Digitized by Google

Lp 6

KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK
0466 3701

J. MÜLLER & Co.,
Boekverkoopers,
Kalverstraat,
bij den Dam, No.9, te Amsterdam.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

ΣΟΥΙΔΑΣ.

SUIDÆ LEXICON

POST LUDOLPHUM KUSTERUM

AD

CODICES MANUSCRIPTOS

RECENSUIT

THOMAS GAISFORD S.T.P.

ÆDIS CHRISTI DECANUS

NECNON

GRÆCÆ LINGUÆ PROFESSOR REGIUS.

TOMUS II. K—Ψ.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCXXXIV.

KONINKL.

Digitized by Google

Digitized by Google

ΣΟΥΙΔΑΣ.

Κ Α

Καβάδης: Ὄνομα κύριον. A

Καββαλίς: [a]Ὁ καταβαλών. Οἷον ἀπὸ κάπης ἅλις ἐσθίων. Κλίνεται δὲ [b]καββαλλῖνος. [c]Ἔγκειται δὲ ἡ [d]κάπη καὶ τὸ ἅλις. Περίττωμα γάρ ἐστι τῶν ἀπὸ κάπης ἐσθιόντων ἀλόγων.

Καββαλών: [e]Ὁ καταβαλών. Ἀμειψίας Μοιχοῖς·

Καὶ σὺ μὲν ἦλθες, [f]κάββαλες τριώβολον.

Κάβαξ: Πανοῦργος.

Κάβαισος: Ἄπληστος. Κάβος γὰρ μέτρον σι- B τικόν. [g]Καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς [h]πίθον.

Καβειρών: Πόλις. Καὶ [i]Κάβειροι, ὄνομα ἔθνους. [k]Σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας.

Καβησός: Πόλις. Καὶ [l]Καβησόθεν, ἀπὸ Καβησοῦ πόλεως.

Κάβος: Εἶδος μέτρου. [m]Καὶ παροιμία,

Κάβιν κάβος.

C

Καβύλη: Χώρα τῆς Θρᾴκης, ἱδρυμένη πρὸς τῷ Τάξῳ ποταμῷ, κατὰ μέσον τῆς Θρᾴκης.

Κάγκανον: Ξηρόν.

Καγχάζει: Ἀθρόως γελᾷ. Εὐνάπιος·

[n]Οἱ δὲ [o]Οἶνοι πλατὺ καγχάσαντες ᾤχοντο.

Καὶ [p]Σοφοκλῆς·

Πάντων καγχαζόντων γλώσσαις.

Τουτέστι, βλασφημούντων.

Ὁ δὲ κατὰ θυμὸν [q]ἐνεκάγχαζε, ἠγανάκτει δὲ πρὸς τὸν ἀέρα, καὶ συνεχῶς ἐβρυχᾶτο.

Καὶ Καγχασμὸς, ὁ ἔκχυτος γέλως.

Κάγχρυς: Τὰς κριθάς. Καὶ καγχρυδίας ἄρτος. Κάγχρυς οὖν, τὰς ἀληλεσμένας κριθάς.

Κάδης: [r]Ἁγιασμός.

[s]Καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

Καδίσκος: Ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ [t]ἐψηφοφόρουν

ΚΑΒΑΔΗΣ: Ὄνομα κ.] Est nomen regis Persarum, de quo videndus est Agathias lib. IV. p. 138. KUST.

ΚΑΒΒΑΛΙΣ] Καβαλλίς E. Καββαλλὶς B. Καββάσαλις V.

[a] Ὁ καταβαλὼν] Del. Ὁ καταβαλὼν, quippe quæ male repetita sunt ex sequente articulo. TOUP. Vid. Meursii Gloss. G.B. in Καβαλίς. HEMST. Vide etiam Du Cangium. Ceterum minus recte Toupium conjecisse patet ex Etymol. M. p. 482, 18.

[b] ΚΑΒΒΑΛΛΙΝΟΣ] Καβαλλῖνος E. Καββαλῖνος B.M. D

[c] Ἔγκειται δὲ—ἐσθιόντων ἀλ.] Locum hunc Suidæ descripsit Eustath. ad Odyss. α'. p. 1406, 12. ut Pearsonius observavit. KUST.

[d] κάπη] κώπη B.E. Mox κώπης B.

[e] Ὁ καταβαλὼν] Ὁ om. B.V.E. Seqq. om. M. Mox Ἀμειψίαν V.

[f] Κάββαλε] Cum Porto potius legerim καββαλών. KUST. καββαλὼν A. κάββαλες B.V.E. et sic supra v. Ἀναψυχῆναι.

ΚΑΒΑΙΣΤΟΣ] Potius Κάβαισος, ut legitur apud Hesychium, et in Lexico Photii inedito. KUST. Κάβαισος V. E

[g] Καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς πίθον] Locum hunc egregie illustrat Pollux lib. VI. c. 7. cujus hæc sunt verba: Καὶ κάβαισον δὲ ἐκάλουν τὸν περὶ τὴν τροφὴν ἄπληστον ὥσπερ οἱ νῦν πολυπότην, πίθον. KUST.

[h] πίθον] Hanc vocem, quæ in prioribus edit. desideratur, ex mss. Paris. et Lexico Photii inedito revocavi. KUST.

[i] ΚΑΒΕΙΡΟΙ] Vid. Διαλαμβάνει. TOUP. Κάβειρος E. Statim delevi ΚΑΒΗΞ. Ὁ λάρος, διὰ τὸ ἀδδηφάγειν. ΚΑΒΗ γὰρ ἡ τροφή. Εὐφορίων· Τῆς οὐδ' αἴθυιαι, οὐδὲ κριεροὶ κάβηκες, cum A.B.V.E. Huc immigrarunt ex Etymol. M. p. 493, 48. ubi tamen leg. Καύηξ. F

[k] Σημαίνει δὲ καὶ δαίμονας] Vide Schol. Aristoph. ad Pac. 276. et Schol. Apoll. Rhod. ad lib. I. 917. KUST. Vid. Σαμοθρᾴκη. REINES.

[l] ΚΑΒΗΣΟΘΕΝ] Homerus Il. ν'. 363. KUST. Καβάσοθεν V. et mox Καβασοῦ.

[m] Καὶ παροιμία addidi cum A.B.V.E. Tum κάβος κάβον edd. recentt.

ΚΑΒΥΛΗ: Χώρα τῆς Θρ.] Ex Harpocratione: apud quem pro Τάξῳ legitur Ἀξίῳ. KUST. Καβήλη V. Tum χωρίον Photius, qui mox ἱδρυμένον, in ceteris cum Suida concordans.

ΚΑΓΧΑΖΕΙ etc. om. h. l. V. sed addit post Κακύνειν. Ibid. inserit, Κάγχαζεν Ἀριστοφ^αν^ ἀντὶ τοῦ καὶ ἀνεπάτει V.

[n] Οἱ δὴ] Οἱ δὲ A.B.V.E.M. Eunapii fr. 60.

[o] Οἶνοι] Εὐνοῦχοι V. Mox καὶ ante Σοφοκλῆς ex V.E. Σοφοκλῆς—ἐβρυχᾶτο om. M., sed habet Ald.

[p] Σοφοκλῆς] Aj. 199.

[q] ἐνεκάγχαζε] Leg. ἀνεκάγχαζε. Vid. Ἀνακαγχάζω. Nisi potius legendum sit, Ὁ δὲ κατὰ θυμὸν μὲν ἐκ. Videtur autem Eunapii. HEMST. ἐνεκάγκασεν A. ἐνεκάγχασεν E. ἐνεκάγχασε B.

ΚΑΓΧΡΥΣ] Alias κάχρυς, absque γ, hæc vox scribitur; ut infra suo loco. KUST. Monuerat Portus. Καγχρὺ V.E.

ΚΑΔΔΗΣ] Κάδης A.B.V.E. et in exemplo.

[r] Ἁγιασμὸς] ἁγία B.V.E. ἁγι^α^ A. Vid. Etymol. M. p. 483, 2.

[s] Καὶ συσσείσει Κύριος τὴν ἔρημον K.] Psalm. XXVIII. 7. KUST.

ΚΑΔΙΣΚΟΣ: Ἀγγεῖόν τι, εἰς ὃ ἐψηφ.] Huc spectant verba Scholiastæ Aristoph. ad Vesp. 320. Τοὺς καδίσκους τοὺς ἐν τῷ δικαστηρίῳ κάδους, ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν, ὑποκοριστικῶς λέγει. Erant autem duo in judiciis cadi, quorum unus dicebatur κύριος, in quem calculi κύριοι, tam absolventes, quam damnantes, mittebantur. Alter vero ἄκυρος, in quem mittebantur calculi ἄκυροι, sive quorum nulla in percensendis suffragiis ratio habebatur. Erant autem calculorum alii pleni, alii vero perforati: quorum illi absolvebant; hi vero damnabant. Clare hæc omnia docet Schol. Aristoph. ad Vesp. 981. cujus verba adducere non gravabor. Ἀμφορεῖς ἦσαν, inquit, ὧν ὁ μὲν κύριος λεγόμενος, εἰς ὃν τὴν κυρίαν ψῆφον καθίεσαν οἱ δικασταί, ἣ καὶ δικάζοντες,

Digitized by Google

οἱ δικασταί, [u]οὕτως ἐκαλεῖτο. Φρύνιχος Μούσαις·

Ἰδού, δέχου τὴν ψῆφον· ὁ καδίσκος δέ σοι,
ὁ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδί.

Καδμεία: Ἡ τῶν Θηβαίων ἀκρόπολις.

Καδμεία γυνή, καὶ Καδμεία νίκη, διὰ διφθόγγου. Καδμία δὲ χώρα, διὰ τοῦ ι΄. οἱ δὲ καὶ τοῦτο διὰ διφθόγγου γράφουσι.

Καδμεία νίκη: Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπὶ [x]κακῷ νικώντων. Οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες ὕστερον [y]ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν· οἱ δέ, ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε. Τίθεται [z]δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶν. Ὡς δὲ αὐτὸς [a]ὁ τὰ περὶ [b]τῶν Θηβῶν συντάξας, ὅτι Κάδμος, ἀνελὼν τὸν τὴν [c]Ἀρείαν κρήνην τηροῦντα δράκοντα, [d]ἐθήτευσεν Ἄρει ὀκτὼ ἔτη.

Καδμείαν νίκην: Ἀποδιδόασι τὴν ἐπὶ τῆς ἀλυσιτελοῦς νίκης· ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο. Ἕτεροι δέ φασιν αὐτὴν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν νικώντων μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλλόντων.

Καδμεῖος: Ὁ [e]Θηβαῖος.

Καδμείωνος:

Κάδμος: [f]Ὁ Μιλήσιος, εὑρετὴς τῶν γραμμάτων. [g]Ἐν Ἐπιγράμματι Ζήνωνος·

[h]Εἰ δὲ πάτρα Φοίνισσα, τίς ὁ φθόνος; [i]ἦν καὶ [k]Κάδμος
κεῖνος, ἀφ' οὗ γραπτὰν Ἑλλὰς ἔχει σελίδα.

Κάδμος, Πανδίονος, Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς [l]πρῶτος κατά τινας συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος [m]Ὀρφέως. Συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ΄.

Ὅτι τὸν Κάδμον φασὶ πρῶτον ἐς τὴν Ἑλλάδα κομίσαι τὰ γράμματα, [n]ἅπερ πρῶτοι Φοίνικες ἐφεῦρον.

Κάδμος, Ἀρχελάου, Μιλήσιος, ἱστορικὸς νεώτερος. Τινὲς δὲ [o]Λυκῖνον Κάδμον ἀνέγραψαν. Ἴσως οὖν ἐστίν ἕτερος. [p]Ἔγραψε δὲ ταῦτα· Λύσιν [q]ἐρωτικῶν παθῶν, ἐν βιβλίοις δ΄, καὶ Ἀττικὰς Ἱστορίας ις΄.

Κάδος: Μέτρον οἰνηρόν. Ἐν [r]Ἐπιγράμμασι·

Τρισσῶν οἰνοπέδων τρισσοὺς ἱερώσατο τούσδε
ἐμπλήσας οἴνου πρωτοχύτοιο κάδους.

Καδουσίας: Βασιλεὺς Σκυθῶν.

Κάειρα: [s]Πόλις καὶ ὄνομα κύριον.

Κάϊν, ὁ τοῦ Ἄβελ ἀδελφός, ὃς πλεονέκτης ἦν· ὁ δὲ Ἄβελ δικαιοσύνης ἐπεμελεῖτο. [ss]Καὶ ὁ Κάϊν κτείνας τὸν Ἄβελ, ἔκρυψε τὸν νεκρὸν αὐτοῦ, λαθεῖν ἐντεῦθεν οἰόμενος. Καὶ μετὰ τὴν καταδίκην χειρόνως ἐβίω, [t]ἅρπαξ καὶ πλεονέκτης γενόμενος μέτρα καὶ στάθμια καὶ ὅρους γῆς ἐπενόησε, καὶ πόλιν κτίσας, εἰς ἓν συνελθεῖν τοὺς οἰκείους ἠνάγκασε, καὶ οἱ ἐκ γένους αὐτοῦ εἰς πολέμους ἑαυτοὺς ἀπησχόλουν.

[u]Ὅτι εἴρηταί τισιν, ὡς ὁ Κάϊν ἐκ τῆς τοῦ Διαβόλου σπορᾶς ἐγένετο, καὶ μισήσας τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν Ἄβελ, τοῦτον ἀνεῖλεν. Εἴρηται [x]δὲ περὶ τούτου καὶ χρῆσις τοῦ Κυρίου ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις πρὸς τοὺς Ἰουδαίους·

(lege καταδικάζοντες) ἢ ἀπολύοντες, ὁ δὲ ἕτερος ξύλινος, εἰς ὃν τὰς ἀκύρους καθίεσαν. Ὁπότε δὲ πάντες διεψηφίσαντο, εἰς χαλκοῦν κάδον διηριθμοῦντο αἱ ψῆφοι. Κατεδίκαζον μὲν αἱ τετρυπημέναι· ἀπέλυον δὲ αἱ πλήρεις. KUST.

[t] ἐψηφοφόρουν] ἐψηφοφόρουν A.V. Photius, Harpocrat.

[u] οὕτω καλεῖται] οὕτως ἐκαλεῖτο A.B.V.E. Photius. Seqq. om. M.

ΚΑΔΜΕΙΑ] Plura Harpocratio, eadem Photius.

ΚΑΔΜΕΙΑ ΝΙΚΗ: Λέγεται ἐπὶ τῶν κ.] Vide Zenobium, aliosque parœmiographos. KUST. Stobæus p. 103. Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 413. Nicetas p. 50. TOUP. Adde Boisson. Aristæn. p. 664. Diodor. Exc. Maii p. 46.

[x] κακῶς] ἐπὶ κακῷ A. Photius. κακῶν V. Tum συνόντων A. pro νικώντων.

[y] Ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων] Sic habent mss. Paris. [et Phot.] In prioribus vero edit. [et B.E.] male excusum est ἐπὶ τῶν Ἐπ. KUST.

[z] δὲ καὶ] καὶ om. B.V. Photius.

[a] ὁ τὰ περὶ τῶν Θηβῶν συντάξας] Existimo anonymum hunc esse Lysimachum, quem *Thebaica* scripsisse, et in illis multa paradoxa de Cadmo tradidisse testatur eruditus enarrator Apoll. Rhod. ad lib. III. 1177. et 1178. KUST.

[b] τῶν Θηβῶν] τῶν om. B.E. Phot.

[c] Ἀρείαν κρήνην] Sic et Apollod. III. 4. Sed Apoll. Rh. III. 1180. Ἀρητιάδης κρήνη. REINES.

[d] ἐθήτευσεν] θητεύσας Phot.

ΚΑΔΜΕΙΑΝ ΝΙΚΗΝ] Καδμεία νίκη V.E.

[e] Θηβαῖος] ἀθηναῖος V.

[f] ὁ Μιλήσιος] Errorem in hoc Suidæ loco viri docti jam ante notarunt, et recte monuerunt, Cadmum illum, qui literas invenisse dicitur, Phœnicem fuisse, non Milesium. Vide Menag. ad Laërt. lib. VII. 30. KUST. In hoc et seq. articulo confusos esse Cadmum Phœnicem et Cadmum Milesium docet Clintonus Fast. Hellen. p. 369.

[g] Ἐν Ἐπιγράμματι Ζήνωνος] Epigramma illud integrum exhibet Laërtius *Zenone* segm. 30. Observandum autem est Epigramma istud non esse ipsius Zenonis, ut Suidas hic affirmare videtur, sed a Zenodoto Stoico de Zenone conscriptum, ut ex dicto loco Laërtii patet. Quare, ne ipsum Suidam ἀβλεψίας hujus reum peragam, existimo excidisse hic præpositionem περί, et initio scriptum fuisse, ἐν Ἐπιγράμματι περὶ Ζήνωνος. KUST. Hæc emendatio Menagii est. Ἐν om. edd. ante Kuster. Vid. Anthol. Pal. VII. 117.

[h] Εἰ δὲ πάτρα] οἱ δὲ πάντα E. Desunt hi versus M.

[i] ἦν καὶ Κάδμος] Scribe, ut apud Laërtium, ἦν καὶ ὁ Κάδμος, et subintellige Φοίνιξ: vel ut Menagius tentabat, ἔνθεν ὁ Κάδμος. KUST. Porsonus ad Eurip. Ph. 1613. Εἰ δὲ πάτρα Φοίνιξ σὺ τίς ὁ φθόνος; οὐ καὶ ὁ Κάδμος Κεῖνος—Desunt κεῖνος ἀφ' A. cum lacuna.

[k] Κάδμος] Diodor. Sic. T. I. p. 44. TOUP.

[l] Πρῶτος κατά τινας συγγραφὴν ἔγραψε] Vide quæ notavimus supra ad v. Ἱστορῆσαι. KUST.

[m] Ὀρφέως om. A. cum lacuna.

[n] ἅπερ πρῶτοι] . . . . . ῶτοι A.

[o] Λυκῖνον] An legendum est Λύκιον, i. e. *Lycium*. Certe patriam Cadmi vocabulo isto indicare velle Suidas videtur. Cujus vero gentis vel urbis ἐθνικὸν sit Λυκῖνος jam non memini. KUST. λυκκίνον κάδμον V.

[p] Ἔγραψε] γέγραφε A. ἔγραφε V.

[q] ἐρωτικῶν παθῶν ἐν βιβλίοις ιδ΄] ἐρωτικῶν βιβλίων δ΄. B.E. ἐρωτικῶν βιβλίων ιδ΄. M. παθῶν om. V. qui mox βιβ. δ΄. Vulg. dedit Aldus, cum A. fere concordans, ubi tamen τέσσαρσιν non ιδ΄.

[r] Ἐπιγράμμασι] v. Δράγματα. TOUP. Anthol. Pal. VI. 44. Seqq. om. M.

ΚΑΕΙΡΑ] Vid. Hom. Il. δ΄. 142. et ibi Schol. KUST.

[s] ὄνομα κύριον. καὶ πόλις] πόλις, καὶ ὄνομα κύριον A.V.E.

[ss] καὶ ὁ Κάϊν] Seqq. om. M.

[t] καὶ ἅρπαξ] καὶ om. A.B.V.E.

[u] Ὅτι] ὦ τῆς καινοτομίας addunt B.V.E.

[x] γὰρ] δὲ A.B.V. Mox χρῆσ̈ V. δὲ καὶ χρ. τοῦ κυ περὶ τούτου E. omissis infra πρὸς τοὺς Ἰουδαίους.

Digitized by Google

A

[y]Ὑμεῖς τέκνα ἐστὲ τοῦ Διαβόλου. Ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀπ' ἀρχῆς ἀνθρωποκτόνος ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

[z]Τί δηλοῖ τὸ, Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν ἑπτὰ ἐκδικούμενα παραλύσει; [a]τοιαύτην ἔχει τὴν λύσιν· Ἕκαστος τῷ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματι ἀποθανεῖται. Ὁ δὲ φόνου κατάρξας, καὶ τοῖς ἄλλοις [b]τοῦ ἁμαρτήματος ὑφηγητὴς γενόμενος, ἑπταπλασίως τιμωρηθήσεται. Τουτέστι, πολλαπλασίως. Σύνηθες [c]γὰρ τῇ

B

Γραφῇ τῷ ἀριθμῷ τούτῳ ἀπροσδιορίστως κεχρῆσθαι· καὶ ἔστιν ἀδιορίστου [d]πλήθους σημαντικόν. Ὡς τὸ,

Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα.

Καὶ,

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτά.

[e]Καὶ,

Οὐ λέγω σοι ἕως [f]ἑπτάκις, ἀλλ' ἕως ἑβδομηκοντάκις ἑπτά.

C

Τὸ μὲν γὰρ τελευτῆσαι τῶν [g]ἐν τῷ βίῳ πονηρῶν ἐπάγει τὴν ἀνάπαυσιν· τὸ δὲ ζῆν ἐν φόβῳ καὶ λύπῃ μυρίους ἐπάγει τοὺς ἐν συναισθήσει θανάτους. Τρέμων οὖν καὶ στένων ὁ Κάϊν, ὥσπερ δαίμονι κάτοχος, ἐν ἐπιληψίᾳ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ διῆγε, τοῦτο πρὸς τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπό τινος λαβὼν τὸ σημεῖον. Ἐκδικούμενα δὲ, εἴτε τὰ παρὰ τῷ Κάϊν ἡμαρτημένα [h]λέγοις, εὑρήσεις ἑπτά· εἴτε παρὰ [i]τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτῷ ῥηθέντα, οὐδ' οὕτως ἀποτεύξῃ τῆς ἐννοίας. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς

D

παρὰ τοῦ Κάϊν τετολμημένοις [k]πρῶτον ἁμάρτημα φθόνος ἐπὶ τῇ προτιμήσει [l]Ἄβελ. Δεύτερον, δόλος, μεθ' οὗ διελέχθη [m]τῷ ἀδελφῷ, εἰπὼν,

Διέλθωμεν εἰς τὸ πεδίον.

Τρίτον, [n]φόνος, προσθήκη τοῦ κακοῦ. Τέταρτον, ὅτι καὶ ἀδελφοῦ φόνος. Πέμπτον, ὅτι καὶ πρῶτος φονεὺς πονηρὸν ὑπόδειγμα τῷ βίῳ καταλιπών. Ἕκτον, ὅτι γονεῦσι πένθος ἐνεποίησεν. Ἕβδομον, ὅτι Θεὸν ἐψεύ-

E

σατο, εἰπὼν,

Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἀδελφόν.

Αἱ δὲ εἰς κόλασιν αὐτῷ παρὰ τῆς θείας δίκης τιμωρίαι εἰσὶν αὗται. [nn]Πρώτη κόλασις·

Ἐπικατάρατος ἡ γῆ ἀπὸ σοῦ.

Δευτέρα·

Ἐργᾷ τὴν γῆν.

Τρίτη·

F

Καὶ οὐ προσθήσει δοῦναί σοι τὴν ἰσχὺν αὐτῆς.

Τετάρτη μετὰ τῆς πέμπτης συνεζευγμένη [o]μάστιξ,

Στένων καὶ τρέμων ἔσῃ ἐπὶ [p]τῆς γῆς.

Ἕκτη, ἣν αὐτὸς ἀπεκάλυψεν ὁ Κάϊν, εἰπών·

Εἰ ἐκβαλεῖς με νῦν [q]ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου κρυβήσομαι.

Ἡ βαρυτάτη κόλασις ὁ ἀπὸ τοῦ Θεοῦ χωρισμὸς τοῖς σωφρονοῦσιν. Ἑβδόμη, τὸ μὴ κρύπτεσθαι τὴν τιμωρίαν, ἀλλὰ σημείῳ προδήλῳ πᾶσι προκεκηρύχθαι, διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τοῦ τρόμου. [r]Πᾶς οὖν, φησὶ, ὁ νῦν τὸν [s]κατὰ σοῦ φόνον ἀποτολμήσας, κακῶν σε τῶν κατὰ τὸν παρόντα βίον ἀπαλλάξας, τὴν κατὰ σοῦ παραλύσει τιμωρίαν. Διό φησι·

Καὶ ἔθετο [t]ὁ Κύριος σημεῖον τῷ Κάϊν, τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτὸν πάντα τὸν εὑρίσκοντα αὐτόν.

Καθαγιάζεται: Ἀφιεροῦται.

Καθαγίζω: Καύσω, [u]ἀφιερώσω.

Καθαλάμενος: Καταπηδήσας.

Ὁ δὲ καθαλάμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὸ ξίφος ἑλκύσας, παίει αὐτόν.

Κάθαμμα λύεις: Ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. Ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. [x]Λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν [y]ἐκπεπτώκει, τῆς κομισάσης τὸν Μίδαν ἁμάξης εἴ τις ἐπιλύσειε τὸν δεσμὸν, τοῦτον τῆς Ἀσίας [z]ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσε.

Καθάπαξ: Παντελῶς, συλλήβδην. Λέγεται καὶ καθάπαν.

[zz]Καθάπαν γε μὴν αὐτοὺς ἐκπολεμεῖν οὐκ ἔδοξεν.

Καθαπτός: Ἐνδεδυμένος. [a]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

Ὡς ταρακτός. Τὸ δὲ ἑτέρως λεγόμενον δηλοῖ τὸ οἷον καθάπτεσθαι.

Καθαρίζω: Αἰτιατικῇ.

Καθάραι:

Κάθαρμα:

Οὐ [b]φθείρῃ κάθαρμα, εἶπε, καὶ ἐκποδὼν ἡμῖν ἄπει;

Ἀριστοφάνης φησίν. [c]Ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ πόλεως ἀνῄρουν ἐστολισμένον τινὰ, [d]ὃν ἐκάλουν κάθαρμα.

Καθαρῶς: Ἀκριβῶς, σαφῶς.

y Ὑμεῖς] Evang. Joan. VIII. 44.

z Τί δηλοῖ τὸ, Πᾶς ὁ ἀποκτείνας Κάϊν ἑπτ.] Hæc, et omnia quæ sequuntur, usque ad finem articuli hujus, desunt in edit. Mediolanensi. KUST. Dedit Aldus, et agnoscunt mss. omnes. A. et V. in marg. præfigunt Ἀπορία. Sumpta sunt ex Catena in Genes. IV. 15.

a τοιαύτην ἔχει λύσιν om. B.E. A. in marg. habet λύσις.

b τοῦ ἁμαρτήματος om. V.

c γὰρ τῇ γραφῇ] γὰρ om. V. τῇ γραφῇ om. B.E.

d πλήθους] πλῆθος V.

e ἐρώτησις καὶ οὐ λ. V. καὶ τὸ οὐ λ. E.

f ἑπτάκις] ἑπτὰ B.E.

g ἐν τῷ] τῷ om. B.V.E.

h λέγοις] λέγεις E.

i τοῦ Θεοῦ] τοῦ om. B.V.

k πρῶτον om. B.E. Tum ἁμαρτήματα E.

G

l Ἄβελ] τοῦ Ἄβελ B.E. qui om. δεύτερον, et infra τρίτον, τέταρτον, etc.

H

m τῷ ἀδελφῷ] αὐτῷ E.

n φόνος] καὶ ὁ φόνος τοῦ ἀδελφοῦ add. E. Mox καταλιπὼν τῷ βίῳ E.V.

nn πρώτη] πρῶτον V. et sic in seqq.

o μάστιξ] μάστιγξ B.

p τῆς γῆς] om. B.

q ἀπὸ τῆς γῆς] ἀπὸ σοῦ B.E.V.

r Πᾶς] πῶς E.

s κατὰ σοῦ] κατ' αὐτοῦ B.E.

t ὁ κύριος] ὁ om. B.V.E.

ΚΑΘΑΓΙΣΩ] Vid. not. ad Hesych. Boissonad. ad Eunap. p. 296. Wyttenbach. ad eundem p. 176.

u ἀφιερώσω] καθιερώσω A.

ΚΑΘΑΛΑΜΕΝΟΣ] Xen. Hist. Gr. p. 527. καθαλόμενος ἀπὸ τοῦ ἵππου. Leg. καθαλάμενος. TOUP. Exemp. om. M.

ΚΑΘΑΜΜΑ ΛΥΕΙΣ] In prioribus edit. [et B.E.] pessime legitur κάθαρμα; cujus loco κάθαμμα ex 2 mss. Paris. reposui. KUST. Vid. Schol. Eurip. Hipp. 671. unde hæc consarcinavit Suidas. TOUP. Arrian. Exped. II. p. 85. seq. ed. Blanc. δύσκολον M. pro δύσλυτον.

x Λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐκπεπτ.] Historia nota est ex Q. Curtio, et aliis. KUST.

y ἐκπεπτώκει] ἐκπέπτωκε E.

z ἄρξειν] ἄρξει E.

zz Καθάπαν] Seqq. om. M.

a Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 1241. Seqq. om. M.

b φθείρῃ] φθείρει V.E. Ceterum Οὐ φθείρῃ—φησὶν om. M. φησὶν om. V.

c Ὑπὲρ δὲ καθαρμοῦ] Enarrator Com. ad Plut. 454. Καθάρματα ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ καθάρσει λιμοῦ τινος, ἢ τινος ἑτέρας νόσου θυόμενοι τοῖς Θεοῖς. Plura hac de re vide infra v. Φαρμακός. KUST.

d ὃν ἐκάλουν κάθαρμα] In prioribus edit. (Mediol. ex-

Digitized by Google

[e]Εἴ τι ἐν Πέρσαις [f]καθαρὸν ἦν ξυγκαλέσας, ἐς πάντας ἐξή-A νεγκε περὶ τούτων.

Καθάρσιον: [g]Ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ θέατρα, καὶ ὅλως τὰς τοῦ δήμου συνόδους μικροῖς πάνυ χοιριδίοις, ἅπερ ὠνόμαζον **καθάρσια**. Τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ λεγόμενοι **περιστίαρχοι**, ὀνομασθέντες οὕτως, ἢ ἀπὸ τοῦ [h]περιστείχειν, ἢ ἀπὸ τῆς ἑστίας.

B **Καθαρσιώτερα**: Λαμπρότερα.

Καθαρσιώτερα ταῦθ' [i]ὑπάρχει καὶ πολυτελέστερα.

Κάθαρσις γυναικῶν μαινουσῶν: [k]Ζήτει ἐν τῷ **Βάκις**.

Καθ' αὑτοῦ Βελλεροφόντης: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιφερόντων.

Καθ' αὑτό: Δι' αὑτό. Καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀντίθεσις λαμβάνεται αὐτῷ ἐκ τῶν ποιητικῶν αἰτίων, [l]ἡ δὲ δευτέρα ἐκ τῶν τελικῶν· [m]οἷον, καθ' αὑτὸ μὲν ἔχο- C μεν τὸ ὁρᾷν· τὸν δὲ πλοῦτον οὐ καθ' αὑτὸ, ἀλλὰ δι' ἄλλο. [n]Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης ἀντιθέσεως. Τὴν γὰρ ἀρετὴν δι' αὑτὸ ἐπιτηδεύομεν, καὶ οὐκ ἄλλου τινὸς ἕνεκα. Κἂν γὰρ μὴ ᾖ ἀμοιβὴ, αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐπιτηδευτέα ἐστί. Τὴν μέντοι ἰσχὺν οὐ δι' αὑτὴν ἔχομεν, ἀλλ' ἑτέρου ἕνεκα. Εἴ τι μὲν οὖν δι' αὑτὸ, τοῦτο πάντως καὶ καθ' ἑαυτό. [o]Οὐκ εἴ τι δὲ καθ' αὑτὸ, D τοῦτο πάντως καὶ δι' [p]αὑτό. Οἷον, δι' αὑτὸ τῇ ψυχῇ ἡ ἀρετὴ, καὶ ἔστι καθ' αὑτό. Τὸ γὰρ ποιητικὸν αἴτιον τῆς ἀρετῆς ἐν αὐτῇ ἐστι τῇ ψυχῇ. Οὐ δεῖται γὰρ

A ἑτέρου ἔξωθεν εἰς κατόρθωσιν τῆς ἀρετῆς. Ὁμοίως καὶ τῷ σώματι δι' αὑτό ἐστιν ἡ ὑγεία ἀγαθόν. Διὸ καὶ καθ' αὑτό. Οὐ μὴν καὶ καθ' αὑτὸ πάντως, καὶ δι' αὑτό. [q]Καθ' αὑτὸ μὲν γὰρ τῇ ψυχῇ τὸ ὁρᾷν, οὐ μὴν δι' αὑτὸ, ἀλλὰ δι' ἀρετὴν, ἢ διὰ τὸ σώζεσθαι. [r]Ὁμοίως δὲ καὶ εἴ τι μὲν δι' ἄλλο, τοῦτο πάντως καὶ ἑτέρου ἕνεκεν. Οὐκ ἔμπαλιν δέ. Ὁ γὰρ πλοῦτος [s]διὰ τὴν ἐμπορίαν μὲν, ἢ διά τι τοιοῦτον, καὶ ἑτέρου δὲ ἕνεκέν B ἐστι. Τῆς ἀρετῆς γὰρ πολλάκις χάριν. Τὸ μέντοι ὁρᾷν, ἢ τὸ ὑγιαίνειν, ἑτέρου μὲν ἕνεκεν, οὐκέτι δὲ δι' ἄλλο, [t]ἀλλὰ καθ' αὑτό. Ἀντίκειται μὲν οὖν τῷ μὲν καθ' αὑτὸ τὸ δι' ἄλλο· τῷ δὲ δι' αὑτὸ, τὸ ἑτέρου ἕνεκεν. Ἐνδέχεται μέντοι τὸ καθ' αὑτὸ δι' ἄλλο εἶναι κατὰ συμβεβηκός. Τὸ γὰρ ὑγιαίνειν καθ' [u]ἑαυτὸ μὲν ὑπάρχει τῷ σώματι, γένοιτο δὲ δι' ἄλλο καὶ κατὰ συμβεβηκός· οἷον, διὰ τὸν ἰατρὸν, τὸν ὑφελόμενον τοῦ C σώματος τὸ [x]λυμαῖνον. Ὁ μὲν γὰρ τὰ βλάπτοντα κωλύει· ἡ δὲ φύσις τοῦ ὀχλοῦντος ἀπαλλαγεῖσα τὴν κατὰ φύσιν ὑγείαν ἐργάζεται. Καὶ ἡ ἀρετὴ, αἱρετὸν οὖσα δι' αὑτὸ, γένοιτ' ἂν κατὰ συμβεβηκὸς τῆς εὐκλείας [y]ἕνεκεν. Καὶ εἴποι ἄν τις διὰ τὴν εὔκλειαν τὴν ἀρετὴν εἶναι, ἀλλ' οὐ καθ' αὑτό· κατὰ συμβεβηκός δέ. Ὁμοίως καὶ τὴν [z]ὑγείαν, δι' αὑτὴν οὖσαν τῷ D σώματι αἱρετὸν, εἴποι ἄν τις ἑτέρου ἕνεκεν κατὰ συμβεβηκὸς εἶναι, τοῦ πράττειν τάδε, ἢ τάδε.

Καθαιρήσετε: Καθελεῖτε. Καὶ [a]Θουκυδίδης, καὶ τῶν ἄλλων οἱ πλείους.

---

cepta) [et A.B.V.E.] post vocem κάθαρμα hæc addita sunt: Κἆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. Διχῶς ἀναγινώσκεται· ἐφ' ἓν· καὶ πάλιν ἀπόστροφος ἐν τῷ ρ', ἵνα ᾖ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. Οἱ δὲ ἐφ' ἓν ἀναγινώσκοντες ἐξηγοῦνται οὕτως. [σκανδάληθρ' ἱστὰς addit E.] ἡ μὲν λέξις πεποίηται παρὰ E τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν καὶ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. Ὁ δὲ νοῦς· ἀνελκύσας ἐπὶ τοῦ βήματος, συνηγόρους ἑαυτῷ καὶ θηρευτὰς λόγων ἐρωτᾷ ἡμᾶς [οὕτω γὰρ τὸ ὑπερβατόν. Εἶτ' ἀνελκύσας σκανδάληθρ' ἱστὰς, ἐρωτᾷ ἡμᾶς addunt A.B.V.E.] σκανδάληθρα δὲ λέγονται τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξυλάρια, [ξύλα E.] εἰς ἃ ἐρείδει, ἅπερ [ὥσπερ B.E.] Ἀρχίλοχος λέγει [v. om. A.B.V.E.] ῥόπτρον· ἐνταῦθα οὖν λέγει ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη. Sed hæc omnia cum absque ullo judicio ex Scholiasta Aristoph. ad Acharn. 687. huc F translata sint, nec, sive sensum verborum, sive seriem literarum spectes, locum hic habere possint, in textum recipienda non putavi: præsertim cum et ab editione Mediolanensi ea abesse cernerem. KUST.

[e] Εἴ τι ἐν Πέρσαις καθαρὸν ἦν ξυγκαλ. ἐς πάντας ἐξήνεγκε περὶ τούτων] Hæc sunt verba Procopii de Bell. Pers. lib. II. c. 3. p. 94. KUST. Desunt M.

[f] καθαρὸν] Dexippus p. 4. 50. Theocrit. καθαρῷ ἀργυρίῳ. Procop. Goth. p. 187. Hinc emend. in Arc. Hist. p. 11. ubi male Alemannus. Legend. γεγενημένοι Χοσρόῃ, καὶ εἴ G τι καθαρόν. Sic p. 45. εἴ τι δόκιμον. Appian. p. 826. Herodot. p. 264. Philo II. p. 537. τὸ καθαρώτατον τοῦ δήμου. Tacitus Annal. I. p. 60. *Si quid castrorum maxime* SINCERUM. TOUP.

ΚΑΘΑΡΣΙΟΝ: Ἔθος ἦν Ἀθήνησιν καθ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam apud Harpocrationem, ex quo Suidas. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. D. M. I. 1.

[g] Ἔθος ἦν Ἀθήνησι καθαίρειν τὴν ἐκκλ.] Insignis est hanc in rem locus apud Schol. Aristoph. ad Acharn. 44. quem hic describere non gravabor. Εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι H σφάζειν δέλφακα, καὶ ῥαίνειν τὰς καθέδρας τῷ αἵματι αὐτοῦ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἐπειδὴ τοὺς καρποὺς αὐτῆς βλάπτει. Ἄλλως. Ὅτι καθαίρονται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρου σφαζομένου. Καὶ ὁ Ῥήτωρ φησίν· Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. Τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο. Ὁ δὲ περικαθαίρων, καθαρτής. Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου καθάρσιον καλεῖ. Jul. Pollux: Ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς οἱ ἑστίαρχοι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. Καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Vide etiam Hesych. v. Κάθαρμα, et infra v. Περιστίαρχος. KUST.

[h] περιστείχειν] περιστίχειν A.V.M. περιστιχεῖν Photii ms.

ΚΑΘΑΡΣΙΩΤΕΡΑ] Seqq. om. M. Desumpta esse ex Polyb. XI. 9. 5. monuit Schweighæuser.

[i] ὑπάρχει] ὑπάρχειν B.V.E. ὑπάρχῃ Polyb. Deest exemp. M.

[k] Ζήτει ἐν τῷ Βάκις] Accesserunt hæc ex A.B.V.E. qui statim omittunt Θεόπομπος ἐν τῇ θ' τῶν Φιλιππικῶν ἄλλα τε πολλὰ περὶ Βάκιδος ἱστορεῖ παράδοξα, καὶ ὅτι ποτὲ τῶν Λακεδαιμονίων τὰς γυναῖκας μανείσας ἐκάθηρεν, Ἀπόλλωνος τούτους τοῦτον καθαρτὴν δόντος. In M. μανεισῶν pro μαινουσῶν.

ΚΑΘ' ΑΥΤΟΥ ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ] Historia de Bellerophonte, quæ proverbio huic locum dedit, nota est ex Homero, quem vide Il. ζ'. KUST. Vid. Diogenian. V. 45. Append. Vat. II. 29.

ΚΑΘ' ΑΥΤΟ: Δι' αὑτό. Καὶ ἡ μὲν πρ.] Hunc articulum, ni fallor, ex Alexandro Aphrodis. in Topic. descripsit Suidas. KUST.

καθ' αὑτὸ ╳ δι' αὑτὸ
ἑτέρου ἕνεκεν ╳ δι' ἄλλο. Sic A. Καθ' αὑτὸ δι' αὑτὸ . . . ἑτέρου ἕνεκεν δι' ἄλλο V.

[l] Ἡ δὲ] δὲ om. A.

[m] Οἷον, καθ' αὑτὸ μὲν ἔχομ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, desunt in edit. Mediolanensi. KUST. οἷον καθ' . . . ἑτέρου ἕνεκεν. δι' ἄλλο. αὑτὸ μὲν E. et ni fallor B.

[n] Ὁμοίως] ὁμοίως δὲ B.

[o] Οὐκ εἰ—δι' αὑτὸ om. V.

[p] αὑτὸ] ἑαυτὸ om. A.B. Mox πάντως om. E.

[q] καθ' αὑτὸ] καὶ καθ' αὑτὸ B.

[r] ὁμοίως] ὁμοίως δὲ A.B.V.E.

[s] διὰ om. E.

[t] ἀλλὰ—ἄλλο om. E.

[u] ἑαυτὸ] αὑτὸ V.E.

[x] λυμαῖνον] λυμᾶνον V.

[y] ἕνεκεν] ἕνεκα E.

[z] ὑγείαν om. A. Supplevit Portus. Mox διὰ τὴν οὖσαν V.

ΚΑΘΑΙΡΗΣΕΤΑΙ: Καθελεῖται.] Legere malim, καθαιρήσετε, καθελεῖτε, in activo. Cum enim τὸ αι et ε eodem-

Digitized by Google

A Καθαιρήσονται: Καταλήψονται.

Καθαίρω: Αἰτιατικῇ.

Καθεδεῖσθαι: Καὶ Καθεδοῦνται, [b]καθεσθήσονται.

Καθέδρα: Ἡ ἐπίσχεσις [c]παρὰ Θουκυδίδῃ.

Καθεκάστην: Καθέκαστα δὲ, ἐπίρρημα.

Καθελών: [d]Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελὼν, ἤτοι ἀποκτείνας. Καὶ Στησίχορος δὲ καὶ Σοφοκλῆς [e]οὕτως ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι.

B Καθελῶ σε: Αἰτιατικῇ.

Καθέντες: Καταγαγόντες.

Καθέξει: Κρατήσει.

Κάθες: Χάλασον.

Καθεστάναι:

Καθεσταμένος: Ἐπιτετραμμένος.

Καθεσταμένος ἐπὶ τῆς γάζης.

C Τεταγμένος. [ee]Καὶ αὖθις·

Καὶ φυλάσσειν μὲν τῶν καθεσταμένων οὐδὲν ἠξίου.

Τουτέστι, τῶν ἤδη τελεσθέντων.

Καθεστηκός:

[f]Τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐγεγόνει, ὥστε τὸ καθεστηκὸς ποτὲ διαφέρειν οὐδέν.

Καθεστώς:

D Καθεστῶτα: Ἠρεμοῦντα.

[g]Ἤρξαντο τὰ καθεστῶτα κινεῖν.

Καθεστῶτι: Ἡσύχῳ, ἀταράχῳ.

[h]Ἐστερημένω δὲ ἤστην ἄμφω ταῖς ἐλπίσι, καὶ οἵω οὐκέτι ἐν τῷ [i]καθεστῶτι βιοτεύειν τρόπῳ.

Καθεστώτων νόμων: Τῶν ὡρισμένων.

[k]Ἥδονται γὰρ τῇ τῶν καθεστώτων κινήσει.

[l]Φυλαττομένων.

Κάθετος: Ὁ καθειμένος εἰς τὸ πέλαγος [m]ἀμνός. οὕτω Λυσίας καὶ Μελίτων.

Καθεικέναι: Καὶ Καθεικὼς, πέμψας.

Καθεῖλον: Κατέβαλον.

Καθειμένην: Κεχαλασμένην.

Καθεῖναι: Ἐπὶ τὸ κάτω ἀπολῦσαι.

B [n]Ἀντισθένην φασὶ πρῶτον πώγωνα [o]καθεῖναι, καὶ βάκτρῳ καὶ πήρᾳ χρήσασθαι.

Καθεῖντο: Ἐκρέμαντο.

Καθ' εἱρμόν: [[p]Κατὰ ἡρμοσμένην ἀκολουθίαν.]

Καθείς: Ἐμβαλὼν, [q]χαλάσας.

[r]Καθείς τε τὴν χεῖρα ἐς τὴν πήραν ἀναιρεῖται τὴν ἐπιστολήν.

Καθεῖσαι τὰς κόμας [s]ἐθελοκαύτοτη: Ἀντὶ τοῦ, καταβαλοῦσαι, ἐξαπλώσασαι.

C [ss]Καθεῖσαι τὰς κόμας τὰς παλαιὰς ἐκείνας ἐκάλουν ἡλιῶ τε καὶ δίκην.

Καθεῖτο: [t]Ἰώσηπος·

Ἔνθα καθεῖτό τις ὁπλιτικὴ μοῖρα φρουροῦσα τὴν ἐμβολήν.

Καθηγοῦμαι: Δοτικῇ.

Καθηγοῦμαι ταύταις εἰς τὸν λιμένα.

Καθηδυπαθοῦ: Γενικῇ.

[u]Καθηδυπαθῶν τοῦ βίου.

D Αἰτιατικῇ δέ·

[v]Τὸν τῆς ἐξουσίας καιρὸν καθηδυπαθοῦντα ἱκανῶς.

Κάθηι: [x]Καθέζῃ.

Καθήγνισμαι: Κεκάθαρμαι.

Καθῆκαν: Προεβάλοντο.

sono pronuntiarentur, sæpe contigit, ut librarii alterum pro altero in veterum libris scriberent. KUST. Et sic A.B.V.E. cum Photio. οἱ καθιλεῖτε Photius.

[a] Θουκυδίδης] Lib. III. c. 13. Καὶ Ἀθηναίους ῥᾷον καθαιρήσετε, ὑφαιροῦντες αὐτῶν τοὺς ξυμμάχους. KUST. Seqq. om. M.

[b] καθεσθήσονται] Sic recte habent mss. Paris. et Lexicum Photii ineditum. In prioribus vero edit. male excusum est καθεστήσονται. KUST. voc. om. M.

[c] παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. II. c. 18. KUST.

[d] Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἀνελ.] Locum Demosthenis attulimus supra v. Ἡ ἐν δίῳ καθελὼν, ubi vide quæ notavimus. KUST. c. Aristocr. p. 637, 3.

[e] καὶ ἕτεροι οὕτως] καὶ ἕτεροι om. A.B.V.E. Omnia post Σοφοκλῆς desunt Photio. Glossam plenius habet Harpocratio. καὶ Στησ. καὶ Σοφ. om. M.

ΚΑΘΕΣ] κάθε B.V.

[ee] καὶ αὖθις] Seqq. om. M.

[f] Τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐγεγόνει, ὥστε τὸ καθ.] Idem fragmentum legitur supra v. Θύελλα. KUST. Vid. Στρόβιλος. TOUP. Illud τὸ πᾶν δὲ θύελλα ἐγεγόνει aliter legitur in Θύελλα et Στρόβιλος. Forte locus est diversus. HEMST. θύελλα δὲ V. δὲ om. A.

ΚΑΘΕΣΤΩΣ] Hesych. καθεστὼς, παρεστὼς, αὐτόθεν ὑπάρχων, i. e. τεταγμένος, *tranquillus*, *compositus*. REINES.

[g] Ἤρξαντο] Hæc sunt verba Polybii lib. II. [c. 21.] p. 152. Ita loquitur Procopius in Persicis lib. I. Διὸ δὴ οὔτε (leg. οὐδὲ) νόμον τινὰ οἰκοθεν ἔγραφεν, οὐδέ ΤΙ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΚΙΝΕΙΝ ἤθελεν. TOUP. Deest ex. M.

[h] Ἐστερημένω δὲ ἤστην ἄμφω ταῖς ἐλπ.] Hæc sunt verba Agathiæ lib. I. p. 19. KUST. Deest ex. M.

[i] καθεστηκότι] καθεστῶτι B.V.E. Tum βιωτεύειν A.

[k] Ἥδονται γὰρ τῇ τῶν καθεστ.] Agathias lib. I. p. 16. KUST. Desunt seqq. M.

[l] Φυλαττομένων] Hæc vox non est pars fragmenti præcedentis, ut Portus putavit, sed interpretatio Suidæ, qua vocem καθεστώτων exponit. KUST.

ΚΑΘΕΤΟΣ: Ὁ καθειμένος εἰς τὸ πέλαγος ἀμν.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Huc spectant ea, E quæ habet Photius in Lexico inedito: Κάθετος, ἐστὶ γραμμή τις παρὰ τοῖς γεωμέτραις. Σημαίνει δὲ καὶ βοῦν τινα καθιέμενον εἰς τὴν θάλασσαν ἐπὶ θυσίᾳ τῷ Ποσειδῶνι. KUST.

[m] ἀμνός] Leg. στάμνος, i. e. *urna*, *hydria*. Καθ. est βολίς. Isid. XIX. 4. Catapirates, linea s. funiculus cum massa plumbea, quo maris altitudo tentatur. REINES.

[n] Ἀντισθένην φασὶ πρῶτον πώγωνα καθεῖναι, καὶ βάκτρῳ καὶ π. χρ.] Male hic Suidas ad Antisthenem ea refert, quæ apud Laërtium lib. VI. 13. non de Antisthene, sed Diodoro Aspendio dicuntur, ut bene observavit Pearsonius. F KUST. Deest ex. M.

[o] καθεῖναι] Vid. Thom. Magist. v. Καθ. Aristoph. Eccl 100. TOUP.

[p] κατὰ ἡρμοσμένην ἀκ.] Desunt hæc A.B.V.E.

[q] χαλάσας—ἐπιστολήν om. E. καθείς—ἐπιστολήν om. B.M. Iidem in sequente articulo om. usque ad ἐξαπλώσασαι.

[r] Καθείς τε τὴν χεῖρα εἰς τὴν π.] Idem fragmentum legitur supra v. Ἀναιρεθείς. KUST. Ex Eunapio, opinor. Vid. Suid. v. Στέατα. TOUP.

[s] ἐθελοκαύτοτη] ἐθελοκαλύπτου V. qui mox ἐξαπλώσασθαι.

G [ss] καθεῖσαι] Pleniora leguntur in Ἰσχλάκων, ubi et παλαιὰς retinetur. An πολιάς? HEMST. τ. κ. τ. π. ε. ἐκάλουν (l. ἐθελοκλέπτου) ἡλιῶ τε καὶ δίκην sunt verba seqq. illa quæ leguntur voc. Ἰσχλάκων. Videntur Æliani verba. VALCK.

[t] Ἰώσηπος] De Bello Jud. lib. VI. p. 908. sed ubi pro καθεῖτο hodie legitur καθῆστο, ut vir quidam doctus ad marginem codicis Pearsoniani recte notaverat. KUST. V. 2, 3. Mox τις om. B.E. qui infra φρουροῦσα.

ΚΑΘΗΔΥΠΑΘΩΝ] Καθηδυπαθῶ A.B.V.E. qui in exemplo καθηδυπαθεῖν.

H [u] Καθηδυπαθῶν] Ex Basilio Hom. ad Div. p. 60 C. notante Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 389. Alciphron p. 80. TOUP.

[v] Τὸν τῆς ἐξουσίας] Synesius de Regno p. 6. καθηδυπαθεῖ τὴν ἐξουσίαν. et p. 105. TOUP.

[x] Καθέζῃ] καθῆσαι addit E.

Οἱ δὲ ἐπ' ἐξαπάτῃ Ῥωμαίων καθῆκαν τὸν λόγον.

Καθῆκαν: [y] Ἐχάλασαν.

Καθῆκόν φασι πρῶτον ὠνομακέναι τὸν Ζήνωνα τὸν Κιτιέα, καὶ λόγον περὶ αὐτοῦ πεποιηκέναι.

Καθῆκον: Ὅτι καθῆκόν φασιν εἶναι, ὃ [z] προσαχθὲν εὔλογόν τε ἴσχει ἀπολογισμόν· οἷον, τὸ ἀκόλουθον ἐν ζωῇ· ὅπερ καὶ ἐπὶ τὰ φυτὰ καὶ ζῶα διατείνει· ὁρᾶσθαι γὰρ κἀπὶ τούτων καθήκοντα. [a] Κατά τινας εἴκειν τῆς [b] προσονομασίας εἰλημμένης. Ἐνέργημα δ' [c] αὐτὸ εἶναι ταῖς κατὰ φύσιν κατασκευαῖς οἰκεῖον. Τῶν γὰρ καθ' ὁρμὴν ἐνεργουμένων τὰ μὲν καθήκοντα εἶναι, τὰ δὲ παρὰ τὸ καθῆκον. Καθήκοντα [d] μὲν οὖν εἶναι, ὅσα [e] λόγῳ πρέπει ποιεῖν· ὡς ἔχει γονεῖς τιμᾶν, ἀδελφούς, πατρίδα, συμπεριφέρεσθαι φίλοις· παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα μὴ αἱρεῖ λόγος, ὡς ἔχει τὰ τοιαῦτα· γονέων ἀμελεῖν, [f] ἀδελφῶν ἀφροντιστεῖν, φίλοις μὴ συνδιατίθεσθαι, πατρίδος ὑπερορᾶν, καὶ τὰ παραπλήσια. Οὔτε καθήκοντα, οὔτε παρὰ τὸ καθῆκον, ὅσα [g] οὔτε αἱρεῖ [h] λόγος πράττειν, οὔτε ἀπαγορεύει· οἷον, κάρφος ἀνελέσθαι, [i] γραφεῖον κρατεῖν, [k] στλεγγίδα, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις. Καὶ τὰ μὲν εἶναι καθήκοντα ἄνευ περιστάσεως, ὡς τάδε· [l] ἁγνείας ἐπιμελεῖσθαι, καὶ αἰσθητηρίων, καὶ τὰ ὅμοια· κατὰ περίστασιν δέ, τὸ πηροῦν ἑαυτόν, καὶ τὴν κτῆσιν διαρριπτεῖν. Ἀνάλογον δὲ [m] καὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. [[n] Πολύβιος·

Τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος, καὶ ποιοῦσι παρὰ τὸ καθῆκον.]

Ἔτι τῶν καθηκόντων τὰ μὲν ἀεὶ καθήκει· τὰ δέ, οὐκ ἀεί. [o] Καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ ἐρωτᾶν, καὶ πυνθάνεσθαι, [p] καὶ περιπατεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ καθῆκον. Ἔστι δὲ καὶ ἐν τοῖς μέσοις τι καθῆκον, ὡς τὸ πείθεσθαι τοὺς παῖδας τοῖς παιδαγωγοῖς.

Καθήκοντα: Δημοσθένης ἐν [q] ἑνδεκάτῳ Φιλιππικῶν φησιν·

Ὅστις οὐκ ἠξίου τὰ καθήκοντα ἐφ' ἑαυτὸν ποιεῖν.

Ἀντὶ τοῦ [r] τὰ ἥκοντα.

Καθηκόντως: Δεόντως, πρεπόντως.

Καθηκούσαις: [s] Διεκτρεχούσαις. Ξενοφῶν·

Ἐν πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν τόπον.

Καθήκω: Γενική.

Καθημαξευμένος: Τετριμμένος, ἐγγεγυμνασμένος. Αἰλιανός·

Γύναιον ἐκ Συρίας [t] καθημαξευμένον ὑπὸ παντὸς τοῦ προσιόντος. Ἑταίρα γὰρ ἦν ἐμφανής, καὶ τῶν ἐν ταῖς μίμοις δι' ἀκολασίαν περιπαθεστέρα, τοῖς τε φαινομένοις ἐς τὴν κοινὴν ὄψιν σχήμασιν ἐκκαλουμένη τοὺς ὁρῶντας ἐς τὰ πάθη τοῦ σώματος, καὶ [x] κατατείνουσα τὸν δῆμον, καὶ ὅσον μετὰ τοῦ δήμου, πρὸς [y] σπουδήν τινα καὶ μανικὴν ἀσέλγειαν.

Κάθημαι:

Καθήμενον πεδίον: Τὸ ὁμαλόν.

[z] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐστρατοπεδεύοντο.

Καθ' ἡμέραν:

Καθῄρει: Τοῦ ἀξιώματος κατέσπα.

[a] Ὁ δὲ Τραϊανὸς οὔτε ἐφθόνει, οὔτε καθῄρει τινά, ἀλλὰ πάνυ πάντας τοὺς ἀγαθοὺς ἐτίμα. Διὰ τοῦτο οὔτε ἐφοβεῖτό τινα, οὔτε ἐμίσει.

Καθῄρηντο τὰς γνώμας: Ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλίαν ἐνέπιπτον.

[b] Οἱ δὲ πλείους καθῄρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς [d] βασιλέας ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίστανται.

Καθῆσθαι: Καὶ [e] Καθῆστο: Ἐκαθέζετο.

Καθιγμένος: [f] Θέλων, φθάσας.

Ὁ δὲ βασιλεύς, καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς [g] ἐπιβολῆς, [h] ἐγένετο πρὸς ἀναζυγήν.

[y] ἐχάλασαν] κατέβαλον Photius. Utrumque jungit Hesychius. Vid. Lucæ Ev. V. 19. Act. Apost. IX. 25.

ΚΑΘΗΚΟΝ φασὶ πρῶτον ὠνομ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Laërtii lib. VII. 25. et 107. et seqq. KUST.

[z] προαχθὲν] Vocabuli hujus frequens quidem apud Stoicos usus est; sed cum significatio ejus sensui loci hujus non conveniat, levissima mutatione scribendum puto πραχθέν. KUST. Sic Menagius ad Laërt. προσαχθὲν M. ubi mox om. ὁρᾶσθαι—ἀπαγορεύει.

[a] Κατά τινας εἴκειν τῆς προσον.] Locus hic ex Laërtio sic emendandus et supplendus est: Κατωνομάσθαι δὲ οὕτως ὑπὸ Ζήνωνος τὸ καθῆκον ἀπὸ τοῦ κατά τινας ἥκειν &c. KUST.

[b] προσονομασίας] προσονομίας B.E.

[c] αὐτὸ] αὐτὸ εἶναι A.B.V.E.

[d] μὲν εἶναι] μὲν οὖν εἶναι A.B.V.E.

[e] λόγῳ πρέπει] λόγος αἱρεῖ Laërt. qui mox παρὰ τὸ καθῆκον δέ.

[f] ἀδελφῶν] συγγενῶν Laërt.

[g] οὔτε] οὔτε δὲ Laërt.

[h] λόγος—ἀπαγορεύει] λόγῳ—ἀπαγορεύειν V.

[i] γραφεῖον] ζήτει γραφεῖ B. γραφεῖ V.E. γραφῇ M.

[k] στλεγγίδα] στελεγγίδα V.

[l] ἁγνείας ἐπιμελ.] Apud Laërtium recte scriptum est ὑγιείας. KUST.

[m] καὶ τὸ] καὶ τῶν A.B.V.E. Laërt.

[n] Πολύβιος. Τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος, καὶ ποιοῦσι παρὰ καθῆκον] Hæc verba uncis inclusi, quoniam alieno loco posita sunt et sensum seriemque orationis interrumpunt. KUST.

[o] Καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ ἐρωτᾶν] Locus hic mutilus est, qui ex Laërtio sic suppleri debet: Καὶ ἀεὶ μὲν καθήκει τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν· οὐκ ἀεὶ δέ, τὸ ἐρωτᾶν &c. KUST.

[p] καὶ περιπατεῖν ex A.B.V.E. addita. ἀποκρίνεσθαι Laërt. pro πυνθάνεσθαι.

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ: Δημοσθένης ἐν ἑνδ.] Ex Harpocratione. KUST.

[q] ἑνδεκάτῳ Φιλ.] P. 141, 11.

[r] τὰ ἥκοντα] τὰ om. A.V.E. sed agnoscit Photius.

[s] Διεκτρεχούσαις] διεκτρεχούσαις B.V.E. Xenophontis locus est Anab. IV. 3, 11. ubi ποταμὸν non τόπον.

ΚΑΘΗΜΑΞΕΥΜΕΝΟΣ] Eunapius de Leg. p. 267. καθημάξευσε ταῖς συμφοραῖς. TOUP.

[t] καθημαξευμένον] καὶ καθ. A.

[x] κατατείνουσα] κατακτείνουσα B.E. κατακινοῦσα conj. Valckenærius.

[y] σπουδὴν] ἰδὼν V.

[z] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι] Ex Theophyl. Simocatt. V. 10. desumptum monuit Abresch. Diluc. Thucyd. Auct. p. 338.

[a] Ὁ δὲ Τραϊανὸς οὔτε ἐφθόνει, οὔτε καθ.] Hæc leguntur apud Xiphilinum in Epit. Dion. p. 340. ut Pearsonius observavit. KUST. Dio Cass. LXVIII. 6.

[b] Οἱ δὲ πλείονες καθῄρηντο τὰς γν.] Fragmentum hoc Polybio assignat Casaubonus. KUST. πλείους A.V.E.

[d] βασιλέας] βασιλέα E. et sic conj. Schweighæuserus ad Polybii fr. gr. 79.

[e] Καθῆστο] Il. α'. 569.

[f] Θέλων] Puto scribendum esse, κατελθών. Hesychius: Καθιγμένον, κατελθόντα, καταντήσαντα, φθάσαντα. KUST. Scribendum, ἐλθών, φθάσας. Quod vel ex Hesychio patet. TOUP. καθελὼν V. Photius. Lex. Seg. ἐλθὼν dederat H. Steph. in ind. Thesauri.

[g] ἐπιβολῆς] Sic habent mss. Paris. In prioribus vero edit. [et B.E.] minus recte excusum est ἐπιβουλῆς. KUST. Polyb. fr. gr. 80.

[h] ἐγένετο] ἐγίνετο A.V.

Καθιγνίσαι: Νεκροῖς θῦσαι.

Κάθιδρως: Κεκμηκώς.

Καθίδρυσαν: Ἀσφαλῶς κατῴκισαν.

Καὶ θύσαντες καθίδρυσαν τὰς πόλεις. Τραϊανοὶ μὲν δὴ [i]ἐπώνυμοι ἑκατέρᾳ ἦν.

Καθιδρυνθέντες:

Καθιδρύσασθαι: Βεβαιῶσαι.

[k]Ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβιβάσεως λόγους δυνατοὺς καθιδρύσασθαι κεχειροτονημένους πρεσβευτάς.

B **Καθιεροῖ**: Θεῷ ἀνατίθησι.

Καθίεσαν: Κατῆλθον.

Καθιζάνει: Ἐγκάθηται.

Καθίσσετε: [l]Καταπήξατε.

Καθίει: Ἐνέβαλεν, ἐπεχείρει. λέγειν.

Ὁ δὲ καθίει πεῖραν εἰς τὸν ἄνδρα, οἰόμενος αὐτὸν ἔξω κέντρου ὢν ὥρμηται.

C **Καθίει**: [m]Ἀντὶ τοῦ κατάφερε, [n]ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ. Ἀντὶ τοῦ, χάλα αὐτά.

Καθιείς: Ἀντὶ τοῦ καταβαλὼν, ἐναρξάμενος.

[o]Ὁ δὲ πεῖραν καθιεὶς, καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξαι πανταχόθεν, τὰ τοῦ λέβητος καὶ τῆς χελώνης καὶ τοῦ ἀρνοῦ [p]ἐν Λυδοῖς ἐπαλαμᾶτο.

Καθιείς: [q]Ἐπιπέμπων.

D [r]Ὁ δὲ ψευδεῖς ἀγγελίας διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, [s]εἴθιζεν αὐτοὺς ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι.

Καθίζω: [t]Αἰτιατικῇ.

Καθίκετο: Καθήψατο.

Καθικνεῖται: Γενικῇ. [v]Ἅπτεται.

Ὁ δὲ μίαν τῶν σχιζῶν ἀνελόμενος, [tt]καθικνεῖται τἀδελφοῦ· καὶ ὁ μὲν νεκρὸς ἔκειτο.

Καθικόμενοι: [u]Καθαψάμενοι. [x]Πολύβιος·

E Πάντες μὲν γὰρ οἱ βασιλεῖς καὶ φίλους προσαγορεύουσι καὶ συμμάχους κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων· καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων παραπόδας οὐ συμμαχικῶς ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται τοῖς πιστεύσασι.

Καθικῶμαι: Αὐθυπότακτον.

Καθιλαρύνω: Δοτικῇ.

Καθιλατρεύομαι: Γενικῇ.

Καθίμησε: Κατήντλησε.

Καθιμῶσι: Χαλῶσι. Καὶ **Καθιμῆσαι**, χαλάσαι σχοινίον, ἢ τι τοιοῦτον.

Καθιππάζεσθαι: Συνελαύνειν, ἐρίζειν, συντρέχειν.

[z]Ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς ποικίλος ἦν, πλείστας ἀφορμὰς δεδωκὼς τοῖς βουλομένοις καθιππάζεσθαι [a]φιλοσοφίας.

Καθίστα: Ἑτοίμαζε.

Καθιστάμενος: [b]Πρὸς τὸ βέλτιον μετάγων.

Ὁ δὲ Καῖσαρ [c]εἰς τὴν Ἀσίαν ἦλθε, τὰ τῶν ὑπηκόων καὶ τῶν Πάρθων ἅμα καθιστάμενος.

Καὶ αὖθις·

Πολεμοῦντί τε αὐτῷ, καὶ περὶ τὴν ἀρχὴν καθισταμένῳ συγγενόμενος.

Φησὶ Κρίτων ἐν Γετικοῖς.

Καθίστατο: Ἐπεμελεῖτο, ἐφρόντιζεν.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τὰ ξυνενεχθέντα, εὐθὺς καθίστατο ἐς τὸν πόλεμον.

Καθόδοις: Ἀγωγαῖς, περιόδοις.

Καθολικῶς: Καθόλου.

Καθόρμια: Περιθέματα.

Καθοσιούμενος: Ἀντὶ τοῦ, πληροφορῶν.

[d]Ὁ δὲ ἀγανακτήσας ἐπὶ [e]τῇ τῆς ἀρχῆς παραλύσει, τῷ τε Μαξιμίνῳ καθοσιούμενος, ἀθροίσας στρατὸν ἧκεν ἐπὶ τὴν Καρχηδόνα.

Καθυσιωθεῖσαι: Ἀνατεθεῖσαι.

[f]Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν παθεῖν ἂν αὐτὰς κακὸν τοὺς θεοὺς ἐγγυητὰς

ΚΑΘΙΓΝΙΣΑΙ] Pessime. Scribe καθαγίσαι, idque suo loco redde. KUST. Leg. καθαγνίσαι. Vide nos ad v. Ἀφαγνίσαι. TOUP. καθαγνίσαι item Hemsterhusius. Sic V. in marg. καθιγνῖσαι Photius.

ΚΑΘΙΔΡΩΣ] Hesychius, itemque Photius in Lex. inedito habent κάθιδρος, per ο. KUST. Recte Hesych. et Phot. κάθιδρος. Jeremias VIII. 6. ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ. TOUP. κάθιδρος Lex. Seg.

F [i] ἐπώνυμοι] ἐπώνυμος B.V.E.

[k] Ἐκπέμπει γοῦν τοὺς περὶ συμβ.] Fragmentum hoc ἀνερμήνευτον reliqui, quoniam sensus ejus prorsus est obscurus. KUST. Verba si redigas in hunc ordinem, sensus erit intellectu minime difficilis: Ἐκπέμπει γοῦν κεχειροτονημένους πρεσβευτὰς δυνατοὺς καθιδρύσασθαι τοὺς περὶ συμβιβάσεως λόγους. HEMST. Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ Histor. III. 15. ubi legitur, τοὺς περὶ συμβάσεως λόγους. TOUP. συμβάσεως V. ἐμπέμπει B.E. δυνάτους V.

ΚΑΘΙΖΑΝΕΙ] Καθιζάνη V.

G [l] καταπήξατε] καταπήξαντες V.E.

ΚΑΘΙΕΙ] Vid. Kuhn. ad Ælian. V. H. II. 13. et in ind. v. Καθίημι. HEMST.

[m] Ἀντὶ τοῦ om. V.

[n] ἢ ἐπίθες τῷ τρυβλίῳ] Hæc nihil ad rem faciunt, et incaute ex aliquo Scholiasta, ut multa alia apud Suidam, descripta videntur. KUST. Vid. Aristoph. Av. 387. e cujus Schol. nunc mutilo hæc videntur desumpta.

[o] Ὁ δὲ πεῖραν καθιεὶς, καὶ ἐπιβ.] Fragmentum hoc referendum est ad historiam illam, quam de Crœso narrat

H Herodotus lib. I. p. 11. KUST. Phrasi hac utitur Appian. p. 809. πεῖρας καθιέντα. TOUP.

[p] ἐν μυχοῖς] Hoc nemini esset suspectum nisi ms. Lugd. daret ἐν Λυδοῖς. Suspicor id petitum ex epitome Herodoti. Vid. I. 48. VALCK. ἐνδίδως A. ἐνδιδοὺς B. V.E.

[q] πέμπων] ἐπιπέμπων A.V.

[r] Ὁ δὲ ψευδεῖς] Vid. infra v. Προσκόπων. Locus expressus ex Dion. Cass. LXVIII. 23.

[s] εἴθιζεν] ἤθιζεν ἀεὶ E.

[t] Αἰτιατικῇ] καθίζει δικαστήριον addit E.

ΚΑΘΙΚΕΤΟ] Soph. Œd. Tyr. 809. Schol. Platon. p. 253. Καθίκεσθαι: καθάψασθαι.

[tt] καθικνεῖτο] καθικνεῖται A.

[u] Καθιστάμενοι] Scribe, καθαψάμενοι, quomodo recte exhibet editio Mediolanensis. Noster supra: Καθίκετο, καθήψατο. Deinde scribendum, τοὺς κοινωνήσαντας τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. Denique recte, καθικόμενοι δὲ τῶν πράξεων. Quemadmodum legitur apud Polyb. lib. V. p. 623. Ἦν Φίλιππος εἰ μὴ πτοηθεὶς ἀλόγως ἔφυγε, τῶν περὶ τὴν Ἰλλυρίδα ΠΡΑΞΕΩΝ μάλιστ' ἂν τότε ΚΑΘΙΚΕΤΟ. TOUP. Καθαψάμενοι A.B.V. Καθικόμενος: καθαψάμενος E.

[x] Πολύβιος] Fr. gr. 81. ubi Schweighæuser. dedit πάντας.

[y] παραπόδας οὐ συμμαχικῶς] Hæc leguntur etiam infra v. Καθικόμενοι. KUST.

[z] Ὁ δὲ Βίων ὁ σοφιστὴς] Hæc sunt verba Laërtii lib. IV. 47. KUST.

[a] τῆς φιλοσοφίας] τῆς om. A.B.E. Laërt.

[b] ἐπὶ] πρὸς A.B.E.

[c] εἰς τὴν] εἰς om. B.E.M.

ΚΑΘΟΛΙΚΩΣ] Καθολικὸς V. τελείως addit E.

ΚΑΘΟΡΜΙΑ] Hos. II. 13. Vid. not. ad Hesych.

[d] Ὁ δὲ ἀγανακτήσας] Hæc sunt verba Herodiani lib. VII. [c. 9.] p. 602. ut Pearsonius observavit. KUST. Herodiani verba sunt, ὁ δὲ πρός τε ταῦτα ἀγανακτήσας, τῷ τε Μαξιμίνῳ καθωσιωμένος,—πάντα τὸν στρατὸν συναθροίσας—κατῆλθεν ἐπὶ Καρχηδόνα.

[e] τῇ τῆς] τῇ om. V.

[f] Ὑπὲρ δὲ τοῦ μηδὲν] Locus hic apud Dionysium Halicarnassæum, lib. VIII. p. 515. (unde eum Suidas de-

ἔσεσθαι, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται πρὸς τὸν ὕπατον.

Καθοσίωσις: [h] Δικαίωσις, κατάκρισις.

Καθοσίωσις: Παρὰ τὸ κατὰ τοῦ ὁσίου γίνεσθαι, ἤτοι τοῦ βασιλέως.

[i] Ὅτι ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Σύμμαχος ἀπὸ ὑπάτων εἰς τὸν τύραννον Μάξιμον βασιλικὸν λόγον διεξῆλθε, καὶ [k] δεδιὼς τὸ τῆς καθοσιώσεως ἔγκλημα, ταῖς τῶν ἐκκλησιῶν σηκοῖς [l] προσκαταφεύγει· ὃν ὁ Θεοδόσιος πάσης φιλανθρωπίας ἠξίωσε.

Καὶ αὖθις περὶ Χριστοῦ·

[m] Τοῖς γὰρ [n] νόμοις αὐτὸν παρεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν.

Καθόσον: Ἐπίρρημα.

Καθωσιωμένος: Ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καθωσιωμένος: Ἔννομος, κόσμιος, τίμιος.

[o] Οὐράνιος [p] ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς εὐσεβῆ γράμματα ἀπέδωκε τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ [q] Καλανδίωνι.

Καὶ Καθωσιῶσθαι.

Καθωραΐζεται: Σεμνύνεται.

Καθ' οἶμον: Καθ' ὁδόν.

Καθ' ὕδατος γράφειν: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Καθυβρίζω: Αἰτιατικῇ.

Καθύπαρ:

Καθυδακτῶ σου.

Καθυπερηκόντισαν: Ὑπερεβάλοντο, ἐνίκησαν.

Καθύπερθεν: Ὑπεράνωθεν.

Καθυπέρτερον: Μεῖζον.

Καθ' ὕπνους: [[s] Λύσις ὀνείρων.

[t] Ὄναρ καθ' ὕπνους νηπιακὸς λαλεῖν τόδε.
[u] Θανὼν καθ' ὕπνους, φροντίδων ἔσῃ δίχα.
Γελῶν καθ' ὕπνοις, δυσφόρους ἕξεις τρόπους.
Κλαίων καθ' ὕπνους, παγχαρὴς [x] πάντως ἔσῃ.]

Καθυπουλεύω: Αἰτιατικῇ.

Καθυφεῖντο: Ἀντὶ τοῦ ἑαυτοὺς ἐδίδοσαν εἰς ὄλεθρον.

[y] Πολλοὶ [z] δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχερῶς διὰ τὴν ἔνδειαν καὶ συνέχειαν τῶν πόνων.

Καθυφῆκεν: [a] Ἐνδέδωκεν, ὑποκατέβη.

Καθυφίεντο: Ἀντηλλάττοντο, [b] κατεπροδίδοσαν.

[c] Οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον.

Κακὰ κακῶν: [d] Διοκλῆς Βάκχῃ·

scripsit, ut Portus recte observavit) sic legitur: Τοῦ [μὴ] μηδὲν αὐταῖς συμβήσεσθαι δεινὸν ἐγγυητὰς ἀπέφαινον ἐσομένους, Θεοὺς μὲν πρῶτον, οἷς καθοσιωθεῖσαι τὰς ἱκεσίας ποιήσονται· ἔπειτα τὸν ἄνδρα αὐτὸν, πρὸς ὃν ἔμελλον πορεύεσθαι &c. Loquitur ibi historicus de matronis Romanis, ad Marcium missis, ut eum supplicibus precibus a consilio obsidendæ et delendæ patriæ averterent. KUST.

[g] αὐτὰς] αὐτοὺς B.E.M.

ΚΑΘΟΣΙΩΣΙΣ] Vid. Πατρίκιος. TOUP.

[h] Δικαίωσις] Sic etiam Photius et Lex. Seg. in quibus deest κατάκρισις.

[i] ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως] Vide Socratem Histor. Eccles. lib. V. c. 14. ubi eadem de Symmacho historia narratur. KUST.

[k] δεδιὼς] δεδοικὼς E.

[l] προσκαταφεύγει] καταφεύγει V. qui mox κατηξίωσε.

[m] Τοῖς γὰρ νόμοις] Hæc verba leguntur in Excerptis ex Joh. Antiocheno, a Valesio editis, p. 809. unde Suidas ea descripsit. Vide etiam infra v. Νέρων, ubi eadem repetuntur. KUST.

[n] νόμοις] Sic recte legitur in 2 mss. Paris. itemque apud Johannem Antiochenum loco laudato. In prioribus vero edit. [et B.E.] male excusum est γινομένοις. KUST.

ΚΑΘΩΣΙΩΜΕΝΟΣ] Sequentem gl. ab hac sejunxi cum A.V. In E. sic legitur: Καθωσιωμένος· ἔννομος, κόσμιος, ἐγγεγραμμένος, ἀνακείμενος, τίμιος.

[o] Οὐράνιος] Portus existimabat τὸ οὐράνιος hic significare *cœlestis*, cum sit nomen proprium viri, ut dubitare nos non sinit Suidas infra v. Μαγιστριανὸς, ubi locus hic repetitur. KUST.

[p] ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανός] Μαγιστριανὸς erat nomen dignitatis et officii: quo qui fungebantur appellari solebant καθωσιωμένοι. Vide Ducangium in Glossario Græco v. Καθωσιωμένος, et v. Μαγιστριανός. KUST.

[q] Καλανδίωνι] Hic erat episcopus Antiochiæ: de quo vide Evagrium Histor. Eccles. lib. III. c. 16. KUST. Καλανδίωνι A.V.M. Evagr. Κλαυδίωνι E.

[r] ΚΑΘ' ΟΙΜΟΝ.] Secundum canones grammaticos scribendum foret κατ' οἶμον. Sed hoc series literarum respuit. Quare legendum forte est κάθοιμον, quod reperitur apud Hesychium. Vide Bentleium ad Fragm. Callim. 293. KUST. Vulg. retinet Albert. ad Hesych. quem vide. Habet etiam Lex. Seg.

ΚΑΘΥΠΑΡ] Addit E. τὸ ἐναντίον τοῦ καθ' ὕπνους.

ΚΑΘΥΠΕΡΗΚΟΝΤΙΣΑΝ] Vide infra v. Ὑπερακοντίζεις. KUST. Pertinet ad Aristoph. Av. 826.

[s] λύσις] Seqq. habet A. in marg. Ὄναρ—δίχα om. E. θανὼν—δίχα om. B.

[t] Ὄναρ] Paulo aliter leg. in Nicephor. Oneir. Ὄναρ ὀνείρους νηπιακὸς πάλαι λέγειν. HEMST.

[u] Θανὼν καθ' ὕπνους, φροντ.] Hic, et duo sequentes versus, ad somniorum interpretationem pertinentes, leguntur apud Astrampsychum. KUST.

[x] πάντως ἔσῃ] ἔσῃ λίαν E.

[y] Πολλοὶ δὲ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὁλοσχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. III. c. 60. KUST.

[z] δὲ] δὲ καὶ A.B.V.E.M.

[a] Ἐνδέδωκεν] ἐνδέδωκε B.V. ἐκδέδωκεν Lex. Seg. Photius. Tum ὑποκατέβη Photius.

[b] κατεπροδίδοσαν] καταπροεδίδοσαν A.

[c] Οἱ δὲ τοῦ Σαμουὴλ τοῦ προφήτου υἱοὶ δώρων καὶ λημμ.] Hoc fragmentum legitur apud Josephum Antiq. Judaic. lib. VI. c. 3. p. 173. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Jud. Voc. c. 3.

[d] Διοκλῆς Βάκχῃ] Scribendum videtur, Διοκλῆς Βάκχαις. Dioclis Bacchas laudat Suidas v. Διοκλῆς. Laudat et Pollux, X. 78. Καλεῖται μέντοι ποδανιπτὴρ οὐ παρ' Ἡροδότῳ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐν Διοκλέους Βάκχαις· Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ, ἢ λέβης. Ita scribendus iste versiculus. Deinde scribe, Πλυνεῖ τε κακὰ κακῶν ὑμᾶς. *Convitia multa in vos congeram*. Notanda locutio, κακὰ κακῶν. Quomodo locutus est Sophocles Œdip. Col. 1234. Γῆρας ἄφιλον, ἵνα πάντα ΚΑΚΑ ΚΑΚΩΝ ξυνοικεῖ. Item nescio quis apud Plutarch. de Consol. ad Apollon. p. 115. Τοιάδε θνητοῖσι ΚΑΚΑ ΚΑΚΩΝ Ἀμφί τε κῆρες εἰλεῦνται. Confer etiam Sophoclis Philoct. 66. Idem autem κακὰ πλυνεῖ et πλυνοῦ κακοῖς. Quomodo locutus est Aristophanes ἐν Δαιταλεῦσιν apud Athenæum, lib. III. p. 119. Οὐκ αἰσχυνοῦμαι τὸν τάριχον τουτονὶ Πλύνων ἅπασιν ὅσα σύνοιδ' αὐτῷ κακά. Quem locum non intellexit interpres. Menander apud Artemidor. II. 4. Ἢν γὰρ κακῶς μου τὴν γυναῖκ' οὕτω λέγῃς, Τὸν πατέρα καὶ σὲ τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ. *Si uxori meæ sic male dixeris, patrem tuum, et te, tuosque probe lotos reddam.* Confer cl. Kuster. ad Aristoph. Acharn. 380. ubi de hoc verbo agit. Basilius p. 95. edit. Grotii: Ὁ μὲν ἀφειδῶς ΠΛΥΝΩΝ ΑΥΤΟΝ ΤΟΙΣ ΟΝΕΙΔΕΣΙΝ, ὁ δὲ οὐ μέλον αὐτῷ. Atque hinc emendandus Apuleius in Apolog. p. 86. edit. Pric. *Cæterum uxor jam propemodum vetula et effæta, totam domum contumeliis ABLUIT.* Quæ ex Menandro adumbrata videntur. Vulgo inepte legitur, *abluit*. Hinc Πλυνὸν ποιεῖν. Aristoph. Plut. 1062. Πλυνόν με ποιεῖν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν. TOUP.

[e]Πλυνεῖτε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς.

Κακανδρία: [f]Δειλία. [g]Σοφοκλῆς·

Τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ
σὲ, φίλτατ' Αἶαν.

Τεῦκρός φησι [h]περὶ τῆς τοῦ Αἴαντος τελευτῆς.

Κακεντρέχεια: Ἡ πονηρία.

Κακεργέτῃσι: Κακοεργοῖς.

Κακκείοντες: Κατακοιμηθησόμενοι.

Κἀκεροττίας: [i]Ἀριστοφάνης·

Ἀνεπτάλαξας κἀκερουτίας.

Ἀντὶ τοῦ [k]ἐμετεωρίζου, μέγα ἐφρόνεις. Ἀπὸ δὲ τῶν [l]κερατοφορούντων ἡ λέξις.

Κάκη: Κακία. Οὕτως [m]Πλάτων. Αἰλιανός·

Ὅστις τάξιν [mm]ἔλειπε, θανατοῖ ἄρα ὁ νομοθέτης αὐτὸν, κάκῃ τὴν στάσιν, ἣν ἐτάχθη, [n]προδόντα.

Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ·

Οὐδεὶς οἰκέτης μνημονεύεται κάκῃ εἴξας προδοῦναι τὸν δεσπότην. C

Καὶ αὖθις·

[o]Ἀνάγκης καλούσης μὴ εἴκειν κάκῃ.

Κάκκη: Ἔχει δὲ καὶ τὸ κακέμφατον. Ἡ [p]ἀκαθαρσία, καὶ μάλιστα τὸ δύσοσμον [q]ἀποπάτημα. Ἀριστοφάνης·

Ἀπὸ μὲν κάκκης ἦν ἀπέχων.

Κακηγορῶ: Αἰτιατικῇ. Καὶ κακημορῶ αἰτιατικῇ. D

Κακὴ μὲν ὄψις: [r]Κόμμα παροιμίας.

[s]Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαίαι [t]φρένες.

Μένανδρος Σικυωνίῳ.

Κακία: Ἀνάλογον ταῖς ἀρεταῖς αἱ κακίαι. Αἱ μὲν [u]γάρ εἰσι πρῶται· αἱ δὲ ὑπὸ ταύτας. [x]Οἷον ἀφροσύνη, δειλία, ἀδικία, ἀκολασία, ἀκρασία, βραδύνοια, κακοβουλία. Εἰσὶ δὲ ἀγνοίας αἱ κακίαι. Τὰ δὲ μετέχοντα τῶν κακιῶν, αἵτε πράξεις αἱ κατὰ κακίαν, καὶ οἱ φαῦλοι. Ἐπιγεννήματα δὲ, δυσθυμία, δυσφροσύνη, καὶ τὰ ὅμοια.

Κακία δέ ἐστιν ἡ τοῦ κακῶσαι τὸν πέλας σπουδὴ, παρὰ τῷ [y]Ἀποστόλῳ.

Κακία: Διώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. Ἡ ὄντως κακία, οἷον πορνεία, μοιχεία, πλεονεξία, [z]ἐπιορκία, καταλαλιά. Λιμὸς δὲ, καὶ λοιμὸς, θάνατοι, καὶ νόσοι, καὶ τἆλλα, οὐκ ἔστι κακὰ, διότι πολλάκις ἡμῖν ἀγαθῶν αἴτια γίνεται. Καὶ περὶ ταύτης φησὶν [a]ὁ Προφήτης·

Οὐκ ἔστι κακία ἐν πόλει, ἣν Κύριος οὐκ ἐποίησε.

Κακιζόμενοι: Ταπεινούμενοι.

Κακίζω: Αἰτιατικῇ.

Κάκιθος: Ὁ [b]κακιζόμενος.

Κακίονος: Τοῦ χείρονος.

Κακοδαίμων: Ὁ θεῷ ἐπαχθὴς, καὶ ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων ἐμπαθῆ. Αἰλιανός·

Ἀνὴρ Εὐφρόνιος, κακοδαίμων ἀνὴρ, καὶ [c]ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικούρου φλυαρίαις, καὶ ἐξ ἐκείνου κακὰ εἰρύσατο δύο, ἄθεός τε καὶ ἀκόλαστος εἶναι.

Κακοέπεια: Βλασφημία.

Κακοζηλία:

Καλλίνικος ἔγραψεν ὁ Σύρος περὶ [d]κακοζηλίας ῥητορικῆς.

Κακοηθέστατα: Ἐπὶ [e]κλειδίων λέγεται. [f]Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
[[g]αὐτοὶ] φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,

---

[e] Πλυνεῖτε κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς] Fragmentum hoc propter brevitatem obscurum est, cujus sensum absque integro loco poetæ frustra quis investigare conetur. KUST. Πλύνει τε τὰ κακὰ Photius, quomodo Suidæ restituendum monet Porsonus.

[f] Δειλία] δηλ̃ E.

[g] Σοφοκλῆς] In Aj. 1014.

[h] ἐπὶ τῇ τοῦ] περὶ A. παρὰ V. περὶ τῆς—τελευτῆς B.E. τελευτ̃ V. τελευ̃ A.

ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΕΙΑ] Polyb. IV. 87, 4.

ΚΑΚΕΡΓΕΤΗΙΣΙ] Κακεργετίσι E. Addit idem ms. Κακεργάτιδος ψυχῆς. Τὰ κακὰ ἐργαζομένης.

ΚΑΚΚΕΙΟΝΤΕΣ] Il. α'. 606.

ΚΑΚΕΡΟΤΤΙΑΣ] Vide supra v. Ἐκερουτίας. KUST.

[i] Ἀριστοφάνης] Equit. 1341.

[k] ἐμετεωρίζου] μετεωρίζου B.V.E.

[l] κερατοφορούντων ζώων] ζώων om. A.B.V.E.

[m] Πλάτων] Locos vide apud Ruhnken. Tim. p. 152.

[mm] ἔλειπε] ἔλιπε E.

[n] λιπόντα] προδόντα A.B.V.E. Vid. de h. l. Wesseling. ad Petit. Legg. Att. p. 666. G

[o] Ἀνάγκης] Vid. Εἱρμμία. TOUP.

ΚΑΚΚΗ:——Ἡ ἀκαθαρσία] Ex Schol. Aristoph. Pac. 161.

[p] ἀκαθαρσία] ἡ κάθαρσις B.E.

[q] ἀποπάτημα] ἀπὸ τοῦ πάτημα V.

[r] κόμμα παροιμίας] κόμμα: παροιμία Photius.

[s] Κακὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλ.] Senarius hic proverbialis Philemoni tribuitur apud Stobæum Tit. VI. περὶ δειλίας. Idem etiam legitur apud Diogenianum, sed corrupte. H Apud eum enim pro ἐν δὲ δειλίᾳ ex Suida et Stobæo rescribendum est ἐν δὲ δειλαίαι. Grotius in Excerptis proverbium hoc sic exhibet: Καλὴ μὲν ὄψις, ἐν δὲ δειλαίαι φρένες. Sed altera lectio, κακὴ, quæ Suidæ Stobæi et Diogeniani consensu firmatur, temere rejicienda non est: præsertim cum et ea sensum commodum et minime ineptum pariat. Vide omnino Gatakerum in Adversar. Miscell. Posthumis c. 12. ubi de sensu proverbii hujus prolixe disputat. KUST. Omnino placet Grotii lectio. De homine enim delicato dici videtur, et qui formæ studebat; quales erant Sicyonii. Quod non animadvertit Kusterus. Accedit quodammodo Homerus Il. γ'. 45. Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα ΚΑΛΟΝ ΕΙΔΟΣ ἔπ'. Ἀλλ' οὐκ ἔστι ΒΙΗ ΦΡΕΣΙΝ, οὐδέ τις ἀλκή. Quo respexisse videtur Comicus. TOUP.

[t] φρένες] φθι̃ E.

ΚΑΚΙΑ: Ἀνάλογον] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Laërtii lib. VII. 93 et 95. KUST. A. in marg. ζήτει ἐν τῷ Ἀρετή.

[u] γὰρ om. B.E.

[x] Οἷον ἀφροσ. δειλ. ἀδ. ἀκολ. ἀκρασ.] Locus hic est mutilus, qui apud Laërtium recte sic legitur: Οἷον ἀφροσύνην μὲν, καὶ δειλίαν, καὶ ἀδικίαν, καὶ ἀκολασίαν ἐν ταῖς πρώταις· ἀκρασίαν δὲ, καὶ βραδύνοιαν, καὶ κακοβουλίαν, ἐν ταῖς ὑπὸ ταύτας. Hunc lectionem in versione secutus sum. KUST.

[y] Ἀποστόλῳ] Locos collegit Schleusnerus in Lex. N. T.

ΚΑΚΙΑ: Διώνυμος] Videntur hæc, ut proxime præcedentia, in compendium redacta ex Chrys. Serm. Deum. non gubern. Mundum T. V. p. 708 B. ABRESCH.

[z] ἐπιορκία] καὶ ἐπιορκία A.V. Mox καὶ τἆλλα om. E.

[a] ὁ Προφήτης] Amosus III. 6. KUST.

ΚΑΚΙΘΟΣ] Vocem hanc agnoscit etiam Etymologus. Sed in ms. Paris. B. exaratum est κάκιστος. KUST.

[b] κακιζόμενος] παθιζόμενος A.

ΚΑΚΙΩΝ, κακίονος] ΚΑΚΙΟΝΟΣ τοῦ A.V. et sine τοῦ B.E.

[c] ἔχαιρεν ἐπὶ ταῖς Ἐπικ. φλ. καὶ ἐξ ἐκ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam supra v. Εἰρύσατο. KUST.

ΚΑΚΟΖΗΛΙΑ] Infra v. Καλλίνικος.

[d] κακοζηλίας] καλοζηλίας V.

[e] κλειδίων] κλειδῶν E.

[f] Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις] Ver. 428.

[g] αὐτοὶ om. A.B.V.E.M.

Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
Πρὸ τοῦ [h]μὲν οὖν ἦν ἀλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν
πεπρισαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου.
[i]Νῦν δ' οὗτος [k]αὐτοὺς ἐδίδαξε [l]θριπηδέστατα.

Κακοήθεια: [m]Ἡ κακοτροπία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Κακοήθης: Κακότροπος.

[n]Ἡ καὶ ἄλλας κακοήθας αὐτὸς διακληθείη.

Κακόθρους: Διάβολος·

[o]Ἡ ζαμενὴς
λόγος [p]κακόθρους ἐκ Δαναῶν ἐπιβῇ.

Κακόνοι: Ἐχθροὶ, καὶ κακὸν νοῦν ἔχοντες πρὸς τὸ πρᾶγμα. [q]Ἀριστοφάνης·

Ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

Καὶ αὖθις·

Κακόνουν φωραθέντα σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις [r]τοῦτον ἐλαθῆναι.

Κακοπάθεια: Ἡ ταλαιπωρία.

Κακοπινέστατον: Τὸ πίνος ποτὲ μὲν ἐπὶ τῆς C ἰδέας, ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται. [s]Ἐνταῦθα οὖν [t]τὸν κακοήθη σημαίνει. Ἀντὶ τοῦ, κολάκευμα, τρίμμα, [u]κακοπινέστατον, ῥυπαρόν. Πινῶδες γὰρ, ἀδόκιμον τῇ γνώμῃ, καὶ οὐ καθαρὸν, ἄλλοτε ἄλλα νοοῦν.

[x]Ὡς ἄνδρ' ἑλὼν [y]ἰσχυρὸν, ἐκ βίας μ' ἄγει·
οὐκ οἶδεν αἱρῶν νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν,
εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν μ'· ἐπεὶ οὐδ' ἂν [z]ὧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
Νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος· τί χρὴ ποιεῖν;

Κακορρήμων: Καὶ οὐδετέρως, τὸ κακορρῆμον.

A **Κακορραφίαι**: Κακοσυνθέσεις.

Κακορροθεῖ: Κακῶς ἀγορεύει. [zz]Ἀριστοφάνης·

Ἅπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ.

Κακὸς κακῶς ἀπόλοιτο οὗτος, εἰ μὴ καὶ προαπόλωλε τῆς ἀρᾶς, ὡς ἄξιός γε ἦν ἔργον γεγονέναι τοῦ πρώην χειμῶνος.

[a]Ἐνετολμήσατο γὰρ ὁ παλαμναῖος κακὸν κακῷ μείζονι σβέσαι.

Κακοτεχνιῶν: Δίκης ὄνομα, [b]ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ B ψευδομαρτυριῶν κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν.

Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν: Ταύτην τὴν παροιμίαν οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ πτηνοῦ ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι οὔτε αὐτὸ βρωτόν ἐστιν, οὔτε τὸ ᾠὸν, ὃ [c]ἔχει. Οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος, [d]πρώτου διδάξαντος τέχνην ῥητορικήν. Ὑπὸ γὰρ τούτου, ὥς φασιν, [e]ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, Τισίας ὄνομα, μισθὸν ἀπαιτούμενος, εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν· Εἰ μέν με C νικήσειας, οὐδὲν μεμάθηκα· εἰ δὲ ἡττηθήσῃ, οὐ κομίσῃ τοὺς μισθούς. Θαυμάσαντες [f]οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου, ἐπεφώνουν, Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠόν.

Κακοῦργοι: οἱ λῃσταὶ, οἱ ἐνεδρευταί.

Ὁ δὲ [g]λαθὼν ἑαυτὸν παρῆλθε σὺν τῷ ξίφει, ὅπερ ἐπήγετο διὰ τοὺς κακούργους τοὺς κατὰ τὴν ὁδόν.

D **Κακουργῶ**: Αἰτιατικῇ.

Κακόχαρτον: Κακοῖς χαίροντα.

Κακόσχολος: Ὁ πονηρός.

Κακῶν: Ὅτι ἀναίτιος [h]τῶν κακῶν ὁ θεός. [i]Κακὰ δὲ κυρίως ὀνομάζομεν, οὐχ ἃ τῶν πολλῶν ὀνομάζειν

---

[h] μὲν οὖν] οὖν om. V.E. Mox πεπρισαμέναις E.

[i] Νῦν δ' οὗτος αὐτὰς ἐδίδαξε θριπηδέστα] Lege et supple ex Aristophane, Νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς φιλότριψ Εὐριπίδης Ἐδίδαξε θριπήδεστ' ἔχειν σφραγίδια. KUST.

[k] αὐτὰς] αὐτοὺς A.V.E.

[l] θριπήδεστα] Vide quæ notavimus supra ad v. Θριπηδέστατα. KUST. θριπηδέστατα A.V.E.M.

[m] Ἡ κακοτροπία] ἡ om. A. Apostoli locus est Rom. I. 29. Tum E. καὶ κακοήθης ὁ κακότροπος.

[n] Ἡ καὶ ἄλλας κακοήθας αὐτὸς διακληθείη] Quis lacerum hoc et corruptum ἀποσπασμάτιον interpretari queat? KUST. Κακοήθης Procop. p. 103 F. εἴ τις ἄλλας κ. δ. TOUP.

[o] Ἡ ζαμενὴς] Sophocl. Aj. 137.

[p] κακόθρους ἐκ Δαναῶν] ἐκ Δαναῶν κακόθρους E. qui addit Σοφοκλῆς in fine.

[q] Ἀριστοφάνης] Pac. 495.

[r] τοῦτον] τοῦτον A.

ΚΑΚΟΠΙΝΕΣΤΑΤΟΝ: Τὸ πίνος] Ex Schol. Sophocl. ad Aj. 381. πίνω V. τὸ πίνω Schol. ubi infra om. λαμβάνεται et σημαίνει.

[s] Ἐνταῦθα δὲ] ἐνταῦθα οὖν A.B.V.E. Schol.

[t] τὸν κακοήθη σημαίνει] ἐπὶ τοῦ ἤθους λαμβάνεται· σημαίνει γὰρ τὸν κακοήθη E.

[u] Κακοπινέστατον, ῥύπαρον] κακορύπαρον Schol.

[x] Ὡς ἄνδρ' ἑλὼν μ' ἰσχ.] Sophocl. Philoct. 945.

[y] μ' ἰσχυρὸν] μ' om. A.B.V.E.M.

[z] ὧδ' om. A.B.V.E. οὐδ' ἀνέσχοντ' M. Mox ποιεῖν A.V.

ΚΑΚΟΡΡΗΜΩΝ] Vid. Ἀρχίλοχος. HEMST.

ΚΑΚΟΡΡΑΦΙΑΙ: Κακοσυνθέσεις] Ex Scholiasta Homeri ad Il. ό. 16. sed ubi pro κακοσυνθέσεις legitur κακοσυνθεσίαι. KUST.

[zz] Ἀριστοφάνης] Acharn. 576.

ΚΑΚΟΣ ΚΑΚΩΣ] Procop. p. 232. TOUP. Usque ad χειμῶνος Synesii est Ep. 129. p. 165 C. HEMST.

[a] Ἐνετολμήσατο] Seqq. Æliani sunt. Vid. v. Παλαμναῖος.

ΚΑΚΟΤΕΧΝΙΩΝ: Δίκης ὄνομα, ἣν οἱ ἑλ.] Ex Harpocratione. KUST.

B [b] ἣν οἱ ἑλόντες τινὰ ψευδομαρτ. κατὰ τοῦ παρασχομένου ἐδίδοσαν] Insignis est hanc in rem locus apud Demosthenem in Oratione contra Euergum et Mnesibulum p. 679. quem hic describam. Καλῶς μοι δοκοῦσιν οἱ νόμοι ἔχειν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, ὑπόλοιπον ἀγῶνα ἀποδιδόντες ταῖς δίκαις τῶν ψευδομαρτυριῶν· ἵνα εἴ τις μάρτυρας τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας παρασχόμενος, ἢ προκλήσεις μὴ γενομένας, ἢ μαρτυρίας παρὰ τὸν νόμον μαρτυρηθείσας, ἐξηπάτησε τοὺς δικαστὰς, μηδὲν αὐτῷ πλέον γένηται· ἀλλ' ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς, καὶ εἰσελ- F θὼν ὡς ὑμᾶς, καὶ ἐπιδείξας περὶ τοῦ πράγματος τοὺς μάρτυρας τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότας, παρά τε τούτων δίκην λάβῃ, καὶ τὸν προβαλόμενον ὑπόδικον ἔχῃ τῶν ΚΑΚΟΤΕΧΝΙΩΝ. Καὶ διὰ τοῦτο τῷ μὲν διώκοντι ἐλάττω ἐποίησαν τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν ἡττηθῇ, ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος ἀποτρέποιτο διώκειν τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ ἀδικηθείς· τῷ δὲ φεύγοντι μεγάλας ἐπέθηκαν τιμωρίας, ἐὰν ἁλῷ, καὶ δοκῇ ὑμῖν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκέναι. Ex hoc loco Demosthenis discimus, actionem τῶν ψευδομαρτυριῶν diversam fuisse ab actione τῶν κακοτεχνιῶν. Illa enim dabatur adversus ipsos falsos testes: hæc vero adversus G eos, qui falsos testes produxerant. Vide etiam eundem oratorem ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον, p. 704. ubi actionis τῶν κακοτεχνιῶν mentionem facit. KUST. Schol. Platon. p. 241. Κακοτεχνιῶν, δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσῄεσαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομάρτυρας.

ΚΑΚΟΥ ΚΟΡΑΚΟΣ] Vid. Zenob. IV. 82. ibique Schott.

[c] τίκτει] ἔχει A.B.E.

[d] πρώτου] πρῶτον A.B.V.E.

[e] ὁ μαθητὴς] ὁ om. A.B.V.E. Mox αὐτοῦ om. B.V.E. H Tum Τισίας ὄνομα om. V.

[f] οὖν] δὲ E. om. V.A.

[g] λαθὼν] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi. In prioribus enim editt. minus recte excusum est λαβών. KUST.

[h] ὁ θεὸς τῶν κακῶν] τῶν κακῶν ὁ θεὸς A.E.

[i] Κακὰ δὲ κυρίως ὀνομ.] Vide paulo ante v. Κακία. KUST.

A [k]τισὶ φίλον· ἀλλὰ κακίαν, καὶ ἀκολασίαν, καὶ τὰς ἄλλας παρανομίας ὑφ' ἡμῶν αὐτεξουσίως τολμωμένας. Ἡμεῖς γὰρ τούτων αἴτιοι, οὐχ ὁ τἀναντία νομοθετήσας θεός.

Κακῶν πανήγυρις: Ἐπὶ μεγίστων. [l]Πισίδης·

Καὶ πάντες ὥσπερ ἐν κακῶν πανηγύρει,
ἄλλος κατ' ἄλλην συμφορὰν ἐδυστύχει.

Κακώσεως: Δίκης ἐστὶν ὄνομα, ταῖς τε ἐπικλήροις κατὰ τῶν γεγαμηκότων, καὶ κατὰ τῶν παίδων B τοῖς γονεῦσι, καὶ κατὰ τῶν ἐπιτρόπων τοῖς ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν. Οὕτω [m]Δημοσθένης, καὶ [n]Λυσίας, καὶ Ὑπερίδης.

Κακῶς εἰδότες: Ἀντὶ τοῦ ἀγνοοῦντες. [o]Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ [p]Εἰρήνης.

Κάκτανε: Καταφόνευσον.

Κακοῖς ἐπισωρεύων κακά:

[q]Ὦχος ὁ Πέρσης Αἴγυπτον ἠνδραποδίσατο, καὶ ἀπέκτεινε [r]τὸν Ἆπιν, καὶ [s]κατέκοψε τὴν Μέμφιν, κακοῖς ἐπισωρεύων κακά.

Κακοὶ τῆς πονηρίας πίνουσι τὴν ὀμίχλην: Ἐπὶ τῶν κατὰ ἀξίαν τιμωρουμένων.

Κακύνειν τὸν πηλόν: Τουτέστι, τὸν ἄξιον ὕβρεως ὑβρίζειν.

Κακχεῦαι: Καταβαλεῖν.

Κᾶλα: Τὰ ξύλα.

Καλαβρία: Νῆσος πλησίον Τροιζῆνος. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Εἰρήνη.

Καλάβροψ: Βουκολικὴ ῥάβδος, βαρυτέρα οὖσα τῇ κεφαλῇ ἀπὸ τοῦ κάτω ῥέπειν. [t]Φιλόστρατος·

[u]Εἰθύνει τὸ θηρίον καλάβροπι, ἣν [x]ὁρᾷς αὐτὸν ἐμβάλλοντα τῷ θηρίῳ ὡς ἄγκυραν.

Καλὰ δὴ πατάγεις: Ἀντὶ τοῦ λέγεις.

Κάλαϊς: Ὄνομα κύριον. Καὶ **Καλάϊνον χρῶμα**. [y]Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι.

Καλαμᾶται: Τρυγᾷ τὰ [z]ἀνωτέρω μέρη τῶν ἐλαιῶν, C ἢ κατεσθίει.

Καλαμητομίης: [a]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[k] τισὶ φίλον] φίλον τισι A.V.

[l] Πισίδης] Fr. Foggin. 109.

ΚΑΚΩΣΕΩΣ: Δίκης] Ex Harpocratione. Vide etiam Petitum de Leg. Attic. p. 163. 164. 445. KUST. Herald. adv. Salmas. III. 14. vid. et p. 257. et VII. 23. ibid. Vid. infr. Κάδων. REINES.

[m] Δημοσθένης] Pp. 732, 20. 1332, 13.

[n] Λυσίας] P. 138, 32. ed. Steph.

ΚΑΚΩΣ ΕΙΔΟΤΕΣ: Ἀντὶ τοῦ ἀγν.] Ex Harpocratione. KUST.

[o] Ἰσοκράτης] P. 165 C. (ed. Steph.) Sed etiam utuntur eadem dictione alii multi. Plat. Euthythr. p. 49 A. Xenoph. Cyr. P. II. p. 142. Theoph. Simoc. IV. c. 13. ABRESCH.

[p] τῆς εἰρήνης] τῆς om. A.B.E. Photius, Harpocr.

ΚΑΚΤΑΝΕ] Il. ζ. 164.

[q] Ὦχος] Sic in duobus mss. Paris. scriptum reperi. Priores vero edit. [et B.E.] minus recte exhibent Ἴωχος. Vide supra v. Ἄπατι. KUST.

[r] τὸν Ἆπιν] Vid. infra v. Ὦχος. Ælian. Hist. An. X. 28.

[s] κατέσκαψε] κατέκοψε A.B.E.M. Mutavit Bas.

ΚΑΚΟΙ ΤΗΣ ΠΟΝΗΡΙΑΣ ΠΙΝΟΥΣΙ ΤΗΝ ὈΜΙΧΛ.] Ex Diogeniano. KUST. V. 99.

ΚΑΚΥΝΕΙΝ] Vid. infra Καπηλίς.

ΚΑΚΧΕΥΣΑΙ] Deest v. A.

ΚΑΛΑΒΡΙΑ: Νῆσος πλησίον Τροιζ.] Ex Harpocratione. KUST. Καλαυρεία Harpocrat. Photius.

ΚΑΛΑΒΡΟΨ] Photius: Καλαύροψ: βουκολικὴ δίκη. Vid. not. ad Hesych.

[t] Φιλόστρατος] De Vita Apoll. lib. II. c. 5. p. 67. KUST.

[u] Εἰθύνει] εὐθύνει V.E. Φιλόστρατος collocant A.B.V.E. post καλάβροπι.

[x] ὁρᾷς αὐτὸν] ὁρᾷ σ' αὐτὸν B.E.

ΚΑΛΑ ΔΗ] Vid. Plato in Euthyd. p. 204. et notata. HEMST. p. 293 D. H. Steph. Vid. Heindorf. p. 373.

[y] Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι] Sic in omnibus edit. absque interpunctione locus hic legitur: quod tamen me adducere non potest, ut credam, Æschylum drama composuisse, ποικίλα χρώματα inscriptum, quoniam nemo veterum, quantum memini, ejus mentionem facit. Existimo igitur, punctum post Αἰσχύλος esse ponendum, et reliqua inducenda, quoniam nihil ad rem faciunt, et, ut sexcenta alia apud Suidam, temere textui inserta videntur. Idem judicandum censeo de loco qui paulo post sequitur v. Κάλλη, ubi Æschylus ἐν ποικίλοις κάλλεσι citatur. KUST. Hoc non patitur Lambertus Bos in Animadv. ad Scriptores Græcos c. XL. et non Æschylum tragicum, Atheniensem, sed Æschylum mathematicum a Suida designari, eumque auctorem libri ποικίλα χρώματα fuisse scribit auctore Meursio in Bibliotheca Græca. Ab utroque abit Fabricius B. G. II. 16, 2. et ποικίλα χρώματα potius tribuenda putat Æschylo Alexandrino, cujus Amphitruo et Μεσσηνιακὰ ἔπη ab Athenæo allegantur. Liceat mihi dissentire a viris eruditissimis. Nihil certius est, quam D verba ἐν ποικίλοις κάλλεσι, quæ Suidas in Κάλλη laudat, esse Æschyli tragici. Stephanus in suo exemplari Suidæ adnotaverat, *apud Etymologum est totus versus.* Est ibi in v. Κάλλαια: καὶ Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν, et ex eo in Fragmentis Æschyli p. 649. ed. Stanl. Sed non erat cur hoc inter fragmenta poetæ referretur, quod legitur in illius Agam. v. 933. Clytæmnestra ibi Agamemnonem ab excidio Trojæ Mycenas reversum cum summi gaudii significatione excipiens ancillas jubet viam sternere purpureis stragulis, per quæ Agamemnon do-E mum suam ingrediatur. Hoc Agamemnon prohibens dicit honorem illum diis deberi, non hominibus: Θεούς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεών· Ἐν ποικίλοις δὲ θνητὸν ὄντα κάλλεσι Βαίνειν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. Quid hic sint κάλλη satis intelligitur ex eo, quod Clytæmnestra v. 919. ancillas jubet Agamemnoni parare πορφυρόστρωτον πόρον εἰς δῶμα, *stragulis purpureis viam ad domum sternere.* Et ex Hesychio, Suida, et Etymologo, qui κάλλη exponunt πορφυρᾶ ἱμάτια. Loca eorum collegit, et partim emendavit Bochartus Hieroz. part. II. lib. V. c. 10. Sed fugit ejus F diligentiam hoc Hesychii, Καλλαί, τὰ βαπτὰ ἴρια. Arnaldus Lectt. Gr. I. c. 11. pro ἴρια recte scribit ἔρια, et ita laudaverat Salmasius ad Solinum p. 167. ed. Traj. quam conjecturam confirmant, et simul in Hesychio non καλλαί, neque κάλλαια, ut ibidem Salmasius, sed κάλλη scribendum ostendunt hæc Etymologi in Κάλαθος: κάλλη δέ εἰσι τὰ βεβαμμένα ἔρια. Et in Κάλλη: κάλλη, τὰ ἄνθη, ἢ τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια, ἢ τὰ βαπτὰ ἔρια. Ex his jam patet verba Suidæ ἐν ποικίλοις κάλλεσι, quæ in κάλλη leguntur, delenda G non esse. Sed quid faciemus illis, quæ in Κάλαϊς scribuntur, Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις χρώμασι, quæ viri docti pro titulo scripti alicujus habuerunt? Suspicor χρώμασι esse interpretationem vocis κάλλεσι, et Suidam, fortassis quod illa apud Æschylum ποικίλα κάλλη Callaini coloris fuisse putabat, scripsisse: Αἰσχύλος ἐν ποικίλοις κάλλεσι, χρώμασι; vel τουτέστι χρώμασι: vel his locis quædam confuse adnotata, et quæ ad κάλλη pertinebant, sub κάλαϊς posita fuisse: quod etiam alibi iis, qui lexicon Suidæ collegerunt, usu venit. Quidquid est, vix dubito quin Suidas H hic quoque respexerit ad ea, quæ deinde in κάλλη ex Æschylo laudat. DUKER. [teste Piersono ad Mœrin p. 210.] Obs. Misc. III. p. 92.

ΚΑΛΑΜΑΤΑΙ] Vid. not. ad Hesych.

[z] ἀνωτέρω] ἀνώτερα V. μέρη om. A.B.E. Mox ἐλαιῶν B. V. (in textu) E.

[a] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 36.

Ἀλλὰ καὶ αὖθις
ἐκ καλαμητομίης ἀμβλὺ [b]φέρει δρέπανον.

Καλάμη: Ὁ [c]στάχυς τοῦ σίτου.

Καλάμη: Ἀπὸ [d]κάλου, τοῦ ξύλου· αὐτὸ δὲ ἀπὸ τῆς καύσεως.

Καλαμίνθη: Εἶδος βοτάνης, ἥτις καὶ [e]ὄφεις ἐλαύνει καιομένη. [f]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δέ τ' [g]ὄζεις καλαμίνθης·

ὄφεως [h]ἐλατική.

Καλαμίτης: Ἡ ἐπὶ τῆς καλάμης τοῦ σίτου· ἢ κύριον ὄνομα. Καὶ [i]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Στεφάνου·

[k]Ἐν τῷ [l]κλισίῳ τῷ πρὸς τῷ [m]Καλαμίτῃ ἥρωϊ.

Καὶ θηλυκὸν, ἡ [n]καλαμῖτις·

[o]Δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφίλατο τὴν καλαμῖτιν.

Ἀντὶ τοῦ ἐφίλησεν.

Καλαμώμενος: Σταχυολογῶν. Καλάμη γὰρ ὁ στάχυς τοῦ σίτου. Καὶ Καλαμῶνται: Πλεονεκτοῦσι.

Καλαμῶνος:

Καλαμῶνται: Αἰτιατική.

Κάλανος, Ἰνδὸς, ἐκ τῶν Βραχμάνων. Οὕτω δὲ πάντα σοφὸν οἱ Ἰνδοὶ προσαγορεύουσιν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἐπειδὴ ἐτελεύτησε παρόντος [p]αὐτοῦ ἐν Ἰνδίᾳ, ἐπιτάφιον ἀγῶνα συντελέσας,

A καὶ [q]ἀκρατοπότας ἁμιλληθῆναι παρεσκεύασε, διὰ τὴν παρ' Ἰνδοῖς φιλοινίαν. [r]Οὗτος ἀπόκρισιν ἔδωκεν Ἀλεξάνδρῳ πρὸς πᾶσαν ἐρώτησιν εὔστοχον.

Κᾶλα παλαίθετα: Ξηρὰ ξύλα, ἐκ πολλοῦ ἀποτεθέντα χρόνου. Κᾶλον γὰρ τὸ ξύλον. Ἐξ οὗ καὶ καλόπους, ὁ ξύλινος πούς.

Καλάσιρις: Χιτὼν [s]πλατύς. Οὕτως Αἰγύπτιοι. Καὶ [t]ὄνομα κύριον.

B Καλλάτις: Πόλις.

Κάλλαια: Οἱ πώγωνες τῶν ἀλεκτρυόνων.

[u]Χὥσπερ τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν, ἥξεις πάλιν.

Κάλλαισχρος: Ὄνομα κύριον.

Κάλλη: Τὰ πορφυρᾶ ἱμάτια. Καὶ κέραμος [x]καλάϊνος. [y]Αἰσχύλος·

Ἐν ποικίλοις κάλλεσι.

Καλήμεναι: Καλεῖν.

C Καλήσιος: Ὄνομα κύριον.

Καλητορίδης:

Καλιά: Νοσσιά· ἢ οἶκος [z]ξύλινος. Κᾶλα γὰρ, τὰ ξύλα, ἐξ ὧν σύγκειται. Ἐν [a]Ἐπιγράμμασι·

Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

Μακρὸν τὸ ι.

Καλλιάνειρα:

D Καλλίας, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, υἱὸς Λυσιμάχου· ὃς

[b] φέρει] φέρει A.B.V.E. Anthol. ms.

[c] ὁ στάχυς] Schol. Gregor. Naz. ms. apud Bastium: Καλάμη ἐστὶν ὁ ἀπὸ τῆς ῥίζης μέχρι τοῦ στάχυος αὐλὸς, γόνασι συνεχέσιν ἐζωσμένος, οὗ τὸ καταλειπόμενον ὑπὸ τῶν θεριζόντων, ἡ παρ' ἡμῖν καλαμήστρα, καλάμη νῦν εἴρηται, βαρυτόνως ἀναγνωστέον.

[d] κάλου] τοῦ κάλου B.V.E. ἀπὸ καλάμου αὐτοῦ τοῦ ξύλου Etymol. Gud. p. 294, 30.

[e] ὄφις] ὄφεις A.V.E.

[f] Ἀριστοφάνης] Eccles. 644.

[g] ὄζεις] ὄζεις V. ἔξεις E.

[h] ἐλαστικὸν] ἐλατικὴ A.

[i] Δημοσθένης] P. 270, 10.

[k] καὶ τῷ] ἐν τῷ A. cum Demosthene. Mox τῷ ante Καλαμίτῃ A.B.V.E. Ceterum hunc Calamitam ex heroum catalogo eximit Schæferus, quem vide ad Demosth. Appar. Crit. T. V. p. 192.

[l] κλισίῳ] Priores edit. [et B.V.E.] pessime habent ὑλισίῳ, cujus loco κλισίῳ ex ms. Paris. A. et Demosthene reposui. Notandum autem est, κλίσιον hic significare cellam meretriciam, quoniam Demosthenes ibi loquitur de matre Æschinis, quæ prima ætate corpore quæstum fecisse, et in taberna prope sacellum Calamitæ herois pudicitiam prostituisse dicebatur. Apollonius ἐν τῇ εἰς Αἰσχίνην ἐξηγήσει: Μητρὸς δὲ ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ, ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου Ἥρῳ. En, quod Demosthenes κλίσιον, Apollonius appellat οἴκημα, quo nomine lupanar apud Græcos significari notissimum est. KUST.

[m] Καλαμίτῃ Ἥρωϊ] Petitus de Leg. Attic. p. 475. pro Καλαμίτῃ reponendum putat Κυαμίτῃ; sed minus recte, si quid judico. Quis enim lectionem, quam constanti consensu non solum libri Demosthenis, sed etiam Hesychii et Suidæ retinent, temere damnet, eique emendationem, quæ sola tantum conjectura nititur, præferat? KUST.

[n] ΚΑΛΑΜΙΤΙΣ] καμῆτις V. et in exempl. καλαμῆτιν.

[o] Δισσοὺς ἐς λυκάβαντας ἐφ.] Anthol. Pal. VII. 198. ubi διπλοῦς.

[p] αὐτοῦ om. E.

[q] ἀκρατοπότας] ἀκρατοπότας V.

[r] Οὗτος] οὗτος δὲ B.E.

ΚΑΛΑ Π.] Est Callimachi. Vid. p. 580. Ernest. TOUP. Fr. 459.

ΚΑΛΑΣΙΡΙΣ: Χιτ.] Herodotus lib. II. 81. Ἐνδεδύκασι δὲ κιθῶνας λινέους, περὶ τὰ σκέλεα θυσανωτοὺς, τοὺς καλέουσι καλασίρις. Loquitur ibi de Ægyptiis. Vide etiam Hesych. h. v. KUST.

[s] πλατύς] Leg. πλατύσημος ex Hesych. et Schol. Aristoph. Av. 1294. i. e. tunica laticlavia. Poll. VII. 71.
E tunica fimbriata. REINES. Eodem modo Suidam emendat Jablonski Opp. T. I. p. 102. Πλατὺς etiam Photius, qui addit ὅμως πολεμικός. Unde Alberti ad Hesych. corrigit, πλατύσημος πολεμικός.

[t] ὄνομα κύριον] In Heliodori Æthiopicis. HEMST.

ΚΑΛΛΑΤΙΣ] Καλλάτις E. Delevi statim ΚΑΛΑΥΡΟΨ: Ἡ ποιμενικὴ ῥάβδος, cum A.B.E.

ΚΑΛΛΑΙΑ] Κάλλη vocat Ælian. N. A. V. 5. TOUP.

[u] Χ' ὥσπερ τὰ κάλλαι'] Aristoph. Equit. 495. χ' ὅπως B.E.
F M. οὐχ ὅπως τὰ κεφάλαι' ἀ. πάλιν ἥ. π. V.

ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΣ] Est nomen philosophi, cujus meminit Philostr. de Vit. Soph. p. 587. KUST. Imo et unus ex triginta tyrannis. Vid. Dionys. Hal. II. p. 71. TOUP.

[x] καλάϊνος] Gl. Καλλάϊνον, Venetum, vulgo viride marinum, color. Vid. Salmas. ad Plin. f. 236. [p. 167. ed. Traj.] Callaina sc. gemma REINES.

[y] Αἰσχύλος ἐν ποικ. κάλλεσι] Vide quæ notavimus paulo ante v. Κάλαϊς. KUST. Hæc sine dubio pertinent ad
G Æschyli locum in Agam. 932. Quare non videntur inducenda quæ supra leguntur in Κάλαϊς, sed potius utrobique jungenda, hoc pacto: Αἰ. ἐν ποικίλοις κάλλεσι· ἐν ποικίλοις χρώμασι: quod posterius interpretandi causa sit additum. Facile tamen liquet plura deesse, atque ejusmodi fere qualia dedit Etymol. p. 486, 45. HEMST.

ΚΑΛΗΜΕΝΑΙ] Il. κ'. 125.

ΚΑΛΗΣΙΟΣ] Καλήσιον B.E. Vid. Il. ζ'. 18.

ΚΑΛΗΤΟΡΙΔΗΣ] Sic nomen hoc in mss. Paris. scrip-
H tum reperi. Priores vero edit. habent Καλτερίδης. KUST. Vid. Il. ν'. 541.

[z] ξυλινὸς] ἀγρίας addunt B.V.

[a] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 253.

ΚΑΛΛΙΑΝΕΙΡΑ] Il. σ'. 44.

ΚΑΛΛΙΑΣ, Ἀθην.] Al. Callisthenes. Inter imagines veterum marmoreas in Bibl. Fulv. Ursini est etiam una

ἐπεκλήθη [b]Σχοινίων, διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. Οἱ δράματα, Αἰγύπτιος, [c]Ἀταλάντη, [d]Κύκλωπες, [e]Πεδῆται, Βάτραχοι, [f]Σχολάζοντες.

Καλλίας, ὁ Λακκόπλουτος ἐπικληθεὶς, [g]στρατηγῶν πρὸς Ἀρταξέρξην τοὺς [h]ἐπὶ Κίμωνος τῶν σπονδῶν ἐβεβαίωσεν [i]ὅρκους· [k]καθ' ὃν [l]εἰσβαλόντες Λακεδαιμόνιοι, Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου βασιλεύοντος, ἐδῃώσαντο τὴν Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον, ἔτι [m]τῆς πεντηκονταετίας οὔσης, ἥτις ἤρχετο μετὰ τὴν
B ἐν Πλαταιαῖς μάχην, ἔληγε δὲ εἰς ἅλωσιν Σάμου, [n]καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκυραϊκῶν.

Ὅτι Καλλίας, ὁ Συρακούσιος, δικαίως καὶ προσηκόντως κατηγορίας ἀξιωθείη. Ἀναληφθεὶς γὰρ ὑπὸ Ἀγαθοκλέους, καὶ δώρων μεγάλων ἀποδόμενος τὴν προφῆτιν τῆς [o]ἀληθείας ἱστορίαν, [p]οὐ διαλέλοιπεν ἀδίκως ἐγκωμιάζων τὸν μισθοδότην. Οὐκ ὀλίγων γὰρ αὐτῷ
C πεπραγμένων πρὸς ἀσεβείας θεῶν καὶ παρανομίας ἀνθρώπων, φησὶν ὁ συγγραφεὺς, αὐτὸν εὐσεβείᾳ καὶ φιλανθρωπίᾳ πολὺ τοὺς ἄλλους [q]ὑπερβεβηκέναι. Καθόλου δὲ, καθάπερ Ἀγαθοκλῆς ἀφαιρούμενος τὰ τῶν πολιτῶν ἐδωρεῖτο τῷ συγγραφεῖ μηδὲν προσήκοντα παρὰ τὸ δίκαιον· οὕτως ὁ θαυμαστὸς ἱστοριογράφος ἐχαρίζετο διὰ τῆς γραφῆς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ τῷ δυνάστῃ. Ῥᾴδιον δ' ἦν οἶμαι πρὸς ἄμειψιν χάριτος τῷ
D [r]γραφεῖ τῶν ἐγκωμίων μὴ λειφθῆναι τῆς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους δωροδοκίας.

A Καλλίας πτερορρυεῖ: Κωμῳδεῖται Καλλίας ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα.

Ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, [s]ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται.
Αἵτε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

[t]Πένης γὰρ ἐγένετο τὰ [u]πατρῷα καταναλώσας εἰς πόρνας. Καὶ καλλίου, [x]πιθήκου. Τὰ δυσχερῆ γὰρ τῶν ὀνομάτων εὐφημότερον εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ προφέρεσθαι. Καὶ τὸν πίθηκον οὖν καλλίαν προσηγόρευσαν.
B Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ [y]Πυθέου·

Ἀλλ', οἶμαι, ὥσπερ οἱ τοὺς καλλίας ἐν ταῖς οἰκίαις τρέφοντες.

Τουτέστι [z]τοὺς πιθήκους. Οὕτω δὲ καὶ τὰς Ἐριννύας Εὐμενίδας λέγουσι.

Καλλιγόλας: Οὕτως ἐκαλεῖτο Γάϊος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπειδὴ ἐκ μικρᾶς ἡλικίας τὰ πολλὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἐτρέφετο, καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς ἐχρῆτο ὑποδήμασιν. Ἐκ τῶν καλλίγων οὖν [a]Καλλιγούλαν
C αὐτὸν ὠνόμασαν. Ἡ Καλλιγόλας ὁ Γάϊος, διὰ τὸ ἐν στρατοπέδῳ γεννηθῆναι· ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Θείων Ἐναργειῶν.

Καλλιγύναικα: Τὴν καλὰς ἔχουσαν γυναῖκας.

Καλλιερεῖσθαι: Ἐπὶ τοῦ θύειν [b]ἔντομα. Ἡρόδοτος. Καὶ Καλλιέρημα: Θυσία εὐπρόσδεκτος.

Καλλιερῶ: Ῥῆμα. Τὸ δεύτερον, καλλιερεῖς. Τὸ
D δὲ ὄνομα καλλιέρημα. Ἔστι δὲ ἕκαστον θῦμα Θεῷ φίλον. Καὶ Χριστιανοὶ μὲν [c]τότε καλλιεροῦσιν, ὅταν ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ προσαγάγωσι, πνεῦμα γεγενημέ-

---

sic inscripta: ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ ΛΥΣΙΜ. i. e. Lysimachi sc. restionis, ut vocat Suidas. REINES.

[b] Σχοινίων] Vid. fr. Comici antiqui (f. Cratini) apud Hephæstion. c. XV. 13.

[c] Ἀταλάντη] Fabulæ hujus nomen corruptum est apud
E Zenob. Centur. IV. 67. ubi legitur Καλλίας ἐν Ἀταλαστῇ. Rescribendum enim est ἐν Ἀταλάντῃ, ut monuit Meursius in Bibliotheca Attica. KUST.

[d] Κύκλωπες] Meminerunt hujus fabulæ Pollux, Athenæus, et Suidas supra v. Ἀράχνη. KUST.

[e] Πεδῆται] Fabulam hanc præter Athenæum, Diogenem Laërtium, Etymologum, et Pollucem, laudat etiam enarrator Comici ad Av. (31. 151.) sed ubi corrupte legitur ἐν Παιδήταις. KUST.

[f] Σχολάζοντες] Addunt A.B.V.E.M. ζήτει περὶ Καλλίου ἐν τῷ Ἀριστείδης.

ΚΑΛΛΙΑΣ, ὁ Λακκόπλουτος] Quare Callias hic Λακκόπλουτος cognominatus fuerit, docet Plutarchus Aristide p. 321. quem consule. Vide etiam infra v. Λακκόπλουτον. KUST. Καλλίας πλουσιώτατος Ἀθηναίων Plutarch. π. Φιλοπλουτ. p. 527 B. De tribus Calliis vid. Gronov. Obs. IV. c. 5. Callias hic fuit filius Hipponici, Plut. in Alcib. 7. Athen. XII. 537. REINES.

[g] στρατηγῶν] Non placet hæc vox. Mallem Suidas dixisset πρεσβεύσας πρὸς Ἀρταξέρξην, i. e. *legatione functus*
G *ad Artaxerxem*. Persis enim a Cimone victis, Athenienses pacem cum Artaxerxe inierunt, Callia legationem illam obeunte, ut testatur Plutarchus Cimone, p. 487. et Diodorus lib. XII. p. 74. KUST. Vid. Wesseling. ad Diod. XII. 4. Alia dabit Meier. Hist. Jur. Att. p. 117.

[h] ἐπὶ Κίμωνος] Antiquissimus ms. Paris. habet ἐπὶ Κίμωνος: sed minus recte. Vide Plutarchum loco ante laudato. KUST. κήμωνος V.

[i] ὅρκους] ὅρους A.B.E.

[k] καθ' ὃν] Male priores edit. habent καθ' ἣν: cujus loco καθ' ὃν ex ms. Paris. A. reposui. KUST.

[l] εἰσβαλόντες Λακεδ. Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσ.] Vide Thucydidem lib. I. c. 114. KUST. εἰσβάλλοντες V.

[m] τῆς πεντηκονταετίας οὔσης] Vide Thucyd. lib. I. c. 118. KUST. πεντηετίας V.

[n] καὶ ἀρχὴν τῶν Κερκ.] Sic recte legitur in ms. Paris. A. Duo vero reliqui mss. [sic B.E. ἀρχὴν V.] uti et priores edit. omnes male exhibent ἀρχόντων Κερκ. KUST.

ΚΑΛΛΙΑΣ, ὁ Συρακούσιος, δικαίως καὶ προσηκ.] Hæc, et omnia quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Diodori, quæ leguntur apud Constantinum in Excerptis a Valesio editis, p. 261. unde Suidas ea descripsit. KUST. Συρρακούσιος A.

[o] ἀληθείας ἱστορίαν] ἀλη' ἱστορίας V.

[p] οὐ διαλέλοιπεν] οὐκ ἀπολέλοιπε Excerpt.

[q] ὑπερβεβηκέναι] ὑπερβεβληκέναι Excerpt.

[r] γραφεῖ] γραφείῳ Excerpt.

ΚΑΛΛΙΑΣ ΠΤΕΡΟΡΡΥΕΙ] Ex Aristoph. Av. 285. ubi vide Scholiastam. KUST.

[s] ὑπὸ συκοφαντίας] Metri gratia scribendum est ὑπὸ τῶν
F συκοφαντῶν, uti recte legitur apud Aristophanem loco laudato. KUST.

[t] Πένης γὰρ ἐγένετο τὰ πατρ.] Vide Athen. lib. XII. p. 537. KUST.

[u] πατρῷα] πρῶτα E.

[x] πιθήκου] Vid. Lex. Seg. apud Bekker. pp. 190, 20. 275, 6. Hesych. v. Κάλλιαρ, ibique cit. Hellad. ap. Photii Bibl. p. 874. Pindaricum Pyth. II. 132. notum est, πίθων παρὰ παισὶν αἰεὶ καλός.

[y] Πυθέου] Πυθίου B.E.

[z] τοὺς πιθήκους] τοὺς om. A.E.

ΚΑΛΛΙΓΟΛΑΣ] Καλλιγούλας B. Vid. Dion. Cass. LVII. 5.

[a] Καλλιγούλαν] καλλιγόλαν E. qui mox ἐν τῷ στρατοπέδῳ —et ἐναργειῶν.

ΚΑΛΛΙΓΥΝΑΙΚΑ: Τὴν] Ex Schol. Hom. ad Il. β'. 683. KUST.

[b] τὰ ἔντομα] τὰ om. A.B.V.E. Gloss. Herodot. VII. 134. 167.

ΚΑΛΛΙΕΡΩ] Pertinet locus ad Gregor. Naz. Stelit.
H II. p. 87. ubi Schol. inter alia; καλλιερεῖν γοῦν ἔλεγον, ὁπόταν τῶν ἱερείων καλῶν καὶ αἰσίων ἐτύγχανον. HEMST. ad Schol. Aristoph. Plut. p. 463.

[c] τότε καλλιεροῦσι] Sic habent mss. Paris. In prioribus vero edit. minus recte legitur τῷ τε Θεῷ καλλιεροῦσιν. Pro τῷ τε enim manifestum est scribi debere τότε [sic Portus:] et deinde, vox Θεῷ est supervacanea, quoniam Græci τὸ

νοι συντετριμμένον, καὶ καρδία τεταπεινωμένη. Ἕλληνες δὲ τότε καλλιερεῖν νομίζουσιν, ὅταν δαίμονί τινι θύσαντες αἰσίων ἐπιτύχωσι σημείων ἐν τῷ ἥπατι τοῦ ἱερείου. Καὶ τοῦτο καλοῦσι καλλιέρημα, ὅταν τῷ δαίμονι τὸ θῦμα ᾖ φίλον διὰ τῶν ἐπιφαινομένων ἀπατηλῶν σημείων.

Καλλικέλαδος: Εὔφωνος, εὔμιλος.

Καλλικολώνη: Τόπος τῆς [d] Ἴδης.

[e] Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ.

Καλλικόμος: Σοφὸς, ποιητής.

Καλλίκων: Ὄνομα κύριον. [f] Μιλήσιος τὸ γένος· διεβεβόητο δὲ ἐπὶ πονηρίᾳ.

Καλλικρατίδης: Ὄνομα κύριον· ἔσχε [redacted] ἀδελφὸν [g] Ἐμπεδοκλέα.

Καλλικύριοι: Οἱ ἀντὶ τῶν [h] Γεωμόρων ἐν [i] Συρακούσαις γενόμενοι, πολλοί τινες τὸ πλῆθος. Δοῦλοι δ' ἦσαν οὗτοι τῶν φυγάδων, ὡς Τίμαιος ἐν ϛ', ὅθεν τοὺς ὑπερβολῇ πολλοὺς Καλλικυρίους ἔλεγον. Ὠνομάσθησαν δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς ταὐτὸ συνελθεῖν παντοδαποὶ ὄντες, ὡς [k] Ἀριστοτέλης ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ, ὅμοιοι τοῖς Λακεδαιμονίων Εἵλωσι, καὶ [l] παρὰ Θεσσαλοῖς Πενέσταις, καὶ παρὰ Κρησὶν [m] Κλαρώταις. Καὶ [n] παροιμία· Καλλικυρίων πλείους. Τοῦτο ἐλέγετο, εἴποτε πλῆθος ἤθελον [o] ἐμφῆναι. Οἱ γὰρ Καλλικύριοι δοῦλοι ἦσαν, πλείους τῶν κυρίων αὐτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

Καλλίμαχος, Ἀθηναῖος. Οὗτος εἰς τὸν κατὰ
A [p] Περσῶν πόλεμον εὑρέθη ἐπὶ δοράτων ἱστάμενος νεκρός.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττου καὶ [q] Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασέως, γραμματικοῦ· γαμετὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου [r] θυγατέρα. Ἀδελφῆς δὲ αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νέος Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δι' ἐπῶν. Οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ
B καὶ καταλογάδην πλεῖστα. Καί ἐστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ [s] ω'· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου. [t] Πρὶν δὲ συσταθῇ τῷ βασιλεῖ, γράμματα ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσῖνι, κωμυδρίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. Καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος Πτολεμαίου, [u] Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. [x] Τῶν δὲ αὐτοῦ βιβ-
C λίων ἐστὶ καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους [y] οἰκισμοὶ, Ἀρκαδία, Γλαῦκες, Ἐλπίδες, Σατυρικὰ δράματα, Τραγῳδίαι, Κωμῳδίαι, Μέλη, [z] Ἶβις· (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν, εἴς τινα Ἶβιν, γενόμενον ἐχθρὸν [a] τοῦ Καλλιμάχου· ἦν δὲ οὗτος Ἀπολλώνιος, ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά·) Μουσεῖον, Πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμψάν-
D των, καὶ ὧν συνέγραψαν, ἐν βιβλίοις [b] κ' καὶ ρ', Πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων [c] διδασκάλων, Πίναξ τῶν [d] Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, Μηνῶν προσηγορίαι κατὰ ἔθνος

καλλιερεῖν absolute ponere solent. Exempla, cum passim obvia sint, adducere necessarium non duco. KUST.

[d] Ἴδης] τῆς Ἴδης A.B.V.E.

[e] Θεῶν ἐπὶ Καλλικολώνῃ] Hæc sunt verba Homeri Il. υ'. 53. sed ubi hodie legitur θέων ἐπὶ Καλλ. i. e. *currens in Callicolone*. Utramque tamen lectionem jam olim receptam fuisse docet Scholiasta ad eum locum, quem vide. KUST.

ΚΑΛΛΙΚΟΜΟΣ: Σοφὸς] Nullius sensus hæc sunt. Fons, unde sunt petita, est in Aristoph. Pac. 797. Τοιάδε χρὴ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων Τὸν σοφὸν ποιητὴν Ὑμνεῖν. ABRESCH.

ΚΑΛΛΙΚΩΝ] Nescio an corrupte pro Κιλλικῶν. Vid. infra in v. Καλλικῶν tamen Eustath. Od. κ'. p. 1669=
F 413, 21.

[f] Μιλήσιος—ὄνομα κύριον addidi ex V.

ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΗΣ] Vid. in Ἐμπεδοκλῆς.

[g] Ἐμπεδοκλέα] Ἐμπεδοκλέους E.

ΚΑΛΛΙΚΥΡΙΟΙ] Hi Κιλλύριοι vocantur ab Herodoto, lib. VII. c. 155. quem vide. Hesychius eosdem Καλλικυρίους appellat, quem consule v. Κιλλικύριοι. KUST. Vid. Valcken. ad Herodoti locum.

[h] Γεωμόρων] *Geomori* sive *Gamori* appellati fuerunt Syracusani illi, quos Callicyrii servi sedibus suis expulerunt, ut testis est Herodotus loco laudato. Portus locum hunc male interpretatus erat: cujus hallucinationem ex versione sustulimus, et in ea verum sensum expressimus. Eustath. ad Il. β'. p. 295. τοὺς Καλλικυρίους Cretæ assignat, non vero Syracusis, ut hic Suidas. KUST. Vid. Valesius Excerpt. sive in Diodor. Sic. t. II. p. 549. ed. Wessel.

[i] Συρακούσαις] Συρακούσσαις hic et infra Photius.

[k] Ἀριστοτέλης] Ἀριστο E. Tum Συρρακουσίων A.

[l] παρὰ] τοῖς παρὰ E.

[m] Κλαρώταις] Ἡλαρώταις A.B.V.E.M. Ald. κλαρώταις Photii ms.

[n] παροιμία] Zenob. IV. 54.

[o] ἐμφῆναι] ἐμφθῆναι V.

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ, Ἀθηναῖος. Οὗτος εἰς τὸν κατὰ Περσ.] Vide supra v. Ἱππίας, Τύρ. KUST. Plut. in Cat. Maj. 1. Eum fuisse polemarchum Athenis, et cum Epizelo ac Cynægiro συστρατιώτην in pugna Marathonia, depictum-
E que cum iis in porticu varia dicit Ælian. H. An. IX. 38. cf. Pausan. Eliac. I. c. 6. Καλλίμαχος πολλοῖς περιπεπαρμένος δόρασι καὶ νεκρὸς ἐστάθη. Plut. Parall. ab init. Est apud Stobæum l. 3. carmen in hunc, quod lege. Dicitur enim de eo, μοῦνος ἀνὴρ σύλησεν ὅλον στρατόν. REINES.

[p] Περσῶν] τῶν Περσῶν E.

[q] Μεσάτμας] Nomen, ut puto, Græcis inauditum: quid si Μεγατίμας? Hæc soror Callimachi, ut ex proximo articulo patet, idem quod mater habere nomen poterit. HEMST.

[r] θυγατέρα] θυγατέρες V.

[s] ω'] ὀκτακόσια A.

[t] Πρὶν [redacted] συσταθῇ] Malim, πρὶν δὲ συσταθῆναι. Et sic Suidam scripsisse puto. KUST. Sic correxerat Portus.

[u] Ὀλυμπιὰς δὲ ἦν ρκζ'] Ὀλυμπιάδος [redacted] ἑκατοστῆς ἑβδόμης A. Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ'. V.B.E.

[x] Τῶν δὲ αὐτοῦ βιβλίων ἐστὶ καὶ τ.] De scriptis Callimachi vide Meursium in notis ad Helladii Besantinoi Chrestomathiam, et præcipue Bentleium ad Callima-
G chum p. 305. et seqq. qui accuratum scriptorum ejus catalogum nobis exhibet. KUST.

[y] οἰκισμοὶ] οἰκισμὸς V. tum Ἀρκαδίας V.E.

[z] Ἶβις ἐστι [redacted] ποίημα ἐπιτ.] Ad hujus poematis imitationem Ovidium Ibidem suum conscripsisse constat. Vide quæ de carmine hoc Callimachi collegerunt Meursius et Bentleius locis laudatis. KUST. Ἶβις E. Mox Ἶβιν V.

[a] τοῦ Καλλιμάχου] τοῦ om. A.

[b] κ' καὶ ρ'] εἴκοσι καὶ ἑκατὸν A.

H [c] διδασκάλων] Probo conjecturam Pearsonii, qui legendum suspicatur διδασκαλιῶν. Non enim Callimacho propositum erat ipsos poetas dramaticos, sed fabulas eorum recensere, ut ex locis auctorum, ubi operis istius mentio fit, haud dubie colligitur. KUST.

[d] Δημοκρίτου] Δημοκράτους A. Δημοκράτου V.

καὶ πόλεις, Κτίσεις νήσων καὶ πόλεων, καὶ μετονομασίαι, Περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, [e]Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασίων καὶ παραδόξων, Περὶ μετονομασίας ἰχθύων, Περὶ ἀνέμων, Περὶ ὀρνέων, Περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένῃ ποταμῶν, [f]Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ [g]τόπους ὄντων συναγωγή.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ἐποποιὸς, ἀδελφιδοῦς τοῦ [h]προτέρου, υἱὸς Στασήνορος, καὶ Μεγατίμας, τῆς ἀδελφῆς Καλλιμάχου.

Καλλιμένης:

Κάλλιμος: Ὁ καλός.

Καλλίνικος: Γαΐου, ὁ καὶ [i]Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφιστὴς, Σύρος· ὡς δέ τινες, Ἀράβιος· τὸ δὲ ἀληθὲς, Πετραῖος· σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. Ἔγραψε πρὸς [k]Λοῦπον περὶ [l]κακοζηλίας ῥητορικῆς, Προσφωνητικὸν [m]Γαλιήνῳ, Πρὸς Κλεοπάτραν, Περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία δέκα, Πρὸς τὰς [n]φιλοσόφων αἱρέσεις, Περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀνανεώσεως· καὶ ἄλλα τινὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

Καλινδούμενοι: Κυλιόμενοι.

Καλλίνικος: Ὁ Ἡρακλῆς.

Καλλιόπη: Ὄνομα [o]θεᾶς.

Κάλλιος: [p]Ὄνομα κύριον.

Καλλιπάρηιος: Ἡ καλὰς παρειὰς ἔχουσα.

Κάλλιππος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής· [q]ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνῃρέθη τυραννεῖν ἐπιχειρήσας· πονηρὸς οὗτος ἱστόρηται [r]παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ, καὶ Δίωνος τοῦ Συρακουσίου προδότης.

Καλλιρόην: Κρήνην.

Καλλίροον: Καλῶς ῥέοντα.

Καλλισθένης: Δημοτίμου· οἱ δὲ, Καλλισθένους· Ὀλύνθιος, μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ [s]ἀνεψιαδοῦς· ὃν ἔδωκεν [t]ἕπεσθαι Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. Ὁ δ' ἐν γαλεάγρᾳ [u]σιδηρᾷ βαλὼν ἀνεῖλεν ἅμα [x]Νεάρχῳ τῷ τραγικῷ, διότι [y]αὐτῷ συνεβούλευε μὴ ἐπιζητεῖν ὑπὸ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. Τινὲς δὲ αὐτὸν ὡς ἐπιβουλεύοντα [z]Ἀλεξάνδρῳ ἀνῃρῆσθαί φασιν ἅμα Νεάρχῳ. [a]Ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμῃ πολλῇ φέρεσθαι. Καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης [b]ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. Καὶ μαρτυρεῖ ὁ ἴαμβος οὗτος·

> Καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης.

Περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.

Καλλιστεῖα:

> [c]Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα [d]Πριάπῳ
> νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο πρόχοον.

Καλλίσφυρος: Ἡ καλοὺς πόδας ἔχουσα.

Καλλιφάνης, ὁ Παραβρύκοντος. Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων [e]πολυμάθειαν. [f]Οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιη-

[e] καὶ περὶ] καὶ om. A.E.

[f] Θαυμάτων τῶν εἰς ἅπ.] Legenda omnino sunt, quæ de hoc opere observavit Bentleius ad Callimachum p. 327. et seqq. KUST.

[g] τόπους] τόπον E.

[h] προτέρου] πρότερον B.M. Mox Στασίνορος A.

ΚΑΛΛΙΜΟΣ: Ὁ καλός] Vide Schol. Homeri ad Odyss. λ'. vers. ult. KUST.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ] Sub Constantino vixit. Vid. Ἰουλιανὸς Δόμνου, Γενέθλιος. HEMST.

[i] Σουτώριος] Σουητώριος A.V. Σουετώριος B.E.M. Mutavit Aldus.

[k] Λοῦπον] Λοῦπον A.

[l] κακοζηλίας] Supra v. Κακοζηλία. TOUP. HEMST.

[m] Γαλιήνῳ] Γαληνῷ A. Γαλλίνῳ B.V.E. Edd. ante Kuster. qui tacite mutavit. Γαλιήνῳ legendum docuit Jonsius Script. Hist. Phil. p. 284. a Kustero citatus infra v. Μουσωνιανός.

[n] φιλοσόφων] φιλοσόφους A.E.

ΚΑΛΙΝΔΟΥΜΕΝΟΙ] Vid. Δραστήριον. Plato Theæt. p. 149. Philostorgius 538. TOUP. Vid. Bergler. ad Alciphron. I. 23. Hemsterhus. Lucian. Nigrin. c. 30.

ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ] Vid. Schol. Aristoph. Acharn. 1228. notata ad Hesych.

[o] Μούσης] θεᾶς A.B.V.E.

ΚΑΛΛΙΟΣ] For. Καλλίας. TOUP. An leg. Κάλλαδες? Menag. ad Diogen. Laërt. V. 52. HEMST.

[p] Ὄνομα κύριον] καὶ καλλιόπιος ὀνόματα κύρια E.

ΚΑΛΛΙΠΠΟΣ] Καλλίππου τέχνη Aristot. Rhet. II. 23. l. 12. Κάλλιππος ἐποίει τὰ περὶ Δίωνα. REINES.

[q] ὃς ἐν Συρακούσαις] Vide Athenæum XI. p. 508. KUST.

[r] Παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ] In Dione p. 981. 982. KUST.

ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ: Κρήνην] Sic Photius. Καλλιρόην: κρήνην τὴν V. Καλλιρόη: κρήνη A. Addunt edd. ἡ ἐν Ἀθήναις, ἥτις πρότερον Ἐννεάκρουνος ἐκαλεῖτο. Vid. Schol. Platon. p. 251. Duker. Thucyd. II. 15.

ΚΑΛΛΙΡΟΟΝ] Καλλίρροον A.

ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΗΣ, Δημοτ.] De hoc Callisthene vide Meursium ad Chalcidium p. 34. ubi accuratum scriptorum ejus catalogum, quorum quidem apud veteres mentio fit, exhibet. KUST.

[s] ἀνεψιαδοῦς] Natus sc. ex ejus consobrina Hero, Plut. in Alex. c. 55. REINES. ἀνεψιδοῦς B.V.E.

[t] ἕπεσθαι Ἀλεξ.] Accitum fuisse ab Alexandro ad prodenda ejus acta memoriæ narrat Justin. XII. p. 143. cf. Val. Max. V. 2. Laërt. V. 1. ut Suidas. REINES.

[u] σιδηρᾷ βαλὼν] Leoni tandem objectum dicit Laërt. in Aristot. l.l. Val. Max. IX. 3. *Callisthenes mori jussus.* Tatianus λόγῳ πρὸς Ἕλληνας de Alexandro: ὅστις Ἀριστοτελικὸς πάνυ, τὸν ἑαυτοῦ φίλον, διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι αὐτὸν προσκυνεῖν, καθείρξας ὥσπερ ἄρκτον ἢ πάρδαλιν περιέφερε. cf. Justin. XII. p. 149. et XV. p. 178. Philostrat. de Vit. Apollon. Tyan. VII. 2. Plutarch. in Alex. c. 55. Arrian. ἀναβασ. IV. p. 272. Curt. VIII. 9. Seneca Suas. 1. occidisse Alex. dicit Callisthenem ob intempestivos et liberos sales. cf. Valer. Max. VII. 2. Theophrastus interitum sodalis sui Callisthenis deploravit: scripsit enim Καλλισθένην ἢ περὶ πένθους librum, quem etiam citat Alex. Aphrod. de Anima l. II. REINES.

[x] Νεάρχῳ] l. Νειφραντι. Vid. infr. Νείφρων. REINES. Sed vide Elmsleium ad Argum. Euripid. Med. p. 237. ed. sec. Λύσανδρον memorat Schol. Luciani t. I. p. 397. ubi vid. Hemsterhus.

[y] αὐτῷ om. A. Mox ζητεῖν E.

[z] Ἀλεξάνδρῳ] σὺν Ἀλεξάνδρῳ B.V.

[a] Ἦν δὲ εὐφυὴς] ἦν δὲ om. A.B.

[b] ὑπὸ φθειρῶν ὑπερβλ. καὶ ἐκβρ. τὸν βίον καταστρ.] De morte Callisthenis hujus vide Plutarchum in Alexandro, Arrianum de Exped. Alex. M. lib. IV. p. 272. Justinum lib. XV. et Laërtium in Aristotele segm. 5. KUST.

ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ] Sic vocabatur certamen, quo fœminæ apud Lesbios de formæ præstantia contendebant, ut me docuit Scholiasta Homeri ad Il. ι'. 129. cujus verba hæc sunt: Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος καλλιστεῖα. KUST. Meursium de Festis Gr. p. 177. citat Reinesius.

[c] Τοιγὰρ τῷ] Anthol. Pal. VI. 292.

[d] Πριήπῳ] Πριάπῳ A.B.E. Anthol. ms. τὰ ante καλλιστεῖα om. B.E.

ΚΑΛΛΙΣΦΥΡΟΣ] Od. ε'. 333.

[e] πολυμάθειαν] πολυμαθίαν E. et infra πολυμαθίας.

[f] Οὗτος γὰρ ἀρχὰς] Hæc, et quæ sequuntur, deprompta sunt ex Athen. lib. I. p. 4. ut a Pearsonio quoque observatum esse video. KUST.

μάτων πολλῶν καὶ [g]λόγων συγγεγραμμένων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων πολυμαθείας δόξαν προσεποιεῖτο.

Καλοκαγαθία: Ἀγαθότης.

Καλόν: Τὸ τελείως σύμμετρον.

Καλὸν πρᾶγμα: Ὅτι καλεῖ, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν [h]συμμέτρως ἔχον. [i]Εἴδη δὲ τοῦ καλοῦ δ'· δίκαιον, ἀνδρεῖον, κόσμιον, ἐπιστημονικόν· ἐν γὰρ τοῖσδε τὰς καλὰς πράξεις συντελεῖσθαι. Ἀνάλογον δὲ καὶ τοῦ αἰσχροῦ εἴδη δ'· ἄδικον, δειλὸν, ἄκοσμον, ἄφρον. Λέγεται [k]καλὸν, τὸ ἐπαινετοὺς παρεχόμενον τοὺς ἔχοντας ἀγαθὸν ἐπαίνου ἄξιον. [l]Ἑτέρως δὲ, τὸ εὖ πεφυκέναι πρὸς τὸ ἴδιον ἔργον· καὶ τὸ ἐπικοσμοῦν, ὅταν λέγωμεν, μόνον τὸν σοφὸν ἀγαθὸν [m]καὶ καλὸν εἶναι. Λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι. Εἶναι δὲ τοῦτο ἀρετὴν, καὶ τὸ μετέχον ἀρετῆς. [n]Ὅπερ ἐστὶν ἴσον τῷ πᾶν ἀγαθὸν [o]καλὸν εἶναι, καὶ τὸ ἰσοδύναμον τὸ καλὸν [p]τῷ ἀγαθῷ. Δοκεῖ δὲ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσα εἶναι· καὶ πᾶν ἀγαθὸν ἐπ' ἄκρον αἱρετὸν, καὶ μήτε ἄνεσιν μήτε ἐπίτασιν [q]ἐπιδέχεσθαι. Καλὸν δέ [r]ἐστι καὶ τὸ δι' ὄψεως ἢ δι' ἀκοῆς ἡδύ.

Κᾶλον: Τὸ ξύλον. [s]Τὰ κάλω δὲ, Ἀττικῶς.

Καλοπόδιον: Σκυτικὸν ἐργαλεῖον.

Καλόποτε: Ἀπὸ μέρους καλή.

Κάλλος: Συμμετρία τῶν [t]ὁμοιομερῶν ἐν ἡμῖν μερῶν, προσώπου, τραχήλου, χειρῶν, τῶν ἄλλων μερῶν, ἃ ὕστερά ἐστι τῶν πρώτων δυνάμεων. Τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ δεικνύοιτο ἂν ἡ ἰσχὺς αἱρετωτέρα τοῦ κάλλους. Πρῶτα γὰρ τὰ ὁμοιομερῆ ἐν ἡμῖν, ἐν οἷς ἡ ἰσχὺς, τῶν ἀνομοιομερῶν, ἐν οἷς τὸ κάλλος. Ἕκαστον γὰρ τῶν ἀνομοιομερῶν ἐκ τῶν ὁμοιομερῶν σύγκειται· οἷον τὸ

A πρόσωπον ἐξ ὀστῶν καὶ νεύρων καὶ σαρκῶν. Διὸ καὶ συναναιρεῖται μὲν ἀναιρουμένων, [u]οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρούμενον.

Καλὸς κἀγαθός: Λέγεται [x]κατὰ συναλοιφὴν, οὐχὶ καλὸς καὶ ἀγαθός. Καὶ καλὸς, ὁ ἐρώμενος.

[y]Καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ [z]Μέλητος ὄνομα· τῷ καλῷ δὲ, Τιμαγόρας.

Τὸ μὲν καλὸς ἐπὶ τῆς ἐν σώματι ὥρας· τὸ δὲ ἀγα-
B θὸς, ἐπὶ τῆς ἐν ψυχῇ.

Ὅτι ἀπὸ συντάξεως ὀνόματα [a]γίνεται· καλὸς καὶ ἀγαθὸς, καλοκαγαθία· Θεὸς καὶ ἐχθρὸς, θεοεχθρία.

Καλοῦ εἴδη τρία· δίκαιον, ἀνδρεῖον, ἐπιστημονικόν.

Καλούμεθ' αὐτάς: Ἀντὶ τοῦ εἰς δικαστήριον ἄξομεν.

Καλούμενός τε καὶ ἄκλητος ὁ θεὸς παρέ-
C σται: Χρησμὸς [b]δοθεὶς Λακεδαιμονίοις.

Καλώδιον: Σχοινίον.

Καλώνδας: Ὄνομα κύριον.

Καλλωπίζομαι: Δοτικῇ.

Καλλώπισμα:

Κάλως: Σχοινίον. Καὶ [c]παροιμία·

[d]Πάντα κάλων [dd]κινεῖν.

D Τροπικῶς ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ [e]λέγει. Ἁπλοῦν σε δεῖ τὰ ἄρμενα· τουτέστι, πάντα [f]κινεῖν, ὑπὲρ τοῦ περιγενέσθαι αὐτοῦ. Καὶ κάλως, κάλω, Ἀττικῶς. [g]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Μία [h]μὲν [γάρ] ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

Ἀπὸ εὐθείας τῆς κάλως.

Καλῶς: Ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλανθρώπως παρὰ Θουκυδίδῃ.

[g] λόγων] λόγων πολλῶν A.

ΚΑΛΟΝ: Τὸ τελείως] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. 100. KUST. ubi leg. τέλειον ἀγαθόν. τελέως A.

ΚΑΛΟΝ ΠΡΑΓΜΑ καλεῖ] Hæc leguntur apud Laërtium lib. VII. 99. KUST.

[h] συμμέτρως] σύμμετρον E.

[i] Εἴδη δὲ καλοῦ δ'] Hæc et quæ sequuntur usque ad ἐπίτασιν ἐπιδέχεσθαι, sunt verba Laërtii lib. VII. 100. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[k] καλὸν τὸ] καλὸν καὶ τὸ E.

[l] Ἑτέρως δὲ] δὲ om. A.

[m] καὶ καλὸν] καὶ om. B. Laërt. τὸ σοφὸν M. Mox addunt edd. vett. Λέγουσι δὲ μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἶναι.

[n] Ὅπερ] ὃ Laërt.

[o] εἶναι καλὸν] καλὸν εἶναι A.E. Laërt. Tum καὶ τῷ A.

[p] τῷ ἀγαθῷ—καὶ πᾶν om. V.

[q] ἐπιδέχεσθαι] δέχεσθαι E. ἐπιδέχεται M.

[r] ἐστι καὶ] καὶ om. B.V.E.

[s] Τὰ ΚΑΛΩ] τὸν κάλω V. An τὸν κάλων?

ΚΑΛΟΠΟΔΙΟΝ] Vid. not. ad Polluc. X. 141.

ΚΑΛΟΠΟΤΕ] Vide supra v. Ἀγρίους. KUST. εὐοφθάλμους interpretatur Hesych.

ΚΑΛΛΟΣ: Συμμετρία] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in Topica, p. 124. KUST.

[t] ὁμοιομερῶν] Scribendum est ἀνομοιομερῶν, uti recte legitur apud Alex. Aphrod. loco laudato. KUST.

[u] οὐ συναναιρεῖ δὲ ἀναιρ.] In ms. Paris. A. sic scriptum est: οὐ συναναιρεῖται δὲ μὴ ἀναιρουμένων. Sed altera lectio præferenda est: quam et Alex. Aphrodisiensis agnoscit. KUST. συναναιρεῖται B.V. Tum ἀναιρουμένου B. ἀναιρουμένων V. ἀναιρούμενον Alex.

[x] κατὰ συναλοιφὴν] Contra Suidam disputat Wesselingius Diatr. de Judæorum Archont. p. 11.

[y] Καὶ ἦν τῷ μὲν ἐραστῇ] Vide infra v. Μέλιτος. KUST. Vid. Μέλητος.

E [z] Μέλιτος] Μέλητος V.

ΟΤΙ ἀπὸ συντάξεως] Eadem supra post v. Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς.

[a] γίνεται] γίνονται A.E. Tum οἷον καλὸς E.

ΚΑΛΟΥ εἴδη τρία] Vide paulo ante v. Καλὸν, ubi rectius quatuor, non, ut hic, tres tantum species honesti recensentur. KUST.

ΚΑΛΟΥΜΕΘΑ ΑΥΤΟΥΣ] Scribe, Καλούμεθ' αὐτάς. Quomodo recte legitur apud Aristoph. Eccles. 859. unde hæc verba decerpsit Suidas. Quæ sequuntur sunt verba
F Scholiastæ, sed quæ hodie cum multis aliis desiderantur. TOUP. Καλούμεθ' αὐτὰς A.V. κ. αὐτοὺ E.

ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ἈΚΛ.] Vide quæ diximus supra v. Ἄκλητος. KUST.

[b] δοθεὶς] ἐστι δοθεὶς τοῖς E.

ΚΑΛΩΔΙΟΝ] Aristoph. Vesp. 378. In fine addit V. καὶ κάλως κάλω Ἀττικῶς.

ΚΑΛΩΝΔΑΣ] Vide supra v. Ἄρατος. KUST. Calondas Naxius cogn. Corvus. Vid. supra, Ἀρχίλοχος. REINES.
G Vid. Hemsterhus. ad Vitam Arati post Callimachum p. 590. ed. Ernest. p. 331. ed. Blomfield.

[c] παροιμία] ἡ παροιμία V.

[d] Πάντα κάλων] Apollon. Ep. VII. πάντα κάλων σείων, quod editor minus intellexit. Vide Suid. v. Πάντα κ. σ. Phot. Bibl. p. 1037. Philo II. p. 571. Epigr. in Callimach. in Anthol. pag. 139. Schol. Aristoph. Eq. 753. Schol. Theocr. VI. 18. TOUP.

[dd] κινεῖν om. B.E.

[e] λέγεται] λέγει A.V. et sic Schol. Aristoph. Vesp. 753.
H ubi ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει.

[f] κινεῖν] κινῶν B.V.E. pr. Mox γενέσθαι A.

[g] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 121.

[h] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.B.V.E.M. Mox θρανίου M.

ΚΑΛΩΣ: Ἀντὶ τοῦ εὐσεβῶς καὶ φιλ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 5. ut a Porto quoque observatum fuit. KUST.

Οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν.

Τουτέστι, τὸ λῃστεύειν. Οὔτε γὰρ βοῦν ἀροτῆρα ἐληλάτουν, ἢ ἔκλεπτον νυκτὸς, οὔτε μετὰ φόνου ἐποίουν τὴν λῃστείαν.

Καλᾶ κε: Αἰτιατικῇ.

Καλῶς: [i]Τοῦτο [k]ἐπὶ παραιτήσει καὶ ἀρνήσει χρῶνται. Εἰρηκότος [l]γὰρ δὴ τοῦ Διονύσου πρὸς Εὐριπίδην,

Ἐπίθες καὶ σὺ δὴ λιβανωτόν·

ἐπήγαγε,

Καλῶς·

ἕτεροι γάρ εἰσιν, οἷσιν εὔχομαι θεοῖς.

Διὸ λέγει ὁ Διόνυσος·

Ἴδιοί τινές [m]σοι, κόμμα καινόν.

[n]Εἰ καὶ τὰ λοιπὰ προσέσχε καλῶς τι καὶ εὖ.

Καλπάζειν: Τὸ ἀθρόως βαδίζειν.

Κάλπις: [o]Ὑδρία.

Καλοί: [p]Ἀριστοφάνης·

Ἐν τοῖσι [q]τοίχοις ἔγραφεν· Ἀθηναῖοι καλοί.

Ἴδιον ἐραστῶν ἦν τὸ [r]τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδροις, ἢ φύλλοις δένδρων, οὕτως· ὁ δεῖνα [s]καλός.

A Καλυδὼν, Καλυδῶνος: Πόλις. Καὶ [t]Καλυδώνιος πορθμός.

Κάλυκας: [u]Σύριγγας, ῥόδα κεκαλυμμένα.

Κάλυμνος: Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος. Ἀντὶ τοῦ Καλύμνιος. Ὁ γὰρ Φιλάδελφος [x]ἐκ Καλυδῶνος [y]μετήγαγε τὸ σπέρμα. [z]Ὁ Ἀπολλόδωρός φησι λέγεσθαι Καλύδνας, ὡς καλύβας.

Καλλύνων:

B [a]Χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου, καὶ [b]τοῦ τὰ βάθρα [c]καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος [d]κορεῖν.

Καλλυντρα: Κόσμητρα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ δόρατος κάλλυντρον φέρων, καὶ κόσκινον ἀντὶ [e]τῆς ἀσπίδος, καὶ κόφινον ἀντὶ κράνους, ἐπὶ ὄνου καθήμενος.

Κάλυξ: Ἄνθος ῥόδου μεμυκός.

Καλύπτω: Αἰτιατικῇ.

Καλυψώ: Ὄνομα [f]κύριον ἢ μὴ ἁπλῇ, καλύπ-

C τουσα [g]δὲ τὸ διανοούμενον. [h]Δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὅμηρος.

Κάμαξ: Χάραξ, ὀρθὸν ξύλον. Λέγεται θηλυκῶς.

Οἱ δὲ Πάρθοι [i]στρέφουσιν ὀπίσω τοὺς ἵππους, περὶ τοῖς αὐτῶν αὐχέσι τὰς κάμακας ἑλίξαντες.

ΚΑΛΩΣ: Τοῦτο ἐπὶ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 914.

[i] τοῦτο] Τοῦτο A.V.E. edd. vett. Mutavit Portus. Vid. Elmsleium ad Schol. Soph. Œd. Tyr. 1.

[k] Ἐπὶ παραιτήσει καὶ ἀρνήσει] Eandem vim apud Latinos habet vox *benigne*, ut patet ex Horatio, apud quem lib. I. Epist. VII. aliquis ad cœnam invitatus, et venire recusans, respondet *benigne*. Et eadem epistola alius quidam munus, quod ipsi oblatum fuerat, cum gratiarum actione recusans, itidem *benigne* respondet: quod et ante me observavit Casaubonus Lect. Theocr. c. XVI. KUST.

[l] γὰρ δὴ] δὴ om. A.V.

[m] εἰσί] σοι V.

[n] Εἰ καὶ τὰ λ.] In versione stellulis notavit Kusterus, ut sibi non intellecta: vertit Hemsterhusius, *Etsi quod ad cetera recte sane attendit mentemque adhibuit*.

ΚΑΛΠΑΖΕΙΝ] Plutarch. Alexand. p. 667. TOUP. Vide Salmasium ad Jul. Capitolin. p. 245 = t. II. p. 11. ed. 8vo.

[o] Ὑδρία] ὑδρία V. et suprasc. ἤγουν τὸ καρδήριον.

ΚΑΛΟΙ] Καλὸς E.

[p] Ἀριστοφάνης] Acharn. 144.

[q] τοίχοις] τείχεσι V. et sic infra. Mox Ἀθηναίους καλοὺς A.B.V. Ἀθηναῖοι καλὸς E.

[r] τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τ.] De hoc more veterum notanda sunt verba Eustathii ad Il. ζ. p. 633. Χρήσιμον δὲ εἰς τὸν παρόντα τόπον καὶ τὸ παλαιὸν ἔθος, καθ' ὃ δένδροις ὅσα καὶ πίναξιν ἐνεκόλαπτον οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν φιλουμένων ὀνόματα, ὡς εἴ περ ἔρωτες ἢ νύμφαι ἐρωικοὶ τοῦτο ἐποίουν, Η ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΗ, Ο ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΟΣ. Ὅθεν λαβὼν Εὐριπίδης ἔφη τὸ, μὴ ἂν ἀγαθὰς εἰπεῖν τὰς γυναῖκας, οὐδ' εἰ περὶ τούτου τὴν ἐν Ἴδῃ γραμμάτων πλήσειέ τις πεύκην. Ἔνθα ὁ νοῦς μὲν, ὡς οὐκ ἂν εὐλογήσοι τὰ γυναικῶν, οὐδ' εἰ πάντα τὰ Ἰδαῖα δένδρα καταγραφείη καλὰς εἶναι τὰς γυναῖκας. Ad eundem morem referenda sunt verba illa Comici Vesp. 97. Καὶ νὴ Δί', ἢν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν. Enarrator ad eum locum: Ἐπέγραφον δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὰ τῶν καλῶν ὀνόματα οὕτως· Ο ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΟΣ. Ἔγραφον δὲ καὶ ἐν τοίχοις, καὶ ἐν θύραις, καὶ ὅπου τύχῃ. Florens Christianus in loco illo Comici interpretando humani quid passus est, quoniam putavit, vocem δῆμον ibi significare civum, vel *populum*, cum sit nomen proprium adolescentis formosi, filii Pyrilampis, cujus nomen amatores parietibus et januis pro more solito passim inscribere solebant. Hesychius: Δῆμος. Καλὸς Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. Δῆμος, ὄνομα κύριον, τὴν ὥραν κάλλιστος. Ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα. Hujus Demi Pyrilampis filii meminit etiam Athenæus lib. IX.

p. 397. ubi Dalecbampius itidem vocem δῆμον non sine gravi errore *populum Atheniensem* interpretatur, cum, ut

D diximus, filium Pyrilampis ibi significet, ut recte monuit Casaubonus ad locum illum Athenæi, et post eum Maussacus ad Harpocrationem v. Πυριλάμπης. Cæterum ad morem illum veterum, de quo diximus, pertinet etiam quod de Phidia refertur, cum nempe in digito Jovis Olympii inscripsisse Παντάρκης καλός: ut testis est Suidas infra v. Ῥαμνουσία. Vide eundem v. Ὁ δεῖνα καλός. KUST.

[s] ΚΑΛΟΣ] καλῶς E. ὁ καλὸς V.

[t] ΚΑΛΥΔΩΝΙΟΣ ΠΟΡΘΜΟΣ] Vid. Bergler. ad Alciphr.

E I. 18.

[u] Σύριγγας] Vid. Schol. Homer. Il. σ'. 401. ῥόδα κεκαλυμμένα om. Photius et Lex. Seg.

ΚΑΛΥΜΝΟΣ: Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῖτος] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ quoque habet Etymologus. KUST.

[x] ἐκ Καλυδῶνος] Sic habent omnes editiones. Sed scribendum est Καλυδνῶν, ut apud Etymologum. KUST.

[y] μετήγαγε] μετήνεγκε τὸ σπέρμα. Νήσους περὶ Καλυδνάς· ἃς ὁ Ἀπολλόδ. Etymol. Postrema spectant Il. β'. 677. ubi Schol. Ven. Καλύδνας: ὡς καλάθας ἀναγνωστέον.

F [z] Ὁ Ἀπολλόδωρος] ὡς Ἀπολλόδωρος A.E. ὡς ὁ Ἀπολ. V. Restituendum ἃς ὁ ex Etymol.

[a] Χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπ.] Integrum locum auctoris, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exhibet Suidas infra v. Ῥουφῖνος. KUST. Eunap. fr. 30.

[b] τοῦ τὰ βάθρα] τούτου βάθρα A.B.V.E.M. Ald. Vulg. correctum ex v. Ῥουφῖνος.

[c] καλλύνειν] καλλύνων V.E.

[d] κορεῖν] ἤγουν φιλοκαλλεῖν V. suprasc.

ΚΑΛΛΥΝΤΡΑ] κάλλυτρα B.E.

G [e] τῆς ἀσπίδος] τοῦ ἀσπίδα B.E.M.

ΚΑΛΥΨΩ] Eadem fere habet Etymologus.

[f] Θεᾶς] κύριον A.V.E.

[g] δὲ τὸ] τὸ om. B.E. Post h. gl. delevi ΚΑΛΧΗ: Βοτάνη τις, δι' ἧς ἡ πορφύρα βάπτεται. ΚΑΛΧΑΙΝΕΙΝ: Κατὰ βάθος μεριμνᾶν. Καὶ ΚΑΛΧΗ, ἡ πορφύρα. Ὅθεν καὶ ΠΟΡΦΥΡΕΙΝ, τὸ μεριμνᾶν, cum A.B.V.E. quæ leguntur itidem in Etymol. M. Ad Καλχαίνειν notat Kusterus: "ΚΑΛ-"ΧΑΙΝΕΙΝ: Κατὰ βάθος μεριμνᾶν] Scholiasta Sophoclis

H " ad Antigon. 20. Καλχαίνουσα. Ἀντὶ τοῦ πορφύρουσα, καὶ " τεταραγμένως φροντίζουσα. Κάλχη γάρ ἐστιν ὁ κόχλος τῆς " πορφύρας, ἥτις ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἀνιοῦσα βάπτει τὴν " καλλίστην πορφύραν. KUST." Eurip. Heracl. 40. TOUP.

[h] Δολόεσσαν γὰρ λέγει αὐτὴν Ὅμηρος] Odyss. η'. 245.

[i] στρέφουσιν] στέφουσιν A.B.V.E.M.

Καὶ αὖθις·

[k] Μυρία, καὶ δολιχὰς δεξαμένη κάμακας.

Οἱ [illegible] βάρβαροι δρεπανηφόρῳ κάμακι τὸ σχοινίον, ᾧ εἴχετο ἡ ναῦς, διακόπτουσι.

Ζήτει καὶ ἐν τῷ Χιλιοστύς.

Καμάρινα καὶ [l] Γέλα πόλεις Σικελίας. Καὶ Καμαριναῖος, ὁ πολίτης.

Καμαρῖνοι: Ὄνομα ἔθνους.

B Καμασσηνός: Ἐθνικόν.

Καματηρούς: Κεκοπιακότας.

[m] Μήκους καματηροὺς καὶ πνευστιῶντας ἀκμῆσι παραδῷ τοῖς βαρβάροις.

Κάμεια: Ὄνομα πόλεως.

Καμειραία ἰσχάς: Βάβριος·

Μικρὸν δ' ἐπισχὼν [n] εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίας.

C [o] Ὅτι Ἀναξανδρίδης ὁ Ῥόδιος ἐκ Καμείρου ἦν.

Καμηλαύκιον: Ῥωμαίων ἡ λέξις. Ῥηθείη δ' ἂν καὶ Ἑλληνιστὶ παρὰ τὸ καῦμα ἐλαύνειν.

Κάμηλος: Τὸ [p] ζῶον. [q] Ἀριστοφάνης·

Πῶς ἄνευ καμήλου [r] Μῆδος ἂν ἐσέπτατο;

Ἐπεὶ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. Κάμιλος δὲ, τὸ παχὺ σχοινίον.

D Κάμιλλος: Ὄνομα κύριον. Ὁ Ῥωμαίων στρατηγός. Ζήτει ἐν τῷ Ἀχίλλειος εὐχή.

Κάμινος:

Κάμιρος: Ὄνομα κύριον. Καὶ ὄνομα πόλεως.

Κάμνειν: Ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργάζεσθαι· καὶ ἐπὶ τοῦ [s] νοσεῖν. Λέγεται [t] καὶ ἐπὶ τῶν [u] ἀποθανόντων.

[x] Εἴδωλα καμόντων.

[y] Προσλαβὸν δὲ τὴν ἀπὸ πρόθεσιν, σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν καὶ ἀπαγορεῦσαι καὶ ἀπογνῶναι· οἷον,

Ἀπέκαμον [z] νουθετῶν, κάμνων, παραινῶν.

Καμμονίη: Ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη.

Καμόντων: Τῶν νεκρῶν.

[a] Εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδώλοισι καμόντων
ὁλκάς.

Κάμμορος: Ὁ ταλαίπωρος.

Καμπανία: Χώρα.

Κάμπη:

Καμπιδήκτωρ:

Κάμπιος δρόμος: Δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπιοι, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

Κάμπτω:

[b] Ὠιδὰς ἔκαμπτεν, ἐκείνας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔστρεφε.

Κάμπτω σε: Αἰτιατικῇ. Ἀντὶ τοῦ μαλακίζω τὴν ψυχήν σου.

Καμπύλα τόξα: Ὅμηρος. [c] Συνέμιξε τὸν κατὰ

---

[k] Μυρία, καὶ δολιχὰς] Anthol. Pal. VI. 125.

[l] Γέλλα] Γέλα A.V.E. Sumpta hæc ex Schol. Aristoph. Acharn. 606.

ΚΑΜΑΡΙΝΟΙ] Καμαρῖνος E.

[m] Μήκους καματηροὺς] Hæc verba leguntur apud Arrian. Exped. Alexand. lib. V. p. 340. nisi quod nonnulla Suidas pro more immutavit. TOUP.

ΚΑΜΕΙΡΑΙΑ] Καμηραία E. et in exemplo.

[n] εἶτ' ἔσωθεν ἐκκύψας] Legendum,——ΕΙΤ' ἔσωθεν ἐκκύψας. *Paulisper autem moratus, deinde capite exserto Gustaturus erat ficus Camiræas.* TOUP. Vid. ed. Tyrwhitt. p. 40.

[o] ΟΤΙ Ἀναξανδρίδης] Supra v. Ἀναξανδρίδης.

ΚΑΜΗΛΑΥΚΙΟΝ] Vide Schol. Aristoph. Acharn. 438. KUST. Ibi Καμελαύκιον. Vid. Du Cang. Gl. Gr. et Suicer. Thes. Eccl. in v.

[p] ἀχθοφόρον ζῶον] ἀχθοφόρον om. A.B.V.E.

[q] Ἀριστοφάνης] Av. 279.

[r] Μῆδος] ἤγουν Τοῦρκος V. suprasc. qui mox supra ἐσέπτατο habet ἐπέτασεν.

ΚΑΜΙΛΟΣ δὲ, τὸ] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1030. Huc spectant verba illa Theophylacti ad Matth. XIX. Τινὲς δὲ κάμηλον οὐ τὸ ζῶον φασὶν, ἀλλὰ τὸ παχὺ σχοινίον, ᾧ χρῶνται οἱ ναῦται πρὸς τὸ βάπτειν τὰς ἀγκύρας. Locum hunc acceptum refero Pearsonio, qui eum ad marginem Suidæ sui notaverat. KUST. Seqq. om. B.E.

ΚΑΜΙΡΟΣ] Vide Etymologum. KUST. Deest gl. B.E.

ΚΑΜΝΕΙΝ: Ἐπὶ τοῦ ποιεῖν καὶ ἐργ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam apud Etymologum. KUST.

[s] νοσεῖν] καὶ κοπιᾶν addit E.

[t] [illegible] καὶ] δὲ om. A.B.V.E.

[u] ἀποθανόντων] Jacob. V. 15. Hom. Od. ω'. Il. ψ'. Vid. Seld. lib. II. de Synedr. Ebr. c. 7. p. 365. REINES.

[x] Εἴδωλα καμόντων] Homerus Odyss. λ'. 475. KUST.

[y] προσλαβὼν] προσλαβὸν V.M.

[z] νουθετῶν, κάμνων, παραινῶν] κάμνων, νουθετῶν B. νουθετῶν καὶ κάμνων νουθετῶν E.

ΚΑΜΜΟΝΙΗ: Ἡ ἐκ μονομεροῦς νίκη] Ex Scholiasta Homeri ad Il. χ'. 257. Huc spectant verba Plutarchi in libello De audiendis Poetis p. 22. ubi καμμονίην apud Æoles significare ait νίκην τὴν ἐξ ἐπιμονῆς καὶ καρτερίας. Vide etiam Hesychium et Etymologum. KUST.

[a] Εἰ καί σοι βέβριθεν ὑπ' εἰδ.] Anthol. Pal. VII. 68.

ΚΑΜΠΗ] Amos IV. 9. Κατέφαγεν ἡ κάμπη. Ubi Vat. κάμπη. For. supplend. Κάμπη: Βροῦχος. Suidas supra: Βροῦχος: κάμπη. Procop. p. 334. TOUP.

ΚΑΜΠΙΔΗΚΤΩΡ] Miseret me Porti, qui voce hac erucarum morsorem vel devoratorem significari putabat, quasi a κάμπη et δάκνω; cum dictum sit pro eo, quem

E Latini *campidoctorem* appellant (unde καμπιδούκτωρ potius a Suida dici debuisset:) de cujus vocis significatione vide Valesium ad Amm. Marcell. p. 69. KUST. Καμπιδούκτωρ V. Vid. Du Cang. v. Καμπιδούκτωρ.

ΚΑΜΠΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ: Δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπ.] Scholiasta Aristoph. Pac. 904. Κάμπιος δρόμος, οὐκ εὐθὺς καὶ ἁπλοῦς, ἀλλὰ καμπὰς ἔχων. Hinc Suidas sua mutuatus est. KUST. Eadem Photius.

ΚΑΜΠΤΩ] Κάμπω V. et in ex. ἔκαμπεν, et mox ἐλύγιζε.

F [b] Ὠιδὰς ἔκαμπτεν] Hæc sunt verba Philostrati lib. IV. de Vita Apollon. c. 13. p. 199. ubi verba fiunt de citharœdo quodam, qui Romæ carmina Neronis mercede cantare solebat. Lege ibi locum integrum. Significat hic autem τὸ κάμπτειν in cantandis carminibus vocem varie inflectere, et molli quadam modulatione uti, quod facere solent illi, qui artis suæ peritiam ostendere volunt. Hesychius: Κάμπτειν, τὸ ἐν τῇ ᾠδῇ καμπὰς ποιεῖν. Respexit Grammaticus ille, uti et Philostratus, ad locum illum Aristoph. Nub. 966. Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμ-

G ψειέν τινα καμπὴν, Οἵας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν, ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους, Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων. KUST.

ΚΑΜΠΤΩ ΣΕ] Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 459.

ΚΑΜΠΥΛΑ ΤΟΞΑ. Ὅμηρος] Locus Homeri, ad quem nota hæc Suidæ referenda est, exstat Il. φ'. 503. ubi Poeta inquit:——Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα. KUST. Sumpta gl. e Schol. Ven. ad eum locum.

H [c] Συνέμιξε] Interprete Kustero, *vocabulum τόξα pro sagittis posuit, et tamen epithetum ei tribuit, quod arcui proprie convenit. Καμπύλα enim, id est, incurva, de arcu proprie dicitur. At illa, πεπτεῶτα δ' ἄλλυδις ἄλλη, non arcui sed sagittis conveniunt. Eodem modo chœnix et mensura dicitur et res mensurata: et cotyle pariter.*

τοῦ τόξου [d]λόγον τῷ κατὰ τῶν βελῶν. Καμπύλα μὲν A γὰρ τὰ [e]τόξα· τουτέστιν, ἐπικαμπῆ· [f]πεπτηότα δὲ ἄλλυδις [g]ἄλλη τὰ βέλη. Ὡς χοῖνιξ τὸ μέτρον καὶ τὸ μετρούμενον, καὶ κοτύλη ὁμοίως.

ΚΑΜΠΤΑΛΙΑΖΕΙΝ: Κάμπτειν καὶ στρέφειν.

ΚΑΝΝΑΒΗ:

ΚΑΝΑΣΤΡΑΙ͂Α: Κοῖλά τινα ἀγγεῖα.

ΚΑΝΑΧΗΔΟΝ: [h]Μετὰ κτύπου.

ΚΑΝΔΑΚΗ: Ἡ τῶν Αἰθιόπων βασίλισσα. Καὶ B ζήτει ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου ἱστορίᾳ.

ΚΑΝΔΗΛΑ: Παρὰ τὸ καίειν δῆλα.

ΚΑΝΔΥΛΟΣ: Βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος σκευαζόμενον· ὡς καὶ [i]ἀβυρτάκη [k]ἐρύκων βρῶμα. [l]Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἈΚΡΟΔΡΥΑ.

ΚΑΝΔΥΣ: Χιτὼν Περσικός.

Ἀποδύσαντες δὲ τὸν κάνδυν, καὶ τὰς ἀναξυρίδας ἐξελκύσαντες, καὶ τὸν πῖλον ἀφελόντες. C

ΚΑΝΝΑΙΣ καὶ καλάμαις χρῶνται οἱ Νομάδες εἰς τὴν σκηνοποιΐαν.

ΚΑΝΕΟΝ: Τὸ [m]κανίσκιον. Καὶ ΚΑΝΕΙΟΝ, ὁμοίως.

ΚΑΝΗΣ: Ὁ ψίαθος. Καὶ κλίνεται κάνητος.

ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ: [n]Φιλόχορός φησιν, ὡς Ἐριχθονίου βασιλεύοντος πρῶτον κατέστησαν αἱ ἐν ἀξιώματι παρθένοι φέρειν τὰ κανᾶ τῇ θεῷ, [o]ἐφ' οἷς ἐπέκειτο τὰ D πρὸς τὴν θυσίαν τοῖς τε Παναθηναίοις καὶ ταῖς ἄλλαις πομπαῖς.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ, Ἀθηναῖος, κωμικός. Μνημονεύεται τούτου δράματα, Μήδεια, Τηρεύς, [p]Συμμαχίαι, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ: Παρὰ [q]τὸν κάνθωνα, τουτέστι τὸν ὄνον· καὶ παρὰ τὸν [r]ὀρὸν, τουτέστι τὸ [s]σπέρμα. Φασὶ γὰρ ὅτι ὁ κάνθαρος οὕτω τίκτεται. Ἐπὰν [t]εὕρῃ ὄνου κόπρον στρογγύλην, μένει κυλίων τοῖς ποσὶ, καὶ ἐν τῷ κυλίειν ἀποσπερμαίνει· καὶ ἐκ τούτου ὁ B κάνθαρος τὸ ζῶον γίνεται. Ὅθεν καὶ τὴν ὀνομασίαν ἔχει παρὰ τὸν κάνθωνα καὶ τὸν ὀρὸν, τουτέστι, τὸ σπέρμα· [u]κάνθορός τις ὤν. [v]Ἢ παρὰ τὸν θορὸν, ὃ δηλοῖ τὸ σπέρμα. [w]Ἢ ὁ [x]θορῶν περὶ τὸν κάνθωνα· ἀντὶ τοῦ, περὶ τὴν κόπρον τοῦ ὄνου. Ἢ [y]ἐκ τοῦ κάνθωνος [z]ὀρούων. ΚΑΝΘΩΝ δὲ κυρίως ὁ ὄνος. ΚΑΝΘΑΡΟΣ δὲ τὸ ζῶον, καὶ [a]ὄνομα λιμένος ἐν [b]Ἀθήναις, καὶ εἶδος ποτηρίου.

C Ὅτι [c]κάνθαρος θῆλυς οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

ΚΑΝΘΑΡΟΥ [d]ΜΕΛΑΝΤΕΡΟΣ: Παροιμία. Μένανδρος Θησαυρῷ. Καὶ, ΚΑΝΘΑΡΟΥ ΣΟΦΩΤΕΡΟΣ: Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων.

ΚΑΝΘΗΛΗ: Πόλις.

ΚΑΝΘΗΛΙΟΣ: [e]Βραδὺς νοῆσαι, ἢ ἀφυής, [f]ἢ ὄνος D μέγας. [g]Ξενοφῶν λέγει,

Ὅτι ἐν Βαβυλῶνι οἱ φοίνικες οὐ μεῖον ἢ [h]πλεθριαῖοι τὸ μέγεθος γίνονται· [i]οἱ δὴ πιεζόμενοι [k]ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτοῦνται, ὥσπερ ὄνοι κανθήλιοι.

[d] λόγον] λύγον A.

[e] τόξα] τὰ τόξα V. Schol. Ven.

[f] Πεπτηκότα] πεπτηότα A.E. πεπτηγότα V. et ni fallor B. πεπτεῶτα Schol. Ven.

[g] ἄλλη] ἄλλα E.

ΚΑΝΑΣΤΡΑΙΑ] Vide Hesychium v. Κάναστρον. KUST. Καναστρία V.

[h] κατὰ κτύπου] μετὰ κτύπου B.M. Zonaras, μετὰ κτύπων E.

ΚΑΝΔΑΚΗ: Ἡ τῶν Αἰθιόπων βασίλισσα] Ejus meminit Strabo diversis in locis. KUST. Vid. supr. p. 179 A.

ΚΑΝΔΗΛΑ] Vid. Suiceri Thes. Eccl. in v.

ΚΑΝΔΥΛΟΣ: Βρῶμα διὰ μέλιτος καὶ γάλ.] Vocabulum hoc Photius in Lexico inedito sic exponit: Κάνδυλος. (Κάνδυτος) σκευασία ὀψοποιϊκὴ μετὰ γάλακτος καὶ στέατος καὶ μέλιτος. ἔνιοι δὲ διὰ κρέως καὶ ἄρτου καὶ τυροῦ. οὕτως Ἀριστοφάνης. E Athenæus lib. XII. p. 516 D. idem edulium vocat κάνδαυλον, idque ex Hegesippo sic describit: Γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντῖνος Ἡγήσιππος ἐξ ἑφθοῦ κρέως, καὶ κνηστοῦ ἄρτου, καὶ Φρυγίου τυροῦ, ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. Alii cibum hunc κόνδυλον appellant, secuti auctoritatem Aristophanis in Pac. 122. ubi inter alia et hæc leguntur: Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ. Sed illi mentem Comici non sunt assecuti. Is enim, cum κάνδυλον dicere debuisset, præter expectationem κόνδυλον dixit: quod lepidum genus jocandi Aristophani perquam familiare esse constat. Hoc si Florenti Christiano ad dictum locum Comici in mentem venisset, haud puto eum diu dubitaturum fuisse, utrum edulium hoc κάνδυλος an vero κόνδυλος appellatum fuerit. KUST.

[i] ἀβυρτάκη] ἀρυτάκη V.

[k] ἐρύκων βρῶμα] Florens Christianus loco laudato scribendum putat ἐρεικτῶν, i. e. *e leguminibus fresis*: quod non displicet. Nam vulgata lectio ἐρύκων manifeste corrupta est. KUST. Lege Περσικὸν βρῶμα. Eadem emendatio adhibenda est Etymologo p. 488, 54. HEMST.

[l] Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀκρόδρυα] Sed ibi legitur κάνδυν, non κάνδυλον. Quare existimo verba hæc ad sequentia pertinere, et legi debere post vocem ἀφελόντες. KUST.

ΚΑΝΔΥΣ] Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 83.

[m] κανίσκιον] κανίσχιον E.

ΚΑΝΗΣ] Apud Etymologum pro κάνης scriptum est κάνη. Vide eum v. Κάναθρον. KUST.

E ΚΑΝΗΦΟΡΟΙ. Φιλόχορός φησιν, ὡς Ἐριχθ.] Eadem habent Harpocratio et Photius in Lexico inedito. KUST. Non sunt eædem cum ἀρρηφόροις. Vid. supr. ἀρρηφορία. REINES. Schol. Lucian. D. D. XI. 16.

[n] Φιλόχορος] φιλόχωρος E. Photii ms.

[o] ἐφ' οἷς] ἐφ' ᾧ V. pr. cum Photio et Harpocr. ms. Pal. Tum ἀπέκειτο A.

[p] Συμμαχίαι] Συμμαχία Porsonus Advers. p. 298.

ΚΑΝΘΑΡΟΣ παρὰ τὸν] Ex Schol. Aristoph. Pac. 81.

[q] τὸν κάνθωνα] τὸ κάνθωνα V. qui mox τὸ ὀρόν.

F [r] ὀρόν] Lege θορὸν, ut apud Enarratorem Comici. KUST.

[s] σπέρμα] Apost. c. 10. pr. 74. ὁ Κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει etc. Clem. Alex. Strom. V. Euseb. Præp. Ev. c. 3. Ælian. H. A. IX. 16. REINES.

[t] εὕρῃ] εὕροι E.

[u] κάνθορος] ἢ κάνθορος Reines. κάνθαρος V. κάνθορος A.B.E. M. ἢ παρὰ—σπέρμα om. E.

[x] θορῶν περὶ] θορῶν V. omisso περί. πρὸς A. pro περί.

[y] ὁ ἐκ] ὁ om. V.

G [z] ὀρούων] ὀροῦ V.

[a] ὄνομα λιμένος] Vide Schol. Aristoph. ad Pac. 144. KUST. Vid. Meurs. Eleusin. c. 7. et in de Pop. Att. in Πειραιεύς, et infr. in Ναξιουργὴς κάνθαρος.—ὄνομα λιμένος Plut. in Phoc. meminit. REINES.

[b] Ἀθήνησι] Ἀθήναις A.E.

[c] Κάνθαρος θῆλυς] Ex Schol. Aristoph. Pac. 7. KUST.

[d] ΜΕΛΑΝΤΕΡΟΣ] ΜΕΛΑΝΤΕΡΟΝ V.

[e] Βραδὺς] Similia Schol. Platon. p. 52.

H [f] ἢ ὄνος μέγας. Ξενοφῶν λ.] Schol. Aristoph. Vesp. 170.

[g] Ξενοφῶν] De Instit. Cyri lib. VII. 5, 11.

[h] πλεθριαῖοι] πλεθριαῖον B.

[i] οἱ δὴ πιεζόμενοι ὑπὸ βάρους ἄνω κυρτ.] Vide quæ de sensu hujus loci erudite disputat Gatakerus Adversar. Miscell. lib. I. c. 2. KUST.

[k] ὑπὸ] ἀπὸ A.B.V.E.

Καὶ [l]Πολύβιος·

Ἐν γὰρ τοῖς ἐπιδεδεμένοις φορτίοις τὰ κανθήλια λαβόντας ἐκ τῶν ὄπισθεν, προθέσθαι πρὸ αὐτῶν ἐκέλευσε τοὺς πεζούς. Οὗ γενομένου, συνέβη παρὰ πάντας χάρακας ἀσφαλέστατον [m]γενέσθαι τὸ πρόβλημα.

Κάνθων: Ὄνος.

Κανόνιον: Οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία, κἂν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων, ἢ στίχων, [n]ἢ παγινῶν. Στίχον δὲ, [o]τὸν κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενον, ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπὶ [p]δεξιὰ ἀναγινωσκόμενον. Σελίδιον δὲ, τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Κανονίς: Ἐργαλεῖον καλλιγραφικόν. [q]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ κανονίδ' ἑκάτην.

Κάννος καὶ Βύβλις: Ὀνόματα κύρια· ἀμφότεροι δυστυχήσαντες.

Κανοῦν: Κανίσκιον. Παρὰ τὴν τῶν Διονυσίων ἑορτὴν Ἀθήνησιν αἱ [r]εὐγενίδες ἐκανηφόρουν. Ἦν δὲ ἐκ χρυσοῦ πεποιημένα τὰ κανᾶ, ἐφ' ὧν τὰς ἀπαρχὰς πάντων ἐτίθεσαν. [s]Κανοῦν δὲ ἀπὸ τοῦ [t]κνεῖν. Ἐν τῷ κανῷ γὰρ ἐκρύπτετο ἡ μάχαιρα καὶ ταῖς ὀλαῖς καὶ τοῖς στέμμασι. [u]Ἀριστοφάνης·

Κανοῦν [x]ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυρρίνας,
πλανώμεθα ζητοῦντες τόπον ἀπράγμονα.

[y]Τὰ πρὸς θυσίαν κομίζουσιν, ἵνα οἰκίσαντες ἐπὶ τῇ ἱδρύσει θύσωσι. Χύτραις γὰρ ἵδρυον. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀμυντήρια τῶν ὀρνέων ἐβάσταζον· ἀντὶ ὅπλου μὲν, κανοῦν· ἀντὶ δὲ περικεφαλαίας, χύτραν, ἵνα μὴ ἐφιπτάμενα τὰ ὄρνεα τύπτῃ αὐτούς. Τὰς δὲ μυρρίνας, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν.

Κάνωβος: Ὄνομα κύριον. Καὶ ὄνομα πόλεως.

[z]Κάνωπος: Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ. Ποτὲ, ὡς λόγος, Χαλδαῖοι τὸν ἴδιον θεὸν, [a]ὅπερ ἐστὶ τὸ πῦρ, ἀποσεμνύνοντες, πανταχοῦ περιέφερον· ὥστε τοῖς θεοῖς [b]πασῶν τῶν ἐπαρχιῶν συμβεβληκέναι, καὶ τὸν νικῶντα ἐκεῖνον παρὰ πάντων νομίζεσθαι θεόν. Τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ ἀπὸ χαλκοῦ, ἢ ἀργύρου, ἢ ξύλου, ἢ λίθου, ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης ἐτύγχανον ἱδρυμένοι· ἡ δὲ τοιαύτη ὕλη εὐχερῶς [c]ὑπὸ τοῦ πυρὸς διεφθείρετο· ὥστε πανταχοῦ τὸ πῦρ ἀναγκαίως νικᾶν. Τοῦτο ἀκούσας ὁ [d]τοῦ Κανώπου ἱερεὺς, πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. Ὑδρίαι ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰώθασι γίνεσθαι ὀστράκιναι, τρήσεις ἔχουσαι λεπτὰς συνεχεῖς, ὥστε διὰ τῶν τρήσεων ἐκείνων τὸ τεθολωμένον ὕδωρ διυλιζόμενον ἀποδίδοσθαι καθαρώτατον. Ἐκ τούτων τῶν ὑδριῶν μίαν λαβὼν ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς, καὶ τὰς τρήσεις ἐκείνας ἀποφράξας κηρῷ, καὶ [e]διαφόροις ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος ἔστησεν ὡς θεόν· καὶ ἀποτεμὼν παλαιοῦ ἀγάλματος τὴν κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο Μενελάου τινὸς κυβερνήτου γεγενῆσθαι, ἐπιμελῶς ἐπιθεὶς, ἥρμοσεν αὐτὴν τῷ ἀγάλματι. Παρεγένοντο μετὰ ταῦτα οἱ Χαλδαῖοι· ἀνήφθη τὸ πῦρ, καὶ ὁ κηρὸς, δι' οὗ αἱ τρήσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διελύετο. Τῆς δὲ ὑδρίας ἱδρωσάσης, καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῶν τρήσεων ἐκβαλλούσης, ἐσβέννυτο τὸ πῦρ. Οὕτω τε τῇ πανουργίᾳ τοῦ ἱερέως ὁ [f]Κάνωπος τῶν Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη· καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο.

Ὅτι [g]ὁ [h]ἑκατὸν σταδίους ἀπέχων Κανώβου, καὶ ὁ ἕνα, ἐπίσης οὐκ [i]εἰσὶν ἐν Κανώβῳ· οὕτω καὶ [k]πλέον καὶ ἔλαττον ἁμάρτημα ἐπίσης οὐκ εἰσὶν ἐν τῷ κατορθοῦν. Ζήτει σαφέστερον ἐν τῷ Ἀμπλάκημα.

Κἄν τι σφαλῇ τ' ἐκ λείου γοῦν [[l]τοῦ ξύλου:] [m]Ἀριστοφάνης. Ζήτει ἐν τῷ, Ἀπὸ καλοῦ ξύλου.

Κὰξ αὐτοῦ:

Κάωνος:

Κάππα διπλοῦν: Ἀντὶ τοῦ [n]κακά.

[o]Τρία κάππα κάκιστα·
Καππαδοκία, Κρήτη, καὶ Κιλικία.

Καππάδοξ: Μόνον τῶν εἰς [p]αξ διὰ τοῦ ο' μικροῦ.

[l] Πολύβιος] Σὺν γὰρ τοῖς scribit Schweighæuserus T.V. p. 35.

[m] γενέσθαι] Sic Schol. γενήσεσθαι A.V.E. edd. ante Kuster. Mox τὸ om. Schol. Aristoph.

ΚΑΝΘΩΝ] Κάνθωνος B.E.M.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ] Vid. Salmas. ad Vopisc. p. 445. et 447.

[n] ἢ παγινῶν] ἤγουν παγινῶν A.V.E.

[o] τὸν κατὰ] τὸ κατὰ V.E. pr.

[p] δεξιὰ] δεξιῶν A.B.V. ἐπιδεξιῶν A.V. infra v. Στίχος.

[q] Ἐν Ἐπιγράμμασ.] Anthol. Pal. VI. 62.

ΚΑΝΝΟΣ καὶ ΒΥΒΛΟΣ. Ὄνομα κύριον] Lege Καῦνος καὶ Βύβλις. Ὀνόματα κύρια. De his vide Ovidium Metamorph. lib. IX. qui incestum et infelicem amorem Byblidis erga fratrem suum Caunum prolixe et eleganter describit. KUST. Recta lectio in Καύνιος ἔρως. HEMST. Καῦνος E. Tum Βύβλις B.V.E. Tum ὀνόματα κύρια B.E. pro ὄνομα κύριον.

ΚΑΝΟΥΝ: Κανίσκιον.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 241. KUST.

[r] εὐγενίδες] γυναῖκες addunt B.E. κατὰ τὴν τ. Δ. ἑ. παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις αἱ εὐγενεῖς παρθένοι Schol.

[s] ΚΑΝΟΥΝ δὲ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 948.

[t] κνεῖν] Lege καίνειν, ut apud Etymologum. KUST. Et sic Schol. ms. Ven.

[u] Ἀριστοφάνης] Av. 43. Deest Ἀριστοφάνης A.B.E.M.

[x] ἔχοντες] ἔχοντε V.E.

[y] Τὰ πρὸς] Σοφοκλῆς τὰ πρὸς A.B.V. Ἀριστοφάνης τ. π. M. Mox οἰκήσαντες A.V.E,M. Schol. Tum ἐν τῇ Schol. Ubi in seqq. variatur.

[z] Κάνωπος] Ruffinus Hist. Eccl. II. 26. REINES. Indicavit etiam Jablonski Panth. Ægypt. III. p. 143. Similia Cedrenus p. 325. ed. Paris.

[a] ὅπερ] ὥσπερ E.

[b] πασῶν] πᾶσι E.M.

[c] ἀπὸ] ὑπὸ A.B.E.

[d] τοῦ Κανώπου ἱερεὺς] ἱερεὺς τοῦ Κανώπου A.V.

[e] διαφόροις ζωγραφήσας] διαζωγραφήσας διαφόροις E.

[f] Κάνωπος] Κανώπου τοῦ E. ὁ Κάνωπος A.V.

[g] ὁ ἑκατὸν σταδίους] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. 120. KUST.

[h] ἑκατὸν] ἓν V.

[i] ἐστιν] εἰσὶν A.B.V.E. et sic mox.

[k] πλέον—ἁμάρτημα] ὁ πλεῖον καὶ ὁ ἔλαττον ἁμαρτάνων Laërt.

[l] ΤΟΥ ΞΥΛΟΥ om. A.B.V.E.M.

[m] Ἀριστοφάνης] Ran. 747.

[n] κακὸν] κακὰ A.V.E.

[o] Τρία κάππα κάκιστα. Καππαδ.] Constantinus Porphyrog. lib. I. Them. 2. Διαβεβόηται δὲ παρὰ πᾶσιν ἐπὶ κακοτροπίᾳ τὸ τῶν Καππαδόκων γένος, ὡς καὶ παροιμίαν περὶ αὐτῶν ἐξενεχθῆναι τοιαύτην· Τρία κάππα κάκιστα· Καππαδοκία, Κρήτη, Κιλικία. Affert deinde hanc in rem duo Epigrammata vetera, quæ etiam leguntur Anthol. II. 43. KUST. Post v. seq. V.

[p] αξ] οξ V. Mox μικροῦ γράφεται E. ubi infra om. ἡ εὐθεῖα, et paullo post Καππαδόκων.

Λέγεται δὲ καὶ Καππαδόκης ἡ εὐθεῖα. Καὶ Καππαδόκιον τέρας. A

Καπανῆται:

Κάππαρις: Εἶδος βοτάνης, ἧς ὁ καρπὸς [q]ἰατροῖς δοκεῖ εἶναι ὀνήσιμος.

[r]Ὁ δὲ Ζήνων ὁ [s]Κιτιεὺς ὤμνυε κάππαριν, καθάπερ Σωκράτης τὸν κύνα.

Κάππαρις: Παρὰ τὸ ἐκ [t]τοῦ κάμπου αἱρεῖσθαι.

Καπετωλεῖον τὸ ἱερόν. Καπιτώλιον δέ. B

Κάπηθεν καὶ Καπίστριον:

Καπηλείῳ: Αἰτιατικῇ.

Καπηλείας: Ἐμπορίας. Καὶ Καπηλεῖον.

Καπηλικῶς: Ἀντὶ τοῦ [u]πανουργικῶς. Ἐπεὶ [x]οἱ κάπηλοι [y]ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν.

Οἱ κάπηλοι ὑμῶν θολοῦσι τὸν οἶνον.

Καπηλίς: Παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. Πηλὸς C δὲ ὁ οἶνος· ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα, ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν πηλόν.

Κάπηλος: Μεταβολεύς, πραγματευτής.

[z]Κάπηλος ἀσπίδων.

[a]Ὁ μετάβολος παντὸς πράγματος.

Κάπηλος: Ἓν ἀνθ' ἑνὸς [b]τινες οἴονται εἶναι· οἶον ἐκ τοῦ παρὰ [c]Σοφοκλεῖ. Εὐστίφορος ἐς τὸν πηλόν. Ὁ μέντοι οἶνος οὐκ ἔστι πηλός. Πόθεν δὲ ἐν τῷ καπήλῳ [d]ὁ οἶνος [e]ἐγγίνεται; καὶ γὰρ ἕτερόν ἐστιν οἰνοπώλης, καὶ ἕτερον [f]κάπηλος. Καθόλου γὰρ τοὺς πωλοῦντάς τι καπήλους ἔλεγον. [g]Ἔστι δὲ καὶ παρὰ [h]Σώφρονι ἐν ταῖς Ἀκεστρίαις. Ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα [i]κάπηλα καλεῖ.

B Κάπηλα [k]προφέρων τεχνήματα.

Καπήρια: Εἶδος πλακοῦντος· τὰ παρ' ἡμῖν [l]καπύρια.

Κάπιδα ὡς εἶναι μοι [m]δοκῶ τὸ χρῆμα μᾶλλον: Ἀντὶ τοῦ προσθήκην σχήσειν.

Καπίστριον: Ἡ τοῦ ἵππου [n]φορβεία. Κάπουτ γὰρ Ῥωμαϊκῶς ἡ κεφαλή· καὶ ἐξ αὐτοῦ καπίστριον.

Καπιτώλιον: Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ κτίσαι τὸ C Παλάτιον [o]ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον, ὅ ἐστι κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἐν ᾧ καὶ [p]τὸ Παλλάδιον ἐπέθετο [q]λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως [r]Σίλβης. [s]Σατούρνιον δὲ πρότερον ἐκαλεῖτο· ὕστερον δὲ Καπιτώλιον ἐκ τῆς φανείσης ὀρυττομένων τῶν θεμελίων ἐν τῇ γῇ κεφαλῆς σώματος νεοσφαγοῦς.

[q] ἰατροῖς om. E.

[r] Ὁ δὲ Ζήνων] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. 32. Idem etiam de Zenone refert Athen. lib. IX. p. 370. KUST.

[s] Κιττιεὺς] Κιτιεὺς V.E. Tum ὤμνυε E.

ΚΑΠΠΑΡΙΣ: Παρὰ τ.] Vide Etymologum. KUST.

[t] τοῦ κάμπου] τοῦ om. B.E. Statim delevi ΚΑΠΕΤΟΣ. Σορὸς, θήκη, τάφρος. Παρὰ τὸ σκάπτω, σκάπετος, καὶ κάπετος, cum A.B.V.E. Eadem fere apud Etymologum et Zonaram. Ad eam v. sic Reinesius: "αὕτη ῥωγὰς ἔχει κάπετος, E " prærupta fossa, i. e. in edito et prærupto loco cavata. " Posidipp. ap. Athen. X. 414."

ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΟΝ] Καπετωλεῖον A.V. In seqq. hunc ordinem servat V. scil.: Κάππαρις: Κάπετα καὶ ἔπειτα: Καπηλείας: Καπηλικῶς: Κάπηθεν: Καπηλεύω. Statim delevi cum mss. ΚΑΠΗ: Ἡ φάτνη. Παρὰ τὸ κάπτειν, τὸ ἐσθίειν. Κάπος δέ ἐστι τὸ πνεῦμα· ἢ ἀπὸ τῶν ἀσθμάτων τῶν ἵππων καταπνεομένη. Ἢ παρὰ τὸ ἐσκάφθαι, καὶ κεκοιλᾶσθαι, quæ leguntur rectius apud Etymologum.

ΚΑΠΗΛΙΚΩΣ: Ἀντὶ] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1064. F

[u] πανουργικῶς] Sic recte habet Scholiasta Aristophanis. In prioribus vero edit. [et B.V.E.] pessime legitur πανηγυρικῶς. KUST.

[x] οἱ κάπηλοι] Seqq. om. V. quæ judice Hemsterhusio ad Aristoph. Plut. p. 397. sunt interpretatio Iesaiæ I. 22. ubi nunc in versione Græca, Οἱ κάπηλοί σου μίσγουσι τὸν οἶνον ὕδατι.

[y] ὀνθυλεύουσι] Hunc ipsum locum Suidæ, sed tacito ejus nomine, adducit Eustathius ad Il. ψ'. p. 1329, 13, G 14. ut Portus etiam observavit. KUST.

ΚΑΠΗΛΙΣ: Παρὰ τὸ] Depromptus est hic locus ex Scholiis ad Aristophanis Plutum 435: sed auctioribus iis et haud paulo melioribus, quam quæ nunc habemus. Deducitur autem vox καπηλὶς sive καπηλὸς, ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, a vino scilicet vel vendendo, vel corrumpendo, vel ab utroque denique. Hesychius: Πηλὸς, οἶνος. Ἴωνες. Sophocles apud Etymol. Mag. v. Κάπηλος· Πολὺς δὲ ΠΗΛΟΣ ἐκ πίθων τυρβάζεται. TOUP.

[z] Κάπηλος ἀσπίδων] Aristoph. Pac. 446. Κεἴ τις δορυξὸς, ἢ H κάπηλος ἀσπίδων. Hunc ipsum locum Comici Suidas in mente habuit. KUST.

[a] Ὁ μετάβολος] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi. In prioribus enim edit. male legitur εἰμετάβολος. KUST. ἡ μεταβολὴ E.

ΚΑΠΗΛΟΣ: Ἓν ἀνθ' ἑνὸς τινες οἴονται εἶναι· οἶον ἐκ τοῦ D παρὰ Σοφ.] Locus hic ita legendus et supplendus est: Κάπηλος. Ἓν ἀνθ' ἑνὸς τινες οἴονται εἶναι πηλὸν καὶ οἶνον ἐκ τοῦ παρὰ Σοφοκλέους· Πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται. Ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εὐστίφορος &c. Vide Etymologum v. Κάπηλος. Portus in loco hoc interpretando a scopo procul aberravit, adeo ut in ejus versione ne umbra quidem veri sensus appareat; ut lectori patebit, qui interpretationem ejus cum nostra comparare voluerit. Hæc cum scripsissem, incidi in Gatakeri Adversar. Miscell. Posth. c. V. E ubi locum hunc Suidæ a viro doctissimo recte emendatum et expositum esse video. KUST. Male. Supplendum in Suida, Κάπηλος οἰνοπώλης, ἓν ἀνθ' ἑνὸς etc. ut patet ex Etymolog. HEMST. Vide quæ de v. Κάπηλος notavit Valckenærius, Adnot. Crit. Nov. Fœd. p. 409 seqq.

[b] τινες] τινὸς B.E.

[c] Σοφοκλεῖ] Σοφοκλῆς V. Hinc patet supplendum esse ex Etymologo, Σοφοκλεῖ· πολὺς δὲ πηλὸς ἐκ πίθων τυρβάζεται· ὁ μὲν οὖν Σοφοκλῆς εἶπεν.

[d] οἶνος] ὁ οἶνος A.B.V.E.

F [e] ἐγγίνεται] ἔγκειται Etymol.

[f] κάπηλος] καπηλεῖον Etymol.

[g] Ἔστι δὲ—ἀκεστρίαις om. Etymol.

[h] Σώφρονι] Σώφρονι V.

[i] ΚΑΠΗΛΑ] καπηλεία vel καπηλεῖα B.V.E.M.

[k] προφέρων] Sic libri Suidæ cum Etymologo ed. et ms. Dorvill. Unus Etymol. ms. Paris. præbet προσφέρων. Etymol. Gud. προσφέρονται.

[l] καπύρια] Vid. Du Cang. in v.

[m] δοκῶ] Legendum esse δοκεῖ sensus suadet. KUST. G Decerptus est hic locus ex Aristoph. Lysist. 660. ubi legitur δοκεῖ. TOUP.

[n] φορβειά] φορβεία A.V.E.

[o] ἔκτισε καὶ τὸ Καπιτώλιον] Hoc falsum puto, quoniam alii scriptores Capitolium a Tarquinio exstructum esse tradunt. KUST.

[p] τὸ Παλλάδιον λαβὼν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἄλβης ἀπ.] Vide Holstenium ad Stephanum v. Δάρδανος. KUST.

[q] λαβὼν] ἐπέθετο λαβὼν A.B.V.E.

H [r] Ἄλβης] σίλβης A.B.V.E.M. Et sic reposui cum Chronic. Alexandrino, s. Paschali, qui p. 109. 110. similia cum Suida tradit. Edidit quidem Ἄλβης Du Cangius, sed ex edd. Suidæ. Chronici mss. Σίλβης habere patet ex ejus nota et ex Holsten. ad Steph.

[s] Σατούρνιον] Σατούρνιον A.V. Σατούρνιον E. ἐπέθετο σατούρνιον M.

Καπίτων: Λύκιος, ἱστορικός. Οὗτος ἔγραψεν A
[t]Ἰσαυρικὰ, βιβλία [u]η΄. [x]Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

Κάπνη: Ἡ καπνοδόκη. [y]Ἀριστοφάνης·

Τί ποτ' ἄρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;

Καπνίας οἶνος· ὃς γίνεται ἐν [z]Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας. Καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα.

Καπνίας: Ποιητὴς, ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. B

Καπνοῦ σκιά: Ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν.

[a]Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν,
εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἷλέν με.

Λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἀμενηνός. [b]Καὶ παροιμία·

Καπνὸν εἶναι ἡγούμην.

Ἐπὶ τῶν [c]οὐδαμινῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.

C Καπρίαι: Αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων [d]ἐπανιστῶσαι σάρκες, ἃς τέμνουσιν, ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. Οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι.

Κάπρος: Τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Κάπρος Ἐρυμάνθιος:

[e]Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ᾤκουν, οὓς Ἡρακλῆς μετῴκισεν. Ὅτε γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ᾔτει αὐτοὺς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν. D

Καπρῶντας: Ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.

Καπύη: Ὄνομα πόλεως μεγίστης.

[f]Ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

Κάρ: [g]Ἀριστοφάνης·

Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.

Κάραμβις: Τόπος τίς.

Καραδοκεῖ: [h]Προσδοκᾷ, κατασκοπεῖ. [i]Παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν, ἤγουν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν B καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. Μήποτε δὲ τὸ [k]κέαρ ἔγκειται. [l]Τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. [m]Τινὲς δὲ, ὅτι σύνθετόν ἐστι [n]τοῦ κάτω κάρα ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν. Παρατίθενται Δίφιλον λέγοντα·

[o]Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδόκησεν.

Καραδοκήσοντα: [p]Ἡρόδοτος.

Ὁ δὲ πέμπει ἐς Δελφοὺς Κάδμον, καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ᾗ πεσεῖται.

Κάρανος, εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν [q]ἄδοξον οὖσαν τότε, καὶ ἐβασίλευσε, καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ [r]ὁ Φιλίππου πατὴρ, Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας, ἔσχε παῖδας, Ἀλέξανδρον, Περδίκκαν, Φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι τὴν Εὐρυδίκην φασί. Πολεμήσας δὲ Θηβαίοις, ὅμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα [s]Παμμένην ὄνομα ἐραστὴν, ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, Παυσανίας φυγαδευθεὶς

[t] Ἰσαυρικὰ, βιβλία η] Plures Isauricorum libros quam octo a Capitone scriptos fuisse discimus ex Stephano E Byzantio, qui ejus operis librum XV. citat in v. Ψιμάδα. Quare Pearsonii conjecturam probo, qui hoc loco pro η΄ scribendum suspicatur ιη΄. KUST. Sic etiam Reinesius.

[u] η΄] ζη E.

[x] Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτρ.] Vide quæ notavimus supra ad v. Ἀμύσσειν. KUST.

ΚΑΠΝΗ] ἡ κάπνη B.E. Mox σοφεῖ A.B.V.E.

[y] Ἀριστοφάνης] Vesp. 143.

ΚΑΠΝΙΑΣ ΟΙΝΟΣ: Ὃς γίνεται ἐν Βενεβ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 151. Vide etiam Athenæum lib. I. p. 31. F et Maussacum in Dissertat. Crit. circa finem. KUST.

[z] Βενεβεντῷ] A. in marg. scriptum habet, Βενεβεντὸν λέγουσι πνευμάτων βίαν, et paullo post, περὶ καπνιζομένων ζήτει ἐν τῷ Θυμιᾶν. Eadem V. sed post gl. seq.

ΚΑΠΝΙΑΣ: Ποιητὴς, ὁ μηδὲν λαμπρ.] Optime Photius in Lexico inedito: Καπνίας: Ἐκφαντίδης· διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. Ecphantides enim Comicus cognominatus fuit *Capnias*, quod poemata obscura et rancida scriberet. Enarrator Comici ad Vesp. 151. Τὸν ἐπικλινόμενον οἶνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατῖνον διώρισται· ἢ G τὸ ἀπόθετον, ἢ καὶ παλαιόν. Διὸ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσιν. Hesychius: Καπνίας: Ἐκφαντίδας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Καπνίας ἐπεκαλεῖτο, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. Quare et Suidas de Ecphantide Comico hic intelligi debet: vel potius nomen Ἐκφαντίδης, quod negligentia librariorum omissum videtur, huic loco restituendum est. Vide Maussacum in Dissert. Crit. circa finem. KUST.

[a] Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρ.] Sophocl. Philoct. 946.

[b] καὶ παροιμία· Καπνὸν εἶναι ἡγ.] Sic locum hunc ex ms. H Paris. A. emendavi. In prioribus enim edit. vitiose legitur: Καὶ παρὰ καπνὸν εἶναι ἡγούμην. KUST. παρὰ B.E.

[c] οὐδαμινῶν] μηδαμινῶν E. Tum οὐδενὸς A.E. pro μηδενός.

ΚΑΠΡΕΑΙ: Αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμ.] Vide Aristotelem de Histor. Anim. lib. IX. c. 50. KUST. Hoc notavit Portus, qui præterea monuit Aristotelem Καπρία exhibere. Καπρίαι A.B.V.E.

[d] ἐπανιστῶσαι] ἐπανιστῶσαι B.V.E.

ΚΑΠΡΟΣ] V. addit ζήτει παρακάτω.

[e] Δρύοπες, ἔθνος] Vide supra v. Δρύοπες. KUST.

ΚΑΠΡΩΝΤΑΣ: Ὁρμητ.] Vide Hesych. v. Ἀφροδισία ἄγρα. KUST.

[f] Ἡ δὲ Καπύη] Fragmentum hoc Polybio tribuit Fulv. Ursinus. KUST. Vid. ed. Schweighæuser. t. V. p. 32.

[g] Ἀριστοφάνης] Av. 765.

ΚΑΡΑΜΒΙΣ] Vide Etymologum. KUST. Κάραβις B. V.E.

[h] Προσδοκᾷ: Παρὰ Ἡροδότῳ] Delevi παρὰ Ἡροδότῳ cum A.B.V.E.

[i] Παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ] Confer Etymologum, qui eadem pene αὐτολεξεὶ habet. KUST. τὸ om. V.

[k] κέαρ] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Etymologus. In prioribus vero edit. [et B.E.] minus recte legitur ἔαρ. KUST.

[l] Τὸ δὲ] Τὸ γὰρ A.V.

[m] Τινὲς δὲ] Τιμαχίδας δὲ Etymol.

[n] τοῦ κάτω] τὸ κάτω V.

[o] Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαρ.] Hoc fragmentum est corruptum, nec propter brevitatem integrum habet sensum: quod proinde frustra quis illustrare conetur. KUST. Diphili senarius nonnihil corruptus est, sed ita tamen ut nullo negotio redintegrari possit. Rescribe, Τὴν νύκτ' ἐκείνην διεκαραδοκήσαμεν *Noctem illam totam expectantes transegimus.* Ea est vis verbi διακαραδοκεῖν· quod quidem rarissimum est. TOUP. Toupio assentiuntur Ruhnkenius ad Tim. p. 152. et Abresch. ad Cattier. Method. Admirab. p. 76.

[p] Ἡρόδοτος] Lib. VII. 163. Vid. not. ad VII. 168.

[q] ἄδοξον] ἔνδοξον A.B.V.E.M.

[r] ὁ Φιλίππου πατὴρ] ὁ πατὴρ ὁ Φιλίππου V.

[s] Παμμένην] Παμμένη B.E. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 34.

ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας, καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων [t]στρατηγῷ διατρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη συμμάχῳ, τὸν Παυσανίαν ἐκβάλλει. Ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο· Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς, πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἕλληνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν, καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο, καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευον Ὀλύνθιοι. [u]Ὃς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίους, ἐδωρήσατο [ταύτην αὐτοῖς,] [x]ἀπατῶν αὐτούς. Ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ' καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ [y]χειμῶνι ἀπολειφθέντος, προδόντων δὲ τὴν [z]Ὄλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ [a]ἄλλας πόλεις εἷλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας πολίτας ἐποιήσαντο. Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, [b]Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει·

Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον [c]πέμπει βέλος.

Πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος·

Ἀστέρα Φίλιππος, ἢν λάβῃ, κρεμήσεται.

Καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην, ἐξῄτησε, καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. Εἷλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην, Θρᾳκῶν βασιλέα, καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλόννησον ἔλαβε, καὶ ἄλλας πόλεις· [d]μεθ' ἃ ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη.

Καρανούσθω: Τελειούσθω.

Κᾶρες: Ὄνομα [e]ἔθνους.

Καρατομεῖται: Ἀποκεφαλίζεται.

Καρβάτιναι: Εἶδος ὑποδήματος.

[f]Ἐπειδὴ ἀπώλεσε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, [g]καρβάτινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

Κάρβων: Κάρβωνος.

Κάρδαμα: Ἐπισχετικὰ [h]οὔρων τὰ κάρδαμα, καὶ πτύσματος. Καὶ διὰ τοῦτό [i]φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι. [k]Φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν, καὶ οὐρεῖν, καὶ ἀπομύττεσθαι.

Καρδαμίς: Εἶδος λαχάνου.

Καρδία: Πόλις Θρᾴκης. Καὶ **Καρδιανοὶ**, οἱ πολῖται. Καὶ ὄνομα πελάγους.

Καρδία: Ὅτι τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ [l]ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. Ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμὸν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. Οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμὸν, συστέλλοντες αὐτὰ, καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος. Καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἀφῇ τὴν ἔμψυξιν [m]ἐργάζεται. Ἡ καρδία δὲ [n]πρώτως τῆς [o]ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζῴοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. Διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία· διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ [p]λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. Ἐπιπολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. Δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. Ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον· ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγῳδοὶ ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα, καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς [q]πρὸς τὴν ἐκπνοήν.

Ὅτι **Καρδία** τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη.

Καρδία: Ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. Ἔνθεν καὶ **καρδιωγμός**.

Καρδιαλγίαι: Λῦπαι καρδίας.

Καρδιουλκία: [r]Τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων.

Καρδιοφύλαξ: Παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ [s]προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων.

[t] στρατηγῷ] Is Iphicrates fuit, ut constat ex Æschine Περὶ Παραπρεσβείας. HEMST. Adde Wesseling. Diod. Sic. XVI. 2.

[u] Ὃς—Ἀθηναίους] Vide Libanium in argumento Olynthiac. 1. KUST. ὃ—Ἀθηναίων A.B.V.E. ubi mox om. ταύτην αὐτοῖς. Forte leg. Οἷς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων ἐδωρήσατο, &c.

[x] ἀπατῶν αὐτούς] Max. Tyrius Diss. 19. REINES.

[y] χειμῶνι] χειμῶνος V.

[z] πόλιν Ὄλυνθον] πόλιν om. A.B.E.

[a] ἄλλας] ἄλλας πόλεις A.

[b] Ἀστέρος] Vid. Ptol. Heph. καιν. ἱστ. III. ap. Phot. c. 190. REINES. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 34.

[c] ἐκπέμπει] πέμπει A.V.

[d] μεθ' ἃς] μεθ' ἃ ὁ A. μεθ' ἃς ὁ B.V.E.

ΚΑΡΑΝΟΥΣΘΩ] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Lexicon Photii ineditum, et Hesychius. In prioribus vero edit. [et B.E.] legitur καραιωάσθω, quod corruptum esse non dubito. KUST.

[e] ἔθνους] Addit E. Καὶ Καρία ὄνομα τόπου.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΑΙ: Εἶδος ὑποδ.] Vide Hesychium. KUST. Καρβάτιναι A.B.V.E. pr.

[f] Ἐπειδὴ ἀπώλεσε——βοῶν] Xenophontis IV. [5, 14.] de Expedit. Cyri p. 330. ut Pearsonius observavit. KUST. Vid. Politiani Misc. c. 2. REINES. ἀπώλεσε E.

[g] καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πεποιημέναι] καρβάτινα εἶχον A.B.V. καρβάτιναι ἦσαν πεποιημέναι E. qui in fine addit Βοσφῶν. Tum B.V.E. Λύσις ὀνείρου· ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.

ΚΑΡΔΑΜΑ] Sumptus locus ex Schol. Aristoph. Thesm. 616.

[h] οὔρων] οὖν B.E.

[i] φασι] φησὶ E.

[k] Φυλάττονται] Seqq. spectare Xenoph. Cyrop. I. 2, 16. ex eodem Schol. patet.

[l] ἔχει] ἔχουσι V. et sic infra.

[m] ἐργάζεται] ἀπεργάζεται V.

[n] πρώτως] πρώτη E.

[o] ψύξεως] ἐμψύξεως A.B.V.E.

[p] λιγνυώδη περιττώματα] Alexand. Aphrodis. Probl. I. p. 255, 18. ed. Sylb. Mox δαπανᾶσθαι M.

[q] πρὸς] περὶ B.V.E.

ΚΑΡΔΙΑ: Οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδ.] Huc faciunt verba illa Erotiani: Καρδίαν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ τῆς γαστρὸς στόμα, ὃν καὶ στόμαχον κοινῶς καλοῦμεν. Καρδιώττειν οὖν καὶ καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ὀδύνης ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον· καὶ καρδιωγμὸς ἐντεῦθεν, ἀντὶ τοῦ ὁ τοῦ στομάχου δηγμός. KUST. Hausit Suidas ex Schol. Thucyd. II. 49.

[r] Τὰς] τὸ τὰς A. Vid. not. ad Hesych.

ΚΑΡΔΙΟΦΥΛΑΞ: Παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθ.] Hic locus depromptus est ex Polyb. lib. VI. c. 21. (23.) ubi armatura militum Romanorum describitur. KUST. Vid. Kuhn. ad Polluc. I. 134.

[s] προσετίθεντο] προετίθεντο A.E.

Καπίτων: Λύκιος, ἱστορικός. Οὗτος ἔγραψεν A [t]Ἰσαυρικὰ, βιβλία [u]η΄. [x]Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαϊστὶ ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ Παμφυλίας.

Κάπνη: Ἡ καπνοδόκη. [y]Ἀριστοφάνης·

> Τί ποτ' ἆρ' ἡ κάπνη ψοφεῖ;

Καπνίας οἶνος· ὃς γίνεται ἐν [z]Βενεβεντῷ τῆς Ἰταλίας. Καὶ καπνία ἄμπελος, ἡ μέλαινα.

Καπνίας: Ποιητὴς, ὁ μηδὲν λαμπρὸν γράφων. B

Καπνοῦ σκιά: Ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν.

> [a]Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν, ἢ καπνοῦ σκιὰν,
> εἴδωλον ἄλλως· οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
> εἷλέν με.

Λέγεται ὁ καπνὸς καὶ ἀμενηνός. [b]Καὶ παροιμία·

> Καπνὸν εἶναι ἡγούμην.

Ἐπὶ τῶν [c]οὐδαμινῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων.

C Καπρίαι: Αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμάτων τῆς φύσεως τῶν καμήλων [d]ἐπανιστῶσαι σάρκες, ἃς τέμνουσιν, ὁπόταν εἰς πόλεμον ἐξίωσιν. Οὐκέτι γὰρ συνουσιάζουσι.

Κάπρος: Τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Κάπρος Ἐρυμάνθιος:

> [e]Δρύοπες, ἔθνος περὶ τὴν Πυθῶνα ἄδικον, ὃ Ἡρακλῆς μετῴκισεν. Ὅτε γὰρ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ἔφερεν, ἐζήτει αὐτοῖς τροφήν· οἱ δὲ οὐκ ἔδωκαν.

D Καπρῶντας: Ὁρμητικῶς ἔχοντας πρὸς συνουσίαν.

Καπύη: Ὄνομα πόλεως μεγίστης.

> [f]Ἡ δὲ Καπύη μεταθεμένη πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, τῷ βάρει συνεπεσπάσατο καὶ τὰς ἄλλας πόλεις.

Κάρ: [g]Ἀριστοφάνης·

> Εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κὰρ, ὥσπερ Ἐξηκεστίδης,
> φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Κάραμβις: Τόπος τις.

Καραδοκεῖ: [h]Προσδοκᾷ, κατασκοπεῖ. [i]Παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ δοκεύειν, ἤγουν ἐμβλέπειν καὶ ἐπιτηρεῖν B καὶ ἐλπίζειν, ἢ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν ἐκδεχόμενον. Μήποτε δὲ τὸ [k]κέαρ ἔγκειται. [l]Τὸ γὰρ καρηβαρεῖν, ἤτοι καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἢ παραβάλλειν αὐτὴν ἀπὸ μέθης. [m]Τινὲς δὲ, ὅτι σύνθετόν ἐστι [n]τοῦ κάτω κάρα ἐπιφέρειν τὸ καραδοκεῖν. Παρατίθενται Δίφιλον λέγοντα·

> [o]Τὴν νύκτ' ἐκείνην διακαρατόμησεν.

Καραδοκήσοντα: [p]Ἡρόδοτος.

> C Ὁ δὲ πέμπει εἰς Δελφοὺς Κάδμον, καραδοκήσοντα τὴν μάχην, ᾗ πεσεῖται.

Κάρανος, εἷς τῶν Ἡρακλειδῶν, στρατολογήσας ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἦλθεν εἰς Μακεδονίαν [q]ἄδοξον οὖσαν τότε, καὶ ἐβασίλευσε, καὶ διαδοχῇ κέχρηται μέχρι Φιλίππου. Ἀμύντας δὲ [r]ὁ Φιλίππου πατὴρ, Εὐρυδίκην Ἰλλυρίδα γήμας, ἔσχε παῖδας, Ἀλέξανδρον, Περδίκκαν, Φίλιππον· οὓς ἔνιοι καὶ ὑποβεβλῆσθαι D τὴν Εὐρυδίκην φασί. Πολεμήσας δὲ Θηβαίοις, ὅμηρον ἔδωκε νέον ὄντα τὸν Φίλιππον· οὗ γενέσθαι Θηβαῖόν τινα [s]Παμμένην ὄνομα ἐραστὴν, ὥς φασιν. Ἀμύντου δὲ τελευτήσαντος, Παυσανίας φυγαδευθεὶς

[t] Ἰσαυρικὰ, βιβλία η΄] Plures Isauricorum libros quam octo a Capitone scriptos fuisse discimus ex Stephano E Byzantio, qui ejus operis librum XV. citat in v. Ψιμάδα. Quare Pearsonii conjecturam probo, qui hoc loco pro η΄ scribendum suspicatur ιη΄. KUST. Sic etiam Reinesius.

[u] η΄] ζ΄ E.

[x] Μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτρ.] Vide quæ notavimus supra ad v. Ἀμύσσειν. KUST.

ΚΑΠΝΗ] ἡ κάπνη B.E. Mox σοφεῖ A.B.V.E.

[y] Ἀριστοφάνης] Vesp. 143.

ΚΑΠΝΙΑΣ ΟΙΝΟΣ: Ὃς γίνεται ἐν Βενεβ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 151. Vide etiam Athenæum lib. I. p. 31. F et Maussacum in Dissertat. Crit. circa finem. KUST.

[z] Βενεβεντῷ] A. in marg. scriptum habet, Βενεβεντὸν λέγουσι πνευμάτων βίαν, et paullo post, περὶ καπνιζομένου ζήτει ἐν τῷ Θυμιᾶν. Eadem V. sed post gl. seq.

ΚΑΠΝΙΑΣ: Ποιητὴς, ὁ μηδὲν λαμπρ.] Optime Photius in Lexico inedito: Καπνίας: Ἐκφαντίδης· διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. Ecphantides enim Comicus cognominatus fuit *Capnias*, quod poemata obscura et rancida scriberet. Enarrator Comici ad Vesp. 151. Τὸν ἐπικαλούμενον οἶνόν φασί τινες καπνίαν λέγεσθαι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ Κρατῖνον εἴρηται· ἢ G τὸ ἀπόθετον, ἢ καὶ παλαιόν. Διὸ Ἐκφαντίδην Καπνίαν καλοῦσι. Hesychius: Καπνίας: Ἐκφαντίδας ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς Καπνίας ἐπεκαλεῖτο, διὰ τὸ μηδὲν λαμπρὸν γράφειν. Quare et Suidas de Ecphantide Comico hic intelligi debet: vel potius nomen Ἐκφαντίδης, quod negligentia librariorum omissum videtur, huic loco restituendum est. Vide Maussacum in Dissert. Crit. circa finem. KUST.

[a] Κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρ.] Sophocl. Philoct. 946.

[b] καὶ παροιμία· Καπνὸν εἶναι ἡγ.] Sic locum hunc ex ms. H Paris. A. emendavi. In prioribus enim edit. vitiose legitur: Καὶ παρὰ καπνὸν εἶναι ἡγούμην. KUST. παρὰ B.E.

[c] οὐδαμινῶν] μηδαμινῶν E. Tum οὐδενὸς A.E. pro μηδενός.

ΚΑΠΡΕΑΙ: Αἱ ἐντὸς τῶν πτερυγωμ.] Vide Aristotelem de Histor. Anim. lib. IX. c. 50. KUST. Hoc notavit Portus, qui præterea monuit Aristotelem Καπρία exhibere. E Καπρίαι A.B.V.E.

[d] ἐπανιστῶσαι] ἀπανιστῶσαι B.V.E.

ΚΑΠΡΟΣ] V. addit ζήτει παρακάτω.

[e] Δρύοπες, ἔθνος] Vide supra v. Δρύοπες. KUST.

ΚΑΠΡΩΝΤΑΣ: Ὁρμητ.] Vide Hesych. v. Ἀφροδισία ἄγρα. KUST.

[f] Ἡ δὲ Καπύη] Fragmentum hoc Polybio tribuit Fulv. Ursinus. KUST. Vid. ed. Schweighæuser. t. V. p. 32.

[g] Ἀριστοφάνης] Av. 765.

ΚΑΡΑΜΒΙΣ] Vide Etymologum. KUST. Κάραβις B. F V.E.

[h] Προσδοκᾷ: Παρὰ Ἡροδότῳ] Delevi παρὰ Ἡροδότῳ cum A.B.V.E.

[i] Παρὰ τὸ τῇ κάρᾳ] Confer Etymologum, qui eadem pene αὐτολεξεὶ habet. KUST. τὸ om. V.

[k] κέαρ] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Etymologus. In prioribus vero edit. [et B.E.] minus recte legitur ἔαρ. KUST.

[l] Τὸ δὲ] Τὸ γὰρ A.V.

[m] Τινὲς δὲ] Τιμαχίδας δὲ Etymol.

[n] τοῦ κάτω] τὸ κάτω V.

[o] Τὴν νύκτ' ἐκείνην διακαρ.] Hoc fragmentum est corruptum, nec propter brevitatem integrum habet sensum; quod proinde frustra quis illustrare conetur. KUST. Diphili senarius nonnihil corruptus est, sed ita tamen ut nullo negotio redintegrari possit. Rescribe, Τὴν νύκτ' ἐκείνην διακαραδοκήσαμεν· *Noctem illam totam expectantes transegimus.* Ea est vis verbi διακαραδοκεῖν· quod quidem rarissimum est. TOUP. Toupio assentiuntur Ruhnkenius ad Tim. p. 152. et Abresch. ad Cattier. Method. Admirab. p. 76.

[p] Ἡρόδοτος] Lib. VII. 163. Vid. not. ad VII. 168.

[q] ἄδοξον] ἔνδοξον A.B.V.E.M.

[r] ὁ Φιλίππου πατὴρ] ὁ πατὴρ ὁ Φιλίππου V.

[s] Παμμένην] Παρμένην B.E. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 34.

ὑπ' αὐτοῦ πρότερον, κατελθὼν ἐβιάσατο τοὺς παῖδας, A καὶ κατέσχε τὴν ἀρχήν. Εὐρυδίκη δὲ Ἀθηναίων [t]στρατηγῷ διατρίβοντι περὶ τὴν Μακεδονίαν χρησαμένη συμμάχῳ, τὸν Παυσανίαν ἐκβάλλει. Ἕως μὲν οὖν ἦρχον οἱ πρεσβύτεροι, οὐδὲν ἐνεωτερίζετο· Φίλιππος δὲ ἄρξας δύο καὶ εἴκοσιν ἔτη γεγονὼς, πολλοὺς κατεστρέφετο βαρβάρους τε καὶ Ἕλληνας, ἔλαβε δὲ καὶ Ἀθηναίων Ἀμφίπολιν, καὶ Θετταλίαν ὑφ' ἑαυτῷ ἐποιήσατο, καὶ τὰς Χαλκιδικὰς πόλεις δύο καὶ B τριάκοντα, ὧν ἐπρώτευον Ὀλύνθιοι. [u]Ὃς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίους, ἐδωρήσατο [ταύτην αὐτοῖς,] [x]ἀπατῶν αὐτούς. Ὅμως δὲ βοηθοὺς ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι ναῦς μ' καὶ Χάρητα στρατηγόν· οὗ [y]χειμῶνι ἀπολειφθέντος, προδόντων δὲ τὴν [z]Ὄλυνθον Εὐθυκράτους καὶ Λασθένους, τὴν μὲν ἀνάστατον ἐποίησε, τὰς δὲ [a]ἄλλας πόλεις εἷλεν· Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς περισωθέντας πολίτας ἐποιήσαντο. C Μεθωναίοις δὲ τοῖς ἐπὶ Θρᾴκης πολεμῶν, τὸν ὀφθαλμὸν ἐπηρώθη, [b]Ἀστέρος τινὸς ὄνομα βαλόντος αὐτὸν βέλει, ἐπιγράψαντός τε τῷ βέλει·

Ἀστὴρ Φιλίππῳ θανάσιμον [c]πέμπει βέλος.

Πρὸς ὃν ἀντιγράψας ἔπεμψε βέλος ὁ Φίλιππος·

Ἀστέρα Φίλιππος, ἢν λάβῃ, κρεμήσεται.

Καὶ ὑποσχόμενος εἰρήνην, ἐζήτησε, καὶ λαβὼν ἐκρέμασεν. D Εἷλε δὲ καὶ Κερσοβλέπτην, Θρᾳκῶν βασιλέα, καὶ φίλον Ἀθηναίων, καὶ Ἀλόνησον ἔλαβε, καὶ ἄλλας πόλεις· [d]μεθ' ἃ ὁ πόλεμος ὁ Φωκικὸς συνέστη.

Καρανοῦσθω: Τελειούσθω.

Κᾶρες: Ὄνομα [e]ἔθνους.

Καρατομεῖται: Ἀποκεφαλίζεται.

Καρβάτιναι: Εἶδος ὑποδήματος. E

[f]Ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, [g]καρβάτινα εἶχον ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν.

Κάρβων: Κάρβωνος.

Κάρδαμα: Ἐπισχετικὰ [h]οὔρων τὰ κάρδαμα, καὶ πτύσματος. Καὶ διὰ τοῦτό [i]φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι. [k]Φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν, καὶ οὐρεῖν, καὶ ἀπομύττεσθαι.

Καρδαμίς: Εἶδος λαχάνου.

Καρδία: Πόλις Θρᾴκης. Καὶ Καρδιανοὶ, οἱ πολῖται. Καὶ ὄνομα πελάγους.

Καρδία: Ὅτι τὰ ἔνυδρα καρδίαν οὐκ [l]ἔχει, οὐδὲ πνεύμονα. Ὅσα δὲ πνεύμονα ἔχει, τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ καταψύχεται τὸ ἐντὸς θερμὸν, δι' αὐτῆς εἰσιόντος τοῦ ἀέρος. Οἱ δὲ ἰχθύες διὰ τῶν βραγχίων καταψύχουσι τὸ ἐντὸς θερμὸν, συστέλλοντες αὐτὰ, καὶ εἰσδεχόμενοι τὸ ὕδωρ, ὥστε οὐ δέονται πνεύμονος. Καὶ ἄλλως οὐδὲ πάνυ δέονται τὰ ἔνυδρα τοῦ εἰσιέναι ἔξωθεν τὸ ὑγρὸν ἵνα ἐμψύξῃ· τὸ γὰρ ὕδωρ αὐτοῖς περικείμενον αὐτῇ τῇ ἀφῇ τὴν ἔμψυξιν [m]ἐργάζεται. Ἡ καρδία δὲ [n]πρώτως τῆς [o]ἐμψύξεως δεῖται· πηγὴ γάρ ἐστι τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τοῖς ζώοις ἡ καρδία· διὰ δὲ αὐτὴν καὶ ὁ πνεύμων. Διὰ μὲν οὖν τῆς εἰσπνοῆς ἐμψύχεται ἡ καρδία· διὰ δὲ τῆς ἐκπνοῆς τὰ [p]λιγνυώδη περιττώματα ἀποκρίνεται. Ἐπιπολὺ δὲ ἀπνευστὶ οὐ δυνάμεθα διαλέγεσθαι, διὰ τὸ δαπανᾶσθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἐν τῷ θώρακι. Δεόμεθα οὖν πρότερον εἰσπνεῦσαι ἄλλο εἰς χορηγίαν τῆς φωνῆς. Ἅμα δὲ εἰσπνεῖν τε καὶ διαλέγεσθαι ἀδύνατον· ἐπεὶ μηδὲ εἰσπνεῖν τε καὶ ἐκπνεῖν· ἐναντία γάρ. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ τραγῳδοὶ ἐκτείνειν μέλλοντες τὰ μέλη, πολὺ πρότερον εἰσπνέουσι πνεῦμα, καὶ οὕτως ἄρχονται φωνεῖν, ἵνα ἐξαρκέσῃ αὐτοῖς [q]πρὸς τὴν ἐκπνοήν.

Ὅτι Καρδία τῆς ἀρετῆς ἐστιν ἡ ἐλεημοσύνη.

Καρδία: Ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. Ἔνθεν καὶ καρδιωγμός.

Καρδιαλγίαι: Λῦπαι καρδίας.

Καρδιουλκία: [r]Τὰς καρδίας ἕλκειν τῶν θυμάτων.

Καρδιοφύλαξ: Παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθαμιαῖον πάντη πάντως, ὃ [s]προσετίθεντο πρὸ τῶν στέρνων.

[t] στρατηγῷ] Is Iphicrates fuit, ut constat ex Æschine Περὶ Παραπρεσβείας. HEMST. Adde Wesseling. Diod. F Sic. XVI. 2.

[u] Ὃς—Ἀθηναίους] Vide Libanium in argumento Olynthiac. 1. KUST. ὃ—Ἀθηναίων A.B.V.E. ubi mox om. ταύτην αὐτοῖς. Forte leg. Οἷς Ποτίδαιαν ἀφελόμενος Ἀθηναίων ἐδωρήσατο, &c.

[x] ἀπατῶν αὐτούς] Max. Tyrius Diss. 19. REINES.

[y] χειμῶνι] χειμῶνος V.

[z] πόλιν Ὄλυνθον] πόλιν om. A.B.E.

[a] ἄλλας] ἄλλας πόλεις A.

[b] Ἀστέρος] Vid. Ptol. Heph. καιν. ἱστ. III. ap. Phot. c. G 190. REINES. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 34.

[c] ἐπιπέμπει] πέμπει A.V.

[d] μεθ' ἃς] μεθ' ἃ ὁ A. μεθ' ἃς ὁ B.V.E.

ΚΑΡΑΝΟΥΣΘΩ] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Lexicon Photii ineditum, et Hesychius. In prioribus vero edit. [et B.E.] legitur καραιούσθω, quod corruptum esse non dubito. KUST.

[e] ἔθνους] Addit E. Καὶ Καρία ὄνομα τόπου.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΑΙ: Εἶδος ὑποδ.] Vide Hesychium. KUST. H Καρβάτιναι A.B.V.E. pr.

[f] Ἐπειδὴ ἀπέλιπε——βοῶν] Xenophontis IV. [5, 14.] de Expedit. Cyri p. 330. ut Pearsonius observavit. KUST. Vid. Politiani Misc. c. 2. REINES. ἀπέλιπε E.

[g] καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πεποιημέναι] καρβάτινα εἶχον A.B. V. καρβάτιναι ἦσαν πεποιημέναι E. qui in fine addit Ξενοφῶν. Tum B.V.E. Λύσις ὀνείρου· ἄνθραξι βιώσειν ἐχθραῖς δηλοῖ βλάβην.

ΚΑΡΔΑΜΑ] Sumptus locus ex Schol. Aristoph. Thesm. 616.

[h] οὔρων] οὖν B.E.

[i] φασι] φησὶ E.

[k] Φυλάττονται] Seqq. spectare Xenoph. Cyrop. I. 2, 16. ex eodem Schol. patet.

[l] ἔχει] ἔχουσι V. et sic infra.

[m] ἐργάζεται] ἀπεργάζεται V.

[n] πρώτως] πρώτη E.

[o] ψύξεως] ἐμψύξεως A.B.V.E.

[p] λιγνυώδη περιττώματα] Alexand. Aphrodis. Probl. I. p. 255. 18. ed. Sylb. Mox δαπανᾶσθαι M.

[q] πρὸς] περὶ B.V.E.

ΚΑΡΔΙΑ: Οἱ παλαιοὶ τὸν στόμαχον καρδ.] Huc faciunt verba illa Erotiani: Καρδίαν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ καὶ τὸ τῆς γαστρὸς στόμα, ὃ καὶ στόμαχον κοινῶς καλοῦμεν. Καρδιώσσειν οὖν καὶ καρδιαλγεῖν λέγεται τὸ μετὰ ναυτίας καὶ ἀδῆμος ἀνιᾶσθαι τὸν στόμαχον· καὶ καρδιωγμὸς ἐντεῦθεν, ἀντὶ τοῦ ὁ τοῦ στομάχου δηγμός. KUST. Hausit Suidas ex Schol. Thucyd. II. 49.

[r] Τὰς] τὸ τὰς A. Vid. not. ad Hesych.

ΚΑΡΔΙΟΦΥΛΑΞ: Παρὰ Ῥωμαίοις χάλκωμα σπιθ.] Hic locus depromptus est ex Polyb. lib. VI. c. 21. (23.) ubi armatura militum Romanorum describitur. KUST. Vid. Kuhn. ad Polluc. I. 134.

[s] προσετίθεντο] προετίθεντο A.E.

νων. Οἱ δὲ ἀντὶ τούτου [t]ἀλυσιδωτοὺς χιτῶνας περιετίθεντο περὶ τοὺς θώρακας.

Καρδιωσάμενος: Τῶν θυομένων τοῖς θεοῖς ἱερείων ἀφῃροῦντο τὰς καρδίας, κἂν ὅλα τὰ ἱερεῖα ἔμελλον ὁλοκαυτοῦν, καὶ τῇ καλουμένῃ πιμελῇ καλύψαντες, οὕτως ἐπετίθεσαν τῷ πυρί. Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ καρδιωσάμενος.

Καρδιώττειν: Τὴν καρδίαν ἀλγεῖν, Σικελιῶται· ὃ ἡμεῖς βουλιμιᾶν. Ἀπολλόδωρος ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου τοὺς Σικελιώτας φησὶ τὸ τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ καρδιώττειν [u]λέγειν, ὅπερ βουλιμιᾶν λέγει [x]Ξενοφῶν. Καὶ εὐκάρδια πολλοὶ τὰ εὐστόμαχα λέγουσι.

Κάρδοπος: Ἡ [y]μάκτρα τοῦ ἀλεύρου. Μαγίς, ἐν ᾗ τοὺς ἄρτους ἔματτον. Ἢ σκαφίδιον, ἐν ᾧ ἀναμάττειν καὶ ἀναφυρᾶν ἔθος τὰ ἄλφιτα. Θηλυκῶς, ἡ κάρδοπος. [z]Ἀριστοφάνης. Τὴν κάρδοπον ἀρσενικῶς καλεῖς, ὥσπερ Κλεώνυμον. Ἀρσενικῶς καλοῦσί τινες, [a]δέον θηλυκῶς. Γυναικώδης γὰρ ἦν.

Καρδοῦχοι: Σφενδονῆται ἄριστοι.

Κάρεψ:

Καρήατος: Τῆς κεφαλῆς.

Καρηβαρία: Ἡ μέθη.

Καρηβαρῶν: Τὴν κεφαλὴν [b]βαρούμενος ἀπὸ μέθης οἴνου.

Κάρηνα: Ἀκρόπολις.

Καρηνός: Ἐθνικόν.

Κάρης: Κάρητος.

Καρηφαρίτης: Ὁ χυδαῖος οἶνος, καὶ μὴ ἀνθοσμίας. Ζήτει ἐν τῷ Ἀνθοσμίας.

Κάρθαια: Τόπος τίς.

Καρθάγεννα:

Καρία: [c]Τόπος τίς. [d]Καὶ ἡ κεφαλὴ κατὰ γλῶσσαν. Ὅθεν καὶ κέρατα.

Καριαθιαρείμ: Τόπος. Ἑβραϊκὴ δὲ ἡ λέξις.

Καρίδας: Ὅτι [e]Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος [f]πολλὰς μυριάδας ἀργυρίου [g]κατανάλωσεν ἐς τὴν γαστέρα [h]ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων. Ζήτει ἐν τῷ [i]Ἀπίκιος.

Καρικῇ Μούσῃ: Τῇ θρηνώδει. Δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνῳδοί τινες εἶναι, καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ θρηνεῖν. Τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ· ἐπειδὴ [k]οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. Καὶ παροιμία, [l]Καρικὸς αἶνος.

Καρικὸν θῦμα: Ἐπὶ τῶν ἄσαρκα ἢ ἄβρωτα μέλη θυόντων. Οἱ γὰρ Κᾶρες κύνα θύουσιν. [[m]Εὐνάπιος.]

Καρίνη γυνή:

Καρῖνος, Κάρου τοῦ βασιλέως υἱὸς, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βουλήσεως κύριος, ἀνέδραμε τηλικοῦτον κακὸν [n]ἐς τυραννίδα· οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε. [o]Παίδων μὲν γὰρ [p]εἰ γεγονότων ὕβρεις, διὰ τὸ σύνηθες, οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν, ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. Ὁ δὲ ἐγκλήματά τε ἀνέπλαττε, καὶ ἐδίκαζε τοῖς ἀδικουμένοις, καὶ τῶν δικαζομένων οὐδεὶς ἐσώζετο· ὅπου

[t] ἀλυσιδωτοὺς χιτῶνας] Rescribe ex Polybio, ἀλυσιδωτοὺς περιετίθεντο θώρακας. KUST. ἀλυσειδωτοὺς A.E.

ΚΑΡΔΙΩΤΤΕΙΝ] Καρδιώττει V. Gl. habet Photius.

[u] λέγειν] λέγει V.E.

[x] Ξενοφῶν] Anab. IV. 5, 7. 8. πολλοὶ—λέγουσι om. V.

[y] μάκτρα] Schol. Platon. p. 12.

[z] Ἀριστοφάνης. Τὴν κάρδοπον ἀρσ.] Hic locus intelligi non potest nisi inspiciatur ipse Aristoph. Nub. 673. KUST.

[a] δέον θηλυκῶς om. A.B.V.E.

ΚΑΡΔΟΥΧΟΙ: Σφενδ.] Vide Stephanum Byzantium v. Καρδοῦχοι. KUST. Indicare videtur Suidas locum Xenophontis Exped. Cyri, lib. IV. [2, 27. 28.] ubi de *Carduchis* ita scribit: Οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον ἢ τόξα καὶ ΣΦΕΝΔΟΝΑΣ. ΑΡΙΣΤΟΙ δὲ τοξόται ἦσαν.——εἷλκον δὲ τὰς νευρὰς, ὁπότε τοξεύοιεν, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου, τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες. Ita legendus iste locus, quem imperite admodum sollicitarunt editores. TOUP. Strabo XVI. 747. REINES.

ΚΑΡΕΨ] Κάρεως A. Κάρεφ E. In B.V. add. Κᾶρες ὄνομα ἔθνους.

ΚΑΡΗΑΤΟΣ] Il. ψ'. 44.

[b] βαρούμενος] Sic habent mss. Paris. itemque lexicum Photii ineditum. In prioribus vero edit. male legitur καρούμενος. KUST.

ΚΑΡΗΝΑ: Ἀκρόπολις] Scribendum est Κάρηνα πόλεων. Ἀκροπόλεις. Respexit enim Suidas ad locum illum poëtæ Il. β'. 117. Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα. Scholiasta: Κάρηνα. Ἀκροπόλεις. Ἐξ οὗ τὰ βασίλεια. KUST.

ΚΑΡΗΝΟΣ: Ἐθνικόν] An potius Καρηναῖος. Vide Stephanum Byzantium v. Καρήνη. KUST.

ΚΑΡΗΦΑΡΙΤΗΣ] Scribe Καρηβαρίτης, ut recte supra v. Ἀνθοσμίας. KUST.

ΚΑΡΘΑΓΕΝΝΑ] Addit E. πόλις τῆς Ἀφρικῆς. Κάρθα γέννα A.

[c] Τόπος τίς. Καὶ om. E. τίς om. V.

[d] Καὶ ἡ κεφαλὴ] Eadem leguntur etiam supra v. Ἀκαριαῖον. KUST.

ΚΑΡΙΑΘΙΑΡΕΙΜ] Καρισθιαρείμ E. Vid. Joseph. A.J. VI. 1, 4. VII. 4, 2.

[e] Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος πολλὰς μυριάδας ἀργυρ.] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex Athen. lib. I. p. 7. eademque leguntur supra v. Ἀπίκιος, et infra v. Κιντούροις. KUST.

[f] πολλὰς μυριάδας ἀργυρίου] Sic habet ms. Paris. A. At in prioribus edit. minus recte legitur μυριάδα ἀργυρίου. KUST. πολλὰς om. B.V.E.

[g] κατηνάλωσεν] καταναλώσεν A.V.E.M. Mox ἐς τὴν γαστέρα om. A.

[h] ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας] Pessime. Scribe ἐν Μιντούρναις τῆς Καμπανίας, ut apud Athenæum loco laudato legitur. KUST.

[i] Ἀπίκιος] Addunt A.V. Ὅτι ἁλιεὺς ἰδὼν ἐν χειμῶνι πολύποδα, εἶπεν, εἰ μὴ κολυμβήσω, πεινήσω.

ΚΑΡΙΚΗΙ ΜΟΥΣΗΙ] Schol. Platon. p. 229. conf. Schol. Aristoph. Ran. 1337.

[k] οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι] Sic Cares vocat Homerus Il. β'. 767. ad quem locum Suidas respexit. KUST.

[l] ΚΑΡΙΚΟΣ ΑΙΝΟΣ] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi. Priores enim edit. habent Καρικὸς οἶνος, quod corruptum esse non dubito. KUST.

[m] Εὐνάπιος] Hæc vox alieno loco posita est, pertinetque ad articulum sequentem Καρῖνος, quoniam omnia, quæ Suidas de Carino ibi refert, ex Eunapio sumpta sunt, ut in nota sequente monemus. KUST. Εὐνάπιος om. A. Vid. Boissonad. ad Eunap. fr. 5. p. 493.

ΚΑΡΙΝΟΣ, Κάρου τοῦ βασιλέως υἱὸς, γεν.] Totum hunc articulum ex Eunapio depromptum esse discimus ex v. Ἐγκύκλιον, et v. Μακρῷ, ubi fragmenta loci hujus præfixo Eunapii nomine leguntur. KUST.

[n] ἐς τυραννίδα. Οὕτω καὶ τοὔνομα τ.] Locus hic est mutilus, qui ex voce Μακρῷ sic suppleri debet: ἐς τυραννίδα, ὥστε ἀπέδειξε χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. Οὕτω καὶ τοὔνομα &c. KUST.

[o] Παίδων—ἁμαρτάνειν] Infra v. Ὕβρις.

[p] εἰ γεγονότων] Probo conjecturam Wolfii, qui legendum suspicatur εὖ γεγονότων. KUST. Recepit Boissonad.

γε πολλῆς οὔσης καὶ ἀδιηγήτου τῆς φθορᾶς, [q]παραπηλίσκοντό τινες τῶν εὐδαιμόνων, ὥσπερ ἐν κοινοῖς δείπνοις ἀλεκτορίδες, ἐς τὴν Καρίνου [r]τρυφήν. Μεμνῆσθαι δὲ τῶν κατακοπτομένων ἔφασκε, τῶν μὲν [s]ὡς οὐκ ἐπῄνεσαν αὐτοῦ τὸ κάλλος· τῶν δὲ, [t]ὅτι λέγοντα, ὅτε ἦν μειράκιον, οὐκ ἐθαύμασαν, ὡς ἐβούλετο· [u]ἀπώλλυντο δέ τινες καὶ γελάσαντες ἐναντίον αὐτοῦ ποτε, [x]καὶ πάντα ἦν αὐτοῦ βαρύτερα [y]διοσημείας, καὶ ἐλύττα ἐν μέσοις τοῖς ὑπηκόοις.

[z]Οὗτος ὁ Καρῖνος βασιλεύσας πρᾶγμα μὲν ἐς κοινὸν ὄφελος [a]φέρον οὐδὲν εἰργάσατο· τρυφῇ δὲ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων, κατά τι προσκεκρουκέναι νομισθέντων αὐτῷ. Βαρυνομένων δὲ πάντων ἐπὶ τῇ πικρᾷ τυραννίδι συναναμιχθείσῃ νεότητι, καὶ πάντα ἐκμελῶς καὶ δίχα λογισμοῦ [b]πράττοντος.

Καρκάδονα: Τοῦτο λέγεται Χάροντος δάνειον, συναγόμενον [c]ἐκ τοῦ ὀβολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελευτῶσιν· οὐχ ὡς ἔνιοι πλανώμενοι βοτάνης ὄνομά φασιν εἶναι.

Καρκαίρω: Ἠχῶ. Ζήτει ἐν τῷ Ψαμμοκοσιογάργαρα.

Καρκίνος, Ἀκραγαντῖνος, τραγικός. Καὶ [d]Καρκίνος, Θεοδέκτου, ἢ Ξενοκλέους, Ἀθηναῖος, τραγικός. Δράματα ἐδίδαξεν ρξ'· ἐνίκησε δὲ α'. [e]ἤκμαζε κατὰ τὴν ἑκατοστὴν Ὀλυμπιάδα, πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνος. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν, Ἀχιλλεὺς, [f]Σεμέλη, ἧ ἀρχὴ, [g]ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. [h]Λυσίας·

Ἐλυμαίνοντο γάρ μου τὸν καρκίνον εἰσφοιτῶσαι, φησὶν, αἱ κύνες.

Καὶ ὅταν ὁ σῖτος ῥιζωθῇ κατὰ τῆς γῆς, κεκαρκινῶσθαί φασι. [i]Φερεκράτης·

> Ὁπόταν σχολάζῃς [k]νῆψον, ἵνα τὰ λήϊα
> συγκαρκινωθῇ.

Λέγεται καρκίνος καὶ πάθος τι συμβαῖνον ἐν τοῖς σώμασιν· ὃ νῦν καρκίνωμα λέγεται. Εὑρίσκεται δὲ πολλάκις καὶ κύριον ὄνομα.

Καρκίνος λαγῶν αἱρεῖ: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Καρκίνος, ποιητὴς Ἀττικός. Σκώπτει δέ τις Καρκίνου παῖδας οὕτως·

> [l]Ὄρτυγας οἰκογενεῖς, [m]γυλιαύχενας ὀρχηστὰς, ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας. [n]Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ, γαλῆν τῆς ἑσπέρας ἀπάγξαι.

[o]Λέγει δὲ ὄρτυγας μὲν, [p]διὰ τὸ ἐριστικόν· [q]τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. Οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους, ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. [r]Γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι μακροτραχήλους. Γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα ἐπίμηκες. Κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι [s]αὐτοῖς τὸ ὅλον σῶμα, τὸν δὲ τράχηλον μακρὸν, ἢ αὐχένας οὐκ ἔχοντας, καθάπερ ὁ γύλιος· [t]εἰς μικροὺς οὖν καὶ [u]γογγυλώδεις σκώπτει. Ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ [x]πατρί. Ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, [y]ἶνοι. Ὀρχηστὰς δὲ, εἰσέφερε γὰρ αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινοὺς, καὶ μικρούς. Σφυράδες δέ εἰσι τὰ τῶν [z]αἰγῶν, καὶ προβάτων ἀποπατήματα. Ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ

[q] παρφαλίσκοντο] παρανηλίσκοντο A.V.
[r] τρυφὴν] τροφὴν V.
[s] ὅτι] ὡς A.V. om. B.E.
[t] ὅτι λέγοντα] ὅτι om. B.E. qui mox τὸ μειράκιον.
[u] ἀπώλλυντο] ἀπώλλαντο V.
[x] καὶ πάντα] Supra v. Διοσημία.
[y] διοσημείας] διοσημίας E. Mox λύττα V. ἡ λύττα E.
[z] Οὗτος ὁ K.] Ex Joanne Antioch. cujus Excerpta Vales. v. p. 834. HEMST. Eundem locum indicavit Toupius.
[a] φέρων] φέρον A.B.V.E. Excerpt.
[b] πράττοντος] πραττούσῃ Excerpt. Post h. v. inserit V. Κάρθαια: τόπος τις.
ΚΑΡΚΑΔΟΝΤΑ] In Lexico Photii inedito, itemque in 2 mss. Paris. scriptum est καρκάδονα: quarum lectionum utra præferenda sit haud facile dictu est, quoniam de voce illa nihil alibi me legisse memini. KUST. Καρκάδονα A.V. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. M. XXI. p. 422. Mox χάρτ V. qui infra om. ὄνομα φασιν εἶναι.
[c] ἐκ τοῦ ὀβολοῦ] De obolo, qui mortuis olim viatici loco addi solebat, vide supra v. Δανάκη. KUST.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ, Ἀκραγ. τρ.] De Carcinis vide Meursium in Bibliotheca Græca. KUST. Hunc Fazellus Dec. pr. c. 1. Rer. Sicul. f. 127. vocat Archinum, fortassis prave: addit, sexaginta tragœdias scripsisse. REINES.
[d] ΚΑΡΚΙΝΟΣ] μαρκῖνος B.E. μακρῖνος V.
[e] ἤκμαζε] ἤκμαζε δὲ E.
[f] Σεμέλη] Σεμέλατα B. Σεμέληντα V.
[g] ὡς Ἀθήναιος] Locus Athenæi, quem Suidas respexit, exstat Dipnosoph. lib. XIII. p. 559. sed ubi Athenæus non dicit, fabulam, cui *Semele* nomen erat, appellatam etiam fuisse Ἀρχή; sed verba ejus hæc sunt: Καρκίνος δ' ὁ Τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἧς ἀρχὴ, Ὦ νύκτες, φησί. i. e. *Carcinus vero Tragicus in Semele, cujus* (ἀρχὴ) *initium est, O noctes, inquit.* Hinc ergo patet, Suidam verba Athenæi obiter tantum inspexisse; qui ideo recte notatur a Stanleio ad Æschyli Choëph. p. 822. KUST.
[h] Λυσίας. Ἐλυμαίνοντο] Ex Harpocratione. KUST. Seqq. habet Photius.
[i] Φερεκράτης om. B.
[k] νῆψον] νίψον, *irriga*, in Photio editum, ex Valesii ad Harpocr. emend.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ ποιητὴς—τις om. V. et mox οὕτως.
[l] Ὄρτυγας οἰκογενεῖς] Aristoph. Pac. 788.
[m] γλισαύχενας V.
[n] Καὶ γὰρ ἔφασχ' ὁ πατὴρ] Locus hic est mutilus, quem lector ex Aristophane facile supplere poterit. KUST. οὐ A.
[o] Λέγει δὲ ὈΡΤΥΓΑΣ] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.
ib. Καρκῖνος ποιητὴς ἦν· οἰκογενὴς δέ. ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένους ὡς ἂν εἴποις ὄρνιθας οἰκογένεις ὄρτυγας διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες V.
[p] διὰ τὸ ἐριστικόν] Vid. infr. Σφυράδες. REINES.
[q] Τοιοῦτοι] τοιοῦτον B.
[r] γυλιαύχενας] Erasmus leg. γλισχροτραχηλίους, sed Gyrald. Dial. 7. Hist. Poet. eum rejicit. REINES. γυλιαύχενας—μακροτραχήλους] γυλιαύχενος—μακροτράχηλος V.
[s] αὐτοῖς om. V. Mox μικρὸν M.
[t] Ὡς μικρούς] εἰς μικροὺς V. qui mox om. οὖν. Ceterum illud εἰς non videtur rejiciendum. Schol. Platon. Apol. in cod. Clark. [p. 330. ed. Bekker.] σκώπτειν εἰς σκυτέα. et [p. 331.] ἀποσκώπτει εἰς συκοφάντην, εἰς αἰσχροκερδῆ καὶ πόνηρα. Infra v. Κατατιλᾷ, τοῦτο εἰς Κινησίαν ἀποσκώπτει. v. Λέπρεος. Ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς μαλακίαν.
[u] γογγυλώδεις] στρογγυλώδεις E.
[x] πατρί] παιδὶ A.E.M.
[y] ἶνοι] ἵπποι A.V.E. ὄνοι M. ἶνοι Schol.
[z] αἰγῶν] αἰῶν E.

μέγεθος. Ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐδὲ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτμήμασιν. Εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. Ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς μικρὰ, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. Μηχανοδίφας δὲ, ἀπὸ μέρους. [a]Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνου δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασιν· ὃν Πλάτων Δωδεκαμήχανόν φησιν. Ἡ ἐπειδὴ πολλάκις ὡς τραγῳδοὶ μηχανικὰ εἰσέφερον, ἡνίκα θεοὺς ἐμιμοῦντο ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ πατὴρ δὲ δρᾶμα ἐποίησε Μύας. [b]Παρὰ προσδοκίαν, τουτέστι, μετὰ μόχθου. Γαλῆν δε εἶπεν ἀπάγξαι, διότι αἱ γαλαῖ νυκτὸς πνίγουσι τοὺς μύας.

Καρκίνου ποιήματα: Μένανδρος [c]Ψευδηρακλεῖ. Ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδη. Ὁ γὰρ Καρκίνος Ὀρέστην [d]ὑπὸ Ἱλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐποίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκρινόμενον.

C Κάρμηλος: [f]Τὸ ὄρος. Καὶ Καρμήλιον, ὄρος.

Καρμητίς: Πόλις οὕτω καλουμένη.

Καρνεάδης, Λίβυς, ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκώμου, φιλόσοφος, ἀφ' οὗπερ ἡ νέα [g]Ἀκαδημία ἤρξατο. Φασὶ δὲ [h]τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην [i]ἐκλιπεῖν, καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

Καρνεάδης ἕτερος, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, [k]μαθητὴς Ἀναξαγόρου.

D Κάστωρ, Ῥόδιος, ἢ ὥς τινες, Γαλάτης· ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν, Μασσαλιώτης, ῥήτωρ· ὃς ἐκλήθη [l]Φιλορώμαιος. Γήμας δὲ οὗτος [m]Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ,

A διότι αὐτὸν Καίσαρι διέβαλεν. Ἔγραψε [n]Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων ἐν βιβλίοις δύο, [o]Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', Περὶ πειθοῦς β', Περὶ τοῦ Νείλου, Τέχνην ῥητορικὴν, καὶ ἕτερα.

Καρνειῶνος:

Κάρνιος: [p]Ἀπόλλωνος.

Κάρνια: Ἀπόλλωνος ἑορτὴ παρὰ Λακεδαιμονίοις.

B Καρρόθεν: Ἀπὸ τοῦ κρείττονος.

Καρρόον: Κατὰ τὸ ῥεῦμα.

Κάρος: Ἡ ἐξ οἰνοποσίας ἐγγινομένη μέθη, καὶ παραφορά.

Καρωθείς: [q]Βαρυνθεὶς τῇ κεφαλῇ.

[r]Ὁ δὲ Δαβὶδ βάλλει ἐπὶ τὸν Γολιὰθ εἰς τὸ μέτωπον, καὶ διῆλθεν ἕως τοῦ ἐγκεφάλου· [s]ὡς εὐθὺς καρωθέντα πεσεῖν ἐπὶ τὴν ὄψιν.

C Καὶ [t]κεκαρωμένος.

Ὁ δὲ τὴν καρδίαν [u]ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἐδάν.

Κάρρων: Δωριστὶ ὁ κρείττων. Καὶ Καρρόθεν, ἀπὸ τοῦ κρείττονος. Δαμάσκιος γὰρ λέγει περὶ Ἰσιδώρου·

Ὤιμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ καρρόθεν ἐνθάδε ἀφικόμην.

D Καρπαλίμως: Ταχέως.

Καρπασινοί: Κορτῖναι.

Καρπαία: Εἶδος ὀρχήσεως. [x]Οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. Λέγει δὲ καὶ τὸ εἶδος [y]ταύτης.

---

[a] Ξενοκλῆς γὰρ ὁ Καρκίνος] Scribe ex Scholiasta Ξενοκλ. γὰρ ὁ Καρκίνου. KUST. Sic A. γὰρ φησὶ Καρκίνος V.

E [b] Παρὰ προσδοκίαν· τουτέστι μετὰ μόχθου] Supple ex Scholiasta Aristophanis: Παρὰ προσδοκίαν· τουτέστιν, ὃ μετὰ μόχθου συνεγράψατο. KUST.

ΚΑΡΚΙΝΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ] De hoc Carcino vide Harpocrationem. KUST.

[c] Ψευδηρακλεῖ] ψευδηρακλῆς E.

[d] ὑπὸ Ἰλίου] Redeat syllaba quam sciolus superfluam censuit, ὑπὸ μὲν Ἰλίου. Corrigo ὑπὸ Μενελάου. Hunc Oresti consensum facit et Euripid. in Oreste. Huc opinor spectare fragmentum quod in Carcino præbet Harpocratio, Νοῦ κεῖνος ἐξέστηκεν. In tragœdiis ejus non memoratur Orestes. VALCK. ὑπὸ Μενελάου item Hemsterhusius. ἀπὸ A.B.V.E.M. Photii ms. Tum ἡλίου Photius. Ἀπόλλωνος emend. Dobræus in Addend. p. 710.

[f] Τὸ ὄρος om. E. qui mox Καρμη^λ. Infra τὸ ante ὄρος om. A.V.

ΚΑΡΝΕΑΔΗΣ Λίβυς] Imagini ejus marmoreæ ap. Fulv. Ursin. inscr. Καρνεάδης Φιλοκώμου Κυρηναῖος. REINES.

[g] ἤρξατο Ἀκαδημία] Ἀκαδημία ἤρξατο A.V.

G [h] τελευτήσαντος] Diogen. Laërt. IV. 64. et Menag. HEMST. V. in marg. habet ψεῦδος.

[i] ἐκλιπεῖν] ἐκλείπειν V.

[k] μαθητὴς Ἀναξ.] Dubium hoc: vixit enim hic Carneades cum Aristotele, nisi intelligas Anaxagoram rhetorem Isocrateum, Laërt. II. Anaxag. ad extr. REINES.

ΚΑΣΤΩΡ, Ῥόδιος] De eo vide Meursium in Bibliotheca Græca. KUST. Repetit h. gl. infra Suidas in sua serie.

[l] Φιλορώμαιος] φιλορρώμαιος A.

[m] Δηϊοτάρου] Διοτάρχου V.

H [n] Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων] Sic locum hunc ex ms. Paris. B. supplevi, qui in prioribus edit. ita legitur: Ἀναγραφὴν τῶν θαλασσοκρ. omissis duabus illis vocibus Βαβυλῶνος καί. In mss. Paris. A. et C. vox Βαβυλῶνος quidem desideratur, at lacuna post ἀναγραφὴν relicta est, certo indicio, excidisse ibi vocem aliquam, quam ms. B. recte retinuit. KUST. Βαβυλῶνος καὶ om. A.E. cum lacuna. om. item B.V. καὶ tantum habet D.

[o] Χρονικὰ ἀγνοήματα] Vid. Jos. Scaliger. animadv. Euseb. p. 18. a. 56. b. HEMST. Adde Heynii ind. scriptorum ab Apollodoro laudatorum t. II. p. 353.

ΚΑΡΝΙΟΣ] Κάρνειος l. Καρνεῖος Apollo. Vid. Gyrald. Schol. Theocriti, V. 83. ἀπὸ Κάρνου τοῦ μάντεως.—Ἀπόλλων λοιμὸν ἐνέβαλεν. REINES.

[p] Ἀπόλλων] Ἀπόλλωνος A.B.V.E. Seq. gl. om. B.E.

ΚΑΡΝΙΑ] In πανσελήνῳ mensis primi, qui Κάρνειος, celebrabantur. Eurip. Alc. 450. Σπάρτᾳ κυκλὰς ἀνίκα Καρνείου—σελάνας. Scal. l. 1. de Em. Temp. REINES.

ΚΑΡΡΟΘΕΝ. Ἀπὸ κρείττονος] Damascius in Vita Isidori apud Suidam v. Κάρρων. Ὤιμην αὐτὸν κεκραγέναι καταβάντα εἰς γένεσιν, ἐγὼ δὲ ΚΑΡΡΟΘΕΝ ἐνθάδε ἀφικόμην. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. τοῦ κρείττονος A.B.V.E.

ΚΑΡΡΟΟΝ] Il. μ'. 33.

[q] Βαρυνθεὶς] βαρηθεὶς B.V. Tum τὴν κεφαλὴν E.

[r] Ὁ δὲ Δαβὶδ βάλλει—ἐπὶ τὴν ὄψιν] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. VI. c. 11. KUST. c. 9, 5.

[s] ὡς εὐθὺς] ὥστε εὐθέως E.

[t] ΚΕΚΑΡΩΜΕΝΟΣ] καρωμένος V.

[u] ταῖς τιμαῖς] Puto legendum ταῖς λύπαις. KUST. F. τιμωρίαις. Sed vide Hesych. v. Τιμή. Jamblich. ap. Phot. p. 237. μέλιτι καρωθέντες. Quare reddo, honoribus obcæcatus, sopitus. Vid. v. Μυρμηκώδης. TOUP. ubi h. l. Eunapio assignat. Inde recepit Boissonad. Fr. 34.

ΚΑΡΡΩΝ] Hœschel. ad Photii Bibl. pag. 371, 30. HEMST.

ΚΑΡΠΑΣΙΝΟΙ: Κορτῖναι] Portus locum hunc frustra sollicitat. Καρπασινοὶ enim dictum est pro καρβασινοί, a carbasus. Κορτῖναι vero significat cortinas sive aulæa: qua voce, licet Latina, recentiores Græci etiam usi sunt. KUST.

[x] Οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει] Lib. VI. p. 371. ut Portus observavit. Vide etiam Athen. lib. I. p. 15. qui idem genus saltationis verbis Xenophontis describit. KUST. VI. 1. [V. 9, 7. Schneid.]

[y] ταύτης] αὐτῆς E.

Καρπίζουσιν: Ποτίζουσιν, εὔκαρπα ποιοῦσι.

Κάρπιμος τόπος:

Καρπός: Ἡ ἐπικαρπία· καὶ τὸ μέρος τῶν χειρῶν. Δύο γὰρ σημαίνει.

Καρπὸς καὶ περικάρπιον διαφέρει. [a]Καρπὸς μὲν γάρ ἐστι κυρίως αἱ [a]κεγχραμίδες τοῦ σύκου, καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες· [b]περικάρπιον δὲ, τὸ περικεχυμένον τούτοις ὑγρὸν μετὰ τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δέρματος.

Καρποῦ δίκη: Τῷ βλάψαντι καρποὺς δίκας ἐπετίθουν.

Καρποῦ δίκη: [c]Οἱ γῆς ἀμφισβητοῦντες ὡς προσηκούσης αὐτοῖς, λαγχάνουσι τοῖς διακρατοῦσιν· εἶτα ἑλόντες, λαγχάνουσι καὶ [d]περὶ ἐπικαρπίας. Τοῦτο καρποῦ δίκη καλεῖται. Καὶ [e]Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς·

Εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς τῷδε τῷ μειρακίῳ, καὶ τῶν σῶν τι ἔχει, δίκασαι αὐτῷ κατὰ τοὺς νόμους· εἰ μὲν χωρίου ἀμφισβητεῖς, καρποῦ· εἰ δὲ οἰκίας, ἐνοικίου· ὥσπερ νῦν [f]οὗτός σοι ἐπιτροπῆς δικάζεται.

Καρποῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Καρποφορῶ: Δοτικῇ.

Κάρπωμα: Θυσία, προσφορά.

Καρσίως: Πλαγίως, καὶ ἐγκαρσίως.

Κάρτα: [g]Λίαν, ἢ μεγάλως.

Ληΐζεται γὰρ ἡ Κολχὶς κάρτα κομιδῇ, καὶ ἄσχετον ἦν τὸ κακόν. Ἐχαιρε γὰρ τοῦ στρατηγήσαντος.

Κάρτα ἐπαφρόδιτος:

Κάρτα: [h]Ἐκ τῶν Σοφοκλέους. Αἴας φησὶ πρὸς τὸ ἴδιον τέκνον·

Τὸ μὴ φρονεῖν [i]γὰρ κάρτ᾽ ἀνώδυνον κακόν,
ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι [k]μάθῃς.

Κάρταλλος:

Ἀρχὰς ἅλωνός μου καὶ ληνοῦ προσφέρω Χριστῷ· κάρταλλον δὲ βοτρύων τῷ Παρακλήτῳ.

Κόφινος ὀξὺς τὰ κάτω.

A Καρτερία: Ἡ ἐπιστήμη, ἢ ἕξις ὧν ἐμμενετέον, καὶ μὴ, καὶ οὐδετέρων.

Καρτερός: [l]Καὶ ὁ δυνάμενός τινος κρατεῖν.

Ὁ δὲ ἐδύνατο καρτερὸς εἶναι τῆς πόλεως, ἀλλ᾽ ἐνέδωκε ταύτην τῷ βασιλεῖ.

Καὶ αὖθις·

Τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν, ἧς τινος οἱ [m]Νισιβηνοὶ καρτεροί εἰσιν, ἐνδώσοντες.

B Καὶ αὖθις·

Καὶ αὐτὸς ἐγὼ, ἐν ᾧ [n]ἔτι Ἀρμενίας καρτερὸς ἦν.

Καὶ μάχης καρτερᾶς διαγενομένης, [o]φθείρεται πᾶσα ἡ στρατιὰ τῷ Ἀντιόχῳ.

Πρὸς [p]δοτικὴν ἡ σύνταξις.

Καρτερός: Ὁ ἐγκρατής.

Ὅπερ οὐκ ἦν νόμιμον δρᾶσθαι ἐν γῇ, ἧς τινος Ῥωμαῖοι ἐκ παλαιοῦ καρτεροί εἰσιν.

C Ἀντὶ τοῦ κύριοι, ἐγκρατεῖς.

Καρτερῷ: Δοτικῇ.

Καρτερώνυχας: Ἰσχυροὺς ὄνυχας ἔχοντας.

Καρτερώτατος:

Καρύα: Τὸ δένδρον. Κάρυα δὲ, ὁ καρπός.

Καρύανδα: Πόλις Καρίας.

Καρυκεύων: [q]Ἀρτύων, ἡδύνων.

Καρυκεία: Ἡ [r]ἡδύτης τῶν ζωμῶν.

D Καρύκη: Ἔδεσμα ἐκ πολλῶν συγκείμενον· βρῶμα Λύδιον ἐξ αἵματος, καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων· ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ συνταράττειν τι καὶ ἀναδεύειν καρυκεύειν φασί. Καὶ [s]Καρυκοποιεῖν, τὸ κοσμεῖν ποικιλίᾳ τινὶ ῥημάτων τὸν λόγον. Καρυκεύματα γὰρ, τὰ ἡδύσματα καὶ ἀρτύματα. Καὶ Καρύκη, ἡ κοιλία, ἣν νῦν [t]μενθυλευτὴν καλοῦσι. Καὶ [u]παροιμία·

E Μήτε Λυδῶν κάρυκας, μήτε μαστίγων ψόφους.

Καρφαλέον: Ξηρόν. Καὶ Καρχαλέον, κατάξηρον.

Κάρφη: Ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος.

Διφθέρας εἶχον [x]σκεπάσματα [y]ἐμπίπλασαν χόρτου κούφου.

ΚΑΡΠΙΖΟΥΣΙΝ: Ποτίζουσιν εὔκαρπα π.] Ex Hesychio. KUST. Eurip. Bacch. 405. βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ καρπίζουσιν ἄνομβροι.

[a] ΚΑΡΠΟΣ μὲν γάρ ἐστι κυρ.] Vide Theophr. Hist. Plant. lib. I. c. 3. KUST. γὰρ om. B.V.E.

[a] κεγχραμίδες] κρεγχραμίδες B.E. Mox ἐλαῶν V.E.

[b] ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΟΝ] ἐπικάρπιον A.

[c] Οἱ ἀμφισβητοῦντες] οἵ γ᾽ ἀμφισβητοῦντες A.B.V.E. Restitui οἱ γῆς ἀμφ. ex Photio.

[d] περὶ] καὶ περὶ A.B.V.E. Photius.

[e] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Δημ.—— δικάζεται] Ex Harpocratione. KUST. Mox τι ἔχεις edd. vett.

[f] οὗτος] οὕτω B.E. οὕτως V. Photii ms.

ΚΑΡΠΩΜΑ] Levit. I. 4, 9. TOUP.

[g] Λίαν μεγ.] Sic et Schol. Platon. p. 208.

ΚΑΡΤΑ ἘΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ] Hanc lectionem ex optimo ms. Paris. A. revocavi. In prioribus enim edit. [et B. V.E.] nullo sensu scriptum est, Κάρτα ἐπ᾽ Ἀφροδίτης. KUST.

ΚΑΡΤΑ] Κάρτα τὸ V.

[h] Ἐκ τῶν Σοφοκλέους] Aj. 556. KUST.

[i] γὰρ] δὲ E.

[k] μάθῃς] μάθοις B.V.E.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ] Deuteron. 26, 4. κανισκίον, κάνεον, κανοῦν, vasa magmentaria Varr. de L. L. IV. 22. REINES. Vid. not. ad Hesych.

ΚΑΡΤΕΡΙΑ: Ἡ ἐπιστήμη] Ex Diogen. Laërt. VII. 93.

ΚΑΡΤΕΡΟΣ] Arrian. Exped. p. 403. οὐ καρτερὸς ἦν ἀπέχεσθαι τῶν κινδύνων, non potuit abstinere a periculis. Valck. Theocrit. p. 386. TOUP.

F [l] Καὶ ὁ] καὶ om. V.

[m] Νισιβηνοὶ] Νισιβηνὸς A. Mox ἐπιδώσοντες E.

[n] ἔτι] ἔτι ὢν E. Tum Ἀρμενία V.

[o] φθείρεται] διαφθείρεται A.V. Leg. f. γενομένης, διαφθείρεται.

[p] δοτικὴν] δοτικῇ A.V.E.

ΚΑΡΤΕΡΟΣ] Schol. ad Euripid. Med. 708. (ubi καρτερεῖν βούλεται vult ita esse) idem ac κρατεῖν valere. Damascius apud Phot. p. 1059. TOUP.

ΚΑΡΤΕΡΩΝΥΧΑΣ] Κρατερώνυχας Hom. Il. ε΄. 329. ubi

G Schol. eadem ac Suidas.

ΚΑΡΥΑΝΔΑ] (Harpocrat.) Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Strabo XIV. 658. Steph. p. 453. REINES.

ΚΑΡΥΚΕΥΩΝ] Agathias p. 2. TOUP.

[q] Ἀρτύων] ἀρτύνων E.

[r] ἡδύτης] ἡ ἡδύτης A.B.V.E.M. Photius.

ΚΑΡΥΚΗ: Ἔδεσμα ἐκ πολλ.] Vide Athenæum lib. XII. p. 516. KUST. Vid. not. ad Hesych.

[s] ΚΑΙ ΚΑΡΥΚΟΠΟΙΕΙΝ] Ex Schol. Aristoph. Equit. 342.

H [t] μενθυλευτὴν] De significatione hujus vocis vide Casaub. ad Athen. lib. I. c. 4. KUST. μενθηλεύτην Schol.

[u] παροιμία] Vid. Zenob. V. 3.

[x] σκεπάσματα· ἐμπίπλασαν χόρτου] Lege σκεπάσματα, ἃ ἐνέπλησαν χόρτου. KUST. Malim διφθέρας ἃς εἶχον σκ. ἐ.

[y] ἐμπίπλασαν] ἐπίμπλασαν V.

Εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων τὰς διφθέρας, ὡς μὴ ἅπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ.

Λέγεται δὲ θηλυκῶς. [z] Ἀρριανός·

Καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐμπεπλάμεναι, καὶ ἡ ὄχθη πᾶσα πλήρης φαινομένη, οὐκ εἴα ἠρεμεῖν τὸν [a] Πῶρον.

Λέγεται [b] καὶ οὐδετέρως, τὸ ΚΑΡΦΟΣ, τῷ κάρφει.

ΚΑΡΧΑΔΕΟΣ: Ὁ ξηρός.

ΚΑΡΧΑΡΟΔΟΝΤΑ: Ὅσα στρογγύλους καὶ ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχουσι, λέων, κύων, πάρδαλις, [c] ἀετίδες, καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα [d] εἰσί.

ΚΑΡΧΑΡΟΔΟΥΣ: Τραχεῖς ὀδόντας ἔχων. Καὶ ΚΑΡΧΑΡΟΝ, τὸ τραχύ.

[e] Καὶ κάρχαρόν τι [f] μειδήσας,
σοὶ [g] μισθὸς ἀρκεῖ, φησί, τῶν ἰατρείων,
κεφαλὴν λυκείου [h] φάρυγος [i] ἐξελεῖν σώαν.

Ἐν Μυθικοῖς.

ΚΑΡΧΕΔΗΜΟΣ Ὁ ΓΛΑΜΩΝ: [k] Ἀριστοφάνης λέγει περὶ αὐτοῦ.

ΚΑΡΧΗΔΩΝ, πόλις Λιβύης, μεγίστη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην πόλεων καὶ δυναμικωτάτη ἐτύγχανεν οὖσα, ἥτις καὶ Βύρσα ἐκαλεῖτο, ἀπὸ ἱστορίας. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ.

ΚΑΡΧΗΔΩΝ: [l] Ἡ Ἀφρική· ἐξ ἧς ὡρμᾶτο ὁ μέγας Κυπριανός. Ταύτην [m] Σκηπίων καθεῖλεν εἰς ἔδαφος· ἡ μετὰ τὸν πρῶτον [n] συνοικισμὸν ἑπτακόσια ἔτη κρατήσασα τῶν περιοίκων.

ΚΑΣΑΛΒΑΔΕΣ: Ἑταῖραι. Τουτέστιν, ἀεὶ ἐπὶ τέγους καὶ οἰκήματος ἑστῶσαι γυναῖκες, ἐπὶ μισθῷ παρέχουσαι τοῖς βουλομένοις ἑαυτάς.

ΚΑΣΑΛΒΑΣ: Πόρνη. [o] ΚΑΣΑΛΒΑΙ δὲ εἴρηνται, ἀφ' οὗ ποιοῦσι. [p] Καλοῦσι μὲν οὐκ ἔχουσαι τοὺς ἐραστάς· σοβοῦσι δὲ τοὺς ὄντας, ἵνα ἄλλους λάβωσι. Παρὰ τὸ καλεῖν οὖν καὶ τὸ σοβεῖν.

ΚΑΣΑΛΒΑΣΩ: Λοιδορήσω. [q] Ἀριστοφάνης·

Κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΚΑΣΑΝΔΡΑ:

ΚΑΣΑΤΡΙΟΙΣ, ἢ ΚΑΣΑΛΒΙΟΙΣ: Τουτέστι, τοῖς πορνείοις. [r] Ἀριστοφάνης·

Ἐν κασαυρίοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον.

ΚΑΣΣΙΑ: Ὄνομα πόλεως. Σημαίνει δὲ καὶ [s] κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος [t] ἀρωματικοῦ. Καὶ [u] Δαβίδ·

Σμύρνα, καὶ [x] στακτή, καὶ [y] κασσία.

ΚΑΣΙΓΝΗΤΟΣ: Ἀδελφὸς γνήσιος. [z] Κασίγνητοι δὲ κοινότερον οἱ συγγενεῖς· ὁ δὲ Ὅμηρος τοὺς ἀνεψιοὺς εἶπε κασιγνήτους.

[a] Ἕκτωρ δὲ κασίγνητος.

ΚΑΣΣΙΕΠΕΙΑ: Ἡ καλλονή. Καὶ ὄνομα κύριον.

ΚΑΣΙΟΝ ὌΡΟΣ: [b] Πρὸς τῷ Εὐφράτῃ. Καὶ ΚΑΣΙΟΣ ΖΕΥΣ· ἔνθα Τραϊανὸς ἀνέθηκε κρατῆρας ἀργυ-

[z] Ἀρριανός] Lib. V. De Expedit. Alex. p. 330. KUST.

[a] Πῶρον] Antea male legebatur [sic mss.] πόρον: quod Portus *alveum fluvii* significare putabat, cum sit nomen proprium Indorum regis, qui Porus appellabatur. KUST.

[b] δὲ καὶ] δὲ om. A.B.V.E. Tum οὐδέτερον V.

ΚΑΡΧΑΡΟΔΟΝΤΑ: Ὅσα στρογγύλους, καὶ ἐναλλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1014. Vide etiam Aristotelem Histor. Anim. lib. II. c. 1. p. 482. et supra v. Ἀμφώδοντα. KUST. Ælian. N. A. XI. 37. Καρχαρόδοντα δὲ, στρογγύλους ἔχοντα τοὺς ὀδόντας καὶ ὀξεῖς, λύκος, κύων, λέων, πάρδαλις· ταῦτα μέντοι καὶ σαρκῶν ἐσθίει.

[c] ἀετίδες] Sic etiam legitur apud Enarratorem Comici. Sed, ut verum fatear, vocem istam suspectam habeo, quoniam non memini, me usquam de isto genere animalis aliquid legisse. KUST. Descriptus est hic locus, ut recte monuit Kusterus, ex Schol. ad Aristoph. Equit. v. 1014. qui eandem scripturam præfert, quam noster Suidas. Sed uterque fœdissime corruptus est; reclamante licet Jacobo Gronovio, Mutilat. Suid. p. 26. qui novum quoddam animal, credo, hic intelligendum existimavit, quod Africa non novit. Suidas ad v. Πελαργιδεῖς. Πελαργῶν παῖδες· ὥσπερ ΑΕΤΙΔΕΙΣ οἱ τῶν αἐτῶν. Sed ista vox Ἀετιδεῖς, nullum locum hic habet. Tu vero noli dubitare quin hoc monstrum nobis satis feliciter fuerit procuratum, atque adeo locus ita legendus atque instaurandus sit: Λέων, κύων, πάρδαλις, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ· καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί. *Ut leo, canis, pardus, et si quod aliud sit ejusmodi. Item pisces, qui carnivori sunt.* Ita locutus est noster infra: Μώνυχα ζῶα. Ἵππος, ὄνος, ὀρεύς, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ. Idem: Συνόδοντα ζῶα. Βοῦς, πρόβατον, αἴξ, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ συμβέβηκεν ΑΛΛΟ στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν. Idem, v. Χαυλιόδων. Καὶ ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας, οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, σῦς, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ. Artemidorus, lib. III. p. 168. Κώνωπες δὲ, καὶ αἱ λεγόμεναι ἐλπίδες, (leg. ἐμπίδες) ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ ὅμοιον. Nihil verius hac emendatione. Error autem ortus videtur ex affinitate literarum. Quod vero addit Suidas, καὶ ἰχθύων γένος, ἃ σαρκοφάγα εἰσί· notandum pisces in universum fere omnes καρχαρόδοντας esse: id quod docet Aristoteles, Hist. Animal. lib. II. p. 33. Οἱ γὰρ ἰχθύες πάντες σχεδὸν καρχαρόδοντές εἰσι. TOUP. Tota via a vero aberravit hæc conjectura. Legendum enim πάρδαλις, ἔτι δὲ καὶ ἰχθύων γένη, ἴσα σ. e. quomodo Toupianarum Emendationum exemplari suo adscripserat Musgravius. Mox Ἐμπίδες in Artemidoro legerat L. Bosius Observ. p. 65. PORSON.

[d] εἰσί] οὕτω λέγονται addit E.

[e] Καὶ κάρχαρόν τι μειδιάσας, σοι μισθ.] Versus hi choliambici deprompti sunt ex Babrio. KUST.

[f] μειδιάσας] μειδήσας B. et omnes edd. ante Kuster. ut frustra conjecerit Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 34.

[g] μισθὸς ἀρκεῖ] μισθὸν ἀρκεῖν E.

[h] Φάρυγγος] Metri gratia scribendum est φάρυγος. KUST.

[i] ἐξελεῖν] ἐξελθεῖν B.

[k] Ἀριστοφάνης] Ran. 595. Vide etiam supra v. Γλάμων. KUST.

[l] Ἡ Ἀφρική] Scribe, ἡ τῆς Ἀφρικῆς. Vide tamen v. Ἀφρικανός. KUST.

[m] Σκιπίων] Σκηπίων A.V. ἤγουν ῥάβδος suprasc. V.

[n] συνοικισμὸν] συνοικισμὸν E.

ΚΑΣΑΛΒΑΔΕΣ: Ἑταῖραι—καὶ τὸ σοβεῖν] Ex Scholiasta Aristophanis ad Equit. 354. cf. Eccl. 1098.

[o] ΚΑΣΑΛΒΑΙ] Lege, κασαλβάδες, ut apud Enarratorem Comici. KUST.

[p] Καλοῦσι] καλοῦσαι B.E. Mox ἔχουσι E.

[q] Ἀριστοφάνης] Equit. 354. KUST.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ] Κασάνδρα A.B.E. pr.

ΚΑΣΣΑΤΡΙΟΙΣ] Κασαυρίοις B.E.

[r] Ἀριστοφάνης] Equit. 1282. Vide etiam supra v. Ἀριφράδης. KUST.

[s] κύριον ὄνομα θυγατρὸς τοῦ Ἰώβ] Vide supra v. Ἰώβ. KUST.

[t] ἀρωματικοῦ] ἀρωματικὸν E.

[u] Δαβίδ· Σμύρνα, στακτή, καὶ κασσ.] Psalm. XLIV. secundum LXX. interpretes. KUST.

[x] στακτὴ] καὶ στακτὴ A.B.V.E.

[y] κασσία] Addit A. in marg. ἡ κασσία φλοιός τίς ἐστι λεπτότατος καὶ εὐώδης ξυλώδει κάρφει περιτεινόμενος.

[z] Κασίγνητοι δὲ] δὲ om. B.E. Vid. Schol. Ven. ad Il. ο'. 545.

[a] Ἕκτωρ δὲ κασίγνητος] Locus, ad quem Suidas respexit, exstat apud Homerum Il. ζ. 430. sed ibi κασίγνητος non significat ἀνεψιὸν, sed ἀδελφόν. KUST.

[b] Πρὸς τῷ Εὐφράτῃ] Scribendum est πρὸς τῷ Πηλουσίῳ.

ροῦς, καὶ κέρας βοὸς παμμέγεθες κεχρυσωμένον, ἀκροθίνια τῆς [c]κατὰ τῶν Γετῶν νίκης. [d]Καὶ Ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν [dd]Ἀδριανῷ πεποιημένα·

> [e]Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης Κασίῳ Τραϊανὸς ἄγαλμα,
> κοίρανος ἀνθρώπων, κοιράνῳ ἀθανάτων
> ἄνθετο.

Ὅτι οἱ Κάσιοι Πηλουσιῶται φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, [f]δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες. [g]Καί,

> Κασίτῃ ἴσον ἅμματα δεσμά.

[h]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Χρύσεος [i]ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας
> Ζεύς, διαδὺς Δανάας χαλκελάτους θαλάμους.

Κασσιόπη: Ὄνομα κύριον.

Κάσις: Ἀδελφός.

Κασσίτερος:

Κάσος:

> Ῥωμαίων [k]γοῦν ὁ νικήσας τὴν μοναδὰξ μάχην, ἀνεδεῖτο στεφάνῳ ἀγρώστεως· καὶ ἦν [l]Κάσος ἄμαχος.

Φησὶν Αἰλιανός.

Κασσωρίς: Πόρνη, ἑταίρα.

Κάσπια ὄρη: Καὶ Κάσπιαι πύλαι: Ὅτι ἔστιν ἐκεῖ θάλασσα ἀπὸ τῆς [m]ἐμβολῆς τοῦ Ὠκεανοῦ· καὶ τὸ μὲν στενότατον αὐτῆς Κάσπιαι πύλαι καλοῦνται· A τὸ δὲ λοιπόν, Ὑρκανία θάλασσα. Περιοικεῖται δὲ βαρβάροις ἔθνεσιν.

Κασπίοι λίθοι:

> Οἱ Κάσπιοι εἶχον ἀγχέμαχα δόρατα, τεθηγμένα λίθῳ Κασπίῳ, ὃ ὀξύτατόν τε φασὶ τρῶσαι, καί τινα ἰὸν ἐμποιεῖν τῷ τραύματι ὀλέθριον.

Κασταλία: Πηγὴ ἦν ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ· ἐν ᾗ ἐλέγετο παρεδρεύειν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ χρησμολο- B γεῖν, αὔρας καὶ πνοῆς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδιδομένης. Ἐξ ὧν οἱ [n]παρὰ τὴν πηγὴν ἔλεγον, ἅπερ οἱ δαίμονες ἔλεγον.

Κασταναία: Πόλις.

Καστάνειον:

Καστόρειον μέλος: Τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου.

Καστορίδων: Κυνῶν.

> [p]Σοὶ γὰρ Καστορίδων ῥόλακα εἴαδε.

C

Καστόριον: Εἶδος βαφῆς ἀπὸ τῆς κογχύλης.

Καστωλός: Ὄνομα κύριον.

Κάστωρ, Ῥόδιος, ἢ, ὥς τινες, Γαλάτης· ὡς δὲ ἄλλοι ἐπλανήθησαν, Μασσαλιώτης, ῥήτωρ· [q]ὃς ἐκλήθη Φιλορώμαιος. Γήμας δὲ οὗτος Δηϊοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα, ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γα-

D

Duplex enim a geographis memoratur mons Casius; alter in Ægypto, ad Pelusium; et alter in Seleucia prope Antiochiam: in quorum priore erat templum Jovis Casii, cujus Suidas hic mentionem facit. KUST. Κάσιον ὄρος πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ, vel πρὸς τῷ Πηλουσίῳ. Ita Strabo 50. 55. 756. ad differentiam ejus Casii, qui in Seleucia prope Antiochiam, cf. Salmas. ad Spartian. Adrian. 14. Quantum Antiochia, prope quam Seleucia non ita remota est ab Euphrate, poterat Suidas recte judicasse, et E alterum Casium significasse, per Jovem vero Casium, eum, qui in monte Casio prope Pelusium colebatur, cui Trajanus spolia Getarum dedicaverat. Duplex enim significatus τοῦ Κ. ὄ. hic traditur, non unius, quod putabat Salmasius. A Pelusiaco Casio dictum est in Prov. τὸ Κασιωτικὸν ἅμμα ἐπὶ δυσλύτων. Steph. Κασιωτικὰ ἱμάτια etiam celebrat. cf. Eustath. ad Dion. Perieg. 116. et 901. Κέρας βοὸς in Epigr. Adrian. 1. est βοὸς οὔρου κέρας. REINES.

[c] κατὰ τῶν] τῶν om. A.B.E.

[d] Καὶ Ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν Ἀδρ. πεπ.] Scri- F bendum puto, καὶ Ἐπίγραμμα εἰς τὰ ἀναθήματα Ἀδριανῷ πεποιημένον. KUST. Ἐπίγραμμα—πεποιημένον Salmasius Æl. Spartian. p. 37=533. qui notat ἐν τοῖς ἀναθήμασι dici pro εἰς τὰ ἀναθήματα.

[dd] Ἀδριανῷ] Ab Adriano Trajani. Vid. infr. in Λῖτα. Κασιῶτις πέτρα Dionys. Perieg. est mons Syriæ seu Seleuciæ imminens Antiochiæ. REINES.

[e] Ζηνὶ τόδ' Αἰνεάδης] Anthol. Pal. VI. 332. τάδ' A.B.V.E.M.

[f] δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς] Sic etiam legitur supra v. Ἅμματα, G sed male. Scribendum enim potius est δόκους ἐπὶ δόκοις, ut Portus quoque monuit. Differentiam τοῦ δοκὸς et δόκος vide in vulgatis Lexicis. KUST.

[g] καὶ Κασίτῃ ἴσον ἅμματα δεσμά] Scribendum puto, καὶ Κασιωτικὰ ἅμματα, ἢ δεσμά. Proverbium enim erat Κασιωτικὸν ἅμμα, ut ex Diogeniano patet. KUST. δεσμὰ est explicatio τοῦ, ἅμματα. Vid. vv. Ἅμματα, Πηλούσιον. TOUP. Pars versus. Καὶ—Κασίτῃ ἴσα ἅμματι δέσμα. HEMST. Κασιώτῃ V. Κασσίτῃ E.

[h] Ἐν Ἐπιγράμμασι· Χρύσεος ἀψ.] Hæc nihil ad hunc H locum faciunt, sed pertinent ad vocem Ἅμμα. KUST. Huc alieno loco refertur Epigramma ubi in ms. ἀθραύστοιο. VALCK. Anthol. Pal. V. 217.

[i] ἀψαύστοιο] ἀθραύστοιο V. Mox θαλάμας B.E.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ] Κασίτηρος V.

[k] γοῦν] οὖν A.

[l] Κάσος] Hanc vocem habeo suspectam. KUST. Nec immerito. Scribendum utique, Κόσσος. Intelligit Ælianus A. Cornelium Cossum, cujus nomen non incelebre in Historia Romana. Livius lib. IV. c. 20. *Longe maximum triumphi spectaculum fuit*, Cossus *spolia opima regis interfecti gerens*. Plutarchus in Marcello: Πρῶτος μὲν γὰρ ἀνήνεγκε σκῦλα Ῥώμυλος, ἀπὸ Ἄκρωνος τοῦ Καινινήτου· δεύτερος δὲ, ΚΟΣΣΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ἀπὸ Τολουμνίου Τυρρηνοῦ· μετὰ δὲ τούτους, Μάρκελλος, ἀπὸ Βριτομάρτου βασιλέως Γαλατῶν· μετὰ δὲ Μάρκελλον, οὐδὲ εἷς. Quæ totidem fere verbis leguntur etiam apud eundem in Romulo. Atque hinc coarguendus venit scriptor nescio quis apud Suidam in v. Ὄπιμα. Ὁ δὲ ΚΟΣΣΟΣ τὸν βασιλέα Γάλλων ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῷ Διὶ ἀνέθηκε. Ubi de Cosso dicuntur, quæ non nisi ad Marcellum pertinebant. Neque enim Cossus Gallorum regem interfecit, sed Marcellus: quod ex modo dictis patet. Ceterum ad hunc locum Æliani respexisse videtur Suidas infra: Μοναδὰξ μάχη: Ἡ μονομαχία. TOUP.

ΚΑΣΣΩΡΙΣ] Lycophr. 1385. Plura vide apud Etymolog. M.

[m] ἐμβολῆς] ἐκβολῆς B.E.

ΚΑΣΤΑΛΙΑ] Similia habet Nonnus in Gregorium Naz. p. 165. ed. Montac.

[n] παρὰ] περὶ B.E.M.

ΚΑΣΤΑΝΑΙΑ: Πόλις] Photius in Lexico inedito nomen hujus urbis per θ et absque diphthongo scribit. Verba ejus hæc sunt: Κασθανέα, πόλις ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐκ τῶν περιπεφυκότων δένδρων. Ἢ ἀπὸ Νύμφης. Vide etiam Etymologum. KUST.

ΚΑΣΤΑΝΕΙΟΝ] Est adjectivum, ab urbe Κασταναία deductum. Etymologus: Κασταναία, πόλις Μαγνησίας· ὅθεν καὶ τὰ καστάνεια κάρυα. KUST.

ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΜΕΛΟΣ: Τὸ τοῦ κάστορος τοῦ ζώου] Nugatur hic Suidas, qui carmen, quod Καστόρειον dicebatur, a castore animali appellatum fuisse tradit, cum a deo Castore nomen acceperit, ut recte monuit Meursius de Orchestra, circa finem, quem vide. KUST.

[p] ῥόλακα κυνῶν] κυνῶν om. A.B.V. κυνῶν ῥόλακα E. Sumptus versus ex Anthol. Pal. VI. 167.

ΚΑΣΤΟΡΙΟΝ] Καστόρειον E.

ΚΑΣΤΩΡ, Ῥόδιος, ἢ, ὥς τινες, Γαλ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam paulo ante post v. Καρνεάδης: sed loco alieno. KUST.

[q] ὃς ἐκλήθη—καὶ ἕτερα] ἔγραψε διάφορα E.

μετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι [r]διέβαλεν. [s]Ἔγραψε δὲ A
Ἀναγραφὴν Βαβυλῶνος καὶ τῶν θαλασσοκρατησάντων, ἐν βιβλίοις β΄., Χρονικὰ ἀγνοήματα, καὶ Περὶ ἐπιχειρημάτων ἐν [s]βιβλίοις ε΄., Περὶ πειθοῦς β΄., Περὶ τοῦ Νείλου, Τέχνην ῥητορικήν· καὶ ἕτερα.

[t]Ζήτει περὶ ἀγαλμάτων Κάστορος καὶ Πολυδεύκους ἐν τῷ Διόσκουροι.

Καστρεύσαντες:

Καστρεύσαντες ■ ἑαυτοὺς περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον, [u]διὰ παρακλήσεως πείθειν ἐνόμιζον.

Κάστρον: Κατὰ Ῥωμαίους, παρεμβολὴ ἀσφαλής.

Κᾶιτα: Κυρίως, ἐξ, ἐπὶ, [x]ἐκ, ἀπό. Ἢ ἀντὶ τοῦ εἶτα.

Κᾆτ' ἐπειδὰν ὑπεκβάντες ποιήσωνται τὴν ὁρμὴν, σοὶ δῆτα μελήσει.

Κᾆτα ἐσκήψατο μαθεῖν.

[y]Ἀντὶ τοῦ ὑπεκρίθη.

Καταναρίζομαι: Γενικῇ.

Κατάβα: Ἀντὶ τοῦ κατάβηθι. [z]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Κατάβα πανοῦργε.

Μόνως γὰρ λέγεσθαι ἀξιοῦσί τινες τὸ κατάβηθι. Καὶ Καταβαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν.

[a]Ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος.

Κατάβαλε: Οἷον ῥίψον, ἄφες.

Καταβάλλω: Αἰτιατικῇ.

Καταβαίνω σου: Γενικῇ.

Καταβαλείς: Πολλῶν βελῶν βολὰς [b]δεξάμενος.

Καταβλακεύω: Αἰτιατικῇ.

Καταβοή: Μέμψις, κατηγορία.

[c]Ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα ἐπιμέμφεται [d]αὐτῷ, καὶ καταβοὴν πεποίηται τἀνδρὸς οὐκ ἐλαχίστην.

Καταβολή: [e]Περιοδικὴ λῆψις πυρετοῦ.

[f]Τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβολῆς [g]συνερεισάντων τοῖς βαρβά-
B ροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον.

Καταβολή: Δημοσθένης [gg]θ΄ Φιλιππικῶν.

Ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετοῦ.

Ἐν ταῖς περιοδικαῖς νόσοις λέγεταί [h]τις καταβολὴ, διὰ τὸ ἐν ἀποδεδειγμένῳ προϊέναι χρόνῳ· [i]καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολὰς ποιοῦνται τῶν χρημάτων.

Καταβολή: Καινούργησις.

[k]Ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπηγήσασθαι· πεντήκοντα
C δὲ ὑπαρχουσῶν [l]κατελθεῖν ἐκ τῶν [m]νεωρίων.

Πολύβιος.

Οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, [n]ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν.

Λέγεται [o]δὲ καὶ [oo]θυσία, περίοδος, τελετή.

Καταβοῶ: Τὸ κατακραυγάζω. Γενικῇ.

Καταβόστρυχος: Ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος.

Καταβραβεύω: Αἰτιατικῇ.

D Καταβραβευέτω: [p]Καταλογιζέσθω, κατακρινέτω, καταγωνιζέσθω. [q]Τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου ἄλλον στεφανοῦσθαι λέγει ὁ Ἀπόστολος καταβραβεύεσθαι.

[r] διέβαλεν] διέβαλλεν V.

[s] βιβλίοις θ΄] βιβλίοις πέντε A. βιβλίοις ε΄ B.

[t] Ζήτει] Sic A. Ὅτι V.

[u] διὰ παρακλήσεως om. E.

ΚΑΙΤΑ: Κυρίως, ἐξ, ἐπί.] Locus hic ita scribendus est: Κατά. Ἐνίοτε ἐξ, ἐπί. Κᾆτα δὲ, ἀντὶ τοῦ καὶ εἶτα. KUST. Κατὰ Photius. Lex. Seg. ap. Bekker. p. 268. Κατά· ἐξ, ἐπὶ, διά.

[x] ἐκ] ἐκ ἀπὸ A.B.E. Photius. Mox εἶτα κᾆτα V.

[y] Ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Hæc addunt A.B.V.E. Pertinent ad ἐσκήψατο.

[z] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 35.

[a] Ἐνταῦθα] Ex Damascio in v. Isidori. Vid. Phot. Bibl. p. 1032. ubi male legitur καταλαμβάνει. Vid. ad v. Διακεῖσθαι. TOUP. Vid. supra v. Ἀναλκις.

ΚΑΤΑΒΑΛΑΕ] Κατάβαλε A.B.E. Photius. In fine κατάθου addunt V. Photius.

ΚΑΤΑΒΑΛΕΙΣ: Πολλῶν βελῶν βολὰς δεξάμενος.] Ad hunc locum ne verbum quidem interpretes. Sed vox primaria corrupta est. Scribendum sine dubio: Καταβελής. Verbum, quod rarius est, usurpat Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. II. 42. Ἐξαιμος δὲ ὢν ἤδη καὶ ΚΑΤΑΒΕΛΗΣ ὁ Κούρτιος ἐπέφει κατ' ὀλίγον. Idem v. 24. Ἤδη δὲ ΚΑΤΑΒΕΛΗΣ ὢν, καὶ τραυμάτων πλῆθος ἐν πολλοῖς μέρεσι τοῦ σώματος ἔχων. Atque ad hunc vel illum locum respexisse videtur Suidas. TOUP. Καταβαλὴς E.

[b] δεξάμενος] δεξάμεναι A.

[c] Ὁ δὲ οὐχ ἥκιστα] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 122. TOUP.

[d] αὐτῷ] αὐτῶν B.E. Mox τἀνδρὸς A.V. pro τοῦ ἀνδρός.

[e] Περιοδικὴ λῆψις] Ex Timæo p. 154. ubi videatur Ruhnkenius.

[f] Τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ καταβ.] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valesius. KUST. Fr. gramm. 84. Ceterum pro ἐκ καταβολῆς Schweighæuser. leg. contendit, ἐκ μεταβολῆς.

[g] συνερεισάντων] συνερεισάντων V. ut Valesius emendaverat.

[gg] θ΄ Φιλιππικῶν] ἐν θ΄. Φ. B.E. deest numerale Photio. Vid. Demosth. p. 118, 20.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ: Δημοσθένης] Ex Harpocratione. KUST.

[h] τις καὶ] καὶ om. A.V. Phot. Harpocr.

[i] καθάπερ οἱ ἐρανισταὶ τὰς καταβολ.] Portus rescribendum putabat καθάπερ οἱ δανεισταὶ τὰς καταβ. sed male. Locum
E enim, qui recte se habet, non intellexit, cujus sensus hic est: vocabulum καταβολὴ dici de re, quæ statis temporibus in orbem redit, per metaphoram ductam ab eranistis, qui olim stato tempore, id est, singulis mensibus, symbolas suas in arcam communem conferebant. Harpocratio: Ἐρανιστὴς μέντοι κυρίως ἐστὶν, ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων, καὶ τὴν φορὰν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων. Hinc, uti pensio ἐράνου erat menstrua; ita etiam singulis mensibus disceptabantur lites, quæ forte inter eranistas ortæ erant: ut discimus ex Harpocratione v.
F Ἔμμηνοι; et Jul. Polluce lib. VIII. c. 9. 18. KUST.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ: Καινούργησις] Hic addi debebat exemplum superius τῶν δὲ Μακεδόνων etc. HEMST. Idem notavit Schweighæuser. de h. l. longiuscule disputans Emend. Suid. p. 173 seqq.

[k] Ἐκ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπ.] Hoc fragmentum Polybio Casaubonus tribuit. KUST. Fr. gr. 82.

[l] κατελθεῖν] καθελκεῖν Schweighæuser. qui et alia mutat.

[m] νεωρίων] νεῶν E.

[n] ἐκ καταβολῆς ἐποιοῦντο] Et hic Schweighæuser. ἐκ μετα-
G βολῆς. Mendum in vulg. hærere sensit Portus.

[o] δὲ καὶ] καὶ om. V.

[oo] θυσία] Similiter Hesych. Vid. et Schol. Platon. p. 137.

ΚΑΤΑΒΟΣΤΡΥΧΟΣ] Respexit Eurip. Ph. 148. Aristænet. p. 272. TOUP.

ΚΑΤΑΒΡΑΒΕΥΩ om. A.

ΚΑΤΑΒΡΑΒΕΥΕΣΘΩ] Scribendum potius arbitror καταβραβευέτω, quoniam Suidas proculdubio respexit ad locum
H illum Pauli ad Coloss. II. 18. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω. KUST. Καταβραβευέτω. Αἰτιατικῇ A.V. et credo B. Caput gl. om. E. Vide Suiceri Thes. Eccles. in v.

[p] Καταλογιζέσθω] Hoc nihil ad rem. Rectius scribetur παραλογιζέσθω, i. e. fraudet. KUST.

[q] Τὸ ἄλλου ἀγωνιζομένου] Eodem modo vocem καταβραβεύειν in laudato loco Pauli exponit Theophylactus p. 654.

Καταβροντῶ: Γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. A

Καταβραχύ: [ᶠΚατ' ὀλίγον.]

Καταβροχθίσας: Ἐκροφήσας, καταπιών. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀθρόως ῥοφευμένων καὶ ἀπλήστως λέγεται τὸ καταβροχθίσας.

> ᵉἘγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς ᵍκαὶ κοιλίαν ὑείαν
> καταβροχθίσας, ...
> λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας.

Καταγέλως: B

> ᵘΤαῦτ' οὐ κατάγελώς ἐστιν ἀνθρώποις πλατύς;

Καὶ ἡ δοτική, τῷ καταγέλωτι. Καὶ καταγελῶ σου, γενικῇ.

Καταγγέλλω: Γενικῇ.

Μήποτέ σου καταγγείλῃ ἐπὶ τοῦ νομοθέτου.

Δοτικῇ δέ·

Εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμέρα καταγγέλλει τοῖς ἰδίοις ἐκ τῶν νηστειῶν. C

Καταγγέλτους:

Οἱ δὲ ἔλεγον ἀπαλλαγῆναι αὐτούς, πρὶν καταγγέλτους τισίν, ὅτι πάρεισι, γενέσθαι.

Καταγέμων: Δαψιλῶς ἔχων.

Ὁ δὲ λείας καταγέμων ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πόλιν.

Κατάγαιον οἴκημα, καὶ ˣκατάγειον: Ὑπὸ γῆν. D

ʸΑἱ δ' οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι.

Καταγευσθείς: Τῇ γεύσει νικηθείς.

Κατάγειν:

ᶻἌνδρας ᶻἐπιφανεῖς στεφηφορεῖν, καὶ στεφάνους κατάγειν, τέλειον αὐτοῖς ἀπολαύοντας.

Κατάγειν καὶ τὸ τοὺς πεφευγότας εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν.

ᵃὉ δὲ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.

ᵇΞενοφῶν. E

A Κατάγειν τὰ πλοῖα: ᶜΔημοσθένης ἐν η' Φιλιππικῶν. Ἀντὶ τοῦ λῄζεσθαι, καὶ κακοῦν, καὶ μὴ ἐᾶν τοὺς πλέοντας ὅποι βούλοιντο πλεῖν, ἀλλ' εἰς τὰ οἰκεῖα χωρία τοῖς λῃστεύουσι κατάγειν.

Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, καὶ τοῦ Κινύρου πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ· Δὶς παῖδες οἱ γέροντες: Ἐπὶ τῶν
B πολυχρονίων ᵈλεγομένη. Ὁ δὲ Τιθωνὸς, ὑπέργηρως γενόμενος, κατ' εὐχὴν εἰς τέττιγα ᵉμετέβαλε. ᶠΚινύρας δὲ, ἀπόγονος Φαρνάκης, βασιλεὺς Κυπρίων, πλούτῳ ᵍδιαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς ἐτελεύτησε.

Καταγιγαρτίσαι: Συνουσιάσαι. Ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ τῶν γεωργικῶν γιγάρτων βαλεῖν, καὶ ʰκαταμηρίσαι. Τὸ δὲ ῥῆμα πρόσκαιρον, ἵνα ἀπὸ τῶν γιγάρτων
C τὸ μόριον ᾖ πεπλασμένον· οὐ γὰρ ⁱδιαπαντὸς συνουσιάσαι δηλοῖ τὸ καταγιγαρτίσαι. Ἢ καταθλίψαι. Γίγαρτα δὲ ᵏτὰ τῆς σταφυλῆς ˡὀσπριώδη. ᵐἈριστοφάνης·

> Εὑρόνθ' ὡραίαν ὑλοφόρον
> μέσην λαβόντ' ⁿἄραντα καταβαλόντα καταγιγαρτίσαι.

Καταγινέων: Καταλύων. ᵒἩρόδοτος.

D Καταγινώσκω: Γενικῇ.

Καταγινώσκω σου ῥᾳθυμίαν ᵖπολλὴν καὶ νωθρότητα.

Κατὰ γλῶσσαν: Ζήτει ἐν τῷ Ἀκαριαῖον.

Καταγλωττίζειν: Τὸ βλασφημεῖν. ᵠὩς ἐν Ἀχαρνεῦσι·

Ψευδῆ κατεγλώττιζέ μου.

Καταγλωττίσματα: Περίεργα φιλήματα, κατασπάσματα, παντοῖαι μυραλοιφίαι, ἢ ʳπεριλαλήματα·
E ἢ εἶδος φιλήματος περιεργότερον τὸ καταγλώττισμα· ἢ κολάκευμα.

Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβευέτω· τουτέστιν, ἐπηρεαζέτω. Καταβραβεύειν γάρ ἐστιν, ὅταν ἕτερος μὲν νικᾷ, ἕτερος δὲ λαμβάνει τὰ βραβεῖα. KUST.

ᶠ Κατ' ὀλίγον om. A.B.E. et ni fallor V.

ΚΑΤΑΒΡΟΧΘΙΣΑΣ: Ἐκροφήσας, καταπ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 356. KUST. ἐκροφήσας—καταβροχθίσας om. A.

ᵉ Ἐγὼ δ' ἤνυστρον βοὸς, ἢ κοιλ.] Metrum hujus fragmenti restituendum est ex Aristophane, apud quem loco laudato sic legitur: Ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν Καταβροχθίσας, κᾆτ' ἐκπιὼν τὸν ζωμὸν, ἀναπόνιπτος Λαρυγγιῶ τοὺς ῥήτορας, καὶ Νικίαν ταράξω. Eundem locum Comici citat etiam Athenæus lib. III. p. 94. KUST.

ᵍ ἢ κοιλίαν] καὶ κοιλίαν A.B.V.E.

ΚΑΤΑΓΕΛΩΣ] Antiph. in Μιχθομένῃ. HEMST.

ᵘ Ταῦτ' οὐ] Aristoph. Ach. 1125.

ˣ ΚΑΤΑΓΕΙΟΝ] Κατάγειοι B.

ʸ Αἱ δ' οἰκίαι] Xenoph. Anab. IV. 5, 25.

ᶻ περιφανεῖς] ἐπιφανεῖς A.V.

ᵃ Ὁ δὲ] καὶ E.

ᵇ Ξενοφῶν] Anab. I. 1, 7. Deest v. Ξενοφῶν A.B.V. Ante exemplum collocat E.

ΚΑΤΑΓΕΙΝ ΤΑ ΠΛΟΙΑ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. KUST.

ᶜ Δημοσθένης ἐν η' Φιλιππικῶν] Intelligenda hic est oratio illa, quæ hodie περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ inscribitur. In ea enim, p. 36. locus ille exstat, ad quem Suidas hic respexit. KUST. P. 92, 11. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XX. 82.

ΚΑΤΑΓΗΡΑΣΑΙΣ ΤΙΘΩΝΟΥ ΒΑΘ.—ΔΙΣ ΠΑΙΔΕΣ ΟΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ] Hæc verba leguntur apud Julianum imperatorem Epist. LIX. in fine; eademque repetuntur infra v. Σαρδαναπάλους. KUST. Καταγηράσεις V. Mox βαθύτερον A.

ᵈ λεγομένη] λεγόμενον B.V.E.

ᵉ μετέβαλε] μετέβαλλε B. μετεβλήθη E.

ᶠ Κινύρας δὲ, ἀπόγονος Φαρνάκης] Sic locum hunc ex ms. Paris. A. restitui. In prioribus enim edit. corrupte legitur Κινύρας δὲ, ἐπίγονος Φαρνάκης. KUST. Lucian. Rhet. Pr. c. 11. TOUP. Φαρνᾶ A. Φαρνάκ V. Φαρνάκους B. Φαρνάκης E. Sed retinendum Φαρνάκης cum edd. vett. patebit consulenti Wesselingium ad Hierocl. Synecd. p. 708. Heyn. Apollod. III. 14, 3. Prov. Vat. App. III. 91. ἀπόγονος φάρμη βασιλέως. Portus conj. Φαρνάκους βασιλέως.

ᵍ διαφέρων] διαφέρει V.

ΚΑΤΑΓΙΓΑΡΤΙΣΑΙ: Συνουσιάσαι] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 274. KUST.

ʰ καταμηρίσαι] διαμηρίσαι Schol.

ⁱ διαπαντὸς] πάντως Schol.

ᵏ τὰ τῆς] τὰ ἐντὸς τῆς Schol.

ˡ ὀσπριώδη] Puto legendum esse ὀστώδη. KUST.

ᵐ Ἀριστοφάνης] Acharn. 274. ubi locum integrum lege. KUST.

ⁿ ἄραντα] καταβαλόντα addunt A.B.V.E.M.

ΚΑΤΑΓΙΝΕΩΝ] Καταινέων B.E.

ᵒ Ἡρόδοτος] Gloss. VI. 75.

ᵖ πολλὴν καὶ νωθρότητα] ἀπὸ γενικῆς γὰρ εἰς αἰτιατικὴν E.

ᵠ Ὡς ἐν Ἀχαρνεῦσι] Ver. 379.

ΚΑΤΑΓΛΩΤΤΙΣΜΑΤΑ: Περίεργα φιλ.] Vide Schol. Aristoph. Nub. 51. KUST.

ʳ περιλαλήματα] περιλαλείμματα edd. Bas. Port. Vid. Gataker. ad Marc. Anton. I. 7. p. 8.

Κάταγμα: Ἐρίου ᵃκατάσπασμα, ἢ ᵗμήρυμα. A

Καταγνῶναι καὶ ᵘἘπιγνῶναι ταύτῃ διενηνοχέναι φασὶν, ὅτι τὸ μὲν καταγνῶναι ἰδίως ἐπὶ διαβολῇ καὶ πονηρίᾳ ˣλέγουσιν Ἀθηναῖοι· γνῶναι δὲ, χωρὶς τῆς κατὰ προθέσεως, τὸ μαθεῖν. Καταγνοὺς οὖν, οἱονεὶ καταμαθὼν καὶ αἰσθόμενος.

Καταγοητεύων: Αἰτιατικῇ. Ἀπατῶν.

Κατάγονται: Ξενοδοχοῦνται.

Καὶ ἐν αὐτῷ κατάγονται, καὶ ξενίων τυχόντες ἐπανῆλθεν. B

Καταγορεύω σου: Γενικῇ.

Καταγωγή: Παρὰ ʸἩροδότῳ πανδοκεῖον.

Καταγωγῆς: Ἀναπαύλης, δεξιώσεως.

Ὁ δὲ εἴς τινος ᶻπανδοκέως ἐλθὼν, ἠξίου τυχεῖν καταγωγῆς. Ὁ δὲ ἐδέξατο, καὶ πῦρ ἐξέκαυσε.

Καταγωνίζεσθαι: Αἰτιατικῇ. Νικᾶν.

Κατάγραπτος: Ποικίλος.

Καταγράφων: Προμηθούμενος, προξενῶν. Αἰλιανός· C

Ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ᵃἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόλοιτο αὐτή.

Καταδακρύω σου: Γενικῇ.

Καταδακτυλικός: Ἀντὶ τοῦ συνουσιαστικὸς κατὰ ᵇτοῦ δακτυλίου τοῦ πρωκτοῦ.

Κατὰ δάκτυλον: Εἶδος ἀριθμητικὸν, ἢ γεωμετρικὸν, ἢ ῥυθμοῦ, ᶜκαὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον· ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου.

B Καταδαρθάνειν: Κατακοιμίζεσθαι. ᵈΚυρίως δὲ ᵉκαταδαρθάνειν ἐστὶ, τὸ ἐν δέρμασι κατακοιμηθῆναι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἔτι δ' οὐχ ἕξεις οὔτ' ἐν κλίνῃ καταδαρθεῖν.

Βαρυτόνως δὲ οἱ ᶠἈττικοὶ καὶ καταδάρθειν. Καὶ Αἰλιανός·

Καὶ ᵍκαταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερέων ἔδοξε λέγειν ʰμίαν εἶναι σωτηρίας ὁδὸν τῷ ἀνδρὶ, καὶ ἓν τῶν ἐφεστώτων κακῶν φάρμακον.

C Καταδεδέσθαι: Ἀντὶ τοῦ πεφαρμακεῦσθαι καὶ

ᵃ κατάσπασμα] In Lexico Photii inedito legitur κατάσπασμα, uti et hic legendum est. Huc spectant verba illa Hesychii: Μήρυσμα, (lege μήρυσμα) κάταγμα, ἢ σπάσμα ἐρίου. KUST. Recte Photius κατάσπασμα. Soph. Trach. 701. σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην. quod mox κάταγμα vocat, ubi Schol. αἴγειον μήρυμα. TOUP. σπάσμα Timæus p. 153. ubi vid. Ruhnkenius. Κατάγματα in Aristoph. Lys. D 583. Schol. interpretatur κατασπάσματα. Non dubitavi Suidam corrigere.

ᵗ μήρυμα] μήνυμα B.E. μύρημα V.

ᵘ ΓΝΩΝΑΙ] ἐπιγνῶναι A.B.V.E. Schol. Aristoph.

ˣ λέγουσιν Ἀθηναῖοι] Scribe, λέγουσιν οἱ παλαιοί. Quomodo recte legitur apud Schol. ad Aristoph. Equit. 46. unde hæc verba descripsit Suidas. TOUP. Addit Schol. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ γνωρίσαι.

ΚΑΤΑΓΟΗΤΕΥΩΝ] Procop. p. 301.

ΚΑΤΑΓΟΝΤΑΙ] Κατάγονται: ξενοδοκοῦνται V.

ʸ Ἡροδότῳ] Gloss. I. 181.

ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ] Vid. in Ζώνη, ibique Kuster. HEMST.

ᶻ πανδοκέως] πανδοκείου E.

ΚΑΤΑΓΡΑΦΩΝ] Eadem ex Æliano loquendi formula in Λύκος χανών. Κατέγραφεν. Τοσούτῳ θεῷ. HEMST.

ᵃ ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόλοιτο αὐτή] Æliani locus corruptus est, atque ita rescribendus: ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἐὰν ΑΠΟΔΟΙΤΟ ΑΥΤΗΝ. Dionysius igitur ingens pretium pro redimenda puella sibi pollicitus, aut magnam auri vim, si eam vendidisset. Ἀποδόσθαι est vendere, venum dare. Suidas: Ἀποδόσθαι: Πωλῆσαι. Ælianus apud Suidam v. Προσίεσθαι. Ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ΑΠΟΔΟΣΘΑΙ. Thucydides lib. I. 29. Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ αὐτοῖς ξυνέβη καὶ τοὺς τὴν Ἐπίδαμνον πολιορκοῦντας παραστήσασθαι ὁμολογίᾳ, ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδόσθαι, Κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν, ἕως ἂν ἄλλό τι δόξῃ. Ubi Schol. Ἀποδόσθαι. Πωλῆσαι. Theophrastus Charact. c. 15. Ὁ δὲ αὐθάδης——πωλῶν τι, μὴ λέγειν τοῖς ὠνουμένοις, πόσου ἂν ΑΠΟΔΟΙΤΟ, ἀλλ' ἐρωτᾷν τί εὑρίσκει. Vide etiam Schol. ad Aristoph. Equit. 393. et confer omnino Dawes M.C. p. 244. Huc eximie facit Xenophon Hellen. VI. p. 589. Τῶν δὲ ἀνδρῶν συνέβη ἑκάστῳ τακτὸν ἀργύριον ἀποτίσαι, πλὴν Ἀνίππου τοῦ ἄρχοντος· τοῦτον δὲ ἐφύλαττον, ὡς ἢ πραξόμενοι πάμπολλα χρήματα, ἢ ὡς ΠΩΛΗΣΩΝ. Ceterum hoc fragmentum nonnihil ampliari poterit ex Suida v. Κούφη. Locum integrum apponam, idque eo libentius, quod nostra emendatio exinde nonnihil lucis atque auctoritatis acquiret. Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, περιβάλλεται πλοῦτον εὖ μάλα ἁδρόν. Καὶ πορρωτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκουφίσας, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, ὠνεῖται κόρην Κολχίδα, ἣν ἐλῄσαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων. Ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράφων ἑαυτῷ λύτρα πλεῖστα ὑπὲρ τῆς κόρης, ἢ χρυσίον πάμπολυ, ἣν ἀπόδοιτο αὐτήν. Ita concinnandus iste locus. Reliqua desiderantur. Huc facit Apuleius Metamorph. lib. VII. p. 191. *Quin ego censeo deducendam eam ad quampiam civitatem ibique venundandam. Nec enim levi pretio distrahi poterit talis ætatula. Nam et ipse quosdam lenones cognitos habeo, quorum poterit unus magnis talentis, ut arbitror, puellam istam præstinare.* TOUP.

D ΚΑΤΑΔΑΚΤΥΛΙΚΟΣ: Συνουσιαστικός] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1378. Confer Hesychium v. Σεφινάζειν. KUST. Ἀντὶ τοῦ add. ex A.V.

ᵇ τὸν δακτυλίου] τοῦ δακτυλίου A. Schol. τῶν δακτυλίων E.M.

ΚΑΤΑ ΔΑΚΤΥΛΟΝ] Pertinet forte ad Aristoph. Nub. 651. ubi vid. Schol.

ᶜ καὶ κρούματος τὸ κατὰ δάκτυλον] Τὸ κατὰ δάκτυλον κροῦμα, vel δακτυλικὸν κροῦμα, videtur appellatum fuisse canticum, quod solis tantum fidibus absque voce humana canebatur. Id colligo ex verbis his Jul. Pollucis lib. IV. c. 9. 4. E Τὸ μέντοι τῶν ψιλῶν κιθαριστῶν ἔργανον, ὃ καὶ Πυθικὸν ὀνομάζεται, δακτυλικόν τινες κεκλήκασι. Ψιλοὶ κιθαρισταὶ enim hic appellantur, qui cithara tantum, non etiam voce canunt. Sed hæc tantum, ut conjecturam propono. KUST. Hanc interpretationem minus esse veram et genuinam, colligi potest ex ipsis verbis Suidæ quæ sequuntur, ᾧ ἐχρῶντο οἱ αὐλοῦντες πρὸ τοῦ νόμου. Si enim tibicines eo genere rhythmi utebantur, quomodo potest dici id fidibus cani, quod non est αὐλούντων sed κιθαριζόντων? Esse autem tibicinum F proprium rhythmum secundum dactylum, firmant etiam alii. Aristoph. Schol. Nub. 652. κρούματος εἶδος κατὰ δάκτυλον, ᾧ χρῶνται οἱ αὐληταί. Hesych. in v. Δάκτυλος. Οὕτω καλεῖται ῥυθμοῦ εἶδος καὶ κρούματος. χρῶνται δὲ αὐτῷ μάλιστα οἱ ἀθληταί. Ubi pro ἀθληταὶ legendum esse αὐληταὶ dixi in *Observ. Miscell.* Plutarch. quoque de Musica p. 1133. *χρησάμενος τῷ ἁρματίῳ καὶ τῷ κατὰ δάκτυλον εἴδει, usus modo Harmatio, et ea specie quæ secundum dactylum procedit.* Loquitur ibi de Olympo discipulo Marsyæ præclari tibicinis. BOS.

G ΚΑΤΑΔΑΡΘΑΝΕΙΝ: Κατακοιμίζεσθαι] Ex Schol. Aristoph. Plut. 527. ubi καταδαρθεῖν.

ᵈ Κυρίως δὲ] δὲ om. V.

ᵉ καταδαρθάνειν] καταδαρθεῖν V. Schol. Mox κοιμηθῆναι E. Schol.

ᶠ Ἀττικοὶ καὶ] καὶ om. A.B.E.

ᵍ καταδαρθόντι] καὶ καταδ. A.B.V.E.

ʰ μίαν] μὴ E.

ΚΑΤΑΔΕΔΕΣΘΑΙ: Ἀντὶ τοῦ πεφαρμ.] Ex Harpocratione. H Significat hic autem καταδεδέσθαι, non, ut Portus putavit, *venenum haurire, et ejus viribus quasi vinctum teneri*, quod ineptum est; sed *incantationibus magicis defixum esse, veneficio devinciri*. Τὸ καταδεδέσθαι enim apud Græcos verbum est artis magicæ proprium, uti apud Latinos *defigere et obligare*. Glossæ veteres: *Defixiones*, νεκυομαντίαι, καταδεσμοί. Plura vide apud Salmasium in Exercit.

[i]δεδέσθαι φαρμάκῳ. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ [k]Πυθέου A εἰσαγγελίᾳ.

ΚΑΤΑΔΕΥΣΕΙ: Φυράσει, μαλάξει. Αἰλιανός·

[l]Εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία καταφλέξας, καὶ τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐπτεθηλυμμένων στιγμάτων τὴν σποδὸν [m]ἀναδεύσει κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλασάμενος τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα [n]καταδήσει ταινίαις.

ΚΑΤᾺ ΔῈ ΦΡΈΝΙΝ ἬΓΑΓΕ ΠΟΛΛΉΝ: Ἐμίσησε, κατεφρόνησεν. [o]Ὅμηρος. B

ΚΑΤΑΔΕΊΣΑΣ: Φοβηθείς. Καὶ [oo]ΚΑΤΑΔΕΙ͂ΤΑΙ, φοβεῖται.

ΚΑΤΑΔΗΜΑΓΩΓΩ͂: Αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΑΔΗΜΟΒΟΡΗ͂ΣΑΙ: Καταφαγεῖν.

ΚΑΤᾺ ΔΉΜΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΑΊ: Οὗτοι πρότερον μὲν ἦσαν λ΄, καὶ κατὰ δήμους περιϊόντες ἐδίκαζον, ὕστερον [illegible] γεγόνασι μ΄.

ΚΑΤΑΔΗΙΟΥ͂Ν: [p]Κατακόπτειν, καταπαιδεύειν. C

ΚΑΤΑΔΙΑΙΤΉΣΩ: Καταδικάσω, κατακρινῶ.

[q]Εἰ δέ γ᾽ ἐς τοὐναντίον ὀφθήσεται ἀδίκως ἐγκαλῶν, αὐτὸς ἐγὼ καταδιαιτήσω τοῦ Σαρακηνοῦ.

ΚΑΤΑΔΙΈΛΕΣΘΕ: Μερίσατε.

ΚΑΤΑΔΙΙΣΤΩ͂ΣΙ: Καταχωρίζουσι.

ΚΑΤΑΔΙΚΆΖΩ ΣΕ: Αἰτιατικῇ. Γενικῇ δέ·

Αἱ γυναῖκες κατεδίκαζον ἡμῶν.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΆΜΕΝΟΣ: Ἀντὶ τοῦ νικήσας, καὶ καταδικασθῆναί τινα ποιήσας. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους ὕβρεως. D

ΚΑΤΑΔΙΏΚΩ: Αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΑΔΟΛΕΣΧΩ͂: Γενικῇ.

ΚΑΤΆΔΟΥΠΟΣ: Καταρράκτης, ἢ ψόφος.

ΚΑΤΑΔΎΕΤΑΙ: Δοτικῇ. Καταβυθίζεται, κρύπτεται.

Συγκαλύπτειν μέντοι τὸ ἔργον τοῦτο ἐν σπουδῇ εἶχε, καταδυομένη τοῖς οἰκείοις ἐπιτηδεύμασι.

ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΎΩ: Γενικῇ.

Οὐκ ἄξιον τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν καταδυναστεύειν.

Αἰτιατικῇ δέ·

B [r]Καταδυναστεύειν τὸν πένητα·

ὁ ἅγιος Βασίλειός φησιν.

ΚΑΤΑΔΎΝΟΝΤΑ: Κρύπτοντα.

ΚΑΤΑΔΎΣ: Κατακρυβείς, κατακαλυφθείς.

Ὁ [illegible] καταδὺς ἐς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανήν, [s]διεπέμπετο πρὸς Γαϊάνον.

ΚΑΤΑΔΎΣΑΝΤΕΣ ΤᾺΣ ΝΑΥ͂Σ: Παρὰ Θουκυδίδῃ [t]δὲ ἐπὶ τοῦ τρώσαντες, οὐχὶ [u]δὲ τοῦ βαπτίσαντες.

C ΚΑΤΑΔΎΣΕΙΣ: Φωλεούς, ὑπονόμους, σπήλαια.

ΚΑΤᾺ ΖΥΓΌΝ:

[x]Ὡς ἂν ἐκ τοσούτου πλήθους κατ᾽ ἄνδρα [y]καὶ κατὰ ζυγόν, οἱονεὶ μονομαχικῆς τινος συνεστάσης φιλοτιμίας.

ΖΥΓῸΣ γὰρ τὸ ἐκ παρεστηκότων ἀλλήλοις πλῆθος.

ΚΑΤΑΕΊΝΥΟΝ: Ἐκάλυπτον.

ΚΑΤΑΕΊΣΑΤΟ: Κατηνέχθη.

ΚΑΤΑΊΞ: Καταιγίς.

D [z]Ἠδ᾽ ἀπὸ [a]Μηρισοῦ θοὴ Βορέαο καταΐξ.

Ἤτοι ἀπὸ τῆς Θρᾴκης.

ΚΑΤΑΘΑΡΡΩ͂ ΣΟΥ͂: Γενικῇ.

ΚΑΤΑΘΈΕΙΝ: Κατατρέχειν.

Plin. p. 766. KUST. Synesius Ep. 121. ἐμβαλὼν καὶ καταδέσμους καὶ ἐρωτικὰς καταδύγκας. TOUP.

E [i]δεδέσθαι] καὶ δεδέσθαι A.B.V.E. Harpocrat. Photius. Mox φαρμάκοις Harpocr. Phot.

[k]Πυθέου] Πυθαίου B.V.

ΚΑΤΑΔΕΥΣΗΙ: Φυράσῃ, μαλάξῃ] Καταδεύσει: φυράσει, μαλάξει A.E. Καταδεύσῃ V.B.M.

[l]Εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλ. καταφλ.] Idem fragmentum legitur supra v. Ἀναδεύειν. Vide etiam infra v. Στίγματα, et v. Ταινίαι. KUST.

[m]καταδεύσῃ] ἀναδεύσει A.E. ἀναδεύσῃ V. ἀναδεύσει etiam vv. Ἀναδεύσει. Στίγματα. Ideoque reposui: quamquam F hac lectione recepta exemplum non congruit cum capite glossæ.

[n]καταδήσῃ] καταδήσει A.V. καταδύσει E.

ΚΑΤΑ ΔΕ ΦΡΟΝΙΝ] Hæc sunt verba Homeri Odyss. Δ. v. 258. ubi vide Schol. KUST.

[o]Ὅμηρος] Repetunt hic A.V.E.M. κατὰ δὲ φρένιν ἤγαγε πολλήν.

ΚΑΤΑΔΕΙΣΑΣ: Φοβηθείς] Hesychius vocem hanc active exponit, φοβήσας. Sic enim apud eum pro βοηθήσας legendum est. Vide eundem v. Δεδεῖσαι. KUST. G

[oo]ΚΑΤΑΔΕΙΤΑΙ] A verbo inusitato δέεσθαι, et per reduplicationem δεδέεσθαι, quod *timere* significat. Hesychius: Δεδίεσθαι, εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. Idem Δέδιεν, φοβεῖ. KUST.

ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΑΙ] Ex Harpocratione. KUST.

[p]Κατακόπτειν] κατασκόπτειν E. Mox καταπαιδεύειν B.E.

[q]Εἰ δέ γ᾽ ἐς] Ex Menandro in Excerptis Hœschelii p. 84. TOUP.

ΚΑΤΑΔΙΕΛΕΣΘΕ] Respexit Psalm. XLVII. 14. καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς. Et sic quoque corrig. Hesych. H qui habet καταδιέλεσθαι. Polyb. p. 183. καταδιελέσθαι πόλεις. TOUP.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΩ] Post gl. seq. ponit A. Mox αἱ [illegible] γ. V.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΑΜΕΝΟΣ] Ex Harpocratione.

ΚΑΤΑΔΥΕΤΑΙ] Procop. Arc. hist. p. 46. *being ashamed of what she had done.* Procop. Arc. hist. p. 90. κατεδύετε ita leg. vulg. κατεδύετο. Xenoph. Cyr. Exp. p. 326. 327. E Vid. v. Περιδεῖν. TOUP.

ΚΑΤΑΔΥΝΑΣΤΕΥΕΙ] Καταδυναστεύω A.B.V.E. Exempla quædam habet Wesseling. Diod. Sic. XIII. 73.

[r]Καταδυναστεύων] καταδυναστεύειν A.B.V.E.

[s]διεπέμπετο] Pro διεπέμπετο v. Γ. in Ὀδύσσεια legimus τὸν βίον ἦγε. HEMST.

ΚΑΤΑΔΥΣΑΝΤΕΣ ΤΑΣ ΝΑΥΣ] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 54. ut Portus etiam observavit. KUST.

[t]καὶ] [illegible] A.

F [u][illegible] τοῦ βαπτίσαντες] ἐπὶ τοῦ βύσαντες B.E.

[x]Ὡς ἂν ἐκ τοσούτου] Hæc sunt verba Polybii lib. I. 45. KUST.

[y]καὶ ζυγὸν] κατὰ ζυγὸν A.B.V.E. Utrumque conjunxi. Mox μονομαχικῆς V. Tum συνεστάσης B.

ΚΑΤΑΕΙΝΥΟΝ: Ἐκάλυπτον] Respexit Suidas ad illud Homeri Il. ψ΄. v. 135. Θριξὶ [illegible] πάντα νέκυν καταείνυον. Vide ibi Scholiastam. KUST.

ΚΑΤΑΕΙΣΑΤΟ: Κατηνέχθη] Ex Scholiasta Homeri ad Il. λ΄. 358. KUST. G

[z]Ἠδ᾽ ἀπὸ Μηρισοῦ] Depromptus est hic versus ex poeta aliquo, qui hodie in desideratis est. Quin et, quod nemo vidit, non uno mendo dehonestatus est. Rescribendum utique: Ἡ δ᾽ ἀπὸ ΜΗΡΙΖΟΙΟ θοὴ βορέαο καταΐξ. Est autem Μήριζος mons Thraciæ. Hierocli in Synecdemo, Μέριζος. Plinio, *Merisus*. Sed Constantinus in Thematibus recte admodum Μήριζον vocat. Quam quidem scripturam satis confirmat hexametri nostri modulus. Videtur autem vel Apollonii vel Callimachi esse; nam utriusque plurima desiderantur. Quod et Ruhnkenio visum. H TOUP. Vid. Ruhnken. ad Callimach. fr. 481.

[a]Μηρισοῦ] Plinius H. N. IV. 11. p. 207. inter Thraciæ montes numerat *Meritum*, qui non alius videtur ac *Merisus*. HEMST.

ΚΑΤΑΘΕΕΙΝ] Procopius p. 2. καταθέοντες τῆς ἡλικίας. TOUP.

A Οἱ δὲ Γήπαιδες, ἐπεὶ οὔπω ὁ τῆς μάχης [b]ἐνειστήκει καιρὸς, πείθουσιν αὐτοὺς καταθεῖν μεταξὺ τὴν Ῥωμαίων χώραν, πάρεργον τῆς σφετέρας ἀκαιρίας πεποιημένοι τὴν ἐς Ῥωμαίους ἐπιβουλήν.

Καταθέλξας: Ἐξαπατήσας.

Καταθέλξας γὰρ αὐτοὺς δεινότητι [c]τρόπου, ὡς δυνάμενος τὸν ἄνδρα πρὸς σφᾶς μετατιθέναι.

Καταθεμένους: Ἀποβαλόντας.

Μὴ πρότερον τῆς εἰς αὐτὴν εἰσόδου τυχεῖν, ἢ καταθεμένους τὰ ὅπλα.

B **Καταθέω σε**: Αἰτιατικῇ.

Οὗτος δὲ [d]κατέθεε τὴν οἰκείων χώραν.

Καταθέω σου: Γενικῇ.

Καταθεῷτο: Βλέποιτο.

Καταθέξει: Καταπαύσει, καταλήξει.

[e]Ἢ λήψονται αὐτὸν ἐπὶ καταθέσει τοῦ πολέμου.

Καταθεῖ: Κατατρέχει.

Κατὰ θεῖον: Τοὺς ἐξαίφνης φαινομένους οὕτως ἔλεγον κατὰ [f]θεῖον ὦφθαι. Καὶ ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης C γινομένων, τουτέστιν, εὐκαίρως ἐπιφαινομένων, κατὰ θεῖον ἔλεγον. Ἐπεὶ οὖν καὶ ὁ ἀλλαντοπώλης αἰφνίδιον βουλομένοις μὲν, μὴ προσδοκήσασι δὲ ἐπεφάνη, εἶπεν·

> Ὁδὶ προσέρχεται
> ὥσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

Καταθλήσαντες: Καταγωνισάμενοι.

D **Καταθλῶ**: Αἰτιατικῇ.

Κατάθου:

Καταθραύω: Γενικῇ.

Καταθρηνῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταθρήσομεν: Κατασκοπήσομεν.

Καταθρώσκοντα: Καταπηδῶντα. [g]Ἡρόδοτος·

Καταθρώσκοντα δὲ τὴν αἱμασιὴν τὴν μηχὴν σπασθῆναι.

E **Καταθύμιον**: Κατὰ ψυχὴν, εὐάρεστον. Καταθύμιος θάνατος [h]παρ' Ὁμήρῳ, οὐχ ὁ ἐπιθυμητικὸς, ἀλλ' ἐνθύμιος.

Κατὰ κάθετον: [i]Τὰ [k]ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα.

Λάκκος ἦν χειροποίητος πρὸς ὕδατος συναγωγὴν, ἔχων τὴν μὲν κάθετον οὐκ ἐλάττω πλέθρου, τὴν δὲ διάμετρον πλεῖον ἢ δυοῖν πλέθρων.

Κατακαλῶν: Ἐπιμελῶς ἐκζητῶν. Πολύβιος·

[l]Ὁ δὲ Περσεὺς, ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, εὐθέως Ἑλληνοκοπεῖν ἐνεβάλετο, κατακαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ [m]τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας, καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας· καὶ τούτων ἐξετίθει [n]προγραφὰς [o]εἴς τε Δῆλον καὶ Δελφοὺς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς κατακομιζομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε.

Κατακάσα: Κατωφερὴς, ἢ ἀξία τοῦ κατακαυθῆναι, ἢ ὅτι κάσον τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός. Ὅθεν καὶ κασίγνητος.

Κατακαυχῶμαι: Γενικῇ.

Κατακαχρύσαι: Ῥῆξαι, ψοφῆσαι, [p]ποιῆσαι. Ἀπὸ τῶν φρυγομένων κριθῶν.

Κατακαίνειν: Ἀναιρεῖν, φονεύειν.

Ὁ δὲ τοξότης ἠφίει βέλος, εὐστοχῶς δὲ τοσούτους κατακαίνειν, [q]ὅσα ἠφίει βέλη.

[r]Εὐνάπιός φησι.

Κατακαίνων: Ἀναιρῶν, πλήττων.

[s]Τοὺς μὲν κατακαίνων ἐν χερσὶ, τοὺς δὲ πλήττων, τοὺς δὲ φοβήσας.

Καὶ [t]Ξενοφῶν·

Τοὺς μὲν κατακαίνοντες, τοὺς δὲ καταλαύξαντες.

Κατακεκλῖσθαι, καὶ **κατακεῖσθαι**, ἐπὶ τραπέζης· **Ἀνακεῖσθαι** δὲ, ἐπὶ ἀνδριάντων.

Κατακέλευσον: Ἀντὶ τοῦ σιωπὴν κήρυξον. Οἱ γὰρ κελευσταὶ πολλάκις [u]σιωπᾶν παραγγέλλειν εἰώθασι, σιώπα λέγοντες, καὶ ἄκουε, καὶ τὰ ὅμοια. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

> Ὦ τρισμάκαρ' ὦ κλεινότατε· ὦ σοφώτατε· ὦ γλαφυρώτατε.

Ἐπεὶ οὐκ ἤκουέ φησιν,

> Ὦ κατακέλευσον,

ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι· καὶ ὦ [x]λέγει παύσασθαι παρακέλευσαί μοι.

Κατακερτομεῖν: Καταχλευάζειν. Αἰτιατικῇ.

---

[b] ἐνεστήκει] ἐνειστήκει A.B.V.E.

ΚΑΤΑΘΕΛΞΑΣ: Ἐξαπατήσας] Vide quæ notavimus supra ad v. Θέλγει. KUST.

F [c] τρόπου] τρόπων A.

[d] κατέθεε τὴν] κατέθει A. οὗτος δὲ αὐ κατέθ. V. secundum Gronov. Mutilat. p. 22. illud tamen αὐ non agnoscit collatio mea.

[e] Ἢ λήψονται] Ex Menandro historico, opinor. Vid. v. Κτηματίτης. TOUP. Hæc vertendo omiserat Kusterus, stellulis tamen appositis locum obscuritatis insimulans. Interpretatur Hemsterhusius, *Aut accipient illum ea conditione ut bellum ponatur.*

G ΚΑΤΑ ΘΕΙΟΝ: Τοὺς ἐξαίφνης] Ex Schol. Aristoph. Equit. 147.

[f] θεῖον] τὸ θεῖον V.

[g] Ἡρόδοτος] VI. 134.

ΚΑΤΑΘΡΗΝΩ] Καταθρήσω A.

ΚΑΤΑΘΥΜΙΟΝ] Vid. in Καθελίσας. HEMST.

[h] Παρ' Ὁμήρῳ] Il. κ'. 383. ubi v. Schol. Ven.

[i] Τὰ—διαστήματα] τὸ—διάστημα Zonaras.

[k] ἀπὸ] ὑπὸ V.

H ΚΑΤΑΚΑΛΩΝ] ΚΑΤΑΝΑΛΩΝ V.

[l] Ὁ δὲ Περσεὺς] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis p. 125. unde Suidas ea descripsit. Vide etiam v. Δημοκοπεῖν, et v. Περσεύς. KUST. Vid. ed. Schweighæuser. XXVI. 5.

[m] τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας] Sic etiam legitur apud Constantinum. Sed infra v. Περσεὺς rectius scriptum est τοὺς διὰ τὰ χρέα φεύγοντας. KUST. Non ita est.

[n] προγραφὰς] γραφὰς E.

[o] εἴς τε Δῆλον καὶ Δελφοὺς] Apud Constantinum post Δελφοὺς additur, καὶ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερόν. KUST.

ΚΑΤΑΚΑΣΑ: Κατωφερὴς] Callimachus apud Etymol. v. Ψίθυρ. Σκύλλα γυνὴ ΚΑΤΑΚΑΣΑ καὶ οὐ ψίθος οὔνομ' ἔχουσα. Ad hunc locum respexit Suidas. Confer nos infra, v. Κρίκα. TOUP. κατακᾶσα V.E. Mox κατακαῆναι E.

ΚΑΤΑΚΑΧΡΥΣΑΙ] Confer Hesychium. KUST. Κατακεχρῦσαι edd. vett. Correxit Portus.

[p] ποιῆσαι] ψόφον ποιῆσαι Arnaldus Lect. Gr. p. 125. πτίσαι Pierson. ad Mœrin p. 213. Vulg. tenet Photius.

[q] ὅσα] ὅποσα E. Mox βέλος V.

[r] Εὐνάπιος] Fr. 1. apud Boissonad.

[s] Τοὺς μὲν—πλήττων om. V.

[t] Ξενοφῶν] Anab. IV. 2, 5.

ΚΑΤΑΚΕΚΛΙΣΘΑΙ] Sic ex mss. Paris. rescripsi. In prioribus enim edit. male legitur κατακεκλεῖσθαι. KUST.

ΚΑΤΑΚΕΛΕΥΣΟΝ: Ἀντὶ τοῦ] Aristoph. Av. 1273. Ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε, Ὦ κλεινότατ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε, Ὦ τρισμακάρι', ὦ κατακέλευσον. Ex Scholiis ad eum locum sic apud Suidam rescribendum est: Ἐπειδὰν πολλάκις εἴρηται ὦ, καὶ οὐκ ἐπίσχει αὐτὸν ὁ Πεισθέταιρος, ὁ ἄγγελός φησι, κατακέλευσον, ὥσπερ τοῖς ἐρέσσουσι· καὶ ὦ, λέγει, παύσασθαι παρακέλευσαί μοι. KUST.

[u] σιωπᾶν παρ.] σιωπὴν καταγγέλλειν Schol.

[x] λέγουσι] λέγει A. Schol. λεγ V.

Κατακεχρημένως: Παραλόγως καὶ ἀφειδῶς ἀπολαυούσης.

Τῇ τε κουφότητι τοῦ ἀνδρὸς κατακεχρημένης.

Κατακηλοῦσαν: Αἰτιατικῇ. Θέλγουσαν, πραΰνουσαν.

Κατακλεὶς, κατακλεῖδος. Ἡ τοῦ τραχήλου.

Κατακληρουχῶ: Αἰτιατικῇ.

Κατακλινής: Ἐπὶ κλίνης ἀνακείμενος.

B Ὁ δὲ ἔτυχε τότε κατακλινὴς ὢν καὶ μαλακιζόμενος.

Κατάκλιτα: Κλίνας, θρόνους εἰς ἀνάκλισιν ἐπιτηδείους.

Κατακλῶθές τε βαρεῖαι: Αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Καὶ Κατακλώθη, ἡ εἱμαρμένη.

Κατάκλυζε: Κατακλύζεσθαι ποίησον· ὅ ἐστι γέμισον ὕδατος. [y]Ἀριστοφάνης·

C Καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ.

Κατακολουθῶ: Δοτικῇ.

Κατακοντίζω σε: Ἐπὶ πολέμου μετὰ αἰτιατικῆς.

Κατακονδυλίζω: Αἰτιατικῇ.

Κατακορής: Ἄχρι κόρου ἐσθίων.

[z]Σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορὴς οὐδαμῇ γέγονεν, ἀλλὰ σχεδὸν ἄκρῳ δακτύλῳ γευσάμενος ἀπηλλάττετο.

E Κατακορὴς [a]συνουσία: Ἐπιπλεονάζουσα.

[b]Ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ κατακορὴς γενομένη τῷ πάθει.

Κατὰ κόρρης παίει αὐτόν.

Κατακόρου: Ἀπλήστου.

[c]Ἅτε τοῦ τῶν γυναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατακόρου ὄντες.

Κατακούω: Γενικῇ.

Κατακωκῦσαι: Θρηνῆσαι.

Κατὰ κῶλον: Κατὰ [d]λέξεις.

D Κατακωμῳδῶ: Αἰτιατικῇ.

Κατακωχή: Ἡ κατάσχεσις.

[e]Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας.

A Καὶ αὖθις·

[f]Τὴν δὲ εἶναι θείαν κατακωχὴν ἠρέμα διανοίγουσαν καὶ ἀποκαθαίρουσαν τὰ τῆς [g]ψυχῆς ὄμματα.

Κατακωχή: Ἔνιοι, ἀντὶ τοῦ κατοχή.

[h]Τὴν βίβλον Πρόκλου τὴν Μητρῳακὴν εἴ τις μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν τὴν περὶ θεοῦ [i]ἐξέφηνεν ἅπασαν.

Κατακωχή:

B Εἷς ἀνὴρ, ὥσπερ ἀνῆκεν ἡ ἐξ Ἄρεος κατακωχὴ, ἐμονομάχει.

Κατακώχιμοι:

[k]Μόνουσι χρόνου [l]ὑπέσχοντο ταῖς αὐλήμασι κατακώχιμοι.

Τουτέστιν, ἁλωτοί.

Κατάκρας: Ἐπίρρημα. [m]Θουκυδίδης·

Ὁ δὲ Βρασίδας ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατάκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν.

Καὶ αὖθις·

C Ἐλπίσαντες τὴν πόλιν ἔχεσθαι κατάκρας, παραδιδόασι σφᾶς αὐτούς.

Ἀντὶ τοῦ, ἐξ ὁλοκλήρου.

Κατάκρας: Ἐπίρρημα. Διόλου, παντελῶς.

Ὁ δὲ ἔλεγε μηδὲν ἔτι λείπεσθαι φυλακτήριον, τὸ μὴ οὐ κατάκρας ἁλῶναι τὴν πόλιν.

Εἰ μήποτε εἴη κατ' ἄκρας πόλεως, ἀντὶ τοῦ, [n]κατ' ἀκροπόλεως.

E Κατὰ κράτος: [[o]Κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν.]

Κατακρατῶ σου: Γενικῇ.

Κατακρατύνω σου: Γενικῇ.

Κατακρῆθεν: Κατὰ κεφαλῆς.

Κατακρίνω: Αἰτιατικῇ.

Κατακροτεῖ: Ἄγαν ἐπαινεῖ.

Κατακροῶμαι: Γενικῇ.

D Καταλαβεῖν: Εἴρηται καὶ ἐπὶ τάχους ποδῶν τὸ καταλαβεῖν, ὅταν λέγωμεν,

Ὁ δὲ τὸν φεύγοντα διώξας κατέλαβεν.

[p]Οἱ δὲ ῥήτορες, καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀντιφῶν·

Μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον.

ΚΑΤΑΚΛΙΝΗΣ] Polyb. pag. 1311. μόνον κατακλινῆ. TOUP.

F ΚΑΤΑΚΛΩΘΕΣ ΤΕ ΒΑΡΕΙΑΙ] Ex Schol. Homeri ad Odyss. η'. 197. KUST.

[y] Ἀριστοφάνης] Pac. 843.

ΚΑΤΑΚΟΝΤΥΛΙΖΩ] Scribendum est κατακονδυλίζω, idque suo loco reddendum. KUST. Recte. Vide Æschin. p. 84, 21. TOUP. Deest gl. V.E.

[z] Σιτίοις καὶ ποτῷ κατακορὴς] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. 13. KUST.

[a] ΣΥΝΟΥΣΙΑ] ξυνουσία A. Photius.

[b] Ἐν τῷ διάπλῳ τούτῳ] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. 1. p. 3. KUST. τῷ om. V.

G ΚΑΤΑ ΚΟΡΡΗΣ] Sæpe utitur Lucianus: vid. ind. Reitzii.

[c] Ἅτε τοῦ τῶν γυναικῶν] Hæc sunt verba Polybii in Excerptis a Valesio editis p. 154. KUST.

[d] λέξιν] λέξεις A.B.V.E. Photius.

ΚΑΤΑΚΩΜΩΔΕΙΤΑΙ] Κατακωμῳδῶ: Αἰτιατικῇ A.V. Αἰτιατικῇ etiam B.

H [e] Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον. Ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς ὥρας] Hemsterhusius ad Luciani Nigrinum [c. 23.] emendabat, πρὸς τὴν κατακωχὴν τῆς χώρας. Quo nihil verius. Sed ne sic quidem salva res est. Obstat enim vox χωρίον, quæ neutiquam interpretatio esse potest τοῦ, κατακωχή. Nos pulcherrimam ῥῆσιν Suidæ restituimus. Repono certissime: Κατακωχή. Ἡ κατάσχεσις. Καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κατακωχὴν τῆς χώρας. *Natura loci pro munimento erat.* Optime rem explicabit Harpocratio, et post eum Suidas: Ἐπιτείχισμα, τὸ τειχιζόμενον κατά τινος ΧΩΡΙΟΝ, ἵνα ἦν τοὺς ἐπιτειχισθέντας κακῶς ποιεῖν. Quæ et nostram lectionem non parum corroborant. TOUP. Si distinctionem hanc probabis, retinebis ὥρας, et interpretabere καιροὺς ὡραίους.

[f] Τὴν δὲ εἶναι θείαν] Hoc fragmentum legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio p. 1033. ut Pearsonius observavit. KUST.

[g] ψυχῆς] διανοίας V. infra post κάτ' ἴχνος.

[h] Τὴν βίβλον Πρόκλου τὴν] Fragmentum hoc depromptum est ex Marino. Vid. Kuster. ad v. Πρόκλος.

[i] ἐξέφηνεν ἅπασαν] Duæ hæ voces in prioribus editt. [et mss.] desunt, quas supplendi sensus gratia loco huic addidi ex ipso Suida v. Πρόκλος, ubi fragmentum hoc repetitur. KUST.

[k] Μόνουσι] Ex Synesii Dione p. 62 B. notante Piersono ad Mœrin p. 221.

[l] ὑπέσχοντο] ἀπέσχοντο (ὑπο superscr.) E.

[m] Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 112. KUST.

[n] κατ' ἀκροπόλεως] κατ' om. A.

ΚΑΤΑ ΚΡΑΤΟΣ] Vid. ἀνὰ κράτος. REINES.

[o] Κατὰ πολλὴν ἐξουσίαν om. A.B.V. λίαν καὶ μετὰ πολλῆς ἐξουσίας E.

ΚΑΤΑΚΡΗΘΕΝ] Il. π'. 548. Vid. Ruhnken. ad H. Cer. 182.

[p] ὡς δὲ] οἱ δὲ A.B.V.E.

Καταλαλιά: Ἡ εἴς τινας ὑπό τινων βλασφημία A παρὰ τῷ [q] Ἀποστόλῳ.

Καταλαλῶ: Γενικῇ. Ἐπὶ ἐμψύχων.

[r] Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις.

Καὶ,

[s] Κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶπον.

Ἐπὶ δὲ ἀψύχων, αἰτιατικῇ.

Μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα, ἀλλὰ μᾶλλον τίμα.

Καταλαμβάνω: Αἰτιατικῇ.

Καταλάμπω: Αἰτιατικῇ.

Καταλεγέσθω: Καταταττέσθω.

Καταλλάττω: Αἰτιατικῇ.

Καταλέγω: Αἰτιατικῇ.

Καταλεύσιμον: Τὸν [t] ἄξιον τοῦ [u] καταλευσθῆναι εἶπε Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου.

Καταλείβει: Καταστάζει.

Καταληΐζεται: Διαρπάζει.

Κατάλληλον: Ἁρμόδιον.

Καταλλήλως: Ἀκολούθως, ἁρμοζόντως.

Καταληπτικός: Προκαταλαμβανόμενος τοὺς ἀκούοντας, ὥστε θόρυβον μὴ κινῆσαι.

Καταληρῶ: Γενικῇ.

Κατάληψις: Γνῶσις. [x] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[y] Καὶ περίλεξιν, καὶ κροῦσιν, καὶ κατάληψιν.

Μουσικῶς δὲ ταῦτα εἶπε. Λέγουσι γὰρ κατάληψιν, ἐπειδὰν καταλάβωσι τῷ πλήκτρῳ ἢ τοῖς δακτύλοις τὰς χορδὰς πλήξαντες, ὡς καὶ ἀποτείνεσθαι τὸν φθόγγον.

Κατάληψις: Τὸ εὑρίσκειν τέχνην.

Καταλιμπάνω σε: [z] Ἀφίημί σε.

Καταλίπωμεν: Αὐθυπότακτον.

Καταλογάδην: Τὰ πεζῷ λόγῳ γραφόμενα.

Καταλογεύς: Ἀθηναίων συνεψηφισμένων [a] ἑπτακισχιλίοις τῶν ἀστῶν ἐγχειρίσασθαι τὰ πράγματα τῆς πόλεως, ἦσάν [b] τινες οἱ τοὺς εἰς τοῦτο ἐπιτηδείους καταλέξοντες· καὶ τοῦτο εἰκότως κληθῆναι καταλογίσασθαι. Καὶ καταλογεὺς, ὁ εἰς τοῦτο τεταγμένος.

Καταλογίζομαι: Αἰτιατικῇ.

Καταλογιεῖται: Καταριθμήσει.

Κατάλογος: Ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀφειλόντων στρατεύεσθαι, καὶ ἡ ἐξαρίθμησις· ὁ πίναξ ἐφ' οὗ [c] ἐνέγραφον τῶν ἐκστρατευομένων τὰ ὀνόματα. [d] Ἀριστοφάνης·

Ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ,
οὐδεὶς κατὰ σπουδὰς μετεγγραφήσεται.

Ἀντὶ, τοῦ κατὰ ἄλλου σπουδήν.

B Ὁ δὲ Τραϊανὸς δύο στρατεύματα, καὶ [e] τοῦ μεγάλου καταλόγου, καὶ ξενικά.

[f] Τὴν γάρ τοι πληθὺν, καὶ τοὺς [g] ἐκ τοῦ καταλόγου, ἴδε νῦν.

Οὕτω φησὶν Αἰλιανός.

Καταλογῶ σου: Γενικῇ.

Καταλούει: Καταναλίσκεις. [h] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σὺ δὲ
C ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.

Ἔθος γὰρ ἦν μετὰ τὸ ἐκκομισθῆναι τὸ σῶμα καθαρμοῦ χάριν ἀπολούεσθαι τοὺς οἰκείους τοῦ τεθνεῶτος. Ἢ εἰς τρυφὴν [i] καταναλίσκεις. Βίον δὲ τὴν περιουσίαν λέγει νῦν. Ἢ εἰς τὰ λουτρὰ καταναλίσκεις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων. Τὴν δὲ κατὰ πρόθεσιν [k] ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν, ὡς ἐπὶ τοῦ καταφαγεῖν.

Καταλοφάδια: Κατὰ τοῦ τραχήλου.

D Καταλοχίσαι: Εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Καταλύειν τὸν δῆμον: Ἀντὶ τοῦ βλάπτειν.

Καταλύσας: Καταστρέψας, ἀφανίσας, ἢ εὐωχηθείς. [l] Τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ ἀπαγξαμένου κατενέξεως. Οὐ γὰρ δεῖ [m] λέγειν κυρίως κατενεγκεῖν ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ καταλῦσαι.

E Καταλῦσαι: [n] Παρὰ Θουκυδίδῃ ἐπὶ τῶν ὀχουμένων ἐπὶ ἅρματος. Κατάγειν δὲ, ἐπὶ νηός.

Κατάλυσις: Ἡ οἰκία. [o] Πολύβιος·

Τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάλυσιν [p] ἐπιγράψαντι τοῦτο, θάνατον ὤμοσεν Ἀννίβας τὴν ζημίαν.

Καταλύω: Αἰτιατικῇ.

Καταλυττῶ: Γενικῇ.

[q] Ἀποστόλῳ] Vid. 2 Cor. XII. 20. 1 Pet. II. 1.

ΚΑΤΑΛΑΛΩ] Diodor. Sic. p. 438. Polyb. 1106. κατελάλουν τὸ δόγμα, et 334. TOUP.

[r] Καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις] Ps. XLIX. KUST.

[s] Κατελάλησαν τοῦ Θεοῦ] Hæc sunt verba Psalmographi LXXVII. 19. TOUP.

[t] ἄξιον τοῦ κατ.] Vid. Λευστήρ. TOUP.

[u] καταλευσθῆναι] καταλευσθῆναι λίθοις Photius.

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ] Xiphilin. p. 1177. Infra v. Μισογαμίαι. TOUP.

ΚΑΤΑΛΗΠΤΙΚΟΣ: Ὁ] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1377. ὁ om. A.B.V.E.M. Schol.

[x] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 317.

[y] Καὶ περίλεξιν] καὶ τερατείαν καὶ π. E.

[z] Ἀφίημι] ἀφί A.B.V.

ΚΑΤΑΛΟΓΑΔΗΝ] Schol. Platon. p. 230.

ΚΑΤΑΛΟΓΕΥΣ] Etymolog. p. 495, 9. 732, 44. Vales. ad Harpocr. p. 181. HEMST.

[a] ἑπτακισχιλίοις] Leg. πεντακισχιλίοις. Vid. Thucyd. VIII. H 98. Nescio an grammaticus respexerit Lysiam c. Polystrat. p. 159, 7. ed. Steph. ὅστις ὑμῶν ψηφισαμένων πεντακισχιλίοις παραδοῦναι τὰ πράγματα καταλογεὺς ὢν, ἐννεακισχιλίους κατέλεξεν.

[b] τινες om. V.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ] Vide Duker. ad Aristoph. pag. 1218.

F TOUP. Adde Wesseling. Diod. Sic. XI. 84.

[c] ἐνέγραφον] ἐνεγράφη A.

[d] Ἀριστοφάνης] Equit. 1366.

[e] τοῦ μεγάλου] τῶν μεγ. V.

[f] Τὴν γάρ τοι πληθὺν, καὶ τοὺς ἐκ τοῦ καταλ.] Idem fragmentum Æliani legitur supra v. Ἐκ καταλόγου. KUST.

[g] ἐκ τοῦ] τοῦ om. E.

[h] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 836. Νεφέλαις om. A.B.V.E.

[i] καταναλίσκεις] καταναλίσκειν V.

G [k] ἐπιτατικῶς λαμβάνουσιν] ἐπιταττικῶς ἐμβάλλουσιν E. ἐπιτ. λαμβάνεται V.

ΚΑΤΑΛΟΦΑΔΙΑ] Od. κ'. 169. Καταλοφαδεια Photius, sine acc.

ΚΑΤΑΛΥΕΙΝ Τ. Δ.] Aristoph. Eccl. 453. Vid. Herald. adv. Salmas. III. 9. et III. 16, 16.

[l] Τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ] Huc spectant verba Photii in Lexico inedito: Καταλῦσαι, τὸν ἀπαγξάμενον καθελεῖν. KUST.

[m] λέγειν κυρίως] κυρίως om. A. Sed retinet Photius.

ΚΑΤΑΛΥΣΑΙ] Caput gl. om. A.

[n] Παρὰ Θουκυδίδῃ] Ex Schol. Thucyd. I. 136. ut Portus etiam observavit. KUST.

[o] Πολύβιος· Τῷ δὲ ἐπὶ τὴν Ῥωμ.] Hoc fragmentum legitur apud Polybium lib. VIII. 26. KUST.

[p] ἐπιγράψαντι] καταγράψαντι E. Mox τούτῳ B.E.M.

Καταμαλάττω: Αἰτιατικῇ.
Καταμανθάνω: Αἰτιατικῇ.
Καταμαρτυρῶ σου: Γενικῇ.
Καταμάχομαι: Αἰτιατικῇ.
Καταμαίνομαί σου:
Καταμέρος: Ἐπίρρημα.
Καταμέμφομαι: Δοτικῇ.

Καὶ τοῖς τοῦ θεοῦ ὅροις καταμεμφόμενοι.

Αἰτιατικῇ δέ·

[q] Πολλὰ τὸν βασιλέα Εὐμένη καταμεμψάμενοι.

Καταμειδιῶν: Γενικῇ. [r] Καταφρονῶν.

[s] Ὁ δὲ μηδὲν εἰπὼν τοῖς ἐρευνῶσιν, [t] ἀνεσταυρώθη τοῦ θανάτου καταμειδιῶν.

Καταμηλῶσαι: Λέγεται τὸ μήλην [u] καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν· ὡς ποιοῦσι καὶ οἱ ἐμοῦντες, τὸν δάκτυλον καθιέντες εἰς τὸν λαιμόν.

C Καταμήλην: Μηλῶσαι καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὸ μήλην καθεῖναί που. Ἦν δὲ καὶ παροιμία τις ἐπὶ τῶν [x] τὰ ἄδηλα τεκμαιρομένων. [y] Λέγεται δὲ καταμηλοῦν καὶ τὸ βάπτειν ἔρια, ὅταν πιέζηται κινούμενα.

Κατὰ μῆρ' ἐκάη: Κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ.

Καταμησάμενος: Ἐπιβαλὼν, ἐπικαταχέας. [z] Ἰώσηπος·

Ὁ δὲ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα, καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν.

Καταμνημονεύω: Αἰτιατικῇ.
Καταμονὰς καὶ Καταμοναχῶ: Αἰτιατικῇ.
Καταμωκώμενός μου: Χλευαζόμενος.
Καταμωλωπίζω:
Καταμυθεύω: Αἰτιατικῇ.
Καταμύουσι: Κλείονται.
Καταναγκάζω: Αἰτιατικῇ.
Καταναγκη:

A Κατανααλίσκω: Αἰτιατικῇ.
Κατανάλωσε καὶ κατηνάλωσε, τὸ αὐτό.
Καταναρκῶ: Γενικῇ.
Καταναστάς:

[a] Ὁ δὲ διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας ἀπέπλευσε, καταναστὰς μιᾷ νηῒ παντὸς τοῦ τῶν ἐναντίων στόλου.

Ἀντὶ τοῦ ὑπερβαλὼν, ὑπερνικήσας.

Καταναυμαχῶ: Αἰτιατικῇ.

B Κατὰ ναῦν: Κατὰ τάξιν. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς παροιμίας·

Κατὰ ναῦν τὰ ἄρμενα.

Καταναρίζεσθαι: Γενικῇ. Καταπαλαίειν.
Καταναῖος: Ὁ ἀπὸ Κατάνης.
Καταναισχυντῶ: Γενικῇ.
Κατανεανιεύεται: Κατισχύει, ἢ καυχᾶται.
Κατανομιστεύσας: Νόμισμα ἐργασάμενος.

C [b] Ὁ δὲ κατὰ σπάνιν ἤδη χρημάτων, ὅσον εἶχε κόσμον, κατανομιστεύσας, Ἀντωνίῳ καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν ἔπεμψε.

Κατὰ νοῦν: Τουτέστι θυμῆρες.

Οἰόμενος, ὁπότερον [c] γένοιτο, κατὰ νοῦν αὐτῷ ἔσεσθαι.

Κατανωτίσασθαι: Ἀντὶ τοῦ κατὰ νώτου φέρειν.

[d] Μηδὲ τὴν τοῦ Πλουτάρχου κατανωτίσασθαι κρίσιν, μηδὲ αὖ μείζω φρονεῖν τῆς κοινωφελοῦς προαιρέσεως.

D Ἀντὶ τοῦ καταφρονεῖν, ὀπίσω ῥίπτειν.

Κάταντα: Κατωφερῆ.
Καταντήσωσι: Παραγένωνται.

[e] Τότε τυπώσεται πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης συνθήκας, ὅταν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καταντήσωσι πρὸς αὐτόν.

Καταντλοῦμαι τοῖσδε, [f] Καταντλῶ σου δὲ τάδε.

Κατανυγείς: Λυπηθεὶς, μεταγνούς. Καὶ [[g] κατανυγῶ,] ἀντὶ τοῦ σιωπῶ. [h] Δαβίδ·

E Ὅπως ἂν ψάλλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Ἀντὶ τοῦ, [i] σιωπήσω.

Κατανυγῆις: Αὐθυπότακτον.

ΚΑΤΑΜΑΙΝΟΜΑΙ] Joseph. B. J. p. 307. TOUP.

ΚΑΤΑΜΕΡΟΣ] Deest gl. B.E.

[q] Πολλὰ τὸν βασιλέα Εὐμ. καταμ.] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valesius. KUST.

[r] Ἤγουν καταφρονῶν] ἤγουν om. A.B.V.E.

[s] Ὁ δὲ μηδὲν] Ex Joseph. B. J. III. 13. [7. 33.] decerptum esse exemplum monuit Bos.

[t] ἐσταυρώθη] ἀνεσταυρώθη V. cum Josepho.

ΚΑΤΑΜΗΛΩΣΑΙ: Λέγεται τὸ] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1147. KUST.

[u] καθίεσθαι] καθίζεσθαι A.V.E.

ΚΑΤΑΜΗΛΗΝ: ΜΗΛΩΣΑΙ καλ.] Hic articulus in prioribus edit. [et mss.] repugnante literarum serie post v. Καταμησάμενος legitur, quem in hac edit. sedi suæ restituimus. Ceterum pro Καταμήλην. μηλῶσαι legendum est καταμηλῶσαι: vel, ut Schol. Aristoph. habet. Καταμηλῶσαι. καταμηλοῦν ἐστι τὸ μήλην καθ. &c. KUST. Κατὰ μίλην A.B. V.E. et mox μιλῶσαι, μίλην (μίλιν E.) Hinc apparet quare in his libris hæc gl. post Καταμησάμενος ponatur. Sed leg. videtur Καταμηλῶν cum Photio.

[x] τὰ ἄδηλα] τὰ om. A.E.

[y] Λέγεται] λέγουσι V. Mox καταμιλοῦν A.E.

ΚΑΤΑ ΜΗΡ' ἘΚΑΗ: Κατεκάη] Ex Scholiasta Homeri ad Il. α'. 464. KUST.

[z] Ἰώσηπος· Ὁ δὲ περιρρήξας] Fragmentum hoc exstat apud Josephum lib. III. de Bello Jud. p. 825. [II. 21, 3.] sed ubi pro καταμησάμενος rectius legitur καταπασάμενος. KUST. Pace v. cl. dixerim verbum καταμήσασθαι usitatum hoc sensu esse apud Josephum. Sic p. 802. ejusdem libri: [II. 15, 4.] τοῖς δὲ ἀρχιερεῖς αὐτοὺς ἦν ἰδεῖν καταμησαμένους μὲν τῆς κεφαλῆς κόνιν, γυμνοὺς δὲ τὰ στέρνα τῶν ἐσθήτων περιερρηγμένων. Unde conjicio hic etiam olim lectum ita ut a Suida citatum est, καταμησάμενος. BOS. Conf. Wesseling. ad Diodor. Sic. I. 72.

ΚΑΤΑΜΩΚΩΜΕΝΟΣ] Plutarch. in Demetrio p. 894. καταμωκώμενος τοῦ ἀνθρώπου. Synes. Calvit. Enc. καταμωκῶνται τοῦ δήμου. TOUP. μου addidi cum B.V.E.

F ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕ—ΚΑΤΗΝΑΛΩΣΕ] Vid. supra vv. Καρίδας. Καρίδες. Ἀναλίσκειν. Adde Fischer. Animadv. ad Weller. T. III. p. 33.

[a] Ὁ δὲ διὰ τὸ τάχος τῆς εἰρεσίας ἀπέπλευσε, καταν.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. 46. KUST.

[b] Ὁ δὲ κατὰ σπάνιν] Hæc sunt verba Josephi lib. I. de Bello Jud. p. 741. [18, 4.] ut Pearsonius observavit. KUST.

[c] γένοιτο] γένηται E.

G ΚΑΤΑΝΩΤΙΣΑΣΘΑΙ] Photius habet κατανωτίζεσθαι. TOUP.

[d] Μηδὲ τὴν τοῦ Πλουτάρχου κατανωτίσασθαι κρ.] Hoc fragmentum depromptum est ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem eadem verba in Excerptis ex illo scriptore p. 1056. leguntur, ut Pearsonius observavit. KUST.

ΚΑΤΑΝΤΑ] Il. ψ'. 116.

[e] Τότε τυπώσεται] Ex Diodori Exc. Legat. T. II. p. 662. monente Wesselingio. TOUP.

H ΚΑΤΑΝΤΛΟΥΜΑΙ] Joseph. B. J. p. 305. TOUP. Deest gl. V.

[f] ΚΑΤΑΝΤΛΩ σου δὲ τάδε] Aristoph. Vesp. 481. Ταῦτά σου καταντλῶ. Ubi Scholiasta, καταχέω, κατηγορῶ. KUST.

[g] Κατανυγῶ om. A.B.E.

[h] Δαβίδ] Psalm. XXIX. 15. KUST.

[i] σιωπήσω] σιωπῶ (ήσω) E.

Κατανυγῶ: [k]Ὁ μὲν [l]Χρυσόστομος ἀντὶ τοῦ, οὐ A
μὴ [m]μεταβληθῶ. Καὶ [n]ὁ Ἀπόστολος·

Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατανύξεως.

Οὐκ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ συνεχώρησε. Τὴν γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἕξιν τῆς ψυχῆς [o]φησι, τὴν ἀνιάτως ἔχουσαν καὶ ἀμεταθέτως. Ὥσπερ γὰρ ὁ ἐν εὐλαβείᾳ [p]κατανενυγμένος οὐκ ἂν εὐκόλως μεταστῇ, οὕτω καὶ ὁ ἐν πονηρίᾳ κατανυγεὶς οὐκ ἂν ῥᾳδίως μεταβάλοιτο. [q]Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ἀντὶ τοῦ, οὐ μὴ καταπλαγῶ, οὐ μὴ B
[r]μεταστῶ.

Καταξάναι:

Καταξαίνειν εἰς φοινικίδα: [s]Ἀριστοφάνης·

Τί [t]φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
οἷος αὖ μέλας τίς ὑμῶν θυμάλωψ [u]ἐπέζεσεν.

Ἀντὶ τοῦ, [x]μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα. [y]Τὸ δὲ καταξαίνειν C
ὡς ἐπὶ ἐρίων [z]ἐχρήσατο. Διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἐχρῶντο δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους, τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν· τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ [a]χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. Τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ ἐν τάξει πολεμίων, [b]ἀποφορήματα δηλώσειεν ἂν εἰκότως, [c]ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, D
αἱμαχθῆναι. Θυμάλωψ δὲ, ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ.

Καταξαινόμενοι: Μαστιζόμενοι.

Πληγαῖς καταξαινόμενοι ὑπὸ τῶν ἀρχόντων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἔξωθεν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρούμενοι, τὴν [d]ἑτοιμοτάτην τῶν βαρβάρων ᾑροῦντο τελευτὴν πρὸ τῆς ἐκθέσμου τε καὶ ἀσελγεστάτης παρατεινούσης τε καὶ τὸν θεωρὸν ἐχούσης χρόνον.

Καταξαίνων: Κατατρίβων.

Καὶ ἐν τούτοις τὸν ἅπαντα αὐτοῦ καταξαίνων βίον.

Κατάξηροι ὄνειροι: Οἱ μὴ ἔχοντες λαβάς.

Καταξιοπιστεύεσθαι:

[e]Ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν τῶν τηλικούτων ἀνδρῶν καταξιοπιστεύεσθαι, μνησθησόμεθα μιᾶς παρατάξεως.

Καταξιοῦντες: Τιμῆς ἀξιοῦντες.

Οἱ δὲ οὐ καταξιοῦντες τὸν Τίμαρχον, διὰ τὸ συνειδέναι τίς ἦν, οὐ προσεδέξαντο.

Κατὰ συμφοράν: Κατὰ συντυχίαν.

Καταπαλαίω σε, καὶ καταπανουργεύω: Αἰτιατικῇ.

Καταπαλαῖσαι:

Καταπάσω: Καταποικιλῶ, πληρώσω. [f]Ἀριστοφάνης·

Ἢν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω.

Κατάπαστος: Κατάμεστος, πλήρης, καταπεποικιλμένος.

[g]Πράξας κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, πάλιν ὡς ἡμᾶς ἥξεις στεφάνοις κατάπαστος.

Κατὰ πατέρα καὶ μητέρα:

Ὁ δὲ [h]Ὀνόσυλφος ἔφυ ἐξ ἐθνῶν κατὰ πατέρα μὲν [i]Θευρίγγων, τῶν δὲ Σκίρων κατὰ τὴν μητέρα.

Καταπατῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταπαύω: Αἰτιατικῇ.

Κατάπαυσις: Ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας. [k]Δαβίδ·

[l]Εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Κατάπαυσις: [m]Ἡ τοῦ σαββάτου, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς [n]κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ καθ' ἣν Ἰουδαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, καὶ ἡ τῶν οὐρανῶν βασιλεία.

Καταπαίζω σου: Γενικῇ.

Καταπέλτης: Εἶδος κολαστηρίου. Καὶ Καταπελτάσουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀκοντίσουσι, καταπολεμήσουσι. Πέλτη γὰρ εἶδος μηχανῆς, ἀφ' ἧς ἀκόντια καὶ ἄλλα τινὰ ἀφιᾶσιν. Ἢ καταδραμοῦνται. Πέλτη γὰρ ἀσπὶς μικρὰ, μὴ ἔχουσα ἰμάντα. Καὶ Καταπελταφέται, οἱ ταῦτα πέμποντες.

E [o]Ἵστη δὲ προμάχους, ξύλα παχέα ἔχοντας [p]διπήχεα σεσιδηρωμένα, ἃ ἔμελλον ὡς καταπέλτας ἐκ χειρὸς εἰς τοὺς ἐλέφαντας [q]προσκολλᾶν.

Ὁ δὲ Λογοθέτης λέγει ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ·

Δεσμοῖς χειρῶν, καταπέλταις ποδῶν.

Καταπέπτωκεν: [r]Ἐπτύθη.

F

[k] Ὁ μὲν] ὁ μὲν γὰρ B.V.

[l] Χρυσόστομος] Hom. XIX. in Ep. ad Rom. T. IX. p. 643.

[m] μεταστῶ] οὐ μὴ μεταβληθῶ, οὐ μὴ μεταστῶ (vel μετανασταῶ) A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[n] ὁ Ἀπόστολος] Epist. ad Rom. XI. 8. KUST.

[o] φησι] δηλοῖ A.

[p] κατανενυγμένος] κατεπηνυγμένος E.

[q] Ὁ δὲ Ἰσίδωρος] Lib. IV. Epist. 101. KUST.

[r] μεταστῶ] μετανασταῶ B.E.

ΚΑΤΑΞΑΝΑΙ] Καταξάνω A.

[s] Ἀριστοφάνης] Acharn. 319. ubi seqq. habet Schol. G
KUST.

[t] φειδόμεσθα—ὦ] φειδόμεθα—οἱ A.B.V.E.

[u] ἐπέζεσεν—αἱμάσσειν om. V.

[x] μὴ οὐχὶ] μὴ om. E.

[y] τῷ] τὸ A.B.V.E.

[z] ἐχρήσατο] ἔθηκε Schol.

[a] χρώματος] Sic recte ms. Paris. A. et Schol. In prioribus vero edit. [et B.V.E.] male legitur σώματος. KUST.

H

[b] ἀποφορήματα] Rescribe ex Schol. ἀπὸ τοῦ φορήματος. KUST.

[c] ἐπὶ] ἐπεὶ Schol. Mox delevi ἔγουν cum A.B.V.E. Schol.

[d] ἑτοιμοτάτην] ἑτοιμότητα B.E.

ΚΑΤΑΞΗΡΟΙ: ΟΙ ὈΝΕΙΡΟΙ] Ex Artemidoro. KUST. ὄνηροι A. ὄνειροι V. sine οἱ.

[e] Ἵνα δὲ μὴ δόξωμεν] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valesius. KUST. Vid. XII. 17, 1. δὲ om. A.

[f] Ἀριστοφάνης] Equit. 99.

[g] Πράξας κατὰ νοῦν] Aristoph. Equit. 500. πράξειας V. qui mox om. ἥξεις. Infra κατάπαυστος V.

ΚΑΤΑ ΠΑΤ.] Ortel. Thes. Geogr. v. *Scyri.* HEMST.

[h] Ὀνόσυλφος] Ὀνόουλφος A.V. Vid. supra v. Ἀρμάτιος.

[i] Θευρίγγων] Θεουρίγγων B.V.E.M.

[k] Δαβίδ] Psalm. XCIV. 12. ubi legitur, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατ. uti et hic apud Suidam legendum est. KUST. Vid. Theodoret. ad l.

[l] Εἰσελεύσομαι] εἰσελεύσονται A.B.V. αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου E.

ΚΑΤΑΠΑΥΣΙΣ] Chrysost. Hom. VI. ad Heb. III. 11.

[m] Ἡ τοῦ σ. ἡμέρα] καὶ ἡ τοῦ E. Mox ἡμέρα om. A.B.V.

[n] κατέπαυσεν om. E. Mox καθ' om. V.

ΚΑΤΑΠΕΛΤΑΣΟΥΣΙΝ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 159. KUST.

[o] Ἵστη δὲ—προσκολλᾶν] Hæc sunt verba Appiani in Libyc. p. 35. eademque leguntur supra v. Ἀφάπτειν. KUST.

[p] διπήχη] διπήχεα A.V. διπηχυαῖα E.

[q] προσκολλᾶν] Pessime. Ex Appiano enim rescribendum est ἀφήσειν. Vide quæ notavimus supra ad v. Ἀφάπτειν. KUST.

[r] Ἐπτύθη] ἐπτοήθη Hemsterhusius et Valckenærius.

Καταπέρτερος:

Καταπεσών: Ἀντὶ τοῦ φοβούμενος.

Καταπέττει: [a]Καταταράττει, καταβάλλει.

Καταπεφροντικα: Εἰς τοὺς φροντιστὰς [t]ἀνάλωσα, εἰς τὴν παίδευσιν καταδεδαπάνηκα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Τὸ θοιμάτιον [u]ἀπώλεσας;
> Ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.

Πρὸς τὸν υἱὸν λέγει ὁ πρεσβύτης.

Καταπειθές: Πειθήνιον.

Ἄλλως τε ἀτάσθαλον εἶναι, καὶ [x]οὐδαμῆ καταπειθὲς τοῖς ἐξηγουμένοις.

Καταπειράζω: Γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Καταπῆγας: Τὰ πηγνύμενα ξύλα ἐν τοῖς ὕδασιν.

Ἐπὶ τὰ ὑποκείμενα οὐχ οἷά τε ἦν καταπῆγας δέχεσθαι, ἐφ' ὧν ἔδει στοιχίσθαι τὰ ἐπὶ τοῦ ῥεύματος καθιέμενα.

Καταπηδῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταπημήνειε: Καταβλάψειε.

Κατὰ πῆχυν ἐπεδίδου: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρείττω προκοπτόντων.

[y]Ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνεμπόδιστος εἰς ἐπίδοσιν διετέλει, καὶ ἐπεδίδου κατὰ πῆχυν, ὡς φάσι, ἀτεχνῶς [z]ἄχρι τοῦ παγκοῦ δυστυχήματος.

Καταπίονα: Λιπαρά.

Καταπλῆγες: [a]Καταπεπτηχότες.

Τούτων [illegible] γινομένων οἱ ἐναντίοι καταπλῆγες ἦσαν.

A Καταπλήξ: Ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Θεόπομπος·

> Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει,
> ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ τὴν τέχνην.

Καταπληστεύω: Γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Καταπλήττω: Αἰτιατικῇ.

Κατὰ πόδα: Παραυτὰ, κατὰ τάξιν.

Κατὰ πόδος βάσιν: Παροιμία ἐπὶ τῶν κατὰ
B μικρόν τι πραττόντων, καὶ κατὰ τέχνην, καὶ μὴ ἀθρόως.

Καταπολαύω: Γενικῇ.

Καταπολεμῶ σε:

Καταπολιτεύομαί σε: [b]Καταπολιτεύω σοι δὲ, δοτικῇ.

Καταποντωθῆναι: Κινδυνεῦσαι.

Καταπορευθέντων: Ἐπανόδου τυχόντων τῶν
C φυγάδων. [c]Πολύβιος·

Ἦν οὐχ οἷόν τε ἀναλαβεῖν, μὴ οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων.

Καταπορνεύω: Γενικῇ.

Κατὰ πόσον: Πλεονάκις.

Καταπότης: Λάρυγξ.

Καταπραγματεύω καὶ καταπραγματεύομαι:
D Γενικῇ.

Καταπρησθῇ: Κατακαυθῇ.

[d]Κελεύσαντος Κύρου, ἵνα καταπρησθῇ ζῶν.

ΚΑΤΑΠΕΡΤΕΡΟΣ] Καταπέρτερος Photius, quomodo conjecerat Portus.

ΚΑΤΑΠΕΣΩΝ: Ἀντὶ τοῦ, φοβούμενος] Aristoph. Av. 89. ——Π. Ὦ δειλότατον σὺ θηρίον, ΔΕΙΣΑΣ ἀφῆκας τὸν κολοιόν; Ε. Εἰπέ μοι, Σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφῆκας ΚΑΤΑΠΕΣΩΝ; Ad hunc locum manifesto spectavit Suidas, atque hinc unice illustrandus est. TOUP.

ΚΑΤΑΠΕΤΤΕΙ] Καταπέττει B.E.

[s] Καταταράττει] Sic habet ms. Paris. A. itemque editio Mediolanensis. At in ceteris edit. minus recte, ut puto, legitur καταράττει. KUST. Vide infra v. Καταπέσει.

ΚΑΤΑΠΕΦΡΟΝΤΙΚΑ: Εἰς τοὺς] Ex Schol. Aristoph. Nub. 855. KUST.

[t] ἀνάλωσα] ἀνήλωσα E. ἠνάλωσα Schol.

[u] ἀπώλεσας] ἀπώλεσα B. τὸ θοιμάτιον ἀπώλεσας om. E.

[x] οὐδαμῆ] οὐδαμοῦ E.

ΚΑΤΑΠΗΜΗΝΕΙΕ: Καταβλάψειε] Καταπημήνειε: καταβλάψειε.

ΚΑΤΑ ΠΗΧΥΝ 'ΕΠΕΔΙΔΟΥ] Damascius apud Photium p. 1057. Οὐ γὰρ ἐπιδιδόναι ῥᾳδίως, οὐδὲ ἦν αὔξεσθαι κατὰ πῆχυν, ὥσπερ Θεόδωρος ὁ Ἀσιναῖος. Κατὰ πῆχυν αὔξεσθαι hic significat *magnis auctibus crescere*, et *brevi tempore plurimum proficere*: quod etiam πήχεσιν αὔξεσθαι Græci vocant. Vide parœmiographos. KUST.

[y] Ὁ [illegible] φιλόσοφος] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἐπίδοσιν. KUST.

[z] ἄχρι τοῦ παγκοῦ] Rescribendum proculdubio: ἄχρι τοῦ ΠΑΝΟΙΚΙΟΥ δυστυχήματος. Locus ita vertendus est: *Ille autem in philosophiæ studio, nullis impedimentis retardatus, cubito, ut aiunt, identidem proficiebat, usque ad calamitatem illam, quæ totam ejus domum oppressit.* Nihil, opinor, certius hac emendatione. De Isidoro autem philosopho hic agi videtur, de quo Damascius apud Photium, p. 1032. Πανοικὸν [illegible] συμφορᾷ δημευθέντα τὰ ὄντα. Quod de hac ipsa calamitate, quam πανοίκιον vocat Suidas, accipiendum. TOUP. παγκοῦ vel potius πανοικίου Hemsterhusius.

ΚΑΤΑΠΙΟΝΑ: Λιπαρά] Male hic Suidas ex duabus vocibus unam conflavit. Respexit enim proculdubio ad locum illum Homeri Il. α'. 40. Κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα. Ubi præpositio κατὰ non est jungenda voci πίονα, sed pertinet ad verbum ἔκηα, quippe a quo per tmesin avulsa est. KUST.

[a] Καταπεπτηχότες] οἱ κ. E. κατεπτηκότες V.

E ΚΑΤΑΠΛΗΞ: Ὁ συνεχῶς πεπληγ.] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex Harpocratione. KUST. Hæc auctiora longe leguntur apud Harpocrationem, quem compilavit Suidas. Desumpti autem sunt isti versiculi ex Theopompo ἐν Τισαμένῳ· ut nos docet Harpocratio. Interpres autem nec sensus nec Græcismi rationem habuit. Ita enim vertit: *Sed Lucina quidem a mulieribus assidue arte percussa veniam ipsis dat.* Nimirum id libenter agunt nonnulli, ut ea vertant, quæ non intelligunt. Quod fecit noster interpres. Sensus autem verborum, si modo
F sana sint, ejusmodi esse videtur: *Lucinam ita obtundi a mulieribus, ut nesciat utique quid agat; id tamen eis condonare.* Sed illud καταπλὴξ τὴν τέχνην nove dictum esse puto. Adde quod de mulieribus *parturientibus* hic sermo est: quod tamen in Græcia neutiquam comparet. Quare nullus dubito quin hunc locum ita, fausta et favente Critice, recte restituerim: Ἀλλ' ἡ μὲν Εἰλείθυια συγγνώμην ἔχει Ὑπὸ τῶν γυναικῶν οὖσα καταπλὴξ ΤΩΝ ΛΕΧΩΝ. Καταπλὴξ ὑπὸ τῶν λεχῶν· *a mulieribus parturientibus percussa* [illegible]
G *fatigata.* Orpheus in Hymno primo: ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ λύουσα πόνους δειναῖς ἐν ἀνάγκαις· Μούνην γάρ σε καλοῦσι ΛΕΧΩΙ—— Ceterum [illegible] hunc locum Theopompi manifeste respexit Schol. ad Sophocl. Elect. 5. qui et subtiliter satis, ut mos est istorum hominum, rem explicat et enarrat: Καταπλὴξ, ὁ συνεχῶς πεπληγμένος. Καὶ ΚΑΤΑΠΛΗΞ ΕΙΛΕΙΘΥΙΑ, ἡ πληγὰς συνεχεῖς (Angl. *throws*) ἔχουσα. Εἰσὶ δὲ εἰλείθυιαι οἱ τόκοι, καὶ αἱ ἔφοροι τῶν τόκων θεαί. TOUP.

ΚΑΤΑ ΠΟΔΑ] Schol. Platon. p. 36.

ΚΑΤΑΠΟΛΙΤΕΥΟΜΑΙ] Synes. p. 68. τὰ πλήθη καταπολι-
H τευόμενοι. TOUP.

[b] ΚΑΤΑΠΟΛΙΤΕΥΩ] Καταπολιτεύομαι B.E.

[c] Πολύβιος] Fr. gr. 85.

ΚΑΤΑΠΡΗΣΘΗΙ] καταπρηθῇ A. et in exemplo.

[d] Κελεύσαντος] Ad Crœsum non dubito quin hæc pertineant. Vid. Exc. Nicol. Damasc. p. 455. 457. HEMST. Post ζῶν E. addit ὁ Κροῖσος.

Καταπροήσεται: Καταπροδώσει.

[e] Ὠμοσάτην ἔσω δεινότατοι Χριστιανοῖς ἔρωτι ἀνημάξευται, μή ποτε [f] ἀλλήλων καταπροήσεσθαι ἄχρι τῶν ἐς ὄλεθρον φερόντων [g] κινδύνων.

Καταπροΐεμαι: Αἰτιατικῇ.

Καταπροΐξεται: Καταφρονήσει, καταπροδώσει. Οἷον προῖκα ἐκφύγοι.

[h] Οὔτοι καταπροίξῃ, μὰ τὸν [i] Ἀπόλλω, ταῦτα δρῶν.

Ἀριστοφάνης·

[k] Οὔτοι, μὰ [l] τὼ θεώ, σὺ καταπροίξῃ λέγουσα ταυτί.

[m] Ἀντὶ τοῦ [n] καταγελάσῃ μου χωρὶς ζημίας. Προῖκα γὰρ [o] ἔλεγον καὶ τὴν ζημίαν. [p] Ἡρόδοτος·

Οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε [q] λωβησάμενος καταπροίξεται.

Καταπροΐξεται: Ἡ προ [r] ἀντὶ τῆς παρά. (Παρὰ τὸ) [s] προϊκνεῖσθαι. Τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵξεσθαι, ὅ ἐστι δωρεάν τινα λαβεῖν. Ἀρχίλοχος·

[t] Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται.

[u] Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν Ἐπιμερισμοῖς, παρὰ τὸ ἴσσω φησί. Καὶ Ἀρχίλοχος·

Προτείνω χεῖρα καὶ [x] προΐσσομαι.

Καταπροΐξῃ: Τουτέστιν, οὐ μὴ [y] καταφρονήσεις. Πεποίηται δὲ παρὰ τὴν προῖκα· οἷον, οὐ δωρεάν μου ἐγχανῇ.

Καταπροθυμοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Καταπτύω σου: Γενικῇ.

Κατὰ πρόσκλισιν: Καθ' ἑτεροβάρειαν, ἢ [a] ἑτερομέρειαν.

Καταπύγους: Κιναίδους.

Καταπυγῶν: Κατασελγαίνων.

Καταπύγων: Ὁ [a] λάγνος. Ἡ [l] μεταφορὰ ἀπὸ τῶν [b] ἀλφίτων οὕτως λεγομένων ἰχθύων, ὅτι ἕπονται κατ' οὐράν. Ἡ γενικὴ δὲ, [c] καταπύγωνος· καὶ καταπύγωνα ἡ [d] αἰτιατικὴ καὶ αἱ [e] ἄλλαι πτώσεις εὕρηνται. Εὕρηται καὶ τὸ θηλυκὸν καταπύγων. Καὶ ἡ πρᾶξις [f] καταπυγοσύνη, τουτέστιν, ἡ μαλακία.

Καταπυγωνέστερον: Μαλακώτερον, πορνικώτερον.

[g] Οὐκέτι δόξει [h] τι ἄλλο καταπυγωνέστερον εἶναι.

Κατάπυστον: Εὐτελὲς, μισητόν.

[i] Τὸ [l] ταραντινίδιον λεπτόν τε ὂν καὶ ἀσθενὲς, ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κᾆτα ἀπερρήγνυται. Ἡ δὲ περιαλγεῖ, καί φησιν· ὦ κατάπυστόν τε καὶ ἐπίρρητον ῥάκος, οὐδὲ εἰς ταύτην μοι τὴν χρείαν ἐπιτήδειον ἐγένου. Καὶ ῥίψασα αὐτὸ, ξίφει [k] αὐτὴν διεχρήσατο.

Καταπυνθάνομαι: Γενικῇ.

Κατὰ πύστιν:

Ναῦται δέ τινες κατὰ πύστιν ἐγχώριοι ἥκοντες, οὐκ ἐδύναντο κεκρυμμένον ἀνιχνεῦσαι· [l] ἀπεκέκριτο γάρ.

Κατὰ πύστιν οὖν, κατὰ φήμην.

Κατὰ ῥάβδον ἔφρασε: Κατερραψῴδησεν, ἢ κατὰ στίχον διῆλθεν.

Καταρραιθυμῶ: Γενικῇ, καὶ αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΑΠΡΟΗΣΕΣΘΑΙ: Καταπροδώσειν] Καταπροήσεται: καταπροδώσει A.B.V.E.

[e] Ὠμοσάτην ἔσω] Hoc fragmentum depromptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 2. p. 7. idemque legitur supra v. Δεινοί. KUST. ὠματάτην A. ὠμοσάτην B.V. ὠμοσάτην E.

[f] ἀλλήλων] ἀλλήλοις A.V.E.

[g] κινδύνων] Hæc vox in prioribus edit. [et A.B.V.E.] deest, quam ex Procopio revocavi. KUST.

[h] Οὔτοι καταπροίξῃ, μὰ τὸν Ἀπ. ταῦτα δρῶν] Aristoph. Vesp. 1357. KUST.

[i] Ἀπόλλω] Ἀπόλλωνα A.B.V.E.M. Mox ταῦτο δρῶν A. ταῦτα δρᾶν B.V.E. Post Ἀριστοφάνης delevi καὶ αὖθις cum A.B.V.E.

[k] Οὔτοι, μὰ τὼ θεώ, σὺ καταπρ.] Aristoph. Thesmoph. 573.

[l] τὼ θεώ] τὸν Ἀπόλλω E.

[m] Ἀντὶ τοῦ καταγελάσῃ] Schol. Aristoph. Eq. 433. ubi καταγελάσεις.

[n] καταγελάσῃ] καταγελάσεις E.

[o] ἔλεγον καὶ] καὶ om. B.V.E. Schol. Aristoph.

[p] Ἡρόδοτος] III. 36. ubi v. gl.

[q] λωβησάμενος] λωβησόμενος B.V.E.

ΚΑΤΑΠΡΟΙΞΕΤΑΙ: Ἡ ΠΡΟ ἀντὶ τοῦ π.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 433.

[r] ἀντὶ τοῦ] ἀντὶ τῆς A.V.E. Gl. Herodot. III. 156. Schol. Aristoph.

[s] προϊκνεῖσθαι] παρὰ τὸ προϊκνεῖσθαι Gl. Herodot. παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι Etymol.

[t] Εὖ] ἐμεῦ ex Etymol. et Gl. Herodot. Ἀρχίλοχος—καταπροΐξεται om. Schol. Aristoph.

[u] Ἡρωδιανὸς] ὁ δὲ Ἡρ. Etymol. sine ἐν Ἐπιμερισμοῖς.

[x] προΐσσομαι] Vide Etymol. Mag. v. Προΐκτης. ubi Archilochi senarius ita recte legitur: Ἐμεῦ δ' ἐκεῖνος οὐ καταπροΐξεται. *Ille vero haud impune me deridebit.* Hesychius: Καταπροΐξεις, καταφρονήσεις. Legend. Καταπροΐξει. Aristoph. Nub. 1242. Οὔτοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν, καὶ τοὺς θεοὺς, ΕΜΟΥ ΚΑΤΑΠΡΟΙΞΕΙ——Quin et vicissim ex Suida emendandus Etymologus, apud quem male scribitur: προτείνω χεῖρα, προΐσσομαι. Sed recte noster:——Προτείνω χεῖρα, καὶ προΐσσομαι. Quomodo et corrigendus Schol. ad Homer. Odyss. ρ'. 352. Προΐκτῃ, μεταίτῃ, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ προσαιτεῖν. Ἀρχίλοχος· Προτείνω χεῖρα, Προΐσσομαι. Noli dubitare quin Suidæ lectio verissima sit. Vertendum utique: *Manum porrigo, et stipem peto.* TOUP.

ΚΑΤΑΠΡΟΙΞΗΙ: Τουτέστιν, οὐ μὴ καταφρ.] Et hæc sunt verba Schol. Aristoph. loco modo laudato. KUST.

[y] καταφρονήσεις] καταφρονήσης V.

ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΚΛΙΣΙΝ] Sic ex mss. Paris. rescripsi. Priores enim edit. [sic V. Phot.] male habent κατὰ πρόσκλησιν, per η. KUST. Pertinet gl. ad Pauli Ep. 1 Tim. V. 21. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 158. nec non ad Hesych. Schleusner. Lex. N. T. in Πρόσκλισις.

[z] ἑτερομέρειαν] ὁμοιομέρειαν E. (ἑτερο superscr.)

[a] λάγνος] λάγνης A. Photius.

[b] ἀλφίτων] Lege ἀλφηστῶν. Vide Athen. p. 281. KUST.

[c] καταπύγωνος] καταπύγωνος et καταπύγωνα Photius.

[d] αἰτιατικὴ] ἡ αἰτιατικὴ A.V.E. Photius.

[e] ἄλλαι] αἱ ἄλλαι A. Photius.

[f] ΚΑΤΑΠΥΓΟΣΥΝΗ] Hac voce usus est Aristophanes Nub. 1019. καταπυγοσύνη V.E.

[g] Οὐκέτι δόξειέ τι ἄλλο καταπυγ.] Locus hic apud Aristoph. Lysistr. 777. recte sic legitur et distinguitur: Οὐκ ἔτι δόξει· Ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι. KUST.

[h] τι ἄλλο] τι ἄλλο τι A. ἄλλο τι V.E.

[i] Τὸ δὲ ταραντινίδιον λεπτόν τε ὂν καὶ ἀσθ.] Pars hujus fragmenti repetitur infra v. Ταραντινίδιον. Erat autem Tarantinidium genus vestis subtile et pellucidum, sic appellatum a Tarentinis, qui eo uti solebant, ut docet Jul. Pollux. KUST. Vid. Plutarch. Lucull. p. 503 B.

[k] αὐτὴν] ἑαυτὴν A.V.

ΚΑΤΑ ΠΥΣΤΙΝ] Vide poetæ locum in Γραῦς. HEMST.

[l] Ἀπεκέκριτο] ἀποκέκριτο V.

ΚΑΤΑ ῬΑΒΔΟΝ ἜΦΡΑΣΕ] Rhapsodi olim virgam vel baculum laureum manu tenentes, carmina tum aliorum poetarum, tum præcipue Homeri, recitare solebant: de quo more legendus est Salmasius ad Solinum p. 609, 610. Hinc ergo apparet, quare Suidas hoc loco τὸ κατὰ ῥάβδον ἔφρασε exponat κατερραψῴδησεν. KUST.

ΚΑΤΑΡΡΑΙΘΥΜΩ] Dion. Hal. p. 171. TOUP.

A Καταρράκται: Πέτραι ἐν τῷ Ἴστρῳ ποταμῷ, ὄρους τρόπον τινὰ ὑπὸ τῷ ῥεύματι ἐπὶ παντὸς τοῦ πλάτους ὑποπεφυκότος, [m]οἷς ἅπασιν ὁ ποταμὸς ἐμπίπτων μετὰ μεγίστου πατάγου ἀνακόπτεται, καὶ [n]καγχλάζων περὶ ταῖς πέτραις, ἔπειτα ὑπερφερόμενος, ἐλιγμούς τε καὶ παλιρροίας καὶ χαρύβδεις, κυκλουμένου τοῦ ῥεύματος, ἀποτελεῖ· καὶ τὸ σύμπαν, ὁ ποταμὸς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία οὐ πολὺ ἀπέοικε τοῦ κατὰ Σικελίαν πορθμοῦ.

B Καταρράκτης: Εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

Κατάρατος: Κατάρας ἄξιος.

Οὕτω μὲν οὖν ὁ κατάρατος συνήθως τὸν ἄνθρωπον ἐκτήλει.

Καταργῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταρραψῳδήσει: Φλυαρήσει.

Κατάρδων: Χέων ὑποσχέσεις, καὶ καταβρέχων ἡμᾶς τοῖς ἐπαίνοις ὡς φυτά. [o]Ἀριστοφάνης οὐκ ἀπατῶν, οὐδέ τισι μισθοὺς διδούς, ἵνα αὐτὸν ἐπαινέσωσιν,

C Οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων.

Κατὰ ῥέθος: [p]Μέλος.

[q]Ἧς ἔτι καλὸν ἔμιξε κατὰ ῥέθος Ἀφρογένεια.

Ἀντὶ τοῦ ἐσπάραξεν, ἔξεσε.

Κατάρρησις: Κατάγνωσις.

Καταριπόω:

Καταρρητορεύω:

Κατὰ ῥοῆν: Κατὰ τρόπον, κατ᾽ εὐθεῖαν.

Πλήρης [r]τε γὰρ ἡ σελήνη ἐτύγχανεν οὖσα, καὶ τὸ χαλεπὸν ἦν διὰ πάσης [s]τῆς νυκτὸς κατιέναι κατὰ ῥοῦν.

Καταρῶμαι: [t]Αἰτιατικῇ.

Οἱ καταρώμενοί σε [u]κεκατήρανται.

Δοτικῇ δέ·

Οὐ γὰρ τοῖς πρώτοις ἐπαινέσασιν ἡμᾶς καταράσομαι.

Καταρτίζω: Αἰτιατικῇ. Τελειῶ.

Καταρτύσων: Παρασκευάσων, εὐτρεπίσων. [x]Σοφοκλῆς·

Ὡς πρός τι λέξων, ἢ καταρτύσων [y]μολών;

[z]Καὶ Ὅμηρος·

Κλυταιμνήστρα δόλον ἤρτυε.

Καταρχάς:

Κατάρχω σου: Γενικῇ.

Κατασείει: Αἰτιατικῇ. Καταράττει, καταβάλλει.

Κατασίνεσθαι: [a]Καταβλάπτεσθαι.

Κατασκαφεῖ: Δοτικῇ.

Κατασκεδάζειν: Γενικῇ. Ἔθος ἦν Θρᾳκίον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου οἱ συμπόται ὅσον [b]δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου [c]καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. [d]Οὕτω Ξενοφῶν ἐν [e]τῷ ζ΄ τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως. [f]Μέμνηται τούτου καὶ [g]ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει·

D [h]Ἀναστὰς ὡς [i]εὐθὺς συνέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο [k]μετ᾽ αὐτοῦ τὸ κέρας.

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΑΙ: Πέτραι ἐν τῷ Ἴστρῳ ποτ.] Elegans hoc fragmentum de cataractis Istri ex scriptore aliquo deperdito, Eunapio forte vel Menandro historico, a Suida depromptum esse puto. KUST.

[m] αἷς] οἷς A.B.E. Mox ποτε V. pro ποταμός.

[n] καγχλάζων] καχλάζων A.

ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ] Καταράκτης A.B.E. Vid. not. ad Hesych. Supra v. Ἡμερινὰ ζῶα.

ΚΑΤΑΡΔΩΝ: Χέων ὑποσχέσεις] Aristoph. Acharn. 656. Φησὶν δ᾽ ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ᾽, ὥστ᾽ εὐδαίμονας εἶναι, Οὐ θωπεύων, οὐθ᾽ ὑποτείνων μισθούς, οὔτ᾽ ἐξαπατύλλων, Οὔτε πανουργῶν, οὔτε κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα διδάσκων. Vide ibi Schol. cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[o] Ἀριστοφάνης inserui cum A.V.

[p] Μέλος om. B.E.

[q] Ἧς ἔτι καλὸν] Anthol. Pal. VII. 218.

ΚΑΤΑΡΡΗΤΟΡΕΥΩ] Agathias p. 145. Eustath. de Ism. Amor. p. 161. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. TOUP.

ΚΑΤΑΡΙΠΟΩ] Καταρρυπόω A. καταρίπῳ B.E. Καταριπόω V.

[r] τε γὰρ] τε om. V.

[s] τῆς νυκτὸς] τῆς om. A.

[t] Αἰτιατικῇ] δοτικῇ κατὰ αἰτ. V. omissis infra δοτικῇ δέ.

[u] κατήρανται] κεκατήρανται A.B.V.M. Locus est ex Vet. Test. Num. XXIV. 9.

[x] Σοφοκλῆς] Œd. Col. 71.

[y] μολεῖν] μολών A.B.E.M.

[z] Ὅμηρος] Od. λ΄. 438.

ΚΑΤΑΡΧΑΣ] Καταρχὴ A. Καταρχαὶ V.

ΚΑΤΑΣΕΙΕΙ: Αἰτ.] Hæc a sequentibus male divulsa sunt, quoniam vel ex ordine literarum patet, una et continua serie legendum esse, Κατασείει. αἰτιατικῇ. καταρράττει, καταβάλλει. Hesychius τὸ κατασείειν exponit ταράσσειν: et κατασείσειεν, καταταράξειεν. Quare et hic apud Suidam pro καταρράττει forte legendum est καταταράττει. KUST. Edidi cum Photio, ubi καταράττει: et sic B.V. ἐν ἀρχῇ καταράσσει E.

ibid. Synes. p. 77. τὸν πίτυλον κατασείοντι. Idem Ep. p. 35. ed. Morel. Philemo in Φάσμα, ubi leg. κατασείσειχ᾽ ὑμῖν, ostentabat. TOUP.

[a] Καταβλάπτεσθαι] καταβλάπτειν E. Mox ΚΑΤΑΣΚΕΤΑΖΕΙΝ M.

[b] δύνωνται] δύνανται E. Photius.

[c] καταχέωσι] καταχέειν E.

E [d] Οὕτω] μέμνηται τούτου E.

[e] τῷ ζ΄] τῷ ἑβδόμῳ A.V. τῷ ζ΄. Photius. τῇ ῆ E. Mox τοῦ om. A.E. ante Κύρου.

[f] Μέμνηται—συνέπιε om. E.

[g] ὁ μέγας Πλάτων] Locus Platonis, ad quem Suidas respicit, exstat lib. 1. de Leg. p. 570. ubi philosophus ait: Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε καὶ αὐτοί, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Eundem locum Platonis adducit Athenæus lib. X. p. 432. sed ubi liber XI.

F Platonis *de Legibus* citatur, vel ipsius Athenæi vel librariorum errore, quoniam, ut diximus, locus iste libro primo *Legum* exstat. KUST.

[h] Ἀναστὰς ὡς εὐθὺς συνέπιε] Pessime. Rescribendum enim est ex Xenophonte, ἀναστὰς ὁ Σεύθης συνεξέπιε &c. Quæ autem sequuntur, nec apud Xenophontem nec Suidam satis emendata sunt, quæ sic legenda puto: καὶ συγκατεσκεδάσατο εἰς τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ τὸ κέρας. Apud Xenophontem hodie male legitur, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ᾽ αὐτοῦ &c. quo mendo etiam laborat Athenæus lib. IV.

G p. 151. qui eundem locum Xenophontis ibi adducit. KUST. Perperam omnino vir doctissimus. Nec quicquam melius Hutchinsonus ad locum, p. 210. Utrumque scilicet fefellit vis verbi Κατασκεδάζειν. Atqui aperte Suidas: Κατασκεδάζειν. Γενικῇ. Quod ad veram lectionem quasi manu ducit. Apud Xenophon. Exped. Cyri, lib. VII. 3, 16. [32.] ita legitur: Ἀναστὰς ὁ Σεύθης συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκέδασε τῷ μετ᾽ αὐτοῦ τὸ κέρας. Unde certissima se offert emendatio: συγκατεσκέδασε ΤΩΝ μετ᾽ αὐτοῦ τὸ

H κέρας. *Quod reliquum erat vini in convivas effudit.* Quod et vidit, ut postea animadverti, Piersonus ad Mœrin. Huc alludere videtur Lucian. in Symposio: Καὶ ἅμα, ἔτυχε γὰρ πίνων, ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ΗΝ ἐν τῇ κύλικι, περὶ ἥμισυ σχεδόν, ΚΑΤΑΣΚΕΔΑΣΕΝ ΑΥΤΟΙΝ. Ita legendus iste locus. *Quod reliquum erat poculo, dimidium fere, in eos effudit.* Antiphanes in Aliptria apud Athenæum III. 35.

A Κατασκευάζειν: Παρὰ Ἀριστοτέλει τὸ καθόλου δεικνύναι, ἀλλὰ μὴ ἀναιρεῖν τὸ τιθέμενον. Μάλιστα γὰρ κατασκευάζειν ἐπὶ τοῦ [l]καταφατικῶς τιθεμένου λέγεται.

[m]Ἀδικώτατον ... καὶ κακοπραγμονέστατον [n]περὶ τὰς τῶν φίλων κατασκευάς.

Κατασκηνῶ: Αἰτιατικῇ.

Κατασκήψαντος: Ἐμπεσόντος.

B Κατασκιδναμένη: Κατασκορπιζομένη.

Κατασκιρτῶ: Γενικῇ.

Κατασκυθρωπῶ: Γενικῇ.

Κατὰ σκοπόν: Κατὰ τὸ προκείμενον, δέον.

Κατασοβαρεύομαι: [o]Γενικῇ.

Κατασοβεῖται: Καταδιώκεται. Καὶ Κατασοβήσονται, καταδιωχθήσονται.

Κατασοφισθεῖσα: Χλευασθεῖσα.

C Κατασοφιζόμεθα: Αἰτιατικῇ. Τεχνασόμεθα, μηχανῇ τινι κακώσομεν. Κατασοφιστεύω δὲ, γενικῇ.

Κατασπάζομαι: Αἰτιατικῇ.

Κατασπᾶν: [o]Ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλαζόντων βρεφῶν τοῦτο [p]λέγεται. Παρὰ τὸ ἐπισπᾶν καὶ ἐφέλκειν τὸ γάλα.

Κατασπαταλῶ: Αἰτιατικῇ.

Κατασπέρχων: Σπουδάζων.

D Κατασπεύσαντα: Κακῶς βουλευθέντα, ἐχθρὰ βουλευσάμενον.

[q]Αἴτιον δὲ [r]τούτων Εὐφήμιον, οἷα εἰς πολιτείαν καὶ εἰς βασιλείαν κατασπεύσαντα, καὶ τοῖς τυραννοῦσι [s]συμφραξάμενον.

Κατασπείρας: Ἀρχὴν κακῶν παρασχών. Τὸ γὰρ σπείρας ἐπὶ πλήθους κακῶν τακτέον.

Ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις.

Σοφοκλῆς.

Κατασπείρω: Τὸ φυτεύω. Γενικῇ.

Κατὰ σπουδήν: [t]Μετὰ συντεταμένης προθυμίας.

Εἰποῦσα ταῦτα ἐδόκει κατὰ σπουδὴν εὐθὺ Λιβάνου τοῦ ὄρους [u]ἀναδραμεῖν.

Κατασπώμενος: Καθελκόμενος.

Καταστάζω: Γενικῇ.

B Καταστάς: Προβληθεὶς, προχειρισθείς.

[x]Ὁ δὲ Ἐσδρίαυγος, ὑπὲρ πάντων καταστὰς, ἔλεξεν ὧδε.

Καταστασιάζεσθαι: Αἰτιατικῇ. Παραβλάπτεσθαι.

Καταστασιάζεσθαι γὰρ [y]ἑαυτὸν ἀπεφαίνετο παρὰ πᾶν τὸ δίκαιον ὑπὸ τῆς συγκλήτου.

C Κατάστασις: Ἔοικεν ἡ κατάστασις ἀργύριον εἶναι, ὅπερ [z]οἱ κατασταθέντες ἱππεῖς ἐλάμβανον ἐκ τοῦ δημοσίου ἐπὶ τῇ καταστάσει. Οὕτω [a]Λυσίας. Ἀλλὰ καὶ Εὔπολίς φησιν·

Οὐκ ἐσωφρόνησας, ὦ πρεσβῦτα, τὴν κατάστασιν
τήνδε λαμβάνων [b]ἄφνω, πρὶν καὶ μαθεῖν τὴν ἱππικήν.

Ἀπεδίδοτο δὲ τὸ ἀργύριον ὑπὸ τῶν [c]ἱππευσάντων, ὅτε ἀντ' αὐτῶν ἕτεροι καθίσταντο. Ἀπῄτουν δὲ αὐτὸ οἱ φύλαρχοι.

D Καταστάτης: [d]Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' ἀρχέπλουτον, καὶ καταστάτην δόμων.

Ἀντὶ τοῦ εὐτρεπιστήν.

Καταστέλλω: Αἰτιατικῇ. Καταπραΰνω.

Καταστενάζω: Γενικῇ.

Κατάστεψον πέδον: [e]Ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκετηριῶν ἀφηγοῦ.

E p. 123. Ἐὰν δὲ τοὐργαστήριον ποιῆτε περιβόητον, ΚΑΤΑΣΚΕΔΩ, νὴ τὴν φίλην Δήμητρα, τὴν μεγίστην Ἀρίσταιναν ΤΜΩΝ, ἐκ μέσου βάψασα τοῦ λέβητος ζέοντος ὕδατος. Εἰ δὲ [μὴ] μηδέποτ' ὕδωρ πίοιμ' [ἂν] Ἐλευθέριον. Sunt iambici tetrametri. Hic male interpres. Plutarchus de Liberorum Educatione, edit. Lips. 1748. Ἀριστοφάνους δὲ, ὅτι τὰς Νεφέλας ἐξέφερε, παντοίως πᾶσαν ὕβριν ΑΥΤΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΔΑΝΝΥΝΤΟΣ, καί τινος τῶν παρόντων τὰ τοιαῦτα ἀνακωμῳδοῦντος· Οὐκ ἀγανακτεῖς, εἰπόντος, ὦ Σώκρατες; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε, ἔφησεν· ὡς γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλῳ, τῷ θεάτρῳ σκώπτομαι. Ubi vide notas. TOUP. Vid. Heins. ad Sil. Ital. XI. 302.

F [i] εὐθὺς] εὐθ . . . A.

[k] τὸ μετ'] τὸ om. A.V.E. τὸ μετ' om. Photius. qui omnes mox addunt τὸ ante κέρας. In fine addit E. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις. Statim addit V. Κατασκελετεύμενα: καταλελεπτισμένα, ἐξηρθηκότα. ὁ δὲ . . . . κατασκελετεύμενα. Et in marg. κατασκελετεύμενα ... ὁ ἰσχνός. Vid. infra post Κατεσκέλλιζε.

[l] καταφατικῶς] καταφατικοῦ B.E.

G [m] Ἀδικώτατον καὶ κακοπραγμονέστατον περὶ τὰς τῶν φ.] Ut ex brevi hoc et lacero fragmento sensus aliquis eliciatur, existimo pro φίλων legendum esse φιλοσόφων. Videntur enim verba hæc intelligenda esse de homine quodam contentioso et maligno, qui axiomata et sententias philosophorum identidem vellicare et carpere solebat. Cui hæc non placent, is meliora proferat. KUST.

[n] περὶ τὰς—κατασκευάς] αἱ περὶ τὰ—κατασκευαί. E.

ΚΑΤΑΣΟΒΑΡΕΥΟΜΑΙ] Laërtius in Diog. VI. 24. Josephus B. J. p. 219. TOUP.

H [o] Γενικῇ] δοτικῇ E. cum γενικῇ in marg.

ΚΑΤΑΣΟΦΙΖΟΜΕΘΑ] Ad Exod. I. 10. spectare monuit Suicerus.

ΚΑΤΑΣΠΑΝ: Ἰδίως ἐπὶ τῶν θηλ. βρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 715. Κατάσπη E.

[p] λέγεται] γίνεται B.E.

ΚΑΤΑΣΠΑΤΑΛΩ] Amos VI. 4. TOUP.

ΚΑΤΑΣΠΕΡΧΩΝ] Aristoph. Ach. 1187. citant Schleusnerus et Titmannus.

[q] Αἴτιον δὲ] αἴτιον γὰρ V.

[r] τούτων Εὐφήμιον] τούτου ἐφ' ἡμῶν E.

[s] συμφρασάμενον] συμφραξάμενον A.B.V.E.

ΚΑΤΑΣΠΕΙΡΑΣ: Ἀρχὴν] Ex Schol. Sophocl. Aj. 1005. ut Portus monuit. KUST.

[t] Μετὰ συντεταμένης προθυμίας] Sic recte legitur in ms. Paris. A. Reliqui vero mss. ut et edit. omnes, quæ nostram præcesserunt, corrupte exhibent μετὰ συντετριμμένης προθυμίας. KUST. ἐπιτεταμένης E. marg.

[u] καταδραμεῖν] ἀναδραμεῖν A.V.

[x] Ὁ δὲ Ἐσδρίαυγος] Idem fr. supra in v. Ἐσδρίαβος.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΑΖΕΣΘΑΙ] Ex Diodor. Legat. t. II. p. 631. ubi ἑαυτὸν legitur, uti monuit Wesseling. Vid. et Diodor. XV. TOUP. Addidi παραβλάπτεσθαι cum A.V.

[y] ἑαυτῶν] ἑαυτὸν B.V.E.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ: Ἔοικεν] Hæc, et quæ sequuntur, ex Harpocratione descripta sunt. KUST.

[z] οἱ κατασταθέντες] κατασταθέντες οἱ A.

[a] Λυσίας] Pro Mantith. p. 146, 10. et seqq.

[b] ἄφνω] ἀφ' οὗ E.

[c] ἱππευσάντων] ἱππευόντων (σάντων) E.

[d] Σοφοκλῆς] Electr. 72. ut Portus observavit. KUST.

ΚΑΤΑΣΤΕΨΟΝ ΠΕΔΟΝ: Ἀντὶ τοῦ] Ex Sophocl. Œdip. Colon. 467. Sed notandum est, apud Sophoclem pro κατάστεψον πέδον, hodie legi κατέστειψας πέδον: quæ lectionum diversitas a Scholiasta etiam observata est. Verba Sophoclis loco laudato hæc sunt: Θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς Τὸ πρῶτον ἵκου, καὶ κατέστειψας πέδον. Alloquitur ibi chorus Œdipum, qui, cum fundum Eumenidibus sacrum (ad quem nemini mortalium accedere fas erat) ingressus esset, Deas illas libationibus et supplicibus precibus placare jubetur. Scholiasta locum illum sic exponit: Κατέστειψας. Κατεβάτευσας· ἀπὸ τοῦ στείβω. Γράφεται καὶ κατάστεψον, ἤγουν μεθ' ἱκετηρίων ἀφηγοῦ. Ἄλλως.

Τὸ πρῶτον ἴκου, [f]καὶ καταστέψας πόδα.

[g]Στέμματα ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια.

[h]Ὦ στέμματα ξέσασ' ἐπέκλωσεν θεά.

Καταστείλας: Ἀντὶ τοῦ κατασιγάσας.

Ὁ δὲ τῇ χειρὶ καταστείλας τὸν θόρυβον αὐτῶν, ἔφη.

Καταστήσονται: Ἀποδείξουσιν.

Ὅπως φυλάρχων τοῖς [i]ὁμηρίταις [ii]καταστήσονται τοῦτον.

Καταστολή: Ἡ στολή.

Κατὰ στόμα: Κατὰ τὴν ἀρχήν. Μεταφορικῶς.

Καταστοχάζεται: Γενικῇ. Κατὰ σκοποῦ βλέπει, κατὰ σκοποῦ βάλλει.

Καταστράπτω: Γενικῇ.

Καταστρατεύω: Γενικῇ.

Καταστρατηγῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταστρατοπεδεύω: Γενικῇ.

Καταστρέφω: Αἰτιατικῇ. Καὶ Καταστρέψαντες, τελευτήσαντες.

Καταστρηνιῶ: Γενικῇ.

Καταστοιχειῶ: Γενικῇ.

Καταστροφή: Τέλος.

Κατὰ σφέας: Καθ' ἑαυτούς.

Κατασχεδιάζω: Γενικῇ. Καταφλυαρήσω, ψεύσομαι.

[k]Ἐγὼ δὲ φρουρᾶς μείζονος δέομαι, εἰ κατασχεδιάσω τοῦ Θεοῦ. [l]Ἰώσηπος.

Κατάσχη: [m]Αἰτιατικῇ. Αὐθυπότακτον.

A Καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθη τοὺς τόνους ἀθρόον τοῦ σώματος.

Κατὰ σχολήν: Ἀντὶ τοῦ μόλις, [n]ἢ ἀψοφητί.

Κατὰ σχολὴν παρὰ τἀνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Κατάταξις: Ἡ ἔπειξις, ἡ σφοδρότης.

Ὁ δὲ τούτους συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ καὶ κατατάσει.

Καταταχῆσαι: Προφθάσαι.

[o]Μήτε καταταχῆσαι δυναμένην.

B Καταταχήσων: Τῷ τάχει ὑπερβαλῶν.

[p]Πολύβιος·

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν [pp]ὡς καταταχήσων, καταπροτερούμενος δὲ τῶν [q]ἐπιβατικῶν ἐγένετο ὑποχείριος.

[r]Ἀντὶ τοῦ νικώμενος.

Κατατάχος:

Κατατάχούμενοι: [s]Κατεπειγόμενοι.

[t]Καταταχούμενοι δὲ ὑπὸ τοῦ καιροῦ, ἠναγκάσθησαν [u]μένειν τὸν

C ἐπίπλουν.

Κατατεθήπεσαν: Κατεθαύμασαν, ἐξεπλάγησαν.

Κατατέλεα: Παρὰ [x]Ἡροδότῳ τὰ [y]ἀναλώματα, καὶ τὰ συνέδρια τῶν ἐν ἀρχαῖς, καὶ τὸ συντελεῖν εἰς τάγμα.

Κατατεμῶ σε τοῖς ἱππεῦσιν ἐς καττύματα: Καττύματα δέ [z]ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν

D ὑποβάλλεται.

Κατατείνας [a]ἐρῶ: Ἀντὶ τοῦ μακρὸν λόγον διεξελεύσομαι. [b]Πολιτείας δευτέρῳ·

Κατάστεψον. Καθικέτευσον, μετὰ ἱκετηρίων ἀφίκου. Ἐὰν δὲ γράφηται κατέστεψας, οἷον κατεβάτευσας, ὃ καὶ πιθανώτερον. Δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο κελεύουσιν αὐτῷ καθαίρεσθαι, ὅτι εἰς ἄβατον ἐνέβη τόπον τοῦ ἱεροῦ τῶν Σεμνῶν. Scholiastæ igitur verisimilius videtur, Sophoclem scripsisse κατέστεψας, eamque lectionem præ altera probat et amplectitur: quæ et nobis verior videtur, propter rationem, quam Scholiasta hoc loco reddit. KUST.

e Ἀντὶ τοῦ—ἀφηγοῦ om. A.

f καὶ καταστέψας] κατέστεψας V.

g ΣΤΕΜΜΑΤΑ δὲ] δὲ om. A.B.V.E.

h Ὦ στέμματα] Euripid. Orest. 12. Ex Schol. Soph. Œd. Col. 475.

ΚΑΤΑΣΤΕΙΛΑΣ] Restituenda hæc vox auctori vitæ Homeri p. 361. ed. Gale. ubi male καταγγέλλοντα pro καταστέλλοντα. Act. XIX. 34. Vid. v. Ὀλβιχός. TOUP.

i ὁμηρίταις] ὁμηρέταις E.

ii καταστήσονται] καταστήσωνται A.B.E.

ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ] Καταστολὴ κοσμία, animi decens demissio, submissio, abjectio, modestia. Andr. Hier. Serm. in Salut. Angel. t. I. Orthod. Basil. Clem. Strom. VI. p. 659. REINES. Vid. Suiceri Thes. Eccl. in v.

ΚΑΤΑ ΣΤΟΜΑ] Il. ε'. 389. ubi vid. Schol.

ΚΑΤΑΣΤΡΗΝΙΩ] Pauli 1 Ep. Tim. V. 11. PORTUS. Vid. Suiceri Thes. Eccl.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ Dion. Hal. p. 170. TOUP.

ΚΑΤΑ ΣΦΕΑΣ] Il. β'. 366.

k Ἐγὼ δὲ φρουρᾶς] Hæc sunt verba Josephi lib. III. de Bello Jud. p. 854. ut Pearsonius observavit. KUST. III. 8, 9.

l Ἰώσηπος] Vid. Ἰώσηπος. TOUP.

m Αἰτιατικῇ addunt A.B.E.

ΚΑΤΑ ΣΧΟΛΗΝ] Aristoph. Eccles. 48.

n ἢ ἀψοφ.] καὶ ἀψοφ. A. Sed ἢ tenet Schol. Aristoph. ms. Rav.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ] L. κατάτασις, et sic literarum ordo postulat. Vid. v. κατατείνας. Philo II. p. 599. κατατάσεις ὅλης τῆς ψυχῆς. Restituenda vox κατάτασις Platoni apud Etymol. M. v. Ἐξειλῆσαι, et sic Sylburg. Vid. v. Λύμη ubi recte legitur κατατάσει, quomodo conjeceram. Dion. Hal. Ant. p. 455. Est autem ex Æliano opinor: id quod liquet quodammodo ex Suida in v. Στρεβλούμενος. TOUP.

E Κατάτασις. Vid. in Λύμη. HEMST. Dedi Κατάτασις cum V. ubi mox ἔπηξις.

ΚΑΤΑΤΑΧΗΣΑΙ] Καταχῶσαι E.

o Μήτε καταταχῆσαι] Polyb. p. 281. Polyb. p. 774. οὐ δυνάμενος καταταχεῖν. et p. 1065. οὔτε καταταχῆσαι δυνατόν. et p. 148. TOUP. Polybio tribuit Valckenærius. In fine δυναμένη E.

p Πολύβιος. Τὸ μὲν οὖν πρ.] Locum hunc Suidas mutilavit, qui apud ipsum Polybium lib. I. c. 47. recte sic legitur: Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ὥρμησεν ὡς καταταχήσων· τῇ δὲ

F τοῦ πληρώματος κατασκευῇ καταλαμβανόμενος, τέλος ἐπιστρέψας ἠναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. Καταπροτερούμενος δὲ τοῖς ἐπιβατικοῖς διά τε τὸ πλῆθος, καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀνδρῶν, ἐγένετο τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριος. KUST.

pp καταταχήσων] ὡς καταταχήσων A.V.

q ἐπιβατικῶν] ἐπιβατῶν E.

r Ἀντὶ τοῦ νικώμενος] Hæc verba leguntur in edd. et mss. post ἐπιβατικῶν. Sunt gl. v. Καταπροτερούμενος.

ΚΑΤΑΤΑΧΟΣ] ταχέως addit E.

s Κατεπειγόμενοι addidi cum A.B.V.E.

G t Καταταχούμενοι] Diodor. Sic. XIV. 72. p. 698. TOUP. Polybio tribuit Casaubon. ad Fr. p. 1540. HEMST. Fr. gr. 86.

u μένειν] ὑπομένειν A.

ΚΑΤΑΤΕΛΕΑ] Sic legitur in mss. Paris. [et V.] At priores editt. minus recte exhibent κατατέλεια. KUST. Vid. H. Steph. ind. Thesauri.

x Ἡροδότῳ] Gl. I. 103.

y ἀναλώματα] ἀνηλώματα V.

H ΚΑΤΑΤΕΜΩ ΣΕ ΤΟΙΣ ἹΠΠ. ἘΣ ΚΑΤΤ.] Aristoph. Acharn. 300. eademque repetuntur infra v. Κάττυμα. KUST.

z ἐστι] εἰσι E.

a ἘΡΩ om. V.

b Πολιτείας] P. 358 D. ed. H. Steph. Pro διεξελεύσομαι Schol. ms. Paris. ad p. 367 B. habet διεξέρχομαι.

Δὼ κατατείνας ἐρῶ.

A Ὁ δὲ στρεβλούμενος καὶ κατατεινόμενος τἀληθῆ λέγει.

Καὶ αὖθις·

[c]Καὶ κατατεινομένῳ ταῖς στρέβλαις ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας. Οἱ δὲ [d]ἐμπρίσαντες τοὺς ὀδόντας, τοῦ εἶξαι τῷ τυράννῳ γεγόνασι κρείττους.

Κατατείνουσαν: Μακρότητα παρέχουσαν.

[e]Χαλεπὸν [f]ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμείψαμένοις, ἐρημόν τε καὶ χρόνου πολλοῦ ὁδὸν κατατείνουσαν ἰέναι.

B Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν: Ἔοικε νόμος περὶ ὠνίων [g]κεῖσθαι, ὃς κελεύει ἀψευδεῖν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Θεόφραστος γοῦν ἐν τοῖς Περὶ Νόμων φησί·

[h]Δυοῖν τούτοιν ἐπιμελεῖσθαι δεῖν τοὺς ἀγορανόμους, τῆς τε ἐν τῇ ἀγορᾷ εὐκοσμίας, καὶ τοῦ ἀψευδεῖν μὴ μόνον τοὺς πιπράσκοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὠνουμένους.

Κατατίθημι: Δοτικῇ.

C Κατατιλᾶι:

[i]Ἡ κατατιλᾷ τῶν Ἑκαταίων, κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπᾴδων.

[k]Κατετίλησε γὰρ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων. Τοῦτο δὲ εἰς Κινησίαν τὸν διθυραμβοποιὸν ἀποσκώπτει· οὗτος γὰρ ᾄδων κατετίλησε τῆς Ἑκάτης· ἢ ὅτι εἰσήνεγκε [l]δρᾶμα, καὶ κατετίλησεν [m]αὐτῆς· ἢ ἐπειδὴ [n]ἠρυφίασε ποίημα γράψας εἰς Ἑκάτην.

Ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὤν εἶτ' [o]ἀποτρώγει.

D Κατὰ τὸ καρτερόν: Ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς. [p]Ἀριστοφάνης·

Καὶ ναυσὶ, καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

Κατὰ τὸ καρτερόν: Ἀντὶ τοῦ [q]καρτερῶς.

A Καὶ δὴ συμμίξας ἐμάχετο κατὰ τὸ καρτερόν· οὐχ ἧττόν τε ἔσχε τῷ πολέμῳ.

Κατατολμῶ: Γενικῇ.

Κατατομή: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους.

[r]Καὶ καθήμενος [s]ὑποκάτω ὑπὸ τῇ κατατομῇ.

Καὶ Φιλόχορος·

Καὶ ἐπέγραψεν ἐπὶ τὴν κατατομὴν τῆς πέτρας.

B Κατατοξεύω: Αἰτιατικῇ.

Κατὰ τὸ πρὸς Ῥωμαίους ἔχθος Λιβύων καὶ Γαλατῶν [t]Ῥωμαίων συνισταμένων.

Κατατωθάζω: Αἰτιατικῇ.

Καταστρατματίζω σε:

Κατατρεχόντων: Ληϊζομένων, πορθούντων.

Τῶν δὲ [u]Οὔννων τὰς Ῥωμαϊκὰς πόλεις κατατρεχόντων, πολλὰς παραστήσασθαι πόλεις.

C Καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν περιπολοῦντας καταδραμεῖν.

Κατατρέχω: Ἐπὶ μὲν ἐμψύχων, γενικῇ·

[x]Κατατρέχω νεβρῶν.

Ἐπὶ δὲ ἀψύχων, αἰτιατικῇ·

Κατατρέχει Αἴγυπτον, ληΐζεται Συρίαν.

Κατατρίψειν: Καταδαπανήσειν, χρονιεῖν.

[y]Οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι, περὶ τῶν [z]ἐκείνῃ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδιότι, μὴ

D κατατρίψειεν ἅπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον, οὐ πολὺν ὄντα, περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις.

Κατατροποῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Καταστρυφή: [a]Καταφυγή.

---

[c] Καὶ κατατεινομένῳ ταῖς στρ.] Legendum potius puto: Καὶ κατατεινόμενοι ταῖς στρέβλαις, ὑπὲρ τοῦ κατειπεῖν τοὺς συνεγνωκότας, ἐμπρίσαντες &c. KUST. Edit. Mediolan. κατατεινομένω ταῖς στρέβλαις.
E Recte. Nam de uno atque altero hic agi videtur. Numerus autem dualis sæpius fraudi fuit viris eruditis, de quo nos ad Suidam v. Ἐπαΐσιμος. Succurrit jam locus Libanii Epist. 717. ad Modestum: ubi veram lectionem partim vidit, partim non vidit D'Orvillius. Ἄγε οὖν, ποίει τούτω δικῶν ἐπιεμένω. Ubi mss. Voss. et Reg. δικῶν ἐπιστήμονε. Recte. Sed et legendum, ποίει τούτω δικῶν ἐπιστήμονε. *Age vero, istos caussarum forensium peritos reddas.* Nam de *duobus adolescentibus* hic agitur,
F quos Modesto commendat Libanius. Ceterum vocem Κατατεινόμενος usurpat Demosthenes in Olympiod. p. 692. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ΚΑΤΑΤΕΙΝΟΜΕΝΟΣ ὑπὸ τῆς βασάνου προσωμολόγησε καὶ τὰς ἑβδομήκοντα μνᾶς εἰληφέναι, Κάλλιππος ἐφελόμενος. TOUP. κατέτεινε μὲν οὖν Hemsterhusius.

[d] ἐμπρίσαντες] Priores editt. [et E.] habent ἐμπρήσαντες, per η; sed male. Vera enim lectio est ἐμπρίσαντες, quam non solum mss. Paris. confirmant, sed etiam ipse Suidas supra v. Ἐμπρίσαντες, ubi pars fragmenti hujus repetitur. KUST.

G [e] Χαλεπὸν ἔδοξεν εἶναι χώραν ἀμειψ.] Hæc sunt verba Procopii lib. 1. de Bello Pers. c. 20. KUST.

[f] ἔδοξεν] ἔδοξαν V.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΑΨΕΥΔΕΙΝ ἔοικε, νόμος π.] Lege et distingue, Κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. ἔοικεν ὁ νόμος περὶ ὠνίων κεῖσθαι &c. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas sua descripsit. Consule etiam Petit. de Leg. Att. p. 401. KUST.

[g] κεῖται] κεῖσθαι Harpocrat. Photius.

[h] Δυοῖν] Δυεῖν A.

ΚΑΤΑΤΙΘΗΜΙ] Κατατίθεμαι E.

H [i] Ἡ κατατιλᾷ] Aristoph. Ran. 368.

[k] Κατετίλησε] Sumpta hæc ex Schol. in Aristoph. diversis tamen ab iis quæ nunc habemus.

[l] δρᾶμα] Post h. v. lacunula in A. δρᾶμα τον καὶ V.

[m] αὐτὴν] αὐτῆς A.

[n] ἠρυφίασε] Quid voce hac corrupta facias? Portus legendum putabat ἠρυθρίασε: sed quomodo vox illa sensui loci hujus accommodari queat non video. Omnino gra-
E vius quoddam mendum in locum hunc irrepsit, quod absque ope meliorum codicum haud facile quis sanet. KUST. οὐκ ἐρυθρίασε Toupius.

[o] ἀποτρώγει] Addunt A.B.V.E.M. Κατατιλᾷ τῶν τῆς Ἑκάτης μυστηρίων.

[p] Ἀριστοφάνης] Acharn. 622.

[q] ἰσχυρῶς καὶ καρτέρως] ἰσχυρῶς καὶ om. A.B.V.E.

ΚΑΤΑΤΟΜΗ: Ὑπερίδης] Ex Harpocratione: qui tamen plura habet quam Suidas. KUST.

[r] Καὶ καθήμενος] διαθέμενος E.

F [s] ὑποκάτω] κάτω Harpocrat. Photius.

[t] Ῥωμαίων] Vel delenda est vox ista, vel, ut Porto videtur, scribendum est κατὰ Ῥωμαίων. KUST.

ΚΑΤΑΤΡΑΤΜΑΤΙΖΩ] Polyb. p. 58. TOUP.

[u] Οὔννων] Οὔννων A.E.

ΚΑΤΑΤΡΕΧΩ] Κατατρέχω E. et infra: qui mox νεβρῶν.

[x] Κατατρέχω] Schol. ad Soph. Aj. 103. κατατρέχει τοῦ Ὀδυσσέως. Athenæus p. 1. TOUP.

[y] Οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνίᾳ πόλ.] Fragmentum hoc Polybio tribuit Valesius. KUST.

G [z] ἐν ἐκείνῃ] ἐν om. A.B.E.

ΚΑΤΑΤΡΥΦΗ: Καταφυγή] Cave credat lector, τὸ καταστρυφὴ unquam significare posse καταφυγή: sed ita statuendum est, vocem posteriorem esse prioris emendationem, non vero interpretationem. Cum enim doctus aliquis librarius animadvertisset, Suidam locum hunc excerpsisse ex scriptore aliquo, in quo pro καταφυγὴ mendose exaratum erat καταστρυφὴ, veram lectionem ad marginem codicis sui annotavit, quæ postea in textum irrep-
H sit. Simili modo Suidas interpolatus est supra v. Θέλγει, ut lectorem ibi monuimus. Sed interpolationis hujus longe plura apud Hesychium reperiuntur exempla, ex quibus invitante hic occasione pauca tantum in medium proferam. Ἔξελεν, ἔβαλεν, ἔλαβεν. Hic mendum latet in voce ἔλαβεν; cujus loco cum doctus aliquis librarius vidisset legendum esse ἔβαλεν, emendationem illam ad

'Ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω [a]καταφυγήν. A

Ἀντὶ τοῦ ἀποφυγὴν τοῦ μὴ εἰπεῖν.

Κατατρυφῶ: Γενικῇ.

Κατατρύχειν: [b]Ἔλαττον πιέζειν.

Οὐκ ἔστιν ἀνδρῶν κατατρύχειν ἑαυτοὺς μαχίμοις ταῖς κινδύνοις [c]οὐκ ἐχούσαις.

Καταυγάζω:

Καταυθαδίζω: Γενικῇ.

Καταυλούμενοι: Αἰτιατικῇ. Χλευαζόμενοι. B

Ἀφῃρέθησαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν τειχῶν, γελώμενοί τε καὶ καταυλούμενοι.

Κάταυχμον:

[d]Ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ἱδρύσεως ἁλωτὸν τοῖς πολεμίοις.

Καταφαγεῖν, καταπιεῖν: [e]Φαγεῖν διαφέρει τοῦ καταφαγεῖν· Φαγεῖν μὲν [f]γάρ, τὸ τάξει· Καταφαγεῖν δέ, τὸ ἀθρόως. Καταπιεῖν δέ, [g]τὸ μηδὲ [h]μασώμενον ἐσθίειν. C

Καταφάναι: Κατειπεῖν.

Καταφαντὸν ἢ ἀποφαντόν: Ζήτει ἐν τῷ Ἀξίωμα.

Κατάφασις: [i]Πρόρρησις διὰ συγκαταθέσεως.

Καταφάσκει: Προλέγει, ἐπινεύει.

Καταφιλονεικῶ: Αἰτιατικῇ.

Καταφιλοσοφῶν: Γενικῇ. Διὰ τῆς σιγῆς νικῶν. D

Καταφλυαρῶ: Γενικῇ.

A Καταφονεύω: Αἰτιατικῇ.

Καταφορικῶς: [k]Σφοδρῶς.

Καταφωρᾶν: Ἐλέγχειν.

Κατάφωρος: Φανερός.

Καταφωτίζω: Αἰτιατικῇ.

Καταφρόνησιν: Ὁ Θουκυδίδης τὴν ὑπερφρόνησίν φησιν· ἐπίτασιν γὰρ ἡ κατὰ πρόθεσις σημαίνει. Οἷον, οὐ δύνασθε εἰπεῖν, ὅτι διὰ τὸ ἔχειν τὰ τρία B ταῦτα, οἷον ἀξυνεσίαν, μαλακίαν, [l]ἀμέλειαν, οὐ πολεμοῦμεν, ἀλλὰ διὰ τὴν καταφρόνησιν· ὅ ἐστι, διὰ τὸ ἄγαν φρονεῖν, καὶ οἷον ὑπερφρονεῖν. Καταφρόνησιν γὰρ τὴν [m]ἀφροσύνην λέγει.

Καταφρονῶ: Γενικῇ.

Καταφρυάττομαι: Γενικῇ.

Καταχαλῶ σου: Γενικῇ.

Καταχαίρων: [n]Ἡρόδοτος·

C Πάρεστι δ' εἰκάζειν, εἴτ' [o]εὐνοίῃ ταῦτα Ῥέσυψας, εἴτε καταχαίρων.

Περὶ Δημαρήτου.

Καταχέω σου: Γενικῇ.

Κατὰ χεῖρας: Εὐκόλως.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ λέγουσιν, οὐ κατὰ χειρῶν, οὐδ' ἐπὶ χεῖρας, οὐδὲ ἄλλως πως. [q]Καὶ τὸ ῥᾷστον πάντων D καὶ εὐχερέστατον, κατὰ χειρὸς ὕδωρ καλοῦσιν. Οὕτω Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν·

[r]Εἰρήνη μὲν πρῶτον [s]ἁπάντων ἦν ὥσπερ ὕδωρ κατὰ [t]χειρός.

[u]Φέρε, παῖ, στέφανον· κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τίς.

marginem notavit, quæ postea in textum irrepsit, manente itidem lectione vitiosa. Hesychius suo loco: Ζέλλειν, βάλλειν. Unde apparet τὸ ἔβαλεν veram esse interpretationem vocis ἔζελεν. Ἐξευετησίας: ἐξ εὐδαιμονίας. E Ἐξ εὐηγεσίης: ἐξ εὐδαιμονίας. Hic τὸ ἐξ εὐηγεσίης est emendatio τοῦ ἐξευετησίας, quod corruptum est. Hesychius suo loco: Εὐηγεσίη: εὐαρχία. εἰ μὲν δασέως, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· εἰ δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονία. Ἦγον γὰρ τὸν εὐδαίμονα Ἴωνες λέγουσι. Θαρσεῖν: ὀχλεῖν, ὀχεῖν. Hic τὸ ὀχεῖν est a manu correctoris, qui vocem præcedentem ὀχλεῖν corruptam esse videbat. Οὐκ ἔξωροι: οὐκ ἄκαιροι, οὐκ ἄκληροι. Mendo laborat τὸ ἄκληροι, cujus emendatio est τὸ ἄκαιροι. Plura exempla in promptu sunt, quæ alias cum lectore communicabimus. KUST. Quod de hoc loco statuendum censuit vir F doctissimus, nauci non est. Eandem tamen cantilenam canit infra ad v. Ὠρακιάσας. Lambertus Bos, vir doctissimus, malebat, Κατατροπή: καταφυγή. Perperam uterque. Repone, Κατακρυφή: Καταφυγή. Respexit noster ad Sophoclis Œdip. Col. 218. TOUP.

[a] Καταφυγή] κατα ἦν φυγή καταφυγή V. qui mox κατατρυφ' et ἀποφυγεῖν.

[b] Ἔλαττον πιέζειν] Scribendum puto, βλάπτειν, πιέζειν; vel simile quid. Lectio enim vulgata manifesto mendo laborat. KUST. Reponendum sine dubio: Κατατρύχειν: G ΕΛΑΤΤΟΥΝ, πιέζειν. Quo quidem verbo, ut alios taceam, utitur Polybius, lib. III. p. 334. Βουλόμενος ἅμα μὲν ἀφωρισμένον πλῆθος ΕΛΑΤΤΟΥΝ ἀεὶ τοὺς ὑπεναντίους. *Adversarios atterere et diminuere.* TOUP.

[c] οὐκ ἐχούσαις] οὐκ om. V.

[d] Ἦν δὲ τὸ φρούριον τῷ καταύχμῳ τῆς ἱδρύσεως ἁλ.] Hæc Suidas mala fide excerpsit ex Theophylacto Simocatta, apud quem lib. V. c. 4. locus iste sic legitur: Ἐχυρώτατον γὰρ τὸ ἄστυ, καὶ ὑπὸ τῆς ἔριδος περιφρουρούμενον, καὶ ἥκιστα H τοῖς πολεμίοις ἁλωτόν, τῷ καταύχμῳ τῆς ἱδρύσεως πεφυκὸς πρὸς πολιορκίαν ἀπρόσιτον. Hinc apparet, longe alium esse loci hujus sensum, quam quem Suidæ verba præferunt. KUST.

[e] ΦΑΓΕΙΝ διαφ.—τὸ ἀθρόως] Ex Schol. Aristoph. Pac. 5.

[f] γὰρ τὸ om. E. γὰρ om. A.B.

[g] καὶ τὸ μὴ] τὸ μήτε A. καὶ om. E. μήτε B.V. μηδὲ Schol. Aristoph. ed. Bekker.

[h] μασσώμενον] μασώμενον A.V.

[i] Πρόρρησις] Ante scriptum erat πρόσρησις; cujus loco substitui πρόρρησις, quod in mss. reperitur. KUST.

ΚΑΤΑΦΟΝΕΥΩ] καταφονεύει B.E. Καταφονῶ A.

[k] Σφοδρῶς] Post h. v. Καταφρονῶ: αἰτιατικῇ B.E. edd. vett.

ΚΑΤΑΦΩΡΑΝ] Καταφορᾶν E.

ΚΑΤΑΦΩΡΟΣ] Simocat. p. 113. TOUP.

ΚΑΤΑΦΩΤΙΖΩ] Post h. gl. inseruit Aldus ΚΑΤΑΦΘΟΡΑ: Ὁ αἰώνιος θάνατος, ἢ ὁ ἐν ἀνομίαις βίος καὶ παραβάσεσιν. Ὡς τό· Ὁ λαὸς ἐφθάρη ἐν ἀνομίαις, quæ non agnoscunt B.V.E. F Habet A. in marg. Vid. supra Διαφθορά.

ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΣΙΝ: Ὁ Θουκυδίδης] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex Scholiasta Thucydidis ad I. 122. KUST.

[l] ἀμέλειαν, μαλακίαν] μαλακίαν, ἀμέλειαν A.V.

[m] ὑπερφρόνησιν λέγει. ἤγουν τὴν ἀφροσύνην] ἀφροσύνην λέγει A.B.V.

ΚΑΤΑΦΡΥΑΤΤΟΜΑΙ] Vid. v. Ἅρματος. Phot. Ep. p. 78. Philemon Apoll. Lex. p. 844. TOUP.

ΚΑΤΑΧΑΛΩ] Καταλαλῶ V.

G [n] Ἡρόδοτος] VIII. 239, 3.

[o] εὐνοίῃ] εὐνοίᾳ B.E.

[p] ἐπείψας] ἐπείσας A.B.E.M. Ald. Bas. Mox καὶ post εἴτε om. A.B.V.E.M. Ald.

ΚΑΤΑ ΧΕΙΡΟΣ ΥΔΩΡ] Vide quæ notavimus supra ad v. Ἀπόνιπτρον. KUST.

[q] Καὶ τὸ ῥᾷστον] τὸ δὲ ῥᾷστα B.E.

[r] Εἰρήνη μὲν πρῶτον πάντων] Est versus anapæsticus; quem etiam citat Athenæus lib. VI. p. 268. ubi integrum H locum Teleclidis profert. KUST.

[s] πάντων] ἁπάντων A.B.V.E. Photius.

[t] χειρὸς] χειρῶν Photius.

[u] Φέρε, παῖ, στέφανον] Aristoph. Av. 463. Φέρε, παῖ, στέφανον· καταχεῖσθε. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχύ τις. Δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί; Vide ibi scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

A Ὁ δὲ λέγει·

[x] Δειπνήσειν μέλλομεν, ἢ τί;

Τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον [y] ἀπὸ [z] τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θέρμης.

Καταχειροτονίαν: Ἔθος ἦν Ἀθήνησι κατὰ τῶν ἀρχόντων καὶ κατὰ τῶν συκοφαντῶν [a] προβολὰς ἐν τῷ δήμῳ [b] γίνεσθαι. Εἰ δέ τις καταχειροτονηθείη, οὗτος
B εἰσήγετο εἰς [c] δικαστήριον. Οὕτω Δημοσθένης, καὶ Ὑπερίδης, καὶ Θεόφραστος.

Καταχειροτονῶ: Γενικῇ.

Καταχεῖταί μου ἀήρ.

Κατάχει τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκείῳ: Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος, ἵνα [d] λαμπρότερος γένηται. Εἰσὶ γάρ τινες, οἳ ἐν ἐλαίῳ ὁρῶντες μαντεύονται. Σμήχει οὖν τὴν ἀσπίδα, κατα-
C χέων τὸ ἔλαιον ἐπὶ τῆς χαλκῆς πτυχός· εἶτα φαιδρυνθείσης αὐτῆς, ἐνοπτριζόμενος [e] εἰς αὐτὴν λέγει, ὁρῶ ἐν αὐτῇ γέροντα ὑπὸ δειλίας φεύγοντα, καὶ οἷον μὴ δυνάμενον ὁρᾷν τὴν ἀσπίδα, διὰ τὴν [f] ἔκλαμψιν. Καὶ [g] Ὅμηρος·

Ὅσσε δ' ἀμερδεν
αὐγὴ [h] χαλκείης κόρυθος ἀπολαμπομένης.

[i] Εἶπεν ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδεῖν διακείμενον, τοῦ μάστιξι μᾶλ-
D λον, ἢ ἄνθεσιν ἐαρινοῖς καταχέεσθαι.

Καταχήνη: Κατάγελως. [k] Ἀριστοφάνης·

Δημοτική γ' ἡ γνώμη, καὶ καταχήνη
τῶν σεμνοτέρων ἔσται [[l] πολλή.] καὶ τῶν σφραγῖδας ἐχόντων.

Καταχλευάζω σε: Γενικῇ δέ.

Καταχλευάζοντες δὲ τῶν παρακλητικῶν λόγων οἱ στασιώδεις.

Καταχορδῶ:

Καταχορεύω: Γενικῇ. E

A Καταχρεμψαμένη: Καταπτύσασα.

Καταχωνεύω: Αἰτιατικῇ.

Καταχρῶμαι: Δοτικῇ.

Καταχρωννῦσα:

Κατάχυσμα: Ζωμὸς, παρὰ τὸ χέεσθαι. Οἷον κατάχυμα.

Καταχύσματα: Ἔθος ἦν Ἀθήνησιν, ὅτε νεώνητος οἰκέτης [m] εἰσάγοιτο εἰς τὴν οἰκίαν, τὸν δεσπότην ἢ τὴν
B δέσποιναν ἰσχάδων καὶ καρύων [n] πλῆθος καταχεῖν αὐτοῦ· ἃ καταχύσματα ἐκάλουν. Φασὶ δὲ καὶ [o] ἐπὶ τῶν πρῶτον πρεσβευόντων καὶ ἐπὶ τῶν θεωρῶν τοῦτο γίνεσθαι, ὅτε πρῶτον τοῦτο ἐποίουν.

Καταχύσματα: Ἔθος ἦν [p] Ἀθηναίοις, τῶν [q] νεωνήτων δούλων [r] τῶν πρῶτον εἰσιόντων εἰς τὴν οἰκίαν, ἢ ἁπλῶς τῶν ἐφ' ὧν οἰωνίσασθαί τι ἀγαθὸν ἐβούλοντο, [s] καὶ τοῦ νυμφίου παρὰ τὴν ἑστίαν τραγήματα [t] κατα-
C χέειν, εἰς σημεῖον [u] εὐετηρίας· ὡς καὶ Θεόπομπός φησιν ἐν [x] Ἡδυχάρει·

Φέρε σὺ τὰ καταχύσματα
ταχέως κατάχει [y] τοῦ νυμφίου, καὶ τῆς κόρης.
Εὖ πάνυ λέγεις.

Σύγκειται δὲ τὰ καταχύσματα ἀπὸ φοινίκων, κολλύβων, τρωγαλίων, [z] ἰσχάδων, καὶ καρύων, ἅπερ ἥρπαζον
D οἱ σύνδουλοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

[a] Φέρε νῦν, ἰοῦσ' εἴσω [b] κομίσω τὰ καταχύσματα
ὥσπερ νεωνήτοισιν [c] ὀφθαλμοῖς ἐγώ.

Καταψαίρουσι: Κινοῦνται.

Καταψευδομαρτυρησάμενος: Ἀντὶ τοῦ, παρασχὼν τοὺς [d] τὰ ψευδῆ μαρτυρήσαντας. Δημοσθένης ἐν τῷ [e] κατὰ Στεφάνου.

Καταψεύδομαι: Γενικῇ.

E Καταψήσας: Τῇ χειρὶ ὁμαλίσας. [f] Πολύβιος·

x Δειπνήσειν] δειπνήσας B. δειπνήσαι E.

y ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου μέθης καὶ θερμ.] Cum Wolfio legere mallim, ἀπό τε τῆς τοῦ οἴνου θερμότητος καὶ μέθης. Verba enim hæc transposita videntur. Apud Schol. hodie legitur, ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης: omissa voce μέθης. KUST.

z τε τῆς] τε om. A.B.V.E. In fine dedi θέρμης ex A.V. pro θερμότητος.

ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΝ: Ἔθος ἦν Ἀθ.] Ex Harpocratione.
F Vide etiam infra v. Κατεχειροτόνησε. KUST.

a προβολὰς] προσβολὰς B.E.

b γίνεσθαι] τίθεσθαι Harpocrat.

c τὸ δικαστήριον] τὸ om. A.V. Harpocrat. ms. Pal.

ΚΑΤΑΧΕΙ] Strabo p. 1043. TOUP.

ΚΑΤΑΧΕΙ ΤΟΥΛΑΙΟΝ ἘΝ ΤΩΙ ΧΑΛΚΕΙΩΙ: Ἀριστ.] Aristoph. Acharn. 1127. Κατάχει σὺ παῖ τοὔλαιον ἐν τῷ χαλκίῳ. Ἐνορῶ γέροντα δειλίας φευξούμενον. Vide ibi Schol. cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

d λαμπρότερος] λαμπροτέρα Schol.

G e εἰς αὐτὴν om. E. πρὸς αὐτὸν Schol.

f ἔκλαμψιν] ἔλλαμψιν Schol.

g Ὅμηρος] Apud Homerum Il. ν. 340. locus hic rectius sic legitur: Ὄσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπολαμπομενάων. KUST.

h χαλκείης] χαλκείη' E.

i Εἶπεν ἂν τὸν Βάκχον οὕτως ἰδ.—ἐαρινοῖς] Nescio, quid sibi voluerit is, qui verba hæc præcedentibus adtexuit, quoniam nec apud Scholiastam Aristophanis leguntur,
H nec ad locum hunc quicquam faciunt. KUST. οὕτως V. Addidi καταχέεσθαι in fine cum A.B.V.E.M. Ald.

k Ἀριστοφάνης] Eccles. 627.

l πολλὴ om. A.V.E.

ΚΑΤΑΧΡΕΜΨΑΜΕΝΗ: Καταπτ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 815.

ΚΑΤΑΧΥΣΜΑ] Schol. Aristoph. Av. 535.

m εἰσήγετο] εἰσάγοιτο A.B.V.E. Photius.

n πλῆθος] πλῆθος om. B. suprasc. E. Tum καταχεῖν V.

o ἐπὶ τῶν] ἐπιόντων V.

ΚΑΤΑΧΥΣΜΑΤΑ: Ἔθος] Ex Schol. Aristoph. Plut. 768. Vide etiam Harpocrationem h. v. itemque Demosthenem orat. 1. contra Steph. p. 617. qui moris hujus mentionem facit his verbis: Ἀλλ' αὐτὸς μὲν οὐκ ὤκνησε τὴν δέσποιναν γῆμαι, καὶ ἣ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχεε τόθ', ἡνίκ' ἐωνήθη, ταύτῃ συνοικεῖν. KUST.

p Ἀθηναίοις] παρ' Ἀθηναίοις B.V.E.

q νέων ἢ τῶν] νεωνήτων Valckenær. ad Ammon. p. 124. et sic Schol. Aristoph. Vitium sustulerat Petavius ad Themist. p. 559.

r τοῦ πρώτου εἰσιόντος] τῶν πρώτως εἰσιόντων A. τῶν πρῶτον εἰσιόντων V. et Schol. Aristoph.

s καὶ τοῦ ν.] ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ν. περὶ Schol.

t καταχέειν] κατέχεον V. Schol.

u εὐετηρίας] εὐεττηρίας V. εὐπορίας Schol.

x Ἡδυχάρει] ἐν Ἡδυχάρει A.V. Schol.

y τοῦ νυμφίου] τοῦ om. V.

z ἰσχάδων] καὶ ἰσχάδων A.V.

a Φέρε νῦν om. A.B.V.

b κομίσω τὰ καταχύσματα] Metri gratia legendum est κομίσω καταχύσματα, ut recte apud Aristophanem. KUST.

c ὀφθαλμοῖς ἐγὼ] ἀνδράσιν A.V. ἐγὼ om. B.

ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΜΑΡΤΥΡΗΣΑΜΕΝΟΣ: Ἀντὶ τοῦ, παρασχ.] Ex Harpocratione. KUST.

d τὰ ψευδῆ] καταψευδῆ V.

e περὶ στεφάνου] κατὰ στεφάνου A.B.V. Photius. Harpocr. καταψευδομαρτυρησάμενος c. Aphob. p. 846, 23. Καταψευδομαρτυρηθεὶς c. Steph. init. p. 1101. v. Taylor. ad De Coron. p. 178. Reisk.

f Πολύβιος] Lib. X. c. 18. KUST.

Τοὺς δὲ παῖδας [g]καθ' ἕνα προσαγόμενος καὶ καταψήσας, θαρρεῖν ἐκέλευε.

Καὶ [h]Φιλόστρατος·

Καὶ τὸ καταψῆσαι τοῦ ἵππου [i]τὰ ὦτα καὶ τὴν χαίτην.

ΚΑΤΑΨΗΦΙΖΕΤΑΙ: Γενικῇ. Κατακρίνει.

ΚΑΤΑΨΗΧΩ: Τρίβω, καὶ ὁμαλίζω. Αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΑΨΩΝ: Καταπραΰνων. [k]Ἀριστοφάνης·

Κἀυτὸς καταψῶν αὐτὸν ὥσπερ πωλίον.

Ὥσπερ πῶλον καταψῶντες, ταῖς χερσὶν ὁμαλίζοντες.

ΚΑΤΑΨΥΧΩ: Αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΑΙΒΑΤΗΣ ΖΕΥΣ παρ' Ἀθηναίοις· παρὰ τὸ καταβιβάζειν [l]τοὺς κεραυνούς. [m]Ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα τῶν [n]γυναικῶν.

ΚΑΤ' ΑΙΓΑΣ ΑΓΡΙΑΣ: Παροιμία λεγομένη ἐπὶ κατάρας. Κατ' αἶγας ἀγρίας τρέπειν τὰ κακά.

ΚΑΤΑΙΓΙΖΩ: Αἰτιατικῇ· τὸ βρέχω.

ΚΑΤΑΙΓΙΣ: Ἐπιφορὰ ἀνέμου σφοδροῦ. Λέγεται δὲ καὶ [o]ἡ ζάλη. Ἢ τὰ σφοδρὰ πνεύματα ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ.

ΚΑΤΑΙΓΙΣΑΣ: Κατασχίσας. [p]Οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς θεοῖς κατασχίζουσιν, ἵνα μή τις ἄρῃ.

ΚΑΤΑΙΔΕΙ: Καταισχύνει.

ΚΑΤΑΙΘΑΛΩΣΩ: Καταπρήσω, κατακαύσω.

[q]Καταιθαλώσω πυρφόροισιν ἀετοῖς.

ΚΑΤΑΙΝΕΣΑΝΤΟΣ: Συγκαταθεμένου.

[r]Τοῦ δὲ καταινέσαντος τὸ νῦν εἶναι, κατῄεσαν ὑπόσπονδοι.

[s]Πολύβιος·

Ὀλίγοι δέ τινες ἦσαν οἱ καταινέσαντες, [t]οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον.

Λέγεται δὲ ΚΑΤΑΙΝΟΥΝΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ [u]συγκατατιθέμενοι. [x]Σοφοκλῆς·

Καὶ καταίνεσον,
μήποτε προδώσειν τάσδ' ἑκών.

ΚΑΤΑΙΟΝΟΥΣΙ: Βρέχουσιν, ἀντλοῦσιν, ἀλείφουσιν.

[y]Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος [z]τρόπος καμάτων λύσεως, ἐκ τῶν κατὰ [a]κεφαλῆς καταιονήσεων, ὅ ἐστι καταντλήσεων. Αἱ γὰρ ἐμβάσεις, περικεχυμένου πάντοθεν τοῖς πόροις τοῦ ὕδατος, φράττουσι τὴν τῶν ἱδρώτων ἔκκρισιν, καθάπερ ἂν εἴ τις ἠθμὸς εἰς ὕδωρ βληθείς.

ΚΑΤΑΙΡΕΟΜΕΝΟΣ:

Ὡς δὲ φεύγων κατελαμβάνετο ὑπὸ ἀνδρὸς Πέρσεω, καὶ ὡς καταιρεόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἔμελλε συγκεντηθήσεσθαι.

[b]Ἡρόδοτος.

ΚΑΤΑΙΡΟΝΤΕΣ: Καταπλέοντες.

[g] καθ' ἕνα] πρὸς ἕνα B.E. pr.

[h] Φιλόστρατος] De Vit. Apoll. lib. II. cap. 5. pag. 97. KUST.

[i] καὶ τὰ ὦτα] καὶ om. A.B.V.

ΚΑΤΑΨΗΧΩ] Themist. p. 190. Hard. πῶλον καταψήχειν, leg. καταψήχειν. Dio Chrys. p. 133. TOUP. Καταψύχω E.M. In fine Αἰτιατικῇ om. A.B.E.

[k] Ἀριστοφάνης] Pac. 74.

ΚΑΤΑΙΒΑΤΗΣ ΖΕΥΣ παρ' Ἀθην.] Aristoph. Pac. 42. Τοῦτ' ἐστὶ τὸ τέρας οὐ Διὸς Καταιβάτου. Vide ibi veterem enarratorem, cujus verba Suidas hic descripsit. Ceterum, verum est, si sensum spectes, Jovem Καταιβάτην dici παρὰ τὸ καταβιβάζειν τὸν κεραυνόν, quoniam Jupiter fulminans sic apud Athenienses appellabatur: at, si rationem etymologiæ habere velis, idem falsum est. A καταβιβάζειν enim non potest deduci καταιβάτης, sed καταβιβαστής. Quare simpliciter dicendum est, Jovem Καταιβάτην dici a καταβαίνειν, i. e. *descendere*, quod, cum fulmina cœlo caderent, ipse Jupiter descendere vulgari sermone diceretur: eodem modo, quo regem adesse dicere solemus, cum exercitus ejus adest. KUST.

[l] τὸν κεραυνόν] τοὺς κεραυνοὺς A.V. Schol.

[m] Ἢ ἀπὸ τοῦ καταβαίνειν δι' ἔρωτα γυν.] Hæc de sensu comico et jocoso quo Aristophanes vocem illam accepisse videtur, intelligenda sunt. Alioqui falsum erit, quod Scholiasta hic tradit, quoniam veteres non alium agnoverunt Jovem Καταιβάτην, quam qui fulmina cœlo mitteret. KUST.

[n] γυναικῶν] τῶν γυναικῶν A.V. Schol. τῶν χθονίων γυναικῶν Schol. ed. Bekker.

ΚΑΤ' ΑΙΓΑΣ] Vid. Bochart. Hieroz. I. p. 661, 30. HEMST. αἶγας om. V. Mox τὰ ante κακὰ om. V. Vid. not. ad Hesych.

[o] ἡ—ΚΑΤΑΙΓΙΔΕΣ om. Photius.

[p] Οἱ γὰρ ἀνατιθέντες τοῖς Θεοῖς] Ex Hesychio post ἀνατιθέντες addenda est vox ἱμάτια, quæ incuria librariorum proculdubio excidit. Vide quæ diximus supra ad v. Ἀγρεῖφνα, ubi locum hunc illustramus. KUST. Insere τι cum Photio.

ΚΑΤΑΙΔΗΙ: Καταισχύνῃ] Καταιδεῖ: καταισχύνει A.B.V.E. Photius. Lex. Seg.

[q] Καταιθαλώσω] Aristoph. Av. 1248.

ΚΑΤΑΙΝΕΣΑΝΤΟΣ] Καταινέσαντος V. Tum συγκατατιθεμένου B.

[r] Τοῦ δὲ καταινέσαντος] Hunc locum non intellexit interpres. Ita enim reddit: *Cum autem assensu suo rem probasset, fide data et accepta in urbem redeunt.* Atqui, mi homo, τὸ νῦν εἶναι, est, *in præsentia*. Lucian. de Merced. Conduct. Τὸ δὲ νῦν εἶναι, ἱκανὸν ἦν ὑποδεῖξαι, ὡς οὐδ' εἰ διὰ ταύτην λέγοντες ἀποδίδοσθαι τὴν πρόφασιν ἀληθεύοιεν ἄν. *In præsentia satis fuit ostendisse, neque eos verum dicere, qui hac de causa se ipsos vendidisse prædicant.* Quare locum Suidæ ita interpretandum esse censeo: *Cum vero assensum suum pro tempore dedisset, fide data et accepta in urbem redeunt.* Est autem hoc fragmentum Polybio, si quid judico, adsignandum. Nihil vero notius apud Græcos quam τὸ νῦν εἶναι, ἑκὼν γε εἶναι, quibus addo tertium, nemini, quod sciam, observatum, σέ γε εἶναι· *quod ad te attinet.* Atque hinc explicandus locus Sophoclis, quem nemo criticorum intellexit. Est autem Œdip. Col. 1186. ὡς ΜΗΔΕ δρῶντά σε Τὰ τῶν ΚΑΚΙΣΤΑ ΔΥΣΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ, πάτερ, Θέμις, ΣΕ Γ' ΕΙΝΑΙ, κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς. *Ut etiamsi adversus te ille sceleratissime et impientissime fecerit, pater, non fas sit tamen, quod te attinet, illi male rependere.* Ita legendus et vertendus iste locus. Addo quartum, τὸ τήμερον εἶναι, apud Alciphr. Ep. I. ubi vide Bergler. et apud Aristid. vol. I. p. 275. edit. Jebb. Vide viros doctos ad Tho. Magistrum p. 845. edit. Lug. Bat. 1757. Confer Platon. in Cratylo p. 25. edit. Fischer. Ita quoque Basilius in lib. de Quomodo legendi Græcorum libri, p. 91. ed. Grot. Καὶ μηδένα Φαιάκων ΈΝ ΤΩΙ ΤΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ἄλλό τι ἂν εὔξεσθαι μᾶλλον, ἢ Ὀδυσσέα γενέσθαι, καὶ ταῦτα ἐκ ναυαγίου περισωθέντα. Vide et p. 108. TOUP.

[s] Πολύβιος] Καὶ Πολύβιος A. Fr. Gramm. 12.

[t] οἱ δὲ πλείονες] Vide supra v. Ἀλογιστία. KUST.

[u] συγκαταθέμενοι] συγκατατιθέμενοι A.V.

[x] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1633.

ΚΑΤΑΙΟΝΟΥΣΙ] Καταιονῶσι V.

[y] Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος καμάτων λ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Athenæi lib. I. p. 24. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[z] τρόπος] τόπος B.E.M.

[a] κεφαλῆς] κεφαλὴν A. κεφαλῶν V.

[b] Ἡρόδοτος] ἀπὸ τοῦ αἱρῶ Ἡρόδοτος E.M. Ἡρόδοτος om. A. B.V. Locus est VI. 29.

ΚΑΤΑΙΡΟΝΤΕΣ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Jud. Vocal. c. 2.

Κατ' αἶσαν: Κατὰ τὸ προσῆκον. A

Καταισχύνω: Αἰτιατικῇ. Καὶ Καταισχῦναι.

Καταιτιῶμαι: Αἰτιατικῇ.

Καταῖτυξ: Εἶδος [c]περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον· [d]καταιφερής.

Κατεάγη: Καὶ Κατεαγότα, κεκλασμένα.

Κατεαγότων:

[e]Αὕτη τοίνυν ἡ προθυμία ἐνίοις τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ ἅμα διεφθαρμένων τὰς διανοίας, ἐπὶ [f]κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολύν. B

Κατεβαυκάλισε: Κατεκοίμισε.

Κατεβλακευμένως: Βραδέως, καὶ τρυφερῶς. Βλὰξ γάρ ἐστιν, ὁ μαλθακευόμενος ἐν ὑποκρίσει τὸ σῶμα. Καὶ Βλακεία, ἡ μεθ' ὑπεροψίας ὁμιλία.

Κατεβόα: Κατηγόρει, ἐμέμφετο.

Πολλὰ δὲ τοῦ δήμου τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν αὐτοκρατόρων κατεβόα. C

Κατεβρόχθισε: Κατέπιε.

Κατεγήρασαν: Ἐχρονοτρίβησαν.

Καὶ αἵ γε πεμφθεῖσαι κατεγήρασαν ἐν τῇ Τροίᾳ, τῶν διαδόχων μὴ ἀφικνουμένων.

Κατεγκαλῶ: Γενικῇ.

Κατεγκρατεύομαι: Αἰτιατικῇ.

Κατεγλώττιζε: Κατεφλυάρει, κατηγόρει, ἐλοιδόρει. D

Κατεγλωττισμένον: [g]Ἀριστοφάνης.

[h]Καὶ θηλυδριώδεις, καὶ κατεγλωττισμένον. A

[i]Ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις [k]μεμιγμένον. Γλῶττα δέ ἐστι καὶ ἡ λέξις. Κυρίως δὲ [l]κατεγλωττισμένον ἐστὶ τὸ ἔγγλωττον φίλημα. Καὶ [m]Φιλόστρατος·

Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος λόγων ἰδέαν ἐπήσκησεν, οὐ τὴν διθυραμβώδη καὶ φλεγμαίνουσαν ποιητικοῖς ὀνόμασιν, οὐδ' αὖ κατεγλωττισμένην καὶ [n]ὑπεραττικίζουσαν· ἀηδὲς γὰρ τὸ ὑπὲρ τὴν [o]μετρίαν Ἀτθίδα ἡγεῖτο· οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἐδίδου, οὐδὲ διῆγε τοὺς λόγους, B οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσεν, οὔτε περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους· ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, οἶδα, ἔλεγε, καὶ δοκεῖ μοι, καὶ ποῖ φέρεσθε; καί, χρὴ εἰδέναι. Καὶ δόξαι βραχεῖαι, καὶ ἀδαμάντιναι, κύριά τε ὀνόματα καὶ προσπεφυκότα τοῖς πράγμασι· [p]καὶ τὰ λεγόμενα ἠχὼ εἶχεν, ὥσπερ ἀπὸ [q]σκήπτρου θεμιστευόμενα.

Κατεγοήτευσε:

Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην: Ἀντὶ τοῦ ἔπειτα ἐγὼ μετὰ ταῦτα [r]ἐξηγέρθην. Ἐπὶ τῶν ψευδομένων. [s]Εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου Ναυμαχήσας [t]κατέδυσα C ναῦς ιγ'· ἐπιφέρει ὁ Ἡρακλῆς·

Κᾆτ' ἔγωγ' ἐξηγρόμην.

Σκώπτων Διόνυσον, καὶ ἐγώ, φησίν, ἀνέστην ἐξ ὀνείρων, δηλῶν, ὅτι ταῦτα ὄναρ ἔπραξεν. Οἱ δὲ τὸν Διόνυσόν φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἐπίτηδες ψευδομένων [u]ἐπιλεγόντων τοῦτο, [x]καθὸ δηλοῦνται, ὅτι ἐνυπνίῳ ἔοικε τὸ λεγόμενον. D

Κατέγραφον:

[y]Πυθόμενοι [z]δὲ ταῦτα οἱ Συβαρῖται κατέγραφον ἑαυτοῖς εὐδαι-

ΚΑΤ' ΑΙΣΑΝ] Il. γ'. 59. et Schol.

ΚΑΤΑΙΤΥΞ: Εἶδος περικεφ.] Vide Schol. Hom. Il. κ'. 258. KUST.

[c] περικεφαλαίας] περικεφαλάιας V.

[d] περιφανῆ] καταφ\~. A. καταφανῆ B.E. corr. καταφανὴς V. Reposui καταιφερὴς ex Photio. Etymol. M. p. 494, 29. καταιφεροῦς.

ΚΑΤΕΑΓΗ] Aristoph. Vesp 1419.

ΚΑΤΕΑΓΟΤΩΝ] Κατεαγότων bis B.E.

[e] Αὕτη τοίνυν ἡ] Hic locus decerptus est ex Damascio in Vita Isidori, ut nos docet Photius in Excerptis, p. 1045. Hinc autem Excerpta Photiana, quæ manifesto laborant, nonnihil suppleri atque ampliari poterunt. TOUP.

[f] κωμῳδίαν] κωμῳδίᾳ V.

ΚΑΤΕΒΑΥΚΑΛΙΣΕ] Κατεβαυκάλησε A.V. Hesych. Tum κατεκοίμησε Photius. F

ΚΑΤΑΒΕΒΛΑΚΕΥΜΕΝΩΣ: Βραδέως καὶ τρυφ.] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex enarratore Comici ad Plut. 325. KUST. Ordo literarum scribi jubet Κατεβλακευμένως. HEMST. Refer ad Aristoph. Plut. 325. ubi nunc legitur καταβεβλακευμένως. Priorem iambici partem correxit Bentleius in fr. Callimachi 233. et Suid. v. Συντεταγμένως. Vid. Budæi Comm. p. 77. qui citat καταβεβλακευμένως, et H. Steph. Thes. I. p. 743. qui scribit κατεβλακευμένως. Ambo ex Aristophane. De voce βλὰξ Eustath. Hom. Od. α'. p. 39, 45. BURN. Κατεβλακευμένως V. Vid. Aristænetum Boissonadii p. 608. G

ΚΑΤΕΒΟΑ] Citat Toupius Photii Bibl. p. 1076. Καταβοῶν δὲ τῶν αἰσθήσεων πάντων, μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς ἀκτικῆς κατεβόα.

ΚΑΤΕΒΡΟΧΘΙΣΕ] Vid. Aristoph. Av. 503.

ΚΑΤΕΓΛΩΤΤΙΖΕ: Κατεφλ.] Vide supra v. Καταγλωττίζειν. KUST. Pertinet ad Aristoph. Ach. 379.

[g] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 138. Confer Equit. 351. KUST. H

[h] Καὶ θηλ.] καὶ om. A.V.E.

[i] Ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώσσαις μεμιγμένον] Hæc interpretatio non convenit loco Aristophanis, quem Suidas hic adducit, quoniam ibi τὸ κατεγλωττισμένον potius significat *illecebras et suavia mera spirans*; quam significationem a vocabulo isto non esse alienam nemo negabit, cui in mentem venerit, Græcos omnem odorum et unguentorum suavitatem, itemque oscula mollia et lasciva καταγλωττίσματα appellare, ut testis est Suidas supra v. Καταγλωττίσματα. Ceteroqui fateor, τὸ κατεγλωττισμένον interdum eam habere significationem, quam Suidas ei hic tribuit; E eoque sensu manifeste capitur ab Eunapio in Vita Libanii, ubi scriptor iste inquit: Παιδείας ὑπερβολὴν καὶ ἀναγνώσεως ἐστιν εὑρεῖν ἐν τοῖς λόγοις, λέξεσι κατεγλωττισμέναις ἐντυγχάνοντα. Id est, *Eruditionem excellentem et multiplicem lectionem in scriptis ejus reperiet, quisquis in dictiones peregrinas et inusitatas [ab eo usurpatas] inciderit.* Hunc locum acceptum refero Thomæ Reinesio, qui eum Var. Lect. lib. III. p. 428. adducit, ut hanc ipsam vocis κατεγλωττισμένον significationem probet. KUST. Vid. Bast. F in Addend. ad Gregor. de Dial. p. 906. Boissonad. ad Eunap. p. 405.

[k] μεμιγμένον] καταμεμιγμένον Schol. Aristoph. Thesm.

[l] ΚΑΤΕΓΛΩΤΤΙΣΜΕΝΟΝ ἐστι] Statim delevi ἀντὶ τοῦ πολλαῖς γλώτταις μεμιγμένον cum A.B.V.E. et Schol. Aristoph. Thesm.

[m] Φιλόστρατος] De Vita Apollon. lib. I. c. 13. KUST.

[n] ὑπεραττικίζουσαν] ὑπερακοντίζουσαν B.E.

[o] μετρίαν] τὴν μετρίαν A.B.V.E.

[p] καὶ τὰ λεγόμενα] Hæc verba leguntur etiam supra v. G Ἠχὼ, et v. Θεμιστεύσαντες. KUST.

[q] σκήπτρου] Leg. σκηπτοῦ, *fulmine*. Vid. supr. Θεμιστεύσαντες. REINES.

ΚΑΙΤ' ΕΓΟΓ' ΕΞΗΓΡΟΜΗΝ: Ἀντὶ τοῦ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 51.

[r] ἐξηγέρθην] ἐγὼ ἐξηγέρθην A.V.

[s] Εἰρηκότος γὰρ] Apud Aristophanem loco laudato aliter hodie legitur; quem confer. KUST.

[t] κατέδυσα] κατέδησα A.V. H

[u] λεγόντων] ἐπιλεγόντων A.B.V. Schol.

[x] καθὸ δηλοῦνται] Vel scribendum est καὶ δηλοῦντων, vel, ut enarrator Comici habet, καθὸ δηλοῦται. KUST.

[y] Πυθόμενοι δὲ ταῦτα οἱ Συβαρ.] Fragmenti hujus sensus pendet ex Oraculo, Sybaritis olim reddito, quod exhibet Stephanus Byzantius v. Σύβαρις. Vide etiam supra v.

A μονίαν δι' αἰῶνος. [a]Μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρενῶν ἐς τοσοῦτον, ὡς ἀνθρώπους προτιμῆσαί ποτε θεῶν.

Κατεγγυᾶν: Παραδιδόναι.

Καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα γυναῖκα αὐτῷ [b]κατεγγυᾶν· αἱρεῖσθαι οὖν, ὃ βούλεται, συγγενείας τε, καὶ δουλείας, καὶ ῥᾳδίως τεύξεσθαι τοῦ σεμισθέντος ἀμείνονος.

Κατεδάρθη: Κατεκοιμήθη.

Κατεδαφίζω: Αἰτιατικῇ.

B Κατέδει: Ἐδέσμει. [c]Ἰώσηπος·

Καὶ κατέδει τούτων τοῖς κλήμασι κατὰ τὸ ἰσχυρότατον.

Κατεδηδεσμένος: Καταβεβρωμένος.

Κατεδηδοκώς: Καταβεβρωκώς.

Κατεδημαγώγησε: Κατεστρατήγησε, καὶ ἦρξε τοῦ δήμου. Ἀρριανός·

Τῷ τε στρατηγήματι τῷδε μάλιστα φιλανθρώπῳ φανέντι κατεδημαγώγησεν, οὐκ ἀπιστεῖν αὐτῷ καὶ πολεμοῦντι τοὺς περιοίκους.

C Κατεδικάσθη: Κατεδίκασε.

Κατεδόξαζον: Ἀπείκαζον, ἐνόμιζον.

Τοὺς δὲ περισωθέντας κατεδόξαζον εἶναι περὶ δισχιλίους.

Κατέδων: Κατεσθίων.

Κατέδραθε: Κατεκοιμήθη.

Κατέδραμον: Αἰτιατικῇ.

Κατέδυ:

Ὁ δὲ ἐν Καρχηδόνι τὸν βίον κατέστρεψε, καὶ ἐνταῦθα κατέδυ.

E Κατέθεον: Ἐξεπόρθουν, ἐλῄζοντο.

[d]Οἱ δὲ Κελτοὶ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν.

Κατέθει: [e]Κατέτρεχε.

Κατέθορε: Κατεπήδησε.

Κατεκάλει:

Ὁ δὲ πανταχόθεν κατεκάλει τοὺς περισταζομένους τῶν Ἀθηναίων.

Ἀντὶ τοῦ ἐφώνει.

D Κατέκανεν: Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσε. [f]Ξενοφῶν·

A Ὁ δὲ Κῦρος ἄρκτου ποτὲ ἐπιφερομένης οὐκ [g]ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη [h]ἀπὸ τοῦ ἵππου, καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς ἔτι εἶχε· τέλος δὲ κατέκανε.

Κατ' ἐκεῖνο δὴ καιροῦ, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐτεθνήκει:

Κατεκήλησαν: Κατεπράϋναν.

Κατεκλίνομεν: Ἀντὶ τοῦ ἀνεκλίνομεν. Οὕτως [i]Ἀττικοί. [k]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

B Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα—καθωσιώθη—
κατεκλίνομεν τὸν Πλοῦτον, ὥσπερ εἰκὸς ἦν.

Ἡ κατὰ, ἀντὶ τῆς ἀνά.

Κατέλαβεν: [l]Ἐπέλαβεν, ἐπέσχε τῆς ὁρμῆς.

[m]Καὶ σφέας Ἀλέξανδρος κατέλαβε σοφίῃ, χρήματα δοὺς πολλὰ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀδελφεήν.

Κατελάσας: Συνουσιάσας. Ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων.

C Κατέλεκτο: Κατεκοιμήθη.

Κατέλευσαν: Ἐλίθασαν.

Κατέληξε: Κατέπαυσε.

Κατέλυεν: Ἔμενεν.

Εἰς τὸ δωμάτιον, οὗ δὴ κατέλυε, γεγονότα.

Κατεμελίτωσεν: Ἡδύτητος ἐπλήρωσεν. [n]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οἷον κατεμελίτωσε τὴν λόχμην ὅλην.

E Κατ' ἐμοῦ ὤμνυον: Ὁ ποτὲ ζηλωτὸς καὶ περίβλεπτος, νῦν ὅρκος γέγονα τοῖς πάλαι θαυμάζουσι. Κατὰ γὰρ τῶν ἐμῶν ὀμνύουσι συμφορῶν.

Κατεμπορεύομαι: Γενικῇ.

Κατεμωκῶντο: Ἐχλεύαζον.

Οἱ δὲ τὴν [o]ματαίαν αὐτῶν κατεμωκῶντο πολιορκίαν.

Κατέναντι: [Ἐναντίον].

D Κατενεμήσατο: Κατέφαγε.

Κατενήνεκται: [[p]Κατήχθη.]

Ἄμυξις μαίνεται. KUST. Hæc Æliani stylum plane redolent, et sumta videntur ex ejus libris περὶ Προνοίας. HEMST.

[z] δὲ—Συβαρῖται] γὰρ—Συβαρεῖται V. qui mox om. ἄν.

[a] Μὴ γὰρ ἂν ἐκπλεύσειν τῶν φρ.—προτιμῆσαί ποτε Θεῶν] Hæc leguntur etiam supra v. Ἐκπλεύσειν. KUST.

[b] κατεγγυῷ] κατεγγυᾶν A.V. Mox τεύξασθαι A.

F ΚΑΤΕΔΑΡΘΗ] Schol. Platon. p. 6. Κατέδαρθεν: κατεκοιμήθη. Vid. infra κατέδραθε.

ΚΑΤΕΔΕΙ] κατέδει E. qui mox ἰσχυρότερον.

[c] Ἰώσηπος] Antiquit. Judaic. lib. V. c. 10. p. 162. ubi de Samsone et Dalila verba sunt. KUST. V. 8, 11.

ΚΑΤΕΔΗΔΕΣΜΕΝΟΣ] Vide Schol. Platon. p. 13.

ΚΑΤΕΔΗΔΟΚΩΣ] Aristoph. Pac. 386.

ΚΑΤΕΔΟΞΑΖΟΝ] v. Εἰκότα. TOUP.

ΚΑΤΕΔΑΡΘΕ] Κατέδραθε A.V.

ΚΑΤΕΔΡΑΜΟΝ] Κατέδραθεν A.

G [d] Οἱ δὲ Κελτοὶ] Vid. Κελτοί. REINES.

[e] Κατέτρεχε] κατέτρεχεν V.

ΚΑΤΕΘΟΡΕ] Initium gl. feci cum A. et Photio.

[f] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. I. (9, 6.) p. 267. ut Pearsonius observavit. KUST.

[g] ἔτρεσεν] ἔτρωσεν B.E. pr.

[h] ὑπὸ τοῦ ἵππου] Lege ἀπὸ τοῦ ἵππου, ut apud Xenophontem. KUST. Sic A.B.V.E.

H ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΟ ΔΗ ΚΑΙΡΟΥ, ΕΝ ᾯ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΤΕΘΝΗΚΕΙ] Hæc verba non reperiuntur apud Xenophontem, quæ proinde loco huic temere adsuta crediderim. KUST. Hæc novum sejunctumque a præcedentibus articulum faciunt. Κατ' ἐκεῖνο etc. HEMST. Novus statuendus articulus. Κατ' ἐκεῖνο etc. Quibus verbis, sunt enim decerpta ex historico quodam Gr., docere voluit Suidas, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ dici pro κατ' ἐκεῖνον χρόνον, vel ἐν ἐκείνῳ χρόνῳ vel καιρῷ. BOS. Et sejuncta sunt a superioribus in V.

[i] Ἀττικοί] Ἀττικοὶ A. Mox ἐπεὶ—καθωσιώθη accedunt ex A.B.V.

[k] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 662.

[l] Ἐπέλαβεν] προέλαβεν A.V.

[m] Καὶ σφέας] Herodot. V. 21. HEMST.

ΚΑΤΕΛΑΣΑΣ: Συνουσιάσας] Hoc sensu vox ista accipitur apud Aristoph. Pac. 710. et Eccles. 1074. KUST.

ΚΑΤΕΛΕΚΤΟ] Homerus Il. ι. v. 658. KUST.

ΚΑΤΕΛΕΥΣΑΝ] Vid. οὐχ εἷλον τ' ἀνέσχετο. HEMST.

[n] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 225. Mox ὅλην om. V.

ΚΑΤ' ΕΜΟΥ ΩΜΝΥΟΝ. Ὁ ποτὲ] Respexit Suidas ad Psalm. CI. 8. Καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον. Quod et recte monuit vir summus in Casaubonianis. Quæ vero sequuntur, videntur esse ex commentatore aliquo in locum Psalmographi. Et notanda verba, quia pulcherrima sunt, et sensum quidem elegantiorem atque exquisitiorem præferunt. *Ego quondam felicissimus et dignitate conspicuus, nunc jusjurandum factus sum illis, qui me ante suspiciebant. Per meas enim calamitates jurant.* TOUP. V. in marg. habet Δαδ. Sumptus locus est ex Theodoreto.

[o] ματαίαν] Hanc lectionem ex antiquissimo ms. Paris. A. revocavi; cujus loco in duobus aliis mss. et in omnibus editt. præcedentibus inepte scriptum est μάζαν. [Sic B.V.E.] KUST.

ΚΑΤΕΝΑΝΤΙ] Vid. Platon. Charmid. p. 155 D. Mox ἐναντίον om. A.B.V.

ΚΑΤΕΝΕΜΗΣΑΤΟ] Vid. not. ad Hesych.

[p] Κατήχθη] ἤχθη E. cum brevi lacuna ante initium v. Deest κατήχθη A.V.

A **Κατ' ἐνόπλιον**: Εἶδος ῥυθμοῦ, πρὸς ὃν ὠρχοῦντο σείοντες τὰ ὅπλα. Ἡ ἐνόπλιος, ὁ ἀμφίμακρος· ὃς καὶ [q]**Κουρητικὸς** καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τὰ εἰς τοὺς Κούρητας γινόμενα μέλη τούτῳ τῷ ῥυθμῷ γίνεσθαι.

Κατενῶπα: Εἰς πρόσωπον.

Κατεντευκτήν: [r]Κατεντυγχάνουσαν. Καὶ **Κατεντευκτὴς**, κατήγορος. Ἐπὶ δὲ τοῦ Ἰώβ·

[s]Ἵνα τί με ἔθου κατεντευκτήν σου;

B Οὐκ αὐτὸς κατὰ Θεοῦ ἐτύγχανε· μὴ γένοιτο. Τίνι γὰρ εἶχεν ἐντυγχάνειν; ἀλλὰ λέγει, ἵνα τί δι' ἐμὲ τὸ ὄνομά σου βλασφημεῖται; ἐδεδίει γὰρ [t]τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν.

Κατεντευχθέντα: Κατεντυχηθέντα.

Κατεντυγχάνω: Δοτικῇ.

Κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος: Προμηθῶς βουλευσάμενοι.

C [u]Διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος, παρῃτήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον, συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας.

Κατεξανιστάμενος:

Ταύτας δὲ δωροφορῶν, καὶ [x]κατεξανιστάμενος, τοὺς χορηγίους [y]ἑτοίμους [z]παρεσκεύασε συναγωνιστάς.

Καὶ **κατεξανίσταμαι**: Γενικῇ.

Κατεπαγγέλλω: Δοτικῇ.

D **Κατεπᾴδουσα**: Πρὸς αὐτὸν αἱμύλως διομιλοῦσα.

Ἡ δὲ κατεπᾴδουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίσαρος ἐς αὐτὸν εὔνοιαν, ταχὺ μάλα διαθέλγουσα τὸν βασιλέα [a]τοῖς λόγοις [b]πρὸς [τὴν] ἐς τὸν Ἰουλιανὸν διάθεσιν [c]ἐνέφυσε τῷ βασιλεῖ.

Καὶ μετὰ δοτικῆς.

Κατεπάλαισε: Κατηγωνίσατο, κατεπολέμησε.

Κατεπάλμενος: Ἐφορμήσας. Δύο προθέσεις παρείληφεν Ὅμηρος, κατὰ καὶ [d]ἐπί.

Κατεπαλύνω: Αἰτιατικῇ.

Κατεπανίσταμαι: Γενικῇ.

Κατεπαίρομαι: Γενικῇ.

Κατεπερπερεύετο: Ἐχαριεντίζετο. **Πέρπερος** γὰρ ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος, ὁ λάλος, καὶ προπετὴς, καὶ μηδὲν μετὰ λογισμοῦ ποιῶν.

Κατεπίμπρατο: [[e]Κατεκαίετο.]

Κατεπλάγη: Αἰτιατικῇ.

Κατεπτήχασι: Συνεστάλησαν.

Κατεπίττωσαν: [f]Πίσσῃ ἔχρισαν.

Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν κατεπίττωσαν καὶ ἀπέκτειναν καταπρησθέντα.

Κατεπιχειρῶ: Γενικῇ.

Κατεπόθη: Διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Κατέρραξας: Κατὰ τοῦ ἐδάφους ἔβαλες. Μεταφορικὸς ὁ λόγος. [g]Δαβίδ·

Ἐπάρας κατέρραξάς [h]με.

Κατεργάζεται: Ἀναιρεῖ, φονεύει.

C Ὁ δὲ τῇ αἰχμῇ διαπείρων τὸ μετάφρενον, κατεργάζεται.

Κατεργάσασθαι: Ἀντὶ τοῦ [i]καταπονῆσαι. Θουκυδίδης.

Κατερεύγομαι: Γενικῇ.

Κατέρεψεν: Ἐστέγασεν, ἢ ἐστεφάνωσε.

Κατερεῖν: Διαλοιδορήσασθαι.

Ἡ μὲν συγκρύψειν τὸ πρῶτον, [k]καὶ μὴ κατερεῖν, ἢν μὴ ἀρέσκῃ.

D **Κατερείπω**: [l]Αἰτιατικῇ. [m]**Καταριπόω** δέ.

Κατερρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως [n]ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Ζήτει ἐν τῷ **Φενάκη**.

Κατερυθριωμένου:

[o]Τὸ δ' ἐναντίον κατερυθριωμένου τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου, καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν [p]ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς [q]σφῶν αὐτῶν ἀσφαλείας.

E **Κατερρικνωμένον**: Συνεστραμμένον, καμπύλον γενόμενον, ἐρρυτιδωμένον.

ΚΑΤ' ΈΝΟΠΛΙΟΝ· Εἶδος] Ex Schol. Aristoph. Nub. 651. ἐνόπλιος B.V.

[q] ΚΟΥΡΗΤΙΚΟΣ] Κουρητὸς V. Κρητικὸς Schol.

ΚΑΤΕΝΩΠΑ] Il. ό. 320.

[r] Κατεντυγχάνουσαν] Schleusnerus in Lex. V.T. corrigit κατεντυγχάνοντα. Sed vulg. tenet Photius.

[s] Ἵνα τί με ἔθου] Hæc sunt verba τῶν LXX. Jobi c. VII. circa finem. KUST.

[t] τὴν παρὰ Θεοῦ ἐγκατάλειψιν] Sic locum hunc ex mss. emendavi, qui in prioribus editt. ita legitur, τὴν περὶ (sic B.E.) Θεοῦ ἐγκατάληψιν. (sic V.) KUST.

ΚΑΤΕΝΤΕΥΧΘΕΝΤΑ] Sic etiam legitur in Lexico Photii inedito. At Hesychius habet, κατευχθέντα, κατευτυχηθέντα: cui lectioni litterarum series refragatur. KUST.

G [u] Διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλ.] Hoc fragmentum Valesius Polybio tribuit. KUST. Fr. Histor. 53. ubi vide Schweighæuser.

[x] κατεξανιστάμενος] Scribe κατεξ. τῶν ἐχθρῶν, τοὺς χορηγίους. TOUP.

[y] ἑτοίμους] An ἑτοίμως? HEMST.

[z] παρεσκεύασε] παρεσκεύασαι B.

[a] τοῖς λόγοις πρὸς τὴν] Scribe τοὺς λόγους, προστροφῇ. TOUP.

[b] πρὸς τὴν] πρὸς A.V.E. πρὸς B. τὴν om. omnes.

[c] ἐνεφύσησε] ἐνέφυσε A.B.V.

ΚΑΤΕΠΑΛΑΙΣΕ] Aristoph. Ach. 710.

ΚΑΤΕΠΑΛΜΕΝΟΣ] Homerus Il. λ'. v. 94. KUST.

[d] ἐπί] Adde cum Schol. Ven. τῆς ἑτέρας ἀρκούσης.

[e] Κατεκαίετο om. A.B.V. κατεκάη E.

ΚΑΤΕΠΙΤΤΩΣΑΝ] Dion. Chrys. p. 530. TOUP.

[f] Πίττῃ] πίσσῃ A.V.

[g] Δαβὶδ. Ἐπάρας κατέρραξάς με] Psalm. CI. 11. ad quem locum Theodoretus p. 799. Ὑψηλὸν γάρ με δείξας, F καὶ περίβλεπτον ἀποφήνας, ἐξαίφνης ἀπέρριψας. τὸ γὰρ κατέρραξας ἐκ μεταφορᾶς τέθεικε τῶν ἐπαιρόντων εἰς ὕψος τι, καὶ κατὰ τοῦ ἐδάφους καταρρηγνύντων. KUST. Δαβὶδ om. V.

[h] με] om. B.V.E.

[i] καταπονῆσαι] An potius ταπεινῶσαι? Sic enim Scholiasta Thucydidis vocem hanc duobus in locis [VI. 11. 33.] interpretatur. KUST. In καταπονῆσαι consentit Photius. Ad Thucyd. IV. 85. spectare putat Schleusnerus.

ΚΑΤΕΡΕΙΝ] Themist. p. 147. ed. Hard. Aristoph. Ran. 301. Mox del. τό. TOUP.

[k] καὶ μὴ] καὶ om. V.

[l] Καταβάλλω] αἰτιατικῇ A.V. καταβάλλω punctis notatur in E.

[m] ΚΑΤΕΡΙΠΟΩ] καταριπόω A.V.E.

ΚΑΤΕΡΡΥΗΚΥΙΩΝ γυναικῶν] Locum hunc mutilavit Suidas, quem integrum leges apud Scholiastam Aristoph. ad Plut. 271. KUST.

[n] ἀπατουσῶν] ἀπατῶσι E.

[o] Τὸ δ' ἐναντίον κατερυθ. τοῦ βασ.] Fragmentum hoc Po- H lybio tribuit Valesius. KUST. Temere, ut videtur Schweighæusero ad fr. gr. 87.

[p] ἐξακριβοῦντος] ἐξακριβοῦντες B. et E. suprasc. ος.

[q] σφῶν αὐτῶν] ἑαυτῶν A.B.V. σφῶν (αὐτῶν suprasc.) E.

ΚΑΤΕΡΡΙΚΝΩΜΕΝΟΝ] Κατερικνωμένον B.V.E. Mox ἐρρυτιδωμένον V.

Κατερρινημένοις: Εὐτελέσιν, ἢ κατεξεσμένοις. A
Ῥίνη γὰρ ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ᾧ ῥινοῦσιν. Ἢ εὐτελέσιν, ὅτι ἐξευτελίζομεν τῇ [r] ῥίνῃ. Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου·

Ἀστεῖόν τι λέξαι καὶ κατερρινημένον.

Κατεριπώσει: Δοτική. Ἡ εὐθεῖα [s] κατερίπωσις.

Κατερρύηκεν: Ἐσάπη, ἠφάνισται.

Κατέσβη: Ἐσβέσθη, ἐπαύσατο.

B Κατέσειε: Λέγουσιν ἐπὶ τῶν [t] ἐν τοῖς πότοις [u] προπινόντων. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Καὶ Κατεσείσθη, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. Αἰλιανός·

Καὶ παραχρῆμα ἡ οἰκία κατεσείσθη πρηνής.

Κατεσήμαινεν: Ἔλεγεν.

Ὁ δὲ τοῖς προσπλέουσι βαρβάροις κατεσήμαινεν, ἐς λόγους [x] αὐτὸν ἐθέλειν ἰέναι.

C Καί που τις αὐτῷ κατεσημήνατο δωμάτιον τὰ τιμιώτατα [y] ἔχον.

Κατεσικέλιζε: Κατήσθιε Σικελικὸν [z] τυρόν.

Κατεσκελετευμένα: Λελεπτυσμένα, ἐξησθενηκότα. Κατασκελετούμενα δὲ, ὁ ἐνεστώς.

Κατεσκιρρωμένη: Πεπαλαιωμένη.

Κατέσκηψε: Κατέσχε.

D Κατεσκληκώς: Κατεξηραμμένος.

[a] Τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου, καὶ τῇ εἰς μετριότητα πλάσει τῶν ἠθῶν οὕτω διενηθέντες, ὥστε οὐκ ἐλάχιστα καὶ οὗτοι πλήθη [b] περιεβάλλοντο, ἀσκητήριον συστησάμενοι.

Κατεσκλητευμένος: Ἐξίτηλος, τεταλαιπωρημένος.

Κατεσπάσθαι: Κατεσπεῖχθαι.

Ὁ δὲ εἰς τοῦτο ἔφη ὑπὸ τῶν συμφορῶν κατεστάσθαι, ὡς μὴ ἂν αὐτοῦ ἕνεκα Ῥωμαίους [c] καταλύσεσθαι τόνδε τὸν πόλεμον.

Κατέσπερχε: Προετρέπετο, παρεκελεύετο, συνεβούλευε, συνώθει.

Λογισμὸς δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος [d] κατέσπερχεν, ἀνθρώπους ἀκολάστους φύσιν τοὺς Τυρρηνοὺς, πολεμίων ἐφόδων μηδαμῇ [e] μηδαμῶς ἐφορωμένους, ὑβρίζειν καὶ ῥᾳστωνεύειν.

Κατεσπίλασεν: Ἀπροσδοκήτως ἐπεφάνη.

B Ὁ δὲ ἀδοκήτως τοῖς βαρβάροις εὐθυὸς κατεσπίλασε, καὶ εὐδοκίμει τῷ δόρατι.

Κατεσπόδησε: Κατέκοψεν.

[f] Ἑτέρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε.

Καὶ Κατεσπόδησεν ὁμοίως.

Κατεστιγμένον: Πεποικιλμένον.

Κατεστόρεσε: Κατέστρωσε.

Κατεστρατοπέδευσε: Κατέδραμε πολεμικῶς.

C Κατεστυγημένος: Μεμισημένος.

Κατεσχημένος: Κάτοχος.

Στρατιώτης δὲ ἅμα τις ἐοικὼς κατεσχημένῳ εἰσεπήδησε, καὶ ἀνιχνεύσας ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλήν.

Κατέσχον: Προσωρμίσθησαν. [g] Πολύβιος·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνήχθησαν τριακοσίαις ναυσὶ, καὶ κατέσχον εἰς Μεσσήνην, ὅθεν ἀναχθέντες ἔπλεον.

Λέγεται δὲ καὶ προσέσχον.

D Προσέσχον τῷ Λιλυβαίῳ.

Ὁ αὐτὸς Πολύβιος. Καὶ αὖθις·

[h] Ὁ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς Αἰτωλίας εἰς Ναύπακτον.

Κατετάχησε: Κατέσπευσε.

Κατέτεινε: Πλεῖστον ᾔει.

[i] Καὶ οὐδὲν ἦν εἴς τινα ἔμβραχυ ἀγαθὸν, ὃ μὴ [k] ἐκείνου κατέτεινε τὴν ψυχήν.

ΚΑΤΕΡΡΙΝΗΜΕΝΟΙΣ: Εὐτελέσιν] Ex Schol. Aristoph. Ran. 931.

[r] ῥινί] ῥίνῃ A.B.V.E. edd. vett. Mutavit tacite Kusterus ex Schol. Aristoph.

[s] ἡ ΚΑΤΕΡΙΠΩΣΙΣ] ἡ om. A.

ΚΑΤΕΣΕΙΕ: Λέγουσιν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τοῖς πότοις προπ.] Athenæus lib. X. c. 8. p. 431. Κατασείειν δὲ ἔλεγον ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις ὑποπινόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων. Ex hoc ipso loco Athenæi Suidam sua descripsisse apparet. KUST.

[t] ἐπὶ τοῖς] ἐν τοῖς A.V. Photius.

[u] προπινόντων] Athenæus habet ὑποπινόντων: at priores editt. ἀποπινόντων; cujus loco mss. Paris. [et Photius] exhibent προπινόντων, quam lectionem cæteris prætuli. Τὸ κατασείειν enim non dicitur de illis, qui vino graves titubant et frequenter cadunt; sed de iis, qui alios propinationibus ad potandum invitant, et ad ebrietatem usque bibere cogunt, donec vino gravati caput declinent, et humi cadant, si ingredi conentur. KUST. An ὑποπινόντων? HEMST.

[x] αὐτὸν] αὐτὸ A.

[y] ἔχον] ἔχων V.

ΚΑΤΕΣΙΚΕΛΙΖΕ: Κατήσθιε Σικελικὸν τυρόν] Aristoph. Vesp. 906. Ἀποδρὰς γὰρ εἰς τὴν γωνίαν τυρὸν πολὺν Κατεσικέλιζε, κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ. Vide ibi veterem enarratorem. KUST.

[z] τυρόν] πυρὸν A.B.V.E. edd. ante Kuster.

ΚΑΤΕΣΚΙΡΡΩΜΕΝΗ] Κατεσκειρωμένη A. Photius pr. Κατεσκιρωμένη E.M. Photius corr.

[a] Τῷ γε μὴν κατεσκληκότι τοῦ βίου, καὶ τῇ εἰς μετρ.] Fragmentum hoc longe auctius legitur supra v. Ἐλαίσιος; quem locum consule. KUST. Ex Damascio, opinor. TOUP.

[b] περιεβάλλοντο] περιεβάλοντο A. qui mox ἀσκη*.

ΚΑΤΕΣΚΛΗΤΕΥΜΕΝΟΣ] Legendum est vel Κατεσκλημένος vel κατεσκελετευμένος. Prius præplacet. HEMST. Κατεσκηλητευμένος Photius.

[c] καταλύσεσθαι] καταλύσασθαι A.V.

ΚΑΤΕΣΠΕΡΧΕ] Κατάσπερχε A.

[d] κατέσπερχεν] συνέσπερχεν V. qui mox Τυρρηνούς.

[e] μηδαμῶς] μηδαμῇ μηδαμῶς A.B.V.

ΚΑΤΕΣΠΙΛΑΣΕΝ] Hoc verbo usus est Theoph. Simocatta VII. c. 3. KUST. Vid. Σπιλάδες. TOUP.

[f] Ἑταίρα τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει κατεσπόδησε] Depromptus est hic locus ex Aristoph. Thesmoph. v. 567. ubi ita legitur: Οὐδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνὴ κατεσπόδησεν. Intelligendus autem poeta de morte Agamemnonis, quem securi percussit uxor Clytæmnestra. Sophocl. Electr. v. 93. Ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ Πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν Φοίνιος ἄρης οὐκ ἐξένισε. Μήτηρ δ' ἡ 'μὴ, χὠ κοινολεχὴς Αἴγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι, Σχίζουσι κάρα ΦΟΝΙΩΙ ΠΕΛΕΚΕΙ. Erat autem Clytæmnestra Ægistho pro uxore. Hinc ἑταίραν vocat Suidas. TOUP. Schol. ad Thesm. 560. ed. Bekker. Κατεσπόδησε: κατέκοψεν. Τοῦτο δὲ διὰ τὴν Κλυταιμνήστραν, οὐκ ἀπὸ ἱστορίας.

ibid. ἑτέρα A.B.V. quomodo Suidam scripsisse putat Porsonus in Append. ad Toupium p. 453.

ΚΑΤΕΣΤΥΓΗΜΕΝΟΣ: Μεμισημένος] Κατεστυγημένοι: μεμισημένοι E.

ΚΑΤΕΣΧΗΜΕΝΟΙ: Κάτοχοι] Κατεσχημένος: κάτοχος A.

[g] Πολύβιος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνηχθ.] Fragmentum hoc [cum seq.] legitur apud Polybium lib. I. 25. KUST.

[h] Ὁ δὲ Πόπλιος] Polyb. Fr. hist. 50.

ΚΑΤΕΤΑΧΗΣΕ: Κατέσπευσε] Polybius, lib. III. p. 238. Διεψεύσθησαν δὲ τοῖς λογισμοῖς· ΚΑΤΕΤΑΧΗΣΕ γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας. *Sed frustra fuerunt: Nam ipsos Hannibal antevertit.* Quo respexisse videtur Suidas. TOUP.

[i] Καὶ οὐδὲν] Vid. Ἔμβραχυ. HEMST.

[k] τὴν ἐκείνου] τὴν om. B.V.E. Mox τὴν ψυχήν. A. Vulg. om. τήν.

Κατέτεινε: Σφοδρῶς ἔτυπτε, διήγειρε πρὸς πόνον. A

Καὶ τοὺς μὲν [l]ἐκήρει σφόδρα, τοὺς δὲ κατέτεινε ταῖς κολάσεσι.

Κατέτρεχεν: Ἐπόρθει, ἐλῄζετο, ἐδῄου.

Ὁ δὲ κατέτρεχε τὴν τῶν Ἰλλυριῶν καὶ Θρᾳκῶν χώραν.

Κάτευγμα: Κατάρα.

Κατευδοκήσας:

[m]Ὁ ■ κατευδοκήσας τῷ νεανίσκῳ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμα ἐς τὸ Πέργαμον.

Κατευθικτήσας: Ἐπιτυχών.

Κατεύθυνεν: Ἐπέτυχε. [n]Δαβίδ·

Λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Καὶ **κατευθύνθη**.

Κατευμαρίζων: Κατευχειρίζων.

Κατευμεγεθεῖν: Γενικῇ. Καταδυναστεύειν.

Κατευνάζεται: Κατακοιμίζεται.

Κατευωχοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Κατεύχεσθαι: [o]Τὸ καταρᾶσθαι. Οὕτω [p]Πλάτων· καὶ [q]Σοφοκλῆς·

Κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα τάδε.

Ἀντὶ τοῦ καταρῶμαι. Καὶ Αἰλιανός·

[r]Αἱ δὲ κατευξάμεναι τὸν χῶρον πάντα ἐκεῖνον Λακωνικῷ αἵματι ἐπιαλωθῆναι, ἑαυτὰς ἀπέσφαξαν.

[s]**Ἐπεύχομαι** δὲ, τὸ ὑπερεύχομαι, γενικῇ.

Κατ' εὐχὴν αὐτῷ γενέσθαι:

[t]Ὁ δὲ στρατηγὸς νομίζων αὐτῷ κατ' εὐχὴν γενέσθαι τὴν τῶν Ἀχαιῶν ὁρμὴν, [u]προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον.

Κατεφοίνιξας: Κατέβαψας.

Κατεφύγγανον: Κατέφευγον.

Οἱ δὲ εἰς τὰς Θρᾳκίας πόλεις κατεφύγγανον.

Κατεφύοντο: Κατέτρεχον.

Κατέχει: Κατέχεεν, ἐπέρρει.

Ὁ δὲ πολλὴν κατέχει τούτου κουφολογίαν.

Ἀντὶ τοῦ ἐλοιδόρει. Καὶ αὖθις·

Δήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, [x]κατέχεον πολλοῦ τοῦ γάλακτος.

Πρὸς γενικὴν ἡ σύνταξις.

Κατεχειροτόνησαν αὐτοῦ: Ἀντὶ τοῦ κατεψηφίσαντο αὐτοῦ. **Καταχειροτονία** δὲ καὶ [y]**ἀποχειροτονία** διαφέρει. [z]**Καταχειροτονία** μὲν γὰρ [a]ἐγένετο οὕτως. Ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδικεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. Εἶτα οἱ θέλοντες [b]ἐξέτεινον τὰς χεῖρας· καὶ ἐκαλεῖτο [c]τοῦτο πρῶτον καταχει-
B ροτονία. **Ἀποχειροτονία** δὲ οὕτως· ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω τὴν χεῖρα. Καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο [τοῦτο] ἀποχειροτονία. Λοιπὸν πάσας ἠρίθμουν τὰς χεῖρας, καὶ ἑώρα ὁ κῆρυξ, ποῖαι πλείους εἰσί· πότερον τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μή. Καὶ ὅσαι ἂν ἦσαν πλείους εὑρεθεῖσαι, [d]ἐκεῖ καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει.

Ἔτι τοίνυν [e]παρατείνοντος τοῦ λόγου τοῦ πρέσβεως, Ῥωμαῖοι
C κατεχειροτόνουν.

[f]Ὁ δὲ οὔτε ἐψηφίζετο, οὔτε κατεχειροτόνει, καίπερ ἐπιστάτης ὤν.

Κατεχλαίνωσε: Χλαίναις ἐστόλισεν.

Ὁ δὲ Μηνᾶς [g]ἠμφίασέ τε καὶ κατεχλαίνωσε τὸ στρατιωτικόν. Ἡ γὰρ χρονία τριβὴ καὶ τὸ τραχὺ τῶν χωρῶν κατεδαπάνησεν αὐτοῖς τὰ ἱμάτια.

Κατεχλεύαζεν: Ὕβριζε [h]διὰ λόγων, κατεγέλα.

D Ἄλλα τε πολλὰ κατεχλεύαζε καὶ κατεκερτόμει τοὺς ἐν τῷ στρατοπέδῳ, μάλιστα ἅπασιν ὀνειδίζων μαλακίαν καὶ δειλίαν.

Κατεχόρδησεν: Ἀνεῖλεν, ἐξενάριξεν.

[i]Εἶτα τῶν φρενῶν ἐξέπλευσε, καὶ μανεὶς ἑαυτὸν μαχαίρᾳ κατεχόρδησε.

Κατεχόρευεν: Ἐπέχαιρεν.

Ὁ δὲ κατεχόρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν, καὶ τοσοῦτον ἐφι-
E στίριζε τῶν διώξεων, ὥστε [k]πεισθῆναι καὶ καταμαθεῖν, ὅτι μηδεὶς ἐν τῇ πόλει λέλειπται.

---

[l] ἐκήρει] ἐκίνει E.

ΚΑΤΕΥΓΜΑ] Κατάτευγμα B.E.

ΚΑΤΕΥΔΟΚΗΣΑΣ] κατευδοκεῖν ἐν πᾶσι Jambl. in Vit. Pythag. c. 18. REINES.

[m] Ὁ δὲ κατευδοκήσας τῷ νεαν.] Hoc fragmentum Polybio adscribit Valesius. KUST. Fr. hist. 37.

[n] Δαβίδ] Psalm. c. 7. KUST.

ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΕΙΝ] Cyrill. c. Julian. p. 4. TOUP.

ΚΑΤΕΥΝΑΖΕΤΑΙ] Arrian. p. 328. Anthol. p. 371. TOUP.

[o] Τὸ καταρᾶσθαι] Hæc interpretatio in prioribus editt. deest, quam ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[p] Πλάτων] Legg. XI. p. 934 E.

[q] Σοφοκλῆς] Œd. Tyr. 246. Post κατεύχομαι addidi δὲ cum A.V.

[r] Αἱ δὲ κατευξάμεναι] Videtur fragmentum hoc intelligendum esse de Scedasi filiabus, de quibus vide Plutarchum in Vita Pelopidæ. KUST.

[s] ΈΠΕΥΧΟΜΑΙ] Κατεύχομαι A.B.V.

[t] Ὁ δὲ στρατηγὸς] Hæc sunt verba Polybii lib. XI. c. 9. ut Jacobus Gronovius observavit. KUST.

[u] προσῆγεν ὡς ἐπὶ τὸν πόλεμον] Apud Polybium legitur, προῆγεν ὡς ἐπὶ τὴν Μαντίνειαν: unde patet, locum hunc a Suida interpolatum esse. KUST.

ΚΑΤΕΦΥΟΝΤΟ: Κατέτρεχον] Hæc litura digna esse puto, quoniam duæ hæ voces nullo modo ἐκ παραλλήλου sibi invicem respondere possunt. KUST. κατέτρεχον, conviciis incessabant. HEMST.

[x] πολὺ κατέχεον τοῦ γάλακτος] Repono: Δήσαντες ὀπίσω τὰς χεῖρας, πολὺ τοῦ γάλακτος κατέχεον ΑΥΤΟΥ. Recte nescio quomodo interpres: *Cum manus ejus a tergo religassent, multum lactis in eum effuderunt.* Vox αὐτοῦ ad sensum loci et mentem glossographi plane necessaria est. De victima autem humana, et lactis libamine hic agi videtur. TOUP. Paulo propius ad veterem scripturam accedet, πολὺ κατέχεον αὐτοῦ γάλακτος. PORSON. κατέ-
F χεον πολλοῦ τ. γ. A.V.

[y] ΑΠΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΣ] καὶ ἀποχειροτονία A.E. Etymol. M. καὶ ἀποχειροτονία καὶ διαχειροτονία Photius, et Lex. Seg.

[z] ΚΑΤΑΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ μὲν γὰρ ἐγ.] Vide Harpocrationem v. Διαχειροτονία, et ibi Valesium. KUST. Eadem fere Schol. Platon. p. 252.

[a] ἐγένετο] ἐγίνετο B.V.E. Schol. Plat. Phot. Lex. Seg. Tum ἔλεγεν ὁ κῆρυξ om. B.E.

[b] ἐξέτεινον] ἐξέτειναν E. Etymol.

[c] τοῦτο om. A.B.V. Schol. Platon. Sed habent Etymol.
G et Phot. cum Lex. Seg.

[d] ἐκεῖ] ἐκείνων Schol. Platon. ἐκείνη Petit. Legg. Att. p. 307. cum Etymol. M. p. 481, 51. Sed ibi ms. Dorvill. ἐκεῖ. Et sic Photius cum Lex. Seg.

[e] παρατείνοντος] παρατείνοντες B.

[f] Ὁ δὲ οὔτε] Hæc ad Socratem pertinent. Vide Æschin. Dial. III. p. 146. et quæ notavi. Ælian. V. H. III. 17. HEMST. Quem vide ad Luciani Timon. c. 44. Adde Suidam supra v. Ἐπιστάτης.

H [g] ἠμφίασε] ἠμφίεσε B.V.E.

[h] διὰ λόγων—κατεχλεύαζε καὶ om. V.

[i] Εἶτα τῶν φρενῶν] Ex Theopompi Epitome Herodoti judice Wesselingio ad Herodot. VI. 75. Vid. Frommel. apud Creuzer. Meletem. t. III. p. 163.

[k] πεισθῆναι] πεισθ[ῆναι] V. πείθεσθαι Wolfius, probante Porto.

A Κατέχουσι δ᾽ ἔρωτες ἐμὰς πόλεις: Λείπει ἀνθρώπους. Ἀντὶ τοῦ, ἐρῶσιν οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐμῆς πόλεως.

Κατέχω σε: Αἰτιατικῇ.

Κατέχρωσεν:

Ὁ δὲ ἐν μέσῳ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, οὐ μόνον τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε καὶ τοῖς τυχοῦσι λίαν κατεδήμευεν, ἀλλὰ καὶ πικρῶς ἐπέπληττεν.

B Κατεχρῶντο: Ἀνῄρουν, ἐφόνευον.

[l]Ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο.

Αὐθένται ἐγίνοντο.

Κατέψα: Τῇ χειρὶ ὡμάλιζε.

Κατεψηφίσατο: Κατέκρινε, [m]κατεδίκασεν.

Ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ Ἀδὰμ τοὺς ἱδρῶτας καὶ τοὺς πόνους κατεψηφίσατο· Ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ.

Κατειλημμένον: Κατεχόμενον, κυκλωθέντα.

C Ὡς ἑώρα ἑαυτὸν τοῖς κινδύνοις κατειλημμένον, γράφει ᾠδάς.

Κατειλωτισμένος: Καταδεδουλωμένος. Ἐκ τοῦ εἵλως εἵλωτος, ὃ σημαίνει τὸν δοῦλον [παρὰ Λακεδαιμονίοις.]

Κατεῖπε: Γενικῇ. Κατηγόρησεν.

Οὐ δικαίως ὀργίζῃ τῇ γυναικί. Οὐ γάρ σου [n]κατεῖπεν, ἀλλὰ τοῦ δεσμοφύλακος.

Καὶ αὖθις·

D Μαθόντα ὅτι κατεῖπεν αὐτοῦ Ὀφέλλας, καὶ [o]βασιλεὺς πεισθεὶς τοῖς λόγοις.

Κατείπῃ: Γενικῇ. [p]Κατηγορήσῃ.

Ἐδεδίει γὰρ ἡ γυνὴ, μὴ κατείπῃ αὐτῆς.

Κατειργάσατο: Κατηγωνίσατο.

Κατειρωνεύεται: Γενικῇ. Μεγαλοφρονεῖ, [q]ὑποκρίνεται.

E Τὰ οἰκεῖα ἐξαίρων καὶ κατειρωνευόμενος [r]τῆς τῶν ἀπείρων ἀγνοίας.

Καὶ αὖθις·

[s]Ἐδόκει γὰρ κατειρωνευόμενος ὁ Χοσρόης ἀντέχεσθαι Μαυρικίου.

Κατηγορευκότα: Κατειπόντα.

Κατηγόρημα: [t]Κατηγόρημά ἐστι τὸ κατά τινος ἀγορευόμενον, ἢ πρᾶγμα συντακτὸν περί τινος, ἢ τινων. Ἐν γὰρ τῷ περὶ πραγμάτων καὶ σημαινομένων [u]τόπῳ τέτακται ὁ περὶ [x]λεκτῶν αὐτοτελῶν, ἀξιωμάτων, καὶ B συλλογισμῶν [y]λόγος· καὶ ὁ περὶ [z]ἐλλιπῶν, κατηγορημάτων, καὶ ὀρθῶν [a]καὶ ὑπτίων. [b]Λεκτὸν δέ φασι τὸ κατὰ φαντασίαν λογικὴν ὑφιστάμενον. [c]Τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν εἰσὶν [d]ἐλλιπῆ, οἷον, γράφει. [e]Ἐπιζητοῦμεν γὰρ, τίς; τὰ δὲ αὐτοτελῆ [f]καὶ ἀπηρτισμένην ἔχοντα τὴν [g]διάνοιαν, οἷον, γράφει ὁ Σωκράτης. Ἐν μὲν τοῖς [h]ἐλλιπέσι λεκτοῖς τέτακται τὰ κατηγορήματα· ἐν δὲ τοῖς αὐτοτελέσι, τὰ ἀξιώματα, καὶ οἱ C συλλογισμοὶ, καὶ τὰ ἐρωτήματα, καὶ τὰ πύσματα.

Κατηγορίας ἔχω: Ἀντὶ τοῦ κατηγοροῦμαι. [i]Δημοσθένης περὶ τοῦ Στεφάνου.

Κατηγορεῖ δὲ αὐτῶν Καλλίξενος δημαγωγὸς [k]καὶ συκοφάντης.

Ἡ Κατηγορία παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλέον λέγεται καὶ γίνεται, ἢ ἐπίσης· ἐπ᾽ ἔλαττον δὲ οὐδέποτε. Καὶ ἐπὶ πλέον μὲν, ὅτε τὰ καθολικώτερα [l]κατηγοροῦνται τῶν [m]μερικωτέρων. Καθολικώτερα οὖν εἰσὶ [n]τὰ D ἐπάνω· μερικώτερα δὲ, τὰ ὑποκάτω. Κατηγορία δέ ἐστιν οἷον προσηγορία τις [o]ἁπλῶς λεγομένη. Εἰσὶ δὲ [p]αἱ πᾶσαι δέκα, ἤγουν γενικώτατα γένη, [q]ὑφ᾽ ἃς ἀναφέρεται πᾶσα φωνή· Οὐσία, Ποσὸν, Ποιὸν, Πρός τι, Ποῦ, Πότε, Ποιεῖν, Πάσχειν, Κεῖσθαι, Ἔχειν. Τούτων ἡ μὲν Οὐσία ἐστὶν ὑποκειμένη· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐννέα [r]ἐν ὑποκειμένῳ.

E Κατηγορῶ σου: Γενικῇ. Κατηγορῶ δὲ τὸ δεικνύω, αἰτιατικῇ.

ΚΑΤΕΧΟΥΣΙ Δ᾽ ἜΡΩΤΕΣ ἘΜΑΣ ΠΟΛΕΙΣ] Aristoph. Av. 1316. Κατέχουσι δ᾽ ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως. Quomodo et scribendum est apud Suidam, qui Scholiastam Comici pro more compilavit. Ita autem locutus est Plutarchus in Alcibiade: Τοσοῦτος ἔρως ΚΑΤΕΙΧΕ τὸν ἄνθρωπον. TOUP.

ΚΑΤΕΧΡΩΖΕΝ] Omisit hanc gl. Kusterus.

F [l]Ἄλλοι ἑαυτοὺς κατεχρῶντο] Fragmentum hoc depromptum est ex Dione in Excerptis ab Ursino editis, p. 399. TOUP.

ΚΑΤΕΨΑ] Vide supra v. Καταψᾶν. KUST.

[m] κατεδίκασεν om. B.E.

ΚΑΤΕΙΛΩΤΙΣΜΕΝΟΣ] Κατειλατισμένος A. Deest gl. V. In fine παρὰ Λακεδαιμονίοις om. A.B.E.

[n] κατεῖπεν] προεῖπεν V.

[o] βασιλεὺς] βασίλειος V.

[p] Κατηγορήσῃ] κατηγορήσει V.

G ΚΑΤΕΙΡΩΝΕΥΕΤΑΙ] Joseph. B. J. p. 273. Appian. p. 345. Simocatta p. 100. Porphyr. de Abst. IV. De Essaeis Κατειρωνευόμενοι τῶν τὰς βασάνους προσφερόντων. TOUP.

[q] ὑποκρίνεται] Photius addit διαλοιδορεῖται. Et sic Lex. Seg.

[r] τῆς τῶν ἀπείρων—κατειρωνευόμενος supplevi ex V.

[s] Ἐδόκει] Ex Theophylacti Simocatt. Exc. Leg. p. 54. (p. 181. ed. Paris.) desumptum esse hoc fragmentum monuit Abreschius. Ibi leg. κατειρωνευόμενος τῆς ὁσίας τοῦ αὐτοκράτορος Μαυρικίου μνήμης.

H [t] Κατηγόρημα ἐστι] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Laërtii in Zenone Segm. 63. 64. ut Pearsonius etiam observavit. KUST.

[u] τόπῳ—ἀξιωμάτων om. V.

[x] λεκτῶν αὐτοτελῶν ἀξιωμάτων] λ. καὶ αὐτοτελῶν καὶ ἀ. Laërtius.

[y] λόγος] Hanc vocem editt. præcedentes [et B.] ignorant, quam ex ms. Paris. A. et Laërtio revocavi. KUST.

[z] ἐλλειπῶν] ἐλλιπῶν A.B.E. ἐλλιπῶν τε καὶ κατ. Laërt.

[a] καὶ ὑπτίων] Et hæc in prioribus editt. desunt, quæ itidem ex mss. Paris. et Laërtio loco huic restitui. KUST.

[b] Λεκτὸν] λεκτέον A.V.E.M.

[c] Τῶν δὲ λεκτῶν] Laërtius plenius, τῶν δὲ λεκτῶν τὰ μὲν λέγουσιν εἶναι αὐτοτελῆ οἱ Στωϊκοὶ, τὰ δὲ ἐλλιπῆ. Ἐλλιπῆ μὲν οὖν ἐστι τὰ ἀναπάρτιστον ἔχοντα τὴν ἐκφοράν.

[d] ἐλλειπῆ] ἐλλιπῆ A.B.V.

[e] ζητοῦμεν] ἐπιζητοῦμεν A.B.V.

[f] καὶ ἀπηρτισμένην] τὰ ἀπηρτισμένην Laërt.

[g] διάνοιαν] ἐκφορὰν Laërt.

[h] ἐλλειπέσι] ἐλλιπέσι A.B.V. λεκτοῖς addit V. cum Laërt.

[i] Δημοσθένης]

[k] καὶ συκοφάντης] καὶ om. B.V.E. edd. vett.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ παρὰ φιλοσόφοις ἢ ἐπὶ πλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, legisse me arbitror apud Alexandrum Aphrodis. in Topica Aristotelis. KUST. ἡ κατηγορία A.B.V.

[l] κατηγοροῦνται] κατηγορῶνται A.

[m] μερικωτέρων] μερικωτάτων A.

[n] τὰ ἐπάνω] τῶν ἐπάνω V.

[o] λεγομένη ἁπλῶς] ἁπλῶς λεγομένη A.V.

[p] αἱ πᾶσαι] αἱ om. A.B.V.

[q] ὑφ᾽ ἃ] ὑφ᾽ ἃς A.B.V.E.

[r] ἐν ὑποκειμένῳ] ἐνυποκείμεναι A.V.

ΚΑΤΗΓΟΡΩ ΣΟΥ: Γενικῇ. ΚΑΤΗΓΟΡΩ δὲ, τὸ δεικ.] Schol. Sophocl. Aj. 907. Κατηγορῶ σου ἀγαθὰ ἢ φαῦλα, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικήν. Κατηγορεῖν δὲ, τὸ παριστᾶν καὶ δεικνύειν, μετὰ αἰτιατικῆς μόνης λέγεται. KUST. Vid. Abresch. ad Æschyl. II. 4. p. 273.

Λογὸς κατηγορεῖ τὸν [a] αὐτοῦ φυλεόν.

A Κατήιδεσαν: Κατήσχυναν.

Κατηδολέσχησά σου: Ἀντὶ τοῦ κατὰ σοῦ ἐμακρολόγησα, ἐφλυάρησα.

Κατηθλημένων: Ἐγγεγυμνασμένων.

Ἄγοντες ἐκ τῶν ἐπιλέκτων καὶ κατηθλημένων ἐν τοῖς πολέμοις στρατιωτῶν τέσσαρα τάγματα ἐντελῆ.

Κατήκοε: Ἀκροατά.

Ὦ [t] μεγίστη θεῶν, καὶ τῶν σῶν κατήκοε θεραπόντων.

B Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἐγένοντο κατήκοοι.

Κατηκόντισε:

[u] Τῆς Λυσίου ψυχῆς κατηκόντισε.

Κατήλιφα: Μεσόδμην. [x] Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ τὴν κατήλιφ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν.

Κατηλοημένη: Συντετριμμένη.

C Κατηλωκυῖα: Κρατηθεῖσα.

Κατήλυσιν: Ἐπέλευσιν, κάθοδον.

[y] Χειμερίην [z] νιφετοῖο κατήλυσιν . . . .
. . . . ἐρημαίην ἦλθεν ὑπὸ σπιλάδα.

Κατήλυσις: Ἡ [a] πόρνη.

Κατηναρισμένας: Ἐπὶ τῆς λείας ἐχρήσατο Σοφοκλῆς. Καὶ ἔστιν ἄκυρον. Τὸ γὰρ σκυλεύειν ἐναρίζειν· ὅτι τὰ ἔναρα σκῦλα, παρὰ τὸ ἀρηρέναι, καὶ D ἐντὸς αὐτῶν εἶναι ἡμᾶς. Καὶ τὸ [b] παρ' Ὁμήρῳ [c] τοιοῦτον·

Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν.

[d] Πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶ σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκυλεύειν; Καλλίμαχος ἐπὶ τῆς [e] λεοντείου δορᾶς·

Τὸ δὲ [f] σκύλας ἀνδρὶ καλύπτρην
γιγνόμενον νιφετοῦ καὶ βελέων ἔρυμα.

E Κατηιονᾶτο: Ἐλούετο.

[a] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ A.V.E.

ΚΑΤΗΙΔΕΣΑΝ] Themist. p. 191. ed. Hard. κατῄδεσε τὸν θεὸν τῇ εὐχῇ, impetravit a deo. Agathias p. 146. TOUP.

F ΚΑΤΗΔΟΛΕΣΧΗΣΑ] Julian. Ep. XII. p. 381 D. Suid. in Διατεθρυλλημένος. HEMST. Juliani locum indicavit Toupius, conferens Plutarch. II. p. 503 B. Vid. Wyttenbach. ad eundem scriptorem p. 22 A.

[t] μέγιστε] μεγίστη A.V.E.

[u] Τῆς] τοῦ V.

[x] Ἀριστοφάνης] Ran. 573.

[y] Χειμερίην νιφετοῖο] Anthol. Pal. VI. 217. Χειμερίην νιφετοῖο κατήλυσιν ἡνίκ' ἀλύξας Γάλλος ἐρημαίην ἤλυθ' ὑπὸ σπιλάδα.

νιφετοῖο

H [z] νιφετοῖο] νιφάδεσσι E.

[a] πόρνη] πορεία corrigit Koënius ad Gregor. de Dial. Ion. s. CXXVIII.

G ΚΑΤΗΝΑΡΙΣΜΕΝΑΣ: Ἐπὶ τῆς λείας ἐχρ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 26. Κατειναρισμένας E.

[b] παρ' Ὁμήρῳ] Il. φ'. 485. KUST. Ὁμήρου V.

[c] τοιοῦτο] τοιοῦτον A.B.V.E.

[d] Πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶ σκυλεύειν τοὺς λέοντας, εἰ μὴ εἴη καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ σκ.] Hæc verba cum præcedentibus non cohærent, quæ proinde collocanda puto post fragmentum Callimachi, quod Suidas statim subjungit. KUST. Cum Suida fere concordat Schol. Soph.

H [e] λεοντείου] λεοντίου E. λεοντείας Schol. Soph.

[f] σκύλας] σκύλαν Schol. Mox γενόμενον E.

ΚΑΤΗΙΟΝΑΤΟ] Sic recte habent mss. Paris. cujus loco in prioribus editt. vitiose legitur κατηφᾶτο. Est autem κατηιονᾶτο, a καταιονάω, quod significat perfundo, aspergo, ut Lexica vulgata docent. Vide etiam supra v. Καταιονῶσι. KUST. Κατηονεῖτο E. Plut. de Adul. p. 74. citat Toup.

A Κατηρράχθη: Ἔπεσε, περιετράπη.

[g] Ἐπιρρήγνυται βροντὴ βιαιοτάτη, καὶ τὸ πανδοκεῖον κατηρράχθη.

Κατηργηκέναι: Ἀνενέργητον εἶναι.

[h] Τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς.

Κατήιρεε: Κατελάμβανε.

Κατῆιρε: Κατέπλευσε.

Κατηρεφέα: Κατεστεγασμένα.

B [i] Μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθά σε πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ὑμνήσεις κακά.

[k] Σοφοκλῆς.

Κατηρέφασθε: [l] Ἀριστοφάνης·

Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νεοβιοτικῶς.

Τουτέστι, νουνεχῶς ἐσκεπάσθητε.

C Κατηρτίσω: Ἐτελείωσας.

Κατηρτυκότα: Ὅτι γνώμονα ἔλεγον, τὸν βαλλόμενον ὀδόντα τῷ ὄνῳ, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. [m] Τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον.

Κατήρξατο τῶν λόγων: Ἐκ τοῦ ἄδω.

Κάττης: Κάττου. Ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.

Κατησφαλίσθαι:

Κατησχυμμένος:

D Κατηύχοντο: Κατηρῶντο.

[n] Κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρῶντας [o] ἀχώρους τε καὶ ἀτάφους κυσὶ καὶ ὄρνισιν ἐκριφῆναι, καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν μὴ ὑποδέξασθαι σὺν εὐμενείᾳ.

Κατήφεια: [p] Σκυθρωπότης. Καὶ Κατηφής, [σκυθρωπός.]

Κατηφόνες: Στυγνοί, ἢ ἀναίσχυντοι.

E Κατήχθη: Ἐς τὴν πατρίδα ἐπανῆκε.

Κατήχθη τε γὰρ ὁ Ἀντίπατρος, καὶ ἔτυχε γάμου [q] περιφανοῦς

[g] Ἐπιρρήγνυται] Æliani, judice Valckenario.

[h] Τὸν δὲ καθήμενον περὶ τὰ Τύανα] Fragmentum hoc ad Polybium refert Valesius. KUST. Fr. hist. 69.

ΚΑΤΗΙΡΕ] Ex Timæo p. 152.

F [i] Μέλλουσι γὰρ ἐνταῦθά σε πέμψειν] Sophocl. in Electr. 379. Μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξεις γόων, Ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μήποθ' ἡλίου Φέγγος προσόψει, ζῶσα δ' ἐν κατηρεφεῖ Στέγῃ, χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά. KUST.

[k] Σοφοκλῆς om. A.B.V.

[l] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1285.

ΚΑΤΗΡΤΙΣΩ] Matth. XXI. 16. Ep. ad Hebr. X. 6. HEMST. Vid. not. ad Hesych.

ΚΑΤΗΡΤΥΚΟΤΑ] Vide quæ de hac voce disputavimus supra v. Ἀβολήτωρ. KUST. Vid. et Γνώμονα.

[m] Τὸν δὲ αὐτὸν] Seqq. omisit Kusterus.

ΚΑΤΤΗΣ] Vid. v. Σπατάλη. TOUP.

G ΚΑΤΗΣΦΑΛΙΣΘΑΙ] Κατησφαλίσθαι V.

ΚΑΤΗΣΧΥΜΜΕΝΟΣ] Psalm. LXXIII. 21. Μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κατῃσχυμμένος. Huc spectasse videtur Suidas. Confer Nostrum v. Ἐληλεγμένον. TOUP. Κατησχυμένος V. κατησχυμένη E.M.

[n] Κατηύχοντό τε τοὺς ταῦτα δρ.] Fragmentum hoc esse Æliani patet ex voce Ἐπαρτήσας, qui locus cum hoc conferendus est. KUST. κατηύχοντο τότε V. qui mox δρῶντες.

[o] ἀχώρους] Forte legendum est ἀώρους, i. e. immatura H morte defunctos. KUST. Male sollicitari probissimam vocem et in hac imprecandi formula propriam docebit Hesychius in Ἄχωρος. HEMST.

[p] Σκυθρωπότης] σκυθρωπότης A. Mox σκυθρωπὸς om. A.B.V.

ΚΑΤΗΦΟΝΕΣ] Il. ω'. 253. Vid. H. Steph. Ind. Thesauri.

[q] περιφανοῦς] περιφανείας E. qui mox om. ἀφίκετο.

καὶ πλούτου, καὶ παῖδας ἔσχε, καὶ ἐς γῆρας ἀφίκετο εὔστομόν τε καὶ ἀξιόζηλον.

Κατηχθημένος: Βεβαρημένος.

Κατηχῶν: Αἰτιατικῇ. Προτρεπόμενος, παραινῶν. [r]Πισίδης·

Κρατῶν [s]ἐνὶ μάχαις, καὶ κατηχῶν ἐν μάχαις.

Κατηχῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἠχῶ, γενικῇ.

Κατηχεῖ τῶν πόρων.

Καὶ,

Κατήχησε τῆς οἰκίας.

Κατ' ἰδίαν: [[t]Ἰδίως.]

Καττίδιος, καὶ Καττιδιανός: Ὀνόματα κύρια.

Κάτιμεν: Κατερχόμεθα.

Κατ' ἶσον αὐτῷ [u]μεμηνώς: [Ἐπίσης.]

Κατισχυμένος: Κεκρατημένος.

Κατισχύω: Γενικῇ.

Κατισχνώθη: Ἐξηράνθη, ἐλεπτύνθη.

Κατισχνοῖ: Καταλεπτύνει.

Κατ' ἴχνος: [[x]Κατὰ πόδας.]

Κατοδύρομαι: Αἰτιατικῇ.

Κατολιγωρῶ: Γενικῇ.

Κατολισθανόντων: [y]Κινουμένων, ἐμπιπτόντων.

Τῶν δὲ Ῥωμαίων κατολισθανόντων ἐς δάκρυα, καὶ περιαλγούντων ἐπὶ τῷ πάθει.

Καὶ αὖθις·

Κλεοπάτρα, εἰς ἣν κατωλισθάνει τῶν [z]Πτολεμαίων ἡ διαδοχή.

Κατομνύς: Ἐμπεδῶν, βεβαιῶν.

Προστίθει δὲ καὶ ὅρκον, τῆς ἐμῆς κατομνὺς κεφαλῆς, ἣν πολλὰ ἐφίλει.

Κατομόσαι:

[a]Ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν θεὸν ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι.

Κατ' ὄναρ οὐ χρὴ λέγειν· βάρβαρον γὰρ παντελῶς· ἀλλὰ ὄναρ, καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους, καὶ [b]ἐνύπνιον.

Κατόπιν: [c]Μετὰ ταῦτα, [d]ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν εἶναι.

Ἀλλὰ κατόπιν ἧκε τοῦ καιροῦ. Οὐ γὰρ οἷός τε ἐγένετο τοῦτο διανύσαι ἐς τέλεον.

[e]Γίνεται κατόπιν τὸ Ῥωμαϊκὸν τῆς προτέρας εὐκλείας ἀγωνίζεσθαι.

Καὶ,

Τοῦ καλοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς κατόπιν τίθεσθαι πάντα.

Κατόπτης: Ἐπιτηρητής.

[f]Ἀλλά τις ἴτω κατόπτης ἀπαγγελίαν ἡμῖν σαφῆ τῶν ἐνεστηκότων [g]ποιησόμενος.

Κατοργᾶν: Ὑπερακμάζειν.

Κατ' ὄρεσφιν: Ἐν τοῖς ὄρεσι.

Κατορθῶ: Αἰτιατικῇ.

Κατορώρυκται: Κατακέχωσται.

Κατορυκτός: Τόπος.

Κατορύττω: Αἰτιατικῇ.

Κατ' ὀρφναίαν: Τὴν σκοτεινήν.

Κατορχοῦμαι: Γενικῇ.

Κατοσφραίνομαι: Γενικῇ.

Κατουδαίους: Ζήτει ἐν τῷ Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες.

Κατουδέν:

[Κατουλάς: Ἡ σκοτεινὴ νύξ· διὰ τὸ ὁλοὴν αὐτὴν εἶναι. Οἷον,

[h]Νὺξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατουλάδα κικλήσκουσι.]

---

[r] Πισίδης] Fr. Foggin. 111.

[s] ἐνὶ] ἐν A.V.E.

[t] Ἰδίως om. A.B.V.E.

ΚΑΤΤΙΔΙΟΣ] Gataker. ad Marc. Antonin. IV. 50. ubi pro Καδικιανὸς tentat Καττιδιανός. HEMST.

[u] ΜΕΜΗΝΩΣ] μεμηνὼς V. Mox ἐπίσης om. A.B.E.

ΚΑΤΙΣΧΥΜΕΝΟΣ] Κατισχημένος A.V.E.

ΚΑΤΙΣΧΝΟΙ] Κατισχνεῖ V. Tum λεπτύνει B.E.

[x] Κατὰ πόδας om. A.B.V. Post h. v. habet V. Κατισχύει: εἷς ἀνήρ—ἐμονομάχει. καὶ αὖθις· τὴν δὲ—διανοίας ὅμματα. Vide supra suo in loco.

ΚΑΤΟΛΙΣΘΑΙΝΟΝΤΩΝ] Κατολισθανόντων A.V. et sic in exemplis.

[y] Κινουμένων] Ut hæc interpretatio locum habeat, præcedere debet κατολισθαινόντων ἐς δάκρυα. Sic enim a consequenti expositio hæc vera esse potest; quoniam illi, qui miseratione moventur, lacrymari solent. Certe soli voci κατολισθαινόντων interpretationem illam respondere non posse manifestum est. Suidam autem, cum hæc scriberet, in animo habuisse τὸ κατολισθαινόντων ἐς δάκρυα, ex exemplo, quod subjungitur, patet. KUST.

[z] Πτολεμαίων] Sic recte habet ms. Paris. A. In reliquis vero mss. Paris. [et B.V.E.] itemque in omnibus editt. præcedentibus male legitur πολεμίων. KUST.

ΚΑΤΟΜΟΣΑΙ] ἀπομόσαι ἢ κατομόσαι A.B. κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι E. Exemplum om. V.

[a] Ἀπὸ μόνου γε τοῦ τὸν Θεὸν κατομόσαι ἢ ἀπομόσαι] Ex Synesio, Epist. CLIII. p. 291. KUST. Locum integrum excerpsit Suidas v. Φθάσειε.

ΚΑΤ' ΟΝΑΡ] Vid. Phrynichus Lobeckii p. 421.

[b] ἐν ὕπνοις] ἐνύπνιον A.B. ἐνύπνιον V. Photius.

[c] Μετὰ ταῦτα] Huc usque Timæus p. 154.

[d] ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν εἶναι] In Lexico Photii inedito rectius legitur, ἀπὸ τοῦ ὄπισθεν ἰέναι. KUST.

[e] Γίνεται κατόπιν] Ex Theophylact. Simocatt. III. 15. notante Abreschio.

[f] Ἀλλά τις ἴτω] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. lib. XVIII. (9, 2.) p. 907. ubi legitur, Ἀλλὰ τὶς προσίτω κατόπτης. TOUP.

[g] ποιησόμενος] σκεψάμενος A.B.V.E. edd. vett. Correxit Portus.

ΚΑΤΟΡΓΑΝ] Κατεργᾶν V.

ΚΑΤ' ΟΡΕΣΦΙΝ] Il. λ'. 493.

ΚΑΤ' ΟΡΦΝΑΙΑΝ] Hesych. Κατορφναῖαι: σκοτεινῇ τινί. Photius, Κατ' ὀρφναίαν: κατὰ τὴν σκοτεινήν.

ΚΑΤΟΡΧΟΥΜΑΙ] Vide infra v. Κατωρχήσαντο. KUST.

ΚΑΤΟΥΔΑΙΟΥΣ] Καττουδαίους A.V.E. et sic infra.

ΚΑΤΟΥΛΑΣ] De hac voce adscribam quæ habet Photius in Lexico inedito: Κατουλάδα. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ· Ἐπεύχομαι δὲ νυκτὶ τῇ κατουλάδι. Τὴν κατίλλουσαν καὶ κατείργουσαν. καὶ ἐξώλης δίκη, ἡ ἐξείργουσα. Οἱ δὲ, τῇ πανολέθρῳ ὀνομαζομένῃ τοῖς Ἕλλησιν. Οὖλον γὰρ τὸ ὀλέθριον· καὶ ἡ κατὰ πρόθεσις αὔξησιν ἔχει. ἢ ζοφώδη, ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ σῶμα γινομένης οὐλῆς. μελάντεραι γάρ. ἢ καταιγίδας ἔχουσαν καὶ συστροφὰς ἀνέμων. Εἰλάλειν γὰρ (lege εἴλλειν, vel ἴλλειν) τὸ συστρέφειν. Ὅμηρος. Locum hunc dignum judicavi, quem cum lectore communicarem, tum propter fragmentum Sophoclis, quod nusquam alibi tam integrum exstat; tum quia ex eo emendari potest enarrator Apollonii Rhod. ad lib. IV. 1695. qui idem fragmentum Sophoclis, quamvis mutilum, adducens, fabulam *Naupactus* pro *Nauplius* laudat. Verba ejus hæc sunt: Κατουλάδα. σκοτεινὴ νὺξ κατουλὰς λέγεται· παρὰ τὸ ὁλοήν. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπάκτῳ· Νυκτὶ κατουλάδι. Diligentissimus Meursius loci hujus auctoritate adductus inter fabulas Sophoclis *Naupactum* etiam recenset. Sed cum fabulæ ejus nusquam alibi apud veteres exstet mentio, *Nauplium* vero Sophoclis plures scriptores laudent; potior hic est apud me auctoritas Photii, ex quo proinde Scholiastam Apollonii emendandum, et *Naupactum* ex censu fabularum Sophoclis expungendum esse censeo. KUST. Deest gl. A.B.

[h] Νὺξ ἐφόβει, τήνπερ τε κατ.] Versus hic legitur apud Apollonium Rhodium lib. IV. 1695. ut Portus etiam observavit. KUST.

Κατ' οὐράν: Κατόπισθεν, ἐκ τῶν ὀπίσω.

Κατουρῶσαν: Οὐρίῳ ἀνέμῳ [i]χρησάμενον.

[k]Τὸ δὲ λοιπὸν πλῆθος ἐπαράμενον τοὺς ἱστοὺς καὶ κατουρῶσαν ἀπεχώρει.

Κατοφρῦ: Γενική.

Κάτοχος: Κεκρατημένος.

[l]Κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ [m]τούτῳ γεγενημένη, καὶ [n]διαφανὴς ἐρωτόληπτος οὖσα, οὐδὲν ἔτι κώλυμα ἔβλεπε.

Κάτω: Ἐπίρρημα τοπικόν.

Κατώγειον: Ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἀρσενικοῦ διὰ τοῦ ε' ψιλοῦ, καὶ ω' μεγάλου, ὁ ἀνώγεως, καὶ ἡ ἀνώγεως. Καὶ τὸ [o]ἀνώγεων.

Κατώγεων, κατώγειον δέ.

Κάτωθε: Χωρὶς τοῦ ν' παρὰ Δωριεῦσι. Καὶ [p]Πίνδαρος ὁμοίως·

[q]Ἀγχόθι γὰρ [r]νέμαι παρὰ Χαρικλοῦς καὶ Φιλύρας.

Κατωθούμενος: Ἀνατρεπόμενος.

Κατωκάρα: Οἱ Ἀττικοὶ ὑφ' ἓν ἀναγινώσκουσι. [s]Ἀριστοφάνης·

Εἴπερ ἐκ πυλῶν κατωκάρα [t]κρέμαιτο.

Ἀντὶ τοῦ [u]ἐπὶ κεφαλῆς. [x]Τὸ ἐπὶ κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται παρ' Ἀττικοῖς, οὐ διῃρημένως, ἀλλ' ὑφ' ἕν. [y]Πίνδαρος·

Οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσι δέδενται.

[z]Ἀγαθίας·

Οἱ δὲ ἐκ τοῦ ὠρανοῦ [a]ὑποφερόμενοι, καὶ ἐς τὴν [b]θάλασσαν κατωκάρα ἐμπίπτοντες [c]ἀπόλλυντο.

A Καὶ αὖθις [d]Ἀριστοφάνης·

[e]Κατωκάρα ῥίψας με βουκολήσεται.

Περὶ κανθάρου λέγων.

Κατῳκοδόμησεν: [f]Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατέκλεισεν εἰς οἴκημα, καὶ ἀπέκτεινε.

Κατώλισθον: Κατέπεσον.

Κατωμαδόν: Κατὰ τῶν ὤμων. [g]Ἰώσηπος·

Ὁ δὲ Σαμψὼν ἀράμενος τὰς πύλας καὶ τὰς φλιὰς κατωμαδὸν
B εἰς τὸ ὄρος φέρων κατατίθησι.

Κάτων, στρατηγὸς Ῥωμαίων· ὃς νέος μὲν ἦν [h]ἔτι πάμπαν, αὐστηρὸς δὲ καὶ φιλόπονος, συνέσει τε γνώμης καὶ δεινότητι λόγων ἀριπρεπής, ὥστε αὐτὸν ἐπὶ τοῖς λόγοις ἐκάλουν οἱ Ῥωμαῖοι Δημοσθένην, πυνθανόμενοι τὸν ἄριστον ἐν τοῖς Ἕλλησι ῥήτορα γενέσθαι Δημοσθένην.

[i]Λέγεται Κάτωνα τὸν [k]πρεσβύτερον, ἐρομένου τι-
C νός, ἣν [l]ἔχοι γνώμην περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι πραγμάτων καὶ περὶ τοῦ Σκηπίωνος, εἰπεῖν·

[m]Οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσι.

Κατωνάκη: Ἱμάτιόν ἐστιν ἐκ τῶν κάτω μερῶν νάκος, τουτέστι διφθέραν, [n]περιερραμμένον. Δοκοῦσι δὲ [o]ἀμφιέσασθαι τοῦτο, τῶν τυράννων ἐπαναγκασάντων τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα ὑπὸ εὐτελείας μὴ κατίωσιν εἰς ἄστυ οἱ πολῖται. Μέχρι γὰρ τῶν γονάτων ἦν διῆκον.
D [p]Ἀριστοφάνης·

[q]Οὐκ [r]ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὖθις αὖ
[s]κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ

ΚΑΤΟΥΡΩΣΑΝ] καὶ κατουρῶσαν A.B.V.E. Mox ἀπεχώρησε V.

[i] χρησαμένην] Ut interpretatio respondeat capiti articuli, scribendum est χρησάμενοι, quoniam τὸ κατουρῶσαν est generis neutrius, a masculino κατουρώσας, ut Portus etiam monuit. KUST. χρησάμενον A.

[k] Τὸ δὲ λοιπὸν] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. 61. ut Jacobus Gronovius observavit. KUST.

ΚΑΤΟΧΟΣ] Heliodor. p. 192. Simocatta 156. ubi male κάτοικος τῇ μέθῃ. TOUP. Lucian. in Rhet. Præc. 4. de Hesiodo, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος. REINES. Vid. Cuperi Observ. III. 12. p. 305.

[l] Κάτοχος ἤδη τῷ πόθῳ τούτου γεγ.] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 1. KUST.

[m] τούτου] τούτῳ A.V.E. pr. Procop.

[n] διαφανὴς] L. διαφανῶς. REINES. Sic Procopius.

ΚΑΤΩΓΕΙΟΝ] Vid. supra v. Ἀνώγεων.

[o] ἀνώγεων] ἀνώγεω V. Tum Καὶ κατώγεων M.

ΚΑΤΩΘΕ] Κάτωθεν V. Mox ὁμοίως addunt A.B.V.

[p] Πίνδαρος] Pyth. IV. 181. ubi leg. Ἄντροθε.

[q] Ἀγχόθι γὰρ νέμομαι π.] Fragmentum hoc ideo ad vocem κάτωθε Suidas retulit, quoniam τὸ ἀγχόθι apud Dorienses sine ν scribitur, perinde ut κάτωθε. KUST.

[r] νέμομαι] νέμαι V.

ΚΑΤΩΘΟΥΜΕΝΟΣ] Κατωθούμενος E.

ΚΑΤΩΚΑΡΑ] Recte notavit Koenius ad Gregor. de Dial. Att. s. LX. pleniora Suidam invenisse Scholia ad Aristoph. Pac. 152. Acharn. 944. Ad Pac. 152. e ms. dedit Bekkerus; ὅτι τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πεσεῖν κατωκάρα λέγεται Ἀττικῶς, οὐ διῃρημένως ἀλλ' ὑφ' ἕν. Πίνδαρος, Οἱ μὲν κατωκάρα δεσμοῖσιν δέδενται. Ceterum verba Ἀριστοφάνης—ὑφ' ἕν, quæ in edd. post Agathiæ fragmentum reperiuntur, ante fragmentum Pindari reposui cum A.V.

[s] Ἀριστοφάνης] Acharn. 944.

[t] κρέμαιτο] κρέμαιτο B.E.

[u] ἐπὶ κεφαλῆς] ἐπὶ κεφαλὴν V. et sic mox. κατὰ κεφαλῆς B.

[x] Τὸ γὰρ] γὰρ om. A.B.V.

[y] Πίνδαρος] Existimo nomen hoc a librario aliquo temere in textum intrusum esse, quoniam quæ sequuntur haud sane Pindaricum quid spirant, sed videntur esse verba scriptoris cujusdam prosaici. KUST. Vid. Schneideri Fr. inc. CXIX.

E [z] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 37. KUST.

[a] ὑποφερόμενοι] Sic recte habent mss. Paris. et Agathias loco laudato. At in prioribus editt. corrupte et nullo sensu legitur ὑποφαινόμενοι. KUST.

[b] θάλατταν] θάλασσαν V.

[c] ἀπώλοντο] ἀπόλλυντο A.B.V.E.

[d] Ἀριστοφάνης] Pac. 152.

[e] Κατωκάρα] κατωκάρα δὲ B.E.

ΚΑΤΩΙΚΟΔΟΜΗΣΕΝ: Ἰσαῖος ἀντὶ τοῦ κατ.] Ex Harpocratione. Vide etiam supra v. Ἐγκατῳκοδόμησε. KUST.

F [f] Ἰσαῖος] In Or. c. Dioclem apud Harpocrat. Vocem usurpat Idem in Or. περὶ Κίρωνος κλήρου p. 73. 35. ed. Steph. conf. Vales. ad Harpocrat.

[g] Ἰώσηπος] Antiquit. Jud. lib. V. 10. KUST. c. VIII. 10.

ΚΑΤΩΝ, στρατηγὸς—Δημοσθένην] Hæc sunt verba Appiani Iber. p. 464. 465. KUST. c. 39. Vid. Vales. ad Diod. Sic. T. II. p. 605. ed. Wesseling.

[h] πάμπαν ἔτι] ἔτι πάμπαν A.V.

[i] Λέγεται Κάτωνα τὸν πρεσβ.] Confer cum hoc loco ea,
G quæ leguntur apud Suidam supra v. Ἀΐσσουσι. KUST.

[k] πρεσβύτερον] πρεσβύτην A.B.V.E.

[l] ἔχοι] ἔχει V. Mox Σκηπίωνος A.

[m] Οἷος πέπνυται, τοὶ δὲ σκ.] Est notissimus versus Homeri de Tiresia Od. κ'. v. 495. KUST.

ΚΑΤΩΝΑΚΑΙ: Ἱμάτ.—περιερραμμένον] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 719. KUST. Vid. infr. Ὄζειν. REINES. Κατωνάκη A. Ante h. v. Κατανάγκη B.E.M.

[n] περιερραμμένον] περιεργασμένον A.

H [o] ἀμφιέσθαι] ἀμφιέσασθαι A.B.V.E.

[p] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 1152.

[q] Οὐκ ἴσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκ.] Historiam, ad quam Aristophanes hic respicit, narrat Herodotus lib. V. p. 195. [ed. Steph. 1570.] KUST.

[r] ἴσθ'] οἶσθ' A. et E. pr.

[s] κατωνάκης] κατωνάκας B.E.

πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[t]πολλοὺς δ' ἑταίρους [u]Ἱππίᾳ καὶ ξυμμάχους.

Καὶ γὰρ καὶ τῶν Θετταλῶν οἱ πλεῖστοι ἐβοήθουν Ἱππίᾳ.

Κατωνάκης: Δουλικὸς καὶ ἀνελεύθερος χιτών.

[x]Κατωνάκῃ τὸν χεῖρον ἀποτετιλμένας.

Τὰς δούλας φησί.

Κατώρης: Ὄνομα κύριον.

Κατωρχήσαντο: Κατεχάρησαν, ἔπαιξαν.

Κατωφαγᾶς: Ὁ καταφαγᾶς. Κωμῳδεῖται [y]γοῦν ὡς πολυφάγος ὁ Κλεώνυμος, ὅτι κάτω νεύων ἔτρωγε. Κατωφαγᾶς δὲ ὄρνεόν ἐστιν οὕτω καλούμενον, [z]ὀρύσσον τὰ σπέρματα. Καὶ ὅτε μὲν [a]βαρύνεται, ἐστὶν ἐπίθετον· ὅτε δὲ περισπᾶται, κύριον. Ἴσως δὲ ἀπὸ τοῦ καταφαγεῖν.

Κατωφρτῶσθαι: Γενικῇ.

Κατοικιδίους: Τοὺς ἐπ' [b]οἴκου ὄντας.

Κατοικιδίους δὲ, καὶ σχολαίους, καὶ ἧττον ὡμιληκότας [c]τοῖς πολέμοις.

Κατοικτείρω: Αἰτιατικῇ.

Κατοικτίζετο: Οἴκτου τυχεῖν ἠξίου, [d]ἢ ἐλέους κυρῆσαι.

[e]Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων καταστὰς κατοικτίζετο.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ τῇ φωνῇ κατοικτιζόμενος ἐδεῖτο σφᾶς παρεκάλει.

Κατοιμώξας: Καταμεμψάμενος. [f]Πολύβιος·

Καὶ πολλὰ μὲν αὑτὸν κατοιμώξας, ὅτι παρὰ μικρὸν ἦλθε τοῦ λαβεῖν τὸν Ἄτταλον ὑποχείριον.

Ἢ καταιτιασάμενος, οἴμοι λέγων.

Κατοιόμενος: Ὀνομάζων ἑαυτὸν μέγαν, καὶ φυσῶν ὑπερηφάνως.

Κάτοισθα: Γινώσκεις, ἐπίστασαι. [g]Σοφοκλῆς·

Οὐ κάτοισθ', ἐγὼ θεοῖς
[h]ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι;

Τουτέστιν, οὐκ ἐν τούτῳ εἰμὶ, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν. A [i]οὐκέτι τοῖς θεοῖς ὀφείλω ἐγὼ ἐπαρκεῖν· ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν ἐπὶ τιμῇ πράττειν [k]τῶν θεῶν.

Κατοιχομένου: Νεκροῦ, τεθνεῶτος.

Καττύεται: Ἀντὶ τοῦ [l]συντίθεται, [m]συρράπτεται. [n]Ἀριστοφάνης·

Οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὅθεν πάλαι καττύεται.

Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων.

Καττύει: Εὐτρεπίζει, [o]συρράπτει.

B [p]Τὸν δὲ [q]Βαρὰμ τεσσαράκοντα χιλιάσι καττύειν τὸν πόλεμον ἔλεγον.

Καττύω [r]γὰρ τὸ δόλους ῥάπτω.

Κάττυμα: Ἀπάτη, δόλος. [s]Ἀριστοφάνης·

Ὃν ἐγὼ κατατεμῶ τοῖσιν ἱππεῦσι [t]εἰς καττύματα.

Καττύματα δέ ἐστι δέρματά τινα ἰσχυρὰ καὶ σκληρὰ, ἅπερ τοῖς σανδαλίοις καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποδήμασιν [u]ὑποβάλλεται.

C Καύα: Νῆσος πλησίον Κρήτης, ἔνθα μέγιστοι ὄναγροι γίνονται.

Καύθωνος: Τοῦ μαλθακοῦ.

Καυκίον παρ' ἡμῖν· κύλιξ δὲ παρὰ [x]σοφοῖς.

Καύκωνες: Ὄνομα ἔθνους.

Ἐγγὺς δὲ τοὺς ἐπιβουλεύοντας εἶναι Καύκωνάς τε καὶ Λέλεγας Ὁμηρικούς· Πελασγοὺς δὲ αἰχμητὰς, οὐδὲ Δῖους. Εἰρήσθω γὰρ ἐν καιρῷ ἐμοὶ τάδε.

D Καυλός: Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος.

Καυλῶ: Καυλήσω. Ἐκκεκαυληκότα:

Τῶν λαχάνων [y]πάντα ἐκκεκαυληκότα.

Καυωνία: Χώρα.

Καυνάκης: Ὁ ἀγών· ἢ εἶδος ἱματίου, ὅπερ καὶ Περσίδα καλοῦσιν. Οἱ δὲ σισύραν Θυμαιτίδα, ὅπερ ἔοικε Μορύχου σάγματι. Σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ E ὅπλου.

Καύνιος ἔρως: Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθουμένων [a]ἐπιθυμιῶν. Καῦνος γὰρ καὶ Βύβλις ἀδελφοὶ ἐδυστύχησαν.

Καυσία: Εἶδος πίλου βαρβαρικοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

[t] πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἱππίᾳ] Apud Aristophanem hodie male legitur πολλοὺς δ' ἑτέρους Ἱππίους; qui proinde ex hoc F loco Suidæ emendandus est. KUST.

[u] Ἱππίᾳ] ἱππίαν B.E. ἱππείαν V.

[x] Κατωνάκῃ τὸν χεῖρον ἀποτετιλ.] Aristoph. Eccles. 719.

ΚΑΤΩΦΑΓΑΣ: Ὁ καταφαγᾶς] Aristophanis Av. 289. Ἔστι γὰρ κατωφαγᾶς τις ἄλλος ἢ Κλεώνυμος; Vide ibi veterem enarratorem. KUST.

[y] οὖν] γοῦν A.B.

[z] ὀρύσσον] ὀρύσσων A.

[a] βαρύνεται] ὀξύνεται reponit Boissonad. ad Herodian. G p. 284.

ΚΑΤΩΦΡΤΩΣΘΑΙ] Κατωφρυῶσθαι B.E.

[b] οἴκου] οἴκῳ A.B.V.E.

[c] τοῖς πολέμοις] τοῖς om. B.E.M.

[d] ἢ ἐλέους] ἢ om. A.B.V.E. edd. vett.

[e] Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ κοινὰ] Herodot. III. 156. PORTUS.

[f] Πολύβιος] Vid. ed. Schweighæuser. T. V. p. 38.

ΚΑΤΟΙΟΜΕΝΟΣ] Habbakuk II. 5. Aristeas p. 115. TOUP. Locum ex Habbakuk indicavit Hemsterhusius, qui v. ὀνομάζων superscripsit νομίζων. Vulg. tenet Photius, H qui in fine, φυσῶν· ὑπερηφάνως.

[g] Σοφοκλῆς] Aj. 589.

[h] ὡς οὐδὲν] ὡς om. A.B.

[i] ἢ οὐκέτι] ἢ om. A.B.E.

[k] τῶν θεῶν] τοῖς θεοῖς E.

[l] συντίθεται] συντιθέται E.

[m] ῥάπτεται] συρράπτεται A. συρράπτονται V. ῥάπτονται E.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 314.

[o] συρράπτει] συρράπτει κασσύει A.B.V.E. Lex. Seg. συρράπτει καττύει Photius.

[p] Τὸν δὲ Βαρὰμ τεσσαρ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Theophylacto Simocatta. KUST. V. 9. TOUP.

[q] Βαρὰμ] ἀβραὰμ V.

[r] καὶ τὸ] γὰρ τὸ A.B.E. Mox δούλους V.

[s] Ἀριστοφάνης] Acharn. 301. Vide etiam supra v. Κατατεμῶ. KUST.

[t] ποτε ἐς καττύματα] ποτε om. A.B.V.E. Tum εἰς A.E.

[u] ὑποβάλλονται] ὑποβάλλεται A.V.

ΚΑΥΚΙΟΝ] Vid. Scal. de re num. p. 57. Caucum. REINES. Vid. Du Cangii Gl. Gr.

[x] τοῖς σοφοῖς] τοῖς om. A.B.V.E.

ΚΑΥΛΟΣ] Il. ς'. 162.

[y] πάντων] πάντα A.B.V.E.

ΚΑΥΩΝΙΑ] Vid. Wesseling. Diod. Sic. XIV. 103.

[z] ΚΑΥΝΑΚΗΣ: Ὁ ἀγών] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1132. KUST. Arrian. Exp. p. 436. TOUP.

ΚΑΥΝΙΟΣ ἜΡΩΣ] De infelici amore Cauni et Byblidis legendus est Parthenius Erot. c. XI. et Ovid. Metamorph. lib. IX. Vide etiam supra v. Βύβλις, et v. Καῦνος. KUST.

[a] ἐπιθυμιῶν] ἐπιθυμιῶν V. Post h. gl. delevi ΚΑΥΡΟΣ: Ὁ κοῦφος ταῖς φρεσίν· οἱονεὶ αὐρός τις ὤν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ καῦρος, cum A.B.V.E. Habet Etymologus.

[b]Καυσίη, ἡ τοπάροιθε [c]Μακηδόσιν εὔκολος ὅπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Καύσωνος: Θέρμης.

Καυστειρὸς, Καυτηρὸς δέ.

Καΰστρος: [d]Ποταμός.

Καυτὴν: Ἐν [e]Ἐπιγράμμασι·

Ἄνθετο δέρμα λέοντος . . . .
Τεῦκρος Ἄραψ, καὐτὴν ἀγρέτιν αἰγανέαν.

Καυχᾶι: Οἱ λοιποὶ ῥήτορες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας B αὐχεῖν λέγουσι· Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ Μαντειῶν ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Δεῖ δὲ τἄλλα ἐν [f]δημοκρατίᾳ σοι εἰπεῖν· ἑνὸς δ' οὐκ ἔστι σοι· καλῶς γὰρ αὐτοῦ προέστης· ἐφ' οἷς καυχᾷ, οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται.

Καυχώμενος: Μεγαληγορῶν.

Κάφος: Τὸ πνεῦμα, κατὰ διάλεκτον. Καὶ [g]Ὅμηρος·

C Καπῦσε κεκαφηότα θυμόν.

Καφώρης:

Τὸ τῆς καφώρης [h]μίσησον δολερὸν καὶ κερδῷον.

Λέγουσι δὲ τὴν ἀλώπεκα.

Καφύη: Ὄνομα πόλεως.

Κἄχεζεν: [i]Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ καὶ [k]ἀπεπάτει.

Καχέκται:

[l]Ταῖς δὲ ἀληθείαις ὑπῆρχεν ἐν [m]αὐτοῖς καχέκταις μεταβολῆς οἰκεῖοι.

D Καχεξία: Καὶ Καχεκτοῦντες, κακῶς τὴν ἕξιν

A [n]διατεθειμένοι, ἀσθενοῦντες. [o]Πολύβιος·

[p]Ὁ δὲ Περσεὺς [q]προσαγόμενος τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον, ἐξελύετο τῇ ψυχῇ, καθάπερ οἱ καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν. Ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν [r]ἐγγίζοι, καὶ δέοι κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμενε τῇ ψυχῇ.

Καχλάζει: Ταράττεται, φλεγμαίνει, βράττει.

Κάχληκες: Λίθακες ἐν τοῖς ὕδασιν.

[s]Ἠρεῖτο δὲ ὁπόσον κάχληκας τοῦ ἐμφερομένου τοῖς ἐδάφεσι.

B Καὶ Κάχληξ, εἶδος ζωϋφίου τινός.

Καχρύων:

[t]Ἐσκίρτα, ἀπεσύρδει, ὥσπερ καχρύων ὄνος εὐσχημόνως.

Κάχρυς: Τὰς κριθάς. [u]Ἀριστοφάνης·

Πίνοιθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

Τουτέστι, καθάπερ τινὰ γυναῖκα ἀλοῦσαν κριθάς.

Καχυποτοπεῖσθαι: Τὸ [x]τέλειον, κακὰ [y]ὑπονοεῖσθαι. [z]Παρ' Ἀριστοφάνει.

C Καχυπότοπος: Καχύποπτος. Τοπάσαι γὰρ, τὸ ὑπονοῆσαι.

Κάψα: Κίστη, ἡ θήκη.

Καί: Σύνδεσμος συμπλεκτικός.

Καιάδας: Παρὰ Λάκωσι βασιλικὴ φρουρὰ, καὶ [a]Σικελιώταις. Παρὰ δὲ Πέρσαις, [b]οἴκημα μεστὸν τέφρας. Παρὰ δὲ Αἰθίοψιν οἱ κακοῦργοι [c]χρυσαῖς ἁλύσεσιν ἐδέδεντο. Εἰς δὲ τὸν [d]Καιάδαν εἰώθασιν οἱ D Λάκωνες τοὺς κακούργους ῥίπτειν.

Καὶ δή: [e]Ἤδη.

Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ: [f]Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβο-

---

[b] Καυσίη, ἡ τοπάροιθε] Anthol. [Pal. VI. 335.] KUST. Polyæn. p. 535. τῇ κεφαλῇ καυσίαν ἐπέθετο Μακεδονικήν. TOUP. Vid. Etymolog. p. 487, 52. HEMST.

[c] Μακηδόσιν] Μακεδόσιν A.E.

ΚΑΥΣΩΝΟΣ] Vid. Schleusner. Lex. utroque in v.

[d] ὄνομα ποταμοῦ] ποταμός A.

ΚΑΥΣΤΕΙΡΟΣ, ΚΑΥΤΗΡΟΣ δὲ] Sic A.B.V.E. Vulgo Καυτηρὸς post Καΰστρος. Et hic repetit V.

[e] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 57.

ΚΑΥΧΑΙ] Lex. Seg. apud Bekker. p. 275, 3. Καυχᾶ: αὐχεῖν ἐπὶ χρηστοῖς πράγμασι· Λυκοῦργος δὲ ἐπὶ φαύλοις κέχρηται, ὡς τοὺς ἀκούοντας αἰσχύνεσθαι.

[f] δημοκρατίᾳ] δημοκράτει V. qui mox καλῶς.

[g] Ὅμηρος] Il. ε'. 698. KUST.

ΚΑΦΩΡΗ] Καφώρης A.V. Καφάρης B.E. et in exemplo. Σκαφώρη inter vulpium nomina recenset Ælianus N. A. VII. 47.

[h] μίσησον] μισητὸν V.

ΚΑΦΥΗ] Vid. Κίδας. HEMST.

[i] Ἀριστοφάνης] Acharn. 82.

[k] ἀπεπάτει] καὶ ἀπεπάτει A.

[l] Ταῖς] τοῖς E.

[m] αὐτῇ] αὐτοῖς A.B.E.

[n] διατεθειμένοι] διατεθέμενοι V

[o] Πολύβιος] XXIX. 6, 14.

[p] Ὁ δὲ Περσεὺς προσαγ. τὸν χρ. καὶ τὸν πόνον, ἐξελ.] His affinia sunt, quæ supra leguntur de Perseo v. Ἀποδειλιᾶν. KUST.

[q] προσαγόμενος] προαγόμενος E. edd. ante Kuster. Tum πρὸς τὸν χ. V.

[r] ἐγγίζοι] ἐγγίζει A.B.E. edd. ante Kuster. ἐγγίζοι V.

[s] Ἠρεῖτο δὲ ὁπόσον κάχλ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἠρεῖτο. KUST. Hæc leguntur etiam supra v. Ἠρεῖτο. Interpres autem non intellexit. Ita enim reddit, *Cepit autem tantum glareæ, quantum sufficeret sternendo pavimento.* Κάχληξ ἐμφερόμενος τοῖς ἐδάφεσι est *glarea sive calculi, qui in fundo fluvii circumferuntur.* Sunt autem verba, ut videtur, alicujus Commentatoris ad 1 Samuel. XVII. 40. *And he chose him five smooth* *stones out of the brook.* Sed hoc hariolari est. Nostram autem interpretationem unice firmat Josephus Antiq. Jud. V. 1. cujus verba adscribam: Ἠρευνὰς ἔδειξεν ὁ ποταμὸς, τοῦ μὲν βάθους ἀπεσχημένου, τοῦ δὲ ΚΑΧΛΗΚΟΣ ἘΠΙ ΤΟΥ ἘΔΑΦΟΥΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥ. TOUP.

E

[t] Ἐσκίρτα, ἀπεσύρδει] Aristoph. Vesp. 1297.

[u] Ἀριστοφάνης· Πίνοιθ', ὡσπ.] Aristoph. Nub. 1361. Ἄιδειν τε πίνονθ', ὡσπερεὶ κάχρυς γυναῖκ' ἀλοῦσαν. Adi ipsum Comicum. KUST.

[x] τέλειον] τέλεια A.

[y] ὑπονοεῖσθαι] Imo potius ὑποτοπεῖσθαι. KUST. ὑπονοεῖν Schol. Aristoph.

[z] Παρ' Ἀριστοφάνει] Ran. 988.

F ΚΑΧΥΠΟΤΟΠΟΣ] Plato Rep. p. 224. Philo II. p. 570. ubi male καχυπτέον. Aristot. Rhet. p. 300. TOUP. Vid. Heindorf. ad Platon. Phædr. p. 240. E. ubi καχυποτόπως mss. meliores.

ΚΑΨΑ] Vid. ad Hesych. v. Κάμψα.

ΚΑΙΑΔΑΣ] Vide supra v. Βάραθρον, et infra v. Κεάδας. Confer etiam P. Leopard. Emend. lib. XIII. c. 14. et Meurs. Miscellan. Lacon. lib. III. c. 7. KUST. Heliodor. Æthiop. IX. p. 408. HEMST. Caput gl. om. V.

[a] Σικελιώταις] Σικελιώτης V.

G [b] οἴκημα] Sic Attici κατ' εὐφημίαν vocabant carcerem. Helladius apud Photium p. 1593. Ὅτι τὸ μὴ λέγειν δύσφημα πᾶσι τοῖς παλαιοῖς μὲν φροντὶς ἦν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις. Διὸ καὶ τὸ δεσμωτήριον οἴκημα ἐκάλουν, καὶ τὸν δήμιον, κοινὸν &c. KUST.

[c] χρυσαῖς ἁλύσεσι] Vid. Herodot. III. 23. et ibi not.

[d] Καιάδαν] Plutarch. Ag. et Cleom. p. 803. τὴν καλ. Δεκάδα, ubi leg. καλ. Καιάδαν. Vide Xyland. p. 60. TOUP.

H [e] Λοιπὸν ἤδη] λοιπὸν om. A.B.V. Photius, Καὶ δή: ὡς δή. et post Καινοτάφιον: Καὶ δή: ἤδη. Hesych. Καὶ δή: ἐπὶ τοῦ ἤδη.

ΚΑΙ ἘΝ ΘΕΩΝ ἈΓΟΡΑΙ] In Vaticana Proverbiorum Appendice proverbium hoc plenius sic exponitur: Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κατηγορούντων (lege κακηγορούντων, ut hic recte apud Suidam) εἴρηται ἡ παροιμία· ὅτι καὶ ἐν ἀγορᾷ θεῶν δυσφημήσειαν. Θεῶν ἀγορὰ τόπος ἐν Ἐλευσῖνι· εἰσίασι δ'

λὴν κακηγορούντων εἴρηται ἡ παροιμία. [g]Θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσῖνι.

Καικίας: Ὁ ἄνεμος.

Καικίλιος, Σικελιώτης, [h]Καλλαντιανός· Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας· ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ [i]ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἀπὸ δούλων, ὥς τινες ἱστορήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ δόξαν Ἰουδαῖος. Βιβλία δὲ αὐτοῦ πολλά· Κατὰ Φρυγῶν, δύο· [k]ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἀπόδειξις τοῦ εἰρῆσθαι πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης· ἔστι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον· [l]Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Κικέρωνος· Τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ· Περὶ τοῦ [m]χαρακτῆρος τῶν δέκα ῥητόρων· [n]Σύγκρισις Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου· Περὶ Δημοσθένους, ποῖοι αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι, καὶ ποῖοι νόθοι· Περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι· καὶ ἄλλα πλεῖστα. [o]Πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω. Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.

Καΐκος: Ὄνομα ποταμοῦ.

Καὶ μήν: Ἀλλὰ μήν.

Καιναί: Πόλις.

Καινεύς: Ὄνομα κύριον.

Καινίζεται καὶ καινίζω σε: Αἰτιατικῇ.

Καινόν: [p]Τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον. Κενὸν δὲ, τὸ μάταιον, διὰ τοῦ ε' ψιλοῦ.

Καινοπρεπές:

Μηχάνημά τι καινοπρεπὲς ἐτεκτήνατο λαθραίως, γλύψας [q]δοκῶν μεγάλων τὸ μῆκος, καὶ ταύτας καθεὶς, ἐνείς τε μίαν ἄλυσιν ταῖς γλυφαῖς, διήκουσαν ἐς πάσας, [r]μολίβδῳ τὸ ταύτων κένωμα ἔπλησε, [s]καὶ ταχιεργοῦς λίαν ἀπειλεῖ τὰς ὄχθας [t]δι' αὐτοῦ τοῦ [u]ποταμοῦ ἑκατέρωθεν σκευάσας [x]Δαρείους· ἐν [y]οἷς βοήθειαν ἀποχρῶσαν βαλὼν, ἐστέρει τὴν πόλιν τῶν ἐκ τῆς θαλάττης ἀγωγίμων.

Καινός: Ὁ νέος.

Καινὸς γνώμην:

Ἀντὶ τοῦ νέαν γνώμην εἰσηγούμενος.

[z]Καινὸς γνώμην, καινῶν ἔργων ἐγχειρητής.

εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως. Hinc apparet, proverbium hoc dici de hominibus impuræ et immodestæ linguæ, et qui ne in locis quidem sacris, ubi linguis favendum est, a maledictis et verbis male ominatis temperare possunt. Vide etiam supra v. Θεῶν ἀγορά. KUST.

[f] Ἐπὶ τῶν—ἀγορὰ om. V.

[g] Θεῶν δὲ] Θεῶν γὰρ A.B.

ΚΑΙΚΙΑΣ] Leg. Καικίας a Caico fluvio. Vid. Salmas. Plin. Exerc. f. 1259. REINES. Male. Vid. Aristoph. Eq. 435.

ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ] Vid. Ἑρμαγόρας Τήμνου etc. HEMST. Κεκίλιος A.B.E. Deest v. M. Vid. post Κεκιβδήλευται.

[h] Καλλαντιανός· Κάλλαντις δὲ πόλις Σικελίας] Lucas Holstenius ad Stephanum v. Καλὴ ἀκτὴ recte monuit, scribendum hic esse, Καλακτῖνος· Καλάκτη δὲ πόλις Σικελίας. Athenæus enim lib. VII. c. 21. Cæcilii hujus mentionem faciens, patriam ejus scribit fuisse Καλὴν ἀκτήν; quæ erat urbs Siciliæ, ut vel ex Herodoto patet, qui lib. VII. c. 22. sic scribit: Ἡ δὲ καλὴ αὕτη ἀκτὴ καλεομένη, ἔστι μὲν Σικελῶν, πρὸς δὲ Τυρσηνίῃ τετραμμένη τῆς Σικελίης. Ab Herodoto non discrepat Stephanus Byzantius v. Καλὴ ἀκτή; si modo σφάλμα, quo codices ejus hodie corrupti sunt, emendetur, et pro πόλις Κρητῶν reponatur πόλις Σικελῶν, uti apud eum reponendum esse recte monuit modo laudatus Holstenius. Pro Καλὴ ἀκτὴ autem contracte etiam dicebatur Καλάκτη; cujus gentile est Καλακτῖνος, ut ex Diodoro et veteribus nummis constat. Hinc autem patet falli Meursium, qui in Bibliotheca Græca ex uno Cæcilio duos fecit, alterum Callantianum ex Suida corrupto, et alterum Caloactiten ex Athenæo recensens; cum ex iis, quæ ante dicta sunt, apparere putem, et Suidam et Athenæum de uno eodemque Cæcilio intelligendos esse. KUST. Καλλατιανὸς B.V.E. pr.

[i] ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδρ.] Hæc si vera sunt, oportet Cæcilium τριγέροντος Nestoris ætatem superasse, quoniam inter obitum Augusti et initia Adriani anni plus centum interjecti sunt. KUST. Vide Toupium ad Longin. de Subl. s. 1.

[k] Ἔστι δὲ κατὰ στοιχ.—καλλιρρημοσύνης] Vel hæc omnia, tanquam scholium, inducenda sunt, et post Φρυγῶν, δύο, continuo legendum est, ἔτι δὲ (non ἔστι δὲ) ἐκλογὴ &c. vel, si relinquenda sunt, pro ἔστι δὲ scribendum est ἔτι δὲ, quoniam verisimile non videtur, Cæcilium in opere contra Phryges de elegantia vocabulorum secundum ordinem alphabeticum egisse. Mallem autem ea ex textu ejicere, quoniam videntur esse scholium ad verba illa, quæ proxime sequuntur, ἔτι δὲ ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχεῖον. KUST.

[l] Σύγκρισις—ῥητόρων om. B.E.

[m] χαρακτῆρος] τοῦ χαρακτῆρος A.V.

[n] Σύγκρισιν] σύγκρισις V.

[o] Πῶς δὲ Ἰουδαῖος τοῦτο θαυμάζω. Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.] Sic V.E. cum edd. vett. Πῶς δὲ Ἰουδαῖος θαυμάζω A. Τοῦτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰουδαῖος σοφὸς τὰ Ἑλληνικὰ Kusterus.

ΚΑΙΝΑΙ] Καινὴ em. Schurzfleischius Notit. Bibl. Vinar. p. 233.

ΚΑΙΝΕΥΣ] Vid. Schol. Platon. p. 243.

ΚΑΙΝΙΖΕΤΑΙ] Vid. Abresch. ad Æschyl. II. 19. p. 369.

[p] Τὸν νεωστὶ] τὸ νεωστὶ A.B.V. Post κατεσκευασμένον delevi καὶ τὸ παράδοξον cum A.B.V.

ΚΑΙΝΟΠΡΕΠΕΣ] Vossius ad Hesych. in Δαρεῖος. HEMST. Adde Alberti ibid.

[q] μεγαλῶν δοκῶν] δοκῶν μεγαλῶν A.

[r] μολίβδῳ] μολίβδῳ A.V.

[s] καὶ ταχιεργοῦς] καὶ om. B.V.E.M. Mox ἀπειλεῖ M.

[t] δι' αὐτοῦ τοῦ] διὰ τοῦ V.

[u] ποταμοῦ] Sic habet ms. Paris. A. At in prioribus editt. [et B.V.E.] male legitur τόπου. KUST.

[x] Δαρείους] Vox hæc in mendo cubat, quam emendare non est proclive, quoniam auctor, ex quo fragmentum hoc depromptum est, ignoratur, vel plane forsan intercidit. Ego interim, cum aliud non succurreret, πύργους in versione expressi. KUST. Hunc locum, cujus sensus satis obvius est, corruptum esse facile vidit vir doctissimus. Sed medicina deerat. Aliud enim est quid sit pravum atque ἔκνολον in oratione indicare, aliud scriptoris manum instaurare. Eam vero tibi ita præstandam esse censuerim: ἑκατέρωθεν σκευάσας ΒΑΡΕΙΣ. De qua voce adeundi Etymol. Mag. Suidas, Ammonius, et ad eum doctissimus Valckenarius. Optime, ut solet, Hesychius: Βάρις, πλοῖον, ἢ τεῖχος, ἢ στοὰ, ἢ πύργος. Intelligendæ autem hic turres ligneæ, quæ utraque parte fluvii positæ commeatum urbis interceperunt. Rem satis manifestam dabit Procopius in Gothicis, lib. III. p. 282. qui huic loco plane geminus germanus est. Δοκοὺς ἐς ἄγαν μακρὰς ἐκ τῆς ἑτέρας ὄχθης ἄχρι ἐς τὴν ἑτέραν ἐξικνουμένας ἐνταῦθα ἐς γεφύρας κατέθετο σχῆμα. ΠΥΡΓΟΥΣ ΤΕ ΔΥΟ ΞΥΛΙΝΟΥΣ παρ' ἑκατέραν τὴν ὄχθην ΤΕΚΤΗΝΑΜΕΝΟΣ, φυλακτήριον κατεστήσατο μαχίμων ἀνδρῶν, ὡς μηκέτι ἀκάτοις τισὶν ἢ πλοίοις ἄλλοις ἐκ τοῦ πόρτου ἀναγομένοις ἐς τὴν πόλιν ἐσιτητὰ εἴη. Confer etiam Procopium infra, p. 284. ubi de turribus hisce ligneis agit. TOUP.

[y] οἷς] αἷς B.E.M.

ΚΑΙΝΟΣ ΓΝΩΜΗΝ] A priore gl. sejunxi, et mox καινὸς γνώμην addidi ex A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[z] Καινὸς γνώμην] Utrumque fragmentum depromptum est ex Aristoph. Av. 256. Ἥκει γάρ τις δριμὺς πρέσβυς, Καινὸς γνώμην Καινῶν ἔργων τ' ἐγχειρητής. Ubi Schol. Καινὸς

Καινόσ: [a]Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ, ὃς τοῖς νεωτέροις ἁρμόττει πράγμασιν. [b]Οὕτως δὲ καὶ Ἔφορος.

Καινοτάφια: Κενά εἰσι ἐλισσόμενα ὡς τύπος νεκροῦ· ἤτοι τὰ μὴ ἔχοντα ἔνδοθεν νεκρόν.

Καινοτομεῖ: Αἰτιατικῇ. Καινουργεῖ. Ὅτι τὸ καινοτομεῖν ἐπὶ τοῦ ἄρχειν. [c]Ἀριστοφάνης·

Τοῦτο γὰρ ἡμῖν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστι.

Καινοτομία:

Καινοτῃ: Παρὰ [d]Ἡροδότῳ τὸ λόγῳ τῷ καινῷ χρήσασθαι.

Καινουργισμόσ: Ἡ ἀνακαίνισις, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμόρφωσις.

Καινόφιλον λέγουσι τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί.

Καινῶσ: Ἀντὶ τοῦ παραδόξως.

Καίνυτο: Ἐνίκα.

Καιόμενοσ: Ἀπὸ τοῦ καίω, τὸ φλέγω.

Καίω σε: Αἰτιατικῇ.

Καίρια: [e]Τὰ συμφέροντα.

Τίνι γάρ ποτ', ὦ [f]φίλα γενέθλα, [g]πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος; τίνι φρονοῦντι καίρια;

[h]Ἀντὶ τοῦ, παρὰ τίνος ἀκούσαιμι τὰ συμφέροντα; οὕτω [i]Σοφοκλῆς. [k]Καὶ πάλιν·

[l]Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

Καὶ αὖθις·

[m]Καιρὸν δ' ἐφήκεις.

Ἀντὶ τοῦ ἐπικαίρως ἥκεις.

[n]Ἐπελθεῖν εὔστοχος, ἀναχωρῆσαι καίριος, ἐνεδρεῦσαι τεχνίτης, μάχης ἐργάτης.

Καιρὸσ λέγεται ὁ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικημάτων συναγόμενος ἀριθμὸς παρὰ θεοῦ, καὶ προκαλούμενος ἕως καιροῦ.

Καιριώτατα: [o]Ἐπικινδυνότατα, θανάσιμα.

A Καιρόσ: [p]Σοφοκλῆς·

Καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι
μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

[q]Ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστου πράγματος τὸ καίριον καὶ χρησιμώτατον ὁ καιρός ἐστιν· ὅπου καὶ τὰ σπουδαῖα παρὰ καιρὸν γινόμενα οὐκ ἀποδέχονται· ὡς ἰατρὸν τῷ κάμνοντι περὶ φύσεως τοῦ νοσήματος διαλεγόμενον ὡς εἴ τις τοῖς μεθύουσι περὶ σωφροσύνης διαλέγοιτο. Τὸ
B γὰρ καλόν, μὴ [r]καλῶς γινόμενον, οὐ καλόν. Καὶ αὖθις·

[s]Ὁ δὲ Ἰουστινιανός, εἴτε ὑπὸ γήρως τὰ καίρια οὐ φρονῶν, εἴτε [t]ἄλλως ἔμελλε τὴν ὀρθογνώμονα περὶ Χριστοῦ δόξαν διαπτύσειν, εἰ μὴ ᾤχετο ἐξ ἀνθρώπων.

Καιρόσ: Καιροὺσ ἡ γραφὴ καλεῖ τὰς συμφοράς.

Καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.
[u]Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου.

C [x]Ἀντὶ τοῦ . . . . . .

Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν [[y]ἔλαιον:] Εὖ κεκαιρωμένων. [z]Καίρωμα δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον, ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας.

Καιροφυλακῆσαι: Καιρὸν ἐπιτηρῆσαι.

Ὁ δὲ ἐκέλευεν αὐτὸν ἀναζευγνύναι, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν, μηδὲ καιροφυλακεῖν.

D Καιροφυλάκιον:

Καιρωστρίδεσ: Αἱ ὑφάντριαι. Καίρωσισ γάρ, ἡ πλοκὴ τοῦ μίτου.

Καῖσαρ Ἰούλιοσ, ὁ πρῶτος μοναρχήσας. Ἔγραψε μετάφρασιν τῶν Ἀράτου Φαινομένων, Τέχνην γραμματικὴν Ῥωμαϊκῶς.

Καῖσαρ Αὔγουστοσ, [a]ὁ καὶ Σεβαστός, καὶ Ὀκταβιανὸς
E ἐπικληθείς. Ἔγραψε περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ βιβλία ιγ'.

γνώμην. Νέαν γνώμην ἐξηγούμενος. Imo recte Suidas, εἰσηγούμενος. Est autem γνώμην εἰσηγεῖσθαι, novam sententiam in medium proferre: de quo consulendi rhetores Græci. TOUP.

ΚΑΙΝΟΣ: Ἰσοκράτης ἀντὶ τοῦ, ὃς τοῖς νεωτ.] Ex Harpocratione: apud quem tamen locus hic paulo aliter legitur. KUST. Cum Suida concordat Photius. Harpocratio habet, Καινῶς, Ἰσοκράτης Πανηγυρικῷ, οἷον ὡς τοῖς ν. ἁρμόττειν πρ. Vid. Panegyr. p. 42. D.

[b] Οὕτω] οὕτως B.E.

ΚΑΙΝΟΤΑΦΙΑ] Κενοτάφια A.V.M. Gl. delevit Kusterus. Vid. infra in Κενοτάφια.

[c] Ἀριστοφάνης] Eccles. 580. Περὶ μὲν τούτων τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσῃς· τοῦτο γὰρ ἡμῖν δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστιν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελῆσαι. KUST.

ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ] Sic A. τοῦτο ἡ καινοτομία B.E. edd. vett. καινοτμ V.

[d] Ἡροδότῳ] Gloss. II. 100. Mox τῷ λόγῳ A.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΣΜΟΣ] Καινουργησμὸς A.

ΚΑΙΝΟΦΙΛΟΣ ΚΑΙΝΟΦΙΛΟΝ] Καινόφιλος om. A.V. Photius.

ΚΑΙΝΥΤΟ] Vid. Od. γ'. 282.

[e] Ἔγκαιρα ἢ συμφέροντα] τὰ συμφέροντα A.B.V.

[f] φιλία] φίλα A.

[g] πρόσφορον] πρόσφορον A.V.

[h] Ἀντὶ τοῦ—καίρια om. E.

[i] Σοφοκλῆς] Electr. 226. οὕτω Σοφ. om. M.

[k] Καὶ πάλιν—καίρια om. A.V. h. l. sed habent post gl. seq.

[l] Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρ.] Sophocl. Aj. 119. Τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος Ἢ δρᾶν ἀμείνων &c. KUST.

[m] Καιρὸν δ' ἐφήκεις] Sophocl. Aj. 34.

[n] Ἐπελθεῖν εὔστοχος, ἀναχ.] Hæc sunt verba Dionis de rege Decebalo, ut monuimus etiam supra v. Δεινός, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

ΚΑΙΡΟΣ] Καίριον εὔκαιρον. καὶ Καιρὸς V. Gl. om. B.E.M.

[o] Ἐγκαιριώτατα, ἐπικινδυνότατα] Delevi ἐγκαιριώτατα cum A.B.V.E.

F [p] Σοφοκλῆς] Electr. 75. Ἀριστοφάνης A.V.

[q] Ἀντὶ τοῦ, ἐφ' ἑκάστῳ πρ.——διαλέγοιτο] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis. KUST.

[r] καλῶς] καλὸν B.

[s] Ὁ δὲ Ἰουστιν.] Ex Menandro, opinor. TOUP.

[t] ἄλλως] ἄλλα B.E.

ΚΑΙΡΟΣ—αἰῶνα] Ex Theodoret. in Ps. LXXX. 16.

[u] Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου] Respexit noster ad Genes. VI. 13. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· Καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἥκει ἐναντίον μου. *Tempus adest, quo omnes homines
G demetendi sunt.* TOUP.

[x] Ἀντὶ τοῦ . . . . . Sic A.V.E.

ΚΑΙΡΟΣΕΩΝ Δ' ὈΘΟΝΕΩΝ ἈΠΟΛΕΙΒΕΤΑΙ ὙΓΡ.] Homer. Odyss. η'. v. 107. KUST.

[y] ἜΛΑΙΟΝ om. A.V.E.M.

[z] ΚΑΙΡΩΜΑ δέ] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Homeri. KUST.

ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΗΣΑΙ] Vid. v. Λόχμη. TOUP.

ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ] Sic V. et Photius.

H ΚΑΙΡΩΣΤΡΙΔΕΣ] Καιροστρίδες edd. vett. Vid. not. ad Hesych.

ΚΑΙΣΑΡ ἸΟΥΛΙΟΣ, ὁ πρῶτος μον.] Eadem leguntur etiam supra v. Γάϊος Ἰούλιος. KUST.

ΚΑΙΣΑΡ ΑΥΓ. ὁ καὶ Σεβ.] Vide supra v. Αὔγουστος, ubi eadem leguntur. KUST.

[a] ὁ καὶ] καὶ ὁ V.

A
Καῖσαρ Τιβέριος: Ἔγραψεν Ἐπιγράμματα, καὶ Τέχνην ῥητορικήν.

Καῖσαρ: Οὕτως ὀνομάζονται οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς, ἀπὸ Ἰουλίου Καίσαρος, τοῦ μὴ γεννηθέντος. Τῆς γὰρ μητρὸς αὐτοῦ θανούσης ἐν τῷ θ' μηνί, ταύτην ἀνατεμόντες, ἐξέβαλον αὐτόν· καὶ οὕτως ἐκάλεσαν [[b] αὐτὸν Καίσαρα.] Κατὰ γὰρ τὴν Ῥωμαίων [c] γλῶσσαν Καῖσαρ ἀνατομὴ λέγεται.

B
Ὅτι ἐπὶ Ῥωμαίων τῶν πάλαι ὁ δῆμος ἦρχεν· αὖθις οἱ ὀλίγοι, καὶ τὰ [d] τελευταῖα ἐς μοναρχίαν κατέστη Ῥωμαίοις τὰ πράγματα, ἐξέτι Καίσαρος τοῦ πρώτου μοναρχήσαντος καὶ βασιλεύσαντος. Καὶ ἀστασίαστα διετέλει τὰ κοινὰ [e] ἄχρις ἐς Μάρκον Ἀντωνῖνον [f] Ῥωμαίων ἄρχοντα· ἐπεὶ δὲ ὁ τούτου παῖς ὁ [g] Κόμοδος τὴν φύσιν οὐ πάνυ φρενήρης, καὶ φιληδονίας ἥττων γενόμενος, καὶ οὐ μάλα [h] τοι ἀγαθὸς τὰ πολέμια, καὶ φιλόψυχος, δολοφονηθεὶς ὑπό τινων κατελύθη, [i] ἐπαναστάσεις τε συνεχεῖς ἐγένοντο. . .

C
Καισαρεύς:

Καισάρεια, ἡ μητρόπολις, ἀπὸ Καίσαρος Τιβερίου Ὀκταβίου· [k] ἣν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον [l] Μάζακα ἐπονομαζομένην, ἔπειτα Καισάρειαν κληθεῖσαν τῇ ἰδίᾳ προσηγορίᾳ.

D
Καισάρειος, ὁ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἀδελφός. Ἔγραψε διάφορα, καὶ κατὰ Ἑλλήνων.

Καίσωνος: Ὄνομα κύριον.

Καίστονος: Ὄνομα κύριον.

Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις: Ἀντὶ τοῦ, ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις.

Καὶ [m] σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν: Πεισίστρατος, ὥς φασιν, ὁ τύραννος, δεκάτας τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. Παριὼν δὲ ἔσθ' ὅτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ λιθώδεις τόπους, ἤρετο αὐτόν, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, [n] ὀδύνας καὶ σφακέλους. Θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, ἀτέλειαν τῆς δεκάτης δέδωκε· καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Καὶ τάχα ἴμεν: Καὶ ταχέως πορευόμεθα.

Καίοιτο: Ὑπάρχοιτο.

Καὶ τὸ τοῦ λύκου: Φασὶ λύκον ἰδόντα τὸν ποιμένα [o] ἢ καὶ κύνα τῶν ποιμενικῶν προβάτων ἐσθίοντα, εἰπεῖν· Ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόση κραυγὴ ἐγίγνετο ἄν;

Καί τοι σ' οὐκ ἐρῶ γ', ὡς οὐ φιλῶ: Τουτέστιν, οὐ κρύπτω τὸν ἐμὸν πόθον.

Καὶ χερσί: Καὶ ἔργοις.

Κέοιτο: [p] Ὑπάρχοιτο.

Κεάδας: Βάραθρόν ἐστι τόπος βαθύς, ὅπου οἱ κακοῦργοι [q] ἐνεβάλλοντο Ἀθήνησι, καὶ οἱ ἐπὶ θανάτῳ, ὥσπερ εἰς τὸν [r] Κεάδαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Κέαρ: Τὴν καρδίαν φησὶν [s] Ἀριστοφάνης·

[[t] Ἔγ' ᾧδ',] ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην.

Κέαται: Κεῖνται.

Κέβης, Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. [u] Διάλογοι δὲ αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἑβδόμη, Φρύνιχος, [x] Πίναξ· ἔστι δὲ τῶν ἐν ᾅδου διήγησις· καὶ ἄλλα τινά.

Κέβρηνα, πόλις [y] Τρωάδος, Κυμαίων ἄποικος.

Κέγκλος: Εἶδος ὀρνέου θαλασσίου.

E
ΚΑΙΣΑΡ—λέγεται] Eadem fere Cedrenus p. 165. ed. Paris.

[b] αὐτὸν Καίσαρα om. A.B.V.

[c] φωνὴν] γλῶσσαν A.B.V.

[d] τελευταῖα] τελευτὰ V.

[e] ἄχρις] ἄχρι A.V.E.

[f] Ῥωμαίων] Ῥωμαίω V. Post ἄρχοντα E. addit ἦλθεν.

[g] Κόμμοδος] ὁ Κόμοδος A.E. ὁ Κόμμοδος B.V.

[h] τοι] τι B.V.

F
[i] ἐπαναστάσεις] ἐπαναστάσεις τε A.B.V.E. Tum συνεχέστατοι V. συνεχέστατοι E.

[k] ἣν ἀφείλετο Ἀρχέλαον, πρότερον Μάζ.] Eutropius in Breviario: *Archelai Cappadocis regnum in provinciæ formam redegit*, (Tiberius scilicet,) *et maximam civitatem appellari suo nomine jussit, quæ nunc Cæsarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Hunc ipsum locum Suidas vertisse videtur: vel potius, sua descripsit ex Græco interprete Eutropii; non eo, quem hodie habemus, sed alio antiquiore, qui nunc intercidit. Exstant enim et alia apud Suidam loca, ex Eutropio ad verbum versa, ut alibi lectorem monemus. KUST.

G
[l] Μάζακα] Μάζα καὶ V.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΟΣ] Cæsarius pater Eudoxii, martyr sub Maximiano. Vid. supr. Εὐδόξιος. REINES. Καισάρειος A.B.

ΚΑΙ ΤΑΥΤ' ΈΧΟΝΤΕΣ ΚΥΜΑΤΩΝ 'ΕΝ 'ΑΓΚ.] Aristoph. Ran. 715. ubi vide Schol. Vide etiam infra v. Κῦμα. KUST.

H
ΚΑΙ ΣΦΑΚΕΛΟΙ ΠΟΙΟΥΣΙΝ 'ΑΤΕΛΕΙΑΝ. Πεισίστρ.] Totum hunc locum ex Zenobio Suidas descripsit. Vide etiam infra v. Σφακελισμός, ubi eadem repetuntur. KUST.

[m] ΣΦΑΚΕΛΟΙ] σφάκελλοι B. Vide Diodori Siculi Exc. Vaticana p. 29. et notam Dindorfii p. 31.

[n] ὀδύνας καὶ σφακέλους] Adde ex Zenobio, et ipso Suida v. Σφακελισμός: καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. KUST.

ΚΑΙ ΤΑΧΑ] Ex Timæo p. 151. ubi τάχει et πορευσόμεθα. In E. πορευσόμεθα pr.

ΚΑΙΟΙΤΟ] Sic A.V. Vid. infra Κέοιτο.

ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ] Vid. Schol. Platon. p. 68. Heindorf. ad Phædr. p. 272 C.

[o] ἢ καὶ κύνα] Sic A. et V. pro v. l. ἢ καὶ λύκαιναν B.E. V.M.

ΚΑΙ ΤΟΙ Σ' ΟΥΚ] Aristoph. Lys. 904. οὐ ante φιλῶ om. A.

[p] Ὑπάρχοι] ὑπάρχοιτο B.E. Photius. gl. om. A.V.

ΚΕΑΔΑΣ] Vide paulo ante v. Καιάδας. KUST. Eadem leguntur v. Βάραθρον. Κεάδαν V. Κεάδαν B.E. Κεάδας M.

[q] ἐνεβάλλοντο] ἐβάλλοντο A. ἐμβάλλονται V. et sic v. Βάραθρον.

[r] Καιάδαν] Κεάδαν A.V. Κεάδαν B.

[s] Ἀριστοφάνης] Acharn. 5.

[t] ἔγ' ᾧδ' om. A.B.E.M.

ΚΕΑΤΑΙ] Il. λ'. 658.

[u] Διάλογοι δὲ αὐτοῦ—Πίναξ] Ex Laërtio. KUST.

[x] Πίναξ] Hodie adhuc sub nomine Cebetis *Tabula* quædam circumfertur; sed quæ vitæ humanæ, non vero eorum, quæ apud Inferos fiunt, descriptionem continet. Unde dubium videri potest, an *Tabula* illa vere Cebetis sit: vel saltem, an Suidas de eadem *Tabula* hic intelligendus sit, quæ hodie in manibus eruditorum versatur. Sed hac de re videndus omnino Samuel Petitus *Miscellan.* lib. IV. c. 4. KUST. Sequentia legerit Hemsterhusius, Ἔστι δὲ καὶ τῶν ἐν Ἅδου διήγησις, καὶ ἄλλα τινα.

ΚΕΒΡΗΝΑ, καὶ ΚΕΒΡΗΝ, πόλις τῆς Τρωάδος, Κυμ. ἄπ.] Ex Harpocratione. KUST. Κέβρινα A.B. Photius, Harpocrat. ms. Pal. Cum iisdem statim delevi καὶ Κέβρην. E. habet κέβρην tantum. Vid. Demosth. c. Aristocr. p. 671, 9.

[y] τῆς Τρωάδος] τῆς om. A.B.V. Photius.

ΚΕΓΚΛΟΣ] Κέγκλης M. Vid. in Ἡμερινὰ ζῶα.

Κεγχραμίδες: Τοῦ σύκου καὶ τῶν ἐλαιῶν οἱ πυρῆνες λέγονται κεγχραμίδες. A

Κεγχρέα:

Κεγχρεαί: Ὄνομα τόπου.

Κεγχρεών: [a] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον [a] γραφῇ·

Κἄπειτ' ἔπεισε τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς καθίζεσθαι εἰς τὸν κεγχρεῶνα.

Ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ [b] καθαριστήριον, ὅπου τὴν ἐκ τῶν μετάλλων διέψυχον κέγχρον. B

Κεγχρήτισι:

[c] Καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί.

Κεγχρίνης: Εἶδος ὀρνέου, ὃ λέγεται μηδόλως διψᾷν. [d] Ἢ εἶδος ὄφεως.

Κεδάζω: Σκορπίζω.

Κεδίκιος: Ὄνομα κύριον.

Κεδνός: Συνετὸς, σώφρων, ἢ φρόνιμος. Αἴας· C

[e] Κἀγὼ γὰρ, ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
παρ' Ἕκτορος δώρημα [f] δυσμενεστάτου,
οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.

Κεδρωσία: Ὄνομα πόλεως.

Κέδροι: [g] Δένδρα ὑψίκομα καὶ ἄκαρπα· αἷς ἀπεικάζει [h] Δαβὶδ τὴν εἰδωλολατρείαν.

Κέθη: Ὄνομα κύριον. D

Κέθηγος: Ὄνομα κύριον.

Κεκαδησόμεθα: Φροντίσομεν.

Κεκαθίσθαι: Ἐκ τοῦ καθίζω.

Κεκασμένον: Κεκοσμημένον.

Κεκαττηριασμένος: Μὴ ἔχων [k] ὑγιῆ τὴν συνείδησιν.

Κεκαινοπεποιημένοι:

[l] Ἵνα μὴ ὦσιν ἔκλυτοι καὶ προσλελυμένοι, ἀλλ' ἐκπαθεῖς [m] καὶ κεκαινοπεποιημένοι.

Τουτέστιν ὑγιεῖς.

Κεκαφηότα: Ἐκπνεύσαντα.

Κεκιβδήλευται: Διαβέβληται, κατέγνωσται, ἀποδεδοκίμασται, νενόθευται.

Κεκίλιος: Ὄνομα κύριον. Ζήτει τοῦτο πλατύτερον εἰς τὸ ΚΑΙ δίφθογγον ὀπίσω.

Κεκινέαται: [n] Κεκίνηται.

Κεκλάγξω, καὶ κεκλάγξομαι: Ἀντὶ τοῦ ὑλακτήσω. Ἐπὶ τῶν κυνῶν.

Κέκλεικα: Ἠσφάλισα.

Κεκλήατο: Ἐκ τοῦ καλῶ, καλέσω.

Κεκληγότες: Κράζοντες.

Κέκληκα: Ἐκάλεσα.

Κεκλίαται: Ἐκ τοῦ κλίνω. Καὶ κέκλικα, ὁμοίως.

Κεκλιμένος: Περιεχόμενος.

Κεκλόμενος: Παρακελευόμενος.

Κεκλοφέναι: Κλέψαι, ὑφελέσθαι.

ΚΕΓΧΡΙΜΙΔΕΣ] Imo, κεγχραμίδες. KUST. Utitur Theophil. ad Autol. p. 142. ἐκ συκῆς κεγχραμίδος γίνεσθαι συκῆν. TOUP. Κεγχραμίδες A.B.V.E. λέγονται κεγχραμίδες addit A. Vid. Gataker. ad M. Anton. p. 301.

ΚΕΓΧΡΕΑ] Diodor. Sic. IV. 72. ubi v. Wesseling. E

ΚΕΓΧΡΕΑΙ] Vid. Wass. ad Thucyd. VIII. 10.

ΚΕΓΧΡΕΩΝ] Photius in Lexico inedito vocem hanc sic interpretatur: Κεγχρεών. τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἡ ἀργυρῖτις ἐκαθαίρετο κέγχρος, καὶ ἡ ἀπὸ τῶν ἀργυρείων ἀναφερομένη ἄμμος. Optime. KUST.

[a] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Παντ. παραγρ.] P. 627. KUST. P. 974.

[a] παραγραφῇ] γραφῇ A.B.V.E.M. Photius, Harpocrat. ms. Pal.

[b] καθαριστήριον] Sic etiam legitur in Lexico Photii inedito. Sed malim ἐργαστήριον. KUST. F

ΚΕΓΧΡΙΤΙΣΙ] Κεγχρήτισι A.B.E. Anthol. ms. Κεγχρήτισι V.

[c] Καὶ νάρδῳ ψαφαρῇ, κεγχρ.] Anthol. Pal. VII. 231.

ΚΕΓΧΡΙΝΗΣ] Vid. vv. Γαμψώνυχα. Ἐπιρυγχίδα. ubi Κεγχρηΐς. Idem forte Κερχνῂς Aristoph. Av. 306. ubi v. Dindorf.

[d] εἶδος ὄφεως] Vid. Nicand. Ther. 463. et Schneiderum ad eum locum.

ΚΕΔΑΖΩ] Statim delevi καὶ ΣΚΕΔΑΖΩ, καὶ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΩ, cum A.B.V. Post gl. seq. delevi ΚΕΔΜΑΤΑ: Τὰ χρόνια ἀλγήματα λέγει ὁ Ἱπποκράτης, cum A.B.V. Irrepsit ex Zonara. G

[e] Ἐγὼ γὰρ, ἐξ οὗ] Sophocl. Aj. 661. κἀγὼ A.B.E.M.

[f] δυσμενεστάτου] βροτῶν addunt A.B.E. seq. vs. om. A.V.

[g] Δένδρα] δένδρη V. Mox εἰδωλολατρίαν A.V.

[h] Δαβίδ] Ps. XXVIII. 5. φωνὴ Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου. Ad eum locum Theodoretus: Σημαίνει διὰ τούτων τῶν λόγων τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν. Ἐπειδὴ γὰρ ὑψηλὰ ἦν πάλαι τὰ τῶν εἰδώλων τεμένη, καρπὸν οὐδένα τοῖς σεβομένοις ὀρέγοντα, ταῖς τοῦ Λιβάνου κέδροις ἀπείκασε ταῦτα, αἳ ὑψηλαὶ μέν εἰσιν, ἐδώδιμον δὲ καρπὸν οὐ πεφύκασι φέρειν. H

ΚΕΚΑΔΗΣΟΜΕΘΑ: Φροντ.] Hoc sensu vox ista capitur apud Homerum Il. θ'. 353. ubi Scholiasta: Κεκαδησόμεθα, λυπησόμεθα, φροντιοῦμεν. KUST. Statim delevi λυπηθησόμεθα. Ἴσως ἀπὸ τοῦ ἄχος, ἀχῶ, ἀχάζω, ἀχαδῶ, χαδῶ, cum A.B.V.E. Plura vide apud Etymologum. Delevi etiam cum iisdem mss. ΚΕΚΑΔΟΝΤΟ. Ἀντὶ τοῦ ὑπεχώρησαν. Ὅμηρος (Il. δ'. 574.) Ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο. Ἀπὸ τοῦ χάζω, τὸ ὑποχωρῶ, ὁ μέσος β' ἀόριστος ἐχαδόμην, ἐχάδοντο· τροπῇ τοῦ δασέος εἰς ψιλὸν, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ ποιητικῷ, κεκάδοντο.

ΚΕΚΑΣΜΕΝΟΝ] Od. δ'. 725. Aristoph. Eq. 682.

ΚΕΚΑΤΤΗΡΙΑΣΜΕΝΟΣ: Μὴ ἔχων ὑγ.] Respexit Suidas ad locum illum 1 ad Tim. IV. 2. Ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων, κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνείδησιν. KUST.

[k] ὑγιᾶ] ὑγιῆ A.E. Photius.

ΚΑΙΝΟΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΝ] Κεκαινοπεποιημένοι A.E.B.

[l] Ἵνα μὴ ὦσιν ἔκλυτοι] Hæc verba leguntur etiam supra, v. Ἐκπαθεῖς. Interpretatio vero, quam adfert Suidas, plane ridicula est. Ἐκπαθεῖς: Ὑγιεῖς. Ἐκτὸς πάθους. Ad utrumque tamen locum silent interpretes. Legendum proculdubio: ΕΥΠΑΘΕΙΣ καὶ καινοπεποιημένοι· *bene curati et refecti: fresh and in good spirits.* Sed nihil muto. Ita Alciphron in Epist. II. 4. p. 244. edit. Bergler. Μὰ τὴν Καλλιγένειαν ἐν ᾗ νῦν εἰμι κατέχαιρον, Μένανδρε, ΕΚΠΑΘΗΣ ὑπὸ ἡδονῆς γινομένη. Ubi vide editorem. De præpositionis ἐκ duplici et diversa vi consulas Valcken. Diatrib. in Euripidem p. 197. TOUP.

[m] καὶ καινοπεποιημένοι] καὶ κεκαινοπεποιημένοι A. κεκαινοπεποιημένοι B.V.E.

ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ] Hom. Il. ε'. v. 698. KUST.

[n] Κεκίνηται] κεκίνηται Etymologus, et Zonaras.

ΚΕΚΙΛΙΟΣ] Sic A.V. Integram historiam h. l. dant B.E.

ΚΕΚΛΑΓΞΩ—ΚΕΚΛΑΓΞΟΜΑΙ] Aristoph. Vesp. 924. κεκλάγγυι, 925. κεκλάγξομαι.

ΚΕΚΛΗΑΤΟ] Il. κ'. 195.

ΚΕΚΛΙΑΤΑΙ] Il. π'. 68.

ΚΕΚΛΙΜΕΝΟΣ: Περιεχόμενος] Homerus Il. ο'. 740. Πόντῳ κεκλιμένοι ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης. Ubi Scholiasta: Πόντῳ κεκλιμένοι: παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, περιεχόμενοι. KUST. Vid. Il. ε'. 709.

ΚΕΚΛΟΜΕΝΟΣ] Il. π'. 525.

Κεκλωσμένα [o]**ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης**: Ἀμεταποίητα. A

[[p] Νενησμένα κρατῶν ἢ προσδόκα λύσεις.]

Κεκμηκώς: [q]Κάμνων. Καὶ χωρὶς τοῦ κ'. [r]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἐνθάδε [s]Καλλιμένης [t]φιλαμφίδεσιν ἄνθετο Μούσαις,
[u]γήραϊ [x]κεκμηκὼς, ὄμματα καὶ παλάμας.

Κεκολουμένος: Ἀδυνάτως ἔχων, ἀμηχανῶν.

[y]Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος ἤδραμε θυμῷ
ἐς [z]προτέρῳ ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην. B

Ἢ **κεκολουμένος**, ἐκτετηγμένος.

Κεκομψευμένος: Σεμνὸς, ἢ ἀστεῖος, ἢ [a]ἐκκαλλώπιστος.

Κεκονιαμένοις: Ἀσβέστῳ κεχρισμένοις.

Οἴνος δὲ ᾖν, ὃν ἐν λάκκοις κεκονιαμένοις εἶχον.

[b]Ξενοφῶν φησι.

Κεκονιμένος: Σπουδάζων πάνυ, καὶ σχεδὸν κόνεως πεπληρωμένος. C

[c]Ὃς ἂν
μὴ πρῶτα πάνυ τοῦ κνέφους
[d]ἥκῃ κεκονιμένος.

[e]Τουτέστιν, ἔτι τοῦ κνέφους ὄντος. Καὶ αὖθις·

[f]Ἀλλὰ σιδηρείου [g]κεκονιμένη ἐκ πολέμοιο.

[h]Πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην δίαιταν ἔλεγον οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες [i]κεκονίσθαι τὴν τῶν ἀστρῶν. D

Ἀντὶ τοῦ [k]ἐνεθίζεσθαι. Σημαίνει δὲ τὸ [l]**κεκονίσθαι**, καὶ [m]τὸ κυλίεσθαι.

Κεκονιμένων: Σπευδόντων. Ἔτι τὴν κόνιν τοῖς ποσὶ περιφερόντων. A

Δύο νεανίσκων κεκονιμένων, [n]καὶ ἀγγελίαν ἀπαγγειλάντων.

Κεκότητο: Ὤργιστο. Καὶ **Κεκοτηότες**.

Κεκωδωνισμένος: Ἐξητασμένος. Ἀπὸ τῶν τοὺς φύλακας διὰ τοῦ κώδωνος ἐξεταζόντων. Καὶ **διακωδωνίσαι**, τὸ ἐξετάσαι. [o]Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

Ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἐᾶν. B

Κεκωφῆσθαι: Κωφὸν γεγονέναι.

Κεκραγμόν: Τὴν βοὴν [p]Ἀττικοί.

Χοῖρον αὐτίκα ἐκ τοῦ πύργου ἐπικρεμάσαντες, τὸν κίνδυνον τὸν ἐκ τοῦ ἐλέφαντος διέφυγον. Κεκραγμὸν γάρ τινα σκαιὸν ὁ χοῖρος ἠρτημένος [q]ἀφίει· ὅπερ ὁ ἐλέφας ἀχθόμενος ἀνεχαίτιζε.

Κέκραχθι: Κράξον.

Κεκράκτης: Μεγαλόφωνος. [r]Ἀριστοφάνης·

Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. C

[s]Ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ [t]Κυκλοβόρος, χειμάρρους. Τὴν κακοφωνίαν οὖν εἴκασε τοῦ ποταμοῦ τῷ ἤχῳ. [u]Καὶ ἀλλαχοῦ·

Ἅρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Κεκραμένον τρία καὶ δύο: Τρία μέρη [x]ὕδατος ἐπιδεχόμενον, [y]οἴνου δὲ δύο. Ἀρίστη κρᾶσις. [z]Ἀριστοφάνης· D

[a]Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν [b]ἐνετριτώνισε.

[o] ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΙΜ. Ἀμεταποίητα om. B.E.

[p] Νενησμένα κρ.] Versus hic oneirocriticus legitur apud Astrampsychum: qui ideo in hunc locum translatus est, quia τὸ νενησμένα idem significat quod κεκλωσμένα. KUST. A. in marg. Λύσις ὀνείρων V. κρατῶν δὲ om. B.E. E

[q] ἐκ τοῦ κάμνω] κάμνων A.V. Photius.

[r] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 66.

[s] Καλλιμένης] Καλλιμέλης A.

[t] φιλαμφίδεσιν] In Anthol. φιλαμειδέσιν, i. e. risus amantibus. KUST.

[u] γήραϊ] γῆρας B. γήραος E.

[x] κεκμηκώς] κεκμηὼς Anthol. et sic reperisse videtur Suidas. Mox παλάμῳ Anthol.

[y] Τηξιμελεῖ νούσῳ] Anthol. Pal. VII. 234.

[z] προτέρῳ—μαρτυρίην] πρότερον—μαρτύριον E.

[a] ἐκκαλλώπιστος] Scribe εὐκαλλώπιστος, ut habet Photius in Lexico inedito. KUST. Sic etiam Lex. Seg. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 154. 155.

ΚΕΚΟΝΙΜΕΝΟΙΣ] Repraesentavi hic lectionem duorum meliorum mss. Paris. qui non solum hoc loco, sed etiam in sequentibus, ubi priores editt. κεκονιαμένος ingerunt, constanter κεκονιμένος exhibent. KUST. Κεκονιαμένοις A. B.V. edd. vett. Mox κεχρημένοις A.V.

[b] Ξενοφῶν] Anab. IV. 2, 22.

ΚΕΚΟΝΙΜΕΝΟΣ] Κεκονιαμένος B.E. edd. vett. Vide Hemsterhus. ad Lucian. Tim. c. 45.

[c] Ὃς ἂν μὴ πρῶτα] Aristoph. Eccles. 289. Ἠπείλησε γὰρ Ὁ Θεσμοθέτης, ὃς ἂν μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους Ἥκῃ κεκονισμένος &c. Ceterum, utrumque dicitur, et κεκονισμένος, et κεκονιμένος. Illud a κονίζω; hoc a κονίω. KUST.

[d] ἥκει] ἥκῃ A.V.

[e] Τουτέστιν] ἀντὶ τοῦ A.V.

[f] Ἀλλὰ σιδ.] Anthol. Pal. VI. 124. πολλὰ σιδ.

[g] κεκονισμένη] κεκονιμένη A. κεκονιαμένη B.V.E. κεκαυμένη Anthol. ms.

[h] Πρὸς γὰρ τὴν τοιαύτην] Pertinet ad Dan. I. 12.

[i] κεκονίσθαι] βεκονίσθαι V. κεκονεῖσθαι E. κεκονιᾶσθαι M.

[k] ἐνεθίζεσθαι] ἐνειθίζεσθαι A.B.V.E.

[l] ΚΕΚΟΝΙΣΘΑΙ] Sic duo mss. Paris. cujus loco priores editt. minus recte exhibent κεκονιᾶσθαι. KUST. βεκονίσθαι V. κεκονεῖσθαι E. Mox Κεκονιαμένων M.

[m] τὸ κυλίεσθαι] ἀντὶ τοῦ κυλίεσθαι A.V.

[n] καὶ τὴν] τὴν om. A.B.V.E. καὶ om. M.

ΚΕΚΟΤΗΤΟ] Κεκοτήοτο A.

ΚΕΚΩΔΩΝΙΣΜΕΝΟΣ: Ἐξητασμ.] Vide v. Ἀκωδώνιστον, v. Διακωδωνίσαι, v. Διεκωδώνισε, v. Ἐκωδωνίζοντο, et v. Κωδωνίσαι. KUST.

[o] Ἀριστοφάνης Λυσιστρ.] Ver. 486.

ΚΕΚΩΦΩΣΘΑΙ] Κεκωφῶσθαι A.B.V.E. Damascium Photii p. 1069. citat Toupius. Vide Porsonum ad Eurip. Orest. 1279. κεκωφεῖσθαι Photius m. pr. F

[p] Ἀττικοί] Vid. notas ad Moerin p. 226.

[q] ἀφίει] ἠφίει A.

ΚΕΚΡΑΧΘΙ] Κέκραθι A.V.E. edd. ante Kuster. qui Porti emend. tacite amplexus est. Vid. Aristoph. Vesp. 198. Thesm. 699.

[r] Ἀριστοφάνης] Equit. 137.

[s] Ποταμὸς δὲ Ἀττικὸς ὁ Κυκλοβ. χειμάρρους] Locus hic ex Scholiasta ad modo indicatum locum Aristophanis sic supplendus est: Ποτ. δὲ Ἀττ. ὁ Κυκλοβόρος, οὐκ ἀεὶ, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρους. KUST. ποτὲ V. et infra. Aliud Scholion descripsit Suidas, non id quod indicavit Kusterus; scil. ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς χειμάρρους ὁ Κυκλοβόρος, ὑπὸ Ἀθηναίων χωσθείς. Τὴν κακοφωνίαν οὖν τοῦ Κλέωνος εἴκασε τῷ ἤχῳ τοῦ ποταμοῦ. G

[t] Κυκλοβόρος] Κυβόριος V. κυκλοβόριος A.

[u] Καὶ ἀλλαχοῦ] Seqq. delevit Kusterus. Pro ἅρπαξ κεκράκτης etc. alium versum citat Scholiastes, ὑμῶν δ' ἐγὼ τὸν Κυκλοβόρον κατιέναι.

[x] ἐπιδεχόμενον ὕδατος] ὕδατος ἐπιδεχόμενον A.V. Schol. H

[y] καὶ οἴνου] οἴνου δὲ V. Schol. ἀρίστη κρᾶσις E. in marg.

[z] Ἀριστοφάνης] Equit. 1184. ubi pro ἔγχει rectius legitur ἔχε καί: quam lectionem etiam agnoscunt 2 mss Paris. Vide etiam infra v. Πόμα κεκραμένον. KUST.

[a] Ἔγχει] ἔχε καὶ A.E. Mox δύω A.

[b] ἐνετριτώνισε] ἐνετριτάνισε B.E.

[c]Βούλεται δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον ἐποίησεν, A ὡς [d]δύνασθαι τρία μέτρα φέρειν ὕδατος.

Κεκραμένη σπονδή: Ἣν ἔθυον μόνῳ τῷ Ἑρμῇ, διότι, ὥς φασι, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων [e]ἄρχει, καὶ παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

Κεκράξομαι: Οὐκ ἐπὶ φωνῆς, ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας καὶ συντόνου καὶ σπουδαίας εὐχῆς. [f]Δαβίδ·

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι.

B Κεκραιπαληκώς: [g]Εὐφραμμένος.

Κεκρηγέναι ἢ κεκραγέναι.

Κεκριγότες Ἰαλτριοί: Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ ποιὰν φωνὴν ἀποτελοῦντες. Κεκριγότες οὖν, διὰ τὴν ἀσάφειαν τῆς φωνῆς αὐτῶν. Κρίγη γὰρ ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς, τοῖς ὀδοῦσι γιγνόμενος.

Κεκριμένον: Ἀντὶ τοῦ ἐγνωσμένου.

Κεκροπίδης: Ὁ τοῦ Κέκροπος υἱός.

C Κεκροπίς: Μία τῶν ἐν [h]Ἀθήνησι δέκα φυλῶν.

Κεκροπίς: [i]Ἀθῆναι, ἀπὸ Κέκροπος. Καὶ Κεκροπίδαι, οἱ Ἀθηναῖοι.

Κέκροψ, Αἰγύπτιος ὢν τὸ γένος, [k]ᾤκησε τὰς Ἀθήνας· ὅθεν καὶ Κεκροπίδαι [[l]οἱ Ἀθηναῖοι· ἢ οἱ τῆς Κεκροπίδος φυλῆς.] Τινὲς δὲ φασι τοῦτον καὶ διφυῆ γεγενῆσθαι, τὰ μὲν ἄνω ἀνδρὸς, [m]τὰ δὲ [n]κάτω γυναικός· οἱ δὲ, [o]θηρίου. Ἕτεροι δὲ, ὅτι νόμους ἐξεῦρε τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ἀπὸ ἀγριότητος εἰς ἡμερότητα ἤγαγεν. Ἄλλοι δὲ, [p]ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομένων ταῖς γυναιξὶ, καὶ [q]ἐκ τούτου μὴ γινωσκομένου ἢ τοῦ [r]παιδὸς παρὰ τοῦ πατρὸς, ἢ τοῦ πατρὸς παρὰ B τοῦ παιδὸς, αὐτὸς νόμους θέμενος, ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, καὶ [s]μιᾷ στοιχεῖν, καὶ σχεδὸν εὑρὼν τὰς δύο φύσεις, τοῦ τε πατρὸς καὶ τῆς μητρὸς, εἰκότως διφυὴς ἐκλήθη. Καὶ [t]ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u]Τὸν τραγικῆς μαίστορ' ἀοιδῆς ἀστέρα Κεκρόπιον.

Κεκρύφαλον: [x]Κεκρύφαντον, σαβακάθιον, σουδάριον. [y]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[z]Κεκρύφαλοι σφίγγουσι τεὴν τρίχα· τήκομαι οἴστρῳ.

C Καὶ αὖθις·

[a]Τόν τε φιλοπλέκτοιο κόμας σφιγκτῆρα Φιλαινὶς βαπτὸν ἁλὸς πολιῆς ἄνθεσι [b]κεκρύφαλον.

Καὶ αὖθις·

[c] Βούλεται δὲ] δὲ om. A.V.E.

[d] τρία μέρη δύνασθαι] δύνασθαι τρία μέτρα A. Schol.

ΚΕΚΡΑΜΕΝΗ ΣΠΟΝΔΗ] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1133. Vid. infra κύλιξ, et οἴμοι.

D [e] ἄρχει, καὶ διὰ τοῦτο] καὶ διὰ τοῦτο om. A.B.V.E. ἄρχει καὶ Schol. omisso mox τάς.

[f] Δαβίδ] Psalm. XXIX. 10. KUST. Potius Psalm. XXVII. 1. Theodoretum in eum locum compilavit Suidas.

ΚΕΚΡΑΙΠΑΛΗΚΩΣ: Ηὐφραμμένος] Psalm. LXXVII. 65. Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς ΚΕΚΡΑΙΠΑΛΗΚΩΣ ἐξ οἴνου. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. E Vid. not. ad Hesych.

[g] Ηὐφραμμένος] εὐφραμμένος A.B.V.E. Photius.

ΚΕΚΡΙΓΟΤΕΣ ἸΑΛΤΡΙΟΙ] Ex Schol. Aristoph. Av. 1520.

[h] Ἀθήνησι] ἐν Ἀθήνησι A.B.V.E. Photius.

[i] Αἱ Ἀθῆναι] αἱ om. A. et mox τοῦ ante Κέκροπος.

ΚΕΚΡΟΨ, Αἰγύπτιος] Ex Schol. Aristoph. Plut. 773.

[k] ᾤκησε] ᾤκισε V.

[l] οἱ Ἀθηναῖοι—φυλῆς om. A.B.V.

F [m] τὰ δὲ κάτω μέρη] Hinc supplendus est Scholiasta Aristophanis loco laudato. KUST.

[n] κάτω μέρη] μέρη om. A.B.E.

[o] θηρίου] θηρίου hic serpentem significat. Fingebant enim veteres, Cecropem parte inferiore corporis in serpentem vel draconem desiisse. Hesychius: Δρακοντίδης. Τὸν Κέκροπα Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τὰ κάτω δράκοντος εἶχεν. Locus Aristophanis, ad quem Hesychius respexit, exstat in Vesp. 436. ubi Comicus inquit: Ὦ Κέκροψ ἥρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν δρακοντίδη. Scholiasta ad eum locum: Εἰσὶ G δὲ οἵ φασι τὸν Κέκροπα διφυῆ γεγονέναι, καὶ τὰ κάτω ὄφεως ἐσχηκέναι. KUST.

[p] ὅτι τῶν ἀνδρῶν ὡς ἔτυχε μισγομ.] Vide Athenæum init. lib. XIII. et Tzetzem Chil. V. 662. KUST. Vid. infr. Προμηθεὺς, et Tzetz. ad Lycophr. 111. REINES.

[q] ἐκ τούτων] ἐκ τούτου A.B.

[r] πατρὸς—παιδὸς—παιδὸς—πατρὸς] παιδὸς—πατρὸς—πατρὸς—παιδὸς A.V. Mox φανερῶς om. V.

H [s] μιᾷ στοιχεῖν] Scribe μιᾶς τυχεῖν, ut recte legitur apud Scholiastam Aristoph. ad Plutum. KUST. Quam probat Scholiastæ lectionem Kusterus, eam utique improbat Hemsterhusius, cui unice placet Suidæ lectio. Sic diversa esse solent hominum judicia. Id vero pro certo affirmaverim, nec hunc, nec illum verum vidisse. Utraque enim lectio putida est et inepta. Rescribo, idque eleganter: ὥστε φανερῶς συγγίνεσθαι αὐταῖς, ΚΑΙ ἝΝΑ ΜΙΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΙΝ. *Ipse lege lata viros sine metu et legitime cum fœminis concumbere, et singulos unam tantum mulierem habere jussit.* Epictetus apud Stobæum, p. 131. de Platone: Οὐ γαμεῖν κελεύων, ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΙΝ ἝΝΑ ΜΙΑΙ, εἶτα κοινὰς εἶναι βούλεται τὰς γυναῖκας. *Neque enim dum uxorem ducere jubet, et unum cum una habitare, inde communes vult esse mulieres.* Porro idem de Cecrope narrat Athenæus lib. XIII. p. 555. Ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος ΚΕΚΡΟΨ ΜΙΑΝ ἙΝΙ ἘΖΕΥΞΕΝ, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων. *Athenis primum Cecrops unam unius esse jussit, cum antea licenter et inverecunde cum viris fœminæ congrederentur, et nuptiæ communes essent.* Atque ita intelligendus Justin. II. 6. *Ante Deucalionis tempora regem habuere Cecropem; quem, ut omnis antiquitas fabulosa est, biformem tradidere, quia primus marem fœminæ* (ἝΝΑ ΜΙΑΙ) *matrimonio junxit.* Quæ formula Græcis usitatissima, vide an restituenda sit Laërtio in Socrate: Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ ἐξ ἑτέρας. Repono, γαμεῖν ΜΕΝ ἝΝΑ ἈΣΤΗΝ ΜΙΑΝ. [Lege, γαμεῖν μὲν ἙΚΑΣΤΟΝ ἀστὴν μίαν. Confer Herodotum, II. 92. Καὶ γυναικὶ ΜΙΗΙ ἝΚΑΣΤΟΣ αὐτέων ΣΥΝΟΙΚΕΙ, κατάπερ Ἕλληνες.—Hinc explicandus D. Paulus ad Roman. IX. 10. ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχουσα· una cum uno. Hic locus ex Laërtio legitur apud Suidam in v. Λειπανδρεῖν.] Huc eleganter adludit Antipater in Epigrammate Anthol. lib. VI. p. 547. Πᾶσαι δ' ἀσταὶ ἔσαν καὶ ἑταιρίδες, ἀλλὰ τυχοῦσαι Κύπριδος εἰαρινῆς, νῦν ἙΝΟΣ εἰσὶ ΜΙΑ. Quod vero Suidas, sive potius librarius, στοιχεῖν pro συνοικεῖν scripserit, idem fere modo supra fecerat. Nam ubi legitur, Κέκροψ ᾤκησε τὰς Ἀθήνας· legendum sine dubio, ΣΥΝΩΙΚΙΣΕ τὰς Ἀθήνας. Nempe Cecrops Atticæ incolas hic illic dispersos in urbem coëgit, et ut una habitarent primus fecit. Quod πόλιν συνοικίζειν dicunt Græci. Polybius lib. XVII. p. 1072. Λυσιμαχεῖς δὲ παραλόγως ἀναστάτους γεγονότας ὑπὸ Θρᾳκῶν, οὐκ ἀδικεῖν Ῥωμαίους κατάγων καὶ ΣΥΝΟΙΚΙΖΩΝ. TOUP. Vid. Koen. ad Gregor. Dial. Dor. CLXXVII.

[t] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 21.

[u] Τὸν] τῆς B.E.

[x] Κεκρύφατον] κεκρύφαντον Du Cang. Gl. in Σαβακάθιον. HEMST. κεκρύφαντον, σαββακάθιον, Photius, Lex. Seg.

[y] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 260.

[z] Κεκρύφαλοι] Κεκρύφαλον E.

[a] Τόν τε φιλοπλέκτοιο] Anthol. Pal. VI. 206. Ceterum τόν τε om. A.B.V.E.

[b] κεκρύφαλον] κεφαλοδέσμιον addunt B.V. κεκρύφαλον—

A [e]Πορφύρεον χαίτης ῥύτορα κεκρύφαλον.

[d]Κεφαλοδέσμιον. Καὶ [e]κοιλία τις τῶν [f]μηρυκαζόντων ζώων.

Κεκτημένης: Τῆς δεσποίνης. [g]Ἀριστοφάνης·

Τὸν ἄνδρ' ὅσον 'στὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Κεκοιστρῶσθαι: Πεποικίλθαι.

Κεκτεότες: Καὶ Κύψας: [h]Ἀριστοφάνης περὶ κανθάρου φησίν·

B Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει.

Διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. Καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

Κελαδεινή: Κυνηγός. Θόρυβον κατὰ τὰς ἄγρας ποιοῦσα. Καὶ Κελαδεινός, ὁ ἠχητικός.

Κελαδείτω:

C Κελαδήματα: Ἠχήματα.

Κελάδησαν: Ἐβόησαν.

A Κελαδοῦσιν: Ἠχοῦσι.

[i]Σάλπιγξ [j]ὄγκειμαι τριτωνίδι κούρῃ δῶρον, ἐμβρέχμῳ παυσαμένη κελάδου.

Τουτέστι, θορύβου.

Κελαρύζει: Μετὰ ἤχου ῥεῖ.

[k]Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ [l]χυλοῦ. Ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος [m]ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ὡς φάρυγξ [n]ἐκελάρυζεν.

B Κελαιναί: Τόπος, μεθόριον Ἀθηναίων καὶ Βοιωτῶν. [[o]Καὶ πόλις τῆς Φρυγίας.]

Κελαινεφές: Μελανονεφές.

Κελαινόν: Μέλαν. [p]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ γραφικοῦ [q]δοχεῖα κελαινοτάτου ῥεέθρου.

Κελαινός: Μέλας.

Κελαινοφαής: Ἀντὶ τοῦ μέλαινα. Ἀριστοφάνης [r]Βατράχοις·

C Ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνη.

Κελαινώπαν: Οἷον, οὐκ ἐν φανερῷ, ἀλλ' ἐν σκότῳ

ῥύτορα om. E. h. l. ubi mox Κεκρύφαλον: κεφαλοδέσμιον—ζώων. Πορφύρεον—κεκρύφαλον. καὶ αὖθις—κεκρύφαλον M. post ζώων.

[c] Πορφύρεον χαίτης] Anthol. Pal. VI. 207. χαίτας B.

[d] Κεφαλοδέσμιον om. A. κεφαλοδέσμιον—ζώων om. B.V.

D [e] κοιλία τις] Nicand. Ther. 580. ubi Schol. οἱ δὲ τῶν μηρυκωμένων ζώων τρεῖς τὰς κοιλίας λέγοντες, τὴν μὲν πρώτην ἤνυστρον καλοῦσι, τὴν δὲ δευτέραν ἐχῖνον, τὴν δὲ τρίτην κεκρύφαλον. Vid. not. ad Hesych.

[f] μηρυκαζόντων] μηρυκαζόντων E.

[g] Ἀριστοφάνης] Eccles. 1118.

ΚΕΚΟΙΣΤΡΩΣΘΑΙ] Vide infra v. Κοιστύρα. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης] Pac. 33. et Schol.

ΚΕΛΑΔΕΙΝΗ] Est epithetum Dianæ apud Homerum Il. υ'. 70. ad quem locum Suidas hic respexit. KUST.

E ΚΕΛΑΔΕΙΤΩ] Aristoph. Thesm. 44.

ΚΕΛΑΔΗΜΑΤΑ] Aristoph. Nub. 282.

ΚΕΛΑΔΗΣΑΝ] Il. σ'. 542. In fine delevi ἀφαιρέσει τοῦ ἐ cum A.B.V. et Photio.

[i] Σάλπιγξ ὄγκειμαι] Anthol. Pal. VI. 159.

[j] ὄγκειμαι] Sic recte habet ms. Paris. A. At in reliquis mss. ut et in prioribus edit. omnibus vitiose legitur ἔγκειμαι. KUST.

ΚΕΛΑΡΙΖΕΙ] Κελαρύζει A.B.V.

F [k] Ἡ μὲν κάμηλος] Decerptus est hic locus, ni plurimum fallor, ex Jamblicho in Babylonicis: id quod collegisse videor ex Excerptis a Photio editis, p. 244. Multa autem hic peccata esse video tum in Græcis, tum in Latinis. Primum legendum videtur, Κελαρύζει· quæ vox Homerica est. Dicitur autem κελαρύζειν de murmure aquarum. Hesychius: Κελαρύζει, ἠχεῖ, φωνεῖ, ἢ συνεχῶς ῥεῖ. Confer etiam Etymol. Mag. in v. et Schol. ad Theocrit. Idyll. α'. 1. Respexerunt omnes ad Homer. Il. φ'. 261. Κατειβόμενον ΚΕΛΑΡΥΖΕΙ Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ——Hoc

G primum. Deinde scribe, ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ. Χιλὸς est pabulum jumentorum: illud autem χυλοῦ plane ridiculum est. In iis quæ sequuntur librarii alicujus emendatiunculam agnosco. Ὁ δὲ ἔπινε ποτὸν—τοῦ ποτοῦ. Sed neutrum verum est. Scribendum, ἔπινε τοῦ ποταμοῦ. He drank of the river. Plutarchus in Pompeio: Καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ στόμα δεδαφηκὼς ἔπινε τοῦ ποταμοῦ. Quin et legendum, ἔπινε τοῦ ποταμοῦ ἀκούσιος. Bibebat autem ἀκούσιος, quia nihil habebat melius, quod biberet. Quod fecit Pompeius supra. Denique verba illa ὡς φάρυγξ, vitii mani-

H festa sunt. Scribendum, ἀσφάραγος ἐκελάρυζε. Hesych. Ἀσφάραγος, φάρυγξ. [Lege ὁ φάρυγξ ἐκελάρυζε. Vide nos in præfat. ad p. iii. et Suidam v. Βερβεριγμός, unde hoc fragmentum ampliari queat.] Interpres autem, festivum caput, lectionem ineptissimam secutus, versionem, ut par erat, ineptissimam procudit. Nos vero rectissime emendavimus. Est autem, ut videtur, ex poeta aliquo desumptum: Ἀσφάραγος κελάρυζε——Quare locum integrum, qui hactenus depravatissimus fuit, ita tandem legendum atque interpretandum esse contendo: ΚΕΛΑΡΥΖΕΙ: Μετὰ ἤχου ῥεῖ. Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ ΧΙΛΟΥ.

D Ὁ δὲ ἔπινε ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ ἈΚΟΥΣΙΟΣ, καὶ ἅτε κάτωθεν τοῦ πνεύματος ὠθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπιφερομένου, ἈΣΦΑΡΑΓΟΣ ἘΚΕΛΑΡΥΖΕ. *Camelus quidem pabulo vescebatur. Ille vero de fluvio bibebat invitus, et cum flatus inferne sursum pelleretur, superne vero aqua infunderetur, guttur ejus resonabat.* Quæ verissima atque integerrima lectio. Videtur autem noster anonymus respexisse ad Epigramma Nestoris apud Antholog. lib. I. p. 67. in Pythium draconem: Αὐτὰρ ὁ διψήσας ΠΟΤΑΜΩΙ ἐπέθηκε γένειον. Πᾶς δ' ἄρα Κηφισσὸς εἴσω ῥέεν· ἀργαλέον δὲ ἈΝΘΕ-

E ΡΕΩΝ ΚΕΛΑΡΥΖΕ——Ceterum hinc corrigendus scriptor nescio quis apud Suidam v. Λαφύξας, qui huic nostro simillimus est. Οἱ δὲ Πέρσαι φρέασι περιτυχόντες, λαφύττουσιν ἀπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακὸν ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐταῖς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν ἀντίληψιν. Hæc sensum nullum habent. Scribendum proculdubio: τῇ ἀθρόᾳ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἐμβολῇ. *Persæ autem in fontes incidentes, et avi-*

F *dius aquam haurientes, in malum non minimum incurrunt, quia venter eorum propter aëris renitentis impetum, aquam immodice ingestam ferre nequit.* Ita locutus est Plutarch. de Placit. Philosoph. lib. IV. c. 16. Ἀλκμαίων ἀκούειν ἡμᾶς τῷ κενῷ τῷ ἐντὸς τοῦ ὠτός· τοῦτο γὰρ εἶναι τὸ διηχοῦν κατὰ ΤΗΝ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ἘΜΒΟΛΗΝ. Quæ locutio restituenda Longino περὶ Ὕψους §. 33. Κἀκεῖνα ΤΗΙ ἘΜΒΟΛΗΙ τοῦ δαιμονίου ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (*the impulse of the divine Spirit*) ἣν ὑπὸ νόμον τάξαι δύσκολον. Ita legendus iste locus. TOUP.

[l] χυλοῦ] χιλοῦ A.

G [m] ὠθουμένου] ὠθούμενον B.

[n] ἐκελάρυζε] ἐκελάρυζεν A.B.V.

ΚΕΛΑΙΝΑΙ] Recte, si pro urbe Phrygiæ accipiatur. Male vero, si pro oppido in extremis Bœotiæ et Atticæ finibus sito. Tunc enim Μελαιναὶ potius scribendum. Vide Holstenium et Berkelium ad Stephanum Byzantium v. Μελαινεῖς; et nos supra ad v. Ἀπατούρια. KUST. *Illustres Satyro pendente Celænæ*, i. e. Marsya excoriato, Stat. Theb. IV. REINES. Ex Schol. Aristoph. Ach. 146.

H [o] Καὶ πόλις τῆς Φρυγίας om. A.B.V. sed habet E.

ΚΕΛΑΙΝΕΦΕΣ] Il. β'. 412. et al.

[p] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 63.

[q] δοχεῖα] δοχεῖα B.V.E. Anthol.

[r] Βατράχοις] Ver. 1366.

ΚΕΛΑΙΝΩΠΑΝ: Οἷον, οὐκ ἐν φαν.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 954.

ἤδη βλεπόμενον, καὶ μέλανα, καὶ οἷον κεκρυμμένον, καὶ δόλιον.

Καὶ κελαινὸν θυμὸν ἐφυβρίζει ὁ πολύτλας ἀνήρ.

Ἤτοι ὁ Αἴας.

Κέλααι: Κελεύεις.

Κελεζηνή: Χώρα τῶν Ἀρμενίων, πλησίον Μελιτηνῆς, [s]ἡ παρ' ἡμῖν Κελτζηνὴ ὀνομάζεται.

Κελέοντες: Κυρίως μὲν κελέοντες καλοῦνται [t]οἱ ἱνόποδες. Ἀντιφῶν δὲ [u]ἐν τῇ πρὸς τὸν [x]Δημοσθένην B γραφῇ, τὰ ὀρθὰ ξύλα οὕτως ὠνόμασε.

Κελεός: Ὄνομα κύριον.

Κελευτικός: Ὄνομα κύριον.

Κελέβη: Κόγχη, ἡ λεκάνη, ἢ τοιοῦτον σκεῦος, ἐν ᾧ δυνατὸν νίψασθαι πόδας.

[y]Ἐκ δ' ἔχεεν κελέβη, μετὰ δ' αὖ κεράς ἠφύσατ' ἄλλα.

Κελευθοπύτῃσι: Τοῦτ' ἐστὶν, ὁδοιπόροις.

Προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν [a]ἀοιδός.

C Ἐν [b]Ἐπιγράμμασι.

Κελεύω: Δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ. Οὐκ ἐπὶ μειζόνων μόνον κεῖται παρὰ [c]Θουκυδίδῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπ' ἐλαττόνων.

Κελευστὴς, τριήραρχος, [d]πρωρεύς: Καὶ ὁ μὲν τριήραρχος ἄρχει τῆς νηὸς, καὶ τοῦ πληρώματος· ἔστι δὲ κατ' ἐκλογὴν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν. Ἄρχει δὲ ὁ πρωρεὺς [e]τῶν κωπηλατῶν. Οἱ δὲ κελευσταὶ τούτων D αὐτῶν, καὶ τῶν ἐπιβατῶν. Μεγίστην δὲ παρέχονται χρείαν οἱ κελευσταί. Καὶ γὰρ ἵνα τοὺς ἄρτους δεόντως πέττωσι, καὶ συντελῶσι τὸ μέτρον ἐν τῷ δειπνεῖν A οἱ κωπηλάται, τούτοις ἐστὶν ἐπιμελές· [f]οἴνου, κρέως, ἐλαίου, [g]καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ἵνα ταῦτα τηροῦντες καθ' ἡμέραν τὸ ἐπιβάλλον ἔχωσι τοῦ διδομένου πρὸς τὴν χρείαν. [h]Ἀρριανός·

[i]Οἱ κελευσταὶ καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδόσιμον τοῖς ἐρέταις ἐνέδοσαν.

Κελευτιόων: Παρακελευόμενος.

Κελῆρες:

[k]Ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβῆναι ταῖς μακραῖς ναυσίν. Οἱ δὲ κελῆρες, τοῦ θεοῦ συσκοτάζοντος, ἐπεζήτουν τὸ φῶς.

Κέλης: Ὁ μόνος [l]ἵππος, ὁ γυμνὸς, ἢ καὶ [m]ὁ σελλάριος. Συνωρὶς δὲ, δύο ἵπποι συνεζευγμένοι.

Κέλης: Εἶδος πλοιαρίου μικροῦ. [n]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' [o]ἐκεῖναί γ' οἶδ', ὅτι
ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' [p]ὄρθριαι.

C Καὶ ἵππος δὲ κέλης, ὁ γυμνός. Λέγει οὖν, ὅτι ἐν πλοίῳ εἰσὶν ἐρχόμεναι, [q]καὶ οὐχ ἀπλεῦν. Ἐν [r]Ἐπιγράμμασι·

Οὐκέτι Τιμάριον [s]τὸ πρὶν γλαφυροῖο κέλητος
πῆγμα φέρει πλωτὸν, Κύπριδος [t]εἰρεσίην.

Ἔστι δὲ εἶδος πλοίου.

Ὅτι τὸ κελητίζειν πρὸ τοῦ Ὁμήρου.

Κελητίζειν: Κέλητα ἐλαύνειν. [u]Ὅμηρος·

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδώς.

D Κέλης: Ὁ σελλάριος.

Κελήτιον: Μικρὸν πλοιάριον. Ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κέλητος ἵππου, ᾧ εἷς ἀνὴρ ἐπικάθηται.

Κέλωρ, Κέλωρος. Ὄνομα κύριον.

ΚΕΛΑΙ] Il. α'. 74.

[s] Ἡ—κελζηνὴ ὀνομαζομένη] ἣ—κελτζηνὴ ὀνομάζεται A.

ΚΕΛΕΟΝΤΕΣ: Κυρίως μὲν κελ.] Ex Harpocratione. E KUST.

[t] οἱ ἱνόποδες] Legendum est οἱ ἱστόποδες, ut Portus etiam monuit. Scholiasta ms. ad Theocrit. Idyll. XVIII. 34. Ἑταμ' ἐκ κελεόντων· ἤγουν ἐκ τῶν ἱστοπόδων. τέμνεται γὰρ τὸ ὕφασμα ἐκ τοῦ ἱστοῦ, ὅταν τελεσθῇ. KUST. ἱστόπεδες Harpocrat. sed ni fallor ex editorum emendatione. ἱνόποδες Photii ms. Sed Etymologus ἱστόποδας. Et Photius in gl. proxima.

[u] ἐν τῇ πρὸς Δημοσθ. γραφῇ] Lege et supple ex Harpocratione, ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένους γραφὴν ἀπολογίᾳ. KUST.

[x] Δημοσθένην] τὸν Δημ. A. Photius.

ΚΕΛΕΟΣ] Eleusiniorum rex Cererem hospitio excepit; vid. infr. Ῥαριάς, ubi de Rharo dicitur. Apud Athen. pro deo habitus cum uxore: Athenag. Leg. pro Christianis. Meurs. Athen. Attic. III. 1. REINES. Vid. Aristoph. Ach. 48. Statim post κύριον delevi καὶ ἔρχου ταχύτατα, ἀφ' οὗ καὶ τὸ κέλλειν, τὸ ταχέως βαδίζειν, cum A.B.V.E. quæ leguntur in Etymol. M.

ΚΕΛΕΒΗ] Κελεύη A.V.E. Et sic mox A.E.V.

[y] Ἐκ δ' ἔχεεν κελέβη, μετὰ δ' αὖ κ.] Vide infra v. Κεράς. KUST. Ex Euphorione, opinor. Vide Schol. ad Theocr. II. 2. TOUP.

[a] ἀοιδός] ἀοιδῆς B. ἀηδὴς E.

[b] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 120.

[c] Θουκυδίδῃ] Vid. Schol. Thucyd. I. 42.

ΚΕΛΕΥΣΤΗΣ] Quem Græci κελευστὴν, eum Latini *hortatorem remigum*, vel *portisculum* vocant. Vide Grammaticos et Glossas veteres. KUST.

[d] ΠΡΩΡΕΥΣ] κελευστὴς addit V.

[e] καὶ τῶν] καὶ om. A.B.V.

[f] οἴνου, κρέως, ἐλ.] Locus hic videtur esse mutilus, quem sic suppleo, αὐτοῖς δὲ μέλει καὶ οἴνου &c. Hanc lectionem in versione expressi. KUST.

[g] καὶ πάντων] καὶ om. A.V.E.

[h] Ἀρριανός· Καθ' ἑκάστην ναῦν τὸ ἐνδ.] Loco huic similis est alius ejusdem Arriani lib. VI. de Expedit. Alex. p. 383. Τῶν κελευστῶν ἐνδιδόντων τάς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῇ εἰρεσίᾳ. KUST.

[i] Οἱ κελευσταὶ addidi ex V.

ΚΕΛΕΥΤΙΟΩΝ] Il. ν'. 125.

ΚΕΛΗΡΕΣ] *Celeres*. Vide Salmas. ad Lamprid. Comm. p. 476. TOUP.

[k] Ὁ μὲν ἔφθη ὑπερβ.] Ex mutilo hoc et lacero fragmento vix sensum aliquem elicere potuimus. Portus pro κελῆρες legendum putabat κέλητες: quod, ut in re incerta, nec probo nec repudio. KUST.

[l] ἵππος] Statim delevi καὶ ὁ ἐπὶ τούτου φερόμενος cum A. F B.V.

[m] ὁ σελλάριος, ὁ γυμνὸς] ὁ γυμνὸς, ἢ καὶ ὁ σελλάριος A.B.V. Mox δύο om. V.

[n] Ἀριστοφάνης] Lysist. 60.

[o] ἐκεῖνό] ἐκεῖναί A.B.V.

[p] ὄρθριαι] ὄρθιαι A.B.V.E. edd. vett.

[q] καὶ οὐχ ἀπλεῦν] Nonnihil corrupta sunt atque ita scribenda: καὶ ΟΥΚ ἀπλοῦν. Est autem ἀπλοῦν ἔρχεσθαι, *pedibus iter facere*. Subintelligitur enim ὁδόν· quod Græcis G perquam familiare est. TOUP. Seqq. om. Schol. Aristoph.

[r] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 204.

[s] τὸ πρὶν] Vera lectio est τοῦ πρίν. Quin et legendum εἰρεσίῃ. *Timarium, quæ antea fuerat venusta, solida, et succi plena, non amplius Veneris remigio est idonea. Non amplius fert corpus Veneris remigio πλωτόν*. TOUP.

[t] εἰρεσίην] εἰρεσίαν E.

[u] Ὅμηρος] Il. ο'. 679.

ΚΕΛΗΣ: Ὁ σελλάριος] Vide Salmasium ad Æl. Lam- H prid. Heliogab. p. 799. KUST.

ΚΕΛΗΤΙΟΝ] Ex Schol. Thucyd. I. 53.

ΚΕΛΩΡ, Κέλωρος. ὄνομα κ.] Aliter Hesychius: quem vide. KUST. Statim delevi ΚΕΛΚΟΙΣ: Συάγροις, καὶ ὁ παῖς, cum A.B.V.E. Ad eam v. Kusterus: An legendum est, Κέλμις. σύαγρος? Vide Hesych. v. Κέλμις.

Κελσῖνος, Εὐδώρου, [x]Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. Ἔγραψε Συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἱρέσεως φιλοσόφου· καὶ ἕτερα.

Κελτίβηρες ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πόλεμον. [y]Πιεζομένων γὰρ τῶν πεζῶν, παρακαταβάντες, καὶ ἐν τοῖς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πασσαλίσκους ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους πήξαντες, πειθαρχεῖν ποιοῦσι τοὺς ἵππους.

Κελτοί: Ὄνομα ἔθνους, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί· οἳ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον [z]ποταμόν εἰσιν, οἳ κατέθεον τὴν γῆν τῶν Ἀλβανῶν· οὓς καὶ Σήνωνας καλοῦσιν.

[a]Ὅτι Κελτοὶ κατὰ Ῥωμαίων ἐστράτευσαν. Ἀνὴρ δέ τις τῶν [b]Κελτῶν ἡγεμονικὸς, τό τε σῶμα [c]εὐπρεπὴς, καὶ τὸν θυμὸν ἀλκιμώτατος, προελθὼν τοῦ οἰκείου πλήθους, ἐς μονομαχίαν [d]προυκαλεῖτο τῶν ἐναντίων τὸν ἄριστον. [e]Βαλέριος δέ τις ἡγεμὼν φάλαγγος ὑπέστη τὸ ἀγώνισμα, καὶ θείᾳ δέ τινι μοίρᾳ κατὰ γνώμην ἀποβάντος, ἔτυχε τοῦ βουλεύματος. [f]Ἐπεὶ γὰρ προῆλθε τοῦ οἰκείου τάγματος ὁπλισάμενος, κόραξ προσιζάνει τῷ δεξιῷ τοῦ ἀνδρὸς βραχίονι· [g]ἀντιπρόσωπος δὲ τῷ Κελτῷ κατὰ τὸν ἀγῶνα φερόμενος, καὶ τοῖς τε ὄνυξιν ἀμύττων τὸ πρόσωπον, καὶ ταῖς πτέρυξιν ἐπικαλύπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀφύλακτον τῷ [h]Βαλερίῳ τὸν πολέμιον παραδέδωκεν· ὁμοῦ τήν τε νίκην τῷ ἀνδρὶ, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ἐπωνυμίαν χαρισάμενος. Κορβῖνος γὰρ δὴ [i]τοὐντεῦθεν ἐπεκλήθη τῆς τε μαρτυρηθείσης ἀρετῆς ἕνεκα, παρὰ τὰ καθεστηκότα Ῥωμαίοις νόμιμα τῆς ὑπατικῆς ἀρχῆς ἔτι μειράκιον ὢν τυγχάνει.

Κέλτφος: Τὸ λέπυρον τοῦ ᾠοῦ.

[k]ΟΤΙ Τὰς βαλάνους ἐσθίοντες, τὰ κελύφη ἔκαιον.

Κελτφοι: Τῇ περικεφαλαίᾳ. Ἡ εὐθεῖα τὸ **κέλτφος**. [l]**Κελτφη** δὲ, θηλυκόν.

Κεμὰς, κεμάδος. Ἔλαφος, ὁ κοιμώμενος ἐν σπηλαίῳ· κοιμάς τις ὤν.

> [m]Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους [n]ἐρρύσαο Δᾶμιν, ἄνασσα,
> κὴκ ποίης, θύσει χρυσόκερων κεμάδα.

Κέμτρος: Ὄνομα κύριον.

Κένανδρον: Κενὸν ἄνδρα.

Κενδεβαῖος: Ὄνομα κύριον.

Κενεβρίων: Θνησιμαίων. **Κενέβρια** γὰρ, τὰ [o]νεκριμαῖα, κατὰ ἐναλλαγὴν [oo]τῶν στοιχείων.

Κενεμβατεῖν: Εἰς κενὰ βαίνειν, κενὰ ἐπιχειρεῖν.

Κενεὸν [p]καὶ **κενόν**: Μάταιον.

> [q]Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.

[r]Καὶ αὖθις·

> [s]Οὐ δῆτα· μήπω νοῦ τοσόνδ' [t]εἴην κενή.

Ἀντὶ τοῦ, συνέσεως [u]κούφη. Καὶ **κενεὸς** ὁμοίως.

Κενεών: Ὁ περὶ [x]τὸν λαγόνα τόπος. Κενὸς γάρ ἐστιν ὀστέων.

Κενῆς: Ἐστερημένης, [y]κεκενωμένης.

> [z]Μή τις ὡς κενῆς
> [a]σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ.

Οἱ γὰρ κυνηγοὶ τηροῦσι τὸν καιρὸν, ὁπότε ἔρημοι τῶν μητέρων [b]γίνονται οἱ σκύμνοι.

Κενινήτης: Ἀπὸ τόπου.

Κενθίππη:

Κενοδοξία: Ματαία τις [c]περὶ ἑαυτοῦ οἴησις.

Κενόν: Ἀνθρώπων ἔρημον. [d]Σοφοκλῆς πρὸς Οἰδίπουν·

> [e]Ἀλλ' εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
> ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον, ἢ [f]κενῆς κρατεῖν.
> Ὡς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,
> ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.

ΚΕΛΣΙΝΟΣ] An est, quem Celsum vocat Augustinus præf. l. De Hæres. ad Q. et sex non parvis voluminibus opiniones omnium philosophorum, qui sectas condiderunt, ad sua usque tempora absolvisse scribit. REINES.

[x] Κασταβαλεύς] Κασταβασιλεὺς V. Κασταβαλὰς B.E.

ΚΕΛΤΙΒΗΡΕΣ ἴδιον ἔχουσι κατὰ τὸν πολ.] Fragmentum hoc plenius legitur supra v. Ἴδιον. KUST. Polyb. Fr. Hist. 13.

[y] Πιεζομένων γὰρ τῶν πεζῶν παρακ.] Confer Diodorum Siculum lib. V. p. 310. KUST.

[z] ποταμόν εἰσιν] οἰκοῦσιν E. ποτὲ pro ποταμὸν B.V.

[a] Οὗτοι οἳ] Ὅτι A. Περὶ τῶν Κελτῶν. Ὅτι V. Nescio an sequens fr. Dioni Cassio tribuendum sit. Vid. Maii Excerpta Vaticana T. II. p. 534.

[b] Κελτῶν om. V.

[c] εὐπρεπὴς] ἐκπρεπὴς A.B.V.E.

[d] προυκαλεῖτο] προκαλεῖτο A.B.V.

[e] Βαλέριος] γαλέριος A.B.E.

[f] Ἐπεὶ γὰρ προῆλθε—ἐπεκλήθη] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam supra v. Ἀμύσσειν. KUST.

[g] ἀντιπρόσωπος] ἀντιπροσώπου V.

[h] Βαλερίῳ] Γαλερίῳ A.

[i] τοὐντεῦθεν] τὸ ἐντεῦθεν V.

[k] ΟΤΙ οἱ] οἱ om. A.V. Ὅτι οἱ om. E. cum lacuna.

[l] ΚΕΛΤΦΗ] Κελύφη B.E.

[m] Εἰ δ' ὡς ἐκ πελάγους ἐρρ.] Anthol. Pal. VI. 231.

[n] ἐρρύσαο] ἐρρύσατο V.

ΚΕΜΤΡΙΣ] Κέμπρος A.V.

ΚΕΝΑΝΔΡΟΣ: Κενὸς ἀνὴρ] Κένανδρον: κενὸν ἄνδρα A.B. Lex. Seg. Photius. κενὸν ἀνδρὸς Schæfer. ad Gregor. p. 413. Malim κενὸν ἀνδρῶν. Et sic Suicerus, quem vide. Adde Æschyl. Pers. 123.

ΚΕΝΕΒΡΙΩΝ: Θνησιμ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 538.

[o] νεκριμαῖα] θνησιμαῖα E. sup. κενέβρεια M.

[oo] στοιχείων] τῶν στ. A. στοιχείων V.

ΚΕΝΕΜΒΑΤΕΙΝ] Plutarch. II. p. 336. TOUP. v. Σκαιεμβατεῖν. HEMST. Vid. Suicer. Infra v. Μένανδρος Προτέκτωρ.

[p] ποιητικῶς τὸ κενὸν καὶ] καὶ κενὸν A.B.V. Κενεόν: μάταιον Photius, Lex. Seg.

[q] Πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς] Sophocl. Aj. 971.

[r] Καὶ αὖθις om. A.

[s] Οὐ δῆτα μήπω] Sophocl. Elect. 403.

[t] εἴην] εἴη B.V. Tum κενὴ A.B. κενῆς V.

[u] ἐστερημένη] κούφη. καὶ κενεὸς ὁμοίως A.V. et B. absque ὁμοίως. Post ἐστερημένη habet E. καὶ κενεὸς ὁμοίως.

ΚΕΝΕΩΝ] Vid. Schol. Il. ζ. 857.

[x] τοὺς λαγόνας] τὸν λαγόνα A.V. Photius. Tum τόπον V.

[y] κεκενωμένης ματαίας] ματαίας om. A.B.V.E. Schol. Soph. ubi ἐστερημένης τῆς συζύγου.

[z] Μή τις ὡς κενῆς σκ.] Sophocl. Aj. 986.

[a] Σκύμνου] σκύμνον E.

[b] γίνονται] γένωνται A.V. Sed tum præcedere debebat ὁπότ' ἄν.

ΚΕΝΘΙΠΠΗ] Est nomen loci. Vide Etymologum. KUST.

ΚΕΝΟΔΟΞΙΑ] Vid. Suicer. Thes. Eccl. in v.

[c] περὶ ἑαυτοῦ om. E.

ΚΕΝΟΝ ἀνθρώπων: ἔρημον] Κενὸν: ἀνθρώπων ἔρημον A.

[d] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyr. 55.

[e] Ὡς] ἀλλ' A.B.E.M.

[f] κενῆς] κενὸν A.B.V.E.M.

A Κενῶν φλοτς: Τυφλῶν.

Κενοσπουδία: Ματαία σπουδή. Καὶ Κενόσπουδος, ὁ ἐπὶ ματαίοις [f]σπουδαῖος.

Κενοτάφια: Τινὰ [g]εἰσὶν [h]ἐλισσόμενα, ὡς [i]τύπος νεκροῦ, μὴ [k]ἔχοντα ἔνδον νεκρόν.

Κενότερος: Ἐλαφρότερος, [l]κουφότερος.

[m]Τὸ κενώσιμον τῆς ἰατρείας καὶ τὸ θεραπευτικόν.

Κενοῦται: Γενικῇ.

B Κενοφωνίας: Ματαιοφωνίας, [n]ἀσεβείας, ἤγουν αἱρετικάς. Καὶ Κενοφωνῶ.

Κένσαι: Ἐπιπλῆξαι.

Κενταυρικῶς: Ἀγροίκως, ἀκόσμως, ὑβριστικῶς· ὅτι καὶ οἱ Κένταυροι ὑβρισταί· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ μαλακῶς. Εἰρωνεύεται γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. Ὁ γὰρ Διόνυσος μαλακὸς καὶ [o]τρυφηλός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

> Τίς τὴν θύραν ἐπάταξεν; ὡς Κενταυρικῶς
> ἐνήλατο.

C Καὶ αὖθις·

[p]Οἵους οὔτε τοὺς Κενταύρους τοὺς τὸ Πήλιον ἔχοντας, οὔτε τοὺς Λαιστρυγόνας, τοὺς τὸ Λεοντῖνον πεδίον οἰκήσαντας.

Κέντει τὸν πῶλον περὶ τὴν κύσσαν: [[q]Σπεῦδε δηλονότι ἐπὶ τὸ προκείμενον.]

Κεντηνάριον: [[r]Νομισμάτων ποσότης.]

Κεντήματα:

D Κεντιλίων σχολῆς: Εἶδος ἀξιώματος.

Κέντορος: Τοῦ τοὺς ἵππους [s]κεντοῦντος.

Κεντῶ: Αἰτιατικῇ.

Κεντών, κεντῶνος. Ῥωμαϊστί. Καὶ Κεντώνιον.

A Κέντρα: Τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα. [t]Καί,

[u]Κέντρα διεξωκέλλοντο.

Κεντρηνεκέες: Καὶ Κεντρηνεκής: Ὁ κέντρῳ πλησσόμενος.

Κέντριον: Τὸ βουκέντριον.

Κεντρίσας τὸν ἵππον:

Κεντροτύπος: Ὁ μοχθηρός· ἢ ὁ ἡνίοχος. Παρὰ τὸ [x]κεντεῖν τοὺς ἵππους.

B Κέντρων: Τουτέστι χαλεπὸς καὶ [y]φρικτός. Καθὸ καὶ τοὺς ἡνιόχους κεντροτύπους καλοῦμεν, τοὺς τοῖς κέντροις τοὺς ἵππους [z]τύπτοντας. Ἢ [a]κέντρων, ὁ [b]ἐκ πολλῶν συνερραμμένος. Ἐπεὶ τοιαῦτα τοῖς ὑποζυγίοις συρράπτοντες, καλοῦσι κέντρωνας· ὡσαύτως καὶ λόγους ἐκ διαφόρων συνειλεγμένους, καὶ ἕνα σκοπὸν ἀπαρτίζοντας, οἷά εἰσι τὰ Ὁμηρόκεντρα. Οἱ δὲ τὸν λοίδορον ἀκούουσιν· οἷον κεντροτύπον. Ἢ κέντρων, C ὁ κλέπτης· διὰ τὸ βασανιζομένοις τοῖς κλέπταις καὶ κέντρα προσφέρεσθαι. Κέντρα καὶ τὰ τῶν ἵππων πλῆκτρα.

Διελάσας τὸν ἵππον, καὶ τὰ κέντρα προσβαλών, παρεῖται διὰ ταχέων.

Κεντυρίων: [c]Ἑκατόνταρχος.

Κενοὶ κενὰ λογίζονται: Παροιμία.

D [d]Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος προδοῦναι Δημητρίῳ, καὶ φωραθείς, καλῳδίῳ [e]τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀνεκρέμασεν. Τῷ γὰρ ὄντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ λογίζονται. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα [f]προσλήψεσθαι, καὶ τὰ [h]προϋπάρχοντα προσαπώλεσε.

[i]Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

[f] σπουδάζων] σπουδαῖος A.B.V.E. vid. Suicer.

[g] ἦσαν] εἰσὶν A.B.

E [h] ἐλισσόμενα] Bochartus Hierozoic. part. I. lib. II. c. 51. legendum censet πλασσόμενα: a quo non dissentio. Τὸ ἐλισσόμενα enim stare non potest. KUST. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 161. Rigalt. ad Onosand. p. 27. TOUP.

[i] τύπος] τόπος vel τάφος Bynkersh. Obs. J. R. I. 5. p. 27. Nihil mutandum: expone, *fasciæ quædam erant convolutæ, ut imaginem referrent mortui.* Sine dubio hæc pertinent ad κενοτάφια Græcorum interpretum 1 Reg. XIX. 13. 16. HEMST. Vid. Dorvill. in Charit. p. 255=354.

F [k] ἔχοντα] ἔχοντα ἔνδον A. ἔχοντα ἔνα B.V.

ΚΕΝΟΤΕΡΟΣ] κενώτερος M. et al. edd. ante Kuster.

[l] κουφότερος] ὁ κουφότερος A.V.

[m] τὸ κενώσιμον] Hæc delevit Kusterus. καὶ om. A.V.

ΚΕΝΟΦΩΝΙΑΣ] Vid. 1 Tim. VI. 20. 2 Tim. II. 16. Suicer. Thesaur. Eccles.

[n] ἀσεβείας] ἀσεβεῖς φωνὰς Portus.

ΚΕΝΣΑΙ] Il. ψ'. 337.

ΚΕΝΤΑΥΡΙΚΩΣ: Ἀγροίκως] Ex Schol. Aristoph. Ran. 38.

G [o] τρυφηλός] Sic recte habent mss. Paris. At priores editt. [et B.V.E.] pessime τυφλός. KUST.

[p] Οἵους οὔτε τοὺς Κενταύρους] Fragmentum hoc legitur in Collectaneis Constantini [ex Polybio] a Valesio editis, p. 22. unde id Suidas descripsit. KUST.

[q] Σπεῦδε] Hæc om. A.B.V.

[r] Νομισμάτων π.] Et hæc om. A.B.V. Vide Du Cang. Gl. Gr. in v. Etymol. Gud. p. 314. Κεντηνάριον: λίτραι ρ. κέντουμ γὰρ Ῥωμαῖοι τὰ ρ φασιν.

H ΚΕΝΤΗΛΙΩΝ ΣΧΟΛΗΣ] Sic etiam legitur in Glossis Basilicorum. At præstat scribere Γεντηλίων, vel Γεντιλίων σχολῆς. Intelligit enim Suidas Scholam illam, quæ dicebatur *Gentilium*. Vide Dufrenium in Glossario Latino v. *Gentilis*. KUST. Adde Gl. Gr. in Γεντήλιος. Κεντιλίων A.V.

[s] κεντοῦντος] κεντῶντος A.B.M.

[t] Καὶ om. A.

[u] Κέντρα διεξωκέλλοντο] Anthol. Pal. VI. 246.

ΚΕΝΤΡΗΝΕΚΕΕΣ] Il. ε'. 752. θ'. 396.

ΚΕΝΤΡΟΤΥΠΟΣ: Ὁ μοχθ.] Ex Schol. Aristoph. ad Nub. 449.

[x] κεντεῖν] κεντρεῖν B.E.M.

ΚΕΝΤΡΩΝ: Τουτέστι χαλεπὸς καὶ φρ.] Confer Scholiastam Aristophanis loco modo laudato: apud quem eadem fere leguntur, sed alio ordine. KUST.

[y] φρικτός] φικτὸς E. pr. φρικτὸς V.M.

[z] πλήττοντας] τύπτοντας A.B.V.E. marg. Schol. Aristoph.

[a] κέντρων] Ad h. v. in marg. exhibet A., Κ- τοῦτο τὸ σημεῖον κέντρων δηλοῖ. In V. sic: Κ· τοῦτο τὸ σ. κ. δ. Post antecedentem gl. in M. et Ald. breve spatium est, deinde seq. τοῦτο τὸ σημ. Aperte desideratur nota, qualem ex mss. proposuimus.

[b] ἐκ πολλῶν] ἐν πολλοῖς V.

ΚΕΝΤΥΡΙΩΝ] Sic mss. Paris. At priores edit. minus recte Κεντηρίων, quod vel ordo alphabeti respuit. KUST.

[c] Ὁ ἑκατόνταρχος] ὁ om. A.

ΚΕΝΟΙ ΚΕΝΑ] Hoc proverbio utitur Polybius in Excerptis Maii p. 459.

[d] Ἀρχίας γὰρ Κύπρον βουλόμενος πρόδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis p. 170. unde ea Suidas deprompsit. Vide etiam supra v. Ἀρχίας, et v. Αὐλαία. KUST.

[e] τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπετ.] Hæc mendo laborant. Vel enim scribendum est τῶν τῆς αὐλῆς περιπετασμάτων; vel, τῆς παραπεπετασμένης αὐλαίας, ut legitur supra v. Αὐλαία. KUST.

[f] προσλήψεσθαι] προλήψεσθαι V. μὴ προσλ. B.

[g] καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσαπ.] Scribe et supple, καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλε. Sic enim legitur apud Constantinum loco laudato, et apud ipsum Suidam supra v. Ἀρχίας. KUST.

[h] ὑπάρχοντα] προϋπάρχοντα A.

[i] Ἀριστοφάνης] Equit. 281, ubi v. Schol.

Ἐκδραμὼν ἐς τὸ πρυτανεῖον κενῇ τῇ κοιλίᾳ, ἔξεισι [k] πλέᾳ. A
Τουτέστιν, ἐκ τῆς πόλεως.

Κέπφος: Εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. Ὅτι κοῦφόν ἐστι καὶ ἐπιπλέον τοῖς κύμασιν. [l] Ὦ κέπφε: Ἀντὶ τοῦ, ὦ [m] εὐτελέστατε καὶ λάλε. Φασὶ γὰρ τὸν κέπφον τοιοῦτον εἶναι. Τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν. Ὁ γὰρ κέπφος ἀφρὸν ἐσθίει [n] θαλάσσιον· οἱ δὲ παῖδες τῶν ἁλιέων ῥίπτουσι τὸ πρῶτον πόῤῥωθεν, εἶτα ἐγγυτάτω, [o] εἶτα εἰς τὴν χεῖρα B τὸν ἀφρὸν, καὶ εὐχερῶς ἀγρεύουσι.

Κεπφωθεὶς: Ἐπαρθεὶς, ἐρεθισθεὶς, ὀξέως [p] ἐλαυνόμενος.

Κέρα ἀγλαέ: Οὐ τὴν τρίχα ψιλῶς· ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος, ἐπὶ κέρατος τρόπον [q] ἐμπλεκόμενον. [r] Ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττιγας. Καὶ [s] παρ' Ὁμήρῳ·

[t] Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο. C

[u] Καλλωπιζόμενος τῇ τοξικῇ· ἢ τῇ τριχώσει. Κέρας γὰρ οἱ [x] παλαιοὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν.

Κεραβάτης: Ὁ ἐπὶ τῶν κεράτων βαίνων.

Κεραΐζει: πορθεῖ, ἀναιρεῖ, διαρπάζει.

Κεραμέως πλοῦτος: Ὁ σαθρὸς καὶ μὴ βέβαιος.

Κεραμεύειν: Κοινῶς ἀντὶ τοῦ [y] κατεργάζεσθαι. Ἦν δὲ καὶ [z] κεκραμέως πατὴρ ὁ Κέφαλος. Ἔλεγον δὲ κεραμεύειν καὶ τὸ κακῶς ποιεῖν τὰ κοινά.

Κεραμεικός: Τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα οἱ ἐν πολέμῳ ἀναιρούμενοι ἐθάπτοντο, ὡς Μενεκλῆς καὶ [a] Καλλίστρατος ἐν τοῖς περὶ Ἀθηναίων [b] συγγράμμασί [c] φασιν. Ἔστι δὲ καὶ δῆμος Κεραμεικός. Εἰσὶ δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν στῆλαι ἐπὶ τοῖς δημοσίᾳ [d] τεθαμμένοις, B ἔχουσαι ἐπιγραφὰς, ποῦ ἕκαστος ἀπέθανεν.

Ὅτι [e] Ἀνάχαρσις Σκύθης, [f] φιλόσοφος, εὗρεν ἄγκυραν καὶ τὸν [g] κεραμεικὸν τροχόν.

Κεραμεικός: Τόπος τῆς Ἀττικῆς ὑψηλὸς, ὅπου ἐπετέλουν οἱ Ἀθηναῖοι κατ' ἔτος [h] λαμπάδος χορεῦ ἀγῶνα. Ὑπάρχειν δὲ ἐκεῖσε [i] πύργον ὑψηλόν· ἐφ' ὃν συμβουλεύει αὐτὸν ἀναβάντα θεωρεῖν τὴν λαμπάδα, καὶ ὅταν [k] ἀφεθῶσιν, ἀφεῖναι αὐτὸν κάτω.

C Κεραμεικοί: Δύο ἦσαν Κεραμεικοί· ὁ μὲν, ἔνδον τῆς πόλεως· ὁ δὲ ἔξω· ἔνθα καὶ τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτήσαντας ἔθαπτον δημοσίᾳ, καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἔλεγον.

Κεραμεικοί: Δύο τόποι Ἀθήνησιν. [l] Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἱστήκεισαν [m] αἱ πόρναι.

Κεράμειον: Ἀγγεῖον. Τὸ δὲ κύριον Κεράμιον,

D

[k] πλέᾳ] πλέα: γράφεται ἐκεῖ πλε^ω^ A.V. ἐκεῖ πλέα B.E. Lege ἐκθεῖ πλέᾳ. i. e. ἐκθεῖ pro ἔξεισι. Statim delevi ΚΕΝΟΙ. Τουτέστι κενὸν ποιεῖ. Ὅθεν καὶ τὸ ἘΚΕΝΩΣΕ, cum A.B.V.E.

ΚΕΠΦΟΣ: Εἶδος ὀρνέου· ὁ λεγόμενος λάρος] Sic etiam habent omnes edit. præcedentes. At in mss. Paris. ut et in Lexico Photii inedito nulla lari fit mentio, sed locus hic ita legitur: Κέπφος: εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου. Hanc lectionem probo, quoniam κέπφος et λάρος sunt aves diversæ, quamvis similes, ut patet ex Aristotele Histor. Anim. lib. E VIII. c. 3. itemque Scholiasta Nicandri ad Alexipharmaca. KUST. Vid. Schol. Arat. p. 116. TOUP. ὀρνέου ὀξυτάτου· ὅτι κοῦφόν ἐστι A.V. ὀ. ὀξυτάτου. ἐστι B. ὀ. ὀξυ^τ^. κοῦφόν ἐστι καὶ E. εἶδος ὀρνέου ὀξύτατον Photius, εἶδος ὀρνέου ὀξυτάτου Lex. Seg. cum γρ. ὀξυόπου in marg. Etymol. M. Κέπφος: ἀπὸ τοῦ ὀρνέου, ὅ ἐστι κοῦφον καὶ ἐπιπλέον τοῖς ὕδασι.

[l] Ὦ ΚΕΠΦΕ. Ἀντὶ τοῦ, ὦ εὐτελ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 913. unde Suidas supplendus est. KUST.

[m] εὐτελέστατε] Legere malim εὐηθέστατε. Erat enim F cepphus avis admodum stulta et deceptu facilis, ut non solum patet ex hoc ipso loco Suidæ, sed etiam ex Schol. Aristoph. Pac. 1067. qui cepphum εὐηθὲς ζῶον vocat. Vide etiam vocem sequentem Κεπφωθείς. KUST. Hanc emendationem, minime licet absurdam, tamen non necessariam putat Hemsterhusius.

[n] θαλάττιον] θαλάσσιον A.

[o] εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρ.] Hic locus supplendus est ex Scholiasta Aristoph. loco ante laudato. KUST.

ΚΕΠΦΩΘΕΙΣ] Vox hæc legitur Proverb. VII. 22. Ὁ G δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς. i. e. *Ille vero* (juvenis) *eam* (adulteram) *sequitur deceptus et inescatus.* Ad hunc locum Suidas forte respexit. KUST. Respexit Suidas ad locum incerti auctoris, quem habes infra v. Ὑψηλοτέρας. TOUP. HEMST. Et Ἐμοί τ' ἐπιστολαί.

[p] ἐλαυνόμενος] λαμβανόμενος V.

ΚΕΡΑ ἈΓΛΑΕ: Οὐ τὴν τρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Homeri Il. λ'. 385. Τοξότα λωβητὴρ, κέρᾳ ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα. Vide ad eum locum Grammaticos. KUST. Schol. Ven. in eum locum descripsit Suidas, ita H tamen ut haud pauca in pejus mutaret. Scholiastæ verba sunt: Κέρᾳ οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλοκῆς τι γένος· εἰς κέρατος τρόπον ἀνεπλέκοντο οἱ ἀρχαῖοι. Σώφρων· "Κορύνας ἀν-"δούμενοι." Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι τέττιγας ἀνεπλέκοντο· καὶ παρ' Ὁμήρῳ. Πλοχμοί θ' οἳ χ. τ. κ. ἀ.

[q] ἐμπλεκόμενον] ἐμπλεκόμενος A.B.E. ἐμπλεκόμε^ν^ M.

[r] Ἔπλεκον δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τέττ.] Vide infra v. Τεττιγοφόροι. KUST.

[s] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ρ'. v. 52. KUST.

[t] Πλοχμοί θ' οἳ] Πλοχμός θ' ὃς V.

[u] Καλλωπιζόμενος τῇ τοξ.—ἐκάλουν] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Homeri Il. λ'. 385. KUST.

[x] παλαιοὶ] πεζοὶ B.V.E.

ΚΕΡΑΒΑΤΗΣ] Vide paulo inferius v. Κεροβάτης. KUST. Κεροβάτης V.

ΚΕΡΑΜΕΩΣ ΠΛΟΥΤΟΣ] Diogenianus VI. 97. ἐπὶ τῶν σαθρῶν, καὶ ἀβεβαίων, καὶ εὐθραύστων.

ΚΕΡΑΜΕΥΕΙΝ: Κοινῶς] Aristoph. Eccles. 253. Τὰ τρυβλία Κακῶς κεραμεύειν· τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς. ubi vide Schol. KUST.

[y] κατεργάζεσθαι] ἐργάζεσθαι V.

[z] κεραμέως πατὴρ] Scribe κεραμεὺς πατρίς: ut apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ] Schol. Aristoph. Av. 395. HEMST. ubi plenius.

[a] Καλλίστρατος ἐν τοῖς] Καλλιστράτης A.B.V.E.

[b] συγγράμμασι] συγγράμματα (φασιν) E.

[c] φασιν] φασιν οὗτος A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[d] τεθαμμένοις] τεθραμμένοις V.

[e] Ἀνάχαρσις] Vide Diodor. I. p. 319. Kuster. v. Ἄγκυραν. TOUP.

[f] ὁ φιλόσοφος] ὁ om. A.

[g] κεραμεικὸν τρ.] Reponendum κεραμικὸν ex Diogen. Laërt. in Anacharside docuit Toupius.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ: Τόπος] Ex Schol. Aristoph. Ran. 131. Vide etiam supra v. Εἶναι. KUST.

[h] λαμπάδος χορεῦ ἀγῶνα] Scribe, λαμπαδοῦχον ἀγῶνα: ut apud Enarratorem Comici loco laudato. KUST.

[i] ὑψηλὸν πύργον] πύργον ὑψηλὸν A.V.

[k] ἀφεθῶσιν] ἀφῶσιν A. Mox αὐτὸ B.E.

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΙ: Δύο ἦσαν Κεραμ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 769. KUST. Vid. Timæum p. 155. et Harpocrat. in. v.

[l] Ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ εἱστ.] Vide Scholiastam Aristoph. loco proxime ante laudato. KUST. Mox προειστήκεισαν V.

[m] αἱ πόρναι] Sic etiam Photius et Schol. Aristoph. Schol. Platon. p. 39. Τόπος Ἀθήνησιν ἔνθα καὶ αἱ πόρναι (αἱ πόρναι ms. Reg. et ed. Bekker. et ms. Hesychii.) προειστή-

διὰ τοῦ ί. εἰ μὴ πρόσκειται τὸ ἀγγεῖον. Καὶ [n] ΚΕΡΑΜΕΙΑ τεύχη.

ΚΕΡΑΜΙΚΗ ΜΑΣΤΙΞ: Ὀστρακισμός.

ΚΕΡΑΜΙΣ: Δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Κεραμίς. Εἴληφε δὲ τοὔνομα ἀπὸ τῆς κεραμικῆς τέχνης, καὶ τοῦ θύειν Κεράμῳ τινὶ ἥρωϊ.

ΚΕΡΑΜΩΤΟΝ: Τακτικὴ διάταξις· ὅπερ ἐποίουν Ῥωμαῖοι ἐν παιδιᾶς μέρει.

[[o] Βαίνων κεράμους, δυσμενῶν βλάβας [p] φεύγεις.]

ΚΕΡΑΝΝΥΟΥΣΙ: Κιρνῶσιν. Ὑπερίδης.

ΚΕΡΑΟΝ: Τέλειον.

ΚΕΡΑΟΞΟΟΣ: Ὁ τὰ κέρατα ἐργαζόμενος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[q] Νῦν δέ με Νικομάχῳ κεραοξόος ἥρμοσε τέκτων.

ΚΕΡΑΡΕ:

ΚΕΡΑΣ: Τὸ τοῦ πολέμου [r] μέρος, καὶ τοῦ τόξου.

ΚΕΡΑΣ, ΚΕΡΩΣ, ΚΕΡΑΙ: Ἐπὶ τῆς παρατάξεως· [s] Θουκυδίδης η'·

Τοῦ εὐωνύμου κέρως.

Ἐν τῇ αὐτῇ·

Καὶ εἰ μὲν Ἀργεῖοι τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ.

Καὶ ἐν πᾶσιν οὕτως.

ΚΕΡΑΣ: Ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων, τῶν καθωπλισμένων τοῖς κέρασι, καὶ τούτοις ἀμυνομένων.

ΚΕΡΑΣ ΑΜΑΛΘΕΙΑΣ: Ζήτει ἐν τῷ [t] ἈΜΑΛΘΕΙΑΣ ΚΕΡΑΣ.

ΚΕΡΑΣ: Ἰσχυρόν τι δηλοῖ, καὶ μόνιμον. Δαβίδ·

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

ΚΕΡΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ: Οὕτως ἐκάλεσε τὸ εὐσεβὲς φρόνημα. Τουτέστι, περίβλεπτος ἔσται.

ΚΕΡΑΣ: Ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ κεραστικῶς.

[u] Μετὰ δ' αὖ κερὰς ὑφίσατ' ἄλλα.

Ὁ δὲ νοῦς· ἀπὸ τοῦ κεράσματος ἄλλο ἤντλησεν ἀπὸ τοῦ ἄγγους, ἐν ᾧ ἦν.

ΚΕΡΑΣΑΣ: ΚΕΡΑΣΑΙ δέ.

ΚΕΡΑΣΒΟΛΑ: Τὰ σκληρὰ, καὶ [x] ἐν τοῖς σκληροῖς καὶ ἐν τοῖς ὀσπρίοις συμφυόμενα, τῇ μὲν [y] χροιᾷ μέλανα, στρογγύλα δὲ, καὶ ἰσομεγέθη κέγχροις· ἃ συνεψόμενα τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκεται. Εἴρηται δὲ [z] ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ [a] ἀντιτύπτειν. [b] Ὅταν οὖν λέγῃ κερασβόλους, τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ σκληροὺς καὶ μὴ πειθομένους τοῖς νόμοις φησί.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ: Πόλις Ἑλληνὶς ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, Σινωπέων ἄποικος.

κεισαν, (προστήκεισαν ms.) εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοὶ, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ ἐντός. Pergit ms. Reg. Λέγονται δὲ καὶ κεραμεικαὶ, πλατεῖαι πληγαί. Ἀγὼν γὰρ ἐν Ἀθήνησιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ἐν ᾧ τύπτουσι χερσὶ τοὺς μὴ τρέχοντας καὶ τοὺς ἄλλους ἀγωνιστὰς γέλωτος χάριν. Λέγεται δὲ κεραμεὺς ὁ τῶν Ἀθηναίων νομοθέτης Λυκοῦργος. Καὶ κεραμεικὴ μάστιξ, ἡ δι' ὀστράκου· μάστιξ μὲν γὰρ διὰ τὸ βασανίζειν τοὺς ὀστρακιζομένους καὶ κολάζειν, κεραμεικὴ (δὲ) διὰ τοῦ (τὸ) ἐκ κεράμου τὰ ὄστρακα εἶναι. His similia habet Hesychius.

[n] ΚΕΡΑΜΕΙΑ Τ.] κεραμεία ἡ τέχνη Pollux VII. 161. κεραμεῶν X. 30. HEMST.

ΚΕΡΑΜΙΚΗ ΜΑΣΤΙΞ: Ὀστρακ.] Plenius hæc explicat Hesychius, quem vide. KUST. Κεραμεικὴ E.M. Mox μάστιγξ A.

ΚΕΡΑΜΙΣ] Imo Κεραμεῖς. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. KUST. Κεραμεῖς Menag. Diog. Laërt. V. 57.

ΚΕΡΑΜΩΤΟΝ] Vid. Σημαία. TOUP. Vid. Lipsii Poliorc. I. 5. t. III. p. 477.

[o] Βαίνων κεράμους, δυσμ.] Scribe, βαίνων δὲ κεράμους &c. ut apud Astrampsychum, ex quo versus hic oneirocriticus depromptus est. KUST. Habet A. in marg. Λύσις ὀνείρου præf. V.

[p] φεύγεις] φύγῃς A.B.V.

ΚΕΡΑΝΝΥΟΥΣΙΝ] Antiatticista Bekkeri p. 103. Κεραννύουσιν: οὐ κιρνῶσιν, ὡς οἴονται.

[q] Νῦν δέ με Νικομάχῳ κερ.] Anthol. Pal. VI. 113.

ΚΕΡΑΙΡΕ] Κέραρε A.B.E. Et sic postulat literarum series. Κερα ρε V. Tum Κέρα om. B.V.E.

[r] μέρος τῆς φάλαγγος ἐν τῷ πολέμῳ] τοῦ πολέμου μέρος A. B.E. Photius, Lex. Seg. Mox Photius καὶ τόξον.

[s] Θουκυδίδης ε'] Θουκυδίδης ζ' A. Photii ms. Repone Θουκυδίδης η' cum Photii ed. Seil. VIII. 42. Seq. locus est c. 35. ejusdem libri.

ΚΕΡΑΣ: Ἡ ἰσχὺς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐκ μεταφ.] Hæc Suidas descripsisse videtur ex Theodoreto ad Psalmum LXXXIX. 17. p. 753. quem vide. KUST.

[t] ἈΜΑΛΘΕΙΑΣ] Ἀμαλθίας bis E.

ΚΕΡΑΣ: Ἰσχυρόν τι δηλοῖ καὶ μόνιμον] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalm. CXXXI. 17. p. 980. KUST.

ΚΕΡΑΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ: Οὕτως ἐκ.] Respexit Suidas ad Psalm. LXXIV. 10. ad quem locum vide Theodoretum, p. 697. cujus interpretationem Suidas hic secutus est. KUST.

[u] Μετὰ δ' αὖ κερὰς ὑφ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Κελέβη, post vocem Κελεστικός. KUST.

ΚΕΡΑΣΑΣ] κεράσαν B.V.E. edd. vett.

ΚΕΡΑΣΒΟΛΑ] Quid sit κερασβόλα clarius exponit Etymologus, quem vide. Obiter hic emendo Hesychium, apud quem v. Κερασβόλα pro τὰ ἑψητὰ ὄσπρια, addita negatione scribendum est τὰ μὴ ἑψητὰ ὄσπρια. Veterum enim rusticorum opinio erat, semina, quæ cornu tetigissent, dura evadere, et elixando emolliri non posse: quam superstitionem ridet Theophrastus de Caus. Plant. lib. IV. 14. KUST. Legumina Græci τακερὰ et τεράμονα vocant, quæ non coctilia sunt. cf. Scal. in Theophr. de Plantis p. 286. et Plut. Sympos. VII. 2. REINES. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 155.

ib. Schol. Platonis p. 232. Κερασβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὀσπρίοις συμφυομένων σκληροκόκκων (sic ms. C. C. C. non σκληρῶν κόκκων) τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. Οὗτοι γὰρ οἱ κόκκοι, σκληροί τε εἰσὶ, καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συνεψόμενοι τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκονται. Εἴρηνται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλῆσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερασβόλους (sic C.C.C. vulgo κερασβόλα) κληθῆναι.

[x] ἐν τοῖς σκληροῖς] In Lexico Photii inedito scriptum est ἐν τοῖς πυροῖς: quæ lectio sine dubio præferenda est. KUST. πύροις etiam Lex. Seg. et Schol. Platon. p. 232. ὀλύραις conjecerat Kuhnius ad Polluc. I. 223.

[y] χροιᾷ μέλανα] χροᾷ μέλαινα V. τῇ μὲν—μέλανα om. E.

[z] ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν] Legendum est, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν σποράν: quod et Portus monuit. Deinde pro καὶ τὸ ἄροτρον, scribo, καὶ τὸν ἄροτον, (repetita ἀπὸ κοινοῦ præpositione κατά) id est, inter arandum. KUST. Sic etiam Kuhnius.

[a] ἀντιτύπτειν] ἀντιτύπτειν A.V. Photius, Lex. Seg. Schol. Platon.

[b] Ὅταν οὖν λέγῃ κερασβ.] Videtur hic omissum esse nomen Platonis. Certum enim est, respexisse hic Suidam ad locum illum philosophi, qui exstat initio libri IX. de Legibus: Μή τις ἐγγίγνηται τῶν πολιτῶν ἡμῖν οἷον κερασβόλος· ὃς ἀτεράμων εἰς τοσοῦτον γίγνοιτ' ἂν, ὥστε μὴ τήκεσθαι, καθάπερ ἐκεῖνα τὰ σπέρματα πυρί. KUST. Plato, ita enim Plut. l. l. et Hom. Od. 22. ut Scal. REINES.

ΚΕΡΑΣΟΥΣ] Ex Xenoph. Anab. V. 3, 2.

Ὅτι Καρία ἡ κεφαλὴ κατὰ [c]γλῶσσαν. Ὅθεν καὶ κέρατα. A

Κερασφόρους: Κρατοφόρους.

Κεράτνια: Ὄρη.

Κεραυνός: Ἔξαψις σφοδρὰ μετὰ πολλῆς βίας πίπτουσα ἐπὶ γῆς, νεφῶν παρατριβομένων, ἢ ῥηγνυμένων. Οἱ δὲ, [d]συστροφὴ πυρώδους ἀέρος βιαίως καταφερομένη. [e]Οὐκ ἀναιρεῖ δὲ ὁ κεραυνὸς, ἀλλ' ἐπιφλέγει. Κεραυνὸς, ἡ ἀστραπή. [f]Παροιμία. [g]Ἀριστοφάνης·

> [h]Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, [i]πῶς οὐχὶ [k]Σίμων' ἐνέπρησεν,
> οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι [l]σφόδρ' εἴσ' ἐπίορκοι.

[m]Τῶν δὲ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, [n]οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες, οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Κεραυνοί: Ἀστραπαί.

> [o]Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός; ἢ
> ποῦ φαέθων [p]ἅλιος,
> [q]οἱ ταῦτ' ἐφορῶντες
> κρύπτουσιν ἕκηλοι;

Οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν τούτων παρανομίαν.

Κέρβερος:

Κερδαλέος: Ποικίλος, πανοῦργος. Κερδαλέη γὰρ ἡ ἀλώπηξ, καὶ κερδώ. Καὶ κερδαλεώτερος διὰ τοῦ ω' μεγάλου.

D Κερδαλεόφρων: Δολιόβουλος, σκολιὰ βουλευόμενος.

Κερδᾶναι:

Κερδάνῃ: Ἀττικῶς. Αὐθυπότακτον. Κερδανεῖ δέ.

Κέρδιον: Κρεῖττον, ὠφελιμώτερον.

Κερδισός: Ὄνομα πόλεως.

Κέρδιστος: Πανουργότατος.

Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον:

> [r]Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,
> καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται,
> [s]Καὶ τῶν ἀθίκτων ἕξεται [t]ματαίων δέ
> τίς ἔτι ποτ' ἐν [u]τοῖσδ' ἀνὴρ
> θυμῷ βέλη ἔρξεται
> [x]ψυχᾶς ἀμύνειν;

B Τουτέστι, τίς ἂν ἀπελάσειεν αὐτοῦ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα [y]πράττοντος;

Κερδοσύνη: Πανουργία.

Κερδώ: Ὑποκοριστικῶς ἡ ἀλώπηξ. Ὡς Εἰλοθέα, Εἰδὼ, Ὑψιπύλη, Ὑψώ.

Κερδῷος Θεός: Ὁ Ἑρμῆς· ὡς κέρδους περιποιητικός. Καὶ ἄγγελον δὲ αὐτὸν καλοῦσι, καὶ κλῶπα. [z]Διὸ καὶ μάρσιππον αὐτὸν ποιοῦσι βαστάζειν. Καὶ
C ἔφορον αὐτὸν τοῦ λόγου, καὶ τῆς κλοπῆς, καὶ [a]ἐμπολαίου, ἤγουν κέρδους ἔφορον.

Κεραία: Τὸ πλάγιον τοῦ [b]ἱστοῦ. [c]Πολύβιος·

Καθελόμενος τοὺς ἱστοὺς καὶ τὰς κεραίας, ἔζευξε τούτοις βιαίως πρὸς ἀλλήλας.

Κέραιρε: Κίρνα.

Κερεάλιος: Ὄνομα κύριον.

Κερήννης: Ὄνομα κύριον.

Κερρίς: Ὄνομα ἰχθύος.

Κερκάσωρος: Ὄνομα πόλεως.

Κερκίδας: Εἷς ἦν τῶν τὰ Μακεδονικὰ φρονούντων.

Κερκίδες:

Κερκίς: Ἱστουργικὸν ἐργαλεῖον. Καὶ εἶδος κυρίως [d]φυτοῦ [e]εὐαυξοῦς.

E

ΚΕΡΑΛ: Ἡ κεφ.] mss. Paris. habent καρία: quæ lectio vera est, quamvis ei literarum series adversetur. Sic enim et supra legitur v. Ἀκαρναν, et v. Καρία; quæ loca confer. KUST. Ὅτι Καρία A.V. Καρία B.E.

[c] γλῶσσαν] γλῶτταν A.

ΚΕΡΑΣΦΟΡΟΥΣ] Gl. inserui ex V. Photius et Lex. Seg. Κερασφόρος: κρατοφόρος.

ΚΕΡΑΥΝΟΣ: Ἔξαψις σφ.—βιαίως καταφερομένη] Hæc sunt verba Laërtii Zenone segm. 154. ut Pearsonius etiam observavit. KUST.

F [d] συστροφὴ] συστροφὴν A.V.

[e] Οὐκ ἀναιρεῖ] Schol. Aristoph. Nub. 395.

[f] παροιμία tacite delevit Kusterus.

[g] Ἀριστοφάνης] Nub. 398. Notandum autem est, tam apud Aristophanem, quam hic apud Suidam, syllabam in priore versu redundare, et proinde post πῶς ejiciendum esse τὸ δῆτ', quoniam vox illa salvo sensu abesse potest. KUST.

[h] Εἴπερ] εἰ A.B.V.

G [i] πῶς δῆτ'] ὁ κεραυνὸς πῶς A.B.V.E. δῆτ' om. M.

[k] Σίμων' ἐνέπρησεν οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον] Σίμωνα καὶ Κλεώνυμον καὶ Θέωρον ἐνέπρησεν A.B.V. et fere E. ubi οὐκ ἐνέπρησεν.

[l] σφόδρα γ'] σφόδρ' A.V.M.

[m] Τῶν δὲ κεραυνῶν] Ex Schol. Aristoph. Equit. 693. KUST. Vid. Tzetz. ad Lycoph. p. 68. REINES.

[n] οἱ τῇ ψαύσει ὀλλύντες om. Schol. Aristoph. Conf. Etymol. M. p. 819, 7.

H [o] Ποῦ ποτε κεραυνοὶ] Sophocl. Electr. 823.

[p] ἅλιος] ἥλιος A.E. ἠέλιος B.

[q] οἱ] οἳ A.E.M. Mox καὶ κρύπτουσιν B.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ] Hygin. fab. 150. 301. Pollux V. 5. Palæph. fab. 116. REINES. Delevi Κύων ὁ ἐν ᾅδου μυθευόμενος, cum A.B.V.E.

ΚΕΡΔΙΣΤΟΣ] Il. ζ. 153.

[r] Εἰ μὴ τὸ κέρδος] Sophocl. Œd. Tyr. 889.

[s] ἢ τῶν] καὶ τῶν A.V.E.M.

[t] ματάζων] ματαίων δὲ A.B.V.E.M.

[u] τούτοις] τοῖσδ' A.B.V.E.M.

[x] ψυχᾶς] ψυχὰς V.E.M.

[y] πράσσοντος] πράττοντας A.V. πράττων Schol. Soph.

ΚΕΡΔΩ: Ὑποκοριστικῶς] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1065. KUST.

ΚΕΡΔΩΟΣ] Desumpta hæc videntur ex Schol. ad Gregor. Naz. III. p. 108 A. Vid. Eliæ Cretensis Comm. p. 393 B. Mox ποιητικὸς M.

[z] Διὸ] διὸ καὶ A.B.V.E.

[a] ἐμπολαίου] Sic rescripsi auctoritate mstorum Paris. cum ante male legeretur ἐμπόλεων, [ἐμπολέμου E.] Vide quæ notavimus supra ad vocem Ἐμπολαῖος. KUST. Aristoph. Plut. 1156.

[b] ἱστοῦ] ἰσθμοῦ E.

[c] Πολύβιος] XIV. 10, 11. Mox καθελκόμενος V.

ΚΕΡΑΙΡΕ] Il. ι'. 203. Vid. supra v. Ζωρότερον.

ΚΕΡΗΝΝΗΣ om. V.

ΚΕΡΡΙΣ] Κέρις V.

ΚΕΡΚΑΣΩΡΟΣ] Herodot. II. 15. et al.

ΚΕΡΚΙΔΑΣ: Εἷς ἦν τῶν τὰ Μακ.] Ex Harpocratione. KUST. Pertinet ad Demosth. de Coron. p. 324, 9. ibid. Leg. Κερκιδᾶς. Vid. Harpocr. de eo. Κατὰ τὸν ἐμὸν Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν Athen. VIII. 347. Poëta est, cujus iambos citat idem XII. 554. Cercidam νομοθέτην τῶν Ἀρκάδων librum I. et II. Iliados sepulchro suo inferri jussisse Ptol. Hephæst. Καιν. ἱστ. lib. V. ap. Photium c. 190. tradit. Ἀνὴρ Μεγαλοπολίτης ἐξ Ἀρκαδίας, Κερκιδᾶς ὄνομα, Ælian. V. H. XIII. 20. et Polyb. II. 48. REINES. His similia habet Menagius ad Diogen. Laërt. VI. 76.

[d] φυτοῦ] Photius: φυτὸν αἰγείρῳ ὅμοιον.

[e] εὐαυξοῦς] Sic ms. Paris. A. At priores editt. [et V.E.] male εὐαξοῦς. KUST.

[f] Κερκίδα δ' εὐποίητον, ἀηδόνα.

Κερκόλτρα: [g]Ὄνομα τόπου.

Κέρκος: Ἡ τῶν ἑρπετῶν οὐρὰ, καὶ παντὸς ζώου. Παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ ἕρπειν. [h]Ἀριστοφάνης·

Ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγώ.

Τὴν οὐρὰν τοῦ λαγωοῦ. Ἔστι δὲ ἁπαλὸν καὶ τρυφερὸν τὸ ἔριον τοῦ λαγωοῦ, ὥστε ἀντὶ [i]σπόγγου χρήσασθαι, [k]ὥστε τὰς λήμας [l]περιψεῖν· τουτέστι, καταμάσσειν, ἀποσπογγίζειν.

Κέρκος: Ἡ οὐρά.

[m]Διεβίβαζε δὲ τοὺς ἱππεῖς, ἑκάστου τῶν ἱππέων ἐκ τῆς κέρκου πεζοῦ προσηρτημένου.

Κέρκουρος: [n]Νηὸς εἶδος. Κέρκουροι καὶ μυοπάρωνες καὶ λέμβοι εἴδη πλοίων. Καὶ παροιμία·

[o]Καὶ κέρκουρος ἐν λαχάνοις.

[p]Ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον καὶ εὐτελὲς, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

Κέρκωπες: [q]Δύο [r]ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν Πάσσαλος [s]ἐλέγετο· ὁ δὲ, Ἄκμων. Ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὶς ταῦτα ὁρῶσα ἔλεγε, μὴ περιτυχεῖν Μελαμπύγῳ· τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. [t]Φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ [u]Ξεναγόρας εἰς πιθήκους μεταμορφωθῆναι, διὰ τὴν κακοήθειαν, καὶ τὰς Πιθηκούσας ἀπ' αὐτῶν ὀνομασθῆναι νήσους. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν [x]Κάνδουλος καὶ Ἄτλας. Οὗτοι οἱ Κέρκωπες, [[y]ὥς φασιν ἄλλοι, ἐκ] Θείας καὶ Ὠκεανοῦ· οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι, διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. Ἡ δὲ παροιμία, Κερκωπίζειν· ἣν ὁ Χρύσιππος ἀπὸ τῶν σαινόντων [z]τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετενηνέχθαι.

Κέρκωπες: Πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, [a]κόλακες· οἳ, καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικοὺς κύνας ἀπατᾷ, τοὺς ἁπλουστέρους φενακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. [b]Φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι,

[c]Ψεύστας, ἠπεροπῆας, ἀμήχανά τ' [d]ἔργ' ἐάσαντας,
ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν [e]ἰόντες,
ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἤματα πάντα.

Κερκώπη:

[f]Κερκωπίζειν: Ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν [g]προσσαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων μετήνεγκται. Ἄμεινον δὲ λέγειν αὐτὴν ἀπὸ Κερκώπων, οὓς περὶ τὴν Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀηδεῖς γενέσθαι.

Κερκωπίζοντες: Χλευάζοντες, μωκίζοντες, ὡς οἱ [h]πίθηκοι.

Κέρκωψ, κέρκωπος. Ἀπατεών. Ἢ γένος πιθήκου. Κέκροψ δὲ, Κέκροπες.

Κερκώνη:

Κερκύων: Ὄνομα λῃστοῦ, ὅστις διῆγε περὶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τοὺς παρερχομένους ἠνάγκαζε παλαίειν αὐτῷ.

Ὅτι τὰ νῦν λεγομένη Κέρκυρα, Φαιακία τὸ [i]πρότερον ἐκαλεῖτο, χώρα τῶν Φαιάκων.

Κέρματα: Τὰ λεπτότατα.

[k]Ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ [l]τοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμοιβῶν πρότερον δέκα καὶ σ' ὀβολοὺς, οὓς [m]φόλλεις καλοῦσιν, ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ πρίασθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος δίδοσθαι τοὺς ὀβολοὺς διετάξατο, χρυσοῦ ἕκτην ἀποτεμόμενος μοῖραν.

Κερματίζει: Εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Καὶ κατακερματιόντων, εἰς λεπτὰ διακεκομμένων.

Καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων.

[f] Κερκίδα δ' εὐποίητον] Anthol. Pal. VI. 174.

[g] Ὄνομα τόπου] Longe aliter Zonaras, quem vide p. 1190.

[h] Ἀριστοφάνης] Equit. 905. ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[i] σπόγγου] σπόγγου A.V. Schol. σπόγγοῦ E. σπόγγῳ B.

[k] καὶ] ὥστε A.B.V.E. Schol.

[l] περιψεῖν] περιψεῖν B.V.E. περιψῆν Schol.

[m] Διεβίβαζε] διεβίβασε V. Mox δὲ addunt A.B.V.E.

ΚΕΡΚΟΥΡΟΣ] Memnon apud Phot. Bibl. p. 736. τῶν δὲ μακροτέρων νηῶν πεντηκοντέρων τε καὶ κερκούρων ἀριθμὸς ἦν οὐκ ὀλίγος. Arrian. p. 446. TOUP.

[n] Νηὸς εἶδος] Huc usque gl. Herodot. VII. 97.

[o] Καὶ κέρκουρος ἐν λαχ.] Infra rectius, Κέρχορος ἐν λαχάνοις. Sic enim vocabatur olus, quod proverbio huic locum dedit. Vide Theophrastum Histor. Plant. lib. VII. c. 7. et ibi Bodæum a Stapel. KUST. καὶ om. V.

[p] Ἔστι δὲ om. A.V.E. Mox καὶ om. V.E.

[q] Δύο ἀδελφοὶ] Nonnus Συναγ. ἱστορ. in Gregor. Naz. p. 140. Δύο τινὲς ἀδελφοὶ κατὰ γῆν πᾶσαν ἀδικίαν ἐνδεικνύμενοι, ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν ἔργων δριμύτητος τὴν ἐπωνυμίαν λαχόντες. Ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐλέγετο Πάσσαλος, ὁ δὲ ἕτερος Ἀκλήμων, ὥς φησι Δῖος ὁ ὑπομνηματιστής. Τούτους δὲ ἡ μήτηρ, Μήμνονις τῷ ὀνόματι, ἑωρακυῖα κατὰ γῆν πολλὰ δεινὰ ἐργαζομένους αὐτοὺς, εἶπε, μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. Vid. supra v. Εὐρύβατος.

[r] ἀδελφοὶ] Caudulus, Harpocrationi Ἀνδοῦλος, et Atlas, aliis Passalus et Echemus, vid. infr. Μελαμπύγου τύχοις. et Diod. Sic. IV. 31. REINES.

[s] ἐλέγετο] Sic habet ms. Paris. A. At in ceteris mss. [sic B.V.E.] ut et in prioribus editt. omnibus male legitur ἐγένετο. KUST.

[t] Φησὶ δὲ αὐτοὺς ὁ Ξεναγόρας εἰς πιθ.—καὶ Ἄτλας] Ex Harpocratione. KUST. φησὶ γὰρ M. et mox Πιθήκους.

[u] Ξεναγόρας] Apostol. c. XI. pr. 24. REINES.

[x] Κάνδουλος] Ἀνδοῦλος Apost. lib. V. ex Æschine Sardiano in Iambis. REINES. Ἀνδοῦλος Harpocrat. et Phot. et mox Ἄτλαντα.

[y] ὥς φασιν ἄλλοι ἐκ om. A.B.V.E.

[z] τῇ κέρκῳ] τὸ κέρκῳ E. τὴν κέρκον M.

[a] κόλακες] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. IX. 114.

[b] Φασὶ δὲ] δὲ om. A.V.

[c] Ψεύστας, ἠπεροπῆας, ἀμ.] Hi tres hexametri desumpti sunt ex Homeri Cercopibus, ut ex Harpocratione colligi potest. KUST.

[d] ἔργ' ἐάσαντας] Vocem ἐάσαντας sensus omnino respuit, cujus loco legere præstat ἀνύσαντας. KUST. Reinesius ἔργα ἐράσαντας. Pessime.

[e] ἰόντες] ἰόντας B.V.E.

[f] ΚΕΡΚΩΠΙΖΕΙΝ] Addit V. ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Κερκωπίδης πλατύτερον. Vide Zenob. IV. 50.

[g] προσσαινόντων] προσαινόντων A. edd. vett. correxit Portus.

[h] πίθηκοι] πίθηκες B.E.

ΚΕΡΚΥΩΝ] Vid. Hygin. fab. 187. et ibi schema & Paus. Arcad. f. 239. et Plut. Thes. c. 11. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 228.

ΚΕΡΚΥΡΑ ἡ νῆσος, τὰ νῦν λεγομένη] Ὅτι τὰ νῦν λεγομένη (λεγόμενα A.E.) Κέρκυρα A.V.E. sed Ὅτι om. E.

[i] πρότερον] τὸ πρότερον A.B.V.

ΚΕΡΜΑΤΑ] Κέρμα V.

[k] Ἐπὶ γὰρ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, τῶν ἀργυραμ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 25. ubi tamen nonnulla aliter leguntur. Vide etiam Salmasium de Usuris c. 17. p. 406. et 503. qui locum hunc illustrat. KUST.

[l] βασιλέως] τοῦ βασιλέως A.E.

[m] φόλεις] φόλλεις A.

ΚΕΡΜΑΤΙΖΕΙ] Sic agit editio Cantabrigiensis, ut et

Καὶ κατακερματίζει.

Ἐξήγαγεν ἐκ τῆς ζώνης τοὺς χρυσοῦς δαρεικοὺς, κατακερματίσαι θέλων καὶ διαλύσασθαι τῷ πανδοκεῖ.

Κεροβάτης: Ὁ Πάν· ἐπειδὴ χηλὰς ἔχειν δοκεῖ [n]τράγου· διὸ καὶ [o]αἰγιβότης καὶ τραγοβάμων καλεῖται. Ἢ ὅτι κέρατα [p]ἔχει. Ἢ τὴν βάσιν ἔχει κεράτινον· ἱστορεῖται γὰρ τὰ κάτω τράγου ἔχειν· ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν [q]κεροβάτης. Ἢ ὁ εἰς τὰ κέρατα τῶν ὀρῶν βαίνων. Ἢ ὁ ἐπὶ [r]τὰ κέρατα βαίνων. Καλαμοφθόγγα δὲ παίζων· διότι οἱ ἀρχαῖοι [s]καλάμῳ ἀντὶ κερατίου ἐχρῶντο. Ἤιδεσαν μὲν γὰρ τὸ κέρας, ἀνέφερον δὲ τῷ ὀνόματι ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν χρῆσιν· ὡς καὶ χορδὰς λέγομεν ἔτι καὶ νῦν τὰς ἐκ τῶν νεύρων, ὅτι τὸ παλαιὸν ἐντέριναι ἦσαν. Καὶ [t]παροιμία·

Δὶς τόξα κερουλκά.

Κερόεσσα: Ἡ συμπλεκτική. Καὶ κερόεις, ὁ συμπλεκτικός.

Κεροτακός: ὁ Ἀπόλλων.

Κερωτή: Μιτωτή.

Κεροφόρος:

Κέρσει: [u]Κόψει.

Κερσοβλέπτης: Παῖς [x]μὲν ἦν Κότυος, καὶ [y]νεώτατος ὢν, βασιλεὺς [z]κατεστάθη Θρᾴκης ὑπὸ τοῦ πατρός.

Ὅτι [a]Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδόκου, ἦλθε Φιλίππῳ συμμαχήσων εἰς τὸν κατὰ [b]Κερσοβλέπτου πόλεμον.

Κερτόμιος: Ἐρεθιστικός.

[c]Πολλάκι δὲ κρέξασα πολύθροον, οἷά τις ἠχὼ,
κέρτομον ἀντῳδοῖς χείλεσιν ἁρμονίαν.

[e]Ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χρείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾄδοντα γυναικῶν.

Κερτομῶ: Τὸ χλευάζω. Πρὸς αἰτιατικὴν [f]τὴν σύνταξιν.

Πολλοὶ δὲ τοῦτον ἐκερτόμουν ὡς γαστρίμαργον.

Κερτομῶν: Χλευάζων, ἐρεθίζων, σκώπτων.

Κεροίαξ:

Κέσκος: Ἦν πόλις ἐν Κιλικίᾳ, καὶ παρ' αὐτὴν [g]ποταμὸς Ἄνους ὄνομα. Διόπερ [h]οἱ κωμικοὶ παίζοντες, τοὺς νοῦν οὐκ ἔχοντας Κέσκον [i]φασὶν οὐκ ἔχειν.

hanc glossam cum sententiæ explicatione et aliam huic verbo inhærentem cum suis expositionibus junctim ponat, nempe κατακερματιόντων, et tunc adjiciat glossam tertiam per compositum κατακερματίζει: tali scilicet modo, ut clarius per ipsos oculos hæc accipiuntur: Κερματίζει, εἰς λεπτὰ διαιρεῖ. Καὶ κατακερματιόντων, εἰς λεπτὰ διακεκερμένων. Καὶ κατακερματίζει. Nec male. Sed nescio quomodo intercedit aliquid, quod videtur ab Suida ipso venisse, quod priores editiones religiose servarunt, nempe ut post voces εἰς λεπτὰ διακεκερμένων procedant hæc καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων. Unde occasio videtur oriri melius de hoc loco cogitandi, quum certe istud κατακερματιόντων sit vanum, etsi concoquere et silentio præterire potuerit tantus Suidæ et Græcarum observationum incubator: et vanior significatio, quam explicandi gratia ab eo appositam et modo a me productam vides. Compositum Suidas illustrat in postremo κατακερματίζει, et id satis est, ut istud κατακερματιόντων non requiratur. Unde istud κατα deleri debet vitiose repetitum per similes literas, et Suidas scripsit Κερματίζει, εἰς πολλὰ διαιρεῖ. Καὶ κερματίων, τῶν εἰς λεπτὰ διακεκερμένων. Καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη τῶν λεπτῶν κερματίων. Καὶ κατακερματίζει. Media illa sunt verba auctoris alicujus ad usum vocis Κερμάτια. Ne quid taceam, in ms. Lugdunensi plane scribitur κατακερματίων των, ut secet in duo. GRONOVIUS Mutilat. p. 27. Vid. infr. Κεφάλαιον.

ΚΕΡΟΒΑΤΗΣ: Ὁ Πάν—ἐντέριναι ἦσαν] Hæc sunt verba Scholiastæ Aristoph. Ran. 232. KUST.

[n] τράγου] τράγους V.

[o] αἰγιβότης] Cum Porto legere malim αἰγιβάτης. KUST. αἰγιβάτης Hemsterhusius.

[p] ἔχει] ἔχων A.V. Mox κεράτινα E.

[q] κεροβάτης] κερατοβάτης A.V.E. Mox ἢ ὁ ἐπὶ—βαίνων om. A.

[r] τὰ κέρατα] κέρατα B.E. κέρατος Schol. Mox καλαμοφθόγγα Aristoph.

[s] καλάμῳ] καλάμων V.

[t] παροιμία] Sic habent mss. Paris. At in prioribus editt. legitur παρ' Εὐριπίδῃ, quod probare non possum. KUST. Fastidienda non videtur vulgata lectio: nam, præterquam quod proverbii speciem nullam habeant, revera sunt Euripidis Or. 268. Suspicor autem loco mota et pertinere ad Κερουλκός. HEMST. Male priscam lectionem παρ' Εὐριπίδῃ Kusterus, licet ex mss. in παροιμία mutavit. PORSON. Præf. Eurip. Hec. p. viii. Suspicor παρ' Εὐριπίδῃ correctionem ejus esse qui ed. Mediol. procuravit. Cum mss. Paris. conveniunt ceteri.

ΚΕΡΟΕΣΣΑ] Vide supra v. Κέρα ἀγλαέ. KUST.

ΚΕΡΩΤΗ] Scribe καιρωτὴ, eamque vocem suo loco redde. Vide supra v. Καιροσέων. KUST.

ΚΕΡΟΦΟΡΟΣ] Κερωφόρος A.B.

[u] Κόψει] κόψει B.E.M.

ΚΕΡΣΟΒΛΕΠΤΗΣ: Παῖς μ.—ὑπὸ τοῦ πατρός] Ex Harpocratione. Cersobleptæ autem hujus aliquoties meminit Demosthenes in oratione adversus Aristocratem, et alibi. KUST.

[x] μὲν ἦν] μὲν om. A. Mox Κόττυος E.

[y] νεώτερος] νεώτατος A.V. Photius, Harpocrat.

[z] κατεστάθη] κατέστη B.E.M. Mox Θρᾴκης om. V. post πατρὸς collocat Photius cum Harpocrat.

[a] Ἀμάδοκος, ὁ υἱὸς Ἀμαδ.] Et hujus Amadoci mentionem facit Demosthenes in modo laudata oratione adversus Aristocratem p. 430. Vide etiam Harpocrationem v. Ἀμάδοκος. KUST.

[b] Κερσοβλέπτου] κατὰ Κερσοβλέπτου V. et sic supra v. Ἀμάδοκος.

[c] Πολλάκι δὴ κρέξασα] Anthol. Pal. VII. 191. δὲ A.V. Anthol. Tum κρέξασα B.E. κεκράξασα V.

[e] Ἐκέλευον ἐκκομισθῆναι μετὰ χρ.] Vide supra v. Δᾳς, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

[f] τὴν σύνταξιν] τὴν om. A.

ΚΕΡΟΙΑΞ] Κάρυον emendavit Du Cangius, Gl. Gr. v. Κάρυον. Vid. Bast. ad Gregor. de Dial. p. 361. Delevi statim, Τὸ κοινῶς κάβουρ, cum A.B.V.E. quorum ult. in κάρυον mutat Hemsterhus. Polluc. X. 133.

ΚΕΣΚΟΣ: Ἦν] Κέσκος οὐκ ἦν A.B.V.E. Κεσκόπη: πόλις Photius.

[g] ποταμὸς Ἄνους ὄνομα] Quamvis sic etiam habeant mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito, putem tamen mendum in locum hunc irrepsisse, et legendum esse, ποταμὸς ᾧ Νοῦς ὄνομα. Pausanias enim in Arcadicis, et Eustathius ad Odyss. α'. p. 1392, 19. fluvium hunc Νοῦν vocant, ut olim etiam monuit Hartungus Decur. III. c. 2. sect. 17. quem vide. KUST. Νοῦς ex Hesych. et Eustath. Voss. de Idol. II. 73. REINES. Photius habet νοῦς in textu, ἄνους tantum in margine. Et sic reponendum in Suida. Vid. Schæfer. ad Gregor. de Dial. p. 413.

[h] οἱ κωμικοί] Hanc lectionem ex mss. Paris. et Lexico Photii inedito revocavi, cujus loco priores editt. [et E.] habent οἱ ποιηταί. KUST.

[i] οὐκ ἔχειν φασί] φασὶν οὐκ ἔχειν A.V. Photius. Zenobius IV. 51. ita scriptus est in ms. Paris. 1773. Κέσκον οἰκεῖς: Πόλις Παμφυλίας ἀνοήτων. Ἀφ' οὗ παροιμία γέγονε, Πόλις κέσκον οὐκ ἔχουσα.

Κεστὸν ἱμάντα: [k]Ποικίλον ἱμάντα· ᾧ πάντα A ἐμυθεύετο [l]ἐνυπάρχειν τὰ πρὸς ἀπάτην θελκτήρια.

Κεστός: Ὁ διακεκεντημένος καὶ διαπεποικιλμένος ἱμάς· [m]ἢ ἔνδυμα Ἀφροδίτης. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα [n]τὰ τῶν γυναικῶν [o]φαντασιώδη ἐνδύματα. Καὶ [p]ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [q]Καὶ κεστοῦ φανεῦσα μαγώτερα.

Ἀντὶ τοῦ θελκτικώτερα. Καὶ αὖθις·

> [r]Χείλεα δὲ δροσόεντα, καὶ ἡ μελίφυρτος ἐκείνη
> B ἤθεος ἁρμονίη κεστὸς ἔφυ Παφίης.

Ζήτει ἐν τῷ Ἀφρικανὸς ὃς ἔγραψε τοὺς κεστούς.

Κεστρᾶν τεμάχη: [s]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Οὐχ οἱ αὐτοὶ τοῖς [t]κεστρεῦσιν ἰχθύσιν αἱ κεστρέαι· ἀλλ' οἱ μὲν τὰς μυραίνας [u]ἀξιοῦσι κέστρας καλεῖν· οἱ δὲ οὐ ταύτας, ἀλλά τι διάφορον ἄλλο γένος ἰχθύων. Νῦν μέντοι [x]κεστρεῖς καλοῦμεν τοὺς κεφάλους. [y]Τὸ λεγόμενον τεμάχιον μεγάλων κεστρῶν, τουτέστι, C [z]τιμίων καὶ λαμπρῶν ἰχθύων. [a]Τὸ δὲ τέμαχος καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ [b]πυρῶν δὲ οὐκέτι. Καὶ παροιμία· [c]Κεστρεὺς νηστεύει. Ἐπὶ τῶν [d]δικαιοπραγούντων μέν, ἧττον δὲ φερομένων διὰ [e]τοῦτο αὐτό, καὶ μηδὲν πλέον ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποφερομένων· ἐπεὶ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρός ἐστι.

Κεστρέαι: Εἶδος ἰχθύων [f]αἱ κεστρέαι. Τὸ δὲ D ἀρσενικόν, κεστρεύς, κεστρέως. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ἀφύων. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφύα.

Κεστρεύς: Ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

Κεστρεῖς: Νήστεις ἐκάλουν, καὶ κεχηνότας, καὶ πεινῶντας. [g]Λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. Οὗτος γὰρ πάντων τῶν ἰχθύων ἀλληλοφαγούντων, [h]μόνος ἀπέχεται. Νέμεται δὲ ἰλύν, ὡς [i]Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Περὶ Ζώων. Καὶ δῆλον ὅτι [k]ταλαιπωρεῖ καταδυόμενος εἰς τὴν ἰλύν, καὶ [l]ἧττόν τι φέρεται, ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

Κεστρῖνος: Εἶδος ἰχθύος. Σκεπτέον δὲ εἰ διαφέρει [m]κεστρέως.

Κέστρος: Ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον. Τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον [n]διπάλαιστον ἦν, ἴσον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ [o]προβολῇ. Τούτῳ ξύλον ἐνήρμοστο, τῷ μὲν μήκει [p]σπιθαμιαῖον, τῷ δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὴν διάμετρον. Εἰς δὲ τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. [q]Τοῦτο, δυεῖν κώλων ἀνίσων ὑπαρχόντων τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων εὐλύτως. Λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωγῇ τεταμένων τούτων ἔμενεν· ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κώλων, κατὰ τὴν ἄφεσιν ἐκπῖπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεὶ μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης φέρεται, καὶ προσπῖπτον μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσαντας.

Κετθεῖν: Κρύπτειν.

Κετθώμων: Φωλεῶν, ἀποκρύφων τόπων.

Κετθῶνες: Οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Κετθωμώνων: Κρυπτῶν τόπων, ἐνδοτάτων.

Κετθωνύμου κλέος, ἢ αἶσχος: Ἐπὶ τῶν αἰσχίων

ΚΕΣΤΟΝ 'ΙΜΑΝΤΑ: Ποικ.] Locus hic Suidæ intelligendus est de cingulo Veneris, quod describit Homerus Il. ξ'. 214. KUST.

[k] Ποικίλον] Addidi ἱμάντα cum A. et Photio.

[l] ἐνυπάρχειν] ὑπάρχειν E.

ΚΕΣΤΟΣ—ἐνδύματα] Sumpta videntur ex Schol. ad Gregor. Nazianz. Vid. Eliæ Cretens. Comment. p. 386 A.

[m] ἢ ἔνδυμα] οἷον ἔνδυμα Photius.

[n] τὰ τῶν] τὰ om. B.E.

[o] φαντασιώδη] Portus hanc vocem inepte reddiderat *imaginaria*; nos *ad ostentationem comparata*. Φαντασία enim interdum significat pompam, vel splendidum apparatum, quo se homines ambitiosi ostentant et conspiciendos præbent: ut pluribus exemplis demonstrat Suicerus in Thesauro ecclesiastico. KUST.

[p] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 121.

[q] Ἡ κεστοῦ] καὶ κεστοῦ A.V. Anthol. κεστοῦ B.E.

[r] Χείλεα δὲ δροσόεντα] Anthol. Pal. V. 270.

[s] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 338. ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[t] κεστρεῦσιν] ἰχθύσιν addunt A.B.V. Schol. Tum κεστρέαι A.V.E. Schol. pro vulg. κέστραι.

[u] ἀξιοῦσι κέστρας] κέστρας ἀξιοῦσι A.V. ἀ. κεστρᾶς B.

[x] κεστρεῖς] κεστρᾶς E.

[y] Ὧν τὸ λεγ.] ὧν om. A.B.V.E. Mox τεμαχος V.

[z] τιμίων—λαμπρῶν] τιμίους—λαμπροὺς B.V.E.

[a] Τὸ δὲ τέμαχος] Locus hic ex Enarratore Comici sic emendandus et supplendus est, ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ κρεῶν δὲ οὐκέτι. Vide etiam infra v. Τεμάχη. KUST.

[b] πυρῶν] πυρίνων E. Mox δὲ om. A.B.V.

[c] ΚΕΣΤΡΕΥΣ] Zenobius IV. 52. ubi v. Schott.

[d] δικαιοπραγούντων μὲν] μὲν om. V.E.

[e] τοῦτο] τοῦτο αὐτὸ A.V.E.

[f] Θηλυκῶς αἱ κ.] θηλυκῶς om. A.V.E.

ΚΕΣΤΡΕΥΣ: Ὁ νῦν λεγόμενος κέφ.] Distinguit tamen Aristoteles Histor. Anim. VIII. c. 2. KUST.

[g] Λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. οὗτος γὰρ π.] Locus hic non solum in omnibus editt. sed etiam in ipsis mss. est mutilus, qui ex Lexico Photii inedito sic supplendus est: Λαίμαργοι γὰρ οὗτοι οἱ ἰχθύες. Καὶ ἡ παροιμία· Κεστρεὺς νηστεύει· εἴρηται ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μέν, ἧττον δὲ φερομένων διὰ τοῦτο αὐτό. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος· οὗτος γὰρ E πάντων τῶν ἰχθύων, et cæt. Sic pulchre omnia cohærent. KUST.

[h] μόνος τούτων] τούτων om. A.B.V.E.

[i] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων] lib. VIII. c. 2. KUST.

[k] ταλαιπωρεῖται] ταλαιπωρεῖ A.V. Photius.

[l] ἧττον] ἧττόν τι A.B.V.E.M. Photius. Addunt in fine A.B.V.E. edd. vett. ὁ νῦν λεγόμενος κέφαλος.

[m] κεστρέως] κεστραίως V.

ΚΕΣΤΡΟΣ: Ξένον ἦν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ τὸν Περσ.] In- F signe hoc fragmentum Valesius recte, ut puto, ad Polybium refert; qui bene etiam observavit, Livium in fine libri XLIII. hunc ipsum locum Polybii his verbis expressisse: *Maxime cestrosphendonis vulnerabantur. Hoc illo bello novum genus teli inventum est. Bipalme spiculum hastili semicubitali infixum erat, crassitudine digiti. Huic ad libramen pennæ tres, velut sagittis solet, circumdabantur. Funda media duo funalia imparia habebat. Cum majori sinu libratum funditor rotaret, excussum velut glans emicabat.* Hæc Livius suo more liberius vertit, omis- G sis etiam quibusdam, quæ forsan non intelligebat, vel saltem, quæ non sine magna difficultate verti posse animadvertebat. KUST. Vid. Polyb. XXVII. 9.

[n] διπάλαιστον] διπάλαιστρον V.

[o] προβολῇ] προσβολῇ A.

[p] σπιθαμιαῖον] σπιθαμιαῖον E. Et sic Schweighæuser. qui mox κώλων ter scripsit, cum Lipsio.

[q] Τοῦτο] τούτῳ A. τούτων B.V.E.

ΚΕΤΘΗΜΩΝ] Vox hæc corrupta est, cujus loco vel κευ- H θέων scribendum est, (a κεύθω) vel κευθμῶν, vel, ut paulo post, κευθμώνων. KUST. Eadem Photius, et Lex. Seg.

ΚΕΤΘΗΝΕΣ] Κευθῶνες B.

ΚΕΤΘΩΜΩΝΩΝ] Κευθμώνων B. Mox τόπων addidi cum A.B.V.E. et Photio. In fine ἐνδοτάτω E.

ΚΕΤΘΩΝΥΜΟΥ] Κευθωνύμου Zenob. IV. 72.

κλέος ἐχόντων· [r]ἢ ὧν ἄν τις ἐπικρύψειε τὸ ὄνομα· ἢ A [s]δυσωνύμου.

Κεφάλαια: Τὰ χρήματα.

Κεφάλαιον: [t]Ὁ Ἀπόστολος Παῦλός φησι·

Κεφάλαιον [illegible] ἐπὶ τοῖς λεγομένοις.

[u]Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. Καὶ αὖθις·

[x]Μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων.

[y]Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. Καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη΄, κεφάλαια τνε΄· ὁ δὲ Μάρκος B τίτλους μη΄, [z]κεφάλαια λς΄· ὁ δὲ Λουκᾶς τίτλους πγ΄, κεφάλαια τμη΄· καὶ ὁ Ἰωάννης τίτλους ιη΄, κεφάλαια σλβ΄.

Κεφάλαιον: Ἔνιοι τῶν ῥαθύμως [a]ἐντετυχηκότων τοῖς [b]ὑπὸ τῶν δέκα ῥητόρων γραφεῖσι λόγοις, τὸ κεφάλαιον οἴονται παρειλῆφθαι ἐπὶ πράγματος καὶ λόγου μόνον· ὡς [c]παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος·

Δι' ἔνδειαν [d]μὲν χρημάτων οἱ ξένοι [e]τοῖς Θηβαίοις τὴν ἄκραν οὐ παρέδοσαν· διὰ [illegible] ἐννέα τάλαντα [f]ἀργυρίου, πάντων Ἀρκάδων ἐξεληλυθότων, ἡ πρᾶξις οὐ [g]γεγένηται. Σὺ δὲ πλουτεῖς, καὶ ταῖς ἡδοναῖς ταῖς [h]ἑαυτοῦ χορηγεῖς, καὶ τὸ κεφάλαιον, [i]τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ.

Παρείληπται δὲ καὶ ἐπ' ἀργυρίου τὸ κεφάλαιον· ὡς [k]ὁ Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ [l]Κτησιφῶντος·

Καὶ τόκον ἤνεγκαν Δημοσθένει τοῦ δωροδοκήματος, δραχμὴν τοῦ μηνὸς [m]τῆς μνᾶς, ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν.

Κεφάλαιον: Παραλαμβάνεται ἐπὶ γράμματος καὶ λόγου καὶ ἀργυρίου. Οὕτως Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ [n]Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον.

Κεφαλλαίῳ: Ἀθρόῳ. [o]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ῥήματι
[p]θένων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

Ἀντὶ τοῦ ἀθρόῳ. Καὶ [q]ἐν Νεφέλαις·

[r]Οὐδ' [ἂν] ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος
οὐδ' [ἂν] ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν.

Κεφάλαιόν ἐστι τὸ πρὸς τὰ φύλλα καυλῶδες. Οὐκ [s]ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος ὡς νῦν, ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν [t]ῥαφανῖδα.

Κεφαλαίωσον: [u]Συντόμησον, συνάγαγε.

Κεφαλή: Παρὰ τὸ κεκυφῶσθαι, ἤγουν [x]κεκάμφθαι. Καὶ οἱ ἰατροὶ [y]τὸ σκαφεῖον αὐτὸ καλοῦσι. Καὶ Ἱπποκράτης δὲ κύβητον. Μακεδόνες δὲ [z]κέβην τὸ C β΄ ἀντὶ τοῦ φ΄ λαμβάνοντες, ὡς ἐπὶ Φερενίκης, Βερενίκης.

Κεφαλῆθεν: Δῆμος Ἀκαμαντίδος ἡ Κεφαλή.

Κεφαλὴν, Κεφαλῆνος κλίνεται. Καὶ Κεφαλληνία, χώρα.

Κεφαλίων, ἢ Κεφάλων, [a]Γεργίθιος, ῥήτωρ, καὶ ἱστορικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. Ἔφυγε [illegible] τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναστῶν, καὶ [b]ἐβίωσεν ἐν Σι- D κελίᾳ. Ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις θ΄,

[r] ἢ ὧν] ὧν om. A.B.V.E. οὐ Zenob. ubi κλέος ἔχοντος.

[s] δυσωνύμου] δυσωνύμου A.B.V.E.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ: Τὰ χρήματα] Artemidorus lib. I. 18. Καὶ γὰρ τὰ χρήματα κεφάλαια καλεῖται. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[t] Ὁ Ἀπόστολος Παῦλός φησι] Ad Hebr. VIII. 1. KUST.

E [u] Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται] Hæc sunt verba Theophylacti ad modo indicatum locum Epistolæ ad Hebræos: quorum sensus ut clarius pateat, plura hic ex commentatore illo describam. Κεφάλαιον ἀεὶ τὸ μέγιστον λέγεται. ὅταν γάρ τις ἐν ὀλίγῳ τὰ κυριώτερα παραλαβεῖν μέλλῃ, ἐν κεφαλαίῳ φησὶ ποιεῖσθαι τὸν λόγον. ὥσπερ καὶ ἡ κεφαλὴ μικρὰ οὖσα τὸ κυριώτερόν ἐστι τοῦ σώματος. Φησὶν οὖν καὶ νῦν ὁ Ἀπόστολος, Κεφάλαιον δὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις· τουτέστιν, ἵνα εἴπω τὸ μέγιστον καὶ συνεκτικώτερον. Hinc patet, quis sit loci hujus sensus. KUST.

[x] Μέγα κεφαλαίων] Vid. v. Σκοτιαῖος, et Gronov. Mutilat. p. 28. TOUP. μετὰ V. Mox διὰ μικρῶν E. cum edd. vett. διὰ om. A.B.V.

[y] Τίτλος διαφέρει κεφ.] Quatuor Evangelia in *titulos* et κεφάλαια, i. e. *capitula*, olim divisa fuisse constat. *Tituli* erant sectiones majores; *capitula* vero, minores: de quibus præter alios vide Croium in Observat. ad Nov. Testam. KUST. Usque ad Μάρκος om. V. Vid. Wetstein. Proleg. p. 70.

[z] κεφάλαια λς΄] Locum hunc Suidæ mendo laborare, jam ante viri docti recte observarunt. Verum enim esse non potest, Marcum plures habuisse titulos quam capitula, quoniam in reliquis Evangelistis numerus capitulorum longe excedit numerum titulorum. Quare cum Ammonius, qui Evangelia in pericopas et capita divisit, Marco capitula CCXXXV. tribuat, numerum hunc Suidæ restituendum, et σλε΄ pro λς΄ scribendum esse certum est. KUST. Idem habet Suidas infra vv. Μάρκος, Τίτλος.

[a] ἐντετυχηκότων] συντετυχηκότων E.

[b] ὑπὸ] ἐπὶ edd. ante Kuster. qui edidit secutus Porti emendationem.

[c] παρὰ Αἰσχίνῃ ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος] P. 88, 8. ed. Steph.

[d] μὲν οὖν] οὖν om. A.B.V.

[e] τοῖς Θηβαίοις om. A. τοῖς om. B.V.E.

[f] ἀργυρίου] ἀργύρου V.

[g] γεγένηται] γένηται V.

[h] σεαυτοῦ] ἑαυτοῦ A.B.V.

[i] τὸ μὲν βασιλικὸν χρυσίον παρὰ τούτῳ] Adde ex Æschine ad complendam sententiam, οἱ δὲ κίνδυνοι παρ' ὑμῖν. KUST.

[k] ὁ Αἰσχίνης] ὁ om. A.

[l] Κτησιφῶντος] P. 68, 26. ed. Steph.

[m] τῆς] τὰς A.E. edd. ante Kuster.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ] Κεφάλαιον B.V. Photius, et sic postulat literarum ordo.

[n] Δημοσθένης] Pp. 815. 834. ἐν τῷ om. M.

[o] Ἀριστοφάνης] Ran. 877.

[p] θένων] θείνων B.E. edd. ante Kuster. θαίνων A. θέων V.

[q] ἐν Νεφέλαις] Ver. 977.

[r] Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι] οὐδ' ἕλεσθαι A.B.V.E. οὐδ' ἕλεσθαι edd. F vett. Vers. seq. ἂν om. A.B.V.E. edd. vett.

[s] ἔτεμον] ἔτεμνον A. ἔτιμον E.

[t] ῥαφανῖδα] Addunt mss. et edd. ante Kusterum ῥαφανὶς, ἄνηθον.

[u] Συντόμησον] συντόμισον Photius. Vid. not. [illegible] Hesych.

[x] κεκάμφθαι] Sic recte habet ms. Paris. A. cujus loco in reliquis mss. et in prioribus editt. male legitur κεκαῦθαι. KUST. κεκαῖδαι E. κεκάφθαι A.

[y] τὸ σκαφεῖον] τὸ om. B. τὸ σκάφιον A. ...... τὸ E.

G [z] κέβην] Scribe κέβλην, quod per syncopen factum est ex κεβαλὴν, ut testatur Etymologus. KUST.

ΚΕΦΑΛΗΘΕΝ: Δῆμος Ἀκαμ.] Ex Harpocrat. KUST.

ΚΕΦΑΛΗΝ] Κεφαλὴν (λις supra) E. ubi mox Κεφαλίδος.

ΚΕΦΑΛΙΩΝ, ἢ ΚΕΦΑΛΩΝ, Γεργίθιος] Male hic Suidam Cephalæonem, qui sub Adriano vixit, cum Cephalone Gergithio, multo antiquiore, confundere, monuit Vossius de Histor. Gr. lib. II. c. 12. quem vide. KUST. Lege Leon. Allat. de Patr. Homer. c. 1. KUST. in Addend. H Reines. Ep. ad Hofm. p. 8. Jos. Scaliger not. ad Gr. Euseb. p. 415. HEMST. Ἀθηνογένους Κεφαλίων, cujus mentio fit ap. Athen. IV. quid? Est Διογένους dialogus titulo Κεφαλίων, Laërt. e l. 7. Sotionis. REINES. Κεφαλαίων Phot. Bibl. cod. 68. Athenæus p. 164. TOUP.

[a] Γεργίθιος] Γεργίθιος A.V.

[b] ἐβίωσεν] ἐβίω E.

ἅ τινα [c]ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ· Μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἄλλα τινά.

Κεφαλὶς βιβλίου: Ὅπερ τινὲς εἴλημά φασιν.

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ.

Κεφαλισμός: [d]Κεφαλισμοὺς λέγει Ἀριστοτέλης τοὺς τῶν πρώτων ἀριθμῶν μέχρι δεκάδος πολλαπλασιασμούς. Διὰ γὰρ τῆς [e]περὶ τούτων γυμνασίας, καὶ οἱ τῶν ὑστέρων καὶ μειζόνων καὶ ὁμοίων αὐτοῖς πολλαπλασιασμοὶ κατὰ μετάβασιν γνωρίζονται. Ἀπὸ γὰρ τοῦ δὶς δύο, τέσσαρα, γνωρίζεται [f]ὁ δὶς κ΄, μ΄· καὶ ὁ εἰκοσάκις κ΄, ν΄· καὶ ὁ [g]διακοσιοντάκις εἴκοσι, τετρακισχίλιαι· καὶ [h]ἑξῆς ὁμοίως.

Κέφαλος, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς, ὃς πρῶτος προοίμια καὶ ἐπιλόγους [i]προσέθηκε. [k]Γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας. [l]Κέφαλος οὗτος ἔσχε θυγατέρα [m]τὴν Οἴην.

Κεφρήν: Ὄνομα κύριον.

Κεχανδότα: Χωροῦντα.

Κεχαρηότα: Χαίροντα.

Κεχαρισμένε: Πεφιλημένε.

Ὁ δὲ καὶ μᾶλλον μέγα ἐφρόνει, κεχαρισμένου τοῦ δώρου τῷ θεῷ γεγενημένου.

Κεχαρισμένος: Εἰς χάριν [n]αὐτῷ πάντα ποιῶν.

Κεχαροίατο: Χαρεῖεν.

Κεχειρωμένοι: Ἡττημένοι.

Κέχηνα: Ἐν ἴσῳ [o]τῷ προσδέχομαι, ἢ δέομαι.

Κεχήνατε: [p]Ἐξαπατᾶσθε, ἐννεοὶ ἐστέ.

Κεχηναίων πόλις: Ἡ τῶν Ἀθηναίων· ὡς ληρούντων αὐτῶν. Ἀπὸ τοῦ κεχηνέναι [q]ἔλαβε τὸ ὄνομα· ὡς μετέωρα τῶν Ἀθηναίων φρονούντων.

Κέχηνεν, ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας: [r]Ἀριστοφάνης. Ἐμποδίζων, ἀντὶ τοῦ [s]μασώμενος. Ἢ ἀπὸ τοῦ τὸν [t]σῦκα λαμβάνοντα χάσκειν.

Κεχήνη: Ἡ συναίρεσις τοῦ κεχήνη Ἀττική. Τὸ γὰρ ε΄ καὶ α΄ εἰς η΄ συναιροῦσι· καὶ ἐστὶ [u]συναλοιφὴ ἀπὸ τοῦ κεχήνεα. [x]Οἱ δὲ σφόδρα προσέχοντές τινι κεχήνασι. Δύναται δὲ εἶναι κατὰ μεταφορὰν τῶν ὀρνίθων, τῶν ἔτι νεοττῶν, [y]τὴν τροφὴν προσδεχομένων καὶ κεχηνότων. Οἷον οὖν τροφή μοι ἦν τὸ ἀκοῦσαί τι τῶν Αἰσχύλου.

Κεχηνότες: Χαίνως ὁρῶντες.

Κεχηνότες: Μωροί. Μὴ περιπέτεσθε, ὦ μωροὶ κεχηνότες. Τὸ γὰρ κεχηνέναι ἐπὶ τῶν ἀνοήτων παραλαμβάνεται. [z]Ἀριστοφάνης·

Μὴ περιπέτεσθε [a]πανταχῇ κεχηνότες.

Κεχολώσεται: Ὀργισθήσεται.

Κεχωσμένος:

Κέχρημαι: Δοτικῇ.

Κεχρησμῳδημένον: Μεμαντευμένον.

Κεῖθεν: Καὶ κεῖθι, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. Καὶ κεῖσε, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

Κεῖναι:

Κειμένους: [b]Κολαζομένους. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἐν δὲ τούτῳ κειμένους.

Κειμήλια: Κτήματα, ἢ ἀποκείμενα [c]χρήματα.

Κεῖος Ἀνήρ: [d]Ἀπὸ τῆς Κέω. Πολίτης. Καὶ Κίος δὲ, παραθαλάσσιος τόπος. Καὶ [e]Κιώτης, ὁ πολίτης.

Κεῖο: Εὐκτικῶς. Κείω [f]δὲ τὸ κοιμῶμαι.

---

[c] ἐπιγράφει] Sic rescripsi pro ἐπιγράφουσι, auctoritate msti Paris. A. KUST.

ΚΕΦΑΛΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: Ὅπερ τινὲς εἴλημά φασ.] Theodoretus ad Psalm. XXXIX. p. 550. Τὴν κεφαλίδα εἴλημα εἰρήκασιν Ἀκύλας τε καὶ Σύμμαχος. οὕτω δὲ τὰς θείας γραφὰς μέχρι καὶ τήμερον Ἰουδαῖοι κατασκευάζειν εἰώθασι. Huc Suidas respexit. KUST. J. Drusius Fragm. Vet. Int. Gr. Genes. I. 1. HEMST.

[d] Κεφαλισμοὺς] Ex Alexand. Aphrodis. in Topica p. 279.

[e] περὶ] παρὰ (σοῦ) E. qui mox ἡ pro οἱ.

[f] ὁ δὶς] καὶ δὶς A.

[g] διακοσιάκις] διακοσιοντάκις A. Alexand. διακοσιοντάκις E.M.

[h] τὰ ἑξῆς] τὰ om. A.B. καὶ—ὁμοίως om. E.

ΚΕΦΑΛΟΣ. Ἀθηναῖος, ῥήτ.] De hoc vide Tzetzem Chil. V. 34. KUST. Vid. Ruhnk. Hist. Crit. Orat. Gr. p. XLI.

[i] συντέθεικε] προσέθηκε A.B.V.E.

[k] Γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς ἀναρχίας] Sic locum hunc ex mss. Paris. rescripsi, qui in prioribus editt. sic legitur: Γέγονε δὲ πρὸ τῆς ἀναρχίας οε΄. KUST.

[l] Κέφαλος δὲ] δὲ om. A.V.E.

[m] τὴν Οἴην] Male hic ponuntur: nam ad Cephalum pertinent illum vetustiorem Procridis maritum. vid. in Οἶηθεν et Harpocrat. HEMST.

ΚΕΦΡΗΝ] Est nomen tyranni Ægyptii, cujus meminit Synesius Epist. LVIII. p. 201. KUST.

ΚΕΧΑΝΔΟΤΑ] Il. ψ΄. 268.

ΚΕΧΑΡΗΟΤΑ] Il. ς΄. 312.

ΚΕΧΑΡΙΣΜΕΝΟΣ] Κεχαρισμένως A.V. Photius. Κεχαρισμένα Lex. Seg. Κεχαρισμένης B.

[n] αὐτῶν] αὐτῷ A. Tum ποιῶν V. Photius, Lex. Seg.

ΚΕΧΑΡΟΙΑΤΟ] Il. α΄. 256. Mox χαρεῖεν A. Schol. Hom. pro χαροῖεν.

ΚΕΧΗΝΑ: Ἐν ἴσῳ τὸ προσδέχομαι, ἢ δ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 30. KUST.

[o] τὸ προσδέχομαι ἢ δέομαι] τῷ προσδέομαι ἢ δέχομαι A.

ΚΕΧΗΝΑΤΕ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 133. ABRESCH.

[p] Ἐξαπατᾶσθε] Hanc lectionem ex ms. Paris. A. revocavi, cujus loco in cæteris mss. Paris. [sic B.E.] et editt. præcedentibus minus recte legitur ἐξαρτᾶσθε. KUST. ἐξαπατᾶσθε V. qui mox ἐννεοί.

ΚΕΧΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΣ: Ἡ τῶν Ἀθην. ὡς ληρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1260. KUST.

[q] ἔλαβε] ἔλαβον B.E.

[r] Ἀριστοφάνης] Equit. 752. ubi vide Scholiastam. KUST.

[s] μασσώμενος] μασώμενος A.V.

[t] τὰ σῦκα] τὰ om. A.B. τὸ νόημα καταλαμβάνοντα E.

ΚΕΧΗΝΗ: Ἡ συναίρεσις] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 10. KUST.

[u] συναλοιφὴ] συναλιφὴ V.

[x] Οἱ] οἱ δὲ A.B.V.E.

[y] τῶν τὴν] τῶν om. A.B.V.E. et Schol. Aristoph.

[z] Ἀριστοφάνης] Av. 165.

[a] πανταχῇ] ταχὺ E.

ΚΕΧΟΛΩΣΕΤΑΙ] Il. α΄. 139.

ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ: Κατακειμένους ἢ] Delevi κατακειμένους ἢ cum A.B.V.E.

[b] κολαζομένους] Si vocem κειμένους per se spectes, falsum est, eam idem significare posse quod κολαζομένους. At in loco illo Aristophanis, ad quem nota hæc Suidæ referenda est, vox ista a consequenti eam significationem habet, quoniam Comicus ibi loquitur de hominibus impiis, quos post mortem apud Inferos in cœno jacere et volutari dicit. Vide ipsum Aristophanem Ran. 146. KUST.

[c] χρήματα om. E.

[d] πολίτης. Ἀπὸ τῆς Κέω] ἀνὴρ ἀπὸ τῆς Κέω πολίτης A.B.V. Deest gl. E. Vid. Schol. Platon. p. 250.

[e] ΚΙΩΤΗΣ] Κιώτης V. Tum ὁ πολίτης A.V. pro ὁ ἀπὸ τούτου.

[f] γὰρ] δὲ A.V.E.

A Κείρει: [g] Ἐσθίει, κατεσθίει.

Κειρία: Εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων, παρεοικὸς ἱμάντι, ἢ δεσμοῦσι τὰς κλίνας. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐδ' ἂν [h] χαμευνῇ πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Κειρίον δὲ τὸ σχοινίον.

Κειρία: Ἡ σπαργάνωσις.

Κειριάδης: Ἱπποθωντίδος.

B Κειτούκειτος: Οὐλπιανὸς, εἷς τῶν δειπνοσοφιστῶν. Ἐκλήθη δὲ οὕτως διὰ τὸ συνεχῶς προβάλλειν, εἰ κεῖται ὥρα ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μορίου· καὶ εἰ ὁ μέθυσος ἐπὶ ἀνδρός· καὶ [i] εἰ μήτρα ἐπὶ τοῦ ἐδωδίμου βρώματος· σύαγρός τε εἰ κεῖται ἐπὶ τοῦ συός. Καὶ νόμον εἶχεν ἴδιον, μηδενὸς ἀποτρώγειν, πρὶν εἰπεῖν, κεῖται ἢ οὐ κεῖται.

C Κηδάρ: Δεύτερος τοῦ Ἰσμαὴλ υἱός. Οἱ δὲ τούτου ἀπόγονοι μέχρι [k] τήμερον οὐ πόρρω τῆς Βαβυλῶνος [l] ἐσκήνωνται.

Κήδεα: Κακά.

Κηδεμονία: Πρόνοια. Καὶ Κηδεμὼν, φροντιστὴς, ἐπιμελητὴς, [m] προνοητής.

Κηδεός: Ὁ νεκρός.

Κηδεστής: Ὁ κατ' ἐπιγαμβρίαν οἰκεῖος, ἢ πενθερός. [n] Οὐ μόνον δὲ ὁ [o] διδοὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ λαμβάνων.

D [p] Οὐ χρή σε κρύπτειν ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

Κήδεται: Γενικῇ. Φροντίζει, βοηθεῖ, ἐπιμελεῖται.

Κηδεύειν: Φροντίζειν, ἢ θάπτειν. Αἰλιανός·

A Καὶ ἄλλως [q] αὐτοῦ παλλακίδι ἐπιμανείς, ὡς ἤδη θεραπαίνῃ, τὸν ἄθλιον ἐν νεκροῖς ἠρίθμουν. Καὶ οἵγε κηδόμενοι τοῦ ἀνδρὸς ὠδύροντό τε [r] αὐτὸν, καὶ θεοὺς ἐκάλουν συμμάχους, καὶ πρὸ πάντων Σάραπιν.

Κηδεία: Ταφὴ, ἐκφορά.

Κήδειν: Κακοῦν, λυπεῖν.

Κηδείους: Οἰκείους, προσφιλεῖς.

Κηδήσαντες: Θεραπεύσαντες, ἢ λυπήσαντες.

B Κήδομαί σου: [s] Φροντίζω. Κήδω δὲ σὲ, λυπῶ.

Κῆδος: Ἡ συναλλαγὴ τοῦ γάμου, ἢ τοῦ πένθους· καὶ ἡ λύπη, ὅτι καίεσθαι ποιεῖ.

[t] Ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις [u] ξυνηλθέτην εὐθύς.

Καὶ αὖθις·

[x] Τισσαφέρνης δὲ κηδεύσας [y] Ἀρταξέρξῃ, καὶ τὴν σατραπείαν λαβὼν τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ.

Κηδωλός: Ὁ κηδόμενος καὶ φροντίζων ὅλων.

C Κηδωνίδης, Κηδωνίδου. Οὗτος [z] τεθρυλλημένος ἦν ἐπὶ παιδεραστίᾳ ἀνυπερβλήτῳ, ὡς Αὐτοκλείδης, καὶ [a] Θέρσανδρος.

Κῆιεν: Ἔκαιεν.

Κηκάς: Ὁ λοίδορος. Καὶ [b] Κηκασμός.

Κηκίδιος, διθυράμβων ποιητὴς, πάνυ ἀρχαῖος. Μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Πανόπταις, καὶ [c] Ἀριστοφάνης·

D Ἀρχαῖά [[d] γε,] καὶ Διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα, καὶ [e] Κηκιδίου.

Κηκίς: Ὀξύτης· ἢ κηκὶς, [f] βαμματικὸν [g] στύμμα· ἢ [h] καρπὸς τῆς δρυὸς ἐπιτήδειος εἰς βαφήν. Καὶ οὐδετέρως [i] κηκίδιον.

---

[g] Κόπτει, ἐσθίει] κόπτει om. A.B.V.E. Photius. Sed vid. Schol. Il. λ'. 559.

E ΚΕΙΡΙΑ: Εἶδος] Ex Schol. Aristoph. Av. 817. KUST. Plutarch. Alcib. p. 198. ὅπως μαλακώτερον καθεύδοι, κειρίαις ἀλλὰ μὴ σανίσι τῶν στρωμάτων ἐπιβαλλομένων. TOUP.

[h] χαμευνῇ] Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur χαμεύνην. Sed scribendum potius existimo χαμεύνης, ut referatur ad vocem κειρίαν, et constructio sit, κειρίαν χαμεύνης; i. e. *vinculum vel funem lecti vilioris et humilioris*. Alludit enim Comicus ad vocem σπάρτον, quasi dixisset: Adeo invisa mihi est Sparta, ut ne sparteum quidem habeam funem, quo vel vilissimum lectum vinciam. Hoc significare vult Didymus apud Scholiastam, cum ait, οὐδὲ σπάρτιον ἔχων, ᾧ χρησαίμην. Sic enim ibi scribendum est pro οὐδ' ἄσπαρτον. KUST.

ΚΕΙΡΙΑ] Κειρίαις conj. Priceus ad Ev. Luc. II. 7.

ΚΕΙΡΙΑΔΗΣ: Ἱπποθ.] Ex Harpocrat. KUST. Photius Κειριάδαι: δῆμος Ἱπποθωντίδος. Sed Harpocrat. Κειριάδης.

ΚΕΙΤΟΥΚΕΙΤΟΣ: Οὐλπιανὸς, εἷς τῶν Δειπν.] Hæc descripta sunt ex præfatione, quam anonymus quidam Athenæo præfixit. KUST.

[i] ἢ] εἰ A.B.V.

ΚΗΔΑΡ] Ex Theodoret. ad Ps. CXIX. 5.

[k] σήμερον] τήμερον V.E. Theodoret.

[l] ἐσκήνηνται] ἐσκήνωνται B.V. Theodoret. Statim delevi καὶ Κηδὰρ, τὶς τόπος ἀφεγγής, cum A.B.V.E. Ad ea sic Kusterus: "Est Hebraicum קדר, quod LXX Interpretes " σκοτίζω et σκοτόω reddunt."

[m] καὶ προνοητὴς] καὶ om. A.B. et Photius. ἐπιμελητὴς item om. Photius.

[n] Οὐ μόνον] Ex Schol. Aristoph. Thesm. (74. ed. Bekker.) ubi pro τὸ σημεῖον leg. σημείωσαι vel σημειωτέον.

[o] διδοὺς] ἐκδιδοὺς Schol.

[p] Οὐ χρή σε κρ.] Aristoph. Thesmoph. 80.

ΚΗΔΕΤΑΙ] Vid. Il. β'. 27. et al.

[q] τῇ αὐτοῦ] τῇ om. A.B.V.E.

[r] αὐτὸν] αὐτῷ E.

ΚΗΔΕΙΝ] Il. φ'. 369.

ΚΗΔΕΙΟΥΣ] Il. τ'. 294.

[s] Φροντίζω σου] σου om. A.V.

ΚΗΔΟΣ] Vid. Schol. Platon. p. 196.

[t] Ἐς κῆδος γὰρ ἀλλήλοις συνηλθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 4. KUST.

[u] συνηλθέτην] ξυνηλθέτην A.V.E.

[x] Τισσαφέρνης] Τισαφέρνης A. Vid. Diodor. Sic. XIV. 26. et Wesseling. ad l.

[y] Ἀρταξέρξῃ] Ἀρταξέρξην E.

ΚΗΔΩΛΟΣ] Κηδολὸς E. Tum φροντίζων καὶ κηδόμενος A.

F ΚΗΔΩΝΙΔΗΣ—ὡς Αὐτοκλείδης καὶ Θέρσανδρος] Æschines in Orat. contra Timarchum p. 8. Ἐὰν δ' ὑμᾶς ἀναμνήσας ἐπιδείξω ὑπερβαίνων τουσδε τοὺς ἀγρίους ἄνδρας, Κηδωνίδην, καὶ Αὐτοκλείδην, καὶ Θέρσανδρον. Ad hunc locum Suidas respexit. Vide etiam Harpocrationem. KUST.

[z] τεθρυλλημένος] τεθρυλημένος Photius.

[a] Θέρσανδρος] Θέσανδρος V.

[b] ΚΗΚΑΣΜΟΣ] Lycophr. 692. κηκὰς Nicand. p. 76. (Alex. 185.) TOUP. Delevi statim ἡ λοιδορία cum A.B.V.

G ΚΗΚΕΙΔΙΟΣ] Scribe Κηκείδης. In loco enim illo Aristoph. quem Suidas hic adducit, τὸ Κηκείδου est a recto Κηκείδης. KUST. Κηκίδιος A.B.V. Κηκείδης E. Tum διθυράμβων B.E. Corrupte Photius Κηδίδης.

[c] Ἀριστοφάνης] Nub. 980.

[d] γε καὶ] γε om. A.V.

[e] Κηκείδου] κηκιδίου A. κηκειδίου B.V. Statim delevi καὶ Βουφονίων cum A.B.V.

[f] βαμματικὸν] βάμμα τί καὶ Harpocratio, Photius. Et sic fere Etymol. M. p. 510, 53. Nam ms. Dorvill. H βάμμα τι, καὶ σύστημά τι. Ibi servandum κλινῶν patebit legenti Demosth. c. Aphob. p. 816.

[g] στύμμα] τύμμα V.

[h] καρπὸς] ὀπὸς Photius.

[i] ΚΗΚΙΔΙΟΝ] κίδιον V. κηκίδιον E.

Κῆλα: Βέλη. Ὁτὲ δὲ σημεῖα.

Κηλέῳ: Καυστικῷ πυρί.

Κηλέστης: Ὁ ἀπατεών.

Κηληθμός: Ἀπάτη. Ἀπὸ τοῦ χαλῶ, [k]χαληθμὸς, καὶ [l]τροπῇ κηληθμός. Καὶ κήλημα ὁμοίως.

Κήλησις: Πειθὼ μετὰ τέρψεως. [m]Ἡ διὰ λόγων ἡδονὴ [n]κατακηλοῦσα. Καὶ ἡσυχία σὺν ἡδονῇ. Ἀπὸ τοῦ χαλῶ.

Κηλητήρια ἄισματα: Θελκτικὰ μέλη.

[o]Γράψαντας [p]ἑαυτοὺς ιβ' θεοὺς, χρῆναι ταῦτα ᾄδεσθαι, οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήρια.

Κηλήτης: [[q]Ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντός.]

Κηλῖδα:

Κηλιδωτόν: Ἐρρυπωμένον.

Κηλὶς, κηλῖδος. Ῥύπος, μῶμος, [r]χρῶμα, [s]μορφὴ, ἕλκος, οὐλή.

[t]Ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ τῶν Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψαντο.

Κῆλον: Τὸ ξύλινον βέλος.

Κηλώνειον: Τὸ γεράνιον.

Κηλούμενος: Τερπόμενος, [u]φλεγόμενος, οἷον αὐλοῖς καὶ ἡδυφωνίαις. [x]Κηλοῦμαι γὰρ, τὸ ὑπ' αὐλῶν ἥδομαι.

Κηλῶ: Βλάπτω, ἀπατῶ.

Κήλων: Ὁ θερμὸς εἰς συνουσίαν.

Κηλώνιον: Ὁ [y]ἵππος.

Κημὸν καταμηλῶν: [z]Ἀριστοφάνης·

Ἔπειτ' ἀναγ-
κάζω πάλιν ἐξεμεῖν,
ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
[[aa]κημὸν καταμηλῶν.]

Καταμηλοῦν [a]λέγουσι τὸ τὴν μήλην καθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ εἰς τὸν λαιμόν ὡς ποιοῦσιν οἱ ἐμοῦντες. Τὸ δὲ ὅλον βούλεται, ὅτι καταψηφιζόμενος αὐτῶν καὶ καταδικάζων ἀναγκάζω ἐμεῖν τὰς κλοπάς.

Κημός: Εἶδος χαλινοῦ· ἢ φιμός.

[b]Κέντρα διαξιπέλλεσθα, φιλορρύθονά τε κημόν.

Κημός: Πλέγμα κωνοειδὲς, δι' οὗ καθιᾶσιν οἱ δικασταὶ τὴν ψῆφον εἰς τὸν κάδον. [c]Ἀριστοφάνης·

Κἀπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς.

Καὶ τὸ τοῖς ἵπποις ἐπιτιθέμενον, καὶ γυναικεῖον [d]προκόσμημα, καὶ αἱ [e]αὐλητικαὶ φορβειαί· καὶ [f]κρίκου τι γένος, καὶ πόα τις, καὶ ὄσπριόν τι παρὰ Θραξίν. [g]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ [h]ἀμφίτρητον [i]ἐπιεικτὸν
κημόν.

Καὶ μηχανικόν τι πυρφόρον μηχάνημα.

Κηναῖος: Ὁ Ζεύς.

Κῆνσος: Τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος. [k]Παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω.

Κῆνσος: Οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ [l]γλώσσῃ Ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι.

Κήνσωρ: Τιμητὴς παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ἐξεταστής τις τῶν πολιτικῶν διαιτημάτων πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων τὸν βίον.

Κηώδης: Ὁ [m]τεθυμιαμένος. Καὶ [n]Κηώεντι, εὐώδει, τεθυμιαμένῳ.

ΚΗΛΑ] Il. α'. 53. ubi v. Schol. Statim delevi ΚΗΛΑΣ: Ἀλώπηξ, cum A.B.V. Vid. supra Κηκάς.

ΚΗΛΕΩ] Sic in mss. Paris. recte legitur pro κηλαίῳ, quod priores editt. habent. KUST. Il. θ'. 217. et al.

[k] χαληθμὸς] χηληθμὸς V.E.

[l] τροπῇ τοῦ χ εἰς κ' καὶ τοῦ α' εἰς η'] τοῦ—η' om. A.V.

[m] Ἡ διὰ λόγων ἡδονὴ κατακηλ.] Eodem modo describitur κήλησις apud Laërtium in Zenone segm. 114. Κήλησις μὲν ἐστιν ἡδονὴ δι' ὤτων κατακηλοῦσα. Hunc Suidam respexisse puto. KUST.

[n] κατακηλοῦσα] κατακλῶσα B. κατακηλῶσα E. κατακλῶσθαι V.

[o] Γράψαντας ἑαυτοὺς] Ita puto legendum, γράψαντας εἰς τοὺς ιβ' θεοὺς χρῆναι ταῦτα ᾄδεσθαι οἱονεὶ τῶν παρόντων κακῶν κηλητήρια. Cod. Ald. ad istam conjecturam nos deduxit, quamvis vox Κηλητήρια sit ab illa κακῶν separata, ut novum principium. Bas. cod. hoc omisit. PORTUS.

[p] ἑαυτοὺς] ἐς τοὺς V.

ΚΗΛΗΤΗΣ] Hesych. Ἐχεκήλῳ, κηλήτην. Ubi vid. Kust. Procop. Arc. Hist. p. 78. μεγάλην κήλην ἔχεις—ex Comico aliquo. TOUP. Synesii Ep. IV. p. 162. B. HEMST.

[q] Ὁ κεχαλασμένος τὰ ἐντὸς om. B.V.

ΚΗΛΙ'ΔΑ] Κηλῖδα A. Tum delevi ῥύπον cum A.B.V.

[r] χρῶμα om. Photius, et Lex. Seg.

[s] μορφὴ] μομφὴ Lex. Seg.

[t] Ὥσπερ] Æliani nomine præfixo plura leguntur in Τιτανῶδες. HEMST. Om. E.

ΚΗΛΩΝΕΙΟΝ] Κηλώνειον V. Κηλώνιον B. Mox γεράνιον V. Vid. Wesseling. ad Herodot. I. 193.

[u] θελγόμενος] φλεγόμενος A.B.V.E. Photius, Leg. Seg.

[x] ΚΗΛΟΥΜΑΙ] Κηλῶ A.B.V.E.M. et mox αὐλὸν A.B.V.

ΚΗΛΩΝ] Cratinus Hephæst. c. 10. Etymolog. v. Βαβάκτης. Vid. Dorvillii not. ad Hephæstionem.

[y] ἵππος ἐπιβατήριος] Ὁ ἵππος A.B.V.E. Vid. not. ad Hesych.

[z] Ἀριστοφάνης] Equit. 1147. ubi seqq. habet Schol.

[a] δὲ λέγουσι] δὲ om. A.V.E. Mox μέλην E.

[aa] κημὸν καταμηλῶν h. l. om. A.B.V.E.M.

[b] Κέντρα διαξιπέλλεσθα] Anthol. Pal. VI. 246.

ΚΗΜΟΣ: Πλέγμα κων.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1147. Confer eundem Scholiastam ad Vesp. KUST.

[c] Ἀριστοφάνης] Vesp. 751. Mox ἐπὶ addidi ex V.

[d] προκόσμιον] Sic E. edd. προκόσμημα A.B.V. Photius, Schol.

[e] αὐλητικαὶ φορβειαὶ] αὐλικαὶ φορβειαὶ E. αὐ. καὶ φ. M.

[f] κρίκου] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Lexicum Photii ineditum; cujus loco non solum in omnibus editt. præcedentibus, [et B.] sed etiam apud Scholiastam Aristophanis male legitur κρίνου. KUST. κρίνου Schol. Ald. ed.

[g] Ἐν Ἐπιγράμμασι· Καὶ ἀμφ.] Anthol. Pal. VI. 233.

[h] ἀμφίτρητον] ἀμφίτριτον A.

[i] ἰσηκτὸν] In Anthologia scriptum est ἐπιεικτόν. Sed neutra lectio placet. Portus scribendum putabat ἐπεικτόν: quod amplectar, donec melius quid in mentem venerit. KUST. ἰσεικτὸν A.B.V.E.

ΚΗΝΑΙΟΣ: Ὁ Ζεύς] Vide Stephanum Byzantium v. Κήναιον, et ibi Berkelium. KUST. Sophocl. Trach. 241. Schol. ad Trach. 1174. Valcken. Diss. de Schol. ined. p. 126. ubi male καὶ ναῖς legit. TOUP. Vid. Rutgersii Var. Lectt. II. p. 92.

ΚΗΝΣΟΣ: Τὸ νόμισμα] Notatur hic Suidas a Casaubono Exercit. XVI. contra Baronium, num. 10. quem consule. KUST. Conf. Salmas. ad Æl. Lamprid. p. 216 = 961.

[k] Παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω] Quis hic non rideat ineptam περιεργίαν grammatici nostri, qui vocis Latinæ etymologiam ex Græca lingua accersit. KUST.

[l] γλώσσῃ] γλώττῃ A.

[m] τεθυμιαμένος] Sic mss. Paris. cujus loco priores editt. [et B.E.] minus recte habent τεθυμιασμένος. Idem dictum velim de voce τεθυμιαμένῳ, quæ paulo post sequitur. KUST. ὅλως addunt E.M. Statim delevi καὶ εὐώδης cum A.B.V.

[n] ΚΗΩΕΝΤΙ] Vid. Il. γ'. 382. ubi exp. τεθυμιασμένῳ.

[o] Αἰεὶ κηρόεντι μύρῳ τὸ διάβροχον [p] ὀστεῦν,
καὶ λιπαραὶ θνόεν [q] ἆσθμα πνέουσι κόμαι.

Καὶ κηόεις.

Κηπαία: Ἡ ἐν τῷ κήπῳ [r] παγίς.

Κηπεύω: Κηπεία, Κηπίον δὲ οὐδετέρως.

Κῆπος: Εἶδος κουρᾶς. Δύο γάρ εἰσι κουραὶ, σκάφιον καὶ κῆπος. Τὸ μὲν οὖν σκάφιον τὸ ἐν χρῷ· ὁ δὲ κῆπος, [s] τὸ προμετώπῳ κεκοσμῆσθαι. Ἀριστοφάνης·

Οἶσθ' [t] ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.
Σὺ δὲ [u] κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Κῆπος: Πόλις κατὰ Βόσπορον οὕτω [x] καλουμένη.

Κὴρ: Ψυχή· καὶ θανατηφόρος μοῖρα. Καὶ Κῆρες, [y] θανατηφόροι μοῖραι, ἤτοι αἱ [yy] καῖραι ἐπιφέρουσαι. Καὶ ἐν [z] ᾅδου ποταμῷ Πυριφλεγέθοντι καὶ Ἀχέροντι καὶ Κωκυτῷ [[a] ἀπάγουσαι. Τούτων] ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ [b] πυρὶ φλέγειν· ὁ δὲ, [c] ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη εἰς αὐτὸν ῥεῖν· ὁ δὲ ἀπὸ τῶν θρήνων καὶ [d] τοῦ κωκυτοῦ. Κωκυτὸς δέ ἐστι φωνῆς μίμησις θρηνούντων. Λέγουσι δὲ καὶ Ἀλίβαντά τινα εἶναι ποταμόν· ἀπὸ τοῦ ἅπαντα καταξηραίνειν, καὶ μηδὲ λιβάδα ὑπάρχειν, ἤγουν ἰκμάδα. Καὶ τὸ [e] ὄξος δὲ ἀλίβαντά φασιν, ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. Κὴρ δὲ [f] ἡ ψυχή· διότι [g] διὰ πυρός ἐστι. Τὸ γὰρ ἔμφυτον θερμὸν, τοῦτο ψυχή.

[h] Εἰμὶ δὲ κὴρ [i] τυμβοῦχος· ὁ δὲ κτείνας με Κόροιβος.

Κῆρας: Θανάτου καὶ φθορᾶς αἰτίους.

[k] Ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλάττης, ὡς ὄντας κῆρας πόλεών τε καὶ πολιτείας· νῦν δὲ στεφανῶν αὐτοὺς, καὶ παράδειγμα τιθέμενος γενναίου βίου καὶ σώφρονος.

Κηρεσιφόρητος: Ὁ τὸν θάνατον φέρων.

Κήριθος: Πόλις.

Κήρινθος: Ὄνομα κύριον.

Κήρινον ἐκμαγεῖον: Ἡ φαντασία τοῦ νοός. Καὶ κήρινος. Καὶ [l] ἐκηριώθην, ἀντὶ τοῦ ἐσκοτώθην, ἢ διὰ τὸ δέος κήρινος ἐγενόμην.

Κηρόθι: Ἐκ ψυχῆς.

Κηροῦ εὐπλαστότερος: Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων.

[m] Τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ διατονικὸν εἶδος τῆς μουσικῆς· ὥστε τὴν ἑαυτοῦ φωνὴν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ὄργανα τῆς φύσεως εὐπλαστότερα κηροῦ διετίθετο, καὶ [n] μετερρύθμιζεν εἰς ὅ τι [o] ἐβούλετο, καὶ εἰ χρεία παρῆν· ὥστε καὶ ζώων ἁπάντων μιμεῖσθαι καὶ τῶν ἄλλων κτύπων τὰς ἀπηχήσεις.

Κηροφορεῖν: Κηρία φέρειν.

Κηρωτή:

Κηρύκαινα: [p] Θήλεια. Καὶ [q] κηρυκαίνας ἐκάλουν [r] Ἀλεξανδρεῖς γυναῖκας, αἵτινες εἰς τὰς αὐλὰς

---

[o] Αἰεὶ κηρόεντι μύρῳ τὸ διάβρ.] Anthol. Pal. VII. 218. ubi ἧς ἔτι κηρόεντι.

[p] ὀστεῦν] ὀστεῖν V. Anthol.

[q] ἆσθμα] ᾆσμα E.

[r] παγίς] Non repudio: videndum tamen an legi præstet πλαγία pro παγίς, sc. θύρα. HEMST. πυλίς, vid. Poll. Κηπαία θύρα I. 76. et IX. 13. posticum Emper. ad Cod. Middoth. c. 1. e Gal. de Nat. II. 6. τῇ κηπαίᾳ ἀναχωρεῖν, per horti posticum abscedere. Polemon ad Zenonem Citticum: οὐ λανθάνεις, ὦ Ζήνων, ταῖς κηπαίαις παρεισρέων θύραις, ap. Schott. III. 22. REINES. παγίς cum M. et mss. tenet Zonaras. πυλὶς dedit Portus cum ed. Bas. Tacet Kusterus.

ΚΗΠΟΣ: Εἶδος κουρᾶς] Ex Schol. Aristoph. Av. 807.

[s] τὸ] τῷ V.E. Tum πρὸ μετώπου Schol.

[t] ᾧ] ᾗ A. Mox συγγεγραμμένον V.

[u] κοψίχῳ] κομψίχῳ A.B.E. κομψείῳ V. κομψίῳ M. Mox ἀποτετιλμένος A. ἀποτέτιλμαι B.E.

ΚΗΠΟΣ] Ex Harpocratione. Legendum autem Κῆποι post Valesium docet Wesseling. ad Diod. Sic. XX. 24.

[x] καλουμένη] Statim delevi Καὶ ΚΗΠΟΣ, ὁ τῶν λαχάνων καὶ τῶν δένδρων, cum A.B.V.E.

[y] αἱ θανατηφόροι μοῖραι] Hæc desunt in prioribus editt. [et E.] quæ ex mss. Paris. revocavi. KUST. αἱ om. A.V. Vid. Schol. Il. β'. 302.

[yy] καῖραι] leg. καρῆναι, i. e. vastationem, trucidationem, hoc enim κείρειν est quod σφάττειν. REINES.

[z] τῷ ᾅδου] τῷ om. A.B.V.E.

[a] ἀπάγουσαι] Hæc vox deest in mss. Paris. KUST. Librarii scilicet non raro ea prætermittunt, quæ non intelligunt. Scribendum autem, ἀπονίγουσαι. De qua emendatione non est quod dubitemus. Scriptor nescio quis apud Suid. in v. Σκευή. Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος πηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ΑΠΕΓΝΙΓΗ. Jamblichus in Babyloniçis apud Photium, p. 244. Καὶ τέλος ὁ μηνυτὴς ΕΝΑΠΟΠΝΙΓΕΤΑΙ ΤΩΙ ΠΟΤΑΜΩΙ. Notanda vero etymologia illa bella, Κῆρες, ἤτοι αἱ καῖραι ἐπιφέρουσαι. Quemadmodum etiam habet Etymol. Mag. in v. Sic alius alium ludit. Quod grammaticis solenne est. TOUP. Ἀπάγουσαι τούτων om. A.B.V.E. Etymol. p. 511. ubi καὶ ἐν ᾅδου ποταμοὶ, Πυριφλεγέθων καὶ Ἀχέρων· ἐκ τοῦ καῖραι. Et nominativi videntur in Suida reponendi.

[b] πυρὶ φλέγειν] πυρὶ om. A.V.E.

[c] ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη] cf. Porphyr. ap. Stobæum Ecl. Phys. I. 40. f. 129. ex Apollodori l. 20. de Diis. REINES.

[d] τοῦ κωκυτοῦ] κωκυτῶν A. τοῦ om. V.

[e] ὄξος] vid. infra v. Ὄξει.

[f] ἡ ψυχὴ] ἡ om. A.V.

[g] διὰ πυρὸς] διάπυρος A. ni fallor.

[h] Εἰμὶ δὲ] Anthol. Pal. VII. 154.

[i] τυμβούλου] τυμβοῦλος A.B.V.E.M. τυμβοῦχος Anthol. Commutantur sæpe λ et χ. Vid. Ὄνος λύρας.

[k] Ἀξιῶν αὐτοὺς πάσης ἐλαύνεσθαι γῆς καὶ θαλ.] Hæc sunt verba Synesii in Dione p. 38. Vide etiam supra v. Βάλλων Σωκράτη. KUST.

ΚΗΡΕΣΙΦΟΡΗΤΟΣ] Homer. Il. θ'. 527. KUST. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. I. p. 56.

ΚΗΡΙΝΟΝ ΕΚΜΑΓΕΙΟΝ: Ἡ φαντασία τοῦ νοός] Hæc referenda sunt ad philosophiam Stoicorum, qui phantasiam comparabant cum imagine, quæ ceræ impressa est, ut discimus ex Laertio lib. VII. segm. 45. KUST. Themist. Or. VIII. p. 105 A. HEMST. Damascius in vita Isidori apud Photium, p. 1029. Καὶ οὐχὶ αἱ αἰσθήσεις μόναι, ἀλλὰ ΤΟ ΚΗΡΙΝΟΝ ΕΚΜΑΓΕΙΟΝ Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ. Ad hunc locum Suidas respexit. Eadem locutione utitur Menander in Excerptis Hœschelii, p. 119. Καὶ τὰ μὲν ευμάτερα ξυνειληφθέντα τε καὶ κατασφαλισθέντα ΕΚΜΑΓΕΙΟΙΣ ΚΗΡΙΝΟΙΣ. TOUP. Conf. Plato Theætet. p. 191 C.

[l] ἘΚΗΡΙΩΘΗΝ] Hesych. Κηρωῦσθαι· ἐκπλήττεσθαι, κηρωθῆναι, ὑπὸ σκοτοδίνου ληφθῆναι. REINES.

ΚΗΡΟΘΙ] Il. ι'. 300. et al.

ΚΗΡΟΥ] Ælian. Nat. An. XVII. 9. TOUP. Platonis Rep. IX. p. 588. citavit Schottus.

[m] Τῷ δὲ Ἀσκληπιοδότῳ σπουδὴ ἦν εἰς τὸ χρωμ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Damascio de vita Isidori philosophi. Vide etiam supra v. Ἀσκληπιόδοτος. KUST. δὲ om. A.

[n] μετερρύθμιζεν] μετερρύμιζεν E. εἰς om. V.

[o] ἐβούλετο] ἠβούλετο V. qui mox ἡ χρεία.

ΚΗΡΥΚΑΙΝΑ] Aristoph. Eccl. 708. TOUP.

[p] θήλεια om. B.E.

[q] ΚΗΡΥΚΑΙΝΑΣ] κηρυκαίνας A. κηρυκίνας B.V.E. edd. ante Kuster. Photius Κηρύκαινα: γυναῖκα κηρύττουσαν λέγουσιν.

[r] Ἀλεξανδρεῖς] Sic Bas. Ἀλεξάνδρου A.B.E.M.

παριοῦσαι καὶ τὰς συνοικίας, ἐφ' ᾧτε συναγείρειν τὰ μιάσματα, καὶ ἀποφέρειν εἰς θάλασσαν, ἅπερ ἐκάλουν [a]φυλάκια.

Κηρυκευθ: Δοτική.

Κήρυκες: Γένος ἐν Ἀθήναις, ὠνομασμένον ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηρυκεία: Ὁ διδόμενος [t]μισθὸς κήρυξιν, ἐπὶ ταῖς γινομέναις πράξεσιν. Οὕτως Ἰσαῖος. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν κηρύκευσιν. Λέγεται [u]καὶ οὐδετέρως [x]**κηρύκειον**, ὁ ἐπὶ τῇ κηρύξει μισθός· ὃ παρ' ἡμῖν μήνυτρον λέγεται. Καὶ **Κηρύκειον**, ὄρος Ἐφέσου.

Κηρύκειον:

[y]Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις, [z]συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, [a]διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν.

Κηρύκειον: Σκῆπτρον. Ἡ [b]ἐφ' ᾧ ἀναβὰς κηρύσσει.

Κηρύκειον: [c]Ξύλον, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους καὶ ἀντιπροσώπους ἀλλήλοις κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξῆν [d]αὐτοὺς ἀδικεῖν, παρ' οὓς [e]ἀπέρχονται. Σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. Ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ.

Κηρύκειος γραφή:

Κηρυκίνη ῥάβδος: Ἡ τοῦ Ἑρμοῦ.

Κηρύλος: Ὁ ἄρρην ἀλκυὼν, ὃς ἐν ταῖς συνουσίαις ἀποθνήσκει. Εὐφρόνιός φησι τοὺς Δωριεῖς λέγειν,

[f]Βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος εἴην·

τοὺς δὲ Ἀττικοὺς [g]κείρυλον. [h]Τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλειαι βαστάζουσι τοῖς πτεροῖς. Καὶ μήποτε παρὰ τὸ κείρειν ἐσχημάτισται. Ὁ [i]δὲ Σποργίλος ἦν κουρεύς. Μνημονεύει αὐτοῦ Πλάτων ἐν Σοφισταῖς·

Τὸ Σποργίλου [k]κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

Κῆρυξ ἐν πολέμῳ, **πρέσβυς** ἐν εἰρήνῃ.

Κῆρυξ: Ὁ ἀλεκτρυών. [l]Τρίτον δὲ ᾄδει.

Κηρύττω: Αἰτιατική.

Κησιφῶν: Ὄνομα κύριον.

Κῆσος: Ὄνομα ποταμοῦ.

Κῆτος: Θαλάσσιον θηρίον πολυειδές. [m]Ἔστι γὰρ λέων, [n]ζύγαινα, πάρδαλις, [o]φύσαλος, πρῆστις, ἡ λεγομένη [p]μάλλη, ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι· καὶ κριὸς, ἰδεῖν ἐχθρὸν ζῶον.

Κῆττοι: Δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Κῆυξ: Εἶδος ἱέρακος. Σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Κηφάς: Ὄνομα κύριον.

Κηφεύς: Ὄνομα κύριον.

Κηφηῒς γῆ: Ἡ τοῦ Κηφέως.

Κηφήν: Ἡ ἀγρία μέλισσα, ἀργὸς, ἄπρακτος, μετέωρος.

Ὅτι [q]Βελισάριος ξὺν γέλωτι εἶπεν· Οὐ δίκαιον, τοὺς κηφῆνας μὲν ἐφ' ἑτέρων πόνῳ μεγάλῳ [r]ἀπολλύσθαι, ἄλλους δὲ τοῦ μέλιτος οἰδεμιᾷ ταλαιπωρίᾳ [s]ὀνίνασθαι. Ταῦτα δὲ εἶπε, φυλάσσων τὴν λείαν, ὅπως ἀξίως διανέμοιτο.

Καὶ [t]**Κηφήνεσσι κοθούροις**: Τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. Οὖροι γὰρ οἱ φύλακες. [u]**Κύθουροι** οὖν, οἱ τὰς θύρας φυλάσσοντες. Λέγεται δὲ [x]ἐκ τούτου καὶ ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν δρᾶν δυνάμενος.

Κηφισὶς, Κηφισίδος. Ἡ λίμνη.

---

[a] φυλάκια] Damasc. in vit. Isidori: Ὅτι φυλακεῖα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάλουν τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Vid. infr. Φυλάκια. REINES.

ΚΗΡΥΚΕΣ: Γένος ἐν Ἀθήναις ὀνομ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Poll. IV. 22. et Meurs. Att. Lect. V. 33. orti ἀπὸ τῶν παστοφόρων κατ' Αἴγυπτον Diod. l. 1. Censebantur in numero coquorum et victimariorum Athen. XIV. c. 79. REINES.

[t] μισθὸς] Lex. Seg. Bekkeri, p. 255. Κηρύκεια τὰ τῷ κήρυκι διδόμενα ὑπὲρ τοῦ κηρύττειν τὰ τέλη διδόμενα.

[u] δὲ καὶ] δὲ om. A.V.E.

[x] ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ] Κηρύκειον A. E. pr.

ΚΗΡΥΚΕΙΟΝ] Κηρύκιον A. Hesych.

[y] Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβ.] Fragmentum hoc consarcinatum est ex Polyb. lib. III. c. 52. ut Jac. Gronovius recte observavit. Vide etiam infra v. Σύνθημα. KUST.

[z] συναντᾶν] συναντῶν E. qui mox ἔχοντας.

[a] διασαφοῦντας] διασαφοῦντες A.B.V.E. μηδὲν in fine ab iisdem additum.

[b] ἐφ' ᾧ] ἐφ' ὃ A.B.

[c] Ξύλον] Ex Schol. Thucydid. I. 53. Vid. Fed. Morell. Schol. in Dion. Chrys. p. 25.

[d] αὐτοὺς] αὐτοῖς E.

[e] ἀπέρχονται] ἀπέρχονται A.B.V.E. Schol. Thuc. ἀπέρχοιντο M.

ΚΗΡΥΛΟΣ: Ὁ ἄρρην] Ex Schol. Aristoph. Av. 300.

[f] Βάλλε—βάλλε] βάλε bis A.B.V.E. Tum δὴ V. pro δέ.

[g] κήρυλον] Scribe κείρυλον, ut habet Scholiasta Aristoph. loco laudato. KUST. Et sic A.B.V.

[h] Τοὺς δὲ ἄρρενας γηράσκοντας αἱ θήλ.] Idem testatur Antigonus Caryst. c. 27. his verbis: Τῶν δὲ ἀλκυόνων οἱ ἄρσενες κηρύλοι καλοῦνται. Ὅτ' ἂν οὖν ὑπὸ τοῦ γήρως ἀσθενήσωσι, καὶ μηκέτι δύνωνται πέτεσθαι, φέρουσιν αὐτοὺς αἱ θήλειαι ἐπὶ τῶν πτερῶν λαβοῦσαι. Vide etiam Ælian. Histor. Anim. lib. VII. c. 17. KUST.

[i] δὲ] γὰρ V.E.M.

[k] κουρεῖον] κουρεῖον E.

[l] Τρίτον δὲ ᾄδει] Nempe præco ter clamabat Ἀκούετε λεώς: hinc intelligendus iste locus. Ad gallicinium evangelistæ respexit. TOUP.

[m] Ἔστι γὰρ λέων, ζύγαινα, πάρδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Æliani Histor. Anim. lib. IX. c. 49. KUST.

[n] ζύγαινα] Leg. ὕαινα. REINES.

[o] φύσαλος] φύσαλος A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[p] μάλλη] Apud Ælianum loco laudato legitur μάλθη, uti etiam hic apud Suidam legendum est. KUST.

ΚΗΤΤΟΙ] Ex Harpocratione.

ΚΗΥΞ] Sic reposui auctoritate ms. Paris. A. cujus loco antea male legebatur κῆρυξ. KUST. κήρυξ E.

[q] Βελισάριος] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Goth. lib. II. c. 7. KUST.

[r] ἀπόλλυσθαι] Paulus Leop. Emendat. lib. XVI. c. 13. emendat ἀπελαύνεσθαι: cujus conjecturam non puto esse spernendam. KUST.

[s] ὀνίνασθαι] ὀνίνασθαι B. ὀνήσασθαι E. Mox τὰς λείας E. pr.

[t] ΚΗΦΗΝΕΣΣΙ ΚΟΘΟΥΡΟΙΣ] Hesiodus ἐν Ἔργ. καὶ Ἡμ. 304. KUST. κηφῆνεσι κοθούροισι A.V.E. κοθούροισι B. κηφῆνες κουθούροισι Photii ms. p. m. Eadem Timæus p. 157.

[u] ΚΟΘΟΥΡΟΙ] Pessime. Scribendum enim est, θυρωροί, ut recte legitur in Lexico Photii inedito. KUST. κόθουροι A.B.V.

[x] ἐκ τούτου—δυνάμενος] Similia Schol. Platon. p. 184.

A **Κηφισόδημος**, Ἀθηναῖος, λάλος ῥήτωρ, δεινὸς περὶ τὰς δίκας, ἀντιπολιτευόμενος Περικλεῖ. [y]**Σκυθῶν** δὲ **ἐρημία**, ἡ ἀγριότης, ὁ ὄλεθρος. Οὗτοι γὰρ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν φέρονται οἱ Σκύθαι.

Κηφισόδοτος: Οὗτος Ἀλωπεκόννησον πολιορκῶν, ἀπεχειροτονήθη, καὶ κριθεὶς ἑάλω, καὶ ἀπέτισε πέντε τάλαντα.

Κηφισόδωρος, Ἀθηναῖος, [z]τραγικὸς τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας. B Ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων, [a]Ἀντιλαῒς, Ἀμαζόνες, Τροφώνιος, [b]Ὗς.

Κηφισόδωρος, ἄλλος μὲν, ὃς κεκωμῴδηται ὡς [c]ὀνώδης· [d]ἕτερος δὲ ὁ ἵππαρχος, ὃς ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφῶντος ἀπέθανε.

Κηφισσός: [e]Ποταμός.

Κηφισοφῶν: Ὄνομα κύριον. [f]Ἀριστοφάνης·

> Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις.
> ταυτὶ [g]δέ πετ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;
> Ἐγὼ μόνος· τὰς δ' ὀξίδας Κηφισοφῶν.

Κηφόν: Ἀργύριον.

Κῆχος:

Κιανοί: Οἱ τῆς Κίου· οὓς Προυσίας παρασπονδῆσαι ἠθέλησε διά τινας αἰτίας.

Κίβαλος: Ὁ λῃστής.

Κιβδηλία: Ὁ ἐκ τοῦ ἀργύρου ῥύπος. Τουτέστι, D μοχθηρία καὶ ζηλοτυπία. [h]Ἅμα δὲ ὅτι τὰ [i]νομίσματα κιβδηλεύεται, παρὰ τὸ ὑπὸ Κίοις [k]δεδομένων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Πολλὴν ἀφεῖλες τοῦ βίου [l]κιβδηλίαν.

Κιβδηλιῶντες: Ὠχροί.

Κίβδηλον: Οὕτως ἐκάλουν τὸ νόθον ἢ ἀδόκιμον νόμισμα, καὶ παρακοπέν. [m]Νόμων ια'·

> Ὁ μὲν δοῦλος [n]φερέσθω τὸ κιβδηλευθέν.

Καὶ [p]Πισίδης·

> Πραγμάτων πάντως δὲ
> κίβδηλός ἐστιν ἐργάτης εἷς, ὡς λόγος.

B **Κίβδηλον** μέν ἐστιν ὅταν ἔχῃ ἐπιφάνειαν ὡς ἀστεῖον, ᾖ δὲ μοχθηρὸν τῷ τρόπῳ. Παρὰ τὸ κεύθειν τὸ δῆλον, ἢ παρὰ τὸ Χῖος, καὶ τὸ [q]βδελυκτόν· [r]ἀπὸ ἱστορίας.

> Ὁ Κροῖσος κιβδήλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μόνον, καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πατρῴαν θάλπων τε καὶ περισκέπων καὶ περιστέλλων.
>
> Κίβδηλον δὲ ἄρα κακὸν δοῦλοι ὡς εἰσὶν, ἐν τῇ Κλεοπάτρᾳ C ἀνεφάνη.

Κίβησις: Ἡ κιβωτός.

Κίβος: [s]Κιβώτιον.

Κιβωτός: Λάρναξ, κίστη.

Κιβωτὸς καὶ **κίστις** διαφέρει. Ὅτι ἡ μὲν κίστις εἰς ὑποδοχήν ἐστιν ἐδεσμάτων· ἡ δὲ κιβωτὸς, ἱματίων καὶ χρημάτων.

Κιγηλός: Ὁ πτωχός. Ἀπὸ ὀρνέου τινὸς θαλασσίου οὕτω καλουμένου. Ἔστι δὲ ζῷον ἀσθενὲς, [t]ὥστε μηδὲ ἰδίαν καλιὰν ποιεῖν, ἐν ταῖς ἑτέρων δὲ [u]τίκτειν. Κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά.

ΚΗΦΙΣΟΔΗΜΟΣ, Ἀθην.] Hujus Cephisodemi mentionem facit Aristoph. Acharn. 705. Τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ τῷ λάλῳ ξυστηγόρῳ. Vide ibi Scholiastam. Alius autem videtur esse Cephisodemus, cujus meminit Enarrator ejusdem E Comici ad Av. 1294. KUST.

[y] ΣΚΥΘΩΝ—Σκύθαι delevit Kusterus. Vid. Schol. Aristoph. καὶ ὄλεθρος A.

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ: Οὗτος] Ex Harpocratione. KUST.

ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ] Cephisodorus, Isocratis discipulus, Aristotelem calumniatus est, ὡς τρυφερὸν καὶ πόρνην, ex Aristocle VII. de philos. Euseb. Præf. XIV. 2. Athen. II. 60. Cephisodorus inter πλάνους ἐνδόξους nominatur ab Athen. I. 20. REINES.

[z] τραγικός] Videtur hic Suidas Cephisodorum Tragicum F pro Comico nobis obtrudere, cum Tragici hujus nominis nemo, quantum sciam, inter veteres mentionem fecerit: Cephisodorum Comicum vero laudent Athenæus initio libri XI. et Jul. Pollux lib. IV. c. 24. Præterea, nomina fabularum, quas Suidas hic Cephisodoro tribuit, Comœdiæ potius quam Tragœdiæ convenire videntur. KUST. Vid. Clintoni Fast. Hellen. a. 402.

[a] Ἀντιλαῒς, Ἀμαζ.] Fabularum harum nomina Suidas hausit ex Athenæo. KUST.

[b] Ὗς] υἱὸς V.

[c] ὀνώδης] Vid. Athen. IX. p. 409 F.

[d] Ἕτερος δὲ ὁ ὕπαρχος] Hujus Cephisodori mentionem facit Pausanias in Arcadicis c. 9. ex quo patet, pro ὕπαρχος hic apud Suidam scribendum esse ἵππαρχος. Ait enim Pausanias, οὗτος δὲ τηνικαῦτα Ἀθηναίοις ἐτύγχανεν ἱππαρχῶν. KUST. Ἵππαρχος Harpocratio.

[e] Ὄνομα ποταμοῦ] ποταμὸς A.V. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XVI. 37. Κηφισὸς V. in cap. gl.

[f] Ἀριστοφάνης] Ran. 1499.

[g] πότερ'] δέ ποτ' A.B.E.M. Ald. Bas.

ΚΗΦΟΝ] De hac voce amplius cogitandum censeo. Suspecta enim mihi videtur. KUST.

ΚΗΧΟΣ] Vid. Hesych. in v. et ibi notata.

ΚΙΑΝΟΙ] Vid. Polyb. XV. 21. et seqq.

ΚΙΒΔΗΛΙΑ: Ὁ ἐκ] Ex Schol. Aristoph. ad Av. 158. Κιβδηλεία A.V. pr.

[h] Ἅμα δὲ, ὅτι τὰ] Locus hic ex Scholiasta Aristophanis ita emendandus est: Ἅμα δὲ καὶ ὅτι τὰ νομίσματα κίβδηλα λέγεται, διὰ τὸ ὑπὸ Χίων δεδηλῆσθαι. KUST.

[i] νομίσματα] ὀνόματα V.

[k] δεδομένων] δεδημένων V.

[l] κιβδηλίαν] κιβδηλείαν A.

ΚΙΒΔΗΛΙΩΝΤΕΣ] Κιβδηλιῶντας: ὠχριῶντας Photius.

ΚΙΒΔΗΛΟΝ] Locos Platonis collegit Ruhnkenius ad Tim. p. 158.

[m] Νόμων] νόμοις B.E.

[n] φερέσθω] Apud Platonem p. 677. hodie legitur φερέσθω. KUST. φερέσθω A. Photius. φαρέσθω B.V.E.

[p] Πισίδης] Fr. Foggin. 112.

[q] βδελυκτόν] βδέλειν E.

[r] ἀπὸ ἱστορίας] Schol. Aristoph. Av. 158. Ἀθηναῖοι γὰρ καὶ Χῖοι ἀλλήλοις ἐμάχοντο. διὸ τὰ Χίων νομίσματα μετὰ τοῦ χ στοιχείου Ἀθηναῖοι ἐγχαράξαντες ἀπεστρέφοντο, καὶ ἐκάλουν αὐτὰ χίβδηλα, ὡς διὰ τοῦ χ στοιχείου δῆλα ὄντα. παραλαβοῦσα δὲ ἡ συνήθεια τὴν φωνὴν, τὸ δεδολωμένον νόμισμα κίβδηλον ὠνόμασεν, ἐναλλάξασα τὰ στοιχεῖα πρὸς τὸ εὐγλωττότερον. KUST. Vid. Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. I. p. 7.

ΚΙΒΗΣΙΣ] Schol. Theocr. I. 53. TOUP. vid. G. J. G Vossii Etymol. in Cibus. HEMST. Nonne Κίβισις? Vid. Ernesti ad Callim. Fr. 177. quod etiam series litterarum admittit. MULLER. Κίβισις Swindenus in Obs. Misc. Nov. III. p. 85.

[s] Τὸ κιβώτιον] τι κιβώτιον E. τὸ om. A.

ΚΙΒΩΤΟΣ] Vid. Ammonium p. 82.

ΚΙΓΗΛΟΣ] Scribe κίγκλος, ut paulo post. Ælianus Histor. Anim. lib. XII. c. 9. Ὁ δὲ κίγκλος ζῷόν ἐστι πτηνὸν, ἀσθενὲς τὰ κατόπιν. καὶ διὰ τοῦτό φασι μηδὲ ἰδίᾳ μηδὲ καθ' H αὑτὸν δυνάμενον αὐτὸν νεοττείαν συμπλέξαι, ἐν ταῖς ἄλλων δὲ τίκτειν. ἔνθεν καὶ τοὺς πτωχοὺς κίγκλους ἐκάλουν αἱ τῶν ἀγροίκων παροιμίαι. κινεῖ δὲ καὶ τὰ οὐραῖα πτερά. Hinc Suidam sua hausisse apparet. KUST. Κίγκλος B.E.

[t] ὥστε] ὡς A.

[u] τίκτειν] τίκτει E.

Κίγκαλος: Εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. A Καὶ παροιμία·

Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.

Κιγκλιδάριοι: Ἀπὸ τῆς κιγκλίδος. [x]Οἷς δὴ τὰ [y]ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο, τῆς τε ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις εἰσιτητέα εἴη.

Κιγκλίδας: Ἰδίως τὰς διπλᾶς θύρας, ἅς τινας δικλίδας φασίν. Ἡ κιγκλὶς, ἡ ὀπὴ, δι' ἧς ἡ κλεὶς B πέμπεται.

Κιγκλίδες: Αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ὁ [z]κάγκελλος, ἢ τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

Κιγκλίζει: Σαλεύει, μοχλεύει, ἦχον ποιεῖ, κινεῖ.

Κίγκλος: Ὄρνεον [a]τὴν ὀσφῦν πολλὰ κινοῦν, ὅ τινες σεισοπυγίδα καλοῦσιν. Ἔστι δὲ σφόδρα λεπτόν. Καὶ,

Ἢ [b]πτωχότερος κίγκλου·

C Παροιμία, ᾗ κέχρηται Μένανδρος Θαΐδι.

Κιγχάνειν: Τὸ ἐπεξιέναι οἱ περὶ Σόλωνα.

Κιδαλίη: Νῆσος.

Κίδαρις: Περίθεμα κεφαλῆς ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα· ἤτοι εἶδος [c]καμηλαυχίου, ὃ καὶ τιάρα [d]νοεῖται· τινὲς δὲ κίδαριν λέγουσι· περικράνιον [e]πίλιον, ἢ [f]στέφανον, ἢ [g]φακιόλιον, ἢ πῖλον βασιλικὸν Περσῶν, D ἢ τὸ στρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Κίδναται: Σκορπίζεται.

Κιθάρα: [h]Λύρα.

Κιθαραοιδότατος:

[i]Παῖδας ἐφύτευσας ἔτι χειροτεχνικωτάτους.
Πρῶτα μὲν ἅπασι φίλιν, ἄνδρα τε σοφώτατον,
τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο.

Ἀριστοφάνης φησί.

Κιθαρός: Ἰχθὺς ποιός· λέγεται καὶ τὸ [k]στῆ- E θος.

Κιθαιρών: Ὄρος ἐν Βοιωτίᾳ.

Κικέρων: Ὁ ῥήτωρ· περὶ οὗ γέγραπται ἐν τῷ φ στοιχείῳ περὶ [l]Φολουίας τῆς Ἀντωνίου γυναικός.

Κίκι: Εἶδος ἐλαίου.

Ἐλαίῳ κικίνῳ ἀναμίξαντες.

Κικίλιος, Ἀργεῖος, ἐποποιὸς, [m]Ἀλιευτικὰ γεγραφώς· καὶ [n]Νουμήνιος Ἡρακλειώτης, Παγκράτης Ἀρκὰς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς Κίλιξ. Καταλογάδην δὲ ἔγραψαν οὗτοι· Σέλευκος Ταρσεὺς, Λεωνίδης Βυζάντιος, Ἀγαθοκλῆς Ἀτράκιος.

Κίκιννος:

Ναὶ μὰ τὸν [o]εὐέραστα Τιμοῦς φιλέραστα κίκιννον.

Καὶ [p]Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἐγὼ
[q]τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν κικίννους νεανιῶν,
καὶ σχῆμα, καὶ εὐρυπρωκτίαν.

Κίκις: Ὄνομα κύριον. Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαίου.

Κικλήσκουσι: Καλοῦσι.

Κικόνιον: Ὄρνεον.

Κικονία χώρα: Καὶ Κικόνιος οἶνος.

[Κικυμώσσειν: Τυφλώττειν.

Κικύω: Ταχύνω, ἰσχύω.]

Κίκυς: [r]Ἀρσενικῶς, [s]ὁ ἀσθενής. Κίκυς δὲ [t]θηλυκῶς, ἡ ἰσχύς.

Κίλλης: Ὄνομα κύριον.

Κιλλίβαντες: Τρισκελῆ ἐστί τινα ξύλα, ἐφ' ὧν τιθέασι τὰς ἀσπίδας διαναπαυόμενοι, ἐπειδὰν κάμωσι πολεμοῦντες. Ἀριστοφάνης·

Τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

Κιλίκια: Τὰ ἐκ [u]τριχῶν συντιθέμενα ὑφάσματα.

Κιλίκιος ὄλεθρος: Οἱ γὰρ Κίλικες λῃστείαις χρώμενοι ἐπ' ὠμότητι διεβέβληντο.

Κιλίκιος τράγος: Ὁ δασύς. Τοιοῦτοι γὰρ ἐν

ΚΙΓΚΛΙΔΑΡΙΟΙ] Hi a Latinis vocantur *cancellarii*; de cujus vocis significatione et etymologia prolixe disputat ὁ πάνυ Salmasius ad Flav. Vopisc. quem vide. KUST.

[x] Οἷς δὴ τὰ ἀρχεῖα] Hæc sunt verba Agathiæ lib. I. p. 31. KUST.

[y] ἀρχεῖα] ἀρχαῖα B.E. Tum πεφρόντιστο A. Infra εἰσιτέα F B.E.

ΚΙΓΚΛΙΔΑΣ] Ex Schol. Aristoph. Eq. 638. cf. Vesp. 124. Utrumque locum notavit Portus. Mox τινες V.

[z] κάγκελλος] κάγκελλος V. Photius: Κιγκλίς: ὁ τοῦ δικαστηρίου κάγκελλος ἤτοι τοῦ ἱεροῦ οἴκου.

ΚΙΓΚΛΟΣ] Vid. Kuster. ad Κιγκλίς.

[a] πολλὰ τὴν ὀσφῦν] τὴν ὀσφῦν πολλὰ A.V. Photius.

[b] πτωχότερος] ἢ πτωχότερος A.V.E.M. Photius.

[c] καμηλαυχίου] καμηλαυκίου V. καλαμαυκίου Photius. καμαλαυκίου Lex. ms. apud Osann. Auct. Lex. Gr. p. 72. G Vid. Du Cangii Gl. Gr. in v. Καμαλαύκιον Lex. Seg.

[d] νοεῖται] Melius apud Photium in Lexico inedito καλεῖται. KUST. In Photio legitur νοεῖτε.

[e] πίλιον] πίλιον A.B.V.E. Photius. ποικίλον Lex. Seg.

[f] στέφανον] στεφάνιον Lex. Seg.

[g] φακιόλιον] Vid. Salmas. Flav. Vopisc. p. 409 F.

[h] Ὄργανον μουσικὸν, ἢ λύρα] Delevi ὄργανον μουσικὸν ἢ cum A.B.V.E.

ΚΙΘΑΡΑΟΙΔΟΤΑΤΟΝ] Κιθαραοιδότατος A.V.E. In exemplo κιθαρῳδότατον V. H

[i] Παῖδας ἐφύτευσας] Aristoph. Vesp. 1267.

ΚΙΘΑΡΟΣ: Ἰχθὺς π.] Vide Athenæum lib. VII. p. 305. KUST.

[k] στῆθος] Vid. Fœs. Œcon. Hippocr. in v.

[l] Φωλβίας] Φολουίας A.V. et sic infra in v. Φολωίας B.E. Φιλωνίας M.

ΚΙΚΙ] Vide Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 110. et not. ad Hesych.

[m] Ἀλιευτικὰ γεγραφώς καὶ Νουμήνιος Ἡρακλ.] Eosdem Halieuticorum scriptores, excepto ultimo, Agathocle Atracio, recenset Athenæus lib. I. p. 13. ex quo Suidam locum hunc descripsisse non dubito. KUST.

[n] Νουμήνιος] Νουμένιος A. Tum Ἡρακλεώτης V.

ΚΙΚΙΝΝΟΣ] Κίκινος B.V.E.M. κίκινον in exempl. V.E.

[o] εὐέραστα] Metri gratia scribendum est εὐέραστον. KUST. εὐπλόκαμον habet Anthol. Pal. V. 197. unde desumtus versus.

[p] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1062.

[q] νομίζω τοὐμὸν] τοὐμὸν νομίζω A.V.

ΚΙΚΛΗΣΚΟΥΣΙ] Il. β'. 813.

ΚΙΚΟΝΕΙΟΝ] Κικόνειον A. Κικόνιον B.E. Mox Κικόνιος M.

ΚΙΚΥΜΩΣΣΕΙΝ—ΚΙΚΥΩ om. A.B.V.E.

[r] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν A.

[s] ὁ ἀσθενής] Scribendum est ὁ εὐσθενής: quod et Portus monuit. KUST.

[t] θηλυκῶς] θηλυκὸν A.

ΚΙΛΛΗΣ] Κίλλας auriga Pelopis: ex interpr. Olympicarum rerum Pausan. Eliac. I. p. 157. REINES.

ΚΙΛΛΙΒΑΝΤΕΣ: Τρισκελῆ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1121. Κιλλίβαντα τρισκελῆ Schol. Platon. p. 47.

[u] τῶν τριχῶν] τῶν om. A.B.E. Vid. Du Cangii Gl. in Κιλίκιον. Infra in Κιλίκιος τράγος.

ΚΙΛΙΚΙΟΣ ὈΛΕΘΡΟΣ: Οἱ] Ex Zenobio. KUST. Λέγει ὁ παλαιὸς, Κίλικας μὴ ῥᾳδίως ἀληθεύειν. Dionys. Sophist. Antiochiæ ep. ad Rufum scholasticum. REINES. Vid. Menag. ad Laërt. IX. 84.

Κιλικίᾳ γίνονται τράγοι. Ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν [x]τριχῶν συντιθέμενα, Κιλίκια [y]λέγονται.

[z]Ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβέβληντο. Ὅθεν καὶ τὸ ἐγκιλικεύεται· ἀντὶ τοῦ κακοηθεύεται. Ἐγκιλικίζειν γὰρ, τὸ κακοηθίζεσθαι.

Κιλικισμόν: [a]Ὁ Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς τὸν ἐκ [b]παροινίας φόνον λέγει.

Κιλίκων: Ἐπώνυμον Ἀχαιοῦ, τοῦ Μέροπος, ἀπὸ τροφοῦ [c]Κιλίσσης· ὃς τὴν πατρίδα Μίλητον [d]προδέδωκε τοῖς Πριηνεῦσι, [e]καὶ τὸν βασιλέως στρατηγόν. [f]Παρόσον [g]οἱ Κίλικες διεβέβληντο ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ ὠμότητι, διὰ τοῦτο ἐκλήθη Κιλίκων. Φερεκράτης·

Ἀεί ποθ' ἡμῖν [h]ἐγκιλικίζουσ' οἱ θεοί.

[i]Εὔπορος δὲ ἦν, ὥστε καὶ παροιμίαν ἐπ' αὐτῷ εἰρῆσθαι·

[k]Ἀγαθὰ Κιλίκων.

Λείπει τὸ ἔχει.

Κιλλικών:

[l]Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικών.

Οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον. Ὡσεὶ εἶπεν Οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. [m]Ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ ἐτεθρύλλητο ὁ [n]Κιλλικὼν, [o]ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. Πυνθανομένων δὲ [p]πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα [q]ἀγαθά. Καὶ ἔστι παροιμία·

Πάντα ἀγαθὰ, ὡς ἔφη Κιλλικών.

Ὕστερον [r]μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν, ὠνησόμενος κρέα· κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει· [s]προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· Ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν.

Κίλιξ: Ὄνομα κύριον.

Κίλιος: Ὄνομα κύριον.

Κιλίσσης: Τῆς τροφοῦ Ἀχαιοῦ τοῦ Μέροπος.

Κιμβέρινον ἐνδύσομαι: Εἶδος ἱματίου, ἀπὸ τόπου. Ἀριστοφάνης·

Κιμβέρινον ἐνδύσομαι.

Κίμβικα: [t]Σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρολογία, ἢ [u]διαστροφή.

Κίμβρος: Ὁ λῃστής. Καὶ Κίμβρων.

[x]Ὁ δὲ τοῖς σώμασι τῶν Κίμβρων ἀψαυστεῖν ἐκέλευεν, ἕως [y]ἡμέρα γένηται, πολύχρυσα εἶναι δοκῶν.

Κιμμέριοι: Οἱ [z]Βοσπορηνοί. Ζήτει ἐν τῷ Γύγης.

Κιμωλία: [a]Ἡ λευκὴ γῆ.

Κίμωλος: Ὄνομα νήσου.

Κίμων, [b]Μιλτιάδου, ἐπὶ τοὺς σὺν Θεμιστοκλεῖ κατελθόντας [c]βαρβάρους ἐστρατήγησε, καὶ πλεύσας εἰς Κύπρον καὶ Παμφυλίαν, ἐπολέμησε, καὶ ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ ναυσὶ καὶ πεζῷ [d]νικᾷ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Οὗτος ἔταξε καὶ τοὺς ὅρους τοῖς βαρβάροις. Ἐκτός τε γὰρ Κυανέων καὶ Χελιδονέων καὶ Φασήλιδος, (πόλις δὲ αὕτη τῆς Παμφυλίας,) ναῦν Μηδικὴν μὴ πλεῖν [e]νόμῳ πολέμου· μηδὲ ἵππου [f]δρόμον ἡμέρας ἐντὸς ἐπὶ [g]θάλατταν καταβαίνειν [h]βασιλέα· αὐτονόμους

---

x τριχῶν] Vid. Procop. p. 83. TOUP.

y καλοῦνται] λέγονται A.B.V.

z Ὅτι οἱ Κίλικες ἐπὶ πονηρίᾳ διεβ.] Huc spectat proverbium, Τρία κάππα κάκιστα: de quo vide paroemiographos. KUST. Vid. Ἐγκιλικίζεται p. 1134 B.

a Ὁ Θεόπομπος] ὁ om. Photius.

b παροινίας] παρανομίας Photius: sic etiam v. Κίλικι λαμῷ.

c Κιλίσσης] Κιλικίσσης A.

d προδέδωκε] προὔδωκεν Photius.

e καὶ τὸν βασιλέως στρατ.] Sic quidem habet optimus ms. Paris. A. sed minus recte. Sensus enim requirit, ut scribatur, καὶ τῷ βασιλέως στρατηγῷ: vel ut habet Hesychius, τοῖς βασιλέως στρατηγοῖς. In prioribus editt. [et B.E.] corruptissime excusum est, καὶ τὸν βασιλέα στρατηγῶν. KUST. βασιλέα στρατηγῶν Photius. β. στρατηγῶν V.

f Παρόσον] ἢ παρόσον Photius.

g οἱ Κίλικες] οἱ om. A.V. Photius.

h ἐγκιλικίζουσιν] ἐκκιλικίζουσι V. et Photii ms.

i Εὔπορος δὲ ἦν om. A.E.

k Ἀγαθὰ Κιλίκων] Vide supra h. v. KUST.

l Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλ.] Ex Aristoph. in Pac. 362. ubi vide Scholiastam, qui eandem, quam hic Suidas, de Cilicone historiam narrat. Ceterum totus hic locus repetitur infra v. Πονηρός, ubi Καλλιφῶν vocatur, qui hic est Κιλικών. KUST.

m Ἐπὶ πονηρίᾳ] Ob proditionem. Vid. Hesych. in Δημοκλείδας. REINES.

n ὁ Κιλλικών] ὁ om. A.

o Ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριην.] Hinc omnes proditores vocabantur Κιλίκωνες, ut testatur Hesychius v. Δημοκλείδας. KUST.

p τινῶν πολλάκις αὐτοῦ] πολλάκις αὐτοῦ τινῶν A.V. Schol.

q τἀγαθά] ἀγαθὰ A.V.E. Schol. et sic mox A.B.V.E.

r μέντοι] μέντι V.

s Προτείναντος] προτείναντα E.

ΚΙΛΙΣΣΗΣ] Vid. supra v. Κιλικών.

ΚΙΜΒΕΡΙΝΟΝ] Scribe Κιμβερικόν. Sic enim genus hoc vestis appellatur ab Aristophane Lysistr. 52. unde locum hunc deprompsit Suidas. Huc accedit auctoritas Hesychii, qui itidem Κιμβερικὸν scribit. At Polluci vestis eadem dicitur Κιμβαρικόν. KUST. Κιμμέρινον bis A. Vid. Jungerman. ad Polluc. VII. 49. Κιμμερικὸν Photius.

ΚΙΜΒΙΚΑ] Hesych. rectius Κιμβία, qui tamen male habet σκυφία pro σφηκία. TOUP. Experiamur an Suidam juvare liceat: nam quæ feruntur et mire corrupta, et ab imperito homine, ni fallor, interpolata, Κίμβικα, σφηκία, ἢ μελίσσια, ἢ μικρολογία, quanto formam ornatiorem accipient, si tali modo constituas: Κιμβεία, vel Κιμβικεία, σκυφία, ἢ μικρολογία, ἢ διαστροφή. Κιμβεία scripseris an κιμβικεία nihil admodum refert—Unde vero σφηκία processerint, et male sedulæ manus adsumentum ἢ μελίσσια, non erit operosum expedire, dummodo supponas σκυφία primum abiisse in σκηφία, deinde literis, ut labes labem trahit, perversis in σφηκία. HEMSTERH. ad Aristoph. Plut. p. 191. ubi plura.

t Σφηκία ἢ μελίσσια] Photius σφικία· ἢ μέλισσα. Lex. Seg. Κιμβικία, σφηκία ἢ μέλισσα.

u διαστροφή] Statim delevi, ὅθεν καὶ ΚΙΜΒΙΞ, ὁ λίαν μικρολόγος περὶ χρήματα, cum A.B.V.E.

x Ὁ δὲ τοῖς] Appiani, cujus nomen additum in v. Ἀφαύστως. HEMST.

y ἡμέρα] ἡμέρας V.

z Βοσπόριοι] Βοσπορηνοί A. Βοσπορη̃ V.

ΚΙΜΩΛΙΑ: Ἡ λευκὴ γῆ] Vide infra v. Κλειγένης. KUST. Pertinet gl. ad Aristoph. Ran. 725.

a Ἡ λευκὴ] ἡ om. A.E.

b Μιλτιάδου] Miltiadis III. fil. REINES. Μιλτιάδης V. Μιλτιάδης E.

c βαρβάρους] Medos, Olymp. 77. REINES.

d νικᾷ] Diod. XII. p. 273. [c. 60.] Thucyd. I. [c. 112.] p. 65. et 66. REINES.

e νόμῳ πολέμου] Hæc non sunt Diodori. REINES.

f δρόμον ἡμέρας] Diodor. XII. f. 293. [c. 4.] cf. Ælian. V. H. IX. 32. REINES.

g θαλάττης] θάλατταν A.

h βασιλέα· αὐτονόμους] βασιλείας αὐτονόμους B.

τε εἶναι [i]τοὺς Ἕλληνας, τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ. Ἐν [k]Κιτίῳ δὲ τῆς Κύπρου τελευτᾷ.

Κίμων, Ἀθηναῖος. Οὗτος τῇ ἀδελφῇ [l]Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς, διεβλήθη πρὸς τοὺς πολίτας, καὶ διὰ τοῦτο [m]ἐξωστρακίσθη πρὸς τῶν Ἀθηναίων. [n]Οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικὸν [o]βιβλίον θαυμάσιον.

Κιμώνεια λείψανα: Καὶ Κιμώνειον, ἱερὸν τοῦ Κίμωνος.

B Κιννάβαρι, κινναβάρεως.

Κιννα βευμάτων: Ζήτει ἐν τῷ [p]Ἀπ᾽ ἀκροφυσίων λόγους.

Κίνναβος: Τὸ εἴδωλον, πρὸς ὃ οἱ πλάσται καὶ οἱ ζωγράφοι βλέποντες διατίθενται πλάττοντες καὶ γράφοντες. [q]Ἀριστοφάνης, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Κινάβρα: Κυρίως ἡ τῶν κυνῶν βρῶσις, κυνοβόρα τις οὖσα. Καὶ ἡ δυσωδία τῶν μασχαλῶν, ἢ [r]τῶν αἰγῶν.

C Κιναβρώντων αἰγῶν: Τῶν [s]δυσοσμίαν ποιούντων ἐκ τῶν μασχαλῶν.

Κίναδος: Ἡ ἀλώπηξ.

> [t]Ἡ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξῄτου μ᾽ ὅπου;

Αἴας φησὶ περὶ Ὀδυσσέως.

Κίναδος: Εἶδός τι θηρίου [u]ὡς καὶ [x]Δημοσθένης ἐν τῷ [y]Περὶ Στεφάνου.

> Τοῦτο δὲ φύσει κίναδός ἐστι τἀνθρώπιον.

E Πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι· [z]ἰδίως δὲ

A τὴν ἀλώπεκα. Κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. Ἰδίως δέ φασι Σικελιώτας τὴν ἀλώπεκα κινάδιον καλεῖν.

Κιννάμωμον: [a]Ἡρόδοτος λέγει, ὄρνιθας φέρειν ταῦτα τὰ κάρφη· ἡμεῖς δὲ παρὰ Φοινίκων μαθόντες καλοῦμεν οὕτω.

Κινδαψός: [b]Ὄρνις τις.

Κινδυνεύει: Ἀντὶ τοῦ [c]ἐγγίζει. Ἡ κινδυνεύειν, τὸ πολέμου μετέχειν.

> Ἀλλ᾽ ἐν ἀπόρῳ τὸ κινδυνεύειν ἔχουσα, ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις οὔσης τῆς ἐπιχειρήσεως.

> [d]Οὐκ ἀξιοῦντες ἐν ἀνδρὸς εὐγενοῦς ψυχῇ κινδυνεύειν τὸ κοινόν.

Κίνδυνον ἀναρρῖψαι λέγουσι, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν κύβων.

Κίναιδα, καὶ κιναιδία: Ἡ [e]ἀναισχυντία.

> Ὅτι [f]ὁ τῆς Κλεοπάτρας κίναιδος Χελιδὼν ἐκαλεῖτο.

Κίναιδος: Ἀσελγὴς, μαλακός. Καὶ ἐν [g]Ἐπιγράμμασι·

> Ὡς μεγάλου κιναίδου.

Κιναῖος: Ὄνομα τόπου.

Κινέας: Εἷς ἦν τῶν προϊεμένων Φιλίππῳ τὰ Θετταλῶν πράγματα.

Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον: Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά. Ἔστι δὲ τὸ [h]φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσῶδες τριβόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. [i]Ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι.

Κινησίας: Ὄνομα κύριον. Οὗτος ἐπ᾽ ἀσεβείᾳ

---

[i] τοὺς] καὶ τοὺς B.E.

[k] Κιτίῳ] Κιττίῳ Hemsterhusius. Κιτίῳ A.V. Thucyd. I. 112.

[l] Ἐλπινίκῃ συγκ.] Athen. XIII. 589. REINES. Vid. Rutgersii Var. Lectt. I. p. 38.

D [m] ἐξωστρακίσθη] ὠστρακίσθη A.V. Sed ἐξωστρακίσθη infra in Ὀστρακισμὸς, conf. Andocid. c. Alcib. p. 33, 25.

[n] Οὗτος ἔγραψεν Ἱπποσκοπικὸν βιβλ.] Non puto aspernendam esse conjecturam Pearsonii, qui Cimonem cum Simone a Suida hic confundi suspicatur. Simonem enim quendam de re equestri scripsisse, testatur Xenophon initio libri περὶ Ἱππικῆς; ejusdemque mentio fit Hippiatr. p. 3. KUST. Vid. Arrian. Exped. p. 470. TOUP. Vid. supr. Ἄψυρτος, et infr. Τρίλλη, ubi Simonem pro Cimone vocat. REINES.

[o] βιβλίον] βίον B.E. pr.

ΚΙΜΩΝΕΙΑ] Plutarch. Cimon. p. 491. C. HEMST. Κιμώνειον τεῖχος est Cecropia. Vid. Meurs. Var. l. Κιμώνεια μνήματα Plutarch. in Cimon. c. 19. REINES.

ΚΙΝΝΑΒΕΥΜΑΤΩΝ] Photius: Κινναβευμάτων: πονηρευμάτων.

[p] ἈΠ᾽ ἈΚΡΟΦΥΣΙΩΝ ΛΟΓΟΥΣ] ἀπακροφυσιολόγους A.B.V.E.M.

G ΚΙΝΝΑΒΟΣ—γράφοντες] Eadem supra v. Ἀπ᾽ ἀκροφυσίων. Vid. not. ad Polluc. X. 189.

[q] Ἀριστοφάνης] Locus Aristophanis, ad quem Suidas respexit, hodie non exstat. KUST. Κέχρηνται πολλοί omisso Ἀριστοφάνης, supra v. Ἀπ᾽ Ἀκροφυσ.

ΚΙΝΑΒΡΑ: Κυρίως ἡ] Ex Schol. Aristoph. Plut. 294. Ceterum, Tzetzes Chil. XIII. c. 476. κινάβρας cibum caprarum significare scribit, nescio quo auctore. KUST.

[r] τῶν αἰγῶν] ἢ τῶν αἰγῶν A. Schol. Aristoph.

ΚΙΝΑΒΡΩΝΤΩΝ ΑΙΓΩΝ: Τῶν δυσοσμ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST.

H [s] δυσοσμίαν ἀποπεμπουσῶν] Hinc corrige Schol. Aristoph. Plut. 266. δυσοσμίαν ἀποπέμπουσα, ubi male Kuster. et Hemsterhus. TOUP. Male. Nam ποιούντων A.B.V.E. cum Schol. Aristoph.

ΚΙΝΑΔΟΣ] Κίναδος E. Κίναιδος mss. quidam Demosthenis.

[t] Ἡ τοὐπίτριπτον] Sophocl. Aj. 103.

ΚΙΝΑΔΟΣ: Εἶδός τι] Ex Scholiasta Aristoph. Nub. 447.

[u] ὡς ὁ] ὡς καὶ A.V.

[x] Δημοσθένης] P. 307.

[y] περὶ] περὶ τοῦ A.V.

[z] Ἰδίως] Hæc ex Harpocratione et Photio.

ΚΙΝΑΜΩΜΟΝ] Κιννάμωμον A.V.

[a] Ἡρόδοτος λέγει] Lib. III. 111.

[b] Ὄρνις τις] ὄργανον ποιὸν Photius. Utramque significationem agnoscit Hesychius.

[c] ἐγγίζει] Ex Timæo p. 159. ubi vid. Ruhnken.

[d] Οὐκ ἀξιοῦντες] Sejunxi a superioribus, monitu Schweighæuseri. ἀξιοῦντ᾽ V.E.

F ΚΙΝΔΥΝΟΝ ἈΝΑΡΡΙΨΑΙ] Vid. Duker. ad Thucyd. IV. 85.

ΚΙΝΑΙΔΑ] Vid. Schol. Platon. p. 121.

[e] ἀναισχυντία] Statim delevi, ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα, cum A.B.V.E. Habet Zonaras in Κίναιδος.

[f] Ὁ τῆς] Vid. Χελιδόνας. HEMST.

ΚΙΝΑΙΔΟΣ] Vid. Schol. Platon. 121.

[g] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 181. ubi ὦ μ. κιναίδευς.

ib. Hoc exemplum referri debet ad v. Κίναδος, de quo Suidas, Etymol. Mag. Schol. ad Theocrit. Idyl. V. 25. Elegantissime Arrianus in Indicis, p. 524. Καὶ τάδε μυθολογέουσι Ἰνδῶν περὶ Ἡρακλέους λέγοντες· Ἐπελθόντα αὐτὸν πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ καθήραντα ΟΤΙ ΠΕΡ ΚΑΚΟΝ ΚΙΝΑΔΟΣ, ἐξευρεῖν ἐν τῇ θαλάσσῃ κόσμον γυναικήϊον. TOUP.

ΚΙΝΕΑΣ: Εἷς ἦν τῶν προϊεμ.] Ex Harpocratione. Cineæ autem hujus inter proditores meminit Demosthenes in Oratione de Corona p. 354. ad quem locum Harpocratio respexit. KUST.

ΚΙΝΕΙΣ ΤΟΝ ἈΝΑΓΥΡΟΝ] Vide supra v. Ἀνάγυρος. KUST.

[h] φυτὸν] τὸ φυτὸν A.B.V.E.

[i] Ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τ.] At ὀνόγυρος planta est ab anagyro diversa. Vide Bodæum a Stapel ad Theophr. de Hist. Plant. p. 609. KUST.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Ὄνομα κ.] De hoc Cinesia plura habet Harpocratio: quem vide. Eundem in fabulis suis aliquoties perstringit Aristophanes. KUST. Athen. XII.

καὶ παρανομίᾳ [k]διεθρυλλεῖτο. Ἦν δὲ [l]διθυραμβοποιός. A

Κίνησις: Ὅτι τῆς κατὰ τόπον κινήσεως ἐν μὲν ἀνθρώποις ὁ νοῦς αἴτιος· αὐτὸς γὰρ κινεῖ τὸ ζῶον· ἐν δὲ ἀλόγοις, ἡ αἴσθησις. Ἕτερον δέ ἐστι παρὰ ταῦτα τὸ κατὰ τόπον κινητικόν· τὸ γὰρ ὀρεκτικὸν τῆς κατὰ [m]τόπον κινήσεως αἴτιον. Τοῦτο δὲ διάφορόν ἐστι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς λογικαῖς δυνάμεσίν ἐστιν ἡ ὄρεξις, καὶ ἐν ταῖς ἀλόγοις.

B Ὅτι κινεῖσθαι ἐστὶ καὶ τὸ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου.

Ὅτι τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτα.

[o]Καὶ ἄλλως περὶ κινήσεως: [p]Οὐκ ἔστι, φησὶ, τῇ βώλῳ τὸ κινεῖσθαι κατὰ φύσιν ἐπὶ τὰ κάτω, οὐδὲ τῷ πυρὶ τὸ φέρεσθαι πρὸς τὰ ἄνω· οὐδὲ γὰρ τὴν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεως ἐν [q]αὐτοῖς ἔχουσιν· ἀλλ' ἔξωθεν ὑπ' ἄλλου κινούμενα. C Ἕκαστον γὰρ τῶν στοιχείων ἐν τῇ ὁλότητι τῇ ἑαυτοῦ ἕστηκεν. Αἱ γὰρ ὁλότητες ἑστάναι βούλονται, ἢ κύκλῳ κινεῖσθαι. Διότι καὶ ἡ κύκλῳ κίνησις στάσις τίς ἐστι. Καὶ κατὰ φύσιν μὲν ἡ βῶλος κινουμένη, τῇ οἰκείᾳ ὁλότητι ἀκίνητος· καὶ τόδε τὸ πῦρ τῇ οἰκείᾳ σφαίρᾳ. Ἐπειδὰν δὲ ἐν τῷ παρὰ φύσιν [r]ἡ βῶλος, ἢ τὸ ὕδωρ, ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γένηται, πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, D τὴν προσήκουσαν στάσιν ἀπολαβεῖν [s]ζητοῦντα· ὑπὸ γάρ τινος ἔξωθεν βίας ἐκστάντα τοῦ κατὰ φύσιν, [t]κινεῖται τὴν [u]ἐπὶ τὸ [x]κατὰ φύσιν ὁδόν. Ἐν [y]ᾧ δὴ κινεῖται, ἅτε ἐν ἀλλοτρίῳ ὑπάρχοντα τόπῳ, καὶ τῆς ἰδίας ὁλότητος παρὰ φύσιν ἐστερημένα. Οὐκοῦν οὐ φύσει ἡ ἐπὶ τὸν κατὰ [z]φύσιν τόπον κίνησις· ἐκινοῦντο γὰρ ἂν ταύτας τὰς κινήσεις καὶ αἱ ὁλότητες. Οὕτω μὲν οὖν αἱ τοιαῦται τῶν [a]μερῶν κινήσεις οὐ κατὰ φύσιν, E ἀλλ' ὁδοὶ ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν. Δύναται δὲ ἄλλως κατὰ φύσιν [b]λέγεσθαι· ὥσπερ λέγομεν καὶ τὴν [c]ὑγίανσιν κατὰ φύσιν, παρὰ φύσιν δὲ τὴν οἷον νόσανσιν. Ὅτι [d]ἡ μὲν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ἄγει· ἡ δὲ ἐπὶ τὸ παρὰ φύσιν. Τὸ γὰρ πρώτως κινοῦν, εἰ μὲν σῶμα εἴη, καὶ αὐτὸ κινεῖται. Κινεῖ [e]γὰρ καὶ ἡ βακτηρία τὴν θύραν, καὶ τὴν βακτηρίαν ἡ χείρ, [f]οὐδ' αὐτὴ μένουσα ἀκίνητος, ἀλλὰ κινουμένη. Ἂν δὲ τὸ πρώτως κινοῦν ἀσώματον ᾖ, οὐδεμία ἀνάγκη καὶ [g]αὐτὸ κινεῖσθαι ἐν τῷ ἕτερον κινεῖν. Ἐπεὶ καὶ τὸ θεῖον κινοῦν τὸ πᾶν, ἀκίνητόν ἐστιν, ἑστῶσαν ἔχον καὶ [h]οὐσίαν, καὶ δύναμιν, καὶ ἐνέργειαν. Ἄλλως τε δὲ οὐδὲν τῶν ὀρεκτῶν κινοῦν κινεῖται· ὥσπερ οὐδὲ τὸ κάλλος, πολλάκις τὸν ἐραστὴν κινοῦν, οὐ κινεῖται· οὐδὲ ἡ εἰκὼν κινοῦσα τὸν εἰς αὐτὴν ἀφορῶντα· καὶ ἕτερα τοιαῦτα.

Ὅτι Πλάτων αὐτοκίνητον λέγων τὴν ψυχὴν, οὐ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν λέγει.

Ὅτι ἡ ψυχὴ μεταβάλλει πολλάκις ἐκ τοῦ δυνάμει εἰς τὸ ἐνεργείᾳ, ὡς ἐκ τοῦ μὴ εἰδέναι τόδε εἰς τὸ εἰδέναι. Εἰ δὲ μεταβάλλει, καὶ κινεῖται. Ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη κίνησις καὶ μεταβολὴ γένεσίς τις· ἀλλ' [i]οὐχ ἁπλῶς οὐσίας γένεσις.

[k]Διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. Ἡ μὲν γὰρ κίνησις, ἀτελής [l]ἐστιν ἐνέργεια· ἡ δὲ ἐνέργεια, ἀθρόα ἐστί. Διὸ καὶ τὰ θεῖα ἄνευ δυνάμεως ἐνέργειαί εἰσι. Ζητεῖται δὲ, πότερον δύο εἰσὶν αἱ κινήσεις ἐν τῷ κινοῦντι καὶ κινουμένῳ, ἢ μία. Καὶ τίνος ἂν εἴη [m]κίνησις, τοῦ κινοῦντος, ἢ τοῦ κινουμένου; καὶ φασὶν, ὅτι τοῦ κινουμένου. [n]Ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον [o]προβαίνων, οὐχ ὁ κινῶν· ὡς ἐπὶ τοῦ μαθητοῦ ἔχει, καὶ [p]τοῦ διδασκάλου. Μία γὰρ ἡ κίνησις ἐπ' ἀμφοῖν, ἀρχομένη μὲν ἀπὸ τοῦ διδασκάλου, τελευτῶσα δὲ εἰς τὸν μαθητήν. Ὥστε καὶ ἡ ψυχὴ κινεῖται. Μεταβάλλει γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀτελοῦς ἐπὶ τὸ τέλειον, καὶ οὐκ ἔχει τὴν ἐνέργειαν ἀθρόαν [q]ὅλως, οὐδὲ ἄνευ δυνάμεως. Ἄλλως τε ἐν οἷς τὸ πρότερον καὶ ὕστερον, ἐν

551. refert de impietate Cinesii e Lysiæ rhet. Ὑπὲρ Φανίου παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ. Apud Platonem in Comœdia exagitatur, Plut. Sympos. VII. 8. REINES.

[k] διεθρυλλεῖτο] διετεθρύλλητο A.V. διεθρύλλητο B.E. e corr. διεθρυλεῖτο Photius, Harpocrat. ms. Pal.

[l] διθυραμβοποιός] Vid. infr. in Πυρρίχαις. Athen. l. l. et Ælian. V. H. X. 6. qui eum κυκλίων χορῶν poëtam vocat cum Athenæo. REINES.

[m] τόπον] τὸν τόπον B.V.

[n] Ὅτι κινεῖσθαι—ἄφθαρτα accedunt ex A.B.V.

[o] ΚΑΙ ἌΛΛΩΣ] Minio scripta in marg. superiore A. Ἄλλως περὶ κινήσεως.

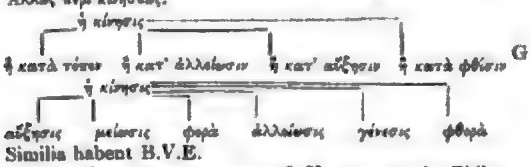

Similia habent B.V.E.

[p] Οὐκ ἔστι τῇ—στάσις τίς ἐστι] Hæc sunt verba Philoponi in librum I. Aristot. de Anima, B. 7. KUST. Ubi multa longe aliter leguntur.

[q] αὐτοῖς] ἑαυτοῖς A.

[r] Ἡ βῶλος, ἢ τὸ ὕδωρ—ἀπολαβεῖν ζητοῦντα] Sic locum hunc ex mss. Paris. in integrum restitui, qui in prioribus editt. sic legitur: Ἡ βῶλος (κινηθῇ, τότε κινεῖσθαι λέγεται καὶ μεταβάλλειν τόπον ἐκ τόπου) ἢ τὸ ὕδωρ, ἢ ὅδε ὁ ἀὴρ γένηται, πρὸς τὴν ἑκάστου ὁλότητα αὐτοῦ ἐπείγεται, τὴν προσήκουσαν (τὰ κύκλῳ κινούμενα ἄφθαρτα) στάσιν ἀπολαβεῖν ζητοῦντα. Sed verba, quæ duobus semicirculis inclusi, a librariis nescio quid somniantibus vel ex margine vel ex cerebro suo temere in textum intrusa esse, non solum mss. arguunt, sed etiam sensus, quippe qui iis omnino repugnat. KUST.

F [s] ζητοῦντα] ζητοῦν A.B.

[t] κινεῖται τὴν ἐπὶ τὰ παρὰ φύσιν ὁδὸν] Scribendum est ex Philopono, πάλιν κινεῖται τὴν ἐπὶ τὸ κατὰ φύσιν ὁδόν. KUST.

[u] ἐπὶ τὰ] ἐπὶ τὸ A.B.V.

[x] παρὰ] κατὰ V.

[y] ᾧ δὴ] ὕδῳ A.B. ὕδῷ δὲ V. ᾧ δὲ E. ὕδωρ δὲ Philop.

[z] φύσιν] φύσει V.

G [a] μερῶν] ἡμερῶν B.E.

[b] κινεῖσθαι] λέγεσθαι A.B.V. Philop.

[c] ὑγείαν τὴν] ὑγίανσιν A.B.V.E.M. Philop.

[d] ἡ μὲν γὰρ] ὅτι ἡ μὲν A.V. Philop. γὰρ om. B.E.

[e] γὰρ ἡ] γὰρ καὶ ἡ A.

[f] οὐκ] οὐδ' A.V.

[g] αὐτὸ] αὐτὴ V.

[h] οὐσίαν] τὴν οὐσίαν V.

[i] οὐχ om. E.

[k] Διαφέρει δὲ κίνησις ἐνεργείας. ἡ μὲν γὰρ κίν.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, descripta sunt ex Philopono in lib. I. Aristotelis de Anima, C. 6. KUST.

H [l] ἐστιν om. E.

[m] κίνησις] ἡ κίνησις A.B.

[n] Ἐκεῖνος] ἐκεῖνο E.

[o] προβαίνων] προβαίνει E.

[p] τοῦ διδασκάλου] τοῦ om. A.V.

[q] ὅλως οὐδὲ] ὅλως om. A.B.V.E. Tum ἐστιν addunt B.V.E.M.

τούτοις καὶ χρόνος· ἐν οἷς δὲ χρόνος, ἐν τούτοις καὶ κίνησις· καὶ γὰρ ἐπαλλάττουσι ταῦτα. Διὸ, καὶ ἐν οἷς κίνησις, ἐν τούτοις καὶ χρόνος. Ἔστι δὲ ἐν ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ [r]τὸ ὕστερον· κίνησις ἄρα. Ὅτι δὲ ἐν τῇ ψυχῇ τὸ πρότερον καὶ τὸ ὕστερον, [s]προφανές. Μέτεισι γοῦν ἀπὸ προτάσεως ἐπὶ [t]συμπέρασμα· καὶ οὐ πάντα ἅμα γινώσκει, ἀλλ' ἄλλο πρὸ ἄλλου· οὐδὲ πάντων ἅμα, ὧν οἶδε, τὴν [u]προχείρισιν ποιεῖται, ἀλλὰ τοῦ μὲν πρότερον, τοῦ δὲ ὕστερον· καὶ καθόλου, μέτεισιν ἀπὸ ἀρετῆς εἰς κακίαν, καὶ ἀπὸ ἀγνωσίας εἰς γνῶσιν. Καλῶς οὖν [x]ἀπένειμεν αὐτῇ ὁ Πλάτων τὸ αὐτοκίνητον. Καὶ Ἀριστοτέλης δὲ [y]ἀκίνητον ταύτην εἰπὼν, οὐ ταύτην εἶπε τὴν κίνησιν μὴ προσεῖναι αὐτῇ, ἀλλὰ μηδεμίαν τῶν φυσικῶν καὶ συνεγνωσμένων ἡμῖν κινήσεων. Καὶ γὰρ οὔτε αὔξεται, οὔτε μειοῦται, οὔτε κατὰ ποιότητα, ἢ ποσότητα μεταβάλλει, ἀλλὰ κατ' ἄλλας τινὰς κινήσεις τὰς νοητικὰς, καὶ μάλιστα ζωτικάς. Κινεῖται δὲ ἡ ψυχὴ κατὰ ἀλλοίωσιν, ὡς ἀπὸ τῆς διαθέσεως εἰς ἕξιν μεταβάλλουσα, ἐξ ἀνεπιστημοσύνης εἰς ἐπιστήμην. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης [z]μὴ κινεῖσθαι ταύτην ἔφησεν, ὡς πρὸς τὰς σωματικὰς κινήσεις ἀποβλέπων. Εἰ γὰρ κινεῖται ἡ ψυχὴ, [a]μὴ κατὰ συμβεβηκὸς [b]ὑπάρχοι ἂν καὶ τόπος αὐτῇ. Πᾶσαι γὰρ [c]αἱ κινήσεις ἐν τόπῳ· δηλονότι αἱ σωματικαί· πᾶν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ, σῶμά ἐστι.

Κίνησον τὸν ὀνόγυρον: [d]Ὁ ὀνόγυρος εἶδος λυγώδους φυτοῦ. Ὅθεν δηλοῖ, ὅτι τὰς μάστιγας κίνησον.

Κίνησω τὸν ἀφ' ἱερᾶς: Τοῦτο ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων τέτακται. [e]Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν, οἳ τὴν βοήθειαν εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν· ἢ ἀπὸ τῶν πεττευόντων· παρ' αὐτοῖς γὰρ [f]κεῖται ψῆφος ἱερά.

Κίνιφος: Ὁ ποικίλος.

Κινόμενος: Κινούμενος.

Κινῶ: Αἰτιατικῇ.

Κινώπετα: Τὰ ἐν τῷ πέδῳ κινούμενα ἑρπετά.

Κινωπή:

Κινστέρνα: [g]Ὅτι τὴν [h]Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος κτίζει.

Κιντούροις: Ὅτι Ἀπίκιος ὁ Ῥωμαῖος ἱκανὰς μυριάδας ἀργυρίου [i]καταναλώσεν εἰς τὴν γαστέρα, [k]ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας πολλὰς καρίδας ἐσθίων.

Κινύρα: Ὄργανον μουσικὸν, ἢ κιθάρα. Ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰ νεῦρα.

Κινύρας: Ὄνομα κύριον. [[l]Θείαντος παῖς, βασιλέως Κύπρου, [m]ζάπλουτος· ὃν φασιν ἁμιλλώμενον τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς οἷα μουσικῆς τεχνίτην, ἀπολωλέναι. Διὸ καὶ Κινύρας ἐκλήθη, παρωνύμως τῇ κινύρᾳ.]

Κινυρή: Οἰκτρὰ, θρηνητική.

Κινυρόμεθα: Θρηνοῦμεν.

Κινυρομένη: Ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

> [n]Καί σε [o]κινυρομέναν δεῦτ' ἀθρόος ἦλθε δαΐζων,
> ἤριπεν ἐσχαρίου λάβρον ἐπ' ἆσθμα πυρός.

Κινύφιος: Ὄνομα ποταμοῦ.

[r] τὸ ὕστερον] τὸ om. A.V.E. et sic mox. Tum ψυχῇ om. V.

[s] προφανές] Hanc vocem sensus supplendi gratia ex Philopono addidi, quæ in prioribus editt. [et mss.] desideratur. KUST.

[t] συμπέρασμα] συμπεράσματα A.B.V. et E. suprasc. ubi in textu πρότασιν.

[u] προχείρησιν] προχείρισιν A.

[x] ἀπένειμεν αὐτῇ ὁ Πλάτων] ὁ Πλάτων ἀπένειμεν αὐτῇ A.

[y] αὐτοκίνητον] Scribe ἀκίνητον. Sic enim recte Philoponus. KUST. et A.E. Hæc longe aliter leguntur apud Philoponum.

[z] μὴ] μηδὲ A.

[a] μὴ κατὰ συμβεβηκὸς] Hic locus ex Philopono sic supplendus est: Μὴ κατὰ συμβεβηκὸς φύσει δὲ ὑπάρχει κίνησις αὐτῇ, εἰ δὲ τοῦτο, καὶ τόπος. KUST. μὴ om. E.

[b] ὑπάρχοι] ὑπάρχῃ V.

[c] αἱ κινήσεις] αἱ om. A.E.

ΚΙΝΗΣΟΝ ΤΟΝ 'ΟΝΟΓΥΡΟΝ] Vide supra v. Ἀνάγυρον, et v. Κινεῖς: et Hesychium v. Ἀναγυράσιος. KUST.

[d] Ὁ ὀνόγυρος] ὁ om. E.

ΚΙΝΗΣΩ ΤΟΝ] Vid. Schol. Platon. p. 227.

[e] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυτῶν] Male. Proverbium enim hoc non est ductum a nautis, qui extrema necessitate compulsi ancoram sacram jacere solent, sed ab iis, qui calculis ludunt. Habebant enim veteres tabulam, denis lineis distinctam, utrinque quinis; in quarum medio alia erat linea, quæ dicebatur *sacra*. Per has lineas movebantur calculi, usque ad mediam; ad quam qui pervenerat, ultimâ necessitate compulsus, et ad incitas redactus, calculum inde movebat, in quo suprema ipsi spes sita erat. Quod si enim et hunc perdidisset, nullo auxilio relicto, manus victori dare cogebatur. Hinc ortum est proverbium, Κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς: quod præcise dictum est pro κινεῖν τὸν πεσσὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. Pollux lib. IX. c. 7. Τῶν δὲ πέντε ἑκατέρωθεν γραμμῶν μέση τις ἦν, ἱερὰ καλουμένη· καὶ ὁ τὸν ἐκεῖθεν κινῶν πεττὸν, παροιμίαν ἐποίει, κινῶ τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Plura de hoc argumento legere licet apud Salmasium ad Flav. Vopiscum. KUST. ἐκ μεταφορᾶς—ἄγκυραν ἔχουσιν. Hæc non agnoscit Schol. Platon.

[f] κεῖται] An καλεῖται? HEMST. Schol. Platon. Παρὰ τούτοις γὰρ κεῖταί τις ψῆφος ἣν ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλᾳ.

ΚΙΝΩΠΕΤΑ: Τὰ ἐν τῷ] Ex Scholiasta Nicandri ad Theriaca p. 7. KUST. v. 27.

ὍΤΙ τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστ.] Idem testatur Codinus de Orig. CPol. num. CV. qui insuper addit, cisternam hanc nomen accepisse a sancto Mocio. Vide etiam supra v. Ἀναστάσιος. KUST.

[h] Μωκισίαν] Μωκησίαν A.

ΚΙΝΤΟΥΡΟΙΣ] Casaubon. Athen. p. 23, 42. HEMST.

[i] κατηνάλωσεν] καταναλώσεν A.

[k] ἐν Κιντούροις τῆς Γαλατίας] Uti multis aliis in locis, ita et hic corrupti codices Suidæ imposuerunt. Apud Athenæum enim lib. I. p. 7. unde locus hic depromptus est, pro Κιντούροις hodie recte legitur Μιντούρναις, et pro Γαλατίας, Καμπανίας: ut monuimus etiam supra v. Ἀπίκιος. KUST.

ΚΙΝΥΡΑΣ] Athen. X. 456. Cypriorum rex. Thias, rex Assyriæ, e Myrrha filia genuit Adonidem, Apollod. III. 14. REINES.

[l] Θείαντος] Hæc desunt A.B.E. Vid. Schol. Ven. ad Il. λ'. 20.

[m] ζάπλουτος] Clem. Pæd. III. 6. ἐὰν δὲ ἄρα πλουτῇ μὲν Κινύρα τε καὶ Μίδα μᾶλλον. Julian. Ep. ad Dionys. τοῦ Κινύρου πλουσιώτερος. Tragœdia Cinyras saltata a Neoptolemo in ludis, in quibus Philippus Mac. a Pausania est occisus, Suet. in Caio, 17. Jos. XIX. 1. Ovid. Metam. X. 299. Hygin. fab. 58. 164. REINES.

ΚΙΝΥΡΑ] Κινυρὴ A.B.V. Photius. Il. ρ'. 5.

ΚΙΝΥΡΟΜΕΘΑ] Schol. Apoll. Rh. I. p. 127 b. Κινύρετο. ἐθρήνει· κυρίως δὲ κινύρεσθαι ἐστὶν τοῦ βοὸς, καὶ εἴρηται παρὰ τὸ κινεῖν τὴν οὐρὰν ἐν τῷ μυκᾶσθαι. REINES. Spectat Suidas Aristoph. Eq. 11.

[n] Καί σε κινυρομέναν] Anthol. Pal. VII. 210.

[o] κινυρομέναν] κινυρομένην A.B. edd. vett. κινυρομένῃ E. Mox ἦθε A. Tum ἤρεικε E. et λαῦρον A.V. λάβρον E.

ΚΙΝΥΦΙΟΣ] Κινύφειος A.B.V. Vid. not. ad Virgil. Georg. III. 312.

Κιονίς: Μικρὰ κίων.

Κιονόκρανον: Τὸ ἄκρον τοῦ κίονος.

Κίος: [p] Ἐμπόριόν τι.

Κιρραῖον πεδίον: Κίρρα· πόλις, ἀπέχουσα Δελφῶν [q] λ´ σταδίους. Ἔοικεν οὖν [r] Αἰσχίνης Κιρραῖον πεδίον καλεῖν, τὸ παρακείμενον ταύτῃ τῇ πόλει. Καὶ Κιρραῖος, ὁ πολίτης.

Κίρρις: Ὄνομα ποταμοῦ, καὶ ὄνομα κύριον, καὶ [s] ἰχθύς ποιός.

Κιρκαῖον πεδίον: [t] Τῆς Κίρκης. Καὶ Κιρκαῖος, τόπος.

Κίρκη: Ἡ κιρνῶσα τὰ φάρμακα. Ἡ παρὰ τὴν κερκίδα· [u] κερκὶς δὲ παρὰ τὸ κρέκω. Τὰς δὲ [x] παιπαλώσας γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Κίρκον: Ἱέρακα, ἢ [y] οὐρὰν, ἢ κοπηλάτην.

> [z] Κίρκον τ´ εὐόλκον φιλοκαμπέα.

Ἐν [a] Ἐπιγράμμασι. [[b] Λύσις ὀνείρου·

> [c] Κίρκους κατασχὼν, εἰ θέλεις πάντως [d] τύχοις.
> Χειρὸς πετασθεὶς κίρκος ἄρχουσι βλάβη.]

Κιρνῶ: Δοτικῇ.

Κιρρόν: Πυρρόν.

> [e] Καὶ ὁ κιρρὸς οἶνος πέττει ῥᾷον, ξηραντικὸς ὤν.

Κίρρος: Ὄνομα κύριον.

Κίς: Ὄνομα κύριον, ὁ πατὴρ τοῦ Σαοὺλ, τοῦ πρώτου βασιλέως Ἑβραίων.

A Κὶς κιός. Ὁ σκώληξ.

Κισσηίς: Ἡ τοῦ Κισσέως θυγάτηρ.

Κίσσηρις:

> [f] Λάχμηρὸν πόντου τρηματόεντα λίθον.

Καὶ αὖθις·

> [g] Τρηχαλέῳ τε λίθῳ, δονάκων εὐθηγέα κόσμον.

Κισσηροκιδές:

Κισσηφερής:

B Κισσία: Χώρα.

Κίσσιρις: Εἶδος ὀρνέου.

Κισσήνη: Ὄρος τῆς Θρᾴκης.

Κισσῶ: Τὸ μεθ´ ἡδονῆς συλλαμβάνω. [h] Δαβίδ·

> Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Κίστη: Ἡ θήκη.

> Καὶ κίστην πολίεσσα μελανδόκον.

C [i] Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Καὶ πληθυντικὴ κίσται.

Κίστη, καὶ [k] κίστις: [l] Ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται· ἢ ἱμάτιά τινα. Τὸ τ´ ἀντὶ τοῦ θ´· κίσθη γάρ.

> Οἱ [illegible] τετραγώνους κίστας ἐτεκτήναντο, πρὸς ἀνδρῶν ὑποδοχήν.

Κίστις τῇ κίστει. Κιστὶς δὲ, ὀξυτόνως, κιστίδος, [m] παρὰ Ἀριστοφάνει.

D Κιστοφόρος: Ἔοικε δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι [n] Διονύσου, καὶ ταῖν Θεαῖν.

ΚΙΟΝΟΚΡΑΝΟΝ] Xenophon Hist. Gr. p. 521. εἴσπει τὸ κιονόκρανον ἀπὸ τοῦ κίονος. Huc respexit forsan Suidas. TOUP. Voce utitur Josephus A. J. III. 6, 2.

[p] Ἐμπόριόν τι] Statim delevi πόλεως Μυσίας· ἀπὸ Κίου, τοῦ ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας τῶν Μιλησίων. Τὸ ἐθνικὸν, Κιανός, cum A.B.V.E. Leguntur in Zonara, Etymol. M.

[q] λ´ σταδίους] Harpocratio habet π´ σταδίους, i. e. LXXX. stadia: et sic legendum contendit Meursius, Lect. Attic. lib. II. c. 2. KUST. Immo Harpocratio τριάκοντα. Consentit Photius. Harpocrationem et Suidam ex Strabone corrigit Meursius.

[r] Αἰσχίνης] Locus Æschinis, [illegible] quem Suidas respexit, exstat in oratione contra Ctesiphontem p. 289. KUST.

ΚΙΡΗΣ] Κίρρις A.B.V.E.

[s] ἰχθύς] Etymol. p. 515, 14.

[t] τὸ τῆς] τὸ om. A.E. Mox Κιρραῖος V. Vid. Apollon. Rhod. III. 200.

[u] κερκὶς—κρέκω ex A.B.V.M. (κέρκω A.B.M.) Vid. Etymol. Gud. p. 323.

[x] παιπαλώσας] παιπαλώδεις in ea v. consentiente Etymol. p. 515, 7. HEMST. πεπαλώσας M.

[y] οὐράν] Hæc interpretatio pertinet [illegible] vocem κέρκον, non κίρκον. KUST.

[z] Κίρκον ἅτ´] Κίρκον τ´ A.B.E.V. Anthol. Pal.

[a] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 294.

[b] Λύσις] Seqq. A. in marg. Νικηφόρου πατριάρχου V.

[c] Κίρκους κατασχὼν, εἰ θέλ.] Duo hi senarii oneirocritici leguntur apud Astrampsychum. KUST.

[d] τύχοις] τύχης B. et v. seq. βλάβης.

[e] Καὶ ὁ κιρρός] Mnesitheus Athenæi I. p. 32 D. Ὁ [illegible] κιρρὸς ξηρὸς καὶ τῶν σιτίων πεπτικώτερος.

ΚΙΣ] Vid. not. ad Hesych. Statim delevi ΚΙΣΣΕΥΣ. Ὁ Διόνυσος, cum A.B.E.

ΚΙΣΣΗΙΣ] Il. ζ. 299.

[f] Λάχμηρὸν πόντου λ.] Anthol. Pal. VI. 62.

[g] Τρηχαλέῳ τε] Anthol. Pal. VI. 63.

ΚΙΣΣΗΦΕΡΗΣ] Κισσηφερής E.

ΚΙΣΣΙΡΙΣ] Κίσσιβις B. Κίσσιβις ante h. gl. inserit M. Κίσσηρις Hesych.

[h] Δαβίδ] Psalm. L.

[i] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 65. Mox τὸ πληθυντικὸν M.

[k] ΚΙΣΤΙΣ] κοίτης Photius. Verum fortasse κοιτίς. Lucian. Epist. Saturn. c. 21. ἐν κοιτίσι καὶ κίσταις. Ubi Schol. eadem fere habet quæ Suidas. Scholiastem citant Toupius et Hemsterhusius.

[l] Ἀγγεῖον, ἐν ᾧ] Confer Schol. Aristoph. Ach. 1137. et Suidam supra v. Κιβωτός. KUST. conf. Schol. Od. ζ. 76.

E [m] παρὰ Ἀριστοφάνει] Apud Aristoph. Acharn. 1137. hodie scriptum est κίστης κιστίδος, cum acuto in penultima, non vero in ultima. KUST. παρ´ Ἀριστοφάνει κιστίδος] κιστίδος, παρ´ Ἀριστοφάνει A.B.

ΚΙΣΤΟΦΟΡΟΣ: Ἔοικε [illegible] τὰς κίστας ἱερ.] Sic etiam legitur apud Photium in Lexico inedito. Sed Harpocratio in diversa abit, quippe apud quem locus hic ita concipitur: Κιττοφόρος· ἔνιοι διὰ δύο σσ γράφουσι, κισσοφόρος. τὰς γὰρ λεγομένας κίσσας ἱερὰς εἶναι ἔλεγον τοῦ Διονύσου καὶ ταῖν Θεαῖν. In codice tamen Fed. Morelli etiam legebatur κίστας, et F κιστοφόρος, testibus Maussaco et Valesio: quam lectionem veram esse existimo. Uti enim olim in variis pompis et festis canistra ferri solebant a puellis, quæ inde κανηφόροι dicebantur: sic etiam in festo Bacchi et Cereris cistæ olim gestatæ fuisse videntur. Quo spectat, quod Pausanias in Arcadicis p. 495. simulacrum Cereris apud Oncinos cultæ manu dextra facem, et sinistra *cistam* gestasse scribit: quod opinionem hanc non parum confirmat. Non quidem me latet, Maussacum in Dissertatione Critica aliter sentire: quippe qui vulgatam lec-G tionem Harpocrationis sequens, locum hunc exponit de piscibus *cissis*, quos Baccho sacros fuisse, et qui eos ferrent, κισσοφόρους dictos fuisse putat. Sed cum nec ipse de veritate hujus sententiæ plene persuasus sit, nec argumentis irrefutabilibus rem evincat, cuilibet licere puto absque nota temeritatis a tanto viro dissentire. KUST. Vid. Huben. ad numum Augusti de Asia recepta p. 268. REINES.

[n] τοῦ Διονύσου] τοῦ om. A. Photius. Mox τῶν θεῶν A. H Ceterum male sejunxit Photius, et post Photium Suidas, (vid. infra Κιττοφόρος), quæ unius glossæ ambitu apud Harpocrationem comprehenduntur. Is igitur in ms. Pal. sic: Κιττοφόρος: ἔνιοι [illegible] μετὰ τοῦ σ´ γράφουσιν Κιστοφόρος· ἔοικεν δὲ τὰς κίστας ἱερὰς εἶναι Διονύσου καὶ ταῖν θεαῖν. Utrumque κιστοφόρος et κιττοφόρος habent codd. Demosthenis p. 313.

Κισσύβιον: Ἐκ [o]κισσίνου ξύλου ποτήριον κυρίως. A
[p]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[q]Κισσοῦ ■ [r]Βρομίῳ κλῶνα [s]πολυπλανέος.

Κίττα: Ἡ κίσσα.

Ὅτι [t]τῶν πτηνῶν ἴσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γονίων διάθεσιν [u]ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι τὴν τούτων διάλεκτον· οἷον κίτται, καὶ ψιττακοὶ, καὶ τὰ ὅμοια.

Κιτιεύς: Ἀπὸ τόπου. [x]Κίτιον γὰρ [y]πόλις Κύπρου· ὅθεν καὶ Ζήνων ὁ Κιτιεύς. B

Κίτιον:

Κιττός: Ὁ κισσός.

Κιττοφόρος: Ἐνίοτε μετὰ τοῦ σ' γράφουσι.

Κιττῶντες: Ἐπιθυμοῦντες. [a]Ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν κυουσῶν γυναικῶν· καὶ ἐπειδὴ ἀδδηφάγον τὸ ὄρνεον ἡ κίττα, καὶ περίεργον εἰς ἐπιθυμίαν.

[b]Οὕτω [c]κιττῶμαι [d]διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Κίτρον: Ὁ καρπός. C

Κίοι: Νῆσος μὲν μία τῶν Κυκλάδων, [e]παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ· πόλιν δὲ τὴν νῆσον Λυσίας ἐκάλεσεν. Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλάκις τῶν ῥητόρων τὰς νήσους πόλεις ὀνομάζουσι.

Κιφησοφῶν: Δοῦλος ἦν οὗτος.

Κιχείω: Καταλάβω.

Κίχλα: Εἶδος ὀρνέου. D

Κιχλίζειν: Τὸ [f]λιπαροὺς [g]ὄρτυγας ἐσθίειν, ἢ τὸ γελᾶν ἀτάκτως. [h]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[i]Κιχλίζεις, χρημάτισμα γάμου προκέλευθον ἰεῖσα.

Κιχλισμός: Ὁ λεπτὸς καὶ ἀκόλαστος γέλως.

Κιχρᾷ: Δανείζει.

Κλαγγή: Ποιά τις φωνὴ ὀρνέου· καὶ ἐνοπὴ, ἤχων ὀνόματα.

Κλαγγηδόν: Μετὰ κραυγῆς.

B Κλάδεσι: Κλάδοις. Ἀπ' εὐθείας τῆς κλάδος, ὡς τέκος. [k]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπὶ κισσοῦ [l]κλάδεσι νομὸν ἔχει.

Καὶ κλαδὶ, [m]δοτική.

Κλαζομενάς τ' [n]ἐξέβαλεν:

Κλάειν: Στυγνάζειν, ὀδύρεσθαι.

[o]Ὁ ■ θύσας, Ἐπικούρῳ καὶ δόξαις ταῖς ἐκείνου κλάειν ἔλεγε.

Κλάειν ἐῶσι: Καταφρονοῦσι, παρ' οὐδὲν [p]λογίζονται. C

Κλαρῶται: Μέτοικοι· ὡς [q]Μαριανδυνοὶ ἐν Ἡρακλείᾳ, καὶ Εἵλωτες ἐν Λακεδαίμονι, καὶ ἐν Θετταλίᾳ Πενέσται, καὶ [r]Καλλικύριοι ἐν Συρακούσαις.

Κλασιβώλακα: Τὸν τὰς [s]βώλους λεαίνοντα.

[t]Χαλκὸν ἀροτρήτην κλασιβώλακα νειοτομῆα.

Κλαστάσεις: Πατήσεις, παλαίσεις, καταπονήσεις, ὑποτάξεις, κλονήσεις, διασείσεις· οἱ δὲ, κραυ- D

ΚΙΣΣΥΒΙΟΝ: Ἐκ κισσίνου] Vide Athen. lib. XI. p. 477. KUST.

[o] κισσίνου] κισσοίνου B.V.E.M. κισυβίνου Photius. κισσυβίνου Lex. Seg. κισίνου Apollonius.

[p] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 154.

[q] Κισσοῦ] Vid. in Ἀχαρνεῖτης. Diosc. II. 175. Κισσὸν Acharnenses adpellabant Bacchum, dicentes, primum in populo suo natam hederam, Pausan. Att. 31. REINES.

[r] Βρομίῳ] Βρομίου B. Βρομαίῳ E.

[s] πολυπλανέος] πολυπλανέος B.V.E. Anthol.

[t] τῶν πτηνῶν ἴσα] Hoc fragmentum legitur etiam supra v. Γλῶττα. KUST.

[u] ταῖς τῶν ἀνθρώπων, δύναται μιμεῖσθαι τὴν τούτων διάλ.] Sic locum hunc ex ms. Paris. A. emendavi et supplevi, qui in prioribus editt. [sic B.] sic legitur, τὴν τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον. KUST. τὴν pro ταῖς E. μιμεῖσθαι τὴν τούτων om. V. τούτων om. A.E.

[x] ΚΙΤΙΟΝ] Seqq. habet Schol. Thucydid. I. 112.

[y] πόλις] πολὺ V.

ΚΙΤΤΟΣ] Κιττὶς B.

[z] σσ] σ' V.E. Photius. σίγμα B. Vide supra Κισσοφόρος.

ΚΙΤΤΩΝΤΕΣ: Ἐπιθυμοῦντες] Ex Schol. Aristoph. Pac. 496.

[a] Ἡ μεταφορὰ] ἡ om. A.

[b] Οὕτω κιττῶμαι δὴ τῶν σαν.] Aristoph. Vesp. 348. Οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[c] κιττῶμαι] κιττόμαι E.

[d] δὴ τῶν] διὰ τῶν A.V.

ΚΙΟΣ] Κίοι A.V. Valckenaerius ex Harpocrat. legendum censet, Κεῶι: Κέως νῆσος μέν.

[e] παρακειμένη] περικειμένη V.

ΚΙΦΙΣΟΦΩΝ] Scribe Κηφισοφῶν, per η, et suo loco pone. Ejus aliquoties meminit Aristophanes. KUST. Hic quædam excidisse videntur ex Schol. Aristoph. Ran. 975 revocanda. HEMST. Κηφησοφῶν A.B.V.E.M. Et sic unus saltim ms. Aristoph. Ran. 1448. apud Dindorf.

ΚΙΧΕΙΩ] Il. α'. 26.

ΚΙΧΛΑ] Κίχλα· A.V.

ΚΙΧΛΙΖΕΙΝ: Τὸ λιπαρὰς] Ex Schol. Aristoph. Nub. 979.

[f] λιπαροὺς] λιπαρὰς B.E.

[g] ὄρτυγας] Quomodo ὄρτυγας? Sed malim κίχλας. REINES. ὄρτυγας l. ἤγουν κίχλας Schol. Rav.

[h] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 245.

[i] Κιχλίζεις] Κιχλίζουσ' εἰς B.E.

ΚΙΧΛΙΣΜΟΣ] Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. I. E 33.

ΚΙΧΡΑΙ] Vid. ad Hesych. v. Κιχρήσει.

ΚΛΑΓΓΗ] Vid. Il. γ'. 2.

ΚΛΑΓΓΗΔΟΝ] Il. β'. 463.

[k] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 240.

[l] κλάδεσσι] κλάδεσι A.B.V.E.

[m] δοτική] δίδοται A.B.V.E. Edd. ante Kuster. qui tacite sumpsit emendationem Porti. Citat etiam Portus Lysist. 633.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΑΣ Τ' ἘΞΕΒΑΛΕΝ] Herodotus lib. I. c. 16. F de Alyatte Lydiæ rege inquit: Οὗτος Κιμμερίους ἐκ τῆς Ἀσίης ἐξήλασε, Σμύρνην τε τὴν ἀπὸ Κολοφῶνος κτισθεῖσαν εἷλεν, ἐς Κλαζομενάς τ' ἐσέβαλεν. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[n] ἘΞΕΒΑΛΕΝ] ἐσέβαλλεν B.V. Statim delevi Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰς Κλαζομενάς, cum A.B.V.E.

[o] Ὁ ■ θύσας] Ex Æliano. HEMST.

[p] λογίζονται] Statim delevi cum A.B.V.E. ΚΛΑΡΙΑ: Τὰ φύλλα. Ad eam gl. notavit Toupius, Plutarch. Ag. et G Cleom. p. 801. Κελλάρια, Hesych. Κλαρά. Hemsterhusius. Glossam habet Zonaras.

ΚΛΑΡΩΤΑΙ: Μέτοικοι· ὡς Μαρ.] Confer Eustathium ad Homerum p. 295. 1024. et 1090. KUST. Ap. Cretas. Vid. Poll. III. 83. REINES. Κλαρόται A.B.V.E. pr. Photii ms. Etymol. M. p. 660, 25. λακρέται ms. Pollucis III. 83.

[q] Μαριανδυνοὶ] Μαριανδυνὸς B.E. pr.

[r] Καλλικύριοι] Vide supra h. v. Photius in Lexico inedito habet Κιλλικύριοι; et sic Hesychius in serie sua. H Herodotus vero lib. VII. c. 155. eosdem Κυλλυρίους vocat. KUST.

[s] βώλους] βουλους B.

[t] Χαλκὸν ἀροτρήτην] Anthol. Pal. VI. 41. χαρκὸν V. Tum ἀροτρίτην A. et νειοτομίαν E.

ΚΛΑΣΤΑΣΕΙΣ: Πατήσεις.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 166.

γάσεις· βέλτιον δὲ [u]κλάσεις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν [x]περιτεμνομένων κλημάτων ἐν ταῖς ἀμπέλοις. Ἀριστοφάνης·

Βωλὴν πατήσεις, καὶ στρατηγοὺς κλαστάσεις.

Κλάτιος: Ὄνομα κύριον. Αἰλιανός·

[y]Αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, τὴν ναῦν Ἀσδρούβα φεύγειν ἐπειγομένην, χεῖρας ἐπιβαλὼν εἴχετο ἐρρωμένως τῆς [z]πρύμνης ὁ Κλάτιος ὄνομα.

Κλαυδιανὸς, Ἀλεξανδρεὺς, ἐποποιὸς νεώτερος· γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

Κλαύδιος, ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο, τὴν μὲν ψυχὴν οὐ φαῦλος, ἀλλὰ καὶ ἐν παιδείᾳ ἤσκητο, ὥστε καὶ συγγράψαι τινά· τὸ [a]δὲ δὴ σῶμα νοσώδης, ὥστε καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς χερσὶ τρέμειν. Καὶ διὰ τοῦτο καὶ τῷ [b]φωνήματι ἐσφάλλετο, καὶ οὐ πάντα ὅσα εἰς τὸ συνέδριον [c]εἰσέφερεν, αὐτὸς ἀνεγίνωσκεν, ἀλλὰ τῷ ταμίᾳ ὥς γε πλήθει ἀναλέγεσθαι ἐδίδου· ὅσα δ' αὐτὸς ἀνεγίνωσκε, καθήμενος ὡς τὸ πολὺ ἐπελέγετο. Καὶ μέντοι καὶ [d]δίφρῳ καταστέγῳ [e]πρῶτος Ῥωμαίων ἐχρήσατο. Οὐ μέντοι καὶ διὰ ταῦτα οὕτως, ὅσον [f]ὑπό τε τῶν ἐξελευθέρων καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν, αἷς συνῆν, ἐκακοῦντο. Περιφανέστατα γὰρ ἐγυναικοκρατήθη, ἅτε ἐκ παίδων ἐν [g]ἀσφαλείᾳ καὶ ἐν φόβῳ τραφείς· καὶ διὰ τοῦτο ἐπιπλέον τῆς ἀληθείας εὐήθειαν προσεποιεῖτο, ὅπερ [h]που καὶ αὐτὸς ὡμολόγησε. Καὶ πολὺν μὲν χρόνον τῇ τιτθῇ καὶ τῇ μητρὶ συνδιαιτηθεὶς, καὶ συνουσίαις γυναικῶν [i]πλείοσι γενόμενος, οὐδὲν ἐλευθεροπρεπὲς ἐκέκτητο. Ἐπετίθεντο δὲ [k]αὐτῷ ἔν τε τοῖς συμποσίοις, καὶ ἐν ταῖς συμμίξεσι. Πάνυ

A γὰρ ἀπλήστως ἐν ἀμφοτέροις διέκειτο, [l]καὶ ἦν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ εὐάλωτος. Πρὸς δὲ καὶ δειλίαν [m]εἶχεν, ὑφ' ἧς πολλάκις ἐκπληττόμενος, οὐδὲν τῶν προσηκόντων ἐξελογίζετο. Ἐκεῖνόν τε γὰρ ἐκφοβοῦντες ἐξεκαρποῦντο, καὶ τοῖς ἄλλοις δέος ἐνέβαλλον. Οὗτος οὖν τοιοῦτος ὢν, οὐκ ὀλίγα [n]δεόντως ἔπραττεν, ὁσάκις ἔξω τῶν εἰρημένων παθῶν ἐγίνετο.

Ὅτι Κλαύδιος, ὁ βασιλεὺς [o]Ῥωμαίων, νόμον

B προὔθηκε, μὴ δύνασθαι βουλευτὴν [p]ὑπὲρ ἑπτὰ [q]σημεῖα τῆς πόλεως ὁδεύειν, χωρὶς τῆς τοῦ βασιλέως κελεύσεως. Ἐπειδὴ δὲ καί τινες τοὺς δούλους ἀρρωστοῦντας οὐδεμιᾶς ἠξίουν θεραπείας, [r]ἀλλὰ καὶ τῶν οἰκιῶν ἐδίωκον, ἐνομοθέτησε πάντας τοὺς ἐκ τοῦ τοιούτου περιγενομένους ἐλευθέρους εἶναι. Ἀπηγόρευσε δὲ καὶ τὸ καθήμενόν τινα ἐπὶ ἅρματος διὰ τῆς πόλεως ἐλαύνειν.

Ὅτι [s]ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων τῶν Ἰουδαίων κατὰ

C [t]Χριστιανῶν, ἄρχοντα ἐπέστησεν αὐτοῖς Κλαύδιον [u]Φήλικα, κελεύσας αὐτῷ τιμωρεῖσθαι τούτους. Τῶν δὲ εἰς τὰ ἱερὰ ἀθροιζομένων, [x]φωνῆς ἤκουσαν ἐκ τῶν ἀδύτων, λεγούσης, Μεθιστώμεθα τῶν ἐντεῦθεν. Καὶ τοῦτο γέγονε [y]τρίτον· ἐξ οὗ [z]πανωλεθρίᾳ διεφθάρησαν.

Κλαυσιᾶι: Κυρίως τὸ ἠχεῖν αὐτοματὶ τὸ θύριον.

D [a]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλὰ δῆτα τὸ θύριον
φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ.

Κλαίειν: [b]Θρηνεῖν.

[Κλαίων καθ' ὕπνους, παγχαρὴς πάντως ἔσῃ:]

Κλεάνθης, [c]ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος, μαθητὴς Κράτητος, εἶτα Ζήνωνος, οὗ καὶ

---

[u] κλάσεις] Id est, amputabis. Græcis enim κλᾶν et κλαδεύειν significat vitem putare, vel palmites abscindere. Photius in Lexico inedito: Κλᾶν ἄμπελον, τὸ τέμνειν. Hesychius: Κλᾶν: Τέμνειν ἀμπέλους ὅπερ ἡμεῖς κλαδεύειν. Enarrator Comici ad Equit. 166. Κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι τὰ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις. KUST.

[x] τεμνομένων] περιτεμνομένων A.V.

[y] Αὐτόχρημα πηδῶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Αὐτόχρημα. KUST.

[z] πρύμνης] πρύμνης E.

ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΣ] Vales. ad Euagrium p. 274. TOUP. HEMST.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ, ἐξ ἰδιώτου αὐτοκράτωρ ἐγένετο, τὴν μὲν ψυχ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ pene leguntur apud Dionem in Claudio [LX. 2.]: itemque apud Joannem Antiochenum in Excerptis a Valesio editis, p. 805. ex quorum alterutro proinde locum hunc Suidas descripsit. KUST.

[a] δὲ] δὲ δὴ A.B.V.

[b] φωνήματι] φρονήματι V. Excerpt.

[c] εἰσέφερεν] ἐσέφερεν A. qui καὶ addit post αὐτός.

[d] δίφρῳ καταστέγῳ πρῶτος Ῥωμ.] Vide Lipsium Elect. lib. I. c. 19. qui præter alia veterum scriptorum loca, in quibus de sellis et lecticis agitur, etiam hunc ad examen revocat. KUST.

[e] πρῶτος] πρώτως V.

[f] ὑπό τε] τε om. A.

[g] ἀσφαλείᾳ] νοσηλείᾳ Dio.

[h] που] τοῦτο A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite mutavit cum Dione, et Excerpt.

[i] πλέον συγγενόμενος] πλείοσι γενόμενος A.V. πλέοσι γ. B.

[k] αὐτῷ] αὐτὸ V. Mox τοῖς om. E.

[l] καὶ] καὶ ἦν A.

[m] εἶχεν] εἶπεν V. Tum ἐφ' ἧς E.M.

[n] τῶν δεόντων] δεόντως A.B.V.E. καὶ δεόντως Excerpt. καὶ τῶν δεόντως Dio.

E [o] τῶν Ῥωμαίων] τῶν om. A.V.

[p] ὑπὲρ ἑπτὰ σημ.] Dio LII. extr. et Tacit. XII. non licuisse senatori lege Augusti urbe in provinciam, excepta Sicilia et Gallia Narbonensi, exire, nisi impetrata venia dicit. Vid. Cujac. Obs. VI. 35. REINES.

[q] σημεῖα] σημείων A.B.V.E.

[r] ἀλλὰ] ἀλλὰ γὰρ A.B.V.E.

[s] ἐπὶ αὐτοῦ στασιασάντων] Non capio verba nugatoris illius, quisquis fuit, ap. Suidam in Κλαύδιος, inquit Scaliger ad Euseb. an. 2044. REINES.

F [t] Χριστιανῶν] Χριστιανοὺς B.V.

[u] Φίλικα] Φήλικα A.B.V.E. Hemsterhusius citat Glandorp. Onomast. Rom. p. 92, 44.

[x] φωνὴ ἠκούσθη ἐκ τῶν ἀδ.] De tempore, quo vox hæc audita fuerit, non consentiunt scriptores: aliis tempore Passionis Dominicæ; aliis sub Claudio, ut hic Suidas; aliis vero tempore excidii Hierosolymitani prodigium illud accidisse referentibus: de quo argumento vide quæ disputat Scaliger ad Eusebium, p. 186. KUST. Vid. de illa voce, quæ anno sexto ante excidium urbis audita

G fuit, Joseph. VII. 31. REINES. φωνῆς ἤκουσαν—λεγούσης A.B.V.E. Μεθιστώμεθα Scalig. pro μεθιστάμεθα.

[y] τρίτον] Putavit, sc. hic, quisquis fuit, hanc vocem auditam fuisse tempore passionis, quod volunt Euseb. Hieronymus et Baronius an. 34. an. 128. it. tempore excidii, de quo Joseph. l. l. REINES.

[z] πανωλεθρίᾳ] πανωλεθρίῃ V.

ΚΛΑΥΣΙΑΝ] Κλαυσιᾷ A.

[a] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1100.

H [b] Θρηνεῖν] Delevi Οἱ δὲ Ἀττικοὶ, ΚΛΑΕΙΝ, cum A.B.V.E.

ΚΛΑΙΩΝ ΚΑΘ' ΥΠΝΟΥΣ, ΠΑΓΧ.] Ex Astrampsycho. KUST. Hæc om. A. Λύσις ὀνείρων Κλ. V. Mox μεθ' ὕπνους B.V.

[c] ὁ Κάσσιος χρηματίσας, Φανίου, Ἄσσιος] Menagius ad Laërt. VII. 168. corrigit, χρηματίσας Φανίου, ὁ Ἄσσιος.

διάδοχος γέγονε· διδάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου, τοῦ Σολέως, καὶ Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. Οὗτος πρότερον ἦν πύκτης· ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀθήνας, ἠράσθη φιλοσοφίας, καὶ τοσοῦτον γέγονε φιλόπονος, [d]ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. Μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας [e]ἤντλει ὕδωρ μισθῷ, καὶ μεθ' ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. Ὅθεν ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. Ἔγραψε δὲ πάνυ πολλά.

Κλεανθίς: Ὄνομα θηλυκόν.

Κλεαρίς: Φυλή.

Κλέαρχος, Σολεύς· ἔγραψε [f]διάφορα. Καὶ [g]Κλέαρχος, ὁ [h]Ποντικὸς, νέος ὢν εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, ἀκοῦσαι Πλάτωνος, καὶ λέγων, φιλοσοφίας διψῆν. Ὀλίγα οἱ συγγενόμενος, (ἦν γὰρ θεοῖς ἐχθρὸς,) ὄναρ ὁρᾷ ὅδε ὁ Κλέαρχος γυναῖκά τινα, λέγουσαν πρὸς αὐτόν· [i]Ἄπιθι τῆς Ἀκαδημίας, καὶ φεῦγε φιλοσοφίαν· οὐ γάρ σοι θέμις [k]ἐπαύρεσθαι αὐτῆς· ὁρᾷ γὰρ πρὸς σὲ ἔχθιστον. Ὧν ἀκούσας ἐπάνεισιν [l]εἰς τὴν [m]στρατείαν. Φθόνῳ δὲ ἐπικλυσθεὶς, ἐκπλεῖ τῆς οἴκοθεν, καὶ φυγὰς ἀλώμενος ἔρχεται πρὸς Μιθριδάτην, καὶ [n]στρατοπεδευόμενος παρ' αὐτῷ, ἐπῄνειτο. Οὐ μὴν μετὰ μακρὸν [o]ἐμπίπτουσιν οἱ [p]Ἡρακλεῶται εἰς στάσιν βαρεῖαν· εἶτα ἐπανελθεῖν εἰς φιλίαν καὶ [q]συμβάσεις βουλόμενοι, προαιροῦνται ἔφορον τῆς αὖθις ὁμονοίας τὸν Κλέαρχον. [r]Ἐπειδὴ δὲ κληθεὶς παρεγίνετο, καταλύσας ἔν τινι τῶν σταθμῶν τῶν διὰ τῆς ὁδοῦ, ὄναρ ὁρᾷ [s]τὸν πάλαι Ἡρακλεωτῶν τύραννον, [t]Εὐώπιον ὄνομα, λέγοντα αὐτῷ, ὅτι δεῖ τυραννῆσαί σε τῆς πατρίδος. Προσέταττε δὲ καὶ οὗτος φιλοσοφίαν [u]φυλάττεσθαι αὐτόν. Ὑπεμνήσθη καὶ τούτων τοίνυν ἐκ τῆς προρρήσεως τῆς Ἀθήνησιν. Ἐγκρατὴς δ' οὖν τῶν κοινῶν γενόμενος, ὠμότατός τε ἦν, καὶ [x]εἰς ὑπεροψίαν ἐξαφθεὶς ἄμαχον, τοῦ μὲν ἔτι ἄνθρωπος εἶναι κατεφρόνει· προσκυνεῖσθαι [y]δὲ καὶ ταῖς τῶν Ὀλυμπίων γεραίρεσθαι τιμαῖς ἠξίου, καὶ στολὰς ἤσθητο θεοῖς συνήθεις, καὶ τοῖς ἀγάλμασι τοῖς ἐκείνων ἐπιπρεπούσας· τόν τε υἱὸν τὸν ἑαυτοῦ [z]Κεραυνὸν ἐκάλεσεν. Ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν, πρῶτον μὲν ἡ δίκη· εἶτα δὲ, ἡ χεὶρ [a]ἡ Χίωνος· ὅσπερ οὖν ἦν ἑταῖρος Πλάτωνος, καὶ χρόνον διήκουσεν αὐτοῦ, καὶ τὸ μισοτύραννον ἐκ τῆς ἐκείνου ἑστίας [b]σπασάμενος, ἠλευθέρωσε τὴν πατρίδα. [c]Κοινωνὼ δέ οἱ τῆς καλῆς πράξεως γενέσθαι λέγονται [d]Λεωνίδης τε καὶ Ἀντίθεος, φιλοσόφω καὶ [e]τώδε ἄνδρε. Ὅπως δὲ [f]ἔδωκε δίκην ἀνθ' ὧν ἐτόλμησεν, εἴρηται.

Κλεαίνετος:

Κλέμματα:

Καθημένων κλέμματα ποιούμενος.

Ἀντὶ τοῦ, φωράματα [g]προτιθέμενος τοῖς ἑαυτοῦ θρέμμασι.

Κλεόβιος: Ὄνομα ἱερέως τῶν εἰδώλων.

Κλεοβουλίνη, Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ. [h]Ἔγραψεν ἔπη, καὶ γρίφους, καὶ τὸ ᾀδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν [i]αἴνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή·

Εἷς ὁ πατὴρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν [illegible] ἑκάστῳ
παῖδες τριάκοντα.

Κλεόβουλος, Εὐαγόρου, Λίνδιος, εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων σοφῶν, ῥώμῃ καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτὸν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. Ἐγένετο δὲ αὐτῷ θυγάτηρ [k]Κλεοβουλίνη, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. Οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἔπη τρισχίλια. Τῶν δὲ ᾀδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· "Ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν [l]βροτοῖσιν." Ἔλεγέ τε, "Τὸν φίλον δεῖν εὐεργετεῖν, "ὅπως μᾶλλον ᾖ φίλος· τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν." "Εὐτυχῶν μὴ ἴσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ." "Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν." Ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς, ἔτη βιοὺς ό. [m]Οὗτος ἀπεφήνατο, "Πάντων μέτρον ἄριστον." Καὶ [n]Σόλωνι ἐπέστειλεν οὕτω· "Πολλοὶ μέν τινες "εἰσὶν ἑταῖροι, καὶ [o]οἶκος πάντη· φαμὶ δ' ἐγὼ

[d] ὥστε] ὡς καὶ A.B.V.

[e] ἤντλει] ἤντλη V.

[f] διάφορα] Cf. Athen. VI. 234. et al. loc. REINES.

[g] ΚΛΕΑΡΧΟΣ ὁ Ποντικός] Cum hoc loco Suidæ conferenda omnino sunt, quæ de eodem Clearcho ex Memnone refert Photius Cod. CCXXIV. p. 704. 705. KUST. Ex Æliano περὶ Προνοίας suspicor desumta. HEMST. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XV. 81.

[h] Ποντικὸς] Vid. Memnonis Hist. c. 2. ap. Phot. c. 224. REINES.

[i] Ἄπιθι] Vid. supr. Ἐπαύρασθαι. REINES.

[k] ἐπαύρασθαι] ἐπαύρεσθαι A.B.V.E.M.

[l] εἰς] πρὸς V.

[m] στρατείαν] Forte Θρακίαν vel Ἡρακλείαν. HEMST.

[n] στρατοπεδευσάμενος] στρατοπεδευόμενος A.V.

[o] ἐμπίπτουσιν] ἐκπίπτουσιν A.V.

[p] Ἡρακλεῶται] Ἡρακλειῶται B.E. suprasc.

[q] συμβάσεις] συμβιβάσεις B.E.M.

[r] Ἐπειδὴ] ἐπεὶ V. Tum κλητὸς A.B.V. pro κληθείς.

[s] τὸν πάλαι] παλαιὸν A. πάλιν E.M. τὸν om. B.V.

[t] Εὐώπιον] Εὐοπίονα A.

[u] φυλάττεσθαι] φυλάσσεσθαι E. Mox τοίνυν om. V.

[x] εἰς ὑπεροψίαν] Hæc Suidas etiam habet in Ἄμαχον, ubi et ἐξαφθείς, quæ lectio proba. HEMST.

[y] δὲ καὶ] [illegible] om. V.

[z] Κεραυνὸν] Plutarch. de fort. Alex. f. 338. REINES.

[a] ἡ Χίωνος] Χιωνίδος A.V. ἡ Χιονίδος B.E.

[b] ἀσπασάμενος] Legendum esse σπασάμενος Portus recte monuit. KUST. σπασάμενος A. παισάμενος B.V.E.

[c] Κοινωνοί] κοινωνὼ B.E. κοινωνῶ V.

[d] Λεωνίδης] Memnon Λέοντα καὶ Εὐξένονα adpellat: item auctores cædis Chiona, Leonem, Εὐχένονα et cæteros non paucos. REINES.

[e] τώδε] τώδε τὼ E.

[f] δίκην ἔδωκε δικαίαν] ἔδωκε δίκην A. ἔδωκε δίκας B.V.

ΚΛΕΑΙΝΕΤΟΣ] Xenoph. Anab. V. 1, 17.

[g] προτιθέμενος] προστιθέμενος A. ποιούμενος B.E.

ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗ] Diogen. Laert. I. 89. et Menag. Plutarch. II. p. 145 E. 148 C. 401 B. HEMST. Vulgo ita dicta de patris nomine. Plutarch. Sept. Sap. Conv. Τὴν σοφὴν καὶ περιβόητον ἀγνοεῖς Εὔμητιν; οὕτω γὰρ ταύτην ὁ πατὴρ αὐτὸς, οἱ δὲ πολλοὶ πατρόθεν ὀνομάζουσι Κλεοβουλίνην. Eunείte Gyraldo Dial. III. de Hist. Poët. f. 123. l. de Pythag. Orac. Κορίνθιοι ἄχρι νῦν Κλεοβουλίνην πατρόθεν οἱ πλεῖστοι καλοῦσι. De ea, quod hospitibus paternis pedes laverit Clem. Strom. IV. p. 224. REINES. Κλεοβουλίνα V.

[h] Ἔγραψεν om. V.

[i] αἴνιγμα] Integrum ænigma habes apud Laërtium. KUST.

[k] Κλεοβουλη] Lege Κλεοβουλίνη, ut recte ante. KUST. Sic A.B.V.

[l] βροτοῖσιν] ἐν βροτοῖσιν A.B.V.E.

[m] Οὗτος om. A.B.

[n] Σόλωνι] Σόλων A.

[o] οἶκος] οἶκοι B.E. Mox φησὶ E.

" [p]Ποτνιωτάταν ἴσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. [q]Δα- A
" μοκρατεῖ μὲν οὖν, καὶ ἁ νᾶσος πελαγία."

Κλεοδαῖος: Ὄνομα κύριον.

Κλεόκριτος: Οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας, καὶ κίναιδος, καὶ ξένος, καὶ δυσγενὴς, καὶ [r]Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ παρῆσαν. [s]Ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν ὀρνιθώδης. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν [t]κιναίδων ἡ παροιμία.

B Κλεόμβροτος: Ὄνομα κύριον.

Κλεομένης: Οὗτός ἐστιν ὁ [u]Πτολεμαίῳ τῷ Φιλοπάτορι ἐπιβουλὴν τεκτηνάμενος· [x]ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γενόμενος καὶ πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος, καὶ πρὸς πραγμάτων οἰκονομίαν εὐφυὴς, καὶ συλλήβδην ἡγεμονικὸς καὶ βασιλικὸς [y]τὴν φύσιν. Ἔστι περὶ τούτου ἐν τῷ Ἄνευ ξύλου μὴ βαδίζειν.

Κλεομήδης Ἀστυπαλαιεὺς [z]Κίκιον τὸν Ἐπιδαύριον ἀπέκτεινεν ἐν τῇ πυγμῇ, καὶ [a]ἀφῃρημένος τὴν C νίκην, ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης, καὶ ἀνέστρεψεν εἰς Ἀστυπάλαιαν. Διδασκαλείῳ δὲ ἐπιστὰς, ἐν ᾧ παῖδες ἦσαν ξ', ἀνατρέπει τὸν κίονα, ὃς τὸν ὄροφον εἶχεν. Ἐμπεσόντος δὲ τοῦ ὀρόφου, καὶ πάντας ἀποκτείναντος, καταλιθούμενος ὑπὸ τῶν ἀστῶν, κατέφυγεν εἰς ἱερὸν, καὶ [b]ἐμβὰς εἰς κιβωτὸν, καὶ τὸ ἐπίθεμα ἐφελκυσάμενος, κάματον τοῖς Ἀστυπαλαιεῦσι παρεῖχε. Τέλος τὰ ξύλα τῆς κιβωτοῦ καταρρήξαντες, οὐδένα εὗρον.

Κλεόνικος: Ὄνομα κύριον.

Κλεόξενος καὶ [c]Δημόκλειτος ἔγραψαν [d]περὶ πυρσῶν· ὧν τὴν πραγματείαν ἐπεξειργάσατο Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, ὡς λέγει ἐν τοῖς ἱστορουμένοις.

B Κλεόπας: Ὄνομα κύριον.

Κλεοπάτρα:

Κλέος: [e]Δόξα.

Κλεοφῶν, Ἀθηναῖος, τραγικός. [f]Τῶν δραμάτων [g]αὐτοῦ, Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεὺς, Βάκχαι, Δεξαμενὸς, [h]Ἠριγόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.

Κλέων, ὁ Κλεαινέτου. Ἐπὶ Πύλον [i]καὶ Σφακ- C τηρίαν, χρονιζούσης τῆς πολιορκίας, ἀπεστάλη, μανιώδης ἀνὴρ, [k]βυρσοδέψου παῖς· ὃς ἀντεπολιτεύσατο Νικίᾳ τῷ Νικηράτου. Πολλὰ δὲ ἐργασάμενος ἔργα, ὕστερον εἰς Θρᾴκην ἀποσταλεὶς στρατηγὸς, πολλὰς προσεκτήσατο πόλεις. Ἐν Ἀμφιπόλει δὲ γενόμενος, Λακεδαιμονίοις ἐπολέμει, Βρασίδου στρατηγοῦντος αὐ-

D

[p] ποτνιωτάταν] Casaubonus ad Laërtium emendabat ποτ' ἀπονωτάταν, ab ἀπόνως, i. e. *molestiæ expers*. Sed præstat forte scribere ποθεινοτάταν; quæ conjectura Menagio etiam ad Laërtium, et ante eum Porto placuit. KUST. Menagio et Kustero placebat ποθεινοτάταν· quæ Porti emendatio est: nec inepta quidem ea. Epigram. Anthol. lib. I. p. 109. Τόσσον ἀλὸς πολιῆς γαῖα ποθεινοτέρη. Dionys. Halicarn. XI. 9. p. 661. Οἱ δὲ ἄλλοι τὴν ἐρημίαν ΠΟΘΕΙΝΟΤΕΡΑΝ ἡγοῦνται τῆς πατρίδος. Clemens Alexand. in Pædag. E II. 10. p. 239. Διὰ ταύτην γοῦν τὴν πορφύραν ἡ Τύρος, καὶ ἡ Σιδὼν, καὶ τῆς Λακωνικῆς ἡ γείτων τῆς θαλάσσης, ΠΟΘΕΙΝΟΤΑΤΑΙ. Sed Suidæ lectio exquisitior, et nescio quomodo elegantior est. Quin et Laertius habet, δαμοκρατευμέναν. Quare locus ita scribendus videtur: Φαμὶ δ' ἐγὼ ΠΟΤΝΙΩΤΑΤΑΝ ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον ΔΑΜΟΚΡΑΤΕΥΜΕΝΑΝ. *Verum ego censeo Soloni commodissimam atque acceptissimam fore Lindum, quæ civitas est libera. A very agreeable and respectable place.* TOUP. εὐπαιεστάταν Koenius Gregor. Dial. Dor. §. IX. ποτνιωτάταν suprasc. μακαρίαν F V.

[q] Δαμοκρατεῖ] Scribe, δαμοκρατεῖται. KUST. δαμοκρατεῖ A.B.V.E.

ΚΛΕΟΚΡΙΤΟΣ: Οὗτος ἐκωμ.] Confer Schol. Aristoph. Ran. 1485. et Av. 877.

[r] Κυβέλης] Κύλης V.

[s] Ἦν δὲ] οὗτός τε E.

[t] κιναίδων] κιναίδου A.

ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ] Anaxandridæ filius, Herod. IX. 10. G Plutarch. eum vocat Pausaniæ filium in Apophth. Laced. f. 229. τὸ τοῦ Κλεομβρότου τοῦ Ἀμβρακιώτου πήδημα Lucian. in Philopatr. 1. Greg. Naz. Or. 3. Ἐπαινῶ τὸ Κλεομβ. πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου τὸ περὶ ψυχῆς λόγῳ φιλοσοφηθέν. Vid. Greg. Naz. Jamb. 18. f. 215. De eo est Epigramma Callimachi (24.) quod se, cum nihil adversi sibi accidisset, lecto Platonis libro περὶ ψυχῆς, s. Axiocho, e muro abjecerit, cf. Cic. Tusc. I. 34. Anthol. e. ult. Callimachus ei epicedium scripsit, Lactant. III. 18. vid. supr. Ἄρατος. REINES.

[u] Πτολεμαίῳ] Πτολεμαῖος V.

[x] ὃς κακῶς μετήλλαξε τὸν βίον, ἀνὴρ γεν.] Locum hunc ex Polybii Histor. lib. V. c. 39. Suidas descripsit. KUST.

[y] τὴν φύσιν] τῇ φύσει B.V. Polyb.

ΚΛΕΟΜΗΔΗΣ, ἈΣΤΥΠΑΛΑΙΕΥΣ] Historia hæc, et ipsa etiam verba leguntur apud Pausaniam lib. VI. unde Suidas. KUST. Addit Reinesius, Euseb. Præp. Evang. V. 34. Orig. in Cels. f. 186. Theodor. Therap. VIII. Cyrill. Alex. in Julian. De ejus fabula vid. Plut. in Romul. p. 35 D.

[z] Κίκιον] Pausanias habet Ἴκκον. KUST. Κίκκον B.V.E.

[a] ἀφῃρημένος τὴν νίκην] ἀφῃρημένοι V.

[b] ἐμβὰς] ἀναβὰς E.

[c] Δημόκλειτος] Δημόκριτος E.

[d] περὶ πυρσῶν] In prioribus editt. [et A.B.E.] pessime legitur περὶ Περσῶν, cujus loco scribendum esse περὶ πυρσῶν recte olim monuit Paulus Leopardus Emendat. lib. V. c. 11. Scripserant enim Cleoxenus et Democlitus, non de Persis, ut Wolfius et Portus vulgata lectione decepti existimarunt; sed de ratione dandi per faces signi, ut constat ex Polybio, qui in Eclogis lib. X. c. 41, 42. de variis πυρσείας modis agens, non solum testatur, Cleoxenum et Democlitum de hoc argumento scripsisse, sed etiam addit, se modum πυρσείας ab illis excogitatum et in- F ventum correxisse. Verba Historici hæc sunt: Ὁ δὲ τελευταῖος ἐπινοηθεὶς διὰ Κλεοξένου, ἢ Δημοκλείτου, τυχὼν δὲ τῆς ἐξεργασίας δι' ἡμῶν, ἔστι μὲν ὡρισμένος, καὶ πᾶν τὸ κατεπεῖγον δυνάμενος ἀκριβῶς διασαφεῖν, &c. Ad hunc ipsum locum Suidas respexit. Præterea, περὶ πυρσῶν olim etiam scripserat Æneas, ut testatur Polybius ibidem, et ex eo Suidas supra v. Αἰνείας. KUST.

[e] Δόξα] Photius, τὴν φαύλην δόξαν Aristophanes.

ΚΛΕΟΦΩΝ] Κλεοφῶν Ἀλκιβιάδην ἐγράφετο, Himer. ex G Propemtic. in Flavian. (Ecl. 36, 15.) loquens de eo, quod semper viri magni invidiam fuerint passi. Plutarch. de Rep. ger. II. p. 805. REINES.

[f] Τῶν δραμάτων αὐτοῦ] Præter fabulas, quarum Suidas hic meminit, scripserat etiam Cleophon Μανδροβούλου, cujus mentio exstat apud Aristotelem Sophist. Elench. lib. I. c. 14. KUST.

[g] αὐτοῦ] αὐτῷ B. voc. om. V.

[h] Ἠριγόνη] Ἠριγόνη B.E.M. Mox Τήλεφος B.

ΚΛΕΩΝ, ὁ Κλεαινέτου] De hoc Cleone ejusque rebus H gestis vide Thucydidem lib. IV. Eundem Aristophanes cum alibi in fabulis suis, tum præcipue in Equitibus sale comico perfricuit. KUST. Cleon ὁ δημαγωγὸς ὠμὸς ἐν τῷ τρόπῳ καὶ βίαιος Max. Tyr. V. et Diod. XII. REINES. Vid. Schol. Luciani Tim. c. 30.

[i] τὴν καὶ] τὴν om. A.V.E. Mox βακτηρίαν V.

[k] βυρσοδέψου] ὑυρσοδέψου V.

τῶν. Οὐ καὶ μαχόμενος, ὑπὸ [l]Μυρκινίου πελταστοῦ βληθεὶς ἀπέθανε.

Κλεωναί: Ὄνομα τόπου· ἔνθα διέτριβεν [m]ὁ λέων, ὃν ἀνεῖλεν ὁ Ἡρακλῆς.

Κλεωναίου [n]χάρωνος: Τοῦ [o]χαροποῦ λέοντος.

Κλεώνη: Ὄνομα τόπου περὶ τὴν Νεμέαν.

Κλεωνίδης: Ὄνομα κύριον.

Κλεώνυμος: [p]Οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο. [q]Ἀριστοφάνης·

> Εἴ τις ἐπιθυμεῖ ταξιαρχεῖν, ἐν ταῖς μάχαις
> [r]πάσχει γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος.

Καὶ παροιμία· Κλεωνύμου δειλότερος. [s]Ἀριστοφάνης·

> Κλεώνυμον [αὗται] τὸν ῥίψασπιν [χθὲς] ἰδοῦσαι,
> . . . . ἔλαφοι [διὰ τοῦτ'] ἐγένοντο.

Δειλὸς γὰρ ἦν. [t]Ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. Μείζονα γὰρ τὰ [u]ὑπόγυα πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

Κλέπτειν: Αἰτιατικῇ. [x]Τὸ τὰ ἀλλότρια λάθρα ἀφαιρεῖσθαι, τὸ παραλογίζεσθαι.

Κλέπτης: Ὁ τὰ ἀλλότρια ἀφαιρούμενος, παρὰ τὸ κλέπτω, τὸ ἐπιθυμῶ. Καὶ κλέπτω, τὸ παραλογίζομαι. [y]Ὅμηρος·

> Μὴ κλέπτε νόῳ.

Κλέπτης δὲ ἀπὸ τοῦ καλύπτειν. Λέγεται δὲ κλέπτης καὶ ὁ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ [z]κλέψας. Καὶ αὖθις·

> Κλέπτων ἄρα καὶ ἀφανίζων τὴν ὑπόνοιαν.

[a]Ὅτι τὸ παλαιὸν οὐ διεβέβλητο ἡ κλοπή, εἰ μὴ φωραθεὶς ὁ κλέπτων ὑπῆρχεν. [b]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> [c]Εἴγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ, πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι

τὸ [d]κλέπτειν.

> [e]Κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Παρῴδηται [f]παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου·

> [g]Σὲ δ' ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,
> σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

Κλεπτόμενοι: Ἀπατώμενοι.

> Ἔπεμπον αὐτῷ δῶρα, γνοὺς κλέπτην ὄντα, καὶ καταδεέστερον τῆς ἐγκεχειρισμένης πίστεως.

Κλέπτον οὐδετέρως. [h]Ἀριστοφάνης·

> Ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει·
> οἷον σιωπῶν ἐξαπατήσειν μ' οἴεται.

Κλεψιποτῶ: Τὸ φειδομένως πίνω, καὶ φενακίζω τὸν συμπότην.

> Αὐτή γε μὴν κλεψιποτοῦσα καὶ σωφρονοῦσα.

Κλεψύδρα: Ἡ πηγή. Διὰ τὸ ποτὲ μὲν πλημμυρεῖν, ποτὲ δὲ ἐνδεῖν.

Κλεψύδρα: Ὄργανον ἀστρολογικὸν, ἐν ᾧ αἱ ὧραι μετροῦνται. Καὶ ὄνομα [i]ἑταίρας. [k]Καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα. Καὶ [l]ἀγγεῖον, ἔχον μικροτάτην ὀπὴν περὶ τὸν πυθμένα, ὅπερ ἐν τῷ δικαστηρίῳ μεστὸν ὕδατος ἐτίθετο, [m]πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες.

Κλεψυδροῦν: Τὸ δικαστήριον.

Κλειγένης:

> [[n]Κλειγένης] ὁ μικρὸς,
> ὁ πονηρότατος [o]βαλανεύς· ὁπόσοι
> κρατοῦσι κυκησιτέφρου

[l] Μυρκινίου] Thucyd. V. 10. Conf. Davis. ad Max. Tyr. V. 4.

[m] ὁ λέων] ὁ om. V.

[n] ΧΑΡΩΝΟΣ] Id est, *leonis*. Hesychius: Χάρων. ὁ λέων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος. KUST. Sic etiam Etymol. cf. Tzetz. ad Lycophr. 455.

[o] χαροποῦ] χαρωποῦ V.

[p] Οὗτος ῥίψασπις ἐγένετο] Id ipsum ex Aristophane constat, qui non solum in locis a Suida hic memoratis, sed etiam alibi Cleonymum eam ob causam perstringit. In Equit. 1369. Τοῦτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου. Scholiasta: Δειλὸς γὰρ καὶ ῥίψασπις ὁ Κλεώνυμος. In Vesp. 16. Ἐδόκουν αἰετὸν Καταπτάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ, Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα, Φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν. Et in eadem fabula 590. Χὠ μέγας οὗτος Κολακώνυμος ἀσπιδαποβλής. Scholiasta ad eum locum: Κολακώνυμον δὲ εἶπε τὸν Κλεώνυμον. εἴρηται δὲ, ὅτι κόλαξ καὶ ῥίψασπις. Item Av. 290. Πῶς ἂν οὖν Κλεώνυμός γ' ὢν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον; Scholiasta: Οὐκ ἀπέβαλε τὸν λόφον. τὸν τῆς περικεφαλαίας. ὡς ῥίψασπις καὶ δειλὸς διαβάλλεται Κλεώνυμος. Et Pac. 677. Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως Ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίγνετο. De Cleonymo enim ibi loquitur Comicus. KUST.

[q] Ἀριστοφάνης] Pac. 443. Κεἴ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνιά γ', ἐν ταῖς μάχαις Πάσχοι γε τοιαῦθ', οἷά περ Κλεώνυμος. KUST.

[r] πάσχει] πάσχοι B.

[s] Ἀριστοφάνης] Nub. 352. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι, Ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ' ἐγένοντο. Scholiasta ad eum locum: Κλεώνυμον ὡς δειλὸν, καὶ ἐπὶ τῆς παρατάξεως ῥίψαντα τὴν ἀσπίδα, οἵ τε ἄλλοι κωμῳδοὶ διαβάλλουσι πάντες, καὶ ἐν τοῖς Σφηξὶν ὁ αὐτός. KUST. Ἀριστοφάνης om. V. Mox αὗται—χθὲς—διὰ τοῦτ' om. A.B.V.E.

[t] Ὑπόγυον δὲ εἶπε, τῷ καιρῷ χρ.] Locus hic est mutilus, qui ex Scholiasta ad modo indicatum locum Aristophanis sic suppleri debet: Τὸ δὲ χθὲς προσέθηκεν, ὡς ὑπόγυιον τοῦ Κλεωνύμου ῥιψάσπιδος γεγενημένου, τῷ καιρῷ χρώμενος, et cæt. KUST.

[u] ὑπόγυα] ὑπόγυια V.

[x] Τὰ τὸ] Τὸ τὰ A.E.

[y] Ὅμηρος] Il. α'. 132. KUST.

[z] κλέψας] Sic B.E. edd. βλάψας A.V.

[a] Ὅτι τὸ π.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 566.

[b] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 565.

[c] Νὴ τὸν Δί' εἴγε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν] εἴγε λαθεῖν αὐτὸν δεῖ A.B.V. πῶς οὐ κόσμιόν ἐστι τὸ κλέπτειν E.

[d] τὸ κλέπτειν δηλαδή] δηλαδὴ om. A.B.V.E.

[e] Κλέπτης μὲν] Aristoph. Eq. 1249.

[f] παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου] Versu 179. 180. KUST.

[g] Θνήσκω σὲ δ'] Θνήσκω om. A.B.V.E. Schol. Ver. seq. μὲν om. A.B.E.

[h] Ἀριστοφάνης] Vesp. 895.

ΚΛΕΨΥΔΡΑ: Ἡ πηγή] De hoc fonte audiendus est Schol. Aristoph. Av. 1693. Κλεψύδρα, κρήνη ἐν Ἀκροπόλει, ἧς Ἴστρος ἐν τῇ ιβ' μέμνηται, τὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν ἀναλεγόμενος. Οὕτως δὲ ὠνόμασται, ἐπειδὴ ἀρχομένων τῶν Ἐτησίων πληροῦται· παυομένων δὲ, λήγει, ὁμοίως τῷ Νείλῳ· ὥσπερ καὶ τὴν ἐν Δήλῳ κρήνην. Confer etiam Hesychium. KUST. Deest gl. V.

[i] ἑταίρας] Athen. XIII. p. 567 D.

[k] Καὶ δικαστήριον ἡ κλεψ.] Hæc ita accipienda non sunt, quasi vox κλεψύδρα simpliciter et sensu grammatico per δικαστήριον exponi posset: sed respexit Suidas ad locum illum Comici in Vesp. 93. Ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν κλεψύδραν. Ibi enim Scholiasta τὸ κλεψύδραν interpretatur δικαστήριον: quæ expositio vera est, si sensum istius loci, non vero, si propriam nominis significationem spectes. Vide Petavium ad Synesium, p. 210. KUST.

[l] ἀγγεῖον, ἔχον μικροτ.—οἱ ῥήτορες] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 693. Confer eundem Vesp. 93. ἔχει V.

[m] πρὸς ὃ ἔλεγον οἱ ῥήτορες] Vide, quæ notavimus supra ad v. Διαμεμετρημένη ἡμέρα. KUST.

ΚΛΕΨΥΔΡΟΥΝ: Τὸ δικαστήριον] Vide quæ diximus paulo ante ad verba illa Suidæ, καὶ δικαστήριον ἡ κλεψύδρα. KUST.

[n] Κλειγένης ὁ μικρὸς] Aristoph. Ran. 721.

[o] βαλανεὺς] βανεὺς V. qui mox φευδομύθρου.

ψευδονίτρου τε κονίας,
καὶ κιμωλίας γῆς.

Κυκησιτέφρου· κυκώσης τέφραν μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δὲ, [p] λευκὴ γῆ. Λέγει οὖν, ὅτι πονηρότατός ἐστι πάσης γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας, καὶ τέφρας, καὶ λοιπῆς τοιαύτης. Ὡς βαλανέα δὲ αὐτὸν εἰσάγει, μικρὸν τὸ σῶμα.

Κλειδημίδης: Ὄνομα κύριον. Καὶ [q] Κλείδημος, [r] ὁμοίως.

Κλειδίον:

Κλεῖε πηκτὰ δωμάτων: Ἀντὶ τοῦ κλεῖε τὰς θύρας. Ὅμηρος·

Θύρας [s] πυκινῶς ἀραρυίας.

Κλείθροις: Κλειδώμασι.

Κλεῖμαξ, καὶ κλειμακισμός: Πάλαισμα ποιόν.

Κλειμήδης: Ὄνομα κύριον.

Κλεινίας: Ὄνομα κύριον. Ὅτι Κλεινίου παῖς ὁ Ἀλκιβιάδης.

Κλεινός: Ἔνδοξος· ἀπὸ τοῦ κλέους.

Κλείω: Αἰτιατικῇ. Τὸ δοξάζω, καὶ τὸ [u] ἀποκλείω, καὶ ἀσφαλίζω.

Κλειώ: Ὄνομα [x] κύριον θηλυκόν.

Κλεὶς, κλειδός: Καὶ [y] τὸ πληθυντικὸν τὰς κλεῖς.

Κλεισθένην ὁρῶ: Ἀριστοφάνης. Οὗτος ἀεὶ ἐξυρᾶτο. Λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ἀεὶ ξυρωμένων. Ἦν δὲ Σιβυρτίου· καὶ τοῦτο ἔπραττε διὰ τὸ νέος φαίνεσθαι ἀεί. Τοῦτο ἔπραττε καὶ Στράτων.

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε,
τοιόνδε δὴ, πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκευασμένος;
Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δήπου Στράτων;

Κλεισθένης: [z] Ἀριστοφάνης·

Καὶ πῶς ἂν ἔτι [a] γένοιτ' εὔτακτος πόλις,
ὅπου θεὸς γυνὴ γεγονυῖα πανοπλίαν
[b] ἕστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

Ὡς γυναικώδης γὰρ διεβέβλητο Κλεισθένης.

Κλεισθένους ἀκρατέστερος: [c] Οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ διεβέβλητο, καὶ ἐγυναικίζετο. Καὶ Κρατῖνος·

[d] Ληρεῖς ἔχων·

γράφων [e] αὔτ' ἐν ἐπεισοδίῳ·

γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων.

Κλείσιον: Τόπος, ἐν ᾧ [f] ἵστανται οἱ βόες.

Κλεῖσον: Κατάκλεισον.

Κλεισοῦραι: Οὕτω καλοῦνται [g] τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν Ῥωμαίων φωνῇ.

Κλείσοφος:

[h] Ἐπεὶ δ' Ἕλληνες [i] Κλεισόφους τε ᾄδουσι, καὶ Θήρωνας, καὶ Στρουθίας, καὶ Χαιρεφῶντας, ἀνθρώπους ἐσθίειν εἰδότας εἰς κόρον, καὶ δεινοὺς [k] γαστέρα δὲ, φέρε καὶ ἡμεῖς καί τι παίσωμεν, παρασίτου μνημονεύσαντες ἡμεδαποῦ.

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. Μέμνηται δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσι.

Κλείταρχος:

Κλειτή: Ἔνδοξος. Σημαίνει καὶ ὄνομα γυναικὸς [l] Ἀμαζόνος.

Κλειτόμαχος, Θηβαῖος, ἐν Ἰσθμῷ τοὺς παλαιστὰς καὶ πύκτας καὶ παγκρατιαστὰς ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς ἐνίκησε, καὶ ἐν Πυθοῖ τοὺς παγκρατιαστάς. Ἐν δὲ Ὀλυμπίᾳ δεύτερος ὢν μετὰ Θάσιον, ἐπὶ παγ-

[p] ἡ λευκὴ] ἡ om. A.B.E. Mox τῆς γῆς V.E.

[q] ΚΛΕΙΔΗΜΟΣ] Ælian. N. A. IX. 7.

[r] ὁμοίως] Post h. v. B.V.E. et A. in marg. Λύσις ὀνείρου. Κλεῖδας κρατεῖν δὲ σύνθεσιν δηλοῖ τρόπων.

ΚΛΕΙΕ ΠΗΚΤΑ ΔΩΜΑΤΩΝ] Aristoph. Acharn. 478. σωμάτων B.E.

[s] πυκινῶς] πυκνῶς V.E.

ΚΛΕΙΜΑΞ, καὶ ΚΛΕΙΜΑΚΙΣΜΟΣ] Rectius κλίμαξ, καὶ κλιμακισμὸς, per ι. Vide supra v. Διακλιμακίσας. KUST.

ΚΛΕΙΜΗΔΗΣ] Malo Κλεινιάδης: qua ratione modo Κλειδημίδης et Κλείδημος. HEMST.

[t] Καὶ ΚΛΕΙΝΙΑΣ οὗ υἱός] Κλεινίας: ὄνομα κύριον. Ὅτι Κλεινίου παῖς A. et fere V.E.

[u] ἀποκλείω καὶ om. E.

[x] μιᾶς τῶν Μουσῶν] κύριον θηλυκὸν A.B.V. Deest gl. E.

[y] ἡ αἰτιατικὴ τῶν πληθυντικῶν] τὸ πλ. A.V.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΝ 'ΟΡΩ] Aristoph. Thesm. 242. Seqq. pertinent ad Acharn. 119.

[z] Ἀριστοφάνης] Av. 830. Ceterum pro Ἀριστοφάνης A.B.V.E. habent Σοφοκλῆς.

[a] γένοιτ'] ἔτι γένοιτ' A.V. Ver. seq. νυνὶ E. pro γυνή.

[b] ἕστηκ' ἔχουσα] ἑστηκεν ἔχων A.B.E.M.

[c] Οὗτος ἐπὶ κιναιδίᾳ] Ex Schol. Aristoph. Nub. 354.

[d] Ληρεῖς ἔχων. Γράφων] Producat mihi aliquis integram Cratini fabulam, et fragmentum hoc illustrare et emendare conabor. Dura, inquiet aliquis, conditio. At nostra longe durior, si lector a nobis exigere velit, ut ex corruptis et laceris fragmentorum reliquiis verum auctorum sensum semper eruamus. KUST. Lege cum Piersono ad Mœrin p. 391. Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσται Κλεισθένης κυβεύων. Cetera sunt grammatici Cratinum hæc in Episodio dixisse indicantis. PORSON. Locum hunc similiter tractaverat Bentleius.

[e] αὔτ'] αὐτὸν A. αὐτῷ V.

[f] ἵστανται] ἵσταντο V. De h. gl. vid. Pierson. ad Mœrin p. 228.

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΙ: Οὕτω καλοῦνται] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ lib. VII. c. 14. KUST. Hunc locum multosque similes collegit Du Cangius in Gl. Gr.

[g] τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβ.] Vide Dufrenium in Glossario Græco, qui multa auctorum loca ad probandam hanc vocis κλεισοῦραι significationem congessit. Illis addo locum ex Eustathio ad Il. β. p. 207. Στενοχὴ δηλοῖ παρὰ τῷ ποιητῇ τὴν ἀπὸ πλατέος εἰς στενὸν σύμπτωσιν· ὅπου ξυνοχὰς λέγει ὁδοῦ· ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΣ καὶ στενότητας. KUST.

ΚΛΕΙΣΟΦΟΣ] De Clisopho Selymbriano, Philippi Maced. parasito, vid. Athen. VI. 248. REINES.

[h] Ἐπεὶ οἱ Ἕλληνες Κλεισόφους ᾄδουσι καὶ Θήρ.] Confer Suidam supra v. Βομβοῦσι, v. Διώνυμον, et v. Δεινόν. KUST.

[i] Κλεισόφους—καὶ Θήρωνας, καὶ Στρουθίας] Hos tres helluones nominat etiam Ælianus Histor. Anim. lib. IX. c. 7. quæ ratio impulit Kuhnium, ut fragmentum hoc Æliano adscriberet. KUST. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 57 A.

[k] γαστέρα] δὲ addunt A.B.V.E.M.

ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑ, ποιήτρια Λακ.] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 1238. qui eam poetriam Thessalam fuisse perhibet. KUST. Suidas h. l. descripsit Schol. ad Lysist. 1239. notante Toupio.

ΚΛΕΙΤΑΡΧΟΣ] Clitarchus ἐν τῇ περὶ γλωττῶν Athen. II. 69. et al. locis. REINES. Vid. supra v. Ἔχετλα. Clitarchum glossographum laudat Aspasius in Aristot. Ethic. Nicom. p. 58.

[l] μιᾶς τῶν Ἀμαζόνων] Ἀμαζόνος A.

ΚΛΕΙΤΟΜΑΧΟΣ, Θηβαῖος] Totum hunc locum consarcinavit Suidas ex Pausaniæ lib. VI. [c. 15.] p. 372. 373. ubi eadem historia, et ipsa etiam verba, quamvis ordine diverso, leguntur. KUST.

κρατίῳ τε ἀνηγορεύθη καὶ πυγμῇ, ἐπάλαισε [m]καὶ Ἠλείῳ Κάπρῳ, καὶ ἐπαγκρατίασεν ἐπὶ ἡμέρας τῆς αὐτῆς. Νικήσαντος δὲ [n]Κάπρου, ἔλεγεν ὁ Κλειτόμαχος, ὡς δίκαιον ἦν, εἰ εἰσεκαλέσαντο εἰς τὸ παγκράτιον, πρὶν ἢ λαβεῖν αὐτὸν ἐν τῇ πυγμῇ τραύματα. Ἐσκληθέντος οὖν τοῦ παγκρατίου, κρατηθεὶς ὑπὸ Κάπρου, ὅμως ἐχρήσατο πρὸς τοὺς πύκτας [o]ἐρρωμένως καὶ ἀκμητὶ τῷ σώματι, [p]καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἴληφε πάλης καὶ παγκρατίου στέφανον· ἐν μὲν παγκρατίῳ τὸν εἰρημένον Κλειτόμαχον, ἐν δὲ πάλῃ τὸν Παιάνιον καταγωνισάμενος, ἄνδρα πολλοὺς εἰληφότα στεφάνους. Ὥστε μετὰ μεγάλων πόνων καὶ ἰσχυρᾶς ταλαιπωρίας ἐγένοντο αὐτῷ αἱ νῖκαι.

Κλειτοριάζειν: Τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Κλεῖτος: Ὁ Ξενοφάντου. Οὗτος ἐπὶ κόμῃ ἐσκώπτετο. Οἱ δὲ Ἱερώνυμόν φασι, τὸν διθυραμβοποιόν· ὃς Ξενοφάντου μὲν ἦν υἱὸς, περὶ παῖδας δὲ ἄγαν ἐπτόητο. Λάσιον δὲ εἶχε τὸ σῶμα· ὡς καὶ οἱ Κένταυροι τὸ τῶν ἵππων μέρος. Κλειτὸς δὲ, ὁ ἔνδοξος.

Κληδην:

Κληδών: Φήμη, μαντεία. Καὶ [q]κληδονισμοὶ, αἱ [r]διὰ τῶν λόγων παρατηρήσεις.

Κλήθρη: Ὄνομα δένδρου. Καὶ κλῆθρον, τὸ φυτόν.

Κληΐδα: Οὕτω καὶ οἱ τραγικοὶ, καὶ Θουκυδίδης.

Κληΐζω: Καλῶ.

Κληΐσατε: Ὑμνήσατε.

Κληΐσαι: Οἱ ἀρχαῖοι λέγουσιν, οὐ κλεῖσαι. Καὶ Κληΐδα [s]οὕτως.

Κλημακτήρων: Δυσχερειῶν.

> Χωρὶς γὰρ ἐγκοπῶν καὶ κλημακτήρων οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐπιβαίνειν.

[Κλῆμα κρατήσας, ἐγκλαδεῖσθαι προσδόκα.]

Κληματίς: Ἡ ἄμπελος.

Κλήμης, ἱστορικός· ἔγραψε [t]τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορας· καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν σχημάτων· καὶ ἄλλα.

Κληρονομοῦσα: Ἡ ἐκκλησία κοινῶς· ἰδικῶς δὲ ἡ κατ' εὐσέβειαν ζῶσα ψυχή.

Κληρονομῶ: Τὸ κατεξουσιάζω, [u]τὸ κτῶμαι.

> [x]Τοσούτων ἐκληρονόμουν [y]οἱ Ῥωμαῖοι κτημάτων, ὅσων σωμάτων ὁ πόλεμος.

Κληρονομῶ: Ὅτε σημαίνει τὸ μετέχω, καὶ λαμβάνω, γενικῇ. Ὡς τὸ,

> [z]Ταύτης γε τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ.

Καὶ,

> [a]Ὥς γε κεκληρονόμηκας τῶν φίλων τοῦ κηδεστοῦ.

Αἰτιατικῇ δέ· ὡς τὸ,

> Μέχρι τίνος [b]κληρονομήσετε τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου;

Καὶ,

> Οὐκ ἔφθη κληρονομῆσαι τὸν οὐρανόν.

Ἀντὶ τοῦ εὑρεῖν καὶ οἰκῆσαι.

Κλῆρος: Τόπος, κτῆμα.

Κλῆρος: Οὐσία, ἢ [c]λαχμός. Λέγεται κλῆρος καὶ τὸ σύστημα τῶν διακόνων καὶ πρεσβυτέρων.

Κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία.

Κλῆρος: Μέτρον γῆς. Ὅθεν καὶ οἱ κληροῦχοι, ἀντὶ τοῦ, οἱ τοὺς κλήρους καὶ τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες.

> [d]Φωσφόρε, ὦ σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἔσταθι κλήρων,
> Ἄρτεμι.

Ὅτι Ἰακὼβ, τοὺς ιβ' ἐσχηκὼς υἱοὺς, ἀπὸ τοῦ Βενιαμὶν ἀρξάμενος ἀριθμεῖν, καὶ εὑρὼν τὸν [e]Λευὶ δέκατον, τῷ Θεῷ τοῦτον προσήγαγεν, [f]ἀποδεκατώσας καὶ τὰ τέκνα καὶ πάντα ὅσα ἦν αὐτῷ, κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν ἐν τῷ ἀποδιδράσκειν αὐτόν· "[g]Πάντα ὅσα ἄν μοι δῷς, "δεκάτην ἀποδεκατώσω σοι." Διὰ τοῦτο ἐνδύσας [h]τὸν Λευὶ στολὴν ἱερατείας, θυσίας προσήνεγκε τῷ Θεῷ ἐν [i]Βεθήλ. Κἀντεῦθεν οἱ μὲν τῇ κατὰ νόμον

m δὲ καὶ] δὲ om. A.B.E. Mox Ἠλείῳ V.E.

n Κάπρου] τοῦ κάπρου V. Mox ὁμοίως B.E.M.

o ἐρρωμένως καὶ ἀκμητὶ τοῦ σώματος] Rescribe ex Pausania, θυμῷ τε ἐρρωμένῳ καὶ ἀκμῆτι τῷ σώματι. KUST. τῷ σώματι A.V.

p καὶ μόνος μιᾶς ἡμέρας εἴληφε—αἱ νῖκαι] Pessime Suidas verba hæc ad historiam de Clitomacho refert, quæ apud Pausaniam haud paulo intervallo disjuncta ab iis, quæ hic apud Suidam proxime præcedunt, de Capro, non vero Clitomacho dicuntur. Vide ipsum Pausaniam. KUST.

ΚΛΕΙΤΟΣ: Ὁ Ξενοφάντου] Ex Schol. Aristoph. Nub. 347. KUST. Mox ὥσπερ οἱ Κέντ. A.

ΚΛΗΔΗΝ] Κλῆδον. Κληδὼν A. Κληδὼν B.

ΚΛΗΙΔΩΝ] Vid. Wyttenbach. ad Julian. p. 60=153.

q ΚΛΗΙΔΟΝΙΣΜΟΙ] Esaias II. 6. TOUP.

r διὰ] δὴ V.

ΚΛΗΘΡΗ] Od. ε'. 239.

ΚΛΗΙΔΑ] Vid. Koen. ad Gregor. Dial. Att. XLIII.

ΚΛΗΙΣΑΙ—ΚΛΕΙΣΑΙ] Forte leg. Κληΐσαι—κλεῖσαι. Conf. Hesych. Vide tamen Od. φ'. 236. 241.

s οὕτως οὐ κλεῖσαι] οὐ κλεῖσαι. Καὶ κληΐδα οὕτως. A.B. καὶ κλεῖσαι V.

ΚΛΗΜΑΚΤΗΡΩΝ: Δυσχερ.] Ineptissime. Vide supra v. Ἐγκοπὴ, ubi locum hunc illustramus et emendamus. KUST.

ΚΛΗΜΑ ΚΡΑΤΗΣΑΣ ἘΓΚΛΑ.] Ex Astrampsycho. KUST. Gl. habet A. in marg. Λύσις ὀνείρου præfigit V.

ΚΛΗΜΗΣ, ἱστορικός] Hujus Clementis rara apud veteres exstat mentio. Laudat eum aliquoties noster, et Etymologus v. Σάλη. KUST. Clementem grammaticum diversum esse ab historico censet Ruhnkenius præf. ad Timæi Lex. p. x.

t τοὺς Ῥωμαίων] τοὺς om. A.B.V.E. Mox αὐτοκρατορίας B.E.M. Ald.

u τὸ κτῶμαι om. E.

x Τοσούτων] Ex Theophylact. Simocatt. II. c. 6. KUST.

y οἱ Ῥωμαῖοι om. V.

z Ταύτης γε] Demosth. Παραπρεσβ. p. 444, 12.

a Ὥς γε] Demosth. de Coron. p. 329, 15. ὅς γε κεκληρονόμηκας μὲν τῶν Φίλωνος τοῦ κηδεστοῦ χρημάτων πλειόνων ἢ πέντε ταλάντων. In φίλων cum Suida consentit Lex. Seg. Bekkeri p. 150, 21.

b κληρονομήσεται] κληρονομήσετε A.B.V.

ΚΛΗΡΟΣ: Τόπος, κτῆμα. ΚΛΗΡΟΣ: Οὐσία] Sic mss. et edd. ante Kuster. qui sic exhibuit: Κλῆρος: κτῆμα, οὐσία. Delevit mox Kusterus Κλῆρος καὶ ἡ κληρονομία, de quibus vid. Suicer. in Thes. Eccles.

c λαχμός] λαγχμὸς V. Photii ms. a pr. m., quæ scriptura confusio est duarum lectionum λαχμός et λαγμός. Schol. Platonis p. 221. κλῆρός ἐστι κτημάτων οὐσία τις, ἢ λαχμός, ubi ms. C.C.C. pro λαχμός habet λαγμός. De cett. vide Schol. Platon.

d Φωσφόρε] Anthol. Pal. VI. 267. Mox ἐστᾶθι B. ἐστάθι V.E. ἔσταθι Anthol. ms. ἔσταθι Suidæ edd.

e Λευὶ] Βενιαμιν E. (λευὶ superscr.)

f ἀποδεκατώσας] ἀποδεκάτωσε V.

g Πάντα ὅσα] Genes. XXVIII. 22.

h τὸν Λευὶ] τὸν om. A.

i Βεθὴλ] Βηθλεὲμ E. (βεθὴλ superscr.)

θυσίᾳ τε καὶ λειτουργίᾳ προσεδρεύοντες, Λευῖται κέκληνται· οἱ δὲ κατὰ τὴν τῆς θείας χάριτος ἱερουργίαν, Κληρικοὶ προσηγορεύθησαν, διὰ τὸ γεγράφθαι· „ [k]Οὐκ ἔσται τοῖς Λευΐταις κλῆρος ἐν υἱοῖς Ἰσραήλ. „ Ὁ γὰρ Κύριος μερὶς αὐτῶν καὶ κλῆρος." [l]Κλήρους δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς καλεῖ, πλοῦτον καὶ πενίαν, δουλείαν καὶ δεσποτείαν, εἰρήνην καὶ πόλεμον.

Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου.

Κλῆρος [m]Ἑρμοῦ: Συνηθείᾳ ἀρχαίᾳ ἔβαλλον οἱ κληροῦντες εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, [n]ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν· καὶ πρῶτον [o]ἐξῄρουν τοῦτο, τιμὴν τῷ θεῷ ταύτην ἀπονέμοντες· ἐλάγχανε δὲ ὁ μετὰ τὸν [p]θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μνημονεύει τοῦ [q]ἔθους τούτου.

Κληρωτήρια: Αἱ [r]κληρωτικαὶ ἀρχαὶ, αἱ [s]κληρώτιδες. Ἀριστοφάνης·

[t]Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; Εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω,
[u]κληρώτιδα·
κᾆτα στήσασα παρ' Ἁρμοδίῳ, κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδὼς ὁ λαχὼν [x]ἀπίῃ χαίρων ἐν ποίῳ γράμματι δειπνεῖ.
Καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτα ἐπὶ τὴν στοὰν ἀκολουθεῖν
τὴν [y]βασίλειον δειπνήσοντας. Τὸ δὲ θῆτα εἰς τὴν παρὰ [z]ταύτην.
Τοὺς δὲ τὸ κάππα εἰς τὴν στοὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.
Ἵνα [a]κάπτωσι; Μὰ Δί'· ἀλλ' ἵν' ἐκεῖ δειπνῶσιν. [b]Ὅτῳ δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἐξελκυσθῇ, καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἐξελῶσιν [c]ἅπαντες.
Ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν·
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν·
ὥστε μεθυσθεὶς αὐτῷ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισι τὴν δᾷδα λαβών.

Κληρουχήσαντες:

Κληροῦχον: Μέτοχον, κεκληρωμένην, κλῆρον ἐσχηκυῖαν. [d]Σοφοκλῆς·

Αἴδεσαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον.

Καὶ [e]Ἀππιανός·

Βολοῦσκοι δὲ τοῖς πταίσμασι τῶν γειτόνων οὐ καταπλαγέντες ἐστράτευον ἐπὶ Ῥωμαίους, καὶ ἐπολιόρκουν [f]τοὺς αὐτῶν κληρούχους.

Κληρούχους: [g]Γεωργούς.

Κληροῦχοι: [h]Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο, οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐλάμβανον, [i]κλήρους ἑκάστοις [k]διανεμοῦντας. Οὕτως Ἰσοκράτης ἐν [l]Πανηγυρικῷ. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ τῶν [m]Συμμοριῶν [n]κληρουχικὰ ἂν λέγοι τὰ τῶν [o]ἐκπεμφθέντων εἰς ἑτέραν χώραν ἥντινα δήποτε κατὰ κληρουχίαν. [p]Πῶς γάρ; οὐ γὰρ οἷόν τε τὸν μὴ ἐπιδημοῦντα Ἀθήνησι τριηραρχεῖν;

Κλῆροι: Αἱ δύο διαθῆκαι. Τὸ δὲ,

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων·

τὸ διηνεκῶς αὐταῖς προσεδρεύειν.

Κλητεύει: Εἰς δικαστήριον καλεῖ ἅμα [q]μάρτυσι τῆς παραγγελίας, οὓς κλήτορας ὠνόμαζον. Καὶ [r]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[s]Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ γ' [t]ἕνεκα χρημάτων
[u]ἔλκω σε κλητεύσοντα.

[k] Οὐκ ἔσται τοῖς Λευΐταις κλ.] Deuteron. X. 9. et XVIII. 2. KUST.

[l] ΚΛΗΡΟΥΣ δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβ.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Ps. XXX. 16. p. 511. KUST.

[m] ἙΡΜΟΥ] ἐμοῦ B.V.E.M. Ald.

[n] ὃ προσηγόρευον Ἑρμῆν, καὶ πρ.] Huc pertinent verba Scholiastæ Aristophanis ad Pac. 364. Οἱ γὰρ κλῆροι Ἑρμοῦ δοκοῦσιν εἶναι· ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον κληρούμενον Ἑρμῆν, φησὶ, καλεῖν δεῖ. Confer Hesychium v. Ἑρμοῦ κλῆρος. KUST.

[o] ἐξῄρουν] Sic Photius. ἐξῄρει A.B.V.E. edd. ante Kuster. Tum τούτῳ V.E.

[p] θεὸν] τὸν θεὸν A.B.V.E.

[q] ἔθους] ἔθνους B.E.

[r] κληρωτικαὶ ἀρχαὶ] κληρωταὶ V.

[s] κληρώτιδες] κληρότριδες A. κληρώτριδες V.

[t] Τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις; εἰς τὴν ἀγορὰν καταθ.] Versus hic, et qui sequuntur, emendandi et distinguendi sunt ex Aristophanis Ecclesiaz. 677. unde totus hic locus excerptus est. Ceterum, judicium compilatoris hic requiro. Minime enim necessarium erat unius vocis κληρωτήρια gratia omnes istos versus ex Aristophane huc afferre: quorum primus tantum ad rem facit; reliqui vero sunt prorsus supervacanei et ab instituto omnino alieni. KUST.

[u] κληρώτιδα] κληρώτριδα A.B.E. Mox edd. mss. καταστήσασα.

[x] ἀπίῃ] ἀπίῃ E. ἀπίῃ Aristoph.

[y] βασίλειαν] βασίλειον A.B.V.E. edd. vett. Tum δειπνήσαντας B.E.

[z] ταύτην] θῆτας θήτειον addunt A.B.V.E.M.

[a] κάμπτωσι] κάπτωσι A.V.

[b] ὅτῳ] οὕτω A.B.V.E.M.

[c] ἅπαντες] ἅπαντας E. Mox πάντα om. V. qui infra ἄπεισιν.

[d] Σοφοκλῆς] Aj. 508.

[e] Ἀππιανὸς] T. I. p. 30. ed. Schweighæuser.

[f] τοὺς αὐτῶν] τοὺς om. A.B.V.

[g] Γεωργοὺς] Ἠρόδοτος addit V. Vid. Gl. Herodot. V. 77.

[h] Κληροῦχοι ἐκαλοῦντο] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt verba Libanii in argumento ad orationem Demosthenis de Chersoneso: Ἦν μὲν γὰρ Χερρόνησος ἡ πρὸς Θρᾴκην τῶν Ἀθηναίων κτῆμα ἀρχαῖον· εἰς δὲ ταύτην ἀπέστειλαν κατὰ τοὺς Φιλίππου καιροὺς κληρούχους ἑαυτῶν. Ἔθος δὲ ἦν παλαιὸν τοῦτο τοῖς Ἀθηναίοις, ὅσοι πένητες ἦσαν αὐτῶν καὶ ἀκτήμονες οἴκοι, τούτους πέμπειν ἐποίκους εἰς τὰς ἔξω πόλεις τὰς ἑαυτῶν· καὶ ἐλάμβανον οἱ πεμπόμενοι ὅπλα τε ἐκ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐφόδιον. KUST. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XV. 23.

[i] κλήρους] Sic recte in Harpocratione et Lexico Photii inedito. At priores edit. [et A.B.V.E.] male habent κληρούχους. KUST.

[k] διανεμοῦντας] διανέμοντας Photius.

[l] Πανηγυρικῷ] τῷ πανηγυρικῷ A. Vid. p. 63 A. ed. Steph.

[m] Συμμοριῶν] τῶν συμμοριῶν B. Photius.

[n] ΚΛΗΡΟΥΧΙΚΑ] Subintellige σώματα. Locus Demosthenis, ad quem Suidas (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas,) respexit, p. 74. sic habet: Ἐὰν γὰρ τοῦτο ἀποδείξητε τὸ πλῆθος, ἡγοῦμαι τῶν ἐπικλήρων καὶ τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν κληρουχικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν, καὶ εἴ τις ἀδύνατος, ἀφαιρεθέντων, ἔσεσθαι χίλια καὶ διακόσια ταῦτα ὑμῖν σώματα, et cæt. KUST.

[o] ἐκπεμφθέντων] πεμφθέντων B.E. ἐκ τῶν πεμφθέντων M.

[p] Πῶς γὰρ] οὐ γὰρ addunt A.B.V.E. Mox μὴ om. A.B.E.M.

ΚΛΗΡΟΙ: Αἱ δύο διαθῆκαι] Hæc Suidas sumpsit ex Theodoreto ad Psalmum LXVII. 14. cujus locum integrum adscribam: Κλήρους δὲ καλεῖ (Δαβὶδ) τὰς δύο διαθήκας. Λέγει τοίνυν ἐν ἑκατέρᾳ διδασκαλίᾳ, προσέλθετε καὶ ὄψεσθε τὴν παντοδαπὴν τοῦ ἁγίου πνεύματος χάριν. Οὐχ ἁπλῶς μέντοι προσελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διηνεκῶς προσεδρεῦσαι προσέταξε· τοῦτο γὰρ ἐκάλεσε κοιμηθῆναι, ὡς τοῦ καθεύδοντος ἀκινήτου μένοντος. Hæc Suidæ lucem fœnerantur. KUST.

ΚΛΗΤΕΥΕΙ] Lex. Seg. apud Bachman. Κλητεύειν: εἰς δικαστήριον καλεῖν ἅμα μάρτυσι πιστοῖς τῆς παραγγελίας, οὓς κλητῆρας ὠνόμαζον. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 487.

[q] μάρτυσι] μάρτυς B.E. edd. ante Kuster. Correxit Portus. μάρτυς τοῖς V.

[r] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 1219.

[s] Ὅτε τῶν ἐμαυτοῦ] ὅτ' ἐμ' αὖ γ' B. ὅτε τ' ἐμαυτῷ V.

[t] οὕνεκα ποιῶ] ἕνεκα A.B.V.

[u] ἔλκω σε] ἔλκωσι B.V.

Τουτέστι, μαρτυρήσοντα, ὅτι καλῶ αὐτὸν εἰς δικαστήριον.

Κλητή: Ἡ [x]κεκαλεσμένη.

Κλητῆρα:

> [y]Πρκαλοῦμαί σ', ὅστις εἶ,
> πρὸς τοὺς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων,
> κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

Κλητῆρες: Μάρτυρες.

Κλητὴρ λέγεται, ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστήριον πάντας. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μάρτυρα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Κλητήρ εἰμι [z]νησιωτικός.

Τουτέστιν, ὁ τοὺς τὰς νήσους οἰκοῦντας συκοφαντῶν, καὶ εἰς δικαστήριον ἄγων. Καὶ αὖθις·

> Κλητῆρί τ' [a]εἰς ἄχυρον [b]ἀποδεδρακότι.

Κλητῆρες καὶ Κλητεύειν: [c]Κλητῆρες, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δίκας [d]προσκαλοῦνται οἱ δικαζόμενοί τισιν. Ἔδει γὰρ παρεῖναί τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλήσεως. Κλητεῦσαι δέ ἐστι, τὸ κλητῆρα γενέσθαι, ὡς Ἰσαῖος. Λέγεται [e]δὲ [f]κλητεύεσθαι καὶ ἐκκλητεύεσθαι ἐπὶ τῶν μαρτύρων, ὅταν μὴ ὑπακούσωσι πρὸς τὴν μαρτυρίαν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· καὶ ἔστιν ἐπιτίμιον κατ' αὐτῶν δραχμαὶ χίλιαι, ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου.

Κλῆτος: Δόξα.

Κλητός: Ὁ κεκλημένος, καὶ μὴ αὐθαίρετος ἥκων.

> [g]Χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολέμου, καὶ κλητὸς ὁ θεὸς ἔφη καὶ ἄκλητος ἥξειν· καὶ πολεμοῦσι κατὰ κράτος νίκην ἔσεσθαι.

Κλήτωρ:

Κλητώριον: Ἡ βασιλικὴ [h]τράπεζα.

Κλίβανος: Ἡ κάμινος, ἑστία.

> [i]Καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικί, διὰ τὸ δέχεσθαι τὰ πρὸς τὸν βίον εὔχρηστα. Πυρὸς δέ εἰσι δεκτικά.

Κλίμα: Τόπος.

Κλιμάζει: Δείναρχος·

> Ὅταν οὖν κλιμάζῃ καὶ παράγῃ τοὺς νόμους.

Ἀντὶ τοῦ [k]παρακλίνῃ, καὶ [l]τρέπῃ. Μήποτε [m]δεῖ γράφειν [n]βλιμάζει· ἀντὶ τοῦ θλίβει, καὶ βιάζεται.

Κλίμακες: Ξύλα ὀρθά. Διόδωρος·

> Ἑξῆς δ' ἐκομίζοντο κλίμακες υ', πανοπλίας πολυτελεῖς ἔχουσαι.

Καὶ [o]Ξενοφῶν·

> Οἱ δὲ ἄνθρωποι κατέβαινον κατὰ κλίμακας εἰς τὰς καταγείους οἰκίας.

Κλιμακίζειν: Μέμνηται Δείναρχος ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου [p]εἰσηγορίᾳ, λέγων·

> Οὕτως κλιμακίζει τοὺς νόμους.

Ἔστιν [q]δὲ οἷον παράγει καὶ διαστρέφει· ἴσως ἀπὸ τῆς κλίμακος εἰρημένου τοῦ ὀνόματος, ἥτις οὖσα ὄργανον βασανιστικὸν, διαστρέφει τὰ σώματα τῶν βασανιζομένων. Καὶ [r]Ἀριστοφάνης·

> Βασάνιζε πάντα τρόπον· ἐν κλίμακι
> δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, [s]δέρων,
> στρεβλῶν, ἔτι δ' ἐς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων,
> πλίνθους ἐπιτιθεὶς, πάντα τ' ἄλλα, πλὴν πράσῳ
> μὴ τύπτε τοῦτον, μηδὲ γητείῳ νέῳ.

Κλιμακόεσσαν: Κλίμακα ἔχουσαν ὑψηλήν.

Κλίμαξ: Ἡ [t]σκάλα.

Κλίνη: Τὸ [u]κραββάτιον.

Κλίνθη: Ἐκλίθη.

---

[x] κεκαλεσμένη] Sic habent omnes editt. sed mendose procul dubio. Legendum enim est, κεκλημένη. KUST. Ms. [V.] ἡ κεκαλησμένη. Lege κεκαλημένη. VALCK. Portus κεκαλημένη vel κεκλημένη. Zonaras Κλήτη: ἡ καλεστὴ καὶ ἡ ἐξοχωτάτη. ubi notatur grammaticum respicere Exod. XII. 16.

ΚΛΗΤΗΡΑ] Vid. Salmas. Def. Misc. p. 858. et Herald. ad Jus Att. et Rom. Obs. VI. 12. n. 19. REINES.

[y] Πρκαλοῦμαι] Lege προσκαλοῦμαι, ut recte apud Aristophanem Vesp. 1397. unde locus hic excerptus est. KUST.

ΚΛΗΤΗΡΕΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 159.

ΚΛΗΤΗΡ λέγεται, ὁ καλῶν εἰς τὸ δικαστ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1422.

[z] νησιωτικός] κησιτῆρες E. νησιτῆρες B. In utroque seqq. desiderantur.

[a] εἰς ἄχυρον] Scribe εἰς ἀχυρῶνας, ut legitur apud Aristophanem Vesp. 1301. KUST.

[b] ἀποδεδρακότι] ἀποδρακότι V.

[c] ΚΛΗΤΗΡΕΣ, οἱ ἄνδρες, δι' ὧν εἰς τὰς δ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Confer etiam Petitum ad Leges Attic. p. 314. et Suidam supra v. Ἀπρόσκλητος. KUST. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 473. sq. 488.

[d] προσκαλοῦνται] προκαλοῦνται A.B.V.E. Photius. Iidem mox προκλήσεως. Hoc omnes ante Kuster.

[e] δὲ καὶ] καὶ om. A.V. Photius.

[f] ΚΛΗΤΕΥΕΣΘΑΙ καὶ ἘΚΚΛΗΤ.] Vide supra v. Ἐκκλητευθῆναι. KUST.

ΚΛΗΤΟΣ: Δόξα] Fortasse corrupte pro Κλειτὸς ὁ ἔνδοξος, quemadmodum habet Hesychius.

[g] Χρωμένοις Λακεδαιμονίοις περὶ πολ.] Historia est apud Thucydidem lib. 1. Confer etiam nostrum supra v. Ἄκλητος, et v. Καλούμενος. KUST.

ΚΛΗΤΩΡΙΟΝ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Hesych. v. Κήτιον. TOUP. Κλητώριον A.B.V.E. edd. vett.

[h] δόξα ἢ τράπεζα] δόξα ἢ om. A.B.V.E.

[i] Καὶ κλίβανος ἔοικε γυναικί, διὰ τὸ δέχ.] Locus hic ad somniorum interpretationem pertinet, qui legitur apud Artemidorum lib. II. c. 10. ut Pearsonius recte observavit. KUST.

ΚΛΙΜΑ] Onosander p. 105. ubi male interpres. TOUP.

ΚΛΙΜΑΖΕΙ] Ex Harpocratione. Pro κλιμάζει autem in ms. Paris. A. legitur κλιμακίζει. KUST. Κλιμακίζει: Κλιμάζει V.

[k] παρακλίνῃ] παρακλίνει A.

[l] παρατρέπῃ] τρέπῃ E. Photius. τρέπει A.V. Tacite mutavit Kusterus ex Harpocrat.

[m] δὲ δεῖ] δὲ om. A.V.

[n] ΒΛΙΜΑΖΗΙ] βλιμάζει A. κλιμάζει V. βλιμάζειν ἀντὶ τοῦ θλίβειν Photius.

ΚΛΙΜΑΚΕΣ] Wesseling. ad Diodor. II. p. 645. κάμακες. TOUP.

[o] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 332. KUST. 5. 25.

ΚΛΙΜΑΚΙΖΕΙΝ] Καμμακίζειν V.

[p] ἰσηγορίᾳ] Legendum esse συνηγορίᾳ recte monuerunt Valesius ad Harpocrationem, et Meursius Lect. Attic. lib. V. c. 24. KUST. εἰσηγορία A.B.V.E. corr. Photius.

[q] δὲ] οὖν E.

[r] Ἀριστοφάνης] Ran. 631.

[s] δέρων] δαίρων A.B.E. corr.

ΚΛΙΜΑΚΟΕΣΣΑΝ] Ita nonnulli mss. Homeri Il. Β. 729. ubi alii κλωμακόεσσαν, meliores κλωμακόεσσαν.

[t] κοινῶς σκάλα] Vocem hanc Latinam Græci recentiores adoptarunt. Vide supra v. Δίκρανα. KUST. κοινῶς om. A. B.V.E. Tum σκαλ A.

[u] κραββάτιον] κραββατ A.

ΚΛΙΝΘΗ] Il. Ψ. 232.

Κλινίς: Βάθριόν τι [x] ἢ κλινὶς εἰστεταμένον.

[y] Ἐγκυκλον. Τουτὶ λάμβαν' ἀπὸ τῆς κλινίδος.

Καὶ κλινίδιον ὑποκοριστικῶς.

Κλινοκοσμοῦντα Διονύσιον: Ζήτει ἐν τῷ Δαιτρός.

Κλισία: Ἡ σκηνή. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης.

[z] Δέξομαι ἐν μυχάτῳ κλισίῃ δέ μοί ἐστιν ἑτοίμη.

Κλισία: Ἡ καθέδρα. Κλίσια τὰ [a] κουβούκλεια. B

Κλισιάδες: Θύραι δίπτυχοι, ἢ σκηναί. Κλισίον, ὄνομα τόπου.

Κλίσις: Ἡ κατ' ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ: Ἔστιν ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. [b] Ἐφ' ἕνα κλίσις: Ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις: ἐστὶ [c] καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστερά.

Κλίσις: Ἡ πρόκλισις, παραγγελία εἰς κρίσιν. C Οὕτω Δημοσθένης.

Κλισμός: Ἡ καθέδρα.

Κλιτόριον: Πόλις Ἀρκαδίας.

Κλίτος: Μέρος [d] πλάγιον.

[e] Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου·

Ὁ Ψαλμῳδός φησι.

Κλίτωρ, Κλίτωρος. Ὄνομα κύριον.

Κλιττύς: Τὸ ἀπόκλιμα· καὶ ἡ ἐξοχὴ τῶν ὀρῶν. D Καὶ Κλιττύες.

Κλόνιος: Ὄνομα κύριον.

A Κλόνος: Θόρυβος, τάραχος.

[f] Ταραχὴν δὲ καὶ κλόνον ἐνεποίει τοῖς πράγμασιν οὐκ ἀπὸ μικρῶν ἀφορμῶν ἀνιστάμενα τὰ Γερμανικὰ κινήματα.

Κλοπαί: Παραλογισμοί. Καὶ κλαπέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθέντες.

Οἱ δὲ τὸ ἀκριβὲς μὴ εἰδότες, ἀλλὰ τῇ πρώτῃ κλαπέντες ὄψει, ἔτι πλείονας τῶν ὄντων οἰηθέντες, τοῖς οἰκείοις διαγγέλλουσι.

Κλοπιμαῖος:

B Κλοποφορῶ: Τὸ ἐν κλοπείᾳ φέρω.

Κλώδωνες: Αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου παρὰ Μακεδόσιν αἱ κληθεῖσαι ὕστερον Μιμαλόνες, ἀπὸ τῆς μιμήσεως.

Κλώζεται:

[g] Κλώζεται καὶ συρίττεται· ἔστι δὲ ὅτῃ καὶ λίθοις βάλλεται.

Κλώθει: Κατασπᾷ, ἐπιμερίζει.

Κλωθώ: Ἡ μία τῶν Μοιρῶν. Τρεῖς γάρ εἰσι, C Κλωθὼ, Λάχεσις, Ἄτροπος.

[h] Οὐδὲ γὰρ [i] ἐν θνητοῖσιν [k] ἐδύνατο καὶ μεμαυῖα
εὑρέμεναι Κλωθὼ τῷδ' ἕτερον φονέα.

Κλῶθε δὲ, τὸ νῆθε.

Κλών, κλωνός. Τοῦ δένδρου ὁ βλαστός. Καὶ ἐκλώνισε, κλῶνας ἔκοψε.

Κλωπᾶς: Ὄνομα κύριον.

Κλωπεύω: Κλέπτω. Καὶ [l] κλωπεία ἐξ αὐτοῦ, D καὶ [m] κλωπιτεύω. Κλωτοπεύω δέ.

[n] Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς· ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

[o] Ἡ γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς. Διαβάλλει δέ τινας ὁ

---

[x] ἢ κλινὶς εἰς τεταμένον] Vel verba hæc sunt corrupta et mutila; vel saltem supervacanea et temere in hunc locum intrusa. Haud enim pervideo, quomodo ea sensui hujus loci accommodari queant. KUST. Corrupta verba facile restitui possunt, et levi mutatione, legendo, βάθριόν τι ἢ κλινὶς ἐκτεταμένον, h. e. ἡ κλινίς ἐστι βάθριόν τι ἐκτεταμένον. BOS. Schol. Aristoph. Thesm. ἡ κλινὶς εἰστεταμένον. In Suida Porsonus cum Bosio corrigit ἐκτεταμένον.

[y] Ἐγκυκλον: Τουτὶ] Aristoph. Thesmoph. 268. Ἐγκυκλον A.

[z] Δέξομαι om. V. Tum μυχαιτάτῳ A.B.E. pro μυχάτῳ, ubi μυχάτῳ M. Ald. Deinde ἐστὶν ἤ μοι E.

[a] κουβούκλεια] Sic habent editt. antiquissimæ Mediolanensis et Aldina; itemque Phavorinus, et 2 mss. Paris. B. et C. At in optimo ms. A. scriptum est βουκόλια: cum qua interpretatione vide num componi possit quod legitur supra: Κλείσιον: Τόπος, ἐν ᾧ ἵστανται οἱ βόες. Certe κλείσιον et κλίσιον idem est, quoniam τὸ ι et ει a grammaticis fere semper confundi constat. Quo autem referas τὸ κουβίζια, quod editt. Basileensis et Genevensis exhibent? Ego quidem illarum editt. fidem, ubi a ceteris discrepant, nullo loco habeo, quoniam sæpe deprehendi, eas absque ulla mstorum auctoritate a temeraria manu interpolatas esse: quod vellem cum alii viri docti observassent, tum præcipue Dufrenius, quem in Glossario Græco duas istas editiones, non consultis antiquioribus et melioribus, fere semper secutum esse video. KUST.

ΚΛΙΣΙΑΔΕΣ] Herodot. IX. 9. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 360 A.

ΚΛΙΣΙΣ ἘΠΙ ΔΟΡΥ: Ἔστιν ἡ ἐπὶ τὰ δ.] Vide Ælianum in Tactic. c. 32. KUST. Tactic. apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 509. Ἐπὶ δόρυ ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπιδεξία κλίσις. Ἐφηνία ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις. Ἐπ' ἀσπίδος ἐστὶ κλίσις, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

[b] ἘΦ' ἝΝΑ] Lege ἐφ' ἡνία. In seqq. distinctionem postulante sensu mutavi.

[c] καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἐπὶ τὰ ἀριστ.] Hæc verba tanquam supervacanea obelo fodienda sunt. KUST. Minime.

ΚΛΙΣΙΣ: Ἡ πρόκλισις] Pessime. Scribendum enim est, Κλῆσις, ἡ πρόσκλησις; idque suo loco ponendum. Vide supra v. Ἀπρόσκλητον. KUST. κλῆσις et πρόκλησις Harpocrat. Vid. Demosth. p. 640, 25. πρόσκλησις Photius.

ΚΛΙΤΩΡΙΟΝ] Κλιτόριον B.V.E. Κλιτήριον M.

[d] πλάγιον] ἀριστερὸν suprasc. B. Ad Ps. XC. 7. Theodoretus, Ἀντὶ τοῦ κλίτους σου, ὁ Σύμμαχος καὶ ὁ Ἀκύλας ἐκ πλαγίου τεθείκασιν.

[e] Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου] Psalm. XC. 7. KUST.

ΚΛΙΤΑΝΙΟΣ καὶ ΚΛΟΝΙΟΣ: Ὀνόματα κύρια] Κλόνιος: ὄνομα κύριον A.B.V.E.

[f] Ταραχὴν δὲ] Hoc fragmentum Polybio tribuit Valckenærius.

ΚΛΟΠΙΜΑΙΟΣ] Κλοπιμαῖος B.E.

ΚΛΟΠΟΦΟΡΩ] Κλοποφορῶ A.B.E. Mox κλοπείᾳ A.B.E. κλοπίᾳ V. Ante h. gl. in V. Κλοπιτεύω· κλοτοπεύω δέ.

ΚΛΩΔΟΝΕΣ] Vide Polyæn. Strat. p. 310. TOUP. Κλώδωνες A. Vid. notata ad Hesychium. H. Steph. ind. Thesauri.

ΚΛΩΖΕΤΑΙ] Photius in Lexico inedito: Κλώζειν, ἐκβάλλειν τῇ γλώσσῃ ἦχόν τινα. Καὶ κλωγμὸν τὴν φωνὴν ἔλεγον ταύτην. Ὑποσύροντες γὰρ τὴν γλῶτταν, καὶ πλήσσοντες τὸν οὐρανίσκον, τοιὸν ἦχον ἀπετέλουν. Vide etiam supra v. Ἐκκλώζεται. KUST.

[g] Κλώζεται] Ex Synesio p. 106. C. HEMST. Caput glossæ om. A.

[h] Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητ.] Anthol. Pal. VII. 148.

[i] ἐν θνητοῖσιν ἐδύνατο] Metri gratia scribendum est, ἐν θνητοῖσι δυνήσατο: ut recte legitur in Anthologia. KUST.

[k] ἐδύνατο] ἠδύνατο A.V.E. Mox Κλῶθε—νῆθε om. V.

ΚΛΩΝ] Vid. ΤΕΘΗΛΟΤΑ. HEMST. Deest gl. V.

ΚΛΩΠΑΣ] Ev. Joan. XIX. 25.

[l] ΚΛΩΠΕΙΑ ἐξ αὐτοῦ καὶ ΚΛΩΠΙΤΕΥΩ] κλωπεία καὶ κλωπιτεία V.

[m] ΚΛΩΠΙΤΕΥΩ, ΚΛΟΤΟΠΕΥΩ δέ. Hic posui cum A. Vulgo leguntur tanquam altera glossa: et κλωπιτεύω vel κλωπιτεύω pro κλοτοπεύω. Seqq. in A. Κλωπτὴρ—κλωπῶν. Κλωπιτεύω, ἡ μὲν χεὶρ—Αἰτωλοί. Κλώψ ἐν ἐπιγρ.

[n] Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτ.] Aristoph. Equit. 79. τὼ μὲν χεῖρ' M. ἡ μὲν χεὶρ A.B.V. Mox ὁ δὲ νοῦς A.V. Tum ἐγκλωπιδῶν A.

[o] Ἡ γενική] Ἀττικὴ A. Hinc usque ad fin. gl. om. V.

Ἀριστοφάνης, ὡς λῃστὰς καὶ κλέπτας. Λῃσταὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

Κλωστήρ: Ὁ ἄτρακτος, καὶ τὸ νῆμα.

Κλώψ: [p]Κλέπτης. [q]Ξενοφῶν·

Εἰσὶ γυμνῆτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν.

[r]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[s]Τόξῳ μὲν κλῶπας [t]βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Κλοιός: Περιτραχήλιος δεσμός. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u]Ὡς δ' ἴδ' ὁμοίιον
εἰκόνα, παντοίῳ σχήματι φαινομένην,
κλοιὸν ἔχων πέλας ἦλθε, λέγων Λευκῶνι, κελεύειν
τῷ κυνὶ καὶ βαίνειν· πεῖθε γὰρ ὡς ὁλάων.

Κλυδώνιον: Κῦμα. Καὶ κλύδωνα ἄμφω. Θουκυδίδης β'·

[x]Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλύδωνι ἀναφέρειν.

Καὶ κλυδώνισμα. Καὶ κλυδωνῶ ῥῆμα, καὶ κλυδωνίζω.

Κλύει: Ἀκούει.

[y]Καὶ πᾶς ὁ κλύων
τοῦ [z]λέξαντος χαίρει μᾶλλον,
τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων.
[a]Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
οὐκ ἂν ἁμάρτοις.

Καὶ [b]αὖθις [c]Σοφοκλῆς·

Ἦ που τάλαινα τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν,
ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.

Κλῦθι: Ἐπάκουσον.

Κλύμενος: Οὕτω λέγεται ὁ Ἅιδης· ἢ ὅτι πάντας προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν, ἢ ὁ ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος. [d]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὃς καὶ ἀμειλίκτοιο [e]βαρὺ Κλυμένοιο νόημα,
καὶ τὸν [f]ἀμειλικτον θυμὸν ἔθελξε λύρῃ.

Περὶ Ὀρφέως. [g]Καὶ αὖθις·

[h]Ἤδη γὰρ [i]λειμῶνας ἐπὶ Κλυμένου πεπόταται,
καὶ δροσερὰ χρυσέας ἄνθεα Περσεφόνης.

Κλύω: Μανθάνω.

Κλυστήρ: Τὸ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον.

[k]Κλυστῆρα προθέμενος, ἐπεξήγαγε τῆς ἑαυτοῦ γαστρὸς τὰ σκύβαλα.

Κλυταιμνήστρα: Ὄνομα [l]κύριον.

Κλυτίδης: Ὄνομα κύριον.

Κλύτιος:

Κλυτοτέχνης: Ὁ Ἥφαιστος· [m]ὡς ἔνδοξον ἔχων τὴν χαλκευτικήν. Ὥσπερ λέγεται ὁ αὐτὸς καὶ αἰθαλόεις θεός, ὁ χαλκεύς.

Κνᾶκον: [n]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κνᾶκον ἐπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

Κνᾶν: Κόπτειν, ξέειν.

[o]Λαβὼν δελτίον δίπτυχον, ἐκέλευσε τὸν κηρὸν κνᾶν.

Ἀντὶ τοῦ ξέειν.

Κνάπτω:

[p]Πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθών τις φιλοσοφῆσαι, μήτε [q]γεωμετρικὴν μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκώς, τοῦτον εἰπεῖν· Παρ' ἐμοὶ [r]πόκος οὐ κνάπτεται.

Κνάφος: Ὄργανόν τι ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασανιζομένους κτείνουσιν. [s]Ὅμοιον δέ ἐστι κναφικῷ κτενί.

Κνάφος: Παρὰ [t]Ἡροδότῳ ἄκανθα, ἕλκουσα ἱμάτια. Ὅτι [u]τὸ παλαιὸν οἱ κναφεῖς, ἀκανθῶν σωρὸν συ-

ΚΛΩΣΤΗΡ] Anthol. Pal. VI. 160. πολυρραίβδητον ἄτρακτον, Κλωστῆρα στρεπτᾶς εὐδρομον ἀρπεδόνας. Vid. supra v. Ἄτρακτος.

[p] Ὁ κλέπτης] ὁ om. A.E.

[q] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. IV. [6, 17.] p. 335. ubi sic legitur: Οἱ γὰρ γυμνῆται τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωπῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες τούτων. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. γυμνῆτες et κλωπῶν nunc in Xenophonte leg.

[r] Καὶ] κλῶψ A.

[s] Τόξῳ μὲν κλῶπας β.] Anthol. Pal. VI. 157.

[t] βάλλε] βάλε A.

[u] Ὡς δ' ἴδ'] Anthol. Pal. VI. 175.

ΚΑΥΔΩΝΙΟΝ] Κλυδώνιον κυμ̃ A. Κλυδώνιον κυμ̃ B.V.E. M. Ald. Κλυδώνιον: κῦμα Photius. Hoc dedi.

[x] Καὶ τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλ.] Fragmentum hoc legitur apud Thucydidem lib. II. c. 84. sed ubi scriptum est κλυδωνίῳ. KUST.

[y] Καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξ.] Sophocl. Aj. 151.

[z] λέξαντος] λέγοντος A.B.V.

[a] τῶν γὰρ] Seqq. ex A.B.V.

[b] αὖθις om. A.B. Mox εἴσῃ V. pro ἥσει.

[c] Σοφοκλῆς] In Aj. 850.

ΚΑΥΜΕΝΟΣ] Athen. XIV. 624. initium hymni in Cererem tale: Δάματρα μέλπω κόραν τε Κλυμένοιο ἄλοχον Μελίβοιαν. REINES.

[d] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 9.

[e] βαρὺ] βαρὺ καὶ B. βαρὺ κὶ E. sed erasum.

[f] ἀμειλικτον] Leg. ἀκήλητον. Vid. supr. v. Ἀκήλητον. TOUP.

[g] Καὶ αὖθις] Seqq. om. V.

[h] Ἤδη γὰρ λειμῶνας ἐπὶ Κλ.] Anthol. Pal. VII. 189.

[i] λειμῶνας] λειμῶνα A.E.

[k] Κλυστῆρα] Ex Artemidoro. Vide Triller. ad Thom. Mag. p. 505. qui recte προσθέμενος. TOUP. Artemidorum V. 79. notavit etiam Hemsterhusius.

[l] κύριον] Delevi ἡ γυνὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος, cum A.B.V.

ΚΛΥΤΙΔΗΣ] Κλυτίδαι (vel Κλυτιάδαι Philost. p. 108. ed. Olear.) familia aruspicina nobilis Elide. Vid. Pausan. Eliac. II. 17. REINES.

ΚΛΥΤΙΟΣ] Unus ex Argonautis, Apoll. Rh. I. 227. Κλύτιος Alcmæonis filius, Amphiarai nepos, Pausan. l. l. vid. ibi plura. Vates Trojanus, ut Lampon, Cassandra, Christodorus Theb. in l. ἀγαλμάτων: Εἱστήκει Κλύτιος μὲν ἀμήχανος· εἶχε δὲ δοιὰς Χεῖρας ὑποπλεκέας, κρυφίης κήρυκας ἀνίης. De eodem vide locum Appuleii de Dæm. Socrat. I. f. 9. t. 2, 1. REINES.

ΚΛΥΤΟΤΕΧΝΗΣ] Est epithetum Vulcani, quod apud Homerum diversis in locis legitur. KUST.

[m] Ὁ ἔνδοξον] ὡς ἔνδοξον A. Et sic supra v. Αἰθαλόεις Θεός. Deest gl. V.

[n] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 32.

[o] Λαβὼν δελτίον δίπτ.] Herodotus lib. VII. in fine: Δελτίον δίπτυχον λαβών, τὸν κηρὸν αὐτοῦ ἐξέκνησε, καὶ ἔπειτα ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ δελτίου ἔγραψε τὴν τοῦ βασιλέος γνώμην. Et paulo post: Ἐπιφρασθεῖσα αὐτή, τὸν κηρὸν κνᾶν κελεύουσα, &c. Ex hoc loco præsens fragmentum Suidas consarcinavit. KUST.

[p] Πρὸς Ξενοκράτην τὸν φιλόσοφον ἐλθ.] Idem refert Laërtius in Xenocrate, segm. 10. quem confer. Ceterum, pro ἐλθών τις—μεμαθηκώς, legendum potius est, ἐλθόντος τινὸς—μεμαθηκότος: vel nominativus hic positus est pro genitivo; quod tamen insolens est. KUST.

[q] γεωμετρίαν] γεωμετρικὴν A.V. et sic Codex ms. Laërtii, qui mox ἀστρονομικήν.

[r] πόκος] κόπος B.E.

ΚΝΑΦΟΣ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnkenius.

[s] Ὅμοιον] ὅμοιον δὲ A.V. Timæus, Photius. Post h. gl. delevi ΚΝΑΦΟΣ: Ἀκανθῶδές τι, ᾧ ξαίνουσι τὰ ἱμάτια, cum A. B.V. Habet Zonaras.

[t] Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. I. 92.

[u] τὸ παλαιὸν οἱ κναφ.—ἐλέγετο κνάφος] Hæc αὐτολεξεὶ etiam

στρέψαντες, τὰ ἱμάτια ἔκναπτον. Ὁ δὲ σωρὸς ἐλέγετο ΚΝΑΦΟΣ.

ΚΝΑΦΕΥΣ: Παρὰ τὸ κνῶ, τὸ ξύω. [x]Ὅμηρος·

> Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
> κνήστι χαλκείῃ.

ΓΝΑΦΕΥΣ δὲ παρὰ τὴν τοῦ φάρους γνάψιν· ἥτις ἐστὶ παρὰ τὸ [y]γανὸν, τὸ λαμπρόν. Καὶ ἔστι τὸ μὲν διὰ τοῦ γ' κοινὸν, τὸ δὲ διὰ τοῦ κ', Ἀττικόν. [z]Ἀριστοφάνης·

> [a]Ἢν [γὰρ] παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
> χλαίνας, ἐπειδὰν πρῶτον ἥλιος τραπῇ,
> [b]πλευρῖτις ἂν [c]ὑμῶν οὐδένα βλάψαι ποτέ.

ΚΝΑΙΌΜΕΝΟΝ: Καταπονούμενον.

ΚΝΑΊΩ: Κόπτω.

ΚΝΈΦΑΛΛΟΝ: Τύλη.

ΚΝΈΦΑΣ: Σκότος, νὺξ, κλίνεται δὲ κνέφατος.

[d]Ὁ δὲ διαφεὶς τοὺς ἡγεμόνας, ἔκρινε τὴν [e]πρωτοπορίαν, κνέφατος ἄρτι [f]γενομένου.

ΚΝΕΦΑΙ͂ΟΣ: Σκοτεινὸς, ἀόρατος, [g]ὀρθρία, ἑωθινή. [h]Ἀριστοφάνης·

> Κνεφαῖος εἰς ἀγορὰν φέρουσ' ἀποδοίμην.

Καὶ, ΚΝΕΦΑΙ͂ΟΣ ἮΛΘΕΝ: Ἀντὶ τοῦ ὑπὸ σκότον.

[i]Ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος, καὶ παραφυλάξας, τοῦ ζεύγους τῶν βοῶν ἐπελάβετο.

ΚΝΈΦΕΙ: [k]Σκότει. Ἀπὸ τῆς ΚΝΈΦΟΣ εὐθείας. Οὕτως Αἰλιανός.

> [l]Οὐ κατ' ἔπος γέ σου κνίσω
> τὸ ῥῆμ' ἕκαστον ἀλλ' . . . .
> ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

ΚΝΗ͂Ι: [m]Κόπτει. Καὶ [n]Ὅμηρος·

> Κνῆ τυρόν.

ΚΝΗΚΊΑΣ: Ὁ λύκος. [o]Βάβριος ἐν τοῖς μυθικοῖς·

> Ὁ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε [p]κλάνης πάσης,
> τὸν κνηκίαν χάσκοντα λακτίσας φεύγει.

Τουτέστι, τὸν λύκον.

ΚΝΗΚΊΣ: Ἡ [q]νεφελώδης ζώνη, τὸ μικρὸν [r]νέφος.

> [s]Οὐδέπω ἢ κνηκὶς [t]ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αἰθήρ.

ΚΝΉΜΗ: Τὸ κοῖλον τοῦ σκέλους.

ΚΝΗΜΊΣ: Τὸ [u]ὑπόδημα.

ΚΝΗΜΟΊ: Ἐξοχαὶ τῶν [x]ὀρέων.

> [y]Ὁππότε μιν κνημούς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας.

ΚΝΗΣΕΊΟΝΤΑ: Ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κνᾶσθαι.

ΚΝΗΣΘΕΊΗΝ, ΚΝΗ͂ΣΜΑ, καὶ ΚΝΗΣΜΟΝΗ͂, καὶ ΚΝΗΣΜΌΣ· ἐκ τοῦ κνήθω.

ΚΝΗΣΤΙΩ͂ΝΤΕΣ ΤᾺΣ ἈΚΟΆΣ: Ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες [z]ἀκούειν.

ΚΝΗ͂ΣΤΙΣ: Μάχαιρα. [a]Ὅμηρος·

> Κνήστι χαλκείῃ.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [b]Καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐύγναπτόν τε κρεάγραν,
> καὶ κνῆστιν.

ΚΝΗ͂ΦΗΝ λοιμώδη [c]συνέβη γενέσθαι ποτὲ ταῖς τῶν Ῥωμαίων γυναιξί.

ΚΝΊΔΗ: Βοτάνη. Καὶ [d]ΚΝΊΔΕΙΟΣ ΚΑΡΠῸΣ, [e]τῆς κνίδης.

ΚΝΊΖΩΝ: Αἰτιατικῇ. Λυπῶν, ἢ τέμνων. Παρὰ τὸ κνῶ, τὸ κόπτω. [f]Τοῦτο δὲ παρὰ τὸ [g]κνῶ· ἐξ οὗ κνήθω, καὶ κνίζω, τὸ ἐξ [h]ἐπιπολῆς καὶ [i]ἰσχνῶς ξύω.

---

leguntur apud Hesychium v. Ἐπικνάφων. KUST. Prov. Vat. App. I. 88.

ΚΝΑΦΕΥΣ: Παρὰ τὸ κνῶ, τὸ ξύω.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 166. KUST. Adde Harpocrat. v. Γναφεύς.

[x] Ὅμηρος] Il. λ'. 639. KUST.

[y] γανὸν] γάνος Schol. Harpocrat. Statim καὶ λαμπρὸν A. καὶ τὸ λαμπρὸν B.E.M.

[z] Ἀριστοφάνης] Eccles. 415. καὶ Ἀριστοφάνης A.B.E. Seqq. om. V.

[a] Ἢν γὰρ] γὰρ om. A.B.E.M.

[b] πλευρῖτις] πλῆρίτις E.

[c] ὑμῶν οὐδέν' ἂν] ἂν ὑμῶν οὐδένα A.E.M. Tum βλέψαι E.

ΚΝΑΙΟΜΕΝΟΝ] Κναιόμενον Photius.

ΚΝΕΦΑΛΛΟΝ] Vide supra v. Γνάφαλλα. KUST. Vid. infra in Τύλη.

[d] Ὁ δὲ διαφεὶς τοὺς ἡγεμ.] Hæc sunt verba Polybii lib. VIII. c. 21. [28.] eademque leguntur supra v. Διαφείς. KUST. Om. V.

[e] πρωτοπορίαν] πρωτοπορείαν E. Polyb.

[f] γενομένου] γενομένου A. Polyb.

[g] ὄρθριος, ἑωθινός] ὀρθρία, ἑωθινή A.B.V.E.M.

[h] Ἀριστοφάνης] Ran. 1391.

[i] Ὁ δὲ διαναστὰς κνεφαῖος καὶ παραφ.] Verba hæc ex Æliano deprompta esse discimus ex ipso Suida infra v. Τιμωροῦντες, ubi fragmentum hoc longe auctius producitur. KUST. Om. V.

ΚΝΕΦΕΙ] Vid. Χερνῆτις. HEMST.

[k] Σκότῳ] σκότει A.V. Seqq. om. V.

[l] Οὐ κατ' ἔπος] Aristoph. Ran. 1229. Hæc ad v. Κνίζω pertinere monet Portus. Tanquam aliena delevit Kusterus.

[m] Κόπτει] σκόπτει A.B. σκώπτει E. Tum καὶ om. E.

[n] Ὅμηρος] Il. λ'. 639. KUST.

[o] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 39.

[p] κάνης] καν^{ης} A.

ΚΝΗΚΙΣ] Plutarch. II. p. 581. et 951. TOUP.

[q] νεφελώδης] νεφελώσης B.

[r] κνέφος] Scribe νέφος. Vide Hesychium v. Κνηκίς. KUST. νέφος A.V.

[s] Οὐδέπω.] Lego οὐδέπω θ' ἡ κνηκίς. Ex Callimacho, opinor. TOUP. Vid. Hom. Od. ι'. 114. Οὐδέπω θ' ἡ A. Deest vs. V.

[t] ὑπεφαίνετο] Apud Hesych. in Κνηκὶς pro ὑπεφαίνετο leg. ἐπενήνοθε. HEMST.

[u] τὸ ὑπόδημα] Sic A.B.V.E. Vulgo, τὸ περιτιθέμενον τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῇ κνήμῃ ὑπόδημα.

[x] ὀρέων] ὀρῶν A.

[y] Ὁππότε] Anthol. Pal. VI. 255.

ΚΝΗΣΕΙΟΝΤΑ] Κνησειῶντα Photius. Et sic Plato Gorg. p. 494 C. quo gl. referendum esse patet ex Schol. p. 121. ubi ὅ ἐστι κνήθεσθαι om. ms. Clark. qui in Platonis contextu κνηστιῶντα.

ΚΝΗΣΤΙΩΝΤΕΣ] Julian. p. 435. 2 Timoth. IV. 3. Hesych. v. Κνηθόμενοι. TOUP. Ut κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν apud Paulum 2 ad Tim. IV. 3. HEMST.

[z] τοῦ ἀκούειν] τοῦ om. A.V.E.M.

[a] Ὅμηρος] Il. λ'. 639. Seqq. om. V.

[b] Καὶ τὰν εὐχάλκωτον] Anthol. Pal. VI. 305.

ΚΝΗΦΗΝ λοιμώδη συνέβη γεν.] Integrum locum habes supra v. Ἀφροδίτη. KUST.

[c] συνέβη om. A.

[d] ΚΝΙΔΙΟΣ] κνίδειος A.B.V.

[e] ὁ τῆς κνίδης] τῆς κνίδης A. et puto E.

[f] Τοῦτο δὲ] δὲ om. A.

[g] κνῶ. ἐξ οὗ κνήθω καὶ κνίζω] κνῶ κνήθω κνίζω A. κνῶ τὸ κινῶ· κνῶ κνήθω καὶ κν. B. κνῶ τὸ κινῶ· κνῶ κνήσω κνίζω V. An leg. τοῦτο παρὰ τὸ κνάω, κνήθω?

[h] ἐπιπολῆς] ἐπιπολλῆς E. Vid. Eustath. Od. ν'. p. 1746 = 523, 36.

[i] ἰσχνῶς] ἰσχυρῶς A.

[k] Ἀλλ' ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσων.

Κνίζων: Ἀκύλας, ἐρευνῶν· [l] Θεόδοτος, χαράσσων· Σύμμαχος, ἔχων, ἢ συλλέγων.

Κνίσσα: Ἡ ἀναθυμίασις τῶν θυομένων τοῖς εἰδώλοις. Καὶ [m] κνισσάριον, τὸ μικρὸν λίπος. Καὶ [n] κνίσσησιν, ἀναθυμιάσεσιν.

Κνίσσης: Λίπους, ἀναθυμιάσεως.

Τῆς δὲ κνίσσης [o] διαδοσίμου γενομένης, καὶ προσπεσούσης, ᾔτησε τοῦ κρέως.

Κνίσματα: Σπαράγματα.

[p] Καὶ τὰ [q] τεθνεώτων
κνίσματα, καὶ μάστιν λίχνον ἀπεισαμένη.

Κνίψ: Ζωΰφιον. Ἡ γενικὴ τοῦ κνιπὸς [r] μετέστη εἰς εὐθεῖαν, καὶ σημαίνει τὸν ὀλίγα δαπανῶντα.

Κνώδαλον: Ζῶον μικρὸν, [s] θηρίον. Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον· ποτὲ δὲ [t] καὶ τὸ χερσαῖον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u] Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδάλων λαιμητόμα.

Κνώδαλον: Τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενον ζῶον. [x] Κινώπετον δὲ, τὸ χερσαῖον, τὸ ἐν τῷ [y] πεδίῳ κινούμενον ἑρπετόν.

Κνώδοντος: Τῆς ἀκμῆς τοῦ ξίφους, τῆς ὀξείας εἰς τὸ καίνειν. [z] Ἀπὸ δὲ τοῦ μέρους τὸ [a] ξίφος δηλοῖ. [[b] Σοφοκλῆς·]

Πῶς σ' ἀποσπάσω [c] πικροῦ
τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; ὦ τάλας, ὑφ' οὗ
φονέως ἄρ' [d] ἐξέπνευσας;

Κνώμενος: Γαργαλιζόμενος.

Κνώσσιος: Ὄνομα κύριον, καὶ ὁ [e] πολίτης. Κνωσσὸς γὰρ πόλις ἐν τῇ Κρήτῃ.

Κνώσσω: Τὸ κοιμῶμαι.

[f] Λεύκουλλος δὲ ὁ Ῥωμαῖος, καὶ τὸν Μιθριδάτην [h] καταστρεψάμενος, καὶ προσχὼν τῇ Τρῳάδι, καὶ σκηνῶν [i] παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἤκουσε χρησμοῦ τοιοῦδε·

Τί κνώσσεις, μεγάθυμε [k] λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς.

Καὶ ὃς ἐξαναστὰς, καὶ [l] πυθόμενος ὡς εἴη πλησίον ὁ βασιλεὺς, ἐπιπεσὼν διαφθείρει αὐτόν.

Κνώσσουσαν: Κοιμωμένην. [m] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τὴν φύλακα κνώσσουσαν [n] ὑπέκφυγον.

Κνυζηθμός: Ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτική· [o] ἢ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή.

Κνυζημάτων: Παρὰ [p] Ἡροδότῳ. Τουτέστι, τῶν [q] γοερῶν ἀποφθεγμάτων.

Κνυζῶ: Ἀπὸ τοῦ κόνυζα, κονύζω, κνυζῶ. Ἔνθεν καὶ κνυζηθμός· ὡς μυκῶ, μυκηθμός· [r] ἡ τῶν κυνῶν [s] ὑλακὴ ὀδυρτική. Καὶ αὖθις·

Κνυζοῦν τε οἱ κύνες, ἀγχοῦ τῆς ὕλης γενόμενοι.

Κνυζώμενον: Στένοντα. Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν σκυλάκων.

[k] Ἀλλ' ἀρότρῳ] Anthol. Pal. VI. 238.

ΚΝΙΖΩΝ: Ἀκύλας, ἐρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Amos VII. 14. Ἀλλ' αἰπόλος ἤμην, κνίζων συκάμινα. Eo enim loco vocem Hebraicam בלס, quam LXX. interpr. reddiderunt κνίζων, Aquila interpretatus erat ἐρευνῶν; Theodoretus, (Theodotion) χαράσσων; et Symmachus, ἔχων, vel συλλέγων; ut Theodoretus, et ex eo Suidas lectorem hic docet. KUST. Χαράσσων, χαρακῶν. Ita est in Fragm. vet. interpr. ap. Drus. et in ed. Sixtina. REINES. Conf. Carpzov. Crit. Sacr. p. 562.

[l] Θεόδοτος] Leg. Θεοδοτίων cum Theodoreto.

ΚΝΙΣΣΑ] Vid. Schol. Il. α'. 317. Schol. Victor. Aristoph. Eq. 1317.

[m] ΚΝΙΣΣΑΡΙΟΝ] Vid. Eustath. Il. α'. p. 134 = 101, 31.

[n] ΚΝΙΣΣΗΣΙΝ] κνίσεσι Photii ms. κνίσσαισιν ed.

ΚΝΙΣΣΗΣ] κνίσης Photii ms.

[o] διαδοσίμου] ἀναδοσίμου V.

ΚΝΙΣΜΑΤΑ] Alciphro p. 122. ubi Bergler. TOUP.

[p] Καὶ τὰ τεθνεώτων κν.] Anthol. Pal. VII. 219.

[q] τεθνεώτων] τεθνειώτων B.V. Anthol. Mox λίχνον V.

[r] μεταπίπτει] μετέστη A.B.V. Photius. Seq. gl. ΚΝΙΣΑΡ. Ὁ ξυρός, delevi cum A.B.V.E. ubi ξηρός M. Adsuta est ex Zonara, ubi tamen editum Κνίσαρ.

[s] θηρίον. Κυρίως] κυρίου V.

[t] καὶ τὸ] καὶ om. V. et mox Ἐν Ἐπιγράμμασι.

[u] Ξίφη τὰ πολλῶν κνωδ.] Anthol. Pal. VI. 101. ξίφει B.V. Mox λαιμοτόμα B.E.

ΚΝΩΔΑΛΟΝ: Τὸ ἐν τῇ ἁλὶ κιν.] Observant grammatici τὸ κνώδαλον proprie de bestia marina dici: abusive vero etiam de reliquis animalibus. Etymologus: Κνώδαλα: Κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων. Hesychius: Κνώδαλα: Κυρίως τὰ θαλάττια θηρία. Scholiasta Homeri ad Odyss. ρ'. 317. Κνώδαλον: Κυρίως μὲν τὸ θαλάσσιον θηρίον. Scholiasta Nicandri ad Theriaca p. 10. Κνώδαλα. Κυρίως μὲν τὰ θαλάσσια· παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί. Sed observatiuncula illa nullius est ponderis et momenti. Τὸ κνώδαλον enim generalem habet significationem, et tam de bestiis terrestribus, quam marinis proprie dicitur, ut ex poetis constat. Induxit autem grammaticos in hanc opinionem etymologia illa, τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ ἁλί, quæ ipsis in voce κνώδαλον latere videbatur: quod tamen merum somnium esse, quis non videt? KUST. Vid. Schol. Platon. p. 251. Post Κνώδαλον V. addit τὸ θαλάσσιον.

[x] ΚΙΝΩΠΕΤΟΝ] Aliter Eustath. ad Dionys. Perieg. 544. Κινώπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πίπτεσθαι. κινώπετον E.

[y] πεδίῳ] πέδῳ B.V.

[z] Ἀπὸ δὲ τοῦ] Seqq. om. V.

[a] ὅλον ξίφος] ὅλον om. A.B.E. Mox Σοφοκλῆς om. A.B. E.M. Obiter moneo in Schol. Soph. reponendum videri μέρους pro ἄκρου.

[b] Σοφοκλῆς] Aj. 1025. Ibi autem pro πικνοῦ recte legitur πικροῦ; et ἐξέπνευσας pro ἐξέπραξας. KUST.

[c] πικνοῦ] πικροῦ A.B. Mox αἰόλου om. A.B. ubi αἰόλου E.

[d] ἐξέπραξας] ἐξέπνευσας A. Hic Σοφοκλῆς addit M.

[e] πολίτης. Ἀπὸ Κνωσσοῦ] ἀπὸ Κνωσσοῦ om. A.B.V.E.

[f] Λεύκολλος δὲ ὁ Ῥωμ.] Idem fragmentum legitur infra v. Λεύκολλος. KUST. Λεύκουτος V. Mox ὁ om. E.

[g] τὸν Μιθριδάτου] τὸν Μιθριδάτην A.B.V.E.

[h] καταστρεψάμενος] Lego καταστρεψάμενος. Falsum enim est, Lucullum debellato Mithridate regnum ejus subegisse: quod post eum Pompeius fecit, ut ex historia constat. KUST.

[i] περὶ] παρὰ A. ni fallor. Sic certe v. Λεύκουλλος.

[k] λέων] λέον A.B. suprasc. E. Mox τι V.

[l] πειθόμενος] Scribe πυθόμενος. KUST. Sic A.B.V.E.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 294. Seqq. om. V.

[n] ὑπέκφυγον] ὑπέφυγον B.E. Statim delevi, ΚΝΩΨ: Ὁ τυφλὸς, cum A.B.V.E. Adjecta est e Zonara.

ΚΝΥΖΗΘΜΟΣ: Ἡ τῶν κυνῶν ὑλακὴ ὀδυρτ. ἢ ἀσαφ.] Locum hunc ex mss. Paris. ampliavi et supplevi, quem priores editt. mutilum sic exhibent: Κνυζηθμός. Ἡ τῶν κυνῶν βοή. KUST. Vid. Od. π'. 163. et Schol.

[o] ἢ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή] Hesychius in serie sua: Κνιζηθμός. Ἡ ἀσαφὴς τῶν κυνῶν βοή. Sed legendum ibi est κνυζηθμός: ut hic apud Suidam. KUST.

[p] Ἡροδότῳ] Gl. II. 2.

[q] γοερῶν] γοερῶν A.V.E.M.

[r] ἡ τῶν—καὶ αὖθις om. V.

[s] ὀδυρτική] ὑλακὴ ὀδυρτικὴ A. ὑλακὴ post ἔνθεν in edd. vett.

ΚΝΥΖΟΜΕΝΟΝ] κνυζόμενον B. et in exempl.

Ὁ δὲ κύνας ἐκ τῆς ἐπάλξεως [t]ἀπεξήρτα, ὥστε τοὺς φύλακας κνυζωμένων αὐτῶν μὴ καθεύδειν.

Κνυζώσω: Ἀπρεπεῖς ποιήσω.

Κνῦμα: Ὁ ἠρεμαῖος κνησμός.

Ὑποδεχομένη,
Ἤκουσά του [u]τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων.

Κοάλεμος: Ματαιόφρων. [x]Κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι. Καὶ ὁ ἠλίθιος καὶ [y]ὁ ἀνόητος κοάλεμος. [z]Ἔγκειται τῇ λέξει τὸ ἠλέματον, [a]ἤγουν τὸ μάταιον· καὶ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστι νοεῖν. [b]Ὁ οὖν ἀνόητος, καὶ μάτην νοῶν, κοάλεμος λέγεται.

Κοάλεμοι παρὰ Ἀριστοφάνει, οἱ ἠλέματα κοοῦντες καὶ νοοῦντες.

Κοβαλεύειν: Τὸ [c]μεταστρέφειν τὰ ἀλλότρια μισθοῦ κατ' ὀλίγον.

Κοβαλεία: Οὕτως ἐλέγετο ἡ προσποίητος μετὰ ἀπάτης παιδιά. Καὶ κόβαλος, ὁ ταύτῃ χρώμενος. [d]Ἔοικε δὲ [e]συνώνυμον τῷ βωμολόχῳ. Φιλόχορος δευτέρῳ Ἀτθίδος·

[f]Οὐ γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον [h]γενέσθαι νομιστέον τὸν Διόνυσον.

Ἀριστοτέλης δὲ [i]ἐν δευτέρῳ Ζώων Ἱστορίας, [k]τὸν ὦτόν φησι κόβαλον καὶ μιμητὴν ὄντα, ἀντορχούμενον ἁλίσκεσθαι.

Κόβαλος: Ἀνελεύθερος, πανοῦργος, [l]λῃστής. Ἀπὸ τῆς κοπίδος. Ἢ ὁ κακότεχνος. Κόβαλα γάρ ἐστι

A τὰ κακά. [m]Καὶ κοβαλεία, ἡ παρὰ πονηροῦ ἀνθρώπου κολακεία. [n]Τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφορεῖς Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Ἀντὶ τοῦ λῃστεύει. Οἱ δὲ κόβαλον, τὴν μετὰ ἀπάτης παιδιάν.

Κόβελαμος:

Κόγχη:

B Κόγχην: Τὸ ἐλάχιστον λέγουσι. Καὶ κόγχης ἄξιον, τὸ οὐδενὸς ἄξιον. Καὶ [o]κόγχην διελεῖν: Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. Οἷον,

Ταυτόν ἐστι τόδε τῷ κόγχην διελεῖν.

Κογχύλη: [p]Ὅθεν ἡ πορφύρα.

Ὅτι [q]ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν πεζῶν οἱ γύπες καὶ οἱ κύνες πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν ἀντιλαμβάνονται, διὰ τὴν δίοσμον τοῦ ἀέρος δύναμιν· οὕτω καὶ τῶν ἐνύδρων, διὰ

C τὸ εἶναι καὶ ἐν [r]ὕδατι τὴν δύναμιν ταύτην, πόρρωθεν τῶν ὀσμῶν οἱ ἰχθύες ἀντιλαμβάνονται. [s]Καὶ αἱ κογχύλαι γοῦν, ὄψιν οὐκ ἔχουσαι, φαίνονται δελέατι ἐφεπόμεναι. Ὁμοίως καὶ οἱ κροκόδειλοι, τῶν κρεῶν [t]παρὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος κρεμαμένων, ἐφέπονται αὐτοῖς.

Κοδάλου χοῖνιξ: Παροιμία, ἐπὶ τῶν μείζοσι

D μέτροις κεχρημένων.

Κοδομήϊον: Καμινευτικόν.

Κοδράντης: [u]Τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο.

---

[t] ἀπεξήρτα] ἀπεσκήρτα V.

ΚΝΥΖΙΣΩ] Imo, κνυζώσω. Respexit enim ad locum illum Homeri Il. ν'. 401. Κνυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντα. Scholiasta ad eum locum: Κνυζώσω: Ἀπρεπεῖς καὶ ῥυσοὺς ποιήσω. KUST. Dedi κνυζώσω cum A.B. V.E. et in fine delevi λυπήσω cum iisdem.

E KNYMA] Est a κνύω: quod Hesychius interpretatur κνήθω, ξύω. Significat igitur κνῦμα *scalptionem*; sive sonum, qui editur, cum digitis aliquid scalpimus: quo posteriori sensu vox ista capienda est in subjuncto loco Aristophanis. KUST. Mox κνυσμός A. χρασμός Schol.

[u] τὸ κνῦμα] Apud Aristophanem Eccles. 36. unde fragmentum hoc Suidas deprompsit, hodie legitur τὸ κνίσμα: sed cujus loco olim scriptum fuisse κνῦμα non solum ex hoc loco Suidæ discimus; sed etiam ex Eustathio ad Homerum, apud quem p. 1746, 7. Herodianus grammaticus eandem lectionem in loco hoc Comici agnoscit. Ait enim Eustathius: Ἐκ δὲ τοῦ ῥηθέντος κνύω καὶ κνῦμα τῶν δακτύλων προφέρει (Ἡρωδιανὸς) ἐκ τοῦ Κωμικοῦ. Manifestum est, Herodianum ad ipsum illum locum Aristophanis, quem Suidas hic citat, respexisse. KUST.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ] Plut. Cimon. 4. Κίμωνι προσεοικὼς τὴν φύσιν· ὃν δι' εὐήθειαν φασὶ Κοάλεμον προσαγορευθῆναι. REINES. Κοάλεμος: ματαιόφρων ex Timæo.

[x] ΚΟΕΙΝ] κοκεῖν A.B.V.E.M.

[y] ὁ ἀνόητος] ὁ om. A.V.

[z] Ἔγκειται τῇ λέξει—κοάλεμος λέγεται] Ex Scholiasta Aristoph. ad Equit. 198. ubi pro ἠλέματον legitur ἠλεόν. KUST.

[a] ἤγουν] ἤτοι A.

[b] Ὁ οὖν ἀν.] τουτέστιν ἀνόητος ὁ μ. V.

ΚΟΑΛΕΜΟΙ—καὶ νοοῦντες] Et hæc leguntur apud Schol. Aristoph. Equit. 631. KUST. Desunt V.

[c] μεταστρέφειν] μεταφέρειν Etymol. M. p. 524, 28.

ΚΟΒΑΛΕΙΑ: Οὕτως ἐλέγετο ἡ πρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 414. Κοβαλία M. et mox.

[d] Ἔοικε] Seqq. om. V.

[e] συνωνυμεῖν] συνώνυμον A. Schol. Photius.

[f] Ὃν γὰρ ἔνιοι λέγουσι βωμολ.] Locus hic ex Scholiasta Aristoph. sic emendandus est: Οὐ γάρ, ὥς ἔνιοι λέγουσι, βωμολόχον τινὰ καὶ κόβαλον νομιστέον τὸν Διόνυσον. Et sic habet Harpocratio. KUST. Οὐ A. Photius.

[g] ἔνιοι] ὅ ἔνιοι dedit editor Photii, ubi ms. concordat cum Suida, et sic ms. Harpocr. Pal. ὥσπερ ἔνιοι ed.

[h] γενέσθαι om. Schol.

[i] ἐν δευτέρῳ ζώων ἱστ.] Imo ἐν ὀγδόῳ, (c. 12.) ut Maussacus etiam monuit. KUST. ἐν ζ'. Photius, Harpocr.

[k] τὸν ὦτόν φησι κόβ.] Vide infra v. Ὦτος. KUST.

ΚΟΒΑΛΟΣ] Supr. Ἀνδροκόβαλος. REINES.

[l] λῃστής] ὁ λῃστής A.V.

[m] Καὶ κοβαλεία] Seqq. om. V.

[n] Τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφ.] Locus hic ex Schol. Aristoph. Eq. 270. sic scribendus et supplendus est: Κόβαλοι γὰρ οἱ λῃσταί. Τοὺς αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφόρους καλοῦσιν, &c. KUST.

F ΚΟΒΕΛΑΜΟΣ] Κόβλεμος A.B.E. Deest v. V. Corrupte videtur scriptum pro Κοάλεμος.

ΚΟΓΧΗ] Sic A.B.E. Κόγχη: κογχύλη ὅθεν ἡ πορφύρα V. ubi om. καὶ κόγχην—διελεῖν.

[o] ΚΟΓΧΗΝ ΔΙΕΛΕΙΝ] Teleclides Athenæi III. p. 87. A.

[p] Ὅθεν ἡ πορφύρα om. V.

[q] ὥσπερ τῶν πτηνῶν καὶ τῶν πεζ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristotelis de Anima, M. III. b. KUST.

G [r] ὕδατι] ὕδασι E.M. Mox τὴν δύναμιν om. V.

[s] Καὶ αἱ] Seqq. om. V. γοῦν pro οὖν A.B.

[t] παρὰ] περὶ B.E. ὑπὲρ Philop. qui ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος cum A. pro τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν.

ΚΟΔΑΛΟΥ] Diogenianus scribit Κοδάλου, per ω. KUST. v. Κοδαλεῖχος. HEMST. Κνωδάλου Diogenian. V. 69. in ms. et in nota Schotti. Vid. ad Hesych. in Κωδάλου.

ΚΟΔΗΜΗΙΟΝ] Potius κωδωμήϊον: quod Ionicum est pro κωδωμεῖον. Vide Pollucem et Hesychium. KUST. Κοδομήϊον A.B.

H ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ] Occurrit hæc vox Matth. V. 26. Confer Hesychium h. v. et Frid. Gronovii Mantissam Pecuniæ Veteris c. 3. KUST.

[u] Τὸ πᾶν] Proprie κοδράντης non est ipsum totum, sed minima pars totius. Quare qui ad quadrantem solvit, totam summam solvere intelligitur: quod ipsum Suidas hic innuere vult. KUST.

Κοδράτος, Ῥωμαῖος ἱστορικός. Ἔγραψεν Ἰάδι διαλέκτῳ ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἐν βιβλίοις ιε´, [x]ἐπιγραφὴν δὲ [y]Χιλιετηρίδα, καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης [z]ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας υἱοῦ Καίσαρος.

Κοδρίτης: Ἄρτος.

Κοδρομήνη: Ὄνομα τόπου.

Κόδροι: [a]Ἐθνικόν.

Κόθορνος: Ὑπόδημα ἀμφοτεροδέξιον. [b]Ἀριστοφάνης·

Τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ;

Οἷον, τί ὑποδησάμενος πάρει; Οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ [c]Θηραμένης, Ἀθηναῖος ῥήτωρ, μαθητὴς Προδίκου τοῦ Κείου. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τοῦ στρεφομένου συνεχῶς. Οὗτος [d]γὰρ καὶ τοῖς λ´ συνέσπευδε, καὶ τῷ πλήθει. [e]Ὅτι ὁ κόθορνος ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν [f]πρὸς τὰς ὑποδέσεις [g]ἁρμόττει.

Κόθουρος: Ὁ κρύπτων.

Κοθωκίδης: Ὄνομα κύριον.

Κοῖ κοΐ:

Κόϊντος: Ὄνομα κύριον.

Κοκκιανός: Ὁ Δίων. Ὄνομα κύριον.

Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. Λόγους ῥητορικούς.

Κόκκυ: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ.

Κοκκύαι: Αἱ πρόγονοι.

[h]Ἀφ' [i]ἱμέων κοκκύησι καθημένη [k]ἀρχαίησι.

Κοκκύζω: Φωνῶ.

Κοκκύζω: Σύνθημα δύσεω.

Κοκκύμηλα: Εἶδος ὀπωρῶν· τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα.

Κόκκυξ: Εἶδος ὀρνέου· ὁ παρ' ἡμῖν κοῦκκος.

Κόκλης: Ἐπηρώθη [l]Ὁράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. Τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκουλοὺμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.

Κόλα: Ἡ γαστὴρ [m]ταῖς κόλαις.

Κόλαβος: Ὁ μικρὸς ψωμός.

Κολλάβους: Τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικότας τὴν πλάσιν τοῖς κολλάβοις τῆς κιθάρας. Οἱ δὲ εἶδος πλακοῦντος τετραγώνου, ἢ ἄρτου μικροῦ· [n]παρὰ τὸ ἐκ μεγάλων κολλυβίζεσθαι. [o]Κόλλαβοι γὰρ, τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Κολαβρισθείη: Χλευασθείη, ἐκτιναχθείη, ἀτι-

ΚΟΔΡΑΤΟΣ, Ῥωμ.] De hoc vide Vossium lib. II. de Hist. Gr. c. 16. et Salmasium ad Julium Capitolinum in Vero. KUST. Nomen ejus Κουάδρατος scribitur in Zosim. V. p. 332, 11. HEMST.

x ἐπέγραψε] ἐπιγραφὴν A. ἐπιγραφὴ V.

y Χιλιετηρίδα] Hoc opus Vossius et Salmasius signari putant a Stephano Byzantio, qui v. Ἄνθιον Quadrati Ῥωμαϊκὴν χιλιάδα; et v. Ὀξύβιοι, ejusdem Ῥωμαϊκὴν χιλιαρχίαν laudat. KUST.

z ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμμ.] Imo potius ἕως Φιλίππου. Annus enim millesimus ab V.C. incidit in imperium Philippi, a quo propterea ludos seculares celebratos fuisse constat. KUST.

ΚΟΔΡΙΤΗΣ: Ἄρτος] Portus recte monuit, legendum esse, κοδράτος ἄρτος, ex Athenæo: qui lib. III. p. 114. inter alia et hæc scribit: Βλωμιαίους τε ἄρτους ὀνομάζεσθαι λέγει τοὺς ἔχοντας ἐντομάς, οὓς Ῥωμαῖοι κοδράτους λέγουσι. KUST.

a Ἐθνικόν] ἐθνικοὶ V.

b Ἀριστοφάνης] Av. 995. Τίς ἡ 'πίνοια; τίς ὁ κόθορνος τῆς ὁδοῦ; KUST.

c Θηραμένης] Vide nos supra ad v. Θηραμένης. KUST. Καθηραμένης A. καὶ om. V.

d γὰρ om. A.

e ΟΤΙ—ἐφαρμόττει om. V. Leguntur hæc in Schol. Aristoph. Ran. 546.

f πρὸς τὰς ὑποδήσεις ἀνδράσι καὶ γυναιξὶν] ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ πρὸς τὰς ὑποδέσεις A. Schol. Male autem Schol. ὑποθέσεις.

g ἐφαρμόττει] ἁρμόττει A.B. Schol.

ΚΟΘΟΥΡΟΣ] Est notissimum epithetum fuci apud Hesiodum. KUST. τὴν οὐρὰν addi debet post κρύπτων. Vide Κοθουρος. HEMST. Vid. Schol. Platon. p. 237.

ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ] Vide Meurs. de Pop. Att. v. Κοθωκίδαι. KUST. Aristoph. Thesm. 627. et Schol. (620.)

ΚΟΙ ΚΟΙ] Aristoph. Ach. 780. Κοικοῖ A.B.E.

ΚΟΚΚΙΑΝΟΣ: Ὁ Δίων] Vide supra v. Δίων. KUST.

ΚΟΚΚΩ: Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχεῖ] Scribe, Κόκκυ. Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ταχύ. Vide Etymologum. KUST. Sic A.B. V.E. pr. Lex. Seg. Bekkeri p. 105, 22. Κόκκυ: οὐδὲ κόκκυ. ἀντὶ τοῦ οὐδὲ βραχύ. Piersonus βραχὺ pro ταχὺ reponit in Etym. et Suid. ad Mœrin p. 331. Et sic Ruhnken. ad Hesych.

h Ἀφ' ἱμέων κοκκ.] Portus emendat et legit: Πὰρ δ' ὑμέων κοκύησι καθημένη ἀρχαίησι. Sic saltem metrum se recte habet. KUST. Idem Κοκύας et Κοκκύας. Est autem vox Ionibus peculiaris. Etymol. Mag. Κοκκύας, ὁ πρόγονος. Ἔστι δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις. Σημαίνει δὲ τοὺς ἤδη κεκαμμένους. Legendum, κεκαμμένους. Senio incurvatos. Hesych. Κοκκύαι, οἱ πάπποι, καὶ οἱ πρόγονοι. Ita legendum ex ordine literarum, non Κοκκίαι. Epigram. Anthol. lib. I. p. 40, Τηλόθι δ' ἴσχε δρυὸς πέλεκυν· ΚΟΚΥΑΙ γὰρ ἔλεξαν Ἁμῖν ὡς πρότεραι ματέρες ἐντὶ δρύες. Hexameter autem, quem laudat Suidas, depravatus est. Nec satisfacit Porti emendatio. Repono: ΕΥΦΗΜΟΣ Κοκύησι ΠΑΡΗΜΕΝΗ ἀρχαίησι. *Modeste, ut virginem decet, veteribus assidens aviis.* De voce εὐφήμως consulendi viri docti ad Homer. Hymn. in Apoll. 171. in primis Ruhnkenius in Epistola ad Valckenarium. Recte autem scripsimus, παρημένη. Homer. Il. α´. 488. νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι. Ubi Schol. παρήμενος, παρακαθημένος. TOUP.

i ἱμέων] ἱμαίων B.E.

k ἀρχαίησι] ἀρχαίης B.E. ἀρχαῖ' A.

ΚΟΚΚΥΖΩ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1427.

ΚΟΚΚΥΜΗΛΑ] Vid. Salmas. in Solin. p. 426. Du Cangii Gl. Gr. v. Βερίκοκκον.

l Ὁράτιος] Ὁράτιος A. Vid. supra v. Ἐξουσία. Deest gl. V.

m ταῖς κόλαις] Sic A. ταῖς κόλαισι B.E. edd. ante Kuster. qui duas vv. omisit. Forte respicit Aristoph. Eq. 453. ubi ταῖς κόλοις.

ΚΟΛΑΒΟΣ] Κόλλαβος A. Deest gl. V.

ΚΟΛΛΑΒΟΥΣ: Τοὺς ἄρτους, τοὺς ἐοικ.] Et hæc excerpta sunt ex Scholiasta Aristoph. Ran. 510. KUST. Vid. Pollux I. 248.

n παρὰ τὸ] Seqq. om. V.

o ΚΟΛΛΑΒΟΙ—ἐπιτόνια ex Timæo, ubi vid. Ruhnken.

ΚΟΛΑΒΡΙΣΘΕΙΗ] Voce hac usi sunt LXX. interpretes Jobi V. 4. Κολαβρισθείησαν δὲ ἐπὶ θύραις ἡσσόνων. Olympiodorus ad illum locum: Τουτέστιν, ἐκτριβείησαν, ἐξευτελισθείησαν. Et rursus: Εὐτελεῖς νομισθήσονται, καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξιοι, ἀλλοτρίαις θύραις προσφθειρόμενοι, καὶ ταῦτα τῶν ἐλαττόνων. Huc etiam referendum est illud Hesychii: Καλαβρισθείησαν, χλευασθείησαν. Ubi nota primam istius vocis syllabam per ά scribi. Apud eundem tamen alibi per ό: Κολαβρισθείησαν: κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν. Ubi, quod obiter moneo, τὸ ποδοκοπηθείησαν est vocis præcedentis emendatio, non autem nova τοῦ κολαβρίζειν explicatio: de quo interpolationis genere alibi plura diximus. Vel, si hæc conjectura minus placeat, (quam tamen veram esse existimo,) pro κοπηθείησαν legi potest μωκηθείησαν. Τὸ κολαβρίζεσθαι enim a grammaticis exponitur χλευάζεσθαι: cui τὸ μωκᾶσθαι significatione respondet. Ceterum, Bochar-

μασθείη. [p]Κόλλαβρος γὰρ, [q]*καὶ* κάλλαβρος, *ὁ μικρὸς* [r]*χοῖρος.* [s]*Ἀντὶ τοῦ, οὐδενὸς λόγου ἄξιος νομισθείη.*

Κολάζω: Αἰτιατικῇ.

Κολακεία: Ἡ ἀπάτη.

Κολακεύω: Αἰτιατικῇ.

Κολάκρετον: [t]Ἀριστοφάνης·

Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
ὅ τι βούλει σοὶ,
πλὴν τοῦ κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Κόλαξ: Ἀπατεών.

Κολασσαεύς: Ἀπὸ τόπου. Καὶ [u]Κολοσσαεῖς, οἱ Ῥόδιοι· οἵ τινες ἀνέστησαν ἐν τῇ νήσῳ χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ ἡλίου, ὃν διὰ τὸ μέγεθος ἐκάλεσαν Κολοσσὸν, ἐπὶ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος υἱοῦ, [x]διαδόχου Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[y]Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον [z]ἐμακύναντο Κολοσσὸν
τόνδε Ῥόδου ναέται Δωρίδος, [a]Ἀέλιε,
χάλκεον, ἡνίκα κῦμα κατευνάσαντες Ἐνυοῦς
ἔστεψαν πάτραν δυσμενέων ἐνάροις.

Κολαινίς: Ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος· ἀπὸ Κολαίνου, τοῦ κτίσαντος τὸ ἱερόν· ἢ διὰ [b]τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. [c]*Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ὀρνέου κολαινίς.*

Κολλεκτάριος: *Ἀργυραμοιβὸς, ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος· τραπεζίτης, ὁ* [d]*ἀργυροπράτης, κολλεκτάριος.*

Κολεόπτερον: Εἶδος ζωϋφίου πτηνοῦ. Παρὰ τὸ ὡς ἐν [e]κουλεῷ τὰ πτερὰ συνέχειν τῷ ἐλύτρῳ.

Κολεός: Ἡ ξιφοθήκη.

Κολετρῶσι: [f]Κατὰ τοῦ κόλου τύπτουσιν. [g]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[h]Τὸν δείλαιον κολετρῶσ' ἀεί.

Ἢ καταπατοῦσιν. Ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας καταπατούντων. Οἱ δὲ, τὸ ἐνάλλεσθαι τῇ κοιλίᾳ.

Κολιάς: Ἐπιθαλασσία ἄκρα τῆς Ἀττικῆς· [i]*ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κόλου ὠνομασμένη.* Καὶ ἔστιν αὐτόθι Ἀφροδίτης ἱερὸν [k]Κωλιάδος.

Κόλλιξ: Ὁ ἄρτος. *Ὅθεν καὶ* [l]κολλούριον [m]ἀπὸ τοῦ κολοβόν. Καὶ [n]*πληθυντικῶς* κόλλικες, *ἀρσενικῶς,* [o]*παρὰ Ἀριστοφάνει, ἄρτοι.*

Κολοβόν: Τὸ ἐλλεῖπον. Καὶ Κολοβός: Ὁ σιμός.

Κολοβόρριν: Ὁ *μικρόρριν.* Καὶ [p]Κολοβώματα.

Κολοκτρύων: Γένος τι Περσικὸν ἀττελέβοις ὅμοιόν ἐστι.

Κολόκυμα: Τὸ κωφὸν κῦμα, καὶ μὴ [q]ἐπικαχλάζον.

---

tus Hieroz. part. I. p. 707. recte monuit, τὸ κολαβρίζεσθαι apud Hellenistas significare *contemni*, quod porcello, qui κόλαβρος dicebatur, et a quo τὸ κολαβρίζεσθαι deductum est, apud Judæos nihil esset contemptius. KUST. Dicitur κολαβρίζειν, κολλαβρίζειν, et καλαβρίζειν: quod postremum restituendum Athenæo, lib. VIII. p. 364. Οἱ δὲ νῦν προσποιούμενοι θεοῖς θύειν, καὶ συγκαλοῦντες ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς φίλους καὶ τοὺς οἰκειοτάτους, καταρῶνται μὲν τοῖς τέκνοις, λοιδοροῦνται δὲ ταῖς γυναιξὶ, ΚΑΛΑΒΡΙΖΟΥΣΙ τοὺς οἰκέτας, ἀπειλοῦσι τοῖς πολλοῖς. Ita scribendus iste locus, qui insignis est. Vulgo legitur, καλαμυρίζουσι. Quod magnum Casaubonum torsit. TOUP. Vid. Schleusner Lex. V. T. in Κολαβρίζω.

[p] ΚΟΛΛΑΒΡΟΣ] Κόλαβροι Athen. IV. 164. et XV. 697. ὁ ποιητὴς τῶν καλουμένων κολάβρων. Videntur fuisse hymni in sacro s. templo Dianæ Derrhiatidis cantari soliti. Hesychium vid. in Καλαβίς, qui hinc emendari potest. An idem est καλαβρισμὸς et κολαβρισμὸς, saltationis armatæ genus? REINES.

[q] καὶ ΚΑΛΛΑΒΡΟΣ om. A.B.

[r] χοῖρος] An leg. σχοῖνος, ut inde Calabricas, vinculorum genus, adpellatas fuisse colligi possit? REINES.

[s] Ἀντὶ τοῦ] Seqq. om. V.

ΚΟΛΑΚΡΕΤΟΝ] Miror hic stuporem compilatoris, qui cum in subjuncto loco Aristophanis reperiret κολακρέτου, vel potius κωλακρέτου, per ω; existimavit, casum ejus rectum esse κολάκρετον vel κολάκρετος; qui est κωλακρέτης. Vide infra v. Κωλακρέται. KUST.

[t] Ἀριστοφάνης] Vesp. 721. ubi locus hic ita legitur et distinguitur: Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν Ὅ τι βούλει σοὶ, Πλὴν κωλακρέτου γάλα πίνειν. Sic etiam apud Suidam scribendum est.

[u] ΚΟΛΑΣΣΑΕΙΣ] Ms. Paris. A. habet Κολοσσαεῖς: quod præferendum est. KUST.

[x] διαδόχου] Hæc vox deest in prioribus editt. [et B.V.E.] quam fide optimi ms. Paris. A. loco huic restitui. KUST.

[y] Αὐτῷ σοι πρὸς Ὄλυμπον ἐμηκ.] Epigramma hoc legitur Anthol. [Pal. VI. 171.] Vide etiam Scaligerum ad Euseb. p. 137. KUST.

[z] ἐμηκύναντο] ἐμακύναντο A. Anthol.

[a] Ἀέλιε] Ἥλιε V.

ΚΟΛΑΙΝΙΣ: Ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος. ἀπὸ Κολ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 873. KUST. Athenis ἐν Μυρρινοῦντι. Vid. Meurs. de Pop. Att. p. 80. REINES.

[b] τὸ τὸν] τὸν om. A.

[c] Ἔστι δὲ] Seqq. om. V.

ΚΟΛΛΕΚΤΑΡΙΟΣ] Vide supra v. Ἀργυραμοιβός. KUST. Κολεκτάριος A. et sic infra. Deest gl. V.

[d] ἀργυροπράτης] Vide Salmasium de Trapezit. Fœnore p. 553. et seq. KUST.

ΚΟΛΕΟΠΤΕΡΟΝ] Vide paulo inferius v. Κολεόπτερα. KUST.

[e] κολεῷ] κουλεῷ A.B.V.E. pr.

ΚΟΛΕΟΣ] An κουλεός, unde culleus? REINES.

[f] Κατὰ κώλου] κατὰ τοῦ κόλου vel κόλλου A.V. κ. κόλου B.

[g] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 552.

[h] Τοῦτον τὸν δ.] Τοῦτον om. A.B. Mox ἀπὸ τῶν—κοιλίᾳ om. V.

ΚΟΛΙΑ] Κολιὰς B.V.E. Gl. sumpta ex Harpocratione, ubi recte Κωλιὰς, et mox Κώλου. Sed notandum in cod. Harpocrat. Pal. a pr. m. scriptum esse Κολιὰς et Κόλου. Conf. Schol. Aristoph. Lysist. 2.

[i] ἀπὸ τοῦ] ἐκ μεταφορᾶς τοῦ A.B.V.

[k] Κωλιάδος] Vide Schol. Aristoph. Nub. 52. KUST. Κολιάδος V.

ΚΟΛΙΞ] Vide Athen. lib. III. p. 112. KUST. Κόλλιξ A.

[l] κολούριον] κολλούριον A.B.V.

[m] ἀπὸ τοῦ κολοβόν] Lege ἐπὶ τοῦ κολοβόν. Lectio enim vulgata inepta est, et sensui contraria. Vide paulo post v. Κολούρια. KUST. Koenius ad Gregor. Dial. Ion. CLIX. ἐπὶ τοῦ κολλάβου.

[n] πληθυντικῶς om. V. Tum κόλλικες A. non κόλικες.

[o] παρὰ Ἀριστοφάνει] Ran. 584. [de quo loco vid. Schæfer. ad Gregor. l. c.] Idem in Acharn. 872. Ὦ χαῖρε κολλικοφάγε Βοιωτίδιον. Ubi Scholiasta: Κόλλιξ εἶδος ἄρτου περιφεροῦς. KUST.

ΚΟΛΟΒΟΡΡΙΝ] Levitic. XXI. 18. TOUP.

[p] ΚΟΛΟΒΩΜΑΤΑ] Κολαβρώματα V.

ΚΟΛΕΚΤΡΥΩΝ] Κολοκτρύων A.V. Hesych. Κολετρύων E. Schol. Aristoph. Ran. 963. Ἱππαλεκτρυόνα: γράφεται κολεκτρυόνα, ὡς γένος τι λάβης Περσικὸν αὐτῷ ὅμοιον. Qui ex Suida emendandus videtur. Ceterum ἀττελέβοις ὅμοιόν ἐστι om. V.

ΚΟΛΟΚΥΜΑ: Τὸ κωφὸν] Ex Schol. Aristoph. Equit. 689. Ceterum, locum hunc Suidæ, sed sine auctoris nomine,

Ὀθῶν κολάκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Ἀριστοφάνης.

Κολοκύντη: Μαρίκη. Καὶ παροιμία· Κολοκύντης ὑγιέστερος.

Κόλον: Κενὸν, μάταιον, κολοβόν. [r]Ὅμηρος·

Πῆλ' αὔτως ἐν [s]χερσὶ κόλον δόρυ.

[t]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u]Τοῦτο . . . τὸ δίπηχυ κόλον κέρας αἰμβρακιώτης
βουμολγὸς ταύρου κλάσσας ἀτιμαγέλου.

Κολοσσός: Ἄγαλμα.

[x]Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ [y]ἔστω ἐράσμιος· [z]οὕτως οὐδὲ [a]Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ἦν.

Κολοσυρτής, καὶ κολοσυρτός: Θόρυβος, [b]μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ εἰς [c]ἠέρα ἱκνουμένης· [d]τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. Βέλτιον, ὁ ὑπὸ τῶν [e]κόλων συρόμενος κονιορτός.

Κολούεται: Ἐμποδίζεται.

[f]Καὶ παρεκάλει τὴν πατρίδα σώζειν, ὅπλα λαβόντας, καὶ ὑβριστὴν δῆμον κολούειν.

Ἀντὶ τοῦ ἐμποδίζειν.

Κολούει: [g]Χρεοκοπεῖ, ἐλαττοῖ.

Ὁρῶν τοὺς παῖδας ἐκδιαιτωμένους, τοὺς [illegible] στρατιώτας πολλὰ
A κακὰ δρῶντας, ἀνῇρει, τοὺς μὲν ἵνα ἐπιρρώσῃ, τοὺς δὲ, κολούσηται.

Κόλουθος, Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως [h]Ἀναστασίου. [i]Ἔγραψε [k]Καλυδωνικὰ ἐν βιβλίοις ϛ'. καὶ Ἐγκώμια δι' ἐπῶν, καὶ Περσικά.

Κόλουρα: Τὰ μὴ [l]ἔχοντα κέρκον, ἢ τὰ κολοβὴν ἔχοντα οὐρὰν ἅπερ ἐν ταῖς ἱερουργίαις οὐ θύεται. [m]Καθόλου γὰρ, εἰ μὴ ἦν τέλειον καὶ ὑγιὲς, οὐκ ἐθύετο
B τοῖς θεοῖς. [n]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν [o]αὐτὴν . . . κέρκον οὐκ [p]ἔχει.

Κολουραία πέτρα: Κοίλη, κεκαμμένη, ἢ στρογγύλη, [q]παρὰ Καλλιμάχῳ.

Κολλούρια: Τὰ κολοβὰς ἔχοντα τὰς οὐράς. [r]Τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ ἄρτων καὶ ἐπὶ ἰατρικῶν φαρμάκων λέγεται.

Κολοφών: Τὸ [s]πέρας, τὸ μέγα καὶ ὑψηλὸν ἀκρω-
C τήριον. Λαμβάνεται [t]δὲ καὶ [u]ἐπὶ μεγάλων κακῶν.

[Κολοφωνία: Εἶδός τι, παρόμοιον πίσσῃ.]

Κολοφώνιος: Ὄνομα κύριον.

Κόλλοψ: Ἡ χορδή. Καὶ κόλλοπας.

Κολλῶμαι: Δοτικῇ.

Κολλώμενος:

Κολωνάων, καὶ [x]νησάων: Παραλόγως ἐχρήσατο

D

citat Eustathius ad Odyss. ε'. p. 1539. 54. ubi sic inquit: Ὅτι [illegible] ταυτὸν κολάκυμα καὶ κωφὸν κῦμα, δηλοῖ ὁ γράψας· Κολάκυμα, κωφὸν κῦμα καὶ μὴ ἐπικαχλάζον. KUST.

q ἐπικαχλάζον] ἐπιχλάζον B. Seqq. om. V.

r Ὅμηρος] Il. π'. 117. KUST.

s χερσὶ] χερὶ B. χειρὶ V.

t Καὶ ἐν Ἐπιγρ.] Seqq. om. V. Sunt ex Anthol. Pal. VI. 255. Ubi τοῦτο Σάων τὸ δ.—κλάσσεν ἀτ.

u Τοῦτο τὸ δίπηχυ κόλον κ.] τοῦτο τὸ δικέρας αἰμβ. M.

x Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ.] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, producit Suidas infra v. Σεβαστιανός. KUST. Deest locus V. vid. Eunap. fr. 22.

y ἦν] ἔστω A.

z οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρ.] Ex ipso Suida infra v. Σεβαστιανὸς patet, locum hunc ita legendum et supplendum esse: Οὕτως οὐδὲ Σεβαστιανὸς διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, χάριν ἔσχε. KUST.

a Σεβαστιανὸς] Σεβαστειανὸς A.

ΚΟΛΟΣΥΡΤΗΣ, καὶ ΚΟΛΟΣΥΡΤΟΣ: Θόρυβος, μεγ.] Eadem habet Etymologus. KUST.

b μεγάλως] μεγάλης A.

c ἀέρα] ἠέρα V.E.M. Sic etiam Etymologus, qui præterea ἱκνουμένης. Sed Etymologum præstat plenius apponere: Κολοσυρτός: ἡ τῶν φρυγάνων κόνις, ὁ συρφετός· κόλα γὰρ τὰ φρύγανα· ἀπὸ τοῦ τὰ κόλα σύρειν· Νεοπτόλεμος, Μεγάλως—ἱκνουμένης. Apparet hinc verba Μεγάλως—ἱκνουμένης scriptoris nescio cujus antiqui, Neoptolemi, esse.

d Τὸ γὰρ κοῖλον] Seqq. om. V.

e κόλων] An potius κοίλων? Eustath. ad Il. M. p. 896. Κολοσυρτὸς δὲ κυρίως κτύπος, ὁ ἀπὸ κόλων, ἤγουν ξύλων συρομένων ἐν ὄρει. Subjungit tamen: Ἕτεροι δὲ τὴν ἐκ φρυγάνων συρομένων αἰρομένην κόνιν οὕτω καλοῦσι. Κόλα γὰρ, φασὶ, τὰ φρύγανα. KUST.

ΚΟΛΟΥΕΤΑΙ] Vid. Schol. Platon. p. 99.

f Καὶ παρεκάλει] Seqq. om. V.

g Χρεωκοπεῖ] χρεοκοπεῖ A.V.

h Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως] βασιλέως Ἀναστασίου A.V.E.

i Ἔγραψε] Præter opera, a Suida hic recensita, scripsit etiam Coluthus poema de Raptu Helenæ, quod hodie adhuc exstat. KUST.

k Καλυδωνικὰ] Καλυδωνιακὰ V. Eudocia.

ΚΟΛΟΥΡΑ: Τὰ μὴ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 785. Vide etiam Bochartum in Hieroz. part. I. p. 524. KUST.

l ἔχοντα κέρκον—ἔχοντα οὐράν] ἔχοντα—ἔχοντα κέρκον A.

m Καθόλου γὰρ] Seqq. om. V.

n Ἀριστοφάνης] Apud Aristophanem locus hic ita legitur: Ἀλλ' οὐδὲ θύσιμός ἐστιν αὑτηΐ. Σαμάν. Πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι; Κέρκον οὐκ ἔχει. KUST.

o αὐτὴν] αὑτηΐ Aristoph.

p ἔχων] ἔχει B.E.

q παρὰ Καλλιμάχῳ] Locum Callimachi, [illegible] quem Suidas
E respexit, profert Tzetzes ad Lycophronem p. 79. Ἐγκύου [illegible] τῆς Αἴθρας γενομένης, ὁ Αἰγεὺς ὑπὸ κοίλην πέτραν ἔθετο ξίφος καὶ ὑποδήματα, ὥς φησι Πλούταρχος, καὶ Καλλίμαχος λέγων· Ἔργα δέ μιν Τροιζῆνι κολουραίῃ ὑπὸ πέτρῃ Θῆκε σὺν ἀρπίδεσσι. Vide omnino Bentleium ad Fragm. Callim. LXVI. et Meursium in Theseo c. 3. KUST.

ΚΟΛΟΥΡΙΑ] Κολλούρια A.V. Mox τὰς ante οὐρὰς ex A.

r Τοῦτο δὲ καὶ] Imo κολλύρια. Vid. Κολλύρα. Κόλλιξ. HEMST. Confundit κολλύρας s. κολλύρια, qui panes sunt, et κολλούρια, quæ sunt oculorum medicamenta, Dioscor. V.
F 115. Rotunda coluria ap. Sidon. II. Ep. 2. pilæ sunt e multis lapidibus compositæ: Salmas. Plin. Exerc. f. 1333. Κολλούρια vocarunt medicamenta oblonga et rotunda, fistulis, naribus, ano immittenda, nomen habentia a columnis dimidiatis, vel rotundis pilastris, quæ Græci vocant κολούρια. Salmas. Plin. Exerc. f. 924. et Antyllus c. περὶ κολλουρίων, cujus locum citat Oribas. Collect. X. 23. REINES. Cf. Foesii Œcon. Hippocr. ad Κολλούριον. MULLER.

s πέρας] Lege quos citat Astius ad Platon. Legg. II. 14.
G t δὲ καὶ] καὶ om. A.B.V.E.

u ἐπὶ μεγάλων κακῶν] Theoph. Simoc. lib. I. c. 3. Μετὰ γὰρ τηλικούτου κολοφῶνα κακοῦ, οἷά τις ἀγωνοθέται καθήμενοι, &c. Nescio an Suidas huc respexerit. KUST. Multa hujusmodi collegit Suicerus in Thes. Eccles.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ] Portus, nescio quid somnians, τὸ Κολοφωνία nomen piscis alicujus esse existimabat, cum significet speciem quandam resinæ: cujus meminit Plinius lib. XIV. c. 20. KUST. Dioscorides I. 92. Γίνεται δὲ
H ῥητίνη ὑγρὰ πιτυΐνη καὶ πευκίνη, κομιζομένη ἀπὸ Γαλλίας καὶ Τυρρηνίας· καὶ ἀπὸ Κολοφῶνος δὲ πάλαι ποτὲ ἐκομίζετο, ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε Κολοφωνία κληθεῖσα. Deest gl. A.V.

x ΝΗΣΑΩΝ] Usus est hoc genitivo Callimachus hymno in Delum 66. et 275. ut Portus observavit. KUST. Vid. Ernest. ad H. Del. 66.

Καλλίμαχος. Οὐ γὰρ παράγεται ἀπὸ [y]τῆς κολώνης, A
ἀλλ᾽ ἀπὸ τοῦ κολωνοῦ.

Κολωνέτας: Οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθωτοὺς, ἐπειδὴ [z]περὶ τὸν κολωνὸν εἱστήκεσαν, ὅς ἐστι πλησίον τῆς ἀγορᾶς· ἔνθα τὸ Ἡφαιστεῖον καὶ τὸ Εὐρυσάκιόν ἐστιν. [a]Ἐκαλεῖτο δὲ ὁ κολωνὸς οὗτος ἀγοραῖος. Ἦν δὲ καὶ ἕτερος κολωνὸς, πρὸς [b]τὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερόν· [c]οὗτος δ᾽ ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων.

Κολώνεια: Ὄνομα τόπου. B

Κολώνη: Πόλις μεγάλη.

[d]Ὁ δὲ ἐπὶ κολώνης τοὺς Βρύσας τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς, τοῦ χάρακος τὴν θέσιν ἐσκόπει.

Κολωνός: Γῆς ἀνάστημα, τόπος ὑψηλός. [e]Προκόπιος·

Ἐπειδὰν δὲ εἰς τὸν τοῦ ὄρους κολωνὸν ἵκωνται, ἐνταῦθα [f]ἡσυχάζοντας τὸ λοιπὸν διακαρτερεῖν.

Ἀρριανός· C

Καθεώρων κολωνοὺς λίθων [g]πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενεμημένους, τοὺς μὲν μείζους, τοὺς δὲ ἐλάττους ὡς εἴκαζον ἐκ τοῦ πεδίου συνενηνέχθαι. Ἦν γὰρ οὐ φύσει ἄλσος, οὐδὲ εὔγεων τὸ πεδίον, ἀλλ᾽, οἷον εἰκασθῆναι, ἐκκεκαθαρμένον.

Κολωός: [h]Θόρυβος.

Κολπίζω:

Κόλπος: Ἐπὶ θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησαυρός· χεὶρ δὲ, ἡ ἐνέργεια.

Ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου;

Κολοιόπτερα [[i]καὶ κολεόπτερα] ζῶα: Ὁ κάνθαρος, καὶ ἡ [k]μηλολόνθη, καὶ εἴ τι ἄλλο.

Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἱζάνει: Φιλάλληλον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ συναγελαστικόν. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν [l]τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων.

Κολοιοί: Ὀνόματα ὀρνέων μικρῶν.

Κόλυβα: Σῖτος ἑψητός.

Κολυβιστής: Τραπεζίτης.

Κόλυθρον: Εἶδος [m]φυτοῦ.

[Κολυμβάδα: Ἐν τῷ Γεργέριμον ζήτει.]

Κολυμβήθρα: Ὁ [n]κόλυμβος. [o]Κόλυμβος [p]δὲ, ὁ τοῦ λουτροῦ.

Κολυμβών: Εἶδος [q]νομίσματος.

Κολλύρα: Εἶδος [r]ἄρτου. Ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. Ἢ εἶδος πλακοῦντος. Καὶ κολλυρίζω, τὸ τὰς λαλάγγας τηγανίζω. Καὶ ἐπιχωρίως κολλούρια, τὰ λαλάγγια.

Κολλυτεύς: Παρὰ [s]Λουκιανῷ [t]εἰς τὸ Τίμων, ἢ Μισάνθρωπος. [u]Κολλυτεὺς δὲ, [x]δῆμος τῆς Αἰγηΐδος.

[y] τῆς κολώνης] τῆς om. A.B. D

ΚΟΛΩΝΕΤΑΣ: Οὕτως ὠνόμαζον τοὺς μισθ.] Harpocratio, ex quo Suidas, habet κολωνίτας, per ι. Et sic Pollux: quem vide lib. VII. c. 30. Confer etiam Hesych. v. Κολωνὸς, et v. Ὀψ᾽ ἦλθες. KUST. Κολωνέτας Harpocr. ms. Pal. κολωναίτας Harpocr. ms. Med.

[z] περὶ τὸν κολωνὸν] παρὰ τῷ κολωνῷ Harpocr. περὶ τῶν κολωνῶν ms. Pal. εἱστήκεισαν Harpocr. et mox Εὐρυσάκειον.

[a] Ἐκαλεῖτο] Seqq. om. V.

[b] τὸ] τὸ τοῦ A.B.E. Harp.

[c] Οὗτος δ᾽ ἂν εἴη ὁ τῶν ἱππέων] Pollux loco laudato: Δύο γὰρ ὄντων τῶν κολωνῶν, ὁ μὲν ἵππος (lege ἵππιος) ἐκαλεῖτο· οὗ μέμνηνται, ὡς Οἰδίποδος εἰς αὐτὸν καταφυγόντος. Pausanias in Atticis p. 58. Δείκνυται δὲ καὶ χῶρος, καλούμενος κολωνὸς Ἵππιος, ἔνθα τῆς Ἀττικῆς πρῶτον ἐλθεῖν λέγουσιν Οἰδίποδα. Vide etiam Anonymum in argumento Œdipi in Colono. KUST.

ΚΟΛΩΝΕΙΑ] Om. V.

[d] Ὁ δὲ ἐπὶ] Seqq. om. V.

[e] Προκόπιος] Lib. II. Vandal. c. 12. KUST. Hunc locum om. V.

[f] ἡσυχάζοντες] ἡσυχάζοντα A. ἡσυχάζοντο B. vulg. habet E. ex emend. ἡσυχάζοντας Procop.

[g] πολλαχοῦ τοῦ ὄρους νενεμημένους] Rescribendum πολλαχοῦ τοῦ ὄρους ΝΕΝΗΜΕΝΟΥΣ. *Acervos lapidum hic illic per montem congestos.* Arrian. Exped. Alex. lib. VI. Οὐ γὰρ εἶναι ἐν τῇ ψάμμῳ πολλῇ τε καὶ ὁμοίᾳ πάντη ΝΕΝΗΜΕΝΗΙ, ὅτῳ τεκμηριώσονται τὴν ὁδόν. *Neque enim in arena, quæ multa ubique congesta erat, via cognosci poterat.* Xenoph. Exped. Cyri V. 4, 16. Εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων ΝΕΝΗΜΕΝΩΝ. *Invenerunt in ædibus thesauros panum congestorum.* TOUP. G

ΚΟΛΩΟΣ] Vid. Ἐκολῴα. REINES.

[h] Ὁ θόρυβος] ὁ om. A.E. Vid. Schol. Il. α΄. 575.

ΚΟΛΠΟΣ: Ἐπὶ Θεοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶν θησ.] Ex Theodoreto in Psalm. LXXII. 11. p. 691. KUST.

ΚΟΛΟΙΟΠΤΕΡΑ] Vide paulo ante v. Κολεόπτερον. KUST.

[i] [καὶ ΚΟΛΕΟΠΤΕΡΑ] om. A.B.V. Sed in V. κολεόπτερα suprasc.

[k] μηλολόνθη] μηλολίνθη A. H

ΚΟΛΟΙΟΣ] Schol. Platon. p. 143. Plura collegerunt viri docti ad Aristænet. p. 403.

[l] τοῖς ὁμοίοις] τοῖς om. V.

ΚΟΛΥΒΑ] Vid. Heins. Exercitt. sacr. III. 12. REINES. Adde Boissonad. ad Herodian. p. 299. Mox σῖτα ἑψητὰ B. Deest gl. V.

ΚΟΛΥΒΙΣΤΗΣ] Vid. ad Hesych. in Κολλυβιστής.

[m] φυτοῦ] στοᾶς Zonaras. Vid. Athenæus III. p. 76 F.

ΚΟΛΥΜΒΗΘΡΑ] Plato Rep. V. p. 453 D. BURN.

[n] κόλυμβος] Hac voce Latini etiam pro *natatione* vel *piscina* usi sunt. Ælius Lampridius in Heliogabalo c. 23. *Marinæ aquæ colymbos exhibuit: in mediterraneis locis maxime.* Ad quem locum Salmasius sequentia notat: "Colymbus, κόλυμβος. Nam ita Græcis natatio. Κόλυμβος pro κολύμβησις, ἀπὸ τοῦ κολυμβᾶν: ut πλάνος, *error*, ἀπὸ τοῦ πλανᾶν; μίμος, pro μίμησις, ἀπὸ τοῦ μιμεῖν. Sic ῥέμβος, ἀπὸ τοῦ ῥέμβειν: sic δῖνος, δίνησις; βάδος, βάδισις, et similia. Græcus Epigrammatarius: Εἰς δὲ κόλυμβον Ἦκε χέρας. Hinc Latini *colymbum* pro piscina vel natatione. Prudentius de fonte: *Nunc pretiosa ruit per marmora, lubricatque clivum, Donec virenti fluctuet colymbo.* Ita vocat aquæ conceptaculum. Isidorus in Glossis: *Colymbus, locus ubi vestes mundantur.* Lege apud Isidorum, *lacus, ubi vestes mundantur.*" Hæc Salmasius. KUST.

[o] Κόλυμβος δὲ, ὁ τοῦ λουτροῦ] Verba hæc intelligenda sunt de frigidaria, quæ piscinam habebat, in qua veteres corporis abluendi gratia natare solebant. Vide Salmasium ad Fl. Vopisci Carinum, p. 809. KUST.

[p] δὲ om. A.

ΚΟΛΥΜΒΩΝ] Salmasius de Usuris c. 17. legit κόλλυβον: quod probo. KUST. Vid. Jungerman. et Hemsterhus. ad Pollux. IX. 72. Κόλλυβον Lex. Seg. Notandum eundem ms. paullo supra pro κολλυβιστὴς exhibere κολυμβήτης.

[q] νομίσματος] Addit V. Κόλυμβος ὁ τοῦ λουτροῦ.

ΚΟΛΛΥΡΑ: Εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρ.] Schol. Aristoph. Pac. 122. Κολλύρα, τὸ ἔλαττον τοῦ ἄρτου. τινὲς δὲ τὴν κολλύραν εἶδος ἄρτου, ὃ τοῖς παιδίοις διδόασιν. Vide etiam Athen. lib. III. p. 111. KUST.

[r] ἄρτου] ἄρτου μικροῦ V. qui statim om. ἢ ὁ μικρὸς—πλακοῦντος καί. Tum τὸ τὰς λαλάγγας, et mox ἐπιχωρίως.

[s] Λουκιανῷ] Timon. c. 50.

[t] εἰς τὸ Τίμων] Menagius ad Laert. III. 4. reponit ὅθεν ὁ Τίμων ὁ μισάνθρωπος. Sed vulg. bene se habent. Idem Κολυττεὺς et Κολυττὸς δέ. Κολυττεὺς E.

[u] ΚΟΛΛΥΤΕΥΣ] Scribe Κολυτὸς, ut apud Harpocrationem et Hesychium. Κολυτεὺς enim est nomen δημότου: Κολυτὸς vero, ipsius populi, sive δήμου. KUST. Vid. Meurs. Pop. Att. p. 54. REINES.

[x] ὁ δῆμος] ὁ om. A.B.V.

Κολχική: Ἡ Λαζική.

Κομᾷ: Γαυριᾷ, μέγα φρονεῖ, στεφανοῦται, [y]χλοηφορεῖ, τριχῶν ὑπερβολῇ κοσμεῖται, [z]ἢ περιουσίᾳ χρημάτων μεγαλαυχεῖ.

[a]Μὴ φθονεῖσθ' ἡμῖν κομῶσιν.

Ἀντὶ τοῦ τρυφῶσι, πλουτοῦσι. Τὸ γὰρ κομᾶν ἔλεγον ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν, καὶ [b]γαυριᾶσθαι, καὶ μέγα φρονεῖν. Ἄλλως τε καὶ τὸ ταῖς θριξὶ κομᾶν.

Κόμμα: [c]Ἀριστοφάνης·

Ἔοικε δ' εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν [d]νομισμάτων, [e]ἐξ ὅλου χρυσίου [f]ἀποκεκομμένων. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, φαύλου συστήματος. Πονηρὸν κόμμα, [g]ὁ παρακεκομμένος ἄργυρος.

Κομμαγηνή: Ὄνομα τόπου. Καὶ Κομμαγηνὸς, ὁ ἀπὸ [h]τοῦ αὐτοῦ τόπου.

Κόμανα: Πόλις, ἔνθα ὁ Χρυσόστομος ἐτάφη πρῶτον.

Κομάρους: Θηλυκῶς· [i]ἀρσενικῶς δὲ, κοτίνους. Εἴδη δὲ δένδρων ταῦτα.

Κόμματα, καὶ κυρήβια: Τὰ μὲν κυρήβιά ἐστι τὰ πίτυρα· τὰ δὲ κόμματα ἔοικε μέρη τινὰ ἢ τῆς καλάμης, ἢ τῶν περὶ τὸν σῖτον αὐτὸν ἐν τῷ στάχυϊ [k]γινομένων, ἢ τῶν ἀνθερίκων.

Κομβέντον:

Κόμβος:

A Ὁ κόμβος τῶν δύο χειρίδων, ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

Κομβώματα: Τὰ καλλωπίσματα.

Κομενταρίσιος:

Κομεντίολος: Ὄνομα κύριον.

[l]Ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτονεῖται παραυτίκα, καὶ Κομεντίολον ὁ βασιλεὺς στρατηγὸν ἀνίστησι.

Κομείτην: Ἐπιμελείας ἠξίουν.

B Κόμη: [m]Ἐν Ἰὼβ ὁ Κύριος·

Καὶ ἕσπερον τὸν ἀστέρα ἐπὶ κόμης αὐτοῦ ἄξεις αὐτόν.

Κόμην τὴν ὑπερβολὴν τῆς λάμψεως λέγει, καὶ τὴν εὐπρέπειαν.

Κόμη: Ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς.

Κόμης: Ὁ λαοῦ ἄρχων. Καὶ κλίνεται Κόμητος.

Κομήσῃς: [n]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Μηδὲν ταύτῃ γε κομήσῃς.

C Ἀντὶ τοῦ ὑπερηφανήσῃς. Παρὰ [o]τὸ τοὺς κομῶντας καυχητιᾶν. [p]Εἰ καὶ ἀληθεύεις φησὶ, μὴ μέγα φρονήσῃς· οὐδὲν γὰρ ἧττον τὰ αὐτὰ πείσῃ. [[q]Τινὲς δὲ κομπάσῃς γράφουσιν.]

[r]Ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι, ἢ διὰ καρτερίαν, ἢ διὰ σμικρολογίαν.

Ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτε.

D Φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Κομῆται: Ἀστέρες· οἷον πωγωνίας, καὶ λαμπα-

ΚΟΛΧΙΚΗ: Ἡ Λαζική] Vide Agathiam lib. II. p. 55. KUST.

ΚΟΜΑΙ: Γαυριᾷ. μέγα φρ.] Aristoph. Plut. 170. Μέγας δ' βασιλεὺς, οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; Ubi Scholiasta: Κομᾷ δ' εἶπε, τουτέστι σεμνύνεται τῇ περιουσίᾳ τῆς ἀρχῆς· ἀπὸ τῶν μέγα φρονούντων ἐπὶ τῇ κόμῃ. Vide etiam paulo post v. Κομήσῃς. KUST.

[y] χλοηφορεῖ] Infeliciter Portus: *Gramen fert, gramineam coronam gestat.* Non videbat enim, vocem hanc intelligendam esse de arboribus, quæ frondibus et foliis vestitæ sunt. Eas enim Græci κομᾶν dicunt: quod ipsum Suidas significare volens, τὸ κομᾶν per χλοηφορεῖν hic exposuit. KUST.

[z] ἢ περιουσίᾳ] ἢ πλουτεῖ V. ubi cett. om.

[a] Μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι] Aristoph. Equit. 577. ubi vide veterem Enarratorem, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. φθονεῖσθ' A.B.E.M. Tum ὑμῖν A.E.M.

[b] γαυριᾶσθαι] γαυριάσθαι A. γαυριᾶσθαι Schol.

[c] Ἀριστοφάνης] Plut. 863. Scholiasta ad eum locum: Κόμμα, εἶδος φαύλου νομίσματος. Ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν φαύλου συστήματος, πονηροῦ κόμματος εἶπεν. εἴρηται δὲ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιβδήλων νομισμάτων, διὰ τὸ ὀλίγον μὲν ἔχειν χρυσὸν, πλείονα δὲ χαλκόν. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[d] νομισμάτων] Editio Mediol. male ὀνομάτων. KUST.

[e] ἐξ ὅλου χρ.] Addita negatione legendum est, οὐκ ἐξ ὅλου χρ. quod et Portus monuit. KUST. Perperam. Legendum, ἐξ ὀλίγου χρυσίου. Schol. Aristoph. ὀλίγον χρυσὸν, scil. ὑπόχαλκον. Ed. Med. ἀπακεκομμένων. TOUP. ἐξ ὀλίγου χρυσίου κεκομμένων, vel ἐπικεκομμένων Hemsterhusius ad Plut.

[f] ἀποκεκομμένων] ἀποκεκομμένου A.B.E. κεκομμένου V. ἀντὶ τοῦ et seqq. om. V.

[g] ἢ παρακ.] ὁ παρακ. A.E.

[h] τοῦ αὐτοῦ] ὁ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ A.B.V.

ΚΟΜΑΡΟΥΣ: Θηλυκῶς· ἀρσενικῶς δὲ κοτ.] Vide Bodæum a Stapel ad Theophr. Hist. Plant. lib. III. p. 242. KUST. Apollonius de Syntaxi p. 149. TOUP. Ex Schol. Aristoph. Av. 621. Monuit Abreschius.

[i] ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν A. Tum κοττίνους E. Mox δένδρα V.

[k] ΚΟΜΜΑΤΑ, καὶ κυρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[k] γινομένων] γενομένων B.V.E. Harpocr. ms. Pal.

ΚΟΜΒΕΝΤΟΝ] Κομβέντιον A. Κόμβετον V.

ΚΟΜΒΟΣ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

ΚΟΜΒΥΜΑΤΑ] Scribe Κομβώματα, ut recte apud Hesychium. KUST. Œcumen. in 1 Petr. V. 5. Ἐγκομβώσασθε τὴν ταπεινοφροσύνην exponit ἐνειλήσασθε, περιβάλλεσθε. In Hesych. etiam est Κοσύμβη· δεσμὸς, ἀνάδεσμα etc. Ego legerim Κομβοδεσμὸς, ἀνάδ. et ἀπὸ τοῦ ἐγκομβοῦσθαι pro καὶ τὸ ἐγκομβ. Infra est vera lectio κόσυμβος ἢ κοσύμβη, quod Atticis κρώβυλος. REINES. Κομμώματα v. Κομμοῦσθαι et seq. HEMST. κομβώματα V. κομβήματα E. Vid. Gataker. Adv. Misc. p. 228 G.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΙΣΙΟΣ] Statim delevi ὄνομα κύριον, cum A.B.E. Vid. ad Hesych. Gl. seq. om. V.

[l] Ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀποχειροτ.] Fragmentum hoc legitur apud Theoph. Simocattam lib. III. c. 5. in fin. et init. c. 6. idemque producitur a Suida supra v. Ἀποχειροτονεῖται. KUST.

ΚΟΜΕΙΤΗΝ] Lege κομήτην a κομᾶν. VALCK. Male. Spectat forte Il. θ. 113. quem locum citat etiam Titmannus ad Zonaram. Hesychius: Κομεῖν: ἐπιμελείας ἀξιοῦν. Ubi v. not.

[m] Ἐν Ἰώβ] C. 38. sed ubi hodie pro ἐπὶ κόμης in quibusdam exemplaribus minus recte legitur ἐπὶ κώμης, per ω. KUST.

[n] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 572.

[o] τὸ κομῶντας] τὸ τοὺς κομῶντας A.V.

[p] Εἰ καὶ ἀληθεύεις—γράφουσιν, et mox ἢ διὰ καρτερίαν etc. om. V.

[q] Τινὲς δὲ κομπάσῃς γρ. om. A.B. Neque agnoscit Scholiastes.

[r] Ἐκόμων δὲ οἱ φιλόσοφοι, ἢ διὰ καρτ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 833. KUST.

ΚΟΜΗΤΑΙ: Ἀστέρες· οἷον πωγων.] Scribe: Κομῆται, ἀστέρες. ὅτι κομῆται, καὶ πωγωνίας &c. Vide Laërtium VII. 152. ex quo locus hic usque ad verba illa, μόνους ἐμφαίνοντας, a Suida excerptus est. KUST.

δίας· [s]πυρὰ ὑφεστῶτα, ταχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερώδη A τόπον ἀνενεχθέντος. Σέλας, πυρὸς ἀθρόου [t]ἔξαψις, περιφερομένου ταχέως, καὶ φαντασίαν μήκους ἐμφαίνοντος.

Ὅτι τῶν [u]παρὰ φύσιν τέσσαρές εἰσι ποιότητες ἀστέρων· Κομήτης, οὗ τὸ [x]κάτω λεπτότατον, τὸ δὲ ἄνω ἥπλωται, [y]ὡς ἐπὶ κόμης. [z]Δοκίας, οὗ τὸ ὅλον λεπτὸν, ὡς ἐπὶ δόρατος. Πωγωνίας, οὗ τὸ κάτω μὲν ἥπλωται, τὸ δὲ ἄνω [a]στενότερον. Βόθυνος, ἡνίκα B δοκεῖ βάθος ἔχειν, ὡς ὁ φαινόμενος ἀστήρ.

Καὶ παροιμία·

[b]Οὐδεὶς [c]κομήτης ὅστις οὐ. . .

τὸ [redacted] ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συναρμοσον· οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ [d]ψηνίζεται.

Κόμμι: Καὶ ὁ λιβανωτὸς, καὶ τὸ [e]ἐξηραμμένον C ὀπῶδες δάκρυον.

Κομιάτον: [f]Ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθῆναι.

Κομιδῆ: Λίαν, παντελῶς, ὁλοσχερῶς, εἰλικρινῶς, παντάπασι, τελείως.

Κομιδή: Ἡ ἀνάσωσις. [g]Ἡρόδοτος. Λέγεται δὲ καὶ ἡ [h]ἄφιξις, ἡ δίοδος. [i]Πολύβιος· D

Τῆς εἰς τοὔμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη.

Κομιδήν: [k]Ἐπιμέλειαν καὶ τὸ ἀπολαβεῖν τι τῶν προσηκόντων, ΚΟΜΙΔΗΝ ἐκάλεσαν οἱ ῥήτορες.

Κομίδιον:

Κόμιζε: Ἐπιμελοῦ.

Κομίζεται: Αἰτιατικῇ. Ἀντὶ τοῦ ἔχει.

[l]Ἂν ᾖ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται.

Κομιστικὰ πλοῖα: Οὕτως [m]ἐκαλεῖτο, ἐν οἷς [n]ἐκόμιζον οἱ τύραννοι τὰ ληφθέντα λάφυρα· ὡς Ὑπερίδης δηλοῖ.

Κόμοδα: Δόσις [o]ἐπὶ σεισμοῦ παρεχομένη.

Κόμοδος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ὑπό τινος τύχης ἐλαυνόμενος, ἐς τοσοῦτον μανίας καὶ παροινίας προυχώρησεν, ὡς τὴν ἰδίαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι, Ἡρακλέα [p]δὲ καὶ Διὸς υἱὸν ὀνομάζεσθαι, [q]τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς προσηγορίας προσέταξεν, οὕτως· [r]Ἀμαζόνιος, Κόμοδος, Αὔγουστος, Ἡράκλειος, Ῥωμαῖος, Ὑπεραίρων, Ἀνίκητος, Εὐσεβὴς, Εὐτυχὴς, Λούκιος, Αἴλιος, Αὐρήλιος. [s]Ἀποδυσάμενός [t]τε τὸ Ῥωμαίων σχῆμα, λεοντῆν ὑπεστρώννυτο, καὶ ῥόπαλον ἐπεφέρετο, οὕτω τε θηρίοις καὶ ἀνθρώποις δημοσίᾳ ἐμονομάχει, [u]εὐστόχως κατὰ τὸ ἀληθὲς ἀκοντίζων, καὶ [x]παρὰ πάντων θαυμαζόμενος. Ἐπειδὰν δὲ εἰς πολλὴν μιαιφονίαν ἐτράπη, πάντας ἀφειδῶς τοὺς ἀθλίους καὶ λελωβημένους ἄνδρας ἐς τὸ θέατρον συναγαγὼν, δρακοντοειδῆ τέ τινα περιθεὶς ἐκ [y]γονάτων φάσματα, ὡς γίγαντας τῷ ῥοπάλῳ κατειργάσατο. [z]Καθεύδων δὲ ἐν τοῖς μονομαχείοις, ἐκεῖθεν [a]ἐς τὰς πανηγύρεις πρὸς τῆς συγκλήτου βουλῆς ὑπαντώμενος, ἐκ πάντων μὲν κακῶς διεβάλλετο, ὥστε καὶ τὴν Μαρκίαν, ἣν εἶχε παλλακῶν τιμιωτάτην, καταγνῶναι αὐτοῦ, καὶ ἀπαγορεῦσαι [b]τὰ πραττόμενα. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἱκέτευον αὐτὸν, [c]μηδὲν ἀνάξιον τῆς βασιλείας ποιεῖν.

---

[s] Πυρὰ ὑφεστῶτα, ταχέος ἀέρος εἰς τὸν αἰθερ.] Locum hunc E ex ms. Paris. A. emendavi et supplevi, qui in prioribus editt. male sic legitur: Πυρὸς ὑφεστῶτος εἰς τὸν αἰθερώδη &c. Apud Laërtium loco laudato pro ταχέος minus recte legitur πάχους. KUST. πυρὸς ὑφεστῶτος E. Tum ταχέος ἀέρος om. B.V.E.

[t] ἔξαψις περιφερομένου] ἔξαψιν ἐν ἀέρι, φερομένου Laërtius.

[u] παρὰ] περὶ B.

[x] κάτω—ἄνω] ἄνω—κάτω V.

[y] ὡς ἐπὶ δόρατος] Vetus ms. ὡς δόρυ. REINES.

[z] ΔΟΚΙΑΣ] Δοκίδες supra in v.

[a] στενότερον] στενώτερον E.M. Mox δοκεῖ B.

[b] Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. ubi scriptor ille, ut comatos vituperet, inter alia tritum illum versiculum affert, Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται. Id est, *Nullus est comatus, quin sit impudicus.* Sed cum vox ultima obscœna sit, præ verecundia eam omisit Synesius, jubens ipsum lectorem versui addere, quod ei desit. KUST.

[c] κομήτης om. B.E.

[d] ψηνίζεται] ψηφίζεται V.

[e] ἐξηραμμένον] ἐξηραμένον V. Vid. Schol. Platon. p. 151.

ΚΟΜΙΑΤΩΝ: Ἐξαίτησιν λαμβάνων τοῦ ἀφεθ.] Scribe, Κομίατον, et λαμβάνειν; ut apud Hesychium. Vide etiam Meursium et Dufrenium in Glossariis Græcis. KUST. Κομμέατον Portus. κομιατον (sic) Lex. Seg.

[f] Ἐξαίτησιν] ἐξήτησιν B.E.

ΚΟΜΙΔΗ] Conf. Timæum p. 163. Schol. Platon. pp. 19. 51. H

[g] Ἡρόδοτος] Gl. ad IV. 134. quem locum neglexit Schweigh. ind.

[h] ἄφιξις] ἄφιξις, ἡ δίοδος A.B.E. ἄφιξις ἡσίοδος V. edd. ante Kuster. Seqq. om. V.

[i] Πολύβιος] Fr. gr. 89.

[k] Ἐπιμέλειαν] Vid. Schol. Il. ψ'. 411. Mox καὶ τοῦ M.

ΚΟΜΙΖΕ] Il. ζ. 490.

[l] Ἂν ᾖ θέλουσα] Sophocl. Œdip. Tyr. 580. ἂν A.E.M. et ni fallor B. Deest vs. V.

ΚΟΜΙΣΤΙΚΑ ΠΛΟΙΑ: Οὕτως ἐκαλ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] ἐκαλεῖντο] ἐκαλεῖτο A.V. Harpocr. ms. Pal.

[n] ἐκόμιζον] Sic Kuster. cum A.V. Harpocr. ms. Pal. ἐκομίζοντο B.E. edd. ante Kuster.

ΚΟΜΟΔΑ: Δόσις] Sic etiam Glossæ Basilicæ. Sunt tamen, qui pro σεισμοῦ legendum putent σιτισμοῦ. Vide F Dufrenium in Glossario Latino v. *Commodum*. KUST. Recte explicuit Kuhn. ad Pausan. VIII. p. 689. Lips. Mil. Rom. V. 19. quem sequitur Chimentill. de hon. Bisell. p. 204. HEMST. Vid. Casaubon. ad Strabon. p. 931. ed. Amst. 900. ed. Oxon.

[o] ἐπὶ τοῦ] τοῦ om. A.B.V.

ΚΟΜΟΔΟΣ, βασιλεὺς] Omnia quæ Suidas de Commodo hic habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Joannem Antiochenum in Excerptis a Valesio editis p. 822. unde noster hæc descripsit. KUST. G

[p] δὲ καὶ] τε καὶ Excerpt. ubi mox τὴν προσηγορίαν.

[q] τούς τε μῆνας ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὰς πρ.] Vide omnino Casaubonum et Salmasium ad Ælium Lampridium Commodo p. 505, 506. KUST.

[r] Ἀμαζόνιος] Ἀμαζόνιος A.B.V. Excerpt. Mox Αὔγουστος, Κόμοδος V.

[s] Ἀποδυσάμενος] ἀποδησάμενος V.

[t] τε] τοι E.

[u] εὐστόχως τε Excerpt.

[x] παρὰ] περὶ V.

[y] γονάτων φάσματα] τῶν γονάτων ἐφάσματα Excerpt.

[z] Καθεύδων τε] τε om. V.

[a] ἐς] πρὸς A. Post πανηγύρεις Exc. add. καὶ ἑορτάς.

[b] τὰ πραττόμενα] τοῖς πραττομένοις Excerpt.

[c] μηδὲν ἀνάξιον] μηδένα ἄξιον V.

Κομμονητόριον: Ἐπιστολὴ προστακτική, ἀποστελλομένη εἰς [d]χώρας. A

Κομμός: Περίεργος κόσμησις.

Ἡγεῖτο γυναικῶν μυρία πληθὺς μετὰ κομμοῦ καὶ ὀλολυγῆς.

Τουτέστι, γόου καὶ ὀδυρμοῦ.

Κομμοῦσθαι: Καλλωπίζεσθαι περιέργως, καὶ γυναικωδῶς. Οὕτως Εὔπολις.

Κομῶσα: Ἀνθοῦσα.

Πλούτῳ κομῶντες. B

Κομμωτής: Καλλωπιστής.

Κομμωτίζω: [e]Ἐπιμελοῦμαι.

Κομμωτικαί: Ἀπὸ τοῦ κόμπου· οἱ [illegible] ἀπὸ τοῦ κόπτω.

Κομμός: Ὁ [f]κεκομμένων τριχῶν κόσμος.

Κομμωτικός: Ὁ ἐκ περιεργίας κόσμος. Καὶ κομμωτικὸν, οὐδετέρως.

Κομμώτρια: Ἐμπλέκτρια, [g]ἡ κοσμοῦσα τὰς γυναῖκας. C

Κόμπαρος: Ὃς συνέζευκται εἰς ὑπηρεσίαν τινὶ, ὁμοίως τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρείαν.

Κομπίνα:

Κομπολακύθου: Ματαιοκόμπου, καὶ κομπώδους. Παραπεποιημένον δέ ἐστι, καὶ παραπεπλασμένον τὸ ὄνομα. Ἀπὸ τοῦ λακεῖν [h]γὰρ ἐν παραγώγῳ γέγονε τὸ ληκύθιον. [i]**Ληκυθίζειν** γὰρ, τὸ μεῖζον βοᾶν καὶ ψοφεῖν. Ἦχον γὰρ ἀποτελεῖ καὶ ἡ λήκυθος, D ἐπεὶ καὶ αὐτὴ πεφύσηται. Πάντα [k]δὲ τὰ πεφυσημένα κόμπον ποιεῖ. [l]Ἀπὸ γοῦν τοῦ κόμπου καὶ τῆς ληκύθου [m]συντέθειται.

Κόμπος: Ἀλαζονεία, ἔπαρσις.

Πέφυρτο [illegible] τῇ δεήσει κόμπος βαρβαρικὸς, καὶ ἔμφασις εὐτυχίας.

Κομποφακελορρήμονα: Ἀντὶ τοῦ βαρυρρήμονα. Φάκελοι γὰρ τὰ βαρέα φορτία [n]τῶν ξύλων.

B **Κόμποι**: Ἐπάρσει, κενοδοξίᾳ.

[o]Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ἐπαυχοῦντες τὴν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε κόμπῳ ἐχρήσαντο.

Κομφευόμενοι: Ἀλαζονευόμενοι.

[p]Πεφύρανται [illegible] ὅμως τῇ πείρᾳ κομψευόμενοι τὴν ἐπωνυμίαν.

Περὶ ἱστοριογράφων ὁ λόγος.

Κομψευριπικῶς: [q]Πανούργως, κατὰ Εὐριπίδην. C [r]Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδοθέντων φησί. Καὶ [s]Ἀριστοφάνης·

Ἐπί τῳ κομψὲ, καὶ κομψὸς εἶναι προσποιῇ;

Κομψεία: Ἐλαφρία, ἀστειότης, πιθανολογία, ἀλαζονεία.

Κομψόν: Περίτρανον, περίλαλον, πανοῦργον, ἀπατητικὸν, πιθανὸν, τεχνικόν· ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ σπουδαῖον. D

Ὁ δὲ τὸ τῶν [t]ἀτυχημάτων εὖ φέρων κομψὸν, αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν [u]Βαρὰμ ἐξουθένησε γυναικείᾳ ἐσθῆτι.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΗΡΙΟΝ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Κομμονητόριον A.V. Lex. Seg.

[d] χώρας] χεῖρας V.

ΚΟΜΜΟΣ: Περίεργος] Aliud docet interpretatio, aliud ῥῆσις allata. Quod Suidæ non inusitatum est. Ceterum E hoc fragmentum deproumptum est ex Nicolao Damasceno in Excerptis a Valesio editis, p. 457. quod viros doctos latuit. TOUP. Hæc ex Nic. Damascii Hist. Univ. VII. p. 309. esse descripta dicit Grotius Ep. 110. ad Gallos p. 254. Sunt autem e lib. 7. ἡγεῖτο conj. Porti, esse versus iambicos, est inepta. REINES. ΚΟΜΜΟΣ—κόσμησις habet Lex. Seg. Vid. paullo infra post Κομμωτικαί.

ΚΟΜΩΣΑ: Ἀνθοῦσα. Πλούτῳ κομ.] Sic locum hunc auctoritate mstorum Paris. rescripsi et distinxi, qui in F prioribus editt. ita legitur: Κομῶσα. Ἀνθοῦσα πλούτῳ. Καὶ κομῶντες. KUST. Recte Κομῶσα ἀνθ. πλούτῳ. Simocatt. p. 84. et 129. TOUP. Recte Kusterum distinxisse patet ex Lex. Seg. ubi tantum Κομῶσα: ἀνθοῦσα. Seqq. tanquam exemplum exhibui, nescio an recte.

[e] Τὸ ἐπιμελοῦμαι] τὸ om. A.

ΚΟΜΜΩΤΙΚΑΙ] Seqq. usque ad οὐδετέρως tanquam unam gl. exhibet A.

[f] κεκομμένων] κεκαμμένων B.

ΚΟΜΜΩΤΙΚΟΣ] Κομμωτικὸς [illegible] A. καὶ κομμ. οὐδ. om. V. G

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ] Helladii Chrestom. pag. 4. TOUP. Sumpta ex Schol. Aristoph. Eccles. 732. cf. Schol. Platon. p. 151.

[g] ἡ κοσμοῦσα] ἣ κοσμοῦσα Schol.

ΚΟΜΠΑΡΟΣ] Vox Latina, *Compar*. Vid. Du Cangii gl.

ΚΟΜΠΙΝΑ] Inter glossas Græco-barbaras reperio quidem vocem κομβίνα, sed non κομπίνα. An ergo et hic κομβίνα scribendum est? Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Deest V.

ΚΟΜΠΟΛΑΚΥΘΟΥ: Ματαιοκ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Scholiasta Aristoph. Acharn. 589. KUST.

[h] γὰρ ἐν παραγώγῳ—πεφύσηται om. B.E.M. καὶ αὐτὴ om. V.

[i] Ληκυθίζειν] Lege ληκυθίζειν, ut apud Enarratorem Comici loco laudato. KUST. Prope verum ληκυθίζειν A.V. et sic infra post Λήκυθος.

[k] δὲ] ὁ V.

[l] Ἀπὸ γοῦν] Hinc usque ad fin. om. V.

[m] συντίθεται] συντέθειται A.B. συνέθηκεν Schol.

ΚΟΜΠΟΦΑΚΕΛΟΡΡΗΜΟΝΑ: Ἀντὶ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 863.

[n] τῶν ξύλων] διὰ ξύλων A.B.V.E.

[o] Ἔστι τεκμηριῶσαι] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 127. Confer etiam Suidam v. Ἐπαυχοῦντες, ubi idem fragmentum legitur. TOUP. Deest exemplum V.

[p] Πεφύρανται] Seqq. om. V.

ΚΟΜΨΕΥΡΙΠΙΚΩΣ] Aristoph. Equit. 18. Εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπιδικῶς. Huc Suidas respexit. Sed notandum est, apud Aristophanem repugnante metro hodie legi κομψευριπιδικῶς, cujus loco ex Suida scribendum est κομψευριπικῶς: quamvis, quod [illegible] sensum attinet, nulla sit inter utramque lectionem differentia. Licet enim Comicus vel metri vel joci gratia κομψευριπικῶς dixerit, ita tamen intelligendus est, ac si κομψευριπιδικῶς dixisset: quoniam Euripidem hic perstringere voluit, ut ex Scholiis discimus. KUST.

[q] Πανούργως] περιέργως B.

G [r] Αἰλιανὸς περὶ ἀσεβῶν βασιλέων λήθῃ παραδ. φ.] Hæc nihil sane ad rem faciunt, nec scio, quomodo in hunc locum irrepserint. KUST. Seqq. om. V. Corrupta hæc esse et ad aliud voc. pertinere affirmat Perizonius.

[s] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1308.

ΚΟΜΨΕΙΑ: Ἐλαφρία. Ἀστειότ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 195. KUST.

ΚΟΜΨΟΝ:——τεχνικόν] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST. Conf. Schol. H Platon. p. 151. Schol. Greg. Naz. ms. Paris. f. 203. κομψούς] δύο ἡ λέξις σημαίνει· ἐπί τε ἔπαινον τὸν εὐσεβῆ καὶ προσηνῆ· ἐπί τε ψόγον τὸν πανοῦργον καὶ καμπύλον καὶ τὴν διάνοιαν διεστραμμένον. Ἀμφότερα δὲ ἀπὸ τοῦ κάμπτω εἴρηται.

[t] εὐτυχημάτων εὖ φέρων κομψὸν] Edit. Mediol. ἀτυχημάτων. Recte. Τὸ τῶν ἀτυχημάτων κομψὸν est *fortunæ ludum*. Interpretes non intellexerunt. Est autem depromptus hic

[x] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> [y] Πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ.

Τουτέστι, πιθανὸν καὶ εὔχαριν ἐν συνόδῳ, καὶ τῇ πρὸς τοὺς ἑταίρους κοινωνίᾳ. [z] Ἀριστοφάνης·

> Οὑμὸς δὲ Κλειτοφῶν τε καὶ Θηραμένης ὁ κομψός.

Ἀντὶ τοῦ ἀστεῖος. Κλειτοφῶν δὲ ὡς ἀργὸς ἐκωμῳδεῖτο. Νῦν δὲ ὡς παλίμβολον καὶ πανοῦργον βούλεται αὐτὸν ἀποδεῖξαι.

B Διελθὼν λόγον περὶ [a] ψυχῆς, ἐκ χρόνου κομψῶς μεμεριμνημένον. [b] Καὶ εἴ τις αὐτοὺς ἀποθανεῖν δὶς λέγοι, οὐκ ἂν φανείη κομψὸς, ἀλλὰ τῶν συνετωτέρων.

Καὶ αὖθις·

> [c] Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου.

Κόναβος: Ψόφος, ἦχος.

> [d] Ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον.

Περὶ Λακαίνης γυναικὸς ὁ λόγος.

Κοννᾶς: Μέθυσος αὐλητής. Καὶ παροιμία·

C > [e] Κοννᾶς [f] στέφανον μὲν ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς.

[g] Ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρῆν ἀεὶ ἐστεμμένος. Ἢ ὅτι Ὀλυμπιονίκης γενόμενος, πένης ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον ἔχων. Ἢ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος, πενιχρὸς, πολλάκις στεφανωθείς· [h] ἐφ' οὗ Κρατῖνος εἶπεν·

A > [i] Ἔσθιε, καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν, ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, Κοννᾶς δὲ [k] φιλοστέφανός σε φιλήσῃ.

Λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέπω τετιμῆσθαι.

Κόναυ: Ποτήριον.

Κονδυλίσας: Κονδύλοις πλήξας.

> Ὁ δὲ Ἡρακλῆς [l] παῖδα, [m] νίπτρα προσφέροντα δὲ καταθύμια, κονδυλίσας ἀπέκτεινε.

Κόνδυλον: [n] Τὸ ἐκολάφισαν αὐτὸν ὡς ἔοικεν, B ἐντεῦθεν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ὁ δὲ κόλαφος ἐστι παρ' Ἐπιχάρμῳ. [o] Ἀριστοφάνης· " [p] Ἦν ὁ παῖς " οἶνον αἰτῇ, κόνδυλον αὐτῷ δίδου." Ὑπὲρ τοῦ ἐθίζειν τοὺς παῖδας μηδέν τι περιττὸν αἰτεῖν.

Κονία: Ὁ κονιορτός· [q] νίτρον, ῥύπος.

> Ἔλουσαν ἡμᾶς ἄνευ [r] κονίας.

[s] Ἀριστοφάνης. Καὶ οὐδετέρως κόνιον. Καὶ κονίησι. [t] Καὶ κονιορτοῦται. [u] Καὶ κονιωμένους: C κόνεως πεπληρωμένους.

Κονιάται: Οἱ τοὺς τοίχους παραχρίοντες.

Κόνιον: Βοτάνη δηλητήριος. Διὰ τοῦ ο μικροῦ διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου.

> [w] Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω·
> αὐτοὶ δ' ἐξέπιον [x] τοῦτο τεῷ στόματι.

locus ex Simocat. lib. III. c. 8. cujus verba apponam: Ταῦτα διεγνωκὼς ὁ Ὁρμισδὰς, καὶ τὸ τῶν ἀτυχημάτων οὐ φέρων κομψὸν, αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν Βαρὰμ ἐξουθένησε, γυναικείας ἐσθῆτας ἔπεμψε τῆς ἀνδρείας κληροδοτήσας αὐτῷ. Hinc illustrandus atque supplendus noster Suidas. TOUP. ἀτυχημάτων A.B.V.E.

[u] Βαρράμ] Βαράμ A. βαρὰν E. βάρβαρον V.

[x] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 649. Seqq. om. V.

[y] Πρῶτον μὲν—Ἀριστοφάνης om. A.

[z] Ἀριστοφάνης] Ran. 998.

[a] ψυχῆς] ψυχῶν E. qui mox κομψόν.

[b] Καὶ εἴ τις—συνετωτέρων] Tacite delevit Kusterus.

[c] Τὸ πρᾶγμα κομψ.] Aristoph. Thesmoph. 99.

[d] Ἀφριόεν κοναβηδὸν] Anthol. Pal. VII. 531.

[e] Κοννᾶς μὲν] Aristoph. Equit. 531. Ὥσπερ Κοννᾶς στέφανον μὲν ἔχων αὖον, δίψῃ δ' ἀπολωλώς. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Ceterum, allusit hic Aristophanes ad proverbium illud: Δελφὸς ἀνὴρ στέφανον μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολωλώς. Vide supra v. Δελφός. KUST.

[f] μὲν στέφανον] στέφανον μὲν V.

[g] Ὃς εἰς τὰ συμπόσια] Hæc et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[h] περὶ οὗ] ἐφ' οὗ A.B.V.E. Schol.

[i] Ἔσθιε—σε] ἔσθι—σοι E.

[k] φιλοστέφανός σε φιλήσῃ] πολυστέφανος φιλέοι Schol. φιλήσει B.V. Parodia est Hesiodi Opp. 297. Ἐργάζευ Πέρση, δῖον γένος, ὄφρα σε λιμὸς Ἐχθαίρῃ, φιλέῃ δέ σ' ἐϋστέφανος Δημήτηρ.

ΚΟΝΑΥ] Gl. om. B.E.M. Vid. ad Hesych.

[l] παῖδα] Cyathus Œnei pincerna, quem Hercules pugno percussum interfecit. Schol. Apoll. Rhod. I. 1212. HEMST. Etiam Calchantem vatem pugno occidit Hercules, et Achilles Thersitem. Vid. Tzetz. ad Lycophr. 978. sqq. REINES.

[m] νίπτρα] νίπτα B.E.

[n] Τὸ ἘΚΟΛΑΦΙΣΑΝ] Similia his habere Pausaniam in Lexico testatur Eustath. Od. ρ'. p. 1817=627, 42. Κεῖθεν δὲ καὶ κόλαφος παρ' Ἐπιχάρμῳ, καὶ τὸ ἐκολάφισαν ἐντεῦθεν Παυσανίας φησίν. Ἀττικοὶ δὲ τὸν κόλαφον, κόνδυλον φασὶ διὰ τοῦ δ. Epicharmi locum citat Etymologus p. 525, 7.

[o] Ἀριστοφάνης] Aristoph. Pac. 122. Κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[p] Ἦν ὁ παῖς] Integrum senarium servavit Schol. Ven.

D εἰ δ' οἶνον αἰτεῖ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.

ΚΟΝΙΑ: Ὁ κονιορτός. Νίτρον. Ῥύπος] Sic recte habent mss. Paris. At in prioribus editt. locus hic ita legitur: Κονία. Ὁ κονιορτός. Κονίτρον. Ῥύπος, &c. Male nimirum unus articulus in duos divisus est, et quæ conjungenda erant, dirempta sunt: quod ipsum non paucis aliis quoque in locis apud Suidam contigit. KUST.

[q] νίτρον] Cum κονία apud Græcos etiam significet lixivium, sive lomentum, et omne σμῆγμα, quo sordes elu- E untur et absterguntur, mirum non est, vocem istam a Suida per νίτρον hic exponi. Nitrum enim esse ῥυπτικὸν, id est, abstergendi et eluendi sordes vim habere, nemo ignorat. LXX. interpretes Jer. II. 22. Καὶ ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθύνῃς σεαυτῷ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ. Hieronymus ad illum locum: *Pro herba* borith, *quam nos, ut in Hebræo posita est, vertimus, LXX. transtulerunt* πόαν; *ut significarent herbam fullonum, quæ juxta ritum provinciæ Palæstinæ in virentibus et humectis locis nascitur, et ad lavandas sordes eandem* F *vim habet, quam et nitrum.* Vide eundem ad Prov. XXV. 20. Isidorus in Glossis: *Nitrum, lumentum.* Id est, *lomentum*: sive id, quo sordes eluuntur. Hinc autem apparet, pro κονίτρον, quod aliæ editt. exhibent, in mss. Paris. recte legi νίτρον. KUST. νίτρον, ῥύπος sunt ex Schol. Aristoph. Lys.

[r] κονίας] κονίας B.E.

[s] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 471.

[t] Καὶ ΚΟΝ.] καὶ om. V.E.

[u] Καὶ ΚΟΝΙΩΜΕΝΟΥΣ] καὶ κ. E.

G ΚΟΝΙΑΤΑΙ] Deest gl. V. Vid. ad Hesych.

ΚΟΝΕΙΟΝ] Vel ex serie literarum patet, Suidam scribere voluisse, vel debuisse, κόνιον, per ι. KUST. Κώνειον B. V.E. κώνειον A.

[w] Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνειον μὲν ἁπλ.] Apud Laërtium lib. II. 46. ubi idem Epigramma legitur, hexameter hic ita conceptus est: Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κώνειον ἁπλῶς μὲν ἐδέξω. Salmasius tamen ad Inscript. Herod. Attic. p. 65. testatur, in omnibus vetustis exemplaribus Laërtii eun- H dem versum sic legi: Πρὸς γὰρ Ἀθηναίων κόνιον μὲν ἁπλῶς σὺ ἐδέξω. Sic et Suidas in suis exemplaribus scriptum invenit, ut ex hoc loco patet. Vulgatam tamen lectionem Laërtii prætulerim. KUST. πρὸς γὰρ Ἀθηναίων om. V. Tum κόνιον A.V.E.

[x] τοῦτό γε τῷ] Lege τοῦτο τεῷ. KUST. Et sic A.V. γε om. B.E.

Κονιόποτς: [a]Πολυσχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον ὅλον [b]τὸν πόδα, ἀλλὰ [c]καταπασσόμενον ὑπὸ τῆς κόνεως. Ἡ δὲ κόνις ἀπὸ τῆς χύσεως· ἢ ἀπὸ τοῦ καίνω, τὸ κόπτω· ἢ [d]διακεκομμένη γῆ. Γράφεται δὲ καὶ [e]κονίποδα· τουτέστι, στενὸν σανδάλιον, οὗ διὰ τὴν στενότητα ὁ ποῦς ἐκονιορτεῖτο.

Κονιορτόν:

Ἀσκοὺς πλείστους ἐς ὅτι μάλιστα πληρώσας κονιορτοῦ, φέρειν ἔδωκεν ἑκάστῳ ἀνδρί· καὶ κατὰ τὴν συμπλοκὴν τοὺς ἀσκοὺς τῆς αἰθάλης νύττειν μαχαιριδίοις.

Κονιορτωσάμενον: Κόνιν ἐπιβαλλόμενον.

[f]Κονιορτωσάμενον καὶ τὸν [g]ἐκ πορείας κατὰ σπουδὴν ἐρχόμενον ἐμφαίνοντα.

Κονία: Χρίω.

Κόνις, κόνεως, τῇ κόνει.

Κονίσαλος: [h]Κονιορτός. Ἡ [i]Κονίσαλος, δαίμων Πριαπώδης· ἐκ τοῦ μὴ ὀκνεῖν καὶ ἐπὶ κόνεως μίγνυσθαι. Καὶ Κονισάλου.

Κόνισαι: Γυμνάσθητι. Καὶ [k]κεκονίσθαι, τὸ γυμνάζεσθαι.

Κονίσουσι: Κόνιν [l]ἐγεροῦσι.

Κονίστρα:

Οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῥῖψαι τοὺς [m]πόνους.

Κονίστρα: Παλαίστρα. Ἡ κυλίστρα.

Κόνος ἀρτοπώλης: [n]Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνταποδιδόντων.

Κονοσκογκόλορος: Ὁ Ἑλληνιστὶ ὀνομαζόμενος Σαρδανάπαλος· ὃς τὰ γυναικεῖα φρονῶν, καὶ περὶ τρυφὰς ἀσχολούμενος, κατελύθη ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ ἰδίου στρατηγοῦ, ἀναγκασθεὶς ἐλθεῖν εἰς ἑκούσιον θάνατον, καὶ σὺν τοῖς βασιλείοις [o]ἑαυτὸν κατακαῦσαι. Ὁ δὲ Ἀρβάκης οὗτος καὶ τὴν βασιλείαν μετέθηκεν εἰς Μήδους.

Κόννους:

[p]Ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι τὰ πρέποντα· ταῖς μὲν παισὶ [q]κόννους καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις ῥαμβὰς καὶ μαχαίρας.

Πολύβιός φησι.

Κόννου ψῆφον: Ἐπὶ τῶν [r]οὐδενὸς ἀξίων. [s]Ὁ

ΚΟΝΙΟΠΟΥΣ] Hesychius habet Κονίπους: quam lectionem confirmat auctoritas Aristoph. Eccles. 843. KUST.

[a] Πολυσχιδὲς] πολυσχεδὲς V. Etymol. ms. Dorv.

[b] τὸν πόδα] τὸ σῶμα Etymol.

[c] καταπασσόμενον] Sic recte habent mss. Paris. et Etymologus. At priores editt. [et E.] male κατασλασσόμενον. KUST.

[d] διακεκομμένη] Hanc lectionem ex mss. revocavi: cujus loco in prioribus editt. mendose scriptum est διακεκαυμένη. Lectionem mstorum non solum confirmat sensus, sed etiam Etymologus v. Κονία, quem vide. KUST.

[e] ΚΟΝΙΠΟΔΑ] Hinc usque ad σανδάλιον ex Aristoph. Eccles. 843. et Schol.

ΚΟΝΙΟΡΤΟΝ: Ἀσκοὺς πλείστους] Κονιορτὸς ἀπείστους ἐσέτι μάλιστα A. Κονιορτὸς ἀσκοὺς πλείστους ἐσέτι V. ἐς ὅτι vel ἐσέτι B. edd. ante Kuster. Vide supra v. Αἰθάλη.

[f] Κονιορτωσάμενος B.E. Exemplum delevit Kusterus.

[g] ἐκ πορείας] τὸν ἐκ πορείας A.B.

ΚΟΝΙΣΣΑΛΟΣ] Κονίσαλος bis A.B.V.

[h] Κονιορτὸς] Schol. Il. γ'. 13.

[i] ΚΟΝΙΣΣΑΛΟΣ, δαίμων] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 981. KUST. Δαίμων πριαπώδης Strab. XIII. 588. Οὐ γὰρ Ἡσίοδος εἶδε Πρίαπον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς Ἀττικοῖς Ὀρθάνῃ, καὶ Κονισσάλῳ, καὶ Τύχωνι. Vid. Gyrald. f. 62. Plat. in Phaone apud Athen. X. 441. Κονισσάλῳ δὲ καὶ παραστάταιν δυοῖν. Aristoph. Lysist. Timoclis fabulam Conissalum citat Suid. infra in Τιμοκλῆς. REINES.

ΚΟΝΙΣΑΙ] Aristoph. Eccles. 1168. Monuit Abresch.

[k] ΚΟΝΙΕΣΘΑΙ] κεκονίσθαι A.B. κονίσθαι E. edd. vett. Kusterus adoptavit tacite correctionem Porti. Desunt hæc V.

ΚΟΝΙΣΟΥΣΙ] Κονίσουσι A.V. Spectat Gl. Il. ξ'. 145.

[l] ἐγεροῦσι] ἐγείρουσι A.B. κονιορτὸν ἐγείρουσι Lex. Seg.

[m] πόνους] Senarius nonnihil corruptus est. Scribendum, Οὐδ' αὖ κονίστρας εἰς τὸ ῬΥΨΑΙ τοὺς πόνους. Quæ vox est κονίστρας propria. Hesych. Ῥύψαι, σμῆσαι, σμῆξαι, πλῦναι. Est autem Pisidæ hic versiculus: quod collegisse videor ex Suida, v. Ἀετός. Ubi sequentes hujus scriptoris senarii leguntur: Οἷς οὔτε δίψης ἐστὶν ἧττον ἡ φύσις, ΟΥΔ' ΑΥ ΚΟΝΙΣΤΡΑΣ ἐνδεὴς ἡ στερρότης, Ἀλλ' εἰσὶ δίψης καὶ κρύους ἀνώτεροι. Quæ ex Æliano hausisse videtur, Hist. Animal. II. 26. Οὐδέποτε Ἀετὸς οὔτε πηγῆς δεῖται, οὔτε γλίχεται ΚΟΝΙΣΤΡΑΣ, ἀλλὰ καὶ δίψους ἀμείνων ἐστι, καὶ καμάτου φάρμακον οὐκ ἀναμένει πορισθὲν ἔξωθεν. TOUP.

ΚΟΝΙΣΤΡΑ] Eustath. Il. γ'. p. 289, 34. Poeta cit. a Suida v. Ἄξονες. BURN.

[n] Παροιμία A. in marg.

ΚΟΝΟΣΚΟΓΚΟΛΟΡΟΣ] Aliter Eusebius in Chronico Num. MCLXXVIII. et Georgius Syncellus p. 165. qui Sardanapalum Θωνοσκογκόλερος vocatum fuisse testantur. KUST.

[o] κατακαῦσαι ἑαυτὸν] ἑαυτὸν κατακαῦσαι A.V.

[p] Ἐδωρεῖτο δὲ πᾶσι] Hæc sunt verba Polybii lib. X. c. 18. sed apud quem pro ῥαμβὰς legitur ῥαμφάς. KUST. In Polybio, ita legitur: Τότε κατὰ γένη καὶ καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις ἐδωρεῖτο τὰ πρέποντα. ΤΑΙΣ μὲν παισὶ ΚΟΝΟΥΣ καὶ ψέλλια, τοῖς δὲ νεανίσκοις ῬΑΜΒΑΣ καὶ μαχαίρας. Ubi vocem κόννους minus intellexerunt viri doctissimi. Est autem κόνος sive κόννος, quod jam moneo, ornamentum muliebre, quod auribus scilicet appendebatur, a forma ita dictum, quia conum sive κῶνον referebat. [Confer Clement. Alexand. Cohort. ad Gent. p. 15. ubi vide Potter.] Idem enim κόνος, κόννος, et κῶνος. [Hesychius: Ἱεραβάτω κώνου. Vide infra ad v. Κύπασσις.] Significat autem quicquid fastigiatum sit, aut in acutum exeat: quod vel ex Hesychio liquet. Hinc de barba, puellarum mammis, pini arboris fructu, ceterisque τούτου τοῦ σχήματος usurpatur. Hesych. Κῶνοι, οἱ στρόβιλοι. Atqui στρόβιλοι sunt ornamenta muliebria. Hesych. Στρόβιλος, εἶδός τι ὀρχήσεως, καὶ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΧΡΥΣΙΟΝ. Jam rem tenemus. Accedit Pollux V. 97. Περὶ δὲ τοῖς ὠσὶ—ΣΤΡΟΒΙΛΙΑ καὶ βοτρύδια. Legendum, ΒΟΤΡΥΤΙΔΙΑ. Hesych. Βοτρύδια, ἐνωτίου εἶδος. Legend. ΒΟΤΡΥΤΙΔΙΑ. Quod miror viros doctos ad Hesychium non animadvertisse. Nam ut ab ἰχθὺς ἰχθύδιον, sic a βότρυς βοτρύδιον. Ejusdem autem formæ videntur στροβίλιον et βοτρύδιον. Suidas: ΚΩΝΟΣ δὲ λέγεται ὁ ΒΟΤΡΥΟΒΙΔΗΣ ΤΟΥ ΣΤΡΟΒΙΛΟΥ καρπός. Quare corrigendus omnino Suidas ex Polybio: ΤΑΙΣ μὲν παισὶ ΚΟΝΟΥΣ καὶ ψέλλια. Et locus ita vertendus: *Convenientia unicuique pro ætate et sexu munuscula divisit: puellis inaures et armillas, adolescentibus vero cultros et gladios.* Ceterum pene oblitus sum monere legendum, ῬΑΜΦΑΣ καὶ μαχαίρας. Hesychius, grammaticorum longe doctissimus: Ῥαμφή, κοπίς, μάχαιρα. TOUP. ἐδωδωρεῖτο B.V.E. in textu.

[q] κόννους] Quo vocem hanc referas, quæ nec a Suida hic exponitur, nec apud alium quenquam grammaticorum legitur? Certe Casaubonus eam suspectam habuit, quippe qui apud Polybium loco laudato eam asterisco notavit, vertitque *icunculas*: quasi legeretur εἰκόνας. KUST.

ΚΟΝΝΟΥ ΨΗΦΟΣ] Nullus dubito, quin proverbium hoc initio conceptum fuerit Κόννου ψόφος. Docent enim grammatici, Connum, qui proverbio isti locum dedit, fuisse fidicinem; cui, quatenus tali, nemo ψῆφον tribuat, sed ψόφον. Neque sententiæ huic obstat auctoritas Aristophanis, apud quem in Vesp. 673. Κόννου ψῆφος legitur. Nam Comicus iste, de judicibus ibi loquens, risus mo-

A δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν, ὥς τινές φασιν, τῶν ἀφώνων· ὡς δέ τινες, κιθαρῳδός.

Κονῶ: [t] Τὸ ἀγωνιῶ.

Κονσιστώριον: Θεῖον συνέδριον.

Κονσούλους: Αὐτοκράτορας αὐτοὺς οἱ [u] τῶν Ῥωμαίων πολῖται διοικοῦντας ὠνόμασαν, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας Ὑπάτους προσηγορεύκασιν. Ζήτει ἐν τῷ Ὕπατοι πλατύτερον.

B Κόντῳ πλεῖν: Παροιμία. [x] Ἤγουν προσηκόντως ζῆν.

Κόξα: Τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου [y] μέρος.

Κόορτις: Ῥωμαϊκὴ σπεῖρα.

[z] Ἄθρους ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέτταρας κόρτις.

Κοππατίας ἵππους ἐκάλουν, οἷς ἐγκεχάρακται τὸ κ στοιχεῖον· ὡς σαμφόρας, τοὺς ἐγκεχαραγμένους τὸ σ' [a] καὶ τὸ ν' χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον· [b] αἱ δὲ χαράξεις αὗται ἔτι καὶ νῦν σώζονται ἐπὶ τοῖς ἵπποις. C [c] Συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ' καὶ τοῦ σ' τὸ σχῆμα τοῦ G ἀριθμοῦ (δύναται) [d] κατανοεῖσθαι, οὗ προηγεῖται τὸ [e] κ. παρὰ γὰρ τοῖς [f] γραμματισταῖς οὕτω διδάσκεται, καὶ καλεῖται [g] κόππα ἐνενήκοντα. Τινὲς δὲ κοππατίαν ἐξηγήσαντο τὸν κόπτοντα ταῖς ὁπλαῖς τὸ ἔδαφος· A οὐ δεόντως ὑποτιθέμενοι. Οὐδὲ γὰρ [h] Βουκεφάλους καλοῦμεν διὰ τὸ μορφὴν τοιαύτην ἔχειν, ἀλλὰ διὰ τὸ οὕτω κεχαράχθαι· οἷος οἶμαι καὶ ὁ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἵππος ἦν, ᾧ τελευτήσαντι τὴν [i] Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν ἔκτισεν, ἐντάφιον [k] αὐτῷ τῆς ἀρετῆς χαριζόμενος πόλιν.

Κοπιοδόρπιον: Τρύφος τι.

B Κοπίς: Ἡ μάχαιρα.

[l] Οὐ φονίαν ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων.

Περὶ βοὸς ὁ λόγος.

Ὁ δὲ παίεται κοπίδι τὴν κεφαλήν, ὡς οὐ βιωσόμενος [m] ἔτι.

Κόπις: Ὁ λάλος, ὁ ῥήτωρ.

Κοπρία: Ὁ πηλός. Καὶ [n] Ἀριστοφάνης·

Κοπροφορήσω σ', εἴ τι γρύξεις.

Ἀντὶ τοῦ, εἰ λαλήσεις, κόπρον σου καταφορήσω. C Τουτέστι, κόπρου πληρώσω.

Κόπριος ἀνήρ: Ὡς ἀπὸ δήμου· λέγει δὲ τὸν κοπρολόγον· ἢ κηπουρός· παρὰ τὴν κόπρον.

[Κόπρῳ καθεσθεὶς, ζημίας ἕξεις τρόπους:

Ἰλὺν πεπλεκὼς, τοῦ νοὸς νέει βλάβην.
Ἔνδηλός ἐστι βόρβορος ψυχῆς ῥύπος.]

Κόπτοντες:

D

... vendi gratia pro Κόννου ψόφον præter expectationem Κόννου ψῆφον dixit: quo genere joci Aristophanem frequenter uti solere, nemo ignorare potest, qui lepidissimum istum poetam vel a limine salutaverit. Quare miror veteres grammaticos hoc non observasse, sed omnes auctoritatem Aristophanis absque judicio secutos, proverbium hoc extulisse Κόννου ψῆφος, quod Κόννου ψόφος, ut diximus, initio conceptum fuisse nulli dubitamus. KUST. ψῆφον A.B. E. ψόφον emend. Schottus ad Suidæ Prov. VIII. 78.

[r] μηδενὸς] οὐδενὸς A.B.V.E.

[s] Ὁ δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν] Vetus Enarrator ad modo indicatum locum Aristophanis: Κόννος κιθαρῳδὸς ἦν νέος. Ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. Καλλίστρατος δὲ παροιμίαν φησὶ, Κόννου θρῖον· παρ' ὃ παίζει. Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι ἐλέχθη διὰ τὸ ἄδόν τινα τὸν Κόννον εἶναι. Οἱ δὲ Κόννον λέγουσι τὸν κιθαριστήν. Ab hoc Conno citharœdo diversus erat Κοννᾶς tibicen: de quo vide Schol. Aristoph. Equit. 531. et Suidam supra v. Κοννᾶς. Hoc autem ideo moneo, ut obiter emendem Hesychium, apud quem pro Κόννις, ἀλείτης, scribendum est, Κοννᾶς, αὐλητής: de cujus emendationis veritate nemini dubium relinquetur, qui Suidam v. Κοννᾶς cum hoc loco Hesychii conferre voluerit. KUST. A Conno Musicam didicit Socrates. Max. Tyr. s. 22. REINES.

[t] Τὸ] Τῷ A.

ΚΟΝΣΟΥΛΟΥΣ: Αὐτοκράτορας] Locum hunc ita legendum puto: Κονσούλους. αὐτοκράτορας. οὕτως τοὺς τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντας &c. Vide v. Ὕπατοι. KUST.

[u] τῶν Ῥ.] τὴν τῶν Ῥ. V. ubi mox πολι' διοικοῦντες.

ΚΟΝΤΩΙ ΠΛΕΙΝ] Vide Henr. Stephanum in Animadv. ad Adag. Erasm. p. 19. 20. KUST. Stephanum citavit Schottus ad Suidæ Prov. VIII. 79. et præterea Hesychium. Statim delevi ΚΟΝΤΖΑ: Βοτάνη τις, cum A.B.V. E. Addita sunt ex Zonara. Schol. Nicandri Ther. p. 9. citat Kusterus.

[x] Ἤγουν] οἷον A.B.

[y] μέρος] μέρους A.B. edd. ante Kuster.

[z] Ἄθρους] Polybius XI. 33, 1.

ΚΟΠΠΑΤΙΑΣ ἵππους] Ex Enarratore Comici ad Nub. 23. in quibus tamen multa peccata sunt, ut jamdudum monuerunt Scaliger et Salmasius; ille in notis ad Eusebium p. 116. hic vero in Exercit. Plin. p. 627. quorum scrinia hic non compilabo. KUST.

[a] καὶ ν' χαρασσόμενον ἄλλως. Σὰν γὰρ ἐκείνους ἔλ.] Apud Enarratorem Comici loco laudato legitur τὸ γὰρ σ καὶ τὸ ν χαρασσόμενον σὰν ἔλεγον. Sed neutra lectio sanum sensum habet. KUST. Delevi ἄλλως et γὰρ ἐκείνους cum A.B.V.

[b] αἱ δὲ χαράξεις] τινὲς δὲ κοππατίαν καλοῦσι τὸν κόπτοντα τῇ ὁπλῇ τὸ ἔδαφος V. ubi reliqua desunt.

[c] Συζευγνύμενον γὰρ τὸ κ τῷ σ] συζευγνυμένου γὰρ τοῦ κ καὶ τοῦ σ A.B.

[d] κατανοεῖσθαι δίδωσιν] δίδωσιν om. A.B.E. textu. δύναται νοεῖσθαι Schol.

E [e] κ] κόππα A. qui mox om. γάρ. καὶ παρὰ γρ. Schol.

[f] γραμματισταῖς] γραμματισταὶ sunt *calculones* Salmasio ad Tertull. de Pallio p. 468. Sed Schol. habet γραμματικοῖς.

[g] κόππα ἐνενήκοντα] τὸ κόππα τὸ Ϟ A. κόππα τὸ ἐν. B.E.

[h] Βουκεφάλους] Βουκεφάλας A.B.E.M.

[i] Βουκέφαλον Ἀλεξάνδρειαν] Alii urbem ab Alexandro in Bucephali memoriam conditam rectius Βουκεφάλειαν vocant. Vide Strabonem, Stephanum, et Hesychium. Quid F autem hic sibi velit τὸ Ἀλεξάνδρειαν non video. KUST. ᾧ τελευτήσαντι Βουκεφάλου Ἀλ. Schol.

[k] αὐτῷ] αὐτοῦ B.E.

ΚΟΠΙΟΔΟΡΠΙΟΝ] Athenæus lib. IV. p. 138. testatur, apud Lacedæmonios genus quoddam cœnæ usitatum fuisse, κοπὶς vocatum: de quo locum hunc Suidæ intelligendum esse puto. KUST.

[l] Οὐ φονίαν] Anthol. Pal. VI. 228. ubi ἔργων. Desunt hæc V.

G [m] ἔτι] εἶναι A.B.E. edd. ante Kuster. qui ἔτι videtur mutuatus ex versione Porti, reddentis *victurus diutius*.

ΚΟΠΙΣ: Ὁ λάλος] Vide Eustathium ad Odyss. Ξ. p. 1749, 28. et præcipue Etymologum. KUST. Vid. Euripid. Hec. 134. TOUP. Cleodemus Peripateticus, σύγχρονος Luciano: non στομύλον, non ἐλεγκτικόν, ξίφος αὐτὸν καὶ κοπίδα οἱ μαθηταὶ καλοῦσιν Lucian. Sympos. p. 344. Lycophr. 1464. Μελαγκραίρας κόπις: ibi Tzetz. κόπις ὁ ῥήτωρ, παρὰ τὸ κόπτειν τοὺς λόγους, κόπτις καὶ κόπις ἢ ὁ ἔμπειρος. REINES.

H [n] Ἀριστοφάνης] Equit. 295.

ΚΟΠΡΙΟΣ ἈΝΗΡ] Ex Schol. Aristoph. Equit. 895. Deest gl. V. Vid. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 333.

ΚΟΠΡΩΙ ΚΑΘΕΣΘΕΙΣ, ΖΗΜ.] Hi tres senarii oneirocritici ex Astrampsycho deprompti sunt. KUST. Habet A. in marg. om. V.

A [o]Τὰ ὑποζύγια κόπτοντες, οὕτω τῇ ἀπορίᾳ ἀντεῖχον.

Ἀντὶ τοῦ, χρώμενοι τούτοις πρὸς ἐδωδήν.

Κόπτω: [p]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Ἀλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν.

[q]Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξωθεν κρουόντων τὸ κόπτειν λέγεται· [r]ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν, ψοφεῖν. [s]Ἱκανῶς δὲ [t]διέστειλε τοῦτο Μένανδρος· ἐπὶ μὲν τῶν [u]ἔξωθεν λέγων,

> Κόψω τὴν θύραν.

B ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν·

> [x]Ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θύραν ἐξιών.
> [y]Εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους αὐτῶν δὶς ἢ τρὶς
> ἔκοψεν, ὥσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ εἶχον.

Καὶ αὖθις·

> [z]Λάβετέ μου θοἰμάτιον· κόψω Βουπάλῳ τὸν ὀφθαλμόν.

Κορακήσιον:

Κορακίας: Μέλας.

C Κορακῖνος: Εἶδος ἰχθύος.

Κόραξ: Εἶδος ὀρνέου. Καὶ ὁ [a]ῥήτωρ, ὁ τῆς ῥητορικῆς εὑρετής, περὶ οὗ καὶ τὸ "Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠὸν" [b]εἰρημένον. Ἔστι [c]δὲ καὶ [d]εἶδος μηχανήματος.

Κόραξ ὑδρεύει: Ἐπὶ τῶν δυσχερῶς [e]τινος τυγχανόντων.

D Κοράττειν: Τὸ ἄγαν [f]προσμένειν, καὶ λιπαρεῖν. Ἀπὸ τῶν περὶ τὰς θύρας κοράκων [g]περιπετομένων, καὶ μὴ ἀποχωρούντων.

A Κορβανᾶς: Παρὰ Ἰουδαίοις [h]ὁ ἱερὸς θησαυρός.

> Πιλάτος τὸν ἱερὸν θησαυρὸν εἰς καταγωγὰς ὑδάτων καταναλίσκων, ταραχὴν ἐκίνησε. Κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σταδίων. Καὶ [i]παραστήσας στρατιώτας, πολλοὺς ἀπέκτεινεν.

Κορβῖνος: Ὁ Βαλέριος. Ἀπὸ τοῦ κόρακος· (Κορβοὺς γὰρ καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς κόρακας, καὶ ἴσως ἀπὸ τοῦ κρώζειν) ἐπεὶ ὁ κόραξ ἐν τῇ πρὸς Κελτὸν μονομαχίᾳ [k]συνέπραξε. Καὶ ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν

B τῷ Ἀντέχειν.

Κορδακίζει: [l]Αἰσχρῶς ὀρχεῖται. Κόρδαξ γὰρ εἶδος ὀρχήσεως κωμικῆς. Καὶ [m]ὁ κορδακισμός.

Κορδαῖοι: Ὄνομα ἔθνους.

Κορδύλη: Πᾶν τὸ ἐξέχον καὶ [n]συνεστραμμένον. Καὶ ὁ παρὰ τὸν ὦμον δεσμός. Καὶ παροιμία,

> Κορδύλης οὐκ ἄξιος.

Κορέας: Πόλις.

C Κορείας: Παρθενίας. Ἐν [o]Ἐπιγράμμασι·

> [p]Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμαγεν ἅμμα κορείας.

Κορεῖν: Κοσμεῖν βίβλους, ἢ σαίρειν.

Κόρη: Ἡ Περσεφόνη. Δηὼ δὲ, ἡ Δημήτηρ.

Κόρη: Ἡ παρθένος. Παρὰ τὸ κορῶ, τὸ καθαίρω. καὶ κόρη, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς [q]τὸ ὑγρὸν προβέβληται, ὥστε δι' αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὁρατῶν.

D [r]Κόρη δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα [s]τὸ ἐν τῷ ῥαγοειδεῖ χιτῶνι· παρὰ τὸ δι' αὐτῆς χεῖσθαι τὸ [t]ὁρατικὸν πνεῦμα, χόρη τις οὖσα, καὶ κόρη. Κόρη οὖν, τὸ

---

[o] Τὰ ὑποζύγια] Similia Xenophon Anab. II. 1, 6.

[p] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 132. ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[q] Ἐπὶ] ἐπὶ μὲν A.B.V. Cum iisdem delevi τὴν θύραν post ἔξωθεν.

E [r] ἐπὶ δὲ τῶν ἔσωθεν, ψοφεῖν] Huc pertinent verba Helladii apud Photium: Ὅτι τούτου χάριν κόπτουσι παρὰ τοῖς Κωμικοῖς οἱ ἐξιόντες τὰς θύρας, διότι οὐχ, ὡς παρ' ἡμῖν νυνὶ, τὸ παλαιὸν ἀνεῴγοντο αἱ θύραι, ἀλλ' ἐναντίῳ τρόπῳ. ἔξωθεν γὰρ αὐτὰς ἀνατρέποντες, ἔνδοθεν ἐξῄεσαν. πρότερον δὲ τῇ χειρὶ ψόφον ἐποίουν κρούοντες, ἐπὶ τῷ γνῶναι τοὺς ἐπὶ τῶν θυρῶν, καὶ φυλάξασθαι, μὴ πληγεὶς ἐστὼς λάθῃ, τῶν θυρῶν ἀθουμένων ἄφνω. Thomas Magister: Ψοφεῖ μέντοι ἔνδοθεν, οὐ κροτεῖ. Ammonius: Κόπτει καὶ ψοφεῖ διαφέρει. Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ὁ ἔξωθεν· Ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἐξιών. KUST.

F [s] Ἱκανῶς] Seqq. om. V.

[t] διέστειλε τοῦτο] τοῦτο διέστειλε A. τοῦτο om. Schol.

[u] ἔξωθεν] ἔξω Schol.

[x] Ἀλλ' ἐψόφει καί τις τὴν θ.] Metri gratia scribendum est: Ἀλλ' ἐψόφει καὶ τὴν θύραν τις ἐξιών. Vel sic: Ἀλλ' ἐψόφηκε τὴν θύραν τις ἐξιών. KUST. ἐψόφηκε τὴν θύραν Schol. sine τις. Alteram Kusteri emendationem probavit Bentleius.

[y] Εἰ νὴ Δία τὰς γνάθους αὐτῶν δ.] Aristoph. Lysistr. 360.

[z] Λάβετε] Hipponactis. Vid. supra v. Βούπαλος.

G ΚΟΡΑΚΗΣΙΟΝ] In Lycia. Vid. Eustath. Od. ν'. p. 1746 = 524, 42.

ΚΟΡΑΚΙΝΟΣ: Εἶδος ἰχθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1048. KUST.

ΚΟΡΑΞ: Εἶδος ὀρνέου. καὶ ὁ ῥήτωρ] Alexander Aphrodis. in Topica p. 61. Τὸ κόραξ ὄνομα οὐ τὸ εἶδος τὸ τοῦ ὀρνέου μόνον σημαίνει, ἀλλὰ καὶ τὸν ῥήτορα. Hujus Coracis Rhetoris meminit etiam Quintil. lib. III. c. 1. Scholiastes Hermogenis in *Prolegomenis*: et Sextus Empiricus adversus Mathematicos, p. 81. KUST.

H [a] ῥήτωρ] Vid. in Τισίας. Siculus, de eo vid. Erasm. Chil. I. c. 9. pr. 31. e prolegg. in rhet. Hermogenis, Sext. Empir. adv. Rhetores c. 18. et Cic. Brut. 12. REINES.

[b] εἰρημένον ὠὸν] ὠὸν εἰρημένον A.B.V.

[c] δὲ καὶ] καὶ om. A.

[d] εἶδος μηχ.] Vid. Polyb. I. 22. seqq. Alia pete ex Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. 11.

ΚΟΡΑΞ ὙΔΡΕΥΕΙ] Vid. Erasm. Adag. III. 2, 3.

[e] τινος] τινῶν A.B.V.

ΚΟΡΑΤΤΕΙΝ] Vide Hesychium v. Κοράξαι. KUST.

E [f] προσκαρτερεῖν] προσμένειν A.B.V.

[g] περιπετομένων] περιπεττομένων V. ubi rell. om.

ΚΟΡΒΑΝΑΣ: Παρὰ Ἰουδαίοις ἱερὸς θησαυρός. Πιλάτος ἱερὸν θησαυρ.] Josephus lib. II. [9, 4.] de Bello Jud. p. 789. Μετὰ δὲ ταῦτα ταραχὴν ἑτέραν ἐκίνει (Πιλάτος,) τὸν ἱερὸν θησαυρὸν, καλεῖται δὲ Κορβωνᾶς, εἰς καταγωγὴν ὑδάτων καταναλίσκων, κατῆγε δὲ ἀπὸ τετρακοσίων σταδίων, &c. Hinc Suidam sua descripsisse apparet. KUST. Κορβωνᾶς edd. ante Kuster. qui emendavit ex mss. et sic mss. Josephi B.J. II. 9, 4. ubi ante Havercamp. Κορβωνᾶς.

F [h] ἱερὸς] ὁ ἱερὸς A.B.

[i] παραστήσας] περιστήσας A.

[k] συνέπραττε] συνέπραξε A.B.V.

ΚΟΡΔΑΚΙΖΕΙ: Αἰσχρῶς ὀρχ.] Vide Enarratorem Comici ad Nub. 540. ad verba illa Comici, Οὐδὲ κόρδαχ' εἵλκυσεν. KUST.

[l] Αἰσχρῶς] αἰσχρὰ B.V.

[m] ὁ ΚΟΡΔΑΚΙΣΜΟΣ] ὁ om. V. Post h. gl. parva lacuna est in A.E.

G ΚΟΡΔΥΛΗ] Confer omnino Etymologum v. Ἐγκεκορδυλημένος. KUST. Schol. Aristoph. Nub. 10. Eadem fere ac Suidas habet Prov. Append. Vat. II. 27.

[n] συνεστραμμένον] Hesychius: Κορδύλαι, συστροφαί, σειραί. Puto Grammaticum istum corruptam lectionem secutum κορθύλαι pro κορδύλαι scripsisse. KUST. διεστραμμένον Prov. et mox περὶ τὸν ὦμον.

[o] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 217.

[p] Χρύσεος ἀψαύστοιο διέτμ.] Vide supra v. Ἄμματα. KUST.

H ΚΟΡΕΙΝ] v. supr. Ἀκόρητος. REINES.

[q] ὑγρὸν] τὸ ὑγρὸν A.B.V.E.

[r] ΚΟΡΗ δ' ἂν λέγοιτο καὶ τὸ τρῆμα ἐν τῷ ῥαγ.] Cum hoc loco conferendus est Philoponus in lib. II. Aristot. de Anima, K. VI. b. KUST.

[s] ἐν τῷ] τὸ ἐν τῷ A.V. καὶ ἐν τῷ B.

[t] ὁρατικὸν] διορατικὸν A.B.V.E.

τρῆμα [u]τοῦ ῥαγοειδοῦς, καὶ τὸ διὰ τοῦ νεύρου προϊὸν A
ὀπτικὸν πνεῦμα. Τὸ δὲ ἐπὶ ταύτῃ δέρμα, [x]κερατοειδὴς χιτών. Ὅταν οὖν παχυνθῇ οὗτος, ἢ ἀπὸ οὐλῶν τινῶν ἐκ τραυμάτων [y]ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ, συμβαίνει τὸ μὴ ὁρᾶν. Οὕτω καὶ [z]ἡ μήνιγξ παθοῦσα τὸ μὴ ἀκούειν.

[a]Ὅτι ἐπὶ τῶν κριτῶν τῶν Ἰουδαίων [b]ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἅιδης, ὃς ἔσχε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσε [c]Κόρην· τὰς γὰρ εὐπρεπεῖς γυναῖκας οἱ Μολοσ- B
σοὶ κόρας ἐκάλουν. Ταύτην ἐφίλησεν ὁ Πειρίθους, καὶ ἐβουλήθη νυκτὸς ἁρπάσαι. Γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἅιδης, ἔδησεν ὃν εἶχε πρὸ τῆς θύρας κύνα, ὃν ἐκάλει διὰ τὸ μέγεθος [d]Τρικέρβερον, καὶ ἐλθόντα κατὰ σύνταξιν τὸν Πειρίθουν διεχρήσατο· ἐξελθούσης δὲ τῆς [e]κόρης πρὸς βοήθειαν, καὶ αὐτὴν διεχρήσατο. Περὶ ἧς φασιν, ὅτι ὁ Πλούτων αὐτὴν ἥρπασε.

Λέγεται [f]δὲ κόρη, καὶ κόρος, ὁ νεώτατος· ἀπὸ C
τοῦ κορῶ, τὸ ἐπιμελοῦμαι· πολλῆς γὰρ ἐπιμελείας δέονται οἱ νεώτεροι. Καὶ [g]ἐπὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ ὁμοίως. [h]Νεωκόρος δὲ, οὐχ ὁ σαρῶν τὸν νεὼν, ἀλλ' ὁ ἐπιμελούμενος αὐτοῦ.

Κόρημα: [i]Τὸ σάρον, τὸ κόσμητρον.

[k]Μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα.

Ἀντὶ τοῦ, [l]ἔρημον [m]οἰκητόρων ποιῶν διὰ τῶν πολέμων. Ἦν δὲ καὶ ἀρά τις αὕτη τοῖς ἀρχαίοις, ὥς που καὶ Μένανδρός φησιν·

[n]Ἐκκορηθείης σύ γε.

Ἀντὶ τοῦ, ἄρδην ἀπολεσθείης.

Κόρης, Κόρητος. Ὄνομα κύριον.

Κόρης, κόρεως. [o]Ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ η. [p]Ἀριστοφάνης. Κόρις δὲ, [q]κόριδος, θηλυκῶς.

Κορήσατε: Ἐπιμελήθητε.

Κορησός: Ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ. Καὶ Κορησία, πόλις.

Κοριαννοῖ: [r]Φερεκράτης κέχρηται.

Κορρίδης: Ὁ Σόλων ἐκέκλητο πατρωνυμικῶς.

Κορικῶς: Γυναικικῶς, ὡς κόρη.

Κόριννα, [s]Ἀχελοδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία, ἢ Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυρική. [t]Ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. [u]Ἔγραψε βιβλία πέντε, καὶ Ἐπιγράμματα, καὶ [x]Νόμους λυρικούς.

[u] τοῦ ῥαγοειδοῦς] τῆς ῥαγοειδοῦς A.
[x] κερατοειδὴς] κεαατοειδὴς B.
[y] ἐνσκιρωθεισῶν ἐν αὐτῷ om. V. Mox μῆνιξ E.
[z] ἡ μήνιγξ παθοῦσα] Constructio potius requirit, ut scribatur, τῆς μήνιγγος παθούσης. KUST.
[a] Ὅτι] Κόρη ἡ Περσεφόνη. Ὅτι V.
[b] ἐβασίλευσε Μολοσσῶν Ἅιδης, ὃς ἔσχε θυγατ.] Eandem de Hade et Proserpina fabulam referunt Cedrenus, Joannes Malala, et Tzetzes. KUST.
[c] κόρην Περσεφόνην] κόρην om. A. Delevi Περσεφόνην.
[d] Τρικέρβερον] Γκέρβερον V.
[e] κόρης] τῆς κόρης A.B.V.E.
[f] δὲ καὶ] καὶ om. A.B.V.E.
[g] ἐπὶ τοῦ—αὐτοῦ] καὶ οἱ ὀφθαλμοί· ἐξ οὗ καὶ νεώκορος ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ νεώ V.
[h] ΝΕΩΚΟΡΟΣ] Vide Hesychium v. Σηκοκόρος. KUST.
[i] Τὸ σάρον om. B.E.
[k] Μὴ ἐκκόρει τὴν Ἑλλάδα] Scribe, μὴ 'κκόρει τὴν Ἑλλάδα. Apud Aristoph. vero Pac. 59. unde hæc Suidæ verba deprompta sunt, hodie legitur, μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα. Sed F
lectio Suidæ magis placet. KUST.
[l] ἔρημον ποιῶν] Lege, ἔρημον μὴ ποίει, ut habet Scholiasta ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.
[m] ποιῶν οἰκητόρων] οἰκητόρων ποιῶν A.V. Mox τὸν πόλεμον Schol. Aristoph.
[n] Ἐκκορηθείης σύ γε. ἀντὶ τοῦ, ἄρδην ἀπολ.] Huc spectat nota illa Hesychii: Λευκόνιτος, λευλέθριος, ἢ λευκόρητος, παντελῶς ἐξολοθρευόμενος. Ubi nota τὸ λευκόνιτος esse vocem nihili, vel ab ipso Hesychio ex mendoso codice excerp- G
tam, vel a librariis corruptam: cujus emendatio est τὸ λευκόρητος. Sæpe enim in Hesychio contigit, ut emendationes, ad marginem prius annotatæ, in textum postea receptæ fuerint: quod alibi pluribus probavi. KUST. ἐκκορισθείης V.

ΚΟΡΗΣ] Viri docti ad Phrynich. p. 308. emendant Κόρις, et mox διὰ τοῦ ι. Sed ei correctioni literarum ordo adversatur. Chœroboscus ad Theodosium in ind. Anecd. Bekkeri v. Κόρις. Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες ἐν τῇ συνηθείᾳ τὰς κόριδας θηλυκῶς. ἀρσενικῶς γὰρ λέγεται καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ις H
κλίνεται, οἷον ὁ κόρις τοῦ κόρεως. Ἰστέον δὲ ὅτι σπανίως εὑρίσκεται καὶ διὰ τοῦ δος κλινόμενον.
[o] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν A.
[p] Ἀριστοφάνης] Ubi? Certe τὸ κόρης, per η, apud Comicum, si bene memini, hodie nusquam comparet. In Pluto quidem 441. legitur genitivus pluralis κόρεων: sed
D quod a recto singulari κόρις potius deduxerim. Idem etiam dictum velim de nominativo plurali κόρεις, qui occurrit apud eundem Comicum Nub. 634. KUST.
[q] κόριδος, θηλυκῶς] θηλυκὸν κόριδος. A.
ΚΟΡΗΣΑΤΕ] Od. υ'. 149.
ΚΟΡΗΣΟΣ—πόλις] Κορητὸς ὄνομα ποταμοῦ V.
ΚΟΡΙΑΝΝΟΙ] Meinekius Quæst. Scen. Spec. 2. p. 36. "Κοριαννώ, cui a meretrice nomen inditum esse constat "ex Athen. XIII. p. 567 C., plerumque corrupto elogio "laudatur, velut Grammat. Seg. I. p. 345. Φερεκράτης
E "Κοριάννοις pro Κοριαννοῖ: Idem vitium ibid. p. 406. 412. "418. apud Suid. v. Ἀνδρείσασθαι, aliisque locis permultis, quibus omnibus Κοριαννοῖ restituendum est, contra ac Dorvillio visum est ad Hephæst. p. 101. male "comparanti Plauti *Menæchmos* et Cratini *Archilochos*. "Eodem errore, ut videtur, Suidas, Κοριάννοι: Φερεκράτης "κέχρηται, ubi frustra Hemsterhus. ad Polluc. II. p. 1369. "corrigit Κοριαννώ." Sic infra Κρατατάλλας: Φερεκράτης λέγει.
[r] Φερεκράτης] Scripserat Pherecrates fabulam, Κορίαννον
F vocatam: quod Suidam hic innuere voluisse puto. KUST.
ΚΟΡΡΙΔΗΣ: Ὁ Σόλων ἐκ.] Altum hac de re apud reliquos scriptores silentium. Quare vellem Suidas auctorem suum prodidisset. KUST. Leg. Κοδρίδης, a Codro scilicet, uti monuit Hemsterhus. ad Lucian. p. 416. Plutarch. in Solon. Ælian. V. H. XIII. 1. TOUP. Deest gl. V. Seq. gl. ΚΟΡΙΘΑΛΗΣ: Ἡ δάφνη. Καὶ ΚΟΡΟΣ, ὁ κλάδος. Καὶ ΚΟΡΕΙΝ, τὸ τοῖς κλάδοις σαροῦν, om. A.B.V.E. Vide Zonaram in Κορυθαλίς.
ΚΟΡΙΝΝΑ, Ἀχελ.] In prioribus editt. [et E.] inter
G voces Κορώνα et Ἀχελοδώρου hæc interjecta sunt: Λυρική. ἐνίκησε δὲ πεντάκις. Sed verba ista tanquam supervacanea delere non dubitavi, tum quia in mss. Paris. desunt, tum quia hoc ipso loco paulo post repetuntur. KUST.
[s] Ἀχελοδώρου] Ἀχελωοδώρου A.V. Ἀρχελοδώρου Eudocia.
[t] Ἐνίκησε—Πίνδ.] Vid. infr. Πίνδαρος. REINES.
[u] Ἔγραψε βιβλ.] De scriptis Corinnæ hujus vide Meursium in Bibliotheca Græca: qui tamen omisit ejus Παρθένια, quorum mentionem facit Enarrator Comici ad A-
H charn. 720. Præterea Corinnam absque nomine operis laudat Eustathius ad Homerum p. 266. 824. et 1654. quod itidem a Meursio observatum non fuit. KUST. Vid. Welcker. in Meletem. Creuzeri t. II. p. 10. seqq. Parthenia Pindari esse non Corinnæ vidit Pierson. ad Mœr. p. 70.
[x] νόμους λυρικούς] Portus, *leges Lyricas*. Inepte prorsus.

Κορίννα Θεσπία, λυρική. Οἱ δὲ Κορινθίαν εἰ- A ρήκασι. Νόμους λυρικούς.

Κορίννα [y]νεωτέρα, Θηβαία, λυρικὴ, ἡ καὶ Μυῖα κληθεῖσα.

Κορινθικόν:

> [z]Οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορινθικὸν· οὔποτε πικρᾶς
> τῆς ἀφιλεσταχύου γευσαμένῳ πενίης.

Κόριννος, Ἰλιεὺς, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὁμήρου, [a]ὥς τισιν ἔδοξε· καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα, ἔτι B τῶν Τρωϊκῶν συνισταμένων. Ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς, [b]καὶ ἔγραψε τοῖς ὑπὸ Παλαμήδους εὑρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. Ἔγραψε δὲ [c]καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον· ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὅμηρον, καὶ ἐντάξαι τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

Κοριολάνοι: Ἐθνικόν.

Κόριον: Κοράσιον μικρόν. C

Κορθύεται: Κορυφοῦται, αὔξεται, ὑψοῦται, ἐπαίρεται. Καὶ κόρθυς, τὸ εἰς ὕψος ἀνάστημα.

> Ὁ δὲ ποιήσας ἐξ ἄμμου κόρθυν, καὶ ἐξάρας τῆς γῆς οὐκ ἐπὶ πολὺ, πάλιν τῷ ποδὶ καταστρέψας, αὖθις τὸ δάπεδον ὁμαλὲς ἐποίησε.

Κορκορυγάς: Βοὰς, ταραχὰς, θορύβους. [d]Ἀριστοφάνης·

> Λῦσαι [illegible] μάχας καὶ κορκορυγάς, D
> [e]ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
> [f]Οἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
> τινὰ κορκορυγὴν ἐκίνουν.

Ἀντὶ τοῦ, ταραχὰς ἐκίνουν.

Κορκορυγμοί: [g]Ταραχαί.

Κορνηλία: Ὄνομα κύριον. Καὶ Κορνήλιος Ἐπίσκοπος· [h]ὃς διεκρίθη Ναυάτου. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ναυάτος.

Κορνοῦτος: Δύω [i]συγγραφέε Ῥωμαίω ἤστην, Τῖτος Λίβιος, οὗ διαρρεῖ πολὺ καὶ κλεινὸν ὄνομα, καὶ Κορνοῦτος. [k]Πλούσιον μὲν οὖν ἀκούω καὶ ἄπαιδα τοῦτον, σπουδαῖον [l]δὲ οὐδὲν ὄντα. Τοσαύτη δὲ ἦν ἡ διαφορότης ἐς τούσδε τοὺς ἄνδρας τῶν ἀκροωμένων, ὡς τοῦ μὲν Κορνούτου παμπλείστους ἀκούειν, θεραπείᾳ τε καὶ κολακείᾳ τοῦ ἀνδρὸς συρρέοντας, καὶ διὰ τὴν ἀπαιδίαν, ἐλπίδι κληρονομίας· τοῦ γε μὴν Λιβίου ὀλίγους, C ἀλλὰ [m]ὧν τι ὄφελος ἦν, καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν [n]εὐγλωττίᾳ. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπράττετο. [o]Ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου [p]φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια, μήτε χρημάτων δεόμενοι, μηδὲ μὴν ὀνειροπολοῦντες [q]τὴν ἐκ κλήρου διαδοχὴν, [r]μήτ' ἄλλῳ τῳ αἰσχρῷ καὶ κιβδήλῳ τε καὶ καπήλῳ καὶ ἥκιστα ἐλευθέρῳ ἁλισκόμενοι, τὸν D μὲν ἀνέφηναν καὶ ἐξεκάλυψαν, ὥσπερ κεκρυμμένον θησαυρὸν, καὶ κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλὰ, τὸ τοῦ

Νόμοι enim λυρικοὶ erant cantica vel carmina, quæ ad lyram canebantur: ut docte ostendit Salmasius ad Julium Capitol. p. 264. quem consule. KUST.

ΚΟΡΙΝΝΑ Θεσπία] Ortum debere existimo alteram hanc Corinnam scholio sic fere concepto: Θεσπία· Κόριννα. i. e. pro θέσπεια usa est Corinna. Fluxerat autem E hæc glossa ex iis, quæ apud Stephan. Byz. v. Θέσπεια, Drucon. Straton. p. 47. et Eustath. Il. β'. 266, 5. leguntur: θέσπεια καὶ θέσπια διὰ τοῦ ι καὶ ἐκτείνεται καὶ συστέλλεται παρὰ Κορίννῃ. Jam quum Κόριννα et Μυῖα una eademque essent, alius sciolus inde fecit, Μυῖα, Θεσπιακή, λυρική. Sin prius non sit verum, equidem, quum Thespia Thebis esset vicina, et facile fieri potuerit, ut Corinna aliquamdiu ibi degerit vel statua aliave re honorata sit, ob hanc rem a nonnullis Thespicam eam fuisse appellatum statuere malim, quam duos ejusdem nominis ætatis F et patriæ fuisse poëtrias. Cetera, οἱ [illegible] Κορινθίαν, ad etymologicas quisquilias ablego. Sunt hæc scholia e diversis locis congesta. WELCKER. Deest gl. V.

[y] νεωτέρα interpolatori deberi judicat Welckerus.

[z] Οὐδέποτ' ἀμήσαντι Κορ.] Non alius hujus loci sensus esse potest, quam virum illum, de quo in Epigrammate proposito verba fiunt, nec fuisse divitem, nec pauperem, sed mediocri sorte contentum vixisse. Nam τὸ ἀμήσαντι Κορινθικὸν, accipiendum est de messe larga et ubere: cique simile est illud Horatianum: *Si proprio condidit* G *horreo, Quicquid de Libycis verritur areis.* Ager enim Corinthius olim fertilis habebatur, ut vel ex proverbio illo constat: Εἴη μοι τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. KUST. Ex Anthol. Pal. VI. 40. Statim delevi ΚΟΡΙΝΘΟΣ: Ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Μαραθῶνος, ἢ ἀπὸ Κορίνθου τοῦ Πέλοπος, cum A.B. V.E. Habet Zonaras.

ΚΟΡΙΝΝΟΣ] Schol. ad Nicand. Ther. (15.) p. 3. ubi male Κόρινος. TOUP. Ibi scriptum fuisse Κόριννα notat Schneiderus. H

[a] ὥς τισιν ἔδοξε et mox ἔτι—ἦν [illegible] om. V.

[b] καὶ ἔγραψε—βιβλίοις] Οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγόνας πόλεμον· ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἀφορμὰς Ὅμηρος τῆς ποιήσεως. V.

[c] καὶ] δὲ καὶ A.E.

ΚΟΡΘΥΤΕΤΑΙ] Il. ι'. 7. Κορθύεται Lex. Seg.

[d] Ἀριστοφάνης] Pac. 991. Ἀριστοφάνης om. V. Post καλῶμεν ponit E.

[e] ἵνα Λυσιμ.—ἐκίνουν om. V.

[f] Οἱ ταῖς] Aristoph. Lysist. 491.

[g] Ταραγμοὶ] ταραχαὶ A.V. Lex. Seg.

[h] ὃς διεκρίθη] Seqq. om. V.

ΚΟΡΝΟΥΤΟΣ: Δύω συγγραφέε Ῥωμ.] Miror unde hæc Suidas. Certe ex nullo, ut puto, scriptorum, qui quidem hodie adhuc exstant. KUST. Vid. Casaubon. ad Inscr. Sat. V. Persii. Stylus Ælianum plane videtur prodere. Conf. de Anim. II. 26. HEMST. quem vide ad Lucian. Dial. Mort. VI. 1. Æliano itidem Valckenærius assignat. ibid. Vid. Λαχάρης. TOUP.

[i] συγγραφέε] συγγραφέες V. Mox Ῥωμαίων A.B. voc. om. V.

[k] Πλούσιον] Vid. Σπουδαῖος. TOUP. πλούσιος καὶ ἄπαις, σπουδαῖος δὲ οὐκ ἦν V. οὖν om. A.

[l] δὲ οὐδὲν] Lege δ' ἐς οὐδέν. VALCK.

[m] ὧν τι ὄφ.] Vid. Ὄφελος. HEMST.

[n] εὐγλωττίᾳ] ἐν εὐγλωττίᾳ A.V.

[o] Ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατός τε καὶ ἀδέκαστος] Est locus longe elegantissimus, atque ex Æliano proculdubio depromptus: quod ex stilo satis manifestum est. Ita enim loquitur Ælian. Hist. Animal. II. 26. Πὲρ τὸ ἀρχαῖον ἢ τοῦ γένους ἈΔΕΚΑΣΤΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ἈΠΡΑΤΟΣ ἀληθῶς ἐγγραφή ἐστι. Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur ἄπρακτος. Recte autem atque eleganter, ἀδέκαστός τε καὶ ἄπρατος ἐγγραφή. *Testimonium incorruptum atque integerrimum.* Est autem ἐγγραφὴ, ut obiter notem, vox a foro petita. Eam usurpat Lucianus in Hermotimo. Eam quoque usurpat Etymol. Mag. ad v. Γαμηλία. Quare haud inconsulto, opinor, feci, qui hoc luculentum ἀποσπασμάτιον Æliano adseruerim. Repetuntur autem nonnulla hujus ῥήσεως infra v. Ὀπαδὸς et v. Ὄφελος. TOUP. Vid. Ὀπαδός. HEMST.

[p] φύλαξ] Sic recte mss. At priores editt. (et E.) inepte φάλαγξ. KUST.

[q] τὴν ἐκ] τὴν om. A.V.E.

[r] μήτ' ἄλλῳ—ἁλισκόμενοι om. V. qui mox om. καὶ ἐξεκάλυψαν.

Ὁμήρου, ᵃτοῦτον τὸν Λίβιον· τοῦ δὲ πλευτίου, καὶ μέντοι καὶ περιρρεομένου τοῖς χρήμασι, λήθην ᵃᵃκατεχίαντο τοῦ Κορνούτου. ᵗΚαὶ ἴσασιν ἤ τις, ἢ οὐδεὶς αὐτόν.

ᵘΟὗτος ὁ Κορνοῦτος Λεπτίτης φιλόσοφος· ˣΛεπτὶς δὲ πόλις Λιβύης· γεγονὼς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος, καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναιρεθεὶς σὺν τῷ Μουσωνίῳ. ʸἜγραψε πολλὰ φιλόσοφά τε καὶ ῥητορικά.

Κοροκόσμια: Τὰ τῶν παρθένων κοσμήματα.

Κοροπλάθοι: Οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες ᶻκηρῷ, ἢ γύψῳ. Τουτέστι, τὰ ζῶα ᵃπάντα. Οἱ κατασκευάζοντες εἴδωλα βραχέα ἐκ πηλοῦ πάντων ζώων, οἷς ἐξαπατᾶσθαι τὰ παιδάρια εἴωθεν, οὗτος κοροπλάθος καλεῖται.

Κοροπλάθους λέγουσι τοὺς ἐκ πηλοῦ τινος, ἢ κηροῦ, ἢ τοιαύτης τινὸς ὕλης πλάττοντας κόρας, ἢ κούρους.

Κόρος: Ὄνομα κύριον.

Κόρωμνα: Πόλις.

Κορώνεως: Ὡς ᵇφιβάλεως. Ἔστι δὲ εἶδος συκῆς. ᶜΤαύτην δὲ καὶ ᵈκοράκειον λέγουσιν. Ὁ γὰρ καρπὸς αὐτῆς κόρακι ἔοικε κατὰ τὸ χρῶμα.

Κορώνεια: Τόπος.

Κορώνη: Διάφορα σημαίνει· καὶ τὸ ἄκρον τοῦ αἰδοίου.

ᵉἜδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορώνης τετριχῶσθαι.

Κορώνην: Τὸ ἄκρον τοῦ τόξου· ἢ πλήρωσιν.

Κορώνη τὸν σκορπίον: Παροιμία, ἐπὶ τῶν δυσχερέσι καὶ βλαβεροῖς ἐπιχειρούντων.

Κορωνίς: Ἀκρώρεια, ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς ἐπίθεμα. Στεφάνου τὸ κεφάλαιον.

Κορωνῶν: Γαυριῶν. Καὶ Ἐκορώνα: Ἐγαυρία.

Κόρσην: Κρόταφον.

Κορσιαί: ᶠΠόλις Βοιωτίας.

Κόρβοι: Παρὰ Ῥωμαίοις οἱ κόρακες. Καὶ ᵍΚόρβιος ἐκλήθη ὁ Λεύκιος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος ʰἐκ τοῦ κόρακος.

Κόροιβος: Ὄνομα κύριον. Καὶ μωρός τις, μετρῶν τὰ κύματα. ⁱΚαλλίμαχος·

Τὸν ὄγδοον ᵏὥστε Κόροιβον.

ˡὍτι Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης.

Κορύβαντες: Ἔνιοι τοὺς Κούρητας καὶ τοὺς ᵐΚορύβαντας τοὺς αὐτοὺς ὑπειλήφασιν. ⁿἮσαν δὲ Διὸς τροφεῖς οὗτοι καὶ φύλακες. Τινὲς δὲ αὐτοὺς δέκα φασὶν, ἄλλοι ἐννέα. Ἦσαν δὲ τῆς ᵒῬέας παῖδες. Καὶ Κορύβας ὁ αὐτὸς τοῖς Κούρησιν, οἳ ἦσαν τροφεῖς τοῦ Διὸς καὶ διδάσκαλοι, καὶ τῆς Ῥέας ὀπαδοί.

Κορυβαντείων: Μαινομένων, ἐνθουσιώντων. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

ˢ Τίτον Λίβιον] τούτων τὸν Λίβιον A.B.V.E.

ˢˢ κατεχίαντο] κατεχίαν Valckenærius, conferens vv. Λήθην, Ἔμπηρα. Vide eum ad Theocrit. p. 260.

ᵗ Καὶ ἴσασιν—αὐτὸν om. V.

ᵘ Οὗτος ὁ Κορνοῦτος] De hoc Cornuto vide Vossium in opere de Hist. Lat. et Meursium in Bibliotheca Græca. De eodem lectu digna habet Valesius ad Eusebii Histor. Eccles. lib. VI. c. 19. cujus verba hic describam. "Cornutus Afer, Leptitanus, Romæ philosophiam docuit "Claudii Neronisque temporibus. Scripsit multa tum "de philosophia, tum de eloquentia, ut refert Suidas. "Huic Persius quintam Satyram tanquam magistro suo "dedicavit. Ejus liber de Græcorum Theologia citatur "ab auctore Etymologici in voce Ζεύς. Is ipse est liber, "qui primum ab Aldo Manutio Græce est editus sub "nomine Phornuti, cum Cornutus scribi debeat, ut docet "auctor Etymologici. Quippe locus ille, qui citatur in "Etymologico, exstat hodie apud Phornutum in capite "primo. Hunc libellum olim ms. vidimus in Bibliotheca Memmiana; sed nullum erat nomen auctoris. "Ex eo autem libro apparet, Cornutum allegorias sectatum fuisse. Quare Porphyrius merito illum recenset "inter philosophos, qui tropologicum sensum adamarunt. Ejusdem libri meminit Theodoritus in libro "secundo de Curatione Græcarum affectionum: Κορνοῦτος "δὲ ὁ φιλόσοφος τὴν Ἑλληνικὴν θεολογίαν ξυντέθεικε." Hæc Valesius. KUST. Vide Reimar. ad Dion. p. 1025. qui legit πρὸς αὐτοῦ. Hic alius Cornutus a priore. TOUP. πρὸς αὐτοῦ A.V. pro ὑπὸ αὐτοῦ.

ˣ ἡ δὲ Λεπτὶς] Λεπτὶς δὲ A.V.

ʸ Ἔγραψε δὲ] δὲ om. A.

ΚΟΡΟΚΟΣΜΙΑ] Ex hoc loco Suidæ supple Hesychium v. Κοροκόσμια. KUST. Vid. Lex. Seg. Bekkeri p. 102.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΙ—γύψῳ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnken.

ᶻ κηρῷ, ἢ γύψῳ] Malim, ἐκ κηροῦ ἢ γύψου. KUST. Sine causa. RUHNKEN.

ᵃ πάντα om. V. qui mox om. οἷς ἐξαπατ. usque ad fin. gl.

ΚΟΡΟΠΛΑΘΟΥΣ λέγουσι τοὺς ἐκ π.] Ex Harpocratione. KUST.

ΚΟΡΩΜΝΑ] Vid. Κρῶμνα. HEMST. Κόρωμνα A.

ΚΟΡΩΝΕΩΣ: Ὡς φιβάλεως] Ex Schol. Aristoph. Pac. 627.

ᵇ φιβάλεως] Sic recte habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. At priores editt. [et A.B.V.E.] male φιάλεως. Vide infra v. Φίβαλις. KUST.

ᶜ Ταύτην δὲ om. V.

ᵈ κοράκιον] κοράκειον A.B.V.

ᵉ Ἔδοξέ τις τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἄχρι τῆς κορ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. V. p. 264. KUST.

ΚΟΡΩΝΗΝ] Il. δ'. 111.

ΚΟΡΩΝΗ ΤΟΝ ΣΚ.] Vid. ad Hesych. not.

ΚΟΡΩΝΙΣ] Ὃν κορωνίδα τῷ λόγῳ Δίων ἐπέθηκεν Synes. Φ. ἐγκ. p. 83. D. HEMST.

ΚΟΡΩΝΩΝ] Malim κορωνιῶν, ut habet Hesychius in serie sua. Verbum enim est κορωνιάω, non κορωνάω, ut patet vel ex ipso Suida supra v. Ἐκορωνία. Apud eundem Hesychium alibi invenias, Κορῶντα, γαυρούμενον. Sed male. Scribendum enim est κορωνιῶντα. KUST.

ΚΟΡΣΗΝ] Il. δ'. 502.

ᶠ Πόλις] πόλεις B.

ᵍ ΚΟΡΒΙΟΣ] Sic supra v. Ἀμάσσειν. Vid. Κορβῖνος.

ʰ ὑπὸ τοῦ] ἐκ τοῦ A.B.V. ἀπὸ τοῦ E.

ΚΟΡΟΙΒΟΣ] Vid. Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον, Κῆρ. HEMST. Corœbus Mygdonides Virg. Æn. II. Μύγδονος υἱὸς Eurip. in Rheso et Pausan. Phoc. 17. Corœbi cujusdam etiam supra in Κὴρ fit mentio, qui Tymbulum occiderat. Corœbus architectus, qui τελεστήριον Eleusine condidit Plutarch. Pericl. f. 139. REINES. Archon Athen. Diodor. Sic. XX. 73. ubi vid. Wessel. De tribus Corœbis fuse agit Huschius Anal. Crit. p. 189 seqq. Ceterum in Lex. Seg. Bachmanni p. 281, 24. pro κόρακας repone Κόροιβος.

ⁱ Καλλίμαχος] Fr. 307.

ᵏ ὥστε] ὥστι A.B.E.M.

ˡ ὍΤΙ Βουταλίων καὶ Κόροιβος καὶ Μελ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1021. Vide etiam supra v. Βουταλίων, et infra v. Μελιτίδης. KUST. Seqq. om. V.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΕΣ: Ἔνιοι] Ex Schol. Aristoph. Lysist. 558.

ᵐ Κορύβαντας] τοὺς Κορύβαντας A.B.V.E.

ⁿ Ἦσαν δὲ] δὲ om. V.

ᵒ Ῥέας παῖδες] Sic etiam habet Schol. in Lysist. loco

[p] Καὶ Κορυβαντείων [q] ἰαχήματα χάλκεα ῥόπτρων.

Κορυβαντιᾷ: Μαίνεται, [r] ἠχεῖ, ἢ ὀρχεῖται, ἢ δαιμονᾷ. [s] Καὶ συγκορυβαντιάσαντες, συμμανέντες.

Ὁ [illegible] στρατὸς συγκορυβαντιάσαντες καὶ ἐπαλαλάξαντες ἅπαντες, καὶ τοῖς ὅπλοις ἐπιδουπήσαντες, ἐσήλαντο ἐς τὸν ποταμόν.

Καὶ κορυβαντιῶν, [t] ἐνθουσιῶν, μαινόμενος.

Κορυδαλός: Εἶδος ὀρνέου.

Κόρυδοι: Ὄρτυξιν ὅμοιοι ὄρνιθες.

Κόρυζα: Καὶ Κορυζῶν: [u] Μεμυραμένος· ἢ
B μυξάζων. Καὶ κορυζῶντα.

Κόρυθα: Περικεφαλαίαν.

Κορυθαίολος: [[x] Ἕκτωρ παρ' Ὁμήρῳ. Ὁ συστρέφων τὴν κόρυθα, ἤγουν ὁ εἰδήμων καὶ γενναῖος περὶ τὰ πολεμικά.]

Κόρυκος: Ὁ θύλακος.

C Ὅτι Ἀττήλας Μεδιόλανον πολυάνθρωπον [y] εὑρὼν πόλιν, ὡς εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, Σκύθας δὲ πρὸ τῶν αὐτῶν ποδῶν· ἐκέλευσεν αὑτὸν μὲν ζωγραφεῖν ἐπὶ [z] θώκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κωρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν χέειν πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Κόρυμβοι: Κλῶνες· ἢ ἄκροι. Ἐν [a] Ἐπιγράμμασι·

> [b] Μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρηβαρέοντα κορύμβοις,
> ἢ μαστὸν κούρης ὄρθιον ἡλικίης.

E [c] Κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην.

Κορύνη: Ῥόπαλον. Οἱ δὲ, ξίφος· οἱ δὲ, [d] ξύλον ἐπικαμπές.

Κορυνήτης: Ὄνομα κύριον.

Κορυνηφόροι: Οἱ ξύλου κορύνας ἔχοντες εἵποντο
A τῷ βασιλεῖ ὄπισθεν.

Κόρυς: Ἡ περικεφαλαία.

Κορυστήν: Ὁπλίτην.

Κορύφαλος: Εἶδος ὄρνιθος.

Κορυφαῖος: Ὁ πρῶτος τῶν χορευτῶν.

Κορυφοῦται: Ὑψοῦται, ἐπαίρεται.

Κόρχορος: Ἄγριον λάχανον εὐτελές. Διὸ καὶ ἡ παροιμία·

B Κόρχορος ἐν λαχάνοις.

Ἔνιοι [e] ἰχθὺν ποιὸν τὸν κόρχορον ἀποδιδόασιν, ὡς τὸν [f] ἵππουρον· καὶ ὡς εὐτελὲς ἔδεσμα. Λέγεται [illegible] ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία καὶ [g] ταπεινῶν, μεταποιουμένων δὲ τιμῆς ἢ καθ' ἑαυτοὺς μείζονος.

Κόσσας: Δίκαιος ἀνήρ. Καὶ παροιμία·

Τοὺς Κόσσα λόγους.

C Κόσσας γὰρ ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. Οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας. Νικήσαντες δὲ, οὐ μετέδωκαν, καὶ [h] ταῦτα συμβουλεύοντος [i] τοῦ Κόσσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. Ἀνθ' ὧν λοιμῷ περιπεσόντες τοῦ Κόσσου λόγους ἐζήτουν.

Κόσσια: Ζήτει ἐν τῷ Ψαμμοκοσιογάργαρα.

Κοσκινηδόν: Δίκην κοσκίνου. [k] Καὶ παροιμία·

E Κοσκίνῳ ὕδωρ [l] περιφέρεις.

Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Κοσκυλμάτια: Τῶν βυρσῶν τὰ σμικρότατα περικόμματα.

[m] Κοσκυλματίοις ἐθώπευεν:

D modo laudato. At in mss. Paris. inveni Ῥέας ἐπαδεί: quam lectionem non puto temere esse damnandam. KUST. Kusterus omisit καὶ Καρίβας—ἐπαδεί. ubi edd. et E. παῖδες pro ἐπαδεί. In priore membro omnes tenent παῖδες. Vid. Schol. Platon. p. 51.

[p] Καὶ Κορυβαντείων ἰαχ.] Anthol. Pal. VI. 165.

[q] ἰαχήματα] ἰαχημάτων V. ἰσχύματα E. ἰσχήματα tum χαλκήρεα B.V.M.

[r] ἠχεῖ om. B.V.E. Lex. Seg. Sed vide Ruhnkenium ad Tim. p. 163.

[s] Καὶ ΣΥΓΚΟΡΥΒΑΝΤΙΑΣΑΝΤΕΣ] Seqq. om. V.

F [t] ἐνθουσιῶν] Hæc vox in prioribus editt. deest: sed eandem agnoscunt 2 mss. Paris. KUST.

ΚΟΡΥΔΑΛΟΝ] Eandem avem κορυδὸν vocat Aristoph. Av. 472. Ὃς ἔφασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα γενέσθαι. Scholiasta ad eum locum: Τὸν δὲ κορυδὸν ἔνιοι κορυδαλὸν λέγουσι. KUST. Adde Schol. Platon. p. 96.

ΚΟΡΥΔΟΙ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnken. Schol. Platon. p. 96.

G ΚΟΡΥΖΑ: Καὶ ΚΟΡΥΖΩΝ] Vid. Schol. Platon. p. 147. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 164.

[u] Μεμυραμμένος] μεμυραμένος A.V.E.M. Lex. Seg. Tum μυξάζων B. μυξάζειν V.E. Lex. Seg. Ultima accedunt ex A.B.V.

[x] Ἕκτωρ] Seqq. om. A.B.V.

ΚΟΡΥΚΟΣ] Vide infra v. Κωρύκιον. KUST.

[y] εὑρὼν] ἑλὼν legendum esse patet ex hoc loco plenius adducto in Μεδιόλανον. HEMST.

H [z] θρόνου] θώκου A.B.V. et sic infra edd. in Μεδιολ. ubi θώκου mss. ibid. κωρύκους.

[a] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 258. Seqq. om. V.

[b] Μᾶλλον ἐγὼ σέο μῆλα καρ.] Alloquitur hic aliquis amicam suam, quam, licet ætate provectiorem, puellis tamen et adolescentulis se præferre dicit. Μῆλα hic significat mammas; et κόρυμβοι, partes earum prominentes, sive papillas. Quicquid enim in aliqua re prominet, vel eminet, Græci κόρυμβον appellant, ut ex Hesychio aliisque grammaticis constat. KUST.

[c] Κόμην] Ex Nic. Damasc. p. 450. ed. Vales. Vid. v. Στρόφον et Μάγνης, ubi auctius legitur. TOUP. Similiter fere Hemsterhusius.

[d] ξύλον] Gl. Herodot. II. 63.

ΚΟΡΥΝΗΤΗΣ] Μολόχων, ἔνθα ὁ Λυκοῦργος τὸν Κορυνήτην ἀνεῖλε, τόπος. Hesych. REINES. Vid. Il. η'. 9.

ΚΟΡΥΝΗΦΟΡΟΙ: Οἱ ξύλου κορ.] Herodotus lib. I. c. 59. Ὁ δὲ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἐξαπατηθεὶς ἔδωκέ οἱ τῶν ἀστῶν καταλέξας ἄνδρας τούτους, οἳ δορυφόροι μὲν οὐκ ἐγένοντο Πεισιστράτου, κορυνηφόροι δέ. ξύλων γὰρ κορύνας ἔχοντες, εἵποντό οἱ ὄπισθεν. Huc Suidas respexit, ut Portus recte monuit. Præterea, apud Sicyonios olim genus quoddam servorum κορυνηφόροι appellabatur, ut testatur Stephanus Byzantius v. Χίος. KUST.

ΚΟΡΥΣΤΗΝ] Il. δ'. 457.

ΚΟΡΥΦΑΛΟΣ] Steph. ind. Thesauri, "Κορύφαλος affer-"tur pro Κορυδαλός." Huc videtur respicere.

ΚΟΡΥΦΟΥΤΑΙ] Il. δ'. 426.

ΚΟΡΧΟΡΟΣ: Ἄγριον λάχ.] Vide supra v. Κέρκωρος. KUST.

[e] ἰχθὺν ποιὸν] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 239.

[f] ἵππουρον] ἵππουρον B.E.

[g] εὐτελῶν] ταπεινῶν A.B.V.E. marg. Mox [illegible] om. A.

ΚΟΣΣΑΣ: Δίκαιος ἀνήρ] Vide infra v. Τοὺς Κόσσα λόγους. KUST.

[h] ταῦτα] καὶ ταῦτα A.B.V.E. Tum συμβουλεύσαντος V.

[i] τοῦ Κόσσου] τοῖς Κόσσου A.B.V.E.

ΚΟΣΚΙΝΗΔΟΝ] Lucian. Tim. c. 3.

[k] Καὶ παροιμία] Seqq. om. V.

[l] ἐπιφέρεις] περιφέρεις A.B. ἐπιφέρει E.

ΚΟΣΚΥΛΜΑΤΙΑ] Κοσκυλμάτιον A.B. Mox μικρότατα V.

[m] Κοσκυλματίοις ἐθώπ.] Aristoph. Equit. 47. Ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην, Ἥκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ',

Ἐξηπάτα κοππυλματίοις τισὶ, τοιαυτὶ λέγων· Ἔνθου, ῥόφησον, [n]ἔχε τριώβολον. [o]Βούλει παραθῶ σοι δόρπον;

Κοσμᾶς: Ὁ ἐξ Ἱεροσολύμων, σύγχρονος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ζήτει ἐν τῷ Ἰωάννης.

Κοσμεῖ: Διατάττει.

Κόσμει: Ἐπιμελοῦ.

[p]Κόσμει [q]ἂν ἔλαχες Σπάρταν. Κἀγώ μοι δοκῶ τὴν εἱμαρμένην ἀγαπήσειν τε καὶ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτοῦ, ἡγούμενος ἀγώνισμα τοῦτο προκεῖσθαι τῷ βίῳ καὶ βάσανον, εἰ μηδὲ ἀτυχοῦσαν ἀπολιμπάνω φιλοσοφίαν.

Κοσμείτωσαν: [r]Κοσμείτωσαν.

Κοσμησάμενος: Διαταξάμενος.

Κοσμήτορες: Διατάκται, ἡγεμόνες.

Κοσμιότης: Εὐταξία.

Κοσμιότης καὶ σωφροσύνη οὐ μόνον εἰσὶν ἀπαλλαγαὶ καὶ [s]ἀφαιρέσεις τῶν ἀντικειμένων πονηριῶν, ἀκοσμίας καὶ ἀκολασίας, ἀλλὰ ζωαὶ [t]ἐνεργεῖς καὶ αὐτοθελεῖς. Καὶ ἡ μὲν [u]ἐπιστρέφει τὰ χείρω ἐν ἡμῖν πρὸς τὰ κρείττω· ἡ δὲ, ὅσα πάθη ἐστὶ τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα, ἐκγόνους τε [x]ἑαυτῶν ἀρετὰς ἐν ταῖς τῶν πλησιαζόντων ψυχαῖς ἀποτίκτουσα.

Κόσμος: Τάξις. Καὶ [y]Ἡρόδοτος·

Οἱ δὲ Πέρσαι ἡσσηθέντες, ἔφευγον οὐδενὶ κόσμῳ.

Τουτέστι τάξει.

Κόσμος: [z]Τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημά τε καὶ [a]σύγκραμα· [b]ὅς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν. Ἐπεὶ δὲ ἔδει μηδὲν τῶν εἰδῶν φθείρεσθαι, ἵνα μὴ ἀτελὲς ᾖ τὸ πᾶν, [c]ἀδύνατον δὲ ἦν τὰ αὐτὰ μένειν τῷ ἀριθμῷ, [d]γεννητά τε ὄντα καὶ φθαρτὰ, μετέχει καὶ ταῦτα τῆς ἀϊδιότητος ὡς ἠδύνατο· διότι καὶ πάντα ἐφίεται τῆς τοῦ πρώτου ἀϊδιότητος ὡς οἰκείας ἀρχῆς, καὶ μετέχει ταύτης ἕκαστον κατὰ [e]τὰ ἑαυτοῦ μέτρα. [f]Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φύσεως, τὸ τῶν φυσικῶν ἕκαστον γεννῆσαι [g]ἄλλο, οἷόν ἐστιν αὐτό. Καὶ ἐπειδὴ δεόμεθα γεννήσεως, ἡ δὲ γεννητικὴ δύναμις ἐν ὡρισμένῳ γίνεται μεγέθει, διὰ τοῦτο δεόμεθα τῆς αὐξήσεως. Ἐπειδὴ δὲ ἡ αὔξησις διὰ τροφῆς γίνεται, τῆς θρεπτικῆς πάλιν δεόμεθα δυνάμεως. Διὰ τοῦτο τοίνυν μετέχομεν [h]τῶν φυσικῶν δυνάμεων καὶ ἡμεῖς, καὶ τὰ ἄλογα. Ὥστε ὅταν μὲν ἐνεργῶμεν [i]κατὰ τὰς δυνάμεις ταύτας, ὡς φυτὰ ἐνεργοῦμεν· ὅταν δὲ κατὰ θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν, ὡς ἄλογα ζῶα· ὡς ἄνθρωποι δὲ [k]ἐνεργοῦμεν τότε, ὅτε τῷ λόγῳ κεχρήμεθα. Διὸ καὶ [l]ἀστείως λίαν ὁ Πλωτῖνος εἶπεν, ὡς ὅσοι ἐμμανῶς κατὰ τὰς θρεπτικὰς δυνάμεις ἐνεργοῦσιν, οὗτοι κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι.

Σημαίνει δὲ ὁ **κόσμος** τέσσαρα· εὐπρέπειαν, τόδε τὸ πᾶν, τὴν τάξιν, τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. Αἰλιανός·

Ἡ δὲ Κλεοπάτρα καὶ ἄλλα εἰργάσατο ἀσεβείας ἐχόμενα, [m]ἅ μοι σιγῶντι κόσμον φέρει.

Τουτέστιν, εὐπρέπειαν.

Ἄλλως [n]**Κόσμος:** Ὅτι οἱ Στωϊκοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγουσιν· αὐτόν τε τὸν θεὸν, καὶ τὸν ἐκ τῆς [o]ἀπάσης οὐσίας [p]ἰδιοποιόν· ὃς δὴ ἄφθαρτός ἐστι, καὶ ἀγέννητος, δημιουργὸς ὢν τῆς διακοσμήσεως, κατὰ [q]χρόνου ποιὰς περιόδους ἀναλίσκων εἰς ἑαυτὸν τὴν ἅπασαν οὐσίαν, καὶ πάλιν ἐξ [r]αὑτοῦ γεννῶν· καὶ αὐτὴν δὲ τὴν διακόσμησιν τῶν [s]ἀστέρων κόσμον εἶναι λέγουσι· καὶ τρίτον τὸ συνεστηκὸς ἐξ ἀμφοῖν. Καὶ ἔστι κόσμος ὁ [t]ἰδιοποιὸς τῆς τῶν ὅλων οὐσίας· ἢ

ἐξηπάτα, Κοππυλματίοις δωρεαῖς, τοιαυτὶ λέγων· Ὦ δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν· Ἔνθου, ῥόφησον, ἔντραγ', ἔχε τριώβολον. Βούλει παραθῶ σοι δόρπον; &c. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[n] ἔχε] ἴσχε A.B.E.

[o] Βούλῃ] βούλει A.B.V.E.

ΚΟΣΜΑΣ] Deest gl. V.

[p] Κόσμει ἂν ἔλαχες Σπ.] Hæc et quæ sequuntur, sunt verba Synesii, Epist. C. p. 239. KUST.

[q] ἂν] ἣν A.V.

[r] Κοσμείτωσαν] κοσμήτωσαν A.

ΚΟΣΜΗΤΟΡΕΣ] Vid. Il. α'. 16.

ΚΟΣΜΙΟΤΗΣ καὶ σωφροσύνη] Aristoph. Plut. 563. Περὶ σωφροσύνης ἤδη τοίνυν περάνω σφῷν, κἀναδιδάξω Ὅτι κοσμιότης οἰκεῖ μετ' ἐμοῦ.

[s] ἀφαιρήσεις] ἀφαιρέσεις A.V.

[t] ἐναργεῖς] ἐνεργεῖς A.B.V.E.

[u] ἐπιστρέφει] ἀποστρέφει V.

[x] ἑαυτῶν om. E. Mox αἱρετὰς A. qui in fine ἀποτίκτουσαι.

[y] Ἡρόδοτος] Lib. III. 13. sed ubi de Ægyptiis, non autem Persis hæc dicuntur: ut Portus recte monuit. KUST. Fallitur uterque. Respexit Suidas ad IX. 65. non ad III. 13. TOUP.

[z] Τὸ—σύστημα] Similiter Diodorus apud Menag. Laërt. VII. 137. quem vid. etiam ad s. 138.

[a] σύγκραμα] συγκέρασμα B.E. et V. supras. σύγκριμα A.V.

[b] ὃς πλήρωμά ἐστι τῶν εἰδῶν—κινδυνεύουσιν ἀποδενδρωθῆναι] Hæc omnia Pearsonius ex Damascio deprompta esse conjiciebat. Sed fallitur vir incomparabilis. Sunt enim descripta ex Philopono in lib. I. Aristot. de Anima, A. 2. a.b. ubi totus iste locus αὐτολεξεὶ legitur. KUST.

[c] ἀδύνατα] ἀδύνατον A.B.V.

[d] γεννητὰ] γενητὰ A.V.E.

[e] τὸ—μέτρον] τὰ—μέτρα A. Philop. τὰ—μέτρου V. τοῦ—μέτρου B.

[f] Καὶ τοῦτό ἐστι τὸ σκοπιμώτατον ἔργον τῆς φ.] His similia leguntur supra v. Γεννητική. KUST.

[g] ἄλλο] ἄλλη V. Mox αὐτῷ B.

[h] τῶν φυσικῶν δ. μετέχομεν] μετέχομεν τῶν φ. δ. A. Philop.

[i] κατὰ τὰς] κατὰ om. V.

[k] ἐνεργοῦμεν] τοτε add. A. μόνον δὲ ὡς ἄνθρωποι ἐνεργοῦμεν, ὅταν τ. λ. χρώμεθα Philop.

[l] ἀστείως] Philoponus loco laudato θείως. Sed lectionem Suidæ prætulerim. KUST. λίαν om. V.

[m] ἅ μοι σιγῶντι κόσμον φ.] Inepte Portus: *Quæ mihi tacenti ferunt ornatum.* Verte: *Quæ tacere verecundiam meam decent.* KUST. Respexit Ælianus ad Sophoclis Ajac. 295. Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει. Huc facit Libanius in Moroso, p. 310. Σὺ δὲ, εἶπεν, εἰ μὴ ἐμὲ, ἀλλὰ κἂν τὸν σοφώτατον ποιητὴν αἰσχύνθητι λέγοντα, Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει, Atque huc referendus Plautus in Rudente, IV. 4. *Eo tacent, quia tacita bona est mulier semper, quam loquens.* Huc spectat Menander apud Apostol. XXI. 16. qui ita emendandus est: Ὦ παῖ, σιώπα· πόλλ' ἔχει σιγὴ καλά. TOUP.

[n] ΚΟΣΜΟΣ: Οἱ Στωϊκοὶ τὸν κόσμον τριχῶς εἶναι λέγ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii Zenone, lib. VII. 137. et 138. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[o] ἀπάσης] ἐκ τῆς ἀπάσης A.B.V.E. Laërt.

[p] Ἰδιοποιόν] Apud Laërtium hodie legitur ἰδίως ποιόν. Sed utrumque mendosum esse videtur: ejusque loco forte legendum est εἰδοποιόν, ut Wolfius existimabat. KUST. Ἰδιοποιὸν Casaubon. et Menag.

[q] χρόνου ποιὰς] χρονοποιὰς V. χρόνων π. Laërt.

[r] αὐτοῦ] αὐτῶν V.

[s] ἀστέρων] ἀστείων B.E.

[t] ἰδιοποιός] Et hic Wolfius scribendum censet εἰδοποιός:

σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς φύσεων· [u]ἢ σύστημα ἐκ στοιχείων, καὶ ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἕνεκά του. Τὸν δὴ κόσμον οἰκεῖσθαι κατὰ νοῦν καὶ πρόνοιαν, εἰς ἅπαν αὐτοῦ μέρος διήκοντος τοῦ νοῦ, καθάπερ ἐφ' ἡμῶν τῆς ψυχῆς, δι' ὧν μὲν μᾶλλον, δι' ὧν δὲ ἧττον. [x]Καὶ δι' ὧν μὲν ὡς ἕξις κεχώρηκεν, ὡς διὰ τῶν ὀστῶν καὶ τῶν νεύρων· δι' ὧν δὲ ὡς νοῦς, ὡς διὰ τοῦ ἡγεμονικοῦ. Οὕτω δὴ τὸν ὅλον κόσμον ὡς [y]ζῶον ὄντα, ἡγεμονικὸν ἔχειν τὸν αἰθέρα, καὶ χωρεῖν διὰ τῶν ἐν ἀέρι, καὶ διὰ τῶν ζώων ἁπάντων, καὶ φυτῶν καθ' ἕξιν· καὶ ἕνα εἶναι τὸν κόσμον, καὶ τοῦτον πεπερασμένον σχῆμα ἔχοντα σφαιροειδές. [z]Πρὸς γὰρ τὴν κίνησιν ἁρμοδιώτατον τοῦτο. Ἔξωθεν δ' αὐτοῦ τὸ [a]κενὸν εἶναι περικεχυμένον, ἄπειρον, ὥσπερ ἀσώματον. Ἀσώματον δὲ, τὸ οἷόν τε κατέχεσθαι ὑπὸ σωμάτων, οὐ κατεχόμενον. Ἐν δὲ τῷ κόσμῳ μηδὲν εἶναι κενὸν, ἀλλ' ἡνῶσθαι αὐτόν. Τοῦτο γὰρ [b]ἀναγκάζειν τὴν τῶν οὐρανίων πρὸς τὰ ἐπίγεια συντονίαν καὶ σύμπνοιαν.

Κόσσος: Τὸ [c]ῥάπισμα.

Κοστόβαρος: Ὄνομα κύριον.

Κόσυμβος, καὶ [d]κοσύμβη. Ἀνάδεσμος, ἢ χιτὼν κροσσωτός.

[e]Ὁ κόμβος τῶν δύο χειριδίων ὅταν τις δήσῃ ἐπὶ τὸν ἴδιον τράχηλον.

Κοτταβίζει: [f]Οἶνον ποτηρίῳ ἀναρριπτεῖ· ὃ ἐποίουν οἱ [g]οἰνιζόμενοι.

Κοτταβίζειν: Παίζειν. Εἰς χαλκᾶς δὲ φιάλας, αἳ καλοῦνται [h]λαταγεῖα, ἀνερρίπτουν ἐμβάλλοντες [i]τὸ πόμα· καὶ εἰ [k]ἐγένετο μείζων ψόφος, ἐδόκουν ὑπὸ τῶν ἐραστῶν ἐρᾶσθαι. Κότταβος δὲ λέγεται τὸ [l]λεῖμμα τοῦ ποτηρίου, ὃ ἐνέβαλλον εἰς τὰς λαταγάς. Ἦν δὲ παίγνιον παρ' Ἀθηναίοις τοιοῦτον. Ῥάβδος [m]μακρὰ πεπηγμένη ἐν τῇ [n]γῇ, καὶ ἑτέρα ἐπάνω αὐτῆς, κινουμένη ὡς ἐπὶ ζυγίου· εἶχε δὲ πλάστιγγας δύο ἐξηρτημένας, καὶ κρατῆρας δύο ὕδατος ὑποκάτω τῶν πλαστίγγων, καὶ ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἀνδριὰς χαλκοῦς κεχρυσωμένος. Τοῦτο δὲ ἦν ἐν τοῖς συμποσίοις. Καὶ [o]πᾶς τῶν παιζόντων [p]ἀνίστατο, ἔχων φιάλην γέμουσαν ἀκράτου, καὶ μήκοθεν ἱστάμενος, ἔπεμπεν ὅλον τὸν οἶνον ὑπὸ μίαν σταγόνα εἰς τὴν πλάστιγγα, ἵνα γεμισθεῖσα βαρυνθῇ. [q]καὶ κατέλθῃ, καὶ κατελθοῦσα κρούσῃ εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδριάντος, τοῦ ὑπὸ τὸ ὕδωρ κεκρυμμένου, καὶ ποιήσῃ ἦχον. Καὶ [r]ἣν μὲν μὴ ἐκχυθῇ ἐκ τοῦ οἴνου, ἐνίκα, καὶ ᾔδει, ὅτι φιλεῖται αὐτὸς ὑπὸ τῆς ἐρωμένης· εἰ δὲ μὴ, ἡττᾶτο. Ἐλέγετο δὲ ὁ ἀνδριὰς ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, [s]μάνης.

Κότταβος: [t]Λάταξ. Χαλκῆ φιάλη, ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην· εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ἐμβάλλοντες, ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν, ἐπὶ τῷ ψόφον ἀποτελέσαι, [u]ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος· ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν· καὶ [x]μεθυσοκότταβοι οἱ τοῦτο ἐργαζόμενοι.

Κόττας: Ὄνομα κύριον. [y]Ὃς ἐχρήσατο τῷ ὅπλῳ, ὃ τραγόλας ἐλέγετο· μεθ' οὗ οὕτω βίαιον

quam lectionem et ipse et Portus in versione secuti sunt. KUST. ἰδίως ποιὰς Laërt. ὁ om. V.

[u] Ἡ σύστημα ἐκ στοιχείων καὶ ἀνθρ. καὶ τῶν ἕνεκά του] Rescribe ex Laërtio: Ἡ σύστημα ἐκ θεῶν, καὶ ἀνθρώπων, καὶ τῶν ἕνεκα τούτων γεγονότων. KUST.

[x] Καὶ δι' ὧν] καὶ om. A.B.V.

[y] ζῶον ὄντα] Adde ex Laërtio, καὶ ἔμψυχον καὶ λογικόν. KUST.

[z] Πρὸς γὰρ—τοῦτο, et mox ἀσώματον—κατεχόμενον om. V.

[a] κενὸν] Priores editt. [et A.B.V.E.] pessime habent κέντρον: cujus loco κενὸν ex Laërtio reposui. KUST.

[b] ἀναγκάζειν] ἀναγκάζει A.B.V.E.M.

ΚΟΣΣΟΣ] Meursius in Gl. Græcobarb. Du Cang. Gl. Hesych. habet Κοττεῖν τύπτειν .... Hinc κοσσοτράπεζος judice Kustero apud Suid. in Παράσιτος. HEMST.

[c] ῥάπισμα] ῥάπτισμα B. gl. om. V.

ΚΟΣΤΟΒΑΡΟΣ] Ap. Josephum Archæol. in rebus Herodis. REINES. XV. 7, 9.

ΚΟΣΥΜΒΟΣ—χιτὼν κροσσωτός] Interpres Græcus Exod. XXVIII. 4. Χιτῶνα κοσυμβωτὸν vocat: quod perinde est. Callimachus in Dian. 12. Λεγνωτὸν χιτῶνα. Quem locum laudat Erotianus in v. Τὰ λέγνα. Atque hinc emendandus Phalæcus in Epigrammate ap. Athenæum, lib. X. p. 440. Κροσσωτὸν κρακόεντα περιζώσασα χιτῶνα Τόνδε, Διωνύσῳ δῶρον ἔδωκε Κλεώ, Οὕνεκα συμποσίοισι μετέπρεπεν· ἶσα δὲ πίνειν Οὔ τις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν οὐδαμά πω. Ita scribendum istud Epigramma. Vulgo legitur, χρυσωτὸν χιτῶνα. TOUP. Vid. not. ad Hesych.

[d] κοσύμβη et κορύμβη. Vid. Κόρυμβος. Vid. supr. Κόμβος. Pollux II. κοσύμβην dicit esse, quam Attici vocant Κρώβυλον. REINES.

[e] Ὁ κόμβος] Suspicor hæc verba exemplum esse, ideoque literis minoribus exprimenda curavi. Delevit ea Kusterus. Habet Suidas supra v. Κόμβος. Vocem Κόμβος agnoscit Hesychius, et per Κόσυμβος interpretatur.

[f] Οἶνον] Sic recte habent mss. Paris. et Hesych. v. Κοτταβίζει. At priores editt. male, οἷον. KUST.

[g] οἰνιζόμενοι] οἰνιζόμενοι A.B.E. οἱ om. V. Lex. Seg.

ΚΟΤΤΑΒΙΖΕΙΝ] De cottabo quid indictum? Aut cui non dictus hic Hylas? Vide præter alios Athen. lib. XV. init. et Janum Parrhas. Epist. 36. Ceterum, totum hunc locum descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. Pac. 342. KUST.

[h] λαταγεῖα] λάταγες Schol.

[i] τὸ πόμα] τι πόμα A.B.V.E.M.

[k] ἐγένετο] ἐγίνετο A.B.V. Schol. Mox ὑπὲρ V.

[l] λῆμμα] Legendum est λεῖμμα (i. e. λείψανον, sive reliquiæ) ut recte monuit Florens Christianus ad Aristoph. Pac. Κότταβος enim præter alia etiam significabat vini reliquias, quæ epoto poculo ἀπὸ τῶν κοτταβιζόντων in vas æreum vel cottabium mittebantur. Sic vocem hanc accepit Hesychius in corrupto illo loco: Λαταγὴ, κροτάλῳ, τῷ ἀπορριπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι. Ibi enim cum viris doctis legendum esse non dubito: Λάταγι, κοττάβῳ, τῷ ἀπορριπτομένῳ &c. Eodem etiam sensu vox hæc accipitur in fragmento Antiphanis, quod exstat apud Athen. lib. XI. p. 487. KUST. λεῖμμα A.B.V.E.

[m] μακρὰ] μακρὰ Beck. Comment. Societ. Phil. Lips. I. 1. p. 102. ubi de cottabo. BURN. μικρὰ A. μακρὰ Schol.

[n] γῇ] χειρὶ A. Mox κειμένη V. pro κινουμένη.

[o] πάντων παιζόντων] πᾶς τῶν π. Schol. τις vulgo post ἀνίστατο, sed om. A.B.V.

[p] τις om. A.B.V.

[q] καὶ κατέλθῃ addunt A.B.V.E. et Schol. Mox κρούσει et infra ποιήσει V.

[r] ἣν] εἰ A.B.V.E. εἰ μὲν χυθῇ τοῦ Schol.

[s] μάνης] Athenæus loco laudato: Καλεῖται δὲ μάνης καὶ τὸ ἐπὶ τοῦ κοττάβου ἐφεστηκὸς, ἀφ' οὗ (lege ἐφ' ὃν) τὰς λάταγας ἐν παιδιᾷ ἔπεμπον. Hinc emendo Hesychium, apud quem in serie sua hodie sic legitur; Μανήσεις, τὰς λάταγας. Scribo et suppleo: Μάνης, εἰς ὃν τὰς λάταγας ἔπεμπον. KUST.

[t] Λάταξ] Seqq. ex Schol. Aristoph. Ach. 524.

[u] ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος] Huc spectat illud Hesychii: Λάταξ, ψόφος, κότταβος, ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος. KUST.

[x] ΜΕΘΥΣΟΚΟΤΤΑΒΟΙ ἐκαλοῦντο] Vide infra v. Λάταξ. KUST. ἐκαλοῦντο om. A.B.V.E.

[y] Ὃς ἐχρήσατο] ὁ Κόττας ἐχρήσατο V.

A [a]ἀφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

Κοτεσσάμενος: Ὀργισθείς.

Κοτιάειον: Ὄνομα πόλεως.

Κοτιεῖ: Φθονεῖ, ζηλοῖ.

Κότινος: Ἀγριέλαιος· ἢ ὄνομα βοτάνης. Ἐν [a]Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ τὰν ἐκ κοτίνοιο [b]καλαύροπα, τάν ποτε τήνας
> πολλάκι ῥαμβητὰν ἐκ χερὸς ἠκροβόλει.

B Κοτινοτράγα: Κότινον ἐσθίοντα· τουτέστιν, ἀγριέλαιον.

Κοτίνου [c]στεφάνῳ: Οὐ κοτίνῳ οἱ νικῶντες ἐστέφοντο, ἀλλὰ καλλιστεφάνῳ· ταύτης δὲ τὰ φύλλα ἔμπαλιν ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις· ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά. [d]Ὁ δὲ ἐκφαυλίζων ἔφη [e]κοτίνου. Καὶ [f]Ἀριστοτέλης κατὰ λέξιν οὕτω φησὶ περὶ αὐτῆς·

Ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία, καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. Ταύτης δὲ ἔμπαλιν τὰ φύλλα ταῖς λοιπαῖς ἐλαίαις πέφυκεν· [g]ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ λευκά· ἀφίησί τε [h]τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. Ἀπὸ ταύτης λαβὼν [i]καρπὸν Ἡρακλῆς, ἐφύτευσεν Ὀλυμπιάσιν· ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς ἐδίδοντο. Ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· [k]περιφκοδόμηται δὲ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς. Ἀπὸ ταύτης ἔφερον λαβόντες Ἠλεῖοι τῶν ἀθλητῶν τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς στεφάνους.

Καὶ αὖθις·

[l]Ἀκούσας ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσοῦτον ἐφίστανται πόνον οἱ Ἕλληνες, πῶς ἂν, εἶπεν, ὑπὲρ ἐλευθερίας οὗτοι μάχοιντο;

B Κότος: Ὀργὴ, ἢ φθόνος, [m]ἢ ὁ ἀδηφάγος.

[n]Οὐκοῦν ἐδέχετο αὐτοὺς τὸ μαντεῖον, τοῦ θεοῦ μισοῦντος αὐτούς. Καὶ λιπαρούντων μαθεῖν, καὶ δεομένων τὴν αἰτίαν τοῦ κότου, ὀψέ ποτε χρῆται.

Κοττάειον: Μητρόπολις.

Κοττάλαι: Τὰ ἐν ποσὶ κοιλώματα.

Κοττάλαιον: Ὄρος, τὸ ἐν Εὐβοίᾳ· ἀπὸ Κοτύλου C [o]καλούμενον, τοῦ κατασχόντος αὐτό.

Κοττάλη: Ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον· παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὴν ὕλην. Εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγείῳ [p]τῷ ὑγρῷ, ὡς χοῖνιξ. Καὶ εἶδος μέτρου. Καὶ τὸ κοῖλον τοῦ [q]ὀστέου, ἔνθα ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ

---

[a] ἀφίει] ἀφῆκε A.B.V.E. infra v. Τραγύλας.

D KOTEΣΣAMENOΣ] Il. έ. 177. Κοτισάμενος E. κοτεσάμενος A.V.

KOTIΑΔΙΟΝ] Κοτίδειον A.V. Κοτιάειον Lobeck. Phrynich. p. 371. cum Steph. Byz. et sic scribendum monet, ni fallor, Hemsterhusius.

[a] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 106.

[b] καλαύροπα] καυλόροπα E. Tum τὰν τότε A. Ver. seq. πολλάκις E. χειρὸς A.V. ἠκροβόλος V.

KOTINOTPAΓΑ] Vox hæc legitur apud Aristoph. Av. 241. ad quem locum Suidas respexit. KUST.

E KOTINOΥ—τοὺς στεφάνους] Ex Schol. Aristoph. Plut. 586. Κοτίνου M.

[c] ΣΤΕΦΑΝΩΙ] στεφάνου A.

[d] Ὁ δὲ ἐκφαυλίζων—Ἡρακλῆς om. V. qui deinde pergit, ἣν ἐφύτευσεν Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ειλισσὸν mediis omissis.

[e] κοτίνῳ] κοτίνου E. Schol.

[f] Ἀριστοτέλης] Ἐν τῷ περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων p. 704. ubi philosophi verba hæc sunt: Ἐν τῷ Πανθείῳ ἐστὶν ἐλαία· καλεῖται δὲ καλλιστέφανος. Ταύτης δὲ πάντα τὰ φύλλα ταῖς F λοιπαῖς ἐλαίαις ἐναντία πέφυκεν. Ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς ἔχει τὰ χλωρά. Ἀφίησί τε τοὺς πτόρθους, ὥσπερ ἡ μύρτος, εἰς τοὺς στεφάνους συμμέτρους. Ἀπὸ ταύτης δὲ φυτὸν λαβὼν ὁ Ἡρακλῆς ἐφύτευσεν Ὀλυμπιάσιν, ἀφ' ἧς οἱ στέφανοι τοῖς ἀθληταῖς δίδονται. Ἔστι δὲ αὕτη παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμὸν, σταδίους ἑξήκοντα τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα. Περιῳκοδόμηται δὲ, καὶ ζημία μεγάλη τῷ θιγόντι αὐτῆς ἐστιν. Ἀπὸ ταύτης δὲ τὸ φυτὸν λαβόντες ἐφύτευσαν Ἠλεῖοι ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τοὺς στεφάνους ἀπ' αὐτῆς ἔδωκαν. Hinc Suidas supplendus est. Ceterum pro ἔξω γὰρ, ἀλλ' οὐκ ἐντὸς, apud Aristotelem legendum vide- G tur, ἔξω γὰρ οὐκ, ἀλλ' ἐντός. Nisi enim sic scribas, callistephanus nihil differet a vulgata olea: contra quam Aristoteles hic inculcat. Vel, si hæc emendatio non placeat, pro χλωρὰ, quod statim sequitur, scribendum erit λευκά, ut Suidas hic habet. Deinde in verbis illis, σταδίους ἑξήκοντα τοῦ ποταμοῦ ἀπέχουσα, Scholiasta Theocriti ad Idyll. IV. 7. pro ἑξήκοντα olim legit ὀκτώ. Ait enim, Ἀγνοοῦσι δὲ, ὅτι οὗτος (Ὀλυμπιακὸς στέφανος) ἐκ τῆς καλλιστῆς ἢ καλλιστεφάνου ἐλαίας γινόμενος δίδοται, ἥτις ἀπέχει σταδίους ὀκτὼ (adde τοῦ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ) ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Respexit certe ad hunc ipsum locum Aristotelis. Sed non dubito, quin Scholiasta ex Aristotele emendandus sit. Nam ἑξήκοντα etiam legitur apud Scholiastam Aristophanis, loco ante laudato. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Schol.

[g] Ἔξω γὰρ—λευκὰ om. Schol.

[h] τοὺς om. A.

[i] καρπὸν om. Schol. qui mox δίδονται.

[k] Περιῳκοδόμητο] περιῳκοδόμηται A.B. Schol. περιῳκοδομεῖται V. Mox ἀπὸ ταύτης—καὶ αὖθις om. V.

[l] Ἀκούσας ὁ Ξέρξης, ὅτι περὶ κοτίνου τοσ.] Simile quid de Tigrane Medorum duce narrat Herodotus lib. VIII. 26. Is enim cum audivisset, Græcos Olympiæ tanta contentione et alacritate de corona oleagina certare, in hæc verba erupit: Παπαῖ, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχεσομένους ἡμέας, οἳ οὐ περὶ χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ E περὶ ἀρετῆς. KUST. ἀκούσας δὲ V. qui mox ἐμάχοντο.

[m] ἢ ὁ ἀδηφάγος] Quid hæc ad vocem κότος? An dicemus, grammaticum nostrum in animo habuisse vocem κόρος? Sed statuat lector. KUST. ἀδδηφάγος A. Eadem Lex. Seg.

[n] Οὐκοῦν] Seqq. om. V.

KOTTAEION] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte Κοτυάειον. Erat autem Cotyaeum urbs Phry- F giæ, testibus geographis. KUST. Κοτίαιον in Colchide. Vid. Procop. lib. IV. Gothic. REINES.

KOTTAΛΑΙΟΝ: Ὄρος, τὸ ἐν Εὐβ.] Ex Harpocratione. KUST.

[o] καλούμενον] καλουμένου B.E. edd. vett.

KOTTAΛH: Ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμ.] De variis vocis κοτύλη significationibus vide omnino Athenæum lib. XI. p. 478, 479. KUST.

KOTTAΛH: Ὃ νῦν—μέτρου] Descripsit hunc locum Suidas ex Schol. Aristoph. Plut. 436., sed auctioribus quidem iis, ut videtur, quam quæ nunc habemus. Sunt autem G hæc misere divulsa a se invicem et corrupta, quæ partim auctoritate Scholiastæ, partim sententiæ ductu, ita in integrum restituenda esse censeo. Κοτύλη: Εἶδος μέτρου, ὃ νῦν καλοῦσιν ἡμίξεστον. ἜΣΤΙ ΔΕ ἈΓΓΕΙΟΝ ΔΕΚΤΙΚΟΝ τῶν ὑγρῶν, ὡς χοῖνιξ. Καὶ εἶδος ποτηρίου ὁμωνύμου τῷ ἀγγείῳ. *Cotyle, mensuræ genus, quod nunc semisextarium vocant. Est autem vas liquida continens, ut chœnix. Est et poculi genus, ejusdem nominis cum vase.* Nihil verius aut simplicius hac emendatione. Recte autem restituimus, ἀγγεῖον δεκτικὸν τῶν ὑγρῶν. Suidas v. Ὀξίς. Ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτι- H κόν. Athenæus, lib. XI. p. 490. Καὶ γὰρ τοῦτο τῆς ΞΗΡΑΣ τροφῆς ΔΕΚΤΙΚΟΝ ἈΓΓΕΙΟΝ. Ita legendus iste locus. Vulgo, τῆς ἑτέρας τροφῆς· quod virum eruditissimum admodum exercitum habuit. TOUP.

[p] τῷ ὑγρῷ] Puto scribendum τῶν ὑγρῶν. KUST.

[q] ἰστέου] ἰστέου τοῦ μηροῦ V.

στρέφεται. [r]Καὶ [s]ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, A ἣν πρῶτος ἐφεῦρε Πρωταγόρας· [t]φορμοφόρος γὰρ ἦν.

Κοτταηδόν: Ἐν ταῖς κοτύλαις. Καὶ [u]κοτταηδονόφιν.

Κοτταηδόνες: Αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι.

Κοτταήρυτον: Πολὺ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύεσθαι. Ὃ ἐστι κοίλῳ τινί.

Κοτύωρα: Πόλις Ἑλληνὶς, Σινωπέων [x]ἄποικος. Καὶ οἱ πολῖται, [y]Κοτυωρῖται. Ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς B Κύτωρα λεγομένη.

Κότυς: Δαίμων, παρὰ Κορινθίοις τιμώμενος, ἔφορος τῶν αἰσχρῶν.

[z]Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντες οἱ πρὸς ἀργύριον τὴν ὥραν διατιθέμενοι, καὶ [a]οἱ μὴ πρὸς ἀργύριον δὲ, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι, καὶ [b]οἱ μὴ πρὸς μηδὲν ὁτιοῦν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐξάγιστον ἡδονήν. Καθάπαξ οἱ θηλυδρίαι τριχῶν πλάσται πάντες εἰσί.

Κότυς: Ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλογος, C καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας διαφέρων· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον, ἢ [c]Θρᾷξ· καὶ γὰρ νήπτης ὑπῆρχε, καὶ πρᾳότητα καὶ βάθος ὑπέφαινεν [d]ἐλευθέριον.

Κότυς: Οὗτος ἄρξας Θρᾴκης ἔτη κδ΄, τὰ μὲν πρῶτα [e]ἐν τρυφαῖς καὶ ἡδυπαθείαις ἦν· αὔξησιν δὲ λαμβανούσης αὐτοῦ τῆς εὐπραγίας, εἰς ὠμότητα καὶ [f]ὀργὴν ἐξηνέχθη, [g]ὡς καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ ἦν τέκνα, [h]διακόψαι μέσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων [i]ἀρξάμενος.

Κουβρικος: [k]Ὁ ἐν τῇ συνηθείᾳ [l]κουκούβρικος λεγόμενος. Ζήτει ἐν τῷ Μάνης.

Κούθουρον: [m]Τὸν κούντουρον. Εἴρηνται δὲ καὶ οἱ κηφῆνες κούθουροι, παρὰ τὸ κεύθειν τὴν ἑαυτῶν οὐράν. Ἢ ὅτι [n]ἄκεντροι.

Κουλλούριον: Εἶδος [o]μελιττούτης.

Κοῦρε: Ῥωμαϊστὶ τρέχε· ἔνθεν καὶ Κούρσωρες.

Κουρεώτης: Ὁ κουρεὺς, καὶ κουρεῖς, πληθυντικῶς. Κουρεῶτις δὲ, ἑορτὴ, τῶν Ἀπατουρίων ἡ τρίτη ἐν ᾗ οἱ κοῦροι ἀποκειρόμενοι εἰς τοὺς φράτορας ἐγγράφονται. Καὶ ζήτει τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[Κουράλιον: Χλόη μέν ἐστιν ἐν τῇ θαλάττῃ, πρὸς ἀέρα δὲ ἐξενεχθὲν, εἰς λίθου στερρότητα μεταπήγνυται.]

Κουρεῖα: Καὶ [p]κουρεῖον: Ὁ τόπος, ἐν ᾧ κουρεύονται. Καὶ κουριῶντα τὰς τρίχας.

[r] Καὶ ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν] Male. Hæc enim D non pertinent ad vocem κοτύλη, sed τύλη, ut clare patet ex Laërtio, apud quem in Protagora, s. 53. sic legitur: Καὶ πρῶτος τὴν καλουμένην ΤΥΛΗΝ, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρε (Πρωταγόρας,) ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. φορμοφόρος γὰρ ἦν. Hinc Suidas sua mutuatus est: sed qui pro τύλη in codice suo male scriptum reperit κοτύλη. Est autem τύλη pulvillus, sive cesticillus, quem bajuli humeris vel capiti imponere solebant, quo commodius onera ferrent. KUST.

[s] ἐφ' ἧς] ἐφ' οἷς A.V.E. pr.

[t] φορμοφόρος] Sic habent mss. Paris. quam lectionem E non solum confirmat Laërtius loco laudato, sed etiam ipse Suidas infra v. Φορμοφόρος. In prioribus editt. autem vox ista temere mutata est in φορτοφόρος: quæ interpolatio proculdubio profecta est ab illis, qui τὸ φορμοφόρος, quod bajulum notat, falso de mendo suspectum habebant, ejusque significationem ignorabant. Φορμοφόρον autem bajulum, ut dixi, a Græcis appellari, jamdudum monuit Casaub. ad Athen. lib. VIII. c. 13. in fin. ubi simul rationem F hujus appellationis docet. Eo igitur lectorem remitto. KUST.

[u] ΚΟΤΤΑΗΔΟΝΟΦΙΝ] Od. ε΄. 433.

ΚΟΤΤΑΗΔΟΝΕΣ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Marin. IV. 3.

ΚΟΤΤΑΗΡΥΤΟΝ] Respexit ad locum illum Homeri Il. ψ΄. 34. Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα. Scholiasta τὸ κοτυλήρυτον ibi sic exponit: Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. κοτύλην δὲ πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγον· ὥστε καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλην λέγεσθαι. Huc faciunt verba G illa Apollodori apud Athenæum lib. IX. p. 479. Πᾶν δὲ τὸ κοῖλον κοτύλην ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ὡς καὶ τὸ τῶν χειρῶν κοῖλον. ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἷμα, τὸ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ἀρυσθῆναι δυνάμενον. KUST. Κοτυλήρρυτον A.

ΚΟΤΥΩΡΑ] Xenoph. Anab. V. 5.

[x] ἄποικος] ἄποικοι V. Et sic videtur reponendum: nam Xenophon, Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους.

[y] Κοτυωρῖται] Κοτυωριταὶ A.B.V. Vulg. habet Xenophon s. 6. 7. Mox παρὰ πολλοῖς om. V.

ΚΟΤΥΣ: Δαίμων, παρὰ Κορ.] Vide Angelum Politianum H Miscell. c. 10. KUST.

[z] Ὅθεν οἱ Κλεισθένεις, καὶ Τίμαρχοι, καὶ πάντ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. sed quæ nihil ad rem faciunt, quoniam vox Κότυς, quæ ex Synesio interpretanda erat, in iis non comparet. Ea autem occurrit in hisce verbis, quæ proxime apud Synesium sequuntur: Ἀλλ' οἱ μὲν ἐπὶ τῶν αἰσχρῶν ἄντικρυς οὗτοι· καίτοι νικᾶν νομίζουσιν, ὡς ταύτῃ μάλιστα τὸ θῆλυ τοῦ γένους ἐκμιμησάμενοι. ὅστις δὲ λάθρα μέν ἐστι πονηρὸς, δημοσίᾳ δὲ κἂν ἐξυρήσατο, καὶ οὐδὲν ἄλλο παρέχεται γνώρισμα τοῦ θιασώτης εἶναι τῆς Κότυος. Hæc sola ad institutum Suidæ facere poterant: quæ proinde non absque supina negligentia ab eo prætermissa esse quivis facile videt. KUST. Vid. supra Ἐξυρήσατο.

[a] εἰ] οἱ A.E.M. καὶ οἱ—θηλυδρίαι om. V.

[b] εἰ] οἱ A.B.E.

ΚΟΤΥΣ: Ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιόλ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 126. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[c] Θρᾷξ ὤν] ὢν om. A.B.V. Excerpt.

[d] ἐλευθέριον] ἐλεύθερον A.V.

ΚΟΤΥΣ] Ex Harpocratione. Confer etiam Athenæum lib. XII. p. 531. KUST.

[e] ἐν τρυφαῖς] καὶ τρυφαῖς A.

[f] ὀργὴν] εἰς ὀργὴν V.

[g] ὡς καὶ] ὡς om. E.M. Mox τὴν γυναῖκα μέσην διακόψαι V. omissis ceteris.

[h] διακόψαι μέσην, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξ.] Idem refert Athenæus p. 532. his verbis: Ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτος (Κότυς,) ποτὲ καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα, ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον, ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. KUST.

[i] ἀρξάμενος] ἀρξάμενον A. Harpocr. ms. Pal.

[k] Ὁ ἐν] ὃς ἐν B.

[l] κουκούβρικος] κουκούβρικας A.B.E. Seqq. om. V.

[m] Τὸν κούντουρον] τὸ κούντουρον A.B.E.

[n] ἄκεντροι] Pertinet ad Κόθουρος in q. v. v. Hesych.

[o] μελιττούτης] μελιττούτης A.B.

ΚΟΥΡΑΛΙΟΝ: Χλόη μέν] Hæc sunt verba Basilii in Hexaëmeron Homil. VII. p. 95. Est autem Κουράλιον sive Κοράλλιον nihil aliud quam κόρη ἁλὸς, nympha marina, sive filia maris. Alii aliter deducunt: de quo Salmasius ad Solinum p. 63. Sed hoc verum. Κόρας λίμνας vocat nescio quis in Epigram. Anthol. Cephalæ, p. 43. ἈΔΗΛΟΝ. Τιμαρέτα πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα, τάν τ' ἐρατεινὰν Σφαῖραν, τόν H τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον, Τάς δὲ ΚΟΡΑΣ ΛΙΜΝΑΣ τε, κόρα κόρα ὡς ἐπιεικὲς, Ἄνθετο, καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ' Ἀρτέμιδι. TOUP. Deest hæc gl. A.B.E.

[p] ΚΟΥΡΕΙΟΝ] κορεῖον E. Mox ὁ om. A. Infra κουριῶντα B.E.M. Καὶ κουρ. τ. τρ. in V. post ἐγγράφονται supra in Κουρεώτης.

A Κουρῆτας: Νέους.

Κουρῆτες: Ὄνομα ἔθνους. [q]Κουρήτων στόμα: Ἐδόκουν γὰρ οὗτοι μάντεις εἶναι. Οἱ δὲ Θεσπιῳδὸν στόμα.

Κουρίας: Ὁ ἔσωθεν κεκομμένος τὰς τρίχας. Καὶ [r]κουριάω, κουριῶ, τὸ [s]κουρεύω.

Κουρίδιον: Τὸν ἐκ παρθενίας μεμνηστευμένον.

Ἀνεμιμνήσκετο, ὡς τὸν κουρίδιον αὐτῆς ἄνδρα [t]ἀνέλοι.

B [u]Σὺν τῷ κουριδίῳ γαμέτῃ εἰς Ἔφεσον ἦλθε.

Κουρίζουσα: Νεάζουσα. Καὶ κουρίζων, νέος ὑπάρχων.

[x]Ὁ δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβὼν, ἃ κουρίζων [y]φορέεσκε, τὸ ἀρχαῖον ἐκεῖνο περικαλύπτει σῶμα.

Καὶ κουρίζω, τὰ τῶν νέων φρονῶ.

Κουρίξ: [z]Ἐκσπᾶν τριχῶν.

Κουριόσσου: Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου·

C Ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ κουριόσσου τῆς πόλεως ἐν μέσῃ τῇ πόλει.

Κουρίων: Ὄνομα κύριον· ὃς ἦν [a]προτίκτωρ.

Κοῦρος: Νέος.

Κουρόσυνον: Τὸ ὑπὲρ τῆς κουρᾶς θυόμενον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[b]Καλῷ σὺν τέττιγι [c]Χαρισθενέος τρίχα τήνδε κουρόσυνον.

D Κουροτρόφος: [d]Παιδοτρόφος. [e]Κουροτρόφος γῆ: Ταύτῃ δὲ θῦσαι φασὶ [f]τὸ πρῶτον Ἐριχθόνιον ἐν ἀκροπόλει, καὶ βωμὸν ἱδρύσασθαι, χάριν ἀποδιδόντα τῇ γῇ τῶν τροφείων· καταστῆσαι δὲ νόμιμον, τοὺς θύοντάς τινι θεῷ, ταύτῃ προθύειν.

A Κουρσῶρες: Οἱ διατρέχοντες. Κοῦρε γὰρ, τὸ τρέχε.

Κοῦστος: Φύλαξ.

Κουστωδία: Τὸ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικείμενον στράτευμα, σύστημα [g]στρατιωτικὸν, στῖφος.

Κουτριγούρους:

[h]Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς [i]ἄδικον αὐτοῖς ἀπεκάλει τὴν ἐς Κουτριγούρους ἀπραγμοσύνην.

B Κούφη γῆ τοῦτον [k]καλύπτει: Ἀντὶ τοῦ μετέωρος.

Λέγεται δὲ γῆ γῆς κουφοτέρα, οὐκ οὖσα ἁπλῶς κούφη· καὶ πῦρ πυρὸς βαρύτερον, [l]οὐκ ὂν ἁπλῶς βαρύ. Κοῦφον [m]γάρ ἐστι τὸ ἐξ ἑαυτοῦ φερόμενον εἰς τὸν ἄνω τόπον. Λέγεται δὲ κούφη γῆ, τῷ εὐβαστακτοτέρα εἶναι, καὶ ῥᾷον ἀναβιβάζεσθαι· καὶ τὸ πῦρ βαρὺ, τὸ [n]κάτω ῥᾷον ἐπόμενον. Καὶ λέγονται ταῦτα καθ' C ὁμοιότητα, ἀλλ' οὐ κυρίως.

[o]Κούφοις πνεύμασι βόσκου, νέαν ψυχὴν ἀτάλλων.

Τουτέστι, κούφῃ καὶ ἁπαλῇ ζωῇ. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυτῶν, ἅτινα οὐδὲν σφοδρὸν δύνανται φέρειν, οὔτε καύσωνα, οὔτε ἄνεμον. Ὁ [p]Αἴας φησὶ πρὸς τὸν παῖδα αὐτοῦ. Καὶ Ἐκκουφίσας: ἀντὶ τοῦ ἀφικόμενος, ἐκπλεύσας.

D [q]Διονύσιος τοὔνομα, ἔμπειρος τὸ ἐπιτήδευμα, δολιχεύσας πολλάκις πολλοὺς πλοῦς, τοῦ κέρδους ὑποθήγοντος, καὶ πορρωτέρω τῆς Μαιώτιδος ἐκκουφίσας, ὠνεῖται κόρην [r]Κολχίδα, ἣν ἐληΐσαντο Μάχλυες, ἔθνος τῶν ἐκεῖ βαρβάρων.

Κουφότερος κονιορτοῦ, καὶ ἀσθενέστερος.

ΚΟΥΡΗΤΑΣ] Il. τ'. 193.

[q] ΚΟΥΡΗΤΩΝ ΣΤΟΜΑ] Vide Zenobium, aliosque parœmiographos. KUST. Vid. not. ad Hesych.

[r] ΚΟΥΡΙΑΩ] Cum insolens prorsus sit, τὸ κουριᾶν idem significare quod κουρεύειν; nescio an Suidæ id affirmanti temere hic credendum sit. KUST. Κουριάω, quod est ap. Lucian. in Somn. πώγων εἰς ὑπερβολὴν κουριῶν. REINES.

[s] κουρεύω] Addit V. ὡς τὸ καθαριέω καθαριῶ.

ΚΟΥΡΙΔΙΟΝ] Vid. Schol. Il. ε'. 414.

[t] ἀνέλοι] ἀνέλῃ A.B.V.E. Seq. exemplum om. V.

[u] Σὺν τῷ κουρ.] Ex Polybio. TOUP.

ΚΟΥΡΙΖΟΥΣΑ] Κουρίζουσα A.

[x] Ὁ δὲ τὰ ὅπλα ἀναλαβὼν, ἃ κουρίζων φορέεσκε] Ex quo auctore hæc descripsit Suidas, mihi incompertum est. Respexit autem, quisquis fuerit, ad Homer. Odyss. χ'. 185. Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὴν τρυφάλειαν, Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ Λαέρτεω ἥρωος, Ὃ ΚΟΥΡΙΖΩΝ ΦΟΡΕΕΣΚΕ. Hinc eleganter nescio quis in Epigrammate in Constantinum Anthol. lib. V. p. 542. Ἀλλ' ἔτι ΚΟΥΡΙΖΩΝ τε καὶ ἄχνοος ἄνδρας ἐνίκας, Ἥλικας ἡβήσας, γηραλέος δὲ νέους. TOUP.

[y] φορέεσκε] φερέεσκε B.E.M.

[z] Ἐκσπᾶν τριχῶν] Portus corrigit, ἐκ τῶν τριχῶν: quod probo. Confer Etymologum et Hesychium. KUST. Hom. Od. χ'. 188. ubi vid. Schol. TOUP.

ΚΟΥΡΙΟΣΣΟΥ] Est vox Græco-barbara: de qua vide Dufrenium in utroque Glossario. KUST. Adde Salmas. Æl. Spart. p. 29 D. Deest gl. V.

ΚΟΥΡΙΩΝ] Κουρίων A.V. κουρίων B.

[a] προτίκτωρ] προτίκτωρ A.B.V. πρατίκτωρ E. vid. Du Cangii gl. Gr.

ΚΟΥΡΟΣΥΝΟΝ: Τὸ ὑπὲρ τῆς κουρ.] Male Suidas vocem hanc exponit. Saltem locus Epigrammatis, quem adducit, nihil ad interpretationem ejus facit: quoniam in eo τὸ κουρόσυνον vel significat *puerilem*, vel *detonsum*, ut sensus aperte ostendit. KUST. κουρόσυνον] Schol. ms. in Gre-

E gor. Naz. p. 238. ed. Bas. κουρόσυνα: τὰ κατὰ τὰς κουρὰς ὥς τινες, ἢ μᾶλλον τὰ ἐν οἷς ἐν ταῖς κουραῖς καὶ νέοις τὰ μειράκια ἐναπογραφόμενα κατετάττοντο, καὶ ἔθει Ἀττικῷ πολιτογραφοῦντες ἑώρταζον.

[b] Καλῷ σὺν τέττιγι] Anthol. Pal. VI. 156.

[c] Χρισθενέυ] χρίσθενε A. χρισθενέως V. χρίσθε νέω B.E. χαρισθενέος Anthol.

ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΣ] Hæc a vet. Schol. fuerunt notata ad Aristoph. Thesm. 307. HEMST.

F [d] Παιδοτρ.] i. e. Ceres. Hesiodo in Theog. Ἑκάτη κουροτρόφος. REINES.

[e] ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΣ ΓΗ] Vide Spanhemium ad Callimachum p. 321. KUST.

[f] τὸ πρῶτον] τὸ om. A.V.E. Mox καταστῆσαι—προθύειν om. V.

ΚΟΥΡΣΩΡΕΣ] Vid. Suicer. Thesaur. Eccl.

[g] στρατιωτικὸν] στρατιωτικῶν V.

[h] Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἄδικον αὐτῶν ἀπεκ.] Hæc sunt verba Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 18. eademque leguntur G supra v. Ἀπραγμοσύνη. KUST. Deest gl. V.

[i] ἄδικον] ἄδικον αὐτοῖς A.B.E.M. αὐτῶν Procop. Suid. v. Ἀπραγμοσύνη. Mox ἐς τοὺς Κουτ. A.

[k] ΚΑΛΥΠΤΟΙ] καλύπτῃ A. καλύπτει B.V.E. Λέγεται—κυρίως om. V.

[l] οὐκ ὂν] οὐκ ἔστιν A.B.E.

[m] δὲ] γὰρ A.B.E. Mox τὸ E.

[n] κάτω ῥᾷον] ῥᾷον κάτω A.

[o] Κούφοις πνεύμασι β.] Sophocl. Aj. 558.

H [p] Αἴας] καὶ ὁ Αἴας A.B. ὁ Αἴας V. καὶ ἐκκουφίσας—βαρβάρων om. V. μεν ἐκκουφ. M.

[q] Διονύσιος τοὔνομα. Ἔμπειρος τὸ ἐπιτ.] Ex Suida supra v. Δολιχεύουσι discimus, fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse. KUST. Vid. v. Καταγράφων.

[r] Κολχίδα] Κόλχον A.B.E. Mox Μάχρυες A.

Κόφινος: Ἀγγεῖον πλεκτόν.

Κοχλιάριον: [s]Τὸ παρ' ἡμῖν.

Κοχλίας: [t]Ὁδὸς [u]εἰς ἑκάτερον περιηγμένη.

[v]Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, σίαλον ἀναπτύων.

Κοχλίδιον: Εἶδος ζωϋφίου.

Κόψιχος: Εἶδος ἰχθύος.

Κόψιχος: Ἐπὶ ὀρνέων. Κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων.

Κόψιχος: Εἶδος ὀρνέου.

[x]Σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Σκάφιον δὲ εἶδος κουρᾶς.

[y]Ὅτι οἱ [z]κόψιχοι ὠοτοκοῦντες κεντοῦσι τὰ ᾠά. Οἱ οὖν ὀρνιθοθῆραι πτερὰ αὐτοῖς ἐμβάλλουσι, πρὸς τὸ ἀμβλῦναι τὰ ῥάμφη τῇ μαλακότητι τῶν πτερῶν· ἢ ἵνα μὴ κορυζῶσιν· ἢ ὅτι μετὰ τὸ σφάξαι πτερὰ ἐμβάλλουσιν, ὥστε ἐξ αὐτῶν αὐτοὺς κρεμαμένους ὁραθῆναι πᾶσι.

Κῶας: Ἡ τοῦ προβάτου δορά.

Κωβάλοι: [a]Ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφάνει.

Κωβῖτις: Εἶδος ἀφύας. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀφύα.

Κωβιός: Ὁ ἰχθύς.

Κωδαλοῦχος: Μέτρον γῆς.

Κωδία: Εἶδος φυτοῦ. Ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. Ὑπερίδης, καὶ Ἀριστοφάνης.

Κωδίκελλος: [b]Δέρμα προβάτου.

Κώδιξ, κώδικος.

A Κώδιον: [c]Προβάτειον δέρμα. Ἀριστοφάνης·

[d]Εἰ μή σε μισῶ, γενοίμην ἐν [e]Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

[f]Γενοίμην, φησίν, ἐς τὴν οἰκίαν Κρατίνου κώδιον, ὥστε [g]μου κατουρεῖν ἐκεῖνον, εἰ μή σε μισῶ. Ὡς ἐνουρητὴν οὖν καὶ μέθυσον διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. Ὅθεν καὶ παροξυνθεὶς ἐκεῖνος, καίτοι τοῦ ἀγωνίζεσθαι ἀποστὰς καὶ συγγράφειν, πάλιν ἀγωνίζεται, καὶ γράφει B δρᾶμα τὴν Πυτίνην, ἐς αὐτόν τε καὶ τὴν μέθην. Οἰκονομίᾳ δὲ κέχρηται τοιαύτῃ· τὴν κωμῳδίαν [h]ἐπλάσατο ὁ Κρατῖνος εἶναι αὐτοῦ γυναῖκα, καὶ ἀφίστασθαι τοῦ συνοικεσίου τοῦ σὺν αὐτῷ θέλειν, καὶ [i]κακώσεως [k]αὐτοῦ δίκην λαβεῖν· φίλους δὲ [l]παρατυχόντας τοῦ Κρατίνου δεῖσθαι μηδὲν προπετὲς ποιεῖσθαι, καὶ τῆς ἔχθρας ἀνερωτᾶν [m]τὴν αἰτίαν· τὴν δὲ μέμφεσθαι αὐτῷ, ὅτι μὴ [n]κωμῳδεῖ μηκέτι, μηδὲ συγγράφει, σχολάζει δὲ τῇ μέθῃ. C Ἦν δὲ ὁ Κρατῖνος τῆς ἀρχαίας [o]κωμῳδίας, πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους, τῶν δοκίμων ἄγαν.

[p]Ὅτι Ἀναξαγόρας Ὀλυμπιάσιν, ὁπότε ἥκιστα [q]ὕοι, προελθὼν ὑπὸ κωδίῳ ἐς τὸ στάδιον, ἐπὶ προρρήσει ὄμβρου λέγεται τοῦτο πεπραχέναι.

Κώδων: Παρὰ τὸ ἐν τῷ κινεῖν [r]ᾄδειν.

D Κωδωνίσαι: Ἀπὸ τῶν [s]ἵππων μετενήνεγκται. Εἰώθασι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἵππους, εἰ μὴ καταπλήσσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον, [t]τοὺς

ΚΟΦΙΝΟΣ] Vide et corrige Mœrida v. Ἄρριχος. Plutarch. Pompeio p. 644. Κόφινον κοπρίων. Vid. Nicol. Damasc. p. 520. ed. Vales. Hesych. v. Κάρταλλος. TOUP.

[s] Τὸ παρ' ἡμῖν] ταγηνοστρόφιον addit Lobeck. ad Phrynich. p. 321. citans Polluc. VI. 89. Sed nihil videtur addendum. Dixit Phryn. App. Sophist. p. 51, 9. Λίστριον: τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν καλούμενον κοχλιάριον. Hunc aut similem grammaticum excerpens Suidas, hodiernum usum, ut sæpe alibi, notavit, antiquum, vel potius Atticum, neglexit.

[t] Ὁδὸς] Vid. H. Steph. ind. Thesauri. Exemplum cum grammatici explanatione non quadrat. Post gl. seq. delevi ΚΟΧΩΝΗ: Τὸ ὑπὸ τὸ αἰδοῖον μέρος, τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τῆς κοτύλης τῶν ἰσχίων, τὸ κοινῶς καλούμενον μεσόσκελον. Ἀριστοφάνης, cum A.B.V.E. Conf. Schol. Aristoph. Equit. 432.

[u] εἰς om. V.

[v] Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.] Hæc sunt verba Polybii apud Constantinum in Collectaneis a Valesio editis p. 53. unde ea Suidas descripsit. Vide etiam infra v. Σίαλος. KUST.

ΚΟΨΥΧΟΣ] Κόψιχος A.B.V.E. em. Mox ἰχθύοs V.

ΚΟΨΥΧΟΣ] Κόψιχος A.B.V.E. em. et sic in gl. seq. Mox ὀρνέου E. Tum ἐπὶ ἰχθύων om. V. De h. gl. vid. Hemsterhus. ad Lucian. Jud. Voc. c. 8.

[x] Σὺ δὲ κοψίχῳ] Aristoph. Av. 807. Σὺ δὲ κοψίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. Repete ἀπὸ κοινοῦ, ἔοικας: quod ibi paulo ante præcedit. KUST.

[y] ὍΤΙ οἱ κόψιχοι] Schol. Aristoph. Av. 1081. KUST.

[z] κόψιχοι] κόψικες A.B.V. κόψιχες E. Tum ὠοτοκοῦντες A.

ΚΩΑΣ] Κῶας V.

[a] Ἡ λέξις παρὰ Ἀριστοφ.] Sed apud eum legitur κόβαλος, per ο. KUST.

ΚΩΒΙΤΙΣ] Κωβῆτις A.B.V.

ΚΩΔΑΛΟΥΧΟΣ] Nescio an vox hæc detorta sit ex proverbio illo Κωδάλου χοῖνιξ: de quo vide Suidam supra. KUST. Sic fere H. Steph. in ind. Thesauri. Vid. not. ad Hesych. in Κωδάλου χ.

ΚΩΔΙΑ] Vide Harpocrationem. KUST. Κωδέα A.B.V. Κώδεα Photius. κωδέα Harpocr. ms. Pal.

[b] Δέρμα προβάτου] Suavissimum est quod apud Suidam legitur, Κωδίκελλος: δέρμα προβάτου, quasi ἀπὸ τοῦ κωδίου derivetur. PETAV. ad Themist. IV. p. 552. ed. 1618. Puto δέρμα προβάτου pertinere ad κώδιον, omissum ante Κωδίκελλος. BOISSONAD. ad Herodian. p. 71. E Etymolog. Gud. p. 357. Κωδίκελλος: ἐκ τοῦ κώδιον τὸ δέρμα γίνεται κωδίκελλος.

[c] Προβάτου] προβάτειον A.B.V. Photius. Ἀριστοφάνης addidi cum A.

[d] Εἰ μή σε μισῶ, γεν.] Aristoph. Equit. 399.

[e] Κρατίνου] προβάτου A.B.V.E.

[f] Γενοίμην, φησὶν] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

F [g] μου] με V. Mox ἐκεῖνον E.

[h] ἐπλάσατο] Cf. Petit. Legg. Att. f. 445. l. 6. t. 1. REINES.

[i] κακώσεως αὐτοῦ δίκην λαβεῖν] Scribe, κακώσεως αὐτῷ δίκην λαχεῖν. KUST. Vid. supra κακώσεως. REINES. λαγχάνειν Schol.

[k] αὐτοῦ] αὐτῆς V.

[l] παρατυχόντας] περιτυχόντας Schol. et mox περιπεσεῖν.

[m] τὴν] τὸν B.E.

[n] κωμῳδεῖ] κωμῳδεῖ, ἢ μηκέτι σχολάζει Schol.

G [o] κωμῳδίας πρεσβύτερος Ἀριστοφάνους] κωμῳδὸς Ἀριστοφ. V. omissis τῶν δοκίμων ἄγαν. Seqq. item ib. desunt.

[p] ὍΤΙ Ἀναξαγόρας Ὀλυμπ.] Pearsonius ad oram Suidæ sequentia hic notaverat: *Hæc habet Laërtius: sed aliis plane verbis. Aliunde igitur Suidas hausit.* Non recordabatur nimirum vir eruditissimus, locum hunc exstare apud Philostratum de Vit. Apoll. lib. I. c. 2. unde eum Suidas descripsit. KUST. Vid. Ælian. de Anim. VII. 8. REINES.

H [q] ὕοι] ὕει E.

[r] ᾄδειν] Statim delevi, cum A.B.V.E., ΚΩΔΩΝΕΟΝ: Ἐν ᾧ αἱ κώδωνες.

[s] ἵππων] δοκίμων ἄγαν addit V. Mox μετήνεκται A. Conf. Schol. Aristoph. Ran. 78.

[t] τοὺς κωδ.] τοὺς δὲ κωδ. B.E.

κώδωνας [u]ψοφοῦντες. [x]Καὶ ζήτει ἐν τῷ Διακωδωνίσαι. Καὶ κωδωνίζω, φημίζω. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀκωδώνιστον. A

Κωδωνοφαλαροπώλους: Κώδωσιν εἰς τὰ φάλαρα χρωμένους.

> [y]Οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς,
> Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους.

Κωδωνοφορεῖται: Ἀντὶ τοῦ, δοκιμάζεται ἡ τῶν φυλάκων φρουρά. B

Κώδων: Καλεῖται καὶ τὸ πλατὺ τῆς σάλπιγγος. [z]Σοφοκλῆς·

> Χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς.

Πολλὰ δέ εἰσιν εἴδη σαλπίγγων· Λιβυστικαί, Αἰγύπτιαι, [a]Τυρσηνικαί. [b]Πρῶτος δὲ Ἀρχώνδας συμμαχῶν τοῖς Ἡρακλείδαις ἤγαγεν εἰς Ἕλληνας τὴν Τυρσηνικὴν σάλπιγγα. [c]Διὰ τοῦτο φησί, Τυρσηνικῆς. C

Κωδωνοφορῶν: Οἱ περίπολοι, οἱ τὰς φυλακὰς [d]περισκοποῦντες, ἐρχόμενοι ἐπὶ τοὺς φύλακας, κώδωνας εἶχον, καὶ [e]τούτους ἐψόφουν, πειράζοντες τὸν καθεύδοντα, καὶ ἵνα οἱ φυλάσσοντες ἀντιφθέγγωνται. Ἀριστοφάνης·

> Κωδωνοφορῶν περίτρεχε.

Κώεα: Τὰ δέρματα. Καὶ κώεσι.

Κῶεν:

Κῶθος: Εἶδος ἰχθύος.

Κώθων: Εἶδος ποτηρίου Λακωνικοῦ μονώτου. [f]Δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν [g]εἶναι. Καὶ ὄνομα τοῦ Λεωσθένους πατρός. [h]Ἀππιανός·

> Ἔφερε δὲ δᾷδα [i]συγκεκομμένην, καὶ θεῖον ἐν κώθωσι.

Κώθωνες: Εἴδη ποτηρίων, ἃ ἐλάμβανον οἱ στρατιῶται, ὀστράκινα· [k]ὃν ἔρισκον καλοῦσι πατταριον. Ἤτοι Λακωνικοῦ, καὶ στρατιωτικοῦ. Ἐπειδὴ μεριστὸν ὕδωρ ἐλάμβανον οἱ ναῦται, κώθωνας εἶχον. [l]Τὴν εὐτέλειαν δὲ δείκνυσι τῶν τε ναυτικῶν, τῶν τε στρατιωτικῶν σιτίων.

Κωθωνίδης: Ὄνομα κύριον.

Κωθωνίσαι: Μεθύσαι.

> [m]Ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος [n]ἀφ' ἡμέρας.

Ὅτι [o]Ὅμηρος τῷ μὲν αἱμορραγοῦντι Πράμνειον παραδίδωσι· τῷ δὲ κωθωνιζομένῳ, τὸν [p]ἡδὺν πότον.

Κώκαλος: Ὄνομα κύριον.

Κωκυτός: Ὄνομα ποταμοῦ· ἢ [q]θρῆνος, [r]ἢ ὀδυρμός, κοπετός. [s]Ἀγαθίας·

---

[u] ψοφοῦντες] ψοφοῦν A.B.V.E. edd. ante Kuster. ψοφοῦντας Photii ms.

[x] Καὶ ζήτει] Seqq. dedi secundum A.B.E. Nil præter καὶ κωδωνίζω: φημίζω V.

ΚΩΔΩΝΟΦΑΛΑΡΟΠΩΛΟΥΣ] Κωδωνοφαλαροχρωμένους reliquis omissis V.

[y] Οὐδ' ἐξέπληττον αὐτούς] Hæc sunt verba Aristoph. Ran. 994. ad quem locum Scholiasta: Κωδωνοφαλαροπώλους. Ἀπολλώνιός φησιν, ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσί τινας. κώδωνας ἐν τοῖς φαλάροις καὶ χαλινοῖς τῶν ἵππων ἔχοντας. KUST. E ἐξέπληττεν αὐτὰς A.B.E.M.

ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΕΙΤΑΙ] Aristoph. Av. 1160.

ΚΩΔΩΝ: Καλεῖται] Ex Schol. Sophocl. Aj. 17.

[z] Σοφοκλῆς—Τυρσηνικῆς om. V. Ὡς Τυρσηνικῆς om. A.B.

[a] Τυρρηνικαί] Τυρσηνικαὶ A.

[b] Πρῶτος δὲ] δὲ om. A.V.E. Tum Ἀρχώνδ* V.

[c] Διὰ τοῦτο] Seqq. om. V.

ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ: Οἱ περ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 843. Vid. not. ad Thucyd. IV. 135.

[d] περιπολοῦντες καὶ περισκοποῦντες] περιπολοῦντες καὶ om. A. F B.V. Schol.

[e] τούτους] διὰ τούτων Schol.

ΚΩΕΑ] Il. ί. 657. Κώεσι Od. γ'. 38.

ΚΩΘΟΣ] Athenæus VII. p. 309 C. Κῶθος V.

[f] Δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικόν. Καὶ ὄνομα] In prioribus editt. locus hic absque distinctione sic legitur: Δοκεῖ δὲ καὶ στρατιωτικὸν ὄνομα &c. At male. Punctum enim ponendum est post στρατιωτικὸν, ut in mss. Paris. et ἀπὸ κοινοῦ repetendum est ποτήριον; ut sit sensus, vocem κώθων etiam G significare poculum quoddam, quo milites uti solebant. Vide vocem sequentem. KUST.

[g] εἶναι addit V. Tum καὶ om. E.

[h] Ἀππιανός· Ἔφερε δὲ δᾷδα συγκεκομμ.] Locus hic mendosus est et mutilus, qui apud Appianum in Libyc. p. 127. sic legitur: Ῥωμαῖοι δ' ἑτέρας ἐργασάμενοι μηχανάς, χώματα ἤγειρον ἀντιμέτωπα τοῖς πύργοις· δᾷδάς τε συγκεκομμένας, καὶ θεῖον ἐν κώθωσι, καὶ πίσσαν, ἐπ' αὐτοὺς ἐσφενδόνων. Hinc non solum Suidas emendandus est, sed etiam Scholiasta Aristoph. Equit. 597. apud quem idem fragmen- H tum Appiani æque mendose legitur. KUST.

[i] συγκεκομμένην] τε ἀφθόνως πῦρ addit V.

ΚΩΘΩΝΕΣ: Εἴδη ποτηρίων, ἃ ἐλ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1094. Confer etiam ad Equit. 597. ubi eadem fere leguntur. KUST.

[k] ὃν ἜΡΙΣΚΟΝ] Seqq. om. V. Mox στρατηγικοῦ pro D στρατιωτικοῦ A.

[l] Τὴν εὐτέλειαν] Schol. Eq. 597. διὰ δὲ τοῦ σκορόδου καὶ κρομμύου τὴν εὐτ. δ. In fin. add. A.M. Sch. Ar. Eq. Ὅτι εὐτελῆ οἱ στρατιῶται ἔφερον.

ΚΩΘΩΝΙΣΑΙ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1095.

[m] Ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἐφ' ἡμέρας] Hæc sunt verba Polybii de Dinocrate Messenio, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis p. 117. unde Suidas ea descripsit. Vide etiam supra v. Δεινοκράτης. KUST.

[n] ἐφ' ἡμέρας] Scribe cum edit. Mediol. ἀφ' ἡμέρας. Quomodo recte legitur apud Polybium in Excerptis Valesii, p. 117. et apud Scholiastem ad Aristoph. Pac. 1094. ex quo hunc locum descripsit Suidas. Huc accedit Plutarchus in Dione: Ὁ γὰρ Νύψιος ὁρῶν οὐδὲν ἐγγαῖον ἐν τῇ πόλει μέρος, ἀλλὰ τὸν μὲν ὄχλον αὐλήμασι καὶ μέθαις ΕΙΣ ΝΥΚΤΑ ΒΑΘΕΙΑΝ ἈΦ' ἩΜΕΡΑΣ κατεχόμενον, τοὺς δὲ στρατηγοὺς ἐπιτερπομένους τε τούτῳ πανηγυρισμῷ, καὶ προσάγειν ἀνάγκην μεθύουσιν ἀνθρώποις ὀκνοῦντας, ἄριστα τῷ καιρῷ χρησάμενος, ἐπεχείρησε τῷ τειχίσματι. Quæ locutionem istam egregie F illustrant. Confer nos ad Suidam part. III. p. 267. TOUP. ἀφ' ἡμέρας A.E.

[o] Ὅμηρος τῷ μὲν αἱμορραγοῦντι Πρ.] Eadem leguntur apud Athen. lib. I. p. 10. ut Pearsonius monuit. KUST.

[p] ἡδὺν πότον] Apud Athen. loco laudato una voce legitur ἡδύποτον. Et sic apud Homerum Odyss. β. 340. ad quem locum nota hæc Suidæ, vel potius Athenæi, referenda est KUST.

ΚΩΚΑΛΟΣ] Cocali, regis Siciliæ, filiæ Minoëm, quum G in Siciliam adventasset, lavarunt. Nat. Com. III. 7. REINES. Vid. ad Athen. I. 10. Casaub. et Schweigh. MULLER.

ΚΩΚΥΤΟΣ: Ὄνομα ποτ. ἢ ὁ θρῆνος· ἢ ὁ ὀδυρμ. κοπετός] Locum hunc ex mss. Paris. in integrum restitui, qui in prioribus editt. sic legitur: Κωκυτός. Ὄνομα ποταμοῦ· ἢ ὁ θρῆνος· ἢ ὁ ὀδυρμός. Κοπετός. Ἀγαθίας &c. Male nimirum unus articulus in duos ibi diremptus est, et quæ conjungenda erant, librariorum inscitia vel negligentia a se invicem separavit. Τὸ κοπετὸς enim non posse esse novi articuli H initium, sed referendum esse ad vocem κωκυτὸς, ut ejus interpretationem, tum ex sensu et exemplo subjuncto, tum etiam ex ordine alphabeti liquet. Quamvis enim in prioribus editt. pro κοπετὸς scriptum sit κωπετὸς, per ω; nec sic tamen vox illa ad seriem respondet, ut ex articulis sequentibus patet. Ne dicam τὸ κωπετὸς, per ω, omnino esse vitiosum et ἀδόκιμον, cum et usus et ety-

Ταύτων δὲ γεγονότων, κωκυτὸς ἐπεῖχε μυρίος, οἰμωγαί τε ἠκού- A
οντο θαμιναί, καὶ φθέγμα θρηνῶδες καὶ διωλύγιον.

Κῶλα: Τὰ τῆς σφενδόνης [t]ἑκάτερα μέρη.

> [u]Ῥοιῦ χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων
> Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργεν [x]ἄπωθε νέφος.

Κῶλα: Τὰ ὀστᾶ.

Ἡ δὲ κάμηλος ἐφῆκε τὰ κῶλα, καὶ ἑαυτὴν ἐκάθισεν εἰς τὰ στέρνα.

[y]Καὶ αὖθις·

B

> [z]Ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετάλοις τριπόδεσσι κώλοις,
> [a]αἰθίοπι κλάζεις χρωτὶ μέλισμα λύρας.

Κῶλα τοῦ ζεύγματος:

Συμβαίνει γὰρ τοῖς Σελευκεῦς κρατεῖν θατέρου τῶν κώλων τοῦ ζεύγματος.

Κωλακρέται: Οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων. [b]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην, τὸ δὲ πραττόμενόν σε [c]λέληθεν. C

Κωλακρέτης: Ὅτι νόμος ἦν, τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τοὺς ἱερέας λαμβάνειν, ἃ εἰσιν οἷον δέρματα καὶ κωλαί.

Κωλῆ: Τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων, τοῦ λεγομένου [d]κωλῆνος. Ἔστι δὲ ἱερὸς Ἑρμοῦ ὁ βραχίων τῶν ἀλόγων ζώων. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Οἴμοι [illegible] κωλῆς, ἣν ἐγὼ κατήσθιον.

Τὰς ἀγκύλας φησὶν, αἳ ὀστώδεις εἰσί. Διαβάλλει D
[e]οὖν, ὡς ὀστέα τοῖς θεοῖς θύοντας.

Κωλῆνον: Τὸ κωλίκιον.

Κώληπα: Τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος, ἡ κεῖξα.

Καὶ [f]**Κώληψ**: Ἡ ἰγνύη, τὸ ὀστοῦν.

Κωλιάδος κεραμῆες: Κωλιὰς, τόπος τῆς Ἀττικῆς, [g]ἔνθα σκεύη πλάττονται. Λέγει οὖν, ὅτι ὅσοι ἐπὶ τροχοὺς φέρονται, (τροχὸν δὲ [h]τὸν σκευοπλαστικὸν λέγει,) τουτέστιν, ὅσαι πρὸς [i]σκευοπλαστίαν ἐπιτήδειαι, πασῶν ἡ [k]Κωλιάδος κρείσσων· ὥστε καὶ βάπτεσθαι
B ὑπὸ τῆς μίλτου. Ἔστι δὲ ὁ τόπος ἐγκείμενος ὅμοιος ἀνθρώπου κώλῳ. Καὶ οἱ ἐνοικοῦντες Κωλιοί.

Κωλιάς: Ναός ἐστι τῆς Ἀφροδίτης οὕτω καλούμενος, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος τὴν προσηγορίαν λαβών. Νεανίας γάρ τις Ἀττικὸς, ἁλοὺς ὑπὸ Τυρρηνῶν, καὶ [l]δεσμώτης δουλεύων [m]παρ' αὐτοῖς, ἐρασθείσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἔχοντος, καὶ ἀπολυσάσης, ἦλθεν εἰς τὴν [n]οἰκείαν οὕτως ἐλευθερωθεὶς, καὶ εὐχαριστήριον τῇ
C [o]Ἀφροδίτῃ τῆς σωτηρίας [p]ἀποδιδοὺς, ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἀφ' ἧς ἡρπάγη, ναὸν ἐκτίσατο. Κωλιάδα δὲ [q]προσηγόρευσε τὸν τόπον ἀπὸ τῶν κώλων, ἃ ἐν τοῖς δεσμοῖς κατεπονεῖτο. Οἱ δὲ, [r]ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερεῖον κωλῆς, ἱέραξ [s]ἐξήρπασε, καὶ ἐπ' ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἐκάθισεν. Ὅθεν ὁ τόπος Κωλιὰς ἐκλήθη. [t]Μέμνηται καὶ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.

Κωλιπαίγνιον:

D

Κωλόβαθρον: Τῆς λεγομένης [u]κλάπας παρὰ πολλοῖς.

mologiæ ratio manifeste evincant, scribendum esse κοπετὸς, per ο. Nec opponat hic mihi quisquam Hesychium, apud quem in serie sua κωπετὸς per ω hodie occurrit. Quis enim nescit, grammaticum istum plurimas voces spurias et corruptas alba, quod aiunt, linea in farraginem suam retulisse: adeo ut non videam, quomodo ei ulla fides haberi possit, cum quid affirmat, cui usus et auctoritas meliorum scriptorum veterum manifeste repugnant. KUST.

[q] ὁ θρῆνος] ὁ om. A. Photius.

[r] ἢ ὀδυρμὸς, κωπετὸς] κοπετὸς, ὀδυρμὸς Photius.

[s] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 23. KUST.

[t] ἑκάτερα] Leg. κατώτερα. REINES.

[u] Ῥοιῦ χερμαστῆρος εὔστρ.] Anthol. Pal. VII. 172.

[x] ἄπωθε] ἄπωθεν A.B. ἄπωθεν E.

[y] Καὶ αὖθις] Seqq. om. V.

[z] Ἄκρα δ' ἐφεζόμενος πετ.] Anthol. Pal. VII. 196.

[a] αἰθίοπι] αἴθοπι A. αἴθωπι E. αἰθοπικλάζεις M.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ: Οἱ ταμ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 693. Eadem Timæus.

[b] Ἀριστοφάνης] Seqq. om. V.

[c] λέληθεν] λέληθας B.E.M.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΗΣ: Νόμος ἦν τὰ ὑπολ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristoph. loco modo laudato. KUST.

ΚΩΛΗ: Τὰ ἐμπρόσθια] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1129. KUST. Hic locus sic in ordinem meliorem est redigendus: Κωλῆς, τοῦ λεγομένου κωλῆνος· κωλαῖ (quomodo in Scholiis etiam pro κῶλα legendum esse vidit H. Steph. Thes. L. G. II. p. 527 G.) τὰ ἐμπρόσθια μέρη τῶν ἱερείων· ἔστι δὲ ἱερὸς &c. HEMSTERHUS. ad Aristoph. Plut. p. 427.

[d] κωλῆνος] κώληκος Schol.

[e] οὖν] δὲ A.

ΚΩΛΗΝΟΝ] Malim κωλήνιον: a κωλήν. KUST.

ΚΩΛΗΠΑ] Vide Salmasium ad Tertulliani Pallium p. 220. KUST. V. apud Hemsterhusium ad Plut. Aristoph. p. 428. Κώληπα: τὰ ὀ. τ. γονάτου μ. et mox κώληξ. qui sic pergit: "Ex quibus ita legendum opinabar: "Κώληπα (nisi malis κωλήπια) τὰ ὀπίσω τοῦ γονάτου, μηρὸς, "ἡ κεῖξα. quamquam lex. ms. quo Du Cangius est usus "in Κεῖξα vulgatis adstipuletur: τὸ γόνατον autem vergentis est Græciæ: κώληξ scribas, an κώληψ, oppido paulum differt, nisi quod hac in parte membranarum veterum auctoritati cedendum putem."

ib. Κώλιπα E. Mox μέρους A. In γονατίου consentiunt
E Photius et Lex. Seg. Gl. Homerica est Il. ψ. 726. Adde Nicand. Ther. 424. Vid. H. Steph. Thes. II. p. 528 C.

[f] ΚΩΛΗΨ] Κώληξ A.V. σκώληψ B.E.

[g] ἔνθα σκεύη πλάττονται] Plutarchus ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀκούειν, p. 42. Ὅμοιός ἐστι μὴ βουλομένῳ πιεῖν ἀντίδοτον, ἂν μὴ τὸ ἀγγεῖον ἐκ τῆς Ἀττικῆς Κωλιάδος ᾖ κεκεραμευμένον. KUST. Vid. Meursii Piræus c. ult.

[h] τὸν] τὸ A.

[i] σκευοπλαστίαν] σκευοπλασίαν A.B.V.

[k] Κωλιάς] Κωλιάδος A.V.E. Mox βλάπτεσθαι A.

F ΚΩΛΙΑΣ: Ναός ἐστι τῆς] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Schol. Aristoph. Nub. 52. KUST. Plane cum ms. Rav. consentit Suidas usque ad κατεπονεῖτο.

[l] καὶ δεσμώτης] δεσμῷ Schol. Aristoph. Rav.

[m] παρ' αὐτοῖς] παραυτὰ A.B.V.E. Deest v. Schol. Aristoph. Rav.

[n] οἰκείαν] οἰκίαν V.E. οἰκίαν τοῦ ἔχοντος Schol. Aristoph. Rav. Tum οὕτως ἐλευθερωθεὶς om. V.

[o] Ἀφροδίτῃ] Lacuna post h. v. in Cod. Rav. si recte eum descripsit Invernizius.

G [p] ἀποδιδοὺς ἐπὶ] ἀπὸ A. ἀποδιδοὺς om. B.V.E. Mox ἐκτήσατο E. ἱδρύσατο Schol. Rav.

[q] ὠνόμασε· τουτέστι] προσηγόρευσε τὸν τόπον A.B.V. Schol. Rav. προσηγόρευσε E. marg.

[r] ὅτι Ἴωνος θύοντος ἱερ.] Scholiasta Aristophanis loco laudato paulo aliter hæc narrat. Ait enim: Ἔνιοι δὲ, Ἴωνος θύοντος, κόρακα ἁρπάσαι κωλῆν, καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἀποθέσθαι. Ὅθεν οὕτως ὠνομάσθη. KUST. Leg. ἱερεῖον, κωλῆν ἱέρ. vel θύοντος, ἱερείου κωλῆν ἱέρ. HEMST. Posteriorem emend.
H adoptat Larcherus Mém. sur Vénus p. 154.

[s] ἐξήρπασε] ἥρπαξε V.

[t] Μέμνηται—Ἑκάλῃ] παρὰ πολλοῖς V.

ΚΩΛΟΒΑΘΡΟΝ] Hanc vocem non reperio in Thesauro Stephani; quod miror, cum sit vox rarioris quidem usus, sed tamen δόκιμος et bonæ notæ. Significat autem *grallas*, ut vel ex hoc loco Nonii patet: *Grallatores sunt collo-*

Κῶλον: Παρὰ τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι ὅλον τὸ ὀστοῦν. [x]Ἔνθεν καὶ **σκώληξ** κατὰ ἀντίφρασιν.

Κῶλον: Μόριον λόγου, ἐκ δύο, ἢ καὶ πλειόνων μερῶν συνιστάμενον. Τὰς συλλαβὰς γὰρ τέμνουσι, καὶ τὰ κῶλα τῶν νοημάτων. [xx]Κῶλον οὖν, ὁ ἀπηρτισμένην ἔννοιαν ἔχων στίχος.

Κωλώτης: Ἀσκαλαβώτης. [y]Βάβριος·

> Σοφῆς ἀράχνης ἱστὸν εἷρε κωλώτης,
> καὶ λεπτὸν ἐνδὺ [z]φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου.

Καὶ **Κωλώτης**: Ὁ Διόνυσος.

Κωλυβαλίνα:

Κωλύδαινα:

Κωλύμη: Κώλυμα, κώλυσις, ἐμπόδιον. [a]Ἔστι δὲ ἡ λέξις [b]Θουκυδίδου.

Κωλύω: Αἰτιατικῇ. Καὶ **Κωλυσάνεμος**: Ζήτει ἐν τῷ Ἄπνους. Καὶ **Κωλυσανέμας**: Ζήτει ἐν τῷ Ἐμπεδοκλῆς.

Κωλυπεύς: Δῆμος τῆς Αἰγηΐδος.

Κῶμα: Κοίμημα.

> [c]Ἀλέξανδρος δὲ πλήρης ὢν ἐκ συμποσίου ἐπὶ κῶμον ἦλθεν εἰς Ἀντιπάτρου [d]οἱ πάντες οἱ φίλοι παρακληθείς.

Κωμάζει: Κῶμον ἢ δρᾶμα ᾄδει, ὑβρίζει.

Κωμάρχης: Ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ [e]Ξενοφῶντι.

Κωμάσαι:

> [f]Ὁ δὲ Μάρκος, ὁ [g]Ῥωμαίων στρατηγός, ἐβούλετο ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου πρὸς Λυσιτανοὺς [h]μεταβαλεῖν τὸν πόλεμον, καί, τὸ λεγόμενον, ἀποσείσας τὴν ἀνδρωνῖτιν εἰς τὴν [i]γυναικωνῖτιν κωμάσαι.

Καὶ αὖθις·

> [k]Ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· Ψηφίσωμεν δὲ ἀποστεφανοῦσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου [l]τοῦ Θησέως. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισεν· ὁ δέ, οὔ. Καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδὲ ἔρως εἰς αὐτὸν [m]εἰσεκώμαζεν, ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ [n]ἀτέγκτου μοίρας.

[o]Καὶ αὖθις·

> Ἐπὶ τῷ κομᾷς καὶ κομψὸς εἶναι προσποιῇ;

Κωμάσομαι: Ἀσελγῶς διατεθήσομαι. Ἐν [p]Ἐπιγράμμασι·

> Ἢν γάρ με κτείνῃς, τότε παύσομαι· ἢν δέ μ' ἀφῇς ζῆν,
> καὶ διαθῇς τούτῳ χείρονα, κωμάσομαι.

Κωμαστής: Ὁ τρυφῶν μετ' ᾠδῆς ἀσελγοῦς.

[**Κωμάταος**:]

> Κωμαύλας τὸν ἐχῖνον ἰδὼν ἐπὶ νῶτα φέροντα
> ῥᾶγας, ἀπέκτεινεν τῷδ' ἐπὶ θειλοπέδῳ.

Κώμη: Εἰς ἣν [q]ἐκοιμῶντο ἀπὸ τῶν ἔργων ἀπιόντες· ἢ χώμη, οἷον ἀνάχωμά τι· κατὰ σύγκρισιν τοῦ ἐδάφους. Καὶ **κωμῆται**, οἱ τῆς κώμης οἰκήτορες. Καὶ **ἐκώμασεν**, ἀντὶ τοῦ παρεγένετο.

> [r]Θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον ἐκώμασεν· ἡ δὲ τάλαινα
> οὔπω πάντα γυνή, καὶ νέκυς ἐβλέπετο.

Καὶ παροιμία·

> Ὗς ἐκώμασεν.

Ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.

Κωμηδόν: [s]Πᾶσα πόλις.

---

bathrarii. Scribe *colobathrarii*. Artemidorus lib. III. c. 15. Κωλόβαθρα ἐπιδείξασθαι δοκεῖν, τοῖς μὲν πανούργοις δεσμὰ σημαίνει. Καὶ γὰρ προσδεῖται τὰ κωλόβαθρα τοῖς ποσὶ, καὶ τῶν περίπατον ἀλλοιοῖ. Recte ibi interpres τὰ κωλόβαθρα *grallas* exponit. KUST. Magna ex parte hæc descripta sunt ex Salmasii obs. l. c. in not. seq.

ΚΩΛΟΒΑΘΡΟΝ: Ἡ λεγομένη κλάσσα] Κωλοβάθρου: τῆς λεγομένης κλάσσας A.B.E. edd. ante Kuster. Deest gl. V.

[u] κλάσσα] Vide, quæ de hac voce erudite observat Salmasius ad Spartianum, p. 713. KUST.

[x] Ὅθεν καὶ σκώληξ κατὰ ἀντ.] Lege, et ride. Hæc enim inepta sunt. KUST. Etymol. p. 719, 44. Σκώληξ: παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἤγουν ὀστέον, κατ' ἀντίφρασιν.

ibid. ἔθεν] ἔνθεν A.B.V.

ΚΩΛΟΝ] Vid. Ernesti Lexic. Technolog. in v.

[xx] Κῶλον] κῶλος A.B.V.

[y] Βάβριος] Fr. p. 44. apud Tyrwhitt.

[z] φᾶρος] φάρος A.E.M.

ΚΩΛΥΔΑΙΝΑ] Forte pro Κωλύβδαινα. Vid. H. Steph. ind. Thesauri.

[a] Ἔστι δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου] Usus est hac voce Thucydides lib. I. 92. Οὐδὲ γὰρ ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο. Scholiasta ad eum locum: Ἐπὶ κωλύμῃ: κωλύσει. Ἰδία δὲ ἡ λέξις Θουκυδίδου. Huc Suidas respexit. KUST.

[b] Θουκυδίδου] Θουκυδίδειος A. Vulg. tenet Photius.

ΚΩΛΥΠΕΥΣ] Sic habent mss. Paris. sed male. Scribendum enim est Κολωνεὺς, vel potius Κολωνεὺς, per ο, ut legitur apud Harpocrationem, et ipsum Suidam supra. Priores editt. habent Κωλυπεύς: quod longius a vera lectione recedit. Ceterum, τὸ Κολωνεὺς non est nomen ipsius populi, ut Suidas hic male; sed τοῦ δημότου, sive popularis. Populus enim vocabatur Κολωνὸς, vel potius Κολωνός; at popularis Κολωνεύς. KUST. Priores edd. Schol. Aristoph. Plut. 550. Κολυττέως. Ejusmodi scriptura peperit errorem Suidæ, Κωλυπεύς, unde natus est auctore Meursio in Rel. Att. novus et ignorabilis Atticæ regionis demus. Ex parte Kusterus ope mss. Paris. maculam abstersit: Suidas deceptus dederat, Κωλυπέως. Κολωνὸς ð. pro Κολυττέως. Κολυττός. HEMSTERHUS. Aristoph. Plut. p. 165.

ΚΩΜΑ: Κοίμημα] Schol. Apollon. Rhod. II. 205. Κώματι: Ὕπνῳ, ἐκλύσει. καὶ ἔστι κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ κοίμημα· ὡς οἴμημα, οἶμα· καὶ δέρημα, δῶμα. καὶ τροπῇ τῆς οι διφθόγγου εἰς ω, κῶμα. KUST.

[c] Ἀλέξανδρος] Pertinet hoc exemplum ad v. Κῶμος.

[d] οἱ πάντες] Leg. καὶ πάντες. TOUP. et sic Portus, qui præterea παρακληθέντες.

ΚΩΜΑΖΕΙ] Vide not. ad Hesych.

[e] Ξενοφῶντι] Anab. IV. 5, 10. et seqq.

[f] Ὁ δὲ Μάρκος, Ῥωμ.] Fragmentum hoc Polybio tribuit Valesius. Vide etiam supra v. Ἀνδρωνῖτις. KUST.

[g] Ῥωμαίων] ὁ Ῥωμαίων A.B.V.E. Mox ἀπολυθεὶς edd. vett.

[h] μεταβαλεῖν] μεταλαβεῖν A.B.

[i] γυναικωνῖτιν] Clem. Alex. p. 241. τῇ γυναικωνίτιδι εἰσεκώμασεν. TOUP.

[k] Ὁ Ἀπολλώνιος ἔφη· Ψηφίσ.] Fragmentum hoc legitur apud Philostratum lib. VI. c. 2. ut Pearsonius monuit. Vide etiam infra v. Τιμασίων, ubi locus hic repetitur. KUST.

[l] τοῦ Θησέως] τοῦ om. A.E.

[m] ἐκώμαζεν] εἰσεκώμαζεν A.B.V.E.

[n] ἀτέγκτου] ἀτάκτου V.

[o] Καὶ αὖθις] Seqq. delevit Kusterus: et jure quidem, nihil enim ad h. gl. spectant. Desumpta sunt ex Aristoph. Vesp. 1308. ubi pro κομᾷς καὶ grammaticus legerat κωμάσαι, quod ipsum præbet V. κωμ. A. κομᾷς E.

[p] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 64.

ΚΩΜΑΣΤΗΣ] Aristoph. Nub. 606. Schol. ms. in Gregor. Naz. Κωμαστὴς] Κῶμος καὶ τὸ παίγνιον καὶ ὁ ἔπαινος· ἐξ οὗ καὶ ΕΓΚΩΜΙΟΝ εἴρηται, καὶ ἡ μέθη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ μέθης ἀσέλγεια. Διαστέλλει καὶ ὁ ἀπόστολος· Μὴ κώμοις καὶ μέθαις. καὶ Θεόκριτος· Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πορνείᾳ πορεύομαι.

ΚΩΜΑΤΑΟΣ τὸν ἐχῖνον ἰδ.] Anthol. Pal. VI. 169.

[q] ἐκοιμῶντο] ἐπεκοιμῶντο E.

[r] Θρῆνος δ' εἰς ὑμέναιον] Anthol. Pal. VII. 186. Mox πάντα om. V. edd. vett.

[s] Πᾶσα πόλις] σὺν πάσῃ τῇ πόλει Zonaras. Deest gl. A. qui paullo tamen infra Κωμηδὸν πᾶσα πόλις in marg. qui et

Κώμην: Οἱ πλεῖστοι τὸν στενωπὸν, καὶ τὴν οἷον A γειτνίασιν· οἱ δὲ τοὺς ἐν τῇ πόλει δήμους κώμας φασὶ προσαγορεύεσθαι. Καὶ κωμήτας, [t]τοὺς δημότας ἐν πόλει, καὶ [u]οἷον ἐν τῇ αὐτῇ τάξει καὶ μοίρᾳ τῆς πόλεως οἰκοῦντας. Οὕτως Ἀριστοφάνης. Εἴρηκε [x]δὲ καὶ [y]Θουκυδίδης [z]κώμας τοὺς δήμους ἐν πρώτῃ·

Κατὰ κώμας δὲ τῷ παλαιῷ τρόπῳ οἰκηθεῖσα.

Κωμῆται: Καὶ οἱ γείτονες· κώμη γὰρ, ἡ γειτονία. B Καλλίμαχος Ἑκάλῃ·

Τοῦτο γὰρ [a]αὐτῇ
κωμῆται [b]κάλεον περιαγέες.

[c]Βάβριος·

Ὄνῳ τις ἐπιθεὶς ξύλον [d]εἶχε κωμήτης.

Καὶ [e]κωμῆτις, θηλυκῶς, ἡ γείτων. [f]Κῶμαι γὰρ, τὰ ἄμφοδα. Ἔνθεν καὶ ἐπικωμάσαι. [g]Ἀριστοφάνης·

Πλὴν ἥ γ' ἐμὴ κωμῆτις ἥδ' ἐξέρχεται.

Ὡς [h]Λυσιστράτη φησί.

Κωμῆται: Κωμήτας οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀμφόδου καὶ τόπου ἔλεγον. [i]Ἀριστοφάνης [k]Νεφέλαις·

Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, [l]ἢ καὶ [m]κρημνώδη καταγίφει.

Κωμικός: Ὁ [n]ποιητής· καὶ κωμικὸν δορυφόρημα.

Κῶμος: Ἡ μέθη. Καὶ ὁ [o]ὀρχισμός. Λέγεται δὲ [p]καὶ ὁ στενὸς τόπος. Σημαίνει δὲ [q]καὶ τὸ κοίμημα.

Κῶμος: Μεθυστικὸς αὐλὸς, ἐγχρονίζοντος [r]τοῦ οἴνου ἐρεθίζων τὴν ἡδυπάθειαν, καὶ θέατρον ἄσχημον B ποιῶν τὸ συμπόσιον, κυμβάλοις τισὶ καὶ ὀργάνοις καταθέλγων τοὺς δαιτυμόνας. Καὶ αὖθις·

Ὃς [s]εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε, καὶ κώμους.

[t]Ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθύων ἄνθρωπος, οὐκ ἀγροίκως τῆς φωνῆς ἔχων.

Φιλόστρατος.

Κωμῳδεῖν: Σκώπτειν.

Κωμῳδίαι: Ὕβρεις, διασυρμοὶ, ἐμπαίγματα. C Καὶ [u]κωμῳδὸς, ὁ ταῦτα ποιῶν.

Κωμῳδιοποιός: Ὁ σκώμματά τινα εἰσάγων κατά τινος.

Κωμῳδολοιχῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' ἀεί: [x]Ἀριστοφάνης.

post Κωμῆται inserit Κωμῳδίαι πᾶσα πόλις. Vocem κωμῳδὸν D habet Diodorus Sic. V. 6. Σικανοὶ τὸ παλαιὸν κωμηδὸν ᾤκουν.

[t] ἐν τῇ πόλει] τοὺς δημότας ἐν A.B.V. Photius. τοὺς δημότας ἐν τῇ E. Καὶ οἷον et seqq. om. V.

[u] οἷον τοὺς δημότας] τοὺς δημότας om. mss. Phot.

[x] δὲ] δὲ καὶ A.B.E. Phot.

[y] Θουκυδίδης] Nescio an Suidas respexerit ad locum illum Thucydidis lib. I. 5. Προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις, καὶ κατὰ κώμας οἰκουμέναις. Sed ibi κώμη non significat δῆμον, sive populum, sed vicum, sive pagum. KUST. E Respexit haud dubie Thucyd. I. 10. unde et manifestum est in Suida pro οἰκηθεῖσα legendum οἰκισθεῖσα. Pariliter Demosth. Fals. Leg. p. 216. ed. Paris. διῳκισμένοι κατὰ κώμας. Diod. Sic. II. p. 85. ed. H. Steph. κατὰ κώμας διῴκισεν αὐτοὺς, et p. 87. μεταγαγὼν τὰς κώμας εἰς τοὺς εὐθέτους τόπους, ubi evidenter κῶμαι sunt δῆμοι. OBSERV. MISC. T. III. p. 147.

[z] τοὺς δήμους κώμας] κώμας τοὺς δήμους A.B. Phot.

[a] αὐτῇ] αὐτῆς A. αὐτῷ E. Mox κάλλεω E.

ibid. αὐτῇ] αὐτὴν Κωμῆται. *Hoc illam* (Hecalen) *nomine* F *vocabant vicini circum habitantes.* HEMST.

[b] κάλεον περιαγέες] "Ultimum verbum est corruptum, "nec habeo quomodo sanem." ERNEST. ad Callimachum, p. 572. Atqui vera lectio in aprico est. Scribendum, περιηγέες. Callimach. Hymn. in Del. 198. Κυκλάδας ὀψομένη ΠΕΡΙΗΓΕΑΣ—*Cycladas visura circumjacentes*: sive, ut ait Mela, *in orbem jacentes*. Ita vertendus iste locus. Ceterum ad hunc ipsum locum Callimachi in *Hecale* respexit Plutarchus in Theseo. Ἔθυον γὰρ Ἑκαλήσιοι οἱ πέριξ δῆμοι συνιόντες Ἑκαλείῳ Διΐ, καὶ τὴν Ἑκάλην ἐτίμων Ἑκαλήνην G ὑποκοριζόμενοι. Ubi recte, ut videtur, Ruhnkenius, Ἑκαλίναν. Iidem autem οἱ πέριξ δῆμοι Plutarcho, ac κωμῆται περιηγέες Callimacho. *Circumcirca vicini, The neighbours round about.* Quare locus ita legendus atque ampliandus videtur: Ἑκαλίναν· τοῦτο γὰρ ΑΥΤΗΝ Κωμῆται κάλεον ΠΕΡΙΗΓΕΕΣ. TOUP.

[c] Βάβριος] Fr. p. 39. apud Tyrwhitt. Pro ἐπιθεὶς V. περιθείς.

[d] εἶχε] ἦγε Hemsterhusius.

[e] ΚΩΜΗΤΙΣ] Seqq. ex Schol. Aristoph. Lysist. 5. Ceterum hæc collocat A. post gl. seq. omisso καί.

[f] ΚΩΜΑΙ] κῶμαι A.B.E. Tum γὰρ om. A.

[g] Ἀριστοφάνης] Init. Lysistratæ. KUST.

[h] Λυσιστράτη] Λυσίστρατος A.B.E. edd. vett. Correxit Portus, et sic Jungerman. ad Polluc. IX. 11.

ΚΩΜΗΤΑΣ] Κωμῆται A. gl. om. V.E.M. Dedit Aldus.

[i] Ἀριστοφάνης Νέφεσι] Ver. 962. Τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, κεἰ κρημνώδη καταγίφοι. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[k] Νέφεσι] νεφ' A. Reposui Νεφέλαις.

[l] ἢ καὶ κρημνώδη] εἰ καὶ κρημνώδη A.

[m] κρημνώδη] ms. Paris. A. habet κρημνώδη, per η. Sed vera lectio est κρημνώδη, quam hodie vulgatæ editt. Aristophanis exhibent. KUST.

[n] ποιητὴς τῆς κωμῳδίας] ποιητὴς, καὶ κωμικὸν δορυφόρημα A. E B.V.E. καὶ κωμικὸν δορυφόρημα addunt edd. ante Kuster.

ib. Quia in notis circa hunc locum acriter perstringitur Suidas, *pessime, confundit hic grammaticus*, oportet scire in eo vehementer dominatam esse peregrinam manum, quod perspicue patet ex ordine, qui exstat in ms. [V. scil.] ubi primum est Κῶμός ἐστι μεθυστικὸς, secundum Κώμην, tertium Κωμῆται, quartum Κωμῳδὸν, quintum Κωμῆτις deleto καὶ, quod præmittitur, eique adhæret articulus de voce Κωμήτας, sextum Κωμικὸς, septimum Κῶμος ἡ μέθη. Sic multa hic potuerunt cum tempore aliter scribi, quam F scripserat Suidas. GRONOV. Mutilat. p. 31.

[o] ὀρχισμός] Scribe ὀρχηθμός. KUST. ὁ om. A. Schol. Platon. p. 189. Κῶμοι: ᾠδαὶ, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. Vid. Herald. adv. Salmas. VI. 7.

[p] καὶ ὁ στενὸς τόπος] Pessime. Hæc interpretatio enim pertinet ad vocem κώμη, non κῶμος. Vide paulo ante v. Κώμην. KUST.

[q] καὶ τὸ κοίμ.] Confundit hic Grammaticus κῶμα cum κῶμος. KUST.

G ΚΩΜΟΣ ἐστι] Distinxi, et ἐστι omisi, cum A. Κῶμος inter αὐλήσεων ὀνομασίας ponit Athenæus XIV. p. 618 C.

[r] τοῦ οἴνου] τοῦ om. A.

[s] περὶ ἔρωτας] εἰς ἔρωτας A. εἰς etiam V. περὶ om. B.E. edd. vett. Addidit tacite Kusterus, suadente Porto.

[t] Ἐπὶ κῶμον ἔρχεται μεθ.] Nescio quid Porto in mentem venerit, qui fragmentum hoc in senarios iambicos redigere conatus est: cum tamen Suidas expresse hic testetur verba ista esse Philostrati, quem oratione prosa non vero ligata scripsisse quis ignorat. Extat autem H fragmentum hoc apud Philostratum lib. IV. de Vit. Apoll. c. 13. KUST.

ΚΩΜΩΔΕΙΝ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnken.

[u] ΚΩΜΩΙΔΟΣ ὁ ταῦτα ποιῶν] Κωμῳδὸς (ἡ V.E.) κωμῳδία A.B.V.E.

ΚΩΜΩΔΟΛΕΙΧΩΝ] Κωμῳδολειχῶν B.E. κωμῳδολοιχῶν A.

[x] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1309.

Κωμῶν: Τῶν χωρίων. Ἡ εὐθεῖα, [y]κώμη.

Κῶμοι: Ὠιδαί, ἢ [z]ὀρχήσεις μετὰ μέθης.

Κωμτάριον: Τὸ μικρὸν χωρίον.

Κώμυθα: Δέσμην χόρτου.

[a]Οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλάμους καλωδίοις τε καὶ τολύπαις, κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

Ἡ εὐθεῖα [b]ὁ κώμυθος.

Κωνειαζομέναις: Θανάσιμον φάρμακον πινούσαις. Κώνειον γὰρ, θανάσιμον δηλητήριον. B

Κωνῆσαι πίθον:

Κωνοειδές: Σχῆμα τοιοῦτον, οἷον στροβιλοειδές. Καὶ ἐν [c]Ἐπιγράμμασι·

[d]Κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κώνια μαστῶν ἕστηκεν.

Κῶινον: Καὶ οἶνον. [e]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Κῷνον ἀνεκεράννυ γλυκύτατον.

Κωνοφόροι: Θυρσοφόροι. Κῶνος δὲ λέγεται ὁ C βοτρυοειδὴς τοῦ στροβίλου καρπὸς, ὃν ἔφερον αἱ γυναῖκες βαστάζουσαι ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς, ἐπειδὴ ὅμοιον [f]τῷ σχήματι τὸν κῶνον τῇ τοῦ ἀνθρώπου καρδίᾳ, ἐπιστάτην δέ φασιν Ἕλληνες τῆς τῶν ἀνθρώπων καρδίας τὸν Διόνυσον. Οἰκείῳ οὖν τινι μυστηρίῳ τοῦτο ἐποίουν.

[g]Καὶ θύρσου χλωρὸν κωνοφόρον [h]κάμακα.

D Κωνώπη: Ὄνομα πόλεως.

Κώνωψ: Θηλυκῶς [i]παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ. Εἶδος μυίας.

Κωνσιστώριον: Παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον, καὶ τὸ σύστημα, ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται.

Κῶνσος: Ὄνομα κύριον.

E Κωνσταντῖνος ὁ μέγας: Οὗτος ἐξ ἀφανῶν [k]τίκτεται τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίῳ, [l]γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ κατά τινας γνωρίμους τρόπους· ὃς κατά τινα τύχην ἔγνω τοὺς τόπους καταλιπεῖν, ἐν οἷς διέτριβεν,

A ἐξορμῆσαι δὲ πρὸς τὸν πατέρα Κωνστάντιον, ἐν τοῖς ὑπὲρ τὰς Ἄλπεις ἔθνεσιν ὄντα, καὶ [m]Βρετανίᾳ συνεχέστερον ἐνδημοῦντα. Θεασάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ χειροτονεῖ βασιλέα, τοὺς ἐκ τῆς Θεοδώρας [n]υἱεῖς καταλιπὼν, ἰδὼν αὐτὸν εὖ ἔχοντα σώματος. Δύο δὲ καὶ ἑξήκοντα καὶ τριακοσίων ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος [o]μοναρχίας διεληλυθότων ἐνιαυτῶν, Κωνσταντῖνος τὴν νέαν Ῥώμην ἀνίστησι.

B Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, βασιλεύς. Περὶ οὗ [p]γράφει Εὐνάπιος [q]φληνάφους, καὶ παρῆκα [r]αὐτοὺς αἰδοῖ τοῦ ἀνδρός.

Κωνσταντῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου τοῦ Ἰσαύρου. [s]Ἐκ Λέοντος ἀνεφύη ποικιλότροπος πάρδαλις· ἐκ σπέρματος ὄφεως ἀσπὶς δεινὴ καὶ ὄφις πετόμενος· ἐκ Δὰν Ἀντίχριστος. Οὗτος τὴν πατρῴαν βασιλείαν τε [t]καὶ ἀσέβειαν διαδεξάμενος, C καὶ ἀσελγείαις, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι, καὶ ἄλλοις [u]πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι χαίρων καὶ σχολάζων, ἐξαίρετον ὄργανον καὶ λίαν ἐπιτήδειον [x]τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ διδασκάλου γέγονε Διαβόλου. Καὶ γὰρ εἰς τοσαύτην ἀπόνοιαν καὶ παραπληξίαν ἐξώκειλεν, ὡς καὶ θεσμὸν ἐπὶ λαοῦ καθολικὸν ἐκθέσθαι, μὴ λέγεσθαί τινα [y]τῶν θεραπόντων Κυρίου τοπαράπαν ἅγιον, ἀλλὰ καὶ D τὰ λείψανα τούτων εὑρισκόμενα διαπτύεσθαι· καὶ μηδὲ πρεσβείαν αὐτῶν ἐξαιτεῖν· [z]οὐδὲν γὰρ ἰσχύουσιν. Εἶτα προσθεὶς ὁ παμβέβηλος λέγει, μηδὲ τῆς Μαρίας ἐπικαλείσθω τις πρεσβείαν· οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν τινι· μηδ' αὖ πάλιν [a]αὕτη Θεοτόκος ὀνομαζέσθω. Καὶ δὴ λαβὼν ἐν χειρὶ βαλάντιον πλῆρες χρυσίου, καὶ ὑποδείξας αὐτὸ πᾶσιν, ἤρετο, τίνος ἄξιόν ἐστι· τῶν δὲ, πολλοῦ, εἰπόντων· κενώσας τὸ χρυσίον, πάλιν E ἤρετο, τίνος ἐστὶν ἄξιον· καὶ λέγουσιν, οὐδενός. Οὕτως, ἔφη, καὶ ἡ Μαρία· [b]οὐδὲ γὰρ Θεοτόκον ὀνομάζεσθαι ὁ [c]ἄθλιος ἠξίου. Ἕως μὲν γὰρ εἶχε τὸν Χριστὸν ἐν [d]ἑαυτῇ, τετιμημένη ὑπῆρχεν· ἀφ' οὗ δὲ τοῦτον

[y] ἡ κώμη] ἡ om. A.

[z] ὀρχήσεις] ἢ ὀρχήσεις A. Photius, Lex. Seg.

ΚΩΜΤΑΡΙΟΝ] Sic 2 mss. Paris. At priores editt. [et E.] minus recte κωμάδριον. KUST.

F ΚΩΜΥΘΑ] Κώμυθᾶ A.V. Κώμυθας B. Κώμυθα: δέσμη Photius.

[a] Οἱ δὲ ξυνδήσαντες τοὺς καλ.] Fragmentum hoc legitur apud Agathiam lib. V. p. 167. idemque repetitur infra v. Τολυπεύων. KUST. τὰς καλ. M.

[b] ὁ κώμυθος] Sic A.V. ἡ κώμυθα edd. vett. Ceterum ἡ εὐθ. ἡ κ. delevit Kusterus. Portus monuit: "Rectus casus est "ἡ κῶμυς, gen. τῆς κώμυθος, accus. τὴν κώμυθα Theocrit. Id. "IV. 18." Conf. Bekkeri Anecd. p. 1208, 5.

ΚΩΝΗΣΑΙ] Vid. ad Hesych. in v. Mox πίθον E.

G [c] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 13. Locum plenius v. Λύγδινα citari monet Hemsterhus. Deest exemplum V.

[d] Κὴν] Κὲν A.B.E. Mox κώνεια A.

[e] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 514.

[f] τὸ σχῆμα τοῦ κώνου] τῷ σχήματι τὸν κῶνον A.B.V.E. Infra καρδίας om. V.

[g] Καὶ θύρσου χλωρὸν] Anthol. Pal. VI. 165.

[h] κάμακα] κάμμα B.E.

H [i] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ] Ver. 537. ubi vide Scholiastam. KUST. et Hemsterhus.

ΚΩΝΣΙΣΤΩΡΙΟΝ] Vide supra v. Κωνσιστώριον. KUST. Κωνσιστόριον V. qui in fine βουλεύεται.

[k] τίκτεται om. V.

[l] γνωρισθεὶς δὲ—τρόπους τῷ πατρὶ] γνωρισθεὶς δὲ τῷ πατρὶ——τρόπους A.

[m] Βρετανίᾳ] Βρεττανίᾳ V.

[n] υἱεῖς] υἱοὺς A.

[o] μοναρχίας] μονομαχίας A. Mox Κωνσταντῖνον V.

[p] γράφει] ἔγραφε A. ubi hic articulus sequenti postponitur.

[q] φληνάφους] Photius Bibl. Cod. 77. Eunapius τοὺς μὲν εὐσεβείᾳ τὴν βασιλείαν κοσμήσαντας παντὶ τρόπῳ καὶ ἀνέδην κακίζων διασύρει, καὶ μάλιστά γε τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον.

[r] αὐτοὺς] αὐτὰ A. αὐτὸν B.V. αὐτίκα E.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ] Κων· sic A.

[s] Ἐκ Λέοντος δὲ ἀνεφύη κτλ.] Totus hic locus αὐτολεξεὶ pene etiam legitur apud Cedrenum p. 459. quem confer. KUST. δὲ om. A.B.V.E.

[t] καὶ] τε καὶ A.

[u] πονηροῖς ἐπιτηδεύμασι] ἐπιτηδεύμασι πονηροῖς A. τοιούτοις ἐπιτηδεύμασι V.

[x] τοῦ πατρὸς] Seqq. sic leguntur in V. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τοῦ διαβόλου γέγονεν. Οὗτος καὶ θεσμὸν ἔθετο μὴ λέγεσθαι τοὺς θεράποντας τοῦ Χριστοῦ ἁγίους καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὑβρίζεσθαι καὶ διαπτύεσθαι, μὴ δὲ τῆς Μαρίας πρεσβείαν ἐπικαλεῖσθαι, οὐ γὰρ δύναται βοηθεῖν· ἀπετέλει δὲ θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ σφάττων παῖδας εἰς τὸν λεγόμενον τόπον Μαύρας, ἤγουν τῆς ἁγίας μάρτυρος Μαύρας, ὃν φονευτήριον ἀπειργάσατο, καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγὲν τοῦ φλαμμέου παιδάριον, ὅπερ ἐκδηλον ὁ θεὸς ἐποίησεν.

[y] τῶν] τὸν A. Mox κυρίου om. B.E.

[z] Οὐδὲν γὰρ] ἔλεγεν addit Cedrenus.

[a] αὕτη Θεοτόκος] Θεοτόκος αὐτὴ A.

[b] οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ A.B.

[c] ἄθλιος] ἄθεος A.B.

[d] ἑαυτῇ] αὐτῇ A.

ἀπέτεκεν, οὐδὲν τῶν λοιπῶν γυναικῶν διενήνοχε. Φεῦ τῆς τολμηρᾶς [e] βλασφημίας τοῦ Σαρακηνοπίστου καὶ Ἰουδαιόφρονος. Τὴν γὰρ Ἀφροδίτην ἐτίμα, καὶ ἀνθρωποθυσίας ἀνέφερε πέραν τῆς πόλεως, ἔνθα [f] ὁ τῆς ἁγίας Μαύρας ναός· ὅνπερ ἐδαφίσας, καὶ φονευτήριον ποιήσας, Μαύραν ὠνόμασε τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ νύκτωρ ἐπετέλει θυσίας, καὶ παῖδας κατέσφαττε. Καὶ μαρτυρεῖ τὸ πρὸς θυσίαν σφαγιασθὲν [g] τοῦ Φλαβίου παιδάριον, ὅπερ ἐν [h] παραβύστῳ θύσαντος αὐτοῦ, τοῦτο ὁ Θεὸς [i] ἔκδηλον ἐποίησεν.

Κωνστάντιος, καὶ Κώνστας, καὶ Κωνσταντῖνος· υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου.

Κωνσταντινούπολις: [k] Ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις τοσοῦτον τῶν ἄλλων [l] ἐστὶν ἁπασῶν μείζων, ὅσον τῆς Ῥώμης [m] ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ· ἧς τὸ δευτέραν τετάχθαι, μακρῷ [n] βέλτιον ἔμοιγε φαίνεται, ἢ [o] τὸ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πρώτην νομίζεσθαι.

[p] Ὅτι τριακόσιοι ἑξήκοντα ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Καίσαρος μοναρχίας διεληλύθεισαν ἐνιαυτοὶ τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῆς ἤδη [q] εἰς πέρας ἀφιγμένων, Κωνσταντῖνος ὁ [r] Κωνσταντίου παῖς, [s] ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων, τὴν νέαν ἀνίστησιν Ῥώμην. Ἀπὸ δὲ [t] τῆς κτίσεως τῆς νέας Ῥώμης, μέχρι τῶν κατεχόντων τὰ σκῆπτρα [u] Ῥωμαίων Βασιλείου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Πορφυρογεννήτων, [x] ἔτη...

Κωνστάντιος καὶ Κώνστας καὶ Κωνσταντῖνος· οἱ υἱοὶ τοῦ μεγάλου Κων.

Κῶνοι: Στρόβιλοι. Καὶ τὸ [y] ἀποσκίασμα τῆς γῆς.

Κῷος πρὸς Χῖον: Ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδύνατο [z] ἕν· ὁ δὲ Κῷος, ἕξ.

Κῶπα, καὶ κώπκα: Ὁ περιτραχήλιος κόσμος.

Κωπαῒς: Ἡ ἔγχελυς.

Κωπαῒς, λίμνη ἐν Βοιωτίᾳ, ἐν ᾗ μεγάλαι ἐγχέλεις γίνονται. Ἔστι δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος.

Κωπὰς: Πόλις.

Κώπη: Ἡ [a] λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη. Καὶ κωπῆεν, καὶ κωπήεις, καὶ κωπήεντος· ἀπὸ [b] τῆς κώπης.

Κωπηλασία: Καὶ κωπηλατῶ.

Κωπῆρες πλοῖον: [c] Ὡς ἡμεῖς· καὶ [d] Θουκυδίδης ἐν δ'. καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ κωπῆρει.

Κωπώνιος: Ὄνομα κύριον.

Κωρυκαῖος: Θεόν τινα παρεισάγουσιν οἱ κωμικοὶ [e] ἐπακροώμενον, ἀπὸ παροιμίας τινός. Κώρυκος γὰρ τῆς Παμφυλίας ἀκρωτήριον, παρ' ᾧ πόλις [f] Ἀττάλεια· ἐνταῦθα οἱ ἀπὸ τῆς πόλεως, ἵνα μηδὲν αὐτοὶ κακῶς πάσχωσιν ἀπὸ τῶν ἐφορμούντων [g] ἐπὶ τὴν ἄκραν λῃστῶν, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν [h] ὁρμοῦντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον, καὶ τίνες εἰσὶ, καὶ ποῖ πλέουσιν. [i] Ὅθεν καὶ ἡ παροιμία·

[e] βλασφημίας] δυσφημίας A.B.

[f] ὁ τῆς] ὁ om. A.E. Mox ἐκδαφίσας A.

[g] τοῦ Φλαβίου] σου φλαμίου A.B.E.

[h] παραβύστῳ] ἐν παραβύστῳ A.B.E.M.

[i] ἐποίησεν ἔκδηλον] ἔκδηλον ἐποίησεν A.

[k] Αὕτη τοσοῦτον τῶν ἄλλων ἐστὶν ἁπασ.—πρώτην νομίζεσθαι] Hæc sunt verba Juliani imperatoris Orat. I. p. 14. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. P. 8 B. ed. Spanheim. Ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις A.

[l] ἐστὶν ἁπασῶν] ἐστιν om. A. ἁπασῶν πόλεων B.V.

[m] ἐλαττοῦσθαι δοκεῖ] ἐλαττοῦται V. ubi ἧς· τὸ—νομίζεσθαι om.

[n] καὶ βέλτιον] καὶ om. A.

[o] τῶν] τὸ τῶν A.B.E.

[p] Τξ' χρόνοι] Editt. Mediolanensis et Aldina habent τζ' χρόνοι. Sed ei lectioni temporum ratio repugnat. Plures enim annos ab initio imperii Augusti usque ad Constantinum quam CCCVII. effluxisse constat. Quare altera lectio, quam editt. Basileensis et Genevensis exhibent, ut rationibus chronologicis magis consentanea, præferenda est. KUST. Ὅτι τριακόσιοι ἑξήκοντα A. absque χρόνοι, sed addito ἐνιαυτοὶ post διεληλύθεισαν. μοναρχίας om. V.

[q] εἰς τέλος] ἤδη πρὸς πέρας A.

[r] Κωνσταντίνου] Κωνσταντίου A.B.M.

[s] τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος τὴν Ῥώμην τὴν νέαν ἀνίστησιν] ἐπιλαβόμενος τῶν σκήπτρων τὴν νέαν ἀνίστησιν Ῥώμην A.

[t] τῆς κτίσεως] τῆς om. A.V.

[u] τῆς βασιλείας Ῥωμαίων] τῆς βασιλείας om. A.B.V. Pro βασιλείας Ῥωμαίων E. præbet κατεχόντων.

[x] ἔτη] In omnibus editt. numerus annorum excidit: qui defectus tamen ex temporum historia facile suppleri potest. Si enim epochæ hujus initium ducatur ab eo tempore, quo Constantinopolis a Constantino M. condi cœpta est, ejusque finis statuatur in eo anno, quo Basilius et Constantinus Porphyrogennetæ imperare cœperunt, (quod factum anno Christi 975) scribendum erit ἔτη χνα', i. e. anni 651. Quamvis enim de anno, quo Constantinopolis a Constantino ædificari cœperit, variæ sint auctorum sententiæ, sequor tamen opinionem illorum, qui æræ istius initium ad annum Christi CCCXXIV, vel CCCXXV. referunt: de quo argumento legenda omnino sunt, quæ docte disputat Spanhemius in notis ad Julianum p. 69. et seqq. KUST. Post ἔτη lacuna in A.V.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ] Hæc ex A.

ΚΩΝΟΙ: Στρόβιλοι] Κῶνες: στρόβιλος V.

[y] ἀποσκίασμα τῆς γῆς] Conf. Plutarch. de fac. in orb. Lunæ p. 932 E. 933 B.

[z] ἓν—ἕξ] Sic Bas. et edd. rec. ἕδει—ἕξω A.B.V.E. M. Ald. Correxit Schottus ad Zenob. IV. 74. Vid. not. ad Hesych.

ΚΩΠΑ] Vox citerioris Græcitatis. In glossarium eam intulit Du Cangius, nulla tamen auctoritate munitam. Mox Κωπαία A.

ΚΩΠΑΙΣ: Ἡ ἔγχ.] Hunc locum consarcinavit Suidas ex Scholiasta Aristophanis ad Acharn. 880. et Pac. 1005. Confer etiam Athen. lib. VII. p. 297. qui de anguillis Copaidibus plura habet. KUST. Hic et sequens articulus conjuncti leguntur in edd. Ego separavi cum A. Photii ms. Κωπαΐδες: Ἐγχέλεις, nec plura. Κωπαΐδες simpliciter pro anguillis usurpabant nonnunquam veteres: v. c. Strattis Athen. VII. p. 327 E. Lucian. Lexiph. c. 6.

Καὶ ΚΩΠΑΙΣ] καὶ om. A.

ΚΩΠΑΣ] Il. β'. 502.

[a] λαβὴ] λαβὶς V. ubi om. ἡ κόπτειν δυναμένη.

[b] κώπης] τῆς κώπης A.

[c] Ὡς ἡμεῖς καὶ delevit Kusterus. Habet ea Photius cum Suidæ mss.

[d] Θουκυδίδης] IV. 118.

ΚΩΡΥΚΑΙΟΣ] Confer Stephanum Byzantium v. Κώρυκος, et Zenobium Centur. IV. 75. KUST.

[e] ἐπακροώμενον] ἐπακροάμενον B.E.

[f] Ἀττάλεια] Ἀτταλία Photius. Vid. Wesseling. ad Hierocl. Synecd. p. 679.

[g] ἐπὶ τὴν] ἐπὶ om. Phot.

[h] ὁρμοῦντας] ὁρμῶντας A.B.V.E. Vulg. habet Photius. Id tacite dedit Kusterus ex emend. Porti. Mox ἀπήγγελον A. et sic sub finem articuli.

[i] Ὅθεν] Ὅθεν καὶ A. Phot.

[k] Τοῦ δ' ἄρ' [l] ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.

[m] Οἱ δὲ κωμικοὶ Κωρυκαῖον τὸν θεὸν εἰσάγουσιν. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ. [n] Διώξιππος Θησαυρῷ·

Μὴ [o] κατακαύσειν δέμας
ὁ Κωρυκαῖος. Ἀλλὰ μὴν κατακήσω
[p] κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου.

Ὁ δὲ Ἔφορος ἐν γ'·

Τὰ ἄκρα, (φησὶν,) ᾤκουν οἱ καλούμενοι Κωρυκαῖοι, ἀνατεινούσης εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες, κατασκευασάμενοι πολισμάτιον, γείτονες Μυοννήσῳ. [q] Τοῖς οὖν ὁρμοῦσιν ἐμπόροις προσῄεσαν, ὡς [r] ὠνούμενοι, ἢ σύμπλοοι· εἶτα μαθόντες, τί τε κομίζουσι, καὶ ποῖ [s] πλέουσιν, τοῖς Μυοννησίοις ἀπήγγελλον. Κἀκεῖνοι ἐπετίθεντο αὐτοῖς· ἐλάμβανον δὲ καὶ αὐτοὶ μέρη τινὰ τῶν λύτρων.

Κωρύκιον: Κώρυκος, θυλάκιον, [t] τὸ παρ' ἡμῖν βουλγίδιον· ἢ πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Κῶς: Ἡ νῆσος [u] ὅθεν ἦν Ἱπποκράτης ὁ ἰατρός· ἥτις καὶ Μεροπὶς λέγεται.

Κωτίλη: Ἡ λόγοις ἀπατῶσα. Καὶ **Κωτίλος**: [x] πανοῦργος, ἢ κόλαξ, ἢ ἀπατεών.

[y] Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα τὰ κωτίλα, [z] χὠ μετ' ἀοιδῆς ψαλμός.

Καὶ Δαβὶδ [a] κωτίλοις κέχρηται λόγοις, φενακίσαι πειρώμενος. Φησὶ γάρ·

Τῷ στόματι αὐτῶν εὐλόγουν, καὶ [b] τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο.

Κωτίλλω: Πανουργεύομαι, λαλῶ. [c] Βάβριος·

[d] Τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχαιίνην
[e] ἔπεισεν ἐλθεῖν δὶς τὸν αὐτὸν εἰς ᾅδην.

Κωφὰ καὶ παλαιὰ ἔπη: Ψυχρὰ, καὶ οὐδὲν σαφὲς ἔχοντα, τὰ ψιθυριζόμενα.

Κωφὴν, Κωφῆνος. [f] Ὄνομα ποταμοῦ.

Κωφῆς: [g] Δαβίδ·

Ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς.

Οὐ τῆς κατὰ φύσιν κωφευούσης, ἀλλὰ βυούσης τὰ ὦτα, καὶ [h] ἀποθουμένης τὴν ἐπῳδήν.

Κωφόν: Ἄηχον, ἀσθενὲς, ἀμβλύ.

[i] Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀκοὴν ἐπὶ τὴν ἁφήν.

Κωφότερος κίχλης: Παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ [k] λέγεται ἀφωνότερος κίχλης.

Κωφότερος τοῦ [l] Τορωναίου λιμένος: Περὶ Τορώνην τῆς Θρᾴκης καλεῖταί τις [m] κωφὸς λιμήν. Εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον [n] ὁ ἐν Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης λιμὴν στενὰς ἔχει καὶ μακρὰς [o] τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους [p] κατάρσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοῖς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον.

[**Κώχ**: Ὄνομα κύριον. Μένανδρος·

[q] Ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου, καὶ μάλα εὐστοχώτατα τὸ κέρας ἐκτείνας, ἀφίησι τὸν ἄτρακτον κατὰ τοῦ Κώχ.]

Κωχεύει: Συνουσιάζει.

---

k Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ.] Vide infra v. Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ. KUST.

l ὁ Κωρυκαῖος] ὁ om. Phot.

m Οἱ δὲ] Κωμικοὶ addunt A.B.V. Phot. omissis οἱ κωμικοὶ post εἰσάγουσιν.

n Δέξιππος] Διώξιππος vel Διάξιππος A.E. Mox μὴ om. V.

o κατακαύσειν] Sic habent mss. Paris. At in prioribus editt. legitur κατακρύψειν; quod mendosum esse non dubito. Deinde pro δέμας, quod proxime sequitur, lego δέ μου. Metrum autem hujus loci prorsus turbatum est, quod in integrum restitui nequit, cum fabula Dexippi, ex qua fragmentum hoc depromptum est, hodie non exstet. KUST. Dexippum Comicum Græcia non novit. Scribendum, Διώξιππος. Quomodo recte exhibet Photius in Lexico inedito. Dioxippum Comicum laudant Suidas et Athenæus. Locus autem ita nullo negotio numeris suis est restituendus:—A. Μὴ κατακαύσειν δέ μου Ὁ Κωρυκαῖος. B. Ἀλλὰ μὴν κατακήσω Σοῦ, κατακολουθῶν ἔνδοθεν. TOUP.

p κατακολουθῶν ἔνδοθέν σου] Photii editor, Σοῦ κατακολουθῶν ἔνδοθεν.

q Τοῖς οὖν] οὖν om. B.E. Mox ὁρμοῦσιν A.V.M. Photius. ὁρμησιν B. ὁρμῶσιν E.

r ὠνούμενοι ἢ] Sic Bas. ὠνούμενοι A.B.V.E.M. Ald. Photius.

s πλέοιεν] πλέουσι A.B.V.E. Photius. Tum ἀπήγγελον A.

ΚΩΡΥΚΙΟΝ] Vid. in Μεδιλλανον. HEMST. Lacuna brevis post h. v. in A.

t τὸ παρ' ἡμῖν om. V. qui statim βουλγίδιον. Mox ἄρτων A. pro ἄρτου.

u Ὅθεν] ὅθεν ἦν A.

x ὁ πανοῦργος] ὁ om. A. Photius.

y Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρ.] Anthol. Pal. VII. 221.

z χὠ μετ' ἀοιδῆς] χὠ μετὰ τοῦ ᾠδᾶς ψαλμὸς (ᾠδος) καὶ Δαδ A. ἀοιδαῖς (ἀοιδᾶς V.) ψαλμωδὸς B.V.E. Mox κωτίλλων A. κωτίλων V.

a κωτίλοις] Ex Theodoret. ad Ps. LXI. 5. qui psalmographum sic interpretatur: Κωτίλοις μὲν κέχρηνται λόγοις, φενακίσαι βουλόμενοι· ἀλλ' ὄλεθρον ἔνδον ἔχουσι κεκρυμμένον.

b τῇ δὲ καρδίᾳ] καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν A.

c Βάβριος] Fr. p. 42. ap. Tyrwhitt.

d Τοιαῦτα κωτίλλουσα τὴν ἀχ.] Idem fragmentum Babrii legitur etiam supra v. Ἀχαΐνη. KUST.

e ἔπεισεν] ἔπεισαν B.E.

ΚΩΦΑ] Sophocl. Œd. Tyr. 290. et Schol. Mox addidi τὰ cum A.

ΚΩΦΗΝ] Ejus meminit Philostratus de Vit. Apoll. lib. II. c. 3. KUST.

f ποταμὸς] ὄνομα ποταμοῦ A. Deest hæc gl. V. ut et seq.

g Δαβὶδ] Psalm. LVII. 5. KUST.

h ἀθουμένης] ἀποθουμένης A. Theodoretus: προσφυῶς αὐτὸν ἀσπίδι παρέβαλλεν, οὐ κωφευούσῃ κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ βυούσῃ τὰ ὦτα, καὶ τῆς ἐπῳδῆς ἀποθουμένῃ τὴν προσβολήν.

i Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκ.] Homerus Il. λ'. 390. KUST. Ex Schol. Ven.

k λέγεται καὶ] καὶ om. A.B.E. edd. ante Kuster. Photius.

l ΤΟΡΩΝΑΙΟΥ] Τορωναίου A. Τορων' V. Τορωνέου B. Τορωνίας Photius.

m λιμὴν κωφὸς] κωφὸς λιμὴν A.V. Photius.

n ὁ ἐν] ὁ om. A.

o τὰς] τοὺς A. Mox τῆς E. pro τοῖς. Mox delevi cum A.V. ΠΑΡΑ ΚΩΦΩΙ ΠΕΡΔΕΙΣ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

p κατάρσεις] Zenobius habet καταρρεύσεις: minus recte. KUST. Zenobius IV. 68. Κωφότερον τοῦ Τορωναίου λιμένος] Λιμήν ἐστιν ἐπὶ Τορώνῃ τῆς Θρᾴκης, στενὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους καταρρεύσεις, ὡς μὴ ἀκούεσθαι τοὺς ἐν αὐτῷ τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. Quæ sic leguntur in ms. Paris. οὗτος περὶ Τορώνην ἐστὶ τῆς Θρᾴκης, στενὰς ἔχων καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τοῦ πελάγους κατάρσεις, πρὸς τὸ μὴ ἀκούεσθαι ἐν αὐτοῖς τὸν τῆς θαλάττης ἦχον. Hemsterhusius ad Luciani Timon. c. 51. ita Zenobium refingit: Κωφότερος τοῦ Τορωναίου (vel Τορωναίων) λιμένος] Λιμήν ἐστι ἐπὶ Τ. τ. Θ. ταινίας δὲ ἔχει δ. μ. τ. α. τ. π. καταιρούσας (vel καθηκούσας vel potius κατατεινούσας) ὡς μὴ ἀ. τοῖς ἐν κ. τ. λ.

ΚΩΧ: Hoc nomen habet A. in marg. sine exemplo. Male huc intrusum videtur ex v. Ἄτρακτον.

q Ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ Βαρβ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἄτρακτον. KUST.

ΚΩΧΕΥΕΙ] Vocem hanc suspectam habeo, eamque ex ὀχεύειν (quod idem ac συνουσιάζειν significare notum est)

[Κράββατος:]

Κραδαίνων: Σείων, δονῶν, σαλεύων.

Κράδη: Συκῆ· ἔστι δὲ καὶ μηχανή.

> [r]Ἤσθιον δὲ τὰς κράδας οἱ [s]Λακεδαιμόνιοι.

Τουτέστι, κατέκοπτον.

> [t]Οἱ [u]μὲν γὰρ τέττιγες ἕνα μῆνα ἢ δύο
> [ἐπὶ τῶν κραδῶν] ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ
> ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον.

Ἀπὸ [x]ἑνὸς οὖν δένδρου τὰ ἄλλα πάντα ἐμφαίνει.

Κράζω: Δοτική.

Κρᾶθις: Ὄνομα ποταμοῦ.

Κράμβη: Κοράμβλη τις οὖσα· ἡ ἀμβλύνουσα τὸ διορατικόν. Βέλτιον [y]δὲ ἡ τῷ κάρῳ ἀντιβαίνουσα. Ὅθεν καὶ πρώτη ἐν [z]συμποσίῳ δίδοται, καὶ παρ' ἄμπελον οὐ φυτεύεται. [a]Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμάτων ἑφθὰς κράμβας ἤσθιον, διὰ τὸ μὴ μεθύσκεσθαι οἴνῳ. [b]Φησὶ δὲ καὶ [c]Ἀλκείδας·

> [d]Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας.

Οἷον, ἡδυτάτου, ξηροτάτου.

[[e]Ὅτι ἡ ἄμπελος κράμβῃ μόνῃ οὐ περιπλέκεται.]

Κραμβοτάτου: Ἡδυτάτου, ξηροτάτου. Ἔπαιξε δὲ Ἀριστοφάνης ἀπὸ τῆς τοῦ λαχάνου ἐπινοίας. Αὐτοσχέδιος γὰρ ἦν περὶ τὰ δράματα [f]Κράτης. [g]Ἢ τὸ καπυρὸν, ἢ τὸ χρηστότατον.

Κραναῶν: Τῶν [h]Ἀθηνῶν διὰ τὸ τραχὺ καὶ λεπτόγειον· ἢ ἀπὸ Κραναοῦ βασιλέως. Καὶ κραναῶν πετρῶν: Τῶν τραχέων. Ἀριστοφάνης·

> Ἔπειτα μείζω τῶν κραναῶν ζητεῖς πόλιν;

Κρανέα: Εἶδος φυτοῦ.

Κρανεία: Ἐκ κρανείας δόρυ. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [i]Ἕσταθι τῇδε κρανεία βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
> χάλκεον ἀμφ' ὄνυχα στάζε [l]φόνου [m]δαΐων.

Κρανείας καρπός:

Κράνειον: Φυτὸν, [n]καὶ τὸ [o]γυμνάσιον. Καὶ κράνειος καρπός. Κρανίον δὲ, τόπος· καὶ ἡ κεφαλή.

Κράνος: [[p]Οὐδετέρως,] περικεφαλαία. Ἡ δοτικὴ τῷ κράνει· καὶ τὸ πληθυντικὸν [τὰ] κράνη.

Κράντορες: Ἡγεμόνες.

> [q]Βουχίλου κράντορες Ἀρκαδίης.

Κραπατάλλοις: Φερεκράτης λέγει.

Κρασί: Κεφαλαῖς.

Κρᾶσις: Μίξις οἴνου καὶ [r]θερμοῦ· καὶ ἡ [s]ἐνέργεια δὲ τοῦ κιρνῶντος. Αἰλιανός·

> Καὶ πιεῖν ἐδίδου, κράσει δικαίᾳ μὴ κιρνῶν· ὤρεγε δὲ [t]μὴ αἰτοῦντι, καὶ φιλοφρονούμενος [u]ἀκαίρως, καὶ περιττὰ δεῖπνα παρατίθησι.

Κράσπεδα ὄρους: Οἱ πρόποδες· τὰ ὁμαλὰ, καὶ ἐπίπεδα.

Κράσπεδον: [x]Τὸ ἱμάτιον τοῦ ἱερέως. Παρὰ τὸ εἰς τὸ [y]πέδον ἐγγίζειν.

Κράστις: Ἡ πόα.

Κραταιός: Ἰσχυρός.

Κραταίπεδον:

Κρατερός: Ὄνομα κύριον. Ὁ Μακεδών· ὃς ἦν μέγιστός τε ὀφθῆναι, καὶ οὐ πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ, τῆς τε [z]σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων, καὶ παντὶ τῷ κόσμῳ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἔσταλτο, πλὴν τοῦ

---

detortam et corruptam esse existimo. Cum enim apud poetam aliquem forte scriptum esset κιχεύουσιν, pro καὶ ὀχεύουσιν, Grammatici ex duabus illis vocibus unam effeciese videntur: quomodo Hesychium et Suidam non raro peccasse, haud sane ignorant, qui lexica illorum triverunt. KUST. κιχεύει A.B.V.E.

ΚΡΑΒΒΑΤΟΣ om. A.

ΚΡΑΔΗ] Vid. in Ταυτὸν ἐπαίησε. HEMST.

[r] Ἤσθιον δὲ] Aristoph. Pac. 626. Οὐδὲν αἴτιον ἀνδρῶν γε τὰς κράδας κατήσθιεν. Plura inde pete, ut loci hujus sensum assequaris. KUST. Schol. descripsit Suidas.

[s] Λακεδαιμόνιοι] οἱ Λακ. A.

[t] Οἱ μὲν οὖν τέττιγες] Locus hic apud Aristoph. Av. 39. sic legitur et distinguitur: Οἱ μὲν γὰρ οὖν τέττιγες ἕνα μῆν', ἢ δύο, Ἐπὶ τῶν κραδῶν ᾄδουσιν· Ἀθηναῖοι δ' ἀεὶ Ἐπὶ τῶν δικῶν ᾄδουσι πάντα τὸν βίον. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] μὲν οὖν] μὲν γὰρ A.V. οὖν om. B. Tum ἐπὶ τῶν κραδῶν om. A. Ea inserui ante ᾄδουσιν, admotis uncinis.

[x] ἑνὸς οὖν] οὖν om. A.V.

ΚΡΑΜΒΗ: Κοράμβλη τις οὖσα. ἡ ἀμβλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 536.

[y] δὲ] δὰρ V.

[z] συμποσίοις] συμποσίῳ A. Schol.

[a] Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι πρὸ τῶν ἄλλων ἐδεσμ.] Idem testatur Athen. l. 1. circa finem. KUST.

[b] Φησὶ δὲ] Seqq. om. V.

[c] Ἀλκείδας] Ἀλκει^δ A. Ἀλκι^{δι}. E.

[d] Ἀπὸ κραμβοτάτου] Aristoph. Equit. 536.

[e] Ὅτι ἡ] Hæc A. et V. in marg.

ΚΡΑΜΒΟΤΑΤΗ: Ἡδυτάτη, ξηροτάτη] Κραμβοτάτου: ἡδυτάτου, ξηροτάτου A. Sunt ex Schol. Aristoph. l. c. ἔπαιξε et rell. om. V.

[f] Κράτης] Κρα^τ A.

[g] Ἢ τὸ] ἢ διὰ τὸ Schol. Mox τὸ addidi cum A. ἀπὸ τοῦ χρηστοτάτου Schol.

ΚΡΑΝΑΩΝ: Τῶν Ἀθην.] Ex Schol. Aristoph. Av. 123.

[h] Ἀθηνῶν] Ἀθηναίων A.B.V.E.M. Mox V. habet in marg. καὶ τὰς κραναὰς ἀκαλήφας.

[i] Ἕσταθι τῇδε] Anthol. Pal. VI. 123.

[l] φόνου] φόνον B.E.

[m] δαΐων] Sic recte Anthol. At priores editt. [et A.B.V.E.] male habent δαΐδων. KUST. δηΐων Anthol.

[n] καὶ τὸ] ἢ τὸ V.

[o] γυμνάσιον] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 167.

[p] Οὐδετέρως om. A. ἡ δοτικὴ et seqq. om. V. τὰ ante κράνη om. A.

[q] Βουχίλου κράντορες] Anthol. Pal. VI. 108. βρουχίλου E.

ΚΡΑΠΑΤΑΛΛΟΙΣ] Hæc A. in marg. ubi φησι pro λέγει. Ceterum Κραπατάλλοις omnes. Vera lectio est Κραπατάλοις. Vide Porsoni Adversar. p. 295. Delevit h. gl. Kusterus.

[r] ὕδατος] θερ^{μοῦ} A. θερμοῦ B.V. Seqq. om. V.

[s] ἐνέργεια] δὲ addunt A.B.E.

[t] μὴ αἰτοῦντι] Sic habet ms. Paris. A. At priores editt. [et B.E.] μοι αἰτοῦντι: quod minus placet. KUST.

[u] ἀκαίρως] Et hanc lectionem ex optimo ms. Paris. A. revocavi; cujus loco priores editt. [et B.E.] exhibent ἄκρως: sed quod sensui hujus fragmenti haud æque quadrat. KUST. καὶ ante φιλοφρονούμενος omnes ante Kuster.

ΚΡΑΣΠΕΔΑ] Xenoph. Hist. Gr. p. 531. [IV. 6, 8.] κράσπεδα τῶν ὀρῶν. Epigr. apud Merrick. ad Tryphiod. TOUP. Vid. Διαμησάμενος. HEMST.

[x] Τὸ ἱμάτιον] Vid. Suicer. Thes. Eccles.

[y] πέδον] τὸ πέδον A.B.E.

ΚΡΑΣΤΙΣ] Κράστης A. Vid. ad Hesych. in Κράστιν.

ΚΡΑΤΑΙΠΕΔΟΝ] Od. ψ'. 46.

ΚΡΑΤΕΡΟΣ] Nescio an hic articulus desumptus sit ex deperdito Arriani opere περὶ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον. Vid. Photii Bibl. cod. XCII. p. 221.

[z] σκευῆς] Vid. v. Σκευή. TOUP.

διαδήματος· καὶ τοῖς [a]συγγινομένοις οἷος σὺν ἐπιει- A κείᾳ καὶ τοῦ σεμνοῦ προσόντος φιλοφρονέστατος δόξαι, καὶ [b]πιθανώτατος τῷ ἐπαγωγῷ τῶν λόγων· ὡς συμβάλλουσι τῇ τε σμικρότητι τοῦ Ἀντιπάτρου σώματος, καὶ τῇ φαυλότητι· ἐπὶ τούτοις τῷ ἀπροσμίκτῳ καὶ ἀνημέρῳ [c]ἐς τοὺς ὑπηκόους, θεραπεύειν τὸν Κρατερὸν κατὰ βασιλέα, καὶ ἐν ἐπαίνοις [d]ἄγοντας κατὰ τὸ εἰκὸς, οἷα δὴ στρατηγῶν τὸν εὐτολμότατον, καὶ τῶν πολεμικῶν ἔργων συνετώτατον, δεύτερον τῇ προτιμήσει μετὰ Ἀλέ- B ξανδρον ἀναμφιλόγως ἄγειν. Κίνησίς τε [e]οὖν δὴ ἦν ἐπὶ τούτῳ τῆς στρατιᾶς συμπάσης, Κρατερὸν μὲν οἷα βασιλέα ἐς τὸ ἐπιφανὲς θεραπευούσης, καὶ ἑκάστων ἀπαξιούντων ἐν ἴσῃ μοίρᾳ ἄμφω τετάχθαι· Ἀντιπάτρῳ δὲ κατ᾽ οὐδὲν ἐθελόντων πείθεσθαι. Εὐμένης δὲ κατὰ τὸν πόλεμον εὑρὼν τὸ [f]Κρατεροῦ σῶμα κείμενον ἔτι ἔμπνουν, καταπηδῆσαί [g]τε ἀπὸ τοῦ ἵππου λέγεται [h]αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι, ἐπιμαρτυρόμενον ἀνδρείαν C τε τὴν Κρατεροῦ καὶ σύνεσιν, καὶ τὸ ἄγαν ἵλεων τοῦ τρόπου, καὶ ἐς φιλίαν τὴν πρὸς αὐτὸν ἀνεπίπλαστον, ὅσον τε πλούτου ἀνέραστον, καὶ ὀρθῇ δικαιοσύνῃ σύντροφον. Κράτιστος δὲ ἄρα οὗτος, ὅτου τὰ [i]τῆς ἀρετῆς ἔργα καὶ παρὰ τοῖς ἐναντίοις τῷ ἐπαίνῳ συμφωνούσης ἔχει. Ἐντίμως [k]δὲ καὶ μεγαλοπρεπῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ [l]ἐκήδευσεν. Ἔχει μὲν οὖν καὶ ταῦτα D Κρατερῷ ἀγαθὴν δόξαν. Πεπίστευται δὲ σωφρονέστατος [m]γενέσθαι, καὶ πρᾳότατος, καὶ φιλίας κοινωνῆσαι βεβαιότατος, οἷα δὴ τὸ φιλέταιρον φύσει κτησάμενος καὶ ἐπιτηδεύσας.

Κράτεια: Ὄνομα πόλεως.

Κρατεῖν: Νικᾶν.

[n]Τὸν [illegible] λαγωὸν κρατεῖν τῷ δρόμῳ τῶν διωκόντων.

Κρατήρ: Τρεῖς κρατῆρας [o]ἵστασαν ἐν τῷ δείπνῳ· E α´ Ἑρμῇ, β´ [p]Χαρισίῳ, γ´ Διὶ Σωτῆρι. Καὶ παροιμία· [q]Κρατὴρ δικῶν. Ἀντὶ τοῦ, δοχεῖον κακῶν.

Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος, ποιητὴς ἐπῶν. [r]Δράματα δὲ αὐτοῦ [s]εἰσὶν ζ´. Γείτονες, Ἥρωες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμιοι. Ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινά.

Κράτης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς [t]καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. Φέρεται αὐτοῦ δράματα τρία, Θησαυρὸς, Ὄρνιθες, Φιλάργυρος.

Κράτης, [u]Ἀσκώνδου, Θηβαῖος, φιλόσοφος Κυνικὸς, μαθητὴς Διογένους, καὶ Βρύσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ· ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν, δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτῃ, εἰπὼν, εἰ οἱ [x]παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι· εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισὶν [y]αὐτοῦ. Γήμας δὲ Ἱππαρχίαν τὴν [z]Μαρωνεῖτιν, κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσε. Παῖδα δὲ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς [a]Πασικλέα. [b]Ἦν [illegible] ἐπὶ τῆς ργ´ Ὀλυμπιάδος. Ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης, [c]διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς, οὗπερ ἠβούλετο, οἶκον. Οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεὶς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, εἶπεν·

> Ἐλευθεροῖ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.

[d]Ἔγραψε φιλόσοφα.

Ὅτι Κράτης εἶπεν·

> [e]Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ [illegible] μὴ, χρόνος·
> [f]εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται, βρόχος.

Οὗτος [g]κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, [h]ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. [i]Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναξαγόρας.

Κράτης, Τιμοκράτους, Μαλλώτης, φιλόσοφος Στωϊκός· ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς, καὶ Κριτικὸς, διὰ τὴν καὶ [k]περὶ τοὺς γραμματικοὺς καὶ ποιητικοὺς λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν· σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ

[a] συγγινομένοις] συγγινομένους A.V.
[b] πιθανώτατος] πιθανώτ. V.
[c] ἐς] εἰς A.
[d] ἄγοντας] ἄγοντα E.
[e] οὖν δὲ] δὴ οὖν A. οὖν δὴ B.V.E. edd. ante Kust. Mox τοῦτο V. et paullo post βασιλέως.
[f] Κρατεροῦ] Καρτεροῦ A. et sic infra.
[g] τε ἀπὸ] τὲ om. V.
[h] καὶ αὐτὸ κατολοφύρασθαι καὶ ἐπιμαρτύρομαι εἰπεῖν] αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι ἐπιμαρτυρόμενον A. αὐτὸν καὶ κατολοφύρασθαι B. καὶ κατολοφύρασθαι ἐπιμαρτύρομαι ἀνδρείαν E. ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ κατολοφύρασθαι V. omissis καὶ ἐπιμαρτ.—ἔχει.
[i] τῆς ἀρετῆς] τῆς om. A. qui mox ξυμφωνούσης. Deinde Portus conjicit τὸν ἔπαινον συμφωνοῦσιν. Neque sic verba expedita sunt.
[k] τε καὶ] [illegible] καὶ A.B.
[l] ἐκήδευσεν] κηδεῦσαι V. qui om. ἔχει—πεπίστευται δέ.
[m] γενέσθαι] [illegible] V. qui mox φίλος ἦν βέβαιος.
[n] Τὸν] τὸν δὲ A.V.E.M.
[o] ἵστασαν] ἱστᾶσιν A. suprasc.
[p] Χαρισίῳ] Χάρωνι Hemsterhusius. Vid. Turneb. Adv. XXI. 13.
[q] ΚΡΑΤΗΡ ΔΙΚΩΝ] Scribendum est κρατὴρ κακῶν; ut legitur apud Aristoph. Acharn. 935. ad quem locum Suidas respexit. KUST.
ΚΡΑΤΗΣ, Ἀθην.] Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.
[r] Δράματα] δράματα [illegible] A.V.
[s] εἰσὶν ζ] Imo plures Crates hic fabulas scripsit, ut vel ex catalogo illo patet, quem texuit Meursius in Bibliotheca Attica. KUST. εἰσὶν ζ A. Nomen comœdiæ Τόλμαι excidisse conjicit Jungerman. ad Polluc. IX. 53.
[t] ἕτερος καὶ] ἕτερος om. A.B.V.E.

ΚΡΑΤΗΣ Ἀσκώνδου] Cf. omnino Laërt. VI. REINES.
[u] Ἀσκώνδου—Ἀχαιοῦ alio loco ponit V.
[x] παῖδες αὐτῷ] αὐτῷ om. V.
[y] αὐτοῦ] αὐτοῖς A. voc. om. V.
[z] Μαρωνεῖτιν] Μαρωνῖτιν A. Μαρωνίτην V. Tum κυνογαμίαν om. B.E.
[a] Πασικλέα] De alio Pasicle, præceptore Stilponis, qui F fuit frater Cratetis, vid. infr. Στίλπων. REINES.
[b] Ἦν δὲ—Ὀλυμπιάδος V. in fine articuli.
[c] διὰ τὸ—εἰσέρχεσθαι] διὰ [illegible] τὸ—ἐπεισιέναι A.
[d] Ἔγραψε φιλόσοφα om. V. et mox μὴ τοῦτο δύναται.
[e] Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρ.] Anthol. [IX. 497.] Ἔρωτα παύει λιμός· εἰ δὲ μὴ, χρόνος. Ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τὴν φλόγα σβέσῃ, Θεραπεία σοι τολοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος. Eosdem versus habet etiam Stobæus. Clemens Alexandr. Strom. lib. II. p. 302. Οὗτος (Κράτης) ἐν ἄλλοις εὐθυρρημόνως γράφει, τῆς εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκατασχέτου ὁρμῆς κατάπλασμα εἶναι λι- G μόν· εἰ [illegible] μὴ, βρόχον. Quæ præterea Menagius ad Laërt. lib. VI. 86. hanc in rem congessit, hic non repetam: contentus annotasse loca auctorum ab eo prætermissa. KUST.
[f] εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται] ἂν δὲ μὴ [illegible] τούτῳ δύνασαι A. ἐὰν [illegible] τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι Laërt. μὴ τοῦτο δ. om. V.
[g] κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν] Crates ille Thebanus, homo quondam ditissimus, cum ad philosophandum Athenas pergeret, magnum auri pondus abjecit, nec putavit, se H simul posse et virtutes et divitias possidere. Hieron. de Instit. Mon. cf. Philostrat. Vit. Apollon. I. 13. et Sarisber. Polycr. VII. 13. et Pet. Blesensis f. 9. REINES. κατεπόντισε A.
[h] ὡς λέγει] Seqq. om. V.
[i] Καὶ ἔστιν] Seqq. om. A.
[k] περὶ] καὶ περὶ A.B.E.

γραμματικοῦ, [l]ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. A [m]Συνέταξε [n]διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσείας ἐν βιβλίοις θ΄. καὶ ἄλλα.

ΚΡΑΤΗΤΕΙΟΣ: Ὁ τοῦ Κράτητος.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ, Καλλιμήδους, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα· [o]φιλοπότης δὲ, καὶ παιδικῶν ἡττημένος. Ἦν δὲ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. Ἔγραψε δὲ [p]δράματα κα΄. ἐνίκησε δὲ θ΄.

ΚΡΑΤΙΣΤΑ: Ἀντὶ τοῦ αἱρετώτερον, ἢ βέλτιον. B

[ΚΡΑΤΩ: Ἐπὶ τοῦ κυριεύω, γενικῇ. Αἰτιατικῇ δὲ, ὅτε σημαίνει τὸ νικῶ.

Καὶ μάχας ἐκράτησεν οὐκ ὀλίγας.]

ΚΡΑΤΥΝΑΙ:

ΚΡΑΤΥΝΤΗΡΙΑ ἔγραψε Δημόκριτος ὁ [q]Ἀβδηρίτης βιβλίον, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὸν πάντων τῶν γραφέντων [r]αὐτῷ βιβλίων.

ΚΡΑΤΑΛΛΙΔΑΙ, ἢ ΚΡΑΥΓΑΛΛΙΔΑΙ: Ἡ ἐν Φωκεῦσι C πλησίον Κίρρας χώρα.

ΚΡΑΥΓΗ: Ἐπὶ τῶν εὐχομένων· ἢ μετὰ προθυμίας καὶ σπουδαίας διανοίας ἱκετεία.

ΚΡΑΥΓΗ ΣΟΔΟΜΩΝ: Ἡ μυσαρωτάτη καὶ [s]λυσσώδης αὕτη παρὰ φύσιν ἁμαρτία, ὑπὸ Σοδομιτῶν διαπραττομένη, ὥσπερ τις φωνὴ ἀνερχομένη, καὶ βοῶσα τὸ μέγεθος τῆς ἀσεβείας εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ. D Καὶ ὁ μακροθυμήσας ὕστερον διὰ τὸ ἀμετανόητον αὐτῶν καὶ ἀνεπίστρεφον τῆς ἀδιακρίτου καὶ ἀκολάστου γνώμης, ἐπάξας μάλα δικαίως τὴν τιμωρίαν, ἔφασκε,

Κραυγὴ Σοδόμων καὶ Γομόρρας πεπλήθυνται πρός με.

ΚΡΑΥΡΑ: Νόσος περὶ τὰς ὗς γινομένη. Τρία δέ ἐστι πάθη· βράγχη, κραῦρα, διάρροια. [Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ΔΙΑΡΡΟΙΑ.]

ΚΡΑΥΡΟΝ: Ξηρὸν, καπυρὸν, [t]εὔθραυστον.

ΚΡΑΙΝΟΥΣΙ: Τελειοῦσι, πληροῦσι, βασιλεύουσι, [u]καὶ κυριεύουσι.

ΚΡΑΙΠΑΛΑΝ: Ἐπὶ τοῦ ἀλαζονεύεσθαι.

[x]Τὸν δὲ Σέσωστριν ἐπὶ τοσοῦτον κραιπαλᾷν, ὥστε ἁρμάμαξαν B συμπήξασθαι χρυσοκόλλητον, λίθους τε τιμίους ταύτῃ περιβαλεῖν, [y]καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοῖς ἡττημένοις βασιλεῦσι.

ΚΡΑΙΠΑΛΑΙΚΩΜΟΣ: Μετωνυμικῶς, ὁ κατὰ μέθην γινόμενος ὕμνος.

ΚΡΑΙΠΑΛΗ: Ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός. Καὶ [z]ΚΡΑΙΠΑΛΩΝΤΑ, ἀντὶ τοῦ ἐκ μέθης ἀτακτοῦντα καὶ μεθύοντα. Ἀπὸ τοῦ [a]τὸ κάρα πάλλειν τοὺς μεθύοντας. Ἢ ἀπὸ τοῦ σφάλλεσθαι τῶν καιρίων.

ΚΡΑΙΠΑΛΩΔΗΣ: C

[b]Τῆς ψυχῆς τὰ ἐλαττώματα [c]κατηγορίστατο, εἴτε κραιπαλώδης τις εἴη καὶ μέθυσος, εἴτε φιλήδονος, καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις ἔχων τὸν ἐγκέφαλον.

ΚΡΑΙΠΝΟΣ: Ταχύς.

ΚΡΕΑΓΡΑ:

[d]Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ἐωνήμεθ' ἄν,
[e]ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ,
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν; D

Ἐπὶ τῶν πορνικῶν καὶ ἀσελγῶν γραῶν.

ΚΡΕΑΓΡΑ: Μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. [f]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

---

[l] ἐπὶ τοῦ] τοῦ om. A.

[m] Συνέταξε διόρθωσιν Ἰλ.] Scripsit hic Crates et alia, quæ recenset Meursius in Bibliotheca Attica. Omisit E autem ibi opus ejus περὶ λιμένων, quod laudatur Eustathio ad Odyss. ι. p. 1613, 39. KUST.

[n] διόρθωσιν] Sic Bas. δι ὄρθωσιν A.B.V.E.M. Mox ἐν om. A.

ΚΡΑΤΗΤΕΙΟΣ] Cauta magis quam inepta dici meretur Porti versio, qui est Crateti, quia intelligi in ea commode possit filius; sed quam reprobans Heumann. Pœcil. t. III. p. 634. suppleri vult Grammaticus. Sectatorem designaturi Græci facere solent per τοὺς περὶ τὸν, veluti οἱ περὶ Ἀρκεσίλαον Ἀκαδημαϊκοί: aut per generale no- F men sectæ cum ἀπὸ vel ἐξ, tanquam οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς, Ἐπικούρειοι. Ἐκ τοῦ περιπάτου καὶ τῆς στοᾶς: vel, ut Athen. IX. p. 387 D. Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἀριστοφάνειος, ibid. F. Ἕρμιππος ὁ Καλλιμάχειος: vel simpliciter, ῥήτωρ Ἰσοκράτειος in Diog. Laërt. IV. 23. et II. 15. vel plenissime, ut Βίων—Θεοδώρειος ἀπὸ τῆς αἱρέσεως ἐπικαλούμενος, laud. jam lib. IV. 23. Apud Suid. alia ellipsis locum habere nequit, quam v. υἱός. Atque sic ὁ Κλεινίειος in Platon. Gorg. p. 295 D. est Alcibiades ὁ τοῦ Κλεινίου. ABRESCH.

ΚΡΑΤΙΝΟΣ] De hujus fabulis vide Meursium in Bib- G liotheca Attica. KUST. Vid. Ἐπειοῦ δειλότερος. HEMST.

[o] φιλοπότης] Ut bibax notatur ab Aristophane Pac. 699. Τί δὲ Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Ἀπέθανεν, Ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Τί παθών; Ὅ τι; Ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. Scholiasta ad eum locum: Φιλοπότην δὲ πάλιν διαβάλλει τὸν Κρατῖνον. Præterea, temulentia Cratini perstringitur in veteri Epigrammate, quod legitur apud Athen. lib. II. p. 39. Vide etiam notabilem hanc in rem locum apud Suidam supra v. Κόθων. H KUST. φιλοποτίας V.

[p] δράματα κα΄.] Sic habent omnes editt. sed male. Plures enim fabulas quam XXI. Cratinum scripsisse ex veterum monumentis constat. Vide Meursium in Bibliotheca Attica, qui XXXVI. ejus poetæ dramata recenset. KUST.

ΚΡΑΤΙΣΤΑ] Deest gl. V. Nescio an pertineat ad Aristoph. Eq. 30.

ΚΡΑΤΩ] Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

ΚΡΑΤΥΝΤΗΡΙΑ: Ἔγραψε Δημ.] Ex Laërtio: quem vide in Democrito (47.) KUST.

[q] Ἀβδηρίτης] Αὐδηρίτης E.

[r] αὐτῷ] αὐτῷ A.

ΚΡΑΤΑΛΛΙΔΑΙ, ἢ ΚΡΑΥΓ.] Ex Harpocratione. KUST. Κραβαλλῖδαι ἢ Κραγαλλῖδαι A. Κραβαλλίδαι ἢ κραυγαλλίδαι B. Κρ. ἢ Κραγαλλῖδαι V. Κραυαλλίδαι ἢ Κραγαλλίδαι Photius. Harpocr. ms. Pal.

ΚΡΑΥΓΗ] Deest gl. V. Sumpta est ex Theodoreto in Ps. V. 1.

ΚΡΑΥΓΗ ΣΟΔΟΜΩΝ] Genes. XVIII. 20.

[s] λυσσώδης] Sic habent mss. Paris. At editt. Mediol. et Ald. corrupte δυσσώδης: quod in sequentibus editt. absque auctoritate mstorum in δυσώδης mutatum est. KUST. δυσώδης (λυσ superscript) E. Infra γομόρας A.

ΚΡΑΥΡΑ] Κραῦγα V. hic et infra. Καὶ ἔστιν etc. om. A.V.

[t] εὔθραυστον] εὔθραστον A. Vid. Ruhnk. ad Tim. p. 168.

[u] καὶ κυριεύουσι] καὶ om. A.

[x] Τὸν δὲ Σέσωστριν] Ex Theophylact. Simocatt. VI. c. 11. KUST.

[y] καὶ ἐφιζάνων ζευγνύειν τοὺς ἡττ.] Vide Diodorum Siculum lib. I. p. 53. KUST.

ΚΡΑΙΠΑΛΑΙΚΩΜΟΣ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 218.

[z] ΚΡΑΙΠΑΛΩΝΤΑ—ἀτακτοῦντα—μεθύοντα] Κραιπαλῶν—ἀτακτῶν—μεθύων A. καὶ om. E. et Schol. Aristoph. Plut. 298. ἀπὸ τοῦ—μεθύοντας om. Schol. Aristoph. Vid. Timæus p. 166. c. n. Ruhnkenii.

[a] τὸ κάρα] τὸ om. A.

[b] Τῆς ψυχῆς] Æliano tribuit Valckenærius.

[c] κατηγορίστατο] κατηγορίσταντο A.B.V.E.M. Mox ἢ E. pro sec. εἴτε.

[d] Τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κ.] Aristoph. Eccles. 994.

[e] ἐξὸν] ἐξ ὧν B.E. Mox γράδιον A.B.V. non γραΐδιον.

[f] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 101.

Ὁμοῦ ἔκραγγε[g] τῇ [h]σιδηροδακτύλῳ.

Κρέας: Οὕτω καλοῦσι τὸ σῶμα οἱ Ἀττικοί.

[i]Εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νεναυμάχηκε.

Κρέας: Καταχρηστικῶς καὶ [k]ἐπὶ ὄρνιθος ἐχρήσατο [l]Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις·

Κρέα τ' ὀρνίθεια.

[Κρέα χελώνης: Ἔστιν ἐν τῷ, Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.]

Κρέκα: Τὴν τρίχα.

[m]Πορφυρέην [n]ἤμησε κρέκα.

Ἀντὶ τοῦ ἔκοψε.

Κρέκειν: Καὶ Κρεκόντων: κρουόντων τὴν κιθάραν, ἐγγιζόντων.

Κρέκουσα: [o]Αὐλοῦσα. [p]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἀλλ' ὦ καλλιβόαν κρέκουσ' αὐλὸν, φθέγμασιν ἠρινοῖς.

Κυρίως δὲ κρέκειν, τὸ τὴν κιθάραν κρούειν. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[q]Ζηνοφίλα, [r]λιγὺ κρέκεις τι μέλος.

Κρέκω: Τὸ ἠχῶ.

[s]Ἀλλ' ἕκα δὴ πλάκτρῳ Λεσβὶς ἔκρεξε χέλυς.

Καὶ [t]Ἀριστοφάνης·

Τοιάδε κύκνοι
συμμιγῆ βοὴν ὁμοῦ
[u]κρέκοντες ἴακχον.

A [Κρέμ: Ἄρχων Βουλγάρων. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Βούλγαροι.]

Κρεμάθρα: Μετέωρόν τι [x]σκεύασμα, ἐν ᾧ ἐτίθεσαν τὰ περιττεύοντα ὄψα. Κρεμάθρα δὲ εἴρηται, διὰ τὸ ἀεὶ κρεμαμένην μετέωρον εἶναι. Εἰσάγει δὲ Ἀριστοφάνης τὸν Σωκράτην ἐπὶ κρεμάθρας καθήμενον, γελοίου χάριν, ὡς μετεωρολέσχην.

Κρεμόω: Κρεμάσω.

B Κρεμάσαι τὴν ἀσπίδα.

Ἀντὶ τοῦ εἰρηνεῦσαι. Ἐν γὰρ εἰρήνῃ κρέμανται αἱ ἀσπίδες.

Κρέξ: Ὄρνεον δυσοιώνιστον τοῖς γαμοῦσιν, [y]ὀξὺ πάνυ τὸ [z]ῥύγχος καὶ πριονώδες ἔχον. Κρεκὸς κλίνεται.

Κρεωδαισία: Ὁ μερισμὸς τῶν κρεῶν. [a]Καὶ κρεωδαίτης· καὶ κρεωδότης· καὶ [b]κρεωδόχον

C ἀγγεῖον.

Κρεώδης ἱερουργία: Ἡ διὰ κρεῶν θυσία.

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί: Ἀντὶ τοῦ σεαυτῷ. Καὶ κρεωθοινία.

Κρεωφαγία: Καὶ [c]Κρεωπώλης.

Κρεώφυλος, Ἀστυκλέους, Χῖος, ἢ Σάμιος, ἐποποιός. Τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὁμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. Οἱ δὲ, φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν

D Ὁμήρου λέγουσι, [d]καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον, λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἅλωσιν.

[g] κραάγγῃ] κραάγγαι A. κραάγγα V.M.

[h] σιδηροδακτύλῳ] Quæ sequuntur in edd. ante Kuster. Ὅτι ὁ Ἑρμῆς δειλακρίων ἐλέγετο ὡς λίχνος· κρεαδίων γὰρ ἐπιδεικνυμένων αὐτῷ κατήρχετο αὐτίκα, habent A.V. in marg. Vid. supra p. 900 A.

E [i] Εἰ μὴ περὶ τῶν κρεῶν νεναυμ.] Aristoph. Ran. 193. Εἰ μὴ νεναυμάχηκε τὴν περὶ τῶν κρεῶν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[k] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A.B.

[l] Ἀριστοφάνης Νεφ.] Ver. 338.

ΚΡΕΑ ΧΕΛΩΝΗΣ] Hæc A. in marg.

[m] Πορφυρέην] Intelligendum hoc hemistichium de Scylla, quæ patri Niso *purpureum crinem* desecuit: de quo Pausanias in Atticis, et Apollodorus Biblioth. III.

F 14. cujus verba apponam: Ἀπέθανε δὲ καὶ Νῖσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν· ἔχοντι γὰρ αὐτῷ ΠΟΡΦΥΡΕΑΝ ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ ΤΡΙΧΑ, ταύτης ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ, ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ ΣΚΥΛΛΑ ἐρασθεῖσα Μίνωος ἐξεῖλε τὴν τρίχα. Est autem hoc fragmentum ex Callimachi Hecale desumptum: quod et res et stilus indicat. Confer Etymol. v. Ψίθυρ. Ceterum notanda vox ΚΡΕΚΑ, quam haud temere alibi reperias. TOUP. Πορφυρίῳ A.

[n] ἤμησε] Scylla patris Nisi. Vid. Propert. III. El. 17, 22. HEMST.

G [o] Αὐλοῦσα] Hanc vocem agnoscunt mss. Paris. Sed eadem deest in prioribus editt. KUST.

[p] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 683. Mox γὰρ A. pro δέ.

[q] Ζηνοφίλα] Anthol. Pal. V. 139.

[r] λιγὺ] λὶ γὰρ V. λιγίαν Anthol.

[s] Ἀλλ' ἕκα δὴ πλ.] Anthol. Pal. VI. 54.

[t] Ἀριστοφάνης] Av. 771. unde locus hic Suidæ emendandus est. KUST.

[u] κρέκοντες ἴσχον] κρέκοντες ἴαχον A.B.V.E.

H ΚΡΕΜ] Deest gl. A. καὶ etc. om. V.

ΚΡΕΜΑΘΡΑ: Μετέωρόν τι σκ.] Vid. Schol. Aristoph. Nub. 218.

[x] σκεύασμα] κατασκεύασμα A.

ΚΡΕΜΟΩ: Κρεμάσω] Recte, Κρεμόω, κρεμάσω. Confer Schol. ad Homer. Iliad. η'. 83. Quæ sequuntur sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Acharn. 58. Ὦ ἄνδρες Πρυτάνεις, ἀδικεῖτε τὴν ἐκκλησίαν, Τὸν ἄνδρ' ἀπάγοντες, ὅστις ἡμῖν ἤθελε Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ ΚΡΕΜΑΣΑΙ ΤΑΣ ἈΣΠΙΔΑΣ. Quemadmodum et apud Suidam scribendum est. TOUP.

ΚΡΕΞ] Ex gl. Herodot. II. 76. Mox τοῖς om. A.V.

[y] ὀξὺ πάνυ τὸ] Ex Schol. Aristoph. Av. 1138. KUST.

[z] ῥύγχος] ῥύγχος V.

[a] Καὶ ΚΡΕΩΔΑΙΤΗΣ] Plutarch. Lys. p. 447. TOUP. Seqq. om. A.

[b] ΚΡΕΩΔΟΧΟΝ] Schol. Il. ι'. 206. Κρεῖον: Κρεωδόχον ἀγγεῖον. Vid. infra p. 2199 A.

ΚΡΕΩΝ] Soph. Œd. Tyr. 379.

[c] ΚΡΕΩΠΩΛΗΣ] Κρεοπώλης B.E. Deest A.

ΚΡΕΩΦΥΛΟΣ] Vid. Schol. Platon. p. 195.

[d] καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον, λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχ.] Notabilis est hanc in rem locus apud Eustathium ad Il. β'. p. 330. quem integrum hic describere non gravabor: Ἐπόρθησεν ὁ Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν, εἰς ἣν δοκεῖ γράψαι καὶ Ὅμηρος· ὡς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας, ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενίᾳ ποτὲ δεξάμενος τὸν Ὅμηρον, ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν· τουτέστιν, ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὁμήρου, τὸ μὴ ἐπιγράψαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ, ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἅλωσις. Τινὲς δὲ ἀνάπαλιν φασι, Κρεώφυλον μὲν γράψαι, Ὁμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. Διὸ καὶ Καλλίμαχος ὑποδηλῶν, ὅτι Κρεώφυλος Ὁμήρῳ ἐπωνομάσας τὸ ποίημα, οὐ τὸν Ὅμηρον ἀλλ' ἑαυτὸν ἐτίμησεν, ὡς δῆθεν ὁμηρίζοντα, γράφει ἐν Ἐπιγράμματι οὕτω· Τοῦ Σαμίου πόνος εἰμὶ, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον Δεξαμένου—Ὁμήρειον δὲ καλεῦμαι Γράμμα. Κρεωφύλῳ, Ζεῦ φίλε, τοῦτο μέγα. Epigramma Callimachi, quod mutilum hic adducit Eustathius, integrum legitur apud Strabonem lib. XIV. p. 638. et apud Sextum Empiricum lib. I. c. 2. ut observavit Bentleius ad Epigramma Callimachi VI. ad quem lectorem remitto. Ceterum ab hoc Creophylo diversus est ille, quem Athenæus ἐν Ἐφεσίων ὅροις citat. KUST. Quidam Homeri magistrum fuisse dicit, alii Aristeam Proconnesium. Strab. XIV. Plato Rep. X. p. 512. Ὁ Κρεώφυλος ἴσως τοῦ Ὁμήρου ἑταῖρος. Laërt. VIII. 1. eum nominat Κρεώφυλον nepotem Hermodamantis. REINES. Vid. Procli Chrestomath. p. 466.

[Κρεσφόντης: Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ πανοῦργος. Καὶ γὰρ [e] βῶλον ὑγρὰν εἰς τὴν ὑδρίαν ἐνέβαλε, κληρουμένων περὶ Μεσσήνης. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Δραπέτης κλῆρος.] A

Κρεῖον: Τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον. Παρὰ τὸ κρέας, κρέον, καὶ κρεῖον, καὶ κρεῖος.

Κρείων: Βασιλεὺς, ἢ ἄρχων, κρατῶν μεγάλως.

Κρείττονος: Τοῦ Θεοῦ.

Προνοίᾳ δὲ δή τινι τοῦ κρείττονος, [f] στοχαζόμενος τοῦ συνοίσοντος, τὰ τοιάδε ἐπιτέλει ὁ Καῖσαρ. B

Κρεῖσσον δόξης ἀτίμου εὐτέλεια εὐκλεὴς, καὶ [g] σμικροπρεποῦς ἀρχῆς μεγαλοφυὴς μετριότης, καὶ ὕψους ἐπισφαλοῦς ταπεινότης ἀκίνδυνος.

Κρήγυον: Ἀληθὲς, ἀγαθὸν, καλογήρυον. Γῆρυς γὰρ ἡ φωνή.

Κρήδεμνον: Κεφαλοδέσμιον, ἢ μαφόριον.

Κρηθεύς: Ὄνομα κύριον. Καὶ Κρηθηῒς νύμφη. C

Κρήμνη: Ῥηματικὸν, ἐκ τοῦ κρήμνημι· ὡς ἵστη.

Κρημνίσαι: Αἰτιατικῇ. Ἐκ τοῦ κρημνίζω.

Κρημνοκοπεῖν: Κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

Κρημνός: [h] Φάραγξ. [i] Ἀριστοφάνης·

Κρημνοὺς ἐρείδων.

Τουτέστι, κρημνοὺς ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων. Ἀπὸ [k] τοῦ ἐλασίμβροτα εἴληφε, καὶ ταῦτα ὑπέρογκα. [l] Ὅμηρος καὶ τὴν ὄχθην κρημνὸν λέγει· ἐπειδὴ πάντα τὰ ὑψηλὰ κρημνοί. D

[Κρημνοῦ πεσόντα δυστυχῆ δηλοῖ τύχην.]

Κρημνώδη καταντίφοι: Εἰ μὲν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ [m] μεγάλα· [n] εἰ δὲ διὰ τοῦ ι. . . . . . κρίμνα εἶδος ἀλεύρου, ἐξ οὗ ἡ [o] παιπάλη γίνεται, τουτέστι [p] τὸ ἄλευρον. Καὶ τὸ λευκαίνειν, παλύνειν. [q] Ὅμηρος·

Ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας.

Κρημνοί: Ἐξέχοντες τόποι. Καὶ κρημνοποιόν φησιν [r] Ἀριστοφάνης τὸν Αἰσχύλον, ὡς μεγάλας λέξεις ποιοῦντα.

Κρῆναι:

[s] Ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ ἐγγυάλιξον
κρῆναι εὐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην.

Κρηναῖον ὕδωρ: [t] Καὶ κρηναῖος ποτός.

Κρήνη: Ἡ πηγή. [u] Κάρα, καρήνη, κρήνη. Κορυφὴ γὰρ τοῦ ῥεύματος, ἢ κόρη τοῦ νάματος· καὶ γὰρ θυγατέρας αὐτάς φασι.

Κρηνίς:

Κρηπιδούμενος: Ἀντὶ τοῦ ὑποδούμενος τὰς κρηπῖδας.

Ἤρετο πρῶτον τὸν [x] Λεσχίδην τὸν ποιητὴν, μεταξὺ κρηπιδούμενος.

Κρηπίς: [y] Θεμέλιος, ἢ εἶδος ὑποδήματος· ὑποβάθρα ἡ τοὺς πόδας κρατοῦσα.

Κρῆσσα: Ἡ Κρητικὴ γυνή. [[z] Καὶ Κρής. Καὶ Κρησσαία θάλασσα. Κρισσαῖος δὲ κόλπος.]

Κρησέρα: Τὸ περιβόλαιον τῶν [a] κοφίνων. Ἔστι δὲ διερρωγός. [b] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐχὶ πολὶ [c] κρησέραν αἰτοίμεθα.

ΚΡΕΣΦΟΝΤΗΣ] Conditor Messenæ in Peloponneso dic. ap. Strab. VIII. ad extr. REINES. Κρεσφόντης B.E. Deest gl. A., et deleri debet, utpote ex v. Δραπέτης repetita. E

[e] βῶλον ὑγρὰν] Vid. Apollod. II. extr. Temenum pro Cresphonte coctilem laterem in hydriam injecisse dicit Pausan. in Messen. c. 3. Titulus tragœdiæ Euripideæ Cresphontes est ap. Stob. tit. de Pace. REINES. Conf. Heyne Obs. Apollod. p. 210. MULLER.

ΚΡΕΙΟΝ] Ex Schol. Il. ι'. 206. Ante h. gl. Κρείττονος etc. collocat A.

[f] στοχαζόμενος] Menander hist. p. 91. τοῦ συνοίσοντος εὖ μάλιστα στοχασάμενος. TOUP. F

ΚΡΕΙΣΣΩΝ] Ex Damascio, opinor, depromptum, ut ex stilo apparet. TOUP. Æliano tribuit Valckenærius.

[g] σμικροπρεποῦς] μικροπρεποῦς A.

ΚΡΗΓΥΟΝ: Ἀληθές. ἀγαθ.] Helladius apud Photium p. 1585. Ὅτι κρήγυον τὸ ἀληθὲς εἴρηται, καρέγγυόν τι ὄν. οἱ γὰρ ἀληθῶς τι πράττειν μέλλοντες, ἐγγυῶνται τοῦτο, τῇ κεφαλῇ κατανεύοντες. οἱ δὲ κρήγυον, οὐ τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ τὸ ἀγαθὸν σημαίνειν φασὶ, κηρήγυον ἐτυμολογοῦντες· οἷον ἠδύνον τὸ κῆρ, τουτέστι τὴν ψυχήν. ἡδύνειν γὰρ πέφυκε τὴν ψυχὴν τὸ ἀγαθόν. Confer etiam Etymologum. KUST. Vid. Il. α'. 106. G

ΚΡΗΔΕΜΝΟΝ] Il. χ'. 470. ubi Schol. Κεφαλόδεσμον. Eustath. p. 1281 = 1386, 34. Κρήδεμνον δὲ τὸ μαφόριον. Vid. Du Cang. in Μαφόριον.

ΚΡΗΘΕΥΣ] Κρηθεὺς A.

ΚΡΗΜΝΗ] Vid. Pierson. ad Mœrin p. 208.

ΚΡΗΜΝΟΚΟΜΠΕΙΝ] Κρημνοκοπεῖν A.V. Photius. Hemsterhusius citat Schol. Aristoph. Nub. 1370. ubi Κρημνοποιόν. Vid. paullo infra.

[h] Φάραγξ] φάραξ V.E.

[i] Ἀριστοφάνης] Equit. 625. ubi vide Scholiastam, ex quo Suidas supplendus est. KUST.

[k] τοῦ ἐλασίμβροτα] τῶν ἐλασιμβρότων E. omisso mox ὑπέρογκα.

[l] Ὅμηρος] Il. φ'. 244. KUST.

ΚΡΗΜΝΟΥ ΠΕΣΟΝΤΑ ΔΥΣ.] Ex Astrampsycho. KUST. A. in marg.

ΚΡΗΜΝΩΔΗ ΚΑΤΑΝΙΦΟΙ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. κριμνώδη, per ι: uti etiam hodie legitur apud Aristoph. Nub. 962. unde locus hic depromptus est. Fateor equidem τὸ κριμνώδη sensus gratia præferendum esse: attamen hic apud Suidam κρημνώδη per η scribi debere, literarum series ostendit. KUST. κρήμνωδη B. καταντίφει A.V.

[m] μεγάλως] μεγάλα A.E.

[n] εἰ δὲ διὰ τοῦ ι] Hic quædam desiderantur. KUST. Sequitur lacuna in V.

[o] παιπάλη] πασπάλη V.

[p] τοῦ ἀλεύρου] Locus hic est mutilus, quem sic suppleri posse existimo: Τουτέστι, τοῦ ἀλεύρου τὸ λευκότατον. τὸ γὰρ λευκαίνειν &c. KUST. τὸ ἄλευρον A.B.V.E.

[q] Ὅμηρος] Il. κ'. 7. KUST.

[r] τὸν Αἰσχύλον Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφάνης τὸν Αἰσχύλον A. B. et fere V. qui Αἰσχίλον. Aristophanis locus est Nub. 1370.

[s] Ἀλλὰ καὶ τήνδε αὐτῷ] Anthol. Pal. VI. 331. Ἀλλὰ σὺ καὶ τήνδε, Κελαινεφὲς, ἐγγυάλιξον Κρῆναι εὐκλειῶς δῆριν Ἀχαιμενίην. G

[t] Καὶ ΚΡΗΝΑΙΟΣ ΠΟΤΟΣ om. A.V. Vid. Sophocl. Phil. 21. Trach. 14.

[u] Κάρα] κάρη E. κάρει B. Etymol. Gud. p. 345. ult. ἀπὸ τοῦ κάραν καὶ κορυφὴν εἶναι τοῦ ῥεύματος, καὶ κόρη νάματος· καὶ γὰρ αἱ κρῆναι θυγατέρες τῶν ποταμῶν εἰσι.

[x] Λεσχίδην] τὸν Λεσχίδην A.E.

[y] Θεμέλιος] θεμέλιος A.B. Photius. Mox vulgo ὑποβάθρα legitur in fine articuli: mutavi cum A. et Photio. Sed in Photio om. ἡ τοὺς π. κρ. H

[z] Καὶ ΚΡΗΣ] Seqq. om. A. Mox Κρησαία V. Κρισαῖος B.V.

[a] κοφίνων] κηφίνων A.

[b] Ἀριστοφάνης] Eccles. 983.

[c] κρησέραν] De voce hac vide omnino Etymologum. KUST.

A Τοῦτο δὲ λέγει ὡς πρὸς γραῦν.

Κρήσσιος: Κρητικός.

Τοὺς Κᾶρας θαλαττοκρατῆσαι λέγεται μετὰ Μίνω τὸν Κρήσσιον.

Κρησσός:

Κρηστωνία:

Κρηστωρεύς:

Κρησφύγετα: Τὰ πρὸς τοὺς χειμῶνας [d]στενὰ, καὶ [e]ὀχυρώματα, καὶ καταφυγή. B Οἱ δέ φασιν, ὅτι [f]Κρηταιεῖς τοὺς νησιώτας ἅμα Μίνῳ τῷ βασιλεῖ [g]θαλαττοκρατοῦντες ἔφυγον εἰς σπήλαιά τινα. Ὅθεν ἐκεῖνα ὠνομάσθησαν κρησφύγετα.

Κρῆτα: Τὸν ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρηταιεύς: Καὶ Κρηταιεῖς, [h]ἀπὸ εὐθείας τῆς Κραταιεύς.

Κρήτη: Νῆσος.

C Κρητίζειν: Τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ἐπιτραπεὶς τὸν ἀπὸ τῶν λαφύρων χαλκὸν διανεῖμαι, τὸν ἄριστον αὐτῷ ἐξείλετο. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας. Ἐπειδὴ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνές εἰσι.

Κρητικόν: Εἶδος χιτῶνος. Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ [i]τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως.

Κρητικόν: [k]Τὸ ἀπὸ τῆς Κρήτης.

Κρητικός: Ῥυθμός ἐστιν οὕτω καλούμενος. [l]Ἀριστοφάνης·

Ὑπανακίνει Κρητικῶς τὼ πόδε.

Κρητῖνος: [m]Καὶ Κρηφαγία.

Κρῖ: Ἡ κριθή. Καὶ [n]Ὅμηρος·

A Κρῖ λευκόν.

Κρίβανον: Οἱ Ἀττικοὶ λέγουσι κριβῶν βαῦνον· τουτέστι, κάμινον. Καὶ ἄρτος κριβανίτης, ὁ ἐν κριβάνῳ ὠπτημένος. Κρίβανος δὲ παρὰ τὸ κρῖ, καὶ τὸ βαῦνος· ὅ ἐστι κάμινος. Καὶ Ἀριστοφάνης·

[o]Εἶτα ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν . . . [p]βοῦς κριβανίτας.

[q]Ἀρριανός·

Οἱ δὲ ξένια ἔφερον, [r]θύννους ἐν κριβάνοισιν ὀπτούς.

B Κρίβανος: Ὁ [s]φοῦρνος.

Κρίγη: Ὁ τῶν ἀποθνησκόντων τρισμὸς τοῖς ὀδοῦσι γινόμενος. [t]Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ Ἰλλυριοὶ κεκριγότες.

Κριθή: Τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον. Τὸ δὲ γυναικεῖον, μύρτον. Καὶ [u]κριθίδιον, ὑποκοριστικῶς.

Κριθοτράγων: Κριθοφάγων.

C Κριθωτή: Πόλις τῶν ἐν Χερρονήσῳ, κατοικισθεῖσα ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν μετὰ Μιλτιάδου ἐκεῖ παραγενομένων.

Κρίκε: [x]Συνεσχέθη.

Κρίκος: Τὸ κρικέλλιον.

Κρίματα: Αἱ [y]οἰκονομίαι. Δαβίδ·

Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν.

D Τουτέστι, δικαίως οἰκονομῶν. Καὶ τὰ ὑπὸ Θεοῦ γινόμενα θαύματα. [[z]Ἔστιν ἐν τῷ Δικαιώματα.]

Κριμισός: Ὄνομα ποταμοῦ.

Κρίμνον: Διὰ τοῦ ί. ἡ κριθή. Παρ' [a]Ὁμήρῳ δὲ κατὰ ἀποκοπὴν [b]λέγεται κρῖ·

Ἑστᾶσι κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι.

Καὶ [c]πολύκριμνος ἡ πολύκριθος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

E ΚΡΗΣΣΙΟΣ] Κρήσιος A.B.V.E. De exemplo vid. Wesseling. Diod. Sic. V. 84. Mox Κρησσὸς et Κρηστωνία om., ni fallor, A.V.

ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΑ] Dionys. Hal. p. 211. TOUP. κρησφύγετα τοῖς ἐκγόνοις Ælian. N. A. XIII. 5.

[d] στενά] Sic habent omnes editt. sed male. Ex Hesychio enim rescribendum est στεγανά: ut Portus etiam monuit. KUST. στενὰ etiam Photii ms. ubi ed. στεγνά. στενὰ Lex. Seg. Vid. Kuhn. ad Polluc. I. 10.

F [e] ὀχυρώματα] Vid. Gl. Herodot. V. 124.

[f] τοὺς Κρηταιεῖς οἱ νησιῶται] Κρηταιεῖς τοὺς νησιώτας A.V. K. τοὺς νησιώτας B.E. Κρῆτες τοὺς νησιώτας Photius. Κρῆτας τοὺς ν. Lex. Seg. ms.

[g] θαλαττοκρατοῦντας] θαλαττοκρατοῦντες A.B.E. θαλαττοκρατοῦντι Photius, Lex. Seg. Eustath. Od. λ'. p. 1688 = 440, 39. Minos ἐξεκάθηρε λῃστῶν τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ φεύγοντες τοῦτον ἐκάλουν κρησφύγετα τὰς καταγωγὰς τῆς ἐκ τοῦ τοιούτου Κρητὸς φυγῆς αὐτῶν.

[h] πληθυντικῶς] ἀπὸ εὐθείας τῆς Κρηταιεύς A.B.V. et fere E.

G ΚΡΗΤΙΖΕΙΝ] Vide Meursium in Creta p. 143. KUST. Vid. Zenob. IV. 62.

[i] τὸν Κρητικὸν] τὸ Κρ. A.B.V.E. Vid. Aristoph. Thesmoph. 738.

[k] Ἀπὸ] τὸ ἀπὸ A.

[l] Ἀριστοφάνης] Eccles. 1157.

[m] Καὶ ΚΡΗΦΑΓΙΑ om., ni fallor, A.V.

[n] Ὅμηρος] Il. ε'. 196. KUST.

H ΚΡΙΒΑΝΟΝ: Οἱ Ἀττικοὶ λέγ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 86.

[o] Εἶτα ἐξένιζε· παρετ.] Locus hic ex Aristophane sic rescribendus et distinguendus est: Εἶτ' ἐξένιζε· παρετίθει δ' ἡμῖν ὅλους Ἐκ κριβάνου βοῦς. Vide etiam Athenæum lib. IV. p. 130. qui eundem locum Aristophanis adducit. KUST.

[p] καὶ κριβανίτας] βοῦς κρ. A.V. βοὺς καὶ κρ. B.E. ὀπτοὺς ἐκ κριβάνου βοῦς E. marg.

E [q] Ἀρριανός] De Rebus Indicis p. 562. KUST.

[r] θύννους] θαύνους V. Mox κριβάνοισιν A.V.E. pro κριβάνοις.

[s] φοῦρνος] Quæ sequuntur in edd. Καὶ παροιμία· Ἄπνος κρίβανος. Ἐπὶ τῶν καινόν τι ἐφευρηκότων. Ἄπνος γὰρ Αἰγύπτιος εἰς τὴν τῶν ἄρτων ὄπτησιν ἐπενόησε τὸν κρίβανον, habet A. in marg. om. V. et magna ex parte E. Vide supra v. Ἄπνος.

ΚΡΙΓΗ καὶ κρισμὸς] καὶ κρισμὸς om. A.B.V.E. Schol. Aristoph. κρυγμὸς voluerat Portus, probante Kustero.

[t] Καὶ Ἀριστοφάνης] Av. 1520.

F ΚΡΙΘΗ: Τὸ τῶν ἀνδρ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 965. ubi tamen pro μύρτον legitur βύσσον: minus recte ut puto. Μύρτον enim membrum muliebre significare ex grammaticis notum est. Τὸ βύσσος autem idem significare, haud sane alibi me legisse memini. KUST. Vid. Hesych. v. Βύττος, et Suid. v. Σάραβον. TOUP. Schol. Aristoph. βύρσον.

[u] ΚΡΙΘΗΔΙΟΝ] κριθίδιον A.V.

ΚΡΙΘΟΤΡΑΓΩΝ] Aristoph. Av. 232.

G ΚΡΙΘΩΤΗ: Πόλις τῶν ἐν Χερρον.] Ex Harpocratione. KUST.

ΚΡΙΚΕ] De hac voce vide omnino Etymolog. KUST.

[x] Συνεσχέθη] Sic etiam Zonaras. συνεχέθη A. συνηχέθη Martinus apud Albert. ad Hesych. συνεχέθη Titmannus. Vid. Il. π'. 470.

ΚΡΙΚΟΣ] Κρίκα V.

[y] οἰκονομίαι] V. statim addit Κρίμα. Seqq. usque ad οἰκονομῶν sunt ex Ps. IX. 17. et Theodoreto in eum locum.

[z] Ἔστιν etc. om. V. habet A. in marg.

H ΚΡΙΜΙΣΟΣ] Κριμισσός A. Κρημησός V. Vide quæ disputavit Cluverius de h. v. Sicil. p. 266.

[a] Ὁμήρῳ δὲ] δὲ om. A.V.E. Vid. Il. ε'. 196.

[b] λέγεται] λ' κρῖ ἑστᾶσι (ἑστῶσι A.) A.B.V.E. Mox λευκὸν M.

[c] πολύκριθος ἡ ΠΟΛΥΚΡΙΜΝΟΣ] πολύκριμνος ἡ πολύκριθος A. B.V.

[d] Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχων ἅλα, καὶ δύο κρίμνα.

Καὶ Βάβριος·

[e] Ἐγὼ [illegible] λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
ἐφ' ἣν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.

Κρίμνον [illegible] τὸ παχὺ τοῦ ἀλεύρου.

Κριναμενος: Ἐπιλεξάμενος.

Κρίνε: Δίκαζε.

Κρίνεσι στεφανοῖς: Τουτέστιν, αἱ λοιδορίαι, αἱ παρὰ σοῦ, στέφανοί μοι εἰσὶν ἐκ κρίνων. Κέκλιται δὲ ἀπὸ τοῦ τὸ κρίνος, ὡς τὸ τεῖχος. Οἱ δέ φασι μεταπλασμὸν εἶναι.

Κρίνις: Ἱερεὺς Ἀπόλλωνος.

Κρίνον: Τὸ ἄνθος. Ἀπὸ τῆς διακρίσεως. Διὸ καὶ τὰ τῆς διακρίσεως λέγεται κρίνον εὐμάραντον καὶ ταχὺ διαπίπτον. Διὸ καὶ ἡ κολόκυνθα [f] κρίνον λέγεται, [g] καὶ τοὺς πτωχοὺς δὲ κρίνα λέγουσιν. Αὐτὴ δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα.

Κρῖνόν μοι Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην. [[h] Κρίνω δὲ, τὸ δικάζω.

[i] Κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.]

Κρινωνιά: Ὁ τῶν κρίνων [k] λειμών.

Κριοκοπεῖν: Τὸ τοῖς κριοῖς τοῖς μηχανικοῖς πολιορκεῖν.

[l] Οἱ δὲ τοῖς πύργοις κριοκοπεῖν ἐνεχείρησαν.

Κριόσ: Δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Καὶ [m] Κριόθεν, ἐπίρρημα. Ἢ [n] Κριῆθεν.

Κριόσ: [o] Τὸ [p] μηχάνημα τὸ πολιορκητικόν. Καλεῖται δὲ οὕτως, ὅτι προσπίπτει τε ῥύμῃ, καὶ πάλιν ἐπανέρχεται, καὶ τοῦτο συνεχῶς ὥσπερ μαχόμενον ποιεῖ. Ἔστι δὲ κεραία μεγάλη κριοειδὴς, καὶ αὐτῆς τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς σεσιδήρωται ἐπὶ πολὺ, ὥστε μήτε [q] ἀποκαυλίζεσθαι, μήτε ἐμπίπρασθαι.

Ὅτι προτομὴ λέγεται τὸ [r] πρόσθεν μέρος.

Ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. [s] Δοκὸς ὑπερμεγέθης ἱστῷ [t] νηὸς παραπλησία· ἐστόμωται δὲ [u] παχεῖ σιδήρῳ κατ' ἄκρον, ἐς κριοῦ προτομὴν, [x] ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένος. Καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσοις, ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος, [y] ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις [z] ὑπεστηριγμένος, ἀνωθούμενος ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, [a] τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν [b] ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ [c] προσανέχοντι σιδήρῳ· καὶ οὐδεὶς οὕτω [d] καρτερὸς πύργος, ἢ περίβολος πλατὺς, [e] ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε· τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, [f] καθαιρεῖ τὰ τείχη.

Κριόσ: Ὁ [g] τὸ κάρα ἱέμενος.

[d] Αὐτάρκης ὁ πρέσβυς ἔχ.] Anthol. Pal. VI. 302.

[e] Ἐγὼ [illegible] λιτῆς οὐκ ἀφέξ.] Fragmentum hoc Babrii referendum est ad fabulam de mure rustico et urbano, quam habes apud Horat. lib. II. Sat. 10. KUST. Apud Tyrwhitt. p. 40.

ΚΡΙΜΝΟΝ] δὲ addunt A.V.

ΚΡΙΝΑΜΕΝΟΣ] Il. ί. 517. Κρινόμενος A. Κρινόμενος E. Tum Κρῖμα. Κρῖναι δ. A. marg.

ΚΡΙΝΕ om. V.

ΚΡΙΝΕΣΙ ΣΤΕΦΑΝΟΙΣ] Aristoph. Nub. 908.

ΚΡΙΝΙΣ: Ἱερεὺς Ἀπόλλ.] De eo vide Scholiastam Homeri ad Il. α'. 39. KUST.

ΚΡΙΝΟΝ] Eadem fere habet Etymol. Gud. p. 347, 46. Κρίνον ἀπὸ τοῦ διακρίνειν· διὸ καὶ τὰ τοῦ διακρίνειν λέγεται κρίνον εὐμάραντον ὑπάρχειν καὶ ταχὺ ἀποπίπτειν· διὸ καὶ λέγεται κρίνον καὶ ἡ κολόκυνθα· ἐκ γὰρ τοῦ κρίνειν λέγεται ἡ κολόκυνθα, ἀλλ' ἀποπίπτει. Διὸ τοὺς πτωχοὺς καὶ πηροὺς κρίνα. Αὕτη δὲ ἡ κολόκυνθα Μηδικόν ἐστιν ὄνομα.

[f] κρίνον—κολόκυνθα om. V.

[g] καὶ τοὺς πτωχοὺς [illegible] κρίνα λέγουσιν] Huc spectat proverbium, κρίνου γυμνότερος; quod a paræmiographis quidem prætermissum est, sed exstat apud Julianum Orat. VI. p. 341. ubi vide Petavium. KUST.

ΚΡΙΝΟΝ ΜΟΙ ΚΥΡΙΕ, ὍΤΙ ἘΓΩ ἘΝ ἈΚΑΚ.] Psalm. XXV. 1. KUST.

[h] ΚΡΙΝΩ] Seqq. A. in marg. ubi καταδικάζω. Om. V.

[i] Κρίνοντες] Matth. XIX. 28.

[k] λειμών] Statim delevi ὥσπερ ῬΟΔΩΝΙΑ, ὁ τῶν ῥόδων· καὶ ἸΩΝΙΑ, ὁ τῶν ἴων, cum A.B.V.E.

[l] Οἱ δὲ τοὺς πύργους κριοκ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 42. KUST.

ΚΡΙΟΣ] Meursius in libello de Pop. Att. rescribendum monet Κριῶα: quem vide. KUST. Κριὸς Schol. Aristoph.

[m] ΚΡΙΟΘΕΝ] Scribe Κριῶθεν: ut recte habet Scholiasta Aristoph. Av. 646. unde Suidas. KUST.

[n] ΚΡΙΗΘΕΝ] Non dubito quin Suidas initio scripserit Θριῆθεν, et respexerit ad locum illum Comici Av. 646. Ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος. Τῷ δὲ τί; Εὐελπίδης Θριῆθεν. Ibi enim vetus Enarrator, quem Grammaticus noster hic sequitur, non Θριῆθεν, sed Κριῶθεν olim legit: quamvis Θριῆθεν etiam in quibusdam exemplaribus exaratum fuisse idem simul observet. Verba ejus hæc sunt: Κριὸς δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. Ἀπὸ Κριοῦ τινος ὠνομασμένος, ἀναγράφει [illegible] τοὺς ἐπωνύμους τῶν δήμων καὶ φυλῶν Πολέμων. Γράφεται δὲ καὶ Θριῆθεν, οἷον ἀπὸ δήμου τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Hanc igitur lectionum diversitatem [illegible] Suidas hic innuere voluit: apud quem proinde Meursius de Pop. Att. v. Κριῶα, pro Κριῆθεν male reponendum putat Κριῶθεν. KUST.

[o] καὶ τὸ] καὶ om. A.

[p] μηχάνημα] Conf. Veget. IV. Vitruv. XVIII. 17. Procop. Bell. Goth. IV. p. 334. REINES. Vid. Bell. Goth. I. 21.

[q] ἀποκαυλίζεσθαι] ἀποχαλίζεσθαι V. προτομὴ—τείχη om. V.

[r] ἔμπροσθεν] πρόσθεν A.B. omisso αὐτοῦ post μέρος. Vid. infra v. Προτομή.

[s] Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλ.] Tota hæc descriptio arietis bellici sumpta est ex Josepho de Bello Jud. lib. III. c. 9. p. 843. eademque repetitur infra v. Προτομή: ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. III. 7, 19.

[t] νηὸς] ὁμοίως A.

[u] σιδήρῳ παχεῖ] παχεῖ σιδήρῳ A.

[x] ἀφ' οὗ] ἀφ' ἧς E. Mox κάλω B.E.

[y] ἑτέρας] Sic recte Josephus; et ipse Suidas infra v. Προτομή. At priores editt. [et A.B.E.] male ἑκατέρας. KUST.

[z] ὑπεστηριγμένος] ὑπεστηρισμένος B.

[a] καὶ τῶν] καὶ om. A.B.E. Mox ἀθρόως om. E.

[b] ἀπηρεισάντων] Lege ἐπιβρισάντων, ut habet Josephus loco laudato, et ipse Suidas infra v. Προτομή. KUST. ἐπιβρισάντων A. ἐπερεισάντων E.

[c] προσανέχοντι] προανέχοντι Josephus.

[d] πύργος κάρτερος] κάρτερος πύργος A.

[e] ὃς κἂν τὰς πρώτας πλ.] Sic mss. Paris. At priores editt. [et B.E.] ὃς οὐκ ἂν τὰς πρ. quod non placet. Josephus loco laudato habet, ὃς καὶ τὰς πρ. At Suidas infra v. Προτομή: ὃς ἂν τὰς πρ. secundum quam lectionem locus hic ita vertendus erit: *Qui vel primos ictus sustinere possit.* Quomodocunque vero scribas, locus hic non satis cohærere videtur cum iis quæ sequuntur: in quo proinde vertendo sensus potius quam verborum rationem habui. KUST. Josephus: ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνέγκαι, κατισχύσει τῆς ἐπιμονῆς.

[f] καθαιρεῖται] καθαιρεῖ A.B.

[g] τὸ κάρα] τῷ κάρᾳ E. et, ni fallor, B. τῷ κέρατι Etymol. Gud. p. 347, 17. Tum ὡς ἵκε ῥύπτων E. ὡς ὁ κρύπτων Etym. Gud.

A

Ὡς ὁ κυρίττων ἤλασ' ὀπίσω.

[h]Καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι κριὸς καλεῖται τὸ κεράμιον τὸ πρῶτον, ᾧ τὰ λοιπὰ [i]ἐπιτηρεῖται.

Κριὸς ἀσελγόκερως: Τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ κωμικός. Τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀκολάστων ἐλάμβανον οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων.

Κριὸς τροφεῖα ἀπέτισε: Παροιμία ἐπὶ τῶν [k]ἀχαρίστων. Καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτραφέντας φασὶ B κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους· ὅ ἐστι, πλήττειν.

Κριοῦ διακονία: [l]Παρὰ τὴν παροιμίαν· Κριὸς τὰ τροφεῖα. Κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

Κριωεύς: Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος [m]Κριῶα.

Κρίσσα: Ὄνομα πόλεως, [n]καὶ ἰχθύος.

Κρίσσαμις: Κῷος. Οὗτος ἦν πολυθρέμματος. Τούτῳ φασὶν ἔγχελυν [o]τὸ κάλλιστον τῶν προβάτων C ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κρίσσαμιν ἀνελεῖν αὐτήν· φαινομένην δὲ αὐτῷ [p]ὄναρ, κελεῦσαι καταθάψαι αὐτήν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, [q]παγγενῇ ἀπολέσθαι.

Κρισσαία θάλασσα, καὶ Κρισσαῖος κόλπος.

Κρίσκος: Δοκιμασίας, [r]ἀκολουθίας. [s]Αἰλιανός·

Κρίσεως δ' ὡς ἐν ἀκολάστοις εὐθείας οὐ διήμαρτε περὶ τὴν αἵρεσιν τῆς μιμάδος. Σὺν κάλλει γὰρ λαμπρῷ τοῦ σώματος, ποικίλως ἤσκητο τὴν [t]εὐαπάτητον παιδείαν.

[u]Καὶ αὖθις·

Τοσοῦτον προὔλαβε τῇ φυγῇ τῆς κρίσεως τῆς περὶ τὴν μάχην.

Κρίσις: Ἐξέτασις, ψῆφος, βάσανος. [[x]Ὅτι φασὶν οἱ ἔξω, ἡ κρίσις τοὺς ἐλέγχους βασανιζέτω. Καὶ ζήτει τὰ λοιπὰ ἐν τῷ Ἀμφισβήτησις.]

Κρίσκης: Ὄνομα κύριον.

[[y]Πρίσκος ὄνομα τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου· ὃν κατακτείνει ἄκριτον, ἤδη τῆς τοῦ Καίσαρος ἀξιωθέντα τιμῆς, εἰς ὑποψίαν ἐλθόντα τοῦ Φαύστῃ τῇ μητρυιᾷ συνεῖναι, τοῦ τῆς φύσεως θεσμοῦ μηδένα λόγον ποιησάμενος. Τῆς δὲ Κωνσταντίνου μητρὸς Ἑλένης ἐπὶ τῷ τηλικούτῳ πάθει δυσχεραινούσης, παραμυθούμενος αὐτὴν ὥσπερ ὁ Κωνσταντῖνος, κακῷ τὸ κακὸν ἰάσατο μείζονι. Βαλανεῖον γὰρ ὑπὲρ τὸ μέτρον ἐκπυρώσας, τούτῳ τὴν Φαῦσταν ἐναποθέμενος, ἐξήγαγε νε-

[h] Καὶ ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστ.] Locus hic mendosus et obscurus, quem ita interpretatus sum, ac si pro οἰνικαῖς legeretur ὠνικαῖς. Ex lectione enim vulgata, quæ ne Græca quidem est, sensum nullum elicere potui. Experiatur lector, an alia ratione locum hunc male affectum sanare queat. KUST. Ἐν ταῖς οἰνικαῖς ἀποστάσεσι L. Bos exponit in venditionibus vinariis, Animadv. p. 140. Heraclid. in Polit. Aphytæorum: Φασὶ δέ ποτε ξένον πριάμενον οἶνον μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπείξαντος αὐτὸν τοῦ πλοῦ· καταλιπεῖν [illegible] αὐτὸν ἐν τῇ ἀποστάσει οὐδενὶ παραδόντα: ubi sane locum videtur significare publicum, in quo vinum vendebatur; nam quod Cragius dedit in abitu prorsus alienum est. An huc pertineat ἀπόστασις ἔργων apud Phrynichum p. 50. non facile dixero. HEMST. Locus integerrimus, si quis alius, et ἑλληνικώτατος. Quod et recte adnotavit Bos ad Suidam. Sed sensum hujus loci nemo vidit. Αἱ οἰνικαὶ ἀποστάσεις, quod omnes fugit, sunt cellæ vinariæ. Schol. ad Aristoph. Equit. 997. Λέγονται δὲ ξυνοικίαι καὶ αἱ μακραὶ ΟΙΚΙΑΙ καὶ ἈΠΟΣΤΑΣΕΙΣ. Atque ita intelligendus Strabo, lib. XVII. Εἶτα τὸ Καισάρειον, καὶ τὸ Ἐμπορεῖον, καὶ ΑΙ ἈΠΟΣΤΑΣΕΙΣ. Heraclides in libello περὶ πολιτειῶν, cap. de Aphytæis: Δικαίως καὶ σωφρόνως βιοῦσι· καὶ ἀλλοτρίων οὐ θιγγάνουσιν, ἀνεῳγμένων τῶν θυρῶν. Φασὶ δέ ποτε ξένον πριάμενον ΟΙΝΟΝ μὴ ἀναλαβεῖν, ἐπείξαντος αὐτὸν τοῦ πλοῦ. Καταλιπεῖν δὲ αὐτὸν ἘΝ ΤΗΙ ἈΠΟΣΤΑΣΕΙ οὐδενὶ παραδόντα· ὕστερον [illegible] κατ' ἄλλην ἐμπορίαν ἐλθόντα εὑρεῖν τοῦτον ἄθικτον. Juste et modeste vivunt Aphytæi, nec attingunt aliena, etsi janua omnium aperta. Aiunt vero peregrinum quendam vinum apud ipsos emptum non avexisse, quod navigatio accelerando ipsi instaret. Relicto igitur in cella vino, quum id nemini commendasset, alteris reversus nundinis, illud intactum reperit. Ita Græca sunt vertenda. Interpres non intellexit. Quare Suidæ locum, qui neutiquam sollicitandus est, ita tandem interpretandum esse censeo: Et in cellis vinariis, testa prima, ex qua reliquæ æstimantur, Κριὸς appellatur. Quod omnino verum est. TOUP.

[i] ἐπιτηρεῖται] ἐνήρεισται Etym. Gud.

ΚΡΙΟΣ 'ΑΣΕΛΓ.] Confer Hesychium, qui et eadem habet, et plura. KUST.

[k] ἀχαρίστων] Pergit Photius: Ἐπεὶ τὰς φάτνας οὗτοι πλήττουσιν.

[l] Παρὰ] περὶ A.

ΚΡΙΩΕΥΣ: Δῆμος τῆς 'Ατт.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] Κριῶα] Κριῶ' A.

[n] καὶ ἰχθύος om. A.

ΚΡΙΣΣΑΜΙΣ: Κῷος. οὗτος ἦν πολυθρ.] Eadem leguntur apud Zenobium et Hesychium: sed quorum prior pro Κρίσσαμις habet Κίσσαμις. KUST. Κρίσαμις A. et sic mox.

[o] θεῷ καὶ τὸ κάλλιστον] θεῷ καὶ delevi cum A.V.E. et D Photio. Tum γὰρ addunt A.B.V.E. post τέ.

ib. θεῷ] ἐλθεῖν: nam longius abesset φανῆναι, quod tamen cum Zenobio et Hesychio magis congruit. HEMST.

[p] κατ' ὄναρ] κατ' om. A.V.E. Phot.

[q] παγγενῆ] Sic etiam Zenobius et Hesychius. At Photius in Lexico ms. rectius παγγενεί: quod dictum est eodem modo quo πανδημεί, πανοικεί, et similia. KUST.

ΚΡΙΣΣΑΙΟΣ ΚΟΛΠΟΣ, ΚΡΙΣΣΑΙΑ [illegible] ΘΑΛΑΣΣΑ] Κρισσαία θάλασσα, καὶ Κρισσαῖος κόλπος A. Κρισ. θ. καὶ κρ. κόλ-E πος δέ. V.

[r] ἀκολουθίας] Sic etiam legitur in Lexico Photii inedito. Sed mendose, ut puto. Scribendum enim potius existimo ἀληθείας. KUST. Imperite admodum vir doctissimus. Ita enim locuti sunt Græci recentiores. Hesych. Κρίσιν, ἀκολουθίαν. Theodoret. Hist. Eccles. II. 16. Διόπερ εἴ σου δοκεῖ εὐσεβείᾳ, κριτήριον συσταθῆναι κέλευσον, καὶ εἰ ὀφθείη Ἀθανάσιος ἄξιος καταδίκης, τότε κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἈΚΟΛΟΥΘΙΑΣ τύπον ἐξενεχθήσεται ἡ κατ' αὐτοῦ ψῆφος. Quare si placet pietati tuæ, judicium constitui jube: et si quidem F Athanasius condemnatione dignus videtur, tum juxta ecclesiastici judicii formam, sententia in eum proferetur. Hinc Photius Epist. II. p. 56. Παρὰ τὴν παραδοθεῖσαν ἐκκλησιαστικὴν ἈΚΟΛΟΥΘΙΑΝ. Contra regulas ecclesiasticas. Secus quam statuerat ecclesia. Ita locus vertendus. TOUP.

[s] Αἰλιανός] Seqq. om. V.

[t] εὐαπάτητον] εὐαπάτητον mutandum videtur in εὐαπάτηλον: ubi cogitandum de illa ἀπάτῃ, qua nos falli volumus in iis artibus, ubi σοφώτερος ὁ ἀπατηθεὶς τοῦ μὴ ἀπατηθέντος, ut est in nobili dicto Gorgiæ ap. Plutarch. T. II. p. 348 G C. Conf. Spanhem. Aristoph. Ran. 941. JACOBS.

[u] Καὶ αὖθις] Seqq. tacite delevit Kusterus. Habent edd. cum A.B.E.

[x] Ὅτι φασιν] Seqq. A. in marg. om. V.

ΚΡΙΣΚΗΣ] Κρίσκος E.

[y] ΠΡΙΣΚΟΣ] Κρίσπος est apud Zosimum [II. 29.] p. 684. unde totum hunc locum Suidas descripsit, ut Pearsonius recte observavit. Vide etiam infra v. Πρίσκος. KUST. Κρίσπος esse legendum docuit Rad. Forner. Rer. Quotid. H I. 26. itaque sine dubio scripsit Suidas, ut satis ex serie literarum patet: nam separanda sunt Κρίσκης ὄνομα κ. qui nihil ad sequentem articulum pertinet, ac deinceps Κρίσπος ὄνομα etc. δὲ insertum a librariis, qui junxerunt diversa. De re ipsa vide Apollin. Sidon. V. Ep. et Sirmond. p. 561. HEMST. [illegible] om. B.V. Ceterum hæc omnia habet A. in margine. Quare uncinos apposui.

κράν. [z]Ζητητέον δὲ, εἰ μετὰ τὸ βαπτισθῆναι τοῦτο ἐποίησε.]

Κριτικόν: Τὸ κρίσιμον.

[Κριτίας:

[a]Τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξίως ἔτυχεν ὁ Θηραμένης τῆς τελευτῆς. [b]Κριτίου κρίναντος αὐτόν.]

Κριτός: Ὁ κρινόμενος.

Κριτὸς ἐπίλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος. Κριτὴς δὲ, ὁ κρίνων.

Κρίτων, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής· ὃς καὶ γνησίως διετέθη πρὸς Σωκράτην, καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. Ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογίαν.

[Κρίτων ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς.]

Κρίτων, Πιεριώτης ([c]πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία) ἱστορικός. Ἔγραψε [d]Παλληνικὰ, Συρακουσῶν Κτίσιν, Περσικὰ, [e]Σικελικὰ, Συρακουσῶν Περιήγησιν, καὶ περὶ τῆς Ἀρχῆς τῶν Μακεδόνων.

Κρίτων, Νάξιος, ἱστορικός. Ἔγραψεν Ὀκταετηρίδα· ἣν [f]Εὐδοξίου φασί.

Κρόβυζοι: Ὄνομα ἔθνους.

Κροβύζου ζεῦγος: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ [g]σπευδομένων δύο. Τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς πορνοβοσκοῦ, δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ διασυρμῷ δύο ὁμονοούντων· οὓς πρότερον [h]τοῦ ἀναπνεῖν φασὶν, ἢ τοῦ κακουργεῖν παύσασθαι.

Κροαίνων: Τοῖς ποσὶ κρούων, ἢ [i]ἐπιθυμῶν.

Κρόκη: Ῥοδάνη. Καὶ κροκύφαντος· [k]ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται. [l]Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κεκρύφαλον αὐτὸ

Αφασιν ὅτι κρύπτει [m]τὸν φάλον· ὅ ἐστιν, ἐξοχὴ [n]κεφαλῆς. [Ἡ αἰτιατικὴ, τὴν [nn]κρόκα.]

Κροκόδειλος: Εἶδος ζώου.

Κροκωτός: Ἱμάτιον Διονυσιακόν. [o]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβεῖν τὸν γέλων,
ὁρῶν λεοντῆν [p]ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

Ἐφόρει γὰρ καὶ κροκωτὸν καὶ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς. B Τοῦτο γὰρ ἦν [q]φόρημα τῷ Ἡρακλεῖ. Τάττεται [r]δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. Ἐφόρει δὲ τὴν λεοντῆν, ἵνα φοβερὸς ᾖ. [[s]Καὶ παροιμία·

[t]Τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ.]

Κροκωτός: Εἶδος χιτῶνος.

Ὁ δὲ ἤσθητο κροκωτὸν χιτῶνα, ὑπὲρ τοῦ πλείονας εἰς αὐτὸν ἐπιστρέφειν.

[[u]Ὅτι ὁ μὲν οὖν κροκωτὸς ἔνδυμά ἐστι. Τὸ δὲ C ἔγκυκλον, ἱμάτιον. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἔγκυκλον.]

Κροκύλεια: Ὄνομα πόλεως.

Κρομμωνία:

Κρόμμυα ἐσθίειν: Ἴσον τῷ κλαίειν.

[x]Ἀλυάττῃ γὰρ [y]πέμψαντι πρὸς Βίαντα τὸν σοφὸν, ἵνα θᾶττον παρ' αὐτὸν [z]ἥκοι, Ἐγὼ, φησὶν, Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν.

D Καὶ Ἀριστοφάνης·

[a]Κρομμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδῃ.

Ἀντὶ τοῦ, κλαύσῃ καὶ χωρὶς κρομμύων· [b]ἤγουν δακρύσεις. Καὶ ἑτέρα παροιμία· [c]Κρομμύων ὀσφραίνεσθαι. Ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

Κρομμυοξυρεγμίας: Ἀντὶ τοῦ ἀπεψίας. Δριμεῖα γὰρ καὶ ἀηδὴς ἡ [d]τοιαύτη ἐρυγή. Ἀπὸ τῶν

[z] Ζητητέον δὲ] καὶ ζ. εἰ A. Mox βαπτισθῆναι αὐτὸν V. βαπτισθῆναι αὐτὸν τοῦτο γέγονε A.

ΚΡΙΤΙΑΣ] Κρίτιας M. Hunc articulum om. A.V. Vide supra v. Δεξιός p. 891 A.

[a] Τοιγάρτοι τῆς τοῦ βίου προαιρέσεως ἐπαξ. ἔτυχεν ὁ Θηρ.] Historiam de morte Theramenis, a Critia damnati, fuse narrat Xenophon Ἑλληνικῶν lib. II. Vide etiam supra v. Θηραμένης. KUST.

[b] Κριτίου] Hic Critias fuit unus ex XXX. Tyrannis: de cujus scriptis vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

Καὶ ὁ ἐπίλεκτος] ΚΡΙΤΟΣ ἐπίλεκτος, καὶ ὁ κρινόμενος A.V.

ΚΡΙΤΩΝ, Ἀθην.] De hoc, et ejus scriptis vide Laërt. lib. II. KUST.

ΚΡΙΤΩΝ] Vide Meursium in Bibliotheca Græca. KUST.

ΚΡΙΤΩΝ: Ἔγραψε Γετικά.] Κρίτων ἔγραψεν ἐν τοῖς Γετικοῖς B.E. Deest articulus A.V. Vid. supra v. Γεσσοὶ p. 814 D.

[c] πόλις δὲ αὕτη Μακεδονίας] πόλ' δὲ Μακε' A. αὕτη om. V.

[d] Παλληνικὰ] Παλληνιακὰ A.V. Mox Συρρακουσῶν V. et infr.

[e] Σικελικὰ] Σικελιακὰ A. om. V.

E [f] Εὐδοξίου] Lege abjecta litera Εὐδόξου. HEMST.

ΚΡΟΒΥΖΟΥ ΖΕΥΓΟΣ] Zenobius et Diogenianus habent Κροβύλου ζεῦγος. At Hesychius Κρωβύλου ζεῦγος, per ω: quæ lectio præ reliquis placet. KUST. Suidas infra Κρωβύλου ζ.

[g] σπευδομένων] δύο addunt A.V. Tum δὲ om. A.

[h] τοῦ] τὸ A.

ΚΡΟΑΙΝΩΝ: Τοῖς π.] Hom. Il. ζ. 507. de equo ait: Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων. Scholiasta ad eum locum: Κροαίνων: ἐπικρούων τοῖς ποσίν. ἢ ἐπιθυμῶν. ἢ χρεμετίζων. KUST.

[i] ἐπιθυμῶν] Hoc sensu v. Κροαίνειν utebatur Archilochus, teste Schol. Ven. Statim delevi ἢ πηδῶν. Κροαίνειν κατὰ πεδίον, cum A.B.V.E. Omisi etiam cum iisdem mss. ΚΡΟΚΑΛΗ. ὁ αἰγιαλός.

[k] Ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίνεται] Sic locum hunc emendavi ex Schol. Aristoph. Vesp. 1137. In prioribus enim editt. [et B.E.] pessime legitur, διὰ κρόκου ὑποφαίνεται. KUST. διάκρονος ὑποφαίνεται A. διὰ κρο'' ὑποφ. V. διὰ κρόκου ὑφαίνεται Etymol. Gud. p. 348.

[l] Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ κ.] οἱ δὲ Ἀττικοὶ κεκρύφαλον αὐτὸν καλοῦσιν Etymol. p. 539.

[m] τὸν φάλον] τὸ φάλον A.B.V.E.

[n] κεφαλῆς] τῆς κεφαλῆς V. Seqq. om. A.V.

[nn] Κρόκα et κρόκες in Antipatri Ep. quod supra Kusterus edidit ad v. Καυσία. Vid. in Ἰῶκά τε δακ. HEMST.

F ΚΡΟΚΩΤΟΝ] Κροκωτὸς A.B.V.E.

[o] Ἀριστοφάνης] Ran. 45. ubi pro ἀποσοβεῖν legitur ἀποσκεδάσαι; uti et hic metri gratia apud Suidam scribendum est. KUST.

[p] ἐπὶ κροκωτῷ λεοντῆν] καὶ κροκωτὸν καὶ λ. A. et sic, ni fallor, B.V. καὶ κροκω'' λ. ὁ Ἡρ. E. ἐπὶ om. M.

[q] φόρημα] φόρεμα V.E.M.

[r] δὲ] γὰρ A.

[s] Καὶ παροιμία] Hæc om. A.V.

G [t] Τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ] Vide supra v. Γαλῆ. KUST.

[u] ὍΤΙ ὁ μὲν] Hæc A. in marg. om. V.E.

ΚΡΟΜΜΥΑ] Κρόμυα A. et sic infra.

[x] Ἀλυάττην γὰρ πέμψαντα πρ.—κρόμμυα ἐσθίειν] Hæc Suidas sumpsit ex Laërtio in Biante. KUST. Ἀλυάττην—πέμψαντα] Ἀλυάττῃ—πέμψαντι A.B.V.

[y] πέμψαντα] Ne oratio sit ἀνακόλουθος, legendum est, Ἀλυάττου γὰρ πέμψαντος: vel, Ἀλυάττῃ γὰρ πέμψαντι, ut habet Laërtius. KUST.

[z] ἥκῃ] ἥκοι A.V. ἥκη' E.

H [a] Κρομμυόν τ' ἄρ'] κρόμυον τἄρ A.

[b] ἤγουν] ἀντὶ τοῦ A.V. post δακρύσεις addit A. καὶ χωρὶς κρομύων.

[c] ΚΡΟΜΜΥΩΝ ὈΣΦΡΑΙΝΕΣΘΑΙ] Aristoph. Ran. 667.

ΚΡΟΜΜΥΟΞΥΡΕΓΜΙΑΣ—εἰς τὸν πόλεμον] Ex Schol. Aristoph. Pac. 528. KUST.

[d] τοιαύτη] ἡ τοιαύτη B.V.E. Schol.

κρομμύων οὖν, καὶ τῆς ὀξύτητος, καὶ τῆς ἐρυγῆς, A [e]συντέθεικε τὴν λέξιν. Ταῦτα γὰρ εἰώθασι κομίζειν [f]εἰς τὸν πόλεμον. Διὸ καὶ ὁ γύλιος ἐκ [g]τούτων δυσώδης. Ἢ καὶ ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐγκαλυπτόμενος ὁ γύλιος ἐκ διαφόρων ὄψων τε καὶ ζωμῶν, ὀξίδος σύμμικτόν τινα ὀσμὴν ὄζωδε.

Κρόνια: Ἑορτὴ ἀγομένη Κρόνῳ, καὶ [h]τῇ μητρὶ τῶν θεῶν.

Κρονικαὶ λῆμαι: Παροιμία· ὥσπερ τὸ, [i]χύτραις λημῶν καὶ κολοκύνταις. B Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων.

Κρονικαῖς γνώμαις λημῶν [k]τὴν φρένα: Ἤγουν, ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένε τὸ φρονεῖν. Τουτέστιν, ἀμβλυωπῶν. Λήμη δέ ἐστι τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. Σημαίνει οὖν τὸ, τετυφλωμένε τὰς φρένας· [l]ὥσπερ οἱ τὰς λήμας [m]ἔχοντες [ἐν ὀφθαλμοῖς.] C

Κρονικώτερα: Ἀρχαιότερα, μωρότερα. Καὶ [n]Ἀριστοφάνης·

> Καὶ τοὺς τραγῳδούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους
> τὸν νοῦν, διορχησάμενος [o]ὀλίγον ὕστερον.

Κρόνιον ὄμμα: Τοῦ Κρόνου.

Κρονίων ὄζων: [p]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ, [q]καὶ Κρονίων ὄζων;

D Τουτέστιν, ἀρχαϊσμοῦ γέμων καὶ μωρίας. Ἤτοι, ὅτι ἑορτή τις παλαιὰ ἤγετο τῷ Κρόνῳ, ἢ ὅτι τὰ [r]παλαιὰ πάντα καὶ εὐήθη Κρόνια ἐκάλουν. Καὶ [s]Κρόνους, τοὺς λήρους.

Κρόνιππος: Ὁ μέγας λῆρος. Κατ' ἐπίτασιν λαμβανομένου τοῦ ἵππου.

> Σὺ δ' εἶ κρόνιππος·

ἢ ὑβριστὴς, τρυφητὴς, πόρνος.

Κρόνου πυγή: Τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

Κρόσσας: Κλιμακίδας. Ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασιν ἀποδιδόασιν τὰς τῶν ἐπάλξεων στεφάνας, οἱονεὶ κεφαλίδας, ἐν δὲ [t]τοῖς περὶ ναυστάθμου, κλίμακας.

Κροσσός: [u]Ὁ μαλλός.

Κροσσωτοῖς χρυσοῖς: Τοῖς διαφόροις χαρίσμασιν τῶν τὴν ἐκκλησίαν κοσμούντων ἱερῶν ἀνδρῶν. Διήρηνται γὰρ οἱ κροσσοὶ, καὶ πάλιν ἥνωνται.

Κρόταλον: Ἰδίως ὁ σχιζόμενος κάλαμος, καὶ [x]κατασκευαζόμενος ἐπίτηδες ὥστε ἠχεῖν, εἴ τις αὐτὸν [y]δονοίη ταῖς χερσὶ, καθάπερ [z]κρότον ἀποτελῶν. Τρανὸς οὖν ἔσῃ, φησὶ, καὶ τὴν φωνὴν διηρθρωμένος, [a]καθάπερ τὰ κρόταλα· ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος, εὔστομος.

Κρόταλος: Ἀρσενικῶς. Ἀντὶ τοῦ εὔγλωττος, καὶ εὔστομος, ὡς τὰ κρόταλα. [b]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ νῦν καλοῦμαι
> θηλυμανής, [c]καὶ νῦν δίσκος ἐμοὶ κρόταλον.

Ἔστι δὲ κάλαμος ἐσχισμένος.

Κρόταφος: Τὸ μέρος τοῦ σώματος. Καὶ τοῦ [d]βιβλίου τὸ ὄπισθεν μέρος.

> [e]Καὶ τὸν κρόταφον τῆς βίβλου ἐμβαλόντες [f]ἐκμαρτύριον, διά τινος ἐσχηματισμένου τὴν τεχνὴν τῶν τὰ τοιαῦτα γραφόντων.

Κροτήσατε: Ἐπαινέσατε ταῖς χερσί· νενικηκότων γὰρ ὁ κρότος.

Κροτοθορύβου:

> [g]Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντάριον, οἵου κροτοθορύβου ἡμᾶς ἐνέπλησας, [h]ἀναγνόντας σου τὸ ἐπιστόλιον.

[e] συντέθεικε] συντέθειξε A. συνέθηκε Schol.

[f] εἰς τὸν πόλεμον] Apud Enarratorem Comici loco laudato hodie legitur, εἰς τὸν στόν. Sed alteram lectionem prætulerim, ob ea quæ apud nostrum sequuntur. KUST. πόλεμον ed. Bekker. τὸν om. A.B.

[g] τούτου] τούτων A.V.

[h] τῇ μητρὶ τῶν θεῶν] Ea sunt Opalia. Vid. Lipsii Saturn. I. 3. REINES. τῇ om. B.V. Vid. Schol. Aristoph. Nub. 397. not. ad Hesych.

ΚΡΟΝΙΚΑΙ ΛΗΜΑΙ] Vid. Schol. Aristoph. Plut. 581.

[i] ΧΥΤΡΑΙΣ ΛΗΜΩΝ] Vid. Schol. Aristoph. Nub. 326. F

ΚΡΟΝΙΚΑΙΣ ΓΝΩΜΑΙΣ ΛΗΜ.] Aristoph. Plut. 581. Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς γνώμαις ὄντως λημῶντε τὰς φρένας ἄμφω. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[k] τὰς φρένας] τὴν φρένα A.B.V.E.

[l] ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες ἐν ὀφθ.] Plenius et rectius Enarrator Comici: ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμῶν, ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. KUST.

[m] ἔχοντες ἐν ὀφθαλμοῖς] ἐν ὀφθαλμοῖς om. A.B.V.

ΚΡΟΝΙΚΩΤΕΡΑ] Vid. Schol. Platon. p. 95. G

[n] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1471. Mox ἀποδείξεις M.

[o] ὀλίγῳ] ὀλίγον A.B.V.

[p] Ἀριστοφάνης] Nub. 397. Addidi Νεφέλαις cum A.B.V.

[q] καὶ Κρονίων] καὶ om. A.V.

[r] παλαιὰ] παλαιὰ πάντα A.B.V.E.

[s] ΚΡΟΝΟΥΣ] Vid. supra in Κρονικώτερα.

ΚΡΟΝΙΠΠΟΣ] Schol. Aristoph. Nub. 1066. HEMST. TOUP.

ΚΡΟΝΟΥ ΠΥΓΗ] Vid. ad Hesych. H

ΚΡΟΣΣΑΣ: Κλιμακ.] Confer Etymologum, qui vocem hanc plenius exponit. KUST. Schol. Ven. Il. μ'. 258. Κρόσσας ἐν μὲν τοῖς ὑπομνήμασι κεφαλίδας, ἐν δὲ τοῖς περὶ τοῦ ναυστάθμου κλίμακας. Conf. ad Il. ξ'. 35.

[t] τοῖς περὶ ναυστάθμου] Etymologus, ἐν ταῖς περὶ ναυστάθμου διαλέξεσιν. Intelligo disputationem sive commentationem in Il. ξ'. 30. et seqq. Aristarchi fortasse. Nescio an recte. E

[u] Ὁ μαλλός] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et V.E.] male, ὁμαλός. KUST.

ΚΡΟΣΣΩΤΟΙΣ] Lege sine interpunctione, Κροσσωτοῖς χρυσοῖς, quod occurrit apud Græcos interpretes Ps. XLIV. 13. HEMST. Theodoretus ad eum locum: ἐκ πολλῶν δὲ πνευματικῶν ἀνθρώπων δεξαμένων διάφορα χαρίσματα ἡ ἐκκλησία συνέστηκεν· εἰκότως κροσσοῖς ἀπείκασε χρυσοῖς τὴν τῶν χαρισμάτων διαίρεσιν. Διῄρηνται γὰρ ἀπ' ἀλλήλων οἱ κροσσοὶ, καὶ πάλιν ἥνωνται, ὡς τῆς αὐτῆς ἐξηρτημένοι στολῆς.

ΚΡΟΤΑΛΟΝ: Ἰδίως ὁ σχιζ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 259.

[x] κατασκευαζόμενος] μετασκευαζόμενος B.V.E. edd. ante Kuster.

[y] δονοίη] δοίη V.

[z] κρότον] κρόταλον A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite correxit ex Schol. Aristoph. monente Porto. Vid. notata ad Ciceron. Or. in Pison. c. 9.

[a] ὥσπερ κρόταλον] καθάπερ τὰ κρόταλα A.B.V. καθάπερ κρόταλον Schol.

[b] Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι.] Anthol. Pal. V. 19. ubi νῦν δὲ καλ. Seqq. om. V.

[c] ἢ νῦν] καὶ νῦν A. Extrema ἔστι—ἐσχισμένος delevit Kusterus. ἔστι δὲ καὶ κ. M.

[d] βιβλίου] τοῦ βιβλίου A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[e] Καὶ τὸν] κατὰ τὸν V.

[f] ἐς μαρτύριον] Sic Bas. ἐκμαρτύριον A.B.V.E. M. Ald.

ΚΡΟΤΗΣΑΤΕ] Vid. Ps. XLVI. 1. et Theodoretum ad eum locum.

[g] Παιὰν ἄναξ, φίλον Λεοντ.] Locus hic legitur apud Laërtium in Epicuro, segm. 5. unde eum Suidas deprompsit. KUST. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 45 F.

[h] ἀναγνόντας σου] ἀναγνόντι σου A.B.V.E. et sic collatio ms. cujusdam Diogenis Laërtii penes me. Ἀναγνόντας σου edd. ante Kuster.

Κροτωνιάτης: Τοῦ Κρότωνος.

Κρότωνος ὑγιέστερος: [i]Τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι. Τὸ γὰρ εἶναι πάντοθεν ὅμοιον, καὶ μηδεμίαν ἔχειν διακοπὴν, ἀλλ' εἶναι λίαν [k]ὁμαλόν· διὰ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ λέγουσιν, ὑγιέστερος κρότωνος. Κρότων δέ ἐστι [l]ζῶον, τὸ ἐν τοῖς [m]κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον.

Κροτώνων: Κυνείων φθειρῶν.

Κρουνηδόν:

Κρουνοχυτρολήραιον εἶ: Ἀντὶ τοῦ φλύαρος εἶ. Κρουνὸς γὰρ τὸ χύδην, καὶ ἀκρίτως, καὶ ἀθρόως ῥέον. Λῆρον δὲ, τὸ μάταιον. Συνέθηκεν οὖν ἀπὸ τοῦ κρουνοῦ, καὶ τοῦ ληρεῖν, καὶ [n]τῆς χύτρας, ἀναισθήτου οὔσης· ἵνα τὸ ὅλον δηλώσῃ τὸν ἀναίσθητον καὶ περισσολόγον.

Κρουσιδημῶν: Κατακρούων τῇ βοῇ· ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. Ἔστι δὲ παρακρουσόμενον, ὃ λέγεται ἐπὶ τῶν τοῖς μέτροις παραλογιζομένων.

Κροῦσις: Ἤτοι δοκιμασία· ἐπεὶ τὰ [o]σαθρὰ τῶν σκευῶν κρουόμενα δοκιμάζεται· ἢ [p]ἁρπαγή.

Κρώβυλος: Ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων. Καὶ ὁ πλόκαμος, ὃν [q]διέβαλλον οἱ τὸν χρυσοῦν τέττιγα φοροῦντες, ἀνάδημα, κοσμὸς, [r]ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. [s]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [t]Ἄλικες αἵ τε κόμαι, καὶ ὁ κρώβυλος, ἃς ἀπὸ Φοίβῳ
> [u]πέξατο μολπαστῇ κῶμος ὁ τετραέτης.

[x]Ξενοφῶν·

> Εἶχον δὲ κράνη σκύτινα, οἷά περ τὰ Παφλαγονικὰ, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

Κρωβύλος: [y]Κυρίως εἶδος ἐμπλοκῆς ἐστι κατὰ Θουκυδίδην.

Κρωβύλος: Πλέγμα τριχῶν εἰς ὀξὺ λῆγον. Ἐκαλεῖτο δὲ [z]τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν· [a]κόρυμβος δὲ ἐπὶ γυναικῶν· σκορπίος δὲ ἐπὶ παίδων. [b]Καὶ Θουκυδίδης·

> Κρωβύλους ἀναδούμενοι. [[c]καὶ ἐνέρσει ποικίλων κρωβύλων.

Ἢ κρώβυλον, παρ' Ἀθηναίοις [d]τὸ προσείλημα.]

[Κρωβύλου ζεῦγος:]

Κρωγμός: Ἡ βοή.

Κρώζουσιν: [e]Βοῶσι.

Κρώζει: Ὡς κόραξ [f]ἢ κορώνη [g]κράζει·

> Ἤδη δ' αὖ κρώζει πάλιν,

εἰς τοὐπίσω ἄπελθε. [h]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Πάλιν γὰρ, [i]τὸ εἰς τοὐπίσω·

> Παλίντονα τόξα τιταίνων.

Καὶ αὖθις·

> Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις.

Ἐπὶ τῶν μάτην [k]θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. [l]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

ΚΡΟΤΩΝΟΣ ΥΓΙΕΣΤΕΡΟΣ: Τοῦ τοδὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι. —Κρότων ■ ἐστι ζωΰφιον, τὸ ἐν τοῖς κυσὶ καὶ βουσὶ γινόμενον] Sic quoque Suidas infra v. Ὑγιέστερος. Proverbii hujus mentio exstat in Epigrammate apud Anthol. lib. I. p. 86. Carmen ipsum, quod Palladæ est, et Pallada quidem non indignum, hic emendatum adscribam: Οὐκ ἀλόγως ἐν ΖΩΥΦΙΟΙΣ δύναμίν τινα θείαν Εἶναι ἔφην· χθὲς γοῦν ΖΩΥΦΙ' ἐν χρονίῳ Ἠπιάλῳ κάμνοντι τεταρταίῳ περιῆψα, Καὶ γέγονεν ταχέως οἷα κρότων ὑγιής. Vulgo legitur, ἐν διζύφοις—δίζυφον. Quæ lectio quidem nulla est, et viros eruditissimos ad ineptias detrusit. Nos optime et verissime emendavimus. Per ζωΰφια pediculos intelligit. Græci φθεῖρας sive σκώληκας appellant. Idem σκώληξ et ζωΰφιον. Suidas: Σκώληξ. Εἶδος ζωϋφίου. Pediculos autem collo appensos facere ad quartanam, auctor est Dioscorides, περὶ ὕλης ἰατρικῆς III. 13. Οἱ δὲ τῆς κεφαλῆς σκώληκες εἰς κύστιδα ἐνδεόμενοι, καὶ ΠΕΡΙΑΠΤΟΜΕΝΟΙ τραχήλῳ ἢ βραχίονι, ἱστοροῦνται ΤΕΤΑΡΤΑΙΟΥΣ θεραπεύειν. Atque hinc argutia Epigrammatistæ notanda: —Οἷα κρότων ὑγιής. As sound as a tick. Nam κρότων, pediculus caninus: Ζωΰφιον, τὸ ἐν τοῖς κυσὶ, vocat Suidas. Schol. ■ Homer. Odyss. ρ'. 300. Κυνοραϊστέων.] Τῶν κροτώνων· τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κυνοραϊσταί, κροτώνων. Eustathius dicit ab his animalculis juxta quosdam proverbium ortum esse, Ὑγιέστερος Κρότωνος· quod tamen ipse potius ad urbem Crotonem refert, ἐν παρεκβολαῖς ad Dionys. Περιηγητήν. v. 369. TOUP.

[i] Τοῦτο δὲ] τοῦτο δεῖ Photius.

[k] ὁμαλὸν] ὁμαλῶς A.B.V.E. Vulg. habet Photius, omisso λίαν.

[l] ζωΰφιον] ζῶον A.B.V.E. Hesych.

[m] κυσὶ καὶ βουσὶ] βουσὶ καὶ κυσὶ A. Mox γινόμενον A.B.V. γιγνόμενον E.

ΚΡΟΥΝΟΧΥΤΡΟΛΗΡΑΙΟΝ ■: Ἀντὶ τοῦ φλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 89.

[n] τῆς χύτρας] τῆς om. A.V.E.

ΚΡΟΥΣΙΔΗΜΩΝ: Κατακρούων τῇ β.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 855. sed ubi legitur κρούων τῇ βουλῇ. KUST.

ΚΡΟΥΣΙΣ: Ἤτοι δοκιμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 317.

[o] σαθρὰ] σαθρῶα A. qui mox ἢ pro ἢ.

[p] ἁρπαγή] Scribe ἀπάτη: ut recte apud Enarratorem Comici loco laudato. KUST.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ] Κρώβυλλος A.V.

[q] διέβαλλον] Scribendum puto, διέλαβον, i. e. interstinxerunt. KUST.

[r] ὁ ἐκ] ἐκ om. A.B.V.E.

[s] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 155.

[t] Ἄλικες] ἅλικες B.E.M. Mox Φοίβῳ A.V.E. pr. pro Φοίβου.

[u] πλέξατο] πέξατο A.B. Tum μολποστῇ A.

[x] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyr. lib. V. [4. 13.] p. 352. ut Pearsonius monuit. KUST.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ: Κύριον] Aristoph. Vesp. 1259. Etymol. M. in v. et in Ἀγκύλον. TOUP.

[y] Κύριον] Cf. Harpocr. et supr. Ἐνέρσει. Clem. Pædag. II. 10. Agnon adolescens scripsit ad Alex. M. se velle ipsi comparare Κρώβυλον, εὐδοκιμοῦντα ἐν Κορίνθῳ puerum. Plut. Alex. c. 22. REINES. κως A. κυρίως Photius, Harpocr. deest voc. V.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ—ἐπὶ παίδων] Ex Scholiasta Thucydidis ■ lib. I. c. 6. KUST.

[z] ἐπ' ἀνδρῶν οὕτω] τοῦτο ἐπ' ἀνδρῶν A.

[a] ΚΟΡΥΜΒΟΣ] Leg. κόσυμβος e Polluc. II. [30.] REINES.

[b] Θουκυδίδης] Apud Thucydidem lib. I. c. 6. sic legitur: Χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Hinc Suidas emendandus est. KUST. Om. V. usque ad fin. gl. qui tamen post Κρῶσσος habet Κρωβύλους ἀναδούμενοι.

[c] καὶ ἐνέρσει] Seqq. om. A.

[d] τὸ προσείλημα] Scribe, τὸ τῆς κεφαλῆς περιείλημα. Vide supra v. Ἐγκεκορδυλημένος. KUST.

ΚΡΩΒΥΛΟΥ ΖΕΥΓΟΣ] Vide supra v. Κραβύζου ζεῦγος. KUST. Deest gl. A.

[e] Ἐπὶ ἀψύχων βοῶσι] ἐπὶ ἀψύχων om. A. qui hanc gl. post seq. collocat.

[f] ἢ κορώνη] ἢ om. B.E.

[g] κρώζει] κράζει A. Photius.

[h] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ipso initio. KUST. Seqq. om. V.

[i] εἰς] τὸ εἰς A.B. Mox παλίντονα v. v. (Il. θ'. 266.) delevit Kusterus.

[k] θρυλλούντων] θρυλούντων A. Vid. infr. οὐκ οἶδ' ὅ.

[l] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 269.

[m]Σὺ μὲν οὐδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς μεταλαβεῖν.

Καὶ αὖθις·

[n]Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνέων τῶν δυσοιωνίστων.

Κρῶμνα: Ὄνομα πόλεως.

Κρῶσσος: Ὄνομα κύριον.

Κρωσσός: Ἡ ὑδρία, ἀγγεῖον ὑδροφορικόν. Καὶ **κρώσσιον**, ἡ στάμνος.

Κροῖσος, Λυδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, παῖς δὲ Ἀλυάττεω, τύραννος δὲ ἐθνέων τῶν ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ. Οὗτος [o]πρῶτος βαρβάρων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, τοὺς μὲν κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους [p]προσεποιήσατο. Πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες [q]Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν. Τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα, τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίαν ἀφικόμενον, Κροίσου ἐὸν πρεσβύτερον, οὐ καταστροφὴ ἐγένετο τῶν [r]πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἁρπαγή.

Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεὺς, υἱὸς Ἀλυάττου· ὃς τὸ πρότερον ἄρχειν ἔλαχεν Ἀδραμυττείου καὶ [s]Θήβης πεδίου· στρατεύσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐπὶ Καρίαν, [t]παρήγγειλε τοῖς ἑαυτοῦ τὸν στρατὸν ἄγειν ἐς Σάρδεις, ἐν οἷς καὶ Κροίσῳ, ὅστις ἦν τῶν αὐτοῦ [u]πρεσβύτατος παίδων. [x]Ὁ δὲ, ὥς φασιν, ὑπὸ ἀκολασίας οὐχ οἷός τε ἦν· καί πως διεβέβλητο πρὸς τὸν πατέρα. Βουλόμενος δὲ [y]ἐν τῷδε τῷ ἔργῳ ἀπολύσασθαι [z]τὰς αἰτίας, καὶ ἀπορῶν ὁπόθεν μισθώσαιτο ἐπικούρους, μισθωτοῖς γὰρ [a]ἐχρῶντο, ἦλθεν [b]ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν [c]ἔμπορον πλουσιώτατον Λυδῶν ὄντα, [d]δανείζεσθαι βουλόμενος. Ὁ δὲ [e]αὐτὸν μὲν πρῶτον ἀναμένειν ἐκέλευσε πρὸ τῶν θυρῶν ἄχρι λούσηται· μετὰ δὲ ἐντυγχάνοντι ἀποκρίνεται, ὅτι πολλοὶ παῖδες εἶεν Ἀλυάττῃ, οἷς πᾶσιν εἰ [f]δεήσοι ἂν τὸ ἀργύριον διδόναι, οὐκ ἐξαρκέσει, οὔκουν δοῦναι δεομένῳ. Κροῖσον δὲ ἀποτυχόντα τἀνθρώπου, ἐς Ἔφεσον ἀφικέσθαι κατὰ ζήτησιν ἀργυρίου. Καὶ τότε μὲν εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι, εἰ [g]βασιλεύσειε, τὸν οἶκον ἅπαντα καθιερῶσαι τοῦ ἐμπόρου. Ἦν δέ τις [h]Κροίσῳ φίλος [i]Ἴων ὄνομα, υἱὸς Θεοχαρίδου, εὖ μάλα εὐπόρου. Οὗτος ἐδεήθη τοῦ πατρὸς [k]χρυσίου, καὶ τυχὼν δίδωσι Κροίσῳ. Ὁ δὲ ὕστερον βασιλεὺς γενόμενος, ἅμαξαν ἔδωκεν αὐτῷ μεστὴν χρυσίου, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἐμπόρου τῇ Ἀρτέμιδι καθιέρωσε.

Κροῖσος, Λυδῶν βασιλεὺς, νομίζων ἑαυτὸν πλουσιώτατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, μεταπεμψάμενος [l]Σόλωνα τὸν Ἀθηναῖον, ἄνδρα σοφὸν, ἐπέδειξεν αὐτῷ τοὺς θησαυροὺς, καὶ τἄλλα τοῦ πλούτου, καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν, Τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενόμικας; ὁ δὲ ἔφη, Τέλλον τὸν Ἀθηναῖον, ζήσαντα εὐτυχῶς, καὶ ἀποθανόντα [m]ὑπὲρ τῆς πατρίδος μαχόμενον. Πυνθανομένου [n]δὲ αὐτὸν, τίνα οὖν μετὰ Τέλλον; [o]ἔφη, Κλέοβιν καὶ Βίτωνα, τὸ γένος Ἀργείους, οἵτινες τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεανοῦς ἢ Κυδίππης ἱερωμένης, καὶ μελλούσης πομπεύειν τῇ πατρίῳ ἑορτῇ ἐπὶ ἀπήνης μέχρι τεμένους τῆς Ἥρας, χρονιζόντων τῶν ὑποζυγίων, ὑποθέντες τοὺς ἰδίους αὐχένας οἱ παῖδες, τὴν ἀπήνην εἵλκυσαν, καὶ ἤγαγον τὴν μητέρα ἐπὶ τὸ τέμενος. Εὐξαμένης δὲ ἐκείνης τῇ Ἥρᾳ, γενέσθαι αὐτῆς τοῖς παισὶν ὅ τι κάλλιστον [p]ἀνθρώποις, τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ εὑρέθησαν ἀμφότεροι τετελευτηκότες.

Κροῖσος: Ὅτι [q]Κροῖσος, βασιλεὺς Λυδῶν, καταδυναστεύσας τῆς Ἀσίας ἐν ὑπερβάλλοντι πλούτῳ, ὑπερηφάνει πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἀσσυρίων, καὶ γράφει Κύρῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀσσυρίων οὕτως· Ἐπιτρέπομέν σοι παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας, ἡμετέρας τε οὔσης ἐξ ἀρχῆς, καὶ τοῖς ἡμῶν διαφερούσης ὅροις. Οὐ γὰρ ὑποστήσῃ ἐπανισταμένων ἡμῶν κατὰ σοῦ, οὐδὲ πρὸς τὴν τοσαύτην ἡμῶν εὐτυχίαν [r]ἀνθέξῃ. Ὁ δὲ Κῦρος ἀντέγραψεν οὕτως· Εἰ μὲν ὁ πᾶς κόσμος οὐκ ἀρκεῖ σοι, τοσαύτην ἔχοντι φαντασίαν, καλῶς ἡμῖν ταῦτα λέγεις· εἰ δὲ τοσαύτης γῆς δεσπόζων, καὶ τῆς ἡμετέρας ἐρᾷς, οὐκ ἄν σοι πρὸς τὸν καθ' ἡμῶν ἀγῶνα ἡ τῆς τύχης εὔνοια διαμείνοι. Καὶ ταῦτα γράψας Κῦρος, [s]ἠβούλετο πρὸς τὴν Ἰνδικὴν χώραν μετοικεῖν, καὶ φυγεῖν τὴν ὠμότητα τοῦ Κροίσου. Ἀλλ' ἡ τούτου γυνὴ Βαρδάνη, ἑωρακυῖα τὸν Κῦρον ταῦτα βουλευόμενον, εἶπεν αὐτῷ ζητῆσαι τὸν Δανιὴλ, τὸν αὐτῇ καὶ Δαρείῳ προφητεύσαντα πολλάκις, καὶ παρ' αὐτοῦ μαθεῖν, τί

[m] Σὺ] σὺ A.
[n] Τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρ.] Aristoph. Lysistr. 596.
ΚΡΩΜΝΑ] Vid. Il. β'. 855. Κρόμνος E.
ΚΡΩΣΣΟΣ] Vid. H. Steph. Ind. Thesauri.
ΚΡΟΙΣΟΣ] Hæc cuncta Herodoti sunt. HEMST.
[o] πρῶτος] πρῶτον A.
[p] προσεποιήσατο] Post h. v. delevi Ἡρόδοτος cum A.B.V.
[q] Ἕλληνες ἐλεύθεροι ἦσαν] ἦσαν Ἑλ. ἐλ. A.
[r] πολίων] πόλεων A. πόλεων E.M. Tum ἐξ om. V.
ΚΡΟΙΣΟΣ, Λυδῶν βασιλεὺς, υἱὸς Ἀλυάττου· ὃς τὸ πρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis p. 453. 454. unde ea Suidas descripsit. KUST.
[s] Βήβης πεδίου] Scribe Θήβης πεδίου: ut legitur supra v. Ἀλυάττης. et apud Nicolaum Damascenum loco laudato. KUST. Θήβης A.B.V.E.
[t] παρήγγειλε] περιήγγειλε A.V. Excerpt. Mox αὐτοῦ V.
[u] πρεσβύτερος] πρεσβυ A. πρεσβύτατος Excerpt.
[x] Ὁ] οἱ B.E. Mox ὡς B. Tum ἀπὸ B.E.
[y] ἐν τῷ] ἐν τῷδε A.B.V.E. Excerpt. Supra δὲ om. V.
[z] τὰς] τῆς A. qui mox ὁπόθεν pro ὅθεν, cum Excerpt.
[a] ἐχρῶτο] ἐχρῶντο A. Excerpt.
[b] ἐπὶ Ἀλυάττην τὸν ἔμπορον κλ.] Nicolaus Damascenus habet, ἐπὶ Σαδυάττην τὸν ἔπαρχον &c. KUST.
[c] ἔμπορον] ἔπαρχον Excerpt.
[d] δανείζεσθαι] δανείσασθαι E.
[e] πρῶτον μὲν αὐτὸν] αὐτὸν μὲν πρῶτον A. Tum ἀναμένειν A.V. pro ἐμμένειν cum Excerpt.
[f] δεήσοι ἂν] δεήσει V. in Excerpt. αὐτὸν pro ἂν τό.
[g] βασιλεύσειε] βασιλεύσειεν A. Mox καθιερώσειν Excerpt.
[h] Κροίσῳ] Κροῖσος V.
[i] Ἰωνίος] Rectius apud Nicolaum Damascenum, Ἴων ὄνομα. KUST. Ἰόνωνος B.V.E. Ιωνόνος M. Librarios decepit compendium ἴων ὄν. Tum θεοδαρίδου B.E.
[k] δοῦναι οἱ χρυσίον] χρυσίου A.V.E. et, ni fallor, B.
[l] Σόλωνα] In ima p. scriptum habet A. Ὅτι Αἰλιανὸς περὶ Κροίσου ἔφη· ὁ δὲ ἀπηνέγκατο ἄρα στενάξας καὶ ἐς τρὶς ἐκάλεσε Σόλωνα.
[m] ὑπὲρ] περὶ B.
[n] δὲ οὖν B.E. Tum αὐτοῦ A.B. pro αὐτόν. Tum τίνα δὲ E.
[o] ἔφη] ὁ δὲ ἔφη A.B.
[p] ἀνθρώποις] ἀνθρώπων A.B.E. edd. ante Kuster.
[q] Κροῖσος βασιλεὺς] Eadem fere, sed alio verborum ornatu leguntur in J. Malela p. 194. HEMST. Adde Cedrenum p. 136. ed. Paris. Hinc usque ad ἐχρησμοδοτήθη οὕτως om. V.
[r] ἀνέξῃ] ἀνθέξῃ A.
[s] ἠβούλετο] ἐβούλετο A.

δεῖ πρᾶξαι πρὸς τὸν Κροίσου πόλεμον. Ὅπερ [l] ὁ Κῦρος ἀκούσας, μετεπέμψατο τὸν ἄνδρα· καὶ μεμαθηκὼς παρ' αὐτοῦ, ὡς νικήσει τὸν [m] Κροῖσον, τὰ πρὸς τὸν πόλεμον παρεσκεύαζεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Κροῖσος εἰς τὸ μαντεῖον ἔπεμψε· καὶ ἐχρησμοδοτήθη οὕτως·

> [x] Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης,
> καὶ κωφοῦ [y] συνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.
> [z] Ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης,
> ἑψομένης ἐν χαλκῷ ἅμ' ἀρνείοισι [a] κρέασιν,
> [b] ᾗ χαλκὸς μὲν ὑπέρκειται, χαλκὸς δ' ὑπέκειται.

[c] Γνοὺς δὲ, ὡς ἐπεπαίχθη, πάλιν στέλλει· καὶ ἀνεῖλεν ἡ Πυθία·

> Κροῖσος Ἅλυν [d] διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

Καὶ κατέλυσε τὴν ἑαυτοῦ. Ὁ δὲ Κῦρος τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἰουδαίων ἀπέλυσε, καὶ κτίζει τὴν Ἱερουσαλήμ.

Κρύβδην: [e] Λαθραίως.

Κρυμός: Ψῦξις.

> [f] Εἰς δὲ σ', ἄνασσα,
> τοίῳ χρὴ νιφόεις κρυμὸς ὑπωροφορεῖ.

Κρυόεσσα: Φρικώδης.

Κρύος: [g] Κρύους, κρύει.

Κρυπτεία:

Κρύσταλλος:

Κρυφαίως: Ἀντὶ τοῦ κρύφα.

Κρύφιοι: Οἱ πονηροὶ λογισμοί. [h] Δαβίδ·

> Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με.

Κρυφίνους: Δόλιος, πανοῦργος.

> [i] Ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψίνους.

Κρύψις: Μέθοδος, δι' ἧς οἷόν τε [k] λανθάνειν συλλογιζόμενον τὸ προκείμενον. Χρηστέον δὲ προτάσεσι τὸν κρυπτικῶς [l] ἐρωτῶντα· ὥστε ἠρωτημένων πασῶν τῶν προτάσεων, δι' ὧν δείκνυται τὸ προκείμενον, καὶ τοῦ ἐσχάτου ἐπὶ τοῖς ἠρωτημένοις ἑπόμενον συμπέρασμα τοῦ ῥηθέντος, ἄδηλον ὂν πῶς τοῦτο συνάγεται ἐκ τῶν κειμένων, καὶ ζητεῖν τὸν ἀποκρινόμενον, διὰ τί τοῦτο ἐπιφέρει τοῖς κειμένοις.

Κτέαρ: Κτῆμα.

Κτεάτισσα: Ἐκτησάμην.

Κτένα: Τὸ πύξινον κάλλυντρον τῶν τριχῶν. Ἐν [m] Ἐπιγράμμασι·

> Ἠδὲ τὸν
> τριχῶν συγχευτῆρα, πύξινον κτένα.

Καὶ οὐδετέρως [n] κτένιον.

Κτεριοῦσι: Θάψουσι.

Κτείνω: [o] Αἰτιατικῇ. Τὸ φονεύω.

Κτείς: Τὸ ἐφήβαιον, καὶ τὸ τῶν τριχῶν [p] κάλλυντρον. [q] Καλλίμαχος·

> Οὐδ' οἴσω ἐπὶ κτενὸς ἔστιν ἔθειραι.

Καὶ αὖθις·

> [r] Καὶ κτένα κοσμοκόμον.

Κτηδόνες: [s] Τριόδοντες ἰχθύες, καὶ [t] θηρίδια, καὶ [αἱ] ἐπ' εὐθείας τῶν ξύλων ἐκφύσεις.

Κτηματίτην: Τὸν κτήματα πολλὰ ἔχοντα. Οὕτως Λυκοῦργος. Καὶ κτῆμα ἐπὶ οἰκέτου.

> Ὁ δὲ διελέγετο αὐτῷ, καὶ ἠξίου κτῆμα αὐτῶν σφῶν γεγονότα, τοῦ ὅ τι ἂν δύνηται πρὸς [u] κατάθεσιν τοῦ πολέμου ἐργάσασθαι.

Κτῆνος: Τὸ ζῷον.

Κτησκίδιον: Τὸ μικρὸν κτῆμα.

Κτησίας, Κτησιάρχου, ἢ Κτησιόχου, Κνίδιος, ἰατρός· ὃς ἰάτρευσεν ἐν Πέρσαις Ἀρταξέρξην τὸν [x] Μνήμονα κληθέντα, καὶ συνέγραψε [y] Περσικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ τρισί.

Κτήσιος: Ὁ Ζεύς.

Κτησίου Διός: [z] Τὸν Κτήσιον Δία ἐν τοῖς [a] ταμιείοις ἱδρύοντο.

---

[l] ὁ Κῦρος ἀκούσας] ἀκούσας ὁ Κῦρος A.

[m] Κροῖσον] Κροῖσον, τοῦτο μαθὼν A.

[x] Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀρ.] Idem oraculum recitat etiam Herodotus lib. I. ubi versus tertius sic legitur: Ὀσμή δ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης. Sed putem potius sic scribendum esse: Ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἦλθε κραταιρίνοιο χελώνης. Nam κρατερίνοιο, quod Suidas habet, metro versus repugnat. Est autem κραταίρινος χελώνη, testudo duro vel firmo corio tecta: a κραταιὸς firmus, et ῥινὸς, corium. KUST.

[y] συνίημι] ξυνίημι A. Tum λαλεῦντος E.

[z] Ὀσμὴ δ' ἐς φρένας ἤλυθε μοι] ὀδμή μ' ἐς φρένας ἦλθε A. B.V. et fere E. qui retinet ἤλυθε. Mox omnes κρατερίνοιο.

[a] κρέασιν] Metri gratia scribe κρέεσσιν: ut habet Herodotus. KUST.

[b] ᾗ χαλκὸς μὲν ὑπ.] Hic versus apud Herodotum rectius sic legitur: Ἧι χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται. KUST. χαλκοῦ E. In fine ὑπόκειται A.B.V.E. pro ἐπίεσται.

[c] Γνοὺς δὲ—Πυθία om. V.

[d] διαβὰς] ποταμὸν addit B.

[e] Κρυφίως, λαθραίως] κρυφίως om. A.B.E.

[f] Εἰς δὲ σ', ἄνασσ.] Anthol. Pal. VI. 252.

ΚΡΥΟΕΣΣΑ] Il. ε'. 740.

[g] Ψύχος] κρύους, κρύει A.B.E. Deest gl. V. ψύχος κρύους, κρύει edd. ante Kuster.

ΚΡΥΠΤΕΙΑ] Plutarch. in Lycurg. 28. ex Aristotele dicit fuisse unum ex institutis Lycurgi, quo magistratus e juvenibus solertissimos mitterent ex urbe in agros, qui latentes interdiu, noctu Ilotas invaderent. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 225.

[h] Δαβίδ] Psalm. XVIII. 12. TOUP. Δαδ habet A. in marg. om. V. In fine B.E.M. addunt καὶ κρύφιον.

[i] Ἦν δὲ ἐχέμυθος καὶ κρυψ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἐχέμυθος. Vide etiam v. Βαθυνούμενον. KUST.

ΚΡΥΨΙΣ] Pertinent hæc ad Aristot. Topic. VIII. 1. Usque ad προκείμενον habet Alexand. Aphrodis. p. 252.

[k] λανθάνειν] λαμβάνειν V.

[l] ἐρωτῶντα] ἐρῶντα B.E. ἐρῶντα M. Mox ἠρωτημένον B.

ΚΤΕΑΤΙΣΣΑ] Il. π'. 57.

[m] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 211.

[n] τὸ ΚΤΕΝΙΟΝ] τὸ om. A.V.

ΚΤΕΡΙΟΥΣΙ] Il. λ'. 455.

[o] Αἰτιατικῇ om. A.V.

[p] κάλλυντρον] κάλλυντρον A. κάλλυντρον V.

[q] Καλλίμαχος] Fragm. 308.

[r] Καὶ κτένα κοσμοκ.] Anthol. Pal. VI. 247.

[s] Τριόδοντες] τριόδοι Photius. Lex. Seg. ms.

[t] θηρίδια] θηρία V. Mox αἱ om. A.B.E. Photius. Sed habet Lex. Seg. De seqq. lege H. Steph. in Ind. Thesauri.

[u] κατάθεσιν] Vid. supra v. Καταθέσει. TOUP.

ΚΤΗΣΙΔΙΟΝ] Κτησείδιον A.B.V.E. edd. ante Kuster.

ΚΤΗΣΙΑΣ] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. et Meursium in Bibliotheca Græca. KUST. Vid. Scaliger. Animad. Euseb. p. 122. Clintoni Fast. Hellen. ad an. 398.

[x] Μνήμονα κληθέντα] Sic Bas. ἀμείνονι κληθέντι A. ἀμείνονα κληθέντα B.E.M. Ald. Eudocia. ἄμεινα κλ. V.

[y] Περσικὰ] Ex hoc opere Excerpta habentur apud Photium. KUST.

ΚΤΗΣΙΟΥ ΔΙΟΣ: Ὅτι τὸν Κτ.] Ex Harpocratione. De Jove Ctesio autem, et ritu, quo simulacra ejus dedicari solebant, vide Casaub. ad Athen. lib. XI. c. 6. et Vale-

Κτησιφῶν: Εἷς τῶν [a]δέκα πρέσβεων, τῶν μετὰ Δημοσθένους καὶ Αἰσχίνου πρεσβευσάντων. Ἕτερος δ' ἂν εἴη, ὁ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τοῦ [b]στεφάνου γεγραφὼς Δημοσθένει· καθ' οὗ καὶ λόγος ἐστὶ τῷ Αἰσχίνῃ. A

Κτιδέη: Ἡ περικεφαλαία.

Κτίλος: Ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων κριός.

Κτιννύω: [c]Φονεύω.

Κτίσις: Τὸ κτίσμα. Ἐκ τοῦ κτίζω. B

Κτῶμαι: Αἰτιατικῇ.

Κτώμενος: Συνάγων.

Κτυπεῖ: Κομπάζει, μεγαλορρημονεῖ.

[d]Ὁ δὲ τῇ διηγήσει κτυπεῖν νομίσας τὸν ἄνδρα, φησίν· Ἀγνοεῖς, ὦ [e]πάτερ, τῆς ἐρημικῆς ὁδοῦ τὸ ἀνήμερον, τῶν [f]ἐν τῷ τόπῳ ἐνιστηθείων τὸ ἄσπορον.

Κοίας: Ὁ στρογγύλος [[g]λίθος.]

Κοιαίστωρ: [h]Τὴν τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν· ἣν οἶμαι ἀπὸ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι παρὰ Ῥωμαίοις. C

Κοικύλλεις: [i]Περιβλέπει, ἢ κακοτεχνεῖς.

[k]Τί [l]αὖ σὺ κιρκανᾷς, ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;

[m]Περιττὸν τὸ ἔχων Ἀττικῶς.

Κοῖλα: Τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ οἷον ἐπὶ τοῦ προσώπου μῆλα.

Κοιλάδα κλαυθμῶνος: [Τὸν τόπον λέγει,] ἐν ᾧ D φανεὶς ἄγγελος τὴν τοῦ λαοῦ ἤλεγξε παρανομίαν, καὶ εἰς κλαυθμὸν τὸ πλῆθος ἐκίνησε. Κυρίως δὲ καὶ ἀληθῶς ὁ παρὼν βίος.

Κοιλάδα σκηνῶν: Τὴν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν, ὡς ἔρημον γεγενημένην, καὶ ποιμενικὰς τηνικαῦτα σκηνὰς δεξαμένην.

[Κοιλᾶναι: Κοῖλον ποιῆσαι.]

Κοιλάς: [n]Τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος.

B Κοιλέμβολον καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ δίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Κοιλία:

Κοῖλον: Βαθύ.

Οὕτω δὲ ἦν ἄρα μέτριος καὶ λιτὸς, ὡς [o]μηδὲ κοῖλον ἄργυρον εἰς πλῆθος κεκτῆσθαι.

Κοιλόστυρτος: Ὁ χωλός.

C Κοίλου κρατῆρος: Τοῦ μυχοῦ· τὰ γὰρ κοῖλα οὕτως ἐκάλουν ἐκ μεταφορᾶς· ὅθεν καὶ τὰ ἐν τῇ [p]Αἴτνῃ κοιλώματα κρατῆρες καλοῦνται. Σοφοκλῆς

Κοίλου [q]πέλας κρατῆρος.

Κοιλῶπις: Βαθεῖα.

[r]Ἶδρις ἀνὴρ κυλῶπιν ὀρεσβάδα δύσατο πέτραν.

Κοιμίσαι τὸν λύχνον: Νικοφῶν [s]Πανδώρᾳ.

D [t]Καὶ κοιμίσαι ἐπὶ θανάτου [u]Σοφοκλῆς

Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι.

---

sium in notas Maussaci ad Harpocr. v. Κτησίων. Vide etiam supra v. Ζεὺς Κτήσιος. KUST.

[z] Ὅτι τὸν] ὅτι om. A. Photius, Harpocr.

[a] ταμιείαις] ταμιείοις A.V. Photii ms.

ΚΤΗΣΙΦΩΝ: Εἷς τῶν δέκα πρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] δέκα] Sic recte Harpocratio, et ms. Paris. A. [et Phot.] At priores editt. [et B.E.] male δώδεκα. KUST. E

[b] στεφάνου] τοῦ στεφάνου A. Phot.

ΚΤΙΔΕΗ: Ἡ περικεφ.] Respexit Suidas ad Homer. Il. κ'. 335. Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην—Sed ibi nonnulla exemplaria olim habuerunt, Κρατὶ δ' ἐπ' ἰκτιδέην: quod magis placet. Mustela enim apud Græcos non vocatur κτὶς, sed ἰκτίς: unde et ἰκτιδέη dicendum videtur, non vero κτιδέη. Hesychius tamen κτιδέη etiam agnoscit: quem confer. KUST. Statim delevi ἐξ ἴκτιδος δέρματος. ἸΚΤΙΣ δὲ ζῶον γαλῇ παραπλήσιον, cum A.B.V.E. F

ΚΤΙΛΟΣ] Il. γ'. 196.

[c] Φονεύω, κτείνω] κτείνω om. A.B.V.E.

[d] Ὁ δὲ τῇ] Seqq. om. V.

[e] παῖ] πὲρ A.B.E.M. Ald. i.e. πάτερ. Mutavit Bas.

[f] τε ἐν τόπῳ] ἐν τῷ τόπῳ A. τε om. B.E.M. Ald.

[g] λίθος om. A.B.V.E. Voce Κοίας usus est Antimachus teste Etymol. p. 770, 10.

[h] Τὴν τοῦ κοιαίστορος] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii p. 132. TOUP. Ex Justini Legat. ad Pers. p. 105 E. (157. ed. Paris.) ABRESCH. G

[i] Περιβλέπεις] περιβλέπη A.B.V.E. Schol. Aristoph. τὸ κοικύλλειν, φασὶν, ἐπὶ τοῦ περιβλέπεσθαι δύναται καὶ ἐνθάδε.

[k] Τί αὖ σὺ κιρκαν.] Aristoph. Thesmoph. 859. Sed pro κιρκανᾷς metri gratia scribendum κυκανᾷς, absque ρ. Utrumque enim dicitur, et κυκανᾶν et κιρκανᾶν: vel κυκνοᾶν, et κιρκνοᾶν, per υ. Etymologus: Κυκνοῦ. ἀπὸ τοῦ κυκῶ, τὸ ταράσσω. ἐὰν δὲ κιρκνοῦ, πλεονασμῷ τοῦ ρ. KUST.

[l] αὖ] οὖν E. Tum ἢ τι A.V. non καὶ τί.

[m] Περιττὸν δὲ] δὲ om. A.V.

ΚΟΙΛΑ] Hesychius et Eustathius κύλα, per υ, quos vide. KUST.

ΚΟΙΛΑΔΑ ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ: Τὸν τόπον] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXXIII. p. 734. KUST. τὸν τόπον λέγει om. A.B.V.E.

ΚΟΙΛΑΔΑ ΣΚΗΝΩΝ] Psalm. LIX. 8. Καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω. Vide ad eum locum Theodoretum, cujus verba Suidas hic itidem descripsit. KUST.

ΚΟΙΛΑΝΑΙ] Deest gl. A.V.

[n] Τὸ πλῆθος] Hæc interpretatio mihi omnino suspecta est: de qua proinde peritus lector cogitet velim. Legerem τὸ πεδίον, nisi id a vulgata lectione nimis recederet. Hesychius: Κοιλάδες, πεδία, λιβάδες. KUST. πλῆθος est certissime corrupta. Non tamen legerim ego πεδίον, sed πλάτος. Hæc interpretatio commoda est et vera, parum enim a vulgata lectione recedit. Infra in interpretatione alterius vocis hæc duo πλάτος et βάθος etiam conjunxit Suidas, sc. Κύτος: ὄγκος, χώρημα, βάθος, πλάτος. BOS.

ΚΟΙΛΕΜΒΟΛΟΝ] Vid. Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 512. ubi ἀντίστομος pro δίστομος.

[o] μηδὲ κοῖλον] Vid. v. Παῦσος, ubi auctius legitur hoc fragmentum. TOUP.

ΚΟΙΛΟΣΤΥΡΤΟΣ: Ὁ χωλός] Duplici mendo locus hic inquinatus est. Nam et pro κοιλόστυρτος scribi debebat κυλοσυρτὸς, ut recte supra: et pro ὁ χωλὸς, ὄχλος. Ultimum miror non observatum fuisse ab Henrico Stephano et Porto: qui tam boni stomachi fuerunt, ut lectionem hanc concoxerint, eamque sine ulla censura dimiserint. Confer Hesychium v. Κυλοσυρτός. KUST.

ΚΟΙΛΟΥ ΚΡΑΤΗΡΟΣ: Τοῦ μυχοῦ. τὰ γὰρ κ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 1593.

[p] Αἴτνης] ἐν τῇ Αἴτνῃ A.V. Schol.

[q] πέλας] πέρας A. πέλας B.E.M.

[r] Ἶδρις ἀνὴρ] Anthol. Pal. VI. 219.

ΚΟΙΜΙΣΑΙ] Κοιμῆσαι A. Statim ante h. gl. delevi cum A. ΚΟΙΛΙΔΙΑΝ: Οἷον τὰ κοῖλα τῶν ὀφθαλμῶν οἰδεῖν. Θεόπομπος· Δεθὰ κυλοιδιόωντι, ubi Κυλοιδιῶν B.E. et in fine Κυλοιδιόωντο. Κυλοιδιάων V. Vid. infra Κυλοιδιᾶν. Hemsterhusius citat Casaubon. ad Athen. I. p. 23, 49.

[s] Πανδώρᾳ] Priores editt. habent Πανδώρῳ. mss. Paris. [et V.E.] Πανδόρῳ. Sed vera lectio est Πανδώρᾳ, ut patet ex Polluce, Athenæo, et ipso Suida infra v. Νικοφῶν. KUST. H

[t] Καὶ ΚΟΙΜΙΣΑΙ] καὶ om. B.V. Tum κοιμῆσαι A.V. θανάτῳ M.

[u] Σοφοκλῆς] Aj. 832.

Καὶ [x]Ὅμηρος·

Κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον.

Κοιμῶ, τὸ ὑπνῶ. Κοιμίζω δὲ, [αἰτιατικῇ,] τὸ καταπαύω.

Κοινὰ τὰ τῶν φίλων: Τίμαιός φησιν ἐν τῷ θ', ταύτην λεχθῆναι κατὰ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὓς χρόνους [y]Πυθαγόρας ἀνέπειθε τοὺς ταύτην κατοικοῦντας ἀδιανέμητα κεκτῆσθαι. Κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Ἀδελφοῖς. [z]Οὐ δήπου τὰ χρήματα [a]λέγει μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν.

Κοινὰ τὰ τῶν φίλων: Φασὶν ὅτι τοὺς προσιόντας Πυθαγόρᾳ μαθητὰς ἔπειθεν ὁ φιλόσοφος, κοινὰς τὰς οὐσίας ποιεῖσθαι. Ὅθεν ἡ παροιμία.

Κοιναὶ ἔννοιαι: Ὅτι [b]εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν νοητῶν, ἀλλ' [c]οὐ καθ' αὑτὴν, ἀλλὰ τῷ νῷ συμπλακεῖσα· ὥσπερ καὶ περὶ τῶν αἰσθητῶν συλλογίζεται, συμπλακεῖσα τῇ φαντασίᾳ. Τούτου τοίνυν τοῦ νοῦ εἰ μὴ μετέχομεν οἱ πολλοὶ, [d]ἀλλ' ἴχνη τινὰ καὶ ἰνδάλματα διαβέβηκεν εἰς ἡμᾶς. Ταῦτα δέ εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, αἱ διὰ πάντων χωροῦσαι, [e]ἰνδάλματα τοῦ νοῦ εἰσιν ἐναργῶς. Διὸ καὶ [f]ἀρχὴν ἐπιστήμης τὸν νοῦν καλοῦσιν, ᾧ τινι τὰ νοητὰ γινώσκομεν.

Ὅτι [g]ἡ λογικὴ ψυχὴ συνουσιωμένους ἔχει τοὺς λόγους τῶν πραγμάτων ἐν ἑαυτῇ. Διὰ δὲ τὸ καταδεδυκέναι ἐν τῇ [h]ὕλῃ, οἷον ἐγκαταχωσθεῖσα, ὡς ὁ ἐν τῇ τέφρᾳ κρυπτόμενος σπινθήρ. Ὥσπερ οὖν, ὅταν τις μικρὸν τὴν τέφραν ὀρύξῃ, ὁ σπινθὴρ εὐθὺς ἀναλάμπει, καὶ οὐχ ὁ διορύξας τὸν σπινθῆρα [i]ἐποίησε· τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ἡ δόξα ἐρεθιζομένη ὑπὸ τῆς αἰσθήσεως, προβάλλει τοὺς λόγους τῶν ὄντων. Οὕτω καὶ τοὺς διδασκάλους φασὶ, μὴ τὴν γνῶσιν ἡμῖν ἐντιθέναι, ἀλλὰ τὴν [k]ἐνοῦσαν ἡμῖν καὶ οἷον κρυπτομένην [l]ἐκφαίνειν— καὶ ταῦτά εἰσιν αἱ κοιναὶ ἔννοιαι, τὰ τοῦ νοῦ ἀποσκιάσματα. Πᾶν γὰρ ὅπερ ἴσμεν [m]κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ταῦτα κατὰ κοινὴν ἔννοιαν ἴσμεν· ἃ δὲ δείξεως δεῖται εἰς τὸ γνωσθῆναι, τούτων τὰ συμπεράσματα χωρὶς ἀποδείξεως ἔργον ἐστὶ τῆς δόξης εἰδέναι.

Κοινεῖον: Πορνεῖον.

Κοινοδημεί: Τὸ δημόσιον.

Κοινοδήμιον: Τὸ τῷ [n]δήμῳ κοινόν.

Κοινολεχής: Ὁ μοιχός.

Κοινολογία: Ἡ κοινὴ διάλεκτος. [o]Κοινῇ δὲ, [p]ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ, [q]μεγάλῃ, καὶ θαυμαστῇ.

[r]Ἐγὼ δὲ κοινῇ συμφορᾷ πεπληγμένος.

Κοινολογῶ: Δοτικῇ.

Κοινόν: Τὸ ἀκάθαρτον, ἢ τὸ μηδὲν ἔχον πλέον τῶν λοιπῶν.

Κοινὸν δὲ τετραχῶς λέγεται· ἢ τὸ εἰς τὰ μέρη διαιρετὸν, ὡς ἡ κληρουχουμένη γῆ· ἢ τὸ ἀδιαίρετον, ἐν χρήσει κοινῇ λαμβανόμενον· ἢ τὸ ἐν προκαταλήψει ἰδιοποιούμενον, εἰς δὲ τὸ κοινὸν ἀναπεμπόμενον, [s]ὡς ἐν θεάτρῳ τόπος, ἢ ἐν βαλανείῳ· ἢ τὸ ἀδιαιρέτως εἰς κοινὴν καὶ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν προβαλλόμενον, ὡς ἡ φωνὴ τοῦ κήρυκος. Κοινὰ δὲ καὶ ἀμέριστά εἰσιν, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱὸς, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· αἵ τε γραφαὶ, καὶ αἱ ὑπερκόσμιαι δυνάμεις, ἥλιός τε, καὶ σελήνη, καὶ πᾶς ὁ τῶν ἀστέρων χορὸς, καὶ αὐτὸς ὁ ἀὴρ, κοινὰ καὶ ἀμέριστα ὅλα διόλου. Γῆ τε, καὶ ὕδωρ, χρυσός τε καὶ ἄργυρος, καὶ πᾶσα [t]μεταλλικὴ φύσις, καὶ δρυοτομικὴ ὕλη, κοινὰ μέν εἰσιν, ἀλλ' ὅμως μεριστὰ γέγονε τῇ τῆς πλεονεξίας ὀρέξει. Παρθενία δὲ, καὶ [tt]ἀγαμία, καὶ ἱερωσύνη, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ θεοῦ τοιουτότροπα χαρίσματα, οὔτε κοινὰ, οὔτ' αὖ μεριστά. Οὐ γάρ εἰσι τοῦ μέρους τῶν κοινῶν, ἢ τῶν μεριστῶν.

Κοινὸν γραμματεῖον, [u]καὶ ληξιαρχικόν. Τὸ μὲν κοινὸν, [x]εἰς ὃ ἐνεγράφοντο [y]οἱ (εἰσαγόμενοι) εἰς τοὺς φράτορας [z]καὶ γεννητάς· [a]τὸ δὲ ληξιαρχικὸν,

---

[x] Ὅμηρος] Il. λ'. 241.

ΚΟΙΜΩ] Statim delevi ἢ κοιμῶμαι cum A.B.V.E. Mox αἰτιατικῇ om. A.

ΚΟΙΝΑ] Plenius hæc leguntur apud Schol. Platon. p. 68. ubi Τίμαιος ἐν τῇ ιε.

[y] Πυθαγόρας om. E. Mox ἀνέπειθε V.

[z] Οὐ δήπου τὰ] Hæc in versus digessit Grotius, sed frustra et invitis Musis. Quod et recte animadvertit ad Menandrum Bentleius. Sunt autem verba Juliani, Orat. VII. p. 245. ubi ita loquitur: Καὶ τῇ παροιμίᾳ (Πυθαγόρας) παρέσχε τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ λέγεσθαι ΚΟΙΝΑ ΤΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ἔδωκε τῷ βίῳ. Οὐ δήπου τὰ χρήματα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς φρονήσεως κοινωνίαν. TOUP. φύσεως E. pro φρονήσεως.

[a] λέγειν] λέγει V.

ΚΟΙΝΑ ΤΑ] Zenobius IV. 79. ubi vid. Schott.

[b] εἴ ποτε ἡ διάνοια συλλογίζεται περὶ τῶν ν.] Hæc, et quæ sequuntur, sumpta sunt ex Philopono in lib. I. Aristot. de Anima, A. 1. b. et A. 2. a. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[c] οὐ] ἀλλ' οὐ A.B.V.E. Philop.

[d] ἀλλ' ἴχνη—ἔννοιαι om. A.

[e] ἃ ἰνδάλματα] ἰνδάλματα τοῦ A.V.E. Philop. Hinc usque ad fin. gl. om. V.

[f] ἀρχὴν] ἀρχῆς A.

[g] ἡ λογικὴ δὲ] Ὅτι ἡ λογικὴ A. δὲ om. E.

[h] ὕλῃ] τῇ ὕλῃ A.B.E. Philop. Tum οἱονεὶ κατεχώσθησαν Philop.

[i] ἐποίησε] Addit Philop. ἀλλὰ μόνον τὰ ἐμποδίζοντα ἔπαυσεν, τοῦτον τὸν τρόπον κ. τ. λ.

[k] ἐνοῦσαν] οὖσαν ἐν Philop.

[l] ἐμφαίνειν] ἐκφαίνειν A. Philop. Post h. v. multa omisit Suidas.

[m] κρεῖττον] κρειττόνως Philop.

ΚΟΙΝΕΙΟΝ] Artemidorus I. 80. HEMST.

ΚΟΙΝΟΔΗΜΙΟΝ: Δημοσ.] Hesych. Κοινοδήμιον: τὸ δημόσιον.

[n] δήμῳ] δημοσίῳ B.E.M.

ΚΟΙΝΟΛΕΧΗΣ: Ὁ κοινὸν λέχος ἐπὶ μοιχείας πεποιημένος] Sic habent omnes excusi. At brevius mss. [sic A.B.V.] Κοινολεχής. Ὁ μοιχός. KUST. Vid. Soph. Elect. 97.

[o] ΚΟΙΝΗ] Καινῇ A. qui et reliqua in dativo exhibet.

[p] ἀντὶ τοῦ om. A. ἀντὶ τοῦ ἀνθρωπίνῃ om. Schol. Aristoph.

[q] μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ] Hæc interpretatio non convenit τῷ κοινῇ, sed καινῇ: quas duas voces grammaticus noster hic confundit. KUST. Publica et communis calamitas, quæ adeo μεγάλη et θαυμαστὴ, quanquam τὸ καινῇ sensui Aristophanis melius conveniat. TOUP.

[r] Ἐγὼ δὲ κοινῇ] Aristoph. Thesmoph. 186. Ceterum pro κοινῇ, ut et Aristophanes et Suidas habent, Bisetus mallet καινῇ. KUST.

ΚΟΙΝΟΝ] Vid. Schleusner. Lex. N. T. in v.

ΚΟΙΝΟΝ] δὲ addit A. Vid. J. Damascen. Dial. LXV. t. I. p. 66.

[s] ὡς ὁ] ὁ om. A.B.V.E. Mox τόπος om. V.

[t] μεταλλικὴ] ἡ μεταλλικὴ A. Mox δρυοτομικὴ V.

[tt] ἀγαμία] ἀγαμία δὲ M.

[u] καὶ ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΟΝ] Vide infra v. Ληξιαρχικόν. KUST. Gl. Harpocrationis est.

[x] εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ] Vide supra v. Ἀπατούρια. KUST.

[y] οἱ εἰς] οἱ εἰσαγόμενοι εἰς Harpocrat.

[z] καὶ γεννητὰς om. V. γεννήτας M.

[a] τὸ δὲ ΛΗΞ.—ἐγγραφόμενοι] οἱ δὲ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφό-

εἰς ὃ ἐνεγράφοντο οἱ εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφόμενοι. A

Κοινὸς Ἑρμῆς: Φασὶν ὅτι κλεπτίστατος γενόμενος [b]ὁ Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φώρια, καὶ τοῖς κατὰ μόνας κλέπτουσιν ἐπάναγκες εἶναι πρὸς τοὺς [c]κοινοὺς διανέμεσθαι. Οἱ δὲ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων [d]ὁ Ἑρμῆς κοινωνικὸν, ἐποίησε πάντα δι' αὐτοῦ.

Κοινῶνας: Κοινωνούς. [e]Ξενοφῶν

Ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ὁ Κῦρος ἐκέλευσεν ἐξελεῖν, B ὥσπερ κοινῶνας ἐνομίζετο τῶν κατεστραμμένων.

Καὶ αὖθις·

Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ [f]ἄξειν, καὶ ὅσοι κοινῶνες [g]αὐτῷ τῆς φυγῆς ἐγένοντο.

Κοινωνικόν: Δημοσθένης ἐν τῷ [h]περὶ τῶν Συμμοριῶν, κοινωνικοὺς [i]λέγει τάχα μὲν τοὺς ἀνεμήτου οὐσίαν νέμοντας ἀδελφούς· ὧν ὁ μὲν πατὴρ ἐδύνατο λειτουργεῖν, οἱ δὲ κληρονόμοι τῶν ἐκείνου καθ' ἕνα C [k]τριηραρχεῖν οὐκ ἐξήρκουν. Τάχα [l]δ' ἂν καὶ [m]περὶ τῶν ἑκουσίαν κοινωνίαν συνθεμένων ἐμπορίας, ἢ τινος ἄλλου· ὧν ἕκαστος οὐκ εἶχε τὸ ὅλον τίμημα τῆς κοινῆς οὐσίας.

Κοινωφελής: Ὁ πάντας ὠφελῶν.

Κοινοῖ: Μιαίνει.

Κοιόλης: Ὁ ἱερεύς.

Κοῖος: Ὁ πατὴρ Λητοῦς. Παρὰ τὸ κοεῖν, ὅ ἐστιν νοεῖν καὶ συνιέναι. Ἤγουν ὁ συνετός.

Κοίρανος: Βασιλεὺς, ἄρχων.

Κοισύρα: Γυνὴ Ἀθήνησιν εὐγενὴς καὶ πλουσία, μήτηρ [n]Μεγακλέους.

[Κοισύρας] [o]καὶ Λάμαχος.

Ἀλκμαίωνος γαμετῆς, ἥτις ἐπὶ βλακείᾳ διεβεβόητο. Καὶ κοισυροῦται, [p]κοσμεῖται, ἢ τὰ τῆς Κοισύρας B φρονεῖ.

Κοίτη: Καὶ κοιταῖος, ὁ κατὰ τὴν ὥραν τῆς κοίτης ἐρχόμενος.

[q]Ὁ ■ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους.

Κοιτίλας: Ἐκ τοῦ Κοίτη.

Κοῖτις: Ἡ [r]μικρὰ κίστη, Ἀττικῶς. Τὴν γὰρ κίστην κοῖτιν λέγουσιν. Ἔστι δὲ [s]ἐν αἷς κοιταζόμεναι γυναῖκες ἀπετίθεντο τὰ [t]χρυσία.

C Κοῖτος: Κοίμημα.

Κοιτὼν, κοιτῶνος.

Κύαθος: Ἀντλητήριον, μέτρον [u]ὑγροῦ, οὐγγιῶν β'. ἢ κοχλιάριον. [x]Ἀριστοφάνης·

Κύαθον αἰτήσεις τάχα.

Ἵνα [y]προσθῇς ταῖς γνάθοις· οὕτως [z]ὑπωπιασθήσῃ καὶ τυφθήσῃ ὑφ' ἡμῶν. Γεμίζουσι γὰρ κύαθον θερμοῦ, [a]καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδήμασι, καὶ θεραπεύ- D

μενα τὸ λεξιαρχικόν B.V.E. τὸ δὲ λεξ. εἰς ὃ ἐνεγράφοντο εἰς τοὺς δήμους edd. ante Kuster.

ΚΟΙΝΟΣ 'ΕΡΜΗΣ] Vid. not. ad Hesych. Wesseling. Diod. Sic. V. 75.

b Ἑρμῆς] ὁ Ἑρμῆς A.

c κοινοὺς] Malim κοινωνούς. HEMST. Sic etiam Toupius supra p. 485 G.

d ὁ Ἑρμῆς κοινωνικὸν] κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς B.V.

e Ξενοφῶν] De Instit. Cyri lib. VII. [5. 35.] p. 192. unde locus hic ita supplendus est: Ἀκροθίνια τοῖς θεοῖς καὶ τεμένη ἐκέλευσεν ἐξελεῖν. Ἐκ τούτου δὲ καὶ οἰκίας διεδίδου καὶ ἀρχεῖα τούτοις, ὥσπερ, &c. Notandum autem est, pro κοινῶνας (cujus vocis gratia locum hunc attulit Suidas) apud Xenophontem hodie legi κοινωνούς. KUST.

f ἄξει] ἄξειν A.V.

g αὐτοῦ] αὐτῷ A.B.E.M. Mox φύσεως E. pro φυγῆς.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione: apud quem pro κοινωνικὸν rectius legitur κοινωνικῶν. KUST. Demosth. F p. 182, 16.

h περὶ τῶν] τῶν om. A.

i λέγει] ἂν λέγοι Harpocr. qui ἔχοντας pro νέμοντας.

k τριηραρχεῖν] τριηράρχειν A.V. Harpocr. ms. Pal.

l δ' ἂν καὶ] ■ καὶ Harpocr.

m περὶ] ἢ περὶ A.

ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ] Damascius ap. Phot. p. 1055. TOUP. Vid. supra v. Καταναντίσασθαι.

ΚΟΙΝΟΙ] Vid. Schleusner. Lex. N. T. in Κοινόω.

ΚΟΙΟΛΗΣ] Vid. ad Hesych.

ΚΟΙΟΣ] Similia Etymol. p. 523, 47. Pertinet gl. ad Hesiod. Theog. 134.

ΚΟΙΣΥΡΑ: Γυνὴ Ἀθην. εὐγ.] Enarrator Comici ad Acharn. 614. Κοισύρα ἐγένετο Ἀθήνησιν εὐγενὴς γυνὴ καὶ πλουσία, μήτηρ τοῦ Μεγακλέους· ὃς καταβεβρωκὼς τὴν οὐσίαν, καὶ ὕστερον πεπλουτηκὼς ἐκ τοῦ τὰ κοινὰ πράσσειν λέγεται. Idem Enarrator ad Nub. 798. Μεγακλῆς Κοισύρας ἦν υἱός· ἥτις ἦν ὑπερβαίνουσα γένει καὶ πλούτῳ. ἦν ■ ἐξ Ἐρετρίας. ■ καὶ κοισυροῦσθαι τὸ μέγα φρονεῖν παρ' Ἐρετριεῦσι. Vide etiam supra v. H Ἐγκεκοισυρωμένην: et Tzetzem Chil. I. c. 5. KUST.

n Μεγακλέους. Λαμάχου, Ἀλκμαίωνος γαμετή.] Sic edd. Eudocia, et A. e corr. ubi pr. scriptum Λάμαχος, de ceteris dubito. Μεγ. Λάμαχος—γαμετῆς B. Μεγ. Λάμαχος Ἀλκμαίωνος γαμετῆς V. Μεγ. Λαμάχου Ἀλκμαίωνος γαμετῆς E.

o καὶ Λαμάχου] Fallitur hic Suidas. Non enim Cœsyra Lamachi etiam mater fuit, sed tantum Megaclis. Errandi occasionem Nostro præbuit locus ille Aristophanis Acharnens. 614. Οὐ φασίν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας, καὶ Λάμαχος. ubi καὶ Λάμαχος, non est jungendum τῷ ὁ Κοισύρας, sed separatim legi debet. Loquitur enim ibi Comicus de duobus diversis viris, Megacle nimirum, et Lamacho: quorum priorem intelligit, cum ait, ὁ Κοισύρας. Cœsyræ enim E filium Megaclem fuisse expresse testatur vetus enarrator Comici nostri, cujus loca huc pertinentia in nota præcedente adduximus. At Lamachum quoque ejusdem fuisse filium, non solum nemo veterum prodidit, sed contrarium etiam evincitur ex ipso illo loco Aristophanis, quem paulo ante attulimus. KUST. Si ad codd. lectiones animum attendisset Kusterus, facile, opinor, perspexisset Aristophanis locum ex Acharn. quem ipse indicaverat, a lexicographo citari. Omnia recte procedent, inserto, quod exciderat, v. Κοισύρας. Vel vv. Κοισύρας καὶ Λάμαχος alte- F rius glossæ caput conficiunt. Mox διαβεβόητο A.

p κοσμεῖται] καὶ κοσμ. A. m. s. B.V.E. Eudocia.

q Ὁ ■ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι κοιταίους] Videtur Grammaticus noster fragmentum hoc consarcinasse ex loco illo Polybii, lib. V. c. 17. Δηλῶν τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ δεήσει πάντας μετὰ τῶν ὅπλων κοιταίους ἐν τῇ τῶν Τεγεατῶν γίνεσθαι πόλει. Casaubonus ibi τὸ κοιταίους γίνεσθαι simpliciter pro *manere* vel *pernoctare* accepit. KUST. Vid. Schweighæuser. ad Fr. gr. 88.

G ΚΟΙΤΙΣ] Arrian. Exp. p. 162. Eunap. Ædes. p. 53. TOUP.

r μικρὰ] μικρὴ A. Mox κίστις V.E. suprasc. Tum Ἀττικῶς om. E.

s ἐν ᾗ] ἐν αἷς A.B.V.E. qui om. αἱ ante γυναῖκες. ἐν αἷς item Etymol. M. ubi invenitur αἱ.

t χρυσεῖα] χρυσία A.V. Etym. Gud. χρήματα Etym. M.

u ὑγροῦ] ὑγρὸν Photius, qui mox ὀγκιῶν. Ea vox in A. per compendium exarata est.

x Ἀριστοφάνης] Lysistr. 445.

y προσθῇς] προσθήσεις Schol. Aristoph. qui plus semel e Suida corrigendus.

z ὑπωπιασθ.] L. ὑπωπιασθήσῃ. quod et vidit vir doctus in Misc. Lips. VI. 655. vid. Suid. in ὑπωπιάζω. TOUP. ὑπωπιασθήσῃ A. οὕτως—ἡμῶν om. Schol. Aristoph. ubi mox θεραπεύεται. Extrema καὶ κύαθος accedunt ex A.V.E.

a καὶ προσκολλῶσι τοῖς οἰδ. καὶ θερ.] Huc facit locus ille

ουσι. Κύαθος ἴων, παρὰ τὸ χύω, χύαθος, καὶ κύαθος. A

Κυαμεῦσαι: Κυάμῳ [b]ψηφοφορῆσαι, ᾧ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κύαμος: Εἶδος ὀσπρίου.

Κυαμοτρώξ: Ὁ δικαστὴς, τρεφόμενος ὑπὸ κυάμων. Πρὸ γὰρ τῆς [c]εὑρέσεως τῶν ψήφων, [d]κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Ὡς οὖν τῶν ψηφιζόντων ἀργύριον B λαμβανόντων, [e]καὶ χειροτονούντων τοὺς διδόντας πλέον. Καὶ αὖθις·

Κρινεῖ δὲ ταύτας οἱ κυαμοτρὼξ [f]Ἀττικός.

Κυάμους τρώγων: Δικάζων· ἢ ἵνα μὴ κοιμηθῇς· γέρων [g]γὰρ εἶ.

Κυανέμβολοι: Αἱ τοὺς ἐμβόλους ἔχουσαι κυανῷ βεβαμμένους· ὡς [h]μιλτοπάρῃοι, αἱ μεμιλτωμέναι. Ἢ αἱ τέμνουσαι [i]τὴν θάλασσαν. [k]Κυανὸν γὰρ τὸ C ταύτης ὕδωρ.

Κύανοι: Μέλανες.

Κυαναυγῆ [l]πετάσματα ὑποβαλλόμεναι, ὥσπερ ἔθος ἦν τοῖς ἐν πένθει οὖσι.

Κυανοχαίτης: Μελανόθριξ, πορφυρόθριξ, ὁ Ποσειδῶν.

Κυανώτατος: Μελανώτατος.

Κυάρας: Ὄνομα κύριον.

Κύβδα:

[m]Ἐξελῶ σε τῇ [n]πυγῇ θύραζε κύβδα.

Ἀντὶ τοῦ κύψοντα.

Κύβεθρον: Θήκη μελισσῶν.

Κυβέλη: Ἡ Ῥέα. [o]Παρὰ τὰ Κύβελα ὄρη· [p]ὀρεία γὰρ ἡ θεός· διὸ καὶ ἐποχεῖται λεόντων ζεύγει. Τὸ δὲ, [q]μῆτερ Κλεοκρίτου, παρ' ὑπόνοιαν εἶπε, βουλόμενος αὐτὸν διαβαλεῖν ὡς [r]στρουθόποδα, τουτέστι μεγαλόπουν. Ἐκωμῳδεῖτο δὲ ὡς κίναιδος, [s]καὶ ξένος, καὶ δυσγενὴς, καὶ Κυβέλης υἱός· ἐπεὶ ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Ῥέας μαλακοὶ πάρεισιν. Ἦν δὲ καὶ τὴν ὄψιν [t]ὀρνιθώδης. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν κιναίδων ἡ παροιμία.

Κυβέλης υἱός: Ὁ Κλεόκριτος, ὃς ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κίναιδος.

Κυβελείοις: Τοῖς τῆς Ῥέας. Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα.

[u]Γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολύγματι.

Κύβελα γὰρ [x]ὄρη Φρυγίας, ἔνθα ἐτιμᾶτο.

Κυβερνήτης: [y]Ὁ τοῦ πλοίου ἡγεμών.

Κυβερνῶ: Αἰτιατικῇ.

Κυβεύειν: Κύβον ῥίπτειν, εἰς κίνδυνον προπηδᾶν.

[z]Μὴ παραβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύειν τῷ βίῳ.

Κυβεία: Πανουργία.

Κύβειρος: Ὁ ἀναιδής.

Κυβήβη: Ἡ θεῶν μήτηρ.

D Κυβιστᾶν: Κυρίως τὸ ἐπὶ [a]κεφαλὴν ῥιπτεῖν. Ὅμηρος·

Aristophanis Pac. 541. Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι Ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθους προσκείμεναι. Scholiasta ad eum locum: Ὑπωπιασμέναι. σφοδρῶς πληγεῖσαι ὑπὸ τοῦ πολέμου. Et paulo post: Καὶ κυάθους. τοὺς γὰρ χαλκοῦς ἐξυθέφους τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες ἀφανῆ ποιοῦσι. τοιούτοις γὰρ τοὺς ἐκ τῶν πληγῶν ἐθεράπευον μώλωπας. Hæc Suidam egregie illustrant. E KUST. προσκολλῶσι M.

ΚΥΑΜΕΥΣΑΙ: Κυάμῳ ψηφ.] Vide supra v. Διαφρυκτοῦν, et v. Ἵνα μὴ φάγῃ. KUST. Gl. Timæi est: ubi vid. Ruhnken.

[b] ψηφοφορῆσαι] ψηφοφορῆσαι B.V.E. Timæus, Photius. Conf. Lobeck. ad Phrynich. p. 652. Infra post Ψῆφος, ubi literarum series poscit ψηφοφορία, B.E. habent ψηφηφορία.

ΚΥΑΜΟΤΡΩΞ: Ὁ δικαστὴς, τρεφ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 41. KUST.

[c] εὑρέσεως] ὁρίσεως E.

[d] κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειρ.] Vide Petitum de Leg. Attic. p. 219. KUST.

[e] καὶ χειροτονούντων τοὺς διδ. πλ.] Locus hic est mutilus, qui ex Scholiasta Aristophanis sic supplendus est: Καὶ χειροτ. τοὺς διδ. πλ. οὕτως ὠνόμασε τὸν δῆμον τὸν ἀπὸ τῶν κυάμων τρεφόμενον. KUST.

[f] Ἀττικός] Ἀττικῶς V.E.

[g] γὰρ εἶ] Scribe, γέρων γὰρ ἦν. Quomodo recte legitur apud Schol. ad Aristoph. Lysist. 537. ex quo hæc verba G descripsit Suidas. TOUP.

ΚΥΑΝΕΜΒΟΛΟΙ: Αἱ τοὺς ἐμβ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 551. KUST.

[h] ΜΙΛΤΟΠΑΡΕΙΟΙ] μιλτοπάρῃοι A. Schol. Aristoph. μιλτοπάρειοι B. Vid. Il. β. 637.

[i] τὴν θάλασσαν] τὴν om. A.V.

[k] Κυανοῦν] κυανὸν A.V. Schol.

ΚΥΑΝΟΙ] Κυάνεοι A.B.V.E.M. Photius, Lex. Seg. Post μέλανες edd. addunt ἤγουν. Ego delevi cum A.B.V.

[l] πετάσματα] Sic A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite H dedit περιπετάσματα ex conjectura Porti.

[m] Ἐξελῶ σε τῇ πυγ.] Aristophanes Equit. 364. Ἐγὼ δέ τ' ἐξελῶ σε τῇ πυγῇ θύραζε κύβδα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[n] πυγῇ] πυγῇ V.

ΚΥΒΕΘΡΟΝ] Vid. infra v. Κυψέλη.

ΚΥΒΕΛΗ: Ἡ Ῥέα. παρὰ τὰ Κύβ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 877.

[o] Παρὰ τὰ] παρὰ τὸ V.E.

[p] ὀρεία γὰρ ἡ θεός] Vide infra v. Ὀρεία. KUST.

[q] ΜΗΤΕΡ] μέλος A. μέρος B.E. edd. vett. Mox καθ' ὑπόνοιαν A.

[r] στρουθόποδα—μεγαλόπουν] στρουθόπαιδα—μεγαλόποδα A.

[s] καὶ ξένος om. A. κίναιδος καὶ om. V. Mox V. καὶ δυσγενὴς κίναιδος καὶ ξένος καὶ δυσγ. In diversa abeunt Schol. Aristophanis edita.

[t] ὀρνιθώδης] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet στρουθώδης. KUST.

ΚΥΒΕΛΗΣ] Vid. Aristoph. Av. 877. HEMST.

ΚΥΒΕΛΕΙΟΙΣ: Τοῖς τῆς Ῥέας· Κυβέλη γὰρ ἡ Ῥέα.] Synesius in Calvit. Encom. p. 86. Πολλὴν οἶμαι τοῖς ἘΝ ΤΟΙΣ ΚΥΒΕΛΕΙΟΙΣ αὐτῷ τοὺς κατεαγότας ὑπὲρ τοῦ λόγου χάριν εἰδέναι. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. TOUP. Κυβελίοις A.B.V.E. edd. vett.

[u] Γαλλαίῳ Κυβέλης ὀλολ.] Anthol. Pal. VI. 173.

[x] ὄρη Φρυγίας] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Jud. Voc. c. 7. Schol. ad Anthol. Palat. p. 162. Animadv. Jacobsii.

[y] Ὁ τοῦ] ὅτι V.

ΚΥΒΕΥΟ—ῥίπτω—προπηδῶ] Κυβεύειν—ῥίπτειν—προπηδᾶν A.V.

[z] Μὴ παραβάλλεσθαι καὶ κυβ.] Vide paulo inferius v. Κύβος. KUST. παραβάλεσθαι B. mox καὶ om. B.V.E. μὴ δὲ κυβεύειν A.

ΚΥΒΕΙΡΟΣ] Κύβερος B.E.

ΚΥΒΙΣΤΑΝ] Lege κυβηβᾶν, totumque hunc articulum cum voce præcedente connecte. Photius in Lexico inedito: Κυβηβᾶν, μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν. Hæc pulchre conveniunt iis, quæ paulo post apud Suidam sequuntur: Ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσι. Nihil sane emendatione nostra clarius est. Hesychius: Κυβηβᾷ, (male hodie κυβῆκαι) θεοφορεῖται, κορυβαντιᾷ. Vide etiam Etymologum v. Κυβήβειν. A κυβηβᾶν deducitur κύβηβος: i. e. ut Photius in Lexico interpretatur, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, θεοφόρητος. Hinc emenda Hesychium, apud quem male hodie legitur, Κύβικος, ὁ κατεχόμενος τῇ μητρὶ τῶν θεῶν. Scribendum enim est, Κύβηβος, ὁ κατεχό-

[b] Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν.

Ἐπεὶ οἱ μανιώδεις περὶ τὴν κεφαλὴν πάθους γινομένου τοιοῦτοι γίνονται. Ὅθεν καὶ τὴν μητέρα τῶν θεῶν ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ Κυβήβην λέγουσιν. [c] Αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γίνεται. Ἔστι δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μητρὸς θεῶν.

ΚΥΒΗΛΙΣΑΙ: Πελεκίσαι. ΚΥΒΗΛΙΣ γὰρ, ὁ πέλεκυς. Καὶ [d] ἈΓΕΡΣΙΚΥΒΗΛΙΣ, ὁ θύτης. Κρατῖνος [e] Δραπέτισιν ἐπὶ Λάμπωνος εἶπε τὸν ἀγύρτην, καὶ ΚΥΒΗΛΙΣΤΗΝ.

ΚΥΒΗΤΟΣ:

ΚΥΒΙΟΙΣ: Κλάδοις τοῖς δακτυλικοῖς.

[ΚΥΒΙΣΤΑΝ: Κολυμβᾶν. Καταχρηστικῶς.]

ΚΥΒΙΣΤΗΣΙΣ: Ἡ συστροφή. Καὶ [f] ΚΥΒΙΣΤΗΣΕΙΝ.

ΚΥΒΙΣΤΗΤΗΡ: [g] Ὀρχησμός. Καὶ [h] ΚΥΒΙΣΤΗΤΕΙΑ, ἡ ὄρχησις.

ΚΥΒΟΝ:

[i] Τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχοντες κύβον ἀναρρίψαι πολέμου [k] τοσούτου.

ΚΥΒΟΣ: Πᾶν τετράγωνον.

ΚΥΒΟΣ: Ὁ [l] κυκλόθεν βάσιν ἔχων. Ἀπολλόδωρος ἀπὸ τῆς [m] κυφότητος. Τὸ γὰρ ἐπὶ [n] κεφαλὴν κυλισθῆναι, ΚΥΒΙΣΤΗΣΑΙ ἔλεγον. Καὶ ἐν [o] Ἐπιγράμμασι·

> Οὐδ' ὅτι μοι τοῦ
> πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς.

Καὶ ἘΓΚΥΒΙΣΤΑΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ, τὸ ῥιψοκινδύνως τι

A πράττειν, καὶ ἐπιλέγειν, ἘΡΡΙΦΘΩ ΚΥΒΟΣ. Πολύβιος·

> [p] Οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν ἔφασαν εἶναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῳ.

Τουτέστι, παραλόγως τι πράττειν, καὶ ῥιψοκινδύνως.

ΚΥΔΑΖΕΤΑΙ: [q] Λοιδορεῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων. Ἐπίχαρμος ἐν Ἀμύκῳ·

> [r] Ἄμυκε, μὴ κύδαζέ μοι
> τὸν [s] πρεσβύτην ἀδελφεόν.

B Καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἰφιγενείᾳ·

> Οὔτοι γυναιξὶ [t] κυδάζεσθαι.

[u] Ἀρσενικὸν δὲ ὁ ΚΥΔΟΣ ἐπὶ τῆς ὕβρεως. [x] Καὶ Σοφοκλῆς·

> Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ: Δῆμός ἐστι φυλῆς [y] τῆς Πανδιονίδος [z] τὸ Κυδαθήναιον, ἀφ' οὗ ὁ δημότης [a] Κυδαθηναιεύς.

C ΚΥΔΑΛΙΜΟΝ: Ἔνδοξον, εὐπρεπὲς, τίμιον.

ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ: Δῆμος τῆς Αἰγηίδος Κυδαντίδαι.

ΚΥΔΑΣ: Ὁ δὲ Ἀρκὰς, ἐκ πόλεως Καφύης ἦν· ὃς καὶ Κύδας ἐκαλεῖτο καὶ [b] Ἀλήτης.

ΚΥΔΙΑΝΕΙΡΑ: Ἔνδοξος.

ΚΥΔΙΜΟΣ: Ἔνδοξος.

ΚΥΔΙΟΩΝ: Γαυριῶν.

ΚΥΔΙΣΤΟΣ: Ἔνδοξος.

D ΚΥΔΝΙΟΝ ῬΕΥΜΑ: [c] ΚΥΔΝΟΣ ὄνομα ποταμοῦ.

> [d] Ποταμός τε αὐτοῖς διαρρεῖ [e] Κύδνος, ᾧ παρακάθηνται οἱ Ταρσεῖς, καθάπερ [f] τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι, μεθύοντες τῷ ὕδατι.

μου, &c. KUST. Male Kusterus. Sunt hæc confusa, atque ex pluribus articulis conflata. Scil. Κύμβαχος. Κυβηβᾶν. Κυβιστᾶν κ. τ. ε. κ. λ. Xenoph. Mem. p. 723. αὐτος κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσειε. Vid. Etymol. v. Κύμβαχος, ubi male Κυβητιᾶν pro Κυβηβιᾶν. TOUP. Series literarum E poscit ut legamus cum Etymologo et Zonara, Κυβήβειν. Etymol. Gud. Κυβήβη, κυρίως τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κύπτειν. Cum antecedente gl. copulat A. addito καί.

[a] κεφαλῆς] κεφαλὴν A.V. Etymol.

[b] Κύμβαχος Il. ε'. 586.

[c] Αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τὸ μυεῖσθαι γ.] Etymologus rectius, αἰτία γὰρ ἐνθουσιασμοῦ τοῖς μύσταις γίνεται. KUST.

ΚΥΒΗΛΙΣΑΙ] Κυβηλῆσαι V. Tum πελεκῆσαι B.V. Photius.

F [d] ἈΓΕΡΣΙΚΥΒΗΛΙΣ, ὁ θύτης. Κρατῖνος Δραπ.] Vide Hesychium v. Ἀγερσικύβηλις ubi eadem leguntur. KUST.

[e] Δραπέτισιν] Δραπέτησιν A.V. δραπέτευσιν E.

ΚΥΒΗΤΟΣ] Vid. Κεφαλή.

ΚΥΒΙΣΤΑΝ] Deest gl. A.V. et, ni fallor, B.

[f] ΚΥΒΙΣΤΗΣΕΙΝ] κυβιστήσειαν B.V.E.

[g] Ὀρχησμός] Imo potius, ὀρχηστήρ: ut Portus etiam monuit. KUST.

[h] ΚΥΒΙΣΤΗΤΕΙΑ] κυβιστητία A.

G [i] Τοῦ στρατηγοῦ ἀδύνατα ἔχ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἀδύνατα. KUST.

[k] τοσούτου] τοσοῦτον A.V.E. pro v. l.

[l] Ἀπὸ τοῦ—ἔχων] ὁ—ἔχων A.B.V. Etymol. M. Seqq. om. V.

[m] κυφότητος] κουφότητος Etymol. Suidæ lect. defendit Heynius Apollod. t. I. p. 449.

[n] κεφαλῆς] κεφαλὴν A.B. Etymol.

[o] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 25. Mox ἐπὶ κεφαλῆς A.

H [p] Οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν ἔφ.] Vide supra v. Ἀλογιστία, ubi idem fragmentum legitur. KUST. Fr. Gr. 12. Vide quæ collecta sunt a Wesselingio ad Diod. Sic. XVI. 78.

ΚΥΔΑΖΕΤΑΙ: Λοιδορεῖται. Ὑβρ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 722. PORT.

[q] Λοιδορεῖται] λοιδορεῖ A.B.E. Sed vulg. habet Schol.

[r] Ἄμυκε] Castoris hoc esse dictum facile patet. HEMST.

[s] πρεσβύτην ἀδελφεόν] πρεσβύτερον ἀδελφεὸν Schol.

[t] κυδάζεσθαι] δεῖ κυδάζεσθαι Schol. κυδάζεται E.M.

[u] Ἀρσενικὸν] ἀρσενικῶς Schol. Mox περὶ τῆς ὕβρεως A.B.V. quæ desunt E.M. Tum Καὶ Σοφοκλῆς om. A.B.V.

E [x] Καὶ Σοφοκλῆς· Κυδάζεται τοῖς π.] Locum hunc Sophoclis adducit etiam vetus interpres Apollonii Rhodii ad lib. I. Argon. 1337. ut probet τὸ κυδάζεσθαι significare conviciari et maledicere. Verba ejus hæc sunt: Ἐκυδάσσεο: Ἐλοιδόρησας. Κύδος γὰρ ἀρσενικῶς ἡ λοιδορία παρὰ Συρακουσίοις. Σοφοκλῆς Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ· Κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ. KUST.

ΚΥΔΑΘΗΝΑΙΕΥΣ: Δῆμός ἐστι φυλ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 43. Aristoph. Vesp. 890.

[y] τῆς Πανδιονίδος] τῆς om. V.

F [z] τὸ Κυδαθήναιον] Sic locum hunc emendavi ex Stephano Byzantio et Harpocratione, cum antea male legeretur καὶ Κυδαθηναίων. KUST.

[a] Κυδαθηναιεύς ἢ Κυδαθηναῖος] Delevi ἢ Κυδαθηναῖος cum A.B.V.

ΚΥΔΑΝΤΙΔΗΣ: Δῆμος τῆς Αἰγηΐδ.] Vide Stephanum Byzantium et Harpocrationem. KUST.

ΚΥΔΑΣ, ὁ Ἀρκὰς, ἐκ π.] Ut locum hunc recte intelligas legendus est Suidas supra v. Βάκις. KUST. ὁ δὲ Ἀρκὰς A.

G Mox καὶ ante Κύδας ex A.V. Hanc gl. habet V. in marg.

[b] Ἀλήτης] Ἀλύτης scripsit Scriverius ad Martial. X. 83. p. 251. sed festinando in hunc errorem, ut puto, lapsus. Constat enim e v. Βάκις rectum esse Ἀλήτης. Vid. J. Fred. Gronov. Diatr. in Stat. c. LII. HEMST.

ΚΥΔΙΟΩΝ] Il. β. 579.

ΚΥΔΙΣΤΟΣ] Hoc loco posui cum A.B.V.

[c] Τὸ τοῦ ΚΥΔΝΟΥ] Κύδνος ὄνομα A.B.V. In pr. ΚΥΔΙΟΥ Ῥ. M.

[d] Ποταμός τε αὐτοῖς διαρρεῖ Κύδν.] Fragmentum hoc de-

H promptum est ex Philostrato de Vit. Apoll. lib. I. c. 5. idemque auctius legitur supra v. Εὐθύδημος. KUST.

[e] Κύδνος] Hæc vox in prioribus editt. (et mss.) incuria librariorum omissa est, quam ex Philostrato loco huic restitui. KUST.

[f] οἱ ὑγρότεροι τῶν ὀρνίθων] τῶν ὀρνίθων οἱ ὑγρότατοι A.V. Supra v. Εὐθύδημος: οἱ ὑγροὶ Philostratus.

Κύδος: Γαῦρος, δύναμις, δόξα, φήμη. A

Κύδος: Λοιδορία, ἀρσενικῶς. Καὶ παροιμία· [g]Κύδου δίκην ὀφείλειν. Ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.

Κυδωνιάτης, καὶ Κυδωνίτης: Ἀπὸ τόπου.

Κυδώνιον: Εἶδος ὀπώρας.

Κύδωνος:

Κυδρούμενον:

[h]Ἐν ἐκείνῳ δ' ἂν τοῦ καιροῦ [i]πομπεύοντα, ἁβρὸν, καὶ κυδρούμενον, καὶ θρυπτόμενον.

B Κυδοιδοπᾶν: [k]Συνταράσσειν. Τινὲς δὲ ἐξ ἑκατέρου τὸ πράττειν· τὸ μὲν, ἀπὸ τοῦ κυκᾶν· τὸ δὲ, ἀπὸ τοῦ κυδοιμοῦ. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὀρθῶς· ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κυδοιδοπᾷν.

Κυδοίμεον: Ἐθορύβουν. Καὶ κυδοιμήσων, ὁμοίως.

C Κυδοιμός: Τάραχος, θόρυβος.

Κύει: Γεννᾷ· ἢ, ἐν γαστρὶ ἔχει.

Κυρῖνος: Οὕτως [l]Ἰούλιός τις [m]Πρόκλος ἐπλάσατο κεκλῆσθαι ἀκηκοέναι Ῥωμύλον.

Κύϊνδα: [n]ἡ νῦν λεγομένη Ἀνάζαρβα, πόλις ἐν Κιλικίᾳ. Ἐλέγετο δὲ καὶ Διοκαισάρεια. Ζήτει τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἀνάζαρβος.

Κυΐσκω: Γεννῶ.

D Κυζικηνοὶ στατῆρες: Διεβεβόηντο οὗτοι ὡς κεχαραγμένοι. Πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴ λέοντος.

Κυθέρεια: Οὐχ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις, [o]ὡς Ἡσίοδός φησιν· ἀλλ' [p]ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσιν ἐφίησι. Διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ἔχει τὴν δύναμιν. Τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν [q]φασὶ,

[r]Τὴν θνητὴν Κυθέρειαν, ἐφ' ᾗ μνηστῆρες ἀγαυοὶ E

πλείονες, ἢ νύμφης εἵνεκα Τυνδαρίδος.

Κύθηρα: Ὄνομα [s]πόλεως.

Κυθήρηθεν: Ἀπὸ τῶν Κυθήρων.

Κυθήρειος: Κύθηρον δῆμος τῆς Πανδιονίδος.

Κυθηκίδης: Ὄνομα κύριον.

Κύθνιοι:

Κύθνος: Μία τῶν Κυκλάδων [[t]νήσων.]

Κυθνώδης συμφορά: Οὕτω λέγεται ἡ μεγάλη B συμφορά. [u]Οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετέθησαν ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος.

Κυκᾷ: Ταράττει. Καὶ Κυκήσω: Ἀντὶ τοῦ ταράξω, θορυβήσω. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[x]Μιμνόντων σκολόπενδραν ὑπ' Ὠρίωνι κυκηθεὶς
πόντος Ἰαπύγων ἔβρασ' ἐπὶ σκοπέλους.

Κυκλίνω:

Κυκεών: Πόμα ἐκ διαφόρων μιγμάτων κιρνάμε- C νον.

Κυκειῶ: Ἐκ τοῦ κυκάω, κυκῶ.

Κυκήθρα: Ταραχὴ, συμφορὰ, σκυθρωπότης.

Κυκησιτέφρου: Ταραττούσης τὴν τέφραν. [y]Ἀριστοφάνης·

Κλειγένης ὁ μικρὸς,
ὁ πονηρότατος βαλανεὺς, ὁπόσοι
κρατοῦσι κυκησιτέφρου,
D [z]ψευδολίτρου τε κονίας,
καὶ κιμωλίας γῆς.

Τῆς κυκώσης τέφραν, μεμιγμένην τῷ νίτρῳ. Κιμωλία δὲ, λευκὴ γῆ. [a]Λέγει δὲ, [b]ὅτι πονηρός ἐστι πάσης τῆς γῆς, ὅσης οἱ βαλανεῖς κρατοῦσι, κιμωλίας, τέφρας, καὶ τῆς λοιπῆς τῆς τοιαύτης.

Κύκλα: Τροχούς.

E Κυκλάμινος:

ΚΥΔΟΣ: Λοιδορ.] Vide paulo ante v. Κυδάζεται. KUST.

g Κύδου δίκην] Zenobius IV. 70. sic in ms. Paris. legitur: Κύδους ἐκτετικέναι: Ὅταν λοιδορίαν ἐκτίσῃ τις ἐπὶ μηδενὶ ἀξίως συκοφαντούμενος. Κύδος γὰρ ἡ λοιδορία, καὶ κυδάζειν τὸ λοιδορεῖν. Mox ἐπὶ τῶν om. A.B.E. Photius.

ΚΥΔΩΝΟΣ] Κύλων et Ὀνάτας, adversarii Pythagoræ, Laërt. in Socr. p. 83. et Pythag. p. 426. REINES. F

h Ἐν ἐκείνῳ δ' ἂν τοῦ καιροῦ κυδρ.] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas supra v. Βάρβιος, post v. Βάρδιστοι. Eo lectorem remitto. KUST.

i Κυδρούμενον καὶ πομπεύοντα, ἁβρὸν] πομπεύοντα, ἁβρὸν καὶ κυδρούμενον A.V. Et sic supra v. Βάρβιος.

ΚΥΔΟΙΔΟΠΑΝ: Συνταρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 616.

k Συνταράττειν] συνταράσσειν A.

ΚΥΔΟΙΜΕΟΝ] Il. λ'. 324. Κυδοιμήσων Il. ε'. 136.

G l Ἰούλιός τις Πάτροκλος] Legendum est Ἰούλιος Πρόκουλος, auctore Livio lib. I. ut Portus etiam monuit. KUST.

m Πάτροκλος] Πρόκλος A.V.

n Νῦν ἡ] ἡ νῦν A.B.E. ζήτει etc. om. V. Mox Ἀνάζαρβος E. pro Ἀνάζαρβα. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XVIII. 62.

ΚΥΖΙΚΗΝΟΙ ΣΤΑΤΗΡΕΣ] Hujusmodi stateres hodie adhuc extant in cimeliothecis principum et antiquariorum, ejusque ectypum exhibet Begerus in Thesauro Brandenburg. part. I. p. 490. ad quem lectorem remitto. H KUST. Photius: Κυζικηνοὶ στατῆρες: οἱ καλοί, μητέρα θεῶν ἔχοντες. Plura vide in notis ad Hesych.

ΚΥΘΕΡΕΙΑ] Similia Schol. Mediol. Hom. Od. θ'. 288.

o ὡς Ἡσίοδός φησιν] Theog. 198. Etymologiam Hesiodi præter alios grammaticos sequitur Scholiasta Homeri ad Odyss. θ'. 288. Κυθερείης. Ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς. KUST.

p ἡ ἐν αὐτῇ κευθόμενον ἔχουσα τὸν ἔρ.] Vetera Scholia in Theogoniam Hesiodi 192. Κύθηρά ἐστι πόλις Κύπρου. Εἴρηται δὲ Κύθηρα παρὰ τὸ κεύθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρὸν, ἤγουν τὸν ἔρωτα. Et paulo post: Κυθέρεια, ἀπὸ τοῦ κεύθειν τοὺς ἐραστάς. KUST.

q φησὶ] φασὶ A.B.E.

r Τὴν θνητὴν Κυθέρ.] Anthol. Pal. VII. 218.

s πόλεως] In Peloponneso. Eam, quia Lacedæmoniorum erat socia, invasit Ol. 89. Nicias: Diod. Sic. XII. p. 116. et 127. cf. infr. Φιλόξενος, qui ibi natus erat. REINES.

ΚΥΘΗΡΕΙΟΣ] Κυθήριος A.B. Photius.

t νήσων om. A. Photius.

u Οὕτω γὰρ οἱ Κύθνιοι κακῶς διετ. ὑπὸ Ἀμφιτρ.] Helladius Bezantin. apud Photium cod. CCLXXIX. Ἄγγος γὰρ ἦν χωρίον τι, καλούμενον Κύθνιον, οὗ τοὺς ἄνδρας ποτὲ Ἀμφιτρύων ἀνεῖλε πάντας, πλὴν ὀλίγων πάνυ. Confer etiam Zenobium. [IV. 83.] KUST. οὕτω A.E.

x Μιμνόντων σκολόπ.] Anthol. Pal. VI. 222.

ΚΥΚΕΩΝ] Arnob. V. 26. *Symbola, quæ rogati sacrorum in acceptionibus respondetis: Jejunavi, atque ebibi cyceonem*, etc. Vid. Meurs. de Eleusin. c. 10. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 157.

y Ἀριστοφάνης] Ran. 721.

z ψευδονίτρου—κονίας] ψευδολίτρου—κονίης V.

a Λέγεται] λέγει A.B.V.E. Mox τῆς addidi cum V.

b ὅτι πονηρός] Lege ὅτι πονηρότατος, ut apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

ΚΥΚΛΑ] Il. ε'. 722.

ΚΥΚΛΑΜΙΝΟΣ] Delevi εἶδος βοτάνης cum A.B.V. Deest gl. E. Plura vide apud Photium et Hesychium.

Κυκλεὺς, Κυκλέως. Ὄνομα κύριον.

Κυκλήσομεν: [c]Ἀναζεύξομεν.

Κύκλια: Τὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἔχοντα, ταῦτα κύκλια ἔλεγον. Ἀριστοφάνης·

Κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά.

Τουτέστι, μέλη, ὕμνους, παιᾶνας, [d]προσῴδια, παρθένια.

Κυκλιοδιδάσκαλος: Πρῶτος Λάσος ὁ Ἑρμιονεὺς τοὺς κυκλίους χοροὺς ἔστησε.

Κυκλίων τε χορῶν [e]ἀισματοκάμπτας: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Οἱ παλαιοὶ [f]διαφθορὰν τῆς μουσικῆς [g]ἡγοῦντο εἶναι τοὺς [h]διθυράμβους. Καὶ καθάπτεται αὐτῶν λέγων,

> [i]Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' ἢ κάμψειέν τινα καμπὴν,
> οἵας οἱ νῦν [[k]τὰς κατὰ Φρῦνιν] ταύτας τὰς δυσκολοκάμπτους,
> ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μούσας ἀφανίζων.

Καὶ Καλλίμαχος δὲ πρὸς αὐτοὺς ἀποτεινόμενος, οὕτω πως αὐτῶν καθάπτεται·

Νέθαι δ' ἤνθησαν ἀοιδαί.

Ἢ τοὺς περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον αἰνίττεται, ὄντας διθυραμβοποιούς. Σοφιστὰς δὲ εἶναι βούλεται καὶ τοὺς διθυραμβοποιούς. Τῶν γὰρ κυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι διδάσκαλοι. Διὰ δὲ τὸ ἁρμονίᾳ μὴ ὑποπίπτειν [l]αὐτῶν τὰ συγγράμματα, καμπὰς ἔχουσι πλείονας, ἃς οἱ μουσικοὶ στροφὰς [m]καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς καλοῦσι. Διὸ καὶ ἐν ταῖς τραγῳδίαις συνειστήκει τὰ χορικά.

Κυκλοβόρος: [n]Ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμάρρους. Ἐπὶ τῶν κακοφώνων ὁ λόγος, [o]διὰ τὸν ἦχον τοῦ ποταμοῦ. Ἀριστοφάνης·

[p]Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

Κυκλόθεν:

Κυκλοφορεῖται: Κατὰ κύκλον φέρεται, ἢ κινεῖται.

Κυκλῶ: Αἰτιατικῇ.

Κύκλωπες: Ἄγριοι ἄνθρωποι. Καὶ [q]Κυκλώπειον κλέμμα. Σημαίνει δὲ καὶ [r]ὄρος.

Κύκλωσις: Παρατάξεως εἶδος.

[s]Δείξαντες ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας παρὰ τὴν χρείαν τοῦ πολέμου τὴν ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἄσκησιν ἐνδειξάμενος.

Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε'. Ἀρκτικὸς, ὁ ἀεὶ φαινόμενος· [t]Χειμερινός· Τροπικὸς θερινός· Ἰσημερινός· Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. Λέγονται [illegible] παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους· γράφονται μέντοι [u]περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. Ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, [x]ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις.

Κύκλοι ἐκαλοῦντο οἱ τόποι, ἐν οἷς ἐπωλοῦντό τινες· ὠνομάσθησαν [illegible] ἀπὸ τοῦ κύκλῳ [y]περιεστάναι τοὺς πωλουμένους.

Κύκνειον: Τὸ τοῦ κύκνου μέλος.

Κύκνος: Ὄρνεον φιλῳδόν.

[z]Κύκνον τὸν Μουσῶν ἄξιον μελψάμενον.

ΚΥΚΛΗΣΟΜΕΝ] Κυκλήσωμεν: ἀναζεύξωμεν A.V. Vulg. habet Photius.

[c] Ἀναζεύξομεν] Mira interpretatio vocis κυκλήσομεν. Rectius Scholiasta Homeri ad Il. η'. 332. Κυκλήσομεν: ἐφ' ἁμαξῶν οἴσομεν. Κύκλα γὰρ οἱ τροχοί. KUST. Ita verbo κυκλεῖ utitur Sophocles in insigni fragmento apud Dionys. Halic. I. p. 38. quem locum viri docti frustra sollicitant. Sophocles perpetuus imitator Homeri. TOUP. Nescio an ἀναζεύξομεν corrupte sit scriptum pro ἁμάξαις ἄξομεν. Etymol. M. ἐφ' ἁμαξῶν ἄξομεν.

ΚΥΚΛΙΑ: Τὰ τὴν αὐτ. ὑπ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 919.

[d] προσῴδια, παρθένια] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte προσῳδὰς παρθένων. Ceterum pro παρθένια scribere præstat παρθένεια, ut legitur apud Aristophanem, ejusque Scholiastam, loco laudato. KUST. προσωδίας παρθ V. προσω παρθε E.

ΚΥΚΛΙΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ: Πρῶτος] Ex Schol. Aristoph. Av. 1403. Mox Λάσος A.V.E.M. Tum ἑρμιονεὺς A.B.E.M.

ΚΥΚΛΙΩΝ ΤΕ ΧΟΡΩΝ] Aristoph. Nub. 332.

[e] ἈΙΣΜΑΤΟΚΑΜΠΤΑΣ] ἀσματοκάμπτας A.V.E. ἀσματοκάπτας B.

[f] διαφθορὰν] διαφορὰν B.V.E.M.

[g] ἡγοῦντο] ἡγοῦνται A.

[h] διθυράμβους] Addit V. διθυραμβοποιοὶ γὰρ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐγκυκλίων χορῶν ἦσαν οὗτοι, ἤγουν περὶ Κινησίαν καὶ Κλεομένην καὶ Φιλόξενον, omissis infra ἢ τοὺς περὶ—διδάσκαλοι.

[i] [illegible] δέ τις αὐτῶν βωμολ.] Aristoph. Nub. 966. iidemque adducuntur a Suida supra v. Βωμολοχεύσαιτο. KUST.

[k] τὰς κατὰ Φρῦνιν om. A.B.V.E.M.

[l] αὐτῶν] αὐτῷ A.

[m] καὶ ἀντιστρόφους καὶ ἐπῳδοὺς] Scribe, καὶ ἀντιστροφὰς καὶ ἐπῳδάς. KUST.

[n] Ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, χειμ.] Locus est mutilus, qui ex Scholiasta Aristophanis ad Equit. 137. unde locum hunc descripsit Suidas, sic supplendus est: Ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς, οὐκ ἀεὶ, οὐδὲ διὰ παντὸς ῥέων, ἀλλὰ χειμάρρους. Vide etiam supra v. Κεκράκτης. KUST. Vid. Meurs. Athen. Att. III. 10. REINES.

[o] διὰ] διὰ [illegible] A.V.

[p] Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβ.] Plutarchus ἐν Πολιτικοῖς Παραγγέλμασι, p. 804. Δεῖ δὲ καὶ φωνῆς εὐεξίᾳ καὶ πνεύματος ῥώμῃ πρὸς οὐ φαῦλον, ἀλλὰ πάμμαχον ἀγῶνα τὸν τῆς πολιτείας ἠθληκότα κομίζειν τὸν λόγον, ὡς μὴ πολλάκις ἀπαγορεύοντα καὶ σβεννύμενον ὑπερβάλλοι τις αὐτὸν Ἅρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων. KUST.

[q] ΚΥΚΛΩΠΕΙΟΝ ΚΛΕΜΜΑ] Sic habent mss. Paris. itemque duæ editt. antiquissimæ, Mediolanensis et Veneta. At in editt. Basiliensi et Genevensi excusum est βλέμμα, nulla auctoritate manuscriptorum, sed quia lectio illa editoribus melior esse videbatur: quæ temeritas nullo modo ferenda est. KUST. Secuti sunt Had. Junii sententiam in Adagiis. Certe facilius intelligi potest quid sit Κυκλώπειον βλέμμα quam κλέμμα. HEMST. βλέμμα diserte V.

[r] ὄρος] Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβύῃ Etymol. M. p. 544, 10.

[s] Δείξαντες] Hoc exemplum delevit Kusterus. In extr. Portus malit ἐνδειξάμενοι. Κυκλῶσαι, notante H. Junio apud Gronovium, habet Polybius III. 65. nil præterea, quod huic loco lucem affundat.

ΚΥΚΛΟΙ ἐν τῷ οὐρανῷ ε'. Ἀρκτ.] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. 155. KUST.

[t] Χειμερινός] Scribe Τροπικὸς χειμερινός: ut apud Laërtium loco laudato. KUST.

[u] περὶ τὸ] τὸ om. V. omisso κέντρον. Mox κ' A. pro κέντρον.

[x] ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις] Emenda ex Laërtio, ὡς ἐπιὼν τοὺς παραλλήλους. KUST. Fallitur Kusterus. Proculdubio scripsit noster: ὡς ἈΝΤΙΟΣ τοῖς παραλλήλοις. *Zodiacus vero obliquus est, quippe qui parallelos secat.* Diodorus Siculus, lib. I. c. 98. Τόν τε Οἰνοπίδην ὁμοίως συνδιατρίψαντα τοῖς ἱερεῦσι καὶ ἀστρολόγοις, μαθεῖν ἄλλα τε καὶ μάλιστα τὸν ἡλιακὸν ΚΥΚΛΟΝ, ὡς ΛΟΞΗΝ μὲν ἔχει τὴν πορείαν, ἘΝΑΝΤΙΑΝ δὲ τοῖς ἄλλοις ἄστροις τὴν φορὰν ποιεῖται. TOUP.

ΚΥΚΛΟΙ ἐκαλοῦντο οἱ τ.] Ex Harpocratione. KUST.

[y] περιεστάναι] περιεστάνοι V.E.M. Photius, Harpocr. et sic voluisse videtur librarius in A. ubi nunc περιεστάται.

ΚΥΚΝΕΙΟΝ] Κύκλειον V. ubi mox κύκλου.

[z] Κύκνον] Anthol. Pal. VII. 19. Mox μεμψάμενον M.

ᵃ Κύκνου ᵇπολιώτεραι δὴ
αἵδ' ἐπανθοῦσι τρίχες.
Ἀλλὰ κἀκ τῶν λειψάνων
καὶ τῶνδε γνώμην νεανικὴν ἔχειν· ὡς ἐγὼ
τοὐμὸν νομίζω γῆρας εἶναι, ἢ πολ-
λῶν κικίννους νεανιῶν,
καὶ σχῆμα, καὶ εὐρυπρωκτίαν.

Κυκώμενος: Ταραττόμενος.

Κύλλαρος: Ἵππος Κάστορος. Παρὰ τὸ κέλλειν. Ὁ ταχύς. ᶜΣτησίχορός φησι, τὸν Ἑρμῆν δεδωκέναι B
τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον, ᵈὠκέα τέκνα Ποδάργας, καὶ Κύλλαρον.

Κυλικεῖον: Ἡ θήκη τῶν ποτηρίων.

Κυλίνδει: Κυλίει, ἐπιφέρει.

Κύλινδρος:

Κυλλήνη: ᵉὌνομα τόπου, ἢ πόλεως. Καὶ **Κυλλήνιος**, ὁ Ἑρμῆς.

C

Κυλιβήνη: Ἡ ἄκαρπος κράμβη.

Κύλιξ: Φιάλη, ποτήριον. ᶠΛέγεται ᵍδὲ καὶ
Κυλίκιον, χεῖλος ἀποκεκρουσμένον,
κεκλασμένον. Καὶ ʰἐπικυλίκιοι ἐξηγήσεις.

Οἷα δὴ ἐν στιβάσι καὶ κύλικι ἐς τὸ ἁβρότερον ⁱἀνακεκλιμένους ἐπιεσσὸν ἔκτεινε.

A Καὶ αὖθις·

ᵏ Καὶ σταγόνα σπονδῖτιν, ἀεὶ θυέεσσιν ὀρθὸν,
ˡτὴν κύλικος βαιῷ πυθμένι κειθομένην.

Κύλιξ ῥοπαλωτή: Τὸ παρὰ πολλοῖς ᵐδιακλύστηρον.

ⁿΚόμοδος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐπὶ τῇ ἀγωνίᾳ καμὼν, κύλικι ᵒῥοπαλωτῇ παρὰ γυναικὸς γλυκὺν οἶνον ἐψυγμένον λαβὼν, ἀμυστὶ ἔπιεν. Ἐφ' ᾧ παραχρῆμα πάντες τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ἐξεβόησαν, Ζήσειας.

Καὶ αὖθις·

ᵖΟἶμαι δὲ κύλικος, ἴσῳ ἴσῳ κεκραμένης.

ᵠΤῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκραμένην σπονδὴν, διὰ τὸ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχειν, ʳκαὶ παρ' ἀμφοτέρων τιμὰς δέχεσθαι. Ἔστι δὲ καὶ ὅρκος ὁ ˢἐπὶ τῆς κύλικος οὗτος·

ᵗΟὐδέποθ' ἑκοῦσα ᵘτἀνδρὶ τὠμῷ πείσομαι·
εἰ δέ μ' ἄκουσαν ˣβιάζεται βίᾳ,
κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι·
οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά·
οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.
Ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·
εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.

Κυλίω:

ᵃ Κύκνου πολιώτεραι δὴ αἵδ' ἐπανθ.] Aristoph. Vesp. 1059. D sed quæ apud ipsum Comicum emendatius leguntur. Inde igitur illorum correctionem pete. KUST.

ᵇ πολιώτεραι—αἵδ'] πολιώτεραι—οἵδ' A.B.V.E.M. Mox τρίχας A.B.V.E.M.

ΚΥΚΩΜΕΝΟΣ] Κυκώμενος B.E.

ᶜ Στησίχορός φησι, τὸν Ἑρμ.] Locus hic apud Etymologum sic legitur: Στησίχορος τὸν μὲν Ἑρμῆν δεδωκέναι φησὶ τοῖς Διοσκούροις Φλόγεον καὶ Ἅρπαγον, ὠκέα τέκνα Ποδάργης· Ἥραν δ' Ἐξάνθον καὶ Κύλλαρον. Hinc igitur Suidas supplendus E est. KUST. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. D. D. XXVI. 1.

ᵈ ὠκέα τέκνα] Sic recte ms. Paris. A. itemque Etymologus. At priores editt. male, ὠκέας τέκνον. KUST. τέκνον B.E.

ᵉ Ὄνομα τόπου ἢ πόλεως] ὄνομα πόλεως A. ὄνομα τόπου B.

ΚΥΛΙΒΗΝΗ] Κυλιβῆ A.V. κυλίβηνος E.

ᶠ Λέγεται δὲ καὶ κυλίκιον, χεῖλος ἀποκεκρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. Acharnens. 458. Ἀλλά μοι δὸς ἓν μόνον Κυλίσκιον, τὸ χεῖλος ἀποκεκρουσμένον. Scholiasta F ad eum locum: Κυλίσκιον: ποτήριον. γράφεται δὲ καὶ κυλίκειον. Ἀποκεκρουσμένον δὲ, ἀποκεκλασμένον. Hinc ergo Suidas supplendus et emendandus est. KUST.

ᵍ δὲ καὶ] δὲ om. A. qui mox κυλίκειον.

ʰ ἘΠΙΚΥΛΙΚΙΟΙ ἘΞΗΓΗΣΕΙΣ] Sic A.B.V. καὶ κυλίκιος ἐξήγησις E. edd. vett.

ibid. Κυλίκιος ἐξήγησις] Dicitur, ut ἐπὶ κύλικι λόγοι. Plato in Convivio, οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι, οὔτε τι ᾄδομεν. Ἐπὶ τοῦ ποτηρίου λόγοι dixit Theophr. Char. 20. Athen. G I. 1. vocat ἐπικυλικείους λόγους confabulationes inter pocula. Idem XI. κυλικηλογεῖν s. κυλικηγορεῖν loquitur de poculis. An hinc exponendus et corrigendus Hesych. κυλίκιοι λόγοι? Appuleius Metam. II. . *Jam illatis luminibus epularis sermo percrebuit, jam risus affluens, et joci liberales*, etc. REINES.

ⁱ ἀνακεκλιμένους] ἐπικεκλιμένους A.

ᵏ Καὶ σταγόνα σπονδ.] Anthol. Pal. VI. 190. Καὶ om. A. Mox θύεσσιν A.B.V.

ˡ τῆς] τὴν A.

ΚΥΛΙΞ ῬΟΠΑΛΩΤΗ] Quid sit κύλιξ ῥοπαλωτή, viros eruditissimos latuit. Sylburgius putat esse *calicem in clavam formatum*: Kusterus *calicem virgatum, sive lineis quibusdam distinctum*. Alii hoc, alii illud: juxta omnes. Atqui Suidas τὸ διακλύστηρον interpretatur. Quæ vox nulla est. Scribendum, διακλυστήριον· ut ποτήριον, ψυκτήριον, λουτήριον, atque alia ejusdem notæ vocabula. Quemadmodum et recte exhibere video editionem Mediolan. Est autem Διακλυστήριον vas magnum, quo vel pocula lavabant, vel vinum temperabant. Ψυκτῆρα sive ψυκτήριον vocabant Græci antiquiores. Suidas: Ψυκτήρ: Σκεῦος, ἔνθα ΔΙΑΝΙΖΟΥΣΙ τὰ ποτήρια. Idem: Ψυκτῆρα: Κάδον, ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ΨΥΧΕΣΘΑΙ ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν. Idem est διανίζειν et διακλύζειν. Quare pro certo ponendum, κύλικα ῥοπαλωτὴν, quam διακλυστήριον vocat Suidas, E ex qua vinum ἐψυγμένον bibebat Commodus, nihil aliud esse quam *poculum ligneum amplum*, ἐκ ῥοπάλων scilicet confectum. Est autem ῥόπαλον *baculus* sive *bacillus ligneus*: τὸ ξύλον ἢ ῥάβδον interpretantur Grammatici. Suidas: Ῥόπαλα: Τὰ ξύλα. Nos Angli, ῥόπαλον, *a staff*, ῥόπαλα, *staves*. Quod imprimis notandum. Hinc κύλιξ ῥοπαλωτή, *poculum ex bacillis ligneis constructum*. Nostri vocant, *a can*. Quod nautis plerumque in usu est. Atque hoc poculo, quod satis amplum esse solet, se proluebat Commodus. Quod omnino verum est. TOUP.

F ᵐ διακλύστηρον] Sic diserte ed. Med. et rell. omnes, quicquid contra dicat Toupius.

ⁿ Κόμμοδος ὁ βασιλεὺς—ἐξεβόησαν, Ζήσειας] Hæc leguntur apud Xiphilinum in Epit. Dionis, p. 382. eademque recitat Suidas supra v. Ἀμυστί. KUST. Κόμοδος A.E.

ᵒ ῥοπαλωτῇ] ῥοπάλου τῇ A. qui mox om. εἰωθός.

ᵖ Οἶμαι δὲ κύλικος] Aristoph. Plut. 1135. δὲ om. A.V.

ᵠ Τῷ Ἑρμῇ μόνῳ ἔθυον κεκρ.] Eadem habet Suidas supra v. Κεκραμένη σπονδή. KUST.

G ʳ καὶ—δέχεσθαι accedunt ex A.

ˢ ἐπὶ] ὁ ἐπὶ A.V.

ᵗ Οὐδέποθ' ἑκοῦσα ἀνδρὶ τὠμῷ π.] Ex Aristoph. Lysistr. 225. ubi versus secundus rectius sic legitur: Ἐὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ. Confer etiam Nostrum infra in Τυροκνῆστις. KUST.

ᵘ ἀνδρὶ] τἀνδρὶ A. Mox πείσομαι A.

ˣ βιάζεται] βιάζηται A. Mox προσκινήσομαι B.V.E.M. et infra ἀντενῶ A. ἀτενῶ B.V.M. Post h. gl. delevi cum A.B.V.E.M. ΚΥΛΙΧΝΑΙ. λεκάνιδες, τρυβλία, ἢ φιάλαι, ad quam sic H Kusterus: "Eadem habet Etymologus. Theophylactus "Simoc. lib. I. c. 10. Ἡ δὲ πόλις ἐπανηγύριζεν ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, "ἀργυρέοις τε ἐστεφάνωτο σκεύεσι. κοῖλαί τε γὰρ πίνακες, καὶ "λεκανίδες, καὶ κυλίχναι, καὶ τρυβλία, μαγίδες τε καὶ κανᾶ, "πλεῦτος Ῥωμαϊκὸς διεκέχυτο. Credere quis possit, locum "hunc Suidæ inde desumptum esse."

Κυλίχνιον: Ἔκπωμα· ὃ νῦν λέγουσι πυξίδιον. A Ἔχουσι δὲ οἱ ἰατροὶ τὰ πυξίδια, ἐν οἷς βάλλουσι τὰ πάσματα.

Κυλλοποδίων: Ἐπὶ κλητικῆς.

Κυλλός: Ὁ πεπηρωμένος, οὐ μόνον πόδα, ἀλλὰ καὶ χεῖρα. [y]Ὁμοίως [z]δὲ χωλὸς καὶ ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἐπὶ χειρός. Οἱ δὲ [a]κύλλον ἀναγινώσκουσιν, ὡς κύκνον. [b]Καὶ τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ τοῦ ποδὸς ἔτασσον ὡς ὁ ποιητής·

Ὄρσεο Κυλλοπόδιον.

B [c]Τὸ δὲ χωλὸν ἐπὶ τῆς χειρός· ὡς Εὔπολις·

Ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ', οὐ λέγεις.

Ἢ ἐπειδὴ πολὺ παρ' αὐτοῖς ἐστι τὸ ποδὶ λευκῷ, ποδὶ κούφῳ, πόδα τιθεὶς, τὸ κυλλὸν προσέθηκεν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Κυλλός: Ὁ πεπηρωμένος. [d]Κυλλοὺς δὲ Ἀττικοὶ καλοῦσιν ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν· ὁμοίως καὶ χωλοὺς τοὺς χεῖρα πεπηρωμένους. Εὔπολις· C

Ὅτι χωλὸς εἶ σὺ τὴν χεῖρα σφόδρα.

Λέγεται καὶ Κύλλου Πήρα, τόπος οὕτω καλούμενος ἐν τῇ Ἀττικῇ. Ἔστι δὲ καὶ κρήνη, ἀφ' ἧς τὰς [e]στερίφας φασὶ πίνειν γυναῖκας, ἵνα [f]συλλαμβάνωσι.

Κύλλου Πήραν: Ἡ Πήρα χωρίον πρὸς τῷ Ὑμηττῷ· ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἐξ ἧς αἱ πιοῦσαι εὐτοκοῦσιν, καὶ αἱ ἄγονοι γόνιμοι γίνονται. D Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς, [g]Καλλίαν αὐτήν φησιν. Οἱ δὲ [h]Κυλλοπήραν. Τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτεχνήσεως. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν ἑστὼς ἐπὶ θατέρου ποδὸς, προὔτεινε τὸν λελωβημένον καὶ κυλλὸν, ὥσπερ οὖν μαρτυρόμενος καὶ ἐμφαίνων, οἷα ἐπεπόνθει. E

A Κυλώνειον ἄγος: [i]Ἀπὸ Κύλωνος· ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀποσπάσαντες αὐτὸν [k]οἱ περὶ τὸν Περικλέα τὸν [l]Ἀθηναῖον, ἀπέκτειναν.

Κυλοιδιόων: Τὰ [m]κύλα οἰδῶν· [n]ἔστι δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμούς. Θεόκριτος·

Δηθὰ [o]κυλοιδιόοντα.

Κῦμα: [p]Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις.

Ἀντὶ τοῦ, ὄντες ἐν πολλοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις.

B Ὅτι [q]τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθείᾳ αἶγες [r]λέγεται. Ἐξ οὗ καὶ Ἐπαιγίζω, ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς πνέω.

Κυμάτια: Αἱ ὑπεροχαὶ παρὰ τέκτοσι καὶ λιθοποιοῖς.

Κυματίας: Ὁ κυματώδης.

Κύματος ἄκρον ἄωτον: Ὁ ἀφρός.

C Κυματωγή: [s]Ἀγαθίας·

Νῆες φορτίδες μεγάλαι πρὸς τῇ κυματωγῇ τῆς θαλάττης καὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Φάσιδος ἐφορμοῦσαι, μετεώρους εἶχον τὰς ἀκάτους, καὶ ἀμφ' αὐτὰ ἤδη που τὰ καρχήσια τῶν ἱστῶν [t]ἀνιμηθείσας.

Οἱ δὲ ἐπορεύοντο τὴν αὐτὴν τῷ ποταμῷ, διὰ τῆς κυματωγῆς βρέχοντες τοὺς πόδας, ὅπου μηδὲ ἴχνος ἔμελλε συμβαίνειν.

Κύμβαλα: Θυμελικὰ παίγνια. [u]Ἐν Ἐπιγράμ- D μασι·

Καὶ κύμβαλ' ἐξῆρεσα, [x]κοιλοχείλεα.

Κύμβαχος: Ἐπὶ κεφαλὴν πεσὼν, καὶ ἄνω τοὺς πόδας [ἔχων.]

Κυμβία: Τὰ μαξία τῶν χρυσίων.

Κύμβιον: Εἶδός τι [y]ἐκπώματος ἐπίμηκες καὶ στενὸν, καὶ τῷ σχήματι παρόμοιον τῷ πλοίῳ, [z]ὃ καλεῖται κύμβιον. E

ΚΥΛΙΧΝΙΟΝ: Ἔκπωμα· ὃ νῦν λέγουσι πυξ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 902.

ΚΥΛΛΟΠΟΔΙΟΝ] Est vox Homerica Il. φ'. 331. KUST.

ΚΥΛΛΟΣ: Ὁ πεπ.] Hanc gl. post seq. ponunt A.B.

y Ὁμοίως δὲ χωλὸς, καὶ ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἐπὶ χειρ.] Eustathius ad Il. β'. p. 206. Ὅτι δὲ τὸ χωλὸν καὶ ἐπὶ χειρὸς τίθεται, Ῥητορικοῦ Λεξικοῦ ἐστι παρασημείωσις. KUST.

z δὲ] καὶ A. om. V.

a ΚΥΛΛΟΝ—κύκνον] κύλλον—κύκνον A. κύκλον pro κύκνον B.E.

b Καὶ τὸ μὲν κυλλὸν] Ex Enarratore Comici ad Av. 1379. KUST. καὶ om. A. qui mox ἔτασσον pro τάττουσιν.

c Τὸ ΧΩΛΟΝ] τὸ δὲ χ. A.B.V.E. τῆς addit A. ante χειρός.

d ΚΥΛΛΟΥΣ δὲ οἱ Ἀττικοὶ] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1081. οἱ om. A.E. Mox ἐπὶ τῶν ante χειρῶν om. A. cum Schol. qui τὴν om. ante χεῖρα. ubi χεῖρε τὴν M.

e στερίφους φασὶ] στερίφας A.B.V.E. pr.

f συλλαμβάνωσι] Hic addit V. τινὲς τὸ μὲν κυλλὸν ἐπὶ etc. ex gl. superiore.

g Καλλίαν] Photius in Lexico inedito καλλιάν. KUST.

h Κυλλοπήραν] κύλλου π. A.V. κύκλου π. B. καλοῦσι π. E. κυλλοπήραν Photius.

i Ἀπὸ Κύλωνος· ὃν καταφυγ.] Historiam narrant Thucyd. lib. I. 126. et Schol. Aristoph. Equit. 443. KUST. ἀνὴρ Ὀλυμπιονίκης Ol. 35. Cic. Legg. II. 11. *Cylonium scelus.* Idem in Or. c. Sall. 6. jungit Cylones, impudicos, sacrilegos. REINES.

k οἱ περὶ τὸν Περικλέα Ἀθην.] Sed hoc falsum est. Pericles enim post tempus illud vixit, quo piaculum Cylonium contigit, ut clare patet ex Thucydide. Quare cum Pearsonio scribendum putem, οἱ πρὸ τοῦ Περικλέους Ἀθην. vel, οἱ πρόγονοι τοῦ Περικλέους. KUST. Vid. Περικλῆς Ἀθην. HEMST.

l Ἀθηναῖοι] τὸν Ἀθηναῖον A.B.V.

ΚΥΛΟΙΔΙΟΩΝ] Vide supra v. Κοῖλα, et v. Κυλοιδιῶν. KUST.

m κῦλα] κοῖλα V. et sic editum in Photio. Κοῖλα bis Timæus p. 169. ubi vid. Ruhnken.

n Ἔστι δὲ] ἃ ἐστι A. qui om. Θεόκριτος etc.

o κυλοιδιόοντα] Scribe κυλοιδιόωντες, ut recte apud Theo- F critum I. 38. KUST.

p Ἀριστοφάνης] Ran. 716. Vide etiam supra v. Καὶ ταῦτ' ἔχοντες. KUST.

q τὰ μεγάλα κύματα ἐν τῇ συνηθ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. II. c. 12. quæ etiam leguntur supra v. Αἶγες. KUST. Deest hic locus V.

r λέγεται] λέγονται A.

ΚΥΜΑΤΙΑ] Vid. infra v. Πεζίτια. not. ad Hesych.

ΚΥΜΑΤΙΑΣ] Κυματίης ποταμός Herodot. II. 111. ἄνεμος VIII. 118.

G ΚΥΜΑΤΟΣ] Alcman apud Aristoph. Schol. Av. 251. κύματος ἄνθος. TOUP. Gl. hanc post seq. ponunt A.V.

ΚΥΜΑΤΩΓΗ] Κυματωγῇ A. Vid. Gloss. Herodot. IV. 196. Mox τῆς om. V.

s Ἀγαθίας] Lib. III. p. 97. KUST.

t ἀνιμηθείσας] ἀνιμηθείσας A.

u Ἐν Ἐπιγράμμασι] Ex Anthol. Pal. VI. 94.

x κοιλοχείλεα] κοιλογχείλεα B.E. κοιλιγχείλεα M.

ΚΥΜΒΑΧΟΣ] Il. ε'. 586. Mox ἔχων om. A. Photius.
H Neutrum nec πεσὼν nec ἔχων agnoscit Hesychius. Statim delevi ΚΥΜΒΗ: Ἡ κεφαλή. ΚΥΜΒΑΙ: Πλοῖα περιφερῆ παρὰ Ῥωμαίοις, cum A.B.V.E. Utramque gl. habet Zonaras.

ΚΥΜΒΑΙ et ΚΥΜΒΙΑ] Cf. Scaliger. Ep. XXVI. p. 107. ubi Suidam sibi contradicere ait. REINES.

y ἐκπώματος] ἐκτώματος E. Photius.

z ὃ καλεῖται κύμβιον om. E. κύμβη Photius pro κύμβιον.

A Κυμαίνει: Ταράσσει· καὶ ἐπὶ τοῦ ζέειν.

[a] Αἶψα δὲ κυμαίνουσαν ἀπαίνυτο χυτρίδα κοίλην.

Αἰλιανός·

[b] Ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ [c] πόθου κυμαίνεται αὐτῷ, καὶ φλέγεται, καὶ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ἦν.

Κυμαῖος: Ἀπὸ τῆς Κύμης. Σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Κύμη δὲ, ὄνομα πόλεως.

Κυμίνδιος: Ὁ ἀετός. Καὶ κύμινδος.

B Κύμινον: Εἶδος βοτάνης.

Κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον: [d] Ἀριστοφάνης·

Τὸ γάρ [e] εἴδιον τηρεῖ με, [f] κἄστι δύσκολον,
κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

Κυμοδόκη, καὶ Κυμοθόη: Ὀνόματα θεῶν ἐναλίων.

Κυμοτόμος: [g] Περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγωνον, τὸ ὀξὺ ἔχον ἔμπροσθεν ἐν τριγώνῳ σχήματι,
C ὃ δὴ οἱ [h] μηχανοποιοὶ κυμοτόμον καλοῦσιν, ἐμβόλῳ νηὸς μακρᾶς ἀπεικασμένον· ὅπερ ὁ τῶν Ἀβάρων Χαγάνος ἐτεκτήνατο, γεφυρώσας τὸν ποταμὸν, καὶ ἐς τὴν περὶ [i] Δαρδανίαν ὄχθην διαβιβάσας τὸν στρατόν.

Κύνα δέρειν δεδαρμένην: Τὸ τοῦ Φερεκράτους. Σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰδοῖον. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο πασχόντων αὖθις ἐφ' οἷς πεπόνθασιν ἡ παροιμία.

D Κύννα, καὶ Σαλαβακχώ: Ὀνόματα [k] θαυμαζομένων Ἀθήνησιν ἑταιρῶν. [l] Ἀριστοφάνης·

A Καὶ [m] πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι,
οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν [n] Κύννης ἀκτῖνες ἔλαμπον·
ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλαὶ [o] κολάκων οἰμωξομένων ἐλιχμῶντο
περὶ τὴν κεφαλήν.

Περὶ Κλέωνός φησι.

Κυνάμυια: Ἀναιδεστάτη. Παρεσχημάτικε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ κυνὸς καὶ τῆς μυίας. Ὁ μὲν γὰρ κύων ἀναιδής· ἡ δὲ μυῖα θρασεῖα.

B Κυνασβοτῆρας: Ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. Τοὺς ποιμενικοὺς κύνας. Οὐ γὰρ ἀναιρεῖ κατὰ τὴν σκηνὴν ἄνθρωπον, ἀλλ' ἔξω τινὰς ἀναιρεῖ.

Κυναίγειρος, Ἀθηναῖος, Εὐφορίωνος, Αἰσχύλου δὲ ἀδελφὸς, τῆς στρατηγίδος ἐπελάβετο νηὸς τῶν Περσῶν ἤδη φευγούσης, καὶ τὴν δεξιὰν ἀποκοπεὶς, ἐπέβαλε τὴν ἀριστερὰν, ἧς καὶ αὐτῆς ἀποκοπείσης, ἐτελεύτα πεσών.

C Κυναῖος: Ὁ ἀναιδής.

Κυνέας: Τὰς περικεφαλαίας. Ἤτοι τὰς ἀπὸ κυνείων δερμάτων [p] γεγονημένας· ἢ ἀπὸ Κυνός τινος, κατασκευάσαντος [q] πρῶτον. Μέμνηται Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας οὕτως·

Οἱ τὰς [r] κυνᾶς τὰς [s] Βοιωτίας ἔχοντες.

Κυνέη: [t] Περικεφαλαία, τῶν ἀγροίκων φόρημα.
D Φασὶ δὲ ὅτι τὸ πρότερον ἀπὸ κυνείων δερμάτων [u] ἐγίνοντο.

Κύνειος δορά:

[a] Αἶψα] Ex Apollonio, opinor, vel Callimacho. v. Καταῖξ, v. Κοτίαι. Vid. fragm. Callimachi Bentl. 178. qui versus huc referendus. TOUP.

[b] Ὅμως ἡ ψυχὴ ὑπὸ τοῦ πόθου αὐτοῦ κυμ.] Fragmentum hoc Æliani ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἀκράτωρ, et v. Ἐσήλατο. KUST. ὅμως om. V.

E [c] πόθου αὐτοῦ] πόθου αὐτῆς V. αὐτοῦ om. A. qui post κυμαίνεται ponit αὐτῷ. In fine ἦν addunt A.V.

ΚΥΜΙΝΔΙΟΣ] Κύμινδος ὁ ἀετὸς Zonaras. Ubi Titmannus rescripserit Κύμινδις, Aristoph. Av. 1181. citans, γὺψ, κύμινδις, αἰετός.

[d] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1348.

[e] εἴδιον] ἴδιον E.M.

[f] κἄστι] καὶ τὶ A.B.E. καί τι M.

F ΚΥΜΟΔΟΚΗ] Hesiod. Theog. 252. Κυμοθόη ib. 245.

ΚΥΜΟΤΟΜΟΣ] Κυμοτόμον A. ex em.

[g] Περὶ τὰς γεφύρας οἰκοδόμημα τρίγ.] Hæc, et quæ sequuntur, apud Simocattam me legisse memini, quamvis librum et caput nunc in memoriam mihi revocare nequeam. KUST. μηχανοποιοὶ

[h] μηχανοποιοὶ] κυματοποιοὶ V. μηχανοποιοὶ ἢ κυματοποιοὶ M. κυματοποιοὶ κυματόμον B.

[i] Δαρδανίαν] In ms. A. legitur Βαρδανίαν. KUST.

G ΚΥΝΑ ΔΕΡΕΙΝ ΔΕΔΑΡΜ.] Huic proverbio simile est illud, quod legitur supra, Ἐκδεδαρμένην δέρεις. KUST. Aristoph. Lys. 158.

[k] θαυμαζομένων] θαυμαζόμενα V. Tum παρ' Ἀθ. A.

[l] Ἀριστοφάνης] Pac. 753. Idem in Vesp. 1026. Θρασέως ξυστὰς εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρχαρόδοντι, Οὗ δεινόταται; et quæ hic apud Suidam sequuntur. KUST.

[m] πρῶτον] πρῶτα A.

[n] Κύννης] Κύννῳ A.

[o] κολάκων] κολάζων V.

H ΚΥΝΑΜΥΙΑ: Ἀναιδεστ.] Respexit Suidas ad locum illum Homeri Il. φ'. 394. Τίπτ' αὖ, ὦ κυνάμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις. Scholiastа ad eum locum: Κυνάμυια: Ἀναιδὴς ὡς μυῖα. Ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνὸς καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. KUST. Ita cognominata est meretrix Attica Nicion. Athen. IV. 157. REINES. Κυνόμυια B.E.M. Suidas descripsit Schol. Ven. Il. φ'. 394. ubi ἐσχημάτισε pro παρεσχημάτικε.

ΚΥΝΑΣΒΟΤΗΡΑΣ] Sophocl. Aj. 297.

ΚΥΝΑΙΓΕΙΡΟΣ] Historia, quam Suidas de Cynægiro hic narrat, ex Herodoto deprompta est. KUST. Vid.
E infr. Λεωνίδης. Conf. Val. Max. III. 2, 22. Plut. in Parall. ab init. Ælian. H. An. VII. 38. Anthol. II. 147. Κυναίγειρον ναύμαχον jungit Othryadæ: Justin. II. Herod. VI. 8, 9. Max. Tyr. Serm. XXXV. Laërt. in Solon. 1. 2. et Amm. Marcell. XXIV. 6. REINES.

ΚΥΝΑΙΟΣ] Vitiose, pro Κύνεος. Vid. not. ad Hesych.

ΚΥΝΕΑΣ] Κυνᾶς Photius em. κύνας pr. Mox περικεφαλαίας Photius. Vulgo περικεφαλέας.

[p] γεγονημένας] γεγονομένας A.

[q] πρῶτον] πρῶ Photii ms. πρώτου ed.

F [r] κυνᾶς] Hodie apud Demosthenem male legitur κύνας; quo mendo Wolfius deceptus, locum illum oratoris de canibus Bœotiis accipiendum putavit. KUST.

[s] Βοιωτίας] Hanc lectionem ex Demosthene Suidæ restitui. In prioribus enim editt. pessime excusum est σιωπάς: quod mendum jam ante etiam notatum fuit a P. Leopardo Emendat. lib. XVI. c. 12. itemque Valesio ad Harpocrationem v. Ὅτι διαμαρτάνει. Portus, vulgatam lectionem secutus, locum hunc sic verterat: *Qui silentium*
G *pro galeis habent.* Inepte omnino et ridicule. Nos errorem istum e versione sustulimus, et verum in ea sensum expressimus. Ceterum, galeæ Bœotiæ olim erant celebres, earumque crebra apud veteres scriptores fit mentio. Photius in Lexico inedito: Κυνῆ Βοιωτία: Ἐπεὶ ἐκεῖ καλαὶ γίγνονται αἱ κυναῖ. Hesychius: Κυνῆ Βοιωτία: Ἐγένοντο γὰρ διάφοροι. Ἀλλ' αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ, ἃς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Theophrastus lib. III. Histor. Plant. c. 10. de abiete: Ἔχει δὲ πτέρυγας τὸ φύλλον καὶ ἐπ' ἔλαττον, ὥστε καὶ τὴν ὅλην μορφὴν εἶναι κυκλοειδῆ καὶ παρόμοιον
H μάλιστα ταῖς Βοιωτίαις κυνέαις. Locum hunc Theophrasti observavit et ante Valesius ad Harpocrationem loco ante laudato; cui eum acceptum referimus. KUST. σιωπὰς A.B.V.E. Photii ms. Vid. notata ad Demosth. p. 1377. 11. ed. Reiskii.

[t] Περικεφαλαία] Ex Schol. Aristoph. Nub. 268.

[u] ἐγίνοντο] ἐγένοντο E.

Κύνειρον:

Κυνῆ: [x] Ἀριστοφάνης·

Πλοῖον, ἢ κυνῆ.

Ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Πλοῖον μὲν, καθὸ [y] ἐπτέρωνται αἱ τριήρεις, καὶ τὰ πτερὰ διατέταται, ὥσπερ κῶπαι· κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον, ὡς ὁ Ἑρμῆς, ἄγγελος ὤν. Καὶ [z] οἱ Πέλοπες δὲ κυνῆν [a] τὸν πέτασον φασί.

B Κυνήγιον: Ὅτι [b] ἐν τῷ [c] Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐρριπτοῦντο οἱ βιοθάνατοι. Ἦσαν δέ τινες ἐκεῖσε στῆλαι. Καὶ ἀπελθὼν Θεόδωρος ὁ Ἀναγνώστης μετὰ Ἱμερίου Χαρτουλαρίου, εἶδεν ἐκεῖσε στήλην μικρὰν τῷ μήκει, καὶ πλατεῖαν, καὶ παχεῖαν πάνυ. [cc] Ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος, θαύμαζε, ἔφη, ὅτι ὁ κτίσας τὸ κυνήγιον ἐστίν. Ἐμοῦ δὲ εἰπόντος, Μαξιμῖνος ὁ κτίσας, καὶ Ἀριστείδης ὁ καταμετρήσας· παρευθὺ πεσεῖν τὴν στήλην ἐκ τοῦ ἐκεῖσε ὕψους, καὶ [d] κροῦσαι τὸν Ἱμέριον, [e] καὶ θανατῶσαι. C Ἐμοῦ δὲ φοβηθέντος, καὶ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν φυγόντος, καὶ καταγγέλλοντος τὸ πραχθὲν, ἀπιστούντων πάντων, ὅρκοις [f] τοῦτο ἐβεβαίωσα. Οἱ οὖν οἰκεῖοι τοῦ τελευτήσαντος, καί τινες τοῦ βασιλέως σὺν ἐμοὶ ἐπορεύθησαν ἐν τῷ τόπῳ, καὶ πρὸ τοῦ τὸ πτῶμα ἰδεῖν τοῦ ἀνδρὸς, τὸ πτῶμα τῆς στήλης ἐθαύμαζον. Ἰωάννης D δέ τις φιλόσοφος ἔφη, ὅτι εὗρον ὑπὸ τούτου τοῦ ζωδίου ἔνδοξον ἄνδρα τεθνηξόμενον. [g] Ἐξ οὗ Φιλιππικὸς ὁ A βασιλεὺς πληροφορηθεὶς, τοῦτο τὸ ζώδιον ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καταχωσθῆναι ἐκέλευσε.

[Κυνηγός: Ζήτει ἐν τῷ Ἄρατος.

Κυνηδόν: Ἔστιν ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.]

Κυνηδόν: Ὡς κύων.

Ἡ δὲ ἀγανακτήσασα, καὶ κυνηδὸν ὑπολημφθεῖσα τοῦ θυμοῦ, τοῖς ὀδοῦσιν ἐμφῦσα εἰς τὸ σκέλος, εἶτα μηδὲν [h] ἀδικοῦντα χωλὸν B εἰργάσατο.

Κυνήειος: Ἀπόλλων Ἀθήνησιν οὕτως λεγόμενος, ὃν ἱδρύσατο [i] Κύννις, Ἀπόλλωνος καὶ [k] Παρνηθίας νύμφης, ὡς Σωκράτης ἐν ιβ΄· [l] θεμένης τῆς Λητοῦς τὰ βρέφη ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι. [m] Τοῦ κνυζηθμοῦ γὰρ [n] αἰσθεμένους κύνας καὶ ποιμένας, ἀνασῶσαι τῇ μητρί. Ὀνομασθῆναι οὖν ἐν Ὑμηττῷ ἀπὸ τῶν κυνῶν. Κράτης ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησι θυσιῶν οὕτω γράφει·

C Τὸ δὲ Κυνήειον ἐστὶν [o] Ἀπόλλωνος Κυνηείου, τὸ ἐκ τοῦ θυννείου γινόμενον. [p] Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θυννεῖον [q] ἀλήσιον· καὶ γίνεται πρόσοδος μεγάλη. Ταύτην ἡ πόλις εἰς θυσίαν καταχωρίζει τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Κυνηείῳ [r] ἀλήσιον Δημήτριος ὁ βασιλεύς.

Κυνίδαι: Γένος τι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενον.

Κυνίδιον: Τὸ μικρὸν κυνάριον.

[Κυνικὴ φιλοσοφία: Ἐν τῷ Ἀντισθένης.]

D Κυνίσκας: Τὰς [s] κύνας ὥσπερ φιαλίσκας.

Κυνισμός: Εὔτονος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. Καὶ,

ΚΥΝΕΙΡΟΝ] Eustath. Od. ρ΄. p. 1822=633, 48. ὡς δὲ κύων καὶ τῇ κωμῳδίᾳ ἐνέπηξε σκῶμμα γυναικεῖον, τὴν εἰρημένην ΚΥΝΕΙΡΑΝ, ἤγουν τὴν τὸν κύνα εἰρύουσαν, ὅπερ ἐστιν ἐφελκομένην, ὃν δὴ κύνα. Theognostus ms. Barocc. 50. f. 19. Κύνειρον, ἁπαλόν.

[x] Ἀριστοφάνης] Av. 1203. ubi integer versus sic habet: Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον, ἢ κυνῆ; Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas descripsit. KUST.

[y] ἐπτέρωνται] ἐπαίρονται V.

[z] οἱ Πέλοπες] Scribendum esse, οἱ Πελοποννήσιοι, ex Enarratore Comici patet. KUST.

[a] τὸν πέτασον] τὴν πέτασον A.V.

[b] ἐν τῷ Κυνηγίῳ καλουμένῳ ἐρριπτοῦντο οἱ βιοθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, αὐτολεξεὶ pene etiam leguntur apud Codinum de Origin. Constantinopolit. num. 36. Ceterum, tota hæc historia de morte Himerii Chartularii tam a Suida quam Codino deprompta est ex Theodoro Anagnosta, eademque prolixius extat in Collectaneis Anonymi de Antiquitatibus Constantinopolit. a Lambecio editis, p. 90. KUST.

[c] Κυνηγίῳ] κυνηγίῳ A.V. et sic infra.

[cc] Ἐμοῦ δὲ θαυμάζοντος, φησὶν ὁ Ἱμέριος· θαύμαζε, ἔφη, ὅτι ὁ κτ.] Locus hic mendosus est et mutilus, quem Lambecius ad Codinum ex cod. Vatic. sic in integrum restituit: Ἐμοῦ δὲ, φησὶν ὁ Θεόδωρος, θαυμάζοντος, ἔφη ὁ Ἱμέριος καὶ αὐτὸς θαυμάζων, ὅστις ὁ κτίσας τὸ Κυνήγιόν ἐστι. KUST.

[d] κροῦσαι τὸν Ἱμέριον] δοῦναι τῷ Ἱμερίῳ A. Collect. Anon. ζωδίνειν pro κρούειν, i. e. affligere, aut terram prosternere, alias apud Codinum occurrere monet Lambecius.

[e] καὶ θανατῶσαι] Auctor nescio quis de Origin. Constantinopol. Parisiis editus, eandem fabulam narrat. Respexisse autem videtur ad Epigramma Callimachi, ubi adolescens haud dissimili quidem fato occubuisse dicitur. Ipsum Epigramma adscribam: ΣΤΗΛΗΝ μητρυιῆς, ΜΙΚΡΑΝ λίθον, ἔστεφε κοῦρος, Ὡς βίον, ἠλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος· Ἡ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα· Φεύγετε μητρυιῆς καὶ τάφον, οἱ πρόγονοι. Uterque, ut vides, eandem lectionem exhibet, στήλην μικράν· quod viros doctos ad Callimachum fugit. Sed et vitium est in Epigrammate, quod nemo vidit. Repono, Ἡ δὲ τάφῳ ΚΛΙΝΘΕΝΤΑ κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα. TOUP.

[f] τοῦτο] τούτοις A.

[g] ἐφ' οὗ] ἐξ οὗ A.B.E.

ΚΥΝΗΓΟΣ] Uncinis inclusa om. A.V.

[h] ἀδικοῦντα] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male ἀδικοῦντι. KUST.

ΚΥΝΗΕΙΟΣ: Ἀπόλλων Ἀθ.] Eadem habet Photius in Lexico inedito. Vide etiam Meursium Lect. Attic. lib. I. c. 3. Ceterum, qui hic a Suida Apollo Κυνήειος vocatur, ab aliis Κύνειος, vel Κύνιος dicitur. KUST. Κύννειος et τὸ Κύννειον rectius legetur secundum solemnes formandi leges: sic enim Ἶσις Ἴσειον, Ἄδωνις Ἀδώνειον, Ἄνουβις Ἀνούβειον. HEMST. Κύνειος A. Photius. κυνήειος E.

[i] Κύννις] Κύνης Phot.

[k] Παρνηθίας] Παρνηθίας A. Phot.

[l] θεμένης τ. Λ.] Hic quædam deficere ex structura orationis perturbata facile intelligi potest. HEMST.

[m] Τοῦ κνυζηθμοῦ] An rescribendum τοῦ κν. γὰρ αἰσθ. τῆς κυνὸς τοὺς ποιμένας ἀνασ. etc. tamen ne sic quidem pro integris hæc habenda sunt. HEMST. Photius: ὑπὸ κυνῶν ἁρπασθῆναι τοῦ κνύζειν· τοὺς γὰρ αἰσθομένους.

[n] αἰσθομένους] αἰσθομένας A.

[o] Ἀπόλλωνος Κυνηείου] Adde ex Lexico Photii inedito, ἱερόν. KUST. κυνήειον—κυνηείου M.

[p] Τοῦτο δὲ] Suspicor refingi oportere, τούτου δὲ (τοῦ ἱεροῦ) ἐστι τὸ θυννεῖον πλησίον, nam prope illud templum est forum thynnorum. HEMST.

[q] ἀλήσιον] Ἀλησίον Photius.

[r] ἀλήσιον Δημήτριος ὁ βασ.] Quomodo verba hæc cum præcedentibus cohæreant, vel quis eorum sit sensus, non video. Quare eruditus lector de hoc loco cogitet. KUST. Et hic forte legi debet, τῷ Κυνηείῳ· πλησίον Δημήτριος ὁ β. prope est statua Demetrii regis. HEMST. Ἀλησίου Photius, A.V.E. ἀλισίου B. Tum δημήτριον M.

ΚΥΝΙΔΑΙ: Γένος τι παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione. Vide etiam Meurs. Lect. Attic. lib. I. c. 3. KUST. Κυννίδαι Photius, Harpocr. ms. Pal.

ΚΥΝΙΔΙΟΝ] Aristoph. Ach. 541.

[s] κύνας] τὰς κύνας A.V. Schol. Aristoph. Vesp. 1403.

ΚΥΝΙΣΜΟΣ: Εὔτονος ἐπ' ἀρετ.] Laërtius in Menedemo, segm. 104. Ὅθεν καὶ τὸν κυνισμὸν εἰρήκασι (Στωϊκοί) σύντομον ἐπ' ἀρετὴν ὁδόν. Idem in Zenone Citt. segm. 121. Κυνιεῖν

A Κυνεῖν [t]δεῖ τοὺς σπουδαίους.

Κυνισμός: Αἵρεσις φιλοσόφων. Ὁ δὲ ὁρισμὸς αὐτοῦ, σύντομος ἐπ' ἀρετὴν ὁδός. [u]Τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρετὴν ζῆν, ὡς Διογένης, καὶ Ζήνων ὁ [x]Κιτιεύς. Ἤρεσκε δ' αὐτοῖς λιτῶς βιοῦν, αὐτάρκεσι χρωμένοις σιτίοις· πλούτου, καὶ δόξης, καὶ εὐγενείας καταφρονεῖν. Ἔνιοι δὲ βοτάναις καὶ ὕδατι ψυχρῷ ἐχρῶντο, σκέπαις τε ταῖς τυχούσαις, καὶ πίθοις, καὶ ἔφασκον, [y]θεοῦ μὲν ἴδιον εἶναι τὸ μηδενὸς δεῖσθαι· τῶν B δὲ θεῷ ὁμοίων, τὸ ὀλίγων χρῄζειν. Ἀρέσκει δ' αὐτοῖς [z]καὶ τὸ, [a]τὴν ἀρετὴν διδακτὴν εἶναι, καὶ ἀναπόβλητον.

Κυνθιάδες: [b]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Κυνθιάδες θαρσεῖτε, τὰ γὰρ τοῦ Κρητὸς Ἐχέμμα
> κεῖται ἐν Ὀρτυγίῃ τόξα παρ' Ἀρτέμιδι.

Καὶ [c]Κυνθίαν:

> Κυνθίαν ἔχων
> ὑψικέρατα πέτραν.

[cc]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Κυνοκέφαλλος: Ὁ Κλέων ἑαυτὸν οὕτω [d]καλεῖ. Ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ ἀναίσχυντον· ὁποῖος ἦν ὁ παρ' Ἡσιόδῳ Γηρυονεύς.

> [e]Χρυσάωρ ἔτεκε τρικέφαλον Γηρυονῆα.

Τουτέστιν, ἰταμὸς, καὶ ἀναιδὴς, καὶ ἁρπακτικός.

Κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον: Ἀντὶ τοῦ, τυπτήσω D σε καθάπερ κύνα. Τοῦτο δὲ ὡς μάγειρος λέγει. [f]Ἔστι γὰρ κύων ἰχθύς ποιός. Ἅμα δὲ οἷον κυνείῳ δέρματί σε παίσω. Ἔστι γὰρ τραχύτατον. Οὐδετέρως δὲ τὸ νῶτον.

Κυνόμυια: Ἡ ἀναιδής.

[Κυνώπιδα: Ἀναίσχυντον.]

Κυνοραϊσταί: Κρότωνες. Οἱ τῶν κυνῶν τὸ αἷμα [g]ἐκπιπίζοντες.

Κυνοραιστέων: Ῥῆμα.

Κυνόσαργες: Ἕν τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ [h]Κυνόσαργες.

Κυνόσαργες: Τόπος ἐστὶ παρ' Ἀθηναίοις, καὶ ἱερὸν Ἡρακλέους, κατ' αἰτίαν τοιαύτην. [k]Δίδυμος B ὁ Ἀθηναῖος ἔθυεν ἐν τῇ ἑστίᾳ· εἶτα κύων λευκὸς παρὼν ἥρπασε τὸ ἱερεῖον, καὶ [l]ἀπέθετο εἴς τινα τόπον· ὁ δὲ περιδεὴς ἦν. Ἔχρησε δὲ αὐτῷ ὁ θεὸς, ὅτι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον, οὗ τὸ ἱερεῖον [m]ἀπέθετο, Ἡρακλέους βωμὸν ὀφείλει ἱδρύσασθαι. Ὅθεν ἐκλήθη Κυνόσαργες. Ἐπειδὴ οὖν καὶ [n]ὁ Ἡρακλῆς δοκεῖ νόθος εἶναι, διὰ τοῦτο ἐκεῖ οἱ νόθοι [o]ἐγυμνάζοντο, οἱ μήτε πρὸς [p]πατρὸς μήτε πρὸς μητρὸς πολῖται.

C Κυνὸς σῆμα: Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν, καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι, διακρίνεται τούτοις πολέμῳ, καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. Ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ, καὶ θορύβους κινοῦσαν, λίθων βολαῖς ἀνεῖλε, καὶ [q]παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει, ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα.

Κυνόσημον: Χωρίον τῆς Χερρονήσου, ἔνθα λόγος D τὴν Ἑκάβην μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν ἀγομένην αἰχμάλωτον, κατὰ τῆς θαλάττης ἑαυτὴν ἀφεῖσαν τελευτῆσαι τὸν βίον.

Κυνοσουρία:

Κυνοῦχος: Ὁ τὸν [r]κύνα κρατῶν δεσμός.

> [s]Κόλπαν ἀστλέγγιστον, ἀχάλκωτόν τε κυνοῦχον.

E τε τὸν σοφόν. εἶναι γὰρ τὸν κυνισμὸν σύντομον ἐπ' ἀρετὴν ὁδόν. Hæc duo Laërtii loca Suidas respexit. Confer etiam Julian. Orat. VII. p. 419. KUST. Vid. Menag. ad Laërt. VI. 104.

[t] δεῖ τοὺς σπουδαίους] δεῖν τοὺς σπουδαίους A.B.V.E.

[u] Τέλος δὲ τοῦ κυνισμοῦ τὸ κατ' ἀρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Menedemo 105. KUST.

[x] Κιττιεύς] Κιτιεὺς A.E. Κητιεὺς V. Mox βιῶν V.

[y] θεοῦ γὰρ ἴδιον] θεοῦ (θεῶν V.) μὲν ἴδιον εἶναι A.V. θ. μὲν ἴδιον B.E.

F [z] καὶ τὸ] τὸ om. A.V.

[a] διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι, καὶ ἀναπόβλ.] Laërtius loco laudato sic habet: Διδακτὴν τὴν ἀρετὴν εἶναι, καὶ ἀναπόβλητον ὑπαρχεῖν. KUST. τὴν ἀρετὴν διδακτὴν A.V.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 121. ubi pro Κυνθιάδες legitur Κυνθίδες, ut Portus etiam monuit. KUST.

[c] ΚΥΝΘΙΑΝ: Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις φησιν] Ἀριστοφάνης ἐν νεφ. φ. om. h. l. A.V. In fine gl. ponunt A.E.

[cc] Ἀριστοφάνης ἐν Νεφ.] Ver. 596.

G ΚΥΝΟΚΕΦΑΛΛΟΣ: Ὁ Κλέων] Ex Schol. Aristoph. Equit. 414.

[d] καλεῖ] καλεῖται A.

[e] Χρυσάωρ ἔτεκε τρ.] Portus recte monuit, versum hunc ex Hesiodo sic restituendum esse: Χρυσάωρ δ' ἔ. τρικάρηνον Γηρυονῆα. KUST. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. II. ad Orph. 974.

ΚΥΝΟΚΟΠΗΣΩ ΣΟΥ] Aristoph. Equit. 289.

[f] Ἔστι γὰρ] ἔστι δὲ V. qui mox δερματίσαι.

H ΚΥΝΟΜΥΙΑ] Vid. supra Κυνάμυια. Κύναμβα V.

ΚΥΝΩΠΙΔΑ] Κυνώπιδα V. Deest gl. A. Photius Κυνώπιδας: ἀναιδοῦς. Vid. infra Κυνώπιδος.

ΚΥΝΟΡΑΙΣΤΑΙ] Vide Reines. Var. Lectt. p. 152. Triller. Obs. Crit. p. 6. Schol. Od. ρ'. 300. TOUP. Ap. Aristot. Hist. An. V. 25. Κυνοῤῥαῖσται. Lancinastæ Scal. ad H. A. V. 271. REINES.

[g] ἐκπιπίζοντες] Lex. Seg. ἐκπιάζοντες.

ΚΥΝΟΡΑΙΣΤΕΩΝ] Sic A.B.V.E. Κυνοραιστέω edd. ante Kuster. qui gl. omisit. Zonaras: Κυνοραιστέων: κακῶς ἰατρεύων. Hinc constat, opinor, fuisse qui in Od. ρ'. 300. κυνοραιστέων pro participio caperent.

ΚΥΝΟΣΑΡΓΕΣ] Ex Harpocratione. Vide etiam supra v. ἐς Κυνόσαργες, et v. Εἰς Κυνόσαργες: et Ulpianum ad Orat. Demosth. contra Timocratem p. 266. KUST.

[h] Κυνόσαργες ἦν] Delevi ἦν cum A. Phot. Harpocr.

[i] Τόπος τις] τις om. A.B.V.E. Lex. Seg. Phot. Conf. Schol. Platon. p. 250. Plura congessit Menag. ad Laërt. VII. 13.

[k] Δίδυμος] Scribe Δίομος, ut scribendum esse recte monuit Meursius, Athen. Attic. lib. I. c. 2. quem confer. KUST. Mox ἔθυεν τῇ V.

[l] ἀπελθὼν] ἀπέθετο A. Photius, Lex. Seg. omisso ἀπέθετο post τόπον.

[m] Photius addit ὁ κύων.

[n] ὁ Ἡρακλῆς] καὶ ὁ Ἡρακλῆς A.V. Phot.

[o] ἐγυμνάζοντο] Supra v. Κυνόσαργες Suidas habet ἐκρίνοντο, ut Portus etiam monuit. KUST. ἐτελοῦντο Photius, Lex. Seg.

[p] μητρὸς—πατρὸς] πατρὸς—μητρὸς A. Phot.

ΚΥΝΟΣ ΣΗΜΑ] Vid. Polluc. V. 5. [45.] REINES.

[q] περὶ] παρὰ A.

ΚΥΝΟΣΟΥΡΙΑ] Vide Hesychium v. Κυνόσουρα. KUST.

ΚΥΝΟΥΧΟΣ: Ὁ τὸν κύνα κρατ.] In fragmento Epigrammatis, quod subjungitur, τὸ κυνοῦχος significare collare canis, contra Suidam contendit Janus Ulitius in eruditis notis ad Gratii Cyneg. p. 259. quem confer. Sed quid, si vocem illam hic interpretemur, marsupium, vel crumenam? Ea certe significatio a loco hoc non foret aliena. Photius in Lexico inedito: Κυνοῦχος: βαλάντιον, ἢ θύλακος. Vide etiam Hesychium. KUST.

[r] κύνα] μύλον A.

[s] Κόλπαν ἀστλέγγιστον] Anthol. Pal. VI. 298. Κόλπαν A.

Κυνοφθαλμίζεται: Ἀναιδῶς [t]ἐμβλέπει.

[Κυνῶν ὑλαγμὸς ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην.]

Κυνώπιδος: Ἀναιδοῦς.

Κύντιος Κικιννάτος δικτάτωρ: Οὗτος πολλαῖς μὲν καὶ πρότερον [u]ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμαϊκαῖς πολλάκις κεκοσμημένος. Οὕτω δὲ ἦν μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῇν, τὸν αὐτουργόν [x]τε ἀγαπᾷν βίον. Ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχε πρὸς ἀρότρῳ ποιούμενος. Ὅτε δὲ ἀφίκοντο πρὸς αὐτὸν οἱ τὰ παράσημα τῆς ἀρχῆς κομίζοντες, [y]ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα πρὸ ἑστιάσεως, τῇ οἰκείᾳ δυνάμει τοῖς πολεμίοις ἐπιγίνεται, φόνον τε πολὺν τῶν ἐναντίων ἐργασάμενος, ἐπάνεισιν [z]ἑνδεκάτῃ μετὰ τὴν ἔξοδον ἡμέρᾳ, τοὺς μὲν [a]οἰκείους τοῦ περιστάντος κινδύνου λυσάμενος, τῶν δὲ πολεμίων διαρπάσας τὸν χάρακα· καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων δέσμιον ἐπὶ τὴν πομπὴν κατάγει τὴν ἐπινίκιον.

Κύων ἐπὶ δεσμά: Ἐπὶ τῶν [b]ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις [c]ἐπιδιδόντων. Ὁμοία τῇ, καὶ Βοῦς ἐπὶ δεσμά.

Κύων ἐπὶ [d]φάτνῃ: Παροιμία ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλους ἐώντων.

Κύων Μολοττικός:

> [e]Ὅσον τὰ ποιήματα αὐτῷ
> κύων τις ἐδόκει [f]συμποιεῖν Μολοττικός.

Κύων παρ' ἐντέροις: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρακειμένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων σφόδρα, καὶ ἀνωφελῶν· δύσβρωτα γὰρ τῷ κυνὶ, καὶ δυσκατάποτα.

Κύπασσις: [g]Κόσμος γυναικεῖος.

> Ἐνδεδυμένος κύπασσιν φοινικοῦν ποδήρη.

> [h]Εἰθύσανον ζώνην τοι ἐμεῦ, καὶ τόνδε κύπασσιν,
> Ἀτθὶς παρθενίων θῆκεν ὕπερθε θυρῶν.

Κύπασσις: Οἱ γλωσσογράφοι χιτῶνος εἶδός φασι [i]τὸν κύπασσιν, οἱ μὲν, γυναικείου, οἱ δὲ, ἀνδρείου.

Κύπελλον: Ποτήριον, κισσύβιον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [k]Καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Πανὶ κύπελλα
> ὤγκειται, ἐλάφης φάρμακ' ἀλεξίκακα.

Κύπειρον: Εἶδος βοτάνης.

Κυπριάζουσαι: Ἀνθοῦσαι.

Κύπρις: Ἐπίθετον Ἀφροδίτης· [l]κυόπορίς τις οὖσα. Ἡ αὐτὴ λέγεται καὶ Κυθέρεια. Παρὰ τὸ [m]κεύθειν τοὺς ἔρωτας.

[[n]Ὅτι οἱ Κύπριοι βόες [o]ἀναισθητότεροι τῶν ἄλλων. Φασὶ γὰρ αὐτοὺς κοπροφαγεῖν. Καὶ ζήτει τὴν παροιμίαν ἐν τῷ, Βοῦς [p]Κύπριος.]

Κυπρόθεμις: Ὄνομα κύριον· ὃν κατέστησε Τιγράνης φρούραρχον Σάμου, βασιλέως ὕπαρχος.

Κυπτάζειν: Διατρίβειν, [q]στραγγεύειν, ἀναβάλλειν.

ΚΥΝΟΦΘΑΛΜΙΖΕΤΑΙ] Simocatta p. 98. TOUP. Vid. not. ad Hesych.

[t] ἐμβλέπει] βλέπει A.

ΚΥΝΩΝ ὙΛΑΓΜΟΣ ἘΧΘΡ.] Senarius hic ad somniorum interpretationem pertinet, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. A.V. in marg.

ΚΥΝΩΠΙΔΟΣ] Il. γ'. 180.

ΚΥΝΤΙΟΣ ΚΙΚΙΝΝΑΤΟΣ ΔΙΚΤ.] Totus hic locus exstat apud Joannem Antiochenum in Excerptis a Valesio editis, p. 789. unde eum Suidas deprompsit. KUST. Post Κύων παρ' ἐ. in A.V.

[u] ἐνήθλησε στρατιαῖς, ἀρχαῖς τε καὶ τιμαῖς Ῥωμ.] Locum hunc ex Joanne Antiocheno supplevi, qui in prioribus editt. [et mss.] mutilus sic legitur, ἐνήθλησε στρατιαῖς, πολλάκις δὲ κεκοσμημένος. KUST.

[x] τε ἀγαπᾷν] ἀγαπᾷν τε A.V. Mox ἔτυχε om. V.

[y] ἀπονιψάμενός τε τὰ σύμβολα] Quædam hic deesse manifestissimum est, etsi apud Suidam, qui hunc locum refert in Κύντιος, eodem legatur modo. Suppleri autem lacuna hoc pacto videtur posse. ἀπονιψάμενος δὲ καὶ δεξάμενος τὰ σύμβολα: quod egregie confirmat Livius lib. III. *Ibi ab legatis seu fossam fodiens, seu cum araret, operi certe rustico intentus, salute data invicem redditaque rogatus, ut, quod bene verteret ipsi reique publicæ, togatus mandata senatus audiret, togam propere e tugurio proferre uxorem Raciliam jubet. Qua simul absterso sudore ac pulvere velatus processit, dictatorem eum gratulantes consalutant.* Addit Cedrenus, Quinctium dictatorem salutatum, postquam prætextam sumpsit, paulisper moratum hæc dixisse: *Ergo agellus noster hoc anno erit inaratus, et periculum famis domino subeundum.* VALESIUS ad Collectanea Constantini Imper. de Virtut. et Vit. p. 115.

[z] ἑνδεκάτῃ] Joannes Antiochenus habet, ἑκκαιδεκάτῃ. KUST. Mox ἡμέραν M.

[a] οἰκείους] οἰκειοτέρους E.M.

[b] ἑαυτοὺς] εἰς ἑαυτοὺς V.

[c] ἐπιδόντων] ἐπιδιδόντων A.B.E. Delevi in fine, Καὶ ἡ κληρωτή, ὁ κύων, cum A.V.

ΚΥΩΝ ἘΠΙ Φ.] Vid. in Οὐδὲν πρὸς τὸν Διον. HEMST.

[d] ΦΑΤΝΗΙ] φάτνῃ A.B.V.E. Photius. Mox ἐπὶ om. A.

[e] Ὅσον τὰ ποιήματα αὐτῷ κ.] Laërtius de Polemone lib. IV. 20. Ἦν δὲ καὶ φιλοσοφοκλῆς, καὶ μάλιστα ἐν ἐκείνοις, ὅπου, κατὰ τὸν Κωμικὸν, τὰ ποιήματα αὐτῷ Κύων τις ἐδόκει συμποιεῖν Μολοττικός. Hinc Suidas sua deprompsit, quod et a Pearsonio observatum fuit. KUST.

[f] συμποιεῖν] συμποιεῖ A.V.

[g] Κόσμος] Omphales tunica, cum Herculem lecto suo acciperet, vocatur a Diotimo in Epigr. ἁβρὸς κύπασσις. REINES.

[h] Εἰθύσανον] Sic recte habet optimus ms. Paris. A. At in reliquis mss. et prioribus editt. omnibus mendose legitur, εὐθύνον. KUST. Ex Anthol. Pal. VI. 202.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ] Vid. Salmas. ad Tertull. de Pallio p. 262. KUST.

[i] τὴν κύπασσιν] τὸν κ. A. Harpocrat. unde gl. desumpta est.

ΚΥΠΕΙΡΟΝ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 245. Ordinem glossarum mutavi cum A. Ceterum Κύπῖρον A.B.

[k] Καὶ ταῦτα βοτηρικὰ Anthol. Pal. VI. 170. Mox ἔγκειται M.

ΚΥΠΡΙΑΖΟΥΣΑΙ] Hesychius, et Photius in Lexico inedito, rectius κυπρίζουσαι. Deductum est enim verbum hoc a nomine κύπρις, quod præter alia etiam *florem* significat. Eustathius ad Odyss. p. 227. ed. Bas. Ὄμφακες αἱ τὸ ἄνθος ἢ τὴν κύπριν μεταβάλλουσαι: quem locum observavit Sopingius ad Hesychium. A κυπρίζειν autem descendit κυπρισμός, quod itidem *florem* notat. Vide eundem Eustathium ad Il. ρ'. p. 1095, 24. KUST.

[l] κυόπορις] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male κυόπορος, per ο. KUST.

[m] κεύθειν] κύθειν B.E. edd. vett.

[n] Ὅτι οἱ Κύπριοι] Seqq. habet A. in marg. om. V.

[o] ἀναισθητότεροι] ἀναίσθητοι A.B.

[p] ΚΥΠΡΙΟΣ] ἐν τῷ A.B.E. edd. vett.

ΚΥΠΡΟΘΕΜΙΣ] Ex Harpocratione. KUST.

ΚΥΠΤΑΖΕΙΝ] Κυπτάζει A.

[q] στραγγεύειν] Vide quæ de hac voce notavimus supra v. Ἡ δεῖ χελώνης. KUST. στρατεύειν V.

Ὁ δὲ ἐς ἅμαξαν χόρτου πλήρη [r]ἐκρύφθη, καὶ οὕτως ἐς τὸ ἄστυ ἐσεκομίσθη, ἅτε μηδενὸς [s]ἐλπίζοντες ἐνταῦθα τινὰ κυπτάζειν.

[t]Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Περιττὸν τὸ ἔχων, Ἀττικῶς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Καὶ τὸ [u]περί τι ποιεῖσθαι.

Κυρβασίαν: Κεφαλὴν ἀλέκτορος.

Κύρβας, Κύρβαντος. Ἐθνικόν.

Κυρβασία: Ἔνιοι μὲν [x]τιάραν, ἣ οἱ μὲν βασιλεῖς τῶν Περσῶν ὀρθῇ ἐχρῶντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ B ἐπικεκλιμένῃ. [y]Καὶ περικεφαλαίας εἶδος, καὶ πίλου.

Κύρβεις: Τρίγωνοι πίνακες, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν, [z]καὶ πολιτικοί. Καὶ Ἄξονες δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν [a]ἔχοντες τοὺς νόμους, καὶ τετράγωνοι. [b]Τοὺς Κύρβεις φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐγγεγραμμένους ἔχειν τοὺς νόμους· εἶναι δὲ λίθους ὀρθοὺς ἑστῶτας· ὡς ἀπὸ μὲν τῆς στά- C σεως [c]στήλας καλεῖσθαι, ἀπὸ δὲ τῆς [d]εἰς ὕψος [e]παρατάσεως, διὰ τὸ κεκορυφῶσθαι, Κύρβεις· ὥσπερ A καὶ [f]κυρβασίαν, τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τεθειμένην. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ·

[g]Ἀναγράψαντες δὲ τοὺς νόμους εἰς [h]τοὺς κύρβεις, ἔστησαν ἐν τῇ στοᾷ τῇ βασιλείῳ.

Κύρβεις: Αἱ τὰς τῶν θεῶν [i]ἑορτὰς ἔχουσαι· κύρβιές τινες οὖσαι· [k]ἐν αἷς τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα ἔδει εἶναι. [kk]Ἀσκληπιάδης, ὅτι ἀπὸ [l]Κύρβεως, τοῦ [m]τὰς οὐσίας ὁρίσαντος, ἅς φησι Φανίας ὁ [n]Ἐφέ- B σιος. [o]Ἢ ἀπὸ τοῦ ταῦτα κυρωθῆναι τοῖς γράμμασιν. Ἐρατοσθένης δὲ τριγώνους αὐτάς φησιν εἶναι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁμοίας εἶναι φησὶ τοῖς ἄξοσι· πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄξονες νόμους, αἱ δὲ κύρβεις [p]οὐσίας εἶχον. Ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκεύασμα [q]τοιοῦτον· πλινθίον τι μέγα, ἀνδρομήκες, ἡρμοσμένα ἔχον τετράγωνα ξύλα, τὰς πλευρὰς πλατείας ἔχοντα, καὶ γραμμάτων πλήρεις· ἑκατέρωθεν δὲ [r]κνώδακας, ὥστε κινεῖσθαι C καὶ μεταστρέφεσθαι ὑπὸ τῶν ἀναγινωσκόντων. Καὶ παροιμία· Κύρβεις κακῶν. Σανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις [s]τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον, καὶ

[r] ἐκρύφθη] ἐκρύφη A.

[s] ἐλπίζοντες] ἐλπίσαντες A.

[t] Τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύρ.] Aristoph. Nub. 509. Eundem locum Aristophanis adducit etiam Ammonius v. Κύπτειν, ubi sic inquit: Κύπτειν καὶ Κυπτάζειν διαφέρει. D Κύπτειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. Κυπτάζειν δέ ἐστι τὸ στραγγεύεσθαι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Χώρει· τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. KUST.

[u] περὶ τι om. V.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ] Pollux X. 36. de pileo Persico. REINES. Vid. Aristoph. Av. 487.

ΚΥΡΒΑΣΙΣ: Ἔνιοι μὲν τιάραν] Κυρβασία: τιάρα Photius, qui mox om. τῶν Περσῶν.

[x] τιάραν] Gl. Herodot. VII. 64.

[y] Καὶ περικεφαλαίας εἶδος] Vide Herodotum lib. VII. 64. ad quem Suidam hic respexisse puto. KUST. Vid. ibi notata.

ΚΥΡΒΕΙΣ] Vid. supr. Ἄξονες. REINES. Priora sumpta sunt ex Schol. Platon. p. 38. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 297.

[z] καὶ πολιτικοί] Sic recte mss. Paris. At in prioribus editt. [et B.E.] τὸ καὶ male omissum est: de quo mendo jamdudum ante lectorem monuit Salmasius de Modo Usur. p. 98. quem consule. KUST.

[a] ἔχοντες om. V.

[b] Τὰς δὲ] τοὺς A.V. Phot. τὰς δὲ B.E.M. Seqq. sumpta ex Harpocratione.

[c] στήλας] Huc spectat insignis locus apud Scholiastam Apollon. Rhod. ad lib. IV. Argon. 280. quem hic describere non gravabor. Κύρβιας: Στήλας. Λέγει δὲ τοὺς ἄξονας, ἐν οἷς οἱ νόμοι γράφονται· ὡς Ἀριστοφάνης ὁ Κωμικός. Ἀπολλόδωρος δέ φησι, πᾶσαν δημοσίαν γραφὴν καὶ νόμους κύρβιας καλεῖσθαι· ὅτι οἱ ἀρχαῖοι λίθους ἱστάντες εἰώθεσαν τὰ δόξαντα ἐν αὐτοῖς ἀναγράφειν. Κύρβεις, οἱονεὶ κορύφεις, κατὰ συγκοπὴν, καὶ μεταθέσει καὶ τροπῇ τοῦ φ εἰς β, κύρβεις. Ὕστερον δὲ ξύλα λελευκωμένα γράφοντες, κύρβεις ὁμοίως ἐκάλεσαν καὶ αὐτά. Κύρβεις μὲν οὖν αἱ περιέχουσαι τὰς ἱερὰς ἀναγραφάς. Κύρβεις λέγουσιν, ὡς Ἐρατοσθένης φησὶ, καὶ τοὺς ἄξονας καλουμένους Ἀθήνησιν, ἐν οἷς οἱ νόμοι περιέχονται. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, ἄξονας μὲν τετραγώνους λίθους· κύρβεις δὲ τριγώνους. Ἐν ἀμφοτέροις δὲ νόμοι ἦσαν γεγραμμένοι Ἀθήνησι. Vide etiam Enarratorem Comici ad Nub. 447. et ad Av. 1354. itemque Harpocrationem, Ammonium, Thomam Magistrum, Etymologum, et alios. KUST.

[d] εἰς ὕψος παρατάσεως] Malim, εἰς ὕψος ἀναβάσεως, ut habet Schol. Aristoph. Nub. 447. KUST.

[e] παρατάσεως] πετάσεως V. παραστάσεως Photius. Harpocr. ms. Pal. ἀναστάσεως Harpocrat. ed. Vera lectio videtur ἀνατάσεως. Conf. artic. seq. sub finem.

[f] τὴν κυρβασίαν] τὴν om. A.E. Phot.

[g] Ἀναγράψαντες] ἀναγράψαντας A.E. Harpocr. ms. Pal.

[h] τὰς] τοὺς A.B.V.E. Phot.

ΚΥΡΒΕΙΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 170.

[i] ἑορτὰς] τελετὰς E. Mox κύρβιες B.V.

[k] ἐν αἷς τὰ τῶν θ.] Rectius Etymologus, ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν. KUST.

[kk] Ἀσκληπιάδης—ἀναγινωσκόντων om. V.

[l] Κύρβιος] Κύρβεως A.B.E. Etymol.

[m] τὰς οὐσίας] Sic etiam habet Etymologus: sed male. Scribendum enim est θυσίας, ut recte monuit Salmasius de Mod. Usur. p. 99. In Cyrbibus enim leges de religione et sacris publicis scriptæ erant, ut ex grammaticis E constat. Uti autem hic οὐσίας pro θυσίας scriptum est; sic contra in prioribus editt. Suidæ θυσίαν pro οὐσίαν male legitur supra v. Ἐδήμευσαν, ut lectorem ibi monuimus. Est enim inter duas istas voces, si majusculis literis scribantur, ingens affinitas: quæ ratio est, quare eas librarii non raro inter se confundant. KUST.

[n] Ἐφέσιος] Leg. Ἐρέσιος. vid. Φανίας. HEMST. Sic Meursius in Solone c. 24. notante Reinesio.

[o] Ἢ ἀπὸ τοῦ] ἀπὸ τούτου A.B.E.

[p] οὐσίας] Et hic θυσίας scribendum est. KUST.

F [q] τοιοῦτον] τοιοῦτο A.

[r] κνώδακας] Sic duo mss. Paris. At priores editt. [et B.E.] κνώδοντας: quod merito damnat Salmasius de Modo Usur. p. 102. cujus verba adducere operæ pretium erit. "Perperam apud Suidam scribitur κνώδοντας pro κνώδακας. "Alii enim κνώδοντες, alii κνώδακες. Græcis κνώδων est ensis "mucro; unde et pro ense a poetis usurpatur. At cnodax, qua voce etiam utitur Vitruvius, fibula est ferrea, "velut subscudica, in capitibus axium vel scaporum adfixa et adplumbata, per quam in armillis scapi vel axes G "versantur. Κνωδάκων mentio in hoc sensu apud Heronem. Utrumque tamen ab eadem origine fluere videtur. Nam κνώδων est mucro teli: κνώδαξ acutum quid "e ferro, ut fibula ferrea, quæ immittitur in armillam. "Hesychius: Κνώδαξ, κέντρον ὀξέως, γνώμων. Ita scribendum. Ἄξων certe non est, nisi sit versatilis, id est, "ligneas circa tabulas habent, quæ per cnodacas in axe "versentur." Hæc Salmasius: qui recte κνώδακας pro κνώδοντας apud Suidam reponendum esse monuit, mss. H Paris. conjecturam ejus egregie confirmantibus. Eadem vox restituenda etiam est Etymologo, apud quem male hodie legitur ὄνακας. KUST.

[s] τετράγωνοι] Imo τρίγωνοι, ut est apud Zenobium, [IV. 77.] ex quo Suidas. Cyrbes enim triquetras fuisse, non vero quadratas, plures scriptores testantur. KUST. Zenobius sic legitur in ms. Paris. Κύρβεις σανίδες τρίγωνοι παρὰ

τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων τιμωρίας [t]ἐποίουν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν σφόδρα [u]πονηρῶν ἡ παροιμία.—Κύρβεις οὖν παρὰ τὸ κεκορυφῶσθαι εἰς ὕψος ἀνατεταμένας. Ἢ ἀπὸ τῶν [x]Κορυβάντων. Ἐκείνων γὰρ εὕρημα φησὶ καὶ Ἀπολλόδωρος.

Κύρβις: Ὁ περίεργος, ὃν οὐκ ἔστι λαθεῖν. Ἕνεκα γὰρ μνήμης ἀνέγραφον εἰς τὰς κύρβιας. Ἦν δὲ σανὶς, ἔνθα οἱ νόμοι γεγραμμένοι ἦσαν. Ἢ οὕτως· Ἡδέως ἂν ὁτιοῦν [y]ὑπομείναιμι, ἵνα δόξω τοῖς πολλοῖς λόγων ἔμπειρος εἶναι, καὶ νόμους εἰδέναι.

Κυρεῖ: Τυγχάνει.

Κυρεία: Ἡ ἐξουσία.

Κύρειον στράτευμα: [z]Ἰσοκράτης ἐν τῷ Πανηγυρικῷ φησίν. Ἔστι δὲ τὸ μετὰ Κύρου ἀναβεβηκὸς [a]ἐπὶ Ξέρξην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κύρειος θρόνος: Ὁ τοῦ Κύρου.

Κυρηβάζει: [b]Κυρηβασία λέγεται ἡ διὰ κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται. Ἢ [c]αἱ πλήξεις τῶν τράγων. Ἀριστοφάνης·

> [d]Εἰ δ' ἐκκλίνει γε δευρὶ, [e]πρὸς σκέλος κυρηβάσει.

Ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ σκέλος μαχεῖται. Ἢ διαπεσεῖται, ἐὰν ὑποσταλῇ, ἢ φύγῃ.

Κυρηβάσιος:

Κυρήβια: Πίτυρα, καὶ τὰ τῶν κριθῶν ἀποβρέγματα, τὰ ἄχυρα, ἢ τῶν πυρῶν· ἢ ἔνθα αἱ κάγχρυς φρύγονται. Κάγχρυς δὲ εἰσὶν, αἱ [f]ἀληλεσμέναι κριθαί.

Κυρήβιος: Ἀπὸ τόπου.

Κυρηβίων, Κυρηβίωνος. Ἐπώνυμόν ἐστιν Ἐπικράτους, τοῦ Αἰσχίνου κηδεστοῦ.

Κύρημα: Ἐπίτευγμα, συγκύρημα, ἕρμαιον.

Κυρηναῖος: Ἀπὸ Κυρήνης.

[[g]Ὅτι ἡ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρεσις ἀπὸ Ἀριστίππου φιλοσόφου ἤρξατο.]

Κυρηνίτης: Ἀπὸ τόπου.

Κυρία: Ἡ κατὰ φύσιν ὑπάρχουσα δύναμις. Καὶ [h]κυρία, ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπρόθεσμος ἡμέρα.

> Ἀθρόον τε ἐν αὐτῇ τῇ κυρίᾳ ἐπιπεσόντες τοῖς ἡγεμόσι, πάντας [i]ἀπέκτεινον.

Καὶ κυριώτατον, τὸ τελεώτατον. Πολύβιος·

> [k]Κυριώτατον [l]ἦν τὸν πόλεμον φυγεῖν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

Κυρία: Ἐκκλησίας οἱ πρυτάνεις συνῆγον, τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον, ἡ τὴν βουλὴν ὁσημέραι, πλὴν ἐάν τις ἀφέσιμος [m]ἦ· τὸν δὲ δῆμον τετράκις τῆς πρυτανείας ἑκάστης. Ἐν δὲ τῇ κυρίᾳ ἐκκλησίᾳ ἔδει τὰς ἀρχὰς ἀποχειροτονεῖν, [n]εἰ ἐδόκουν μὴ καλῶς ἄρχειν, καὶ περὶ τῆς φυλακῆς δὲ τῆς χώρας, καὶ τὰς εἰσαγγελίας ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ οἱ βουλόμενοι ἐποιοῦντο.

[Κυριακὴ μεγάλη: Περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῷ Ἀττή.]

Κυριεύω: Γενικῇ.

Κύριλλος, διάκονος ἐν [o]Ἡλιουπόλει τῇ πρὸς τῷ Λιβάνῳ· ὃς ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου πολλὰ εἴδωλα συνέτριψεν. Ἐπὶ δὲ Ἰουλιανοῦ τούτου τὴν γαστέρα διατεμόντες, τοῦ ἥπατος ἀπεγεύσαντο.

[Κυρῖνος: Ὄνομα κύριον, ὁ σοφιστής. Ἐλέγετο δὲ καὶ γλῶσσα ταμιεῖον, ἣν ἔσχεν ἐκ βασιλέως.]

Κύριος: Κυρίως ὁ [p]κεκριμένος, καὶ βέβαιος.

Κυρίως: Τὸ ἀναγκαίως. Καὶ κυρίως, καὶ τὸ ἁπλῶς, [q]ταυτὸ σημαίνει. [r]Ὁ γὰρ λέγων ἁπλῶς τὸν

τοὺς Ἀθηναίους, ἐν αἷς τὰς κατὰ τῶν ἀδικούντων ἔγραφον τιμωρίας, ἔγραφον δὲ καὶ τοὺς νόμους.

[t] ἐποίουν] Hæc vox supervacanea est, nec agnoscit eam Zenobius: quam proinde per me deleas licet. KUST.

[u] πονηρῶν] πονηρευομένων Zenob.

[x] Κορυβάντων] Sic Theophrastus apud Photium.

ΚΥΡΒΙΣ: Ὁ περίεργ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 447. ἣ om. A.V.E.M.

[y] ὑπομείναιμι] Sic mss. et M. ὑπομεῖναι Aldus et sequaces ante Kuster.

ΚΥΡΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Ἰσοκράτης] P. 70 c. Κύρου στρατεύματι. Conf. Sturzii Lex. Xenoph. v. Κυρεῖος, Coraium ad Isocrat. II. p. 52.

[a] ἐπὶ Ξέρξην] Scribendum esse Ἀρταξέρξην, ex historia constat. Vide Xenophontem Ἀναβ. lib. I. p. 243. KUST. Ἀρταξέρξην Harpocrat. Photius.

[b] Κυρηβασία λέγ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 272.

[c] ἡ πλῆξις] αἱ πλήξεις A.B.V. ἡ ἔκπληξις E.

[d] Εἰ δ' ἐκκλίνει γε δ.] Scribe, Ἢν δ' ἐκκλίνῃ γε δευρὶ πρὸς σκέλος κυρηβάσει. Sic enim legitur apud Aristophanem loco laudato. KUST. ἐκκλίνοι A.

[e] πρὸς τὸ] τὸ om. A.B.V.E. ἂν A.E. pro ἀντὶ τοῦ. Tum κλέος E. Mox μαχῆται E. et διαπεσῆται.

ΚΥΡΗΒΙΑ: Πίτυρα] Apud Schol. Aristoph. Equit. 253. unde hæc Suidas descripsit, rectius sic legitur: Κυρήβια. τὰ πίτυρα καὶ ἄχυρα τῶν πυρῶν ἢ κριθῶν. Vide etiam supra v. Κόμματα. KUST.

[f] ἀληλεσμέναι] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet λελεπισμέναι: uti etiam hic apud Suidam scribendum videtur. Supra tamen v. Κάγχρυς itidem legitur ἀληλεσμέναι. KUST. ἀλεσκόμεναι E.

ΚΥΡΗΒΙΩΝ] Ex Harpocratione. KUST. Ulpian. Demosth. Or. Παραπρεσβ. (p. 433, 21 Reisk.) καὶ τοῦ καταράτου Κυρηβίωνος, τὸ μὲν ὄνομα Ἐπικράτης, τὸ δὲ Κυρηβίωνος Ἀττικῶς. Λέγει δὲ τὸ κάθαρμα καὶ εὐτελές. Κυρήβια γὰρ τὰ ἀποκαθάρματα τοῦ σίτου λέγουσι. Themist. in Orat. Πῶς τῷ φιλοσόφῳ λεκτέον, Οὔτε τοὺς φιλοσόφους μὴ διαλέγεσθαι τοῖς πολλοῖς, ὅτι ἐν τοῖς πολλοῖς ὁ Μαμμακύθας καὶ ὁ Κυρηβίων οὐκ ἐσίτασθον ἐπὶ τοῦ λόγου. Meurs. Att. Lectt. I. 4. REINES. Καὶ Κυρηβίωνος A.V.E.M.

ΚΥΡΗΜΑ] Vide paulo inferius v. Κύρμα. KUST.

[g] ὍΤΙ] Seqq. habet A. in marg. om. V. Post v. seq. ponit E. Vid. v. Ἀρίστιππος.

ΚΥΡΗΝΙΤΗΣ] Κυρηνίτης B.V.

[h] ΚΥΡΙΑ—ἡμέρα] Synes. Ep. p. 251. ed. Morel. ἡ κυρία παρεῖναι δοκεῖ. dies mortis. Eurip. Alc. 156. ἡμέραν τὴν κυρίαν. Appian. p. 608. Procop. p. 93. ἐπεὶ δὲ ἡ κυρία παρῆν—the day appointed. Herod. 395. κυρίῃ ἡμέρῃ. TOUP.

[i] ἀπέκτεινον] ἀπέκτειναν A.B.V.E.M.

[k] Κυριώτατον οὖν τὸν πόλ.] Fragmentum hoc Polybii adducit etiam Suidas supra v. Ἐρύκειν. Sed ibi pro φυγεῖν legitur ἐρύκειν. KUST.

[l] οὖν] ἦν A.V.

ΚΥΡΙΑ ἐκκλησία] Ex Harpocratione. Vide etiam supra v. Ἐκκλησία κυρία, et Petitum de Leg. Attic. p. 196. KUST. ἐκκλησίας A. Photii ms. Harpocrat. ms. Pal.

[m] ἦν] ᾖ A. Phot. Harpocr.

[n] εἰ] αἱ A.B.V.E. Phot. Harpocr. Mox τῆς εἰσαγγ. A.M.

ΚΥΡΙΑΚΗ] Deest gl. A.V.

ΚΥΡΙΛΛΟΣ, διάκονος ἐν Ἡλιουπ.] Hæc Suidas sumpsit ex Theodoreti Histor. Eccles. lib. III. c. 7. KUST. Κυρίλλ. ἱερομάρτ. A. in marg.

[o] Ἡλιουπόλει] Ἡλιοπόλει A.B.V.E.M.

ΚΥΡΙΝΟΣ] Vide supra v. Γλῶσσα ταμιεῖον. KUST. Sunt ex Philostrato Vit. Soph. II. 19. In domo Quirini Hierius Plut. fil. sub Proclo philosophans vidit caput humanum ciceris imagine. Vid. Damasc. ap. Phot. c. 242. p. 1045. REINES.

ib. Hunc artic. om. A.V.

[p] κεκριμένος] κεκρυμμένος B.V.E. pr. κεκριμμένος M.

[q] ταυτὸ] ταυτὸν A.V.

[a] γηρῶντα πολιοῦσθαι, ἢ πάντα ἄνθρωπον πενταδάκτυλον εἶναι, ἀντὶ τοῦ ἀναγκαίως εἶπε. Καὶ ΚΥΡΙΏΤΑΤΟΝ, τὸ ἀναγκαιότατον.

Κυρίσσει: Κέρατι τύπτει.

Κυρισίκης: Ἐπώνυμον τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Κυρίτων: Ὄνομα κύριον.

Κυρκανᾶν: Ταράττειν, κινεῖν.

> [t] Ἐμοὶ [u] τούτῳ δοκεῖ,
> ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἁμωσγέπως.

Κύρμα: [x] Ἐπίτευγμα, παρὰ τὸ κυρεῖν· ἢ ἔντευγμα, καὶ [y] σπάραγμα τοῦ νοῦ.

Κύρνος: Ὄνομα κύριον.

Κῦρος: Ἐπιτυχία. [z] Σοφοκλῆς·

> Πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.

[a] Ἐπιτευκτικὴ, καὶ κυρία.

Κῦρος: Ἐξουσία.

Κῦρος, [b] Πανοπολίτης, ἐποποιός. Γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἔπαρχος πραιτωρίων καὶ ἔπαρχος [c] πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων, καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετὴ, βασιλὶς οὖσα, ὑπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπὴς οὖσα. Ἀλλὰ αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων, καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαείῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ [d] βασιλέως.

Κῦρος, ὁ βασιλεύς. [e] Πατρὸς μὲν δὴ λέγεται γενέσθαι [[f] ὁ Κῦρος] Καμβύσεω Περσῶν βασιλέως· (ὁ δὲ Καμβύσης οὗτος τοῦ Περσειδῶν γένους, οἱ δὲ Περσεῖδαι ἀπὸ Περσέως κληΐζονται·) μητρὸς [illegible] Μανδάνης. [g] Ἡ δὲ Μανδάνη Ἀστυάγους ἦν θυγάτηρ, τοῦ Μήδων γενομένου βασιλέως. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, εἶδος μὲν [h] κάλλιστος, ψυχὴν δὲ φιλανθρωπότατος [i] καὶ φιλομαθέστατος· ὥστε πάντα μὲν πόνον [k] ἀνατλῆναι, πάντα δὲ κίνδυνον ὑπομεῖναι τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα.— Κῦρος δὲ ἐκλήθη, διὰ τὸ τῆς [l] βασιλείας παιδιὰν [m] διαπραττόμενος σὺν μειρακίοις τὸ κῦρος εἰληφέναι.

[n] Οὗτος ὁ Κῦρος φιλοσοφίας, εἰ καί τις ἄλλος, ἔμπειρος ἦν, ἥντινα παρὰ τοῖς μάγοις ἐπαιδεύθη· δικαιοσύνην τε καὶ ἀλήθειαν ἐδιδάχθη, κατὰ δή τινας πατρίους νόμους καθεστῶτας Περσῶν τοῖς ἀρίστοις.

[Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλίνδᾳ λεγομένῃ παιδιᾷ κυριεῦσαι τῶν ἡλίκων.]

Κῦρος: Ὅτι [o] διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου ἔλεγον οἱ Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος· Καμβύσης δὲ, δεσπότης· Κῦρος δὲ, πατήρ. Ὁ μὲν, ὅτι ἐκαπήλευε πάντα τὰ πράγματα· ὁ δὲ χαλεπός τε ἦν καὶ ὀλίγωρος· ὁ δὲ, ὅτι ἤπιός τε, καὶ ἀγαθά [p] σφι ἐμηχανήσατο.

Κυρωνίδαι: Γένος ἐστὶν ὠνομασμένον ἀπὸ Κύρωνος, ὃν νόθον ἀδελφὸν εἶναι φασὶ τοῦ Κρόκωνος· παρὸ καὶ ἐντιμοτέρους εἶναι τοὺς Κροκωνίδας τῶν Κυρωνίδων. Τριχῇ δὲ αὐτοὺς ὀνομάζουσι, Κυρωνίδας, [q] Φιλιεῖς, καὶ Περιθοίδας.

Κυρσάνιε: Νεανία, ἔφηβε. Ἢ εὐτελέστατε. Κυρσὸς γὰρ, εὐτελὲς λάχανον. Κυρσανίους [illegible] καὶ

[r] Ὁ γὰρ λέγων ἁπλῶς—πενταδάκτυλον εἶναι] Ex Alexandro Aphrod. in Topic. p. 95. ex quo hunc ipsum locum longe auctiorem adducit Suidas supra v. Ἀναγκαῖον. KUST.

[s] γέροντα] γηρῶντα A.B.V.

ΚΥΡΙΣΣΕΙ καὶ ΚΥΡΙΤΤΕΙ] καὶ ΚΥΡΙΤΤΕΙ om. A.V. Phot.

ΚΥΡΙΣΙΚΗΣ] Deest gl. A.

ΚΥΡΚΑΝΑΝ] Vide supra v. Κοικύλλειν. KUST.

[t] Ἐμοὶ τοῦτο δοκεῖ, ὄλεθρ.] Aristoph. Thesmoph. 435.

[u] τοῦτο] τούτῳ V. Ver. seq. ἡμᾶς om. A.B.E.M.

ΚΥΡΜΑ] Vid. Schol. Aristoph. Av. 430. HEMST. Eadem habet Schol. Aristoph. Av. 430. neque discrepat ed. Med. nisi quod apud Schol. male pro ἐπίτευγμα legatur ἐπιτατικὸν, pro ἐπίτευκτον aut ἐπιτευκτικόν. Bene Kuster. vitioso τοῦ νοῦ substituendum vidit τῶν κυνῶν. ABRESCH.

[x] Ἐπίτευγμα] ἐπίταγμα A.

[y] Σπάραγμα τοῦ νοῦ] Vel duas postremas voculas, utpote nihil ad rem facientes, dele: vel scribe, σπάραγμα κυνῶν. Homerus Il. ρ'. 272. Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι. KUST.

[z] Σοφοκλῆς] Electr. 919. Mox κακῶν M.

[a] Ἐπιτευκτικὴ] ἐπιτακτικὴ A.

ΚΥΡΟΣ] Menander Hist. p. 98. TOUP. Κῦρος [illegible] ἡ ἐξουσία ἐξ οὗ καὶ ἀκυρότατος V. in marg.

ΚΥΡΟΣ, Πανοπολ.] Hujus Cyri poetæ mentionem facit Euagrius Histor. Eccles. lib. I. c. 19. his verbis: Τότε φασὶ καὶ Κλαυδιανὸν καὶ Κῦρον τοὺς ποιητὰς ἀναδειχθῆναι· Κῦρον [illegible] καὶ πρὸς τὸν μέγιστον τῶν ὑπάρχων ἀναβῆναι θρόνον, ὃν ὕπαρχον τῆς αὐλῆς οἱ πρὸ ἡμῶν κεκλήκασι· καὶ τῶν ἑσπερίων ἐξηγήσασθαι δυνάμεων, Καρχηδόνος ὑπὸ Βανδίλων κρατηθείσης, Γιζερίχου τε τῶν βαρβάρων ἡγουμένου. Ejusdem ex Prisco Thrace historico meminit etiam auctor Chronici Alexandrini sub Olymp. CCCVII. qui præterea refert, eum absente Hierosolymis Eudocia imperatrice, insidiis inimicorum circumventum, Smyrnam relegatum fuisse: in quo discrepat a Suida, qui eundem Cotyæum, quæ est urbs Phrygiæ, relegatum fuisse scribit, ut sacris ibi præesset. Hæc quæ de Cyro poeta diximus, jam ante etiam observata fuerunt a Reinesio Var. Lect. lib. III. p. 561. qui præterea monet, exstare adhuc Cyri hujus epigramma εἰς μαῖαν, lib. III. Anthol. cap. 12. et aliud εἰς βαλανεῖον, lib. IV. c. 18. KUST. Conf. Jacobsii Catal. Poet. Epigramm. Anim. in Anthol. vol. III. part. 3. p. 878.

[b] Πανοπολίτης] Πανοπλίτης B.E.M.

[c] πόλεως] πόλεων B.E.M.

[d] βασιλέως] Addit A. in marg. Οὗτος κτίζει τὸν ναὸν τῆς θεοῦ τὸν λεγόμενον τὰ Κύρου.

ΚΥΡΟΣ] Vid. Disput. Gerhardi Jen. a. 1653. de Cyro. REINES.

[e] Πατρὸς——τοῦ ἐπαινεῖσθαι ἕνεκα] Hæc sunt verba Xenophontis lib. I. Cyrop. p. 3. c. 2. ut Pearsonius monuit. KUST.

[f] ὁ Κῦρος om. A.

[g] Ἡ δὲ Μανδάνη Ἀστυάγους ἦν] Ἦν [illegible] ἡ Μανδάνη Ἀστυάγους A.

[h] κάλλιστος] κάλλιστον V.

[i] καὶ φιλομαθέστατος] Adde ex Xenophonte, καὶ φιλοτιμότατος. KUST.

[k] ἀνατλῆναι] ἀντλῆναι B. ἂν τλῆναι E.

[l] βασιλείας παιδιὰν] Vid. Herodot. I. 114.

[m] διαπραττόμενος] διαπραττόμενον A.

[n] Οὗτος φιλοσοφίας, εἰ καί τις ἄλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud Nicol. Damascenum in Excerptis a Valesio editis p. 454. unde ea Suidas deprompsit. KUST. Οὗτος ὁ Κῦρος A.

ΚΥΡΟΣ] Deest hic articulus A.V.

[o] διὰ τὴν ἐπίταξιν] Ex Herodot. III. 89. KUST.

[p] σφι] σφι τὰ B.E.M. Ald.

ΚΥΡΩΝΙΔΑΙ: Γένος ἐστὶν ὀνομ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur Κειρωνίδαι, per diphthongum ει. KUST. Vid. Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXVI.

[q] Φιλιεῖς, καὶ Περιθοίδας] Harpocratio habet Φιλιεῖς καὶ Περιθοίδας. KUST. Sic et Photius. φιλιεῖς A.B.E.

ΚΥΡΣΑΝΙΕ: Νεανία, ἔφηβ.] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 982. Κῆρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνιε, ναὶ τὼ σιώ. Lacon ibi

λοῦσιν οἱ Λάκωνες τὰ μειράκια, καὶ τοὺς εὐτελεῖς ἀνθρώπους. [A]

Κυρσίλος: Ὄνομα κύριον. Ὃν Ἀθηναῖοι κατέλευσαν, διότι ὑπακούειν Πέρσαις [r]προυτρέπετο.

Κυρτὴ καὶ κοίλη παράταξις, καὶ ἐπικάμπιος εἰς τοὐπίσω τε καὶ πρόσω, ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές· καὶ [s]τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω. Ὥστε τὰ εἴδη [t]αὐτῆς [u]γίνεται ἕξ, [x]ἑκάστης τῶν τριῶν ἢ εἰς τοὐπίσω σχη- [B] ματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Κύρτωμα: Ἡ λεγομένη καμάρα.

[y]Κύρτωμα γὰρ τοῖς πάλαι ἀνθρώποις ὑπὲρ τῆς δεξαμενῆς σκιᾶς ἕνεκα ἐπεποίητο.

Κυροῖ:

[z]Κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος [a]κυροῖ ποτε.

Τὸ κυρῶ περισπωμένως ἡ συνήθεια [b]καὶ Ἀττικοί. Ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσιν αὐτὸ Ἀττικοὶ μετὰ ἐκ- [C] τάσεως τοῦ υ, κύροι λέγοντες, ἀντὶ τοῦ [c]κυροίη. Κεῖται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ κυρεῖ ὁριστικοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ.

Κῦσόν με: Φίλησόν με. [d]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

Ἐπὶ πίστει καὶ [e]συνθήκαις διδόναι τὰς δεξιὰς ἀλλή- [D] λοις εἰώθασιν. Ὑπὲρ [f]οὖν τοῦ πεισθῆναι τὸν νεανίαν, ὁ πρεσβύτης ταύτην ἀξιοῖ παρ' αὐτοῦ πίστιν λαβεῖν.

Κύστιν: Οὐρήθραν, ἐφήβιον, ὑπογάστριον, [g]τὴν κοιλίαν, τὴν φύσαν. Εἴρηται δὲ φύσα [h]ἀπὸ τοῦ πάσχειν πεφυκέναι.

Κύτταρος: Τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος, ἡ τῆς βαλάνου πυελίς· [i]ἢ τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς· ἢ ἡ ἐν τοῖς κηρίοις τῶν μελιττῶν [k]πυελὶς καὶ κατάτρησις· [l]ἢ τὸ ὑψηλότατον τοῦ οὐρανοῦ· λέγουσι γὰρ κοῖλον εἶναι τὸν οὐρανὸν, ὥσπερ τοῦ ᾠοῦ τὴν λεπίδα. Τὸ κοιλότατον, καὶ [m]μυχαίτατον.

Κύτταρος: Αἱ τῶν κηρίων καὶ [n]σφηκῶν κατατρήσεις. [o]Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει κύτταρον τὴν [B] προάνθησιν τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὡς στάχυς μικρὸς ἐκ μεγάλων [p]πυρῶν, ξηραινόμενος δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. Οἷον οὖν ἀγγειῶδές [q]φησι [r]κύτταρον οὐρανοῦ. Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης ἐν [s]Θεσμοφοριαζούσαις·

Πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Κυταία: Πόλις. Καὶ Κυταιΐδος.

[C] Κύταιον: Τόπος τις.

Κύτη: Ὄνομα πόλεως.

Κύτος: Ὄγκος, χώρημα, βάθος, [[u]πλάτος.] Καὶ [t]περικυττώσαντες.

Τὸ δὲ κύτος τῶν πλοίων κωτοῖς κατεστόρεσε, πρὸς εὐμαρῆ στάσιν τῶν ἵππων.

Κυτωρίς: Τόπος παραθαλάσσιος.

[D] Κυτώσαντες: Τὸ κύτος περικαλύψαντες.

Βοείῳ δέρματι περικυτώσαντες.

Κυφαλέα:

[x]Ἐπεὶ τάχ' ἂν ἡ παλικαμπὴς
ἰξὺς κεὶς ἀΐδαν ᾤχετο κυφαλέα.

[y]Κεκυρτωμένη.

Κυφαλέος: Ὁ κεκυρτωμένος.

[E] Laconice loquens introducitur. Photius in Lexico inedito: Κυρσάνια, Λάκωνες τὰ μειράκια. KUST. Εὐτελέστατον M.

ΚΥΡΣΙΛΟΣ] Hujus meminit Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, ut vel ex Harpocratione constat, cujus vestigia Suidas hic secutus est. KUST. Post Κυρίτων in A.V.

[r] προετρέπετο] κατέθετο V.

ΚΥΡΤΗ] Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 513.

[s] τούτου] τοῦτο A.B.V.E.M. Coisl.

[t] αὐτοῦ] Potius αὐτῆς, ut referatur ad παράταξις. KUST. [F] Sic Coislin.

[u] γίνονται] γίνεται A.V. Coisl.

[x] ἐκ] ἑκάστης Coisl. ἐκ τῆς A.V.

[y] Κύρτωμα γὰρ τοῖς π.] Pleniorem hujus loci sensum pete ex Procopio de Bello Goth. lib. II. c. 27. unde hæc Suidas excerpsit. KUST.

ΚΥΡΕΙ] Κυρεῖ A.B.V. et in exemplo.

[z] Κἀνήρετ' ἐν τῷ πρ.] Sophocl. Aj. 314. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Κἀνείρετ' A.V. [G]

[a] Κυρεῖ] Scholiasta Sophoclis olim legit κύροι, ut ex verbis ejus subjunctis colligitur. KUST.

[b] καὶ Ἀττικοί] καὶ Ἀττικοὶ βαρύνουσιν αὐτό. ἐν δὲ τοῖς εὐκτικοῖς βαρύνουσι Ἀττικοὶ M.

[c] κυροίη] κύροι A.

[d] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 81.

[e] συνθήκῃ] συνθήκαις A.V. Schol.

[f] οὖν] οὐ V.

ΚΥΣΤΙΝ—ὑπογάστριον] Hæc Photius et Lex. Seg. Seqq. [H] sunt ex Schol. Aristoph. Nub. 404.

[g] τὴν κοιλίαν] At κύστιν et κοιλίαν distinguit Enarrator Comici ad Nub. 404. Verba ejus hæc sunt: Κύστις δὲ κοιλίας διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ τῆς ὑγρᾶς περιττώσεως δεκτικὸν μόριον ὀνομάζεται κύστις· τὸ δὲ τῆς ξηρᾶς, κοιλία· ὡς Ἀριστοτέλης περὶ Ζώων ἱστορίας α'. Recte. KUST.

[h] ἀπὸ τοῦ—πεφυκέναι] ἀφ' οὗ—πέφυκε Schol.

[i] ἢ τὸ προεξάνθημα—μυελὶς om. Schol. Aristoph.

[k] μυελὶς] πυελὶς A.E. Photius.

[l] Ἢ τὸ ὑψηλότατον—λεπίδα] Hæc iterat Schol. a Bekkero editus ad Pac. 198.

ΚΥΤΤΑΡΟΣ: Τὸ πῶμα τῆς βαλ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1106. Vid. infra v. Λέων. τόμα M.

[m] μυχαίτατον] Sequuntur in Schol. Θεόφραστος δὲ etc. demptis mediis.

ΚΥΤΤΑΡΟΣ: Αἱ τῶν κηρίων καὶ σφ.] Et hæc leguntur apud eundem Scholiastam loco modo laudato. Confer etiam Hesychium v. Κύπαρος. KUST.

[n] σφηκῶν] σφηκίων Schol. ad Pac. ed. Bekker.

[o] Θεόφραστος] Histor. Plant. lib. III. c. 6. ubi vide Bodæum a Stapel. KUST. Schneider ad III. 3, 8. p.145.

[p] πυρῶν] πυρήνων Photius.

[q] φησὶ ΚΥΤΤΑΡΟΝ ΟΥΡΑΝΟΥ] Junxi auctore Scholiasta. Vulgo alia gl. incipit a v. Κύτταρον. Scholiastes apud Bekkerum ad Pac. l. c. Θεόφραστος δὲ κυρίως λέγει προάνθησίν τινα τῆς πεύκης καὶ τῆς πίτυος, ἥτις ἐστὶν ὥσπερ μικρὸς (supple σταχὺς) ἐκ μεγάλων πυρῶν. Ξηραινομένης (sic) δὲ θυλακοῦται καὶ ἀποπίπτει. Οἷ (sic) οὖν ἀγγειώδες. Κύτταρον δὲ οὐρανοῦ λέγοι ἂν νυνὶ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον.

[r] ΚΥΤΤΑΡΟΝ ΟΥΡΑΝΟΥ] Aristoph. Pac. 198. Τὸ αὐτὸν ἀνωτάτω τοὐρανοῦ τὸν κύτταρον. Scholiasta ad eum locum: Κυττάρους καλοῦσι τὰς τῶν σφηκίων κατατρήσεις. Μεταφορικῶς δὲ τὸ κοιλότατον καὶ μυχαίτατον εἶπε τοῦ οὐρανοῦ. Huc Suidas respexit. KUST.

[s] Θεσμοφοριαζούσαις] Ver. 523. Ubi Schol. Θεόφραστος τὴν προάνθησιν (sic leg.) τῆς πίτυος καὶ τῆς πεύκης.

[t] ΠΕΡΙΚΥΤΤΩΣΑΝΤΕΣ] Sic A.V. περικυτώσαντες B.E. edd. vett. Pertinere hæc verba ad tertium abhinc articulum monuit Gronovius.

[u] πλάτος] om. A.V. Photius, Lex. Seg.

[x] Ἐπεὶ] Anthol. Pal. VI. 297.

[y] Κεκυρτωμένη] κεκυρτωμένος A.B.V.M.

Κυφανισμός: Ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀντὶ τοῦ κα- A
κὸς καὶ ὀλέθριος.

Κῦφι: Τοῦτο Μάνεθως ὁ Αἰγύπτιος κατεσκεύαζεν· [z]οὐκ οἶδα δὲ τίς ἡ κατασκευασία αὐτοῦ.

Κυφόν: Κεκυμμένον.

Ἐκ παντὸς ξύλου [a]κυφὸν ἂν γένοιτο.

Ἐπὶ τῶν [b]τὸ εἶδος εὐκαταφρονήτων, χρησίμων δέ.

Κυφός: Κεκυρτωμένος. Καὶ [c]πάγκυφος ἐλαία, ἡ [d]κατακεκυμμένη. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[e]Καὶ κυφὰς καρίδας· ἀριθμήσει δέ σοι αὐτός.

Κύφωνες: Ξύλα [f]ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὕρωσιν ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ τύμπανα καὶ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε;

Κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, οἱ δὲ [g]καλιὸν ὀνομάζουσιν. Ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων. [h]Τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ C ὀλεθρίων. Καὶ [i]κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. Ἀρχίλοχος δὲ [k]ἀντὶ τοῦ κακὸς καὶ ὀλέθριος. [l]Εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν.

[m]Ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν ποιήσηται, [n]δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν εἴκοσι, ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς, καὶ [o]γάλακτι, ὡς ἢ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. Τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος, [p]κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικείαν περιβαλόντας. D

Κυψέλη: Οἰνηρὸν σκεῦος.

Ἅμα τῷ σιδήρῳ καὶ ταῖς οἰνηραῖς κυψέλαις συγκομιζόμενος.

Κυψέλη: [q]Κυβέρτιον μελισσῶν· λέγεται δὲ καὶ [r]ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτός.

Αἱ δὲ μέλιτται [s]ἐκκεφαλαιώκεισαν ὥσπερ ἐν κυψέλῃ τῷ φολεῷ. Τὰ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κεφαλῶν.

Κυψέλη ἑξμέδιμνος: Ἓξ μεδίμνους χωροῦσα. Κυψέλη δὲ, σκεῦος [t]δεκτικὸν πυρῶν, ἢ κριθῶν. Οὕτω B δὲ εἴρηται, διὰ τὸ κεκρύφθαι αὐτοῦ τὴν ὕλην· ἔστι γὰρ σκοτεινόν. Διαφέρει δὲ πρὸς τὴν κυψελίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς [u]ὠσὶ ῥύπος. [x]Ἀριστοφάνης·

Ἐπεὶ κἀμοῦ λίθον
[y]ἐμβαλόντες, ἑξμέδιμνον κυψέλην ἀπώλεσαν.

Κυψελιδῶν ἀνάθημα ἐν Ὀλυμπίᾳ: [z]Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα [a]σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστάθη κολοσσός· ἀλλ' οὐ τῶν C Κυψελιδῶν. [b]Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθημα, ὡς Ἀγακλυτὸς [c]ἐν [d]τῇ π' Ὀλυμπιάδι φησὶν οὕτως·

Ναὸς τῆς Ἥρας παλαιὸς, ἀνάθημα [e]Σκιλλουντίων· οὗτοι δέ εἰσιν Ἠλείων. Ἔνεστι δὲ ἐν αὐτῷ [f]χρυσοῦς κολοσσὸς, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Κορινθίου. Φασὶ γὰρ [g]τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθίων [h]τυραννεύσειε, τὰς οὐσίας πάντων εἰς δέκατον ἔτος ἀνιερώσειν, τὰς δεκάτας τῶν τιμημάτων εἰσπραξάμενον, κατασκευάσαι τὸν σφυρήλατον κολοσσόν.

D Δίδυμος δὲ [i]κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν φησὶ Περί-

ΚΥΦΑΝΙΣΜΟΣ] Hesychius rectius κυφωνισμὸς, per ω: uti etiam Schol. Aristoph. Plut. 476. Vide paulo post v. Κύφων. KUST. Totum est futile et male conflatum ex Schol. Aristoph. Plut. 476. HEMST. Post h. gl. delevi ΚΥΦΕΛΛΑ: Τὰ νέφη, οἱονεὶ κρύφελλα, τὰ ἀποκρύπτοντα τὴν σελήνην. Ἐτμήγη δὲ κύφελλα. Καλλίμαχος δὲ τὰ κοῦφας ἐλαυνόμενα, cum A.B.V.E. quæ descripta sunt ex Zonara. E Rectius habet Etymol. Gud. p. 356.

ΚΥΦΙ] Vide infra v. Μάνεθως, ubi κυφίον appellatur, quod hic est κῦφι. KUST. Arist. I. p. 279. καφί. TOUP. Conf. Athen. II. p. 66. F. et Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 117.

[z] οὐκ οἶδα] ζήτει A. Seqq. om. V. Mox κατασκευὴ (superscr. ασία) E.

[a] κυφὸν ἂν γένοιτο] Salmasius de Modo Usur. p. 814. monet legendum esse, κυφὼν ἂν γένοιτο, i. e. nervus vel vinculum ligneum fiat. Ejus verba adduximus supra v. Ἐκ παντὸς ξύλου, quem locum confer. KUST. F

[b] κατὰ τὸ] κατὰ om. A.B.V. Habet ad h. v. A. in marg. εὕροι ὁ θεός. Et in marg. inf. Κύφωμα, τὸ κύρτωμα, ὅπερ καὶ λόρδωμα λέγεται.

[c] ΠΑΓΚΥΦΟΣ] Aristoph. ap. Pollue. VI. 163.

[d] κατακεκυμμένη] Photius κατακεκαμμένη.

[e] Καὶ κυφὰς] Anthol. Pal. V. 185.

ΚΥΦΩΝΕΣ: Ξύλα—δεσμίους κύφειν] Ex Schol. Aristoph. Plut. 478. KUST. Vid. inf. Ποδοκάκκη, quod idem est. REINES.

[f] εἰσὶν] ἦσαν A.V. ἔστιν Schol. G

[g] Καλιὸν] Scribe καλιὸν, per ι, ut apud Scholiastam Aristophanis. KUST. καλὸν A.V. Vid. Hemsterh. ad Schol.

[h] Λέγεται] Τάσσεται A.V. Schol. Mox Ἀρχίλοχος—ὀλέθριος om. V.

[i] ΚΥΦΑΝΙΣΜΟΣ] Scholiasta Aristophanis loco laudato rectius κυφωνισμὸς, per ω, ut et paulo ante monuimus. KUST.

[k] ἀντὶ τοῦ κακὸς] Lucian. in Pseudologist. ἀνατεῦνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύφωνα, βάραθρον ὀνομαζόμενος. Γραμματοκύφων vocatur per contumeliam Lampo, qui erat Præsidi ab actis: Phil. Leg. ad Caium. REINES. H

[l] ΚΥΦΩΝ εἴρηται] εἴρηται κύφων A. Mox δεσμοὺς V.

[m] Ἐὰν δέ τις θρ.] Fragmentum hoc est pars amplæ eclogæ, quam Suidas ex Æliano adducit supra v. Ἐπίκουρος: unde pleniorem hujus loci sensum pete. KUST. Omnia hæc om. V.

[n] δεδέσθω] δεδέσθαι B.E.

[o] γάλακτι] γάλακτος A.

[p] κατὰ κρημνοῦ ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικ. περιβαλ.] Supra v. Ἐπίκουρος rectius legitur, κατὰ κρημνοῦ ὠθείσθω, στολὴν γυναικείαν περιβληθείς. KUST. καὶ A. pro κατά.

ΚΥΨΕΛΗ] Gl. om. A. In exemplo συγκομιζόμενον E.

[q] Κυβέρτιον] Hesychius habet κύβερτον. Sed malim κύβεθρον. Hesychius suo loco, Κύβεθρα: Τὰ τῶν μελισσῶν. Subintellige ἀγγεῖα, vel simile quid. Photius in Lexico ms. Κύβεθρον: Θήκη μελισσῶν. Vide etiam Nostrum supra v. Κύβεθρον. KUST. Κυβέρτιον etiam Photius.

[r] ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτὸς] Sic habent omnes editt. sed male. Scribendum enim est ἡ ὀπὴ τοῦ ὠτὸς, ut recte habet Photius in Lexico inedito. KUST. ὀπὴ etiam Lex. Seg.

[s] ἐκκεφαλαιώκεισαν] ἐμπεφωλεύκεισαν Hemsterhusius.

ΚΥΨΕΛΗ ἙΞΜΕΔΙΜΝΟΣ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 630.

[t] δεκτικὸν] δεκτικῶν A.E. pr. mox κριθῶν ἢ πυρῶν A.

[u] ὠσὶ ῥύπος] Alex. Aphrodis. Probl. 63. et Cassius Probl. 32. κυψέλην vocant sordes aurium. REINES.

[x] Ἀριστοφάνης:] Pac. 629.

[y] ἐμβαλόντες] βαλόντες A.B.E.

ΚΥΨΕΛΙΔΩΝ] De Cypselidis, qui soluta Bacchiadarum Corinthi tyrannide regnarunt, vid. Scal. Can. Isag. III. p. 333. Pausan. Corinth. 4. et Herodot. V. 92. G REINES.

[z] Πλάτων ἐν Φαίδρῳ] Platonis verba p. 340. hæc sunt: Τῶν δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπεῖν τῶν Λυσίου, παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι. KUST. Πλάτων om. Photius.

[a] σφυρήλατος] φ ρήματος V.

[b] Κυψέλου] Κυψέλῳ B.E.

[c] ὡς ἐν] ὡς om. A.B. ὡς—Ὀλυμπιάδι om. V.

[d] τῇ π'. Ὀλυμπιάδι] τῷ περὶ Ὀλυμπίας Photius.

[e] Σκιλλουντίων] Σκιλουντίων A.E. H

[f] χρυσοῦς] χρυσὸς A. Deinde Κυψέλου et infra A.

[g] τὸν Κύψελον εὐξάμενον, εἰ Κορινθ.] Aliter rem narrat Aristoteles Œconom. II. circa initium, quem confer. KUST. Vid. Menag. ad Laërt. I. 96.

[h] τυραννήσειε] τυραννεύσειε A.B. Photius. τυραννήσει E.

[i] κατασκευάσαι τὸν κολοσσὸν] Confer Laërtium in Peri-

ἄνδρον, ὑπὲρ τοῦ τῆς τρυφῆς καὶ τοῦ θράσους ἐπισχεῖν τοὺς Κορινθίους. Καὶ γὰρ Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β' λέγει οὕτως·

Ἕτεροι δ' εἰς ἀνδρωδέστερα καταδαπανῶντες, οἷον [k] στρατιὰς ἐξάγοντες, καὶ πολέμους [l] ἐπαναιρούμενοι, καθάπερ καὶ Διονύσιος ὁ τύραννος. Ἐκεῖνος γὰρ οὐ μόνον ᾤετο δεῖν τὰ τῶν ἄλλων καταναλίσκειν, ἀλλὰ καὶ τὰ αὑτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ὑπάρχειν [m] ἐφόδιον τοῖς ἐπιβουλεύουσιν. Ἐοίκασι δὲ καὶ αἱ πυραμίδες ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ τῶν Κυψελιδῶν κολοσσὸς, [n] καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τὴν αὐτὴν καὶ παραπλησίαν ἔχειν διάνοιαν.

B

Φέρεται δέ τι καὶ Ἐπίγραμμα [o] τοῦ κολοσσοῦ·

[p] Αὐτὸς ἐγὼ χρυσοῦς σφυρήλατός εἰμι κολοσσός·
ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

Ὅπερ Ἀπελλᾶς ὁ Ποντικὸς οὕτω προφέρεται·

Νάξιος [q] εἰμὶ ἐγὼ, παγχρύσεος εἰμὶ κολοσσός·
ἐξώλης εἴη Κυψελιδῶν γενεά.

ΚΥΨΕΛΟΒΎΣΤΟΝ: Τὸ ὑπὸ ῥύπου κεκαλυμμένον.

Λ Α

ΛΆΑΣ: Λίθος. [a] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πολυτρήτου τ' ἀπὸ πέτρης
λᾶαν, ὃς ἀμβλεῖαν θῆγε γένυν καλάμου.

ΛΆΑΣ: Λίθος. Καὶ ΛΆΟΥ, λίθου. Ἀπὸ τῆς ΛΆΟΣ εὐθείας, γενομένης ἀπὸ γενικῆς τῆς ΛΑΟΣ.

[b] Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς.

[c] Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου
λάου βραχὺς ὀκλάσας.

ΛΑΒΑΪΣ: Ἐπαφαῖς, ἢ ἀφορμαῖς, ἢ μέμψεσι. [d] ΛΑΒᾺΣ δὲ ἈΜΦΙΣΤΟΜΟΥΣ, τὰ ὦτα τοῦ κρατῆρος, ἤτοι τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐστομωμένας· ἢ διὰ τὸ ἑκατέρωθεν τοῦ στόματος ταύτας εἶναι· ἢ τὰς πρόσωπά τινα θηρίων ἑκατέρωθεν ἐχούσας.

A

Ὧν [e] κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

Τουτέστιν, ἔρεψον καὶ [f] τῶν κρατήρων τὴν κεφαλήν.

ὍΤΙ [g] Βαγώας ὁ Αἰγύπτιος ἔσφαξεν Ὦχον τὸν Πέρσην, καὶ τὰ μὲν κρέατα ἔφαγε, τὰ δὲ ὀστέα μαχαιρῶν εἰργάσατο λαβάς.

Καὶ αὖθις·

[h] Λαβαὶ φιλοσοφίας, ἀριθμητικὴ καὶ γεωμετρική.

ΛΑΒΕΙ͂Ν ΤΙΜΩΡΊΑΝ: Ἐκδικηθῆναι.

B ΛΆΒΗΙ: Αἰθυπόταστον.

ΛΑΒΊΝΙΟΣ: Ὄνομα κύριον.

ΛΑΒΡΑΓΌΡΗΝ: [i] Σφοδρῶς δημηγοροῦντα.

ΛΆΒΡΑΞ: Εἶδος ἰχθύος. Καὶ παροιμία· ΛΆΒΡΑΚΑΣ ΜΙΛΗΣΙΟΥΣ. [k] Τὴν δὲ προσηγορίαν πεποίηται, διότι κέχηνεν αὐτοῦ τὸ στόμα, καὶ ἀθρόως καὶ λάβρως τὸ δέλεαρ καταπίνει· ὅθεν καὶ εὐχερῶς ἁλίσκεται. Ἐν Μιλήτῳ δὲ τῆς Ἀσίας μέγιστοι γίνονται λάβρα-
C κες, καὶ πλεῖστοι. Μίλητος δὲ πόλις Ἀσίας, ἔνθα πολλοὶ γίνονται λάβρακες, διὰ τὴν ἐκδιδοῦσαν λίμνην εἰς τὴν θάλασσαν. Χαίροντες γὰρ οἱ ἰχθύες τῷ γλυκεῖ ὕδατι, εἰς τὴν λίμνην ἀνατρέχουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης, καὶ οὕτω πληθύνουσι παρὰ Μιλησίοις.

ΛΑΒΡΌΤΑΤΟΣ:

ΛΑΒΡΏΝΙΟΝ: Εἶδος ἐκπώματος. Καὶ ΛΑΒΡΏΝΙΟΣ.

D ΛΑΒΎΡΙΝΘΟΣ: [l] Κοχλιοειδὴς τόπος· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν φλυάρων. [m] Παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν, ἢ παρὰ τὸ [n] πολλοῖς λόγων κύκλοις κεχρῆσθαι. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ τῶν Ἀντριάδων Νυμφῶν ἀνάθημα.

[o] Εἰν ἁλὶ λαβύρινθε, τό μοι λέγε, τίς σ' ἀνέθηκεν
ἀγρέμιον πολιᾶς ἐξ ἁλὸς εὑράμενος;

ΛΆΓΑΝΑ: Πλακουντάρια, [p] ὡς καπυρώδη. Παρὰ
E τὸ [q] λαγαρόν. [r] Καὶ

Λαγαριζόμενον, καὶ τρώγοντα τὸ μηδέν.

andro, qui aliam causam refert, quare Periander colossum Olympiæ fabricaverit. KUST.

[k] στρατιὰς] στρατιὰς A.B.E. στρατείας Photius.

[l] ἐπαναιρούμενοι] ἐπαναιρόμενοι E.

[m] ἐφόδιον] ἐφόδια Photius.

[n] καὶ πάντα—διάνοιαν om. V.

[o] τοῦ κολοσσοῦ om. V.

[p] Αὐτὸς ἐγὼ] εἰμὶ ἐγὼ Photius. χρυσοῦς om. A.

[q] εἰμὶ ἐγὼ Νάξιος A.V.E.M. εἰμὶ ἐγὼ νάξος Photius.

ΚΥΨΕΛΟΒΥΣΤΟΝ] Lucian. Lexiph. 1. Σὺ δὲ κυψελόβυστα ἔοικας ἔχειν ὦτα. ibid. ἀπέστω δὲ ἡ ἐπιβύστρα ἡ κυψελίς. REINES. Gl. om. V.

[a] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 67.

[b] Λᾶος ὑπαὶ ῥιπ.] Hæc sunt verba Homeri Il. μ'. 462. KUST.

[c] Λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λ.] Sophoclis Œdip. Col. 196. λέχριος A.

[d] ΛΑΒΑΣ δὲ ἈΜΦΙΣΤΟΜΟΥΣ, κρατῆρος] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 473.

[e] κρᾶτ' ἔρεψον] κατέρεψον A.B.V.E. edd. vett.

[f] τὴν κεφαλὴν τῶν κρατήρων] τῶν κρατήρων τὴν κεφαλὴν A.V.

[g] Βαγώας] Vid. Ælian. V. H. VI. 8. qui refert Artaxerxem Ochum a Bagoa ἀναιρεθέντα καὶ κατακοπέντα ταῖς αἰλούροις παραβληθῆναι, et Scheffer. Suid. in Ὦχος. HEMST.

[h] Λαβαὶ φιλοσοφίας ἀριθμ. καὶ γεωμ.] Laërtius in vita Xenocratis, sect. 10. Πρὸς δὲ τὸν μήτε μουσικὴν, μήτε γεωμετρίαν, μήτε ἀστρονομίαν μεμαθηκότα, βουλόμενον δὲ παρ' αὐτὸν φοιτᾶν· Πορεύου, ἔφη· λαβὰς γὰρ οὐκ ἔχεις φιλοσοφίας. KUST.

ΛΑΒΡΑΓΟΡΗΝ] Est vox Homerica Il. ψ'. 479. quam vetus Scholiasta ibi exponit, προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. τουτέστι λάβρον, καὶ θρασύν. KUST.

[i] Σφοδρῶς] σφοδρὸν A. Tum δημηγοροῦντα B.E. Photius. δημηγοροῦντα Lex. Seg.

[k] Τὴν δὲ προσηγορίαν] Ex Schol. Aristoph. Equit. 360.

ΛΑΒΡΟΤΑΤΟΣ] Pearsonius ad oram Suidæ sui hic notaverat, in ms. Florentino post λαβρότατος addi, σφοδρότατος. KUST. Λαβρότατος A.B.V. Hesychius Λαβρότατος: σφοδρότατος.

F ΛΑΒΡΩΝΙΟΝ: Εἶδος ἐκπ.] De hoc poculi genere vide Athen. lib. XI. p. 486. KUST. Mox καὶ Λαβρώνιος om. A.

[l] Κοχλιοειδὴς] κοχλοειδὴς A. Photius a corr. Vid. not. ad Hesych.

[m] Παρὰ τὸ μὴ λαβεῖν θύραν] Hæc Etymologia est inepta et merito explodenda. KUST. Seqq. desunt Photio.

[n] πολλοῖς—κύκλοις] πολλοὺς—κύκλους B.E. pr. Lex. Coisl. ap. Montfaucon. p. 235.

G [o] Εἰν ἁλὶ λαβ.] Anthol. Pal. VI. 224.

ΛΑΓΑΝΑ] Priores editt. habent λάγαρα. At mss. Paris. itemque Photius in Lexico ms. et Hesychius λάγανα: quod præferendum putavi. KUST.

[p] ὡς καπυρώδη] Hesychius habet, ὡς πυρώδη; eodem sensu. Portus legendum putabat, ὡς πατυρώδη: sed frustra. Lectio enim vulgata Suidæ, quam etiam confirmat Photius in Lexico inedito, recte se habet. Erant namque λάγανα placentæ in sartagine frixæ, ut ex Hesychio discimus: quas proinde recte quis καπυρώδεις, i. e. *ferventes*, dixerit.
H KUST. καπυρώδη A.

[q] λαγαρὸν] λαγαρὸ A. λαγαρὶ B.V.M. λαγαρῦ E.

[r] Καὶ λαγαριζόμενον] Aristoph. Vesp. 672. Ἐκ κιθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τρωγαλίζοντα τὸ μηδέν. Vide ibi interpretes. KUST. λαγαριζόμενον A.B. λαγ(χ)αριζόμενον V.

[s] Καὶ Δαβὶδ, θύσας ἐπὶ τῇ τῆς κιβωτοῦ μεταθέσει, γυναιξὶ καὶ ἀνδράσι καὶ νηπίοις διέδωκε [t] κολλουρίδ' ἄρτου, καὶ ἐσχαρίτην, καὶ [u] λαγανιστὸν, καὶ μερίδα θύματος.

Λαγαρόν: Ὑπόκενον.

Ἐμηχανῶντο δὲ, ὅσα λαγαρότητι ἢ [x] ἀπαλότητι πρὸς τὰς τοξείας ἀντήρκει.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[y] Καὶ λαγαρὸν δειρῇ δέρμα περικρέμαται.

Καὶ αὖθις·

[z] Σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν πετάνυμα πρόκειται.

Λαγαριζόμενον: [a] Ἀριστοφάνης·

Ὡς ᾔσθηται τὸν σέρφακα . . .
ἐκ [b] κηθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Λάγειον αἷμα: Τὸ τοῦ λαγωοῦ.

Λαγίδης: Ὁ τοῦ λαγωοῦ.

Λαγίσκα: Ἑταίρα [c] τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει.

Λαγνεία: Πορνεία.

Λάγνης: Ἀρσενικῶς, ἀντὶ τοῦ [d] λάγνος.

Λάγνος: Πόρνος, αἰσχρὸς, καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια.

Λαγόβαρδος: Ἐθνικόν.

Λαγόβιος: Ὄνομα κύριον.

Λαγόνος:

Λαγορία: Ὄνομα πόλεως.

Λάγος: Ὄνομα κύριον. Ὃς Ἀρσινόην ἔγημε τὴν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος μητέρα. Τοῦτον δὲ τὸν Πτολεμαῖον οὐδέν οἱ προσήκοντα [e] ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος ἐπ' ἀσπίδος χαλκῆς. Διαρρεῖ δὲ [f] λόγος ἐκ Μακεδονίας, ὃς λέγει, ἀετὸν ἐπιφοιτῶντα καὶ τὰς πτέρυγας [g] ὑποτείνοντα καὶ [h] ἑαυτὸν αἰωροῦντα, ἀποστέγειν αὐτοῦ καὶ [i] τὴν ἄκρατον ἀκτῖνα, καὶ ὅτε [k] ὕοι, τὸν πολὺν ὑετόν· τούς γε μὴν ἀγελαίους φοβεῖν ὄρνιθας, διασπᾶν δὲ ὄρτυγας, καὶ τὸ αἷμα αὐτῷ παρέχειν τροφὴν ὡς γάλα.

Λαγωβολεῖον: Ἐν ᾧ τοὺς λαγωοὺς ἀγρεύουσι.

Λαγῴδιον:

Λαγῷ πεινῶντι καὶ πλακοῦντες εἰς σῦκα: Παροιμία πρὸς τοὺς τὰ ἐν ἀνάγκῃ πολυτελῆ λογιζομένους.

[[l] Φανεὶς ὁ λαγὼς, δυστυχεῖς ποιεῖ τρίβους.]

Λαγὼς καθεύδων: Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν. Λέγεται καὶ λαγωὸς, λαγωοῦ. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[m] Τὸν ταχύπουν ἔτι παῖδα συναρπασθέντα τεκούσης
ἄρτι μ' ἀπὸ στέρνων, οὐατόεντα [n] λαγών.

Λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν: Παροιμία. Δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον ὁ λαγώς. Ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη· [o] καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν. Παροιμία δέ τις ἐστὶν, ὁ λαγὼς [p] τὸν περὶ τῶν κρεῶν τρέχει. Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων ταττομένη. Καὶ παροιμία· Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς βλαπτόντων. Οἱ γὰρ Καρπάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, καὶ λαγωοὺς οὐκ ἔχοντες, ἐπηγάγοντο· οἱ πολλοὶ [q] γινόμενοι, ἐλυμαίνοντο τοὺς καρπούς.

Λαγῴοις: Τοῖς τοῦ [r] λαγοῦ κρέασιν. [s] Ἀριστοφάνης·

[t] Ἐξ ὧν δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἐν λαγῴοις
καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι.

Λάγυνος: Ὁ πανδεκτικός.

Λάγυνος:

[u] Κύπριδι κεῖσο, λάγυνε μεθυσφαλὲς, αἰτίκα δῶρον
κεῖσο, κασιγνήτη νεκταρέης κύλικος
βακχείας, ὑγρόφθογγε, συνέστιε δαιτὸς ἑδραίης,
στεινοαύχην. ψήφου συμβολικῆς θύγατερ,
θνητοῖς αὐτοδίδακτε διήκονε, μίστι φιλοίνων
ἡδίστη, δείπνων δαλὸν ἑτοιμότατον.

Λάδων: Ποταμὸς Ἀρκαδίας.

Λάειν: Βλέπειν. Καὶ λαλὸς, ὁ τυφλός.

Λάειος φόνος: Ὁ τοῦ Λαΐου.

Λάϊγγες: Οἱ μικροὶ λίθοι.

Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα: Λιθόλευστος ἐγεγόνεις.

[s] Καὶ Δαβὶδ θύσας ἐπὶ τ.] Historia exstat 2 Sam. c. VI. KUST.

[t] κολλουρία δ' ἄρτου] Scribe κολλουρίδα ἄρτου, vel κολλυρίδα; ut habent LXX Interpr. loco laudato. KUST. κολλουρίδ' A.V.

[u] λαχανιστόν] Vel scribe, λάγανον ἀπὸ τηγάνου, ut habent LXX Interpr. vel, λάγανον τηγανιστὸν, ut Josephus. [VII. 4, 2.] KUST. λαγανιστὸν A.B.V.E. Repone ex Josepho λάγανον τηγανιστόν.

[x] ἀπαλότητι] Sic habent 2 mss. Paris. At priores editt. [et E.] minus recte, ἀπλότητι. KUST.

[y] Καὶ λαγαρὸν] Anthol. Pal. V. 264.

[z] Σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδ.] Anthol. Pal. VI. 231.

ΛΑΓΑΡΤΖΟΜΕΝΟΝ] Λαγαριζόμενον A. et, ni fallor, V.

[a] Ἀριστοφάνης] Vesp. 672.

[b] κιθαρίου] κηθαρίου V. Mox ἐκτραγαλίζοντα B.E. pro καὶ τρ.

ΛΑΓΙΔΑΣ] Si Theocritum respexit XVII. 14. reponendum forte Λαγοῦ pro λαγωοῦ. In Schol. ad eum locum unus saltim ms. pro Λαγοῦ præbet λαγωοῦ. Zonaras: Λαγίδας: ὁ τοῦ Λαγοῦ παῖς. In Suida Λαγοῦ reponit Titmannus.

ΛΑΓΙΣΚΑ] Athenæus p. 570. TOUP.

[c] τις ἦν ἧς μνημονεύει Λυσίας] τις. Λυσίας μνημονεύει A. τις, ἧς Λυσίας μνημονεύει Phot. Harpocrat. ms. Pal.

[d] ὁ λάγνος] ὁ om. A.

ΛΑΓΟΡΙΑ] Λαγαρία Steph. Byz.

[e] ἐξέθηκεν ἄρα ὁ Λάγος] Sic habent mss. Paris. At priores editt. [et E.] corrupte, ἐξέθηκεν ἄρα, ὡς λόγος. KUST.

[f] ὁ λόγος] ὁ om. A.V.

[g] ὑποτείνοντα] Potius ὑπερτείνοντα. Si enim alas substravit, quomodo se in sublime levare, et ab infante radios solis arcere potuit? KUST.

[h] ἑαυτὸν αἰωρ.] Paulo aliter leguntur in Ἄκρατον. Vid. porro Ἄκρατος ἡλίου ἀκτίς. HEMST.

[i] τὴν] καὶ τὴν A.V.

[k] ὕοι] ὕοι A.V. Mox ὁ om. V.

[l] Φανεὶς ὁ λαγὼς, δυστ.] Versus hic ad somniorum interpretationem pertinet, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. A. in marg., om. V.

[m] Τὸν ταχύπουν] Anthol. Pal. VII. 207.

[n] λαγών] λαγωὸν A.V.E.M.

[o] καὶ] καὶ γὰρ A.V. Photius.

[p] ΤΟΝ] τὴν A.B.V.E. Photius.

[q] γινόμενοι] γενόμενοι A.B.

ΛΑΓΩΙΟΙΣ: Τοῖς τοῦ λαγοῦ κρ.] Vide Casaub. ad Athen. lib. IX. c. 14. KUST.

[r] λαγοῦ] λαγωοῦ A.V.

[s] Ἀριστοφάνης] Vesp. 707. Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις Καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσι. KUST.

[t] Ἐξ ὧν—μυριάδες] ἔζων—μυριάδων V.

[u] Κύπριδι κεῖσο] Anthol. Pal. VI. 248. Ver. seq. κεῖσο om. A.B.V.E.M.

ΛΑΔΩΝ] Λάδων A.V.

ΛΑΕΙΝ] Deest gl. V.

ΛΑΙΓΓΕΣ] Od. ζ'. 433.

ΛΑΙΝΟΝ ἝΣΣΟ ΧΙΤ.] Respexit Suidas ad locum illum Homeri Il. γ'. 57. Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ' ὅσσα ἔοργ-

Λαΐος: Ὁ Θηβῶν βασιλεύς. Ἐν τῷ Οἰδίποδι.

Λαΐς, Λαΐδος. Ἡ ἑταιρίς. Ἔστιν ἐν τῷ Χελώνη.

Λάθε βιώσας:

[x] Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ "λάθε βιώσας" ὥστε οὐδένα τῶν [y] τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω.

Λαθικηδέα μαζόν: Λήθην [z] κήδους τῷ παιδὶ ἐμποιοῦντα.

Λαθικηδής: Ὁ λήθην κακῶν [a] ἐμποιῶν.

Λάθωναι: Γενικῇ.

Λαθραῖος, καὶ λαθρηδά, καὶ λαθρηδόν: Ἀντὶ τοῦ κρύφα.

Λακάνη: Τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη· παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ χαίνειν. Πλατὺ γάρ. Τὸ δὲ Ἀττικὸν, λεκάνη.

Λάκαινα κύων: [b] Σοφοκλῆς·

Κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις.

Λάκαιον ὕδωρ: [c] Τὸ ἀπὸ λακαίνης.

Λακεδαίμονος: [[d] Καὶ Λακεδαιμόνιοι. Ἐν τῷ Δάτις καὶ Ἀρταφέρνης.]

Λακέρεια: Ὄνομα πόλεως.

Λακέρυζα κορώνη: Ἡ [e] μεγάλα κρώζουσα.

Λακερύζεσθαι: Λογοποιεῖσθαι, ἢ λοιδορεῖσθαι.

Λακίδας πεπλωμάτων: Τὰ διερρωγότα ἱμάτια, [f] παρὰ Ἀριστοφάνει.

Λακιδέας: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λακιδέας περίφευγε.

Λακίνιον: Ὄρος Κρότωνος. Καὶ Λακινία, τόπος.

Λάκισμα: Σχίσμα.

Εἶχον τὸν χιτῶνα ἠμαγμένον καὶ λελακισμένον.

Ἀντὶ τοῦ, ἐσχισμένον.

Λακίσματα [g] μελῶν: Τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα.

Καὶ αὖθις·

[gg] Εἶτα οἱ Τοῦρκοι περιέφερον τὰ φυλλάδες τοῦ Λιβάνου τῇ φλογὶ λακιζόμενον.

Λακκόπλουτον: [h] Καλλίαν τὸν Ἀθηναῖον οὕτως ἔλεγον ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ξέρξην ἡττηθέντα ἐν τῇ περὶ [i] Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ, φυγεῖν ἐξ Ἀθηνῶν· ἐσταθμευκότος δέ τινος τῶν Περσῶν ἐν τοῖς Καλλίου, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐκεῖ καταλελοιπότος, τῶν δὲ βαρβάρων ὀξεῖαν τὴν φυγὴν ποιησαμένων, [k] ἐμβαλεῖν τοὺς

γας. Vetus Scholiasta λάϊνον χιτῶνα ibi exponit, τὸν θώρακα ὡς λίθους σκληρὸν καὶ στεγανόν. ἄρρηκτον. ἄθραυστον. Sed interpretatio ista parum facit ad mentem poetæ, quam melius mihi declarare videtur Suidas, qui verba ista de lapidatione intelligit. Apud Græcos enim qui re aliqua circundatur et operitur, eleganter eam *induere* dicitur: quo sensu mortui, qui sepeliuntur, terram induere dicuntur. Hesychius: Ἐπιέσσασθαι γῆν, ταφῆναι. Sic aquam induere dicuntur qui aquam subeunt, et in ea se condunt. Apollonius Rhodius lib. I. 1326. de Glauco: Κῦμ' ἁλίαστον ἐφέσσατο, νειόθι δύψας. Proprie, *fluctum induit*: id est, mare subiit. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo. KUST.

ΛΑΙΣ] Gl. om. A. sed Λαΐδος in marg.

ib. Capta urbe Hyccaris in Sicilia adhuc puella in Peloponnesum Corinthum est delata Ol. XCII. Plutarch. Nic. 15. Athen. XIII. p. 588. Synes. Ep. 3. Schol. Aristoph. Plut. Pausan. Corinth. 2. REINES.

[x] Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ βεβ.] Locum hunc ex ms. Paris. A. emendavi, qui in prioribus editt. [et B.E.] male sic legitur et distinguitur: Τοῦτο ἐν παροιμίᾳ λέγεται. εἰωθότος ἔργῳ καὶ &c. Lectionem codicis ms. confirmat ipse Suidas infra v. Σαραπίων, ubi locus hic repetitur. KUST. Locus mutilus est, atque ita scribendus: Τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ ΔΕ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ Λάθε βιώσας· ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, ΟΥΤΕ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμ' ἂν εἰδέναι οἷον λέγω. Ita enim legitur apud ipsum Suidam, v. Σαραπίων, ubi auctior atque emendatior exstat hic locus. Sunt autem verba Damascii in vita Isidori, ut recte vidit Kusterus, de Sarapione, viro optimo, et vere antiquissimo. Respexisse autem videtur Damascius, quod nemo vidit, ad Marinum in vita Procli, c. 15. Καὶ ταῦτα πάντα δρῶν, καὶ κατὰ ταῦτα ζῶν, τοσοῦτον ἐλάνθανεν, ὅσον οὐδὲ οἱ Πυθαγόρειοι, τὸ ΛΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ παράγγελμα τοῦ καθηγεμόνος ἀσάλευτον φυλάττοντες. TOUP.

[y] τότε om. V. Mox εἰδέναι om. E.

ΛΑΘΙΚΗΔΕΑ ΜΑΖΟΝ] Homer. Il. χ. 83. KUST.

[z] κήδους] λύπης A. λώπης B.E.M. Τὸν ante λαθικήδεα habet A.

[a] ἐμποιῶν] ποιῶν A.B.V.

ΛΑΘΡΑΙΟΣ] Lucian. II. p. 577. B. HEMST.

ΛΑΚΑΝΗ] Schol. Aristoph. Av. 1142. HEMST. Deest gl. B.E.M. Habet Aldus. Vid. infra Λεκάνη. De λᾶ ἐπιτατικῷ vid. quæ scripsit Ruhnkenius Epist. Crit. I. p. 86.

[b] Σοφοκλῆς] Aj. 8. KUST.

ΛΑΚΑΙΟΝ ΥΔΩΡ: Τὸ ἀπὸ λάκ.] Scribendum puto, Λακκαῖον ὕδωρ. τὸ ἀπὸ λάκκου. KUST. Zonaras Λακκαῖον ὕδωρ καὶ ὄρος. Sed illa καὶ ὄρος pertinere videntur ad v. proximum. Vid. Titmann. Exempla v. Λακκαῖον præbet H. Steph. ind. Thes.

[c] Τὸ ἀπὸ] τὸ om. V.

[d] Καὶ ΛΑΚ.] Desunt seqq. A.V.

ΛΑΚΕΡΥΖΑ] Hoc epitheto cornicem insignit Aristoph. Av. 610. ad quem locum Suidas forte respexit. KUST.

[e] μεγάλως] μεγάλα V. Photius, Lex. Seg. Hesych. μέγα A. μέγα κρώζουσα Schol. Platon. p. 196. κράζουσα Phot. Lex. Seg. E. pr. Hesych.

[f] παρὰ Ἀριστοφάνει] Acharn. 422. sed ubi legitur λακίδας πέπλων. KUST.

ΛΑΚΙΔΕΑΣ] Infra v. Φρῦνος, Suidas habet Λαδικέας: quam lectionem confirmat Synesius Epist. CXXVII. qui eundem versum hexametrum adducit, addito hoc pentametro: Καὶ κύνα λυσσητὴν, καὶ πάλι Λαδικέας. Est autem τὸ Λαδικέας nomen gentile, a recto Λαδικεὺς, ut patet ex dicto loco Synesii, qui Epigramma hoc affert, ut Euthalium quendam Ladicensem perstringat, cujus fraudes et imposturas ibi describit. Inde autem suspicor, ipsum Synesium Epigrammatis hujus auctorem esse: a quo proinde locum hunc Suidas sumpserit; quem et multa alia ab eodem fragmenta mutuatum esse passim in notis nostris monemus. KUST. Λαδικέας B.E. In v. Φρῦνος A.V. præbent Λακιδέας.

ΛΑΚΙΣΜΑ:—ἐσχισμένον] Sic A B.V.M. et fere E. Λακίσματα μελῶν· τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχ. Εἶχον—ἐσχισμένον. ΛΑΚΙΣΜΑΤΑ καὶ αὖθις· εἶτα Aldus. Et sic recentiores. ΛΑΚΙΣΜΑΤΑ sec. om. Kusterus.

[g] ΜΕΛΩΝ: Τὰ τῶν σαρκῶν ἀποσχίσματα om. M. Ad h. gl. marg. E. habet Θεόλογος.

[gg] Εἶτα οἱ Τοῦρκοι] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis ab Hœschelio editis, p. 127. TOUP.

ΛΑΚΚΟΠΛΟΥΤΟΝ] Confer Hesych. hac voce. KUST. Vide Plutarch. in Aristid. p. 321. TOUP. Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. Ep. I. 9. p. 52.

[h] Καλλίαν] Vid. supr. Ἀριστείδης et Καλλίας, et Plut. in Pericle 24. in Alcib. 8. in Aristid. 5. REINES.

[i] Σαλαμῖνα] Σαλαμῖνι A. Photius. Mox ἐς pro ἐξ A.

[k] ἐμβαλεῖν] βαλεῖν Photius.

οἰκέτας τοῦ Πέρσου πολὺν χρυσὸν εἰς λάκκον, [l]ἐλπί- A
ζοντος ὕστερον ἀνασώσειν ἐπανελθόντας. Οὐ μὴν γενέσθαι λέγεται· πρότερον γὰρ κυριεῦσαι τῶν χρημάτων Καλλίαν.

Λακκόπρωκτος: [m]Ἀριστοφάνης·

> [n]Ὦ λακκόπρωκτε. [n]πάττε πολλοῖς τοῖς λίθοις,
> Ἆρ' [o]οἶσθ', ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

Λάκκος: [p]Ἀθηναῖοι καὶ [q]οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογ- B
γύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν.

Λάκκος: Ὁ θάνατος· ἐπειδὴ λάκκῳ παραπλησίως ὁ τάφος ὀρύττεται. Δαβίδ·

> Καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

[r]Καὶ τοὺς μεγάλους κινδύνους οὕτως ἔθος ὀνομάζειν
C τῇ θείᾳ γραφῇ.

> Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας.
> [[s]Λάκκῳ καθεῖναι σαυτὸν, οὐ καλὸν τόδε.]

Λακωνίζω: Τὰ τῶν Λακώνων φρονῶ.

> Οἱ μὲν ἠττικίκασιν, οἱ δὲ λελακωνίκασιν.

Λακωνίζειν δὲ, παιδικοῖς χρῆσθαι. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λακωνικαί: Ἀνδρεῖα ὑποδήματα.

> [t]Ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ λακωνικαί;

D Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Καὶ ἐν [u]Ἐπιγράμμασι·

> Τοί τε Λάκωνες ἔνπεπλοι.

Λακωνικαὶ κλεῖδες: [x]Περιβόητοι δέ εἰσιν αὗται. [y]Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης·

> Οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδία
> [[z]αὐτοὶ] φοροῦσι κρυπτὰ, κακοηθέστατα,
> Λακωνίκ' ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
> Πρὸ τοῦ μὲν οὖν ἦν ἀλλ' [a]ὑποῖξαι τὴν θύραν
> ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
> νῦν δ' [b]οὗτος αὐτοὺς [ὠ'κότριψ Εὐριπίδης]
> ἐδίδαξε [c]θριπηδέστατ' ἔχειν σφραγίδια
> ἐξαψαμένους.

Τὰ γὰρ ἀρχαῖα μονοβάλανά φησιν εἶναι. Μένανδρος [d]Μισουμέναις,

> Λακωνική κλείς ἐστιν, ὡς ἔοικέ μοι,
> περισπαστέα, B

[e]φησὶν, ὅτι ἔξωθεν περικλείεται, μοχλοῦ περιτιθεμένου, ἢ τινος τοιούτου· ὥστε τοῖς ἔνδον μὴ εἶναι ἀνοῖξαι.

Λακωνικὴ τάξις: Ἡ κατὰ τοὺς ἄνω πολέμους ἀρίστη τῶν πρόσθεν γενέσθαι δοκεῖ. Εἰς πεντηκοστύας, καὶ ἐνωμοτίας, καὶ μοίρας διῃροῦντο αἱ τάξεις· καὶ ἦν ὁ ἐλάχιστος ἀριθμὸς τῆς ἐνωμοτίας, ἀνδρῶν ε'
C καὶ κ'.

Λακωνικὸν τρόπον: [f]Τὸ περαίνειν, [g]ἢ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις· ἥκιστα γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάσσουσιν οἱ Λάκωνες.

Λακωνικός: Ὁ στερρὸς, [h]ἀνδρεῖος. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες. Καὶ ἐπίρρημα, [i]Λακωνικὸν πνέων· Ἀντὶ τοῦ ἰσχυρόν· ἢ τὰ Λακώνων φρονῶν.

Λακωνικῶς ταῦτα καὶ συντόμως λέγω: Ἀντὶ
D τοῦ ἀνδρείως· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Λάκωνες.

Λακωνισμός: Ἡ πρὸς τοὺς Λάκωνας οἰκειότης· ὥσπερ ἀττικισμὸς, ἡ πρὸς τοὺς Ἀττικούς.

Λακρατίδης: Οὗτος ἀρχαῖος ἄρχων Ἀθήνησιν. Ἦρχε δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Δαρείου, ἐφ' οὗ πλείστη χιὼν ἐγένετο, καὶ ἀπέπηξε πάντα, ὡς μὴ δύνασθαί τινα προϊέναι. Διόπερ τὰ ψυχρὰ πάντα [k]Λακρατί-
E δας ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης·

> [l]Παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται.

---

[l] ἐλπίζοντας] ἐλπίζοντος A.V. Photius. ἐλπίζοντες E.

[m] Ἀριστοφάνης] Nub. 1333.

[n] Πάττε bis A.B.

[o] οἶσθ'] Sic E. οἶδ' A.B.V. Mox καὶ κακὰ A.B.V. καὶ om. E. et edd. ante Kuster. qui dedit δὴ κακά.

[p] Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι] Ex Schol. Aristoph. Eccl. 154.

F [q] οἱ ἄλλοι τῶν Ἑ.] τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινες Photius, qui mox εὐρυχωρῆ, et κονιῶντες αὐτά. Infra idem ὑπεδέχοντο.

ΛΑΚΚΟΣ: Ὁ θάνατος—ὀρύττεται] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. XXVII. 1. KUST.

[r] Καὶ τοὺς μεγίστους] Et hæc sunt verba Theodoreti ad Psalmum XXXIX. 3. KUST.

[s] Λάκκῳ καθεῖναι σ.] Versus hic ad somniorum interpretationem pertinet, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. A. marg. om. V.

G ΛΑΚΩΝΙΚΑΙ: Ἀνδρεῖα ὑποδήματα. Ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Λακωνικαί] Hæc deprompsit Suidas ex Schol. ad Aristoph. Vesp. 1153. Senarius autem iste exstat apud Aristoph. Thesmoph. 149. ubi recte legitur, Καὶ ποῦ πέος; Poteris etiam scribere, Ποῦ δὲ τὸ πέος. Quomodo legitur apud Suidam v. Πέος. Ceterum vocem Λακωνικαὶ usurpat Comicus in Eccles. 538.—αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ Ὤιχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί, χὠ βακτηρία; Ita scribendus iste locus. *But why did you take your husband's staff and shoes along with you?* Aristoph. Nub. 238. Ἦλθες δὲ κατὰ τί; *But what brought you here?* Idem in Eccles. 554. A. Νὴ τὴν Ἀφρο- H
δίτην, μακαρία γὰρ ἡ πόλις Ἔσται τὸ λοιπόν. B. Κατὰ τί; A. Πολλῶν οὕνεκα. TOUP.

[t] Ποῦ τὸ πέος; ποῦ χλ.] Scribe, Καὶ ποῦ πέος, &c. ut legitur apud Aristoph. Thesmoph. 149. KUST.

[u] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 292. ubi τοί τε Λάκωνες Πέπλοι. τοῖς V.

[x] Περιβόητοι] Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης· περιβόητοι δὲ εἰσι δὲ εἰσιν αὗται· οἱ γὰρ V. et fere M.

[y] Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφ.] Thesmoph. 428. De toto autem hoc loco Aristophanis consule Salmasium in Exercit. Plin. p. 654, 655. KUST.

[z] αὐτοὶ om. A.B.V.E.M. Ver. seq. τρεῖς om. B.V.E.

[a] ὑποῖξαι] ὑποῖξε A.

[b] οὗτος αὐτοὺς] οὕτως αὐτὸς V. Tum ὠκότριψ Εὐριπίδης om. A.B.V.E. Mox σφραγίδα V.E.

[c] θριπηδέστατα] Vide nos supra ad v. Θριπηδέστατον. KUST.

[d] Μισουμέναις] Μισουμένῳ Schol. Aristoph. Thesm.

[e] φησὶν] καὶ φασὶν Schol.

[f] Τὸ περαίνειν] Addit Hesychius, καὶ παιδεραστεῖν, quod est τοῦ περαίνειν interpretatio. Lacones enim ob paederastiam male audiebant: unde λακωνίζειν de pædiconibus dici solebat. Hesychius v. Κυσολάκων: Τὸ δὲ τοῖς παιδικοῖς χρῆσθαι λακωνίζειν ἔλεγον. Sed hæc nota sunt. KUST. τὸ om. B.E.M. Photius. Tum περιραίνειν V.

[g] ἤγουν] ἢ A.B.V.E. Photius.

[h] ἀνδρεῖος] ὁ ἀνδρεῖος A.

[i] ΛΑΚΩΝΙΚΟΝ ΠΝ.] Aristoph. Lysist. 276. καὶ A. A. καὶ κ'. A. M.

ΛΑΚΩΝΙΚΟΣ] Juliani verba p. 445 C. Γλώττῃ τῇ Λακωνικῇ τῇ συντόμῳ Firmus Ep. 43. HEMST.

ΛΑΚΩΝΙΣΜΟΣ] Deest gl. V.

ΛΑΚΡΑΤΙΔΗΣ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 219.

[k] Λακρατίδας] Λακρατίδου Schol. Photius: Λακρατίδας: τὰ κατεψυγμένα.

[l] Παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκ.] Ut metrum hujus versus suppleatur, ex Aristophane addendum est καὶ, et sic scribendum: Καὶ παλαιῷ Λακρατίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται. KUST.

A Ὅ ἐστι, διὰ τὸ γῆρας οὐχ οἷός τέ εἰμι θᾶττον βαδίζειν.

ΛΆΚΤΙΝ: Τὴν λεγομένην [m]κύταλιν, [n]τορύνην, ὅ ἐστι ζωμήρυσιν.

[o]Εὐεργέα λάκτιν.

ΛΑΚΎΔΗΣ, Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας Ἀκαδημίας κατῆρξεν. [p]Ἔγραψε φιλόσοφα, καὶ περὶ φύσεως.

B ΛΑΛΑΓΕΫ́ΣΑΝ: Ἐμμελῶς [q]φωνοῦσαν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [r]Τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν ἐν ἄλσεσιν ἀγρότιν ἀχὼ,
> πρὸς νόμον ἁμετέρας τρέψε λυροκτυπίας.

ΛΑΛΆΓΗΜΑ: Τὸ [s]ἀναφώνημα, τὸ ἤχημα.

> [t]Ἱρήν σοι θαλάμων, ζωάγρια, καὶ λαλάγημα
> ἀντίθεμαι.

ΛΑΛΈΟΝΤΟΣ: Λαλοῦντος.

ΛΑΛΗΤΈΟΣ:

> [u]Ἅπασ' Ἀχαιὶς μνῆμα [x]σοὶ γ', Εὐριπίδη·
> οὔκουν ἄφωνος, ἀλλὰ καὶ λαλητέος.

ΛΑΛΙΆ: Ἡ δημηγορία.

[y]Ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλιᾷ διαστατικὸς τῶν ὀνομάτων, καὶ παρρησιαστὴς ἱκανῶς.

ΛΑΛΊΣΤΑΤΟΝ: Τὸ κατὰ λόγον σοφόν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ εὔγλωττος, καὶ ὁ εὐφωνότατος.

ΛΑΛΊΣΤΕΡΟΝ: Ἀδολεσχέστερον, φλυαρώτερον.

ΛΑΛΩ͂: Δοτική.

ΛΑΜΆΧΩΝ: [z]Λάμαχος, Ἀθηναίων στρατηγὸς [a]ῥιψοκίνδυνος· ὃν, ὅτε εἰς Σικελίαν ἔπλεον οἱ [b]Ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν μετὰ [c]Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου. Ἦν δὲ καὶ φιλοπόλεμος. Ἀριστοφάνης·

> Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμαυτῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
> καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
> Πολλῷ γὰρ ἴσθ' ἥδιον.

[ΛΑΜΒΆΝΩ: Γενικῇ. Αἰτιατικῇ δέ.

Καὶ κόσμον ἡ πρὶν ἀκοσμία λαμβάνει.]

ΛΆΜΕΧ: Δύο Λάμεχ ἡ γραφὴ μέμνηται· ἑνὸς μὲν, τοῦ ἀπὸ Κάϊν, [d]ἑνὸς δὲ, τοῦ πατρὸς Ἐνώχ. [e]Γεγένηται δὲ Νῶε διὰ Λάμεχ, οὐκ ἐκ τοῦ ἀπὸ Κάϊν, [f]τοῦ καὶ B πεφονευκότος ἄνδρα [g]τε καὶ νεανίσκον εἰς μώλωπα, καὶ ὡς δύο φόνους [h]πεποιηκότος, καὶ τῶν δύο τὰς γυναῖκας [i]εἰληφότος Ἐλδὰν καὶ [k]Σελάν· ὃς ἑαυτὸν καταμέμφεται, [l]καὶ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά φησιν ἄξιον εἶναι κολάσεως. Ἐκ μὲν τοῦ Κάϊν, φησὶν, ἐκδεδίκηται ἑπτάκις· ἐκ δὲ Λάμεχ ἑβδομηκοντάκις ἑπτά. [m]Κολάζεται οὖν μειζόνως, διότι τῇ πτώσει τοῦ προημαρτηκότος οὐκ ἐσωφρονίσθη. Τοῦ δικαίου γὰρ Ἐνὼχ C ἀδελφοὺς ἀνεῖλε, τοῦ πίστει διὰ τοῦτο προσευξαμένου μὴ ἰδεῖν τοιοῦτον θάνατον, καὶ ἀκουσθεὶς μετετέθη. Ἦν δὲ ὁ Ἐνὼχ ἐκ τοῦ δικαίου Σὴθ, ἐξ οὗ ὁ Χριστὸς κατάγεται γενεαλογούμενος ὑπὸ Λουκᾶ. Ἐσπούδαζε οὖν τῶν ἀσεβῶν τὸ σπέρμα τῶν δικαίων [n]ἐξάραι τὸ γένος, ἐπειδὴ βδέλυγμα ἁμαρτωλῷ θεοσέβεια. Καὶ γὰρ τὸ γένος καὶ [o]σπέρμα τοῦ μὲν Κάϊν κατηράθη· τοῦ δὲ Σὴθ εὐλογήθη. Καὶ οὐκ ἐβούλετο ὁ Θεὸς D [p]ἐπιμιξίαν γενέσθαι τῶν δικαίων τὸ γένος πρὸς τὸ τῶν ἀσεβῶν, ἀλλ' ἐξαλειφθῆναι. Ἐπεὶ οὖν ἐφόνευον καὶ ἐλάμβανον τὰς γυναῖκας αὐτῶν, ἐξαίσια τέρατα ἐτίκτοντο οἱ γίγαντες· δι' οὓς καὶ ὁ κατακλυσμὸς [q]ἐλθὼν, πάντας ἄρδην ἀπώλεσε. [r]Μόνος δὲ δίκαιος εὑρεθεὶς ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ ὁ Νῶε, ἐφυλάχθη.

ΛΑΜΊΑ: Ταύτην [s]ἐν τῇ Λιβύῃ [t]Δοῦρις ἐν δευτέρῳ

E

[m] κύταλιν] σκύταλιν. Vid. Etymolog. p. 555, 18. Nicand. Ther. 109. Vid. Schol. HEMST. Albertio ad Hesych. vox κύταλιν corrupta videtur e σκυτάλην. E contrario Larcherus *Remarques Critiques sur l'Etymol. M.* p. 208. in Etymol. ex Eustathio κύταλιν pro σκυτάλην legendum censet. Ejusdem sententiæ Ducangius est in Gl. Gr. ubi κύταλις, serioris Græcitatis vox, vertitur, *tudicula, cochlear majus.* BAST. Comm. Palæog. p. 898.

F [n] ἢ τορύνην] ἢ om. A.B.E.

[o] Εὐεργέα λ.] Callimach. fr. Bentl. 178. TOUP.

ΛΑΚΥΔΗΣ] De hoc vide Laërtium. KUST. Vid. Menag. ad IV. 59.

[p] Ἔγραψε] ἔγραψε δὲ A.

[q] φωνοῦσαν] φρονοῦσαν V. et mox ἄλγεσιν.

[r] Τὰν δὲ πάρος λαλαγεῦσαν] Anthol. Pal. VI. 54.

[s] ἀναφώνημα] ἀφώνημα A. πρῶτον φώνημα V. Mox τὸ addunt A.V.

[t] Ἱρήν σοι θαλ.] Anthol. Pal. VI. 220.

G [u] Ἅπασα Ἀχαιὶς μν.] Anthol. Pal. VII. 47. Ad h. v. A. in marg. Λήβω τὸ λαμβάνω· ἐπὶ τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ.

[x] σοί γ'] γ' om. A.V.E.M.

[y] Ἦν δὲ ὁ Ἀρκεσίλαος ἐν τῇ λαλ.] Hæc sunt verba Laërtii lib. IV. 33. KUST.

ΛΑΛΙΣΤΑΤΟΝ] Euripid. Cycl. 314. et corrige Hesych. Male Reisk. Misc. Lips. VI. 278. TOUP. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 135. Mox ὁ sec. om. A.

H ΛΑΛΙΣΤΕΡΟΝ] Etymol. M. v. Αἰδοιέστατος. Λαλίστερόν σ' εὕρηκα καὶ πτωχίστερον. Ita leg. ob metrum. Vid. v. Πτωχίστερος. TOUP.

ΛΑΜΑΧΩΝ] Λάμαχος ὁ Ἀθηναῖος nominatur cum Socrate et Ephialte ab Ælian. V. H. II. 43. REINES.

[z] Λάμαχος, Ἀθηναίων στρατ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 269. KUST.

[a] ῥιψοκίνδυνος] Ei tamen εὐλάβειαν tribuit Plutarch. in Nicia 12. uti Alcibiadi τόλμαν et Niciæ εὐλάβειαν. REINES.

[b] Ἀθηναῖοι] οἱ Ἀθηναῖοι A.

[c] Νικίου καὶ Ἀλκιβιάδου] Ἀλκιβιάδου καὶ Νικίου A. Schol.

ΛΑΜΒΑΝΩ] Deest gl. A. Ejus loco habet V. Ὅτι τὸ λήβω (sic) τὸ λαμβάνω ἐπὶ μὲν τῶν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ, ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν δοτικῇ.

[d] ἑτέρου] ἑνὸς A.B.V.

[e] γεγένηται δὲ] γεγένηται γὰρ A.

[f] τοῦ] τοῦ καὶ A.

[g] τε καὶ] τε om. V.

[h] πεποιηκότος] πεποιηκὼς B.V.

[i] εἰληφότος] εἰληφὼς A.B.V.

[k] Σέλαν· ὃς ἑαυτὸν] Σελλὰν ἑαυτοῦ A. σελάν· ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ B. σελὰν ἑαυτοῦ V.

[l] καὶ ἑβδομηκοντακὶς] καὶ om. A.B.V. Mox φησιν om. A.B.

[m] Κολάζεται οὖν] οὖν om. A.B.V. Paullo infra ἀνάκρυφον scriptum habet A. in marg.

[n] ἐξάραι] ἐξᾶραι A. qui mox ἐπειδὴ γάρ.

[o] σπέρμα] τὸ σπέρμα A.

[p] ἐπιμιξίαν] Seqq. ex A.V. Diversus ordo verborum in vulg.

[q] ἐλθὼν—ἀπώλεσε om. V.

[r] Μόνος δὲ δίκαιος εὑρεθεὶς] μόνος εὕρηται δίκαιος Νῶε ἐν τ. γ. ἀ. διὸ καὶ ἐφυλάχθη A. Μόνος δὲ νῶε δικαῖος V.

ΛΑΜΙΑ—ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1030. Idem ad Pac. 757. de Lamia hæc sic inquit: Λέγεται ἡ Λαμία Βήλου καὶ Λιβύης θυγάτηρ. Ταύτης ἐρασθῆναι τὸν Δία φασί· μεταγαγεῖν δὲ αὐτὴν ἀπὸ Λιβύης εἰς Ἰταλίαν, ἀφ' ἧς καὶ πόλις ἐν Ἰταλίᾳ Λαμία προσαγορεύεται. Ἔνθεν αὐτῇ συνελθὼν ὁ Ζεὺς, οὐκ ἔλαθε τὴν Ἥραν· ἥτις ζηλοτυποῦσα τὴν Λαμίαν, τὰ γινόμενα αὐτῆς τέκνα ἀνῄρει. Ἡ δὲ ἀποθνησκόντων αὐτῆς τῶν παιδίων βαρυθυμοῦσα, τὰ τῶν ἄλλων παιδία διὰ φθόνον ἐκκλέπτουσα, ἀνῄρει. Διὰ τοῦτο καὶ τὰς τίτθας, ἐπ-

Λιβυκῶν ἱστορεῖ γυναῖκα καλὴν γενέσθαι, μιχθέντος [u]δὲ αὐτῇ Διὸς, ὑφ' Ἥρας ζηλοτυπουμένην, ἃ ἔτικτεν ἀπολλύναι· διόπερ [x]ἀπὸ τῆς λύπης δύσμορφον γεγονέναι, καὶ τὰ τῶν ἄλλων παιδία ἀναρπάζουσαν διαφθείρειν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Θεσσαλίας, [y]ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἕλληνες μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον, Ἀθηναίων ἡγουμένων, τῆς ἐλευθερίας ἀντιποιησάμενοι, τὸν Ἀντίπατρον ἐνίκησαν. [z]Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

> [a]Πλήξας γὰρ [b]ἔφθειρεν ἐκ παρατάξεώς ποθεν
> τὰς ἐν Λαμίᾳ πάσας.

Λάμια: Θηρίον. Ἀπὸ τοῦ ἔχειν μέγαν λαιμὸν, λαίμια καὶ λάμια. [c]Ἀριστοφάνης·

> [d]Φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας [e]δ' ὄρχεις [f]ἀπλύτους.

Δραστικοὶ γὰρ οἱ ὄρχεις. Εἰδωλοποιεῖ δὲ τινας ὄρχεις λαμίας· θῆλυ γάρ.

Λάμος: [g]Πόλις Λαιστρυγόνων.

Λαμπαδεύεσθαι:

> Ἀριστόγονος ὢν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Λαμπάδιον: [h]Ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν. Οὕτω Δείναρχος, καὶ Πλάτων.

Λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρόν: Οἱ μὲν τὸ λεπτὸν [i]χειρίδιον· οἱ δὲ, ἐπιδέσμου εἶδος· οἱ δὲ, τὸν [k]νάρθηκα τῶν ἰατρῶν τὸν [l]ναρθηκίζοντα τὸ σφυρόν· οἱ δὲ [m]τὰ ἔμμοτα. [n]Ἀριστοφάνης·

> [o]Λαμπάδια περὶ τὸ σφυρόν·
> [p]ἀνὴρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον.

Ὅτι [q]Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς [r]ἐν πολέμῳ τετρωμένους ἐθεράπευεν. Ἐπιλειπόντων δὲ σφᾶς τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος ἐφείσατο, ἀλλ' εἰς τὰ λαμπάδια αὐτὴν κατέτεμε πᾶσαν.

[s]Ὅτι ἡ διὰ τῶν δᾳδῶν γινομένη λαμπὰς, φρυκτὸς καλεῖται.

Λαμπάδος: [t]Τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθηναῖοι λαμπάδος, Παναθηναίοις, [u]Ἡφαιστείοις, καὶ Προμηθείοις. Ἴστρος δέ φησι, λαμπάδα νομίσαι ποιεῖν πρῶτον Ἀθηναίους Ἡφαίστῳ θύοντας, ὑπόμνημα τοῦ κατανοήσαντος τὴν χρείαν τοῦ πυρὸς [x]διδάξαι τοὺς ἄλλους.

Λαμπετόωντι: Λάμποντι.

Λαμπηδόνος:

Λαμπήνη: Ἅμαξα βασιλική· [y]ἤρδιον περιφανὲς, ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

Λαμπιτώ:

> [z]Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν ὧν Λαμπιτώ.

φοβοῦσας τὰ βρέφη, καλεῖν ἐπ' αὐτοῖς τὴν Λαμίαν. Eadem fere de Lamia hac narrat Diodorus Siculus lib. XX. p. 778. quem confer. KUST. Vid. Wesseling. ad XX. 41. Schol. Aristid. p. 19. ed. Frommel.

[s] ἐν τῇ Λιβύῃ] ἐν Λιβύῃ E.

[t] Δοῦρις] Sic habent 2 mss. Par. At prior. editt. minus recte Δῶρις. KUST. De Duride Samio exponunt docti: eum tamen Libyca scripsisse nusquam legi. In fabulis est Lamiam cœcam canere oculis in vasculum reconditis, cum vero prodeat, eos resumere: Plutarch. Περὶ Πολυπραγμ. [p. 515 F.] Narrationem de Lamia homines alliciente in amorem vid. ap. Philostrat. V. A. IV. p. 170. (165 Olear.) Diod. Sic. XX. p. 778. Ad Menæna, urbem Siciliæ, antrum esse in quo Lamia habitasse dicebatur, vid. Fax. de Reb. Sic. X. dec. 12. Lamiæ filiam Scyllam dixit Stesich. ἐν τῇ Σκύλλῃ Schol. Apollon. Rhod. IV, 828. REINES.

[u] δὲ αὐτῇ] δὲ om. A. Mox ζηλοτυπουμένη E.

[x] ἐκ τῆς] ἀπὸ τῆς A.B.V. Schol. Photius.

[y] ὅθεν ὁρμηθέντες οἱ Ἑλλ.] Historiam prolixe narrat Diodorus Siculus lib. XVIII. KUST.

[z] Μένανδρος] δὲ addit A.

[a] Πλήξας] πλήσας A.B.E. Phot.

[b] ἔφθειρεν] ἔφερεν Photius.

[c] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1030. et Pac. 757. Utrobique enim locus hic legitur. KUST.

[d] Φωκῆς] κωφῆς A. Mox δ' εἶχεν A.B.V.E.M. Tum Λαμίας—Λαμίας om. V.

[e] δ' ὄρχεις ἀπλύτους] ὄρχεις ἀπολύτους A.B.E. Tum δρατικοὶ A.

[f] ἀπλύτους] Sic recte Aristophanes loco laudato. At priores editt. male, ἀπολύτους. KUST.

[g] Πόλις] Potius rex. Lamus, rex Læstrygonum, et Lamia, nomina Punica. Tota fabula de Lamia est Libyca. Vid. Bochart. Geogr. Sacr. part. II. lib. 1. c. 33. p. 652. REINES.

ΛΑΜΠΑΔΕΥΕΣΘΑΙ] Vid. Wesseling. ad Diodor. XX. 7. p. 410. TOUP. Deest gl. A. Pars hujus fragmenti legitur infra v. Παρείθη. Vide mox post Λαίσιος.

[h] Ἡ λαμπὰς] ὃ νῦν λαμπάδα καλοῦσιν A. Photius, Harpocr. ms. Pal. Mox καὶ Πλάτων om. V. Vid. Rep. I. p. 328 A.

ΛΑΜΠΑΔΙΑ ΠΕΡΙ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1176. Λαμπάδιον A.V.

[i] χειρίδιον] Sic habent omnes editt. itemque Enarrator Comici loco laudato. Sed ejus loco in Lexico Photii edito rectius legi puto ἐρίδιον; quod est diminutivum ab ἔριον, lana. Sed operæ pretium erit ipsa verba Photii adscribere: Λαμπάδιον: Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· ἔμα οὐσυπηρά. Οἱ μὲν τὸ λεπτὸν ἐρίδιον, ᾧ καταδεῖται τὰ κατάγματα· οἱ δὲ δεσμοῦ τι γένος· οἱ δὲ τὴν χοίνικα, εἰς ἣν καθιᾶσι τὴν κνήμην οἱ ἀφηρημένοι τὸν πόδα· οἱ δὲ νάρθηκα καὶ καλάμους, οἷς δεσμοῦσι τοὺς τὴν κνήμην κατάξαντας. Hæc utique bonæ notæ sunt. KUST. λεπτὸν χειρίδιον Schol.

[k] νάρθηκα] νάρθηκα Schol.

[l] ναρθηκίζοντα] δεσμεύοντα τὸν σ.—ἔμματα. Schol.

[m] τὰ] οἱ δὲ τὰ A.B.V.E.M.

[n] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1176.

[o] Λαμπάδια] λαμπάδα A.B.V.E.

[p] ἀνὴρ τέτρωται] ἀνήρτηται τέτρωε V. ἴσως ἀνήρτηται A. marg.

[q] Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν πολέμῳ τετρ.] Hæc Suidas sumpsit ex Dione, apud quem in Trajano [LXVIII. 8.] p. 341. sic legitur: Ὁ Τραϊανὸς πολλοὺς μὲν τῶν οἰκείων τραυματίας ἐπεῖδε, πολλοὺς δὲ τῶν πολεμίων ἀπέκτεινεν· ὅτε καὶ ἐπιλειπόντων τῶν ἐπιδέσμων, οὐδὲ τῆς ἑαυτοῦ ἐσθῆτος λέγεται φείσασθαι, ἀλλ' ἐς τὰ λαμπάδια ταύτην καταδεσμεῖν. Pro καταδεσμεῖν Suidas olim legit κατατεμεῖν, quæ lectio præstat. KUST.

[r] ἐν πολέμῳ τετρωμένους] τετρωμένους ἐν πολέμῳ A.

[s] Ὅτι ἡ διὰ] Seqq. A. in marg. ubi γινομένη ἐν πολέμοις. Repetuntur infra v. Φρυκτός.

ΛΑΜΠΑΔΟΣ καὶ ΛΑΜΠΑΣΙ] καὶ λαμπάσι om. A. Photius.

[t] Τρεῖς ἄγουσιν ἑορτὰς Ἀθην.] Scholiasta Aristophanis ad Ranas 131. Λαμπαδηδρομίαι δὲ γίνονται τρεῖς ἐν τῷ Κεραμεικῷ· Ἀθηνᾶς, Ἡφαίστου, Προμηθέως. Idem 1119. Ὁ τῆς λαμπάδος ἀγὼν τρίτον Ἀθήνησιν ἤγετο· Προμήθεια, Ἡφαίστεια, Παναθήναια. Scribendum est in casu sexto, Προμηθείοις, &c. Vide etiam Pausaniam in Atticis p. 58. et Nostrum supra v. Κεραμεικός. KUST.

[u] Ἡφαιστείοις—Προμηθείοις] Ἡφαιστίοις—Προμηθίοις A.V. ἡφαιστήοις pr. deinde ἡφαιστίοις ex em. Προμηθίοις Photii ms.

[x] διδάξαι] διδάξας A.

ΛΑΜΠΕΤΟΩΝΤΙ] Il. α'. 104.

ΛΑΜΠΗΝΗ] Vid. Suicer. Thes. Eccles. in v.

[y] ἤρδιον] Videtur potius scribendum esse ἤρδιον, ut supra v. Ἤρδιον: ubi hæc ipsa leguntur. Τὸ ἤρδιον autem est vox Græco-barbara, quam per transpositionem literarum dictum esse puto pro ῥήδιον, i. e. rheda. KUST. ἤρδιον A.B.V.E. Photius.

[z] Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν ὧν Λαμπ.] Aristoph. Lysistr. 997. sed ubi legitur ὦν, cum circumflexo in ultima. KUST.

Ἀντὶ τοῦ, ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ Λαμπιτώ.

ΛΆΜΠΩΝ ὌΜΝΥΣΙ ΤῸΝ ΧΗ͂Ν', ὍΤΑΝ [a]ἘΞΑΠΑΤΑ͂Ι ΤΙΝΆ: Πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐπετήδευσαν οὕτως ὀμνύναι. [b]Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύναι χῆνα, καὶ κύνα, καὶ κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια. [c]Ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν, [d]καὶ χρησμολόγος, καὶ μάντις· [e]ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναίων περιάπτουσιν. Ὤμνυε δὲ κατὰ τοῦ χηνὸς, ὡς μαντικοῦ ὀρνέου. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν μετὰ ὅρκου ἐξαπατώντων τινά.

ΛΑΜΠΡΑΙ͂: Δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Δύο δὲ εἰσὶ Λαμπραί· αἱ μὲν, παράλιοι· αἱ δὲ, καθύπερθεν.

ΛΑΜΠΡΕΙΜΟΝΩ͂: Ὥσπερ καὶ τὸ ΛΕΥΧΕΙΜΟΝΩ͂.

ΛΑΜΠΡᾺΝ ἩΜΈΡΑΝ λέγουσιν, οὐ καθαράν.

ΛΑΜΠΡΊΑΣ, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. [f]Ἔγραψε Πίνακα, [g]ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

ΛΑΜΠΡΟΕΊΜΩΝ: Λαμπροφορῶν.

ΛΑΜΠΡΟΦΌΡΟΙ: [h]Ἀριστοφάνης· Οἱ γὰρ ἄνδρες ὥσπερ λαμπροφόροι ὄντες ἀποκεκύφαμεν. Οἱ γὰρ λυχνοφοροῦντες, κεκύφασι διὰ τὸν ἄνεμον.

ΛΑΜΠΡΌΨΥΧΟΣ: Ἀντὶ τοῦ μεγαλόψυχος.

ΛΑΜΠΡΩ͂Σ: Τὸ φανερῶς, οὐ τὸ ἐνδόξως. Καὶ [i]παρὰ Θουκυδίδῃ·

Καὶ λελυμένων λαμπρῶς τῶν σπονδῶν.

Καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις τοῖς [k]παλαιοῖς. Καὶ αὖθις·

[l]Καὶ τὴν ἀπέρατον καλουμένην εἰρήνην λαμπρῶς ἔλυε.

ΛΑΜΠΡΎΝΟΜΑΙ: Δοτικῇ.

ΛΑΜΠΡΥΝΟΜΈΝΩΝ: Ἀντὶ τοῦ καυχωμένων, καὶ νικώντων ἐν τοῖς ἅρμασι.

ΛΑΜΠΤΗ͂ΡΕΣ: Οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν φαίνοντες λύχνοι.

[m]Ἡνίχ' ἕσπεροι
λαμπτῆρες οὐκ ἔτ' [n]ᾖθον.

ΛΑΜΠΤΡΊΣ:

[ΛΑΜΨΑΚΗΝΩ͂Ν: Περὶ τῆς εἰς αὐτοὺς μήνιδος Ἀλεξάνδρου, ἐν τῷ ἈΝΑΞΙΜΈΝΗΣ.]

ΛΑΜΥΡΌΝ: Εὔλαλον, εὐτράπελον, [o]καταπληκτικὸν, τερπνόν. [q]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Βροτολοιγὸς ἔρως, τὰ πυρίπνοα τόξα
βάλλει, καὶ λαμυροῖς ὄμμασι [r]πικρὰ γελᾷ.

Καὶ αὖθις·

[s]Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρα, . . .
καὶ κυλίκων αἱ λαμυραὶ προπόσεις.

[t]Καὶ ΛΑΜΥΡΏΤΕΡΟΝ.

ΛᾺΞ ἘΝΤΕΊΝΩΝ: Λακτίσματι τύπτων. Λὰξ δὲ ἐστιν ὁ ὑπὸ [u]τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς ποιὸς ψόφος.

ΛΑΞΕΥΤΉΡΙΟΝ: Ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ΛΑΟΞΌΟΣ γὰρ, ὁ οἰκοδόμος.

ΛΑ͂ΞΙΝ: Μῖξιν, μερισμὸν, κλῆρον. [x]Ἡρόδοτος.

ΛᾺΞ ΠΟΔῚ ΚΙΝΉΣΑΣ: Τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς κινήσας.

ΛΑΟΣΌΟΣ: Ἡ τοὺς λαοὺς σώζουσα.

ΛΑΠΑΔΕΎΕΣΘΑΙ:

ΛΑΜΠΩΝ ὈΜΝ.] Aristoph. Av. 521. Λάμπων δ' ὄμνυσι ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξαπατᾷ τί τι. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[a] ἘΞΑΠΑΤΑΙ—ἐπετήδευσαν om. V.

[b] Ῥαδάμανθυς δὲ πρ.] Confer Nostrum infra v. Ῥαδαμάνθυος, et v. Χῆνα. KUST.

[c] Ὁ δὲ Λάμπων] Hujus Lamponis Aristophanes non solum loco paulo ante laudato meminit, sed etiam in eadem fabula v. 989. his verbis: Μήτ' ἢν Λάμπων ᾖ, μήτ' ἢν ὁ μέγας Διοπείθης. KUST. Vid. Κυβηλίσαι. HEMST. Λάμπων θύτης Plut. in Pericl. 6. ap. Appulei. dic. Lampus. Exagitatur in comœdia ap. Cratin. Plut. Sympos. lib. VII. REINES.

[d] καὶ χρησμολόγος] καὶ om. A.V.E.

[e] ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικ.] Vide Hesychium v. Θουριομάντεις, et Nostrum eadem voce. KUST.

ΛΑΜΠΡΑΙ: Δῆμος τῆς Ἐρεχθ.] Ex Harpocrat. KUST. Λαμπτραὶ Harpocrat. et Photius hic et infra. δὲ post δύο ex A.V. Phot.

ΛΑΜΠΡΕΙΜΟΝΩ] Deest gl. A.

[f] Ἔγραψε πίνακα] Hic catalogus Lampriæ, sed posteriore sui parte mutilus, hodie adhuc exstat. KUST.

[g] ὧν] ὃν A.V.

[h] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 1002. sed ubi sic legitur: Ἂν γὰρ τὰν πόλιν Αἴπερ λυχνοφορίοντες ἀποκεκύφαμες. Lacon ibi Dorice loquens introducitur. KUST. Vid. Ἀποκεκύφαμεν. Suidas citare videtur non ipsius Aristophanis verba, sed eadem e Laconica dialecto in communem ab interprete conversa.

ΛΑΜΠΡΟΨΥΧΟΣ] Sic λαμπροὶ τὰ φρονήματα juventus Messeniorum apud Pausan. p. 314. ubi scribit, αἱρετώτερα Messenii ἀφίστασθαι πάντας ἐγίγνωσκον a Lacedæmoniis, ἐνῆγον δὲ οὐχ ἥκιστα ἐς τοῦτο οἱ νεώτεροι, πολέμου μὲν ἔτι ἀπείρως ἔχοντες, λαμπροὶ δὲ ὄντες τὰ φρονήματα. ABRESCH.

ΛΑΜΠΡΩΣ: Τὸ φαν.] Scholiasta Thucydidis ad lib. II. c. 7. Λαμπρῶς: Τὸ φανερῶς, ἀναμφισβητήτως. Sic etiam vox λαμπρὰ accipitur in loco hoc Sophoclis Trach. 1176. Ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον. Scholiasta: Λαμπρά: Φανερὰ, σαφῆ, πρόδηλα. KUST.

[i] παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. II. c. 7. KUST.

[k] παλαιοῖς] τοῖς παλαιοῖς A.V.E. Photius.

[l] Καὶ ἀπέρατον καλ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Pers. lib. II. c. 5. idemque adducit Suidas supra v. Ἀπέρατον. KUST. ἀπέραντον V.M.

ΛΑΜΠΡΥΝΟΜΕΝΩΝ] Schol. Aristophanis Eq. 554. ABRESCH.

[m] Ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτ.] Sophocl. Aj. 285.

[n] ᾖθον] ᾖλθον V.

ΛΑΜΠΤΡΙΣ] Nescio an corrupte pro Λαμπτρεῖς. Vid. Harpocrat. et Phot.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ] Deest gl. A.

ΛΑΜΥΡΟΝ] Synes. p. 36. Eunap. p. 40. TOUP.

[o] καταπληκτικὸν] Vid. Ruhnken. Ep. Crit. I. p. 89. Lobeck. Phryn. p. 291.

[q] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 180.

[r] πικρὰ] In prioribus editt. ut et in Anthol. Epigrammatum loco laudato legitur ποικά. Sed nos hic excudi curavimus πικρὰ, non solum propter auctoritatem manuscriptorum Paris. in quibus ita exaratum est; sed etiam quia lectio ista multo plus acuminis habet, quam altera. Risus enim amoris eleganter dicitur amarus, quod amor, licet initio blandiatur, postea tamen eos, quos laqueis suis irretivit, misere cruciet, multisque molestiis afficiat. KUST. ποικά (πικρὰ) E.

[s] Ἐσβέσθη δὲ τὰ φίλτρ.] Anthol. Pal. VII. 221.

[t] Καὶ ΛΑΜΥΡΩΤΕΡΟΝ] καὶ om. A. Vid. Timon Athenæi VII. p. 279 F. apud Bakium ad Cleomed. p. 346.

[u] τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν] τοὺς δακτύλους τοῦ ποδὸς A.V. Photius, Lex. Seg.

ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΝ] Sic Eudemus. Vid. Miscell. Lips. V. p. 236. ubi tamen λαξίος. TOUP.

[x] Ἡρόδοτος] Gl. IV. 21. unde λῆξιν pro μῖξιν in Suida reponit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 129.

ΛΑΞ ΠΟΔΙ ΚΙΝ.] Homerus Il. κ'. 158. KUST.

ΛΑΟΣΟΟΣ] Il. ν'. 128.

ΛΑΠΑΔΕΥΕΣΘΑΙ] Rectius sup. λαμπαδεύεσθαι, ubi hic ipse locus legitur. KUST. Λαμπαδεύεσθαι V. et in ex-

Ἀριστογένης ὢν, Διονύσου μύστης, λαμπαδεύεσθαι μέλλων, εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρεῖθη μέρη.

Λάπαθον: [y]Ὄρυγμα εἰς θηρίων ἐνέδραν· καὶ λάχανον, κενωτικὸν γαστρός. Ὅθεν καὶ τὸ λαπάξαι, [z]κενῶσαι. [a]Ὅμηρος·

Νέων ἀλάπαξε φάλαγγας.

Ἀντὶ τοῦ πορθῶν ἐκένου.

Λαπίθης: Ὄνομα κύριον. Καὶ Λαπίθαι, τὸ πληθυντικόν.

Λαπήνη: Ἡ ἅμαξα.

Λαπιστής: Ψεύστης, προπετής.

Λαπίστρια: Μετεωριζομένη, ῥεμβομένη, θέλουσα εὐωχεῖσθαι.

Λάπτειν: Τὸ ἐκκενοῦν. Καὶ λάπτοντες, τῇ γλώσσῃ [b]πίνοντες· [οἱ κύνες.]

Λαρινεύειν: Τὸ σιτεύειν.

Λαρινοὶ βόες: Οἱ ἐν Ἠπείρῳ, ἀπὸ [c]Λαρίνου βουκόλου, κλέψαντος τὰς Ἡρακλέους βοῦς, (ὡς Λύκος [d]ὁ Ῥηγῖνος,) ὅτε τὰς [e]Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε. Πρόξενος δὲ αὐτὸν τὸν Ἡρακλέα ἀνεῖναί τινας τῷ Δωδωναίῳ Διί. Ἀπολλόδωρος δὲ [f]αὖ τοὺς εὐτραφεῖς, λαρινούς· λαρινεύειν γὰρ, τὸ σιτεύειν. [g]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Ζητῶ τι λαρινὸν ἔπος,
[h]ὃ τὴν τούτων θραύσει ψυχήν.

Ἀντὶ τοῦ μέγα· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. Ἀπὸ Λαρίνου τινὸς βουκόλου ταύτην τὴν προσηγορίαν ἐσχηκέναι. [i]Εἰσὶ δέ τινες, οἳ παρὰ τὸ λαρὸν ἀξιοῦσιν αὐτοὺς οὕτω καλεῖσθαι. Οἱ δὲ τὴν ρι συλλαβὴν δασύνουσιν, ἵν᾽ ᾖ [k]λαρινοὺς, τοὺς μεγαλορίνους. Ἐν δὲ τῇ Χαονίᾳ φασὶ τοιούτους εἶναι βοῦς, οὓς καὶ Κεστρινοὺς καλοῦσιν. Ἢ οἱ μεγάλοι, καὶ εὐτραφεῖς ἀπὸ Λαρίνου βουκόλου. Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως, ὡς ἀληθινός.

Λαρινός: Ὁ ἡδύς.

Λάρισσα: Ὄνομα πόλεως.

Λάρκος: Πλέγμα τι κοφινῶδες, ἢ ψιαθῶδες, ἐν ᾧ φέρονται ἄνθρακες.

[l]Ὁ λάρκος δημότης ὅδ᾽ ἔστ᾽ ἐμός.
[m]Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.

Ἀντὶ τοῦ, τῆς ἀπὸ τῶν ἀνθράκων [n]σποδιᾶς ἐπαφῆκεν ὁ λάρκος ὑπὸ ἀγωνίας, ὥσπερ σηπία [o]τὸν θολόν. Θηρώμεναι γὰρ αἱ σηπίαι ἐπαφιᾶσιν ἐκ τοῦ προσόντος αὐταῖς μέλανος, ταράττειν βουλόμεναι τὸν παρ᾽ αὐταῖς τόπον, ἵνα μὴ καταφανεῖς ὦσι τοῖς θηρῶσι. Λάρκος οὖν, ὁ φορμὸς, ὁ κόφινος.

Λάρναξ: Σορὸς, ἢ κιβωτός.

[p]Πρίμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμαίων [q]ἐσέβαλον· πρῶτον μὲν ἐς λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, δι᾽ ἀγγέλων τινῶν, καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἐχούσας, ἢ καλάμους ἐντιθέντων, τὰ γράμματα ἐμβαλόντες.

Λαρόν: Χλιαρὸν, προσηνὲς, ἡδύ.

[r]Καί μοι ἀεὶ [s]τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Λάρος κεχηνώς: Ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλε-

emplo. Vide supra suo in loco. Mox Ἀριστογένης om. B.E. Ἀριστοφ°. Ἀριστογ' V. Deest gl. M.

ΛΑΠΑΘΟΝ] Vid. Schol. Il. ϛ'. 166. TOUP.

[y] Ὄρυγμα om. A. qui in fine gl. ἐκείνου, ubi Photius in ms. ἐκείνου.

[z] κενῶσαι] Vid. Athenæus VIII. p. 362 F. 363 A.

[a] Ὅμηρος] Il. λ'. 503. KUST.

ΛΑΠΗΝΗ] Vide supra v. Λαμπήνη. KUST.

ΛΑΠΙΣΤΗΣ] Vid. Schleusner. Lex. V.T. in v.

[b] πίνοντες· οἱ κύνες] Legendum videtur, πίνοντες ὩΣ οἱ κύνες. More canum bibentes. Respexit autem Suidas ad Homer. Il. π'. 161. Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ. Ad quem locum Scholiastes: Ἄλλως· Λάπτοντες, λείχοντες. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς ΤΩΝ ΚΥΝΩΝ γλώττης, ὅταν πίνωσι. Nimirum alii legebant λάπτοντες, alii λάψοντες. Noster infra: Λάψοντες: Ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. Οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι, καὶ διὰ δίψαν ὁρμῶντες, ἐν τῇ φρενὶ ἔχουσι τὸ παράστημα. Quæ ex Scholiis antiquis in Homerum proculdubio petita sunt. Elegans autem locutio, ἐν τῇ φρενὶ ἔχειν τὸ παράστημα. Agathias in Anthol. lib. III. p. 381. Καὶ σὺ μὲν ἐν πέρδιξιν ἜΧΕΙΣ ΝΟΟΝ. Athenæus IV. 18. p. 164. Ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι περὶ τὰ δεῖπνα ἀεὶ ΤΟΝ ΝΟΥΝ ἜΧΕΤΕ. Anthippus apud eundem IX. 16. p. 404. Ὁ γὰρ τοιοῦτος ἐστὶν οὐ δειπνητικὸς, Πρὸς τῷ φιλεῖν Ἐ ΤΗΝ ΔΙΑΝΟΙΑΝ ἔστ᾽ ἜΧΩΝ. Quintus Calaber lib. XIV. 387.—ἀλλ᾽ ἐπὶ μαζῷ ΘΥΜΟΝ ἜΧΟΝ· κηδέων γὰρ ἀπὸ πρόθε νήπιον ἦτορ. Auctor ἀνώνυμος apud Suidam v. Κραιπαλώδης.—ἐν τοῖς αἰδοίοις ἜΧΩΝ ΤΟΝ ἘΓΚΕΦΑΛΟΝ. Confer Straton. in Epigr. N°. 249. et Hesychium ad v. Αιγδαμοχύται· de quo nos ad Theocritum. Hinc obiter corrigendus et explicandus est Dio Chrysost. in Orat. VIII. p. 133.—ΤΟΥΣ ΝΟΥΝ ἜΧΟΝΤΑΣ ἘΝ ἁλὶ καὶ θαλάσσῃ. Piscatores. TOUP. οἱ κύνες om. A.B.V.

ΛΑΡΙΝΟΙ ΒΟΕΣ: Οἱ ἐν Ἠπ.] Confer Enarratorem Comici ad Pac. 924. ex quo hæc omnia αὐτολεξεὶ pene Suidas descripsit. Vide etiam Athen. lib. IX. p. 376. KUST. Vid. Ælian. N. A. XII. 11. Λαρῖνοι A.

[c] Λαρίνου] Λαρείνου Photius.

[d] ὁ Ῥηγῖνος] ὁ om. A. utramque v. Photius.

[e] Γηρυόνου] Γηρυόνος B.E. τριόνος V. voc. om. Photius.

[f] αὖ τοὺς] αὐτοὺς B.E. αὖ om. Photius.

[g] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 465.—Ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρινὸν ἔπος τι Ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχήν. Scholiasta ad eum locum: Λαρινόν: Ὡς ἐπὶ βοὸς δὲ τοῦτό φησιν· ὡς ἐν Λαρίσσῃ μεγάλων βοῶν γενομένων. ἔστι δὲ πόλις Θεσπρωτίας. Ἄλλως. Λαρινὸν, λιπαρόν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν βοῶν. λέγονται γάρ τινες λαρινοὶ βόες, οἱ λιπαροί. ἢ μεγάλοι, ἀπὸ Λαρινοῦ τινος νομέως εὐμεγέθεις. νέμονται δὲ τὴν Ἤπειρον, οὗτοι τῶν Γηρυόνος βοῶν ἀπόγονοι. KUST.

[h] ὃ—ψυχὴν om. V.

[i] Εἰσὶ—καλεῖσθαι οἱ] τίνες V.

[k] λαρινοὺς] λαρινοὺς B.V.E.M. Mox μεγαλορρίνους B. Infra βουκόλου ex A.B.V.E. Ἡρωδιανὸς etc. om. V.

ΛΑΡΚΟΣ: Πλέγμα τι κοφ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 332. KUST.

[l] Ὁ λάρκος δημ.] Hæc sunt verba Aristophanis loco laudato. KUST.

[m] Ὑπὸ τοῦ] Aristoph. Ach. 349. ὑπὸ τοῦ—θηρῶσι om. V. μαρίλην B.E. pro μαρίλης.

[n] σποδιᾶς ἐπαφῆκεν] σποδιᾶς ἀφῆκεν E. σ. ἀφῆκεν M.

[o] τὸν θολὸν] τὸ μέλαν Schol. qui mox ἐπαφιᾶσιν.

ΛΑΡΝΑΞ] Salmasius ad Solin. p. 848 A. HEMST.

[p] Πρίμος καὶ Κερεάλιος ἐς τὴν Ῥωμ.] Fragmentum hoc consarcinavit Suidas ex Dione in Vitellio p. 315. ubi sic legitur: Οὗτοι γὰρ (nempe Primus et Cerealis) πρῶτον μὲν δι᾽ ἀγγέλων τινῶν ἔς τε λάρνακας μετὰ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐς ἀρρίχους ὀπώρας ἔχοντας, ἢ καὶ καλάμους ἐντιθέντων τὰ γράμματα ἐμβάλλοντες, πάντα τὰ ἐν τῇ πόλει δρώμενα ἐμάνθανον, καὶ πρὸς ἐκεῖνα ἐβουλεύοντο. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Πρίαμος ὁ κερ. A.B.V M. Ald. et, ni fallor, E.

[q] ἐσέβαλον] ἐσέβαλε A.B.V.E.M. Ald.

[r] Καί μοι ἀεὶ τέγγοι νοτ.] Anthol. Pal. VII. 24.

[s] τέγγοι] τέγγει A. Mox λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν M.

ΛΑΡΟΣ ΚΕΧ.] Aristoph. Eq. 952. Vid. Hemsterhus. ad Luciani Tim. c. 12.

πτῶν. Ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνεόν ἐστιν ἁρπακτικὸν καὶ [t]ἀδηφάγον.

Λάρος ἐν [u]Ἕλεσι: Παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

Λαρύτερος: Ἡδύτερος.

Λαρυγγίζειν: Τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν, καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργότερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι. [x]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Καὶ Λαρυγγίζουσι, βοῶσιν.

[y]Οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας, οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσι.

Λαρυγγιῶ: Καταβοήσομαι, φησὶ, τῶν ἄλλων ῥητόρων· ἢ τὴν φάρυγγα ἐκτεμῶ, καὶ κατασιγάσω [z]τοὺς ῥήτορας. Τμηθείσης γὰρ τῆς φάρυγγος, οὐχ οἷόν τε φωνὴν προΐεσθαι.

[Λάρυγξ, λάρυγγος. Φάρυγξ δὲ φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.]

Λάσανα: Οἱ χυτρόποδες, καὶ τὰ μαγειρεῖα, ὅπου τῇ βουλῇ σκευάζεται μετὰ τὰς θυσίας κρέα.

Λάσια: Δασέα.

Λασιόκωφος: Ὁ λίαν κωφός· οἷον λάσια τὰ ὦτα ἔχων, ὡς συγκεκωφῶσθαι καὶ ἀναισθητεῖν.

Λάσιοι: Πολύτριχοι, ἢ συνετοί.

Λασίοις: Περὶ Φιλοκτήτου ὁ λόγος·

[a]Οὗτος πρωτογόνων ἴσως
[b]οἴκων οὐδενὸς ὕστερος,
πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
κεῖται, μοῦνος ἀπ' ἄλλων,
στικτῶν ἢ λασίων μετὰ
θηρῶν.

Λάσθη: [c]Αἰλιανός·

Λέγουσι δὲ, ὅτι οὐδὲ προσθέτοις οὐδὲ ἐπακτοῖς [d]κόμαις ἐκ τῆς ὕβρεως καὶ λάσθης ἐς τὴν χρείαν παρελάμβανεν, ἀλλὰ ἃς εἶχε συμφυεῖς ἀσκῶν καὶ [e]ἐκτείνων.

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ Μεσσήνιοι σὺν λάσθῃ καὶ γέλωτι, ὥσπερ ἄθυρμα τῶν Σπαρτιατῶν, τὰ πρῶτα τοῦ Διὸς ἀναθήματα [f]διέσπειραν.

Λάσος, Χαρβίνου, [g]Ἑρμιονεὺς, πόλεως τῆς Ἀχαΐας, γεγονὼς κατὰ τὴν [h]νη' Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου. [hh]Τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς, ἀντὶ Περιάνδρου. [i]Πρῶτος δὲ οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ [k]διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους.

Λασταυροκάκκαβον: Βρῶμά τι ἐστὶ παρὰ Χρυσίππῳ εἰρημένον, ἐν τῷ Περὶ Καλοῦ καὶ ἡδονῆς· ὡς ἂν τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ οὔσης περιεργοτέρας.

[t] ἀδηφάγον] ἀδηφάγιν A.

[u] Ἕλεσι] Νεμέσει Photius. Mox Λαρύτερος M.

ΛΑΡΥΓΓΙΖΕΙΝ: Τὸ πλατ.] Ex Harpocratione. KUST. Schol. Greg. Naz. Stelit. p. 23. λαρυγγίζειν δέ ἐστι τὸ τὸν λάρυγγα πρὸς εὐφημίαν ἄγειν, ἢ μελέτῃ, ἤ τισι κλάσμασι. Ibid. p. 96. τὸ δὲ λαρυγγίζειν μίμησίς ἐστι φωνῆς, ὅταν τις τερπόμενος ὡς λέγει, ὅτι . . . ρει πῶς τῇ φωνῇ, καὶ στενοῖ αὐτήν.

[x] Δημοσθένης] P. 323, 1.

[y] Οἱ ■ κόρακες] Horum pars leg. in Ἀσέλγεια. HEMST.

ΛΑΡΥΓΓΙΩ: Καταβ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 357. KUST. Hinc Λαρυγγᾶς ἢ Λαιμαργόρας Isaac. Porphyr. in Char. Græcor. et Trojan. de Palamede, Rutgers. V. L. c. ult. p. 512. REINES.

[z] τοὺς] αὐτοὺς B.E.

ΛΑΡΥΓΞ] Deest gl. V. Habet A. in marg. ubi scriptum οἱ πολλοὶ δὲ φάρυξ φάρυγος γράφουσιν. Vid. infra Φάρυγξ.

ΛΑΣΑΝΑ: Οἱ χυτρόπ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 893.

ΛΑΣΙΟΚΩΦΟΣ] Occurrit vox ista apud Platonem in Phædro p. 347. et Synesium in Encom. Calvit. p. 67. quod ideo moneo, quia Henr. Stephanus in Thesauro suo vocis hujus nullum affert exemplum. KUST. Platonis edd. λάσιος, κωφὸς, sed membranæ Bodleianæ aliique mss. Suidæ adstipulantur. Gl. habet Photius.

ΛΑΣΙΟΙ] Vid. Schol. Il. α'. 189.

[a] Οὗτος πρωτογόνων] Sophocl. Philoct. 180.

[b] ἥκων] Sic edd. E. et in Sophocle ed. Brunck. probante Porsono in App. ad Toupium. οἴκων A.B.V. et sic Sophoclis exemplaria.

[c] Αἰλιανός] Sic optimus ms. Paris. A. cujus loco reliqui mss. itemque priores editt. omnes pessime exhibent αἷμα: quod mendum proculdubio ex scripturæ compendio, quo nomen Αἰλιανὸς in quibusdam codicibus exaratum erat, ortum est. Hinc autem discimus, fragmentum hoc Æliano restituendum esse: cujus nemo ante vel levissimam suspicionem habere potuisset. KUST.

[d] κόμαις] κόμας V. Mox λάσθην B.E.M.

[e] ἐκτείνων] An κτενίζων? HEMST.

[f] διέσπειραν] διέσπειρον B.V.

ΛΑΣΟΣ, Χαρβίνου, Ἑρμ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1401. De Laso autem hoc vide etiam Meursium in notis ad Aristoxenum, et Menagium ad Laërt. I. segm. 42. Confer etiam Nostrum supra v. Κυκλιοδιδάσκαλος. KUST.

[g] Ἑρμιονεὺς] ἑρμηνεὺς B.E.

[h] νη' Ὀλυμπ.] Sic habent mss. Paris. itemque Enarrator Comici loco laudato. At in prioribus editt. [et V.] numerus prior incuria librariorum omissus est: quod mendum jam ante etiam a Meursio ad Aristoxenum, aliisque viris doctis observatum fuerat. Ceterum totum hunc locum Suidæ, æque ac multa alia, Scaliger in Collectanea sua Historica, secundum seriem Olympiadum digesta, αὐτολεξεὶ transtulit; quod ideo moneo, ne quis forte cum viris doctissimis, Meursio, Vossio, Jonsio, aliisque putet, Collectanea ista ab antiquo aliquo scriptore compilata fuisse, ex quibus Suidas forsan sua hauserit. Sane ipse Scaliger in fine notarum ad Græca Eusebiana p. 431. (edit. Amstelod. 1658.) se Collectaneorum istorum esse auctorem, his verbis expresse testatur: *Postremo συναγωγῇ ἱστορικῇ (is enim Collectaneorum istorum est titulus) a nobis partim ex editis, partim ex nondum editis scriptoribus collectam quæ non solum ad Eusebiana, sed etiam ad memoriam veteris historiæ illustrandam magno præsidio erit*, &c. Quare miror viros doctissimos illud ignorasse: qui quoties Collectanea illa Historica citant, semper Anonymum in descriptione Olympiadum laudare solent. Sed hæc obiter. KUST. Leg. νη'. Ὀλ. 58. Olymp. Anonym. in descript. Ol. ap. Meurs. not. ad Aristox. p. 141. ex Herodot. VII. 6. cf. Voss. de Scient. Math. c. 20. et 59. qui tamen l. de Poëtis Gr. c. 4. refert ad Ol. ο'. h. e. LXX. hoc enim ex Herod. l. l. cognosci posse, et sic Bullialdus ad Theonis Smyrnæi Math. c. 12. REINES. Vid. Clinton. F. H. a. 503.

[hh] Τινὲς—Περιάνδρου] Laërt. l. c. Λάσον Χαρμαντίδου, ἢ Σισυμβρίνου, ἤ, ὡς Ἀριστόξενος, Χαβρίνου, Ἑρμιονέα: sunt qui putent Laertium lapsum esse, et credidisse a Laso distinctum esse Hermionem, quod non est verisimile, ut tanta supinitate fuerit. In eodem errore fuit Tzetz. ■ Lycophr. in Prolegg. qui e Laso Labrino et Hermionensi tres distinctos facit. REINES. Fecisse is videtur, sed vere non fecit. Vid. quæ a nobis ibi sunt observata in ed. Schol. Tzetzarum, et Athen. VIII. c. 20. et X. 455. MULLER.

[i] Πρῶτος] πρῶτον E.

[k] διθύραμβον] Meminit Ælian. Nat. An. VII. 47. ubi male Laso tribuunt quæ sunt Æliani. Vid. v. Ἀρίων. TOUP.

ΛΑΣΤΑΥΡΟΚΑΚΚΑΒΟΝ] An Λασταυροκάρικον? HEMST. Athenæi Epit. I. 9 C. τὸ παρὰ πολλοῖς λασταυροκάκκαβον καλούμενον βρῶμα, ὥς φησι Χρύσιππος, οὗ ἡ κατασκευὴ περιεργοτέρα. Eadem fere Eustath. Od. μ'. p. 1724=492, 14.

Λάσταυρος: Πόρνος, δασὺς τὸν [l]ταῦρον, λασιόταυρός τις ὤν· ὁ δασὺς τὸν ταῦρον. A

[m] Εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ [n] βαρβάροις λάσταυρος τὸν τρόπον, οὗτοι πάντες ἑταῖροι τοῦ βασιλέως ἦσαν.

Λαταγεῖα: Καὶ θηλυκὸν, [o] λαταγάς.

Λάταξ: Ἡ μεγάλη σταγών. Ἐν [p] Ἐπιγράμμασι·

Τοὺς δὲ μαθυστὰς
[q] καλλείψω, λατάγων [r] πλέγμασι τερπομένους.

B Λατῖνοι: Οἱ νῦν Ῥωμαῖοι. Τήλεφος γὰρ υἱὸς [s] Ἡρακλέους, ὁ ἐπικληθεὶς Λατῖνος, μετωνόμασε τοὺς πάλαι [t] Κητίους [u] λεγομένους [νῦν] Λατίνους. Ἰταλοὶ δὲ οὗτοι πάλιν προσηγορεύθησαν, ἔκ τινος [x] Ἰταλοῦ, δυναστεύσαντος τῆς χώρας. Αἰνείου δὲ καταλαβόντος τὴν δύσιν, ἐκλήθησαν Αἰνεάδαι· μεθ' ὃν Ῥωμαῖοι πάντες μετωνομάσθησαν, ἀπὸ Ῥωμύλου λαβόντες τὴν ἐπωνυμίαν.

[Λατρεύω: Τὸ τιμῶ. Αἰτιατικῇ. Ὡς τὸ,

[y] Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα.

Δοτικῇ δὲ, ἐπὶ τοῦ θύω. Ὡς τὸ,

Λατρεύειν ζῶντι Θεῷ.]

A Λατρεία: Δουλεία ἐπὶ μισθῷ. Σοφοκλῆς·

[z] Οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.

Λάτρης, λάτρου. Θηλυκὸν δὲ λάτρις, θεράπαινα, δούλη, προσαῖτις.

[a] Δείσας ἡμιγύναικα θεῆς λάτριν· [b] ὅς τάδ' ἔρεια ἐνδυτὰ καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασε πλοκάμους.

Λάτρις: Τὸ ἁπλοῦν διὰ τοῦ ι. εἰδωλολάτρης δὲ, διὰ τοῦ η, ἐν [c] συνθέσει.

B Λάτρον: Ὁ μισθός. [d] Λατρεία γὰρ, ἐπὶ μισθῷ δουλεία. Λάτρις δὲ, διὰ τοῦ ι.

Λάτριν ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῆϊ.

Λατύπη: Λιθουργική. Ἡ τὸ λεπτὸν τοῦ λίθου.

Λατκανίη: Ὁ λαιμός.

Λαύρα: Δημόσιος στενωπὸς, [e] ἄμφοδος, ῥύμη· δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν. Ἡ λαύρα, [f] ἡ στενὴ ῥύμη, ἔνθα πᾶσα ἀκαθαρσία. Ἡ ὁ ῥυπαρὸς τόπος. [Καὶ [g] λαύρα, C ἡ στενὴ κατοικία τῶν μοναχῶν. [h] Λαύρα οὖν, παρὰ τὸ ῥέειν ἐν αὐτῇ τοὺς λαούς.]

Λαυρέντια: Ὄνομα πόλεως.

Λαύρειον: Τόπος [i] Ἀττικῆς, ποιῶν μέταλλα.

ΛΑΣΤΑΥΡΟΣ] Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphron. Ep. I. 37. p. 225.

[l] ταῦρον] Hæc vox membrum virile, vel penem aliquando significat: quo sensu hic etiam accipi debet. D Vide supra v. Ἀταυρώτη. KUST.

[m] Εἴ τις ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ τοῖς βαρβ.] Hæc sunt verba Theopompi historici, quæ leguntur apud Polybium in Collectaneis Constantini imperatoris, a Valesio editis, p. 21. unde ea Suidas descripsit. Idem fragmentum Theopompi apud Athenæum lib. IV. p. 167. paulo plenius sic legitur: Ἀλλ' εἴ τις ἦν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἢ βαρβάροις λάσταυρος, ἢ βδελυρὸς, ἢ θρασὺς τὸν τρόπον· οὗτοι σχεδὸν ἅπαντες εἰς Μακεδονίαν ἀθροισθέντες, ἑταῖροι Φιλίππου προσηγορεύοντο. E Plura ibidem ex Theopompo adducit Athenæus, quæ apud ipsum legi possunt. KUST.

[n] τοῖς βαρβάροις] τοῖς om. A.

ΛΑΤΑΓΕΙΑ] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte λαταγεία, quæ vox apud Græcos in usu non est. Quid autem significet λαταγεῖον, (unde pluralis λαταγεῖα,) disces ex ipso Suida supra v. Κατταβίζειν. KUST.

[o] ΛΑΤΑΓΑΣ] Vid. supra p. 2168 A. καὶ om. A.

[p] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 296.

[q] καλλείψω] Sic recte 2 mss. Paris. At priores editt. F [et E.] καλύψω: quam lectionem vel lex metri mendosam esse arguit. Intelligendum est autem fragmentum hoc, quod Portus non viderat, de illis, qui inter pocula cottabo ludebant: quos Græci una voce μεθυσοκοττάβους appellabant. Λάταγες enim dicebantur vini vel potus reliquiæ, quæ a cottabizantibus ex poculo in pelvim vel æream phialam effundebantur, et cadendo strepitum aliquem edebant: ex qua re illi, qui amicas habebant, omen quoddam captare solebant. Vide Nostrum supra v. G Κατταβίζειν, et v. Κότταβος, ubi plura hac de re legere licet. KUST.

γρ. παιγν

[r] πλήγμασι] πλέγμασι B.V.E.M. Ald. πλέγμασι ms. Anthol. παίγμασι ed. Jacobs.

ΛΑΤΙΝΟΙ: Οἱ νῦν Ῥωμαῖοι. Τήλεφος γὰρ υἱὸς Ἡρακλ.] Hæc inepta omnino sunt, et ex putidis lacunis hausta; quibus gemina legas apud Cedrenum et Joannem Malalam. KUST.

[s] Ἡρακλέους] Ἡρακλέος V. Mox καὶ A. pro ὁ.

[t] Κητίους] Hos Cedrenus p. 140. vocat Κηταίους; Jo- H annes Malala vero Σιτίνους: quæ nomina vetus historia omnino ignorat. KUST.

[u] λεγομένους νῦν] νῦν om. A.B.V.

[x] Ἰταλοῦ] Ἰταλίου A.

ΛΑΤΡΕΥΩ] Hanc gl. habet A. in marg. ubi om. ὡς τὸ —κτίσαντα. qui mox λατρεύειν δὲ δοτικῇ omissis ἐπὶ τοῦ θύω.

In V. autem sic: Λατρεύω: δοτικῇ. Τὸ σέβομαι. Λατρεύω δὲ τὸ τιμῶ αἰτιατικῇ, ὡς τὸ οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν.

[y] Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες παρὰ τὸν κτίσαντα. D Δοτικῇ δὲ, ἐπὶ τοῦ θύω· ὡς τὸ, Λατρεύειν ζῶντι θεῷ.] Uterque locus ad Scripturam sacram referendus est. Hic ad Epist. ad Hebræos IX. 14. ille ad Pauli Epist. ad Roman. I. 25. ubi tamen legitur, Ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει. Quod lector eruditus notabit. TOUP.

[z] Οἵας λατρείας ἀνθ.] Sophocl. Aj. 503. Σοφοκλ. οἵας λ. ἀ. A.V. Σοφοκλῆς οἵας λ. ἀ. B.

ΛΑΤΡΗΣ] Λάτρις V.E. Mox ἡ λάτρις V. teste Valcken. ad Ammon. p. 99. Deest gl. A.

E ib. Alterum Λάτρης non agnovit Suidas, et præferenda ms. lectio, modo sede sua turbetur λάτρου· quod, ubi semel prima vox fuit depravata, a sciolo invectum. Forsan Suidas scripserat: Λάτρις, λάτριδες, ὁ. θ. δὲ ἡ λάτρις. VALCKEN. Vocis Λάτρης nullum exstare exemplum monet H. Steph. Thes. II. p. 603 D. Conf. Abresch. ad Hesych. Adulterina videntur Λάτρης λ. θηλυκὸν δέ. Reliqua agnoscunt Photius, Lex. Seg. et Etymol. Gud.

[a] Δείσας] Anthol. Pal. VI. 217. Mox θεᾶς B.E.M.

[b] ὃς τάδ' ἔρεια] ὃς τάδε Ῥείῃ. Vid. Anthol.

F [c] συνθέσει] συναγωγῇ V.

ΛΑΤΡΟΝ] Vid. v. Ἄστρον. Gronov. Exercit. p. 74. TOUP.

[d] ΛΑΤΡΕΙΑ γὰρ ἡ] λατρεία δὲ V. ἡ om. A.V.E. Tum δουλεία ἐπὶ μισθῷ A.V. Mox τῷ κεραμῆϊ ἰῶτα V.

ΛΑΤΥΠΗ] Male vertunt, Fœmina lapidum cædendorum perita. Subaud. τέχνη. Cyrill. p. 208. τέχνη τῇ λατυπικῇ. Vide Hesych. TOUP.

ΛΑΤΚΑΝΙΗ] Vid. Il. χ. 325.

ΛΑΥΡΑ] De hac voce vide quæ observat Casaubonus G ad Athen. lib. XII. c. 10. KUST.

[e] ἄμφοδος] Hæc vox vicum significat: quod ideo moneo, quia Portus eam male bivium reddiderat. KUST. Vid. gl. Herodot. I. 180.

[f] ἡ στενὴ—ἀκαθαρσία] Ex Schol. Aristoph. Pac. 98.

[g] ΛΑΥΡΑ, ἡ στενὴ κατ.] Vide Valesium ad Euagrium lib. I. c. 21. KUST. Uncinis inclusa om. A.V. Post μοναχῶν inserunt B.E.M. καὶ ἔστιν ἐν τῇ Οἰδίπ. ἐς λαύραν.

[h] ΛΑΥΡΑ] Athen. XII. p. 541. ap. Alexandrinos esse H λαύραν τινα καλουμένην μέχρι καὶ νῦν Εὐδαιμόνων, ἐν ᾗ πάντα πρὸς τὴν τρυφὴν ἐπωλεῖτο, et antea laudat ibi Λαύραν, Samiorum. REINES.

ΛΑΥΡΕΝΤΙΑ] Λαβρεντία A.

ΛΑΥΡΕΙΟΝ] Vide supra v. Γλαῦξ ἵπταται. KUST. Aristid. I. p. 101. ubi Schol. Λαύρειον. TOUP.

[i] Ἀττικῆς] Ἀττικὸς B.V.E.M. Mox μέταλλον A.B.V. Pho-

Λαφυγμός: Ἡ ἀδηφαγία, καὶ ἡ [k]πρὸς τὰ ἐδέσματα πολυτέλεια· τουτέστιν, ἐκδεδιῃτημένη καὶ πολυτελὴς [l]τροφή. Τὸ ἀπλήστως ἐσθίειν. Εὔπολις ἐν Κόλαξι·

> Λαφύσσεται λαφυγμὸν ἀνδρεῖον πάνυ.

[m]Καὶ Ὅμηρος·

> Καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.

Λαφύξας: Διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος. Αἰλιανός·

B Οὕτω οἱ ἀετοὶ [n]λαφύξωσι τῶν ἐλεφάντων τὰ σπλάγχνα.

Δείξας τὰς σημαίας.

[o]Οἱ δὲ Πέρσαι φρέασι περιτυχόντες, λαφύττουσιν ἀπληστότερον, καὶ ἐς μέγα κακοῦ ἀποκλίνουσι, τῆς κοιλίας αὐτοῖς τῇ ἀθρόᾳ τοῦ ὕδατος ἐμβολῇ διενεγκεῖν οὐκ ἐχούσης τοῦ ἐπιφορτισθέντος ὕδατος τὴν [p]ἀντίληψιν.

Λάφυρα: Τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα· τὰ δὲ τῶν τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα λέγεται.

C **Λαφύστιος**: Ὁ λαίμαργος.

Λαχανεία:

Λαχανηρόν:

Λαχανίζεσθαι: Ἀντὶ τοῦ λάχανα συλλέγειν· ὡς A ξυλίζεσθαι, καὶ φρυγανίζεσθαι.

Λαχάνωνος:

Λαχάνοις: [q]Τοῖς λαχανοπωλίοις.

[Ὅτι [r]πολλὴν εἰρωνείαν ἐπιδεικνύμενοι, πρὸς λάχανα ὤμνυσι μὰ τὰ λάχανα, καὶ [s]μὰ τὰ καλὰ λέγοντες.]

Λαχάρης, [t]Λαχάρους, Ἀθηναῖος, σοφιστής· μαθητὴς Ἡρακλέωνος, [u]Ἀθηναίου· διδάσκαλος δὲ πλείστων ἐνδόξων δὲ, Εὐστεφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου· ἀκμάσας ἐπί τε Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. [x]Ἔγραψε Περὶ κώλου, καὶ κόμματος, καὶ περιόδου, Διαλέξεις, Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, Ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

Ὅτι [y]ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδύτερος μὲν ἦν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν· πρὸς ἀρετὴν φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής· ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο, [z]ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἦν ὁ ἀνήρ.

Λάχεια γῆ: Βραχεῖα.

Λαχεῖν δίκην: Δικάσασθαι.

Λάχνη: [a]Τρίχωσις. Λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς [b]θαλάσσης ἀφρός.

---

tius, τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἐν ᾧ τὰ ἀργύρεια ἦν μέταλλα. Statim delevi ΛΑΦΡΙΑ: Βαθεῖα. Τῇ τριχὶ κομῶντα, καὶ γηραιὸν πολύ. Πλεῦταν εἶναι τὴν Λαφρίαν Ἄρτεμιν, cum A.V. Vide supra v. Βαθεῖα.

ΛΑΦΥΓΜΟΣ: Ἡ ἀδηφαγία] Ex Schol. Aristoph. Nub. 52. KUST. ἀδηφαγία A.V.

[k] περὶ] πρὸς A.V.E.M. Mox καὶ ante πολυτελὴς om. A. V.E.M.

[l] τροφὴ] τρυφὴ A.B. τρῦφὴ E. Mox excidisse videtur λαφύσσειν.

[m] Καὶ Ὅμηρος] Il. λ'. 176. KUST.

ΛΑΦΥΞΑΣ] Lycophr. Cass. 321. et συλλαφύξαντες v. 1267. REINES.

[n] λαφύξωσι] φυλάξωσι E.

[o] Οἱ [illegible] Πέρσαι] Depromptus est hic locus ex Theophyl. Simocattæ Histor. II. 5. de quo nos ad Suidam v. Κελαρύζει. Græca ita vertenda sunt: *Persæ autem in fontes incidentes, et avidius haurientes, in malum non minimum incurrunt; quia venter eorum, propter vim aquæ ingruentis, aquam ingestam ferre non poterat.* TOUP.

[p] ἀντίληψιν] ἀντίστασιν V. ἀντιλ'' E.

ΛΑΦΥΣΤΙΟΣ] Lycophr. 215. λαφυστίαις γνάθοις.

ΛΑΧΑΝΩΝΟΣ] Sic A.V.

ΛΑΧΑΝΟΙΣ: Τοῖς λαχανοπωλίοις] Alexis apud Athenæum lib. VIII. p. 338. ὥστε γίνεται Ἐν τοῖς λαχάνοις τὸ λοιπὸν ἡμῖν ἡ μάχη. Ubi ἐν τοῖς λαχάνοις est *in foro ubi olera venduntur. In the herb-market.* Interpres non intellexit. Confer quæ scripsimus in Curis Poster. ad Theocrit. p. 28. Atque ad hunc locum Comici respexisse videtur Suidas. TOUP. Immo respexit Aristoph. Lys. 556. ut patet [illegible] Schol.

[q] Τοῖς λαχανοπωλίοις] Sic recte mss. Paris. At priores editt. τοῖς λαχανοπώλαις: quod mendosum est. Significat hic enim λαχάνοις, *in foro, in quo olera venduntur*: eodem modo quo ἐν μύρῳ apud Atticos dicitur pro ἐν μυροπωλείῳ; ἐν χύτραις, pro ἐν χυτροπωλείῳ; ἐν ἰχθύσι, pro ἐν ἰχθυοπωλείῳ, et sexcenta alia hujus generis. Vide nos supra ad v. Δεῖγμα. KUST.

[r] πολλὴν εἰρωνείαν ἐπιδεικν.] Eadem leguntur infra v. Μὰ τὰ λάχανα. KUST. Hunc locum om. V. Habet A. in marg.

[s] μὰ τὰ κακὰ] Infra v. Μὰ τὰ λάχανα, legitur, μὰ τὰ καλά. KUST. Et sic A.

ΛΑΧΑΡΗΣ] Hujus Lacharis sophistæ cum laude meminit Marinus in Vita Procli, c. 11. ubi inter alia ait, eum in eloquentia tantæ omnibus admirationi fuisse, quantæ in arte poëtica Homerus fuerit. De eodem La-

D chare judicium Damascii habes apud Photium p. 1045. et plenius apud ipsum Suidam infra v. Σευηριανός: qui locus omnino conferendus est. KUST.

ib. Alterius mentio in Ἔγκειται. Meminit in Νικόλαος Μύρων. Μητροφάνης ἔκγονος Λαχάρους. Σευηριανός. HEMST.

[t] Λαχάρους] λάχους V. om. A.

[u] σοφιστοῦ Ἀθηναίου] σοφιστοῦ om. A.B.V.E.

[x] Ἔγραψε] [illegible] addit V.

[y] ὁ Λαχάρης ὁ σοφιστὴς βραδ.] Hic locus longe auctior E repetitur infra v. Σευηριανός: ubi monemus, eclogam hanc ex Damascio depromptum esse. KUST.

[z] ἐπεὶ καὶ—ἀνὴρ ἦν (sic) A. inserit ante ὅς γε.

ΛΑΧΕΙΑ] Usus est hac voce Homerus Odyss. ι'. 116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται. Scholiasta ad eum locum: Λάχεια: εὔγειος καὶ εὔσκαφος· λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. Eodem modo vocem hanc exponit Hesychius. Notandum tamen est, apud Homerum dicto loco pro ἔπειτα λάχεια, minima mutatione etiam legi posse, ἔπειτ' ἐλάχεια: ab ἐλαχύς, *parvus*; cujus θηλυκὸν est F ἐλάχεια, vel ἐλαχεῖα. Et sane sic olim apud Poëtam quosdam legisse, colligo ex modo laudato Hesychio, qui voce Ἐλαχία hæc habet: Ἐλαχία. (scribe ἐλαχεῖα, vel ἐλάχεια,) μικρὰ, ἢ βαθύγειος καὶ εὔγειος. Ibi enim grammaticus iste duas diversas lectiones dicti loci Homerici, ἐλάχεια et λάχεια, in mente habuisse videtur; quoniam interpretatio μικρὰ respondet quidem voci ἐλάχεια: at τὸ βαθύγειος καὶ εὔγειος referendum est [illegible] λάχεια. Solent enim interdum grammatici uni voci diversissimas tribuG ere significationes; respicientes ad locum aliquem scriptoris, in quo vox aliqua diversimode legitur: quamvis, quæ est illorum ἀκρισία vel negligentia, diversas illas lectiones non exprimant. Sic hoc loco Suidas τὸ λάχεια interpretatur βραχεῖα, respiciens, ut puto, ad dictum locum Homeri, in quo pro λάχεια, ut ante monuimus, quidam olim legerunt ἐλάχεια, quod recte exponas βραχεῖα: quamvis eadem interpretatio minime conveniat voci λάχεια. Hæc est de loco hoc conjectura nostra: qua si quis meliorem attulerit, ei libenter dociles arrigemus auH res. Confer nos supra ad v. Ἐλάχεια. KUST.

ΛΑΧΕΙΝ ΔΙΚΗΝ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 173. Schol. Plat. p. 240. Fischer. ad Platon. Euthyphr. c. 5. p. 22.

[a] Τρίχωσις] Schol. Il. β'. 219.

[b] θαλάσσης] κεφαλῆς Photius.

ib. θαλάσσης ἀφρὸς] Grammaticum confudisse Λάχνη [illegible] Ἄχνη monuit Alberti ad Hesych.

Λαχνήεντα: Δασέα, τετριχωμένα.

Λαχνήεις: Ὁ δασύς. [Καὶ λάχνος, ὁ αὐτός.]

Λάχος: [b]Μοῖρα.

Ἐν οἷς ἦν καὶ συὸς ἀγρίου μέγα λάχος.

Λέγεται δὲ καὶ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. Καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

[c]Τοῦτο μὲν οὖν πρῶτον [d]λάχος οἴσομαι.

Καὶ αὖθις·

[e]Σφαίρας ▮ λάχος κοινήσιν ἐμέχθη.

Λαχών: Κληρωσάμενος. [f]Ἀριστοφάνης·

Πρὶν λαχεῖν, τὰ κοινὰ κατεσθίεις.

Τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι, πρὶν χειροτονηθῆναι, πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

Λάψαι: Τῇ γλώττῃ πιεῖν.

Λάψοντες: Ἐπιθυμητικῶς ἔχοντες τοῦ πιεῖν. Οἱ γὰρ αἵματος ἐμπεφορημένοι, καὶ διὰ δίψαν [g]ὁρμῶντες, [h]ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι τὸ παράστημα. [[i]Ἔστι πλατύτερον ἐν τῷ Ἀπολάψεις.]

Λαιά: Ἀριστερά, ἢ [k]κολοβά.

Λαιδρός: Ὁ θρασύς.

Λαίεται: Καταλύεται.

Λαιετόν: Τὸ ἀρχαῖον.

Λαίθαργος: Λαθροδήκτης.

[l]Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα.

Λαιθράζω: Χλευάζω.

Λαικάζω: Ἀπατῶ.

Λαικαστής: Ὁ πόρνος. [m]Ἀριστοφάνης·

Λαικαστάς τε καὶ καταπύγονας.

Τουτέστι τοὺς [n]πόρνους. Ὁ αὐτός·

[o]Κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν,
[p]τὰ δὲ τορνεύει, καὶ γογγυλίζει,
καὶ λαικάζει.

Καὶ [q]λαικάστρια, ἡ πόρνη.

Λαίλας: Ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος.

Λαίλαψ: [r]Ὁ μετ' ἀνέμων ὄμβρος, καὶ σκότος.

[s]Ὁ δὲ οἷά τις λαίλαψ [t]ἐπιθαλάττιος, ἢ ἐγχώριος σκηπτὸς, ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε.

Καὶ αὖθις·

[u]Λαίλαπι [x]βορραίῃ κλασθὲν ἐπεῖδε κέρας.

Τῇ ἐκ τοῦ Βορρᾶ. [Καὶ θηλυκῶς.

Λαίλαψ ἐπειστεσοῦσα λυπή.]

Λαίλιος: Ὄνομα κύριον.

Λαῖμα: Τὸ αἷμα. Παραπεποίηται δὲ παρὰ [y]τὸ

ΛΑΧΝΗΕΝΤΑ] Il. σ'. 415. Mox τετριχωμένα V. Tum καὶ Λαχνήεις A. omissis καὶ λάχνος ὁ αὐτός.

[b] Μοῖρα] ἡ μοῖρα M.

[c] Τοῦτο μὲν οὖν] Leonis est: *Primam tollo* Phædr. I. 5. HEMST.

[d] λάχος] μέρος addunt A.B.V. e gl. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 173.

[e] Σφαίρας] σφαῖρα A.B.V.M. Mox κοινήσ A.B.E.

[f] Ἀριστοφάνης] Equit. 258. et Schol.

ΛΑΨΟΝΤΕΣ] Suspicor ob explicationem legendum λαψείοντες. VALCK. Nihil muta ob Il. π'. 161. cujus Schol. Ven. magna ex parte descripsit Suidas.

[g] ὁρμῶντες] L. λάψοντες. Vid. Γεδεών. TOUP. Male. Verba sunt Schol. Ven.

[h] ἐν τῇ κρήνῃ ἔχουσι] ἐπὶ τὴν κρήνην σώζουσι Schol. Vid. sup. p. 2267 F.

[i] Ἔστι πλατύτερον] Seqq. om. A.

[k] κολοβά] κολόβιον Photius, Lex. Seg. κολυβὰ V.

ΛΑΙΔΡΟΣ] Exempla vide in Ruhnken. Ep. Crit. I. p. 88.

ΛΑΙΕΤΑΙ] Vox est suspecta: quamvis sic etiam habeat Hesychius. An forte legendum est, λύεται. KUST. Non ego crediderim vitium esse in priore voce Λαίεται, sed in posteriore καταλύεται, pro eaque legendum levi mutatione καταλεύεται, *lapidatur*. Est enim τὸ λαίεται a λᾶς, *lapis*. Idem hoc mendum est apud Hesychium in hac voce, ubi Λαίεται, καταλύεται ἀπὸ τοῦ λαός. Lege cum Palmerio, Λαίεται, καταλεύεται· ἀπὸ τοῦ λαός. BOS.

ΛΑΙΕΤΟΝ] L. Λάιτον τὸ ἀρχεῖον. Vid. Gothofred. ad Cod. Theodos. XX. 12. p. 436. HEMST. Λάϊτον Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 87. coll. Kustero ad v. Λειτουργία. Sic dudum H. Steph. ind. Thesauri.

ΛΑΙΘΑΡΓΟΣ] Vide infra v. Λήθαργος. KUST.

[l] Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κ.] Schol. Aristoph. Equit. 1028. Κέρκῳ σαίνων: τῇ οὐρᾷ σαίνων· οἷον ὑποτρέχων καὶ κολακεύων. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὴν παροιμίαν· Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ. ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. Hinc Suidas sua mutuatus est. Vide etiam infra v. Σαίνεσθαι. KUST.

ΛΑΙΘΡΑΖΩ] Hesych. Λαιθαρίζειν.

[m] Ἀριστοφάνης] Acharn. 79.

[n] πόρνους] τοὺς πόρνους A.V.

[o] Κάμπτει δὲ νέας ἀψ.] Aristoph. Thesmoph. 58.

[p] τὰ] τὸ V.E. Tum τορεύη A. τορεύῃ E.V.M.

[q] ΛΑΙΚΑΣΤΡΙΑ] λαικάστρια E.M.

ΛΑΙΛΑΣ: Ὁ μὴ ἐκ γ.] Aliter Hesychius: quem vide. KUST.

[r] Ὁ μετ'] ὁ om. A.E.

[s] Ὁ δὲ οἷά τις λαίλαψ ἐπιθαλ.] Fragmentum hoc descripsit Suidas ex Theophyl. Simocat. lib. II. c. 7. KUST.

[t] ἐπιθαλάττιος] ἐπὶ θαλάττης A.

[u] Λαίλαπι βορ.] Anthol. Pal. VI. 245.

[x] βορέῃ] βορραίῃ A.V. Mox uncinis inclusa om. A.V.

ΛΑΙΜΑ: Τὸ αἷμα. παραπ.] Ex Enarratore Comici ad Av. 1562. Ceterum vir doctus, qui nunc in emendando et illustrando Aristophane occupatus est, sequentem notam in locum hunc Suidæ mecum communicavit. "Vox "λαῖμα a Suida desumpta est ex Aristophanis Avibus p. "613. et e Scholiis ad, πρὸς τὸ λαῖμα τῆς καμήλου. Sed, "ut uno verbo dicam, corruptus est locus Aristophanis. "Legendum enim, πρὸς τὸ Δ'ΑΙΜΑ τῆς καμήλου, non λαῖμα. "Nam in magica ψυχαγωγίᾳ, quam irridet Aristophanes "in hac strophe et antistrophe, ut satis notum est, animæ "defunctorum ad sanguinem victimarum bibendum as"surgunt. Comicus autem hoc in loco Homeri locum "perstringit, ubi Ulysses animas evocat: occurrit autem "Odyss. λ'. 227. Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο. "Mutatio τοῦ Δἀ in Λλ facilis et vulgata est. Quam"obrem δ' αἷμα est vera lectio, non λαῖμα. Æstuant "Scholiastæ, nec hilum proficiunt, quoniam hæc non "animadvertebant: et novam inde vocem Suidas con"fecit, dum illos compilaret." Hæc vir doctus: cujus tamen sententiæ quo minus subscribam, obstat, quod non videam, quomodo particula δὲ locum hic habere possit, sive eam cum articulo τὸ conjungas, sive ab eodem separes. Si enim separes, ut vir doctus velle videtur, significabit *autem*, et verba Aristophanis sic vertenda erunt, *ad sanguinem autem cameli.* Sed tunc potius Græce scribi debebat, πρὸς δὲ τὸ αἷμα; vel, πρὸς τὸ αἷμα δέ: ne dicam, sensui hujus loci τὸ *autem* minime convenire. Sin τὸ δὲ cum articulo τὸ conjungas, erit τόδε, i. e. *hoc*, et verba Aristophanis sic Latine reddenda erunt, *ad hunc sanguinem cameli.* Sed hoc sensu Græca potius sic concipi debebunt, πρὸς τόδε τὸ αἷμα, non vero πρὸς τόδ' αἷμα. Hæc nisi mihi obstarent, fateor, me pedibus in sententiam viri docti iturum esse. Nam et mutatio τοῦ Δ in Λ, et vicissim τοῦ Λ in Δ, propter affinitatem utriusque literæ, facilis est et frequens: et τὸ λαῖμα est vox prorsus

λαιμόν. Οἱ δὲ, [z] ΛΑΙ͂ΜΑ, τουτέστιν ὅρμημα. Ἔτι A μέντοι τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν τινὲς ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν καὶ [a] ἐκτόλμων οὕτω λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Κᾆτ' [b] ἀνῆλθ' αὐτῷ κάτωθεν
> πρὸς τὸ [c] λαῖμα [d] τοῦ καμήλου,
> Χαιρεφῶν ἡ νυκτερίς.

ΛΑΙ͂ΜΑ: Τὸ ἱερὸν θῦμα.

ΛΑΙΜΑΡΓΊΑ: Ἡ σύντονος ἐπιθυμία.

ΛΑΙΜΆΣΣΩ: Ἀμέτρως ἐσθίω.

B ΛΑΙΜΟΠΈΔΗ: Δι' ἧς δεσμεῖται ὁ κύων. [e] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ τὰν [f] εὐρίνων λαιμοπέδαν σκυλάκων.

ΛΑΙΜΩΔΩ͂: Δραπετεύω.

ΛΑΙΜΌΡΗ: Ἡ λαμυρίς.

ΛΑΊΝΙΛΛΑ:

ΛΑΙΌΝ: Τὸ ἀριστερόν.

C ΛΑΙΠΆΝΗΣ:

ΛΑΙΣΗΪ́ΟΝ: Μικρὰ ἀσπίς.

ΛΑΙΣΊΝΗ: Ὄνομα πόλεως, καὶ κύριον.

ΛΑΊΣΘΗ: Αἰσχύνη.

ΛΑΊΣΚΑΠΡΟΣ: Ὁ λάγνος.

ΛΑΙΣΚΊΔΗΣ:

ΛΑΙΣΠΟΔΊΑΣ ΕἸ ΤῊΝ ΦΥ͂ΣΙΝ: Ἀντὶ τοῦ, [g] κνήμην ἔχειν σαθράν. [h] Λαισποδίας γὰρ καὶ [i] Δαμασίας ὡς D κακόκνημοι διεβάλλοντο. [k] Τοῦτον δὲ τὸν Λαισποδίαν καὶ στρατηγῆσαί φησι [l] Θουκυδίδης ἐν τῇ η΄. Ἦν δὲ καὶ φιλόδικος. Εἶχε δὲ καὶ περὶ τὰς κνήμας [m] αἰτίας τινάς· διὸ καὶ κατὰ σκελῶν ἐφόρει τὸ ἱμάτιον. Ἢ, ὡς Ἰξίων ἐν ταῖς λέξεσιν, ὁ ἀκρατὴς περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὥστε καὶ κτήνη σποδεῖν.

ΛΑΙΣΤΌΝ: Τὸ ἀχθεινόν.

ΛΑΙΣΤΡΌΝ: Πρυτανεῖον.

ΛΑΙΣΤΡΥΓΟΝΊΑ: [m] Πόλις. ΛΑΙΣΤΡΥΓΌΝΟΣ: Ὄνομα πόλεως.

ΛΑΙ͂ΤΜΑ: Κῦμα, καὶ βάθος.

ΛΑΙΦΆΝΕΙΑ: Ὄνομα πόλεως.

ΛΑΊΦΗ: Θηλυκῶς, [o] ἡ χλαμύς.

> [p] Δυερὴν ἀπεσείσατε λαίφην.

[q] ΛΑΙ͂ΦΟΣ, ἄρμενον, ἱστίον, ἱμάτιον· καὶ ἡ δοτικὴ τῷ λαίφει.

ΛΑΊΦΤΡΟΝ: Τὸ ἀσθενές.

ΛΑΙΨΗΡΌΝ: Ταχὺ, ἐλαφρόν. Λάκωνες τὸ ἡμίξηρον.

ΛΕΆΝΤΕΙΡΑΝ: Τὴν λεαίνουσαν.

> [r] Καρκίνα τε σπειρεῦχα, λεάντειράν τε κίσηριν.

ΛΈΑΡΧΟΣ:

ΛΕΒΆΔΕΙΑ: Ὄνομα [s] πόλεως.

ΛΕΒΒΑΙ͂ΟΣ: Ὄνομα κύριον. Ὁ [t] Ἀπόστολος.

ΛΈΒΕΔΟΣ: Πόλις.

ΛΈΒΕΡΝΟΙ: Πλοῖα πολεμικὰ, τριήρεις, νῆες.

ΛΕΒΗΝΑΙ͂ΟΝ: Ἱερόν.

ΛΕΒΗΡΊΣ: Τὸ γῆρας, ὃ ἀποδύεται ὁ ὄφις. Καὶ παροιμία· ΤΥΦΛΌΤΕΡΟΣ ΛΕΒΗΡΊΔΟΣ ΚΑῚ [u] ΚΙΝΔΆΛΟΥ. Ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου ἀσάρκου καὶ λεπτοῦ. Ἄλλως δὲ, [x] ΓΥΜΝΌΤΕΡΟΣ. [[y] Καὶ ἑτέρα παροιμία· [z] ΓΥΜΝΌΤΕΡΟΣ ὙΠΈΡΟΥ ΚΑῚ ΛΕΒΗΡΊΔΟΣ.] Φασὶ γὰρ ὅτι Λεβηρὶς [a] πένης τις ἐγένετο· ἐξ οὗ καὶ ἡ παροιμία μετήχθη.

ΛΈΒΗΣ: Σκεῦος μαγειρικόν· λέγεται δὲ καὶ κάδος. [b] Παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρίᾳ

E insolens et inusitata, eamque ob causam obscuræ significationis: at contra τὸ αἷμα non solum est vox notissima, sed etiam sensui hujus loci optime convenit. Nihilominus τὸ λαῖμα non puto temere esse rejiciendum, quamvis sit vox insolens, et quæ forsan nusquam alibi reperiatur. Nam multa passim apud veteres scriptores occurrunt ἅπαξ λεγόμενα, de quorum significatione et etymologia veteribus grammaticis simpliciter credendum est. KUST.

[y] τὸν] τὸ A.V. Schol.

[z] ΛΑΙΜΑ] Scribe λῆμα per η. KUST.

F [a] ἐκτόλμων] ἐκτόλμων A.B.V.E.

[b] ἀνῆλθ'] ἀνῆλθεν A. Mox αὐτῶν V.

[c] λαῖμα] λαῖτμα A.

[d] τοῦ καμήλου] Scribe τῆς καμήλου: ut apud Aristophanem loco laudato. KUST.

[e] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 35.

[f] εὐρίνων λαιμοπέδην] εὔρινον λαιμοπέδαν A.B.V. εὔρινον etiam E.M.

ΛΑΙΠΑΝΗΣ] Λαιπάνης V.

ΛΑΙΣΗΙΟΝ] Vid. Schol. Il. ε΄. 453.

G ΛΑΙΣΘΗ] Forte leg. Λάσθη. VALCK. Sic etiam Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 87. Conf. Gl. Herodot. VI. 67.

ΛΑΙΣΠΟΔΙΑΣΘΑΙ ΤΗΝ ΦΥΣΙΝ] Scribe Λαισποδίας εἶ τὴν φύσιν, ut legitur apud Aristoph. Av. 1568. KUST. λαισποδίασαι A.B.E. (et ni fallor V.) unde veram lect. reposui.

[g] κνήμην] τὴν κνήμην V. Mox ἔχει A. Forte leg. ἔχεις.

[h] Λαισποδίας γὰρ καὶ Δαμ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST. Vid. Eunapius v. Libanii. [p. 99. H ed. Boisson.] Vales. Harpocrat. p. 72. TOUP. Λαισποδίας ap. Eupolin Plutarch. Symp. VII. 8. REINES.

[i] Δαμασίας] Δαμασίας A.

[k] Τοῦτον] τοιοῦτον V.

[l] Θουκυδίδης] VI. 105. VIII. 86.

[m] αἰτίας] Leg. αἰκίας. TOUP.

ΛΑΙΣΤΡΟΝ: Πρυτ.] Hæc mihi suspecta sunt. Vide Hesychium v. Λαῖστρον, et v. Λαῖτον. KUST. Λάϊτον mihi videtur vera scriptio. VALCK. Sic et Ruhnken. Ep. Crit. p. 87. et sic H. Steph. Ind. Thesauri.

[m] Πόλις] Statim delevi cum A.B.V. ἢ χώρα. ΛΑΙΣΤΡΥΓΩΝ δὲ. Mox πόλις E. pro ὄνομα πόλεως.

[o] ἡ χλαμύς] Sic habent omnes editt. At mss. Paris. χλαῖνα, i. e. læna. KUST.

[p] Δυερὴν ἀπεσείσατε λ.] Est fragmentum Callimachi, [Fr. 245.] teste Etymologo v. Δυερός. KUST.

[q] ΛΑΙΦΟΣ] Hæc dedi cum A.V. Vulgo, Οὐδετέρως δὲ τὰ ἄρμενα. Ἡ εὐθεῖα τὸ λαῖφος, ἤγουν τὸ ἄρμενον, ἢ ἱστίον, ἱμάτιον.

ΛΑΙΦΤΡΟΝ] Corrupte pro ἀφαυρὸν Ruhnkenio Ep. Crit. I. p. 87.

ΛΑΙΨΗΡΟΝ] Confundit, opinor, λαιψηρὸν et λειψηρόν. Ita enim vocabant forsan Lacones id quod est semisiccum. TOUP.

[r] Καρκίνα τε σπειρ.] Anthol. Pal. VI. 295.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ] Vide Hesychium. Eandem urbem Harpocratio vocat Λεμβάδεια. KUST. πόλις V. pro ὄνομα πόλεως.

[s] πόλεως] καὶ ἡ δοτικὴ λεβα⁴ ἀπὸ πόλεως E.

[t] Ἀπόστολος] ἀπὸ πόλεως V. Gl. om. A. Vid. Matth. X. 3.

ΛΕΒΕΡΝΟΙ] Vide infra v. Λίβερνα. KUST. Post Λεγεντία ponit V. Gl. om. A.

[u] ΚΙΝΔΑΛΟΥ] Lege κιγκάλου, ut recte supra v. Κίγκαλος. Confer etiam Ælianum Hist. Anim. lib. XII. c. 9. qui eandem avem κίγκλον vocat. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Polluc. X. 188. p. 1380.

[x] γυμνότερος] Vid. supra p. 854. 855.

[y] Καὶ ἑτέρα—λεβηρίδος om. A. et, ni fallor, V. qui habet tamen infra.

[z] ΓΥΜΝΟΤΕΡΟΣ ὙΠ.] Vide supra v. Γυμνότερος. KUST.

[a] πένης τις] τις om. A.B.

[b] Παρὰ δὲ τῇ θείᾳ γραφῇ ὁ λέβης ἐπὶ τιμωρ.] Hæc, et quæ

κεῖται. Καὶ [c]Ἰεζεκιὴλ λέβητα ἐκάλεσε τὴν Ἱερουσαλήμ· κρέα δὲ τοὺς ἐνοικοῦντας· πῦρ δὲ, [d]τὸν Βαβυλώνιον· ζωμὸν δὲ, τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν οὐ ἐπιλελοιπότος, κατεκαίετο τὰ κρέα.

[Λεβητωνάριον: Χιτὼν μοναχικὸς, ἐκ τριχῶν συντεθειμένος· κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν τῶν Προυσαέων.]

Λεγεντία: Κατὰ Ῥωμαίους, [e]ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις.

Λεγεών: Παρὰ Ῥωμαίοις ἑξακισχίλιοι στρατιῶται.

Λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν [f]δ' ἐγὼ κακὸς
Σοῦ. Δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί:

Ὁ νοῦς· Σὺ μὲν δεινὸς εἶ ἐν τῷ λέγειν· ἐγὼ δὲ οὐ μετ' εὐνοίας σου ἀκούω, διὰ τὴν δυσμένειαν.

Λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοᾶν: Ἀριστοφάνης [g]Πλούτῳ. Ἀντὶ τοῦ, ἀναγγέλλεις μοι [h]χαρᾶς ἄξιον, ὥστε βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον.

Λέγω: Τὸ λαλῶ· [i]σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετρῶ καὶ τὸ κοιμῶμαι, καὶ τὸ συλλέγω, καὶ τὸ λαγχάνω. Ἀπὸ οὖν τοῦ [k]λέξω μέλλοντος, λέξω ἐνεστώς· ὅθεν λέξετο· [l]καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω, ὄρσεο. [[m]Λέγω, καὶ τὸ οἰκοδομῶ. Καὶ [n]διαλέγουσαν, διοικοδομοῦσαν. Καὶ διαλέγουσι, διορύττουσι. Θουκυδίδης.]

Λέαινα: Ζῶον, θηρίον. Καὶ [o]Ἀριστοφάνης·

Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ [p]τυροκνήστιδι.

Ἀντὶ τοῦ, ὡς λέαινα. Σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. Τυροκνῆστις δὲ, ἡ μάχαιρα. Ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν [q]ἐλεφάντινοι λέοντες ἐγλύ-
A φοντο. Λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ [r]τυροκνήστιδος. Ὀκλάζοντες δὲ ἦσαν οἱ λέοντες, ἵνα μὴ ἀποθραύοιντο.

Λεάνας καὶ λεαίνας:

Ληλασία: Αἰχμαλωσία.

Ληλατῆσαι: Ἐκπορθῆσαι. Καὶ Ληλατεῖ: λῃστεύει, ἁρπάζει.

[Λεκάνη: Τὸ μὲν κοινὸν, λακάνη. Παρὰ τὸ
B λα ἐπιτατικὸν μόριον, καὶ τὸ χαίνειν· πλατὺ γάρ. Τὸ δὲ Ἀττικὸν, λεκάνη.]

Λεκάνια: Λεκανίδια.

Λεκάνια καὶ λεκανίδες: Τὰ μείζονα τῶν [s]ὀξυβάφων, καὶ ἐκπέταλα.

[t]Καί μοι λεκάνιον [u]τῶν λαγῴων δὸς κρεῶν.

Καὶ [x]Ἀριστοφάνης·

Δότε μοι λεκάνην.

C [y]Ἴδου, χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην, ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐκείνου ψυχρολογίας ἐμέσω· χολὴ γάρ μοι ἐπιπλέει διὰ τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

Λεκιθοπώλης: Ἀρσενικὸν, διὰ τοῦ ή· θηλυκὸν δὲ, διὰ τοῦ ί. Γυνὴ πωλοῦσα ὠά.

Λέκιθος: Εἶδος ὀσπρίου, ὃ καλεῖται πισσὸς, διὰ τὸ ἐοικέναι τὴν χρόαν λεκίθῳ ὠοῦ. Ἀπὸ μέρους οὖν
D [z]τὴν ὀσπριόπωλιν δηλοῖ. Καὶ [a]ἐν τῇ Λυσιστράτῃ·

[b]Νὴ Δί' ἔγωγ' οὖν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον ἐφ' ἵππου
εἰς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός.

Λέκτροις: Κοίταις. Καὶ λέκτρον, ἑνικῶς, ἡ κοίτη.

sequuntur, sunt verba Theodoreti ad Psalm. LIX. p. 628. ubi explicat verba illa Psalmi, Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου. KUST.

[c] Ἰεζεκιὴλ] Cap. XI. KUST.

[d] τὴν Βαβυλῶνα] τὸν Βαβυλώνιον A.B.V.E. Theodoret.

ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Λεβητών; et in Glossario Latino v. *Levitonarium*. KUST. Deest gl. A. post Λέγω ponit V.

ΛΕΚΕΝΤΙΑ: Κατὰ Ῥωμαίους ἀμνηστεία, βασιλ.] Hæc etiam leguntur in Glossis Basilicorum. KUST. Leg. Λεγεντία. Ea litera scriptum in ms. A. Gl. Nom. Depravatum videtur ex *Indulgentia*. HEMST. Λεγεντία A. B.V.E.

[e] ἀμνήστεια] ἀμνηστία A.

ΛΕΓΕΙΝ ΣΥ ΔΕΙΝΟΣ· ΜΑΝΘ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 545.

[f] Δ' ΕΓΩ] ἐγὼ δὲ A. Mox σοῦ V.

ΛΕΓΕΙΣ ΜΟΙ ΧΑΡΑΝ] Aristoph. Plut. 637. Mox βοᾶν A.E.M. pro βοάν.

[g] ἐν Πλούτῳ] ἐν om. A.E. Mox ἀναγγέλεις A.V.

[h] χαρὰν, ὥστε ἐκ ταύτης νικώμενον βοᾶν] χαρᾶς ἄξιον, ὥστε (ὥσπερ A.) βοᾶν τῇ χαρᾷ νικώμενον A.V. Schol. ἡδόμενον E. pro νικώμενον.

[i] σημαίνει· καὶ τὸ μετρῶ δὲ] σημαίνει δὲ καὶ τ. μ. A.V.E.

[k] λέξω] λέξω λέξεο ὡς καὶ ἀπὸ E.

[l] καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρσω, ὄρσεο.] Hæc nihil ad rem faciunt: quæ proinde per me deleas licet. KUST. Hoc exemplo firmare voluit Suidas a verborum futuris facta esse aliquando alia verba, ut sc. a futuro λέξω verbi λέγω, factum præsens aliud λέξω, unde apud poëtam λέξετο: sic etiam a verbi ὄρω, excito, futuro Æolico ὄρσω, factum imperativum poëtic. ὄρσεο. Cave itaque hæc deleas. BOS. Forte pro
H καὶ repon. ὡς. Sæpe commutantur hæ voculæ. ἀπὸ τοῦ om. A.B.

[m] Λέγω, καὶ τὸ οἰκοδομῶ] Huc spectat nota illa Hesychii: Ἀναλέγειν, ἀνοικοδομεῖν, ἀναγινώσκειν. Vide etiam supra v. Ἐγκατελέγησαν, et infra v. Λιθολόγοι. KUST. Seqq. om. A.V.

[n] διαλέγουσαν, διοικοδ.] Eadem habet Suidas supra v. Διαλέγουσαν, ubi nos vide. KUST.

E [o] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 232. ubi Schol. eadem plane habet, quæ hic Suidas. Vide etiam infra v. Τυρόκνηστις. KUST.

[p] τυροκνήστιδι] τυροκνήστιδος Photius, Aristoph. Suidas v. Τυρόκνηστις. Et sic A. paullo infra.

[q] ἐλέφαντες καὶ λέοντες] ἐλεφαν^τ λέοντ' A. καὶ om. B.E. Dedi ἐλεφάντινοι λέοντες cum Schol.

[r] τυροκνήστιδι] τυροκνήστιδος A.

ΛΕΑΝΑΣ] Sic A.V. Vulgo cum B.E.: Λεαίνας καὶ λεάνας καὶ λεήνας αἰτιατικῇ.

F ΛΕΚΑΝΗ: Τὸ μὲν κοινὸν] Ex Schol. Aristoph. Av. 1142. Ceterum deest hæc gl. A.V. vid. supra Λακάνη.

ΛΕΚΑΝΙΑ καὶ ΛΕΚΑΝΙΔΙΑ καὶ ΛΕΚΑΝΙΔΕΣ] Sic vulgo. Mutavi cum A.V.E. Corrige Photium et Lex. Seg. qui præbent Λεκάρια. Et sic corrige Polluc. VI. 85. X. 86.

ΛΕΚΑΝΙΑ καὶ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 1109.

[s] ὀξυβάφων] ὀξοβάφων A.B.V.E.M. Sed vulg. habet Schol. Aristoph.

[t] Καί μοι λεκάνιον τῶν λαγ.] Aristoph. Acharn. 1109.

G [u] τῶν λαγῴων δὸς] δὸς τῶν λαγῴων A.V.E.

[x] Ἀριστοφάνης] Nub. 904.

[y] Ἴδ' ἐμέσω. ναυτιῶ γὰρ ὑπὸ τῆς ἐ. ψ. καὶ χολή] ἴδου χωρεῖ τὸ κακόν. δότε μοι λεκάνην ὡς ναυτιῶν ὑπὸ τῆς ἐ. ψ. ἐμήσω, χολὴ γάρ μοι A.V. et fere B. Post h. gl. addunt A.V. Λέκταις: κοίταις. Καὶ λέκτρον, κοίτη.

ib. Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

ΛΕΚΙΘΟΠΩΛΗΣ—διὰ τοῦ ι] Aristoph. Plut. 427.

ΛΕΚΙΘΟΣ: Εἶδος] Ex Schol. Aristoph. Plut. 427. sed ubi pro πισσὸς legitur πίσον. KUST.

[z] δηλοῖ τὴν ὀσπριόπωλιν] τὴν ὀσπριοπώλιν δηλοῖ A.

[a] ἐν τῇ Λυσιστράτῃ] Ver. 561.

[b] Νὴ Δί'] νὴ τὸν Δί' A.B.V.E. Mox εἶδον A.V.E. pro ἴδον. Deinde χαλκὸν V.

ΛΕΚΤΡΟΙΣ] Λέκτραις B.E.M. Ald.

Λεκτός: Ἐπίλεκτος.

Οἱ [c] δέ τ' ἠϊθέων λεκτοί.

[d] Σοφοκλῆς.

Λέλακας: Ἀντὶ τοῦ κέκραγας· [e] λακεῖν γὰρ, τὸ φωνεῖν. Ἔστι δὲ καὶ [f] παρὰ τῷ ποιητῇ·

Λάκε δὲ ὀστέα ὑπ' αὐτῆς.

Καὶ,

Λάκε δ' ὀστέα.

Καὶ,

Δεινὸν λελακυῖα.

Λελάχωσι: Θάψωσι.

Λέλεγες: Ἔθνος.

Λελειοτριγημένα: Κεκαλλωπισμένα.

Λελῆσθαι: Ἐπιλελῆσθαι.

Λελιημένος: Προθυμούμενος.

Λέλογχεν: Ἔτυχεν, ἀπήλαυσε. Καὶ λελογχὼς, λαχών.

Λέμμα: Λέπισμα.

Λέμβον: Μικρὸν πλοῖον.

Ἑτέρους δὲ ἐν χειμῶνι σφοδρῷ λέμβους ἐξέπεμψαν.

Καὶ αὖθις·

[g] Πλεῖν δὲ λέμβους λ', καὶ πολεμεῖν τοῖς Αἰτωλοῖς κατὰ θάλατταν.

Ἡ δοτικὴ, τῷ λέμβει, [[h] οὐδετέρως.]

Λέμωνος:

Λέντιον: Τὸ παρ' ἡμῖν.

Λεξείδιον:

Λεοννάτος, Στρατηγὸς Μακεδονίας, κατὰ γένος προσήκων Φιλίππου μητρὶ, συντραφεὶς δὲ Ἀλεξάνδρῳ, κατὰ τὸ τῆς τροφῆς ἐπιτήδειον, καὶ τοῦ γένους, καὶ κατὰ μέγεθος μέντοι καὶ κάλλος τοῦ σώματος τιμῆς μετεῖχεν. Ὅθεν [i] αὐτῷ καὶ ζῶντος Ἀλεξάνδρου τό τε φρόνημα ὑπέρογκον ἦν, καί τις ἁβρότης Περσικὴ, κατά τε τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα, καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν, εἰς τὴν τῶν πολεμίων οὐκ ἀφανῶς ἐπετηδεύετο. Τελευτήσαντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ζῆλον ἐποιεῖτο, εἰκάζων αὑτὸν πρὸς τὰ βασιλικὰ, τῷ τε ἀφέτῳ καὶ ἀνειμένῳ τῆς κόμης, καὶ τῇ ἄλλῃ κατασκευῇ, ᾗ οὐ πρόσω τοῦ Περσικοῦ τρόπου ἤσκητο αὐτῷ. Ἵπποι τε Νισαῖοι, οἱ δὲ [k] Φάσιδος ἄπο, χρυσοχάλινοι συμπάντες, προετετάχατο τῆς τάξεως, ἐκπρέποντες τοῖς καλλωπίσμασι. Ἐπήγνυντο δὲ αὐτῷ καὶ σκηναὶ μεγαλοπρεπεῖς, καὶ ὅπλα κάλλει ὑπερφέροντα, εἵπετο [l] καὶ τὸ τῶν ἑταίρων ἄγημα.

Λέοντα [m] ξυρᾷς: Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ ἀδύνατα ἐπιχειρούντων.

[Λέοντας ἰδεῖν, ἀτρεμεῶν δηλοῖ μάχας:]

[Λεοντεία δορά:

Ὁ δὲ τὴν λεοντείαν αὐτίκα περιεβάλλετο.]

Λεοντείδης: Καὶ λεόντειον βρύχημα.

Λεοντῆ: Ἡ δορὰ τοῦ λέοντος.

Λεόντιος, Τριπόλεως τῆς Λυδίας ἐπίσκοπος, Μυσὸς τὸ γένος, τῶν πρὸς τῷ Ἴστρῳ κατῳκημένων, οὓς ἀγχεμάχους Ὅμηρος καλεῖ. [[n] Τὸν τοιοῦτον Λεόντιον προσεταιρίζεται ὁ κακόφρων Φιλοστόργιος ἐν τῇ βίβλῳ αὐτοῦ, ὡς ὁμόφρονα τῆς Ἀρειανικῆς αὐτοῦ κακοφροσύνης. [o] Ὡς] οὗτος παῖδα ἕνα ἐσχηκὼς, ἐπειδὴ μὴ χρηστὰς ἐλπίδας αὐτὸν ὑποφαίνοντα πρὸς ἀρετὴν εἶδε, εὐξάμενος, ὥς φασιν, ἔτι μειράκιον ὄντα ἐποίησεν ἀποθανεῖν· [p] κάλλιστον ἡγησάμενος, τὸ πρὸ αἰσχροῦ τινος καταλύσασθαι τὸν βίον, τῶν σφαλερῶν κατὰ τὸν βίον ὀλίσθων ἔξω γενόμενον. Κανόνα δὲ αὐτὸν ἐκάλουν τῆς ἐκκλησίας. Ἦν δὲ ἐλεύθερος τὴν γνώμην ἐπίσης εἰς πάντας, καὶ παρρησιαστικός. Καί ποτε συνόδου γενομένης, [q] Εὐσεβίας τῆς Κωνσταντίου γυναικὸς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων προσκυνουμένης, μόνος οὗτος παρὰ φαῦλον [r] αὐτὴν τιθέμενος, οἴκοι ἔμενεν. Ἡ δὲ διὰ τοῦτο ὑποθερμανθεῖσα τοῖς [s] θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα,

[c] δέ τ'] δὲθ' A. δ' ἐπ' E. οἱ δέ τ' ἠϊθέων M. Ald.

[d] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyr. 19.

ΛΕΛΑΚΑΣ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 409. ABRESCH. et sic Portus.

[e] ΛΑΚΕΙΝ] ληκεῖν B.V. λῆκεῖν E.

[f] παρὰ τῷ ποιητῇ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et E. pr.] male παρὰ τοῖς ποιηταῖς. Intelligitur hic enim Homerus: quippe ex quo loca, quæ Suidas hic subjungit, deprompta sunt. KUST. Il. ν'. 277. ψ'. 616. Od. μ'. 85.

ΛΕΛΑΧΩΣΙ: Θάψωσι] Apud Homerum aliquoties legitur, λελάχωσι πυρός: idque dicitur de cadaveribus mortuorum rogo imponendis, vel cremandis. Ad ea igitur loca Suidas forte hic respexit: sed qui male τὸ λελάχωσι exponit θάψωσι, cum vox illa nude posita nihil aliud significet, quam, *participem faciant*. Quare notam hanc a Suida sic concipi oportebat: Λελάχωσι πυρός. καύσωσι. Vel, Λελάχωσι ταφῆς. θάψωσι. KUST. Vid. not. ad Hesych.

ΛΕΛΕΓΕΣ] Il. κ'. 429.

ΛΕΛΕΙΟΤΡΙΓΗΜΕΝΑ] Λελειουργημένα Photius.

ΛΕΛΙΗΜΕΝΟΣ] Il. δ'. 465.

ΛΕΜΜΑ] Synes. p. 70. TOUP. Vid. Schol. Platon. p. 209. Gl. Victor. Aristoph. Av. 674.

ΛΕΜΒΟΣ] Λέμβον A.V.E. Photius, Lex. Seg.

[g] Πλεῖν δὲ λέμβους λ', καὶ πολ.] Hæc sunt verba Polybii IV. c. 29. ubi locum integrum vide. KUST.

[h] οὐδετέρως om. A.V.E.

ΛΕΝΤΙΟΝ] Vox hæc *linteum* significat, et apud scriptores ecclesiasticos frequens est, ut ostendit Dufrenius in Glossario Græco: ad quem lectorem remitto. KUST.

ΛΕΞΕΙΔΙΟΝ] Vid. Boissonad. Eunap. p. 409. Gl. habet V. in marg.

ΛΕΟΝΑΤΟΣ] Λεόννατος A.B.V.E. Nescio an hic locus ex Arriani libro περὶ τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον desumptus sit. Arriani Exped. libb. 6. 7. Curt. l. 10. Justin. l. 13. citat Reinesius.

[i] αὐτοῦ] αὐτῷ A,

[k] ἀπὸ Φάσιδος χρυσοχάλινοι] φάσιδος ἀποχρυσοχάλινοι A. φάσιδες ἀποχρυσοχάλινοι B.V.E.M. Mox ἐκτρέποντες V.

[l] δὲ καὶ] δὲ om. A.B.V.

[m] ΞΥΡΕΙΣ] ξυρᾷς A.V. Photius. ξηρᾶς B. Mox λεγομένη om. A. sed habet Photius. Seq. art. om. V. habet A. in marg. Præfigit B. Λύσις ὀνείρου, et in fine addit ζήτει περὶ λέοντος ἐν τῷ Θριξὶν τρίχα.

ΛΕΟΝΤΕΙΑ] Gl. om. A.B.V.

ΛΕΟΝΤΙΔΗΣ] Λεοντείδης A.V.

ΛΕΟΝΤΙΟΣ, Τριπ.] Totum hunc articulum ex Philostorgii Historia Ecclesiastica, ex qua excerpta tantum quædam hodie supersunt, depromptum esse putat Valesius: qui proinde locum hunc ad calcem Philostorgii inter fragmenta illius scriptoris refert. KUST.

[n] Τὸν τοιοῦτον—κακοφροσύνης ὡς om. B.V.E.M. Dedit Aldus.

[o] Ὡς οὗτος] ὃς A.

[p] Κάλλιστον—γενόμενον om. V.

[q] Εὐσεβείας] Εὐσεβίας A.M.

[r] αὐτὴν om. E.

[s] θυμοῖς] θυμικοῖς E.

πέμπει πρὸς αὐτὸν, αἰτιωμένη, καὶ ὑποσχέσεσι κολακεύουσα, ὡς Ἐκκλησίαν σοι μεγίστην ἐγερῶ, καὶ χρήματα ἐπιδαψιλεύσομαι, εἰ ἀφίκοιο πρός με. Ὁ δὲ ἀντεδήλωσε· Τούτων μὲν εἴ τι βουληθείης τελέσασθαι, ὦ [t]βασίλισσα, οὐκ ἐμοὶ μᾶλλον, ἢ τῇ [u]σῇ ψυχῇ ἴσθι χαριουμένη· εἰ δὲ θελήσειας [x]ἀφικέσθαι πρὸς σὲ, ὡς [y]τῆς τοῖς ἐπισκόποις πρεπούσης [z]αἰδοῦς φυλαχθησομένης, ἵν᾽ εἰσέλθοιμι μὲν ἐγὼ, σὺ δ᾽ αὐτίκα τοῦ θρόνου τοῦ ὑψηλοῦ καταβᾶσα μετ᾽ αἰδοῦς ὑπαντήσειας ἐμοὶ, καὶ τὴν κεφαλὴν [a]ὑπόσχοις ταῖς ἐμαῖς χερσὶν, εὐλογιῶν ἀξιουμένη· κἄπειτα καθεσθείην μὲν [b]ἂν ἐγὼ, σὺ δ᾽ [c]ἂν ἑστήκοις αἰδουμένη, ὁπόταν δὲ [d]κελεύσαιμι, καθεδουμένη, ἡνίκα δοίην τὸ σύνθημα. [illegible] οὕτως αἱρήσῃ, ἀφικοίμην παρά σε· εἰ δ᾽ ἕτερον τρόπον, οὐχ οὕτω [e]πολλὰ δώσεις, οὐδ᾽ οὕτω μεγάλα δυνήσῃ, ὡς ἡμᾶς τῆς πρεπούσης τιμῆς τοῖς ἐπισκόποις καθυφιεμένους, εἰς τὸν θεῖον ἐξυβρίσαι τῆς ἱερωσύνης θεσμόν. Ταῦτα ὡς ἀπηγγέλθη, ἀναπίμπραται τὴν [f]ψυχὴν, οὐκ ἀνασχετὸν [g]ἡγουμένη πρὸς Λεοντίου τοιούτους δέξασθαι λόγους. Καὶ πολλὰ διοιδήσασα καὶ παθηναμένη, καὶ πολλὰ ἐκ γυναικείας ἀκροχόλου καὶ κούφης ἀπειλήσασα διανοίας, καὶ τἀνδρὶ διηγησαμένη, πρὸς τιμωρίαν ἐξώρμα. Ὁ [illegible] μᾶλλον ἐπῄνεσε τὴν [h]ἐλευθερίαν τῆς γνώμης, καὶ τὴν γυναῖκα παρῄνεγκε τῆς ὀργῆς, καὶ ἀποπέμπει εἰς τὴν γυναικωνῖτιν. Καί ποτε μεταξὺ προκαθημένου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίου τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἄρχειν [i]τῶν ἐκκλησιῶν ἐθέλοντος, οἱ μὲν πολλοὶ πᾶν ὅ τι φήσειεν ἐκρότουν [k]καὶ ἐθαύμαζον, ἄριστα εἰρῆσθαι διοριζόμενοι· ὁ δὲ ἐσιώπα. Ὡς [illegible] [l]ἤρετο αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, τί [m]σιωπᾷ μόνος τῶν πάντων; Θαυμάζω, ἔφη, [n]ὅπως ἕτερα διέπειν ταχθεὶς, ἑτέροις [o]ἐπιχειρεῖς· στρατιωτικῶν μὲν καὶ πολιτικῶν πραγμάτων προεστηκὼς, ἐπισκόποις δὲ περὶ τῶν εἰς μόνους ἐπισκόπους ἡκόντων διαταττόμενος. Τὸν δὲ βασιλέα καταιδεσθέντα παύσασθαι τῆς ἐν τοῖς τοιούτοις ἤδη διακελεύσεως. Τοιοῦτος ἦν ὁ Λεόντιος ἐλευθέριος.

Λεόντιος, Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος, [p]ἑαυτὸν ἐξέτεμε· καὶ ἦν [q]καὶ τἄλλα βέβηλος· καὶ Ἀέτιος ὁ Εὐνομίου διδάσκαλος, ὃς τὴν Ἀρείου βλασφημίαν ταῖς ἐπινοίαις ἐπηύξησε.

Λεόντιος: Καὶ οὗτος ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο αἱρετικός. Ἔγραψε καὶ κατ᾽ αὐτοῦ Φώτιος [r]ὁ πατριάρχης. Οὗτος γὰρ περὶ τοῦ ὁμοουσίου διελέχθη πρὸς Φλαβιανὸν τολμηρὰ καὶ βλάσφημα ληρωδήματα.

Λεόντιος μοναχός: Οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἦν· [s]προφητικῇ δὲ χάριτι τὰς ἐπικρύψεις τῶν γραφῶν ἐμφανεῖς ποιῶν, πολλοὺς εἶχε τῶν σπουδαίων [t]παρ᾽ αὐτὸν φοιτῶντας. Ἀλυόντων δέ τινων ἐπὶ τοῖς κατὰ τῆς ἐκκλησίας παρὰ τοῦ βασιλέως τερατευομένοις, Οὐ δεῖ ξενίζεσθαι, ἔλεγεν, ἐπὶ τοῖς δρωμένοις παρὰ ἀνθρώπου, ἐξ ἀνθρώπων τε τὸ ἄρχειν ᾑρημένου, ὁπότε καὶ Σαοὺλ ὁ ψήφῳ [u]Θεοῦ βασιλεύσας, [x]Ἀβιμέλεχ καὶ τοὺς υἱεῖς ὄντας ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου [y]διεχρήσατο μαχαίρᾳ. Διαπορούντων δὲ τῶν ἄλλων, καὶ οἰομένων μεταβεβλῆσθαι τὴν φύσιν αὐτοῦ ἐξ ἡμέρου εἰς ἀγρίαν, [z]διὰ τὸ τὰ πρῶτα τῆς βασιλείας πρᾶξαί τέ τινα, καὶ ὑποσχέσθαι ἕτερα τῶν εἰς χρηστὰ τεινόντων· Οὐ μεταβέβληται, ἔφη, τὴν φύσιν, ἀλλ᾽ ἐνδέδεικται ἐν [a]εὐδαιμονίᾳ τὴν κακίαν, πολὺν χρόνον διὰ [b]τὸν φόβον τοῦ Ἴλλου ἡσυχασθεῖσαν. [c]Ἀναγινωσκομένης [illegible] βίβλου Κλήμεντος τοῦ Στρωματέως, καὶ φθάσαντος χωρίου ἐν ᾧ τοὺς ἄνδρας ἀποσκώπτει, τοὺς ἑταιρικῶς τὰς ὄψεις ὑπογράφοντας καὶ βάπτοντας τὰς τρίχας, εἰπόντος τοῦ Λεοντίου, Ἆρά γε ἐστί τις τοῦ βασιλέως ἄτερ, ὁ τὰς τρίχας [d]βάπτων, καὶ φυκούμενος τὰς ὄψεις; ὑποτυχὼν, Ἄλλος, ἔφη, μοναχός. Ἡμεῖς περὶ ἀνθρώπου [e]διηπορήσαμεν, εἴ γε ὅλως ἀνέχεται κοσμήσει τὴν φύσιν ἐναλλάττειν· οὐ μήν γε τοῦτο διελάβομεν ποιεῖν τὸν βασιλέα. Ἀλλ᾽ εὐτρόχως μὲν λίαν οἱ μοναχοὶ ἀπέσκωψαν τοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν εἰς τὴν τῶν θηλειῶν πειρωμένους μετεγγράφειν. Ὅτι γὰρ τοὺς τοιούτους καὶ τῶν παλαιῶν [f]πλεῖστοι ἀπεστράφησαν ὡς οὐ βεβαίους, πολλοὺς μέν ἐστιν εὑρεῖν ἐν ἱστορίαις· ἐκδηλότερον δὲ Φίλιππον τὸν τοκέα Ἀλεξάνδρου. Ἐπεὶ γὰρ Ἀντίπατρόν τινα τῶν φίλων τάξας εἰς τοὺς δικαστὰς, τὸν πώγωνα καταβαπτόμενον εἶδε καὶ τὴν κόμην, ἐξανέστησεν, εἰπὼν, Τὸν ἄπιστον ἐν θριξὶ, μὴ [g]νομίζειν ἐν πράγμασιν ἀξιόπιστον ὑπάρχειν.

[t] βασίλισσα] βασίλεια A.V.E.
[u] σῇ] σαυτου (sine acc.) A.
[x] ἀφικέσθαι] ὡς ἀφικέσθαι A.B.V.
[y] τῆς τοῖς] τῆς om. V.E. τοῖς om. A.B.
[z] φυλαχθησομένης αἰδοῦς] αἰδοῦς φυλαχθησομένης A.V.
[a] ὑπόσχῃς] ὑπόσχοις A.B.V.E.
[b] ἂν] αὖ B.E. om. V.
[c] ἂν ἑστήκοις] ἀναστήσεις V. ἂν ἑστήσεις E.M.
[d] κελεύσαιμι] κελεύσοιμι E. Tum καθευδουμένη A.B. καθεδουμένη V.
[e] πολλὰ] πολλὰ πολλὰ V. ubi mox om. ὡς ἡμᾶς—θεσμόν.
[f] γνώμην] ψυχὴν A. Tum οὐκ ἀνασχετὸν—λόγους om. V.
[g] ἡγουμένη] ποιουμένη A.
[h] ἐλευθερίαν] ἐλεύθερον V. qui mox om. παρῄνεγκε τῆς ὀργῆς καί.
[i] τῶν ἐκκλησιῶν] καὶ τῶν ἐκκλησιῶν A.
[k] καὶ ἐθαύμαζον om. V.
[l] ἤρετο] εἴρετο V.
[m] σιωπᾷς] σιωπᾷ A.V. Mox πάντων A. pro ἁπάντων.
[n] ὅπως] ὅτι εἰς A. ex em. erat ὅπως.
[o] ἐπιχειρεῖς] ἐπιχειρεῖς. Καὶ οὗτος ὤφειλεν ἀπέχειν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων V. missis ceteris.
[p] ἑαυτὸν ἐξέτεμε] Rem pluribus narrat Theodoretus Histor. Eccles. lib. II. c. 24. KUST.
[q] τ᾽ ἄλλα] καὶ τἄλλα A.

[r] ὁ Πατριάρχης] ὁ om. A.
ΛΕΟΝΤΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ] Sophron. ap. Phot. c. 231. REINES.
[s] προφητικῇ δὲ] [illegible] om. A.E.
[t] πρὸς αὐτὸν] παρ᾽ αὐτὸν A.V.
[u] Θεοῦ om. B.E.M.
[x] τὸν Ἀβιμέλεχ] πρὸ μιμέλεχ V. τὸν om. A.B.E.
[y] μαχαίρᾳ διεχρήσατο] διεχρήσατο μαχαίρᾳ A.V.
[z] διὰ τὸ τὰ] διὰ τὰ A. (τὸ superscr.)
[a] εὐδαιμονίᾳ] εὐδαίμονα V.
[b] τοῦ Ἴλλου τὸν φόβον] τὸν φόβον τοῦ Ἴλλου A.V.
[c] Ἀναγινωσκομένης] ἀναγινωσκομένου B.E. ἀναγνώσαντος M.
[d] βάπτων om. B. Mox κυφούμενος A.
[e] ὅλως ἠπορήσαμεν] διηπορήσαμεν A. Mox ποιεῖν om. V.
[f] οἱ πλεῖστοι] οἱ om. A.
[g] νόμιζε] νομίζειν A. Et sic Plutarchus Apophth. p. 178.
F. Statim delevi cum A., ΛΕΟΝΤΙΣΚΟΣ: Ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος, ἐκ Σικελίας, Ἀκροχειρίτης οὕτω καλούμενος. Λαμβανόμενος γὰρ ἄκρων τῶν χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, κατέκλα, καὶ οὐ πρότερον ἠφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύοντος. Οὗτος [illegible] καὶ ἐπάλαιε., qui ea habet tamen in marg. omissis λαμβανόμενος—ἀπαγορεύοντος. Male huc illatus est articulus ex v. Ἀκροχειρίζεσθαι. ἀπαγορεύσαντος V. pro ἀπαγορεύοντος.

Λεωγόρας: Ὄνομα κύριον· ὃς ἦν πατὴρ [b] Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος.

Λεωδάμας: Ὄνομα κύριον.

Λεωκόριον: Τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπὸ ἱστορίας. Ἐλίμωξέ ποτε ἡ Ἀττικὴ, καὶ λύσις ἦν [i] τῶν δεινῶν παιδὸς σφαγή. Λεὼς οὖν τις τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας ἐπιδέδωκε, καὶ ἀπήλλαξε τοῦ λιμοῦ τὴν πόλιν· καὶ ἐκ τούτου ἐκλήθη ὁ τόπος Λεωκόριον.

Λεωκόριον: Ἡρῷον ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ. Λεὼς γὰρ, ὁ Ὀρφέως, υἱὸν μὲν ἔσχε Κύλανθον, θυγατέρας [illegible] τρεῖς, [k] Φασιθέαν, Θεόπην, Εὐβούλην· ἃς ὑπὲρ τῆς χώρας σφαγιασθείσας ἔτι παρθένους, ἐτίμησαν Ἀθηναῖοι τῷ ἡρῴῳ.

Λεωκράτης: Καὶ κλίνεται εἰς ους.

Λεώκριτος:

[l] Εἴ τις πτερώσας Λεώκριτον Κινησίᾳ,
αἴροιεν αὖραι πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.

[m] Ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κινησίας κωμῳδεῖται, καὶ ὡς ξένος, καὶ ὡς κόλαξ. Ἐμνήσθη δὲ [n] τῶν δύο ὡς ὁμοφρονούντων. Ἢ ὅτι ὁ Κινησίας λεπτὸς ἦν, ὁ δὲ Λεώκριτος μοχθηρός. Φησὶν οὖν, ὅτι, εἴ τις ἀντὶ πτερῶν Λεωκρίτῳ Κινησίαν [o] περιβάλοι, ὥστε φέρεσθαι A μεταρσίους, συμβήσεται αὐτοὺς ὀλέσθαι ἀεροφορήτους γενομένους.

Λέων, Λέοντος, Βυζάντιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς, καὶ σοφιστὴς, μαθητὴς Πλάτωνος, ἢ, ὥς τινες, Ἀριστοτέλους. Ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον, [p] βιβλίοις ζ΄., [q] Τευθραντικὸν, [r] Περὶ Βησαίου, Τὸν ἱερὸν πόλεμον, [s] Περὶ στάσεων, [t] Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. Οὗτος ἦν σφόδρα παχύς· καὶ [u] πρεσ- B βεύσας πρὸς Ἀθηναίους, [x] γέλωτα ἐκίνησε, καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. Ταραχθεὶς δὲ οὐδὲν [y] ὑπὸ τοῦ γέλωτος, Τί, ἔφη, ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ, καὶ [z] τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῷ παχυτέρα, καὶ ὁμονοοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη· διαφερομένους δὲ, οὐδὲ ἡ οἰκία. [a] Καὶ εἰς ἓν ἦλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἁρμοσθεὶς ὑπὸ τοῦ Λέοντος, [b] σοφῶς C ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. [c] Οὗτος [d] ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον [e] ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου, διεβλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς, ἐχούσης οὕτως· Εἰ τοσαῦτα χρήματα παρεῖχον Λέοντι, ὁπόσα με ᾔτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον. Ταῦτα ἀκούσαντες τοῦ δήμου, καὶ ἐπισυ-

ΛΕΩΓΟΡΑΣ] De hoc plura vide infra v. Φασιανοί. KUST. Ex Schol. Aristoph. Nub. 109.

b Ἀνδοκίδου] Ἀνδρονίκου E.

ΛΕΩΔΑΜΑΣ] Ejus ἐρώμενος Μισγόλαος. Vid. infra ad h. v. Vid. item supra Hegesander. REINES.

ΛΕΩΚΟΡΙΟΝ: Τόπος τῆς Ἀττ.] Ex Schol. Thucyd. lib. I. c. 20. Huc apprime faciunt verba Æliani Var. Hist. lib. XII. c. 28. Λεωκόριον Ἀθήνησιν ἐκαλεῖτο τὸ τέμενος τῶν Λεὼ θυγατέρων, Πραξιθέας, καὶ Θεόπης, καὶ Εὐβούλης. Ταύτας [illegible] ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηνῶν ἀναιρεθῆναι λόγος ἔχει, ἐπιδόντος αὐτὰς τοῦ Λεὼ εἰς τὸν χρησμὸν Δελφικόν. Ἔλεγε γὰρ, μὴ ἂν ἄλλως σωθῆναι τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἐκεῖναι σφαγιασθεῖεν. Plura de Leocorio et filiarum Lei historia congesserunt Meursius in Ceramico c. 17. et Leopardus Emendat. lib. XIX. c. 23. KUST. τὸ λεωκόριον τῶν τοῦ Λεὼ θυγατέρων ἐστὶν ἱερὸν Athenis. Theodoret. VIII. Θεραπ. καὶ τούτων ἱερὸν ἐγένετο ἐν τῇ Ἀττικῇ καλούμενον Λεωκόριον. Schol. Thucyd. I. 20. Hieronym. in Jovinian. I. *Chalciœcus quoque illa filia Leo, virgo perpetua, pestilentiam patriæ scribitur spontanea morte solvisse.* Scaliger ad Euseb. p. 186. tres filias Λεὼ se sponte morti obtulisse ait, et errare igitur Hieronymum. Cf. Ælian. V. H. XII. 28. Παρὰ τὸ Λεωκόριον in urbe occisus ab Harmodio et Aristogitone Hipparchus, Thucyd. I. et VI. Ab isto tribus Leontis nomen habuit. REINES.

i τοῦ λιμοῦ] τῶν δεινῶν A.B.V.

k Φασιθέαν] Hanc Ælianus loco laudato Πραξιθέαν vocat. KUST. Φρασιθέαν Photius.

l Εἴ τις πτερώσας Λεώκρ.] Aristoph. Ran. 1485. sed ubi pro Λεώκριτος legitur Κλεόκριτος. KUST.

m Ὡς λεπτὸς ὢν σφόδρα ὁ Κιν.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

n τῶν δύο] τῶν om. V.

o περιβάλλοι] περιβάλοι A.B.V. παραβάλοι Schol.

p βιβλίοις ζ΄ om. V.

q Τευθραντικὸν] Sic habent omnes editt. At ms. Paris. A. habet Τευθραντικόν: et duo reliqui, Τεθραυντικόν. KUST. Rectum est Τευθραντικὸν ms. A. a Teuthrante Mysiæ rege, cui Telephus successit. HEMST. Τευθραντικὸν A.B. Τεθραντικὸν V.

r Περὶ Βησάλου] Duo mss. Paris. habent περὶ Βησαίου. KUST. Περὶ Βησάλου sine dubio corruptum. Meursius Gloss. Gr. Barb. in Βήσαλος, περὶ βησάλου insigni errore, a quo sibi nec Du Cangius cavit in Gloss. M. et I. Gr. D quasi βήσαλον ortum a Latino *bessalis* ea lateris cocti significatione Græcis quo tempore vixit Leo Byzantinus fuisset notum. HEMST. Βησαίου A.V. deest v. E. cum lacuna.

s Περὶ στάσεων om. E.

t Τὰ κατ' Ἀλέξανδρον] Quem Alexandrum hic intelligemus? An eum, qui *Magnus* cognominatus est? Sic videtur. Sed tunc Suidas ipse secum pugnabit, quippe qui paulo post refert, Leonem hunc, vivente adhuc Phi- E lippo, spontaneo suspendio vitam finivisse. Confer Vossium de Hist. Gr. KUST.

u πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους, γέλωτα ἐκ.] Historiam hanc paulo aliter narrat Plutarchus ἐν Πολιτικοῖς παραγγ. p. 804. cujus hæc sunt verba: Ὁ Βυζάντιος Λέων ἧκε δή ποτε τοῖς Ἀθηναίοις στασιάζουσι διαλεξόμενος· ὀφθεὶς δὲ μικρὸς καὶ γελασθεὶς, Τί δὲ, εἶπεν, εἰ τὴν γυναῖκά μου ἐθεάσασθε μόλις ἐξικνουμένην πρὸς τὸ γόνυ; Πλείων οὖν ἐγένετο γέλως. Ἀλλ' ἡμᾶς, ἔφη, μικροὺς οὕτως ὄντας, ὅταν διαφερώμεθα πρὸς ἀλλήλους, ἡ Βυζαντίων πόλις οὐ χωρεῖ. Cum Suida vero consentit Philostra- F tus lib. I. de Vitis Sophist. p. 490. vel potius cum Philostrato Suidas, quippe qui ex eo sua descripsit. Certe illa ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα, usque ad illa, ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ, sunt ipsissima Philostrati verba. KUST. Vide Athenæum p. 550. qui eadem fere habet de Pythone. Sed, opinor, corrigendus Athenæus et legend. Καὶ Πύθων δ' ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ ἱστορεῖ ὡς Λέων ὁ πολίτης αὐτοῦ. Vid. et de isto Leone Plutarch. II. p. 88. et p. 804. Recte τοσοῦτος. Plutarch. p. 192. τοῖς πολυετέσι καὶ ἐπολέμει καὶ τινα τοιοῦτον ἀπήλασε τῆς στρατιᾶς. TOUP.

G x γέλωτα] τε addit A.

y ὑπὸ] ἀπὸ A.B.V.E.M.

z τοιοῦτος] τοσοῦτος A.B.V.E.

a Καὶ εἰς ἓν—Βυζάντιον] Sic V.: Ὅρα ὅτι ὁ Φίλιππος ἀποκρουόμενος παρὰ τοῦ Λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς Βυζαντίους, γράψας ὅτι εἰ χρήμασιν ἤθελον δοῦναι τὸ Βυζάντιον ὅσα με Λέων ᾔτεῖτο ἐκ πρώτου ἀπέλαβον.

b σοφῶς] σαφῶς A.B.

c Οὗτος δὲ ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἐκ τοῦ Βυζ.] H Historiam de Philippo, Byzantium tempore Leonis hujus obsidente, sed ab obsidione illa repulso, pluribus narrat Hesychius Milesius de Originibus CPolitanis p. 49. 50. quem vide. KUST.

d [illegible] ὁ] [illegible] om. A.

e ἐκ τοῦ] ἀπὸ τοῦ A.B.

στάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος, φοβηθεὶς [f]μὴ λιθόλευστος γένηται, ἑαυτὸν [g]ἦγξε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων [h]κερδάνας ὁ δείλαιος.

Λέων, Ἀλαβανδεύς, ῥήτωρ. [i]Ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκιακὰ [k]ἐν βιβλίοις β'., Τέχνην, Περὶ στάσεων, Τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκέων καὶ [l]Βοιωτῶν.

Λέων, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Μακέλλης· ὃς ἔδοξε τῶν πρὸ αὐτοῦ βασιλέων ἁπάντων εὐτυχέστατος εἶναι, καὶ φοβερὸς ἅπασι τοῖς τε ὑπ' ἐκείνου τὴν βασιλείαν τελοῦσι, καὶ τῶν βαρβάρων αὐτῶν, ὅσοις εἰς φήμην ἀφίκετο. Καὶ ταύτην μὲν τοῖς πολλοῖς καταλέλοιπε [m]τὴν δόξαν. Ἐγὼ δὲ, [n]φησὶ Μάλχος, εὐτυχίαν οὐκ οἶμαι, εἴ τις τῶν ἀρχομένων τὰ ὄντα διασυλῶν, καὶ μισθούμενος ἀεὶ συκοφάντας εἰς τοῦτο, καὶ κατηγορῶν αὐτὸς, ὅτε μὴ ἄλλον ἀνηύρισκε, καὶ τὸν χρυσὸν ἐξ ἁπάσης τῆς γῆς συλλεξάμενος, ἑαυτῷ μόνῳ κατάθοιτο, ἐρήμους μὲν τὰς πόλεις, ἥσπερ ἔμπροσθεν εἶχον, εὐπορίας ποιήσας, ὡς μηκέτι τοὺς φόρους, οὓς ἐτέλουν, δύνασθαι μετ' εὐχερείας ἀπενεγκεῖν. Καὶ ἁπλῶς πάσης κακίας [o]ἀπισχυρίζεται ὁ Μάλχος γενέσθαι αὐτὸν καταγώγιον· ὅς γε καὶ Ὑπερέχιον τὸν γραμματικὸν ἐφυγάδευσέ [p]ποτε, καὶ τῷ Εὐλογίῳ τῷ φιλοσόφῳ σιτηρέσιον εἰπὼν δοθῆναι, τινὸς τῶν εὐνούχων λέγοντος, ὅτι ταῦτα εἰς στρατιώτας [q]προσήκοι δαπανᾶσθαι, εἶπεν· Εἴθε γένοιτο ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ χρόνου, ὥστε τὰ τῶν στρατιωτῶν εἰς διδασκάλους παρέχεσθαι. Ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ Ἀκάκιος ἐγένετο πατριάρχης.

Λέων: [r]Οὗτος στρατηγὸς ἐπέμφθη παρὰ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου κατὰ τῶν βαρβάρων· [s]εὔκολος ὢν, καὶ διὰ μελέτην μέθης εὐπαράγωγος. Ἦν γὰρ αὐτῷ τὸ ἀνδρεῖον [t]ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένον, πλείους ἔχειν παλλακίδας τῶν στρατιωτῶν, καὶ πλείονα πίνειν, ἢ ὅσα πάντες [u]ἄνθρωποι πίνουσι.

ΛΕΩΝ, [x]Λέων σοι γέγονεν ἔκμαγμα σὸν,
τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

[y]Ἐπὶ τῶν μοιχευομένων καὶ τικτουσῶν γυναικῶν. Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος.

Λεωνᾶς, σοφιστὴς, Ἴσαυρος τὸ γένος, [z]εὐδοκιμῶν ἐν τῷ πλήθει τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοτέχνων· ὃς Πρόκλῳ οὐ μόνον τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐκοινώνησεν, ἀλλὰ καὶ σύνοικον ἔχειν ἠξίου, καὶ συνδιαιτᾶσθαι γυναικὶ καὶ τέκνοις παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα γνήσιον καὶ τοῦτον γενόμενον. Γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίει καὶ τοῖς τὰς [a]ἡνίας ἔχουσι τῆς Αἰγύπτου.

Λεωνίδεω δῶρα:

Λεωνίδης, Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, [b]Ἀναξανδρίδου, ἀφ' Ἡρακλέους [c]κ' βασιλεύς. Οὗτος ἡγεμὼν τῶν εἰς Θερμοπύλας [d]ἀπαντησάντων Ἑλλήνων ἦν. Ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ λέγεται τὸν Ἡρακλέα ἀποθέμενον τὸ σῶμα ἀποθεωθῆναι. Λεωνίδης δὲ, ἀπαγγελθέντος, ὅτι τοξευόντων τῶν Περσῶν ὁ ἥλιος ἀφανὴς γίνεται· "Θαρρῶμεν," ἔφη, "ὅτι ὑπὸ [e]σκιᾷ μαχησόμεθα." Ἀριστοποιουμένοις δὲ τοῖς στρατιώταις, "Ἀριστᾶτε," ἔφη, "ὡς ἐν ᾅδου δειπνήσοντες." Ἐπελθόντος δὲ [f]τοῦ βασιλέως, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὸ πλῆθος εὐλαβηθέντες, ἔφυγον· Θηβαῖοι δὲ ηὐτομόλησαν· οὓς λαβὼν ἔστιξε βασιλεύς [g]σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτιάταις· ἐπιγέγραπται ἐπὶ Λεωνίδου [h]ἐπίγραμμα·

[[i]Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τριηκοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες.

Καὶ ἕτερον ἐπὶ δυσὶν ἀδελφοῖς·]

[k]Ὦ ξεῖν' [l]ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις, ὅτι τῇδε
κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

Οὗτος ὁ Λεωνίδης περὶ [m]Θερμοπύλας ἅμα τριακοσίοις ἀντέστη Ξέρξῃ. Καὶ ἀριστεύων ἐτελεύτησε, κυκλωθεὶς ἐκ προδοσίας, Ἐφιάλτου τινὸς δείξαντος

---

[f] μὴ] μή πως A. qui παρ' αὐτῶν addit post λιθ.
[g] ἀπῆγξε] ἦγξε A.B.V.
[h] ἀποκερδάνας] κερδάνας A.B.V.
[i] Ἔγραψε] Habet seqq. V. in articulo proximo post αὐτῶν.
[k] ἐν βιβλίοις β'. om. V.
[l] Βοιωτῶν] θηβαίων E. (supra: Βοιωτῶν)
[m] τὴν δόξαν] τὴν om. A.B.V.
[n] φησὶ] φημὶ B.E.
[o] ἀπισχυρίζετο] ἀπισχυρίζεται A.
[p] καὶ πότε] ποτε καὶ A.
[q] προσήκει] προσήκοι A.
[r] Οὗτος στρατηγός] Eunapio tribuit Boissonadius fr. 38.
[s] εὔκολος] εὐκολώτερος supra v. Εὐπαράγωγος.
[t] ἐπὶ τοῦτο συναναγκασμένος] Portus συνενεγκάμενος. KUST. Forte συνηναγκασμένον. HEMST. ἐπὶ τούτῳ συνηγκασμένον A. ἐπὶ τούτῳ συνηναγκασμένος B.E. ἐ. τ. συναναγκασμένος V.
[u] οἱ ἄνθρωποι] οἱ om. A.B.V.
[x] Λέων σοι γέγονεν ἔκμ.] Ex Aristoph. Thesmoph. 521. ubi versus primus sic legitur: Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἴγμα σόν. Sed metrum claudicat, quod ut fulciat Scaliger, pro αὐτ' εἴγμα legit αὐτ' ἔγμα: Portus, αὐτό τ' εἴγμα. Sed retinenda est lectio Suidæ ἔκμαγμα, et versus hic ita scribendus, Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔκμαγμα σόν. Apud Aristophanem enim olim scriptum fuisse ἔκμαγμα, clare patet ex Polluce, qui lib. VIII. c. 8. hunc ipsum locum Aristophanis, quamvis neglecta lege metri, adducit, ut probet Comicum istum voce ἔκμαγμα usum esse. Huc accedit auctoritas Eustathii, qui ad Odyss. τ'. p. 1857, 16. itidem locum hunc Comici citat, ut ostendat τὸ ἔκμαγμα apud veteres idem significasse, quod ἐκμαγεῖον. KUST.
[y] Ἐπὶ τῶν—γυναικῶν post ἔκμαγμα σόν collocant A.E.M.
ΛΕΩΝΑΣ, σοφιστὴς, Ἴσαυρος τὸ γ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Marini in Vita Procli, c. 8. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.
[z] εὐδοκιμῶν] δοκιμῶν V.
[a] ἡνίας] τὰς ἡνίας A.B.V. et sine τοῖς E.
ΛΕΩΝΙΔΕΩ ΔΩΡΑ] Ex Antholog. p. 555. [Pal. VI. 191.] Vid. supra v. Ἀκραιφ. νοῖς. TOUP.
[b] Ἀναξανδρίδου] Ἀναξανδρίδος B. ἀναξανδρίδης E.M.
[c] η' βασιλεύς] Sic habent omnes editt. At in 2 mss. Paris. exaratum est κ' βασιλεύς; id est, *Rex vigesimus*: quæ lectio rationibus chronologicis magis convenit. KUST. κ, A. κ V.
[d] ἀπαντησάντων] Ἑλλήνων addunt A.V.
[e] σκιάν] σκιᾷ A. Stobæus VII. 46. Tum μαχησόμεθα A.V. pro μαχεσόμεθα. Stobæus μαχούμεθα.
[f] Ξέρξου] τοῦ βασιλέως A.B.V.
[g] σὺν στρατιώταις τριακοσίοις Σπαρτ.] Hæc verba ut supervacanea delenda puto. KUST.
[h] ἐπίγραμμα om. E.M. Tum Μυριάσιν—ἀδελφοῖς om. A.B.V.
[i] Μυριάσιν ποτὲ τῇδε τρ.] Anthol. Pal. VII. 248. Mox τέτταρες M.
[k] Ὦ ξεῖν' ἀγγ.] Anthol. Pal. VII. 249.
[l] ἀγγέλλειν] ἄγγελε A.B.V.
[m] Θερμοπύλας] φακτηρίαν A. σφακτησίαν B.V.E. σφακτηρίαν M.

[n]τοῖς Πέρσαις τὴν διὰ τῶν [o]ὀρῶν ὁδὸν, καὶ ἡγησαμένου αὐτῶν νυκτός.

[p]Ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε Λεωνίδης τὸ φρόνημα, ἢ Καλλίμαχος, ἢ Κυναίγειρος, ἀρκέσει δὲ τὸ Ῥωμαῖον ἀποκαλεῖν, ὡς [q]τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν ὑπήσθετο, ἤρετο, [r]εἰ τὸ Ῥωμαϊκὸν εἴη νενικηκός.

Λεωπετρία: Λεῖος λίθος.

Δυνατὸν ἐστιν ἀπό τινος λεωπετρίας ἀνάβασιν ποιησαμένους ἐκ θαλάττης εἰς τὴν Χερρόνησον, κατὰ νώτου γενέσθαι τῶν πολεμίων.

Λεωργός: [s]Αἰσχύλος·

[[t]Τόνδε πρὸς] πέτραις
ὑψηλοκρήμνοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι.

Περὶ [u]Προμηθέως. Τουτέστιν [x]ὁ πάντολμος, ὁ ὑπὲρ τοῦ λεῶ ἀποθνήσκων. [Ἢ τὸν λαοῖς παρασχόντα τὸ ἐργάζεσθαι διὰ τοῦ πυρός.]

Λέως: Ὁ λαὸς, ὁ ὄχλος, Ἀττικῶς.

Λεωσθένης, στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων. Οὗτος ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μακεδόνας πολέμῳ προθυμίᾳ χρησάμενος τοῦ καιροῦ προθυμοτέρᾳ, καὶ τῇ [y]παρασκευούσῃ εὐπραγίᾳ κατὰ τῶν πολεμίων ἐπεξιὼν, τήν τε ἐμβολὴν ἀφειδῆ ποιεῖται, καὶ λίθῳ πληγεὶς πρὸς τὴν κεφαλὴν ἀφυλάκτως, ἐπὶ τῆς παρατάξεως πίπτει.

Λεώστρατος: Ὄνομα κύριον.

Λεωτροφίδης: Οὗτος χλωρὸς ἦν καὶ λεπτὸς, ὡς ἐοικέναι ὄρνιθι, ὡς Κινησίας τῶν σφόδρα λεπτῶν καὶ [z]κοῦφος ἦν [a]διθυραμβοποιὸς ὁ Λεωτροφίδης. Ἕρμιππος·

[b]Ἀνάπηρά σοι θύουσι βοΐδια,
Λεωτροφίδου [c]λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

Λεωτυχίδης: Ὁ τοῦ Λεωτύχου.

Λεωφόρος: Ὁδὸς δημοσία.

Λεωχάρης, Λεωχάρους.

Λέπαδνα: Οἱ μασχαλιστῆρες τῶν ἵππων, ἢ στηθιαῖοι λῶροι.

[Λέπαργε: Ἔστιν ἐν τῷ, Ἀνά σοι τάδε πάντα λέπαργε.]

Λέπας: Ἀκρωτήριον. [d]Λεπὰς δὲ, [e]κογχυλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσπήγνυται, δυσαποσπάστως ἔχον, [f]ἐπειδάν τις [g]αὐτὸ βουληθείη λαβεῖν. [h]Εὐεπίφορος δ' [i]ἐστὶ τῷ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης. Παρ' ὑπόνοιαν, ὥσπερ λεπὰς πέτρᾳ, οὕτως ἡ γραῦς [k]τῷ μειρακίῳ [προσίσχεται.] [l]Λεπὰς εἶδος ἰχθύος. [m]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὃς τόδε ναίεις
εἰστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας.

[n]Τουτέστιν ἀκρωτήριον.

Λεπαστής: Εἶδος ποτηρίου [o]μεῖζον ἢ κύλιξ· ἢ ὁ πίθος. [p]Ἀριστοφάνης·

Φύσει, ἐπειδὰν ἐκπίῃς οἴνου νέου λεπαστήν.

Λεπιδωτοὶ ἰχθύες: Πᾶν τὸ τῶν ἰχθύων γένος, [q]ἔξω τῶν σελαχίων.

---

[n] τοῖς Πέρσαις] τοῖς om. A.

[o] ὀρῶν] ὄρων A.B.V. καὶ ἡγησαμένου α. ν. om. A.B.

[p] Ὁ δὲ Μακεδὼν ἐκεῖνος, εἴτε Λεωνίδ.] Ex Theophylact. Simoc. lib. II. c. 6. KUST.

[q] τῶν λόγων τῶν ἰατρικῶν] τὸν λόγον τὸν ἰατρικὸν V. Tum ὑπήσθετο A.B.E. ὑπέσθετο V. ὑπησθάνετο Theoph. pro ὑπήσθετο.

[r] εἰ] εἰς A. Mox νενικὸς V.

[s] Αἰσχύλος] In Prometheo Vincto 5. ad quem locum vetus Scholiasta: Λεωργὸν τὸν Προμηθέα λέγει, τὸν ὀφείλοντα ἔργον λάεσσι ἢ λίθοις· οἱονεὶ τὸν ἔχοντα ἔργον τοῖς λαοῖς ἀπαγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν ἔργα καὶ βουλεύματα. Ἢ τὸν τοὺς λαοὺς ἐργασάμενον, ἤγουν τὸ τῶν ἀνθρώπων πλῆθος. Οὗτος γὰρ μυθεύεται πλάσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλως. Λεωργὸν, τὸν τοῖς λαοῖς ἔργα παρασχόντα διὰ τοῦ πυρός. Ἢ τὸν ἄξιον γενέσθαι ἔργον καὶ παρακάλυμμα λάων· τοῦτ' ἔστι λίθων. Ἄλλως. Λεωργόν. Τὸν λαῶν ἔργον ὀφείλοντα γενέσθαι. Hesychius: Λεωργὸν, κακοῦργον, πανοῦργον, ἀνδροφόνον. Etymologus: Λεωργὸς, ὁ τῶν ἀνθρώπων πλάστης. Ἐπίθετον Προμηθέως παρὰ Αἰσχύλῳ. Hæc interpretatio mihi præ ceteris placet. KUST.

[t] Τόνδε πρὸς om. A.B.V. τόνδε E. ponit post ὑψηλοκρήμνοις. Mox ὀγμάσαι V.

[u] Προμηθέως] Προμηθέος V.

[x] τὸν πάντολμον, τὸν—λαοῦ ἀποθνήσκοντα] ὁ πάντολμος ὁ—λεὼ ἀποθνήσκων A.B.V. Uncinis inclusa om. A.B.

ΛΕΩΣΘΕΝΗΣ] Vid. Κόθων. Diodor. Sic. XVIII. p. 267, 12. HEMST. Adde Arrian. Phot. cod. 92. p. 217.

[y] παρασκευούσῃ] περιπεσούσῃ A. Mox εὐπραγίᾳ A.B.V. pro εὐπραξίᾳ.

ΛΕΩΤΡΟΦΙΔΗΣ: Οὗτος χλ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1406.

[z] κοῦφον] κοῦφος A.B.V.

[a] διθυραμβοποιὸς δὲ ἦν] ἦν om. V. et, ni fallor, A.

[b] Ἀνάπηρά σοι θ.] Locus hic apud Scholiastam Aristophanis loco laudato sic legitur et distinguitur: Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια, Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Idem fragmentum Hermippi paulo auctius adducit Athenæus lib. XII. p. 551. ubi sic legitur: Φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἕρμιππος πρὸς τὸν Διόνυσον τὸν λόγον ποιούμενος· Νῦν οἱ θεώμενοι Ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος. Ceterum in editt. prioribus versus posterior male a superioribus divulsus et separatim positus est, quasi novus esset articulus: cum ex Scholiasta Aristophanis et Athenæo clare appareat, eum cum superioribus connectendum esse, utpote partem fragmenti, quod ex Hermippo hic adducitur. KUST.

[c] λεπτότερα] λεπτότερος B.E.

ΛΕΠΑΔΝΑ] Ex Schol. Aristoph. Eq. 765. HEMST.

ΛΕΠΑΡΓΕ] Deest gl. A.V.

[d] ΛΕΠΑΣ κοχλίου εἶδος] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1097. KUST.

[e] κοχλίου] κογχυλίου A.V.

[f] ἐπειδάν τις αὐτὸ βουληθείη λαβεῖν. Εὐεπίφορος δ' ἐστὶν εἰς τὸ λεπὰς ὁ Ἀριστ.] Locum hunc partim ex mss. partim ex Scholiasta Aristophanis emendavi, qui in prioribus editt. pessime sic legitur et distinguitur: Δυσαποσπάστως ἔχων. Ἐπειδάν τις δ' αὐτὸ βουληθείη λαβεῖν, οὐκ εὐεπίφορόν ἐστι. Τῷ λεπὰς ὁ Ἀριστοφάνης παρ' ὑπόνοιαν. Omnia hic turbata sunt et confusa. KUST.

[g] αὐτὸ] αὐτοῦ A.B.V.

[h] Εὐεπίφορος δ'] δ' om. B.E. οὐκ εὐεπίφορόν ἐστι M.

[i] ἐστὶν εἰς τὸ] ἐστι τῷ A.V.E.M. ἐπὶ τὸ Hemsterhus. ad Schol. Aristoph.

[k] τῷ μειρακίῳ προσίσχεται] πέτρᾳ οὕτως ἡ γραῦς τῷ μειρακίῳ A.B.V.

[l] Ἔστι καὶ λεπὰς] λεπὰς δὲ A.V.

[m] Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 23.

[n] Τουτέστιν ἀκρωτήριον] ἢ καὶ τὸ ἀ. φησι E.

ΛΕΠΑΣΤΗΣ] Priores editt. habent λεπαστή: quam lectionem licet confirmet Athenæus lib. XI. p. 484. 485. (ubi genus hoc poculi pluribus describitur) malui tamen sequi auctoritatem manuscriptorum Paris. quæ exhibent λεπαστής. KUST.

[o] μείζονος] μεῖζον A.B.V. Schol. Aristoph.

[p] Ἀριστοφάνης] In Pac. 916.

[q] πλὴν] ἔξω A.V.

Λέπρα: Εἶδος νόσου. Μάλχος·

Λέπρα ἐπήνθει τῷ προσώπῳ αὐτοῦ.

Λέπρεον: Τῆς Τριφυλίας πόλις. Ἀπὸ τοῦ παρακειμένου τραχέος ὄρους. Οἱ δ' [f]ἀπὸ τοῦ τοὺς κτίζοντας αὐτὴν [g]νόσῳ χρήσασθαι λέπρᾳ.

Οὐδετέρως τὸ Λέπρεον. [t]Ἀριστοφάνης δὲ ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε, τὸν Ἠλεῖον Λέπρεον, ἀντὶ τοῦ, τὸν τῆς Ἤλιδος. Οὕτω ἐκλήθη, διὰ τὸ τὴν χώραν [u]αὐτῶν [x]λέπειν. Διαφαίνονται γὰρ ἐκ τῆς ὀρεινῆς.
B Πέτρας γὰρ εἶναι αὐτόθι ποικίλας τῷ χρώματι καὶ διαλεύκους, ὁμοίας [y]τοῖς τὰς ὄψεις λεπριῶσι.

Λέπρεος: [z]Ἀριστοφάνης·

Βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

Οὗτος εἶχε λέπραν, ἐκωμῳδεῖτο καὶ εἰς μαλακίαν. Ἦν [a]δὲ καὶ κακοπράγμων, καὶ [b]ὀψοφάγος, καὶ λάλος.

Νὴ τὸν θεόν, ὅς οὐκ ἰδὼν
βδελύττομαι τὸν Λέπρεον ἀπὸ Μελανθίου.

Λεπρίνης: Ὄνομα κύριον.

[Λεπρός: Ἔστιν ἐν τῷ Ἀγορανομίας.]

Λεπτὰ ξαίνεις: Ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διαγόντων τὸν βίον.

Λεπτὰ πλοῖα: Τὰ μικρά. [c]Θουκυδίδης ἐν η'.

Λεπτή τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχούμεθα:
Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἡ παροιμία.

Λεπτὴν πλέκει: [d]Λεγόμενόν τι ἐπὶ τῶν πενήτων. Οἷον, ἀκριβῆ, [e]στενήν, ἀσθενῆ. Ἔνθεν καὶ λεπτο-
A λόγος. [f]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπτήν, κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα.

Τουτέστιν ἐρεύνα.

Λεπτόγεα: [g]Κακὸς ἀγρός. Λεπτὴ γῆ, [h]μὴ λιπαρά. Καὶ λεπτόγεως.

Λεπτολογία:

[i]Οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἔδιδου, οὐδὲ ὤπτει τοὺς [k]λόγους.

B Περὶ Ἀπολλωνίου γράφει Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος. [l]Ἕρμιππος Δημόταις.

Λεπτολογεῖν ἤδη [m]ζητῶ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν.

Ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῦ μηδενὸς καὶ κενῶν πραγμάτων. Διασυρμοῦ δὲ χάριν τῶν φιλοσόφων [[n]λέγει,] ὡς ἰσχνὰ ζητούντων ζητήματα.

[o]Σύ τε λεπτοτάτων λήρων [ἱερεῦ.]

Τουτέστιν, [p]συνετωτάτων καὶ δυσπαρακολουθήτων λό-
C γων.

Λεπτόμιτον φᾶρος: Τὸ λεπτὸν ἱμάτιον.

Λεπτύνω καὶ λεπτύναι:

Λεπτυσμός: Λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ [q]ἀντὶ ις' ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

Λεπτρόν: Ὀξυτόνως. Σημαίνει δὲ ἢ [r]τὸ τοῦ ᾠοῦ, ἢ τὸ τῆς ῥοιᾶς ἐπικάλυμμα.
D
Λέρνη θεατῶν: Ἀντὶ τοῦ, κακῶν θέατρον. Κρατῖνος. Οἱ μέν, διὰ τὴν Ὕδραν· οἱ δέ, διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ καθάρματα ἐκεῖ ἀποφέρειν. Ὁ γὰρ Δαναὸς [s]ἐν τῇ Λέρνῃ τὰς κεφαλὰς τῶν Αἰγυπτιαδῶν

ΛΕΠΡΑ] Hæc vox extra literarum seriem posita est, quæ suo loco reddenda est. KUST. Exstabat sc. in edd. ante Λεπαστής. Ego mutavi cum A.B.V.

ΛΕΠΡΑΙΟΝ] Λέπρεον A.B.V. et sic infra. Vid. Duker. ad Thucyd. V. 31. Wass. ibid. c. 34.

[f] ἀπὸ τὸν] ἀπὸ τοῦ B.E. Photius.

[g] λέπρᾳ—νόσῳ] νόσῳ—λέπρᾳ A.V. Photius.

[t] Ἀριστοφάνης] Av. 149. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[u] αὐτῶν] αὐτὸ Schol.

[x] λέπειν] Sic etiam habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. Sed quid hoc? Omnino vox ista corrupta est: cujus loco forte scribi debet, λευκὴν εἶναι. KUST. Lege
F λεπρᾶν, vel ut Schol. 149. λεπριᾶν. Vide nos ad Aristoph. Av. Schol. ad Theocr. I. 40. ubi corrig. Aristoph. leg. λεπρὰν εἶναι. TOUP.

[y] τοῖς τὰς] τοῖς om. A.V.E.

ΛΕΠΡΕΟΣ] Λεπρεὺς E. qui mox βδελύττεσθαι.

[z] Ἀριστοφάνης] Av. 151.

[a] δὲ] δὲ καὶ A.B.V.E.

[b] ὀψοφάγος] De Lepreo, qui cum Hercule contenderat de voracitate, et victo ab eo, vid. Athen. X. p. 411. filio
G Cauconis et Astydameæ. Lepream vocat Ælian. V. H. I. 24. Glauconis filium. Pausan. Eliac. I. 5. Λεπρέου τοῦ Πυργέως. Callimachus in Jov. 39. Πτολίεθρον Λέπρειον. REINES.

ΛΕΠΡΟΣ] Deest gl. A.V.

ΛΕΠΤΑ] Λεπρὰ V.E. Tum ξένοις E. edd. vett.

[c] Θουκυδίδης] Vid. Duker. ad VII. 40. Hæc om. V.

ΛΕΠΤΗ ΤΙΣ 'ΕΛΠ.] Aristoph. Equit. 1241.

[d] παροιμία λεγομένη] λεγόμενόν τι A.B.E. Photius.

[e] ἀσθενῆ, στενὴν] στενήν, ἀσθενῆ A. Photius.

[f] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 738.

ΛΕΠΤΟΓΕΑ] Hesychius rectius, λεπτόγεων, κακὸς ἀγρός, &c. KUST.

[g] Κακὸς] λεπτὸς V.

[h] μὴ λιπαρὰ] λιπαρά, λυπρὰ Photius.

[i] Οὐδὲ λεπτολογίᾳ ἔδιδου, οὐδὲ ὤπτει τοὺς λόγους] Hæc sunt verba Philostrati in Vit. Apoll. lib. I. c. 13. eademque leguntur supra v. Κατεγλωττισμένα. KUST.

E [k] λόγους] Addit V. παροι". λεπτὴν πλέκει· τοῦτον ἐρεύνα. περὶ ἀπολλ. etc.

[l] Ἕρμιππος Δημόταις] Quid ista hic sibi velint, non video. Verba enim, quæ sequuntur, deprompta sunt ex Aristoph. Nub. 319. ubi tamen paulo aliter sic legitur: Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ περὶ καπνοῦ στενολεσχεῖν. KUST. Suidas videtur Photium respexisse, qui hanc gl. præbet, Λεπτολογίαν: Ἕρμιππος δημόταις. Verba igitur Ἕρμιππος Δημόταις referenda sunt ad caput glossæ, non ad versum qui sequitur. Adde Antiatticistam Bekkeri p. 106, 26.

F [m] ζητῶ] ζητῶν A.

[n] λέγει om. A.B.V.E.M.

[o] Σύ τ' ὦ λεπτοτάτων λήρων ἱερ.] Aristoph. ibid. 358. Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιογενές, ὦ θηρατὰ λόγων φιλομούσων Σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, &c. KUST. σύ τε A.B.V. Mox ἱερεῦ om. A.B.V.

[p] ἀσυνετωτάτων] συνετωτάτων A.B.V. Schol.

ΛΕΠΤΟΜΙΤΟΝ Φ.] Euripid. Androm. 831.

ΛΕΠΤΥΝΩ] Deest, ni fallor, A.V. om. Kuster.

ΛΕΠΤΥΣΜΟΣ] Bibl. Coislin. p. 513.

G [q] ἀντὶ τῶν ις'] ἀντὶ A. ἀντὶ ις V.E. ἀντὶ δεκαέξ Coisl.

ΛΕΠΤΡΟΝ] Potius λέπυρον, cum accentu in antepenultima. Vide Etymologum v. Ἔλεψε. KUST.

[r] τὸ τοῦ] τὸ om. A. τὸ ante τῆς præbent A.B.V.E.

ΛΕΡΝΗ ΘΕΑΤΩΝ: Ἀντὶ τοῦ, κακῶν θ.] Clarius Hesychius: Λέρνη θεατῶν: παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολική, Λέρνη κακῶν, ἣν ἀπολυτρωσάμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον. Λέρνην οὖν θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον, διὰ τὸ σύμμικτον καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. Hinc discimus,
H τὸ Λέρνη θεατῶν fuisse tantum parodiam proverbii Λέρνη κακῶν, qua usus fuit Cratinus: et proinde falli eos, qui id tritum vulgi sermone proverbium fuisse existimant. KUST.

[s] ἐν τῇ Λέρνῃ] Hic ponunt A. et Photius: vulg. post Αἰγυπτιαδῶν.

ἀπέθετο, καὶ, ὡς εἰκὸς, ἐφ' ὕβρει ἐκέλευσε τὰ [t]δυσοιώνιστα ἐκεῖ ῥίπτειν. Οἱ δὲ, ΛΈΡΝΗ ΚΑΚΩ͂Ν. A

ΛΕΡΌΝ: Τὸ λεῖον.

ΛΈΣΒΙΟΣ: Ὁ ἀπὸ τῆς Λέσβου νήσου.

ΛΕΣΒΊΩΝ ἌΞΙΑ: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

ΛΕΣΒΊΣΑΙ: [u]Μολῦναι τὸ στόμα. Λέσβιοι γὰρ διεβάλλοντο ἐπὶ αἰσχρότητι. [x]Ἀριστοφάνης·

Μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας.

ΛΕΣΒΏΝΑΞ, Μιτυληναῖος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου, πατὴρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. Ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα. B

ΛΈΣΧΑΙ: [y]Λέσχας ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο πολλοί. [z]Ὅμηρος·

[a]Οὐκ ἐθέλεις εὕδειν χαλκήϊον ἐς δόμον ἐλθὼν,
ἠέ που ἐς λέσχην.

Κλεάνθης δέ φησιν, ἀπονενεμῆσθαι τῷ Ἀπόλλωνι τὰς λέσχας, ἐξέδραις δὲ ὁμοίας γίνεσθαι. Καὶ αὐτὸν δὲ τὸν [b]Ἀπόλλωνα παρ' ἐνίοις [c]Λεσχηνόριον ἐπικαλεῖσθαι. ΛΈΣΧΑΙ [d]καὶ τὰ ποιήματα Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, μέτρῳ [e]Φαλαικείῳ ἤτοι Σαπφικῷ γραφέντα. C

ΛΈΣΧΗ: Πολλὴ ὁμιλία, φλυαρία. Τὸ δὲ παλαιὸν αἱ καθέδραι, καὶ οἱ τόποι, ἐν οἷς εἰώθεσαν ἀθροιζόμενοι φιλοσοφεῖν, ΛΈΣΧΑΙ ἐκαλοῦντο. Οὕτω φησὶ καὶ Ἱεροκλῆς ἐν α' Φιλοσοφουμένων. [f]Ἡρόδοτος· D

Καίτοι [g]γενομένης λέσχης, ἐς γένοιτο αὐτῶν ἄριστος.

[h]Ἐμνήσθην, ὁσσάκις ἀμφότεροι
ἥλιον ἐν λέσχῃ κατεδύσαμεν. Ἀλλὰ σὺ μέν που,
ξεῖν' [i]Ἁλικαρνησεῦ, τετράπαλαι σποδιή·
αἱ δὲ τεαὶ ζώουσιν ἀηδόνες.

ΛΈΣΧΗ δὲ παρὰ [k]Ἡσιόδῳ ἡ κάμινος.

ΛΕΣΧΗΝΕΊΑ: Ὕβρις. Καὶ [l]ΛΕΣΧΗΝΊΤΗΣ, [ὁ ὑβριστής.]

ΛΕΣΧΊΔΗΣ, ἐπῶν ποιητής· ὃς συνεστράτευσεν [m]Εὐμενεῖ τῷ βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. Συνῆν δὲ τούτῳ καὶ [n]Πυθίας ὁ συγγραφεὺς, καὶ [o]Μένανδρος ἰατρός.

ΛΕΥΓΑΛΈΑΣ: Ὀλεθρίους, χαλεπάς.

[p]Ὥστε μετ' εὐχωλαῖς ἐκαλέσσατε, λευγαλέας τοι
κῆρας ἀπ' ὠδίνων τῆλε βαλεῖν λοχίων.

Καὶ ΛΕΥΓΑΛΈΟΣ, ὁ χαλεπός.

ΛΕΥΊ: Ὄνομα κύριον, οὗ ἡ φυλὴ ἱερατείας τάξιν ἐκλήρου. Καὶ ΛΕΥΊΤΗΣ, ὁ ἱερεύς.

ΛΕΥΙΑΘΆΝ: Δράκων. [q]Νοῦς δὲ μέγας Ἀσσύριος, αἱ ἐναντίαι δυνάμεις. Τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς ἐμφωλεύοντα· ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ, τῷ κεκρυμμένῳ σώματι, οἷά τινι σκώληκι.

ΛΕΥΚΑΝΊΑ: Ὁ λαιμός.

ΛΕΥΚΑΡΊΩΝ: Ὄνομα κύριον.

ΛΕΥΚΆΣ: Νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Ἠπείρου κειμένη.

ΛΕΥΚΑῚ ΦΡΈΝΕΣ: Μαινόμεναι, ἢ λαμπραί· [r]καὶ ἀγαθαὶ, ἢ ἥμεροι.

---

[t] δυσοιώνιστα] δεισαια corrupte Photius.

[u] Μολῦναι τὸ στόμα] Græci hanc fœditatem alias vocant αἰσχρουργίαν: Latini, *irrumare* et *fellare*; ut ex Martiale aliisque constat. KUST.

[x] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1337.

[y] Λέσχας ἔλεγον δημ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Ὅμηρος] Odyss. σ'. 327. KUST.

[a] Οὐκ ἐθέλεις] οὐ θέλεις B.V. Photius ms.

[b] Ἀπόλλωνα] Ἀπόλλω V. Phot. Harpocr. ms. Pal.

[c] Λεσχηνόριον] Sic mss. Paris. et Harpocratio. At priores editt. male Λεσχηνόριον. Vide Meursium ad Lycophronem, 543. KUST. Sic Phurnutus de Nat. D. p. 228. Plutarch. p. 385 B. de ει apud Delphos. TOUP. Λέσχηνόριον Photius. λεσχηθέριον Harpocr. ms. Pal.

[d] καὶ τὰ] τὰ om. A.V.E. Mox Ἡρακλείου A.B.V. et E. pr.

[e] φαλαικείῳ] φαλαικίῳ A. vid. Ἡρακλείδης Π.

[f] Ἡρόδοτος] Lib. IX. 71.

[g] γενομένης] γινομένης B.E.

[h] Ἐμνήσθην, ὁσσάκις ἀμφ.] Est Epigramma Callimachi in Heraclitum, quod integrum legitur apud Laërtium in Heraclito: ut Pearsonius observaverat. KUST.

[i] Ἁλικαρνασσεῦ] ἁλικαρνησεῦ A. ἁλικαρνασσεῦ V.E.

[k] Ἡσιόδῳ] Opp. 491.

ΛΕΣΧΗΝΕΙΑ] Vid. Ὀνειρολεσχία. HEMST.

[l] ΛΕΣΧΗΝΙΤΗΣ] Λεσχηνότης A. Λεσχηνώτης Diog. Laërt. I. 43. ubi vid. Menag. Conf. H. Steph. Thes. II. p. 685 B.C. Mox ὁ ὑβριστὴς om. A.

ΛΕΣΧΙΔΗΣ] Vid. in Κρυπτευόμενος. HEMST.

[m] Εὐμενεῖ] Scribe Εὐμένει, cum acuto in penultima. KUST.

[n] Πυθίας] Sic habent 2 mss. Paris. At priores editt. Πυθέας, quod minus placet. KUST. Πυθίας B.E.

ib. An est Pytheas Massiliensis? Sane tempora conveniunt. Hunc autem Strabo II. 104. inter Dicæarchum et Eratosthenem locat. REINES. Vide Clintoni F. H. t. III. p. 564.

[o] Μένανδρος] μέγας V. Tum ὁ ante ἰατρὸς om. A.V.E.

[p] Ὥστε] Anthol. Pal. VI, 270. ubi leg. ὄσσε cum A. B.V. Jacobsius addidit ἅ σε.

[q] Νοῦς μέγας Ἀσσ.] Totus hic locus est admodum obscurus, cujus tenebras nemo discutiat, quin prius investigaverit auctorem, unde Suidas ista descripsit. Quare quærat diligens lector. Nos enim omnia præstare non possumus. KUST. Videor equidem mihi invenisse, unde hæc hauserit Suidas. Non est mihi dubium, quin respexerit is ad locum Jobi, qui est in Vatic. c. XL. (in Ald. XXVIII.) v. 20. *An extrahes Leviathanem hamo, et in fune demerges linguam ejus?* Græcus interpres vertit: Ἄξεις δὲ δράκοντα ἐν ἀγκίστρῳ, περιθήσεις δὲ φορβαίαν περὶ ῥῖνα αὐτοῦ; ubi pro ἄξεις δὲ δράκοντα Symmachus vertit ἑλκύσεις δὲ Λευιαθὰν, servata voce Hebræa. Draconem autem dici Leviathan a multiplici flexu probat Bochartus ex Arabismo Hieroz. II. 5, 16. Hinc Suidas Λευιαθὰν primo exponit δράκων. Quod vero dein exponat, νοῦς μέγας Ἀσσύριος &c. hoc habet ex Patribus quibusdam, qui per Leviathan mystice intellexerunt Diabolum, serpentem illum antiquum, Draconem magnum, sc. in Catena Græcorum Patrum in Jobum p. 566. Olympiodorus in Protheoria c. XXVIII. agens de voce Leviathan, inter alia habet, ὅτι δὲ εἰς τὸν ἀποστάτην δράκοντα ΤΟΝ ΝΟΥΝ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΤΟΝ ἈΣΣΥΡΙΟΝ, τουτέστι τὸν ΣΑΤΑΝΑΝ καλῶς ἀναφέρεται τὰ γεγραμμένα. En tibi eadem fere verba, quæ hic habet Suidas. Quod vero spectaverit Suidas locum illum Jobi, insuper patet ex sequentibus, ὃν ἕλκει τῷ τῆς θεότητος ἀγκίστρῳ. Apud Jobum enim est ἄξεις δὲ δράκοντα (vel, ut Symmachus, ἑλκύσεις δὲ Λευιαθὰν,) ἐν ἀγκίστρῳ. Accedit quod Suidas noster infra in v. Ψελίῳ: Ψελίῳ, inquit, περιοχῇ. ὁ Κύριος ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι τοῦ Διαβόλου· ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. BOS. νοῦς δὲ A.V.

ΛΕΥΚΑΝΙΑ] Λευκανίας E.M. Vid. supra Λαυκανίη. Heynium ad Il. χ'. 325.

ΛΕΥΚΑΡΙΩΝ] Λευκαρίωνος A.

ΛΕΥΚΑΣ] Ex Harpocratione. Mox πρὸ om. B.E.

ΛΕΥΚΑΙ ΦΡΕΝΕΣ] Pindar. Pyth. IV. 194. Vid. Heynium ad eum l. et not. ad Hesych.

[r] ἢ ἀγαθαὶ] καὶ ἀγαθαὶ A.B.V.E. et Photius, qui om. ἢ λαμπραί.

Λεύκη: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος·

Τοὺς ἐστεφανωμένους τῷ [a] μαράθῳ καὶ τῇ λεύκῃ.

Ἐστέφοντο δὲ οἱ τὰ Βακχικὰ τελούμενοι τῇ λεύκῃ, διὰ τὸ χθόνιον μὲν εἶναι τὸ φυτὸν, χθόνιον δὲ καὶ [t] τὸν τῆς Περσεφόνης Διόνυσον. Τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι [u] φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι. Ὅθεν καὶ [x] Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι αὐτὴν [y] παρ' Ὁμήρῳ.

Λεύκη: Παρὰ [z] Ἡροδότῳ πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα.

Λευκὴ ἀκτή: Πλειόνων ὄντων Λευκῶν, Λυσίας τῆς ἐν Προποντίδι μνημονεύει.

Λευκὴ ἡμέρα: Ἡ ἀγαθὴ, καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Εὔπολις Κόλαξι. [[a] Σοφοκλῆς·]

Ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

Λευκὴ ἡμέρα, [b] ἡ ἀγαθή. Ἀπὸ τῆς παροιμίας τῆς λεγούσης, Τῶν εἰς φαρέτραν. [c] Φύλαρχος γάρ φησι, τοὺς [d] Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διαγαγόντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλαὶ λευκαὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν [e] ἀπογενόμενον. Ὅθεν ἡ παροιμία.

Λευκὴν μᾶζαν [f] φυρῶ σοι: Παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

Λευκὴ στάθμη: Ἐπὶ τῶν ἄδηλα ἀδήλοις σημειουμένων· ἢ ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων. Σοφοκλῆς [g] Κηδαλίωνι·

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

Ἐν λευκῷ γὰρ λευκὴ στάθμη οὐδὲν δύναται δεικνύναι. Στάθμη δέ ἐστι σπάρτος τεκτονική.

Λευκή τις ἀνεπιδὴς ὅμοιος Νικίαι: Οὗτος γυναικώδης ἦν ὁ Νικίας.

Λευκὴ ψῆφος: Παροιμία, ἐπὶ τῶν [h] εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων.

Λευκίνη πέτρα:

Λεύκιος, Δημαράτου τοῦ Κορινθίου υἱός. Οὗτος εἰς Ῥώμην ὥρμησε, πιστεύων αὐτῷ τε καὶ τοῖς χρήμασι, πεπεισμένος οὐδενὸς ἔλαττον ἕξειν ἐν τῇ πολιτείᾳ διά τινας ἀφορμάς· ἔχων γυναῖκα χρησίμην τά τ' ἄλλα, καὶ πρὸς πᾶσαν ἐπιβολὴν πραγματικὴν εὐφυᾶ συνεργόν. [i] Παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ τυχὼν τῆς πολιτείας, εὐθέως ἡρμόσατο πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως ἀρέσκειαν. Ταχὺ δὲ καὶ διὰ τὴν χορηγίαν, καὶ διὰ τὴν τῆς φύσεως ἐπιδεξιότητα, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἐκ παίδων [k] ἀγωγὴν, ἁρμόσας τῷ προεστῶτι, μεγάλης [l] ἀποδοχῆς ἔτυχε καὶ πίστεως παρ' αὐτοῦ. Χρόνου δὲ προϊόντος, εἰς τοῦτο ἦλθε παραδοχῆς, ὥστε [m] συνοικεῖν καὶ [n] συγχειρίζειν τῷ [o] Μαρκίῳ τὰ κατὰ τὴν βασιλείαν. Ἐν δὲ τούτοις ἐπ' ἀγαθῷ πᾶσι γενόμενος, καὶ συνεργῶν καὶ συγκατασκευάζων τοῖς δεομένοις ἀεί τι τῶν χρησίμων, ἅμα δὲ καὶ τῇ τοῦ βίου χορηγίᾳ μεγαλοψύχως εἰς τὸ δέον ἑκάστοτε καὶ σὺν καιρῷ χρώμενος, ἐν πολλοῖς μὲν ἀπετίθετο [p] χάριν, ἐν πᾶσι δ' εὔνοιαν ἐνειργάσατο καὶ φήμην ἐπὶ καλοκἀγαθίᾳ, καὶ τῆς βασιλείας ἔτυχε.

Λεύκιος Αἰμίλιος, ὁ Περσέα νικήσας, [q] καὶ κύριος γενόμενος τῆς Μακεδόνων βασιλείας· ἐν ᾗ τῆς

ΛΕΥΚΗ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] μαράθρῳ] μαράθῳ M. Photius. Harpocr. Demosthenis mss. p. 313, 24.

[t] τὸν τῆς] τὸ τῆς A. Photii ms.

[u] φασὶ] φησὶ B.V. Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[x] ἈΧΕΡΩΙΔΑ] Ἀχερωΐδα Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[y] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ν'. 389. ubi Scholiasta hæc notat: Ἀχερωΐς: ἡ λεύκη. παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου νίκῃ. Idem et alii tradunt. KUST.

[z] Ἡροδότῳ] Gl. ad I. 138.

ΛΕΥΚΗ ἈΚΤΗ] Ex Harpocratione. KUST.

[a] Σοφοκλῆς] Εὔπολις Κόλαξι A.B.V. Photius. Antiatticista Bekkeri p. 106, ult. Λευκὴν ἡμέραν: τὴν ἀγαθήν. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι. Retinui Σοφοκλῆς, uncinis tamen inclusum, propter versus sequentes ex Aj. 672.

ΛΕΥΚΗ Ἡ.] Vid. v. Ἐπέλυσεν. TOUP.

[b] ἡ ἀγαθή] Vid. quæ collecta sunt in Annot. ad Aristænetum p. 408. ed. Boissonad.

[c] Φύλαρχος γάρ φησι, τοὺς Σκύθας μέλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Zenobium in Adagio. [VI. 13.] Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφῖδας: quem confer. Vide etiam Nostrum infra v. Τῶν εἰς φαρέτραν: ubi hic ipse locus repetitur. KUST.

[d] Σκύθας] Hæc vox, quæ totius sententiæ cardo est, in prioribus editt. [et B.E.] deest: quam ex 2 mss. Paris. revocavi. KUST.

[e] ἀπογενόμενον] ἀπογεννώμενον E. Mox καὶ post ὅθεν om. cum A.V.E.

ΛΕΥΚΗΝ ΜΑΖΑΝ] Alludit Lucianus Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. [c. 17.] Λευκοῦ ποτε ἄρτου ἐμφορηθείς. Idem in aliis etiam locis album panem in deliciis fuisse testatur. SCHOTT.

[f] ΦΥΡΩ ΣΟΙ] φυρῶσι V.

ΛΕΥΚΗ ΣΤΑΘΜΗ] Vide Liban. Ep. ed. Wolf. p. 540. ubi locus Sophoclis ex Eustathio. Vid. Hesych. in v. Vid. Γαλῇ χιτών ubi leg. συνιέντων. TOUP. Adde Schol. Platon. p. 89. Simplicius in Aristot. de Cœlo fol. 210. in ms. Colleg. Nov. ἐγὼ περὶ τὰς τοιαύτας ζητήσεις, εἰ χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, λευκή τις εἰμι σταθμὴ κατὰ τὴν παροιμίαν. In alia omnia abit ed. Ald. p. 98 b.

[g] Κηδαλίωνι] Sic etiam Photii ms. Mox λευκῇ στάθμῃ A.

ΛΕΥΚΗ ΤΙΣ] Sic mss. Paris. At priores editt. Λευκήτης: quam lectionem lex metri repudiat. Est enim versus iambicus. KUST. Est Aristoph. Eccl. 428. ubi λευκός. Monuit Toupius.

[h] εὐδαιμόνως] εὐδαιμόνων A.V. Verba ἢ δυστυχῶς uncis inclusit Schottus. Sed ea tenet Hesychius, ubi vid. not.

ΛΕΥΚΙΝΗ] Deest gl. V.

ΛΕΥΚΙΟΣ, Δημαράτου τοῦ Κορινθ.] Totus hic articulus exstat in Collectaneis Constantini imperatoris, a Valesio editis, p. 9. unde eum Suidas descripsit. KUST. Polyb. VI. 2.

[i] Παραγενόμενος] Post βασιλείας v. seq. V.

[k] ἀγωγὴν] ἀναγωγὴν B.V.E.M. Supra ἐπιδεξιότητα V.

[l] ἀποδοχῆς om. A. qui mox παρ' αὐτῷ.

[m] συνδιοικεῖν] συνοικεῖν A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite dedit correctionem Porti, a Valesio probatam.

[n] συγχειρίζειν] Sic recte 2 mss. Paris. At priores editt. [et B.E.] male, συγχρονίζειν: cujus loco legendum esse συγχειρίζειν Portus quoque recte conjecerat. KUST.

[o] Μαρκίῳ] Μακαρίῳ B.M. voc. om. E. cum lacuna. Tum τὰ om. B.

[p] τὴν χάριν] τὴν om. A.B.E.

ΛΕΥΚΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ, ὁ Περσ.—καὶ σὺν τούτοις καί τινας τῶν κτήσεων] Et hic locus αὐτολεξεὶ legitur in iisdem Collectaneis Constantini imperatoris, p. 98. KUST. Polyb. XVIII. 18.

[q] καὶ κύριος] καὶ om. A.B.V. Mox ἐξ M. pro ἑξακισχιλίων.

ἄλλης χωρὶς κατασκευῆς καὶ χορηγίας, ἐν αὐτοῖς εὑρέθη τοῖς θησαυροῖς ἀργυρίου καὶ χρυσίου πλείω τῶν ἑξακισχιλίων ταλάντων· οὐχ οἷον ἐπεθύμησε τούτων τινὸς, ἀλλ' οὐδ' αὐτόπτης ἐβουλήθη γενέσθαι, δι' ἑτέρων δὲ [r]τὸν χειρισμὸν ἐποιήσατο [s]τῶν προειρημένων. Καίτοι κατὰ τὸν ἴδιον βίον οὐ περιττεύων τῇ χορηγίᾳ, τὸ δ' ἐναντίον [t]ἐλλείπων μᾶλλον. Μεταλλάξαντος γοῦν αὐτοῦ τὸν βίον οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ πολέμου, βουληθέντες οἱ κατὰ φύσιν υἱοὶ, [u]Πόπλιος Σκηπίων καὶ Κόϊντος Μάξιμος, ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ τὴν φερνὴν, κ' τάλαντα καὶ πέντε, ἐπὶ τοσοῦτον ἐδυσχρηστήθησαν, ὡς οὐδ' εἰς τέλος ἐδυνήθησαν, εἰ [x]μὴ καὶ τὴν [y]ἐνδουχίαν ἀπέδοντο, καὶ τὰ σώματα, καὶ σὺν τούτοις [z]καί τινας τῶν κτήσεων.—[a]Κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ προαιρέσεως ἀποθανών. Ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὐτὸν ἐξ Ἰβηρίας χρυσὸν εἰς τὴν Ῥώμην [b]μετενηνοχὼς, μεγίστων δὲ θησαυρῶν κύριος γενόμενος ἐν Μακεδονίᾳ, τοιοῦτον ἀπέλιπε τὸν ἴδιον [c]βίον, ὥστε μὴ δύνασθαι τὴν φερνὴν τῇ γυναικὶ διαλῦσαι πᾶσαν ἐκ τῶν ἐπίπλων, εἰ μὴ τῶν [d]ἐγγείων τινὰς προσαπέδοτο κτήσεων.

Λευκοθέη: Ὄνομα κύριον.

Λευκόν:

Ὅτι καὶ [e]τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθόν. Τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ σώματος λεγόμενον, τὸ λευκὸν χρῶμα σημαίνει, ὅπερ ἐστὶν ὑπὸ τὴν ποιότητα· τὸ δὲ ἐπὶ τῆς φωνῆς, [f]τὸ ποιεῖν. [g]Λευκὴ γὰρ λέγεται φωνὴ, ἡ εὐήκοος· εὐήκοος δέ ἐστιν, ἡ τὴν ἀκοὴν σφοδρῶς καὶ ταχέως ἀλλοιοῦσα. Ὁμοίως καὶ τὸ ὀξὺ δεικνύοιτ' ἂν ὁμώνυμον.

Λευκόνιον: Ὄνομα τόπου.

Λευκονοιεύς: Δῆμος τῆς Λεοντίδος [h]οἱ Λευκόνοι.

Λευκοπύγους: Δειλοὺς, ὡς μελαμπύγους, τοὺς ἀνδρείους.

Λευκοὺς [i]λίθους ἔχοντες, αὐχοῦσιν μέγα:

Λευκόχρως: Λευκὸν τὸ [k]σῶμα ἔχων. Ἐν [l]Ἐπιγράμμασι·

> Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῇ σύριγγι μελίσδων.

Λευκώλενος: Λευκοβραχίων.

Λεύκωμα: Τοῖχος γύψῳ ἀληλιμμένος, πρὸς γραφὴν [m]πολιτικῶν πραγμάτων ἐπιτήδειος.

Λεύκων, [n]Ἀγνὼς, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Ὄνος ἀσκοφόρος, [o]Φράτορες.

Λεῦκτρα: Χωρίον Βοιώτιον [p]περὶ Θεσπιάς.

Λεύσσετε: Ὁρᾶτε, βλέπετε.

Λευστήρ:

> Ὁ δὲ παλαμναῖος καὶ λευστὴρ ἐκεῖνος ἥττησιν ἐπωνυμίαν λαβεῖν Εὐτυχής.

Ὁ καταλευσθῆναι ἄξιος· τουτέστι, λιθοβοληθῆναι. [q]Καὶ Αἰλιανός·

---

[r] τὸν χειρισμὸν] τῶν χειρισμῶν V.

[s] τῶν προειρημένων ἐποιήσατο] ἐποιήσατο τῶν προειρημένων A. Excerpt.

[t] ἐλλείπων] ἐλλείπω V.

[u] Πόπλιος Σκηπίων] Πόπλιος Σκήπίων A. Post φερνὴν delevi ἤγουν τὴν προῖκα cum A.

[x] μὴ καὶ] καὶ om. A.B.

[y] ἐνδουχίαν] De hac voce vide nos supra ad v. Ἐνδουμενία. KUST.

[z] καί τινας] ἔτι τινας Excerpt.

[a] Κάλλιστον οὖν σημεῖον κατέλιπε τῆς ἑαυτοῦ πρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, itidem deprompta sunt ex ante laudatis Collectaneis Constantini imperatoris, p. 146. KUST.

[b] κατενηνοχὼς] μετενηνοχὼς A. Excerpt.

[c] βίον] ἴδιον βίον V. Excerpt.

[d] ἐγγείων] ἐγγίων B. ἐγγύων M. Ἐγγείων conj. Portus.

ΛΕΥΚΟΘΕΑ] Λευκοθέη A.V. Od. ε'. 334. ib. Vid. supra Ἰνώ. De Leucotheæ templo in Moschica regione a Phrixo condito et a Pharnace spoliato vid. Strab. XI. 498. REINES.

[e] τὸ λευκὸν ὁμώνυμον, ὥσπερ τὸ ἀγαθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. I. Topic. p. 57. KUST.

[f] τὸ ποιεῖν] ὑπὸ τὸ π. Alex.

[g] Λευκὴ] Vid. Casaub. ad Athenæum IX. 7. Anthol. p. 201. TOUP.

ΛΕΥΚΟΝΙΕΥΣ] Ex Harpocratione. Vox autem hæc varie scribitur. Nam apud Demosthenem est Λευκονοεύς; apud Plutarchum Λευκονοεύς; apud Varinum Λευκονοιεύς. Vide Meursium de Pop. Att. et Rutgersium Var. Lect. lib. V. c. 4. KUST. Λευκονοιεύς A.B.E. Harpocr. Vid. infra v. Μέτων. Photius: Λευκόνιον: δῆμος Λεοντίδος· οἱ καὶ Λευκόνοιοι. Demosth. pp. 818. 927. 1215. Λευκονοεύς.

[h] οἱ Λευκόνοι] Λευκόνοιον Harpocrat. Λευκονοεῖς Rutgersius.

ΛΕΥΚΟΠΥΓΟΥΣ] Vide infra v. Οὐδὲν λευκῶν. KUST.

ΛΕΥΚΟΥΣ ΛΙΝΟΥΣ ἘΧ.] Hunc versum ad Astrampsychi Oneirocritica refert Meursius, quamvis in iis non exstet. Ego ἐπέχω. Imo nego esse Astrampsychi. Est enim Euripidis, et pro λίνους legendum est λίθους. Vide v. Λίθον χυτόν. PEARSON.

[i] ΛΙΝΟΥΣ] λίθους A.B.V.E.

[k] σῶμα] τὸ σῶμα A. Tum ἔχω V.

[l] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 177.

ΛΕΥΚΩΛΕΝΟΣ] Il. α'. 55. et al.

ΛΕΥΚΩΜΑ] Vid. Demosth. c. Timocrat. in lege, p. 787, 11.

[m] πολιτικῶν πραγμάτων] τινῶν πολιτικῶν Photius.

[n] Ἀγνὼς] Sic habent mss. Paris. At priores editt. [et E.] ἀγνός: quod manifeste mendosum est. Wolfius legendum putabat Ἀγνούσιος: quod non displicet. Erat enim Ἀγνοῦς populus Atticæ; cujus ἐθνικὸν est Ἀγνούσιος. At Ἀγνὼς esse gentile urbis vel regionis in Græcia olim sitæ, nullus, quod sciam, auctor tradidit. KUST. Consentit Cod. Lugd. Bat. Verte *Ignotus*: sc. non constabat nec traditum a veteribus erat, quis et unde domo foret. HEMST. Nec Ἀγνὼς nec Ἀγνούσιος placet. Hoc enim ineptum, illud ineptissimum est. Puto veram scripturam esse Ἄγνω, i. e. Ἄγνωνος. Ut *Leuco* filius fuerit *Agnonis*. *Agno* autem nomen non incelebre in Peloponnesiacis: de quo Thucydides consulendus. Deinde distingue, Ὄνος ἀσκοφόρος, [sic Portus,] Φράτορες. Quod et Fabricio placuisse video. Leuconem ἐν Φράτερσι sive Φράτορσι præter Athenæum laudat Hesychius, v. Παιώνις· ubi ita scribendum est: Λεύκων Φράτορσιν· Ἀτὰρ ὁ Μεγακλέους ΟΣ ΤΑ ΤΟΥ Παιώνιδος Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε. Vulgo depravatissime legitur, ἐστάτου Παιώνιδος. Alterius autem fabulæ titulus, ut dixi, fuit, Ὄνος ἀσκοφόρος. Asini ad onera gestanda inprimis idonei et veteribus usitati. Hinc proverbium: Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων. *Leuco carries one thing, and his ass carries another.* De quo inepte Suidas, v. Ἄλλα, et ceteri Parœmiographi. TOUP. Vid. Meineke Quæst. Scen. II. p. 51.

[o] Φράτορες] Fabulam hanc laudat Athen. lib. VIII. p. 343. KUST. ὄνος, ἀσκόφορος, φράτορες M.

ΛΕΥΚΤΡΑ: Χωρίον Βοιώτ.] Ex Harpocratione. KUST.

[p] περὶ] παρὰ B.E.M. Statim delevi ΛΕΥΡΑ: Λευρά, cum A.B.V.

ΛΕΥΣΣΕΤΕ] Il. α'. 120. v. n. ad Hesych.

[q] Καὶ Αἰλιανὸς om. V. Vocem λευστῆρα frequentavit Ælianus: vid. N. A. V. 15. et Schneid. ibid.

Ἵνα τὸν τῶν κακῶν αἴτιον καὶ λευστῆρα ἀφανίσωσι.

Λευχείμων: [f]Συστέλλει. Λευκοφόρος.

Λευχηπατίας: Δειλός. [s]Συμβαίνει γάρ τι περὶ τὸ ἧπαρ ἐπί τινων, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ. Ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν εἴρηται.

Λέχαιον: Ἐπίνειον Κορινθίων.

Λεχεποίην: Λέχη ποιοῦντα, ἤτοι ψιάθους.

Λέχος: Συνουσία, κοίτη, μίξις. [t]Ἡ δοτικὴ, τῷ λέχει.

Λεχώ: Ἡ ἀρτίτοκος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [u]Οὕνεκά οἱ πρηεῖα λεχοῖ δισσὰς ὑπερέσχες
> χεῖρας, ἄτερ τόξου πότνια νισσομένη.

Λεχώϊα: Τὰ ἐπὶ τῇ λοχείᾳ [x]συμβαίνοντα.

> [y]Ἀλλὰ κόραι τῇ παιδὶ λεχώϊα δῶρα φέρουσαι,
> θερμὰ κατὰ ψυχροῦ δάκρυα χεῖτε τάφου.

Λέχριος: Πλάγιος.

> [z]Καὶ διαβὰς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Λεῖα: Παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λιτὰ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑφαντῶν καὶ πεποικιλμένων.

Λεία: Ὁμαλὴ ὁδὸς, καὶ ἡ λαφυραγωγία. Σημαίνει [illegible] καὶ ὄνομα κύριον.

Λειανέω: Λεῖον ποιήσω.

Λείας: Πραίδας ἀπὸ πολεμίων. Καὶ **λείας**, τὰ ποίμνια, τὰ βοσκήματα, [a]παρὰ Σοφοκλεῖ·

> Ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν
> λείας ἁπάσας, [[b]καὶ κατηναρισμένας.]

[c]Ἔνθεν καὶ **ληιστὴς** κατὰ τὸ κύριον. Καὶ [d]Ὅμηρος·

> Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνηλάσαμεν ἤλιθα πολλήν.

[e]Καὶ αὖθις·

> Πολλὰ μὲν λάφυρα, πολλὴν [illegible] λείαν περιεβάλλοντο.

Καὶ **ληΐζω**: Τὸ πραιδεύω. Καὶ [f]ἀλλαχοῦ Ὅμηρος·

> [g]Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες, καὶ ἴφια μῆλα.

Καὶ αὖθις·

> Σκυθῶν ἐπιδραμόντων τὴν Ῥωμαίων χώραν, καὶ πολλὴν λείαν περισυρόντων, ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντιανὸς ὀργισθεὶς, καὶ βοήσας μειζόνως, ἐρράγη τὰ τῆς φωνῆς [h]αἴτια, καὶ ἐτελεύτησε.

Λείβεται τοῖς δακρύοις: Διάβροχος γίνεται. [i]Ἀριστοφάνης·

> Ὁ δ' [k]Ἱπποδάμου λείβεται θεώμενος.

[l]Οὗτος ὁ Ἱππόδαμος ἐν Πειραιεῖ κατῴκει, καὶ τὴν οἰκίαν δημοσίαν [m]ἀφῆκε. Πικρῶς οὖν λέγει πρὸς Κλέωνα, ὅτι σὺ μὲν σφετερίζῃ καὶ κερδαίνεις· ὁ δὲ εὐνούστατος τῇ πόλει καταλείβεται τοῖς [n]δακρύοις, ὁρῶν σε καρπούμενον τὰ τῆς πόλεως ἀναξίως.

Λείβει: [o]Βάλλει, στάζει.

> Ὁ δὲ φθειρσὶν [p]ἐκζέσας, ἐσθιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβόμενος, ἀποθνήσκει.

Λειβήθρα: Ὄνομα [q]πόλεως. **Λειβήθρον** δὲ, ὀχετὸς [r]ὑδραγωγικός.

Λεῖκνον: Κόσμος Βακχικός.

> [s]Ἠδὲ φορηθὲν
> πολλάκι μιτροδέτου λῖκνον ὕπερθε κόμης.

Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Λεῖκνον: Τὸ πτύον.

Λεῖμμα: Τὸ κατάλειμμα.

Λείμαξ, λείμακος. Ὁ σύμφυτος τόπος, ὁ κῆπος. Καὶ [t]**λειμακέστεροι**, οἱ σύμφυτοι καὶ σύνδενδροι τόποι.

Λειμὼν, λειμῶνος. [u]Ὁ ἀνθηρὸς τόπος.

---

[f] Λευχείμονος. συστέλλει γάρ] συστ. A.B.V. nec plura.

[s] Συμβαίνει] σημαίνει Hemsterhusius, et sic V. Vulg. tenet Zenobius IV. 87. unde Suidas.

ΛΕΧΑΙΟΝ] Sic etiam Harpocratio: ex quo Suidas. At Hesychius Λεύχαιον; quod corruptum esse existimo. Nam Λέχαιον locus hic vocatur non solum ab Harpocratione et Suida; sed etiam Strabone et Pausania. KUST.

ΛΕΧΕΠΟΙΗΝ: Λέχη π.] Non placet interpretatio Suidæ. Melius Scholiasta Homeri ad Il. β'. 697. Λεχεποίην: βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ὧν ἦν καὶ λέχος καταστῆσαι· τουτέστι κοίτην. Cum hoc facit Hesychius: quem confer. KUST. Il. β'. 697. et δ'. 383. Homerus βαθύσχοινον vocat λεχεποίην i. e. coitus stimulatorem juncum, s. junci semen, Sext. Empir. adv. Mathem. (p. 285. ed. Fabric.) REINES.

[t] Ἡ δοτικὴ τῷ λέχει] λέχει δοτικῇ A.E.

[u] Οὕνεκά οἱ πρηεῖα] Anthol. Pal. VI. 271.

[x] συμβαίνοντα] Sic habent mss. Paris. At in edit. Mediol. vox ista deest; et editt. reliquæ ejus loco habent συμβάλλοντα, (sic Ald.) vel συμβάλλοντα. KUST.

[y] Ἀλλὰ κόραι] Anthol. Pal. VII. 166.

[z] Καὶ διαβὰς λέχρ.] Vide infra v. Λύχνῳ, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST. Anthol. Pal. V. 294.

ΛΕΙΑ: Παρὰ Θουκυδίδῃ τὰ λιτ.] Ex Schol. Thucyd. lib. II. c. 97. KUST.

ΛΕΙΑΝΕΩ] Il. ι'. 261.

[a] παρὰ Σοφοκλεῖ] Aj. 26. Sophoclis versus om. V.

[b] καὶ κατηναρισμένας] καὶ κατηρ. B. om. A.

[c] Ὅθεν] ἔνθεν A.B.V. ἔνθεν—πολλήν post Σοφοκλεῖ ponit A.

[d] Ὅμηρος] Il. λ'. 676. ubi legitur συνελάσσαμεν, uti et hic apud Suidam legendum est. KUST.

[e] Καὶ αὖθις—πραιδεύω] Hæc inserui ex A.

[f] ἀλλαχοῦ] Ὅμηρος addit A.

[g] Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε β.] Il. ι'. 406. KUST.

[h] αἴτια om. E. Cedrenus p. 312. ed. Paris. ἐκ [illegible] τῆς τάσεως καὶ τοῦ κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγείσης, καὶ πλείστου ἀναδοθέντος αἵματος, ἔν τινι φρουρίῳ Γαλλίας θνήσκει. Vid. Vales. ad Ammian. Marcell. XXX. 6.

[i] Ἀριστοφάνης] Equit. 327. sed ubi legitur, ὁ δ' Ἱπποδάμου. KUST.

[k] Ἱππόδαμος] Ἱπποδάμου A. Mox θεώμενος A.

[l] Οὗτος ὁ Ἱππόδαμος ἐν Πειρ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ [illegible] modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[m] ἀφῆκε] ἀνῆκε A.V. Schol.

[n] δακρύοις] τοῖς δ. A.V.

ΛΕΙΒΕΙ] B.E. addunt αἰτιατικῇ. Seq. exemplum om. V.

[o] Βάλλει] Sic habent mss. Paris. itemque editt. Mediol. et Aldina. At editt. Basil. et Genev. βλύει: quæ est interpolatio editorum. KUST.

[p] ἐκζέσας] Sic recte mss. Paris. At editt. Mediol. et Aldina male ἐξηζέσας: nec melius reliquæ, ἐξεζέσας. KUST.

[q] πόλεως] Vid. not. ad Hesych.

[r] ὑδραγωγικός] ὑδραγωγὸς Eustath. Il. φ'. p. 1236=1323. 18.

ΛΕΙΚΝΟΝ] Confer Nostrum infra v. Λίκνον. KUST.

[s] Ἠδὲ φορηθὲν πολλ.] Anthol. Pal. VI. 165. ubi λίκνον. Tum φοιτηθὲν B.E.M. Dein μιτροδέτου M.

[t] ΛΕΙΜΑΚΕΣΤΕΡΟΙ] Inepte. Scribendum enim est, λείμακες. KUST. Fallitur vir doctissimus. Erotian. Λειμακέστεροι καὶ Λειμακώδεις λέγονται οἱ λιμνώδεις καὶ κατάφυτοι καὶ ὁμαλοὶ τόποι. Ita scribendus iste locus. Hippocrates de Aëre p. 289. Εἰσὶ γὰρ φύσιες, αἱ μὲν ὄρεσιν ἐοικυῖαι δενδρώδεσί τε καὶ ἐφύδροισιν· αἱ [illegible] λεπτοῖσί τε καὶ ἀνύδροις· αἱ δὲ ΛΕΙΜΑΚΕΣΤΕΡΟΙΣ τε καὶ ἐλώδεσι. TOUP. Conf. Wesseling. ad Herodot. IV. 47. Καὶ λ.—τόποι om. A. Post Λειμωνία ponit V. Arnaldus Lect. Gr. p. 90. correxerit Λείμακες, κατεροὶ, ἢ σύμφυτοι κ. τ. λ.

[u] Ὁ ἀνθηρὸς] ὁ om. A.E.

ΛΕΙΜΩΝΗΡΗΣ ΒΟΤΑΝΗ: Ἡ ἐν τῷ λειμῶνι.

ΛΕΙΜΩΝΙΑ: Βοτάνη. Καὶ ΛΕΙΜΩΝΙΤΙΣ.

ΛΕΙΞΑΙ: Οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται. Τοῦτο δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων, ὃ πάσης τάξεως ἐκτὸς ὑπάρχον, οὔτε χιλιάρχου [x] λόγον οὔτε στρατηγοῦ ἐποιεῖτο, διὰ τὸ μὴ γινώσκεσθαι [y] τῷ κερδαίνειν ἐκ παντὸς τρόπου, δικαίως καὶ ἀδίκως. Διόπερ ἀπερίσπαστον ὄν, πᾶν γένος ἐπινοεῖ κακίας, καὶ πᾶσαν εἰσφέρεται μηχανὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. Ἱκανὸν δ' ὑπάρχον οὔτε πρὸς τὰς πολεμικὰς [z] ἐπιβολάς, οὔτε πρὸς τὰς καθ' αὑτῶν, διὰ τὸ μήθ' ὅπλα μήτε πίστιν ἔχειν, ἀναγκάζεται κοινοῦσθαι τοῖς στρατιώταις, καὶ συναποδεικνύειν τούτοις τὰς ἐπινοίας, χάριν τοῦ [a] προσλαμβάνειν τὴν ἐκ τούτων ἐπικουρίαν, [b] καὶ χρῆσθαι συνεργοῖς τούτοις κερδῶν καὶ φόνων. Καὶ ἐγένοντο πάντες λίχνοι, καὶ πᾶν ἐπληρώθη τὸ στράτευμα ῥᾳδιουργίας καὶ πονηρίας. Ὅθεν καὶ [c] ΛΕΙΞΟΥΡΑ.

ΛΕΙΟΒΑΤΟΣ: Ὁ ὁμαλὸς τόπος.

ΛΕΙΟΚΥΜΟΝΟΥΣΙΝ ΑΙ ΝΗΕΣ:

ΛΕΙΟΜΙΤΟΥ: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[d] Παλλάδες ἱστοπόνου λειομίτου κάμακος.

ΛΕΙΟΝ: [e] Πρᾶον. [f] Ἀριστοφάνης·

Μὴ πρὸς ὀργὴν ἀντιλέξῃς,
ἀλλὰ συστείλας, ἄκροισι
χρώμενος τοῖς [g] ἱστίοισιν,
εἶτα μᾶλλον μᾶλλον ἄξεις,
καὶ φυλάξεις, ἡνίκ' ἂν τὸ
πνεῦμα λεῖον
καὶ καθεστηκὸς [h] λάβῃς.

ΛΕΙΟΦΥΛΛΟΝ ΦΥΤΟΝ: [i] Ὁμαλόδερμον.

ΛΕΙΩΔΗΣ: Ὁ ὁμαλός. Καὶ ὄνομα κύριον.

ΛΕΙΩΚΡΙΤΟΣ: Ὄνομα κύριον.

ΛΕΙΩΣΑΣ: Διακόψας.

ΛΕΙΠΑΝΔΡΕΙΝ:

[k] Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπανδρεῖν αὐξῆσαι τὸ πλῆθος, ψηφίσασθαι γαμεῖν μὲν [kk] ἀστὴν μίαν, παιδοποιεῖσθαι δὲ καὶ [l] ἐξ ἑτέρας. Ὅθεν τοῦτο ποιῆσαι καὶ Σωκράτην.

ΛΕΙΠΕΣΘΑΙ: Ἡττῆσθαι. [m] Πολύβιος·

Πάντων τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην ῥοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ λείπεσθαι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀγωνιζομένων.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΙΑ:

ΛΕΙΠΟΚΡΕΩΣ: Ὁ ἰσχνότατος.

ΛΕΙΠΟΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΔΙΚΗ: Τοῖς ἐπισταμένοις τι τῶν [n] πεπραγμένων, καὶ [nn] μαρτυρήσειν [o] ὑπεσχημένοις ἐν δικαστηρίῳ, εἶτα δὲ ὕστερον ἀποφυγοῦσιν, ἐλάγχανεν δίκην· κἂν μὲν ἥλωσαν, [p] ἐτιμῶντο κατ' ἀξίαν· εἰ δὲ μὴ ἕλοι ὁ διώκων, πρόστιμον ἐτίθετο [q] δραχμή.

ΛΕΙΠΟΜΑΙ: Γενικῇ καὶ δοτικῇ.

ΛΕΙΠΟΜΕΘΑ: Ἡττήμεθα.

[r] Ἅμα τῷ τὸν στρατηγὸν εἰπεῖν τοῖς ὄχλοις, ὅτι λειπόμεθα μάχῃ μεγάλῃ, τηλικαύτην συνέβη γενέσθαι [s] διατροπήν.

[t] Καὶ σύν·

Ἑάλωσαν δὲ αἰχμάλωτοι δισχίλιοι, [u] λείποντες διακοσίων.

ΛΕΙΠΟΝΑΥΤΑΙ:

[x] Ἐδογματοποιήσαντο δὲ τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα λειποναύτας γεγονότας ἀναζητῆσαι, καὶ τὰς χεῖρας ἀποκόψαι πάντων.

ΛΕΙΠΟΝΕΩΣ, λειπόνεω κλίνεται.

ΛΕΙΠΟΤΑΚΤΗΣ: Ὁ φυγάς. Καὶ ΛΕΙΠΟΤΑΚΤΩ, [y] τὴν τάξιν καταλιμπάνω.

ΛΕΙΜΩΝΗΡΗΣ] Λειμωνήρης B.E. Mox λειμῶνι A.

ΛΕΙΞΑΙ: Οὕτως ἐκαλοῦντο στρ.] Totum hunc locum Fulv. Ursinus et Casaubonus inter fragmenta Polybiana referunt. KUST.

[x] λόγον] λόγου B.E.

[y] τῷ κερδ.] Leg. εἰ μὴ τῷ κερδ. vel διὰ τὸ μηδὲν γινώσκειν, εἰ μὴ τὸ κερ. Vid. ed. Med. quæ habet τό. for. τοῦ κ. TOUP. τὸ κ. B.E.

[z] ἐπιβολάς] Sic A. Portus e conject. ἐπιβουλάς B.V.E. edd. vett. Mox ἑαυτὸν V. pro αὐτῶν.

[a] προσλαμβάνειν] προσλ. V.

[b] καὶ χρῆσθαι—φόνων] εἰς κέρδη καὶ φόνους V. Mox καὶ πονηρίας om. V.

[c] ΛΕΙΞΟΥΡΑ] Leg. Λειξουρία, luxuria. Vid. Meurs. ad Leon. Tact. c. 20. λειξουρευόμενοι c. 20. p. 83. στρατιῶται. REINES.

[d] Παλλάδες ἱστοπόνου λειομ.] Anthol. Pal. VI. 247.

[e] Τὸ ὁμαλὸν τὸ πρᾶον] τὸ ὁμαλὸν τὸ om. A.B.V.

[f] Ἀριστοφάνης] Ran. 1029.

[g] ἱστίοισιν] ἱστίοις A.E. Mox μᾶλλον sec. om. A.B.V.E.M.

[h] λάβῃς] λάβοις E.

ΛΕΙΟΦΥΛΛΟΝ] Λειόφυλλον A. Λειόφυτον V.

[i] Ὁμαλόδερμον] Hæc interpretatio potius convenit voci λειόφλοιον, quam λειόφυλλον: quod et a Porto monitum fuit. KUST.

ΛΕΙΩΣΑΣ] Sic etiam Photius. Corrupte poni pro Δῃώσας statuit Kusterus Diatr. p. 50.

ΛΕΙΠΑΝΔΡΕΙΝ] Λειπανδρεῖν B.E.M. Λειπανδρεῖον V.

[k] Βουληθέντας Ἀθηναίους διὰ τὸ λειπ.] Hæc sunt verba Laërtii lib. II. 26. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. Laërtii locum apposuerat Reinesius, insuper addito Athen. XIII. p. 602.

[kk] ἀστὴν] Ante ἀστὴν Toupius inserit ἕκαστον.

[l] ἐξ ἑτέρας] Sic habet antiquissimus ms. A. itemque Laërtius loco laudato. At priores editt. [et B.V.] minus recte ἑταίρας. KUST.

[m] Πολύβιος] Fr. gr. 91. Deest locus V.

ΛΕΙΠΟΘΥΜΙΑ om. A.

ΛΕΙΠΟΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΔΙΚΗ] Huc egregie faciunt verba Photii in Lexico inedito: Λειπομαρτυρίου, ἀδικήματος εἶδος, ἐφ' ᾧ γραφὴ ἦν, εἴ τις ἐκλείποι μαρτυρίαν. Ἔοικεν δέ πως τὸ ἐκκλητεύειν· πλὴν ὅτι ὁ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν θελήσας μαρτυρεῖν ἐξεκκλητεύετο. Ὁ δὲ ὑποσχόμενος μέν, ἐκλιπὼν δέ, λειπομαρτυρίου ἐκρίνετο. Ὥσπερ καὶ ὁ μὲν μηδόλως στρατευσάμενος, ἀστρατείας· ὁ δὲ στρατευσάμενος μέν, λιπὼν δὲ τὴν τάξιν, λειποταξίας. Confer etiam Pollucem, et Petitum de Leg. Attic. p. 357. KUST. Vid. Herald. Animadv. in Salmas. p. 488.

[n] πεπραγμένων καὶ om. B.E.M.

[nn] μαρτυρήσειν] μάρτυσιν Photius.

[o] ὑπεσχημένοις] ὑπεσχημένων E.M.

[p] ἐτιμῶντο] ἐπετιμῶντο V. qui mox ἕλοι.

[q] δραχμή] δραχμαῖς E. edd. ante Kuster. Photius.

[r] Ἅμα τῷ τὸν στρατ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 85. KUST.

[s] διατροπὴν καὶ σύνταξιν] διατρο καὶ συν A. παρατροπὴν E. pro διατροπήν.

[t] Καὶ σύνταξιν] Hæ duæ voces apud Polybium desunt: unde patet eas esse a manu interpolatoris; qui forte scripserat συντάραξιν. Τὸ σύνταξιν enim nihil ad rem facit, nec significatione respondere potest voci præcedenti διατροπήν. Ceterum in mss. Paris. per compendium exaratum erat συν, posito τ super ν cum accentu, unde librarii, ambigua illa et captiosa scribendi ratione decepti, σύνταξιν effecerunt; cum, ut diximus, συντάραξιν potius legendum sit: quod et Portus viderat. KUST. Suspicor legendum καὶ συντάσσεται γενικῇ, vel σημείωσαι σύνταξιν, vel aliquid hujusmodi.

[u] λείποντες] λείποντες A.B.V.

[x] Ἐδογματοποιήσαντο] ἐδογματοποιήσαντο A.V.

[y] τὸ τὴν] τὸ om. A.V.E.

Λειποταξίου: [z] Ἀγαθίας·

Ὁ δὲ αἰσχρόν τι [a] ἡγεῖτο καὶ ἀγεννὲς, εἰ πολέμου ξυνεστηκότος, [b] αὐτός τε καὶ οἱ ἀμφ' αὐτὸν λειποταξίου ἁλοῖεν.

Ὅτι [c] Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων [d] στρατηγὸς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανῆτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο.

Λειποσιτῶ:

Λειποστράτιον: Τὸ μὴ ἐθέλειν στρατεύεσθαι. Καὶ Λειποστράτιος, ὁ τὴν [e] στρατιὰν [f] καταλιμπάνων.

Λειποψυχῶ:

Λειπώδινος: [g] Γίνεται ἐκ τοῦ ὠδίν.

Λείρια: Τὰ ἄνθη, ἢ κρίνα.

[h] Ἡ μούνη Χαρίτων λείρια δρεψαμένη.

Λειριόεντα: Ἁπαλά. (Παρὰ τὴν λειότητα. Λείριον γὰρ τὸ ἄνθος.) Προσηνῆ, τερπνὰ, ἡδέα. C

Λείριον: Κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδίως [i] τὸν Νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.

Λειριόεσσα: [k] Ἐπιθυμητική.

Λειριόφθαλμος: Ὁ προσηνεῖς ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς.

Λειτουργίας: Ὑπηρεσίας.

Λειτουργική: Κυρίως μὲν ἡ ἱερατική· καταχρηστικῶς δὲ, ἡ δουλική. D

Λειτουργία: Κυρίως, ἡ δημοσία ὑπηρεσία. Παρὰ τὸ [l] λήϊτον, καὶ τὸ ἔργον. [m] Πισίδης·

[n] Ὅπως ὑφέξει τῶν χρεῶν καὶ τῶν τέκνων
δαπάναν ἁπλῶς ψυχικὴν λειτουργίαν.

A Καὶ λειτουργῷ δοτικῇ.

Λειχὴν, λειχῆνος. Εἶδος ψώρας.

Λείψανον: Τὸ κατάλειμμα.

Λειψυδρία: Ἡ λεῖψις τοῦ ὕδατος.

[Λήβω: Τὸ λαμβάνω.]

Ληγατάριος: [o] Εἶδος ἄρχοντος παρὰ Ῥωμαίοις. Καὶ ληγάτον, τὸ ἐν διαθήκαις λιμπανόμενον παρὰ B Ῥωμαίοις. [[p] Καὶ ἐληγάτευσεν, ἀπένειμε.]

Λῆγε: [q] Γενικῇ. Παύου.

Ληιδάριον: Θέριστρον. Ἄλλως. Εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ληδάριόν τι πρίασθαι.

Λήδας υἱέε: Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Λήδη: Ὄνομα κύριον.

Λήδιον: Τὸ τριβώνιον.

C Λήθαργος: Ἐπιλήσμων.

Λήθαργος κύων: Ὁ [r] προσσαίνων μὲν, λάθρα δὲ δάκνων. Καὶ τῶν ἵππων οἱ μὲν ἀμελεῖς καὶ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροὶ, λήθαργοι καλοῦνται, ἔστι δὲ καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ.

Ληθεδανός:

Ληθεδόνος: Ὄνομα πηγῆς.

D Ληθεδών: Λήθη. [s] Λήθη δέ ἐστιν ἀποβολὴ ἐπιστήμης. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[t] Ἔργα δὲ φώτων
ἐς ταχινὴν ἔρρει τοιάδε ληθεδόνα.

Λήθη:

[u] Ὁ δὲ τοὺς θείους ἐξηγητὰς ἀπεγράφετο μάλα ἀκριβῶς, τοὺς

ΛΕΙΠΟΤΑΞΙΟΥ] Statim addunt A.V. καὶ λειποτάκτης ὁ φυγοπόλεμος (φιλοπόλεμος V.) Schol. Platon. p. 242. Λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφὴ κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. Vid. Herald. Animadv. in Salmas. p. 241. E

[z] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 43. ubi legitur, εἴ γε πολέμου τοσούτου ξυνεστηκότος, αὐτός τε καὶ ὁ ἀμφ' αὐτὸν στρατὸς λειποταξίου ἁλοῖεν. KUST.

[a] καὶ ἀγεννὲς ἡγεῖτο] ἡγεῖτο καὶ ἀγεννὲς A. qui mox ξυνεστηκότος pro συνεστ.

[b] αὐτός γε] αὐτός τε A.V.

[c] Ἡράκλειος ὁ Ῥωμαίων στρατ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simoc. lib. II. cap. ult. in fine. KUST. F

[d] στρατηγὸς] βασιλεὺς V.

ΛΕΙΠΟΣΤΡΑΤΙΟΝ] Thucyd. I. 99. et Schol.

[e] στρατιὰν] στρατείαν V.

[f] καταλιπὼν] καταλιμπάνων A. καταλείπων E.

[g] Γίνεται—ὠδίν] Sic fere A.V. Ceteri et vulg. Οὐκ ἔστιν εὐθεῖα, ἀλλὰ γενική. Ἐκ τοῦ ὨΔΙΝ γὰρ ὠδῖνος γίνεται.

[h] Ἡ μούνη] Anthol. Pal. VII. 219.

ΛΕΙΡΙΟΕΝΤΑ] Similiter Photius. Conf. Apollonii Lex. in v. et Hesych. G

ΛΕΙΡΙΟΝ: Καὶ κοινῶς τὸ ἄνθ.] Eadem repetuntur infra v. Λίριον. KUST. Deest gl. A. Habet Photius in Λίριον. καὶ om. E. Mox τὸ ἄνθος om. B.

[i] τοῦ Ναρκίσσου] τὸν Νάρκισσον B.V.

[k] Ἐπιθυμητική] Etymologus rectius ἐπιθυμητή. KUST.

[l] λήϊτον] Sic recte mss. Paris. At priores editt. λήϊον. Lectionem manuscriptorum confirmat Etymologus v. Λειτουργὸς, ubi inter alia et hæc habet: Τὸ γὰρ πρυτανεῖον, ἤγουν τὸ δημόσιον, λήϊτον ἐκάλεσε. Photius in Lexico inedito: Λήϊτον: Δημόσιον. Hesychius: Ληϊτουργεῖν· λήϊτον γὰρ τὸ δημόσιον· λειτουργεῖν. Idem alibi: Λαϊτῶν: Τῶν δημοσίων τόπων. Et proxime ante, Λάϊτον: ἀρχεῖον. Scribe, Λάϊτον. KUST. H

[m] Πισίδης] Fr. Foggin. 114.

[n] Ὅπως ὑφέξῃ τῶν χρ.] Locum hunc ἀνερμήνευτον reliqui, quoniam sensus ejus prorsus obscurus est, nec ex tam brevi fragmento auctoris mentem divinare potuimus. Sciendum autem est, pleraque fragmenta Pisidis, quæ apud Suidam leguntur, propter brevitatem esse adinodum obscura, quibus lux afferri nequit, quoniam opus scriptoris illius, ex quo ea Suidas descripsit, hodie intercidit: ut et alibi lectorem me monuisse memini. KUST. Non vidit Kusterus hosce iambos aliquantulum interpolatos non differre a superioribus qui leguntur in v. Ἐπιάτης. Habentur autem integri et suo ordine dispositi in Hexaemero v. 1481. 1482. et 1487. FOGGIN. ὑφέξει A.

ΛΗΒΩ om. A.V. Habet A. in marg. ante Λαλία. Post λαμβάνω addunt B.E. τὸ λήβω ἐπὶ μὲν ἐνεργητικῶν αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ τῶν παθητικῶν γενικῇ.

[o] Εἶδος ἄρχοντος] Confundit hic Suidas τὸ ληγάτος cum ληγατάριος. Legatus enim erat genus magistratus, et quidem militaris, apud Romanos; non autem legatarius: ut cuilibet notum est. KUST. Vid. Ducang. in v. Λεγάτον et sqq.

[p] Καὶ ἐληγάτευσεν ἀπ. om. A.V.

[q] Γενικῇ. Παύου] Leg. εἰκε. REINES. Male. Γενικῇ om. A. Phot. Hesych. Repone παύου pro παῦε in Schol. Il. α'. 210.

ΛΗΙΔΑΡΙΟΝ: Θέριστρον] Ex Schol. Aristoph. Av. 716. ubi θερίστριον.

ΛΗΔΗ] Vid. Schol. Apollon. Rhod. I. 146.

ΛΗΘΑΡΓΟΣ] Vide supra v. Λαίθαργος. KUST. Hippomenis canis Λήθαργος nomine Pollux V. 46. 47. REINES.

[r] προσσαίνων] Sic melius ms. Paris. A. quam priores editt. (et B.V.) quæ habent προσαίνων. KUST.

[s] ΛΗΘΗ—ἐπιστήμης] Debet Suidas hanc definitionem Platoni Phædr. p. 383 E. quæ eidem in Conv. p. 330 A. ἐπιστήμης ἔξοδος, itemque μνήμης ἔξοδος in Phil. p. 81 F. ABRESCH.

[t] Ἔργα δὲ φώτων ἐς ταχ.] Ex Anthol. Pal. VII. 17.

[u] Ὁ δὲ τοὺς θείους ἐξηγ.] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse suspicor. KUST. Depromptus est hic locus, ut recte suspicatus est vir doctissimus, ex Da-

τὸ τῆς λήθης γῆρας, ὥς ἔφη ὁ Πλάτων, ὑπομνήματα καταλείπων A ἑαυτῷ καὶ ἀποθησαυριζόμενος.

y Λήθην κενῶν.

Λήθην ἐμποιούντων φαρμάκων.

Τῶν τετολμημένων σφίσι λήθην καταχέαντες.

Ἀντὶ τοῦ, τολμητίαι γενόμενοι.

[Λήθης πεδίον: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.]

Λῆθος: Ὄνομα κύριον.

Ληθότης: Ἡ [z]ἐπιλησμοσύνη. B

Λήθω: Λανθάνω. Καὶ [a]λήσομεν ὁμοίως.

Λήϊα: Σιτοφόρα πεδία, [b]χωράφια.

Ληϊβότειρα: Καὶ [c]ληϊβοτείρης. Ληϊβοτὴρ δὲ, ὁ ἄγριος σῦς.

Ληΐδα: Τὴν λαφυραγωγίαν.

Ληΐζεται: [[d]Αἰτιατικῇ.] Αἰχμαλωτίζει, διαρπάζει, [e]πορθεῖ, ἐρημοῖ. Ἴσως δὲ καὶ ἐν παθητικῷ σημαινομένῳ λέγεται. C

Λήηναν: Ὡμάλισαν.

Ληΐνιος:

Λήϊον: Εὐτελὲς κολόβιον.

Ληΐσατο: Ἐμερίσατο, ἢ ἐλαφυραγώγησε.

Ληϊσθείς: Ληστευθείς. Καὶ [f]ληϊστικὸν, τάγμα καὶ πλῆθος· ληϊστρικὸν δὲ, κτῆμα.

Ληϊστός: Ὁ κτητός. A

Ληΐτις, ληΐτιδος. [g]Λήϊτος δὲ, Ληΐτου.

Ληκεῖν: Τὸ φωνεῖν.

Ληκινθάδιος:

Ληκώμεθα: [h]Κινώμεθα. [i]Ἀριστοφάνης·

Μάλισθ' ὅταν [k]ὑπό του ληκώμεθα
τὴν νύχθ' ὅλην.

[Ληκτέτω: Κατὰ Ῥωμαίους διορθοῦμαι.]

B Λήκυθιον: Ἀγγεῖον.

Εἶχε [l]δὲ καὶ ἐν τῇ ζώνῃ ληκύθιον παρηρτημένον, ἐν ᾧ τὸ φάρμακον ἦν τὸ θανάσιμον.

Καὶ [m]Ἀριστοφάνης·

Οὐ κατ' ἔπος [n]γέ σου κνίσω
τὸ ῥῆμ' ἕκαστον· ἀλλὰ [σὺν τοῖσιν θεοῖς]
ἀπὸ ληκυθίου σου τοὺς προλόγους διαφθερῶ.

Μικροπρεπῶς γὰρ ἔλεγον, [o]κωδάριον, ληκύθιον, θυλάκιον.

C Ληκυθιστής: Ὁ μικρόφωνος. Οὕτω Σοφοκλῆς. Καὶ ληκυθισμός.

Περιεσχηκεῖν εὐστρόφως καὶ κεκλασμένως τὸν ληκυθισμὸν τῶν αἰσχρῶν καὶ γελοίων ᾀσμάτων.

Τουτέστι, τὴν εὐφωνίαν.

Λήκυθον τὴν τοῦ μύρου [p]Ἀττικοὶ καλοῦσιν [q]ἀλάβαστρον· ἀρσενικῶς δὲ [r]τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν [s]Ἡρό-

D

mascio in Vita Isidori, ut discimus ex Photio in Excerptis, p. 1056. Emendatio autem Porti minime necessaria est. Alio quidem modo hunc locum expressit Clemens Alexand. Strom. lib. I. p. 322. atque ex eo Eusebius, Eccles. Hist. lib. V. c. 11. Ἤδη δὲ οὐ γραφὴ εἰς ἐπίδειξιν τετεχνασμένη ἥδε ἡ πραγματεία, ἀλλά μοι ὑπομνήματα εἰς γῆρας θησαυρίζεται λήθης φάρμακον. Sed utroque verior Damascius, qui ipsa Platonis verba, ut videtur, nobis exhibet. Intelligendum autem per τὸ τῆς λήθης γῆρας, nihil aliud E quam *senectutem obliviosam*. Sic noster poeta: *An old age of pain*: i. e. *a painful old age*. TOUP. Plato Phædr. p. 276 D. Ὅταν δὲ γράφῃ ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησαυριζόμενος, εἰς τὸ τῆς λήθης γῆρας ἐὰν ἵκηται. ubi vid. Heindorf.

[x] εἰς τὸ τῆς λήθης γ.] Cum Porto scribere malim, εἰς τὴν τοῦ γήρως λήθην. KUST.

[y] Λήθην] Hic et sequens articulus vulgo tanquam glossarum capita exhibentur. Ego ut exempla v. Λήθη posui. Nescio an recte.

ΛΗΘΗΣ ΠΕΔΙΟΝ: Ἐπὶ τῶν ἀδυν.] Proverbium hoc Suidas confecit ex Scholiasta Aristophanis ad verba illa Comici Ran. 188. Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον; ἢ 'ς ὄνου πόκας; Sed qui ipsa verba Scholiastæ inspexerit, deprehendet hallucinationem compilatoris: qui ea, quæ a Scholiasta de proverbio Ὄνου πόκας dicuntur, male ad Λήθης πεδίον refert. Verba Scholiastæ hæc sunt: Λήθης δὲ πεδίον, χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου, ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον ἔπλασεν, ἀπὸ τοῦ αὐαίνεσθαι τοὺς νεκροὺς καὶ ἀλίβαντας εἶναι. Ἐκ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τὸ G ἀδύνατον τῶν καθ' ᾅδου δηλοῖ, τοῦ ἢ 'ς ὄνου πόκας. Ἀδύνατον γὰρ πόκας ἀποκείρασθαι τῶν ὄνων. Φαίνεται δὲ καὶ παροιμιῶδες εἶναι, ὄνου πόκαι, τὸ ἄχρηστον. Οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκες χρησιμεύουσιν. Ἡ παροιμία δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· παρόσον τὸν ὄνον οὔτε πέξαι τις δύναται, οὔτε κέρσαι. Λέγεται δὲ καὶ ὄνον κείρεις ἐπὶ τῶν ἀνηνύτοις ἐπιχειρούντων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν καὶ τὸ, χύτραν ποικίλλεις, καὶ, κύτρον ἀναθυμιᾷς. Hinc apparet, verum esse quod dixi: Suidam nimirum locum hunc Scholiastæ ob oculos quidem habuisse, sed, quod negligenter et obiter tantum eum inspiceret, spurium proverbium inde composuisse. KUST. Deest gl. A. H

ΛΗΘΟΣ om. V.

[z] ἐπιλησμοσύνη] Statim delevi cum A.V., ΛΗΘΟΥΣΙ ΓΑΡ ΤΟΙ ΚΑΝΕΜΩΝ ΔΙΕΞΟΔΟΙ ΘΗΛΕΙΑΝ ὌΡΝΙΝ, ΠΛΗΝ ὍΤΑΝ ΤΟΚΟΣ ΠΑΡΗΙ. Ἔστι δὲ ταῦτα ἐκ τοῦ Οἰνομάου Σοφοκλέους. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ΔΙΕΞΟΔΟΙ. Male huc intrusa sunt ex v. Διέξοδοι.

[a] ΛΗΣΟΜΕΝ] λήσομαι B.E.M.

[b] χωράφια] Vid. Du Cangium in v.

ΛΗΙΒΟΤΕΙΡΑ: ἀπολαυστικὴ] ἀπολαυστικὴ om. A.B.V.E.

[c] ΛΗΙΒΟΤΕΙΡΗΣ] Od. σ'. 29.

ΛΗΙΔΑ] Il. ι'. 138.

[d] Αἰτιατικῇ om. A.

[e] πορθεῖ] πορθεῖ B.V.

ΛΗΗΝΑΝ] Pro λήηναν a λεαίνω. λείηναν Od. θ'. 260. supra Λειηνάν. HEMST.

ΛΗΙΟΝ] F. Λήδιον. TOUP.

ΛΗΙΣΑΤΟ] Il. σ'. 28.

[f] ΛΗΙΣΤΙΚΟΝ, τάγμα καὶ πλῆθος· ληϊστρ.] Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 4. Ληστικὸν, τὸ σύστημα, ἤγουν τοὺς ληστάς. Ληστρικὸν δὲ, τὸ κτῆμα. Clarius Photius in Lexico inedito: Ληστικὸν καὶ ληστρικὸν διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ ἐκτὸς τοῦ ρ, σημαίνει τὸ σύστημα τῶν ληστῶν· τὸ δὲ μετὰ τοῦ ρ, τὸ κτῆμα τῶν ληστῶν. Θουκυδίδης α'. Τό τε ληστικὸν καθῄρει τῆς F θαλάττης. Egregie. KUST. ληστρικὸν A.

ΛΗΙΣΤΟΣ] Ληϊστὴ Il. ι'. 408.

[g] ΛΗΙΤΟΣ δὲ] δὲ om. A. Post h. v. V. addit Ληστρικὸς sine exemplo.

ΛΗΚΙΝΘΑΔΙΟΣ] Λήκινθα' A. ληκινθα' V.E. ληκινθάδας B. Hesychii Ληκυθιάδες citat Portus.

[h] Κινώμεθα] Sic habent omnes editt. At magis tamen placet βινώμεθα. Ληκᾶν enim apud Græcos idem significat quod συνουσιάζειν, vel βινεῖν. KUST. Nihil muta. Vid. v. Λορδουμένων. Hemsterh. ad Plut. p. 411. Pierson. G ad Mœr. p. 6. TOUP. νικώμεθα V. in textu.

[i] Ἀριστοφάνης] Thesm. 500. (493.)

[k] ἀπό] ὑπό A.V.E.

ΛΗΚΤΕΤΩ] Vide supra v. Ἐλήκτευσε. KUST. Gl. om. A. usque ad ἐν ᾧ τό.

[l] δὲ καὶ] καὶ om. V.

[m] Ἀριστοφάνης] Ran. 1229.

[n] δέ σου] γέ σου A. Mox ῥημάκιοντο V. Tum σὺν τοῖσιν θεοῖς om. A.B.V. Deinde ὑπὸ V. pro ἀπό.

H [o] κωδάριον] κνωδάριον A.

[p] οἱ Ἀττικοὶ] οἱ om. A.V.E.

[q] ἈΛΑΒΑΣΤΡΟΝ] Photius bis ἀλάβαστον. Sed vulg. habet Schol. Platon. p. 136.

[r] τὸν ἀλάβ.] τὸ ἀλάβ. B.V.

[s] Ἡρόδοτος] Vid. Wesseling. et Schweighæuser. ad Herodot. III. 20.

δοτος. [t]Τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα. [u]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αἱ δὲ λήκυθοι
μύρου γέμουσι.

Καὶ αὖθις·

[x]Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληκύθῳ.

Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεοῦμεν, οὐ πειθόμεθα. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

[y]Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ποιήσας κοῖλον ἐπίθεμα τῇ ληκύθῳ, περιέφερε νόμισμα, λύσιν [z]ἕτοιμον τῶν ἀναγκαίων ἵν' ἔχῃ Κράτης.

ΛΗΚΥΘΟΣ: [a]Θηλυκῶς παρὰ Ἀριστοφάνει.

[b]Ὃς ταῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.

Ὁ τῶν γραφέων ἄριστος. Τοιαῦτα γάρ τινα ἐν τοῖς μνήμασιν [c]ἔγραφε. Καὶ αὖθις·

[d]Παράθου τὰς ληκύθους.

ΛΗΚΤΙΖΕΙΝ: Τὸ μεῖζον βοᾶν, καὶ ψοφεῖν.

ΛΗΜΑ: Ἀξία, καὶ [e]ἀνδρεία. [f]Φρόνημα, [g]κέρδος.

Τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαίνει.

Καὶ [h]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[i]Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ'
οὐκ ἄτολμον.

[k]Τουτέστι τολμηρόν. Καὶ αὖθις·

[l]Λῆμα θούριον.

Τουτέστι φρόνημα πολεμικόν. Καὶ αὖθις·

[m]Ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο
κομψότερον ἔτ', ἢ τὸ πρότερον ἀνεπέφηνε.

Καὶ αὖθις·

[n]Παρέξω
'μαυτὸν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
καὶ βλέποντ' ὀρίγανον.

Ἀντὶ τοῦ, βλέποντα δριμύ. [o]Ἡρόδοτος·

Ἡ δὲ Ἀρτεμισίη ὑπὸ λήματος καὶ ἀνδρηΐης ἐστρατεύετο, οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκαίης.

[p]Περὶ Εὐριπίδου καὶ Αἰσχύλου·

[q]Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον ἀμφοῖν,
οὐδ' ἀκίνητοι φρένες.
Προσδοκᾶν οὖν εἰκός ἐστι,
[r]τὸν μὲν [s]ἀστεῖόν τι λέξειν
καὶ κατερρινημένον·
[t]τὸν δ' ἀνασπῶντ' αὐτοπρέμνοις
τοῖς λόγοισιν ἐμπεσόντα,
συσκεδᾶν πολ-
λὰς ἀλινδήθρας ἐπῶν.

[u]Τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ' γραφόμενον, [x]ΛΗΜΜΑ, [καὶ ΛΗΜΜΑΤΑ,] αἱ προτάσεις παρὰ Ἀριστοτέλει· τουτέστιν ἡ ἐρώτησις. Ἡ γὰρ ἐρώτησις αἰτία τῆς ἀποκρίσεως, ἥτις ἐστὶν, ἐξ ἧς ὁ συλλογισμός· [y]ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι. Καὶ [z]μονολήμματος πρότασις· οἷον, Ἀναπνεῖς· Ζῇς ἄρα. Πρόδηλον γὰρ τὸ παραλελειμμένον, τὸ, πᾶν τὸ ἀναπνέον [a]ζῇ. Τοιαῦτά [b]ἐστι τὰ ἐνθυμήματα, Οὗτοι κολάσεως ἄξιοι· ἱερόσυλοι γάρ. Παρεῖται γὰρ τὸ, τοὺς ἱεροσύλους ἀξίους εἶναι κολάσεως. [c][Λέγεται δὲ λῆμμα, καὶ τὸ λαμβανόμενον λόγῳ δώρου.]

ΛΗΜΑΛΕΟΣ:

ΛΗΜΜΑΤΑ: Προφητεῖαι. Λέγεται δὲ καὶ τὰ ἐξ οἰκείας καρδίας ἀποφθέγματα.

ΛΗΜΑΤΙΑ: Τὰ βουλεύματα.

ΛΗΜΑΤΙΑΙΣ: Λῆμά ἐστι τὸ φρόνημα· [d]ληματιᾷς

---

t Τὸ ἐλαι.] τὰ ἐλαιοδόχα ἀγγεῖα A.V. Schol. Aristoph.
u 'Αριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 811.
x Ἔλαιον οὐκ ἔνεστ.] Aristoph. Av. 1588.
y Ζήνων ὁ Κιτιεὺς π.] Fragmentum hoc legitur apud Laërtium lib. VII. segm. 12. unde locum hunc emendavi. In prioribus enim editt. [et A.B.V.] legitur κράτος pro Κράτης: nullo utique sensu. KUST.
z ἑτοίμην] ἕτοιμον A.B.M. Mox ἔχῃ V.
a Θηλυκῶς] θηλυκὸν V. In ver. seq. νεκροῖς E. et τοὺς λ. V.
b Ὃς ταῖς νεκροῖσι ζωγρ.] Hæc sunt verba Aristophanis Ecclesiaz. 988. KUST. Vid. supra v. Γραφεύς. TOUP.
c ἔγραφε] ἔγραφον B.V. Schol.
d Παράθου τὰς ληκ.] Aristoph. Eccl. 1024. καὶ παρ. A.
ΛΗΚΤΙΖΕΙΝ: Τὸ μ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 589. sed ubi rectius legitur ληκυθίζειν. KUST.
e ἀνδρεία] καὶ ἀνδρεία A.V. Gl. Herodot. V. 72.
f Φρόνημα, κέρδος] His verbis Λῆμμα præfigunt Photius et Schol. Platon. pp. 238. 239. Λῆμμα et λῆμα sæpe confundunt grammatici. Vid. not. ad Hesych. et Mœrin p. 246.
g κέρδος] Male. Hæc enim significatio convenit voci λῆμμα, non λῆμα. KUST.
h 'Αριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 456.
i λῆμα] λῆμμα V. Mox τῷδέ γ' B.V. Vulgo om. γ'.
k Ἤγουν] τουτέστι A. τουτὶ B.V.
l Λῆμα θούρ.] Aristoph. Equit. 754. Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους. Scholiastes ad illum locum: Θούριον δὲ λῆμα. Ὁρμητικὸν, ταχὺ, πηδητικὸν, πολεμικώτατον. Καὶ θούριος Αἴας· θούριος Ἄρης. Huc Suidas respexit. KUST. λῆμα—καὶ αὖθις om. V.
m Ἕτερον αὖ] Thesmoph. 466. οὖν E. pro αὖ.
n Παρέξω 'μαυτὸν ἀνδρ.] Aristoph. Ran. 614. παρέξομ' αὐτὸν A.B.V.E.M.
o Ἡρόδοτος] Lib. VII. 99. Mox ἀνδρείης M.
p Περὶ] παρὰ δὲ A.V.
q Λῆμα δ' οὐκ ἄτολμον] Aristoph. Ran. 927.
r τὸν μὲν] Εὐριπίδ' ἀστεῖόν τι λέξαι A.B.V.E.
s ἀστεῖον—αὐτοπρέμνοις τοῖς A. in marg.
t Τὸν δ'] Αἰσχύλον τὸν δ' A.V.
u Τὸ δὲ διὰ τῶν δύο μμ' γραφ.] Vide Menagium ad Laërt. lib. VII. 73. KUST. Hæc videntur ex Alex. Aphrodis. desumpta. Addam hic ex Bastii excerptis Schol. ined. in Gregor. Naz. e ms. Paris. f. 19. τινὲς λημμάτων σοφιστικῶν φασι προβλημάτων· ἐγὼ δὲ διλήμματα μὲν ῥητορικὰ καὶ ἀναλήμματα μαθητικὰ οἶδα μεμαθηκὼς, καὶ ἁπλῶς οὕτως λήμματα τοὺς τόπους καὶ τὰς ἀφορμὰς τῶν ἐπιχειρημάτων, τῶν εἰς ἑτέρων κατασκευὴν ἐπιχειρημάτων· ἀλλά γε λήμματα Ἀττικοὶ καὶ τὰ λαμβανόμενά φασιν, ὡς τὰ ἐναντία ἀναλώματα. Δίων ἐν Ῥωμαϊκαῖς ἱστορίαις· Ὥσπερ αἱ πόρναι, τὸν δώσοντά τι ἀεὶ ἀναμένεις, καὶ προσαγωγοὺς τῶν λημμάτων πολλοὺς ἔχεις, πολυπραγμονεῖς τίς τινα ἠδίκηκεν, ἢ δοκεῖ γε ἠδικηκέναι, τίς τινι ἐπιβουλεύει, καὶ τούτους συναίρῃ, καὶ διὰ τούτων τρέφῃ. Ἔνθεν οἶμαι ταῦτα οὕτως εἰρῆσθαι τῷ πατρί. Προσάγωγοι οὖν λημμάτων, ἐκείνως μὲν τῶν ῥητορικῶν καὶ σοφιστικῶν νοοῖντ' ἂν, οὕτως δὲ, τῶν λαμβανομένων χρημάτων, οἱ πρόξενοί φησι ὄντες τῶν λημμάτων τοῖς διδασκάλοις, τοῦτο δὲ, πρὸς τὸ κἀκείνους εὐπορωτέρους ποιοῦσι, κἀντεῦθεν μάλιστα διὰ τιμῆς ἐκείνοις εἰσι, τουτέστι, οἱ πρόξενοι τῶν λαμβανομένων μισθῶν ἢ ἐπιχειρημάτων τοῖς διδασκάλοις διὰ τιμῆς εἰσὶν, ἐπεὶ καὶ τοῦτο δηλονότι μισθός ἐστι τοῖς προσαγωγοῖς τὸ τῶν σπουδαζομένων τυγχάνειν, καὶ μὴ διαμαρτάνειν ὧν ἐφίενται, ταῖς οἰκείαις τοὺς ἐπηλύδας συγκαταλέγεσθαι τῶν διατριβῶν.
x ΛΗΜΜΑ καὶ λήμματα] καὶ λήμματα om. A.V.
y ἣν καὶ λῆμμα λέγουσι om. E.
z μονολήμματος] Vid. Alexand. Aphrodis. in Aristot. Top. p. 6.
a ζῇν] ζῇ A.B.V.E.
b ἐστι] εἰσι καὶ A.
c Λέγεται—δώρου om. A.B.V.
ΛΗΜΜΑΤΑ] Sic Habbakuk I. 1. Nahum I. 1. ubi non recte vertunt. Misc. Lips. 6. p. 500. TOUP.
ΛΗΜΑΤΙΑΙΣ] Aristoph. Ran. 496. Ἴθι νῦν, ἐπειδὴ ληματ-

οὖν ἀντὶ τοῦ μεγαλοφρονεῖς. Λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῑ ληματίας, ὁ μεγαλόφρων, καὶ ἰσχυρός. A

Ληματίας: Φρονηματίας, γεννάδας.

Λήμη: Λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συναγόμενον, καὶ ἀμβλυώττειν παρασκευάζον. Παρὰ τὸ λεύω, τὸ βλέπω, καὶ τὸ μή. [e] Ἀριστοφάνης [ἐν Πλούτῳ.]

Ἀλλ' ὦ Κρονικαῖς [f] γνώμαις ὄντως λημῶντες τὰς φρένας [g] ἄμφω.

Ἤγουν, ἀρχαίαις μωρίαις ἐσκοτισμένοι τὰς φρένας. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμβλυωπούντων. Λήμη B δ' ἐστὶ [h] τὸ πεπηγὸς δάκρυον, ὅπερ ἐπικαθεζόμενον βλάπτει τοὺς ὀφθαλμούς. Σημαίνει οὖν τὸ [i] τετυφλωμένοι τὰς φρένας, ὥσπερ οἱ τὰς λήμας ἔχοντες τῶν ὀφθαλμιώντων ἐμποδίζονται τὰς ὄψεις. Καὶ λημῶ, τὸ ἀμβλυώττω. Καὶ λημῶντες τοὺς ὀφθαλμούς.

Λημνία [k] δίκη: Ἡ κακίστη.

Λήμνιον πῦρ: Ἔστιν ἀναφορὰ ἐν Λήμνῳ πυρὸς C [l] χαλεπή τις.

Λημνίαι χειρί: Ὠμῇ καὶ παρανόμῳ. Ἀπὸ τῆς ἱστορίας. Φασὶ γὰρ τὰς ἐν Λήμνῳ γυναῖκας τοὺς ἄνδρας αὐτῶν ἀνελεῖν, αἰτιωμένας, ὅτι αὐταῖς οὐκ ἐμίγνυντο.

Λήμνιον [m] κακὸν βλέπων: Πυρῶδες. Καὶ παροιμία· Λήμνιον κακόν. Ἐκ γὰρ Ἀθηνῶν ἁρπάσαντες γυναῖκας οἱ Λήμνιοι, [n] καὶ τεκνοποιησάμενοι D ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς μετὰ τῶν τέκνων. [o] Ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐταῖς οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα ταῖς [p] τῶν Θρᾳκῶν γυναιξὶν, ἐπὶ τῇ δυσωδίᾳ, ἣν [q] Μυρσίλος μὲν διὰ τὸν Μηδείας ἐπὶ Ὑψιπύλῃ ζῆλον κατασχεῖν· [r] Καύκασος δὲ, διὰ τὸ ὀλιγωρῆσαι τῆς Ἀφροδίτης τὰς [s] Λημνίας. Ἔνθεν τὰ μεγάλα [t] κακὰ, Λήμνια λέγεται.

Λήμνιος ἀνήρ: [u] Ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου.

Λημνόθεν: [[x] Τοπικὸν ἐπίρρημα. Ἐκ τῆς Λήμνου.]

Ληναΐζω:

Ληναΐτης: Χορὸς ὁ τῶν Ληναίων.

Λήναια: Ὄνομα ἑορτῆς ἐν Ἀθήναις.

[Ληναῖος: Ἐπίθετον τοῦ Διονύσου.]

Ληναιὼν, Ληναιῶνος. Ὄνομα μηνός.

Ληνὶς, Ληνίδος. [y] Ἡ βάκχη. Παρὰ τὸν ληνόν.

Ληνοβάται: Οἱ ἱερεῖς.

Ληνὸς, καὶ προλήνιον: Αἱ ἐκκλησίαι παρὰ τῷ [z] Δαβίδ.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: [a] Ἀθηναίων τῶν ἀστῶν, τῶν ἐχόντων ἡλικίαν ἄρχειν, ἀναγράφεται τὸ ὄνομα, προστιθεμένων τῶν δήμων αὐτοῖς. Καὶ ἐξ ἐκείνων τῶν γραμματείων κληροῦσι τὰς ἀρχάς.

Ληξιαρχικὸν γραμματεῖον: Εἰς ὃ ἐνεγράφοντο

τιδὰς, κάνδρεῖος εἶ. Scholiasta: Ληματιᾷς: Λῆμα ἐστὶ τὸ φρόνημα. Ληματιᾷς οὖν, μέγα φρονεῖς. Γράφεται οὖν καὶ ληματίας, χωρὶς τοῦ ι. Οἷον μεγαλόφρων καὶ ἰσχυρός. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST.

d μεταφορικῶς οὖν ληματιᾷς. Ἤγουν μεγαλοφρονεῖς.] ληματιᾷς οὖν ἀντὶ τοῦ μ(εγαλο)φρονεῖς. Λέγεται δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ῑ A. et fere B.V. ἀντὶ τοῦ om. V. qui etiam μέγα φρονεῖς. E

e Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ] Ver. 581. ἐν Πλούτῳ om. A.V. νεφελ. E.

f γνώμαις] λήμαις E. Mox λημῶντες A.V. pro λημῶντε.

g ἄμφω—φρένας] om. V. et forte alii.

h τὸ πεπηγὸς] τὸ om. V.

i τετυφλωμένοι] τετυφλωμένε A.B. τετυφλωμένου V.

k ΔΙΚΗ] δίκη B.

ΛΗΜΝΙΟΝ ΠΥΡ] Aristoph. Lysist. 299.

l χαλεπὰ] χαλεπὴ A.B.V.E. Photius. F

ΛΗΜΝΙΟΝ—ΒΛΕΠΩΝ] Cf. Apollod. I. p. 44. Hygin. fab. 15. Schol. Apoll. Rhod. p. 136. Apost. c. XI. pr. 97. ista exscripsit. REINES.

m ΚΑΚΟΝ] Hæc vox delenda est, utpote supervacanea, et sensum turbans. Vel scribendum est, Λήμνιον βλέπων: Κακὸν, πυρῶδες. KUST. Scribendum Λήμνιον βλέπων, πυρῶδες βλέπων. Hesych. Λήμνιον βλέπει, πυρῶδες βλέπει. Ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον. Ita scribendus videtur iste locus. TOUP. Κακὸν tenet Photius. Eustath. Il. α'. p. 158=119, 39. Λήμνιον βλέπειν, ἀντὶ τοῦ δεινὸν καὶ πυρῶδες. G

n ἐτεκνοποιήσαντο μετ' αὐτῶν. Αἱ δὲ κατέσφαξαν αὐτοὺς] καὶ τεκνοποιησάμενοι ἐξ αὐτῶν κατέσφαξαν αὐτὰς A.B.V. Photius. Vid. Herodot. VI. 138. Schol. Euripid. Hec. 870. ed. Matth.

o Ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρ.] Locum hunc Suidæ egregie illustrat Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. I. 609. cujus verba hæc sunt: Αἱ Λήμνιαι γυναῖκες ἐπιπολὺ τῶν τῆς Ἀφροδίτης τιμῶν κατολιγωρήσασαι, καθ' ἑαυτῶν τὴν θεὸν ἐκίνησαν. Πάσαις γὰρ δυσοσμίαν ἐνέβαλεν, ὡς μηκέτι H αὐτὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀρέσκειν. Τῶν δὲ πρὸς Θρᾷκας ἐχόντων πόλεμον, καὶ πολλάκις ἐκεῖθεν αἰχμαλώτους λαμβανόντων, καὶ ἀποστρεφομένων τὰς γνησίας γαμετὰς κατὰ τὴν τῆς θεοῦ ὀργὴν, ἐψηφίσαντο αἱ γυναῖκες νύκτωρ τοὺς ἄνδρας ἀνελεῖν. Καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς αἰχμαλώτους ἀνεῖλον. Δείσασαι δὲ μὴ οἱ παῖδες ἀνδρωθέντες τιμωρήσωνται αὐτὰς, πᾶν ὁμοῦ τὸ ἄρσεν γένος ἀνεῖλον. Et ad versum 615. Ἰστέον δὲ, ὅτι τῶν ἄλλων ἱστορούντων, ὅτι κατὰ χόλον τῆς Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δύσοσμοι ἐγένοντο, Μυρτίλος ἐν πρώτῳ Λεσβικῶν διαφέρεται, καί φησι τὴν Μήδειαν παραπλέουσαν διὰ ζηλοτυπίαν ῥῖψαι εἰς τὴν Λῆμνον φάρμακον, καὶ δυσοσμίαν γενέσθαι ταῖς γυναιξίν. Confer etiam Scholiastam Homeri ad Il. ψ'. 467. et Eustathium ad Homer. p. 692. KUST.

ib. Ἐπεὶ δὲ πάντας] Ἐπὶ (ἐπεὶ ms.) δὲ Θέαντες Photius, ubi mox om. ἀνεῖλον.

p τῶν Θρᾳκῶν] Potius captivis Thressis, quas Lemnii superduxerunt. Hæc a Schol. Apollon. l. c. clarius dicuntur. REINES.

q Μυρτίλος] Μυρσίλος A.B. Μυρσίλος V.E. Photii ms.

r Καύκασος] An Καύκαλος, ὁ Χῖος, ῥήτωρ, Θεοπόμπου τοῦ ἱστοριογράφου ἀδελφὸς est? Athen. X. p. 412. REINES.

s Λημνίας] Sc. φησί, differunt enim in rei natura Myrt. et Cauc. Λημνίας scripserunt Sophocles, Antiphanes, Aristophanes, Diphilus, Nicochares, e Latinis Turpilius. REINES.

t κακὰ om. V.

u Ὁ ἀπὸ τῆς Λήμνου νήσου] ἀπὸ τῆς νήσου Λήμνου A.V.

x Τοπικὸν—Λήμνου] ἐπίρρη" ἐκ τόπου A. m. rec. Exp. om. V. ἀπὸ B. pro ἐκ.

ΛΗΝΑΙΤΗΣ] Voce hac usus est Aristophanes Equit. 544. ὁ ante χορὸς om. A.V. qui in gl. seq. ἑορτῶν.

ΛΗΝΑΙΑ] Vide Petitum de Leg. Att. p. 42. KUST.

ΛΗΝΑΙΟΣ] Gl. om. A.V. Sed v. infra p. 2322 F.

y Ἡ Βάκχη] Seqq. om. V. Mox τὴν ληνὸν B. Vid. Etymol. M. p. 564, 4. παρὰ τὸν λ. A. in marg.

ΛΗΝΟΒΑΤΑΙ] In Theodoreto citat. ad gl. seq. Ἐφ' ἑνὸς θυσιαστηρίου τοὺς τῶν ἀνθρώπων καρποὺς ληνοβατοῦσιν οἱ ἱερεῖς.

ΛΗΝΟΣ, καὶ ΠΡΟΛΗΝΙΟΝ: Αἱ ἐκκλησ.] Ex Theodoreto ad Psalm. VIII. 1. KUST.

z Δαβίδ] τῷ Δαβὶδ A.B.V.E. Statim delevi Καὶ ΛΗΝΟΒΑΤΑΙ, οἱ ἱερεῖς, cum A. Vide gl. praeced.

a Εἰς ὃ Ἀθηναίων] εἰς ὃ om. A.B.V.E. Photius. Mox ἀναγράφεται A.B.V. Photius, pro ἀνεγράφετο.

ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐκδιετὲς ἡβῆσαι, et v. Κοινὸν γραμματεῖον: itemque Maussacum ad Harpocrationem v. Περί-

[b]οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων, οἷς ἐξῆν τὰ πατρῷα οἰκονομεῖν. Παρὸ καὶ τοὔνομα γέγονε, διὰ τὸ τῶν λήξεων ἄρχειν. Λήξεις δέ εἰσιν οἵ τε [c]κλῆροι καὶ αἱ οὐσίαι.

Λῆξις: Τὸ ἔγκλημα, [d]καθ' οἷον λόγον φαμὲν καὶ λαχεῖν δίκην.

Λῆξιν δίκης: Καὶ λαχεῖν δίκην, τὸ καταγγεῖλαι κρίσιν ἰδιωτικῶν πραγμάτων φασί. Τὸ δ' ἀντικαλέσαι, [e]ἀντιλαχεῖν. Τὸ δὲ διανείμασθαι χρήματα, διαλαχεῖν.

Λῆξις: Παῦσις· ἢ μερὶς, κληρονομία. [f]Αἰλιανός·

Καὶ θάπτει τὸν νεκρὸν, τοῖς [g]χθονίοις θεοῖς ἀποδιδοὺς τῆς [h]ἐκείνου λήξεως ἤδη.

Καὶ αὖθις·

[i]Λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου τὰ Αἰγυπτίων κακὰ, [k]τὰ ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀλεξάνδρου, ἐγκατέσκηψε καὶ τῇ Ῥώμῃ.

[Ὅτι [l]παῦσις ἐστὶ κληρονομία· λῆξις δὲ μερίς. Ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς [m]ἀμείνονα λῆξιν.

Ἀποκληρῶσαι θεσπεσίῃ φροντίδι αὐδὴν ἄκουσε.]

Ληοτίας:

Ληρεῖς: Φλυαρεῖς. [n]Ἀριστοφάνης·

Τί δῆτα ληρεῖς, ὥσπερ [o]ἀπ' ὄνου καταπεσών;

Λέγεται καὶ ἀπὸ νοῦ. Καὶ αὖθις·

[p]Λῆρον ληρεῖς.

Ἀντὶ τοῦ, κατὰ λῆρον. Ἀττικὴ δὲ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα· ὡς τὸ, μανίαν μαίνῃ. Ἔστι δὲ Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, τὸ εἰπόντα τὸ πρᾶγμα, ἐπαγαγεῖν τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος [q]ῥῆμα· ὡς τὸ, ὕβριν ὑβρίζεις· καὶ, φυγὴν φεύγεις.

Ληρεῖς ἔχων: Παρέλκει τὸ ἔχων. Ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ [r]λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι.

Λῆρος: Φλύαρος, ματαιόφημος.

Πολλὰ γάρ μοι ταῦτα καὶ ἐκ μειρακίου ἐδόκει λῆροί τε καὶ φλήναφοι.

Λῆρος: Ὅτι [s]ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταληφθεὶς, οὐκ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν τὸ πάθος ἀνεδέξατο, [t]ἵνα καὶ φθαρτὸς καὶ θνητὸς νομισθῇ· τοῦ δὲ ὀργάνου ἀλλοιωθέντος, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ νοῦ ἐνέργειαν [u]διὰ τὴν ἀνεπιτηδειότητα μὴ δυναμένου δέξασθαι, τὸ πάθος τοῦ ὀργάνου πάθος ἔδειξεν εἶναι καὶ τοῦ κινοῦντος αὐτὸ νοῦ. Καὶ γὰρ τοῦ ὄμματος λημῶντος, ἢ καὶ τῷ γήρᾳ πρὸς ἀνεπιτηδειότητα μεταβαλόντος, ἡ μὲν αἴσθησις οὐδὲν ἧττον μένει ἀπαθής· τὸ δὲ αἰσθητήριον ἐμπαθὲς, ἢ ὅλως ἄχρηστον γίνεται καὶ ἀργόν. Τὸ δὲ αἴτιον τοῦ μὴ συνδιαφθείρεσθαι τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, [x]τὸ μηδὲ ἐν τούτῳ τῷ σώματι ἔχειν τὸ εἶναι τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν, ἀλλ' ἐν τῷ πνεύματι. [y]Οὕτω [z]δὴ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντα, καὶ τῶν χιτώνων παχυτέρων [a]γενομένων, καὶ οἷον ἐρρυτιδωμένων, καὶ οὐχ οὕτω διαφανῶν, ἔτι τε καὶ τῶν ἐντὸς ὑγρῶν ξηροτέρων ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ πεπηγότων, καὶ οὐ δυναμένων τὰ ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν πάθη διαπορθμεύειν ἐπὶ τὸ ὀπτικὸν πνεῦμα, συμβαίνει τοὺς γέροντας ἧττον ὁρᾶν. Καὶ ἐπὶ τῶν

πολας, et Petitum de Leg. Att. p. 153. De jurejurando, quod præstare tenebantur illi, qui Lexiarchico inscribebantur, vide Lycurgum in oratione contra Leocratem, p. 157. quem locum non observavit Petitus. KUST.

[b] οἱ τελειωθέντες τῶν παίδων] Id est, qui annum vigesimum agebant. Ejus enim ætatis esse oportebat, qui Lexiarchico inscribi volebant. Vide auctores in nota præcedente citatos. KUST. τελεωθέντες A.V. Harpocr. ms. Pal. τελεσθέντες Harpocr. ed.

[c] κλῆροι] Vid. Timæus p. 257.

ΛΗΞΙΣ] Ex Harpocratione. Hanc gl. cum præcedente copulat Photius.

[d] καθ' ὃν] καθ' οἷον A.B.V. Photius, Harpocr. ms. Pal.

ΛΗΞΙΝ—ΔΙΚΗΝ A. in marg. δίκης B.V. pro δίκην.

[e] ἈΝΤΙΛΑΧΕΙΝ] ἀντὶ τοῦ λαχεῖν A.V.

[f] Αἰλιανός] Hæc vox in prioribus editt. deest, quam ex ms. Paris. A. revocavi. KUST.

[g] καταχθονίοις] χθονίοις A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[h] ἐκείνου] ἐκείνου E.

[i] Λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλ.] Fragmentum hoc corruptum est, et ideo obscurum: cujus pars posterior legitur etiam supra v. Ἐγκατέσκηψε. KUST. Nihil in his locis obscuri. Sic verte, *Et mortuum sepulcro condit, diis inferis illum exhibens ac donans, qui jam defunctus ad eorum sortem et sedes pertinebat:* et alio loco: *Sorte, ita me Jupiter amet, temporis infelici Ægyptiorum mala, quæ in Alexandria vigebant, Romam invaserunt.* HEMST.

[k] τὰ ἐν τῇ] τῶν ἐν τῇ A.B.V.E. Mox τῇ Ἀλεξ. A.B. τ Αλ. V. τοῦ Ἀλ. vulg.

[l] ΠΑΥΣΙΣ ἐστὶ κληρονομ.] Locus hic turbatus esse videtur, quem sic constituendum et legendum esse putem, Λῆξις δέ ἐστι παῦσις, ἢ κληρονομία, καὶ μερὶς, &c. Vide etiam infra v. Παῦσις. KUST. Hunc l. habet A. in marg. Vid. v. Ἀποκλήρωσις.

[m] ἀμείνονα λῆξιν] Jamblich. Protrept. p. 82. βελτίονός τε λήξεως τυγχάνει. Synes. Ep. 27. Vide nos ad Hesych. v. εἰς λῆξιν. TOUP. εἰς ἀμείνονα λῆξιν, in meliorem sortem, significat beatum animi post hanc vitam statum. WYTTENBACH. ad Eunap. p. 117.

ΛΗΟΤΙΑΣ] Sic mss. An corrupte pro Ἀλληλουΐα?

[n] Ἀριστοφάνης] Nub. 1276.

[o] ἀπ' ὄνου καταπ.] Vide supra v. Ἀπ' ὄνου. KUST.

[p] Λῆρον] Plut. 517. et Schol.

[q] ῥῆμα] Sic melius mss. Paris. quam priores editt. [et E.] quæ habent ὄνομα. KUST.

ΛΗΡΕΙΣ ἘΧΩΝ: Παρέλκει τὸ ἔχων. Ἐν Ἐπιγράμματι· καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι] Hæc non bene conveniunt, ut ait ille. Locus ita rescribendus videtur. Ληρεῖς ἔχων. Παρέλκει τὸ ἔχων.—ΛΗΡΟΣ. Ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ λήρων οἱ χρύσεοι κάλαμοι. TOUP. Vid. in Κλεισθένους λαμπρότερος. HEMST. Ληρεῖς ἔχων ex Aristoph. Ran. 515. ubi v. Schol.

[r] λήρων] Scribo, ληρῶν. Λῆρος enim erat ornamentum quoddam muliebre aureum: de quo locus hic accipiendus est. Photius in Lexico inedito: Λῆρος, κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς. Vide etiam Hesychium v. Λῆροι. Ceterum exemplum hoc alibi collocandum est, quoniam nihil facit ad v. Ληρεῖς. KUST. Ληρῶν A.B.E. Anthol. Pal. VI. 292.

[s] Ὁ νοῦς ἐν τῷ γήρᾳ λήροις καταλ.] Cum toto hoc loco confer Philoponum in lib. I. Aristot. de Anima. E. 5. a. ubi nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. KUST.

[t] ἵνα καὶ] καὶ om. V.

[u] διὰ τὴν] τὴν om. A.

[x] τὸ μηδὲ—δύναμιν] Hæc verba incuria librariorum in prioribus editt. omissa sunt, quæ ex 2 mss. Paris. revocavi. KUST. om. B.E.

[y] Οὕτω δὴ καὶ τὰ τῶν γερόντων ὄμματα ὑπὸ τοῦ χρ.] Ne oratio sit ἀνακόλουθος, scribendum est, οὕτω δὴ καὶ τοῦ τῶν γερόντων ὄμματος ὑπὸ τοῦ χρόνου ἐξασθενήσαντος, &c. Sic enim recte legitur apud Philoponum loco laudato. KUST.

[z] δὴ] δὲ A.B.V.

[a] γινομένων] γενομένων A.B.

λῆρον οὐχ ὁ νοῦς ληρεῖ, ἀλλ' ἡ τοῦ ὀργάνου πρὸς τὸ χεῖρον μεταβολὴ καὶ ἀνεπιτηδειότης πάσχει τε [b]καὶ τοὺς λήρους ἐμποιεῖ, οὐκ ἐν τῷ γήρᾳ [c]μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ νεότητι, νοσημάτων τινῶν [d]φρενιτικῶν ἢ ληθαργικῶν τὸ σῶμα κατειληφότων. Ἢ [e]ὅτι ἡ [f]ἐπιτεταμένη βλάβη τοῦ νοῦ, ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗ [g]λέγεται· ἡ δὲ μέση, ΛΗ͂ΡΟΣ· ἡ δὲ ὑφειμένη, ΠΑΡΆΛΗΡΟΣ. [h]ΛΙΡῸΣ δὲ, ὁ ἀναιδής· παρὰ τὸ λίαν ὁρᾶν· διὰ τοῦ ι'.

ΛΉΣΕΙΣ: Ἀγνοήσεις·

[i]Λήσεις σεαυτοῦ τὰς πόλεις ἐκκενώσας.

Τέλεον ἀπολέσας.

ΛΉΣΟΜΑΙ: [k]Ἐπιλάθωμαι.

ΛΗΪ́ΣΤΑΡΧΟΣ: Ἀρχηγὸς λῃστῶν.

ΛΗΙΣΤΑΊ: [l]Πισίδης·

Ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς ἀοιδίμου μάχης
γίνεσθε λῃσταί.

Ἀντὶ τοῦ, [m]μιμούμενοι τὸν λῃστήν. Καὶ ΛΗΙΣΤῊΣ μὲν, ὁ ἐν ἠπείρῳ· ΠΕΙΡΑΤῊΣ δὲ, ὁ ἐν θαλάσσῃ. Καὶ [n]ΛΗΙΣΤΙΚῸΝ σύστημα· [o]ΛΗΙΣΤΡΙΚῸΝ δὲ χρῆμα, ἢ κτῆμα.

Κουτίζων [p]τὸ λῃστικὸν τὴν Ἑλλάδα [q]ἐπέδραμεν.

Ὁ δὲ πάντων τῶν μέσων ἀνδρῶν ἀσθενέστατος ὢν, λῃστικὸν ἐν τῇ Ἀπουλίᾳ [r]χ' ἀνδρῶν συνέστησε.

ΛΗΙΣΤΕΊΑ:

ΛΗ͂ΣΤΙΣ: Ἡ λήθη. [s]Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰ [t]λοίσθι' αὐτῇ τοῦ βίου· τὰ δ' ἐν μέσῳ
ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιῇ.

Ἢ τοῦ ζῆν ἐπιλέλησαι, ἢ οὐ φροντίζεις. Οἰδίπους.

Ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται.

Τουτέστι, διὰ τοῦ τέλους καὶ τὰ μέσα τοῦ βίου [u]εὐτυχήσει. Προσδοκῶν γὰρ σὺ ὠφεληθήσεσθαι παρ' ἐμοῦ, ὅταν ἀποθάνω, ζῶντα με γηροβοσκήσεις.

ΛΗΤΩ͂: Ἡ μήτηρ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΛΗΦΘΗ͂ΝΑΙ: Κρατηθῆναι.

ΛΊΑΝ: Πάνυ.

ΛΙΑΡΌΝ: Θερμόν.

ΛΙΑΣΘΕΊΣ: Ἐκκλίνας.

ΛΙΑΣΤΉΣ:

ΛΙΒΆΔΑ: Σταγόνα, κρήνην, ἔνυδρον τόπον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[x]Καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτρυκὰ κύπελλα.

ΛΙΒᾺΣ, λιβάδος. Ὁ σταλαγμὸς τῶν δακρύων.

ΛΙΒΑΔΕΊΑ: Πόλις τῆς Βοιωτίας.

ΛΙΒΆΝΙΟΣ, [y]σοφιστὴς Ἀντιοχεύς, [z]τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ [a]βασιλέως χρόνων, καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβύτου, Φασγανίου πατρὸς, μαθητὴς Διοφάντου. Ἔγραψεν ἄπειρα· ἐν οἷς [b]Ἐγκώμιον εἰς Κωνστάντιον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰουλιανὸν, Μελέτας ῥητορικὰς, [c]καὶ Ἐπιστολάς. Οὗτος ἐπὶ τῶν χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

[d]Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, καίπερ τοσούτοις ἐμβεβηκὼς, τῆς τε περὶ λόγους ἥπτετο φιλοτιμίας, καὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας σοφιστὴν, ᾧ Λιβάνιος ὄνομα, διαφερόντως ἐθαύμασεν· τὰ μὲν ἴσως ἐπαινῶν, τὰ δὲ, ὅπως λυποίη τὸν μέγαν σοφιστὴν [e]Προαιρέσιον, προτιμῶν ἕτερον. Ἀκάκιος γοῦν τις αὐτῷ τῶν περὶ [f]ῥητορικὴν δεινῶν, καὶ ὁ ἐκ Φρυγίας Τουσκιανὸς, ἀεὶ πρὸς ταῦτα ἐπεκάλουν, καὶ διεμέμφοντο τὰς κρίσεις.

ΛΊΒΑΝΟΣ: Ὄνομα ὄρους.

ΛΙΒΑΝΩΤΊΣ: Πόα.

ΛΙΒΑΝΩΤΌΣ: Ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου· ΛΊΒΑΝΟΣ δὲ, αὐτὸ τὸ ■[g]φυτόν.

[b] καὶ] τε καὶ A.V.
[c] μόνον] μόνῳ V. voc. om. E.M.
[d] φρενητικῶν] φρενιτικῶν A.E.
[e] ὅτι] ἢ ὅτι A.B.V.E. edd. ante Kuster. Tum ἡ om. B.E.
[f] ἐπιτεταμένη παράληρος :—V.
[g] λέγεται] γίνεται A.
[h] ΛΙΡΟΣ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. (excepta Mediolanensi, in qua legitur λῖρος) male habent λῆρος. Vide infra v. Λιρός. KUST.
[i] Λήσεις σεαυτὸν] Aristoph. Pac. 62. ubi vide Scholiastam. KUST. σεαυτοῦ A.B.V.
[k] Ἐπιλάθωμαι] ἐπιλάθωμαι B.V.E. Photii ms. Tum λήθῃ ἕξω omisi cum A.B.V. et Photio. Vid. Od. α'. 308.
[l] Πισίδης] Fr. Foggin. 116.
[m] μιμούμενοι—θαλάσσῃ καὶ om. A. qui habet tamen in marg. Λῃστὴς μὲν ὁ ἐν ἠπείρῳ· πειρατὴς δὲ ὁ ἐν θαλάσσῃ.
[n] ΛΗΙΣΤΙΚΟΝ σύστημα] Vide quæ notavimus supra ad v. Λῃϊσθείς. KUST.
[o] ΛΗΙΣΤΡΙΚΟΝ δὲ χρῆμα, ἢ κτ.] Hic in prioribus editt. est novi articuli initium, cum tamen et sensus, et exemplum, quod sequitur, satis declarent, hæc cum superioribus connectenda esse. KUST. ■ om. V.E.M.
[p] τὸ λῃστικόν] Sic recte mss. Paris. itemque editt. Mediolan. Aldina, et Basileensis. Quare miror quid Porto in mentem venerit, qui in editione sua vocem illam in λῃστρικὸν mutavit: prorsus contra mentem Suidæ, et sensum loci hujus. Τὸ λῃστρικὸν enim non significat manum vel multitudinem latronum, sed est epithetum, quod de eorum bonis et possessionibus dicitur, ut Suidas non solum hoc ipso loco docet, sed etiam supra v. Λῃϊσθείς, ubi nos vide. KUST.
[q] ἐπέδραμον] ἐπέδραμεν A.B.V.E.
[r] χ'] ἑξακοσίων V. ξ' pr. deinde χ' E.
[s] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 584.

[t] λοίσθια αὐτοῦ τοῦ βίου· τὰ δὲ μέσον] λοίσθ' (λοίσθια V.) αὐτῇ· τὰ δ' ἐν μέσῳ A.V. λήσθια αὐτῇ B. αὐτῇ item E. Mox ἢ τὸ ζῆν M.
[u] εὐτυχήσεις] εὐτυχήσει A.B.V.E. Schol.
ΛΙΑΡΟΝ] Pro χλιαρόν. Confer Athenæum lib. II. c. 4. p. 41. KUST. Vid. not. ad Hesych.
ΛΙΑΣΘΕΙΣ] Homer. Il. υ'. 418. et Schol. Delevi χωρισθεὶς cum A.B.V.
[x] Καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτ.] Καὶ λιβάδες, καὶ ταῦτα βοτρυκὰ Πανὶ κύπελλα. Anthol. Pal. VI. 170. βοτρυὰ V.
ΛΙΒΑΔΕΙΑ] Pro Λεβαδεία, quod vide. HEMST.
ΛΙΒΑΝΙΟΣ] De eo vide Eunapium; Synes. de Insomn. et ibi Schol. Nicephori p. 428. Olympiod. ap. Phot. c. 80. p. 193. alterius Libanii Asiani magi, qui a Constantio Imp. ad preces Placidiæ conjugis occatus fuit, meminit. Orationem illius lugubrem super conflagrato templo Daphnetico et Apollinis simulacro in eo culto, Julian. Ep. 28. cujus fragmenta e Jo. Chrysostomo habet Baron. Ann. a. 4. p. 362. Julian. Ep. 27. meminit orationis Libanii de Daphne ἐπὶ μὲν τῇ Δάφνῃ γέγραπταί σοι λόγος. REINES.
[y] Ἀντιοχεὺς, σοφιστὴς] σοφιστὴς, Ἀντιοχεὺς A.V.
[z] ἐπὶ τῶν] τῶν ἐπὶ A.V.E. et nescio an B.
[a] παραβάτου] βασιλέως A.B.V.
[b] Ἐγκώμιον] Hic posui cum A. Vulgo post βασιλέα.
[c] καὶ ἐπιστ.] Sic A.B.V. Vulgo om. καί. Mox καὶ post οὗτος delevi cum A. τοῦ μεγάλου et τοῦ θεολόγου om. M.
[d] Ὁ δὲ Ἰουλιανὸς] Seqq. Eunapio (fr. 76.) tribuit Boissonadius. Vid. supra v. Ἀκάκιος.
[e] Προαιρέσιον] Προαιρέσιν V.
[f] τὴν ῥητορικὴν] τὴν om. A.B.V.E. Mox ἐνεκάλουν V. et διεμέμφοντο.
ΛΙΒΑΝΩΤΟΝ καὶ ΛΙΒΑΝΩΤΟΣ] Λιβανωτὸν καὶ om. A.V. Sumpta hæc ex Schol. Aristoph. Plut. 703.
[g] δένδρον] φυτὸν A.B.V. et E. suprasc.

Λίβερνα: Εἶδος πλοίου, καράβια.

[h]Πηξάμενος δρομάδας τριακοντήρεις [i]Λιβερνίδων τύπῳ.

Λίβερνος: [k]Ὄνομα τόπου ἀπό τινος ἱστορίας. Ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ὑπατεύοντος Κοΐντου τοῦ Σερβιλίου χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν διαστάσης τῆς γῆς γέγονε. Γνόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι ἐκ τῶν Σιβύλλης λογίων ὅτι συνελεύσεται ἡ γῆ, ἢν τὸ [l]τιμιώτατον ἐν ἀνθρώποις ἐμβληθείη τῷ χάσματι, ἐπέφερον οἱ μὲν χρυσὸν, οἱ δὲ ἄργυρον, οἱ δὲ καρποὺς, οἱ δὲ ὅτι μάλιστα τιμιώτατον, καὶ [m]συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τῶν λεγομένων ἱερῶν ὑπελάμβανον. Μένοντος δ' οὐδέν τι μεῖον τοῦ χάσματος, Κούρτιος ἀνὴρ ὀφθῆναί τε κάλλιστος, καὶ τὴν ψυχὴν ἄριστος, ἔφη συνιέναι βέλτιον τῶν ἄλλων τοῦ Σιβυλλείου· τιμιώτατον γὰρ εἶναι [n]χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετὴν, καὶ ταύτην ἐπιζητεῖν τὰ ἐκ τῶν λογίων δηλούμενα. Καὶ [o]τοῦτο εἰπὼν, τά τε ὅπλα περιέθετο, καὶ [p]τὸν πολεμικὸν ἵππον ἀνέβη. Πάντων δὲ θαυμαζόντων τὸ δρώμενον, ἀτρέπτως ἐλαύνει κατὰ τοῦ χάσματος. [q]Συνελθούσης δὲ τῆς γῆς, ἡρωϊκὰς τιμὰς τῷ ἀνδρὶ κατὰ μέσην ἀγορὰν Ῥωμαῖοι ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐπιτελεῖν διέγνωσαν, [r]τόν τε τόπον Λίβερνον [s]ἐπεκάλεσαν, βωμὸν οἰκοδομήσαντες· [t]ἐξ οὗ δὴ καὶ [u]Βιργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο.

Λιβερτῖνοι: [x]Ἔθνος.

Λιβύη: Χώρα.

Λιβυκὸν θηρίον: Οἷον ἐξηλλαγμένον. Φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαν, ἄνυδρον δὲ οὖσαν, συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα [y]τόπον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖν ζῶα.

Λιβυκὸν ὄρνεον: Ἀντὶ τοῦ μέγα. Ὡς ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων [z]καὶ ἐκτραπέλων ὄντων.

Λιβυρνικαί: Νῆες ἦσαν οὐ κατὰ τὸν [a]τριηρικὸν ἐσχηματισμέναι τύπον, ἀλλὰ ληστρικώτεραι, χαλκέμβολοί τε, καὶ ἰσχυραὶ, καὶ κατάφρακτοι, καὶ τὸ [b]τάχος ἄπιστον.

Λίβυσσα ὄρνις: Ἡ στρουθοκάμηλος. [c]Ἐν Μυθικοῖς·

> Ἀλλὰ Λίβυσσα
> στρουθὸς ἁλισκομένη, πλάζε καὶ ἀμφοτέρους.

Λίγδην: Οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἐπιφανείας.

Λιγαίνων: [d]Ὑμνῶν, κηρύσσων.

Λιγέως: Ὀξέως. Καὶ λιγείως, ὁμοίως.

Λίγγις: Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ [e]βίαιος.

Λιγνύς: Ἡ ἀνάδοσις τοῦ καπνοῦ. [f]Ἀριστοφάνης·

> Λιγνὺς [g] σῶμα καὶ δόμων περιπτυχὰς
> καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς.

[h] Πηξάμενος] Eunapio tribuit Boissonadius fr. 44.

[i] Λιβερνίδων τύπῳ Λίβερνος. Ὄνομα τ.] Locum hunc fœde ante mutilatum nunc primum ex 2 mss. Paris. in integrum restitui. In prioribus enim editt. [et B.E.] desunt verba hæc: Τύπῳ Λίβερνος. Ὄνομα τόπου ἀπό τινος ἱστορίας. Ὑπατεύοντος Κοΐντου τοῦ Σερβιλίου, χάσμα κατὰ μέσην ἀγορὰν διαστάσης: quæ lacuna non potuit non magnas huic loco tenebras offundere. Ceterum historia, quam Suidas ex scriptore anonymo de Curtio hic narrat, exstat etiam apud Livium lib. VII. quem lector conferat. KUST.

[k] Ὄνομα τόπου] ὁ τόπος A. Addidi ἐν γὰρ τῇ Ῥώμῃ ex A.V. Hic locus forte desumptus ex Dione Cassio. Vid. Excerpt. Maii p. 531.

[l] τιμιώτατον] εἶναι addit A. Mox τῷ E.

[m] συμβαίνειν τῶν ὑπὸ τ.] Legere malim, [cum Wolfio] συμβαίνειν τοῖς ὑπὸ τῶν ἱερέων λεγομένοις. KUST. συμφωνεῖν Portus.

[n] χρῆμα om. E. Mox ἀρετὴ A.

[o] ταῦτα] τοῦτο A.B.V.

[p] εἰς τὸν] εἰς om. A.B.V.

[q] Συνελθούσης etc.] Apud Sudam monachum, quidam Græculus, (vereor ne ipse quoque monachus,) describens hanc historiam, posteaquam satis ex fide, ut extat in monimentis Latinis, eam narravit, mox aliam historiam cælo Latino incognitam refert, his verbis: συνελθούσης etc. Primum, non colebant Curtium Romani, neque ara ei posita fuit. Nam, si ita esset, quare dubitaret Varro unde ille locus Curtius diceretur? Deinde, quod locus ille Libernus diceretur, nemo, qui hanc historiam narravit, meminit: Varro, Plutarchus, Livius, Valerius, alii. Postremo, quis ferat mentientem de Virgilio? Tantum enim abest ut Virgilius ab eo poëma suum auspicatus sit, ut etiam nunquam ejus mentionem fecerit, nisi in Culice. SCALIGER. in Varron. p. 62. Sede sua mota, et transponenda esse ad superiora, Τιμιώτατον γὰρ εἶναι χρῆμα πόλει ἀνδρὸς ἀρετὴν (ἐξ οὗ δὴ καὶ Βιργίλλιος τὴν ἀρχὴν ἐποιήσατο) καὶ ταῦτα εἰπὼν etc. conjeci in præfat. ante Virgilium, ut illa a glossatore grammatico, ipso forte Suida, inserta fuerint post ἀνδρὸς ἀρετὴν, quia *Arma virumque* Æneidos Virgilianæ initium est. Neque enim sunt scriptoris illius e quo hanc historiam narrat Suidas, et quæ de Curtio, sensum oraculi, *ut injicerent in voraginem, quo Romani plurimum valerent*, interpretante per *arma virique virtutem* dicit, confirmat Livius d. l. et hæc transpositio in verbis Suidæ ex Valer. Max. V. 6. 2. Quod autem Scaliger neget ullam apud alios scriptores aræ Curtio positæ exstare mentionem, illius tamen meminisse alii existimant Ovidium Fast. VI. 403. *Curtius ille lacus, siccas qui sustinet aras, Nunc solida est tellus, sed lacus ante fuit.* Ubi *aras* pro *ara* more suo ponit, licet Saturni aram ex loco P. Victoris intelligere videntur Neapolis, et N. Heinsius ad Fast. I. 13. Sed quod locum illum Λίβερνον dictum adjungat Suidas, [illegible] cœlo Latino incognitum jure adfirmat Scaliger: adeoque vel nugatur Suidas, vel vitiosa scriptura enata fuerit ex Λάκκος, nempe Κούρτιος, ita enim Plutarch. Rom. p. 28. fin. de antiquo Curtio Sabino agens: ὁ μὲν οὖν τόπος δι' ἐκεῖνον ἔτι νῦν Κούρτιος Λάκκος ὀνομάζεται. etc. BURMAN. ad Propert. p. 600.

[r] τόν τε τόπον Λίβερνον] Nescio an auctori anonymo temere credendum sit, cum Livius aliique historiæ Romanæ scriptores ea de re taceant. KUST.

[s] ἐκάλεσαν] ἐπεκάλεσαν A.V.

[t] ἐξ οὗ δὴ καὶ Βιργίλλιος τὴν ἀρχ.] Hæc mihi Sibyllæ folia videntur, nec apud ullum scriptorum veterum me legisse quicquam memini, quod ad locum hunc illustrandum facere queat. Quare inquirat lector. KUST.

[u] Βιργίλλιος] Βεργίλλιος V. Βιρβίλλιος B.E.

ΛΙΒΕΡΤΙΝΟΙ] Vid. ad Actt. Apost. VI. 9. notata ap. Bezam. REINES. Conf. Valckenærii Scholæ p. 413.

[x] Ὄνομα ἔθνους] ἔθνος A.

ΛΙΒΥΚΟΝ Θ.] Vid. ad Hesych. in v.

[y] τόπον] ποτὸν A.V.

[z] καὶ ἐκτραπέλων] καὶ om. B.E.

[a] τριηρικὸν] Sic recte ms. Paris. A. At priores editt. [et B.E.] mendose, τριηραρχικὸν. KUST. τριηρατικὸν V.

[b] τάχος αὐτῶν] αὐτῶν om. A.B.V.

[c] Ἐν Μυθικοῖς] Vid. Fab. Æsop. 357. ed. Huds.

ΛΙΓΔΗΝ] Od. χ'. 278.

[d] Ὑμνῶν κηρύσσων] κηρύσσων, ὑμνῶν V. κηρύσσων tantum Photius. λιγαίνω: κηρύσσω Lex. Seg.

ΛΙΓΓΙΣ] Vide supra v. Βίαιος. KUST.

[e] βίαιος] ὁ λιγγὶς addit V. omisso capite sequentis glossæ.

[f] Ἀριστοφάνης] Av. 1241.

[g] καταιθαλώσει σου Λικυμνίαις βολαῖς] καταιθαλώσειεν λικυμνίαισι A. καταιθάλωσει λικ. B. σου om. V.E. ubi λικυμνίαισι.

Οὗτος ὁ [h]Λικύμνιος ἐνεπύρισέ τινων οἰκίας. Καὶ A
δρᾶμά ἐστιν Εὐριπίδου Λικύμνιος.

Λιγόκρυτον: Λιγύκροτον.

Λιγότερος: Ὀξύτερος.

Λιγύμοχθος: Ἀηδὼν οὕτω λέγεται διὰ τὸν μόχθον καὶ τὸν θρῆνον τὸν [i]ἡδυτάτως ἐξ αὐτῆς εἰς τὸν παῖδα γινόμενον.

Λιγυρώτατον: Λιγύκροτον.

Λιγὺς, καὶ λιγυρός: Ὀξὺς, ἡδύς. B

Λιγυστικὸν [k]πέλαγος:

Λιγυφθόγγοις: Ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνοις.

> [l]Οὐκέτι ἢ πτερύγεσσι λιγυφθόγγοισιν ἀείσεις,
> ἀκρὶ, κατ' εὐκάρπους αὔλακας ἑζομένα.

Λιγύφωνος: Ἡδύφωνος.

Λιλαινούσης: Πραϋνούσης.

Λιθάζω: Αἰτιατικῇ. Καὶ τὸ ὁπωσοῦν διά τινος εἴδους βάλλω. [m]Ἀρριανός· C

Κελεύσαντος δὲ Τατίου τὴν χρυσὸν ἐς τὴν παῖδα ἐλίθαζον, ἔστε τιτρωσκομένη [n]κατεχύσθη.

Λιθείας: Πολυτελείας, τὰς λιθείας λεγομένας.

Λίθειος πύλη: [nn]Λίθειος δὲ θῶκος.

[Λίθιναι ὑδρίαι: Διότι τὰ τριγενῆ προπαροξύνονται, λίθινος, λιθίνη, καὶ λίθινον.]

Λιθοδικτῷ: Ἐκ τοῦ δίκω, τὸ βάλλω. D

Λιθοκοπία: Ἡ ἐκ λίθων βολή.

Λιθόλευστος: Λιθοβόλητος.

Λιθολόγοι: Οἰκοδόμοι.

Λιθομυλία:

Ὅτι [o]Ἄππιος, Ῥωμαῖος τιμητὴς, λιθομυλίᾳ τὴν [p]Ῥωμαίων κατέστρωσε, καὶ ὕδατος ὀχετοὺς κατεσκεύασε.

Λίθον ἕψεις: Ἐπὶ τῶν ἀδύνατόν τι κατεργάζεσθαι πειρωμένων. Οἷον, ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.

Λίθος: Θηλυκὸν ἡ λίθος.

Οἱ δὲ Ἄβαροι χρυσόν τε καὶ ἄργυρον καὶ [q]λίθων τὰς ἐντίμους ἀποφέρεσθαι ἠξίουν.

Λίθος: [r]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος·

Τὸν τε παρόντων καθ' ἕνα ἡμῶν οὑτωσὶ [s]πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες καὶ ἐξορκοῦντες.

Ἐοίκασιν οὖν Ἀθηναῖοι πρός τινι λίθῳ τοὺς ὅρκους ποιεῖσθαι, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ [t]Φιλόχορος ὑποδηλοῦσι.

Λιθοστακῶσαι: Τὸ στῆσαι ἐπὶ τῆς βάσεως τὸ ἀνάθημα.

Λιθουργικὴ καὶ λιθοτριβικὴ διαφέρει. Ἡ [u]μὲν λιθουργική ἐστιν, ἣν ἐν τοῖς μετάλλοις ἐργάζονται οἱ τέμνοντες τοὺς λίθους· ἡ δὲ λιθοτριβική ἐστιν, ἣν μετίασιν οἱ καταξαίνοντες καὶ [x]κατακοσμοῦντες τοὺς λίθους, ὥστ' ἀπειληφέναι τὴν εὐπρέπειαν ἕκαστον τῶν ἔργων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν [y]περὶ τοῦ τύπου·

[h] Λικύμνιος] Hercules occidit Argeum et Melanem, Licymnii filios, Apollod. II. p. 118. Licymnius, Electryonis et Mideæ filius occisus a Tlepolemo, Apollod. II.— Λικύμνιος, poëta eo nomine ap. Stob. Ecl. Phys. I. 40. p. 129. citatur e Porphyrii lib. de Styge. Eundem nominat Phot. c. 167. in indice poëtarum, ex quibus Stob. sua collegerit. Aristot. Rhet. III. 3. et 22. 23. Athen. XIII. p. 564. REINES. E

ΛΙΓΟΚΡΥΤΟΝ: Λιγύκροτον] Vox posterior est prioris emendatio. Τὸ λιγύκρυτον enim corruptum est, pro quo scribi debet λιγύκροτον a λιγὺς, et κρότος. KUST. λιγύκροτον om. A. Sed vide Λιγυρώτατον.

ΛΙΓΩΤΕΡΟΣ] λιγότερος A.B.V.E. edd. ante Kuster.

ΛΙΓΥΜΟΧΘΟΣ: Ἀηδὼν οὕτω λέγ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1381. Sed notandum est, apud ipsum Aristophanem dicto loco pro λιγύμοχθος hodie legi λιγύφθογγος: et quædam exemplaria olim etiam habuisse λιγύμυθος, ut Scholiasta ibidem monet. KUST. λιγύμοχθος V. F

[i] ἡδυτάτως] τὸν ἡδ. A.B.V.E. In fine edd. ante Kuster. addunt λιγυρότερον cum B.

ΛΙΓΥΡΩΤΑΤΟΝ] Sic A. et V. in quo tamen om. λιγύκροτον.

[k] ΠΕΛΑΓΟΣ] Statim delevi cum A.V. καὶ ΛΙΓΥΣΤΙΚΟΣ, τόπος ἐν Ἰβηρίᾳ. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἈΘΕΑΤΟΣ. Ad ea sic Kusterus: " Καὶ Λιγυστικὸς, τόπος ἐν Ἰβ.] Ineptissime. " Nam supra v. Ἀθέατος, quo compilator nos remittit, τὸ " Λιγυστικὸς non est nomen loci in Iberia siti, sed ὄνομα " κτητικὸν a Λίγυς, i. e. *Ligur*. Vide locum." Habet autem A. in marg. G

[l] Οὐκέτι ἢ πτερ.] Anthol. Pal. VII. 192.

ΛΙΛΑΙΝΟΥΣΗΣ] Sic mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito. Sed scribere debuit Suidas λιλαινούσης, per αι diphthongum: a λιλαίω. Priores editt. habent, λιγαινούσης: vitiose. KUST.

[m] Ἀρριανός] Leg. Ἀππιανὸς, ut supra v. Ἔστε. conf. infra v. Τάτιος. TOUP. An Αἰλιανὸς, vel potius Ἀππιανὸς, ex cujus Ἱστορία βασιλικὴ hæc sumta putem. HEMST. Ἀππιανὸς Kusterus in Addendis. H

[n] κατεχύσθη] κατεχώσθη Hemsterhusius, et sic V. τιτρωσκομένως B.

ΛΙΘΕΙΑΣ: Πολυτελείας] Salmasius ad Solinum p. 762. edit. Ultraject. legendum putat, λιθείας πολυτελεῖς: quem ibi vide. Confer etiam Dufrenium in Gloss. Græco, h. v. KUST. Distingue, λιθείας πολυτελείας. TOUP.

[nn] ΛΙΘΙΟΣ—ΘΩΚΟΣ om. E.

ΛΙΘΙΝΑΙ] Deest gl. E. habet A. in marg. Pertinet ad Ev. Joann. II. 6.

ΛΙΘΟΛΕΥΣΤΟΣ] Soph. Aj. 254. λιθοβόλητος A.V. Photius, pro λιθόβλητος.

ΛΙΘΟΛΟΓΟΙ: Οἰκοδ.] Hesychius: Λέγειν: Οἰκοδομεῖν. Idem alibi: Ἀναλέγειν: Ἀνοικοδομεῖν. Vide etiam Nostrum supra v. Ἐγκατελέγησαν, et v. Λέγω. KUST. Xenoph. Hist. Gr. p. 525. μετὰ λιθολόγων καὶ τεκτόνων. TOUP. Gl. Timæi est p. 174. ubi vid. Ruhnken.

[o] Ἄππιος, Ῥωμαῖος τιμητ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Procopius de Bello Goth. lib. I. c. 14. KUST.

[p] Ῥωμαίων] ῥω[μη] A. ῥώμην V.

ΛΙΘΟΝ ἙΨΕΙΣ] Proverbio hoc usus est Aristoph. Vesp. 280. ad quem locum Scholiasta inquit: Παροιμία δέ ἐστι τὸ, λίθον ἕψεις, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων γενέσθαι· ὡς καὶ τὸ, Πλίνθον πλύνεις, καὶ Χύτραν ποικίλλεις, καὶ Εἰς ὕδωρ γράφεις, καὶ Αἰθίοπα λευκαίνεις, καὶ Κατὰ θάλατταν σπείρεις, καὶ τὰ τοιαῦτα. Confer etiam Parœmiographos. KUST. Julian. p. 249. TOUP. Adde Schol. Platon. p. 250.

[q] λίθων] λίθον V. Mox ἐντίμους A. pro ἐρντίμους.

ΛΙΘΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόν.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum et Valesium. KUST. Vid. Brodæus ad Anthol. VII. p. 599 A. HEMST.

[r] Δημοσθένης] P. 1265, 6.

[s] πρὸς τὸν λίθον] Hodie apud Demosthenem legitur, πρὸς τὸν βωμόν: ut monuerunt etiam Maussacus et Valesius. Ceterum Meursius Lect. Attic. lib. I. c. 6. existimat, vocem λίθον ex auctoritate grammaticorum Demostheni restitui debere, et τὸ βωμὸν esse glossema, et verbi λίθον, quo orator usus fuerat, interpretamentum: quæ viri doctissimi sententia mihi non displicet. KUST.

[t] Φιλόχορος] Φιλόχορος A.E.

[u] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.V.E. ἐστιν post λιθουργικὴ om. A. V. et post λιθοτριβικὴ V.

[x] κατακοσμοῦντες] κοσμοῦντες A.B.

[y] περὶ τοῦ τύπου] Vid. Kuhn. ad Pollu. VII. 120.

Ἀλλὰ διὰ τὸ τρεῖς τέχνας ἐργάζεσθαι, τήν τε λιθουργικὴν καὶ λιθοτριβικὴν καὶ πρὸς ταύτοις τὸ τετμιφηκέναι.

ΛΙΘΟΥΡΓΌΣ: Λιθογλύπτης.

ΛΊΘΩΙ: Τῷ βήματι. [z] Ἀριστοφάνης·

Τονθορύζοντες δὲ [a] γήρᾳ, τῷ λίθῳ προσέσταμεν.

ΛΊΘΩΝ ΠΟΤΊΜΩΝ: Μήποτε τῶν [b] πώρων λέγει, [c] οἳ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται· ἢ τῶν τὴν σάρκα τῶν [d] ἐντιθεμένων καταναλισκόντων σωμάτων.

ΛΊΘΩΝ ΧΟΑΊ: Ἄργυρος καὶ χρυσός. [e] Καὶ γὰρ Εὐριπίδης φησί·

[f] Λευκοὺς λίθους ἔχοντες, αὐχοῦσιν μέγα.

ΛΙΚΊΝΝΙΟΣ:

ΛΙΚΜΑΊΑ:

Δηοῖ Λικμαίῃ, καὶ [g] ἐν αὐλακοφοίτισιν ὥραις,
[h] Ἡρῶναξ [i] πενιχρῶν ἐξ ὀλιγηροσίης
μοῖραν [k] ἀλωεῖται στάχυας [l] πάνσπερμά τε.

ΛΙΚΜΉΣΟΝΤΑΙ: Λικμᾷ διὰ τοῦ κ', ἐπὶ τῆς ἅλω. ΛΙΧΜΉΣΟΝΤΑΙ δὲ, διὰ τοῦ χ', ἀντὶ τοῦ λείξουσι. ΛΙΚΜᾷΝ δὲ, τὸ σῖτον καθαίρειν.

ΛΙΚΜΗΤΉΡ: Ὁ τὸ πτύον κατέχων.

ΛΙΚΜΏΝΤΩΝ: Λικμᾷ, τὸ κοσκινεύω, διασκορπίζω, πτυάζω.

ΛΊΚΝΟΝ: Κόσκινον, [m] ἤτοι πτύον. Οἱ δὲ διὰ διφθόγγου γράφουσιν.

Ἡ δὲ ἀναστρέψασα τὸ λίκνον ἐπὶ τῶν γονάτων κείμενον, ἔθει.

Καὶ ΛΙΚΝΟΕΙΔΉΣ, ὁ ῥυπαρός.

ΛΙΚΝΟΦΌΡΟΣ: [n] Τὸ λίκνον πρὸς πᾶσαν τελετὴν καὶ θυσίαν ἐπιτήδειόν ἐστιν. Ὁ δὲ τοῦτο φέρων, ΛΙΚΝΟΦΌΡΟΣ λέγεται.

ΛΙΚΡΙΦΊΣ: Εἰς πλάγιον.

ΛΊΛΑΙΑ: [o] Πόλις. Καὶ ΛΊΛΑΙΟΝ τόπος.

ΛΙΛΑΊΟΜΑΙ: [p] Προθυμοῦμαι.

ΛΙΜΑΓΧΟΝΩ: Πνίγω. Καὶ [q] ΛΙΜΆΣΣΩ.

ΛΙΜΒΡΌΣ: Ἡ νὺξ [r] ἡ σκοτεινή.

ΛΙΜΈΝΕΙΟΝ: Ὄνομα τόπου.

[ΛΙΜΕΝΗ̂ΤΙΝ: [s] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φοινίδα σοὶ λιμενῆτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῦμαι.]

ΛΙΜΕΝΊΟΧΟΣ: Ὁ τὸν λιμένα ἔχων.

ΛΙΜΉΝ: [t] Σοφοκλῆς·

Τοῖς πολλοῖσι γὰρ
βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν.

Ἵν' ᾖ, τῆς ἑταιρείας [u] φιλία.

ΛΙΜΗΡΆ:

Ἀπὸ Μεθώνης ἐν [x] Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ προσχών.

ΛΙΘΟΥΡΓΟΣ] Vid. not. ad Hesych.

[z] Ἀριστοφάνης] Acharn. 683.

[a] γήρᾳ] τῷ γήρᾳ A.B.V.E.

ΛΙΘΩΝ ΠΟΤΙΜΩΝ: Μήποτε τῶν π.] Hæc obscura sunt: quæ vix quisquam illustrare queat, nisi prius reperto loco auctoris, ad quem nota hæc referenda est. KUST.

[b] πόρων] πώρων B.V. et suprasc. E. Sic Bosius e conjectura.

ib. Intelligitur lapis, qui Græce πῶρος, Latine *tofus* dicitur. Gloss. πῶρος, ὁ λίθος, *tofus*, *tofum*; πῶροι *tofi*. Pollux VII. 27. ἔνεστι δ' εἰπεῖν καὶ λίθου σκληρὸν καὶ λίθον πώρινον. et X. 43. ex Aristophanis Tagenistis, Νεβρίδα, καὶ λίθους πωρίνους. Pausan. Eliac. I. Ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἄλτει πρὸς ἄρκτον τοῦ Ἡραίου. Quod ad seqq. Suidæ verba attinet, ἢ τῶν—σωμάτων, si quis recte advertat ad verborum structuram, sensum commodum ex iis elicere poterit, quem hunc esse puto, ἢ τῶν (λίθων sc.) καταναλισκόντων τὴν σάρκα ἐντιθεμένων σωμάτων. h. e. *aut* (lapidum) *qui consumunt carnem cadaverum quæ in iis conduntur.* Intellexit Suidas lapidem, quem a vi exedendi corpora σαρκοφάγον vocant, ex quo fiebant conditoria sive loculi mortuorum. Plinius II. 98. XXXVI. 27. BOS.

[c] οἳ] οἷον A.

[d] ἐντιθεμένων] τῶν ἐντ. A.V.

[e] Καὶ γάρ] γὰρ om. V.

[f] Λευκοὺς λίθους ἔχ.] Vide supra v. Λευκοὺς. KUST. ἀργυροῦς V. pro λευκούς, qui μέγαν in fin. Statim delevi ΛΙΘΗΣΙΟΣ: Ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῇ Μαλέᾳ λίθῳ προσιδρυμένος ἐκεῖ. Ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ Μάραθος Μαραθήσιος· οὕτω καὶ τοῦτο, cum A.B.V.E. Sumpta sunt ex Stephano Byzant.

ΛΙΚΙΝΝΙΟΣ] Λικίνιος B.V.

ΛΙΚΜΑΙΑ] Cap. gl. om. V. Seqq. sunt ex Anthol. Pal. VI. 98. Glossas hoc ordine collocat A. sc.: Λικμήτηρ. Λικμήσονται. Λικμᾷν τ. σ. κ. Δηοῖ λ.—πάνσπερμά τε. Λικμώντων.

[g] ἐν αὐλακοφοίτισιν] Scribendum est una voce, ἐναυλακοφοίτισιν. Est enim epithetum vocis sequentis ὥραις. KUST. αὐλακοφοίτησιν A. ἐναυλακοφυτίσιν V. ἐν αὐλακοφυτίσιν M.

[h] ἡρῶναξ] An Χειρῶναξ, ita enim vetus poëta ap. Clem. Alex. in Protr. REINES. Ἡρώναξ A.V. Anthol. Mox καὶ ἐξ A.B.V. Tum ὀλιγηροδίης E.M.

[i] πενιχρῶν ἐξ ὀλιγ.] Scribe πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης: ut recte legitur in Anthol. KUST.

[k] ἀλωεῖται] Vox est corrupta: cujus loco in Anthologia ms. legitur ἀλωρῆται; quod et ipsum mendosum est. An forte legendum, μοῖραν ἀλεύρου καὶ, &c. i. e. partem, vel primitias farinæ et spicarum. Cogitet ulterius lector. Nos enim properamus. KUST. ἀλωεῖται—στάχυας πανσπερμάταια V. ἀλωεῖται Anthol. δωρεῖται Toupius.

[l] πάνσπερμά τε] Supple ex Antholog. Πάνσπερμά τε ταῦτα, Ὡς πρὶν, ἐπὶ πλακίνου τοῦδ' ἔθετο τρίποδος. Id est, *Et farraginem hanc omnis generis seminum, ut ante, ita et nunc in mensa hac tripede posuit.* KUST.

ΛΙΚΜΗΤΗΡ] Vid. Il. ν'. 590.

ΛΙΚΜΩΝΤΩΝ] Addidi ex A.B.V.E. Respicitur Il. ε'. 500.

[m] ἢ πτύον] ἤτοι πτύον B.V. Pro h. gl. habet A. in marg. Λίκνον κόσκινον ἤτοι πτύον, καὶ λικνοειδὴς ὁ ῥυπαρός. Mox ἀναστρέψασα Wakefield. Silv. Crit. V. p. 4.

ΛΙΚΝΟΦΟΡΟΣ: Τὸ λίκνον] Ex Harpocratione. KUST.

[n] Τὸ λίκνον πρὸς π.] Vide quæ ad locum hunc illustrandum affert Maussacus in Dissertatione critica, quæ Harpocrationi subjuncta est. KUST.

ΛΙΚΡΙΦΙΣ] Il. ξ'. 463.

[o] Τόπος ἢ πόλις καὶ Λίλαιον] πόλις, καὶ Λ. τόπος A.B.V.

[p] Προθυμοῦμαι ἢ ἐπιθυμῶ] ἢ ἐπιθυμῶ om. A.B.V. Vid. Il. γ'. 253.

[q] ΛΙΜΑΣΣΩ] Λιμάσσω conj. Portus.

ΛΙΜΒΡΟΣ] Confer de hac voce Etymologum. KUST.

[r] Ἡ σκοτεινή om. V.

ΛΙΜΕΝΕΙΟΝ] Λιμένιον E. Deest gl. A. Vid. Herodot. I. 18.

ΛΙΜΕΝΗΤΙΝ] Deest hæc gl. V. Λιμενῆτις A. in marg. nihil amplius.

[s] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 105.

[t] Σοφοκλῆς] Aj. 683.

[u] φιλίας] ἑταιρείας φιλία A.B.V.E. edd. vett. Schol. Soph.

[x] Ἐπιδαύρῳ τῇ Λιμηρᾷ] Unde Epidaurus hæc dicta fuerit Λιμηρά, discrepant auctores. Alii enim eam sic cognominatam volunt a fame, (quam λιμὸς Græci vocant,) sive a sterilitate terræ: ut hic Suidas. Alii a commodis portubus: ac si diceretur λιμενηρά. Scholiasta Thucydidis ad lib. IV. c. 56. Ἐπίδαυρον τὴν Λιμηράν. Οὐκ ἐκ τοῦ λιμοῦ οὕτως ὠνόμασται, ἀλλὰ διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν λιμένας. Alibi tamen idem Scholiasta etymologiam, quam hic rejicit, probat. Ad librum enim VII. c. 27. ubi Thucydides Ἐπιδαύρου τῆς Λιμηρᾶς meminit, sic inquit: Λιμη-

[y]Ἀντὶ τοῦ πενιχρᾷ.

Λιμηράν: Λιμώττουσαν. Ἔνθεν τοι καὶ λιμηρὰν τὴν Ἐπιδαυρίαν συκοφαντοῦντες ἐκάλουν.

Λιμηρῆς: [z]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἄνθεμα λιμηρῆς ἅρμενον ἐργασίης.
Εἶπε δὲ, χαῖρε θεά, καὶ τήνδ' ἔχε.

Λιμιταναῖοι: [a]Οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῶν τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος, ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτῃ τὰς ἐφόδους [b]τῶν Περσῶν τε καὶ Σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὕσπερ Λιμιταναίους ἐκάλουν. Τούτοις Ἰουστινιανὸς οὕτω δὴ παρέργως καὶ φαύλως ἐχρῆτο, ὥστε τεσσάρων ἢ πέντε [c]αὐτοῖς ἐνιαυτῶν συντάξεων τοὺς χορηγοὺς ὑπερημέρους εἶναι. Ἐπειδὰν δὲ Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις εἰρήνη γένοιτο, ἠναγκάζοντο [d]οὗτοι χρόνου ῥητοῦ τὰς ὀφειλομένας συντάξεις [e]μὴ λαμβάνοντες τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι.

Λίμνη: Ἡ θάλασσα παρ' Ὁμήρῳ, καὶ ὁ ὠκεανὸς, καὶ [f]οἱ ποταμοί· ὥστε γενικὸν ὄνομά ἐστι.

Λιμνήτης ἰχθύς: Ὁ ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Λίμνος: Ὄνομα κύριον. Σημαίνει [g]δὲ καὶ τὴν θάλασσαν.

Λιμνώρεια:

Λιμοδωριεῖς: Πελοποννησίων οἱ διὰ λιμὸν μετοικήσαντες εἰς Ῥόδον καὶ Κνίδον.

Λιμός:

Γαστέρι μοῦνον ἔχειμα κακῆς [h]ἀλκτήρια λιμοῦ.

A Λιμὸς Μηλιαῖος: Ἐπὶ τῶν χαλεπῶν. [i]Ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς [k]κατὰ πάντων Νικίαν πέμψαντες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. Τῷ δὲ πρώτῳ ἔτει Νικίας Μῆλον παρεστήσατο, οὐ μόνον μηχανῶν προσαγωγῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ, διὰ τὸ ἀποστῆναι [l]αὐτῶν, πρώην ὑποτελῆ οὖσαν. Ἢ ἀντὶ τοῦ [m]μεγίστῳ. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας. Οἱ δὲ Μήλιοι πολιορκούμενοι, λιμῷ ὑπὸ
B Ἀθηναίων ἐπείσθησαν, καὶ [n]προδεδώκασιν [o]ἑαυτούς. Καὶ Λιμῷ Μηλίῳ: Παροιμία. Ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ. Ὡς [p]Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ.

Λιμόψωρος:

[q]Ὑπὸ δὲ τοῦ [r]ψύχους καὶ τῆς [s]ἀνηλειψίας καὶ τῆς ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος λιμόψωρος, καὶ τοιαύτη καχεξία.

C Λιμώττω: Λιμώσσω.

Λιμπάνω: Καταλιμπάνω.

[Λίνα: Τὰ δίκτυα.]

Λίνδιος: Ὄνομα κύριον. [t]Καὶ Λίνδος, ἡ Ῥόδος.

Λίνειος μίτος:

Λίνον λίνῳ συνάπτεις: [u]Ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια
D ἐπιμιγνύντων, ἢ παρακρουομένων καὶ [x]ἀπατώντων. Στράττις Ποταμοῖς.

Λινοπλῆγος: Φρενοπλῆγος. Ἡ εὐθεῖα [y]ὁ λινοπλήξ.

Λινοπτωμένη: Λίνον ἁλιέως [z]ψυχόμενον ἐποπτεύουσα.

ρᾶς: Ἤγουν τῆς καταξήρου, τῆς ἐνδεοῦς. Sic sæpe grammatici fluctuant, et a se ipsi discrepant. A portubus
E etiam dictam vult Hesychius voce Λιμηρά, quem confer. Alii vero a pratis banc appellationem ei inditam volunt, teste Etymologo v. Λιμήρη: apud quem pro Λιμήρη, Πόδαρος, scribendum esse, Λιμήρη, Ἐπίδαυρος, recte monuit Berkelius ad Stephanum v. Ἐπίδαυρος: quem consule. KUST.

[y] ἤτοι] ἀντὶ τοῦ A.V.

[z] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 47.

ΛΙΜΙΤΑΝΑΙΟΙ] Λιμητανοῖοι V. Λιβιτανοῖοι B.E.M. et sic infra.

[a] Οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Procopii in Histor. Arc. c. 24. KUST.

[b] τῶν Περσῶν] τῶν om. B.E. Mox τε om. V.

[c] αὐτοῖς] αὐτῶν B. et nescio an E.

[d] οὗτοι] οἱ ταλαίπωροι οὗτοι, ἅτε καὶ αὐτοὶ τῶν ἐκ τῆς εἰρήνης ἀγαθῶν ἀπολαύσοντες, χρόνου, &c. Procopius. Post h. artic. addunt V. et A. in marg. Ὅτι λιμίτατος ἀγρός ἐστιν κατὰ Ῥωμαίους ὁ ἀπὸ πολεμίων ληφθείς. Tum Λιμνάζω A. sine exp.

[e] μὴ λαμβάνοντες] Hæ duæ voces desunt apud Procopium. KUST.

ΛΙΜΝΗ: Ἡ θάλασσα παρ' Ὁμ.] Schol. Sophocl. Trach. 636. Μηλίδα παρὰ λίμναν. Λίμναν φησὶ τὴν θάλασσαν. Ὅμηρος· Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης. Locus Homeri exstat Odyss. ε'. 337. KUST. Vid. Od. γ'. 1. et Schol.

[f] οἱ ποταμοί] Vid. Schol. Victor. ad Il. ε'. 709.

[g] δὲ καὶ] δὲ om. V. mox τὴν om. B.V. Tum θάλασσα V.

ΛΙΜΟΔΩΡΙΕΙΣ] Confer Hesychium h. v. KUST. Λιμνοδωριεῖς A.V. Mox μετοικίσαντες M.

[h] ἀλατήρια] ἀλεκτήρια B.E.

[i] Ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς κατὰ π.] Ex Schol. Aristoph. Av. 186. KUST.

[k] κατὰ πάντων] Wolfius reponit, κατὰ τῶν ἀποστάντων. At apud Scholiastam Aristophanis loco laudato legitur, κατὰ πάντων Μηλίων: unde expuncta unica syllaba veram lectionem, κατὰ τῶν Μηλίων, conficere facile est. KUST.

[l] αὐτῶν om. A.

[m] μεγίστῳ] μέγιστος V.

[n] προδεδώκασιν] Interpres Comici rectius, παραδεδώκασιν. KUST.

[o] αὐτοὺς] ἑαυτοὺς A.B.V.

[p] Θουκυδίδης] Vid. not. ad V. 116.

[q] Ὑπὸ δὲ τοῦ ψύχους, καὶ τῆς ἀνηλ.] Hæc sunt verba Polybii lib. III. c. 87. KUST.

[r] ψύχους] πλήθους E.

[s] ἀνηλειψίας] τῆς ἀναλειψίας A.B.V.E. Mox ἅπασι post
F σχεδὸν ex A.B.V. omissa ea voce post λεγόμενος.

ΛΙΝΑ] Gl. om. V. Habet A. in marg.

[t] Καὶ ΛΙΝΔΟΣ] Hæc A. in marg. Addit statim A. Λίναιος: ὁ Διόνυσος. V. Λιναῖος: ὄνομα Διονύσου. Tum Λινίς: ἡ Βάκχη A.V.

ΛΙΝΟΝ ΛΙΝΩΙ] Vid. Οὐ λίνον λίνῳ σ. Schol. Lucian. Philops. III. p. 37. HEMST. Schol. Platon. p. 98. Λίνον λίνῳ συνάπτεις, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων, ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. Μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ ῃ' τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως· Οὐ γὰρ λίνον λίνῳ
G συνάπτειν ἐστί· καὶ Στράττις Ποταμοῖς, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. Photius: Λ. λ. σ. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν δρώντων· Στράττις Ποταμοῖς· καὶ Ἀριστείδης ὁ ῥήτωρ καὶ Πλάτων. Aristidis locus est pro Quatuorv. p. 143, 11. ubi Schol. Παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς προτέροις ἕτερα συνειρόντων· ὁποῖον καὶ τὸ τοῦ Πλάτωνος, οὐ μόνον δειλοὺς Ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ φιλαργύρους πεποιηκέναι τὸν Περικλέα φήσαντες. Paullo infra babet A. in marg. καὶ παρ. λίνον λίνῳ συνάπτεις ἐπὶ τῶν τῷ λόγῳ προστιθεμένων λέγεται.

H [u] Ἐπὶ τῶν] τῶν om. A.

[x] ἀπατώντων] ἀπαιτούντων A.B.V.E.

[y] ὁ ΛΙΝΟΠΛΗΞ] φρενοπλὴξ B.V. edd. ante Kuster. v. not. ad Hesych.

ΛΙΝΟΠΤΩΜΕΝΗ] Vid. Schol. Arist. Pac. 1178. TOUP.

[z] συνάπτουσα ψυχόμενον] ψυχόμενον ἐποπτεύουσα A.B.V. ἐποπτεύουσα E. in marg.

Λίνος: Χαλκιδεὺς, Ἀπόλλωνος καὶ Τερψιχόρης. Οἱ δὲ, Ἀμφιμάρου καὶ Οὐρανίας. Οἱ δὲ, Ἑρμοῦ καὶ Οὐρανίας. Λέγεται δὲ πρῶτος οὗτος ἀπὸ Φοινίκης [a]γράμματα εἰς Ἕλληνας ἀγαγεῖν, [b]γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκαλος γραμμάτων, καὶ τῆς λυρικῆς μούσης πρῶτος γενέσθαι ἡγεμών.

Λίνος ἕτερος, Θηβαῖος, νεώτερος.

Λίνος: Εἶδος ὕμνου. [c]Ὅμηρος·

Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.

Οὐ διὰ τὸ τὰς χορδὰς ἀπὸ λίνου εἶναι, ἀλλ' εἶδος ὕμνου ᾖδον, ὡς [d]παιᾶνα. [e]Ἡ λύρας χορδή.

Λίνος: Τὸ δίκτυον. Λίνος δὲ, παρὰ Θηβαίοις φιλόσοφος.

Λιοττωρ: Ὁ παρὰ Ῥωμαίοις βοηθός.

Λίπα: Λιπαρὸν κατὰ ἀποκοπήν. [f]Θουκυδίδης·

Λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται.

Καὶ Αἰλιανός·

[g]Ὁπόταν δὲ προσίωσι κινδυνεύσοντες, λίπα ἀλείφονται.

Λιπαρά: Ἡ ἀφύη. [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς [k]καλέσειεν Ἀθήνας,
[l]εὕρε τὸ πᾶν ἄν, ... ἀφύων τιμὴν περιάψας.

Καὶ αὖθις·

[m]Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως.

A Τουτέστι πλουσία.

Λιπάρα: Μία τῶν καλουμένων Αἰόλου νήσων. Περὶ τὴν Σικελίαν δὲ ἡ Λιπάρα. Καὶ Λιπαραῖοι.

Λιπαρές: Τὸ προσεχές. Ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι. [n]Ἀριστοφάνης·

Εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρὲς χειρουργίας.

Τουτέστι τόλμης. [o]Ἤγουν, οὐκ ἀφέξονται προσ-
B εχοῦς ἔργου αἱ γυναῖκες.

Λιπαρεῖ: Παρακαλεῖ. Τὸ λι μακρόν.

[p]Γλίσχρος, προσαιτῶν, λιπαρῶν τ' Εὐριπίδην.

Λιπαρεῖν: Τὸ καθικετεύειν. Παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι. [q]Λιπαρεῖτε μένοντες: Προσεδρεύετε μένοντες, ἢ ἐπιμελεῖσθε μένοντες.

Λιπαρεῖ χειρί: Ἀντὶ τοῦ λιπαρῶς, καὶ συνεχῶς. Καὶ Λιπαρεῖ: Πλουσίᾳ, ἀφθόνῳ. [r]Σοφοκλῆς·

C

Ἄπολλον, ἥ σφ' πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι, λιπαρεῖ προὔστην χερί.
Νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἐξ οἵων ἔχω,
[s]αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια.

Λιπαρής:

D

ΛΙΝΟΣ, Χαλκ.] De hoc vide omnino Pausaniam in Bœoticis. KUST. Pausan. citat Reinesius, necnon Alcidamant. Or. Ulyss. de non prod. Palamed. et Athen. IV. p. 164.

Λίνος] v. in Ὅμηρος prope init. HEMST.

[a] γράμματα om. E.

[b] γενέσθαι δὲ καὶ Ἡρακλέους διδάσκ.] Confer Nostrum supra v. Ἐμβαλόντα. KUST.

ΛΙΝΟΣ ἕτερος] Hunc anno DXCVII. refert Hieron. in Chron. Sed Scaliger improbat, et Herculis magistrum fuisse dicit, eoque juniorem tempore: Herculem autem ponit an. 768. 820. 825. Idem tamen Euseb. seu Hieronymus Linum magistrum Herculis sub an. 752. collocat: ibidem etiam Orpheum et Musæum, discipulum hujus. Clem. Alex. Strom. I. p. 205. Ἡσίοδος γὰρ τὸν κιθαριστὴν Λῖνον παντοίας σοφίας δεδαηκότα εἰπών. REINES.

[c] Ὅμηρος] Il. σ'. 570. Quid autem τὸ λίνον in loco hoc Homerico significet, non satis constat inter grammaticos, aliis chordam lineam, aliis vero genus cantionis, a Lino sic appellatæ, ea voce notari putantibus. Vetus Scholiasta ad locum illum Homeri: Ἤτοι λίνον, ὃ δὴ ἐξῆπτο ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετὰ ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες, οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας, (οὐχ ὅσιον, οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι,) ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένον. Ἤ, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπὶ Λίνῳ τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ ᾠδὴν ὄντι νηπίῳ, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι, πρώτῳ ᾀσθεῖσαν. Pro genere cantionis, secundum posteriorem interpretationem Scholiastæ, vocabulum illud accipit Pausanias in Bœoticis, p. 584. cujus hæc sunt verba: Ἀποθανόντος [illegible] τοῦ Λίνου, τὸ ἐπ' αὐτῷ πένθος διῆλθεν ἄρα καὶ ἄχρι τῆς βαρβάρου πάσης, ὡς καὶ Αἰγυπτίοις ᾆσμα γενέσθαι Λίνον. Καλοῦσι δὲ τὸ ᾆσμα Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ Μανέρων. Οἱ δὲ Ἕλλησιν ἔπη ποιήσαντες, Ὅμηρος μὲν, ἅτε ᾆσμα Ἑλλήνων ὂν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον, καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα εἰς Λίνον· Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ Ἱμερόεν κιθάριζε, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν. Præter Pausaniam *Linum* cantilenæ genus fuisse testantur etiam Athenæus, Pollux, Hesychius, et alii. KUST. Schol. Ven. ad Homeri locum: Ἀρίσταρχος βούλεται μὴ τὴν χορδὴν λέγεσθαι, ἀλλὰ γένος τι ὕμνου τὸν λίνον, ὥσπερ εἰ ἔλεγε παιᾶνα ἢ τι τοιοῦτον.

[d] παιᾶνα] παιᾶνος B.V.E.M.

[e] Ἡ λύρας χ.] Gl. Herodot. II. 79. Λίνος: ᾠδῆς ὄνομα, ἢ λύρας χορδή.

ΛΙΝΟΝ] Λίνος (vel Λῖνος) A.B.V.E. edd. vett. et sic postulat literarum series.

ΛΙΟΤΤΩΡ] Hanc gl. addunt A.B.V.E. Vox videtur corrupta pro *Opitulator*.

[f] Θουκυδίδης] Usus est voce λίπα Thucydides lib. I. c. 6. ubi sic inquit: Ἐγυμνώθησάν τε πρῶτοι, καὶ ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο. Scholiasta

E ad eum locum: Τὸ λίπα Ὅμηρος ἐπιθετικῶς λέγει τὸ ἔλαιον. KUST. Thucyd. IV. 68. a Suida citari notat Abreschius.

[g] Ὁπόταν γὰρ] ὁπόταν δὲ A.V. Mox κινδυνεύσοντες A.B.E. pro κινδυνεύοντες.

[h] Ἀριστοφάνης] Acharn. 639. Confer etiam quæ notavimus supra ad v. Ἰοστέφανοι. KUST.

[i] Εἰ δὲ] δὲ om. A.B.V.E. Tum ὑμᾶς A.E. pro ἡμᾶς.

[k] καλέσειεν] καλέσειε τὰς A.B.V.E.

[l] εὗρε τὸ πᾶν ἄν, ἀφ.] Versus hic ex Aristophane sic supplendus est: εὗρε τὸ πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν

F περιάψας. KUST.

[m] Τὸ χρῆμα λιπαρὸν τῆς πόλεως. Τουτέστι, Πλουσία. Τὸ λι μακρόν.] Edit. Mediolan. τουτέστι, πλουσία ἐστί. scil. πόλις quod verum. Respexit autem Suidas ad Aristoph. Av. 827. ubi legitur: Λιπαρὸν τὸ χρῆμα τῆς πόλεως. Pindar. Pyth. II. 6. Υ̓́μμιν τόδε τᾶν ΛΙΠΑΡΑΝ ἀπὸ Θηβᾶν φέρων μέλος ἔρχομαι, ἀγγελίαν τετραορίας ἐλελίχθονος. Ad quem locum vide Scholiastam. Ceterum fallitur noster, cum dicit primam syllabam τοῦ λιπαρὸς esse longam. Nam manifesto brevis est. TOUP. λιπαρὸν τὸ χρ. A. ἐστι addit E. De-

G levi τὸ λι μακρὸν cum A.V. Vid. infra Λιπαρεῖ.

[n] Ἀριστοφάνης] Lysist. 674. et Schol. ad eum locum. Deest locus Aristoph. V.

[o] Ἤγουν] ἢ A.B.

[p] Γλίσχρος προσαιτ.] Aristoph. Acharn. 451. γλίσχρος B.V.E.M. Mox Εὐριπίδης E.M. Εὐριπίδ V. Vid. supra Γλίσχρος.

[q] ΛΙΠΑΡΕΙΤΕ ΜΕΝΟΝΤΕΣ: Προσεδρεύετε μένοντες. Respexit Suidas ad Herodotum IX. 44. Ἢν [illegible] ἄρα ὑπερβάλη-

H ται τὴν συμβολὴν Μαρδόνιος, καὶ μὴ ποιῆται, λιπαρέετε μένοντες. *Quod si differet Mardonius, nec committet certamen, vos perseverate hic manere.* TOUP. Seqq. om. V. λιπαρέετε Photius.

[r] Σοφοκλῆς] Electr. 1378.

[s] αἰτῶ] αἰτῶ E.M. Mox προσπιτνῶ A.E.M. Seqq. usque ad ἅμα αὐτῷ in seq. gl. om. V.

A Πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔνθυμος, ὥσθ' ἅμα αὐτῷ προσιέναι.

Καὶ αὖθις·

Τὰ δὲ γράμματα ἐπόμησεν ἦν λιπαρὴς τῶν [t]σπουδῶν.

Λιπαρία: Ἡ προσεδρεία.

Ἐχλεύαζεν αὐτούς, ὡς ἐκ τῆς λιπαρίας τῆς τοσῆσδε πλέω ἔχειν εἰδότ.

Ὁ δὲ [u]ἐτωθάζετο τοῦ θεοῦ τοὺς θεραπευτῆρας, λέγων, ἐκ τῆς τοσαύτης λιπαρίας πλέω ἔχειν εἰδέν.

B Λιπαροκρήδεμνος: Ἡ πολύτιμον κρήδεμνον ἔχουσα.

> [x]ἡ λιπαροκρήδεμνος ἵν' εἴπωμεν καθ' Ὅμηρον,
> χερσί σε ταῖς ἰδίαις ἐξεπόνησε χάρις.

Λιπαρός: Ἀνθηρὸς, παρὰ τὸ [y]λίπα. Στίλβει γὰρ [z]καὶ τὸ ἔλαιον. Ἢ [a]ἀντὶ τοῦ [b]ἀληλιμμένος. [c]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου.

C Λιπαρῶς: Ἐπιμόνως.

[d]Πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε.

Λιπερνῆτις: Ἡ πτωχή. Παρὰ τὸ λείπεσθαι ἐρνέων, ὅ ἐστι φυτῶν.

Λιπερνοῦντας: Πενιχρούς.

Λίποι: [e]Δοτικὴ, λίπει.

D Λιποτάκτης: Φυγάς. Τὴν τάξιν αὐτοῦ καταλιπών. Καὶ Λειποτακτήσας: Καταλείψας, φυγών.

Λιπῶσι: [f]Λιπαρῶσι.

Λίπτω: Τὸ ἐπιθυμῶ. Καὶ λελίῳθαι, ὁμοίως. Ἐξ οὗ καὶ τὸ [g]λελιημένος.

Λίποιμι: Καταλείψαιμι.

[Λίριον: Καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδίως τὸν νάρκισσον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί.]

Λιρός: Ὁ ἀναιδής. Καὶ λιρόφθαλμος.

Λιρότερον:

Λίς: Ὁ λέων. Μῦθος·

[h]Ἐς βίοτον κοινωνὸς ἔσω γένετ' ὁμοβόρος λίς.

Λισσάδας πέτρας: Λείας, καὶ ὁμαλάς.

Τοῖς δὲ Σκύθαις πρὸς τὰς Ῥωμαϊκὰς ναῦς, ὥσπερ ἀνόρμοις καὶ λισσάδας πέτρας, ἐξεβιάζετο τὰ σκάφη. Πάντα δὲ κατεδύετο τὰ σκάφη.

Λίσσεσθαι: Λιτανεύειν.

Λισσή: Ἡ ὁμαλή.

Λίσσομαι: Ἱκετεύω.

Λίσπη: Τῷ τόνῳ ὡς κίστη. Ἀπολλώνιος δὲ ὀξύνει, ὡς ψιλή. Ἡ τετριμμένη καὶ λεία. Οἱ δὲ, θηρίδιον λεπτὸν σφόδρα.

Λίσποι: Καὶ οἱ τὰ ἰσχία λεπτοί. Λίσπους καλοῦσι καὶ τοὺς ὑφ' ἡμῶν καλουμένους [i]στρίφους ἀστραγάλους. Καὶ λισπόπυγοι, οἱ λεῖοι τὴν πυγήν.

Λίσποι: Οἱ [k]μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι, καὶ [l]ἐκτετρημένοι. Καὶ λίσπη γλῶσσα, ὡς [m]ἐπιτετριμμένη. [n]Λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι [o]ἐπιθετικῶς [p]λίσπαι, διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας, ἕνεκα τῆς [q]ἐπὶ τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας [r]ἀπογλούτους εἶναι.

---

[t] σπουδῶν] Addit V. πρὸς γὰρ τὸ θεῖον etc. ut paullo ante.

ΛΙΠΑΡΙΑ] Λιπαπαρία V. ubi exempla om. Ὁ δὲ ἐτωθάζετο etc. om. B.E. λέγων om. M.

[u] ἐτωθάζετο] Lege ἐτώθαζε τοῦ θεοῦ. Videtur fragmentum E Æliani. Vid. in Χλευασία. VALCK. quem vide ad Theocrit. p. 260. Pierson. ad Mœrin p. 366.

ΛΙΠΑΡΟΚΡΗΔΕΜΝΟΣ] Est vox Homerica Il. σ'. 382. KUST.

[x] Ἡ λιπαροκρ.] Anthol. Pal. VI. 61. Pro καθ' Ὅμηρον E. habet καθημένη. Ver. seq. σε om. B.E.

[y] λίπα] λίπος A.B.V.E.

[z] καὶ τὸ] ὡς τὸ E. τὸ simpl. B.V.

[a] ἀντὶ] ἢ ἀντὶ A.B.V.E.

F [b] ἀληλιμμένος] ἠλειμμένος E. ἀληλειμμένος M.

[c] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 616.

[d] Πάλιν αὐτῶν ἐγκειμένων] In exemplo allato vox primaria desideratur. Quod oscitantiæ librarii alicujus acceptum refero. Repone, ΛΙΠΑΡΩΣ ἐγκειμένων. Josephus, Antiq. Jud. lib. I. p. 9. Τοῦ Θεοῦ ΛΙΠΑΡΩΣ ἘΓΚΕΙΜΕΝΟΥ καὶ πολυπραγμονοῦντος. Heliodorus in Æthiopic. lib. II. p. 68. Ἀλλ' ὁ Θεαγένης οὐκ εἴα ΛΙΠΑΡΩΣ ἘΓΚΕΙΜΕΝΟΣ, καὶ τὴν φιλτάτην, λέγων, κομιζόμεθα πρότερον, εἰ μή τις ἡμᾶς παίζει G καὶ νῦν δαίμων. Confer et Nicephor. Histor. p. 11. TOUP.

ΛΙΠΕΡΝΗΤΙΣ] Vid. ad Hesych. v. Λιπερνής.

[e] Καὶ ἡ δ. τῷ λ.] καὶ ἡ et τῷ om. A.

ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ] Vide supra v. Λειποτάκτης. KUST. Deest gl. A.

[f] Λιπαρῶσι] Sic optimus ms. Paris. A. et Photius in Lexico inedito. At priores editt. minus recte λιπαρῶσι. KUST. Vid. supra v. Διακεκναισμένη, notante Kustero Diatr. p. 17.

ΛΙΠΤΩ] Vid. Etymol. M. in v.

H [g] λελαιόμενοι] λελημένος A.B. λελιόμενος V. Vid. Il. δ'. 465. et al.

ΛΙΡΙΟΝ: Καὶ κοινῶς τὸ ἄνθος, καὶ ἰδ.] Eadem legas supra v. Λείριον. KUST. Deest gl. A. Λείριον V.E. λῆμον B. Λίριον Photius.

ΛΙΡΟΣ: Ὁ ἀναιδ.] Vide Hesychium v. Λιμιώντα: et Etymologum v. Λιρόφθαλμος. KUST. Vid. Parthenii Erot. p. 374. Hesych. Λερὸς ἀναιδής, ubi recte Kuster. Λιρός. TOUP.

ΛΙΡΟΤΕΡΟΝ om. V.

[h] Ἐς βιοτὸν κοινός] Scribendum est, Ἐς βίοτον κοινωνός. Sic enim et sensus et metri ratio loco huic constabit. KUST. Sic etiam Reinesius. βίοτον A.V. Mox ὁμοβόρος A. Vid. Æsop. Fab. 227. ed. Huds.

ΛΙΣΣΕΤΑΙ: λιτανεύει καὶ λίσσεσθαι] Λίσσεσθαι. Λιτανεύειν A.B.V.

ΛΙΣΣΗ: Ἡ ὁμαλή] Eruditus Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. II. 384. Λισσή, ἀντὶ τοῦ ὁμαλή. Ἀμερίας δὲ ἐν Γλώσσαις λισσὸν τὸ ὑψηλὸν ἀποδίδωσιν. KUST.

ΛΙΣΠΗ: Τῷ τόνῳ ὡς κ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 847.

ΛΙΣΠΟΙ: Καὶ οἱ τὰ ἰσχ.] Et hæc leguntur apud eundem Scholiastam loco laudato. KUST. Caput gl. om. A. Λίσπαι Photius cum Timæo.

[i] στρίφους] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet στριφνούς: quod et Suidæ restituendum esse puto. KUST.

[k] μέσοι] μέσω A.B.V.E. Photius.

[l] ἐκτετρημένοι] ἐκτετριμμένοι Photius, probante Ruhnkenio ad Timæum p. 175. Vid. Schol. Platon. p. 47.

[m] ἐπιτετριμμένη] Scholiasta Aristophanis habet, ἐκτετριμμένη. KUST.

[n] Λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθετικῶς λίσπ.] Aristoph. Equit. 1365. Πολλοὺς γ' ὑπολίσπους συγγδίωσιν ἐχαρίσω. Scholiasta ad illum locum: Ὑπολίσπους: Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πάντες λεπτοὶ ἐτύγχανον τὰ ὀπίσθια, ἀπὸ Θησέως. Ὑπόλισπα δὲ τὰ τετριμμένα. Κοινῶς γοῦν τοὺς Ἀθηναίους λισπόπυγας (lege λισποπύγους) φασί. Καὶ πλάττονται τὸν περὶ Θησέως μῦθον, ὅτι ἑλκόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους κατέλιπεν ἐπὶ τῆς πέτρας τὴν πυγήν. Νῦν δὲ οἰκείως εἶπεν ἐπὶ τῶν ἐρεσσόντων, διὰ τὴν καθέδραν λεπτοπύγων ὄντων. Confer etiam Michaelem Apostolium in Adagio, Ἀπόγλουτος ὑπάρχεις: apud quem eadem, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ pene leguntur. KUST.

[o] ἐπιθετικῶς] ἐπιτατικῶς A.

[p] ΛΙΣΠΑΙ] Imo, λισπόπυγοι. KUST.

[q] ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ Photius.

[r] ἀπογλούτους] ἀπογλώττους V. qui infra γλωττῶν.

[s] Ἔνιοι διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς ᾅδου, καὶ πρός τινα πέτραν ὑπὸ Περσεφόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ, Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, [t] παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτὸν ἐξαιτησαμένου, καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος, ἐγκαταλειφθῆναι τὸ [u] προσηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος. Διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως [x] ἐπονομάζεσθαι.

Λιστραίνω: Τὸ σκάπτω.

Λίστροισι: [y] Τοῖς ξύλοις.

Λίσφοιτα: Τὰ ἰσχία.

Λίσχρος: Φειδωλός.

Λῖτα: Καταπετάσματα.

> [z] Ἄνθετο δοιὰ λῖτα πολυδαίδαλα, καὶ [a] βοὸς οὖρον ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

Λιτάζομαι: Παρακαλῶ, δέομαι.

Λιτανεύει: [b] Δοτικῇ. Εὔχεται.

Λιτανεία: Ἡ παράκλησις.

[Λιταργισμούς: Τὰ σκιρτήματα ἐκάλουν.]

Λίταργος: Ὁ ἀργός.

Λιταργιοῦμεν: [[c] Καὶ [d] λιταργιοῦμεν.] [e] Συντόμως δραμούμεθα. [f] Πρὸς τὸ λίαν ἀργόν· τουτέστι, ταχύ. [g] Ἀριστοφάνης·

> Εἶθ' ὅπως [h] λιταργιοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία.

Λιτεύεσθαι: Παρακαλεῖσθαι.

Λιτή: [i] Ἡ παράκλησις.

A Λιτή: Τῆς [k] Μακεδονίας· ἧς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου μνημονεύει.

Λιτόεις: Ὄνομα κύριον.

Λιτός: Εὐτελής. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [l] Λιτὸς ἐγώ τ' ἀτυχὴς, ὦ δεσπότι· φημὶ δὲ [m] πολλῶν ὄλβων [n] ὑπερκύπτειν [o] τὸν σὸν ἀπὸ κραδίης.

[p] Καὶ αὖθις·

> [q] Λιτὸς ὁ τύμβος
B ὀφθῆναι· μεγάλου δ' ἱστία φωτὸς ἔχει.

Τὸ λί μακρόν. Καὶ αὖθις·

> Οἱ δ' οἷα ἐξεφαύλισαν τὸ ἔργον, οἷα δήπου λιτόν.

[Καὶ αὖθις·

> [r] Λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπελεών.]

Λιτότερος:

Λιτότης: Ἡ ἁπλότης.

Λίτρα: Ὁ σταθμός.

C Λιτοίμην: Παρακαλέσαιμι.

Λιτοῖς: Ὀλίγοις, ψιλοῖς, εὐτελέσι. [s] Πολύβιος·

> Μαθὼν δ' ἐξ αὐτομόλου, διασαφήσαντος, ὅτι ἑορτὴν ἄγουσι πάνδημον, καὶ τοῖς σιτίοις λιτοῖς χρῶνται διὰ τὴν σπάνιν, τῷ δ' οἴνῳ δαψιλεῖ, ἐπολιόρκει.

Λιτυέρσης: [t] Εἶδος ᾠδῆς. Μένανδρος [u] Χαλκηδονίῳ·

D
> Αἴδοντα Λιτυέρσην ἀπ' ἀρίστου τέως.

Οἱ δὲ, αὐλήσεως γένος. [x] Μίδου δ' ἦν ὁ Λιτυέρσης

---

[s] Ἔνιοι] Sic Bas. ἐν ῷ Photius, A.B.V.E.M. Ald.

[t] παρὰ τῆς] περὶ τοῦ V.

[u] προσηνωμένον] Sic habent 2 mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito, et Michael Apostolius in adagio paulo ante laudato. At priores editt. minus recte, προσηλωμένον. KUST. προση ωμένον B.E.

[x] ἐπονομάζεσθαι] ὀνομάζεσθαι Photius.

[y] Τοῖς ξύλοις] Scribendum est τοῖς ξύστροις: ut Portus recte monuit. Vel, ξυστῆρσι. Scholiasta Homeri ad Odyss. χ'. 455. Λίστροισι: Ταῖς ξυστῆρσιν. Ἀπὸ τοῦ λεαίνειν. KUST. ξυστῆρσι Etymol. p. 567, 18. ubi ξυστροῖσι ms. Dorv. (sic B.E.)

ΛΙΣΦΟΙΤΑ] Leg. Λίσφοι, λεπτὰ τὰ ἰσχία. HEMST. Λίσφοι τὰ ἰσχία Pierson. Mœr. p. 245. cum Etymol. p. 567, 20.

ΛΙΣΧΡΟΣ] Imo Γλίσχρος, ut recte supra. KUST.

ΛΙΤΑ] Est accusativus singularis apud Homerum, per metaplasmum pro λιτόν: ut monet Etymologus v. Λιτί. Alias est pluralis numeri, ut in Epigrammate subjuncto. Hinc recte vocem hanc exponas, vel numero plurali καταπετάσματα, ut habet ms. Paris. A. vel numero singulari καταπέτασμα, ut est in reliquis mss. et editt. prioribus. KUST.

[z] Ἄνθετο δοιὰ] Anthol. Pal. VI. 332.

[a] βοὸς οὖρον] Salmasius ad Spartianum legit, βοὸς οὔρου, i. e. bovis uri. KUST. βοῦς A.

[b] Δοτικῇ om. A. qui in marg. Λιτανεύειν δοτικῇ.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ. Καὶ λιτὴ] καὶ λιτὴ om. A.B.V. Vid. infra.

ΛΙΤΑΡΓΙΣΜΟΥΣ: Τὰ σκιρτ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 1255. KUST. Gl. om. A.V. Vid. supra v. Ἀπολιταργιεῖς.

[c] Καὶ ΛΙΤΑΡΓΙΟΥΜΕΝ om. A.B.V.

[d] ΛΙΤΑΡΓΙΟΥΜΕΝ] A λιταργίζειν. Hesychius: Λιταργίζειν, τροχάζειν. KUST.

[e] Συντόμως] Scribendum est συντόνως, ut et Portus recte monuit. KUST.

[f] Πρὸς] παρὰ Schol.

[g] Ἀριστοφάνης] Pac. 561.

[h] λιταργιοῦμεν] λιταργοῦμεν A.B.V.E. edd. vett. Post h. v. addit V. λιταρμοὺς τ. σ. ἐ.

[i] Ἡ παράκλησις] ἡ om. A. Photius.

ΛΙΤΗ: Πόλις τῆς Μακεδ.] Ex Harpocratione. KUST.

[k] πόλις Μακεδονίας] πόλις om. A. Photius, qui τῆς M. cum B.E.

[l] Λιτὸς ἐγώ τ' ἀτ.] Anthol. [Pal. VI. 250.] Ceterum pro, λιτὸς ἐγώ τ' ἀτυχὴς, scribere præstat, λιτὸς ἔγωγ', ἀτυχὴς τ', ὦ δέσπ. KUST. ἐγὼ τὰ τύχης Reisk.

[m] πολλῶν] πολλῶν E. Mox ὄλβων A.V.E.

E [n] ὑπερκύπτειν] Sic legitur in mss. Paris. itemque in Anthol. At priores editt. [et E.] male habent ὑπερσκήπτειν. KUST.

[o] τὸν σὸν] τὸ σὸν E.

[p] Καὶ αὖθις etc. om. A.V.

[q] Λιτὸς ὁ τύμβος ὀφθ.] Anthol. Pal. VII. 18.

[r] Λιτός θ' ὁ σχεδὸν ἀμπ.] Anthol. Pal. VI. 226.

ΛΙΤΡΑ] Λίτρα μία· καὶ δίκιον ἀργυρίου· καὶ πολλοὶ τύποι. Hæc profert ex Suida Meursius in Gl. v. Δίκιον, additque "nisi illic legendum, Λίτρα μνᾶ· καὶ ἄκιον ἀργύριον." Du F Cangius in Gl. mallet βίκιον, quod ipse vereor ut hic recte intellexerit, nos remittens ad Βίκιον vicia, de qua voce supra egerat. Legendum est, Λίτρα μνᾶ καὶ βίκιον· ἀργυρίου καὶ πολλοὶ τύποι· quæ Suidæ, modo sunt ejus et non imperiti hominis ad marginem hæc temere notantis, verba sunt conflata ex Epiphanii locis perverse consutis de Mens. et Pond. p. 182 B. 183 D. Vide Cangium in Βίσα. HEMST.

ΛΙΤΟΙΜΗΝ] Od. ξ'. 406. ubi Schol. Ἱκετεύσαιμι.

G [s] Πολύβιος· Μαθὼν δ' ἐξ αὐτομ.] Recte observavit Valesius, Livium lib. XXV. ubi de obsidione Syracusarum agit, locum hunc Polybii his verbis expressisse: *Occasionem obtulit transfuga nuncians diem festum Dianæ per triduum agi, et, quia alia in obsidione desint, vino largius epulas celebrari.* KUST. Vid. VIII. 37, 1. Seqq. om. V.

[t] Ὄνομα ᾠδῆς] Erat genus hymni, vel cantilenæ, a messoribus cani solitæ: qualem legere licet apud Theocritum Idyll. 10. KUST. ὄνομα] εἶδος A.B.V. Photius.

[u] χαλκηδονίῳ] χαλκηδονίων V.E. Καρχηδονίῳ reponit Hem- H sterhus. Polluc. X. 73. Usque ad γένος om. A.

[x] Ἦν δὲ καὶ Μίδου νόθος υἱὸς ὁ Λιτ.] Scholiasta Theocriti ad Idyll. X. 41. Οὗτος δ' ὁ Λιτυέρσης ᾤκει Κελαινὰς τῆς Φρυγίας, υἱὸς τυγχάνων νόθος τοῦ Μίδου, γεωργὸς δὲ ὢν, τοὺς παριόντας τῶν ξένων εἰσαγῶν, ἠνάγκαζε θερίζειν μετ' αὐτοῦ. Εἶτα ἑσπέρας ἀποτέμνων αὐτῶν τὰς κεφαλὰς, τὸ λοιπὸν σῶμα ἐν τοῖς δράγμασι συνειλῶν ᾖδεν. Ἡρακλῆς δ' ὕστερον τοῦτον ἀποκτείνας, ἔρριψεν εἰς

νόθος υἱὸς, [y]κατοικῶν δὲ ἐν Κελαιναῖς, τοὺς παριόντας ὑποδεχόμενος, ἠνάγκαζε μετ' αὐτοῦ θερίζειν. Εἶτα ἀποκόπτων τὰς κεφαλὰς, τὸ ἄλλο σῶμα συνείλει ἐν τοῖς δράγμασιν. [z]Ἀπέθανε δὲ ὑπὸ Ἡρακλέους· εἰς τιμὴν [a]δὲ τοῦ Μίδου θεριστικὸς ὕμνος ἐπ' αὐτῷ συνετέθη.

Λιφαιμεῖ: Αἱμορροεῖ. Λείπει [b]τῷ αἵματι. [c]Ἀππιανός·

Ὁ δὲ Κελτὸς ἀγανακτῶν, καὶ λιφαιμῶν, ἐδίωκε τὸν [d]Βαλέριον, συγκαταπεσεῖν ἐπειγόμενος· ὑπὸ δὲ τοὺς [e]πόδας ἀναχωροῦντος [f]ἀεὶ τοῦ Βαλερίου, κατέπεσε πρηνὴς ὁ Κελτός. Καὶ δεύτερον τοῦτο μονομάχιον ἐπὶ Κελτοῖς ἐμεγαλαύχουν οἱ [g]Ῥωμαῖοι.

Λιφερνῶν:

Λιχανός: Ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος· διὰ τοῦ ι΄. [h]γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω· ὥσπερ οἰκτείρω, οἰκτιρμός· σείω, σῖτος.

Λιχμήσονται: Διὰ τοῦ χ΄, λείξουσιν.

[[i]Εἶτα περιλιχμησάμενοι οἱ λέοντες τὰ τῶν ἁγίων σώματα.]

Λικμῶ δὲ, διὰ τοῦ κ΄, ἐπὶ τῆς ἅλω.

Λιχνεύουσα: Λίχνως ζητοῦσα.

Λιχνεία: Πύκνωσις.

Λίχνος: [k]Προσαπτόμενος τῶν ὄψων, [l]κατεπιθυμῶν, λιμβὸς, λαίμαργος. Αἰλιανός·

[m]Ἀνὴρ λίχνου ὄμμα καὶ ἀσελγὲς παιόνιον κακῇ ἑστιάσει, τὰ τῆς [n]Φερεκράτης ὄργια ἐδίψησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

Λοβός: Τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου, [o]καὶ τοῦ ἥπατος, καὶ τὰ ἄκρα πάντα· ἀλλὰ [p]κυρίως τῶν ὤτων τὸ κάτω. Καὶ τὸ ἀγγεῖον [q]ἐρεβίνθου, ἢ κυάμου. Καὶ ἐν θυτικῇ, σημεῖόν τι ἐν τῷ ἥπατι. Ἔνθεν λώβη, ἡ διὰ τῶν ὤτων τιμωρία, διὰ τοῦ ω΄ μεγάλου. [r]Καὶ [s]λωβὸς, ὁ βεβλαμμένος.

Λογάδες: Οἱ ὀφθαλμοί. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[t]Ἰνδὴ δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν αἴθοπος αἴγλης,
ἀλλὰ τεῶν λογάδων πολλὸ γ' ἀφαυροτέρην.

[[u]Καὶ Λογάδες, οἱ ἐκλελεγμένοι.]

Λογάδην: Ἐπιλέκτως. [x]Θουκυδίδης·

Σιδήρια [y]λιθουργικὰ οὐκ ἔχοντες, λογάδην φέροντες τοὺς λίθους, ξυνετίθεσαν, ὡς ἕκαστόν τι [z]ξυμβαίνοι.

Καὶ λογάδες λίθοι.

[a]Ἐκ λογάδων λίθων [b]ἐκτισμένος.

Τουτέστι, τῶν εὐτελῶν καὶ μικρῶν.

Λογάνιον:

Λογάρια: Οἱ λόγοι. [c]Ἀριστοφάνης.

Οὐ φανοῦμαι δὲ στρογγύλων λογάρια [d]προοίμιά τινα καὶ προοίμια.

Λογεῖον: Τὸ [e]μαντεῖον, ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεκολαμμένοι οἱ ιβ΄ λίθοι. Καὶ [f]λογεῖον, τὸ δικαστήριον.

Λόγια: Τὰ παρὰ Θεοῦ λεγόμενα καταλογάδην. Χρησμοὶ δὲ, οἵτινες ἐμμέτρως λέγονται, θεοφορουμένων τῶν λεγόντων.

[Λογία: Ὅτι ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους ἐπιστολῆς, λογίαν τὴν συλλογὴν καλεῖ, λέγων·

[g]Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους.]

τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Ὅθεν καὶ νῦν οἱ θερισταὶ κατὰ Φρυγίαν ᾄδουσιν αὐτὸν ἐγκωμιάζοντες, ὡς ἄριστον θεριστήν. Eadem plane de Lityerse tradit, quæ hic Suidas. Confer etiam Athenæum lib. X. p. 415. KUST. Schol. Theocr. et Athen. laudat Reinesius: et præterea Ælian. V. H. I. 27. qui prave nominat πυτυρέα τὸν Φρύγα pro λιτυέρσαν.

ib. Μίδου δὲ ἦν ὁ Λιτυέρσης νόθος υἱὸς B.V. Photius. ἦν ὁ λιτυέρσης νόθος υἱὸς A.

[y] κατοικῶν] κατοικῶν δὲ A. Photius, omisso καὶ ante τούς.

[z] ἔθανε] ἀπέθανε A.B.V.E. Photius.

[a] εἰς] δὲ A.V. Photius. om. M.

ΛΙΦΑΙΜΕΙ] Λειφαιμεῖ V.E. λιφαιμεῖ B. Et sic mox.

[b] τῷ αἵματι] Sic recte mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. male, τῷ σώματι. KUST.

[c] Ἀππιανός] Vid. ed. Schweigh. t. I. p. 83.

[d] Βαλλέριον] Βαλέριον A.V.

[e] πόδας] τοὺς πόδας A.

[f] ἀεὶ] Sic mss. M. φεὶ Ald. οἱ Bas. Port.

[g] Ῥωμαῖοι] Οἱ Ῥωμ. A.

ΛΙΦΕΡΝΩΝ] Sic A.

ΛΙΧΑΝΟΣ] Aliis, quod λίαν χαίνων, quia inter hunc et pollicem magnus sit hiatus seu intervallum. REINES.

[h] Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ λείχω· ὥσπερ οἰκτείρω] λείχω· οἰκτείρω V. Λείχω· λιχανὸς A.

[i] Εἶτα] Hoc exemplum habet A. in marg. om. V. Addidi οἱ λέοντες post περιλιχμησάμενοι cum A.B.

[k] Προσαπτόμενος] ὁ προσαπτ. A. Sed ὁ om. Photius. Lex. Seg. Mox ὄψων V.

[l] κατεπιθυμῶν] Sic habent omnes editt. præcedentes: itemque 2 mss. Paris. At in uno, eoque optimo ms. exaratum est ἐπιθυμῶν: quod magis placet. KUST. Κατεπιθυμῶν Photius, Lex. Seg.

[m] Ἀνὴρ λίχνου ὄμμ.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam infra v. Παιόνιον. KUST. Deest exemplum V.

[n] Φερεκράτης] Infra v. Παιόνιον scribitur Φερεφράττης: quod propius accedit ad veram lectionem, quæ est Φερεφάττης, i. e. *Proserpinæ*. Vide Nostrum v. Περσεφόνη. KUST. φερεκράτης A.

[o] καὶ τοῦ ἥπατος in A.V. post ἄκρα πάντα.

[p] κυρίως] κυρίως δὲ A.V.

[q] ἐρεβίνθου] τοῦ ἐρεβίνθου A.

[r] Καὶ ΛΩΒΟΣ om. A. καὶ λωτὸς V.

[s] ΛΩΒΟΣ] Vid. Λώβη. HEMST.

[t] Ἦν ὄψης δ' ὑάκινθον ἔχειν χ.] Ἰνδὴ δ' ὑάκινθος ἔχει χάριν Anthol. Pal. V. 270. et sic A. ἰδὴ B.V.E. et ὑάκινθος V. Ver. seq. πολὺ V.E.M.

[u] Καὶ ΛΟΓΑΔΕΣ] Hæc om. A.B.V.

[x] παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. IV. c. 4. ubi pro λιθουργικὰ legitur λιθουργά: quod Scholiasta exponit, λαξευτήρια. KUST. Θουκυδ A.

[y] λιθουργικὰ] λιθοργικὰ V.

[z] ξυμβαίνει] ξυμβαίνοι A.V.

[a] Ἐκ λογάδων] Priscus in Exc. p. 48. emend. ἐκ λογάδων λίθων. Libanius II. p. 717. TOUP.

[b] ἐκτισμένος] ἐκτισμένου V.

ΛΟΓΑΝΙΟΝ] Sic A.B.E. Edd. vett. corrupte pro λογάριον, ut Porto videtur.

[c] Ἀριστοφάνης] Ubi apud Aristophanem vox λογάρια exstet, jam non memini. Quæ vero sequuntur, non sunt Aristophanis, sed Synesii in Encom. Calvit. p. 66. ubi locus hic ita legitur: Οὐδὲ φανοῦμαι στρογγύλλων λογάρια, προοίμιά τινα καὶ προοίμια. KUST. Vid. supra v. Δώρους αὔλησις.

[d] προοίμια inserui cum A.B.V.

ΛΟΓΕΙΟΝ: Τὸ μαντεῖον, ὅπερ ἐφ.] Intelligit *Urim* et *Thummim* Hebræorum. KUST. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

[e] μαντεῖον] μαντίον A. qui mox ἐγκεκολαμμένοι.

[f] ΛΟΓΕΙΟΝ] Synes. p. 78. ubi ἐν τῷ λογείῳ legend. Vulg. λογίῳ. TOUP.

ΛΟΓΙΑ] Schol. Thucyd. II. 8. ubi male ἐμφορουμένων. HEMST. Vid. Duker. p. 624.

ΛΟΓΙΑ] Vox hæc eo, quo Suidas hic notat, sensu occurrit 1 Corinth. XVI. 1. et 2. KUST.

ib. ΛΟΓΙΑ: ὍΤΙ ὁ θεῖος] Sic A. ubi gl. est in marg. Deest V. θεῖος om. M.

[g] Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγ.] Hæc sunt verba B. Pauli loco modo laudato. KUST.

[Λογγίβαρδος:]

Λογίαι: Ἐκλογαί, [h]καρποφορίαι. Καὶ λόγιον, ἡ ὑπόσχεσις ἡ θεία, καὶ ἡ θεόπνευστος γραφή. Καὶ λόγος. [i]Δαβίδ·

Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου.

Λόγιος δὲ, ὁ φρόνιμος.

Λογίζω: Σκέπτομαι.

Λογίζομαι: Ἀναψηφίσομαι, ἀπαριθμήσω. Καὶ λογιοῦμαι, ἀπαριθμήσω, ψηφίσω. Καὶ [k]λογῶ, τὸ νομίζω. Ὡς τὸ,

[l]Ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην.

Λογγῖνος, ὁ Κάσσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. Ἦν δὲ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ, ὡς σύμπνους Ζηνοβίᾳ, τῇ [m]Ὀδηνάθου γυναικί. Ἔγραψε [n]Περὶ τοῦ κατὰ [o]Φειδίου, [p]Ἀπορήματα Ὁμηρικὰ, Εἰ φιλόσοφος Ὅμηρος, Προβλήματα Ὁμήρου καὶ λύσεις, [q]ἐν βιβλίοις β'., Τίνα παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται, Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πολλὰ σημαινουσῶν λέξεων, δ'., Ἀττικῶν λέξεων [r]ἐκδόσεις β'., εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον, Λέξεις Ἀντιμάχου, καὶ [s]Ἡρακλέωνος· [t]καὶ ἄλλα πολλά.

Λογγῖνος: Οὗτος ὁ Λογγῖνος καὶ Κόνων ἀδελφοὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. Οἱ παραδυναστεύοντες ἀθέσμως, οἷον ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἐπὶ κτήμασιν ἀλλοτρίοις ὅρους ἐτίθεσαν· καὶ τοῖς γε τὰ ἔσχατα πλημμελοῦσιν ἔνεμον τὰς βοηθείας ἐπὶ μισθῷ. Λογγῖνος δὲ καὶ πάσης ἀκρασίας ἦν πλήρης, [u]ἀεὶ μὲν μεθύουσι συνδιάγων ἀνθρώποις, ἀεὶ δὲ πορνοβοσκοὺς ἔνδον ἔχων ἀφθόνους· οἳ γυναῖκας μὲν αὐτῷ τὰς τῶν πρώτων ἀρχόντων ἐπηγγέλλοντο ἄξειν· οἱ δὲ πόρνας ἄγοντες ἀπὸ κόσμου θαυμαστοῦ καὶ δίφρων ἐπισήμων, [x]ἐξηπάτων, ὡς δῆθεν αὐτὰς ἐκείνας κομίσαντες. Οὗτος δὲ ὁ Λογγῖνος καὶ σύστημ' ἀσκητριῶν ἔλυσε τρόπῳ [y]τοιῷδε. [z]Ἐπισύχνως ἐνδιαιτώμενος ταῖς κληιζομέναις πηγαῖς, ἠγγέλθη τούτῳ παρὰ τῶν προαγωγευόντων, ὡς [a]εὐπρεπεῖς λίαν εἰσὶν αἱ γυναῖκες. Καὶ ἔπεμψεν αὐταῖς ὄσπρια καὶ ξηροὺς ἄρτους, εἶτα χιτῶνας, [b]ἄλλα τέ τινα, ὡς προνοῶν αὐτῶν δῆθεν, ἐξ ἐπιστροφῆς τῶν φόβων. Δεινοὶ γὰρ οἱ [c]γυναικοϊέρακες εὐπρεπεῖς αἰτίας ἐφευρίσκειν εἰς ἄγραν τῶν θηλειῶν. Καὶ ἀνιὼν ἐν τῷ σεμνείῳ, πολλὰς τούτων πειθανάγκῃ κατήγαγεν. Οὕτω γὰρ ἦν λάγνος, ὡς καὶ ἐλευθέραις [d]καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ καὶ παρθένοις ἀωρίᾳ ἐπιπίπτειν, καὶ πάντα δρᾷν ἀνέδην. Ἐν προόδῳ δὲ σφαίρας ἀργυρᾶς καὶ περικάρπια ἐρρίπτει. Καὶ ἄλλων δὲ πολλῶν κακῶν αἴτιος ἐγεγόνει ὁ Λογγῖνος οὗτος.

Λόγισαι: Σκέψαι.

Λογισμός: Ἡ [e]λογιστικὴ τέχνη· ὡς Ἰσοκράτης [f]Βουσίριδι.

Ὅτι συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. Ὁ γὰρ λογισμὸς ἀτονώτερος γίνεται τοῦ σώματος πάσχοντος.

Λογισμός: Ἡ ἔκτισις.

Οὐδενὶ [g]κόσμῳ ἐλῄσατο, λογισμοὺς δῆθεν τῶν βεβιωμένων πραττόμενος.

[h]Ἢ ἡ ἐξέτασις λέγεται λογισμός.

Ὁ δὲ πλεῖς λογισμῷ τοῦ πρόσω διεῖν μηνῶν ξυμβήσεσθαι εἰκασθείς.

ΛΟΓΓΙΒΑΡΔΟΣ om. A.V.

[h] καρποφορίαι] Portus existimabat, vocem istam hic notare *frugum ubertatem*, vel *fructuum copiam*: cui cave assentiaris. Significat enim hoc loco, *oblationes sacras*: quo sensu vox ista crebro occurrit in libris ecclesiasticis Græcorum; ut pluribus exemplis demonstrat Du Cangius in Glossario Græco. KUST. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 137.

[i] Δαβὶδ] Ps. CXXIX. 5. ad quem locum Theodoretus, λόγον ἐνταῦθα τὴν ἀγαθὴν ὑπόσχεσιν κέκληκε.

[k] ΛΟΓΩ] Sic habent omnes editt. sed male. Scribendum enim est λογίζω: vel saltem λογῶ. KUST.

[l] Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικ.] Rom. IV. 3. KUST. ἐλογίσατο A. in textu. ἐλογίσατο B.V.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ, ὁ Κάσσ.] De hoc Longino vide Eunapium in vita Porphyrii: Porphyrium in vita Plotini: Tanaquillum Fabrum ad Longinum; et alios. KUST.

[m] Ὀδενάθου] Sic Bas. Ὀδεμνάθου A. Ὀγομνάθου V. Ὀδυμνάμου B.E.M. Ald. Eudocia p. 283. Ὀδηνάθου Ruhnken. Diss. c. 11.

[n] Περὶ τοῦ κατὰ Φειδ.] Quamvis sic habeant libri tam manu exarati, quam impressi: non dubito tamen quin post articulum τοῦ exciderit vox aliqua; sive λόγου, ut Portus putat; sive, ut Pearsonius, ὕψους; sive aliud quid. KUST.

[o] Φειδίου] Μειδίου Langbæn. ad Longin. HEMST. Vid. Ruhnken. Diss. c. 14. κατὰ φυβίου A.B.V.E. καταφειδίου Eudoc.

[p] Ἀπορήματα Ὁμηρικὰ] Longinum nostrum Homero diligentem operam navavisse, non solum patet ex diversis ejus in poetam illum scriptis, quæ Suidas hic recenset; sed etiam ex Eustathio in Homerum, qui ejus aliquoties mentionem facit, tanquam qui Homerum correxerit et emendaverit. Nam ad Il. α'. p. 67. testatur, eum obelo notasse versum illum Homericum, Ἄξω ἑλὼν, ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι. Et ad eandem Iliad. p. 106. monet, ei spurium visum fuisse versum hunc, Σήμαιν', οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι ὀΐω. Meminit ejusdem et alibi. KUST. Ὀμβρικὰ V.

[q] ἐν βιβλίοις β'.] Seqq. om. V. Mox περὶ A. pro παρά.

[r] ἐκδόσεις] καὶ ἐκδόσεις A.

[s] Ἡρακλέωνος] Langbæn. Κλέωνος. Legendum videtur κατὰ Ἡρακλέωνος: eum grammaticum intelligo cujus ipse Suidas meminit. HEMST.

[t] καὶ ἄλλα πολλά] Mirum est Suidam hic non meminisse libelli περὶ ὕψους, hodie adhuc superstitis: quem Casaubonus ad Fl. Vopiscum vere aureolum vocat. KUST.

ΛΟΓΓΙΝΟΣ] De hoc Longino Zenonis fratre vid. Joan. Malel. p. 97. TOUP. Vid. Euagrius H. E. III. 29. 35. HEMST.

[u] ἀεὶ μὲν—κομίσαντες om. V.

[x] ἐξηπάτων] ἐξηπάτων A.B. Mox κοσμήσαντες A.

[y] τοιῷδε] τῷδε E.

[z] ἐπισύχνως] ἐπιδείξεως A.

[a] εὐπρεπεῖς] ἐκπρεπεῖς A. Mox ἔπεμψαν V.E.

[b] ἄλλα—φόβων om. V. προνοῶν—θηλειῶν om. B.E. Mox ἀποστροφῆς conj. Portus.

[c] γυναικοϊέρακες] Vid. Schneider. ad Ælian. N. A. II. 45. Mox ἐς ἄκραν τ. γ. A.

[d] καὶ ἀρχόντων γυναιξὶ om. A. καὶ π. δ. ἀναιδῶς om. V. Dedi ἀνέδην.

ΛΟΓΙΣΑΙ] Aristoph. Vesp. 654.

[e] λογιστικὴ] λογικὴ B.E. et sic Harpocrat. ms. Med.

[f] Βουσίριδι] P. 226 A. ubi pro λογισμοῖς forte reponendum λογισμῷ cum Valckenaerio. Sequens exemplum non est ex Isocrate petitum, ut putabat Jac. Gronovius in notis ad Harpocrat. p. 89.

[g] κόσμῳ] κόσμος V.

[h] Ἢ ἡ] ἡ om. V.E. In exemplo ὁ γὰρ πλεῖς V.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπαριθμήσει. Λογισμὸς [i]γὰρ, καὶ ἡ ἀπαρίθμησις.

[k]Ὁ δὲ λογισμὸν τοῦ πλήθους ἐποιήσατο.

Καὶ [l]Εὐριπίδης·

> [m]Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
> δυοῖν ἐρίζειν.

Τουτέστιν, οὐκ ἔχει πρόφασιν τὸ φιλονεικεῖν.

Λογισταί: Οἱ μεθοδικοὶ, καὶ περίψηφοι. Καὶ λογίζομαι, ἀναψηφίσομαι, ἀναριθμήσω.

Λογισταὶ, καὶ λογιστήρια: Ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις οἱ λογισταί. Εἰσὶ δὲ τὸν ἀριθμὸν δέκα· οἱ τὰς εὐθύνας τῶν διῳκημένων ἐκλογίζονται ἐν ἡμέραις λ', ὅταν τὰς ἀρχὰς ἀπόθωνται οἱ ἄρχοντες. Λογιστήρια [redacted] ἐστι, τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα· ὡς Δείναρχος καὶ Ἀνδοκίδης δηλοῦσι.

Λογιστεῦσαι: Ἀπαριθμήσασθαι, ἀναμετρῆσαι.

Οἱ δυνάμενοι ἢ οἱ βουλόμενοι λογιστεῦσαι τὰ πεπραγμένα, καὶ μισῆσαι τὰ κακῶς πραχθέντα.

Λογιστής: Κριτὴς, δοκιμαστὴς, ἐξεταστής.

Λογογράφος: Ὁ δίκας, [n]ἢ τοὺς δικανικοὺς γράφων.

Λόγον ἔχειν: Ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικῶν α'.

Λογοποιός: Ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικὸς λεγόμενος. [o]Ἰσοκράτης, καὶ [p]Ἡρόδοτος. [[q]Ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων.]

Λογοποιῶν: [r]Πλάττων λόγους ψευδεῖς.

Λόγος: [s]Λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντικὴ, ἀπὸ διανοίας ἐκπεμπομένη. [t]Λόγος δὲ σημαίνει ϛ'. Διαφέρει δὲ λέξις καὶ λόγος· λέξις μὲν γὰρ ἄσημος γίνεται, ὡς τὸ βλίτυρι· λόγος [redacted] οὐδαμῶς. Διαφέρει δὲ καὶ τὸ λέγειν τοῦ προφέρεσθαι· προφέρονται μὲν γὰρ αἱ φωναί· λέγεται δὲ τὰ πράγματα, ἃ δὴ καὶ λεκτὰ τυγχάνει. [u]Ἀρεταὶ δὲ τοῦ λόγου ε'· Ἑλληνισμὸς, σαφήνεια, συντομία, πρέπον, [x]ἀποσκευή. Λόγος [y]καὶ ἡ ὑπόθεσις. [z]Ἀριστοφάνης·

> Εὐριπίδῃ
> λόγον παράσχῃς, καὶ τραγῳδίᾳ γίνῃ.

Λογοτόπος: Παρὰ φιλοσόφοις [a]τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον· οἷον, Εἰ ζῇ Πλάτων, ἀναπνεῖ Πλάτων. Ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον· [b]τὸ ἄρα δεύτερον. Παρεισήχθη δὲ ὁ λογοτόπος [c]ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι [d]τὴν σύλληψιν μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον.

Λόγου τυχεῖν: Ἀντὶ τοῦ, [e]ἐπαίνου. Δημοσθένης ἐν τῷ [f]ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται: Ὁ Ἑρμόδωρος, ἀκροατὴς γενόμενος [g]Πλάτωνος, τοὺς ὑπ'

---

[i] γὰρ καὶ] γὰρ om. B.E.

[k] Οἱ—ἐποιήσαντο] ὁ—ἐποιήσατο A.V.

[l] Εὐριπίδης] Fallitur Suidas. Sunt enim hæc verba Sophoclis in Electra, 468. quod et recte vidit vir doctissimus in Observationibus Miscellaneis. Locus autem ita disponendus est: Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον Δυοῖν ἐρίζειν— Quæ et laudat Joannes Stobæus, p. 79. edit. Grot. ubi viros doctissimos fefellit constructio: Τὸ γὰρ δυοῖν ἐρίζειν οὐκ ἔχει δίκαιον λόγον. *Nam unam cum duabus contendere, neutiquam æquum est.* Ita intelligendus est iste locus. Nam Scholiastes, quem secutus est Suidas, plane nugatur. Libanius de Vita sua, p. 14. Δυοῖν γὰρ ἕνα οὐκ εἶναι κρατεῖν, οὐδὲ τὸν Ἡρακλέα, τὴν παροιμίαν λέγειν. *Unum enim duos superare, ne Herculem quidem posse, vulgo utique fertur.* TOUP.

[m] Τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λ.] Hoc exemplum pertinet ad vocem λόγος. KUST.

ΛΟΓΙΣΤΑΙ, καὶ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΑ: Ἀρχ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Εὔθυνα: et Petitum de Leg. Att. p. 224. KUST.

ΛΟΓΟΓΡΑΦΟΣ] Schol. Platon. p. 63. Λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας, καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια· Ῥήτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. Vid. Herald. adv. Salmas. VI. 10. p. 454.

[n] ἢ τοὺς δικανικοὺς γρ.] Ammonius, vel, secundum Eustathium, Erennius Philo: Λογογράφος, καὶ Λογοποιὸς διαφέρει. Λογογράφος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων· Λογοποιὸς δὲ, ὁ λόγους τινὰς καὶ μύθους συντιθείς. KUST. δικανικὰς V. Mox καὶ Λογογραφῶ αἰτιατικῇ addunt B.E.M.

ΛΟΓΟΝ ἘΧΕΙΝ] Hinc emendandus vel supplendus grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 107, 4. Eodem plane sensu hanc ῥῆσιν usurpavit Herodotus I. 62. 115. 190. II. 111. modo addito modo omisso gignendi casu, pro *curam habere alicujus rei, curare aliquid.* Platoni quidem λόγον ἔχειν est, *ratione præditum esse, cogitare de aliqua re,* Phileb. p. 62. ed. Steph. Phædr. p. 228 C. Euthyd. p. 415. ed. Heindorf. Atque ex Platone Aristides II. p. 355. ubi pro τὸν ὅλον leg. τὸ ὅλον, quod expressit Canterus. cf. p. 357. Uti autem Theopompus ab Herodoto sumsisse videri potest, ita Herodotus a Pindaro, qui quidem ita Olymp. VIII. 6. ibique Schol. et Heyn. FROMMEL. ap. Creuzer. Melet. t. III. p. 143.

ΛΟΓΟΠΟΙΟΣ: Ὁ ὑφ' ἡμ.] Ex Harpocratione: apud quem tamen desunt verba illa ultima, ὅς ἐστιν εὑρετὴς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. KUST.

[o] Ἰσοκράτης] Busir. p. 228 C.

[p] Ἡρόδοτος] II. 134.

[q] Ὅς ἐστιν—ἀποκριμάτων om. A.V. Photius. Pro ultima v. ἀπο . . . . των E.

ΛΟΓΟΠΟΙΩΝ] Andocid. p. 285. Dio Exc. Ursin. p. 405. TOUP.

[r] Πλάττων] Zonaras πλαττόντων.

[s] Λόγος ἐστὶ φωνὴ σημαντ.—λέγονται [redacted] τὰ πράγματα] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. 56. 57. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[t] Λόγος δὲ] [redacted] om. A.

[u] Ἀρεταὶ [redacted] λόγου ε' Ἑλλην.] Et hæc leguntur apud modo laudatum Laërtium eodem libro, segm. 59. KUST. [redacted] om. A.

[x] ἀποσκευή] Lege κατασκευή, ut apud Laërtium loco laudato. KUST.

[y] καὶ ἡ] ἡ om. B.V.E.

[z] Ἀριστοφάνης] Pac. 147.

ΛΟΓΟΤΟΠΟΣ] Scribe λογότροπος, ut recte legitur apud Laërtium lib. VII. 77. unde totum hunc locum Suidas descripsit. KUST.

[a] τὸ ἐξ ἀμφοτέρων σύνθετον] Horum verborum sensus apud Laërtium a præcedentibus pendet: qui proinde consulendus est. KUST.

[b] ἄρα τὸ] τὸ ἄρα A.B.V.E. et sic infra.

[c] ὑπὲρ] ὑπὸ V.

[d] τὴν σύλληψιν] Apud Laërtium loco laudato rectius legitur τὴν πρόσληψιν, i. e. *assumptionem*, sive propositionem minorem. KUST.

ΛΟΓΟΥ ΤΥΧΕΙΝ: Ἀντὶ τοῦ ἐπ.] Ex Harpocratione. KUST.

[e] ἐπαίνου] ἐπαίνων B.

[f] ὑπὲρ] Sic Harpocratio. κατὰ A.B.V.E. edd. ante Kuster. Photius. De h. gl. vid. Taylorum aliosque ad Demosth. p. 229, 13.

[g] Πλάτωνος] Πλάτωνι A.B.V.E. Sed Πλάτωνος Zenobius V. 6. Prov. Vat. II. 63. Vide Valckenaerii Adnot. Crit. in N. F. p. 411.

αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν, ἐπώλει.

Λογγῶνος: Τοῦ [h] λιθοκλιμένος.

Λογχάσθην: Εἶδος ὅπλου. Καὶ λογχαῖος, μετὰ τῆς λόγχης.

Λόγχη: Ἕκαστον σύστημα ἑνικῶς [i] λέγουσιν· ὡς εἴ τις ἐπὶ πολλῶν [k] ἵππων εἴποι, τὴν ἵππον. Λόγχη οὖν, [l] σιδήρεον ἀκόντιον.

Λογχωτόν: [m] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὸ ἐΰθυρσον
τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περιστφύριον.

Λοεσσάμενος: Λουσάμενος.

Λοκρὸς ὁ Αἴας· οὐχὶ ὁ Σαλαμίνιος. [Καὶ Λοκρὶς, πόλις.]

Λοκρῶι συνθήματι: Παροιμία. Τάττεται [n] ἐπὶ τῶν παρακρουομένων.

Λόλλαι, τῶν Λολλῶν. Ὄνομα τόπου.

Λολλιανὸς, Ἐφέσιος, σοφιστὴς, μαθητὴς Ἰσαίου τοῦ Ἀσσυρίου· [o] γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. Ἔγραψε πολλά.

Λοξά: Σκολιὰ, καμπύλα, οὐκ ἐξ εὐθείας γινόμενα.

Λοξὴ φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν [p] ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προῄρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη· λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[q] Δερκομένη λοξαῖς [r] οἷα Λάκαινα κόραις.

Λοξίας: Ὁ Ἀπόλλων, [s] ὁ λοξὴν [t] ἴαν ἀποπέμπων· λοξῶς γὰρ ἐμαντεύετο·

Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς, μεγάλην ἀρχὴν καταλύσει.

Ἢ ὁ λοξὴν πορείαν ποιούμενος. Ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ [u] ἡλίῳ.

Σιγᾶν δὲ χρὴ, μὴ [x] λοξοῖς ἡμᾶς ὄμμασιν ἰδὼν ὁ φθόνος τραχεῖ [y] βάλῃ λίθῳ, [z] κατὰ Πίνδαρον.

Λοπάς: Παρὰ Συρακουσίοις τὸ τήγανον· παρὰ δὲ Θεοπόμπῳ, ἡ σορὸς, καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Καλεῖται δὲ οὕτω καὶ ὁ ἐν τῇ Ἑλλάδι γινόμενος λίθος. [a] Ἀριστοφάνης·

[b] Ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
[c] ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν, οὗ με νῦν ἀποστερεῖς.
Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν
δικίδιον [d] σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον.

Λοπάς: Ἡ [e] χύτρα.

Λοπᾶσι: Κλέπταις.

Λόπος: Ἡ [f] παρακειμένη ἔξωθεν τοῦ κρομμύου λεπίς. Καὶ πᾶν λέπος, [g] φλοιὸς, δέρμα λεπτὸν, ξηρόν.

Λορδόν: Τὸ ὑπόκυρτον. Καὶ λορδότατον, τὸ ἀποσεσιμωμένον καὶ [h] ἐναντίον τῷ κυρτῷ· ὃ καὶ κυφὸν καλεῖται.

Λόρδος: [i] Ἀπεξυλωμένος, συγκεκαμμένος τὸ σῶμα.

---

[h] λιθοκλιμένος] Vox est corrupta, cujus loco Portus reponit, τοῦ λίθου τοῦ λιμένος: quod non displicet. Λογγὼν enim erat saxum perforatum in portu, ex quo naves religabantur. Etymologus: Λογγῶνες δὲ καλοῦνται οἱ ἐπὶ τῶν λιμένων τρητοὶ λίθοι· ὡς τρυπῶσιν, ἵν' ἐξαρτῶσι τὰ σχοινία νηῶν ἐξ αὐτῶν. Τοὺς δὲ τοιούτους λίθους καὶ λογγάσια ἔλεγον. Quod de λογγάσια addit, confirmat etiam Hesychius his verbis: Λογγάσια: Ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν. Item Photius in Lexico inedito: Αἰσχύλος δὲ, ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δέουσι, λογγάσια. KUST. λίθου κλιμένος A. λίθου V. λιθολίμενος Hemsterhus. Polluc. IX. 136.

ΛΟΓΧΑΣΘΗΝ] Vid. v. Ἐφαπτίδας. Λογχάσθην B.E.

ΛΟΓΧΗ—ἵππον] Ex Schol. Sophocl. Œd. Col. 1311. Notavit Abreschius.

[i] λέγουσιν] ὀνομάζει λόγχην Schol.

[k] ἱππέων] ἵππων A.B.E. Schol.

[l] σιδήρεον] σιδήρειον A.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 172.

ΛΟΕΣΣΑΜΕΝΟΣ] Il. φ'. 560.

ΛΟΚΡΟΣ Αἴας] Λοκρὸς ὁ Αἴας A.E. Tum οὐχὶ A. pro οὐχ. Mox καὶ Λοκρὶς etc. om. A. Hanc et seq. gl. ita conjungit V. Λοκρῷ ξυνθήματι· Λοκρὸς ὁ Αἴας οὐχ ὁ Σ. παροιμία ἐπὶ τῶν παρακρουομένων τάσσεται.

ΛΟΚΡΩΙ ΣΥΝΘΗΜΑΤΙ] Hesychius, Zenobius, et Diogenianus, proverbium hoc sic efferunt, Λοκρῶν ξύνθημα: quod magis placet. KUST. Λοκροξυνθήματα Photii ms.

[n] δὲ ἐπὶ] δὲ om. A.E. Photius.

ΛΟΛΛΙΑΝΟΣ, Ἐφέσ.] De eo vide Philostratum lib. I. de Vitis Soph. p. 526. KUST.

[o] γεγονὼς] Sc. Lollianus: Isæus enim cum Plin. 2. Ep. 3. sexagesimum annum tum agentem eum excessisse scribit, non potuit ad Adrian. usque vivendo pervenisse, quod tamen ex hoc loco colligit Catanæus ad Plin. l. d. REINES. γεγὼς B.E.

ΛΟΞΗ ΦΑΛΑΓΞ—ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ælianum in Tacticis c. XXX. ut Pearsonius quoque monuit. KUST. Adde Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 511.

[p] κέρας ἕτερον] ἕτερον κέρας A. Mox προείρηται B.V.

[q] Δερκομένη] Anthol. Pal. VII. 531.

[r] οἷα Λάκαινα] Putem potius legendum esse, οἷα λέαινα: i. e. ut leæna. KUST.

ΛΟΞΙΑΣ: Ὁ Ἀπόλλ.—τῷ ἡλίῳ] Ex Schol. Aristoph. Plut. 8. Confer etiam Macrobium Saturn. lib. I. c. 17. KUST.

[s] ὁ λοξὴν ἴαν ἀποπ.] Eustathius ad Il. κ'. p. 794. 54. Ὡς καὶ ἴαν οἱ παλαιοί φασι τὴν ἐνταῦθα ἰωήν, δηλοῦσιν οἱ τὸν Λοξίαν οὕτω καλεῖσθαι εἰπόντες παρὰ τὸ λοξὴν ἴαν, ὅ ἐστι φωνὴν, πέμπειν. Confer etiam Etymologum. KUST.

[t] ἴαν] ἴα A.B.E.M.

[u] ἡλίῳ] λοξίῳ B.E.M.

[x] λοξοῖς] ἡμᾶς addunt A.B.V. Tum ὄμμασιν ἰδὼν A. pro ἰδὼν ὄμμασιν.

[y] βάλῃ] βαλεῖ A.B.V.

[z] κατὰ Πίνδαρον] Locus Pindari exstat Olymp. Od. 8. KUST.

ΛΟΠΑΣ] Vid. not. ad Hesych.

[a] Ἀριστοφάνης] Vesp. 506.

[b] Ἐγὼ γάρ] ἐγὼ μὲν οὖν A.V. ἐγὼ μὲν B.E.M. Ald.

[c] ἀντὶ τοῦ] τοῦ A.B.V.E.M. Ald.

[d] σμικρὸν] μικρὸν A.B.E.M.

[e] χύτρα] κύθρα A.B.

ΛΟΠΑΣΙ: Κλέπταις] Sic etiam Photius in Lexico inedito. At nihilominus vocem priorem suspectam habeo, eamque detortam esse existimo ex λωποδύτης, quod grammatici itidem interpretantur κλέπτης; ut ex Hesychio, Suida, aliisque constat. KUST. Κλωπᾶσι suspicantur legendum Schleusnerus ad Photium. Malim κλωπεῦσι.

ΛΟΠΟΣ] Od. τ'. 233. κρομύοιο λοπόν.

[f] παρακειμένη] περικειμένη Photius. Mox κρομύου A.

[g] φλοιὸς] φλοὸς A. Mox λεπτὸν ξηρὸν A.B.E. edd. vett. Photius. λ. καὶ ξ. Kusterus.

[h] ἐναντίον] καὶ ἐναντίον A.V. Photius.

ΛΟΡΔΟΣ] Hujus verbi ea quæ fingitur significatio debuerat exemplis firmari. HEMST.

[i] Ἀπεξυλωμένος] Intellige, Vinculo ligneo, vel nervo vinctus. Ξύλον enim apud Græcos præter vulgarem significationem notat etiam vinculum ligneum, vel nervum, quo qui impediti erant, corpus incurvatum habebant, et cernuare cogebantur. Hinc idem vinculi genus etiam dice-

Λορδουμένη: [k]Φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδώρας A τῆς [l]Ἰουστινιανοῦ γαμετῆς,

Ἀποδυσαμένη ξὺν τοῖς μίμοις, [l]ἐν μέσῳ εἱστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω [m]ἀποκοντοῦσα.

[n]Οἷον, κεκαμμένη.

Λορδουμένων: [o]Κινουμένων. Ἐπειδὴ οἱ συνουσιάζοντες κινοῦνται. [p]Ἀριστοφάνης·

Λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην.

B

Λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς ἔχει τίτλους πγ', κεφάλαια τμή.

Λουκιανὸς, Σαμοσατεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς βλάσφημος, ἢ δύσφημος, [[q]ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον,] ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θείων εἰρημένα παρατίθεται. [r]Γέγονε δὲ ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ, καὶ ἐπέκεινα. Ἦν δὲ οὗτος τοπρὶν [s]δικηγόρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας· δυσπραγήσας δ' ἐν τούτῳ, [t]ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτράπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. Τελευτῆσαι δὲ αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀληθείας ἐλύττησεν. Εἰς γὰρ τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ Χριστιανισμοῦ, καὶ [u]αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χριστὸν ὁ παμμιάρος. Διὸ

batur κύφων, quod homines κύφειν, vel κύπτειν, i. e. cernuare cogeret, testibus grammaticis. Vide Nostrum supra v. Κύφωνες. Portus vocabulum hoc male verterat, *ligno incurvato similis*: nec melius alius vir doctus in notis ad Hesychium eandem vocem, cujus significationem non in- C telligebat, in ἀπηλεγμένων mutatam volebat. KUST.

[k] Φησὶ Προκόπιος περὶ Θεοδ.] Locus hic hodie apud Procopium non exstat, quoniam pertinet ad lacunam capitis IX. Histor. Arcanæ, ut Maltretus recte observavit. Eo enim capite Procopius narrat, Theodoram in scena pudicitiam suam prostituisse, et mimis in theatro operam suam mercede locasse: cui argumento fragmentum hoc apprime convenit. KUST.

[l] ἐν μέσῳ] ἐν τοῖς μ. B.V.E. edd. ante Kuster. Tum D εἱστήκει A. pro ἑστ.

[m] ἀποκοντοῦσα] Scribendum puto, ἀποκοντωθεῖσα: i. e. si proprie interpreteris, *conto trajecta*, vel *transfixa*. Metaphorice autem dicitur de coitu venereo: quoniam κοντὸς interdum pro membro virili accipitur; uti δόρυ, ἔγχος, et similia. KUST. Hallucinatur vir doctissimus. Neque enim mentem Procopii, aut sensum vocis intellexit. Ἀποκοντοῦν est *projicere*. Verbo, quod paulo rarius est, utitur Arrianus, in Periplo Erythræi maris, p. 165. Ὁ δὲ βυθὸς ἐν τισὶ μὲν ἀπόκρημνος, ἐν τισὶ δὲ πετρώδης καὶ ὀξύς, ὥστε E τέμνεσθαι τὰς παρακειμένας ἀγκύρας ἀντέχειν ΑΠΟΚΟΝΤΟΥΜΕΝΑΣ. *Ipsum vero profundum maris quibusdam in locis est præruptum, in aliis saxosum et acutum, ita ut anchoræ navis retinendæ causa projectæ, statim a saxis præcidantur.* Hinc τὰ ὀπίσω ἀποκοντοῦν de *projectu partium posteriorum* recte dicitur. Quod pathicorum est. Fluit autem verbum illud a κόντος de quo Cl. Kusterus supra. Hesychius: Κόντος, δόρυ. Atque hac occasione emendandus Philostratus, Icon. II. p. 828. de Pane. Προσέχουσι δὲ αὐταῖς (Νύμφαις) οὐδὲν, ἀλλὰ πειρῶντι αὐτὰς, καὶ ἀποτεταμένῳ τὸν F κόλπον, ἐπιτίθενται κατὰ μεσημβρίαν. In quo quidem loco frustra se exercuerunt viri doctissimi. Sed vera lectio manifesta est. Rescribo, ἀποτεταμένῳ ΤΟΝ ΚΟΝΤΟΝ. Damascius apud Photium p. 1056. Ὅσον δὴ ΚΟΝΤΟΝ τινα μέγαν ἈΠΟΤΕΤΑΜΕΝΟΝ. Quare non est ut de Philostrato emendando amplius contendamus. Recte autem et juxta se posita sunt Λορδουμένη et Ἀποκοντοῦσα. Sunt enim ista σχήματα contraria et quodammodo tamen affinia. Nam λορδὸν, ut ait Suidas, ἐναντίον τῷ κυρτῷ. Idem G autem κυρτὸν et ἀποκοντούμενον. Hoc viris, illud autem λορδὸν fœminis proprium. Utrumque Latini *præbere* vocant. Sed totum hoc negotium optime depinxit Clemens Alexandrinus Pædagog. lib. III. p. 264. ed. Potter. Ἀπεστραμμένους καὶ ΚΕΚΥΦΟΤΑΣ, καὶ τῆς φύσεως τὰ ἀπόρρητα εἰς τὸ ἐμφανὲς ἈΠΟΓΥΜΝΟΥΝΤΑΣ, ΕΞΟΡΧΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΚΑΙ ΛΟΡΔΟΥΜΕΝΟΥΣ ἀπερυθριῶσι σχήμασι οἷα ἀπερυθριῶντας αὐτούς· ἐν αὐτῇ παλαίστρᾳ καὶ γυμνασίῳ μέσῳ, ἔνθα ἀρετὴ ἀνδρῶν ἐξετάζεται, ἀσχημονοῦντας. Ad quem locum graphice et facetissime Scholiastes: Λορδουμένους, οἱονεὶ τὰ ὀπίσθια τῶν H ψυῶν συνιζάνοντας τὰ στήθη προεξανιστᾶν πρανεῖς· τοιοῦτον γὰρ ὁ λορδὸς σημαίνειν βούλεται, ἀντίθετος ὢν τῷ κυρτῷ, ὃν ἡ συνήθεια κυρτὸν οἶδε καλεῖν. Repone, ΚΥΦΟΝ οἶδε καλεῖν. Suidas: Λορδόν: Ἐναντίον τῷ κυρτῷ, ὃ καὶ ΚΥΦΟΝ καλεῖται. Hinc vox rarissima ΛΟΡΔΩΣΙΣ. Schol. ad Theocrit. Idyl. V. 43. Ὕβωσις καὶ Λόρδωσις πάθη· Λόρδωσις γάρ ἐστι τὸ ἔμπροσθεν· Ὕβωσις τὸ μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸ τῆς ῥάχεως πάθος· Κύρτωσις δὲ, τὸ μέσον τῆς ῥάχεως. Quæ negligenter admodum exscripsit Etymologus Magnus, ad hanc normam castigandus. Et deus sive præses hujus schematis, ΛΟΡΔΩΝ vo- C catus: de quo nos supra, ad v. Κλεισθένης. Quare elegantissime, ut solet, Procopius de Theodora: Λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντοῦσα. *Stabat lumbis fluctuantibus, et rem suam rursum prorsum succutiebat.* Quod mulieris impudentissimæ est. Interpretes non intellexerunt. Porro hic locus, qui in Procopio hodie non comparet, et lacunam facit, ita est scribendus et interserendus Arcan. Hist. p. 42. ed. Aleman. Καὶ τοιαύτη τις ἦν, οἵα ῥαπιζομένη μέν τε καὶ κατὰ κόρρης πατασσομένη χαριεντίζειν τε καὶ D μέγιστα ἀνακαγχάζειν· ΚΑΙ ἈΠΟΔΥΣΑΜΕΝΗ ξὺν τοῖς μίμοις ἐν μέσῳ ἱστήκει, λορδουμένη τε καὶ τὰ ὀπίσω ἀποκοντοῦσα. *Ita autem erat Theodora comparata, ut contumeliis alaparum excepta, lepide quereretur, ac vicissim cachinnos tolleret: Quin et vestes cum mimis exuta, in medio stabat, lumbis fluctuantibus, et rem suam rursum prorsum succutiebat.* Quæ quidem omnia scorto projectissimo optime conveniunt, et inter se conspirant amicissime. TOUP.

[n] Ἤγουν] οἷον A.B.V. Mox A. in marg. στι. λόρδωμα καὶ κύφωμα ταὐτόν τι λέγω.

E [o] Κινουμένων] Vox hæc in prioribus editt. deest, quam ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[p] Ἀριστοφάνης] Ecclesiazusis, ipso fere initio. Sed ibi pro λορδουμένων codices Aristophanis hodie habent χορδουμένων: quam lectionem Tanaq. Faber in notis ad eam fabulam priori præferendam esse censet. At ego contra τὸ λορδουμένων non solum retinendum esse censeo, sed etiam vocem alteram, ut παρακεκομμένην et adulterinam, ex albo vocum Græcarum expungendam esse contendo. Apud quem enim scriptorum Græcorum (si ab hoc loco F Aristophanis, de quo controversia est, discedas) τὸ χορδεῖσθαι reperitur? Aut quis saltem veterum grammaticorum ejus meminit? At contra τὸ λορδεῖσθαι vox est apud veteres frequentissima: cujus significatio κυρία quidem est, *incurvari*; at per metonymiam antecedentis pro consequenti accipitur etiam de præpostero et nefando coitu, quoniam in eo corpus incurvare debet is, qui se subigendum præbet. Et hoc certe sensu accipitur apud Procopium in fragmento illo, quod Suidas in voce præcedenti G adducit. Sed plura de re obscœna addere pudor vetat. KUST.

ΛΟΥΚΑΣ, ὁ εὐαγγελιστ.] Confer Nostrum infra v. Τίτλος. KUST. Deest gl. V.

[q] ἢ ἄθεος ε. μᾶλλον om. V. habet A. in marg. qui statim addit, καὶ αὐτῷ, ὅτι ἀσπαστὸν τοῦτο ἡγήσατο καὶ πολὺ παρατρέχει τῆς εὐσεβείας.

[r] Λέγεται δὲ γενέσθαι ἐπὶ τοῦ Καίσ. Τρ.] Dissentit Vossius in opere de Histor. Gr. lib. II. c. 15. quem vide. Confer etiam Jons. de Script. Hist. Philos. lib. III. c. 10. KUST.

H ib. Λέγεται δὲ γενέσθαι] γέγονε A.V. γέγονε δὲ B.

[s] δικηγόρος] Sic habent mss. Paris. At priores editt. δημηγόρος: quod minus placet. KUST.

[t] ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ B.

[u] αὐτὸν βλασφημεῖ τὸν Χρ.] Eum enim in laudato libello ἀνεσκολοπισμένον σοφιστὴν, i. e. *sophistam crucifixum*, vocat. KUST.

καὶ τῆς [x] λύττης ποινὰς ἀρκούσας ἐν τῷ παρόντι δέδωκεν· ἐν δὲ τῷ μέλλοντι κληρονόμος τοῦ αἰωνίου πυρὸς μετὰ τοῦ Σατανᾶ γενήσεται.

Λουκιανὸς ἕτερος, [y] Κόμης τῆς ἑῴας, ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως. Αὕτη δὲ ἡ ἀρχὴ ἐβούλετο τὸν προβεβλημένον αὐτῆς ἐφεστάναι πᾶσι τοῖς [z] τῆς ἑῴας ἐπαρχίας ἰθύνουσι, καὶ ἐπὶ τοῖς οὐ κατὰ τὸ δέον πραττομένοις ἰθύνειν. Οὗτος τοίνυν πᾶσαν ἀρχικὴν ἀρετὴν εἰς τοὺς ἀρχομένους ἐπιδεικνύμενος, ἐπὶ [a] δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ καὶ πᾶσι τοῖς ἄρχοντας κοσμεῖν δυναμένοις [b] διαβόητος ἦν, οὔτε προσώπων διαφορὰν, οὔτε ἕτερόν τι κατὰ νοῦν ἔχων, πλὴν ὧν ὁ νόμος [c] ὑπηγόρευεν. Ὥστε ἀμέλει καὶ τὸν τοῦ βασιλέως θεῖον Εὐχέριον αἰτοῦντά [d] τι παρὰ τὸ προσῆκον ἀποσεισάμενος, ἐς τοσοῦτον ἐκίνησεν, ὥστε πρὸς τὸν βασιλέα διαβαλεῖν. Ἐπεὶ δὲ ὁ βασιλεὺς αἴτιον εἶπεν εἶναι Ῥουφῖνον, ἀνδρὶ τοιούτῳ τοσαύτην ἀρχὴν δεδωκότα, λαβὼν πρόφασιν ὁ Ῥουφῖνος, τὸν Λουκιανὸν σφαίραις μολυβδίναις ᾐκίσατο κατὰ τοῦ τένοντος.

Λουκιανὸς ὁ μάρτυς: Οὗτος ἐκ Σαμοσάτων τῆς Συρίας ἦν, ἀνὴρ τῶν εὖ γεγονότων. Παρὰ δὲ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ [e] τινὶ τοὔνομα συγγενόμενος, τὴν Ἔδεσσαν οἰκοῦντι, καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἐξηγουμένῳ, πᾶν ὅ τι κάλλιστον [f] ἐφεῦρε περὶ τούτων, ἐκεῖνος ἐν οὐ πολλῷ συνέλαβε χρόνῳ. Καὶ πρός τε τὸν μοναύλιον ἀπέκλινε βίον, καὶ [g] εἰς ἅπαν ἀρετῆς [h] ἀνθρωπείας ἀφίκετο μέτρον. Προὔβη δὲ καὶ εἰς ἱερωσύνην, πρεσβύτερος ἐν Ἀντιοχείᾳ γενόμενος, καὶ διδασκαλεῖον μέγα [i] ἐκεῖ συνεστήσατο, ἑκασταχόθεν σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν [k] ἀφικνουμένων ἄλλων. Οὗτος τὰς ἱερὰς βίβλους θεασάμενος πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, [l] τοῦ γε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καὶ [m] τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων, οἳ τοῦ ἑλληνισμοῦ προειστήκεισαν, παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς θελησάντων νοῦν, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐνσκευασαμένων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς [n] Ἑβραΐδος αὐτὸς [o] ἐπανενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν [p] ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. [q] Οὐ μὴν δὲ, ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων παρὰ τούτῳ τις ἂν [r] μάλιστα τῶν κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον [s] γενομένων ἐπ' ἄκρον εὕροι φυλαττομένην. Ἐξέθετο γὰρ καὶ ἐπιστολὰς ἀμέλει γενναιοτάτας, ἐξ ὧν φωράσαι τις ἂν εὖ μάλα ῥᾳδίως, ἣν ὁ ἀνὴρ περὶ τῶν θείων ἔσωζε γνώμην. Ἐμαρτύρησε δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας.

Λούκιος Σέργιος Κατιλῖνος, ἀνὴρ γένους μὲν ὢν [t] ἐπιφανεστάτου, ἄλλως δὲ πονηρὸς τὴν φύσιν, τολμητής τε, καὶ μεγαλοπράγμων, καὶ τὸ ἦθος ποικίλος, ἐπ' ὀλέθρῳ τῆς πατρίδος συνώμοσε, τοὺς θρασυτάτους καὶ τολμηροτάτους τῶν εὐπατριδῶν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πίστιν [u] ἐνδησάμενος. Λέγεται γὰρ ἄνθρωπον καταθύσας, γεῦσαι τοῦ αἵματος τοὺς συνωμότας, περιάγων ἐς πάντας τὴν κύλικα, πλήρη οἴνου τε καὶ ἀνθρωπείου αἵματος, εἴτε καταγοητεύων τοὺς ἄνδρας τῷ τοιῷδε ὅρκῳ, [x] εἴτε καὶ πρὸς πᾶν τόλμημα καὶ πᾶσαν ἐθίζων ἀνοσιουργίαν, ἅτε οἰκείῳ καὶ πολιτικῷ ἐπιχειρῶν αἵματι, καὶ [y] μετάγειν τὴν πολιτείαν εἰς τυραννίδα φόνῳ τε πολλῷ τῶν ἀρίστων καὶ καταπρήσει τῆς πόλεως μηχανώμενος. Ἐπῆρε [z] δὲ ἄρα τὸν Κατιλῖνον [a] εἰς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας βάρη τε ὀφλημάτων, ν-

[x] λύττης] Περεγρίνου λύττης V. qui mox om. μετὰ τοῦ Σατανᾶ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ἕτερος] Ex Zosimi Hist. V. [c. 2.] p. 781. KUST. ἕτερος Λουκιανὸς V.

[y] Κόμης τῆς ἑῴας] Priores editt. [et A.B.E.] manifesto errore habent κώμης τῆς ἑῴας: quod Wolfius et Portus secure verterunt, *e pago orientali*: nullo utique sensu. Luce enim clarius est, scribendum esse, Κόμης τῆς ἑῴας, i. e. *Comes Orientis*: ut Pearsonius quoque recte observaverat. Erat autem Κόμης τῆς ἑῴας, sive, quod idem est, κόμης τῆς ἀνατολῆς, dignitas quædam in aula Imperatorum CPolitanorum, cujus non raro apud scriptores Græcos fit mentio; ut vel ex Dufrenii Glossario Græco patet. Ceterum versionem Porti in principio tantum articuli hujus mutavi et emendavi: cetera vero intacta reliqui, quod operis urgentibus ea aliter vertere non liceret. KUST.

[z] τὰς τῆς] τάς om. A.B.E.

[a] δικαιοσύνῃ καὶ σωφροσύνῃ] δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης V. Mox ἄρχοντα E. cum Zosimo.

[b] διαβόητος] περιβόητος A.

[c] ὑπηγόρευσεν] ὑπηγόρευεν A.B.E. Zosim.

[d] τι παρὰ] τι om. B.V.E.M. Tum πρὸς B.E.M. qui om. ἐς τοσοῦτον.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ὁ μαρτ.] Totum hunc locum depromptum esse ex Logothetæ Metaphrasi in martyrium Luciani Martyris, discere licet ex ipso Suida infra v. Νοθεύει, ubi pars hujus Eclogæ, addito scriptoris illius nomine, repetitur. KUST. Conf. Carpzovii Crit. Sacr. V. T. pp. 125. 532. Bollandi Act. Sanct. d. 7. Januarii.

[e] τινι] τινὶ τοὔνομα A.B.V. Mox οἰκοῦντα V.

[f] ἐφεῦρε] ἔφερε A.V.

[g] πρὸς] εἰς A.B.V. Tum ἅπαν om. V.

[h] ἀνθρωπείας] Hanc vocem ex mss. Paris. revocavi, quam priores editt. [et E.] non agnoscunt. KUST.

[i] ἐκεῖσε] ἐκεῖ A.B.V.

[k] ἀφικνουμένων ἄλλων] ἄλλων ἀφικνουμένων A.

[l] τοῦγε] τοῦ τε A. τοῦγε τοῦ V.

[m] τινῶν] τινα V. Mox προειστήκεσαν B.V. Infra καὶ πολὺ—ἐνσκευασαμένων om. V.

[n] Ἑβραΐδος] αὐτὰς addunt A.B.V.

[o] ἐπανενεώσατο] Sic melius ms. Paris. A. quam priores editt. quæ [cum B.V.E.] exhibent ἐπανεσώσατο. Infra autem v. Νοθεύει, ubi locus hic repetitur, legitur ἀνενεώσατο. KUST. ἐπανακαινώσατο A.

[p] ἠκριβωκὼς] Hic posui cum A. Vulgo post ἦν. Mox πόνον τῇ—γνώμην om. V.

[q] Οὐ μὴν] οὐ μόνον Valckenærius.

[r] Μάλιστα] Sic mss. Paris. At priores editt. κάλλιστα: quod minus placet. KUST.

[s] γενομένων] γινομένων B.E.

ΛΟΥΚΙΟΣ ΣΕΡΓΙΟΣ ΚΑΤΙΛΙΝΟΣ, ἀνὴρ] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constantini imperat. a Valesio editis, p. 797. unde ea Suidas descripsit. KUST. Κατουλῖνος E.

[t] ἐπιφανεστάτου] ἐπιφανέστατος A.

[u] ἐνδησάμενος] Sic recte ms. Paris. A. et Joannes Antiochenus. At priores editt. [cum B.V.E.] male ἐνδυσάμενος. KUST.

[x] εἴτε—μηχανώμενος om. V. Mox τρόπῳ A. (ὅρκῳ)

[y] μετάγειν] Addidi καὶ cum A.B. καὶ μεταγαγεῖν Exc.

[z] δὲ] δὲ ἄρα A.

[a] εἰς ταύτας τὰς ἀτόπους ἐννοίας] Sic melius ms. Paris. A. et Joannes Antiochenus, quam priores editt, quæ habent, εἰς ταύτας τὰς ἀτοπίας. KUST. εἰς τὰς τοιαύτας B.V.E.M.

κῶντα τὸ τίμημα τῆς οὐσίας, [b]καὶ συνειδὸς ἐκθέσμων καὶ μυσαρῶν πράξεων. [c]Τόν τε γὰρ παῖδα τῆς [d]Ὀρεστίλλης διέφθειρε· δι' ἃ δὴ καὶ ὑπατείας μετιὼν ἀπηλάθη, Κικέρωνος ἐς τὴν τοῦδε χώραν [e]αἱρεθέντος. Ἐξ οὗ δὴ καὶ μάλιστα τὰ ἀτοπώτατα τῶν δραμάτων ἐπὶ νοῦν [f]ἐβάλετο, τῶν κακῶν οὐδαμοῦ ἱστάμενος, οὐδὲ ἀναπαύων τὴν γνώμην. Ὁ δὲ Κικέρων, εἰπεῖν τε δεινὸς ὤν, καὶ τἀληθὲς ἀνευρεῖν ἱκανὸς, [g]γνῶναί τε τὸ μέλλον ὀξύτατος, πολέμιον αὐτὸν ἀποφήνας, ἐξήλασε τῆς πόλεως.

Λουκουλλειον: Τὸ τοῦ Λουκούλλου.

Λούκουλλος: Ὅτι Λούκουλλος, ὁ ὕπατος, Μιθριδάτῃ τῷ τοῦ Πόντου βασιλεῖ ἐπολέμει· καὶ [h]προσχὼν τῇ Τρωάδι, καὶ σκηνῶν [i]παρὰ τὸ τῆς Ἀφροδίτης τέμενος, ἔδοξε [k]τὴν Ἀφροδίτην νύκτωρ ἐπιστᾶσάν οἱ τόδε εἰπεῖν·

[l]Τί κνώσσεις μεγάθυμε [m]λέον; νεβροὶ δέ τοι ἐγγύς.

Καὶ ὃς ἐξαναστὰς, καὶ πυθόμενος ὡς εἴη ἐγγὺς ναυλοχῶν ὁ βασιλικὸς στόλος, ἐπέπλευσεν αὐτῷ, καὶ κρατήσας τῇ ναυμαχίᾳ διαφθείρει πάντας, καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσίδωρον. Ὁ δὲ Μιθριδάτης φεύγει πρὸς Τιγράνην τὸν τῶν Ἀρμενίων [n]βασιλέα. Ὁ δὲ Λούκουλλος καὶ πρὸς Τιγράνην ἐξενεγκὼν πόλεμον, πόλεις τε εἷλε πλείστας ὅσας, καὶ τὰ Τιγρανόκερτα ἐπολιόρκει. Ὁ δὲ Τιγράνης ἀπιδὼν ἐς τὸ τῶν Ῥωμαίων, καὶ λογισάμενος εὐαρίθμητον εἶναι, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀπεφθέγξατο, ὡς "[o]εἰ μὲν πρεσβευταὶ, πολλοὶ πάρεισιν· εἰ δὲ στρατιῶται, ὀλίγοι." Ἀλλ' ὅμως εἰς πεῖραν ἐλθὼν τῶν Ῥωμαϊκῶν δυνάμεων, ἔγνω τὸν ὄχλον οὐδὲν ὠφελεῖν δυνάμενον. [p]Ἀντίοχος [q]γοῦν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμνησθεὶς τῆς μάχης, οὐκ ἔφη τοιαύτην ἄλλην ἑωρακέναι τὸν ἥλιον· [r]Στράβων τε οὕτως ἀκονιτί φησι τὸν πολὺν ἐκεῖνον ἐργάσασθαι [s]τοὺς Ῥωμαίους φόνον, ὡς μετὰ τὴν πεῖραν καταγελᾶν ἑαυτῶν, ἐπ' ἀνδράποδα τοιαῦτα ὅπλοις χρησαμένων. Καὶ [t]Λίβιος ἔφη τήνδε τὴν μάχην ἐκπληττόμενος, οὐδέποτε γάρ φησι [u]τοσόνδε πολεμίων ἀποδέοντας Ῥωμαίους παρατάξασθαι· εἰκοστὸν γὰρ δὴ μέρος οἱ νικῶντες ἦσαν τῶν ἡττωμένων.

Λουπ σε: Αἰτιατική.

Λουκρίτιος: Ὄνομα κύριον.

Λούπερκος, Βηρύτιος, γραμματικὸς, γεγονὼς μικρῷ πρὸ τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. Ἔγραψε [x]περὶ τοῦ ἄν, γ', Περὶ τοῦ [y]ταὼς, Περὶ τῆς καρίδος, Περὶ τοῦ [z]παρὰ Πλάτωνι ἀλεκτρυόνος, [a]Κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοήτου, Ἀττικὰς λέξεις, Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ γενῶν [b]ἀρρενικῶν, καὶ θηλυκῶν, καὶ οὐδετέρων, βιβλία ιγ'· ἐν οἷς πολλὰ κατευδοκιμεῖ Ἡρωδιανοῦ.

Λουσία: Δῆμος τῆς Οἰνηΐδος, ἀφ' οὗ οἱ δημόται Λουσιεῖς. Καὶ Λουσιεύς.

Λουτρά:

Οἱ δὲ εἰς πόλιν παρελθόντες λουτρὰ ἔχουσαν, τὰ μὲν [c]χειρόκμητα καὶ τετεχνασμένα, τὰ δὲ ἐκ τῶν κόλπων τῆς γῆς [d]ἀναβρύοντα καὶ ὑπερχεόμενα, μεθ' ἡδονῆς [e]πρὸς ἀνθρώπων ὠφέλειάν τε καὶ τρυφὴν τοῖς φαινομένοις, παραδοὺς ἑαυτὸν κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι, δοῦλος ἐγένετο τῆς ἡδονῆς.

Λοῦτρον: Τὸ ἀπόλουμα, τὸ ῥυπαρὸν, [f]ἢ τὸ ἀπόλουτρον.

[g]Κἀκ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λοῦτρον.

[h]Προκόπιος·

Τὸ βαλανεῖον ἐν παρασκευῇ [i]ἐκέλευε γενέσθαι. Λοῦσθαι γάρ οἱ ἐνταῦθα τῇ ὑστεραίᾳ βουλομένῳ εἶναι.

[b] καὶ συνειδὸς—ἔχοντα om. V. ἔχοντα post πράξεων delevi cum A.B. et Excerpt. τὸ συνειδὸς Portus.

[c] Τόν τε γὰρ παῖδα τῆς Ὀρεστ. διέφθ.] Locus hic ex Joanne Antiocheno sic supplendus est: Τόν τε γὰρ υἱὸν ἔτι παῖδα ὄντα τοῦ τῆς Ὀρεστίλλης ἕνεκα γάμου διέφθειρε, καὶ θυγατρὶ παρθένῳ συνελθών. Δι' ἃ δὴ, &c. KUST.

[d] Ὀρεστίλλης] Sic Bas. Ἀριστίλλης A.B.V.E.M. Ald.

[e] αἱρεθέντος] Sic rectius ms. Paris. A. et Joannes Antiochenus, quam priores editt. quæ habent ταχθέντος. KUST.

[f] ἐβάλλετο] ἐβάλετο A. Mox οὐδὲ—γνώμην om. V.

[g] καὶ γνῶναι] γνῶναι τε A.B.V. γνῶναι E.

[h] προσχὼν] καὶ προσχὼν A. Mox τῇ om. A.V.

[i] περὶ—ἱερὸν] παρὰ—τέμενος A.

[k] τὴν Ἀφρ.—ἐπιστᾶσαν] τὴν νύκτωρ ἐπιστ. τὴν Ἀφροδίτην V. omissis οἱ τόδε.

[l] Τί κνώσσεις μεγάθ.] Vide supra v. Κνώσσω, ubi eadem leguntur. KUST.

[m] λέον] λέω A.B.V. Mox τι B.V.E. Tum πλησίον A. pro ἐγγύς. Portus νεβροὶ pro νεφροί.

[n] βασιλέα] βασιλεῖον V.

[o] εἰ] οἱ E.M. Mox οἱ δὲ V.E. et B. suprasc. Vid. Appian. Mithrid. c. 85. Dio Cass. ed. Reimar. p. 76.

[p] Ἀντίοχος οὖν ὁ φιλόσοφος ταύτης ἐπιμν.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, ad verbum pene etiam leguntur apud Plutarchum in Lucullo p. 511. quem confer. KUST.

[q] οὖν] γοῦν A.

[r] Στράβων δὲ] Στράβων τε A.

[s] τοὺς Ῥωμαίους] Hic posui cum A.V. Vulgo ante τὸν πολύν.

[t] Λίβιος] ἔφη addunt A.B.V.E. edd. vett. Mox γὰρ post οὐδέποτε ex A.B.V. edd. vett.

[u] τοσόνδε] τοσοῦνδε A.B.V.E. edd. vett.

[x] περὶ τοῦ ἄν] Hæc mihi suspecta sunt, et quædam excidisse videntur: quamvis sic etiam habeant libri manu exarati. KUST. Lege περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ἐν τῷ περὶ ταῶν. Vid. Harpocrat. v. Πυριλάμπης, et Maussacum. Vel forsan, περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν. Quod ad idem redit. TOUP.

[y] ταὼ] ταὼς A.B.V.E.

[z] παρὰ Πλάτωνι] παρὰ om. V. Vid. Fischer. ad Phædon. prope fin.

[a] Κτίσιν] κτῆσιν A.B.V.E.

[b] ἀρσενικῶν] ἀρρενικῶν A.V. καὶ addit A.

ΛΟΥΣΙΑ] Ex Harpocratione: sed apud quem rectius legitur Λουσιὰ, ἐξυτόνως. KUST. Photius: Λουσιεύς: δήμος τ. Ο. Λουσία· ἀφ' οὗ οἱ δ. Λ. et sic ms. Harpocrat. Pal. Deest gl. A. In M. Δῆμος τ. Ο. post Λουσιεύς. Mutavit Portus.

[c] χειρόκμητα] Sic recte ms. Paris. A. At priores editt. [et B.V.E.] male χειρότμητα. KUST.

[d] ἀναβρύοντα] ἀναβλύοντα Valckenærius.

[e] πρὸς] πρὸς ἀνθρώπων A.B. Mox ἑαυτοὺς E. pro v. l.

ΛΟΥΤΡΟΝ—ἀπόλουτρον] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1398. Pro λοῦτρον autem dicebatur etiam λουτρεῖον. Hesychius: Λούτριον, (scribe λουτρεῖον) τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ, ἤγουν ἀπόνιμμα. Vide etiam Pollucem lib. VII. c. 33. p. 365. KUST.

[f] ἢ τὸ] ἢ om. B.E.

[g] Καὶ τῶν βαλανείων π.] Aristophanes in fine Equitum: Κἀκ τῶν βαλανείων αὖ τὸ λοῦτρον πίεται. Hunc locum Suidas hic repetere voluit, quamvis metrum et ordinem verborum neglexerit. KUST. κἀκ τῶν A.B.

[h] Προκόπιος] Lib. I. de Bello Pers. p. 36. KUST.

[i] ἐκέλευσε] ἐκέλευε A.B.E.M. Mox λοῦσθαι A. pro λούσασθαι. Post hanc gl. addunt edd. ante Kuster. nec non A. in marg. Ὅτι Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς γραμματικὸς γεγονὼς κατὰ τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸν μικρὸν ἔγραψεν ἔκφρασιν τῶν

Λουτροφόρος, καὶ [k] λουτροφορεῖν: [l] Ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήνησι λουτρὰ μεταπέμπεσθαι ἑαυτοῖς κατὰ τὴν [m] γάμου ἡμέραν. Ἔπεμπον δὲ ἐπὶ ταῦτα τὸν ἐγγυτάτω γένους παῖδα ἄρρενα· καὶ οὗτοι ἐλουτροφόρουν. [n] Ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι λουτροφορεῖν, καὶ ἐπὶ τὸ μνῆμα ἐφίστασθαι· τοῦτο δὲ ἦν παῖς ὑδρίαν ἔχων. Τὰ δὲ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς νῦν μὲν [o] Ἐννεακρούνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ Καλλιρόης.

Λοφάδια: Κατὰ τοῦ αὐχένος.

Λοφεῖον: Ἡ τοῦ κατόπτρου θήκη ἢ ἡ θήκη τοῦ λόφου τῆς περικεφαλαίας. Περιφερὴς δὲ αὕτη. [p] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην· εἶτα δὴ
> αὐτὴν καθείρξαιμ' εἰς λοφεῖον στρογγύλον.

Ἐὰν μὲν ᾖ ὑποκοριστικὸν, δηλοῖ τὸν ἐλάττονα τῶν τριῶν [q] λόφων, ἐὰν δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου, προπερισπᾶται, καὶ δηλοῖ τὴν θήκην τοῦ λόφου.

Λοφεῖον: Λόφιον δέ.

Λοφίας: Ὁ τράχηλος.

Λοφίη:

Λοφνῆσι: Ταῖς λαμπάσι.

Λοφοπωλεῖν: Ἐπινεύειν. Οἱ γὰρ τοὺς λόφους πωλοῦντες, ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἐπιτιθέμενοι, συνεχῶς ἔνευον, ἵνα παραδείξωσιν ὑγιεῖς τὰς τρίχας καὶ [r] ἀβρόχους τοῖς ὠνηταῖς.

Λόφος: Γῆς ἀνάστημα· [s] ἡ [t] περικεφαλαία.

> [u] Καὶ παῖδας εἶχε λῃοῦ κόμῃ θρέψας,
> λοφῶντας ἤδη, καὶ πτεροῦσιν ἀκμαίους.

Περὶ κορυδαλοῦ φησι.

Λόφος: Τράχηλος. Καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον.

[[x] Ὅτι φαλοὶ τὰ ἐπὶ τῶν [y] περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια· Λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.]

Λόφωνος:

Λοχαγοῖς: Στρατηγοῖς, ταξιάρχαις.

Λοχαῖοι δίφροι: Οἷς πρὸς τὸ [z] τεκεῖν ὀψὲ χρῶνται αἱ γυναῖκες.

Λοχεύει: Ἐνεδρεύει.

Λοχεύονται: Γεννῶσι. [Καὶ [a] αὐτολόχευτος, αὐτογέννητος, ὁ Θεὸς ὁ ἀγέννητος.]

Λοχεία: Ἐπὶ γυναικὸς, [[b] ὅτε τέξεται.] Λοχία δὲ, διὰ τοῦ ι, [c] ἐπὶ τῆς ἐνέδρας.

Λόχησις: Ἡ ἐνέδρα. Ἐκ τοῦ λοχῶ, [d] τὸ ἐνεδρεύω.

Λοχίτης: Ὁ ἐνεδρεύων.

Λόχμας: Συμφύτους τόπους. [e] Ἀριστοφάνης·

> Ἔχειν τὰς μασχάλας
> λόχμης δασυτέρας, ὥσπερ ἦν [f] ξυγκείμενον.

Ἔθρεψαν αἱ γυναῖκες τρίχας, ἵν', ὅταν χειροτονῶσι, δοκῶσιν ἄνδρες εἶναι. [g] Καὶ

> Ἀληλιμμένη τὸ σῶμ' ὅλον, δι' ἡμέρας
> ἐχλιαίνετο πρὸς τὸν ἥλιον, ὥστε μελανθῆναι ὡς ἀνήρ.

Λοχμαία μοῦσα: Ἡ τῶν ὀρνίθων. Ἐγκεκρυμμένοι γὰρ ἐν ταῖς λόχμαις εἰώθασι φωνεῖν.

Λόχμη: Παροιμία·

λούτρων Κωνσταντίνου. Sic A. Vulgo τοῦ λούτρου Κωνσταντιανῶν. Vide supra v. Ἑλλάδιος.

ΛΟΥΤΡΟΦΟΡΟΣ, καὶ ΛΟΥΤΡΟΦΟΡΕΙ: Ἔθος ἦν τοῖς γαμ.] Ex Harpocratione. Eadem etiam ad verbum leguntur apud Photium in Lexico inedito. KUST.

[k] ΛΟΥΤΡΟΦΟΡΕΙ] λουτροφορεῖν A.V.E. Photius, Harpocr.

[l] Ἔθος ἦν τοῖς γαμοῦσιν Ἀθήν.] Huc egregie faciunt verba Porphyrii in libello de Antro Nympharum: Ὅθεν καὶ τὰς γαμουμένας ἔθος, ὡς ἂν εἰς γένεσιν συνεζευγμένας, νύμφας τε καλεῖν, καὶ λουτροῖς καταχεῖν, ἐκ πηγῶν, ἢ ναμάτων, ἢ κρηνῶν ἀενάων εἰλημμένοις. Plura de hoc more legat lector apud Meursium in Ceramico Gemino, cap. XIV. KUST.

[m] τοῦ γάμου] τοῦ om. A.V. Mox τοῦ ante γένους om. A.V. Phot. Harp.

[n] Ἔθος δὲ ἦν καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθ.] Vide Petitum de Legibus Att. p. 496. KUST.

[o] Ἐννεακρούνου] Ἐννεακρούνου A. et mox Καλλιρόης pro Καλλιρρόης. Pro πρότερον E. habet νῦν. Manus recentior Photii codici Galeano adscripsit, ἀλλὰ καὶ νῦν αὕτη Καλλιρόη καλεῖται. Post Καλλιρόης addit V. τὸ ἀπόλειμμα, τὸ ῥυπαρόν.

ΛΟΦΑΔΙΑ] Od. κ'. 169. βῆν δὲ καταλοφάδεια φέρων, ubi vid. Schol. Λοφάρια V.

[p] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 748. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[q] λόφων] Delevi statim καὶ γράφεται διὰ τοῦ ι, cum A.B.V. et Schol. Aristoph. Ach. 1108. unde hæc ab ἐὰν μὲν ᾖ translata indicaverat Portus.

ΛΟΦΝΗΣΙ] Imo, λοφνίσι, a λοφνίς. Vide Etymologum. KUST. Λοφνῆσι A. Λοφνίσι correxerat Portus.

ΛΟΦΟΠΩΛΕΙΝ] Confer Hesychium h. v. KUST.

[r] ἀβρόχους] Florens Christianus ad Aristoph. Pac. 1210. legendum potius existimat ἀβρώτους, i. e. *putredine non exesos, nec corruptos*: quam conjecturam confirmat Hesychius hac voce, apud quem sic legitur: Εἰώθεσαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες, τούτους ἐπισείειν, δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων. Photius tamen in Lexico ms. τὸ ἀβρόχους etiam agnoscit. KUST. Recte Florens ἀβρώτους. Hesych. Ἄβρωτος: ἄζημος. Suid. Τριχόβρωτες· ζῷα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. ubi v. Kuster. TOUP. ἀβρόχους V.

[s] ἤγουν] ἢ A.B.V.E. Photius.

[t] περικεφαλαία] Scribe περικεφαλαίας, et ἀπὸ κοινοῦ repete ἀνάστημα. KUST. Nil mutandum. Vid. Apollon. Lex. Etymol. tamen p. 570, 5. τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας.

[u] Καὶ παῖδας εἶχε λ.] Hi duo versus choliambici sumpti sunt ex Babrio. KUST. Tyrwhitt. p. 41.

[x] ΛΟΦΑΛΟΙ] Imo φάλοι. Vide infra v. Φάλοι, ubi hic ipse locus repetitur. KUST. Dedi Ὅτι φάλοι cum A. ubi hæc in marg. Λόφωνος φαλοὶ τὰ V.

[y] περικεφαλαιῶν] κεφαλαιῶν V. Tum μικρὰ E. pro λαμπρά.

ΛΟΦΩΝΟΣ] Sic A.B.E.M.

ΛΟΧΑΙΟΙ ΔΙΦΡΟΙ: Οἷς πρ.] Scribendum potius est λοχειαῖοι, ut legitur apud Artemidorum lib. V. p. 265. unde locum hunc descripsit Suidas. Verba Artemidori hæc sunt: Ἔδοξέ τις γυνὴ περὶ τέκνων εὐχομένη δίφρους ὁρᾶν λοχειαίους, οἷς πρὸς τὸ ἀποτεκεῖν χρῶνται αἱ γυναῖκες, &c. KUST.

[z] τεκεῖν ὀψὲ] Scribe ἀποτεκεῖν, ut recte legitur apud Artemidorum loco laudato. Præpositionem ἀπὸ enim in verbo ἀποτεκεῖν apud Suidam incuria librarii in ὀψὲ mutatam, et loco suo motam esse apparet. KUST.

[a] αὐτολόχευτος] Orac. Sibyll. I. p. 38. ὃν γὰρ τέλεν αὐτολόχευτος. Ibi notat Obsopœus Suidam huc respexisse. HEMST. Ceterum uncinis inclusa habet A. in marg. om. V. Vid. Αὐτολόχευτος.

[b] ὅτε τέξεται om. A.B. et ni fallor V.

[c] ἡ ἐνέδρα] ἐπὶ τῆς ἐνέδρας A.B. Καὶ τ. ι'. διὰ τ. ε'. V.

[d] τὸ ἐνεδρεύω] τοῦ ἐνεδ. V.

[e] Ἀριστοφάνης] Eccles. 61.

[f] συγκείμενον] ξυγκείμενον V.E. et ni fallor A.

[g] Καὶ ἀλειψαμένη] Seqq. delevit Kusterus. ἀλειψάμεναι —ἐχλιαίνοντο edd. vett.

ΛΟΧΜΑΙΑ ΜΟΥΣΑ: Ἡ τῶν ὀρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 738.

[h] Λόχμην πολλὴν φορεῖς.

Ἀντὶ τοῦ, [i] τιλθήσῃ. Οὗτος δὲ ὁ Φορμίων τραχύδης ἦν, καὶ πυγὰς μελαίνας εἶχε.

Λόχμη: Δασὺς τόπος. [k] Πλαγία, σύμφυτος, καὶ λοχμώδης.

Τῶν δὲ [l] γυναικῶν καὶ τῶν μειρακίων ὁ ὄχλος λόχμην τινὰ εἰσδύντες, ἐκαραδοκοῦν.

Λόχμιος: [m] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Λόχμιον ἐλαβάταν.

Τουτέστι, δασύν.

Λόχος: Ἐνέδρα, τάξις. [n] Ἀριστοφάνης·

Γνώσεσθ', ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ λόχοι δ' μαχίμων ἀνδρῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων.

Διότι καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον δ' λόχοι, οἷς ἐκέχρητο ὁ βασιλεύς.

Λόχος: Σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτώ. Οἱ δὲ, ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, [o] ἐκ ις'· ὃ καὶ τέλειον καὶ σύμμετρον. Καὶ λοχαγὸς, πρωτοστάτης, ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστι [p] ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Λοχῶ, λοχήσω, δοτικῇ. Ἀπλοῦν. Καὶ ἐλόχησα.

Λοχῶντες: Ἐνεδρεύοντες.

Λωβᾶται: Βλάπτει, λυμαίνεται, ὑβρίζει.

Λωβητῆρα: Ὑβριστήν. Καὶ λωβήτωρ, ὁ βλαπτικός.

[q] Βοτρύων ἀκάμαντα φυτῶν λωβήτορα κάπρον.

Λώβη: Εἶδος νόσου. Καὶ λωβὸς, ὁ ταύτης μετέχων.

Λωγάνιος: Ὄνομα κύριον. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ στῆθος.

Λῷον: Κρεῖσσον. Καὶ λωΐτερος, [r] κρείττων.

[s] Λωΐτερος κίσσου μικρὸς θρόος, ἢ πολιοῦ κρωγμὸς ἐν εἰαριναῖς κειόμενος νεφέλαις.

Λώϊον: Βέλτιον.

Λῶμα: Τὸ κράσπεδον.

Λώιονος: Τοῦ [t] κρείττονος λόγου.

Λῷος: Ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν. Ὁ Αὔγουστος.

Λώπην: [u] Ἱμάτιον, περίβλημα. Ἐν [x] Ἐπιγράμμασι·

Φρικταὶς αἰθαλόεντας ὁμῶς ῥινίσμασι λώπης
ἔσβεσα, καὶ διαδὺς λέχριος ἐν θαλάμῳ.

Λωπίζω: Τὸ ἐκδύω.

Λώπιον: Τὸ εὐτελὲς [y] ἱμάτιον, λαῖφος.

[z] Δέσποτα, χειμερίης ἄνθεμα ναυτιλίης
ἀρτήσειν ἁγίοις τόδε λώπιον ἐν προπυλαίοις
εὔξατο.

Λωποδύτης: Ἱματίων κλέπτης. Ἢ λωποδύτης, ὁ νεκροὺς ἐκδύων. Καὶ λωποδυτεῖν, τὸ ἱμάτια κλέπτειν.

[a] Οἱ δὲ τῶν Περσῶν τεθνεῶτες λελωποδυτημένοι, καὶ ταφῆς ἀμοιροῦντες, τοῖς θηρίοις [b] ἑστίασις ἦν αὐτοσχέδιος.

Λῶπος: Ἱμάτιον.

Λῶρος:

Λῷστος: [c] Βέλτιστος. Καὶ ὄνομα κύριον.

Λώτ: Οὗτος [d] ἀνεψιὸς ἦν Ἀβραάμ. Ἀπῄεσαν οὖν οἱ ἄγγελοι εἰς Σόδομα, ἀφανίσαι τὰς πόλεις διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ δὲ Ἀβραὰμ ἱκέτευσε δίκαιον μετὰ ἀσεβοῦς μὴ συναπολέσαι, τάχα διὰ τὸν Λώτ. Οἱ δὲ ἄγγελοι ἐν Σοδόμοις γενόμενοι, ξενίας ἔτυχον παρὰ τοῦ Λώτ. Οἱ δὲ Σοδομῖται ἀποσπᾶν αὐτοὺς ἐπειρῶντο πρὸς διαφθοράν. Τοῦ δὲ διὰ φιλοξενίαν ἀντιπροΐσχοντος τὰς θυγατέρας, ὡς οὐκ ἐπείθοντο, οἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων ἠφανίζοντο τὰς ὄψεις· ὁ δὲ ἅμα ταῖς θυγατράσι καὶ τῇ συμβίῳ ἐξεπέμπετο· ἥτις [e] ἐπιστραφεῖσα, μετεβλήθη [f] εἰς στήλην ἁλός. Ὁ δὲ Λὼτ εἰς Σηγὼρ διασωθεὶς, τῇ τε πόλει παραίτιος [g] ἐγένετο σωτηρίας, τῶν ἀνδρῶν ἀφανισθέντων, ὡς λόγος, [h] τῶν δὲ λοιπῶν δ' διαφθαρεισῶν, καὶ τῆς λίμνης

[h] Λόχμην πολλὴν φορεῖς] Aristoph. Lysistr. 801. ad quem locum vide Florentem Christianum. KUST.

[i] τιλθήσῃ] τιλφήσῃ A.V. Mox πηγὰς B.E.

[k] Πλαγία] Sic etiam Schol. Aristoph. Av. 202. itemque Photius in Lexico ms. Sed videtur hic excidisse vox quædam, et scribendum esse, ὕλη πλαγία: ut intelligatur sylva obliquas et curvas habens vias, qualis opportuna est insidiis struendis. Volunt enim grammatici quidam vocem λόχμη dictam esse a λοχᾶν, i. e. *insidiari*: ut patet ex Etymologo v. Λόχμη. Vide etiam Hesychium ead. v. KUST.

[l] γυναικῶν] γυναικείων A. Mox ὁ ante ὄχλος addunt A.B.E. Tum ἐσδύντες A.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 32. λόχμιον ἐλαβάτῳ.

[n] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 453. Νὴ τὼ Θεὼ, γνώσεσθ' ἄρα, Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσὶ τέσσαρες λόχοι Μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξωπλισμένων. Ceterum hæc decerpta sunt ex Schol. Aristoph. Ach. 1073. Præterea Kusterus confert Meurs. Attic. Lect. lib. I. c. 16. p. 33.

ΛΟΧΟΣ: Σύστημα ἐξ ἀνδρῶν ὀκτ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristoph. ad Acharneus. loco modo laudato. KUST.

[o] ἐκ ις'] ἐκ om. A.V.

[p] Ὁ πρῶτος] ὁ om. B.V.E.M. Seqq. ante ὁ καὶ τελ. om. V.

[q] Βοτρύων ἀκάμαντα] Anthol. Pal. VI. 168.

ΛΩΒΗ] Vid. Achmet. Oneiroc. c. 107. et quæ ad eum locum notavi. HEMST. Λωβὰς A.B.V. Mox καὶ λωβὸς etc. om. B.V.

ΛΩΓΑΛΙΟΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. λωγάλιος. KUST. Λωγάνιος A.B.V.E. σημαίνει etc. om. A.

Vid. Schol. Luciani Lexiph. c. 3. citat. in not. ad Hesych.

[r] κρείσσων] κρείττων A.V.

[s] Λωΐτερος κίσσου] Anthol. Pal. VII. 713.

ΛΩΜΑ] Vid. Schleusner. Lex. V. T. in v.

[t] κρείσσονος] κρείττονος A.

ΛΩΟΣ: Ὄνομα μην.] Vide Julianum in Misopog. p. 96. KUST. Hanc gl. A. in marg. Mox Μακεδόνων V.

[u] Ἱμάτιον] ἱματίων A. Statim delevi καὶ ΛΩΠΙΟΝ, τὸ αὐτὸ, cum A.B.V.

[x] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 294.

ΛΩΠΙΖΩ] Et sic Hesychius. Sed Schol. ad Sophocl. Trach. 935. ἐκ δ' ἐλώπισεν] ἐγύμνωσεν, ἐξέδυσεν. Λῶπος γὰρ τὸ ἱμάτιον. Quare videat lector annon τὸ ἐκδύω sit potius interpretamentum τοῦ ἐκλωπίζω. Videtur autem λώπιον esse vox Tarentinorum. Hesych. ἐς τὰ λώπια. Reisk. Anthol. p. 39. Etym. M. v. Λώταυρος. Ulp. in Demosth. p. 137. TOUP.

[y] ἱμάτιον om. A.B.V.

[z] Δέσποτα, χειμερίης ἄνθ.] Anthol. Pal. VI. 245.

[a] Οἱ δὲ τῶν Περσῶν] Hoc fragmentum desumptum est ex Simocatt. III. 7. ubi legitur, τοῖς ἐντυγχάνουσι θηρίοις. TOUP.

[b] ἑστίασις] ἑστίασιν A. Tum ἦσαν M.

[c] Βέλτιστος καί] βέλτισ° A.

[d] ἦν ἀνεψιὸς] ἀνεψιὸς ἦν A.

[e] ἐπιστραφεῖσα] ἐπιστραφθεῖσα E. μεταστραφθεῖσα A.

[f] εἰς] ὡς A.

[g] ἐγεγόνει] ἐγένετο A.B.V.

[h] τῶν τε] τῶν δὲ A.

ἅμα τῇ γῇ ἀνατραπείσης. Κἀν τῷ ὄρει μεθυσθεὶς, ταῖς θυγατράσι συνῆλθε, τεκνοῖ τε τὸν Μωὰβ, καὶ τὸν Ἀμμών. Οἱ δὲ υἱοὶ [i] Ἰσραὴλ ὄντες ἐν Σαττὶν, ἐξεπόρνευσαν ταῖς θυγατράσι τῶν Μωαβιτῶν, εἰδωλολατρήσαντες, καὶ προσκυνήσαντες τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ τῶν θυσιῶν μετέλαβον. Μωϋσῆς δὲ παρώξυνε κατ' αὐτῶν τοὺς οὐχ ἁμαρτόντας· καὶ ἀνῃρέθησαν δισμύριοι καὶ τετρακισχίλιοι. Φινεὲς [redacted] ὁ ἱερεὺς καταλαβὼν [k] Ἰσραηλίτην, ὄνομα [l] Ζαμβρῆ, συμπεπλεγμένον [m] Μαδιανίτιδι, ᾗ ὄνομα Χασβὶθ, ἀμφοτέρους διέπειρε, καὶ [n] τὸν θυμὸν ἔπαυσε τοῦ Θεοῦ.

Λωτεῦντα: Ἀνθοῦντα.

Λωτίνη: Στέφανος ἐκ λωτῶν.

Λωτός: Βοτάνη εὐώδης· ἣν ἔνιοι ΜΥΡΌΛΩΤΟΝ καλοῦσι. Καὶ [o] λωτοὶ, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλοί.

[p] Λωτοὶ
ἄχευν, καὶ θαλάμων [q] ἐπλαταγεῦντο θύραι.

Ἐν Ἐπιγράμμασι. Καὶ αὖθις·

[r] Διδύμους τε λωτοὺς [s] κεραβόας, ἐφ' οἷς ποτε
ἐκωλόλυξεν αὐχένα [t] στροβιλώσας.

Καὶ αὖθις·

[u] Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφας ἐπὶ δικλίσιν ἄχευν
λωτοί.

Καὶ αὖθις·

[x] Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππίδος ἡδὺς ἐπήχει
λωτὸς, καὶ γαμικοῖς ὕμνος ἔχαιρε κρότοις.

Λωτοφάγος: [Καὶ [y] Λωτοφάγοι, ἔθνος.]

Λωφήσαντος: Ἀναπαυσαμένου, ἡσυχάσαντος.

Λωφῆσαι:

[z] Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοιμότατος, ἐς [redacted] τὸ λωφῆσαι ἀμήχανος.

[a] Κυρίως δὲ εἴρηται ΛΩΦΗ͂ΣΑΙ ἐπὶ βοῶν, τὸ [b] τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι. Λόφος γὰρ, ὁ τράχηλος.

Λόφησις: Παῦσις, πτῶσις.

Λωφήσομεν: Ἀντὶ τοῦ παύσομεν.

Λοιβεῖον: Τὸ θῦμα. Ἐκ τοῦ λείβω.

Λοιβή: Σπονδὴ, θυσία.

Λοίγια: Ὀλέθρια. Καὶ λοίγιος, ὁ ὀλέθριος.

Λοιγόν: Φθορὰν, ὄλεθρον. Καὶ λοιγὸς, [c] ὁ ὄλεθρος.

Λοιδίας: [d] Ποταμὸς Μακεδονίας. Αἰσχίνης μέμνηται.

Λοιδορησμός: Ἡ λοιδορία.

Λοιδορεῖσθαι τοὺς πονηροὺς, οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅς τις εὖ λογίζεται: Τουτέστι, τὸ τοὺς πονηροὺς λοιδορεῖσθαι τιμὴ γίνεται τῶν ἀγαθῶν.

Εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι καὶ κακὰ,
αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἐμνήσθην φίλου.
Νῦν δ', Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν, ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.

Παρὰ τὸ λεγόμενον,

Εἴ τις οἶδε τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν.

Οἱ δὲ λέγουσιν, Ἀρίγνωτον κιθαρῳδὸν ὄντα ᾄδειν τὸν [e] ὄρθιον καλούμενον νόμον, καὶ τὸν λευκόν· οἵτινες ἐθαυμάζοντο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. [f] Τοῦ δὲ Ἀριφράδους παρὰ φύσιν ἀσελγαίνοντος ταῖς γυναιξί.

Λοιδορία καὶ λοιδορῶ δοτικῇ. Τὰ δὲ παθητικὰ αἰτιατικῇ.

Λοιμεύεται: Φθοροποιεῖ, βλάπτει. Καὶ λοιμὸς, ἡ φθοροποιὸς νόσος. Δυσκρασία ἀέρος καὶ τροπὴ [g] λοιμικὴ κατάστασις λέγεται.

Λοιμός: Ὁ φθορεύς.

Λοιμώδης: Ὁ ὀλέθρου παραίτιος.

Λοιμοί: Οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς λύμης μεταδιδόντες.

Λοιπάς: Καὶ λοιπαδάριον.

Λοιπόν: Ἐπίρρημα.

[i] Ἰσραὴλ om. V. Mox Σαττὶν A.B.V.E. non Σαττίμ. Ceterum hæc nihil ad Lot. Vid. Numer. XXV.

[k] Ἰσραηλίτην] Ἰσμαηλίτην B.E.M.

[l] Ζαμβρῆ] Βαμβρῆ B.E.M. Ζαμβρὶ A.V.

[m] Μαδιανίτιδι] Μαδιαντίδι B. Μαδιαντίδη E.M.

[n] τὸν θυμὸν] τὴν ὀργὴν E.

ΛΩΤΕΥΝΤΑ: Ἀνθοῦντα] Ex Scholiasta Homeri ad Il. μ'. 283. KUST.

ΛΩΤΟΣ—καλοῦσι] Præter Photium et Lex. Seg. hæc habent Schol. Luciani De Merc. Cond. c. 8. t. I. p. 664. et Schol. Philostrati ap. Osann. Auctar. Lex. Gr. p. 111. Sequentia item usque ad αὐλοὶ habet Schol. Philostr.

[o] ΛΩΤΟΙ, ἐπιθαλάμιοί τινες αὐλ.] Vide Athen. lib. IV. p. 182. KUST. Conf. Heins. ad Sil. Ital. XI. 432.

[p] Λωτοὶ ἄχευν] Ex Anthol. Pal. VII. 182.

[q] ἐπλαταγεῦντο] ἐπλαττεῦτο A.

[r] Διδύμους τε λωτοὺς] Anthol. Pal. VI. 94.

[s] κεραβόας] κερωβόας A.B.E.

[t] στροβιλώσας] Sic recte ms. Paris. A. At priores editt. vitiose, στραβιλώσας. KUST.

[u] Ἄρτι γὰρ ἑσπέριοι νύμφ.] Anthol. Pal. VII. 182.

[x] Ἄρτι μὲν ἐν θαλάμοις Νικιππ.] Anthol. Pal. VII. 186.

[y] ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ] Vide de hac gente Herodotum lib. IV. et Homerum Odyss. ι'. KUST. Desunt hæc A.B. Tota gl. V.

ΛΩΦΗΣΑΝΤΟΣ] Hoc sensu Josephus B. J. I. 17, 8. λωφήσαντος [redacted] τοῦ χειμῶνος.

[z] Ἦν [redacted] Ἰουστινιανὸς ἐς μὲν ἀνθρ.] Quæ hic de Justiniano Suidas tradit, apud Procopium Histor. Arc. c. XV. de Theodora Justiniani conjuge dicuntur: unde apparet, Suidam properasse, cum locum hunc describeret. Sic autem Procopius habet: Ὁ γὰρ θυμὸς αὐτῇ (i. e. Theodoræ) κινεῖσθαι μὲν εἰς ἀνθρώπων φθορὰν ἑτοιμότατος ἦν, &c. KUST.

[a] Κυρίως [redacted] εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ β.] Eruditus Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. II. 487. Λωφῆσαι δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ζώων, τὸ ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἄχθος ἀποθέσθαι. Καὶ λωφήσων, ἀντὶ τοῦ λήξων, ἀναπαύσων, ἢ ἀναπαυσάμενος τὸν λόφον, τουτέστι τὸν τράχηλον. KUST.

[b] τὸ βάρος] τὸ, τὸ βάρος B.V.E.M. Photius.

ΛΟΙΓΙΑ] Il. α'. 518. Mox ὄλεθρος A.

[c] ὁ ὄλεθ.] ὁ om. A.

ΛΟΙΔΙΑΣ: Ποταμὸς Μακεδ.] Ex Harpocratione. KUST.

[d] Ποταμὸς] πόλεως V.

ΛΟΙΔΟΡΙΣΜΟΣ] Λοιδορησμὸς A.E. Photius, Aristoph. Ran. 770.

ΛΟΙΔΟΡΕΙΣΘΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΝ.] Aristoph. Equit. 1271. ubi Λοιδορῆσαι.

[e] ὄρθιον] ὀρθὸν A.B.E.

[f] Τοῦ δὲ Ἀριφρ.] Supra loco laudato rectius legitur, ὁ [redacted] Ἀριφράδης παρὰ φύσιν ἠσέλγαινε ταῖς γυναιξίν. KUST.

ΛΟΙΔΟΡΙΑ] Agnoscunt hæc B.E. et edd. ante Kuster. Usque ad δοτικῇ V.

[g] ΛΟΙΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ] Vide Polybium I. 19, 1. SCHWEIG. Seq. gl. om. A.

ΛΟΙΜΟΙ: Οἱ μὴ] Ex Theodoreto ad Ps. I. 1.

ΛΟΙΠΑΣ καὶ Λ.] Rarioris sunt usus, nec nisi apud recentiores: ut in Chrysost. t. III. p. 757. B. 2. λοιπάδες χρημάτων et ἁμαρτημάτων, atque ita rursus t. VI. p. 704 E. ABRESCH.

A ΛΟΙΣΘΙΟΝ: Τὸ ἔσχατον. Καὶ λοίσθιος ἡμέρα, ἐσχάτη.

ΛΟΙΣΘΟΣ: Ὁ ἔσχατος. Καὶ λοίσθοι, ἐσχάτῃ.

> [h] Εἶθ' ἔγε λοῖσθος
> ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς ἀΐδαν.

Περὶ [i] Ἀλκμᾶνος ὁ λόγος.

ΛΟΙΣΘΩΝΗ: Ἡ θρασεῖα.

ΛΥΒΑΣ: Ὄνομα κύριον.

ΛΥΓΑ: Σκοτεινά.

> [k] Ἐφάνη γάρ οἱ [l] αὐτὰ
> ἱστοῦ παρὰ κρόκαισι, ὡς [m] λύγα πυρός.

ΛΥΓΔΗΝ: Λύζοντες. Ἢ, ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ.

> [n] Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι
> λύγδην ἔκλαιον ἅπαντες.

ΛΥΓΔΙΝΑ:

> [o] Κὴν στέρνοις ἔτι κεῖνα τὰ λύγδινα κάνια μαστῶν
> ἕστηκε, μίτρης γυμνὰ [p] περιτρεμάδος.

Ἐν Ἐπιγράμμασι. Καὶ αὖθις·

> [q] Οἷά τε λύγδου
> γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων.

Ἔστι δὲ εἶδος λίθου ἡ ΛΥΓΔΟΣ. Καὶ αὖθις·

> [r] Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμείαν.

ΛΥΓΑΙΟΣ: Ἀπὸ τόπου.

ΛΥΓΑΙΩΣ: Σκοτεινῶς. Καὶ ΛΥΓΗ, ἡ σκοτία.

ΛΥΓΙΖΟΜΕΝΟΣ: Στρεφόμενος, [s] καμπτόμενος. Ἀπὸ τῶν λύγων. ΛΥΓΟΣ δέ ἐστι φυτὸν ἱμαντῶδες.

> [t] Δίδη μόσχοισι λύγοισιν.

Ὅμηρος. Καὶ [u] Πλάτων ἐν Γοργίᾳ·

> Πάσας στροφὰς στρέφεσθαι, πάσας δὲ διεξόδους διελθὼν, ἀπο-
> B στραφῆναι λυγιζόμενος, ὥστε μὴ παρέχειν δίκην.

Τινὲς δὲ καὶ τὸ [x] μετὰ τιμωρίας βασανίζειν, ΛΥΓΙΖΕΙΝ. Καὶ αἱ μάστιγες, αἷς οἱ ἀθληταὶ τύπτονται, ΛΥΓΟΙ καλοῦνται.

ΛΥΓΙΣΜΑ: Αἰσχρὰ φωνὴ, βδελυρὸν ᾆσμα· ὃ λέγουσιν Ἀλεξανδρεῖς.

ΛΥΓΙΖΕΙ:

> [y] Ὁ [illegible] ἔκαμπτεν ᾠδὰς, ὁπόσας ὁ Νέρων ἐλύγιζέ τε καὶ ἔ-
> C στρεφε.

ΛΥΓΙΣΜΑΣΙ: Συγκλάσμασι.

ΛΥΓΚΑΙΝΟΥΣΑ: [z] Ἀναλύζουσα, [[a] ὀλολύζουσα,] στενάζουσα. [b] Ἔστι δέ τι πάθος [c] γινόμενον τοῖς μετὰ συμπαθείας πολλῆς κλαίουσι.

---

[h] Εἶθ' ἔγε] Anthol. Pal. VII. 19. ubi εἶθ' ὅ γε λοῖσθος—οἴχεται.

[i] Ἀλκμᾶνος] Ἀλκμαίωνος A.

ΛΥΒΑΣ] Pausanias VI. p. 468, 18. et Kuhn. HEMST.

ΛΥΓΑ: Σκοτεινά.—λύγα πυρός] Ad hunc locum ne verbum quidem Kusterus: atqui non uno quidem mendo dehonestatus est. Primum scribendum, Λύγη: Σκοτία. Quod et recte animadvertit Ruhnkenius, in Epistola ad Ernestum. [Vid. ad Timæum p. 176.] Schol. ad Apollon. Rhod. II. 673. Ἀμφιλύκην: Σκοτεινήν. Λύγη γὰρ ἡ σκοτία. Noster infra: Λυγαίως: Σκοτεινῶς. Καὶ λύγη, ἡ σκοτία. Hinc corrigendus obiter Schol. ad Theocrit. Idyll. I. 97. E Λυγρὰ γὰρ τὰ σκοτεινά. Scribe, λυγαῖα. Etymol. Mag. Λυγαῖον, τὸ σκοτεινόν. Καὶ Ὅμηρος· Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην. Ubi fallitur vir bonus. Neque enim in toto Homero ista verba inveneris. Legendum, meo periculo, Καὶ Ἀπολλώνιος. Respexit Etymologus ad Apollonium Argon. II. 1121. Νύχθ' ὑπὸ λυγαίην—TOUP.

[k] Ἐφάνη] Anthol. Pal. VI. 266.

[l] αὐτὴ] αὐτὰ A.B.V.E. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 181.

[m] λύγα] λόγους B.E.

[n] Τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν] Sophocl. Œdip. Colon. 1621.

ΛΥΓΔΙΝΑ] De hac voce vide Brod. ad Anthol. lib. VI. p. 551. KUST.

[o] Κὴν] Κὰν A. Anthol. Pal. V. 13. κερ B. κεῖ E. Mox κάνια A.E. Ver. seq. μίτρης B.E.

[p] περιτρεμάδος] περιδρομάδος Anthol. περιτροχάδος conj. Kusterus.

[q] Οἷά τε λύγδου γλ.] Locum hunc ex mss. Paris. emendavi, qui in prioribus editt. [et B.E.] male sic legitur: G Οἷά τε λύγδου λεπτὴν παρθενίην βριθομένην χαρίτων. Cum mss. consentit Anthol. [Pal. V. 194.] KUST.

[r] Γλύψας] Ex Babrio. Vid. Tyrwhitt. p. 53.

ΛΥΓΑΙΩΣ] Vide Scholiast. Apoll. Rhod. [illegible] lib. II. 1123. KUST.

[s] καλυπτόμενος] Male. Scribendum enim est, καμπτόμενος. KUST. καμπτόμενος Photius, et Schol. Platon. p. 156. Sed Scholiastæ ms. C.C.C. cum Suida præbet καλυπτόμενος. Quam proclive erat librariis μ et λυ commutare monstrabit Bastii Palæogr. Tab. I. n. 15. quem vide Epist. Crit. H p. 46.

[t] Δίδη μόσχοισι λυγ.] Hæc sunt verba Homeri Il. λ'. 105. KUST. δείδη M.

[u] Πλάτων ἐν Γοργ.] Forte memoria Suidam hic decepit. Nam locum hunc in Platonis Gorgia non reperio. Quare alii, quibus plus otii est, ulterius inquirant. Operæ enim pretium est ipsum Platonem consulere, quoniam verba Suidæ emendatione indigere videntur. KUST. Platonis D verba frustra in Gorgia a Kustero quæsita, nec mirum: sunt enim e Rep. III. p. 440 B. ubi perperam ἀποστραφῆναι λογιζόμενος, quod Ficinus vertit *perfugia invenire*. Bene Kusterus τῷ καλυπτόμενος substituendum vidit καμπτόμενος, ut juncta incedunt in Them. Or. XXI. p. 249 B. καμπτόμενοι καὶ λυγιζόμενοι, et in Philostrato, unde, notante Kustero, fragmentum ductum ad v. Λυγίζειν, continuo sese excipiunt, κάμπτειν, λυγίζειν et στρέφειν. Compositum ἐκλυγίζεσθαι, quo carent lexica, occurrit in Porphyr. E de Abst. lib. I. 33. ult. ubi ὀρχήσεις ἐκλελυγισμέναι. Idque restituam Hesychio pro corrupto et varie a vv. dd. tentato, ἐσκελισμένας, ἐξεστραμμένας. ABRESCH. Πλούτων V.

[x] μετά τινος τιμωρίας βασαν.] Sic vox hæc accipitur apud Josephum lib. II. de Bello Jud. p. 787. KUST. τινος om. A.B.V.E. Photius.

ΛΥΓΙΣΜΑ] Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 107. Λύγισμά ἐστι θηλυδριώδης μετὰ τοῦ ἀνακίζεσθαι καὶ θρύπτεσθαι γινομένη τῶν ἀσέμνων ὁμιλία. Καὶ ΛΥΓΙΖΕΣΘΑΙ μέν ἐστι, τὸ τεχνικῶς ὀρχεῖσθαι καὶ θρύπτεσθαι, ἤτοι τοῖς μέλεσι καὶ τῇ φωνῇ F κατακλώμενον ἀνακίζεσθαι· ΘΡΥΠΤΕΣΘΑΙ [illegible] ἐστι, τὸ ἄνευ φωνῆς καὶ τέχνης ἀνακίζεσθαί τε καὶ κατακλᾶσθαι τοῖς τοῦ σώματος μέλεσιν. Εἴρηται [illegible] ἀπὸ τοῦ λύγου. Λύγος [illegible] λέγεται παροξυτόνως τὸ ἱμαντῶδες φυτόν· ὁ γοῦν λυγίζων στρέφεται, καθὰ καὶ τὸ φυτὸν ἐκεῖνο, ἀνακιζόμενος καὶ θρυπτόμενος. Εὔδηλον δὲ ὡς ὀξυνόμενον τὸ λυγὸς ὄνομα σημαίνει ποιητικῶς τὸν ὄλεθρον. Λύγος [illegible] εἴρηται καὶ παθητικὴ φωνή· λυγίζεται ἀντὶ τοῦ στρέφεται αἰσχρῶς καὶ ὀρχηστικῶς.

ΛΥΓΙΖΕΙΝ] Λυγίζει A.B.E.

G [y] Ὁ [illegible] ἔκαμπτεν ᾠδ.] Hæc sunt verba Philostrati de Vit. Apoll. lib. IV. c. 13. Vide nos supra [illegible] v. Κάμπτειν, ubi idem hic locus legitur. KUST.

ΛΥΓΚΑΙΝΟΥΣΑ] Deest gl. A. Et forte huc male intrusa est ex v. Ἀναλύζουσα. q. v.

[z] Ἀναλύζουσα] ἀναλεζουσα E. (λ superscript)

[a] ὀλολύζουσα] Hæc vox deest in prioribus editt. quam ex ms. Paris. B. revocavi. KUST. Deest B.V.

[b] Ἔστι δέ τι πάθος γιν.] Obiter hic emendo Hesychium, H apud quem sic legitur: Λυγξεῖ: Πάθος, ἐμποδίζον τῷ λέοντι. Scribe: Λύγξ: Ἔστι πάθος, ἐμποδίζον τῷ λέγοντι. Singultus enim sermonem loquentis impedit et interrumpit. Hinc apud Platonem in Symposio Aristophanes singultu impediri dicitur, quo minus verba facere queat. Locus exstat p. 320. quem vide. KUST.

[c] γινόμενον] γενόμενον B.E.V.

A Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις: Οὗτος ἐγένετο ἀδελφὸς Ἴδα· [d] ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Δαναΐσιν, [e] υἱὸς Αἰγύπτου. Τοσοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, [f] ὥς φησι Πίνδαρος. Καὶ [g] Ἀπολλώνιος ἐν Ἀργοναύταις·

> [illegible] ἐτεόν γε πέλει κλέος, ἀνέρα κεῖνον
> ῥηϊδίως καὶ νέρθεν ὑπὸ χθονὸς αὐγάζεσθαι.

B Λυγκεὺς, Σάμιος, γραμματικὸς, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς [h] Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου, τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. Σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ, καὶ ἀντεπεδείξατο κωμῳδίας, καὶ ἐνίκησε.

Λυγκεύς: Εἶδος θηρίου, ἢ ὀξυδερκής.

Λυγμός: Ὀλολυγμός.

Λύγξ: Τὸ ζῶον.

C Λύγος: Τὸ ἱμαντῶδες φυτόν. [i] Ὅμηρος·

> Δίδη μόσχοισι λύγοισι.

Καὶ [k] Ἀρριανός·

> Ὡς δὲ ἄπορος αὐτοῖς ἡ διάβασις ἐφαίνετο, ξυναγαγὼν ὁ [l] Βρούτιος τοὺς ἐπιχωρίους, κελεύει ἡγεῖσθαι τὴν ὁδὸν, ὅπως εἰώθεισαν αὐτοὶ παρ' ἀλλήλους φοιτᾶν ὥρᾳ χειμῶνος. Οἱ δὲ κύκλους ἐκ [m] λύγων τοῖς ποσὶ περιαρμόσαντες, αὐτοί τε ἀβλαβῶς ἐπήρχοντο κατὰ τῆς [n] χιόνος πιεζομένης ὑπὸ τῶν κύκλων, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρεῖχον οὐ χαλεπὴν τὴν πάροδον. Ἦν δὲ ἡ χιὼν ὡς ιϛ' πόδας πολλαχῇ τὸ βάθος.

Λύγωνος:

Λυγρόν: Χαλεπὸν, ὀλέθριον, κακὸν, ἰσχυρὸν, πενθικὸν, ἐλεεινόν.

Λυδία: Χώρα.

Λυδιάζων:

Λυδίζω: Τὰ τῶν Λυδῶν φρονῶ.

Λύδιον μέλος: [o] Ὥσπερ καὶ Δώριον, καὶ Φρύγιον.

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει: Ἐπὶ τῶν ἀκολάστων· ὡς ταύταις ταῖς ὥραις [p] ἀκολασταινόντων. Οἱ γὰρ Λυδοὶ κωμῳδοῦνται ταῖς χερσὶν αὐτῶν πληροῦντες τὰ ἀφροδίσια. Ἡ δὲ παροιμία αὕτη ὁμοία B τῇ, Αἰπόλος ἐν κατύματι. Ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις [illegible] αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

Λυδοὶ Μάγνητος τοῦ κωμικοῦ [q] διεσκευάσθησαν. [r] Τὸ δὲ λυ μακρόν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [s] Κεῖται δ' ἠπείροις [t] διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὅγε Λυδὸς,
> εἴτε Λάκων. Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.

Λυαῖος: Ὄνομα κύριον. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἁγίου Νέστορος ἀναιρεθείς.

C Λύει: [Ἀντὶ τοῦ] λυσιτελεῖ.

> Λύει δὲ χαλινὸν παρθενίας.

Ἀντὶ τοῦ διακορεῖ.

Λύζει: Ἐὰν μὲν [u] διὰ τοῦ ζ, ὀλολύζει· ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ. ἀλύει, τουτέστιν ἀδημονεῖ. Ἢ λύζει, ἀντὶ τοῦ ποιὰν [x] φωνὴν τραχεῖαν ἀφίησιν, ἢ λυγμῷ συνέχεται.

> [y] Εἶτα λύζει, καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους.

D Καὶ [z] ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ γοερὸν λύζων [a] ἐστονάχησεν ἔρως.

Καὶ [b] λυγδην, ἐπίρρημα. [c] Ἐκ τοῦ λύζω.

Λύθρος: Φόνος. Ἢ ὁ ἐκ τοῦ αἵματος μολυ-

ΛΥΓΚΕΩΣ ὈΞΥΩΠΕΣΤΕΡΟΝ ΒΛ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Schol. Aristoph. ad Plut. 210. ubi de Lynceo pluribus agitur. KUST. Conf. Schol. Platon. p. 247. ὀξυωπέστερος βλέπειν A.

[d] ὡς δὲ] Sic Schol. ὁ δὲ A.B.V.E. edd. vett. Mox Δανάισιν E.M. Tum υἱὸς om. B.V.E.

[e] υἱὸς] Hæc vox non absque dispendio sensus a prioribus editt. abest, quam ex ms. Paris. A. et Scholiasta Aristophanis revocavi. KUST.

[f] ὥς φησι Πίνδαρος] Nemeor. Od. X. KUST.

[g] Ἀπολλώνιος] I. 154. Mox νέρθεν M. ἔνερθεν edd. recc.

ΛΥΓΚΕΥΣ, Σάμιος, Γραμμ. Θεοφρ.] Athenæus lib. VIII. p. 337. Λυγκεὺς δ' ὁ Σάμιος, ὁ Θεοφράστου μὲν μαθητὴς, Δούριδος [illegible] ἀδελφὸς, τοῦ τὰς ἱστορίας γράψαντος, καὶ τυραννήσαντος τῆς πατρίδος. Hinc Suidas sua hausisse videtur. Ceterum, non pauca Lyncei hujus scripta laudat Athenæus, cujus indicem consule. Vide etiam Vossium de Histor. Gr. lib. I. c. 15. KUST. Adde Clintoni F. H. ad a. 280. et p. 498.

[h] Δούριδος] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, Θούριδος. KUST. Vid. Menag. ad Diog. Laërt. V. 57.

ΛΥΓΚΕΥΣ] Cum Suida convenit Lex. Seg. Photius: Λύγκες: εἶδος θηρίων ὀξυδερκές.

ΛΥΓΜΟΣ] Vid. not. ad Hesych.

[i] Ὅμηρος] Il. λ'. 105. KUST. Ὅμηρος—καὶ om. B.V.E.

[k] Ἀρριανὸς] Leg. Ἀππιανός.

[l] Βρούτιος] Βρούτιος A. Mox κελεύειν—εἰώθησαν V.

[m] λύγων] λύττων A.

[n] χιόνος] τῆς χιόνος A.V. Mox παρεῖχον om. A. Infra πόδες E.

ΛΥΔΙΑΖΩΝ] Ita quoque Photius. Puto corruptum esse ex Λυδίζων. Vide Bentl. ad Malel. p. 32. ed. Oxon. TOUP.

[o] Ὥσπερ—Φρύγιον om. V.

[p] τῶν Λυδῶν ἀκολασταινόντων] τῶν Λυδῶν om. A.B.V. Photius. De ceteris vid. not. ad Hesych.

[q] διεσκευάσθησαν] Sic recte habet ms. Paris. A. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et B. V.E.] pessime διεσκεδάσθησαν: quam lectionem Portus secure nimis secutus, locum hunc sic verterat: *Lydi Magnetis Comici dissipati sunt.* Vertendum; *Lydi fabula* E *ab eo emendata et denuo in scena exhibita fuit.* Τὸ διασκευάζεσθαι enim dictum fuisse de fabulis, quas poetæ ad incudem revocatas, novaque lima perpolitas in scena denuo exhibebant, jamdudum docuit Casaubonus ad Athenæum lib. III. c. 26. quem lector consulat. Vide etiam Bentleium in Epistola ad Millium, Joanni Malalæ subjuncta, p. 32. qui hac ipsa de re fusius agit. KUST.

[r] Τὸ] τὸ δὲ A.V.

[s] Κεῖται δ' ἠπ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in Alcmanem poëtam, quod integrum legitur Anthol. F [Pal. VII. 18.] Ibi autem versus prior sic legitur: Κεῖται δ' ἠπείροις διδύμαις ἔρις, εἴθ' ὅγε Λυδός. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[t] διδύμαις] διδύμοις A.B.V.E.M. Anthol. ms. Pro ἔρισει δ' ὅγε præbet A. ἐρίσειεθ' ὅγε. Unde Anthologiæ lectionem restitui.

ΛΥΕΙ: Ἀντὶ τοῦ λυσιτ.] Sophocl. Electr. 1005. Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν, οὐδ' ἐπωφελεῖ. Scholiasta ad eum locum: Λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν: Οὐ λυσιτελεῖ γὰρ ἡμῖν, φησίν. Οὐκ ἀπαλλάσσει τῶν κακῶν. Huc Suidas forte respexerit. KUST. G ἀντὶ τοῦ om. A.B. Sequens locus est Pindari Isthm. VIII. 95. quem vide. Ceterum Λύει δὲ—διακορεῖ om. A. Photius: Λύειν τέλη: λυσιτελεῖν. Λύει [illegible] χαλινὸν παρθενίας . . . cum vacuo spatio unius circiter lineæ.

ΛΥΖΕΙ: ἐὰν μὲν μ.—λυγμῷ συνέχεται] Ex Schol. Aristoph. ad Acharn. 690.

[u] μετὰ] διὰ A.B. Schol.

[x] φωνὴν τραχεῖαν] τραχεῖαν φωνὴν A.

[y] Εἶτα λύζει, καὶ δακρ.] Versus hic legitur apud Aristo- H phanem loco modo laudato. KUST.

[z] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 218.

[a] ἐστοναχιζεν] ἐστονάχησεν A.B.V.E. suprasc.

[b] ΛΥΓΔΗΝ] Soph. Œd. Col. 1621.

[c] Ἐκ] ἀντὶ A.

ΛΥΘΡΟΣ: Φόνος. Ἢ ὁ ἐκ τ.] Hæc, et quæ sequuntur, in editt. prioribus male cum articulo præcedenti cohæ-

σμὸς, συνιστάμενος [d]δι' ἱδρῶτος, καὶ κόνεως, καὶ αἵ- A ματος, μετὰ ἰχῶρος. [e]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὅπλα δὲ λύθρῳ
[f]λειβόμενα βροτέῳ σηκὸς Ἄρηος ἔχοι.

Λυκάβας: Ἐνιαυτός. Ἀπὸ τοῦ ταχέως βαίνειν· [g]ἢ λυγαίως βαίνειν· ὅ ἐστι σκοτεινῶς καὶ ἀδήλως. Ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν λύκων, οἳ τοὺς ποταμοὺς περῶσιν, ἀλλήλων [h]τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι χειμῶνος ὥρᾳ. [i]Λυκάβας οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος περὶ τὰ [k]ζῶα· B ἑπόμενα γὰρ ἀλλήλοις τάξει, δίεισι τὸν ποταμόν.

Λυκαβηττὸς, καὶ Παρνασὸς, ὄρη μέγιστα· τὸ μὲν τῆς Ἀττικῆς· τὸ δὲ, τῆς Φωκίδος.

[l]Ἢν [m]σὺ λέγῃς ἡμῖν Λυκαβηττοὺς,
καὶ Παρνασῶν μεγέθη, τουτέστι τὰ χρηστὰ διδάσκειν.

Ἐπὶ τῶν εἴς τι μεγαλαυχούντων. Ἀριστοφάνης.

[Λυκαμβιάδες:

[n]Εἰ γὰρ φέγγος ἔλειπεν ἀλυσκάζουσαι ἴαμβον
ἄγριον Ἀρχιλόχου φθέγμα Λυκαμβιάδες.]

C Λυκαονία: Χώρα.

Λυκάων, ὁ Πελασγοῦ υἱὸς, βασιλεὺς Ἀρκάδων, ἐφύλαττε τὰ τοῦ πατρὸς εἰσηγήματα ἐν δικαιοσύνῃ. Ἀποστῆσαι δὲ βουλόμενος καὶ αὐτὸς τῆς ἀδικίας τοὺς ἀρχομένους, ἔφη τὸν Δία ἑκάστοτε φοιτᾶν παρ' αὐτὸν, ἀνδρὶ ξένῳ ὁμοιούμενον, εἰς ἔποψιν τῶν δικαίων τε [o]καὶ ἀδίκων. Καί ποθ', ὡς αὐτὸς ἔφη, μέλλων ὑποδέχε- D σθαι τὸν θεὸν, θυσίαν [p]ἐπιτελεῖν· τῶν δὲ υἱῶν αὐτοῦ [q]πεντήκοντα, ὥς φασιν, ὄντων ἐκ πολλῶν γυναικῶν, [r]βουλόμενοι γνῶναι [s]οἱ τῇ θυσίᾳ παρόντες, εἰ τῷ ὄντι θεὸν μέλλουσι ξενοδοχεῖν, θύσαντές τινα παῖδα, ἐγκατέμιξαν τοῖς τοῦ ἱερείου κρέασιν, ὡς οὐ λήσοντες, εἴπερ ὄντως θεὸς ἔπεισιν. [t]Ὑπὸ δὲ τοῦ δαιμονίου χειμώνων μεγάλων καὶ κεραυνῶν [u]ῥαγέντων, φασὶ τοὺς αὐτόχειρας ἅπαντας τοῦ παιδὸς ἀπολέσθαι.

Λύκαινα: Εἶδος θηρίου.

Λύκαιον: Ὄνομα τόπου. Καὶ Λυκαῖος.

Λυκείη: Τὸ τοῦ λύκου δέρμα.

Λύκειον: Γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν [x]γυμνάζεσθαι. Πρὸ γὰρ τῶν ἐξόδων ἐξοπλίσεις τινὲς ἐγίνοντο ἐν τῷ Λυκείῳ, διὰ τὸ παρακεῖσθαι τῇ πόλει, καὶ ἀποδείξεις τῶν [y]μᾶλλον πολεμικῶν ἀνδρῶν.

Λύκειον: Ἓν τῶν παρ' Ἀθηναίοις γυμνασίων τὸ Λύκειον. [z]Ὁ Θεόπομπος μὲν Πεισίστρατον ποιῆσαί φησι· Φιλόχορος δὲ, [a]ἐπιστατοῦντος Περικλέους γενέσθαι.

Λυκεῖον ποτόν: Ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, ὑπὸ λύκων πινομένης. Ἀπὸ οἴνου, καὶ μέλιτος. Προπερισπωμένως.

Λυκηθμός: Ἡ τῶν λύκων βοή.

Ἐξάκουστος γὰρ αὐτοῖς ἐγένετο ὁ λυκηθμός· καὶ τῷ ταράχῳ ἀνεπήδησαν.

Καὶ ἐὰν οἱ Ἄβαροι ἐσβάλλωσιν ἀθρόως, χρησάμενοι τῷ συνήθει λυκηθμῷ. Φίλη δὲ αὐτοῖς ἡ [b]τοιαύτη ὀργή.

Λυκίαν: Τὴν Τρωικὴν Ὅμηρος Λυκίαν λέγει.

[c]Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.

Λύκιον τέρας: Καὶ Λύκιοι [d]ἔθνος.

rent, quæ mss. Paris. recte inde disjungunt. KUST. ὁ φίνος. Ἥγουν M.

[d] δ' ἐξ ἱδρῶτος] δι' ἱδρῶτος A.B.V.E. Photius, Hesych. Schol. E Ven. ad Il. υ'. 503. Λύθρος ὁ ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμὸς, ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα.

[e] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 163.

[f] λειβόμενα] Sic recte legitur in mss. Paris. itemque in Anthol. At priores editt. minus recte habent, λειβόμενος. Sensus enim requirit, ut vox ista referatur ad ὅπλα, non vero ad σηκός. KUST.

[g] ἢ λυγαίως βαίνειν] Hanc etymologiam inculcat etiam Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. II. 1123. KUST. Vid. Hesych. et notata ad eum.

[h] κατέχοντες τὰς οὐρὰς] τῆς οὐρᾶς ἐχόμενοι A.V. et ni fallor B.

[i] ΛΥΚΑΒΑΣ οὖν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκ.] Artemidorus lib. II. c. 12. p. 99. Λύκος δὲ ἐνιαυτὸν σημαίνει· διὰ τὸν λυκάβαντα, τουτέστι, τὸν χρόνον, ὡς οἱ ποιηταὶ ὀνομάζουσιν· ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ ζῶα ταῦτα συμβεβηκότος. Ἀεὶ γὰρ ἑπόμενα ἀλλήλοις ἐν τάξει, διεξιᾶσι τὸν ποταμόν. Ὥσπερ αἱ τοῦ ἔτους ὧραι ἑπόμεναι ἀλλήλαις τελοῦσι τὸν ἐνιαυτόν. Hinc Suidam ultima articuli hujus verba descripsisse apparet. KUST.

[k] ζῶα ταῦτα] ταῦτα om. A.B.V.E. Mox τάξει om. V.

ΛΥΚΑΒΗΤΟΣ] Λυκαβηττὸς A.V. Sic etiam Timæus p. 176. Schol. Platon. p. 210. Mox Παρνασὸς V.E.M. et sic mox.

[l] Ἢν συλλέγῃς ἡμῖν Λυκ.] Aristoph. Ran. 1087. Ἢν οὖν σὺ λέγῃς Λυκαβηττοὺς Καὶ Παρνασσῶν ἡμῖν μεγέθη, τοῦτ' ἐστι τὸ χρηστὰ διδάσκειν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[m] συλλέγῃς] σὺ λέγῃς A.

[n] Εἰ γὰρ φέγγος ἔλ.] Anthol. Pal. VII. 70. Ceterum h. H gl. om. A.V. Et interpolata videtur ex v. Ἀλυσκάζειν.

ΛΥΚΑΩΝ, ὁ Πελασγοῦ υἱὸς, βασ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 446. unde ea Suidas deprompsit. KUST.

[o] καὶ] τε καὶ A. Excerpt.

[p] ἐπιτελεῖ] Sic Excerpt. ἐπιτελεῖν A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[q] πεντήκοντα] Hæc vox desideratur in editt. prioribus, quam ex mss. Paris. et Nicolao Damasceno revocavi. KUST.

[r] βουλόμενοι] βουλόμ A.

[s] οἱ] τινες οἱ (εἰ V.) B.V.E. edd. ante Kuster. Mox εἰ om. B.M.

[t] Ὑπὸ δὲ] δὲ om. V.

[u] ἐκραγέντων] ῥαγέντων A.B.V. Excerpt.

ΛΥΚΕΙΗΝ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, λυκεῖον. Uti enim λεοντέη, λεοντέα, et contracte λεοντῆ, dicitur pellis leonina; et ἀλωπεκέη, ἀλωπεκέα, et ἀλωπεκῆ, *pellis vulpina*: sic etiam λυκέη, λυκέα, et λυκῆ, *pellis lupina*; Hesychius: Λυκέη: Λύκου δορά. KUST. Vid. Il. κ'. 459.

ΛΥΚΕΙΟΝ: Γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου π.] Schol. Aristoph. Pac. 353. Τὸ Λύκειον δὲ, γυμνάσιον Ἀθήνησιν, ὅπου πρὸ τοῦ πολέμου ἐδόκουν γυμνάζεσθαι. KUST.

[x] ἐγυμνάζοντο] ἐδόκει γυμνάζεσθαι A.V. γυμνάζεσθαι B. Dedi ἐδόκουν cum Schol.

[y] μάλα] μᾶλλον A. Schol.

G ΛΥΚΕΙΟΝ: Ἓν τῶν παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione. KUST. Harpocrationem descripsit Schol. Luciani Piscat. c. ult.

[z] Ὁ] ὃ Harpocr. Photius. ὁ δὲ A. In fine αὐτὸ γενέσθαι Harpocr.

[a] ἐπιστατοῦντος Περικλ.] Hesychius plenius et clarius: Περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. KUST.

ΛΥΚΕΙΟΝ ΠΟΤΟΝ] Zenobius IV. 99. Λυκείου ποτόν: ἤτοι ἀπὸ κρήνης τῆς ἀπὸ Ἀπόλλωνος ἐτέθη, καὶ τόπου· προπερισπωμένως δέ. Ἦσαν δὲ ἀνακαθεῖσαι κρῆναι, ἡ μὲν οἴνου, ἡ δὲ μέλιτος, ἐν αἷς συνέβαινε τὰ στυφὰ προσίζειν καὶ τοξεύεσθαι. Confer Hesych. et Schol. Sophocl. Philoct. 1461.

ΛΥΚΗΘΜΟΣ] Bochart. Hieroz. l. 3. p. 828. HEMST.

[b] τοιαύτη] τοιάδε A. Supra ἀνεπήδησαν M.

[c] Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχ.] Hom. Il. ε'. 173. KUST.

ΛΥΚΙΟΝ ΤΕΡΑΣ] I. e. Chimæra. Malal. I. c. 15. de

ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ: [e]Δημοσθένης [f]ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον A κέχρηται τῇ λέξει. Δίδυμος δέ φησι, τὰς ὑπὸ Λυκίου κατεσκευασμένας φιάλας τοῦ Μύρωνος υἱοῦ οὕτως εἰρῆσθαι. Ἔοικε δὲ ἀγνοεῖν ὁ γραμματικὸς, ὅτι τὸν τοιοῦτον σχηματισμὸν ἀπὸ κυρίων ὀνομάτων οὐκ ἄν τις [g]εὕροι γινόμενον· μᾶλλον δ' ἀπὸ πόλεων καὶ ἐθνῶν· ὡς ΚΛΙΝΗ [h]ΜΙΛΗΣΙΟΥΡΓΗΣ καὶ τὰ ὅμοια. Μήποτε οὖν γραπτέον καὶ [i]παρὰ Ἡροδότῳ [k]ἐν τῷ η' ἀντὶ τοῦ ΠΡΟΒΟΛΟΥΣ ΔΥΟ ΛΥΚΟΕΡΓΕΑΣ, [l]ΛΥΚΙΟΕΡΓΕΑΣ· ἵνα, B ὥσπερ παρὰ τῷ Δημοσθένει, οὕτως ὀνομάζηται τὰ ἐν [m]Λυκίᾳ εἰργασμένα.

ΛΥΚΙΣ: Λέγεται καὶ ΛΥΚΟΣ. [n]Κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ποιητής. [o]Ἀριστοφάνης·

Τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν, ὅνπερ Φρύνιχος
[p]εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κ' Ἀμειψίας,

(Οὗτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι. Ὁ δὲ Φρύνιχος ἐν ταῖς κωμῳδίαις παρ' ἕκαστα ἐφορτικεύετο. Κωμῳδεῖται δὲ καὶ ὡς ξένος ἐπὶ φαυλότητι ποιημάτων, καὶ ὡς ἀλλότρια λέγων, καὶ ὡς κακόμετρα. Ἐγένοντο δὲ καὶ ἄλλοι τρεῖς Φρύνιχοι.)

[q]σκευηφοροῦσ' ἑκάστοτ' ἐν κωμῳδίᾳ.

ΛΥΚΟΖΕΙΟΙ: Ἐθνικόν.

ΛΥΚΟΜΗΔΕΙΟΣ:

Τῇ [r]Λυκομηδείῳ παιδὶ φιλαστραγάλῃ.

ΛΥΚΟΝ ΕΙΔΕΣ: Ἐπὶ τῶν αἰφνίδιον ἀχανῶν γινομένων.

Σὺ δ' οὐκ ἂν ἔχοις πρὸς αὐτὸν ἀντιβλέπειν, ἀλλὰ τὸ λεγόμενον, "[s]Οὐ φθέγξῃ, λύκον εἶδες;" εἴπερ ἄλλοθί που, κἀνταῦθα [t]δόξει κυρίως εἰρῆσθαι.

ΛΥΚΟΠΟΔΕΣ: Οὕτως ἐκάλουν [u]τοὺς τῶν τυράννων δορυφόρους· τοὺς γὰρ ἀκμάζοντας τῶν οἰκετῶν ἐπὶ τῇ τοῦ σώματος φυλακῇ [x]ἔλαβον. ΛΥΚΟΠΟΔΕΣ δὲ ἐκαλοῦντο, B ὅτι διὰ παντὸς εἶχον τοὺς πόδας λύκων δέρμασι κεκαλυμμένους, ὥστε μὴ [y]ἐπικαίεσθαι ἐκ τοῦ περιέχοντος· ἢ διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων ἐπίσημον λύκον. Ὁ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ τοὺς [z]Ἀλκμαιωνίδας φησίν. Οὗτοι γὰρ πόλεμον ἀράμενοι πρὸς Ἱππίαν τὸν τύραννον [a]καὶ τοὺς [b]Πεισιστρατίδας, [c]ἐτείχισαν Λειψύδριον τὸ ὑπὲρ Πάρνηθος· εἰς [d]ὃ συνῆλθόν τινες τῶν ἐκ τοῦ ἄστεος, ὥς φησιν C Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

ΛΥΚΟΡΡΑΙΣΤΗΣ: Ὁ τοὺς λύκους διαφθείρων.

[e]Δέρμα λυκορραίστης ἐκρίμασεν Τελέσων.

ΛΥΚΟΣ, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ἱστορικὸς, πατὴρ Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονὼς, καὶ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ [f]Φαληρέως. Οὗτος ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβύης, καὶ περὶ Σικελίας.

ΛΥΚΟΣ ΑΕΤΟΝ ΦΕΥΓΕΙ: Ἐπὶ τῶν [g]ἀφύκτων.

D ΛΥΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ: Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μέν [h]τι ἕξειν, διαμαρτόντων δὲ τῆς ἐλπίδος. Λέγουσι δὲ τὸν

Lycia infestata, ut ferunt, olim Chimæræ ignibus. REINES.

d ὄνομα ἔθνους] ὄ[e] A.

E ΛΥΚΙΟΥΡΓΕΙΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμ.] Hæc, et quæ sequuntur, Suidas descripsit ex Harpocratione; Harpocratio vero ex Athenæo: apud quem eadem leguntur lib. XI. p. 486. Nonnulla tamen Athenæus aliter habet et plenius: qui proinde cum hoc loco conferendus est. Consule etiam Animadversiones Casauboni in locum istum Athenæi. KUST. Λυκιουργὶς M.

e Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Τιμόθ.] Sed in ea oratione hodie legitur λυκιουργεῖς, non λυκιοεργεῖς, ut Portus quoque monuit. KUST. P. 1193, 11.

f ἐν τῷ] ἐν τῇ A.

g εὕροι] εὕρῃ B.E.V. Mox πόλεως V.E.M.

h ΜΙΛΗΣΙΟΥΡΓΗΣ] Μηλοπιουργὴς A.B.E.M. Μηλιουργὴς Photius. Statim addidi καὶ τὰ ὅμοια cum A. et Photio.

i παρὰ] καὶ παρὰ A. Phot.

k ἐν τῷ η'] Error est vel Suidæ, vel librarii. Locus enim Herodoti, qui hic adducitur, non occurrit lib. VIII. sed lib. VII. [c. 76.] ut Portus etiam observavit. KUST.

l Λυκιοεργέας] Hæc vox non absque dispendio sensus in prioribus editt. [et B.V.E.] itemque Harpocratione omissa est, quam ex manuscripto Paris. A. revocavi. KUST. Habet Photius.

m Λυκίᾳ] Sic ex Athenæo rescripsi, cum ante male legeretur Λυκείῳ. KUST. Λυκίαι A. Λυκίῳ B.V. Phot. λυκείῳ E.M.

n Οὗτος κωμῳδεῖται] κωμῳδεῖται δὲ A. οὗτος om. B.V.M.

o Ἀριστοφάνης] Initio Ranarum. KUST. παρὰ Ἀριστοφάνει· καὶ ὁ Φρύνιχος καὶ ὁ Ἀμειψίας παρὰ Ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται V. nec plura.

p εἴωθε ποιεῖν] πεποίηκε A.B.E.

q σκευοφοροῦσι] Metri gratia scribendum est σκεύη φοροῦσι: ut legitur apud Aristophanem. KUST. σκευηφοροῦσι A.B.V. Ceterum h. v. habent A.B.E. edd. ante Kuster. in fine gl. quos secutus sum.

ΛΥΚΟΜΗΔΕΙΟΣ] Vid. in Ἰύγγι. HEMST. Anthol. Pal. VI. 276.

r τοῦ Λυκομήδους] Λυκομηδείου A. τοῦ Λυκομηδείου V.

s Οὐ φθέγξῃ] Theocrit. XIV. 22. Vid. Erasm. Adag. I. VII. 86.

t δόξει] δόξῃ A.

ΛΥΚΟΠΟΔΕΣ: Οὕτως ἐκάλουν] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 665. KUST.

u τοὺς] τοὺς τῶν A.

x ἔλαβον] ἔβαλλον A.B.V. edd. ante Kuster. Schol. Aristoph. ἔβαλον E.

y ἐπικαίεσθαι] Sic Bas. ἐπικαίεσθαι A.B.V.E.M. Ald. καίεσθαι Schol.

z Ἀλκμαιωνίδας] Ἀλκμαιωνίδας A. τοὺς νῦν λεγομένους Ἀλκμαιωνίδας Schol.

F a καὶ τοὺς Πεισιστράτου υἱεῖς] Atqui et Hippias Pisistrati filius fuit. Quare legendum potius est, καὶ τοὺς λοιποὺς Πεισιστράτου υἱεῖς. KUST.

b Πεισιστράτου υἱεῖς] Πεισιστράτους A.B.V. Πεισιστρατίδας Schol. Hoc reposui. Error tribuendus est compendio scripturæ Πεισιστρα'.

c ἐτείχισαν Λειψύδριον] Vide nos supra ad v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. KUST.

d ὅπερ] ὃ A.V. Schol.

e Δέρμα λυκορραίστης ἐκρ.] Anthol. Pal. VI. 106. ubi Telέσων.

G ΛΥΚΟΣ] De eo vide Vossium in opere de Histor. Gr. Hic tantum addo, Lycum hunc laudari etiam a Scholiasta Aristophanis ad Pac. 924. et a Nostro supra v. Λαρισαί. Ab hoc autem Lyco Rhegino diversus erat Lycus Neapolita: quem absque nomine operis laudat Erotianus v. Ἀρτέον; et ἐν τῷ δευτέρῳ ἐξηγητικῷ τοῦ Διοσκουρίδους, idem v. Καμμάρῳ. KUST. Vid. Clinton. F. H. III. p. 484.

f Φαληρέως] τοῦ Φαληρέως A.V.

H g ἀφύκτων] ἀφυλάκτων Photius, φευγόντων Hesychius.

ΛΥΚΟΣ ΕΧΑΝΕΝ: Ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων τι ἕξ.] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur in Lexico Photii inedito. KUST. Photius omittit ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων—ἐλπίδος. Duas hujus proverbii, ut sæpe alibi, explicationes confundit Suidas. Plura vid. in notis ad Hesych.

h τι ἕξειν] μέν τι ἕξειν A.B.V.

λύκον, ἐπειδὰν ἁρπάσαι τι βούληται, κεχηνότα παραγίνεσθαι ἐπ' αὐτό. Ὅταν οὖν μὴ λάβῃ, ὃ προαιρεῖται, κατὰ [i]κενοῦ αὐτὸν χανεῖν φασιν. [k]Ἐπὶ τῶν [l]συνελπιζόντων χρηματιεῖσθαι, διαμαρτανόντων δὲ, λέγουσιν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'.

Λύκος [m]περὶ φρέαρ χορεύει: Ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι μάτην. Καὶ [n]ὅτι ἄπρακτος περίεισιν, ὅταν διψήσῃ, μὴ δυνάμενος πιεῖν, [o]ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

Λύκος χανών: Ἐπὶ τῶν ἀπράκτων. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ ἐπικουρῆσαί τε αὐτῷ, καὶ λύκους κεχηνότας [p]ἀναφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας, ἵνα μὴ [q]αὐτὸς ὄφλῃ γέλωτα ἄλλοις, ἀλλ' ἐκεῖνοι αὐτῷ.

[Λύκος κεχηνὼς φληνάφους ἀηδοὶ τρόπους:]

Λυκόστομος, καὶ [r]κρασίχολος: Ἐπίθετα ἀφύης· ὅ ἐστιν ἐγγραύλεως. Καὶ αὖθις·

[s]Οἱ λύκος ἐξ ἀνθρώπων, κατὰ τὸν Ἀρκαδικὸν μῦθον, ἀλλὰ τύραννος ἐκ βασιλέως [t]ἀνέβη πικρός.

Λύκου δεκάς: Παροιμιῶδες. Ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο παρὰ τοῖς δικαστηρίοις, ἔνθα προσήδρευον οἱ συκοφάνται. Ἀφώριστο [u]δὲ αὐτῷ τριώβολον τῆς
A ἡμέρας.

[Λύκος ἐστὶν ἥρως, μορφὴν ἔχων τοῦ θηρίου. Πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθήναις ἀνεστήλωται δικαστηρίοις· πρὸς ὃν οἱ δωροδοκοῦντες κατὰ δέκα γινόμενοι ἀνεστρέφοντο. Ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία, Λύκου δεκάς. Ἐξ οὖν τῆς δεκάδος, τὸ [x]δεκάζειν καὶ δεκάζεσθαι.]

Λύκου πτερά: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων λέγεται, ὅταν μέχρι τῶν [y]λόγων ὁ φόβος ᾖ.

B Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, [z]Προκλέους ἀπόγονος, νομοθέτης, [a]ὥς φασιν ἢ ἐκ Κρήτης, ἢ παρὰ τοῦ θεοῦ τοὺς νόμους λαβών· ὃν καὶ θεὸν ἡ Πυθία προσηγόρευσεν. Οὗτος καὶ γυμνάσια παρθένων ἐνομοθέτησε, καὶ τὸ μὴ δεῖν συνεχεῖς ὁμιλίας [b]πρὸς τὰς γυναῖκας ποιεῖσθαι· καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδος τρέφεσθαι, καὶ ἐν Εὐρώτᾳ ποταμῷ [c]λοῦσθαι τοὺς τεχθέντας· καὶ τὴν [d]γυμνοπαιδείαν, ᾗ τοὺς ἐφήβους ἠνάγκαζε διὰ παντὸς, μὴ
C ἔχοντας χλανίδα, γυμνασίοις προσκεῖσθαι, καὶ ἀγωνίζεσθαι δημοσίους ἀρετῆς ἀγῶνας, ὑπαιθρίους τε κοιμᾶσθαι, τροφήν τε ἔχειν τὴν ἐκ θήρας· τήν τε [e]διαμαστίγωσιν, ἀρετῆς γυμνασίαν, ἀντὶ φόνου σκυθρωποῦ. Ἔφηβος γὰρ πρότερον ἐθύετο τῇ Ἀρτέμιδι τῇ [f]Ὀρθωσίᾳ. Καὶ μέντοι καὶ [g]τὰ [h]φιλίτια, ἅ ἐστι

[i] κενὸν] κενοῦ A.B.V.E. Photius.

[k] Ἐπὶ οὖν] οὖν om. A.B.V.E. Photius.

[l] συνελπιζόντων] μὲν ἐλπιζόντων Hemsterhusius, et sic Append. Prov. Vat. II. 60.

[m] ΠΕΡΙ] ἐπὶ Photius.

[n] ὅτι] καὶ ὅτι A.B.V.E. edd. ante Kuster. Photius. Zenobius IV. 100. Καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος περίεισιν—μὴ δυνάμενος δὲ πιεῖν, τὸ φρέαρ περιέρχεται.

[o] ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ τι, τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ] Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. At sensus est mutilus, qui ex Zenobio sic suppleri potest: Ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτοῦ τι, ἐὰν τὸ διωκόμενον ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τηνικαῦτα τὸ φρέαρ, μηδὲν ἀνύων. KUST. Et intererit Mich. Apostol. XII. 20. Nihil desidero præter ἢ, quod diversam interpretationem a priore distinguat. HEMST.

[p] ἀναφῆναι] Sic habent mss. Paris. At sensus gratia scribendum potius puto ἀποφῆναι, i. e. *efficere*, vel *reddere*: quam lectionem in versione expressi. Priores editt. habent ἐκφῆναι, quod mihi non probatur. KUST. Nihil est causæ cur mutetur. Sensus idem in lectione vulgata. HEMST.

[q] αὐτὸς] αὐτοῖς V.

ΛΥΚΟΣ ΚΕΧΗΝΩΣ ΦΛ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum et Nicephorum. Uterque autem pro τρόπους habet λόγους: at pro λύκος Nicephorus male λάκκος. KUST. Habet A. in marg. Λύσις ὀνείρου præfigunt B.V.

[r] ΚΡΑΣΙΧΟΛΟΣ] Scribe ἐγκρασίχολος, ut recte supra v. Ἀφύα. KUST.

[s] Οἱ λύκος ἐξ ἀνθ. etc.] Plato Rep. VIII. p. 565. Τίς ἀρχὴ οὖν μεταβολῆς ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον; ἢ δῆλον ὅτι, ἐπειδὰν ταυτὸν ἄρξηται δρᾶν ὁ προστάτης τῷ ἐν τῷ μύθῳ, ὃς περὶ τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν λέγεται; Τίς; ἔφη. Ὡς ἄρα ὁ γευσάμενος τοῦ ἀνθρωπίνου σπλάγχνου, ἐν ἄλλοις ἄλλων ἱερείων ἑνὸς ἐγκατατετμημένου, ἀνάγκη δὴ τούτῳ λύκῳ γενέσθαι.

[t] ἀνέβη] Hæc est lectio duorum mss. Paris. cujus loco priores editt. male exhibent ἀνεφάνη. KUST.

ΛΥΚΟΥ ΔΕΚΑΣ: Παροιμιῶδες. Ἐπειδὴ Λύκ.] Ex Zenobio. KUST.

[u] δὲ αὐτῷ] δὲ om. A. sed habet Photius. Pro αὐτῷ Meierus Hist. Jur. Att. p. 114. malit αὐτοῖς, i. e. δικασταῖς.

ΛΥΚΟΣ ἐστὶν ἥρως μορφ.] Confer Nostrum supra v. Δεκάζεσθαι, ubi eadem αὐτολεξεὶ leguntur. KUST. Harpocrat. in Δεκάζων. HEMST. Hanc gl. om. A.

ib. Vid. Pausan. Corinth. 7. Lycus, Pandionis filius, qui
D in luco Lyci dicto in Messeniaco agro μύστας magnarum dearum instituit, dictus inde Λυκοφρονίδας, Paus. in Messen. c. 1. et 2., Athenis profugus Aphareo uxori et liberis Andaniam deportata tradidit orgia magnarum dearum. Ita quidem Sylburg. sed Meurs. Att. Lectt. II. leg. Λυκομήδας, et dicit esse familiam Athenis. REINES.

[x] δεκάζειν καὶ addidi cum B.V.

[y] λόγων] τῶν λόγων A.B.V.M.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ] Aristot. Polit. II. extr. quosdam dicere
E ait Thaletis auditorem fuisse Lycurgum: quod si de Thalete Gortynio Cretensi, poeta lyrico et musico intelligatur, verum dixere: Laërt. in Thal. De Thalete vero Milesio uno e septem sapientibus, non est verum, eosque propterea recte reprehendit Aristoteles loco dicto. REINES.

[z] Πατροκλέους] Leg. Προκλέους: quanquam corrupta lectio exstet itidem in Δημάρατος, ubi recte cod. Lugd. Bat. Προκλέους, et apud Plutarch. in Lyc. p. 40 B. Herodoto semper Προκλέης. Vid. Ælian. de Anim. XII. 31. HEMST.
F Προκλέους A.V.

[a] ὃν φασιν—λαβεῖν] ὥς φασιν—λαβὼν A.B.E. et ni fallor V. ὃν φασιν ὡς M.

[b] παρὰ] πρὸς A.V.

[c] λούεσθαι] λοῦσθαι A.B.V.

[d] γυμνοπαιδείαν] Vide supra h. v. KUST.

[e] διαμαστίγωσιν] Morem διαμαστιγώσεως apud Lacedæmonios olim usitatæ clare describit Plutarchus in Laconicis Institutis, p. 239. his verbis: Οἱ παῖδες παρ' αὐτοῖς ξαινόμενοι μάστιξι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ὀρθίας
G Ἀρτέμιδος, μέχρι θανάτου πολλάκις διακαρτεροῦσιν ἱλαροὶ καὶ γαῦροι, ἁμιλλώμενοι περὶ νίκης πρὸς ἀλλήλους, ὅστις αὐτῶν ἐπιπλεῖόν τε καὶ μᾶλλον καρτερήσειε τυπτόμενος· καὶ ὁ περιγενόμενος ἐν τοῖς μάλιστα ἐπίδοξός ἐστι. Καλεῖται δὲ ἡ ἅμιλλα διαμαστίγωσις. Γίνεται δὲ καθ' ἕκαστον ἔτος. Ad hunc διαμαστιγώσεως morem respexit Synesius Epist. LVII. p. 195. ubi ait: Ποῖοι Ταυροσκύθαι, τίνες Λακεδαιμόνιοι τοσούτῳ τῷ διὰ τῶν μαστίγων αἵματι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν Ἄρτεμιν; De eodem more insignem etiam locum habes apud Philostratum de Vita
H Apoll. lib. VI. c. 10. p. 292. quem vide. KUST. Reinesius citat Pausan. Lacon. c. 16. et 17.

[f] Ὀρθωσίᾳ] Leg. τῇ ὀρθίᾳ e Pausan. Corinth. c. 24. et Lacon. c. 16. et 17. Orthosia enim dicta est a monte Laconico Orthosio, Gyrald. p. 377. vel Arcadico, Tzetz. ad Lycophr. 936. et 1331. REINES.

[g] τὰ om. V. Mox οἷα A. pro ἅ.

συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους· οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς [i]ἢ λίθος, ἢ ξύλον. Ἐνομοθέτησε δὲ καὶ τὸ ὑπ' αὐλοῖς παρατάσσεσθαι, θανάτου τὴν ἄτιμον ζωὴν εἶναι χείρονα τιθέμενος καὶ ἀποφαινόμενος, [k]εἶναι δ' αὐτῷ λύσιν, εἰ μετὰ ταῦτα ἀριστεύσειε. Τοῦτο Ἀριστοδήμῳ συνέβη, ὃς ὁ Τρέσας ἐπικληθεὶς ἐκ λειποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις, τῇ ἐν Πλαταιαῖς ἀριστείᾳ τὴν ἀτιμίαν ἔλυσε. Διὰ τοὺς τούτου νόμους αἱ μητέρες ἐπὶ τοὺς πολέμους προπέμπουσαι τοὺς παῖδας, περὶ [l]τῆς ἀσπίδος, [m]"Ἢ τὰν, ἢ "ἐπὶ τὰν," ἔλεγον· ἀντὶ τοῦ, ἢ ταύτην κόμισαι ὑποστρέφων, καὶ μὴ [n]γενοῦ ῥίψασπις· ἢ ἐπὶ ταύτῃ κομίσθητι νεκρός. Οὗτος τοῖς μὲν εἵλωσι τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοῖς δὲ εὐγενέσι τὴν πολεμικὴν ἄσκησιν προσέταξε· [o]ξένους δὲ [p]ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμιξίας διαφθορὰν ὑφορώμενος· βραχυλογίαν τε ἐτίμησε, καὶ πενίαν· [q]τὴν μὲν σοφίας εἶναι σημεῖον, τὴν δὲ ἀρετῆς διδάσκαλον οἰηθείς. Καὶ ὁμολογεῖ τούτοις ὁ θεός· φυλάττεσθαι γὰρ ἀνεῖλε πολλάκις φιλοχρηματίαν. Ἀριστοκρατίαν δὲ καταστησάμενος, καὶ βασιλέας δύο τῶν ἀφ' Ἡρακλέους ἔταξεν εἶναι, καὶ ἐφόρους τοὺς γέροντας· [r]οἷς τὸν δῆμον ὑπέταξεν, ἐξ ἑκάστης πολιτείας [s]τὸν ἄριστον ἐκλεξάμενος. Ὥρκωσε δὲ τοὺς Λακεδαιμονίους μὴ λῦσαι [t]νόμον καὶ ἀπεδήμησε. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ τοῦ θεοῦ, Λακεδαιμονίους εὐτυχήσειν ἐφ' ὅσον ἂν μὴ παραβαίνωσι τοὺς Λυκούργου νόμους, ἐλθὼν εἰς [u]Κρήτην [x]ἀπεκαρτέρησεν, ὅπως μὴ αὐτὸς ἀναγκασθείη λῦσαι.

Ὅτι [y]ΛΥΚΟΥΡΓΩι τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ τελευτὴ τοῦ βίου ἐγένετο. Βουλόμενος, ὥς φασι, θεὸν [z]ἐρέσθαι περί τινων ὑπολοίπων νόμων, ὥρκωσε Λακεδαιμονίους ἄχρις ἐπάνεισι μηδένα λῦσαι τῶν κειμένων. Ὀμοσάντων δὲ, ἐπεὶ χρηστηριαζόμενος ἤκουσε παρὰ τοῦ θεοῦ, ὡς εὐδαίμων ἡ πόλις ἔσοιτο, εἰ τοῖς ἐκείνου νόμοις ἐμμένοι, ἔγνω μηκέτι ἐπανελθεῖν, τὸ βέβαιον τῆς φυλακῆς ἐκ τοῦ ὅρκου ποιησάμενος. Καταβὰς δὲ εἰς [a]Κρίσαν, ἑαυτὸν διεργάζεται. Λακεδαιμόνιοι δὲ αἰσθόμενοι, διά τε τὴν προτέραν ἀρετὴν, καὶ τὴν τότε

A κριθεῖσαν περὶ τὸν θάνατον, ναόν τε αὐτῷ ἐτεμένισαν, καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενοι, θύουσιν ὡς ἥρωϊ ἀνὰ πᾶν ἔτος. Περιφανῶς γὰρ δὴ Σπαρτιάταις [b]αἴτιος ἐγένετο τῆς εἰς ἅπαν ἀρετῆς τε καὶ ἡγεμονίας, οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων πάλαι διακειμένοις· οὐ μόνον ὅτι αὐτοῖς νόμους ἔθετο ἀρίστους, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἄκοντας [c]προυτρέψατο χρῆσθαι αὐτοῖς, τρόπῳ τοιῷδε· [d]Δύο σκύλακας λαβὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς μητρὸς, ἔτρεφε, χωρὶς δὲ ἀλλήλων, ἀνομοίοις ἤθεσι· τὸν μὲν κατ' οἶκον, ὄψα τε διδοὺς, B καὶ τὴν ἄλλην λιχνείαν· τὸν δὲ ἐν κυνηγεσίοις θηρᾶν ἀναγκάζων, [e]καὶ στιβεύειν ἐν ὄρεσι. Ὡς δ' ἑκάτερος αὐτῶν ὅμοιος ἐγένετο τῇ τροφῇ, Σπαρτιάταις ἐκκλησιάζουσι πρὸς τοὺς περιοίκους πολέμου πέρι, καὶ ἀμηχανοῦσι, παραγαγὼν ἀμφοτέρους εἰς μέσον, καὶ σὺν αὐτοῖς δόρκους τε καὶ ζωμοὺς καὶ ὄψα ἐσκευασμένα, ἔλεξεν· Ἀλλ' ὅτι μὲν, ὦ Σπαρτιᾶται, τοῦ εὖ τε καὶ C κακῶς πράττειν οὐκ ἄλλο ἐστὶν αἴτιον πλὴν τὸ [f]ἤθεσι χρῆσθαι φαύλοις ἢ σώφροσι, πάρεστιν ὑμῖν ὁρᾶν. [g]Οἵδε γέ τοι, τοὺς σκύλακας δείξας, τῆς αὐτῆς μητρὸς ὄντες, [h]ἐναντίον δὲ ἀλλήλοις τεθραμμένοι, παρ' αὐτὸ τοῦτο ἀνόμοιοι ἐκβεβήκασιν. Ὁ μὲν γὰρ θηρᾶν μαθὼν, ὁ δὲ λιχνεύειν, οὐδὲν ἀντὶ τοῦδε, εἰ [i]πάροικοι, ποιήσειε. Καὶ ἅμα προσέταξε τῷ κυνουλκῷ μεθεῖναι D ἀμφοτέρους ἐπὶ τὰ ἡτοιμασμένα. Τῶν δὲ ὁ μὲν [k]κατοικίδιος ἐπὶ τοὔψον ὥρμησεν· ὁ δὲ θηράτωρ ἐπὶ τὸν δόρκον, καὶ [l]καταβαλὼν, ἐσπάραττεν. Καὶ Λυκοῦργος πάλιν, Ταῦτα, ἔφη, [m]νομίσατε, ὦ Σπαρτιᾶται, εἰς ὑμᾶς τείνειν, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας ἀνθρώπους. Ὁποίοις γὰρ [n]ἂν ἤθεσι καὶ νόμοις χρῆσθε, τοιούτους ἀποβαίνειν ἀνάγκη πρός τε πόνους καὶ τρυφήν· πάντα γὰρ ἀνθρώποις μαθητὰ οἱ θεοὶ ἔδοσαν. Ἕπεται δὲ τῷ E μὲν πονεῖν ἐθέλειν τὸ ἐλευθέροις εἶναι, καὶ τὸ εὖ πράττειν, καὶ κρατεῖν πάντων· τῷ δὲ ἡδυπαθεῖν, τό τε δουλεύειν, καὶ [o]κακοπραγμονεῖν, καὶ μηδενὸς [p]ἀξίοις εἶναι. Ὁ μὲν τοιαῦτα λέγων προυτρέπετο τοὺς Σπαρτιάτας μεταβαλεῖν τόν τε καθεστῶτα τρόπον τοῦ βίου, καὶ βελτίοσι νόμοις ἐθισθῆναι· οἱ δὲ πεισθέντες οὐ τῶν περιοίκων [q]μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντων Ἑλλήνων διαφανῶς ἄριστοι ἐγένοντο, ἡγεμόνες τε συνεχῶς, ἐξότου

F

[h] φιλίτια] Imo φειδίτια. Vide Athenæum lib. IV. p. 138. KUST.

[i] ἢ λίθος] ὁ λίθος A.B.V. Mox καὶ ἀποφαινόμενος om. V.

[k] εἶναι] δ' addunt A.B.V.E. Mox ταῦτα om. A.

[l] τῆς ἀσπίδος] τὰς ἀσπίδας A.B.V.E.M. Mox τὰν bis A. ἢ τὰν—ἔλεγον om. V. ἀντὶ τοῦ—νεκρὸς om. A.

[m] Ἢ τὰν] Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. pag. 241 F.

[n] γενοῦ] γίνου A. γένῃ V. γένῃ E. Mox τὰν V. pro ταύτῃ, qui ἔλεγον addit post νεκρός.

G [o] ξένους δὲ ἀπήλασε, τὴν ἐκ τῆς ἐπιμ.] Confer Philostratum loco paulo ante laudato. KUST.

[p] ἀπήλασε] ἀπήλλασε A. Mox μιξίας διαφορὰν V.

[q] τὴν μὲν σοφίας—φιλοχρηματίαν om. V.

[r] οἷς τὸν δῆμον] Seqq. om. V.

[s] τὸν ἄριστον] τὸν om. A.B.E.

[t] νόμον] τὴν νόμων sic E.

[u] Κρῆτας] Κρήτην A.

H [x] ἀπεκαρτέρησεν] Ælian. V. H. XIII. 23. ex Ephoro, λιμῷ διακαρτερήσαντα ἐν φυγῇ ἀποθανεῖν. REINES.

[y] ΛΥΚΟΥΡΓΩι τῷ νομοθέτῃ τοιάδε ἡ τελ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Collectaneis Constant. Imper. a Valesio editis, p. 446. 449. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[z] ἐρέσθαι] εἴρεσθαι V. qui mox ὤμοσε, et ἐμμένῃ.

[a] Κρίσσαν] Κρίσαν A. Κρῆσσαν B. Κρήσσαν V. Κρίσαν Excerpt. Mox αὐτὸν A.B.

[b] αἴτιος] αἰτιώμενος Excerpt. ms. αἴτιος μόνος ed.

[c] προετρέψατο] προυτρέψατο A. Excerpt.

[d] Δύο σκύλακας] Vid. Plutarch. περὶ παιδ. p. 3. et Apophth. Lac. p. 22. REINES.

[e] καὶ] δὲ καὶ V. qui mox ὅμοιος.

[f] ἤθεσι] ἔθεσι A.V.E. corr. Excerpt. Mox ὑμῶν A.B. V.E. Exc. pro ὑμῖν.

[g] οἵδε γέ τοι] οἱ δή τε Excerpt.

[h] ἐναντίως] ἐναντίον A.B.V. Excerpt.

[i] παροίκοι] πάροικοι A.B.V.E. edd. ante Kust. Mox κυνουλκῷ M.

[k] κατοικίδιος] ὁ κατ. B.E.M.

[l] καταβαλὼν] καταλαβὼν Excerpt. Tum ἐσπάραττεν M.

[m] νομίσατε] νομίσετε A.B.E. νομήσετε V.

[n] ἂν ἤθεσι] ἂν om. V. Tum ἔθεσι B.V. Exc. Mox τοῖς νόμοις B.V.E. χρῆσθαι V.E.

[o] κακοπραγμονεῖν] Nicolaus Damascenus loco laudato habet, κακοπραγεῖν. KUST.

[p] ἀξίους] ἀξίοις A.B.E.M. Excerpt. Supra ἐλευθέροις M. ἐλευθέρους edd. recc.

[q] μόνον] μόνων V.

παρεδέξαντο τοὺς νόμους, [r]ἐπὶ ἔτη πεντακόσια· καὶ οὐ πολλοῦ χρόνου ἐχώρησαν ἐπὶ μέγα δυνάμεως.

Λυκοῦργος, Σπαρτιάτης, νομοθέτης· ὃς γέγονε τῶν Τρωϊκῶν [s]μετὰ ἔτη ν΄. [t]Ἦν δὲ θεῖος πρὸς πατρὸς Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος Σπάρτης, Εὐνόμου [u]ἀδελφός. Καὶ [x]ἐκράτησε τῶν Σπαρτιατῶν ἔτη μβ΄· ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔθετο, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν καὶ αὐτὸς δ' ἐβασίλευσεν ἔτη ιη΄. Μεθ' ὃν [y]Νίκανδρος ἔτη λη΄. Ἔγραψε νόμους.

Λυκοῦργος, Λυκόφρονος, Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβουτάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους [z]ἐγκριθέντων ῥητόρων. Ἀνέγκλητος δὲ βιοὺς, τελευτᾷ νόσῳ, υἱοὺς καταλιπών· [a]ὑπὲρ ὧν συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς εἰπὼν, ἐξεῖλεν αὐτούς. [b]Λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσὶν γνήσιοι [c]οἱ σωζόμενοι· κατὰ Ἀριστογείτονος, κατὰ Αὐτολύκου, κατὰ Λεωκράτους, κατὰ Λυκόφρονος β΄, [d]κατὰ Πασικλέους, [e]κατὰ Μεναίχμου, κατὰ Δη-
A μάδου, Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοικήσεως, [f]περὶ τῆς ἱερείας, περὶ τῆς ἱερωσύνης. Ἐπιστολαί· καὶ ἄλλα τινά.

Λυκόφως: Τὸ περὶ τὴν αὐγὴν φῶς.

Λυκόφρων, Χαλκιδεὺς, ἀπὸ Εὐβοίας, υἱὸς [h]Σωκλέους, [i]θέσει δὲ, Λύκου τοῦ Ῥηγίνου· γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς τραγῳδιῶν. Ἔστι γοῦν εἷς τῶν ἑπτὰ,
B [k]οἵτινες Πλειὰς ὠνομάσθησαν. Εἰσὶ δὲ [l]καὶ τραγῳδίαι αὐτοῦ, Αἴολος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, Αἰολίδης, Ἐλεφήνωρ, Ἡρακλῆς, Ἱκέται, Ἱππόλυτος, [m]Κασσανδρεῖς, Λάϊος, Μαραθώνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α΄, β΄. Ὀρφανὸς, Πενθεὺς, Πελοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσιππος. [n]Διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. Ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην [o]Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

C Λύκωνος:

---

[r] ἐπὶ ἔτη πεντακόσια] Sic locum hunc ex Nicolao Damasceno emendavi. In prioribus enim editt. [et B.E.] male legitur, ἐπ' ἔτει πεντακοσιοστῷ. KUST. ἐπέτει φ A. πεντακοσιοστῷ ἐπ' ἔτει φ V.

[s] μετὰ ἔτη ἑπτὰ] Sic habent omnes editt. præcedentes: itemque 2 mss. Paris. At in antiquissimo ms. Paris. A. exaratum est μετὰ ἔτη ν΄: i. e. *post annos quinquaginta*. De ætate autem Lycurgi diversæ fuerunt veterum sententiæ, ut patet ex Plutarcho in vita Lycurgi, quem lector conferat. KUST. ἔτη ζ̄ V. μετὰ ἔτη νθ΄ Schol. Platon. p. 192. (vel ut alius ms. μθ΄.) ὀγδοήκοντα corrigit Davisius ad Ciceron. Tusc. V. 3.

[t] Ἦν] ἦν δὲ A.B.V.E.

[u] ἀδελφὸς] Eünomi filium vocat Ælian. V. H. XIII. 23. REINES.

[x] ἐκράτησε] καὶ ἐκρ. A.V.

[y] ὁ Νίκανδρος] ὁ om. A.B.V.E.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ] De hoc Lycurgo plura legere licet apud Plutarchum in Vitis X. Oratorum; et Photium in Bibliotheca, Cod. CCLXVIII. KUST.

[z] κριθέντων] ἐγκριθέντων A. ἐκκριθέντων V. Vid. Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. xcvii = 170.

[a] ὑπὲρ] ὑπέρ τ' V.

[b] Λόγοι δὲ αὐτοῦ εἰσ.] De orationibus Lycurgi hujus abunde egit Meursius in Bibliotheca Attica, quem consule. KUST.

[c] οἱ σωζόμενοι γνήσιοι] γνήσιοι οἱ σωζόμενοι A.V.

[d] κατὰ Πασικλέους] Meursius Lect. Attic. lib. III. c. 3. reponendum monet κατὰ Λυσικλέους: quem ibi vide. KUST.

[e] κατὰ Μεναίχμου. Κατὰ Δημάδου. Ἀπολογ.] Meursius loco laudato locum hunc sic scribendum esse censet: Κατὰ Δημάδου. Κατὰ Μενεσαίχμου. Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν. "Nam, inquit, Lycurgus reip. male administratæ accusatus fuit a Menesæchmo, non a Demade; cujus calumnias luculenta oratione refutavit: quæ Ἀπολογία ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν hoc loco Suidæ; ἀπολογισμὸς ὧν πεπολίτευται, Harpocrationi in Δερματικὸν et Ἐθελοκακεῖν nominatur. Restitui autem Μενεσαίχμου apud Suidam pro Μεναίχμου, ex historia, quæ talis est. Lycurgus moriturus in Metroum et curiam deferri se jussit, cupiens Reipubl. administratæ rationem illic reddere. Cum autem nemo præter Menesæchmum accusare auderet, dilutis calumniis domum relatus est. Plutarchus loco citato: Μέλλων δὲ τελευτήσειν (ὁ Λυκοῦργος) εἰς τὸ Μητρῷον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν κομισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων. Οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενεσαίχμου, τὰς διαβολὰς ἀπολυσάμενος, εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη. Commemorat eadem Photius in Bibliotheca. Neque aliter Harpocratio citat in Ἀμφίπολις, et Δηλιασταί. Ipse etiam Suidas in Προηρόσια." Hæc Meursius recte. KUST. Vid. Kuhn. et Jungerman. ad Polluc. VII. 137. Μενέχμου M.

[f] περὶ τῆς ἱερατείας] Imo, περὶ ἱερείας: i. e. De sacerdote fœmina. Sic enim orationem hanc citat, non solum Harpocratio diversis in locis, ut observavit etiam Meur-
D sius loco laudato; sed etiam ipse Suidas v. Νάη, v. Προτέλεια, et v. Συσσημαίνεσθαι. KUST. ἱερείας A.

[h] Σωκλέους] Sic habent mss. Paris. cum quibus consentiunt editt. Mediol. et Ald. nisi quod nomen hoc per ε scriptum exhibeant, Σεκλέους [sic B.E.] At editt. Basil. et Genev. in diversa abeunt, quippe in quibus pro Σωκλέους legitur Ἀρικλέους. Verum cum duæ istæ editt. cum nullis mss. collatæ sint, et Basileensis quidem expressa sit ex edit. Aldina; Genevensis vero ex Basileensi: exis-
E timandum utique est, eas interpolatorum manus passas esse, ubi a reliquis editt. discrepant; et proinde auctoritatem illarum in locis istis nullius esse ponderis. Tzetzes Chil. VIII. c. 204. Lycophronem filium Σωκλέους etiam appellat: quod lectionem manuscriptorum Paris. confirmat. KUST.

[i] θέσει δὲ, Λύκου τοῦ Ῥηγίνου] Confer Suidam supra v. Λύκος Ῥηγῖνος. KUST.

[k] οἵτινες Πλειὰς ὠνομ.] Pleiadis hujus Tragicorum meminit etiam Suidas v. Ἀλέξανδρος, Αἰτωλός: v. Σωσίθεος: v. Σω-
F σικλῆς; et v. Φιλίσκος, Κερκ. KUST.

[l] καὶ] αἱ A.

[m] Κασσανδρεῖς] Sic habet optimus ms. Paris. A. quam lectionem probari præ altera Κασσανδρὶς, quam omnes editt. præcedentes [et B.E.] exhibent. KUST.

[n] Διασκευὴ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλ.] Confer nos supra ad v. Αὐλοί. KUST.

[o] Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν π.] Hoc poëma hodie adhuc exstat, illustratum Scholiis Græcis, quæ Isaaco Tzetzæ
G vulgo tribuuntur; sed quorum verum auctorem esse Joannem Tzetzem, cui et *Chiliades* debemus, nunc primus lectorem docebo. Habeo enim plures epistolas ineditas modo laudati Joannis Tzetzis, ex codice ms. Biblioth. Reg. Paris. 2565. excerptas, inter quas una est (nimirum 21.) in qua ipse profitetur, se commentarii Græci in Lycophronem auctorem esse, sed se istum ingenii sui fœtum Isaaco fratri ex singulari erga ipsum amore donasse, ejusque nomen ei inscripsisse. Addit porro, se hac in re imitatum esse Phidiam, celeberrimum illum statuarium:
H qui, ut Agoracrito amico gratificaretur, statuæ Jovis Rhamnusii a se elaboratæ nomen ejus inscripserit. Sed ipsam epistolam lectori curioso non invidebo, quæ sic se habet. Τῷ Πατριαρχικῷ πρωτονοταρίῳ κῦρῳ Βασιλείῳ τῷ Ἀχριδηνῷ, ἐν τῇ εἰς τὸν Λυκόφρονα Ἰωάννου τοῦ Τζέτζου ἐπιγραφῇ εὑρόντι Ἰσαακίου τοῦ Τζέτζου. Φειδίας ἐκεῖνος ὁ πλάστης Ἀγορακρίτῳ ποτὲ χαριζόμενος φιλίας θεσμῷ, ἀνθρώπῳ γραφικῷ μὲν τὴν

A Λυκωρεύς: Καὶ Λυκώρεια, ὄνομα πόλεως.

Λύκτιος:

Λυμαντήρ: Ὁ βλαπτικός. [p]Καὶ Λυμαντικός.

Λύματα: Ἐνέχυρα. Οἷον λύσιμα, καὶ λυτρώσιμα.

Λύματα: Καθάρματα. Αἱ τῆς γαστρὸς εἰς ἀφεδρῶνα [q]ἐκκρίσεις.

[r]Καὶ [s]παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρώπων [t]νόμον πρέσβεις [u]ἠτίμασαν, [x]τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρωπείοις μολύναντες.

B Λῦμα τῶι γήραι τρέφηι: Ἀντὶ τοῦ, ἀπαίδευτος εἶ μέχρι γήρως.

Λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις: Ἀντὶ τοῦ, [y]μειράκια ἐνυβρίζοντα. Οὕτω δὲ αὐτοῖς σύνηθες· οὐχὶ τὰ μειράκια [z]λυμαινόμενον.

Λυμαίνομαί σοι: Καὶ Λυμαίνων: Φθείρων, βλάπτων. [[a]Αἰτιατικῇ δέ.

[b]Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ.]

Λυμεών: Ὁ φθορεύς. [c]Σοφοκλῆς·

Καὶ [d]τἀμὰ τεύχη μήτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
θήσουσ' Ἀχαιοῖς, μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.

Αἴας φησί.

Λύμη: Βλάβη, φθορὰ, ὕβρις.

Ὁ δὲ αὐτοὺς συλλαβὼν αἰκίζεται λύμῃ πάσῃ, καὶ [e]κατατάσει, καὶ στρεβλώσει ποικίλῃ, καὶ δικαιώσει τῇ τρεπωδεστάτῃ, ἐν περιόπτῳ λόφῳ σταυρώσας [f]αὐτούς.

Λυόμενος: Ἀντὶ τοῦ, λυτρούμενος, καὶ ἀπολύων. Οὕτω [g]Πλάτων.

[Λύω: Γενικῇ.

Νῦν ποταμοὶ χειμερίων [h]ἰλῦν λυθέντες.

Αἰτιατικῇ δέ·

[i]Λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας.]

Λύπη: Συστολὴ ἄλογος ψυχῆς. Διὸ οὐ λυπηθήσεσθαι τὸν σπουδαῖον δεῖ. Εἴδη δὲ αὐτῆς, φθόνος,
C ζῆλος, ζηλοτυπία, [k]ἄχθος, ἐνόχλησις, [l]ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις.

τέχνην, ἀλλ' οὐκ εὐχείρως γράφειν εἰδότι, αὐτὸς εὖ μάλα πρὸς πλαστικὴν εὐτεχνίαν ἀγαλματώσας τὸ ἐν Ῥαμνοῦντι Διὸς καὶ Νεμέσεως ἄγαλμα, τούτῳ ἀνέθηκεν, ἐπιγεγραφὼς τῷ ἀγάλματι, ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΥ ΠΑΡΙΟΥ· καὶ τὸ τῆς τέχνης ἐνδεὲς δι' ἐπιγράμματος ἐκείνῳ χαρίζεται. Εἶτα Φειδίας μὲν ξενίας θεσμῷ ἀνδρὶ ἰσοπαλάμῳ περὶ τὴν τέχνην χαρίσασθαι περὶ τὰ μέγιστα οὐ κατώκνησεν· ἡμεῖς δὲ περὶ τὸν ἀδελφὸν Φειδίου φανούμεθα δεύτεροι, καὶ οὐκ ἐπ' αὐτῷ ταυτὰ τούτῳ Φειδίᾳ ποιήσαιμεν, εὐπαλάμου τε ὁμοῦ τελοῦντι, κατὰ Πίνδαρον, τίκτειν, καὶ ἡμῖν στεργομένῳ ἀσύγκριτα, ἤπερ Φειδίᾳ ὁ Ἀγοράκριτος· καθ' ὅσον ἄρα καὶ ἀδελφότης πρὸς θέλγητρα ξενίας ἐφελκτικώτερον. Οὕτω κἀγὼ καὶ Φειδίας ἐκείνας τὰς ἐπιγραφὰς ἐπεγράψαμεν. Ἀλλ' οὔτε Φειδίας ποτὲ, οὔτε ὁ Τζέτζης νενόσηκε παραπληξίαν ἢ λήθαργον, ὡς ἐς τοσοῦτον ἐλάσαι τῶν μανιῶν, ὡς καὶ τοῦ οἰκείου λελῆσθαι ὀνόματος, καθά τινες ὑπετόπασαν. Hucusque Joannes Tzetzes: qui non solum
E in hac epistola commentarium in Lycophronem sibi tribuit, sed etiam Chil. IX. c. 298. ubi expresse sic ait: Ἐν δὲ τοῖς εἰς Λυκόφρονα ἐμοὶ ἐξηγηθεῖσι, Καὶ περὶ τούτου ἔγραψα τότε τοῦ ζωϋλλίου. Id est: *Sed in commentario meo in Lycophronem et de hoc tunc scripsi animalculo.* Et sane, quæ Joannes Tzetzes loco laudato de animalculo, φάλλαινα dicto, tradit, hodie ad verbum etiam leguntur in Græcis ad Lycophronem Scholiis. Ut proinde hinc pateat, Joannem Tzetzem, non vero ejus fratrem Isaacum,
F verum commentarii in Lycophronem auctorem fuisse: nisi quis forsan Joanni Tzetzi, ut homini vano, omnem hic fidem penitus derogandam esse censeat: quod tamen haud facile concesserim. Fuerit enim vanus et jactabundus, (qualem eum fuisse non nego,) non tamen credibile est, cum adeo gloriæ cupidum fuisse, ut vel per ruinam nominis fraterni ad famam grassari voluerit: præsertim cum ipse scribat, fratrem sibi eximie charum fuisse. Huc accedit, quod, si Isaacus commentarii illius auctor fuisset, multos utique familiarium et amicorum
G suorum ejus rei conscios et testes habiturus fuisset, qui furtum et mendacium Joannis facile coarguere potuissent, si alienum partum sibi vendicare voluisset. Sed plura hac de re non addam, ne notas, quas solitam brevitatem jam excessisse sentio, nimium extendam. Id tantum hic adjiciam, me existimare, doctissimum et amicissimum Joannem Potterum in novissima editione Lycophronis, quæ ad manus meas nondum pervenit, hac de re lectorem etiam monuisse, quoniam cum eo, quæ super
H hoc argumento observaveram, communicavi. KUST. Ἀλεξάνδρειαν V.

ΛΥΚΩΝΟΣ] Lycon Pythagoreus, Tarentinus. Vid. Laërt. in Lycone. Jamblich. I. 32. p. 222. Lycon δημαγωγὸς inter accusatores Socratis, Laërt. p. 80. ῥήτορα vocat Max. Tyr. Serm. VIII. et XX. REINES.

[p] Καὶ ΛΥΜΑΝΤΙΚΟΣ addunt A.V.E.

[q] ἀποκρίσεις] ἐκκρίσεις A.B.V. Photius. E. suprasc.

[r] Καὶ παρὰ τὸν κοινὸν τῶν ἀνθρ.] Ex Suida infra v. Τήβεννος patet, fragmentum hoc auctoris anonymi, (quem Polybium esse puto,) de Tarentinis intelligendum esse. KUST. An e Polybii Dionisve deperditis sunt ista?
D REINES.

[s] παρὰ τὸν] παρ' αὐτὸν τὸν A.

[t] νόμον] νόμον δὲ A.

[u] ἠτίμασαν] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ἡτοίμασαν. KUST.

[x] τὴν τήβεννον] Vid. Dionis Ecl. pp. 344. [Appian. T. I. p. 57. ed. Schweigh.] et 376. ed. Ursin. [Dio Cass. p. 61. ed. Reim.] TOUP. τὴν τήβενον A.E.M.

ΛΥΜΑ ΤΩΙ ΓΗΡΑΙ ΤΡΕΦΗΙ] Sophocl. Œdip. Colon. 805.
E στρέφῃ A.B.V.E.M.

ΛΥΜΑΙΝΟΜΕΝΟΝ] Ex Schol. Aristoph. Nub. 925.

[y] μειράκια] τὰ μ. A. μειράκια om. Schol.

[z] λυμαινόμενον] λυμαινόμενα A.B.V. λυμαινόμενα E.

[a] Αἰτιατικῇ] Et sic quoque Longinus p. 74. Xenoph. Hist. Gr. p. 464. λυμαινόμενοι τὴν πολιτείαν, et λυμαίνεται ταύτῃ τῇ καταστάσει. Soph. Œd. Col. 848. Menand. hist. p. 130. λυμαινομένους τῇ πολιτείᾳ. TOUP. Αἰτιατικῇ—δρυμοῦ om. V. Habet A. in marg. Λυμαίνομαι σοι δοτικῇ—αἰτιατικῇ δὲ etc. In Josepho A. J. Proœm. 1. λυμαινομένους τὴν
F ἀλήθειαν, ubi alii mss. præbent τῇ ἀληθείᾳ. Conf. Lex. Seg. Bekker. p. 154. 23.

[b] Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρ.] Ex versione τῶν LXX. Psalm. LXXIX. 14. KUST.

[c] Σοφοκλῆς] Aj. 572.

[d] τἀμὰ] τὰ μὲν V.

[e] κατατάσει] κατατάσσει V.

[f] αὐτούς] αὐτὸν A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite dedit αὐτοὺς ex Porti emendatione. Mox V. addit Λυμεὼν: ὁ φθορεύς.
G
[g] Πλάτων] Vid. Schol. p. 204.

ΛΥΩ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg. ubi Νῦν δέ.

[h] ἰλῦν] F. ἰχῦν. Recte interpres, *vinculis*, ab ἰχεὺς, quanquam et ἰχὼ agnoscat Hesychius. TOUP.

[i] Λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικ.] Hæc sunt verba τῶν LXX. Esa. LVIII. 6. KUST.

ΛΥΠΗ: Συστολὴ ἄλογος ψυχ.—ὀδύνη, σύγχυσις] Hæc sunt verba Laërt. VII. 111. ut Pearsonius observaverat. KUST. Cf. s. 118. Addit E. καὶ τὸ πληθυντικὸν αἱ λῦπαι. Mox
H εὔλογος B.V. et E. qui alteram lectionem supsascriptam habet.

[k] ἔχθος] Scribe ἄχθος: ut habet Laërtius loco laudato. KUST. ἄχθος A.B.V.E.

[l] ἀνία] Sic recte Laërtius. At priores editt. [et A.B. V.E.] vitiose, ἄνοια. KUST.

[m] Τί γάρ με [n] λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
δοκῶ [o] μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.

Λύπη, τὸ λυ μακρόν.

ΛΥΠΗΡΟΤΕΡΟΙ ΣΤΑΛΑΓΜΟΙ: Διὰ τὴν ἐν τῷ συνεχῶς [p] καταστάζεσθαι [q] δυσχέρειαν λέγεται.

ΛΥΠΗΝΑΡΙΑ: Εἶδος ὀσπρίου· ἃ ΘΕΡΜΟΥΣ καλοῦσιν.

ΛΥΠΡΑ: [r] Εὐτελής, πενιχρά.

[s] Οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιννάτος ὁ γεγονὼς δικτάτωρ μέτριος καὶ σώφρων, ὡς ἐπὶ καλύβῃ λυπρᾷ καὶ ὀλίγῳ γῆς μέτρῳ ζῆν, τὸν αὐτουργόν [t] τε ἀγαπᾶν βίον. Ὃς δικτάτωρ προβαλλόμενος, ἔτυχεν [u] ἀρότρῳ ποιούμενος. Ὃς ἀπονιψάμενος ἐπάνεισι, καὶ συμβαλὼν τοῖς πολεμίοις [x] νικᾷ καταχράτως, καὶ τὸν στρατηγὸν τῶν πολεμίων ἄγει αἰχμάλωτον.

Λυπρά τε σιτούμενος, καὶ σκληρῶς ἐγκαθεύδων, καὶ πᾶσι κεχρημένος πολὺ ἐνδεέστερον ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

ΛΥΠΡΗ: Πενιχρά.

[y] Πέσατε γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
κλῆρον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

ΛΥΠΡΟΝ: Ἐπαχθές, λυπηρόν. Καὶ ΛΥΠΡΟΓΑΙΟΝ. [z] Ἀππιανός·

Τὸ γὰρ λυπρόγαιον καὶ πενιχρὸν ὑμᾶς εἰς λῃστείαν ἄγει. Δώσω δ' ἐγὼ πενομένοις φίλοις γῆν ἀγαθήν.

ΛΥΡΑ: Βραχὺ τὸ λυ.

[a] Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα λύρης ἐλατῆρα Λακαίνης.

ΛΥΣΣΑ: Ἡ μανία.

A ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ: Ναύαρχος Λακεδαιμονίων.

ΛΥΣΑΝΙΑΣ ΠΑΤΡΩΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΚΩΝ: Ὁ λύων [b] τοῦ πατρὸς τὰς ἀνίας. Ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις. [c] Σοφοκλῆς·

Ζεὺς νόστον [d] ἄγοι τὸν νικομάχαν
καὶ παυσανίαν καὶ Ἀτρείδαν.

ΛΥΣΣΑΝΙΕ: Μαινόμενε. [e] Κύνα δὲ ΛΥΣΣΗΤΗΝ·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ [f] Λαοδικέας περίφευγε,
B καὶ κύνα λυσσητήν, καὶ πάλι Λαοδικέας.

ΛΥΣΗΙ: Ἀντὶ τοῦ λυσάτω. [g] Νόμων ἐννάτῳ·

Παραλαβὼν ὁ κεκτημένος παρὰ τοῦ πληγέντος δεδεμένον αὐτόν, μὴ λύσῃ, πρὶν ἂν ὁ [h] δοῦλος [i] πείσῃ τὸν πληγέντα.

ΛΥΣΘΕΙΣ: Κατενεχθείς.

ΛΥΣΙΑΣ, Κεφάλου, Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἷς τῶν μετὰ Δημοσθένους δέκα ῥητόρων. Ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις, μετοικήσαντος τοῦ
C Κεφάλου ἐκεῖσε. Γεγονὼς δὲ ἐτῶν ιε', εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο, [k] κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. Εἶτα ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῷ, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, ἄγων ἔτος μζ'. [l] Λόγοι δὲ αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι [m] ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. Τῷ δὲ καθαρῷ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητήν, πλὴν Ἰσοκράτους. Ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικάς, καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιτα-
D φίους, καὶ ἐπιστολὰς ζ'· μίαν μὲν πραγματικήν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικάς· ὧν αἱ πέντε πρὸς μειράκια.

ΛΥΣΙΖΩΝΟΣ ΓΥΝΗ: Ἡ ἀνδρὶ πλησιάσασα. [n] Αἱ

[m] Τί γάρ με λυπ.] Sophocl. Electr. 59.

[n] λυπεῖ] λυπῇ E. qui mox θανὼν λόγῳ.

[o] μὲν] ὡς A. μὲν ὡς B.V.

[p] καταστάζεσθαι] καταδικάζεσθαι Photius.

[q] δυσχέρειαν] Ante male legebatur ἐπήρειαν: cujus loco δυσχέρειαν ex mss. Paris. reposui. KUST. ἐπήρειαν E. textu.

ΛΥΠΗΝΑΡΙΑ] Vide Dufrenium in Glossario Græco, v. Λυπινάρια. KUST. Λυπινάρια A.V. Post καλοῦσιν delevi οἱ δὲ θέρμα. Ἡ εὐθεῖα, τὸ θέρμον, cum A.B.V. Hanc gl. post Λυπρὸν ponit A.

[r] Εὐτελής, πενιχρά] Hæ duæ voces in prioribus editt. [et B.E.] desiderantur: quas ex 2 mss. Paris. revocavi. KUST.

[s] Οὕτω δὲ ἦν Κύντιος Κικιν.—ἄγει αἰχμάλωτον] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constantini Imper. a Valesio editis, p. 789. unde ea Suidas descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. Κύντιος, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

[t] τε ἀγαπᾶν] ἀγαπᾶν τε A.

[u] ἀρότρῳ] πρὸς ἀρότρῳ Joan. Antioch. HEMST.

[x] καταχράτως νικᾷ] νικᾷ καταχράτως A.V. Mox ἐκκαθεύδων M.

[y] Πέσατε γὰρ οὐ μ.] Anthol. Pal. VI. 98. πέπτατε B.E.M.

[z] Ἀππιανός] In Iberic. p. 486. KUST.

[a] Εἰδήσεις Ἀλκμ.] Anthol. Pal. VII. 18.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ] Λύσαρχος A. pr.

ΛΥΣΑΝΙΑΣ ΠΑΤΡΩΙΩΝ] Aristoph. Nub. 1162. et Schol.

[b] τὰς τοῦ πατρὸς] τοῦ πατρὸς τὰς A.V.

[c] Σοφοκλῆς] Fragm. Brunck. inc. LXXXVI.

[d] ἄγοι] ἄγοι A.V. ἄγοι E. Pro καὶ Ἀτρείδαν Bentleius malit κατ' Ἀτρειδᾶν, Hermannus τὸν Ἀτρείδαν.

ΛΥΣΣΑΝΙΕ] Aristoph. Lys. 1173.

[e] Καὶ κύνα λυσσητὴν] Locus hic turbatus est et mutilus, qui sic scribendus et in integrum restituendus est: Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ Λαοδικέας περίφευγε, Καὶ κύνα λυσσητήν, καὶ πάλι Λαοδικέας. Sic enim recte legitur apud Synesium Epist. CXXVII. unde Suidas hæc descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. Λαοδικέας, et infra v. Φρῦνος. KUST.

κύνα δὲ A. καὶ κύνα δὲ B.V.E. Post περίφευγε versum addidi cum A.V. Post h. gl. delevit Kusterus Λῦσαι: λύσις δέ· καὶ Λύσις ὄνομα κύριον. Ea non agnoscunt A.V.

E [f] Λαοδικέας] Supra suo loco legitur Λαοδίκας: ubi nos vide. KUST.

[g] Νόμων ἐννάτῳ] In fine: unde ad sensum hujus loci supplendum quædam addenda sunt. Sic enim ibi legitur: Ὁ δὲ νόμος οὗτος ἔστω· Ὃς ἂν ἐλεύθερον δοῦλος ὢν τύπτῃ, μὴ τῶν ἀρχόντων κελευόντων, παραλαβὼν ὁ κεκτημένος, &c. KUST.

[h] δοῦλος] ὁ δοῦλος A.V.E. Photius. ἡ δοῦλος B.

[i] πείσῃ] Hanc lectionem ex Platone revocavi: cujus loco priores editt. [et A.B.V.E.] male exhibent παίσῃ. KUST. πείσῃ Photius.

F ΛΥΣΘΕΙΣ] Vocem hanc suspectam habeo: de qua lector amplius cogitet. An dicemus Suidam per errorem λυσθεὶς hic scripsisse pro ὀλισθείς, qua voce Homerus utitur? Sed ἐπέχω. KUST.

[k] κοινωνήσων τῆς ἀποικίας om. V. qui mox om. καὶ ἕτεροι —ἀμφιδοξούμενοι—et ζ' μίαν—λοιπάς, et ὧν αἱ.

[l] Λόγοι δὲ αὐτοῦ λ.] Orationes Lysiæ, quarum apud auctores veteres hodie adhuc superstites mentio fit, diligenter et accurate recenset Meursius in Bibliotheca Attica: quem vide. KUST.

G [m] ὑπὲρ τοὺς τ'] Imo potius ὑπὲρ τοὺς σ': i. e. supra CC. Plutarchus in ejus vita: Φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι τετρακόσιοι εἴκοσι πέντε. Τούτων γνησίους φασὶν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ Καικίλιον εἶναι διακοσίους τριάκοντα. Idem confirmat Photius in Bibliotheca p. 1459. cujus hæc sunt verba: Ἀνεγνώσθησαν Λυσίου λόγοι διάφοροι. Φέρονται δὲ αὐτοῦ εἴκοσι πέντε καὶ τετρακόσιοι· ὧν τοὺς γνησίους τρεῖς καὶ τριάκοντα καὶ διακοσίους ἐγκρίνουσιν. KUST.

ΛΥΣΙΖΩΝΟΣ] Vid. Hesych. et not. ibid.

H [n] Αἱ γὰρ παρθένοι μέλλ.] De hoc more multa passim apud scriptores tam veteres quam recentiores legi possunt, quæ hic congerere supervacaneum judicamus. Videat lector præter alios Brodæum ad Antholog. p. 326. KUST. Schol. Apollon. Rhod. p. 127. λύουσι τὰς ζώνας αἱ πρῶτως τίκτουσαι, καὶ ἀνατιθέασιν Ἀρτέμιδι, ὅθεν καὶ λυσιζώνης Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐν Ἀθήναις. REINES. Portus citat

γὰρ παρθένοι, μέλλουσαι πρὸς μῖξιν ἔρχεσθαι, ἀνετίθεσαν τὰς παρθενικὰς αὐτῶν ζώνας τῇ Ἀρτέμιδι.

Λυσικράτης: Οὗτος φαρμάκῳ τινὶ ἐμέλαινε τὰς ἑαυτοῦ τρίχας. [o]Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
δήπου ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

Καὶ αὖθις·

[p]Ἡ Λυσικράτους βὶς ἴσα ταῖς καλαῖσι φρονήσει.

Ἐπειδὴ σιμὸς ἦν, καὶ αἰσχρὸς, καὶ κλέπτης, καὶ ἄσημος. Καὶ παροιμία·

[q]Λυσικράτης δωροδοκῶν.

[r]Στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Λυσιμάχεια: Ὄνομα πόλεως.

Λυσίμαχος: Οὗ μὲν [s]Δημοσθένης [t]ἐν τῷ Περὶ τῶν ἀτελειῶν μνημονεύει, Ἀριστείδου ἦν υἱὸς τοῦ δικαίου· οὗ δὲ Λυκοῦργος, μελοποιὸς ἦν εὐτελής.

Λύσιππος: Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Βάκχαι, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν γʹ Δειπνοσοφιστῶν, καὶ ἐν τῷ ηʹ· καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, [u]Θυρσοκόμος.

Λυσίστρατος, καὶ Θουμαντις: Πένητες. [x]Ἀριστοφάνης·

Μηδὲν ἐς Λυσίστρατον,
μὴ δὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ
λυπεῖν ἑκούσῃ καρδίᾳ.

Λυσιτελές: Ἀγαθὸν, ὠφέλιμον, ἢ συμφέρον· [y]ὅτι λύει τὰ τελούμενα εἰς αὐτὸ, ὥστε τὴν ἀντικατάλλαξιν τὴν ἐκ τῆς πραγματείας ὑπεραίρειν τῇ ὠφελείᾳ. Καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης φησίν·

[z]Ὁ δὲ Τρύφων νίκην χρυσῆν κατασκευάσας, ἐξαπέστειλεν εἰς τὴν Ῥώμην. Ὑπελάμβανε γὰρ τοὺς Ῥωμαίους, ἅμα μὲν διὰ τὸ λυσιτελὲς, ἅμα δὲ διὰ τὸ οἰωνιστὸν εἶναι, [a]προσδέξεσθαι τὴν νίκην.

[Λυσιτελῶ: Δοτικῇ.]

Λύσιοι τελεταί: Αἱ [b]Διονύσου. Βοιωτοὶ γὰρ ἁλόντες ὑπὸ Θρᾳκῶν, καὶ φυγόντες ἐς Τροφωνίου, κατ' ὄναρ ἐκείνου Διόνυσον ἔσεσθαι βοηθὸν φήσαντος, μεθύουσιν ἐπιθέμενοι τοῖς Θρᾳξὶν, ἔλυσαν ἀλλήλους, καὶ Διονύσου Λυσίου ἱερὸν ἱδρύσαντο, ὡς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. [c]Ἀριστοφάνης δὲ διὰ τὸ λυτρώσασθαι Θηβαίους παρὰ Ναξίων ἄμπελον.

Λυσσομανεῖς: Ὑπὸ μανίας λελυσσηκότας.

[d]Ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.

Λυσόμενος: Λυτρωσόμενος.

Λῦσον νόμους ἱερῶν ὕμνων: Ἀντὶ τοῦ ᾆσον.

[Λῦσόν σου τὸ ὑπόδημα: Ὁ Θεός φησι πρὸς τὸν Μωϋσῆν. Ἔστιν ἐν τῷ Ὑπόδημα.]

Λῦτο: Ἐλύθη, ἐπαύθη. [e]Ὅμηρος·

Λῦτο δ' ἀγών.

Λυττῶντες: Μαινόμενοι.

Λύτρα: Μισθός· ἢ τὰ παρεχόμενα ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἐπὶ τῷ λυτρώσασθαι βαρβάρων δουλείας.

Λυτρωτής: Ὁ Δαβίδ φησι·

Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Κύριος, ὡς ποιητὴς καὶ δημιουργός· βοηθὸς δὲ, ὡς τὴν ἐκ τοῦ [f]νόμου βοήθειαν δεδωκώς. Νόμον γὰρ, φησὶν, εἰς βοήθειαν [g]ἔδωκε. Λυτρωτὴς δὲ, ὡς διὰ τῆς παλιγγενεσίας τοῦ βαπτίσματος τῆς προτέρας ἐλευθερώσας φθορᾶς, καὶ τῆς [h]τῶν δαιμόνων δουλείας λυτρούμενος, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ἀθανασίαν δωρούμενος.

[Λυτρῶν: Ὁ ἀφεδρῶν καὶ λυτρῶν βάρβαρα. Ἐν τῷ Ἀφεδρών.]

Λύχνιον: Οὐδετέρως λέγεται τὸ λύχνιον.

Κελεύει τῶν λυχνίων τῶν ἀνακειμένων αὐτῷ (ἀργυρᾶ δὲ ἦν ταῦτα) τὸ ἕτερον φέρειν ἀράμενον ἐμφανῶς.

Λυχνιτάριον:

Λυχνίτης [i]λίθος:

Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις: Ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀνεπιτηδείῳ τι ποιούντων.

Λύχνων ἀφάς: [[k]Τὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἅπτουσι τοὺς λύχνους.]

Λυχνοῦχος: Φανὸς, λαμπτήρ.

Theocrit. XVII. 60. XXVII. 54. et 55. Apoll. Rhod. I. 288.

o Ἀριστοφάνης] Eccl. 730.

p Ἡ Λυσικράτους βὶς ἴσα τ.] Aristoph. Eccl. 626. Ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ βὶς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. KUST.

q Λυσικράτης δωροδοκῶν] Respicit Aristoph. Av. 513. Λυσικράτη τηρῶν, ἔτι δωροδοκοίη, ubi v. Schol.

r Στρατηγὸς Ἀθηναίων] Sensus supplendi gratia addendum est, αὐτὸς ἦν. KUST.

ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ: Οὗ μὲν Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

s Δημοσθένης] P. 491, 26.

t Ἐν τῷ περὶ τῶν ἀδελφ.] Scribe, ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν, ut apud Harpocrationem. KUST. ἀτελειῶν item Photius. Proxime ad verum A.V. ἀτελφῶν.

u ὡς Θυρσόκομος] ὡς om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. Θυρσόκομος om. Eudocia. Vid. Meineke Quæst. Scen. Spec. 2. p. 50, 51. Clinton. F. A. a. 434.

x Ἀριστοφάνης] Equit. 1264.

ΛΥΣΙΤΕΛΕΣ] J. Scaliger ad Severi Ætn. p. 112. HEMST.

y ὅτι λύει—ὠφελείᾳ] Ex Diogen. Laërt. VII. 99.

z Ὁ δὲ Τρύφων νίκην χρ.] Confer Suidam supra v. Ἀγωγὸν, ubi fragmentum legitur ad hanc ipsam historiam pertinens. KUST. Ex Diod. Sic. Exc. Legat. T. II. p. 629. monente Wesselingio. TOUP.

a προσδέξεσθαι] προσδέξασθαι B.V.E. edd. ante Kuster.

ΛΥΣΙΟΙ] Descripsit Apostol. XII. 35. Utrobique Kuhnius legendum ait Λυσίου, ad Pausan. IX. p. 742. Male. HEMST. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 137.

b Διονύσου] Διονυσίου A.B.

c Ἀριστοφάνης] ὡς Ἀριστοφάνης Photius.

d Ῥομβητοὺς δονέων λυσσ.] Anthol. Pal. VI. 219.

ΛΥΣΟΜΕΝΟΣ] Il. αʹ. 13.

ΛΥΣΟΝ ΝΟΜΟΥΣ ΙΕΡΩΝ ΥΜΝ.] Aristoph. Av. 210. sed ubi pro λῦσον minus recte legitur χύσον, i. e. *funde*. KUST. Λῦσον ms. Rav.

ΛΥΣΟΝ ΣΟΥ] Deest gl. A.V. Interpolata est ex v. Ὑπόδημα.

e Ὅμηρος] Il. ωʹ. 1. KUST.

ΛΥΤΡΑ Pindar. Schol. p. 481. TOUP.

ΛΥΤΡΩΤΗΣ: Ὁ Δαβὶδ φησι· Κύριε β.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, descripta sunt ex Theodoreto ad Psalm. XVIII. ult. ut Pearsonius monuit. KUST.

f νόμου] τοῦ νόμου A.V.

g ἔδωκε] δέδωκε A.V.

h τῶν] τῆς πρὸς V.

ΛΥΤΡΩΝ] Malim λουτρῶν: a λούω. KUST. Gl. om. A.V. Mox λυτρώνων B.E. Edd. vett.

ΛΥΧΝΙΟΝ] Confer Etymologum v. Λύχνος. KUST.

i ΛΙΘΟΣ] καὶ λυχνιτὸς addunt B.E.

k Τὸν καιρὸν] Seqq. om. A.B.V. Vid. notata ad Herodot. VII. 215. Post h. gl. καὶ λυχνιτὸς καὶ λυχνίτης addit V.

ΛΥΧΝΟΥΧΟΣ] Phrynichus Bekkeri p. 50. Λυχνοῦχος, λαμπτὴρ, φανὸς διαφέρει. Λυχνοῦχος μὲν ἐστι σκεῦός τι ἐν κύκλῳ ἔχον κέρατα, ἔνδον δὲ λύχνον ἡμμένον, διὰ τῶν κεράτων τὸ φῶς

M A

Μα': Τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον τίθησι. [l]Ποτὲ μέντοι ἀντὶ τοῦ μὰ τῷ ναὶ [m]χρῆται· ὡς,

[n]Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον·

ὅτε ὄμνυσιν. Ὅτε δὲ ἀπόμνυσί τι, συζεύγνυσι τὸ τῆς ἀποφάσεως· οἷον,

[o]Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα.

[p]Καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ·

Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε.

Ἡμεῖς δὲ τὸ μα ὡς μέρος λόγου ἀπομνύντες παραλαμβάνομεν, μὰ τὸν Δία λέγοντες. Ἔστι δὲ καὶ ἐπίρρημα [q]ἐπευκτικόν.

Μαγγάνα: Ὅτι τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον ἐκ ξύλων κατεσκευασμένον [r]μαγγάναν Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν.

Μαγγανεία: Ἡ γοητεία.

Ὁ δὲ νόσῳ περιέπεσεν ἐκ μαγγανείας χαλεπῇ, καὶ πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ ἁλόντας ἐκόλασε.

Προκόπιος.

Καὶ τὸν ἄνδρα μαγγανείαις κατειλήφει πολλαῖς.

Μαγγανεύτης: Ὁ μιγνὺς παντοδαπὰ πρὸς φενακισμόν.

Μάγγανον: Παράδοξόν τι. Λέγεται δὲ καὶ ἡ γοητεία μαγγανεία.

Ὁ δὲ στρατηγὸς τοὺς θεραπευτὰς τῶν μαγγανευμάτων διηρώτα, καὶ ἠξίου ἔχῃ [s]πιθέσθαι προρρήσεως [t]παρὰ τῶν μάγων.

Μαγάς: Σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη [u]ἐφ' ἑαυτῇ τὰς τῆς κιθάρας νευρὰς, καὶ ἀποτελοῦσα φθόγγον. Ἡ τῆς κιθάρας καβάλη, καὶ τῆς λύρας,

A ἡ τὰς νευρὰς βαστάζουσα. Ἔστι δὲ καὶ εἰλητικὸν μόριον.

Μαγδαληνή: Ἀπὸ τόπου.

Μαγεία: Ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγαθοποιῶν πρὸς ἀγαθοῦ τινος σύστασιν· ὡς τὰ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως θεσπίσματα. [x]Γοητεία δὲ ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων κακοποιῶν περὶ τοὺς τάφους γινομένη.
B Φαρμακεία δὲ, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως δοθῇ τισι διὰ στόματος. Ἡπατοσκοπία δὲ, ἡ τῶν ἐγκάτων ἀνατομὴ, δι' ὧν προεμήνυον τὰ συμβησόμενα. Ἀνατέμνοντες γὰρ, σημεῖά τινα ἐθεώρουν ἐν τοῖς ἥπασι. [[y]Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Γοητεία.]

Μάγειρος: Ὁ τὰς μάζας μερίζων. [z]Καὶ μαγειρεῖον.

C Μαγῆα: Τὸν ἀπομάσσοντα.

[a]Τόν τε μαγῆα
σπόγγον ἐπὶ στιβαρῷ κεκλιμένον κοτίδι.

Μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα: Οὕτω καὶ [b]τὰ τυχόντα ὤμνυον, Μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Μαγική: Ταύτην ἐφεῦρον Μῆδοι καὶ Πέρσαι. [c]Ἡ διαφέρουσα τῆς γοητείας καὶ αὐτῆς φαρμακείας.

D Μαγίς: Μάχαιρα. Καὶ μάγειρος, ὁ τὰς μάζας μερίζων.

Μαγὶς ἄρτου: Οἷον μέρος ἄρτου, ἢ ψωμὸς, ἢ ἐγκρυφίας.

Μαγίστερ: Διδάσκαλε.

[d]Προβάλλεται δὲ [e]καὶ Θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ, παρὰ Ῥωμαίοις τιμώμενόν τε καὶ γεραιρόμενον.

E Καὶ [f]μαγιστερία ἀρχή.

Μαγιστριανός: Ὁ [g]καστρίσιος.

πέμποντα· λαμπτὴρ δὲ χαλκοῦν ἢ σιδηροῦν ἢ ξύλινον λαμπάδιον ὅμοιον, ἔχον θρυαλλίδα· φανὸς δὲ φάκελος τινῶν συνδεδεμένος καὶ ἡμμένος, ὃ καὶ διὰ τοῦ π.

ΜΑ: Τοῦτο] Schol. Ven. B. ad Il. α'. 86.

[l] Καὶ ποτὲ μὲν] ποτὲ μέντοι A. Photius. Schol. καὶ om. B.V.

[m] χρῆται] κεχρῆται Schol.

[n] Ναὶ μὰ τόδε] Il. α'. 234.

[o] Οὐ μὰ γάρ] Il. α'. 86.

[p] Καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ] Odyss. υ'. 339. KUST.

[q] ἐπευκτικόν] εὐκτικόν A.

ΜΑΓΓΑΝΑ: Τὸ οἰνηρὸν ἀγγ.] Eadem etiam leguntur in Glossis Basilicorum. KUST.

[r] μαγγάναν] Seqq. ex A. marg. V.B. Delevi autem ΜΑΓΓΑΝΑΝ: Οἱ Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν. Ἔστιν ἐν τῷ ΓΑΥΛΟΣ, post gl. seq. cum A.V. Ad ea sic Hemsterhusius: "Salmasius ad Jul. Capitol. p. 253. B. ita profert: Μαγγάναν οἱ Ἰταλοὶ ὀνομάζουσιν, ὅ ἐστι γαῦλος. Male. Ibidem existimat eandem esse Μαγγάναν quæ in Gloss. *Vagna* dicitur."

ΜΑΓΓΑΝΕΥΤΗΣ] Deest gl. A.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[s] πιθέσθαι] Hanc lectionem ex ms. Paris. A. revocavi: cujus loco reliqui 3 mss. [sic B.V.E.] et priores editt. omnes minus recte exhibent, προθέσθαι. KUST.

[t] παρὰ] περὶ A.E. μάγων—ἀποτελοῦσα gl. seq. om. E.

ΜΑΓΑΣ: Σανὶς τετρ.] Vide Scaligerum ad Manilium, et Grævium ad Lucian. t. I. p. 955. KUST. Vide nos ad Hesych. Petav. ad Synes. p. 14. Photius p. 1051. sub fin. TOUP. Vid. Menag. Origin. L. Franc. in v. *Chevelet, instrument de Musique*. HEMST. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Deor. Dial. VII. 4. p. 223.

[u] ἐφ' ἑαυτῇ] ἐφ' ἑαυτὴν A. ἐφ' ἑαυτὸν V. ἐφ' ἑαυτῆς Photius.

ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ] Μαγδαλίνη V. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 17.

ΜΑΓΕΙΑ: Ἐπίκλησίς ἐστι δαιμόνων ἀγ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Nonnum in F Gregor. Nazianz. Stelit. p. 150. KUST.

[x] ΓΟΗΤΕΙΑ δὲ] δὲ om. A.

[y] Καὶ ἔστιν] Hæc om. A.V. Addit A. in marg. ζήτει περὶ μαγείας ἐν τῷ Πέρσης.

[z] Καὶ ΜΑΓΕΙΡΕΙΟΝ in A. statim post μάγειρος.

[a] Τόν τε μαγῆα σπ.] Anthol. Pal. VI. 306.

ΜΑ ΓΗΝ, ΜΑ] Aristoph. Av. 194. ubi v. Schol.

[b] τὰ τυχόντα] Vid. Ναὶ μὰ τόν. TOUP. τὰ προστυχόντα Schol.

G [c] ἡ διαφέρουσα] Seqq. om. V. Mox τῆς ante φαρμακείας om. A.B.E.

ΜΑΓΙΣ ἌΡΤΟΥ] Ex Judic. VII. 13. Vid. not. ad Hesych.

[d] Προβάλλεται] Sumta sunt hæc ex Theoph. Sim. Ἱστορ. Πρεσβ. p. 58. ABRESCH. δὲ addidi cum A.V.

[e] καὶ—ἀρχῇ om. V. τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ A.

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑ ἈΡΧΗ] Vide Salmasium ad Trebell. Poll. in Gallienis, p. 240. KUST.

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑΝΟΣ] Scribendum est potius μαγιστριανός, H ut vel ex exemplo subjuncto patet. Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Glossario Græco v. Μαγιστριανός. Ceterum Valesius pro Μαγιστεριανὸς hic scribendum censet Μονοστεριανὸς, duasque illas voces sæpe inter se confundi monet. Eum vide ad Amm. Marcell. p. 199. Certe interpretatio, quam Suidas hic habet, voci Μονοστεριανὸς potius convenit, quam Μαγιστριανός. Καστρήσιος enim (sic namque apud Suidam scribendum est) signifi-

[h]Οὐράνιος ὁ καθωσιωμένος Μαγιστριανὸς, γράμματα ἀπέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ.

Μάγκινον: Ὄνομα.

[Καὶ τὸν Μάγκινον ἔγνωσαν ἐκδοθῆναι τοῖς Νομάνταις.]

Καὶ μάγκυ, καὶ μαγκυπεῖον.

Μαγκίπατος: Ὁ χειράφετος παρὰ Ῥωμαίοις.

Μάγνης, [i]Ἰκαρίου πόλεως, Ἀττικὸς, ἢ Ἀθηναῖος, κωμικός. [k]Ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτῃ. [l]Ἐδίδαξε κωμῳδίας θ'· νίκας δὲ εἷλε β'. [m]Οὗτος ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής.

> [n]Ὃς πλεῖστα χορῶν κατὰ τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε τρόπαια.
> Πάσας φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
> καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, καὶ βαπτόμενος [o]βατραχείοις,
> [p]οὐκ ἐξήρκεσεν· ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρως, (οὐ γὰρ ἐφ' ἥβης,)
> ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπελείφθη.

[q]Ψάλλων δὲ, τοὺς Βαρβιτιστὰς [r]ἂν λέγοι. Δρᾶμα δέ ἐστι τοῦ Μάγνητος. Ἡ δὲ βάρβιτος, εἶδος [s]ὀργάνου μουσικοῦ. Πτερυγίζων δὲ, ὅτι καὶ Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα. Ἔγραψε δὲ καὶ [t]Λυδοὺς, καὶ Ψῆνας, καὶ Βατράχους. Ἔστι δὲ χρώματος εἶδος τὸ [u]βατράχειον. Ἀπὸ τούτου καὶ [x]βατραχὶς ἱμάτιον. Ἐχρίοντο δὲ τῷ [y]βατραχείῳ τὰ πρόσωπα, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ προσωπεῖα.

Μάγνης, [z]ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰδέαν, [a]εἰ καί τις ἄλλος, ποιήσει τε καὶ μουσικῇ δόκιμος· ἤσκητο δὲ καὶ τὸ σῶμα διαπρεπεῖ κόσμῳ, [b]ἁλουργῆ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκορυμβωμένην· περιῄει τε τὰς πόλεις, ἐπιδεικνύμενος τὴν ποίησιν. Τούτου δὲ [c]καὶ ἄλλοι μὲν πολλοὶ ἤρων· Γύγης δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐφλέγετο, καὶ αὐτὸν εἶχε παιδικά. Γυναῖκάς [d]γε μὴν πάσας ἐξέμηνεν, ἔνθα ἐγένετο ὁ Μάγνης· μάλιστα δὲ τὰς Μαγνητῶν, καὶ συνῆν αὐταῖς. Οἱ δὲ τούτου συγγενεῖς ἀχθόμενοι ἐπὶ τῇ αἰσχύνῃ, πρόφασιν ποιησάμενοι ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσιν ᾖσεν ὁ Μάγνης Λυδῶν ἀριστείαν ἐν ἱππομαχίᾳ πρὸς Ἀμαζόνας, αὐτῶν δὲ οὐδὲν ἐμνήσθη, ἐπαΐξαντες, περικατέρρηξάν τε τὴν ἐσθῆτα, καὶ τὰς κόμας ἐξέκειραν, καὶ πᾶσαν λώβην προσέθεσαν. Ἐφ' οἷς ἤλγησε μάλιστα Γύγης, καὶ [e]πολλάκις ἐς τὴν Μαγνητῶν γῆν ἐνέβαλε· τέλος δὲ καὶ χειροῦται τὴν πόλιν. Ἐπανελθὼν δὲ ἐς Σάρδεις, πανηγύρεις ἐποιήσατο μεγαλοπρεπεῖς.

Μαγνησία: [f]Πόλις.

Μαγνῆτις: Λίθος τίς ἐστιν οὕτω καλούμενος, ὃς ἔχει φυσικὴν ἐνέργειαν ἕλκειν πρὸς ἑαυτὸν τὸν σίδηρον. [g]Ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ [h]Σαραπείῳ πλάνης καὶ κακουργίας τοιοῦτόν τι μηχάνημα· ξόανον κατασκευάσαντες ἐκ χαλκοῦ, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἔνδοθεν καθηλώσαντες, τὸν λίθον τοῦτον ἐν τοῖς φατνώμασιν ἄνωθεν τῆς [i]στέγης ἔπηξαν

---

cat ministrum castrorum. Vide Dufrenium in Glossario Græco h. v. KUST. μαγιστριανὸς A.B.V.E. Vid. Suiceri Thes. Eccles.

ib. Sic et Gloss. Basilicorum. Vid. Meurs. Gloss. p. 400. et 401. Vales. ad Amm. Marcell. XXI. p. 199. leg. Μινιστεριανὸς, quia librarii verba magistrorum et ministrorum solerent confundere. In Cod. l. XII. est quidem tit. 20. de castrensianis et ministerianis, qui in Cod. Theodos. VI. 32. de castrensianis: sed videtur jam nihil esse mutandum, nam magisteriani sunt etiam castrenses, cum magisteria sit magistratus quivis vel potestas. Μαγιστεριανοὶ sunt agentes in rebus, vid. Notit. Imp. Or. c. 64. Baron. ad an. 440. Magisterianum vocabant tabellariorum præfectum Constantinopoli. REINES.

[g] καστρίσιος] Leg. καστρήσιος, ut in gl. Basilicorum ad Μαγιστεριανός. REINES. καστρικ' V.

[h] Οὐράνιος, ὁ καθωσ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Καθωσιωμένος. KUST.

ΜΑΓΚΙΝΟΣ] Μάγκινον A.V.E. Mox καὶ τὸν—Νομάνταις om. V. καὶ τὸν usque ad fin. gl. om. A. Vide supra v. Ἔγνω, unde forte hic inserta sunt.

ΜΑΓΚΙΠΑΤΟΣ] Imo, ἐμαγκίπατος: ut respondeat voci Latinæ *emancipatus*. KUST.

ΜΑΓΝΗΣ] De Magnete disputasse Meinekium Quæst. Scen. Spec. 1. didici ex Bibl. Crit. Nov. IV. p. 6. Librum ipsum inspicere nondum potui.

[i] Ἰκαρίου πόλ.] Sic supra in Θέσπις. REINES.

[k] Ἐπιβάλλει] Vide Nostrum supra v. Ἐπέβαλε. KUST.

[l] Ἐδίδαξε κωμῳδίας θ'. νίκας δὲ εἷλε β'.] Aliter Anonymus περὶ κωμῳδίας, qui eum undecies vicisse scribit. Verba ejus hæc sunt: Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος, ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι, νίκας ἔσχεν ια'. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. Τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἐστιν ἐννέα. KUST.

[m] οὗτος] Seqq. ex Schol. Aristoph.

[n] Ὃς πλεῖστα χορῶν κατ.] Aristoph. Equit. 518. Sed in versu primo vocula κατὰ, utpote æquabilem metri tenorem interpellans, delenda est. Deinde, versus secundus sic scribendus est: Πάσας δ' ὑμῖν ἱεὶς, &c. Sic enim recte legitur apud Aristophanem. KUST.

[o] βατραχείοις] Vid. Βατράχειον. Hæc ridicule interpretatur Gyraldus Hist. Poët. Dial. VI. p. 248. REINES.

[p] οὐκ ἐξήρκεσεν—ἀπελείφθη om. V. Post ἀπελείφθη addit A. Σχ'. ἱεὶς: ἀφιείς. Mox πρεσβύτης δὲ ὢν M.

[q] Ψάλλων δὲ, τοὺς Βαρβιτιστὰς ἂν λ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[r] ἂν λέγοι om. B.V.E.M.

[s] ὀργάνου] ὀρ' V.

[t] Λυδοὺς] Vid. antea Λυδοί, et Athen. XV. p. 690. REINES.

[u] βατράχειον] βατράχειον A. Schol.

[x] βατραχὶς] Scribe βατραχίς: ut recte legitur supra v. Βατράχειον. KUST.

[y] βατραχείῳ] βατραχεῖ A. βατράχειον B.

ΜΑΓΝΗΣ, ἀνὴρ Σμυρναῖος, καλὸς τὴν ἰ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, ad verbum etiam leguntur apud Nicolaum Damascenum in Collectaneis Constantini Imp. a Valesio editis, p. 451. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[z] ἀνὴρ Σμυρ.] An leg. Μάγνης ἀνὴρ, Σμύρνας, i. e. Magnesius vir, Smyrna? Hæc sunt e lib. VII. Nic. Damascii Ἱστορ. καθολ. Vid. in Epp. Grotii p. 301. REINES.

[a] εἴ τις καὶ] εἰ καί τις A.

[b] ἁλουργεῖ] ἁλουργῆ A. Excerpt.

[c] τούτου μὲν καὶ ἄλλοι] τούτου δὲ καὶ ἄλλοι μὲν A. τούτου δὲ πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι Exc. τούτου Γύγης ἐρῶν ἐφλέγετο V.

[d] γε μὴν] τε V. qui mox om. καὶ συνῆν αὐταῖς. Infra ἔκειραν V. pro ἐξέκειραν.

[e] πολλάκις] πολλάκις μὲν A.

[f] Πόλις] τόπος A.B.V.E. Vid. Ruhnken. ad Vell. Paterc. p. 13.

[g] Ἦν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου ἐν τῷ Σαρ.] Eandem historiam, vel potius fabulam, narrat etiam Cedrenus p. 325. his verbis: Ἐν τῷ ναῷ γοῦν τούτου ἄγαλμα μέγα καὶ φοβερὸν, οἷον ἐκ διαφόρου κατεσκευασμένον ὕλης, ἵστατο, ὡς ἑκατέραις χερσὶν ἑκατέρων ἔχεσθαι τῶν τοίχων. Ἔνδον δὲ τούτου τοῦ μεγίστου ἀγάλματος ἄλλος ναὸς καὶ εἴδωλον καὶ ξόανον ἀπῃώρητο χαλκοῦν, οὐ μέγα δέ. Τούτου τῇ κεφαλῇ σίδηρον ἐνείραντες, τοῖς φατνώμασι δὲ τῆς στέγης ἄνωθεν μαγνῆτιν λίθον κατὰ κάθετον ἐνθέμενοι, μετέωρον τοῦτον τοῦ ἀέρος ἀφῆκαν ὁρᾶσθαι κρεμάμενον, καὶ οὔτε γῆς, οὔτ' αὐτῆς τῆς στέγης ἐφαπτόμενον. KUST.

[h] Σαραπείῳ] Σαραπείῳ A.B.V.E. e corr.

[i] στέγης] στήλης V. Mox φατνώμασιν om. B.E.M. Prope fin. μὴ om. V.

ἀπὸ διαμέτρου. Τὸ δὲ ὑπὸ τῆς [ii] φυσικῆς βίας ἑλκόμενον τοῦ λίθου, μετέωρον γὰρ ἐκρέματο, διὰ πολλὴν μηχανὴν καὶ τέχνην ἐκρατεῖτο μέσον ἐδάφους καὶ ὀρόφου, θαυμαζόμενον, καὶ μὴ παντελῶς κατασπώμενον.

Μαγνητῶν κακά:

[k] Καὶ εἴτε τι φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ Μαγνητῶν κακὰ, κἂν τὸ Τερμέρου, κἂν πᾶσαν ἁπλῶς [l] αὐτὸς ἐπιφθέγξωμαι τὴν τραγῳδίαν μετὰ τοῦ Σατύρου, καὶ τῆς κωμῳδίας, καὶ τοῦ μίμου. Οὕτω πᾶσα μὲν αἰσχρότης, πᾶσα δὲ ἀπόνοια [m] πρὸς ὑπερβολὴν [n] ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεφιλοτέχνηται.

Μάγος: [o] Μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασίας περιτιθέντας ἑαυτοῖς. Ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τοὺς [p] φαρμακοὺς μάγους ἔλεγον. Σοφοκλῆς·

Τοιόνδ' ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανοῤῥάφον.

Μάγοι: Παρὰ Πέρσαις οἱ φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι· ὧν ἦρχε Ζωροάστρης, καὶ μετὰ [q] τοῦτον κατὰ διαδοχὴν [r] Ὀστάναι καὶ Ἀστράμψυχοι.

[Μαγώγ: Ὁ Πέρσης.]

[Ὅτι Μαγεία καὶ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. Οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. Καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.]

Μάγωνος:

Μαγώτερα: Θελκτικώτερα. [s] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀλλὰ σελήνην
εὐλοτέρη, [t] κάμνεῦ χρῶτα τερεινοτέρη,
καὶ κεστοῦ φωνεῦσα μαγώτερα.

Μάδδαν: Μάζαν, τροφήν. Οὕτως οἱ Μεγαρεῖς διὰ δύο δδ.

Μὰ Δία: Οὐκ [u] ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία [x] ἔλεγον, ὡς οἴονταί τινες· ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ ἀντὶ τοῦ, μὰ Δία, ὥσπερ καὶ τῷ νὴ Δία, ἐπὶ τῷ ναί· ὅθεν καὶ ναὶ Δία λέγουσιν, [y] καὶ, ναὶ μὰ Δία. [z] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

[a] Καὶ ναὶ μὰ Δία τούτων γε πολλῷ πλείονα.

[b] Ἐπὶ κατωμοτικοῦ τὸ μὰ Δία, ὅταν [c] αὐτοῦ προτάττηται τὸ ναί.

Μαδιάμ: Ὄνομα κύριον. Καὶ [d] Μαδιανῖτις χώρα. Καὶ Μαδιηναῖοι.

Μαδῶντα: Φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα.

Μᾶζα: Ἄρτος, φύραμα, [e] ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος.

[f] Ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ, ὕδατι μεμιγμένην τὴν μᾶζαν ἐσθίει· ὅστις δὲ ἀρτοσιτεῖ, ὕδατι δεδευμένον ἄρτον.

[[g] Οἱ δὲ Μεγαρεῖς μάδδα, διὰ δύο δδ.]

Μᾶζα: Κυρίως ἡ τροφὴ, ἡ ἀπὸ γάλακτος καὶ σίτου, παρὰ τὸ [h] μάζεσθαι. Προπερισπᾶται. Ἐπὶ δὲ τοῦ κανθάρου Ἀριστοφάνης καταχρηστικῶς [i] κέχρηται. Οὐ γὰρ τὴν ἐξ ἀλφίτων φυραθεῖσαν δηλοῦν θέλει, (οὐ γὰρ αὕτη κανθάρων τροφὴ,) ἀλλὰ τὸ ἀποπάτημα· τουτέστι, τὴν κόπρον. Πίτυρα δέ τινα ἔματτον οἱ οἰκέται. Κόπρον γὰρ φυρᾶν, ἄπιστον.

[k] Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρῳ.

Καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων·

[l] Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ [m] μεμαγμένην.

[n] Καὶ πρώην γ' ἐμοῦ
μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικὴν,
πανουργότατός πως περιδραμὼν, ὑφαρπάσας
αὐτὴν, παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην,

καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. Τοῦτο δὲ [o] ἀπὸ ἱστορίας εἴληφεν, ἧς μέμνηται Θουκυδίδης.

Μάζης [p] ὤνιον: [q] Ἄρτου πρᾶσις.

[ii] φυσικῆς om. M.

[k] Καὶ εἴτε τι φῶ περὶ αὐτοῦ ἀξίως ἔχω, κἂν τὰ Μαγν.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Juliani Imperatoris Orat. VII. p. 394. [210.] ubi de Œnomao, ejusque tragœdiis verba fiunt. KUST.

[l] αὐτὸς] αὐτῶν A. αὐτοῖς Julian.

[m] πρὸς] ἐς A.

[n] ἐπ' ἐκείνοις] Scribe, ἐν ἐκείνοις: ut referatur ad tragœdias Œnomai, de quibus, ut diximus, apud Julianum loco laudato verba fiunt. KUST.

[o] Μάγους ἐκάλουν τοὺς ψευδεῖς φαντασ.] Ex Schol. Soph. Œdip. Tyran. 387.

[p] φαρμακοὺς] φαρμακεῖς Schol.

ΜΑΓΟΙ: Παρὰ Πέρσαις οἱ φιλ.] Notam hanc consarcinavit Suidas ex Laërtii Prooemio: ubi plenius et clarius eadem traduntur. Eo igitur lectorem remitto. KUST.

[q] τοῦτον] τούτου B. Mox διαδοχὴν δὲ V.

[r] Ὀστάναι καὶ Ἀστάμψυχοι] Apud Laërtium scribitur, Ὀστάναι, per ο' [sic M.]; et Ἀστράμψυχοι. KUST. Ὀστάναι et Ἀστράμψυχοι A.B.V.E.

ΜΑΓΩΓ] A. in marg. om. V. Tum Μαγουσαῖοι οἱ Πέρσαι A. in marg. ubi etiam inveniuntur Ὅτι μαγεία etc.

ΜΑΓΕΙΑ ΚΑΙ ἈΣΤΡΟΛΟΓΙΑ] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Cedrenum p. 30. KUST. Deest gl. V.

[s] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 121. Μαγικὸς ἐν ἑ. V.

[t] κάμνεῦ] Vid. vv. Κεστὸς, Μνοῦς. TOUP. κάμνου A. κνίμου B.V.E.M. Mox μαγωτέρα A.B.M. et in cap. gl.

ΜΑΔΔΑΝ] Sic Schol. Aristoph. Ach. 732. ABRESCH.

ΜΑ ΔΙΑ: Οὐκ ἐπὶ τοῦ μὰ τὸν Δία λέγον, ὡς οἴοντ.] Hæc, et quæ sequuntur, nec cohærent, nec sanum sensum habent. KUST.

[u] ἐπὶ τοῦ—λέγον] Sic E. ἐπὶ τῶν—λεγόντων ἐχρῶντο τῷ μὰ Δ. etc. ἐπὶ τῶν μ. Δ. λεγόντων M.

[x] λέγον] ἔλεγον Photius, et sic Hemsterhusius ad Thomam Mag. p. 591. qui mox ἐχρῶντο δὲ αὐτῷ τῷ μὰ Δία,— ἐπὶ τοῦ ναί.

[y] ὡς καὶ] ὡς om. A.B.V.E.

[z] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 187.

[a] Καὶ ναὶ] καὶ om. A.B.V. Mox τε pro γε A.B.

[b] Ἐπὶ κατωμοτικόν] ἐπικατωμοτικοῦ A.V. Schol. Aristoph. ἐπικατωμοτικῶς B. κατωμοτικῶς E.

[c] προτάττηται αὐτοῦ] αὐτοῦ προτάττηται A.V. Schol.

[d] ΜΑΔΙΑΝΙΤΙΣ] Μαδιανίτης B.E.

ΜΑΔΩΝΤΑ] Aristoph. Plut. 266. Ῥυπῶντα, κυφὸν, ἄθλιον, ῥυσὸν, μαδῶντα, νωδόν. Ad hunc locum Suidas forte respexit. KUST.

[e] ἢ ὁ στρυφνὸς ἄρτος] Sic etiam τὴν μᾶζαν interpretatur Schol. Aristoph. Pac. 564. KUST. στρυφνὸς A.V.

[f] Ὅστις ἀλφιτοσιτεῖ] Hæc sunt verba Xenophontis de Instit. Cyri lib. VI. p. 161. KUST. VI. 2, 28.

[g] οἱ δὲ] Hæc om. A. Vide paullo supra.

ΜΑΖΑ: Κυρίως] Schol. Arist. ad initium Pacis. KUST.

[h] μάζεσθαι] μάττεσθαι Schol.

[i] καταχρῆται] καταχρηστικῶς κέχρηται A.B.V.E. et sic fere Schol.

[k] Αἶρ', αἶρε μᾶζαν ὡς τ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem initio Pacis. KUST.

[l] Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμ.] Senarius hic non est ἀρτίπους: ad cujus metrum fulciendum, vel scribendum est, Μᾶζάν γε μεμαχὼς τὴν, &c. [sic v. Μεμαγμένη.] Vel sic, Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν πρὶν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην. Syllaba enim secunda in μεμαχὼς brevis est. KUST.

[m] μεμαγμένην] κεκαυμένην ἢ μεμαγμένην A.

[n] Καὶ πρώην γ' ἐμοῦ μᾶζαν μεμ.] Aristoph. Equit. 54. KUST. πρώη γέ μου A. Mox ἐν Πύλῳ om. A.B.V.E.

[o] ἀπὸ τῆς] τῆς om. A.V.

[p] ὨΝΙΟΝ] ἀγγεῖόν τι addit V.

[q] Ἄρτου πρᾶσις] Scribendum est πράσιμον: ut respondeat voci præcedenti ὤνιον. Error natus est ex abbreviatione. KUST. Vulg. habent Photius, et Hesych.

Μαζίσκας διαμεμιγμένας: Ἀντὶ τοῦ πεφυραμένας.

Μαζονομεῖον: Ἀγγεῖόν τι.

[Μαζός: Κυρίως ἐπὶ ἀνδρός. Καὶ [r]Ὅμηρος·

Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

Καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ γυναικός.]

Μαζουρώθ: Τὰ συστήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνηθείᾳ ζώδια καλοῦνται. Ἑβραϊστὶ δὲ τινές φασι λέγεσθαι τὴν λέξιν· σημαίνειν δὲ καὶ τὸν ἀστρῷον κύνα.

Μαζῶντες: Τρυφῶντες.

Μάθημα: Ἐπιτήδευμα, ἀσχόλημα, δίαιτα, διαγωγὴ, πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. [rr]Μεταμαθεῖν δέ ἐστι τὸ παύσασθαι. Κυρίως δὲ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, [s]ἀφέμενον τοῦ πρώτου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐδ' ἂν μεταμάθοις;

Μαθητεία: Ἡ μάθησις.

Μαθητιῶ: Μαθεῖν ἐπιθυμῶ. [t]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Μαθητιῶ γάρ. Ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

Μαθών: Ἰδών.

Ὁ [illegible] Κελτὸς μαθὼν ἐγέλασε, [u]καὶ κατέσκωπτεν, ὡς ἀνὴρ παιδὶ μέλλων διαγωνιεῖσθαι.

Καὶ αὖθις·

Ὃς ἔμαθε κἀκεῖνον ἀνιστάμενον.

Ἀντὶ τοῦ εἶδε. Καὶ [x]Ἀριστοφάνης·

Μάθοι γὰρ ἄν τις κἀπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

Μαϊουμᾶς: Πανήγυρις [y]ἤγετο ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ τὸν [z]Μάϊον μῆνα. Τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν, τὴν λεγομένην Ὀστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς [a]Ῥώμης τελοῦντες, ἡδυπαθεῖν [b]ἠπείχοντο, ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασιν ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. Ὅθεν καὶ Μαϊουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο. Ἐτέλουν δὲ μέχρις Ἀναστασίου βασιλέως οἱ ἐν Κωνσταντίνου πόλει πανήγυριν τῶν [c]Βρυτῶν· καὶ ταύτην Ἀναστάσιος ἔπαυσε. Καὶ τὴν τῶν κινῶν δὲ ἐτέλουν πανήγυριν οἱ Ῥωμαῖοι κατὰ τὸν Αὔγουστον μῆνα, ἀναιροῦντες αὐτοὺς ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς ὑπὸ Γάλλων, διότι ἀφύλακτοι ἔμειναν, τῶν χηνῶν ἐκβοησάντων.

Μαΐωρ, [d]Ἀράβιος, σοφιστής. Ἔγραψε περὶ στάσεων, βιβλία ιγ'. Συνεχρόνισε δὲ Ἀψίνῃ, καὶ Νικαγόρᾳ, ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος, καὶ ἐπάνω.

Μαΐστορος: Τοῦ διδασκάλου.

[Μακκαβαῖοι: Ἐν τῷ Ἀντίοχος.]

[Μακαρία τοῦ βίου: Καὶ μακάριε τοῦ τρόπου.]

Μακαρία: Ὁ ὄλεθρος. [e]Θυγάτηρ τοῦ Ἅιδου. Καὶ παροιμία, Βάλλ' ἐς μακαρίαν: Ἀντὶ τοῦ, εἰς δειλαιότητα καὶ πανωλεθρίαν. Ἢ, Βάλλ' ἐς μακαρίαν: Κατ' εὐφημισμόν. Ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες μακαρῖται λέγονται. Καὶ [f]Ἡρακλέους θυγάτηρ, ἣν Ἀθηναῖοι ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανοῦσαν πολυτελῶς ἔθαψαν. [[g]Ἔστιν ἐν τῷ, Βάλλ' ἐς μακαρίαν.]

Μακαρίνος: Ὄνομα κύριον.

Μάκαρι σὺν τύχαι: Ἀντὶ τοῦ, μακαρίᾳ. [h]Ἀριστοφάνης·

Περιπέτεσθε τὸν μάκαρα, μάκαρι σὺν τύχᾳ.

[i]Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὥς σε μακαρίζομεν,
παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους.

ΜΑΖΙΣΚΑΣ] Ex A.V.

ΜΑΖΟΝΟΜΕΙΟΝ] Vocem hanc plenius explicat Etymologus, quem vide. KUST.

ΜΑΖΟΣ] Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

r Ὅμηρος] Il. δ'. 123. KUST.

ΜΑΖΟΥΡΩΘ] Hac voce usi sunt LXX Interpr. Job. XXXVIII. 32. KUST. Suidam ex Chrysostomo hæc descripsisse notat Schleusnerus Lex. V. T.

ΜΑΘΗΜΑ: Ἐπιτήδευμα. Ἀσχ.] Aristoph. Plut. 924. [illegible] μὴ φανεῖται διατριβή τις τῷ βίῳ. Scholiasta: Διατριβή τις τῷ βίῳ. Ἐπιτήδευμα. Ἀσχόλημα. Δίαιτα. Διαγωγή. Πρόφασις, ἀφ' ἧς μέλλομεν περὶ τὰ πράγματα διατρίβειν. Hinc Suidas sua descripsit: sed qui interpretationem vocis διατριβή, nescio quid cogitans, [illegible] μάθημα transtulit. KUST.

rr ΜΕΤΑΜΑΘΕΙΝ δέ ἐστι τὸ παύσ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST. Seqq. om. V.

s ἀφέμενον] ἀφιεμένου Schol. Aristoph. Post Ἀριστοφάνης inserui Πλούτῳ cum A.

t Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 183. Post h. gl. delevi καὶ ΜΑΘΗΤΑΙΣΙ: Τοῖς μαθηταῖς, cum A.V.

u καὶ κατέσκωπτεν] Seqq. om. V.

x Ἀριστοφάνης] Av. 381.

ΜΑΙΟΥΜΑΣ] De festivitate, Majumas dicta, vide Lipsium ad Tacitum, et Andream Rivinum in Diatribe, quam de hoc argumento conscripsit. KUST. J. Lydus p. 104. ed. Schow. Μαϊουμίζειν τὸ ἑορτάζειν ὀνομάζουσιν, ἐξ οὗ καὶ μαϊουμᾶν.

ibid. Vid. Meurs. Glossar. Græcobarb. Ἑορτὴ τοῦ Μαϊουμᾶ, Julian. in Misopog. p. 307. ed. Petav. Celebratum est ἐς τιμὴν τῆς Μαΐας, mense Maio Romæ, Gloss. Basilicorum. REINES. Julian. p. 362. ubi v. Petavium. Sozomen. 183. nomen urbis. TOUP. Vide Du Cangium.

y ἐγένετο] ἤγετο A.

z Μάϊον μῆνα] Vid. Jos. Issei not. ad Lactant. t. I. p. 612. ed. Paris. 1747.

a πόλεως] Ῥώμης A B.V. et E. suprasc.

b ἠπείχοντο] Leg. ἐνήχοντο, natabant. Melius est, si legamus ἠπειχοῦντο, exstruebantur enim in fluviis pontes, quibus aquæ nonnihil infundebatur, ut essent parumper tecti. In iis currus agebantur, et committebantur pugnæ tam equestres quam pedestres. Martial. describit I. Spectac. Epigr. 26. REINES.

c Βρυτῶν] Rutgers. Var. Lectt. IV. 8. τῶν Βρουμῶν ἑορτὴ VIII. Kal. Decemb. Scribendum est βρουμάλιον ἑορτή. REINES.

ΜΑΙΩΡ] In Porphyrio apud Euseb. Præp. X. p. 464 A. pro Μαιώραν scribendum est Μαΐωρα. Ibidem et Νικαγόραν τὸν σοφιστὴν memorat. HEMST.

d Ἀράβιος] Ἀρράβιος B. Mox στάσεως V.

ΜΑΙΣΤΟΡΟΣ] Μαΐστωρος A.B.V.E. Seqq. habet A. in marg. om. V.

ΜΑΚΑΡΙΑ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg. Pro τὸν βίον—τὸν τρόπον A. dat τοῦ βίου—τοῦ τρόπου. B. τῶν βίων—τῶν τρόπων.

ΜΑΚΑΡΙΑ: Ὁ ὄλεθρος] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1148. KUST.

e Θυγάτηρ τοῦ Ἅιδου] ἐν Ἅιδου χωρίῳ Schol. Mox καὶ μακαρίαν φασὶν ἐπὶ παροιμίας edd. vett. omissis καὶ παροιμία—πανωλεθρίαν. ἤ. h. l.

f Ἡρακλέους θυγάτηρ] Pausan. Attic. c. 32. In bello Peloponn. contra Athenienses, oraculum bis dixit, nisi e filiis Herculis, qui ad ipsos venerant supplices, pro Eurystheo sponte moriatur, non posse ipsos vincere. Macaria igitur se ipsam interficiens fecit, ut obtinerent Athenienses, et ab ea dictus est fons in Marathone, Macaria. Vid. supra Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. REINES.

g Ἔστιν ἐν] Seqq. om. A.V.

h Ἀριστοφάνης] Avibus, circa finem. KUST.

i Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Vesp. 1266. Ἀριστοφάνης om. A.

[Μακαρίζω: Γενικῇ, διὰ τοῦ ἕνεκα.

Αἳ καὶ τοῦ τέλους ἐμακαρίσθησαν, ὡς ἐκείνῳ συνάλθημαι.

Διόλου δὲ αἰτιατικῇ.]

Μακάριος: Ὁ ἐν ἀγαθοῖς πάντοτε ὤν. [k]Λέγεται δὲ καὶ ὁ Θεὸς μακάριος, καὶ πιστὸς, καὶ μόνος δυνάστης. Μετέδωκε δὲ ὁ μεγαλόδωρος τοῦ ὀνόματος τοῖς εὐσεβῶς ζῶσιν· ὥσπερ καὶ τοῦ Θεός· " Ἐγὼ εἶπα, " Θεοὶ ἐστέ." Καὶ ἄλλα πλεῖστα ὀνόματα τοιαῦτά εἰσι.

Μακάριος: [l]Δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμώνυμοι καὶ περιβόητοι δι' ἄσκησιν, διὰ βίον, διὰ τρόπον, διὰ τὰ [m]μαθήματα. Ὁ μὲν Αἰγύπτιος θαυματουργὸς ἦν, [n]καὶ μετὰ τοῦ εὐλαβοῦς πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐστηρός· [o]ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς κατὰ πάντα [p]ὢν [q]παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, [qq]πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς, καὶ τῷ χαριεντίζεσθαι τοὺς νέους ἦγε πρὸς ἄσκησιν. Τούτων Εὐάγριος γενόμενος μαθητὴς, τὴν δι' ἔργων φιλοσοφίαν [r]ἐκτήσατο, πρότερον λόγῳ μόνῳ φιλόσοφος ὤν· ὃς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ θεολόγου εἰς τὴν τοῦ διακόνου προεχειρίσθη τάξιν· ἀλλὰ καὶ ἐς τὴν Αἴγυπτον κατελθὼν, καὶ τοῖς προλεχθεῖσιν ἐντυχὼν ἀνδράσι, τὸν [s]ἐκείνων βίον ἐζήλωσε. [t]Τούτῳ καὶ βιβλία ἄγαν σπουδαῖα συγγέγραπται· ὧν τὸ μὲν Μοναχὸς, ἢ περὶ πρακτικῆς ἐπιγέγραπται· τὸ δὲ, [u]Γνωστικὸς, ἢ [x]περὶ τῶν καταξιωθέντων γνώσεως· (κεφάλαια δὲ αὐτοῦ [y]πεντήκοντα·) τὸ δὲ Ἀντιρρητικὸν, πρὸς τοὺς πειράζοντας δαίμονας, ἐν ὀκτὼ διῃρημένον μέρεσι, κατὰ [z]τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ λογισμῶν· καὶ ἑξακόσια Προγνωστικὰ Προβλήματα· καὶ Στιχηρὰ β'· ἓν πρὸς τοὺς ἐν κοι-

A νοβίοις ἢ συνοδίαις μοναχοὺς, καὶ ἓν πρὸς τὴν [a]παρθένον. Καί φησι κατὰ λέξιν οὕτως· " Ἀναγκαῖον τὰς " ὁδοὺς τῶν προοδευσάντων μοναχῶν ὀρθῶς διερωτᾶν, " καὶ πρὸς αὐτὰς κατορθοῦσθαι. Πολλὰ γάρ ἐστιν " ὑπ' αὐτῶν [b]ῥηθέντα καὶ πραχθέντα καλῶς· ἐν οἷς " καὶ τοῦτό τις ἔφησεν, ὅτι τὴν ξηροτέραν [c]καὶ ἀνώ- " μαλον δίαιταν, ἀγάπῃ συζευχθεῖσαν, θᾶττον διάγειν " τὸν μοναχὸν εἰς ἀπάθειαν."

B Μακαρίτας: Τοὺς τεθνεῶτας, εὐφήμως· ὡς μακαρίων ὄντων τῶν τελευτησάντων, ὅτι οὐκέτι αἰσθάνονταί τινος δεινοῦ. Δωριέων τινὲς αὐτοὺς [d]ΖΑΜΕΡΊΤΑΣ καλοῦσιν· οἷον τῆς μείζονος μερίδος ἤδη κεκοινωνηκότας. Τὸ γὰρ ΖΑ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τίθεται. [e]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὡς μακαρίτην, ὦ Δάματερ, τὸν βίον αὐτοῦ κατέλεξας,
εἰ φεισάμενος, καὶ μοχθήσας, καταλείψει μηδὲ ταφῆναι.

C [f]Κατεχρήσατο δὲ, ἀντὶ τοῦ μακάριον· εἰ μὴ ἄρα παίζει, οἷον νεκροῦ βίον.

Μακάρων νῆσοι: Ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν τὸ παλαιὸν, [g]ὡς Ἀρμενίδας.

Μάκαιραν: Μακαρίαν.

Μακεδνῆς: Ἴσως [h]μηκεδανής· ἢ κατ' ἐπίτασιν, λίαν κεδνῆς.

D Μακεδόνειος πόλις: Τῶν Μακεδόνων. [i]Μακεδονία δὲ χώρα. [Περὶ ἀρχῆς Μακεδονικῆς ἐν τῷ Ἀσσύριοι.]

Μακεδόνιος: Οὗτος πλεῖστα ὅσα [k]κακὰ κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο, καὶ τὸν κολοφῶνα τῶν κακῶν, οἷς ἔδρασεν, ἐπιτίθησι. Πυθόμενος γὰρ κατὰ [l]τὸ τῶν Παφλαγόνων ἔθνος πλείστους εἶναι τῆς Ναυατικῆς

ΜΑΚΑΡΙΖΩ] Deest gl. V. A. habet in marg.

[k] Λέγεται δὲ καὶ ὁ Θεὸς μακάριος, καὶ πιστ.] Theodoretus ad Psalmum 1. Τὸ δὲ μακάριος ὄνομα θεία μὲν ὑπάρχει προσηγορία. Καὶ μάρτυς ὁ θεῖος Ἀπόστολος, βοῶν· Ὁ μακάριος, καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων. Μετέδωκε δὲ καὶ ταύτης τοῖς ἀνθρώποις, ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων, ὁ δεσπότης Θεός. Καὶ γὰρ πιστὸς καλούμενος. Πιστὸς γὰρ, φησὶν, ὁ Θεὸς, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ ὁ μακάριος Μωσῆς, Θεὸς, φησὶ, πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Ἐκάλεσε καὶ τῶν ἀνθρώπων πιστοὺς τοὺς ἀναμφιβόλως δεχομένους αὐτοῦ τοὺς λόγους. Οὕτω Θεὸς ὢν καὶ καλούμενος, μετέδωκε καὶ ταύτης τῆς κλήσεως τοῖς ἀνθρώποις ὁ μεγαλόδωρος, καὶ βοᾷ, Ἐγὼ εἶπα, Θεοί ἐστε καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε. Hinc Suidam locum hunc consarcinasse manifestum est. KUST.

[l] Δύο ἐγένοντο Μακάριοι ὁμ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. IV. c. 23. ubi tamen quædam plenius leguntur. KUST.

[m] μαθήματα] Socrates rectius habet τὰ ἐν χερσὶν αὐτῶν γενόμενα θαύματα. KUST.

[n] καὶ μετὰ] καὶ om. A.

[o] Ὁ δὲ Ἀλεξανδρεὺς] Nicephor. IX. 14. REINES.

[p] ὢν] ἦν V.

[q] παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, πρὸς τοὺς ἐντ.] Locus hic ex Socrate sic supplendus est: Παραπλήσιος τῷ Αἰγυπτίῳ, ἐν τούτῳ διήλλασσεν, ὅτι πρὸς τοὺς ἐντυγχ. KUST.

[qq] πρὸς τοὺς ἐντυγχάνοντας ἦν ἱλαρὸς] καὶ ἱλαρός· οὗτος ἱλαρὸς ἦν τοῖς ἐντυγχάνουσιν B.V.E. edd. ante Kuster.

[r] ἐκτήσατο] ἠσκήσατο V.

[s] ἐκείνων] ἐκεῖνον V.

[t] τούτῳ βιβλία] Sc. Euagrio. Vid. ejus vitam in Palladii Lausiac. n. 21. Μακαρίας καὶ Ταπεινώσεων ἀψυχίαν laudarunt poetæ. Clement. Strom. IV. p. 224. ed. Sylb. REINES. τούτῳ καὶ A.V. Mox ἐγγέγραπται A. qui infra om. περὶ bis.

[u] Γνωστικὸς] γνωστικὸν V.

[x] περὶ τῶν καταξιωθέντων] πρὸς τὸν καταξιωθέντα Socrat.

[y] πεντήκοντα] ν̄ V.

[z] τὸν ἀριθμὸν] τῶν ἀριθμῶν B.

[a] παρθένον] Sic recte mss. Paris. itemque Socrates. At priores editt. [et E.] male παρθενίαν. KUST.

[b] τὰ ῥηθέντα] ῥηθέντα τε A. τὰ om. B.V.E.

[c] καὶ ἀνώμαλον] Socrates addita negatione habet, καὶ μὴ ἀνώμαλον: quod minus placet. KUST.

ΜΑΚΑΡΙΤΑΣ: Τοὺς τεθνεῶτας εὐφ.] Eadem habet Photius in Lexico inedito. KUST. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 59.

[d] ΖΑΜΕΡΙΤΑΣ] ζαμενίτας A.

[e] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 555.

[f] Κατεχρήσατο] κεχρήσατο A. δὲ om. V. In fine νεκρίβιον Schol.

ΜΑΚΑΡΩΝ ΝΗΣΟΙ: Ἡ ἀκρ.] Confer Hesychium KUST. νησοῖσι B.V. νῆσος Photius.

[g] ὡς Παρμενίδης] ὡς Ἀρμένδας Photius, quomodo legendum in Suida monet Porsonus. Ἀρμενίδας ἐν τοῖς Θηβαϊκοῖς citatur a Schol. Apollon. Rhod. I. 551. Et sic in Suida scripsi.

ΜΑΚΕΔΝΗΣ] Sic habent mss. Paris. itemque editio Mediolanensis. At reliquæ editt. minus recte, Μακεδονῆς. KUST.

[h] Μακεδονικῆς] Scribe μηκεδανής. Bibl. Coisl. p. 461. TOUP. Sive Apollon. Lex. v. Μακεδνῆς. μηκεδανής item Etymol. M. p. 28, 48. Gl. pertinet ad Od. η'. 106.

[i] ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ] Μακεδονία B.V. Μακεδονία δὲ A. περὶ ἀρχῆς etc. om. V. habet A. in marg.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΣ: Οὗτος πλεῖστα ὅσα κ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli sunt verba Socratis Hist. Eccles. lib. II. c. 38. ut vir doctus quoque ad marginem codicis Pearsoniani annotaverat. KUST. Addit Reinesius IV. 20. Sozom. IV. 26.

[k] κακὰ om. B E.

[l] τὸ τῶν] τῶν om. A.B.V. Mox ναυτικῆς V.

θρησκείας, καὶ μάλιστα κατὰ τὸ [m] Μαντίνιον, συνιδών τε ὡς οὐχ οἷόν τε [n] τοσοῦτον πλῆθος δι᾽ ἐκκλησιαστικῶν ἀνθρώπων ἐλαύνεσθαι, [o] τετραρίθμους στρατιώτας γνώμῃ [p] τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὴν [q] Παφλαγονίαν πεμφθῆναι πεποίηκεν, ὅπως φόβῳ [r] τῶν πλείστων τὴν Ἀρειανικὴν δόξαν προσδέξωνται. Οἱ δὲ [s] ἐκεῖσε ζήλῳ τῆς θρησκείας ἀπονοίᾳ κατὰ τῶν [t] στρατιωτῶν ἐχρήσαντο· καὶ συμβολῆς γενομένης, τῶν μὲν Παφλαγόνων συχνοὶ πίπτουσι, τῶν δὲ στρατιωτῶν, πλὴν ὀλίγων, πάντες. Διὰ τοῦτο προσέκρουσε τῷ βασιλεῖ ἄλλως τε καὶ ὅτι μετέθηκε τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. Οἱ γὰρ λαοὶ διεκώλυον τοῦτο, ἀνόσιον εἶναι λέγοντες· καὶ συμβαλόντες μάχῃ, πολλοὶ ὅσοι πίπτουσιν. Ὕστερον δὲ καὶ καθῃρέθη ὁ Μακεδόνιος.

[Μακεδόνιος, ἄλλος, ὃς ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ἐμαρτύρησε. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀμάχιος.]

Μακεδών, Μακεδόνος. [u] Τὸ θηλυκὸν, Μακέτις.

Μάκελλα: Δίκελλα. [x] Ἀριστοφάνης·

Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη.

Ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηται.

Μακκοᾶν: Ἀνοηταίνει, ἐνεόν ἐστιν. Ἔφαμεν δὲ, ὅτι ἡ [y] Μακκὼ ἐνεὰ ἦν. [z] Ἀριστοφάνης·

Καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοᾷ καθήμενον.

Καὶ [a] Μεμακκοακότα: Ἀντὶ τοῦ, ἀνοηταίνοντα.

Μακκὼ καὶ Λαιμώ: Γυναῖκες, αἳ ἐγένοντο ἐνεαί· τουτέστι, βαρέως νοοῦσαι.

Μακρὰ γραμμή: Ἡ καταδικάζουσα· ὁ δ᾽ ἀπολύων, βραχεῖαν ἐσημειοῦτο.

Μακρὰν οὐσίαν: [b] Οὕτως λέγουσι τὴν πολλὴν Ἀττικοί.

Μακρὰ χαίρειν: Οἰμώζειν, [c] στενάζειν.

Μακραίωνας: Μακροβίους. [d] Σοφοκλῆς·

Οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ βούλομαι ζῆν ἐπὶ [e] ταύτῃ τῇ φήμῃ.

Μακραίωνι σχολῇ: Πολυχρονίῳ, βραδεῖ ἀγῶνι. Σοφοκλῆς.

Μακρέτειος: Ὁ πολυχρόνιος.

[Μακρόβιοι: Ἐν τῷ Βραχμᾶνες.]

Μακροκέφαλοι: Ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Παλαίφατος δέ φησιν ἐν τῷ ζ΄ τῶν Τρωϊκῶν, [f] ἐν τῇ Λιβύῃ ὑπεράνω Κόλχων οἰκεῖν τοὺς Μακροκεφάλους.

Μακρὸν ποιῶ: Ἀντὶ τοῦ μηκύνω. Οὕτω Φιλοστίδης.

[Μακρὸν τεῖχος ἐκεῖθεν τῆς Σηλυβρίας. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τεῖχος.]

Μακροπόνηρος:

Μακρούς:

[g] Σοῦ δ᾽ ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μακρούς.

Οὐ λέγει, ὅτι τοὺς μακροὺς οὐ προήσομαι, ἀκούσομαι δὲ τοὺς διὰ συντομίας λεγομένους· ἀλλ᾽ ὅτι πάντες λόγοι μακροὶ πεφύκασι [h] κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν, εἰ πέπρακται.

Μακροχρονῶ:

Μακρῷ: Ἀντὶ τοῦ πολύ. Εὐνάπιος·

[i] Καρῖνος ὁ βασιλεὺς, γενόμενος ἐν ἐξουσίᾳ, καὶ βουλήσεως κύ-

[m] Μαντίνειον] Μαντίνιον A.B. Socrat.

[n] τοσοῦτον] τοσοῦτο A. qui post ἐκκλησιαστικῶν addit ἀνθρώπων cum V.

[o] τετραρίθμους στρατ.] Rescribe ex Socrate, τέσσαρας ἀριθμοὺς στρατιωτῶν. KUST.

[p] τῇ τοῦ] τῇ om. A.E. Socrat.

[q] Παφλαγονίας] Παφλαγόνα B.V. Mox Ἀρειανὴν A.

[r] τῶν πλείστων] Imo, τῶν ὁπλιτῶν: ut recte habet Socrates. KUST.

[s] ἐκεῖσε] ἐκεῖ V.

[t] στρατιωτῶν] Χριστιανῶν A.V.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΟΣ] Hæc A. in marg. Καὶ ἔστιν etc. om. V.

[u] Τὸ θηλ.] τὸ δὲ θηλ. V. Μακέτις θη. tanquam alia gl. A.

[x] Ἀριστοφάνης] Av. 1238.

ΜΑΚΚΟΑΙ] Helladius apud Photium, p. 1582. Ὅτι τὸ μακκοᾶν ἀρχαϊκῶς ἐστι τὸ μὴ ἀκούειν· ἢ τὸ μὴ νοεῖν, ὅπερ τὸ νοεῖν ἐδήλου. Καλλίμαχος δ᾽ ἐν Ἑκάλῃ ἐκόησε φησὶν, ἀντὶ τοῦ, ἐνόησε. Confer etiam Etymologum. KUST.

[y] Μακκὼ] ἡ Μακκὼ A. μακκὼς B.E.

[z] Ἀριστοφάνης] Equit. 395.

[a] ΜΕΜΑΚΚΟΑΚΟΤΑ] Aristoph. Eq. 62.

ΜΑΚΚΩ ΚΑΙ ΛΑΙΜΩ: Γυναῖκες] Ex Schol. Aristoph. Equit. 62. Confer etiam Tzetzem Chil. IV. 875. KUST.

ΜΑΚΡΑ ΓΡΑΜΜΗ] Aristoph. Vesp. 106. Ὑπὸ δυσκολίας δ᾽ ἅπασι τιμῶν τὴν μακράν. Scholiasta ad eum locum notat, judices apud Athenienses olim, si quem damnandum censerent, lineam longam; sin absolvendum, brevem, in tabella cerata duxisse. Ὁπότε, inquit, καταλαμβάνοιέν τινα τῷ τολμήματι, ἕλκειν εἰώθασι μακρὰν γραμμήν· ὁπότε ἀπολύοιεν, βραχεῖαν. Sed pro τολμήματι scribendum ibi est τιμήματι, i. e. pœna, mulcta. Ecce enim Photius in Lexico inedito clare sic habet: Μακρὰν τίμησιν: Τοῖς δικάζουσι πινάκιον ἐδίδοτο, ἐν ᾧ ἔγραφον μακρὰν γραμμὴν, ὅτε τινὰ καταλαμβάνοιεν ἐν τῷ τιμήματι· βραχεῖαν δὲ, ὅταν ἀπολύοιεν καὶ μὴ καταδικάζοιεν. KUST.

ΜΑΚΡΑΝ ΟΥΣ.] Μακρᾷ τῇ δόξῃ Ælian. V. H. I. 23. ubi plura notavi. HEMST.

[b] οὕτως λέγουσι] οὕτως om. Photius.

ΜΑΚΡΑΝ ΧΑΙΡΕΙΝ] Photius in Lexico ms. habet, μακρὰ χαίρειν: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Scholiasta Aristoph. Equit. 431. Κλάειν σε μακρὰ κελεύω. Τὸ μὲν εἶδος ἀρχαῖον Ἀττικὸν τῆς συνθέσεως· ὡς, μακρὰ χαίρειν σοι λέγω, καὶ οἰμώζειν μακρά. KUST. μακρὰ A.V.

[c] θρηνεῖν, στενάζειν] θρηνεῖν om. A.B.V. Photius.

[d] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 518.

[e] ταύτῃ] τῇ ταύτῃ V. τοσαύτῃ E.

ΜΑΚΡΑΙΩΝΙ ΣΧΟΛΗΙ: Πολυχρ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 194. sed ubi sic legitur: Μακραίωνι σχολῇ. Ὅ ἐστι, πολυχρονίῳ, βραδὺν τὸν ἀγῶνα ἐμποιήσῃ σοι. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. βραδεῖ, τὸν ἀγῶνα ἐμποιοῦντί σοι Schol. Flor.

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] A. in marg. V. post gl. seq.

ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΟΙ: Ἔθνος ἐστὶν οὕτω κ.] Ex Harpocratione. KUST. Μακροκέφαλος, ὡς τὸ περὶ Λιβύην ἔθνος. Poll. II. p. 90. Pomp. Mel. I. 19. Pop. Ponti juxta Cerasunta. REINES.

[f] ἐν τῇ Λιβύῃ] Sic appellabatur regio quædam Colchis vicina, de qua locus hic accipiendus est: ne quis de Libya ea, quæ in Africa sita erat, verba hic fieri putet. Vide Lucam Holsten. ad Stephanum v. Λιβυστῖνοι. KUST.

ΜΑΚΡΟΝ ΤΕΙΧΟΣ ἐκεῖθεν τῆς Σηλυβρ.] Locus hic corruptus est et mutilus, quem emendabis et supplebis ex ipso Suida infra v. Τεῖχος. KUST. Habet hæc A. in marg. infer.

ΜΑΚΡΟΠΟΝΗΡΟΣ] Photius in Lexico inedito: Μακροπόνηρος: Ὁ εἰς μακρὸν ἐκτείνων τὴν πονηρίαν, καὶ μνησικακῶν. Hinc Suidas supplendus est. KUST. Hæc Photio accesserunt a manu recenti.

[g] Σοῦ δ᾽ ἐγὼ] Aristoph. Ach. 302.

[h] πρὸς πρᾶξιν κρινόμενοι] κρινόμενοι πρὸς πρᾶξιν A.

ΜΑΚΡΩΙ] Cf. Vopisc. c. 1. et supr. Καρῖνος. REINES.

[i] Καρῖνος ὁ βασιλ.] Vide Nostrum supra v. Καρῖνος: ubi

μος, ἀπέδραμε τηλικοῦτον κακὸν ἐς τυραννίδα, [k] ὥστε ἀπέδειξε A χρυσὸν τὴν τραγῳδουμένην τυραννίδα. Οὕτω καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις μακρῷ παρῆλθε.

Καὶ αὖθις·

[l] Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.

Μακρῷ: Ἀντὶ τοῦ, κατὰ πολύ. [m] Ἡρόδοτος·

Ἄριστος ἐγένετο μακρῷ Ἀριστόδημος κατὰ γνώμας τὰς ἐμάς.

Καὶ αὖθις·

Μακρῷ διέστηκε.

B Μάκρωνες: Ἐθνικόν.

Μάκτρα: Θυεία ἐπιμήκης, ἐν ᾗ [n] μάττουσι τὰ ἄλευρα. [o] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀντὶ δὲ μάκτρας,
πιθάκνης πλευρὰν ἐρρωγυῖαν.

Μάλα εἰκότως: Πάνυ δικαίως.

Μαλακηνός: Ὄνομα κύριον.

C Μαλακία: Ῥαθυμία, νόσος.

[p] Καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτῶν, καὶ φυγοπονίας, ὥστε τὸν ἀδελφὸν οὐραγεῖν.

Μαλακίζεσθαι: Ἐν ταῖς νόσοις φασὶν [q] Ἀττικοὶ τὰς γυναῖκας μαλακίζεσθαι, τοὺς δὲ ἄνδρας ἀσθενεῖν.

Μαλακίων: Ὁ μαλακός.

D Μαλακόν: Ἁπαλόν, [r] ἢ καὶ ἀσελγές.

[s] Ὁ δὲ οὐ πάνυ δεξιῶς ἐπεξῆλθεν ἀθυμίᾳ, καὶ πληγῶν πλειόνων γενομένων, διὰ τὸ μαλακῶς τὸν τράχηλον παρασχεῖν.

Μαλακός: Ὅτι πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρωπος, [t] καὶ τὴν γεῦσιν, ἁφὴν οὖσαν, ἀκριβεστέραν ἔχει, διότι μαλακώτερος, καὶ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερος. Θᾶττον γὰρ διαφορεῖται τὰ [u] περιττώματα, καὶ οὐκ ἐπιθολοῦται αὐτοῦ τὸ φανταστικὸν καὶ λογιστικόν. Ἐπιστῆσαι δὲ χρή, [x] μήποτε ὡς ὑλικὸν αἴτιον αἰτιᾶται τὴν σάρκα. Οὐ γὰρ ποιητική ἐστι φρονήσεως, ὡς συναίτιον. Διὰ γὰρ τὸν σύνδεσμον [y] διατίθεται τὰ ψυχικὰ κινήματα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν, οὐ γεννώμενα [z] ὑπὸ τῆς κράσεως, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς [a] τοιᾶσδε κράσεως τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε ἐνεργοῦντα. Εἰ δέ τινα εἴη ἄλλα τοῦ ἀνθρώπου μαλακωτέραν ἔχοντα σάρκα, [b] οἷον οἱ σκώληκες, τοῖς ἄλλοις δηλονότι ἐλλείπουσιν· οὐ γὰρ ἔχουσι τέλειον τὸ φανταστικόν, [c] ἀλλὰ νῦν περὶ τῶν τελείων ζώων ὁ λόγος. Τάχα δὲ οὐδὲ σὰρξ [d] ἡ τῶν σκωλήκων, ὡς [e] οὐδὲ ἡ τῶν μυιῶν. Ὅτι δὲ [f] τῷ μαλακωτέραν ἔχειν τὴν σάρκα ὁ ἄνθρωπος φρονιμώτερος, [g] σημεῖόν ἐστι τὸ τοὺς μαλακωτέρους τῶν ἀνθρώπων φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι, τῶν ἄλλων [h] πάντων διαθέσεων καὶ φυσικῶν ἰδιωμάτων ὁμοίως ἐχόντων. Διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδέρμους [i] καλοῦμεν.

Μαλακόστρακα: Ἰχθύες, ὅσα ἐκδύεται· οἷον, ἀστακοί, καρίδες, πάγουροι, καρκίνοι. Ταῦτα δὲ μόνα ἐκδύονται.

Μαλάσσου: Ἀντὶ τοῦ μεταβάλλου.

[Μαλάσσω: Αἰτιατικῇ.]

Μαλάχια: Ὅσα τῶν ἐνύδρων ὀστέα οὐκ ἔχει· οἷον σηπία, πολύπους. Ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά [k] ἐστι, καὶ ἄσπλαγχνα. Τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διφθόγγου γράφουσι.

Μαλαχίας: Ὄνομα κύριον.

---

locus hic auctior legitur. KUST. Vid. Eunap. Boissonad. p. 492.

k ὥστε χρυσὸν ἀπέδειξε] De proverbio hoc vide quæ diximus supra in v. Ἐπίκλυσε. KUST.

l Τούτων ἁπάντων] Hanc ῥῆσιν Eunapio adjudicare videntur interpretes. Sed falluntur. Est enim senarius, qui legitur apud Aristoph. in Vesp. 1294. KUST.

m Ἡρόδοτος] IX. 71. Mox διέστηκας V.

ΜΑΚΡΩΝΕΣ] Vide Stephanum Byzantium v. Μάκρωνες: et ibi interpretes. KUST. Μάκρωνες A.

ΜΑΚΤΡΑ] Helladius apud Photium p. 1589. Ὅτι τὸ μάκτραν καλεῖν, ἐν αἷς τὰς μάζας μάττουσιν, Ἀττικόν, καὶ οὐχ, ὡς ἔνιοι δοκοῦσιν, ἰδιωτικόν. KUST.

n μάττουσι] μαλάττουσι B.

o Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 545. Post ἐρρωγυῖαν delevi καὶ ταύτην cum A.B.V.E.

ΜΑΛΑΚΗΝΟΣ] Μαλακεινὸς A.B.

p Καὶ μάλιστα διὰ τὰς μαλακίας τῶν Κελτ.] Fragmentum hoc consarcinavit Suidas ex Polyb. lib. III. 79. ubi sic legitur: Ἐπιμελητὴν δὲ τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε Μάγωνα· τῶν τε λοιπῶν, καὶ μάλιστα τῆς τῶν Κελτῶν μαλακίας καὶ φυγοπονίας. KUST.

q οἱ Ἀττικοὶ] οἱ om. A. et Photius, ubi μαλακίζεται in capite gl. Mox μὲν post τὰς om. A.V. Phot.

ΜΑΛΑΚΙΩΝ] Sic mss. Paris. cujus loco priores editt. exhibent, μαλακίας. Sed τὸ μαλακίων recte se habet: quod est diminutivum a μαλακός. Schol. Aristoph. Eccles. 1050. Μαλακίων: Μαλακός, ὑποκοριστικόν. Huc Suidas respexit. KUST. Μαλακίαν B.E.

r ἢ καὶ] καὶ om. V. ἢ καὶ ὁ ἀσελγὴς Photius.

s Ὁ δὲ οὐ πάνυ] De Cicerone videntur dicta: cf. Appian. B. C. IV. p. 600 D. HEMST.

ΜΑΛΑΚΟΣ: Πάντων φρονιμώτερον ζῶον ὁ ἄνθρ.] Hæc, et quæ sequuntur, puto deprompta esse ex Philopono in Aristotelem de Anima. KUST. Ita sane. Vid. fol. M. 111.

E t καὶ τὴν γεῦσιν etc.] ὡς γὰρ μαλακόσαρκος ἐξ οὗ καὶ κατὰ τὴν ἁφὴν αἰσθητικώτερός ἐστι θᾶττον διαφορεῖται etc. Philop.

u περιττώματα] περιττώματα A.E. Philop.

x μή ποτε] ὅτι Philop. qui mox εἰ μὴ ὡς συναίτιον.

y συνδιατίθεται] διατίθεται A.E. Philop.

z ὑπὸ] ἀπὸ V. Supra γενόμενα M.

a τοιᾶσδε] τοιαύτης Philop. et mox τοιῶς ἢ τοιῶς.

b οἷον οἱ] οἷον om. A.B.V. οἷον sine οἱ Philop.

c ἀλλὰ νῦν] νῦν δὲ Philop.

d ἡ τῶν] ἡ om. Philop.

F e οὐδὲ ἡ] ἡ om. A.V. Philop.

f διὰ τὸ] τῷ A.B.V.M. διὰ om. E. τῶν Philop.

g σημεῖον etc.] κατασκευάζει ἐκ τοῦ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μαλακοσάρκους μᾶλλον φρονιμωτέρους καὶ εὐφυεστέρους εἶναι. διὸ καὶ τοὺς ἀνοήτους παχυδ. κ. Philop.

h πάντων] ἁπάντων A.

i καλοῦμεν om. V.

ΜΑΛΑΚΟΣΤΡΑΚΑ] Vide Aristotelem Hist. Anim. lib. IV. c. 2. KUST. Μαλακόστρακα B.V.E.M. Ælianus N.A. G XI. 37. Μαλακόστρακα δέ, ἀστακοί, καρίδες, κάραβοι, πάγουροι· ἀποδύεται δὲ τὸ γῆρας ταῦτα.

ΜΑΛΑΣΣΟΥ] Ex Soph. Aj. 594. et Schol. Notavit Portus.

ΜΑΛΑΣΣΩ] A. in marg. om. V.

ΜΑΛΑΧΙΑ] Imo potius μαλάκια. Galenus in Glossis Hippocraticis: Μαλακίοισιν: Οὕτως καλεῖται ὅσα τῶν ἐνύδρων ἀκάνθας οὐκ ἔχει, καθάπερ ὁ πολύπους, καὶ τευθίς, καὶ σηπία, καὶ ἀκαλήφη. Ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμα καὶ ἄσπλαγχνά ἐστι. Aristoteles quoque Hist. Anim. lib. I. c. 6. hoc genus piscium H μαλάκια vocat: ut proinde dubitari non debeat, quin et sic apud Suidam scribendum sit. KUST. Μαλάχεια V. Ælianus N. A. XI. 37. Μαλάκια δὲ καλεῖται ὅσα τῶν ἐνύδρων ἀνόστεά εἰσι, καὶ εἴη ἂν πολύποδες, σηπία, τευθίς, ἀκαλήφη· ταῦτά τοι καὶ αἵματος ἄμοιρα καὶ σπλάγχνων εἰσι.

k ἐστι] εἰσι A.

Μαλέας: Ἀκρωτήριον, καὶ ὄρος.

Μάλεος: Ὄνομα κύριον. [l]Φαιστὸς, πόλις Κρήτης. [m]Ὅμηρος·

> Ἐς Φαιστὸν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀπείργει.

[n]Μάλεος γάρ τις [o]τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

Μαλερόν: [p]Λαμπρὸν, [q]σπεδόεν, ἰσχυρὸν, ὀξὺ, ἀσθενὲς, ξηρὸν, δριμύ. Τὸ δὲ [r]μαλερὸν πῦρ, τὸ ὀξὺ, ἢ μαραντικὸν, σφοδρόν. Καὶ μαλερὰς φρένας, τὰς ἀσθενεῖς, καὶ ξηράς.

> [s]Ῥιπίδα τὰν μαλερὰν θάλπος ἀμυνομέναν.

Μάλειον Ὄρος:

> Μαλειάων ὄρος αἰπύ.

[t]Ὅμηρος.

Μαλιασμός: Νόσος περὶ τοὺς ὄνους γινομένη· ὅς ἐστι κατάρρους διὰ μυκτήρων, καὶ στρόφος περὶ τοὺς αὐτούς. Οὐκ ἐκφεύγει δὲ οὐδέτερον τῶν νοσημάτων ὁ ὄνος.

Μάλλιος: Ὄνομα κύριον. Ὅτι Μάλλιος ὁ ὕπατος τὸν ἑαυτοῦ παῖδα μονομαχήσαντα Ποντίῳ τῷ Λατίνῳ, καὶ καταβαλόντα τὸν ἀντίπαλον, ὡς μὲν ἀριστέα ἐστεφάνωσε, ὡς δὲ ὑπερβάντα τὰ ἐξ αὐτοῦ τεταγμένα ἐπελέκισεν· ὃ δὴ σὺν ὠμότητι πραχθὲν εὐπειθεστάτους τοῖς ἄρχουσι [u]τοὺς Ῥωμαίους κατέστησεν. [x]Ἔστιν ἐν τῷ Δικτάτωρ.

Μάλιστα: Ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει.

Μαλθακόν: [y]Ἔκλυτον, μαλακόν.

> [z]Ὁ δ' αὐτὸν
> ἐξάγαγεν βιότου μαλθακὴ σοφίης.

Μαλθακώτερον: Πρὸς τὸ ἡδύτερον τοῦ βίου, καὶ εὖ ἔχον. [a]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

> Τὸ δὲ [b]μεταστρέφεσθ' ἀεὶ
> πρὸς τὸ μαλθακώτερον,
> δεξιοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι, καὶ φύσει Θηραμένους.

Μαλθάξαι: Ἀγαθῦναι, καταπραΰναι.

> [c]Τοὺς μὲν δώροις μαλθασσομένους, καὶ ἐς τὰς κλήσεις συνιέναι.

Καὶ αὖθις·

> Τὸ γὰρ δυνάμενον ἐκεῖνον τὸν ἄνδρα μαλθάξαι, ἓν μόνον ἦν, ἡ τῶν τρόπων ἐπιείκεια, καὶ ὁ τοῦ δικαίου κατὰ φύσιν ἔρως.

[d]Καὶ Ἀριστοφάνης·

> Νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται,
> καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη μαλθακός εἰμι.

Μάλθη: Ὁ μεμαλαγμένος κηρός.

Μάλθων:

> Ὁ γύνανδρός τε καὶ μάλθων τύραννος.

Ἀντὶ τοῦ, ἔκλυτος.

Μαλκίομεν: Δημοσθένης ἐν θ' Φιλιππικῶν φησι.

Μάλκιον: Ἀσθενὲς, [e]ψυχρότατον.

> Ὁ δὲ Μιθριδάτης τινὰ φάρμακα ἀσθενές τε καὶ μάλκιον, βραδέως τὴν ἰσχὺν ἀποδείκνυντα.

Μαλκίστατον: Ψυχρότατον.

ΜΑΛΕΑΣ] Statim delevi ἡ αἰτιατικὴ, τὴν Μαλέαν, cum A.

[l] ΦΑΙΣΤΟΣ, πόλις Κρ.] Sic mss. Paris. At priores editt. [et E.] male, Φαιστοῦ, πόλεως Κρ. Nihil enim præcedit, ad quod genitivus iste referri queat. Nam τὸ, ὄνομα κύριον, respicit ad vocem præcedentem Μάλεος. KUST.

[m] Ὅμηρος] Odyss. γ'. 296. ad quem locum Scholiasta notat, pro μικρὸς λίθος in quibusdam codicibus Homeri olim scriptum fuisse Μαλέου λίθος: quam lectionis diversitatem Suidas etiam hoc loco confirmat. Is enim notam, quam verbis Homeri subjungit, excerpsit ex aliquo Scholiasta, qui Μαλέω vel Μαλέου λίθος apud poetam olim legerat: quamvis ipse, quæ est ejus ἀκρισία, μικρὸς λίθος in textu retinuerit. KUST.

[n] Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λ.] Locum hunc Suidæ in Παρεκβολαῖς suas retulit Eustathius ad Odyss. β'. p. 1469. ut Pearsonius etiam observaverat. Sic enim verbosus ille Homeri interpres ibi inquit: Ὅτι δὲ, ὡς εἴρηται, μικρὸς λίθος ὁ κατὰ Φαιστὸν τετελεσμένος ἦν πρός τινος Μαλέου, καὶ ὡς ἀνιερώθη Ποσειδῶνι πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν τῇ Φαιστῷ, ἐν τοῖς τοῦ Σουίδα κεῖται. KUST.

[o] τελέσας] Vim hujus vocabuli Portus non intellexerat. Τελεῖν enim apud veteres dicebatur de magica rerum consecratione, quæ vi sua incursiones hostiles, morbos, aliaque mala a loco aliquo arcere posse credebatur. Hoc sensu accipiendi sunt ἀνδριάντες ἀργυροῦ τετελεσμένοι εἰς βαρβάρων ἀποκώλυσιν, apud Photium Cod. LXXX. p. 188. item, δακτύλιοι τετελεσμένοι, apud Scholiastam Aristophanis ad Plut. 884. et Παλλάδιον τετελεσμένον, apud Nostrum infra v. Παλλάδιον. Confer Salmasium ad Fl. Vopiscum in Aureliano, qui hac de re pluribus agit. KUST.

[p] Λαμπρὸν] Sic μαλεραῖς ἀοιδαῖς Pindar. Ol. IX. 34. ubi v. Schol. Μαλερὸν pro λαμπρὸν dixisse veteres, testatur Schol. Paris. ad Apollon. Rhod. I. 734. diverse Schol. ed. Conf. Heyn. ad Homer. Il. ι'. 242.

[q] σπεδόεν] σπουδαῖον Photius.

[r] ΜΑΛΕΡΟΝ ΠΥΡ] Vid. Schol. Il. ι'. 242.

[s] Ῥιπίδα] Anthol. Pal. VI. 207. Mox μαλερᾶν A.

[t] Ὅμηρος] Odyss. γ'. 287. KUST. Supra ΜΑΛΙΟΝ M.

ΜΑΛΙΑΣΜΟΣ] Res exponitur ab Hippiatricis I. 2. p. 10. etc. illi μάλιν vocant: μαλιᾶν Apsyrtus habet p. 13. HEMST.

ΜΑΛΛΙΟΣ] Μάλιος bis V.M. Mox ὡς μὲν om. B.E.

[u] τοὺς Ῥωμαίους] τοὺς om. A.B.V.E. Tum Ῥωμαίοις V.E.

[x] Ἔστιν ἐν τῷ ΔΙΚΤΑΤΩΡ] Sed ibi de hoc Manlio ne γρῦ quidem reperias. KUST. Desunt hæc V.

ΜΑΛΙΣΤΑ] Schol. Thucydid. I. 17. Vid. J. A. Van der Lind. Med. Phys. p. 445 b. HEMST. Adde Schol. Thucyd. III. 93.

[y] Ἔκλυτον] εὔλυτον Photius.

[z] Ὁ δ' αὐτὸν] Anthol. Pal. VII. 95. ὁ δ' ἐξ αὐτῶν A. Statim delevi Καὶ παροιμία· Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ἁβροὶ μαλθακευνίαις. Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἁβρότητος διαρρεόντων, cum A. quæ leguntur supra v. Ἁπαλοί.

[a] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 544.

[b] μεταστρέφεσθαι] μεταστρέφεσθ' ἀεὶ A.B.V.E.M.

[c] Τοὺς μὲν] Diogen. Laërt. IV. 8. HEMST.

[d] Καὶ Ἀριστοφάνης] Hæ duæ voces in prioribus editt. desunt, quas ex 2 mss. Paris. revocavi. Locus autem hic exstat apud Aristophanem in Vesp. 711. idemque repetitur infra v. Νάρκη. KUST. Seqq. usque ad κηρὸς om. B.E.

ΜΑΛΘΗ] Ex Harpocratione. Addidi mox ὁ cum V. et Harpocr. ὁ μεμαγμένος Photius. Gl. spectat Demosth. p. 1132, 13. v. Schol. Demosth. e Cod. Bav. p. 112. Conf. Schol. Theocriti VIII. 105.

ΜΑΛΘΩΝ] Vid. Γύνανδρος. Hæc Æliani puto, et intelligenda de Heliogabalo, in quem scripserat κατηγορίαν τοῦ Γ. teste Philostrato de Vit. Soph. p. 624, 21. HEMST.

ΜΑΛΚΙΟΜΕΝ: Δημοσθ.] Harpocratio (ex quo Suidas) habet μαλακιζόμεν. At apud ipsum Demosthenem hodie legitur μαλακιζόμεθα. Vide Maussacum ad Harpocrationem. KUST. Μαλκίομεν germanam esse Demosthenis lectionem statuit Schæferus Apparat. Crit. T. IV. p. 574. ad Demosth. p. 120, 7.

[e] ψυχρότατον] ψυχρότερον V.

ΜΑΛΚΙΣΤΑΤΟΝ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, μαλκιστότατον. Nam vel fragmentum

Τῆδε μοι μαλκίστατον ἦμαρ.

Μᾶλλον μᾶλλον: Ἀντὶ τοῦ, ἀεὶ καὶ μᾶλλον. Ἄλεξις Ἀτθίδι·

> Πῶς [f] ἐπιτρέφει τὸ πρῶτον ὁ Ζεὺς ἠρεμῇ,
> ἔπειτα μᾶλλον μᾶλλον.

Ἀναξίλας Ὥραις, Ἄλεξις Πεζονίκῃ.

[g] Τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς· οἷον, Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς κακός ἐστιν, ἢ ὁ ψεύστης. Ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος, καὶ λέγοντος, Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν, ἢ Χίμαιρα. Καί ποτε μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται, ὡς ὅταν φῶμεν, μᾶλλον τὸ μέλι γλυκὺ, ἢ τὴν σταφίδα· ποτὲ δὲ [h] θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, [i] ὅτι μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, ἢ βλάπτει. Σημαίνομεν γὰρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ.

Μᾶλλον ὁ Φρύξ: Ἡ παροιμία ἐνθένδε. Οἱ ζ' σοφοὶ ἐρωτώμενοι [k] ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν [l] ὄντων εὐδαιμονέστατος; οἱ μὲν ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ γὰρ τῆς αὐτονομίας ἀποθνήσκει· οἱ δὲ, πελαργούς· δίχα γὰρ νόμου τῇ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι· Σόλων δὲ, οὐδένα πρὸ τῆς τελευταίας ἡμέρας. Παρεστὼς δὲ [m] Αἴσωπος ὁ Φρὺξ, ὁ λογοποιὸς, "Τοσοῦτον," εἶπεν, "ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν." Ἀκούσας δὲ Κροῖσος, εἶπε, "Μᾶλλον ὁ Φρύξ."

[Μαλῶα:

Καί τινα διὰ χειρὸς ἔχουσι μαλῶα, καὶ καθαίρουσι.]

Μάλωνος: Ὄνομα ἐθνικόν.

[Μαλλώτης, Διονυσιάδης, Φιλαρχίδου, τραγικός.]

Μάλχος, Βυζάντιος, σοφιστής. Ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου, καὶ ἕως Ἀναστασίου· ἐν ᾗ τὰ κατὰ Ζήνωνα, καὶ Βασιλίσκον, καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῆς [n] δημοσίας βιβλιοθήκης, καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου, καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς, καὶ τραγῳδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά.

Μαμμάκυθος: Ὄνομα κύριον. [o] Ἀριστοφάνης·

> Τέως δ' ἀβελτερώτατοι,
> κεχηνότες Μαμμάκυθοι,
> Μελιτίδαι κάθηνται.

Μάμας: Ὅτι [p] ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγάλη, ιβ' καμάρας ἔχουσα, (ὕδατα γὰρ [q] κατήρχετο πολλὰ,) ἔνθα καὶ δράκων ἵστατο χαλκοῦς, διὰ τὸ δοκεῖν δράκοντα οἰκεῖν ἐκεῖσε· ἔνθα καὶ πολλαὶ παρθένοι ἐτύθησαν. [r] Βασιλίσκος γάρ τις, [s] ἐρασθεὶς τοῦ τόπου, ὃς ἦν Νουμεριανοῦ Καίσαρος, ἐκεῖσε κατῴκησε, καὶ ναὸν ἤγειρεν· ἅπερ Ζήνων κατέλυσεν. [[t] Ἡ κλητικὴ, ὦ Μάμαν.]

[Μαμαίας, Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς Ῥωμαίων.]

Μαμερτῖνος: Ὄνομα κύριον.

Μὰ μήκωνος χλόην:

[u] Ναὶ καὶ μὰ μήκωνος χλόην.

Μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα. Ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν.

Μαμιανός: Πατρίκιος. Ἐν τῷ Πρίσκος.

Μαμωνᾶς: Χρυσὸς, γήϊνος πλοῦτος· οὐχὶ ὁ ἐκ τοῦ [x] Σατανᾶ, ἀλλ' ὁ περιττὸς, καὶ ὑπὲρ τὴν χρείαν.

---

versus, quod sequitur, satis ostendit, scribendum esse μαλκίστατον. KUST. Vid. supra ad v. Ἀλγίστατον.

ΜΑΛΛΟΝ ΜΑΛΛΟΝ] Utitur Aristoph. Ran. 1032.

[f] ἐπιτρέφεται] ἐπιτρέφει τὸ A.B.V.M. Photius.

[g] Τοῦτο τὸ μᾶλλον λέγεται θετικῶς, οἷον, οὐδὲν μᾶλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Pyrrhone, [IX. 75.] ut Pearsonius observavit. Sed ibi rectius sic legitur: Λέγεται δὲ τὸ Οὐδὲν μᾶλλον καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς, &c. Vide etiam Nostrum infra v. Οὐδὲν μᾶλλον, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

[h] θετικῶς] ἐκφέρεται addit V.

[i] ὅτι μᾶλλον] ὅτι om. A. Mox σημαίνομεν δὲ A.

[k] ὑπὸ Κροίσου om. V.

[l] ὄντων] σοφῶν Photius. qui mox πελαργοὶ, omisso statim γάρ.

[m] Αἴσωπος ὁ φ.] ὁ λογοποιὸς Φρὺξ τὸ γένος Photius.

ΜΑΛΩΑ] Est vox recentiorum Græcorum; sed cujus significatio est prorsus obscura et incerta: quippe quum nec Suidas hoc loco, nec quisquam alius, quod sciam, explicat. Exstat autem in Vita S. Euthymii (edita a Cotelerio t. II. Monument. Eccles. Gr.) p. 327. unde et fragmentum ipsum quod sequitur, a Suida depromptum est. Ibi enim sic legitur: Καθημένοις γάρ ποτε πρὸς τῇ τοῦ μοναστηρίου εἰσόδῳ, καί τινα μαλῶαν ἔχουσι διὰ χειρὸς καὶ καθαίρουσιν, ἐπέστη ἡμῖν οἷά τις ῥοίζῳ μεγάλῳ, καὶ κατακρίδι παραπλησίως, ὑπὸ τοῦ πονηροῦ πνεύματος ἐλαυνόμενος. Cotelerius existimat, τὸ μαλῶα, vel μαλῶον, in loco citato significare genus ligonis, vel rastri, vel sarculi: sed conjecturam istam nullius scriptoris auctoritate probat. Quare rem istam, ut incertam, in medio relinquo. Vide etiam Dufrenium in Glossario Græco, qui recte quidem monuit, Suidam locum hunc ex Vita Euthymii descripsisse: sed de significatione vocis μαλῶα nihil certi tradit. KUST. Suspicor hanc gl. a mala manu Suidæ accessisse. Habet enim A. tantum in marg. ubi om. καὶ καθαίρουσι.

ΜΑΛΩΝΟΣ] Μάλλωνος V.

ΜΑΛΛΩΤΗΣ, Διονυσιάδης. Φιλ.] Puto locum hunc ad literam Δ referendum, et sic scribendum esse: Διονυσιάδης, Μαλλώτης, Φιλαρχίδου, τραγ. Vix enim mihi persuadeo τὸ Μαλλώτης esse nomen proprium viri, cum constet esse ἐθνικὸν, a Μαλλὸς, urbe Ciliciæ; ex qua Dionysiades oriundus fuerit: quemadmodum Crates grammaticus, et Proclus philosophus, Mallotæ fuisse leguntur. KUST. Recte. Deest hæc gl. A. e quo Διονυσιάδης Suidæ restitui supra p. 1011. Μαλλώτης B.V. Tum Διονυσιάδης B.E. et φιλαρχίδου V.

ΜΑΛΧΟΣ, Βυζ.] De hoc Malcho vide omnino Photium in Bibliotheca, Cod. LXXVIII. qui eum Philadelphiensem facit. Vide etiam Vossium de Hist. G. p. 266. KUST.

[n] δημοσίας om. E.

ΜΑΜΜΑΚΟΥΘΟΣ] μαμμάκυθος A.B.V.E. et in exempl. B.V.E. Ἀριστοφάνης—κάθηνται om. A.

[o] Ἀριστοφάνης] Ran. 1020.

[p] ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι γέφυρα ἦν μεγ.] Confer omnino Codinum de Orig. CPolitanis, qui eadem iisdem pene verbis tradit, ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[q] κατέρχετο] κατήρχετο A. Mox ἔνθεν V. et infra ἐκεῖ V. bis.

[r] Βασιλίσκος] Vid. supra Βασιλίσκος. Verinæ imper. frater, qui conjugem habuit Zenonidem; sed de ea hic sermonem esse non puto. REINES.

[s] ἐρασθεὶς] ἐραστὴς V.

[t] Ἡ κλητικὴ] καὶ ἀεὶ κλητικῆς B.V. Hæc om. A.

ΜΑΜΑΙΑΣ] Μαμαίας A. ubi gl. in marg. Vid. supra p. 180.

[u] Καὶ ναὶ] ναὶ ναὶ A.B.V.E. Et sic infra in Ναὶ ναί.

ΜΑΜΜΙΑΝ] Voce hac usus est Aristophanes Lysistr. 878. quo Suidas forte respexit. KUST. Amipsias apud Athen. p. 473. ubi leg. τῇ μαμμίᾳ. TOUP.

ΜΑΜΙΑΝΟΣ] A. in marg. ἐν τῷ Πρίσκος om. V.

[x] Σατανᾶ] Σατᾶν A.B.

Μάννα: Θυσία, σπονδὴ, καὶ ἡ ἄνωθεν πίπτουσα τροφή. Σημαίνει δὲ, Τί τοῦτο;

Ὅτι [y]ἑσπέρᾳ τοῦ σαββάτου μόνον ἐκρύπτετο. Καὶ Χριστὸς, ὁ γλυκασμὸς τῆς ζωῆς, τῇ παρασκευῇ τῷ τάφῳ καλύπτεται.

Μάννα: Ἡ ἄνωθεν χορηγουμένη τροφή. [[z]Καὶ Δαβίδ·

Ἄρτον ἀγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος.]

[a]Τουτέστι, [b]Τί τοῦτο, ὃ καὶ ἄρτος ἀγγέλων λέγεται, ὡς [c]ὑπ' ἀγγέλων χορηγούμενος. [[d]Ὅτι παρὰ πολλοῖς [illegible] λέγεται τὸ μάννα, [e]ἀμβαίσιον.]

Μαναῒμ, στρατηγὸς, ὁ νικήσας τοὺς Σκύθας· οὗ ἡ στήλη ἵστατο ἐν τῷ καλουμένῳ [f]Ὡρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος. Ἦν γὰρ ὡρεῖον, ἔνθα νῦν [g]ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ [gg]οἴκου τοῦ Κρατεροῦ· ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκοῦς, πλησίον τῶν χειρῶν. Ἦν δὲ δίκαιον μέτρον, ὡς ἂν τῷ χωρήματι αὐτοῦ πωλῶσι [h]πάντες οἱ σιτοπράται, καὶ ἀγοράζωσιν οἱ σιτῶναι, καὶ τῷ ἴσῳ μέτρῳ [i]διδῶται σιτηρέσιον. Τοῦτο δὲ ἐνομοθέτησεν Οὐαλεντινιανὸς πιπράσκεσθαι τὸν σῖτον μοδίους δώδεκα τῷ [k]νομίσματι, μηδενὸς ἀντιλέγοντος. Ὅθεν τις ναύτης τοῦτο μὴ ποιήσας, τὴν δεξιὰν χεῖρα ἀφῃρέθη. Ὅθεν ἐτυπώθησαν αἱ [l]χαλκαῖ χεῖρες τοῖς λαμβάνουσι καὶ τοῖς διδοῦσιν, ἀμφοτέρους ἐκ τῶν τεταγμένων μὴ ἀγανακτεῖν. [m]Ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη, [n]ἔξαμον ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, [o]ἁρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ὑπάρχειν ἀργυρᾶν μικρὰν, ὑπὸ Κουρίου [p]Πρωτίκτορος, τῷ δευτέρῳ ἔτει Ἰουστινιανοῦ.

Μαναΐνος: Ὄνομα κύριον.

Μανασσῆς, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Ἐζεκίου, βασιλεύσας ἔτη νε' [q]τῆς Ἰουδαίας· ὃς ἐγένετο μιαρώτατος καὶ ἀσεβέστατος καὶ [r]παρανομώτατος ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εἰδωλομανίᾳ καὶ αἱματεκχυσίᾳ· καὶ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν πρίσας, καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ αἱμάτων ἀθώων πληρώσας, οὐχ ἧττον εἰδωλολάτρησε τῶν Ἀμορραίων. Καὶ μέντοι καὶ τὸν οἶκον Κυρίου καταμολύνας, καὶ τετραπρόσωπον εἴδωλον τοῦ Διὸς [s]ἐν αὐτῷ στήσας, οὐ διέλιπεν οἰωνιζόμενος, καὶ φαρμακεύων, καὶ αἰσχρουργῶν, καὶ μοιχώμενος, καὶ πᾶν εἶδος κακίας μεθ' ὑπερβολῆς διαπραττόμενος. Διὸ καὶ κατὰ θείαν ὀργὴν συλληφθεὶς ὑπὸ [t]Μαροδὰχ βα-

MANNA: Θυσία. Σπ.] Drusius legendum notat Μαναά. Putat enim priorem interpretationem esse מנחה. Scripsisse tamen Suidam puto Μάννα. Nam ita legitur nonnunquam apud LXX. non Μαναά: etiam cum pro מנחה accipitur; sed falso. Cum igitur in S. Codice μάννα nunc (licet falso) pro מנחה acciperetur, nunc pro מן; utriusque interpretationem adhibuisse videtur Suidas. Hieronymus in Jerem. XVII. 26. *Et sacrificium. Pro quo LXX ipsum verbum Hebraicum posuere* מנחה: *sed pessima consuetudine, imo scriptorum negligentia, Manna in nostris libris legitur.* Idem habet ad Ezech. XLV. et XLVI. Idem antiquus error adhuc cernitur, Jerem. XVII. 26. et XLVIII. 5. PEARSON. Μαναα Photius. (sine accentu.)

[y] ἑσπέρας] ὁ τῇ ἑσπέρᾳ A. Ὅτι ὁ. V. ἑσπέρᾳ B.E. edd. ante Kuster.

[z] Καὶ Δαβίδ·] Psalm. LXXVII. 25. Hæc A. in marg. om. B.V.E.M. Addidit Aldus.

[a] Τουτέστι, τί] τί om. edd. ante Kuster.

[b] τί τοῦτο;] Theodoretus Quæst. in Exod. Inter. XXX. Διὰ τί μάννα ἐκλήθη; εὐθὺς αὐτὸ θεασάμενοι ἀλλήλους ἤρετον, τί τοῦτο; ἐπέθεσαν τοίνυν αὐτῷ προσηγορίαν, τί τοῦτο; τοῦτο γὰρ ἑρμηνεύει τὸ μάννα. Plura vide apud Suicerum in Thes. Eccles.

[c] ὑπ' Ἀγγέλων] Justin. Dial. cum Tryph. p. 361. REINES.

[d] ὍΤΙ παρὰ] Seqq. A. in marg.

[e] ἈΜΒΑΙΣΙΟΝ] Vid. supr. in v.

MANAIM, στρατηγὸς, ὁ νικ.] Cum hoc loco Suidæ omnino conferendus est Codinus de Orig. CPolitanis p. 35. et Anonymus a Combefisio editus in Manipulo Originum CPolitanarum, p. 6. qui eadem iisdem pene verbis tradunt. KUST.

[f] Ὡρείῳ] Vid. infra ὡρεῖον. Ὡρολόγιον, ἤγουν τὸ ἔξαμον τοῦ μοδίου, fragmentum e Codino lib. de Origin. Constantinop. publicatum a Gretzero Com. ad Codin. de Offic. Constantinop. III. 19. cf. Mours. Gloss. Gr. barb. ὡρεῖον. Ὡρεῖον autem Græcis est cujuslibet rei φυλάκιον, conditorium, ex quo vox Latina dicta *horreum*: falluntur enim, qui ὡρεῖον ap. Græcos e Latino flexum autumant. Οὖρος et ὧρος Græcis φύλακα designant: hinc ὥριον et ὤριον τὸ φυλάκιον. l. φυλακτήριον. Hinc νεώρια navalia, in quibus naves subductæ servantur, τείχισμα, φραγμόν. Ὅρος, terminus [illegible] limes, ab ὁρῶ, *tueor* et *video*, quia cum cura agrorum limites custodirentur. Ὁρᾶν i. e. videre et curare, ὅρος, Ion. οὖρος, Dorice ὧρος, sic ὅρων, οὔρων, unde *horreum*.

Phlegon Trall. de Hippocentauro, qui in horreis Cæsaris servabatur, ἀπόκειται γὰρ ἐν τοῖς ὡρίοις τοῦ αὐτοκράτορος τεταριχευμένος. REINES. ὡρείῳ om. E.

[g] ἵσταται κίων] ἵστανται κίονες A.B.V.

[gg] οἴκου τοῦ Κρατεροῦ] A. in marg. οἶκος αὐτὸς ὁ νῦν [illegible] γέροντος τὸ μεγάλαιον.

[h] πάντες om. V. Mox ἀγοράζουσιν B.V. Tum σιτῶνται V.

[i] διδῶται] δίδοται A.B.V.E.

[k] νομίσματι] *Solido* vertit Valesius ad Amm. Marcell. p. 352. quem vide. KUST. Vid. Jac. Gothofr. Diss. de Mutat. et augm. mon. aur. p. 17. REINES.

[l] χαλκαῖ χεῖρες] χαλκαῖ θὲβ V.

[m] Ἦν δὲ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλ.] Codinus loco laudato eandem rem his verbis narrat: Ἔνθα τοῦ αὐτοῦ Βαλεντινιανοῦ στήλη ἵστατο εἰς τὴν ἀψῖδα, ἔξαμον ἀργυροῦν τῇ δεξιᾷ κατέχουσα· ὃ καὶ ἡρπάγη εἰς πάκτον παρὰ τοῦ Πρωτίκτορος ἀποχωρίου, ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀρχῇ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. Anonymus vero a Combefisio editus sic habet: Ἔνθα καὶ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως στήλη ἵστατο ἐν τῇ ἀψῖδι, ἔξαμον ἀργυροῦν ἐν δεξιᾷ χειρὶ κατέχουσα, ἁρπαγῆναι εἰς πάκτον, διὰ τὸ καὶ αὐτὴν εἶναι ἀργυρᾶν μικρὰν τοῦ Κουρίου Πρωτίκτορος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. Sed apud Codinum pro παρὰ τοῦ Πρωτίκτορος ὑποχωρίου, scribendum esse non dubito, ὑπὸ Κύρου Πρωτίκτορος: i. e. *A Domino Protectore.* Græci enim recentiores κῦρος dicunt pro κύριος. Apud Anonymum quoque a Combefisio editum et Suidam, pro Κουρίου reponendum est κύρου. KUST.

[n] ἔξαμον] ἔξαμμον A.B. Mox πάκτον om. E.M. cum lacuna.

[o] ἁρπαγῆναι] Sic etiam habet Anonymus Combefisianus, ut ex verbis ejus allegatis patet. Sed scribendum potius est, ὃ ἁρπαγῆναι λέγεται. Alias enim oratio pendebit. KUST.

[p] Πρωτίκτορος] Πρωτίκτωρος A.B.V.E.

ΜΑΝΑΣΣΗΣ] Vide Scaligerum ad Eusebium, Num. MCCCV. KUST. Et Constitut. Apostol. II. 22. unde Suidam hæc habere monet Colomes. Obs. S. p. 137. ALBERT.

[q] τῆς Ἰουδαίας] τῆς om. A.

[r] παρανομώτατος ὑπὲρ π. —— καὶ αἰσχρουργῶν] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Cedrenum p. 110. ut vir doctus quoque ad marginem Codicis Pearsoniani annotaverat. Confer etiam Georgium Syncellum. KUST.

[s] ἐν αὐτῷ Διὸς] τοῦ Διὸς ἐν αὐτῷ A.B.V.E. Mox διέλειπεν A.B.V. et φαρμακεύων A.E. pr.

[t] τοῦ Μαροδὰχ] τοῦ om. A.V.

σιλέως Ἀσσυρίων, δέσμιος εἰς [u]Νινευὴ τὴν πόλιν αἰχμάλωτος ἀπήχθη, καὶ ἐς τὸ χαλκοῦν ἄγαλμα καθείρχθη. Συνιεὶς δὲ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἀξίαν εἰληφέναι τὴν τιμωρίαν, ἐδεήθη τοῦ Κυρίου συγγνῶναί οἱ ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις· μὴ γὰρ εἶναι μέγα [x]θεοῦ ἐγκώμιον, εἰ δίκαιον σώσειεν· ἀγαθοῦ δὲ, εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ προσοῖτο. Καὶ τὸ μὲν ἄγαλμα θείᾳ δυνάμει διερράγη. Ὁ δὲ Θεὸς ἠγάθυνε τὸν βασιλέα, καὶ εἰς Ἱερουσαλὴμ αὐτὸν ἐξέπεμψεν. Ὁ δὲ ἐπανελθὼν, καὶ [y]θείας χρηστότητος πεῖραν λαβὼν, πᾶσαν μὲν εἰδωλικὴν κατέστρεψε σκηνήν· τὸ δὲ ἱερὸν τοῦ Θεοῦ ἥγνισε, καὶ τὸν νόμον ἐφύλαξε, καὶ τὴν πόλιν τειχίσας, καὶ ἐπικτίσας, διεῖπε δικαίως καὶ εὐσεβῶς. Δεδεμένῳ δὲ ὄντι ἐν φυλακῇ ἐν πέδαις χαλκαῖς ἐν Βαβυλῶνι, ἐδίδοσαν αὐτῷ ἐκ πιτύρων ἄρτον βραχὺν, καὶ ὕδωρ [z]ὀλίγον σὺν ὄξει μετρητῷ, πρὸς τὸ ζῆν αὐτὸν καὶ μόνον. Καὶ τότε προσηύξατο πρὸς [a]τὸν Κύριον, Κύριε παντοκράτορ· καὶ [b]ἐπακούσας ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλήμ· καὶ λατρεύσας Κυρίῳ ἐξ ὅλης καρδίας, ἐλογίσθη δίκαιος.

Μανδαλωτόν: Εἶδος φιλήματος ποικίλου καὶ ἡδύ.

> [c]Θηλυδριώδης, καὶ κατεγλωττισμένον,
> καὶ μανδαλωτόν.

Ἀριστοφάνης φησί.

Μανδάτωρ: Εἶδος ἀξιώματος.

Μανδραγόρας: Ὑπνωτικὸς καρπὸς, ἢ λήθης ποιητικός.

[d]Καὶ φανεῖται πάλιν τὸν μανδραγόραν ἐκπεπωκώς.

Μανδραγορίζω:

[Μάνδρων: Ὄνομα κύριον. Καὶ ἔστι περὶ τούτου παροιμία, ἐν τῷ, Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.]

Μανδύας: Εἶδος ἱματίου, ὅπερ καλεῖται λωρίκιον.

Μάναιχμος, [e]Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινας Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. Ἔγραψε φιλόσοφα· καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας βιβλία γ′.

Μάναιχμος, Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου, ἢ Ἀλκιβιάδου, ἱστορικός. Γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν διαδόχων. Ἔγραψεν ἱστορίαν [f]τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

Μάνεθως, [g]Μένδης, τῆς Αἰγύπτου [h]ἀρχιερεύς. Ἔγραψε περὶ κατασκευῆς [i]Κυφίων.

Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἢ Σεβεννύτης. Φυσιολογικὰ, Ἀποτελεσματικὰ δι᾽ ἐπῶν· καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

Μανέρως, καὶ περιμανώς. Ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Μανείην: Εὐκτικόν.

Μάνης: Ὄνομα κύριον οἰκέτου. [k]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Νῦν δ᾽ ἀνδράποδ᾽, ἠλιθίους, Μάνας.

Μάνης: Οὗτος ὁ τρισκατάρατος ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως ἐφάνη, Χριστὸν ἑαυτὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον φανταζόμενος· μαθητὰς ιβ′, [l]ὡς δὴ ὁ Χριστὸς, ἐπαγόμενος, καὶ ἐκ πάσης αἱρέσεως, εἴ τι κακὸν, ἐρανισάμενος, ἐκ Περσίδος εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν κατὰ Θεοῦ συγχώρησιν εἰσέφρησεν.

[m]Οὗτος, ὁ καὶ Μάνης [n]καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος,

---

[u] Νινευὴ] Νινεβῆ V. Νινευὶ E.

[x] θεοῦ] θυῶν V.

[y] θείας] θείαν A.

[z] ὀλίγον] ὅλον V.

[a] τὸν Κύριον] τὸν om. A.B.V.E. Statim τὸ addit A. qui etiam παντοκράτωρ cum M. non παντοκράτωρ.

[b] ἐπακούσας] ἐπάκουσον V.

ΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ: Εἶδος φιλήματος ποικ.] Ex Schol. Aristoph. ad Acharn. 1200. καὶ ante ποικίλου addit V.

[c] Θηλυδριῶδες, καὶ κατεγλωττισμένον] Aristoph. Thesmoph. 137. Tum Ἀριστοφάνης φησὶ μανδαλωτόν.

ΜΑΝΔΑΤΩΡ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. Confer etiam Nostrum infra v. Πεδῶν. KUST. Vid. Meurs. Gl. Gr. barb. Theophanes Justinianum factiosis inter se tumultuantibus in theatro ἔπεμψε μανδάτωρα εἰς ἑκάτερα μέρη. Μανδάτωρ erat, qui Cæsaris nomine tumultus sedaret in circo, et quid facto opus esset præscriberet. Aleman. not. ad Procop. p. 90. REINES. Μανδάτωρες A.B.V.

ΜΑΝΔΡΑΓΟΡΑΣ] Vid. Schol. Platon. p. 169.

[d] Καὶ φανεῖται] Julian. Ep. XXI. HEMST. quem vide ad Lucian. T. I. p. 103.

ΜΑΝΔΡΩΝ] Gl. om. A. καὶ ἔστι etc. om. V.

ΜΑΝΔΥΑΣ] Et de hac voce consulendus est Dufrenius in Glossario Græco. KUST. Dio Exc. Vales. p. 722. μανδύας τε φαιὰς ἐνεδέετο. TOUP.

[e] Ἀλωπεκοννήσιος] Antiquissimus codex ms. Paris. (et V.) addit, κατὰ δέ τινας, Προικοννήσιος: quæ verba procul dubio a festinantibus librariis omissa fuerunt, propter similem terminationem vocis Ἀλωπεκοννήσιος et Προικοννήσιος. KUST.

ΜΑΝΕΧΜΟΣ] Μάναιχμος A.B.E. Vid. Voss. de Hist. Gr. I. 11. p. 66.

[f] τὴν] Nescio an τῶν. Sed vid. p. 1733 B. Mox Μακεδόνων B.V.

ΜΑΝΑΙΘΩΣ] Μάνεθως A.B.V.

[g] Μένδης] Μενδήτης legendum monuit Holsten. ad Steph. in Μένδης. HEMST. Μεῖδης B.E.

[h] ἱερεὺς Αἰγύπτου] Mss. Paris. habent, τῆς Αἰγύπτου ἀρχιερεύς. KUST. V. in marg. μένδης τῆς Αἰγ. ἱερ. ἔγραψε περὶ σκευῆς κύφεων. ζήτ. τί τὸ κῦφ᾽.

[i] Κυφίων] Vide de hac voce Lexica vulgata: itemque Kircherum II. Œdip. Ægypt. 2. p. 539. KUST. Aristid. I. p. 279. habet κυφὶ pro κυφί. Vide supra v. Κυφί. TOUP. Κυφίων B.E.M.

ΜΑΝΑΙΘΩΣ, Διοσπ.] De hoc Manethone videndus omnino est Vossius de Hist. Gr. lib. I. c. 14. et Marshamus in Προπαρασκευῇ Canonis Chronici. KUST.

ΜΑΝΕΡΩΣ] Vide Pollucem lib. IV. c. 7. et Nostrum supra v. Ἀνακαλεῖ. KUST. Vid. Pausan. IX. 29.

ΜΑΝΗΣ] Nomen hoc apud veteres servis frequentissime imponi solebat, ut ex pluribus veterum scriptorum locis constat. Anthol. lib. III. c. 13. exstant duo Epigrammata in servos, quibus nomen erat Μάνης: ubi vide, quæ notavit Brodæus. Pherecrates apud Athenæum lib. VI. p. 263. Οὐ γὰρ ἦν τότ᾽ οὔτε Μάνης οὔτε Σάκης οὐδενὶ Δοῦλος, ἀλλ᾽ αὐτὰς ἔδει μοχθεῖν ἅπαντα. Vide etiam Eustathium ad Homerum. KUST. Cf. Strab. VII. p. 304. servus Manes e Phrygia coll. XII. p. 553. REINES. Conf. Menag. ad Laërt. V. 55.

[k] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 523. sed ubi legitur Μανᾶς, cum circumflexo in ultima. KUST.

[l] ὡς δὲ] ὡς ἂν ὁ A.V. Leg. ὡς δὴ ὁ.

[m] Οὗτος, ὁ καὶ Μάνης καὶ Σκυθιανὸς λεγ.] Hæc, et quæ sequuntur, usque ad finem articuli, (pene) ad verbum leguntur apud Cedrenum p. 259. 260. KUST.

[n] καὶ Σκυθιανὸς λεγόμενος] Idem etiam affirmat Theodoretus Hæret. Fab. lib. I. c. 35. Sed Cyrillus Hierosolymit. Catech. VI. p. 57. Scythianum ab hoc Manente expresse distinguit, ejusque antecessorem statuit: cum quo facit Epiphanius Adv. Hæres. t. II. lib. II. p. 618. Vide etiam Gatakerum Miscell. Posthum. c. 35. p. 791. KUST.

Βραχμὰν ἦν τὸ γένος· διδάσκαλον δὲ ἔσχε Βουδδᾶν, τὸν πρώην καλούμενον [o]Τερέβινθον· ὃς παιδευθεὶς τὰ Ἑλλήνων, τὴν Ἐμπεδοκλέους ἠγάπησεν αἵρεσιν, δύο ἀρχὰς λέγοντος ἀντικειμένας ἀλλήλαις, [[p]νεῖκος καὶ φιλίαν.] Εἰσελθὼν δὲ ἐν Περσίδι, ἐκ παρθένου ἑαυτὸν ἔφασκε γεγεννῆσθαι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἀνατραφῆναι. [q]Καὶ συγγραψάμενος καὶ [r]βιβλία δ', τὸ μὲν ἐπωνόμασε τῶν Μυστηρίων, τὸ δὲ, τὸ [s]Εὐαγγέλιον, τὸ δὲ, τὸν [t]Θησαυρὸν, τὸ δὲ τῶν Κεφαλαίων. Καὶ ὁ μὲν Βουδδᾶς οὗτος, ὁ καὶ Τερέβινθος, ὑπὸ πνεύματος [u]ἀκαθάρτου συντριβεὶς, ἀπώλετο. Γυνὴ δέ τις, παρ' ᾗ κατέλυσε, [x]τὰ χρήματα αὐτοῦ καὶ τὰς βεβήλους βίβλους κληρονομήσασα, ὠνεῖται παιδάριον ἐτῶν ἑπτὰ, τοὔνομα Κούβρικον, ὃν καὶ διδάξασα γράμματα, καὶ ἐλευθερώσασα, κληρονόμον [y]αὐτῆς πάντων καθίστησιν. Ὁ δὲ λαβὼν τὰ βιβλία τοῦ Βουδδᾶ, καὶ τὰ χρήματα, διήρχετο τὴν Περσίδα, Μάνην ἑαυτὸν ὀνομάζων, καὶ τῆς πλάνης τοῦ Βουδδᾶ συνίστωρ γενόμενος, τὰ βιβλία [z]ποιήματα ἴδια ἔλεγεν. Ὃν ὁ βασιλεὺς [a]Περσῶν ἐξέδειρε ζῶντα, ὡς αἴτιον [b]θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γενόμενον. Νοσοῦντος γὰρ, καὶ θεραπείας πολλῆς παρὰ τῶν ἰατρῶν τυγχάνοντος, [c]ὁ Κούβρικος ὑπέσχετο χωρὶς ἰατρῶν ἀναστῆσαι αὐτόν· καὶ ἀποστήσας τοὺς ἰατροὺς, ἐθανάτωσεν αὐτόν. Ὁ οὖν Μάνης οὗτος [d]ἀποβαλλόμενος τὴν παλαιὰν διαθήκην, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κατασκευὴν οὐκ ἀγαθοῦ τινος εἶναι [e]θεοῦ βλασφημῶν, ὑπὸ φθορὰν καὶ ἀλλοίωσιν οὖσαν, τὴν νέαν ὡς ἀγαθοῦ δῆθεν προσίεται Θεοῦ· καὶ κατὰ φαντασίαν καὶ δόκησιν τὸν Χριστὸν πεφηνέναι ἐτερατεύετο· καὶ καταδύσεις τινὰς ἐναγεῖς καὶ νυκτερινὰς, καὶ παρανόμους μίξεις, καὶ ἀρρητοποιίας, καὶ εἱμαρμένην, καὶ μετενσωματώσεις, καὶ ἄλλα τινὰ Ἑλληνικὰ διδάσκων. Περὶ οὗ καὶ [f]Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαϊθοῦ [g]πρεσβύτερος φησί· Μάνης, ὃς φαντασίᾳ τινὶ ψιλῇ καὶ σχήματι διακένῳ σώματος ἀνθρωπείου πεφανερῶσθαι τὸν Κύριον ἐφαντάσθη καὶ ὠνείρωξεν, ὡς πάσχειν μὲν δοκεῖν αὐτὸν καὶ πράττειν, ἅπερ ἔδρα καὶ [h]ἔπασχε καθ' ἡμᾶς· μηδὲν δὲ τούτων ἀληθείᾳ καὶ πράγματι ὑπάρξαι, ἀλλὰ δοκήσει μόνον καὶ ἀπάτῃ, [i]ἀποβουκολεῖν τοὺς ἀνθρώπους, οἷς καὶ συναναστρέφθαι [k]νενόμισται. Διὰ τοῦτο καὶ φύσεις δύο παραιτεῖται ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ λέγειν, ἀλλὰ μίαν τῆς θεότητος. Παῦλος δέ τις, σύγχρονος [l]αὐτοῦ, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν Κύριον ἔφη, [[m]ὡς ἕνα τῶν Προφητῶν. [n]Ἐκ τούτου καὶ οἱ [o]Παυλιανοί.]

[[p]Μάνης: Ἀνδριάς. Ζήτει ἐν τῷ Κότταβος.]

Μάνης: Ὄνομα Περσοῦ, ὃς ἀποδρὰς ἐκ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τὰ Χριστιανῶν ἐτάραττε δόγματα. Κλίνεται [q]Μάνεντος.

Μανιάκης: Ὁ περιαυχένιος κόσμος.

[r]Μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κατακεκοσμημένοι.

Μανίαι δ' οὐ πᾶσιν ὁμοῖαι: [s]Τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄτοποι, ὡς αἱ τῶν παραπαιόντων· αἱ δὲ, [t]αἱρεταὶ καὶ εὐχῆς ἄξιαι, οἷαι τῶν ποιητῶν καὶ τῶν χρησμολόγων.

Μανίη: Μανία.

Μανιῶν: Πληθυντικῶς. Ἀντὶ τοῦ, μανίας.

[u]Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας.

Λέγουσι δὲ καὶ ἑνικῶς· τὸ δὲ πλεῖστον πληθυντικῶς.

[x]Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε.

Ἀριστοφάνης.

[o] Τερέβινθον] Τέρβινθον eundem vocat Cyrillus loco laudato. KUST.

[p] νεῖκος καὶ φιλίαν om. A.B.V.

[q] Καὶ συγγραψάμενος βιβλία δ'] Hæc vel ad Manentem, vel, cujus proxime ante mentio fit, Terebinthum referri possunt. At neuter illorum, secundum Cyrillum, sed eorum antecessor Scythianus, quatuor illos libros, qui hic recensentur, scripsit. Verba ejus hæc sunt: Σκυθιανός τις ἦν ἐν Αἰγύπτῳ, Σαρακηνὸς τὸ γένος, οὐδὲν κοινὸν, οὔτε πρὸς Ἰουδαϊσμὸν, οὔτε πρὸς Χριστιανισμὸν κεκτημένος. Οὗτος τὴν Ἀλεξάνδρειαν οἰκήσας, καὶ τὸν Ἀριστοτελικὸν μιμησάμενος βίον, τέσσαρας βίβλους συνέταξε· μίαν καλουμένην εὐαγγέλιον, οὐ Χριστοῦ πράξεις περιέχουσαν, ἀλλ' ἁπλῶς μόνον τὴν προσηγορίαν· καὶ μίαν ἄλλην, καλουμένην Κεφαλαίων· καὶ μίαν τρίτην, Μυστηρίων· καὶ τετάρτην, ἣν νῦν περιφέρουσι, Θησαυρῶν. Μαθητὴς δὲ ἦν τούτου Τέρβινθος. Idem etiam affirmat Epiphanius Advers. Hæres. t. II. lib. II. p. 619. his verbis: Ἐν τούτοις γὰρ ὁ προειρημένος Σκυθιανὸς τυφλωθεὶς τὴν διάνοιαν, λαβὼν παρὰ Πυθαγόρου τὰς προφάσεις, οὕτως ἐφρένησε, καὶ βίβλους τέσσαρας ἑαυτῷ πλάσσεται, τῇ μιᾷ ὄνομα θέμενος Μυστηρίων· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κεφαλαίων· τῇ τρίτῃ, Εὐαγγέλιον· τῇ τετάρτῃ, Θησαυρῶν. Horum virorum auctoritas facit, ut Suidæ fidem hic derogandam esse censeam. KUST.

[r] βιβλία] καὶ βιβλία A.B.V.E.M.

[s] Εὐαγγέλιον] Vide Socratis Hist. Eccl. I. 22. unde totus hic articulus depromptus est. TOUP.

[t] Θησαυρόν] Θησαυρῶν habent Cyrillus, Epiphanius, et Cedrenus, locis laudatis: quæ lectio et Suidæ restituenda est. KUST.

[u] ἀκαθάρτου] ἀκάθαρτα V.

[x] τὰ] δὲ τὰ V.

[y] αὐτῆς] ἑαυτῆς A.B. τῶν ἑαυτῆς Cedren.

[z] ποιήματα] Sic habent mss. Paris. itemque Cedrenus loco laudato. At priores editt. πειράματα. KUST.

[a] Περσῶν om. V.

[b] θανάτου] τοῦ θανάτου A.B.

[c] οὗτος] ὁ κούβρικος A.B. omissis his vv. post ἰατρῶν.

[d] ἀποβαλλόμενος] ἀποβαλόμενος A.

[e] θεοῦ] θεῶν V.

[f] Θεόδωρος ὁ τῆς Ῥαιθοῦ πρ.] In libello de Incarnatione Domini, qui hodie adhuc exstat. KUST.

[g] πρεσβύτερος] πρεσβύτης B.V.

[h] ἔπασχε] ἔπραττε A. (superscr. ἔπασχε)

[i] ἀποβουκολῶν] Apud Theodorum presbyt. rectius legitur, ἀποβουκολεῖν. KUST. Sic etiam A. et Cedren.

[k] νενόμισται] νενόμισθαι V.

[l] αὐτοῦ om. A.B.V.

[m] ὡς ἕνα] Seqq. om. A. Habet V. in marg. ὡς ἑ. τ. π. om. M.

[n] Ἐκ τούτου] ὅθεν B.V.

[o] Παυλιανοί] Παυλιανισταὶ V.E.

[p] Μάνης] Seqq. om. A.

[q] Μανέντος] Ita flexerunt ut propius accederet ad μανεὶς μανέντος. Attamen Teles apud Stobæum p. 524, 14. ἄνευ Μανέντος etiam dixit a Μάνης servi nomine. HEMST.

ΜΑΝΙΑΚΗΣ] Vox hæc ea, quam Suidas hic tradit, significatione, occurrit in Græca Veteris Testam. versione, III. Esdr. c. 3. KUST.

[r] Μανιάκαις καὶ περιχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. II. c. 29. sed ubi legitur μανιάκοις. KUST.

[s] Τῶν] τὸ τῶν V.

[t] αἱρεταὶ] αἱ ἀρεταὶ A. qui mox ἄξιαι. Αἱ δὲ ἀρετῆς Prov. Vat. App. II. 70. ubi vid. Schott. Diogenian. VI. 47.

[u] Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μ.] Aristoph. Nub. 830.

[x] Τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μ.] Aristoph. Pac. 64. Vide ibi veterem Enarratorem, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. τὸ δὲ A.

y Καὶ Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην τίθησιν.

Μανιχαῖος: z Αἱρεσιάρχης.

Μανθάνειν: Γένεσις ἐπιστήμης. Καὶ μανθάνω, a ἀντὶ τοῦ ἀκούω.

Μανθάνω γὰρ καὶ τοῦτο, ὅτι Μένανδρος ὁ κωμικὸς παρ' ὀλίγον ἦλθε κριθῆναι δι' οὐδὲν ἄλλο, ἢ b ὅτι φίλος ἦν αὐτῷ.

[**Μάννον**:

c Ὁ [illegible] παρὰ Μάννου ἀπεχώρησε, δεξιάς τε παραβὰς, ἃς d βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.]

B **Μανόν**: Ἀραιὸν, χαῦνον· ἢ ἀνωφερὲς, ὡς e φλόξ. Ὁ μαινόμενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρεσί. f Καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ g τετρίφθαι ὠνόμασται.

Μανοὺς δὲ γενομένους τοὺς καλάμους, καὶ διύγρους ἐκ τῆς ἄγαν διαβροχῆς, καταρραίνειν οὕτω, καὶ διδόναι τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

[**Μανόν**: Διαφέρει τοῦτο τοῦ ναστοῦ. Ἔστιν ἐν τῷ Ναστόν.]

C **Μανότερος**:

Μαντεύομαι: Αἰτιατικῇ.

Μαντεία: Ὁ χρησμός. gg Μαντίας δὲ ὄνομα κύριον.

[**Μαντεῖον**: Ζήτει ἐν τῷ Δωδωναῖον χαλκεῖον, καὶ ἐν τῷ Δωδώνη.]

Μαντινέων διοικισμός: Εἰς πέντε κώμας τὴν Μαντινέων h πόλιν διῴκισαν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ ἐκλήθη τοῦτο Μαντινέων διοικισμός.

D **Μαντίνεια**: [i Πόλις Ἀρκαδική.] Καὶ Μαντινεῖς, ἐθνικόν. [Καὶ k Μαντινεική, τόπος. Ἔστιν l ἐν τῷ Πλίνθος.]

A **Μαντίνειον**: Ὄνομα τόπου.

Μαντίνη: Ὄνομα κύριον.

Μαντιπόλος:

Μάντις, μάντεως, μάντει, δοτική. Μάντις, m γενικῶς· θυοσκόοι, ἱερῆες, εἰδικῶς.

[Ὅτι n ἔστιν ἀκρὶς δυσκίνητος, χλωρὰ, καλουμένη B μάντις, ἧς τινος προσέχοντες ταῖς κινήσεσι μαντεύονται.]

Μαντοσυνῶν: o Μαντειῶν.

Μαξέντιος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ὃς κακῶς τοὺς Ῥωμαίους ἐπέτριβε, τυραννικῷ μᾶλλον, ἢ βασιλικῷ τρόπῳ χρώμενος κατ' αὐτῶν, μοιχεύων p ἀνέδην τὰς τῶν ἐλευθέρων γυναῖκας, καὶ πολλοὺς ἀναιρῶν, καὶ ποιῶν τούτοις ἀκόλουθα. Τοῦτο γνοὺς ὁ μέγας Κων- C σταντῖνος, ῥύσασθαι q Ῥωμαίους τῆς ὑπ' αὐτὸν r βασιλείας ἐσπούδαζεν, εὐθύς τε φροντίδα s ἐτίθει, τίνα τρόπον καθέλοι αὐτόν. Ἐν τοιαύτῃ οὖν φροντίδι ὤν, περὶ μεσημβρινὰς ἡλίου ὥρας t εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον πυρὸς u σταυροειδῆ γράφοντα, Ἐν τούτῳ νίκα· καὶ γέγονε Χριστιανός. Λικίνιος δὲ, ὁ x συμβασιλεύων αὐτῷ, τὰς y Ἑλληνικὰς ψύχων δόξας, ἐμί- D σει Χριστιανοὺς, καὶ διωγμὸν μὲν προφανῆ φόβῳ Κωνσταντίνου κινεῖν ὑπεστέλλετο, λεληθότως [illegible] πολλοὺς ἐσκευωρεῖτο. z Προϊὼν δὲ καὶ φανερῶς a ἐπεχεί-

y Καὶ Ὅμηρος] Seqq. Æliano tribuit Valckenærius. Leguntur infra v. Πλάστιγξ.

z Αἱρεσιάρχης] Statim delevi Ἡ ἀπὸ τοῦ Μάνεντος καὶ Μανιχαίου, cum A.B.V. Quæ quid sibi vellent, non intelligebat Kusterus, ita correxit Hemsterhusius: Ἡ ἀπὸ τοῦ Μάνεντος τοῦ καὶ Μανιχαίου. Pro Μανιχαῖον E. Μανιχαῖοι.

a ἀντὶ τοῦ ἀκούω] Aristoph. Plut. 58. REINES..

b διότι] ὅτι A.B.V.

MANNON] Hæc om. A.

c Ὁ δὲ παρὰ Μάννου ἀπεχ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀπεχώρησε, et v. Δεξιάς. Sed posteriore loco scriptum est παρὰ Μάννου ἀπεχ. i. e. *A Manno discessit.* KUST.

d βασιλεῖς] βασιλεῖ V.

e φλόξ] Statim delevi καὶ μανὸς cum A.B.V. Photio et Timæo p. 176.

f Καὶ ἡ μάννα ἀπὸ τοῦ τετρίφθαι ὠνόμασται] Sic etiam habet Photius in Lexico inedito: sed quæso, quo sensu? Quid enim hic sibi vult μάννα? Aut, quomodo ea vox a τετρίφθαι deduci potest? Quare statuat lector, utrum locus hic litura sanandus sit, an vero amplius de eo cogitandum. KUST. Animo versans hunc locum, mentem lexicographi hanc esse judicavi, quod sc. agens in hoc articulo de v. Μανὸς, quæ *rarum* et *tenuem* significat, subjecerit, vocem μάννα etiam esse a μανὸς, quando significat *grana thuris concussu elisa*. Plinius XII. 14. de thure, *Micas concussu elisas mannam vocamus*. Vid. Stephanum in v. Μάννα. Non itaque voluit dicere Suidas, vocem μάννα dictam esse ἀπὸ τοῦ τρίβεσθαι vel τετρίφθαι, quod absurdum foret, sed concussu elisa, rara et tenuia facta, ἀραιά, thuris grana dicta esse μάννα a μανός. BOS. Conf. Albert. ad Hesych.

g τετρίφθαι] S. μανῶς τετρίφθαι. TOUP. τετρέφθαι A.V.

[MANON] Hæc A. in marg. διαφέρει τὸ μ. τοῦ ν. V. in marg.

gg MANTIAΣ] ὁ ῥήτωρ Aristot. Rhet. II. 23. REINES. Μαντίας δὲ A.V. Gl. seq. om. A.

MANTINEΩN ΔIOIKIΣMOΣ] Ex Harpocratione. Huc spectant verba illa Polybii lib. IV. c. 27. Οἱ Λακεδαιμόνιοι Μαντινεῖς φίλους ὄντας καὶ συμμάχους ἀναστάτους ποιήσαντες, οὐκ ἔφασαν ἀδικεῖν, ἐκ μιᾶς πόλεως εἰς πλείους αὐτοὺς διοικίσαντες. Eandem historiam tangit Diodorus Siculus lib. XIV. p. 336. [XV. 12.] Ammonius autem v. Οἰκίζεται, non Mantineam, sed Megalopolin a Lacedæmoniis διοικισθῆναι refert. Verba ejus hæc sunt: Διοικίζεται πόλις, ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεγέθει ἰσχυούσης εἰς πολλὰ καταδιαιρουμένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ἵνα ἀσθενὴς γένηται· ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ Μεγάλην πόλιν διῴκισαν. Vel ergo ἁμάρτημα μνημονικὸν hic commisit Ammonius: vel ea, quæ refert, ad aliam historiam pertinent. KUST. Μαντιναίων A.V. et sic infra. Tum διοικισμὸς A.V.E. et sic Photii ms. et edd. ante Kuster. qui Porti emendationem tacite adoptavit.

h πόλιν διῴκισαν] διῴκησαν πόλιν A. Phot. διώκησαν E.M. διώκισαν B. Vid. Isocrat. de Pac. p. 179 C.

i Πόλις Ἀρκαδική] Hæc A. in marg. om. B.V.

k MANTINIKOΣ] Μαντινική B. Μαντινική V. Μαντινεικὸς E. Et hæc A. in marg.

l ἐν τῷ Πλίνθος] Sed ibi mentio fit vocis Μαντινεική, non Μαντινικός. KUST.

MANTIΣ: μάντις] Μάντις sec. om. A. qui et ἡ om. ante δοτική.

m γενικῶς] πληθυντικῶς καὶ γενικῶς E.

n ἔστιν ἀκρὶς δυσκ.] Vide supra v. Ἀγροραία, ubi eadem leguntur. KUST. Desunt hæc V. Habet A. in marg.

o Μαντειῶν] Delevi statim καὶ μαντοσύνη cum A.B.V.

MAΞENTIOΣ, βασιλεὺς Ῥωμ.] Totum hunc articulum consarcinavit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 2. 3. 4. ut Pearsonius observaverat. KUST.

p ἀνέδην] ἀνέδην A.

q τοὺς Ῥωμαίους] τοὺς om. A.V. Mox αὐτὸν A. pro αὐτοῦ.

r βασιλείας] Scribe δουλείας, ut habet Socrates. KUST.

s ἐποιεῖτο] ἐτίθει A.V. om. B.

t εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον πυρὸς σταυροειδῶς γρ.] Locus hic apud Socratem rectius et plenius sic legitur: Εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ στύλον φωτὸς σταυροειδῆ, ἐν ᾧ γράμματα ἦν, λέγοντα, Ἐν τούτῳ νίκα. KUST. οἶδεν V.

u σταυροειδῶς] σταυροειδῆ A.

x συμβασιλεύων] συμβασι^ A. qui εύσας habet suprasc. a m. rec. συμβασιλεύων M.

y Ἑλλήνων] Ἑλληνικὰς A.V. ἔχων Socrat. pro ψύχων.

z προϊὼν [illegible] καὶ φανερῶς ἐπεγείρει] Emenda et supple ex Socrate προϊὼν [illegible] καὶ φανερῶς αὐτοὺς βλάπτειν ἐπεχείρει. KUST.

a ἐπεγείρει] ἐπεχείρει A.B.E. ἐχείρει V.

ρει· καὶ γίνεται διωγμὸς τοπικός. Τὸν δὲ Κωνσταντῖνον οὐκ ἐλάνθανε. Νόμῳ γὰρ ὁ Λικίνιος τοὺς ἐπισκόπους ἐκέλευε μὴ φοιτᾶν [b]παρ' ἀλλήλους, ὡς ἂν μὴ ἔχῃ πρόφασιν αὔξεσθαι τὰ Χριστιανῶν. [c]Διακοπείσης δὲ τῆς πλαστῆς φιλίας, εἰς ἀπέχθειαν ἦλθον· καὶ τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ Κωνσταντίνου ὁ Λικίνιος.

Μαξιμῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν, πολλὴν τὴν μεταβολὴν ἐποιήσατο, τραχύτατα καὶ μετὰ πολλοῦ φόβου τῇ ἐξουσίᾳ χρώμενος· ἔκ τε ἡμέρου βασιλείας εἰς τυραννίδος ὠμότητα μεταγαγεῖν [d]πάντα ἐπειρᾶτο. Φύσει δὲ ἦν τὸ ἦθος, ὥσπερ καὶ τὸ γένος, βάρβαρος, [e]τό τε φονικὸν πάτριον ἔχων. Εὐθέως οὖν τούς τε φίλους πάντας, οἳ συνῆσαν τῷ Ἀλεξάνδρῳ, σύνεδροί τε ὑπὸ τῆς συγκλήτου [f]ἐπιλεχθέντες, ἀπεσκευάσατο, βουλόμενος [g]μόνος εἶναι ἐν τῷ στρατῷ, καὶ μηδένα αὐτῷ παρεῖναι ἐκ συνειδήσεως [h]εὐγενῆ. Πλείστους δὲ αὐτῶν καὶ ἀπέκτεινεν, ἐπιβουλὰς ὑποπτεύων.

[i]Βασιλεύων δὲ τῆς ἑώας, πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτοπα καθ' ὑπερβολὴν ἐπεδείξατο· καὶ πρὸς τούτοις διωγμὸν ἀπηνῆ καὶ ἀπάνθρωπον κατὰ πᾶσαν [k]τὴν ἀνατολὴν εἰς τοὺς Χριστιανοὺς, καθ' ὃν πλεῖστοι τῶν εὐδοκίμων ἐμαρτύρησαν. Ἄξια δὲ τῆς δυσσεβείας αὐτοῦ [l]τὰ προοίμια τῆς μελλούσης αὐτὸν διαδέχεσθαι κολάσεως εἰκότως πέπονθε. Νόσῳ γὰρ δεινοτάτῃ περιπεσόντος, ἀλγηδόνες ἰσχυραὶ τὴν πᾶσαν σάρκα αὐτοῦ διελυμαίνοντο· καὶ τὰ μὲν ἔγκατα διεφθείροντο ὑπὸ τῆς ἐνδομυχούσης σφοδροτάτης πυρώσεως· ἡ δὲ σὰρξ πᾶσα κηροῦ δίκην ἐξετήκετο· λαβροτέρως δὲ [m]φλογιζομένῳ καὶ τηγανιζομένῃ καὶ αὐτὰ συνεφρύγησαν τὰ ὀστᾶ, ὥστε ἐξαφανισθῆναι καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀνθρωπίνης μορφῆς. Ἐλεεινῶς δὲ κατασηπόμενος, τοσαύτην δυσωδίαν ἐξέπεμπεν, ὡς οὐδὲν τῶν ἐν τάφοις διαλυθέντων διαφέρειν. Ὁ δὲ βραχὺ ἐμπνέων καὶ στενάξας ἀπέθανε.

Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος, διέτριψε δὲ ἐν Ῥώμῃ [n]ἐπὶ Κομόδου. [[o]Ἔγραψε] περὶ Ὁμήρου, καὶ τίς ἡ παρ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία· [p]Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογήσατο· [q]καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

Μάξιμος Ἠπειρώτης, [r]ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. Ἔγραψε [s]Περὶ ἀλύτων [t]ἀντιθέσεων, [u]Περὶ καταρχῶν, Περὶ ἀριθμῶν, Ὑπόμνημα [x]εἰς Ἀριστοτέλην, καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν.

Μαπέειν: Καταλαβεῖν.

Μαραθίωνος: [[y]Καὶ Μαραθήσιον, ὄνομα τόπου.]

Μαραθών: Τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ Μαράθου, υἱοῦ Ἀπόλλωνος. Τοῦτον Καλλίμαχος Ἐννότιον λέγει, τουτέστιν [z]ἔνυδρον. Καὶ Μαραθώνιον ἔργον. [Καὶ, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι. Περὶ Μαραθῶνος ἐν τῷ Διεξιφίζω.]

[b] παρ' ἀλλήλους] Scribendum est παρ' Ἕλλησιν, ut habet Socrates. Vel, quod est usitatus, παρ' Ἕλληνας, in casu quarto. KUST.

[c] Διακοπείσης] διασκοπείσης V.

ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ,—ὑποπτεύων] Hæc omnia leguntur apud Joannem Antiochenum in Excerptis a Valesio editis, p. 830. unde ea Suidas descripsit. Maximinus autem de quo hic agitur, est ille, qui vulgo Thrax dicitur, et Alexandrum Severum excepit. KUST.

[d] πάντα] πάντας B.E.M.

[e] καὶ τὸ] τό τε A.B.V.E.

[f] ἐπιλεχθέντες] Sic habent mss. Paris. itemque Joannes Antiochenus loco laudato. At priores editt. minus recte, [cum E.] συνεκκληθέντες. KUST. Vid. Cuper. Lactant. t. II. p. 469.

[g] μόνος om. B.E.

[h] εὐγενῆ] εὐγενῶς A.B.V.E. edd. ante Kuster. Excerpt. μηδὲν supra Excerpt. Mox πλείους A.

[i] Βασιλεύων δὲ τῆς ἑώας, πολλὰ μιαρὰ καὶ ἄτ.] Hæc, et quæ sequuntur, non de Maximino Thrace, sed Galerio Maximiano intelligenda sunt, ut patet ex Euseb. Hist. Eccles. lib. VIII. c. 14. et 16. Male ergo Ecloga hæc priori absque ulla nota distinctionis subjuncta est, quæ ob argumenti diversitatem inde non solum distinguenda, sed etiam sub alio capite collocanda erat. KUST. In re manifesta sejungere non dubitavi.

[k] τὴν ἀνατολὴν] τὴν om. A.B.V.E.

[l] τὰ προοίμια] τὰ om. A.B.

[m] φλογιζομένῳ] καὶ τηγανιζομένῳ addunt A.V. λαυροτέρως M.

[n] ἐπὶ Κομόδου] Imo et ante eum, si vera est sententia Scaligeri, Jonsii, et Jacobi Capelli, existimantium, Maximum Tyrium unum fuisse ex præceptoribus Marci Antonini: quod tamen in dubium revocat Gatakerus ad Marc. Anton. lib. I. §. 15. quem lector consulat. Ante Commodum tamen Maximum Tyrium floruisse fidem facit Eusebius in Chronico, et qui eum exscripsit, Georgius Syncellus: quippe qui eum ad imperium Antonini Pii referunt. KUST. Euseb. in Chron. sub an. IX. Anton. Pii eum cum aliis Cæsaris Verissimi nominat præceptorem. REINES.

[o] Ἔγραψε περὶ Ὁμήρου, καὶ τίς ἡ π.] Hæc Dissertatio hodie adhuc exstat, præfixo hoc lemmate: Εἰ ἔστι καθ' Ὅμηρον αἵρεσις. KUST. ἔγραψε om. A.B.V.E.

[p] Εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπελογ.] Et hæc dissertatio hodie adhuc in manibus eruditorum versatur. KUST.

[q] καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητ.] Exstant hodie XLI. Διαλέξεις, sive Dissertationes Maximi Tyrii, varii argumenti. KUST.

ΜΑΞΙΜΟΣ Ἠπειρ.] Occisus est a Proc. Asiæ Festo. Vid. infra Φῆστος. REINES.

[r] ἢ Βυζάντιος] Suidæ repugnat Socrates, quippe qui Hist. Eccles. lib. III. c. 1. Maximum philosophum, præceptorem Juliani imperatoris, (quem tamen non Epirotam, sed Ephesium facit,) expresse a Maximo Byzantio distinguit. Verba ejus hæc sunt: Πρωιαίτατα δὲ αὐτοῦ κατὰ τὴν ῥητορικὴν, ἐφίσταται τῇ Νικομηδείᾳ Μάξιμος ὁ φιλόσοφος, οὐχ ὁ Βυζάντιος, ὁ Εὐκλείδου πατὴρ, ἀλλ' ὁ Ἐφέσιος, &c. Hoc Maximo Julianum imperatorem doctore et magistro usum esse, Socrates ibidem refert. Ad eundem hodie exstant duæ epistolæ Juliani imperatoris, XV. et XVI. Plura de eo vide apud Eunapium in Maximo. KUST. Vid. Vales. ad Ammian. Marcell. XXIX. 1. 42. Wyttenbach. Eunap. p. 163.

[s] περὶ ἀλύτων] Adjunxit hoc scriptum H. Stephanus quibusdam Dionysii Halicarnassensis partibus a se primum in lucem datis Lutet. apud C. Steph. 1544. p. 44. quod fugit Fabricium Bibl. Gr. VIII. p. 769. HEMST. Vid. Fabric. B. G. T. IX. p. 570.

[t] ἀντιθέσεων] ἀντισθέντων V.

[u] Περὶ καταρχῶν] Hoc opus, initio mutilum, e Codice Mediceo edidit Joannes Albertus Fabricius Bibl. Gr. t. VIII. p. 415. Conf. Wesseling. Probab. c. 17.

[x] εἰς] πρὸς B.V.E.M.

ΜΑΠΕΕΙΝ] Hesiod. Scut. 231. 304.

[y] Καὶ Μαραθήσιον] Seqq. om. A.

ΜΑΡΑΘΩΝ] Vide Meursium in libello de Pop. Att. v. Μαραθών. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 139.

[z] ἔνυγρον ἢ ἔνυδρον] ἔνυγρον ἢ om. A.B.V.

ΜΑΡΑΘΩΝΟΜΑΧΑΙ, ΣΦΕΝΔΑΜΝ.] Aristophanes Ach. 179. Hæc om. A. qui περὶ Μαραθ. etc. in marg.

Μαραναθά: Ἑβραϊστὶ, [a]ἀντὶ τοῦ, εἶδον τὸν [b]κύριον.

Μαραναθά: Κατὰ τὴν Ἑβραΐδα φωνὴν [c]λέγει, [d]ἀντὶ τοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν ἦλθε. Τὸν δὲ τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, τοῦτό φησιν· ὡσανεὶ ἔλεγεν, ὁ πάντων ἡμῶν δεσπότης καταβῆναι τοσοῦτον κατηξίωσε, καὶ ὑμεῖς ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐστὲ ἁμαρτάνοντες, καὶ οὐ φρίττετε τῆς ἀγάπης τὴν ὑπερβολὴν, τῶν ἀγαθῶν τὸ κεφάλαιον. Ἐννόησον γὰρ τοῦτο μόνον, φησὶ, καὶ ἀρκέσει σοι εἰς πάσης ἀρετῆς προκοπὴν καὶ πᾶσαν δυνήσῃ κατασβέσαι τὴν ἁμαρτίαν.

Μαραντώπη: Ὄνομα κύριον.

Μάρας, ἀπὸ Βεροίας, τῆς ἐν Συρίᾳ πόλεως, ἀνὴρ τῶν πλουσιωτάτων, ἀλλ' ὅμως ὁ κόρος οὐδεμίαν αὐτῷ ὕβριν ἐνέτεκεν. Οὐδὲ γὰρ κόρος οὐδεὶς ἐφαίνετο τῶν χρημάτων, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὄργανα ἐποιεῖτο δικαιοσύνης τε καὶ φιλανθρωπίας, ἐπιχορηγῶν τε τοῖς δεομένοις, καὶ φιλοτιμούμενος ἐν τοῖς πολιτεύμασιν. Οὕτω παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς πᾶσιν ἐπιεικῆ καὶ δίκαιον, ὥστε οὔτε τῶν πολιτῶν οὐδεὶς αὐτῷ [e]ἐγκέκληκε πώποτε, οὔτε [f]ξένων, οὔτε τῶν ἀστυγειτόνων, οὔτε τῶν ἐν ἀγροῖς ὁμορούντων. Οὐ μὴν ταῦτα δικαιοσύνης ἔργα ἀπελογίζετο, εἰ μηδένα [g]ἀδικοίη τῶν πολιτευομένων· ἀλλ' ἐκεῖνα μᾶλλον, εἰ μὴ κάμνοι εὐεργετῶν. Τοιγαροῦν οὐ τῶν ἑαυτοῦ μόνον ἐπεμελεῖτο πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀλλοτρίων, μάλιστα τῶν [h]περικεκτημένων ἔν τε τῷ ἄστει, καὶ κατ' ἀγρούς. Μάλιστα δὲ τούτου τεκμήριον, εἴ τις ἠβούλετό τι πωλεῖν, ἤ τις ὠνεῖσθαι τῶν πλησιαζόντων αὐτῷ, ὁ μὲν προσαπῄτει, ὁ δὲ προσετίθει τῷ τιμήματι τῆς ἄλλης ἀξίας, ὑπὲρ αὐτοῦ γέ τοι δήπουθεν, ὑπὲρ τοῦ κτήσασθαι ὅμορον καὶ γείτονα Μάραν, τὸν πάντων ἀνθρώπων [i]δικαιότατον. Ὥστε καὶ ἐξενίκησεν [k]εἰς παροιμίαν ὁ Μάρας, ἐπὶ δικαίᾳ χρήσει τῶν πέλας.

Μαργαρίτης:

[Μαργαρῖται δηλοῦσι δακρύων ῥόον:]

Μαργαίνει: Μαίνεται.

Μάργης, καὶ μάργος: Μαινόμενος. Καὶ [l]ὑπερμαργότερος, ὁ ὑπερμαινόμενος. Καὶ γαστρίμαργος, ὁ περὶ τὴν γαστέρα μεμηνώς.

Μαργίτης: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐπωνυμίαν Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο. Ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτως.

Μαργίτης: Ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος. [m]Ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ε΄ δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον, μὴ ἅψασθαι αὐτῆς, ἀλλὰ φοβεῖσθαι, λέγοντα, μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν [n]διαβάλλῃ· [o]ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς, εἴγε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Μαργῶσαν χεῖρα: Μαινομένην χεῖρα.

Μαρδόνιος: Ὄνομα κύριον.

Μάρδονος:

Μαρδοχαῖος: Ὄνομα κύριον. [[p]Ἔστιν ἐν τῷ Ἀμὰν, καὶ ἐν τῷ Ἐσθήρ.]

ΜΑΡΑΝΑΘΑ] Usus est hac voce D. Paulus 1 Corinth. XVI. 22. ubi Theophylactus inquit: Μαραναθά. Τουτέστιν, ὁ Κύριος ἦλθε. Τοῦτο δὲ εἶπεν, ἅμα μὲν τὸν τῆς οἰκονομίας βεβαιῶν λόγον, καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀνάστασιν· ἅμα δὲ καὶ ἐντρέπων αὐτοὺς, ὅτι ὁ δεσπότης ὑπὲρ ἡμῶν πάντα κατεδέξατο, &c. KUST. Vid. Chrysost. Hom. XL. in Corinth. I. t. X. p. 410. ed. Montfauc.

[a] ἀντὶ τοῦ, εἶδον τὸν Χριστόν] Melior et verior vocabuli hujus interpretatio traditur in voce sequenti. KUST. Sed vid. Albert. ad Hesych. et Gloss. Gr. p. 44.

[b] Χριστὸν] κν vel κύριον A.B.V.E. Hesych.

[c] λέγεται] λέγει A. voc. om. E.

[d] ἀντὶ τοῦ, ὁ Κύριος ἡμῶν ἦλθε] Sic etiam vocem hanc interpretatur Theophylactus, cujus verba in nota praecedenti adduximus. Certe *Mar* apud Syros *dominum* significat; ut vel ex Philone in Flaccum constat, qui Μάριν scribit τὸν κύριον ὀνομάζεσθαι παρὰ Σύροις. Μάριν enim idem est, quod Syrorum *Mar*, addita tantum terminatione Græca. KUST.

ΜΑΡΑΣ, ἀπὸ Βεροίας, τῆς ἐν Συρ.] Hunc articulum excerpsit Suidas ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. KUST. Damascium statuere videtur Kusterus ad Μέτριον, quanquam ibi Maras in Laodicea Syriæ dicatur habitasse. HEMST.

[e] ἐγκέκληκε] ἐγκέκλικε E. Mox πώποτε A.B.V. pro ποτε.

[f] τῶν ξένων] τῶν om. A.B.V.E. Mox τῶν ἀστυγειτόνων E. τῶν κατ' ἄστυ γειτόνων A.B.V.

[g] ἀδικοίη] ἀδικεῖν A.B.V.E.

[h] περικεκτημένων] παρακεκτημένων A.V.

[i] δικαιότερον] δικαιότατον A.B.V. Mox καὶ post ὥστε ex A.

[k] εἰς παροιμίαν—χρήσει] ἡ παροιμία—κρίσει E.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ ΔΗΛΟΥΣΙ ΔΑΚΡ.] Sic etiam versus hic legitur apud Nicephorum in Oneirocritico. At Astrampsychus hic habet: Οἱ μάργαροι δηλοῦσι δακρύων ῥόον. KUST. A.V. marg.

ΜΑΡΓΑΙΝΕΙ] Hom. Il. ε΄. 882. Μαργαίνειν, ubi Schol. μαργαίνειν: μαίνεσθαι, εἰθουσιᾶν, ἀκρατῶς ὁρμᾶν.

[l] ΥΠΕΡΜΑΡΓΟΤΕΡΟΣ] Herodotus III. 29. et alibi ὑπομαργότερος. Et perperam ὑπερμαργότερος a Suida poni existimat H. Steph. Thes. t. I. p. 793, C.

ΜΑΡΓΙΤΗΣ: Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτ.] Ex Harpocratione: qui plura habet. KUST.

ΜΑΡΓΙΤΗΣ: Ἀνὴρ ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδ.] De hoc Margite, homine insigniter stolido, poëma scripsisse fertur Homerus, cujus mentionem faciunt Aristoteles de Poëtica, c. IV. Hephæstion de Metris, p. 64. et 67. Scholiasta Aristophanis ad Aves, 914. Harpocratio v. Μαργίτης; et alii. Ab aliis tamen poëmatis hujus auctor fuisse traditur Pigres, ut discimus ex Suida infra v. Πίγρης. De hujus autem Margitæ stultitia insignis est locus apud Eustathium ad Odyss. κ΄. p. 1669. quem hic describam. Οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην, τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν, ὅ ἐστι, μωραίνειν· ὃν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ὁμήρου Μαργίτην ὑποτίθεται εὐπόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονέων φῦναι· γήμαντα δὲ, μὴ συμπεσεῖν τῇ νύμφῃ, ἕως ἀναπεισθεῖσα ἐκείνη, τετρωματίσθαι τὰ κάτω ἐσκήψατο· φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσειν ἔφη, πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἐκεῖ ἐφαρμοσθείη. Καὶ οὕτω θεραπείας χάριν ἐκεῖνος ἐπλησίασεν. Quis hæc legens non rideat? Polybius in Excerptis a Valesio editis, p. 58. Ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον Τίμαιον εἰρηκέναι τις ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκεῖνον. KUST.

[m] Ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλ.] Idem etiam de Melitide traditur. Vide Nostrum supra v. Γελαῖος. KUST.

[n] διαβάλλῃ] διαβάλῃ A.B.

[o] Ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, καὶ π.] Locus hic proculdubio mutilus est, quem sic supplendum puto: Ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγενημένον, ἐξ ὁποτέρου τῶν γονέων ἐτέχθη· καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς, &c. KUST.

ΜΑΡΓΩΣΑΝ ΧΕΙΡΑ: Μαινομένην] Eurip. Hecub. 1128. Μέθες μ' ἐφεῖναι τῇδε μαργῶσαν χέρα. Ubi Schol. Τὴν μαινομένην χεῖρα. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. χεῖρα in exp. addidi cum A.V. et Photio.

ΜΑΡΔΟΝΙΟΣ] Ejus acinacem, spolium victoriæ ad Platæas de Medis dedicarunt Athenienses in arce, vid. Meurs. in Cecrop. cf. Herodot. IX. 1. Pausan. Att. c. 27. Gobryæ filius. Idem Attic. c. 1. REINES.

[p] Ἔστιν ἐν] Seqq. om. A.V.

Μάρδοι: Ἔθνος τὸ πᾶν λησταί· καὶ οὔτ' ἂν εὖ [q]ποιῶν τις αὐτοὺς πιστοὺς κτήσαιτο, οὔτ' αὖ κακώσας ἐς τοσόνδε ταπεινώσειεν, ὡς, εἰ τοῦ φόβου ἀπαλλαχθεῖεν, μὴ ἂν παραυτίκα ἐπιθέσθαι, οἷς πάλαι ὑπέδυσαν.

Μάρδοι: Ἔθνος πολυάνθρωπον, τραχεῖαν γῆν [r]ἐποικοῦντες, καὶ μόλις ἀφ' ὧν γεωργοῦσι τρεφόμενοι, ἄνιπποι, καὶ πένητες· [s]ὡς καὶ τὴν πρώτην ἀπιστεῖσθαι τύχην.

Μαραίνω: Αἰτιατικῇ.

Μαριανός, Μάρσου δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης. Ῥωμαῖος [u]γὰρ τὸ ἀρχαῖον· μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης, ἀπὸ ὑπάτων, καὶ ὑπάρχων, καὶ πατρίκιος γεγονὼς, τὸ ἐπιφανέστερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. Ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα· [x]Μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ͵γχν', Μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ͵ϛχη', Μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἑκάλης, Ὕμνων, καὶ [y]τῶν Αἰτίων, καὶ τῶν Ἐπιγραμμάτων, ἐν ἰάμβοις ͵ϛϡι', Μετάφρασιν Ἀράτου, ἐν ἰάμβοις ͵αρμ', Μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν, ἐν ἰάμβοις ͵ατϛ'· καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

Μαριλάδης: Ὄνομα. Τουτέστι, γέρων Ἀχαρνικός.

Μαρίλη: Ἀμαυρὸν πῦρ· ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων.

Χαλκεὺς οἷά τις γέμων καπνοῦ καὶ μαρίλης.

Καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

[z]Ἐφθάρη μαρίλης [a]τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων.

Ἡ ἀπὸ τῶν ἀνθράκων σποδιά. [b]Ἀριστοφάνης·

[c]Ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
ὁ λάρκος ἐνετίλησεν, ὥσπερ σηπία.

Μαρίνα:

A Μαρῖνος, Νεαπολίτης, φιλόσοφος, καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου, καὶ διάδοχος. Ἔγραψε [d]βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, [e]καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

Μαρῖνος: Οὗτος τὴν Πρόκλου διατριβὴν παραδεξάμενος, καὶ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου τῶν Ἀριστοτέλους λόγων καθηγησάμενος, ἐλθόντι τὸ δεύτερον
B Ἀθήναζε, τοῦ κοινοῦ διδασκάλου τετελευτηκότος, [f]ἐπέδειξεν αὐτῷ συγγεγραμμένον ὑπόμνημα πρὸς ἑαυτοῦ στίχων παμπόλλων εἰς τὸν Πλάτωνος Φίληβον, ἐντυχεῖν τε καὶ ἐπικρῖναι κελεύσας, εἰ ἐξοιστέον εἴη τὸ βιβλίον. Ὁ δὲ ἀναγνοὺς ἐπιμελῶς, οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων· οὐ μέντοι ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν οὐδεμίαν, τοσοῦτον δὲ ἔφη μόνον· Ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου ὑπομνήματα εἰς τὸν διάλογον·
C [g]συνεὶς δ' ἐκεῖνος, παραυτίκα διέφθειρε [h]πυρὶ τὸ βιβλίον. Ἤδη δὲ καὶ πρότερον δι' [i]ἐπιστολῆς ἐκοινώσατο πρὸς αὐτὸν τὴν ἑαυτοῦ δόξαν [περὶ] τῶν εἰς Παρμενίδην ὑποθέσεών τε καὶ ἐξηγήσεων· τά τε ἐπιχειρήματα συντάξας ἔπεμψεν, οἷς ἐπείσθη μὴ εἶναι τὸν διάλογον περὶ θεῶν ὁ Μαρῖνος, ἀλλὰ περὶ εἰδῶν. Ἐφ' ᾧ καὶ ὑπομνήματα κατεβάλετο, τοῦτον ἐξηγού-
D μενα τὸν τρόπον τὰς Παρμενίδου διαλεκτικὰς ὑποθέσεις. Ὁ δὲ καὶ πρὸς ταύτην ἀντιγράφει τὴν ἐπιστολὴν, μυρίαις ὅσαις ἀποδείξεσι [k]καταβαλλόμενος, ἀληθεστάτην εἶναι τὴν θειοτέραν ἐξήγησιν τοῦ διαλόγου, ὥστε εἰ μὴ ἔφθη τὸ βιβλίον ἐκδεδομένον, τάχα ἂν καὶ τοῦτο διέφθειρεν. Ἴσως δὲ αὐτὸν διεκώλυσε καὶ ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου· ὅτι θεάσασθαί [l]ποτε ἔλεγεν ὁ Πρόκλος, ὡς ὑπομνημάτων εἰς Παρμενίδην αὐτοῦ
E [m]Μαρίνου ἐσομένων.

Μαρίωνος: Ὄνομα κύριον.

Μάρις, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος ἐπίσκοπος,

ΜΑΡΔΟΙ] Vid. Freinshem. ad Curt. V. 6. p. 354.

q ποιῶν τις] τριῶν V. sine τις. Mox οὔτ' ἂν A.B.V. In fine ὑπέδησαν V.

r ἐποικοῦντες] ἐπιοικοῦντες A.

s ὡς καὶ] ὡς om. A.

ΜΑΡΑΙΝΩ] Post h. gl. habent edd. Μάρης: τῆς ἐν Βιθυνίᾳ. Vide post Μαρίωνος in Μάρις.

ΜΑΡΙΑΝΟΣ] Hic Μαριῖνος appellatur Σύρος ab Euagrio Hist. Eccl. lib. III. c. 42. ubi vide Valesium. KUST.

u γὰρ] μὲν V. Mox μετοικήσαντος A.B.V.E. pro μετοικήσαντες. Infra ἀπὸ ὑπάτων om. edd. vett.

x Μετάφρασιν] Μετάφρασις A. Mox ͵ϛχκ V.

y τῶν αἰτιῶν] τῶν om. A.

ΜΑΡΙΛΑΔΗΣ: Ὄνομα. Τουτέστι γέρων Ἀχ.] Aristophanes Acharnens. 609. Τουδὶ δὲ μηδὲν ὑπείω, ὦ Μαριλάδη. Scholiasta ad eum locum: Ὦ Μαριλάδη. Ἀπὸ τῆς μαρίλης· ὅτι τὸ ἀμαυρὸν πῦρ δηλοῖ. Τουτέστιν, ὦ γέρων Ἀχαρνικέ. KUST.

z Ἐφθάρη μαρίλης τὴν φ.] Metrum fragmenti hujus luxatum est, quod sic vel alio modo in integrum restitui potest: Ἐφθάρη Οὗτος μαρίλης τὴν φάρυγγα πλέαν ἔχων. KUST.

a τὴν φάρυγγα] Hæ duæ voces in prioribus editt. [et B.V.E.] desunt, quas ex mss. Paris. revocavi. KUST. Mox ἔχων suprascr. in V. ἔφθη Porsonus pro ἐφθάρη. Dobræus ad Aristoph. Eq. 523. p. (127.)-- ἐφθάρη μαρίλης τὴν φάρυγα πλέαν ἔχων.

b Ἀριστοφάνης] Acharn. 349.

c Ὑπὸ] ἀπὸ A.

ΜΑΡΙΝΑ] ὄνομα κύριον A. in marg.

d βίον Πρόκλου] Post Fabricium edidit J. Fr. Boissonadius Lipsiæ 1814.

e καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς· καὶ ἄλλα τινὰ φιλ.] Locus hic turbatus mihi videtur, quem modo laudatus Joannes Albertus Fabricius in Prolegomenis ad Marini Proclum sic restituendum esse putat: Ἔγραψε βίον Πρόκλου, τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου· Φιλοσόφων ζητήματα· καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην, καὶ ἐπικῶς. Sic sane Suidam scripsisse, vel scribere debuisse censeo, quoniam lectio ista sensum hujus loci concinniorem reddit. KUST.

ΜΑΡΙΝΟΣ: Οὗτος τὴν Πρόκλου διατρ.] Tota hæc de Marino Ecloga descripta est ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1036. nonnulla eorum, quæ Suidas hic tradit, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. En Photii verba: Μαρῖνος δὲ, ὁ Πρόκλου διάδοχος, ὁ καὶ Ἰσιδώρου μετὰ καὶ ἄλλων τῶν Ἀριστοτέλους λόγων διδάσκαλος, ὑπόμνημα πολύστιχον εἰς Φίληβον συντάξας τοῦ Πλάτωνος. Οὗτος τῷ Ἰσιδώρῳ ἐντυχεῖν τε τῷ ὑπομνήματι κελεύει, καὶ ἐπικρῖναι, εἰ ἐξοιστέον. Ὁ δὲ ἀναγνοὺς, οὐδὲν ἀπεκρύψατο τῶν αὐτῷ δοκούντων· οὐ μέντοι οὐδὲ ἄμουσον ἀφῆκε φωνὴν, τοσοῦτον δὲ μόνον ἔφη, ἱκανὰ εἶναι τὰ τοῦ διδασκάλου. Ὁ δὲ Μαρῖνος συνεὶς, πυρὶ διέφθειρε τὸ βιβλίον. Qui hæc cum verbis Suidæ contulerit, nullus utique dubitabit, quin Noster ex eodem auctore, ex quo Photius, (id est, ex Damascio, ut diximus,) sua depromserit. KUST.

f ἐπέδειξεν] ὑπέδειξεν A.

g Συνεὶς] συνεὶς B.E.

h τὸ βιβλίον πυρὶ] πυρὶ τὸ βιβλίον A.

i ἐπιστολῆς] ἐπιστολὴν V. Mox [περὶ] inseruit Kusterus.

k καταβαλλόμενος] καταβαλόμενος A.B.

l ποτε] ὅτι A.

m τοῦ Μαρίνου] τοῦ om. A.B.E.

ΜΑΡΙΣ, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ Χαλκηδόνος Ἐπ.] Articulum hunc

[n]καταλαβὼν δὲ Ἰουλιανὸν τὸν Παραβάτην θύοντα [o]τῇ Τύχῃ ἐν τῇ βασιλικῇ [p]Κωνσταντινουπόλεως, τηνικαῦτα χειραγωγούμενος, (ἦν γὰρ δὴ πρὸς τῷ γήρᾳ ὑπόχυσιν ὀφθαλμῶν ὑπομείνας,) πολλὰ τὸν βασιλέα προσελθὼν περιύβρισε, τὸν ἀσεβῆ καλῶν, τὸν ἀποστάτην, τὸν ἄθεον. Ὁ δὲ λόγοις τὰς ὕβρεις ἠμύνετο, τυφλὸν καλέσας, καὶ οὐκ ἄν φησιν οὐδὲ ὁ Γαλιλαῖός σου Θεὸς [q]θεραπεύσῃ σε. Γαλιλαῖον γὰρ εἰώθει καλεῖν τὸν Χριστόν. Ὁ δὲ δὴ Μάρις παρρησιαίτερον πρὸς τὸν βασιλέα [r]εἶπεν "Εὐχαριστῶ," φησὶ, "τῷ "Θεῷ, τῷ τυφλώσαντί με, ἵνα μὴ ἴδω τὸ πρόσωπόν "σου, οὕτως [s]ἐκπεπτωκότες πρὸς τὴν ἀσέβειαν." Οὐδὲν πρὸς ταῦτα ὁ Ἰουλιανὸς ἀπεκρίνατο· δεινῶς [t]δὲ καὶ [u]τοῦτο μετήρχετο. Ἑωρακὼς γὰρ τοὺς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ μαρτυρήσαντας ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν τιμωμένους, προθύμως τε σπεύδειν [x]ἐπὶ τὸ μαρτυρῆσαι πολλοὺς [y]ἐπειγομένους, ὥσπερ αὐτῷ τούτῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἀμυνόμενος, ἐπὶ ἑτέραν [z]ἐτρέπετο. Καὶ τὴν μὲν ὑπερβάλλουσαν [a]ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ὠμότητα ὑπερέθετο· οὐ μὴν πάντῃ τοῦ διώκειν ἀπέσχετο. Διωγμὸν δὲ λέγω, τὸ ὁπωσοῦν ταράττειν τοὺς ἡσυχάζοντας. Ἐτάραττε δὲ ὧδε. Νόμῳ ἐκέλευε Χριστιανοὺς παιδεύσεως μὴ μετέχειν, ἵνα μὴ, φησὶν, ἀκονώμενοι τὴν γλῶτταν, ἑτοίμως πρὸς τοὺς διαλεκτικοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶσι. Πολλὰ δὲ ἐπὶ πολλοῖς μηχανησάμενος, ἔπεισέ τινας πρὸς τὸ θύειν ἀποκλῖναι· ἐν οἷς καὶ Ἐκηβόλιον [b]τὸν Κωνσταντινουπόλεως σοφιστήν.

Μαρκελλῖνος, ἀνὴρ ἐπιεικὴς καὶ γενναῖος, ἐδυνάστευε μὲν Δαλματείας, ἐν Ἠπείρῳ κατῳκημένων Ἰλλυριῶν. Ἐπεπαίδευτο δὲ τὴν [c]Ῥωμαΐδα παιδείαν, καὶ μαντικῆς ἐμπειρότατος ἐγεγόνει, καὶ τἄλλα φιλολογώτατος· ὃς ἐλευθέραν ἐκέκτητο τὴν ἀρχὴν, [d]οὔτε Ῥωμαίων βασιλεία δουλεύων, [e]οὔτε ἄλλῳ δυναστεύοντι τῶν ἐθνῶν οὐδενί· ἀλλ' ἦν αὐτόνομος, μετὰ δικαιοσύνης ἐξηγούμενος τῶν ὑπηκόων. Παρῆν δὲ αὐτῷ καὶ φρόνησις ἱκανὴ [f]πολιτεύματος, καὶ [g]ἀνδρεία θαυμαστὴ, μεμελετηκυῖα τὰ πρὸς πόλεμον· ᾧ συνῆν Σαλούστιος ὁ φιλόσοφος.

Μάρκελλος, μάγιστρος Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως, κόσμος ἀρετῆς ἁπάσης, ἢ, τό γε ἁρμονικώτερον εἰπεῖν, ἀρετή τις ἔμψυχος.

Μάρκελλος Περγαμηνὸς, ῥήτωρ. Ἔγραψε [h]βιβλίον Ἀδριανὸν, ἢ περὶ βασιλείας.

Μάρκελλος [i]Σιδήτης, ἰατρὸς, [k]ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. Οὗτος ἔγραψε δι' ἐπῶν ἡρωϊκῶν βιβλία [l]ἰατρικὰ μβ'· ἐν οἷς καὶ [m]περὶ λυκανθρώπου.

Μάρκελλος, στρατηγὸς ἐπὶ Κομόδου· ὃς δωροδοκίας τοσοῦτον ἀπεῖχεν, ὅσον [n]τῆς γε φιλανθρωπίας

descripsit Suidas ex Socratis Hist. Eccles. lib. III. c. 12. ut Pearsonius quoque monuit. Confer etiam Photium Cod. CCLVIII. p. 1428. ubi eadem de Mare historia narratur. KUST. Μάρις A. et Socrates. Hunc articulum hac sede posui cum A.V. Vulg. habetur post Μαραῖον.

[n] καταλαβὼν] δὲ addit A.

[o] τῇ Τύχῃ] V. in summo paginæ, Στήλη τύχης ἐν τῇ βασιλικῇ, ᾗ ἔθυσεν ὁ παμμιαρὸς Ἰουλιανός.

[p] Κωνσταντινουπόλει] Κωνσταντινουπόλεως A. et Socrates.

[q] θεραπεύσει] θεραπεύσῃ A.B.

[r] εἶπεν] ἀπήντησεν Socr.

[s] ἐκπεπτωκότες] ἐκπεπτωκὼς V. Socrat. κατασπευκὼς A.

[t] δὲ καί] δὲ κατὰ V.

[u] τοῦτο μετήρχετο] *Eum graviter ultus est.* KUST. Sic et Valesius Socratis verba Latine vertit: ibi enim τοῦτον legitur. Verum in optimis codd. τοῦτο scriptum inveniri testatur, idque sibi magis placere, etsi quo sensu non addiderit. Fuerat igitur mutanda interpretatio hunc in modum: *Studebat autem vehementer huic rei*; ut Christianos scil. non persequendo, sed callidis artibus everteret. Similis locutio Euagrii H. E. I. p. 250, 30. λῃστρικῶς δὲ τὸ πρᾶγμα μέτεισι. HEMST.

[x] ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ A.

[y] ἐπειγομένους] ἐπιστάμενος Socr.

[z] ἐτράπετο] ἐτρέπετο A.B.V.E. Socrat.

[a] ὠμότητα ἐπὶ Διοκλ.] ἐπὶ Διοκλ. ὠμότητα A. Socrat. Mox ὑπέσχετο V.

[b] τὸν] καὶ B.E.

ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣ, ἀνὴρ ἐπιεικὴς καὶ γενν.] Et hæc ex Damascio Suidas deprompsit, ut itidem colligere licet ex Photio, qui in Excerptis ex Damascio Marcellini hujus his verbis meminit: Ὁ δὲ Μαρκελλῖνος τῆς Δαλματίας ἦν χώρας αὐτοδέσποτος ἡγεμὼν, Ἕλλην τὴν δόξαν. Locum hunc Photii observaverat etiam Pearsonius. KUST. Μαρκελῖνος B.E.M. qui mox ἐδυνάστευσε. Tum Δαλμάτας B.E. Infra ἐπαιδεύετο V.

[c] Ῥωμαΐδα παιδείαν] Nihil aliud hic notat, quam quod Photius dixit Ἕλλην τὴν δόξαν. HEMST.

[d] οὔτε—δουλεύων] Imp. Leone, postquam occisus Ætius. REINES.

[e] οὔτε—ἀλλ' ἦν om. A.

[f] πολιτεύματος] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. [et B.E.] quæ habent πολίτευμα. KUST.

[g] ἀνδρεία] ἀνδρία A. pro v. l.

[h] βιβλίον] βιβλία B.V.E. Tum Ἀδριανὸν A.B.V. pro Ἀδριανός.

[i] Σιδίτης] Scribendum potius est Σιδήτης, per η in syllaba penultima. Vide Stephanum Byzantium v. Σίδη. KUST. Σιδήτης plane A.V.

[k] ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου] Imo et ante eum, ut me docuit vetus Epigramma in Marcellum hunc Sidetem. KUST. (Anthol. Pal. VII. 158.) ubi v. Jacobs.

[l] ἰατρικὰ om. V.

[m] περὶ λυκανθρώπου] Priores editt. habent, περὶ λυκάνου: quod Portus verterat, *de Lycano*; quasi Lycanus esset nomen proprium viri: qui est insignis error. Scribendum enim est, περὶ λυκανθρώπου: Id est, de morbo, *lycanthropus* vel *lycanthropia* dicto: ut recte monuit Petrus Lambecius de Biblioth. Cæs. lib. VI. p. 148. Errorem istum ex compendio scribendi natum esse manifestum est. Qui enim codices mss. Græcos vel a limine salutarunt, ignorare non possunt, vocem ἄνθρωπος plerumque in illis contracte ἄνος exaratam esse: cui consequens est, ut λυκάνθρωπος scribatur λυκάνος; quam vocem sic contractam imperiti librarii postea pro nomine proprio viri in hoc loco Suidæ acceperunt. Scribendum autem esse περὶ λυκανθρώπου, ut diximus, dubitare nos non sinit Aëtius Amidenus, qui (ut modo laudatus Lambecius recte itidem observavit) ipsum illum Marcelli locum, in quo de *lycanthropo* morbo egerat, ex carmine heroico in prosam orationem conversum, posteritati conservavit. In enim lib. VI. c. 11. sic inquit: Περὶ λυκανθρώπου, ἤτοι κυνανθρώπου. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. Οἱ τῇ λεγομένῃ λυκανθρώπῳ ἤτοι κυνανθρώπῳ νόσῳ κατεχόμενοι. Κατὰ τὸν Φευρουάριον μῆνα νυκτὸς ἐξίασι, τὰ πάντα μιμούμενοι λύκους ἢ κύνας, καὶ μέχρις ἡμέρας τὰ μνήματα μάλιστα διασώζουσι, &c. Reliqua apud ipsum Aëtium lege. Totum enim locum hic describere supervacaneum judico. Clare autem hinc patet, Marcellum in libris suis de re medica, qui hodie interciderunt, de *lycanthropo* morbo egisse: quod ipsum et Suidas hoc loco lectorem docere voluit. KUST. λυκάνου A.

ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ, στρατηγὸς ἐπὶ Κομ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud Dionem in Excerptis a Valesio editis p. 725. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[n] τῆς τε Exc.

καὶ [o]τῆς ἡμερότητος μετεῖχεν. Ὅπως γὰρ δὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ἐγρηγορέναι [p]δοκῇ, καὶ κατὰ τοῦτο μηδὲ τῶν ἄλλων τις τῶν συνόντων οἱ καθεύδῃ, δώδεκα γραμματεῖα, οἷά γε ἐκ φιλύρας ποιεῖται, καθ' ἑκάστην ἑσπέραν, ὡς εἰπεῖν, συνέγραφε, καὶ προσέταττέ τινι ἄλλο ἄλλῃ ὥρᾳ κομίζειν τισὶν, ἵν' ὡς καὶ ἀεὶ ἐγρηγορὼς θαυμάζηται. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως ὑπνομαχεῖν πεφυκώς· ἐπὶ πλεῖον δὲ αὐτὸ καὶ ἐκ τῆς τροφῆς ἠσκήκει. Τά τε γὰρ ἄλλα ἥκιστα [q]ἄδην ἐσιτεῖτο, καὶ ὅπως μηδὲ τῶν ἄρτων διαπιμπλᾶται, ἐκ τῆς Ῥώμης αὐτοὺς μετεπέμπετο, οὐχ ὡς οὐ δυνάμενος τῶν ἐπιχωρίων ἐσθίειν, ἀλλ' ἵν' ὑπὸ τῆς παλαιότητος αὐτῶν μὴ δύνηται μηδὲ σμικρῷ πλέον τοῦ πάνυ ἀναγκαίου φαγεῖν. [r]Τὰ γὰρ [s]οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδίως ὑπὸ τῆς τῶν ἄρτων ξηρότητος ᾑμάσσετο. Ἐπετήδευε δ' οὖν ἐπὶ μεῖζον αὐτὸ πλάττεσθαι, ἵν' ὡς μάλιστα διαγρυπνεῖν δοκῇ.

Μαρκιανός: Οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος [t]βασιλέως ἦν, καὶ Ἀγγελίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, ἐλλόγιμος· ὃς πάλαι μὲν κατὰ τὰ βασίλεια ἐστρατεύετο, τότε δὲ [u]πρεσβύτερος τῆς Ναυατιανῶν ἦν ἐκκλησίας, γραμματικοὺς λόγους Ἀναστασίαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα διδάσκων.

Μαρκιανός: Οὗτος συνῆν Μουσωνίῳ ἐκ Παμφυλίας, ἀνὴρ ἐς ἀρετὴν ἅπασαν ὥσπερ τις κανὼν ἀπηκριβωμένος. Φιλόκαλος γὰρ ὢν καὶ φιλάγαθος ὁ Μουσώνιος, τοὺς πανταχόθεν εἷλκε [x]παρ' ἑαυτὸν, ὥσπερ ἡ μαγνῆτις τὸν σίδηρον. Οὐκ ἦν δὲ βασανίζειν ὁποῖός τις ὁ δεῖνα, ἀλλὰ [y]Μουσωνίου φίλον ἀκούσαντα, ὅτι καλὸς ἦν εἰδέναι.

Μαρκιανός: Οὗτος ἐπὶ Ζήνωνος ἤκμαζεν. Ἐν ᾧ δὲ ἦν εὐκτηρίῳ [z]πρεσβύτερος χειροτονηθεὶς, διετέλει. Μεγίστης δὲ ἐξουσίας τυχὼν παρὰ Ἴλλου [a]οὗτος ὁ πλάνος, καὶ τοῖς Ἐπικουρείοις δόγμασιν ὁσημέραι αὐτὸν κακύνων, αὐτοφυῆ ἔλεγε τὸν κόσμον, καὶ διοικεῖσθαι οὐκ ἐκ Θεοῦ, ἀλλ' [b]ἐξ ἐνεργείας τῆς τῶν ἀστέρων. Καθὸ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν τῇ τούτων φθάσει συμπεριφερόμενον δινήσει τῶν κατ' αὐτὴν τικτομένων τὴν ῥοπὴν, τὴν ἐπικρατείαν κληροῦνται.

Μάρκιον: Ὄνομα ὄρους.

Μάρκιος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. Οὗτος ἐφυγαδεύθη ὑπὸ τοῦ δήμου· ἥν τε οἰμωγὴ καὶ δάκρυα τῶν προπεμπόντων αὐτὸν καὶ οἰκτειρόντων. Ὁ δὲ Μάρκιος οὔτε ἀνακλαυσάμενος ὤφθη τὰς ἑαυτοῦ τύχας, οὔτε ἀποιμώξας, οὔτε ἄλλο εἰπὼν ἢ δράσας ἀνάξιον τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοφροσύνης οὐδοτιοῦν. Ἔτι δὲ μᾶλλον ἐδήλωσε τὴν καρτερίαν καὶ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ἐπειδὴ οἴκαδε ἀφικόμενος γυναῖκά τε εἶδε καὶ μητέρα καταρρηγνυμένας τοὺς πέπλους, καὶ τὰ στέρνα τυπτούσας, καὶ οἷα εἰκός ἐστιν ἐπὶ τοιαύταις συμφοραῖς λέγειν τὰς ἀποζευγνυμένας ἀπὸ τῶν ἀναγκαιοτάτων σφίσι θανάτοις ἢ φυγαῖς ἀναβοώσας· οὐδὲ πρὸς τὰ δάκρυα τῶν παίδων ἔπαθεν· ὧν ὁ εἷς δέκα γεγονὼς ἔτη, ὁ δὲ, ὑπαγκάλιος· ἀλλ' ἐξῄει κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὰς πύλας, [c]οὐδενὶ δηλώσας, ὅποι τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο. Ἦν δὲ ἀνὴρ ἄριστος τὰ πολέμια, καὶ πρὸς πάσας τὰς ἡδονὰς ἐγκρατὴς, τά τε δίκαια οὐκ ἀπὸ νόμου μᾶλλον ἀνάγκης ἅπασιν ἀποδιδοὺς, ἀλλ' ἑκών τε καὶ [d]προσπεφυκὼς πρὸς αὐτὰ εὖ. Καὶ οὐ μόνον αὐτὸς ἁγνεύειν ἀπὸ πάσης κακίας προθυμούμενος, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους προσαναγκάζειν δικαιῶν· μεγαλόφρων τε, καὶ δωρηματικὸς, [e]καὶ ἐς ἐπανόρθωσιν προχειρότατος. Ἀλλὰ γὰρ ἐν ἀδυνάτῳ ἦν ἄρα πάσας τὰς ἀρετὰς ἐν ἀνθρώπου γενέσθαι φύσει· οὐδὲ φύεταί τις ἀπὸ θνητῶν καὶ ἐπικήρων σπερμάτων περὶ πάντα ἀγαθός. [f]Ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ πάσας τὰς ἀρετὰς ὁ δαίμων χαρισάμενος, ἑτέρας οὐκ εὐτυχεῖς κῆράς τε καὶ ἄτας προσῆψε. Τὸ γὰρ πρᾳῢ καὶ φαιδρὸν οὐκ ἐπῆν αὐτοῦ τοῖς τρόποις, οὐδὲ τὸ θεραπευτικὸν τῶν πέλας, ἔν τε ἀσπασμοῖς, καὶ [g]προσαγορεύσει. [h]Οὐδὲ δὴ τὸ εὐδιάλλακτον καὶ μετριοπαθὲς, ὁπότε δι' ὀργῆς [i]τῳ γένοιτο, οὐδὲ ἡ πάντα τὰ ἀνθρώπινα ἐπικοσμοῦσα χάρις· ἀλλ' ἀεὶ πικρὸς καὶ χαλεπὸς ἦν. Ταῦτα [k]δὲ δὴ αὐτὸν [l]ἐν πολλοῖς ἔβλαψε. Καὶ πάντων μάλιστα

[o] ἡμερότητος] τῆς ἡμ. A. Exc. Mox μετεῖχεν om. Exc.

[p] δοκῇ] δοκεῖν V. Mox τῶν συνόντων οἱ om. B.E. οἱ τίς καθ. V. Tum γραμμάτια B.V. Exc.

[q] ἄδην] ἅδην A.V. Exc. Paullo infra habet A. in marg. Ἐπεξήγησις τοῦτο. Περὶ τῶν οὔλων Μαρκέλλου, καὶ περὶ τῆς αὐτοῦ ἀσκήσεως. καὶ ὅπως τὸ ὅλον οὐδὲν ἀπώνατό τινες τῆς ἀκρότητος ὁποῖαι αἱ τῶν Ἑλλήνων μάλιστα ἐπιδεικτικαί.

[r] Τὰ γὰρ οὖλα αὐτοῦ κακῶς ἔχοντα ῥᾳδ.] De hoc loco Suidæ vide Reinesium Var. Lect. lib. I. p. 74. KUST. H. Valesii interpretationem dedit Kusterus, quæ non probanda: nam ὑπὸ τῆς τῶν ἄ. ξ. jungi debent non cum κακῶς ἔχ. sed cum ᾑμάσσετο. HEMST.

[s] οὖλα] ὅλα V.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ: Οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος βασιλ.] Articulum hunc descripsit Suidas ex Socratis Hist. Eccles. lib. IV. c. 9. KUST.

[t] βασιλέως] τοῦ βασ. V.

[u] πρεσβύτερος] πρεσβύτης B.E.

[x] πρὸς] παρ' A.

[y] Μουσωνίῳ] Μουσωνίου A.

[z] πρεσβύτης] πρεσβύτερος A.

[a] οὗτος—ὁσημέραι] οὗ ὁσημέραι A.

[b] ἐξ ἐνεργείας] ἐκ συνεργίας V. Mox τῆς addidi cum A.B. Infra habet A. in marg. Ὅπως τὴν γενεθλιαλογίαν ἐσπούδαζεν οὗτος.

ΜΑΡΚΙΟΝ: Ὄνομα ὄρους] Stephanus Byzantius: Μάρκαιον. Ὄρος τῆς Τρωάδος. KUST. Μάρδιον E. Post v. seq. ponit A.

ΜΑΡΚΙΟΣ, στρατηγὸς Ῥωμ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Dionysii Halicarnass. Antiq. Rom. lib. VII. ut Portus etiam monuit. Et quidem pars prior, usque ad verba illa, ὅποι τὴν ἀπαλλαγὴν ποιήσοιτο, legitur apud modo dictum Dionysium, p. 472. Reliqua vero usque ad finem articuli, p. 528. 529. Multa autem Suidas brevitatis gratia præteriit: nonnulla item aliter habet, quam Dionysius; ut lector ex collatione locorum facile deprehendet. KUST.

[c] οὐδενὶ] οὐθενὶ A. Mox ἐγκρατείας V.

[d] προσπεφυκὼς] Dionysius habet, πεφυκώς: quæ lectio melior est. KUST. Lege πρὸς πεφυκὼς, *et præterea*: vel πρός τε πεφ. *et præterea etiam*. TOUP.

[e] καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν προχ.] Vide hic Dionysium, qui plura habet. KUST.

[f] Ἐκείνῳ γε οὖν πάντα καὶ πάσας τὰς ἀρ.] Dionysius melius: Ἐκείνῳ γε οὖν ταύτας ὁ δαίμων τὰς ἀρετὰς, &c. KUST. πάσας om. A.B.V.E.

[g] προσαγορεύσει] προσηγορεύσει B.E.

[h] Οὔτε δὴ] δὴ om. E. οὔτε μὴ B.

[i] τῳ] Sic Dionys. ὅτῳ A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[k] δὲ δὴ] τε δὴ A.B.

[l] ἐν πολλοῖς] Dionysius, ἐν πολλοῖς πολέμοις. KUST.

ἡ περὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν φυλακὴν τῶν νόμων [m]ἄκριτός τε καὶ ἀπαράπειστος καὶ [n]οὐθὲν τῷ ἐπιεικεῖ διδοῦσα ἀποτομία. Ἔοικεν ἀληθὲς εἶναι τὸ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων λεγόμενον φιλοσόφων, ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί· μάλιστα [o]δὲ ἡ δικαιοσύνη. Οὐ γὰρ μόνον λείπουσα τοῦ δικαίου πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλουσα· αὐτοῖς τε οὐ λυσιτελής ἐστιν, ἀλλ' [p]αἰτία μεγάλων συμφορῶν. Μάρκιον γὰρ τὸ ἄκρον δίκαιον ἔβλαψε, καὶ [q]ἐξηλάθη τῆς πατρίδος. [r]Πρὸς πάντα γὰρ τὰ μὴ δίκαια ἀντιλέγων, μῖσος ἤγειρεν. [s]Εἰ μὲν οὖν ἅμα τοῖς σώμασι διαλυομένοις καὶ τὸ τῆς ψυχῆς, ὅ τι δή ποτέ ἐστιν ἐκεῖνο, συνδιαλύεται, καὶ οὐδαμῇ οὐθὲν ἔτι ἐστὶν, οὐκ [t]οἶδ' ὅπως μακαρίους ὑπολάβω τοὺς μηδὲν μὲν ἀπολαύσαντας τῆς ἀρετῆς ἀγαθὸν, δι' αὐτὴν δὲ ταύτην [u]ἀπολομένους· εἰ δὲ καὶ ἄφθαρτοι μέχρι τοῦ παντὸς αἱ ψυχαὶ [x]τυγχάνουσιν ἡμῶν οὖσαι, ἢ χρόνον μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν σωμάτων [y]ἐνδιαμένουσι, μήκιστον μὲν αἱ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἐλάχιστον δὲ [z]αἱ τῶν κακῶν, ἀποχρῶσα τιμὴ φαίνοιτο [a]ἂν τοῖς τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦσιν, [b]κἂν ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης, [c]ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία καὶ μνήμη μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου. Ὃ καὶ τῷ ἀνδρὶ ἐκείνῳ συνέβη. Οὐ γὰρ μόνον [d]Οὐολοῦσκοι τοῦτον ἐπένθησαν, ὧν ἦρχεν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαῖοι πένθος ἐποιήσαντο ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, καὶ αἱ γυναῖκες, ἀποθέμεναι χρυσὸν καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ μέλασιν [e]ἀμφίοις χρησάμεναι, καὶ πενθήσασαι ἐνιαύσιον χρόνον· καὶ ἐτῶν ἐς τόδε [f]πεντακοσίων διαγεγονότων, οὐ γέγονεν ἐξίτηλος ἡ τοῦ ἀνδρὸς μνήμη.

Μαρκίωνος:

Μάρκος, ὁ καὶ Ἀντωνῖνος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, [g]ὁ ἐπαινετὸς κατὰ πάντα φιλόσοφος· ἀκροατὴς μὲν καὶ [h]ἄλλων πολλῶν γενόμενος, [i]ὕστερον δὲ διήκουσε [k]καὶ Σέξτου, ἐκ Βοιωτίας φιλοσόφου, ἐπ' αὐτῆς [l]τῆς Ῥώμης, θαμίζων αὐτῷ, καὶ φοιτῶν ἐπὶ [m]θύρας· ὃν καὶ [n]Λούκιός τις ῥήτωρ, γνώριμος Ἡρώδου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος, ἤρετο [o]προϊόντα, ποῖ [p]βαδίζοι, καὶ ἐφ' ὅ τι. Καὶ ὁ Μάρκος, "Καλὸν," ἔφη, "καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν. Εἶμι δὴ πρὸς Σέξτον τὸν φιλόσοφον μαθησόμενος ἃ οὔπω οἶδα." Καὶ ὁ Λούκιος ἐξάρας τὴν χεῖρα ἐς τὸν οὐρανὸν, "Ὦ ἥλιε," ἔφη, "[q]ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς γηράσκων [r]ἤδη [s]δέλτον ἐξαψάμενος ἐς διδασκάλου φοιτᾷ. Ὁ δὲ ἐμὸς βασιλεὺς Ἀλέξανδρος δύο καὶ λ' ἐτῶν ἀπέθανεν." Οὗτος [t]ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου [u]ἀγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.

Μάρκος, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπῇ μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν ῥᾴδιον, οὐδενὸς λόγου ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἐξισουμένου. Ἐκ πρώτης γὰρ ἤδη τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον [x]βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος οὔτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε. [y]Ἐπῄνει δὲ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἀπὸ τῆς Στοᾶς· καὶ ἦν ἄρα ἐκείνων μιμητὴς, οὐ μόνον κατὰ τὴν τῶν διαιτημάτων ἐπιτήδευσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν τῶν μαθημάτων σύλληψιν. Οὕτω γοῦν ἐκ νέας κομιδῆ τῆς ἡλικίας [z]ἐξέλαμπεν, ὡς πολλάκις τὸν Ἀδριανὸν ἐπὶ τούτῳ ἐθελῆσαι τὸν τῆς βασιλείας ἀγαγεῖν κλῆρον. Ἐπεὶ δὲ ἔφθασε τὸν Εὐσεβῆ πρότερον κατὰ νόμον [a]παῖδα ποιησάμενος, ἐκείνῳ μὲν τὴν [b]αὐτοῦ διαδοχὴν ἐφύλαξε· τοῦτον δὲ συνοικεῖν ἔγνω διὰ τῆς ἐπιγαμίας τῷ Εὐσεβεῖ, ὡς ἂν κατὰ τὴν τοῦ γένους διαδοχὴν εἰς τὴν ἡγεμονίαν παρέλθοι. Τόν τε γοῦν ἰδιώτην βίον ἐν ἰσηγορίᾳ τοῖς πολλοῖς Ῥωμαίοις [c]ἐβίω, οὐδὲν τῇ εἰσποιήσει τοῦ γένους ἀλλοιωθείς.

[m] ἄκριτός τε καὶ ἀπαρ.] Dionysius, ἄκρατός τε καὶ ἀπαράπειστος. KUST.

[n] οὐδὲν] οὐθὲν A.B.E.M.

[o] δὲ ἡ] ἡ om. A.

[p] αἰτία] αὐτίκα V.

[q] ἐξηλάθη] ἐξηλάσθη B.

[r] Πρὸς πάντα] πρὸς om. A.B.V.E.M.

[s] Εἰ μὲν οὖν] οὖν om. A. Mox διαβαλλομένοις V.

[t] οἶδ' ὅπως] οἶδα πῶς A.B.V.E.

[u] ἀπολομένους] ἀπολουμένους B.E.M.

[x] τυγχάνουσιν αἱ ψυχαὶ] αἱ ψυχαὶ τυγχάνουσιν A.

[y] διαμένουσι] ἐνδιαμένουσι A.V.

[z] αἱ τῶν] αἱ om. B.E.M.

[a] ἂν τοῖς] αὐτοῖς A.B.E. Mox τὴν om. B.E.M.

[b] κἂν ἠναντιώθη παρὰ τῆς τύχης] Dionysius rectius habet: Καὶ εἰ ἠναντιώθη τὰ ἐκ τῆς τύχης. KUST. κἂν om. A.B.V.E.M. Post ἠναντιώθη lacuna in M.

[c] ἡ παρὰ τῶν ζώντων εὐλογία, καὶ μνήμη, μέχρι πλείστου παραμείνασα χρόνου] Sic habent mss. Paris. itemque Dionysius Halicarnassensis. At priores editt. male, (et fere B.E.) ἡ περὶ τῶν ζώντων εὐλόγῳ μνήμῃ μέχρι πλείστου παραμείνασα χάρις. KUST.

[d] Οὐολοῦσκοι] Βολοῦσκοι V. Mox τοῦτο A.

[e] ἀμφίοις] Dionysius habet, ἀμφιασμοῖς. KUST.

[f] πεντακοσίων] φησὶ V. Post h. v. addunt B.V.E. edd. ante Kuster. Μάρκιος πόλις. Ἐν τῷ Βουλοῦσκοι.

ΜΑΡΚΙΩΝΟΣ] Sic A.B.V. Vulg. Μαρκίων, Μαρκίωνος, ὁ αἱρεσιάρχης.

[g] ὁ ἐπαινετὸς] ὃς ἐπ. B.E.

[h] ἄλλων] ἄλλων πολλῶν A.B.V.E.

[i] ὕστερον δὲ διήκουσε καὶ Σέξτου, ἐκ Βοιωτ.] Hæc, et quæ sequuntur, deprompsit Suidas ex Philostrato in Vita Herodis, p. 556. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[k] καὶ Σέξτου] καὶ om. A. Tum σέκστου V.

[l] τῆς Ῥώμης] τῆς om. A.B.V.E.

[m] θύραις] θύρας A. Tum τρὶς addunt A.B.E.M.

[n] Λούκιος] Sic habent mss. Paris. itemque Philostratus. At priores editt. male, Λύκιος. KUST. γνώριμος ῥήτωρ M.

[o] προϊόντα] προσιόντα A.

[p] βαδίζει] βαδίζοι A.B.V.

[q] ὁ Ῥωμαίων] ἡρμηνέων A.

[r] ἤδη om. Exc.

[s] δέλτον ἐφαψάμενος] Philostratus rectius habet, δέλτον ἐξαψάμενος: i. e. *tabulam sibi appendens*; vel, *tabella ex lacerto suspensa*. Solebant enim olim adolescentes Romæ ludum literarium adire, suspensis e lævo lacerto tabellis, ut discimus ex hoc loco Horatii lib. I. Sat. 7. *Noluit in Flavi ludum me mittere, magni Quo pueri magnis e centurionibus orti, Lævo suspensi loculos tabulamque lacerto, Ibant.* KUST. δέλτον A.V. δέλτων B. Non dubitavi recipere ἐξαψάμενος.

[t] ἔγραψε τοῦ ἰδίου βίου διαγωγὴν ἐν βιβλίοις ιβ'.] Hoc opus hodie adhuc exstat, illustratum erudito commentario Thomæ Gatakeri. KUST.

[u] διαγωγὴν] ἀγωγὴν A.V.

ΜΑΡΚΟΣ, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὃν ἐκπλήττεσθαι σιωπ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constant. imper. a Valesio editis, p. 821, 822. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[x] βίον om. A.

[y] Ἐπῄνει] ἐπαίνει V.E. Mox ἀπὸ om. A.

[z] ἐξέλαμπεν] ἐξέλαμψεν A.B.V. Excerpt.

[a] παῖδα om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui addidisse videtur ex Excerptis.

[b] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.B.V.

[c] ἐβίω] ἐβίου A.B.E. Mox οὐδ' ἐν τῇ εἰσποιήσει V.

Καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν εἰς τὴν ἡγεμονίαν, κατὰ μοναρχίαν ἐξηγούμενος, καὶ τὴν ἄκραν δυναστείαν καρπούμενος, πρὸς οὐδεμίαν ἀλαζονείαν ὑπήχθη πώποτε· ἀλλ' ἦν ἐλεύθερος μὲν [d]καὶ δαψιλὴς ἐν τοῖς εὐεργετήμασιν, ἀγαθὸς δὲ καὶ μέτριος ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν διοικήσεσι.

Μάρκος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ Εὐσεβὴς ἐπικληθείς. [e]Οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς ἁπάσας, καὶ ἄριστα [f]δὴ πάντων τῶν ἐν κράτει [g]τινὶ γενομένων ἦρξε, πλὴν καθόσον οὐ πολλὰ τῷ σώματι ἀνδρίζεσθαι ἐδύνατο· καὶ τοῦτο ἐξ ἀσθενεστάτου καρτερικώτατον [h]ἀπέδειξε. Πλεῖστον δὲ ἐν εὐεργεσίᾳ διῆγεν, ὅθεν που καὶ νεὼν αὐτῆς ἱδρύσατο, ὀνόματί τινι ἰδιωτάτῳ καὶ μήποτε ἀκουσθέντι προσκαλέσας αὐτήν. Αὐτὸς μὲν γὰρ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἀπείχετο, καὶ οὔτε ἑκὼν οὔτε ἄκων ἐπλημμέλει· τὰ δὲ δὴ τῶν [i]ἀλλοτρίων ἁμαρτήματα, καὶ μάλιστα τὰ [k]τῆς γυναικὸς, ἔφερε, καὶ οὔτε ἐπολυπραγμόνει, οὔτε ἐκόλαζεν· ἀλλ' εἰ μέν τις χρηστόν τι ἔπραττεν, ἐπῄνει, καὶ ἐχρῆτο ἐς ἐκεῖνο αὐτῷ, τῶν δὲ ἑτέρων οὐ προσεποιεῖτο, λέγων, ὅτι ποιῆσαι μὲν [l]τινὶ ἀνθρώπους ὁποίους βούλεται ἔχειν, ἀδύνατόν ἐστι· τοῖς δὲ δὴ οὖσι προσήκει, ἐς ὅ τι ἄν τις αὐτῶν τῷ κοινῷ χρήσιμος ᾖ, χρῆσθαι. Ἔτη γὰρ πεντήκοντα, καὶ μῆνας δέκα, ἡμέρας τε κʹ ζήσας, καὶ ιθʹ ἔτη, ἡμέρας ιαʹ αὐταρχήσας, [m]ὅμοιος διὰ πάντων ἐγένετο, καὶ ἐν οὐδενὶ ἠλλοιώθη. Ἀγαθὸς δὲ ἦν, καὶ οὐδὲν προσποιητὸν εἶχε. Πάμπολλα γὰρ καὶ ὑπὸ παιδείας ὠφελήθη, ἐν ῥητορικῆς [n]καὶ φιλοσοφίας λόγοις ἀσκηθείς. Ἀφ' οὗ δὴ παμπληθεῖς φιλοσοφεῖν ἐπλάττοντο, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ πλουτίζωνται. Πλεῖστον δὲ ὅμως ὑπὸ τῆς φύσεως ἐξήρθη. Λέγει καὶ ἄλλους [o]μυρίους ἐπαίνους εἰς αὐτὸν ὁ Δίων.

Μάρκος Ἀπίκιος, Ῥωμαῖος, [p]ὡς ἦν ἀσωτίας πέρας οὐδεὶς ἀντιφήσει· δοκεῖ δέ πως μεγαλονοίας ἔργον ἐκεῖνο [q]ἀποδείξασθαι· ἐν [r]αὐτοῦ εἱστιῶντο ὁσημέραι· (καὶ γὰρ ἔζη, [s]φασὶ, τῇ γαστρὶ, καὶ τοῖς ἐκείνης ἀκρατεστέροις·) καί ποτε μεταξὺ θοιναζόντων, Φάβιος, τῶν ὑπατευκότων εἷς, λαβὼν ἔκπωμα κρυστάλλου μέγα τίμιον, εἶτα ἄκων κατέαξεν αὐτό· καὶ ἐπὶ τούτῳ συννεφὴς ἦν, [t]ἄχει πληγεὶς τὴν ψυχήν. Ὁ τοίνυν Ἀπίκιος πειρώμενος αὐτὸν τῆς λύπης ἀπάγειν, Οὐ καταβαλεῖς, φησὶ, τὸ πραχθὲν, καὶ σεαυτὸν ἡμῖν παρέξεις φαιδρότερον συμπότην; ἢ σοὶ φίλῳ ὄντι [u]τοῦτο δρᾶσαι οὐκ ἐξέσται, ὅπερ οὖν δρῶσι καὶ τῶν οἰνοχόων καὶ τῶν ἀργυρωνήτων πολλοὶ πολλάκις;

Μάρκος Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθόντων [x]τῇ Ῥώμῃ, ταύτην [y]περιέσωσε, καὶ [z]τιμῶν μεγίστων ἠξιώθη. Ὕστερον δὲ πρεσβύτην πολλάκις ἐστρατευμένον, ἀγόμενον εἰς δουλείαν ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ γνωρίσας, ἀπέδωκε τὸ χρέος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ [a]τῷδε εὐφημούμενος, πᾶσιν ἠφίει τοῖς ἑαυτοῦ χρήσταις τὰ ὀφλήματα. Προϊὼν δὲ τῇ δόξῃ, καὶ ὑπὲρ ἄλλων ἀπεδίδου, καὶ ταῖς δημοκοπίαις ἐπαιρόμενος, ἐβούλευσεν ἤδη χρεῶν ἀποκοπὰς κοινὰς, ἢ τὸν δῆμον ἠξίου τοῖς δανείσασιν ἀποδοῦναι τὴν γῆν, ἐς τοῦτο ἀπολόμενον ἔτι οὖσαν ἀνέμητον.

Μάρκος, Ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ βίῳ κεκοσμημένος· ὃν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ πολλαῖς αἰκίαις ὑπέβαλον, καὶ εἰς ὑπονόμους ἐμβαλόντες, εἶτα παιδίοις παρέδοσαν κεντεῖν αὐτὸν ταῖς [b]γραφίσι. Μετὰ δὲ ταῦτα εἰς γύργαθον ἐμβαλόντες, καὶ γάρῳ καὶ μέλιτι χρίσαντες, ὑπαίθριον ἠώρησαν ἐν θέρους ἀκμῇ, σφῆκας ὁμοῦ καὶ [c]μελίσσας εἰς θοίνην προκαλούμενοι. Ὁ δὲ ἀνενδότως διεκαρτέρησε.

[Μάρκος, ὁ εὐαγγελιστὴς, ἔχει τίτλους μηʹ κεφάλαια λςʹ.]

Μαρμαρέην: Λαμπράν. Καὶ [d]Μαρμαρέαισιν αὐγαῖς: Ταῖς [e]λαμπραῖς. Μαρμαίρειν γὰρ, τὸ λάμπειν, καὶ καταυγάζειν.

Μαρμαρυγή: Ἄστραψις, λαμπηδών.

[d] καὶ] μὲν καὶ A.B.E.

[e] Οὗτος εἶχε μὲν καὶ τὰς ἄλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Dionis de Marco Antonino philosopho, quæ Suidas hic male ad Antoninum Pium refert. KUST. Vid. Excerpta ed. Vales. p. 721. Dio LXXI. 34.

[f] δὲ ἁπάντων] δὴ πάντων A.V.E. δὴ ἁπάντων Exc.

[g] γενομένων τινὶ] τινι γενομένων A. γινομένων V.

[h] ἀπέδειξε] ἐπέδειξε B.V.E.M.

[i] ἀλλοτρίων] ἄλλων Exc.

[k] τῆς] τὰ τῆς A.B.V.E. Exc.

[l] τινὶ] τι B.E.

[m] ὅμοιος διὰ πάντων ἐγ.] Recte. Ipse enim Marcus lib. I. §. 8. de se ait, se ab Apollonio didicisse, τὸ ἀεὶ ὅμοιον ἐν ἀλγηδόσιν ὀξείαις, ἐν ἀποβολῇ τέκνου, ἐν μακραῖς νόσοις. Vide ibi Gatakerum. KUST.

[n] λόγοις καὶ φιλοσοφίας] καὶ φιλοσοφίας λόγοις A. Mox δὲ V.

[o] ἐπαίνους μυρίους] μυρίους ἐπαίνους A. Mox Δίων sine ὁ A.E.

ΜΑΡΚΟΣ Ἀπίκιος] Confer Nostrum supra v. Ἀπίκιος. KUST. Ælianum stylus prodit. HEMST.

[p] ὃς ἦν] ὡς ἦν ἀσωτείας πέρας οὐδεὶς ἀντιφήσει. VALCK. Adnot. Crit. Nov. Test. p. 332. secundum ms. Leid. ὡς ἦν A. Tum ἀσωτίας A.V. δ' post οὐδεὶς om. A.B.V.E.

[q] ἀποδ. ἐν αὐτῷ] Puto legendum, ἀποδείξασθαι ἐν αὐτοῦ εἱστιῶντο ὁσημέραι. Apud eum vel ejus in ædibus epulabantur quotidie. HEMST. ἑστιῶντος ὁσημέραι (καὶ γὰρ ἔζη, φασὶ, τῇ γαστρὶ) καί ποτε μεταξὺ θοινάζων. VALCK.

[r] αὐτῷ] αὐτοῦ A.

[s] φασὶ] φησὶ B.E. Mox ἐκείνοις V.E. Infra τῶν ante θοιναζόντων om. A.B.V.E.

[t] ἄχει] ἄχῃ A.

[u] δρᾶσαι τοῦτο] τοῦτο δρᾶσαι A. et ni fallor V. Tum οὖν A. post ὅπερ. Supra σὺ M.

ΜΑΡΚΟΣ Μάλλιος, εὐπατρίδης, Κελτῶν ἐπελθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Appiani apud Constantinum in Excerptis a Valesio editis, p. 549. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[x] τῇ Ῥώμῃ] τὴν Ῥώμην A.V.E. pr.

[y] τε διέσωσε] περιέσωσε A.B.V. Exc.

[z] μεγίστων τιμῶν] τιμῶν μεγίστων A. Exc.

[a] τούτῳ] τῷδε A.V. Exc.

ΜΑΡΚΟΣ, Ἀρεθουσίων ἐπίσκοπος, λόγῳ καὶ β.] Eclogam hanc excerpsit Suidas ex Theodoreti Histor. Eccles. lib. III. c. 7. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[b] γραφίσι] Sic recte mss. Paris. itemque Theodoretus loco laudato. At priores editt. [et E.] ῥαφίσι: i. e. acubus. KUST.

[c] μελίσσας] μελίττας A.

ΜΑΡΚΟΣ, ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἔχει τίτλ.] Confer Nostrum infra v. Τίτλος. KUST. Hæc A. in marg. om. V.

ΜΑΡΜΑΡΕΗΝ] Vid. Il. γʹ. 126. Schol. ad eum l. et Heyne.

[d] ΜΑΡΜΑΡΕΑΙΣΙΝ ΑΥΓΑΙΣ. Λαμπραῖς] Aristoph. Nub. 286. Ὄμμα γὰρ αἰθέρος Ἀκάματον σελαγεῖται ΜΑΡΜΑΡΕΑΙΣΙΝ ἘΝ ΑΥΓΑΙΣ. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[e] λαμπραῖς] ταῖς λαμπραῖς A.B.V.

ΜΑΡΜΑΡΥΓΗ] Vid. Od. θʹ. 265. et Schol.

Μαρώνεια: Τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττικῆς, οὗ [f]Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ μνημονεύει. Ἔστι [g]δὲ καὶ πόλις ἐν Θράκῃ, ἣν φασιν εἶναι τὴν ὑφ' Ὁμήρου Ἴσμαρον καλουμένην.

Μαρωνεῖτις φυλὴ [[h]καὶ γυνή. Καὶ Μαρώνειος [i]οἶνος.]

Μάρωνος: Ὄνομα κύριον.

Μάρπησσος: Ὄνομα κύριον.

Μάρσιππος: Σάκκος, θυλάκιον, σακέλλιον.

[k]Εἶδόν τινας ἐν πέτραις [l]μαρσιππείους ἱματίων κατατιθεμένους. Ξενοφῶν.

Μαρσύας, Περιάνδρου, Πελλαῖος, ἱστορικός. Οὗτος δὲ ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος· σύντροφος δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. Ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις δέκα· ἤρξατο δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου, μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν· Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ'· καὶ [n]αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγωγήν.

Μαρσύας, Κριτοφήμου, Φιλιππεὺς, ἱστορικὸς, ὁ νεώτερος.

Μαρσύας, Μάρσου, [o]Ταβηνὸς, ἱστορικός. Ἔγραψεν Ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις [p]ιβ', Μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

Μαρσύας: Ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἰουδαίων Κριτῶν καὶ Μαρσύας ἐγένετο [q]σοφὸς, ὅστις ἐφεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων καὶ χαλκοῦ· ὃς παραφρονήσας, ἔρριψεν [r]εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν, καὶ ἀπώλετο· καὶ ὠνομάσθη ὁ ποταμὸς Μαρσύας· περὶ οὗ μῦθος φέρεται, ὅτι ἑαυτὸν ἀποθεώσας ἀπώλετο. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐγένετο [s]καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἰάσονα καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, [t]ὡς Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιός φησι. Λέγεται δὲ μῦθος, ὅτι ἐξεδάρη ὑπὸ Ἀπόλλωνος.—Καὶ φέρεται [u]λόγος περὶ [x]Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου, ὃς ηὐτομόλησε πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν. Ἐξελθὼν γὰρ [y]ἐπὶ θήραν οὗτος, καὶ εἰς τὰ βασίλεια [z]ὑποστραφεὶς, τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἐξαναστάντων κατὰ τὸ καθῆκον, ἠπείλησε τὸν Μαρσύου θάνατον αὐτοῖς ἐπιθήσειν. Τοῦτο παρά τινος ἀκηκοότος ἀναμαθόντες οἱ τῶν Περσῶν [[a]κρείττους,] μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς, τὸν νεώτερον ἀναγορεύουσι βασιλέα· τὸν δὲ ἀποκλείουσιν ἐν εἱρκτῇ, καὶ σιδηροῖς πεδοῦσιν· ὃν ἡ γαμετὴ διὰ τῆς τοῦ ἰχθύος μηχανῆς ῥίνην εἰσενεγκοῦσα, ἐξήγαγε· καὶ ἀποδρὰς, ἱκέτης πρὸς [b]τὸν μέγαν ἔρχεται Κωνσταντῖνον. Ἡ ἱστορία δήλη.

Μαρτῖνος: Ὄνομα κύριον. Καὶ [c]Μαρτινιανός.

Μάρτιος: [d]Ὅτι Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδίδην ἐκπέμπει, καταγαγεῖν [e]Σόαιμον εἰς Ἀρμενίαν· ὃς δέει

ΜΑΡΩΝΕΙΑ: Τόπος ἐστὶ τῆς Ἀττ.] Ex Harpocratione. KUST.

[f] Δημοσθένης] P. 967, 17. ed. Reisk.

[g] δὲ] δὲ καὶ A.V.E. Photius.

[h] [καὶ ΓΥΝΗ] Seqq. om. A. καὶ γυνὴ om. E. Vid. Menag. ad Laërt. VI. 96.

[i] ΟΙΝΟΣ] Athen. I. 26. et 28. Maroneum vinum in Thraciæ maritima parte Plin. XIV. 4. REINES.

ΜΑΡΩΝ Μάρωνος] Μάρων om.. Statim delevi, Ὁ πρῶτος οἰκιστὴς Μαρωνείας, cum B.V. Gl. om. A.

ib. Euanthei filius in Thracia. Homer. Od. ι'. 197. Unus ex commilitonibus Bacchi Athen. I. 37. REINES.

ΜΑΡΠΗΣΣΟΣ] Μάρπησος B.V.E. Μάρπιδος M.

ΜΑΡΣΙΠΟΣ] Μάρσιππος A.B.V.E.

[k] Εἶδόν τινας ἐν πέτραις μαρσ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem de Expedit. Cyri lib. IV. pag. 324. KUST. IV. 3, 11.

[l] μαρσίππους] μαρσιππείους A.B.V.E. μαρσιππίους edd. ante Kuster.

ΜΑΡΣΥΑΣ] De hoc Marsya, et sequentibus ejusdem nominis, vide Vossium de Hist. Gr. lib. I. c. 10. KUST. Vide Wesseling. ad Diodor. Sic. XX. 50. p. 443. TOUP. Adde Clintoni Fast. Hellen. ad a. 308.

[n] αὐτοῦ τοῦ] τοῦ om. A.B.V.E.M.

ΜΑΡΣΥΑΣ Κριτ.] Om. V.

[o] Ταβηνὸς] Est ἐθνικὸν a Τάβαι: teste Stephano Byzantio v. Τάβαι. KUST. L. Ταβηνὸς, inquit Valesius ad Harpocr. p. 118. natus Tibiis in Galatia. Imo potius a Τάβαις Lydiæ oppido, unde ἐθνικὸν Ταβηνὸς itidem apud Stephanum. HEMST.

[p] ιβ'] ς' V.

ΜΑΡΣΥΑΣ: Ἐν τοῖς χρ.] Confer Cedrenum p. 84. et Tzetzem Chil. I. c. 15. KUST.

[q] σοφὸς] Hyagnidis filius Nat. Com. VI. 15. Satyrus Olympi filius Apoll. l. I. Ovid. I. Metam. fab. 5. Vid. Hygin. fab. 165. et Palæph. REINES.

[r] ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν] εἰς ποταμὸν ἑαυτὸν A. τὸν om. B. V.E.

[s] καὶ τὰ κατὰ] καὶ τὰ om. A.V.E.

[t] ὡς om. V. cum lacuna. Mox δὲ om. A.

[u] λογ. περὶ Ὁρμίσδου] E Zonar. l. 2. ista sunt. REINES. Similia Zosimus II. 27.

[x] Ὁρμίσδου] Ὁρμίδου A. Ἑρμίσδου E. ὁρσμίσδου M.

[y] εἰς] ἐπὶ A.B.V.

[z] ἐπιστραφεὶς] ὑποστραφεὶς A. Mox τὸν δεῖπνον A.

[a] κρείττους om. A.B.V.

[b] τὸν μέγαν om. A. ἱκ. πρὸς K. ἔ. V. In fine ἡ ἱστορία δήλη om. V.

[c] ΜΑΡΤΙΑΝΟΣ] Μαρτινιανὸς A.B.V.E.

[d] ὍΤΙ Μάρτιος Βῆρος τὸν Θουκυδ.] De hoc fragmento audiendus est Valesius in notis ad Excerpta Peiresciana, p. 113, 114. ubi sic inquit: "Hunc locum Suidas ex Collectaneis, περὶ Ἀνδραγαθημάτων, Constantini nostri exscripsit. Vel illud initium, Ὅτι, satis declarat inde, ubi dixi, desumptum esse. In vulgatis quidem Suidæ libris ea vox omissa; sed ex mss. Bibliothecæ regiæ eam restitui. Ac Dionis quidem id fragmentum esse, tametsi Suidas nomen auctoris reticet, tum stilus, tum historia ac res ipsa convincit. Pertinet autem ad bellum Armenicum et Parthicum, quod Martius Verus gessit auspiciis Lucii Veri Augusti. Id bellum fuse enarraverat Dio lib. LXXI. quippe quod quadriennii tempore duraverat: sed Xiphilinus totum resecuit." Et deinde ad vocem Σόαιμον hæc notat: "In vulgatis Suidæ codicibus σύαιμον excusum est, sine sensu. Scripti codices Bibliothecæ regiæ σόαιμον habent. Ego Σόαιμον malui. Fuit enim Soæmus Armeniæ rex, Achæmenidis regis filius, Arsacidis nepos. Hic a Vologeso Parthorum rege expulsus, ad Romanos confugit, atque in senatorium ordinem relatus, consulatum quoque gessit. Postea in regnum majoris Armeniæ ductu Martii Veri iterum restitutus est, ut scribit Jamblichus Syrus in libro de amoribus Rhodanis et Sinonidis, cujus verba referuntur in Bibliotheca Photii." Hæc Valesius docte. Notandum autem est, codices mss. Suidæ, quorum Valesius hic mentionem facit, illos ipsos esse, quos et nos Parisiis contulimus, et ex quibus Suidam in notis nostris passim emendamus. KUST. Vid. Dionem Reimari p. 1201.

[e] Σόαιμον] Sic habent mss. Paris. itemque editio Mediol. At reliquæ editiones male, σύαιμον. Vide notam præcedentem. KUST.

A τῶν ὅπλων, καὶ τῇ οἰκείᾳ περὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα εὐβουλίᾳ, τοῦ [f]πρόσω εἴχετο ἐρρωμένως. Ἦν δὲ ἱκανὸς ὁ Μάρτιος οὐ μόνον ὅπλοις βιάσασθαι τοὺς [g]ἀντιπολεμίους, ἢ ὀξύτητι προλαβεῖν, ἢ ἀπάτῃ καταστοφίσασθαι, ἥπερ ἐστὶ [h]στρατηγῶν ἀλκή· ἀλλὰ καὶ λόγῳ πιθανῷ πεῖσαι, καὶ δωρεαῖς μεγαλόφροσιν οἰκειώσασθαι, καὶ ἐλπίδι ἀγαθῇ δελεάσαι. Χάρις τε ἦν ἐπὶ πᾶσι τοῖς πρασσομένοις ὑπ᾽ αὐτοῦ καὶ λεγομένοις, τὸ μὲν ἀγανακτοῦν ἑκάστου καὶ τὸ θυμούμενον παραμυ- B θουμένη, τὸ δὲ ἐλπίζον ἔτι μᾶλλον αὔξουσα. [i]Κολακείας τε δώρων, καὶ τῆς παρὰ τραπέζαις δεξιώσεως καιρὸν ᾔδει. Οἷς προσὸν τὸ [k]πρὸς τὰς πράξεις σύντονον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς σὺν ὀξύτητι δραστήριον, αἱρετώτερον ἐδείκνυε τοῖς βαρβάροις εἶναι τῆς φιλίας αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῆς ἔχθρας ἀντιποιεῖσθαι. Ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν καινὴν πόλιν, ἣν φρουρὰ Ῥω- C μαίων κατεῖχεν ἐκ [l]Πρίσκου καταστᾶσα, νεωτερίζειν πειρωμένους λόγῳ τε καὶ ἔργῳ σωφρονίσας, ἀπέφηνε πρώτην εἶναι τῆς Ἀρμενίας.

[Μαρτύρια: Ἔστιν ἐν τῷ Δικαιώματα.]

[Μαρτυρία: Ὅτι ἐκμαρτυρία διαφέρει τῆς μαρτυρίας· ὅτι ἡ μὲν τῶν παρόντων [m]παρουσίαν δηλοῖ· ἡ δὲ ἐκμαρτυρία τῶν ἀπόντων.]

Μαρτύριον: Σκηνή· ὡς ἔχουσα τὰς πλάκας τοῦ D νόμου. Τὸν γὰρ νόμον ἐντολὰς ἐκάλουν, καὶ μαρτύρια, καὶ δικαιώματα.

Μαρτύρομαι: Μάρτυρας καλῶ. [n]Σοφοκλῆς·

Μαρτύρομαι τούσδ᾽, οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
οἷ᾽ ἀνταμείβῃ ῥήματ᾽, ἤν σ᾽ ἕλω ποτέ.

Κρέων φησὶ πρὸς Οἰδίπουν. Καὶ Αἰλιανός·

Ἀλλὰ τοσοῦτον μαρτυρόμεθ᾽, [o]ὡς οὔτ᾽ ἀδικοῦμεν Ξενίου Διὸς χάριν.

[p]Μαρτύρομαί σοι χελιδόνα.

Ἴσον τῷ ἀποδείκνυμι.

[q]Ἄκουσον λαός μου, καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ διαμαρτύρομαί σοι.

Διὰ τοῦ ο μικροῦ. [[r]Οἱ δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου.]

Μαρτύρονται: [s]Ὅταν ἀντὶ τοῦ, [t]τὴν μαρτυρίαν [u]ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται. [x]Πλάτων Πολιτείας β΄·

B Τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται.

Μαρτυρῶ: Δοτικῇ. Καὶ αἰτιατικῇ δέ.

[y]Καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλα, ἃ νῦν μαρτυρεῖν αὐτὸν ἀναγκάσω.

Μάρτυροι: [z]Παρ᾽ Ὁμήρῳ. Ἀπὸ τῆς μάρτυρος εὐθείας.

Μάρψῃ: Συλλάβῃ, διαχρήσηται.

[a]Ἀλλ᾽ ἐπόταν μάρψῃ [b]βυρσαίετος ἀγκυλοχείλης.

C Μαρψίας: Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ ῥήτωρ φλύαρος καὶ θορυβώδης. Ἀριστοφάνης·

Πρὸς τάδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

Μασσαλία: Ἰσοκράτης φησὶν ἐν Ἀρχιδάμῳ, ὡς Φωκαεῖς φυγόντες τὴν τοῦ μεγάλου βασιλέως δεσποτείαν εἰς Μασσαλίαν ἀπῴκησαν. [c]Μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀριστοτέλης.

D Μασαστάιον: Ἔθνος.

Μασανάσσης, ὁ τῶν Νομάδων βασιλεὺς, ἀνὴρ ἦν [d]ἐς πάντα ἐπιτυχής· ᾧ τὴν μὲν ἀρχὴν τὴν πατρῴαν [e]θεὸς ἔδωκεν ἀφαιρεθέντι πρὸς Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἀναλαβεῖν καὶ [f]προαγαγεῖν ἐπὶ μέγιστον, [g]ἀπὸ Μαυρουσίων, τῶν παρ᾽ ὠκεανῷ, μέχρι τῆς Κυρηναίων ἀρχῆς ἐς τὰ μεσόγεια· ἡμερῶσαι δὲ γῆν πολλὴν, τὰ πολλὰ τῶν Νομάδων [h]διὰ τὸ ἀγεώργητον ποηφαγούν-

E

[f] πρόσω] πρόσσω A. Tum ᾔχετο B. et E. suprasc.

[g] ἀντιπολεμίους] ἀντιπολέμους A.B.E.

[h] στρατηγῶν] στρατηγῷ B.E.

[i] Κολακείας] κολακείαις A. Mox περὶ B.E.M.

[k] πρὸς τὰς πράξεις] Sic recte habet vetustissimus ms. Paris. A. ut Valesius etiam loco laudato observavit. At in prioribus editt. [et B.V.E.] male excusum est, πρὸς τὰς τραπέζας. KUST.

F [l] Πρίσκου] Hic est Statius Priscus, cujus meminit Capitolinus in Marco et Vero, ut monuit etiam Valesius loco laudato. KUST.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ] A. in marg. om. V. Seq. gl. item A. in marg. Huc translata videtur ex v. Ἐκμαρτυρία.

[m] παρουσίαν] Scribendum esse μαρτυρίαν ex sensu patet. KUST. ἐστι A. pro παρουσίαν δηλοῖ. qui mox om. ἐκμαρτυρία. In V. παρουσίαν suprasc. μαρτυρίαν, ubi gl. leg. post ἀποδείκνυμι p. 2412 A.

G ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ: Σκηνή] Sic habent libri tam mss. quam vulgati: sed male. Tollendum enim est punctum, et scribendum, Μαρτυρίου σκηνή. Verba enim hic fiunt de tabernaculo Mosaico, quod apud LXX. interpretes pluribus in locis σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου. KUST. Recte habent vulgata. Sumpsit Suidas a Theodoreto in Ps. LXXVII. 5. ubi sic legitur: Μαρτύριον καλεῖ τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ παγεῖσαν σκηνὴν, ὡς ἔχουσαν τὰς πλάκας τοῦ μαρτυρίου. Τὸν γὰρ νόμον, etc.

[n] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 813.

[o] ὡς] ὥστ᾽ V.

H [p] Μαρτύρομαί σοι—ἀποδείκνυμι om. A.

[q] Ἄκουσον, λαός μου, καὶ λαλ.] Hic locus pertinet ad v. Διαμαρτύρομαι. KUST. Ps. XLIX. 7.

[r] Οἱ δὲ—μεγάλου] Hæc A. in marg. om. V.

ΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ] Μαρτύρωνται Photius, et in exemplo.

[s] Ὅταν] Hæc vocula ut supervacanea delenda est: vel saltem ejus loco scribi debet, ἐνίοτε. KUST.

[t] τὴν μαρτυρίαν] τὴν om. B.E. μαρτυρίᾳ Photius. Mox ἐπαγάγωνται A.

[u] ἐπάγωνται, ἢ παρέχωνται] Scribe ἐπάγονται, et παρέχονται, per ο. KUST. Sic Portus. παρέχονται E.

[x] Πλάτων] P. 364 C.

ΜΑΡΤΥΡΩ] Hanc gl. habet A. in marg. qui mox ἐπήγγειλα.

[y] Καὶ Διόφαντον ἐν ὑμῖν ἀπήγγ.] Legerim, ἃ περὶ Διοφάντου ὑμῖν ἀπήγγειλα, ταῦτα νῦν μαρτυρεῖν, &c. KUST. Lege ex Demosth. de F. L. p. 403, 11. Καὶ Διόφαντος ἐν ὑμῖν ἀπήγγειλεν. Vide Lex. Seg. Bekkeri p. 157. ubi Διόφαντον—ἀπήγγελλεν.

[z] Παρ᾽ Ὁμήρῳ] Il. α΄. 338. et alibi. KUST.

[a] Ἀλλ᾽ ἐπόταν μάρψῃ βυρσ.] Aristoph. Equit. 197.

[b] βυρσαίετος] βυρσαέτος V.

ΜΑΡΨΙΑΣ: Ὄνομα κύριον] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 702.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ: Ἰσοκράτης φ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. KUST.

[c] Μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀριστ.] Sensus hujus loci est mutilus, qui ex Harpocratione supplendus est. KUST.

ΜΑΣΑΣΤΑΙΟΝ] Sic A.

ΜΑΣΑΝΑΣΣΗΣ, ὁ τῶν Νομάδων βασ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Appiano de Bellis Punicis, p. 106. ut Pearsonius etiam monuit. KUST. Μασάσσης A.

[d] ἐς τὰ] τὰ om. B.V.M.

[e] ὁ θεὸς] ὁ om. A.B. Mox Χαρκηδονίων B. Tum Σύφακα V.

[f] προαγαγεῖν] προσαγαγεῖν B.E.

[g] ἀπὸ] καὶ ἀπὸ B.E. Mox Κυρηναίων A.

[h] διὰ τὸ ἀγεώργητον ποηφαγ.] Sic locum hunc ex Appiano emendavi. In prioribus enim editt. male legitur, διὰ τὸ ἀγεώργητον τῶν φαγόντων. KUST. τῶν φαγόντων A. τῶν φαγούντων B.V.E.

των θησαυρούς τε μεγάλους χρημάτων καταλιπεῖν, καὶ στρατιὰν πολλὴν γεγυμνασμένην· [i]τῶν δὲ ἐχθρῶν Σύφακα μὲν αἰχμάλωτον ἑλεῖν αὐτοχειρί· Καρχηδόνι [illegible] αἴτιον τῆς [k]ἀναστάσεως γενέσθαι, πάμπαν αὐτὴν ἀσθενῆ Ῥωμαίοις [l]ὑπολιπόντα. Ἔφυ δὲ καὶ τὸ σῶμα μέγας τε καὶ [m]εὔρρωστος [n]ἐς γῆρας πολὺ, καὶ μέχρι τοῦ θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως ἐπέβαινε. [o]Καὶ μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηριώσω μάλιστα τὴν εὐρρωστίαν [p]αὐτοῦ· πολλῶν γὰρ αὐτῷ παίδων γινομένων τε [q]καὶ ἀποθνησκόντων, οὔποτε μὲν ἦσαν αὐτῷ μείους τῶν δέκα· τετραετὲς δὲ παιδίον [r]ἐνενηκοντούτης ἀπέλιπε. Καὶ ὧδε μὲν χρόνου τε καὶ σώματος ἔχων ἐτεθνήσκει.

Μασανάσσης, ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασιλεὺς, ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς βασιλέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος· ὃς ἐβασίλευσεν ἔτη πλείω τῶν ξ', [s]ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος· ἐνενήκοντα γὰρ ἐτῶν ἐγεγόνει. Ἐγένετο [illegible] [t]καὶ δυναμικώτατος τῶν καθ' ἑαυτὸν κατὰ τὴν σωματικὴν ἕξιν. Ὃς ὅτε [u]μεταστῆναι δέοι, στὰς ἐν τοῖς [x]αὐτοῖς ἴχνεσι δι' ἡμέρας ἔμενε· [y]καθεζόμενος πάλιν, οὐκ ἠγείρετο. Καὶ τὴν ἐπὶ τῶν ἵππων κακοπάθειαν ἡμέραν καὶ νύκτα διακαρτερῶν, οὐδὲν ἔπασχε. Σημεῖον δὲ [z]τῆς [a]τοῦ σώματος αὐτοῦ δυνάμεως· ἔχων ἐνενήκοντα ἔτη, καθ' ὃν καιρὸν μετήλλαξε τὸν βίον, υἱὸν ἀπέλιπε [b]δ' ἐτῶν, ὄνομα Σθεμβάν· ὃν μετὰ ταῦτα Μικίψης [c]υἱοποιήσατο· πρὸς δὲ τούτῳ υἱοὺς τέσσαρας. Διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὔνοιαν, διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης [d]ἐπιβουλῆς, καὶ παντὸς οἰκείου μιάσματος ἄμοιρον αὐτοῦ γενέσθαι τὴν βασιλείαν· τὸ δὲ μέγιστον, τῆς [e]Νομαδίας ἁπάσης ἀχρήστου τὸν προτοῦ χρόνον ὑπαρχούσης, καὶ νομιζομένης [f]ἀδυνάτου φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξεν, ὅτι δύναται ἐκφέρειν πάντας τοὺς [g]ἡμέρους καρποὺς, [h]οὐδ' ὁποίας ἧττον, ἑκάστῳ τῶν καρπῶν ἐν διαστάσει μυριοπληθεῖς ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους.

Μασαισίλιον: Ἔθνος.

Μάσσει: Φυρᾷ, ζυμοῖ.

Μάσθλης: Ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λῶρος, καὶ ἔκλυτος. Μάσθλης οὖν ἐνταῦθα, ὁ πολυγνώμων, καὶ ἔκλυτος, καὶ μηδὲν βέβαιον μηδὲ [i]σταθερὸν γινώσκων. Ἢ ὁ ἱμαντώδης, καὶ μαστιγίας. Ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μεμαλαγμένου ἱμάντος. Ἢ οὕτως [k]εὔτονος, ὡς ἱμάς.

Μάσθλης ἄνθρωπος: Ὁ μεμαλαγμένος, καὶ ἐντριβὴς ταῖς πονηρίαις. [Τὸ αὐτὸ δηλοῖ καὶ τὸ [l]γλοιός.]

[Μασθὸς, καὶ μαστός: Κυρίως ἐπὶ γυναικὸς, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνδρός. Τὸ μὲν μασθὸς, ἀπὸ τοῦ θῶ, τὸ θηλάζω· [m]τὸ [illegible] μαστὸς, διὰ τὸ μεστὸς εἶναι γάλακτος. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μαζός.]

Μᾶσσον: Μεῖζον, μακρότερον.

Ἐπιτρὸ [illegible] μᾶσσον ἐπ' ἄκρου
[n]Αἰγαλέω θυμόεντος, ἄγων μέγαν ἱστὸν, ἵστη.

[i] τῶν ἐχθρῶν δὲ] τῶν [illegible] ἐχθρῶν A. τῶν ἐχθρῶν B.V.E.

[k] ἀναστάσεως] Apud Appianum legitur, ἀναστατώσεως. Sed utraque lectio recte se habet. Nam et ἀνάστασις et ἀναστάτωσις apud Græcos de eversione urbis dicitur. Confer Nostrum supra v. Ἀνάστασις, ubi hic ipse locus Appiani legitur. KUST.

[l] ὑπολιπόντα] Appianus melius ἀπολιπόντα. KUST.

[m] εὔρρωστος] εὔρρωστος E.M.

[n] ἐς γῆρας πολὺ, καὶ μέχρι θαν.] Locus hic ex Appiano sic supplendus est: Ἐς γῆρας πολύ. Καὶ μάχης ἐπειρᾶτο μέχρι θανάτου, ἵππου τε χωρὶς ἀναβολέως, &c. KUST.

[o] Καὶ μεγίστῳ δεῖ τῷδε τεκμηριῶσαι μ.] Sic ex Appiano rescripsi. Priores enim editt. minus recte habent, μεγίστῳ δὴ τῷδε τεκμηρίῳ σῷ μάλιστα. KUST. Sic fere A. ubi τεκμηριώσω. V. habet μ. δὴ τ. τ. σῷζ" μ. Portus conjecerat τῷδε τεκμηρίῳ δηλώσω. Schweighæuserus in Appiano de conjectura edidit τῷδ' ἐτεκμηρίωσε. Musgravius correxit τῷδε τεκμηρίῳ εἴσῃ.

[p] αὐτοῦ] αὐτῷ B.E.

[q] καὶ] τε καὶ A. Mox τῶν ante δέκα om. B.E.

[r] ἐνενηκοντούτης] Mortuus dicitur anno ætatis 97. filiis relictis 60. Eutrop. IV. 11. Vid. de eo plura ap. Diod. Sic. Ecl. 32, 3. REINES.

ΜΑΣΑΝΑΣΣΗΣ, ὁ ἐν Λιβύῃ τῶν Νομάδων βασ.] Tota hæc Ecloga legitur apud Polybium in Collectaneis Constantini imper. a Valesio editis, p. 174. unde eam Suidas descripsit. KUST. Μανάσσης A.V.

[s] ὑγιεινότατος—πολυχρονιώτατος] ὑγιεινότητι—πολυχρονιότητι V.

[t] καὶ] [illegible] καὶ A.B.V.E.

[u] μεταστῆναι] μὲν ἱστάναι conj. Valesius, μὲν στῆναι Schweighæuserus.

[x] αὐτοῖς om. V.

[y] καθεζόμενος πάλιν] Leg. μεχρὶς νυκτὸς ἐνημερεύων ταῖς τῶν παίδων μελέταις. Ἐπὶ δὲ τῶν ἵππων ἐπιμένων etc. REINES.

[z] τῆς τοῦ] τοῦ om. V.

[a] τοῦ σώματος] σωματικῆς Excerpt.

[b] δ' ἐτῶν] δεκατεσσάρων ἔτος V. qui mox Θεμβάν. Στέμβανον Excerpt.

[c] εἰσποιήσατο] υἱοποιήσατο A.B.E. Excerpt. Mox τρὶς [illegible] τούτοις A.

[d] ἐπιβουλῆς] ἐπιβολῆς V.

[e] Νομαδίας] Νουμαδίας A.B.V.E.M.

[f] ἀδυνάτου] ἀδυνάτῳ B.E.

[g] ἡμέρους καρποὺς, οὐδ' ὁποίας ἧττον ἑκάστῳ τῶν καρπ.] Locus hic corruptus est, quem sic legendum censeo, ἡμέρους καρποὺς ἀποδείξαντι, οὐχ ἧττον ἑκάστης τῶν καρποφορωτάτων χωρῶν, ἐν διαστάσει, &c. KUST. Frustra in his ingenium suum exercuisse Kusterum monet Wesselingius ad Diodor. Sic. t. II. p. 523. Ita hunc l. reddidit Valesius: *ipse primus ac solus demonstravit, nullum esse fructum, quem illa producere non posset eadem fertilitate, qua ceteræ regiones; cum ipse agros innumerabiles singulis fructuum generibus per intervalla consitos feracissimos reddidisset.*

[h] οὐδ' ὁποίας] οὐδεμίας edd. vett.

ΜΑΣΑΙΣΙΛΙΟΝ] Μασαισύλιον B.V. μασαισύλιον E. Mox ἐθνικὸν V.

ΜΑΣΘΛΗΣ: Ἰδίως ὁ μεμαλαγμένος λ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 448. ubi tamen nonnulla aliter loguntur. Eum igitur confer. KUST.

[i] σταθηρὸν] σταθερὸν A. Schol.

[k] εὔτονος] Inepte. Lora enim non sunt intenta, sed potius laxa et remissa. Quare legendum est ἄτονος. KUST.

[l] ΓΛΟΙΟΣ] Vid. supra in ea v. τὸ αὐτὸ etc. om. A.

ΜΑΣΘΟΣ] Hanc gl. habet A. in marg. ubi desunt κυρίως—ἀνδρός.

[m] τὸ [illegible] ΜΑΣΤΟΣ, διὰ τὸ μεστὸς εἶναι γ.] Ammonius: Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος· κυρίως δὲ τὸ εἶναι μεστὸς εἶναι γάλακτος. Μαζὸς δὲ, ὁ ἀνδρεῖος. KUST. Conf. Thomam Mag. p. 598. seqq. Etymolog. Gud. p. 381.

[n] Αἰγαλέω θυμόεντος] Lege, Αἰγαλέω θυόεντος, i. e. *Ægalei odori.* Epithetum enim θυόεις montibus apte jungi potest, propter herbas et flores odoriferos, qui in montibus nascuntur. Portus legebat νιφόεντος. Sed hoc a vulgata lectione nimis recedit. KUST. Sensus constat, verba non item. Nam desunt nonnulla ad ῥήσεως integritatem.

Ἀπὸ τοῦ μασῶ, μασᾷς· ὡς γελῶ, γελᾷς. Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν [o] Πλούτῳ.

Μάσσων: [p] Μακροτέρα. [q] Ξενοφῶν·

Ἂν μὴ πολὺ μάσσων ὁδὸς ᾖ.

Μάσσωνος:

Μάστακα: Μάσημα, τροφήν. Λέγεται καὶ τὸ στόμα, καὶ τὸ μάσημα, ὁμωνύμως· ὡς [r] χοίνικα καὶ τὸ μέτρον, καὶ τὸ μετρούμενον.

Μασταρύζει: Συνέλκει καὶ συνάγει τὰ χείλη. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποτιτθίων παιδίων, ἃ τὸν μαστὸν ἕλκοντα τῷ στόματι, συνάγει τὰ χείλη. Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' ὑπὸ γήρως μασταρύζει.

Μαστεύων: Ἐπιζητῶν.

Ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι καὶ σπεῦδον καὶ μαστεῦον ἐφ' ἡγεμόνι Θεῷ.

Μάστειρα: [s] Ἐν η' Φιλιππικῶν Δημοσθένης·

Τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν· [t] τί γὰρ ἄν ἄλλο τις εἴποι Δρογγίλον, καὶ [u] Καβύλην, καὶ [x] Μάστειραν;

Μήποτε δὲ γραπτέον ἀντὶ τοῦ Μάστειραν, Βάστειραν, ἢ Πίστειραν, ἢ Ἐπίμαστον. Ταύτας [y] δὲ τὰς [z] πολιτείας εὑρίσκομεν παρ' Ἀναξιμένει ἐν ζ' τῶν περὶ [a] Φίλιππον· τὴν δὲ Μάστειραν, οὐδαμοῦ.

Μαστῆρες: Ἀρχή τις ἀποδεδειγμένη [b] ἐπὶ τῷ ζητεῖν τὰ κοινὰ τοῦ δήμου, ὡς οἱ [c] Ζητηταί, καὶ αἱ ἐν [d] Πέλλῃ Μαστρεῖ.

Μάστι: Κατὰ ἀποκοπὴν, μάστιγι.

Μαστιγίας: Δοῦλος, ὁ δι' ἁμάρτημα μαστιζόμενος.

Μαστιγίας ἐκ Μελίτης: Δοῦλος ὁ Ἡρακλῆς, ἀπὸ Μελίτης νύμφης. Καὶ Μελίτη, δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

[Μαστιγῶ: Αἰτιατικῇ.]

Μαστιγώσιμος: Μαστίγων ἄξιος.

Μάστιε: Μάστιζε.

Μάστιξ: Δι' ἧς τὸν ἵππον πλήττομεν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[e] Καὶ νεκύων σφίγκτορ' [f] εὐρραφίαν—μάστιγα.

Μαστίχη: Εἶδος [g] μυρεψικοῦ. Καὶ μαστίχιον, ὁμοίως.

[Μαστιχῖνος:]

Μαστός: Ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους.

Intelligendus autem hic locus, quod nemo vidit, de Xerxe, qui, ceu nubes largam pluviam trahens, in Ægaleo consedit. Est autem Ægaleus mons in Atticæ et Megaricæ confinio, e regione Salaminis, quo Persa se recepit ad naumachiam spectandam: de quo Plutarchus in Themistocle, cujus verba adscribam: Ἅμα δὲ ἡμέρᾳ Ξέρξης μὲν ἄνω καθῆστο τὸν στόλον ἐποπτεύων καὶ τὴν παράταξιν, ὡς μὲν Φανόδημός φησιν, ὑπὲρ τὸ Ἡράκλειον, ᾗ βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς Ἀττικῆς ἡ νῆσος· ὡς δ' Ἀκεστόδωρος, ἐν μεθορίῳ τῆς Μεγαρίδος, ὑπὲρ τῶν καλουμένων Κεράτων. De loco, ubi consedit Xerxes, non satis convenit, ut vides, inter eruditos. Wassius ad Thucyd. II. 19. nunc huc, nunc illuc fluctuat. Nec rem pro diligentia sua expedire potuit Wesselingius ad Diodorum XI. 18. Atqui verbo tenus discrepare videntur Phanodemus et Acestodorus. Pugnatum enim est ad Salaminem, quæ ad Megaricam usque, teste Pausania, extendebat. Quare mons Ægaleus in confinio Atticæ et Megaridis. In hoc loco consedit Xerxes. Herodotus in Urania, c. 90. Ὅκως γάρ τινα ἴδοι Ξέρξης τῶν ἑωυτοῦ ἔργον τι ἀποδεικνύμενον ἐν τῇ ναυμαχίῃ, κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρεϊ τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος τὸ καλέεται ΑΙΓΑΛΕΩΣ, ἀνεπυνθάνετο τὸν ποιήσαντα. Quocum facit noster poëta: Ἐπιτρὸ δὲ μάσσον ἐπ' ἄκρον ΑΙΓΑΛΕΩ ΘΥΟΕΝΤΟΣ, ἄγων μέγαν ὑετὸν, ἔστη. *Ulterius vero progressus, in summo vertice Ægalei suaveolentis, adducens ingentem pluviam, stetit.* Ita non male Kusterus. Montes Atticæ fragrantes erant, et thymo abundabant. Sed Portus, ΝΙΦΟΕΝΤΟΣ. Quæ lectio verissima est. Callimachus Hymn. in Delum 93. ἀλλ' ἔτι κεῖνο Θηρίον αἰνογένειον ἀπὸ Πλειστοῖο καθέρπον Παρνησὸν ΝΙΦΟΕΝΤΑ περιστέφει ἐννέα κύκλοις. Sophocl. Œdip. Col. 1052. Πέτρας ΝΙΦΑΔΑ vocat. Ad quem locum vide Scholiastam. Porro montis Ægalei in Messenia meminit Strabo, lib. VIII. p. 550. ubi notandus insignis error Casauboni, qui utrumque montem, Atticum et Messeniacum, confundit. TOUP.

ΜΑΣΣΩΜΕΝΟΣ] μασώμενος A.V. et sic in seqq.

[o] Πλούτῳ] Ver. 321.

[p] Μακρότερος] μακροτέρα A.V. In exemplo dedi ᾖ ex A. pro εἴη.

[q] Ξενοφῶν] Hunc locum apud Xenophontem hodie exstare negat Sturzius Lex. Xenoph. in v.

ΜΑΣΤΑΚΑ] Ex Schol. Ven. ad Il. ι'. 324. Conf. ad Od. δ'. 287. Mox τροφὸν M.

[r] καὶ χοίνικα] καὶ om. A.V.E. Statim deleri λέγομεν cum A.V.

ΜΑΣΤΑΡΥΖΕΙ: Συνέλκει] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 689. Μασταρίζει V.

ΜΑΣΤΕΥΩΝ] Vid. Ὑβρίζειν. HEMST.

ΜΑΣΤΕΙΡΑ: Ἐν η' Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST. Μάστηρα Photius.

[s] Ἐν η' Φιλιππικῶν] Hæc est oratio illa, quæ hodie Περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ inscribitur: in qua, p. 40. locus oratoris, quem Suidas hic mutilum exhibet, sic legitur: Οὐ γὰρ οὕτω γ' εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν οὐδεὶς, ὥστε ὑπολαμβάνειν τὸν Φίλιππον τῶν μὲν ἐν Θρᾴκῃ κακῶν, (τί γὰρ ἄλλο τις ἂν εἴποι, Δρογγίλον, καὶ Καβύλην, καὶ Μάστειραν;) καὶ ἃ νῦν ἐξαιρεῖ καὶ κατασκευάζεται, τούτων μὲν ἐπιθυμεῖν, &c. KUST.

[t] τις γὰρ ἂν ἄλλο τι] τίς γὰρ ἄλλο τι Photius in ms. τίς γὰρ ἂν ἄλλο (ἄλλας E.) τις A.B.V.E. Dedi τί γὰρ cum Photii editore. τί γὰρ Harpocr. ms. Pal. ex emend.

[u] Καβύλην] Priores editt. [et E.] habent Καμβύλην: cujus loco reposui Καβύλην, fretus auctoritate manuscriptorum Paris. itemque Demosthenis, Harpocrationis, et Photii in Lexico inedito, apud quos sic legitur. KUST.

[x] Μάστειραν] Μάστειρα Photius.

[y] γὰρ] δὲ A.V.E. Photius.

[z] πολιτείας] Πόλεις habent Harpocratio et Photius in Lexico inedito. KUST.

[a] τὸν Φίλιππον] τὸν om. A.B.E.

ΜΑΣΤΟΡΕΣ: Ἀρχή τις ἀποδ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur, μαστῆρες. KUST. Μαστῆρες reponendum monuit Valcken. Μάστορες A.B.V.E. et Photii ms. (sine accentu.) Vide Berglerum et Wagnerum ad Alciphron. I. 11. p. 66. Meier. Hist. Jur. Att. p. 200.

[b] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ B.E.M.

[c] Ζητηταί] Vide Nostrum supra h. v. KUST.

[d] Πέλλῃ] Πέλλαι A. Πελλήνῃ Harpocrat. Phot. Hesychius: Μάστροι: παρὰ Ῥοδίοις βουλευτῆρες.

ΜΑΣΤΙ] Il. ψ'. 500. Recte Schol. Ven. ad eum locum, Μάστι, ἀπὸ τῆς μάστιος, Ἰωνικῶς, ὡς Θέτι.

ΜΑΣΤΙΓΙΑΣ ἘΚ ΜΕΛΙΤΗΣ] Respexit Suidas ad Aristoph. Ran. 504. Μὰ Δί', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ Μελίτης μαστιγίας. Ad quem locum consulendus Scholiastes. TOUP.

ΜΑΣΤΙΓΩ] Gl. om. V. Habet A. in marg.

ΜΑΣΤΙΕ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. μάστι. KUST. Il. ρ'. 622.

[e] Καὶ νεκύων σφίγκτορ' εὐρ.] Anthol. Pal. VI. 233. Anthol. ms. γεκύων, unde facili conjectura repositum γενύων.

[f] εὐραφία] εὐρραφία A.B.M. εὔγραφία E.

[g] μυρεψικόν] mss. Paris. [sic A.B.V.] habent, μυρεψικοῦ. Sed utraque lectio ferri potest. KUST.

ΜΑΣΤΙΧΙΝΟΣ om. A.

ΜΑΣΤΟΣ: Ἀκρωρ.] Hinc ἀκρομάσθιον, grumus, papilla, in Gloss. Græco-Lat. ap. Barth. Advers. XLVII. c. 19.

Ἦν γὰρ ἐν δεξιᾷ τοῦ φρουρίου μαστός· [h]τοῦτον, εἰ καταληφθείη, πρὸς πολλὰ οἰόμενος ἐν ὑστέρῳ χρήσιμον ἔσεσθαι.

[i]Μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ ὁδός.

Μαστροπεύω: Μαστροπεία:

[k]Μαστροπεύοντες οἱ βασιλικοὶ [l]τῷ Ζήνωνος υἱῷ τοὺς συνήβους, πρὸς τοὺς τῶν ἀρρένων ἔρωτας λυσσᾶν ἐξεπαίδευσαν ἐκτόπως.

Μαστροπός: [m]Μαυλιστής, πορνοβοσκός.

Μαστρύλλιον: Τόπος ἔνθα οἱ μαστροποὶ διέτριβον.

Μασχάλην αἴρεις: Ἀντὶ τοῦ [n]κυθυνισθήσῃ. [o]Οἱ γὰρ μεθύοντες ἦρον τὰς μασχάλας, [p]καταμωκώμενοι. [q]Καὶ οἱ μνηστῆρες

Χεῖρας [r]ἀνίσχοντες, γέλῳ ἔκθανον.

Καὶ,

Χεῖρας ἀνασχόμενοι μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.

Μασχαλισθῆναι: Εἰώθασι τῶν ἀναιρουμένων εἰς τὰς κεφαλὰς ἀπομάσσειν τὰ ξίφη, ὥσπερ [s]ἀποτροπιαζόμενοι τὸ μύσος τὸ ἐν τῷ φόνῳ. Ἢ ὅτι ἐπὶ ταῖς καθάρσεσι τοῦ φονευθέντος τὰ ἄκρα ἔτεμνον, καὶ περὶ τὴν μασχάλην αὐτοῦ ἐκρέμαζον αὐτά, ἵνα, [t]φασίν, ἀσθενὴς γένοιτο πρὸς τὸ ἀντιτίσασθαι τὸν φονέα. Καὶ [u]Ἀπολλώνιος·

Ἐξάργματα [x]τάμνε θανόντος.

Περὶ τοῦ Ἰάσονος. Ἢ ὅτι οἱ δρῶντες ἐμφύλιον [y]φόνον, ἠκρωτηρίαζον τοὺς ἀναιρεθέντας, ἐκ παντὸς μέρους τοῦ σώματος ἀποτεμνόμενοι, καὶ περιῆπτον ἑαυτοῖς, τὰ ἄκρα συνείροντες, διὰ τούτων ὥσπερ τὴν δύναμιν

A ἐκείνων ἀφαιρούμενοι, διὰ τὸ μὴ παθεῖν ἐς ὕστερόν τι δεινὸν παρ' ἐκείνων. Ἐφόρουν δὲ εἰς τὰς μασχάλας τὰ ἄκρα· ὃ μασχαλισθῆναι ἔλεγον. [z]Σοφοκλῆς·

Σκέψαι γάρ, εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
γέρα τάδ' [a]ἐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς,
ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενής,
ἐμασχαλίσθη, κἀπὶ λουτροῖσιν κάρα
κηλῖδας ἐξέμαξε.

B Περὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος.

Μασχαλίσματα: Ἀριστοφάνης παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠλέκτρᾳ κεῖσθαι τὴν λέξιν, ἔθος σημαίνουσαν. Οἱ γὰρ φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας, ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλίνειν, ἀκρωτηριάσαντες μόρια [b]τούτων, καὶ [c]ὁρμαθίσαντες, ἐξεκρέμασαν τοῦ τραχήλου [d]διὰ τῶν μασχαλῶν διείραντες, καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ τοῖς μηροῖς ἐπιC τιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις.

Mataΐζων: Ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. Καὶ ματαΐσαι ὁμοίως.

[Μὰ τὰ λάχανα: [e]Σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου· ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. Πολλοὶ γὰρ πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι. Ἐπιχωριάζει δ' εἰσέτι
D καὶ τοῖς ἐλλογίμοις Ἀρμενιακοῖς τό, Μὰ τὰ καλά.]

Μάταιον, Μάτην, Ματαίως:

Μάτην: Ἄλλως. Ἴωνες.

Ματηρεύειν: Ματαίως ζῆν.

Ματήσετον: Ἀμελήσουσιν.

qui grumi significationem perraram habuit, male. Grumus est collis, tumulus, μαστός. REINES.

[h] Τοῦτον] αὐτὸν A.

[i] Μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. IV. de Expedit. Cyri, [2, 6.] p. 329. ut a Porto observatum fuit. KUST.

ΜΑΣΤΡΟΠΕΥΩ] Sic scriptum est in mss. Paris. At priores editt. habent μαστροπεύω, per ω in syllaba secunda: quod minus usitatum est. Idem etiam dictum velim de vocibus sequentibus, μαστροπεία, μαστροπεύοντες, et μαστροπός. KUST.

[k] Μαστροπεύοντες οἱ βασιλ.] Vide supra v. Ζήνων, βασιλ. ubi locus hic legitur. KUST.

[l] τῷ Ζήνωνος] τοῦ Ζήν. A. qui mox συνήβους pro ὁμήβους.

[m] Μαυλιστὴς] Vid. Du Cang. Gl. Gr. in v.

ΜΑΣΤΡΥΛΛΙΟΝ] Potius, μαστρυλλεῖον. Photius in Lexico inedito: Μαστρυλλεῖον: Τόπος, ἐν ᾧ γραῦς μαστροποὶ διατρίβουσιν, ἑταίρας ἔχουσαι, καὶ δέχονται τοὺς βουλομένους. Ἐκάλουν δὲ αὐτὰς καὶ μάστρυας εὐφήμως. Confer etiam Hesychium v. Ματρύλλιον, et Nostrum infra v. Ματρυλλεῖον. KUST. μαστρίλλιον A.B.V.E.M. Conf. Jungerman. ad Polluc. VI. 188.

ΜΑΣΧΑΛΗΝ ΑΙΡΕΙΣ] Confer Hesychium h. v. et Zenobium V. 7. KUST.

[n] κυθυνισθήσῃ] κωθωνισθήσῃ Photius.

[o] Οἱ γὰρ] οἱ ... V.

[p] καταμωκώμενοι] Sic recte mss. Paris. [et Photius.] At priores editt. καταμωκόμενοι. KUST.

[q] Καὶ οἱ μνηστῆρες χεῖρας ἀνίσχ.] Locus exstat apud Homerum Od. σ'. 99. KUST.

[r] ἀνίσχοντες] ἀνέσχοντες B.E. ἀνασχόμενοι Homerus, qui contra in loco seq. Il. θ'. 347. ἀνίσχοντες.

ΜΑΣΧΑΛΙΣΘΗΝΑΙ: Εἰώθασι τῶν ἀναιρ.] De hoc more tam veteres quam recentiores nihil indictum reliquerunt. Vide Schol. Apollon. Rhod. ad lib. IV. 478. Schol. Sophoclis ad Electr. 445. (unde integrum hunc locum, observante etiam Porto, Suidas descripsit) Etymologum v. Ἀπάργματα: Nostrum supra v. Ἐμασχαλίσθη: Meursium ad Lycophronem, 1225. et Stanleium ad Æschyli Choeph. 437. KUST.

B [s] ἀποτροπιαζόμενοι] Priores editt. [et B.V.E.] corrupte habent ἀποπιεζόμενοι: cujus loco scribendum esse ἀποτροπιαζόμενοι, patet ex ipso Suida supra v. Ἀποτροπιαζόμενοι, ubi hic ipse locus legitur. KUST. ἀποπιαζόμενοι A.

[t] φασὶν] φησὶν B.E.M.

[u] Ἀπολλώνιος] Argon. lib. IV. 478. ubi sic legitur: Ἥρως Αἰσονίδης ἐξάργματα τάμνε θανόντος. Locum hunc Apollonii indicaverat etiam Portus. KUST.

[x] τέμνοντες] τέμν' A. τέμνες B.V.E. τέμνεν Schol. Soph. ms. Flor.

F [y] φόνον] πόλεμον A.B.E. et ni fallor V. cum edd. vett.

[z] Σοφοκλῆς] Electr. 442.

[a] ἐν] ἐν E.M.

[b] τούτων] τούτου A.B.V.E. edd. ante Kuster. Photius.

[c] ὁρμαθίσαντες] ὁρμάσαντες Phot.

[d] διὰ τῶν μασχαλῶν] Lego, καὶ τῶν μασχαλῶν. KUST.

ΜΑΤΑΙΖΩΝ] Sic A.V. Vulgo, Ματάζων: ματαίως ζῶν, ματαίως φρονῶν. Ματάσας. Ὁμοίως εἴρηται παρὰ τῷ Λουκιανῷ ματαΐζειν. Illa εἴρηται—ματαΐζειν habent A.V. in marg. Schol. Soph. Œd. Tyr. 891. Ματάζειν: ματαιοφρονεῖν.

G ΜΑ ΤΑ ΛΑΧΑΝΑ] Confer Nostrum supra v. Λαχάνοις. KUST. Deest gl. V. Habet A. in marg.

[e] Σημεῖον—ὅρκου om. A. Qui mox om. ἐπιχωριάζει—καλά.

[f] ΜΑΤΑΙΟΝ] Μάταιον μάτην ματαίως A. Vulgo Μάταιον καὶ ματαίως. Vide an non in Photio post Ματαΐσαι delendum illud μαται, et in capite seq. gl. scribendum Μάταιον?

ΜΑΤΗΡΕΥΕΙΝ: Ματαίως ζ.] Photius in Lexico inedito:
H Ματηρεύειν: Μαστεύειν, ζητεῖν. Hesychius: Ματηρεύειν: Ματεύειν, (potius μαστεύειν, ut habet Photius,) ζητεῖν. Hinc et apud Suidam pro ματαίως ζῆν, scribendum puto, μαστεύειν, ζητεῖν. Vel, ματαίως ζητεῖν. KUST.

ΜΑΤΗΣΕΤΟΝ] Confer Hesychium v. Μάτησεν. KUST. Vid. Il. ε'. 233.

Ματθαῖος: Ὄνομα κύριον. [Ὅτι [g]ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξη'. κεφάλαια τνε'.]

Ματθίας: Ὄνομα κύριον. [[h]Ἦν δὲ ἱερεὺς Ἱερουσαλήμ. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀντίοχος.]

Ματία:

Ματιολοιχός: Ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος. Μάτιον γὰρ, ὡς βέλτιον τῷ τόνῳ, τὸ μικρόν. Ἢ ὁ μικροφάγος· ἐπεὶ μάτιον τὸ ἐλάχιστόν φασιν. Ἢ ὁ μάταια βουλευόμενος, καὶ λοχῶν. [i]Ἢ ὁ κρουσιμέτρης· [k]Μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. Ὀξυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὥς φησιν Ἡρωδιανός.

Μάτιον: Εἶδος μέτρου· ἢ τὸ ἐλάχιστον.

Ματρέας: Οὗτος λαοπλάνος ἦν. [l]Ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ [m]ἑαυτὸ κατήσθιε. Καὶ ζητεῖται, τί τὸ τοῦ Ματρέου θηρίον. Ἐποίησε δ' οὗτος καὶ [n]παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας· Διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὔ.

Ματρίκιον:

Μάτρις: Ὄνομα κύριον.

Μάτρωνος: Ὄνομα κύριον.

Ματρυλεῖον: Τόπον τινά φασιν εἶναι, ἐν ᾧ γρᾶες διατρίβουσαι [o]δέχονται τοὺς βουλομένους καταμεθυσθῆναι. Μένανδρος Ἐπιτρέπουσιν·

> Οἰκ οἰμώξεται
> [p]κατὰ τρεῖς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον.

Μάττοντας: Ἐσθίοντας πολλά. Ἀπὸ τῆς ματτομένης μάζης. Ἀριστοφάνης·

> Τούς θ' Ἡρακλέας μάττοντας.

Αἰνίττεται δὲ ταῦτα εἰς Εὐριπίδην, ὃς ἐποίησεν Ἡρακλέα πεινῶντα, καὶ Διόνυσον δειλὸν, καὶ Δία μοιχὸν, καὶ δοῦλον κλαίοντα.

Μὰ τόν: Ἐλλειπτικῶς [q]ὀμνύει· καὶ οὕτως ἔθος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις ἐνίοτε μὴ προστιθέναι τὸν θεόν. [r]Εἰώθεισαν γὰρ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι [s]ἐπευφημιζόμενοι. Ὥστε εἰπεῖν μὲν, Μὰ τὸν, ὄνομα δὲ [t]μηκέτι προσθεῖναι. Καὶ Πλάτωνα δὲ τῷ τοιούτῳ κεχρῆσθαι.

Ματαίας: Τὰς μαχαίρας ἐκάλουν, διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλίζεσθαι· οἷον ὁμαυλίας.

Ματρίκιος, ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ὅτι [u]λέγεται περὶ Μαυρικίου, φιλοτίμως ἔχειν περὶ τὴν τῶν λόγων μεγαλοπρέπειαν, τιμᾶν τε λίαν [x]λαμπρῶς τοὺς ἐντεθληκότας περὶ τὰ κάλλιστα τῶν μαθημάτων. Ἀναφέρεται δὲ καὶ τὴν τρίτην μοῖραν τῶν φόρων συγχωρῆσαι τοῖς ὑπηκόοις τὸν Μαυρίκιον. Οὗτος δὲ προχειρίζεται στρατηγὸς τῆς ἑῴας ὑπὸ Τιβερίου Καίσαρος. Ὃς Μαυρίκιος ἐν πολέμοις μὲν καὶ ἀγῶσιν οὐκ ἐντεθραμμένος, ἔμφρων δὲ ἄλλως, καὶ ἐμβριθὴς, καὶ κατηκριβωμένος, [y]ξυγκεράσας τε ἐν [z]ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ [a]πρᾳότητα, πάσης ὑπεροψίας τε καὶ ὀφρύος [b]ἐλεύθερα. Τοιοῦτον δή τινα τὸν Μαυρίκιον ὄντα ἡ τῶν πραγμάτων [c]ἡγεμονία παραλαβοῦσα, [d]ἀνέδειξέ πως εὐκλεέστερον τῇ πείρᾳ.

Ματρόν: Τὸ ἀμαυρὸν, καὶ ἀσθενές.

Ματρός: Μωρός.

---

[g] ὁ εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος ἔχει τίτλ.] Confer Suidam infra v. Τίτλος. KUST. Hæc A. in marg.

[h] Ἦν δὲ ἱερεύς] Hæc om. A. Καὶ ἔστιν etc. om. V.

ΜΑΤΙΟΛΟΙΧΟΣ] Voce hac usus est Aristoph. Nub. 450. ad quem locum vide Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST. Vid. Petav. ad Themist. IV. p. 553. ed. 1618. Ματιολιχὸς M.

[i] Ἢ] ἢ ὁ A.V.

[k] ΜΑΤΗ] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet μάτιον. KUST. μάτιον V. et sic A. sed compendiose scriptum. μάτι B.

ΜΑΤΙΟΝ] Ex Schol. Aristoph. l. c.

ΜΑΤΡΕΑΣ: Οὗτος λαοπλ.] Locus hic apud Athenæum lib. I. p. 19. unde eum Suidas descripsit, paulo auctior sic legitur: Ἐθαυμάζετο δὲ παρ' Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις Ματρέας, ὁ πλάνος, ὁ Ἀλεξανδρεύς· ὃς ἔλεγε καὶ θηρίον τρέφειν, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθίει· ὡς καὶ ζητεῖσθαι μέχρι νῦν τὸ Ματρέου θηρίον, τί ἐστιν. Ἐποίησε δὲ οὗτος καὶ παρὰ τὰς Ἀριστοτέλους ἀπορίας, καὶ ἀνεγίνωσκε δημοσίᾳ, Διὰ τί ὁ ἥλιος δύνει μὲν, κολυμβᾷ δ' οὔ; καὶ, Διὰ τί οἱ σπόγγοι συμπίνουσι μὲν, συγκωθωνίζονται δ' οὔ. Καὶ τὰ τετράδραχμα καταλλάττεται μὲν, ὀργίζεται δ' οὔ. Vide ad eum locum Casaubonum. KUST.

[l] Ἔτρεφε δὲ θηρίον, ὃ αὐτὸ ἑαυτὸ κατεσθ.] Ænigma hoc solvere conatur Eustathius ad Odyss. α'. p. 1382. quem vide. KUST.

[m] ἑαυτὸ om. V.

[n] περὶ τὰς Ἀριστοτ.] Athenæus loco laudato habet, παρὰ τὰς Ἀριστ. uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. παρὰ A.V. Mox δ' A. pro ἥλιος. Tum δύει M.

ΜΑΤΡΙΚΙΟΝ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

ΜΑΤΡΙΣ] Vid. Athen. II. p. 44 C. D. SCHWEIGHÆUSER.

ΜΑΤΡΩΝΟΣ] Μάτρων scriptum oportuit; ut intelligeretur Matron ille parodus, cujus frequens apud Athenæum mentio. Sed fortasse sic scripserat lexicographus, Μάτρων, Μάτρωνος, ut vox posterior genitivum casum nominis indicaret. SCHWEIGHÆUSER.

ΜΑΤΡΥΛΛΕΙΟΝ: Τόπον τινά φ.] Ex Harpocratione. Confer Nostrum paulo ante v. Μαστρύλλιον. KUST. Ματρυλλεῖον A. Harp. Ματρυλείον B.V. ματρυλλεῖον E. Ματρυλλεῖον M.

[o] Ὀλέχοντο] δέχονται A.B.V. Harp. In exemp. ματρυλείῳ A.B.V.

[p] κατὰ τρεῖς] Harpocratio habet, καταφθαρεῖσθαι: cujus loco Portus restituit, καταφθαρεὶς: quod non displicet. Sic ergo totus hic locus scribendus et distinguendus est: Οὐκ οἰμώξεται, Καταφθαρεὶς ἐν ματρυλείῳ τὸν βίον. KUST.

ΜΑΤΤΟΝΤΑΣ: Ἐσθίοντας πολλά. Ἀπὸ τῆς ματτ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 742. Ibi autem pro ματτομένης μάζης, legitur, ματτομένης ζύμης. KUST.

ΜΑ ΤΟΝ: Ἐλλειπτικῶς ὀμν.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1421. Conf. Gregor. de Dial. Att. s. LXXIX. c. n. Koenii.

[q] ὀμνύειν] ὀμνύει Schol. A. qui mox οὕτως.

[r] Εἰώθασι] εἰώθεισαν A. Schol. εἰώθασι γὰρ om. V.

[s] ἐπευφημιζόμενοι] ἐπευφημιζόμενοι B.V.E. edd. ante Kusterum.

[t] μὴ] μηκέτι A.B.V. Schol.

ΜΑΤΑΙΑΣ: Τὰς μαχαίρας ἐκάλουν· διὰ τὸ ὁμοῦ αὐλ.] Ex Schol. Thucyd. I. 6. PORT.

ΜΑΤΡΙΚΙΟΣ] Mauricii elogium satis elegans ex Menandri Protectoris historia. Ita scribit Valesius ad Euagr. H. E. V. p. 446. n. 3. HEMST.

[u] λέγεται περὶ τῶν μαθημάτων] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ lib. VIII. c. 13. in fine. KUST.

[x] καὶ λαμπρῶς] καὶ om. A.B. Theophyl. τιμᾶν—Μαυρίκιον om. E.

[y] ξυγκεράσας τε ἐν αὐτῷ ἄμφω——πρᾳότητος] Locus hic repetitur infra, v. Ὄγκος. KUST.

[z] αὐτῷ] ἑαυτῷ A.B.V.

[a] πρᾳότητος] πρᾳότητα A.

[b] ἐλεύθερον] ἐλεύθερα A.

[c] ἡγεμονία] ἡγεμόνεια V.

[d] ἐνέδειξε] ἀνέδειξε A.V.

Ματρούζιν: Ἀφανίζουσι.

Ματρούζιοι: Ἔθνος [e]ἀπρόσμαχον τοῖς [f]ἐκείνῃ βαρβάροις, ὑπὸ τόλμης τε καὶ ὀξύτητος καὶ τοῦ μεμελετηκέναι ἐπελαύνειν τε ἀθρόους, ὅπου [g]παρείξειε, κἀποφεύγειν εὐπετῶς, καὶ ξυνκυλίζεσθαι αὖθις ἐκ τῆς φυγῆς, ὡς [h]ὑποστρέψαντας ἐμβαλεῖν εἰς τοὺς ἀπρονοήτως τε καὶ οὐκ ἐν τάξει διώκοντας. [i]Εἰ δὲ καὶ πταῖσμά τι [k]γίγνοιτο, οὐκ ἐν στρατιᾷ Ῥωμαίων κινδυνεύσειν, ἀλλ' ἐν ξυμμαχίᾳ τε, καὶ ταύτῃ βαρβάρων.

Ματσώλος, ἄρχων Καρῶν. Φησὶ δὲ αὐτὸν Θεόπομπος μηδενὸς ἀπέχεσθαι πράγματος, χρημάτων ἕνεκα.

Μαχάονος: Μαχάων ὄνομα ἰατροῦ· καὶ Χείρων ὁ κένταυρος.

[l]Διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνες καὶ Μαχάονες τεχνώμενοι μελετήματα, ὡς συνεκδημήσοι αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ τῇ τοῦ βέλους ἐξόδῳ.

Μαχάτας: Ὄνομα κύριον.

Μάχαιρα: Ἡ σπάθη.

[m]Οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων· καὶ γὰρ κέντημα πρακτικὸν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην [n]ἐξ ἀμφοῖν [o]ταῖν χεροῖν. Ἧι καὶ Ῥωμαῖοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας, ἐκ τῶν κατ' Ἀννίβαν, μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων· καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν [p]δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεῖσθαι.

Μάχην:

[[q]Μάχην μάχαιρα ζωγραφεῖ κρατουμένη.
Συνθλᾶν μαχαίρας, δυσμενῶν δηλοῖ θλάσιν.]

Μάχιμος: Ὁ γενναῖος.

[r]Εἰδώς με μάχιμον ὄντα, [s]φιλοτιμούμενος.

Μαχλάδας: Πόρνας.

Μάχλος: [t]Ἀσελγής, ἄσωτος. Παρὰ τὸ κλῶ, κλός· καὶ πλεονασμῷ τῆς μα συλλαβῆς, μάκλος· καὶ [u]τροπῇ μάχλος.

[x]Αὕτη τὸ πρότερον [y]μάχλον τινὰ βιώσασα βίον, καὶ τὸν τρόπον ἐξερρωγυῖα, φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὁμιληκυῖα.

Μαχλοσύνη: Κατωφέρεια, γυναικομανία. Ἡσιόδειος ἡ λέξις. Λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων,

Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν [z]ὤλεσαν ἄνθος.

Μαχλῶντες: Πορνεύοντες.

Μάχομαι: Δοτικῇ.

Μαχόμενον: Ἐναντίον τῷ ἀκόλουθον. Τουτέστιν, ὃ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

Μάψ: Ματαίως.

Μαψίδιον: Μάταιον, δαψιλές, χαλεπόν, πολύ, δεινόν, ἑκούσιον. Καὶ μαψιδίως, ὁμοίως.

Μαῖα: Ἡ μάμμη, ἡ τροφός.

[a]Καὶ σὺ [b]τετράγλωχιν μηλοσόε [c]Μαιάδος Ἑρμᾶ.

Ἀντὶ τοῦ, τροφοῦ, μητρός.

Μαίανδρος: Ποταμὸς Λυδίας. [d]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἔσταιν Μαιάνδρου πὰρ τριέλικτον ὕδωρ.

Καὶ Μαιάνδριον ὕδωρ, καὶ πεδίον.

Μαιεύεται: [e]Πισίδης·

[f]Μαιεύεται δὲ πᾶν τὸ τῆς Ῥώμης γένος, τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐκποιῶν ὡς γάλα.

Μαιευομένην: Ἀντὶ τοῦ, [g]νεοττοτροφοῦσαν.

Εὗρον γυναῖκα ὄρνιθας μαιευομένην.

Μαιευόμενοι: Ζητοῦντες, ἐρευνῶντες.

Μαιευτικῆς: Ἰατρικῆς.

Μαιεύτρια:

Μαιεία: Ἡ μαίευσις.

ΜΑΤΡΟΥΣΙΝ] Hesiod. Ἔργ. 323.

[e] ἀπρόσμαχον] ἀπρόσμαχοι A.B.

[f] ἐκεῖθεν] ἐκείνῃ A.V. ἐκείνῳ B. Mox καὶ τὸ B.E.

[g] παρείξειε] παρήξειε B.V.E. edd. ante Kuster. Mox l. ξυναλίζεσθαι.

[h] ἐπιστρέψαντας] ὑποστρέψαντας A. ἐπιστρέψαντες E. Mox ἀπρονοήτους B.

[i] Εἰ δὲ καὶ πταῖσμά τι γένοιτο, οὐκ ἐν στρ.] Loci hujus sensus est mutilus et imperfectus, qui non nisi ex ipso auctore, unde hæc Suidas deprompsit, suppleri potest. KUST.

[k] γένοιτο] γίγνοιτο A.V.

ΜΑΤΣΩΛΟΣ, ἄρχων Καρ.] Ex Harpocratione. KUST. Vide Creuzeri Meletem. t. I. p. 95.

Μαχάων: ΜΑΧΑΟΝΟΣ] Μαχάονος: Μαχάων A.B.

[l] Διεψιθύριζον δὲ ὡς ἑαυτοὺς οἱ Χείρωνες καὶ Μαχ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocattam lib. II. c. 6. ubi verba fiunt de milite Romano, qui in prælio adversus Persas quatuor sagittis graviter sauciatus, mortem paulo post obiit. Id autem ideo moneo, ne quis forte cum Porto existimet, locum hunc de Epaminonda intelligendum esse. KUST.

[m] Οἱ Κελτίβηρες τῇ κατασκευῇ τῶν μαχ.] Fragmentum hoc Casaubonus, Lipsius, et Valesius Polybio tribuunt: et recte quidem. Nam et res et stilus satis indicant, locum hunc ex scriptore illo depromptum esse. KUST. Frag. Hist. 14.

[n] ἐξ ἀμφοῖν ταῖν χεροῖν] Jacobus Gronovius recte emendat, ἐξ ἀμφοῖν τοῖν μεροῖν. Eum vide in Notis ad Fragmenta Polybii a Valesio collecta, p. 460. KUST.

[o] ταῖν] τοῖν A.

[p] δὲ τὴν] τε καὶ τὴν V. Post h. v. delevi ΜΑΧΕΣΘΩΝ ὩΣ ΤΕΘΝΑΞΟΜΕΝΟΙ, ΚΑΙ ΟΥ ΤΕΘΝΑΞΟΝΤΑΙ. Ἔστιν ἐν τῷ ἈΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΑΣ, cum A.V. Quæ male repetita sunt ex v. Ἀποθνήσκοντας.

[q] Μάχην μάχαιρα ζωγρ.] Duo hi senarii ad somniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Astrampsychum. KUST. Hæc A. in marg. om. V.

[r] Εἰδώς με μάχιμον ὄντ.] Aristoph. Ran. 283.

[s] φιλοτιμούμενον] φιλοτιμούμενος A.B.V. Ante h. v. delevi καί. Vid. supra v. Ἠλαζονεύετο.

ΜΑΧΛΑΔΑΣ] Phot. Ep. 168. TOUP.

[t] Ἀσελγὴς] ἀσεβὴς B.V.E.M. Mutavit Aldus.

[u] τροπῇ τοῦ κ' εἰς χ'] τοῦ κ' εἰς χ' om. A.

[x] Αὕτη τὸ πρότερον μάχλον τινὰ β.] Hæc sunt verba Procopii in Hist. Arc. c. 1. ubi de Antonina Belisarii conjuge verba fiunt. KUST.

[y] μάχλον] μάχλην A. qui addit καὶ ante τὸν τρόπον.

ΜΑΧΛΟΣΥΝΗ] Hæc quoque leguntur apud Eustathium ad Hom. Il. ω'. 30. ubi v. Barnesium. Ex Aristarcho autem uterque descripsit. TOUP. Vid. Hesiodi fr. V.

[z] ὤλεσαν] ὤλεσεν A.B.E.

ΜΑΧΟΜΕΝΟΝ] Vid. supra v. Ἀκόλουθον p. 150 D.

[a] Καὶ σὺ τετράγλωχιν μηλοσσ.] Anthol. Pal. VI. 334.

[b] τετράγλωχιν] τέτρα γλώχιν A.V. τέτρα γλῶχιν B.E. τετραγλώχιν Anthol. ms.

[c] Μαιάδος] Male Suidas hanc vocem hic interpretatur, τροφοῦ, μητρός: cum sit nomen proprium matris Mercurii, quæ a Latinis Maia appellatur. Homerus in Hymnis: Ἑρμῆν ὕμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν. KUST.

[d] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 110. Mox τριελικτὸν V.

[e] Πισίδης] Fragm. Foggin. 118.

[f] Μαιεύεταί σε—Ῥωμαίων] Μαιεύεται δὲ—τῆς Ῥώμης A.B.V. δὲ item E.

[g] νεοττοτροφοῦσαν] νεοτροφοῦσαν V.

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗΣ] Sic habent 2 mss. Paris. At priores editt. minus recte, [B. et E. suprasc.] μαιευτρικῆς. KUST.

Μαικήνας: Ὄνομα κύριον.

Ἐν τῷ συνδείπνῳ τοῦ Μαικήνα τράπεζα ἐγγώνιος [b]ἦν.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ στρογγύλη, οὐδὲ περιφερής. [i]Πλούταρχος. [Καὶ ἔστιν ἐν τῷ, Ἐγγώνιος τράπεζα.]

Μαιμακτηριών: Ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθηναίοις, [k]ὁ Ἰανουάριος. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Διὸς Μαιμάκτου. Μαιμάκτης δέ ἐστιν, ὁ ἐνθουσιώδης, καὶ ταρακτικός. Ἀρχὴν δὲ λαμβάνοντος τοῦ χειμῶνος ἐν τούτῳ τῷ μηνί, ὁ ἀὴρ ταράττεται καὶ μεταβολὴν ἴσχει.
B
Μαιμάκτης: Ὁ ἐνθουσιώδης, καὶ ταρακτικός.

Μαιμαλίδης:

Μαιμάσσει: Σφύζει, [l]προθυμεῖ, [m]καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται, κυματοῦται, πηδᾷ, καχλάζει, κλονεῖται.

Μαιμάχης:

Μαιμόωσα, καὶ μαιμῶσα: Ἐνθουσιῶσα, καὶ ὀξέως ὁρμῶσα· [n]ἣ τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα, τοῦ μ πλεονάζοντος. Καὶ Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ διψῶσαν·
C
[o]Καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου;

Καὶ αὖθις·

[p]Δεινὸν μαιμώσαις ἐγκυύουσα κυσί.

Μαινάδας: Μαινομένας, ζητούσας βακχεύειν, [q]παραφόρους. Καὶ [r]Ἀριστοφάνης·

Μισῶ [s]τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
D
Μαιναλία ἔλαφος: Καὶ Μαιναλίων, [t]ὀρμητικῶν.

A Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u]Ἄγκειται κεφαλαὶ Μαιναλίων ἐλάφων.

Μαίναλος: Ὄνομα κύριον.

Μαινάς: Βάκχη.

Μαίνεται: [x]Ὀργίζεται.

Μαινὶς, μαινίδος. Εἶδος ἰχθύος, [ἀφύας. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀφύα.]

Μαινόλης: Μανικὸς, [μαινόμενος.]

B Μαίνουργος: Εἶδος ἰχθύος.

Μαίνω: Ἐνθουσιωδῶς κινοῦμαι.

Μαιονίδας: [y]Ὅμηρος·

[z]Εἰ δ' ἰάλεως, συγγνωστόν· ἐπεὶ καὶ κοίρανος ὕμνων
Μαιονίδας γρίφων ἰχθυβόλων ἔθανε.

[a]Τὰν ἴσα Μούσαις
φθεγξαμέναν κεφαλάν, ὦ ξένε, Μαιονίδεω.

Μαίονος: Ὄνομα κύριον.

C Μαιοτάλιμνος: Ὄνομα τόπου.

Μαιόταλμος: Ποταμός.

Μαιωθήσονται: Λοχευθήσονται, γεννηθήσονται, θεραπευθήσονται.

Μαιωτικὴ χώρα:

Μαιώρεις: Οἱ πρεσβῦται.

Μαιῶτις: Λίμνη Σκυθίας.

Μαίωτρα, μαιώτρων. [[b]Τὰ τῇ μαίᾳ διδόμενα.]
D
Μαῖρα: Ὄνομα κύριον.

[b] ἦν om. A. Mox οὐδὲ περιφερὴς om. V.

[i] Πλούταρχος] Vid. v. Ἰόρτιος. Uncinis inclusa om. A.V.

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝ: Ὁ πέμπτος μὴν παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione. Eadem etiam habet Photius in Lexico inedito: apud quem tamen vox πέμπτος deest, lacuna ejus loco relicta. [ὁ ε' μὴν Photius.] Unde dubitari potest, an πέμπτος apud eum lectum fuerit, præsertim cum idem proxime ante Mæmacterionem quartum apud Athenienses mensem fuisse dicat. Verba ejus hæc sunt: Μαιμακτηριών: Τέταρτος οὗτος μὴν Ἀθήνησι. [Photius: καὶ οὗτος μὴν Ἀθ. ε'.] Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς μαιμάξεως τῆς περὶ τὴν ἄμπελον. Μαιμάξαντες γάρ, ὅ ἐστιν, ὁρμήσαντες, ἐτρύγησαν ἄμπελον, καὶ οἶνον ἐποίησαν. Verius tamen est, Mæmacterionem inter menses Atticos quintum locum obtinuisse; qua de re vide Scaligerum in opere de Emendat. Temp. et alios. KUST. Vid. Clinton. Fast. Hellen. Append. XIX. 5.

F
[k] ὁ Ἰανουάριος] Ineptissime. Mæmacterion enim non potest respondere Januario nostro, quoniam erat mensis autumnalis, ut satis probatum est ab illis, qui de Mensibus Atticis scripserunt. Existimo autem duas has voces ab imperito aliquo librario loco huic insertas esse, quoniam nec Harpocratio, nec Photius in Lexico inedito eas agnoscunt, cum tamen cætera αὐτολεξεὶ apud eosdem legantur. KUST. Immo Νοέμβριος potius. BRUNO. Obs. Misc. IX. fr. 154.

G
ΜΑΙΜΑΚΤΗΣ] Hanc gl. om. V. et forte repetitur ex præc.

ΜΑΙΜΑΛΙΔΗΣ] Id est, Mæmali filius. De Mæmalo autem vide Eustath. ad Il. π'. p. 1054. KUST.

ΜΑΙΜΑΣΣΕΙ] Sic habent mss. Paris. itemque Hesychius, et Photius in Lexico inedito. At priores editt. minus recte, μαιμάζει. KUST. Theophylact. Ep. p. 52. TOUP.

[l] προθυμεῖ] Potius, προθυμεῖται, ut habet Hesychius. KUST.

H
[m] καταδαπανᾶται, καταναλίσκεται om. Photius et Lex. Seg.

ΜΑΙΜΟΩΣΑ] Sic et Photius et Lex. Seg. Sed redde Μαιμώωσα ex Il. ν'. 661. ubi v. Schol. Ven. unde Suidas descripsit.

[n] ἡ τοῦ] Dedi ἣ τοῦ cum Schol.

[o] Καὶ πῶς ἐπέσχε χ.] Sophocl. Aj. 50.

[p] Δεινὸν μαιμώσαις] Anthol. Pal. VI. 268.

[q] Παραφρόνους] Vel scribe, παράφρονας: vel, παραφόρους. KUST. παραφόρους A.B.V.E. Photius, Lex. Seg.

[r] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 477.

[s] τὸν ἄνδρ'] τἄνδρ' A.V.E.M. Mox ἐκεῖνο E.M.

ΜΑΙΝΑΛΙΑ] Sic recte vetustissimus codex ms. A. uti et paulo post Μαιναλίων. At priores editt. [et B.V.E.] habent μαιναδία, et μαιναδίων, posito Δ pro Λ; quæ literæ propter similitudinem frequenter inter se permutari solent. Dictus est autem cervus Mænalius, a Mænalo, monte Arcadiæ altissimo, qui ob multitudinem ferarum olim celebris erat. KUST.

[t] ὁρμητικῶν] Qui hanc interpretationem loco huic addidit, pro Μαιναλίων videtur legisse μαιναδίων, uti priores editt. habere diximus. Τὸ Μαιναλίων enim nemo interpretetur ὁρμητικῶν: quippe quod est adjectivum, a monte Mænalo deductum, ut et in nota præcedente monuimus. Quod autem ad vocem μαιναδίων attinet; quamvis ea a μαινὰς deduci posse videatur, est tamen omnino spuria, nec apud Græcos scriptores usitata: cujus loco proinde Μαιναλίων ex codice ms. me recte substituisse puto. KUST.

[u] Ἄγκειται] Anthol. Pal. VI. 112. Ἔγκειται B.V.E. ἔγκειται A.

ΜΑΙΝΑΝΔΡΟΣ] Μαίναλος A.B.V.

[x] Ὀργίζεται om. A.

ΜΑΙΝΙΣ μαινίδος] Μαινὶς A. qui om. ἀφύας etc. Et marg. scriptum habet, Μαινὶς μαινίδος, εἶδος ἰχθύος, ὡς τὸ σμαρὶς σμαρίδος. Καὶ ἔστιν etc. om. V.

ΜΑΙΝΟΛΗΣ] Gl. om. A. μαινόμενος om. V. cum Photio.

ΜΑΙΝΟΥΡΓΟΣ] Μαίνουρος V. Gl. om. A.

[y] Ὅμηρος] ὁ Ὅμηρος A.

[z] Εἰ δ' ἰάλεως, συγγν.] Anthol. Pal. VII. 213.

[a] Τὰν ἴσα Μούσαις] Anthol. Pal. VII. 2.

ΜΑΙΩΝΟΣ] Μαίονος A.V.

ΜΑΙΩΘΗΣΟΝΤΑΙ] Vid. not. ad Hesych.

ΜΑΙΩΡΕΙΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte, Μαιώραι. Est autem Μαιώρεις ipsa vox Latina *Majores*. KUST.

[b] Τὰ τῇ μ. δ. om. A.B.V.

ΜΑΙΡΑ] Sic dicebatur una ex Nereidibus. Vide Eustath. ad Homer. p. 857. KUST. Vid. Hesych. et not.

Μέγα: Ἀντὶ τοῦ μεγάλως. Ἀριστοφάνης [c]Νεφέλαις·

Τοῦτο μέγα φροντίζετε.

Μέγα: Πολύ.

Οἱ δὲ μέγα δείσαντες ἐπ' αὐτῷ, [d]διαβοῶσι τὸν κίνδυνον ὅλῳ τῷ τάγματι.

Καὶ Αἰλιανός·

Ὀλίγου χρόνου διελθόντος, [e]ἑάλω μέγα κακουργῶν· εἶτα μέντοι ἐν ὄψει πολλῶν κατεπρήσθη ζῶν.

B Ἀντὶ τοῦ ἐκαύθη.

Καὶ πάρδαλιν τοῦ αὐτοῦ μέγα τιμίαν διάλεθον.

Καὶ αὖθις·

Γυνὴ εὐπάτωρ ἄνθρωπος, καὶ μέγα πλουσία.

Μεγάβυζος: Ὄνομα κύριον.

Μεγάθυμος: Μεγαλόψυχος.

Μέγα καὶ μικρὸν περὶ τὴν ἀκοὴν λέγεται· λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων. C Καὶ τὸ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν ἡ ἀκοὴ μόνη δύναται διακρῖναι· τὸ δὲ ἐν [f]σώμασι τὸ συνεχὲς ἡ ἁφὴ καὶ [g]ἡ γεῦσις διακρίνουσιν. Ὅτε δὲ λέγομεν φωνὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν, κατ' ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα τὴν ἀπὸ τῶν χρωμάτων φαμέν. Καὶ τοῦ μὲν ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν οὐκ ἔστιν ἑτέρα τις ἀντίθεσις παρὰ τὸν ὀξὺν καὶ τὸν βαρὺν φθόγγον· ὥσπερ ἐπὶ τῆς ἁφῆς παρὰ τὸ D θερμὸν καὶ [h]ψυχρὸν ἑτέρα παντελῶς ἀντίθεσις, τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον, ἢ τραχὺ καὶ λεῖον· καὶ τῶν ἄλλων ἑκάστη· ἀλλὰ τὴν ἄνεσιν ἢ τὴν ἐπίτασιν [i]δηλοῖ τῶν ψόφων. Τοῦτο δὲ οὐκ ἔστιν ἑτέρας ἀντιθέσεως ἴδιον. Τὸ τοιοῦτο γοῦν μέγα καὶ μικρὸν [k]εὑρεῖν ἐστίν· οἷον, τὸν μὲν τοῦ μέλιτος, εἰ τύχοι, [l]μέγαν, τὸν δὲ τῆς ἰσχάδος, μικρόν· ὅτι [m]ἐπιτέταται ἡ γλυκύτης ἐν τῷ μέλιτι, A ἀνεῖται δὲ ἐν τῇ ἰσχάδι. Ἀλλὰ καὶ τὸ [n]μέλαν χρῶμα, τὸ μὲν κατακορὲς, εἴποι τις μέγα· τὸ δὲ μὴ οὕτως ἔχον, ἀλλ' ὑφειμένον, μικρόν· τὸ σφοδρὸν ἁπλῶς, καὶ ἀμυδρὸν, τῇ τοῦ μεγάλου [o]καὶ μικροῦ φωνῇ ὀνομάζων. Ζητῆσαι δὲ ἄξιον, τί δήποτε ἐπὶ μόνων τῶν [p]μεγεθῶν λεγομένου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ἐπὶ μόνων τῶν σφοδρῶν ψόφων καὶ ἀμυδρῶν τῇ μεταφορᾷ οἰκείως ἐχρησάμεθα, μέγαν ψόφον λέγοντες καὶ μι- B κρὸν, οὐ μέντοι μέγα [q]γλυκὺ τὸ ἄγαν γλυκὺ, οὐδὲ μικρὸν τὸ ἀμυδρὰν ἔχον τὴν γλυκύτητα, οὐδὲ ἐπ' ἄλλου οὐδενός. Φημὶ οὖν, ὅτι ὁ ψόφος οὐκ ἔστιν ὑφεστηκός τι [r]ἀθρόον πρᾶγμα, ἀλλ' [s]ἐν τῷ γίνεσθαι ὑφέστηκε· γίνεται δὲ ἐν χρόνῳ. Πᾶς δὲ χρόνος συνεχής. Διὰ τοῦτο τὸν ἐν πολλῷ χρόνῳ γενόμενον ψόφον, μέγαν φαμέν· μικρὸν δὲ, τὸν ἐν ὀλίγῳ· τὸ δὲ ἄγαν γλυκὺ, καὶ ἄγαν μέλαν, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, τῷ C σφοδρῷ τῆς ποιότητος τοιαῦτά ἐστιν, οὐ τῷ μήκει τοῦ χρόνου.

Μεγακύτης: Ὁ μέγας.

Μεγακλέους κίονας:

[[t]Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.]

Μεγαλαυχούμενοι: Κατεπαιρόμενοι.

Ἔτι μεγαλαυχούμενοι ἐπὶ [u]τοῖς πραττομένοις, [x]θερμότατα ἄγειν τὸ δεύτερον ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

D **Μεγαλεπήβολος**: [y]Ὁ μεγάλων πραγμάτων κατ-αρχόμενος.

[z]Ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπήβολος καὶ τολμηρὸς εἶναι, καὶ τοῦ προτεθέντος ἐξεργαστικός.

Μεγαλεῖα: [a]Ὑψηλὰ, μεγάλα.

Ἃ [b]ἐποίησάς μοι μεγαλεῖα ὁ Θεός.

Μεγαλεῖον μύρον: Ἀπὸ τοῦ [c]εὑρομένου τὴν κα-

E

ib. Ceterum post h. gl. inserunt A.B. Μεσαύλιος: ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

[c] Νεφελαῖς] Ver. 215.

[d] διαβοῶσι] διαθεῶσι V.

[e] ἑάλω μέγα κακουργ.] Confer Nostrum supra v. Ἐπρήσθη. KUST.

ΜΕΓΑΒΥΖΟΣ] Persa, dux exercitus, carissimus Dario. Vid. Herodot. Melpom. c. 144. vid. Plin. XXXVI. 10. et ibi Dalech. Μεγάβυζος, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος Ἐφεσίας νεωκόρος. F Megabyz. Zopyri filius, dux exercitus in Ægypto contra Athenienses, Herodot. III. extr. REINES. Plura vide apud Hemsterhus. ad Luciani Tim. c. 22.

ΜΕΓΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΝ περὶ τὴν ἀκ.] Totum hunc articulum Suidas ex Philopono in lib. II. de Anima, M. 8. a. descripsit; ita tamen, ut nonnulla brevitatis gratia omiserit, nonnulla item in pauciora contraxerit, ut collatio locorum quemvis facile docebit. Initium autem apud Philoponum rectius sic se habet: Τὸ μέγα καὶ μικρὸν τὸ ἐπὶ G τῶν ψόφων λεγόμενον, μόνης ἐστὶν ἴδιον τῆς ἀκοῆς. Διόπερ οὐδεμία ἄλλη αἴσθησις δύναται κρῖναι τὸ ἐν ψόφοις μέγα καὶ μικρὸν, πλὴν τῆς ἀκοῆς, &c. KUST.

[f] σώματι] σώμασι A.

[g] ἡ γεῦσις] Imo, ἡ ὄψις, ut habet Philoponus. KUST. ἡ om. V.

[h] παρὰ om. A. qui τὸ om. ante ψυχρὸν cum B.

[i] τῶν ψόφων δηλοῖ] δηλοῖ τῶν ψόφων A.

[k] ἐστιν εὑρεῖν] εὑρεῖν ἐστιν A. ἐρεῖς Philop.

[l] μέγαν] μέγα Philop.

[m] ἐπιτέταται] ἐπιτέτακται A. Mox ἀναιρεῖται V. pro ἀνεῖται.

[n] μέλαν] μέγα A. Mox εἴποι ἂν Philop.

[o] φωνῇ καὶ μικροῦ] καὶ μικροῦ φωνῇ A.V.

[p] μεγεθῶν] τῶν μεγεθῶν A.B.V. Tum λεγομένων A.B. Philop. ἐπὶ μόνων—μικροῦ om. E.

[q] γλυκὺ] Hæc vox a prioribus editt. abest: quam tamen et sensus requirit, et mss. Paris. itemque Philoponus loco laudato agnoscunt. KUST.

[r] ἀθρόον] καὶ ἀθρόον A.

[s] οὐδὲ] Hæc vox apud Philoponum deest; eamque delendam esse sensus suadet. Quare locum hunc ita vertes: *Sed subsistit, dum fit: fit autem in tempore.* KUST. Delevi cum A.V.

ΜΕΓΑΚΗΤΗΣ] Est epithetum navis apud Homerum. KUST.

[t] Ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλ.] Aristoph. Nub. 813. Deest exemplum A.V. Vid. Ἀλλ' ἔσθι'.

[u] τοῖς πρατ.] ἐπὶ τοῖς πρατ. A.

[x] θερμότητα] l. θερμότατα. TOUP. et sic B.V.E.

ΜΕΓΑΛΕΠΗΒΟΛΟΣ] Vid. Wesseling. Diod. Sic. I. 19. II. 7.

[y] Ὁ μεγάλων] ἐπὶ μεγάλων V. ὁ μεγάλων—καταρχόμενος om. E.

[z] Ἐδόκει γὰρ ὁ βασιλεὺς οὗτος μεγαλεπ.] Hæc sunt verba Polybii de rege Antiocho, ut patet ex Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 66. ubi hic ipse locus legitur. KUST.

[a] Ὑψηλὰ] μεγάλα addunt A.B.V.

[b] ἐποίησε] ἐποίησας A. cum Ps. LXX. 19.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΜΥΡΟΝ: Ἀπὸ τοῦ εὑραμ.] Athenæus lib. XV. p. 690. Ὡς καὶ τὸ (μύρον) Μεγαλεῖον. Ὠνομάσθη δὲ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου. Ad hunc locum A- H thenæi Suidas respexit. Secundum Eustathium tamen ad Odyss. ε'. p. 1483. scribendum potius est Μεγάλλειον. En ejus verba, Οὕτω δὲ τὸ καὶ Μεγαλεῖον μύρον, εἰ καὶ δοκεῖ τισιν ἐπαινετικῶς εἰρῆσθαι προπερισπώμενον, ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν Μεγάλλειον, ἐν δυσὶ γράφεται λλ', προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ι'. Ὁ μεγάλος μὲν γὰρ, παροξυτόνως, ἐπίθετόν ἐστι· ὁ Μέγαλλος δὲ, προπαροξυτόνως, ἐν διλαμβδίᾳ, κύριον ὄνομα, κατὰ τοὺς παλαιούς·

ταςκευὴν αὐτοῦ [d] Μεγάλου Σικελιώτου.

Μεγαλεῖον: Μεγαλοπρεπές.

[e] Οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες [f] τῶν Λιγυστίνων, πρᾶξαι μὲν ὁλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἷοί τ' ἦσαν.

Μεγαλόνοια:

Ὁ δὲ ἐτεθήπει αὐτοῦ τὴν μεγαλόνοιαν, καὶ [g] αὖθις τῶν μέτρων τὸ ἀξιάγαστον.

Μεγαλείως: Πάνυ.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μεγαλείως ἔχαιρον, καὶ μέγιστον ἐποιοῦντο σημεῖον τῆς τῶν Καρχηδονίων ὑπερηφανίας.

Μεγαλήτωρ: [gg] Μεγαλόψυχος.

Μεγαλίζεο: Ἐπαίρου.

Μεγαλοδωρία:

[h] Τοσαύτῃ μεγαλοδωρίᾳ καὶ σοφίᾳ ἐχρήσατο. Οὔτε γὰρ ἑωρᾶτο ὁρώμενος, οὔτε [i] εὑρίσκετο εὑρισκόμενος, οὔτε κατελαμβάνετο ἁλισκόμενος.

[k] Ζήνων ἐπιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπεν, ὡς οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἴη, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ, τὸ μέγα.

Μεγαλομερία: [l] Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησὶν,

Ὅτι ὁ στόλος αὐτῶν περὶ κ' μυριάδας ὑπῆρχεν· ἐφ' οἷς οὐχ οἷον ἄν τις παρὼν καὶ [m] θεώμενος ὑπὸ τὴν ὄψιν, ἀλλὰ κἂν ἀκούων καταπλαγείη τὸ τοῦ κινδύνου μέγεθος, καὶ τὴν τῶν πολιτευμάτων ἀμφοτέρων μεγαλομερίαν καὶ δύναμιν.

Καὶ ὁ Θεολόγος·

Τοῖς τῶν μεγίστων, ἢ τοῦ μεγίστου, [n] ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα ἐφιεμένοις.

Μεγίστων, ὡς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν [o] ὁμοουσίοις. Ἢ τοῦ [p] μεγίστου, διὰ τὸ κατ' οὐσίαν ἓν καὶ ταυτὸ τῆς θεότητος. [q] Ἢ ὑπὲρ τὸ μέγα, διὰ τὸ μὴ ποσῷ τινι ἢ μεγέθει ἢ πηλικότητι [r] περιγράφεσθαι.

Μεγαλομερῶς:

Τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάϊον ἀπεδέξατο [s] φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς.

Ἀντὶ τοῦ, πολυτελῶς.

Μεγαλόνοια: Ὑπερηφανία, [t] μεγαλοφυΐα.

Μεγαλοπρεπής: Μεγαλοφανής, ἢ ὁ ἐπὶ [u] μεγέθει ἀναλωμάτων ποιούμενος· ἐλευθέριος δὲ, ὁ ἐπὶ τὰ συνήθη καὶ εὐτελῆ. [x] Εὐνάπιος·

Οὔτε [y] ἄλλως τὸ μεγαλοπρεπὲς κατὰ τὴν δίαιταν ἐν ταῖς μάχαις ἐστὶ φιλοκίνδυνον.

Διαφέρει δὲ μεγαλοπρέπεια ἐλευθεριότητος· ὅτι ἡ μὲν ἐν μεγέθει ἀναλωμάτων ἐστίν· ἡ δὲ ἐλευθεριότης περὶ τὰ συνήθη ἀναλώματα ἐνεργεῖ.

Μεγαλορρήμονος: Καὶ μεγαλορρημοσύνη: Μεγαληγορία.

Μεγαλόφρων: [z] Μεγαλόψυχος. Μεγαλόψυχος δέ ἐστιν, ὁ ἕξιν ἔχων [a] ὑπεράνω τιθέναι ἑαυτὸν πάντων τῶν συμβαινόντων κοινῇ φαύλων τε καὶ σπουδαίων. Λέγεται δὲ καὶ μέγιστος πλοῦτος παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

ᾧ παρώνυμον τὸ ὑπ' ἐκείνου εὑρεθὲν Μεγάλλιον μύρον. Ab aliis tamen unguentum hoc Μεταλλεῖον, vel Μετάλλειον vocatur. Clemens Alexandrinus Pædagog. lib. II. p. 130. Ταύτῃ δὲ τῶν μύρων ἄπειροι διαφοραί· Βρένθιον, καὶ Μετάλλιον, καὶ βασίλειον, &c. Helladius Besantinous apud Photium: Ὅτι μύρου εἴδη, φησὶ, Βακάριος, Ναρδῖτανος, Στάκτη, Πλαγγόνιον, ὅπερ εὗρε γυνὴ Ἠλεία, καλουμένη Πλάγγων· Μεταλεῖον, ὅπερ εὗρε Μέταλος Συρακούσιος. Vide omnino ad eum locum notas Meursii. Hesychius quoque unguentum hoc Μετάλλειον vocat, et inventorem ejus Μέταλλον, in v. Μετάλλειον. At existimo tamen priorem lectionem Μεγαλεῖον, vel Μεγάλλιον, verum esse; et ex ejus corruptione natam esse alteram Μετάλλειον, propter similitudinem τοῦ T et Γ, quæ duæ literæ non raro inter se confundi solent. Sic apud Stephanum Byzantium in serie sua corrupte legitur, Γενέα, pro Τενέα, et Τάβιοι, pro Γάβιοι; et apud Hesychium, Ἰσγέον, pro Ἰστέον: pariterque apud alios auctores ejusdem permutationis exempla non raro occurrunt, ut et alibi lectorem monuimus. KUST. Μεγάλλιον Photius.

[c] εὑραμένου] εὑρομένου A. Photius. Mox αὐτὸ μεγαλοσικελιώτου M.

[d] Μεγάλου] Μεγάλλου Photius. Addit Photius: λέγει δὲ καὶ Θεόφραστος εἰς τὸ περὶ ὀσμῶν τὴν κατασκευὴν τοῦ Μεγαλλίου. Theophrastus de Odor. p. 447. ed. Heins. bis Μεγαλεῖον.

[e] Οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Fr. hist. 31.

[f] τῶν Λιγυστίνων] τὸν Λιγυστῖνον B.E.M.

ΜΕΓΑΛΟΝΟΙΑ] Hac in sede posui cum A.V. Vulgo ante v. præced. Μεγαλεῖον M.

[g] αὖθις delevit Kusterus. Gl. seq. ἐχαίροντο edd. ante Kuster. pro ἔχαιρον.

[gg] Μεγαλόψυχος] Addit V. συστέλλει, i. e. corripit penultimam in casibus obliquis.

ΜΕΓΑΛΙΖΕΟ] Il. κ'. 69.

[h] Τοσαύτῃ] Ex Dion. Cass. LXXVI. 10.

[i] εὑρίσκετο] ηὑρίσκετο E.

[k] Ζήνων, ἐπιβαλλομένου τινὸς μέγα φυσᾶν, πατάξας εἶπ.] Hæc ad verbum leguntur apud Laertium in Zenone, lib. VII. segm. 21. unde ea Suidas descripsit. Eadem etiam legas apud Athenæum lib. XIV. p. 629. unde Laertius ea mutuatus esse videtur. Notandum autem est, tam Athenæum quam Laertium factum hoc non de Zenone philosopho, sed Caphesia tibicine narrare: unde Suidas proinde corrigendus est. KUST. ἐπιβαλομένου A.V. Mox φυσσᾶν V. Infra ὡς om. A.

[l] Πολύβιος περὶ Καρχηδονίων φησί] Lib. I. c. 26. ubi initium sic legitur: Τό γε μὴν πλῆθος αὐτῶν ἦν ὑπὲρ πέντε καὶ δέκα μυριάδας κατὰ τὸν τῶν νεῶν λόγον. ἐφ' οἷς οὐχ οἷον, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[m] γενόμενος] θεώμενος A.B.V.E.

[n] ἢ ὑπὲρ τ. μ. ἐφιεμένοις om. A.B.V.E.

[o] ὁμοιουσίοις] ὁμοουσίοις A.V.E.M. Ald.

[p] ΜΕΓΙΣΤΟΥ δὲ] ἢ τοῦ μεγίστου A.B.V.

[q] ΥΠΕΡ ΔΕ] ἢ ὑπὲρ A.B.E.

[r] περιγράφεσθαι] γράφεσθαι B. edd. ante Kuster. περιγράφεσθαι scribendum viderant Wolfius et Portus.

[s] φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς] Ita loquitur Polybius, in Excerpt. Legat. p. 1137. Ἅπαντας μὲν οὖν τοὺς παραγεγονότας ἘΠΕΔΕΧΕΤΟ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣ ἡ σύγκλητος· ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΕΣΤΑΤΑ δὲ καὶ κατὰ τὴν ἀπάντησιν, καὶ τὰς τῶν ξενίων παροχὰς Εὐμένη τὸν βασιλέα. Idem p. 1195. ἈΠΟΔΕΞΑΜΕΝΗ γὰρ τὸν Δημήτριον ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣ ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΩΣ διὰ τοῦ στρατηγοῦ, πολλοὺς καὶ παρακλητικοὺς πρὸς αὐτὸν διαθεμένη λόγους, ἀπέσχισεν ἔδωκε. Quare hoc fragmentum Polybio adjudicare haud dubitarim. TOUP. Polyb. Ecl. 3. ἀπεδέξαντο δὲ καὶ τοὺς Ῥοδίους μεγαλομερῶς. REINES.

[t] μεγαλοπρέπεια] μεγαλοφυΐα A.B.V.E. Lex. Seg. Photius. Pro ὑπερηφανία Photius habet ἡ περιφάνεια. Attamen B.V.E. addunt μεγαλοπρέπεια. Statim delevi ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΤΙΔΟΣ. Ἐν τῷ ἈΛΦΕΙΟΣ, cum A.V.

[u] μεγέθει] μεγεθ' A. qui mox om. δέ.

[x] Εὐνάπιος] Fr. 61.

[y] ἄλλως] ἄλλ,ω A.

ΜΕΓΑΛΟΡΡΗΜΟΝΟΣ] Μεγαρήμονος A. qui statim μεγαλορημοσύνη. Hujus v. exemplum reperiri infra v. Σεμνομυθεῖσιν monet Schweighæuserus.

[z] Ὁ μεγαλόψυχος] ὁ om. A.E. Photius.

[a] ὑπεράνω τιθέναι ἑαυτὸν] ὑπὲρ ἄνω ἑαυτὸν τιθέμενος A. qui mox φαύλῳ—σπουδαίῳ. Diogenes Laërt. VII. 93. τὴν δὲ μεγαλοψυχίαν, ἐπιστήμην ἢ ἕξιν ὑπεράνω ποιοῦσαν τῶν συμβαινόντων κοινῇ, φαύλων τε καὶ σπουδαίων.

Μεγαλοψυχότερος:

Μεγαλώνυμον: Μεγαλόδοξον, περίφημον, ὀνομαστόν.

Μεγαλωστί: Μεγάλως.

Ὁ δὲ παραλαβὼν τὴν [b]ἔφεσιν, ἐπὶ ταύτῃ μεγαλωστὶ περιχαρὴς ἦν.

Μεγαλωστί: Πάνυ. Ἀρριανός·

Τὴν πίστιν καὶ τὴν [c]δικαιότητα μεγαλωστὶ ἐπῄνει τοῦ Ἀλεξάνδρου, τά τε ἄλλα καὶ τὸ αὐτοῦ ἐν πρώτοις ἐς βεβαίωσιν τοῦ λόγου προφέρων.

Μεγαλωσύνη: [[d]Καὶ μεγαλορρημοσύνη.]

Μεταλάτνω: Αἰτιατικῇ.

Μεγαμάζα: Οἱ Σύροι τὴν ἐπὶ τὸν [e]βασιλέα δέησιν οὕτω καλοῦσι.

Μεγάμυκος: [f]Μεγαλομυκήτης. Ἡ [g]ὄνος.

Μεγάνορος πλούτου: [h]Πίνδαρος. Ἰσχυροῦ, δυνατοῦ, [i]ἀνδρείαν ἐμποιοῦντος· ἐπεὶ μεγάλα δύναται ὁ χρυσός. Νεῦρα γὰρ λέγεται πολέμου εἶναι, ὥς φησι Πίνδαρος.

Μέγαρα: Τὰ οἰκήματα.

Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: Ἀντὶ τοῦ, ἄτιμοι. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς.

Ὅτι δὲ τοιοῦτόν ἐστι τὸ πρᾶγμα, δῆλοι καὶ σαφεῖς οἱ μάρτυρες, οὐκ ἄδοξοί τινες, οὐδὲ [k]τῆς Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῶν ἀπενηνεγμένων τῆς σοφίας τὰ πρῶτα.

Μεγαρέων δάκρυα: [l]Ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φύεται, εἰς παροιμίαν ἦλθεν ἐπὶ τῶν προσποιητῶς καὶ πρὸς βίαν δακρυόντων, καὶ [m]μὴ ἐπὶ οἰκείῳ πάθει.

Μεγαρεύς: Ἡ εὐθεῖα.

Μεγαρίζοντες: [n]Λιμώττοντες· ἢ μέγα λέγοντες.

Μεγαρικαὶ Σφίγγες: Αἱ πόρναι οὕτως εἴρηνται. Ἴσως δὲ ἐντεῦθεν καὶ [o]σφίγκται οἱ μαλακοὶ ὠνομάσθησαν. Ἢ καὶ ἀπὸ Μαίας οὕτω λεγομένης ἐν Μεγάροις.

[p]Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρική τις μηχανή.

Ἀντὶ τοῦ, πονηρά. [q]Διεβάλλοντο γὰρ ἐπὶ πονηρίᾳ οἱ Μεγαρεῖς.

Μεγαρίς: [Γυνή.] Μεγαρίδος. [Καὶ Μεγαρὶς, ὁ τῶν Μεγάρων τόπος, καὶ ἡ περὶ τὴν πόλιν χώρα.]

Μεγαρίσαι: [r]Τὰ Μεγαρέως δοξάσαι.

[s]Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν, τῆς Ἑλλάδος δὲ τοσοῦτον [t]εὑρεσιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους, ὡς μικροῦ δεῆσαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀφορῶσαν εἰς αὐτὸν μεγαρίσαι.

Μεγαρόθεν: Ἀπὸ τῶν Μεγάρων.

Μέγαρον: Ὑπερῷον, οἴκημα.

[u]Καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ, ὠθεῖ ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον, ἔνθα δήπου τῷ μὲν ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν.

Μέγας βασιλεύς: Ὁ τῶν Περσῶν. Διὰ τὸ

ΜΕΓΑΛΩΝΥΜΟΝ] Vid. Aristoph. Nub. 569.

[b] ἔφεσιν] An potius, Ἔφεσον: ut intelligatur urbs Ephesus? Sed propter brevitatem fragmenti de sensu ejus nihil certi statui potest. KUST. Inepte vir doctissimus. Παραλαβεῖν τὴν ἔφεσιν, est, *potestatem ab aliquo factam habere, permissu alicujus agere.* Scriptor ἀνώνυμος apud Suidam, v. Ἐφέσεις. Ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης ΛΑΒΩΝ ἜΦΕΣΙΝ ΠΑΡΑ τοῦ στρατηγοῦ, ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ἐνεστηκυῖαν κατάστασιν. *Cum autem ex sententia militum potestas ipsi ab imperatore facta esset, novum plane et insperatum auxilium rebus præsentibus attulit.* E contra διδόναι τὴν ἔφεσιν, *potestatem facere, permissum dare.* Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. VI. p. 371. ἜΦΕΣΙΝ δὲ τοῖς βουλομένοις ἜΔΙΔΟΥ μεταφέρειν τὰς κρίσεις ἀπὸ τῶν πατρικίων ἐπὶ τὸν δῆμον. *Potestatem faciebat provocandi a patriciis ad populum.* Quem locum frustra sollicitavit Henricus Stephanus. TOUP. Attamen A.V. præbent ἔφεσιν diserte.

[c] γενναιότητα] δικαιότητα A.B.V. et E. suprasc. et sic monente Toupio Arrian. Exped. IV. 21. In fine ex. προφέρων A.

[d] Καὶ ΜΕΓΑΛΟΡΡΗΜΟΣΥΝΗ om. A. vid. supra.

[e] βασιλέα] τὸν βασιλέα A.B.V.

[f] Μεγαλομυκήτης] μεγαλομύκητος Photius.

[g] ὄνος] Sic recte Hesychius, et Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et A.B.V.E.] male, ὄνομα. Mendum ortum est ex scripturæ compendio. Duo enim ista vocabula ὄνομα et ὄνος eodem plane modo in codicibus manu exaratis interdum contrahi solent: unde facile fieri potest, ut ea ab incautis vel imperitis librariis permutentur. KUST.

[h] Πίνδαρος] Olymp. Od. I. 4. KUST. Πίνδαρος—et in fine ὥς φησι Πίνδαρος om. Photius. Νεῦρα—εἶναι habet scholiastes Pindari. Vid. infra v. Νεῦρα μάχης.

[i] ἀνδρίαν A. Post gl. seq. A.V. ponunt ΜΕΓΑΡΟΝ etc.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ ἈΞΙΟΙ ΜΕΡΙΔ.] De hoc proverbio vide Erasmum et Schottum. Confer etiam Nostrum infra v. Ὑμεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς: ubi origo proverbii hujus traditur. KUST.

[k] τῆς Μεγαρέων] τῶν Μεγ. B. Mox ἐπενεγκαμένων B.E. edd. ante Kuster. Correxit Portus.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ ΔΑΚΡΥΑ] De hoc proverbio vide plura apud Zenobium. KUST. Conf. Lex. Seg. Bekker. p. 281, 26.

[l] Ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα φ.] Schol. Aristoph. Pac. 245. Ἰὼ Μέγαρα: Σκόροδα ἐμβάλλων ταῦτά φησιν. Ἡ γὰρ Μεγαρικὴ σκοροδοφόρος. Et paulo post: Κλαύματα: Ἀντὶ τοῦ σκόροδα. Τοῖς γὰρ ἐσθίουσι σκόροδα, δάκρυα ἔπεισι διὰ τὴν δριμύτητα. Simile huic est proverbium illud, Κρόμμυα ἐσθίειν: de quo vide Nostrum supra. KUST. ἐπιπλεῖστα A.

[m] μὴ ἐπὶ] ἐπὶ om. B.E. edd. vett.

ΜΕΓΑΡΙΖΟΝΤΕΣ: Λιμώττ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 822. κλᾳσεῖ μεγαριεῖς] Ἐπεὶ τῇ Μεγαρέων ἐχρῆτο φωνῇ. Ἀντὶ τοῦ, λιμώξεις. Ἢ εἰς Μέγαρα ἀπελεύσῃ. Ἢ τὰ Μεγαρέων φρονήσεις. Ἢ τῇ Μεγαρέων διαλέκτῳ χρήσῃ. KUST.

[n] Λιμώττοντες ἢ μέγα] λιμώσσοντες ἢ μεγάλα Photius.

[o] ΣΦΙΓΚΤΑΙ οἱ μαλακοὶ ὠν.] Hinc illustrabis Hesychium v. Σφίκται: apud quem σφίγκται, ut Suidas hic habet, scribendum esse, vel ex serie literarum patet. KUST.

[p] Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν Μεγαρ.] Aristoph. Acharn. 738. Ἀλλ' ἔστι γάρ μοι Μεγαρικά τις μαχανά. KUST.

[q] Διεβάλλοντο] διέβαλλον V.

ΜΕΓΑΡΙΣ] Uncis inclusa om. A.V.

[r] Τὰ Μεγαρέως] τὸ Μεγ. A.

[s] Στίλπων γὰρ ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τῆς Ἑλλ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Laërtii in Stilpone, ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[t] εὑρεσιλογίᾳ] εὑρησιλογίᾳ A.B.V.

ΜΕΓΑΡΟΘΕΝ] Aristoph. Vesp. 57. Ante Μεγαρίς A.

[u] Καὶ ὡς οὐ μέλει τῶν ἀνθρωπ.] Confer Nostrum supra v. Εὔνουχος, et v. Ἱεροφάντης. Existimo autem cum Kuhnio, fragmentum hoc Æliano tribuendum esse. KUST.

ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ: Ὁ τῶν Περσ.] Aristoph. Plut. 170. Μέγας δὲ βασιλεὺς οὐχὶ διὰ τοῦτον κομᾷ; Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Idem Comicus Acharn. 61. Οἱ παρὰ βασιλέως πρέσβεις. Vetus Enarrator ad illum locum: Παρὰ βασιλέως: Οὕτως ὁ Περσῶν βασιλεὺς κατ' ἐξοχήν. Οὕτω δὲ καὶ ἄλλους ἔλεγον, προστιθέντες τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον, βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων, βασιλεὺς Μακεδόνων. Et hinc Suidam Collectanea sua locupletasse apparet. Herodotus lib. VIII. in oratione Alexandri ad Athenienses: Πολλοῦ γὰρ ὑμῖν ἄξια ταῦτα, εἰ βασιλεύς γε ὁ μέγας μετιείς ὑμῖν Ἑλλήνων τὰς ἁμαρτάδας ἀπικὸς ἐθέλει φίλος

πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ. [ˣΤοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων τὰ ὀνόματα, οἷον, ʸΛακεδαιμονίων, Μακεδόνων. ᶻΚαὶ ἔστιν ἐν τῷ Βασιλεὺς μέγας. ᵃἩ εὐθεῖα, ὁ μέγας, γενικὴν οὐκ ἔχει, οὔτε δοτικήν. ᵇἩ αἰτιατικὴ, τὸν μέγαν. Ἡ κλητικὴ δὲ εὕρηται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ὥς φησιν Ἀγαθίας ἐν Ἐπιγράμμασι·

ᶜἎ μέγα τολμήεις κηρός.]

Μέγα σεμναί: Τουτέστι, θαυμασιώταται, καὶ ὑπεράγαν σεμναί.

Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ: Οἷον, πολλὴ παρρησία πάντων, εὐφορίας ᵈγινομένης.

Μέγα ᵉτοι ἄγγελος ἐσθλός: Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων.

Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ᶠἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ: Φασὶ ταύτην ᵍὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου γενομένην, ʰδῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης ἕνεκα ⁱὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ᾗ χρώμενος, πάντα ᵏκατώρθου καὶ ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἐν ταῖς θήραις.

Μεγαίνετος: Ὄνομα κύριον. Αὐθάδης, καὶ τῶν στρατηγιώντων, καὶ ἄλλως θρασύς.

Μεγαίνετος ὁ Μάνης, καὶ Φορμίσιος, δούλων ὀνόματα.

ˡΓνώσῃ δὲ τοὺς τούτου κἀμοῦ μαθητάς. Τούτου μὲν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης.

Μεγαίρων: Φθονῶν.

Μέγεθος: Ὅτι διττὸν τὸ μέγεθος. ᵐΚοινὴ αἴσθησις. ⁿΔύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρήσεως λαμβάνεσθαι, καὶ ᵒγεύσεως. Εἰσὶ γὰρ καὶ αὗται τοῦ οἰκείου μεγέθους ἀντιληπτικαί· ἡ μὲν, τοῦ ἐν ὀσμαῖς· ἡ δὲ, τοῦ ἐν ᵖχυμοῖς· εἰ καὶ μὴ οἶδεν ἡ συνήθεια τὸ τοῦ μεγέθους ὄνομα.

Μέγηρον: Τὸ ἐπέραστον.

Μέγης: Ὁ μέγας.

[Μεγιστᾶνες: Οἱ τοῦ βασιλέως περίβλεπτοι ᵠὑπεξούσιοι.]

Μέγιστος: Ποταμὸς ἐν Αἰγαίῳ πελάγει εἰσβάλλων.

Μέδεσθαι: Φροντίζειν. Καὶ Μεδήσομεν: Φροντίσομεν.

Μέδιμνον: Μέτρον χοινίκων μη̄. Καὶ παροιμία·

ʳΜεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον.

Ἐπὶ τῶν ˢμεγάλην καὶ ἀθρόαν προσδοκώντων ὠφέλειαν.

Μέδιμνον: Μέτρον ἐστὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν, ἢ κριθῶν. [ᵗΜέδιμνον οὖν μοδίων ς'· ὡς εἶναι μέτρον ξεστῶν οβ'. ἤτοι ᵘλιτρῶν ρη'.]

Μεδιόλανον: Πολυάνθρωπος ˣπόλις, ʸἣν καταλαβὼν Ἀττήλας ἠνδραποδίσατο. Ὡς δὲ εἶδεν ἐν γραφῇ τοὺς μὲν Ῥωμαίων βασιλεῖς ἐπὶ χρυσῶν θρόνων καθημένους, ᶻΣκύθας δὲ ἀνῃρημένους, καὶ πρὸ τῶν

γενέσθαι. Et lib. V. in oratione Aristagoræ, p. 192. Παρὰ ποταμὸν τόνδε Χοάσπην κείμενά ἐστι τὰ Σοῦσα, ἔνθα βασιλεύς τε μέγας δίαιταν ποιέεται. Pariter apud Æschylum Persis 24. Rex Persarum vocatur Βασιλεὺς μέγας: ad quem locum vide Stanleium. KUST.

ˣ Τοῖς δὲ ἄλλοις] Seqq. om. A. τοὺς δὲ ἄλλους B.

ʸ Λακεδαιμονίων] Λακεδαιμόνων V.B.

ᶻ Καὶ ἔστιν—ΜΕΓΑΣ om. V.

ᵃ Ἡ εὐθεῖα etc. A. in marg.

ᵇ Ἡ αἰτ.] ἡ δὲ α. A. Tum ἡ ante κλητικὴ B.V.E.

ᶜ Ἆ μέγα] Anthol. Pal. I. 34. Hoc exemplum dedi cum A.V. ὦ μέγα V.

ΜΕΓΑ ΣΕΜΝΕ] At hic τὸ μέγα non est vocativus, sed potius neutrum, adverbialiter sumptum. KUST. Novæ glossæ initium feci cum A.V. quibuscum etiam dedi σεμναί, (σεμνοίως V.) θαυμασιώταται—σεμναί, pro σεμνὲ etc. Respicitur forte Aristoph. Nub. 290.

ᵈ γινομένης] γενομένης A.

ΜΕΓΑ ΤΙ ἈΓΓΕΛΟΣ ἘΣΘΛΟΣ] Videtur sumptum ex illo Homerico: (Il. ο'. 207.) Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ. KUST. Ad eum locum Schol. Καὶ Εὐριπίδης (Fr. inc. 224.) ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθοῦται λόγος. Ἀγγέλου δ' ἐσθλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. Πίνδαρος, Pyth. IV. 494.

ᵉ ΤΙ] τοι A.B.V. Tum ἐπαγγελλόντων A.B.V.E. pro ἀπαγγ. et sic Prov. Vat. Append. II. 75.

ᶠ ἘΠΙ ΤΗΙ] ἐν τῇ V.

ᵍ ἀπὸ] ὑπὸ A.B.E. Zenob. V. 20.

ʰ δῶρον Πηλεῖ σωφροσύνης] Fabulam hanc fusius narrat Schol. Aristoph. Nub. 1059. quem omnino conf. KUST.

ⁱ ὑπὸ Ἡφαίστου] παρὰ τῶν θεῶν Zenob.

ᵏ ἐκατόρθου] κατώρθου A.B.V. Zenob.

ΜΕΓΑΙΝΕΤΟΣ: Ὄνομα] Ex Schol. Aristoph. Ran. 996. Deest gl. A.

ˡ Γνώσῃ δὲ τοὺς τούτου] Locus hic apud Aristophanem Ran. 995. sic legitur et distinguitur: Γνώσει δὲ τοὺς τούτου γε κἀμοῦ γ' ἑκατέρου μαθητάς. Τούτου μὲν οὖν Φορμίσιος, Μεγαίνετός θ' ὁ Μάνης. KUST. Deest ex. E.

ᵐ Κοινὴ αἴσθησις] Scribe, κοινὸν αἰσθητόν. Vide Nostrum supra v. Αἰσθήσεις πέντε; qui locus hunc egregie illustrat. KUST.

ⁿ Δύναται δὲ κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ὀσφρ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. I. b. KUST.

ᵒ ἐπὶ γεύσεως] ἐπὶ om. A.V.E. Philop. Mox καὶ αὗται A. Philop.

ᵖ χυμοῖς] μυχοῖς A.V.

ΜΕΓΗΡΟΝ] Μεγήρατον Albert. ad Hesych. v. Μεγήρατα, probante Ruhnkenio Ep. Crit. I. p. 97. Μεγήρατον dudum Portus.

ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ] Usus fuerat ea voce Menander, regi Demetrio familiaris: (a Macedonibus videtur sumta et Persico modo formata:) et Antiochus sophista. REINES. Qui Phrynichum ob oculos habuit Ecl. p. 196. Vid. notata ad Hesych. Sturz. de Dialect. Maced. p. 180. seqq. Ceterum h. gl. om. A. Οἱ τοῦ—ὑπεξούσιοι om. B.V.

ᵠ ὑπεξούσιοι] ἐπεξούσιοι scriptum in Reinesii Var. Lectt. III. p. 630. Brisson. de Regn. Pers. I. §. 209. HEMST.

ΜΕΔΕΣΘΑΙ] Vid. Il. σ'. 245.

ΜΕΔΙΜΝΟΝ] Sic habent mss. Paris. itemque Hesychius, et Photius in Lexico inedito. At in prioribus editt. legitur μέδιμνος, genere masculino: quod, licet itidem apud Græcos scriptores in usu sit, malui tamen sequi auctoritatem manuscriptorum Parisiensium. KUST.

ʳ Μεδίμνῳ ἀπομετρῶ παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργ.] Proverbium hoc Suidas sumpsit ex Xenophonte, qui Hellenic. lib. III. p. 491. inter alia et hæc habet: Δῃουμένης δὲ τῆς χώρας, καὶ οὔσης τῆς στρατιᾶς περὶ Κολλήνας, βουλόμενοι οἱ περὶ Ξενίαν, τὸ λεγόμενον, μεδίμνῳ ἀπομετρήσασθαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἀργύριον, &c. KUST. μεδίμνων A.

ˢ μεγάλην] μεγάλου B.E.

ΜΕΔΙΜΝΟΝ: Μέτρον ἐστὶ ξηρ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἡμιεκτέον, et Etymologum v. Ἡμιμέδιμνον. KUST.

ᵗ ΜΕΔΙΜΝΟΝ οὖν—ρη' om. A.

ᵘ λιτρῶν] λι͞τ V.

ˣ Ἰταλίας πόλις] Ἰταλίας om. A.B.V.

ʸ ἣν καταλαβὼν Ἀττήλας, ἠνδρ.] Eadem leguntur etiam supra, v. Κόρυκος. KUST.

ᶻ τοὺς δὲ Σκύθας] Σκύθας δὲ A.B.V.

[a]ποδῶν αὐτῶν κειμένους, ζητήσας ζωγράφον, ἐκέλευσεν αὐτὸν μὲν γράφειν ἐπὶ [b]θάκου, τοὺς δὲ Ῥωμαίων βασιλεῖς κηρύκους φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων, καὶ χρυσὸν πρὸ τῶν [c]αὐτοῦ χέειν ποδῶν.

Μέδουσα: Ἡ καὶ Γοργόνη κληθεῖσα. [d]Περσεὺς, ὁ Δανάης καὶ Πήκου υἱὸς, διδαχθεὶς πάσας τὰς μυστικὰς φαντασίας, ἰδίαν βουλόμενος ἑαυτῷ καταστῆσαι βασιλείαν, κατεφρόνησε τῆς τῶν Μήδων· καὶ διὰ πολλῆς ἐρχόμενος γῆς, εἶδε παρθένον κόρην αὐχμηράν τε καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀποβλέψας εἰς αὐτὴν, ἐρωτᾷ, τίς καλεῖται· ἡ δὲ εἶπε, Μέδουσα, καὶ ἀποτεμὼν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, [e]ἐτέλεσεν αὐτὴν ὡς ἐδιδάχθη, καὶ ἐβάσταζε, καταπλήττων πάντας, καὶ ἀναιρῶν τοὺς ὁρῶντας· ἥν τινα κεφαλὴν ἐκάλεσε Γοργόνην, διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς ἐνεργείας. Ἐκεῖθεν δὲ ἐλθὼν εἰς χώραν βασιλευομένην ὑπὸ Κηφέως, εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ παρθένον κόρην, τὴν λεγομένην Ἀνδρομέδαν, ἣν ἔγημε· καὶ κτίζει [f]κώμην εἰς πόλιν, λεγομένην Ἄμανδραν, στήσας καὶ στήλην βαστάζουσαν τὴν Γοργόνην. Αὕτη μετεκλήθη Ἰκόνιον, διὰ τὸ ἀπεικόνισμα τῆς Γοργόνης. Ἐπολέμησε δὲ καὶ Ἰσαύρεις, καὶ Κίλιξι, καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Ταρσὸν, τοπρὶν λεγομένην Ἀνδρασόν. [g]Χρηματισθεὶς δὲ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπόθηται, ἐκεῖ ὑπὲρ τῶν [h]νικητηρίων κτίσαι πόλιν, ταύτην [i]οὖν ἐκάλεσε Ταρσόν. Νικήσας δὲ καὶ τοὺς Μήδους, ἤμειψε τὸ ὄνομα τῆς χώρας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Περσίδα. Ἐδίδαξε δὲ καὶ τὴν μυσαρὰν τελετὴν τὴν ἐπὶ τῇ Γοργόνῃ τινὰς τῶν Περσῶν, οὓς ἐκάλεσε Μάγους. Καθ' οὓς χρόνους καὶ σφαῖρα πυρὸς κατηνέχθη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ ἧς [k]ἔλαβε πῦρ ὁ Περσεὺς, καὶ παρέδωκε τοῖς τοῦ ἔθνους φυλάττειν, καὶ τιμᾶν, ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατενεχθέν. Συμβαλὼν δὲ πόλεμον τῷ Κηφεῖ, Ατοῦ δὲ διὰ τὸ γῆρας μὴ βλέποντος, καὶ τῆς κεφαλῆς μὴ ἐνεργηούσης, δοκῶν αὐτὴν ἀνωφελῆ εἶναι, ἐπιστρέψας πρὸς ἑαυτὸν ὁ Περσεὺς, καὶ ταύτην θεασάμενος, ἀποθνήσκει. Ταύτην ὕστερον ἔκαυσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Μέρρος.

Μέδων: Βασιλεύς.

Μεδοίατο: Φροντίζοιεν.

Μέζεα: Τὰ αἰδοῖα.

Μεθαρμοζόμενος: [l]Μετερχόμενος.

Μεθάρμοσον: Ἐπανόρθωσον.

> [m]Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς [n]λόγοις διδοὺς,
> εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.

Μεθέμεν: [o]Συγχωρῆσαι.

[Μεθέξειν: Γενικῇ.]

Μέθεξις: Μετοχὴ, κοινωνία.

Μεθέσθαι: Καταλιπεῖν. [p]Σοφοκλῆς·

> Καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
> [q]γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

Μεθείθη: Ἀντὶ τοῦ ἐστάλη.

Ὁ δὲ μεθείθη εἰς Παρθυαίους.

Μεθεῖναι: Ἀφεῖναι, ἀμελῆσαι.

Μεθείω: Ἀφῶ, ἐάσω. [r]Καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ.

Μεθείς: Ἐῶν, [s]ἀφείς.

Μέθη: Τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος οὔτ' [t]οἶνον ἐπὶ πλεῖον οὔτ' ἄλλην ἡδυπάθειαν προσφέρεσθαι, μὴ θεῶν ἕνεκα τοῦτο δρῶντας. Διὸ καὶ θοίνας, καὶ θαλίας, καὶ μέθας ὠνόμαζον· τὰς μὲν, ὅτι διὰ θεοὺς οἰνοῦσθαι ἐνόμιζον· τὰς δὲ, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ [u]συνήεσαν. Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ δαῖτα θάλειαν. [x]Τὸ δὲ μεθύειν, τὸ [y]μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. καὶ Ὅμηρος, [z]ὅτε λέγει τέλος χαριέστατον, [a]τὴν θυσίαν φησί.

Μεθ' ἡμέραν: Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικῶς. [b]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

---

[a] ποδῶν αὐτῶν] σφῶν ποδῶν A.

[b] θάκου] θάκου A.B.V.

[c] αὐτοῦ] τῶν αὐτοῦ A.B.E.

[d] Περσεὺς, ὁ Δανάης καὶ Π.] Confer Cedrenum p. 22, 23. qui eandem de Perseo et Medusa fabulam paulo prolixius refert. KUST.

[e] ἐτέλεσεν] Portus ignorabat, verbum istud de consecratione magica hic accipiendum esse: quæ ratio est, quare versionem ejus hic interpolandam esse censuerimus. Vide nos supra ad v. Μάλεκ, ubi de dicta significatione verbi τελεῖν pluribus agimus. KUST. ἐτέλεσεν αὐτὴν om. V.

[f] κώμην εἰς πόλιν] πόλιν εἰς κώμην A.B.V. Infra τοπρὶν om. V.

[g] Χρηματισθεὶς δὲ, ὅτι μετὰ τὴν νίκην, ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβ.] Et constructio, et sensus hujus loci est ἀνακόλουθος: ut Portus etiam monuit. Quare sic legendum putem: Χρηματισθεὶς δὲ, μετὰ τὴν νίκην ἐν ᾧ τόπῳ ἀποβὰς ἀπὸ τοῦ ἵππου, τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς ἀπέθετο ἐκεῖ ὑπὲρ νικητηρίων, &c. KUST.

[h] νικητηρίων] τῶν νικ. A.B.E. Tum κτίσαι A.B.V. pro κτίσας.

[i] ὀνόμασε] οὖν ἐκάλεσε A.V. οὖν ὀν. B. ἐκάλεσε suprasc. E.

[k] ἔλαβε] ἐλάτρευε V.

ΜΕΔΟΙΑΤΟ] Il. ι'. 618. Mox φροντίζει A.V.E.M. φροντίζω B.

ΜΕΖΕΑ] Plura de hac voce vide apud Etymologum. KUST. Hesiod. Ἔργ. 510. ubi vid. notata.

[l] Ἐπιδιορθούμενος] μετερχόμενος A.B.V.E. Photius, Lex. Seg. Hesych. ubi vid. Heins.

[m] Ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμ.] Sophocl. Electr. 31.

[n] λόγοις] λόγοισι A.

[o] Συγχωρῆσαι] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. [et E.] quæ habent συγχωρήσειν. KUST. Vid. Il. α'. 283. et Schol.

ΜΕΘΕΞΕΙΝ om. A.V.

[p] Σοφοκλῆς] Aj. 484.

[q] γνώμης] γνώμησι φατῆσαι A.V. γνώμησι B.E.M. Mox τὰς δὲ A.B.V.M. Tum μεθέσθαι A.B.V.

[r] καὶ μεθείθη ἐξ αὐτοῦ] Hæc habent A.B.V.E. necnon edd. ante Kuster.

[s] ἀφείς] ἀφίων A.B.V. Photius. ἀφιῶν Lex. Seg. Hæc gl. in A. legitur statim post Μέζεα.

ΜΕΘΗ: Τὸ παλαιὸν οὐκ ἦν ἔθος, οὔτ' οἶν.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Athenæi lib. II. p. 40. ut a Porto quoque observatum fuit. KUST.

[t] οἶνον] ὄνον V.

[u] Συνήεσαν] Sic rectius Athenæus, quam priores editt. [et A.B.V.E.] quæ habent συνίεσαν. KUST.

[x] Τὸ δὲ ΜΕΘΥΕΙΝ, μετὰ τὸ θ.] Plura habet Athenæus, apud quem locus hic ita legitur: Τὸ δὲ μεθύειν φησὶν Ἀριστοτέλης τὸ μετὰ τὸ θύειν αὐτῷ χρῆσθαι. Θεοῖσι μακρὰ θύοντας τέλη Τοὺς βουθυτοῦντας ὄντας εὐσεβεστέρους Εὐριπίδης φησί. Καὶ σημαίνει ὧδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν. Καὶ Ὅμηρος· Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα. KUST.

[y] μετὰ] τὸ μετὰ A.B.V.

[z] ὅτε] ὅτι B.E.

[a] τὴν θυσίαν φησί] Hanc interpretationem merito explodit Casaubonus ad Athen. lib. II. c. 3. quem adi. KUST.

ΜΕΘ' ἩΜΕΡΑΝ] Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. II. 4. p. 350.

[b] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 931.

Οἴμοι τάλας, ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν.

Οὕτως [c] Ἀττικῶς φασιν· οὐκ, ἐν ἡμέρᾳ.

Μεθημοσύνη: Ἀμέλεια, ῥᾳθυμία.

Μεθήμων: Ἀμελής.

Μεθήσειν: [d] Ἀμελήσειν.

Μεθιεμένους: Ἐῶντας, προδιδόντας.

Μεθίετο: Προΐετο, ἠφίετο. Καὶ μεθιέμενα, ἀντὶ τοῦ, βαλλόμενα, πεμπόμενα.

B Μεθίει: Ἀμελεῖ, ἀφίει. Καὶ μεθικὶς, ἀντὶ τοῦ, καταλιμπάνων.

Οὐδὲ τὸν πόλεμον μεθιεὶς, τῷ [f] μιαιφόνος τις καὶ παλαμναῖος εἶναι.

Μεθοδεύει: Τεχνάζεται, μετέρχεται, ἀπατᾷ.

Μεθοδείας: Τέχνας, ἢ δόλους.

Μεθόδιον: Μέθοδος, τέχνη.

C Ὁ δὲ τὸ κατ' ἀλήθειαν [g] ὑπάρχων αὐτῷ μεθόδιον οὕτω πως ἐγκεχείρικεν.

Μεθοδικῶς: Τουτέστι, κατὰ μέθοδον. [h] Πολύβιος·

Ὁ δὲ τρόπος [i] τῶν κλιμάκων τῶν ἐν τοῖς τείχεσι προσαγομένων εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, ἐὰν λαμβάνηται μεθοδικῶς.

[k] Κατὰ μέθοδον. Καὶ αὖθις·

[l] Πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς [m] περὶ τῶν τάξεων [n] ἐποπτευκῶς, εἰ καί τις ἕτερος τῶν καθ' ἡμᾶς.

D Μεθόδιος, Ὀλύμπου Λυκίας, [o] ἤτοι Πατάρων, καὶ μετὰ ταῦτα Τύρου ἐπίσκοπος. [p] Οὗτος λαμπροῦ καὶ συγκειμένου λόγου [q] κατὰ Πορφυρίου συνέταξε τεύχη· καὶ [r] Συμπόσιον δέκα παρθένων, καὶ [s] περὶ Ἀναστάσεως λόγον ἄριστον, κατὰ Ὠριγένους· καὶ [t] ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ, περὶ Πυθωνίσσης, καὶ [u] περὶ αὐτεξουσίου. Ἔγραψε δὲ [x] καὶ [y] εἰς τὴν Γένεσιν, καὶ εἰς τὸ Ἆισμα τῶν ᾀσμάτων [z] ὑπομνήματα· καὶ ἕτερα πολλὰ χύδην ἀναγινωσκόμενα. Ὃς περὶ τὰ τελευταῖα τοῦ διωγμοῦ ἐπὶ Δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ ἐν Χαλκίδι τῆς ἀνατολῆς μαρτυρίῳ ἐστέφθη.

Μεθόριον: Μεταξὺ τῶν ὅρων.

Μεθορμιζόμενος: Μετερχόμενος.

Μεθωναῖος: Ὁ ἀπὸ [a] τῆς Μεθώνης πόλεως.

Μεθώνη: Ἡ [b] πόλις. [c] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς [d] λόγοις· ἂν τὴν ἐν Θρᾴκῃ ἣν πολιορκῶν Φίλιππος, ἐξεκόπη τὸν δεξιὸν ὀφθαλμόν. Τέσσαρας δὲ εἶναι [e] φησὶ Μεθώνας Δημήτριος ὁ Μάγνης.

Μέθυ: Οἶνος.

> [f] Εὔδεις δ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ,
> ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται.

Καὶ [g] Ὅμηρος·

> Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ χίλια μέτρα.

Μεθυμναῖος: [h] Ἀπὸ τόπου.

Μεθύουσαν: Διύγρον οὖσαν, [i] πεπληρωμένην. [k] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ κύτην ἅλμης τὴν μεθύουσαν ἔτι.

[Καὶ μεθύω, αἰτιατικῇ.]

Μεθύση κύων: Θηλυκόν.

> [l] Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἑσπέρας,
> θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων.
> Κἄπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον, κύον,

[c] Ἀττικοί] Ἀττικῶς A.V.E.

ΜΕΘΗΜΟΣΥΝΗ] Il. ν'. 121.

ΜΕΘΗΜΩΝ] Il. β'. 241.

[d] Ἀμελήσειν] Statim delevi ἀφήσειν cum A.B.V. Photio, et Lex. Seg. Hesychius: Μεθήσει: ἀμελήσει, ἐάσει.

ΜΕΘΙΕΤΟ] Schol. Platon. p. 238. Μεθιέτω: παριέτω, (πρoϊέτω ms. Paris.) ἢ ἀφιέτω.

ΜΕΘΙΕΙ] Il. κ'. 121.

[e] καταλιμπάνων] καταλαμβάνων A.V.B. pr.

[f] παλαμναῖος — μιαιφόνος] μιαιφόνος — παλαμναῖος A.V. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius.

ΜΕΘΟΔΙΟΝ] καὶ Μεθ. B.V.E. Mox ὑπάρχον B.

[g] ὑπάρχων αὐτῷ μεθόδιον] Imo potius, ὑπάρχοντος αὐτῷ μεθοδίου: nisi quis dicat, nominativum hic positum esse pro genitivo absoluto, ut vocant: cujus constructionis exempla apud scriptores Atticos interdum occurrunt. KUST.

[h] Πολύβιος] Lib. V. c. 98. ubi sic legitur: Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐκμετρήσεως καὶ κατασκευῆς τῶν τοιούτων (i. e. κλιμάκων) εὐχερὴς καὶ ἀδιάπτωτος, &c. Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc interpolaverit. KUST.

[i] τῶν] τοῖς A.

[k] Κατὰ μέθοδον om. V.

[l] Πάντα δὲ] Polyb. Fr. gr. 92. ubi vid. Schweighæuser.

[m] περὶ τῶν πράξεων] Ms. A. habet, περὶ τῶν τάξεων: quod magis placet. KUST.

[n] ἐποπτευκὼς] ἐποπτευκὼς B.V.E.

ΜΕΘΟΔΙΟΣ, Ὀλύμπου Λυκ.] Totum hunc locum ex Sophronio (qui Hieronymum de Scriptor. Eccles. Græce vertit) Suidas desumpsit: ut Pearsonius etiam monuit. Ceterum de Methodiis, eorumque scriptis, Diatribam edidit Leo Allatius; quæ consulenda est. KUST. Adde Caveum Script. Eccl. Hist. T. I. p. 150 seqq.

[o] ἤτοι Πατάρων] Deest apud Hieronymum, ejusque interpretem Sophronium. KUST.

[p] Οὗτος om. A.

[q] κατὰ Πορφυρίου συνέταξε τ.] Hi libri perierunt. KUST. Πορφύριον M.

[r] Συμπόσιον δέκα παρθένων] Exstat, editum primo a Leone Allatio, et deinde ab aliis. KUST.

[s] περὶ ἀναστάσεως λόγον] Hic liber hodie quidem intercidit, sed Excerpta quædam ex eo supersunt apud Photium, Cod. CCXXXIV. KUST.

[t] ἕτερον κατὰ τοῦ αὐτοῦ, περὶ Πυθων.] Non exstat. KUST. ἕτερος A. Mox Πυθωνίσσης A.B.E.M.

[u] περὶ αὐτεξουσίου] Magnam ejus operis partem edidit Combefisius cum reliquis Methodii operibus. Integrum autem se habuisse testatur Leo Allatius in Diatriba de Methodiis. KUST.

F [x] καὶ] δὲ καὶ A. Mox τὰ ᾄσματα A.

[y] εἰς τὴν Γένεσιν, καὶ εἰς τὸ Ἆισμα τῶν ᾀσμ.] Uterque commentarius injuria temporis intercidit. KUST.

[z] ὑπομνήματα—ἐπὶ Δεκίου] ὑπομνήματα ἕτερα πολλά. Ὃς ἐπὶ Δεκίου V. omissis mediis.

[a] τῆς Μεθώνης] τῆς om. A.B.

[b] πόλις] ἡ πόλις A.B.V. Statim delevi καὶ μία τῶν Ἀλκυονίδων, cum A. Vid. supra p. 205 A.

[c] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς λόγοις.] Ex Harpocratione. KUST.

G [d] λόγοις] λέγει B.V.E.M. Tum αὐτὴν E.M.

[e] Μεθώνας φησὶ] φησὶ Μεθώνας A. Photius.

[f] Εὔδεις δ' ἀπὸ γῆς ἡδ.] Anthol. Pal. VII. 23.

[g] Ὅμηρος] Iliad. η'. 471.

[h] Ὁ ἀπὸ τῆς Μεθύμνης] ἀπὸ τόπου A.B.V.

[i] πεπληρωμένην addidi ex A. ubi mox om. καὶ μεθύω αἰτιατικῇ.

[k] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 38. Mox ἅλμην M.

ΜΕΘΥΣΗ ΚΥΩΝ: Θηλυκόν] Thomas Magister: Μεθύση γυνὴ, Ἀττικόν· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος εἵνεκα. Μέθυσος δὲ, ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ, οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τῆς λάλου μελέτῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἑπόμενος, ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε, καὶ μεθυστικός· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύουσα, καὶ μεθύση. KUST. Μέθυ. Μεθύση A. qui sequentem locum ex Aristoph. in marg. exhibet.

[l] Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδ.] Aristoph. Vesp. 1392.

εἰ νὴ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης πόθεν
πυροὺς πρίαιο, σωφρονοῖς ἄν μοι ᵐ δοκῇς.

Μεθυσοκότταβοι: Λάταξ, χαλκῆ φιάλη· ἣν μεταξὺ τοῦ δείπνου ἐτίθεσαν οἴνου πεπληρωμένην, εἶτα εἰς μικρὰ ποτήρια ⁿ ἐμβαλόντες οἶνον, εἰς ταύτην ἀπὸ ὕψους ἐρρίπτουν ἐπὶ τῷ ψόφον ἐκτελέσαι, ὃς ἐκαλεῖτο κότταβος. Ἐπῃνεῖτο δὲ ὁ μείζονα ψόφον ποιῶν. Ἐκ τούτου οὖν **μεθυσοκότταβος**.

Μέϊς, Μέϊδος.

[**Μελαγρία**: Εἶδος βοτάνης φυομένης ἐν ἐρήμῳ.]

Μελαγχαίτης: Ὁ μέλαιναν χαίτην ἔχων.

Μέλαθρα: Οἶκον. ᵒ Ἀριστοφάνης·

Μέλαθρα μὲν ἂν καταιθαλώσω.

A παρὰ τὸ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

Μελαμβαφές:

Μελάμβωλος: Μελανόγειος.

ᵖ Αἰγύπτου μεδέουσα ᵠ μελαμβώλου λινόπεπλε
δαῖμον.

Μελάμπους: Μαντικῆς εἰδήμων.

ʳ Ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ ˢ Πόλητος ἐδέετο.

B Οὗτοι δὲ ἦσαν ἄριστοι κρίνειν τὰ μέλλοντα.

Μελαμπύγου τύχοις: Μελάμπυγοι ᵗ ἐγένοντο πέρπεροι, ᵘ Λίμνης υἱοί. Ἀκολασταινόντων ˣ δὲ αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάσσεσθαι, μήποτε ἐμπέσωσιν εἰς δασύπρωκτον. Ἐμπεσόντες οὖν ʸ εἰς Ἡρα-

ᵐ δοκεῖς] δοκῇς B.V.M. Et sic mss. supra v. Αἴσωπος. Quare et hic reposui. Ceterum recte in Aristoph. editur δοκεῖς. Vid. Schæfer. ad Demosth. c. Aristocr. p. 627. 25.

ΜΕΘΥΣΟΚΟΤΤΑΒΟΙ: Λάταξ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 524. Vide etiam supra v. Κότταβος, ubi eadem leguntur. KUST.

ⁿ ἐμβαλόντες—ἐρρίπτουν] ἐμβαλόντες ταύτῃ ἔρριπτον Schol. qui mox εἰς τὸ ψόφον ἐκτ.

ΜΕΛΑΓΡΙΑ] Vid. Μελεάγρια. HEMST. Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

ΜΕΛΑΓΧΑΙΤΗΣ] Sophocl. Trach. 839.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ] Μέλαθρα A.V. Photius. Μέλεθρα B. Post οἶκον delevi καὶ μέλαθρα cum A.B.V. οἶκος E.

ᵒ Ἀριστοφάνης] Av. 1257. Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ, καὶ δόμους Ἀμφίονος Καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς. KUST.

ΜΕΛΑΜΒΑΦΕΣ] Μελαμβαφεῖς V. μελαμβαφὶς E. Statim delevi μέλαν ἐκ βαφῆς, cum A.B.V.

ᵖ Αἰγύπτου μεδέουσα] Anthol. [Pal. VI. 231.] Ægyptus autem hic vocatur μελάμβωλος, quod solo esset nigro. Unde Plutarchus in Iside eandem vocat μελάγγειον. Vide etiam Stephanum Byzantium v. Αἴγυπτος, qui Ægyptum μελάμβωλον dictam fuisse expresse testatur. KUST.

ᵠ μελαμβώλου] μελάμβωλε A.B.V.E.M. Tum A. in marg. Μελάμβωλον καλοῦσι τὴν Αἴγυπτον, ἤτοι μελάγγειον.

ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ] De hoc videndus est Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. I. 118. et Nicephorus ad Synes. de Insomniis, p. 419. itemque alii. Obiter hic moneo, exstare hodie adhuc sub Melampodis nomine libellum περὶ παλμῶν, quem edidit Sylburgius t. IV. Phys. Oper. Aristot. Sed eum vetustissimi hujus Melampodis esse, qui Homerum ætate præcessit, quis credat? Præterea, in Bibliotheca Vindobonensi inter alia opera manuscripta F exstat etiam Μέθοδος σεληνιακὴ περὶ τῆς σελήνης προγνώσεων, Μελάμποδος τοῦ Ἀστρολόγου: i. e. *Melampodis Astrologi Methodus Prædictionum Lunarium*. Sed et illud opus recentioris alicujus Melampodis esse non dubito. Ex vetusto illo Melampode, de quo Suidas hic agit, Hesiodum quædam in poëma suum de Oper. et Diebus transtulisse, testatur Tzetzes in Scholiis ad Hesiod. Opp. 800. ubi sic inquit: Τοῦτο δὲ καὶ ὁ Ἡσίοδος ἐκ τοῦ Μελάμποδος εἴληφε. Φησὶ γάρ που ἐκεῖνος· Ἐν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίορκον ὀμόσας, τοσαῖσδε ἡμέραις τελευτᾷ. Καὶ σημειωσάμενός ποτε εὗρον τοῦτο ἀληθές. Sed incidit proculdubio Tzetzes in librum aliquem ψευδεπίγραφον, cujus auctor ut vetustatem mentiretur, et lectori fucum faceret, Melampodis nomen sibi tribuerat. Nam tempore Tzetzis opera quædam γνήσια vetustissimi illius Melampodis adhuc exstitisse, vix mihi persuadeo. Possem hic multo plura ex Herodoto, Pausania, Diodoro Siculo, Apollodoro, Clemente Alexandrino, aliisque, de Melampode congerere, nisi ea et obvia, et ab instituto nostro aliena esse existimarem. H KUST. Vid. infra Πόλης et Σύμβολον. Conf. Herodot. II. 49. et quem Proeti filius ab insania liberavit IX. 33. et Apollod. II. Clem. Alex. VII. Strab. p. 513. e Diphilo, Pausan. Corinth. 18. Messen. 36. Arcad. 18. Marin. vit. Procli p. 241. REINES.

ʳ Ὁ δὲ σύμβολος Μελάμποδος ἢ Πόλητος ἐδ.] Marinus in Vita Procli, c. 10. Καὶ τίς ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος, ἢ Μελάμποδος, ἢ τῶν ὁμοίων εἰς C κρίσιν δεόμενος. KUST.

ˢ Πόλητος] Rectius Πόλλητος, per duplex λλ. Vide Nostrum infra v. Πόλης. KUST. Πόλλητος A.B.V.

ΜΕΛΑΜΠΥΓΟΥ ΤΥΧΟΙΣ] Confer omnino Zenobium in Adag. Μή σύ γε Μελαμπύγου τύχοις: qui inter alia et hæc habet: Ἐφίσταται οὖν αὐτοῖς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν συνδήσας πρὸς ἀλλήλους, καὶ τῆς λεοντῆς * ἐξαρτήσας κάτω ἄρας, ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις αὐτοῦ. Mendum in his verbis latet, a Schotto non observatum, quod obiter eluam. Pro κάτω ἄρας enim scribendum est, κατωκάρα, id est, *capite deorsum* D *verso*: quam lectionem sensui hujus loci optime convenire sequentia ostendunt. Addit enim Zenobius, Melampygos ex humeris Herculis suspensos, risisse, cum hirsutas ejus nates vidissent: quod manifeste utique probat, pedes eorum sursum, et capita deorsum versa fuisse. KUST. Nonnus in Greg. Naz. p. 140. κατακέφαλα ἐπὶ ξύλου δεσμεύσας. Cod. Coislin. 177. Μελαμπύγῳ συντύχοις: ἐπὶ κατάρας τίθεται. Θείας γὰρ τῆς Ὠκεανοῦ γεγόνασι παῖδες δύο, οἱ καὶ λεγόμενοι Κέρκωπες. Τούτους ἀπατῶσι πάντας εἶπεν ἡ E μήτηρ ἀπείξασθαι μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ. Χρόνῳ δὲ ὕστερον τούτους ὁ Ἡρακλῆς, ἐξαπατῆσαι αὐτὸν πειραθέντας, λαβὼν καὶ δήσας, ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων, ἄνω μὲν ἀναλαβὼν τοὺς πόδας, τὰς δὲ κεφαλὰς κάτω. Ἰδόντες δὲ τὴν πυγὴν τοῦ Ἡρακλέος μέλαιναν, καὶ ἀναμνησθέντες τῶν τῆς μητρὸς λόγων, ἐγέλασαν. Ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ Ἡρακλῆς καὶ συρράξας τῇ γῇ τὰς κεφαλὰς ἀπέκτεινεν. Ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἐλήφθη. Conf. Schol. Ven. ad Il. ω΄. 315. ib. Synes. Ep. 122. μελαμπύγου τεύξεσθαι. TOUP. Vid. supra Κέρκωπες. HEMST. Tzetz. ad Lycophr. 91. Cercopes dicti alter Passalus, alter Acmon juxta Dionem F commentatorem: mater Memnonis: Nonnus in Collect. et Expos. Hist. Profan. in Invectiv. Greg. Nazianz. REINES.

ᵗ δύο τινὲς ἀδελφοὶ ἐγένοντο πέρπεροι] δύο τινὲς ἀδελφοὶ om. A.B.V.E.M. Photius. Sed habet Aldus.

ᵘ Λίμνης] Sic non solum habent mss. Paris. sed etiam editio princeps Mediolanensis, et Michael Apostolius, qui locum hunc Suidæ, uti et multa alia, in Collectanea sua retulit. At editt. Aldina, Basileensis et Genevensis habent Μεμνονίδες: quæ lectio miror unde sumpta sit. G KUST. Μίμνης V. Μεμνονὶς supra v. Κέρκωπες. Μέμνονις Nonnus in Greg. Naz. p. 140.

ˣ δὲ om. A. Photius. αὐτῶν πολλὰ om. V.E. πολλὰ om. B.E.M.

ʸ εἰς Ἡρακλέα] Obvium eum habuerunt sub arbore dormientem, cumque arma ejus in stipite quodam suspensa essent, ea surripere aggrediuntur. Hercules autem e somno excitatus eos comprehendit, pedibusque eorum ad lignum quoddam alligatis, e capite pendentes eos habens H gradiebatur, ac tum illi conspectis Herculis natibus, quæ ex pilorum densitate nigræ erant, in maternorum verborum memoriam redeunt, ac de eo verba inter se confe-

* Distingue, ἐξαρτήσας κάτω, ἄρας ἐπέθηκε, vel, quod probo, ἐξαρτήσας κατωκάρα, ἄρας. Aristoph. Ach. 944. κατωκάρα πρίμνοιτό γε. Illud autem ἄρας est Atticæ elegantiæ. Aristoph. Eq. ἄρας ἐπάταξα. Ælian. H. An. X. 27. TOUP.

κλέα, [z]ἐν [a]ἀναφόρῳ ἐδέθησαν. Εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ κατακύπτοντας, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν. Οἱ δὲ ἔλεγον, ὅτι λόγιον ἦν τὸ τῆς μητρὸς, ἐμπεσεῖσθαι ἡμᾶς εἰς δασύπρωκτον· καὶ γελάσαντα τὸν Ἡρακλέα, ἀφεῖναι αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.

[b]Ὅτι τοὺς λευκοπύγους ὡς γυναικώδεις ἐκωμῴδουν.

Μέλαν: Τὸ ἀντιδιαιρούμενον τῷ λευκῷ χρώματι· καὶ ἰδίως, ᾧ γράφομεν. Μέλαν [c]δέ ἐστι χρῶμα συγκριτικὸν ὄψεως. Καὶ [d]Μελαναιγίδα Διόνυσον ἱδρύσαντο ἐκ [dd]τοιαύτης αἰτίας. Αἱ τοῦ Ἐλευθῆρος θυγατέρες, θεασάμεναι [e]φάσμα τοῦ Διονύσου ἔχον μέλαιναν αἰγίδα, ἐμέμψαντο· ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ἐξέμηνεν αὐτάς. Μετὰ ταῦτα ὁ Ἐλευθὴρ ἔλαβε χρησμὸν, ἐπὶ παύσει τῆς μανίας τιμῆσαι Μελαναιγίδα Διόνυσον.

Μελανείμονος: Τοῦ μέλανα ἱμάτια φοροῦντος.

Μελανίωνος [f]σωφρονέστερος: [g]Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

Οὗτος φεύγων γάμον
ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
[h]κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει,
καὶ κύνα τιν' εἶχε,
κᾆτ' [i]ἐλαγοθήρει,
κοὐκ ἔτ' ἦλθεν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[k]Οὕτως
τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
[l]ἐκεῖνος· ἡμεῖς δ' οὐδὲν ἧττον
τοῦ Μελανίωνος σωφρονέστεροι.

Μελανίππειον: [m]Μελανίππου τοῦ Θησέως ἡρῷον ἐστι.

Μελανιππίδης, Κρίτωνος, γεγονὼς [n]κατὰ τὴν ξε' Ὀλυμπιάδα, Μήλιος. Ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα, καὶ ποιήματα ἐπικὰ, καὶ ἐπιγράμματα, καὶ [o]ἐλέγους, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβύτου, παῖς Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ· ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιΐᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρίψας παρὰ [p]Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ, ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. Ἔγραψε καὶ αὐτὸς ᾄσματα λυρικὰ, καὶ διθυράμβους.

Μελάνθιος, καὶ Μόρσιμος: [q]Λέγει Ἀριστοφάνης περὶ [r]αὐτῶν οὕτως·

Ἄμφω
Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ,
μοῦσα [s]θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Γοργόνες: Φοβεροὶ ἐς γαστριμαργίαν. Βατὶς δὲ, εἶδος ἰχθύος· Ἅρπυιαι δὲ, ἅρπαγες τῶν ἰχθύων. Ἅρπυιαι γὰρ [t]ἁρπακτικαὶ δαίμονες. Γραοσόβαι, ἀπὸ τῶν ἰχθύων ἀποσοβοῦντες τὰς γραΐδας, ὡς μὴ ἀγοράζειν· ἢ γραῖσι συγκοιμώμενοι. Σοβάδες γὰρ, αἱ πόρναι. Καταχρεμψαμένη δὲ, καταπτύσασα.

[Μέλανθος, Ἀθηναῖος· ὃς ἐμονομάχησε μετὰ Ξανθίου Βοιωτοῦ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀπατούρια.]

Μελανοστυρμαῖον λεών: Μέλανα, καὶ συρμαϊ-

rentes, risum Herculi movent etc. Eli. Cret. Comm. in Or. 3. Greg. Nazianz. REINES.

[z] ἐν ἀναφόρῳ] ἀναφόρων Phot. ἀναφόρῳ A.V. ἀναφόρω B.E.

[a] ἀναφόρῳ] De significatione hujus vocis vide Suidam supra v. Ἀμφίκαλον. KUST.

[b] Ὅτι τοὺς] Ex Sch. Aristoph. Lys. 803. ABRESCH.

[c] δὲ—συγκριτικὸν] εἰ—διακριτικὸν V.

[d] ΜΕΛΑΙΝΟΓΙΔΑ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent Μελανογίδαν. Casus rectus enim est Μελανογὶς, ίδος. Confer Nostrum supra v. Ἀπατούρια, ubi itidem Bacchi Μελανογίδος mentio fit. Ceterum, pro Μελανογὶς scribere præstat Μελαιναιγὶς, per diphthongum αι in syllaba penultima; si verum est, Bacchum ita vocatum esse a μέλας, niger, et αἰγὶς, pellis caprina. KUST. Nonnus Dion. XXVII. p. 471, 10. HEMST. Μελαναιγίδα A.B.V.E. hic et infra. Præterea A. in marg. Μελαναιγὶς Διον. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.

[dd] τοιᾶσδε] τοιαύτης A.B.V.

[e] φάσματα—ἔχοντα] φάσμα—ἔχον A.B.V. et fere E. Tum μελάνην A.B.V. edd. vett. Porti correctionem tacite admisit Kusterus.

ΜΕΛΑΝΕΙΜΟΝΟΣ] Polyb. II. p. 146. Plutarch. S.N.V. p. 53. ed. Wytt. TOUP.

[f] ΣΩΦΡΟΝΕΣΤΕΡΟΣ] σωφρονέστατος B.V.E.

[g] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Ver. 786.

[h] καὶ M. κἀν τοῖς ὄρεσιν ᾤκει om. V.

[i] ἐλαγοθήρει] ἐλαγωθήρει B.

[k] Οὕτω] οὕτως B.V.E.

[l] ἐκεῖνος] κεῖνος A.B.V.E. qui ἧττον addunt post οὐδέν.

[m] Μελανίππου, τοῦ Θησέως] De eo vide Plutarchum in Theseo, p. 4. KUST. Gl. Harpocrationis est.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΗΣ] Melanippidis scriptores quidam veteres mentionem faciunt, sed incertum est, hujusne, an vero alterius, sive junioris, de quo Suidas in sequentibus agit. Athenæus lib. XIV. p. 616. Περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μέν τις ἔφη, τὸν Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ διασύροντα τὴν αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς, &c. Idem p. 651. Μελανιππίδης ὁ Μιλήσιος ἐν ταῖς Δαναΐσι φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως ὀνομάζει, τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν. Observa, Melanippidem ab Athenæo dici Milesium, quem Suidas Melium facit. Plutarchus in Amatorio, p. 758. Γλυκὺ γὰρ θέρος ἀνδρὸς ὑποστείψων πραπίδων πόθον, κατὰ τὸν Μελανιππίδην, τὰ ἥδιστα μίγνυσι τοῖς καλλίστοις. Clemens Alexandrinus Stromat. lib. V. p. 439. Ὁ μελοποιὸς δὲ Μελανιππίδης ᾄδων φησί· Κλῦθί μοι, ὦ πάτερ, θαῦμα βροτῶν, τᾶς ἀειζώου ψυχᾶς μεδέων. Ejusdem etiam mentio fit apud Aristotelem Rhetoric. lib. III. p. 131. edit. Sylburg. KUST. Notandum mss. Athenæi meliores pro Μιλήσιος exhibere Μήλιος.

[n] κατὰ τὴν ξε'] Suspectus est hic numerus, et leg. fortasse πε'. i. e. 85. quia nepos e filia sub Perdicca obierit. REINES. Vid. Clintoni Fast. Hellen. an. 520.

[o] ἐλεγεῖα] ἐλέγους A.B.V.E. ἐλεγεῖα E. marg.

ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΗΣ, θυγ.] Emit Philoxenum. Vid. infra Φιλόξενος. REINES.

[p] Περδίκκᾳ] Qui incepit Ol. CIII. Melanipp. ἐν Δαναΐσι Milesium citat Athen. XIV. p. 651. Apollod. Fragm. (p. 391.) ἐν Περσεφόνῃ. De Diis ap. Stob. Ecl. phys. c. 40. (vid. Heeren. t. I. p. 1004 sq.) Melanipp. derisit Democritus Chius Aristot. Rhet. III. 9. hic autem cum Abderita vixit Laërt. IX. 10. REINES.

ΜΕΛΑΝΘΙΟΣ] Μελάνθιος τῶν ἀπολαύσεων ἐρῶν, ηὔξατο τῆς μακραύχενος ὄρνιθος τὸν τράχηλον ἔχειν, ἵνα ὅτι πλεῖστον τοῖς ἡδέσιν ἐνδιατρίβῃ Athen. I. 6. e Clearcho. REINES.

[q] Λέγει Ἀριστοφάνης] Pac. 809.

[r] αὐτῶν] αὐτοῦ E.

[s] θεὰ] καὶ θεὰ A.B.E.M.

[t] ἁρπακτικαὶ] ἁρπακτικοὶ A. Mox γραοσόβαι om. A.B.E. M. Mox συγκοιμώμενοι M.

ΜΕΛΑΝΘΟΣ] Athen. III. 116. (et Cononis narrat. 39.) Alii Μελάνθιος, ut Harpocr. in Ἀπατούρια. Polyæn. I. Ἀθηναίων στρατηγὸς ἦν Μελάνθιος, Βοιωτῶν Ξάνθος. REINES. Deest gl. V. Habet A. in marg.

ΜΕΛΑΝΟΣΤΥΡΜΑΙΟΝ ΛΕΩΝ] Sic recte mss. Paris. itemque Aristoph. Thesmoph. 864. unde locus hic depromptus est. At in prioribus editt. [et E.] pro λεὼν male legitur λέοντα; quod Portus, nullam mendi istius suspicionem habens, bona fide leonem verterat. KUST. Vid. Schol. 857. ed. Bekker. ubi σύρμα pro τόμα.

ζόμενον. Στρμαία δὲ, κρίθινόν ἐστι πόμα. [u]Λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους.

Μελανοχροιής: Ὁ μέλαιναν χροιὰν ἔχων.

Μελάνωψ: Ὄνομα κύριον.

Μελανωπός: Οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφάντου τοῦ ῥήτορος.

Μελαντιάς, (ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη Μελιτιὰς,) κώμη τῆς Θρᾴκης, δύο καὶ ἑκατὸν [x]σταδίους διεστῶσα τοῦ Βυζαντίου. Παραρρεῖ δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμός· ὃς ὀλίγον τι προελθὼν, καὶ ἐπὶ ἄνεμον Καικίαν ὀλίγον τι ἠρέμα ἐκκλίνας, ἐς Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται. [y]Ὅθεν καὶ τὸ πρὸς ἀκτῇ ἐπίνειον τὴν ἀπ' αὐτοῦ φέρεται προσηγορίαν.

Μελάνυδρος: Βαθεῖα. Κυρίως δὲ, [z]καθαροῦ ὕδατος.

Μελαίνη: Βαθεῖα. Μέλαιναι δὲ [a]φρένες, αἱ ἐν βάθει κείμεναι. Τὸ γὰρ βαθὺ, μέλαν.

Μελαίνω: Αἰτιατικῇ.

Μελεάγρια:

Ῥίζαις αὐτοὺς μελεαγρίων, καὶ καρδίαις καλάμων ἐβόσκοντο.

Λέγονται δὲ καὶ μελέαγρα.

Μελεαγρίδες: Ὄρνεα, ἅπερ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει. Λέγουσι δὲ οἱ μὲν, τὰς [b]ἀδελφὰς τοῦ Μελεάγρου μεταβαλεῖν εἰς τὰς μελεαγρίδας ὄρνιθας· οἱ δὲ, τὰς συνήθεις Ἰοκάλλιδος, [c]τῆς ἐν Λέρνῃ παρθένου, ἣν τιμῶσι δαιμονίως.

Μελέαγρος: Ὄνομα κύριον.

Μελδόμενος: Καιόμενος.

Μέλδοντες: Τήκοντες, ἕψοντες.

[d]Γέντα βοῶν μέλδοντες.

Τουτέστιν, ἕψοντες. Καὶ,

[e]Κνίσῃ μελδόμενος.

Ἀντὶ τοῦ, μέλδων τὰ κνίσῃ.

Μελεδαίνειν: Ἐπιμελεῖσθαι. [f]Ἡρόδοτος·

Τοὺς ποιέοντας κατέλιπον ἐν τῇσι πόλισι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν.

Μελεδήματα: Μεριμνήματα. Καὶ μελεδήμων, μελεδήμονος. [g]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἃ δὲ πολυσταθέων μελεδήμονα περκίδα πέπλων.

Μελεδωνός: Φροντιστὴς, [h]ἐπιμελητής. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κατέλιπε τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον, καὶ τῶν χρημάτων μελεδωνόν. Ὁ δὲ ἀνόσιος ὢν, καὶ τὰ τοῦ παιδὸς σφετερίσασθαι ἐγλίχετο.

Καὶ [i]Εὐνάπιος·

Τῶν αὐτῶν [k]ἐτῶν γυναῖκά τινα στείλας ἐσθῆτι λευκῇ καὶ στέμμασιν, ὡς δὴ μελεδωνὸν οὖσαν τῆς Συρίας οὕτω δὴ καλουμένης θεοῦ.

Τουτέστιν, ἱέρειαν. Καὶ Αἰλιανός·

Ὃς ἦν Νέρωνος ἀπελεύθερος, ἀπολειφθεὶς μελεδωνὸς τῶν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔφορος, ὅτε Νέρων ἐς Ἀχαΐαν ἐξωρμήθη.

Μελεδωνοί: Ἐπίτροποι· φροντισταὶ παρ' [l]Ἡροδότῳ· προεστηκότες· ὥσπερ οἱ τοῦ ἀμπελῶνος, τοῦ [m]παρὰ τῷ Εὐαγγελίῳ.

Μελεϊστί: Κατὰ μέλος.

Μέλεος: Μάταιος, ἄθλιος, ταλαίπωρος, δυστυχής. [n]Ὁ μὲν ποιητὴς ἐπὶ τοῦ ματαίου ἐκδέχεται τὸ μέλεος· οἱ δὲ τραγικοὶ, ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ.

Μελέτη: Ἄσκησις, ἐπιμέλεια.

[o]Καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελέτας τῶν Ῥω-

[u] Λέγει δὲ τοὺς Αἰγυπτίους] Aristophanes nimirum, quem vide loco laudato. KUST.

ΜΕΛΑΝΩΠΟΣ: Οὗτος κηδεστὴς ἦν Διοφ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΜΕΛΑΝΤΙΑΣ, ἡ νῦν παρὰ πολλοῖς λεγομένη Μελιτ.] Agathias lib. V. p. 158. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκεῖνοι ἤρθησαν ἀλαζονείας, ὡς καὶ ἀμφὶ Μελαντιάδα τὴν κώμην στρατοπεδεύσασθαι, οὐ πολλῷ τῆς πόλεως διεστηκυῖαν, ὅτι μὴ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατὸν που σταδίους. Περιρρεῖ δὲ αὐτὴν Ἀθύρας ποταμὸς, ὃς δὴ ὀλίγον τι προελθὼν, καὶ ἐπὶ ἄνεμον Καικίαν ἠρέμα ἐκκλίνας, ἐς τὴν Προποντίδα τὸν ῥοῦν ἀπερεύγεται. Ὅθεν δὴ τὸ πρὸς τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς ἐκβολὰς παρατεταμένον ἐπίνειον τὴν ἐκείνου φέρεται προσηγορίαν. Hinc Suidas sua descripsit: ut et ante nos monuit Valesius ad Amm. Marcellinum, p. 428. Melantiadis hujus meminit etiam auctor Chronici Alexandrini, sed qui eam Μελανθιάδα vocat, per θ': perinde ac Ammianus Marcellinus lib. XXXI. p. 456. Quare scripturæ diversitas notanda est. KUST. Vid. Surita et Wesseling. ad Antonin. Itin. p. 139. ἡ νῦν—Μελιτίας post Θρᾴκης leguntur in A. Facile commutantur μ' (40.) et α' (2.)

[x] σταδίους] σταδίων B.V.

[y] Ὅθεν] ἔθεν A.V. Agath.

ΜΕΛΑΝΥΔΡΟΣ] Est epithetum fontis apud Homerum Il. ι'. 14. ubi brevis Scholiasta vocem hanc itidem exponit βαθεῖα. KUST. Conf. Schol. Ven. ad Il. π'. 3.

[z] καθαροῦ] καθαρὰ Photius. In fine προσηγορίαν addit V. sc. ex præcedente articulo repetit.

ΜΕΛΑΙΝΗ] Il. α'. 300. et Schol.

[a] ΦΡΕΝΕΣ] αἱ φρένες B.V.E. Vid. Il. α'. 103. et Schol.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΑ] Deest gl. V.

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ] De iis multa Salmasius ad Solinum, quem vide. KUST.

[b] ἀδελφὰς] τὰς ἀδ. A.B.V.E. Photius. Mox ἐμβαλεῖν V. pro μεταβαλεῖν. Photius μεταβάλλειν.

[c] τῆς ἐν Λέρνῃ] Sic habent libri tam chirographi, quam excusi: [et Photius.] sed male. Scribendum enim est, τῆς ἐν Λέρῳ: ut recte monuit Bochartus Hieroz. part. II. lib. I. c. 19. p. 132. Emendationem hanc plane confirmat Athenæus lib. XIV. p. 655. Περὶ δὲ τὸ ἱερὸν τῆς παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες. Antoninus Liberalis Metamorphos. c. 2. de Meleagri sororibus: Αὐτὰς Ἄρτεμις ἀψαμένη ῥάβδῳ, μετεμόρφωσεν εἰς ὄρνιθας, καὶ ἀπῴκισεν εἰς Λέρον τὴν νῆσον, ὀνομάσασα μελεαγρίδας. Vide etiam Ælianum Histor. Anim. lib. IV. c. 42. et lib. V. c. 27. KUST.

ΜΕΛΔΟΝΤΕΣ] Om. B.E.

[d] Γέντα βοῶν] Callimachi fr. 309. Vid. Ruhnken. Epist. Crit. II. p. 177.

[e] Κνίσῃ μελδόμενος] Homerus Il. φ'. 363. KUST. Κνίσῃ A. hic et infra.

[f] Ἡρόδοτος] Lib. VIII. 115. ut Portus observaverat. Ibi autem pro πύλῃσι legitur πόλεσι, i. e. urbibus: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. πόλεσι A.B. τίσι πόλεσι V.

[g] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 39. Ἃ δὲ om. B. V.E.M.

[h] ἐπιμελητὴς] V. addit Ἔφορος. Fragmentum Æliani auctius legitur supra v. Ἡμέσεια.

[i] Εὐνάπιος] Fr. 52.

[k] ἐτῶν] ἔθνων vel ἐθνῶν A.B.V.E. edd. ante Kuster. Mox στήλας A.

[l] Ἡροδότῳ] Gl. II. 65. Mox προεστηκότες bis V.

[m] παρὰ τῷ εὐαγγελίῳ] Matth. XX. 8. τῷ ἐπιτρόπῳ.

ΜΕΛΕΙΣΤΙ] Il. π'. 409.

[n] Ὁ μὲν ποιητὴς] Schol. Ven. ad Il. π'. 336. μέλεον ἀντὶ τοῦ μάταιος, ματαίως. καὶ διὰ παντὸς οὕτως Ὅμηρος χρῆται· οἱ δὲ τραγικοὶ ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ τάλανος, καὶ ἡ συνήθεια. Conf. ad Il. κ'. 480. ψ'. 785.

[o] Καὶ οὐκ ἂν ἁμάρτοι τις εἰπὼν τὰς μὲν μελ.] Hæc Casaubonus ad Polybium refert: sed sunt verba Josephi lib.

μαίων χωρὶς αἵματος παρατάξεις· τὰς δὲ παρατάξεις, μεθ' αἵματος μελέτας.

Μελετώμενοι: Διδασκόμενοι, ἐκμανθάνοντες.

[p]Ὥσπερ [q]οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλῷ μὲν τῷ πτερῷ παραπέτονται τοῖς γειναμένοις αὐτούς, μελετώμενοι ὑπ' αὐτῶν τὴν πτῆσιν· ἐπειδὰν δὲ αἴρεσθαι δύνωνται, ὑπερπέτονται τοὺς γονέας, ἄλλως τε κἂν λίχνους αἴσθωνται, καὶ [r]κνίσσης ἕνεκα πρὸς τῇ γῇ πετομένους.

Μελέτωρ: Ὁ ἐπιμελούμενος, ὁ τιμωρὸς τοῦ πατρός.

Ἐφάνη γὰρ
μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν
πένθει.

Μέλλει: Ἔοικεν. Οὕτω [s]τίθεται παρ' Ὁμήρῳ. Καὶ παροιμία·

[t]Μέλει μοι τῶν τοιούτων [u]οὐδὲν ἧττον ἢ [x]τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων.

Μέλει: Φροντίζει. **Μέλλει** δὲ, ἀντὶ τοῦ, βραδύνει. Καὶ **μέλλω**, τὸ ὀφείλω.

Μελείρηνες: Τῶν παίδων οἱ πρεσβύτεροι.

Μέλη: Τὰ τοῦ σώματος.

Μεληδόν: Κατὰ μέλος.

Μέλημα: Φρόντισμα.

Μέλης, Μέλητος. Ὁ τοῦ Ὁμήρου πατήρ.

Μελλήσας: Ὑπερθέμενος, βραδύνας. Καὶ [y]ἐπὶ τοῦ σπουδάσας.

Μελήσερμος, Ἀθηναῖος, σοφιστής. Ἔγραψεν Ἐπιστολῶν Ἑταιρικῶν βιβλία ιδ'· καὶ Ἀγροικικῶν ἕν, [z]Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν [a]ἕν, Στρατηγικῶν βιβλίον α', Συμποσιακῶν βιβλίον ἕν.

Μελησία: Ὄνομα κύριον.

[b]Ὁ δὲ ἐρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς.

Μέλλησις: Ὑπέρθεσις.

Μελλησμός: Ἡ βραδυτής.

Μελήσω: Σπουδάσω, φροντίσω.

Μελληταί: Ὑπερθετικοί.

Μέλητος: [c]Τραγῳδίας ποιητὴς ὑπόψυχρος. Καὶ Ἀριστοφάνης·

[cc]Σκολιὰ [d]Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

Οὗτός ἐστιν ὁ Σωκράτην γραψάμενος. Κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. Τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ [e]μέλη θρηνώδη ἦσαν.

Μέλητος, [f]Λάρου, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. Οὗτος ἐγράψατο Σωκράτην μετὰ Ἀνύτου. Πεποίηνται δὲ αὐτῷ καὶ τραγῳδίαι. Κατελιθώθη δὲ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

[g]Καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. [h]Οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ Ὄντος.

III. de Bello Jud. c. 6. p. 835. (III. 5, 1.) ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

p Ὥσπερ οἱ νέοι τῶν ἀετῶν ἁπαλ.] Fragmentum hoc deprompsit Suidas ex Philostr. de Vit. Apoll. lib. I. c. 5. Confer etiam Nostrum supra v. Εὐξίνους, ubi hic ipse locus legitur. KUST.

q οἱ νέοι] οἱ om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

r κνίσσης] κνίσης A.V.

ΜΕΛΕΤΩΡ: Ὁ ἐπιμελούμενος] Ex Schol. Sophocl. Electr. 846.

ΜΕΛΛΕΙ: Ἔοικεν] Homerus Il. α'. 564. Ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι. Scholiasta ad eum locum: Μέλλει: Ἔοικεν. Huc Suidas respexit. Hesychius: Μέλλει: Φαίνεται, ἔοικε, δοκεῖ. Male ibi vir doctus μέλει reponit. Photius quoque in Lexico inedito τὸ μέλλει exponit ἔοικε. Hinc autem apparet in prioribus editt. Suidæ pro μέλλει male excusum esse μέλει. KUST. Μέλει B.V.E. Conf. Schol. Platon. p. 188.

s τίθεται] τέθειται A.V.

t Μέλει μοι τῶν τ.] Male hæc subjiciuntur voci μέλλει, quæ ad v. μέλει pertinent. KUST.

u οὐδὲν ἧττον τῶν ἐν τ.] Male. Vel enim scribendum est, οὐ μᾶλλον, ἢ τῶν, &c. Vel ἧττον, ἢ τῶν ἐν τ. omissa voce οὐδέν. Posterius malo, quoniam proverbium hoc sic efferri video apud Julianum in Misopog. p. 90. ubi apostata ille inquit: Οὐχ ὅτι τοὺς ἄλλους ἀποστερῶ τούτων, ἀλλ' ὅτι μέλει μοι τῶν τοιούτων ἧττον ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. Hinc proverbium istud Suidam deprompsisse puto. KUST. Vid. Stobæi Append. e ms. Flor. t. IV. p. 21, 24.

x τῶν] ἢ τῶν A.V.

ΜΕΛΕΙ] Hanc gl. habet A. in marg. τὸ V. pro ἀντὶ τοῦ.

ΜΕΛΕΙΡΗΝΕΣ] Scribendum est, μελλείρενες, per duplex λλ in prima, et ι in penultima syllaba. Composita enim est hæc vox ex μέλλω, et εἴρην, ενος: eodem modo, quo μελλέφηβος, ex μέλλω et ἔφηβος. Εἴρενες autem apud Lacedæmonios dicebantur illi, qui annis duobus ætatem puerilem excesserant: quibus qui ætate proximi erant, vocabantur μελλείρενες; velut μελλέφηβοι, qui ephebis proximi erant. Plutarchus in Lycurgo, p. 50. Εἴρενας δὲ καλοῦσι τοὺς ἔτος ἤδη δεύτερον ἐκ παίδων γεγονότας· μελλείρενας δὲ, τῶν παίδων τοὺς πρεσβυτάτους. Ad hunc locum Plutarchi Suidam respexisse puto. Hesychius: Ἴρηνες, μελλέφηβοι. Rectius dixisset, Εἴρενες: ut ex iis, quæ diximus, liquet. KUST.

ΜΕΛΗΣ] Meles fluvius Smyrnam circumfluens: inde dic. Homerus Μελησιγενὴς et Μέλητος υἱός. Meleager dixit Μελητείους Χάριτας, et Tibull. IV. 1, 20. *Meliteas chartas* de Homero. Stat. Papin. II. Sylv. 7, 33. *Graio nobilior Melete*. Ib. III. 3, 61. *Verendo fonte Meles*. Vid. ibi Barth. REINES.

ΜΕΛΛΗΣΑΣ] Sic recte ms. A. At in prioribus editt. male, [et B.E.] μελήσας, per unicum λ. KUST.

y ἐπὶ τοῦ σπουδάσας] Et hanc lectionem ex optimo ms. A. revocavi. [Sic Photius.] Priores enim editt. [et B.E.] minus recte habent, ἐπισπουδάσας. Ceterum, interpretatio hæc pertinet ad vocem μελήσας, non μελλήσας. KUST. Vid. not. ad Hesych. in Μελλήσω. Conf. infra Μελήσω.

z Μαγειρικῶν ἐπιστολῶν ἕν] Ms. A. [et V.] post hæc verba addit, Στρατηγικῶν ἕν. KUST.

a ἕν] ββ α' A. qui in fine β'. α'.

b Ὁ δὲ om. A.

ΜΕΛΛΗΣΜΟΣ] Μελησμὸς A.B.E.

ΜΕΛΗΣΩ] Μελλήσω Photius.

ΜΕΛΛΗΤΑΙ] Thucyd. I. 70.

ΜΕΛΙΤΟΣ: Τραγῳδίας] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1337. KUST.

ΜΕΛΙΤΟΣ] Μέλητος A. qui hunc articulum cum duobus seqq. collocat non post Μέλιτος μωλὸς, ut in edd. sed ea in sede, ubi nunc leguntur. Μέλιτος V. qui tamen ponit post Μελληταί. Vid. notam ad Aristotelis Rhet. III. 18, 2. ed. Oxon. 1820. Dobræum ad Aristoph. Ran. 1337.

c Τραγῳδίας] Athen. XII. p. 551. REINES.

cc Σκολιὰ Μελίτου, Καρ.] Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur, Σκολιῶν Μελίτου, καὶ Καρικῶν αὐλημάτων: ubi cætera quidem recte se habent: sed vocula καὶ delenda est. Syllaba enim media in Μελίτου longa est; eamque ob causam modulus versus dictam voculam respuit. KUST.

d Μελίτου] Μελήτου A.

e μέλη] καὶ μέλη A.B.V.E. edd. ante Kuster.

f Λάρου] Λαΐου Clintonus Fast. Hellen. Introd. p. xxxiv. et ad ann. 440, 3.

g Καὶ ἦν om. V. τῶν om. E.

h Οὗτος ἔγρ.] Hæc nihil ad Melitum, verum ad Melissum pertinent. Pro Μέλισσος legitur Μιλήσιος apud Georgium Syncellum p. 248 A. HEMST. Immo omnia post Καὶ ἦν ἐπὶ τῶν Z. spectant ad Melissum, de quo vid. Diog. Laërt. IX. 24. et Menag.

Καὶ [i]ἀντεπολιτεύσατο [illegible] Περικλεῖ καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας, ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν, ὀλυμπιάδι ὀγδοηκοστῇ τετάρτῃ.

Μέλητος: Οὗτος ἐρᾷ νεανίου Ἀθήνησι τῶν εὖ γεγονότων καὶ πλουσίων, [k]μειρακίου καὶ ἐκείνου διαπρεποῦς, καὶ τὴν ὥραν ἀμάχου. Καὶ τῷ μὲν ἐραστῇ [l]Μέλητος ὄνομα ἦν· τῷ καλῷ δὲ, Τιμαγόρας, ὥς φασιν. [m]Ἦν [illegible] ἄτεγκτός τε καὶ ἀμείλικτος ὅδε ὁ παῖς, καί οἱ πολλὰ προσέταττε καὶ ἐπίπονα, καὶ κινδύνων ἐχόμενα τῶν ἐσχάτων, καὶ ὁμοῦ [n]τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνοντα. Καὶ ἦν τὰ πράγματα, κύνας τε ἀγαθὰς καὶ [o]θηρευτικὰς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἄγειν, καὶ [p]ἵππον αὖ τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ γενναῖόν τε καὶ θυμικόν· καὶ ἄλλου χλαμύδα ὡραίαν· καὶ τοιαῦτα ἕτερα. Καὶ τελευτῶν ὄρνιθάς οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους, καὶ οἰκέτας γένος θαυμαστούς. Ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτο κατεπράξατο ὁ ἔνθεος φίλος ἐκεῖνος, καὶ [q]ἐδωρεῖτό γε τῷ καλῷ τὸ μέγα τίμιον κτῆμα, τοὺς προειρημένους· ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν, καὶ ἐς τοσοῦτον [r]ἀπεώσατο ἄρα τὸ δῶρον. Ὁ τοίνυν Μέλητος φλεγόμενος τῷ ἔρωτι, καὶ οἰστρούμενος, [s]καὶ ἐπὶ τούτοις [t]ἀσχάλλων τῇ ἀτιμίᾳ, καὶ ἀπαυδήσας ἐπὶ τοῖς ἀνηνύτοις [u]τε μόχθοις ἅμα καὶ ἀπείροις, ᾗ ποδῶν εἶχεν, [x]ἀνέθορέ τε ἐς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ ἑαυτὸν ἔωσε κατὰ τῶν πετρῶν. [y]Οὐ μὴν ἡ τιμωρὸς δίκη τὸν ὑβριστὴν παῖδα καὶ ὑπερόπτην εἴασεν ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μελήτου θανάτῳ. Τοὺς ὄρνιθας [z]γοῦν ἀναλαβὼν, [a]καὶ ταῖς ἀγκάλαις ἐνθεὶς, [b]εἶτα μέντοι κατ' ἴχνια τὰ [c]ἐκείνου θέων, ὥσπερ οὖν ἑλκόμενος βίᾳ, ἑαυτὸν σὺν τῷ δυστυχεῖ [d]χορῷ ἐπὶ τῷ Μελήτῳ ἔρριψε φέρων, βραδὺν καὶ δυστυχῆ τὸν ἔρωτα [e]ἀντερασθεὶς τούτου. Καὶ ἕστηκεν εἴδωλον τοῦ πάθους κατὰ τὸν τόπον, παῖς ὡραῖος καὶ γυμνὸς, ἀλεκτρυόνας δύο μάλα εὐγενεῖς φέρων ἐν ταῖς ἀγκάλαις, καὶ ὠθῶν [f]ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτόν.

Μέλητοι καὶ **Ἄνυτοι**:

Μέλι: Τοῦτο γλυκὺ μέν ἐστι τὴν αἴσθησιν, πικρὸν δὲ τὴν ἀνάδοσιν. Χολῆς γὰρ [g]αὐτό φασιν ποιητικὸν εἶναι, καὶ τρέπειν τοὺς χυμοὺς εἰς τοὐναντίον τῆς γεύσεως· ὃ δὴ καὶ μᾶλλον τῆς ἐκ φύσεως αὐτοῦ [h]πικρότητος κατηγορεῖ τὴν γένεσιν.

Μελία: Εἶδος δένδρου. [i]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

> [k]Ἱζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου.

Μελίβοιον: Τὴν Ὀλυζῶνα πόλιν.

[**Μελίβοιος**: Γεωργὸς, ὁ τὸν Οἰδίπουν ἀναθρεψάμενος. Καὶ ἔστιν [l]ἐν τῷ Οἰδίποδι.]

Μελίδιον: Κηρίον.

Μελίαι: Βέλη, δόρατα.

> Μελίαι δ' ἦσαν αὐταῖς αἱ κερκίδες·

φησὶν ὁ θεολόγος Γρηγόριος. Καὶ [m]ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Οὕτω τοι μελίη ταναὰ ποτὶ κίονα μακρὸν
> ἧσο, πανομφαίῳ Ζηνὶ μένουσ' ἱερά.

Μελιηδής: Ὁ γλυκύτατος. Καὶ [n]Ὅμηρος·

> Μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.

Μελίνη: Εἶδος ὀσπρίου.

> [o]Ἦν [illegible] καὶ σῖτος ἀπὸ μελίνης. Τοῦτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον.

Καὶ αὖθις·

> Ἐφέροντο ἀδεῶς [p]οἶνον, ὄσπρια, μελίνας, σῦκα. Πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχεν ἡ χώρα πλὴν ἐλαίου.

Μελίνη: Δημοσθένης ἐν [q]Φιλιππικῷ. Ὄσπριον

---

[i] ἀντεπολιτεύσατο] καὶ ἀντεπολιτεύσατο A.B.V.E.

ΜΕΛΙΤΟΣ, Οὗτος ἐρᾷ νεαν.] Totus hic locus descriptus est ex Æliano, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἀτέραμνον, ubi particula hujus Eclogæ, addito scriptoris illius nomine, legitur. Sumpta autem hæc sunt ex libro Æliani de Providentia, hodie deperdito; ex quo et reliqua fere omnia Æliani fragmenta, quæ apud Suidam occurrunt, deprompta esse, alibi quoque lectorem monuimus. Conferendus est autem cum hoc loco Pausanias in Atticis p. 58. qui ejusdem historiæ mentionem faciens, Μέλητα adolescentem illum vocatum scribit, quem Ælianus in hoc fragmento Μέλιτον appellat. KUST.

[k] μειράκιον [illegible] ἦν—διαπρεπὲς—ἄμαχον] μειρακίου καὶ ἐκείνου A. μειράκιον sine καὶ ἐκείνου B.V.—διαπρεποῦς A.V. ἀμάχου A.V.B. Infra ὥς φασιν om. V.

[l] Μέλιτος ὄνομα] Pausan. Att. 30. Μέλης—Τιμαγόραν ἐρασθέντα ἀτιμάζειν. REINES.

[m] Ἦν [illegible] ἀτεγκτός τε καὶ ἀμ.] Locus hic legitur etiam supra v. Ἄτεγκτος. KUST.

[n] τῷ] τὰ τῷ A.B.E.M. καὶ ὁμοῦ—ἐλαύνοντα om. V.

[o] θηρευτικὰς] θηρατικὰς A. θηρατικὰς V.E.

[p] ἵππον] ἵππον B.E. pr. Tum ἂν τῶν A. αὐτῶν V. ὅτου—θυμικὸν om. V. qui mox χλαμύδας ὡραίας. Bastius mallet πολεμιστηρίων pro πολεμίων, citato Synes. p. 185.

[q] ἐδωρεῖτο] καὶ ἐδωρεῖτο A.V.B. Tum γε om. V.B. καὶ ante τίμιον om. A.B.V.E.

[r] ἀπεώσατο ἄρα] Forte leg. ἀπεώσατο τὸ τοῦ ἐραστοῦ δῶρον. VALCK. ἀπεωρήσατο V.

[s] καὶ ἐπὶ—ἀτιμίᾳ om. V.

[t] ἀσχάλλων τῇ ἀτιμ.] Vide Nostrum supra v. Ἀσχάλλων. KUST. ἀσχάλλων A.

[u] τε μόχθοις] τε om. V. et mox ἅμα καὶ ἀπείροις.

[x] ἀνέθορεν εἰς] ἀνέθορέ τε ἐς A.

[y] Οὐ μὴν ἡ] Vid. Ἐπεγχανεῖν. HEMST.

[z] οὖν] γοῦν A.

[a] καὶ ταῖς ἀγ. ἐνθεὶς om. V.

[b] εἶτα] εἶτα μέντοι A.

[c] ἐκείνου] Μέλητ' V. ubi om. χορῷ ἐπὶ τῷ, et mox τοῦ—τόπον, et δύο—εὐγενεῖς.

[d] χορῷ] χορῷ recte Kuhnius fragm. Ælian. HEMST. χορῷ A.B. et sic conj. Portus.

[e] ἀντερασθεὶς] ἀνατερασθεὶς V.

[f] ἐπὶ κεφαλὴν ὠθῶν] ὠθῶν ἐπὶ κεφαλὴν A.

ΜΕΛΗΤΟΙ] Sic A. Vulgo Μέλιτοι etc., et collocant post Μελιτοῦττα.

[g] [illegible] ποιητικὸν αὐτό φασιν] γὰρ αὐτό φασι ποιητικὸν A.

[h] πικρότητος] πικρότατον B. πικροτάτην E. edd. ante Kusteri.

[i] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 744.

[k] Ἑζόμενος] Ἱζόμενος A.V.

ΜΕΛΙΒΟΙΟΝ] Μελίβοιαν B. Homer. Il. β. 717. καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν.

ΜΕΛΙΒΟΙΟΣ] Deest gl. A. καὶ ἔστι etc. om. V.

[l] ἐν τῷ ΟΙΔΙΠΟΤΣ] Sed ibi legitur Μέλιβος. KUST. Μελίβοιος ibi A.V.

[m] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 52.

[n] Ὅμηρος] Il. κ'. 495.

ΜΕΛΙΝΗ] Addit V. εἶδος ὀσπρίου, ὅπερ τινὲς καλοῦσιν ἔλυμον.

[o] Ἦν δὲ καὶ σῖτος ἀπὸ μελ.] Ex Xenoph. lib. I. de Expedit. Cyri, [c. V. 10.] p. 256. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[p] οἶνον] οἶνον A.E. Portus e conjectura. Et sic Xenoph. Exped. VI. 4, 1. unde sumptum est exemplum.

ΜΕΛΙΝΗ: Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. notata ad Harpocrat.

[q] Φιλιππικοῖς] Φιλιππικῷ A. Photius, Harpocr. ms. Pal.

ἐστίν· ὅπερ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται. Σοφοκλῆς μὲν [r]γὰρ, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ξενοφῶν, [s]θηλυκῶς [t]εἶπον μελίνην. Ξενοφῶν δὲ ὁ αὐτὸς ἐν Ἀναβάσει [u]καὶ μέλινον καὶ μελίνους εἶπε. Ἔνιοι δὲ εἶδός τι κεγχρίου νομίζουσι τὴν μελίνην, ὅπερ [x]τινὰς καλεῖν ἔλυμον. Θεόφραστος δὲ ἐν ἑβδόμῳ Περὶ Φυτῶν ὡς διαφέροντα ταῦτα ἀναγράφει, κέγχρον, ἢ μελίνην, ἢ ἔλυμον.

Μελίπηκτα: Εἶδος πλακοῦντος.

Μελιπνόους: Ἡδυπνόους.

Μελίρρυτον:

Μέλισσα: Ὄνομα πόλεως. Καὶ ζωΰφιον, ὅπερ ἐργάζεται τὸ μέλι.

Μελισσείου: Κηρίου.

Μελισμός: Τῶν μελῶν ἡ διαίρεσις. Ἐκ τοῦ μελίζω.

Μελισσοκόμος: Ὁ τῶν μελισσῶν ἐπιμελούμενος.

Μέλισσος: Ὄνομα κύριον. [Ἔστιν ἐν τῷ Γεννητική.]

Μελισσῶα:

Μελιστί: Κατὰ μέλος.

Μέλιττα: Ἡ μέλισσα.

Μελιταῖον κυνίδιον:

[y]Τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν [z]ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων οἰκουροί· οἱ δὲ ἐπὶ τέρψει, ὡς τὰ [a]Μελιταῖα κυνίδια.

[[b]Καὶ [c]**Μελιτηροὶ κύνες**· οἱ ἐπὶ τέρψει τρεφόμενοι.]

Μελιταιεύς:

Μελίτη: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ [d]Κόνωνος. Δῆμός [e]ἐστι τῆς Κεκροπίδος, ὀνομασθεὶς ἀπὸ Μελίτης [f]κατὰ μὲν Ἡσίοδον [g]θυγατρὸς Μύρμηκος, κατὰ δὲ Μουσαῖον, Δίου τοῦ Ἀπόλλωνος.

Μελιτηνή: Ὄνομα πόλεως. [[h]Καὶ Μελιτηνός, ὁ πολίτης.]

Μελιτιανός:

Μελιττοπηχεῖν: Τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι [i]προσπέτωνται.

Μέλιτος μυελός: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἡδέων.

Μελιτοῦττα: [k]Μάζα μέλιτι δεδευμένη· ἣν ἔφερον, ὡς ἐδόκουν, τοῖς ὄφεσι τοῖς [l]ἐς Τροφωνίου [m]μαντευομένοις. Ἐν [n]Λεβαδείᾳ ἐστίν.

Ὅτι [o]ἡ **μελιτοῦττα**, ἐπίθετον τῶν ναστῶν.

[p]Ἰστέον, ὅτι ἡ **μελιτοῦττα** [pp]ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς, ὡς εἰς τὸν Κέρβερον· καὶ ὀβολὸς, μισθὸς τῷ πορθμεῖ· καὶ στέφανος, ὡς τὸν βίον [q]διηγωνισμένοις.

Μελιτωδῶν ἐδεσμάτων:

Μελίτωνος:

Μελιτρός:

Μελίφρων: Ἡδὺς, γλυκαίνων τὰς φρένας.

Μελίχλωρος: Ὁ χλωρός.

Μελόμενοι:

---

[r] γὰρ] μὲν γὰρ A. Phot. Harpocr. ms. Pal.

[s] θηλυκῶς] θηλυκὸν V.

[t] εἶπε] εἶπον A.V. Phot. Harpocr. ms. Pal. Tum μελίνη B.V. Phot. μελλίνην Harpocr. ms. Pal.

[u] καὶ μελίνην] καὶ μέλινον A.B.V. Phot. καὶ μέλλινον Harpocr. ms. Pal.

[x] τινὲς] τινὰς A. Phot. Harpocr. ms. Pal., θέλουσι post ἔλυμον, ni fallor, omisso. ὅπερ—θέλουσι om. V. qui et om. ἐν ἑβδόμῳ—ἀναγράφει. Vid. Theophrast. H. P. VIII. 1, 1. Schneid. ind. p. 446.

ΜΕΛΙΠΗΚΤΑ] Vid. Wagner. ad Alciphr. I. 39. p. 253.

ΜΕΛΙΠΝΟΟΥΣ] Vid. Ἀσταφίς. HEMST.

ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΟΙ : Οἱ—ἐπιμελούμενοι] Μελισσοκόμος: Ὁ—ἐπιμελούμενος A.V.E.

ΜΕΛΙΣΣΟΣ] Μέλιττος A.V. qui mox om. ἔστιν ἐν τ. γ. Vid. in Μέλητος Λάρου.

ΜΕΛΙΣΣΩΣΑ] Μελισσῶα A.B.V.E.

ΜΕΛΙΤΤΑ] Post h. gl. delevi Μελιτεὺς cum A.V. Μελιτεὺς E.

ΜΕΛΙΤΑΙΟΝ ΚΥΝΙΔΙΟΝ] Multa de his collegit Boissonad. ad Herodian. p. 82.

[y] Τῶν γὰρ κυνῶν οἱ μὲν ἰχν.] Artemidorus lib. II. c. 11. Τῶν κυνῶν οἱ μὲν ἐπὶ θήραν τρέφονται· καὶ τούτων οἱ μέν εἰσιν ἰχνευταί· οἱ δὲ ὁμόσε τοῖς θηρίοις χωροῦσιν· οἱ δὲ ἐπὶ φυλακῇ τῶν κτημάτων, οὓς οἰκουροὺς καὶ δεσμίους λέγομεν· οἵ τε ἐπὶ τερπωλῇ, καὶ οἱ Μελιταῖοι λεγόμενοι. KUST.

[z] ἰχνευτικοί] ἰχνευταὶ A.

[a] Μελιταῖα] Μελιτταῖα V.

[b] Καὶ Μελιτηροὶ—τρεφόμενοι om. A. Μελιτηροὶ Holsten. ad Steph. Byz. p. 203.

[c] ΜΕΛΙΤΗΡΟΙ] Μελιτήσιοι J. Ulit. in Gratii Cyneg. v. 405. Adducit Suidæ locum Petavius ad Themist. XXI. p. 503. [p. 520. ed. 4°.] HEMST.

ΜΕΛΙΤΑΙΕΥΣ :] Sic A.V. Μελιτεύς B. Vid. Steph. Byz. in Μελιταία.

ΜΕΛΙΤΗ : Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Schol. Aristoph. Ran. 504. KUST. Domum in Μελίτῃ habuit Epicurus, quam Hermacho, et qui cum eo philosophentur, dat inhabitandam testamento Laërt. X. 10. REINES. Schol. ad Platon. Parmenid. init. in ms. Paris. Μελίτη δῆμος Κεκροπίδος· ἔσχεν δὲ ὄνομα τοιοῦτον ἀπὸ Μελίτης τῆς τῷ Ποσειδῶνι φίλης, ὅθεν Μελίτην δὴ Ποσειδαῶνος ἑταίρην φησί τις ποιητής.

[d] Κόνωνος] P. 1258, extr.

[e] δέ ἐστι] δὲ om. A.

[f] ἡ κατὰ—θυγατὴρ ἦν] κατὰ—θυγατρὸς A.V. Photius.

[g] θυγάτηρ] ᾗ ἐμίγη ὁ Ἡρακλῆς. Schol. Aristoph. Av. REINES.

[h] καὶ ΜΕΛ.] Hæc om. A.

ΜΕΛΙΤΙΑΝΟΣ] Delevi statim cum A. ὍΤΙ Βουταλίων καὶ Κόροιβος, καὶ Μελιτίδης ἐπὶ μωρίᾳ διεβέβληντο. Ἀριστοφάνης. Ἔστιν ἐν τῷ ΓΕΛΟΙΟΣ, quæ male repetuntur ex v. Βουταλίων.

ΜΕΛΙΤΤΟΠΗΧΕΙΝ] Et vox ista et interpretatio ejus mihi suspecta est: de qua proinde amplius cogitandum censeo. Confer interim Hesych. v. Μελιτοπωλεῖν. KUST. Μελιττοχεῖν E. Μελιττοποιχεῖν Photii ms. ubi editum Μελιττοπτηχεῖν. Et sic in Suida reponit post Wolfium Hemsterhusius, monens h. v. formari a πτήσσω, ἔπτηχα. Vossius ad Hesych. μελιττοπηχεῖν vel μελιτταπηχεῖν.

[i] προσπέτωνται] προσάπτωνται Photii ms. ubi editum πρόσπτωνται. Portus conj. ἀποπέτωνται.

[k] μᾶζα μέλιτι] Ex Schol. Aristoph. Nub. 507.

[l] ἐν Τροφωνίου] ἐς Τροφωνίου A.B.E.

[m] μαντευομένοις] οἱ μαντευόμενοι E. Schol. Aristoph. Rav. Ἐν Λεβαδείᾳ ἱερόν ἐστι Τροφωνίου, ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατιόντες πλακοῦντας ἔβαλλον μέλιτι δεδευμένους.

[n] Λεβαδίᾳ] Λεβαδεία A.

[o] Ἡ μελιττοῦττα ἐπίθετον τῶν ναστῶν] Respexit Suidas ad locum illum Aristophanis Av. 568. Ἢν δ' Ἡρακλεῖ τις θύῃ, λάρῳ ναστοὺς θύειν μελιτοῦττας. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[p] Ἰστέον ὅτι Μελιτοῦττα] Schol. Aristoph. Lysist. 601. HEMST.

[pp] ἐδίδοτο τοῖς νεκροῖς] Vid. supra Δανάκη et Καρχάδοντα. REINES. Conf. Hemsterhus. Lucian. Dial. Mort. XXI. 2. p. 422.

[q] διηγωνισμένοις] διηγωνισμένοις A.B.E.

ΜΕΛΙΤΩΔΩΝ] Μελιτωδῶν B. edd. ante Kuster.

Καὶ ἐπίστευον εἶναι θεοφιλεῖς, τῷ δαίμονι τούτῳ μελόμενοι.

Μέλον: Διὰ φροντίδος ὄν. [r] Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
> σκωμμάτιον, εἴποτέ τι θλιβόμενος ἐκβάλω.

Ὅτι δὴ βασιλεὺς ὢν καὶ Πέρσης, ἐθνῶν [s] τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ· ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀντιποιεῖσθαι [t] λόγων, καὶ τῆς περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξης.

Μελλονικιᾶν: Τὸ βραδύνειν, καὶ ἀναβάλλεσθαι. [u] Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲ νυστάζειν . . .
> [x] ἄρ' ἐστὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν.

Νικίας γὰρ υἱὸς [y] Νικηράτου, ὃς [z] ἀνεβάλλετο ἀπελθεῖν εἰς Σικελίαν. Βραδὺς γὰρ ἦν περὶ τὰς ἐξόδους, [a] καὶ, ὡς οἱ διαβάλλοντες, οὐ προνοητικὸς, ἀλλ' ἀμελητής.

> Ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν.

Μελόντων: Ἐπιμελείσθωσαν.

Μέλος τι μελλοδειπνικόν: [aa] Ἀριστοφάνης·

> [b] Ἐπανακίνει Κρητικῷ τὼ πόδε.
> . . . . τάχα γὰρ ἔπεισι
> λοπαδοτεμαχοσελαχογαλεοκρά.

Μέλου: Ἐπιμελοῦ.

> [d] Καὶ τὰ λοιπά μου
> μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.

Μέλλω: [e] Ἐπὶ τοῦ βραδύνω. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου, παρὰ Θουκυδίδῃ. Καὶ [f] Σοφοκλῆς·

> Μέλλων γὰρ ἀεὶ δρᾶν τι, τὰς οὔσας τέ μου
> καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορε.

Καὶ [g] Ἀριστοφάνης·

> Μὴ δῆθ' ἱκετεύω, πλὴν ὅταν μέλλω 'ξεμεῖν.

Τουτέστιν, εἰ ὅλως λέγεις, τότε εἰπὲ, ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ἵν' ἅπαξ ἐμέσω, καὶ [h] μὴ τότε, καὶ ὅτε λέγεις. E Ἢ οὕτω· Τότε, φησὶ, λέγε, ἐὰν θέλῃς, ἐπιτηρήσας, A ὅτε μέλλω ἐξεμεῖν· ῥᾷστα γὰρ [i] μᾶλλον ἐξεμέσαιμι, ἐὰν εἴπῃς.

Μέλω: Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

Μέλπηθρα: Παίγνια, σπαράγματα.

Μέλποντες: Ἄιδοντες, ἀνυμνοῦντες.

Μελύδριον Ἰωνικόν: Ἀντὶ τοῦ, τρυφηλόν· τοιοῦτοι γὰρ Ἴωνες. [k] Ἀριστοφάνης·

> Δεῦρ' [l] ἴτ' ἐπὶ τοὐμὸν στόμα
> B μελύδριον εὑροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

Μελχισεδέκ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, καὶ [m] βασιλεὺς τῶν Χαναναίων. Οὗτος κτίσας πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν, ἐπωνόμασεν αὐτὴν Σαλήμ· ὅ ἐστιν, [n] εἰρήνης πόλις· ἐν ᾗ βασιλεύσας ἔτη ριγ', ἐτελεύτησε δίκαιος, καὶ παρθένος. Ἀγενεαλόγητος δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν ἐκ τοῦ σπέρματος Ἀβραὰμ [o] ὅλως, μηδὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν, εἶναι δὲ C Χαναναῖον τὸ γένος, καὶ ἐκ τῆς ἐπαράτου σπορᾶς [p] ὁρμώμενον· ὅθεν οὐδὲ γενεαλογίας ἠξίωτο. Οὐ γὰρ πρεπωδέστατον ἦν, τὸν τῆς ἄκρας δικαιοσύνης ἐπειλημμένον, συμπλέκειν τῷ τῆς ἄκρας ἀδικίας γένει· διὸ καὶ ἀπάτορα καὶ ἀμήτορα τοῦτον εἶναί φασιν. Ὅτι δὲ Χαναναῖος ἦν τὸ γένος, εὔδηλον καὶ ἀφ' ὧν ἐκράτει καὶ [q] ἐβασίλευε κλιμάτων [r] τῶν Χαναναίων, καὶ οἷς ἐπλησίαζε πονηροτάτοις Σοδόμοις. Καὶ μέντοι D καὶ ἡ Σαλὴμ, ἧς ὑπῆρχε βασιλεὺς, ἡ πολυθρύλλητος Ἱερουσαλήμ ἐστιν, οὐδέπω τὸ ὅλον ὄνομα φέρουσα τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐκ προσθήκης δὲ τῆς ἱεροῦ [s] μετὰ τὴν Σαλὴμ προσλαμβάνουσα συλλαβὴν, καὶ κατὰ συνάφειαν Ἱερουσαλὴμ ὀνομασθεῖσα· διὰ δὲ τὸ ἀγενεαλόγητον λέγεται ἀπάτωρ καὶ ἀμήτωρ. [t] Ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδεκιτῶν, ὅτι Θεὸς ὀνομάζεται, μνήσθητι τοῦ Ἀποστολικοῦ, ὅτι ἑτέρας γενεᾶς ἐστι. Τουτέστι, τῶν Χαναναίων.

---

[r] Ἀριστοφάνης· Οὐδὲν ἄρ' —ἐκβάλω.—Ὅτι δὴ—δόξης] Prius fragmentum exstat apud Aristoph. in Vespis, 1279. ubi male legitur, ἐκβάλλω, ex Suida corrigendum. Quod et recte animadvertit Florens Christianus. In posteriori autem scribendum, καὶ ΤΗΙ περὶ ταῦτα γάνυσθαι ΔΟΞΗΙ. Quomodo legitur apud Agathiam, lib. II. p. 67. unde hunc locum decerpsit Suidas. De Chosroe autem Persarum rege hic sermo est, qui literas amabat scilicet, atque earum existimatione valde delectabatur. TOUP. τῇ —δόξῃ correxerat Portus. Et sic infra v. Χοσρόης.

[s] τε τοσούτων] τε om. E. Tum τοσούτω B.

[t] λόγων om. V. qui mox γῆς. Tum γάνυσθαι A.

[u] Ἀριστοφάνης] Av. 639. Καὶ μὴν μὰ τὸν Δί' οὐχὶ νυστάζειν ἔτι Ὥρα 'στὶν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικιᾶν. Ἀλλ' ὡς τάχιστα δρᾶν. KUST.

[x] ἄρ'] ἄρ' A.V.

[y] Νικηράτου] Ἀλκιβιάδ A.B.V.E.

[z] ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο A.

[a] καὶ ὡς οἱ] Seqq. om. V. Mox ἀλλ' ἀμελητὴς A.B.E. Schol. ἀλλὰ μελητὴς M. Ald.

ΜΕΛΟΝΤΩΝ] Il. σ'. 463. τ'. 29. et al. Male A. μελλόντων cum Photio.

[aa] Ἀριστοφάνης] Eccles. circa finem; ubi sic legitur: Ἐκφέρομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν. Sed metrum versus hujus claudicare recte vidit Portus, qui proinde μελλοδειπνικὸν legendum esse existimabat: quam conjecturam non puto H esse spernendam. Jocatur enim Comicus, et canticum ob futuram cœnam cantandum esse dicit: cum moris sit, ut cœnantibus, non vero cœnaturis, cantica accinantur. KUST. μελλοδειπνικὸν A.V.

[b] Ἐπανακίνει Κρητικῷ τὼ π.] Hæc, et quæ sequuntur, nihil ad rem faciunt, eademque emendanda et supplenda sunt ex Aristophane. KUST. Κρητικῶ A. qui Ἀριστοφάνης inserit post πόδε.

[d] Καὶ τὰ λοιπά μου μ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1137.

[e] Ἐπὶ τοῦ βραδύνω] Schol. Thucyd. I. 86. τὸ γὰρ μέλλουσιν νῦν, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βραδύνουσι λεκτέον, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐσομένου χρόνου.

F [f] Σοφοκλῆς] Electr. 305. Mox διέφθειρε A.V. διέφθορε E. τουτέστι—ἐξεμεῖν accedunt ex A. Vid. Schol. Aristoph.

[g] Ἀριστοφάνης] Initio Ranarum: ad quem locum vide Scholiastam; cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST. Seqq. om. V. Mox μέλλω γ' ἐξεμεῖν M.

[h] μὴ τότε καὶ ὅτε] μὴ καὶ τότε καὶ ὃ λέγεις A.

[i] μᾶλλον] ἂν μᾶλλον A. Post εἴπῃς delevi cum A., ΜΕΛΩ δὲ, τὸ φροντίζω, δι' ἑνὸς λ, δοτικῇ., qui in marg. exhibet, Μέλλω τὸ βραδύνω, διὰ β λλ., μέλω δὲ τὸ φροντίζω δι' ἑνὸς, δοτικῇ.

G ΜΕΛΠΗΘΡΑ] Il. ν'. 233.

[k] Ἀριστοφάνης] Eccles. 877.

[l] ἴτ'] εἶτ' A. Mox στόμμα A.B.V.E.

[m] βασιλεὺς] καὶ βασιλεὺς A.B. Pertinet hic art. ad Ep. Hebr. VII. 1.

[n] εἰρηνόπολις] εἰρήνης πόλις A.V.

[o] ὅλως] Addit A. μὴ δὲ γενεαλογεῖσθαι τὸ παράπαν.

[p] ὁρμώμενον] ὁρμώμενος A.B.E.

[q] ἐβασίλευσε] ἐβασίλευε A. qui mox om. τῶν.

[r] τῶν Χαν.] τῶν om. A.B.

[s] μετὰ] Σαλὴμ V.

[t] Ὅταν δὲ ἀκούσῃς παρὰ τῶν Μελχισεδ. ὅτι Θεὸς ὀνομάζεται] Sic locum hunc ex mss. Paris. emendavi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur: Ὅταν δὲ ἀκούσῃς περὶ (sic B.E.) τῶν Μελχισεδεκιτῶν, ὅτι ἔθνος ὀνομάζεται, &c. KUST.

Μελχισεδέκ, ἱερεὺς, οὐκ Ἰουδαίων [u] μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐθνῶν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ὑπὲρ Ἰουδαίων μόνον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ πάντων ἀνθρώπων ἑαυτὸν προσενήνοχε τῷ Θεῷ. Ἄρχεται δὲ τῆς ἱερωσύνης ἐν τῇ νυκτὶ, μεθ' ἣν τὸ πάθος ὑπέμεινεν, ἡνίκα λαβὼν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας, ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε, καὶ τὰ ἑξῆς. Οὗτος ὁ Μελχισεδὲκ ἐπὶ Ἀβραὰμ ἤκμαζεν, ἀνὴρ θεοσεβὴς, ἐθνικὸς, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους Σίδου, [x] υἱοῦ Αἰγύπτου, βασιλέως τῆς Λιβύης. Ὅστις [y] γινόμενος ἱερεὺς, καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων, ἔκτισε πόλιν ἐν τῷ ὄρει τῷ λεγομένῳ Σιὼν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὴν Ἱερουσαλὴμ, ὅπερ ἐστὶν εἰρήνης πόλις· καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ρηγʹ.

Μελχισεδέκ: Οὗτος βασιλεὺς ὢν τῶν Χαναναίων, καὶ ἱερεὺς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ, ὑποστρέφοντι τῷ Ἀβραὰμ [z] ἐκ τοῦ πολέμου ἀπαντήσας, ἐξήγαγεν αὐτῷ ἄρτους καὶ οἶνον, καὶ εἶπε πρὸς Ἀβραάμ· "Εὐλογημένος Ἀβραὰμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογημένος ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι." Καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Ἀβραὰμ δεκάτην ἀπὸ πάντων. Ἑρμηνεύεται δὲ Μελχισεδὲκ, [a] βασιλεὺς εἰρήνης.

Μελχὸμ προσοχθίσματι: Εἴδωλον καὶ τοῦτο. [b] **Προσοχθίσματα** γὰρ καὶ βδελύγματα τὰ εἴδωλα προσαγορεύειν εἴωθεν ἡ Γραφή· ὅπερ δηλοῖ [c] τὸ μῖσος, καὶ ἀπόβλητον.

Μεμαγμένη μᾶζα: Ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

Μεμαγμένην: Παρεσκευασμένην, καὶ ἐν ἑτοίμῳ γενομένην. Ἔνθεν καὶ παροιμία·

> [d] Μᾶζαν μεμαχὼς τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαγμένην.

Μεμακκοακότα: Τὰ Μακκοῦς φρονοῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ [e] Λαιμὼ ἐγένοντο ἐκαί· τουτέστι, βαρέως νοοῦσαι. [f] Ἀριστοφάνης·

> Ὁ δὲ, ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα τὸν δεσπότην,
> τέχνην [g] πεποίηται.

Μεμακτῖα: Προθυμουμένη.

Μεμαώς: Προθυμούμενος.

Μεμαστιλημένος: Κατειργασμένος. [h] Τουτέστι, μεμασημένος.

Μεματῖα: Προθυμουμένη, γλιχομένη.

> [i] Οὐδὲ γὰρ ἐν [k] θνητοῖσιν ἐδείνατο καὶ μεμαῶτα
> εἰρέμεναι Κλωθὼ τῶδ' ἕτερον φονέα.

Μεμβλώκατον: Ἀντὶ τοῦ, [l] παραμένουσι. Καὶ **Μέμβλετό μοι**: Ἀντὶ τοῦ, μετ' ἐπιμελείας [m] ἐγένετό μοι.

Μέμβλωκε: Παραμένει. Καὶ [n] **μεμβλωκὸς**, παραγενόμενον, [o] καὶ μετ' ἐπιμελείας κατασκευασθέν.

[**Μεμβράς**: Εἶδος ἀφύας. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Λοτᾷ.]

Μεμελημένος: Πεποιημένος.

Μεμένηται: Μένει.

Μεμετρέαται: Μεμέτρηνται.

Μέμηλα: Ἐφρόντισα. Καὶ [p] **Μέμηλε**: Μέλει.

Μεμηλώς: Ἐπιμελούμενος.

Μέμηνε: Μαίνεται.

Μεμιλτωμένον: [q] Ἀριστοφάνης·

> Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. Ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Μέμμιος: Ὕπατος ἦν Ῥωμαίων. [[r] Ἔστιν ἐν τῷ Ἀχαΐᾳ.]

Μεμισθαρνηκώς: Ὁ μισθῷ [s] καμών.

---

[u] μόνον] μόνων B.E.

[x] υἱοῦ Αἰγύπτου] Sic habent mss. Paris. itemque Cedrenus, qui cum Suida conferendus est. At priores editt. [et E.] male, Αἰγυπτίων. KUST.

[y] γενόμενος] γινόμενος A.

[z] ἀπὸ] ἐκ τοῦ A.V.

[a] βασιλεὺς εἰρήνης] Imo, βασιλεὺς δικαιοσύνης: ut ignorare non possunt, qui vel primis, ut aiunt, labris linguam Hebraicam degustarunt. KUST.

ΜΕΛΧΟΜ: προσόχθισμά τι] Recte Ernestus Μελχὸμ προσοχθίσματι. Vid. Theodoret. Regg. III. Ἐρωτ. 37.

[b] ΠΡΟΣΟΧΘΙΣΜΑΤΑ] Vid. infra in v. Sumpta sunt ex Theodoret. in Regg. IV. Ἐρωτ. 3.

[c] τὸ μῖσος] Rectius μύσος: quod et Porto visum est. KUST. μύσους E. μῖσος tenet Theodoret.

ΜΕΜΑΓΜΕΝΗΝ] Confer Nostrum supra v. Μᾶζα. KUST.

[d] Μᾶζάν γε] γε om. A.B.V.E. Vid. Aristoph. Eq. 55. et seq.

ΜΕΜΑΚΚΟΑΚΟΤΑ: Τὰ τῆς Μακκ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 62. τῆς om. A.V. Schol. Aristoph.

[e] ΛΑΙΜΩ] Λαμὼ Schol.

[f] Ἀριστοφάνης] Apud Aristophanem loco laudato sic legitur: Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ μεμακκοακότα, Τέχνην πεποίηται, &c. KUST.

[g] ποιεῖται] πεποίηται A. Locum Aristoph. om. V.

ΜΕΜΑΚΤΙΑ] Corrupte pro Μεμαυῖα. Vide infra. Delevi in fine gl. γλιχομένη cum A.B.V.

ΜΕΜΑΩΣ] Il. δ'. 40. et Schol.

ΜΕΜΑΣΤΙΛΗΜΕΝΟΣ] Portus suspicabatur, legendum esse μεμυστιλημένος: quam conjecturam veram esse, patet ex ipso Suida infra v. Μυστιλᾶσθαι, quo lectorem remittimus. KUST.

[h] Τουτέστι, μεμασημένος] Has duas voces priores editt. non agnoscunt, quas ex mss. Paris. revocavimus. KUST.

ΜΕΜΑΤΙΑ] Schol. Il. δ'. 73.

[i] Οὐδὲ γὰρ ἐν θνητοῖσιν ἐδ.] Anthol. Pal. VII. 148.

[k] θνητοῖσιν ἐδείνατο] θνητοῖς (vel θνητοῖσιν) ἠδύνατο A.V.E.M. θνητοῖσι δυνήσατο Anthol.

[l] παραμένουσι] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, παραβαίνουσι. Homerus Il. δ'. 11. Τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη Αἰεὶ παρμέμβλωκε. Scholiasta: Παρμέμβλωκε: παραμένει, πάρεστιν. Confer etiam Etymologum. KUST.

[m] ἐγένετό μοι] μοι om. A.B.

[n] ΜΕΜΒΛΩΚΟΣ, παραγενόμενον] Callimachus apud Schol. ad Sophoclis Œdip. Col. 305. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν ΜΕΜΒΛΩΚΟΣ πίλημα περίτροχον ἄλκαρ ἔκειτο Εἴδεος. Ad hunc locum respexisse videtur Suidas. TOUP.

[o] καὶ μετ'] καὶ om. A.

ΜΕΜΒΡΑΣ] Μεμβρὰξ B. Gl. A. in marg. om. V.

ΜΕΜΕΝΗΤΑΙ: Μένει. ΜΕΜΕΤΡΕΑΤΑΙ: Μεμ.] Sic locum hunc ex 2 mss. Paris. emendavi et distinxi, qui in prioribus editt. male sic legitur: Μεμένηται. Μεμέτρηνται. Μεμένηται. Μένει. KUST. Μεμένηνται: μεμέτρηνται E.

ΜΕΜΕΤΡΕΑΤΑΙ] Herodot. IV. 86. quem locum Etymologus perperam Hipponacti tribuit.

[p] ΜΕΜΗΛΕ addidi cum A.B.V.E. et Photio. Mox Μέλλει mss. et Phot.

[q] Ἀριστοφάνης] Acharn. 22. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[r] Ἔστιν etc. om. A.V.

[s] καμών] Sic recte mss. Paris. itemque editio Mediol. et Photius in Lexico inedito. At editt. Aldina, Basil. et

Μέμνηι: β' [t]προσώπου.

Μεμνῇτο: Μιμνήσκοιτο. Οὕτω προπερισπωμένως· ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ προσῳδίᾳ. Καὶ [u]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἵνα τοὐμὸν ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.

Μέμνων, [x]ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας, ἡγεῖτο μὲν Αἰθιόπων, οὐκ ἦν δὲ Αἰθίοψ, ἀλλὰ ἀπὸ [y]Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ [z]ἐκεῖσε ἔθνη ὑποχείρια ἔχων.

Μέμονα: Προθυμοῦμαι.

Μέμορται: Μεμοίραται.

Μεμωκημένος: Καταπεφρονημένος.

Μέμωνος: Ὄνομα κύριον.

Μεμπτέος: Μέμψεως ἄξιος.

Μεμοιραμένων: Λαχόντων, κληρωσαμένων.

Μεμοίραται: Μετέχει, εἴληφε.

Μεμυαλωμένα: Εὐτραφῆ, καὶ πίονα. Οὕτω γὰρ καὶ ὁ Νόμος ἐκέλευσε. Καὶ Μαλαχίας δὲ ὁ προφήτης ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια· ἐπαρᾶται δὲ τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα δὲ προσφέρουσι.

Μεμύημαι: [a]Πεπείραμαι.

Μεμυκότα: Κρύψαντα, καμμύσαντα· ἢ [b]κεκολλημένα. Καὶ [c]Ὅμηρος·

Σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν.

Ἐκ παρατηρήσεως Ὅμηρός φησι τῶν ἐν πολέμῳ τρωθέντων τὰ τραύματα μὴ μύειν, μόνου δὲ τοῦ Ἕκτορος κατὰ θείαν πρόνοιαν. [d]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τὸν πάρος Ὀρθηλοῖο μεμυκότα δειράσι ταῦρον.

Ἀντὶ τοῦ, μυκηθμῷ χρώμενον, μυκώμενον.

Μεμύρωμαι: [e]Ἀριστοφάνης·

Μακαριωτάτη ἐγώ, ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν ἀγαθοῖς· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὐτῶν τὰ Θάσια ἀμφορείδια.

[f]Ἀμφορείδια δὲ, τὰ κεράμια. Ἀπανθήσαντα δὲ, ξηρανθέντα.

Μεμυστιλημένοι: Εὐωχημένοι. Ζωμὸν ἀρυσάμενοι ἄρτοις κοίλοις, [g]καὶ [h]μύστρια μιμουμένοις. Ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς [i]μυστρίοις· οἷον μυστίλιόν τι ὄν. Ἐν [k]ταύτῃ δὲ τῇ ἑορτῇ πάντες προῖκα ἤσθιον καὶ τὴν ἀθάραν, καὶ ἄλλα τινά. Μυστίλη δὲ [l]καλεῖται κοῖλος ἄρτος· ἤγουν ἀθάρα. Ἐν γὰρ τοῖς Θησείοις ἀθάραν ἤσθιον. Ὁ δὲ νοῦς· Ὦ πολλὰ ταλαιπωρήσαντες, καὶ εἰς οὐδὲν ἑστιαθέντες, νῦν δὲ εὐτυχήσαντες. [m]Ὀλιγίστοις δὲ ἀλφίτοις λέγει, ἤγουν ἄρτοις. Τοῖς κοίλοις γὰρ ἄρτοις τοὺς ζωμοὺς ἀρυόμενοι, ταχέως ἐκορέννυντο δι' ἔνδειαν ἄρτου. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις, [n]λέγω δὲ ἡ μυστίλη, παρὰ τὴν μάσησιν. Ἢ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὄψων ὀλίγον ἄρτον ἤσθιον. Ἢ τῷ ζωμῷ σχολάζοντες, ὑπὸ τούτου ἐκορέννυντο.

Μέμφις: Ὄνομα κύριον. [[o]Καὶ κλίνεται] Μέμφεως, ἡ δοτικὴ, τῷ Μέμφει, καὶ [p]θηλυκὸν, ἡ Μέμφις.

Μεμφίτης: [q]Ὁ ἀπὸ τῆς Μέμφεως.

Μεμφολή: Μέμψις.

Μεμψιβολεῖν: Μέμφεσθαι.

Genev. male, κακῶν: quam lectionem Portus in versione secutus fuerat. KUST.

MEMNHI] Il. ς'. 18.

[t] προσώπου] ἀσώπου A. Delevi statim καὶ MEMNHMAI ΣΟΥ: Γενικῇ., cum A.V.

MEMNHITO] Conf. Schol. Ven. Il. ψ'. 361. Suidæ locum aliquando repertum iri in Schol. Aristoph. cod. Rav. aut Ven. vix dubito.

[u] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 992.

MEMNΩN] Pausanias X. [31. 7.] p. 875, 25. HEMST. Conf. Wesseling. Diodor. Sic. II. 22. Pausaniæ verba sunt, Ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιόπων γένους, ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα ὅσα ᾤκει μεταξὺ ὑποχείρια πεποιημένος.

[x] ὁ ἐς Ἴλιον στρατεύσας] Negat id Philostratus de Vit. Apoll. lib. VI. c. 3. quem vide. KUST.

[y] Σούσων] Σούσου A.

[z] ἐκεῖσε] ἐκείνῃ A.

MEMONA] Il. ε'. 482.

MEMYAΛΩMENA: Εὐτραφῆ καὶ π.] Pearsonius recte observaverat, notam hanc referendam esse ad Psalm. LXV. 15. ubi David secundum versionem τῶν LXX. sic inquit: Ὁλοκαυτώματα μεμυαλωμένα ἀνοίσω σοι μετὰ θυμιάματος. Theodoretus ad illum locum: Μεμυαλωμένα κέκληκε τὰ εὐτραφῆ καὶ πίονα. Οὕτω γὰρ καὶ ὁ Νόμος προσφέρειν ἐκέλευσεν ἄμωμά τε καὶ ἄρτια. Ἐπαρᾶται [illegible] καὶ ὁ προφήτης Μαλαχίας τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσιν, ἀνάπηρα [illegible] προσφέρουσιν. Hinc Suidas supplendus et emendandus est. KUST. F. Μεμυελωμένα. Sic infra Μυελόεντα, τροφὴν ἔχοντα, et sic Sopingius ad Hesych. TOUP. Sunt ex Psalm. LXV. 15. Leg. Μεμυελωμένα. VALCK.

[a] πεπείραμαι μὴ μύειν] Portus particulam negativam μὴ abjiciendam esse censet: cui assentior. KUST.

ib. δεδίδαγμαι, πεπείραμαι μὴ μυεῖν] πεπείραμαι A.V. Μεμύηται: πεπείραται Photius. Conf. Hesych. δεδίδαγμαι om. B. In fine μεμύειν vel μὴ μεμύειν B.E. Spectat gl. Pauli Ep. Philipp. IV. 12.

[b] κεκολλημένα] Procopius Goth. p. 188. ἀλλήλαις ξυνδέδενται καὶ μεμύκασι. TOUP.

[c] Ὅμηρος] Il. ε'. 420. KUST. Sumptus hic locus videtur e scholiis ad eum versum amplioribus. Conf. Heynii notam.

[d] Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 115.

[e] Ἀριστοφάνης] Eccles. 1105. Εὐδαίμων δ' ἐγώ, Αὐτή τε μοι δέσποινα μακαριωτάτη, Ἥτις μεμύρωμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν Ἀγαθοῖσιν, ὦ Ζεῦ· πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ Τούτων ἁπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια. KUST.

[f] ἈΜΦΟΡΕΙΔΙΑ [illegible] om. V. [illegible] om. A.

MEMYΣΤΙΛΗΜΕΝΟΙ: Εὐωχ.] Aristoph. Plut. 627. Ὦ πλεῖστα Θησείοις μεμυστιλημένοι, Γέροντες ἄνδρες, ἐπ' ὀλιγίστοις ἀλφίτοις. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[g] καὶ μυστήρια μιμουμένοις. Ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστ.] Emenda ex Scholiasta Aristophanis: Καὶ μυστρίοις ἐμφερόμενοι. Ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστρίοις. &c. De voce μύστρον autem et μυστρίον, vide Lexica vulgata. KUST.

[h] μυστήρια] μύστρια A.B.E. et sic corrigendum vidit Kusterus in nota ad Schol. Aristoph.

[i] μυστηρίοις] μυστρίοις A.B.E. Mox μυστίλιον Schol.

[k] ταύτῃ] ταύτῃ δὲ τῇ A.B.V.E. Schol.

[l] καλεῖται om. A.

[m] Ὀλιγίστοις] ὀλίγοις δὲ ἄρτοις ἤγουν ἀλφίτοις λέγει A. ἄρτοις ἤγουν ἀλφίτοις B.V.

[n] λέγω δὲ] λέγω δὴ A.B.V.

[o] Καὶ κλίνεται om. A. qui mox om. τῷ.

[p] θηλυκὸν, ἡ Μέμφις] In prioribus editt. [et B.V.E.] post verba hæc additur, Ἆπις, Θεὸς Αἰγύπτου. (Αἰγυπτίων V.) Τοῦτον Αἰγύπτιοι τιμῶσι σελήνην. Καὶ ἱερὸς ἦν ὥς (δὲ V.) ὁ βοῦς τῆς σελήνης, ὥσπερ ὁ Μέμφις τοῦ ἡλίου. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in vetustissimo ms. A. desunt, tum etiam quia non pertinent ad vocem Μέμφις, sed Μνεῦις. Bos enim, qui apud Ægyptios Soli sacer habebatur, non appellabatur Memphis, sed Mneuis, ut vel ex ipso Suida supra v. Ἆπις, et infra v. Μνεῦις, discere licet. KUST.

[q] Ὁ ἀπὸ] ὁ om. A.

Μεμψίμοιρος: Φιλεγκλήμων.

Μένανδρος, Ἀθηναῖος, [r]κωμικὸς ἀρχαῖος. Καὶ [s]Μένανδρος ἕτερος, Ἀθηναῖος, ὁ [t]Διοπείθους καὶ Ἡγεστράτης· περὶ οὗ πολὺς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος· κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας, στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξὺς δὲ τὸν νοῦν, καὶ περὶ γυναῖκας ἐκμανέστατος. Γέγραφε κωμῳδίας [u]ρη, καὶ ἐπιστολὰς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα, καὶ λόγους [x]ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

B **Μένανδρος**, Λαοδικεύς, τῆς παρὰ [y]Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σοφιστής. Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους Τέχνην, καὶ Μινουκιανοῦ Προγυμνάσματα· καὶ ἄλλα.

Μένανδρος [z]Προτίκτωρ, ἱστορικός· ὃς λέγει περὶ ἑαυτοῦ· Ἐμοὶ πατὴρ Εὐφρατᾶς ἐκ Βυζαντίου ὁρμώμενος ἦν· οὗτος δὴ οὖν ἥκιστα τῆς τῶν λόγων μετειλήχει παιδείας. C Ἡρόδοτος μὲν οὖν [a]ὁμόγνιος δέ μοι, τῆς πρὸς τὸν νόμον ἀπογευσάμενος παιδείας, εἶτα ἀφηνίασε τῆς περὶ ταῦτα σπουδῆς· ἀλλ' ἔγωγε [b]οὔτι χρῆναι ᾤμην μὴ καὶ νόμοις ὁμιλῆσαι, καὶ ἐς τέλος ἱκέσθαι τῶν πόνων· καὶ δὴ ἀφικόμην, ὥς μοι ὑπῆρχε δυνατόν. Ἥκιστα δὲ ἐχρησάμην τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἐπιτηδεύματος· οὐ γάρ μοι θυμῆρες ἦν ἀγωνίζεσθαι [c]δίκας, οὔτε μὴν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ θαμίζειν, D καὶ δεινότητι λόγων τὰς τῶν ἐντυγχανόντων οἰκειοῦσθαι φροντίδας. Καὶ τὰ σπουδαῖα τοιγαροῦν παρείς, καὶ τὰ χείριστα ἑλόμενος, κεχηνὼς περιενόστουν. A Καί μοι [d]καταθύμιοι ἦσαν οἵ τε θόρυβοι [e]τῶν χρωμάτων, καὶ οἱ ἁμιλλητήριοι τῶν ἵππων ἀγῶνες, ἔτι γε μὴν καὶ ἡ παντόμιμος ὄρχησις. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ παλαίστραις ἐναπεδυόμην, καὶ ἐς τοσοῦτον ἐξώκειλα ἀφροσύνης, ὡς καὶ [f]τὸν φαινόλην ἀποδύσασθαι, [g]συναποδύσασθαι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ [h]νουνεχές, καὶ ἄλλο ὅ τι ἐς [i]βίον ἀγλάϊσμα. Ἐπεὶ δὲ Μαυρίκιος τὸ βασίλειον [k]διεθήσατο κράτος, τοῦτο μὲν προμηθέστατα B ἔχων ἐς τοὺς ὑπηκόους, τοῦτο δὲ καὶ μουσῶν ἐραστής, ποιημάτων τε καὶ ἱστορίας ἥδιστα ἐπαΐων, ὡς καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν περὶ τὰς τοιαύτας φροντίδας, καὶ παρορμᾶν ἐντεῦθεν καὶ ὀξύνειν τοῖς χρήμασι τοὺς ἀμβλυτέρους τὸν λογισμόν· ἀγαπητῶς ἐν τῷ τότε ἔγωγε ἀλύων καὶ δυσανασχετῶν τῷ μὴ τὰ δέοντα ἔχειν, ἀναλογιζόμενος ἦν, ὡς [l]οὐ χρεὼν ἀνόητά με περινοστεῖν. [m]Ὥστ' ἂν οὖν μὴ διαπαντὸς C κενεμβατοίην, ὡρμήθην ἐπὶ τήνδε τὴν συγγραφήν, ἄρξασθαι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν [n]Ἀγαθίου, καὶ [o]τῆς ἱστορίας ποιήσασθαι τὴν ἀρχήν.

Μένδα: Ὑπὸ Ἐρετριέων ᾠκισμένη.

Μενδαῖος: Ὁ ἀπὸ τῆς Μένδης.

Μένδη: Πόλις μία τῶν ἐν Πελλήνῃ.

Μένδην: Οὕτω καλοῦσι τὸν Πᾶνα Αἰγύπτιοι, ὡς D τραγοπρόσωπον, τῷ καὶ τὸν τράγον τῇ αὐτῶν διαλέκτῳ οὕτω καλεῖν· καὶ τιμῶσιν αὐτὸν ὡς ἀνακείμενον τῇ γονίμῳ δυνάμει· καὶ τιμῶσιν αὐτόν, [p]ὥστε μὴ ἐσθίειν τράγους· ὀχευτικὸν γὰρ τὸ ζῷον. Ἦν δὲ καὶ ἱερὸν

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΟΣ] Vid. Herald. adv. Salmas. p. 408.

[r] κωμικὸς ἀρχαῖος] Hunc Menandrum Suidæ errori deberi existimat Meinekius Quæst. Scen. II. p. 75. Vid. et not. ad vitam Menand. p. XXIII.

E [s] Μένανδρος] Hujus Menandri fabulas accurate recenset Meursius in Bibliotheca Attica, quem vide. Omisit tamen fabulam ejus Ἄπιστος, cujus meminit Suidas v. Ἄβρα. Existimavit nimirum Meursius, vocem ἀπίστῳ esse partem fragmenti, quod Suidas dicto loco ex Menandro adducit; cum certissimum sit esse nomen fabulæ, ut et lectorem supra monuimus. Sic autem, ut diximus, Meursium censuisse, satis patet ex eo, quod in Bibliotheca Attica, ubi de fabula Menandri Ψευδηρακλῆς agit, F locum illum Suidæ sic legendum et distinguendum esse monet: Μήτηρ τέθνηκε ταῖν ἀδελφαῖν ταῖν δυοῖν Ταύταιν, τρέφει δὲ παλλακή τις τοῦ πατρὸς Αὐτάς, ἄβρα τῆς μητρὸς αὐτῶν γενομένη, Σικυωνία· καὶ γὰρ ἄβραν ἀντωνούμενος Ἑρμιόνῃ, ταύτῃ μὲν οὐ πάρεδρον ἔχειν· Τρέφειν δὲ χωρίς, ὡς ἐλευθέρᾳ πρέπει, Ἀπίστῳ· ᾤμην εἰ τὸ χρυσίον λάβοι. Ὁ γέρων, θεράπαιναν εὐθὺς ἠγορασμένῳ Ἄβραν ἔσεσθαι. Subjungit postea: *Ita versus istos ibi latentes, e latibulo suo protractos, restituo.* Sed, quod salva modestia dixerim, insigniter fallitur. Fragmenta enim diversa, et ex diversis fabulis petita, in unum G massam compegit, duasque istas voces, ἀπίστῳ, et Σικυωνία, quæ fabularum nomina sunt, invito plane sensu cum ipsis Menandri verbis miscuit: qui error ipsi cum Porto communis est. Vide nos supra v. Ἄβρα, ubi rite omnia distinximus, et suum cuique fabulæ fragmentum restituimus. KUST.

[t] Διοπείθους] ὁ Διοπ. A.B. Mox Ἡγεστράτης A.B.V. Ἡγιστράτης E. pro Ἡγησιστράτης.

[u] ρη´] Alii 109. Apollod. ap. Gell. XVII. 4. 105. H REINES. ργ´ E.

[x] ἑτέρους] ἑτέρων δύο V.

[y] Λύκῳ] τῷ Λύκῳ A. Mox σοφιστοῦ A. In fine καὶ ἄλλα om. V.

[z] Προτίκτωρ] Προτήκτωρ V.

[a] μοι ὁμόγνιος] ὁμόγνιος δέ μοι A.B. ὁμόγνιός γε μοι V. μοι ὁμόγνιος δέ μοι E.

[b] οὔτι] οὔτε A.

[c] δίκας] δίκαις E.

[d] καταθύμιοι] κατάθυμοι V. qui mox ὅτι pro ἔτι.

E [e] τῶν χρωμάτων] Wolfius legit ἁρμάτων: quam conjecturam probo. KUST. An σχημάτων? Sed for. nihil mutandum. Vid. Suid. Πρασινὸν χρῶμα. Agathias V. p. 153. τὴν περὶ τὰ χρώματα ἔριν. Et p. 161. ἵππων ἁμίλλας τοῖς χρώμασι μεμερισμένας. TOUP. Mutari nolim; factiones enim Circenses coloribus distinguebantur. HEMST. Vid. Barth. Advers. XVI. c. 17. Editam lectionem fortasse adprobent ista Greg. Nazianz. Ep. 236. Οἱ πολυδάπανοι τοὺς πώλους γυμνάζουσι πρὸς τὰ χρώματα καὶ τοὺς φόβους (an ψόφους?) καὶ τῶν χωρίων τὰ πρανῆ τε καὶ ὕπτια οὐχ ἵνα πτοήσωσιν, F ἀλλ' ἵνα μὴ πτοεῖσθαι διδάξωσι. REINES.

[f] τὴν φαινόλην] τὸν φ. A.B.E.M.

[g] συναποδύσασθαι] Dictum Gygis imitatur apud Herodot. I. 8. HEMST.

[h] νουνεχές] Sic recte 2 mss. Paris. At in prioribus editt. [et E.] male legitur συνεχές. KUST. τὸ συνεχὲς B. νουνεχὲς V.

[i] βίον] βίου A.

[k] διεθήσατο] διεδέξατο B.E.M. Mox μουσῶν om. V.

G [l] οὐκ ἦν] οὐ A.B.V.E. Tum χρεὼν A.

[m] Ὡς οὖν ἂν] ὡς τὰν (vel ὥστ' ἂν) οὖν A.B.V.E. ὥστ' ἂν μὴ M. ὥστ' ἂν οὖν μὴ ed. Portus, qui conj. ὥσθ' ἵνα μή.

[n] τὰν Ἀγαθίου] τὰν om. A.B.V.E. τοῦ Ἀγαθ. M.

[o] τῆς ἱστορίας] Ex hac historia Excerpta quædam hodie adhuc supersunt, edita ab Hœschelio inter reliquas Legationum Eclogas. KUST.

ΜΕΝΔΑ] Μένδη Thucyd. IV. 123. ubi v. Duker. Hanc et paullo post sequentem glossam conjungit Harpocratio, v. Μένδη.

H ΜΕΝΔΑΙΟΣ] Vid. Bergler. ad Alciphr. III. 5.

ΜΕΝΔΗΝ: Οὕτω καλοῦσι τὸν Π.] Vide Bochartum Hieroz. part. 1. lib. II. c. 53. KUST. Sumpsit forte Suidas ex Schol. ad Gregor. Naz. Vid. Nonnum Hist. Collect. p. 169. Plura dabit Jablonski Panth. Ægypt. II. c. 7. et Opusc. I. p. 138.

[p] ὥστε] ὡς ἔτι B.V.E.M.

τοῦ Μενδησίου παρ' Αἰγυπτίοις, ἐν ᾧ [q]ἄγαλμα τραγοσκελὲς ἦν, ὀρθὸν ἔχον τὸ αἰδοῖον.

Μενδήσιον κέρας: Τὸ τοῦ Νείλου στόμα.

Μένεα πνείων: Μεγάλα δυνάμενος.

Μενεδάϊος ἵππος: Ὁ πολεμιστήριος.

> [r]Σᾶμα τόδε φθιμένου μενεδαΐου εἴσατο Δᾶμις ἵππου, ἐπεὶ στέρνον τοῦδε δαφοινὸς Ἄρης τύψε.

Μενεδάϊος, καὶ κατὰ τροπὴν, μενεδήϊος.

Μενέδημος:

Μενεαινέμεν: Προθυμεῖσθαι.

Μενεθεύς: Ὄνομα κύριον. [s]Καὶ Μενεσθεύς.

Μενεκλείδης:

Μενεκράτης, κωμικός. [t]Δράματα αὐτοῦ, Μανέκτωρ, ἢ Ἑρμιονεύς.

Μενεκράτης, Συρακούσιος, ἰατρός. Οὗτος δὲ μισθὸν μὲν οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας, ([u]ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἱερὰν νόσον,) δούλους δὲ αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς [x]θεραπευομένους ἀπῄτει, καὶ Δία ἑαυτὸν ἐκάλει, θεοὺς δὲ τοὺς ἰαθέντας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεὶς [y]ἑκάστῳ προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἑρμοῦ, τῷ δὲ, Ἀπόλλωνος.

Μενέλαος: [z]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀδελφὸς Φιλίππου ὁμοπάτριος.

Μενέλαος, [a]Αἰγαῖος, ἐποποιός. Ἔγραψε Θηβαΐδα ἐν βιβλίοις [b]ια'. καὶ ἄλλα.

Μενέμαχοι: Καρτερικοὶ, μένοντες ἐν τῇ μάχῃ· οὓς Ὅμηρος μενεχάρμας καλεῖ.

Μενετοὶ θεοὶ, καὶ μὴ ἀποδιδῶσι [c]μισητίαι: Ἀντὶ τοῦ, ἀνεξίκακοι, καὶ οὐκ εὐθέως τιμωρούμενοι, A ἐπίμονοι, καὶ βέβαιοι, καὶ οὐκ [d]εὐεξαπάτητοι. [e]Μισητία δὲ, ἡ εἰς τὰ ἀφροδίσια ἀκρασία. Μήποτε μέντοι γενικώτερόν ἐστιν ἡ ἀπληστία, ἡ [f]αἰσχροκέρδεια.

Μενεχάρμης: Ὁ ὑπομενητικὸς ἐν μάχαις.

Μένεχμος: Ὄνομα κύριον.

Μενξίτιον: Ὄνομα τόπου.

Μενθῆρες: Αἱ φροντίδες.

B [Μένιππος: Ὁ Κυνικός. Ἔστιν ἐν τῷ Φαιός.]

Μένιππος: Κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Κέρκωπες, καὶ ἄλλα.

Μενοεικής: Ὁ αὐτάρκης. Καὶ μενοεικέα.

Μένος: Δύναμις, ὁρμή. [g]Διαφέρει δὲ τὸ μένος τοῦ θάρσους. Τὸ μὲν γὰρ μένος ἐστὶ τοῦ σώματος· τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς.

C Μενοῦνγε: Ἐκ συνδέσμων τριῶν. Τὸ [h]ἀληθές.

Μένω:

> Ἡ δὲ Ὀλυμπιὰς ἐπὶ τῶν ἑαυτῆς [i]λογισμῶν ἔμενε.

Μένων: Οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν [k]πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως [l]πλείω λαμβάνοι, ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω [m]κερδαίνοι· φίλος τε ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵν' ἀδικῶν μὴ διδοίη δίκην. Ἐπὶ [n]δὲ τὸ κατεργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμοίη, D συντομωτάτην [o]ᾤετο ὁδὸν εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε καὶ ψεύδεσθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ [p]τὸ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι. Στέργων δὲ [q]φανερὸς μὲν ἦν οὐδένα· ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ ἔνδηλος ἐγίνετο ἐπιβουλεύων. Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγε-

[q] καὶ ἄγαλμα] καὶ om. A.V.B.E.

ΜΕΝΕΑ ΠΝΕΙΩΝ] Schol. Il. β'. 43. γ'. 8.

[r] Σῶμα] Σᾶμα A.B.V.E. Μνᾶμα Anthol. Pal. VII. 208. Mox δαφοινὸν A.B.V.M.

ΜΕΝΕΔΗΜΟΣ] Menedemus Eliensis Herculi rationem purgandi stabuli Augeæ tradit. Ptol. Heph. V. Narr. Hist. ap. Phot. 190. Menedemus Κωλώτου μαθητὴς Laërt. VI. 9. Menedemus Cleomenis discipulus Laërt. VI. 6. Menedemus Rhodius, Aristotelis discipulus Gell. XIII. 5. REINES.

ΜΕΝΕΑΙΝΕΜΕΝ] Il. ε'. 606.

[s] Καὶ ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ in A. post Μενέμαχοι. Gl om. V.

ΜΕΝΕΚΛΕΙΔΗΣ] Adversarius Epaminondæ in administratione reipublicæ, et dicendi potens: objecit Epaminondæ, quod liberos non haberet, nec duxisset uxorem. Cornel. Nepot. Epam. 5. REINES.

[t] Δράμα] δράμα' A.V. δράματα E. edd. ante Kuster. leg. videtur δραμάτων, ut v. Μένιππος et alibi.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΗΣ, Συρακούσιος, ἰατρός. Οὗτος δὲ μισθ.] Locum hunc de Menecrate Suidas deprompsit ex Athenæo, quem vide lib. VIII. p. 289. Ibi enim eadem res fusius narratur. KUST.

[u] ἐθεράπευσε] ἐθεράπευε B.V.E.M. Ald.

[x] θεραπευμένους] θεραπευομένους B. edd. ante Kuster. Athen.

[y] ἑκάστῳ] ἑκάστου V.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Δημοσθένης] P. 47, 21.

[a] Αἰγαῖος] An potius Ἀχαιὸς? Vide Holstenium ad Stephanum v. Ἀχαία. KUST. Αἰγέος V.

[b] ιβ'] ια' A.B.V.E. ιβ' Eudocia.

ΜΕΝΕΜΑΧΟΙ] Hanc gl. dedi ex A.V.

ΜΕΝΕΤΟΙ ΘΕΟΙ, ΚΑΙ ΜΗ 'ΑΠΟΔ.] Aristoph. Av. 1617. Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖόν τῳ θεῶν Εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζηται λέγων, Μενετοὶ θεοί· καὶ μὴ 'ποδιδῷ, μισητίαν Ἀναπράξομεν καὶ ταῦτα. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic de- E scripsit. KUST.

[c] ΜΙΣΗΤΕΙΑΙΣ] μισητίαι A. μισητεῖαι V.

[d] εὐεξαπάτητοι] εὐαπάτητοι B. ἐξαπάτητοι E.

[e] ΜΙΣΗΤΕΙΑ] Μισητία A.

[f] αἰσχροκέρδεια] αἰσχροκερδία V.

ΜΕΝΕΧΑΡΜΗΣ: Ὁ ὑπομενητ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. ι'. 525. KUST.

ΜΕΝΞΙΤΙΟΝ] Μενζίτιον E.

ΜΕΝΘΗΡΕΣ] Potius, μενθῆραι. Vide Etymologum et F Hesychium. KUST.

ΜΕΝΙΠΠΟΣ] Γαδαρεὺς Strab. XVI. 759. et Steph. in Γάδαρα. cf. Laërt. VI. 8. et Athen. I. 32. REINES. Hanc gl. habet A. in marg. ἔστιν etc. om. V.

ΜΕΝΟΕΙΚΗΣ] Vid. Schol. Il. ι'. 90.

[g] Διαφέρει] Seqq. habet A. in marg. Desumpta sunt ex Schol. Ven. ad Il. ε'. 2.

[h] ἀληθές] Statim delevi μᾶλλον μὲν οὖν cum A.B.V. Photio, et Etymol. Vid. not. ad Hesych.

G ΜΕΝΩ] γενικῇ addunt B.E.V. Gl. om. A.

[i] ἔμενε λογισμῶν] λογισμῶν ἔμενε V.

ΜΕΝΩΝ: Ἀθηναῖος. Οὗτος δῆλος ἦν ἐπιθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud Xenophontem lib. III. de Expedit. Cyri, in fine: ut Pearsonius monuit. [II. 6, 21.] Notandum autem est, Menonem hunc a Xenophonte non vocari Ἀθηναῖον, sed Θετταλόν: unde Suidas proinde corrigendus est. KUST. Ἀθηναῖος delevi cum A.

[k] πλούτου om. V.

H [l] πλείω λαμβάνῃ] πλέω λαμβάνῃ V. πλ. λαμβάνοι A.

[m] κερδαίνῃ] κερδαίνοι A. κερδαίνῃ B.V.

[n] τὸ δὲ] δὲ τὸ A.B.

[o] ὁδὸν ᾤετο] ᾤετο ὁδὸν A.

[p] τε καὶ] τε om. A.B. Tum τὸ addunt A.B.V. ante ἀληθ.

[q] φανερῶς] φανερὸς A. Mox εἶναι om. V.

λῶν ἀεὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν [r]τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε, (χαλεπὸν γὰρ ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν), ἀλλὰ τὰ τῶν φίλων μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον [s]ἀφύλακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν αἰσθάνοιτο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, [t]ὡς εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δὲ ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν ἀσκοῦσιν, ὡς [u]ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. Ὥσπερ δέ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ [v]καὶ ἀληθείᾳ καὶ δικαιότητι, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ πλάσαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. [x]Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει [y]πρωτεύειν, διαβάλλων φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κτήσασθαι. Τὸ δὲ πειθομένους στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ [z]συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, [a]ἐπιδεικνύων, ὅτι [b]πλεῖστα [c]δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. [d]Εὐεργεσίαν δὲ κατέλεγεν, [e]ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίσταιτο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ, οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν.

Μεντίδιος: Ὄνομα κύριον.

Μέντορος: Ὄνομα κύριον.

Μέντοι: Τὸ δὲ [f]σὺν τῷ γέ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων.

Μενοικεύς:

Μενοινή: Ἡ προθυμία.

Μενοινῶος:

Μενοίτιος: Ὄνομα κύριον.

Μεραρχίαι: Αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμή. οἱ δὲ καὶ Τέλος ὀνομάζουσι. Καὶ τὸν ἡγούμενον, Μεράρχην, καὶ Τελετάρχην.

Μεριδαρχίας: Μεριτίας. Κατὰ δεκαρχίας.

Μερίζω: Αἰτιατικῇ.

Μερίς: Ἡ κληρονομία.

Μερὶς οὐ πνίξ: Τῶν δυνατωτέρων ἁρπαζόντων τὰς τροφὰς τῶν ἀσθενεστέρων, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνων πνιγομένων, [g]ἐπεὶ ἄρα [h]αὐτοῖς βοηθεῖν οὐκ ἠδύναντο, ἐπενοήθη ὁ διαμερισμός· καὶ ἕκαστος [i]ἑκάστῳ, τὸ ἴσον λαμβάνων, ἐπεφώνει, [k]Μερὶς οὐ πνίξ. Ἡ οὕτως γράφε, Μερὶς οὐ πνίγει. Ὅτε οὖν οἱ δυνατοὶ ἥρπαζον, ἦν πνίξ· ὅτε δὲ ἐπενοήθη [l]ὁ μερισμὸς, ἔλεγον οἱ [ll]πένητες, Μερὶς οὐ πνίξ.

Μερίτην: Συμμεριστήν. [m]Πολύβιος·

Καὶ πολλὰ περιελασάμενοι σώματα καὶ θρέμματα, [n]τούτων οὐδενὸς μερίτην ἐποιήσαντο τῶν ἀλόντων.

Μερίτης: Ὁ τινὸς πράγματος μεταλαγχάνων. [o]Πολύβιος·

Ὁ ▪ φύλαξ εὐθὺς ἀνοίγει, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν [p]τὴν εὐαγρίαν, διὰ τὸ μερίτην αὐτὸν ἀεὶ γίνεσθαι τῶν εἰσφερομένων.

Μερκηδῖνον: Τόπος τις.

Μερμαίρω: Φροντίζω, ἢ χολῶ.

Μέρμερα: Μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

Μερμερίζω: Μεριμνῶ.

Μερμερόης: Ὄνομα κύριον.

[r] τῶν πολεμίων] τῶν om. A. Mox εἶναι om. V. qui infra habet λαβεῖν.

[s] ἀφύλακτα] κἀφύλακτα V.

[t] ὡς εὖ] καὶ ὡς εὖ B.E.

[u] ἀνάνδροις] ἀνάνδρους B. pr. Tum ἐπειρᾶτο V.

[v] καὶ ἀληθείᾳ addidi cum A.B.V.E. Mox οὔτε V. pro οὕτω.

[x] Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλ.] Locus hic ex Xenophonte sic rescribendus est: Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχ. πρωτ. φιλίᾳ, διαβάλλων τοὺς πρώτους, τούτους ᾤετο, &c. KUST.

[y] πρωτεύειν] πρωτερεύειν V.

[z] συναδικεῖν] συνδικεῖν A.V.

[a] ἐπιδεικνύων] μὲν addit A.

[b] πλεῖστα] μάλιστα V. (πλεῖστα supra scriptum)

[c] δύναιτο] ψεύδοιτο B. ψεύ... E.M. omisso statim καί.

[d] εὐεργεσίας] εὐεργεσίαν A.B.E.

[e] ὅτε] ὁπότε A.B.V. Tum ἀφίσταιτο A.B.V.E. edd. ante Kuster. pro ἀφίστατο.

ΜΕΝΤΟΡΟΣ] Mentor Bithynus, discipulus Carneadis, Acad. Laërt. IV. 9. et Euseb. Præp. XIV. 7. et 8. e Numenio. Mentor Syracusanus Plin. Mentor. scalptor, s. cælator in auro et argento Plin. REINES. cf. Menag. ad Laërt. IV. 63. Diodor. Sic. XVI. 52. et Wessel.

ΜΕΝΤΟΙ: ὅμως] ὅμως om. A.B. Photius.

[f] σὺν τῷ γε] Sic recte ms. Paris. A. et Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et B.V.E.] συντάσσει: qua lectione Portus deceptus, ineptum loco huic sensum affinxerat. KUST. Vett. edd. corrupte quidem, sed ut non melior sit Kusteri lectio. Nam quis credat, μέντοι γε a Photio et Suida ignotum Græcis perhiberi, quum et sæpissime inveniatur, et ab aliis grammaticis agnitum sit? Etym. M. p. 580, 10. Μέντοι γε: ἐπίρρημα μεσότητος, ἐκ τοῦ μὲν καὶ τοῦ τοὶ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου. Phavorinus: Μέντοιγε, πλὴν διὰ τοῦτο, ἢ ὅμως, ἢ ἕνεκεν τούτου. [Sic Zonaras p. 1355.] Quare Photium et Suidam scripsisse puto σὺν τῷ ν. Heraclides enim, ut ex Eustathio discimus p. 722, 59. 1726, 26. μέντον, quod in quodam Homeri loco aliqua exemplaria exhibebant, ab Argivis et Cretensibus pro μέντοι dictum narraverat, quemadmodum contra ἐνδοῖ a quibusdam Doriensibus pro ἔνδον diceretur. Heraclidis igitur refutandi caussa hæc illorum grammaticorum annotatio scripta videtur. HERMAN. ad Viger. n. 337. p. 842. Qui poterat citasse ex Photio gl. seq. ΜΕΝΤΟΙ: τὸ δὲ ΜΕΝΤΟΝ βάρβαρον· ᾧ καὶ Χρύσιππος χρῆται. Conf. Valcken. ad Theocrit. Adon. pp. 363. 364.

ΜΕΝΟΙΤΙΟΣ] Rex Corinthi, cujus filius Creon. Hygin. Fab. 25. et 72. s. Thebanus fab. 76. REINES.

ΜΕΡΑΡΧΙΑΙ: Αἱ δύο χ.λ.] Scribe, Μεραρχία, numero singulari. Duæ enim Chiliarchiæ unam tantum Merarchiam constituebant. Confer Ælianum in Tactic. c. 9. ubi Τελάρχης rectius vocatur, quem hic Suidas Τελετάρχην appellat. KUST. Μεραρχία ms. Coislin. ap. Montfaucon. p. 507. qui mox τελετάρχην cum Suida. Μεναρχίαι et infra Μενάρχην A.

ΜΕΡΙΔΑΡΧΙΑΣ] Vid. not. ad Hesych.

ΜΕΡΙΣ ΟΥ ΠΝΙΞ: Τῶν δυνατωτέρων ἁρπ.] Eadem ad verbum habet Photius in Lexico inedito. Confer etiam Zenobium. [V. 23.] KUST.

[g] ἐπεὶ ἄρα] ὅτι Photius.

[h] βοηθεῖν αὐτοῖς] αὐτοῖς βοηθεῖν A. Phot.

[i] ἑκάστῳ] ἑκάστου V.

[k] ΜΕΡΙΣ—γράφε addidi ex A.B.V.E. ἢ οὕτως usque ad fin. om. Photius. ὅτε οὖν usque ad fin. om. V.

[l] ὁ μερισμὸς] ἡ μερὶς A.B.

[ll] πάντες] πένητες A.B.E.

ΜΕΡΙΤΗΣ: συμμεριστής] Μερίτην: συμμεριστήν A. et in pr. v. E.

[m] Πολύβιος] Lib. IV. c. 29. KUST.

[n] τούτων] τῶν Σκερδιλαΐδου Polybius.

[o] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 24. (31) KUST.

[p] τὴν] τὸν A. Mox αὐτὸν om. A.B. αὐτῷ habet E.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ] Μερμέρω V. Phot.

ΜΕΡΜΕΡΑ: Μερίμνης ἄξια. Χαλεπά] Ex Scholiasta Homeri ad Il. θ. 453. KUST. Conf. Schol. Platon. p. 133.

[q]Τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημᾶναι, ὡς οὐκ ἔστιν ἀξιόλογος ἡ χώρα, οὐδὲ μὴν περιμάχητος, οὐδὲ [r]βασιλικῆς ἔργον ἐκστρατείας, ἀλλ' [s]ἓν ὑπάρχει τῶν ἐθνῶν τῶν [t]περὶ τὸν Καύκασον. A

Μέρμις: Τὸ σχοινίον.

Μερόη: Νῆσος κατὰ τὸν ὠκεανόν.

[u]Εἰ καὶ τηλοτέρω Μερόης τεὸν ἴχνος ἐρείσεις.

Μερόλαξ: Ὄνομα κύριον.

Μέροπες, οἱ ἄνθρωποι. [x]Παρὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν. Ἡ εὐθεῖα Μέροψ. B

Μερόπη: Ὄνομα κύριον. [[y]Καὶ Μεροπὶς, ἡ Κῶς νῆσος.]

Μέσαβον: Τὸ μέσον τῶν βοῶν ξύλον.

Μεσάγκτλος:

[Μεσσαπίων: Ἄρτος, ὁ ψωμός. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου [z]Μεσσαπίων, καὶ πρόξενον Ἀθηναίους φησὶ ποιήσασθαι Πολέμων.] C

Μεσάτμοι: Τῷ κανόνι, τῷ μέσῳ καλάμῳ τοῦ ἱστοῦ.

Μεσαύλιον: Κυρίως μὲν, ἡ [a]μέση θύρα· [b]κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ μεσαύλιον. [c]Ἡ μεσαύλιον, ὁ μέσος τόπος τῆς αὐλῆς.

Μεσαιπόλιος: Ὠμογέρων, μιξοπόλιος.

Μεσαίτατος: Ὁ μέσος. Καὶ μεσαίτατον, τὸ ὑψηλόν. D

Μεσεγγύημα: Μεσεγγύημά ἐστιν, ὅταν οἱ συντιθέμενοι πρὸς ἀλλήλους περὶ πραγμάτων τῶν οὐ κατὰ τρόπον οὐδὲ δικαίως ἔσεσθαι μελλόντων, ἢ [d]περὶ ὧν τις βλάβη γενήσεται τῷ κοινῷ τῆς πόλεως, ὑπὲρ τοῦ πραχθῆναι τὰ [e]κατὰ τὰς συνθήκας, μισθόν τινα ὁρίσαντες, παρακατατιθῶνται κοινῷ φίλῳ τὸ ἀργύριον, [f]ὅπως ἂν ἀμφοτέροις τοῖς μέρεσι δοκῇ, ἂν ἄρα ἐκπραξάμενοι τὰ [g]στοιχηθέντα βεβαιώσωσι.

Μεσεγγύημα: Τὸ ὁμολογηθὲν ἀργύριον παρ' ἀνδρὶ μέσῳ γινομένῳ [h]ἐγγυητῇ τῆς ἀποδόσεως. Καὶ μεσεγγυήσασθαι, τὸ ποιῆσαι τοῦτο λέγεται.

Μεσέγγυος: Μεσίτης, ἐγγυητὴς, μέσος δύο μερῶν.

Μεσεγγυοῦνται: Ἐγγυηταὶ γίνονται, ἢ ἐγγυητὰς ποιοῦνται. Ὡς καὶ Ἰσοκράτης ἐν τῷ [i]κατὰ τῶν Σοφιστῶν.

Μεσηγύς: Μεταξύ.

Μεσῆϊς πηγή: Καὶ Μεσηΐδος γῆς.

Μεσῆλιξ: Ὁ μέσος τῇ ἡλικίᾳ.

Μεσημβρίζω: [Καὶ μεσημβρινός.]

Μεσήνη: Ὄνομα πόλεως, καὶ Μεσήνιος, ὁ ἀπὸ τῆς Μεσήνης.

Μεσιτεύειν: Ἀναμέσον κεῖσθαι.

Τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρῳ συνετάξαντο, παρ' οἷς ἂν [k]αὐτὸς εὐδοκηθῇ.

Μεσίτης: Ὁ εἰρηνοποιός.

Μέσμα: Ὄνομα πόλεως.

[Μεσσόα: Τόπος.]

Μεσοβασιλεύς: Μετὰ θάνατον Ῥωμύλου, ἀναρχίας οὔσης ἐν τῇ Ῥώμῃ, ἐνιαυτὸν ὅλον ἡ σύγκλητος τὸ κῦρος τῶν κοινῶν εἶχε πραγμάτων, πενθήμερον [l]ἀρχὴν τοῖς ἐπιφανεστέροις τῶν βουλευτῶν ἐκ διαδοχῆς κατανέμουσα· οὓς μεσοβασιλεῖς [m]ὠνόμασαν.

Μεσόγεων: Αἰτιατική. Μεσόγειος δὲ, ἀντὶ τοῦ, μέσος κατὰ [n]τὴν γῆν.

Μεσόδμη: [o]Τὸ μέσον. E

[q] Τὸν Μερμερόην ἡμῖν σημ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀξιόλογα. KUST.

[r] βασιλικῆς] βασιλικὸν A. βασιλικῶν V. Mox ἐκστρατιᾶς A.V.E.M.

[s] ἐνυπάρχει] ἓν ὑπάρχει. TOUP. Sic A.B.E.M.

[t] περὶ] παρὰ V.

ΜΕΡΜΙΣ] Od. κ'. 23.

[u] Εἰ καὶ] Anthol. Pal. V. 301.

ΜΕΡΟΛΑΟΣ] Μερόλας A.B.V.

ΜΕΡΟΨ: Καὶ ΜΕΡΟΠΕΣ] Μέροψ καὶ om. A.B.V. qui addunt in fine gl. ἡ εὐθεῖα μέροψ. Vid. Schol. Il. α'. 250.

[x] ἀπὸ τοῦ] παρὰ τὸ A.B. ἤγουν A. pro ἤτοι.

[y] Καὶ ΜΕΡΟΠΙΣ] Seqq. A. in marg.

ΜΕΣΑΒΟΝ] Hesiod. Opp. 467. ubi v. not.

ΜΕΣΑΓΚΤΛΟΣ] Leg. Μεσάγκυλα. Vid. Hesych.

ΜΕΣΑΠΙΩΝ: Ἄρτος. Ὁ ψωμ.] Locus hic est corruptissimus, qui sic legi et in integrum restitui debet: Μεσσαπίων. Ἄρτος. Ὁ ψωμός. Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα τυράννου Μεσσαπίων. Καὶ πρόξενον αὐτὸν Ἀθηναίους ποιήσασθαι φησὶ Πολέμων. Sic enim recte legitur supra v. Ἄρτος: ad quem locum hæc proprie pertinent. Portus hic οὐδὲν ὑγιές: cujus versio proinde litura nobis sananda fuit. Arti autem, Messapiorum tyranni, meminit Athenæus lib. III. p. 108. ut monuimus etiam supra. KUST. Μεσσαπίων B.E. Μεσσαπ' ο' τυρα''. Μεσάπιο Η πρόξενο Ἀθηναίους ποιήσασθαι φ'' πολέμ. A. in marg. G

[z] Μεσσαπίωνα] Μεσσαπίων B.E. Tum καὶ addit E. Mox πρόξενον pro πρόξενος B.E. Ἀθηναίους pro Ἀθηναίοις E. et πολέμων B.E. pro πόλεμον. H

ΜΕΣΑΤΜΟΙ] Confer Hesychium v. Μέσακμα. KUST.

ΜΕΣΑΤΛΙΟΝ] Vide Valesium ad Euagr. lib. IV. c. 1. et eundem ad Harpocrationem v. Μέσαυλος. KUST. Μέσαυλον Lex. Seg. ut videtur recte.

[a] μέση θύρα] μεσοθύρα V.

[b] Κεῖται] καλεῖται Photius.

[c] Ἡ ΜΕΣΑΤΛΙΟΣ] ἢ μεσαύλιον A.B.E. hæc vv. om. V.

ΜΕΣΑΙΠΟΛΙΟΣ] Μεσαιπολ' ὁ μιξοπόλις V. μιξοπόλιος om. h. l. A. Vid. Il. ν'. 361. Boissonad. ad Eunap. fr. 73.

ΜΕΣΕΓΓΤΗΜΑ] Appian. p. 724. TOUP.

[d] περὶ τῶν ἐξ ὧν] τῶν ἐξ om. A.B.V.E.

[e] κατὰ] τὰ κατὰ A.V. Mox ὁρίσαντες B.E.M.

[f] ὅπως] Malim ᾧ τινι vel ὅτῳ. HEMST.

[g] στοιχειωθέντα] στοιχηθέντα A.B.V. F

ΜΕΣΕΓΓΤΗΜΑ: Τὸ ὁμολογ.] Ex Harpocratione. KUST.

[h] ἐγγυητῇ τῆς] ἐγγυητὴς A. τῆς om. B.V.E. Post h. gl. delevi cum A.V., ΜΕΣΕΡ: Ἡ Αἴγυπτος. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ΜΕΣΡΕΜ.

ΜΕΣΕΓΓΤΟΤΝΤΑΙ] Imo potius μεσεγγυοῦνται: a μεσεγγυάομαι. KUST. Μεσεγγυοῦνται Isocratis mss. optimi p. 292 A. Mox μεσεγγυηταὶ π. edd. ante Kuster.

[i] κατὰ τῶν] τῶν om. A.

ΜΕΣΗΙΣ] Leg. Μεσσῆϊς et refer ad Il. ζ'. 457.

ΜΕΣΗΛΙΞ] Schol. Il. ν'. 361. TOUP.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΖΩ] καὶ μεσημβρινός om. A.

[k] αὐτὸς] αὐτοῖς Portus.

ΜΕΣΣΟΑ] Deest gl. A.

ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΤΣ] Vid. Dionys. Hal. A. R. II. p. 115, 16. Hæc autem ex Diodori Siculi excerptis vel Appiani videntur depromta. HEMST.

[l] ἀρχὴν] αὐγὴ V.

[m] ὠνόμασαν] ὀνόμασε A.

ΜΕΣΟΓΑΙΩΝ] Μεσόγαιον A.V. Μεσόγαιον rescribit Hermannus de Em. Rat. gramm. p. 30. collato Suida v. Ἀνώγαιον. Ibi edd. vett. præbent Μεσόγαιον.

[n] τὴν γῆν] γῆν A. τῇ V.

ΜΕΣΟΔΜΗ] Plenius et clarius vocem hanc Hesychius explicat. KUST.

[o] κατὰ τὸ] κατὰ om. A.V. Mutila videtur explicatio. Interim consule H. Steph. Ind. Thesauri. Apollon. Lex. in v. Schol. Od. β'. 424. τ'. 37.

Μεσολαβηθείς:

Τὸν δὲ υἱὸν ἔπεισεν, εἰ τύχοι μεσολαβηθεὶς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον.

Τουτέστιν, ἐν τῷ μεταξὺ συσχεθείς.

Μεσομήδης, Κρὴς, λυρικὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ, ἢ ἐν τοῖς μάλιστα [p]φίλος. Γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά· καὶ ἄλλα διάφορα μέλη.

[q]Ὅτι Ἀντωνῖνος τὸ τοῦ [r]Σύλλου μνημεῖον [s]ἀναζητήσας, ἐπεσκεύασε, τῷ τε Μεσομήδει, τῷ τοὺς [t]κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγράψαντι, κενοτάφιον ἔχωσε· τῷ μὲν, ὅτι καὶ κιθαρῳδεῖν ἐμάνθανεν· ἐκείνῳ δὲ, ὅτι τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ἐζήλου.

Μέσον: Τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. Ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν [u]ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ καὶ ἔνδειαι, ἐναντίαι οὖσαι ἀλλήλαις, ὑπὸ τὴν κακίαν εἰσίν· αἱ δὲ ἀρεταὶ, μέσαι αὐτῶν οὖσαι, ὑπ' ἄλλο γένος εἰσί· ὑπὸ γὰρ τὴν ἀρετήν. Ἢ ὅτι συμβέβηκε ταύταις οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίαις ἑκατέρων τῶν ἄκρων. Ἐκ γὰρ τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ, ὄντος τοῦ μὲν ἐν ὑπερβολῇ, τοῦ δὲ ἐν ἐνδείᾳ, καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν τὸ ἴσον [x]ὑπὸ [y]ταὐτὸν γένος. Ἔστιν οὖν κυρίως μέσον, τὸ κατὰ μίξιν τῶν ἄκρων τοιοῦτον ὂν, καὶ [z]ἀναγκαίως ὑπὸ ταυτόν ἐστι γένος τοῖς ἄκροις. Ἡ δὲ ἀρετὴ οὐχ οὕτω τῶν κακῶν μέση. Ὁμωνύμως γὰρ τὸ μέσον λέγεται· λέγεται γὰρ καὶ ἐν κύκλῳ [a]μέσον τὸ κέντρον· ἀλλὰ καὶ ἐν ὅροις μέσος, ὁ τῷ μὲν ὑποκείμενος, τοῦ δὲ κατηγορούμενος· ἢ ὅλως ὁ δὶς λαμβανόμενος ἐν ταῖς τῶν προτάσεων συμπλοκαῖς, καὶ τοῖς [b]τοιούτοις· [c]λέγεται γὰρ μέσος, ὅταν ἀμφοῖν μετέχῃ τῶν ἄκρων. Τῇ θέσει γὰρ, καὶ μίξει, καὶ κράσει τῆς σχέσεως [d]αἰτίαν ἐν ἅπασιν ὁ μέσος ἔχει.

[e]Ὅμηρος·

Εἰς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε.

[f]Οὐκ ἔστιν, εἰς τὸ μέσον παρελθόντες, ἀλλὰ μέσως δικάσατε, μήτε τούτῳ προσχαριζόμενοι, μήτε ἐμοί. Διὸ καὶ ἐπιφέρει,

μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.

[ff]Ἐγὼ δ' ἔχομαι [g]μέσος.

Ἀντὶ τοῦ, ἥττημαι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν τὰ μέσα ληφθέντων.

Ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ [h]δύνανται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι. Ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ [i]ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἀόριστον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα.

Μεσορῶν: Μέσην ὁδεύων.

Μεσότης: Ἀληθές.

Ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες, αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταὶ, μάλιστα ἡ δικαιοσύνη.

Μεσουρανήσαντος ἡλίου:

Μεσοῦται: Πληροῦται.

Μεσῶ: γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων. [k]Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

Ζηλῶ σ', ἐν ἀρχῇ πῆμα, κοὐδέπω μεσοῖ.

[Μεσρέμ: Ὄνομα κύριον. Ὁ ἐκ τοῦ Χάμ· ἐξ οὗ καὶ Μεσρὲμ, ἡ [l]Αἴγυπτος, ἡ νῦν Μέσερ ὀνομαζομένη. Καὶ, Χὰμ σκηνώματα, ἡ Αἴγυπτος. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Αἴγυπτος.]

Μέσφ' ὅτε: Ἕως οὗ.

Μέτα: Μέτεστιν.

ΜΕΣΟΛΑΒΗΘΕΙΣ] Vide Wesseling. ad Diodor. Sic. (XI. 2.) t. I. p. 404. TOUP. Hæc quin ex Polybio sint desumta stili forma dubitare non patitur: intelligenda vero sunt de Philippo Macedoniæ rege, filioque ejus Perseo. Vid. Ἔφεδρος. HEMST.

ΜΕΣΟΜΗΔΗΣ] De eo vide Scaligerum ad Chron. Euseb. Num. MMCLX. et præcipue Salmasium ad Julium Capitolinum in Antonino Pio. KUST.

[p] φίλοις] φίλος A.B.V.E. sic etiam Hemsterhus. Præfat. Lucian. p. xxxii. qui et καὶ ἐν τοῖς pro ἢ ἐν τοῖς correxit.

[q] ὍΤΙ Ἀντωνῖνος] Ex Dion. Cass. LXXVII. 13.

[r] Σύλου] Σύλλου A.B.

[s] ἐπιζητήσας] ἀναζητήσας A.B.V. Dio.

[t] κιθαρῳδικοὺς νόμους συγγρ.] Ab Eusebio in Chronico Mesomedes dicitur κιθαρῳδικῶν νόμων μουσικὸς ποιητής: quod ab Hieronymo vertitur, *Citharicorum carminum musicus poeta*. At Scaliger negat Mesomedem recte dici posse poetam, quippe qui modos tantum musicos fecerit, non vero carmina aliqua lyrica conscripserit. Νόμους enim apud Græcos non dici carmina vel cantica, sed modulos musicos, quibus carmina temperentur. Contra Salmasius loco laudato erudite ostendit, νόμους appellari carmina musicis modulis instructa: atque adeo Mesomedem non solum modulorum musicorum auctorem, sed etiam carminum lyricorum poetam fuisse contendit. Ipsum adi: nam lectu digna habet. KUST. Tria Mesomedis poematia vide in Brunck. Analect. t. II. p. 292. sive in Jacobsii Anthol. t. III. p. 6.

[u] ἀρετῶν] ἀρεταὶ B.E. Mox αἱ δὲ ἀρεταὶ—γένος εἰσί om. E.

[x] ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος] Addita negatione legendum est, οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ἐστίν. KUST.

[y] τὸ αὐτὸ] ταὐτὸν A.B.V. τὸ αὐτὸν E.

[z] ἀναγκαίως] ἀναγκαῖον A.B.V.E.M.

[a] μέσον τὸ κέντρον] τὸ κέντρον om. A.

[b] τοιούτοις] τοῖς οὕτως V.

[c] Λέγεται γὰρ μέσος] λ. γ' μέσον A.V. μέσον item B.E. Mox τὴν A.

[d] ἐν ἅπασιν αἰτίαν] αἰτίαν ἐν ἅπασιν A.V.

[e] Ὅμηρος] Il. ψ'. 574. KUST.

[f] Οὐκ ἔστιν—δικάσατε om. A.V. sed habent ea Schol. Ven. unde desumpsit Suidas. ἔτι E. pro ἔστιν. Neutram v. habet Schol. qui et μέσον pro μέσως.

[ff] Ἐγὼ δ' ἔχομαι μέσος. Ἀντὶ τοῦ, ἡττ.] Aristoph. Ran. 472. Ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος. Scholiasta ad eum locum: Ἔχει μέσος: Ἀντὶ τοῦ, μέσος ἐλήφθης. Τοῦτο δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν. Idem Comicus Acharn. 570. Ἐγὼ γὰρ ἴσχομαι (ἔχομαι) μέσος. Scholiasta: Ἀντὶ τοῦ ἥττημαι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν, τῶν τὰ μέσα ληφθέντων, καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντας. KUST.

[g] μέσος] μέσως B.E.

[h] δύναται] δύνανται A.

[i] ἡ ἔλλειψις] ἡ om. B.E.

ΜΕΣΟΡΩΝ] Μεσοπορῶν Photius. Sic etiam corr. H. Steph. in Ind. Thesauri et Hemsterhusius. Vid. Alberti Glossar. p. 280. Pertinet ad Sirach. XXXI. 24. Conf. Schleusner. Lex. V. T.

ΜΕΣΟΥΡΑΝΗΣΑΝΤΟΣ] Vid. Bakium ad Cleomed. p. 365. Sturzium de dialect. Ægypt. p. 106.

ΜΕΣΟΥΤΑΙ] Imo μεστοῦται: ut recte habet Photius in Lexico inedito. Μεστοῦν enim idem significat quod πληροῦν. KUST.

ΜΕΣΩ] Ex Schol. Thucyd. VI. 30.

[k] Εὐριπίδης Μηδείᾳ] Versu 60. KUST. Mox μεσοῖ M.

ΜΕΣΕΡΕΜ] Vel series literarum ostendit, scribendum esse Μεσρέμ. KUST. Μεσρὲμ B.E. Gl. om. V. Habet A. in marg.

[l] Αἴγυπτος] ἡ Αἴγυπτος B.E. omnes infra v. Χὰμ σκηνώματα. Sumptus locus est ex Theodoret. ad Ps. LXXVII. 51.

Ὦ [m]κακὴ κεφαλή· οὔ σοι τούτου μέτα.

[n]Ὅ ἐστι, μέτεστι.

Μετά: Ὁ τοῦ Ἀρχιβίου [o]Ἀπολλώνιος πέντε δηλοῦν φησιν· Ἐν·

Ταῦτα [p] καὶ [q]μετὰ πᾶσιν.

[r]Ἐπί·

[s]Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν.

Οὐ. [t]Μετάπισθε νεὸς κυανοπρώροιο.

Ὑπό·

[u]Χαῖται δ' [x]ἐῤῥώσαντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.

Εἰς·

Μετὰ ἔθνος ἑταίρων.

[y]Σύν·

Σὺν δ' [z]αὖ ἐγὼ μετὰ τοῖσι.

Πρός·

[a]Σφαῖραν ἔπειτ' ἔῤῥιψε μετ' [b]ἀμφίπολον βασίλεια.

Ὁ δὲ ἐκέλευσε τὴν ῥάβδον τιθμένι καὶ πώματι, [c]καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ, εἴτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος, καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος.

Καὶ αὖθις·

[d]Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,

[e]ἀντὶ τοῦ μέτεστι,

ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα.

Μεταβαλών: Στραφείς.

Μεταβαίνω: Γενικῇ.

Μεταβολή: Κατὰ τέσσαρας τρόπους γίνεται· φθορᾶς, ἀλλοιώσεως, [f]αὐξήσεως, φθίσεως. Καὶ ἐν τέσσαρσι θεωρεῖται κατηγορίαις· ἐν Οὐσίᾳ μὲν, ὡς

A γένεσις καὶ φθορά· ἐν Ποσῷ δὲ, [g]ὡς αὔξησις καὶ μείωσις· ἐν Ποιῷ δὲ, ὡς ἀλλοίωσις, οἷον λεύκανσις, μέλανσις· ἐν δὲ τῷ Ποῦ, οἷον, ἄνω, κάτω, ἐν Λυκείῳ, ἐν ἀγορᾷ. Ἐπὶ πλέον δὲ τῆς κινήσεως ἡ μεταβολή. Τὸ γὰρ κινούμενον δεῖ εἶναι, ἵνα καὶ κινῆται· τὸ δὲ γινόμενον, ἢ φθειρόμενον, οὐ μένει ὅπερ ἦν· καὶ ὅτι τὸ κινούμενον περὶ τὸ αὐτὸ ὑποκείμενον [h]ἴσχει μεταβολὴν, μηδὲν τῆς κινήσεως εἰς τὴν οὐσίαν
B τοῦ ὑποκειμένου συντελούσης. Τὸ μέντοι γινόμενον καὶ φθειρόμενον οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ γίνεται, ἀλλ' οἷον ἐξ ὕλης εἰς εἶδος μεταβάλλει τὸ γινόμενον, καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν.

Μεταβολὴ [i]ἐστὶν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις [k]μετατιθεῖσα. [l]Ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν, ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' [m]οὐρὰν ἐπονομάζουσιν· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς [n]πο-
C λεμίους. Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτὴν οὕτως ὑπογράφουσι· [o]Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. Καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δ' ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' [p]ἀσπίδα.

Μετάβολοι: Πραγματευταὶ, μεταπράται.

Μέταβος: Ὄνομα κύριον.

D **Μετὰ βραχύ**:

Μετὰ γὰρ νοσούντων μαίνεσθαι καλόν: Ὅτι χρὴ συνεξομοιοῦσθαι τοῖς παροῦσι. Ὅμοιον τῷ,

[q]Ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος, οὗτος μαίνεται.

Μεταγένης: Ὄνομα κύριον.

[m] κακὴ] καλὴ V.

[n] Ὅ ἐστι—μετὰ χαλκὸν om. B.E. Οὐ. Ὅ ἐστι M.

[o] Ἀπολλώνιος et mox φησὶν om. Photius.

[p] ἐνθάδε, καὶ μετὰ πᾶσιν] Hæc verba delenda sunt, quoniam non solum nihil ad rem faciunt, sed etiam seriem orationis interrumpunt. KUST. Photius, ἐν· ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν, et sic fere Apollonius Lex. Homer. ubi v. Villoison.

[q] μετὰ πᾶσιν] Addit Apollonius, καὶ, Μετὰ δὲ σφίσι πότνια Ἥρη. Ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί· Μετ' ἀμύμονας Αἰθίοπας. Συνήθως δὲ ἡμῖν· Τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα. Ἀντὶ τῆς ἐξ· Ἡμῖν δ' αὖ μετόπ.

[r] Ἐπί· Ἐς Τεμέσην μ.] Sic recte 2 mss. Paris. At in prioribus editt. omissa interpunctione male legitur, Ἐπὶ Τεμέσην μετὰ χαλκ. KUST. Recte Kusterus ex mss. restituit ἐπί, scil. μετὰ esse pro ἐπὶ in illo Homeri, Ἐς Τεμέσην etc. et sic Photius. Præcedentia vero, Ἐνθάδε καὶ delenda esse nondum concedo: forte enim respexit ad Il. ε'. 96. ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν &c. Quare, ne seriem orationis interrumpant, collocanda putem hæc verba statim post Μετὰ, tanquam exemplum: ut sequantur illa, ὁ τοῦ etc. sic omnia fluunt. ALBERT. Gloss. Gr. p. 281.

[s] Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκ.] Hæc sunt verba Homeri Od. α'. 184. KUST.

[t] Μετόπισθε νεὸς κυανοπρώροιο] Hæc verba lituram merentur. Sunt enim ab hoc loco omnino aliena. KUST. οὐ, vel οὐ, μετόπισθε A.B.V.E. Photius. ἀντὶ τῆς ἐξ· Ἡμῖν δ' αὖ μετόπισθε ν. κ. Apollonius.

[u] Χαῖται δ' ἐῤῥώσαντο μετὰ πν.] Hom. Il. ψ. 367. KUST.

[x] ἐῤῥώσαντο] ἐῤῥώοντο Phot. Apoll.

[y] Σύν· Σὺν δ' αὖ] Seqq. om. Apollonius.

[z] αὖ] ἂν A. An spectat Od. χ'. 318. ubi Αὐτὰρ ἐγὼ μετὰ τοῖσι?

[a] Σφαῖράν τ'] τ' om. A.E.

[b] ἀμφίπολον βασιλέα] ἀμφίπολον βασίλειαν A. ἔῤῥιψεν μεταμφιπόλων βασίλεια Photius. Conf. Porson. Od. ζ. 115.

E [c] καὶ μετὰ] καὶ om. B.E.

[d] Ἐμοὶ δ'] Aristoph. Eccl. 173.

[e] ἀντὶ τοῦ μέτεστι hic inserui cum A.E.B. edd. vett. quibuscum delevi τουτέστι μέτεστι in fine gl.

ΜΕΤΑΒΑΛΩΝ om. E.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ: Κατὰ τέσσαρας τρόπους γ.——καὶ τὸ φθειρόμενον ἔμπαλιν] Hæc leguntur apud Philoponum in lib. I. Aristot. de Anima, C. VII. a. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[f] αὐξήσεως, φθίσεως] φθίσεως, αὐξήσεως A.

F [g] ὡς αὔξησις] ὡς om. A.V.

[h] ἔχει] ἴσχει A.B.V.E.M. Philop.

[i] δέ ἐστιν] δὲ om. A.V. Cod. Coislin. ap. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 509.

[k] μετατιθεῖσα] μετατιθεῖσαν B.E. Mox ἀπολεμίων M. Mox διαφθοραί B.

[l] Ἡ δύο] ἧς δύο Coisl. M.

[m] οὐρὰν] οὐδὸν E. Tum ἐπονομάζουσιν A. Coisl. ἀπονομάζουσιν V.E. pro ἐπον.

[n] πολεμίους] Coisl. addit ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη.

G [o] Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ælianum in Tactic. c. 25. unde ea Suidas proculdubio descripsit. KUST.

[p] ἀσπίδα] ἀσπίδας V. ubi supra τῶν ἀπολεμίων.

ΜΕΤΑΒΟΛΟΙ] Esaias XXIII. 2. μετάβολοι φοινίκης. Schol. ad Aristoph. Nub. 1200. Schol. ad Arist. Plut. 436. ταῖς μεταφοραῖς τῶν μέτρων. Leg. μεταβολαῖς. TOUP. Vid. not. ad Hesych.

H ΜΕΤΑ ΒΡΑΧΥ] Hæc A. in marg.

[q] Ὁ μαινομένοις] Galenus περὶ φυσικῶν δυναμέων citante Schotto: ἐπεὶ δ' ἱκανῶς ἠδολεσχήσαμεν, οὐχ ἑκόντες, ἀλλ' ὡς ἡ παροιμία φησὶ, μαινομένοις ἀναγκασθέντες συμμανῆναι. Conf. Scolion vet. ap. Athen. XV. p. 695 D. Mox συμβαινόμενος M.

Μεταγενής: Μεταγενέστερος.

Μεταγένης, Ἀθηναῖος, [r]δούλου παῖς, κωμικός. Τῶν δὲ [s]αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα· [t]Αὖραι, Μαμμάκυθος, [u]Θουριοπέρσαι, [x]Φιλοθύτης, [y]Ὅμηρος, ἢ Ἀσκηταί.

Μεταγειτνιών: Δεύτερος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. Ἐν δὲ τούτῳ Ἀπόλλωνι [z]Μεταγειτνίῳ θύουσι.

Μεταδιδάξαι: [a]Τὸ τὴν προτέραν ἀφεῖναι βουλὴν, καὶ ἐλθεῖν ἐπ' ἄλλην.

Καὶ οὔτε μεταδιδάσκοντες ἐπείθοντο τοῦ ἡγεμόνος, οὔτε ὀλοφυρομένου καὶ ἱκετεύοντος ἐπισχέν τι πρὸς τὰς δεήσεις.

[**Μεταδίδωμι:** Δοτικῇ. Γενικῇ δέ·

[b]Ὑμεῖς, ὦ Ἀθηναῖοι, πάσης τῆς πόλεως μεταδιδόντες αὐτῷ.]

Μεταδιῶξαι: Ἐπιζητῆσαι, ἐφευρεῖν.

Μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, [c]ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

Μεταδόρπια: [d]Ἐπιδείπνια.

Μετάδος ἐνδεεῖ [e]ἄρτου:

Μετακαλοῦντες: Ἀναπείθοντες.

Τοὺς μὲν [f]ἀπειλῇ ἀναστέλλοντες, τοὺς δὲ καὶ βίᾳ [ff]μετακαλοῦντες.

Μετακόσμιον: Τοῦ κόσμου κρείττονα.

[**Μεταλαμβάνω:** Γενικῇ. Καὶ **μεταλαγχάνω**, ὁμοίως.] Καὶ **Μεταλαγχάνει:** [g]Μετήει, ἀφυστερεῖ, ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου.

[**Μεταλλάσσω:** Αἰτιατικῇ.]

Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν: [h]Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων. Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κιθαρῳδοὺς πρώτους προσεκαλοῦντο. Ἀκαταστατούσης [i]γὰρ τῆς πόλεως αὐτῶν, χρησμὸς ἐγένετο, [k]Λέσβιον ᾠδὸν μεταπέμπεσθαι· οἱ δ' ἐξ Ἀντίσσης Τέρπανδρον ἐφ' αἵματι φεύγοντα μεταπεμψάμενοι, ἤκουον [l]αὐτοῦ ἐν τοῖς συσσιτίοις, καὶ κατεστάλησαν.

[m]Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο ἐκ Λέσβου τὸν [n]μουσικὸν Τέρπανδρον, [o]ὅστις ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὴν στάσιν ἔπαυσεν. Εἴποτε οὖν μετὰ ταῦτα μουσικοῦ τινος ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, [p]**Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.**

Μεταλλεύεις: Μεταφέρεις. Καὶ ἀντὶ τοῦ ἐρευνᾷς, πολυπραγμονεῖς. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[q]Τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτον μυχὸν, ὦ φιλάλιχνε;

Μεταλλεία: Ἡ ἔρευνα τοῦ χρυσοῦ.

Μεταλλεῖς: Οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι [r]οὕτως ὀνομάζονται.

[Ὅτι [s]Φαῦνος υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διὸς, ὃν [t]Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος, [u]μέταλλα ἐφεῦρε χρυσοῦ, ἢ [x]ἀργύρου, καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς, ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι.]

Μεταλλήξαντι: Παυσαμένῳ.

Μεταλλῆσαι: Πολυπραγμονῆσαι.

Μεταμαθεῖν: Μεταγνῶναι, παύσασθαι. [y]Ἀγαθίας·

[z]Ὑμεῖς δὲ ἡμαρτηκότες, ἀνέδην παρεσπονδήσατε. Ἀλλ' [a]εἴγε καὶ νῦν [b]ἐθελήσαιτε μεταμαθεῖν τὸ συνοῖσον, οὐδέν τι ἔλαττον ἕξετε.

---

[r] δούλου] δύλου A. Forte aliquid vitii subest. Conf. Meineke Quæst. Scen. 2. p. 52.

[s] δραμάτων αὐτοῦ] αὐτοῦ δραμάτων A.E.

[t] Αὖραι] Fabulæ hujus meminerunt Harpocratio v. Οἰνίστηρ, Schol. Aristoph. Av. 873. et Athenæus lib. VIII. IX. etXIII. KUST.

[u] Θουριοπέρσαι] Drama hoc ab Athenæo aliquoties laudatur. KUST.

[x] Φιλοθύτης] Præter Athenæum fabulæ hujus meminit et Pollux. KUST.

[y] Ὅμηρος] Mentio ejus fabulæ exstat apud Enarratorem Comici ad Av. 1297. KUST.

ΜΕΤΑΓΕΙΤΝΙΩΝ: Δεύτερος μὴν παρ' Ἀθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Μεταγειτνίῳ] Sic recte mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito. At editt. Mediol. et Ald. male, Μεταγειτνίωσι. Basileensis vero et Genev. corruptius, Μεταγειτνίων. KUST.

[a] Τὸ τὴν προτέραν ἀφ.] Lego et suppleo, τὸ πεῖσαί τινα τὴν προτέραν ἀφεῖναι, &c. Insolens enim prorsus est, ne dicam falsum, τὸ μεταδιδάξαι passiva significatione apud Græcos accipi. KUST.

[b] Ὑμεῖς, ὦ Ἀθ.] Demosth. c. Aristocr. p. 691, 19. Ceterum h. gl. habet A. in marg. om. V. Plura habet Lex. Seg. Bekkeri p. 157.

[c] ἑτέραν] ἑτέρων A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[d] Ἐπιδείπνια] Ms. A. rectius habet, ἐπιδειπνα. KUST. Et sic Schol. Platon. p. 211. cum Photio.

[e] ἌΡΤΟΥ] ἄρτον A.

[f] ἀπειλῇ] Sic recte 2 mss. Paris. At priores editt. [et B.V.E.] male, ἀπειλεῖν. KUST.

[ff] μετακαλοῦντες] παρακαλοῦντες B.V.E. Statim delevi cum A.V., ΜΕΤΑΚΛΕΙΔΗΣ: Ἔστιν ἐν τῷ ἈΘΗΝΑΙΑΣ.

ΜΕΤΑΛΑΜΒΑΝΩ] Procop. Arc. hist. p. 10. Corrigend. Anaxand. apud Stobæum Grotii p. 485. μεταλαμβάνων τὸν τρόπον. l. τῶν τρόπων. μεταλαχὼν Procop. p. 99. Procop. p. 101. μεταλ. δόξαν. TOUP. Μεταλαμβάνω—ὁμοίως om. A. Tum Καὶ Μεταλαγχάνει etc. om. B.V.E.M. Dedit Aldus. Μεταλαγχάνειν: μετέχειν, ἀφυστερεῖν ἢ ἀποτυγχάνειν κ. Photius. μετέχειν om. Timæus p. 178. ubi v. Ruhnken.

[g] Μετήει] Scribendum est μετέχει, auctoritate Hesychii, et Photii in Lexico inedito. KUST.

ΜΕΤΑΛΛΑΣΣΩ] Om. A. et Kuster.

[h] Παροιμία] Photius: Παρὰ Κρατίνῳ παροιμία. Zenobius V. 9. Μέμνηται τῆς παροιμίας ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

[i] γάρ] γάρ ποτε Photius.

[k] Λέσβιον] τὸν Λέσβιον V. Phot.

[l] αὐτοῦ] αὐτῷ B.E. αὐτῶν Photius.

[m] ὍΤΙ οἱ] Seqq. usque ad ὅστις om. V.

[n] μουσικὸν] τὸν μουσικὸν A.B.

[o] ὅστις ἥρμοσεν] ὃς ἥρμοσεν A. ἥρμοσε γὰρ V. qui post ψυχὰς addit τοῖς μέλεσι.

[p] ΜΕΤΑ ΛΕΣΒΙΟΝ] Vid. not. ad Hesych. v. Λέσβιος ᾠδός.

ΜΕΤΑΛΛΕΥΕΙ: μεταφέρει] Μεταλλεύεις: μεταφέρεις A. B.V. qui statim post καὶ om. μεταλλεύεις. Photius Μεταλλεύει: μεταφέρει.

[q] Τῷ τί μεταλλεύεις τοῦτ.] Anthol. Pal. VI. 302. τῶν A.B.V.E. Mox μοιχεῖν V. μοιχὸν E. φιλάλιχνε M.

ΜΕΤΑΛΛΕΙΣ: Οἱ τὰ μέταλλα ἐργαζόμενοι] Ex Harpocratione. KUST. Μεταλλεῖς etc. A. cum Photio ms. et Harpocr. ms. Pal.

[r] οὕτως ὀνομάζονται accedunt ex A. et Harpocr. ms. Pal. Seqq. habet A. in marg. Et forte huc immigrarunt ex v. Φαῦνος.

[s] Φαῦνος, υἱὸς Π.] Confer Cedrenum, p. 17. et 18. KUST.

[t] Ἑρμῆν] Ἑρμᾶν V.

[u] μέταλλον] μέταλλα B.V.E. v. Φαῦνος.

[x] ἀργύρου] ἀργυρίου V.

ΜΕΤΑΛΛΗΞΑΝΤΙ] Est vox Homerica, Il. ι'. 157. KUST.

[y] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 24. ubi sic legitur: Ὑμῖν τε αὐτοῖς εὖ τὰ χρηστὰ βουλευσάμενοι φανεῖσθε, ὅρκον ἐπίορκον ὀμωμοκότες, καὶ ἀνέδην παρασπονδήσαντες. KUST.

[z] Ὑμεῖς] ἡμεῖς B.V.E. Mox ἀνέδην A.V. pro ἀναίδην.

[a] εἴγε] εἴτε A.

[b] ἐθελήσετε] ἐθελήσαιτε A.B.V.E. Agath.

[c]Κυρίως δὲ ΜΕΤΑΜΑΘΕΪΝ ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἕτερόν τι μαθεῖν, [d]ἀφέμενον τοῦ πρώτου. [e]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· A

Οὐδ' ἂν μεταμάθοις; Οὐδ' ἂν [f]εἰ δοίης γέ μοι
τὸν Πλοῦτον αὐτὸν, καὶ τὸ Βάττου σίλφιον.

Καὶ μετέμαθεν Ἑβραίοις ἂν τὴν τῶν Ἀσσυρίων δυσσέβειαν. Ἀντὶ τοῦ, ἠλλάξατο.

ΜΕΤΑΜΈΛΕΙ: Μετανοεῖ, μετάμελος γίνεται.

Εἰ [illegible] ἤδη μεταμέλει τούτων Ἀντωνίῳ, καὶ ξυνομολογεῖ, οὐκ ἀπὸ θυμοῦ εἶναι [g]φιλίαν καὶ συμμαχίαν Ῥωμαίοις ποιήσασθαι. B

ΜΕΤΑΜΈΛΕΙΑ: Πάθος ἀνθρώπινον. [h]Τὸ γὰρ θεῖον μεταμελείας ἀμύητον. Μεταβολαῖς δὲ συγχωρεῖ περιπίπτειν, ὥσπερ οἰκονομικῶς, [i]ὡς τῶν Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην κατέπαυσε, καὶ τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ Μακεδόνων.

ΜΕΤΑΜΕΊΒΩΝ: Μεταλλάσσων.

ΜΕΤᾺ ΜΟΥΣΩ͂Ν: Ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου· ἢ κοινῇ ἐπὶ τοῦ συνόντος ἀπαιδεύτου τοῖς πεπαιδευμένοις. [k]Καθ' ὑπόκρισιν δὲ ἀναγνωστέον. C

ΜΕΤΑΜΏΝΙΟΣ: [l]Μάταιος, πρὸς οὐδὲν [m]χρήσιμος. [n]Ἀριστοφάνης·

Ἐς κόρακας βαδιῇ μεταμώνιος.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΎΟΥ: Φεῦγε, μετοίκει.

ΜΕΤΑΝΆΣΤΗΣ: Μέτοικος, φυγάς.

ΜΕΤΑΝΆΣΤΡΙΑ: Ἡ πέρδιξ. D

[o]Οὐκέτι [p]που, τλῆμον, σκοπέλων μετανάστρια πέρδιξ,
πλεκτὸς λεπταλέους οἶκος ἔχει σε λύγους.

ΜΕΤΑΝΕΓΝΏΣΘΗ: [q]Μετεπείσθη, καὶ πέπαυται τοῦ [r]θυμοῦ.

[s]Εἶτ' γ' ἂν ἐξ ἀέλπτων
Αἴας μετανεγνώσθη
[u]θυμὸν Ἀτρείδαις.

[ΜΕΤΑΝΊΣΤΑΜΑΙ: Γενικῇ.
ΜΕΤΆΝΟΙΑ:]

ΜΕΤΑΞΎ: Ἀναμέσον.

[x]Τραϊανὸς [illegible] τῇ κοινωνίᾳ τῶν ἔργων ἐκούφιζε τοῦ πλήθους τὸν κάματον, καὶ μεταξὺ περιιὼν ἄλλοτε ἄλλως ἔταττε.

ΜΕΤΑΞΎ: Ἔτι, οὐ πρὸ πολλοῦ.

[y]Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ πίνων, καὶ ἀναφλεχθεὶς ὑπὸ τῆς μέθης, πρὸς ἔριν ἦλθε πρὸς Κλεῖτον, καὶ λόγχῃ ἁρπάσας [z]παρά του τῶν δορυφόρων, διήλασε τοῦ Κλείτου τὴν λόγχην, ὥσπερ οἰστρηθείς.

Καὶ αὖθις·

Ἐξάπτεται [illegible] [zz]αὐτῷ μεταξὺ πίνοντι ὀργὴ πρός τινα συμπότην μὲν τότε, κοινωνὸν [illegible] τῶν φόνων.

ΜΕΤΑΞΥΛΟΓΊΑ: Τὸ πρὸς βραχὺ παραλιπόντα τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, [a]περὶ ἑτέρας κινῆσαι τὸν λόγον.

Πρὸς βραχὺ ὁ λόγος ἐπέπαυτο αὐτῷ περὶ τῆς χώρας, καὶ αὖθις, ὥσπερ ἐν μεταξυλογίᾳ τινὶ, περὶ [b]Ἄμβρου τοῦ Σαρακηνοῦ διαλεγέσθην ἄμφω.

[ΜΕΤΑΠΈΜΠΟΜΑΙ: Αἰτιατικῇ.]

ΜΕΤΆΠΕΜΠΤΟΣ: [c]Προσκληθείς.

ΜΕΤΑΠΉΔΑ: Διάβαινε, μετέρχου. [d]Ἀριστοφάνης·

[e]Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς, ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

[f]Ἄπορον δὲ, ἤγουν οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Φησὶ δὲ, ὅτι ἐὰν ἡ [g]διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον ἐμπέσῃ, [h]μετάβηθι ἐπ' ἄλλο. Σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βού-

[c] Κυρίως—πρώτου om. V.
[d] ἀφέμενον] ἀφιεμένου Schol. Aristoph.
[e] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 925.
[f] εἰ δοίης γέ μοι] μοι δοίης γε A.B.V.
[g] φιλίαν ex ed. Kusteriana excidit.
ΜΕΤΑΜΕΛΕΙΑ: πάθος] Seqq. ex Theodoreto in Ps. CIX. 4. desumpta sunt. Vide eum locum, ubi paulo aliter leguntur.
[h] Τὸ γὰρ] τὸ δὲ A. τὸ B.E.
[i] ὥσπερ τὴν] ὡς τῶν A.B. ὡς τὴν V. Mox τὴν A.B.V. addunt ante ἱερωσύνην.
ΜΕΤΑ ΜΟΥΣΩΝ] Diogenianus proverbium hoc plenius sic effert, Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος. KUST.
[k] Καθ' ὑπόκρισιν] Ut per ironiam efferatur, Erasmus Ad. III. 6, 89.
[l] Μάταιος] Reinesius citat Schol. Apoll. Rhod. I. 491.
[m] χρήσιμος] χρήσιμον A. ματαίως καὶ πρὸς οὐδὲν χρήσιμον Schol. Aristoph.
[n] Ἀριστοφάνης] Pac. 116.
ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥ] Vid. not. ad Hesych.
ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ] Strabo XI. p. 794 D. XVII. p. 1185 B. 1190 C. Phot. p. 797, 31. Maneth. II. 420. Pausan. VII. p. 522, 37. Feminino genere ψυχὴ μετανάστις τοῦ σώματος Philo Judæus t. I. p. 581, 11. p. 881. C. Hesych. in Ὑπερανάστης. Prisc. in Ἄβαρις p. 4. ubi et μετανίσταντα. HEMST. Vid. Schol. Il. ι'. 644.
[o] Οὐκέτι που, τλῆμον, σκοπ.] Anthol. Pal. VII. 204.
[p] που] μου A.B.E.M.
[q] Μετανεγνώσθη: Μετεπ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 717.
[r] θυμοῦ] Statim delevi cum A.B.V., ὡς καὶ μετεγνώσθη Σοφοκλῆς.
[s] Εἶτ' Αἴας ἐξ ἀέλπτων μετεγνώσθη] εὖτ' ἐγὼν ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη A.B. εὖτ' ἐγὼν etc. D.
[u] θυμὸν] Hodie apud Sophoclem loco laudato legitur θυμῶν, quod præfero. Vetus Scholiasta tamen θυμὸν etiam legit, ut ex interpretatione ejus patet. KUST.

E ΜΕΤΑΝΙΣΤΑΜΑΙ] Hanc [illegible] seq. v. om. Kusterus, neque agnoscit A.
[x] Τραϊανὸς] Forte ex Dione Cassio. Vid. not. ad LXVIII. 23. n. 146.
[y] Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος μεταξὺ π.] Hæc, ni fallor, sunt verba Arriani in opere de rebus gestis Alexandri. Sed, quoniam auctor ille nunc ad manus mihi non est, nihil certi affirmo. KUST. Non sunt Arriani, quem vide hanc rem fusius narrantem Exped. IV. 8. sq.
[z] παρά του τῶν δ. om. V. qui et om. ὥσπερ οἰστ.—φόνων.
F [zz] αὐτοῦ] αὐτῷ A.
[a] πρὸς ἑτέρας] περὶ ἑτέρας B.V.E. edd. ante Kuster. probante Toupio.
[b] Ἄβρου] Ἄμβρου A.V. quomodo ex Menandro Exc. Hoeschel. p. 122. restituit Toupius, qui et exemplum vocis Μεταξυλογία addidit ex Theon. in Progymn. c. 4. Παρατηρητέον δὲ καὶ τὸ μὴ ὑπερβατοῖς χρῆσθαι, οἷά ἐστι τὰ πολλὰ τοῦ Θουκυδίδου——μηδὲ ΜΕΤΑΞΥΛΟΓΙΑΙΣ, καὶ ταύταις διὰ μακροῦ. Mox διαλεγέσθω V.
ΜΕΤΑΠΕΜΠΟΜΑΙ] Hanc gl. A. in marg. om. V. Vid. G Bergler. ad Alciphron. I. 28. Seq. gl. om. V.
[c] Προσκληθεὶς] προκληθεὶς Photius.
[d] Ἀριστοφάνης inserui cum A. Seqq. om. V.
[e] Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπ.] Aristoph. Nub. 703. Ταχὺς δ' ὅταν γ' εἰς ἄπορον πέσῃς, Εἰς ἄλλο πήδα νόημα φρενί. Enarrator ad eum locum: Εἰς ἄπορον πέσῃς: Ἐπειδὰν δὲ, φησὶν, εἴς τι ἄπορον πέσῃς, ταχὺ ἐπ' ἄλλο νόημα φρενὸς πήδα. Ἄπορον δὲ, οὗ πόρον καὶ λύσιν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, καθάπτεται [illegible] τοῦ Σωκράτους, ὡς καὶ αὐτοῦ ἐπὶ ταῖς ζητήσεσιν οὕτω ποιοῦντος. Ὅταν γὰρ στενοχωρῆται, H καὶ ἀπορῇ, μεθίσταται εἰς ἕτερον. Ὁ γὰρ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει, ὑποτίθεται. KUST.
[f] Ἄπορον δὲ ἤγουν om. A.B.
[g] διάνοιά σου εἰς ἄπορον ζήτημα] διάνοια εἰς ζήτημα ἄπορον A. νόημα E.M. pro ζήτημα.
[h] μετάβαινε] μετάβηθι A.B. Mox [illegible] om. A.

λεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον [i]ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ στενοχωρίας. [k]Διδάσκει οὖν αὐτὸν, ὅτι ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' [l]ἄλλο πήδα νόημα. Ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγεται, ὑποτίθεται. A

Μεταπόντιος: Ὄνομα κύριον. Καὶ θηλυκῶς, ὄνομα πόλεως.

Μεταποιοῦμαι: Γενικῇ. Φροντίζω, προνοοῦμαι. B
[[m]Μεταποιῶ δὲ, τὸ μεταβάλλω, αἰτιατικῇ.

Ἐπειδὴ, φησὶ, μεταποιήσει τοὺς νόμους, καταλευσθήτω ὁ Στέφανος.]

Μεταποιεῖσθαι: [n]Ἀντιποιεῖσθαι. Πλάτων Πολιτικοῖς·

Ἥκιστα βασιλικῆς μεταποιουμένους τέχνης.

Ἀντιποιουμένους. [o]Θουκυδίδης [p]ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει· C

Καὶ μάλισθ' οἱ ἀρετῆς μεταποιούμενοι.

Σημαίνει ἀντιποιούμενοι.

Μεταποίνιον:

Τὴν δίκην, τὴν ἔφορον τῶν [q]ὅλων, μεταποίνιον.

Μεταπύργιον: [r]Ἐν μέσῳ οἰκοδόμημα τῶν ἐπὶ τοῦ [s]τείχους πύργων. [t]Οὕτως καὶ Θουκυδίδης καὶ Λυσίας.

Μετάρσιος: Μετέωρος, ὑψηλός. D

[Μεταρρυθμίζεται:]

Μέτασσαι: Τὰ ὕπαρνα πρόβατα.

Μετασοβῶν: Ἀποδιώκων.

Μετασπώμενος: [u]Ἐπακολουθήσας, μεταδιώξας.

Μεταστοιχειοῦσα: [x]Μετασχηματίζουσα.

Μετασχεῖν: [y]Ἐπιλαβεῖν.

[Μετὰ ταῦτα:]

Μετατάξασθαι: [z]Ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν.

Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ ὑποθέσει τινὶ καθυστερησάντων.

Μετάτροπος αὔρα: Ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβληθεῖσα.

Μέταυλος: Ἡ ῥυπαρὰ λεγομένη αὐλὴ, οὗ [a]ὄρνιθες ἦσαν.

Μετάφερε σαυτόν:

Ὅτι προσήκει ἑαυτοὺς μεταφέρειν, καὶ μεταχειρίζεσθαι τὰ πράγματα.

Μετάφρενον: Μεταξὺ τῶν ὤμων.

Μεταφῦναι: Μεταπλασθῆναι.

Μεταχειρίζειν: Ἀντὶ τοῦ μεταχειρίζεσθαι. Θουκυδίδης [b]δ'.

Μεταχειρίσαι: Τουτέστιν, ἐναλλάξαι, ἤγουν ἀπὸ [c]πεντηκοντόρων ποιεῖν τριήρεις.

Μεταχρονία: Ἡ εἰς ὕψος φερομένη.

[d]Τίς γάρ ἐμοὶ σέο μισθὸς ἐπάξιος, ἥν σε διδάξω
ὑψοῦ ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην πετέεσθαι;

Μεταχρωννύντες: Μετασχηματίζοντες.

Μεταίτιον: [e]Ἡρόδοτος·

Τῶν ἡ πᾶν [ee]γὰρ ἦν τὸ πλῆθος μεταίτιον, οὐκ ἐδέκοντο τοὺς λόγους.

Μέταιτος: Προσαίτης, ἐπαίτης.

[f]Οὕτω τε μέταιτος ἐτελεύτησε καὶ χρημάτων ἄπορος, [g]ὡς [h]κοινοῖς ταφῆναι χρήμασι.

---

[i] ἐν ταῖς] ἐν om. B.E.M.

[k] Διδάσκει οὖν] οὖν om. A.

[l] ἄλλῳ] ἄλλο B.E.

[m] ΜΕΤΑΠΟΙΩ δὲ] Seqq. om. A.V. A. habet in marg. Μεταποιῶ αἰτιατικῇ nec plura.

[n] Ἀντιποιεῖσθαι] Sic edd. et Photius. ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι A. cum Timæi msto. Vide Ruhnkenium p. 179. Ceterum hanc gl. om. B.E.M. Tum Πολιτικῷ Πλάτων Photius. Vid. p. 289. ed. H. Steph.

[o] Θουκυδίδης] L. II. 51. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[p] ἐν τῇ λοιμικῇ καταστάσει non sunt Thucydidis sed grammatici verba, quæ male interpretatus est Kusterus, *grassante pestilentia*. Rectius Portus, *in pestilenti constitutione*, i. e. *morbo*, pro *in pestilentiæ descriptione*.

[q] ὅλων] ὅσων A. In fine φασι delevi cum A.B.E. Vid. infra v. Ποινή.

ΜΕΤΑΠΥΡΓΙΟΝ] Ex Harpocratione. KUST.

[r] Ἐν μέσῳ] τὸ ἐν μ. Harpocr. ms. Pal. qui ἐλέγετο addit post μεταπύργιον cum Photio.

[s] τείχους] τοίχους V.

[t] Οὕτω] οὕτως καὶ A.V. Harpocr. ms. Pal. οὕτω καὶ Photius B.E.

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΖΕΤΑΙ A. marg. om. V.

ΜΕΤΑΣΣΑΙ] Est vox Homerica Odyss. ι'. 221. ad quem locum vide veterem Scholiastam et Eustathium, qui vocem illam rectius exponunt, μεσήλικες. Confer etiam Etymologum. KUST.

ΜΕΤΑΣΠΩΜΕΝΟΣ: Ἀκολ.] Ex Schol. Homeri Il. ι'. 567. sed ubi legitur μετασπόμενος, per ο in syllaba tertia, ut etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] Ἀκολουθήσας] ἐπακολουθήσας A.V.

[x] Μετασχηματίζουσα] Statim delevi μεταπλάττουσα. Ὡς ἈΝΑΣΤΟΙΧΕΙΟΙΣ, μεταπλάττεις, cum A.V. In marg. tamen A. habet: μεταπλάττει, μετασχηματίζει, μεταστοιχειοῖ. Pro μεταπλάττεις Kusterus legerit ἀναπλάττεις.

E [y] Ἐπιλαβεῖν] Statim delevi μεθέξειν cum A.B.V. et Photio.

ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ] Delevit Kusterus. Nec agnoscunt A.V.

ΜΕΤΑΤΑΞΑΣΘΑΙ: Ἀντὶ τοῦ μετελθ.] Scholiasta Thucydidis ad lib. I. 95. Παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι. Πρὸς Ἀθηναίους μετελθεῖν, μετατεθῆναι. Huc Suidas respexit. KUST.

[z] Ἀντὶ τοῦ μετελθεῖν] ἀντιμετελθεῖν A.V. Photii ms.

ΜΕΤΑΤΡΟΠΟΣ ΑΥΡΑ: Ἀντὶ τοῦ ἡ μεταβλ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 945.

ΜΕΤΑΥΛΟΣ: Ἡ ῥυπαρὰ λεγ.] Ex Harpocratione. Confer Valesium ad Euagrium lib. IV. c. 1. KUST. F

[a] ὄρνεις] ὄρνιθες A.B.V. Harpocr.

ΜΕΤΑΦΡΕΝΑ: ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος] Μετάφρενον: μεταξὺ τῶν ὤμων A.V. Lex. Seg. ms. Et sic fere Photius qui habet τῶν δύο ὤμων. Leg. Μετάφρενον ex Il. β'. 265. et Schol. cum lexici Seg. editore. μετάφρενον μεταξὺ τῶν ὤμων, et in marg. Μετάφρενον: ὁ μεταξὺ τῶν ὤμων τόπος· ὅτι ἐξόπισθεν τῶν φρενῶν ἔγκειται, οἱονεὶ μετὰ τὰς φρένας.

[b] δ'.] Lege α'. Scil. c. 13. VALCK. Numerus deest Photio: nec in Suida mutari debet, vid. IV. 18.

G ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΑΙ: Τουτέστιν, ἐναλλ.] Ex Schol. Thucyd. I. 13.

[c] πεντηκοντόρων] πεντηκοντήρων A.B. πεντηκοντηρίων V.

[d] Τίς γάρ ἐμοὶ] Exemplum ἐκ τῶν Μυθικῶν petitum judice Ruhnkenio Ep. Crit. II. p. 207.

[e] Ἡρόδοτος] Lib. IV. 200. Deest gl. V.

[ee] γὰρ] γὰρ ἦν A. omisso ἦν post πλῆθος. In fine νόμους B.E. edd. ante Kuster. ἐδέχοντο item edd. vett.

[f] Οὕτω τε μέταιτος ἐτελ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Valerio Poplicola, quæ exstant in Excerptis a Valesio editis, p. 786. KUST. H

[g] ὡς κοινοῖς ταφῆναι χρ.] Sic habet ms. Paris. A. itemque Joannes Antiochenus. At in prioribus editt. minus recte legitur, ὡς κοινοῦ ταφῆναι. KUST.

[h] κοινοῖς] κοινοῦ B.E. edd. vett. Tum χρη . . . E. voc. om. edd. vett.

Μεταίχμιον: [i] Μεταξὺ δύο φαλάγγων τοῦ πολέμου.

Μετεβάλετο: Ηὐτομόλησεν.

Ὁ δὲ, ἅμα τῷ εἰς ὄψιν ἐλθεῖν, μετεβάλετο πρὸς τοὺς πολεμίους.

Μετέθετο: Ηὐτομόλησεν.

Ὁ δὲ ἐν τὰ πάντα νεώτερος, καὶ τὸ πλέον μετεωρισθεὶς [k] ἀρχῇ, μετέθετο ἑκουσίως πρὸς τὸν βάρβαρον.

Μετεκίαθον: Μετῆλθον.

Μετελεύσομαι: Ἐπελεύσομαι.

Μετελθών: Ἐπελθών.

Μετ' ἐμέ: Πρός με.

Μετεμελήθη:

[l] Μεταμέλεια ἐπὶ Θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς παιδείας φησὶ τὴν παῦλαν, μεταμέλειαν.

Μετεμόσχευσε: Μετεφύτευσε.

Μετ' ἐναργείας: Μετ' ἀληθείας.

[Μετένεγκε: Μετένεγκαι δέ.]

Μετεξέτεροι: [m] Παρ' Ἡροδότῳ ἀντὶ τοῦ, ἔνιοι.

Οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς κύβους, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον [n] ἐτράποντο.

Μετέωρα: Ὑψηλά. [o] Ἀγαθίας·

Τὰ δὲ τῆς Ἰταλίας πολίσματα μετέωρα ἦν [p] ἅπαντα, καὶ δεδονημένα.

Ἀντὶ τοῦ, ἕτοιμα πρὸς ἐπιχείρησιν.

Μετεωρίσαντες:

Μετεωρισθέντων: [q] Ἐπαρθέντων.

Μετεωρισθέντων δὲ τῶν Βοιωτῶν διὰ τὴν εὐημερίαν, τούτους Χαβρίας ἐταπείνωσε.

Μετεωρισμός: Ἡ ὑπερηφανία.

Μετεωροκοπεῖς: [r] Περὶ μετέωρα πέτῃ, καὶ μάτην [s] καὶ ὡς ἔτυχε κάμνεις· μετεωροκοπεῖν δέ ἐστι κυρίως, τὸ τῷ πλάτει τῆς κώπης ματαίως τὴν θάλασσαν τύπτειν. Καὶ [t] μετεωρολέσχους τοὺς φιλοσόφους [u] Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Νεφέλαις, ὅτι τὰ οὐράνια περισκοποῦσι. Μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις τὸ μετεωροκοπεῖν παρὰ τὸ [x] τί θαλαττοκοπεῖς. Ἐπὶ γὰρ τοῦ σφοδροῦ τὸ κόπτειν παραλαμβάνεται. Καὶ ἀλλαχοῦ·

[y] Θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερυγίζεις.

Μετεωρολέσχαι: [z] Περὶ οὐρανοῦ φλυαροῦντες.

Μετέωρον: Ἐφ' ὕψους.

[a] Οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀράμενοι τὸν [b] Σύφακα, εἰς τὸν Τριακοντόποδα καλούμενον ἐκόμισαν, ῥίψαντες κάτω.

Ἰώσηπος·

Ἄμεινον δ' εἶναι, μετέωρον ἐν φόβῳ τὸν αἴτιον καταλείπειν.

Μετεωροπολῶν: Τὰ οὐράνια σκοπῶν. Καὶ μετεωροπορῶν.

Μετέωρος: Ὁ ἤδη πρὸς πρᾶξίν τινα ηὐτρεπισμένος.

Μετῆλθε τὰς πόλεις μετεώρους πρὸς ἀπόστασιν οὔσας.

Καὶ αὖθις·

Πάλαι μετέωρος ὤν, πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε.

Καὶ [c] Ἰώσηπος·

Μετεώρους ὄντας ἐπὶ τῷ μέλλοντι πολέμῳ, τοὺς πολλοὺς ἐστασίαζεν.

Ἦσαν δὲ μετέωροι ταῖς ψυχαῖς, καὶ πρὸς τὸ μέλλον ἔτι σαλεύοντες.

[d] Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ μετέωρος ἦν πρὸς πᾶσαν καινοτομίαν· δὲ καὶ προθύμως ὑπήκουσε τοῖς παρακαλουμένοις.

Μετέωρος ἦν ἡ Ἑλλάς.

[e] Παρὰ Θουκυδίδῃ. [f] Ἀντὶ τοῦ, ἐκεκίνητο, καὶ οὐχ ἡσύχαζον.

Μετεώρους νῆας: Παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ, πελαγίους, καὶ μὴ ἐπ' ἀγκυρῶν ἱσταμένας, ἀλλ' [g] ἀπεχούσας τῆς γῆς. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀπεχόντων

---

[i] τὸ μεταξὺ τῶν] μεταξὺ A.B.V. Photius. Iidem mox τοῦ πολέμου pro ἐν πολέμῳ.

[k] ἀρχῇ] ἀρχῆς A.B.E. Mox ἑκουσίως om. E.

ΜΕΤΕΚΙΑΘΟΝ] Hanc lectionem ex 2 mss. Paris. revocavi: cujus loco priores editt. [et E.] mendose exhibent μετεκίαθεν. Usus est autem hac voce Homerus Il. λ'. 52. et alibi. Confer etiam Hesychium. KUST.

ΜΕΤΕΛΕΥΣΟΜΑΙ] Il. ζ. 280.

[l] Μεταμέλεια ἐπὶ Θεοῦ οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τῆς π.] Theodoretus ad Psalm. CVI. 45. Μεταμέλειαν καλεῖ τῆς παιδείας τὴν παῦλαν. Ὁ γὰρ Θεὸς τῆς μεταμελείας οὐκ ἔχει τὸ πάθος, οὐδὲ νῦν μὲν τούτοις, νῦν δὲ ἐκείνοις ἀρέσκεται, ἀλλὰ σοφῶς ἅπαντα πρυτανεύων καὶ παιδείας ἐπάγει, καὶ φιλανθρωπίαν ὀρέγει. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

ΜΕΤΕΜΟΣΧΕΥΣΕ] Exempla dabit Suicerus Thes. Eccl. in v.

[ll] ἘΝΕΡΓΕΙΑΣ] ἐναργείας A.V.

ΜΕΤΕΝΕΓΚΕ] Gl. A. in marg. om. V.

[m] Παρ' Ἡροδότῳ] Lib. I. 63. ubi v. gl.

[n] ἐτράποντο] ἐτρέποντο A.B.V. et E. corr.

[o] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 41. KUST.

[p] πάντα] ἅπαντα A.B.

ΜΕΤΕΩΡΙΣΑΝΤΕΣ] Procop. p. 376. ἐπὶ πλεῖστον μετεωρίσαντες. TOUP. Deest v. A.V.

[q] Ἐπαρθέντων. Μετεωρισθέντων om. Kusterus. Deest gl. V.

ΜΕΤΕΩΡΟΚΟΠΕΙΣ—τύπτειν] Ex Schol. Aristoph. Pac. 91.

[r] Περὶ om. A.B.V.E.M.

[s] καὶ ὡς] καὶ om. A. Mox καὶ μετεωρολέσχους usque ad finem om. V.

[t] ΜΕΤΕΩΡΟΛΕΣΧΟΥΣ] Monet Hemsterhusius ad Schol. Lucian. Prom. c. 6. p. 33. non hodie reperiri in Aristoph. μετεωρολέσχους, sed μετεωροφένακας Nub. v. 332. μετεωροσοφιστὰς v. 359. extare tamen apud Schol. 223. 330.

[u] Ἀριστοφάνης om. A.

[x] ΘΑΛΑΤΤΟΚΟΠΕΙΝ] τι θαλαττοκοπεῖς A.B.

[y] Θαλαττοκοπεῖς καὶ πτερ.] Aristoph. Equit. 827. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις; Vide ibi Scholiastam: et Nostrum infra v. Πλατυγίζει. KUST.

[z] οἱ περὶ—φλ. φιλόσοφοι] Delevi οἱ et φιλόσοφοι cum A. et Photio. οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα Schol. Luciani l. c. Voce utitur Plato Rep. VI. p. 489. conf. not. ad Hesych.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ: Ὁ] Μετέωρον A.V. ὁ om. A.B.V.E.

[a] Οἱ γὰρ δορυφόροι μετέωρον ἀρ.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Τριακοντόπους. KUST.

[b] Σύφακα] Σύφακιν A.

ΜΕΤΕΩΡΟΠΟΛΩΝ] συμμετεωροπολεῖν est verbum usitatum Gregor. Nyss. REINES. Μετεωροπολεῖν A. Sed vulg. habet Photius. Hesychius: Μετεωροπόλων: τῶν τ. οὐ. σκοπούντων.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ] Damascius apud Suid. in Μεταπέσταντι. HEMST.

[c] Ἰώσηπος] Lib. II. de Bello Jud. p. 824. ut Pearsonius monuit. KUST. II. 21, 1.

[d] Καὶ αὖθις—παρακαλουμένοις om. V.

[e] Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. II. c. 8.

[f] Ἀντὶ τοῦ, ἐκεκίνητο, καὶ οὐχ ἡσ.] Supple, ἀντὶ τοῦ, οἱ Ἕλληνες ἐκεκίνηντο, &c. Sic enim legitur apud Scholiastam ad modo indicatum locum Thucydidis. KUST.

ΜΕΤΕΩΡΟΥΣ ΝΗΑΣ: Παρὰ Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ, πελαγ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 48. ut Portus etiam observaverat. KUST.

[g] ἀπεχούσας τῆς] ἀπεχόντων A.

τῆς γῆς, καὶ ἐν ὄρει ὄντων. Ἢ παρὰ τὸ ἀφεῖναι τὴν A γῆν, καὶ περὶ τὸν ἀέρα λοιπὸν [b]εἶναι.

Μετεωροφένακας: Οὕτω καλεῖ τοὺς διὰ τῶν μετεώρων ἀπατῶντας [i]Ἀριστοφάνης. Φενακίζειν γὰρ, τὸ ἐξαπατᾷν.

[Μετερρυθμίζετο:

Μετέσχε: Γενικῇ. Καὶ μετέχω, ὁμοίως.]

Μετέρχομαι: Αἰτιατικῇ.

Μετειλήχει: [k]Γενικῇ. B

Μετειληχότα: Μεταλαβόντα.

Μέτειμι: Ἐξετάζω, ἀνακρίνω, μετέρχομαι.

Μετεῖναι: Μετιέναι, ἐπεξελθεῖν. [l]Ἡρόδοτος·

Πρῶτον μὲν τοὺς [m]μάγους, οἳ μετεῖναι τὸν Κῦρον ἀνέπεισαν, ἀνεσκολόπισε.

Μέτεισιν: [n]Αἰτιατικῇ. Ἀμύνεται, ἐπεξέρχεται.

Μέτεισι τοὺς Ἀθηναίους ὑπὲρ τῶν ἀθέσμων φόνων ἡ δίκη· καὶ C ἀφορίαις συνείχοντο.

Μετῇ: [o]Ἐξῇ.

Μετῄεσαν: Μετήρχοντο, ἐδίωκον.

Καὶ ὡς [p]κατειργάσατο τὸ κάλλιστον ἔργον, ἔφευγεν ὤκιστα εὐθὺ τοῦ ἐραστοῦ.

Μετῄεσαν δὲ αὐτὸν οἱ δορυφόροι, καὶ διέφυγεν ἂν ἐκείνους, εἰ μὴ προβάτοις συνεζευγμένοις περιπεσὼν καὶ συμπλακεὶς ἐς πέδην, κᾆτα ἀνετράπη.

Μετήει: Ἀφυστερεῖ, ἢ ἀποτυγχάνει κλήρου. D

Μετῆλθε τὴν ἄλοχον: Ἀντὶ τοῦ, προσωμίλησεν αὐτῇ.

Μετήορος: Ὑψηλός.

[Μετίημι: Αἰτιατικῇ.]

Μετ' ἴχνια: Κατὰ ἴχνη πορεύεσθαι.

Μετοκλάζει: Μετακαθίζει.

Μετ' ὀλίγον χρόνον:

Μετόν: Ἐξόν. [q]Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ.

Ἀντὶ τοῦ [r]μέτεστι.

Μετόπισθεν: Ἐν ὑστέρῳ, μετὰ ταῦτα.

Μετόπωρον: Τὸ φθινόπωρον, ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός. B

Μετόρχιον: Τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν· ἢ τὸ μεταξὺ τῶν χωρίων, ὅπερ λέγεται ὄρχος. [s]Μεταστήσειε, φησὶ, τὰ φυτὰ ἀπὸ τῶν ἀρουρῶν τῶν σπειρομένων. Ἢ μετόρχιόν ἐστι τὸ μεταξὺ τῶν συμφύτων [t]πεδίον, ἐν ᾧ ἢ σῖτος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται.

Μετουσία: Κοινωνία.

Μετοχετεύειν: Μετακομίζειν. C

Μετοχή: Ὁ περίβολος. [u]Δαβίδ·

Ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

Μέτων: Ὁ μαθηματικός. Καὶ Μέτωνος ἐνιαυτός. Οὗτος ὁ Μέτων ἄριστος ἐγένετο [x]ἰατρὸς καὶ ἀστρονόμος. Τούτου ἐστὶν ὁ λεγόμενος [y]Μέτωνος ἐνιαυτός. Καλλίστρατος δέ φησιν [z]εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ ἀνάθημά τι [a]ἀστρονομικόν· Εὐφρόνιος δὲ, ὅτι D [b]τὸν δῆμον ἦν ἐκ Κολωνοῦ. Πρὸ Πυθοδώρου δὲ ἡλιοτρόπιον ἦν ἐν τῇ νῦν οὔσῃ ἐκκλησίᾳ πρὸς τῷ τείχει τῷ ἐν [c]Πνυκί. Ἢ ὅτι ἐν Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεσκευάσατο· φησὶν ὁ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

[d]Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ [e]ταῦτα φροντίζων; Μέτων
ὁ [f]Λευκονοιεύς. [g]Οἶδ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων.

[h] εἶναι] Addunt A.B.V.E. Edd. ante Kuster. Μετέωροι. ἦσαν—σαλεύοντες ex gl. superiore. E

[i] Ἀριστοφάνης] Nub. 332.

ΜΕΤΕΡΡΥΘΜΙΖΕΤΟ] Uncis inclusa om. A.V. Addit A. Μετέσχηκεν (Μετέσχε E.) γενικῇ. Μετέχω γενικῇ. Μετειλήχει γενικῇ. Μετ' ὀλίγον χρόνον. αἰτιατικῇ. Μετρεῖν αἰτιατικῇ. Μετάστασιν. αἰτιατικῇ.

[k] γενικῇ] μετέσχε A.

[l] Ἡρόδοτος] Lib. I. 128. PORT. Vid. Wesseling. Dissert. Herod. p. 40. TOUP.

[m] μάγους] τοὺς μάγους A.B.V.E. Mox ἀνεσκολόπισαν V. F

[n] Αἰτιατικῇ om. A. Seq. exemplum Æliano tribuit Valckenærius. Post h. gl. habet A. Μέτεισι· μετῆλθε τ. ἄ. ἀ. τ. τ. α.

[o] Ἐξῇ] μέτεισιν addunt edd. ante Kuster. et B. Μέτεισιν ὑψηλός. Tum Μετῆλθε τ. ἄ. V. Deest gl. A.

ΜΕΤΗΕΣΑΝ om. V. qui in exemp. μετιέσαν.

[p] κατεργάσατο] κατειργάσατο A.B. κατειργάσαντο E.M. Mox ἔφευγεν B.E. Et hoc fragmentum Æliano assignat Valckenærius. gl. seq. om. A. G

ΜΕΤΗΛΘΕ ΤΗΝ ἌΛ.] Pindar. Isthm. VII. 10.

ΜΕΤΗΟΡΟΣ h. l. om. A.V.

ΜΕΤΙΗΜΙ om. A.V.

ΜΕΤ' ἼΧΝΙΑ] Vid. Od. β. 406.

ΜΕΤΟΚΛΑΖΕΙΝ: μετακαθίζειν] Μετοκλάζει: μετακαθίζει A.B.E. ut Il. ν. 281. Vulg. habet Photius.

ΜΕΤ' ὈΛΙΓΟΝ] om. h. l. A.

[q] Ἀριστοφάνης] Eccles. 663. sed ubi hodie sic legitur: Οὐδ' ἂν κλέπτης οὐδεὶς ἔσται. Πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ. H At lectio Suidæ, ut elegantior et magis Attica præferenda est. Μετὸν enim Atticorum proprium est, pro μετόντος, ut ἐξὸν, pro ἐξόντος, et similia. Hoc librarius aliquis ignorans, locum hunc, quem emendare voluit, vere corrupit. Non dicerent enim Attici τὸ 'μαυτοῦ, sed potius per crasin τοὐμαυτοῦ; uti τοὐμὸν iidem dicunt pro τὸ ἐμόν. At si ita scribas, versus non stabit. Deinde, probabile non est, τὸ, πῶς γὰρ κλέψαιμι τὸ 'μαυτοῦ, mutatum fuisse in πῶς γὰρ κλέψαι; μετὸν αὐτῷ; sed contra: quoniam ea quæ sunt magis recondita, et usu vulgari minus trita (talis autem est lectio Suidæ) plerumque mutari solent in ea, quæ sunt notiora et magis communia. Habes, lector, de diversitate lectionis hujus judicium nostrum. KUST.

[r] μέτεστι] ἐξὸν V. Conf. Schol. Platon. p. 237.

ΜΕΤΟΠΙΘΕΝ] Μετόπισθεν A. Photius.

ΜΕΤΟΡΧΙΟΝ: Τὸ μεταξὺ τῶν φ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 567. sed ubi plura leguntur. KUST.

[s] Μεταστήσειε] Seqq. om. V.

[t] πεδίον] πεδίων A.M.

[u] Δαβίδ] Psalm. CXXI. 3. KUST.

ΜΕΤΩΝ: Ὁ μαθημ.] Ex Enarratore Comici ad Av. 998. KUST.

[x] ἰατρὸς] Imo γεωμέτρης, ut recte habet Enarrator Comici loco laudato. KUST.

[y] Μέτωνος] Μέτων A.B. pr.

[z] ἐν Κολωνῷ εἶναι αὐτοῦ] εἶναι αὐτοῦ ἐν Κολωνῷ A.

[a] ἀστρονομικὸν] ἀστρονομικός V.

[b] τὸν δῆμον] τῶν δήμων A.B.V.

[c] Πνυκί] Πυκὶ V. An Πυκνί?

[d] Τίς δ' ἐστιν, ὁ μετ.] Duo hi senarii iambici sic scribendi et numeris suis restituendi sunt: Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φροντίσων; Μέτων ὁ Λευκονοιεὺς, οἶδ', ὁ κρήνας ἄγων. KUST. Hunc locum descripsit Suidas ex Schol. ad Aristophanis Aves, 998. ut recte monuit Kusterus. Phrynichi autem trimetros pessime contrectavit vir doctissimus. Alter enim versiculus titubat miserrime. Josephus Scaliger, in emendationibus ad Eusebium, reponebat: Μέτων ὁ Λευκονοιεὺς, οἶδ' ὁ τὰς κρήνας ἄγων. Edit. Mediolanensis in priori versiculo ταύτης non agnoscit. Quare vide an locus ita rescribendus sit: Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα φροντίζων; Μέτων Ὁ Λευκονοιεύς, ΕΥ ΟΙΔ', ὁ τὰς κρήνας ἄγων. Quod verum et κωμικώτερον videtur. Scribi-

Ἢ ἴσως, ὅτι ἐν τῷ Κολωνῷ κρήνην τινὰ κατεμηχανήσατο· ἢ ἄγαλμα, ἢ ἀνάθημα ἀστρονομικὸν κατεσκευάσατο. A

Μετωνυμικῶς: Μετωνομασμένως.

Μέτωπον: Καὶ Μετωπίδιον: Τὸ ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Μέτωπον τῆς νεώς: Ἡ πρώρα ἐστί. [b] Καὶ Μετωπηδόν: Τουτέστι, τὰ πρόσωπα τῶν [bb] νεῶν παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις.

Μετῴχετο: Ἐπορεύετο. B

Μετρεῖν: Αἰτιατικῇ.

Μετρείτω: [i] Παρεχέτω. Ἀριστοφάνης·

Πυροὺς πεινῶσι μετρείτω.

Μετρήσαντες: Διελθόντες.

Μέτρησον: Δάνεισον. Καὶ [k] Ἡσίοδος·

[redacted] μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

Καὶ Θεόπομπος Καπήλοις·

Μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε.

Μετριάζει: Ταπεινοφρονεῖ. C

Μετριοπαθεῖν: Ἐκ μέρους τὰ πάθη καταδέχεσθαι, [l] συγγινώσκειν. [m] Ἀππιανός·

Κλαύδιος Μάρκελλος πάλιν τῶν ἐναντίων παραστήσατο, καὶ συγγνώμην [n] ἔδωκε, ἀργυρίου τριάκοντα τάλαντα λαβών. [o] Νεργόβριγες δ' αὐτοῦ περὶ [p] τῆσδε τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι, ἐθαύμαζον.

Καὶ αὖθις· D

[q] Τοὺς Μήδους ἀναζωπυροῦνται τὸ φιλοπόλεμον, μετριοφρονεῖν ἐπὶ τοῖς ἔναγχος οἱ [r] χωρήσαντες ἐπιτεύγμασιν.

Ἀριστοτέλης λέγει τὸν σοφὸν μετριοπαθῆ μὲν εἶναι, ἀπαθῆ δὲ μὴ εἶναι.

Μέτριος: Ὁ μεμετρημένην ἔχων [s] οὐσίαν· ἢ τὸ ἦθος ἐπιεικής.

[t] Ἔνιοι [redacted] τῶν μετρίων ἀνδρῶν δυσφόρως ἐπὶ τοῖς προσπίπτουσι, καὶ Μαρκελλῖνος.

[u] Τιμολέοντα δὲ ὁ Τίμαιος ὁ [x] Ταυρομενίτης ὑπερετήρησε τοῦ μετρίου.

Μετρίως [y] ὠργασμένος: Ἀντὶ τοῦ [z] μεμαλαγμένος, ἢ δεδευμένος.

Μέτριοι: Εὐγνώμονες.

[a] Ξυνομολογήσαντες ἄμφω [b] ταῦτα ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλο [c] ὅτι περ τῶν μετρίων [d] ἐπαγγέλλει Ἀντώνιος. Ὁ δὲ [e] οὔτε τῆς παρασκευῆς τὸν πόλεμον ἀνῆκε.

C Μέτριοι: [f] Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας [g] Ἀσκληπιόδοτος, καὶ εἰς Σελεύκειαν τῆς Συρίας ἀφικόμενος, διεσκοπεῖτο τὰ ἤθη τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ὅλῃ τρισὶν μόνοις ἔφη ἐντετυχηκέναι μετρίως ἔχουσιν ἀνθρώποις, [h] Ἰλασίῳ [i] τῷ φιλοσόφῳ κατ' Ἀντιόχειαν· ἐν δὲ [k] Λαοδικείᾳ, τῇ ἐχομένῃ πόλει τῶν Σύρων, [l] Μάρσῃ τῷ δικαιοτάτῳ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀνθρώπων, καὶ τὴν Ἀριστείδου ἐπωνυμίαν [m] ἀπενηνεγκαμένῳ· Δομνίνῳ τε τῷ φιλοσόφῳ. D

bitur autem Λευκονοεὺς et Λευκονοιεύς· de quo Rutgersius in Variis, lib. V. c. 4. TOUP.

[e] ταῦτα ταύτης] ταύτης om. A.B.E.

[f] Λευκονιεὺς] Λευκονοεὺς A.B.

[g] οὐδ' ἔτι] οὐδ' ὁ τὰς A.V.

[h] Καὶ ΜΕΤΩΠΗΔΟΝ: Τουτέστι, τὰ πρ.] Thucydides lib. II. c. 90. Ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς, μετωπηδὸν ἔπλεον, ὡς εἶχε τάχους ἕκαστος, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. Scholiasta ad eum locum: Τὸ δὲ μετωπηδὸν, πάλιν τὸ κατ' εὐθεῖαν πλέειν ἐστί. Τὸ γὰρ μέτωπον τῆς νεὼς ἡ πρώρα ἐστί. Λέγει οὖν, ὅτι τὰ μέτωπα, ὅ ἐστι τὰ πρόσωπα τῶν νεῶν, παρεῖχον τοῖς ἐναντίοις. Hinc Suidas sua descripsit, ut Portus etiam monuit. KUST.

[hh] νεῶν] νηῶν A.

ΜΕΤΩΙΧΕΤΟ: Ἐπορεύετο] Rectius Scholiasta Homeri ad Il. ε'. 148. Μετῴχετο: Μετήρχετο, ἐπορεύετο εἰς. KUST.

ΜΕΤΡΩ] Μετρεῖν A.V.B.E.

[i] παρασχέτω] παρεχέτω A.B.E. Aristophanis locus est Av. 581. Seq. gl. pertinet ad Od. γ'. 179.

ΜΕΤΡΗΣΟΝ—Θεόπομπος Καπήλοις· Μετάδος ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε] Senarius Theopompi turpiter decurtatus est. Adde quod fabula ejus perperam inscripta est. Repone, Θεόπομπος Καπηλίσιν· Ἢ μετάδος, ἢ μέτρησον, ἢ τιμὴν λάβε. Quemadmodum recte exhibet Scholiastes ad Aristoph. Acharn. 1020. unde descripsit Suidas. Theopompi autem fabulam laudat supra Noster, v. Ἄττις. Θεόπομπος Καπηλίσι· Κολάσομαί γε σέ Καὶ τὸν σὸν Ἄττιν. TOUP. καπήλοις M. Tum ἢ τιμὴν λάβε, ἢ μέτρησον A.

[k] Ἡσίοδος] Opp. 347.

[l] συγγινώσκειν] Seqq. om. V.

[m] Ἀππιανός] De Bellis Hispan. p. 475. ubi locus hic paulo aliter legitur. KUST.

[n] ἔδωκε, ἀργυρίου] ἀργυρίου ἔδωκε A.

[o] Νεργόβριγες] Νεργόβριδες B.E.M.

[p] τῆσδε] τῆσδε τῆς A.B.E.M.

[q] τοὺς Μήδους ἀναζωπυροῦνται τὸ φιλ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocat. lib. III. c. 15. KUST. ubi μετριοπαθεῖν pro μετριοφρονεῖν.

[r] συγχωρήσασιν] χωρήσαντες A.B.D. χωρήσασιν E.

[s] τὴν οὐσίαν] τὴν om. A.B.V.E.

[t] Ἔνιοι [redacted] τῶν] Seqq. om. V.

[u] Τιμολέοντα [redacted] ὁ Τίμ.] Polybius in Excerptis a Valesio editis, p. 54. Τίμαιος [redacted] μείζω ποιεῖ Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. Ad hunc locum Suidas respexit, satis habens sensum Polybii exprimere, ipsis verbis neglectis; quod ipsi solenne est. KUST.

[x] Ταυρομενίτης] Ταυρομενίτης A.B.

ΜΕΤΡΙΩΣ ὨΡΓΙΣΜΕΝΟΣ] Ordinem, ut puto, perperam invertit Suidas: ita scribendum fuit: Δεδευμένος ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, μετρίως. Illud vocabulum dignum erat quod explicaretur; tum commodam interpretationem habet μεμαλαγμένος; nam apud Hesych. E aliosque grammaticos Δεῦσαι est μαλάξαι. Sed fallor: legendum est ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος ἢ δεδευμένος. Μετρίως ὠργασμένος verba sunt Platonis, ut patet ex v. Ὠργασμένος. HEMST.

[y] ὨΡΓΙΣΜΕΝΟΣ] ὠργιασμένος A.B.V. ὀργιασμένος Photii ms. ὀργιασμένος Timæi ms. Dedi ὠργασμένος cum Timæi et Photii editoribus. Iidem libri μεμαλαγμένος et δεδευμένος. V. om. ἀντὶ τοῦ seqq.

[z] μεμαλαγμένος] Sic rectius habet ms. Paris. A. et Pho- F tius in Lexico inedito, quam priores editt. in quibus legitur μεταλλαγμένος. KUST. μεταλλαγμένος E.

[a] Ξυνομολογήσαντο] ξυνομολογήσαντες A.B.E.M.

[b] τὰ] ταῦτα A.B.V.E.

[c] ὅτι] ὅτι περ A.B.E.

[d] ἐπαγγέλλει] ἐπαγγέλει A.M. ἐπαγγέλλει V. Mox ἂν addit E.

[e] ἀντὶ] οὔτε A.B.V.

[f] Ἀθήνηθεν ἀποπλεύσας Ἀσκληπιόδωρος, καὶ εἰς Σελ.] Hæc, et quæ sequuntur, ex Damascio excerpta esse et stilus et G argumentum ipsum indicat. Confer Nostrum supra v. Δομνῖνος, et v. Μάρσος. KUST.

[g] Ἀσκληπιόδωρος] Potius Ἀσκληπιόδοτος. Vide Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1054. 1056. KUST. Ἀσκληπιό A.

[h] Ἰλασίῳ] Leg. puto Ἰλαρίῳ: is nimirum intelligitur, de quo plura tradit ex Damascio in Ἰλάριος. HEMST. An est Ἰλάριος, de quo supra? Non videtur, sed est Ἰλάσιος, ad quem scribit Dionysius Sophista Antiochiæ. H REINES.

[i] τῷ] τε τῷ B.V. Mox Ἀντιόχου V.

[k] τῇ Λαοδικείᾳ] τῇ om. A.B.V.E.

[l] Μάρσῃ τῷ δικαιοτ.] De hoc pluribus agit Suidas supra v. Μάρσος. KUST. Μάρσῳ A. Μάρσει B.E.

[m] ἀπενηνεγκαμένῳ] ἀπενεγκαμένῳ. Cui perinde atque olim Aristidi cognomen erat Justi. HEMST. ἀπενεγκαμένῳ A.V.

[Μέτρον: Ἔστιν ἐν τῷ Στάδιον.]

Μετρονόμοι: Ἀρχή τις Ἀθήνησιν ἡ τῶν μετρονόμων. Ἦσαν δὲ [n]τὸν ἀριθμὸν ιε΄ μὲν εἰς Πειραιᾶ, θ΄ δὲ εἰς ἄστυ. Εἶχον δὲ τὴν ἐπιμέλειαν ὅπως δίκαια ᾖ τὰ μέτρα τῶν πωλούντων.

Μέτροι ὕδωρ πίνοντες, [o]ἀμετρίαν δὲ μάζαν ἔδοντες: Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν περιέστη ἔκ τινος χρησμοῦ, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις. Ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀμετροπόται, ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. Τοῖς οὖν διαφυγοῦσιν αὐτῶν οὕτως ἐχρήσθη.

Μετοίκιον: [p]Μέτοικος μέν ἐστιν ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικῶν ἐν ἑτέρᾳ, καὶ μὴ πρὸς ὀλίγον ἐπιδημῶν, ὡς ξένος. Ἐδίδοντο δὲ [q]ὑπ' αὐτῶν καθ' ἕκαστον ἔτος δραχμαὶ ιβ΄, ὅπερ [r]ὠνόμασται μετοίκιον. Ἰσαῖος ἐν τῷ κατ' [s]Ἐλπαγόρου καὶ Δημοφάνους [t]ὑποσημαίνει, ὅτι ὁ μὲν ἀνὴρ ιβ΄ δραχμὰς ἐτέλει μετοίκιον, ἡ δὲ γυνὴ, ς΄· καὶ ὅτι τοῦ υἱοῦ τελοῦντος, ἡ μήτηρ οὐκ ἐτέλει· μὴ τελοῦντος δὲ, αὐτὴ ἐτέλει. [u]Οἱ δοῦλοι δὲ ἀφεθέντες ὑπὸ τῶν δεσποτῶν, ἐτέλουν τὸ μετοίκιον. Μένανδρος [x]δέ φησι, πρὸς ταῖς ιβ΄ δραχμαῖς καὶ τριώβολον [y]τούτους τελεῖν, ἴσως τῷ τελώνῃ. Οἱ μέντοι [z]τὸ μετοίκιον μὴ τιθέντες μέτοικοι, [a]ἀπήγοντο πρὸς τοὺς [b]Πωλητὰς, καὶ εἰ [c]ἑάλοντο, ἐπιπράσκοντο. Ἐνεβίβαζον δὲ καὶ εἰς τὰς ναῦς τοὺς μετοίκους, ὡς [d]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς δηλοῖ. Ἐκάλουν δὲ οἱ κωμικοὶ [e]σκαφέας τοὺς μετοίκους, ἐπεὶ ἐν ταῖς πομπαῖς τὰς σκάφας ἐκόμιζον οὗτοι.

Μέτοικοι: Μέρος [f]εἰσὶ τῶν πολιτῶν οἱ μέτοικοι εὐτελὲς, ὡς τὰ ἄχυρα τῶν κριθῶν. [g]Ἀριστοφάνης·

Τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν [h]ἀστῶν λέγω.

Μέτοικοι δὲ, οἱ ἀφ' ἑτέρας πόλεως μεταστάντες, καὶ εἰς [i]ἑτέραν οἰκοῦντες·

[k]Εἴ που δικάζων εἶπας εὖ κατὰ [l]ξένου μετοίκου,
φοῦ δυνατὸς εἶναι λέγειν.

[m]Παρὰ Σοφοκλεῖ δὲ μέτοικος ἀντὶ τοῦ ἔνοικος·

Εἰ μὴ [n]μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι.

Ἀντὶ τοῦ, ἔνοικος. Οὐ γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔνοικος, ὡς ἡμεῖς φαμὲν, εἴρηται. Μετοίκους δὲ καλοῦμεν [o]τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, [p]πρὸς δὲ τοὺς μετοικισθέντας ποθέν. [q]Τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον. [r]Αἰσχύλος τοὺς οἰωνοὺς τῶν ὑψηλῶν τόπων, ἀντὶ τοῦ, ἐνοίκους. Καὶ αὖθις·

ΜΕΤΡΟΝ] Gl. om. V. habet A. in marg.

ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΙ: Ἀρχή τις Ἀθηv.] Ex Harpocrat. KUST.

[n] τὸν ἀριθμὸν ιε΄ μὲν εἰς Πειραιᾶ· θ΄ δὲ εἰς ἄστυ.] Puto Suidam scripsisse, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιδ΄. Πέντε μὲν εἰς Πειραιᾶ· ἐννέα δὲ εἰς ἄστυ. Sic enim habet Photius in Lexico ms. apud quem totus hic locus αὐτολεξεὶ quoque legitur. Verior tamen videtur lectio Harpocrationis, qui sic habet: Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ δέκα, πέντε δ' εἰς ἄστυ. Ceterum Meursius Lect. Att. lib. I. c. 19. nec Harpocrationis lectionem admittit, sed locum hunc ita scribendum esse censet: Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πέντε μὲν εἰς τὸν Πειραιᾶ, δεκαπέντε δὲ εἰς ἄστυ. Addit deinde: "Fundus emendationis meæ ecce iste. Pyræeus, et adjuncta ei Munychia (nam hæc sub illo comprehendebatur) tertiam Urbis partem faciebat, ut ostendi libri hujus c. 1. Itaque, quod ad munia publica attinebat, qui ea obirent, cum quinque in Piræeo essent, quindecim in Urbe constituebantur. Observo apud eundem Harpocrationem in Σιτοφύλακες. Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα μὲν ἐν ἄστει, πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ. Eadem ratione Lysander, captis Athenis, Urbi præfectos XXX, Piræeo X imposuit. Animadverto apud Plutarchum in ejus vita: Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε, τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δὲ ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας." Hæc Meursius docte: cujus sententia mihi admodum verisimilis videtur. KUST. Kuhnius ad Polluc. IV. 168. ex Harpocratione corrigit, ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε΄, ι΄ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ε΄ δὲ εἰς ἄστυ. Boeck. Civ. Œconom. Ath. T. I. 68. vers. Angl. εἰς μὲν τὸν Πειραιᾶ πέντε, δέκα δ' εἰς ἄστυ. Et nescio an cum specie veri. Sic verba erant scribenda: ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε΄· ε΄ μὲν εἰς Πειραιᾶ, ι΄ δὲ εἰς ἄστυ. Ceterum de Metronomis bis agit Photius; in altero loco numerum eorum decem tantum ponit, in hoc cum Lex. Seg. p. 278, 26. concordans.

[o] ΑΜΕΤΡΩΣ] ἀμετρίαν δὲ A. ἀμετρίας δὲ V. ἀμέτρως δὲ B. ἀμετρίων E. ἀμέτρως δὲ M. Ald. ἀμετρία δὲ Photius, Apostol. XII. 74. Vide supra v. Ἀμετρί. Vera lectio videtur Ἀμετρὶ, sed Suidas scripsit opinor cum Photio ἀμετρία vel ἀμετρίαν. Lectionem antiquissimi ms. reposui. Ἄμετρα δὲ Lobeckius ap. Schleusner. Infra ἀμετροπότας V.

ΜΕΤΟΙΚΙΟΝ] Totum hunc articulum Suidas ex Harpocratione descripsit. Confer Petitum de Leg. Attic. p. 169. et Ammonium v. Ἰσοτελής. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 232. Menag. ad Diog. Laërt. IV. 14. Meier. Hist. Jur. Att. p. 37. seqq.

[q] ὑπ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτῶν A.V. Photius. Harpocr. ms. Pal. Mox ἕκαστον et δραχμαὶ om. V.

[r] ἐλέγετο] ὠνόμασται A. Photius, Harpocr. λέγεται B.V. Ἰσαῖος et rell. usque ad fin. artic. om. V.

[s] Ἐλπαγόρου] Ἐλπαγόρα B.E. edd. ante Kuster.

[t] σημαίνει] ὑποσημαίνει A. Photius, Harpocr.

[u] Οἱ δοῦλοι δὲ] καὶ οἱ δοῦλοι δὲ Photius, Harpocr.

[x] δέ φησι] δὲ om. Photius.

[y] τούτους] καὶ τούτους B.E.M.

[z] τὸ μετοίκιον] τὸ om. A.B.E. edd. ante Kuster. sed habet Photius. ἡ μέντοι μ. M. Tum τιμηθέντες A.

[a] ἀπήγοντο πρὸς τοὺς Πωλητὰς] Locum egregie huc facientem habes apud Demosthenem Orat. 1. contra Aristogit. p. 498. quem adducit Suidas supra v. Ἀριστογείτων Σκυθίμου. Confer etiam Nostrum infra v. Πωλητὴς, et v. Πωληταί. KUST.

[b] Πωλητὰς] πολίτας A.B.E. edd. ante Kuster.

[c] ἑάλωσαν] ἑάλωντο B.E. Photius, Harpocr. ms. Pal. ἑάλοντο A.D. edd. ante Kuster. qui tacite dedit ἑάλωσαν cum Harpocr. ed. monente Porto.

[d] Δημοσθένης ἐν φ. λ.] P. 50, 21.

[e] σκαφέας τοὺς μετ.] Vide Nostrum supra v. Ἀσκὸς Κτησιφῶντος. KUST.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ] Confer Suidam supra v. Ἰσοτελεῖς, et Petitum de Leg. Attic. p. 168. et seqq. KUST.

[f] εἰσὶ] ἐστὶ B.V.

[g] Ἀριστοφάνης] Ach. 507.

[h] ἀστῶν] κριθῶν V. ubi om. seqq.

[i] ἑτέραν] τὴν ἑτέραν E.

[k] Εἴ που δικάζων εἶπας εὖ κ.] Aristophanis Equit. 346.

[l] ξένου μετοίκου] ξένου μετοίκιον B.E. ξένου μετοίκιον M.

[m] Παρὰ Σοφοκλεῖ] Œdip. Colon. 934.

[n] μέτοικος] ἔνοικος A.B.E.M. Schol. Soph. sec. ms. Flor.

[o] τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας οἰκοῦντας, πρὸς δὲ τοὺς μετοικ.] Totus hic locus ex Scholiasta Sophoclis sic emendandus et scribendus est: Τοὺς ἀπὸ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. Κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν, ἐν Ἀγαμέμνονι λέγων οὕτως· Τῶνδε μετοίκων. Μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ἐνοίκους. KUST. Non ita ms. Flor. Vid. edit. Elmsleii.

[p] πρὸς δὲ] δὲ om. Schol. M.

[q] Τοῦτο δὲ σημαίνει ἔνοικον Αἰσχύλος] τοῦτο δὲ ἔνοικον· χρῆται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν etc. Schol. Multa male omisit Suidas.

[r] Αἰσχύλος] Agam. 58. Mox οἰωνοὺς B.E.

[s] Ζωβίαν ὑποδεξαμένην Ἀριστογείτονα φυγόντα, καὶ ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, ὅτε ἴσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγε, καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. A

Καὶ αὖθις·

[t] Τοῦτον δὲ ἐπίπρασκον, τὸ μετοίκιον [u] ἀτονοῦντα θεῖναι.

Μετοιωνίσασθαι: Ἀντὶ τοῦ, μεταθέσθαι τὸν φαῦλον οἰωνόν.

Μετοίχεσθαι: Μετελθεῖν, [v] μεταβαίνειν.

Μετοιχήσονται: Μεταπορεύσονται, μετέλθωσι. B

Μέχρι αἰδοῦς: Μέχρι αἰδοίων.

Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων: Ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων. Τὸ δὲ [x] ἀμφωτίδων, μέχρι τῶν ὤτων.

Μειαγωγεῖν: Τὸ ἔλαττον φέρειν. [y] Καὶ Μειαγωγεῖον.

[z] Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν.

Ἐάν τις [a] εἰσήγαγεν εἰς [b] τοὺς φράτορας υἱὸν ἐνήλικα γενόμενον, ἱερεῖον παρίστατο αὐτῷ ἐν ὡρισμένῳ σταθμῷ, C πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον παρασχεῖν. [c] Ὅτε δὲ ἐντεθείη τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, περιεστῶτες ἐβόων, μεῖον, μεῖον· τοῦτο δηλονότι ἔλαττόν ἐστι. [d] Παρὰ τοῦτο οὖν λέγει,

Μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν.

Πρὸς τὸν ζυγὸν προσάξουσι, καὶ στήσουσι. Καὶ [e] ὁ τὸ πρόβατον εἰσάγων, μειαγωγὸς ἐκαλεῖτο, [[f] κουρεῖον.] D Ἔδει δὲ αὐτὸ ἔλαττον ἴσχειν σταθμοῦ τινος, διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

Μειαγωγία: Καὶ Μειαγωγὸς, ὁ εἰσάγων. Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ Θεῶν·

[g] Ὅτι Οἱ φράτερες, ἵνα μείζους νέμωνται μερίδας, ἐπεφώνουν ἑστῶτες, [h] ἱστάνειν δεῖ; μεῖον γάρ ἐστι.

Μειαγωγῆσαι δέ ἐστι, τὸ [i] ἐπιδοῦναι τοῖς φράτορσι τὸ Μεῖον.

Μείδας, Μείδαντος. Ὄνομα κύριον.

Μειδίαμα: Ὁ γέλως.

Μειδίας: Ὄνομα κύριον.

Μειδῶ: Τὸ γελῶ. Καὶ μειδιῶ, ὁμοίως.

Μείδωνος: Ὄνομα κύριον.

Μείδυλος: Ὄνομα κύριον.

Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης: Ἐπὶ τῶν [k] μεγάλα βοώντων.

Μείλανι: Τῷ μέλανι.

Μείλαξ: Ὁ λειμὼν, ὁ παράδεισος. [l] Καὶ πληθυντικῶς, μείλακες.

Μείλια: Τὰ προικία.

Μειλίγμασιν: Ἀπατήμασιν, ἐξιλεώμασιν, ἡδύσμασι.

Καὶ τῷ τρόπῳ τῆς μειλίξεως οὐδ' αὐτὸν ἀπεκρύψατο.

Μειλικτήριον:

Μειλικτηρίοις: Προσηνέσιν, ἡδέσι, πραέσι.

Μείλινον δόρυ:

Μειλίξασθαι: Πραῦναι.

Μειλισιουργίς:

Μειλισσόμενος: Παρακαλῶν, πραΰνων.

Μειλιχία: Καὶ Μειλίχιος: Πρᾶος, χρηστός.

Μείλιχον: Πρᾶον, χρηστόν.

Μεῖον: Καὶ μειαγωγός. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα φησί·

Παρίστη μεῖον.

---

[s] Ζωβίαν ὑποδεξαμένην Ἀριστογ.] Locum hunc composuit Suidas ex Demosthene, qui Orat. 1. contra Aristogit. p. 496. ingratum animum Aristogitonis erga Zobiam plenius sic describit: Ταύτην τὴν ἄνθρωπον (i. e. Ζωβίαν) τὴν τὰ τοιαῦτα εὐεργετήσασαν αὐτὸν, ὡς πάλιν παρ' ὑμῖν ὤφθη, καὶ λαμπρὸς ἦν, μεμφομένην τι καὶ τούτων ὑπομιμνήσκουσαν, καὶ ἀξιοῦσαν εὖ παθεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ῥαπίσας καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀπὸ τῆς οἰκίας· ὡς δ' οὐκ ἐπαύετο ἡ ἄνθρωπος, ἀλλὰ γυναικεῖον πρᾶγμα ἐποίει, καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους προσιοῦσα ἐνεκάλει, λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ, πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε, καὶ εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχεν, ἐπέπρατ' ἂν διὰ τοῦτον, ᾧ τῆς σωτηρίας αὕτη αἰτία ἐγεγόνει. KUST. Mox ἐξαγωγὴν M. E

[t] Τοῦτον δὲ ἐπίπρασκ.] Hæc sunt verba Laërtii in Xenocrate, segm. 14. sed ubi pro ἀποτινοῦντα rectius legitur ἀδυνατοῦντα. KUST.

[u] ἀποτινοῦντα] ἀτονοῦντα ut recte Valesius. HEMST. ἀτονοῦντα A.B.E.

ΜΕΤΟΙΩΝΙΣΑΣΘΑΙ: Ἀντὶ τοῦ, μετ.] Ex Harpocratione. KUST. Ex Dinarch. c. Demosth. p. 101, 45. ed. Steph. conf. p. 94, 5.

[v] μεταβαίνειν] διαβαίνειν V.

ΜΕΧΡΙ. γενικῇ] Μέχρι αἰδοῦς. A.V. Photius. Μέχρι. γενικῇ, μέχρι αἰδοῦς B.E. edd. ante Kuster. Mox αἰδοίων A.B.V. pro αἰδοίου.

[x] ΜΕΧΡΙ ΤΩΝ ἈΜΦΩΤΙΔΩΝ] μέχρι τῶν om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[y] Καὶ ΜΕΙΑΓΩΓΕΙΟΝ delevit Kusterus. Sequentia collocat V. post artic. Μειαγωγία.

[z] Μειαγωγήσουσι τὴν τραγ.] Aristoph. Ran. 809. Τί δὲ, μειαγωγήσουσι τὴν τραγῳδίαν; Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀπατούρια, et Petitum de Leg. Att. p. 148. KUST.

[a] εἰσήγαγεν] εἰσάγῃ εἰς τοὺς ἰδίους φ. Schol. et mox ἐν ἡλικίᾳ. Tum παρίστα αὐτοῖς ἐπὶ ὡ. στ. πρὸς ὅν.

[b] φράτορας] τοὺς φράτερας A.B.E.

[c] Ὅτε δὲ] δὲ om. B.V.E. Tum τεθείη V. et infra ἔλασσον V.

[d] Παρὰ] περὶ A.V. Tum τούτου V. omisso statim λέγει.

[e] ὁ τὸ] ὁ om. B.E.

[f] κουρεῖον] Supple et scribe, τὸ δὲ ἱερεῖον τοῦτο καὶ κουρεῖον ἐκαλεῖτο. KUST. Κουρεῖον inepte h. l. positum est. Alio loco Schol. Aristoph. τοῦτο δὲ κέκληται κουρεῖον, ἀπὸ τῶν κούρων, ὑπὲρ ὧν ἐθύετο.

ΜΕΙΑΓΩΓΙΑ: Καὶ ΜΕΙΑΓ.] Ex Harpocratione. KUST.

[g] Οἱ φράτορες] Ὅτι οἱ φρ. A. Mox ἵνα μείζονας μερίδας Photius. F

[h] ἱστάνειν δεῖ] σταθεῖν δεῖ ἐν A.B.E.M. Et sic fere Photii ms.

[i] ἀποδοῦναι] ἐπιδοῦναι A.B. Phot. Harpocr. τὸ τοῖς φρ. δοῦναι τὸ μ. V. σημεῖον A. pro τὸ μεῖον.

ΜΕΙΔΙΑΣ] Μειδίας medicus et Cleombrotus fratres: soror eorum Cretoxene, mater Erasistrati Juliatæ: vid. supr. Ἐρασίστρατος. Laert. in Theophr. testamento V. 1. Μειδίου καὶ Πυθιάδος (Aristotelis filiæ) filium nominat Aristotelem. REINES.

ΜΕΙΔΩΝ] Μείδωνος A.B.V.E. G

[k] μέγα] μεγάλα A.

ΜΕΙΛΑΞ] Vocem hanc suspectam habeo, pro qua transpositis literis scribendum puto λείμαξ. Vide Nostrum supra v. Λείμαξ. KUST. μείλαξ A.

[l] Καὶ πληθυντικῶς μείλακες] καὶ λείμακες τὸ πληθυντικὸν A.

ΜΕΙΛΙΑ] Il. ι'. 147.

ΜΕΙΛΙΓΜΑΣΙΝ] Vid. Æschyl. Choëph. 13. In expos. ἀπατήμασιν om. A. Photius, Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν, nec plura. Μειλίγμασιν: ἀπατήμασιν Lex. Seg. H

ΜΕΙΛΙΚΤΗΡΙΟΝ om. V.

ΜΕΙΛΙΚΤΗΡΙΟΙΣ] Vid. Blomfield. Gloss. Æschyl. Pers. 616.

ΜΕΙΛΙΝΟΝ] Il. ε'. 666.

ΜΕΙΟΝ: Καὶ ΜΕΙΑΓΩΓΟΣ. Ἰσ.] Ex Harpocratione. KUST.

Θῦμα δέ ἐστιν, ὃ τοῖς φράτορσι παρεῖχον οἱ τοὺς A παῖδας εἰσάγοντες εἰς τούτους. Ὅθεν [m]τὰ μὲν ἱερεῖα μεῖον προσηγορεύθη.

Μεῖον: Ἔλαττον, μικρότερον.

[n]Ὁ ■ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετῆς καὶ μείωσιν τῆς κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.

Οὐδέν τι μεῖον ἢ ὁ Σωκράτης εἰς τὴν ζήτησιν τοῦ ἀληθοῦς. Ἐπεὶ καὶ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν λ' μὴ διαλέγεσθαι προσταχθεὶς, οὐχ οἷός τε ἦν πείθεσθαι τῷ προστάγματι.

B

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ ἐν μάχαις πολλαῖς ἔφερον τὸ μεῖον.

Μεῖον: Τὸ ὑπὲρ τῶν [o]ἐγγραφομένων παίδων εἰς τοὺς φράτορας θυόμενον ἱερεῖον, οὐ μείζονος ἀποδεδειγμένου τινὸς σταθμοῦ· ᾧ ἐπεφθέγγοντο οἱ φράτορες, εἰ καὶ μεῖζον εἴη, ὅτι μεῖον· καὶ μειαγωγὸς ὁ τοῦτο παρέχων.

C Μειονεκτεῖν: Τὸ ἧττον φέρειν, ἐλαττοῦν.

Μειονέκτημα: [[p]Καὶ Μειονεκτῶ, γενικῇ. Τὸ ἔλαττόν σου ἔχω. Καὶ] Μειονεκτούμενοι, ἐλαττούμενοι.

Μειονεξία:

Μείου: [q]Ἐλάττονα τίθει. [r]Ξενοφῶν·

Κῦρος ἔφη πρὸς Ἀράσπαν τὸν κατάσκοπον, μηδὲν ἐλάσσω τἀληθοῦς, μηδὲ μείω τὰ τῶν πολεμίων. Κρεῖσσον γὰρ μείζω [s]οἰηθέντας μείονα ἰδεῖν, ἢ μείω ἀκούσαντας, ἰσχυρότερα εὑρίσκειν.

D

Μειοῦται:

Μείων: Ὁ ἐλάσσων.

Μειρακιεύεσθαι: Ὡς μειράκιον ἀθύρειν. [t]Μεῖραξ γὰρ, τὸ μειράκιον. Καὶ μειρακύλλιον.

Μείρεται: Βουλεύεται.

Μείρω: Μερίζω.

Μεὶς: Μὴν Αἰολικῶς.

E Μεῖστον: Τὸ ἐλάχιστον.

Μή: Τὸ ἀπαγορευτικόν. Ἀντὶ τοῦ οὐ κεῖται παρὰ [u]Καλλιμάχῳ.

Ἠρνεόμην θανάτου πάλαι καλέοντος ἀκοῦσαι,
μὴ μεταδῶ.

Τουτέστιν, οὐκ ἀπέθανον πρὸ τούτου, ἵνα οὐ μεταδῆν καὶ ἐπὶ σοὶ θρηνήσω ἀποθανόντος. Καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τὸ μὴ ἀντὶ τοῦ οὐ τάττεται.

[Μὴ ἀποσκορακίσῃς με: Μὴ ἐκδιώξῃς με, μὴ ἐς κόρακας [v]ἐκβάλῃς.]

Μηδ' ἄκανθα ἀντὶ τοὺς ἀγαθούς:

B Μηδ' αὖ [x]πλαδίῃ: Ἀντὶ τοῦ, μηδὲ πλησίον γένοιτό [y]μοι τοῦτο, ὅπερ λέγεις.

Μήδαβα: Ὄνομα τόπου παρὰ τῷ Ἰωσήπῳ.

Μηδ' ἀμελῶ: Ἐπὶ τῶν [z]καταφρονουμένων.

Μηδαμῆι, καὶ Μηδαμοῦ, καὶ Μηδαμῶς.

Μηδαμινός: Ὁ εὐτελής.

Μήδεα: Τὰ βουλεύματα, καὶ τὰ αἰδοῖα.

Μηδὲ κάρφος κινεῖν: Ἐπὶ τοῦ ἡσύχου.

C Μηδὲ μέλι, μηδὲ μελίσσας: Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων [a]παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

Μηδὲν μακρὰν ἀπέλθῃς: Παρὰ [b]Ἀριστοφάνει. Τὸ [c]δὲν παρέλκει κατ' Ἀττικούς.

Μηδέν ποτ' εἴην ἄλλο, πλὴν θεῷ φίλος: Εἰς ὅσον ὑπὸ τὴν αὐτοῦ λῆξιν καὶ τὸ αὐτοῦ κράτος ἀριθμοῦμαι. Λῆξις [d]δὲ, ἡ παῦσις.

D Μηδέποτε δουλεύσασα γυνὴ, δέσποινα γένηται:

Μηδέποτ' εὖ ἔρδειν γυναῖκα, μηδὲ γείτονος κύνα, μηδὲ κυβερνήτην φλύαρον, μὴ ἄλλον κωπηλάτην: Παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

Μήδεια, Κολχὶς, ἡ Αἰήτου θυγάτηρ, [e]φαρμακεστάτη γυναικῶν· ἥτις ἀσινῶς ἐποίησε τὸν Ἰάσονα ζεύξαντα τοὺς πυρίπνοους ταύρους ἀρόσαι τὴν γῆν. Καὶ λαβὼν τὸ χρυσόμαλλον δέρας, ἠγάγετο τὴν Μήδειαν.

E [f]Ὅτι οἱ Ἕλληνες τὴν νάφθαν καλοῦσι Μηδείας ἔλαιον.

Μὴ δεῖσαντες: Μὴ φοβηθέντες.

[m] τὰ ἱερὰ] τὰ μὲν ἱερεῖα A.B.V. Photius.

MEION: τὸ] Hæc dedi ex A. Habet item Photius.

[n] Ὁ ■ εἰς αὔξησιν τῆς ἀρετ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut discimus ex ipso Suida supra v. F Ἰδιότης. KUST.

[o] ἐγγραφομένων] Sic A. marg. et Photius. Ἐγγεγραμμένων A. textu. Gl. om. M.

MEIONEKTEIN] Μειονεκτεῖ—φέρει, ἐλαττοῖ A.B.V.E. Vulg. tenet Photius.

[p] Καὶ MEIONEKTΩ—ἔχω καὶ om. A.V.

[q] Ἔλαττω] ἐλάττωνα A.V.

[r] Ξενοφῶν] De Instit. Cyri lib. VI. p. 166. KUST. VII. 3, 17.

[s] οἰηθέντας] οἰηθέντα̈ς A.

G ΜΕΙΡΑΞ] Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 291. Grævius ad Lucian. Pseudolog. c. 5. Lobeck. Phryn. p. 212.

MH: Τὸ ἀπαγορ.] Confer omnino de hac vocula Etymologum. KUST.

[u] Καλλιμάχῳ] Fr. 144. Mox ἀποθανόντι corrigit Portus, et sic Bentleius ad Callim.

MH 'ΑΠΟΣΚΟΡΑΚΙΣΗΙΣ ΜΕ] Hæc sunt verba Davidis Psalm. XXVI. 9. secundum interpretationem τῶν LXX. Theodoretus ad illum locum: Τὸ, Μὴ ἀποσκορακίσῃς με, μὴ H ἀπορρίψῃς με, εἶπον οἱ ἄλλοι ἑρμηνευταί. Ἀπὸ δὲ τῆς ἔξωθεν παιδείας οἱ Ἑβδομήκοντα τοῦτο τὸ ὄνομα πεποιήκασι. Τὸ γὰρ εἰς κόρακας, ὕβρις τις ἦν παρὰ τοῖς πάλαι ἀπό τινος μύθου γεγενημένη. KUST. Hanc gl. habet A. in marg. om. V. Μὴ ἐκδιώξῃς με om. A. In margine inferiori præbet A. Μὴ ἀποσκορακίσῃς με. Μὴ ἀποτινάξῃς με, ὡς ὁ χαλκεὺς τὴν σκωρίαν ἀπὸ τοῦ σιδήρου.

[v] ἐκβάλῃς] μὴ πέμψῃς A.

ΜΗΔ' 'ΑΚΑΝΘΑ] Hæc om. A.

[x] ΠΛΑΔΙΗΙ] Pro πλαδίῃ scribendum πλαδδίῃ per duplex δδ. Est ex Aristoph. Lysist. 989. BOS.

[y] μοι] μου A.

ΜΗΔΑΒΑ] Μήδαμα A.B.E. Vid. Josephi Antiq. XIII. 1, 2. ix. 1. B. J. I. 2, 6.

ΜΗΔ' 'ΑΜΕΛΩ] Interpretatio, quam Suidas subjungit, lectioni huic minime convenit. Quare sequor potius auctoritatem Appendicis Vaticanæ, in qua proverbium hoc sic effertur, Μήδων ἀμελῶν, i. e. *Medos contemnens.* KUST.

[z] καταφρονούντων] καταφρονουμένων A.B.E.

ΜΗΔΕΑ: Τὰ βουλεύματα. Καὶ τὰ αἰδ.] Artemidorus I. c. 47. Μήδεα καλεῖται τὰ βουλεύματα καὶ τὰ αἰδοῖον. Huc Suidas respexisse videtur. KUST. τὸ αἰδοῖον B.

[a] παθεῖν τι] τι παθεῖν A.

[b] Ἀριστοφάνει] Ran. 437.

[c] ΔΕΝ] δὲ ἡ A.V.

[d] δὲ ἡ] λ.ε A.V. i. e. λέγεται.

ΜΗΔΕΠΟΤΕ] Scribe μήποτε, ut versui modulus suus constet. KUST. Μήποτε—γίνεται Prov. Metric. 79.

ΜΗΔΕΠΟΤ' ΕΥ 'ΕΡΔΕΙΝ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΜΗΔΕ Γ.] Eadem leguntur supra v. Ἄχρηστα. KUST. Vid. not. ad Aristot. Rhet. I. 13, 15. ed. Oxon. 1820.

[e] φαρμακεστάτη] φαρμακιστάτη A.V.

[f] 'ΟΤΙ οἱ] Seqq. Procopii sunt. Vid. infra v. Νάφθα. Desunt V.

Μήδη: Ὄνομα κύριον. Μηδία δὲ, [g]χώρα.

Μηδίας: Ὁ ῥήτωρ.

Μηδίζω: Τὰ τῶν Μήδων φρονῶ. [h]Καὶ μηδίσαντες.

Μηδικὴ πόα: Ἡ τρίφυλλος λεγομένη.

[i] Ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγόμενον παππῷον ἔρανον.

[k] Ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐγένετο ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. Ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Μηδικὸς ὄρνις: Ὁ [l]ταών.

Μήδιος: Ὄνομα κύριον.

Μηδισμὸς ὁ Παυσανίου: Ἁλόντος [m]γὰρ αὐτοῦ ἐπὶ μηδισμῷ, [n]συναιτιῶνται Θεμιστοκλέα.

Μηδόλως: Ἐπίρρημα.

Μήδομαι: Βουλεύομαι.

Μῆδος: Ὁ Περσῶν βασιλεύς. Καὶ τὸ βούλευμα.

Μηδοσύνη: Βουλή.

Μῆδοι: Ὄνομα ἔθνους.

Μὴ δῶτε τὰ ἅγια τοῖς κυσί:

Μὴ [o]ἐλλίπῃς:

Μὴ [p]ἐμβαίη:

Μὴ ἐπιχειρεῖτε:

Μηθώνη: Ὄνομα πόλεως.

Μήθ' οἷς ἐχθαίρεις [q]ὑπεράχθεο, μήτ' ἐπιλάθου. Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός:

Τουτέστι, μήτε ὑπὲρ τὸ δέον ἔχθαιρε, μήτ' [r]ἐπιλανθάνου τῆς ἔχθρας. Ὁ γὰρ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. Ὁ χορός φησι πρὸς Ἠλέκτραν.

Μηθυμναῖος: Ὁ ἀπὸ Μηθύμνης πόλεως.

[Μήθ' ὑπὸ νεότητος θρασύνεσθαι, μήθ' ὑπὸ γήρως ἀμβλύνεσθαι:]

Μηϊόχι:

Μηκάδες: Ἐπιθετικῶς, αἱ αἶγες. Ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

Μὴ καταπραΰνῃς: Μὴ μακροθυμήσῃς, μὴ ἠρεμήσῃς. [s]Δαβίδ·

Μὴ σιγήσῃς, μηδὲ καταπραΰνῃς ὁ Θεός.

Μὴ κίνει Καμάριναν: Λίμνην [t]φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ, ἣν βουλομένοις τοῖς Καμαριναίοις μετοχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεὸς, "Μὴ κίνει Καμάριναν." Οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν. Ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι [u]ποιεῖν μελλόντων. Τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν [x]καμάριναν, οὗ τοὺς κλάδους [y]διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν.

Μὴ κινεῖν ἀκίνητα, μηδ' ἄκροι δακτύλοι:

Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον: Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων.

Μηκιστεύς: Ὄνομα κύριον.

Μηκιστιάδης:

Μήκοθεν:

Μῆκος φάλαγγος: Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. [z]Καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ στόμα, καὶ μέτωπον, καὶ παράταξις, καὶ [a]πρωτολοχία, καὶ [b]πρωτοστάται. Ὁ δὲ κατόπιν [c]τούτου στίχος παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται· καὶ ὁ τρίτος, τρίτον ζυγόν· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Μηκώμενος:

Μήκων: Μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολύποδος

---

[g] χώρα] Statim delevi ἡ τῶν Μήδων cum A.B.V.

[h] Καὶ ΜΗΔΙΣΑΝΤΕΣ om. A.

ΜΗΔΙΚΗ ΠΟΑ] Vid. not. ad Hesych.

[i] Ἐκ τῶν Μηδικῶν τὸν λεγ.] Aristoph. Lysistr. 652. Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω· Τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεστ' ὑμῖν, ἐπεὶ Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν Εἶτ' ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντεισφέρετε τὰς εἰσφοράς. Scholiasta ad illum locum: Τοὐράνου γάρ μοι μέτεστιν: Τοῦ ἐράνου, φησὶ, μετέχω. Ἄνδρας γὰρ εἰσφέρω εἰς τοῦτο· καθὸ τίκτουσιν ἄνδρας αἱ γυναῖκες. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὡς ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβάλλεσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. Et paulo post: Ἐκ τῶν Μηδικῶν: Ὡς αὐτῶν τὰ Μηδικὰ χρήματα δαπανησάντων. Vide etiam Nostrum infra v. Παππῷον. KUST.

[k] Ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἐγένετο] ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν A.V.E.

[l] ταώς] ταών A.B.V.E.

ΜΗΔΙΟΣ] Παρὰ Μηδείῳ (leg. Μηδίῳ) τῷ Θεσσαλῷ Alexander M. cœnans et bibens nimium obiit, Athen. X. 434. Plutarch. de An. Tranq. c. 22. et de Sanit. tuend. c. 8. solitum inprimis cum Alexandro compotare dicit. Zonaras Μηδίαν vocat. Μήδιος ὁ Λαρισσαῖος Strab. XI. 530. Μήδιος ὁ τῆς Λαρίσσας ἐν τῇ Θετταλίᾳ δυναστεύων. Diod. XIV. sub Olymp. 96. REINES. Μήδιον B. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 65 C. D.

[m] γὰρ αὐτοῦ om. A.B. γὰρ om. V.

[n] συναιτιῶνται καὶ] καὶ om. A.B.V.

ΜΗΔΟΛΩΣ] A. in marg. om. V.

ΜΗΔΟΣ: Ὁ Περσῶν βασ.] Si Suidas vocem Μῆδος hic accepit pro nomine proprio Regis Persarum, Medus appellati, videtur respexisse ad locum illum Æschyli in Persis, 767. Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ. Vide omnino quæ ad illum locum notavit Stanleius. KUST.

ΜΗ ΔΩΤΕ] Evang. Matth. VII. 6.

[o] ἘΛΛΙΠΗΙΣ] ἐλλίπεις A.B. ἐλλείπεις V.

[p] ἘΜΒΑΙΗ] ἐμβῇη A.B.V. Mox ἐπιχειρῆτε M.

ΜΗΘ' ΟΙΣ ἘΧΘ.] Sophocl. Electr. 177.

[q] ὙΠΕΡΑΧΘΕΟ] ὑπεράχθου A.

[r] ἘΠΙΛΑΘΟΥ] ἐπιλανθάνου A.B.V.E. Schol.

ΜΗΘ' ὙΠΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΘΡΑΣ.] Hæc sunt verba Dionis de Trajano imperatore, ut monuimus etiam supra v. Ἤκμαζεν, ubi locus hic auctior legitur. KUST. Habet A. in marg. om. V.

ΜΗΚΑΔΕΣ] Vid. Schol. Il. Ψ. 31.

[s] Δαβίδ] Psalm. LXXXIII. 1. KUST.

[t] φασὶ] φησὶ B.V.E. Statim delevi Καμάριναν cum A.B.V.E. et Zenob. V. 18. Mox περικειμένην A.

[u] ποιούντων] ποιεῖν μελλόντων A.B.V. Zenob.

[x] καμάριναν] καμάρην A.B.

[y] ἀνασειομένους] διασειομένους A.B.V.E. Zenob.

ΜΗ ΚΙΝΕΙΝ ἈΚ.] V. in marg.

ΜΗ ΚΙΝΕΙΝ ΚΑΚΟΝ] Plura vide in Schol. Platon. p. 40.

ΜΗΚΟΘΕΝ] Vide Schol. Soph. Phil. 189. monente Porto.

ΜΗΚΟΣ ΦΑΛΑΓΓΟΣ: Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχ.] Confer Ælianum in Tactic. c. 7. qui eadem docet. KUST. Vid. Bibl. Coisl. p. 507.

[z] Καλεῖται] καλεῖτο A. Mox μέτωπος M.

[a] πρωτολοχία] πρωτολοχίαι V. qui mox πρωτοστάται.

[b] πρωτοστάτης] Lege πρωτοστάται, ut habet Ælianus loco laudato. KUST. Καὶ πρῶτον ζυγὸν καὶ παρυφὴ καὶ ἡγεμόνες καὶ προστάται Coisl. πρωτοστάτης conj. Portus.

[c] τούτου] τούτων Coisl. qui mox καὶ παραλλ. Tum στοῖχος M.

ΜΗΚΩΝ: Μέρος τι τῶν] Ex Schol. Aristoph. Av. 158. KUST.

τοῦ ἰχθύος, [d]ὃ κεῖται ἐπάνω τῆς κοιλίας, οἱονεὶ κύστις, A ἐν [e]αὐτῇ ἔχουσα τὸν θολὸν, ὥς φησιν Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ Ζώων. Σημαίνει δὲ καὶ εἶδος σπέρματος, [καὶ εἶδος βοτάνης,] καὶ [f]ὄνομα κύριον.

Μηκώνη: Ὄνομα πόλεως.

Μηκωνοειδὲς:

Μηκύβερνα: Πόλις ἐστὶν ἐν Θρᾴκῃ, σταδίους εἴκοσιν ἀπέχουσα τῆς [g]Ὀλύνθου, ἡ Μηκύβερνα.

Μῆλα: Πάντα τὰ τετράποδα. Ὅθεν καὶ πᾶσα B βύρσα μηλωτὴ καλεῖται.

Μῆλα: Παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, μέλα, καὶ μῆλα, τὰ ἐπιμελείας ἄξια. [h]Ὅμηρος·

Καλλίτριχα μῆλα νομεύων.

Ἀντὶ τοῦ νομεύσας. Μῆλα καὶ οἱ μασθοί·

[i]Ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλένης τὰ μῆλά που
γυμνῆς παρενιδὼν, ἐξέβαλ', οἶω, τὸ ξίφος.

Μηλάνθη: Εἶδος ζώου μικροῦ. C

Μηλέα: Τὸ δένδρον.

Μήλειος Ἡρακλῆς: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Τοῦ γὰρ βοὸς ἐκφυγόντος ποτὲ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν.

Μήλειος [k]βληχή: Ἡ τῶν προβάτων. Καὶ μήλειος καρπὸς, [l]ὁ τῆς μηλέας.

Μήλη: Ἡ ἰατρική. D

Ὅτι [m]μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθαλμῷ, οὐκ ἀντιλαμβανόμεθα τῶν αἰσθητῶν, καὶ οὐδὲ τοῦ μεταξὺ [n]ὡς ἔτυχεν [o]ἀέρος ἔχοντος, ἀλλὰ πεφωτισμένου. Καὶ αὕτη ἡ αἰτία τοῦ μὴ τὰς αἰσθήσεις τῶν ἰδίων αἰσθητηρίων ἀντιλαμβάνεσθαι.

Μηλιακὸν πλοῖον: Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ ἄγαν [p]ἐκρεόντων πλοίων. Ἱππότην γὰρ εἰς ἀποικίαν στελλόμενον E τοῖς μὴ [q]βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

Μηλιέας: Ὄνομα κύριον.

Μηλιέων πολιτεία:

Μηλιεὺς καὶ Μήλιοι:

Μηλιῶν: Ἐπὶ γενικῆς ὄνομα τόπου.

Μηλόβιος: Εἷς τῶν λ', τῶν παρὰ Ἀθηναίοις τυραννησάντων· οὗ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους μέμνηται.

Μηλοβοτέα: Γῆν εὔτραφῆ, [r]ἀνειμένην εἰς νομὴν προβάτων.

Μηλοβοτὴρ: Ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Καὶ μηλονόμος, ὁ αὐτός.

Μηλόβοτος χώρα: Ὑπὸ πολεμίων [s]ἐξερημωθεῖσα, ἣν κατανέμεται τὰ [t]τετράποδα. Κεῖται δὲ τοὔνομα καὶ παρὰ τῷ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους.

Ἀλλὰ καὶ μηλόβοτον τὴν Ἀττικὴν ἀνῆκε.

[u]Βουλευομένων δὲ ὅπως τῇ πόλει [x]χρήσονται, [y]Ἀθηναῖοι μὲν μηλόβοτον ἀνεῖναι συνεβούλευον, Φωκεῖς δὲ ἀντεῖπον οὖσαι.

Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων: Ἐπὶ τῶν ἔργα ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

Μηλολόνθη: Ζωΰφιον, ᾧ χρῶνται [z]οἱ παῖδες εἰς παιδιάν· ὃ τοῖς ἄνθεσιν ἐπικαθέζεται. Οἱ δὲ παῖδες λίνον τοῦ ποδὸς ἐξαρτῶντες, καὶ [a]ξυλήφιον ὃ οὐκ [b]ἰσχύουσιν ἀνακουφίσαι, εἰς τὸν ἀέρα [c]ἀφιᾶσιν. [d]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' ἐς τὸν ἀέρα,
λινόδετον ὥσπερ [e]μηλολόνθην τοῦ ποδός.

Σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ἄνθους.

Μῆλον: Τὸ πρόβατον. Καὶ ἡ ὀπώρα. [f]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Μῆλον ἐγὼ [g]στρουθεῖον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης
ὥριον ἐν νεαρῷ χρωτὶ φυλασσόμενον,
ἄσπιλον, ἀρρυτίδωτον, ἰσόχνοον [h]ἀρτιγόνοισιν,
ἀκμὴν ἐν πετάλοις [i]ἐμφυὲς ἀκρέμοσιν.

Μηλοσφαγίαις: Θυσίαις [k]προβάτων.

[d] ὃ κεῖται] ὃς κεῖται A.B.V.E. Schol. Aristoph. edd. ante Kuster. qui tacite correxit monitu Porti.

[e] αὐτῇ] ἑαυτῇ A.B.E. Schol. Aristoph.

[f] ὄνομα κύριον] Confudisse videtur Μίκων nomen viri, et μήκων papaver. BOISSONAD. Herodian. p. 85. καὶ εἶδος βοτάνης om. A.B.V.

ΜΗΚΥΒΕΡΝΑ: Πόλις ἐστὶν ἐν Θρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[g] Ὀλύνθου] Addidi ἡ Μηκύβερνα cum A. Photio et Harpocrat.

ΜΗΛΑ] Vid. Apollon. Lex. et Hesych.

[h] Ὅμηρος] Odyss. ί. 336. KUST.

[i] Ὁ γοῦν Μενέλαος τῆς Ἑλ.] Aristoph. Lysistr. 155. sed ubi eadem dialecto Dorica concepta leguntur. KUST.

ΜΗΛΙΟΣ] Μήλειος A.B.V. Mox ποτε repetit E. post ἔμελλον. Vid. not. ad Hesych. v. Μῆλον. Ἡρακλῆς.

[k] ΒΛΗΧΗ] βραχὺ B.E.

[l] ἡ τῆς] ὁ τῆς B.V.E.

[m] Μήλης ἐντεθείσης τῷ ὀφθ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima l. iv. a. KUST.

[n] καὶ ὡς] καὶ om. A. Philop. Mox τοῦ πεφωτισμένου E.

[o] ἀέρος] Hæc vox apud Philoponum deest, quæ ex hoc loco Suidæ ei restituenda est. KUST.

[p] ἐκρεόντων] ῥεόντων Diogenianus VIII. 31. Prov. Vat. IV. 4. HEMST.

[q] βουληθεῖσιν] βουλευθεῖσιν A.

ΜΗΛΙΩΝ] Μηλιεῦς B.V.E.

ΜΗΛΟΒΙΟΣ: Εἷς τῶν λ'] Ex Harpocratione. KUST.

ΜΗΛΟΒΟΤΕΑ] Scribendum est, μηλόβοτα, vel μηλόβοτον. KUST.

[r] ἀνακειμένην] Scribendum est ἀνειμένην, ut recte habet F Photius in Lexico inedito. KUST. ἀνειμένην A.V.

[s] ἐξερημωθεῖσα] ἐρημωθεῖσα A.

[t] στρατόπεδα] Ne dubites rescribere τετράποδα. Ratio enim hic redditur, quare regio inculta et ab hostibus vastata dicatur μηλόβοτος. Nimirum, quia eam depascuntur μῆλα, i. e. pecora: quæ Græci etiam τετράποδα vocant. Vide supra v. Μῆλα. KUST. τετράποδα A.B.V.

[u] Βουλευομένου] Lycurgi non esse puto βουλευομένων et quæ sequuntur. HEMST.

[x] χρήσονται] χρήσηται A.V. Mox ἀνεῖναι B.V.E. pro ἀνεῖναι. G

[y] Ἀθηναῖοι] Imo, Θηβαῖοι. KUST. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XV. 63.

[z] οἱ παῖδες εἰς παιδιάν] εἰς παιδιὰν οἱ π. A. ὃ τοῖς—παῖδες om. V. et infra ὃ οὐκ ἰσχ. ἀνακουφίσαι om. V.

[a] ξυλήφιον] ξυλύφιον B.E. Malim ξυλήφιον.

[b] ἰσχύουσιν] ἐξισχύουσιν A.

[c] ἀφιᾶσιν] Addit A. ἔχοντες ἐξουσίαν πάλιν αὐτὰς κυνηγετῆσαι.

[d] Ἀριστοφάνης] Nub. 761. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[e] μηλολόνθην] μηλολόνθαν A. Mox τοῦ ποδὸς om. A.B.V. H

[f] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 252.

[g] στρουθίου] στρουθίον A.B.V.E. Anthol. Pal. ms.

[h] ἀρτιγόνοισιν om. A.B.V.E.M.

[i] εὐφυὲς] ἐμφυὲς A.B.V.E. εὐπετάλοις συμφυὲς Anthol. supra v. Ἀκμὴ p. 148 A.

[k] προβάτων] προβάτοις B.E.

Μηλοῦν: Τὸ ψηλαφᾶν.

Μῆλος: Καὶ ἡ πόλις, καὶ ἡ νῆσος.

Μήλῳ βληθῆναι: Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτά τινα ἐπαγομένων. Καὶ [l]Ἀριστοφάνης·

> Μὴ [p] εἰς ὀρχηστρίδας [m]εἰσάττειν, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κεχηνὼς, μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς.

Τουτέστιν, ἐκπέσῃς.

Μήλωθρον: Τὸ βάμμα.

B **Μηλῶσαι**: Τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. Καὶ Τὴν φάρυγγα μηλῶσαι: Τὸ [n]διαχρίσαι τῷ δακτύλῳ. Καὶ Ἀριστοφάνης·

> [o]Τὴν φάρυγα [p]μηλῶσαι, δύο δραχμὰς ἕξει μόνας.

Καὶ μήλη, ἐργαλεῖον, δι' οὗ χρίεταί τι καὶ ὑπαλείφεται.

Μηλωτή: Ζώνη ἐκ δέρματος.

C **Μήλοις βάλλειν**: Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτας [q]ἐπαγομένων.

Μή με παρόψει:

Μὴ μή μ' ἄναξ: Τὸ πλῆρες, Μὴ μή μοι. [r]Σοφοκλῆς·

> Μὴ μή μ', ἄναξ,
> κακὰν φάτιν [s]ἄρῃ.

D **Μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω [t]κακῶς**: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συνερχομένων τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. Παίζει δὲ Ἀριστοφάνης· εἰς τὸ ἐναντίον γὰρ ἡ παροιμία,

> Μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ πράττω [u]καλῶς.

Μὴν μηνὸς κλίνεται.

Μηναγύρτης: Ἀπὸ μηνὸς συνάγων. Καὶ μηναγύρτης, ὁ τῆς Ῥέας [x]ἱερεὺς, ὁ κατὰ μῆνα ἀγείρων καὶ συναθροίζων.

A **Μηνᾶς**: Ὅτι [y]ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὑρέθη μέγα, ὅτε ἐκαθαίρετο, καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπων γιγάντων εἰς πλῆθος· [z]ἅτινα θεασάμενος Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκπλαγεὶς, εἰς τὸ [a]παλάτιον κατέθετο εἰς θαῦμα ἐξαίσιον.

Μήνη: [b]Σελήνη.

B **Μηνία**: Ὀργίζου. Καὶ μηνιάω, μηνιῶ, [c]δοτικῇ.

Μηνιθμόν: Τὴν ὀργήν.

Μήνιμα: Ἡ μανία.

Μῆνιγξ: Ὑμὴν τὸν ἐγκέφαλον σκέπων. [d]Τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιτεθέντος τῇ μήνιγγι, ἀναίσθητον τὸ ζῶον γίνεται καὶ ἀκίνητον. [e]Αἱ αἰσθήσεις γὰρ ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἀρχόμεναι, διὰ τῶν C νεύρων ἄχρι τῶν αἰσθητηρίων προΐασι. Πρόεισιν οὖν καὶ ἡ ἀκουστικὴ δύναμις μέχρι τῆς ῥίζης τῶν ὤτων, ἃς καλοῦσι μήνιγγας. Ἔστι δὲ νεῦρον ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου [f]προϊὸν πεπορωποιημένον· ἐν ᾧ πόρῳ ἐστὶ τὸ [g]ὀπτικὸν πνεῦμα. Ἔστιν οὖν ἀπειλημμένος τις ἀὴρ ἐν τῷ κοιλώματι τῆς ἀκοῆς, συμφυὴς ὢν τῇ μήνιγγι καὶ τῷ ὑμένι. Οὗτος οὖν ὁ ἀὴρ δεχόμενος ἐκ τοῦ D ἔξωθεν ἀέρος τοὺς ψόφους, ἔχων καὶ αὐτὸς τὴν διηχῆ δύναμιν, δι' ἑαυτοῦ εἰς τὴν μήνιγγα διαπορθμεύει τοὺς ψόφους. [h]Πρόεισι δ' ἀπὸ πλατυτέρου [i]πόρου τῆς μήνιγγος. Οὐ δεῖ δὲ νομίζειν [k]τοῦτον τὸν ἀέρα, εἰ καὶ συμφυής ἐστιν, ἤδη καὶ ἄφθαρτον εἶναι, ὡς ἀεὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν τῷ ἀριθμῷ ὄντα· ἀλλ' ἔστι κατὰ μέρη

ΜΗΛΟΥΝ: ψηλαφᾶν] Etymologus: Μήλη ἰατρική, δι' ἧς ψηλαφᾶται τὰ τιτρωσκόμενα. Μηλοῦν γὰρ τὸ ψηλαφᾶν λέγεται. Photius in Lexico inedito: Μηλαφῆσαι: Ψηλαφῆσαι. Et sic Hesychius. Sed suspicor scribendum esse, Μηλῶσαι: Ψηλαφῆσαι. KUST.

[l] Ἀριστοφάνης] Nub. 992. καὶ Ἀριστοφάνης om. A.V.

[m] εἰσιέναι] εἰσάττειν τουτέστιν εἰσελθεῖν A.B.V.E. εἰσιέναι suprasc. in E.

ΜΗΛΩΘΡΟΝ: Τὸ βάμμα] Optime Photius in Lexico inedito: Μήλωθρα: Τὰ βεβαμμένα ἔρια. Καὶ τὸ βάψαι, μηλῶσαι· ἀπὸ τῆς εἰς τὴν βαφὴν τῶν ἐρίων καθέσεως. Confer etiam Etymologum et Hesychium. KUST.

ΜΗΛΩΣΑΙ: Τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος. Καὶ τὴν φάρυγγα μηλ.] Locus hic male interpunctus est, qui ex Lexico Photii ms. sic scribendus et distinguendus est: Μηλῶσαι. Τὸ καθεῖναί τι εἰς βάθος, καὶ τὴν φάρυγγα. Μηλῶσαι: Τὸ διαχρίσαι, &c. KUST.

[n] διαχρίσαι] διαχρῖσαι Photius. διαχρύσαι M.

[o] Τὴν φάρυγγα] τὴν φάρυγα A. Mox μηλῶν in Photio editum. Infra A. in marg. φάρυξ φάρυγος γράφεται.

[p] μηλῶσαι] Quantum ex sensu fragmenti hujus, (quod ubi apud Aristophanem exstet nunc non recordor,) colligere licet, scribendum puto, μηλώσας. KUST.

ΜΗΛΩΤΗ] Vid. supra in Μήλη.

ΜΗΛΟΙΣ ΒΑΛΛΕΙΝ] Vide paulo ante, v. Μήλῳ βληθῆναι. KUST.

[q] ἐπαγομένων] ἀπαγομένων E.

ΜΗ ΜΕ π.] Om. A. Vide post Μὴ παροξύνου.

ΜΗ ΜΟΙ] Μὴ μή μ' A.B.V.E.

[r] Σοφοκλῆς] Aj. 191.

[s] ἄρῃς] ἄρῃ A.B.V. Supra κακοῦ B.

ΜΗ ΜΟΙ ΠΟΤ' ἜΛΘΗΙΣ, ὍΤΤ.] Aristoph. Av. 134. ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. ἔλθοις A. Mox ὅτ' A.B.V.E. non ὅττ'. Et sic paullo infra.

[t] ΚΑΚΩΣ] Sic recte mss. Paris. et Aristophanes loco laudato. At priores editt. male, καλῶς. Contra in sequentibus ex iisdem mss. καλῶς reposui, ubi priores editt. repugnante sensu habent κακῶς. KUST.

[u] καλῶς] κακῶς V.

ΜΗΝΑΓΥΡΤΗΣ] Vide Sylburgium ad Dionys. Halicarnass. p. 15. Henr. Stephanum in Animadvers. ad Adag. Erasmi, p. 37. et nos supra ad v. Ἀγείρει. Confer etiam Suidam infra v. Μητραγύρτης. KUST. Adde not. ad Hesych.

[x] ἱερεὺς] υἱὸς E. (ἱερεὺς suprasc.)

[y] ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Μηνᾶ ὄρυγμα εὑρ.] Eadem αὐτολεξεὶ quoque leguntur apud Codinum de Origin. CPol. [p. 18. ed. Par.] num. XXXV. ut Pearsonius etiam observaverat. Confer Meursium in notis ad Hesychium Miles. p. 237. KUST.

[z] ἅτινα] αὐτίκα A.

[a] παλάτιον] παλλάτιον A. Mox εἰς om. edd. ante Kuster.

[b] ἡ σελήνη] ἡ om. A. Photius.

ΜΗΝΙΑ] Xenoph. Hist. p. 497. nisi forte ἤνια. TOUP.

[c] δοτικῇ] γενικῇ A.V. Addunt A.V. Μιμνήσκω γενικῇ.

ΜΗΝΙΘΜΟΝ] Il. π'. 62.

[d] Τοῦ δὲ καλουμένου μηνιγγοφύλακος ἐπιθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, L. 5. a. KUST. Nonnulla omisit aut mutavit Suidas. Τοῦ δὲ καλουμένου—καὶ ἀκίνητον h. l. ap. Philop. non leguntur.

[e] Αἱ αἰσθήσεις γὰρ] Ὅτι αἱ αἰσθήσεις A.V.

[f] προϊὸν om. V. Tum πεπωροποιημένον A.M. πεπορωποιημένον B. πεπορωποιημένον E.

[g] ὀπτικὸν] Scribendum est ἀκουστικὸν, ut habet Philoponus loco laudato. KUST.

[h] Πρόεισιν οὖν] Seqq. usque ad ἑλικοειδεῖς om. V. ἐν A. Philop. pro οὖν.

[i] πόρου τῆς μήνιγγος] πόρου ἐπὶ στενότερον. λέγω δὴ τοῦ κοιλώματος τοῦ ὠτὸς μέχρι τοῦ πόρου τῆς μήνιγγος Philop.

[k] τοῦτον τὸν] τοῦτο μόνον A.B.E.M. Mox ὡς ἀεὶ ἕνα M.

φθαρτὸς καὶ [l]γεννητὸς, ὥσπερ καὶ τὸ ἄλλο τοῦ [m]ἀνθρώπου σῶμα. Ἀμέσως δὲ δέχεται τὰς τοῦ ἔξωθεν ἀέρος προσβολάς. Διὸ καὶ ὑπὸ τῶν μεγάλων ψόφων πάσχει ἡ ἀκοὴ, [n]τοῦ ἔξωθεν ἀέρος σφοδρῶς ὠθουμένου, καὶ τῇ βίᾳ ὠθοῦντος τὸν ἐν τοῖς ὠσὶ [o]συμφυᾶ τοῦτον ἀέρα, [p]καὶ πολλάκις διασκεδαννύντος αὐτόν. [q]Καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας, ἤτοι τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις, ἐγκατῳκοδόμηται οὗτος ὁ ἀὴρ εἰς φυλακὴν τοῦ αἰσθητηρίου. Διὰ τοῦτο καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως [r]εἰσέρχηταί τι, καὶ [s]πλήξῃ τὴν μήνιγγα.

Μηνιόντων: Ὀργιζομένων.

Μηνίω, [[t]μηνίσω.] Βαρύτονον. Ὀργίζομαι. Ὥσπερ κυλίω, [κυλίσω.] κονίω, [κονίσω. **Μήνυμα** δὲ, μηνύσαι.]

Μῆνις: Ὀργὴ ἔμμονος.

Μηνίσκος: Παράταξις πολεμική.

Μηνίσκους: Ὑμένας, πέταλα, [u]περιτραχήλια κόσμια· [v]ἢ ἃ ἐπιτιθέασι τοῖς ἀγάλμασι, διὰ τὸ μὴ ἐφιζάνοντα τὰ ὄρνεα ἀποπατεῖν.

> [x]Μηνίσκους χαλκεύεσθε φορεῖν, ὥσπερ ἀνδριάντες, ἐὰν μὴ ἡμᾶς κρίνητε νικᾶν.

Φησὶν οὖν, ὅτι μέλλομεν ὑμῶν καταπατεῖν. [[y]Μηνίσκοι δὲ, τὰ τοῦ κύκλου τμήματα παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.]

Μηνοειδής: Σεληνοειδὴς, στρογγύλος.

Μὴ νόμισον: Ἀντὶ τοῦ μὴ νομίσῃς. Οὕτως [z]Θαγενίδης.

Μήνυμα:

Μήνυε: Παροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ, μὴ δή.

Μηνύω σοι χαράν: Δοτικῇ.

Μηνῦσαι:

Μήονος: Ἐθνικόν.

Μὴ οὐχί: [a]Σοφοκλῆς·

> Κόμπος πάρεστι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.

Τὸ μὴ οὐχὶ βάψαι τὸ ξίφος [b]ἐν τῷ στρατῷ.

Μὴ πάντα [c]**κατὰ βοὸς ἕξεις**: Παραινεῖ [d]διὰ τούτου μὴ πάντα ἐπ' εὐχαῖς ποιεῖσθαι καὶ ταῖς παρὰ θεῶν ἐλπίσιν, ἀλλὰ πράττειν καὶ δι' ἑαυτῶν.

Μὴ παραζήλου: Μὴ ὁμοιωθῇς.

Μὴ παρόψει: [e]Μὴ παρίδῃς.

Μὴ παιδὶ μάχαιραν: Ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. Καὶ Εὔπολις Δήμοις·

> Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον παίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον:

---

[l] γεννητὸς] γενητὸς A.

[m] ἀνθρώπου σῶμα] Plura hic sequuntur ap. Philop.

[n] τοῦ] τοῦ δ' A.

[o] συμφυῆ] συμφυᾶ A.B. Philop. τοῦτον om. Philop.

[p] καὶ πολλάκις] καὶ πολλάκις καὶ B.E.

[q] Καὶ διὰ τὰς] διά τε οὖν τοῦτο ἡ φύσις ἐγκατῳκοδόμησε τοῖς ὠσὶ τοῦτον τὸν ἀέρα· καὶ διὰ τὰς περιστατικὰς τοῦ ζώου ἐνεργείας. οἷον τὰς ἐν τοῖς ὕδασι καταδύσεις ἤμελλε τὸ ὕδωρ αὐτῶν προσπελάζειν τῷ αἰσθητηρίῳ καὶ βλάπτειν ἢ εἴ τι καὶ ἐπινενόηται πρόβλημα ὑπὸ τῆς φύσεως. διὰ τὸ μὴ εἰσιέναι τὸ ὕδωρ, οὐκ ἂν ἤκουσε τὸ ζῷον ὑποβρύχιον ὂν μὴ ὄντος τοῦ ἐγχέοντος τοῦ μέχρι τοῦ αἰσθητηρίου διαβιβάζοντος τοὺς ψόφους. εἰς φυλακὴν οὖν τοῦ αἰσθητηρίου ἐγκατῳκοδόμηται. διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἑλικοειδεῖς ἐποίησεν ἡ φύσις τοὺς πόρους τῶν ὤτων, ἵνα μὴ ῥᾳδίως εἰσιόντα ἢ τὸ ὕδωρ ἢ ὁ ἀὴρ ἢ ἄλλο τι πλήξῃ τὴν μήνιγγα. Philop.

[r] εἰσέρχηται] εἰσέρχωνται V.

[s] πλήττῃ] πλήξῃ A.B.V.

[t] μηνίσω] μηνίσω et rell. uncis inclusa om. A.

[u] περιτραχήλια] Isai. III. 18. TOUP. Vid. not. ad Hesych.

[v] ἢ ἃ ἐπιτιθέασι] Vid. Schol. Aristoph. Av. 1114.

[x] Μηνίσκους χαλκεύεσθε φορ.] Arist. Av. 1114. Ἢν δὲ μὴ κρίνητε, χαλκεύεσθε μηνίσκους φορεῖν, Ὥσπερ ἀνδριάντες, ὡς ὑμῶν ὃς ἂν μὴ μήνην ἔχῃ, Ὅταν ἔχητε χλανίδα λευκὴν, τότε μάλισθ' οὕτω δίκην δώσεθ' ἡμῖν πᾶσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι. Versus secundus claudicat, qui ut numeris suis reddatur, pro μὴ scribendum erit οὐ; hoc modo: ὡς ὑμῶν ὃς ἂν οὐ μήνην ἔχῃ. Reliqua recte se habent. Vide ad eum locum Scholiastam. KUST. χαλκεύεσθαι μηνίσκους A.V. Mox ἀνδριάντα B.E. ἀνδριάντας M.

[y] ΜΗΝΙΣΚΟΙ δὲ] καὶ μηνίσκοι E. Seqq. om. A.B.V.

ΜΗΝΟΕΙΔΗΣ] Plutarch. Ages. p. 605. TOUP. Mox σεληνοειδὴς om. V.

[z] Θαγενίδης] Auctor est obscurus et mihi ignotus. Forte legendum est, Θεαγενίδης. KUST. Θεαιτίδης Photius. Pierson. ad Moer. p. 334. emend. Θεαγενίδης. Sic etiam Hemsterhusius, qui confert v. Τραχηλιᾶσαι. Adde Porsonum ad Eurip. Hec. 1166.

ΜΗΝΥΜΑ] Gregor. Stelit. I. p. 48. ed. Montac. Gl. om. V.

ΜΗΝΥΩ] Gl. habet A. in marg.

ΜΗΟΝΟΣ] Respexit Il. ε'. 43. ubi v. Schol. BOS.

[a] Σοφοκλῆς] Aj. 96.

[b] δηλονότι ἐν τῷ στρατῷ] δηλονότι om. A.B.V. Mox στρατιῷ A.V. εἰς τὸν στρατὸν Schol.

[c] ΚΑΤΑ ΒΟΟΣ ΈΞΕΙΣ] Alii pro ἕξεις legunt εὔξῃ, auctoritate Diogeniani, qui proverbium hoc sic effert, Μηδὲν κατὰ βοὸς εὔξῃ. Sed lectionem Suidæ defendit Adr. Junius Centur. V. Adag. L. quem vide. Erasmus proverbium hoc sic concipit: Μὴ κατὰ βοὸς εὔχου. Id est, ut ipse interpretatur, *Ne contra bovem opta*. Addit deinde: *Admonet adagium, non esse vitam instituendam juxta votum animi, neque quidvis sperandum a superis: sed ut ea duntaxat sibi quisque promittat, quæ possit industria consequi.* Sed, quod pace tanti viri dixerim, hæc nihil ad rem mihi facere videntur. Si enim pro eo, quod Suidas habet, ἕξεις, legere voles εὔχου, vel εὔξῃ, proverbium hoc aliter interpretandum est, et sensus ejus hic erit: Cum voto te obstringere voles, ne temere bovem voveto, sed potius oviculam, vel aliam quandam rem minoris pretii, ne forte postea te voti pœniteat. Hic sane sensus non minus pulcher mihi videtur, quam is, qui ex lectione Suidæ elicitur. KUST. καταβοῶν em. Priceus ad Matth. VI. 7. πάντα i. e. πάντως, *omnino clamans ne precere.* REINES. Ne mutes κατὰ βοός. Recte cepit Kusterus ad Aristoph. Eq. 657. Conf. Valcken. ad Eurip. Phœn. Schol. v. 1416. Wyttenbach. Plutarch. p. 293 F.

[d] διὰ τούτου om. A.B.V. sed habet E.

ΜΗ ΠΑΡΑΖΗΛΟΥ] Psalm. XXXVI. 1. Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις. Huc Suidas respexit. KUST. Deest gl. A.V.

[e] Μὴ παρίδῃς om. A.B. Ernesti Gl. Sacr. p. 92. dedit, Μὴ παρίδῃς. μὴ παρόψει. cum h. n. "Transposui glossam, "quæ vulgo ita legebatur: Μὴ παρόψει, μὴ παρίδῃς. Puto "enim respici ad Siracid. VII. 11. vel VIII. 9.

ΜΗ ΠΟΛΛΑΚΙΣ ΠΡΟΣ Τ.] Iambus erit, si sic scripseris: Μὴ πρὸς τὸν αὐτὸν πολλάκις παίειν λίθον. Quæ vero sequuntur, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον, nescio an ad rem quicquam faciant. Certe salvo sensu abesse possunt. Si tamen ea retinere volueris, sic interpretanda erunt: *Cum statutum temporis spatium [ad deliberandum] tibi concessum fuerit.* KUST. Leg. πταίειν. Vide v. Προσκόψῃς. Et sic recte Suidas v. Πταίειν, ubi vid. Kuster. TOUP. παίειν om. A.

Μήποτ' εὖ ἔρδειν γέροντα, μηδὲ [f]γυναῖκα, μηδὲ παῖδα, μηδὲ γείτονος κύνα, μήτε κυβερνήτην φίλυπνον, μὴ λάλον κωπηλάτην: Παραινεῖ [g]μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

Μήπω γε, μήπω: Ἐπαναδίπλωσις καλεῖται τὸ [h]τοιοῦτον σχῆμα τοῦ λόγου, τὸ δὶς τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι [i]χρῆσθαι. Ἐμφαντικὸν δὲ καὶ λίαν ἐνεργητικὸν ἀπεργάζεται τὸν λόγον. Δεδιττόμενος γὰρ δεῖται [k]ὑπερθέσεως.

Μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ: [l]Σοφοκλῆς·

> Οἴμ', ὡς ἀθυμῶ· καὶ σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου,
> καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα: Ἀντὶ τοῦ, τὰς τέχνας.

Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς [m]ἅψωμαι μάχης: Ἐπὶ τῶν τὴν ἰσχὺν ἀνίσων.

Μήρινθος: Σπάρτος, ἤτοι σχοινίον, δεσμὸς, βρόχος.

> [n]Αὕτη μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἔσπασεν.

Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων καὶ ἀποτυγχανόντων.

[o]Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ μήρινθος ἔσπασέ τι ἀγαθὸν αὐτοῖς. Οὐ γάρ τοι μετὰ μακρὸν νέφη ἀκρίδων ἐπιρρεύσαντα [p]τοὺς καρποὺς κατέφαγεν αὐτοῖς.

Μηριόνης: Ὄνομα κύριον.

Μηρός: Τὸ μέλος.

Μήρυμα: Σπείραμα, κάταγμα, νῆμα.

Μηρυομένη: Ἕλκουσα, [q]ἐκτεινομένη. [r]Μηρύω γὰρ, [s]τὸ τὰ ἱστία συνάγω.

Μήσατο: Ἐμηχανήσατο.

Μή σ' ὁ θυμὸς ἁρπάσας ἐκτὸς οἴσει τῶν ἐλαιῶν: Ἐμφαίνει ὁ λόγος ὡρισμένον τι λέγειν, καὶ μάλιστα, ὡς ἐπ' ἄκρου ἱπποδρόμου ἐλαῖαι ἦσαν, [t]καθ' ἃς ἐξεφέροντο οἱ ὑποπεπτωκότες κατὰ τὸν δρόμον. Θέλει δὲ εἰπεῖν, ἐκτὸς τοῦ προκειμένου μὴ [u]λέγε.

Μησταρνή: Πόλις Κιλίκων.

Μήστωρ, [x]Μήστορος. Ὄνομα κύριον. Καὶ μήστωρ μήστωρος, βουλευτικὸς, ἔμπειρος, ἐπιστήμων.

Μὴ σύ γε μελαμπύγου [y]τύχῃς: Μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς. Ἐπὶ τῶν παράνομα δρώντων· ὡς μή τινος ἰσχυροῦ [z]τυχὼν δίκην δώσῃ.

Μὴ τέγγεσθε: Μὴ [a]μελήσετε.

Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα ἐπίστασθαι: [b]Ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν. Παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα ἐδιδάσκοντο.

Μήτε πλαστὰν, μήτε μιμηλάν: Ἀντὶ τοῦ μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτήν.

ΜΗΠΟΤ' ΕΥ 'ΕΡΔΕΙΝ ΓΕΡΟΝΤΑ, ΜΗΔΕ Γ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἄχρηστα, et v. Μήποτ' εὖ ἔρδειν. KUST.

[f] ΓΥΝΑΙΚΑ—ΠΑΙΔΑ] παῖδα—γυναῖκα A.

[g] μὴ εἰς ἄχρηστα] εἰς ἄχρηστα μὴ A.

ΜΗΠΩ ΓΕ] Aristoph. Nub. 267. et schol.

[h] τοιοῦτον] τοιοῦτο A.V.

[i] χρῆσθαι. 'Εμφαντικὸν] χρῆσθαι ἐμφανῶς Schol. ubi desunt cett.

[k] ὑπερθέσεως] ὑποθέσεως A.

[l] Σοφοκλῆς] Aj. 588. Pro Σοφοκλῆς A.V. habent σύνταξις.

[m] 'ΑΨΩΜΑΙ] ἅψομαι A.B.V.E.M. Diogen. VI. 59. ἅψωμαι Suidas supra v. Δορκάς.

[n] Αὕτη μὲν ἡ μήρινθ.] Aristoph. Thesmoph. 935. ubi v. Schol.

[o] Οὐ μὴν οὐδὲ] Ælianum plane spirant. HEMST.

[p] κατέφαγεν τοὺς καρποὺς] τοὺς καρποὺς κατέφαγεν A.E.

ΜΗΡΙΟΝΗΣ] Cretensis dictus fuit, qui mascula Venere, Cretensibus consueta, uteretur. Sext. Emp. Pyrrh. Hyp. III. 528. REINES.

[q] ἐκτεινομένη] Id est, *extendens*. Qui enim fila e colu deducunt, ea extendunt, antequam fusi circumactione glomerent. Eandem interpretationem afferunt etiam Hesychius, et Photius in Lexico inedito: quod ideo moneo, ne quis eam ut suspectam solicitet, et cum Bocharto Hieroz. part. I. p. 485. ejus loco reponendum putet, ἐκτεινομένη. KUST. Vid. Schleusner. Lex. V. T. in Μηρύομαι.

[r] ΜΗΡΥΩ γὰρ] Scribe μηρύω δὲ καί. Nihil enim præcedit, ad quod τὸ γὰρ referri possit. Ceterum, nota hæc referenda est ad locum illum Homericum Odyss. μ'. 170. Ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο. Id est: *Surgentes vero socii, vela navis contraxerunt*. Scholiasta: Μηρύσαντο: Συνέστειλαν διὰ τῶν κάλων. KUST.

[s] τὸ τὰ] τὸ om. A.

ΜΗ Σ' 'Ο ΘΥΜΟΣ] Aristoph. Ran. 1025. ubi v. Schol. Mox οἴσει V. pro οἴσῃ.

[t] καθ' ἃς] καθὸ A.B.V. Mox οἱ om. A.

[u] λέγε] λέγειν V.

ΜΗΣΤΑΡΝΗ] Inde ortus Pylades saltator. Vid. infra Πυλάδης. REINES. Gl. om. A.

ΜΗΣΤΩΡ] Polluc. II. p. 106. Μήστορι τῷ Κυπρίῳ natus est infans loco dentium continuum os habens. REINES.

[x] Μήστορος] μήστωρος B.V.E. Mox Μήστωρ δὲ μήστωρος A. μήστωρ μήστωρος B.V. quæ om. edd. Delevi ὁ ante βουλευτικὸς cum A. καὶ ante ἔμπειρος et ἐπιστήμων cum A.V.

ΜΗ ΣΥ ΓΕ ΜΕΛΑΜΠΥΓΟΥ Τ.] Confer Nostrum supra v. Μελαμπύγου τύχοις. KUST.

[y] ΤΥΧΗΙΣ] Rectius τύχοις, ut apud Zenobium. Et sic paulo post. KUST.

[z] τυχὼν—δώσῃ] τυχόντες—δώσει A.B.V.

[a] μελήσετε] μελλήσετε A. μέλλετε corr. Ruhnkenius Tim. p. 248.

ΜΗΤΕ ΝΕΙΝ, ΜΗΤΕ ΓΡΑΜΜΑΤΑ 'ΕΠ.] Præter parœmiographos vide Meursium de Fort. Att. c. VIII. et Petitum de Leg. Att. p. 162. KUST. Ex Platone. Vid. Euseb. Præp. p. 581. TOUP. Plato Legg. III. p. 689. Vide Astii Animadv. p. 170. δράματα B.E. pro γράμματα. Mox ἐδιδάσκετο V.

[b] 'Επὶ om. A.

ΜΗΤΕ ΠΛΑΣΤΑΝ] Agesilai. Vid. Plutarch. Apoph. Lac. p. 210 D. infra v. Μιμηλά. HEMST. Hæc repetuntur etiam infra v. Μιμηλά, ubi addit Suidas, καὶ Μιμηλότητα. Quæ vox notanda. Ceterum hæc ad Agesilaum referenda sunt, de quo Plutarchus: Τῆς ■ μορφῆς εἰκόνα μὲν οὐκ ἔχομεν· αὐτὸς γὰρ οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλὰ καὶ ἀποθνήσκων ἀπεῖπε ΜΗΤΕ ΠΛΑΣΤΑΝ ΜΗΤΕ ΜΙΜΗΛΑΝ τινὰ ποιήσασθαι τοῦ σώματος εἰκόνα. *Formæ ejus imago non exstat. Noluit enim id, et moriens interdixit, ne quis fingeret vel pingeret corporis sui effigiem.* Eandem historiam tangit Dio Chrysost. in Corinth. p. 466. Σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν Ἀγησίλαον τὸν βασιλέα τῶν Λακεδαιμονίων τῆς γνώμης μακαρίσαι· ὃς τις οὐδέποτε ἠξίωσεν ΟΥΤΕ ΠΛΑΣΤΑΝ ΟΥΤΕ ΜΙΜΗΛΑΝ τοῦ σώματος ποιήσασθαι. Ad eundem auctorem, qui hodie in desideratis est, respexisse videntur Dio et Plutarchus. Quos et secutus est Suidas. Ad eundem quoque Cicero in Epist. ad Lucceium: *Nec minus est Spartiates Agesilaus ille perhibendus, qui neque pictam neque fictam imaginem suam passus est esse, quam qui* ■ *eo genere laborarunt: unus enim Xenophontis libellus in eo rege laudando facile omnes imagines omnium statuasque superavit.* Item Apuleius in Apologia p. 18. edit. Casaub. *Aut igitur unius Agesilai Lacedæmonii sententia nobis sequenda est, qui se neque pingi neque fingi unquam, diffidens formæ suæ, passus est.* Corrigendus obiter Hesychius: Μιμέρα, ἡ μιμητικὴ τέχνη, καὶ ἡ μίμησις. Scribendum, ΜΙΜΗΛΑ. Quod literarum ordo satis confirmat. Poeta nescio quis apud Lucian. in Jove Tragœdo, p. 682. Πλασθεὶς παρμόρφῳ ΜΙΜΗΛΗΙ ΤΕΧΝΗΙ. TOUP.

Μὴ τεῖνε: Μὴ βράδυνε, μὴ διάτριβε, μὴ χρόνιζε.

Μὴ τὴν τέφραν φεύγων εἰς τὴν ἀνθρακιὰν πέσῃς:

Μήτηρ, μητέρος, καὶ ἐν συγκοπῇ, μητρός. [c]Καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν.

Μή τι: Μηδαμῶς.

[d]Οὔπω δὲ ἐπείθετο τῷ προστάγματι ὁ Ἰσίδωρος, ἀλλὰ τὸ τοῦ Ἰβύκου ἔπος αὐτὸν ἐπῄει, μή τι παρὰ θεοῖς ἀμπλακὼν, τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψῃ.

B Μῆτι: Τῇ βουλῇ. Ἡ εὐθεῖα, ἡ μῆτις, βουλὴ, γνώμη, σύνεσις.

Μή τι γε: Πόσῳ γε μᾶλλον.

Μητιέτα: Καὶ μητιέτης, ὁ βουλευτικός. Οὐ ἡ κλητικὴ μητιέτα· καὶ κατὰ μεταπλασμὸν, [e]ἡ εὐθεῖα.

Μητιέτα Ζεύς.

C Καὶ ἐν συνθέσει, πολύμητις. Μῆτιν δὲ ἐλαφροὶ, οἱ ἄφρονες, οἱ μὴ στεῤῥῶς μηδὲ βεβαίως φρονοῦντες.

Μητιόωσι:

Μητίσομαι: Βουλεύσομαι, ἐρήσομαι.

Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἔχεις γὰρ οἰκίαν: Παρὰ τὸ ἐν [f]Ἀνδρομάχῃ Εὐριπίδου. [g]Ἢ οὕτως·

D Μὴ τὸν ἐμὸν οἴκει νοῦν· ἐγὼ γὰρ ἀρκέσω.

Μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι:

Μὴ πείθου τοῖς διαβάλλουσι:

Μήτρα: Ἡ τῆς γυναικὸς, [[h]καὶ τῶν ἄλλων ζώων, ἔνθα καταβάλλεται ἡ γονή.]

Μητραγύρτης: Ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττικὴν, ἐμύει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὡς ἐκεῖνοί A φασιν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν αὐτὸν, ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον [i]ἐπὶ κεφαλήν. Λοιμοῦ δὲ γενομένου, ἔλαβον χρησμὸν, ἱλάσασθαι τὸν πεφονευμένον. Καὶ διὰ τοῦτο [k]ᾠκοδόμησαν βουλευτήριον, ἐν ᾧ ἀνεῖλον τὸν μητραγύρτην, καὶ περιφράττοντες [l]αὐτὸ, καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντα τοῦ μητραγύρτου. [m]Ἐχρῶντο δὲ τῷ μητρῴῳ ἀρχείῳ καὶ νομοφυλακείῳ, καταχώσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

B Μητραλοίας: Ὁ τὴν μητέρα τύπτων. Καὶ μητραλῴας, ὁ αὐτός.

[Μητρὶ πλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε:]

Μητροδάτης: Ὄνομα κύριον.

Μητροπάτωρ: Ὁ κατὰ μητέρα πάππος.

Μητοῤῥαΐστης: Ὁ φθείρων τὴν μητέρα.

Μητροπόλεις: Ὅσαι πόλεις ἀποικίας ἔστειλαν.

Μητροφάνης, Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. C Ἔγραψε περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β΄. Περὶ ἰδεῶν [n]λόγων, Περὶ στάσεων, Εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, [o]Εἰς τὸν Ἀριστείδην ὑπόμνημα.

Μητροφάνης, Κορνηλιανοῦ ῥήτορος, Λεβαδεὺς, (πόλις δὲ Βοιωτίας ἡ Λεβάδεια,) σοφιστής. Περὶ τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου, Φιλοστράτου, Μελέτας, Λόγους πανηγυρικούς.

D Μητροφάνης, ἔκγονος Λαχάρου. Ὢν δὲ ἐν παισὶν ἔτι νήπιος, ἀνεφθέγξατο βοῶν· Ἐγώ εἰμι, ἔφη, Ἀριστοφάνης ὁ φαλακρός· οὔπω τι τῶν τοιούτων ἀκηκοώς. Ἐπεὶ δὲ οἱ ἀκούσαντες ἀνέκρινον ὅ τι εἴποι, μηδὲν εἰδέναι τῶν εἰρημένων διϊσχυρίζετο. Κατὰ τούτου τοῦ Μητροφάνους ἔγραψε λόγον [p]Σουνηριανὸς ὁ σοφιστής.

Μητρῳακαί: Ἡμέραι τινὲς ἱεραί.

E

[c] καὶ τὸ πληθυντικὸν μητράσι] καὶ ταῖς μητράσι τὸ πληθυντικόν A.

ΜΗ ΤΟΙ] Μή τι A.B.V. In exemplo μή τε A. μή τι B.V.E.

[d] Οὔπω δὲ ἐπείθετε τῷ προστ.] Fragmentum hoc ex Damascio sumptum est: cujus pars posterior, in qua dictum Ibyci refertur, legitur etiam supra v. Ἀμπλάκημα, et v. Ἰβύκειον; ubi vide quæ notavimus. KUST. Οὔτω A.

ΜΗ ΤΙ ΓΕ:] Addidi ex A.B.V.E. et Photio et Hesych. Ad 1 Cor. VI. 3. pertinere docet Alberti.

ΜΗΤΙΕΤΑ] Vid. Schol. Ven. ad Il. α΄. 175.

[e] ἡ εὐθεῖα ὁ μητιέτα] ὁ μητιέτα om. A.B.V. Mox Ζεῦ A.V.

ΜΗΤΙΟΩΣΙ] Il. γ΄. 45.

ΜΗΤΙΣΟΜΑΙ] Il. γ΄. 416.

ΜΗ ΤΟΝ 'ΕΜΟΝ ΟΙΚΕΙ ΝΟΥΝ. ἜΧΕΙΣ Γ.] Aristoph. Ran. 105. ubi vide Scholiastam. KUST.

[f] Ἀνδρομάχῃ] Vid. Bergler. ad loc. Aristoph.

[g] Ἢ οὕτω] Schol. ad Aristoph. Ran. 105. unde hæc descripsit Suidas, non habet ἢ οὕτω. Forte scribendum, ἢ οὕτω, *ex Euripidis Andromacha quæ ita habet.* Leg. ἔχω οὕτω· Schol. Aristoph. Ach. 8. TOUP.

[h] καὶ τῶν ἄλλων—γονή om. A.B.V.

ΜΗΤΡΑΓΥΡΤΗΣ: Ἐλθών τις εἰς τὴν Ἀττ.] Locum hunc, uti et multa alia, in Collectanea sua transtulit Michael Apostolius. [XII. 77.] KUST.

[i] κατὰ κεφαλῆς] ἐπὶ κεφαλὴν A.B.V. Apostol. Photius.

[k] ᾠκοδόμησαν β.] De h. l. vid. Bingi Decret. Athen. p. 184. 185.

[l] αὐτὸ] τοῦτο V. αὐτὸν Apostol. Photius.

[m] ἐχρῶντο—νομοφυλακείῳ] Hæc restitui cum omnibus mss. Photio et Apostolio, quæ utpote aliena deleverat Kusterus. Conf. Menag. ad Laërt. X. 16.

ΜΗΤΡΑΛΟΙΑΣ] Vid. Alberti ad S. Pauli 1 Ep. Timoth. I. 9.

ΜΗΤΡΙ ΠΛΑΚΗΝΑΙ, ΚΑΛ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. Nicephorus vero, (vel quisquis est alius Oneirocritici auctor, quod sub ejus nomine circumfertur,) eundem versum sic effert: Μητρὶ πλακεὶς, κάλλιστον εἰς ὄναρ νόει. Huc spectant illa Artemidori lib. I. c. 82. Ἀγαθὸν δὲ (τῇ μητρὶ συνεῖναι) καὶ παντὶ δημαγωγῷ, καὶ πολιτευτῇ· σημαίνει γὰρ τὴν πατρίδα ἡ μήτηρ. Ὥσπερ οὖν ὁ μιγνύμενος κατὰ νόμον F Ἀφροδίτης, παντὸς ἄρχει τοῦ σώματος τῆς συνούσης, πειθομένης καὶ ἑκούσης· οὕτως ὁ ἰδὼν, πάντων προστήσεται τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων. Hinc Pisistratus, cum se cum matre sua concumbere somniasset, magnam spem recuperandæ tyrannidis concepit, teste Herodoto lib. VI. Et Julius Cæsar, cum visus esset per quietem matri stuprum inferre, ad amplissimam spem incitatus est a conjectoribus, arbitrium orbis terrarum eo somnio portendi dicentibus: ut testatur Suetonius in ejus vita. Sed gradum revoco. Extra oleas enim, ut aiunt, me evagatum esse sentio. G KUST. Gl. A. in marg. om. V.

ΜΗΤΡΟΠΑΤΩΡ] Il. λ΄. 224.

ΜΗΤΡΟΡΡΑΙΣΤΗΣ] De Nerone vs. ap. Lamium de Erudit. Apost. p. 771. Ὁ μητροῤῥαίστης καὶ γένους ἀναιρέτης, ubi male ὁ μὴ προραίστης.

[n] λόγων] λόγου A.V.E. Vulg. habet Eudocia. Mox εἰς τὴν om. A.

[o] Εἰς τὸν] τὸν om. A.

ΜΗΤΡΟΦΑΝΗΣ, ἔκγονος Λαχάρους. Ὢν δὲ ἐν παισ.] Locum hunc Suidas ex Damascio descripsit, ut colligere licet ex Photio, [p. 1045.] qui in Excerptis ex illo scriptore Metrophanis hujus his verbis meminit: Ὅτι Μητροφάνης ὁ σοφιστὴς ἔκγονος ἦν Λαχάρους. Locum hunc Photii observaverat Pearsonius. KUST. Λαχάρου A.B.V.E. unus Photii ms.

[p] Σουνηριανὸς] Vid. infra h. v. REINES.

[q]Τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον παρὰ Φρυξὶ σπουδασθείσας [r]καστείας, ἑκάστου μηνὸς ἦγεν.

Μητρῷον: Λυκοῦργος ἐν τῷ [s]κατὰ Ἀριστογείτονος. [t]Τοὺς νόμους ἔθεντο [u]ἀναγράψαι ἐν τῷ Μητρῴῳ.

Μήτρως: Ὁ θεῖος. Καὶ κλίνεται μήτρω, Ἀττικῶς.

Μητρυιά:

Μὴ ὑπερόφθῃ:

Μηχανή: Βουλή.

Μηχάνημα: Στρατήγημα.

[x]Ἀλλ' ἔστι τοῦτο, ὦ δῆμε, μηχάνημα.

Μηχανορράφος: Ἐπινοητὴς κακῶν, κατασκευαστὴς, τὰ φαῦλα μηχανώμενος.

[y]Τοιόνδε μάγον τοιόνδε μηχανορράφον.

Σοφοκλῆς φησι. Καὶ αὖθις·

[z]Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα [a]καὶ τὰ πάντ' ἀεὶ
φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς.

Μηχανῶμαι: Αἰτιατικῇ.

Μήχει: Τῷ μηχανήματι.

Μῆχος: Μηχάνημα, ἐπινόημα.

[b]Αὐτῆμαρ τοίου μῆχος ἐπεφράσατο.
Τρητὸν γὰρ θεμένη χερὶ κόσκινον, εὖ διὰ πυκνῶν
σχοίνων ἠελίους πλείονας ἠγάσατο.

Μία λόχμη: Παροιμία·

Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθακούς.

Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐριθακὸς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει: Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

Μιαρὰ κεφαλή: Ὥσπερ φίλη κεφαλή. Ἐκ τοῦ ἡγεμονικοῦ μέρους τοῦ σώματος δηλοῖ τὸν ἄνδρα, παραπλησίως [d]Ὁμήρῳ·

Τεῦκρε, φίλη κεφαλή.

Καὶ,

Τοίην γὰρ κεφαλήν.

Καὶ παρὰ [e]Δημοσθένει·

Καὶ ταῦτ', ὦ μιαρὰ κεφαλή.

Καὶ αὖθις·

[f]Ὦ μιαρὲ, καὶ πατραλοία, καὶ τοιχωρύχε.

Ὁ δέ φησιν·

Αὖθίς [g]με ταυτὰ ταῦτα, καὶ πλείω λέγε.
Ἆρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων [δὴ] κακά;

[h]Ἀριστοφάνης. [i]Αἰλιανὸς δέ.

Παρὰ δὲ μιαροῦ δῶρα οὔτε ἄνδρα ἀγαθὸν, οὔτε θεὸν ἐστί ποτε τό γε ὀρθὸν δέχεσθαι. Μάτην οὖν περὶ θεοὺς ὁ πολὺς ἐστὶ πόνος τοῖς ἀνοσίοις· τοῖς δὲ ὁσίοις, εὐκαιρότατος.

Πλάτων φησί.

Μιαρία: Ἡ ἀκαθαρσία.

Τὴν μιαρίαν τοῦ καπνοῦ, καὶ τὴν ὄχλησιν τῆς κόπρου.

Μιαροί: Ἀηδεῖς, βδελυκτοί.

[k]Ὁ δὲ δράκων προελθὼν ἄρα τοῦ ἀδύτου, τό τε αἷμα αὐτῶν ἐξελιχμήσατο, καὶ ἐκάθηρε τὰς πληγὰς, ἵνα μήποτε ἄρα ἐκ τοῦ λύθρου μιαροὶ [l]βλέπωνται.

Καὶ [m]Ἀριστοφάνης·

[n]Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σύ,
καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν μιαρώτατε;
[o]Τί σοι ποτ' ἔστ' ὄνομ', οὐκ ἐρεῖς, [p]μιαρώτατος;
Ποδαπὸς [q]τὸ γένος εἶ; φράζε μοι, μιαρώτατε.

[q] Τὰς δὲ Μητρῳακὰς παρὰ Ῥωμ.] Hæc sunt verba Marini in Vita Procli, c. 19. sed ubi pro καστείας rectius legitur ἁγιστείας: ut itidem Pearsonius observaverat. Confer etiam Theodor. Canter. Var. Lect. lib. II. c. 21. KUST. Καστείας ed. Boissonad. cum mss. στασείας A.

[r] καστείας] Valesius ad Sozomen. p. 183. TOUP. Scaliger Conj. p. 148. quem corrigit Reines. Insc. ant. p. 74. Meursius in Gl. Gr. Barb. in v. Καστεία. HEMST.

ΜΗΤΡΩΙΟΝ: Λυκοῦργ.] Ex Harpocratione. KUST.

[s] κατ' Ἀριστογείτ.] Et in ea c. Leocr. (p. 156, 17. St.) REINES.

[t] Τοὺς νόμους ἔθεντο—ἐν τῷ Μητρ.] Hinc Athenæus lib. V. p. 214. de Apellicone Grammatico ait: Τά τ' ἐκ τοῦ Μητρῴου τῶν παλαιῶν ψηφίσματα ὑφαιρούμενος ἐκτᾶτο. Non solum autem leges et SCta in templo Matris Deorum, sive Metroo, olim Athenis asservabantur, sed etiam quævis aliæ chartæ et tabulæ publicæ. Hinc Laërtius in Socrate, segm. 40. ex Phavorino refert, formulam accusationis, qua Socrates petitus fuit, in Metroo servatam fuisse. Ait enim: Ἡ δὲ ἀντωμοσία τῆς δίκης τοῦτον εἶχε τὸν τρόπον· ἀνάκειται γὰρ ἔτι καὶ νῦν, φησὶ Φαβωρῖνος, ἐν τῷ Μητρῴῳ. Sic enim locus hic interpretandus est, quem Vossius lib. II. de Hist. Gr. c. 10. ita accepit, quasi ἐν Μητρῴῳ esset inscriptio libri: in quo virum doctissimum falli recte monuit Jonsius de Script. Hist. Phil. lib. III. c. 7. KUST. ἔθετο A. Conf. Dinarch. c. Demosth. p. 101, 13.

[u] ἀναγράψαι] Vel scribe, μετὰ τὸ ἀναγράψαι: vel, ἀναγράψαντες, ut habet Harpocratio. KUST. Vulg. habet Photius.

ΜΗ ΥΠΕΡΟΨΗΙ] Alberti leg. suspicatur, Μὴ ὑπερίδῃς: μὴ ὑπερόψῃ, ad Hesych. v. Μὴ ὑπερίδῃς. Deest gl. A. ὑπερόψει E.

[x] Ἀλλ' ἔστι] Aristoph. Eq. 846. Indicavit Toupius.

[y] Τοιόνδε μάγον τοιόνδε μηχ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 387.

[z] Ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα κ.] Sophocl. Aj. 1036.

[a] καὶ τὰ om. A. Mox ἀεὶ om. M.E.

ΜΗΧΑΝΩΜΑΙ A. in marg. om. V.

[b] Αὐτῆμαρ τοίου μῆχος ἐπεφρ.] Anthol. Pal. VI. 291.

ΜΙΑ ΛΟΧΜΗ] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 922.

ΜΙΑΡΑ ΚΕΦΑΛΗ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 284. Notavit Abreschius.

[c] Ὥσπερ] ὡς V. Mox καὶ τοίην—κεφαλὴ om. E.

[d] Ὁμήρῳ] Il. θ'. 281. Od. α'. 343.

[e] Δημοσθένει] C. Mid. p. 552, 21. καὶ ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή.

[f] Ὦ μιαρὲ, καὶ πατρ.] Aristoph. Nub. 1330.

[g] με ταῦτα] μετὰ A.V.B. Mox λέγω A. Ver. seq. δὴ om. A.B.V.E.M.

[h] Ἀριστοφάνης. Αἰλιανὸς δέ] Ἀριστοφάνης om. V.B. δὲ om. A.B.

[i] Αἰλιανὸς δέ] Imo Plato. Quæ enim sequuntur sunt verba Platonis lib. IV. de Leg. p. 601. Huc spectant verba illa Ciceronis lib. I. de Leg. *Donis impii ne placare audeant Deos, Platonem audiant, qui vetat dubitare, qua sit mente futurus Deus, cum vir nemo bonus ab improbo se donari velit.* Respexit ad eundem locum Platonis. KUST. Conf. Gataker. Adv. Misc. II. 11. p. 333.

[k] Ὁ δὲ δράκων] Hæc Æliano tribuit Valckenærius: et forte Αἰλιανὸς huc transferendum ex artic. penult.

[l] βλέπωνται] βλέπονται V.

[m] Ἀριστοφάνης] In Pac. 181. ubi quædam aliter leguntur. KUST.

[n] ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ] ὦ μιαρὲ A.B.V. ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρὲ E.

[o] Τί σοι ποτ' ἔστ' ὄνομ', οὐκ ἐρ.] Apud Aristophanem loco laudato versus hic hodie sic legitur: Τί σοι ποτ' ἐστὶ τοὔνομ' οὐκ ἐρεῖς; μιαρώτατος. Sed male. Integer enim pes redundat. Quare sic apud Aristophanem reponendum est, ut hic Suidas habet. KUST.

[p] μιαρώτατε] μιαρώτατος A.V.

[q] τὸ γένος] τὸ om. V.M.

> Οὔ τοι, μὰ τὴν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ [r]ἀποθανῇ,
> εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοὔνομ', ὅ τι πότ' [s]ἐστί σοι.
> Τρυγαῖος, [t]Ἀθμονεύς, ἀμπελουργὸς δεξιός·
> οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.
> Ἥκεις δὲ κατὰ τί; Τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.
> Ὦ [u]δειλακρωνίων· ὦ [x]γλίσχρων.
> Ὡς οὐκ ἔτ' εἶναί σοι δοκῶ μιαρώτατος.

Μίασμα: Βαφή.

Μιάστορα: Λυμεῶνα, φονέα.

Μία χελιδών: Παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι

> μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.

Βούλεται δέ τι εἰπεῖν, μία ἡμέρα [y]οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, καὶ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.

Μιγάδες: Τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα.

Μίγδα καὶ μίγδην: Μεμιγμένως.

Μίγμα [[z]**τῶν ζωγράφων**: Ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις.]

Μίγνυται: Δοτικῇ.

Μιδάειον: Χωρίον.

Μίδας: Ὄνομα κύριον. Ὁ φιλόχρυσος, ὁ κτίσας πόλιν τὴν νῦν Ἄγκυραν. Καὶ **μίδας**, κύβου ὄνομα [a]εὐβολωτάτου. Καὶ παροιμία·

> Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος.

Ὁ γὰρ Μίδας βόλου ἐστὶν ὄνομα. Καὶ ἑτέρα παροιμία·

> Μίδας ὦτα ὄνου ἔχων.

[b]Μίδας, ὁ Φρυγῶν βασιλεύς· ἤτοι [c]ὅτι πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν· ἢ ὅτι κώμην Φρυγιακὴν κατέσχεν, ἥτις Ὦτα ὄνου ἐλέγετο. Λέγεται δὲ τούτῳ τὸν Πακτωλὸν ποταμὸν [d]χρυσὸν ῥεῦσαι· καὶ ὅτι [e]αὐτὸν εὔξασθαι, ὥστε πάντα, ὧν ἅψαιτο, χρυσὸν γενέσθαι. Ἢ ὅτι ὁ ὄνος [f]τῶν ἄλλων ζώων μᾶλλον ἀκούει, πλὴν μυός. Καὶ ὁ [g]Μίδας [οὗτος] πολλοὺς ὠτακουστὰς εἶχεν. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ψέξας ποτὲ τὸν Διόνυσον ὁ Μίδας, μετεβλήθη εἰς ὄνον· [h]ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδίκησεν, ὁ δὲ ὀργισθεὶς, ὦτα ὄνου ἔχειν αὐτῷ περιῆψεν. Ἢ ὅτι ὦτα μεγάλα εἶχε. Λέγεται [i]οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν λανθανόντων. Κλίνεται οὖν Μίδας, Μίδου. [[k]Ἐν ἐπιγράμματι·

> Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
> ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδας ὅτι τῇδε τέθαπται.]

Μιαιγαμίαι: Οἱ τοῦ [l]Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες [m]υἱοὶ Θεοῦ νοείσθωσαν· οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ, πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον· [n]ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας [o]γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δίκαιον, ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Μιαίνεται: Μολύνεται. [[p]Καὶ **μιαίνω**, αἰτιατικῇ.]

Μιαιφονία: Ὁ φόνος.

Μιαιφόνος: [q]Ὁ φονεύς.

Μίθαικος, γραμματικός. Ἔγραψεν Ὀψαρτυτικὰ, Κυνηγετικὰ, καὶ ἄλλα.

Μίθαικος: Ὁ ταχύς.

---

[r] ἀποθανῇ] Apud Aristophanem legitur ἀποθανεῖ: quod Atticum est, et proinde præferendum. KUST.

[s] ἐστί σοι] μιαρώτατε addunt A.B.V.E.M.

[t] Αἰθμονεύς] Metri gratia scribendum est, Ἀθμονεύς, per ο: ut habet Aristophanes. KUST. Ἀθμονεὺς A. ἀσθμονεὺς B.E.M.

[u] δειλακρωνίων] Scribe δειλακρίων; ut habet Aristophanes. KUST. δειλὰ κρ. A.

[x] ὦ γλίσχρων. Ὡς οὐκ ἔτ' εἶναι σ.] Hic locus legitur etiam supra v. Γλίσχρων: ubi vide quæ notavimus. KUST.

ΜΙΑΣΤΟΡΑ: Λυμεῶνα, φον.] Scholiasta Sophoclis ad Electr. 275. Μιάστορι: Λυμεῶνι, φονεῖ. Μιάστωρ, ὁ διὰ τὸν παρ' ἑαυτῷ μιασμὸν καὶ ἄλλους μιαίνων. Huc Suidas respexit. KUST.

[y] οὐ ποιεῖ τὸν σοφὸν] καὶ εἰ τὸν σοφὸν Photius, qui mox ἐμβάλλειν. Idem addit in fine, μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος ἐν Ἠθικοῖς. Sc. I. 7. Zenobius V. 12. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν, ἢ εἰς ἀμαθίαν. Hesych. οὐκ ἐᾷ pro οὐ ποιεῖ, omisso τι ante εἰπεῖν.

[z] ΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ—κρίσις om. A.V.

ΜΙΔΑΕΙΟΝ] Erat urbs Phrygiæ, sic appellata. Vide Stephanum Byzantium. KUST.

[a] εὐβολωτάτου] Sic recte habent mss. Paris. At in prioribus editt. [et E.] male legitur, εὐβουλοτάτου. Idem etiam dictum velim de voce sequenti εὐβολώτατος: cujus loco priores editt. [et E.] itidem male exhibent, εὐβουλώτατος. KUST. εὐβουλοτάτου B. et mox εὐβουλώτατος. Conf. Dorvill. Crit. Vann. p. 276. Hemsterhus. ad Polluc. IX. 94.

[b] Μίδας, ὁ Φρυγῶν βασιλ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 287. Vid. Creuzer. Meletem. I. p. 74.

[c] ὅτι] ἢ ὅτι E.

[d] χρυσὸν] χρυσῷ E.

[e] αὐτὸν εὔξασθαι—γενέσθαι] Hygin. fab. 291. Lycophr. Alex. 1397. et ibi Tzetz. De eodem ejus voto vid. Max. Tyr. diss. XXX. M. Alanus Parab. n. 72. *Et miser et dives fuit olim rex Mida, dives Auro, sed vitæ conditione miser. Sic custos census, sic omnis vivit avarus, Dum nihil et multum possidet ipse boni.* Theoph. Simoc. Ep. Diogenis ad Chrysen: τοῦ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν κακίαν ζηλώσας, λιμάττων πλουτεῖς, βρόχους ὥσπερ χρυσοῦς ἀπαγχόμενος. REINES. ὅτι αὐτὸν A.B.V.E.

[f] τῶν ἄλλων ζώων μᾶλλον] μᾶλλον τῶν ἄλλων ζώων A.

[g] Μίδας οὗτος] οὗτος om. A.B.V. Mox ἀκουστὰς B.E.M. pro ὠτακουστάς.

[h] Ἢ ὅτι τοὺς τοῦ Διονύσου παριόντας ἠδ.] Locus hic apud Scholiastam Aristophanis sic legitur: Ἢ ὅτι ὄνους τοῦ Διονύσου παριὼν, ἠδίκησε. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. ὅτι om. E.

[i] οὖν] δὲ B.V.

[k] Ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma hoc integrum legitur apud Herodotum in vita Homeri, ut Portus recte observaverat. KUST. Legitur apud Platon. Phædr. p. 264. Ἐν ἐπιγραφῇ B. Ἐν Ἐπιγράμματι om. E. Ἐν Ἐπιγράμματι—τέθαπται om. V. Habet A. in marg.

[l] Σὴθ] Σὴθ καὶ Ἐνὼς A.B.V. edd. ante Kuster.

[m] υἱοὶ Θεοῦ] Genes. VI. 2. vid. Seld. de Jure nat. et gent. sec. Ebr. V. c. 8. REINES.

[n] ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλ.] Scribendum puto, ἐξ ἧς ἀκαταλλήλου μιαιγαμίας. Lectio enim vulgata nullum sensum habet. KUST. ἐκ om. A.B.E.

[o] γίνονται γίγαντες· διὰ μὲν τὸν δ.] Confer Cedrenum p. 9. qui de ortu gigantum eadem tradit. KUST. γείνονται A.B.

[p] Καὶ ΜΙΑΙΝΩ etc. om. V. Habet A. in marg.

[q] Ὁ δὲ φονεύς] δὲ om. A. Statim delevi καὶ ὁ λῃστὴς cum A.B.V.

ΜΙΘΑΙΚΟΣ] Ejus meminit Plato in Gorgia, p. 310. et ex eo Athenæus lib. III. p. 112. KUST.

ΜΙΘΑΙΚΟΣ] Aristides Vol. II. p. 192. et p. 86. et 122. ubi leg. Μιθ. τέχνῃ. TOUP. Max. Tyr. Serm. V. eum inter ὀψοποιοὺς nominat. Conf. et Serm. XXXVIII. Aristid. Orat. Plat. 2. Μίθαικος ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφώς. Plato in Gorg. p. 310. Citat eum Athen. VII. 325. REINES. cf. Petav. ad Themist. p. 523.

Μίθικος: Ὄνομα [r]κύριον.

Μιθριδάτης: Ὄνομα κύριον. Περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Φύσει.

Μίθρου: [s]Μίθραν νομίζουσιν [t]εἶναι οἱ Πέρσαι τὸν ἥλιον, καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας. [u]Οὐκ ἂν οὖν εἰς αὐτὸν δυνήσαιτό τις τελεσθῆναι, εἰ μὴ διά τινων [x]βαθμῶν παρελθὼν τῶν κολάσεων δείξοι ἑαυτὸν ὅσιον καὶ ἀπαθῆ.

Μικίψας: Βασιλεὺς [y]Νομάδων.

Μίκκος: Ὁ μικρός.

Μικρολόγος: Σκνιπὸς, φειδωλός.

Μικροῦ: Σχεδὸν, φανερῶς. Εὐνάπιος·

Μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος Ὁρμίσδου τοῦ Πέρσου.

Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν: Ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλου αἴτιον γίνεται ἀγαθοῦ· ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ: Τίμιον. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Εὔπολις [z]Μαρικᾷ·

[a]Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρὸν ἐπὶ τοῦ ὀβολοῦ.

Μικροπρεπείας ῥήματα:

> [b]Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσιὼν,
> ἐκέκραγε πρὸς τοὺς οἰκέτας,
> Ποῦ ἐστιν ἡ χύτρα;
> Τίς τὴν κεφαλὴν ἀπεδήδοκε
> τῆς μαινίδος; Τὸ [c]τρυβλίον
> τὸ περυσινὸν τέθνηκεν,

(ἀντὶ τοῦ κέκλασται.)

> Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χθεσινόν;
> Τίς τὰς ἐλάας παρέτραγε;

Μέχρι γὰρ καὶ τῶν εὐτελῶν ἐρωτῶσι.

Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν: Τὸν Νίκαρχόν φησιν [d]Ἀριστοφάνης·

Καὶ μὴν [e]ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Ἀντὶ τοῦ κατηγορήσων. Συκοφάντης γὰρ ἦν.

Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων: Ἐπὶ τῶν πάνυ βραχέων. Δύο δὲ ἐγένοντο Μόλωνες, εἷς ὑποκριτὴς, καὶ λωποδύτης.

Μικρὸς ὁ σὸς ἀεὶ πῶλος: Ἐπὶ τῶν διὰ [f]βραχύτητα ἡλικίας παίζειν λεγόντων.

Μικροῦ δέω: Παρὰ μικρὸν [g]ἐλλείπω.

Μικροῦ δεῖν: Παρὰ μικρόν. Καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν·

[h]Μικροῦ τὰ πράγματα μετακινήσαντος.

Ἀντὶ τοῦ, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν.

Μίκταλος: Ὄνομα κύριον.

Μίλαξ: Εἶδος βοτάνης· [i]καὶ κλίνεται μίλακος. [l]Ἀριστοφάνης·

Μίλακος [m]ὄζων, καὶ ἀπραγμοσύνης.

Ἀντὶ τοῦ, πάσης εὐωδίας ὄζων, καὶ ἀσφαλείας.

[Μίλην μιᾶσαι: Ἐν τῷ κατὰ μίλην μιᾶσαι.]

Μιλήσιον: Καὶ Μιλήσιος, ὁ ἀπὸ τῆς πόλεως.

Μιλητοπολίτης: Ὁ ἀπὸ τῆς [n]Μιλήτου πόλεως.

Μιλιαρήσιον: [Τὸ τοῦ [o]νομίσματος δέκατον.]

Μίλινον χρῶμα:

---

[r] κύριον] Statim delevi περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Φύσει cum A.V. καὶ ἐν τῷ Λεβίνης addit B.

ΜΙΘΡΟΥ] Vid. et Plutarch. Pompeio p. 631. TOUP.

[s] Μίθραν νομίζουσιν οἱ Πέρσαι εἶναι τὸν ἥλ.] Eadem plane de Mithra tradit Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 130. cujus verba hic describere operæ pretium erit. Ὁ τοίνυν Μίθρας νομίζεται παρὰ Πέρσαις εἶναι ὁ ἥλιος, καὶ θυσιάζουσιν αὐτῷ, καὶ τελοῦσί τινας τελετὰς εἰς αὐτόν. Οὐ δύναται οὖν τις εἰς αὐτὸν τελεσθῆναι, εἰ μὴ πρότερον διὰ τῶν βαθμῶν τῶν κολάσεων παρέλθοι. Βαθμοὶ δέ εἰσι κολάσεων τὸν μὲν ἀριθμὸν ὀγδοήκοντα, ἔχοντες [illegible] ὑπόβασιν καὶ ἀνάβασιν· κολάζονται γὰρ πρῶτον τὰς ἐλαφροτέρας, εἶτα τὰς δραστικωτέρας· καὶ εἶθ' οὕτω μετὰ τὸ παρελθεῖν διὰ πασῶν τῶν κολάσεων, τότε τελεῖται ὁ τελούμενος. Αἱ [illegible] κολάσεις εἰσὶ τὸ διὰ πυρὸς παρελθεῖν, τὸ διὰ κρύους, διὰ πείνης καὶ δίψης, διὰ ὁδοιπορίας πολλῆς, καὶ ἁπλῶς διὰ πασῶν τῶν τοιούτων. Idem, p. 143. Τὸν Μίθραν νομίζουσι Πέρσαι τὸν ἥλιον εἶναι, καὶ τούτῳ θύουσι πολλὰς θυσίας, καὶ τελοῦνταί τινας εἰς αὐτὸν τελετάς. Οὐδεὶς δὲ δύναται τελεῖσθαι τὰς τοῦ Μίθρου τελετὰς, εἰ μὴ διὰ πασῶν τῶν κολάσεων παρέλθοι, καὶ δείξοι ἑαυτὸν ἀπαθῆ τινα καὶ ὅσιον, &c. Habes hic rem eandem iisdem etiam verbis expressam: ut proinde non dubitem, quin Suidas sua inde sumpserit. Confer etiam Salmasium ad Ælium Lamprid. in Commodo. KUST.

[t] οἱ Πέρσαι εἶναι] εἶναι οἱ Πέρσαι A.

[u] Οὐκ ἂν οὖν] [illegible] Nicetæ Comm. in III. Stelit. Naz. ista citat Buleng. de Magia I. 4. Nonnus in Or. III. Greg. Naz. cf. et Gyraldi Hist. Deor. Syntag. p. 224. REINES.

[x] βαθμῶν παρελθὼν] βαθμὸν A. sine παρελθών. Mox αὐτὸν B. Dedi δείξοι pro δείξει.

[y] Νομάδων] Sic Bas. Ἰλλυριῶν B.V.E.M. Ald. cf. Appian. Hisp. c. 67. Deest gl. A.

ΜΙΚΡΟΥ—φανερῶς om. A.B.V. Vid. Eunap. fr. 15.

ΜΙΚΡΟΥ ΤΟΥ ΟΒΟΛΟΥ: Τίμιον] Erasmus in Chiliad. [III. 5. 54.] et Scaliger in Stromateo legunt, Μικρὸν τοῦ ὀβολοῦ τίμιον: quorum emendationem probo. KUST. Μικρὸν A.V. Photius.

[z] Μαρικᾷ] Μαρίκᾳ A.B. Phot. Mox μικρῶν A.

[a] Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρ.] Portus rescribit: Τῶν γὰρ πονηρῶν μικρόν ἐστι τοὐβολοῦ: subintelligens, τίμιον. Metro saltem sic consuluit. Sed an constructio item et sensus recte se habeant, propter brevitatem fragmenti difficile est judicare. KUST. Sic ut Portus conjecit jam in Photio editum est. Postrema ἐπὶ τοῦ ὀβόλου Suidæ verba esse existimavit Toupius.

[b] Ἀθηναίων ἅπας τις εἰσ.] Aristoph. Ran. 1012.

[c] τρυβλίον] τρύβλιον V.

[d] Ἀριστοφάνης] Acharn. 908. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. Μικκός γα μᾶκος οὗτος· ἀλλ' ἅπαν κακόν. KUST.

[e] ὅδε] ὁδὶ A.V.

ΜΙΚΡΟΣ, ἩΛΙΚΟΣ Μόλων] Aristoph. Ran. 55. Πόθος; πόσος τις; μικρὸς, ἡλίκος Μόλων. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Μήλων et mox Μήλωνες E.

[f] βραχύτητα] βραχύτητος V.

[g] ἐλλείπω] λείπω A.B.V. Photius.

[h] Μικροῦ τὰ πράγμ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra post v. Μικρολόγος. KUST.

[i] Καὶ κλίνεται etc. om. A.

[l] Ἀριστοφάνης] Nub. 1003.

[m] ὄζων om. V.

ΜΙΛΗΝ ΜΙΑ.] Scribendum est, Μήλην μηλῶσαι. Ἐν τῷ Καταμηλῶσαι. KUST. Deest gl. A.V.

[n] Μιλήτου πόλεως] Scribendum hic esse una voce Μιλητουπόλεως, recte monuit Holstenius ad Stephanum v. Μιλητούπολις, quem vide. KUST.

ΜΙΛΙΑΡΗΣΙΟΝ: Τὸ τοῦ νομ.] Vide Salmasium adversus Anton. Cercoetium p. 68. 69. 70. KUST. τὸ τοῦ ν. δ. om. A.V.

[o] νομίσματος] i. e. solidi. Pro δέκατον leg. δωδέκατον Scalig. de re Nummar. Eundem tamen vide Epp. III. p. 417. ubi docet quomodo decima pars sit. Vid. infra Φόλλις. Μιλ. i. e. minutus, quorum 25. faciunt solidum: est quoque follium seu 20 æreolorum seu quadrantum. REINES. δωδέκατον Clarke *On Coins* p. 170. Vid. Du Cang. in v.

ΜΙΛΙΝΟΝ] Imo μήλινον, per η. KUST. Sic Portus. ib. ΜΙΛΙΝΟΝ] Phot. Bibl. p. 1056. TOUP.

Μίλιον: Μέτρον γῆς.

Ὅτι τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π'.

Ἄλλως. Ὅτι Τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ'. τὸ δὲ μίλιον, πόδας δσ'.

Μίλιον: [p]Ὅτι ἐν τῇ καμάρᾳ τοῦ Μιλίου στῆλαι ἵστανται Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης· ἔνθα καὶ σταυρὸς, καὶ ἡ Τύχη τῆς πόλεως. Καὶ ἐν τῷ [q]αὐτῷ Μιλίῳ Σοφίας τῆς γυναικὸς [r]Ἰουστινιανοῦ, καὶ Ἀραβίας τῆς θυγατρὸς αὐτῆς, καὶ Ἑλένης τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς· Ἀρκαδίου τε καὶ Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πλησίον Θεοδοσίου τῆς στήλης, ἔφιπποι ἀμφότεροι.

[s]Ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν [t]ἵπποις [u]πυρίνοις [x]ἅρμα ἱστάμενον παρὰ δύο στηλῶν ἐκ παλαιῶν τῶν χρόνων ὑπῆρχεν. [y]Ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀζώτιον· ἐπειδὴ καὶ Βύζας ἐκεῖσε εὐφημήθη. [z]Κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ, δορυφορούμενον στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου κατασκευασθὲν ὑπὸ ἡλίου φερόμενον, Τύχη πόλεως, [a]εἰς τὸ στόμα εἰσῄει, καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει. Ἐτίθετο δὲ ἐν τῷ σενάτῳ ἕως τῶν ἐπιόντων γενεθλίων τῆς πόλεως. Διότι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σταυρὸν ἐχάραξε Κωνσταντῖνος, Ἰουλιανὸς αὐτὸ βοθύνῳ κατέχωσε.

Μίλων, Κροτωνιάτης, ἐνίκησε παλαίων ἓξ [b]ὀλύμπια ἐφεξῆς. Ἐν δὲ τῇ ζ'. οὐκ ἴσχυσε καταπαλαῖσαι τὸν [c]Μασίθεον, συμπολίτην αὐτοῦ, [d]ἡλικίᾳ καὶ νέον ὄντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἐγγὺς ἵστασθαι. Ἱστάμενος δὲ ἐπὶ ἀληλιμμένῳ τῷ δίσκῳ, γέλωτα ἐποιεῖτο τοὺς ἐμπίπτοντάς τε καὶ ὠθουμένους ἀπὸ τοῦ δίσκου. [e]Περιεδεῖτο δὲ τῷ μετώπῳ χορδὴν καθάπερ [f]ταινίαν, ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διερρήγνυεν ἀπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. Καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν εἰς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων ἐς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων [g]κατὰ στοῖχον· τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ [h]ἀπενίκησεν ἄν τις βιαζόμενος. [i]Ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ σφῆνας ἔχοντι, τοὺς διιστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαρρήξων· [k]ὀλισθαίνουσί τε δὴ [l]οἱ σφῆνες, κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο εὕρημα. Μάλιστα γὰρ τὸ θηρίον τοῦτο πολὺ καὶ ἄφθονον ἐν τῇ [m]Κροτωνιᾷ χώρᾳ νέμεται.

Μιλτιάδῃ καὶ Ἀριστείδῃ ἔοικε: Ἀμφότεροι οὗτοι [n]ἄριστοι ἐγένοντο. Ὁ γὰρ Ἀριστείδης δίκαιος ἐκλήθη· ὁ δὲ Μιλτιάδης, στρατηγός· ὃς ἐν Μαραθῶνι ἐστρατήγησε. Τοῦ δὲ ἐν Μαραθῶνι τροπαίου μέμνηται [o]ὁ ποιητής· διότι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς πεποίηκε κατὰ τῶν βαρβάρων, τὸ δὲ ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι κατώρθωσαν.

Μιλτιάδης, ὁ Κίμωνος, ἧκων ἐκ τῆς Χερρονήσου, καὶ ἐκπεφευγὼς διπλόον θάνατον, ἐστρατήγεεν Ἀθηναίων. Ἅμα μὲν γὰρ οἱ Φοίνικές αὐτὸν οἱ ἐπιδιώξαντες [p]μέχρις Ἴμβρου περὶ πολλοῦ [q]ἐποιεῦντο λαβεῖν καὶ ἀναγαγεῖν παρὰ βασιλέα, ἅμα [r]δὲ ἐκφυ-

ΜΙΛΙΟΝ] Vid. in Στάδιον. REINES.

p Ὅτι ἐν τῇ —— τῆς ἀνεψιᾶς αὐτῆς] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Codinum de Orig. CPol. p. 20. KUST.

q αὐτῷ] αὐτῷ Μιλίῳ A.V. Mox τῆς om. A. ante ἀνεψιᾶς.

r Ἰουστινιανοῦ] Codinus loco laudato habet, Ἰουστίνου τοῦ Θρᾳκός. Sed Lambecius ad Codinum scribendum contendit, Ἰουστίνου τοῦ ἀπὸ Κουροπαλάτου. Eum vide. KUST.

s Ὅτι ἐν τῷ Μιλίῳ ἐν τέτρασιν ἵπποις κ.τ.λ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum de Orig. CPolit. p. 22. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

t ἵπποις] ἱππέοις V.

u πυρίνοις] Leg. πωρίνοις, i. e. lapideis. Μίλιον i. e. e populo Constant. aliquis, Palladas Anthol. I. p. 25. καὶ κλαίει Μιλίῳ, καὶ γελάει Μιλίῳ. Vid. ibi Brodæus. Tzetzes de Belisario: [Chil. III. 342.] Ὕστερον φθόνῳ τυφλωθεὶς, ὢ τύχης τῆς ἀστάτου, Ἔκπωμα ξύλινον κρατῶν, ἐβόα τῷ Μιλίῳ, Βελισαρίῳ ὀβολὸν δότε τῷ στρατηλάτῃ. REINES.

x ἅρμα] Addendum esse ἡλίου, ostendit Lambecius in notis ad Codinum: quem consule. KUST.

y Ἔνθα εὐφημήθη Κωνσταντῖνος μετὰ τ.] Videnda sunt, quæ de hoc loco notavit modo laudatus Lambecius ad Codinum, num. XLV. KUST.

z Κατενεχθὲν δὲ τὸ ἅρμα ἐν τῷ ἱπποδρ.] Locum hunc ex codice Vaticano Codini sic reformat Lambecius: Κατενεχθέντος δὲ τοῦ ἅρματος ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ, στηλίδιον καινὸν παρὰ Κωνσταντίνου ἐσκευάσθη εἰς τύχην τῆς πόλεως, ὑπὸ Ἡλίου φερόμενον, ὅπερ δορυφορούμενον εἰσῄει εἰς τὸ στάμα, καὶ στεφανωθὲν ἐξῄει. Vide ejusdem ad hunc locum annotationes. KUST.

a εἰς τὸ στόμα] Scribendum esse εἰς τὸ στάμα, recte monuit Lambecius. Στάμα enim apud Græcos inferioris ætatis appellabatur τὸ κάθισμα βασιλικὸν τοῦ ἱπποδρομίου, sive, tribunal hippodromi, in quo imperator sedebat, cum ludos circenses spectaret. Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Στάμα. KUST. Mox σενάτῳ A.

ΜΙΛΩΝ Κροτωνιάτης ἐνίκησε παλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud Pausaniam lib. VI. [c. 14.] p. 369. 370. unde ea Suidas sumpsit. Confer etiam Scholiastam Aristophanis Ran. 53. KUST.

ib. ΜΙΛΩΝ] ὁ Διοτίμου Pausan. Eliac. II. 14. Diod. Sic. XII. 9. p. 77. REINES.

b ὀλυμπιάσιν] Sic Bas. ὀλύμπια A.B.V.E.M. Ald. ἐγένοντο δὲ τῷ Μίλωνι ἓξ μὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ πάλης νῖκαι Pausan.

c Μασίθεον] Pausanias loco laudato habet Τιμασίθεον. KUST. Μασίθεω A.B.V.E.M.

d ἡλικίαν] ἡλικίᾳ καὶ A. ἡλικίᾳ B. Tum ὄντα om. B.E.

e Περιεδεῖτο] Vid. infra Ταινία, et Pausan. quem Suidas exscripsit. De ejus robore et voracitate vid. Athen. X. 412. et 413. et Epigr. in eum Doriei poetæ, quod etiam exstat in Append. Anthol. Strab. VI. 263. Herodot. III. 137. Plin. II. 20. et VII. 20. Ælian. V. H. II. 24. et XII. 22. Philostr. de Vit. Apollon. IV. c. 9. Amm. Marc. XXX. 7. Rhodig. XXI. 36. XIII. 36. REINES.

f ταινίαν ἢ om. V.

g κατὰ στοῖχον] Malim κατὰ στίχον. KUST.

h ἀπενίκησεν] Leg. ἀπεκίνησεν cum Pausan.

i Ἀπέθανε] Gell. XV. 16. Strab. VI. 263. REINES.

k ὀλισθαίνουσι] ὀλισθάνουσι Schol. Aristoph. Vid. Porson. ad Eurip. Phœn. 1398.

l δὲ οἱ] τε δὴ οἱ A.

m Κροτωνιᾷ] Κροτωνιάτιδι Pausan. μάλιστα γὰρ πολὺ δὲ καὶ ἄφθονον τὸ θηρίον τοῦτο ἐν τῇ Κρ. χ. V.

n ἄριστοι] καὶ ἄριστοι B.E.

o ὁ ποιητής] Id est, Aristophanes. Referenda enim hæc sunt ad Aristoph. Equit. 1331. Τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις, καὶ τοῦ Μαραθῶνι τροπαίου. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, ὁ Κίμωνος, ἧκ.] Totum hunc locum consarcinavit Suidas ex Herodoti libro VI. 104. ut et Portus monuit. KUST.

p μέχρις] μέχρι A.

q ἐποιεῦντο] ἐποιεῦντο A. qui mox τε καί.

r δὲ ἐκφυγόντα] τε ἐκφυγόντε A.

γόντα τε τούτους καὶ ἀφικόμενον εἰς τὴν ἑαυτοῦ, δοκέοντά τε εἶναι ἐν σωτηρίῃ, ἤδη τὸ ἐνθεῦτέν [a]μιν οἱ ἐχθροὶ ὑποδεξάμενοι, ὑπὸ δικαστήριον [t]αὐτὸν ἀγαγόντες, ἐδίωξαν [u]τυραννίδος τῆς ἐν Χερρονήσῳ· ἀποφυγὼν [illegible] καὶ τούτους, στρατηγὸς οὕτως Ἀθηναίων ἀπεδείχθη, αἱρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου.

Ὁ αὐτὸς Μιλτιάδης ἐπικομπῶν ἔφη, ὡς Τισσαφέρνης εἶπεν, ἦ μὴν ἕως ἄν τι τῶν ἑαυτοῦ λείπηται, ἢν Ἀθηναίοις πιστεύῃ, μὴ ἀποστερήσειν αὐτοὺς τροφῆς, καὶ τὰς τῶν Φοινίκων ναῦς κομιεῖν Ἀθηναίοις, καὶ οὐ Πελοποννησίοις· πιστεῦσαι [illegible] ἂν μόνοις Ἀθηναίοις, [x]εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. Οἱ [illegible] [y]ἀκούσαντες ταῦτα, στρατηγὸν αὐτὸν εἵλοντο, καὶ τὰ πράγματα ἀνετίθεσαν.

Μίλτιον βάμμα:

Μιλτοπάρηιοι νῆες: Βεβαμμένας ἔχουσαι τὰς πρώρας.

Μίλτος: Χρώματος εἶδος ἐρυθροῦ. Καὶ Ὅμηρος·

Νῆες μιλτοπάρῃοι.

[z]Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[a]Μιλτοφυῆ τε
σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένῳ κανόνι.

Καὶ αὖθις·

Σχοίνῳ τε [b]ἐφείλιξαν μίλτῳ, καὶ ἔπαινον τὸ ἄγαλμα, Ἀλεξανδρίτῳ καλοῦντες.

[c]Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος, [[d]ὦ Ζεῦ φίλτατε,]
γέλων παρέσχεν [e]ἣν προσέρραινον κύκλῳ.

[f]Κατὰ γὰρ τὴν ἀγορὰν ἐσόβουν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἀθηναίους μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ, ὃν ἔβαλλον κύκλῳ.

A Μιμαλλόνας: Τὰς Βάκχας τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τῆς μιμήσεως· πρότερον [g]Κλώδωνας καλουμένας.

Μίμαρις: Κυρίως ἡ λαγαρὰ χορδὴ, ἡ ἐκ τῶν ἐντέρων. Χρῶνται [h]δὲ καὶ ἐπὶ χοίρου. Ἡ σκευασία τις τῆς κοιλίας, ἢ τῶν ἐντέρων. Οἱ δὲ τὴν ἐκ τοῦ λαγώου αἵματος καὶ τῶν ἐντοσθίων σκευαζομένην καρύκην.

Μίμας: Ὄρος Θρᾴκης. Καὶ κλίνεται Μίμαντος.

B Μιμηλά: Μιμητική. Καὶ παροιμία·

Μήτε πλαστὰν, μήτε μιμηλάν.

Τουτέστι, μήτε πλαστὴν εἰκόνα, μήτε γραπτήν. [i]Καὶ μιμηλότατα.

Μίμησις:

Μίμνερμος, Λιγυρτιάδου, Κολοφώνιος, ἢ Σμυρναῖος, ἢ Ἀστυπαλαιεὺς, ἐλεγειοποιός. Γέγονε [illegible] ἐπὶ
C τῆς λζʹ. ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζʹ. σοφῶν. Τινὲς [illegible] αὐτοῖς καὶ [k]συγχρονεῖν λέγουσιν. Ἐκαλεῖτο δὲ καὶ [l]Λιγυαστάδης, διὰ τὸ ἐμμελὲς καὶ λιγύ. Ἔγραψε βιβλία ταῦτα [m]πολλά.

Μιμνήσκω: Γενικῇ.

Μῖμος:

Μιμοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Μίν: Ἀντωνυμία, τρίτον πρόσωπον, καὶ σημαίνει
D [n]τὰ τρία γένη παρ' Ὁμήρῳ, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον. Ἡ δὲ παραγωγὴ οὕτως· Ἐγὼ, Σὺ, τὸ τρίτον Ἴ· τὸ δὲ ν' ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις· καὶ πλεονασμῷ τοῦ μ', μίν.

[Μινακτρίδης: Ὄνομα κύριον. Ἔστιν ἐν τῷ Συβαριτικαῖς.]

---

[a] [illegible] μὲν] μιν οἱ A.B.V. μὲν om. E.

[t] ἀναγαγόντες] αὐτὸν ἀγαγόντες A.

[u] τυραννίδος] τυραννίδα B.E. Mox χερρονήσῳ A.V. Tum ἀποφυγὼν—δήμου om. A. Seqq. Alcibiadem spectant.

[x] εἰ αὐτὸς] εἰ om. B.E. Mox ἀναδέξαιτο E.

[y] ἀκούσαντες ταῦτα] ἀκούοντες ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ A. Tum πράγματα πάντα B.E.

ΜΙΛΤΟΣ] Μίλτιον A. μίλτον V. μιλτοῦ E. μίλτου edd. ante Kuster. Conf. Suidam infra v. Πρίων.

ΜΙΛΤΟΠΑΡΗΙΟΙ ΝΗΕΣ] Homer. Il. β. 637. KUST. μιλτοπάρῃαι A.B.

[z] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 103.

[a] Μιλτοφυῆ] μιλτοφορῆ Anthol. cf. infra v. Ψαλλομένῃ.

[b] ἐφείλιξαν μίλτῳ] An legendum est, ἐφοίνιξαν μίλτῳ? quæ Porti conjectura est. Vel an dicemus, locum esse mutilum, et addita voce βεβαμμένον, scribendum esse, σχοινίον ἐφείλιξαν μίλτῳ βεβαμμένον? Sed ob brevitatem fragmenti nihil certi de hoc loco statui potest. Vide etiam supra v. Ἐφείλιξαν. KUST.

[c] Καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτ.] Aristoph. Eccles. 378.

[d] ὦ Ζεῦ φίλτατε om. A.B.V.E.M.

[e] ἣν] ὃν B.

[f] Κατὰ γὰρ ἀγορὰν ἐσ.] Confer Nostrum supra v. Μεμιλτωμένον, ubi mos hic pluribus exponitur. KUST.

[g] Κλώδωνας] Imo, Κλώδωνας, per ω in syllaba prima. Hesychius: Κλώδωνες: Τὰς Μιμαλλόνας, Μαινάδας, Βάκχας. Etymologus: Κλώδωνας, οἱ Μακεδόνες τὰς Μαινάδας καὶ Βάκχας καλοῦσιν. Ἴσως ἀπὸ τοῦ κατόχους γινομένας κλώζειν, ὅ ἐστι τὸ διὰ τῶν στομάτων ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν καὶ θορυβεῖν. Sic etiam ipse Suidas supra v. Κλώδωνες. Ceterum, in duobus mss. Paris. pro Κλώδωνες legitur Κώδωνες: quod satis arguit, et in hoc loco Suidæ initio scriptum fuisse Κλώδωνες. KUST. κλώδωνας A.V.E. κλάδωνας B. Supra πρότερον om. V. Κλώδωνας ex Plutarcho Vit. Alexand. p. 665. adstruit vir doctus in Obs. Misc. X. p. 306. Tamen post
E H. Steph. ind. Thesauri.

ΜΙΜΑΡΙΣ: Κυρίως ἡ λαγαρὰ χορδ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1111. sed ubi legitur μίμαρκυς. Confer Hesych. v. Μίμαρκυς. KUST. μίμαρις A. μιμάρης V. qui mox om. κυρίως et omnia post χορδή.

[h] δὲ ἐπὶ] δὲ καὶ ἐπὶ A.B.E.

ΜΙΜΑΣ] Cf. Ammian. Marcell. XXXI. 14. REINES. Homer. Od. γ'. 172.

[i] Καὶ ΜΙΜΗΛΟΤΗΤΑ] Vertit Portus, subintellige ima-
F ginem. Inepte. Dicit tantum Suidas vocem μιμηλότητα in usu esse. Lucian. Jup. Trag. ex tragico aliquo μιμηλῇ τέχνῃ. Vid. v. Μήτε πλαστάν. TOUP. Dederat forsan Suidas κατὰ μιμηλότητα. Proverbium habet Plutarch. Apophth. p. 191 D. de Ages. Apophth. p. 215. et ejus vita p. 296 E. ABRESCH. Dedi μιμηλότατα cum A.V. Superlativum ex Luciano Imag. [17.] citat H. Steph. in Thesauro. μιμηλότατα idem Pisc. c. 36.

ΜΙΜΕΡΜΝΟΣ] Potius Μίμνερμος. Sic enim alii scriptores poetam hunc vocant. Horatius lib. I. Epist. 6. Si,
G *Mimnermus uti censet, sine amore jocisque Nil est jucundum.* Idem lib. II. Epist. 2. *Fit Mimnermus et optivo cognomine crescit.* Propertius lib. I. *Plus in amore valet Mimnermi versus Homero.* Sic etiam appellatur a Pausania in Bœoticis p. 584. et aliis. KUST. Μίμνερμος A. B.V.

[k] συγχρονεῖν] καὶ συγχρονεῖν A.

[l] Λιγυαστάδης] In ms. A. legitur Λιγυστιάδης. KUST. Λιγυρτιάδης proximum videtur patris nomen, quod illi videntur contulisse, quia simul in eo continetur τὸ λιγυρῶς
H ᾄδειν. HEMST. Λιγυστιάδης A. Λιγυαστάδης B.V.E.

ib. Ita Simonides dictus Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. HEMST.

[m] πολλὰ] ταῦτα πολλὰ A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[n] τὰ τρία γένη] Vid. Schol. Vict. [illegible] Il. β. 7.

ΜΙΝΔΕΤΡΙΔΗΣ] Lege Μινδυρίδης vel Μινδυρίδης. VALCK. Μινδυρίδης B. Deest gl. V. Habet A. in marg.

Μίνθα: Τὸ παρ' ἡμῖν ἡδύοσμον· οἱ δὲ, τὸν θύμον.

Μίνθη: [o] Καλαμίνθη, ἡδύοσμος, βοτάνη εὐώδης.

Μινθῶσαι: Δυσφρᾶναι, δυσοσμίας ἀναπληρῶσαι, ῥυπῶσαι.

Μινθώσομεν: Κοπρώσομεν. Μίνθος γὰρ, ἄνθος ἐν τῇ κόπρῳ γινόμενον, ᾧ χαίρουσιν οἱ τράγοι. [p] Ἢ ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος μίνθος, ᾗ χρῶνται παρατρίβοντες οἱ ποιμένες τῷ δυσεργήτῳ τῶν τράγων πταρμῷ. Ἢ ἡ κόπρος τῶν αἰγῶν λέγεται. [q] Ἐπειδὰν οἱ τράγοι ψυγμῷ περιπέσωσιν, εἰώθασιν οἱ αἰπόλοι λαμβάνειν τὴν κόπρον αὐτῶν, καὶ χρίειν αὐτῶν τοὺς μυκτῆρας, καὶ οὕτω τῇ δυσωδίᾳ πταρμὸν κινεῖν· τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ λύειν τὸ πάθος· ὁ γὰρ πταρμὸς θεραπεύει τὸ πάθος. Ἐκ τούτου οὖν φησιν, ὅτι ἀηδισομέν σε· ἐπεὶ καὶ αἱ αἶγες ἐκ τῆς κόπρου ἀηδίζονται.

Μινίκιος: Ὄνομα κύριον.

Μινουκιανὸς, Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σοφιστὴς, γεγονὼς [r] ἐπὶ Γαλιηνοῦ. [s] Τέχνην ῥητορικὴν, καὶ Προγυμνάσματα, καὶ λόγους διαφόρους.

Μινούκιος: Ὄνομα κύριον.

Μινώα: Πόλις περὶ Σικελίαν, ἥτις [t] Ἡράκλεια πρὶν ἐλέγετο.

Μινώδης: Τοῦ Μίνωος.

Μίνως: Ὄνομα κύριον. Μινῷος δὲ, ὁ ἀπὸ τοῦ Μίνωος.

Μίνως: Οὗτος ἐθαλαττοκράτει, καὶ πανταχόσε ἔπλει, ξενίας τε πολλοῖς [u] ἐπήγγειλεν. Ἀφικόμενος δὲ ἐς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἀκούων κλέος μέγα ἐν Φρυγίᾳ τοῦ τε Τρωὸς τῆς Τροίας βασιλέως, καὶ τῶν παίδων αὐτοῦ, ἦλθεν εἰς πόλιν Δάρδανον, ἐν ᾗ ᾤκει ὁ Τρώς. Ἦσαν δ' αὐτῷ τρεῖς παῖδες, [v] Ἶλλος, Ἀσσάρακος, Γανυμήδης· οὗ δὴ μέγιστον ἦν ὄνομα κάλλους πέρι. Ξενιζόμενος οὖν παρὰ τὸν Τρῶα ὁ Μίνως, καὶ δῶρα διδούς τε [x] καὶ δεχόμενος, ἐκέλευσε τῷ Τρωῒ καλεῖν τοὺς παῖδας, ἵν' αὐτοὺς [y] ἴδοι τε καὶ δῶρα δοίη. Ὁ δὲ ἔφη ἐς κυνηγέσιον ἐστάλθαι. Ὁ δὲ καὶ [z] αὐτὸς ἤθελε [a] ξυγκυνηγεῖν αὐτοῖς. Πρῶτον δὲ θεραπόντων ξυνέπεμψέ τινα εἰς τὸν χῶρον, ἵνα οἱ παῖδες [b] ἐκυνηγέτουν, περὶ τὸν Γρανικὸν ποταμόν· ὁ δὲ Μίνως, τὰ πλοῖα προεκπέμψας ἐς τὸν ποταμὸν, ὀλίγον ὕστερον ἦλθε πρὸς τοὺς παῖδας, καὶ τὸν Γανυμήδην θεασάμενος, ἔρωτι αὐτοῦ ἔσχετο· ἐγκελευσάμενος δὲ τοῖς Κρησιν, [c] ἁρπάσας τὸν παῖδα, [d] ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν, καὶ ἀπέπλει. Ὁ δὲ τόπος ἐκλήθη [e] Ἁρπαγία· ὁ δὲ Μίνως ἔχων τὸν παῖδα, ἦλθεν ἐς Κρήτην. Ὁ δὲ παῖς [f] κατ' εὐπέτειαν ὑπὸ [g] τῆς λύπης ἑαυτὸν ξίφει διειργάσατο· καὶ αὐτὸν ὁ Μίνως [h] ἐν τῷ ναῷ ἔθαψεν. Ἐξ οὗ δὴ καὶ λέγεται [i] Γανυμήδην μετὰ Διὸς ὑπάρχειν.

Μινώταυρος: Ὄνομα κύριον.

Μινύα: Ὄνομα πόλεως.

Μινύας: Ὄνομα κύριον. Καὶ τὸ πληθυντικὸν Μινυῶν.

Μινύαι: Οἱ Ἀργοναῦται. [k] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Σοὶ γέρας, Ἀλκείδα μηνιαμάχε, τοῦτο Φίλιππος,
[l] δέρμα τανασμύκου λευρίο ἔθηκε βοός.

Μινύειον: Ὄνομα τόπου. [m] Μινυήϊον δὲ καὶ αὐτὸ ὄνομα τόπου.

Μινύθει: Ἐλαττοῦται.

[o] Καλαμίνθη] Hæc vox in prioribus editt. deest, quam ex mss. Paris. revocavi. Diversa tamen est herba calamintha ab ea, quæ mentha vocatur. KUST.

ΜΙΝΘΩΣΑΙ: Δυσφρ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1107. KUST.

ΜΙΝΘΩΣΟΜΕΝ] Aristoph. Plut. 313.

[p] Ἢ ἀνθ.] ἢ ἡ ἀνθ. A.

ΜΙΝΘΟΣ, ᾗ χρῶνται παρατρ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 313. ubi pro δυσεργήτῳ τῶν τράγων πτ. legitur ἐσομηνεῖ τῶν τράγων, &c. KUST.

[q] Ἐπειδὰν] ἐπεὶ δ' ἂν A. Seqq. om. V.

ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΣ] Vid. Μένανδρος Λαοδικεὺς, Γενέθλιος. HEMST.

[r] ἐπὶ Γαλιηνοῦ] Non dubito quin scribendum sit Γαλιηνοῦ; ut intelligatur Gallienus imperator, sub quo Minucianum natum fuisse, vel vixisse, Suidas lectorem hic docere voluit. Solent enim scriptores, cum de ætate virorum doctorum loquuntur, memorare potius, sub quo imperatore vel rege, quam cujus viri privati, licet clari, tempore aliquis vixerit. Epocha enim prior posteriori est longe illustrior et notior. Simili errore librariorum pro Γαλιηνὸς scriptum est Γαληνὸς apud Nostrum supra v. Ἔφορος, et v. Καλλίνικος. Vide etiam Jonsium de Scriptor. Hist. Philos. lib. III. c. 14. p. 284. qui pro Γαληνοῦ hic apud Suidam Γαλιηνοῦ scribendum esse recte quoque monuit. KUST. Γαλιενοῦ A. Γαλιηνοῦ B.V.

[s] Τέχνην] Eam commentariis insignivit Porphyrius. Vid. Πορφύριος. HEMST.

ΜΙΝΩΑ] Vid. Cluver. Sicil. Ant. I. p. 216. 217. qui prolato Suidæ loco πρὶν omittit. HEMST.

[t] Ἡράκλεια] Sic Cic. Verr. II. 50. et Ptolem. Μακάρα, Heracl. in Polit. Minoorum. REINES.

ΜΙΝΩΣ] Μίνω V.

ΜΙΝΩΣ: Οὗτος ἐθαλ.] Hanc eclogam de Minoe Suidas excerpsit ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. KUST. Ego quin ex Constantini Excerptis Nicolai Damasceni hæc sint desumta vix dubito. HEMST. Vid. Hygin. et Nat. Com. Myth. III. 7. De ejus νομοθεσίᾳ vid. Heracl. de Politiis, et Diod. Sic. V. p. 345. De ejus crudelitate Philost. III. 25. p. 123. REINES.

[u] ἐπήγγειλεν] ἐπήγγειλεν A.V.E. edd. ante Kuster. ἐπήγγελλεν B.

[v] Apollodor. III. p. 221, 20. HEMST.

[x] καὶ] τε καὶ A.

[y] ἴδῃ] αὐτοὺς ἴδοι τε A.

[z] αὐτὸς] καὶ αὐτὸς A.V.E. Mox δὲ om. A.B.

[a] ξυγκυνηγεῖν] ξυμπαρεῖν E.

[b] ἐκυνηγέτουν] ἐκυνήγουν A.B. Mox παρὰ A.

[c] ἁρπάσας τ. π.] Echemenem Cyprium hoc de raptu Ganymedis per Minoem factum sensisse dicit Nat. Com. IX. 13. REINES.

[d] ἐνέθετο—παῖδα om. V.

[e] Ἁρπαγία] Vide Holstenium ad Stephanum v. Ἁρπάγια. KUST. Vid. Herodian. I. 35. et Bapt. Pium Annot. c. 98. REINES. Adde Wass. Thucyd. VIII. 107.

[f] κατ' εὐπέτειαν] διὰ τὴν εὐπέτειαν sc. τῆς ἁρπαγῆς, ob facilitatem raptus, pro ob subitum ac repentinum illius raptus casum. Sed suspicor dicendum potius κατὰ περιπέτειαν. PORTUS.

[g] τῆς λύπης] τῆς om. A.B. Tum αὐτὸν A.

[h] ἐν τῷ ναῷ] Videtur excidisse τοῦ Διὸς, ut eorum quæ sequuntur ratio hinc constet. HEMST.

[i] Γανυμήδης] Γανυμήδην vel Γαννυμήδην A.B.E. Γανυμίδην V.

ΜΙΝΥΑ] Vid. N. Heinsius ad Ovid. Metam. IV. 1. HEMST.

ΜΙΝΥΑΣ—Μινυῶν] Sic A.B.V.E. Utrobique Μινύαι edd. vett. Gl. delevit Kuster.

[k] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 116.

[l] δέρμα τανασμύκου] δέρματα καὶ μύκου E.

[m] καὶ ΜΙΝΥΗΙΟΝ ὁμοίως] Μινυήϊον δὲ καὶ αὐτὸ A. Μινυήϊον δὲ, τόπου καὶ αὐτὸ V.

[[n]Ὅτι [o]τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλούοντο, ὅ ἐστι, τὴν ῥυπαρίαν μειοῦντες.]

Μίντνθα: Ἐπ' ὀλίγον.

Μιντνθάδιον: Ὀλιγοχρόνιον.

Μίντωρον: Ἐπ' ὀλίγον.

Μινύρεται: Ἄιδει, κλαίει, θρηνεῖ, εὐφώνως λέγει. [p]Σοφοκλῆς·

> Ἔνθα λίγεια μινύρεται
> θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν
> χλωραῖς ὑπὸ [q]βάσσαις.

Μινυρίζω: Θρηνῶ· ἢ τὸ ἠρέμα ᾄδω. Παρὰ τὸ μεῖον. [r]Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτείας·

> Μινυρίζων τε καὶ γεγανωμένος ὑπὸ τῆς ᾠδῆς.

Ἀντὶ τοῦ οἰκτρᾷ φωνῇ χρώμενος, καὶ θρηνῶν. Ἤ, ὀλίγῃ φωνῇ χρώμενος. [s]Ἀριστοφάνης·

> [t]Μινυρίζοντες μέλη
> [u]ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα.

Μιξανάρρους:

> Ἴσως λαβὼν ἴλιγγας [x]ἀντισυστρόφους,
> ὁ μιξανάρρους τῶν [y]Σευήρου σκεμμάτων,
> πρὸς τὰς ἀπ' ἀρχῆς [z]ἀντανέλθοι φροντίδας.

Μιξίας: Ὁ μιγνύων.

Μιξιονίδης, Μιξιονίδου. Μιξωνίδης δέ.

> [[a]Πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν πόθων.]

Μίξις: Ἁμαρτάνει ὁ λέγων μίξεως τὴν κρᾶσιν γένος· τὸ γένος γὰρ ὑποτίθησι τῷ εἴδει· ἐπὶ πλέον γάρ τι ἡ μίξις τῆς κράσεως. [b]Εἰ μὲν γάρ τι κέκραται, καὶ μέμικται· οὐ μὴν πᾶν μεμιγμένον κέκραται. Ἡ μὲν γὰρ τῶν ξηρῶν μίξις οὐκ ἔστι κρᾶσις.— A Ἔστι δὲ ἡ μίξις [c]διάφορος τῆς κράσεως.

Μιρράνης: Ὄνομα κύριον.

Μιρός: [d]Ποταμὸς Φρυγίας.

Μισγάγκεια: Τόπος [e]κοῖλος, εἰς ὃν τὰ [f]καταφερόμενα μίσγεται ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. Ξυνάγκεια δὲ λέγεται ὡσαύτως ὁ κοῖλος τόπος.

Μισγόλας: Οὗτος ἦν τοῦ Λεωδάμαντος ἐρώμενος.

B Μισήτη: Τὴν καταφερῆ μισήτην ἔλεγον, [g]οὐ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγεσθαι· (τὸ γὰρ μῖσος [h]ἄπωθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι· ὃ γὰρ μισεῖται, μεμόνωται, καὶ ἀμιγές ἐστιν) ἀλλ' οἱονεὶ μισγήτην τινὰ οὖσαν· ὃ καὶ βέλτιον. Καὶ τὸ ἐν παροιμίας δὲ μέρει λεγόμενον,

> Παρὰ σφυρὸν παχεῖα μισήτη γυνή,

[i]κατὰ τοῦτο εἰρῆσθαι δοκεῖ. Καὶ ὁ Κρατῖνός που C τοῦτο ἔφη·

> Μισῆται δὲ γυναῖκες [k]ὀλισβοισι χρήσονται.

[l]Τὸν δὲ ἁπλῶς μισητὸν, τὸν ἀνίκανον [m]λέγεσθαι. Μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς [n]ἀπλήστου κατὰ [o]τροφὴν τίθεται ἡ λέξις.

Μισητία: Ἡ πορνεία [p]παρὰ Ἀριστοφάνει·

> [Καὶ ταῦτα τοίνυν] οὐχ ἕνεκα [q]μισητίας
> [αἰτεῖν μ' ἔφασκε.]

D Καὶ μισητίαν, τὸν εἰς τὰς συνουσίας ἐπίφορον. Οὐχ [r]ἕνεκα, φησὶ, τοῦ ὑπηρετεῖν μου τῇ ἀσελγείᾳ.

Μισσιανή:

> Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Μίσις, Μίσιδος.

---

[n] Ὅτι τὴν ἄσην] Seqq. habent A.V. in marg. τὴν ἄγην μ. ἐ. ἤτοι μειοῦντες τὴν ῥυπαρίαν V.

[o] τὴν ἄσην μινύθοντες ἐλ.] Hæc pertinent ad vocem Ἀσάμινθος. Vide Nostrum supra h. v. KUST.

ΜΙΝΥΝΘΑ] Il. α'. 416.

ΜΙΝΥΝΘΑΔΙΟΝ] Il. α'. 352.

ΜΙΝΤΩΡΟΝ] Τὰν μινύωρον Philetas Anthol. Pal. VII. 481.

[p] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 671.

[q] βάσσαις] βήσσαις A.B.V.E.M.

[r] Πλάτων ἐν τρίτῳ Πολιτ.] P. 442. C. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[s] Ἀριστοφάνης] Vesp. 219.

[t] Μινυρίζοντες] μινυρίζοντες A.V.

[u] ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα] ἀρχαιομελισιδωνοφρυνιχήρατα A. E.M. ἀρχαιομελισιδωνοφοινιχήρατα B.

ΜΙΞΑΝΑΡΟΥΣ] Μιξανάρρους A. et in ex. A.V. cum Piside c. Severum v. 91. Tum ὁ μιξανάρρους A.V. non ἢ μ. Vide eum scriptorem Fogginium.

[x] ἀντιστρόφους] ἀντὶ συστρόφους A. ἀντισυστρόφους B.V.E. et sic Pisides c. Severum v. 90.

[y] τοῦ Σευ.] τῶν Σευ. B.V.E. Pisid.

[z] ἀντανέλθοι] ἀντανέλθῃ V. Hunc versum habet E. in marg.

ΜΙΞΙΟΝΕΙΔΗΣ] Μιξωνίδης A.B.V.E.

[a] Πᾶσαί τε μίξεις πρ.] Senarius hic oneirocriticus legitur etiam apud Astrampsychum, sed qui pro πόθων habet πόνων: uti etiam hic apud Suidam scribendum esse existimo. KUST. Habet V. in marg. om. A.

ΜΙΞΙΣ: Ἁμαρτάνει ὁ λέγων μ.] Hæc sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. in librum IV. Topic. p. 162. KUST.

[b] Εἰ μὲν—οὐ μὴν om. E. qui statim πᾶν γάρ. Tum καὶ om. A.B. Alex. ante κέκραται.

[c] διάφορος] διαφορὰ V.

[d] Ὄνομα ποταμοῦ τῆς] τοῦ A.

ΜΙΣΓΑΓΓΕΙΑ] Scribitur etiam μισγάγκεια, per κ in syllaba penultima: quod magis usitatum est. Confer de hac voce Scholiastam Homeri ad Il. δ'. 453. KUST. E Μισγάγκεια κακῶν Damascius apud Suid. in Εὐσεβής. HEMST. Μισγάγκεια A.B.V. et mox ξυνάγκεια A.V. Conf. Schol. Platon. p. 43.

[e] κοῖλος] ποικίλος Photius.

[f] καταφερόμενα] κάτω φερόμενα A.

ΜΙΣΓΟΛΑΟΣ] Μισγόλας A. ubi gl. in marg. Vid. Athenæus p. 339. Mox τῆς λεωδάμαντος M. Tum ὁ ἐρώμενος V.

ΜΙΣΗΤΗΝ] Confer Enarratorem Comici ad Av. 1619. KUST. Μισήτη A.V. Photius.

[g] οὐ παρὰ] τὸ γὰρ μῖσος οὐκ ἄποθέν ἐστι τοῦ μιαίνεσθαι· ὃ γὰρ F μισεῖται—ἐστιν· οἱονεὶ Photius.

[h] ἄπωθεν] ἄποθεν V. Phot.

[i] κατὰ τοῦτο] κατά τι τοιοῦτο Photius.

[k] ὀλίσβῳ] ὀλίσβοισι A.B.V.E. edd. ante Kuster. Photius. Ὀλίσβοισι Hesychius.

[l] Τὸν δὲ ἁπλῶς μισητ.] Locum hunc ex Lexico ms. Photii [sic et A.] emendavi, qui in prioribus editt. male sic legitur, τὸν δὲ ἁπλῶν μισητὸν, &c. KUST.

[m] λέγεσθαι] λ° A. λέγεται B.V. λέγει Photius.

G [n] ἀπλήστου om. A. Seq. ni fallor om. V.

[o] τροφὴν] τρυφήν. Vid. Hesych. in Μισητήν. HEMST. κατὰ τὴν τροφὴν editum in Photio. Conf. Valcken. ad Ammon. p. 151.

ΜΙΣΗΤΕΙΑ] Μισητία V. Statim E. addit καὶ μισγητεία. Mox παρὰ Ἀριστοφάνει—ἔφασκε om. V. καὶ ταῦτα τοίνυν om. A.B. et mox αἰτεῖν μ' ἔφασκε.

[p] παρὰ Ἀριστοφάνει] In Plut. 990. ubi sic legitur: Καὶ ταῦτα τοίνυν οὐχ ἕνεκεν μισητίας Αἰτεῖν μ' ἔφασκεν, ἀλλὰ φιλίας οὕνεκα. Scholiasta: Μισητίας: Πορνείας. οἱονεὶ μισγητίας, H παρὰ τὸ μίσγεσθαι. Καὶ ἐν τούτοις μισητίαν φησὶ τὸ εἰς τὰς συνουσίας εὐεπίφορον. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[q] μισητείας] μισητίας A.

[r] ἕνεκα δὲ] δὲ om. A.V.

ΜΙΣΣΙΑΝΗ] Vid. Χαίρειν εἰπών. HEMST.

Μισθαρνεῖν: Ῥῆμα. [s] Ἀγαθίας·

[t] Ὅσοις δὲ αὐτῶν ἤρεσκε μισθαρνεῖν τοῖς ἐναντίοις ἐπὶ τῇ τῶν οἰκείων προδοσίᾳ, [u] καὶ ἐξάγειν τὰ ἀπόρρητα, οὗτοι τὸ ἀτρεκὲς οὐκ ἐγίνωσκον.

Μισθαρνής: Μισθὸν [x] ἀντικαταλλάττων.

Μισθαρνῶ: Αἰτιατικῇ.

Μισθαρνία: Ἡ ἐπὶ μισθῷ [z] γινομένη ἐργασία.

Μισθαρχίδης: Ἐν τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. [a] Ὠψωνίζοντο γὰρ οἱ ἄρχοντες.

Μισθοδοτῶ: Δοτικῇ. Μισθὸν δίδωμι.

Μισθοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Μισθοφορά: Ἰδίως τὸν μισθὸν τῶν στρατευομένων οἱ παλαιοὶ μισθοφορὰν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ [b] μισθοφορᾷ παρακόπτει.

Ἀντὶ τοῦ, παρήρου, ἐλυμαίνου. [c] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν παρακοπτομένων τὰ πτερὰ ὀρνέων.

Μισθοφόρος: Ἐπὶ μισθῷ ἐργαζόμενος. Καὶ [d] μισθοφόροι τριήρεις, αἱ ἐπὶ μισθῷ τοὺς στρατευομένους ἄγουσαι. Καὶ μισθοφορῶ, δοτικῇ.

Μίσθωμα: Ὁ μισθὸς ὁ ἑταιρικός. Αἰλιανός·

[e] Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο, φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι.

[Μισόδημος:

[f] Ὦ] μισόδημε,
καὶ μοναρχίας ἐραστά,
καὶ ξυνὼν [g] Βρασίδᾳ,
καὶ φορῶν [h] κράσπεδα
στεμμάτων, τήν θ' ὑπή-
νην ἄκουρον τρέφων.

Μισολάμαχος ἡμέρα: Μισοπόλεμος. Ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος [i] στρατηγός. [k] Ἀριστοφάνης·

Ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν [l] ἥδε μισολάμαχος.

Μισοπορπακιστάτη: [m] Μισοπολεμωτάτη· τουτ-
A ἐστιν, εἰρηνική. Παρὰ τὸν πόρπακα. Πόρπαξ δὲ κατά τινας μέν, ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς [illegible] τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Μισοπράγμων: Ὁ ἡσύχιος, καὶ ἤρεμον βίον ᾑρημένος.

[n] Πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τῇ [o] μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν· οὐχ οὕτως ἔχον, κατά γε τὴν ἐμὴν [p] [κρίσιν.] Ἡ
B γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον [q] ἀπὸ τῆς πείρας, ὅσῳ αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ἀλάληπτον· ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις [r] ζωαῖς, τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότατον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν.

[Μῖσος: Ἔχθρα.

Μισῶ: Αἰτιατικῇ.

[s] Μισῶ τὴν ἀφελῆ, μισῶ τὴν σώφρονα λίαν.

C Ἐπὶ τῆς ἀπονήρου καὶ δυσιτύγου. Ἔστιν ἐν τῷ Ἀφκλές.]

Μίστυλλον: Εἰς μικρὰ διέκοψαν.

Μίσχος:

Μιτάτωρ: Ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος [t] πρὸ τοῦ ἄρχοντος.

Μίτιος: Ὄνομα πόλεως.

Μίτος: Τὸ [u] λεπτότατον σχοινίον. Καὶ παροιμία·

D Ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.

Σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. [x] Εὕρηται δὲ ἀεὶ διὰ βραχέος τοῦ ι.

[y] Ὥς με πόθων ῥύσαιο παναγρέταο μερίμνης,
[z] ἀκρὶ, μιτωσαμένη φθόγγον ἐρωτοπλάνον.

Καὶ αὖθις·

[a] Ἀραχναίοιο μίτου πολυδίνεα λάτριν,
ἄτρακτον, δολιχᾶς οὐκ ἄτερ ἀλακάτας.

E Καὶ αὖθις·

[s] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 57. KUST.

[t] Ὅσοις] Ὅσοις conj. Portus, et mox ἐξάγοντες.

[u] καὶ ἐξάγειν] καὶ om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. Tum τε ἀπόρρητα A.

[x] ἀντικαταλλάττων] ἀντὶ τοῦ καταλλάττων V.

[y] Μισθαρνῶν] Μισθαρνῶ A.B.E. Habet A. in marg.

[z] γινομένη] γενομένη A.

ΜΙΣΘΑΡΧΙΔΗΣ] Voce hac usus est Aristophanes Ach. 597. ad quem locum Suidas respexit. KUST. Deest gl. A.

[a] Ὠψωνίζοντο] ὀψωνιάζοντο B.V. Ὀψωνίζοντο M. Tum καὶ οἱ ἄ. B.V.E.

ΜΙΣΘΟΔΟΤΩ] Xenoph. de Exped. Cyri VII. p. 394 D. At apud Demosth. pro Cor. p. 40, 9. [265, 12.] cum accus. legitur. Μισθοδοτῆσαι τοὺς ὁπλίτας. PORTUS.

ΜΙΣΘΟΦΟΡΑ: Ἰδίως τὸν μισθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 804. KUST.

[b] τὴν μισθοφορὰν αὐτῶν] αὐτῶν τῇ μισθοφορᾷ A.B.V.

[c] Ἐκ μεταφορᾶς] ἀπὸ μεταφορᾶς A.V.

ΜΙΣΘΟΦΟΡΟΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ, αἱ ἐπὶ μισθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 552. sed ubi rectius legitur, αἱ τοὺς ἐπὶ μισθῷ στρατευομένους ἄγουσαι. KUST.

[e] Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο, φάσκ.] Confer Nostrum supra v. Ἀγνῶτας, et infra v. Παραβαλεῖν, et v. Προσίεσθαι, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

ΜΙΣΟΔΗΜΟΣ ὦ om. A.V.E. edd. ante Kuster.

[f] Ὦ μισόδημε, καὶ μοναρχ.] Aristoph. Vesp. 471. KUST.

[g] Βρασίδᾳ] Βασιλίδᾳ E.

[h] κράσπεδα χρυσᾶ] χρυσᾶ om. A.B.V. Habet quidem E. sed punctis notatum.

[i] στρατηγός] στρατηγὸς ὢν A.B.

[k] Ἀριστοφάνης] Pac. 903. KUST.

[l] ἥδε μισ.] ἡ μισ. A.B.V.E.M.

[m] μισοπολεμωτάτη] μισοπολεμικωτάτη B.E.M. Tum ὡς δέ τι τινες A.

ΜΙΣΟΠΟΡΠΑΚΙΣΤΑΤΗ: Μισοπολ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 661. Vide etiam infra v. Πόρπαξ. KUST.

[n] Πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀρετ.] Elegans hoc fragmen-
F tum αὐτολεξεὶ etiam legitur apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1072. unde auctorem ejus discimus, cujus nomen Suidas hic reticuit. Vide etiam infra v. Οὐλπιανὸς, ubi hic ipse locus Damascii auctior a Suida adducitur. KUST.

[o] τὴν ἀρετὴν μισοπράγμονι ζωῇ] τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν A.B.V.

[p] ἐμὴν κρίσιν] κρίσιν om. A.B.V.E.

[q] ἀπὸ] ἐπὶ A.B.V.E.

[r] ζωαῖς om. A.

G ΜΙΣΟΣ] Hanc et seq. gl. habet A. in marg.

[s] Μισῶ τὴν ἀφ.] Anthol. Pal. V. 42.

ΜΙΣΤΥΛΛΟΝ] Pro ἐμίστυλλον, abjecto augmento. Vide Homerum Il. α'. 465. KUST.

ΜΙΣΧΟΣ] ὁ ἐστι . . . τῷ φύλλῳ κέκαυς B. in marg. Vid. Hesych. et ibi notata.

[t] πρὸ τοῦ ἄρχοντος] Sic habent mss. Paris. At priores editt. πρὸς τοῦ ἄρχοντος. In Glossis Basilic. vero legitur, πρὸς τοὺς ἄρχοντας. KUST.

H [u] λεπτὸν] λεπτότατον A.V.

[x] Εὕρηται δὲ] δὲ om. A.V. Tum βραχέος E.M.

[y] Ὥς με πόθων ῥύσ.] Anthol. Pal. VII. 195.

[z] ἀκρὶ] ἀκρὶν B.E.M.

[a] Ἀραχναίοιο μίτου π.] Anthol. Pal. VI. 39. ἀραχναίοιο A.B.V. ἀραχνέοιο M.

[b] Κερκίδα τ' εὔτυκτον, ἀηδόνα [c] τὰν ἐν ἐρίθοις,
Βακχυλὶς [d] εὐκρίτους ᾇ διέκρινε μίτους.

Μίτρα: Διάδημα, ἢ ζώνη.

[e] Αἱ μίτραι, τό [f] ἁλιοργὲς ὑπένδυμα, ταί τε Λάκαινες
πέπλοι . . . .
πάνθ' ἅμα Νικονόη [f] συνοπτέκτει.

Μιτράνης:

Μιτταηναία: Τὸ μι βραχύ.

[g] Τὰν Μιτυληναίαν ἕνεκ' ἀνδοκύλαν.

Μιττηνη: Ὄνομα [h] νήσου. Καὶ **Μιτταηναῖος**, ὁ ἀπὸ τῆς [i] αὐτῆς νήσου.

Μιχαὴλ, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ὁ μετὰ τὸν Ἀρμένιον Λέοντα βασιλεύσας· ὃς μικρόν τι τῆς προκατασχούσης κακίας ὑπενδοὺς, ὅσον τοὺς ἐν εἱρκταῖς καὶ πόνοις καὶ ἐξορίαις ἐλευθερίαν τε καὶ ἄνεσιν φαντάζεσθαι ὀνειρώδη, τὸ τοῦ προηγησαμένου δυσωνύμου καὶ δυσσεβοῦς ὑπέθαλπε θεοστυγὲς φρόνημα, καὶ ὁμοίως τῷ αὐτῷ ἀμφιβλήστρῳ περιπαρεὶς τῆς δεινῆς αἱρέσεως ἰχθύος δίκην, τοῖς τῶν δογμάτων σαθροῖς καὶ ἀσεβέσιν ἐναπέθανεν, ἐξ ἀκροτάτης ἀβελτηρίας τε καὶ ἀλογίας. [k] Ἀνόητος γὰρ σφόδρα καὶ ἀπαίδευτος ἐτύγχανεν. [l] Ἀμαθίαν δὲ ἐκ πατρῴας ἀλογίας καὶ ἀπειροκαλίας, ὥσπερ ἱκανὴν οὐσίαν, ἐκληρώσατο.

[**Μιχαὴλ**, Σύγγελος Ἱεροσολύμων. [m] Ἔγραψεν [n] ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διονύσιον. [o] Καὶ ἔστιν ἐν τῷ **Διονύσιος**.]

Μιχαίας: Ὄνομα κύριον.

Μιχθῆναι ἢ **μιγῆναι**: Ἀπαντῆσαι, συμμῖξαι, ὁμιλῆσαι.

Μνᾶ: Ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. [[o] Καὶ ἔστιν ἐν τῷ **Τάλαντον**.]

Μναῖος:

Οἱ τῶν [p] Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται μναιαίους λίθους [q] ἔβαλλον.

Καὶ αὖθις·

A Μναιαίῳ λιθῷ τοῦ κεραμίου ὑβρίσεσθαι τοὺς ἐθέλοντι.

Μναρόν: Ἡδὺ, μαλακόν.

Μνασέας Βηρύτιος. Ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, καὶ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων.

Μνάσων, Μνάσωνος. Ὄνομα κύριον.

Μνᾶται: Μνηστεύεται.

Μναιαῖον: Καὶ **δεκαμναιαῖον**.

Μναίκιος: Ὄνομα κύριον.

B **Μνεῦις**: Ὄνομα κύριον [r] Αἰγυπτίου θεοῦ.

Μνείαν: Τὴν μνήμην. [s] Σοφοκλῆς.

Μνημεῖον: Ὁ τάφος. Ἐχρήσαντο δὲ τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες καὶ ἐπὶ [t] τάφου, καὶ τοῦ ἔργου, καὶ τοῦ πράγματος, οὗ μνημονεύοιτο ἄν τις. Αἰλιανός φησι·

Φυλάττεσθαί τε ἔτι μνημεῖον τῆς τιμωρίας τῆς ἐκείνου, καθάπερ οἷον [u] κακοῦ διαδοχήν.

C **Μνήμη**: Ὅτι ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ μὲν προσδοκωμένου ἐστὶν ἐλπίς· τοῦ δὲ παρόντος, αἴσθησις· τοῦ δὲ ἀπόντος, μνήμη.

[x] Ὅτι οὐδὲν ἕξει ἡ ψυχὴ ἅπερ ἐκ τῆς συμπλοκῆς τοῦ σώματος αὐτῇ [y] προσεγένετο, ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι· ὥστε [z] οὐδὲν μνημονεύει. Καὶ γὰρ ἐνταῦθα μὲν παραρρέουσά ἐστιν ἡ γνῶσις αὐτῆς, καὶ δεῖται μνήμης εἰς κατοχὴν τῶν ἐγνωσμένων. Τότε δὲ οὐκ
D ἔχει τὸ πρότερον καὶ τὸ [a] ὕστερον ἡ γνῶσις, εἰ μὴ κατὰ τὴν προχείρησιν τῶν θεωρημάτων ἀλλ' ἀεὶ ἕστηκε, καὶ ἐν τῷ νῦν ἐξετάζεται, καὶ μετὰ τὸ σῶμα· ἅτε ἑστῶσα τὴν γνῶσιν, καὶ αὐτοῖς προσβάλλουσα τοῖς πράγμασι, μνήμης οὐ δεῖται. [b] Μνήμη γάρ ἐστιν, ἡ τῶν πάλαι ἐγνωσμένων κατοχή.

Μνήμη δ' [c] ἐστὶν ἕξις καθεκτικὴ ὑπολήψεως. Ὁ δὲ
E Ἀριστοτέλης τόπους τινὰς καὶ ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου [d] καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς παρέθετο, δι' ὧν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ [e] ἀπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ ἀπ' ἄλλων τινῶν. Οἱ γὰρ τόποι οὗτοι αἱ-

[b] Κερκίδα τ' εὔτυκτον, ἀηδ.] Anthol. Pal. VI. 174.
[c] τὰν ἐν] τᾶν A.B.
[d] εὐκρίτους ᾇ] εὐκρίκτους οἷ A.B.V. Anthol. ms. εὐκρέτους οἷ E.M.
[e] Αἱ μίτραι] Anthol. Pal. VI. 292.
[f] συνοπτέκτει] Sic A.B.E. συνοπτέκτει edd. vett.
[g] Τὰν Μιτυλ.] Anthol. VII. 17. Mox A. in marg. Μιτυλήνη ἀπὸ μίτυς ἡ βουλή. ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο.
[h] νήσου] ἡ Λέσβος addunt E.M.
[i] ἐξ αὐτῆς] ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου A.V.
ΜΙΧΑΗΛ] De hoc vide Cedrenum p. 495. seqq. ed. Par.
[k] Ἀνόητος] ἀμύητος B.V. Usque ad ἀπειροκαλίας om. E.
[l] Ἀμαθίαν δὲ] ἀμαθίαν γὰρ V.
ΜΙΧΑΗΛ Σύγγ.] Sub Theophilo imper. socius martyrii B. Methodii Constantinop. Possevin. App. Sacr. P. 2. p. 115. REINES. Hunc art. habent A.V. in marg.
[m] Ἔγραψεν] ὁ γράψας V.
[n] ἐγκώμιον εἰς τὸν μέγαν Διον.] Encomium hoc hodie adhuc exstat, quod editum est cum operibus S. Dionysii. KUST.
[o] Καὶ ἔστιν] Hæc om. A.V. marg. Vid. p. 1014 F.
[p] Βαλιαρίδων] Βαλιαρίδων A.E. Et sic reponendum docuit Wesseling. ad Diodor. Sic. Addend. Vid. lib. XIX. 109.
[q] ἔβαλον] ἔβαλλον A.E.
ΜΝΑΡΟΝ] Vid. ad Hesych.
ΜΝΑΣΕΑΣ Βηρύτιος] Fuit etiam Mnaseas Colophonius, et, qui omnium celeberrimus fuit, Mnaseas Patrensis: de quo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST.
ΜΝΑΣΩΝ] Μνάσων ὁ Φωκεύς, ὁμιλητὴς τοῦ Ἀριστοτέλους. Athen. III. 264. et 272. REINES. Μνάσων om. A.B.
ΜΝΑΤΑΙ] Od. π'. 77.
ΜΝΑΙΑΙΟΝ] Gl. A. in marg.
[r] θεοῦ Αἰγυπτίου] Αἰγυπτίου θεοῦ A. Vid. Jablonski Panth.
F Ægypt. IV. 4. p. 262 seqq.
[s] Σοφοκλῆς] Electr. 392.
ΜΝΗΜΕΙΟΝ] Vid. Wass. et Duker. ad Thucyd. I. 138.
[t] τάφου] τάφῳ V. Mox καὶ τοῦ ἔργου om. E. Tum τοῦ om. A.V.
[u] διαδοχὴν κακοῦ] κακοῦ διαδοχὴν A.V. διαδοχὴ, κ. M.
ΜΝΗΜΗ] Schol. Gregor. Nazianz. in ms. Paris. Ἡ μνήμη μονή τις ἐστι τῶν ὁραθέντων καὶ γνωσθέντων ἐν τῷ φανταστικῷ, τῶν εἰσω φανθέντων στάσις, καὶ ὡς ἐν κηρῷ τύπωσις καὶ γραφή. τὸ γὰρ μέλλον οὐ μνημονευτὸν, ἀλλ' ἐλπιστικὸν καὶ δοξαστὸν,
G οὗ ἐπιστήμην φασὶ μαντικὴν εἶναι· τὸ δ' ἐνεστὼς καὶ παρὸν αἴσθησις καὶ αἰσθητόν· αἰσθήσει γὰρ τὸ παρὸν γνωρίζεται. Ἡ μνήμη οὖν οὐ τούτων, ἀλλὰ τῶν γεγονότων. Ἀρξαμένη γὰρ ἡ κίνησις ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν διέβη πρὸς τὸ πνεῦμα, ἐν ᾧ ἡ κριτικὴ δύναμις καὶ ἡ αἰσθητικὴ καὶ τὸ πάθος καὶ τὸ φάντασμα τῆς κοινῆς ταύτης αἰσθήσεως οἷον ζωγράφισμά τι καὶ σφραγίς ἐστιν, οὗ τὴν ἕξιν μνήμην εἶναι καὶ τύπον τοῦ κοινοῦ αἰσθήματος καθάπερ δακτυλίου σφραγίς.
[x] Ὅτι οὐδὲν] Περὶ μνήμης præfigit A. Mox ἡ ψυχὴ om. V.
H [y] προσεγένετο] προσερρύετο ὥσπερ τὸ διανοεῖσθαι V.
[z] οὐδὲν] οὐδὲ A.
[a] ὕστερον] τὸ ὕ. A.V.
[b] Μνήμη γάρ—κατέματος om. V.
[c] Καὶ αὖ μνήμη] μνήμη δὲ A.
[d] καὶ καθ'] καὶ τῆς καθ' A.E. καὶ τοὺς καθ' B.
[e] ἀπὸ τῶν] τῶν om. A. Mox ἐπ' ἄλλων B.E.

τιοι τοῦ ἀναμιμνήσκεσθαι ἡμῖν γίνονται. [f]Δι' ἐναντίων γὰρ, φέρε εἰπεῖν, εὐθὺς [g]εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων μεταβάντες, ἀναμιμνησκόμεθα τούτου· ἀπὸ πικροῦ, γλυκέος· ἀπὸ λευκοῦ, μέλανος· ἀπὸ ψύχους, καύματος.

[Ὅτι [h]τρία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰσὶν, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. Καὶ μνήμη μὲν [i]ἐστι τήρησις ὧν ἔμαθέ τις· ὀξύτης δὲ, ἡ ταχύτης τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθε.]

Μνημεῖα: Μνημόσυνα.

Μνημονεύω: Γενικῇ. **Διαμνημονεύω** δὲ, αἰτιατικῇ.

Μνήμονος: Μνημονικοῦ.

Μνημοσύνη: Μνήμη. Καὶ **μνημόσυνον**.

Μνήσαρχος: Ὄνομα κύριον.

[**Μνησαρχίδης**: Ὄνομα κύριον.]

Μνησάσκετο: Ἐμέμνητο.

Μνησιθείδης: Ὄνομα κύριον.

Μνησικακεῖν: Δοτικῇ. [k]Πολύβιος·

Τοῦ μνησικακεῖν ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἡντιναοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οἱ Ῥωμαῖοι.

Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἱπποτρόφος, Βούσιρις, Φίλιππος· ὡς [l]Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Μνησιστράτιος: Ὄνομα κύριον. **Μνησιστράτειος** δὲ λόγος.

Μνηστή: Ἡ κατὰ [m]μνηστείαν γαμηθεῖσα, ἢ ἐκ παρθενίας [n]μείνασα μνηστή· ὅ ἐστιν ἀπείρανδρος. Καὶ **μνηστεία**.

Μνηστῆρας:

Τοὺς μὲν τῆς ἀρχῆς τῆς ἑκάτου μνηστῆρας παρ' οὐδὲν ἐποιήσαντο· αἱροῦνται δὲ αὐτοὶ [o]πολέμων εὖ εἰδότα πάλαι, καὶ γενναίων καὶ περιβλέπτων ἔργων ἀγωνιστήν.

Μνῆστις: Μνήμη.

> [p]Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν. Ἀνδρί τοι χρεὼν
> μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἴ τί που πάθοι.
> Ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος,
> [q]οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνήρ.

Καὶ αὖθις·

> [r]Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχην μετὰ πότμον ἑταίρων
> ἔκτανεν, ὠδίνων μνῆστιν ἀνηναμένη.

Μνήστορα: Ἐπιστήμονα.

Ὁ δὲ τῶν μηχανημάτων φέρει τὸν μνήστορα.

Μνία: Τὰ τῆς θαλάσσης [s]ἐξανθήματα, ἢ βρύα.

Μνιαρόν:

> [t]Ἀλλὰ δέχευ μνιαροῖο [u]βαθυρραίνου τάπητος
> ἔνδυτον, εὐανθεῖ πορφύρῃ εἰδόμενον.

Μνίει: Ἐσθίει.

Μνώοντο: Ἐμνηστεύοντο.

Μνοῦς: Ἡ ἁπαλὴ θρίξ. Ἐν [x]Ἐπιγράμματι·

Καὶ μνοῦ χρῶτα τερεινοτέρη.

Μνῶ: [y]Τὸ μνήσκω. Τὸ **μνῶ** οὐκ ἔστιν περισπώμενον, οὐδὲ γὰρ ἔχει [z]ἐντέλειαν· ἀλλ' ἐπεὶ μονοσύλλαβόν ἐστιν, ἐξ ἀνάγκης [a]περισπᾶται.

Μνωμένη: Μνηστευομένη.

Ὅτι [b]Κῦρος Τόμυριν μνώμενος, [c]ὥς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεεν, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἤλασε τὴν στρατιάν.

Μογερῶν: Μοχθηρῶν.

---

[f] Δι' ἐναντίου] δι' ἐναντίων A.

[g] εἰς ἐναντίον τῶν εἰρημένων] εἰς τὸ εἰρημένον τῶν ἐναντίων A. τὸ ante ἐναντίον addunt B.E.

[h] τρία δὲ μέρη εὐμαθείας εἰσὶν, ἀγχ.] Hæc, et quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Anonymo de Vita Pythagoræ, p. 1320. unde Suidas sua descripsit. Vide etiam supra v. Ἀγχίνοια. KUST. Hæc A. in marg. et debent deleri.

[i] ἐπιτήρησις] τήρησις A.B.E. ἐστι τήρησις V.

ΜΝΗΣΑΡΧΟΣ] Præfuit scholæ Pythagoricæ post Aristæum, cui πρεσβυτάτῳ ὄντι Pythagoras scholam tradiderat, Jamblich. I. 36. p. 320. Pater Pythagoræ, Diog. Laërt. VIII. 1. et Pausan. in Corinth. 2. et Jamblich. V. P. 4. REINES.

ΜΝΗΣΑΡΧΙΔΗΣ] Gl. om. A.B.V.

ΜΝΗΣΑΣΚΕΤΟ] Il. χ'. 565.

[k] Πολύβιος] Fr. gr. 93. Seqq. om. V.

[l] Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσ.] Præter fabulas Mnesimachi a Suida hic memoratas, Athenæus laudat etiam ejus Δύσκολον, lib. VIII. p. 359. KUST.

ΜΝΗΣΙΣΤΡΑΤΙΟΣ] An Μνησίστρατος? Fragmentum epistolæ cujusdam ad Mnesistratum scriptæ a Metrodoro Epicur. citatur a Clem. Strom. V. Mnesistratei philosophi etiam voluptatem sectabantur, sicut Epicurei et Cyrenaici. Athen. VII. p. 279. Seneca ejus etiam meminit in Suas. 1. REINES.

[m] μνηστείαν] μνείαν B.E.M.

[n] μένουσα μνηστή] Hesychius aliter: quem vide. KUST. μείνασα A. Tum μνηστῆς Photius. μείνασα ῆστις Hesych.

[o] πολέμων] πόλεμον A.V.

[p] Ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μν.] Sophocl. Aj. 520.

[q] οὐκ ἂν γένοιτό ποθ'] οὗτος γένοιτ' ἂν A.V. οὐκ ἂν γένοιθ' οὗτος E. et ni fallor B. cum edd. ante Portum. Dedi οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' cum mss. Sophoclis optimis, quibuscum alibi sæpius consentit Suidas.

[r] Μήτηρ υἷα λιπόντα μάχ.] Anthol. Pal. IX. 447.

[s] ἐξανθήματα] ἀνθήματα B.E. edd. ante Kuster. qui dedit secundum A.V. et Phot.

[t] Ἀλλὰ δέχευ] Anthol. Pal. VI. 250.

ΜΝΙΑΡΟΝ] Vocem μνιαρὸν solus lexicographorum veterum nobis conservavit Suidas. Μεγάλη χάρις αὐτῷ. Ut a φλοῦς φλιαρὸς, χλοῦς χλιαρὸς, χνοῦς χνιαρός· sic a μνοῦς μνιαρός. Est autem μνοῦς *lana primula, sive pilus tenerrimus.* Suidas. Μνοῦς: Ἡ ἁπαλὴ θρίξ. Ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ ΜΝΟΥ χρῶτα τερεινοτέρη. Hesych. Μνοῦς: ἔριον ἁπαλώτατον. Confer etiam Etymol. Mag. v. Ἀμνός. Hinc Μνίος, μνίον, et μνιαρός. Quare recte Epigrammatista, μνιαροῖο τάπητος, *Tapetem musci instar molliusculum.* Ceterum ejusdem plane monetæ sunt βλιαρὸς, λιαρὸς, φιαρὸς, et si quæ alia. Vox postrema occurrit apud Nicandrum et Callimachum. Occurrit etiam apud Theocritum in Cyclope, 21. Μόσχω γαυροτέρα, ΦΙΑΡΩΤΕΡΑ ὄμφακος ὠμᾶς. Ubi interpretes recte castigat Casaubonus. Sed fons verbi virum eruditissimum latuisse videtur. Idem ΦΟΣ, ΦΩΣ, ΦΟΥΣ. Hinc φιὸς et φιαρός. Qua voce commendat Cyclops nitorem et cutem bene curatam Galateæ suæ. Hesych. ΦΙΑ: πίονα. ΦΙΑΡΟΝ: λαμπρὸν, καθαρόν. Sed illud Φιὰ, ut verum fatear, auctoritatis lubricæ est. Quare vide an bono publico reponendum fuerit: ἼΦΙΑ, πίονα. Nosti illud Homeri: βόας καὶ ἼΦΙΑ μῆλα. TOUP.

[u] βαθυρρήνου] βαθυρραίνου A.B.V.E. edd. ante Kuster. Anthol. ms. Pal. An leg. βαθυρρήνου?

ΜΝΩΟΝΤΟ] Od. λ'. 287.

[x] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 121.

[y] Τὸ μνήσκω] τὸ om. B.V.E. Mox addidi περισπώμενον cum A. et V.

[z] ἐντέλειαν] Sic habent mss. Paris. At priores editt. [et E.] ἐντελέχειαν. KUST.

[a] περισπάσθη] περισπᾶται A.

[b] Κῦρος, Τόμυριν μνώμενος, ὥς οἱ δ.] Hæc sunt verba Herodoti lib. I. 205. ut Portus monuit. KUST. Vid. infra v. Τόμυρις. Τόμυριν A. τάμυριν B. τᾶμυριν E.

[c] ὥς οἱ] ὃς οἱ B.E. Mox οὐ om. B.M.

Μογήσας: Καμὼν, κακοπαθήσας.

Δύο καλοῖς μογῶ, ἀγρυπνίᾳ τε ἀναλισκόμενος, καὶ δέει τειρόμενος.

Μογιλάλος: [d]Μόγις λαλῶν.

Μόγις: [e]Μόλις.

Μογοστόκος: Περὶ τοὺς τόκους κακοπαθοῦσα. Ἔνιοι δὲ, ἡ μόγους ταῖς τικτούσαις ἐπιφέρουσα.

Μόγοι: Κακοπαθεία.

Μόδιον: Μέτρον τι.

[**Μόδιος:** Καὶ ἔστιν ἐν τῷ Μανάιμ.]

Μόθος: Μάχη, πόλεμος, τάραχος, φόβος, [f]στάσις, θόρυβος.

Μόθων: Ὁ φορτικὸς καὶ ἄτιμος. Καὶ εἶδος αἰσχρᾶς καὶ δουλοπρεποῦς [g]ὀρχήσεως.

Μόθωνες: Παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις παῖδας οἱ Λάκωνες. Ἔστι δὲ καὶ [h]γένος ὀρχήσεως.

Μοθώνη: Ὄνομα πόλεως. Καὶ Μοθωναῖος, ὁ πολίτης.

Μοθωνία: Ἡ ἀλαζονεία. Παρὰ τὸ μόθος. Ἔστι δὲ καὶ χώρα.

Μολγός: Ὁ βραδύς· ἢ ὁ [i]τυφλός. Οὕτω δὲ ἔλεγον τοὺς ἐξαμέλγοντας καὶ κλέπτοντας τὰ κοινά. Ἢ ὁ πένης· παρὰ τὸ ἀμέλγεσθαι καὶ ζημιοῦσθαι. Ἀριστοφάνης·

Μολγὸν σε ποιήσω.

Παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς μολγὸς, ὁ μοχθηρός. Λέγεται δὲ καὶ ἀμολγὸς ὁ αὐτός. Ἀμολγὸς [k]οὖν, ὁ ἀμέλγων τὰ κοινά.

Μολεῖν: Ἐλθεῖν.

Μόλιβος: [l]Μόλυβδος δέ.

Μολοβρὶς καὶ **Μολοβρός:** Ὁ πτωχός.

Μολοθρός:

Μολοσσὸς καὶ **Μολοττὸς κύων:** Ὁ ποιμενικὸς, καὶ μέγας.

Μολοττοί: [Ὅτι οἱ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις κατακόπτοντες εἰς μικρὰ τὰς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο. Καὶ ἔστιν ἐν τῷ, Βοῦς ὁ Μολοττῶν.

Μολοῦσα: Παραγενομένη, πορευθεῖσα.

Μολόχ: Εἴδωλον τῶν Μωαβιτῶν.

Μολών: Ἐλθὼν, ἐληλυθώς.]

Μόλων: Ὄνομα κύριον. [m]Ἀριστοφάνης·

Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

[n]Ἐπὶ τῶν [o]βραχυσωμάτων ἀνθρώπων.

Πόσος τόθεν; μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.

Μόλωνες δύο, ὑποκριταὶ καὶ λωποδύται.

Μολπαγόρας: Οὗτος ἦν παρὰ τοῖς [p]Κείοις καὶ λέγειν καὶ πράττειν ἱκανὸς, κατὰ δὲ τὴν αἵρεσιν πλεονέκτης. Ὃς πρὸς χάριν ὁμιλῶν τῷ πλήθει, καὶ τοὺς [q]εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις ὑποβάλλων τοῖς ὄχλοις, καὶ τινας εἰς τέλος ἀναιρῶν, τινὰς δὲ φυγαδεύων, καὶ τὰς οὐσίας τούτων δημεύων καὶ διαδιδοὺς τοῖς πολλοῖς, ταχέως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ περιεποιήσατο μοναρχικὴν ἐξουσίαν.

Μολπή: Ὠιδή. Παρὰ Ὁμήρῳ δὲ, τὸ παίγνιον.

[r]Μολπῇ τ', ὀρχηθμῷ τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.

Καὶ αὖθις·

[s]Μολπῆς δ' οὐ λήγει μελιτερπέος.

Μόλπις: Μετὰ τοὺς λ'. δέκα ἄνδρες ἦρχον ἐν τῷ Πειραιεῖ· ὧν εἷς ἦν ὁ Μόλπις.

ΜΟΓΗΣΑΣ] Il. β'. 690. In exempl. μογῶν A.

[d] ἀπὸ τοῦ μόγις λαλεῖν] μόγις λαλῶν A.B.V. μόγις λαλεῖν E. Vid. Schleusner. Lex. N. T.

[e] Μόλις om. A.V. Sed addunt μόλις tanquam gl. post Μολεῖν.

ΜΟΓΟΣΤΟΚΟΣ] Il. π'. 187. τ'. 103.

ΜΟΓΟΙ] Il. δ'. 27.

ΜΟΔΙΟΣ] Deest gl. A.V.

[f] στάσις] Sic recte habet Hesychius. At priores editt. male, σπάσις. KUST. σπᾶσις A.B.V.E. σπάσις Photius.

ΜΟΘΩΝ] Apostol. IV. 7. ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώμης, i. e. aufer a seriis nugas. REINES.

[g] ὀρχήσεως] Statim delevi καὶ φορτικῆς cum A.V. et Schol. Aristoph. Plut. 279.

ΜΟΘΩΝΕΣ: Παρὰ Ἀριστοφ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 279. sed ubi pro παρεπομένους legitur παρατρεφομένους. KUST. Non ex Schol. ad Plut. sed ad Eq. 631. hæc desumpta esse monet Hemsterhusius. Deest gl. A.

ib. Ab aliis dicc. ΜΟΘΑΚΕΣ. Ælian. V. H. XII. 43. Ὄνομα ἦν τοῦτο τοῖς τῶν εὐπόρων παίδων δούλοις, οὓς συνεισέπεμπον αὐτοῖς οἱ πατέρες συναγωνιουμένους ἐν τοῖς γυμνασίοις. et Athen. VI. 247. REINES.

[h] εἶδος] γένος B.V. Schol. suprasc. E.

ΜΟΛΓΟΣ: Ὁ βραδύς. Ἢ τυφλός. Οὕτω δὲ ἔλεγ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 959. KUST.

[i] τυφλός] ὁ τυφλὸς A.B.V.

[k] οὖν] γ' οὖν A.V.

[l] ΜΟΛΙΒΔΟΣ] μόλυβδος B.V.E. et sic Pierson. ad Moerin p. 257.

ΜΟΛΟΒΡΙΣ καὶ ΜΟΛΟΒΡΟΣ] μολοβρὸς A. Vid. Od. ρ'. 219. σ'. 26.

ΜΟΛΟΘΡΟΣ] Addunt B.E.M. Μόλος ὄνομα κύριον καὶ ὁ . . . . Μόλορ ὁ. κ. V.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ] Deest gl. A.

ΜΟΛΟΤΤΟΙ] Μολοττ. V. Seqq. habet A. in marg. Tres seqq. gl. om. A.

ΜΟΛΩΝ] Vid. Baylii Dict. Crit. in v. *Molionides* N. C. HEMST.

[m] Ἀριστοφάνης] Ran. 55. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[n] Ἐπὶ τῶν—Μόλων om. V. Tum Μόλωνες δὲ δύο A.

[o] βραχυσωμάτων] μακροσωμάτων Menag. ad Diog. Laërt. III. 34.

ΜΟΛΠΑΓΟΡΑΣ: Οὗτος ἦν παρὰ τοῖς K.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 65. unde ea Suidas descripsit. Vide etiam supra v. Δημαγωγικός. KUST.

[p] Κείοις] In Excerptis a Valesio editis hodie legitur Κίοις. Sed Valesius in notis ad illa Excerpta ostendit legendum esse Κιανοῖς. KUST.

[q] εὐκαιροῦντας] Sic recte habent mss. Paris. itemque Excerpta Valesii, loco laudato. At in prioribus editt. (et E.) male legitur εὐχεροῦντας. Significat autem εὐκαιρεῖν τοῖς βίοις, *divitem*, vel *opulentum esse*: qua phrasi Polybius utitur in iisdem Collectaneis p. 165. ubi sic inquit: Προέγραφε γὰρ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις φυγάδας, οὐ μόνον ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας. Hinc apparet, phrasin istam Polybio familiarem fuisse. KUST.

[r] Μολπῇ τ', ὀρχηθμ.] Apud Homerum Odyss. α'. rectius sic legitur: Μολπή τ', ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός. KUST.

[s] Μολπῆς] Anthol. Pal. VII. 25. ubi λήθει pro λήγει.

ΜΟΛΠΙΣ: Μετὰ τοὺς λ'. δέκα ἄνδρ.] Ex Harpocratione. Pro μετὰ autem, ut non solum Suidas hic habet, sed etiam Harpocratio, et Photius in Lexico inedito, scribendum puto κατά: ut sit sensus, tempore XXX Tyrannorum X viros Piræeo præfuisse. Plutarchus enim in Lysandri vita expresse tradit, Lysandrum, captis Athenis, urbi præfectos XXX, Piræo vero X imposuisse: qui quidem X præfecti non dubito quin fuerint ipsi illi Decemviri, ex quorum numero Molpem fuisse Suidas ex Harpocratione hic refert. Id autem si concedatur, scribendum hic esse κατὰ τοὺς λ'. manifestum est. Decem

Μολύβδαινα:
Μολυβδίδα:
Μολυβδίνη: Ὄνομα πόλεως.
[**Μόλυβδος:**

Εἰς ἐλασμοὺς μολύβδου γράφοντες.]

Μολύνω: Αἰτιατικῇ.
Μολυρίς: Μελυρίδος [ᵗκεφάλαιον.]
Μολυρίδας: Τὰς ἀκρίδας φασί.
Μομβρώ: Ἡ μορμὼ, καὶ τὸ φόβητρον.
Μονανδρεῖν:

Οὐκ ᾔδεισαν Αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τοπαλαιὸν μονανδρεῖν.

Μοναρχία: ᵘΜονοκρατία. ˣΠολύβιος·

Ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τοπαράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει.

ʸΚαὶ **μοναρχῶ**, γενικῇ.

Μοναχῇ: Ἐπίρρημα. Ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. ᶻΞενοφῶν·

Ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἕλλησι.

Μοναχός: ᵃΦησὶ Διονύσιος·

Ἡ δὲ τῶν τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν ὁλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν ᵇἁγνότητι, πάσης δὲ, ᶜὅσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ, ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη, καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη, καὶ ταῖς ᵈἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη ᵉτὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ' αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς ᶠτελειοτάτην ᵍἀγομένη τελείωσιν. Ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν ʰκατηξίωσαν· καὶ οἱ μὲν, Θεραπευτὰς, οἱ δὲ, Μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς ⁱσυμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα, καὶ φιλόθεον τελείωσιν. Διὸ καὶ τελεστικὴν ᵏαὐτοῖς ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε· καί τινος αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ ˡἱεραρχικῆς (ἐκείνη γὰρ ᵐἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν) ⁿἀλλ' ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελεσιουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένη.

ᵒ**Περὶ Μοναχῶν:**

ᵖἘκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον (μοναχοὶ δὲ οὗτοι κατονομάζονται) οἷς ἔργον προαποθνήσκειν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τοὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

Μόναισος: Ὄνομα κύριον.
Μονειφορῶ: Ἓν ἱμάτιον φορῶ.
Μονήρης βίος:

Τοῖς τὸν μονήρη ᵠἐπανῃρημένοις βίον, οὕτω διάγειν, ὡς μονήρη· καὶ ʳτὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα, ὁσίως ἱερατεύειν· καὶ ἕκαστον, ἃ ἤσκηται μετιέναι.

Μονήτα: Ἡ Ἥρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας ˢτοιᾶσδε. Ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων ᵗἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. Τυχόντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐτίμησαν Ἥραν Μονήταν, τουτέστι, σύμβουλον· τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι.

Μονιός: Ἄγριος ὗς, ὁ ᵘμεμονωμένος· ἢ ὁ μονόλυκος.

enim illi viri eodem tempore in Piræeo, quo XXX Tyranni in urbe, constituti fuerunt, ut modo memoravimus ex Plutarcho; cujus verba sic se habent: Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε (Λύσανδρος,) τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δὲ ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας. KUST. Ad Molpidem scripsit Parmeniscus epistolam de convivio quodam Cebetis, cui interfuit, Athen. IV. 156. REINES. Μόλπης Photius. μετὰ τοῦ λ. V.

ΜΟΛΥΒΔΙΣΣΑ] Μολυβδίδα A.B.V. Μολύβδα E. Μολυβδίσι Xenoph. Exp. Cyr. III. 3, 17.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ] Deest gl. A.V. Vid. supra v. Ἐλασμὸς p. 1195 A.

ᵗ κεφάλαιον om. A.B.V.

ΜΟΝΑΝΔΡΕΙΝ] Μονανδρεῖ A.

ΜΟΜΒΡΩ] Sic habent mss. Paris. itemque Hesychius, et Photius in Lexico ms. At priores editt. male, μολυβρώ. KUST.

ᵘ Μονοκρατία] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi: cujus loco priores editt. [et E.] exhibent μονοκρατορία; quod minus placet. KUST. μονοκρα^τ A.

ˣ Πολύβιος] Lib. XI. c. 11. ut Jac. Gronovius recte observaverat. KUST.

ʸ Καὶ ΜΟΝΑΡΧΩ γ. om. A.V.

ᶻ Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 328. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησι. KUST. IV. 4, 18. Mox ὡς om. V.

ᵃ Φησὶ Διονύσιος] Ecclesiast. Hierarch. c. 6. ut Pearsonius observaverat. KUST.

ᵇ ἁγνότητι] ἁγιότητι E.

ᶜ ὅσης θεμιτὸν θεωρ.] Sic recte legitur apud Dionysium Areop. loco laudato. At priores editt. [et A.B.V.E.] male habent, οὔσης θεμιτὸν, &c. KUST.

ᵈ ἐνθέοις] ἐνθέαις B. ἐνθέαῖς E.

ᵉ τὰς] καὶ τὰς A.B.V.M.

ᶠ τελειοτάτην] τελειότη^τ V. Mox ἀγομένην et ἐντεῦθεν E.

ᵍ ἀγομένη] S. Dionysius melius, ἀναγομένη. KUST. ἀγομένην M.

ʰ κατηξίωσαν] ἠξίωσαν A.V.

ⁱ ἐμπτύξεσι] Apud S. Dionysium rectius legitur, συμπτύξεσι. KUST. συμπτύξεσιν A.B. συμπτύξεσιν V.

ᵏ αὐτοῖς] αὐτὴν A.B.V.E. Mox τινὸς E. τινας M.

ˡ ἱερατικῆς] Scribe, ἱεραρχικῆς, ut habet S. Dionysius. KUST. ἱεραρχικῆς A.V. ἱεραρχικοῖς B.E.

ᵐ ἐπὶ μόναις] ἐπιμόνοις E.M.

ⁿ ἀλλ' ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερ.] Locus hic ex S. Dionysio sic emendandus est: Ἀλλ' ἱερουργικῆς, ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελετουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένης. KUST. ἀλλ' ἱεραρχικοῖς M.

ᵒ ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΧΩΝ ex A. et V. marg. Mox ἐκεῖ V.

ᵖ Ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocattam lib. I. c. 14. KUST.

ΜΟΝΑΙΣΟΣ] Μόνισος B.E.

ΜΟΝΕΙΦΟΡΩ] Μονειμοφορῶ B. Μονεφορῶ M.

ᵠ βίον ἐπανῃρημένοις] ἐπανῃρημένοις βίον A.E. ἐπανῃρημένον βίον V.

ʳ τὸν ἱερᾶσθαι] τὸ ἱερᾶσθαι B.E.M.

ΜΟΝΗΤΑ] Μονῆτα A.M.

ˢ τοιαύτης] τοιᾶσδε A.B.V.

ᵗ ἀνθέξονται] ἀνθέξωνται V.

ΜΟΝΙΟΣ] Usi sunt hac voce LXX Interpretes Psalm. LXXIX. 14. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Theodoretus ad illum locum: Μονιὸν δὲ ἄγριον καλεῖ, τὸν καθ' ἑαυτὸν διάγοντα σῦν, ὃς τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀγριώτερος, ἅτε δὴ καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν ἀποστρεφόμενος. Huc Suidas respexit, ut Pearsonius etiam observaverat. Confer celeberrimum Spanhemium ad Callimachum, p. 184. 185. KUST. Barton. ad Plutarch. p. 198. TOUP.

ᵘ μεμονωμένος] ὁ μεμονωμένος A.

Μονίπποις: Τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις A δρόμον.

Μονιτάριοι: Οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται· [a]οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον· οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεων ὠμότητι κατειργάσατο.

Μονογενῆ: Τὴν μονότητα. [y]Δαβίδ·

Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

Μονόζωνοι: Ἔφεδοι βάρβαροι· ἢ ἀπελάται μάχιμοι. [z]Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς [a]ἐμὲ ῥέπον.

Μονόζωνοι: Οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες· [b]οἱ ἀσύντακτοι, καὶ ὡσανεὶ λῃσταί.

Μονοείμονα: Μονοχίτωνα.

Μονόκερως: Ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. Οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. Δαβίδ·

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

Μονοκρήπιδι: Τῷ Ἑρμῇ. Φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, [c]τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον.

Μονόλοπα: Μονόδερμα, μονόφυλλα.

Μονομαχοτροφεῖον:

Μόνον καὶ ἓν διαφέρει: Μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, Ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. Καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ [d]τὸ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν.

[Μονονού: Ἀντὶ τοῦ, μονονουχί.]

Μονονουχί: Σχεδὸν, ἐγγὺς, ἀντὶ τοῦ, κυρίως εἰπεῖν· ἢ, παρ' ὀλίγον εἰπεῖν.

[e]Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον· [f]Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Μόνος θεῶν θάνατος οὐ [g]δώρων ἐρᾷ: Αἰσχύλος φησί.

Μονοστόλῳ: Μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος: Μόνος [h]τραφεὶς, [i]ἀγαθὸς, ἀγύ-
B ναιος.

Μονοτρόπους: Τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ [k]τῆς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

Μονουχία: Ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμων.

Μονουχιών: Ὄνομα μηνός.

Μονοχίτωνος:

Μονῳδεῖν: Τὸ θρηνεῖν. Ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι
C αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἀνέτρεφεν μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

[l]Οὗτος δὲ ὁ Κηφισοφῶν δοῦλος ἦν, συμπονῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. [m]Ἐκωμῳδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας·
Ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
D τᾶς ἐν [o]τεύτλοισι λοχευομένας.

Περὶ Μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις, καὶ μὴ εὑρὼν, [p]σχετλιάσει· [q]παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις.

Μονῳδία: Ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. Καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. [r]Μονῳδία λέγεται,
E ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

ΜΟΝΙΠΠΟΙΣ] Vide Eustath. ad Odyss. ε΄. p. 1539, 30. KUST.

[a] οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμ.] Locus hic ex Eutropii Breviario verbatim conversus est, ut recte monuit Salmasius ad Fl. Vopiscum in *Aureliano*. Sic enim Eutropius: *Hoc* (Aureliano) *imperante etiam in urbe monetarii rebellaverunt, vitiatis pecuniis, et Felicissimo rationali interfecto, quos Aurelianus victos ultima crudelitate compescuit.* Ceterum, quod ad rem ipsam attinet, Victor et Vopiscus ab Eutropio dissentiunt, quippe qui scribunt, auctore Felicissimo seditionem a monetariis motam fuisse. Vide Salmasium loco laudato; et Turnebum Advers. p. 605. KUST. Mox ὑπερβαλούσῃ V.

[y] Δαβίδ] Psalm. XXI. 21. KUST.

[z] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 846.

[a] ἡμᾶς] ἐμὲ A.B.V.E.

ΜΟΝΟΖΩΝΟΙ: Οἱ τίμιοι τῶν στρατ.] Eadem αὐτολεξεὶ habet Olympiodorus in c. XX. Jobi, p. 450. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico. KUST.

[b] ἢ ἀσύντακτοι] οἱ ἀσύντακτοι A.B.E.

ΜΟΝΟΚΕΡΩΣ: Ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φυσ.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalm. XCI. p. 769. KUST.

ΜΟΝΟΚΡΗΠΙΔΙ] Μονοκρήπιδα de Jasone Pindarus Pyth. IV. 133.

[c] τὸ ἓν] τὸ ἕτερον A.B.V.

ΜΟΝΟΛΟΠΑ] Μονόλοπα edd. ante Kuster. Hesych. Μονόλοπα mss. cum Photio et Lex. Seg. Tum μονόδερμα delevit Kusterus.

[d] τὸ μέτρον] τὸ om. A.B.E. In fine σύλληψιν E.

ΜΟΝΟΝΟΥ] Deest gl. A.V.

ΜΟΝΟΝΟΥΧΙ—ἐγγὺς Schol. Platon. p. 251.

[e] Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγ.] Theophyl. Simoc. lib. VII. 15. Ὁ δὲ Χαγάνος δυσανασχετῶς εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέξασθαι δῶρα, μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενος· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[f] Ἐχθρῶν ἄδωρα δ.] Sophocl. Aj. 665.

ΜΟΝΟΣ ΘΕΩΝ ΘΑΝ.] Versus hic Æschyli legitur apud Aristophanem Ran. 1438. unde eum Suidas descripsit. KUST.

[g] δώρων οὐκ] οὐ δώρων A.V.E.

[h] τραφεὶς] Hesychius, et Photius in Lexico inedito habent στραφείς. KUST. τραφεὶς Photius.

[i] ἀγαθὸς] Rigaltius ad Phædrum recte emendat, ἄγαμος. KUST. Sic in Photio et Hesych. editum.

ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΥΣ] Ex Theodoreto ad Ps. LXVII. 7. Monuit Ernesti.

[k] τοὺς ἀρετῆς] τῆς ἀρετῆς A.V.

ΜΟΝΟΥΧΙΩΝ] Imo Μουνυχιών. Sic enim ab aliis mensis hic vocatur. KUST. Μουνυχιῶνος A. Μουνυχιῶνος V.M. Μουνυχιῶνος E. Tum ὄνομα μηνὸς om. A.

ΜΟΝΟΧΙΤΩΝΟΣ] Fors. Μονοχίτων, Μονοχίτωνος. Vid. Lucian. Cronosolon. (t. III. p. 394.) REINES.

[l] οὗτος δὲ] δὲ om. A.

[m] ὃς καὶ ἐκωμῳδεῖτο] ὃς καὶ om. A.B.V.E. edd. ante Kust. Tum ἐκωμῳδεῖ E. edd. ante Kuster. In fine αὐτοῦ om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. Schol. ad Ran. 975. Ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν συμπονεῖν αὐτῷ ὁ Κηφισοφῶν, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν.

[n] Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας· Ὀλ.] Aristophanes Pac. 1012.

[o] τεύτλοισι] τλεύτοισι A. τεύτοισι E. qui infra τεύτων pro τεύτλων. Tum ὀψωνίσαι M.

[p] σχετλιάσει] σχετλιάσαι A.B.V. et suprasc. E.

[q] παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλ.] Huc pertinet alius locus Aristophanis, qui extat in Acharn. 893. KUST.

[r] ΜΟΝΩΙΔΕΙΝ δὲ] Μονῳδία A.B. Hesych. Phot.

Μολύβδαινα:
Μολυβδίδα:
Μολυβδίνη: Ὄνομα πόλεως.
[**Μόλυβδος:**

Εἰς ἐλασμοὺς μολύβδου γράφοντες.]

Μολύνω: Αἰτιατικῇ.
Μολυρίς: Μολυρίδος [[t]κεφάλαιον.]
Μολυρίδας: Τὰς ἀκρίδας φασί.
Μομβρώ: Ἡ μορμὼ, καὶ τὸ φόβητρον.
Μονανδρεῖν:

Οὐκ ᾔδεισαν Αἰγυπτίων αἱ γυναῖκες τοπαλαιὸν μονανδρεῖν.

Μοναρχία: [u]Μονοκρατία. [x]Πολύβιος·

Ἡ τῶν μονάρχων ἀσφάλεια τοπαράπαν ἐν τῇ τῶν ξένων εὐνοίᾳ κεῖται καὶ δυνάμει.

[y]**Καὶ μοναρχῶ,** γενικῇ.

Μοναχῆι: Ἐπίρρημα. Ἀντὶ τοῦ μοναχῶς. [z]Ξενοφῶν·

Ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἕλλησι.

Μοναχός: [a]Φησὶ Διονύσιος·

Ἡ [illegible] τῶν τελουμένων ἁπασῶν ὑψηλοτέρα τάξις ἡ τῶν μοναχῶν ἐστιν ἱερὰ διακόσμησις, πᾶσαν μὲν ἀποκεκαθαρμένη κάθαρσιν ὁλικῇ δυνάμει καὶ παντελεῖ τῶν οἰκείων ἐνεργειῶν [b]ἁγνότητι, πάσης δὲ, [c]ὅσης θεμιτὸν θεωρεῖν αὐτῇ, ἱερουργίας ἐν νοερᾷ θεωρίᾳ καὶ κοινωνίᾳ γεγενημένη, καὶ ταῖς τῶν ἱεραρχῶν τελειωτικαῖς δυνάμεσιν ἐγχειριζομένη, καὶ ταῖς [d]ἐνθέοις αὐτῶν ἐλλάμψεσι καὶ ἱεραρχικαῖς παραδόσεσιν ἐκδιδασκομένη [e]τὰς ἐποπτευθείσας τῶν κατ᾽ αὐτὴν ἱερῶν τελετῶν ἱερουργίας, καὶ πρὸς τῆς ἱερᾶς αὐτῶν ἐπιστήμης ἀναλόγως εἰς [f]τελειοτάτην [g]ἀγομένη τελείωσιν. Ἔνθεν οἱ θεῖοι καθηγεμόνες ἡμῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοὺς ἱερῶν [h]κατηξίωσαν· καὶ οἱ μὲν, Θεραπευτὰς, οἱ δὲ, Μοναχοὺς ὀνομάσαντες, ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ καθαρᾶς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας, καὶ τῆς ἀμερίστου καὶ ἑνιαίας ζωῆς, ὡς ἑνοποιούσης αὐτοὺς ἐν ταῖς τῶν διαιρετῶν ἱεραῖς [i]συμπτύξεσιν εἰς θεοειδῆ μονάδα, καὶ φιλόθεον τελείωσιν. Διὸ καὶ τελεστικὴν [k]αὐτοῖς ἡ ἱερὰ θεσμοθεσία χάριν ἐκάλεσε· καί τινος αὐτοὺς ἠξίωσεν ἀφιερωτικῆς ἐπικλήσεως, οὐχ [l]ἱεραρχικῆς (ἐκείνη γὰρ [m]ἐπὶ μόναις γίνεται ταῖς ἱερατικαῖς τάξεσιν) [n]ἀλλ᾽ ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελειουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένη.

[o]**Περὶ Μοναχῶν:**

[p]Ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσόφων τὸν βίον (μοναχοὶ [illegible] οὗτοι κατονομάζονται) οὓς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα.

Μόναισος: Ὄνομα κύριον.
Μονειφορῶ: Ἓν ἱμάτιον φορῶ.
Μονήρης βίος:

Τοῖς τὸν μονήρη [q]ἐπανῃρημένοις βίον, οὕτω διάγειν, ὡς μονήρη· καὶ [r]τὸν ἱερᾶσθαι λαχόντα, ὁσίως ἱερατεύειν· καὶ ἕκαστον, ἃ ἤσκηται μετιέναι.

Μονήτα: Ἡ Ἥρα παρὰ Ῥωμαίοις ἐξ αἰτίας [s]τοιᾶσδε. Ῥωμαῖοι δεηθέντες χρημάτων ἐν τῷ πρὸς Πύρρον καὶ Ταραντίνους πολέμῳ, ηὔξαντο τῇ Ἥρᾳ· τὴν δὲ χρῆσαι αὐτοῖς, εἰ τῶν ὅπλων [t]ἀνθέξονται μετὰ δικαιοσύνης, χρήματα αὐτοῖς μὴ ἐπιλείψειν. Τυχόντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι τῆς αἰτήσεως, ἐτίμησαν Ἥραν Μονήταν, τουτέστι, σύμβουλον· τὸ νόμισμα ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς ὁρίσαντες χαράττεσθαι.

Μονιός: Ἄγριος ὗς, ὁ [u]μεμονωμένος· ἢ ὁ μονόλυκος.

---

enim illi viri eodem tempore in Piræeo, quo XXX Tyranni in urbe, constituti fuerunt, ut modo memoravimus ex Plutarcho; cujus verba sic se habent: Εὐθὺς δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν πολιτείαν ἐκίνησε (Λύσανδρος,) τριάκοντα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δὲ ἐν Πειραιεῖ καταστήσας ἄρχοντας. KUST. Ad Molpidem scripsit Parmeniscus epistolam de convivio quodam Cebetis, cui interfuit, Athen. IV. 156. REINES. Μόλπης Photius. μετὰ τοῦ λ. V.

ΜΟΛΥΒΔΙΣΣΑ] Μολυβδίδα A.B.V. Μολύβδα E. Μολυβδίσι Xenoph. Exp. Cyr. III. 3, 17.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ] Deest gl. A.V. Vid. supra v. Ἐλασμὸς p. 1195 A.

[t] κεφάλαιον om. A.B.V.

ΜΟΝΑΝΔΡΕΙΝ] Μοναδρεῖ A.

ΜΟΜΒΡΩ] Sic habent mss. Paris. itemque Hesychius, et Photius in Lexico ms. At priores editt. male, μολυβρώ. KUST.

[u] Μονοκρατία] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi: cujus loco priores editt. [et E.] exhibent μονοκρατορία; quod minus placet. KUST. μονοκρα^τ A.

[x] Πολύβιος] Lib. XI. c. 11. ut Jac. Gronovius recte observaverat. KUST.

[y] Καὶ ΜΟΝΑΡΧΩ γ. om. A.V.

[z] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 328. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Παρεσκευάσθαι [illegible] αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς, ᾗπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησι. KUST. IV. 4, 18. Mox ὡς om. V.

[a] Φησὶ Διονύσιος] Ecclesiast. Hierarch. c. 6. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[b] ἁγνότητι] ἁγιότητι E.

[c] ὅσης θεμιτὸν θεωρ.] Sic recte legitur apud Dionysium Areop. loco laudato. At priores editt. [et A.B.V.E.] male habent, οἴσης θεμιτὸν, &c. KUST.

[d] ἐνθέοις] ἐνθέαις B. ἐνθέαις E.

[e] τὰς] καὶ τὰς A.B.V.M.

[f] τελειοτάτην] τελειότη^τ V. Mox ἀγομένην et ἐντεῦθεν E.

[g] ἀγομένη] S. Dionysius melius, ἀναγομένη. KUST. ἀγομένην M.

[h] κατηξίωσαν] ἠξίωσαν A.V.

[i] ἐμπτύξεσιν] Apud S. Dionysium rectius legitur, συμπτύξεσιν. KUST. σομπτύξεσιν A.B. συμπτύξεσιν V.

[k] αὐτοῖς] αὐτὴν A.B.V.E. Mox τινος E. τινας M.

[l] ἱερατικῆς] Scribe, ἱεραρχικῆς, ut habet S. Dionysius. KUST. ἱεραρχικῆς A.V. ἱεραρχικοῖς B.E.

[m] ἐπὶ μόναις] ἐπιμόνως E.M.

[n] ἀλλ᾽ ἱερατικῶς ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερ.] Locus hic ex S. Dionysio sic emendandus est: Ἀλλ᾽ ἱερουργικῆς, ὑπὸ τῶν ὁσίων ἱερέων τῇ ἱεραρχικῇ τελετουργίᾳ δευτέρως ἱερουργουμένης. KUST. ἀλλ᾽ ἱεραρχικαῖς M.

[o] ΠΕΡΙ ΜΟΝΑΧΩΝ ex A. et V. marg. Mox ἐκεῖ V.

[p] Ἐκεῖσε δὴ φροντιστήριον ἦν ἀνδρῶν φιλοσ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocattam lib. I. c. 14. KUST.

ΜΟΝΑΙΣΟΣ] Μόναισος B.E.

ΜΟΝΕΙΦΟΡΩ] Μονειμαφορῶ B. Μονηφορῶ M.

[q] βίον ἐπανῃρημένοις] ἐπανῃρημένοις βίον A.E. ἐπανῃρημένον βίον V.

[r] τὸν ἱερᾶσθαι] τὸ ἱερᾶσθαι B.E.M.

ΜΟΝΗΤΑ] Μονήτα A.M.

[s] τοιαύτης] τοιᾶσδε A.B.V.

[t] ἀνθέξονται] ἀνθέξωνται V.

ΜΟΝΙΟΣ] Usi sunt hac voce LXX Interpretes Psalm. LXXIX. 14. Ἐλυμήνατο αὐτὴν ὗς ἐκ δρυμοῦ· καὶ μονιὸς ἄγριος κατενεμήσατο αὐτήν. Theodoretus ad illum locum: Μονιὸν δὲ ἄγριον καλεῖ, τὸν καθ᾽ ἑαυτὸν διάγοντα σῦν, ὃς τῶν ἄλλων ἐστὶν ἀγριώτερος, ἅτε δὴ καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς κοινωνίαν ἀποστρεφόμενος. Hoc Suidas respexit, ut Pearsonius etiam observaverat. Confer celeberrimum Spanhemium ad Callimachum, p. 184. 185. KUST. Barton. ad Plutarch. p. 198. TOUP.

[u] μεμονωμένος] ὁ μεμονωμένος A.

Μονίπποις: Τοῖς ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ἀγωνιζομένοις δρόμον.

Μονιτάριοι: Οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται· [x]οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμισμα, καὶ τὸν ἴδιον ἄρχοντα Φηλικήσιμον ἀνελόντες, ἐμφύλιον ἐγείρουσι πόλεμον· οὓς μόλις Αὐρηλιανὸς χειρωσάμενος, ὑπερβαλλούσῃ κολάσεων ὠμότητι κατειργάσατο.

Μονογενῆ: Τὴν μονότητα. [y]Δαβίδ·

Καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

Μονόζωνοι: Ἔφοδοι βάρβαροι· ἢ ἀπελάται μάχιμοι. [z]Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ἄνδρ' ἕν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς [a]ἐμὲ ῥέπον.

Μονόζωνοι: Οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν τοῖς ἄλλοις ζωστῆρα φοροῦντες· [b]οἱ ἀσύντακτοι, καὶ ὡσανεὶ λῃσταί.

Μονοείμονα: Μονοχίτωνα.

Μονόκερως: Ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φύσεως ἓν κέρας ἔλαβεν. Οὕτω καὶ οἱ τῆς εὐσεβείας τρόφιμοι μίαν προσκυνοῦσι θεότητα. Δαβίδ·

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου.

Μονοκρήπιδι: Τῷ Ἑρμῇ. Φασὶ γὰρ τὸν θεὸν τοῦτον Περσεῖ ἐπὶ τὴν τῆς Γοργοῦς τομὴν ἀπιόντι τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων δόντα, [c]τὸ ἕτερον ἔχειν μόνον.

Μονόλοπα: Μονόδερμα, μονόφυλλα.

Μονομαχοτροφεῖον:

Μόνον καὶ ἓν διαφέρει: Μονὰς ἡ ἐν τοῖς νοητοῖς οὖσα, Ἓν δὲ τὸ ἐν τοῖς αἰσθητοῖς ἀριθμοῖς. Καὶ ἡ μὲν μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ [d]τὸ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν.

[Μονονού: Ἀντὶ τοῦ, μονονουχί.]

Μονονουχί: Σχεδὸν, ἐγγὺς, ἀντὶ τοῦ, κυρίως εἰ-
A πεῖν· ἤ, παρ' ὀλίγον εἰπεῖν.

[e]Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενον· [f]Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα.

Μόνος θεῶν θάνατος οὐ [g]δώρων ἐρᾷ: Αἰσχύλος φησί.

Μονοστόλοι: Μίαν στολὴν ἔχοντι.

Μονότροπος: Μόνος [h]τραφεὶς, [i]ἀγαθὸς, ἀγύ-
B ναιος.

Μονοτρόπους: Τοὺς ἕνα σκοπὸν ἔχοντας, καὶ [k]τῆς ἀρετῆς μόνης ἐπιμελουμένους, καὶ μὴ νῦν μὲν ταῦτα, νῦν δὲ ἐκεῖνα προαιρουμένους.

Μονουχία: Ὁ μόνος βίος, χωρὶς γάμου.

Μονουχιών: Ὄνομα μηνός.

Μονοχίτωνος:

Μονῳδεῖν: Τὸ θρηνεῖν. Ἐπιεικῶς γὰρ πᾶσαι
C αἱ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδαὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ θρῆνοί εἰσιν. Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἀνέτρεφον μονῳδίαις, Κηφισοφῶντα μιγνύς.

[l]Οὗτος δὲ ὁ Κηφισοφῶν δοῦλος ἦν, συμπονῶν αὐτῷ μάλιστα τὰ μέλη. [m]Ἐκωμῳδεῖτο συνεῖναι τῇ γυναικί.

Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας·
Ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀποχηρωθεὶς
D τᾶς ἐν [o]τεύτλοισι λοχευομένας.

Περὶ Μελανθίου λέγει τοῦ ὀψοφάγου, ὅτι ἀφικόμενος ἐν τῇ ἀγορᾷ ὀψωνῆσαι ἐγχέλεις, καὶ μὴ εὑρὼν, [p]σχετλιάσοι· [q]παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλων ἕψουσι τὰς ἐγχέλεις.

Μονῳδία: Ἡ ἀπὸ σκηνῆς ᾠδὴ ἐν τοῖς δράμασι. Καὶ μονῳδεῖν, τὸ θρηνεῖν. [r]Μονῳδία λέγεται,
E ὅταν εἷς μόνος λέγῃ τὴν ᾠδὴν, καὶ οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός.

ΜΟΝΙΠΠΟΙΣ] Vide Eustath. ad Odyss. ε'. p. 1539. 30. KUST.

[x] οἱ ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ διέφθειραν τὸ νόμ.] Locus hic ex Eutropii Breviario verbatim conversus est, ut recte monuit Salmasius ad Fl. Vopiscum in *Aureliano*. Sic enim Eutropius: *Hoc* (Aureliano) *imperante etiam in urbe monetarii rebellaverunt, vitiatis pecuniis, et Felicissimo rationali interfecto, quos Aurelianus victos ultima crudelitate compescuit.* Ceterum, quod ad rem ipsam attinet, Victor et Vopiscus ab Eutropio dissentiunt, quippe qui scribunt, auctore Felicissimo seditionem a monetariis motam fuisse. Vide Salmasium loco laudato; et Turnebum Advers. p. 605. KUST. Mox ὑπερβαλλούσῃ V.

[y] Δαβίδ] Psalm. XXI. 21. KUST.

[z] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 846.

[a] ἡμᾶς] ἐμὲ A.B.V.E.

MONOZΩNOI: Οἱ τίμιοι τῶν στρατ.] Eadem αὐτολεξεὶ habet Olympiodorus in c. XX. Jobi, p. 450. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico. KUST.

[b] ἢ ἀσύντακτοι] οἱ ἀσύντακτοι A.B.E.

F MONOKEPΩΣ: Ζῶον, ὃ παρὰ τῆς φυσ.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalm. XCI. p. 769. KUST.

MONOKPHΠΙΔΙ] Μονοκρήπιδα de Jasone Pindarus Pyth. IV. 133.

[c] τὸ ἓν] τὸ ἕτερον A.B.V.

MONOΛOΠA] Μονόλοπα edd. ante Kuster. Hesych. Μονόλοπα mss. cum Photio et Lex. Seg. Tum μονόδερμα delevit Kusterus.

[d] τὸ μέτρον] τὸ om. A.B.E. In fine σύλληψιν E.

MONONOT] Deest gl. A.V.

MONONOTXI—ἐγγὺς Schol. Platon. p. 251.

[e] Μονονουχὶ τὸ τῆς τραγ.] Theophyl. Simoc. lib. VII. 15. Ὁ δὲ Χαγάνης δυσανασχέτως εἶχε τὰ βασιλικὰ καταδέξασθαι δῶρα, μονονουχὶ τὸ τῆς τραγῳδίας ἐπιφθεγγόμενος· Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κοὐκ ὀνήσιμα. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[f] Ἐχθρῶν ἄδωρα δ.] Sophocl. Aj. 665.

MONOΣ ΘEΩN ΘAN.] Versus hic Æschyli legitur apud Aristophanem Ran. 1438. unde eum Suidas descripsit. KUST.

[g] δώρων οὐκ] οὐ δώρων A.V.E.

[h] τραφεὶς] Hesychius, et Photius in Lexico inedito habent στραφείς. KUST. τραφεὶς Photius.

[i] ἀγαθὸς] Rigaltius ad Phædrum recte emendat, ἄγαμος. KUST. Sic in Photio et Hesych. editum.

MONOTPOΠOTΣ] Ex Theodoreto ad Ps. LXVII. 7. Monuit Ernesti.

[k] τοῖς ἀρετῆς] τῆς ἀρετῆς A.V.

MONOTXIΩN] Imo Μουνυχιών. Sic enim ab aliis mensis hic vocatur. KUST. Μουνυχιῶνος A. Μονυχιῶνος V.M.

G Μουνυχιῶνος E. Tum ὄνομα μηνὸς om. A.

MONOXITΩNOΣ] Fors. Μονοχίτων, Μονοχίτωνος. Vid. Lucian. Cronosolon. (t. III. p. 394.) REINES.

[l] οὗτος δὲ] δὲ om. A.

[m] ὃς καὶ ἐκωμῳδεῖτο] ὃς καὶ om. A.B.V.E. edd. ante Kust. Tum ἐκωμῳδεῖ E. edd. ante Kuster. In fine αὐτοῦ om. A. B.V.E. edd. ante Kuster. Schol. ad Ran. 975. Ὅτι ἐδόκει δοῦλος ὢν συμπονεῖν αὐτῷ ὁ Κηφισοφῶν, καὶ μάλιστα τὰ μέλη· ὃν καὶ συνεῖναι τῇ γυναικὶ αὐτοῦ κωμῳδοῦσιν.

[n] Μονῳδεῖν ἐκ Μηδείας· Ὀλ.] Aristophanes Pac. 1012.

H [o] τεύτλοισι] τλεύτοισι A. τεύτοισι E. qui infra τεύτων pro τεύτλων. Tum ἐψωνῆσαι M.

[p] σχετλιάσοι] σχετλιάσαι A.B.V. et suprasc. E.

[q] παρόσον οἱ μάγειροι μετὰ τεύτλ.] Huc pertinet alius locus Aristophanis, qui exstat in Acharn. 893. KUST.

[r] MONΩIΔEIN δὲ] Μονῳδία A.B. Hesych. Phot.

Μονῳδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς, μήτε προσωποποιΐαν ἔχων, μήτ' ἠθοποιΐαν.

Καὶ τὸ μεῖζον, εἰ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτωκότας σοφίας θρηνοῦσι· σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους, καὶ μηδέποτε γευσαμένους αὐτῆς, τεθρήνηκας.

Μόσος, Λυδός· ὃς πολλὰ [a]καὶ καλὰ ἐργασάμενος, καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν, τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ' ὃ ηὔξατο, τοῖς θεοῖς. Οἱ δ' ἐπείθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην [t]ἁπάντων, καὶ κατέθυον. Ἐκ τούτου μέγιστος [u]αὐχμὸς καταλαμβάνει Λυδίαν. Καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. Καὶ ἦν αὐτοῦ [x]κλέος μέγιστον ἐν Λυδοῖς ἐπί τε ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. Ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν [y]Κράβον ἐστάλη, καὶ ταύτην εἷλε, καὶ ἐπόρθησε· τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε.

Μόρα: Τὰ συκάμινα.

[**Μοργοὺς**: Ὅτι οὕτως καλοῦσι τοὺς ἀμοργοὺς, τὸ α' ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. Μαῦρον γὰρ τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.]

Μορίαι: Ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, [z]ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. Ἦσαν δὲ [a]πρῶται ιβ' τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι [b]ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.—Τῆς δὲ μορίας [c]ἐκείνης ὁ στέλεχος, [d]σηκὸς ἐκαλεῖτο. [e]Λυσίας·

Ἄρχοντα σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι.

Ἐπεφύτευντο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ [f]δένδρη.—Ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις, [g]ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. [h]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

[**Μόριον**: Τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος.]

Μορμολύκεια: Τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα, καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν ἃ Δωριεῖς [i]γόργια καλοῦσιν. Ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι, μορμολύξασθαι.

[k]Δέησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολυκείων ὄψεως, καὶ διανοίας κατάπληξις.

Μορμολύττεται: [l]Φοβεῖ. [m]Ἀσκῷ [n]μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός.

[o]Ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος ἔπεισι κατ' αὐτῶν.

Τουτέστιν, ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον.

Μορμώ: Λέγεται καὶ Μορμὼ, [p]Μορμοῦς, ὡς Σαπφὼ, Σαπφοῦς· καὶ Μορμὼν, Μορμόνος. [q]Ἀριστοφάνης·

Ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μοι τὴν Μορμόνα.

[r]Ἀπὸ τὰ φοβερά· φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμώ. Καὶ αὖθις [s]Ἀριστοφάνης·

Μορμὼ τοῦ θράσους.

[t]Μορμολύκειον· ἣν λέγουσι Λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἢ, ὡς Μορμὼ, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε,

Φεῦ τοῦ θράσους.

Μορμυρίζει: [u]Καταράττει, ἠχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

ΜΟΣΟΣ, Λυδός· ὃς πολλὰ ἐργ.] Hæc sunt verba Nicolai Damasceni, quæ descripta sunt ex Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 442. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[a] καὶ καλὰ addidi cum A.B.V.E. Excerpt. Tum τὴν μήλην M. Mox καθὰ Excerpt.

[t] ἐκ πάντων] ἁπάντων A.B.V. Excerpt.

[u] ἀγὼν] αὐχμὸς A.V. Excerpt.

[x] μέγιστον κλέος] κλέος μέγιστον A. Excerpt. Mox ἀνδρίᾳ A.E.M.

[y] Κράμβον] Κράβον A. Excerpt.

ΜΟΡΓΟΥΣ] Vid. in Ἀμοργοὺς ibique Kuster. HEMST. Deest gl. V. Habet A. in marg.

ΜΟΡΙΑΙ: Ἐλαῖαι ἱερ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad Nub. 1001. qui eadem de oleis hisce Minervæ sacris refert, quamvis verbis paulum diversis. KUST. ἐλάαι B.E. pr.

[z] Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδ.] Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 701. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γιγνομένου δίδοσθαί φησι. Confer Meursium Panathen. c. 11. KUST.

[a] πρῶτον] πρῶται A.B.E. Photius. πρῶτα V.

[b] ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο] ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο A. Photius.

[c] ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκὸς ἐκαλεῖτο] τοῦ στελέχου σηκὸς καλεῖται A.B.V.

[d] σηκὸς] Vide infra h. v. KUST.

[e] Λυσίας] Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ, p. 109. ubi sic legitur: Φησὶ δὲ ὁ κατήγορος, ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ' ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. Hinc Suidas emendandus et supplendus est: ut et ante nos monuit Reines. Var. Lect. lib. III. p. 437. et ex eo Pearsonius. KUST. ἐπὶ Λυσιάδου Reines. Sed vid. Clinton. F. H. ad a. 397.

[f] δένδρα] δένδρη A.B.V. δένδρον E.

[g] ἀλειψαμένοις] ἀλειψαμένους A.B. edd. vett. Schol. Aristoph. καὶ ἀλειψαμένους E. voc. om. V.

[h] Ἀριστοφάνης] Nub. 1001. Ceterum locum hunc Aristophanis citat etiam Scholiasta Sophoclis ad Œdip. Colon. qui de oleis sacris, quæ μορίαι vocabantur, lectu digna habet. KUST.

ΜΟΡΙΟΝ] Deest gl. A.V.

ΜΟΡΜΟΛΥΚΕΙΑ] Vid. Schol. Theocrit. Syracus. 40. TOUP. Vid. Timæus p. 180. et ibi Ruhnken. Schol. Aristoph. Thesm. 417. Mox προσωπεῖα τὰ τῶν τρ. V. Tum καὶ om. A.E.

[i] γόργια] Potius γοργεῖα. Etymologus: Γοργεῖα: Τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, ἤγουν μορμολύκεια. Vide etiam Hesychium v. Γόργεια. KUST. Conf. Schol. Platon. p. 111. 251.

[k] Δέησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ l. VI. c. 5. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[l] ἐκφοβεῖ] φοβεῖ A.B.V. Phot. Delevi αἰτιατικῇ cum A.V.

[m] Ἀσκίῳ] Dedi ἀσκῷ. Vid. p. 610 E.

[n] ΜΟΡΜΟΛΥΤΤΕΙΣ] Scribendum est μορμολύττῃ, vel Attice, μορμολύττει: ut Portus etiam monuit. KUST. μορμολύτταις V.

[o] Ἐμορμολύξαντο] Ἐμορμολύττοντο V.

[p] Μορμοῦς] καὶ Μορμοῦς A. καὶ Μορμῇ B.E. Mox Σαπφοῦς om. A.B.E. Σαπφοῦς—Μορμόνος om. V. ἐνταῦθα δὲ Μορμόνος ὡς τρυγόνος· ἀλλαχοῦ δὲ Μορμοῦς ὡς Σαπφοῦς. Schol. Aristoph.

[q] Ἀριστοφάνης] Acharn. 582.

[r] ἄπο] ἀπ' A. ἀντὶ τοῦ Schol. Aristoph.

[s] Ἀριστοφάνης] Equit. 690. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[t] ὅθεν μορμολ.] ὅθεν om. A.V. Τὸ μορμ. Schol. Mox ὡς Μορμὼ ἢ om. E.

[u] Καταταράττει] Leg. καταράττει. Hinc καταράκτης. Vid. v. Καταπέττει. TOUP. καταράττει V. et sic editum in Photio.

Μορμύρων: Ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμυρωπός:

[x]Ἥλιος ἀμαυρὸς, ἢ ἐφαιμος, ἢ μορμυρωπὸς, πᾶσιν [y]ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

Μορόεις: Καὶ οὐδετέρως [z]Μορόεντα: Τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα.

Μόρος: Ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

Μορῶν: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. [a]Συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ [b]μοῖραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς [c]μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. [d]Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ [e]Λακώνων πολιτείᾳ,

Ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει [f]πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα.

Μόρσιμον: Εἱμαρμένον, [g]μεμοιραμένον.

> [h]Ἀμφὶ δ' Ἐρινὺς
> φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.

Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον: Ἄμφω διαβάλλει [i]Ἀριστοφάνης, λέγων οὕτως·

> Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
> γραοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι.
> Ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ,
> Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, [k]τραγικοὶ ποιηταί. Μόρσιμος δὲ, Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, [l]ποιητὴς ψυχρός. Ἦν δὲ καὶ ἰατρός. [m]Ἀριστοφάνης·

> [n]Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

Τουτέστιν, [o]ἐκβαλοίμην, καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος. Πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾶς

A ἔθηκε μέρει. [p]Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. Καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς κόλαξιν. Ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητὴς, ὀφθαλμῶν ἰατρὸς, μικρὸς, ὑπόψυχρος.

Μόρσιμος: [q]Τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς [r]Δομετιανὸν βασιλέα, δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·

> Οὐ μέν με κτενέεις· ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.

B Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄδηλος ᾤχετο.

Μορυχίδης: Ὄνομα κύριον. Ἢ Μορύχιδος.

Μόρυχος: Ὄνομα κύριον. [s]Ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων· τραγῳδίας ποιητής. Καὶ Ἀριστοφάνης·

> Ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
> φίλη Μορύχῳ———

Μόρυχος, [t]Τελέας, Γλαυκέτης: Ὀνόματα κύ-

C ρια. Οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

Μόρυχος: [u]Ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. Σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καὶ παροιμία· [x]Μορύχου εὐηθέστερος: Ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων. Ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ Διονύσου· ἀπὸ τοῦ μορύξαι, (ὅ ἐστι μολῦναι,) ἐπειδὰν τρυγῶσι, [y]τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει, καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

D Μορφή: Εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

Μορφὴ καὶ εἶδος ταυτόν ἐστι. Καὶ μορφὴ μὲν, ἐπὶ ἐμψύχων· [z]σχῆμα δὲ, ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν: Σκοτεινόν.

Μορφνός: Εἶδος ἀετοῦ. Οἱονεὶ μορόφονός τις

ΜΟΡΜΥΡΩΝ: Ποταμὸς ῥεύμ.] Homerus Il. σ'. 403. Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος. Huc Suidas respexit. KUST.

[x] Ἥλιος ἀμαυρὸς, ἢ ἐφαιμος, ἢ μορμ.] Hæc ad somniorum interpretationem pertinent, utpote quæ descripta sunt ex Artemidori lib. II. c. 36. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Artemidori verba sunt, ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ἔφαιμος ἢ μορμύρων, πᾶσι πονηρὸς καὶ ἄτοπος γίνεται.

[y] ὁρώμενος] φαινόμενος A.

[z] ΜΟΡΟΕΝΤΑ: Τὰ] Voce hac usus est Homerus Il. ξ'. 183. ubi Scholiasta: Μορόεντα: Μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα. Περὶ δ' ἐμόρησεν ὁ τεχνίτης· τούτεστιν, ἔκαμε κατασκευάζων αὐτά. KUST. Μορόεντος A.

ΜΟΡΩΝ: Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest gl. A.

[a] Συντάγματα] συναλλάγματα V.

[b] μοῖραι καί] μοῖραι ἓξ Harpocr. mss. Vat. Med.

[c] μοίρας] μόρας E.

[d] Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακ.] P. 686. ut Portus monuit. Ibi autem pro μόναρχον legitur πολέμαρχον, et pro πεντηκοστύας, πεντηκοστῆρας: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. C. 11, 4. ubi v. Schneider.

[e] Λακώνων] Λακεδαιμονίων Harpocr. ms. Pal.

[f] μόναρχον ἕνα] πολέμαρχον ἐν πρώτῳ V. πολέμαρχον ἕνα Harpocr.

[g] μεμοιραμένον] μεμοιρασμένον E.

[h] Ἀμφὶ δ'] Anthol. Pal. VII. 188.

[i] Ἀριστοφάνης] Pac. 810.

[k] τραγικοὶ ποιηταί] ποιηταὶ τραγικοὶ A.

[l] ποιητὴς ψυχρός. Ἦν δὲ καὶ ἰατρ.] Hesychius v. Κλύμενος: Κλύμενος, ἰατρὸς ἀφυὴς, ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. Ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος. Hæc pulchre confirmant ea, quæ Suidas hic de Morsimo tradit. KUST.

[m] Ἀριστοφάνης] Equit. 400.

[n] Καὶ διδασκ.] καὶ om. A.V.E.

[o] ἐκβαλοίμην] ἐκλαβοίμην A.E.

[p] Μελάνθιος δὲ ἐκωμ.] Scholiasta Aristophanis ad Pac. 803. Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. Ὁ

E δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, ποιητὴς καὶ ἰατρός. Ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον αὐτὸν διαβάλλει, καὶ κόλακα. Hinc ἀβλεψία et oscitantia Suidæ patet, qui non solum locum hunc prorsus mutilum exhibet, sed etiam male ad Morsimum refert, quæ apud Enarratorem Comici de Melanthio dicuntur. KUST.

ΜΟΡΣΙΜΟΣ, τραγῳδ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad Ran. 151. KUST.

[q] Τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυαν.] Idem de Apollonio re-

F fert Philostratus lib. VIII. de Vit. Apoll. c. 4. quem confer. KUST.

[r] Δομετιανὸν] Δομέτιον A.V.E.M. Mox οὔ τι M.

ΜΟΡΥΧΙΔΗΣ] Μορύχιδος A. qui mox om. ἢ Μορύχιδος. Deest gl. V. qui statim addit Μορύχου ὄ κ.

[s] Ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 886. KUST.

[t] Τελέας] Τελέα A.E.M. Mox Γλαυκέτης A.E. pro Γλαυκέτης. Pertinet gl. ad Aristoph. Pac. 1008. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 183. qui infra reponit λαιμαργίᾳ pro μαγγανείᾳ.

G ΜΟΡΥΧΟΣ] Cf. Athen. III. 109. REINES.

[u] Ὅπερ ἔοικε Μορύχου γ.] Aristoph. Vesp. 1136. Ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. Hinc Suidam emendabis. Idem in Acharn. 573. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος; Scholiasta: Ἐκ τοῦ σάγματος: Ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖται σάγμα. KUST.

[x] Μορύχου εὐηθέστερος] Confer Nostrum infra v. Μωρότερος Μορύχου. KUST.

[y] τῶν βοτρύων τῷ] Leg. τῷ ἀπὸ τῶν β. REINES.

H [z] σχῆμα] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, εἶδος. Non solum enim μορφὴ, sed etiam εἶδος, de animatis dici oportet, si verum est, quod Suidas hic ait, μορφὴ et εἶδος idem significare. KUST.

ΜΟΡΦΝΟΝ] Il. ω'. 316.

ΜΟΡΦΝΟΣ] Vid. Bochart. Hieroz. II. p. 175. 71. HEMST.

Μονωιδία ἐστὶ θρῆνος ᾠδῆς, μήτε προσωποποιΐαν ἔχων, μήτ᾽ ἠθοποιΐαν. A

Καὶ τὸ μεῖζον, εἰ μὲν ἄλλοι τοὺς ἐκπεπτωκότας σοφίας θρηνοῦσι· σὺ δὲ ὡς ἀλιτηρίους, καὶ μηδέποτε γευσαμένους αὐτῆς, τεθρήνηκας.

Μόξος, Λυδός· ὃς πολλὰ [s]καὶ καλὰ ἐργασάμενος, καὶ τὸν Μήλην τῆς τυραννίδος καθελὼν, τοῖς Λυδοῖς παρεκελεύσατο τὴν δεκάτην ἀποδοῦναι, καθ᾽ ὃ ηὔξατο, τοῖς θεοῖς. Οἱ δ᾽ ἐπείθοντο, καὶ ἀπαριθμοῦντες τὰ κτήματα, ἐξῄρουν δεκάτην [t]ἁπάντων, καὶ κατέθυον. B Ἐκ τούτου μέγιστος [u]αὐχμὸς καταλαμβάνει Λυδίαν. Καὶ πολλὰς στρατιὰς λέγεται πεποιῆσθαι. Καὶ ἦν αὐτοῦ [x]κλέος μέγιστον ἐν Λυδοῖς ἐπί τε ἀνδρείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ. Ταῦτα πράξας, ἐπὶ τὴν [y]Κράβον ἐστάλη, καὶ ταύτην εἷλε, καὶ ἐπόρθησε· τοὺς δὲ ἀνθρώπους εἰς τὴν πλησίον λίμνην ἀγαγὼν, κατεπόντωσε.

Μόρα: Τὰ συκάμινα.

[Μοργούς: Ὅτι οὕτως καλοῦσι τοὺς ἀμοργοὺς, τὸ α᾽ ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ᾽ ἄλλων. Μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.]

Μορίαι: Ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς, [z]ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδίδοτο τοῖς νικῶσι τὰ Παναθήναια. Ἦσαν δὲ [a]πρῶται ιβ´ τὸν ἀριθμὸν, αἱ μεταφυτευθεῖσαι ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς Ἀκαδημίαν. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ μόρου καὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἁλιρροθίου ὀνομασθεῖσαι οὕτως, ἢ ὅτι [b]ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο τὸ ἔλαιον τὸ ἐξ αὐτῶν Ἀθηναῖοι ἅπαντες.—Τῆς δὲ μορίας [c]ἐκείνης ὁ στέλεχος, [d]σηκὸς ἐκαλεῖτο. [e]Λυσίας·

Ἄρχοντα σηκὸν ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι.

Ἐπεφύτευτο δὲ ἐν τῷ γυμνασίῳ [f]δένδρη.—Ἔθος δὲ τοῖς ἀσκουμένοις, [g]ἀλειψαμένοις ἐν τῷ ἡλίῳ τρέχειν. [h]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ᾽ εἰς Ἀκαδημίαν κατιὼν, ὑπὸ ταῖς μορίαις ἀποθρέξεις.

[Μόριον: Τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ σώματος.]

Μορμολύκεια: Τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα, καὶ τὰ τῶν ὑποκριτῶν ἃ Δωριεῖς [i]γόργια καλοῦσιν. Ἔνθεν καὶ τὸ ἐκφοβῆσαι, μορμολύξασθαι.

[k]Δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολυκείων ὄψεως, καὶ διανοίας κατάπληξις.

Μορμολύττεται: [l]Φοβεῖ. [m]Ἀσκῷ [n]μορμολύττεις, ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός.

[o]Ἐμορμολύξαντο σφᾶς, ὡς ἀνύποιστόν τι πλῆθος ἔπεισι κατ᾽ αὐτῶν.

Τουτέστιν, ἐξεφόβησαν, εἰς πτοίαν καὶ ὀρρωδίαν ἤγαγον. C

Μορμώ: Λέγεται καὶ Μορμὼ, [p]Μορμοῦς, ὡς Σαπφὼ, Σαπφοῦς· καὶ Μορμὼν, Μορμόνος. [q]Ἀριστοφάνης·

Ἀντιβολῶ σ᾽, ἀπένεγκέ μοι τὴν Μορμόνα.

[r]Ἄπο τὰ φοβερά· φοβερὰ γὰρ ὑπῆρχεν ἡ μορμώ. Καὶ αὖθις [s]Ἀριστοφάνης·

Μορμὼ τοῦ θράσους.

D [t]Μορμολύκειον· ἣν λέγουσι Λαμίαν· ἔλεγον δὲ οὕτω καὶ τὰ φοβερά. Λείπει δὲ τὸ ὡς, ἤ, ὡς Μορμὼ, ἢ ἐπιρρηματικῶς ἐξενήνεκται, ὡς εἰ ἔλεγε,

Φεῦ τοῦ θράσους.

Μορμυρίζει: [u]Καταράττει, ἠχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων.

E

ΜΟΞΟΣ, Λυδός· ὃς πολλὰ ἐργ.] Hæc sunt verba Nicolai Damasceni, quæ descripta sunt ex Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 442. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[s] καὶ καλὰ addidi cum A.B.V.E. Excerpt. Tum τὴν μήλην M. Mox καθὰ Excerpt.

[t] ἐκ πάντων] ἁπάντων A.B.V. Excerpt.

[u] ἀγὼν] αὐχμὸς A.V. Excerpt.

[x] μέγιστον κλέος] κλέος μέγιστον A. Excerpt. Mox ἀνδρίᾳ A.E.M.

[y] Κράμβον] Κράβον A. Excerpt.

ΜΟΡΓΟΥΣ] Vid. in Ἀμοργοὺς ibique Kuster. HEMST. Deest gl. V. Habet A. in marg.

ΜΟΡΙΑΙ: Ἐλαῖαι ἱερ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad Nub. 1001. qui eadem de oleis hisce Minervæ sacris refert, quamvis verbis paulum diversis. KUST. ἐλάαι B.E. pr.

[z] Ἐξ ὧν τὸ ἔλαιον ἔπαθλον ἐδ.] Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 701. Ὁ [illegible] Ἀριστοτέλης καὶ τοῖς νικήσασι τὰ Παναθήναια ἐλαίου τοῦ ἐκ μορίων γεγομένου δίδοσθαί φησι. Confer Meursium Panathen. c. 11. KUST.

[a] πρῶτον] πρῶται A.B.E. Photius. πρῶτα V.

[b] ἐμερίζοντό τε καὶ ἐνέμοντο] ἐνέμοντο καὶ ἐμερίζοντο A. Photius.

[c] ἐκείνης ὁ στέλεχος σηκὸς ἐκαλεῖτο] τοῦ στελέχου σηκὸς καλεῖται A.B.V.

[d] σηκὸς] Vide infra h. v. KUST.

[e] Λυσίας] Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ, p. 109. ubi sic legitur: Φησὶ δὲ ὁ κατήγορος, ἐπὶ Σουνιάδου ἄρχοντος σηκὸν ὑπ᾽ ἐμοῦ ἐκκεκόφθαι. Hinc Suidas emendandus et supplendus est: ut et ante nos monuit Reines. Var. Lect. lib. III. p. 437. et ex eo Pearsonius. KUST. ἐπὶ Λυσιάδου Reines. Sed vid. Clinton. F. H. [illegible] a. 397.

[f] δένδρα] δένδρη A.B.V. δένδρον E.

[g] ἀλειψαμένους] ἀλειψαμένοις A.B. edd. vett. Schol. Aristoph. καὶ ἀλειψαμένοις E. voc. om. V.

[h] Ἀριστοφάνης] Nub. 1001. Ceterum locum hunc Aristophanis citat etiam Scholiasta Sophoclis ad Œdip. Colon. qui de oleis sacris, quæ μορίαι vocabantur, lectu digna habet. KUST.

ΜΟΡΙΟΝ] Deest gl. A.V.

ΜΟΡΜΟΛΥΚΕΙΑ] Vid. Schol. Theocrit. Syracus. 40. TOUP. Vid. Timæus p. 180. et ibi Ruhnken. Schol. Aristoph. Thesm. 417. Mox προσωπεῖα τά τῶν τρ. V. Tum καὶ om. A.E. F

[i] γόργια] Potius γοργεῖα. Etymologus: Γοργεῖα: Τὰ τραγικὰ προσωπεῖα, ἔτι μορμολύκεια. Vide etiam Hesychium v. Γόργεια. KUST. Conf. Schol. Platon. p. 111. 251.

[k] Δόκησις ἦν τὸ ἀντίμαχον, μορμολ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ l. VI. c. 5. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[l] ἐκφοβεῖ] φοβεῖ A.B.V. Phot. Delevi αἰτιατικῇ cum A.V.

[m] Ἀσκίῳ] Dedi ἀσκῷ. Vid. p. 610 E.

[n] ΜΟΡΜΟΛΥΤΤΕΙΣ] Scribendum est μορμολύττῃ, vel Attice, μορμολύττει: ut Portus etiam monuit. KUST. μορμολύττεις V. G

[o] Ἐμορμολύξαντο] Ἐμορμολύττοντο V.

[p] Μορμοῦς] καὶ Μορμοῦς A. καὶ Μορμῷ B.E. Mox Σαπφοῦς om. A.B.E. Σαπφοῦς—Μορμόνος om. V. ἐνταῦθα δὲ Μορμόνος ὡς τρυγόνος· ἀλλαχοῦ δὲ Μορμοῦς ὡς Σαπφοῦς. Schol. Aristoph.

[q] Ἀριστοφάνης] Acharn. 582.

[r] ἄπο] ἀπ᾽ A. ἀντὶ τοῦ Schol. Aristoph.

[s] Ἀριστοφάνης] Equit. 690. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. H

[t] ὅθεν μορμολ.] ὅθεν om. A.V. Τὸ μορμ. Schol. Mox ὡς Μορμὼ ἢ om. E.

[u] Καταταράττει] Leg. καταράττει. Hinc καταράκτης. Vid. v. Καταπέττει. TOUP. καταράττει V. et sic editum in Photio.

Μορμύρων: Ποταμὸς ῥεύματα ἔχων.

Μορμυρωπός:

[x]"Ηλιος ἀμαυρὸς, ἢ ὕφαιμος, ἢ μορμυρωπὸς, πᾶσιν [y]ὁρώμενος κατ' ὄναρ πονηρός.

Μορόεις: Καὶ οὐδετέρως [z]Μορόεντα: Τὰ μετὰ κόπου καμνόμενα.

Μόρος: Ὀδύνη, πόνος, θάνατος.

Μορῶν: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. [a]Συντάγματά τινα Λακωνικὰ οὕτω καλεῖται. Φησὶ δὲ Ἀριστοτέλης, ὡς εἰσὶ [b]μοῖραι ἓξ ὠνομασμέναι, καὶ διῄρηνται εἰς τὰς [c]μοίρας Λακεδαιμόνιοι πάντες. [d]Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ [e]Λακώνων πολιτείᾳ,

Ἑκάστη δὲ τῶν πολιτικῶν μορῶν ἔχει [f]πολέμαρχον ἕνα, λοχαγοὺς τέσσαρας, πεντηκοστῆρας ὀκτὼ, ἐνωμοτάρχας ἑκκαίδεκα.

Μόρσιμον: Εἱμαρμένον, [g]μεμοιραμένον.

[h]Ἀμφὶ δ' Ἐρινὺς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.

Μόρσιμον καὶ Μελάνθιον: Ἄμφω διαβάλλει [i]Ἀριστοφάνης, λέγων οὕτως·

Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι,
γραοσόβαι, μιαροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι.
Ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατὺ,
Μοῦσα θεὰ, μετ' ἐμοῦ ξύμπαιζε τὴν ἑορτήν.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, [k]τραγικοὶ ποιηταί. Μόρσιμος δὲ, Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, [l]ποιητὴς ψυχρός. Ἦν δὲ καὶ ἰατρός. [m]Ἀριστοφάνης·

[n]Καὶ διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

Τουτέστιν, [o]ἐκβαλοίμην, καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος. Πονηρῶν γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων, ἐν ἀρᾶς ἔθηκε μέρει. [p]Μελάνθιος δὲ ἐκωμῳδεῖτο εἰς ὀψοφαγίαν. Καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς κόλαξιν. Ἦν δὲ καὶ κίναιδος.

Μόρσιμος, τραγῳδίας ποιητὴς, ὀφθαλμῶν ἰατρὸς, μικρὸς, ὑπόψυχρος.

Μόρσιμος: [q]Τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς πρὸς [r]Δομετιανὸν βασιλέα, δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ·

Οὐ μέν με κτενέεις· ἐπεὶ οὔ τοι μόρσιμός εἰμι.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἄδηλος ᾤχετο.

Μορυχίδης: Ὄνομα κύριον. Ἢ Μορύχιδος.

Μόρυχος: Ὄνομα κύριον. [s]Ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμῳδεῖτο· ἦν δὲ καὶ τῶν ἡδέως βιούντων· τραγῳδίας ποιητής. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ὦ φιλτάτη σὺ, καὶ πάλαι ποθουμένη,
φίλη Μορύχῳ——

Μόρυχος, [t]Τελέας, Γλαυκέτης: Ὀνόματα κύρια. Οὗτοι ἐπὶ μαγγανείᾳ διεβέβληντο.

Μόρυχος: [u]Ὅπερ ἔοικε Μορύχου γένος καὶ σάγμα. Σάγμα δὲ, ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Καὶ παροιμία· [x]Μορύχου εὐηθέστερος: Ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων. Ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ Διονύσου ἀπὸ τοῦ μορύξαι, (ὅ ἐστι μολῦναι,) ἐπειδὰν τρυγῶσι, [y]τῶν βοτρύων τῷ γλεύκει, καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις.

Μορφή: Εἶδος, ἰδέα, πρόσοψις.

Μορφὴ καὶ εἶδος ταυτόν ἐστι. Καὶ μορφὴ μὲν, ἐπὶ ἐμψύχων· [z]σχῆμα δὲ, ἐπὶ ἀψύχων.

Μορφνόν: Σκοτεινόν.

Μορφνός: Εἶδος ἀετοῦ. Οἱονεὶ μορόφονός τις

ΜΟΡΜΥΡΩΝ: Ποταμὸς ῥεύμ.] Homerus Il. σ'. 403. Ἀφρῷ μορμύρων ῥόον ἄσπετος. Huc Suidas respexit. KUST.

[x] Ἥλιος ἀμαυρὸς, ἢ ὕφαιμος, ἢ μορμ.] Hæc ad somniorum interpretationem pertinent, utpote quæ descripta sunt ex Artemidori lib. II. c. 36. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Artemidori verba sunt, ἥλιος ἀμαυρὸς ἢ ὕφαιμος ἢ μορμύρων, πᾶσι πονηρὸς καὶ ἄτοπος γίνεται.

[y] ὁρώμενος] φαινόμενος A.

[z] ΜΟΡΟΕΝΤΑ: Τὰ] Voce hac usus est Homerus Il. ξ'. 183. ubi Scholiasta: Μορόεντα: Μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα. Περὶ δ' ἐμόρησεν ὁ τεχνίτης· τουτέστιν, ἔκαμε κατασκευάζων αὐτά. KUST. Μορόεντος A.

ΜΟΡΩΝ: Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest gl. A.

[a] Συντάγματα] συναλλάγματα V.

[b] μοῖραι καὶ] μοῖραι ἓξ Harpocr. mss. Vat. Med.

[c] μοίρας] μόρας E.

[d] Ξενοφῶν δέ φησιν ἐν τῇ Λακ.] P. 686. ut Portus monuit. Ibi autem pro μόναρχον legitur πολέμαρχον, et pro πεντηκοστύας, πεντηκοστῆρας: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. C. 11, 4. ubi v. Schneider.

[e] Λακώνων] Λακεδαιμονίων Harpocr. ms. Pal.

[f] μόναρχον ἕνα] πολέμαρχον ἐν πρώτῳ V. πολέμαρχον ἕνα Harpocr.

[g] μεμοιραμένον] μεμοιρασμένον E.

[h] Ἀμφὶ δ'] Anthol. Pal. VII. 188.

[i] Ἀριστοφάνης] Pac. 810.

[k] τραγικοὶ ποιηταὶ] ποιηταὶ τραγικοὶ A.

[l] ποιητὴς ψυχρός. Ἦν δὲ καὶ ἰατρ.] Hesychius v. Κλύμενος: Κλύμενος. ἰατρὸς ἀφυής. ὃν Ἀριστοφάνης φησὶν ἀναμεμίχθαι τῷ Μορσίμῳ, διὰ τὸ καὶ τὸν Μόρσιμον ἰατρὸν εἶναι ἀφυῆ. Ἦν δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς ἀφυὴς ὁ Μόρσιμος. Hæc pulchre confirmant ea, quæ Suidas hic de Morsimo tradit. KUST.

[m] Ἀριστοφάνης] Equit. 400.

[n] Καὶ διδασκ.] καὶ om. A.V.E.

[o] ἐκβαλοίμην] ἐκλαβοίμην A.E.

[p] Μελάνθιος δὲ ἐκωμ.] Scholiasta Aristophanis ad Pac. 803. Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος, τραγικοὶ ποιηταὶ ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ τραγικοῦ υἱὸς, πονηρὸς καὶ ἄμετρος. Ὁ δὲ Μελάνθιος κωμῳδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. Καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τοῖς Κόλαξιν Εὔπολις ὡς κίναιδον αὐτὸν διαβάλλει, καὶ κόλακα. Hinc ἀβλεψία et oscitantia Suidæ patet, qui non solum locum hunc prorsus mutilum exhibet, sed etiam male ad Morsimum refert, quæ apud Enarratorem Comici de Melanthio dicuntur. KUST.

ΜΟΡΣΙΜΟΣ, τραγῳδ.] Confer Scholiastam Aristophanis ad Ran. 151. KUST.

[q] Τοῦτο ἔφη Ἀπολλώνιος ὁ Τυαν.] Idem de Apollonio refert Philostratus lib. VIII. de Vit. Apoll. c. 4. quem confer. KUST.

[r] Δομετιανὸν] Δομέτιον A.V.E.M. Mox οὔ τι M.

ΜΟΡΥΧΙΔΗΣ] Μορύχιδος A. qui mox om. ἢ Μορύχιδος. Deest gl. V. qui statim addit Μορύχου οὗ ἄ.

[s] Ὃς ἐπὶ ὀψοφαγίᾳ ἐκωμ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 886. KUST.

[t] Τελέας] Τελέα A.E.M. Mox Γλαυκέτης A.E. pro Γλαυκέτης. Pertinet gl. ad Aristoph. Pac. 1008. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 183. qui infra reponit λαιμαργίᾳ pro μαγγανείᾳ.

ΜΟΡΥΧΟΣ] Cf. Athen. III. 109. REINES.

[u] Ὅπερ ἔοικε Μορύχου γ.] Aristoph. Vesp. 1136. Ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι Ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι. Hinc Suidam emendabis. Idem in Acharn. 573. τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος; Scholiasta: Ἐκ τοῦ σάγματος: Ἐκ τῆς θήκης τοῦ ὅπλου, ὃ καλεῖται σάγμα. KUST.

[x] Μορύχου εὐηθέστερος] Confer Nostrum infra v. Μωρότερος Μορύχου. KUST.

[y] τῶν βοτρύων τῷ] Leg. τῷ ἀπὸ τῶν β. REINES.

[z] σχῆμα] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, εἶδος. Non solum enim μορφὴ, sed etiam εἶδος, de animatis dici oportet, si verum est, quod Suidas hic ait, μορφὴ et εἶδος idem significare. KUST.

ΜΟΡΦΝΟΝ] Il. ω'. 316.

ΜΟΡΦΝΟΣ] Vid. Bochart. Hieroz. II. p. 175, 71. HEMST.

A ὢν ὁ ἀεὶ περὶ [a]φόνους μεμορημένος. [b]Μόνοι γὰρ οὗτοι τῶν ἀετῶν οὐ κυνηγετοῦσιν, ἀλλὰ νεκροῖς σώμασι τρέφονται.

Μόρφωσιν: Σχηματισμὸν, εἰκόνα.

Μόσσυνες: Ἐπάλξεις, πύργοι.

Μοσχεύματα: Ἁπαλὰ φυτὰ δένδρων καὶ λαχάνων.

Μοσχεύων: Μεταφυτεύων. [c]Εὐνάπιος·

Οὗτοι μὲν ὧδε μένοντες ὑπεμόσχευον τὸν πόλεμον.

[d]Ἀντὶ τοῦ ὑπέστρεφον, ὑπεφύτευον.

Μόσχια: Ἁπαλὰ φυτά.

Μοσχίδια σύκων: Οὕτω καλοῦνται αἱ νέαι συκαῖ. [e]Μοσχίδια δὲ τὰ νέα βλαστήματα. Καὶ ἡ ἁπαλὴ καὶ νέα λύγος, μόσχος. Ὅμηρος·

[f]Μόσχοισι λύγοισι.

Μόσχον: Ἁπαλόν.

Μόσχος, Συρακούσιος, γραμματικὸς, Ἀριστάρχου γνώριμος. Οὗτός ἐστιν ὁ [g]δεύτερος ποιητὴς μετὰ Θεόκριτον, τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. [h]Ἔγραψε καὶ αὐτός.

Μόσχος ᾄδων Βοιώτιον: [i]Μόσχος φαῦλος κιθαρῳδὸς, πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων. Τὸ δὲ Βοιώτιον οὕτω καλούμενον εὗρε Τέρπανδρος, ὥσπερ καὶ [k]τὸ Φρύγιον.

Μόσχος Λιβάνου: Ὃν ἐν Χωρὴβ ἐθεοποίησαν· [l]ὃν Μωϋσῆς συνέτριψε καὶ ἐλέπτυνε.

Μοτάριον: Ὧι χρῶνται [m]ἰατροὶ ἐν ταῖς πληγαῖς, πρὸς τὸ μὴ συντόμως ἐμφράττεσθαι αὐτάς.

Μοτοφαγία: Θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου ἐπιτελουμένη.

Μοτώσει: Ἰάσεται δι' [n]ὀθονίων.

A Μοτοῖ: Τιτρώσκει, ταράττει.

Μουκιανὸς, ὁ Ῥωμαῖος. Ἐν τῷ Ἀγήλαιεικν.

Μουνὰξ μάχη: Ἡ μονομαχία.

Μουνυχιών: [o]Ὁ δέκατος μὴν παρ' Ἀθηναίοις. Ἐν δὲ τούτῳ Ἀρτέμιδι ἔθυον Μουνυχίᾳ.

Μουνυχία: [p]Δημοσθένης ἐν τῷ [q]ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Τόπος παραθαλάσσιος [r]ἐν τῇ Ἀττικῇ. B Ἑλλάνικος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἀτθίδος ὠνομάσθαι φησὶν ἀπὸ Μουνύχου τινὸς βασιλέως, τοῦ [s]Παντακλέους.

[Μούνυχος: Ὄνομα κύριον.]

Μουρήνας: Ὄνομα κύριον.

Μοῦσα: Ἡ γνῶσις. [t]Ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ· ἐπειδὴ ἁπάσης παιδείας αὕτη τυγχάνει αἰτία. Εἰκότως οὖν οἱ ἀρχαῖοι Μοῦσαν αὐτὴν ἐκάλεσαν. Εἰσὶ δὲ πᾶσαι ἐννέα· Κλειὼ, Εὐτέρπη, Θάλεια, Μελπομένη, C Τερψιχόρη, Ἐρατὼ, Πολυμνία, Οὐρανία, Καλλιόπη. Πολλὰς δὲ τὰς Μούσας ὑπὸ τῶν [u]θεολόγων παραδεδόσθαι, διότι πολὺ τὸ ποικίλον ἔχει τὰ μαθήματα καὶ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν χρῆσιν οἰκεῖον.

Μοῦσα τραγική:

[x]Ὅσα ἐπράττετε, καὶ μοῦσά τις ἂν [y]ἐκνήσειεν εἰπεῖν τραγική. Οὐ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι, καὶ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσε.

Μοῦσαι καλαὶ, καὶ Ἄπολλον, οἷς ἐγὼ σπένδω: D [z]Συντάττεται κατ' ἐπικράτειαν τοῦ ἄρρενος, ὥσπερ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

Αὐγὴν ἔκλαιον πάντες.

Δύο θηλειῶν οὐσῶν καὶ ἑνὸς ἄρρενος, Οἰδίποδος, καὶ τῶν δύο ἀδελφῶν.

[a]Αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῷ Σειρήνων ἐστεφανοῦντο.

[a] φόνον] φόνω A.V.E.M. περὶ τοὺς φόνους Etymol.

[b] Μόνοι γε] μόνοι γὰρ A.V.E. Mox κυνηγετοῦσιν A.

ΜΟΣΣΥΝΕΣ] Apollon. Rhod. II. 1016. Ἠι δ' ἣν Μοσσύνοικοι ἀν' οὔρεα ναιετάουσι Δουρατέους πύργους ἐϋπηγέας, οὓς καλέουσι Μόσσυνας. Sic ed. Brunck. Conf. Xenoph. Anab. V. 4. 26.

ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ] Vid. Schleusner. Lex. V. T.

ΜΟΣΧΕΥΩΝ] Dion. Hal. p. 436. TOUP.

[c] Εὐνάπιος] Fr. 50.

[d] ὑπέστρεφον] Lege, ὑπέτρεφον. KUST. Inserui ἀντὶ τοῦ ex A.

ΜΟΣΧΙΔΙΑ ΣΥΚΩΝ: Οὕτω καλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 994. σῦκα E.

[e] ΜΟΣΧΙΔΙΑ] Μοσχίδια δὲ A.E. Infra addidi Ὅμηρος cum A.V.

[f] Μόσχοισι λύγοισι] Homerus Il. λ'. 105. KUST.

[g] δεύτερος om. V.

[h] Ἔγραψε καὶ αὐτός] Adde, Βουκολικά. KUST.

ΜΟΣΧΟΣ ᾌΔΩΝ ΒΟΙΩΤΙΟΝ] Aristoph. Acharn. circa initium: Ἀλλ' ἕτερον ἥσθην, ἡνίκ' ἐπὶ Μόσχῳ ποτὲ Δεξίθεος εἰσῆλθ', ᾀσόμενος Βοιώτιον. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[i] ἦν γάρ] Μόσχος A.V.

[k] τὸ Φρύγιον] ὁ Φρύγιος V.E. et ni fallor A.

[l] ὃν Μωϋσῆς] Seqq. om. V. Ad h. v. A. in marg.: Δαδ. καὶ λεπτυνεῖ αὐτὸν ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον. Ps. XXVIII. 6. Vid. ad eum locum Theodoret.

[m] οἱ ἰατροὶ] οἱ om. A.V. Mox ἐν ταῖς om. V. Vid. ad Hesych. v. Μότα. Supra ᾧ χρῶνται M.

ΜΟΤΟΦΑΓΙΑ: Θυσία τις ἐν Σαλ.] Eadem habet Hesychius: sed apud quem scriptum est μοττοφαγία, per duplex ττ. KUST.

ΜΟΤΩΣΕΙΕΝ] Photius in Lexico inedito: Μοτώσει: Ἰάσεται δι' ὀθονίων. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Videtur enim hæc nota referenda esse ad locum illum Os. VI. 1. Καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς. KUST. Μοτώσει A. Photius. Μοτώσει E. conf. Kuhn. ad

E Polluc. IV. 182.

[n] ὀθονίων] Vid. Schol. Hom. Il. δ'. 440. TOUP.

ΜΟΥΤΟΙ] Μοτοῖ A.V. Photius. Iidem ταράσσει pro ταράττει.

ΜΟΥΚΙΑΝΟΣ] Deest gl. V.

ΜΟΥΝΑΞ] Respexit Ælian. v. Κάσις. TOUP. Μουνὰξ legitur Od. λ'. 416.

[o] Ὁ δεύτερος μὴν] Imo, ὁ δέκατος μὴν, i. e. decimus mensis, ut recte habet Harpocratio: ex quo Suidas. KUST. Dedi δέκατος cum A.V. Mox Μουνυχίᾳ A.

F ΜΟΥΝΥΧΙΑ] Ex Harpocratione. KUST. De ea dictum Empedoclis habet Cœl. Rhodig. XII. 6. Plutarch. v. Solonis 12. id huic tribuit. Vid. Meurs. de Pop. Att. et Lectt. Att. I. 14. REINES.

[p] Δημοσθένης] P. 262, 17.

[q] ὑπὲρ] περὶ V. Mox θαλάσσιος M.

[r] ἐν Ἀττικῇ] ἐν τῇ Ἀττικῇ A.E. Photius.

[s] Παντεικλέους] Παντακλέους A. Photius, Harpocr. ms. Pal.

G ΜΟΥΝΥΧΟΣ] A. et V. in marg. Μούνυχος ὄνομα κύριον, ὃς Μουνυχίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρύσατο E.M.

[t] Ἀπὸ τοῦ μῶ, τὸ ζητῶ] Eandem etymologiam vocis Μοῦσα inculcant Helladius apud Photium p. 1581. et Etymologus: quos confer. KUST. Conf. Wesseling. Diod. Sic. IV. 7.

[u] θεολόγων] ἤγουν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων suprasc. V.

[x] Ὅσα ἐπράττετε] Hæc Æliano tribuit Valckenærius.

[y] ἐκνήσειεν] ἐκνήσειεν A.V.E.

H ΜΟΥΣΑΙ ΚΑΛΑΙ, ΚΑΙ ἌΠΟΛΛΟΝ, ΟΙΣ ἘΓΩ ΣΠ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 1621. ut Portus etiam observaverat. KUST.

[z] Συντάττεται] σύνταξις A.

[a] Αἱ Μοῦσαι δὲ πτερῷ] Huc egregie facit Schol. ad Lycoph. 653. Ἀρπυιογόνους δὲ λέγει τὰς Σειρῆνας, οἷον ὀρνιθογόνους· πτερωταὶ γὰρ ἦσαν, τὰ κάτω μέρη ὀρνίθων ἔχουσαι, τὰ δὲ ἄνω ἀνθρώπων· ἃς αἱ Μοῦσαι νικήσασαι μελῳδίᾳ, ΤΟΙΣ ΠΤΕΡΟΙΣ ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΕΦΑΝΩΘΗΣΑΝ. Ὅθεν ζωγραφοῦνται αἱ Μοῦσαι

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος, ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς [b] Ἀντιφήμου, (τοῦ Εὐφήμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυῶνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεὺς,) [c] καὶ Ἑλένης γυναικός· ἐποποιὸς, μαθητὴς Ὀρφέως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. Ἤκμαζε [d] δὲ κατὰ τὸν δεύτερον Κέκροπα. Ἔγραψεν Ὑποθήκας Εὐμόλπῳ τῷ υἱῷ, ἔπη [e] δ΄. καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς, τοῦ Φιλάμμωνος, μελοποιὸς, γεγονὼς πολλῷ [f] πρὸ τῶν Τρωϊκῶν. Ἔγραψε μέλη, καὶ ᾄσματα.

Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς, [g] τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς [h] κύκλους. Ἔγραψε Περσηΐδος βιβλία δέκα· καὶ εἰς Εὐμένη, καὶ Ἄτταλον.

Μουσαῖος: Παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος. Λυσίας πρὸς τὴν Μιξιδήμου γραφὴν, [i] εἰ γνήσιος·

Καὶ δύο παῖδας αὐτῷ ἀκολούθους εἶναι· ὧν οὗτος τὸν μὲν Μουσαῖον καλεῖ, τὸν δὲ, Ἡσίοδον.

Ὅτι ὁ μὲν κρινόμενος [k] ἐπετήδευε τοὺς οἰκέτας [l] τοῦτο καλεῖν, δῆλον. Περὶ δὲ Μουσαίου, οἱ μὲν ἐκ Θρᾴκης εἰρήκασι τὸν ἄνδρα εἶναι· οἱ δὲ, αὐτόχθονα ἐξ Ἐλευσῖνος.

Μουσεῖον:

Μουσικά: Τερπνά. Τὰ δι' αὐλῶν, καὶ κινύρας, καὶ τὰ ὅμοια.

[Ὅτι Μουσικῆς παλαιᾶς εὑρετὴς Ἀμφίων. Καὶ ἔστι περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Ἀμφίων.]

Μουσομανία:

[n] Τὰ δὲ παρῳδημένα, καὶ ἡ περὶ ταῦτα μουσομανία, τῶν ἄστρων ἀνέψαυε.

Μουσόμαντις: Κομπώδης. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ μάντεις, καὶ οἱ ποιηταί· παρὰ τὸ ἐξ [o] Ἠδωνῶν Αἰσχύλου·

[p] Τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμαντις ἄλαλος, ἁβρατεύς.

[Μουσουργῷ: Αἰτιατικῇ.]

Μουσουργοί: [r] Ψάλτριαι.

ἐν ταῖς κεφαλαῖς ἔχουσαι πτερὰ, πλὴν Τερψιχόρης, ὅτι μήτηρ ἦν Σειρήνων. Περὶ δὲ Κρήτην ταῦτα γεγόνασιν, ὅθεν καὶ πόλις Ἄπτερα τῆς Κρήτης, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὰ πτερὰ νικηθείσας ἀποβαλεῖν τὰς Σειρῆνας. Confer Stephanum Byzantinum, et, qui eum exscripsit, Suidam v. Ἄπτερα. Huc respexit etiam Julian. Epist. xli. Τί γὰρ δεῖ τὰς Σειρῆνας λέγειν, ὧν ἔτι τὸ πτερὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου φέρουσιν αἱ νικήσασαι; *Quid enim Sirenas memorem, quarum quæ cantu vicerunt Musæ, alam in fronte adhuc gestant?* TOUP.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ, Ἐλευσ.] De Musæis diversis, eorumque scriptis, egit Meursius Lect. Attic. lib. II. c. 19. post cujus accuratam diligentiam nihil de hoc argumento nobis dicendum restat. KUST.

[b] Ἀντιφήμου] Ἀντιοφήμου Orpheus Argon. 306. Pausan. X. 5. et 12.

[c] καὶ Ἑλένης γυναικός] Junge hæc cum præcedentibus illis, υἱὸς Ἀντιφήμου; et quæ inter ea interjecta sunt, quasi per parenthesin dicta intellige. Ceterum, Enarrator Comici ad Ranas 1065. matrem Musæi Σελήνην vocat, non, ut hic Suidas, Ἑλένην. Eum confer. KUST. ὑπὲρ τῆς Ἑλένης Eudocia. Ἑλήνης V.

[d] δὲ] γὰρ A.B.V. Tum καὶ ante ἔγραψεν A.V.

[e] δ΄] γ΄ E.

[f] πρὸ τῶν Τρωϊκῶν πολλῷ] Meursius loco laudato addita negatione legendum esse censet, πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐ πολλῷ Eum vide. KUST. πολλῷ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν A.V.

[g] τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους] Locus hic est obscurus, de quo quamvis nihil certi statui possit, conjecturam tamen meam de eo proponam. Existimo nimirum, Pergami fuisse Museum, quale olim Alexandriæ in Ægypto, in quo viri eruditione clari publico stipendio alebantur. Horum virorum doctorum cœtum Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas, hic appellare videtur Περγαμηνοὺς κύκλους, quasi dicas, coronas virorum doctorum, qui Pergami erant: quemadmodum Philostratus in Vita Polemonis, p. 532. cœtum eorum, qui in Museo Alexandrino publice alebantur, κύκλον τοῦ Μουσείου appellat. Verba ejus hæc sunt: Ἀδριανὸς δὲ κατέλεξεν αὐτὸν καὶ τῷ τοῦ Μουσείου κύκλῳ εἰς τὴν Αἰγυπτίαν σίτησιν. Non me quidem latet, Salmasium ad Ælii Spartiani Adrianum, per vocem κύκλος in hoc loco Philostrati intelligere *orbem*, vel *mensam rotundam* Musei, cui viri docti assidebant: sed verius est, vocabulum istud ibi significare id, quod diximus; nimirum *coronam*, vel *cœtum*. Nam idem Philostratus in Heliodoro, p. 620. vocem istam manifeste eo sensu accipit, dum ait: Μηδὲ Ἡλιόδωρος ἀπαξιούσθω σοφιστῶν κύκλου. Quod autem diximus, Pergami olim Museum fuisse, quale Alexandriæ; probabile fit ex eo, quod legamus, inter reges Pergami et Ægypti ingentem olim circa bibliothecas æmulationem intercessisse. Inde enim colligere quis possit, eosdem munificentia quoque et liberalitate erga viros doctos inter se certasse. Quare, cum Ptolemæus Philadelphus Museum Alexandriæ instituisset, in quo viri eruditionis et doctrinæ fama clari publice alerentur; videtur et Eumenes, vel Attalus, rex Pergami, idem fecisse, ne hac in re Ptolemæo Philadelpho cederet. Hæc est de obscuro hoc loco Suidæ conjectura nostra: qua si quis meliorem attulerit, ei lubens dociles aures præbebo. KUST.

ib. Lego, εἷς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου. De Bibl. Pergamena Plutarch. in Anton. p. 943. TOUP.

[h] κύκλους] κύκλας V.

ΜΟΥΣΑΙΟΣ: Παρ' Ἕλλησι φιλόσοφος] Ex Harpocratione. KUST.

[i] εἰ γνήσιος] εἰ om. A.B.V.E.M. Photii ms. Harpocr. ms. Pal. Μιξιδάμου A. pr.

[k] ἐπετήδευσε] ἐπετήδευε A.B.V.E.M. Photius, Harp. ms. Pal.

[l] οὕτω] τοῦτο A.B.V.E. Photius, Harp. ms. Pal. Mox παρὰ A.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ] περὶ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μουσείου scripsit Aristonicus. Eum librum Sopater ad conficiendum libr. 12. Eclogarum excerpsit, Photius c. 161. Ἐν τῷ Μουσείῳ τῷ ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Ἀκαδημίᾳ ἱδρυθέντι Χαρίτων ἀγάλματα ἀνέθηκε Σπεύσιππος, Laërt. IV. 1. REINES. Conf. Athen. I. 22. et Schweigh. in Suppl. Animadv. t. I. p. 126. Fortasse hic intelligi potest Atheniense Museum, quod Schweigh. negat. Commemorat etiam Claudium Museum Athen. VI. 240. De Museo Alexandrino vid. Gronovii Thes. A. Gr. t. VIII. p. 2741. seqq. MULLER.

ὍΤΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ] Gl. A. in marg. om. V.

[n] Τὰ δὲ παρ.] Eunapii videntur, cujus est in Ædes. p. 50, 5. ἡ δόξα τῶν ἄστρων ἔψαυε. HEMST.

ΜΟΥΣΟΜΑΝΤΙΣ: Κομπώδης] Ex Schol. Aristoph. Av. 277. KUST.

[o] Ἠδωνῶν] Ἠδονῶν A.B.E. Mox Αἰσχύλος E.

[p] Τίς ποτ' ἔσται ὁ μουσ.] Fragmentum hoc omnino lacerum est et mutilum: ex quo proinde nullum sensum elicere queas. KUST.

[q] Ἄλλος] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet, ἄλαλος. KUST. et sic A.B.V.E.

ΜΟΥΣΟΥΡΓΩ om. A.V.

ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ] Vide Valesium in notis ad Excerpta Constant. p. 64. KUST. Vid. Meibom. præf. ad Antiq. Mus. Auct. p. 6. HEMST. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XVII. 72. Bergler. ad Alciphr. I. 12.

[r] Ψάλτριαι] Instrumentis canentes.—Αἱ αὐταὶ—τῷ ψαλμῷ instrumentali cantui.—Ὁ ψαλμὸς δὲ—μέλος, instrumentalis cantus melodiam non habet odæ congruenter fac-

Αἱ δὲ μουσουργοὶ [s] βάρβαροι ἦσαν γυναῖκες· [t] ὄνομα αὐταῖς ἐπιχώριον [u] ζάρβα. Καὶ τούτων αἱ μὲν αὐλοῦσιν, αἱ δὲ ψάλλουσι πενταχόρδῳ, αἱ δὲ, ἑπταχόρδῳ ψαλτηρίῳ· [v] αἱ αὐταὶ δὲ καὶ προσᾴδουσι τῷ ψαλμῷ. Ὁ ψαλμὸς δὲ οὐ πρὸς τὴν ᾠδὴν ἔχει πεποιημένον τὸ μέλος, καθάπερ παρ' Ἕλλησιν· ἀλλ' ἔστιν οἷος ἐνδέσιμος εἶναι τῇ ᾠδῇ. Καὶ [x] λήγοντι μὲν τοῦ πότου τῷ βασιλεῖ καὶ ἡ ᾠδὴ ξυνεπαύετο· ὁπότε δὲ ἐγχέαι κελεύσειεν, αὖθις ἤρχοντο ᾄδειν καὶ ψάλλειν.

[y] Ὁ δὲ Ἀρβαζάκιος μουσουργοῖς συνέζη τοσαύταις, ὅσας οὔτ' ἐκεῖνος ἀριθμεῖν εἶχεν, οὔτε οἱ προσήκοντες λογισταί. [z] Τῶν γὰρ στρατιωτῶν ᾔδεισαν τὸ πλῆθος· τῶν ἑταιρῶν δὲ καὶ τὸν ἀριθμὸν τὸν ἐκ τῶν χειρῶν διέφυγεν. [a] Ὥσπερ οὖν Ὀρόντην τὸν Πέρσην φασὶν εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει καὶ ἕνα ἀριθμόν· οὕτω κἀκεῖνοι τὰς ἑταίρας κατὰ μονάδα καὶ μυριάδα ἠρίθμουν.

Μουσωθῆναι: Παρὰ μουσῶν διδαχθῆναι.

Μήτε γὰρ εἶναι ποιητικὸς, μήτε μὴν μουσωθῆναι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν.

Καὶ Μεμούσωμαι: Πεπαίδευμαι.

> [b] Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμι, [c] μοῦσα δ' ἔνεστί μοι,
> αὐτὴ δ' ἐμαυτῆς οὐ κακῶς γνώμης ἔχω·
> τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
> πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.

Ἀντὶ τοῦ, πεπαίδευμαι, ἤσκημαι. [d] Λυσιστράτη φησί.

Μουσώνιος, Καπίτωνος, Τυρρηνὸς, πόλεως [e] Βουλσινίου, διαλεκτικὸς φιλόσοφος, καὶ Στωϊκὸς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος, [f] γνώριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, καὶ ἄλλων [g] πολλῶν· [h] πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου, κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον. Διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν, καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς [i] ἐλευθερίας αὐτοῦ, [k] ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. Φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι, φιλοσοφίας ἐχόμενοι, καὶ ἐπιστολαί. Περὶ τούτου τοῦ Μουσωνίου [l] λέγει ὁ Παραβάτης ἐν ἐπιστολῇ· "Τὴν παροινίαν, ἣν εἰς [m] ἡμᾶς "ὁ τῆς Ἑλλάδος ἡγεμὼν πεπαρῴνηκεν, οὕτω βαθέως "ἤνεγκας, οὐδὲν ἡγούμενος τούτων εἰς σὲ γεγονέναι. "Τό γε μὴν τῇ πόλει βοηθεῖν ἐκείνῃ βούλεσθαι καὶ "[n] προθυμεῖσθαι, περὶ ἣν ἐποιήσω τὰς διατριβὰς, φιλοσόφου ψυχῆς ἐστι τεκμήριον· ὥστε μοι δοκεῖ τὸ "μὲν πρότερον Σωκράτει προσήκειν, τὸ δεύτερον δὲ, "οἶμαι, Μουσωνίῳ. [o] Ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἔφη, [p] ὅτι μὴ "θεμιτὸν ἄνδρα σπουδαῖον πρός του τῶν χειρόνων [q] καὶ "φαύλων βλαβῆναι· ὁ δὲ [r] ἐπεμέλετο βαρῶν, ὁπηνίκα φεύγειν αὐτὸν ἐπέταττε Νέρων." Τουτέστι, τειχῶν. Βάρεις γὰρ τὰ τείχη.

Μουσώνιος: [s] Ἐπὶ Ἰοβιανοῦ ἦν βασιλέως. Πάντα ὅσα ἦν ἄριστα, μικρὰ [t] ἐφαίνετο πρὸς τὸν ὄγκον Μουσωνίου καὶ τὴν σὺν τῷ δραστηρίῳ τῆς γνώμης βαθύτητα· δι' ἃ κατὰ λόγον εὐδοκιμῶν, τήν τε ἀλιτενῆ χώραν τῆς Ἀσίας ἐπῆλθε, [u] καὶ ὁ τὴν [x] ἀνθύπατον καὶ μείζονα ἔχων ἀρχὴν πρὸς τὰς ἐπιδημίας ἐξίστατο, κἀκεῖνος ἅπαντα ἐπιὼν ἐν ὀλίγαις ἡμέραις, τὴν θάλασσαν ἐπλήρωσε τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας εἰσφορῶν. Ἐπεκάλει δὲ οὐδεὶς ἄδικον οὐδὲν τοῖς γινομένοις· ἀλλὰ [y] παιδιά τις ἦν ἅπασι τοῖς καταβάλλουσι τὰ εἰσφε-

tam.—ἀλλ' ἔστιν—ᾠδῇ—sed odæ tanquam præludium præmittitur. REINES.

[s] βάρβαροι] βάρβαραι A.

[t] Vid. Bochart. t. I. p. 902. HEMST.

[u] ζάρβα] In 2 mss. Paris. legitur βάρζα. KUST. Sic A.V.

[v] Αἱ αὐταὶ—ἀλλ' ἔστιν om. B.E.

[x] λήγοντι] λήγοντι οὖν E. Tum μὲν οὖν B.V.E. Mox βασιλέως E.

[y] Ὁ δὲ Ἀβαρζάκιος μουσουργ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀρβαζάκιος. KUST. Ἀρζαβάκιος A.

[z] τῶν] τὸ A. Tum ᾔδεσαν V. Mox post ἑταιρῶν δὲ V. inter lineas habet οὐκ ᾔδεισαν. Post ἀριθμὸν τὸν om. A.

[a] ὥσπερ] ὥσπερ οὖν A.

[b] Ἐγὼ γυνὴ μέν εἰμ.] Aristoph. Lysistr. 1126. KUST.

[c] μοῦσα δ' ἔνεστί μοι] Apud Aristophanem loco laudato legitur, νοῦς δ' ἔνεστί μοι: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[d] Λυσιστράτη] Λυσίστρατος E.

ΜΟΥΣΩΝΙΟΣ Καπιτ.] C. Musonius Rufus. Vid. Catan. ad Plin. Ep. III. 11. et Tacit. Hist. III. 81. Thusci generis, Tacit. Annal. XV. 59. cf. Julian. Ep. ad Themist. p. 489. et Philostrat. Vit. Apollon. IV. 35. Musonius et Herminius, Stoici, Plotino σύγχρονοι, Porphyr. in hujus vita. REINES. Vid. J. Masson. in C. Plinii Jun. vita ad A. C. LXV. Suid. in Δρᾶμα, Ἐπεισόδιον. HEMST.

[e] Βουλσινίου] Ms. Paris. A. [et B.V.E.M.] habent Βουσινίου. KUST. Male: intelligitur enim *Vulsinium* vel *Vulsinium* Hetruriæ urbs, de qua Cluver. Ital. Antiq. p. 556. HEMST.

[f] γνώριμος] γνώριμος δ' A.

[g] πολλῶν] Addit V. διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρεῖται. Quæ et in eodem ms. iterantur infra.

[h] πρὸς ὃν] πρὸς ὃν καὶ A.B.E. Mox post Ἀπολλωνίου A. addit πρὸς αὐτόν. Tum κἀκείνου πρὸς Ἀπολλώνιον om. E.

ib. πρὸς ὃν ἐπιστολαὶ] Ap. Philostrat. IV. extr. qui duorum Musoniorum, Babylonii et Tyrrheni, meminit, ista de Babylonio refert. REINES.

[i] ἐλευθερίας αὐτοῦ] αὐτοῦ om. A.B.

[k] ὑπὸ Νέρωνος ἀναιρ.] Immo in Gyarum insulam ejectus, mortuo Nerone rediit, vixitque sub Vespasiano, Philostr. Vit. Apoll. VII. 16. Lips. ad Tacit. Ann. XIV. 59. Suidam ob ea culpat. REINES. Vid. supra v. Κορνοῦτος.

[l] λέγει ὁ Παραβάτης] Hæc pertinent ad Musonium sequentem. REINES.

[m] ἡμᾶς] εἰς ἡμᾶς A.

[n] προθυμεῖσθαι] προμυθεῖσθαι B. προμηθεῖσθαι V.

[o] Ἐκεῖνος] Plato Apol. Soc. p. 30 D.

[p] ὅτι μὴ θεμιτὸν] Musonio philosopho orationem hujus argumenti tribuit Stobæus Serm. 92. de Patient. REINES.

[q] καὶ φαύλων addunt A.B.V. Tum βλαβηθῆναι B. Mox ὁ δὲ om. E.

[r] ἐπεμέλετο βαρῶν] Is ab exilio revocatus a Vespasiano, eidem muneri fuit præfectus. Vid. Scalig. ad Euseb. p. 201. ubi dic. *murorum præfectus*. REINES.

ΜΟΥΣΩΝΙΟΣ] Locum hunc de Musonio ex historia Eunapii excerptum esse putat Valesius ad Amm. Marcell. lib. XXVII. p. 342. Certe ipse Eunapius in Proæresio testatur, se in historiis suis Musonii mentionem fecisse: quod Valesii conjecturam confirmat. KUST. Vid. Eunap. in Maxim. p. 106, 13. unde simul constabit quæ Suidas hic profert Eunapio vere tribui. HEMST. Fragm. 12. Vid. Wyttenbach. ad Eunap. p. 315.

[s] ἐπὶ Ἰοβιανοῦ] Sc. Proconsul Ἑλλάδος. Ad eum Himerius scripsit, vid. Phot. c. 165. et 243. Ad hunc est, quod habet Julian. in l. antea laudato. Musonius discipulus Proæresii in sophistica, et successor ejus designatus Athenis: Juliano imperatore exclusus a docendi munere, quod Christianus haberetur, Eunap. p. 161. Vid. Ammian. Marcell. XXVII. 9. ibique Valesium. REINES.

[t] ἐφαίνετο] ἐφαίνετο A.E.

[u] καὶ ὁ τὴν ἀνθύπατον ἔχων ἀρχὴν, πρὸς τὰς ἐπιδ. ἐξίστ.] Portus locum hunc male interpretatus est, qui sic vertendus erat: *Eique iter facienti proconsul Asiæ cedebat.* KUST.

[x] ἀνθύπατον] ἀνθύπατον καὶ μείζονα A.

[y] παιδιά] παιδεία V.

ρόμενα. [*]Εὐνάπιος γὰρ ὁ ἐκ Φρυγίας ῥήτωρ ἐπεστάτει τοῖς πραττομένοις.

Μοχθεῖ: Κακοπαθεῖ.

Οἱ δὲ Κελτοὶ πολλὰ μοχθήσαντες κατὰ τὴν ὁδὸν διὰ τὴν δυσχωρίαν.

Λέγεται δὲ καὶ μοχθίζω.

Μοχθηρία: Ἡ τοῦ ἀργυρίου ἐπιθυμία· ἢ ἡ αἴτησις τοῦ ἀργυρίου. [a]Ἀριστοφάνης·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

Καὶ,

Μοχθηροῦ βοὸς δέρμα.

Ἀντὶ τοῦ, ἰσχνοῦ, καὶ [b]κακοῦ, [καὶ λεπτοῦ,] καὶ λεπτοβύρσου, ἢ θανασίμου, ἢ ἀσθενοῦς. [c]Ἀριστοφάνης·

Ὅστις ὑποτεμὼν ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοός.

Μοχθηρία: Ἡ κακία. [d]Ὡς Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος·

Οὐ γὰρ ἴσμεν τοὺς γεγραμμένους νόμους, δι' ὧν ἡ δημοκρατία σώζεται, παραβαίνοντα, ἑτέρων δὲ μοχθηρῶν ἐξηγητὴν ἐθῶν καὶ νομοθέτην γενόμενον, ἀτιμώρητον ἀφεῖναι.

Μοχθηρὸς, καὶ μόχθηρος προπαροξυτόνως. Ἐπίπονος, ἢ πονηρός· [e]παρὰ δὲ ῥήτορσιν ὁ κακὸς ὑπείληπται. Καὶ μοχθηρία ἐπὶ τῆς κακίας τέτακται. Οὕτω Δείναρχος. Ἀντιφῶν δὲ, ὁ παλαιότατος τῶν ῥητόρων, τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο οὐκ ἐπὶ τοῦ [f]κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῇ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξε. Καὶ φησὶν οὕτως ἐν προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις·

Κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρὸς, ὅντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατάγελως.

Μόχθος: Κόπος. Πισίδης·

Οὐκ εἶχε μόχθον εἰς τὸν [g]Εὐφράτου πόρον.

Μοχλός:

Μωάβ ὄνομα κύριον. [h]Καὶ Μωαβίτης, ὁ ἀπὸ τῆς τοῦ Μωὰβ φυλῆς.

Μωάω:

Μωδεείμ: Ὄνομα πόλεως παρὰ Ἰωσήπῳ.

Μωκία, καὶ [i]Μωκισία κινστέρνα· ἣν ἔκτισεν Ἀναστάσιος ὁ δίκορος.

Μωκίζω: Ἐμπαίζω.

Μώκιος: Ὄνομα κύριον.

Μῶκος: Χλευαστὴς, μωρὸς, σκώπτης· καὶ Μωκωμένης: Χλευαζομένης.

Μωκώμενος: Κατατρώγων.

[Μωκῶσαν: Αἰτιατική.]

Μωλόχιον: Λαχανηρὸν γένος.

Μῶλος: [k]Ἡ μάχη· διὰ τὸ μολύνεσθαι αἵματι· ἢ ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι τῶν ἀποθνησκόντων τὰ σώματα ἐν πολέμῳ· ἢ παρὰ τὸ μόλις ἐκφυγεῖν· ἢ [l]ὅτι μειοῖ, ὅ ἐστιν ἐλαττοῖ, τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι ἐς αὐτὸν [m]ἕλκεται τὰ πλήθη.

Μῶλος: Ἡ πολυχρόνιος μάχη· παρὰ τὸ μὴ λύεσθαι· ἢ παρὰ τὸ μολεῖν. Δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ σπεύδειν. Σημαίνει δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Μώλωψ: Ἔναιμον ἄλγος.

Μῶλυ: Ἀντιπάθιον· ἢ βοτάνη ἀλεξιφάρμακος, ἤτοι πήγανον ἄγριον.

Μωμᾷ: Ψέγεις, ἀνιχνεύεις. Ἀπὸ τοῦ μωμῶ. Καὶ μωμᾶται, ψέγει. Καὶ μωμητὰ, ψεκτά.

Μῶμαρ: Ὁ μῶμος. Ἢ [n]μῶμαρ, ὁ μωρὸς, καὶ ἡ μάχη.

Μωμαστής:

Μωμεύειν:

Μῶμος: Σκώπτης.

[o]Τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημένος, ὥστε μηδ' ἂν τὸν Μῶμον αὐτὸν [p]ἐπιμωμήσασθαι, μὴ ὅτι αὖ τὸν φθόνον μισῆσαι. Τοσαύτη πρᾳότης ἐνῆν τῷ ἀνδρὶ, καὶ τοσαύτη δικαιοσύνη.

---

[*] Εὐνάπιος] Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 468.

ΜΟΧΘΗΡΙΑ] Male Suidas vocem hanc interpretatur: quippe quæ in subjuncto loco Aristophanis non significat avaritiam, vel pecuniæ cupiditatem; sed potius turpitudinem, vel obscœnam libidinem. Adi ipsum Comicum. KUST.

[a] Ἀριστοφάνης] Plut. 159.

[b] κακοῦ καὶ λεπτοῦ] λεπτοῦ καὶ κακοῦ A.B. καὶ λεπτοῦ om. V.

[c] Ἀριστοφάνης] Equit. 316.

[d] Ὡς Λυκοῦργος—παραβαίνειν om. E. Mox inserui νόμους ex B.V. παραβαίνοντα A.B.V. pro παραβαίνειν.

[e] Παρὰ δὲ] δὲ om. A.V.E. ὁ κακὸς Photius pro παρὰ—ὑπείληπται.

[f] κακοῦ] τοῦ κακοῦ A.E. Photius.

[g] Εὐφράτου] Εὐφράτην V. Est Fragm. v. 120. ap. Foggin.

[h] Καὶ ΜΩΑΒΙΤΗΣ etc. om. V. Inserui τοῦ ante Μωὰβ ex A.

ΜΩΑΩ] Cum Porto existimem scribendum esse Μῶα, quod Dorice dictum est pro communi Μοῦσα. KUST.

ΜΩΔΑΕΙΜ] Μωδεείμ A.B.E. Vid. Joseph. A. J. XII. 6, 1. ibique notata.

ΜΩΚΙΑ] Ælian. V. H. III. 19. TOUP.

[i] ΜΩΚΕΣΙΑ κινστέρνα· ἣν ἔκτισεν Ἀναστ.] Codinus de Origin. CPolit. num. CL. Τὴν δὲ Μωκισίαν Ἀναστάσιος ὁ Δίκορος ἔκτισεν. Ὅτε δὲ αὐτὴν ἔκτισε, λεῖψις ἦν ἐν τῇ πόλει ὕδατος καὶ σίτου, ὡς πιπράσκεσθαι τοῦ σίτου μέδιμνον ἓν εἰς τὸ νόμισμα. Ἔλαβε δὲ τὴν τοιαύτην ἐπωνυμίαν ἡ κιστέρνα διὰ τὸ πλησίον εἶναι τοῦ ἁγίου Μωκίου. Vide etiam supra v. Ἀναστάσιος Σιλεντ. KUST. Μωκισία B.V.E. Hæc om. A. qui habet tamen in marg. ὍΤΙ τὴν Μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς Ἀναστάσιος ὁ δίκορος κτίζει.

ΜΩΚΟΣ] Sirach. XXXVI. 6. TOUP. Vid. Μεμωκημένος. HEMST. Delevi ἄνους post μωρὸς cum A.B. et Photio.

ΜΩΚΩΜΕΝΗΣ] Vid. Bergler. Alciphr. I. 33.

ΜΩΚΩΣΑΝ] Μωκῶσι B.E. Deest gl. A.V.

ΜΩΛΩΧΙΟΝ] Μωλόχιον A. Μωλοχίον V. Μωλάχιον Zonaras. Portus conjicit Μαλάχιον, a μαλάχη.

[k] Ἡ μάχη] Schol. Apollon. Rhod. I. 164. REINES.

[l] παρὰ τὸ] ὅτι A.B.V.

[m] ἕλκεται] εἵλκεται A.B.E.

ΜΩΛΩΨ] Vid. Schleusner. Lex. V. T.

ΜΩΛΥ] Vid. etymon ejus ap. Ptol. Heph. Καιν. ἱστ. III. ap. Photium. REINES. Vid. Od. κ'. 305. Schol. Aristoph. Plut. 303.

ΜΩΜΑΙ] Aristoph. Av. 171. TOUP.

[n] ΜΩΜΑΡ, ὁ μωρὸς] Festus: *Momar, Siculi stultum vocant.* Isidorus in Glossis: *Momar, Siculus, stultus, qui cito movetur ad iram.* Confer etiam Hesychium v. Μῶμαρ, et v. Μῦμαρ. KUST.

ΜΩΜΟΣ] Vid. supr. Ἑρμείας. Julian. Ep. ad Dionysium: Καίτοι με οὐ λέληθεν, ὅτι καὶ τῆς Ἀφροδίτης ὑπὸ τοῦ Μώμου φασὶ ἐσκῶφθαι τὴν σάνδαλον· ἀλλ' ὁρᾷς, ὅτι πολλὰ καὶ ὁ Μῶμος ἐρρήγνυτο, καὶ μόλις ἐλάμβανε τοῦ σανδάλου. REINES.

[o] Τὰ δὲ πρὸς ἀρετὴν εὖ ἠσκημ.] Hæc sunt verba Damascii de Hermia philosopho, quæ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1044. ut Pearsonius observaverat. Vide etiam supra v. Ἑρμείας, ubi locus hic multo auctior legitur. KUST.

[p] ἐπιμωμήσασθαι] ἐπιμωμάσασθαι V. ubi infra τοιαύτη pro τοσαύτη.

Μῶν: Ἆρα. Σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν. Τὸ γὰρ μῶσθαι, ζητεῖν. A

Μῶν: [q]Ἀριστοφάνης·

Μῶν ἐκ καλῶν εἶ κἀγαθῶν; Μὰ τοὺς θεούς.

Καὶ αὖθις·

Μῶν ἐστιν;

Ἆρ' ἐστί;

[r]Μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;

Μὴ ὕστερον τοῦ καιροῦ ἦλθον εἰς τὸ βοηθῆσαι; B

Μώνυξ: Ὁ μονώνυξ. Καὶ [s]μώνυχες ἵπποι.

Μώνυχα ζῶα: Ἵππος, ὄνος, ὀρεύς, [t]καὶ εἴ τι ἄλλο. Τούτοις συμβέβηκε μὴ νεῖν, καὶ [u]λοφούροις κεκλῆσθαι.

Μωπεύειν: Μέμφεσθαι.

Μῶρα: Ἀνόητα, παράλογα.

[x]Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων,
[y]ὅσ' ἀνόητα ἢ μῶρα βουλευσόμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. C

Λέγεται ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς, νικῆσαι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ἡττηθέντα τὸν Ποσειδῶνα καὶ λυπηθέντα καταράσασθαι τῇ πόλει, [z]καὶ λέγειν αὐτόν, ὅτι γένοιτο τοὺς Ἀθηναίους ἀεὶ κακῶς βουλεύεσθαι· ἀκούσασαν δὲ τὴν Ἀθηνᾶν τῆς κατάρας προσθεῖναι, ὅτι κακῶς βουλεύεσθαι, καὶ ἐπιτυγχάνειν. D

Μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν: Ἀντὶ τοῦ, εὐήθης εἶ, νῦν βουλόμενος μαλάσσειν, ἐξακμάσαντος τοῦ καιροῦ. Ὁ Αἴας φησὶ πρὸς Τέκμησσαν. [a]Καὶ αὖθις·

Ἆρ' οὐχὶ μωρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου,
ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται;

Καὶ αὖθις·

[b]Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς, ὅπως μή σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη.

Ἐπὶ τῶν [c]βλασφημούντων εἴρηται.

B Μωρία διὰ Χριστόν: [d]Ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς [e]λυττῶντας ἀκαίρως καταστέλλωμεν, ὅταν ἔρημον καὶ κενὴν τὴν ἡμετέραν διάνοιαν τῆς ἔξωθεν [f]ποιῶμεν παιδεύσεως, ἵν', ὅταν δέῃ τὰ τοῦ Χριστοῦ δέχεσθαι, σχολάζουσαν καὶ σεσαρωμένην αὐτὴν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν θείων λόγων παρέχωμεν.

Μωροκακοήθη:

[g]Ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπαράγωγος, ὃν δὴ μωροκακοήθη καλοῦσι. C

Μωρός: Ὁ ἄκυς.

Μῶρος: Παρὰ Ἀττικοῖς προπερισπᾶται.

Ὦ μῶροι, οὐκ ἴστε [h]τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδίας εἰπόντα·
[i]Ἡ γλῶττ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Μωρότερος Μορύχου: Πολέμων [k]φησὶ λέγεσθαι ταύτην παρὰ Σικελιώταις οὕτως·

D *Μωρότερος [l]εἶ Μορύχου, ὃς τἄνδον ἀφεὶς, ἔξω τῆς οἰκίας κάθηται.*

Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος, [m]κατ' ἐπίθετον διὰ τὸ μολύνεσθαι αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ τρύγῃ γλεύκει τε καὶ σύκοις. Μορύξαι [n]δὲ, τὸ μολῦναι. Ὅμηρος γοῦν τὸ μεμολυσμένος [o]μεμορυχημένος

[q] Ἀριστοφάνης] Equit. 185.

[r] Μῶν ὑστερόπους—βοηθῆσαι] Hæc descripsit Suidas ex Schol. ad Aristoph. Lysist. 326. ubi legitur, μὴ ὕστερος τοῦ καιροῦ. Quomodo et apud Suidam scribendum est. TOUP. εἰς τὸ ante ὕστερον deleri cum A.B.V.E.

[s] ΜΩΝΥΧΕΣ] μονώνυχες A.B.

ΜΩΝΥΧΑ ΖΩΑ] Hesychius: Μώνυχα ζῶα: Ἁπλῆν καὶ διεστῶσαν. Locus est corruptus et mutilus, quem sic emendo: Μώνυχα ζῶα: Τὰ ὁπλὴν μὴ διεστῶσαν ἔχοντα. Vel, τὰ ἁπλῆν καὶ μὴ διεστῶσαν ὁπλὴν ἔχοντα. Ratio emendationis manifesta est. KUST. Vid. Ælian. N. A. XI. 37.

[t] καὶ εἴ τι ἄλλο. Τούτοις σ.] Sic locum hunc auctoritate MStorum Paris. interpunxi et supplevi. Ante enim male legebatur, καὶ εἴ τι ἄλλο συμβέβηκε, &c. KUST. Vid. Συνέδοντα. TOUP.

[u] λοφούροις] Sic scribendum esse recte Portus monuit. Ante enim male legebatur λοφύροις. De voce λόφουρα autem consule Eustathium in Homerum [p. 1313, 33.] KUST. λοφύζοις A.B.V.E.

ΜΩΠΕΥΕΙΝ] An leg. Μωμεύειν, quod paulo ante legitur sine interpretatione. VALCK.

[x] Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γερ.] Aristophanes Ecclesiaz. 471. Λόγος γέ τοι τίς ἐστι τῶν γεραιτέρων, Ὅσ' ἂν ἀνόητ' ἢ μῶρα βουλευσώμεθα, Ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Confer Nostrum supra v. Γεραίτερος, ubi idem locus legitur. KUST. τε τοι A. τε τι V.

[y] ὅς ἀνόητ' ἄχη] ὅσ' ἀνόητ' ἄχ ἢ A. Mox ὁ Ποσειδῶν V. et infra ἐφιλονείκησε. Paulo post καὶ λυπηθέντα accedunt ex A.

[z] κακῶς ἀεὶ τοὺς 'A. βουλεύεσθαι] καὶ λέγειν αὐτὸν, ὅτι γένοιτο τοὺς 'Αθ. ἀεὶ καλῶς β. A. et fere V. τῆς κατάρας addit A. et mox ὅτι.

ΜΩΡΑ ΜΟΙ ΔΟΚΕΙΣ ΦΡ.] Sophocl. Aj. 594. δοκεῖ V. Mox βουλομένη E. Schol. βουλόμενος B.

[a] Καὶ αὖθις· Ἆρ' οὐχὶ μωρ.] Hæc, et quæ sequuntur, ex optimo ms. Paris. A. revocavi, quæ in prioribus editt. desiderantur. KUST. Ex Soph. Œd. T. 540. Male collocavit Kusterus post εἴρηται.

[b] Ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ Θ.] Aristoph. Av. 1238. Vide etiam supra v. Μάκελλα, ubi idem locus citatur. KUST.

[c] βλασφημούντων] βλασφήμων B.V.

ΜΩΡΙΑ ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ] Respexit Suidas ad locum Pauli 1 Corinth. IV. 10. ubi legitur, Ἡμεῖς μωροὶ διὰ Χριστόν. KUST.

[d] Ὅταν τοὺς οἰκείους λογισμοὺς λυττ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Chrysostomi Homil. II. de Incomprehensibili, tom. VI. p. 396. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico v. Μωρία. KUST.

[e] λυττῶντας] Sic recte habent mss. Paris. itemque Chrysostomus loco laudato. At in prioribus editt. male legitur, ἐλαττοῦντες. KUST.

[f] ποιῶμεν] ποιῶ V. qui in fine om. λόγων.

ΜΩΡΟΚΑΚΟΗΘΗΣ] Μωροκακοήθη A.E.

[g] Ἦν δὲ κακοῦργός τε καὶ εὐπ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Procopii Historia Arc. c. 8. KUST.

[h] τὸν σοφώτατον τῆς τραγῳδ.] Intelligit Euripidem, qui in Hippolyto Coronato 612. sic inquit: Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. KUST.

[i] Ἡ μὲν] μὲν om. A.E.

ΜΩΡΟΤΕΡΟΣ ΜΟΡΥΧΟΥ: Πολ.] Totum hunc locum sumpsit Suidas ex Zenobio, qui eadem habet Centur. V. 13. Confer etiam Nostrum supra v. Μόρυχος. KUST. Μορύχου A. et sic infra.

[k] φησὶ om. A.B.V. Photius.

[l] εἶ] εἶμι Photius.

[m] κατ' ἐπίθετον] κατεπεθετο Photius. Μόρυχος ὁ Διονύσου ἐπίθετον Zenob.

[n] γὰρ] δὲ A.E. Photius.

[o] ΜΕΜΟΡΥΧΗΜΕΝΟΣ] Scribe, μεμορυγμένος. Respexit enim Suidas ad locum illum Homeri Odyss. ν'. 435. 'Ρυ-

φησίν. Εὐήθειαν [p]δὲ τούτου καταγνωσθῆναι, παρόσον ἔξω τοῦ νεὼ ἐν ὑπαίθρῳ αὐτοῦ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται παρὰ τῇ εἰσόδῳ. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν εὐηθές τι διαπραττομένων.

Μωρούς: [q]Τοὺς τοῦ κόσμου σοφοὺς καλεῖ μωρούς.

Μωροὶ, [r]καὶ ἀβελτεροι, καὶ κεχηνότες [s]Μαμμάκυθοι: Μελιτίδης, Βουταλίων, Κόροιβος.

Μῶσθαι:

Τὸ [t]λανθάνω μῶσθαι, καὶ πολυπραγμονεῖν.

[u]Ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκωσι.

Μῶΰ: Τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις. Ἐξ οὗ καὶ Μωϋσῆς.

Μωϋσῆς: Ὁ προφήτης καὶ νομοθέτης. Ὅτι ἐν τῷ ὀγδοηκοστῷ τούτου ἔτει ἐξῆλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, ἐν ᾗ [x]παρῴκεισαν ἔτη διακόσια δεκαπέντε. C Πῶς οὖν [y]φησὶν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβραὰμ, ὅτι "πάροικον ἔσται τὸ σπέρμα σου ἔτη τετρακόσια;" Ἀλλὰ δῆλον, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀναβάσεως Ἀβραὰμ [z]ἐκ Χαρὰν δεῖ τὴν τοῦ λαοῦ παροικίαν ἀριθμεῖν. Οὐ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μόνῃ γέγονεν ἡ παροίκησις, ἀλλὰ καὶ ἐν γῇ Χαναάν. [a]Μωϋσῆς γὰρ λέγει· "Ἡ δὲ παροίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναὰν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα." Καὶ τοῦ μὲν Ἀβραὰμ ἀπὸ τῆς ἐκ Χαρὰν ἀναβάσεως μέχρι τῆς Ἰσαὰκ D [b]γεννήσεως, [c]ἔτη εἰκοσιπέντε· ἀπὸ δὲ Ἰσαὰκ μέχρι Ἰακὼβ, ἔτη ἑξήκοντα· ἀπὸ δὲ Ἰακὼβ μέχρι τοῦ Λευὶ,

A ὀγδοήκοντα ἑπτά· ἀπὸ Λευὶ μέχρι Καὰθ, τεσσαράκοντα πέντε· ἀπὸ Καὰθ μέχρι [d]Ἀμρὰμ, ἑξήκοντα τρία· ἀπὸ Μωϋσέως μέχρι [e]τῆς ἐξόδου, ὀγδοήκοντα. Καὶ οὕτως ἐξῆλθεν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Αἰγύπτου.

[f]Τοῦ Μωσέως γεννηθέντος, οἱ [g]τεκόντες δεδιότες τοὺς Αἰγυπτίους μηχανῶνται πλέγμα βύβλινον, ἐμφερὲς [h]τῇ κατασκευῇ [i]κίστιδι, [k]μέγεθος ποιήσαντες αὔταρκες εἰς τὸ μετ' εὐρυχωρίας ἐναποκεῖσθαι βρέφος· B ἔπειτα χρίσαντες ἀσφάλτῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ βάλλουσι. Θερμοῦθις δὲ, ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως, τοῦτον ἀνείλετο. [l]Τριετεῖ δὲ γενομένῳ θαυμαστὸν ὁ Θεὸς τὸ τῆς ἡλικίας ἐξῆρεν [m]ἀνάστημα.

Ὅτι Μωϋσῆς δὲ ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐνήστευσε· τεσσαράκοντα τὰς προτέρας, καὶ τεσσαράκοντα μετὰ τὸ συντρίψαι τὰς πλάκας, σαπφείρῳ λίθῳ δακτύλῳ Θεοῦ γραφείσας.

Ὅτι [n]οὐδεὶς ἦν ἀφιλότιμος οὕτως, ὡς Μωϋσῆν θεασάμενος μὴ ἐκπλαγείη τῆς εὐμορφίας.

Μοῖρα: Μερὶς, τὸ καθῆκον καὶ ἡ εἱμαρμένη. [o]Ἰώσηπος·

Μεγίστη γὰρ ἦν μοῖρα τοῦ πολέμου ληφθεὶς [p]Ἰώσηπος.

Μοιρηγενές: Ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε.

Μοίριχος: Ὄνομα κύριον.

Μοιροδοκῆσαι: Ἀντὶ τοῦ, μέρους μεταλαβεῖν. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ.

Μοιχάγρια: Τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα, ἐπὶ τῷ ληφθῆναι μοιχὸν ἀποτινόμενα.

γαλέα, ῥυπῶντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ. Scholiasta ad eum locum: Μεμορυγμένα: Μεμολυσμένα, πεφυρμένα. KUST. μεμορυχμένος Photius.

E [p] δὲ τούτου] δὲ om. Photius.

[q] Τοὺς τοῦ κόσμου] Ep. 1 Corinth. III. 19. ἡ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία ἐστὶ παρὰ τῷ θεῷ. Monuit Ernesti.

[r] καὶ ἈΒΕΛΤΕΡΟΙ, καὶ ΚΕΧΗΝΟΤΕΣ ΜΑΜΜ.] Aristophanes Ranis, 1019. Τέως δ' ἀβελτερώτεροι, Κεχηνότες Μαμμάκυθοι, Καὶ Μελιτίδαι κάθηντο. Ad hunc locum Suidas respexit. Ceterum in versu primo pro Μαμμάκυθοι propter metrum scribendum est Μαμμακύθοι, per υ in syllaba penultima; et deinde in versu ultimo particula καὶ, itidem metri gratia, delenda est: ut monuimus etiam supra v. F Μαμμάκυθος. KUST.

[s] ΜΑΜΜΑΚΟΥΘΟΙ] Μαμμάκυθος A. Μαμμάκυθοι E.

[t] λανθάνω] Vox hæc mendosa est: cujus loco Pearsonius ad marginem codicis sui reposuerat μανθάνειν; quam emendationem probo. KUST. λανθάνω A. qui et τὸ om. ante πολυπραγμονεῖν. Locum Juliani VII. p. 219. indicavit Bastius Ep. Crit. p. 227.

[u] Ἀντὶ τοῦ ζητεῖν παρὰ Λάκ.] Huc spectat nota illa Helladii apud Photium p. 1581. Τὸ γὰρ ζητεῖν Δωριεῖς λέγουσι μῶ· (scribe μῶσθαι·) καὶ μῶται, τὸ τρίτον πρόσωπον, παρ' Ἐπιχάρμῳ· καὶ μῶνται, παρ' Κεφορίων· καὶ μώμενοι, ἡ μετοχὴ, G παρὰ Σοφοκλεῖ. KUST.

ΜΩΥ] Vid. not. ad Joseph. A. J. II. 9, 6. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. T. I. p. 155.

[x] παρῴκεισαν] παρῴκησαν A.V.E.M.

[y] φησὶν ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀβρ.] Gen. XV. 13. KUST.

[z] ἐκ Χαρὰν] ἐν Χαρὰν B.E.M. et infr.

[a] Μωϋσῆς γὰρ λέγει] Exod. XII. 40. Notandum autem est, apud LXX. interpretes, quos Suidas hic, uti et alibi H passim sequitur, locum hunc aliter legi, ac in textu Hebraico, qui sic habet: *Habitatio filiorum Israel, qua manserunt in Ægypto, fuit* CCCCXXX *annorum*. LXX interpretes vero addunt, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν: quæ verba ad complendum dicti loci sensum omnino necessaria esse ratio chronologiæ manifeste evincit. Vide præter alios Marshamum in Canon. Chron. ad Sec. V. ubi de æra peregrinationis Israelitarum agit. KUST.

[b] γενέσεως] γεννήσεως A.B.V.E.

[c] ἔτη εἰκοσιπέντε] Ex numeris annorum, quos Suidas hic recenset, colligitur tantum summa CCCLX. non vero, ut oportebat, CCCCXXX. Desunt enim anni LXX. Ratio hæc est, quod post verba illa, μέχρι Ἀμρὰμ, ἑξήκοντα τρία, exciderit epocha temporis ab Amramo usque ad Moseo: cui epochæ si LXX. illos annos tribuas, qui dictæ summæ desunt, res recte se habebit. KUST.

[d] Ἀμρὰμ] Male ante Ἄβραμ: quod mendum a Wolfio etiam observatum fuerat. KUST. Ἄβραμ A.B.E.

[e] τῆς] γῆς A.

[f] Τοῦ Μωσέως γεννηθέντος, οἱ τεκόντες δεδ.] Hæc, et quæ sequuntur, Suidas hausit ex Josephi Antiq. Jud. lib. II. c. 9. [s. 4.] ut Pearsonius monuit. KUST.

[g] τέκοντες] τίκτοντες δὲ αὐτὸν E.M.

[h] τῇ κατασκευῇ] Leg. τὴν κατασκευήν. Vid. ad v. Ἴθματα. TOUP. Em. T. I. p. 261.

[i] κίστιδι] Apud Josephum loco laudato legitur, κοιτίδι. KUST.

[k] μέγεθος] μεγέθους A.B.V. Mox ἐν om. A.B.V. ante ἐναποκεῖσθαι.

[l] Τριετεῖ] Ibid. s. 6.

[m] ἀνάστημα] Vid. Ἀνάστημα. TOUP.

[n] οὐδεὶς ἦν] ἦν om. A.B.V.E. Hæc A. in marg. quæ Josephi sunt II. 9, 6. Post h. artic. delevi cum B.V.E.M. ΜΩΣΩ, γυνὴ Ἑβραία· ἧς ἐστι σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος· ὥς φησιν Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὁ Πολυΐστωρ, quæ leguntur supra v. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος. Habet A. in marg. Ex eo aut simili ms. primus edidit Aldus.

[o] Ἰώσηπος] Lib. III. [c. 8, 1.] de Bello Jud. p. 850. KUST.

[p] Ἰώσηπος] ὁ Ἰώσηπος A.

ΜΟΙΡΗΓΕΝΕΣ] Ex Scholiasta Homeri ad Il. γ'. 182.

ΜΟΙΡΟΔΟΚΗΣΑΙ] Ex Harpocratione. KUST.

ΜΟΙΧΑΓΡΙΑ] Od. θ'. 332. τὰ ante ἐπὶ om. A.V.E. Photius. In fine ἀποτεινόμενα E.M. Phot.

Μοιχάσω:

[q] Ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχασε.

Μοιχαλίς: Ἡ πόρνη, ἡ μοιχευομένη.

Μοιχεία:

[r] Μοιχεία καὶ [s] φαρμακεία ταὐτόν ἐστιν· καὶ γὰρ [t] ἀμφότερα λάθρα γίνεται. Λέγονται δὲ καὶ ἐπιβουλαί· καὶ οὔτε ἡ μοιχευομένη οὔτε ἡ φαρμακεύουσα φιλεῖ τὸν ἄνδρα.

Μοιχίδιον: Τὸν ἐκ μοιχοῦ γεγεννημένον. [u] Οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος, ἀλλὰ καὶ Ὑπερίδης.

B Μοιχός: Ὁ πόρνος. Ἐκ τοῦ μὴ, καὶ [x] τοῦ οἴχομαι. Ὁ ἐπιτηρῶν, μὴ οἴχεται ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς, ἵνα εἰσέλθῃ. Μυχὸς δὲ, ὁ σκοτεινὸς τόπος· παρὰ τὸ νὺξ, νυκτὸς, καὶ τροπῇ, μυχός.

Μοιχός: Εἶδος κουρᾶς κιναιδώδους. [y] Ἀριστοφάνης·

Κρατῖνος ἀεὶ [z] κεκαρμένος μοιχὸν μιᾷ μαχαίρᾳ.

C Ἀπρεπὴς κουρὰ, καὶ κιναιδώδης. Καὶ κῆπος, ἄλλο εἶδος· καὶ [a] σκάφη, ἕτερον. Καὶ παροιμία·

Ἕλκει μοιχὸς ἐς [b] μυχόν.

Ῥηθεῖσα ἡ παροιμία τῷ Καλλίᾳ.

Ἐπὶ τοῖς μοιχοῖς οἱ νόμοι τοὺς δημίους ὁπλίζουσιν· οἱ δὲ [c] κηπουροὶ τὰς [d] ῥαφανῖδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθὺς, ἐὰν ἁλῷ τις, τιμωρεῖται.

D Καὶ τὸ ῥῆμα μοιχῶ. Καὶ μοιχώμενος, ἡ μετοχή.

Μυῖα, [e] Θεσπιακὴ, λυρική. Μέλη πρὸς λύραν [f] ἁρμόζοντα.

Μυῖα Σπαρτιάτις, ποιήτρια. Ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν.

A Μυῖα, Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία.

Μυίαγρος: Ὁ μυιοθήρας.

Μυίας δάκρυον: Διὰ τὴν Θηβαίων [g] παρανομίαν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον· ἀφ' οὗ εἴρηται καὶ τὸ,

[h] Παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύσαιο.

Ἠσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὴν ἱέρειαν, ἐμβαλόντες αὐτὴν εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα, ἐρωτικῶς διατεθεῖ-
B σαν εἰς ἕνα τῶν θεωρῶν.

Μυᾶται: Σκαρδαμύττεται.

Μυᾶτε: Μυᾶν ἐστι τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα συνάγειν. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μύλλειν λέγεται. Τινὲς δὲ, τοὺς ὀφθαλμοὺς συνάγετε δυσαρεστοῦσαι. Ἢ ὥσπερ μύες καταδύεσθε, καὶ σκαρδαμύσσεσθε. Ἢ μύλλετε, ἢ μυκτηρίζετε. [i] Ἀριστοφάνης·

Τί μοι μυᾶτε, κἀναπεύετε;
C τί χρὼς τέτραπται; τί δάκρυον [k] κατείβεται;

Μυγαλῆ: Εἶδος ζώου.

Μύγης: Γέροντος ἀδυναμία.

[Μυγδόνιος: [l] Ὁ ἀπὸ τῆς Μυγδονίας.]

Μύγματα: Καταξέσματα.

Μυγμός: Ὁ στεναγμός. Καὶ ὁ τοῦ [m] μ ἦχος.

Μυδαλέας: Διαβρόχους.

[n] Μυδαλέα δάκρυσι.

D Καὶ μυδαλέον, δίυγρον παρὰ Ἀρχιλόχῳ, διάβροχον. [o] Λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον αἷμα, [p] τὸ ἐννότερον, ῥυπαρόν. Καὶ μυδαλέος, ὁμοίως.

Μυδᾶν: Νοτιᾶν, δίυγρον εἶναι, καὶ σήπεσθαι.

[q] Ἀκολάστων γυναικῶν ἐμοίχ.] Mira constructio. Quomodo enim τὸ μοιχᾶζειν genitivum adsciscat? Sed nil opus est hæsitatione. Scribendum enim proculdubio est, ἀκολάστους γυναῖκας ἐμοίχασε. KUST.

E ib. Leg. ἀκόλαστον γυναῖκα, vel ἀκόλαστον γύναιον ἐ. Libanius I. p. 206. De Helena intelligendum, quam Paris vitiavit. TOUP. qui postea legit, πολλὰς τῶν ἀκολάστων γ. ἐ.

ΜΟΙΧΑΛΙΣ] Exempla vide apud Lobeck. ad Phryn. p. 452. Schleusner. Lex. V. et N. T. Schol. Gregor. Naz. p. 73. ed. Montac. Ἡ μοιχὰς, ἡ μοιχαλὶς οὐκ εἴρηται· χρῶνται δ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τῇ μετοχῇ οἱ συγγραφεῖς, οἷον ἡ μοιχευομένη· ἀλλ' οἱ ἅγιοι πατέρες οὐκ ἐφρόντισαν τῆς πάσης ἀκριβείας τῶν εὐτελῶν λεξιδρίων τούτων, ὡς Θεοῦ ἄνθρωποι, ἀλλ' ἔστιν ᾗ παρεῖδον ἑκόντες, τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν προτιμήσαντες, ἣ οὔτε ὑψοῦ-
F σθαι οὔτε ταπεινοῦσθαι τοῖς ὀνόμασι πέφυκε.

[r] Μοιχεία] Artemidor. Oneir. IV. 71. HEMST. Geminavi Μοιχεία cum A.

[s] φαρμακεία] φάρμακον A.V. φαρμακία M.

[t] ἀμφότερα γάρ] καὶ γὰρ ἀμφότερα A.V.

[u] Οὐχ ὅτι Ἑκαταῖος ἀλλὰ καὶ om. Photius.

[x] τὸ] τοῦ A.B.E.

[y] Ἀριστοφάνης] Acharn. 849.

G [z] κεχαρμένος B.E.

[a] ΣΚΑΦΗ] Imo, σκάφιον. Vide infra h. v. KUST.

[b] μοιχὸν] μυχὸν A.V.

[c] κηπουροί] κηπωροὶ A.B.V.E.

[d] ῥαφανῖδας φυτ.] Ut hunc locum recte intelligas, lege Suidam infra v. Παρατίλλεται, et v. Ῥαφανίς. KUST.

ΜΥΙΑ Θεσπ.] Hujus, vel sequentis Myiæ meminit Lucianus in Encomio Muscæ extremo. KUST. Cœl. Rhodig. VIII. c. 1. Eandem cum Corinna esse quidam pu-
H tant. REINES. Vid. Welcker. in Creuzeri Melet. II. p. 13.

[e] Θεσπιακή] Θεσπική E.

[f] ἁρμόζουσα] ἁρμόζοντα A.B.V.E.

ΜΥΙΑ] De hac Myia nihil habeo quod addam post accuratam diligentiam Menagii, qui de ea egit in Historia mulierum philosopharum. KUST.

ΜΥΙΑ Πυθαγ.] Μυιὰ γυνὴ τοῦ Μίλωνος Κροτωνιάτου Jambl. Vit. Pyth. I. extr. et Porphyr. v. Pyth. p. 5. REINES.

ΜΥΙΑΣ ΔΑΚΡΥΟΝ] Conf. historiam quæ refertur a Strab. IX. p. 616. 617. HEMST.

[g] παρανομίαν] Sic recte habent mss. Paris. At priores editt. pessime, παροιμίαν: pro quo Portus legendum censebat παροινίαν. KUST.

[h] Παρὰ] Περὶ B. μαντεύσαις V.

ΜΥΑΤΑΙ: Σκαρδαμύττεται] Legerim potius, μυᾶτε, σκαρδαμύττετε, per ε in syllaba ultima. KUST.

ΜΥΑΤΕ] Sic rectius habet ms. Paris. A. quam priores editt. in quibus legitur μυᾶται, per αι in syllaba ultima. Referenda enim est hæc nota ad subjunctum locum Aristophanis, in quo μυᾶτε legitur, non vero μυᾶται. KUST.

[i] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 126. τί μοι μ. M.

[k] κατείβεται] κατείβετε B.E. κατείβετε[αι] A.

ΜΥΓΗΣ] Sic etiam legitur apud Photium in Lexico inedito. At Hesychius habet, μύδης. Sed de voce hac obscura et prorsus inusitata nihil mihi explorati esse fateor. KUST.

[l] Ὁ ἀπὸ Μυγδονίας] ὁ A. ubi gl. in marg. Deest gl. V.

ΜΥΓΜΑΤΑ] Forte pro ἀμύγματα positum, judice H. Steph. ind. Thesauri.

ΜΥΓΜΟΣ] Diodor. Sic. XVII. p. 611 C. ὁ δὲ οὐκ οὔτε κλαγγὴν οὔτε μυγμὸν προέμενος. HEMST.

[m] Μυὸς ἦχος] Henricus Stephanus ex veteri codice recte rescribendum monet, μῦ ἦχος, i. e. sonus my. Vide paulo post v. Μῦ. KUST. Dedi μ cum A.

[n] Μυδαλέα δάκρυσι] Sophocl. Electr. 167. Mox βρέχον Photius pro δίυγρον.

[o] Λέγει δὲ τὸ ἐπίδακρυ καὶ καθ.] Locus hic est corruptus et mutilus; quem, quia sanare non potui, ἀνερμήνευτον reliqui.

[p] τὸ ἐννότερον ῥυπαρόν. Καὶ μυδαλέος, ὁμοίως] Verba hæc ex ms. Paris. A. addidi, quæ in prioribus editt. [et B.E.V.] desiderantur. KUST. Leg. τὸ νότερον. Callimach. Ep. 5. 8. Vid. Hesych. v. Μυδαλ. Suid. v. Πᾶν. TOUP.

ΜΥΔΑΝ] Vid. Timæus p. 184. ibique Ruhnken.

Δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. Σημαίνει δὲ τὸ [q]οἰδαίνειν, καὶ φυσᾶσθαι, καὶ ὀγκοῦσθαι. Οἰδαίνουσι τοίνυν οἱ τάφοι τοῖς νεκροῖς κατὰ τὰ ἔνδον.

Μυδόωσαν: Ὄζουσαν.

Μύδωνος καὶ Μυδῶνος: Ὀνόματα κύρια.

Μυδῶντες: [r]Βρέχοντες, διυγραμμένοι, σαπέντες. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [s]Ἧς παρὰ Κύπριδι ταῦτα μίτρης ἔτι πάντα μυδῶντα
> κεῖνται, παρθενίων ὑγρὰ λάφυρα πόθων.

Μύδρος: Σίδηρος ἀργὸς, πεπυρακτωμένος.

> [t]Ἠέλιον πυρόεντα μύδρον ποτὲ φάσκεν ὑπάρχειν,
> καὶ διὰ τοῦτο θανεῖν μέλλεν Ἀναξαγόρας.

Οὗτος ὁ φιλόσοφος τὸν ἥλιον μύδρον ἔλεγεν εἶναι [u]διάπυρον καὶ μείζω τῆς Πελοποννήσου.

Μυελόεντα: Τροφὴν ἔχοντα.

Μύες:

Μυζεῖ καὶ μύζει: Θηλάζει, λείχει. [x]Ξενοφῶν·

> Ἔδει δὲ, εἴ τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα μυζεῖν τοὺς καλάμους· καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν ὁ οἶνος, [y]εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι.

Μυζήσας:

> [z]Ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμακον ἔχων ὑπὸ τῇ σφραγῖδι, μυζήσας ἀπέθανε.

Μῦ, [a]μῦ: Ἀπὸ τοῦ μῦ παρῆκται τὸ μύζειν, πολλοῖς ἄλλοις ὁμοίως. Μύζειν δέ ἐστι, τὸ τοῖς μυκτῆρσιν ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖν. [b]Ἀριστοφάνης·

> Τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

Μυζῶντες: Ἐκπιέζοντες.

Μυηθῆναι: Ἐδόκουν οἱ μυούμενοι εἰς τοὺς εὐσεβεῖς τάττεσθαι. Καὶ [c]Ἀριστοφάνης·

> Δεῖ γάρ μυηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

Μύησις: Μάθησις, κατήχησις, ἐπιστήμη. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰ μυστήρια καὶ ἀπόρρητα τελεῖσθαι· ἢ διὰ τὸ [d]μύοντας τὰς αἰσθήσεις, καὶ ἐπέκεινα σωματικῆς φαντασίας γενομένους, τὰς θείας εἰσδέχεσθαι ἐλλάμψεις.

Μυθεαι: Λέγεις.

Μυθήσαι: Εἰπών.

Μῦθος: Λόγος ψευδὴς, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. [[e]Διαφέρει δὲ αἶνος μύθου, τῷ τὸν αἶνον μὴ πρὸς παῖδας, ἀλλὰ πρὸς ἄνδρας πεποιῆσθαι· καὶ μὴ πρὸς ψυχαγωγίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ παραίνεσιν ἔχειν τινά. Βούλεται γὰρ ἐπικρυπτόμενος παραινεῖν τι καὶ διδάσκειν· ὅπερ Ἡσίοδος φαίνεται πεποιηκώς.]

Μυκάλη, καὶ Μυκαλησσὸς, ὄνομα πόλεως· παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τὰς Γοργόνας.

Μύκη: Ἡ θήκη.

Μυκηθμός: [ee]Ἡ τῶν βοῶν φωνή.

Μυκήνη: Πόλις.

Μυκήσαντος: Ἠχήσαντος. [f]Ὅμηρος·

> [g]Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [h]Οὐ βαρὺ μυκήσαντος, ὁ θαρσαλεώτερος ἄλλων
> τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον.

Μύκητα: Καὶ [i]μύκητες, [k]ἀναστήματά τινα σπογγοειδῆ περὶ τὴν θρυαλλίδα. Καὶ οἱ ἀμανῖται. [l]Καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους. Ἐν [m]Ἐπιγράμμασι·

> Μήποτε λύχνε μύκητα φέροις, [n]μηδ' ὄμβρον ἐγείροις.

Μυκητίας σεισμός: Ὁ [o]ἠχοποιός.

Μύκλος: Ὁ τράχηλος.

Μυκόνιον: Τόπος.

Μυκωμένου: Βοῶντος.

Μυκόνιος γείτων: Αὕτη ἡ παροιμία τάττεται κατὰ τῶν διαβεβλημένων [p]ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμι-

[q] φυσᾶσθαι καὶ οἰδαίνειν] οἰδαίνειν καὶ φυσᾶσθαι A.

[r] Βρέχοντες] Sic recte habent mss. Paris. itemque Photius in lexico inedito. At in prioribus editt. male legitur, τρέχοντες. KUST. Nec τρέχοντες nec βρέχοντες placet. Utrumque enim ἀπροσδιόνυσον est, et nullius frugis. Repono, Μυδῶντες: ΒΡΑΧΕΝΤΕΣ. Hesych. Μυδῆσαι: ΒΡΑΧΗΝΑΙ, σαπῆναι. TOUP. Melius et facilius erit βρεχθέντες. PORSON.

[s] Οἷς παρὰ] ἧς παρὰ A. cum Anthol. Pal. V. 199. Mox πάντα om. B.E. Tum κεῖνται A.V. Anthol. pro κεῖται.

ΜΥΔΡΟΣ] Gl. Herod. I. 165. Μύδρον: σίδηρον ἀργόν.

[t] Ἠέλιον πυρόεντα μύδρ.] Distichum hoc est pars Epigrammatis in Anaxagoram, quod integrum legitur apud Laërtium in Anaxagora: ut Portus monuit. KUST. Anthol. Pal. VII. 95.

[u] διάπυρον] Statim delevi τουτέστι πύρινον λίθον cum A.V. et Diog. Laërt. II. 8.

ΜΥΕΛΟΕΝΤΑ] Od. ι'. 293.

ΜΥΕΣ] Μῦες infra A. in marg.

[x] Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri, p. 332. ut Pearsonius observaverat. KUST. IV. 5, 27.

[y] εἰ μὴ] εἰ om. A.

[z] Ὁ δὲ Δημοσθένης φάρμ.] Vide supra v. Δημοσθένης. KUST.

[a] μύζει] μῦ A.B.V.E. Mox inserui ποιὸν cum iisdem.

[b] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 238. ubi v. Schol.

[c] Ἀριστοφάνης] Pac. 376.

[d] μύοντας] μύοντα M.

[e] Διαφέρει δὲ αἶνος μύθου, τῷ τὸν αἶν.] Hæc, et quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Scholiast. Aristoph. Vesp. 1251. KUST. Seqq. om. A.V. Vid. supra v. Αἶνος.

ΜΥΚΗ: Ἡ θήκη] Vide paulo post v. Μύκητα. KUST.

[ee] ἡ τῶν βοῶν φωνὴ] ὁ τῶν βοῶν edd. ante Kuster.

[f] Ὅμηρος] Il. ε'. 749. KUST.

[g] Αὐτόματοι] Αὐτόμαται V.

[h] Οὐ βαρὺ μυκήσαντος] Anthol. Pal. VI. 220.

[i] ΜΥΚΗΤΕΣ] Vid. Bentleium fr. Callim. 47. Fragm. Archilochi 92. inter Poët. Min. Gr. t. I. p. 319. Anecd. Bekker. ind. p. 1399.

[k] ἀναστήματα] Sic auctoritate mstorum Paris. rescripsi, cum ante legeretur ἀνταναστήματα. KUST.

[l] Καὶ ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους] Scholiasta Nicandri ad Alexipharm. 103. Μύκης, κυρίως τὸ ἄκρον τοῦ ξίφους, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην. Vide etiam Etymologum, et Hesychium. Huc spectat, quod geographi tradant, Mycenas dictas fuisse ἀπὸ τοῦ μύκητος τοῦ ξίφους, i. e. a capulo gladii. Vide Stephanum Byzantium v. Μυκῆναι: et ibi interpretes. KUST.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 263.

[n] μηδ' ὄμβρον ἐγείροις] Existimabant nimirum veteres, pluviæ signum esse, si fungi circa ellychnia lucernarum concrescerent. Vide Brodæum ad locum hunc Epigrammatis. KUST.

[o] ἠχητικός] ἠχοποιός A.B.

ΜΥΚΩΝΕΙΟΝ] Μυκώνιον A. Μυκόνιον B.V.

ΜΥΚΩΝΙΟΣ] Clemens Alex. p. 426. TOUP. Μυκώνιος E. qui mox om. ἡ παροιμία.

[p] ἐπὶ γλισχρότητι καὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμ.] Locum hunc ex optimo ms. A. supplevi, qui in reliquis mss. Paris. [B.V.E.] et prioribus editt. pessime mutilatus est, omissis nempe verbis hisce, καὶ σμικροπρεπείᾳ· παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μυκώνος καὶ εὐτέλειαν. Καὶ ἑτέρα παροιμία· Μυκωνίων δίκην ἐπεισπεπαίκασιν εἰς τὰ συμπόσια. Διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβληντο ἐπὶ γλισχρότητι. Causa omissionis hujus manifesta est. Cum enim τὸ γλισχρότητι in sententia hac bis occurrat, festinans librarius vocem posteriorem pro priori accepit, et sic omnia verba inter-

κροπρεπείᾳ, παρὰ τὴν σμικρότητα τῆς νήσου τῆς Μύκωνος καὶ εὐτέλειαν. Καὶ ἑτέρα παροιμία·

q Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια.

Διὰ γὰρ τὸ πένεσθαι διεβέβλητο ἐπὶ γλισχρότητι. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

Μυκτηρίζει: Ἐξουθενεῖ, [r χλευάζει.]

Μύλακες: s Μυλώδεις λίθοι. Ἡ εὐθεῖα, μύλαξ.

Μύλακα δὲ χρυσῆν εἶχεν ὁ βασιλεὺς, ἀφ' ἧς ἐσιτεῖτο.

Μυλλάς: Ἡ πόρνη.

Μύλας λεόντων: [t Ὀδόντας λεόντων.]

Μυλασέων:

Μύλαι: u Οἱ ἔνδον ὀδόντες· οἷς λεπτύνειν εἰώθασιν οἱ ἄνθρωποι τὴν τροφήν.

Μυλαῖος: Ὁ x ἀπὸ τόπου. Καὶ ὁ μολυσμός.

Μύλη: Τὸ κάτω τοῦ μύλου· ὁ γὰρ ἄνω ὄνος λέγεται. y Προκόπιος·

Τῶν δὲ ὀχετῶν γῆς Ῥωμαίων διαιρεθέντων, οὐκέτι τὸ ὕδωρ τὰς μύλας ἐνήργει.

Μυλήφατος:

Μυλιόωντες: Θρηνοῦντες.

Μύλλος πάντα ἀκούει: Ἐπὶ τῶν z κωφότητα προσποιουμένων καὶ a πάντα ἀκουόντων.

Μυλωθρικόν:

Μυλωθρός: Ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος.

Μύλωνος: Ὄνομα κύριον.

Μύλοι: Οἱ ὀδόντες, οὓς b γομφίους καλοῦσι.

Μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ, μὺ μῦ: Τοῦτο ὡς θρηνοῦντές φασιν. Ἔστι δὲ ἴαμβος, ἔχων τὸ μὲν πρῶτον μυ βραχύ· τὸ δὲ δεύτερον, μακρόν.

Μύνη: Ἡ πρόφασις.

Μύξα: Τὸ περίττωμα τῆς κεφαλῆς. Ἔνθεν καὶ μυξωτὴρ, τὸ μέρος τοῦ σώματος. Λέγεται μύξα καὶ τὸ τοῦ λύχνου. c Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τῷ με d Κανωπίτᾳ Καλλίστιον εἴκοσι μύξαις
πλούσιον, ἡ Κριτίου, e λύχνον ἔθηκε Θεῷ·

Ἐς δ' ἐμὰ φέγγη
ἀθρήσας, φήσεις, Ἕσπερε, πῶς ἔπεσες;

Μύξος: f Ὁ λαγόγηρως παρ' ἡμῖν, g ἐπῳδή.

Ἀλέκτωρ πίνει, καὶ οὐκ οὐρεῖ· μύξος οὐ πίνει, καὶ οὐρεῖ.

Λέγεται h δὲ εἰς δυσουρίαν ὄνου.

Μυοπάρωνος: Εἶδος πλοίου.

[Μυοῦμαι: Αἰτιατικῇ.] Καὶ Μυούμενος: Τελούμενος, μυσταγωγούμενος.

Μυοῦντα: Πόλις.

Μυόχοδον: Οὐδενὸς ἄξιον. Μένανδρος Ῥαπιζομένῃ·

Ὁ μυόχοδος γέρων, λεληθέναι σφόδρα
οἰόμενος.

[Μύω: Τὸ καμμύω. Αἰτιατικῇ.]

Μυώνων: Τῶν νευρωδῶν τόπων. Προκόπιος·

i Γότθων δέ τις ἀκοντίῳ βαλὼν, μυώνων δὲ, οὗ ὄπισθέν εἰσι τῶν κνημῶν ἑκατέρων, ἐπιτυχὼν, ἐρχόμενος τὸν νεκρὸν εἷλκε.

Μυωξία: Ὑβριστικὸς λόγος. Σημαίνει k δὲ τοὺς τῶν μυῶν χηραμούς.

media præteriit: quæ ἀβλεψία plerasque in veteres scriptores lacunas invexit. KUST.

q Μυκωνίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπ.] Athen. lib. I. p. 7. Ὅτι περὶ Περικλέους φησὶν Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος ποιητὴς, ὡς ἀκλήτου ἐπεισπαίοντος εἰς τὰ συμπόσια Μυκονίων δίκην. Δοκοῦσι δὲ οἱ Μυκώνιοι, διὰ τὸ πένεσθαι καὶ λυπρὰν νῆσον οἰκεῖν, ἐπὶ γλισχρότητι καὶ πλεονεξίᾳ διαβάλλεσθαι. KUST.

r χλευάζει om. A.V. Photius.

s οἱ μυλώδεις] οἱ om. A.E. Photius. Mox ἡ om. A.E.

ΜΥΛΑΣ ΛΕΟΝΤΩΝ: Ὀδόντας λ.] Respexit Suidas ad locum illum Psalm. LVII. 6. Τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος. KUST.

t Ὀδόντας λεόντων om. A.V.

u Οἱ ἔνδον] οἱ om. A.

x ἀπὸ] ὁ ἀπὸ τοῦ A. ὁ ἀπὸ V.

ΜΥΛΗ: Τὸ κάτω τοῦ μύλου. Ὁ γὰρ ἄνω, ὄνος λ.] Sic etiam Hesychius, et Photius in Lexico inedito. At contra Helladius apud Photium, p. 1589. μύλην sive ἀλέτοντα vocari dicit superiorem lapidem molæ; ὄνον vero, inferiorem: quod verius puto. Videtur enim inferior lapis molæ ὄνος dictus, quod pondus lapidis superioris sustineat; quemadmodum asinus onera sibi imposita portare solet. KUST.

y Προκόπιος] Lib. I. de Bello Goth. c. 19. sed ubi γῆς Ῥωμαίων non legitur. Eas enim voces Suidas sententiæ supplendæ gratia de suo addidit. KUST.

ΜΥΛΗΦΑΤΟΣ] Od. β'. 355.

ΜΥΛΙΟΩΝΤΕΣ] Vocem hanc melius et plenius explicat Etymologus: quem vide. KUST.

ΜΥΛΟΣ] Μύλλος A.B.V.E. et Zenobii ms. V. 14. Sed Μύλας Photius.

z κωφότητα] κουφότητα A. κουφότατα V.E. pr.

a πάντα] πάντων A.B.

ΜΥΛΩΘΡΟΣ: Ὁ μύλωνα κεκτ.] Confer Nostrum infra v. Πιθίας. KUST.

ΜΥΛΩΝΟΣ] Μύλωνος Meursius Cret. p. 251. HEMST.

b γομφίους] γομφίας A.

E ΜΥ, ΜΥ, Μ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. in principio Equitum. KUST. Mox πρῶτον ὂ A.

ΜΥΝΗ] Vid. Schol. ad Homer. Od. φ'. 71. et Barnes. ibid. et v. 111. TOUP. Vid. not. ad Hesych.

c Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 148.

d Κανωπιστὰ] κάνωπιτὰ A.

e λύχνον] λύχνιον A.B.V.E. Infra φύσεις V.E. et ἔπεσε V.

f Ὁ λαγόγηρως] Vid. Meursii Gloss. in v. HEMST. ὁ λαγόγηρως A.V. ὁ λαγόγηρος E.

g Ἐπῳδὴ sign. incantationem, cujusmodi multæ ἐπῳδαὶ in scriptis medicorum ad morbos depellendos occurrunt. F HEMST.

h δὲ καὶ] καὶ om. A.B. suprasc. in E. Vide supra v. Ἀλέκτωρ. Statim delevi cum V. et A. in textu, (nam habet A. in marg.) Καὶ παροιμία· Βαβαὶ μύξος. Ἐπὶ τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχούντων*. ΜΥΞΟΣ γὰρ ἐγένετο τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς, ἀστεῖός τις, καὶ μεγάλαυχος, quæ leguntur supra v. Βαβαί. Conf. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 333.

ΜΥΟΠΑΡΩΝ] Μυοπάρωνος A.B.V.E.M.

ΜΥΟΥΜΑΙ: Αἰτ. om. V. Habet A. in marg.

G ΜΥΟΧΟΔΟΝ] Sic habet ms. Paris. A. itemque Hesychius, et Photius in Lexico inedito. At reliqui mss. Paris. [sic B.E.] et priores editt. μυθοχον: cui lectioni vel series literarum refragatur. Significat autem μυόχοδον proprie stercus murium, ut ex Lexicis vulgatis constat. KUST.

ΜΥΩ] Om. V. Habet A. marg.

ΜΥΩΝΩΝ] Procop. 214. TOUP.

i Γότθων] Γόττων V. Mox μυώνων δὲ A.V.B.E. non μυώνων τε.

H ΜΥΩΞΙΑ] Confer de hac voce Hesychium. KUST. Ælian. de Anim. XII. 10. ubi Epicrates em. μυωξία, ut ad hunc locum respexerit Suidas. TOUP. Similiter fere Schneiderus. Vid. infra ad Μῦς λευκός.

k δὲ καὶ] καὶ om. A.V. Photius.

* Hujus proverbii originem perperam deducunt ab aliquo Cereris sacerdote Myxo, qui talis fuerit, unm μύξος est μυξώδης. Salmas. ad Tertull. de Pall. p. 333. REINES.

Μυωπάζω: [l]Τὸ φυλάττω.

Μυωπιζόμενος: Μυωπάζων, παρακαμμύων, [m]ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων.

Μυωπίζω: Καὶ τὸ [n]τύπτω [διὰ μύωπος.]

Μύωψ: Μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς. Λέγεται [o]παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ,

Βουσσόος μύωψ,

ὁ [p]τὰς βοῦς σοβῶν καὶ διώκων μύωψ. Λέγεται μύωψ καὶ ἡ μάστιξ τοῦ ἵππου· τὸ σιδήριον, ὃ ἐπὶ τοῦ ποδὸς φοροῦσι κεντοῦντες τοὺς ἵππους. [q]Πολύβιος·
B
Ὁ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ [r]ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ἤλαυνε κατακράτος.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[s]Λυσιδίκη σοι, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα,
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός.

Καὶ αὖθις·

[t]Βουστρόφον ἀκροσίδαρον ἀπειλητῆρα μύωπα.
C
Καὶ αὖθις·

[u]Κέντρα τ' [x]ἐναιμάσσοντα διωξίπποιο μύωπος.

Μύρα: Τόπος τῆς [y]Λυκίων ἐπαρχίας. Καὶ Μυρέων ἀνθρώπων, τῶν [z]ἀπὸ [a]Μύρας τῆς Λυκίας.

Μύραινα: Καταφερής. Ἀπὸ τοῦ ζώου.

[b]Ὦ προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μύραινα σύ.

Μυρεύς: Ὁ [c]τῶν Μύρων· ὡς Πατρεύς, ὁ Πα-
D
A τρῶν· καὶ ἡ δοτική, Πατρεῖ, καὶ Μυρεῖ.

Μυρία: Πολλά, [d]ἀναρίθμητα. Μυρία δὲ, ὁ ἀριθμός.

Μυριάμφορον: [e]Μυρίων ἀμφορέων ἄξιον. [f]Ἀριστοφάνης·

Πόθεν [g]ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμφορον,
ὅτῳ προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.
B
Μυριέλικτος: Ὁ πολλαῖς ἕλιξεσι [h]συστρεφόμενος. Εὐνάπιος·

Ὁ βαρὺς [i]ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος ὄφις, [[ii]ὁ πολυέλικτος,] καθάπερ [k]ὑπὸ τῆς Μηδείας, ὑποψιθυριζόμενος καὶ βαρυνόμενος τὴν ψυχὴν, κεκαρωμένος παρέδωκεν [l]αὐτόν.

[Μυρίκη: Εἶδος φυτοῦ.

[m]Πεδίον ἦν ἀχανές, ἐν ᾧ μυρῖκαί τε ἐπεπήγεσαν.

Μυρρίνη: Εἶδος φυτοῦ. Καὶ] [n]Μυρρινῶν, ἀρ-
C χῆς ἐπιθυμῶν. Μυρρίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες. Τὸ δὲ δένδρον μυρίκη.

[o]Μυρρίνην λαβόντα,
[p]τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι.

Οἱ γὰρ παῖδες ἐν τοῖς συμποσίοις κλῶνα δάφνης ἢ μυρρίνης [q]λαβόντες, ᾖδον.

Μυριοπραγότερον, καὶ [r]μυριοπραττότερον:

Μύριοι ἐν [s]Μεγάλῃ πόλει: [t]Δημοσθένης ἐν
D

[l] Τὸ φυλάττω] Bochartus Hieroz. part. I. lib. I. c. 4. recte monuit, reponendum hic esse τυφλάττω, i. e. cæcutio. Œcumenius enim in 2 Petr. I. 9. τὸ μυωπάζειν diserte interpretatur τυφλάττειν, sic inquiens: Μυωπάζειν δὲ τὸ τυφλάττειν εἴρηται, ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν γῆν μυῶν. Plura de voce μυωπάζω vide apud Bochartum loco laudato. KUST.

[m] ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς πρ.] Confer Nostrum supra v. Ἐρωτικῶς. KUST.
E
ΜΥΩΠΙΖΩ] Josephus I. p. 384. TOUP.

[n] τύπτω διὰ μύωπος] διὰ μύωπος om. A.B.V.

ΜΥΩΨ] Addit V. ὁ οἶστρος. qui mox om. λέγεται etc. usque ad fin. gl. exhibens tantum in marg. Μύωψ καὶ τὸ σιδήριον τὸ κεντοῦν τοὺς ἵππους· καὶ ἐν ἐπιγράμ. λυσιδίκη κύπρι τ. ἱ. μ. χ. ε. κ. ε. β.

[o] παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ] Locum Callimachi adducit Scholiasta Homeri ad Odyss. χ'. 300. Οἶστρος: Ὁ λεγόμενος μύωψ. Ἔστι δὲ ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει τοὺς βόας. Καὶ Καλ-
F λίμαχος· Βουσσόον, ὅν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί. Hinc apparet, me hic apud Suidam pro βοῦς σοῶν, [sic A.B.E.] ut priores editt. habent, recte reposuisse βουσσόος. Confer Bentleium ad Fragm. Callim. XLVI. KUST.

[p] τὰς βοῦς] τοὺς βοῦς A.

[q] Πολύβιος] Fr. gr. 94.

[r] ἀμφοτέρων τῶν μερῶν] ἀμφοτέρων τῶν μέρων A.

[s] Λυσιδίκη] Anthol. Pal. V. 203.

[t] Βουστρόφον ἀκροσίδηρον] Anthol. Pal. VI. 95. Βούτροφον
G A.B.E.M. Tum ἀκροσίδαρον A.

[u] Κέντρα τ' ἐναιμ.] Anthol. Pal. VI. 233. ἐναιμάσσοντα B. E.

[x] ἐναιμάσσοντα] Hanc lectionem ex modo laudata Anthologia Epigrammatum revocavi, cujus loco priores editt. male exhibent αἰωρούμενα: at mss. Paris. ἐναιμάσσοντα, quod proxime ad veram lectionem accedit. KUST.

[y] Λυκίων] Λυκίας E.

[z] ἀπὸ Μύρων] Mss. Paris. ἀπὸ Μύρας. Utrumque recte.
H Dicitur enim et Μύρα, ας, ἡ, et Μύρα, ων, numero plurali. Vide Stephanum Byzantium. KUST.

[a] Μύρων τῆς Λυκίας] Μύρας τῶν Λυκίων A. Μύρας τ. λ. V.

[b] Ὦ προδότη] Versus Comici videtur, ὦ προδότι καὶ παράγωγε καὶ μύραινα σύ. VALCK. προδότι A. Photius. προδότιμα V. Mox σὺ μύραινα A. Versum iterat Suidas in Προδότης.

[c] ἐκ τῶν—ἐκ Πατρῶν] ὁ τῶν—ὁ Πατρῶν A.B.V.E. Statim delevi ΜΥΡΑΙΝΑ. Ὄνομα ἰχθύος, cum A.V.

[d] καὶ ἀναρίθμητα] καὶ om. A.B. Mox ὁ om. E.

[e] Μυρίων—ἄξιον] Decies mille amphoris dignum, immo potius ἀμφορεῖς πληρῶσαι δυνάμενον. *Sesquipedale* Horatio. De qua compactione novatorum verborum vid. Voss. Inst. Or. IV. i. 8. p. 20. REINES.
E
[f] Ἀριστοφάνης] In Pac. 520.

[g] ἂν λάβοιμι] ἀναλάβοιμι A.V.

[h] στρεφόμενος] συστρεφόμενος A.B.E.

[i] καὶ μυριέλικτος ἐκεῖνος] ἐκεῖνος καὶ μυριέλικτος A. ὄφις ἐκεῖνος E.

[ii] ὁ πολυέλικτος] Vox ista πολυέλικτος est non nisi interpretatio τοῦ μυριέλικτος, a Suida pro more adjecta. Quin et quæ sequuntur, βαρυνόμενος—κεκαρωμένος, vitium manifesto produnt. Alterum enim est nihil aliud quam alterius glossema. Suidas supra: Καρωθείς: Βαρυνθεὶς τῇ κε-
F φαλῇ—καὶ Κεκαρωμένος. Ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς ἤδη κεκαρωμένος παρέδωκεν ἑαυτὸν εἰς τὴν ἰδέαν. Quæ plane gemella sunt, et Eunapio proculdubio adjudicanda. TOUP. ὁ πολυέλικτος uncinis circumdedit Hemsterhusius, qui in extr. scripsit καὶ κεκαρωμένος. Vid. Boissonad. ad Eunap. Fr. 33.

[k] ὑπὸ τῆς] ὁ τῆς V.

[l] αὐτὸν] ἑαυτὸν A.V.

ΜΥΡΙΚΗ] Deest gl. A. et usque ad καὶ in seq. gl.

[m] Πεδίον] Vid. v. Ἀχανές. HEMST.

ΜΥΡΡΙΝΗ] Μυρρίνα V. Μυρσίνη E. Mox Μυρρινῶν V.
G
[n] ΜΥΡΡΙΝΩΝ, ἀρχῆς ἐπιθυμῶν. Μυρρίναις γὰρ στεφ.] Ex Schol. Aristoph. ad Vesp. 857. KUST.

[o] Μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχ.] Aristoph. Nub. 1367. KUST.

[p] τῶν Αἰσχ.] τοῦ Αἰσχ. A. τὸν Αἰσχύλον B. Mox μοι om. A.B.V.

[q] λαμβάνοντες] λαβόντες A.B.V. Supra ποσίοις V.

[r] ΜΥΡΙΟΠΡΑΤΤΟΤΕΡΟΝ] μυριοπρατότερον A.V.

[s] ΜΕΓΑΛΗΙ ΠΟΛΕΙ] Μεγαλοπόλει V. Photius, Harpocr.

[t] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου] Locus Demosthenis
H exstat in initio orationis contra Æschinem, sive περὶ παραπρεσβείας. [p. 344. 13.] et sic habet: Καὶ ἀπαγγέλλων μετὰ ταῦθ' ἥκων ἐξ Ἀρκαδίας τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους, οὓς ἐν τοῖς Μυρίοις ἐν Μεγάλῃ πόλει πρὸς Ἱερώνυμον τὸν ὑπὲρ Φιλίππου λέγοντα ὑπὲρ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι. Ceterum Μύριοι illi, sive concilium decies mille virorum, apud Arcades institutum fuit Olymp. 102. anno post pugnam Leuctri-

τῷ κατ' Αἰσχίνου. [u] Συνέδριόν ἐστι κοινὸν Ἀρκάδων ἁπάντων, οὗ πολλάκις [x] μνημονεύουσιν οἱ ἱστορικοί.

Μύρις: Ὄνομα κύριον. Καὶ μυρίτης οἶνος.

Μυρλεανός: Ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἡ νῦν Ἀπάμεια [y] καλουμένη.

Μύρμηξ:

[z] Μυρμήκων ἀτραπούς ἢ τι διαμινυρίζεται.

Περὶ Ἀγάθωνός φησι τοῦ ποιητοῦ, ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκύλα ἀνακρουομένου μέλη· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν (B) μυρμήκων ὁδοί. Ὁ δὲ Ἀγάθων ὑποκριτικὰ μέλη [a] ἐποίει, καὶ αὐτὸς [b] ὑποκρίνεται. Διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Μυρμιδόνες: Ὄνομα ἔθνους.

Μυροκλῆς, Σαλαμίνιος τὸ γένος, [c] τῶν παρ' Ἀθηναίοις οὐκ [d] ἀφανῶς πολιτευσαμένων.

Μυρομένη: Ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.

(C) Μύρον διατριπτικόν: Παρὰ τὸ διατρίβειν καὶ ἀναβάλλεσθαι. Οἷον, τὸ διατριβῆς γέμον, καὶ βραδυτῆτος· [e] ἐπεὶ τριβόμενα ἔνια τῶν μύρων ἡδίω γίνεται· ἅμα δὲ καὶ πρὸς τὴν διατριβήν.

Μύρον ἐπὶ κεφαλῆς: [f] Τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμάτων συνέκειτο. Ἀλλ' οὐδὲν [g] ἐκεῖνο αὐτὸ (A) καθ' ἑαυτὸ τοσαύτην εὐοσμίαν ἠφίει· ἡ δὲ πάντων μίξις καὶ κρᾶσις πλείστην ὅσην τὴν εὐωδίαν εἰργάζετο. Τούτῳ τὴν ἀδελφικὴν εἰκότως συμφωνίαν ἀπείκασεν· ἡ γὰρ τῶν πλειόνων κατορθωμάτων συνεισφορὰ τῆς τελείας ἀρετῆς τὴν [h] εὐκοσμίαν [i] ἐργάζεται.

[Μυρόπη: Ὄνομα κύριον.]

Μυροπώλιον:

Μυρὼ, Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν, καὶ ἐλεγείων, καὶ (B) μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ [k] θυγάτηρ, [l] γυνὴ δὲ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

Μυρὼ, Ῥοδία, φιλόσοφος. Χρείας γυναικῶν βασιλίδων, καὶ μύθους.

Μύρων, Μύρωνος. Ὄνομα κύριον. Καὶ Μυρωνίδης, ὁ τοῦ Μύρωνος.

Μυρσίνη: Τόπος. Μυρσιῶνος:

Μύρσωνος:

(C) Μύρτα: Ὁ καρπὸς τῆς [m] μυρρίνης.

Μύρτης: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος καταλέγων τοὺς προδεδωκότας [n] ἑκάστην πόλιν, φησὶν,

[o] Ἀργεῖαος, Μύρτης, [p] Τελέδαμος, Μνασέας.

Θεόπομπος δὲ [q] Πασέαν καὶ [r] Ἀμυρταῖον ὀνομάζει τῶν

(D) cam, auctore et suasore Lycomede Tegeate, ut refert Diodorus lib. XV. p. 372. Eorum aliquoties meminit Xenophon. KUST.

[u] Συνέδριον] σύνεδρον V.

[x] μνήμονες] Harpocratio melius, μνημονεύουσι. KUST. μνημ. A.

ΜΥΡΙΣ] Hanc gl. et seq. habet A. in marg.

ΜΥΡΛΕΑΝΟΣ: Ὄνομα π.] Scribe et supple, Μυρλεανός: Ἐθνικόν. Μύρλεια, ὄνομα πόλεως, &c. Vide Stephanum Byzantium. KUST.

(E) [y] καλουμένη om. V. Statim delevi cum A., ΜΥΡΜΗΚΑΝΘΡΩΠΟΙΣ Φερεκράτης γράφει. ΜΥΡΜΗΚΙΔΗΝ ἀντιπραττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ. De postremis vid. supra v. Γελοῖος. Ad v. ἀντιπραττόμενον scripsit Reinesius: "Leg. ἀντιταττόμενον. Vid. in Φειδίας. Plin. VII. c. 21. et XXXVI. c. 5. Varro VI. de L. L. et Ælian. V. H. I. 17. cf. ibi interpr. Myrmecidis Atheniensis et Callistrati studia fuere ambulare super funiculos tenues, vel volvere se raptim intra gyrum, sic ut non offundantur caligine, μὴ σκοτούμενον, Galen. Adhort. ad Art. t. I. p. 3. ed. Bas. (F) f. μὴ σκοτούμενοι."

[z] Μυρμήκων ἀτρ.] Aristoph. Thesmoph. 106. sed ubi legitur μύρμηκος, uti etiam hic apud Suidam legendum est. KUST. Μυρμήκους B.E. Μύρμηκος ἄτραπος Photius.

[a] ἐποίει om. A.

[b] ὑποκρίνεται] Infra v. Χορικὸς, ubi locus hic repetitur, rectius legitur, ὑπεκρίνετο. KUST.

ΜΥΡΟΚΛΗΣ, Σαλαμ.] Ex Harpocratione: sed apud quem rectius legitur Μοιροκλῆς, per diphthongum οι in syllaba prima. (G) Loca auctorum, in quibus Mœroclis hujus mentio fit, annotavit Meursius Lect. Attic. lib. I. c. 13. cujus scrinia hic non compilabo. KUST.

[c] τῶν παρ'—πολιτευσαμένων om. A. παρ' Ἀθηναίων B.V.E.

[d] ἀφανῶς] Sic recte Harpocratio. At priores editt. male, ἄπο. KUST. οὐκ ἄπο B.E.V. οὐ καλῶς Photius. οὐ καταπολιτευσαμένων Harpocr. ms. Pal.

ΜΥΡΟΜΕΝΗ] Il. ζ. 373.

ΜΥΡΟΝ ΔΙΑΤΡΙΠΤΙΚΟΝ: Παρὰ] Aristoph. Lysist. 941. (H) Οὐχ ἡδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τουτογὶ, Εἰ μὴ διατριπτικόν τε, κοὐκ ὄζον γάμων. KUST.

[e] ὅτι ἐπιτριβόμενα] ἐπεὶ τριβόμενα A. ὅτι om. V.E. ἐπεὶ καὶ τρ. Schol. Aristoph.

[f] Τὸ ἀρχιερατικὸν ἔλαιον ἐξ ἡδυσμ.] Hæc excerpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. CXXXII. ut Pearsonius monuit. KUST.

[g] ἐκεῖνο] L. ἐκείνων. Scil. ἡδυσμάτων. Vide Longin. §. 40. TOUP. ἐκείνων Theodoretus.

[h] εὐοσμίαν] εὐκοσμίαν A.V.

[i] ἐργάζεται] Leg. ἀπεργάζεται. Longin. p. 68. ed. Pearce. TOUP.

ΜΥΡΟΠΗ] Gl. om. A.V.

ΜΥΡΩ, Βυζαντ.] Ejus meminit Athen. lib. XI. c. 12. p. 490. sed qui eam Μοιρὼ vocat, per diphthongum οι. Verba ejus hæc sunt: Πρώτη δὲ ἡ Μοιρὼ ἡ Βυζαντία καλῶς ἐδέξατο τὸν νοῦν τῶν Ὁμήρου ποιημάτων, ἐν τῇ Μνημοσύνῃ ἐπιγραφομένῃ. Μοιρὼ etiam vocatur ab Eustathio ad Il. ε'. p. 1351. et ad Odyss. μ'. p. 1713. Eadem fuerit Myro, quæ hymnum in Neptunum scripsit. Eustathius ad Il. β'. p. 327. Περιφέρεται δὲ ὁμοίως καί τις Μυρὼ, ἡ καὶ εἰς Ποσειδῶνα γράψασα ὕμνον. KUST. Pausan. IX. 5. Μυρὼ ἡ Βυζαντία ποιήσασα ἔπη καὶ ἐλεγεῖα Ἑρμῇ βωμόν φησιν ἱδρύσασθαι πρῶτον Ἀμφίονα.

[k] θυγάτηρ] Leo Allatius de Patria Homeri, c. 16. recte monuit, pro θυγάτηρ hic scribendum esse μήτηρ. Myro (F) enim Homeri tragici mater fuit, ut non solum patet ex ipso Suida infra v. Ὅμηρος, Ἀνδρ. sed etiam ex Christodoro, qui in descriptione statuæ Homeri tragici, quæ in Gymnasio Zeuxippi erat, diserte ait: Ἀλλ' ὃν Θρηϊκίοισι παρ' ἠόσι γείνατο μήτηρ Μυρὼ κυδαλίμη Βυζαντίς. Idem etiam confirmat Scholiastes Hephæstionis, cujus verba adducit Leo Allatius loco laudato. KUST. μήτηρ etiam Menag. ad Diog. Laërt. IX. 113. Vid. Clintoni F. H. III. p. 487.

[l] γυνὴ] γυνὴ δὲ A.

(G) ΜΥΡΣΙΝΩΝ: Ὄνομα τόπου. ΜΥΡΣΙΝΩΝΟΣ] Μυρσίνη τόπ. Μυρσιῶνος. Μύρσωνος A. Μυρσιών—Μυρσιῶνος E. Μυρσίνη B.E.

[m] μυρρίνης] μυρρίνης A.B.E.M. μυρσίνης Schol. Platon. p. 248. et Photius.

ΜΥΡΤΗΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur Μύρτις, per ι in syllaba ultima. Eam lectionem confirmat etiam Demosthenes p. 354. [p. 324. 10.] ubi locus ille exstat, ad quem Suidas, vel potius Harpocratio, hic respexit. KUST.

(H) [n] ἑκάστην πόλιν] ἑκάστῃ πόλει B.M. ἑκάστη πό. E.

[o] Ἀργεῖον] Ἀργεῖαος A.B.V.E. Harpocr. Photius.

[p] Τηλέδαμος] Τελέδαμνος Photius, Τελέδαμος A.E. Harpocr.

[q] Πασέαν] Πασαίαν A.B.V.E. Πασέα Phot.

[r] Ἀμυρτᾶον] Harpocratio habet, Ἀμυρταῖον. KUST et sic A.B.V. Phot.

Ἀργείων τοὺς Μακεδονίζοντας. Ἰδεῖν οὖν, εἰ γραφικά ἐστιν ἁμαρτήματα.

Μυρτίλος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἑρμίππου. Δράματα αὐτοῦ, [s]Τιτανοπᾶνες, Ἔρωτες.

Μύρτον: Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. [t]Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲ τῶ μύρτω θίγειν
> ἐῶντι πρὶν ἐξ ἑνὸς λόγου
> σπονδὰς ποιησόμεθα [u]ποττὰν Ἑλλάδα.

Μύρτον: Τὸ σχῆμα τοῦ γυναικείου αἰδοίου, οὗ τὸ μεταξὺ κλειτορίς. Ἀφ' οὗ τὸ ἀκολάστως [x]ἔπεσθαι, κλειτορίζεσθαι. Τὸ δὲ χεῖλος, ὑποδορίς· τὸ δὲ σύμπτωμα, [y]μυρτοχείλη.

Μυρτώνιον: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Φρούριον ἦν ἐν Θράκῃ.

Μῦς: Ὄνομα κύριον [z]πύκτου. Σημαίνει δὲ καὶ εἶδος ζωϋφίου.

Μύσαντος: Καμμύσαντος. Καὶ ἔμυσας, [a]ἤγουν ἐκάμμυσας.

> [b]Ἀκμαίη πρὸς ἔρωτα καὶ ἡλίκα Κύπριδος ἔργα,
> Πατροφίλα, κανθοὺς τοὺς γλυκεροὺς ἔμυσας.

Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος: Ἐπὶ τῶν πρώην μὲν τολμηρῶν καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφανέντων.

[Μῦς δ' αὖ φανεὶς, [c]ἔνδηλος ἐν τρόποις πέλει.]

Μυσάττομαι: Ἀποστρέφομαι. [[d]Βδελύττομαι.]

Μυσάχνη: Ἡ πόρνη, παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Καὶ ἐργάτις, καὶ [e]δῆμος, καὶ παχεῖα. Ἱππώναξ δὲ βορβορόπιν καὶ ἀκάθαρτον ταύτην φησίν· ἀπὸ τοῦ βορβόρου. Καὶ [f]ἀνασυρτόπολιν· ἀπὸ τοῦ ἀνασύρεσθαι. Ἀνακρέων δὲ, πανδοσίαν, καὶ λεωφόρον, καὶ μανιόκηπον. Κῆπος γὰρ τὸ μόριον. Εὔπολις, [g]εἰλίποδας· ἀπὸ τῆς εἰλήσεως τῶν ποδῶν τῆς κατὰ τὴν μῖξιν.

Μυσὶ κανθαρίς: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

Μυσίων: Θρακικῶν. Μέρη γὰρ τῆς Θράκης πολλὰ περὶ τὴν Μυσίαν.

> [h]Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι [i]Μυσίων ἀπὸ
> κρημνῶν.

Τουτέστι, χωρίων.

Μύσκελλος: Οὗτος χρησμοῦ δοθέντος, τὴν ὑγείαν τοῦ πλούτου προκρίνει. Ὁ δὲ χρησμὸς οὗτος·

> Χώρης καὶ πόλεως οἰκήτορα λαὸν ἔχοντες,
> ἤλθετ' ἐρησόμενοι Φοῖβον, τίνα γαῖαν ἵκησθε·
> ἀλλ' ἄγε δὴ φράζεσθ', ἀγαθῶν πότερόν κεν ἕλοισθε,
> πλούτου ἔχειν κτέανον, ἢ τερπνοτάτην ὑγίειαν.

Καὶ ἀκούσαντες, ὁ μὲν Ἀρχίας πλοῦτον αἱρεῖται· πλούσιοι [k]γοῦν οἱ Συρακούσιοι· ὁ δὲ Μύσκελλος, ὑγείαν· καὶ εἰσὶν ἐρρωμένοι οἱ Κροτωνιᾶται.

Μύσκελλος: Ὄνομα κύριον. [l]Καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν [m]κτίζοντα πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας ὑετὸς [n]λάβῃ. Ὁ δὲ ᾤετο οὐκ ἄν ποτε ὑφ' [o]αὐτοῦ κτισθήσεσθαι πόλιν, διὰ τὸ ἀδύνατον τοῦ χρησμοῦ. [p]Γενομένῳ δὲ αὐτῷ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ ἀμηχανοῦντι [q]περὶ τὴν κτίσιν, παρα-

ΜΥΡΤΙΛΟΣ] Athen. XIII. p. 566. REINES.

[s] Τιτανοπᾶνες] Meursius in Bibliotheca Attica emendat Τιτανόπαιδες, auctoritate Aspasii, qui lib. IV. c. 11. in Aristot. Ethic. Myrtilum ἐν Τιτανόπαισι laudat. Fabulæ hujus nomen corruptum etiam est apud Enarratorem Comici ad Aves, 1490. ubi hodie legitur, Μυρτίλος ἐν τῇ Τανοπάσῃ. Rescribe, ἐν Τιτανόπαισι. Ceterum, alius est Myrtilus historicus, de quo vide Vossium. KUST. τετανοπάνες M.

[t] Ἀριστοφάνης] Lys. 1003. Ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῶ μύρτω θιγῆν Ἐῶντι, πρὶν ἅπαντες ἐξ ἑνὸς λόγω Σπονδὰς ποιησόμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα. KUST.

[u] ποτὲ τὰν] ποττὰν A.V.

[x] ἔπεσθαι] Scribe ἅπτεσθαι, ut recte legitur supra v. Κλειτοριάζειν. KUST.

[y] ΜΥΡΤΟΧΕΙΛΗ] Potius, μυρτοχειλίς. Vide Lexica. KUST.

ΜΥΡΤΩΝΙΟΝ: Δημ.] Ex Harpocratione: sed apud quem, ut et apud Demosthenem, legitur Μύρτιον. KUST. Μύρτανον Harpocr. Vid. Demosth. p. 234, 14. ubi nonnulli mss. Μύρτηνον. Μυρτώνιον Photius.

ΜΥΣ] Mus genere Samius, vid. Aristid. Panath. ap. Phot. c. 258. p. 1215. Plut. Themist. p. 114. REINES. Plures hoc nomine commemorat Menagius Diog. Laërt. X. 3.

[z] πύκτης] Tarentinus. Vid. infra ad ὅσα μῦς ἐν πίσσῃ. Mys Europensis, Pausan. Bœot. 23. Mys cælator clarus Athen. XI. p. 782. in clypeo Minervæ προμάχου, quod opus erat Phidiæ, Lapitharum et Centaurorum pugnam cælavit, Pausan. in Atticis. Mys servus Epicuri, philosophus, Macrob. I. 11. REINES.

ib. ἦν δὲ πύκτης] πύκτου A.V. πύκτης B.

[a] ἤγουν] ἀντὶ τοῦ A.

[b] Ἀκμαίη πρὸς ἔρ.] Anthol. Pal. VII. 221.

ΜΥΣ—ΠΙΣΣΗΣ] Demosth. c. Polycl. p. 1215, 10. Vide supra Ἄρτι μῦς.

ΜΥΣ Δ' ΑΥ ΦΑΝ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum. Nicephorus vero sic habet: Μῦς ἀναφανεὶς δῆλον ἐμπαικτὴν τρόπον. Metrum claudicat, quod fulcietur, si pro δῆλον scripseris ἔνδηλον. KUST. A. marg. om. V.

[c] ἜΝΔΗΛΟΣ] Sic recte legitur in uno ms. Paris. itemque apud Astrampsychum. At priores editt. male habent, ἔνδολος. KUST.

[d] Βδελύττομαι om. A.V.

ΜΥΣΑΧΝΗ] Leopardus Emend. VII. 6. vid. Eustath. ad Il. κ'. p. 1088, 36. Il. ψ'. p. 1329, 32. HEMST. Vid. ad Hesych. v. Ἐργάτις, sive inter Fragm. Archiloch. CXXV. Poët. Min. Gr. t. I. p. 324.

[e] ΔΗΜΟΣ] Lego, δήμιος, i. e. publica. KUST.

[f] ἈΝΑΣΥΡΤΟΠΟΛΙΝ] ἀνασυρτόπολιν legi pro ἀνασύρτολιν existimat Is. Vossius ad Hesych. in Ἀνασύρατο. HEMST.

[g] ΕΙΛΙΠΟΔΑ ἀπ.] εἰλίποδας ἀπὸ A. εἰλίποδα ἀπὸ V.E. Vid. Athen. VII. p. 286 B. IX. 400 B. Mox καταμῖξιν A. κατὰ μῖξιν V.

[h] Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι κρ.] Sophocl. Aj. 720.

ΜΥΣΚΕΛΛΟΣ: Οὗτος χρησμοῦ δοθ.] Confer Nostrum supra v. Ἀρχίας, ubi eadem leguntur. KUST.

[i] κρημνῶν ἀπὸ Μυσίων] Μυσίων ἀπὸ κρημνῶν A.V.

[k] γὰρ] γοῦν A.

ΜΥΣΚΕΛΟΣ] Ῥυπεὺς, Rhypensis, Strab. VIII. 387. ἐκ Ῥυπῶν. Ovid. Met. XV. 20. filius Alemonis, Argivus. Vid. supr. Ἀρχίας Συρακ. et Δῶρον ἕ δ. REINES. Μύσκελλος A.B.V. Excerpta Diodori ap. Maium p. 8.

[l] Καὶ χρησμὸς ἐχρῆν αἰθρίας οὔσης ὕειν αὐτὸν κτίζοντα π.] Scribe: Καὶ χρησμὸν Μυσκέλλῳ φασὶ δοθῆναι, κτίζειν πόλιν, ὅπου ἂν αὐτὸν ἐξ αἰθρίας, &c. Sic enim recte legitur apud Scholiast. Aristoph. Nub. 370. unde totum hunc locum Suidas excerpsit. Verba enim illa, ἐχρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, sunt ipsius Aristophanis, quæ compilator male cum verbis Scholiastæ miscuit. KUST.

[m] κτίζοντα πόλιν om. A.B.V.

[n] λάβοι] λάβῃ A.B.V.

[o] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.

[p] Γενομένῳ] γενομένου V. παραγεγενημένου δ' αὐτοῦ περὶ τὴν Schol. et mox ἀμηχανοῦντος.

[q] περὶ τὴν] περὶ om. A.V.E.

καθίσασαν τὴν παλλακίδα δακρύειν, ὀδυρομένην τὰς A
πλάνας, καί πως ἐνεχθῆναι τὰ δάκρυα τῆς αἰθρίας. Τοῦτο γὰρ ὠνομάζετο κατὰ τοὺς Μυσκέλλου χρησμούς. Τὸν δὲ συμβαλλόμενον τέλος εἰληφέναι τὸν χρησμὸν, [r]ἐκεῖσε [s]κτίσαι πόλιν.

Μῦς λευκός: Οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὀχείαν κεκίνηνται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. Οὗτοι δέ εἰσι θήλεις. Ἐπὶ τῶν ἀκρατῶν [t]περὶ τὰ ἀφροδίσια εἴρηται ἡ παροιμία.

Μύσος: Μίασμα.

Μύσωνα: [u]Τὸν Χηνέα.

Μυσῶν λεία: Παροιμία τίς ἐστι, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν [x]ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων τε [y]καὶ λῃστῶν τῆς Μυσίας, κατὰ τὴν Τηλέφου τοῦ βασιλέως ἀποδημίαν.

Μυσῶν λεία: Παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαρπαζομένων. Οἱ γὰρ περίοικοι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον C
τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο.

Μῦς πίσσης γεύεται: [z]Ἐπὶ τῶν νωστὶ ἀπαλλασσόντων μετὰ κόπου. Καὶ Ὄσα μῦς ἐν πίσσῃ: [a]Ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλάξαντες.

Μυσταγωγεῖ: [b]Αἰτιατικῇ. Μυστήρια ἐπιτελεῖ· ὡς μυστήρια ἄγει, ἢ ἐκδιδάσκει.

Μυσταγωγός: Ἱερεύς, [[c]μυστηρίων διδάσκαλος.]

Μύστακα: Τὸ χεῖλος.

[d]Ἰωάννης τὸν Μυστάκωνα παρεστήσατο, καὶ χειροτονεῖ τὸν [dd]Λογγίβαρδον.

Μυστήρ:

Μυστήρια: Τελεταί. Μυστήρια [e]ἐκλήθησαν, παρὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας μύειν τὸ στόμα, καὶ μηδενὶ ταῦτα ἐξηγεῖσθαι. Μύειν δέ ἐστι, τὸ [f]κλείειν τὸ στόμα.

Μύστης: Ὁ τὰ μυστήρια ἐπιστάμενος, ἢ διδάσκων.

Μυστιλᾶται: Κατατρώγει. [g]Ἰδίως δὲ μυστίλη B
λέγεται ὁ ἄρτος, ὁ τοῖς κυσὶ βαλλόμενος. Καὶ [h]μεμυστιλημένας, ἀντὶ τοῦ, κατειργασμένας [i]ἤδη καὶ ἑτοίμους, τουτέστι μεμασημένας.

Μυστίλην: Ψωμόν. Κοῖλον ἄρτον, ὃν ἐποίουν, ἵνα ζωμὸν [k]ἐν αὐτῷ ῥοφῶσι.

Μυστιπόλος: Ὁ περὶ τὰ μυστήρια ἀναστρεφόμενος.

Μύττις, μύττεως, [l]τὰς μύττεις.

Μυτιληναῖος: Ὁ ἀπὸ Μυτιλήνης.

Μυττωτόν: Ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδου. Κατασκευάζεται δὲ ἀπὸ τυροῦ, καὶ σκορόδου, καὶ ᾠοῦ. Ἀπὸ τοῦ παντὸς οὖν τοῦ [m]κατασκευάσματος τὸ μέρος ἐδήλωσε· τουτέστι, τὰ σκόροδα.

Οἴμοι τάλας, μυττωτὸν ἵσον ἀπώλεσα.

Μυχαίτατον: Ἐσώτατον. Καὶ μυχοίτατον.

D [[n]Καὶ Μυχεία, ἡ Ἀφροδίτη.]

Μυχθίζεις: Χλευάζεις, μυκτηρίζεις. [o]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σιμὰ σεσηρὼς
μυχθίζεις τάχα που [p]Σαρδάνιον γελάσεις.

[r] ἐκεῖ] ἐκεῖσε A.B.V.E.

[s] κτίσαι πόλιν] Crotonem. Cf. Strabo l. l. et Leandrum E
in descr. Itin. p. 335. Condidit Crotonem Olymp. XVII. an. 3. Dionys. Hal. Antiq. Rom. II. 59. REINES.

ΜΥΣ ΛΕΥΚΟΣ] Respexit Suidas ad Philemonem Comicum apud Ælian. Hist. Animal. XII. 10. ΜΥΣ ΛΕΥΚΟΣ· ὅταν αὐτὴν τις, ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν. Sensus paulo nequior est, de quo consulendus Bentleius ad Philemonem. Atque hinc Μυωνία sive Μυωνία Epicrati Comico apud Ælianum de fœmina libidinosissima in versibus elegantissimis, de quibus nos supra, ad v. Ἐπικράτης. Μυωξίαν vocat Suidas. Μυωξία: Ὑβριστικὸς λόγος. Σημαίνει F
δὲ καὶ τὰς τῶν μυῶν χηραμούς. Quæ ad Epicratis locum proculdubio referenda sunt. TOUP.

[t] περὶ om. V. mox εἴρηται om. A.

[u] Τὴν Χηνέαν] Scribe, τὸν Χηνέα. Myso enim erat Χηνεύς, ut præter alios testatur Laërtius, qui ejus vitam descripsit. KUST. τὸν Χηνέα A.

ΜΥΣΩΝ ΛΕΙΑ: Παροιμία τ.] Ex Harpocratione. Locus autem Demosthenis, ad quem nota hæc referenda est, exstat in oratione pro Ctesiphonte, p. 322. KUST. Conf. G
Boissonad. ad Eunap. p. 483.

[x] ἀπὸ τῶν καταδρομῶν τῶν ἀστ.] Scribe, ἀπὸ τῶν καταδραμόντων ἀστυγειτόνων καὶ λῃστῶν τὴν Μυσίαν, ut habet Harpocratio. KUST. καταδρόμων τῶν Photii ms. a p. m. unde recte reposuit editor καταδραμόντων. Et sic dedi in Suida. Mox τὴν Μυσίαν Phot. Harpocr. Tum τοῦ βασιλέως om. B. V.E. edd. ante Kuster.

[y] καὶ] τε καὶ A.V. Phot.

ΜΥΣ ΠΙΤΤΗΣ ΓΕΥΕΤΑΙ] Vide supra, Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος. KUST. πίσσης A. Phot. Tum γεύει Phot. qui H
om. μετὰ κόπου. et add. πίνεται post Ταραντίνου.

[z] Ἐπὶ τῶν νωστὶ ἀ. μ. κ.] Interpretis versionem, qui dederat, *de iis, qui mox a labore recedunt*, corrigit Montacut. ad Phot. Ep. 171. reddens, *de iis, qui nuperrime cum difficultate et labore extricantur, ut mus e pice*. HEMST.

[a] Ἀπὸ Μυὸς] ἀπὸ Μυὸς γὰρ A.

[b] Αἰτιατικῇ om. A. Tum εἰς Photius pro ὡς.

[c] μυστηρίων διδάσκαλος om. B.V. Phot.

[d] Ἰωάννης τὸν Μυστ.] Scribendum puto, Ἰωάννην τὸν Μυστάκωνα: et deinde, μετεστήσατε. Fuit enim olim Joannes quidam, a mystace Μυστάκων cognominatus, cujus meminit Theophyl. Simoc. lib. I. c. 9. KUST.

[dd] Λογγίβαρδον] Ad h. v. Ἐν τῷ Ἀσίνοια A. marg.

ΜΥΣΤΗΡΙΑ] Plura de h. v. Casaubonus adv. Baron. p. 542 seqq.

[e] ἐκλήθησαν] ἐκλήθη V. Schol. Aristoph. Ran. 459.

[f] κλείειν] τὸ στόμα add. Schol. A.V.

ΜΥΣΤΗΣ] Vid. Herald. Animad. in Salmas. p. 82.

ΜΥΣΤΙΛΑΤΑΙ] Scribendum est, μυστιλλᾶται, per duplex λ. Aristoph. Equit. 823. Καταβροχθίζει, κἀμφοῖν χεροῖν Μυστιλλᾶται τῶν δημοσίων. Scholiasta ad eum locum: Μυστιλλᾶται: Κατατρώγει. Ἰδίως δὲ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς μύστιλλαν ἐκάλουν τὸν ἄρτον τὸν τοῖς κυσὶ παραβαλλόμενον. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST. Vid. Μεμυστιλημένος. HEMST.

[g] Ἰδίως δὲ om. V.

[h] ΜΕΜΥΣΤΙΛΗΜΕΝΑΣ] Ex Aristoph. Eq. 1165. et schol.

[i] ἤδη—τουτέστι addidi cum A. et schol.

[k] δι' αὐτοῦ] ἐν αὐτῷ A.B.V. Photius.

ΜΥΣΤΙΠΟΛΟΣ] Scripsi Μυστίπολος et sua in sede collocavi cum A. Vulgo Μυστηπόλος post Μύστακα.

[l] καὶ τὰς] καὶ om. A.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ] Μυτιληναῖος A. Μιτυλ. bis V.

ΜΥΤΤΩΤΟΝ: Ὑπότριμμά τι διὰ σκ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 173. KUST.

[m] σκευάσματος] κατασκευάσματος A.V.

ΜΥΧΑΙΤΑΤΟΝ] Μυχέστατον Photius.

[n] Καὶ ΜΥΧΕΙΑ] Uncinis inclusa om. A.V. Conf. Creuzer. Melet. T. I. p. 27. Μυχία h. l. reponit Boissonad. Herodian. p. 89. Et Μυχία ἡ Ἀφροδίτη præbet V. post Μυχοί.

[o] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 179.

[p] Σαρδόνιον] Σαρδάνιον A. Anthol. που om. V.

Μύχιος [q]ΣΗΡΑΓΞ:

Μυχός: Ὁ ἐνδότατος τόπος.

> [r]Ὡς σφιν γένηται [rr]γηροβοσκὸς εἰσαεί,
> μέχρις ἂν μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ.

Μυχοί: Παρὰ Ἡροδότῳ, καταδύσεις, τὰ ἔνδον.

N A

Νaasών: Ὄνομα κύριον.

Νάβα: Παρὰ Ῥωμαίοις τὸ [s]πορθμεῖον. Φαίνεται δὲ ἐν πολλοῖς μὴ διεστῶσα τῆς Ἑλλάδος φωνῆς ἡ Ῥωμαϊκή. Ναῦς γὰρ καὶ νάβα ἐγγύς.

Ναβάται: Γένος Ἀράβων.

Ὁ δὲ πέμπει πρὸς Ἄραβας, τοὺς λεγομένους Ναβάτας.

Καὶ Ναβαταῖοι, [t]ἐθνικόν.

Νάβλα: Εἶδος ὀργάνου.

Νάβις, Νάβιδος. Λακεδαιμονίων τύραννος.

Ναβουθαί: Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαὰβ, ἐξ Ἰζάρου πόλεως, ἀγρογείτων ὤν. Τοῦ δὲ [u]βασιλέως Ἀχαὰβ παρακαλοῦντος αὐτὸν [x]ἀποδίδοσθαι τιμῆς ὅσης βούλεται τὸν πλησίον αὐτοῦ τῶν [y]ἰδίων ἀγρὸν, ἵνα συνάψας [z]ἓν αὐτὸ ποιήσῃ κτῆμα· εἰ δὲ μὴ βούλοιτο χρήματα λαβεῖν, ἐπιτρέψαντος ἐκλέξασθαι τῶν ἀγρῶν τινα τῶν ἐκείνου· τοῦτο μὲν οὔ [a]φησι ποιήσειν, αὐτὸς δὲ τὴν ἰδίαν [b]καρπώσεσθαι γῆν, ἣν ἐκληρονόμησε τοῦ πατρός. Λυπηθεὶς δὲ ὡς ἐφ' ὕβρει [c]τῷ μὴ τἀλλότρια λαβεῖν ὁ βασιλεὺς, οὔτε λουτρὸν προσηνέγκατο, οὔτε τροφήν. Τῆς δὲ Ἰεζάβελ [d]πυνθανομένης ὅ τι λυπεῖται, διηγήσατο αὐτῇ τὴν Ναβουθαὶ σκαιότητα, καὶ ὡς χρησάμενος [e]ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις, καὶ βασιλικῆς ἐξουσίας ὑποδεεστέροις, ὑβρισθείη, μὴ τυχὼν ὧν ἠξίου. Ἡ δὲ μὴ μικροψυχεῖν ἐπὶ τούτοις παρεκάλει, παυσάμενον **A** δὲ τῆς λύπης, ἐπὶ τὴν συνήθη τραπέσθαι πρόνοιαν· μελήσειν γὰρ αὐτῇ περὶ τῆς Ναβουθαὶ [f]τιμωρίας. Καὶ παραχρῆμα πέμπει γράμματα πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας τῶν Ἰουδαίων, ἐκ τοῦ Ἀχαὰβ ὀνόματος, νηστεῦσαι κελεύουσα, καὶ ποιησαμένους ἐκκλησίαν, προκαθίσαι μὲν [g]αὐτῶν Ναβουθαί· εἶναι γὰρ αὐτὸν ἐκ γένους ἐπιφανοῦς. [h]Παρασκευασαμένους δὲ τρεῖς τολμηροὺς καταμαρτυρήσοντας αὐτοῦ, ὡς τὸν Θεὸν εἴη **B** βλασφημήσας καὶ τὸν βασιλέα, καταλεῦσαι· καὶ τούτῳ [i]διαχρήσασθαι τῷ τρόπῳ. Καὶ οὕτως ἀπέθανε, [k]καὶ προῖκα ἐκληρονόμησεν Ἀχαὰβ τὸν ἀμπελῶνα. Ἀγανακτήσας δὲ ὁ Θεὸς, πέμπει Ἠλίαν τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαὰβ περὶ τῶν [l]πεπραγμένων [m]ἐρησόμενον, [n]ὅτι κτείνας ἀδίκως τὸν ἀληθῆ δεσπότην τοῦ χωρίου κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως, [o]κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον, ἐν ᾧ τὸν Ναβουθαὶ νεκρὸν συνέβη ὑπὸ κυνῶν **C** δαπανηθῆναι, τό τε [p]αὐτοῦ αἷμα καὶ τὸ τῆς γυναικὸς [q]χυθήσεσθαι, καὶ πᾶν [r]αὐτοῦ τὸ γένος [s]ἀπολεῖσθαι, τοιαῦτα [t]ἠσεβηκότος. Ὁ δὲ Ἀχαὰβ μετάμελος γενόμενος, καὶ σακκίον ἐνδυσάμενος, γυμνοῖς [u]τοῖς ποσὶ διῆγε, μὴ τρεφόμενος, ἀνθομολογούμενος τὰ ἡμαρτημένα, καὶ τὸν Θεὸν ἐξευμενίζων. Ὁ δὲ Θεὸς πρὸς τὸν προφήτην εἶπεν [x]ὑπερβαλέσθαι τὸν τοῦ γένους τι- **D** μωρίαν, ἐπεὶ τοῖς [y]τετολμημένοις μετανοεῖ, [z]τελέσειν δὲ τὴν ἀπειλὴν ἐπὶ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀχαάβ.

Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς Βαβυλῶνος, [a]ὁ κτίσας τὴν Βαβυλῶνα πόλιν μεγάλην, καὶ κινστέρναν, καὶ ἐπάνω αὐτῆς κῆπον [b]τεχνησάμενος, καὶ καταφυτεύσας ἐν αὐτῷ παντοδαπὰ γένη φυτῶν, [[c]ἐν αὐτῷ διῆγεν.] εἰς [d]τοῦτον ἡ γυνὴ αὐτοῦ περιπολοῦσα, καὶ πᾶσαν γῆν [e]ἐκείνην ἐποπτεύουσα, κατετέρπετο, ὑπ' οὐ- **E** δενὸς ὁρωμένη. Ὁ δὲ Ναβουχοδονόσορ διαπορευόμενος ἔφη μετὰ ἐπάρσεως πολλῆς καὶ ἀλαζονείας· "Οὐχ

---

[q] ΣΗΡΑΞ B.

ΜΥΧΟΣ ἢ ΜΥΧΟΣ] Delevi μύχος ἢ cum A.B.V. conf. Duker. Thucyd. VII. 52.

[r] Ὡς σφιν γένηται γηρ.] Sophocl. Aj. 571.

[rr] γηροβοσκός] γηροβοσκὸς A.B. Tum μέχρις ἐσαεὶ A.V.

ΜΥΧΑΙ] Μυχοὶ Hemsterhusius. Sic V. Gl. Herodot. **F** II. 11.

ΝΑΑΣΩΝ] Deest gl. A. Ad h. v. B. scriptum habet in marg. Οὗτος ἐκτος ἀπὸ τοῦ Ἰούδα ὢν, θυγατέρα τοῦ Ἀαρὼν γυναῖκα ἠγάγετο· χρὴ οὖν ἐπισημήνασθαι, ὅτι ἐνταῦθα συνήφθη ἡ βασιλικὴ φυλὴ τῇ ἱερατικῇ.

[s] πορθμεῖον] Potius πορθμίον, per ι. Nam πορθμεῖον, per ει, *fretum* significat. KUST.

[t] ἐθνικόν] ἐθνικοὶ A.V.

ΝΑΒΙΣ] De ejus crudelitate vid. Polyb. XIII. 6. 7. 8. **G** REINES.

ΝΑΒΟΥΘΑΣ: Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἀχαὰβ, ἐξ Ἰζ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, ad verbum descripta sunt ex Josephi Antiq. Jud. lib. VIII. c. 14. KUST. Ναβουθαὶ A.V.

[u] βασιλέως Ἀχαὰβ] Ἀχαὰβ om. A.

[x] ἀποδόσθαι] ἀποδίδοσθαι A.V.E.

[y] ἴδιον] τῶν ἰδίων A.B.E. τῶν ἰδίων V.

[z] αὐτὸν, ἓν] ἓν αὐτὸ A.B.V. Mox μὴ om. V.

[a] φησὶ] φύσει V.

[b] καρπώσασθαι] καρπώσεσθαι A.

[c] τὸ μὴ] τῷ μὴ A.B.E. τὸ—λαβεῖν om. V.

[d] πυνθανομένης] πυνθανομένης καὶ μαθούσης τὸν Ναβουθαὶ αἴτιον μὴ μικροψύχειν παρεκάλει μελήσειν γὰρ αὐτῇ V.

[e] πρὸς αὐτὸν λόγους ἐπιεικέσι] ἐπιεικέσι πρὸς αὐτὸν λόγοις A.

[f] τιμωρίας] τιμωρίαν V.

[g] αὐτὸν Ναβουθᾶν] αὐτῶν Ναβουθαὶ A.V.

[h] Παρασκευασαμένη] παρασκευασαμένους A.B.E. Mox καὶ μαρτυρήσοντας E.

[i] διαχρήσασθαι] καταχρήσασθαι V.

[k] καὶ οὕτω] οὕτω om. A.B.E. ὁ δὲ βασιλεὺς προῖκα ἐκληρονόμησε τὸν ἀμπ. V. Mox τὸν προφήτην πρὸς Ἀχαὰβ om. V.

[l] πεπραγμένων] πραγμάτων B.E.

[m] ἐλέγξοντα] ἐρησόμενον A. omissis statim καὶ εἶπε τῷ Ἀχαάβ.

[n] ἀνθ' ὧν ἀπέκτεινας] ὅτι κτείνας A. qui mox addit κληρονομήσειεν αὐτὸν ἀδίκως.

[o] κατ' ἐκεῖνον] κἀκεῖνον A. καὶ κατ' ἐ. E.

[p] σαυτοῦ] αὐτοῦ A.B. Tum αἷμα om. B.E.

[q] ἐκχυθήσεται] χυθήσεσθαι A.B.E. χυθήσεται V.

[r] σου] αὐτοῦ A.B. supra.

[s] ἀπολεῖται] ἀπολεῖσθαι A.B.E. ἀπολεσθήσεται V.

[t] ἠσεβηκότας] ἠσεβηκότα A. ὁ δὲ βασιλεὺς V. pro τοιαῦτα—Ἀχαάβ.

[u] τοῖς ποσὶ] τοῖς om. V.

[x] ὑπερβαλέσθαι] ὑπερβάλλεσθαι V.

[y] τετολμημένοις] τελουμένοις B. λεγομένοις E. ἐπεὶ—μετανοεῖ om. V.

[z] Τελέσει] τελέσειν A.E.

[a] οὗτος κτίσας] ὁ κτίσας τὴν A.V.

H [b] τεχνησάμενος] Delevi statim τὸν κληθέντα κρεμαστὸν, cum A.B.V.E., in textu. Tum ἐν αὐτῷ om. A.B.

[c] ἐν αὐτῷ διῆγεν om. A.B.V. ἐν αὐτῇ δ. E.

[d] τοῦτον οὖν] οὖν om. A.V.

[e] ἐκείνην ἐποπτεύουσα] ἐποπτεύουσα ἐκείνην V. qui mox πορευόμενος.

" αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ εἰς οἶκον " [f]βασιλείας ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου εἰς τιμὴν " τῆς δόξης μου ᾠκοδόμησα;" καὶ ἔτι τοῦ λόγου ἐν τῷ στόματι [g]αὐτοῦ ὄντος, φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐγένετο· " Σοὶ λέγω, Ναβουχοδονόσορ· Ἡ βασιλεία σου " παρῆλθεν ἀπὸ σοῦ, καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκδιώξω " σε, καὶ μετὰ θηρίων ἡ κατοίκησίς σου, καὶ χόρτον " ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε· καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσον- " ται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς, ὅτι κυριεύει ὁ Ὕψιστος " τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ [h]ἐὰν δόξῃ, δώ- " σει αὐτήν." Καὶ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη [i]ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ. Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βοῦς ἤσθιε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου [k]τοῦ οὐρανοῦ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, [l]ἕως οὗ αἱ τρίχες αὐτοῦ ὡς λέοντος ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες ὡς ὀρνέου. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν φησὶν ὁ αὐτὸς περὶ τῆς αὐτοῦ ἀποκαταστάσεως· " Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ " αἱ φρένες μου ἐπεστράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς [m]τὴν " τιμὴν τῆς βασιλείας μου ἦλθον, καὶ ἡ μορφή μου " ἐπέστρεψεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου καὶ οἱ με- " γιστᾶνές μου ἐζήτουν με, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν " μου ἐκραταιώθην, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα " προσετέθη μοι. Νῦν οὖν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ " [n]καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὸν βασιλέα τοῦ οὐρανοῦ, " ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀληθινὰ, καὶ αἱ τρίβοι " αὐτοῦ κρίσεις, καὶ πάντας τοὺς πορευομένους ἐν " ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι." Καὶ Ἡσαΐας δὲ λέγει περὶ αὐτοῦ.

Ναέται: [o]Οἰκήτορες.

Ναζαρηνός: Ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας.

Ναζιραῖος: Ὁ Θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος· ὁ μοναχός.

Νάζις: Ἐθνικόν.

Ναζωραῖος: Ὁ [p]ἀπὸ Ναζαρέτ.

Νάει: Στάζει, ῥέει.

Ναΐδες: Πηγαί· ἢ Νύμφαι παρὰ τοῖς νάμασι διατρίβουσαι.

Νάϊνον:

Ναῒς, ἑταίρα τις, ἧς μέμνηται Λυσίας, καὶ Ἀριστοφάνης [[q]ἐν Πλούτῳ·

Ἐρᾷ δὲ Λαῒς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

Ἄμεινον οὖν Ναῒς γράφειν, ἢ Λαΐς· [r]ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημαίνεται.]

Νάκην: Προβάτων δοράν.

[Νάκαις: Πόλις περὶ Ἡλιούπολιν· ἐν ᾗ τὰ καλούμενα [s]Ἄφακα. Ζήτει περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ Χριστόδωρος.]

Νάκος: Εὔτριχον δέρμα, ἤτοι [t]δορὰ προβάτου. Κυρίως δὲ, τὸ τῆς αἰγὸς δέρμα, [u]Κῶας δὲ τὸ τοῦ προβάτου. [x]Ἰώσηπος·

Ἔρριπτε τὰ πολλὰ κελεύσας τοῖς εἰσιοῦσι, καὶ τὰ νῶτα καλύπτειν νάκεσιν, ὡς εἰ κατίδοι τις αὐτοὺς πόρρω, φαντασίαν παρέχειν κυνῶν.

Ἡ δοτικὴ, [y]τῷ νάκει.

Νακοτίλται: Οἱ τῶν προβάτων κουρεῖς.

Νακώλεια: Ὄνομα τόπου.

Νᾶμα: Ὕδωρ ποτόν.

Τόπος κατάρρυτος ναματιαίοις ὕδασι.

Νάννακος: Παλαιὸς ἀνὴρ [a]πρὸ Δευκαλίωνος.

[f] βασιλέως] βασιλείας A.B.V.E. Cedren.

[g] αὐτοῦ ὄντος] ὄντος αὐτοῦ V.

[h] ἐὰν] ἂν V.

[i] ἐπὶ Ναβουχ.—καὶ ἀπὸ] καὶ ταῦτα ἔπαθεν· ἀπὸ δὲ V.

[k] τοῦ οὐρανοῦ ἔπινε καὶ] ἔπινε καὶ om. A.B.V. οὐρανοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ αἱ τρίχες E.

[l] καὶ αἱ] ἕως οὗ αἱ A. et B. suprasc. Mox ὡς λέοντος om. A.

[m] τὴν τιμὴν] τὴν om. A.E. Mox ἦλθον A.B.V. pro ἐπανῆλθον. Tum ἡ μορφὴ—μου καὶ om. V. Supra ἀπεστράφησαν edd. vett.

[n] καὶ ὑπερυψῶ om. A.

[o] Οἰκήτορες] οἱ οἰκήτορες B.E.

ΝΑΖΗΡΑΙΟΣ] Ναζιραῖος A.E. Mox κεχωρισμένος malunt viri eruditi. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 18. et ad Hesych. in Ναζίραιος. Statim post μοναχὸς delevi Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥώμης, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί, quæ habent A.V. in marg. Leguntur suo loco infra v. Χριστιανοί. Ceterum Ἰστέον δὲ om. A. Galilæos Arrianum Christianos vocare Diss. Epict. IV. 7. notat Reinesius.

[p] ἀπὸ τῆς] τῆς om. A. Mox ὡς καὶ Ναζαρηνὸς om. A.B.V.

ΝΑΙΣ, ἡ καὶ Λαΐς. Ἑταίρα τ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Meursium Exercit. Crit. part. 2. lib. IV. c. 29. et Holstenium ad Stephanum v. Εὐκαρπία. KUST. Proprio nomine Οἶα, ut tradit Antiphanes ἐν τῷ περὶ ἑταιρῶν Athen. XIII. p. 586. 587. Naidis meretricis, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστι, meminit Lysias in Or. c. Philonidem Athen. XIII. p. 592. cf. Harpocr. REINES. Delevi ἡ καὶ Λαΐς cum A.B.V. Phot.

[q] ἐν Πλούτῳ] Seqq. om. A.V. Phot. Ita scriptum in B. ἐν Πλούτῳ, δηλαδὴ ὅπου τὸ, Ἐρᾷ δὲ Ναῒς οὐ δ. σ. Φ. ὅ τινες ἠγνοηκότες ἔγραψαν Λαΐς.

[r] ὡς καὶ Ἀθήναιος ἐπισημ.] Lib. XIII. p. 592. KUST.

ΝΑΚΑΙΣ] Νάκλη E. Hanc gl. habet A. in marg. om. V. qui tamen post Νᾶμα habet Νάκλη πόλ. ἡλ.—ἄφακα.

[s] Ἄφακα] Erat locus in Phœnicia, cultu Veneris infamis, de quo præter alios vide Euseb. de Vita Constant. lib. III. c. 55. KUST.

[t] Statim delevi cum A.V.C. Ἡ ἀναλογία δὲ, ὡς βλάβη, βλάβος, καὶ νάπη, νάπος, καὶ δίψα, δίψος· οὕτω καὶ νάκη, νάκος. Ὥσπερ δέ φασιν, ἡ ἀήτη, καὶ ἀρσενικῶς, ἀήτης, ἀήτου· καὶ ἀράχνη, καὶ ἀράχνης, ἀράχνου· οὕτω καὶ ἡ νάκη, ὁ νάκος. Τριχῶν, ὁ νάκος, ἡ νάκη, καὶ τὸ νάκος.

[u] καὶ κώδιον, καὶ κῶος. Κῶας δὲ τὸ τοῦ πρ.] Scribendum potius est, ὡς κώδιον, καὶ κῶος, ἢ κῶας, τὸ τοῦ προβάτου. Confer Etymologum v. Νάκη. KUST. καὶ κώδιον καὶ κῶος om. A.V.

[x] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. c. 14. p. 842. KUST. III. 7, 14.

[y] τῷ νάκει] τῷ om. A.

ΝΑΚΩΛΕΙΑ] Ex sequentibus patet, scribendum hic esse Νακωλία, cum accentu in penultima, ut sit singularis, et generis fœminini. Apud Stephanum Byzantium scriptum est, Νακωλία, per ι. KUST. Statim delevi, Ἰστέον δὲ, ὅτι κοινῶς μὲν τεθήλυνται ἡ Φρυγιακὴ αὕτη πόλις, ἀπὸ Νακώλης νύμφης· ἐξ ἧς καὶ Νακώλειον, ἡ αὐτή· ὡς ἀπὸ νύμφης, νύμφαιον. Ἐθνικὸν αὐτῆς Νακωλεύς, ὡς Σελευκεύς. Εἴρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὰ Νακώλεια. ΝΑΚΩΝΗ: Πόλις Σικελίας, κατὰ τὸν Ἐθνικογράφον, cum A.V.

ΝΑΝΝΑΚΟΣ] Alii Ἀννακὸν vocant. Stephanus Byzantius v. Ἰκόνιον: Φασὶ δ' ὅτι ἦν τις Ἀννακὸς, ὃς ἔζησεν ὑπὲρ τὰ τριακόσια ἔτη. Τοὺς δὲ πέριξ μαντεύσασθαι, ἕως τίνος βιώσεσθαι. Ἐδόθη δὲ χρησμὸς, ὅτι τούτου τελευτήσαντος πάντες διαφθαρήσονται. Οἱ δὲ Φρύγες ἀκούσαντες, ἐθρήνουν σφοδρῶς. Ἀφ' οὗ παροιμία, τὸ ἐπὶ Ἀννακοῦ κλαύσειν· ἐπὶ τῶν λίαν οἰκτιζομένων. Γενομένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος, πάντες διεφθάρησαν. KUST.

[a] πρὸ τοῦ] τοῦ om. A.E.C.M.

[[b]Τοῦτον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευσε. Καὶ παροιμία· [c]Ἀπὸ Ναννάκου. Ἐπὶ τῶν [d]πάνυ ἀρχαίων.]

Νάννιον: Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν, Αἶγα λέγεσθαί φησι [e]ταύτην τὴν ἑταίραν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον καταφαγεῖν· χαίρουσι γὰρ αἱ αἶγες τῷ θαλλῷ. Ἔστι δὲ αὐτῆς μνήμη καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. Ἀντιφάνης δὲ ὁ νεώτερος ἐν τῷ περὶ τῶν ἑταιρῶν τὴν Νάννιον φησὶ Προσκήνιον ἐπονομάζεσθαι, διὰ τὸ ἔξωθεν δοκεῖν εὐμορφοτέραν εἶναι.

Νάνος: [f]Ἐπὶ τῶν μικρῶν, παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτέλει. Καὶ ὁ Θεόφραστος [g]ὡς νάνων καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα. [h]Οἱ γοῦν νάνοι μέγα αἰδοῖον ἔχουσι. [i]Νάννοι δὲ λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ναννοφυεῖς. Οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, [k]ἰνοί.

Ναξία: Πόλις. Καὶ [l]Ναξία λίθος, ἡ Κρητικὴ ἀκόνη. Νάξος γὰρ πόλις [m]Κρήτης.

Ναξιουργὴς κάνθαρος: Πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα [n]κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα· ὡς νῦν σίλφας λέγουσί [o]τινα ἀκατίων εἴδη. [p]Κρατῖνος δὲ λέγει, ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις. Ἢ οὕτως· τῶν πλοίων τὰς εὑρούσας πόλεις τὰς ἀρχιτεκτονίας ἐποίουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους· οἷον τοὺς νῦν λέμβους, Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ Κνιδιουργεῖς, [[q]ἀπὸ Κνίδου] καὶ Κέρκυρα, ἀπὸ Κερκύρας· καὶ [r]Πάρωνα, ἀπὸ Πάρου. [s]Ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος ποτηρίου. [t]Καὶ

Ἐν Πειραιεῖ Κανθάρου λιμήν.

[v]Τρεῖς γὰρ λιμένες εἰσίν· [w]οὗτος ὁ Κανθάρου, καὶ τὸ Ἀφροδίσιον, καὶ κύκλῳ πέντε στοαί. Ἀπὸ Κανθάρου ἥρωος.

Ναός:

[b] τοῦτον] Hæc A. in marg.

[c] 'ΑΠΟ ΝΑΝΝΑΚΟΥ] Vide infra v. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. KUST.

[d] σφόδρα παλαιῶν καὶ] πάνυ B.C.V.

ΝΑΝΝΙΟΝ: 'Απολλόδωρος ἐν τῷ π.] Hæc Suidas ab Harpocratione mutuatus est: Harpocratio vero ab Athenæo; sed qui de Nicone, non vero de Nannio meretrice ista narrat. En ejus verba, Dipnosoph. lib. XIII. p. 587. Νικοῦς δὲ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. Αὕτη δὲ ὅτι Αἲξ ἐπεκαλεῖτο, προείπομεν, διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον ἐξαναλῶσαι. Ὅτι δὲ θαλλῷ χαίρουσιν αἱ αἶγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῶον, οὐδ' ὅλως τῇ Ἀθηνᾷ θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος, &c. Hinc Harpocrationis ἀβλεψία patescit; quam pluribus redarguit Maussacus ad Harpocrationem. Eum vide. KUST.

[e] ταύτην] τ. τὴν A.V. Phot. Mox θαλλὸ V.

ΝΑΝΝΟΣ] Ms. Paris. A. habet νάνος, per unum ν. KUST. et Photius.

[f] ἐπὶ τῶν μικρῶν παρὰ Νεοκλείδῃ καὶ Ἀριστοτ.] In prioribus editt. locus hic haud paulo auctior sic legitur (sic et B.E. in marg.): Ἐπὶ τῶν μικρῶν δοκεῖ, παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι τῶν ἄνω εἰρῆσθαι ἡ λέξις. Καταπίπτει γὰρ τὰ κυρίως νάνα, καθὰ καὶ τὰ βρέφη· ὡς καὶ μείζω τὰ ἄνω παρὰ Νεοκλείδῃ, &c. Sed omnia ista verba, δοκεῖ——μείζω τὰ ἄνω, merito expunxi, tum quia sensum et seriem orationis manifesto interrumpunt; tum etiam quia in ms. Paris. A. et Lexico Photii inedito desunt; in duobus aliis mss. vero ad marginem leguntur: certissimo indicio, ea ab imperito quodam librario imprudenter in textum intrusa fuisse. KUST.

[g] ὡς νάνων] ὡς νάνον καὶ A.V. καὶ etiam B.E. Phot.

[h] Οἱ γὰρ] οἱ γοῦν A. Phot.

[i] ΝΑΝΝΟΙ δὲ λέγ.] Seqq. ex Schol. Aristoph. Pac. 790. δὲ om. V.

[k] 'ΙΝΟΙ] Priores editt. addunt, οἱ πλείους τῶν ὑστέρων γεννεῖς τούτους γράφουσι. Sed verba hæc in optimo ms. Paris. A. non reperiuntur: eademque in duobus aliis mss. ad marginem leguntur: unde conjiciebam, ea non ab ipso Suida, sed ab aliis profecta esse. KUST. ἰννοί A.V. ἐννοὶ B.E. νάννοι Schol. Aristoph. sed ἶνοι ed. Bekker.

ΝΑΞΗΣ] Scribe, Νάξος. Vide Stephanum Byzantium h. v. unde Suidas hæc mutuatus est. KUST. Ναξία A. B.V.E.

[l] ΝΑΞΙΑ ΛΙΘΟΣ] Vid. Pindar. Isthm. VI. sub fin. cotes. Vid. omnino Barnes. ad Euripid. Helen. 1606. ubi nugatur, ut solet. Leg. ἐναντίαν. Vid. nos ad v. Κόλης. TOUP.

[m] Κρήτης] Statim delevi, Ὁ γράψας ὅτι Ναξία πόλις Καρίας, ὁ πολίτης, Ναξιεὺς, καὶ Ναξιάτης· λέγει καὶ ὅτι πόλις Σικελίας Νάξος. Καὶ Κρητικὴ λ., ἀφ' ἧς ἡ Ναξία λίθος· ἦν εἰ διὰ τοῦ ι' γράφεις, κριτικὴ εἰλῆφθαι λέγει, ἀντὶ τοῦ διακρίνουσα, καὶ φανεροῦσα. Καὶ Κυκλὰς δὲ νῆσος ἐπίσημος ἡ Νάξος· ἢ ἀπό τινος Νάξου, ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι θῦσαι. Φασὶ δὲ τὰς ἐκεῖ Ναξίας γυναῖκας μόνας ὀκτάμηνα τίκτειν, κατὰ δωρεὰν Ἥρας. Καὶ Διόνυσος δὲ, φασὶν, οὕτως ἐτέχθη. Καὶ κρήνη δὲ καθ' Ἡρακλείδην ἐκεῖ, ἐξ ἧς οἶνος ῥεῖ μάλα ἡδύς, cum A.V. Vid. Steph. Byzant. Ad v. Θῦσαι sic Kusterus: "Sic etiam habet Stephanus: sed male. Scribendum enim est βῦσαι, ut Pearsonius recte monuit. Hesychius: Νάξαι: Σάξαι, βῦσαι."

ΝΑΞΙΟΥΡΓΗΣ ΚΑΝΘΑΡΟΣ: Πλ.] Notam hanc descripsit Suidas ex Scholiis deperditis in locum illum Aristoph. Pac. 143. Τὸ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος. Scholia ad illum locum, quæ hodie exstant, hæc tantum habent: Ναξιουργὴς κάνθαρος: Πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ. Καὶ Κνιδιουργεῖς δὲ ἄλλας ναῦς, ἀπὸ Κνίδου· καὶ τὴν Κέρκυρον, ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὴν Πάρωνα, ἀπὸ Πάρου. KUST. Longe auctius editio Bekkeriana: ὅτι πλοῖα ἦν οὕτω λεγόμενα κάνθαροι, ἐν Νάξῳ γινόμενα τῇ νήσῳ, ὡς νῦν σίλφας τινὰ λέγουσιν ἀκατίων εἴδη. Ἀλλὰ καὶ συμμικὸν (σύμμικτον 475.) τρόπος τρόπου φησὶν ὁ Κρατῖνος. Καὶ ὅτι θαλασσοκρατοῦντές ποτε Νάξιοι ἐχρῶντο αὐτοῖς τοῖς κανθάροις ἐπὶ πλέον. Μᾶλλον δὲ οὕτω δεκτέον. Κάνθαρον μὲν πρὸς τὰ προκείμενα εἴρηκεν, τὸ δὲ Ναξιουργὴς οὕτως. Τῶν γὰρ πλοίων τὰς εὑρόντας (εὑρέτας 475.) τὰς ἀρχιτεκτονικὰς ἐκάλουν οἱ πρότεροι ἐπωνύμους, οἷον τοὺς νῦν λέμβους Ναξιουργεῖς ὠνόμαζον, ἐκ τοῦ αὐτοῦ δὲ εἶναι καὶ τὸ Κνιδιουργεῖς, καὶ τὸν κέρκυρον ἀπὸ Κερκύρας, καὶ τὸν πάρωνα ἀπὸ Πάρου. Ἄντικρυς δὲ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ κάνθαρος εἶπε πλοῖον εἶναι.

[n] κάνθαροι] Ναξιουργεῖς add. V.

[o] τινα] τινας A.

[p] Κρατῖνος—αὐτοῦ δὲ εἶναι om. V.

[q] ἀπὸ Κνίδου om. A.

[r] Πάρωνα] τοῦτο εἰς τοὺς καὶ παρὰ Πλουτάρχῳ μυοπάρωνας B. marg.

[s] Ἄντικρυς δὲ Μένανδρος——εἶδος ποτηρίου] Verba hæc in prioribus editt. desunt, quæ ex optimo ms. Paris. A. revocavi. KUST.

[t] Καὶ ἐν Πειραιεῖ Κανθ.] Aristophanes loco laudato: Ἐν Πειραιεῖ δήπου 'στὶ Κανθάρου λιμήν. Vide ibi Scholiastam. Ceterum hæc nihil faciunt ad vocem Ναξιουργὴς, sed pertinent ad vocem Κάνθαρος, vel Πειραιεύς. KUST.

[v] Τρεῖς γὰρ λιμένες] Pausan. in Att. p. 3. Thucyd. I. Scylax, Hesych. in Ζέα.—καὶ τὸ Ἀφροδίσιον, καὶ ἡ Ζέα, ex Hes. et Phavorino. Vid. supra Κάνθαρος. REINES.

[w] οὗτος om. V.

ΝΑΟΣ] Statim delevi, ΝΑΠΑΤΑΙ: Πόλις Λιβύης πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ. Ὁ πολίτης, Ναπαταῖος. ΝΑΠΗ: Πόλις Λέσβου. Ὅθεν Ἀπόλλων Ναπαῖος. Εἰσὶ δὲ καὶ Ναπαῖοι Ἠπειρῶται. ΝΑΠΙΣ: Πόλις Σκυθίας, cum A.V.

Νάπη: Ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος. [a]Ξενοφῶν οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος.

[z]Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

Νάπυ: [a]Σίναπι.

[b]Κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.

[[c]Ἤγουν] ἐπέβλεψε δριμὺ, καὶ ὀργίλον, (δριμὺ γὰρ τὸ νᾶπυ,) καὶ τὰς ὀφρῦς συνέστειλε.

Νάρδος: Μυρεψικὸν ἔλαιον. Θηλυκῶς.

[d]Καὶ ἐς κυανότριχα χαίταν
νάρδῳ, ὑπὸ γλαυκῆς κλειομένην ὑάλου.

Νάρθηξ:

[e]Καὶ τανακείταν
νάρθηκα κροτάφων [f]πλάκτερα νηπιάχων.

Νάρκη: [g]Μυρμηκίασις. [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Οἴμοι, τί πέπονθ'; ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χειρὸς καταχεῖται, καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν.

Νάρωνος: Ὄνομα κύριον.

Ναρσῆς, στρατηγὸς Ῥωμαίων, [k]ἔμφρων ἐς τὰ μάλιστα, καὶ δραστήριος, καὶ δεινὸς ἁρμόσασθαι τῷ παρεμπίπτοντι. Καὶ παιδείας μὲν αὐτῷ [l]οὔ τι μάλα μετῆν, [m]οὐδὲ τὰ τῆς εὐγλωττίας ἐπεφρόντιστο· φύσεως δὲ ὅγε δεξιότητι διέπρεπε, καὶ παραστῆσαι οἷός τ' ἦν λόγῳ τὰ βεβουλευμένα· καὶ ταῦτα [n]τομίας γε ὢν, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτατα ἀνατεθραμμένος. Ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς, καὶ [o]ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος· τὸ δὲ ἀνδρεῖον καὶ μεγαλουργὸν εἰς τοσοῦτον ἐκέκτητο, ὅσον ἀμέλει καὶ ἀπιστεῖσθαι. [p]Ἦν δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Νασαμῶνος: Ὄνομα κύριον.

Ναστόν: Πυκνὸν, [q]πλῆρες, μεστὸν, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι. [r]Διαφέρει δὲ τοῦ μανοῦ. [Τὸ γὰρ μανὸν, ἀραιὸν, χαῦνον, ἢ ἀναφερὲς, ὡς φλόξ.] Ναστὸς δὲ, ἀρσενικῶς, πλακοῦς, ἢ θερμὸς ἄρτος μετ' ἐλαίου. [s]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἧκεν γὰρ ἄν σοι ναστὸς εὖ πεπεμμένος.

Ναυάγιον: Παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετέρως μὲν, ὅταν τι τῆς [t]νηὸς ἀπολεσθῇ, εἶον πηδάλιον, ἢ τι τοιοῦτον. Ναυαγία δὲ, θηλυκῶς, πᾶσα ἡ τῆς νηὸς ἀπώλεια.

Ναυαγίων: Πτωμάτων.

[u]Ἐξ ἑνὸς κακοῦ—πᾶν [x]ἐπίμπλατο ναυαγίων πεδίον.

[Ναυαγῷ: Αἰτιατικῇ.]

Ναύαρχος: Ὁ τῶν νηῶν ἄρχων.

[Ναυάρχῳ: Δοτικῇ.]

Ναυάτος: Οὗτος [y]πρεσβύτερος ὢν τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας, διεκρίθη, ἐπειδὴ Κορνήλιος ὁ ἐπίσκοπος τοὺς ἐπιθύσαντας πιστοὺς ἐν τῷ διωγμῷ, ὃν ὁ βασιλεὺς Δέκιος κατὰ τῆς ἐκκλησίας ἐκίνησεν, εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο. Διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν διακριθεὶς, καὶ εἰς [z]ἐπισκοπὴν παρὰ τῶν συμφρονησάντων αὐτῷ ἐπισκόπων προχειρισθεὶς, ταῖς πανταχοῦ ἐκκλησίαις

ΝΑΠΟΣ οὐδετέρως καὶ ΝΑΠΗ θηλυκῶς] Νάπη A. ubi in marg. θηλ. ἡ νάπη. Οὐδετέρως καὶ et θηλυκῶς om. V. et Photius. Post τόπος delevi cum A.V., Οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος.

[a] Ξενοφῶν δὲ] δὲ om. A. V. Mox ὡς om. A.

[z] Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγ.] Hæc sunt verba Xenophontis, lib. VI. de Exped. Cyri, p. 385. KUST. VI. 3, 12. ed. Schneider.

[a] Σίναπι] Delevi statim, Τὸ ὡς εἰπεῖν ἀφυές, ἤτοι κακοφυές, cum A.E.

[b] Κἄβλεψε νάπυ] Aristoph. Equit. 628. Post h. gl. delevi ΝΑΡΒΩΝ, ἢ ΝΑΡΒΩΝΗΣΙΑ. Ἐμπόριον, καὶ πόλις Κελτική. Ἔστι [illegible] καὶ λίμνη Ναρβωνῖτις. Καὶ Νάρβις, πόλις Ἰλλυριῶν, cum A.V.

[c] Ἤγουν om. A.V. Mox Νάρδον M.

[d] Καὶ ἐς κυανότριχα χ.] Anthol. Pal. VI. 250. κανότριχα A.V. Mox ὑάλης B.E.

ΝΑΡΘΗΞ] Statim delevi cum A.V.E., Ζήτει ἐνταῦθα, ὅτι ὁ νάρθηξ φιλεῖται τῷ μεθύσῳ καὶ οὕτως ἐλαφρῷ Διονύσῳ. Καὶ τὸ, Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι. Καὶ ὅτι Νάρθηξ νησίδιον ἐγγύς φασι Σάμου, ἐν δεξιᾷ τοῖς προσπλέουσιν· οὗ ἐθνικὸν, Ναρθηκουσαῖος, ἢ Ναρθηκούσιος. E. habet seqq. in marg.: Νάρθηξ δὲ ὁ τοῦ ναοῦ· λέγεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τοῦ ναοῦ. Ἀμφιλόχιος περὶ τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰσέρχεται ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας.

[e] Καὶ τανακείταν] Anthol. Pal. VI. 294. ubi παρακείταν.

[f] πλάκτερα] Sic habent et mss. Paris. et Anthol. At priores editt. minus recte, πλάγκτορα. KUST.

[g] Μυρμηκίασις] Quid sit μυρμηκίασις, vide in Lexicis vulgatis. Ea autem interpretatio quomodo voci νάρκη convenire possit, non video: quamvis sic etiam habeat Hesychius, itemque Photius in Lexico ms. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης] Vesp. 711. Delevi in fine Σιωπᾷ ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐνθύμησις τοῦ ἰχθυδίου τῆς νάρκης, καὶ τὸ κατ' αὐτὴν πάθος, cum A.V.E. et deinde ΝΑΡΜΑΛΙΣ. Πόλις Πισιδίας· ὡς Κάβαλις. ΝΑΡΥΞ. Πόλις. Ἱστορεῖται θηλυκῶς λεγομένη· ἣ καὶ Ναρύκιον, καὶ Ναρύκη· ἐξ ἧς ἦν ὁ Λοκρὸς Αἴας, cum A.V.

[i] Οἴμοι, τι πέπ.] Metri gratia scribendum est, Οἴμοι, τι πέπονθ'; ὡς νάρκη μου &c. Apud Aristophanem loco laudato hodie legitur, Οἴμοι, τί πέπονθ' ὥσπερ νάρκη μου, &c. Sed alteram lectionem malo. KUST.

ΝΑΡΩΝ] Νάρωνος A.V.E.

ΝΑΡΣΗΣ, στρατηγὸς Ῥωμαίων, εὔφρων ἐς τὰ μ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Agathiæ lib. I. p. 27. KUST.

[k] εὔφρων] ἔμφρων A.B.E.

[l] οὔ τοι] οὔ τι A.B.V.

[m] οὐδὲ] ἐν δὲ H.

[n] τομίας] Et bibliopola. Volaterr. cubicularius, post Patricius. REINES.

[o] ἐν ἰσχνότητι] Agathias ἐς ἰσχνότητα. Recte forsan. TOUP.

[p] ἦν] ἦν δὲ A.V.E.

ΝΑΣΑΜΩΝ] Νασαμῶνος A.B.V.E. Statim omisi cum A.B.E., ΝΑΣΑΜΩΝ. Ἐξ οὗ Νασαμῶνες, ἔθνος Λιβύης. Habet tamen B. in marg.

ΝΑΣΤΟΝ] Ὅτι γίνεται παρὰ τὸ μὴ ἓν εἶναι B. marg.

[q] πλῆρες] πλήρη Photius.

[r] Διαφέρει δὲ] [illegible] om. A. et mox τὸ γὰρ—φλόξ. Sed habet in marg. Διαφέρει τὸ ναστὸν τοῦ μανοῦ· τὸ μὲν γὰρ ναστὸν τὸ πυκνὸν, τὸ μεστὸν, τὸ πλῆρες, μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι· τὸ δὲ μανὸν ἀραιὸν χ. ἢ ἀ. ὡς φ. In V. om. χαῦνον—φλόξ.

[s] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1143. Statim delevi cum A.V., καὶ τοιοῦτον μὲν ὁ ἐν ἐξείᾳ τάσει ναστός· οὗ θέμα τὸ ἐν Ὀδυσσείᾳ νάσσασθαι. ΝΑΣΤΟΣ μέντοι βαρυτόνως, πόλις Θρᾴκης, ἣ ἐλέγετο καὶ ΝΕΣΤΟΣ.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ: Παρὰ Θουκυδίδῃ οὐδετ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 50. KUST.

[t] νεὼς ἀπολάσθῃ] νηὸς ἀπολεσθῇ A.V. ἀπολεσθῇ B.E. Tum νηὸς A.V. pro νεώς.

[u] Ἐξ ἑνὸς κακοῦ πᾶν ἐπ.] Sophocl. Electr. 730.

[x] ἐπίμπλατο] ἐμπίπλατο V.E. ἐμπίπλαστο B.

ΝΑΥΑΓΩ et ΝΑΥΑΡΧΩ A. in marg. om. V.

ΝΑΥΑΤΟΣ: Οὗτος πρεσβύτερος ὢν τ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. IV. c. 28. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[y] πρεσβύτερος] πρεσβύτης B.V.

[z] ἐπισκοπὴν] Sic rectius 2 mss. Paris. et Socrates, quam priores editt. quæ habent ἐπίσκοπον. KUST.

ἔγραφε, μὴ δέχεσθαι τοὺς ἐπιτεθυκότας εἰς τὰ μυστήρια, [a]ἀλλὰ προτρέπειν μὲν αὐτοὺς εἰς μετάνοιαν, τὴν δὲ συγχώρησιν ἐπιτρέπειν Θεῷ, τῷ δυναμένῳ καὶ ἐξουσίαν ἔχοντι συγχωρεῖν ἁμαρτήματα. Τοιαύτας ἐπιστολὰς κατ' ἐπαρχίας δεχόμενοι, πρὸς τὰ οἰκεῖα ἤθη ἐποιοῦντο τῶν δηλουμένων τὰς κρίσεις. Ὡς γὰρ ἐκεῖνος ἐδήλου, μὴ δεῖν ἀξιοῦσθαι τῶν μυστηρίων τοὺς μετὰ τὸ βάπτισμα εἰς θάνατον ἁμαρτίαν πεποιηκότας, τοῖς μὲν ἐδόκει [b]πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι ἡ τοῦ κανόνος ἔκθεσις, οἱ δὲ ὡς δίκαιον αὐτὸν καὶ ὀρθοῦντα τὴν πολιτείαν [c]ἐδέχοντο. Ἐν τοσούτῳ δὲ τούτου [d]κινουμένου, ἐπικαταλαμβάνει Κορνηλίου τοῦ ἐπισκόπου γράμματα, τοῖς μετὰ τὸ βάπτισμα ἡμαρτηκόσιν ἐπαγγελλόμενα [e]τὴν συγχώρησιν. Οὕτω δὲ ἀμφοτέρων ἐπιστελλόντων τἀναντία, καὶ ἐκ τῶν θείων ἰσχυριζόντων ἃ ἑκάτερος ἔλεγεν, ἕκαστος κατ' ἔθος εἰς τοῦτο ἔτρεψεν, ἐς ὃ καὶ πρότερον μᾶλλον ἐπέκλινεν. Ὅσοι γὰρ φιλαμαρτήμονες, δραξάμενοι τῆς τότε δοθείσης συγχωρήσεως, καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον [f]ἐπὶ πάσης ἁμαρτίας αὐτῇ συνεχρήσαντο. Ἀλλὰ Ναυάτος ἐπὶ Οὐάλεντος τοῦ βασιλέως, [g]διωγμὸν κινήσαντος κατὰ Χριστιανῶν, ἐμαρτύρησε.

Ναυατιανοὶ αἱρεσῖται: Τὰ Ναυάτου φρονοῦντες. Καὶ τούτων ἐγένετο ἐπίσκοπος [h]Σισίννιος, ἐλλόγιμος, καὶ ἱερῶν [i]βιβλίων ἐπιστήμων, καὶ κρείττων διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς, καὶ ποικίλος. Ἐρωτώμενος [k]δὲ διὰ τί δεύτερον λούοιτο, ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. Ἐπεὶ [l]δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει [m]χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς [n]καθόλου ἐκκλησίας, [o]ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπὲ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν [p]χρῆναι ἀμφιέννυσθαι; τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομῶν ὁ σοφώτατος, "Ἔστωσαν τὰ ἱμάτιά σου λευκὰ," [q]λέγων παραινεῖ. Καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν [r]τοιούτους τοῖς Ἀποστόλοις δείκνυσι. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ χαρίεντα αὐτῷ εἴρηται.

Ναυβάτης: Ἐπιβάτης, ἢ ναύτης.

Πεζοὺς δὲ ἀντὶ ναυβατῶν πεποιημένους, καὶ ὁπλιτικῷ [s]προσχόντας μᾶλλον ἢ ναυτικῷ.

Ναυῆ: Ὄνομα κύριον.

Ναύκιοι: Ἔθνος.

Ναύκληρος: Ὑπερίδης οὐ μόνον ὡς ἡ συνήθεια κέχρηται τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ μεμισθωμένου ἐπὶ τῷ τὰ ἐνοίκια ἐκλέγειν ἢ οἰκίας ἢ συνοικίας.

Ναυκραρία: [t]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. Μήποτε δὲ βέλτιον φέρεται ἐν τοῖς Ἀττικιανοῖς [u]Ναυκρατιτικά· ἵνα ᾖ ἀπὸ [x]Ναυκρατιτικοῦ πλοίου, ἢ Ναυκρατιτῶν ἐμπλεόντων. Ἡ γὰρ Ναύκρατις τοπαλαιὸν ἐμπόριον ἦν τῆς Αἰγύπτου. Ἐὰν δὲ ᾖ [y]Ναυκραρικὰ, [z]εἴη ἂν τὰ τῶν ἀρχόντων. [a]Ναυκράρους γὰρ τοπαλαιὸν τοὺς ἄρχοντας ἔλεγον, ὡς Ἡρόδοτος ἐν [b]πέμπτῃ ἱστοριῶν δηλοῖ.

Ναύκρατις:

Ναῦλος: Τὸ ναῦλον. [c]Ἀρσενικῶς ὁ ναῦλος.

[[d]Καὶ ναῦλος ἡμῖν τῆς νεὼς ὀφείλεται.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

Ἀπόδος τὸν ναῦλον.]

Ναύλοχον: Εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ [e]νῆες λοχῶσιν, ἢ ἀναπαύονται.

Ὁ [illegible] ναῦς προσέταξεν ἐν τοῖς ὄρμοις ναυλοχεῖν λανθάνοντας· ἐπειδὰν δὲ αἴσθωνται ζευγνύειν αὐτὸν τὴν γέφυραν, [f]διαβάλλειν ὡς τάχιστα.

[a] ἀλλὰ προτρέπειν] ἀλλ' ἀποτρέπειν V. Tum τῷ δυναμένῳ—ἁμαρτήματα om. V.

[b] πικρὰ καὶ ἀπηνὴς εἶναι] ἀπηνῶς V.

[c] ἐδέχοντο] ἐλέγχοντο E.

[d] κινουμένου] Sic recte mss. Paris. et Socrates. At priores editt. mendose, νικωμένου. KUST.

[e] τὴν συγχώρησιν] τὴν om. V. qui mox om. οὕτω δὲ—συνεχρήσαντο.

[f] ἐπὶ πάσης] ἐκ πάσης E.

[g] διωγμὸν—Χριστιανῶν] διώκοντος Χριστιανοὺς V.

[h] Σισίννιος, ἐλλόγιμος,] Ex Sozomeni Histor. Eccles. lib. VIII. c. 1. ut itidem Pearsonius monuit. KUST.

[i] βιβλίων] βίβλων A. Tum ἐπιστήμων B.E.

[k] γὰρ] [illegible] A.B.E.

[l] δὲ καὶ] καὶ om. A.

[m] χρώμενον] διετέλει χρώμενος A.B.V. Mox αὐτὸν E.

[n] καθολικῆς] καθόλου A.

[o] ἔφη] ὁ δὲ A.B.V.

[p] χρῆναι] χρῆσθαι A. Deest v. V.

[q] λέγων om. V.

[r] τοιούτους δείκνυσι τοῖς ἀποστόλοις] τοῖς ἀποστόλοις τοιούτους δείκνυσι V. τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δείκνυσι A. Tum οὐ μὴν etc. om. V.

ΝΑΥΗ] Ναυὴ A. Ναυὶ B.M. Statim delevi cum A., ΝΑΥΗΓΟΣ. Ὁ τῆς νηὸς ἀρχηγός. Τοῦτο δὲ κοινῶς. Ἡ δὲ ποίησις καὶ τὸν ναυαγήσαντα οὕτω γράφει. τοῦτο δὲ—γράφει om. B.E.

[s] προσέχοντας] προσχόντας A.V.E.

ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ: Ὑπερίδης οὐ μόν.] Ex Harpocratione. Confer Hesychium ead. v. KUST.

ΝΑΥΚΡΑΡΙΚΑ] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. Confer Schol. Aristoph. Nub. 37. Hesych. v. Ναύκλαροι, et Leopardum Emendat. lib. VII. c. 19. KUST. Ναυκραρία A.V.E. Phot.

[t] Δημοσθένης] P. 703, 15.

[u] Ναυκρατικά] Harpocratio, et Photius in Lexico ms. Ναυκρατητικά. At apud Demosthenem in oratione a Suida hic laudata hodie legitur Ναυκρατιτικά. KUST. Ναυκρατιτικὰ A.B.E. Ναυκρατητικὰ V. Mox Ναυκρατιτικοῦ A.

[x] Ναυκρατικοῦ] Ναυκρατητικοῦ et mox ναυκρατητῶν Photius.

[y] Ναυκραρικὰ] Ναυκρατικὰ A.V. Ναυκρατητικὰ Phot.

[z] εἴη ἂν τὰ τῶν] ἢ ἀντ' αὐτῶν Phot.

[a] ΝΑΥΚΡΑΡΟΥΣ γὰρ τοπαλ.] Vide supra v. Δήμαρχοι, et Hesychium ead. v. KUST.

[b] πέμπτῃ] πέμπτῳ V. Sc. c. 71. Delevi mox Ἴσως παρὰ τὴν τῆς νηὸς κραῖραν εἴρηται τὸ Ναυκραρικά, cum A.V. Habet E. in marg.

ΝΑΥΚΡΑΤΙΣ] Ex Stephano Byzantio. KUST. B.E. addunt καὶ τὸν Ναύκρατιν. V. καὶ τὸ ναύκρατι. Seqq. Πόλις αὕτη Αἰγύπτου, ὑπὸ Μιλησίων οἰκισθεῖσα, ὁπηνίκα ἐθαλαττοκράτουν. Ταύτης πολίτης ὁ σοφὸς Ἀθήναιος, om. A. et E. in textu.

ΝΑΥΛΟΣ: Τὸ ναῦλ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 271. τὸ ναῦλον A.B.

[c] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν V.

[d] Καὶ ναῦλος] Senarius. Atque hinc corrigendus Schol. Aristoph. Ran. 272. καὶ ὅτι παρὰ τοῖς νεωτέροις καὶ ἡ ναῦλος ἡμῖν etc. Legend. καὶ ἡ ναῦλος· Καὶ ναῦλος ἡμῖν τ. ν. ὀ. Apud recentiores et ἡ ναῦλος genere fœminino; deinde sequitur senarius ex aliquo τῶν νεωτέρων. TOUP. Hunc versum habet A. in marg. Καὶ Ἀριστοφάνης etc. om. A.V.

ΝΑΥΛΟΧΟΣ] Ναύλοχον A.V. Photius.

[e] νῆες] ναῦς A.V.

[f] καὶ διαβαίνειν] διαβάλλειν A.B.V.E.

Παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, λιμὴν [g] ἡ εὐδία. [Οὕτω καὶ [h] παρ' Ὁμήρῳ.] A

Ναυλοχῶ: Τὸ τὰς ναῦς [i] ἐνεδρεύω.

Ναύμαχα: Μακρὰ δόρατα, ὥστε [k] καὶ ἀπὸ τῶν νεῶν μάχεσθαι.

Ναυμαχησείοντες: Πρὸς ναυμαχίαν ἑτοίμως [l] ἔχοντες.

Ναυμάχιον: Ὡς [m] τοῦ μὴ στρατεύεσθαι, καὶ B τοῦ λιπεῖν τὴν τάξιν, καὶ τοῦ τὰ ὅπλα ἀποβαλεῖν, ζημίαι ἦσαν ὡρισμέναι ἐκ τῶν νόμων· οὕτως καὶ τοῦ μὴ ναυμαχῆσαι. Τοῦτο τὸ ὄφλημα ναυμάχιον ἐκαλεῖτο.

[Ναυμαχῶ: Δοτικῇ.

Κερκυραίοις τε καὶ [n] Πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε.

Αἰτιατικῇ δέ·

Πρῶτον μὲν τὸν [o] βασιλικὸν κατεναυμάχησε στόλον.] C

Ναύπλιος: Ἡ ἐν θαλάσσῃ πρόοδος.

Ναῦς: [p] Ἀρριανός·

Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς περῶν τὸν ποταμὸν, ν' [q] ναῦς εἶχε. Τέσσαρες δὲ ἔφερον τὰ σημεῖα τὰ βασιλικὰ, αἵτινες καὶ τὴν στρατηγίδα κάλοις μακροῖς ἐξηρτημένην [r] ἐφεῖλκον. Εἶχε δὲ ἡ ναῦς μῆκος μὲν κατὰ τριήρη μάλιστα, εὖρος δὲ [s] καὶ βάθος καθ' ὁλκάδα, ὅσω μεγίστη Νικομηδὶς, ἢ Αἰγυπτία· ἐν ᾗ ἐπεποίητο [t] βασιλεῖ ἀπεχρῶντα ἐνδιαιτήματα. Αὕτη δὲ τά τε ἀκροστόλια [u] ἔφαινε, D καὶ [x] ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ τὸ βασιλικὸν [y] ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται, χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. Νενέμητο δὲ τρίχα τὸ πᾶν ναυτικὸν, ὡς μὴ [z] τῷ ξυνεχεῖ πλέῳ ταράττοιντο.

Ναυσικάα: Ὄνομα κύριον.

Ναυσικράτης, κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Ναύκληροι, [a] Περσίς.

Ναῦς ἱκετεύει πέτρας: Ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἡ παροιμία.

Ναυσίπορος: Ὑπὸ νηῶν περαιούμενος.

Ναῦς Νικομηδὶς, καὶ στρατηγίς:

Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ παύσει: Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

Ναυσθλώσομαι: [b] Ναυσθλώσασθαι κυρίως ἐστὶ τὸ ναῦν μισθώσασθαι· νῦν δὲ, τὸ νεὼς [c] ἐπιβήσομαι.

Ναυσῶν [d] Ναυκράτει: Ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. Ὀνοματοποίησις δὲ τὸ, Ναύσων· ὡς τὸ, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, καὶ, Λευκότεροι λευκώνος.

Ναύσταθμον: Τὸν λιμένα. Ἐφράττοντο δὲ καὶ [e] δέρματι οἱ τόποι, πρὸς τὸ μὴ βλάπτεσθαι τὰ σανιδώματα. Ἢ ὅτι ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύσταθμος καλεῖται.

Ναυστολίαν: Πλοῦν. Καὶ ναυστολῶ, ῥῆμα.

Ναύτης: Καὶ ὁ ἐπιβάτης.

[f] Εἰκόνα τῆς κήλης Διονύσῳ δῶ' [g] ἀνέθηκε,
σωθεὶς ἐκ ναυτῶν τεσσαράκοντα μόνος.

Ναυτιᾶν: Τὸ ἐν τῇ νηὶ κυρίως ἐμεῖν.

Ναυτικῶς δανείζειν:

[g] ἡ εὐδία] ἡ εὐδία A.B. Vid. Wesseling. ad gl. Herodot. VII. 189. Οὕτω etc. om. A.V.

[h] παρ' Ὁμήρῳ] Odyss. κ'. 141. ubi ναύλοχοι λιμένες. KUST.

[i] ἐνεδρεύω] Statim delevi ἢ ἀναπαύω καθιστῶν cum A.V.

[k] καὶ ἀπὸ] καὶ om. A.B. Seqq. Οὕτω καὶ Ὅμηρος προπαροξυτόνως. Ὁ μέν τοι ΝΑΥΜΑΧΟΣ ἀνὴρ, πρὸ μιᾶς τονοῦται, omisi cum A.B. pr. V.E. Vid. Il. ο'. 389. monente Kustero.

[l] ἔχοντες] Sequentia Ἢ ἐρῶντες τοῦ ναυμαχῆσαι. Ἐπιθυμίαν ἔχοντες ναυμαχίας, non agnoscunt A.V. Photius.

ΝΑΥΜΑΧΙΟΝ] Imo, ἀναυμάχιον. Pollux lib. VIII. c. 6. Λειποναυτίου μὲν ἐκρίνετο, ὁ τὴν ναῦν ἐλλείπων, ὥσπερ ὁ τὴν τάξιν. Ἀναυμαχίου δὲ, ὁ τὴν ναῦν μὴ λιπὼν, μὴ μέντοι ναυμαχήσας. Confer etiam Suidam supra v. Ἀναυμαχίου. KUST.

[m] τοῦ μὴ] μὴ om. A. μὴ infra om. V.

ΝΑΥΜΑΧΩ] Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

[n] Πελοποννησίοις] Πελοπίδαις A.B.E. pr. Sed vulg. retinendum cum Thucyd. I. 36. Lex. Seg. Bekker. p. 158, 31.

[o] βασιλικὸν κατεναυμάχησε] βασιλ. ἀπεναυμάχησε A. Mox delevi ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ. Πόλις Αἰτωλική. Ἀπὸ τῆς ἐκεῖ ναυπηγίας τῶν Ἡρακλειδῶν, πρὶν ἢ κατασχεῖν τὴν Πελοπόννησον. Ὁ πολίτης, Ναυπάκτιος. ΝΑΥΠΛΙΑ. Πόλις Ἄργους. Παρὰ τὸ ναυσὶ προσπλεῖσθαι. Οἱ πολῖται, Ναυπλιεῖς, cum A.V. Utraque gl. ex Stephano Byz. sumpta est.

[p] Ἀρριανός] An potius Ἀππιανός? Quæ enim hoc fragmento continentur, ab Appiano quam Arriano scripta esse verisimilius est. KUST.

[q] ναῦς] νῆας A.

[r] ἐφεῖλκον] καθεῖλκον V.

[s] καὶ βάθος] βάθους E. Mox μεγίστῳ E. et ἡ Αἰγυπτία A.

[t] βασιλεῖ A.

[u] ἔφερε] ἔφαινε A.B.V.E. Tum τῶν ἱστίων B.E.

[x] ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ] Sic rectius ms. Paris. A. quam priores editt. quæ habent, ἐπ' ἄκρου τῶν ἱστίων. KUST.

[y] ὄνομα] ὄμμα Toupius, videndus infra v. Ξυστόν.

[z] τῷ] τὸ A.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ] Alcinoi, Phæacum regis filia, Corcyræa. Athen. I. 14. REINES. Delevi Μέμνηται Ὅμηρος Ναυσικάας Φαιακικῆς βασιλικῆς παιδὸς, προσφυῶς τῇ χώρᾳ· ἐπεὶ ναυτικώτατοι ὄντες ἐπίκαιον ταῖς ναυσὶ πίσσαν πρὸς ἀσφάλειαν, cum A.V.

E [a] Περσίς] Athenæus libro IX. [p. 399 E.] fabulam hanc Naucrati, non, ut hic Suidas, Nausicrati Comico assignat. KUST. Statim delevi ΝΑΥΚΡΑΤΗΝ μέντοι εἰπεῖν ἐφίλησέ τις ἐπὶ ἐχεφρόνος φάναι· ὡς ταυτὸν ὂν ναῦν κρατεῖν, καὶ ἐπέχειν νῆα· ὅθεν ἡ ἐχενηΐς· καὶ ναῦν κρατεῖν, ὅθεν ὁ ναυκράτης, cum A.V. Conf. supra v. Ἐχενηΐς. Eustath. Od. δ'. p. 1490=159, 43. Pro ναῦν κρατεῖν καὶ B.E. habent ἔχειν ἦγειν.

ΝΑΥΣ ἹΚΕΤΕΥΕΙ Π.] Confer Nostrum supra v. Ἀνὴρ ἔοικε. KUST.

ΝΑΥΣΙΠΟΡΟΣ ΠΟΤΑΜΟΣ] ποταμὸς om. A.B.E. Photius. F Mox Photii ms. περίμενος, ed. περώμενος. Xenoph. Anab. II. 2, 3. ὁ Τίγρης ποταμός ἐστι ναυσίπορος.

ΝΑΥΣ ΝΙΚΟΜΗΔΙΣ, καὶ ΣΤΡΑΤΗΓΙΣ] Vide paulo ante v. Ναῦς. KUST. Delevi Ταύτην τὸ μὲν ἐκ τόπου παρῆκται, τὸ δὲ κατ' ἀξίωμα, cum A.V. ἐκ πόντου παρῆκται E.

[b] ΝΑΥΣΘΛΩΣΑΣΘΑΙ: Κυρ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 125.

[c] ἐπιβήσεσθαι] ἐπιβήσομαι A.B.V.E.

ΝΑΥΣΩΝ ΝΑΥΚΡΑΤΕΙ: Ἐπὶ τ.] Confer Vaticanam Appendicem Centur. II. 96. KUST. cf. not. ad Hesych. G

[d] ΝΑΥΚΡΑΤΕΙ] Ναυκράτη A. Post λεύκωνος delevi Ἐπιστολιμαῖος ὁ χαρακτήρ· ὡς καὶ εἴ τις εἴποι· Πομπαῖος Πομπίλῳ· ἢ, Πομπαῖος Πομπίλον προσφωνεῖ. Καὶ ἔστι τὸ σχῆμα παρηχητικὸν, cum A.B.V.E.

ΝΑΥΣΤΑΘΜΟΝ: Τὸν λιμένα. Ἐφρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 95. sed ubi sic legitur: Ἐφράττοντο δὲ (αἱ τριήρεις) καὶ δερματίνοις τροποῖς πρὸς τὸ μὴ τρίβεσθαι τὰ σανιδώματα. Ἄλλως. Ὁ ναυτικὸς στρατὸς, ναύφρακτος καλεῖται, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Nil in H Suida mutandum censet Hemsterhus. ad Schol. Lucian. de Sacrif. c. 3.

[e] δέρμασιν] δέρματι A.C.E.

[f] Εἰκόνα τῆς κήλης] Anthol. Pal. VI. 166. ubi Διονύσῳ δῶ' ἀνέθηκεν.

[g] ἀνέθηκα] ἀνέθηκε A.V.

ΝΑΥΤΙΑΝ] Vid. Plato Theæt. p. 191 A.

[h]Φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ ͵α τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ταῦτα δανείζειν [i]ναυτικῶς.

Ναυτιαία: Ὁ πλοῦς.

Ναυτιλλόμενος: Πλέων.

Ναυτίλος: Ὁ ἰχθὺς, καὶ ὁ ναύτης.

Ναυτοδίκαι: Ἄρχοντες ἐπὶ τοῖς ναυκλήροις δικάζοντες, καὶ τοῖς περὶ τὸ ἐμπόριον ἐργαζομένοις· ὡς καὶ ναυφύλακες ἄρχοντές τινες ἐπὶ [k]τῆς τῶν νεῶν φυλακῆς. Ἄλλως. [l]Ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ Ναυτοδίκαι. Κρατερὸς [m]γοῦν φησὶν,

Ἐὰν δέ τις [n]μὴ ἐξ ἀμφοῖν [o]γενοῖν γεγονὼς [p]φρατρίζῃ, διώκειν [q]δεῖ τῷ βουλομένῳ [r]Ἀθηναίων, οἷς δίκαι εἰσί· λαγχάνειν ■ τῇ ἕνῃ καὶ νέᾳ πρὸς τοὺς Ναυτοδίκας.

Ναῦφι: Ἐν ταῖς ναυσί.

Ναύφρακτον βλέπεις: [s]Ἀριστοφάνης·

Πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, [t]ναύφρακτον βλέπεις.

Ἐπειδὴ μεγάλοι ταῖς τριήρεσιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' ὧν τὰς κώπας ἐμβάλλοντες [u]ἐκωπηλάτουν.

Ναυφράκτῳ στρατῷ: Τῷ [x]συντεταγμένῳ καὶ συμπεφραγμένῳ. Ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα ἐπὶ τῇ [y]ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι ναυμαχίᾳ.

[Νάφθα: Τριγενὲς τοῦτο. Κοινῶς μὲν γὰρ ἡ νάφθα, παρὰ Πλουτάρχῳ δὲ καὶ ὁ νάφθας, εὕρηται δὲ καὶ οὐδετέρως τὸ νάφθα.] [z]Οἱ μὲν Ἕλληνες Μηδείας ἔλαιον ταύτην καλοῦσιν· οἱ ■ Μῆδοι, νάφθαν.

Ναχώρ: Ὄνομα κύριον.

Ναί: [a]Συγκαταθέσεως ἐπίρρημα.

Ναίεθος: Ὄνομα ποταμοῦ.

Ναιετάουσιν: Οἰκοῦνται. Ναίω, ναιέτης, ναιετῶ· ὡς κυνηγέτης, κυνηγετῶ. Ναιετῶ, ναιετάω. Ναιετάουσιν, ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ οἰκοῦνται.

Ναίει: Διατρίβει.

Ναὶ μὰ τόν:

[b]Καὶ ναὶ μὰ τὸν, εἴγε τοῦ Περσικοῦ τις ἐφάνη, τὸ Ῥωμαϊκὸν ἅπαν διώλωλε.

Ναὶ μὰ τόν:

Ἁμαρτάνοντι ἐπέπληττε, καὶ ἀδικοῦντα ἤλεγχε, καὶ [c]ἀνέστελλε τοῦ ἀδικεῖν πατρικῇ, καὶ μὰ τὸν, ὁ γενναῖος τῇ παρρησίᾳ.

Ναὶ μὰ [d]τό:

[e]Ναὶ μὰ τὸ μικκὸν

σῦφαρ ἐμόν,

(Ὅ ἐστι δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ.)

καὶ τοῦτο τὸ [f]δένδρεον αὖον ἐόν περ.

Οἱ ἀρχαῖοι οὐ προπετῶς κατὰ τῶν θεῶν ὤμνυον, ἀλλὰ κατὰ τῶν προστυγχανόντων· ὡς καὶ [g]Μένανδρος·

Μαρτύρομαι τὸν Ἀπόλλω τουτονὶ, καὶ τὰς θύρας.

Καὶ [h]Ὅμηρος·

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.

Καὶ Ἑκάλη εἶπε,

[i]Ναὶ μὰ τόν·

καὶ [k]οὐκέτι ἐπάγει τὸν θεόν. Ῥυθμίζει δὲ ὁ λόγος πρὸς εὐσέβειαν.

Ναὶ μήν: Ναὶ ὄντως.

Ναὶ ναὶ μὰ μήκωνος χλόην: Ὅρκος ἐπὶ χλευασμῷ.

Ναίουσιν: Οἰκοῦσι.

Ναίχι: Ἐπίρρημα συγκαταθέσεως.

---

[h] Φασὶ Ζήνωνα] Ex Diog. Laërt. VII. 13.

[i] ναυτικῶς] Demosth. c. Apatur. p. 579. ναυτικοῖς ἐργάζεσθαι. Lege ναυτικῶς. TOUP.

ΝΑΥΤΟΔΙΚΑΙ] Confer Nostrum supra v. Βάψας. KUST.

[k] τῆς νεῶν] τῆς τῶν νεῶν A. Tum ἄλλως om. A.

[l] Ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν οἱ Ναυτ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] γοῦν] ■ V.

[n] μὴ ἐξ] μὴ om. A.B.V.E.

[o] γενοῖν] Sic etiam habet Harpocratio. At Photius in Lexico ms. locum hunc sic scriptum exhibet, ἐὰν δέ τις ἐξ ἀμφοῖν ξένοιν γεγονὼς, quæ vera lectio est. KUST. ξένοιν Harpocr. mss. Med. Pal.

[p] φρατρίζῃ] φρατίζῃ A.B.E. Harp. Phot.

[q] δεῖ τῷ βουλομένῳ Ἀθ.] Scribe, ἔξεστι τῷ βουλομένῳ, &c. KUST. εἶναι duo mss. Harpocrat. δεῖ delerit Hemsterhusius.

[r] Ἀθηναίων] Ἀθηναίῳ A. Phot.

ΝΑΥΦΙ] Il. θ'. 474. et al.

[s] Ἀριστοφάνης] Acharn. 95.

[t] ναύφρακτον βλέπεις] ναύλην A.B.V.E. Mox μεγάλη V. μεγάλῃ E.

[u] ἐκωπηλάτουν] Statim delevi Ὥστε τὸ ναύφρακτον βλέπεις, αἴνιγμά ἐστι τοῦ τραγὸς καὶ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις, cum A.V.

ΝΑΥΦΡΑΚΤΩΙ ΣΤΡΑΤΩΙ: Τῷ συντ.] Aristoph. Equit. 564. Οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ. KUST.

[x] συντεταγμένῳ καὶ συμπεφραγμένῳ] συμπεφραγμένῳ καὶ συντεταγμένῳ A.

[y] ἐν Ἀρτεμισίῳ] ἐν om. A.V. Tum Ἀρτεμι A. Ἀρτέμιδι V.

ΝΑΦΘΑ] Schol. Nicand. p. 80. [Alex. v. 249.] Suid. v. Ἐφήμερον. Hesych. Plutarch. Alexand. p. 685. 686. TOUP. Plutarchi locum priorem indicavit etiam Hemsterhusius. Ceterum deest gl. A. qui in marg. Νάφθα παρὰ Μήδοις. Νάφθα—νάφθα om. V. qui Νάφθαν: Ὅτι οἱ μὲν Ἑλλ. Vid. supra v. Μήδεια.

[z] Οἱ μὲν Ἕλληνες Μηδείας ἔλ.] Procopius lib. IV. de Bello Goth. c. 11. Ἀγγεῖα ■ θείου καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσιν, Ἕλληνες ■ Μηδείας ἔλαιον. Hinc Suidas sua deprompsit. Vide etiam infra v. Φάρμακον. KUST. Procopium citat etiam Reinesius, qui addit: "Ambros. libr. de Noa c. 6. παρὰ τὸ συνάπτειν "dictum esse putat, vid. Lindenbrog. ad Ammian. Mar-"cell. XXIII. 6, 16."

[a] Συγκαταθετικόν] συγκαταθέσεως A. Mox delevi Ἔστι καὶ ὀρκωμοτικὸν μετὰ κωμῳδικῆς λέξεως· οἷον, ΝΑΙ ΤΩ ΘΕΩ· τουτέστι, μὰ τὰς Θεάς, cum A.V.

ΝΑΙΕΤΑΟΥΣΙΝ] Vid. Schol. Ven. ad Il. β'. 45.

[b] Καὶ ναὶ μὰ τὸν, εἴγε τοῦ Περσ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simocattæ lib. II. c. 9. ut Pearsonius monuit. KUST.

[c] ἀνέστελλε] ἀνέστειλε A.V.

[d] τὸ] τὸν A.

[e] Ναὶ μὰ τὸ μικκὸν σῦφαρ ἐμ.] Locum hunc turbatum continua serie sic lege, et numeris suis redde: Ναὶ μὰ τὸ μικκὸν Σῦφαρ ἐμὸν, καὶ τοῦτο τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ. Et deinde subjunge, ὅ ἐστι δέρμα. Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Confer Nostrum infra v. Σῦφαρ. KUST. Bentl. Fr. 49.

[f] δένδρεν αὖον περ ἐόν] τὸ δένδρεον αὖον ἐόν περ V. et ni fallor alii mss.

[g] Μένανδρος] Fr. Meinek. p. 256.

[h] Ὅμηρος] Il. α'. 234.

[i] Ναὶ μὰ τὸν] Hecalen intellige sic locutam apud Callimachum, in cujus fragmentis has voces omiserunt. HEMST.

[k] οὐκ ἐπάγει] οὐκέτι ἐπάγει τὸν A.B.V. Post εὐσέβειαν delevi Τοσούτου σχήματός τε καὶ ἤθους καὶ τὸ, ναὶ μὰ τάς. Ὡς εἴπερ εἴποι τις, μὰ τὰς χάριτας, cum A.V.

ΝΑΙΧΙ] Vid. Valcken. Callimach. p. 20. sq. qui tamen

Νεαλής: Κυρίως ὁ νεωστὶ ἑαλωκὼς ἰχθύς. Λέγε- A ται δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἁλισθεὶς, καὶ ὁ νεωστὶ ἁλούς. [l] Ἀππιανός·

Τὸν δὲ δῆμον ἀπὸ τοῦ τείχους ὁρῶν, καὶ τοὺς πεπονηκότας ἑτέροις νεαλέσιν ἐπιτέμπειν ἀεί. Οἱ δὲ Κελτοὶ κεκμηκότες ἀκμῆσι συμπλεκόμενοι, ἔφευγον ἀτάκτως.

Καὶ [m] Πολύβιος·

Τοὺς πολεμίους ἀκεραίους ὄντας καὶ νεαλεῖς.

Νεανεία: Ἡ ἔπαρσις. B

Νεανίας: Τολμηρὸς, ἢ ὁ νέος.

Νεανιεύεται: Νέου ἔργα ποιεῖ.

Νεανιεύματα: Κομπάσματα, [n] κενὰ τολμήματα.

Νεανικόν: Ἀντὶ τοῦ μέγα, καὶ δυνάμενον χορτάσαι νεανίαν. [o] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Εἴ μοι πυρίνας ἄρτον τιν' εὖ πεπεμμένον
δοίης καταφαγεῖν, καὶ κρέας νεανικόν.

Νεανικῶς: Ἰσχυρῶς, γενναίως. [p] Ἀριστοφάνης· C

[q] Κάτνυετε [δή] με νεανικῶς, παῖ, παῖ, καλῶν.

[Νεᾶνις, νεάνιδος. Ἐκ τοῦ νέος, νεάν· ὡς ἄλκιμος, ἀλκιμὰν, καὶ ἀλκμάν.]

Νεανισκεύεται: Ἄμφις [r] ἐν Ῥείθροις, Ποσείδιππος Δημόταις, Εὔπολις Σφιγξίν. [s] Ἰδίως δὲ ἐσχημάτικε τὸ [t] νεανισκεύειν ἐν Δήμοις·

Γυναῖκ' ἔχοντα μάλα καλήν τε κἀγαθὴν,
αὐτὴ [u] νεανισκεύσαντος ἐπεθύμησέ μου.

Νεάνθης: Κυζικηνὸς, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ [x] Μιλησίου.

Νεαροί: Νέοι, νήπιοι. Καὶ [y] νεαρώτεροι.

Παῖδων νεαρώτεροι, οἱ λέγοντες μὴ ἐφορᾶν τὰ τῇδε τὸ θεῖον.

Νέαρχος: Οὗτος ξυνεστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ συγγραφὴν συνεγράψατο [z] ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. [a] Ἐψεύσατο δὲ ναύαρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι, κυβερνήτης ὤν.

Νεάτη: [b] Ἐσχάτη, καὶ νέατοι, φθόγγοι χορδῆς B μουσικῆς τελευταίας.

Νεάτης: [c] Ἡ ἐσχάτη. Καὶ ἡ νήτη χορδὴ λεγομένη ὑπὸ τῶν μουσικῶν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν [d] τῆς τε ὑπάτης, καὶ τῆς μέσης.

Νέα χελιδών: Ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. [e] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

[f] Ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους, (ἐπι)λέγων τοιαυτί·
σκέψασθε παῖδες, οὐχ [g] ὁρᾶθ'; ὥρα· νέα χελιδών. C
Οἱ δὲ ἔβλεπον, [h] κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν ἔκλεπτον.

Νέβελ: Ὄνομα κύριον. [i] Καὶ εἶδος μέτρου Ἑβραϊκοῦ.

Νεβρείην [k] καρδίην: Βάβριος·

Πεινῶσα κερδὼ καρδίην δὲ νεβρείην.

Νεβρίζων: [l] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Οἱ μὲν ὡς τοῦ τελοῦντος νεβρίδα [m] ἐνημμένου, καὶ [n] τοὺς D τελουμένους διαζωννύντος [o] νεβρίσιν, ἐπὶ τῷ νεβροὺς διασπᾶν κατά τινα ἄρρητον λόγον.

Νεβρίς:

fallitur. Exstat enim h. v. Sophocl. Œd. Tyr. 684. Statim delevi cum A.V. ΝΕΑΙ: Νῆσος πλησίον Λήμνου, (παρὰ τὸ νέω, τὸ κολυμβῶ) ᾗ προσενήξατο, φασὶν, Ἡρακλῆς. Περὶ ἣν, κατά τινας, Φιλοκτήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου. ΝΕΑ δὲ, φρούριον Μυσίας. Ἐθνικὸν Νεαῖος.

ΝΕΑΛΗΣ] Similia Schol. Platon. p. 37.

[l] Ἀππιανός] Ed. Schweigh. T. I. p. 82. Post h. gl. delevi ΝΕΑΝΔΡΕΙΑ, ἢ ΝΕΑΝΔΡΕΙΟΝ, οὐδετέρως. Πόλις Τρφάδος Ἑλλησποντία, ἣν τινες διὰ τοῦ λ, ΛΕΑΝΔΡΕΙΑΝ γράφουσι κακῶς, cum A.V. Quæ leguntur in Steph. Byzant.

[m] Πολύβιος] In iis, quæ habemus, non exstant hæc ipsa. Est tamen vox Polybiana lib. III. c. 73. et lib. X. c. 14. ut recte observavit Gronovius. KUST.

ΝΕΑΝΕΙΑ] Vocabulum suspectum H. Stephano Thesaur. t. II. p. 1037. qui dici potius existimat νεανιεία.

[n] κενὰ τολμήματα] Sic etiam habet Photius in Lex. ms. At ego scripserim potius, καινὰ τολμήματα. KUST. καινὰ A.V. Lex. Seg.

[o] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1137.

[p] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1298.

[q] Κάτνυετε δή] δὴ om. A.B.V.E.M. Seq. gl. om. A.V.

ΝΕΑΝΙΣΚΕΥΕΤΑΙ] Forte melius Νεανισκεύεται a νεανικὸς, quia mox sequitur Ἰδίως δὲ ἐσχημάτικε τὸ νεανισκεύειν. HEMST. Νεανισκεύεται verum esse arguit literarum series, et sic Photius.

[r] ἐν Ῥείθροις] Photius in Lexico ms. habet, Ἐρίθοις: quam veram lectionem esse non dubito. Fabula enim Amphis Ἔριθοι laudatur etiam ab Athenæo et Stobæo. At Ῥείθρων, si ab hoc loco Suidæ discedas, nulla usquam fit mentio. KUST.

[s] Ἰδίως δὲ] δὲ om. A.V. Photius.

[t] νεανισκεύειν] νεανιεύειν E.

[u] νεανισκεύσαντος] νεανιεύοντος Photius.

ΝΕΑΝΘΗΣ Κυζικηνός] De eo vide Vossium in opere de H Hist. Gr. KUST. Adde Clinton. F. H. ad a. 241. et Append. p. 509.

[x] Μιλησίου] Μιλησίου A. Mox omisi cum A.V., ΝΕΑΠΟΛΙΣ, πόλις Ἰταλικὴ διάσημος· ἐν ᾗ Παρθενόπης ἵδρυται Σειρῆνος ἄγαλμα. Πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νεαπόλεις. Similia habet Steph. Byz.

[y] ΝΕΑΡΩΤΕΡΟΙ] Νεαρότεροι A. Sequentem locum Valckenaerius Æliano tribuit.

ΝΕΑΡΧΟΣ] Et de hoc vide Vossium in eodem opere. KUST. v. Καλλισθένης. HEMST. v. Menag. ad Laërt. E I. 99.

[z] ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου] Potius, περὶ Ἀλεξάνδρου. Secundum vulgatam lectionem enim Nearchus historiam pro Alexandro conscripserit. KUST. Miror virum in Græcis versatissimum non observasse ὑπὲρ sæpe idem significare quod περὶ de. Sic λέγειν, εἰπεῖν, γράφειν ὑπέρ τινος passim occurrunt. Ælian. V. H. II. 24. τοιαῦτα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντες. Latini pariter super pro de usurpant. Plautus Cistell. *Quid nuncias super anu?* Virg. Æn. II. *Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa.* BOS.

F [a] Ἐψεύσατο] Hoc Arrianus Exp. Alex. VI. narrat de Onesicrito ap. Scheffer. Mil. Nav. IV. 5. Nearchum multa esse mentitum dicit Strab. II. 70. cf. Philostrat. Vit. Apoll. III. 53. et Arrian. Ind. III. 12. REINES.

[b] Ἡ ἐσχάτη] ἡ om. A.B.E.

[c] Ἡ ἐσχάτη om. E. Conf. Schol. Platon. p. 160.

[d] τῆς ὑπάτης] τῆς τε ὑπάτης A.

[e] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Imo, Equit. 416.

[f] Ἐξηπάτων] ἐξηπάτων A. Mox λέγων A.B.V.E.M.

[g] ὁρᾶθ' ὥρα] ὁρᾶτ' ἄρα A.B.V.E.M. σκέψεσθε edd. sed G σκέψασθε C.

[h] κἀγὼ 'ν τοσούτῳ τῶν] κἀγὼ τοσούτων A. κἀγὼ τοσοῦτον V.

[i] Καὶ εἶδος] Seqq. om. A. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

ΝΕΒΡΕΙΗΝ ΚΑΡΔ.] Vide paulo post v. Νεβρός. KUST. Apud Tyrwhitt. p. 42.

[k] ΚΑΡΔΙΗΝ] κραδίην A.B.V.E.M. et in exemp. V.E.M.

ΝΕΒΡΙΖΩΝ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[l] Δημοσθένης] P. 313, 15. Mox οἱ μὲν A.V. Phot. Harpocr. pro τινες.

[m] ἐνημμένου] ἐνειμένου A.V. Phot. ms. Harpocr. ms. Mox ἢ καὶ Phot. Harp. Tum Photius ms.: διαζωννύντες νεβρίσιν ἐπὶ τ νεβροὺς δ. ubi dedit editor διαζωννύντες νεβρίζειν ἐπὶ τοῦ ν. δ. Harpocr. ms. Pal. διαζωννύντος νεβρίσιν ἐπὶ τὸ . .

[n] τοὺς τελουμένους] Sacris Cereris Eleusiniæ et Iacchi Athenis. REINES.

[o] νεβρίσιν] νεβρίσειν V.

[p] Κισσοτὴν στέρνοις νεβρίδ' [q] ἀνεστεμμένη.

Νεβρίς: Ἐλάφου δέρμα. [r] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀνθετό σοι κορύναν καὶ νεβρίδας [s] ἡμέτερος Πάν.

Νεβρός: Ἐλάφου γέννημα, [t] οἱονεὶ νέον ἐπὶ τὴν βορὰν ἐξιὸν καὶ νεμόμενον. Ἐτυμολογεῖται δὲ, [[u] ὡς καὶ] νεοπόρος τις ὤν. Καὶ [x] **νεβρεία καρδία**. Βάβριος·

Πεινῶσα κερδὼ [y] καρδίην δὲ νεβρείην
λάπτει πεσοῦσαν, ἁρπάσασα λαθραίως.

Νεβρώδ: Ὄνομα κύριον. Ἀφ' οὗ οἱ γίγαντες. Ὁ αὐτὸς καὶ **Νεβρώδης**.

Νεεμάν: Ὄνομα κύριον.

Νέεσθαι: Πορεύεσθαι.

Νέηαι: [z] Πορευθῇς, ἐπανέλθῃς.

Νέηκες: Νεωστὶ ἠκονημένον.

Νεήλατα: Τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφιτα, καὶ μέλιτι δεδευμένα· οἷς καὶ ἀσταφίδες καὶ χλωροὶ ἐρέβινθοι [a] συνεφύροντο· ἃ τοῖς τὰ ἱερὰ τελοῦσιν ἔνεμον. Ἐκάλουν δέ τινες αὐτὰ καὶ ἀμβροσίαν, καὶ μακαρίαν. Κατ' ἔλλειψιν δὲ [b] προφέρουσιν οἱ Ἀττικοὶ τὸ **νεήλατα**, μὴ προστιθέντες τὸ ἄλφιτα.

Νεήλυδες: Νεωστὶ ἐληλυθότες. Ἡ εὐθεῖα, [c] **νέηλυς**.

Νεηνίας: Νεανίας.

Νεῆνις: Νεᾶνις.

Νεκάδες: Νεκροί. Καταχρηστικῶς δὲ καὶ αἱ

A τῶν [d] ζώων τάξεις.

Νεκρῷ λέγουσα μῦθους εἰς οὖς: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων καὶ μὴ ἐπαϊόντων.

[**Νεκροὺς ὁρᾶν, νέκρωσιν ἕξεις πραγμάτων.**]

Νεκτάρεον: Ἡδὺ, καλὸν, εὐῶδες. [e] Ἐπὶ τοῦ

νεκταρέου ἑανοῦ.

[f] Καὶ **νέκταρ**, θεῶν πόμα, καὶ οἶνος [g] οὕτως, ὡς Ἀναξανδρίδης. Καὶ τὸ βρῶμα τῶν θεῶν. Ὁ αὐτός.

B **Νεκταρέου**: Θείου.

Νεκτόμαντις: Ὁ ἐπερωτῶν τὸν νεκρόν.

Νεκτία: Ἡ τῶν νεκρῶν ἑορτὴ, [h] φρουδέγα παρὰ Πέρσαις, [i] Ἑλληνικὴ νεκυία. Καὶ **νεκυοστόλος**, ὁ τοὺς νεκροὺς διαπερῶν.

[k] Τὸν κύνα Διογένην, νεκυοστόλε, [l] δέξαι πορθμεῦ,
γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον.

Νέκυς: [m] Νεκρός.

C **Νέμεα καὶ Ἴσθμια**: [n] Τόποι, ἐν οἷς ἐτελοῦντο ἐπέτειοι ἀγῶνες. [Ὅθεν καὶ λέων Νεμεαῖος, ὃν ἐκεῖ νεμόμενον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς. Λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς ἡ Νεμέα, ὁ τόπος.]

Νεμέας αὐλητρίδος μνημονεύει Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ [o] Πατροκλέους, εἰ γνήσιος. Καὶ, [p] **Νεμέας σέλινα**.

D **Νεμέας χαράδρα**: Τόπος τις οὕτως ἐκαλεῖτο ἐν Πελοποννήσῳ.

Νεμεσᾷ: Μέμφεται.

[p] Κισσοτὴν στέρνοις νεβρ.] Anthol. Pal. VI. 172.

[q] ἀνεστεμμένη] ἀνεστεμμένη A. Anthol.

[r] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 87.

[s] ἡμέτερος] ὑμέτερος A.B. Anthol. ms.

[t] Οἱονεὶ νέον ἐπὶ] νέον om. A.V. Photius. νεβροὶ—οἱ νεωστὶ E ἐπὶ βορὰν ἐλθόντες Etymol.

[u] ὡς καὶ νεοπόρος] ὡς καὶ om. A.V. Pro νεοπόρος lege ex Hesych. νεοβόρος. νεόπορος V.C.

[x] NEBPEIA ΚΑΡΔΙΑ] νεβρείη V. Tum καρδίαν A.

[y] καρδίην δὲ] κραδίην E.M. δὲ om. C.

NEBPΩΔ] Vid. Genes. X. 8. Omisi statim cum A.V. ΝΕΓΛΗ. (Νέγλη B.) πολίχνιον Ἀραβίας. ΝΕΔΗ. Πόλις Ἀρκαδίας. Ἀπὸ νύμφης Νέδης. Γράφεται καὶ ΝΕΔΕΗ. Ὅθεν ὁ πολίτης Νεδεήσιος. ΝΕΔΩΝ. Ποταμὸς, καὶ τόπος Λακωνικός. (Λακωνικῆς E.) Κλίνεται Νέδωνος. (Νέδωντος B.E. suprasc.) F Ὅθεν Νεδουσία Ἀθηνᾶ. Ζήτει καὶ τὴν παρὰ Λυκόφρονι. Quæ sumpta sunt ex Steph. Byz.

[z] Πορευθείης, ἐπανέλθοις] πορευθῇς, ἐπανέλθῃς A.B.V. cum Schol. Hom. Il. α'. 32.

NEHKEΣ] νεήκεσσι πελέκεσσι Hom. Il. ν'. 391. et π'. 484. REINES.

NEHΛATA: Τὰ νεωστὶ ἀληλεσμένα ἄλφ.] Ex Harpocratione. KUST. Julian. p. 393. TOUP.

[a] συνεφύροντο] συνεφυρῶντο Phot. omissis ἃ τοῖς—ἔνεμον.

[b] προφέρουσιν] προσφέρουσιν V. Phot. ms. Statim inserui G τὸ cum A.V. Phot.

NEHΛΥΔΕΣ] Il. κ'. 434.

[c] ὁ NEHΛΥΣ] ὁ om. A.

[d] ζώων τάξεις] Lege, νεκρῶν τάξεις. Vide Hesychium et Eustathium. KUST. Cave mutes in νεκρῶν. Etymologus: Ὅμηρος εἴωθε λέγειν νεκάδας τὰς τῶν νεκρῶν τάξεις—οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὰς τῶν ὁπλιτῶν τάξεις οὕτω καλοῦσι.

NEKPOΥΣ ὉΡΩΝ, NEKP.] Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsy- H chum. KUST. Hunc vs. A. et V. marg.

NEKTAPION] Νεκτάρεον A.V. Phot.

[e] Ἐπὶ τοῦ νεκταρέου ἑανοῦ] Respexit ad locum illum Homeri Il. γ'. 385. Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα. KUST.

[f] Καὶ NEKTAP θεῶν π.] Vide Athenæum lib. II. p. 39. unde Suidas hæc descripsit. KUST.

[g] οὕτως] οὕτως ὡς A.V. Phot.

NEKTAPEOΥ] Νεκταρέου V. Tum delevi NEKTAP δὲ, τουτέστι νεόκταρ, τὸ νέους ποιοῦν τοὺς πίνοντας. Ἢ, ἡ στέρησις τῆς κτήσεως τοῖς πολλοῖς. Οὕτω δὲ καὶ ἀμβροσία· οὐ μόνον ἡ ὑπεραναβαίνουσα τὴν ῥοὴν, ἤγουν τὴν καταφθοράν· ἀλλὰ καὶ ἣν οὐκ ἔχει βροτὸς, cum A.V. quorum tamen Νέκταρ—πίνοντας V. habet in marg.

[h] φρουδὴ γᾶ] Scribe, φουρδίγα. Menander in Excerpt. Legat. [p. 149.] Ὁ δὲ Ἰωάννης δεχθεὶς μετὰ τὴν ἑορτὴν, τὴν φουρδίγαν προσαγορευομένην, ὅ ἐστιν Ἑλληνιστὶ νεκυία. Ad hunc locum Menandri respexit Suidas, ut Pearsonius optime observaverat. KUST. φρούγα A. φρουδὴ γὰ—νεκυία καὶ om. V.

[i] Ἑλληνικὴ] Lege, Ἑλληνιστὶ, ut habet Menander. KUST.

[k] Τὸν κύνα Διογένην, νεκ.] Anthol. Pal. VII. 63.

[l] δέξο με] δέξαι A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui ex Anthol. tacite mutavit.

[m] Νεκρὸς] ὁ νεκρός A. Statim delevi ΝΕΜΑΥΣΟΣ. Πόλις Γαλλίας. Ἀπὸ Νεμαύσου Ἡρακλείδου. ΝΕΜΕΑ. τόπος, καὶ πόλις, cum A.V. Ἰταλικὴ B.E. pro Γαλλίας. Vid. Steph. Byz.

NEMEA] Anthol. p. 183. Ἴσθμια καὶ Νέμεα. Dio Chrysost. p. 458. ita leg. TOUP.

[n] Τόποι] Male. Νέμεα enim et Ἴσθμια vocabantur ipsi ludi, non vero loca, in quibus ludi illi celebrabantur. Res nota est. KUST. Uncinis inclusa om. A.V.

NEMEAΣ αὐλητρίδος μνημ.] Ex Harpocratione, qui plura habet. Harpocratio vero eadem mutuatus est ab Athenæo, qui tibicinam hanc Νεμεάδα vocatam fuisse scribit, lib. XIII. p. 587. KUST.

[o] Πατροκλέους] Ita Kusterus ex Harpocrat. Ἡρακλέους A. V.E.M.

[p] NEMEAΣ ΣΕΛΙΝΑ] An, Νεμέα Σελήνης? Nemea enim Lunæ erat filia, teste Anonymo in Prologo ad Pindari *Nemea*. KUST. Humani quid passus est Kusterus, quem fugere non debuerat σέλινα in certamine Nem. victoris præmium esse.

NEMEAΣ ΧΑΡΑΔΡΑ: Τόπος τ.] Ex Harpocratione. KUST. Νεμέα V.E.M.

NEMEΣA] Agathias p. 32. τὸ θεῖον νεμεσᾷ τοῖς γεγραμμέ-

Νεμεσᾶν: Τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς [q]πραττομένοις [r]κατὰ γνώμην [ἢ μᾶλλον, μὴ κατὰ γνώμην.] A

Νεμεσηθείς: Μεμφθείς.

[rr]Νεμεσηθεὶς δ' ἀλόχῳ [s]κατ' ὄρχησιν, βέλει τρωθεὶς λείπει τὸν βίον.

[t]Ἰώσηπος·

Παρεκάλει τὸν Θεὸν, νεμεσῆσαι μὲν ταῖς τῶν πολεμίων ἐλπίσιν, ἐλεῆσαι δὲ τὸν αὐτοῦ λαόν.

Καὶ αὖθις· B

[redacted] νεμεσηθείην τῆς [u]ἐπιβουλῆς, ἴσθι με μὴ πταίσαντα παρ' ἐλπίδας.

Νεμεσήσομαι: [x]Φθονήσω. Καὶ νεμεσῆσαι, μέμψασθαι.

Νεμεσητικός: Ὁ ἐναντίος τῷ φθονερῷ. [y]Ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τῶν καλῶν εὐπραγίαις· ἐπεὶ καὶ ὁ φθόνος τοιοῦτον. Νεμεσητικὸς δὲ, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν κακῶν εὐπραγίαις· τοιοῦτον γὰρ ἡ νέμεσις. Ὥστε ὁ νεμεσητικὸς οὐ φθονερός. [z]Ἔστι δὲ τὸ πρόβλημα ὁρικόν. [Ζήλῳ ῥητόρων τοῦτο λέγει. Ὁριζομένου γάρ τινος, φθονερὸν εἶναι καὶ τὸν λεγόμενον νεμεσητικὸν, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς μέμφεταί τινας· ἀνθοριζόμεθα, οὐ τὸν νεμεσητικὸν [a]τοιοῦτον, εἴπερ ὀρθῶς τινας μέμφεται· ἀλλὰ τὸν μὴ τὰ δέοντα μεμφόμενον. Αὐτὸς γάρ ἐστι φθονερός.] C D

Νεμεσητόν: Μεμπτόν.

Νεμεσία: [b]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. Μήποτε ἑορτή τις Νεμέσεως, καθ' ἣν τοῖς κατοιχομένοις ἐπετέλουν τὰ νομιζόμενα. Νεμεσία οὖν, ἡ ἐπὶ τοῖς νεκροῖς [c]γινομένη πανήγυρις· ἐπεὶ ἡ νέμεσις ἐπὶ τῶν νεκρῶν τέτακται.

Νεμεσίζει: Μέμφεται.

Νεμεσίων: Ὄνομα κύριον.

[d]Ὁ [redacted] Νεμεσίων ἀνεπτεροῦτο, καὶ μετέωρος ἦν ταῖς ἐλπίσι, καὶ ἐδόκει ἑρμαίῳ ἐντετυχηκέναι, ἐμοὶ περιτυχών.

Νέμεσις: Ἡ δίκη. [e]Ἀριστοφάνης·

Ἰὼ [f]Νέμεσι, βαρύβρομοί τε βρονταί.

Νέμεσις: Μέμψις, δίκη, ὕβρις, φθόνος, τύχη.

[g]Τὴν τῶν ἀλαζόνων τιμωρὸν [h]Νέμεσιν συνέντες, ἥπερ αὐτοὺς B μετῆλθε σὺν τῇ δίκῃ.

Καὶ αὖθις·

[i]Οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντιουμένην τοῖς ὑπερηφάνοις Νέμεσιν, ἀλλ' ἐν ταῖς ἰδίαις ἠναγκάσθη παιδευθῆναι συμφοραῖς.

Παρῆν [k]δὲ Νέμεσις, [[l]ἢ τὰ γῆς ἐνωπτεύει·
ἢ καὶ ἄλλως,]
ἢ τἄδικ' ἐνωπτεύει.

[m]Βάβριός φησιν ἐν Μυθικοῖς. Καὶ Αἰλιανός·

C Νεμέσεως ἐφόρου, τρόπους ὑπερόπτας καὶ ὑπερηφάνους κολαζούσης, ἐναργῆ μαρτύρια.

Καὶ [n]παροιμία·

Νέμεσις δέ γε πὰρ [o]πόδα βαίνει.

Παρόσον μέτεισι ταχέως ἡ [p]δαίμων τοὺς ἡμαρτηκότας.

[q]Λήθουσα [redacted] πὰρ πόδα βαίνεις·
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις·
D [r]ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

Νεμεσῶ: Δοτική.

Νέμειν: Καρποῦσθαι, διοικεῖν.

Ἀλλὰ παρ' ἐμοὶ [s]γεγονημένην πατρίδα τε νέμειν, ἣν ἐγὼ νέμω, καὶ οἶκον, ὃν ἐγὼ κέκτημαι.

Νέμειν προστάτην: Ἀντὶ τοῦ, ἔχειν προστάτην.

νοις. Menander Hist. p. 134. Hœschel. νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ. TOUP. Νεμεσεῖ B. Νεμεσᾶται V. Νεμεσσᾷ ed. Photii, ubi ms. Νεμεσσᾷ. E

NEMEΣAN: Τὸ ἐμποδὼν ἵστ.] Artemidorus lib. II. c. 42. p. 135. Νέμεσις τοῖς παρανομοῦσι, καὶ τοῖς ἐπιτιθεμένοις τισὶ καὶ μεγάλων ἀρχομένοις πραγμάτων, ἐναντία καθίσταται, καὶ ἐμπόδιος τῶν ἐπιχειρουμένων. Νέμεσιν γὰρ καλοῦμεν καὶ τὸ ἐμποδὼν ἵστασθαι τοῖς πραττομένοις παρὰ γνώμην. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[q] πραττομένοις etc. om. V. ἢ μᾶλλον etc. om. A.

[r] κατὰ] L. παρά. TOUP.

[rr] Νεμεσηθεὶς] Seqq. om. V.

[s] κατ' ὄρχησιν] κατορχήσει A. κατορχήση B.E.

[t] Ἰώσηπος] P. 511. ed. Haverc. TOUP.

[u] ἐπιβουλῆς] Ms. A. ἐπιβολῆς. KUST. ἐπηβολῆς A. ex em. ἐπιβουλῆς pr. ἐπιβολῆς B.E.

[x] φθονήσω] φθονῶ A.V. Mox μέμψεσθαι V.

[y] Ὁ μὲν γὰρ φθονερὸς λυπεῖται ἐπὶ ταῖς τ.——πρόβλημα ὁρικόν] Hæc sunt verba Alexandri Aphrodisiensis in librum II. Topic. p. 76. KUST.

[z] Ἔστι δὲ] [redacted] om. A. Mox ζήλῳ ῥητόρων etc. om. A.V. G

[a] τοιοῦτον] τοιοῦτον εἶναι B.E.M.

NEMEΣHTON] Sic rectius habent mss. Paris. et Photius in Lexico ms. quam priores editt. in quibus legitur νεμεσητικόν. KUST. Nic. Damasc. p. 461. ed. Vales. ἐννοηθεὶς ὅτι νεμεσητὰ δρᾷ. TOUP.

NEMEΣIA] Scribe, Νεμέσεια, ut habet Harpocratio, ex quo notam hanc Suidas descripsit. KUST.

[redacted] Δημοσθένης] P. 1031, 13.

[c] γινομένη] γενομένη Photius. H

NEMEΣIZEI] Menand. Hist. p. 93. TOUP.

[d] Ὁ [redacted] Νεμεσίων ἀνεπτ.] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse discimus ex voce Ἑρμαῖον. Vide etiam supra v. Ἀνεπτεροῦτο, ubi eadem leguntur. KUST.

[e] Ἀριστοφάνης] Fallitur Suidas. Est enim ex Euripidis Phœniss. 189. atque ita cum auctoritate Scholiastæ, tum sententiæ arbitrio repræsentandum: Ἰὼ ΝΕΜΕΣΙ καὶ Διὸς Βαρύβρομοι βρονταί, Κεραύνιόν τε πῦρ αἰθαλόεν. Σύ τοι ΜΕΓΑΛΗΓΟΡΙΑΝ Ὑπεράνορα κοιμίζεις. Vulgo ineptissime legitur, μεγαλανορίαν ὑπεράνορα. Quod et doctissimo Valckenario displicuisse video. Ceterum occurrit hoc fragmentum supra v. Ἰώ. ubi recte Suidas, Νέμεσι. TOUP.

[f] νέμεσις] νέμεσι A.V.E.

[g] Τὴν τῶν ἀλαζ.] Videtur Æliani fragmentum. VALCK.

[h] Νέμεσιν συνέντες] συνέντες Νέμεσιν A. v. συνιέντες V.

[i] Οὐκ ἔλαθε τὴν ἅπασιν ἐναντ.] Inepte Portus fragmentum F hoc in versus redigere conatur, quod pedestri oratione constare facile cuivis patere potest. KUST.

[k] δὲ] [redacted] ἡ A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[l] ἢ τὰ γῆς—ἄλλως om. A. ἢ καὶ ἄλλως om. V. Vitiosum esse τὰ γῆς judicavit Schneiderus: at τἄδικ' metro repugnat.

[m] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 44.

[n] παροιμία] Vid. Jacobs. Animadv. Anthol. T. IX. p. 345.

[o] πόδα] πόδας A.B.V.E. edd. ante Kuster. et sic infra. G

[p] δίκη] δαίμων A. δίκη δαίμων V.C.

[q] Λήθουσα δὲ πὰρ πόδα β.] Synesius Epist. XCIV. p. 235. Οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων Νέμεσιν. Αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν, Λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις· Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις· Ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς. Hinc Suidas sua deprompsit. Vide etiam infra v. Ὑπὸ πῆχυν. KUST.

[r] ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ β.] Locum hunc pulchre illustrat Reinesius Var. Lect. lib. III. p. 573. KUST.

H NEMEΣΩ] A. in marg.

[s] γεγονημένην] For. γενόμενον. TOUP.

NEMEIN ΠΡΟΣΤΑΤΗΝ] Confer Nostrum supra v. Ἀπροστασίου, et Petitum de Leg. Att. p. 170. KUST. Plutarch. in Mario p. 488. ubi lapsus est Bryanus. Dion. Hal. p. 81. Harpocrat. v. Προστάτης. Synes. Ep. p. 179. ed. Cuj. TOUP.

Τῶν γὰρ μετοίκων ἕκαστος μετὰ προστάτου τῶν ἀστῶν A τινος τὰ πράγματα αὐτοῦ [t]διῴκει, καὶ τὸ μετοίκιον κατετίθει. Καὶ τὸ ἔχειν προστάτην, καλεῖται νέμειν προστάτην. Ὑπερίδης·

Ὥστε κελευστέον τοὺς μαρτυροῦντας τὰ τοιαῦτα, καὶ τοὺς παρεχομένους μάτην [u]ἀπατᾶν ὑμᾶς, μὴ τυγχάνουσι [x]δικαιότερα λέγοντες· καὶ νόμον ὑμῶν ἀναγκάζετε παρέχεσθαι, τὸν κελεύοντα μὴ νέμειν προστάτην.

Νέμειος: Ὁ ἐν τῇ [y]Νεμέᾳ.

Νεμηθέντων: Κληρωθέντων. Αἰλιανός·

Ἀλλὰ καὶ ἐκείνων νεμηθέντων εἰς τὴν στάσιν.

Νεμήσασθαι: Διαμερίσασθαι.

Νεμήσεις ὑποκριτῶν: Οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον [z]τρεῖς ὑποκριτὰς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα· ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν [a]ἄκριτος παραλαμβάνεται. Ἔστιν οὖν οἷον διαιρέσεις.

Νέμοντα: Διοικοῦντα.

Νέμος ἐπάκτιον: Τὸ ἄλσος, τὸ ὄρος τὸ παράλιον. [b]Σοφοκλῆς·

Πάραλά τ' [c]ἄντρα, καὶ νέμος ἐπάκτιον.

Οἱ δὲ ἐγγὺς τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους φυλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην, καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος, πρόβλημα εἶναι.

[Νέμω: Τὸ μερίζω [d]δοτικῇ.]

Νέμω: Νομεύω.

[e]Τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν.

[Νέμω: Τὸ βόσκω [f]αἰτιατικῇ.]

Νέμοιτο: Καρποῖτο.

Νένακτο: [g]Ἐπεπλήρωτο. [h]Ἰώσηπος·

Συνεκπίπτει δὲ τοῖς πολεμίοις εἴσω· καὶ πᾶσα οἰκία δεκτῶν νένακτο, τὰ [i]τέγη δ' ἦν τῶν μαινομένων κατάπλεα.

Νενεωλκημένας ναῦς: Ἔξω οὔσας, εἱλκυσμένας.

Νενημένην καὶ νενησμένην: Σεσωρευμένην. B [k]Ξενοφῶν·

[l]Εὕροις γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων πατρικῶν περιουσιῶν.

Καὶ [m]Ἀριστοφάνης·

Τί κάθησθ' ἀβέλτεροι,
. . . . ὄντες λίθοι,
ἀριθμὸς, [n]πρόβατ', ἄλλως ἀμφορεῖς νενησμένοι;

τουτέστιν, ἀνόητοι. Πρὸς τοὺς θεατάς φησι. Διὰ C γὰρ τοῦ μωροῦ [o]δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος. Ἀμφορεῖς δὲ [νενησμένοι,] ἀντὶ τοῦ, ματαίως κέραμοι σεσωρευμένοι. [p]Νῆσαι γὰρ, τὸ σωρεῦσαι.

Νενώμεθα: Διανενοήμεθα.

Νεοαρδέα: Νεωστὶ πεποτισμένα.

Νεογιλλόν: Νεογέννητον.

Νεογνόν: Νεωστὶ γεννηθέντα.

Νεοδαμώδης: Ὁ ἐλεύθερος παρὰ τοῖς Λακεδαι- D μονίοις.

[t] διῴκει] συνῴκει A.B.V.E. edd. ante Kuster. τὰ αὐτῶν πράγματα διοικεῖν Lex. Seg. Bekker. p. 298, 3.

[u] ἀπατᾶν] ἀπαντᾶν V.

[x] δικαιότερα] Sic habet ms. Paris. A. At reliqui mss. Paris. et priores editt. σκαιότερα. KUST. Et σκαιότερα præferre videtur Toupius, in superioribus reponens κωλυστέον.

[y] Νεμέᾳ] Statim delevi τῇ Λοκρικῇ δηλαδή. Ὁ γὰρ τῆς κατὰ τὴν Ἦλιν Νεμέας πολίτης, Νέμεος ἀναγράφεται, καὶ Νεμεαῖος· ἤδη δὲ καὶ Νεμεήτης· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ Ζεὺς Νεμεήτης, cum A.V. Conf. Steph. Byz. Νεμήϊος Ζεὺς habet Archytas Stobei XLIII. 134. p. 270. ed. Gesn.

ΝΕΜΗΣΕΙΣ ὙΠΟΚΡΙΤΩΝ: Οἱ π.] Eadem etiam legas apud Hesychium. KUST. Vid. Polyb. p. 683. Plutarch. in Pyrrh. 446. ποιούμενοι τὴν νέμησιν. Vulgo νέμεσιν. TOUP.

[z] τρεῖς ὑποκριτὰς] Id est, πρωταγωνιστὴν, δευτεραγωνιστὴν, et τριταγωνιστήν. Latine, *Actorem primarum, secundarum, et tertiarum partium.* Confer Valesium in notus Maussaci ad Harpocrat. v. Ἰσχανδρος. KUST.

[a] Ἄκριτος] Hesychius habet ἀκρίτως: quod malim. KUST. Interpretatur Hemsterhusius, (ad Luciani Tim. c. 51.) *quorum poëtarum qui superior discessit, in posterum sine sortis discrimine suos sibi actores legebat.* Hæc ampliori disquisitione indigere putat Tyrwhittus ad Aristot. Poët. c. 10.

[b] Σοφοκλῆς] Aj. 413.

[c] ἄντρα] ἄνδρα A.V. qui mox om. καί.

[d] δοτικῇ] Hanc gl. V.A. marg. B.

[e] Τὴν δ' ἄρ' οὐκέτι ν.] Sophocl. Œdip. Colon. 879.

[f] αἰτιατικῇ] Hanc gl. A.V. marg.

ΝΕΝΑΚΤΟ] Joseph. Vide Haverc. ad Bell. Jud. p. 96. Idem p. 107. νάγμα. Aristid. I. p. 545. TOUP.

[g] Ἐπεπλήρωτο suprasc. in A. a m. recent. Delevi cum V.E. Ἐκ τοῦ νάσσω, νάξω, καὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἐξ οὗ καὶ ὁ ΝΑΣΤΟΣ ἄρτος. Habet tamen E. in marg. H Ceterum ἐπεπλήρωτο—δεκτῶν νένακτο desunt A. et fortasse exciderunt ob ὁμοιοτέλευτον. Ad verba καὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ sic Kusterus: "Lego et suppleo: Καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐν "Ὀδυσσείᾳ, ἔναξε. Usus est enim Homerus v. ἔναξε, "Odyss. φ'. 122."

[h] Ἰώσηπος] Lib. I. de Bello Jud. c. 13. p. 739. sed ubi pro νένακτο, cujus vocabuli gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur ἐκτᾶτο. Vetus tamen interpres, qui vulgo Ruffinus putatur, νένακτο etiam legit, ut ex versione ejus apparet. Vicissim apud Josephum pro μαινομένων, ut hic Suidas habet, rectius legitur ἀμυνομένων. KUST. Mox post εἴσω M. inserit καὶ αἰτιατικῇ.

E [i] τέγη] γένη V.

ΝΕΝΗΜΕΝΗΝ] Delevi statim καὶ νενησμένην cum A.V. Photius Νενησμένην: σεσωρευμένην, nec plura. Restituenda ista vox Xenoph. Anab. p. 521. lib. VII. ubi male legitur, Κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων. Leg. νενημένων. Arrian. Exp. Alex. p. 429. ubi male νενεμήκη. Vid. v. Καλανός. TOUP.

[k] Ξενοφῶν] Lib. V. de Expedit. Cyri, p. 353. [V. 4. 27.] ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων πατρίους περιουσιῶν. KUST.

[l] Εὕροις] εὕρης A.B.V.

F [m] Ἀριστοφάνης] Nub. 1203. Τί κάθησθ' ἀβέλτεροι Ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι, Ἀριθμὸς, πρόβατ', ἄλλως ἀμφορῆς νενασμένοι. Nota, apud Aristophanem pro νενησμένοι, ut hic Suidas habet, hodie legi νενασμένοι, i. e. *repleti*, a νάσσω, νάσω: quod magis probem. Vide etiam supra v. Ἀμφορεαφόρους, ubi idem locus Aristophanis adducitur. KUST.

[n] πρόβατ'] προβάτων A.

[o] ὁ φρόνιμος δοκιμάζεται] δοκιμάζεται ὁ φρόνιμος A.

[p] ΝΗΣΑΙ] νῆσαι A.B.V.E.

ΝΕΝΩΜΕΘΑ] Vide infra v. Νενόμεικας, et v. Νῶσαι. G KUST.

ΝΕΟΑΡΔΕ' ἈΛΩΗΝ] Homerus Il. φ'. 346. KUST. Νεοαρδέα A.V. Photius. Mox πεποτισμένα A. non πεποτισμένην.

ΝΕΟΓΙΛΟΝ] Νεογιλλὸν A.V. Photii ms. λ duplicant Apollonius Lex. Hom. in v. et ni fallor Homeri mss. Od. μ'. 86. Sequentia Παρὰ τὸ νέον γίνεσθαι, νεογινόν. Καὶ ὡς πνεύμων, πλεύμων, Ἀττικῶς, καὶ νίτρον, λίτρον· οὕτω νεογιλόν, νεογιλλὸν, omisi cum A.V. et Photio. Vide Piersonum ad H Mœrin p. 309. quosque ille laudat.

ΝΕΟΔΑΜΩΔΗΣ: Ὁ ἐλ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. VII. c. 58. Confer etiam Hesychium, Athenæum, Eustathium, et alios. KUST. Plutarch. Ages. p. 598. Xenoph. p. 436. TOUP. Delevi Ἦτοι ἐκ τῶν Εἱλώτων, cum A.B.V.

ΝΕΟΔΜΗΤΟΝ: Νεοδάμαστον.

ΝΕΟΕΡΓΕΣ: Προσφάτως εἰργασμένον.

ΝΕΟΘΑΛΗΣ: Νεωστὶ βλαστήσασα.

ΝΕΟΘΑΝΗΣ: Νεωστὶ τεθνεώς.

ΝΕΟΘΗΓΕΙ: Νεωστὶ ἀκονηθέντι.

> [q]Ἡ δὲ σέθεν φθιμένης πολιοὺς [r]νεοθηγεῖ σιδήρῳ
> κείρατο γηραλέης ἐκ κεφαλῆς πλοκάμους.

ΝΕΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟΙΣ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ: [s]Φησὶ Θουκυδίδης. Ἀντὶ τοῦ, νεωστὶ κατῳκισμένοις.

ΝΕΟΚΛΗΣ, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. [t]Ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἱρέσεως.

Ὅτι Νεοκλέους ἐστὶ τὸ ΛΑΘΕ ΒΙΩΣΑΣ.

ΝΕΟΚΛΕΙΔΟΥ ΚΛΕΠΤΙΣΤΕΡΟΣ: Οὗτος κεκωμῴδηται ὡς ῥήτωρ ἦν, καὶ τυφλὸς, καὶ συκοφάντης, καὶ κλέπτης. [u]Ἀριστοφάνης·

> Νεοκλείδης, ὅς ἐστι μὲν τυφλὸς,
> κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντισε.

ΝΕΟΚΜΗΤΟΝ: Νεωστὶ κατεσκευασμένον.

ΝΕΟΛΑΙΑ: Νέων συναγωγὴ, [x]ὁ νέος λαός.

> [y]Ὑπὲρ τοῦ τὴν νεολαίαν [z]τῶν Ῥωμαίων ἀξιοζήλως τε καὶ ἅμα τῷ θάρσει διαγωνίζεσθαι.

Καὶ Αἰλιανός·

> [a]Λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφέσῳ πόλει ἐνήκμαζεν οἷος βαρύτατος, πρημαίροις δὲ θανάτοις [b]διεφθείροντο ἡ νεολαία, καὶ ἦν [c]ἀγωνία καὶ μάντει καὶ γυναικῶν καὶ τῆς ἀγέλης τῆς τετράποδος.

ΝΕΟΛΕΚΤΟΣ: Ὁ νεωστὶ ἠθροισμένος λαός.

ΝΕΟΝ [d]Ὅμηρος ΗΒΩΟΝΤΑ: Οὐ λέγει νέον καθ' ἡλικίαν, ἀλλὰ κατὰ μεσότητα· οἷον, νεωστὶ ἡβῶντα.

ΝΕΟΝΤΑΣ: Νηχομένους.

> [e]Ἐφείλκον καὶ ἵππους [f]νέοντας τρεῖς ἅμα καὶ τέτταρας τοὺς ἀγωγεῦσι.

ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ: Ὁ νεωστὶ πλουτῶν.

ΝΕΟΡΡΑΝΤΩΙ: Νεαρῷ ἀπὸ τοῦ αἵματος. [g]Σοφοκλῆς·

> [h]Πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει.

ΝΕΟΡΤΟΝ: Νέον.

> [i]Τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ Λαΐου, νέορτον αὖ;

ΝΕΟΡΡΥΤΟΙΣ: Νεωστὶ ῥέουσι.

ΝΕΟΣ: Ἡ νεωστὶ [k]ἠροτριασμένη γῆ.

> [l]Καί τις γεωργὸς πυρὸν εἰς νεὸν σπείρας,
> φύλασσεν ἑστώς.

ΝΕΟΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΟΞΥΣ: Ἀμαθής [m]ἐστι καὶ προπετής. [Πλάτων ἐν Γοργίᾳ.]

ΝΕΟΣΣΙΑ: Ἡ καλιὰ τῶν στρουθίων.

ΝΕΟΣΜΗΚΤΟΝ: Νεόθηκτον, [καὶ νεοκάθαρτον.]

ΝΕΟΣΣΟΣ: Ὁ στρουθός.

ΝΕΟΣΠΑΔΑ: Τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. [n]Πισίδης·

> Ταύτην δὲ τὴν φάλαγγα τὴν νεοσπάδα.

ΝΕΟΤΕΛΗΣ: Νεωστὶ τετελειωμένος.

ΝΕΟΤΕΥΧΕΣ: Νεωστὶ κατεσκευασμένον.

ΝΕΟΤΤΕΙΑ: Ἡ ἐκλέπισις.

ΝΕΟΤΤΙΟΝ: Γέννημα. [o]Ἀριστοφάνης·

> Πέρδιξ [p]γενέσθω τοῦ πατρὸς νεόττιον.

Τοῦ Πισίου [q]ὁ υἱὸς ὅμοιος βούλεται γίνεσθαι τῷ πατρί. Ἦν δὲ ὁ Πισίας προδότης. Καὶ αὖθις·

> [r]Τρία κνώδαλα ἀναιδῆ, Πισίας, [s]Ὀσφύων, [t]Διιτρεφής.

ΝΕΟΤΤΟΣ: Ἡ τοῦ ὠοῦ [u]λέκιθος, καὶ τὸ πυρρόν. Μένανδρος [x]Ἀνδρίᾳ·

ΝΕΟΘΑΝΗΣ] Ruhnken. ad Timæi Lex. Νεοθνής. Sed Græci utrumque amant. Sic ἡμιθνὴς et ἡμιθανής. Agathias p. 66. ἀνθρώπω νεοθανέε. TOUP.

[q] Ἡ δὲ σέθεν φθιμ.] Anthol. Pal. VII. 181.

[r] νεοθηγεῖ] Metri gratia scribendum est νεοθηγεῖ: ut legitur in codice ms. Epigrammatum. KUST. Recte νεοθῆγι: sed ms. Pal. habet νεοθηγεῖ. Seq. gl. ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑ. Ποντική, φασί, πόλις. Καὶ οἱ πολῖται, Νεοκαισαρεῖς. Οἱ αὐτοὶ καὶ Ἀδριανοπολῖται. Ἔστι δὲ καὶ Βιθυνίας πόλις, delevi cum A.V. Descripta est ex Steph. Byzant.

[s] Φησὶ Θουκυδίδης] Lib. III. c. 93.

ΝΕΟΚΛΗΣ, Ἀθην.] Vide Menagium ad Laërt. lib. X. 3. KUST.

[t] ἔγραψεν ὑπὲρ] ἔγραψεν om. A.V. Et sæpe in talibus omittit Suidas. Mox Ὅτι A.V. pro καί.

[u] Ἀριστοφάνης] Plut. 665. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[x] ὁ νέος λ.] Heinsius ad Theocr. p. 132. ὁ ἐκ νέων λαός. Ita Schol. TOUP.

[y] Ὑπὲρ τοῦ] Et h. fr. Æliano tribuit Valckenærius.

[z] τῶν Ῥωμαίων] τὴν Ῥωμαίων B.E.V. Mox τε om. E.

[a] Λοιμὸς γὰρ τῇ Ἐφ.] Confer Nostrum supra v. Ἀγωνία, et infra v. Πρημαίροις, ubi idem fragmentum adducitur. KUST.

[b] διεφθείροντο] Leg. διεφθείρετο. Vid. vv. Ἀγωνία. Πρημαίροις. TOUP.

[c] ἀγωνία] ἀγωνία V.E. In fine addit V. Νεολαία δὲ ὁ τοῦ νέου λαοῦ:

[d] Ὅμηρος] Il. ζ. 446. ubi legitur, Νέω ἡβώοντα: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. Dedi ἡβώοντα pro ἡβόωντα ex A. ἡβώωντα B.E. ἡβόωντα M. Descripta est gl. ex Schol. Ven.

[e] Ἐφείλκον καὶ ἵππ.] Hæc sunt verba Polybii, III. 43. KUST.

[f] νέοντας om. A. Sequentem gl. ΝΕΟΝ ΤΕΙΧΟΣ. Τῆς Αἰολίδος ἐστὶ τόπος. Ὁ ἐκεῖθεν, Νεοτειχίτης. Ὡς καὶ τὸ Χαλλὸν τεῖχος, τὸ περὶ Καρίαν· καὶ Χαλλοτειχίτης, ὁ ἀπὸ τούτου, delevi cum A.V. Provenit ex Stephano Byz.

ΝΕΟΠΛΟΥΤΟΣ] Vid. Photii Bibl. p. 1468. TOUP.

[g] Σοφοκλῆς] Aj. 30.

[h] Πηδῶντα] καί μοί τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ ξίφει πηδῶντα ἰδὼν, ἐδήλωσε A.B.V. τρεῖς πηδῶντα σὺν ν. ξ. E. πεδία π. σ. ν. ξ. M.

[i] Τί δ' ἐστὶν] Soph. Œd. Col. 1507.

[k] ἠροτριασμένη] ἠροτριωμένη A.

[l] Καί τις γεωργ.] Fragmentum hoc ex Babrio desumptum est. KUST. Tyrwhitt. p. 44.

[m] δηλονότι] ἐστι A.V. Photius. Mox Πλάτων ἐν Γοργίᾳ om. A.B.V. Photius. Platonis locus est p. 463 E.

ΝΕΟΣΜΗΚΤΟΝ] Anthol. Pal. VI. 227. Mox καὶ νεοκάθαρτον om. A.V.

[n] Πισίδης] Fr. Foggin. 121.

ΝΕΟΤΕΛΗΣ] Ex Timæo, ubi τετελεσμένος pro τετελειωμένος. Cum Suida concordat Photius.

ΝΕΟΤΕΥΧΕΣ] Theocrit. I. 28.

[o] Ἀριστοφάνης] Av. 768.

[p] γενέσθω] γενέσθαι B.V.

[q] ὁ υἱὸς] ὁ om. A. Mox γενέσθαι A.

[r] Τρία κνώδαλα ἀναιδ.] Est fragmentum Cratini, quod auctius adducit Scholiasta ad modo indicatum locum Aristophanis. Vide etiam infra v. Πισίαν. KUST.

[s] Ὀσφύων] Apud Scholiastam Aristophanis loco laudato, et ipsum Suidam infra v. Πισίαν, legitur Ὀσφρίων. KUST.

[t] Διιτρεφής] Scribe, Διιτρέφης, cum accentu in penultima. KUST.

ΝΕΟΤΤΟΣ: Ἡ τοῦ ὠοῦ λ.] Sic locus hic in mss. Paris. itemque Lexico Photii legitur. At in prioribus editt. post vocem νεοττὸς inepte addita sunt hæc verba, ἴδιος τοῦτο παρὰ τὸ δηλοῦντα τὸ νεόττιον. Quid hæc ad rem? KUST. Νεοττὸν edd. ante Kuster. probante Bentleio.

[u] λέκιθος] λέκιθος A.V. λέκηθος Photii ms.

[x] Ἀνδρεία] Scribe Ἀνδρίᾳ, per ι. Fabulæ enim huic nomen dedisse mulierem Andriam, ab insula Andro, a qua

Καὶ τεττάρων ᾠῶν μετὰ ταῦτα, φιλτάτη, [y]τὸν νεοττόν. A

Κλέαρχος [z]ἐν τῷ Περὶ Οἴνων συγγράμματι φησίν·

Ὃ διαδίδοται [a]ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. Διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. Καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος.

Ὅτι δὲ τὸ ὠχρὸν νεοττὸν ἔλεγον, μαρτυρεῖ καὶ Χρύσιππος ἐν τῷ Περὶ Χρησμῶν. [b]Ὄναρ γάρ τινα [c]φησὶ B θεασάμενον ἐκ τῆς κλίνης αὐτοῦ [d]κρέμασθαι ᾠὸν, προσαναθέσθαι ὀνειροκρίτῃ· τὸν δὲ εἰπεῖν, Ὀρύττων θησαυρὸν εὑρήσεις κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον. Εὑρόντα δὲ σταμνίον ἐν ᾧ ἀργύριον ἦν καὶ χρυσίον, ἐπενεγκεῖν τι τοῦ ἀργυρίου τῷ μάντει· τὸν δὲ μάντιν εἰπεῖν· [e]Τοῦ δὲ νεοττοῦ οὐδέν μοι δίδως; Καὶ Δίφιλος κέχρηται τῇ λέξει·

Ὠὸν δ' ἐν αὐτῷ διέτρεχεν νεόττια. C

Νεοττός: Καὶ ὁ νεογνὸς ὄρνις.

Οἶδά [f]τοι ἔγωγε καὶ ἐς ὀκτὼ ὅλας ἡμέρας ἀναλαβόντα αὐτῷ κατοικιδίας ὄρνιθας οὐ μέγαν νεοττόν.

Νεουργόν: Νεωστὶ εἰργασμένον.

Νεόφθιτον: Νεωστὶ τελευτῆσαν, νεωστὶ φθαρέν.

Νεοφρῶν, ἢ Νεοφῶν, Σικυώνιος, τραγικός· οὗ φασιν εἶναι τὴν [g]τοῦ Εὐριπίδου [h]Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παιδαγωγοὺς, καὶ οἰκετῶν βάσανον. D [i]Ἐδίδαξε δὲ τραγῳδίας ρκ'. Συνῆν δὲ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ [k]αὐτὸν ἀνεῖλεν αἰκισμοῖς.

Νεόφυτον: Τὸ νεωστὶ φυτευθέν.

Νεόφυτος: Ὄνομα κύριον.

Νεοχάρακτα: Νεωστὶ κεχαραγμένα. [l]Σοφοκλῆς·

Ἴχνη τἀκείνου νεοχάρακτα.

Ὁπόταν γὰρ νεωστὶ αἱ ἀποχαράξεις τῶν ζῴων γένωνται, μᾶλλον ἐπακολουθοῦσιν οἱ κυνηγέται, πρὶν ὑπὸ ἀνέμου ἀφανισθῇ ἡ ὀδμή.

Νεοχμός: Νέος, νέαν καὶ ἀκαταπόνητον δύναμιν ἔχων.

[m]Μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχὰς ἀνδρῶν τῶν διέπειν ταύτας δυναμένων, πολλὰ νεοχμοῦσθαι ἐν τοῖς πολιτικοῖς.

[n]Ἀριστοφάνης·

Τέρας νεοχμόν.

Ἀντὶ τοῦ, παράδοξον.

Ἀτοπίας [o]πλέων.

C Ἀντὶ τοῦ, θαύματος.

Νεοχμοῦν: [p]Καινοτομεῖν, νεώτερα ἐργάζεσθαι.

[q]Ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεστώτων οὐδὲν ἠξίου· πάντα δὲ νεοχμοῦν ἐσαεὶ ἤθελε.

Νεοχμώσαντες: Νεωστὶ κινήσαντες. [r]Ἡρόδοτος.

Νεοχμώσειν: Νεωτερισθῆναι, καινόν τι ἐργάσασθαι.

D Ἀσχόλους τε γὰρ αὐτοὺς ὄντας διὰ τὸν πόλεμον, μηδὲν [s]νεοχμώσειν.

Νέω: Τὸ κολυμβῶ, καὶ τὸ πορεύομαι.

Νεωκορήσει: Ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ [t]ἱεροσυλήσει. Κορεῖν γὰρ λέγουσι τὸ καλλύνειν, τὸ σαροῦν, καὶ

---

deducitur gentile Ἄνδριος, sic dictam, vel ex Terentii Andria patet, quæ ex fabula ista Menandri expressa est. KUST. Ἀνδρείᾳ A. Ἀνδρία Phot.

[y] τὸν νεοττόν] τῶν νεοττῶν V.C. τὸ νεοττὸν M.

[z] ἐν τῷ περὶ οἴνων] Menagius ad Laert. lib. I. segm. 9. scribendum censet, ἐν τῷ περὶ θινῶν: auctoritate Athenæi, qui Clearchum ἐν τῷ περὶ θινῶν laudat. Sed conjectura hæc dubia est et anceps, cum nihil obstet, quo minus quis credere possit, Athenæum ex Suida corrigendum esse: vel saltem, aliud esse opus περὶ θινῶν, et aliud περὶ οἴνων; et proinde neutram lectionem solicitandam esse. F KUST. Ego vero utramque lectionem sollicitandam esse puto. Illud enim Θινῶν est nihil aliud quam corruptio τοῦ Οἴνων· quod et ipsum corruptum est. Audacter repono: Κλέαρχος ἐν τῷ περὶ Ὠῶν. *Clearchus in libro de Ovis.* Quod vel ipse locus Clearchi, qui sequitur, manifeste evincit: Ὠῷ διαδίδοται ἀρχὴ ὑπὸ τὸν ὑμένα λευκόν· (leg. τὸ λευκόν·) ἐν τούτῳ γὰρ τὸ σπέρμα, καὶ οὐκ ἐν τῷ καλουμένῳ νεοττῷ. Διεψεύσθησαν γὰρ οἱ πρῶτοι τοῦτο φήσαντες. Καὶ ἔστι τὸ ὠχρὸν περίττωμα τοῦ σπέρματος. *Album sub membrana est ovi principium: in hoc enim semen continetur, non autem in vitello: et decepti fuerunt illi, qui primi hoc dixerunt. Luteum autem ovi est excrementum seminis.* Ita scribendus G iste locus. Vulgo legitur, Ὁ διαδίδοται. Sed editio princeps, Ὠι. Unde veram lectionem eruimus. Quare auctor sum, ut Clearchus deinceps laudetur ἐν τῷ ΠΕΡΙ ΩΩΝ. TOUP. ᾧ διαδ. E. Photius.

[a] ἀρχὴ] ἡ ἀρχὴ Phot.

[b] Ὄναρ γάρ τινα φησὶ θεασ.] Eandem ex Chrysippo historiam narrat Cicero lib. II. de Divinat. c. 65. his verbis: H *Defert ad conjectorem quidam somniasse se, ovum pendere ex fascia lecti sui cubicularis. (Est hoc in Chrysippi libro somnium.) Respondit conjector, thesaurum defossum esse sub lecto. Fodit: invenit auri aliquantum, idque circumdatum argento. Misit conjectori quantulum visum est de argento. Tum ille, Nihilne, inquit, de vitello? Id enim*

E *et ex ovo videbatur aurum declarasse; reliquum, argentum.* KUST.

[c] φησὶ] φασὶν Phot. A. Tum θεασάμενος E.

[d] κρέμασθαι] κρεμᾶσθαι V. qui mox προσανθέσθαι ὀνειροκρίτην.

[e] Τοῦ δὲ] δὲ om. V.

[f] τοι] τι A.V.

NEOΥΡΓΟΝ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnken. Deest gl. V.

NEOΦΡΩΝ] Νεόφρων A.B.V.

[g] Εὐριπίδου] τοῦ Εὐριπίδου A.B.V. Mox πρῶτα V.

F [h] Μήδειαν] Vid. Petit. Misc. VI. 17. p. 137. qui non esse Neophronis, sed Euripidis, qui fuit e fratre nepos, probat. REINES. Vide quæ de h. l. disputavit Elmsleius ad argum. Euripid. Med.

[i] Ἐδίδαξε] ἐδίδαξε δὲ A. qui mox δὲ τὰ μετά.

[k] αὐτὸν ἀνεῖλεν] Supra ad Καλλισθένης vocat eum Nearchum τὸν τραγικόν. REINES.

[l] Σοφοκλῆς] Aj. 6. Vide ibi Scholiastum, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[m] Μὴ παρόντων ἐς τὰς ἀρχ.] Locum integrum Joannis G Antiocheni, unde fragmentum hoc decerptum est, habes supra v. Θεοδόσιος, βασιλεὺς Ῥωμ. ubi pro παρόντων recte legitur παριόντων. Ceterum, exemplum hoc ad vocem sequentem Νεοχμοῦν referri debebat. KUST.

[n] Ἀριστοφάνης] Ran. 1418.

[o] πλέων] πλέαν A.

[p] Καινοτομεῖν] καὶ νεοτομεῖν E. καὶ καινοτομεῖν M.

[q] Ὁ δὲ φυλάσσειν τῶν καθεστ.] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 6. KUST. Desunt V.

H [r] Ἡρόδοτος] Gl. V. 19.

[s] νεοχμώσειν] νεοχμῶσαι E.M.

NEΩKOPHΣEI: Ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει] Vide nos supra ad v. Ἱερόν τι νεωκορήσας. KUST. Platonis locum Rep. IX. p. 503 e. ed. Lemar. [574 D. Steph.] indicavit Abreschius. Conf. Schol. p. 189.

[t] ἱεροσυλήσει] συλήσει V. et mox om. γάρ.

ἐκκαλλύνειν. Τό τε [u]ἘΚΚΟΡΗΘΕΙΗΣ, ἀντὶ τοῦ, ἐκκαλυνθείης. A

Νεωκόρος: Ὁ τὸν [x]ναὸν κοσμῶν καὶ εὐτρεπίζων· [[y]ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν.]

Νεωδάμ: Ὁ τοῦ νεὼ λαός. [[z]Νεολαία δὲ, ἡ νεόλεκτος.]

Νεωλκήσας: Ἔξω τὴν ναῦν ἑλκύσας.

Νέων, Νέωνος. Ὄνομα κύριον. [a]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τῆς πρὸς Φίλιππον τούτου B φιλίας φησίν.

Νεώνητον: Τὸν νεωστὶ ἠγορασμένον. Ἐπεὶ μὴ ἐκ γένους ἦν [b]Ἀθηναῖος ὁ Κλέων, ἀλλὰ νεωστὶ προσεληλυθὼς τῇ πολιτείᾳ. Ἐμφαίνει δὲ διὰ [c]τούτου, ὅτι καὶ τῶν Ἀθηναίων καθάπτεται, ὅτι δέον πιστεύειν αὐτοὺς τοῖς γνησίοις καὶ πολλὰ τὴν πόλιν εὐεργετηκόσιν, οἱ δὲ μᾶλλον ἐτίμων τὸν Κλέωνα. Πεφύκαμεν γὰρ καὶ τῶν οἰκετῶν μᾶλλον πιστεύειν τοῖς οἴκοι γεννηθεῖσι καὶ [d]συντραφεῖσιν, ἢ οἷς ἂν [e]ἐπικτησώμεθα πριάμενοι. C

Νεωρῆ: Νεωστὶ ἠρτημένον· ἢ ἐκ νέου τινὸς, καὶ ὥραν ἔχοντος νέαν.

Ὁρῶ νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον.

Καὶ [f]Σοφοκλῆς·

Φθάνω νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου.

Νεώρια: Ὁ ναύσταθμος τῶν νεῶν.

[g]Ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώριον.
Ἐνθεὶς ἂν ἐς τίφην ἀνὴρ Βοιώτιος,
ἅψας ἂν [h]ἐσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον.

Νεώρια καὶ νεώσοικοι: Μήποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται, ὡς ὑποσημαίνουσι Λυκοῦργός τε καὶ Ἀνδοκίδης.

Νεώς: Ὁ ναὸς, Ἀττικῶς. [i]Θηλυκῶς δὲ ἐπὶ γενικῆς νεὼς, τοῦ πλοίου.

Νεώσατε: Ἀροτριάσατε.

Νεῶσι: [k]Δημοσθένης κατ' Αἰσχίνου. Πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Φωκίδι. [l]Καὶ Ἡρόδοτος μὲν ἐν ὀγδόῃ Νεῶνα ὀνομάζει. Ἀνδροτίων δὲ ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος, Νεῶνας.

Νεωστί: [m]Προσφάτως.

Νεώσοικοι: Οἰκήματα παρὰ τῇ θαλάσσῃ οἰκοδομούμενα εἰς ὑποδοχὴν νεῶν, ὅτε μὴ θαλαττεύοιεν.

Ὅτι [n]Πολυκράτης ὁ [o]Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἑωυτῷ ἐόντων πολιητέων τὰ τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας ἐς νεωσοίκους συνειλήσας εἶχεν [p]ἑτοίμους, ἢν ἄρα προδιδῶσιν οὗτοι πρὸς τοὺς κατιόντας, ὑποπρῆσαι [q]αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις.

Νέωτα: Τὸ ἐπιὸν ἔτος· ἤτοι, εἰς τὸ μέλλον.

Αὖθι γεωργὸς ἐς νέωτα πλούσιος.

Ἢ ἐκ τοῦ [r]νέος, ἐξ οὗ τὸ νεωστὶ, νέωστα, (ὡς [s]δὴ, δῆτα, ἐπεὶ, ἔπειτα) καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ', νέωτα. Τὸ ἐκ νέου, καὶ ἔναγχος. C

Νεώτερα:

Τοῦτον [z]δὲ ἀνεῖλον, ὡς νεώτερα κατὰ Ῥωμαίων πράττοντα.

Νεωτερίζει: Καινὰ πράττει.

Νεωτερίζειν: [t]Θουκυδίδης·

Τῆς ἡμέρας τὸ πνῖγος ἔλυπει· νύκτες δὲ μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. D

[u]Ὁ [illegible] βάρβαρος οὐδὲ ἐπὶ τὴν νεωτερίζουσαν τὰ πράγματα τύχην ἔσχεν ἀνενεγκεῖν τὴν αἰτίαν, ὡς ἂν ἔννομόν τινα καὶ ὕπαιθρον ἀγωνισάμενος μάχην.

Νεωτερισμός: [[x]Ἀνταρσία.]

Νεώτερον: Καινόν.

Ὁ δὲ ἔλεγε δεδιέναι ἂν ἀδύνατόν τι καὶ νεώτερον κακὸν [y]ἀπαντήσῃ.

Νεωτεροποιός: [a]Ἀντάρτης, τύραννος, ἐπιθέτης. E

[u] ἘΚΚΟΡΗΘΕΙΗΣ] Vide supra v. Ἐκκορηθείης. KUST.

[x] νεὼ] ναὸν A. Photius.

[y] ἀλλ' οὐχ ὁ σαρῶν] Quid ni? Κορεῖν enim significat idem quod σαροῦν. Quare legerim potius, ἢ ὁ σαρῶν. KUST. Hæc verba om. A. et Photius.

[[z] ΝΕΟΛΑΙΑ] Hæc om. A. Habet V. in marg.

ΝΕΩΛΚΗΣΑΣ] Νεωλκήσας E.

ΝΕΩΝ, Νέωνος, ὄνομα κ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] Δημοσθένης] P. 324, 12.

ΝΕΩΝΗΤΟΝ: Τὸν νεωστὶ ἠγορ.] Ex Schol. Aristoph. ad principium Equitum. KUST. τὸ νεωστὶ A.C.M.

ib. ΝΕΩΝΗΤΟΝ] Vales. ad Harpocr. p. 129. TOUP.

[b] Ἀθηναῖος] Ἀθηναίων A.

[c] τούτου] τούτων A.V. Schol. Mox εὐηργετηκόσιν edd.

[d] συντραφεῖσιν] τραφεῖσιν Schol.

[e] ἐπικτησαίμεθα] ἐπικτησώμεθα A.V. οἷς ἂν κτησώμεθα Schol. Tum πριάμενος B.

ΝΕΩΡΗ: Νεωστὶ ἠρτημ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 901.

[f] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 730.

[g] Ἐμπρήσαιεν ἂν τὸ νεώρ.] Aristoph. Acharnens. 918. unde Suidam supplebis. KUST.

[h] ἐσπέμψειεν] ἐσπέμψοι E. Seqq. ΤΙΦΗ μὲν, θηλυκῶς, ἡ καὶ σίλφη, ζωΰφιον κανθαρῶδες· ᾧ δοκοῦσι Βοιωτοὶ ἐμπηγνύντες θρυαλλίδα ἡμμένην, ἤ τι τοιοῦτον, ἐμπυρίζειν ὃ δύνανται. Τοῦτο δὲ καὶ δι' ἀλωπέκων καὶ χελωνῶν ἐγένετο. ΤΙΦΟΣ δέ γε, τὸ δάσος. Παρὰ τὸ ΥΠΟΤΥΦΕΙΝ, φασί, καὶ ὑποκρύπτειν τὰ ἔσω αὐτοῦ, τροπῇ συνήθει τοῦ υ εἰς ι. Ἡ δὲ τίφη καὶ σπερματίου λεπτοῦ ἐστιν ὄνομα, om. A.V. Habet E. in marg. F G H

ΝΕΩΡΙΑ καὶ ΝΕΩΣΟΙΚΟΙ: Μήπ.] Ex Harpocratione. KUST.

[i] Θηλυκῶς δὲ] Seqq. om. Photius.

ΝΕΩΣΙ: Δοτικὴ πληθυντικῶν. Δημοσθ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. KUST. Delevi δοτικὴ πληθυντικῶν cum A. et Photio.

[k] Δημοσθένης] P. 387, 9.

[l] Καὶ Ἡρόδ.] ἣν Ἡρόδ. Phot. Harpocr. Vid. Herodot. VIII. 32. 33. μὴν V. pro μέν.

[m] Προσφάτως] Statim omittunt A.V. Ὥσπερ ἐκ τοῦ μεγάλου, μεγάλως, καὶ Ἀττικῶς, μεγαλωστί· οὕτω καὶ νέου, νέως, νεωστί. Καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ αὐτὸ τοῦ· εἰ καὶ βαρύνεται ἐκεῖνο.

[n] Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος τῶν ὑφ' ἑωυτῷ ἐόντ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Herodoti lib. III. c. 45. KUST.

[o] Σαμίων] Σαλαμίων V.

[p] ἑτοίμους] ἑτοίμους A.B.V.

[q] αὐτοῖσι νεωσοίκοισι] αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοις A. et fere V. ubi αὐτοῖς σιτοῖσι νεωσοίκοις. Αὐτοῖσι τοῖσι νεωσοίκοισι B.E.

ΝΕΩΤΑ: Τὸ ἐπιὸν ἔτ.] Eadem legas apud Etymologum. KUST. Delevi Παρὰ τὸ ἔν, ὥς φασιν, ἔνεστα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ σ, ἔνετα, καὶ μεταθέσει τοῦ ε, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω, νέωτα, cum A.V.

[r] νέος] νέος A. Mox ἐκδρομῇ E.M. pro ἐκβολῇ.

[s] δὴ] [illegible] A.V.E.

[t] Θουκυδίδης] Lib. VII. c. ultimo, ubi sic legitur: Ἐν γὰρ κοίλῳ χωρίῳ ὄντας πολλοὺς, οἵ τε ἥλιοι τοπρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει, διὰ τὸ ἀστέγαστον, καὶ αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τοὐναντίον μετοπωριναὶ καὶ ψυχραὶ τῇ μεταβολῇ ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[u] Ὁ δὲ βάρβαρος] Eunap. Fr. 68. Conf. Wyttenbach. ad eundem scriptorem p. 82.

[x] Ἀνταρσία] om. A.V.

[y] ἀπαντήσειν] ἀπαντήσῃ A.B.V.

ΝΕΩΤΕΡΟΠΟΙΟΣ] Jamblich. Myst. p. 155. TOUP.

[a] Ἀντάρτης] ἀντάρτα V.

Νεώτερος: Τὸ συγκριτικὸν [a] ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ. Ἀντὶ τοῦ νέος.

Νέποδες: Οἱ ἰχθύες. Παρὰ τὸ νε στερητικὸν, [b] καὶ τὸ πούς· ἄποδες γάρ εἰσιν. [c] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πτηνά, καὶ ἀγροτέρων κέρδεα, καὶ νεπόδων.

Νέποδες: Νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες, ψεῦδος. Ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι.

Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι νέποδες.

[d] Ὅμηρος. Νέπος δὲ, Νέποτος, ἐθνικόν.

Νέρβας, βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων. Οὗτος καὶ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην [e] ἐκ τῆς ἐξορίας Πάτμου ἀνακαλέσας, ἤγαγεν ἐν Ἐφέσῳ· καθ' ὃν καιρὸν καὶ τὸ τῶν Μανιχαίων ἀνεφάνη δόγμα, αὐτοῦ Μάνεντος φανερῶς ἐξηγουμένου.

Νεργόβριγες: [[f] Ἐθνικόν.] [g] Ἀππιανός·

Νεργόβριγες δὲ αὐτοῦ περὶ τῆς μετριοπαθείας πυθόμενοι, ἐθαύμαζον.

Νέρων, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος κραταιευμένης αὐτῷ τῆς βασιλείας ἐς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε, [h] καὶ ἀλλότρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε πράγματα, κιθαρίζων, καὶ τραγῳδῶν, καὶ ὀρχούμενος ἐπὶ τῶν θεάτρων· [i] καὶ πρὸς πάσαις αὐτοῦ ταῖς ἀθεμιτουργίαις καὶ τὸ τῆς θεομαχίας [k] μύσος προσέθηκε, διώκτης πρῶτος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεῖλε καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἑαυτόν.

Ὅτι Νέρων [l] ἔτι νέος ὢν ἐσχόλαζε φιλοσόφοις, καὶ τὰ περὶ τοῦ [m] Χριστοῦ κατεμάνθανεν· ἔτι γὰρ ἐνόμιζεν αὐτὸν τοῖς ἀνθρώποις συναναστρέφεσθαι. Καὶ μαθὼν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἐσταυρώθη, ἠγανάκτησε, καὶ προσέταξεν ἐλθεῖν [n] τοὺς ἱερεῖς Ἄνναν καὶ Καϊάφαν, καὶ αὐτὸν Πιλάτον, τὸν ἄρχοντα τότε γενόμενον, σιδηροδεσμίους. Καὶ καθίσας ἐπὶ τῆς συγκλήτου, τὰ περὶ αὐτοῦ πεπραγμένα κατεμάνθανεν. Οἱ οὖν περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἔλεγον, ὅτι ἡμεῖς τοῖς νόμοις αὐτὸν [o] παρεδώκαμεν, καὶ εἰς καθοσίωσιν οὐχ ἡμάρτομεν· [p] ὁ γὰρ ἄρχων ἐξουσίαν ἔχων, ὅσα ἠβουλήθη, ἔπραξεν. Ἀγανακτήσας οὖν ὁ Νέρων, Πιλάτον ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ [q] ἐνέβαλε· τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν καὶ Καϊάφαν ἀπέλυσεν. [r] Ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ Μάγος. Καὶ διαλεγομένων Πέτρου καὶ Σίμωνος [s] παρουσίᾳ Νέρωνος, ἤχθη Πιλάτος ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου· καὶ παρισταμένων τῶν τριῶν τῷ Νέρωνι, ἐρωτᾷ τὸν Σίμωνα, Σὺ εἶ ὁ Χριστός; ὁ δὲ λέγει, ναί. Εἶτα ἐρωτᾷ τὸν Πέτρον, Σὺ εἶ ὁ Χριστός; [t] ὁ δὲ λέγει, οὔ· ἐμοῦ γὰρ παρισταμένου εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελήφθη. Ἠρώτησε [u] δὲ καὶ τὸν Πιλάτον, ποῖός ἐστιν ἐκ τούτων ὁ λεγόμενος Χριστός; καὶ εἶπεν, Οὐδὲ εἷς· ὁ μὲν γὰρ Πέτρος μαθητὴς αὐτοῦ γέγονε, [x] καὶ εἰσηνέχθη παρ' ἐμοὶ ὡς μαθητὴς αὐτοῦ, καὶ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων, Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀπέλυσα αὐτόν. [y] Οὗτος δὲ ὁ Σίμων οὐδαμῶς ἔγνωσταί μοι, [z] οὐδεμίαν δὲ ἔχει ὁμοιότητα πρὸς ἐκεῖνον· ἔστι γὰρ οὗτος καὶ Αἰγύπτιος, καὶ ἐμπληθὴς, καὶ κατάκομος, καὶ μέλας, παντελῶς τῆς ἐκείνου μορφῆς ἀλλότριος. Ἀγανακτήσας οὖν ὁ βασιλεὺς, [a] κατὰ μὲν τοῦ Σίμωνος, ὡς ψευσαμένου, καὶ εἰπόντος ἑαυτὸν Χριστόν· κατὰ δὲ τοῦ Πέτρου, ὡς ἀρνησαμένου τὸν διδάσκαλον, ἐξέβαλεν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ συνεδρίου. [b] Τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς ἀπέτεμεν, [c] ὡς [d] τηλικοῦτον ἄνθρωπον ἀνελεῖν τολμήσαντα δίχα βασιλικῆς προστάξεως.

[e] Ὡς δὲ ἐκλήθη ὁ Νέρων πηλὸς αἵματι πεφυρμένος, [κεῖται ἐν τῷ Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος.]

Νέρτερος: Κατώτερος. [[f] Τὸ ἐντελὲς, ἐνέρτερος, καὶ ἀφαιρέσει, νέρτερος. Ὁμοίως τὸ ἔνερ-

[a] ἀντὶ ἁπλοῦ] ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ A. Conf. Fischer. ad Platon. Euthyph. init. Duker. Thucyd. III. 26. Tum delevi, ΝΕΠΕΤΟΣ: Πόλις Ἰταλίας. Παρὰ Διονυσίῳ ἐν Ῥωμαϊκοῖς. Τὸ ἐθνικὸν σεσημείωται. Νεπεσῖνος γὰρ, τροπῇ τοῦ τ εἰς σ., cum A.V. Quæ sumpta sunt ex Steph. Byzant.

[b] καὶ τοῦ] καὶ τὸ A.V.

[c] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 11.

[d] Ὅμηρος] Odyss. δ. 404. KUST. Post ἐθνικὸν delevi Καὶ ὄρους δὲ ἀνύδρου ὄνομα. Παρὰ τὸ νε στερητικὸν, καὶ τοῦ πῶμι, πόσω, κατὰ τοὺς παλαιούς. Ἐξ οὗ δηλαδὴ οὐκ ἔστι πιεῖν, cum A.V.

[e] ἀπὸ τῆς] ἐκ τῆς A. In marg. præbet E. seqq. Ὅτι μετὰ τὸ ἐκ τῆς ἐξορίας τῆς ἐν Πάτμῳ ἐπανελθεῖν Ιω· τὸν εὐαγγελίστην εἰς Ἔφεσον ἤρξατο ἡ αἵρεσις τῶν Μανιχαίων.

[f] Ἐθνικὸν om. A.

[g] Ἀππιανός] De Bellis Hispan. p. 475. Vide etiam supra v. Μετριοπαθεῖν, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

ΝΕΡΩΝ] Νέρων ἑρμηνεύεται πηλὸς αἵματι πεφυρμένος V.

[h] καὶ ἀλλότρια—πράγματα om. A.

[i] καὶ πρὸς πάσαις] πάσαις δὲ V. et mox ἀθεμιουργίαις.

[k] μύσος προσέθηκε] μῖσος παρέθηκε A. μῖσος item E. μῦσος M. Mox τοῦ θείου λόγου om. V.

ΝΕΡΩΝ: Ἔτι νέος—ἀπέλυσεν] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 809. unde ea Suidas sumpsit. KUST.

[l] Ἔτι νέος] Hæc de Tiberio imp. vera fortassis sunt. REINES.

[m] χριστοῦ] τοῦ χριστοῦ A. Excerpt.

[n] τοὺς ἱερεῖς et infra τὸν ἄρχοντα τοτε γενόμενον om. V. τὸν ἄ. τ. γ. om. Excerpt. καὶ καθίσας ἐ. τ. σ. om. Excerpt. Mox σιδήρῳ δεσμίους M.

[o] παραδεδώκαμεν] παρεδώκαμεν A. Excerpt.

[p] ὁ γὰρ] καὶ ὁ V. ὁ γὰρ Πιλάτος ὢν ἄρχων ὅσα ἠ. ἔπραξεν. καὶ τοῦτον ἐν δεσμωτηρίῳ κατέκλεισεν, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄνναν ἀπέλυσεν. Ὕστερον δὲ τὸν Πιλάτον τῆς κ. Excerpt.

[q] ἐνέβαλε· τοὺς δὲ περὶ τὸν] ἔβαλλε· τὸν δὲ V.

ib. ἐνέβαλε] Chron. Al. ἀπεκεφάλισεν. REINES.

[r] Ἤκμαζε δὲ τότε καὶ Σίμων ὁ M.] Confer cum hoc loco Joannem Malalam in Chronogr. p. 328. KUST. καὶ om. V. Hinc usque ad τοῦ συνεδρίου om. Excerpt.

ib. Ἤκμασε—μάγος] Hæc de Claudio Nerone, qui post Claudium imperavit, sunt intelligenda. REINES.

[s] παρουσίᾳ] παρρησίᾳ A. παρουσίᾳ Νέρωνος om. V. et mox id. om. ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου et ναί—λέγει.

[t] λέγει] ὁ δὲ λέγει A.E.

[u] δὲ τὸν] δὲ καὶ τὸν A. καὶ τὸν V. Mox λεγόμενος om. V.

[x] καὶ εἰσηνέχθη—αὐτὸν om. E. καὶ ἀπέλυσα αὐτὸν om. V.

[y] Οὗτος δὲ ὁ Σίμων] ὁ δὲ Σίμων οὗτος V. ὁ Σίμων δὲ E.

[z] οὐδεμίαν δὲ ἔχει] οὐδὲ μίαν ἔχει A.

[a] κατὰ μὲν τοῦ—διδάσκαλον om. V.

[b] Τοῦ δὲ Πιλάτου τὴν κεφαλὴν] τὸν δὲ Πιλάτον τῆς κεφαλῆς A.B.V. Excerpt.

[c] ὡς τηλικοῦτον—τολμήσαντος] Zonaras Pilatum sub Tiberio ad caussam dicendum evocatum esse scribit ex Eusebio sub an. MML. et in hist. ubi a Phlegonte id tradere putat Scalig. REINES.

[d] τηλικοῦτον] τοιοῦτον V. Mox τολμήσαντα B.V. Excerpt. pro τολμήσαντος.

[e] Ὡς δὲ ἐκλήθη om. A. qui in marg. scriptum habet γρ. Tum κεῖται—Αἰγαῖος om. A.V.

[f] [Τὸ ἐντελὲς] Seqq. om. A.

ΘΕΝ, ΝΈΡΘΕΝ. Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ, ἘΣ ΚΌΡΑΚΑΣ, τὸ ΣΚΟΡΑΚΊΖΕΙΝ.]

Νέσσος: Ὁ Κένταυρος, περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς. Δηϊάνειρά φησιν·

> [g]Οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὡς τὸ μὲν δοκεῖν
> ἔνεστι, πείρᾳ δ' οὐ [h]προσωμίλησά πω.
> ἀλλ' εἰδέναι χρὴ δρῶσαν, ὡς οὐδ' εἰ δοκεῖς
> ἔχειν, ἔχοις ἂν [i]γνῶναι μὴ πειρωμένη.

Νεστορέηι: Τῇ τοῦ Νέστορος. Καὶ Νεστόρειος οἶκος [k]ὁ τοῦ Νέστορος.

Νεστορίδης: Πατρωνυμικόν.

Νεστόριος: [l]Μετὰ Μάνεντα καὶ Παῦλον καὶ [m]Ἀπολινάριον καὶ Θεόδωρον ἐφάνη Νεστόριος, ἀπὸ Γερμανικείας τῆς Συρίας, [n]τοῦ θρόνου Κωνσταντινουπόλεως δραξάμενος, ὁμοίως τῇ φωνῇ τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων [o]κακοφρόνως ἀποχρησάμενος Παύλῳ καὶ Θεοδώρῳ τοῖς ἑαυτοῦ προγόνοις· υἱὸς μὲν γὰρ ἦν τοῦ Κίλικος, ἀπόγονος δὲ τοῦ Σαμοσατέως. Καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὴν [p]ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ἄσπονδον ἤρατο πόλεμον· [q]καὶ τρίτος προστάτης γεγονὼς τῆς Ἰουδαϊκῆς ταύτης αἱρέσεως ἄλλον εἶναι παρ' ἑαυτῷ τὸν Χριστὸν, καὶ ἄλλον τὸν Θεὸν λόγον, κατὰ τὴν πατρικὴν αὐτοῦ πλάνην ἐδογμάτισε. Μετὰ δὲ τοῦτον Εὐτύχης. Οὗτος δὲ ὁ Νεστόριος [r]φυσικῶς εὔλαλος ὢν, πεπαιδεῦσθαι μὲν ἐνομίζετο· τῇ δὲ ἀληθείᾳ, [s]ἀνάγωγος ἦν, καὶ τὰς τῶν παλαιῶν ἑρμηνευτῶν βίβλους, ἀπηξίου μανθάνειν. Τυφούμενος γὰρ ὑπὸ τῆς εὐγλωττίας, οὐκ ἀκριβῶς προσεῖχε τοῖς παλαιοῖς, ἀλλὰ πάντων κρείττονα ἐνόμιζεν ἑαυτόν.

Νέστωρ Λαρανδεὺς, ἐκ Λυκίας, ἐποποιὸς, πατὴρ Πεισάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς [t]ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως· Ἰλιάδα [γράψας] λειπογράμματον, ἤτοι ἀστοιχείωτον. [u]Ὁμοίως δὲ αὐτῷ [x]καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν. Ἔστι γὰρ ἐν [y]τῇ πρώτῃ μὴ εὑρίσκεσθαι α', καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτως τὸ ἑκάστης [z]ἐκλιμπάνει στοιχεῖον. [Ἔγραψε δὲ] Μεταμορφώσεις, [a]ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεὺς, [b]καὶ ἄλλα.

Νεοίη: Θράσος νεότητος, προπέτεια.

Νέοις μὲν ἔργα, βουλὰς δὲ [c]γεραιτέροις:

Νεωθάν: Εἶδος μέτρου.

Νεῦμαι: Ἀντὶ τοῦ, ἐλεύσομαι. [d]Ὅμηρος·

> Ἥξειν γὰρ νεῦμαι.

Ἐνεστῶτος [e]δὲ νέομαι, νεῦμαι. Βούλεται δὲ εἰπεῖν, ἐλεύσομαι.

Νεῦρα μάχης: Ὁ πλοῦτος. [f]Πισίδης·

> Βλέπων μάλιστα καὶ τὰ νεῦρα τῆς μάχης,
> τὸν πλοῦτον ἐκρείσαντα πρὸς τοὺς βαρβάρους.

[Νευράν: Χορδήν. Τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.]

Νευρῆφιν: Ἐκ τῆς νευρᾶς τοῦ τόξου.

Νευροσπαδὴς ἄτρακτος: [g]Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν

ΝΕΣΣΟΣ] Νέσος A.E.M.

[g] Οὕτως ἔχει χ' ἡ π.] Sophocl. Trach. 590. ἔχει γ' οὕτως A. ἔχει γ' B.C.E.M.

[h] προσωμίλησά πω] προσωμιλησάτω A. πλεσμιλησάτω V. προσωμίλησά τω B.E.

[i] γνῶναι] γνῶμα Soph. Statim delevi ΝΕΣΣΩΝ. Πόλις Θεσσαλίας. Καὶ λίμνη ΝΕΣΣΩΝΙΣ, cum A.V.

ΝΕΣΤΟΡΕΗΙ] Il. β'. 54.

[k] ὁ τοῦ] ὁ om. A.E.

[l] Μετὰ Μάνεντα,—δογμάτισε] Hæc sumpta sunt ex Theodori Presbyteri libello de Incarnatione Domini, ut Pearsonius recte monuit. KUST. Monuit etiam Reinesius.

[m] Ἀπολλινάριον] Ἀπολινάριον A.E.M. Mox om. Θεόδωρον V. cum lacuna. Mox τῆς Συρίας om. V.

[n] τοῦ θρόνου] τὸν θρόνον A.

[o] κακοφρόνως] Apud Theodorum Presbyterum legitur, κακοφυῶς. KUST.

[p] ἁγίαν] ἁγίαν παρθένον καὶ A. σεμνὴν παρθένον Theod. om. καὶ θεοτόκον.

[q] καὶ τρίτος] καὶ om. A. Mox παρ' ἑαυτῷ om. V. et infra om. κατὰ τὴν π. α. πλάνην.

[r] φυσικῶς] φυσικὸς A.E.

[s] ἀνάγωγος] μὴ τυχὼν τῆς δεούσης ἀναγωγῆς A. marg. sed m. pr. φαύλως ἀνηγμένος, κακῆς ἀγωγῆς· ἀνάγωγος, καὶ δι' εὐφωνίαν ἀνάγωγος· ἀναγωγὸς δέ γε ὀξυτόνως, ὁ ἀνάγων τινὰς διὰ τῆς παιδεύσεως B. marg.

ΝΕΣΤΩΡ Λαρανδεὺς, ἐκ Λυκίας, ἐποπ.] Hesychius Milesius: Νέστωρ, ἐποποιὸς, ὁ ἐκ Λυκίας, ἔγραψεν Ἰλιάδα λειπογράμματον. Ἔστι γὰρ ἐν τῷ α μὴ εὑρίσκεσθαι α, καὶ κατὰ ῥαψῳδίαν οὕτω τὸ ἑκάστης ἐκλιμπάνει στοιχεῖον. Ἐποίησε δὲ καὶ Τρυφιόδωρος Ὀδύσσειαν ὁμοίως αὐτῷ. Hæc ipsa verba Suidam descripsisse apparet: quamvis et plura habeat, et ordinem nonnihil immutaverit. KUST.

[t] ἐπὶ] γεγονὼς ἐπὶ A.B.V.E. Mox γράψας om. A.V. Infra ἔγραψε δὲ om. A.V.E.

[u] Ὁμοίως δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσσειαν] Hæc verba parenthesi includenda sunt. Quæ enim sequuntur, non pertinent ad Tryphiodorum, (ut male putavit Vossius in libello de poetis Græcis) sed ad Nestorem ipsum, ut clare patet ex verbis Hesychii Milesii in nota præcedente adductis. Tryphiodorus enim scripserat quidem Ὀδύσσειαν λειπογράμματον, sed quæ elemento Σ tantum careret: ut expresse testatur Eustathius in proœmio ad Odysseam. Confer nos infra ad v. Τρυφιόδωρος. KUST.

[x] καὶ ὁ] καὶ om. A.

[y] τῷ α] τῇ πρώτῃ A.B.V.

[z] ἐκλιμπάνει] ἐκλιμπάνειν A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[a] ὥσπερ καὶ] ὥσπερ ὁ V. Ad Μεταμορφώσεις notatum in B. μυθικὰς, ὁποίας πολλάκις τερθρεύονται οἱ ποιηταί.

[b] καὶ ἄλλα] In Geoponicis laudantur etiam ejus Ἀλεξίκηποι, et Πανάκεια. KUST. καὶ ἄλλα πολλὰ V.

ΝΕΟΙΗ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, νεοίη. KUST. Vox Νεοίη referenda est ad Homer. Iliad. ψ'. 604. νόον νίκησε νεοίη. Ubi Schol. Νεοίη, νεότης. Quæ sequuntur, παροιμιακὰ sunt. Euripides in Menalippa apud Stobæum Grotii, p. 475. Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων, Βουλαὶ δ' ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος. Atque ad hunc locum respexisse videtur Suidas. TOUP.

[c] ΓΕΡΑΙΤΕΡΟΙΣ] γεραιτέροισι A.

[d] Ὅμηρος] Il. σ'. 136.

[e] δὲ] ἐστι A.V.

ΝΕΥΡΑ ΜΑΧΗΣ: Ὁ πλοῦτος] Vide Menagium ad Laërt. lib. IV. segm. 48. KUST. Ex Pindaro. Vid. v. Μεγάνορος. TOUP. Demosthen. (p. 15, 2.) Δεῖ τῶν χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδέν ἐστι γενέσθαι τῶν δεόντων. Vid. de hoc Demosthenis dicto Isid. Pelus. II. ep. 146. qui [illegible] interpretatur et addit ἐν πολέμῳ. REINES.

[f] Πισίδης] Heracliad. Acr. I. 163.

ΝΕΥΡΑΝ: Χορδήν] Νευρά: χορδὴ A. ubi gl. in marg. om. V.

ΝΕΥΡΗΦΙΝ] Il. θ'. 300. et al. Sequentia ΝΕΥΡΟΙ Θ', ΙΠΠΟΠΟΔΕΣ ΤΕ. Οἱ αὐτοὶ καὶ Νευρῖται. Σαρματίας ἔθνος. Ἡ χώρα Νευρίς, delevi cum A.V. Sumpta sunt ex Steph. Byz. Delevi etiam cum A.V., ΝΕΥΡΟΝ. Δι' οὗ νεύει τὰ κατὰ τὸ σῶμα. Ἢ παρὰ τὸ νέω· νεῖται γὰρ τὰ νεῦρα δι' ὅλου τοῦ σώματος.

ΝΕΥΡΟΣΠΑΔΗΣ] Deest h. gl. A.V. et nescio an servari debuerit.

[g] Παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Φιλοκτήτῃ] Ver. 290.

Φιλοκτήτῃ. Ὃν ἀφίησί τις, τῇ νευρᾷ ἐπισπώμενος A αὐτόν.

Νευσούμενοι: Κολυμβήσαντες. [h]Ξενοφῶν·

Ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι [i]ἐπειρώμεθα διαβαίνειν.

(Νεφέλας:) [ii]Νεφέλη ἡ καπνώδης ἐκ γῆς ἀναθυμίασις. Καὶ εἶδος δικτύου θηρευτικοῦ.

[Νεφέλας ξαίνεις: Ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων καὶ [k]ἀδυνάτων. Εἴληπται ἴσως τὸ ξαίνειν ἐκ τοῦ B εἰπόντος, [l]ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοισιν ἀναπεπταμένοισι.]

Νεφελοκοκκυγία: Πόλις [m]παρὰ Ἀριστοφάνει [n]πεπλασμένη εἰς τὸν ἀέρα οὖσα.

Νεφθαλείμ: Ὄνομα [o]πόλεως.

[Νεφθαλῖται: Ἔθνος ἐπικρατῆσαν τῆς ἕω παρὰ Ἰωσήπῳ.]

Νεφροί: Οἱ λογισμοί. Ἐπειδὴ τὰς ὑπογαστρίους C ὀρέξεις οἱ νεφροὶ διεγείρουσιν, [p]ἐντεῦθεν κινοῦνται τῆς ἐπιθυμίας οἱ λογισμοί.

Νείατος: [q]Ἔσχατος. Καὶ οὐδετέρως, νείατον.

Νείαιρα: Τόπος ἔσχατος τῆς γαστρός.

Νεικέσαι: Παρ' Ὁμήρῳ τὸ λοιδορῆσαι, ἀλλ' οὐ τὸ κρῖναι.

Νεικεῖ: [r]Ψέγει, φιλονεικεῖ. D

Νεικείῃσι: Κακολογήσῃ.

Νείκη: Ἡ φιλονεικία.

Νεῖκος: Διαφορὰ μετ' [s]ἐπιπλήξεως· οἱ δὲ, [t]μάχη, φιλονεικία, λοιδορία.

[u]Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.

Λέγων κατὰ μέμψιν. Καὶ,

[x]Νεῖκος Ὀδυσσῆος.

Καὶ [y]μάχη.

[z]Ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.

[a]Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη.

Νῖκος δὲ, ἡ νίκη, διὰ τοῦ ι. οὐ μόνον δὲ ἡ [b]φιλονεικία διὰ διφθόγγου, ἀλλὰ καὶ ἡ διὰ χειρῶν μάχη.

Νεῖλος: Ὁ ποταμός. Καὶ οὐδετέρως, Νειλομέτριον, τὸ τοῦ Νείλου μέτρον. Καὶ, Νειλῴοις.

Νεῖν: Κολυμβᾶν, καὶ τὸ [c]νήθειν κρόκην. [d]Ἀρριανός·

Ὅσοι κουφότατοι καὶ κουφότατα ὡπλισμένοι, καὶ τοῦ νεῖν ἐπιστημονέστατοι, τούτους ἐκνήξασθαι [e]κελεύει ἀπὸ συνθήματος.

Καὶ αὖθις·

Ὥσπερ γὰρ οἱ ὄρνιθες ἵπτασθαι, καὶ νεῖν ἰχθύες, αἵ τε ἔλαφοι θεῖν [f]ἐκπεφύκασιν, οὐδὲν τοῦ διδαχθῆναι [g]προσδέονται.

Νειός: Ἡ νενεασμένη γῆ. Καὶ [h]νειοῖο.

Νεῖσθαι: Κολυμβᾶν.

Νεῖται: Ἀφίξεται, ἐλεύσεται.

D [i]Οὐδ' ἔτι νεῖται,
ἶξον ἐπ' ἀγρευταῖς χευάμενος καλάμοις.

[h] Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri p. 324. ut Pearsonius observaverat. KUST. IV. 3, 12.

[i] ἐπειρῶντο] ἐπειρώμεθα A.B.V. Aliter apud Xenophontem; ἐκδύντες δὲ, ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι διαβαίνειν.

[ii] Νεφέλη] Νεφέλαι A.B.C. Νεφέλας præposui cum E Schol. Aristoph. Av. 194.

ΝΕΦΕΛΑΣ ΞΑΙΝΕΙΣ] Deest gl. A. Usque ad ποιούντων tantum habent V.C.

[k] ἀδυνάτως] ἀδυνάτων B.

[l] ἐοικέναι τὰς νεφέλας] Apud Aristoph. Nub. 342. Strepsiades de nubibus inquit: Ἐξῄκασιν οὖν ἐρίοισιν πεπταμένοισιν. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[m] παρὰ Ἀριστοφάνει] Av. 820.

[n] εἰς τὸν ἀέρα οὖσα πεπλασμένη] πεπλασμένη εἰς τ. ἀ. ο. A. Statim delevi ἣν παίζει ἐκεῖνος ὑπὸ ὀρνίθων πεπολίσθαι, cum F A.V.

[o] πόλεως] Addit V. πλὴν τοῦ σήμερον σαλὴμ καὶ ἱερουσαλήμ.

ΝΕΦΘΑΛΙΤΑΙ] Gl. om. A. Seq. ΝΕΦΟΣ. Οἱονεὶ νέφαος. Τὸ ἐστερημένον φωτός. Ὅθεν καὶ ΚΝΕΦΑΣ, τὸ κενὸν φάους, omisi cum A.V.

ΝΕΦΡΟΙ: Οἱ λογισμοί. ἐπειδὴ τὰς ὑπογ.] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. VII. 11. KUST.

[p] καὶ ἐντεῦθεν] καὶ om. A.B.E. Seq. gl. ΝΕΦΡΟΙ. Οἱ τοῦ σώματος· εἰς οὓς νείφεται τὸ οὖρον, delevi cum A.V. In ea G εἴχεται pro νείφεται maluit Reinesius. Vulg. habent Etymologus et Zonaras.

[q] Ἔσχατος] Statim delevi καὶ οὐ λέγεται μόνον ἀρσενικῶς ἀλλὰ cum A.V. Tum οὐδέτερον V.

ΝΕΙΑΡΑ] Alii, νείαιρα, per diphthongum in syllaba penultima. Notandum autem est, τὸ νείαιρα non tam esse substantivum quam adjectivum, ut vel ex Homero patet; apud quem vox illa adjunctum semper habet substantivum γαστήρ. Sic Iliad. ε'. 539. Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε. Scholiasta ad eum locum: Νειαίρῃ: H Τῇ κάτω. Λέγει δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γαστρός. Confer etiam Etymologum. KUST. Νείαιρα A.B.E.

ΝΕΙΚΕΣΑΙ] Vid. Heynium ad Il. α'. 29. Schol. Ven. Il. ψ'. 161.

[r] Ψέγει] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et E.] male, λέγει. KUST.

ΝΕΙΚΕΙΗΙΣΙ] Il. α'. 579. Deinde κακολογήσει A.E.M.

[s] ἐπιπλήξεως] Sic recte ms. A. Ante enim male legebatur ἐκπλήξεως. KUST. ἐκπλήξεως B.V.E. ἐπιπλήξεως Photius.

[t] μάχη] μάχην, φιλονεικίαν, λοιδορίαν Photius.

[u] Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔρ.] Est versus Homeri Il. β'. 376. KUST.

[x] Νεῖκος Ὀδ.] Od. θ'. 75.

[y] ἡ μάχη] ἡ om. A.E. Phot.

[z] Ἐπεὶ ὥς] Il. λ'. 720.

[a] Ἠλείοισι] Il. λ'. 670. Tum νεῖκος καὶ ἡμῖν V.

[b] φιλονεικία] ἡ φιλονεικία A.B.V.E. Νῖκος δὲ—μάχη om. Photius. Sequentem gl. ΝΕΙΛΕΩΣ. Ὄνομα κύριον· ὁ καὶ Νειλεὺς κοινῶς, ἢ Νείλεως, Αἰολικῶς· οὗ ἀποικία περιφέρεται εἰς Ἀσίαν. Γίνεται, φασὶ, παρὰ τὸ νέος, καὶ τὸ λαός, Νεόλεως, καὶ F κράσει τοῦ ε καὶ ο εἰς τὴν ει δίφθογγον, Νείλεως· ὁμοίως τῷ Κλεισθένης, Λεωσθένης, (Κλεισθένης Πλεισθένης B.) Προσθένης, δέον, δεῖν, πλέον πλεῖν. Ἢ, φασὶν, ἀπὸ τοῦ Νηλεὺς Νηλέως γενικῆς γέγονεν, ἀναδρομῇ τῆς γενικῆς εἰς εὐθεῖαν, καὶ τροπῇ Βοιωτικῇ τοῦ η εἰς τὴν ει δίφθογγον, Νείλεως, Αἰολικῶς μετὰ προπαροξυτονήσεως, delevi cum A.V. Horum ὁμοίως τῷ Κλ.—δίφθογγον Νείλεως om. E.

ΝΕΙΛΟΣ] Nilus dicebatur Triton. De ejus ortu vide varias sententias ap. Schol. Apoll. Rhod. p. 226 b. REINES. In fine delevi καὶ Νεῖλος ὄνομα κύριον cum A.V. ζήτει περὶ τοῦ Νείλου ἐν τῷ Βραχμᾶνες. A. marg.

ΝΕΙΝ] Vid. Schol. Platon. p. 161.

[c] νήθειν κρόκην] κρόκην om. Photius.

[d] Ἀρριανός] De Rebus Ind. p. 556. KUST.

[e] κελεύει] κελεύοι A.

[f] ἐκπεφύκασιν] ἐπεὶ πεφύκασιν B.E. Tum οὐδὲν A.B.V. pro οὐδέ.

[g] ἐπιπροσδέονται] προσδέονται A.B.V.E. Sequentia Τοῦ δὲ νεῖν, ἤτοι νήθειν, ἡ χρῆσις παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, Τῇ γάρ τοι νεῖ νήματ' ἀερσιπότητος ἀράχνης. Τινὲς δὲ τὸ νεῖ νήματα διὰ τοῦ η H ἔγραψαν, ὡς ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ νήθει. πλὴν καὶ οὕτως ἡ ἀναλογία τὸ νῶ εἰς νεῖ οἶδε τρεπόμενον· ἐξ οὗ παράγωγον τὸ νήθω· ὡς κνῶ, κνήθω, σῶ, σήθω, delevi cum A.V.

[h] ΝΕΙΟΙΟ] Il. κ'. 353. σ'. 547.

[i] Οὐδ' ἔτι] Anthol. Pal. VII. 171.

Νείφω: Τὸ βρέχω, διὰ διφθόγγου. [k]Νιφόμενος δὲ, [l]χιονιζόμενος, διὰ τοῦ ί. Νήφων δὲ, ἐγρηγορῶν, διὰ τοῦ ή.

Νῆα: Ναῦν, [m]πλοῖον.

Νηγάτεον: Λεπτὸν, καινὸν, ἁπαλὸν, λευκὸν, [n]εὐφυές.

Νήγρετος: [o]Ἀνέγρετος.

Νὴ Δία: Ναὶ [p]μὰ τὸν Δία.

Νήδυμος: Ὁ ἡδὺς, καὶ γλυκὺς [q]ὕπνος.

Νηδύς: Γαστὴρ, μήτρα.

Νήεον ὕλην: Ἐσώρευον ὕλην. Καὶ [r]νηήσας, σωρεύσας. Καὶ νῆες, τὰ πλοῖα.

Νήϊα: Τὰ ναυπηγήσιμα ξύλα. Καὶ [s]Νήϊον, ὄρος Ἰθάκης, τὸ καὶ Ὑπονήϊον.

Νήϊδα: Ἄπειρον, ἀμαθῆ, ἀσθενῆ. Νηΐδες δὲ, νύμφαι.

Νῆϊς: Οὐκ εἰδὼς, ἄπειρος. Τὴν δὲ Νηΐδα, νύμφην, παρὰ τὰ νάματα ἔνιοι, καὶ τὸν Νεῖλον. Καὶ [t]ἐν Σάμῳ δὲ θηρία [u]γενέσθαι, ὧν φθεγγομένων ῥήγνυσθαι τὴν γῆν. Ἐκαλοῦντο δὲ [x]Νήϊα, ὡς [y]Εὐταίων.

Νηΐτης: Ὁ διὰ τῶν [z]νηῶν.

[a]Οὐ μόνον [b]νηΐτῃ στόλῳ, ἀλλὰ καὶ διὰ γῆς κατὰ Βανδίλων ἐστράτευσε.

Καὶ Αἰλιανὸς [c]περὶ τῶν Λακεδαιμονίων·

Νηΐταις κινδύνοις μὴ πάνυ [d]συντραφέντες.

Νηκερδής: Ἀνωφελὴς, ἀσύνετος.

Νηκούστησε: Παρήκουσε.

Νηκτά: Ἔνυδρα, κολυμβητά.

Νηλεῶς: Ἀπανθρώπως, σκληρῶς. Λέγεται καὶ νηλειῶς.

Νηλεύς: Ὄνομα κύριον.

Νηλής: Ὁ ἀνηλεής.

Νηλίπους: Ὁ ἀνυπόδητος.

[e]Γεροντογωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη.

Νηλιτής: Ὁ [f]ἁμαρτωλός.

[Νενησμένα κρατῶν δὲ, προσδόκα λύπας:]

Νῆμα: Καὶ νήματα. [[g]Ἐκ τοῦ νήθω, τὸ κλώθω.]

Νημερτές: Ἀληθές. [Καὶ νημερτής.]

Νηνεμία: [h]Ἀνέμων ἀπουσία.

Νήνεμος: Ἄνεμον οὐκ ἔχων.

Νηοφυλακεῖον:

Νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων: Ἀντὶ τοῦ, ἀπενθές.

Νήπειον φρόνημα: Νηπία δὲ, ἡλικία.

Νήπια: Τὰ [i]βρέφη.

[k] ΝΙΦΟΜΕΝΟΣ] Vid. Aristoph. Ach. 1074.

[l] ὁ χιονιζόμενος] ὁ om. A. Mox ἐγρηγορῶν A. pro ὁ γρηγορῶν. Sequentem gl. ΝΗ. Στερητικὸν ἐπίρρημα. Ἔστι δὲ καὶ ἐπιτατικόν. Ὅθεν, ΝΗΧΥΤΟΝ ὙΔΩΡ, καὶ ΝΗΧΥΤΟΣ ὈΡΠΗΞ, om. A.V. Vid. Etymol. M. p. 602, 40.

[m] πλοῖον] Seqq. Ὅτι δὲ διαφέρει πλοῖα νηῶν, ὡς οἱ παλαιοὶ παρασημειοῦνται, δεδήλωται καὶ ἐν ταῖς εἰς τὴν Ἰλιάδα, om. A. V. et Photius. conf. Eustath. Il. ψ'. p. 684=559, 34. Od. μ'. p. 1727=495. Duker. ad Thucyd. IV. 116.

[n] εὐφυές] εὐφυὲς Photius. Delevi Τινὲς μὲν οὕτω ΝΗΓΑΤΕΟΝ, τὸ καινὸν, ὡς νεηγάτεον, τὸ ἐκ νέου γεγενημένον· πρὸς ὁμοιότητα τοῦ νηγενές. Ἕτεροι δὲ κατὰ στέρησιν, τὸ μὴ γατὸν, ἤγουν γεγονὸς, ἀλλ' οἷον ἀχειροποίητον, cum A.V. et Photio. Conf. Schol. Il. β'. 43. et Etymol. p. 602, 44.

[o] Ἀνέγερτος] ἀνέγρετος A. Schol. Od. ν'. 74.

[p] μὰ τὸν] ναὶ μὰ τὸν A.

[q] ὕπνος] Omisi statim Ἢ ὁ βαθὺς, καὶ ἀνέκδυτος. Παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ δύω ῥῆμα, cum A.V.

ΝΗΕΟΝ ὝΛΗΝ] Homerus Il. ψ'. 139. KUST.

[r] ΝΗΣΑΣ] νηήσας A.B.E. cum Il. ι'. 358. Mox καὶ om. A.

ΝΗΙΑ] Νήϊα δοῦρα Od. ι'. 498. Mox καὶ Νήϊον om. A.V.

[s] ΝΗΙΟΝ, ὄρος Ἰθ.] Ejus mentio fit apud Homerum Odyss. α'. 486. KUST.

ΝΗΙΔΑ] Il. ψ'. 198. Νηΐδες δὲ om. A. Phot.

[t] ἐν Σάμῳ—φασιν] Ex Heraclidis Politiis ista sunt, quas vide, et Bochart. Canaan. I. 8. REINES.

[u] γενέσθαι φασὶν] φασὶν om. A.V. Photius.

[x] ΝΗΙΑ] Heraclides de Politiis, in Republ. Samiorum, bestias has Νηΐδες appellatas fuisse scribit. At Ælianus Hist. Anim. lib. XVII. c. 28. Νηάδες illis nomen fuisse tradit. KUST.

[y] Εὐταίων] Scribe, Εὐφορίων. Ælianus loco laudato: Εὐφορίων δὲ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι λέγει,——γενέσθαι ἐν αὐτῇ (Σάμῳ) θηρία μεγέθει μὲν μέγιστα, ἄγρια δὲ, καὶ προσπελάσαι τῷ δεινά. Καλεῖσθαι δὲ μὴν Νηάδας· ἀπεροῦν καὶ μόνῃ τῇ βοῇ ῥηγνύναι τὴν γῆν. Confer etiam Bochartum Geogr. Sacr. part. II. lib. I. c. 8. KUST. εὐταίων A.B.E. εὐταῖα V. suprasc. ἤγουν τελευταῖα. Ποιοῦνται ὡς Photius. Legendum censet Dobræus ad Photium p. 752. Ἐκαλοῦντο δὲ νηΐδες, ὡς Εὐγαίων.

[z] νεῶν] νηῶν A.

[a] Οὐ μόνον] "Ex Procopio, opinor." Wass. ad Thuc. II. 24.

[b] νηΐτῃ στόλῳ] Euagrius p. 274. Arrian. Exp. p. 454. TOUP.

[c] περὶ τῶν Λακεδαιμονίων] παρὰ Λακεδαιμονίοις V. τῶν om. A.

[d] συντραφέντες] F. ἐντραφέντες. Eurip. Phœn. 371. innutriti. Charito p. 4. Bos Exercit. TOUP. συντραφέντες A.

ΝΗΚΟΥΣΤΗΣΕ] Il. υ'. 14.

ΝΗΛΗΣ] Il. ι'. 628.

[e] Γεροντογωγεῖ, πολλ.] Sophocl. Œdip. Colon. 349.

[f] ἁμαρτωλός] Post h. v. delevi cum A.V. sequentia: Τούτου ἐστὶ καὶ θηλυκὸν αἱ ΝΗΛΙΤΙΔΕΣ, ἐν Ὀδυσσείᾳ. Ἐκ τοῦ νηλίτης βαρυτόνου ἀρσενικοῦ. Καὶ ἔστι μὲν ἡ ἀπ' ἀρχῆς δευτέρα, ἤγουν ἡ λι συλλαβὴ, ἀναλόγως ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ διὰ τοῦ ί. Οἱ δὲ Τεχνικοὶ (ὁ δὲ τεχνικὸς B.E.) διὰ τοῦ ή εἰδότες αὐτὸ, καὶ ζητοῦντες αἰτίαν Αἰολικὴν, αἰτιῶνται τροπὴν τοῦ ί εἰς ή· ὃ πρὸς ἄλλοις καὶ ἐν τῷ ψιμμύθιον, καὶ Αἰολικῶς ψημμύθιον (ψιμύθιον B.E.M.). Ad v. ἐν Ὀδυσσείᾳ annotavit Kusterus, "Odyss. "τ'. 498. sed ubi hodie legitur νηλιτεῖς, non νηλίτιδες. "Variantis hujus lectionis meminit etiam Eustathius, p. "1874."

ΝΕΝΗΣΜΕΝΑ ΚΡ.] Versus hic oneirocriticus legitur apud Astrampsychum. KUST. A. et V. in marg. Νενησμένα κρατεῖν B.E.

[g] Ἐκ τοῦ etc. om. A. qui gl. seq. om. καὶ νημερτής.

ΝΗΝΕΜΙΑ] Νηνεμίαν ἀνέμων poëta apud Platon. Symp. p. 197 C.

[h] Ἀνέμων ἀπουσία] Sic habent mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et E.] ἀνέμων ἡσυχία. KUST.

ΝΗΠΕΝΘΕΣ, ἌΧ.] Est versus Homericus Odyss. δ'. 221. sed ubi hodie pro ἐπίληθες legitur ἐπίληθον. KUST. ἐπίληθον A.B.V.E. Ceterum A. sic exhibet: Νηπενθὲς ἀπενθὲς, omissis mox ἀντὶ τοῦ ἀπενθές.

ΝΗΠΕΙΟΝ] Hanc gl. A. in marg.

[i] βρέφη] Seqq. Παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ τὸ ἔπος. Ἤγουν, τὰ μήπω λέγειν δυνάμενα. Ἢ παρὰ τὸ νη ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ ἤπιον. Ἤγουν, τὰ παρὰ τὸ δέον ἤπια., carent A.V.

Νηπιέη: Ἀφροσύνη.

Νήπιος: Ἄφρων, ἀνόητος.

[k] Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, πολλοὺς ἀνελὼν, ὕστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς [l] καταλείπει.

[m] Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.

Ἔσθ' ὅτε γὰρ πλειόνων ἐπιθυμῶν τις, [n] ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει.

Νηποινί: Ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς.

[o] Αἰτιώτατος δὲ γεγονὼς τῆς στάσεως, οὐ φεύξεται νηποινὶ τὸ ἔγκλημα.

Καὶ αὖθις·

Οὐ γὰρ νηποινί γε πείσεσθαι, ἃ πρὸς [p] αὐτῶν ἐπεπόνθει.

Νηπύτιος: [q] Νήπιος· ποιητικῶς. [r] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Νηπύτιος γάρ [s] ἐστι
καὶ τῶν [t] κρεμάθρων οὐ τρίβων τῶνδε.

Νηρεύς: Ὁ θαλάσσιος θεός.

Νηρηΐδας: Τὰς νύμφας, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ί.

Νηρηΐδες: Νύμφαι. Πεντήκοντα τὸν ἀριθμόν εἰσι. [u] Σοφοκλῆς·

Τῶν ἑκατομπόδων
Νηρῄδων [x] ἀκόλουθος.

Νηρῇς: Κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ Νηρηΐς· ὥσπερ καὶ τὸ Χρυσηΐς, Χρυσῇς, καὶ Βρισηΐς, Βρισῇς.

Νηρίθμους: Ἀναριθμήτους, ἀπείρους.

Νηρηίνη:

Νηρίον:

Νηρίτης: Θαλάσσιος [y] κόχλος.

Νήριτον: [z] Ὄρος.

Νῆσσα: Τὸ ὄρνεον. [a] Καὶ νῆττα.

Νῆσσα: Ὄνομα κύριον.

Νῆσαι: Σωρεῦσαι. Καὶ νήσουσι, σωρεύσουσι.

Νησίον: Καὶ νησιώτης, ὁ ἀπὸ νήσου. Καὶ νησύδριον, νησίον μικρόν.

Νῆσις, Νήσιδος. Ὄνομα πόλεως, καὶ ὄνομα [b] θεᾶς.

Νῆσος:

Νηστεία: Ἐκ τοῦ νηστεύω. Καὶ νήστιμος, ἡ τῆς νηστείας ἡμέρα.

Νῆστις: Ὁ ἄσιτος· καὶ τὸ μεταξὺ τῆς [c] κοιλίας καὶ τοῦ στομάχου ἔντερον· παρὰ τὸ νη στερητικὸν μόριον, καὶ τὸ [d] ἔδειν, ἢ παρὰ τὸ νη στερητικὸν, καὶ [e] τὸ σῖτος.

[f] Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις γε πικροῖς νοτεῖ βρότειον γένος.

Τὸ ὕδωρ λέγων.

NΗΠΙΕΗ] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte νηπιέη. Voce autem hac usus est Homerus Il. υ'. 411. Δὴ τότε νηπιέῃσι ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων. Scholiasta: Νηπιέῃσι: Ἀφροσύναις, ἀνοίαις. KUST.

[k] Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, πολλοὺς ἀνελ.] Idem de Philippo refert Polybius in Excerptis a Valesio editis, p. 118. Non tamen hæc inde sumpsisse videtur Suidas. KUST.

[l] καταλείπει] Addunt h. l. edd. Θηριῶδες ἴσως τοῦτο. Δοκεῖ γὰρ παραινεῖν ἡβηδὸν τοὺς ἐχθροὺς κτείνειν. Sed absunt hæc ab A.B.V.E. De versu proverbiali vide Victorium ad Aristot. Rhet. I. 15, 14. II. 21, 11.

[m] Νήπιοι, οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλ.] Est versus Hesiodi in Ἔργοις. Confer Platonem de Republ. V. p. 463. et Nostrum supra v. Ἡμίσεια. KUST.

[n] καὶ ἃ ἔχει ἀποβάλλει] ἀποβάλλει καὶ ἃ ἔχει A. Prov. Vat. III. 3.

NΗΠΟΙΝΙ] Vid. Schol. Platon. p. 236.

[o] Αἰτιώτατος δὲ] δὲ om. A.

[p] αὐτῶν] αὐτὸν B.E.

[q] Νήπιος, μωρὸς] μωρὸς om. A.B.V. Habet E. in marg.

[r] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 866.

[s] ἔστ' ἔτι] ἔτι om. A.B.E. cum nonnullis mss. Aristoph.

[t] κρεμαθρῶν—τῶν ἐνθάδε] κρεμάθρων—τῶνδε A.V.

NΗΡΗΙΔΑΣ] Νηρῇδας A.

[u] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 719.

[x] ἀκόλουθος] ἀκόλουθοι A.V.E. ἀκόλουθον M. Ald.

NΗΡΗΙΣ] H. gl. om. A. qui habet tamen in marg. ἐν Νηρηΐς καὶ κατὰ συγκοπὴν νηρῇς ὥσπερ etc. V. præbet, Νηρῇς: ἡ εὐθεῖα νηρηΐς καὶ κατὰ συναίρεσιν Νηρῇς.

NΗΡΗΙΝΗ] Νηρείνη V. Post Νήριον delevi cum A.V. Ἴσως ὁ Νηρίτης, ὑποκοριστικῶς· ἵνα ᾖ ἐκ τοῦ Νηρίς. Ὅθεν ὁ Νηρίτης εἴη, καὶ τὸ Νήριον. NΗΡΙΣ: Πόλις Μεσσήνης.

[y] κόχλος] Sequentia, Ἐκ τοῦ νέω, νῶ, τὸ κολυμβῶ, NΗΡΟΣ, ἰχθύς. Καὶ NΗΡΟΣ ΜΥΧΟΣ παρὰ Λυκόφρονι, (896. ubi νηραῖς μυχοῖς) ὁ κοῖλος, ἢ κάθυγρος. Καὶ ἐκ τοιαύτης παραγωγῆς, ὁ νηρίτης. Εἰ γὰρ ἦν κατά τινας ἐκ τοῦ Νηρεὺς, διὰ διφθόγγου ἂν εἶχε τὴν παραλήγουσαν ὁ νηρίτης, delevi cum A.V.

[z] Ὄρος] Sequentia, Ἔστι καὶ NΗΡΙΤΟΣ ὝΛΗ, ἡ δασυτάτη· πρὸς ἣν οὐκ ἂν ἑτέρα ἐρίσαι. NΗΡΙΚΟΝ δὲ ἐν τῷ κ', ὃ καὶ Ἀκτεριακὸν, τόπος Ἠπείρου ἐν Ὀδυσσείᾳ· ἡ ὕστερον Λευκάς., delevi cum A.V. Ad verba Ὃ καὶ Ἀκτεριακὸν notavit Kusterus: " Scribe, ἣ καὶ Ἀκτὴ καθ' Ὅμηρον. Referenda " enim hæc sunt ad locum illum Homeri Odyss. ω'. Οἷος " Νήρικον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλ- " λήνεσσιν ἀνάσσων. Confer etiam Stephanum Byzantium " v. Νήρικος."

[a] Ἥτις καὶ νῆττα λέγεται Ἀττικῶς] καὶ νῆττα A. Sequuntur in edd. Δυσαύλης ὄνομα συνῴκησε τῇ Βαυβοῖ, καὶ ἔσχε παῖδας Πρωτονόην τε καὶ Νῆσσαν. Quæ leguntur supra v. Δυσαύλης. Omittit A. sed agnoscunt alii mss. In V. præfigitur ὍΤΙ.

[b] θεᾶς] Delevi NΗΣΙΔΟΣ δὲ, τὸ ὑποκοριστικόν. Ἐν Ἐπιγράμματι· Ἀκταίης νησῖδος ἀλεξάντεσσι χυρᾶσι, cum A.V. Vid. supra v. Ἀλεξάντεσσι. Ceterum pro Νησὶς δὲ B.E. habent νησῖδος, et νησῖδος in Epig.

NΗΣΟΣ] Delevi Ἐκ τοῦ νῶ, νήσω. Ἡ οἷον ἐγκολυμβῶσα ὕδατι. Ἡ, φασὶ, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς νήσσης, καθ' ὁμοιότητα. Ἐντεῦθεν NΗΣΙΤΗΣ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν, NΗΣΙΩΤΗΣ, ὡς ἀγρειώτης. NΗΣΩΠΗ. Νῆσος Λέσβου, τὸν Σίγριν, φασὶ, λιμένα ποιοῦσα, cum A.V. Ceterum pro Νησιώπη dedi Νησώπη cum B.E. Mox B. Σίγριν. Steph. Byz. Σίγριον.

[c] κοιλίας] νηστείας V.

[d] ἐσθίειν] ἔδειν A.B.V. Statim addit ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔδειν A. ὁ νῆστις ὁ ἄσιτος καὶ τὸ μεταξὺ τῆς νηστείας ὁ ἐστερημένος τοῦ ἔδειν V.

[e] τὸ σιτίον] τὸ σῖτος A.B.V. τοῦ σιτίου E.

[f] Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις γε πικρ.] Est fragmentum Empedoclis, sed mendosum; quod apud Sextum Empiricum, et Pseudo-Heraclidem in Allegoriis Homericis, [c. 24.] rectius sic legitur: Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον. Hinc Suidam emendabis. Apud Laërtium in Empedocle idem fragmentum sic legitur: Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις ἐπιπικροῖ ὄμμα βρότειον. Sed et ibi rescribendum est, uti apud Suidam rescribendum esse monuimus, τέγγει κρούνωμα βρότειον. Ceterum, per νῆστις Empedoclem intellexisse *aquam*, Laërtius loco laudato expresse monet: a quo interpretationem illam Suidas mutuatus esse videtur. KUST. Empedocles ap. Sext. Empir. VIII. 2. Diogen. Laërt. VIII. 2, 12. Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις ἐπιπικροῖ ὄμμα βρότειον, leg. δακρυόεσσά τ' ἐπικρούνωμα βρότειον. Νῆστις dea quædam Sicula ap. Eustath. Il. ν. Legendum autem est ap. Plutarch. Plac. Philos. I. 3. Νῆστίς θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον, *et Nestis lacrymis humanos quæ rigat alveos.* Nestis et humanorum canalium nomine intelligi ait Plut. semen et aquam. Athenag. Apolog. pro Christian. Ζεὺς ἀργὴς, Ἥρη τε φερέσβιος, ἠδ' Ἀϊδωνεὺς, Νῆστίς θ', ἣ δ. τ. κ. β. εἰ τούτων Ζεὺς μὲν τὸ πῦρ, Ἥρα δὲ ἡ γῆ, καὶ ὁ ἀὴρ Ἀϊδωνεὺς, καὶ τὸ ὕδωρ Νῆστις. Vid. ibi annot. p. 187. et 188. REINES.

Νήτη: Χορδὴ μουσική, ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νὴ τήν: Μὰ τήν.

Νὴ τὴν ἱερὰν κεφαλήν: Τὸ νὴ [g]κατωμοτικόν ἐστιν ἐπίρρημα, τουτέστι, μεθ' ὅρκου βεβαιωτικόν· ὥσπερ τὸ μὰ [h]ἀπωμοτικὸν, μεθ' ὅρκου ἀρνητικόν. Νὴ τὸν, καὶ ναὶ μὰ τόν. Κατωμοτικὰ ταῦτα. Ἀπωμοτικὰ [i]δὲ, Μὰ τὸν Δί', [k]οὔ μὰ τόν. Ὥστε ἐσχάτη ἀκυρολογία τὸ λέγειν, Μὰ τὸν Δία [l]ποίησον.

Νῆτον: [m]Δυϊκὸν ῥῆμα.

Νῆτρον: Τὸ [n]κλωστήριον.

Νηῦς: Ἡ ναῦς.

Νηφάλεος: Ὁ [o]σώφρων.

Νηφάλια ξύλα: [p]Τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, μήτε μύρσινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγεται.

Νηφάλιος θυσία: Παρὰ Ἀθηναίοις ἐτελεῖτο Μνημοσύνῃ, Ἠοῖ, Ἡλίῳ, Σελήνῃ, Νύμφαις, Ἀφροδίτῃ Οὐρανίᾳ· ὥς φησι Πολέμων. Καὶ ξύλα δὲ νηφάλια, τὰ μὴ ἀμπέλινα, μήτε σύκινα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῶν θύμων. Καὶ πρώτη ἐστὶν αὕτη [q]ὕλη πρὸς τὰς ἐμπύρους θυσίας· παρ' ὃ καὶ [r]τοὔνομά φασι λαβεῖν τὸν θύμον, ὡς παρὰ τὴν [s]θυμίασιν καὶ τὴν θυὴν πεποιημένης τῆς φωνῆς. Εἰσὶ δέ τινες τοπαράπαν ἄσπονδοι θυσίαι, κατὰ τύχην εἰς ἔθος παρελθοῦσαι. [t]Σοφοκλῆς·

> Οὐ γὰρ ἄν ποτε
> πρώταισιν [u]ὑμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
> νήφων ἀοίνοις.

Πρὸς τὰς Εὐμενίδας λέγων, [[x]αἳ ἄοινοι λέγονται, ὡς ἀεὶ νήφουσαι, καὶ [y]μὴ μέθην παρέχουσαι. Τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς θείας δίκης ἄυπνον.]

Νηφάλιοι θυσίαι: Ἐν αἷς οἶνος οὐ σπένδεται, ἀλλὰ ὕδωρ μελίκρατον.

Νηφαλισμός: Ἡ προσοχή.

Νῆφε: Γρηγόρει.

[z]Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον, [a]τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον·

> Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν.

Νήχεται: Κολυμβᾷ.

Νήχυτος [b]ἔρως:

Νία: Τὰ σχοινία.

Νίβα: Χιόνα. Καλεῖται [illegible] οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θρᾴκῃ.

Νίγερ: Ὄνομα κύριον.

Νίγλαροι: Τὰ τερετίσματα καὶ περίεργα [c]κρούματα. [d]Κροῦμα δέ ἐστι καὶ μέλος μουσικὸν παρακελευστικὸν ὁ νίγλαρος.

Νιγρῖνος: Ὄνομα κύριον. [e]Καὶ Νῖγρος.

[Νιδάριον: Παρὰ Πέρσαις τὸ πρὸς [f]τῇ κεφαλῇ προσείλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις καλεῖται [g]κρώβυλος· παρὰ [illegible] Κυπρίοις, κορδύλη· ὡς Κρέων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ῥητορικῶν.]

Νίδες: Αἰδοῖα, ἢ [h]ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί.

Νίζε: Νίπτε.

Νίζει: Ῥύπτει, πλύνει, [i]νίπτει, κλύζει, ἀποσμήχει.

Νικαγόρας, Μνησαίου ῥήτορος, Ἀθηναῖος, σοφιστής. Γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα.

ΝΗ ΤΗΝ: Μὰ τήν.] In Photio editum, Νήτην: μάτην. Sic et Hesych. ubi vid. not. Delevi statim Ἐλλειπτικόν. Κατὰ τὸ, ΜΑ ΤΟΝ, καὶ ΜΑ ΤΑΣ, cum A.V.

[g] κατωμοτικόν] κατομοτικὸν A.V.E. et infra.

[h] ἀπωμοτικὸν] ἀπομοτικὸν A.V.E. et infra.

[i] [illegible] ταῦτα] ταῦτα om. A.V.E. Photius.

[k] ΟΥ] οὐ μὰ τὸν A.V. ἀπομοτικὰ δὲ οὐ μὰ τὸν Δία Photius.

[l] ποιῆσον] ποίησον A.V. Photius.

[m] Δυϊκὸν ῥῆμα] τὸ γῆ A. τὸ δυϊκὸν B.E. Deest gl. V.

[n] κλωστήριον] κλω . . . . A.

[o] σώφρων] Delevi statim, καὶ νηφαλέα, θηλυκόν cum A.V.

[p] Τὰ μήτ'] τὰ μὴ A.B.V.E. cum Photio, Hesychio, Diogenian. VI. 76. App. Vat. II. 100. Post λέγεται delevi Ὡς καιόμενα, ὅτε μὴ ὕδωρ, ἀλλὰ οἶνος σπένδεται, cum A.V.

ΝΗΦΑΛΙΟΣ ΘΥΣΙΑ: Παρὰ Ἀθην.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 100.

[q] ἡ ὕλη] ἡ om. A.B.V. Mox ἐμπείρους V.

[r] τοὔνομά φασι] φασι om. A.

[s] θυσίαν] θυμίασιν A.B.V.E. Schol. Soph.

[t] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 98.

[u] ὑμῶν] ἡμῶν A.V.C.

[x] αἳ ἄοινοι] Seqq. non agnoscunt A.V. et debent deleri.

[y] μὴ μέθην παρέχουσαι] Cum Porto legere malim, μὴ μέθης μετέχουσαι, i. e. quæ nunquam inebriantur, sed omnis temulentiæ expertes sunt. KUST. Leg. μέθῃ χαίρουσαι. TOUP. Ad literas propius μέθῃ προσέχουσαι.

[z] Ἀλλ' ἐστὶν αἴτιον, τὸ μὴ πρόχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. XVII. c. 30. [XVIII. 23, 4.] quæ etiam repetuntur infra v. Πρόχειρος. KUST.

[a] τὸ μὴ] τοῦ μὴ A.B.V.E. edd. ante Kuster. Mox τῶν ante φρενῶν om. A.B.E. edd. ante Kuster.

ΝΗΧΥΤΟΣ] Vide Scholiastam Apollonii Rhodii ad lib. III. 530. KUST.

[b] ἜΡΩΣ] Immo εὐρώς, ut in Fr. (Callimachi) 313. Πέδιλα, τὰ μή πώ τε νήχυτος εὐρώς. RUHNKEN. Ep. Crit. p. 177. Delevi statim Ἐπιτατικὸν κἀνταῦθα τὸ νη, cum A.V.

ΝΙΑ] Est vox procul dubio spuria, et ex σχοινία, per abjectionem syllabæ primæ, detorta. Solet enim interdum Grammaticus noster miro stupore voces dimidiatas pro integris in serie sua ponere: ut Ἄλα, pro Οὔαλα, Ἀκῆτιν, pro Δουακῆτιν, Νῖτιν, pro Γυναικωνῖτιν, et alia hujus generis plura. KUST. An Νήϊα? Sic dici possunt funes nautici. HEMST.

ΝΙΒΑ] Confer Nostrum infra v. Νίφα. KUST. Delevi mox ΝΙΒΙΣ: Πόλις Αἰγύπτου, cum A.V.

[c] κρούματα] κρούσματα Photius.

[d] Κροῦμα δέ ἐστι καὶ μ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 553. Tum delevi ΝΙΓΡΗΤΕΣ: Ἔθνος Λιβυκόν, cum A.V. δὲ om. A.V.

[e] Καὶ ΝΙΓΡΟΣ om. A.

ΝΙΔΑΡΙΟΝ: Παρὰ Πέρσ.] Confer Nostrum supra v. Ἐγκεκορδυλημένος, ubi eadem leguntur. Ceterum, videndum, annon vox νιδάριον corrupta sit ex κιδάριον, quod est diminutivum a κίδαρις. Vide Hesychium v. Κίδαρις. KUST.

ib. ΝΙΔΑΡΙΟΝ—ΚΟΡΔΥΛΗ A. in marg. qui reliqua om.

[f] τῇ κεφαλῇ] τῇ om. B.V. Tum κεφαλὴν V.

[g] ΚΡΩΒΥΛΟΣ] Κρώβυλον B.E. om. V.

ΝΙΔΕΣ] Sic etiam Photius in Lexico ms. At Hesychius νιδες. KUST.

[h] ὀρχίδια] ὀρχί A. ὀρχί V.E. Mox Σικελοὶ om. V.

ΝΙΖΕ] Deest gl. V.

[i] νίπτει addidi cum A.B.E. et Photio. ῥίπτει V.E. pro ῥύπτει.

ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ] Hujus Nicagoræ mentionem facit Philostratus lib. II. de Sophist. in vita Aspasii extrema: et ipse Suidas supra v. Μαίωρ, et v. Μινουκιανός. Confer etiam Jonsium de Script. Hist. Phil. lib. III. c. 14. KUST. Porphyr. apud Euseb. Præp. X. p. 464. A. HEMST. Pater Minuciani, vid. supra Μινουκιανός. Æqualis Apsinæ vid. supra Μαίωρ.—Νικαγόραν τὸν Ἑρμῆν ἐπικληθέντα suscepisse Alexandrum M. rejectis Aristotelis libris habet Alexinus in colloquio Alex. cum patre Philippo: Aristocles l. 7. de philosophia ap. Euseb. P. E. XV. 2. REINES.

[k] Βίους ἐλλογίμων, Περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, [l] Πρεσβευτικὸν πρὸς Φίλιππον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

Νίκανδρος, Ξενοφάνους, Κολοφώνιος· κατὰ δέ τινας, Αἰτωλός· ἅμα γραμματικός τε καὶ ποιητὴς καὶ ἰατρὸς, γεγονὼς κατὰ τὸν νέον Ἄτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον, [m] τὸν Γαλατονίκην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. Ἔγραψε Θηριακὰ, Ἀλεξιφάρμακα, Γεωργικὰ, [n] Ἑτεροιουμένων βιβλία πέντε, Ἰάσεων συναγωγὴν, [o] Προγνωστικὰ δι' ἐπῶν· μεταπέφρασται δὲ ἐκ τῶν Ἱπποκράτους Προγνωστικῶν· Περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία τρία· καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

Νικάνωρ, ὁ Ἑρμείου, Ἀλεξανδρεὺς, [p] γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἕρμιππος ὁ Βηρύτιος. [q] Περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὁμήρῳ, καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, Περὶ στιγμῆς τῆς καθόλου, βιβλία ἕξ, Ἐπιτομὴν τούτων, βιβλίον ἓν, Περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, Κωμῳδούμενα, Περὶ ναυστάθμου, Περὶ τοῦ ὦναξ, Περὶ στιγμῆς· [r] καὶ ἄλλα.

Νικάνωρ: Τρεῖς γεγόνασι Νικάνορες· ὁ μὲν υἱὸς Βαλάκρου· ἕτερος δὲ, Παρμενίωνος· ἄλλος δὲ [s] Σταγειρίτης τὸ γένος· οὗ καὶ Ὑπερίδης μνημονεύει ἐν τῷ κατὰ [t] Δημοσθένους.

Νικασία: Νησίδιον πλησίον Νάξου.

Νικᾷ τὸν ὀνηλάτην: Πρὸς τὸν μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν [u] προϊέμενον εἰς ἀπώλειαν.

Νίκαια: Ὄνομα πόλεως Βιθυνίας· ἐν ᾗ [x] παραρρεῖ καὶ ποταμὸς Φάρνουτις λεγόμενος.

Νίκαια: Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς [y] Παραπρεσβείας. Ἔστι δὲ πόλις Λοκρίδος ἐπιθαλαττίδιος.

Νικαίην: [z] Νίκην.

Νίκη: Ἡ τοῦ πολέμου.

Νίκη Ἀθηνᾶ: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. Ὅτι δὲ Νίκης Ἀθηνᾶς ξόανον ἄπτερον, ἔχον ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ [a] ῥοιὰν, ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κράνος, [b] ἐτιμᾶτο παρ' Ἀθηναίοις, δεδήλωκεν Ἡλιόδωρος ὁ περιηγητὴς ἐν πρώτῳ περὶ Ἀκροπόλεως.

Νικήτας καὶ Νικήτης ὀνόματα κύρια.

Νικήτας: Ὄνομα κύριον.

Νικήτης: Ὄνομα κύριον.

[c] ΟΤΙ Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς ἔφη· Νικήτης ὁ κεκαθαρμένος ἀγνοήσας ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ [d] ἐφαρμόζειν.

---

[k] Ἔγραψε Βίους] Ἔγραψε om. A.V.

[l] Πρεσβευτικὸν] Πρεσβυτικὸν A.

ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ] De eo et ejus scriptis vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST.

[m] τὸν Γαλατονίκην] Vide Valesium ad Excerpta Constant. p. 19. KUST.

[n] Ἑτεροιουμένων] Sic recte habet unus ms. Paris. At in duobus aliis [sic A.] legitur, ἑταιροιουμένων, voce leviter corrupta. Editt. Mediol. et Ald. [et E.] habent, ἑταιρευομένων, quod longius a vera lectione recedit. At editt. Basil. et Genev. pejus, ἑταιρευμένων; quod Portus verterat, *De meretricio more viventibus*: haud sane Apolline dextro. Tam falsum enim est, poëma istud Nicandri de eo argumento scriptum fuisse, quam verum est, poëtam in eo egisse de corporibus in alias formas mutatis; ut Ovidius in Metamorphosibus. Hujus rei facile fidem faciat Antoninus Liberalis, qui in Metamorphosibus suis pluros fabellas de hominibus transformatis ex Nicandri Ἑτεροιουμένοις narrat. Vide Vossium de Hist. Gr. et Janum Rutgers. Var. Lect. lib. II. c. 18. qui de mendo, quo in prioribus editt. Suidæ locus hic fœdatus est, lectores recte etiam monuerunt. KUST. Vid. Jungerman. ad Polluc. V. 39.

[o] Προγνωστικὰ δι' ἐπῶν] Aratum ἐν τοῖς ἰατρικοῖς citat Pollux I. p. 89. An Nicandrum nominare voluit? Aratus enim non scripsit ἰατρικά. REINES.

ΝΙΚΑΝΩΡ] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST.

[p] γραμματικὸς om. A.

[q] Ἔγραψε περὶ] Ἔγραψε om. A.V.

[r] καὶ ἄλλα] Delevi statim Ἐφ' ᾗ πραγματείᾳ σκωπτόμενος πρός τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δήπου ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκώπτετο, cum A.V. quæ habet E. tantum in margine.

ΝΙΚΑΝΩΡ: Τρεῖς γεγ.] Ex Harpocratione. KUST.

[s] Σταγειρίτης] Conjunx Pythiadis, filiæ Aristotelis, familiaris Aristotelis, Laërt. V. 1. et Sext. Emp. adv. Mathem. c. 16. REINES.

[t] Δημοσθένους] Δημοσθένην V.

ΝΙΚΑΣΙΑ] Deest gl. V.

[u] προϊέμενον] προϊέμενος E. Statim delevi ΝΙΚΑΤΟΡΙΣ: Πόλις Συρίας, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, cum A.V. Quæ sumpta sunt ex Steph. Byz.

[x] καὶ παραρρεῖ] παραρρεῖ καὶ A.E.

[y] παραπρεσβείας] τῆς παραπρεσβείας A. Phot. Harp. Tum τῆς Λοκρίδος Phot. Harp. Post ἐπιθαλαττίδιος delevi Βεττικαῖον ἄποικος. Αὕτη κληθεῖσα καὶ Ἀντιγόνεια. Παρωνόμασται δὲ Νίκῃ τῇ τοῦ Λυσιμάχου γυναικί. Ἄλλως δὲ ὁμωνυμεῖ, εἴπερ ἐκείνη ἐκαλεῖτο Νίκαια. Ἔστι δὲ καὶ Ἰλλυρὶς Νίκαια, καὶ Ἰνδική, καὶ Κύρνου τῆς νήσου, καὶ Λευκτρική, καὶ Κελτῶν, καὶ Λοκρῶν Ἐπικνημιδίων, καὶ περὶ Θερμοπύλας, καὶ Θρᾴκην. Ἄνδρες ἐξ αὐτῆς πολλοὶ λόγου ἄξιοι. Ἐθνικὸν αὐτῆς Νικαιεὺς, καὶ Νικαεύς. Εἰ δ' ἐστὶ, φασὶ, Νικαῖος, παροξύνεται ἡ ῥηθεῖσα. Νικαία γὰρ, cum A.V. Quæ debentur Stephano Byzant. Kusterus: "Ethnicographus habet ἀγνοίᾳ."

[z] Νίκην] νίκην σχεδὴν V.

ΝΙΚΗ Ἀθηνᾶ] Ex Harpocratione. Minerva autem hæc Victrix eadem erat, quæ et Πολιὰς et Πολιοῦχος dicebatur. Sophocles Philoct. 134. Νίκη τ' Ἀθηνᾶ Πολιὰς, ἣ σώζει μ' ἀεί. Scholiasta: Ἡ Πολιοῦχος Ἀθηνᾶ Νίκη καλεῖται ἐν τῇ Ἀττικῇ. Vide etiam Ulpianum ad Orat. Demosth. contra Timocratem p. 266. Nostrum infra v. Ὑγεία: Harpocrationem v. Ταμίαι, et ibi Valesium. KUST. Vid. Meurs. Att. Lectt. I. 20. REINES.

[a] ῥοιὰν] ῥοὰν Phot. Harpocr. ms. Pal. qui mox κράτος pro κράνος.

[b] ἐτιμᾶτο] ἐτιμᾶτο· ὅτι δ' ἐτιμᾶτο Harpocr.

ΝΙΚΗΤΑΣ—κύρια] Sic A.V. Statim delevi ΝΙΚΗΤΑΣ: Ὄνομα Δωρικόν. Οὕτω καὶ Φιλήτας, καὶ φιλήτης κατὰ Δωριεῖς. Βαρύνεται δὲ ἄμφω τὰ κοινὰ πρὸς διαστολὴν ἐπιθέτων τοῦ, ὁ νικητὴς, καὶ ὁ φιλητὴς, cum A.V.E.

[c] Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφ.] Hæc negligenter admodum excerpta sunt ex Philostrato, apud quem in vita Nicetæ extrema, p. 513. locus hic recte sic legitur: Τὸν δὲ ἄνδρα τοῦτον (i. e. Νικήτην) Ἡρακλείδης ὁ Λύκιος σοφιστὴς διορθούμενος, ἐπέγραψε Νικήτην τὸν κεκαθαρμένον. Ἠγνόησε δὲ ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἐφαρμόζων. Hanc lectionem in versione secutus sum. Vide etiam supra v. Ἀκροθίνια, et v. Ἡρακλείδης, ubi eadem leguntur: ut et Pearsonius recte observaverat. KUST. Ista sunt e Philostrat. Vit. Soph. I. Nicetes, pater Herodis irenarchi Smyrnæ, qui Polycarpum A. C. 169. comprehensum combussit, Euseb. H. E. IV. 14. Chron. Alex. Ol. 235. Baron. T. II. Ann. e litteris Smyrn. Eccles. ad Ecclesias Ponti de martyrio Polycarpi. Orator, dictus sacerdos Nicetes, quem Plin. sec. audivit et Scopelianus, vid. Plin. Ep. VI. 6. et Quintil. de Oratoribus c. 15. REINES. Hæc A. in marg. Delevi statim ΝΙΚΗΦΟΡΙΟΝ: Οὕτω φασὶν ἐκαλεῖτο ἡ περὶ Ἔδεσσαν Κωνστάντεια, cum A.V. Sumpta sunt ex Steph. Byz.

[d] ἐφαρμόζει] ἐφαρμόζειν A.V.

Νικίας, [e]Ἀθηναίων στρατηγός. Οὗτος [f]Κύθηρα τὴν νῆσον εἷλε, καὶ περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι. Εἰρήνην δὲ [g]πεντηκονταέτη ταῖς πόλεσιν ἐπρυτάνευσεν· ἦν γὰρ εἰρηνικὸς, ὡς καὶ [h]δειλὸς εἶναι διὰ τοῦτο νομίζεσθαι. Ἡ δὲ εἰρήνη ἑβδόμῳ ἔτει διαλύεται, λύσαντος αὐτὴν Ἀλκιβιάδου. Στρατεύει δὲ ἐπὶ Σικελίαν σὺν Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ἡττηθεὶς, καὶ νόσῳ νεφρίτιδι συσχεθεὶς, ἔγραψε πρὸς Ἀθηναίους, ἢ τὴν οὖσαν μεταπέμψασθαι δύναμιν, ἢ ἑτέραν ἀποστέλλειν. Καὶ [i]ἀπέστειλαν ὑπὸ στρατηγῷ Δημοσθένει, ὃς καὶ αὐτὸς ἡττήθη. Καὶ οἱ μὲν ἔφυγον· οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐζωγρήθησαν. [k]Καὶ γὰρ διωχθέντες ἑάλωσαν. Νικίας [l]δὲ καὶ Δημοσθένης αἰχμάλωτοι ἤχθησαν· [m]ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικελοί.

Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ὁ διάπυρος τῶν Χριστιανῶν καὶ ζηλωτὴς [n]καὶ ἱερεὺς, ὁ πολλὴν ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν παρρησίαν. [o]Οὗτος οὐκ ἔγραψε μὲν, ἐν ὀνείροις δὲ ἐπιστὰς τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ, καὶ τρεῖς [p]στρατιώτας ἔκ τινος διαβόλου κατακριθέντας τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἐρρύσατο, παράκλησιν δι' εὐχῆς παρ' αὐτῶν δεξάμενος. Καὶ ἄλλους δέ τινας στρατιώτας ὁμοίως ἐκ θανάτου ἐξήρπασε· καὶ οὐ παύεται μέχρι τῆς σήμερον τοὺς τὴν πρεσβείαν αὐτοῦ ἐπικαλουμένους ἀπὸ πάσης ἀνάγκης λυτρούμενος.

Νικόλαος Δαμασκηνὸς, γνώριμος [q]Ἡρώδου, τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς, ἢ Πλατωνικός. Ἔγραψεν Ἱστορίαν καθολικὴν [r]ἐν βιβλίοις ὀγδοήκοντα· καὶ τοῦ βίου Καίσαρος ἀγωγήν. Οὗτος δὲ [s]ἠσπάσατο αὐτὸν ὁ Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους [t]πλακοῦντας [[u]τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας,] Νικολάους [x]αὐτὸν καλεῖν. Καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. Ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

[y]Οὗτος [ὁ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς] ἐν τῇ ἄλλῃ παιδείᾳ [z]τεθραμμένος, διὰ τὸ καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ περὶ ταῦτα μάλιστα σπουδάσαι, ἐπειδὴ ἀπ' [a]αὐτῆς αὐτῷ ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα [b]ὑπεγένετο, ἔτι μᾶλλον ηὔξησε ταύτην, ἐρωτά τινα ἀδιήγητον [c]αὐτῆς σχών· ἄλλως τε καὶ φύσεως οὐ φαύλης λαβόμενος· ὥστε, πρὶν γενειᾶν, εὐδόκιμος εἶναι ἐν τῇ πατρίδι, καὶ [d]τῶν ἡλίκων διαφέρειν. Γραμματικῆς τε γὰρ οὐδενὸς [e]χεῖρον ἐπεμεμέλητο, καὶ δι' αὐτῆς, ποιητικῆς πάσης· αὐτός τε τραγῳδίας ἐποίει, καὶ κωμῳδίας εὐδοκίμους· [f]ἔτι δὲ μᾶλλον ὕστερον αὐξηθεὶς, ὥστε καὶ τὴν δύναμιν συναυξῆσαι ῥητορικῆς τε καὶ μουσικῆς καὶ τῆς περὶ τὰ μαθήματα θεωρίας καὶ φιλοσοφίας [g]πάσης. Ζηλωτὴς γὰρ Ἀριστοτέλους γενόμενος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς περὶ τὸν ἄνδρα παιδείας ἀγαπήσας, χάριν εἰδέναι πᾶσιν ἔλεγεν ἀεὶ τοῖς μαθήμασι, πολὺ μὲν ἔχουσι τὸ [h]ἐλευθέριον, πολὺ δὲ τὸ χρήσιμον εἰς τὸν βίον, πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας. Ἔλεγε δὲ καὶ τὰς Μούσας [i]ἄρα διὰ τοῦτο πολλὰς ὑπὸ τῶν θεολόγων παραδεδόσθαι, ὅτι πολὺ τὸ ποικίλον [k]ἔχει τὰ παιδεύματα, καὶ πρὸς πᾶσαν βίου χρῆσιν οἰκεῖον· καὶ οὔτε τὴν ἐμπειρίαν αὐτῶν, οὔτε τὴν ἀπόλειψιν ὁμοίως ὑπελάμβανεν εἶναι τῇ τῶν βαναύσων τεχνῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐπονειδιστον τοῖς μετρίως ζῶσι τήν τε τούτων ἄγνοιαν καὶ τὴν τῶν βαναύσων ἐπιστήμην. Οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ὅτῳ τῶν παιδευμάτων πρὸς ἀργυρισμὸν ἐχρήσατο, οὐδὲ ἐκαπήλευσεν.

ΝΙΚΙΑΣ] Nicerati filius, Diodor. p. 115. Ol. 89. Diod. XII. p. 116. REINES.

[e] Ἀθηναῖος] Ἀθηναίων A.V.

[f] Κύθηρα] Sic recte habent mss. Paris. At priores editt. male, Κύθηραν. KUST. Κύθειρα A. ὁ Νικίας Κύθηραν V.

[g] ὀκτὼ ἔτη ταῖς] πεντηκονταέτη V. Thucyd. V. 18.

[h] δειλὸς εἶναι] Vid. Aristoph. in eum scomma ap. Plutarch. p. 528. c. 8. et p. 533 et 534. REINES.

[i] ἔπεμψαν] ἀπέστειλαν A.B.V.

[k] καὶ γάρ] γὰρ om. A.B.V.E.

[l] δὲ καὶ] καὶ om. V.

[m] ἀπέκτειναν δὲ αὐτοὺς οἱ Σικ.] Vide Thucydidem lib. VII. c. penult. KUST. Seqq. ΝΙΚΙΟΥ: Κώμη περὶ Αἴγυπτον. Ταύτης ὁ οἰκήτωρ Νικιώτης, delevi cum A.V. Sumpta sunt ex Steph. Byz.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Μύρων] Acta S. Nicolai vid. in ms. Barocc. 174. f. 220 b. necnon 234 f. 139.

[n] καὶ ἱερεὺς] καὶ om. A.V.

[o] Οὗτος om. V.

[p] στρατιώτας] Sic habet ms. A. At reliqui mss. et priores editt. στρατηλάτας: quod non placet. KUST. Sic B.V.E.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δαμασκηνός] De eo vide Vossium de Hist. Gr. p. 177. KUST. Adde Clinton. F. H. III. p. 550.

[q] Ἡρώδου] Ἡρωδίου V.

[r] ἐν βίβλ. Ὀγδοήκοντα] Imo, libris 124. auctore Josepho: vel, 140. secundum Athenæum. Vide Vossium loco laudato. KUST.

[s] ἠσπάζετο] ἠσπάσατο A.B.V.E. ὁ ante Καῖσαρ om. A.E. αὐτὸν om. B.

[t] πλακοῦντας] Alii non de placentis, sed dactylis, sive fructu palmæ idem narrant. Vid. Meurs. Exercit. Crit. part. II. lib. I. c. 12. et eundem in notis ad Hesych. Illustr. p. 168. KUST. Immo palmularum fructus. Vid. Grotii Epp. p. 257. et 278. Νικόλαος δὲ πράξεων μὲν οὐ μεγάλων αὐτουργὸς γέγονε· γνώριμος δ' ἐστι μᾶλλον διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτῶν λόγους. Julian. Ep. ad Themist. p. 489. Simplicius ad Epicteti Enchirid. c. 37. Nic. Damascenum περὶ τῶν ἐν τοῖς πρακτικοῖς καλῶν (de interiore pulchritudine, de officiis) scripsisse dicit. Medicum fuisse dicit Phil. Pi. Post. p. 10. de quo dubito: ecquis enim ejus rei testis? [Cf. Fabric. Bibl. Gr. IX. p. 683. Harl.] Vid. de eo Victorium XXV. 13. qui ejus etiam esse librum de Mundo, Aristoteli inscriptum, docet. Cf. Joseph. XVI. 11. REINES.

[u] τῷ Καίσαρι, ἤγουν μελιττούτας] Hæc verba desunt in optimo ms. A. quæ proinde ut glossema expungenda puto. KUST.

[x] αὐτὸν] αὐτὰς E.

[y] Οὗτος ὁ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς——οὐδὲ ἐκαπήλευσεν] Hæc omnia sumpta esse ex Nicolai Damasceni libro, quem ipse scripsit περὶ τοῦ ἰδίου βίου, καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς, verisimiliter conjicit Valesius: quem vide ad Excerpta Historica a se edita, p. 62. 63. KUST. ὁ Νικόλαος om. A.B. ὁ Δαμασκηνὸς om. V.

[z] διατεθραμμένος] τεθραμμένος A.V. Mox μάλιστα om. A.

[a] αὐτῆς] αὐτοῦ V.

[b] ἐπεγένετο] ὑπεγένετο A.B.V.E.

[c] αὐτῆς] ταύτης A.

[d] τῶν ἡλίκων] τὴν ἡλίκων A.V.

[e] χεῖρον ἐπεμεμέλητο] χείρων ἐπεμέλητο V. χ. ἐπεμεμέλειτο M. Mox δι' αὐτὴν B.V.E.

[f] ἔτι δὲ] δὲ om. A.

[g] ἁπάσης] πάσης A. Statim delevi ἐπεμελεῖτο cum A.B.V.E.

[h] ἐλευθέριον] ἐλεύθερον V.

[i] ἄρα διὰ τοῦτο] διὰ τοῦτο ἄρα V.

[k] ἔχει] ἔχειν A.

[l]Ἔφη δὲ Νικόλαος, ὁμοίαν εἶναι τὴν ὅλην παιδείαν ἀποδημίᾳ. Ὡς γὰρ ἐν ταύτῃ [m]προσσυμβαίνει τοῖς ἀποδημοῦσι καὶ μακρὰν [n]ὁδὸν διεξιοῦσιν, ὅπου μὲν ἐγκαταγεσθαί τε καὶ [o]ἐναυλίζεσθαι μόνον, ὅπου δὲ [p]ἐναριστᾶν, ὅπου δὲ πλείους ἐνδημεῖν ἡμέρας, ἐνίους δὲ τόπους ἐκ παρόδου θεωρεῖν, ἐπανελθόντας μέντοι ταῖς ἑαυτῶν ἐνοικεῖν ἑστίαις· οὕτω καὶ διὰ τῆς ὅλης παιδείας διερχομένους δεῖν ἐν οἷς μὲν [q]ἐπιτηδεύμασιν ἐπὶ πλέον ἐνδιατρίβειν, ἐν οἷς δ' ἐπ' ἔλαττον· καὶ τὰ μὲν ὅλα, τὰ δὲ ἐκ μέρους, τὰ δὲ ἄχρι στοιχειώσεως [r]παραλαμβάνειν, καὶ τὸ ἐκείνων χρήσιμον κατασχόντας ἐπὶ τὴν ὡς ἀληθῶς πατρῴαν ἑστίαν [s]ἀνελθόντας φιλοσοφεῖν.

Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου. Πλουτάρχου δὲ λέγω, τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου. Ἔγραψε Προγυμνάσματα, καὶ Μελέτας ῥητορικὰς, καὶ ἄλλα τινά. [t]Ἤκμαζεν ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος καὶ Ἀναστασίου.

Νικόλαος, Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελφὸς [u]Διοσκορίδου γραμματικοῦ, [[x]καὶ Ἱππάρχου,] καὶ Ὑπάτου [y]καὶ Πατρικίου· σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μαθητὴς γεγονὼς [z]Λαχάρους. Ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, καὶ Μελέτας.

Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς, τῆς Τρωϊκῆς, τραγικὸς, γράψας τραγῳδίας ἕνδεκα, ὧν καὶ αἵδε· [a]Ἀλέξανδρος, [[b]ἢ] Ἐριφύλη, [c]Γηρυόνης, Ἀλετίδης, [d]Εἰλείθυια, Νεοπτόλεμος, Μυσοὶ, [e]Οἰδίπους, Περσὶς, [[f]ἢ] Πολυξένη, Τριλογία, Μετεκβαίνουσαι, Τυνδάρεως, ἢ Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

Νικόμαχος, Ἀθηναῖος, τραγικός· ὃς παραδόξως Εὐριπίδην καὶ Θέογνιν ἐνίκησε. Τῶν δραμάτων [g]ἐστιν αὐτοῦ, Οἰδίπους.

Νικόμαχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, μαθητὴς δὲ [h]Θεοφράστου· ὡς δέ τινες, καὶ παιδικά. Ἔγραψεν [i]Ἠθικῶν βιβλία ἕξ· καὶ περὶ τῆς Φυσικῆς Ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Νικόμαχος ἰατρὸς, καὶ αὐτὸς Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός· ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος, ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους [k]τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. Ἔγραψεν Ἰατρικῶν βιβλία ἕξ· καὶ Φυσικῶν ἕν.

Νικομήδεια: Πόλις. Καὶ [l]Νικομηδὶς ναῦς.

Νικόπολις, [m]καὶ Νικοπολίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως.

Νικοσθένης: Ὄνομα κύριον.

Νικόστρατος, [n]Μακεδὼν, ῥήτωρ. [o]Ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν [p]ἐπιδευτέροις δέκα ῥήτορσι· σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου τοῦ βασιλέως. Ἔγραψε [q]Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, Θαλαττουργοὺς, καὶ ἄλλα πλεῖστα· καὶ Ἐγκώμια εἴς τε τὸν Μάρκον, καὶ ἄλλους.

Νικόστρατος, κωμικός. Τούτου μέμνηται Ἀθή-

[l] Ἔφη δὲ Νικόλαος, ὁμοίαν εἶναι τ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, αὐτολεξεὶ etiam leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 417. 418. unde ea Suidas descripsit. KUST. Immo sumpsit Valesius a Suida.

[m] συμβαίνει] προσσυμβαίνει A.B.E. edd. ante Kuster.

[n] ὁδὸν διεξιοῦσιν] ὁδὸν om. B.E. Tum ἐξιοῦσιν E.

[o] ἐναυλίζεσθαι] ἐπαυλίζεσθαι A.

[p] ἐναριστᾶν] ἀριστᾶν E.

[q] ἐπιτηδεύμασιν] ἐπιτηδεύματα A.V.

[r] παραλαμβάνειν] περιλαμβάνειν V.

[s] ἀνελθόντας] ἐλθόντας V.

[t] Ἤκμαζε δὲ] ἤκμαζεν A. Eudocia.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ] Hujus Nicolai mentio fit apud Marinum in Vita Procli, c. 10. KUST. Vid. Boissonadii notas p. 87.

[u] Διοσκουρίδου] Διοσκορίδου A. Eudocia.

[x] καὶ Ἱππάρχου] καὶ ὑπάρχου E. et ni fallor B.V. om. A.

[y] Πατρικίου] καὶ Πατρικίου A.B.

[z] Λαχάρους] Λαχάρου V.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ] De Nicomachis vide Meursium in notis ad Nicomachi Geraseni Harmonices Enchiridion, quod una cum Aristoxeni Elementis Harmonicis, et Alypii Isagoge Musica ab eo editum est Lugd. Batav. 1616. KUST. Meursii Opp. t. VI. p. 426.

[a] Ἀλέξανδρος] Τάξανδρος A. ταίξανδρος E.

[b] ἢ] Hæc particula deest in ms. A. KUST. et V.

[c] Γηρυόνης] Γηρυόνης A.B.V.

[d] Εἰλήθυια] Εἰλείθυια A.V.E.

[e] Οἰδίπους] Abundat hoc drama, et pertinet ad Nicom. Athen. REINES.

[f] ἢ Πολυξένη] ἢ om. A.V.

[g] αὐτοῦ ἐστιν] ἐστιν αὐτοῦ A.E.

[h] Θεοφράστου] Νικόμαχος inserit V.

[i] Ἠθικῶν] Ἠθικὰ V.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ Σταγ.] Vid. Menag. ad Diogen. Laërt. VIII. 88. V. 35. p. 303. Davis. ad Ciceron. de Finibus V. 5. HEMST.

ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ ἰατρὸς] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. V. 1.

[k] τοῦ φιλ.—ἰατρὸς om. E.

[l] ΝΙΚΟΜΗΔΙΣ] Vid. supra v. Ναῦς. Mox desunt ΝΙΚΟΜΗΔΗΣ: Ὄνομα κύριον. Ζήτει ἐν τῷ περὶ ΑΦΘΗΣ, A.V.

[m] ὄνομα πόλεως: Ὁ πολίτης Νικοπολίτης] καὶ Νικοπολίτης ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως A.V.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Μακ.] Nicostratus librum scripsit de Musico fratre Rhythmonii, Orphei et Idomeneæ nymphæ Maricæ filio: Auctor fragmenti, quod cum Censorino adhuc editum c. 10. Ea nomina Vossius in ed. Lugd. an. 1650. putat esse commenticia. Menander rhetor lib. II. de Genere Demonstrativo de stilo Nicostrati judicium fecit. Ait autem dictionem Xenoph. Nicostrati, Dion. Chrysost. et Philostrati ejus, qui imagines et heroica scripsit, ἁπλουστέραν esse et ἀφελεστέραν. Ita leg. pro ἀσφαλεστέραν, ut legit Vossius. Conf. Voss. de Hist. Gr. p. 420. REINES. Meminit Philostrat. de vit. Sophist. II. 32. p. 624, 15. ubi vid. Olear. Schol. Lucian. ex Mark. Cod. ad lib. περὶ ὀρχ. ubi de Lesbonacte p. 943 B. Hujus intelligo τὸ βιβλίον τὸ Νικοστράτειον quod ad se mitti petit Synesius Ep. 128. p. 264 B. Hermogen. περὶ Ἰδ. II. p. 396. 507. Vid. Vales. ad Euagr. Hist. Eccl. p. 450, 30. HEMST.

[n] Μακεδὼν] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte, Μακεδόνων. KUST.

[o] Ἐτάχθη δὲ ἐν τοῖς κριθεῖσιν ἐπὶ δευτέροις δέκα ῥήτ.] Ex hoc loco constat, duplicem olim fuisse apud Græcos oratorum celebrium decadem, priorem et posteriorem; quod etiam discimus ex Epigrammate Leontii Scholastici, Anthol. lib. III. p. 412. ubi Chiridius vocatur, Εἰκὼν ῥητήρων τῆς προτέρης δεκάδος. Vide ad eum locum Brodæum. KUST. Plura Jacobsius Animadv. Anthol. t. XI. p. 202.

[p] ἐπὶ δευτέροις] ἐπιδευτέροις ut ἐπιδευτέρων supra v. Ἀριστομένης Meinekius Quæst. Scen. Spec. 2. p. 48. Suidas infra v. Ὅμηρος Ἀνδρομάχου, συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι.

[q] Δεκαμυθίαν, Εἰκόνας, Πολυμυθίαν] Εἰκόνας, Πολυμυθίαν, καὶ Δεκαμυθίαν V.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ Κωμικὸς] Ejus meminit Schol. Euripid. Phœn. 1017. REINES. Vid. v. Ταραντινίδιον, ubi frag-

ναιος ἐν [r]β'. Δειπνοσοφιστῶν. Λέγει δὲ ὅτι δράματα A αὐτοῦ ἐστι, [s]Πάνδαρος, [t]ὃς καὶ Ἄντυλλος· [u]ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι· καὶ Ἱεροφάντης, καὶ [x]Κλεινή. Ἔτι δὲ Ἄβρα, καὶ Ἡσίοδος, καὶ Διάβολος, καὶ Ἀντερῶσα, καὶ Ἑκάτη, Μάγειρος, [y]Ὦτις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαυνόμενος, Ψευδοστιγματίας, καὶ Τοκιστής. [z]Ταῦτα ἐν παραθήκῃ εὗρον κείμενα.

Νικόφρων, Θήρωνος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. Τῶν δραμάτων αὐ- B τοῦ καὶ ταῦτα· Ἐξ ᾄδου ἀνιὼν, [b]Ἀφροδίτης γοναὶ, Πανδώρα, [c]Ἐγχειρογάστορες, Σειρῆνες.

Νικοχάρης, [d]Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ, Ἀθηναῖος, κωμικὸς, σύγχρονος [e]Ἀριστοφάνους. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ, Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, [f]Ἡρακλῆς χορηγὸς, Κρῆτες, Λάκωνες, Λήμνιαι, Κένταυροι, Χειρογάστορες.

C Νικῷεν καὶ νικῴη: [g]Εὐκτικά.

[Νικῶ αἰτιατικῇ· νικῶμαι δὲ γενικῇ.]

Νίκων: Οὗτος [h]πὺξ καὶ πάλην καὶ παγκράτιον καὶ δρόμον καὶ τἄλλα ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ Νεμέᾳ, καὶ [i]Ἰσθμοῖ, καὶ ἄλλοις ἀγῶσι νικήσας, ἔλαβε στεφάνους, ὥς φασι, χιλίους καὶ τετρακοσίους. Ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ ἐξ ἀνθρώπων, τῶν ἀπεχθανομένων τις [k]ὡς ζῶντι αὐτῷ παρεγίνετο ἐπὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ἐμα- D στίγου αὐτήν· [l]ἐς ὃν πεσοῦσα ἐκείνη, ἠμύνατο τὸν ὑβριστήν. Τοῦ δὲ οἱ παῖδες [m]ἐπεξῄεσαν φόνου ἐπὶ

A τῇ εἰκόνι· καὶ οἱ Θάσιοι καταποντεύουσιν αὐτὴν, κατὰ νόμον Δράκοντος Ἀθηναίου, [n]ὑπερορίζοντος φονεύοντα καὶ τὰ ἄψυχα. Ταύτην δὲ ἡ Πυθία ἔχρησε κακῶς Θασίοις πράττουσιν ἀνενεγκεῖν. [o]Ἀπορούντων δὲ περὶ τῆς ἀναγωγῆς, οἱ ἁλιεῖς τὰ δίκτυα χαλάσαντες ἐπὶ [p]ἰχθῦς, ἀνήνεγκαν τὴν εἰκόνα. [q]Καὶ ἔστησαν αὐτὴν οἱ Θάσιοι ὅθι καὶ πρῶτον ἦν.

Νικτρίς: Ὄνομα τόπου.

B Νίν: [r]Αὐτάς.

[s]Εὐμενίδας δ' γ' ἐνθάδ' ὢν
εἴποι λεώς νιν.

[t]Σοφοκλῆς·

Σύ τοι λέγεις [u]νιν, οὐκ ἐγώ· σὺ γὰρ ποιεῖς
τοὔργον, τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται.

C [x]Καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμάθω
τίνας λόγους ἐροῦσι.

Νινετί: Πόλις. Καὶ Νινετίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς [y]πόλεως.

Νιόβη: Ὄνομα κύριον.

Νιρεύς: Ὁ καλὸς, καὶ εὔμορφος.

Νίσα: Πόλις. Καὶ Νισαία: Πόλις.

Νισαία: Τῆς Μεγαρίδος νεώριον.

D Νίσαιον: Τόπος Περσίδος, ἔνθα ἵπποι ὤκιστοι γίνονται, [z]Νισαῖοι λεγόμενοι. Οἱ δὲ, ὅτι πεδίον μέγα

mentum ex Nicostrato. Libanius de vita sua p. 17. Photius Lex. v. Ὄμματα. TOUP.

r τρίτῳ] β'. A.B.V.E. p. 47 E. 65 D.

s Πάνδαρος] Athenæus, Πάνδροσος. KUST.

t ὃ καὶ] ὃς καὶ A.V.

u ὃς καὶ Φιλεταίρου] Iidem Nicostratus et Philetærus. Vid. Schol. Platon. Apolog. p. 331. ed. Bekker.

x Κλεινή] Athenæus, Κλίνη, i. e. *lectus*. KUST.

y Ὦτις] Ὦτης A. An leg. Πατριῶται? Conf. Athenæus XV. p. 700 B. Nullam fabulæ Ὦτις mentionem facit Athenæus, iis, quas enumerat Suidas, addens Πατριῶται, et Βασιλεῖς.

z Ταῦτα—κείμενα] Hæc verba in versione omisit Kusterus. Interpretatur Portus: *Hæc in appositione, i. e. in libri margine apposita reperi.* Ego ἐπέχω. Seqq. Καὶ παροιμία· Ἐγὼ ποιήσω πάντα κατὰ Νικόστρατον. Οὗτος κωμῳδίας ὑποκριτὴς ἦν, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι, delevi cum A. V. male repetita ex Ἐγὼ ποιήσω supra p. 1142 B.

NIKOΦΡΩΝ] Scribe Νικοφῶν. Sic enim Comicus hic vocatur a Scholiasta Aristophanis, Polluce, Athenæo, et Etymologici auctore. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST. Adde Jungerman. Polluc. VII. 33. Meinek. Quæst. Scen. Spec. 2. p. 50.

b Ἀφροδίτης γοναί] Fabula hæc laudatur a Schol. Aristoph. Av. 82. 1283. itemque a Polluce. KUST.

c Ἐγχειρογάστορες] Imo, Χειρογάστορες. Sic enim fabula hæc appellatur a Polluce, Athenæo, et Etymologici auctore. KUST. Schol. Aristoph. Av. 1550. Νικοφῶν ἐν Χειρογαστόρων γένει.

NIKOXAPHΣ] Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

d Φιλωνίδου] Φιλωνίδες V.

e Ἀριστοφάνους] τοῦ κωμικοῦ addit V.

f Ἡρακλῆς χορηγὸς] Ἡρακλῆς om. V.

g Εὐκτικά] εὐκτικὸν V. εὐκτικῶν E.

NIKΩ] Hæc om. Kusterus. et credo abesse ab A.V. Conf. Abresch. Æschyl. III. p. 209.

NIKΩN: Οὗτος π.] Suidas supina negligentia [illegible] Niconem hic refert, quæ apud Pausaniam lib. VI. p. 364. unde articulus hic depromptus est, de Theagene Thasio narrantur. KUST.

h πύκτης ἦν· πὺξ οὖν] Πὺξ A.B.V.

i Ἰσθμῷ] Ἰσθμαῖ A.V.M. Ἰσθμοῖ E.

k ὡς] Particulam hanc nec Pausanias agnoscit, nec E sensus admittit. KUST.

l ἐς ὃν] εἰς ὃ A. ἐς ὃ B.V.E.M.

m ἐπεξῄεσαν] ἐπεξῄεσαν A. ἐπεξίεσαν M. Tum φόνον B.E.

n ὑπερορίζοντος] ὑπερορίζων τὸν V. Mox φονεύοντας edd. ante Kuster.

o Ἀπορούντων δὲ] ἀ. [illegible] τῶν ἁλιέων A.V. omissis οἱ ἁλιεῖς post ἀναγωγῆς. Tum παρὰ τῆς ἀγωγῆς V.

p ἰχθύων ἄγραν] ἰχθῦς A.V. ἄγραν om. B.E. Tum ἀνήνεγκε A.V.

q Καὶ ἔστησαν] καὶ om. A.V. Tum οἱ Θάσιοι om. E.

F Sequentia NIKΩNIA: Πόλις ἐν τῷ Πόντῳ, πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἴστρου, delevi cum A.V. Sunt Stephani Byzant.

r Αὐτὸν, αὐτὰς] αὐτὸν om. A.V.

s Εὐμενίδας δ' γ' ἐνθ.] Sophocl. Œdip. Colon. 43.

t Καὶ Σοφοκλῆς] καὶ om. A.V. Sequens locus est Electr. 624.

u νιν] νῦν V. Mox ποτ' εἰς A. pro ποιεῖς.

x Καὶ σύ μ' ἐξ ὁδ.] Sophocl. Œdip. Colon. 113. Statim delevi cum A.V., NINAIA: Πόλις Οἰνωτρῶν ἐν τῇ μεσογαίᾳ. Ὁ πολίτης NINAIOΣ, ἢ NINAIEΥΣ. Sunt e Steph. Byz.

G y πόλεως] Delevi NINOH: Ἡ ἐν Καρίᾳ Ἀφροδισιὰς, οἰκισθεῖσα ὑπὸ Πελασγῶν Λελέγων· διὸ καὶ ἐκλήθη Λελέγων πόλις. Μετὰ δὲ, Μεγάλη πόλις. Εἶτα ἀπὸ Νίνου, Νινόη. Ἐθνικὸν αὐτῆς Νινοήτης. NINOΣ: Πόλις Ἀσσυρίων αὕτη, ἣν ἔκτισε Νῖνος, ἀνὴρ Σεμιράμιδος, ἐν τῇ Ἀτυρίᾳ. Ἐθνικὸν, Νίνιος. Χρῆσις τούτου παρὰ Ἡροδότῳ ἐν τῷ, Κατὰ τὰς Νινίας καλεομένας πύλας, cum A.V. Sumpta sunt e Steph. Byz.

NIΣA] Sic A. Νίσα ὄνομα πόλεως, καὶ Νισαία πόλις V.

NIΣΣAIA] Νισαία A.V. Inter Μεγαρίδος et νεώριον inserit H V. Νειρεὺς ὁ κόχλος. Νηρεὺς ὁ θαλάσσιος. Delevi autem Νισαία [illegible] ἐκαλεῖτο καὶ αὐτὴ ἡ Μεγαρὶς ὅλη, ἀπὸ Νίσου τοῦ Πανδίονος. Ἑλλάνικος· Νισσαίαν θ' εἷλε, καὶ Νῖσον τὸν Πανδίονος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ὀγχήστιον. Ἤγουν τὸν ἀπὸ Ὀγχηστοῦ. Ἦν δὲ πόλις Βοιωτίας, cum A.V. Sunt e Steph. Byz.

z Νισαῖοι λεγόμενοι] Vide Nostrum supra v. Ἵππος Νισαῖος, et quæ ibi notavimus. KUST. Reinesius citat Strabon.

τῆς [a]Μηδικῆς, τῷ οὔνομά ἐστι Νίσαιον. Τοὺς οὖν δὴ ἵππους τοὺς μεγάλους φέρει τὸ πεδίον τοῦτο. Καὶ Νισαῖος, ὄνομα κύριον. Καὶ ὁ πολίτης, καὶ ὁ ἵππος.

Νίσιβις, Νισίβεως. Ὄνομα πόλεως. Καὶ [b]Νισιβηνὸς ὁ πολίτης.

Νισσόμενος: Ἀναστρεφόμενος. Καὶ νίσσοντο, ἀνεστρέφοντο.

Νίσος: Ὄνομα κύριον.

Νίσῳ δ' ἔλαχεν ἡ Μεγαρίς.

Νιτάριον καὶ Βιτάριον: Ὑποκοριστικὰ πρὸς γυναῖκας. Νιτάριον, οἷον, νόττιον, τουτέστι, κοράσιον. Σύμμαχος δέ φησιν, [c]Νίταρος πολὺς ἐπὶ μαλακίᾳ ὀνειδιζόμενος, καὶ [d]Βάτος. Καὶ τὰς μικρὰς καὶ θηλείας Βατύλας [e]ἔλεγον καὶ Θεοπόμπου δρᾶμα ἐστὶ Βατύλη. Οἱ δέ φασιν, εἴδη φυτῶν. Θέλει οὖν εἰπεῖν, ὅτι ὡς ἄνθη [f]με εἶχεν. Ἀριστοφάνης·

[g]Καὶ νὴ Δί', εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με,
[h]νιττάριον ἂν καὶ βάττιον ὑπεκορίζετο.

Νιτάριος: Ὄνομα κύριον.

Νιτέρειον: Ἀκρωτήριον.

Νίτωκρις: Ὄνομα [i]κύριον.

Νιτρία: Τόπος.

Νίτρον:

Νιφάδες: Σταγόνες.

Νιφετός: Ἡ [k]κατάλεπτος καταφερομένη χιών.

A Τέσσαρές εἰσι [l]πήξεις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος· ὑπὲρ γῆν μὲν ἄνω, ἐπ' ἔλαττον μὲν, χιὼν, ἐπὶ πλέον δὲ, χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον [m]μὲν, πάχνη, ἐπὶ πλέον δὲ, κρύσταλλος· ὁ δὲ νιφετὸς πῆξις οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ τὴν ἀλλοίαν χροιὰν ἡ ποιότης αὕτη.

[n]Ἅτε τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ [o]νιφετῷ παλινομένης, καὶ ἀδύνατον ἐν αὐτοῖς ἄνευ κρυμώδους καταστήματος βιοτεύειν.

B Καὶ αὖθις·

[p]Ἔς δέ σ', ἄνασσα,
τοῖον χὼ νιφόεις κρυμὸς ὑπωροφορεῖ.

Νίφει: Χιονίζει.

Καὶ [q]ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα.

Καὶ νιφόμενος, χιονιζόμενος.

Νιφοστιβεῖς: Δίυγροι.

C [r]Καὶ γὰρ τὰ [s]δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
τιμαῖς ὑπείκει. Τοῦτο μὲν νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει.

Νόημα: [t]Ἐφεύρημα.

[u]Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ [illegible] κλέμμ' ἐμόν.

Οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ [x]ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ. Ὅτι ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ἥρπασα δ' ἐγώ.

Νοήμων: Νοήμονος.

D Νοητά: [y]Τὰ μὴ αἰσθητὰ, τὰ ἀόρατα.

Νοθεύει: Ἀπατᾷ, [z]ἀπαλλοτριοῖ.

XI. p. 525. Eustath. Il. β'. 558. Isid. Charac. σταθμ. παρθ. et Athen. V. 194. conf. v. Λευκάτας.

[a] Μηδικῆς] Sic A.V.C. Μηδείας E.M. Tum τῷ A.B.V. E.M. non ᾧ, et mox οὔνομα V.E.M.

[b] ὁ πολίτης Νισιβηνός] Καὶ Νισιβηνὸς ὁ πολίτης A. Post Νίσος delevi cum A.V., ΝΙΣΥΡΟΣ: Νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· ἡ καὶ Πορφυρὶς, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ πορφυρῶν (πορφυρίων B.E.) Σύγκειται παρὰ τὸ νῦ, τὸ νήχομαι, καὶ τὸ σύρω. Ἐπισύρη (ἐπισύρῃ B.E.) γάρ, φασὶ, Πολυβώτῃ τῷ Γίγαντι μέγιστον τμῆμα (κῦμα E. textu) τῆς Κῶ νήσου, χόλῳ Διὸς, πλήξαντος (πνίξαντος E. πήξαντος B.) Ποσειδῶνος τριαίνῃ· ἣν Ποσειδῶν ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς, τοῦ μὲν ἥμαρτε, τῆς δὲ Κῶ πολύ τι ἀποτεμὼν τῇ βολῇ τῆς τριαίνης, ἐπικατέστρεψε τῷ Γίγαντι τὸ τμηθὲν, καὶ εἰς νῆσον ἀπετέλεσε. Δοκεῖ [illegible] πεπλάσθαι ὁ μῦθος παρὰ τὴν ἐγγύτητα τῆς Νισύρου πρὸς τὴν Κῶ, καὶ τὴν ὡς πρὸς ἐκείνην σμικρότητα. φέρει δὲ ἀγαθὸν οἶνον ἡ Νίσυρος.

NITTAPION καὶ BATTION] Ex Scholiasta Aristoph. Plut. 1012. sed ubi legitur Νιτάριον καὶ Βάτιον, per simplex τ. KUST. Νιτάριον et Βιτάριον A.V.

ib. NITTAPION] An a Niteti, filia Apriæ, regis Ægypti, κάρτα μεγάλῃ δὲ καὶ εὐειδεῖ, cujus consuetudine valde delectatus fuit Cambyses, et ab ea [illegible] inferendum bellum Ægyptiis incitatus Athen. XIII. p. 560. e Ctesia, et Herodot. III. init. Alii dicunt Cyro fuisse missam ab Amaside, et ex ea genitum Cambysen. Cf. Phavorin. REINES.

[c] ὅτι Νίτταρος] νίταρος A.V. ὅτι om. M. Tum πολὺς A.B.V.E.M. pro πολύ.

[d] Βάττιος] βάτος A.B.V.E. qui mox addunt καὶ ante θηλείας cum M.

[e] ἐκάλουν] ἔλεγον A.V.

[f] με εἶχεν] με om. A.V.

[g] καὶ νὴ] καὶ om. A.B.V. Mox λυπουμένη A. Tum αἰσθάνοιτο A.V.

[h] νιττάριον ἂν καὶ βάττιον] νιτάριον καὶ βιτάριον A.V. et ni fallor B.

NITEPEION] Post h. v. delevi cum A., NITIN: Πᾶσαν διεχλεῖσθαι γυναῖκα νῖτιν. Ad quæ sic Kusterus: "Νῖτιν] "Inepte et ridicule Suidas partem vocis pro integra voce "lectori hic obtrudit. Νῖτιν enim est tantum cauda vocis "γυναικωνῖτιν, quæ apud scriptorem, unde sequens λέξις "deprompta est, culpa librariorum divisim sic scripta "erat, γυναῖκα νῖτιν. Hæc res decepit Suidam: qui et "alibi non semel in eundem lapidem impegit, dum vel "voces corruptas pro sanis, vel dimidiatas pro integris "lectori exhibet; ut alibi pluribus probavimus."

E [i] γυναικός] κύριον A.E.

NITPON] Ad h. v. E. habet in marg. Σαπούν. Vid. Du Cangium in Σάπων. Tum delevi ΝΙΦΑ ΛΕΥΚΗΝ: Ἀπὸ συγκοπῆς ἡ λέξις. ΝΙΦΑΔΑ γὰρ φαμὲν ἐντελῶς, cum A.V. quæ sumpta sunt ex Etymol. M. Κόπρεως B.E. pro συγκοπῆς. Paulo infra omisi cum A.V., ΝΙΦΑΤΗΣ: Ὄρος Ἀρμενίας. Ταύρου προμνόριον, ὑποκείμενόν τε Νιφάτῃ. Et hæc ex Steph. Byz.

[k] κατάλεπτος] κατάλεκτος V. κατὰ λεπτὸν Phot. ed.

[l] πήξεις] τάξεις V. Mox ὑδατώδους πήξεως ὑγρότητος A.V.

F Photius. ὑδατώδους om. E.

[m] μὲν] [illegible] V.

[n] Ἅτε τῆς] Ex Menandro. [p. 107. ed. Paris.] Vid. v. Παλινομένης. TOUP. Mox κρυμώδους V.

[o] παλινομένης νιφετῷ] νιφετῷ παλινομένης A. Menand.

[p] Ἔς [illegible] σ', ἄνασσ.] Anthol. Pal. VI. 252.

[q] ἔπεα νιφ.] Homerus Il. γ'. 222. KUST.

[r] Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτ.] Sophocl. Aj. 670. KUST. Mox delevi ΝΙΨΑ: Πόλις Θρᾴκης, παρὰ Ἡροδότῳ, ΝΟΑΙ: Πόλις Σικελίας· ἧς ὁ πολίτης, Νοαῖος, cum A.V. Sunt

G ex Stephano Byz.

[s] δεινὰ] δεινότατα V.

[t] Ἐφεύρημα] ἐφεύρεμα A.B.V.E.

[u] Τὸ μὲν νόημα τῆς Θ.] Hæc leguntur etiam infra v. Τὸ μὲν νόημα. KUST. Ex Aristoph. Eq. 1200. Τὸ [illegible] ν. V.

[x] ἀστεϊζόμενοι] ἀστιζόμενοι A.

NOHMΩN νοήμονος] Νοήμονος A.V.

[y] Τὰ μὴ ὁρατὰ, καὶ ἁπλῶς, τὰ μὴ αἰσθητὰ] τὰ μὴ αἰσθητὰ, τὰ ὁρατὰ A.V. τὰ μὴ ὁρατὰ B. τ. μ. ἀ. τὰ ἀόρατα Photius.

H [z] ἀπαλλοτριοῖ] Delevi statim cum A.V., Ζήτει μαρτυρίαν ἀκριβεστάτην τῆς νοθεύσεως τῶν θείων γραφῶν ἐν τῇ τοῦ μακαρίτου Λογοθέτου μεταφράσει, τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ. Φησὶ γὰρ οὕτως· "Ὁ θεῖος τοίνυν οὗτος Λουκιανὸς καὶ "τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε "χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ' "ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καὶ τινων ἀνθρώπων

Νοθεία: Ἡ λαθραία γέννα, ἡ πορνεία.

Νοθεῖα: [a]Τὰ τοῖς νόθοις ἐκ τῶν πατρῴων διδόμενα οὕτω καλεῖται· ἦν δὲ μέχρι χιλίων δραχμῶν. Οὕτω Λυσίας, καὶ Ἰσαῖος, καὶ [b]Ἀριστοφάνης, καὶ Ὑπερίδης, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Νόθος: Ὁ [c]ξένος.

Νομάδες: Βοσκόμεναι ἀγέλαι. Καὶ ἔθνη Σκυθικά.

> [d]Νομάδεσι γὰρ ἐν Σκύθαις
> [e]ἀλᾶται Στράτων.

Ἀριστοφάνης. Ἐπὶ τῶν παρενοχλούντων [f]καὶ ἐπιμενόντων. Ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ ἐφ᾽ ἁμαξῶν τὰ πράγματα βάλλοντες, ἀπαιροῦσιν εἰς ἄλλην χώραν. Ὁ δὲ μὴ ἔχων ἐκεῖσε ἅμαξαν, ἄτιμος παρ᾽ αὐτοῖς κρίνεται. [g]Φησὶν οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος [h]δὲ τοῦτο φησὶ,

> [i]Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.

Ἀριστοφάνης. Ὁ δὲ Σάκας οὗτος τραγῳδίας ἦν ποιητής. Οὕτω δὲ ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ξένος εἶναι. Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης·

> Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς εἰσβιάζεται·
> ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
> ἀστοὶ μετ᾽ ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς,
> ἀνεπτόμεσθ᾽ ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν.

Τουτέστι, παντὶ σθένει.

Νομαδίτης: Ὁ ἰδιώτης βίος.

Νομάδων: Ἀγρίων, βαρβάρων· οἱ λεγόμενοι Ἀμαξοφόρητοι, ἢ [k]Ἀμαξόβιοι.

Νομάρχαι: Οἱ κατὰ τέλη τῆς χώρας ἄρχοντες παρ᾽ Αἰγυπτίοις· οἳ ἦσαν ἐπὶ Πτολεμαίου, [l]τοῦ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου.

Νομᾶς: Ὄνομα κύριον. Ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης.

Νομαί: Μερισμοί.

Νομαία: Ἡ ἐκ τῆς νομῆς. [m]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καί σοι ἐπιρρέξει [n]χιμάρου νομαίης
> αἷμα.

Νομεύς: Ποιμὴν, βοσκός.

Νομή: Ὁρμὴ πυρός.

" πονηροτάτων, οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν, παρατρέψαι τὸν " ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις " σπειράντων· αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν ἐκ τῆς Ἑβραΐδος ἀνενεώ" σατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, " πόνον τῇ ἐπανορθώσει πλεῖστον εἰσενεγκάμενος." Vid. supra v. Λουκιανός. Operæ autem pretium putavi integrum Metaphrastæ locum, quem ex cod. ms. perantiquo in bibliotheca Collegii Novi custodito (n. 149.) nuper descripsi, hic apponere. Σαμοσάτα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν· Εὐφράτης τῇ πόλει παραρρεῖ· πατρὶς ἡ πόλις Λουκιανῷ. Οὗτος τῶν εὖ γεγονότων ἀνὴρ, ὡς ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος διδάξει· γεννήτορες Χριστιανοὶ τῷ ἀνδρί· σπουδὴ τοῖς γεννήτορσι Λουκιανὸν ἐκ πρώτης τριχὸς τῇ θεοσεβείᾳ ῥυθμίζεσθαι, καὶ τελευτήσαντες ἄμφω νέον αὐτὸν καταλείπουσιν, ἔτος που δωδέκατον ἄγοντα· ὁ δὲ μόνην ὥσπερ παράκλησιν ἐπὶ τῇ τῶν γονέων ἀποβολῇ τὸν θεὸν εὑρηκὼς, ἔς τινα θεῖον καταφεύγει ναὸν, πάντα τοῖς πενομένοις τὸν πλοῦτον διανειμάμενος. Καὶ παρὰ τὴν πρώτην ἡλικίαν Μακαρίῳ τινὶ τὴν Ἔδεσαν οἰκοῦντι καὶ τὰς ἱερὰς διερμηνεύοντι βίβλους ἀνδρὶ συγγενόμενος, πᾶν ὅ τι κάλλιστον ἐν ταύταις ὑπῆρχεν ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ συνέλεξε· καὶ πρῶτα μὲν τῷ τῆς παλιγγενεσίας λουτρῷ προσελθὼν, δι᾽ ὕδατός τε καὶ πνεύματος ἀναγεννηθεὶς, πρὸς τὸν μοναδικὸν ἀπέκλινε βίον· ἔπειτα δόξαν αὐτῷ οἴνου καὶ ὀψοφαγίας εἰς τέλος ἀπέχεσθαι, εὐθὺς ὥσπερ ἐκ πρώτης γραμμῆς πρὸς ἡδονὰς πάσας τὰς τῆς σαρκὸς ἀντιμάχετο, νηστείαις δὲ τυπῶν ἑαυτὸν εἰς ἔθους ἤγαγε πῆξιν κατὰ τὴν ἐνάτην ὥραν ἅπαξ τῆς ἡμέρας σιτίζεσθαι· ἦσαν δὲ καί τινες αὐτῷ ἡμερῶν περίοδοι, ἐν αἷς καὶ ὅλην τούτων ἄσιτον εἶχεν ἡ ἑβδομάς· τόν γε μὴν πλείονα τῆς ζωῆς χρόνον προσευχαῖς καὶ δάκρυσιν ἔνεμεν. Εὐτραπελίας μὲν οὖν τοσοῦτον ἀπεῖχε καὶ γέλωτος, ἴσῳ ταῦτα καὶ γελάτων ἀληθῶς ἔκρινεν ἄξια· τοὐναντίον δὲ τοὺς πενθοῦντας καὶ ζηλοῦν ἔσπευδε, καὶ μακαρισμῶν ἀξίους ἡγεῖτο, τὴν δὲ σιωπὴν ἀσπαζόμενος, καὶ τῇ συνεχῇ (συνεχεῖ) μελέτῃ προσκείμενος ἐπὶ συννοίας ὁρᾶτο ἀεὶ, καὶ κατηφείας πλήρης τοῖς παραβάλλουσιν, εἰ καὶ τῷ πνεύματι διαπαντὸς ἐν ἑαυτῷ ἠγαλλιᾶτο, καὶ ἔχαιρεν· εἰ δέ ποτε καὶ ῥῆμα δόξειεν αὐτῷ προέσθαι τοῦ στόματος, αἱ θεῖαι γραφαὶ τὸ λαλούμενον ἦν· τοσοῦτος γὰρ αὐτῷ θεῖος τούτων ἔρως ἐνέσκηψεν, ὡς μὴ δὲ ὕπνου σχεδὸν ἐθέλειν τῇ περὶ ταύτας διηνεκεῖ μελέτῃ μεταλαμβάνειν· εἴποτε δὲ καὶ τὸ σῶμα τὰ μέτρια διαναπαύσειν ἠβούλετο, οὐκ ἄνευ εὐχῆς ἐκτενοῦς, οὐδὲ ἄνευ θερμῶν δακρύων καὶ γονάτων κλίσεως ὕπνου μετεῖχεν. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρώτην ἔτι καὶ παιδικὴν ἄγοντι τὴν ἡλικίαν τῷ ἁγίῳ κατώρθωτο· ἐπεὶ δὲ ἤδη ταύτην τε ὑπερέβη, καὶ εἰς νεανίσκους τελεῖν ἤξατο, ἀστασίαστον μὲν τὴν σάρκα τῷ πνεύματι τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος παρεστήσατο· τοσὶ δὲ τῶν εἰς βρῶσιν λεπτῶν τὸ σῶμα συνέστη, ὡς ἐφ᾽ ἱκαναῖς ἡμέραις ἄρτῳ μόνῳ κεχρῆσθαι, καὶ μὴ δὲ ἄρτῳ ταῖς πλείοσιν, ἀλλά τινι καὶ τούτου πρὸς τροφὴν λεπτοτέρῳ· ὕδωρ δὲ αὐτῷ ποτὸν ἥδιστον· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τῆς τοῦ πυρὸς ἀπείχετο χρήσεως· καὶ οὕτως εἰς ἄκρον τῆς κατ᾽ ἄνθρωπον ἀρετῆς ἀφικόμενος, τῶν ἐφ᾽ ἑαυτοῦ τάχιστα πάντων ὑπῆρξεν ὀνομαστότατος. Τῇ οὖν Ἀντιοχέων ἐκκλησίᾳ φέρων ἑαυτὸν δίδωσι, καὶ εἰς ἱερωσύνην προβὰς, διδασκαλεῖον μέγιστον ἐκεῖ συνεστήσατο τῶν ἁπανταχοῦ σπουδαιοτάτων ὡς αὐτὸν ἀλλαχόθεν ἄλλων ἀφικνουμένων. Ἤσκητο δὲ τὴν ὀξυγραφίαν, καὶ τὸ ἐκεῖθεν αὐτῷ ποριζόμενον ἅμα μὲν ἑαυτῷ πρὸς τροφὴν ἅμα δὲ καὶ τοῖς πένησιν ἐχορήγει· καὶ γὰρ εἰ μὴ πρὶν ἢ τροφῆς οὗτος μεταλάβοι ἕτεροι τοῦ ἀπὸ τῶν αὐτοῦ χειρῶν βίου μετάσχοιεν, ἀδικίαν τὸ πρᾶγμα ἐτίθετο. Οὗτος τοίνυν καὶ τὰς ἱερὰς βίβλους ἰδὼν πολὺ τὸ νόθον εἰσδεξαμένας, τοῦ τε χρόνου λυμηναμένου πολλὰ τῶν ἐν αὐταῖς, καὶ τῆς συνεχοῦς ἀφ᾽ ἑτέρων εἰς ἕτερα μεταθέσεως, καὶ μέντοι καί τινων ἀνθρώπων πονηροτάτων οἳ τοῦ Ἑλληνισμοῦ προεστήκεσαν παρατρέψαι τὸν ἐν αὐταῖς νοῦν πειρασαμένων, καὶ πολὺ τὸ κίβδηλον ἐν ταύταις διασπειράντων, αὐτὸς ἁπάσας ἀναλαβὼν, ἐκ τῆς Ἑβραΐδος ἀνενεώσατο γλώττης, ἣν καὶ αὐτὴν ἠκριβωκὼς ἐς τὰ μάλιστα ἦν, πόνον τῇ ἐπανορθώσει ὅτι πλεῖστον εἰσενεγκάμενος. Οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τὴν καθαρότητα τῶν θείων δογμάτων τίς ἂν ὑφ᾽ ἑτέρῳ τῶν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν χρόνον γενομένων ὑπὲρ τοῦτον εὕροι φυλαττομένην;

[a] Καὶ τὰ τοῖς] Sed tunc scribitur νοθεῖα, et est plurale neutrum. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. KUST. Νοθεία pro καὶ A.C. Photius: Νοθεῖα: [Νόθια ms.] τὰ τοῖς.

[b] Ἀριστοφάνης] Av. 1655. Supra ἦν δὲ καὶ μέχρι A.

[c] ξένος] ὁ ξένος A.V. Vid. Cuper. Obs. T. I. p. 118. Delevi autem cum iisdem ms. Θεῖόν τι τὸ γνήσιον ἐν τοῖς κατ᾽ ἀνθρώπων (κατὰ τῶν Kuster.) τόποις. Διόπερ ὁ μὴ τοῦτ᾽ ἔχων, νόθος, οἷα ἐστερημένος τοῦ θείου. Παρὰ τὸ νε στερητικόν. Ἐντεῦθεν δὲ νόθα καὶ τὰ ἁπλῶς ξένα μεταφορικῶς.

[d] Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκ.] Aristoph. Av. 942. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[e] Στράτων ἀλᾶται] ἀλᾶται Στράτων A.V.E.M.

[f] καὶ ἐπιμενόντων] Imo, καὶ μὴ ἐπιμενόντων. KUST.

[g] Φησὶν οὖν καὶ οὗτος, ἐνοχλούμενος δὲ τ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, nihil omnino faciunt ad vocem Νομάδες, nec scio quid somniaverit compilator, cum ea huc afferret. KUST.

[h] δὲ τοῦτο] δὲ om. A. Post Σάκᾳ inserui Ἀριστοφάνης cum A.V.

[i] Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντ.] Hic, et tres sequentes senarii, leguntur apud Aristophanem Avibus, sub initium. KUST.

[k] Ἀμαξόβιοι] Statim delevi NOMANTIA, ἡ καὶ NOTMANTIA, πόλις Ἰβηρίας παρὰ Ἴβηρ. NOMBA: Πόλις Ἰουδαίας, παρὰ Ἰωσήπῳ ἐν Ἀρχαιολογίᾳ, cum A.V. Utramque gl. habet Steph. Byz.

NOMAPXAI] Vid. not. ad Hesych.

[l] τοῦ] τὸν A.

NOMAIA] Vid. vv. Σμήνη, Ἐπιρρέξει. TOUP.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 157.

[n] χιμάρου] χιμάρρου A.E. χειμάρου M.

[o] Τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργὸν συνέβη γενέσθαι καὶ πρακτικήν.

Νομιζόμενα: Νόμιμα, ἢ ὑπολαμβανόμενα. [p] Ἀριστοφάνης·

> Οὐκοῦν τὰ νομιζόμενα [q] σὺ τούτων λαμβάνεις.

Ἐπειδὴ νόμος ἦν, [r] τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσίας τὸν ἱερέα λαμβάνειν· δέρματα, καὶ [s] κωλαί.

Νομίζουσιν: Ἀντὶ τοῦ, νομίσματι χρῶνται. Καὶ νομίζουσιν, ἀντὶ τοῦ, ἡγοῦνται.

> Ἥνπερ μεγίστην τιμὴν παρὰ βασιλέως ἐς ἰδιώτας νομίζουσι.

Νόμιον: Δίκαιον. Καὶ νόμιον μέλος, τὸ ἐν τῇ νομῇ ᾀδόμενον.

Νόμισμα: Δύο σημαίνει· [t] τὸ νόμιμον ἔθος· ὡς [u] Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις,

> Ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι·

καὶ τὸ [x] κόμμα τοῦ τετυπωμένου χαλκοῦ. Λεπτῷ δὲ νομίσματι ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

Νομιστευομένων: [y] Νομίμως διοικουμένων.

> Ἐνέβαλε δὲ [z] χρυσοῦς ἐπισήμους, εἰς τινας δὲ τετράδραχμα, [a] τῶν ἐπιφανῶς νομιστευομένων.

Καὶ αὖθις·

> Χαλκοῦ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ νομιστευομένου τάλαντα τετρακισχίλια.

Νομίτωρος: Ὄνομα κύριον.

Νομογράφοι: Παρὰ Ῥωμαίοις [b] τριακοσιοστῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ μετὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς πόλεως, παραλυθείσης τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, δέκα νομογράφοι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτρέπονται προστασίαν· οἳ χρόνον δή τινα πρὸς τὸ λυσιτελὲς καὶ ἡδὺ τῶν [c] πολιτῶν ἐξηγούμενοι, μέτριοί τε ἐδόκουν, καὶ ἄρχειν [d] μάλιστα πάντων ἐπιτήδειοι. Οὗτοι γάρ που καὶ τὰς δέκα δέλτους ἐπιχωρίοις τε καὶ Ἑλληνικοῖς νόμοις ἀναγράψαντες, ἐς τὰς καλουμένας κύρβεις ἀνέθηκαν. Δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς ἡγεμονίας, βαρύτητος τυραννικῆς αἰτίαν ἀπενεγκάμενοι, διελύθησαν, Ἀππίου μάλιστα τὸ πλῆθος εἰς ἀπέχθειαν τῆς δεκαρχίας κινήσαντος· ὃς [e] Οὐεργινίου τινὸς ἀνδρὸς οὐκ ἀσήμου τὰ πολεμικὰ θυγατέρα φθεῖραι παρθένον ἐπενόει, ἔρωτι γεγονὼς θερμῷ τῆς κόρης κατάσχετος· ἣν ὁ πατὴρ αὐτοχειρὶ διεχρήσατο, δείσας τὴν τοῦ Ἀππίου δυναστείαν, αἰσχῦναι τὴν κόρην πρὸς βίαν ὡρμημένου. Ἐφ' ᾧ κινηθὲν τὸ στρατιωτικὸν ἅπαν ἀφείλετο τοὺς δέκα τὰ τῆς ἐξουσίας, δίκας τε ἀποτῖσαι τῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν πεπλημμελημένων ἠνάγκασε.

Νομοθεσία: Θέσις νόμου.

Νομοθέται: Τοπάλαι Μωϋσῆς· μετέπειτα δὲ ὁ [f] Χριστὸς Ἰησοῦς.

Νομοθέται: Παρ' Ἀθηναίοις πρῶτος ἐγένετο Δράκων, καὶ [g] μετ' αὐτὸν Σόλων, καὶ μετὰ τοῦτον Θαλῆς, καὶ μετὰ τοῦτον [h] Αἰσχύλος.

[Νόμοι κιθαρῳδικοί: Ἀπόλλων, φασὶ, μετὰ λύρας κατέδειξε τοῖς ἀνθρώποις νόμους, καθ' οὓς ζήσονται, πραΰνων τε ἅμα τῷ μέλει τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν αὐτοῖς θηριῶδες, καὶ εὐπρόσιτον τῇ τοῦ ῥυθμοῦ ἡδύτητι ποιῶν τὸ παραγγελλόμενον· καὶ [i] ἐκλήθησαν νόμοι κιθαρῳδικοί. Ἐκεῖθεν δὲ σεμνολογικῶς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλει δοκεῖ, νόμοι καλοῦνται οἱ μουσικοὶ τρόποι, καθ' οὕς τινας ᾄδομεν.]

Νομοΐστορες: Νομομαθεῖς.

[Νομοθετῶ: Δοτικῇ. Καὶ αἰτιατικῇ·

> [k] Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου.]

Νομόν: Νομήν, βοσκήν.

Νόμος καὶ Ἰαννουάριος ἐπιεικίᾳ καὶ δικαιοσύνῃ

---

[o] Τὴν νομὴν τοῦ πυρὸς ἐνεργ.] Polyb. I. 48. KUST.

[p] Ἀριστοφάνης] Plut. 1186.

[q] σὺ τούτων] σὺ om. A.V. Tum λαμβάνεις A.

[r] τὰ ὑπολειπόμενα τῆς θυσ.] Idem Noster docet supra v. Κωλακρέτης. KUST.

[s] κοιλίας] Leg. Κωλᾶς. Vid. Hemsterh. ad Plut. p. 464. TOUP. κωλαὶ V. ἔλαι A. et sic supra v. Κωλακρέτης.

ΝΟΜΙΖΟΥΣΙΝ] Aristid. II. p. 145. Βυζάντιοι σιδήρῳ νομίζουσι. Polyæn. p. 472. ἐξορμηκέναι νομίσας. Leg. νομίσαι, exire solitos esse, vel, pro more exire. Philo Jud. II. p. 592. ubi male Mangeius. Menander p. 95. νομίζουσι Χριστιανοί. TOUP. Respici putat Dukerus Thucyd. II. 15. ubi νομίζουσιν interpretatur Schol. κατὰ νόμον ποιοῦσιν.

[t] τὸ νόμιμον ἔθος] Hoc sensu vox νόμισμα capitur in oraculo illo, quod Diogeni Cynico redditum fuit. Παραχάραξον τὸ νόμισμα. Mens enim oraculi illius non erat, ut Diogenes putabat, monetam esse adulterandam, sed consuetudinem sive opinionem vulgi. Vide Nostrum supra v. Γνῶθι σαυτόν: et Menag. ad Laërt. lib. VI. 20. KUST.

[u] Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις] Ver. 246. Delevi πρῶτον μὲν γὰρ θεοὶ cum A.B.V.

[x] κόμμα] τύμμα Schol. Aristoph. Qui mox λεπτοῖς δὲ νομίσμασι φαίνονται κεχρῆσθαι Βυζάντιοι.

ΝΟΜΙΣΤΕΥΟΜΕΝΩΝ] Νομιστευομένων A.V. et in exemp.

[y] Νομίμως διοικουμένων] Vel interpretatio hæc falsa est; vel saltem nihil facit ad exempla, quæ sequuntur, quippe in quibus τὸ νομιστεύειν significat, nummos cudere, vel signare. Confer Nostrum supra v. Κατανομιστεύσας. KUST. Rem minus adsecutus est vir doctissimus. Verba νόμος, νόμισμα, νομίζειν, νομιστεύειν, tum de nummis, tum de institutis usurpantur. Νομιστευόμενος χαλκὸς est nummus legitimus, νόμιμος, et usu receptus. Angl. current money. Etymol. Mag. v. Ὀβελίσκος. Πρὸ τούτου γὰρ ὀβελίσκοις τραχέσιν ἘΝΟΜΙΣΤΕΥΟΝ. Antea enim obeliscis pro nummis legitime utebatur. Quare utramque vocis significationem non male complexus est Suidas. Sextus Empiricus adversus Grammaticos I. 10. Ὁ δὲ τοῦτο μὲν μὴ παραδεχόμενος, ἄλλο δέ τι καινὸν χαράσσων ἑαυτῷ, καὶ ΤΟΥΤΟ ΝΟΜΙΣΤΕΥΕΣΘΑΙ θέλων, ματαίως καθέστηκεν. Ita legendus iste locus: ubi vide doctissimum Fabricium. Polybius p. 1097. Ἤδη γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς δωροδοκίας ἐπιπολαζούσης, καὶ τοῦ μηδένα μηδὲν δωρεὰν πράττειν, καὶ τοῦ χαρακτῆρος τούτου ΝΟΜΙΣΤΕΥΟΜΕΝΟΥ παρ' Αἰτωλοῖς, οὐκ ἐδύναντο πιστεύειν διότι χωρὶς δώρων ἡ τηλικαύτη μεταβολὴ γέγονε τοῦ Τίτου πρὸς τὸν Φίλιππον. TOUP.

[z] χρυσοῦς] χρυσοῦ A.V.

[a] τῶν ἐπιφανῶς] τῶν om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

ΝΟΜΙΤΩΡ] Νεμίτωρος A.V.E.

[b] τριακοσιοστῷ] τριακόσιοι. τῷ καὶ A.V. τριακόσιοι τῷ B. edd. vett. τριακόσιοι E. ubi om. πρώτῳ—προστασίαν. Kusterus tacite dedit correctionem Porti.

[c] πολιτῶν] πολιτικῶν V.

[d] μάλιστα πάντων inserunt A.B.V.

[e] Οὐεργινίου] Οὐεργηνίου A.B.E.M.

[f] Χριστὸς] Χριστὸς Ἰησοῦς A.

ΝΟΜΟΘΕΤΑΙ: Παρ' Ἀθην.] Vide de hoc loco Bentleium in Dissert. de Phalaridis Epist. p. 371. 372. KUST. Sed vide contra Bentleium dissentientem Wesselingium Præf. ad Petiti Legg. Att. p. ii.

[g] μετ'] καὶ μετ' A.B.V. μετὰ τοῦτον ante Θαλῆς om. V.

[h] Αἰσχύλος] Αἰσχύ A.

ΝΟΜΟΙ] Hoc articulo carent A.V. Similia habet Etymol. M. p. 607.

[i] ἐκλήθησαν] ἐκλήθησαν ἐκεῖνοι B.E. Juxta finem τινας om. B.

ΝΟΜΟΘΕΤΩ] Gl. om. A.V.

[k] Νομοθέτησόν με, Κύρ.] Psalm. CXVIII. 33. KUST.

ΝΟΜΟΝ] Damascius apud Suid. v. Ὑλίας. HEMST.

ΝΟΜΟΣ καὶ Ἰαννουάριος ἐπ.] Totum hunc articulum ex

τῶν πολιτῶν ὑπερφέροντες, οἶμαι, καὶ τῶν ἄλλων [l]σχεδὸν ἁπάντων ἀνθρώπων τῶν γε νῦν ζώντων, καὶ ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρεφομένων, ἐπῃνοῦντο καὶ ἠγαπῶντο πρός τε ἀστῶν καὶ ξένων. Τῇ τε γὰρ πατρίδι χρησιμώτατοι γεγόνασι, καὶ δεξιώτατοι πρὸς τοὺς ξένους. Ἑλόμενοι [m]δὲ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον, ἐλαττοῦσθαι μᾶλλον ᾑροῦντο τὰ οἰκεῖα, ἢ πλέον τι ἔχειν ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων. Κοινὰ μὲν οὖν ταῦτα αὐτοῖς· ἰδίᾳ δὲ ὁ μὲν Νόμος εὐφυέστερος ἦν καὶ φιλομαθέστερος ἐν λόγοις, τοῖς τε φιλοσοφίας ἀπογεύεσθαι βουλομένοις, καὶ ὅσοι προπαιδεύουσι τοὺς νέους. [n]Ἦν δὲ καὶ [o]κριτικώτατος τῶν καθ' ἡμᾶς ἐλλογίμων ἀνδρῶν, ποιημάτων τε πάντων, καὶ συγγραμμάτων τῆς λογογραφικῆς ἀρετῆς καὶ κακίας. Ὡς γοῦν φάναι τὸ ὅλον, οὔτε Σεβηριανὸν, οὔτε [p]Ἀγάπιον τὸν φιλόσοφον εἴποιμι ἂν γενέσθαι τοιούσδε περὶ λόγων κρίσιν. Ὁ δὲ Ἰαννουάριος ἐμπειροπράγμων ἦν, καὶ φρόνιμος ἐν τοῖς πολιτικοῖς [pp]ἐπὶ πλέον ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος, ἔτι δὲ σωφρονέστερος, καὶ τἄλλα μᾶλλον τεταγμένος.

Νόμος: Ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων [q]τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. Ἦσαν δὲ ἑπτὰ οἱ ὑπὸ Τερπάνδρου· ὧν εἷς, [r]ὄρθιος, [s]τετράδιος, ὀξύς. [t]Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος χρῶνται τῇ λέξει· καὶ Ῥωμαῖοι [u]παρατρέψαντες, νοῦμμον λέγουσιν. Ἀττικοὶ τὰ διανενεμημένα μέρη τῆς γῆς, [x]ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. Καὶ τὸ [y]δίκαιον ἔγγραφον.

Ὅτι [z]Δαρεῖος εἶχε νόμον, τόν τε Φρύγιον καὶ Λύδιον καὶ Ἰωνικόν.

Νομὸς, καὶ ἡ βοσκὴ, καὶ ὁ τόπος.

Νόμος: Θεσμὸς, συνήθεια. Νόμος [b]παρὰ Σοφοκλεῖ, ἡ φύσις τοῦ γεγεννηκότος, καὶ τὸ ἔθος. Νόμος καὶ ἡ ἱστορία. Ὁ [c]Ἀπόστολος·

Ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε.

Ὅτι [d]τὸν νόμον σπουδαῖον δεικνύοιμεν ἂν, εἰ ὁρισαίμεθα αὐτὸν, ὀρθὸν λόγον ἐπὶ σωτηρίᾳ [e]τῶν χρωμένων.

Νόμος: Τρία σημαίνει. Ὁ μὲν γὰρ δίχα γραμμάτων διὰ κτίσεως ἐδόθη τοῖς ἀνθρώποις·

[f]Τὸ γὰρ ἀόρατον τοῦ Θεοῦ [g]ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενον καθορᾶται.

Καὶ πάλιν·

[h]Ὅταν γὰρ ἔθνη, τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, [i]φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ [k]ἔχοντες, [l]ἑαυτοῖς εἰσὶ νόμος.

Καὶ ὁ ἐν [m]γράμμασι διὰ Μωσέως τῶν παραβάντων χάριν [n]παρεσχημένος. Καὶ τρίτος, ὁ διὰ τῆς χάριτος·

[o]Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου [p]τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

[Νόμος Ἰουστινιανοῦ. Ζήτει ἐν τῷ Πρίσκος.]

Νόμος: Πολυώνυμός ἐστιν ἡ λέξις. [q]Καὶ Νόμος μὲν, ὡς τὴν ἀρίστην πολιτείαν ῥυθμίζων καὶ διατάττων. Μαρτύρια δὲ, ὡς τοὺς ἁμαρτάνοντας διαμαρτυρόμενος, καὶ τῆς παραβάσεως τὴν τιμωρίαν ὑποδεικνύς. Δικαιώματα δὲ, ὡς διδάσκων τὸ δίκαιον, καὶ ἀπαγορεύων τὸ ἄδικον, καὶ τοὺς κατορθοῦντας ἀποφαίνων δικαίους. Ἐντολὴ δὲ, ὡς τὸ πρακτέον ἐντελλόμενος καὶ κελεύων δεσποτικῶς. Κρίματα δὲ, ὡς [r]τὰς ψήφους ὑποδεικνὺς, καὶ διδάσκων, τίνων μὲν ὁ φυλάττων τεύξεται ἀγαθῶν, τίσι δὲ ὁ παραβαίνων τιμωρίαις παραδοθήσεται.

Νόμος κατὰ τὸν Ἀπόστολον σημαίνει τέσσαρα. Ὁ τοῦ Θεοῦ· περὶ οὗ φησί·

[s]Συνήδομαι γὰρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ.

Καὶ

[t]Ὁ ἀντιστρατευόμενος.

Τρίτος, περὶ οὗ φησι·

[u]Τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου.

Damascio descriptum esse suspicor, vel potius persuasum habeo. KUST. Ista de Nomo videntur e Damascio, qui vitam Isidori philosophi scripsit, et est apud Phot. c. 242., desumta esse. Vid. infra Ὑπατία. Agapium, Severianum et Nomum jungit idem, fortasse Damascius, et Nomum quidem suum ἡλικιώτῃ esse ait. Severianus sub imperat. Martiano, Leone, et Zenone fuerat. REINES.

[l] σχεδὸν ἁπάντων καὶ τῶν ἄλλων] καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν ἁπάντων A.B.V.E.

[m] δὲ τὸν] δὲ om. A.V.

[n] Ἦν δὲ] ἦν [illegible] καὶ A.V.E.

[o] κριτικώτατος] Vid. infra in Ὑπατία, κριτικοὺς ἄνδρας ἐπίσταμαι τρεῖς. REINES.

[p] Ἀγάπιον] Hic fuit sub Marino post Proclum. Vid. supra Ἀγάπιος. REINES.

[pp] ἐπὶ πλέον ἢ ὁ. ἀ. ἀ. Ν. ἔτι [illegible] σ.] ἐπιπλέον καὶ σωφρονέστερος, positis ἢ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Νόμος post τεταγμένος V.

[q] τακτὴν] ταύτην V. Photius.

[r] ὄρθιος] Vide supra v. Ἀμφιανακτίζειν, et infra v. Ὄρθιος. KUST. ὄρθριος A.

[s] τετράδιος] τετράοιδος Pollux IV. 65.

[t] Δωριεῖς δὲ ἐπὶ νομίσματος] Vid. Mazochium ad Tab. Heracl. p. 216. sq.

[u] παρατρέψαντες] παραστρέψαντες Photius.

[x] ὡς] ὡς καὶ A.B.V.E. Phot.

[y] ἔγγραφον δίκαιον] δίκαιον ἔγγραφον A.V.

[z] Δαρεῖος εἶχε] Legendum puto Δάμων εἶχεν, quamquam ne sic quidem locus videtur persanatus. HEMST.

[a] ΝΟΜΟΣ δὲ] δὲ om. A.

[b] παρὰ Σοφοκλεῖ] Aj. 548. Ἀλλ' αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν. Scholiasta: Νόμους τὴν φύσιν ὠνόμασε καὶ τὸ ἦθος τοῦ γεγεννηκότος. KUST.

[c] Ἀπόστολος] Ad Gal. IV. 21.

[d] τὸν νόμον σπουδ.] Ex Alexandro Aphrod. in Topica Aristot. KUST.

[e] τῶν χρωμένων] τῶν om. B.E.

ΝΟΜΟΣ: Τρία σημαίνει. Ὁ μὲν γ.] Locum hunc Suidas excerpsit ex Theodoreto ad prooemium Psalmi XVIII. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[f] Τὸ γὰρ] Rom. I. 20.

[g] ἀπὸ κτίσεως κόσμου om. A.B.V.E. τοῦ Θεοῦ addit V. post ποιήμασι.

[h] Ὅταν γὰρ] Rom. II. 14.

[i] φύσει—ἔχοντες om. B.V. οὗτοι—ἔχοντες om. E.

[k] ἔχοντες] ἔχοντα A.

[l] ἑαυτοῖς] οὗτοι ἑαυτοῖς A.V.E.

[m] γράμματι] γράμμασι A.B.V.E.

[n] κεχαρισμένος] παρεσχημένος A.B.V.E.

[o] Ὁ γὰρ νόμος] Rom. VIII. 2.

[p] τῆς ἁμαρτίας] τοῦ ἁμαρτ. V.

ΝΟΜΟΣ Ἰουστ. om. A.

[q] Καὶ ΝΟΜΟΣ μὲν, ὡς τὴν ἀρ.] Et hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad eundem Psalm. V. 8. p. 468. ut itidem Pearsonius observaverat. Confer etiam Nostrum supra v. Δικαιώματα. KUST.

[r] τὰς ψήφους] Theodoretus loco laudato habet, τὰς θείας ψήφους. KUST.

[s] Συνήδομαι] Rom. VII. 22. Mox φόβῳ B.E. pro νόμῳ.

[t] Ὁ ἀντιστρατευόμενος] Rom. VII. 23.

[u] Τῷ νόμῳ τοῦ νοός μου] Rom. VII. 23. KUST.

Τέταρτος, περὶ οὗ λέγει·

[x] Τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου.

[[y] Ὅτι τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμους ἌΞΟΝΑΣ Ἀθηναῖοι [z] ἐκάλεσαν, διὰ τὸ ἐγγραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν. Ἦσαν δὲ τετράγωνοι τὸ σχῆμα· κατὰ δέ τινας, μᾶλλον τρίγωνοι.]

Νόμος καὶ χώρα: Διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφύλακες: Ἀρχή τις παρὰ Ἀθηναίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, διαφέρουσα τῶν θεσμοθετῶν, οἵτινες τὰς ἀρχὰς ἐπηνάγκαζον τοῖς νόμοις χρῆσθαι.

Νομοφυλάκειου θύρα: Δι' ἧς οἱ καταδίκοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται.

Νόνναι: Τοῦ μηνός. [a] [Αἱ εὐθὺς μετὰ τὰς καλάνδας, ἤγουν [b] περὶ τὴν πρώτην τῆς νουμηνίας· δευτέρα δηλαδὴ τοῦ μηνός. Μεθ' ἃς νόννας αἱ εἰδοί. Δοκοῦσι δὲ παρ' αὐτὰς γενέσθαι αἱ ἀννῶναι, ὡς οἷον αἱ ἀνὰ τὰς νόννας διδόμεναι. Ἰστέον δὲ ὡς ἔστι καὶ Νόννος κύριον, Πανοπολίτης, ἐξ Αἰγύπτου, λογιώτατος· [c] ὁ καὶ τὸν παρθένον [d] Θεολόγον παραφράσας δι' ἐπῶν.]

Νοσηλεύεσθαι: [e] Νοσεῖν οὐκ ἐπαχθῶς. Καὶ [ee] νοσηλεύω, νοσοῦντα θεραπεύω.

Νοσηλεία: Ἀσθένεια. [f] Νοσήλια δὲ φάρμακα.

Νοσοκομεῖον: Ὁ [g] ξενών.

Νόσον ἔχειν: Ἀντὶ τοῦ, φαῦλον ἔθος ἔχειν. Εὐριπίδης Ἀντιόπῃ.

Νόσος λεγόμενον ἐγκατασκῆψαι: Πρὸς τὸ σημαινόμενον ἡ σύνταξις· πρᾶγμα [h] δηλονότι. Παρὰ Θουκυδίδῃ.

[x] Τῷ νόμῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς μ.] Rom. eod. cap. KUST.

[y] ὍΤΙ τοὺς τοῦ Σόλωνος νόμ.] Vide supra v. Ἄξονες, et v. Κύρβεις. KUST. Desunt seqq. A.

[z] ἐκάλεσαν] ἐκάλουν V. Mox κατὰ δὲ τ. μ. τρίγωνοι om. V.

ΝΟΜΟΣ καὶ χ.] Vid. Zenob. V. 25. HEMST.

ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΣ: Ἀρχή τις π.] De hoc magistratu Suidas plura habet infra v. Οἱ Νομοφύλακες. KUST.

ΝΟΜΟΦΥΛΑΚΕΙΟΥ] Deest gl. A. Vid. Polluc. VIII. 102. ubi Νομοφυλακεῖον. Adde Suid. in Χαρώνειος θύρα.

[a] Αἱ εὐθὺς] Sequentibus carent A.V.

[b] περὶ] μετὰ B.E. παρὰ M.

[c] ὁ καὶ τὸν παρθένον Θεολόγον παραφράσας] Hæc paraphrasis Joannis Euangelistæ, carmine heroico conscripta, hodie adhuc exstat. KUST.

[d] Θεολόγον] Ἰωάννην Eudocia.

[e] Νοσεῖν οὐκ ἐπ.] Appian. p. 170. Dio Chrys. p. 550. TOUP.

[ee] ΝΟΣΗΛΕΥΩ—θεραπεύω] νοσηλεύειν—θεραπεύειν V.

ΝΟΣΗΛΕΙΑ] Vide Rittershus. ad Oppian. p. 192. TOUP.

[f] ΝΟΣΗΛΕΙΑ δὲ] Νοσήλια M A.B.E. Delevi τὰ θεραπευτικὰ post φάρμακα cum A.B.V.

[g] ξενών] Statim delevi, Ἴνα ᾖ τὸ νόσον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ πάθος, ἢ ἔθος τι ἔχειν· νοσομάνης τῆς νόσου ἀντὶ οὐδετέρου τοῦδε τινός, cum A.B.V.

ΝΟΣΟΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΝ ἘΓΚΑΤ.] Thucydides libro II. c. 47. Καὶ ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι, καὶ περὶ Λῆμνον, &c. Scholiasta ad eum locum: Θηλυκῶς ἡ νόσος. Τὸ M λεγόμενον ὡς πρὸς τὸ νόσημα ἀπήντησεν. Ὅμηρος· Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε.——Τὸ μὲν οὔποτε ὡς πρὸς τὸ νέφος ἀπήντησεν. Aliam igitur grammaticus hic constructionis ἀκαταλλήλου in citato loco Thucydidis λύσιν affert, ac hoc loco Suidas. KUST. νόσου V.E.M.

[h] δηλονότι] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, δηλοῖ. KUST.

Νόσος: [i] Ὅτι πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς νόσοις ἑαυτῶν αἰσθανόμεθα, οὐκ αὐτῶν τῶν αἰσθητικῶν νεύρων, ἢ τῶν σαρκῶν τεθερμασμένων, ἀλλὰ τῶν ὑγρῶν, αἵματός τε καὶ πνεύματος. Ἐπεὶ οὖν ἡ αἰσθητικὴ δύναμις πρώτως ἐν σαρξίν ἐστι καὶ νεύροις, εἰκότως τῶν ὑγρῶν δυσκράτως ἐχόντων, πνεύματος λέγω καὶ αἵματος, παρακειμένων τε τοῖς αἰσθητικοῖς μορίοις, τῇ θίξει ἀντιλαμβανόμεθα αὐτῶν, ὥσπερ καὶ τοῦ ἀέρος [k] τεθερμασμένου ἢ κατεψυγμένου· κἂν αὐτῶν δὲ τῶν στερεῶν ἅψηται ὁ πυρετὸς, ἐπειδὴ μὴ ὁμαλῶς [l] θερμαίνεται, ἀλλὰ ἀνωμάλως. Εἰσὶ γάρ τινα μόρια κατὰ φύσιν ἔχοντα, τινὰ δὲ παρὰ φύσιν. [m] Οὐ συμβαίνει τὰ κατὰ φύσιν ἔχοντα ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν παρὰ φύσιν [n] διακειμένων· ἀδύνατον γὰρ ὁμαλῆ γενέσθαι τὴν δυσκρασίαν. Οἱ δὲ ἑκτικῷ [o] κατεσχημένοι πυρετῷ, τοῦτο δέ ἐστιν, οἱ τὰ στερεὰ πυρέττοντες, ὁμαλῆς γενομένης ἐν αὐτοῖς τῆς δυσκρασίας [p] δι' ὅλων τῶν στερεῶν, συναίσθησιν οὐδεμίαν τῆς ἐν αὐτοῖς θερμασίας λαμβάνουσι, διὰ τὸ ὁμαλῆ εἶναι δι' ὅλων τῶν μορίων τὴν θερμασίαν, καὶ μὴ εἶναι τὸ μὲν ποιοῦν, τὸ δὲ πάσχον.

Νοσοποιεῖν:

Νοσῶ: Αἰτιατικῇ.

Νοστήσας: Ἐπανελθών.

Νόστος: Ἡ οἴκαδε ἐπάνοδος· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. [q] Ἢ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως.

Καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ, οἱ τοὺς Νόστους ἐμνήσαντες, ἔσονται τῷ Ὁμήρῳ ἐς [r] ὅσον εἰσὶ δυνατοί.

ΝΟΣΟΣ] Νόσου V.

[i] ὍΤΙ πυρεττόντων ἢ ψυχομένων ἐν ταῖς ν.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, I. 4. a. KUST.

[k] τοῦ τεθερμασμένου] τοῦ om. A.B.V.E.

[l] θερμαίνεται] θερμαίνηται A.

[m] Οὐ συμβαίνει] οὐ om. A.B.E. τινὰ δὲ—ἔχοντα om. V.

[n] διακειμένων] παρακειμένων (δια supra) E.

[o] κατεσχημένοι] κατεσχημένοι M.

[p] δι' ὅλων τῶν om. V.

ΝΟΣΤΗΣΑΣ] Post h. v. delevi ΝΟΣΤΙΑ: Κώμη Ἀρκαδίας. Ἔφορος H τὸ ἐθνικὸν Νοστανίους εἰπών, δοκεῖ Νοστανίαν αὐτὴν εἰδέναι, cum A.V. Sumpta sunt ex Steph. Byz.

ΝΟΣΤΟΣ] Vide Schol. ad Il. β. 155. TOUP.

[q] Ἢ ἡ] ἡ om. A.V. sed habet Photius. Post γεύσεως delevi cum A.B.V.E., Δῆλον δὲ, ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται, ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν Νόστον. B. tamen habet in marg. Φαίνεται ὅτι οὐ μόνον εἷς εὑρισκόμενος ἔγραψε νόστον . . . ἀλλὰ καί τινες ἕτεροι, et E. in marg. δῆλον ὅτι οὐχ εἷς εὑρίσκεται, ἀλλὰ πολλοὶ οἱ γράψαντες τὸν νόστον. Ad πολλοὶ hæc Kusterus: "Veluti Lysimachus, teste Scholiasta Apoll. Rh. "ad lib. I. 558. et Nostro infra v. Σαμαίνη: Anticlides, "teste Athenæo lib. IV. c. 14. p. 157. et plures alii. "Vide Casaubonum ad Athen. lib. IV. c. 14. qui de "Nostorum scriptoribus lectorem plura docet."

[r] ὅσον] ὅσοι A. Sequentem gl., quæ ex parte saltim legitur in Etymol. M. p. 607., delevi cum A.V ΝΟΣΤΟΣ: Παρὰ τῇ συνηθείᾳ ὁ γλυκασμὸς, ἐπὶ τῶν ἐδεσμάτων. Ὡς ἀπὸ τῆς οἴκαδε ἀναστροφῆς καὶ ἀνακομιδῆς· παρὰ τὸ τῆς πατρίδος γλυκύ. Οὐδὲν γὰρ γλύκιον ἧς πατρίδος, καθ' Ὅμηρον. Ἐκ δὲ τοῦ κατὰ τὴν συνήθειαν νόστου, καὶ νόστιμον, τὸ ἡδύ. Καὶ Εὔνοστος, θεός τις, φασὶν, ἐπιμύλιος. Ὁ δὲ ποιητικὸς νόστος παρὰ τὸ νέομαι (νέω B.E.) γίνεται. Οἷον, Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε. Ἤγουν, οὐκ ἐπανέρχομαι. Ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα νοστῶ· οὗ σύνθετα, παλινοστῶ, καὶ ἀπονοστῶ.

Νόσφι: Χωρίς.

Νοσφιζόμεθα: Χωριζόμεθα.

Νοσφιζόμενον: Ὑφαιρούμενον, ἰδιοποιούμενον.

Νοτάριος: Ὁ γραμματεύς. Νότα γὰρ, τὰ [a]γράμματα.

Νοτία: Ἡ θάλασσα, καὶ ἡ ὑγρασία.

Νότιον: Χωρίον, προκείμενον τῆς Κολοφωνίων πόλεως. Νότιον δὲ κλίμα, τὸ πρὸς νότον κείμενον.

Νότιος: Ὑγρός. Καὶ νότιος ἱδρὼς, ὁ ὑγρός.

Νότος: Ὁ ἄνεμος. Καὶ Νοτόθεν, ἀπὸ [t]Νότου.

Νουθετητικόν: Νοῦ πεπληρωμένον.

[u]Γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμ' ἔφη νουθετικόν.

Καὶ [x]νουθετικῶς, συνετῶς.

Νουμᾶς Πομπίλιος: Τοῦτον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ μὴ ἐπιδήμιον ὄντα, [y]προεβάλοντο μετὰ τοὺς μεσοβασιλεῖς, καὶ αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἐκ προβουλεύματος [z]ἔδοσαν. Καὶ τὰ πολιτικὰ ἔθη οὗτος διῳκήσατο· ἐνιαυτόν τε πρῶτος εὕρατο, εἰς δώδεκα μῆνας τὴν ἡλιακὴν καταγείμας περίοδον, χύδην τε καὶ ἀκατανοήτως παντάπασι πρὸ αὐτοῦ παρὰ Ῥωμαίοις φερομένην· ἱερά τε καὶ τεμένη ἱδρύσατο, καὶ τοὺς λεγομένους [a]Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε· Σαλίους [b]τε τοὺς τὴν ὄρχησιν ἀσκήσαντας· τάς τε Ἑστιάδας παρθένους τοῦ πυρὸς καὶ ὕδατος τὴν [c]ἐπιμέλειαν ἔχειν [d]ἐπέτρεψεν· αἳ τὴν μὲν ἄκραν τιμὴν παρὰ Ῥωμαίοις εἶχον, διὰ βίου δὲ τὴν παρθενίαν ἐφύλαττον· κἂν τις αὐτῶν ἠνδρώθη, κατεχώννυτο· καὶ διὰ τοῦτο οὐ μύρῳ, οὐκ ἀνθεσιν, οὐχ ἱματίῳ χρῆσθαι συνεχωροῦντο, πλὴν λευκοῦ.

Νουμηνία: Ἡ τοῦ μηνὸς ἀρχή. Ἐν ταῖς νουμηνίαις δὲ οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο, καὶ οἱ στρατηγοὶ [e]ἐχειροτονοῦντο παρὰ Ἀθηναίοις. Καὶ Ἀριστοφάνης·

Τῇ προτέρᾳ νουμηνίᾳ.

[f]Ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις.

Διὰ τὸ ταύτας εἶναι τιμίας τῶν ἡμερῶν.

Νουμήνιος, Ἀπαμεὺς, ἀπὸ Συρίας, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Οὗτός ἐστιν ὁ τὴν τοῦ Πλάτωνος ἐξελέγξας διάνοιαν, ὡς ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν τὰ περὶ Θεοῦ καὶ κόσμου γενέσεως ἀποσυλήσασαν. Καὶ διὰ τοῦτό φησι· "[g]Τί γάρ ἐστι Πλάτων, ἢ Μωσῆς Ἀττικίζων;"

Νουμήνιος, ῥήτωρ. [h]Περὶ τῶν τῆς λέξεως σχημάτων, Ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, Χρειῶν συναγωγὴν, Ἀδριανῷ παραμυθητικὸν εἰς Ἀντίνοον.

Νουμῆς: Ὄνομα κύριον.

Νοῦν: Ἀριστοτέλης τὸν νοῦν ἀθάνατον λέγει.

Νοῦν [i]ἔχειν: [k]Πολύβιος·

Νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεῖ τοὺς στρατηγοὺς, ἅπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλεῖς καὶ παραβόλους πράξεις.

Νουνεχῶς: Πεφροντισμένως.

[l]Νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς.

Νοῦν τὸν ξένον: Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.

Ὅτι [m]Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς Νοῦς ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν [n]πάντα φρουρεῖν εἶπε.

[a] γράμματα] Statim delevi Ῥωμαϊστὶ ὁ ὑπογραφεύς, cum A.V.

ΝΟΤΙΟΣ] Vid. Schol. ad Aristid. I. p. 96. Hinc νοτισμὸς Damasc. ap. Phot. p. 1048. TOUP.

[t] Νότου] Statim delevi Καὶ ΝΟΤΟΝ ΝΑΤΣΩΝΑ, cum A. V. ubi Καύσωνα B.E. ut conj. Portus. Delevi etiam ΝΟΤΒΑΙ: Ἔθνος Λιβύης παρὰ Νείλῳ, quæ sunt Steph. Byzant.

[u] Γυναῖκα δ' εἶναι] Aristoph. Eccles. 441.

[x] ΝΟΤΒΤΣΤΙΚΩΣ, συνετῶς] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1285. Seqq. ΝΟΥΚΕΡΙΝΟΙ: Ἔθνος Ἰταλίας· οὗ μέμνηται καὶ Πολύβιος. ΝΟΥΚΡΙΑ: Πόλις Τυρρηνίας, ἡ καὶ Νακρία, διὰ τοῦ ἄλφα, delevi cum A.V. Sunt ex Steph. Byz.

ΝΟΥΜΑΣ] Vid. Val. Max. I. 3. et Plutarch. in ejus vita. De Numa eludente oraculum, quod hominem immolari debere consuluerat, vid. Jo. Sarisb. Policr. II. 27. p. 140. et Plutarch. in Numa p. 70. REINES. Vide supra in v. Ἀσσάρια. TOUP.

[y] προεβάλλοντο] προεβάλοντο A.B.V.

[z] ἔδωκαν] ἔδοσαν A.B.V.E.

[a] Ποντίφικας] Vid. infr. Ποντίφιξ. REINES.

[b] τε τὴν] τε τοὺς τὴν A.V.

[c] ἐπιμέλειαν] τὴν ἐπιμέλειαν A.V. Cedrenus p. 148.

[d] προέτρεψεν] ἐπέτρεψεν A.B.V. Cedrenus.

ΝΟΥΜΗΝΙΑ] Schol. Aristoph. Eq. 43. HEMST.

[e] ἐχειροτονοῦντο] ἐχειροῦντο A.

[f] Ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτ.] Aristoph. Acharn. 998. Ὥστ' ἀλείφεσθαί σ' ἀπ' αὐτῶν, κἀμὲ ταῖς νουμηνίαις. Vide etiam supra v. Ἀλείψας. KUST.

ΝΟΥΜΗΝΙΟΣ Ἀπαμεὺς, ἀπὸ Συρ.] Ex Hesychio Milesio. Varia autem scripsit Numenius; ut, Περὶ τἀγαθοῦ, teste Origene contra Celsum lib. I. p. 13. edit. Cantabr. ubi sic inquit: Ὁ Πυθαγόρειος Νουμήνιος, ὅστις ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τἀγαθοῦ λέγων, &c. Ex hoc opere Numenii fragmenta adducit Eusebius lib. XI. Præp. Euang. c. 7. et 8. et lib. XI. c. 10. et 22. Περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορρήτων. Eusebius lib. XIII. Præp. Evang. c. 4. in fine: Διασαφεῖ δὲ τὴν διάνοιαν ὁ Νουμήνιος ἐν τῷ περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορρήτων, ὧδέ πη λέγων. Sequuntur deinceps ipsa Numenii verba. Περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως. Eusebius lib. XIV. modo laudati operis, c. 4. Ὁποῖοι δὲ γεγόνασιν οἵδε τὸν τρόπον, λαβὼν ἀνάγνωθι τὰς ὧδε ἐχούσας Νουμηνίου τοῦ Πυθαγορείου φωνὰς, ἃς τέθειται ἐν τῷ πρώτῳ, ὧν ἐπέγραψε, περὶ τῆς τῶν Ἀκαδημαϊκῶν πρὸς Πλάτωνα διαστάσεως. Scripserat etiam περὶ ἀφθαρσίας ψυχῆς, sive, *de Immortalitate animæ*, teste Origene contra Celsum, lib. V. p. 269. edit. Cantabr. Item librum, Ἔποψ inscriptum; ut et περὶ ἀριθμῶν, et περὶ τόπου: quæ tria opera laudantur ab eodem Origene contra Celsum lib. IV. p. 198. Præterea, Numenius quidam laudatur ἐν τῷ Θηριακῷ a Scholiasta Nicandri, p. 30. Absque nomine operis Numenius sæpe laudatur a Porphyrio in vita Plotini, itemque in libello de Antro Nympharum, et alibi. KUST. Vixisse tempore Veri Cæsaris cum Harpocratione probat Barth. ad Æneam p. 97. REINES. qui et nonnulla eorum protulit quæ habet Kusterus.

[g] Τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωσ.] Celebratissimum hoc Numenii apophthegma refert Clem. Alex. lib. I. Strom. p. 251. et ex eo Euseb. lib. IX. Præp. Evang. c. 6. Alii quoque scriptores passim ejus meminerunt. KUST.

[h] Ἔγραψε περὶ] ἔγραψε om. A.V.

ΝΟΥΜΗΣ] Pro Νουμᾶς. HEMST.

ΝΟΥΝ: Ἀριστοτέλης τὸν ν.] Vide Menagium ad Laërt. lib. III. 67. KUST.

[i] ἜΧΕΙΝ] ἔχεις V.

[k] Πολύβιος] Fr. gr. 95.

[l] Νουνεχῶς ἐδόκουν] Polybius lib. III. p. 356. Καὶ γὰρ ἀνδρωδῶς καὶ ΝΟΥΝΕΧΩΣ ΕΔΟΚΟΥΝ ἕκαστα χειρίζειν. Quare nostrum fragmentum Polybio adjudicaverim. TOUP. Fr. gr. 96.

ΝΟΥΝ ΤΟΝ ΞΕΝΟΝ] In Vaticana Proverb. Appendice legitur, Νοῦ τὸν ξένον: quod magis placet. KUST.

[m] Ἀναξαγόρας ὁ σοφ.] Vide supra h. v. KUST. Desunt hæc A.

[n] πάντα] πάντων V. πάντων φρουρὸν v. Ἀναξαγόρας.

Νοῦς: Ὅτι ὁ νοῦς πάντων ἔχει τοὺς λόγους ἐν ἑαυτῷ· ἀλλὰ τῶν μὲν πρὸ αὐτοῦ, εἰκονικῶς· τῶν δὲ μετ' αὐτὸν, παραδειγματικῶς.

[[o]Ἀρθεὶς νόον, γίνωσκε γῆν ναίειν ξένην.]

[p]Ὅτι Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν [q]διαιρεῖσθαι ἔφη εἰς γ'· νοῦν, φρένας, καὶ θυμόν. Καὶ νοῦν μὲν καὶ θυμὸν εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις· φρένας δὲ μόνον ἐν ἀνθρώπῳ. Εἶναι δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ψυχῆς ἀπὸ καρδίας μέχρι ἐγκεφάλου. Καὶ τὸ μὲν [r]ἐν καρδίᾳ μέρος αὐτῆς ὑπάρχειν θυμόν· φρένας δὲ καὶ νοῦν, τὰ [s]ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

[t]Ὅτι τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κατὰ περίπτωσιν ἐνοήθη· τὰ δὲ, καθ' ὁμοιότητα· τὰ δὲ, κατὰ ἀναλογίαν· τὰ δὲ, κατὰ μετάθεσιν· [u]τὰ δὲ, κατὰ σύνθεσιν· τὰ δὲ, κατ' ἐναντίωσιν. Καὶ κατὰ περίπτωσιν μὲν, τὰ αἰσθητά· καθ' ὁμοιότητα δὲ, τὰ ἀπό τινος παρακειμένου, ὡς Σωκράτης ἀπὸ τῆς εἰκόνος· κατ' ἀναλογίαν δὲ, αὐξητικῶς μὲν, ὁ Τιτυὸς, καὶ ὁ Κύκλωψ, μειωτικῶς δὲ, ὡς ὁ πυγμαῖος· καὶ τὸ κέντρον δὲ τῆς γῆς κατ' ἀναλογίαν ἐνοήθη ἀπὸ τῶν μικροτέρων σφαιρῶν· κατὰ μετάθεσιν δὲ, οἷον οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τοῦ στήθους· κατὰ σύνθεσιν δὲ, ἱπποκένταυρος· καὶ κατ' ἐναντίωσιν, θάνατος. Νοεῖται δὲ καὶ κατὰ μετάβασίν τινα, ὡς τὰ [x]λεκτὰ, καὶ ὁ τόπος. Φυσικῶς δὲ νοεῖται [y]δίκαιόν τι καὶ ἀγαθόν· καὶ κατὰ στέρησιν, οἷον [z]ἄχειρ.

[a]Ὅτι τοῦ νοῦ ἔργον ἐστὶν, [b]ἁπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν, ἐπιβάλλειν τοῖς πράγμασιν. Ὥσπερ ἡ αἴσθησις [c]προσβαλοῦσα τυχὸν τῷ λευκῷ, ἢ τῷδε τῷ σχήματι, κρεῖττον ἢ κατὰ ἀπόδειξιν αὐτοῦ τὴν γνῶσιν ἔσχεν· οὐ γὰρ δεῖται πρὸς [d]ταύτην συλλογισμοῦ. Ἡ δέ γε τοῦ νοῦ ἐνέργεια ἐκείνοις παραγίνεται, οἷς εἰς ἄκρον καθάρσεως καὶ ἐπιστήμης γέγονεν ἀφικέσθαι, καὶ διὰ τῶν καθαρτικῶν ἀρετῶν ἀφαντάστως καὶ δίχα αἰσθήσεως ἐνεργεῖν συνειθισμένοις. Ἔστι γὰρ ὁ νοῦς, [e]οἷον ἕξις τῆς ψυχῆς τελειοτάτη. Καὶ γίνεται τοίνυν ὁ μὲν νοῦς περὶ τὰ νοητά· ἡ δὲ διάνοια, περὶ τὰ διανοητά· ἡ δὲ δόξα, περὶ τὰ δοξαστά. Τούτων δὲ τῶν δυνάμεων [f]πρώτην μὲν ἔχει τάξιν ὁ νοῦς· μέσην δὲ, ἡ διάνοια· ἐσχάτην δὲ, ἡ δόξα. Ἡ δὲ διάνοια προσῳκείωται τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ, ἐπειδὴ καὶ [g]αὐτὴ τὴν μέσην ἐν τῷ παντὶ τάξιν [h]ἔχει, καὶ διὰ τῆς διανοίας ἀνάγεται [i]ἡ ἡμετέρα ψυχὴ ἐπὶ τὴν τῶν νοητῶν θεωρίαν, ἥτις ἐστὶ τελειότης τῆς ψυχῆς. Ἐπειδὴ γὰρ σύντροφος καὶ σύμφυλός ἐστι τοῖς αἰσθητοῖς ἡ ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, ἀδυνατεῖ διὰ τὸν συνεθισμὸν τῶν αἰσθήσεων ἐπὶ τὴν θεωρίαν τῶν νοητῶν καὶ ἀΰλων [k]ἀνάγειν ἑαυτὴν, ἀλλὰ νομίζει κἀκεῖνα σώματα εἶναι, καὶ μεγέθη ἔχειν· καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν αἰσθητῶν, κἀκείνων φαντάζεται. Καὶ Πλάτων ἐν [l]Φαίδωνι· "Τοῦτό ἐστι τὸ χαλεπώτατον τῶν ἐν ἡμῖν, "ὅτι ὅταν σχολὴν ἀπὸ τῶν περιολκῶν τοῦ σώματος "μικρὸν [m]ἄγωμεν, καὶ θελήσωμεν τῇ θεωρίᾳ τῶν "θείων σχολάσαι, παρεμπίπτουσα ἡ φαντασία θόρυ"βον ἡμῖν κινεῖ, ὑπονοεῖν διδοῦσα, ὅτι σῶμά ἐστι τὸ "θεῖον, καὶ μέγεθος ἔχει καὶ σχῆμα, καὶ οὐκ ἐᾷ ἡμᾶς "ἀσωμάτως καὶ ἀσχηματίστως περὶ Θεοῦ ἐννοεῖν. "Καὶ διὰ τοῦτο δεῖ τὴν ψυχὴν ὁδεύουσαν ἐπὶ τὴν "ἑαυτῆς τελειότητα, πρῶτον ἐνεργῆσαι κατὰ διάνοιαν, "[n]ἥτις ἔχει περὶ τὰ μέσα τῶν πραγμάτων· οἷά ἐστι "τὰ διανοητὰ, ἥ τε ψυχὴ ἡ ἡμετέρα, καὶ ἡ περὶ αὐ"τῆς θεωρία· ἔτι δὲ καὶ [o]τὰ μαθηματικά."

Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ [oo]ἀνοήτων ταττομένη. Καὶ ἄλλως·

[p]Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις
ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν
νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.

Νώ: Ἀντὶ τοῦ, [q]αὐτόν. [r]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Βλέψαι ποιῆσαι νώ.

Ἀντὶ τοῦ, αὐτόν. Ἢ, ἀντὶ τοῦ, δεῖ ἡμᾶς ποιῆσαι αὐτὸν βλέψαι.

Νωγαλέον:

Νωδός: Ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας.

---

[o] Ἀρθεὶς νόον, γίν.] Versus hic oneirocriticus, qui ex Astrampsycho sumptus est, deest in ms. A. KUST. et V.

[p] Ὁ Πυθαγόρας τὴν τοῦ ἀνθρ.——ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ] Hæc sunt verba Laërtii in vita Pythagoræ, segm. 30. KUST.

[q] διαιρεῖσθαι] διῃρῆσθαι B.V.

[r] ἐν καρδίᾳ] ἐγκάρδιον V.

[s] ἐν τῷ] ἐν om. A.

[t] ὍΤΙ τῶν διανοουμένων τὰ μὲν κ.——οἷον ἄχειρ] Hæc omnia leguntur apud Laërtium in Zenone Citt. segm. 52. 53. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[u] τὰ δὲ κατὰ σύνθεσιν om. Kusterus.

[x] λεκτὰ] λεπτὰ V.

[y] δίκαιόν] καὶ ἓν A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[z] ἄχειρ] ἄχειρος A.V.

[a] ὍΤΙ τοῦ ἔργον ἐστὶν, ἁπλαῖς προσβολαῖς, καὶ κρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. I. Aristot. de Anima, p. 1. et 2. ut itidem Pearsonius monuit. KUST. τοῦ νοῦ A.B.V.E.

[b] ἁπλαῖς] ἁπλῶς B.

[c] προβαλοῦσα] προσβαλοῦσα B.E. προσβάλλουσα Philop. Mox τυχεῖν V. et deinde ἤτοι δὲ τῷ σχήματι καί.

[d] ταύτην] ταῦτα Philop.

[e] οἷον ἕξις] Sic recte mss. Paris. itemque Philoponus loco laudato. At priores edit. male, μίξις. KUST.

[f] πρώτην μὲν] πρώτην μὲν γὰρ V. τὴν ante τάξιν om. A.B. V. Philop.

[g] αὐτὴ] αὐτὴν V.

[h] ἔχει] ἔχειν A.

[i] ἡ ἡμετέρα] ὡς ἡμετέρα A.B.V.E.

[k] ἀνάγειν] ἄγειν A.B.V.E. Tum αὐτὴν V.

[l] Φαίδωνι] P.

[m] ἄγωμεν] ἀγάγωμεν Philop. Mox ἡμᾶς et καὶ ἀσχηματίστως om. V. qui infra νοεῖν.

[n] ἥτις] ἥτις ἔχει A.V. πῶς Philop. pro περί.

[o] περὶ τὰ μαθ.] περὶ om. A.B.V.E. Philop.

ΝΟΥΣ] Hesych. v. Νοῦς. Vid. Suid. v. Τῶν ἀδυνάτων. TOUP.

[oo] ἀνοήτων] τῶν ἀνοήτων V. Mox καὶ ἄλλως om. A.

[p] Νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμ.] Aristoph. Equit. 1118. κόμαις B.E.M.

[q] αὐτόν] αὐτοὺς A.B.E. hic et infra. Mox Πλούτῳ addunt A.V. Statim delevi ΝΩ: Ῥῆμα. Οὗ αἱ κινήσεις χρηστικαί. ΝΩ, τὸ σωρεύω· ἐξ οὗ ΝΗΣΑΙ, τὸ σωρεῦσαι. Καὶ ΝΗΔΥΣ, εἰς ἣν αἱ τροφαὶ σωρεύονται. ΝΩ, τὸ κολυμβῶ· ἐξ οὗ καὶ ΝΑΥΣ, καὶ ΝΗΣΣΑ, καὶ ΝΗΣΟΣ, ἡ πᾶν μέρος αὐτῆς ἐν ὑγρῷ ἔχουσα. ΝΩ, τὸ ῥέω, οὗ ὁ μέλλων νάσω· ὅθεν καὶ ΝΑΡΟΝ φασι, τὸ ὑγρὸν, καὶ ΝΗΡΕΥΣ. Καὶ τέταρτον ΝΩ, τὸ κλώθω· οὗ παράγωγον, τὸ ΝΗΘΩ, καὶ τὸ ΝΗΜΑ, cum A.V. et post Νωγαλέον iidem omittunt: Καὶ χρῆσις αὐτοῦ ἐν ταῖς τοῦ Ἀθηναίου. [II. p. 47.] Παρ' ᾧ καὶ ΝΩΓΑΛΕΥΕΙΝ ῥῆμα· ἐξ οὗ τὸ ΝΩΓΑΛΕΥΜΑ. Δοκεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὰ ΝΩΓΑΛΑ, σκεύασμά τι δηλοῦν χρηστὸν εἰς ἑστίασιν.

[r] Ἀριστοφάνης] Plut. 401.

ΝΩΔΟΣ] Aristoph. Plut. 266. Ach. 715.

Νώατνον : Ἀνώδυνον.

Νῶε : Ὄνομα [s] κύριον.

[Νωθέστερος : Βραδύτερος.

Νωθείας : Βραδυτῆτος.]

Νωθής : Βραδὺς, [t] ἀκίνητος, ἄλογος.

Νωθρεία : Καὶ νωθρὸς, ὁ ἀσθενής.

[u] Νωθρότερος ὑπάρχων τοῦ τῆς βασιλείας προσχήματος τῇ φύσει.

Νωθρότης : Ἡ βραδυτής.

Νῶϊ, νωΐτερος :

Νῶϊν : Ἡμῖν. [x] Ἀριστοφάνης·

> Μεῖζω μὲν οὐδὲν, προσφερεστέραν δὲ (νῶϊν.)
> [y] Ἔφασκε νῶϊν [z] φράσειν τὸν Τηρέα.
> [a] Κράτιστον οὖν νῶϊν ἀποθανεῖν ἀνδρικώτατα.
> [b] Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν·
> ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος.

Περὶ Θεμιστοκλέους οὖν [c] Σοφοκλῆς φησιν·

> Ἐμοὶ δὲ λῷστον αἷμα ταύρειον πιεῖν.

Νῶϊν : Τουτέστιν, ἡμῖν. Δεικτικῶς.

Νωΐτερον : Ἡμέτερον.

Νῶκαρ : Ὁ δυσκίνητος.

Νωλεμέως : Ἀδιαλείπτως.

Νῶμα : Ὄνομα χώρας.

Νωμῆσαι : Κινῆσαι, [d] μερίσαι.

Νώμησις : Ἡ κίνησις.

Νωμίστωρ : Ὄνομα κύριον.

Νωμῶν : Κρίνων, ἐξετάζων. [e] Σοφοκλῆς·

> Ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, [f] διδακτά τε,
> ἄρρητά τ', οὐράνιά τε, καὶ χθονοστιβῆ.

Νωνακρίνη : Λέγεται ἡ Καλλιστώ.

A Νωνᾶς : Ὄνομα κύριον.

Νώνυμος : Ἀνώνυμος, ἄδοξος.

> [g] Οὐδέ τις ἔσται
> τῆς λυριαῆς Σαπφοῦς νώνυμος ἠέλιος.

Νῶι πείθου : Παροιμία, ὁμοία τῷ, Θεῷ [[h] πείθου, ἢ] ἕπου.

Νώρα : Ὄνομα χώρας.

Νώρβα : Ὄνομα χώρας.

B Νωρβανός : Ὄνομα κύριον.

Νωρικία : Ὄνομα χωρίου. [[i] Καὶ Νωρικοὶ, ἔθνος. Ζήτει ἐν τῷ Βηρότνιον.]

Νώροψ : Ὁ [k] λαμπρός.

Νωσάμενος : Νοήσας, γνούς. [l] Παρὰ Καλλιμάχῳ.

Νῶσαι : Εἰς νοῦν λαβεῖν.

Νῶτα θαλάσσης : Ἡ ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης.

C Νωτάρης : Ὁ ἐπὶ νώτου αἴρων καὶ βαστάζων.

Νωτιαία θρίξ : Ἡ τῶν μεταφρένων.

Νωτίζω : Τὰ νῶτα μεταστρέφω. Καὶ [m] νωτίσαι, ἀπελάσαι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ νῶτα διδόντων ἐν ταῖς φυγαῖς.

Νωτοπλῆγα : Μαστιγίαν, τὸν εἰς τὰ νῶτα τὰς πληγὰς λαμβάνοντα. Φερεκράτης Κραπατάλοις·

> Καὶ νωτοπλῆγα μὴ ταχέως διακονεῖν.

D Νῶτος : Ἡ [n] ψόα τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ δὴ λεγόμενον τὸ [o] πλῆθος τῶν Ἀβάρων εἰς τὰ νῶτα περιωρεῖσθαι.

Νωτοφόρος : Ὁ ἐπὶ νώτου βαστάζων.

Νωχελῆ : Βραδέα.

Νωχελὴς, βραδὺς, [p] ῥόμαλὸς, ἄχρηστος.

[s] κύριον] Statim delevi Παρὰ τὸ ΝΩ, τὸ κολυμβῶ, cum A. Addit mox V. Νωθεία : ἡ πλεψογαμία.

ΝΩΘΕΣΤΕΡΟΣ] Gl. om. A. Deest in eodem gl. seq. βραδυτῆτος usque ad τοῦ τῆς om. E.

[t] ἀκίνητος] δυσκίνητος Phot.

[u] Νωθρότερος] Hæc forte Polybii esse opinatur Wesseling. Diod. Sic. T. II. p. 625, 44.

ΝΩΙΝ] Ἡμῖν addunt A.B.V.E. vid. Timæus p. 186. c. n. Ruhnkenii. Mox νῶϊν om. A.B.E.M.

[x] Ἀριστοφάνης] Av. 124.

[y] Ἔφασκε νῶϊν φρ.] Aristoph. Av. 15.

[z] φράσειν] φράσσειν A.

[a] Κράτιστον οὖν νῶϊν ἀποθ.] Aristoph. Equit. 80. Κράτιστον οὖν νῷν ἀποθανεῖν. Ἀλλὰ σκόπει, Ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικώτατα. Πῶς δῆτα; πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικώτατα; Βέλτιστον ἡμῖν αἷμα ταύρειον πιεῖν· ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἱρετώτερος. KUST. κράτιστον οὖν νῶϊν om. A.V.

[b] Βέλτιστον] βέλτιον A.

[c] Σοφοκλῆς] Ægei fr. 2.

ΝΩΙΤΕΡΟΝ] Il. ο'. 39.

ΝΩΚΑΡ] Athenæus p. 133. f. νωκαρῶδες. TOUP. Vid. not. ad Hesych. Statim delevi ΝΩΛΑ : Πόλις Λιβύων παρὰ Ἑκαταίῳ. Πολύβιος δὲ Νόλην αὐτήν φησιν. Οἱ πολῖται, Νῶλιοι, καὶ Νωλανοί, cum A.V. quæ sumpta sunt ex Steph. Byz.

ΝΩΛΕΜΩΣ καὶ ΝΩΛΕΜΕΩΣ] Νωλεμέως A.V. Quibus mox desunt ΝΩΜΕΝΤΟΣ : Πόλις οὐ πόρρω Ῥώμης. Οἱ πολῖται, Νωμεντῖνοι.

[d] μερίσαι] καὶ μερίσαι A.B.

[e] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyrann. 300.

[f] διδακτά τε] Σοφοκλῆς A. cui deest Σοφοκλῆς supra. vv. om. B.V.E.

ΝΩΝΑΚΡΙΝΗ] Νώνα A. Νώνα. κρήνη B.E. Νωνακρήνη M. Seq. gl. ΝΩΝΑΚΡΙΣ : Πόλις Ἀρκαδίας, ἡ περὶ Ἦλιν. Ὁ πολίτης, Νωνακρίτης, καὶ Νωνακριάτης, καὶ Νωνακριεύς, delevi cum V. Est ex Steph. Byz.

[g] Οὐδέ τις ἔσται τῆς λυρ.] Anthol. Pal. VII. 17. Deest E exemplum A.

[h] ΠΕΙΘΟΥ, ἢ om. A. Tum delevi cum A.V. ΝΩΝΥΜΝΑ : Πόλις Σικελίας παρὰ Φιλίστῳ. Ex Steph. Byz. sumpta est gl.

ΝΩΡΒΑ] Νώρβα V.

[i] Καὶ ΝΩΡΙΚΟΙ etc. om. A.V.

[k] λαμπρός] Seqq. Οἱ μὲν ἐτυμολόγοι παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ὁρᾶν. Ἀμαυροῖ γάρ, φασί, τὴν ὄψιν τὰ πάνυ λαμπρά, καὶ διαχεῖ, ὥστε ΝΩΡΟΨ ΧΑΛΚΟΣ, ὁ μὴ ἐῶν ὁρᾶν εἰς αὐτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ, Νωρακὸς (εἰρηκὼς Hemsterhusius) Νώρακον πόλιν F Παννονίας, ἧς ὁ πολίτης Νωράκιος, γίνεσθαι ἱστορεῖ ἐν Παννονίᾳ σίδηρον, ὃς ἀποσβεὶς, λαμπρότατός ἐστιν. Ὅθεν καὶ ΝΩΡΟΠΑ φασὶν εἰρῆσθαι ΧΑΛΚΟΝ, ὡς εἴ τις εἴποι, Νωράκιον, delevi cum A.V. Ad v. Ἐπαφρόδιτος notavit Kusterus: "Ex Stephano Byzantio, v. Νωράκος. Huc spectat locus ille Clementis Alexandr. Strom. lib. I. p. 225. Νώρικοι, (ἔθνος ἐστὶ Παιονικὸν, νῦν δὲ Νωρικοὶ καλοῦνται) κατειργάσαντο χαλκὸν, καὶ σίδηρον ἐκάθηραν."

ΝΩΣΑΜΕΝΟΣ] Confer Nostrum supra v. Νενώμεθα. G KUST.

[l] Παρὰ Καλλιμάχῳ om. A. Vid. not. ad Hesych.

ΝΩΤΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ] Ex Scholiasta Homeri ad Il. β'. 159. KUST.

ΝΩΤΑΡΗΣ] Scheffer. de R.V. II. 2. p. 28. HEMST.

ΝΩΤΙΑΙΑ] mss. Paris. [sic A.B.V.] habent νωταία: sed minus recte. KUST.

[m] ΝΩΤΙΣΑΙ : Ἀπελάσαι. Ἀπὸ μεταφ.] Ex Schol. Sophocl. ad Œdip. Tyrann. 193.

[n] ψόα] ψοία V.

H [o] πλῆθος] τὸ πλῆθος A.B.V. Mox βαρβάρων V. pro Ἀβάρων.

ΝΩΤΟΦΟΡΟΣ] Vid. Πλημμελεῖν. HEMST.

ΝΩΧΕΛΗ] Vid. Eurip. Orest. ibique Schol. v. 788. ed. Matthiæ.

[p] ῥόμαλός] ὁ μαλλὸς Bos Obs. Crit. p. 175. probante Toupio. Vid. not. ad Hesych.

Νωχελία: Ἀργία.

Νοιδιον: Διανοημάτων. Παρήγαγε δὲ ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ οἱ ΝΟΙ τὸ ΝΟΙΔΙΟΝ ὑποκοριστικόν. Τινὲς δὲ [q]οὕτως, ὀνειδισμῶν καὶ λοιδοριῶν ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ τῆς μέθης. Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δὲ πάντα καταπάσω
βουλευματίων, γνωμιδίων, [r]νοιδίων.

Νύκτα: Τὰς συμφορὰς [s]πολλάκις ΝΥΚΤΑΣ ἡ Γραφὴ καλεῖ· ἐπειδὴ οἱ ἐν συμφοραῖς περιπίπτοντες, ἐν σκότει διάγειν νομίζουσι.

Νύκτα δασκίην: Τὴν χειμερινήν φασι.

Νυκταλός: Ὁ νύκτα φιλῶν. Περὶ Διογένους τοῦ Κυνός φησιν·

[t]Οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκταλὸς καὶ ὑπνηλός.

Νυκτερίδος αἶνος: Αἰνιγματωδῶς δηλοῖ περὶ νυκτερίδος. [u]Ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα.

Νυκτερινοὶ κύνες: Οἱ λύκοι.

[[x]Ἡ νυκτερὶς μόνη τῶν πτητικῶν ζώων καὶ γάλα ἔχει ἐν μαστοῖς, καὶ θηλάζει εὐθέως τὸ γεννώμενον. Καὶ ὁ Χαιρεφῶν Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Διοίσειν.]

Νυκτερίωνος:

Νυκτίβιος: Ὁ ἐν νυκτὶ ὡς [y]ἐν ἡμέρᾳ διάγων.

Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος: Ὅμηρος τὰ φοβερὰ νυκτὶ ὁμοιοῖ. Καὶ ἀλλαχοῦ·

[z]Ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς.

Νυκτικόραξ: Εἶδος ὀρνέου ἐρημικοῦ, ὃ τὰς οἰκουμένας φεῦγον τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις [a]καὶ καταλελυμέναις προστρέχει. Τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπια φασίν. Οὕτω καὶ τὸ στρουθίον δειλὸν ὄρνεον ὄν, ὑπὸ ἀγωνίας ἐλαύνει τὸν ὕπνον.

Νυκτιλόχοι: Λῃσταί. [b]Καὶ Νυκτοπεριπλάνητος, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Νύκτωρ: Διὰ τῆς νυκτός.

Νύμφα: Νύμφη. Ἰωνικῶς. Ὡς [c]τόλμα, τόλμη.

[Νυμφαγωγῷ: Δοτικῇ.]

Νύμφαι: Σκώληκες, οἱ ἐν τοῖς τῶν [d]μελισσῶν [e]κυττάροις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. Οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας, Σάμιοι. Καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσι. Καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ [g]μεμυκυῖαι, νύμφαι. Καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι, νύμφαι. Καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι. [h]Ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω, δῆλον. [i]Περὶ δὲ τῶν θεῶν [k]Διονυσίῳ πᾶσα ἡ ἱστορία συνῆκται ἐν τριάκοντα καὶ τρισὶ βιβλίοις.

Νυμφαῖον: Νυμφῶν ἱερόν.

Νύμφαιον: Ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφαιον. Καὶ φησὶ Κρατερὸς ἐν ἐννάτῳ τῶν ψηφισμάτων, ὅτι Ἀθηναίοις ἐτέλει [l]τάλαντον.

Νυμφεῖος οἶκος: Ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσί.

Νύμφιος κόσμος, κτητικῶς, ὡς Τύριος, Λύδιος, Φρύγιος.

[m]ἤματι δ' ᾧ νύμφειος ἀνήπτετο λαμπάδι παστάς,
τούτῳ πυρκαϊῆς αὖ θαλάμων ἔτυχε.

Νυμφεύτρια: Ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ. [n]Καὶ ἡ νεόγαμος δὲ, καὶ ἡ γαμετὴ

ΝΩΧΕΛΙΑ] Jamblichus Vit. Pythag. c. 14. p. 51. ed. Kuster. καὶ τῆς νωχελίας αὐτοὺς ἀπήλλασσε. Citavit Toupius. Hom. Il. τ'. 411.

ΝΟΙΔΙΩΝ: Διανοημάτων. Παρήγ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 100.

[q] οὕτως om. Schol. posito κακῶς post μέθης.

[r] καὶ νοιδίων] καὶ om. A.B.V.E.M. Statim delevi, Κάλλιον καθ' ὑποκορισμὸν ΝΟΙΔΙΩΝ εἰπεῖν· εἶτα συνῃρημένως, ΝΟΙΔΙΩΝ. Οὕτω καὶ ἐκ τοῦ ΠΡΟΧΟΟΣ γίνεται ΠΡΟΧΟΙΔΙΟΝ, καὶ ἐκ τοῦ ΒΟΥΣ, βοὸς, ΒΟΙΔΙΟΝ, cum A.V.

[s] πολλάκις ΝΥΚΤΑΣ] νύκτας om. A. Theodoretus ad Ps. III. 6. Νύκτα τὰς συμφορὰς πολλάκις ἡ θεία καλεῖ γραφή· ἐπειδὴ ὡς ἐν σκότει διάγειν νομίζουσιν οἱ ταῖς ἄγαν ἀνιαραῖς περιπίπτοντες.

[t] Οὐδὲ γὰρ ἦν τις νυκτ.] Hæc sunt verba Diogenis Laërtii in Diogene Cynico, s. 77. ut et Pearsonius monuit. KUST. Mendum esse in Diogene, et reponendum νυσταλὸς suspicatur Rossius Comm. Laërt. p. 98. Debebat saltim νυσταλέος.

ΝΥΚΤΕΡΙΔΟΣ ΑΙΝΟΣ] Ænigma hoc habes supra v. Αἶνος: quem locum confer. KUST.

[u] Ὑπερέκκειται ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα] Hæc litura sananda sunt, utpote inepta, et nullum sensum habentia. Non enim infra, sed supra, ut diximus, nimirum v. Αἶνος, ænigma de vespertilione, cujus hic obscure mentio fit, a Suida refertur. Quare scribi potius debebat, κεῖται ἐν τοῖς πρὸ τούτων. KUST.

ib. Ὑπερέκκειται] L. ὑπὲρ ἧς κεῖται. TOUP. ὑπερ ἔκκειται Photius.

[x] Ἡ νυκτερὶς] Hæc om. A. Habet V. infra in Νυκτίβιος.

[y] ἐν ἡμέρᾳ] ἐν om. A.V. Sed habet Photius.

ΝΥΚΤΙ ΘΟΗΙ ἈΤΑΛΑΝΤΟΣ] Homerus Il. μ'. 463. KUST.

[z] Ὁ δ' ἤϊε νυκτὶ ἐοικὼς] Il. α'. 47. KUST.

ΝΥΚΤΙΚΟΡΑΞ] Ad Ps. CI. 7. ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ, sic Theodoretus: ὁ νυκτικόραξ τὰς οἰκουμένας φεύγων τῶν οἰκιῶν, ταῖς ἐρήμοις καὶ καταλελειμμέναις προστρέχει· τὰ γὰρ οἰκόπεδα ἐρείπια ὁ Σύμμαχος εἴρηκεν· οὕτω καὶ τὸ ἄλλο ὀρνέον ταῖς ἐρήμοις ἐνδιαιτᾶται. Vid. Schleusner. Lex. V. T. Mox φεύγων M. C. pr.

[a] καὶ καταλ.] καὶ om. A. καὶ κατ. om. C.

[b] Καὶ ΝΥΚΤΙ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣ, παρὰ Ἀριστοφάνει] Vox excidit. Scribendum sine dubio, Καὶ Νυκτοπεριπλάνητος, νυκτὶ περιπλανής. Locus Aristophanis, ad quem respexit Suidas, exstat in Acharn. 263. Φάλης ἑταῖρε Βακχείου, Σύγκωμε, ΝΥΚΤΟΠΕΡΙΠΛΑΝΗΤΕ, μοιχὲ, παιδεραστά. TOUP. Scripsi Νυκτοπεριπλάνητος cum A.B.V. Νυκτοπεριπλάνητος E.

[c] τόλμα, τόλμη] τόλμη, τόλμα A.V.

ΝΥΜΦΑΓΩΓΩ] Om. A.V.

ΝΥΜΦΑΙ] Confer Hesychium h. v. KUST.

[d] μελιττῶν] μελισσῶν A. Photius.

[e] κυττάροις] κυτάρροις A. κυτταρίοις E. Photius.

[f] Σάμιοι δὲ] Σαμίοι καὶ A.B.V.E. Photius.

[g] μεμυκυῖαι] μεμακυῖαι A. qui mox om. καὶ αἱ νεογ.— νύμφαι.

[h] Ὅτι δὲ καὶ] καὶ om. A.B.V.E. Photius.

[i] Περὶ δὲ τῶν θεῶν Διονυσίῳ πᾶσα ἡ ἱστ.] Hæc nihil ad rem faciunt. KUST. Hæc omnino ad rem facere, atque adeo nequaquam pro inutili adsumento esse rejicienda docuit H. Valesius ad Socrat. Hist. Eccl. III. p. 204, 2. HEMST.

[k] Διονυσίῳ] Διονύσου Photius. Mox ἡ ante ἱστορία om. A. B. Phot.

ΝΥΜΦΑΙΟΝ] Nymphæum Romæ in septemzodio, Amm. Marc. XV. 7. REINES. Vid. Ναυάδεια. HEMST.

ΝΥΜΦΑΙΟΝ: Ἐν τῷ Πόντῳ ἐστὶ τὸ Νύμφ.] Ex Harpocratione. KUST.

[l] τάλαντον] Statim delevi cum A.V., ΝΥΜΦΑΙΠΙΔΑΚΑ: Ἐν Ἐπιγράμμασι· Πανωγύλῳ νυμφαπίδακα, Βάκχῳ γάνος. Ζήτει ἐν τῷ ΓΑΝΟΣ.

ΝΥΜΦΕΙΟΣ] Deest gl. V. Seqq. Νύμφιος δὲ, omisso δὲ sejunxi cum A. et Photio. Κόσμος om. Photius.

[m] Νημάτια] ἠματίαι ᾧ νύμφιος A. ἤματι δ' ᾧ νυμφείος Anthol. Pal. VII. 188. Et sic manifesto in Suida reponendum.

ΝΥΜΦΕΥΤΡΙΑ] Aristoph. Ach. 1055.

[n] Καὶ ἡ ν.] Hæc loco suo sunt mota, inserique debent

καὶ [o]πρεσβυτέρα, Πηνελόπη, καὶ ἡ Ἑλένη. Παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ, καὶ ἡ [p]θεὰ, ἡ ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

ΝΥΜΦΗ: Πηγή. Καὶ ἡ [q]νεόγαμος γυνή. Αἰλιανός·

Μῆνις δὲ ἰδάνει καὶ Νυμφῶν δι' ἀπειρίαν ναμάτων.

ΝΥΜΦΗΝ δὲ καλοῦσι καὶ τὸ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων, [ὡς προεγράφη.]

ΝΥΜΦΙΚᾺ ΛΟΥΤΡΆ: Τὰ εἰς γάμους ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἀπὸ κρήνης λαμβανόμενα.

ΝΥΜΦΊΟΣ: Ὄνομα ποταμοῦ. [r]Πισίδης·

Καὶ τὸν μέγιστον ἐκπεράσας Νυμφίον,
ὅστις [s]Τίγρητος ταῖς ῥοαῖς ἐπιρρέων,
ἀποστερεῖται τοῦ καλεῖσθαι Νυμφίος.

ΝΥΜΦΊΟΥ ΒΊΟΝ: Παροιμία.

[t]Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον.

Οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐστέφοντο σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

ΝΥΜΦΙΣ, Νύμφιδος, Ξεναγόρου, Ἡρακλεώτης ἐκ Πόντου, ἱστορικός. Περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ΄, [u]Περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ΄· ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως τῶν τυράννων τὰ [x]μετὰ τοὺς ἐπιγόνους, καὶ μέχρι τοῦ [y]τρίτου Πτολεμαίου.

ΝΥΜΦΟΣΤΟΛῆΣΑΙ: Νύμφην κοσμῆσαι.

ΝΥΜΦΟΣΤΌΛΟΣ: Νυμφαγωγός.

ΝΥΜΦῶΝΟΣ: Τοῦ κοιτῶνος.

ΝῦΝ: Χρονικὸν ἐπίρρημα.

[z]Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον [a]φορεῖν, καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλῇ· ποικίλος γὰρ ἀνὴρ,
κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζειν.

ΚΆΛΩΝ: [b]Σχοινίον. Τροπικῶς δὲ ὡς ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ λέγει, δεῖ τὰ ἄρμενα πάντα κινεῖν ὑπὲρ τοῦ [c]περιγενέσθαι αὐτοῦ.

ΝῦΝ ΔΉ: Ἀρτίως, ἢ μικρὸν ἔμπροσθεν. Πλάτων [d]Νόμοις·

Ἦ νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτω ταῦτ' ἐτίθεμεν· νῦν δὲ ἐπιλελήσμεθα.

Καὶ [e]Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ·

Νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ', ἐπὶ θήρας
[f]πόθον ἐστέλλου· νῦν δὲ ψαμάθοισιν
ἀκυμάντοις.

Καὶ ἐν Μελεάγρῳ·

Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐκράνας [g]τύχην.

Μάγνης δὲ ἐν [h]Πυτακίδῃ·

Εἰπέ μοι· νῦν [i]δὴ μὲν ὤμνυς μὴ γεγονέναι, νῦν δὲ φῄς.

Ἐν δὲ τοῖς Νόμοις [k]διαλελυμένον εἴρηκε, τὸ μὲν νῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου.

Ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος, ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή.

ΝῦΝ ΕΥ̓ΠΛΌΗΚΑ, ὍΤΕ ΝΕΝΑΥΆΓΗΚΑ: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. Ζήνων γὰρ ὁ [l]Κιτιεὺς, καταλιπὼν τοὺς πρὶν διδασκάλους, καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γενόμενος, τοῦτο εἴρηκε, ναυαγίῳ περιπεσὼν, καὶ εἰπὼν, [m]Εὖ γε ποιεῖ ἡ τύχη προσελαύνουσα ἡμᾶς φιλοσοφίᾳ, οὕτω τραπῆναι πρὸς φιλοσοφίαν.

ΝῦΝ ΕἸΣ ΧΏΡΑΝ ἮΛΘΟΝ: Ἐπὶ τῶν πρῶτον μὲν οὐκ ἀνεχομένων ἐλθεῖν, ὅποι δεῖ· ὕστερον δὲ αὐτομάτως παραγενομένων.

ΝῦΝ ἮΛΘΟΝ ΕἸΣ ΧΟΡΌΝ· ΝῦΝ Τ' ἜΠΑΡΔΕΣ:

sequenti articulo post πηγή. Res liquida, si conferas Hesych. in Νύμφη. HEMST.

[o] πρεσβυτέρα] καὶ πρεσβυτέρα V. Photius.

[p] θεὰς] θεὰ A.V. Photius.

[q] νεόγαμος] ἡ νεόγαμος A.B.V. Photius. Mox δὲ post Αἰλιανὸς om. A. Tum Μῆνις δὲ A.B.V.E. non Μῆνίς τε. In fine ὡς προεγράφη om. A.V.

ΝΥΜΦΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ] Confer omnino Nostrum supra v. Λουτροφόρος. KUST. Vid. notata ad Hesych.

ΝΥΜΦΙΟΣ] Vid. Vales. ad Ammian. Marcellin. XVIII. 9. HEMST. REINES.

[r] Πισίδης] Fr. Foggin. 124.

[s] Τίγρητος] Τίγρηδος A.

[t] Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου β.] Aristoph. Av. 161. Post h. gl. delevi ΝΥΜΦΙΟΣ ΟΙΚΟΣ: Ἐν ᾧ αἱ νύμφαι εἰσὶν, cum A.B.V.E.

ΝΥΜΦΙΣ] Chion in Ep. ad Matridem patrem Nymphin Clearchi Heracl. tyranni συγγενῆ adpellat. Mittitur ab Heracliensibus legatus, et quidem princeps inter alios ad Galatas regnum Mithridatis regis Cappadocum divexantes, Memnon Hist. Eccl. c. 25. ap. Photium c. 224. p. 723. Ad hunc scripsit sua περὶ θαυμασίων Philo Heracleota, quem sub Philone Alex. memorat auctor II. 10. p. 132. Huc pertinet Porphyr. lib. de Styge ap. Stob. Ecl. Phys. c. 40. p. 130. Vid. et p. 318. item p. 416. et 439. Herodorus erat recentior Nymphi. Volat. XIII. inter scriptores rerum Alex. M. eum nominat. Νύμφις μὲν γάρ φησιν ἱστορεῖν Ἀκαρίωνα, leg. Εὐφορίωνα. Schol. Apoll. Rhod. II. 168. p. 172. Natal. Com. Mythol. II. 1. Samium adpellat. Vid. Schol. Apoll. Rhod. II. 652. 674. 731. 754. 780. 789. 817. 856. IV. 247. Voss. de Hist. Gr. p. 84. REINES.

[u] Περὶ Ἡρακλείας] Operis hujus mentionem faciunt Enarrator Apoll. Rh. ad lib. II. 652. 731. 754. 817. et ab lib. IV. 247. Stephanus Byzantius v. Ὕπιος, et v. Φρίξος. Athenæus lib. XII. p. 549. et lib. XIII. p. 619. Plutarchus libro De virtutibus mulierum, p. 248. Confer Voss. De Histor. Gr. KUST.

[x] μετὰ τοὺς] κατὰ τοὺς Clintonus, quem vide F. H. ad a. 247.

[y] τρίτου Πτολεμαίου] τριπτολεμαίου A.

ΝΥΜΦΩΝΟΣ] Matth. IX. 15. οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος. ERNESTI.

[z] Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κ.] Ex Aristoph. Equit. 753.

[a] φορεῖν] φορεῖν A.B.E. Tum λέχους B. λόφους E.

[b] Σχοινίον] σχοινίον E.

[c] περιγενέσθαι] γενέσθαι A.B.V.E.

ΝΥΝ ΔΗ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 186.

[d] Νόμοις] νόμοις V. et sic Photius, omisso Πλάτων. Tum ἦ, non ἤ, legendum, et cum verbis Platonis conjungendum, quæ sumpta sunt ex Legg. III. p. 683 E., monuit Dobræus in Photii indice.

[e] Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ] Vers. 233. 234. et 235. ut Portus monuit. Ibi autem ultima sic leguntur: Νῦν δ' αὖ ψαμάθοισιν Ἐπ' ἀκυμάντοις πώλων ἔρασαι. KUST.

[f] πόθον] πόθον A. Photii ms. πόθι vel ποθὶ B.V.E. Mox ψαμμάθοισιν B.E.

[g] τύχην] τύχη V.

[h] Πυτακίδῃ] Leg. Πιθακίδῃ. HEMST. Πυτακίδῃ A. Photius. Πυτακίδῃ V. Πυτακίσκοι B.E.

[i] μὲν δὴ] δὴ μὲν B.V.E. Photius.

[k] διαλελυμένως] διαλελυμένον A.V. Photius.

ΝΥΝ ΕΥΠΛΟΗΚΑ, ὍΤΕ ΝΕΝ.] Idem Zenonis apophthegma refert Laërtius in vita Zenonis Citt. segm. 5. ad quem locum vide Menagium. KUST.

[l] Κιττιεὺς] Κιτιεὺς A.V.

[m] Εὖγε] Εὖ V. Tum ποιεῖν A.E.

ΝΥΝ ἨΛΘΟΝ] Hæc om. A. Hesychius: Νῦν τ' ἦλθες —ἔπραδες.

Νυνμενί: Ἀντὶ τοῦ, [n] νῦν μέν. Πολλαχοῦ δὲ οὕτω χρῆται Ἀριστοφάνης.

Νυνὶ δὲ ὡς τύποι πρός σε γράφω: Ἀντὶ τοῦ, ὁλοσχερῶς.

Νῦν πᾶς κίνδυνος ἐνθάδ' ἀνεῖται σοφίας, ἧς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις ἐστὶν ἀγὼν μέγιστος:

Νῦν ὀσπρίων ἄμητος: Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων.

Νῦν σωθείην, ἵν' ἦι μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου: Παρὰ τὸν μῦθον εἴρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἵπτασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ, καὶ πεσούσης.

Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος: Ἐπὶ τῶν χαρμοσυνῶν. Ὁ γὰρ Δᾶτις σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, ἑλληνίζειν βουλόμενος, εἶπεν, Ἥδομαι, καὶ εὐφραίνομαι, καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε.

Νύξ: Εὐφρόνη, καὶ ἡ σκοτία.

Νύξ ἐστι σκιὰ γῆς· ἀλλ' οὐχ ἡ τυχοῦσα, ἀλλ' ἡ γινομένη παρὰ τὴν τοῦ ἡλίου αἰτίαν, [o] τοῦ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ ὑπὸ γῆν, ὡς πρὸς τούτους παρ' οἷς ἐστιν ἡ νύξ, ἡμισφαιρίῳ. Ὥσπερ οὐχ ὁ ὑφ' ὁποιασοῦν ἡδονῆς κρατούμενος, ἀκρατής· ἀλλ' ὁ ὑπό τινος.

Νὺξ ὑγρά: Χαλεπή, [p] φησί.

Νυρίζει: Ξύει, νύσσει.

Νύρων: Νύττων.

Νύσσα: Καμπτὴρ, τέρμα, βαθμίς.

Νυσήϊον: Ὄρος Διονύσου.

Νύσια: Ὀρχήματος εἶδος. Τῶν γὰρ ὀρχήσεων ἡ μὲν [q] Βερεκυντιακὴ λέγεται· ἡ δὲ, Κρητική· ἡ δὲ, [r] Παρική. [s] Νύσια οὖν, τὰ Βερεκύντια· [t] Νυσιὰς γάρ

A ἐστιν ἡ Βερεκυντιακή. Κνώσσια δὲ, [u] Κρητική· [x] ἐν Μυσίᾳ [y] γὰρ καὶ Κνωσσῷ [z] ἐπιμελὴς ἡ ὄρχησις. Νύσια δὲ, τὰ ἐν τῇ Νύσῃ γινόμενα. Ἔστι δὲ αὕτη Διονύσου ἱερά. [a] Καὶ τὰ Κνώσσια ὡσαύτως. Ἄλλως. Τῶν ὀρχήσεων αἱ μὲν εἰσὶ Διονυσιακαὶ, αἱ δὲ, [b] Κορυβαντιακαὶ, αἱ ἐνόπλιοι. Νύσιαι δὲ, αἱ Διονυσιακαί· Κνώσσιαι δὲ, αἱ Κορυβαντιακαί. Κνωσσὸς γὰρ πόλις Κρήτης. Ἐν τῇ Κρήτῃ δὲ ὑπὸ τῶν Κορυβάντων

B ἐτράφη ὁ Ζεύς.

Νύχιος: Νυκτερινός.

Νύχος: Νύξ.

Ξ Α

Ξαινᾶν: Πονεῖν τοὺς καρποὺς τὰς γυναῖκας [c] τῶν

C χειρῶν, διὰ συνεχῆ τῶν ἐρίων ἐργασίαν.

Ξανήσει: Κοπιάσει.

Ξανθήν: Πυρροειδῆ.

Ξανθίζετε: Οἷον τῷ μέλιτι [d] χρωΐζετε, ἢ πυρρὰ τῇ ὀπτήσει ποιεῖτε. Ἡ γὰρ καλῶς ἔχουσα ὄπτησις τῶν κρεῶν ἐστιν, ἵνα πυρρὰ ᾖ.

Ξανθίζεσθαι: Κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας.

Ξανθικός: Ὄνομα μηνὸς [e] παρὰ Μακεδόσιν. Ὁ

D Ἀπρίλλιος.

Ξάνθιον: [f] Ἐπίσκοπον.

Ξάνθιος: Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ Βοιωτὸς, καὶ μονομαχῶν ἀνῃρέθη ὑπὸ Μελάνθου Ἀθηναίου. Ζήτει ἐν τῷ Ἀπατούρια.

Ξάνθος, Κανδαύλου, Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ἱστορικὸς, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ἁλώσεως Σάρδεων. Λυδιακὰ, βιβλία δ'. [g] Ἐν δὲ τῷ β'. τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρῶτος

E

[n] νῦν μέν] νυὶ μὲν A.B.V. Sumpta hæc ex Schol. Aristoph. Av. 448.

ΝΥΝ ΠΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ] Hæc sunt Aristophanis in Nub. 952. TOUP. ὁ κίνδυνος A.B.V.E. Mox φιλοσόφοις A. pro φίλοις.

ΝΥΝ ΣΩΘΕΙΗΝ] Hæc in choliambos redigere frustra conatur Schneiderus Fab. Æsop. p. 207. νῦν γε σωθείην, Ἵν' ᾖ μοι χρόνου δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ. Si choliambi sunt, longe faciliori mutatione dispone, Νῦν δὲ σωθείην, Δίδαγμ' δ' ᾖ μοι τοῦτο τοῦ χρόνου λοιποῦ.

F

ΝΥΝ ΤΟΥΤ' ΈΚΕΙΝ' ῞ΗΚΕΙ ΤΟ ΔΑΤ.] Aristoph. Pac. 288. Νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἥκει τὸ Δάτιδος μέλος, Ὅς δεφόμενός ποτ' ᾖδε τῆς μεσημβρίας, Ὡς ἥδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ χαίρομαι. KUST.

[o] τοῦ εἶναι] τῷ εἶναι V.

[p] φησί] Statim delevi cum A., ΝΥΞΑΙ: ῞ΟΤΙ ΒΑΛΕΙΝ, τὸ πέμψαι πόρρωθεν. ΟΥΤΑΣΑΙ δὲ, καὶ ΝΥΞΑΙ, καὶ ΤΥΨΑΙ, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι, quæ leguntur supra v. Βαλεῖν.

G

ΝΥΣΙΑ: Ὀρχήματος εἶδος. Τῶν γ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 699. KUST.

[q] Βερεκυνθιακὴ] Βερεκυντιακὴ A.V.E. et sic in seqq. Mox ἡ δὲ Κρητικὴ om. A.

[r] Παρικὴ] Scholiasta Sophoclis habet πυρρική. Sed utrumque mendosum est. Scribi enim debet, Πυῤῥίχη. Pyrrichen enim genus saltationis fuisse, ex veteribus scriptoribus notissimum est. KUST. Παῤῥικὴ A.V. ἡ καὶ π. Sch.

H

[s] Νύσια οὖν, τὰ Βερεκύνθια] Scribe, Νύσια οὖν, τὰ Βερεκυνθιακά. Apud Scholiastam Sophoclis fœminino genere legitur, Νύσιαι οὖν, αἱ Βερεκυνθιακαί: sed minus recte. Nam apud ipsum Sophoclem est Νύσια ὀρχήματα, genere neutro. KUST.

[t] Νυσιὰς γάρ ἐστιν ἡ Βερεκ.] Scholiasta Sophoclis habet: Νυσίας γάρ ἐστιν ἡ Βερέκυνθος. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] Κρητικὰ] Κρητικὴ A. Schol. ἡ Κρητικὴ V.

[x] Ἐν Μυσίᾳ] Scribe ἐν Νυσίᾳ, ut apud Scholiastam Sophoclis. KUST.

[y] γὰρ] δὲ V.

[z] ἐπιμελῶς] ἐπιμελὴς A.V.

[a] Καὶ τὰ Κνώσσια ὡσαύτως] καὶ συνᾴδει τῷ Κνώσσια· καὶ ἡ Κνωσὸς γὰρ Διονύσου. Schol.

[b] Κορυβαντικαὶ] Κορυβαντιακαὶ A.V.E. et sic mox. Tum αἱ δὲ ἐνοπλ. V.

[c] τοὺς τῶν] τοὺς om. A.B.E. Photius.

ΞΑΝΘΟΝ] Ξανθήν A.B.V.E. Photius.

ΞΑΝΘΙΖΕΤΕ: Οἷον, τῷ μέλιτι χρ.] Ex Schol. Aristoph. ad Acharn. 1046. sed ubi pro χρωΐζετε legitur χρίετε. KUST.

[d] χρωΐζετε] χωρίζετε V. χρωτίζετε edd. ante Kuster.

ΞΑΝΘΙΖΕΣΘΕ: Κοσμεῖσθε] Ξανθίζεσθαι: κοσμεῖσθαι A. V.

[e] παρὰ Μακεδόσιν· ὁ Ἀπρίλλιος] ὁ Ἀπρίλλιος παρὰ Μακεδόσιν V. Deest gl. A. Vid. Sturz. de Dial. Maced. p. 49.

[f] Ἐπίσκοπον] ἐπισκοπεῖν Photius.

ΞΑΝΘΙΟΣ] Deest artic. A. Μοναχῶν V. pro μονομαχῶν. Tum ζήτει etc. om. V.

ΞΑΝΘΟΣ] De hoc vide Vossium in opere de Hist. Gr. et præcipue Meursium ad Hesych. Miles. p. 173. 174. KUST. Artemon Cassandreus ἐν τῷ περὶ συναγωγῆς (Voss. de Hist. Gr. IV. c. 5.) βιβλίων ait Dionysium Scythobrachionem, de quo supra, in Διονύσιος Μιτυληναῖος, τὰς εἰς Ξάνθον τὸν Λυδὸν ἀναφερομένας ἱστορίας scripsisse, nescius etiam Ephorum Xanthi meminisse, ὡς παλαιοτέρου τινὸς καὶ Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος, Athen. XII. p. 515. REINES. qui addit, Menippum, qui de Lydis scripsit, Xanthum redegisse in epitomen, Diog. Laërt. VI. 8.

[g] Ἐν δὲ τῷ β'. τούτων ἱστορεῖ, ὡς πρ.—δεῖ παιζούσαις] Hæc

Γύγης ὁ Λυδῶν βασιλεὺς γυναῖκας εὐνούχισεν, ὅπως αὐταῖς χρῷτο ἀεὶ νεαζούσαις. Οὗτος [b]ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος, Ἄλκιμόν τινα βασιλεῦσαι τῆς [i]ἐκεῖσε χώρας, εὐσεβέστατον καὶ πρᾳότατον [k]ἄνδρα· καὶ ἐπ' αὐτοῦ γενέσθαι εἰρήνην βαθεῖαν, καὶ πλοῦτον πολύν· ἀδεῶς δὲ καὶ ἀνεπιβουλεύτως ζῆν ἕκαστον. Εἶτα ἐπειδὴ ἑπτὰ ἔτη ἦν τῷ Ἀλκίμῳ, [l]προελθόντας τοὺς Λυδοὺς παγγενεί [m]τε καὶ πανδημεὶ προσεύξασθαι, καὶ αἰτῆσαι τῷ Ἀλκίμῳ τοιαῦτα ἔτη δοθῆναι ἐς τὸ Λυδῶν ἀγαθόν· ὃ καὶ γέγονε· καὶ ἐν εὐποτμίᾳ τε καὶ εὐδαιμονίᾳ πολλῇ διῆγον.

ΞΑΝΘΟΣ: Ὁ ποταμός. ΞΑΝΘΟΣ δὲ, ὁ πυρρός.

ΞΑΝΘΟΤΕΡΟΣ: Καὶ ΞΑΝΘΟΤΑΤΟΣ.

ΞΑΝΘΟΙΣΙΝ: Ὀρνέοις.

ΞΑΝΙΟΝ: Κτένιον, ὃ φοροῦσιν αἱ γυναῖκες [n]ἐν τοῖς [o]ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς.

ΞΑΝΩ: Κοπιάσω. Σοφοκλῆς Ποιμέσιν Ἕκτωρ τοῖς Ἀχαιοῖς βουλόμενος μάχεσθαι, φησίν·

Ἠδὲ ξανῆσαι, καὶ προγυμνάσαι χέρα.

ΞΑΙΝΕΙΝ: Τὸ τύπτειν. Καὶ ΞΑΙΝΕΣΘΑΙ, τὸ πάσχειν. [p]Φησὶν οὖν, Ἡ βύρσα σου τυπτομένη διαφθαρήσεται. [q]Οἱ γὰρ βυρσεῖς τὰς βύρσας ξύλοις τύπτειν εἰώθασιν, ἵνα ἁπαλαὶ γενόμεναι [r]διαλάβοιεν εὐχερῶς τοῦ φαρμάκου.

Ἐκέλευσε δὲ [s]τὸ σῶμα [t]ξαίνειν μάστιξι πάνυ πολλαῖς.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[u]Πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθὲν ὑπὸ σπιλάδι.

Περὶ ὀστέου σκολοπένδρης ὁ λόγος.

ΞΑΙΝΩ: Νήθω, [x]σωρεύω, διαλύω, μαστίζω.

ΞΕΝΑ: Θαυμαστά.

ΞΕΝΑΓΙΑ: Δύο Πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν αωδʹ. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος Χιλιαρχίαν καλοῦσι· καὶ Χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

ΞΕΝΑΓΟΣ: Ὁ τῶν ξένων ἡγεμών.

ΞΕΝΑΓΩΝ: Ξενοδοχῶν.

[y]ΞΕΝΑΓΟΙ παρὰ Θουκυδίδῃ, οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες.

Οἵτε ξεναγοὶ [z]ἑκάστης πόλεως ξυνεφεστῶτες ἠνάγκαζον εἰς τὸ ἔργον.

ΞΕΝΑΛΙΖΩ: Τὸ [a]συναθροίζω.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ, [b]κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, [c]Βουκαλίων, [[d]ὡς] Ἀθήναιός φησιν ἐν δευτέρῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν· καὶ [e]Πορφύρα, καὶ [f]Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός. Καὶ [g]Δίδυμοι, καὶ [h]Πένταθλος, καὶ Πρίαπος, Ὕπνος, Στρατιώτης.

ΞΕΝΑΣ: Θαυμαστάς. [i]Πισίδης·

Ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας.

ΞΕΝΕΤΟΣ: Ὄνομα κύριον.

αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Hesychium Milesium, unde ea Suidas mutuatus est. KUST.

[h] ὁ Ξάνθος ἱστορεῖ] ἱστορεῖ ὁ Ξάνθος A.V.

[i] ἐκεῖσε] ἐκεῖθεν A.

[k] ἄνθρωπον] ἄνδρα A.B.V.

[l] προσελθόντας] προελθόντας A.B.V.E. Mox παγγενῆ A.B.V.E.M.

[m] τε καὶ] τε om. V. Mox πολλῇ om. A.

[n] ἐν τοῖς ἀναδήμασιν, οἷς κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφ.] Locus hic in Lexico Photii inedito rectius sic legitur et distinguitur: Ἐν τοῖς ἀναδεματίοις. Κόσμος χρυσοῦς ἐπὶ κεφαλῆς. Ἀναδεμάτιον vero, (pro quo usitatius dicitur ἀναδημάτιον, per η, ab ἀνάδημα) est vinculum, quo capilli constringi solebant; eique aureus hic pecten innexus erat. Confer etiam Hesychium et Pollucem. KUST.

[o] ἀναδήμασιν] ἀναδέμασιν A.V. edd. ante Kuster. ἀναδέσμασιν B.E. ἀναδήμασιν, ἃς conj. Portus. ἀναδέμασιν Jungerman. Polluc. V. 96. Lex. Seg. Bekker. p. 284, 7. Ξάνιον: κτένιον, ὃ φοροῦσιν ἐν τῷ ἀναπλέγματι αἱ γυναῖκες, οἱ δὲ κτένιον ἀπέδοσαν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις.

[p] Φησὶν οὖν, Ἡ βύρσα——τοῦ φαρμάκου] Ex Schol. Aristoph. Equit. 368.

[q] Οἱ—βυρσεῖς] ἡ—βύρσεις V.

[r] διαλάβοιεν] διαβάλλοιεν B.E.

[s] τὸ σῶμα ξαίνειν] ξαίνειν τὸ σῶμα V.

[t] ξαίνειν—πολλαῖς] Procop. Arc. Hist. p. 54. ξαίνουσα κατὰ νώτου πολλαῖς. Leg. πολλάς. Vid. Thom. Mag. v. Ξαίνω. Ælian. apud Hemsterh. ad Polluc. X. 54. ubi leg. μάστιξί τε πολλαῖς ex Suid. TOUP.

[u] Πολλὰ θαλασσαίῃ ξανθ.] Ex Anthol. Pal. VI. 223.

[x] σωρεύω, διαλύω] διαλύω, σωρεύω A.V.E. Mox μαστίζω om. A. cum lacuna, V.B. Habet E. In Photio tantum Ξαίνω: νήθω, σωρεύω. Et sic Lex. Seg.

ΞΕΝΑΓΙΑ] Ξεναγίαι V. Eadem habet Tacticorum Scriptor apud Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 506.

ΞΕΝΑΓΟΣ] Ξεναγὸν A. Seq. gl. post ξενοδοχῶν addunt A.C.V. παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες, ξ. γ. ε. τ. μ.

[y] ΞΕΝΑΓΟΙ, οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. II. c. 75. KUST.

ib. Παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ ΞΕΝΑΓΟΙ οἱ ἄρχοντες τῶν μισθοφόρων· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους] ξεναγοὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες A.C.V. cum vulg. fere consentit Lex. Seg. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 237.

[z] ἐκ πάσης] ἑκάστης A.B.V.

ΞΕΝΑΛΙΖΩ] Sic habent 2 mss. Paris. itemque omnes editt. præcedentes. At optimus et antiquissimus ms. A. ξεναγίζω, quod magis placet. KUST. Mihi quidem minus: commodissimum enim ξεναλίζειν ἀπὸ τοῦ τοὺς ξένους ἀλίζειν. Ξεναλίζω corruptum ex ξυναλίζω. HEMST. Ξεναγίζω verbum ne Græcum quidem. Ξεναλίζω habet etiam Lexic. Bibl. Coisl. p. 237. Debuerat autem uterque scribere Ξυναλίζω. Ξυναλίζω Atticum pro συναλίζω, cujus verbi multa exempla dederunt homines eruditi ad Act. I. 4. PIERSON. Mœr. p. 271.

[a] συναθροίζω] Immo, do dona hospitalia. Meurs. in Gloss. Gr. barb. REINES.

ΞΕΝΑΡΧΟΣ] Sophronis, qui mimos scripsit, filius. v. Βουταλίων, Ῥηγῖνος. HEMST.

[b] κωμικός] κωμῳδὸς V.

[c] Βουκαλίων] Hodie fabulæ ejus nulla apud Athenæum libro II. fit mentio. An ergo Noster erravit, vel memoria eum decepit? Non puto: sed potius crediderim, locum illum, in quo Athenæus fabulæ Bucalionis mentionem fecerat, hodie intercidisse, cum non integer liber secundus Dipnosophistarum, ut constat, sed tantum Excerpta quædam ex eo ad nos pervenerint. KUST. Βουταλίων ex Athenæo II. p. 63 F. excidisse suspicatur Dindorfius.

ib. Βουκαλίων] Leg. Βουταλίων, quæ est fabula Antiphanis, Athen. VII. p. 304. et 313. VIII. p. 358. sed ap. eundem II. p. 63. nulla fit mentio Antiphanis, neque fabulæ ejus eo nomine. REINES. Βουκαλίων A.V.

[d] ὡς Ἀθηναῖος] ὡς om. A.V.E.M. τῶν ante Δειπνοσ. om. A.

[e] Πορφύρα] Quæ fabula etiam tribuitur Timocli ap. Athen. VII. p. 319. et X. 431. REINES.

[f] Σκύθαι] Athen. IX. p. 367. Vid. ibi Casaub. REINES. Σκύθα V. Tum ὁ ante αὐτὸς addunt A.V.

[g] Δίδυμοι] At hæc fabula non Xenarcho, sed Xenocharto Comico tribuitur ab Athenæo lib. X. Dipnosophist. p. 426. Existimo tamen corruptum esse Athenæum, et apud eum pro Ξενόχαρτος ex hoc loco Suidæ rescribendum esse Ξέναρχος. KUST.

[h] Πένταθλοι] Πένταθλος A.V.

[i] Πισίδης] De Exped. Heracl. Acroas. III. 61.

ΞΕΝΕΤΟΣ] Om. A. Conf. Diodor. Sic. XIV. 44.

Ξενηλατεῖν: Λακεδαιμόνιοι μετὰ πληγῶν ἐξ- A ήλαυνον τοὺς ξένους. [k]Ἀριστοφάνης·

> Τί δ' ἔστι δεινόν; Ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι
> ξενηλατοῦνται, καὶ κεκίνηνταί τινες
> πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

Ποτὲ γὰρ ἐκεῖσε [l]σποδιᾶς γενομένης, ξενηλασία γέγονε.

Ξενία: Καὶ ξενίζω.

> [m]Φοίνιος Ἄρης οὐκ [n]ἐξένισεν

αὐτόν. [o]Τουτέστιν, οὐκ ἀπέκτεινε. Ξένια γὰρ [p]Ἄρεος, τραύματα καὶ φόνοι. Καὶ Ἀρχίλοχος·

> [q]Ξείνια δυσμενέεσσιν λυγρὰ χαριζόμενος.

Ξενίαν: Καταγώγιον, κατάλυμα.

Ξενίας: Ὄνομα κύριον.

Ξενίζειν: Ξένῃ [r]χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξενικοῖς ἐπιτηδεύμασι. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ [s]ξενίας χάριν τινὰ ὑποδέξασθαι.

Ξενίζειν: Οἱ μὲν, ξένῃ διαλέκτῳ χρῆσθαι· οἱ δὲ, ἐν τῇ ξένῃ διατρίβειν.

Ξενίην συνθήκατο: Παρὰ [t]Ἡροδότῳ. Ὡς ξένιον ἐδωρήσατο.

Ξενικὸν ἐμπόριον: Ὅπου οἱ ξένοι ἐμπορεύονται. Ὥσπερ [u]ἀστικὸν, ὅπου οἱ ἀστοί.

Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, καὶ [x]Ἀριστοφάνης. Συνεστήσατο δ' αὐτὸ [y]πρῶτος Κόνων, παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης ὕστερον καὶ Χαβρίας· ᾧ [z]χρησάμενοι τὴν [a]Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ [b]Καλλικλέους.

Ξενικός: Ὁ ξένος, ὁ ἀλλότριος.

[c]Ὡς εἶδεν ἄγαλμα ξενικὸν, καὶ ἱερουργίαν οὐκ ἐπιχώριον, εἰς τὸ τιμώμενον παρῴνησεν.

Οἱ ξενικοὶ μισθοφόροι τεσσαράκοντα εἰώθασι χρησιμεύειν ἐν πολέμοις.

Ὅτι [d]οἱ Ἀθηναῖοι, μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολεμεῖν [e]πρὸς τοὺς Κορινθίους διὰ τὸν κίνδυνον, μισθούμενοι ξένους εἰς τὸν πόλεμον, ἔτρεφον αὐτούς. Τοῦτο δὲ ἐν [f]πολλαῖς τῶν πολέμων διεπράττοντο· ὅπερ ξενικὸν ἐκάλουν.

Ξενικοῖς: Ἀντὶ τοῦ, ἀλλοτρίοις, καὶ μὴ προσήκουσιν· ὅτι ἀνοίκειον [g]Ἑλλήνων τὸ ἐξαπατᾶσθαι· ἢ ξενικοῖς, τοῖς ἀπὸ τῶν ξένων πρέσβεων λεγομένοις. B Ἀριστοφάνης·

> Παύσας [h]ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοισι μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι.

Ξένιον: Δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον.

Ξένιος: Ὁ τῆς ξενίας ἔφορος. Λέγεται καὶ Ξένιος ὁ Ζεύς.

Ξενίων, Ξενίωνος. Ὄνομα κύριον.

Ξενιτευομένους: Ἀντὶ τοῦ, μισθοφοροῦντας. Ἀντιφάνης Εὐθυδίκῳ·

C

> Ἐγὼ ξενιτευόμενος ἐστρατευόμην.

[Καὶ [i]ξενιτεύω, καὶ ξενιτεία.]

Ξενοδοχεῖον: Τὸ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενον. Καὶ ξενοδόχος, ὁμοίως.

Ξενοκοπεῖν: Ἐπὶ τοῦ πληγὰς λαβεῖν. Οὕτω Μεταγένης.

Ξενοκράτης, Ἀγάθωνος, ἢ Ἀγαθάνορος, [k]Χαλκηδόνιος, μαθητὴς καὶ [l]διάδοχος μετὰ Σπεύσιππον D Πλάτωνος· τοῦ δὲ, Πολέμων· τοῦ δὲ, Κράντωρ. [n]Καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ [o]τάλαντα λ', αὐτὸς ἀπέπεμψεν, εἰπὼν, Βασιλέα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. Ἔγραψε περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

Ξενοκράτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπὶ σωφροσύνῃ [p]ἐτεθρύλητο.

E Ὁ δὲ πρὸς σωφροσύνην οὐδὲν μεῖον εἶχε τοῦ Πλατωνικοῦ Ξενοκράτους.

---

[k] Ἀριστοφάνης] Av. 1013.
[l] σποδιᾶς] σιτοδείας Hemsterhusius.
[m] Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξ.] Sophocl. Electr. 96.
[n] ἐξείνισεν] ἐξένισεν A.V. οὐκ om. E.
[o] Τουτέστιν οὐκ ἀπέκτεινε. ξένια γὰρ Ἄρ.] Hæc, et quæ sequuntur sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis. Vide etiam supra v. Ἐξένισεν, ubi eadem leguntur. KUST.
[p] Ἄρεως] Ἄρεος A.V.E.
[q] Ξεῖνα] ξένια A.E. Schol. Soph. Tum δυσμενέεσσι (vel δυσμενέεσσιν) A.B.V.E. Schol. Mox χαριζόμενοι Schol.
ΞΕΝΙΑΝ] Forte ex bis locis Nov. Test. Act. XXVIII. 23. Ep. ad Philem. 22. ERNESTI.
ΞΕΝΙΑΣ] Xeniam citat Plin. in Ind. l. XII. eum vocat Athenæum. REINES.
[r] χρῆσθαι] χρᾶσθαι V.E.
[s] ξενίας] τὸ ξενίας B.V.E. Photius.
ΞΕΝΙΖΕΙΝ: Οἱ μὲν ξένῃ χρ.] Confer Nostrum supra v. Ἐξένιζεν. KUST.
[t] Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. I. 27. παρὰ δὲ Ἡ. V.
[u] ἀστικὸν] ἀστικῶν A.V. Photius.
ΞΕΝΙΚΟΝ ἘΝ ΚΟΡ.] Ex Harpocratione. KUST.
[x] Ἀριστοφάνης] Plut. 173. Τὸ δ' ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν οὐχ οὗτος τρέφει; Vide ibi Scholiastam, qui ad loci hujus illustrationem multa affert. KUST.
[y] πρῶτος] πρῶτον Photius.
[z] χρησάμενοι—κατέκοψαν] χρησάμενος—κατέκοψε A. Photius, Harpocr. ms. Pal.
[a] Λακεδαιμονίων] Λακεδαιμ' A. Λακεδαιμονίαν B.E.
[b] Καλλικλέους] Harpocratio habet Καλλίου. KUST.
[c] Ὡς εἶδεν] Nescio an Æliani.
[d] οἱ Ἀθηναῖοι μὴ βουλόμενοι δι' ἑαυτῶν πολ.] Schol. Aristoph. Plut. 173.
[e] πρὸς τοὺς] τοὺς om. A.V.
[f] πολλαῖς] πολλῷ A.
ΞΕΝΙΚΟΙΣ: Ἀντὶ τοῦ, ἀλλ.] Ex Schol. Aristoph. Ach. 634.
[g] τῶν Ἑλλήνων] τῶν om. A.V.E. qui addunt ante ξένων.
F Schol. Ἕλλησι.
[h] ἡμῶν] ὑμᾶς A. ἡμᾶς V.
ΞΕΝΙΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ] Ex Harpocratione. KUST.
[i] ΞΕΝΙΤΕΥΩ] Nic. Damasc. p. 522. ed. Vales. TOUP. Καὶ ξενιτεία etc. om. A.V. Sed V. addit καὶ ξενιτεία post ξενοκοπεῖν.
ΞΕΝΟΚΟΠΕΙΝ] Mendose pro Ξενοκόπῳ Meinekio Quæst. Sc. Sp. 2. p. 54. Mox πληγὰς ἔλαβον Photius.
ΞΕΝΟΚΡΑΤΗΣ] De eo vide plura apud Laërtium. KUST. Ἀγαθήνορος Laërt. IV. 2. et Stob. Ecl. I. p. 62.
G ed. Heeren. MULLER.
[k] Χαλκηδόνιος] Καρχηδόνιος vitiose Themist. p. 26 A. HEMST. Stob. l. l. Καλχηδόνιος, ex Onato l. de Deo ac divino, Stob. in Ecl. Phys. c. 3. Xenocrati in Academia operam dedit Procles, Plut. Symp. V. 3. cf. Schott. Obs. I. 6. REINES. Καρχηδόνιος E.
[l] διάδοχος] διάκονος A.
[n] Καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ Μακεδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sumpta sunt ex Hesychio Milesio. KUST.
H [o] τάλαντα λ'] τάλαντα ν' scribendum erit si sequaris Themist. Or. II. p. 26 A. 252 A. qui utrobique πεντήκοντα τάλαντα commemorat. Videndi sunt eruditissimi viri ad Diogen. Laërt. IV. 8. HEMST. Conf. Davis. ad Ciceron. Tusc. V. 32.
[p] ἐτεθρύλητο] ἐτεθρύλητε A.

[q]Οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα· [r]ὅτι οἶον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τόδε σημαίνει.

Ξενολόγιον: Καὶ Ξενολόγος: [s]Ὁ ξένους συλλέγων στρατιώτας.

Ξένος: Ὁ φίλος.

[t]Ἐφοίτων δὲ πρεσβεῖαι ἐκ τῶν πόλεων, ξένον τε αὐτὸν ἡγούμενοι, καὶ βίου σύμβουλον, βωμῶν τε ἱδρύσεως καὶ ἀγαλμάτων. Ὁ δὲ ἕκαστα τούτων διωρθοῦτο.

Καὶ αὖθις·

Ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται.

Ξένος: Καὶ ὁ ξενοδόχος. Ὁ [u]Ἀπόστολος·

Ἀσπάζεται ὑμᾶς ξένος ὁ φίλος μου.

Ξενοφάνης ἐν [x]ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλοτε ἄλλον αὐτὸν γεγενῆσθαι·

[y]Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
 φασὶ γ' ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
 ψυχὴ, τὴν ἔγνων [a]φθεγξαμένης ἀΐων.

Ἔσκωψε δ' αὐτὸν καὶ Κρατῖνος ἐν [b]Πυθαγοριζούσῃ. Καὶ ἐν Ταραντίνοις·

Ἔθος ἐστὶν αὐτοῖς, [c]ἐὰν ἰδιώτην ποθὲν
λάβωσιν εἰσελθόντα, διαπειρώμενοι
τῆς τῶν λόγων ῥώμης, ταράττειν καὶ κυκᾶν
τοῖς ἀντιθέτοις, τοῖς πέρασι, τοῖς παρισώμασι,
τοῖς [d]ἀποπλάνοις, τοῖς μεγέθεσι, νουβυστικῶς.

Ξενοφῶν, [e]Γρύλλου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός· ὃς [f]πρῶτος ἔγραψε Βίους φιλοσόφων, καὶ Ἀπομνημονεύματα. Παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας, Γρύλλον καὶ Διόδωρον· οἳ καὶ Διόσκουροι ἐκαλοῦντο· αὐτὸς δὲ Ἀττικὴ μέλιττα ἐπωνομάζετο. Γέγονε δὲ συμφοιτητὴς Πλάτωνος, καὶ [g]ἤκμαζε κατὰ τὴν ἐνενηκοστὴν πέμπτην ὀλυμπιάδα. Ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα· [h]Κύρου παιδείας βιβλία η'. [i]Κύρου Ἀναβάσεως βιβλία ζ'. Ἑλληνικῶν βιβλία ζ'. Συμπόσιον· καὶ ἄλλα πολλά.

Ξενοφῶν, Σωκράτους μαθητὴς, ἐστρατεύσατο ἐπὶ Πέρσας Κύρῳ συναπελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην. Ὁ Κῦρος δὲ ἦν μετὰ [k]Τισσαφέρνην ὕπαρχος ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καταστάς. Μετὰ δὲ τὸν Δαρείου θάνατον, Κῦρον Ἀρταξέρξης διαβληθέντα ὑπὸ Τισσαφέρνους ἀναιρεῖν μέλλων, ἀφῆκε, Παρυσάτιδος τῆς μητρὸς παραιτησαμένης αὐτὸν, καὶ τὴν στρατιὰν [l]αὐτῷ φυλαξάσης. Ὁ δὲ, ὡς Τισσαφέρνει πολεμῶν, ἤθροισε δύναμιν, καὶ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγνω στρατεύειν. Τετρακόσιοι δὲ κατέλιπον τὸν Κῦρον, καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν συστρατευσάντων ὁπλῖται καὶ πελτασταὶ γφ'. Ξενοφῶν δὲ συνεπέβη. Δέκα οὖν βαρβάρων μυριάδας συναθροίσας, ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο. Ὡς δὲ τὰ ἔθνη διῆλθεν, ἐφ' ἃ στρατεύειν [m]προεφασίζετο, συνέντες οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν στρατείαν, ὤκνουν τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος τὴν [n]ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι, Κύρου μὴ [o]συναιρομένου, συνῄεσαν. Κῦρος δὲ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ πρὸς [p]Τισσαφέρνην μαχόμενος, [q]Κλεάρχου δὲ ἀπαγορεύοντος αὐτῷ μὴ πολεμεῖν, ἀπέθανεν. Οἱ δὲ Ἕλληνες ὑπὸ Κλεάρχῳ τεταγμένοι, Ἀριαῖον προεβάλλοντο βασιλέα [r]αὐτῶν· ὁ δὲ παρῃτήσατο. Βασιλεὺς δὲ [s]τὴν τοῦ Κύρου κεφαλὴν καὶ [t]τὴν χεῖρα ἀποκόψας, τοῖς Ἕλλησιν ἔπεμπε, ζητῶν τὰ ὅπλα ὡς παρὰ νενικημένων· οἱ δὲ οὐκ ἔδοσαν. [u]Δόλῳ δὲ Τισσαφέρνης παραβὰς τοὺς ὅρκους, προδίδωσι βασιλεῖ τοὺς Ἕλληνας, καὶ Κλέαρχον, καὶ Μένωνα, [καὶ τοὺς λοιποὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων,] οὓς ἀναιρεῖ. Καὶ Ξενοφῶν αὐτῶν στρατηγεῖ, [x]καὶ πάντας νικᾷ. Ἑλ-

[q] Οὗτος συνεγράψατο τὸ οἰκοσκ.] Vide infra v. Οἰωνιστική, ubi eadem leguntur. KUST. Est Xenocrates Aphrodisiensis, de quo Galenus VI. de simpl. med. fac. REINES.

[r] οἶον, ὅτι] ὅτι οἶον A.V. Tum τι om. A.V. post τόδε.

[s] Ὁ ξένους] ὁ om. A.V. Photius. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XIV. 47.

[t] Ἐφοίτων δὲ πρεσβ.] Hoc fragmentum, ni fallor, sumptum est ex Philostrato de Vita Apollonii. KUST.

[u] Ἀπόστολος] Ad Rom. XVI. 23. HEMST. Scribi debuerat ἀ. ὑ. Γάϊος ὁ ξένος μου, ut legitur Rom. XVI. 23. VALCK. Suidæ lectionem pro variante non habuerim sine aliorum codicum suffragio. Forte scripserat lexicographus, Ἀσπ. ὑ. ὁ. ξ. μ. omisso Gaii nomine. Quando alius postea φίλος addiderit pro interpretamento, quod in textum deinde, ut sæpius, irrepsit. Paullo ante enim Ξένος expositum erat, ὁ φίλος. Conf. Hesych. in Ξεῖνος et Ξενία. ALBERT.

ΞΕΝΟΦΑΝΗΣ ἐν ἐλεγείᾳ περὶ τοῦ ἄλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laertii in Pythagora, Segm. 36. 37. KUST.

[x] ἐλεγείᾳ] ἐλεγείῳ E.M.

[y] Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παρ.] Sic versus hic recte legitur, non solum in ms. Paris. A. sed etiam apud Laërtium loco laudato. At priores editt. Suidæ corrupte habent, Καί ποτέ μοι στυφελιζομένῳ σκύλακος παριόντος. Confer etiam Anthol. [Pal. VII. 120.] in fine, ubi idem versus sic legitur: Δή ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα, &c. KUST.

[z] μιν] μοι E. Tum παρέντα V. παριόντος B.

[a] φθεγξαμένης] φθεγξαμένην B.E.

[b] Πυθαγοριζούσῃ] Πυθαγορίζουσι V.

[c] ἐὰν] ἄν τιν' ib. TOUP.

[d] ἀποπλάνοις] ἀπὸ πλάνης edd. ante Kuster.

ΞΕΝΟΦΩΝ] De hoc plura vide apud Laërtium. KUST.

[e] Γρύλλου] Γρύλου A. et mox Γρύλον.

[f] πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων] De hoc loco Suidæ vide omnino Jonsium lib. I. de Scrip. Hist. Phil. c. 7. qui Nostrum hic errasse contendit. KUST. Vid. Menag. Laërt. II. 48.

[g] ἤκμαζε] ἤκμασε V. Mox πέμπτην pro ὀγδόην A.B.V.E. Conf. Menag. Laërt. II. 55.

[h] Κύρου παιδείας] De hoc opere vide Menagium ad Laërt. lib. III. 34. KUST.

[i] Κύρου Ἀναβάσεως] Hoc opus an vere Xenophontis sit, quidam olim dubitarunt. Vide quæ de hoc argumento disputamus supra ad v. Θεμιστογένης Συρακούσιος. KUST.

[k] Τισσαφέρνην] Τισσαφέρνη V.E.M.

[l] αὐτῷ] αὐτοῦ V.

[m] ἐπροφασίζετο] προεφασίζετο A. Qui infra στρατιάν.

[n] ὑποστροφὴν] ἐπιστροφὴν V.

[o] συναιρομένου] συναιρομένου A.E. Tum συνήεσαν corr. Hemsterhusius infra ad v. Ὤκνουν.

[p] Τισσαφέρνην] Τισσαφέρνη V.E.

[q] Κλεάρχου δὲ] καίτοι Κλεάρχου A.V. Mox αὐτοῦ V.

[r] αὐτῶν] ἑαυτῶν A.E.

[s] τὴν τοῦ Κύρου—ἀποκόψας] Plutarch. in Artax. p. 1017. ex more quodam Persarum ita fieri scribit. REINES.

[t] χεῖρα] τὴν χεῖρα A.B.V.

[u] Δόλῳ δὲ] δὲ om. A. Mox τοὺς Ἕλληνας καὶ om. E. καὶ τοὺς—Ἑλλήνων om. A.B.V.

[x] καὶ πάντας] καὶ om. A.

θέντες δὲ καὶ εἰς Θρᾴκην, ἐμίσθωσαν ἑαυτοὺς [y]Σεύθῃ A τῷ βασιλεῖ μύριοι διασωθέντες.

Ξενοφῶν Ἀντιοχεύς, ἱστορικός. [z]Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικά.

Ξενοφῶν Ἐφέσιος, ἱστορικός. Ἐφεσιακά· ἔστι δὲ ἐρωτικὰ [a]βιβλία ι'., περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας· καὶ περὶ τῆς πόλεως Ἐφεσίων· καὶ ἄλλα.

Ξενοφῶν Κύπριος, ἱστορικός. Κυπριακά. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἐρωτικῶν ὑποθέσεων ἱστορία, [b]περί τε B Κινύραν καὶ Μύρραν, καὶ Ἄδωνιν.

Ξενῶνος: [c]Δόμου τοῦ ὑποδεχομένου τοὺς ξένους καὶ ἀρρωστοῦντας.

[Ξέα: Αἰτιατικῇ.]

Ξέρξης, Περσῶν βασιλεύς. Οὗτος, τοῦ πατρὸς Δαρείου τελευτῶντος καὶ "Μέμνησο Μαραθῶνος" εἰπόντος, ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐστράτευσε, καὶ πρῶτον C κήρυκας ἔπεμψεν αἰτοῦντας γῆν καὶ ὕδωρ. Ἀθηναῖοι μὲν οὖν τοὺς πρέσβεις ἐξεκήρυξαν [d]ἐκ τῆς πόλεως, καὶ τὸν ὑπακούειν συμβουλεύσαντα κατέλευσαν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας· Λακεδαιμόνιοι δὲ ἐς φρέαρ ἐμβαλόντες, γῆν [e]ἐπέβαλον. Μηνίσαντος δὲ τοῦ θεοῦ, ἐνόσησαν. Χρήσαντος δὲ τοῦ [f]θεοῦ, δίκας δοῦναι Ξέρξῃ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, Βοῦλις καὶ Σπέρχις αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἀνῆλθον, δώσοντες δίκας. Ὁ δὲ D θαυμάσας ἀφῆκε ζῶντας, καὶ ἡ νόσος ἐπαύσατο. Ὁ δὲ πεζοῦ μὲν μυριάδας τῶν [g]Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων καὶ Κυπρίων πλείστας ἔχων, ἐστρατοπέδευεν. Ἐν Σάρδεσι δὲ [h]γενομένῳ ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. Εἶχε δὲ ἐπιλέκτους μυρίους, οὓς Ἀθανάτους ἐκάλει. [i]Διώρυξε δὲ καὶ τὸν Ἄθω, Μακεδονικὸν ὄρος. Ἔζευξε καὶ τὸν Ἑλλήσποντον μεταξὺ Σηστοῦ καὶ Ἀβύδου· διαλυθέντος δὲ ὑπὸ χειμῶνος μέρους, [k]πέδας τε εἰς τὴν θάλασσαν καθῆκε, καὶ [l]ἐμαστίγου τὸ ὕδωρ. E Προσενεχθεισῶν δὲ αὐτῷ καὶ σιταγωγῶν νηῶν Ἑλληνίδων, ἀφῆκε, τροφὴν εἶναι δούλων εἰπών. [m]Κατασκόπους δὲ λαβών, δείξας τὴν δύναμιν ἅπασαν, ἀφῆκε.

Ξεστίον: Μέτρον ἐπὶ ὑγρῶν.

Ξεστόν: Ὡμαλισμένον.

Ξεινήϊον: [[n]Φιλικόν.] Καί, Ξεινήϊος Ζεύς.

Ξεινοδόκος:

Ξεῖνοι: Οἱ ἀπὸ ξένης φίλοι.

Ξηνός: Ὁ κορμός.

Ξηραλοιφεῖν: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Ξηραλοιφεῖν ἔλεγον τὸ χωρὶς λουτρῶν ἀλείφεσθαι. [o]Μήποτε δὲ καὶ τὸ ὑπὸ τῶν ἀλειπτῶν λεγόμενον [p]ξηροτρίβεσθαι οὕτως ἐλέγετο.

Ξηραλοιφία καὶ ξηραλοιφεῖν: Τὸ ἄνευ τοῦ λούεσθαι ἀλείφεσθαι.

Ξηραίνω: Τὸ ψύχω.

Ξηρίον: [q]Εἶδος [r]ἰατρικόν.

Ξηρόλοφος: [s]Ὅτι τὸν Ξηρόλοφον [t]πρώην [u]Θέμα τινὲς ἐκάλουν. Ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι ιϛ'., καὶ Ἀρτέμιδος σύνθετος στήλη, καὶ Σεβήρου τοῦ κτίσαντος, καὶ θεμάτιον τρίπουν· ἔνθα ἐθυσίασε πολλὰς θυσίας Σεβῆρος· ἔνθα καὶ χρησμοὶ πολλοὶ τῷ τόπῳ γεγόνασι. Καθ' ὃν καιρὸν καὶ [x]κόρη παρθένος ἐτύθη. Καὶ θέσις ἦν ἀστρονομικὴ, λϛ'. χρόνους διαρκέσασα.

Ξηρός: Ὁ ἰσχνός.

Ξηρὸς ἱδρώς: Ὁ μὴ ὑπὸ λουτρῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων γινόμενος.

Ξηρὸς λίθος: Ὁ ἄνευ πηλοῦ κτιζόμενος.

Ἦν γὰρ λίθῳ ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον, [[y]καὶ] ἐκ μεγάλων λίθων συνηρμοσμένον.

Ξίρις: Εἶδος φυτοῦ ἀρωματικοῦ.

Ξιφῶν: Ὁ φέρων ξίφος.

Ξιφήρης: Ξίφος ἔχων. Καὶ τὸ [z]πληθυντικὸν, ξιφήρεις.

Ξιφηφορία: [a]Τὸ φέρειν τὰ ξίφη. Καὶ ξιφηφόρος.

Ξιφίζειν: Τὸ χειροτονεῖν, παραπλήσιον [b]ξίφει τὸ τῆς χειρὸς σχῆμα ποιοῦντα.

Ξιφισμός: Σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμελείας καλουμένης.

[y] Σεύθῃ] Meminit hujus rei e Xenophonte Anonym. in Periplo P. Euxini. Vid. Chionem in Ep. ad Matridem 3. et Xenoph. Anab. VII. 7. sqq. REINES.

[z] Βαβυλωνικὰ] Sic et Jamblichus: Phot. c. 94. REINES. Βαβυλωνιακὰ A.V.

[a] βιβλία ι'] Forte βιβλία ε': ut jam patet ex Ant. Cocchii ed. qui 5 libros ex ms. Florent. protulit 1726. in 4°. ALBERT. Similiter Suidam emendat Locella præf. p. vi.

[b] περί τε Κινύραν καὶ Μύρραν, καὶ Ἄδωνιν] Scribe, περί τε Κινύρας καὶ Μύρρας, καὶ Ἀδώνιδος. KUST.

[c] Δόμου] δόμου τοῦ A.B.E.

ΞΕΩ] om. A.V.

[d] ἐκ τῆς] ἐκ om. V. Qui mox ἐκέλευσαν pro κατέλευσαν.

[e] ἐπέβαλλον] ἐπέβαλον A.B.V.

[f] Πυθίου] θεοῦ A.B.V.E. Tum δίκας δοῦναι A.V. non δοῦναι δίκας.

[g] Αἰγυπτίων] Αἰγύπτου τε A. Αἰγύπτου B. Mox πλείστας ἔχων om. A.B.V.

[h] γενομένου] γενομένῳ A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[i] Διώρυξε] διώρυξε δὲ A.

[k] πέδας τε] τε om. V.E.

[l] ἐμαστίγου] Vid. Max. Tyr. s. 19. REINES.

[m] κατασκόπους δὲ] δὲ om. A. Mox ἅπασαν A.B. pro πᾶσαν.

[n] Φιλικὸν om. A.B.

ΞΗΡΑΛΟΙΦΕΙΝ: Αἰσχίνης κατ.] Ex Harpocrat. KUST. Vid. Wyttenbach. Plutarch. p. 152 D.

[o] Μήποτε] Seqq. om. A. Sed habent ceteri cum Photio.

[p] ΞΗΡΟΤΡΙΒΕΣΘΑΙ] Hesychius rectius, ξηροτριβεῖσθαι. Eum vide in Ξηράλειφω. KUST.

F ΞΗΡΑΛΟΙΦΙΑ] Deest hæc gl. A. Habet eam Photius.

ΞΗΡΙΟΝ] Scribitur etiam ξήριον, cum acuto in antepenultima. Vide Stephanum in Thesauro. KUST.

[q] Εἶδος ἰατρ.] Pulvis inspersibilis, empasma, catapasma. REINES.

[r] ἰατρικὸν] ἰατρι' A.

[s] ὍΤΙ τὸν Ξηρόλοφον πρώην μὲν Θέμα τ.] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum de Orig. CPol. p. 17. ut Pearsonius quoque monuit. KUST.

[t] πρώην μὲν] μὲν om. A.V. Mox Σευήρου, Σευῆρος A.

G [u] Θέμα] Codinus habet Θέαμα. KUST. et sic in Suida reponendum censet Lambecius ad Codinum: et infra θεαμάτιον.

[x] κόρη παρθένος] Malela Chron. p. 379. TOUP. qui mox f. εἰς λϛ' χ. δ.

ΞΗΡΟΣ ἹΔΡΩΣ] Plato Phædr. p. 239 C. πόνων μὲν ἀνδρείων καὶ ἱδρώτων ξηρῶν ἄπειρον.

[y] καὶ ἐκ] καὶ om. A.E.C. edd. ante Kuster.

ΞΙΡΙΣ] Alii ξηρὶς scribunt: nonnulli, ξυρὶς: alii, ξειρίς. H Vide Bodæum ad Theophr. Hist. Plant. lib. VI. p. 712. 713. KUST.

[z] πληθυντικὸν] πλῆθος V. mox ξιφήρεις A.

[a] Τὸ φέρειν] τὸ om. A.E.

[b] ξίφει] ξίφους A.V. Sed ξίφει Photius.

ΞΙΦΙΣΜΟΣ: Σχῆμα ἐκ τῆς ἐμμ.] Rectius et clarius Hesychius: Ξιφισμός: Σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμε-

ΞΙΦΟΚΤΟΝΕΙΝ: Ξίφεσιν ἀναιρεῖν.

ΞΙΦΟΣ καὶ [c] ΞΙΦΙΔΙΟΝ:

ΞΙΦΟΥΛΚΙΑ:

Οὐκ εἶναί φασι ξιφουλκίας εὐμοιρίαν.

ΞΟΑΝΟΝ: Ἄγαλμα, εἴδωλον, ζώδιον, ἀνδριάς.

ΞΟΥΘΗ: Εὐμορφοτάτη.

[d] Οὐδέ με κεκλιμένον [e] σκιερὴν ὑπὸ φυλλάδα τέρψεις,
ξουθὴ ἐκ στερύγων ἡδὺ κρέκουσα μέλος.

ΞΟΥΘΗΣ: [f] Ἀριστοφάνης·

Δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων
Πανὶ νόμους ἱεροὺς ἀναφαίνω.

ΞΟΥΘΟΝ: Λεπτὸν, [g] καπυρὸν, [h] ἀργυροῦν, ξανθὸν, καλὸν, πυκνὸν, ὀξὺ, ταχύ· οἱ δὲ, ποικίλον, εὐειδὲς, διαυγές.

[i] Ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν
τοὺς λόφους σείων.

ΞΟΥΘΟΣ: Ὄνομα κύριον. [[k] Ζήτει ἐν τῷ ΒΟΗΔΡΟΜΙΑ.]

ΞΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥΜΟΥ ΤΡΟΠΟΥ: Ἀντὶ τοῦ, τὰ [l] αὐτά μοι πράττουσαι.

ΞΥΓΓΕΝΟΥ: Σύνελθε.

[m] Ὦ δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ.

ΞΥΓΓΕΩΡΓΟΣ: Προπαροξυτόνως. [n] Σύνθετον γὰρ, ὡς πάγκαλος, πάνσοφος. Τὰ γὰρ εἰς ος ὀξύτονα συντιθέμενα βαρύνεται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τοὺς ξυγγεώργους κάλεσον.

ΞΥΓΓΝΩΜΗ [o] ΠΡΩΤΟΠΕΙΡΩ: Ἐπὶ τῶν ἐν πρώτοις τινὸς διαμαρτανόντων.

ΞΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: [p] Οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθήνας, πρῶτον μὲν τὸν δῆμον ξυλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας, τούτους ξυγγράψαντας γνώμην εἰσενεγκεῖν εἰς τὸν δῆμον εἰς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε, ξυνέλεξαν τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνὸν, ὃ ἦν ἱερὸν Ποσειδῶνος, καὶ ἐσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδὲν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, ἐξεῖναι μὲν [q] Ἀθηναίων [r] ἀνατρέπειν γνώμην, ἣν ἄν τις βούληται· ἢν δέ τις [s] τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν. Ἐνταῦθα δὲ λαμπρῶς ἐλέγετο ἤδη, μήτε ἀρχὴν [t] ἄρχειν μηδεμίαν ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου, μήτε μισθοφορεῖν, προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας, τούτους ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτῷ τρεῖς· ἐλθόντας δὲ αὐτοὺς τετρακοσίους ὄντας εἰς τὸ βουλευτήριον, ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γινώσκωσιν, αὐτοκράτορας· καὶ τοὺς πεντακισχιλίους δὲ ξυλλέγειν, ὁπότ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ. Ἦν δὲ ὁ ταύτην τὴν γνώμην [u] εἰπὼν Πείσανδρος, καὶ τἄλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς [x] προθυμότατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον.

ΞΥΓΓΡΑΦΑΙ καὶ ΓΡΑΦΑΙ: Τὸ μὲν ΓΡΑΦΑΙ, ἐφ' ἑνὸς πράγματος· τὸ δὲ ΞΥΓΓΡΑΦΑΙ, ἐπὶ πολλῶν. Ἢ ΞΥΓΓΡΑΦΑΙ, τὸ μετ' ἐπιμελείας καὶ σπουδαίως συντάξαι· ΓΡΑΦΑΙ δὲ, τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἐπιμελῶς τὴν ἀλήθειαν εὑρεῖν.

ΞΥΕΙ: Γράφει. Ὡς παρ' Ὁμήρῳ. Ἔνθεν καὶ τὰ [y] ΞΥΣΜΑΤΑ, γράμματα.

ΞΥΗΛΗΝ: Ἣν ξυάλην λέγομεν. [z] Ξενοφῶν [a] Κύρου Ἀναβάσει·

Εἶχον δὲ θώρακας [b] λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων [c] σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα. Εἶχον δὲ καὶ κράνη, καὶ [d] παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον [e] ξυήλη Λακωνική.

Ἣν Ἀττικοὶ ΚΝΗΣΤΙΝ, Λάκωνες δὲ ΞΥΗΛΗΝ [f] λέγουσι μόνον.

Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
[g] Κνήστει χαλκείῃ.

λείας ὀρχήσεως. De saltatione autem Ἐμμέλεια dicta multa passim legas, quæ hic repetere minime necessarium ducimus. KUST.

ΞΙΦΟΚΤΟΝΕΙ—ἀναιρεῖ] Ξιφοκτονεῖν—ἀναιρεῖν A.V. Mox V. Λύσις ὀνείρου. Ξίφος κατασχὼν ὅπλον εὑρεῖν προσδόκα.

[c] ΞΙΦΕΙΔΙΟΝ] Ξιφίδιον A.E.

[d] Οὐδέ με κεκλιμ.] Anthol. Pal. VII. 192.

[e] σκιερὴν] σκιερὰ V.

[f] Ἀριστοφάνης] Av. 743.

[g] καπυρὸν, ἀργυροῦν] ἁπαλὸν, ἐλαφρὸν, χλωρὸν, ὑγρὸν Photius.

[h] ἀργυροῦν] Leg. λιγυρὸν, argutum. TOUP.

[i] Ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλ.] Aristoph. Pac. 1177. Κᾆτα φεύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτρυὼν Τοὺς λόφους σείων. KUST.

[k] Ζήτει etc. om. A.V.

ΞΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΟΥΜΟΥ] Aristoph. Thesmoph. 581. Φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[l] ταυτὰ] τὰ αὐτὰ A. Mox μοι om. A.B.

[m] Ὦ δέσποινα] Hæc sunt verba Aristoph. Lysist. 317. ubi vide Scholiastam. TOUP.

ΞΥΓΓΕΩΡΓΟΣ: Προπαροξ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 223. KUST.

[n] Σύνθετον] σύνθετα A.

[o] ΠΡΩΤΟΝ ΠΕΙΡΩ] Sic D. et nescio an alii mss. πρωτοπείρῳ edd. ante Kuster. cum Diogeniano VI. 93. Apostol. XIII. 96.

[p] Οἱ περὶ Πείσανδρον ἐλθόντες εἰς Ἀθ.] Ex Thucyd. VIII. c. 67. ut Portus etiam monuit. Confer etiam Nostrum infra v. Συγγραφεῖς. KUST.

[q] Ἀθηναίους] Ἀθηναίων A.B.V.E.

[r] ἀνατρέπειν] Lege ἀνειπεῖν, ut habet Thucydides. KUST.

[s] τὸν εἰπόντα] τὸν om. A.B.E. Mox πέντε om. V.

[t] ἄρχειν om. A. Mox γινώσκουσιν V.

[u] εἰπὼν—καὶ τἄλλα—προθυμότατα om. V.

[x] προθυμότατα] Sic recte habet ms. A. itemque Thucydides. At priores editt. [et B.E.] male, προθυμήματα. KUST.

ΞΥΓΓΡΑΨΑΙ] Ex Schol. Thucyd. I. 1.

ΞΥΕΙ: Γράφει. Ὡς παρ' Ὁμ.] Eadem legas apud Hesychium. KUST. Ξύει et ξύσματα nusquam apud Homerum comparent. Hoc vult grammaticus, γράφειν apud Homerum (conf. Il. ζ. 169. ρ. 599.) ξύειν significare. Schol. Theocrit. VI. 18. Γράψαι τὸ ξέσαι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. Ἀπὸ γοῦν τοῦ γράφειν, τοῦ δηλοῦντος τὸ ξέειν, γίνεται γραμμὴ ἡ λάξευσις.

[y] ΞΥΣΜΑΤΑ τὰ] τὰ ξύσματα A.B.V.E. Photius. Vulg. habet Hesychius. Male sine dubio. Nam τὰ ξύσματα expositio est τοῦ γράμματα.

[z] Ξενοφῶν ἐν τῇ Κύρου Ἀναβ.] Lib. IV. p. 338. ut Portus monuit. KUST. IV. 7, 15.

[a] ἐν τῇ Κύρου] ἐν τῇ om. A.V. Photius.

[b] λινοῦς] λίνους A. Phot. ms. λινοῦ M.

[c] σπάρτα] ὡς παρὰ τὰ A.B. ὡς παρὰ V. ὡς περὶ τὰ E.M. Tum καὶ ἐστραμμένα V.

[d] παρὰ] περὶ B.E.M.

[e] ξυήλην Λακωνικὴν] ξυήλη Λακωνικὴ A.B. Phot.

[f] λέγουσι μόνον] Lege et distingue, λέγουσιν. Ὅμηρος. Quæ enim sequuntur, sunt verba Homeri Il. λ'. 638. 639. Certe illud μόνον, si non est corruptum ex voce Ὅμηρος, est saltem supervacaneum, et proinde litura sanandum. KUST. Leg. καὶ μόνον. Vid. v. Ἴσαν. TOUP.

[g] κνήστει] κνήστι Photius.

Οἱ μὲν οὖν Ἀττικοὶ τὸ ῥῆμα οὕτως λέγουσι, [b]ΚΆΠΙΚΝΕΙ͂Ν ΚΆΠΕΣΘΊΕΙΝ. Οἱ δὲ Λάκωνες τοὔνομα ΞΥΉΛΗΝ. Ὡς καὶ [i]Ξενοφῶν φησιν ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς Ἀναβάσεως, ὅτι Δρακόντιος ἔφυγεν ἐκ Σπάρτης, παῖς ἔτι ὤν, ἀποκτείνας ξυήλῃ Λακωνικῇ παῖδα. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ [k]κνεῖν οἱ Δωριεῖς ΞΎΕΙΝ λέγουσιν· ὡς καὶ [l]Σώφρων· A

Ἄν τις τὸν ξύοντα ἀντιξύῃ.

Καὶ πάλιν· B

Ξύεται ὁ χοραγός.

ΞΥΛΛΑΒΕΙ͂Ν: Διττή ἐστιν ἡ χρῆσις τοῦ συλλαβεῖν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· πρὸς γὰρ διάφορον κλίσιν διάφορος καὶ ἡ διάνοια. Ἐὰν μὲν γὰρ πρὸς αἰτιατικὴν ἡ σύνταξις ᾖ, ἔχθραν καὶ δυσμένειαν παρίστησι τοῦ συλλαμβάνοντος, κακουργίαν δὲ τοῦ [m]συλλαμβανομένου, ὡς [n]νῦν,

Ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα. C

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου·

Οὐχὶ συλληψόμεθα αὐτόν;

ἐὰν δὲ πρὸς δοτικήν, σημαίνει φιλίαν καὶ συμμαχίαν, ὡς [o]Ἰσοκράτης ἐν ταῖς Παραινέσεσιν·

Ὁρῶ δὲ καὶ τὴν τύχην ἡμῖν συλλαμβάνουσαν.

Ἴσον τῷ, συναγωνιζομένην. Ἐπάγει γοῦν,

Καὶ τὸν παρόντα καιρὸν συναγωνιζόμενον.

Καὶ Δημοσθένης πρώτῳ Φιλιππικῶν. D

ΞΎΛΑ [p]ΚΛΊΝΕΙΑ: Τὰ τῶν κλινῶν.

ΞΥΛΕΊΑ: Ἡ τῶν ξύλων τῶν ναυπηγησίμων συλλογή.

ΞΎΛΙΝΟΣ:

ΞΎΛΟΝ ἈΓΚΎΛΟΝ ΟΥ̓ΔΈΠΟΤ' ὈΡΘΌΝ: Ὅτι δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

ΞΎΛΟΧΟΣ: Σύνδενδρος καὶ ξυλώδης πάγος, δρυμός, E ὕλη, χέρσος, [q]ἀγρός, τόπος· [r]οἱ δέ, κοίτην θηρίου.

[s]Οὐδ' ἵκετ' ἐκ μάνδρης αὖθις ἐπὶ ξύλοχον.

ΞΎΛΩΝ ἘΡΕΨΊΜΩΝ: Στεγάσματά ἐστι τὰ ἐρέψιμα, εἰς τὰς οἰκίας κατατεταγμένα.

ΞΥΜΒΆΛΛΕΙΝ: Νοεῖν.

Ὁ δὲ οὐ χαλεπῶς εἶχε ξυμβάλλειν, τὸν στρατηγὸν ἐμβεβλημένον αὐτοῖς τὸν φόβον.

ΞΥΜΒΑΊΝΟΝΤΑ: Συμφωνοῦντα.

Πρὶν τὰ ἔργα τοῖς λόγοις ξυμβαίνοντα ὀφθῆναι.

ΞΥΜΒΑΙΝΟΎΣΗΣ: Συμφωνουμένης, ἀρεσκούσης.

Ὅτι ἀνεχχῶν ἔσται τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἀναδεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῆς ξυμβαινούσης τιμῆς.

Καὶ αὖθις·

Ἐθέλειν σπείσασθαι, εἰ μάθοι ἐφ' οἷς τισι ξυμβαίνουσι.

ΞΎΜΒΛΗΤΟ: Συνήντησε.

ΞΎΜΒΟΛΟΝ ὌΡΝΙΝ φασίν· ἐπειδὴ [t]συμβόλους ἐποίουν τοὺς πρῶτα συναντῶντας, καὶ [u]ἐξ ἀπαντήσεώς τι προσημαίνοντας.

ΞΥΜΒΌΛΟΥΣ: Οὕτω τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. Ἀνετίθεντο δ' οὗτοι Δήμητρι.

ΞΥΜΜΊΞΑΣΑ: Ξυντυχοῦσα.

[x]Οὐδεμιᾷ γὰρ δεινοτέρᾳ σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

[y]Ἀντὶ τοῦ, ἱκανωτάτῃ, φρονιμωτάτῃ.

ΞΥΜΠΆΘΕΙΑ: Συμπάθεια. [z]Ὅλως δὲ ὁ διὰ τοῦ ξ σχηματισμὸς κοινός ἐστι τῶν τε Ἰώνων καὶ τῶν Ἀττικῶν.

ΞΥΜΠΟΝΉΣΑΝΤΑ: Ἀντὶ τοῦ, ὑπομείναντα.

ΞΥΜΦΈΡΩ: [a]Ξυμβαστάσω.

[aa]Φέρε νῦν ἐγώ σοι ξυμφέρω.

ΞΥΜΦΟΡΆΝ [b]φησι [c]Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ περιστάσεως δυστυχίαν, καὶ οὐκ ἐξ οἰκείας ἀβουλίας κακοπραγίαν, ἤτοι κακίαν. Καὶ γὰρ αἱ τῆς φύσεως ἐλαττώσεις καὶ διαπτώσεις, κακίαι πάντως εἰσίν. Ἢ ΞΥΜΦΟΡΑ͂Σ, τὰς ἀποτυχίας.

[d]Ἐνδέχεται γὰρ τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι [e]ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου.

[b] ΚΑΠΙΚΝΕΙΝ] κάπικνῆν Photius. Verba κάπικνεῖν κάπεσθίειν veteris comici esse non injuria censet Piersonus ad Mœrin p. 234.

[i] Ξενοφῶν φησ.] P. 342. ubi verba ejus hæc sunt: Εἵλετο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην, ὃς ἔφευγε παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα ἄκων κατακτανών, ξυήλῃ πατάξας. KUST. IV. 8, 25. F

[k] κνεῖν] κνῆν Photius.

[l] Σώφρων ἄν] Σώφρονα Phot. et mox ἀντιξύει. Infra idem ὁ χοραγὸς ξύεται.

ΞΥΛΛΑΒΕΙΝ: Διττή ἐστιν ἡ χρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 205. KUST.

[m] συλλαμβανομένου] ξυλλαμβανομένου A.

[n] νῦν] οἷον B.E.

[o] Ἰσοκράτης] P. 2 C.

[p] ΚΛΙΝΕΙΑ] κλίνεια A.V. G

ΞΥΛΕΙΑ] Polyb. III. 42, 3. τὴν ἁρμόζουσαν ξυλείαν ἐξέλαβε πρὸς τὴν κατασκευὴν τῶν μονοξύλων.

ΞΥΛΟΝ ἈΓΚΥΛΟΝ ΟΥΔ.] Confer Nostrum infra v. Σκαμβόν. KUST.

ΞΥΛΟΧΟΣ] Ξυλόχους Photius, qui mox τόπος pro πάγος.

[q] ἀγρός, τόπος] Male. Sublato enim puncto scribendum est, ἄγριος τόπος, i. e. *locus horridus et incultus*: qua phrasi usus est Plato in Legibus. KUST. Cum Suida concordat Photius. H

[r] οἱ δὲ] ὃς δὲ V.

[s] Οὐδ' ἵκετ'] Anthol. Pal. VI. 263. ἵκεθ' A. Statim delevi ΞΥΛΟΦΙΟΝ: Οἷον ἐπὶ τῶν αὐλῶν (ὀπαλῶν Portus) ξυλοφίων, ὅταν κάμψαντες ἀφῶμεν αὐτά. ὍΤΙ Δισκλῆς ὁ Ἀθηναῖος πρῶτος εὗρε τὴν ἐν τοῖς ἐξυβάφοις (ἐξυγράφοις B.E.) ἁρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ὅπερ ἔκρουεν (ὄκρουεν B.E.) ἐν ξυλοφίῳ, cum A.V. Vid. supra v. Δισκλῆς.

ΞΥΛΩΝ ἘΡΕΨ.] Ex Timæo p. 187. ubi vid. Ruhnkenius. Mox στεγνάσματα B.E.

ΞΥΜΒΑΛΛΕΙΝ] Deest gl. A.

ΞΥΜΒΛΗΤΟ] Est vox Homerica Il. ξ'. 39. et alibi. KUST.

ΞΥΜΒΟΛΟΝ ὌΡΝΙΝ φασίν. Ἐπ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 722. KUST.

[t] συμβόλους] συμβόλου V.

[u] ἐξ ἀπαντήσεως τι] ἐξαπαντήσεως A. Mox τι om. A.B.E.M.

ΞΥΜΒΟΛΟΥΣ: Οὕτω τοὺς διὰ τῶν πτ.] Et hæc leguntur apud Enarratorem Comici loco modo laudato: eademque habet Hesychius. Ceterum vox ξύμβολος, vel ξύμβολον, apud Græcos quodvis omen significat, non tantum id, quod ex sternutatione captabatur: unde non video quorsum hæc annotatiuncula Suidæ. KUST. Ξυμβόλους Photius. Deest gl. A.

[x] Οὐδεμιᾷ γὰρ] Ex Aristoph. Eccles. 512. TOUP.

[y] Ἀντὶ τοῦ etc. om. A.

[z] Ὅλως] ὅλος A. Mox τοῦ ξ B.V.E.

[a] ξυμβαστάζω] ξυμβαστάσω A.V.

[aa] Φέρε νῦν ἐγώ] Ex Aristoph. Eccles. 864. TOUP.

[b] φησι addidi cum A.V.

[c] Θουκυδίδης τὴν ἀπὸ] Ex Schol. Thucyd. ad lib. I. 127. KUST.

[d] Ἐνδέχεται γὰρ] Hæc sunt verba Thucydidis, I. 140. TOUP.

[e] ἢ καὶ] ἢ διὰ A.B.E.

A Ξὺν: Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ σύν. Καὶ τὰ ἄλλα τὰ ὅμοια. Οὕτω καὶ οἱ παλαιοὶ πάντες.

Ξυνάγκεια: Ὁ κοῖλος τόπος. Ἀρριανός·

Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος αὐτὸν ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου τὸν ἄνθρωπον.

Ξυναλλαγή: Ἀμοιβὴ, παραμυθία, συνάντησις.

[f] Λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω,
ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.

B Σοφοκλῆς. Ἢ [g] ξυναλλαγῇ, τῇ ὁμιλίᾳ.

Ξυναλλαγή:

[h] Πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ [i] νόσου ξυναλλαγῇ;
Νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο,
καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

Ξυνάορον: Γαμετήν.

Ξυναυλία: Αὔλησίς τις σύμφωνος, ὑπὸ δύο περαινομένη [k] αὐλῳδία.

C Ξυναυλίαν: Κοινωνίαν. [l] Τουτέστιν, [m] ὁμοῦ ἀποδυρώμεθα. Ξυναυλία δὲ καλεῖται, ὅταν δύο αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν. Ἢ, ὅταν κιθάρα καὶ αὐλὸς συμφωνῇ. Νόμοι δὲ καλοῦνται οἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι.

Ξυναυλίαν πενθήσωμεν, Οὐλύμπου νόμον: Ὄλυμπος αὐλητὴς γέγονε, [n] Μαρσύου μαθητὴς, καὶ αὐτὸς δυστυχήσας διὰ μουσικήν. Καθάπερ οὖν Ὄλυμπος εὗρε τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὅμοια καὶ ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς φωνῆς [o] ὀδυρώμεθα. Μιμησώμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν Ὀλύμπου. Οὗτος δὲ ὁ Ὄλυμπος ἐν Φρυγίᾳ τοὺς αὐλητικοὺς νόμους ἐποίει. Ἔγραψε δὲ καὶ θρηνητικοὺς νόμους.

D Ξύναυλον: Παρ' [p] Ἀριστοφάνει, ξύναυλον βοὰν, τὴν [q] μετ' αὐλῶν κοινήν.

Ξυνδιενεγκεῖν: Συμπράξαι, συναγωνίσασθαι.

[r] Οἱ δὴ ἐδέοντο πόλεμον τὸν πρὸς [s] Λογγιβάρδους ξυνδιενεγκεῖν σφίσιν. Οἱ δὲ δισχιλίους ἔπεμψαν.

Ξυνδιήνεγκαν: Συνέκαμον, συνεπράξαντο.

[t] Πολλὰ γὰρ δὴ πράγματα
ξυνδιήνεγκαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.

Ἀντὶ τοῦ, ὑπερήνεγκαν. Οὕτως Ἀριστοφάνης.

Ξὺν δίκῃ: Ἀντὶ τοῦ, πρεπόντως, εὐλόγως.

Ξὺν δίκῃ ταῦτα ἀξιοῦν [u] ἔφη τὸν βασιλέα.

Ξὺν δίκῃ: Κατὰ τὸ πρέπον.

[x] Τὰ γέρα τούτοις ξὺν δίκῃ νενέμητο ἑκάστοις.

Ξυναίρεται: Συνάπτεται. Καὶ ξυναιρόμενον, [y] συναντιλαμβανόμενον.

Εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ [z] παρὰ σοῦ κομισθὲν γράμμα [a] ξυναιρόμενον τῇ κατά σε πολιτείᾳ.

Ξυνέβημεν: Ὡμονοήσαμεν, [b] συνεφωνήσαμεν. [c] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Εἶτα τῷ χρόνῳ
κοινῇ ξυνέβημεν.

Ξυνέηκε: Ξυνέβαλε.

Ξυνενεχθῆναι: Εὐτυχηθῆναι, αὐξηθῆναι.

Ξυννενημένων: Σεσωρευμένων. Θουκυδίδης·

Τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων, ὀσμαὶ ἦσαν οὐκ [d] ἀνεκτοί.

Ξυννένοφεν: Ἐπινεφῆ καὶ συννεφῆ καὶ συννέφελά ἐστιν. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

Καὶ ξυννένοφε, καὶ χειμέρια βροντᾷ μάλ' εὖ.

Καὶ ἐν Νήσοις·

Ὡς ἐς τὴν γῆν κύψασα κάτω καὶ ξυννενοφυῖα βαδίζει.

Ἀντὶ τοῦ, σκυθρωπάζουσα.

E

ΞΥΝΑΓΓΕΙΑ] Mss. Paris. [A.B.V.] habent ξυνάγκεια, per κ. KUST. ξυναγκεία item in exemplo A.V.

[f] Λήγει δ' ἔρις δρ.] Sophocl. Aj. 731.

[g] ΞΥΝΑΛΛΑΓΗΙ, τῇ] ξυναλλαγὴ, ἡ V. ξυναλλαγὴ, ἡ A.

[h] Πότερα δόλοισι τέθν.] Sophocl. Œdip. Tyran. 960. ut Portus etiam monuit. In versu autem primo redundat vox τέθνηκεν, quam Suidas sensus supplendi gratia de suo addidit. Ea enim apud Sophoclem ex præcedentibus subintelligitur. KUST.

F [i] ξυναλλαγῇ νόσου] νόσου ξυναλλαγῇ A.V.

ΞΥΝΑΟΡΟΝ] Eurip. Orest. 653. et al.

[k] αὐλῳδία] Hanc lectionem ex mss. Paris. et Lexico Photii inedito revocavi. Priores enim editt. minus recte habent αὐλῶν. KUST.

[l] Τουτέστιν, ὁμοῦ ἀποδυρώμεθα] Sensus hujus loci est mancus et mutilus, qui sic suppleri debet, Ἀριστοφάνης. Ξυναυλίαν κλαύσωμεν. Τουτέστιν, ὁμοῦ ἀποδυρώμεθα, &c. Referenda enim est hæc nota ad locum illum Aristophanis initio Equit. Ξυναυλίαν κλαύσωμεν, Οὐλύμπου νόμῳ. Confer articulum sequentem. KUST.

G [m] ὁμοῦ] ὁμόσε A.B.V.E. Tum ἀποδυρόμεθα V.E.

ΞΥΝΑΥΛΙΑΝ ΠΕΝΘΗΣΩΜΕΝ, ΟΥΛΥΜΠΟΥ ΝΟΜΩΙ] Versus hic sumptus est ex Aristophanis Equitibus, ut et in nota præcedente monuimus. Apud Aristophanem vero pro Ὀλύμπου hodie legitur Οὐλύμπου: sed quod Ionicum est, non Atticum. Quare inserta particula ἂν scribendum putem,—κλαύσωμεν ἂν Ὀλύμπου νόμον. Pro νόμῳ porro apud Aristophanem rectius legitur, νόμον. KUST. Οὐλύμπου νόμου A. νόμου item B.

[n] Μαρσύου] Μαρσύου B.E.

[o] ὀδυρώμεθα] ὀδυρόμεθα V.

[p] Ἀριστοφάνει] Ran. 214.

[q] μετ' αὐλῶν κοινήν] Malim, μετ' αὐλῶν γινομένην. KUST.

[r] οἱ δὴ ἐδέοντο πολ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. III. de Bell. Goth. c. 33. KUST. Fallitur Kusterus. Nihil hujusmodi in Procop. Goth. III. 33. reperio, sed cap. 34. legimus, Γήπαιδές τε, ὡς ἔνσπονδοι ἢ ξυνάρασθαι Ῥωμαίους τοῦ ἀγῶνος αὐτοῖς δέον ἔγνωσαν δεηθῆναι, καὶ τὸν πόλεμον ξυνδιενεγκεῖν ἀξιῶσαι.

[s] Λογγιβάρδους] Λογγιβάρδω V. Mox διενεγκεῖν A.

[t] Πολλὰ γὰρ δὴ πρ.] Aristoph. Eq. 593.

[u] ἔφη] ἐφάνη V.

[x] Τὰ γέρα] ξὺν δίκῃ νενόμηντο τὰ γέρρα τούτοις ἑκάστοις V.

[y] συναντιλαμβανόμενον] Occasione vocis hujus obiter emendo Hesychium v. Ξυμπονῆσαι, apud quem pro ἀντὶ τοῦ λαβέσθαι legendum est, ἀντιλαβέσθαι, i. e. *adjuvare*, vel *opitulari*. KUST.

[z] περὶ] παρὰ B.V.E.

[a] ξυναιρόμενον τῇ κατά σε πολιτείᾳ] Hoc fragmentum deprompsit Suidas ex Menandro in Excerptis Hœschelii, p. 123. (147 Par.) ubi ita haud paulo emendatius exhibetur: Εἰ ξυγχωρήσαιμεν τὸ ΠΑΡΑ σοῦ ΠΡΟΚΟΜΙΣΘΕΝ γράμμα ξυναιρόμενον τῇ κατά σε πολιτείᾳ ἔχειν τὸ πιστόν. *Si concesserimus literas a te allatas, et pro te facientes, veras esse atque indubitatas.* Συναίρεσθαι est *adjuvare, facere cum aliquo*. Schol. ad Aristoph. Plut. 328. Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων παντὶ σθένει ΣΥΜΠΡΑΤΤΕΙΝ καὶ ΣΥΝΑΙΡΕΣΘΑΙ εἰς βοήθειαν. Herodian. lib. III. c. 29. Πλὴν παρεμυθήσατο αὐτὸν ἡ ΣΥΝΑΙΡΟΜΕΝΗ τότε τοῖς ἐκείνου πράγμασι τύχη. *Sed eum consolabatur fortuna, quæ ejus cœptis adspirabat.* TOUP.

[b] συνεφωνήσαμεν om. A.

[c] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 67.

ΞΥΝΕΗΚΕ: Ξυνέβαλε] Ex Scholiasta Homeri ad Il. α'. 8. συνέβαλε A.V.

H ΞΥΝΝΕΝΗΜΕΝΩΝ] Ξυνενημένων A. ξυννενημένων V. et sic A. in exemplo. σεσωρευμένων—ξυννενημένων om. V. Cum simplici ν codd. quidam Thucydidis VII. 87.

[d] ἀνεκτοί] ἀνεκτοὶ A.V.

ΞΥΝΕΠΙΛΑΒΕΙ͂Ν: [e]Συναγωνίσασθαι.

Πιστὴν Ῥωμαίοις εἶναι τὴν πόλιν, ὡς Λουκούλλῳ τε ξυνεπιλαβεῖν τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου.

ΞΥΝΈΡΞΕΤΕ: Ἀποκλείσατε. [f]Σοφοκλῆς·

Οὐ ξυνέρξεθ' ὡς τάχος.

ΞΎΝΕΣ: Σύνες, ἄκουσον.

ΞΥΝΈΣΕΩΣ: Συνέσεως, φρονήσεως.

Ὁ δὲ πρῶτος ἦν, καὶ ξυνέσεως εὖ ἥκων,
(ἀντὶ τοῦ, καλῶς καὶ ἐπὶ πλεῖστον,)
καὶ ἀρετῆς μεταποιεῖσθαι ἐξεπιστάμενος.

ΞΥΝΕΤΡΊΒΗ ΤΗ͂Σ ΚΕΦΑΛΗ͂Σ: Οὕτως ἐπὶ γενικῆς τάττουσιν.

[g]Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς.

ΞΥΝΕΥΝΈΤΗΣ: Ἀρσενικῶς. Θηλυκῶς δὲ, διὰ τοῦ ί.

ΞΥΝΕΙ͂Α:

ΞΥΝΉΓΑΓΕ: Συνήρμοσεν. [h]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

[i]Πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε.

Περὶ Κλεωνύμου.

ΞΥΝΗΪ́Α: Κοινὰ χρήματα.

ΞΥΝΗ͂ΚΑ: Ἐνόησα.

ΞΥΝΗ͂ΔΕΤΟ: Συνηυφραίνετο.

ΞΥΝΉΙΣΘΕΤΟ: Ἐνόησε.

ΞΥΝΊΑΣΙ: Συνέρχονται.

ΞΥΝΊΕΙΣ: Ὑπονοεῖς. [k]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Εἶτ' οὐ ξυνίεις τὴν ἐπίνοιαν τοῦ θεοῦ.

ΞΎΝΙΟΝ: Ἤκουον.

ΞΥΝΘΉΜΑΤΑ: Ὑπομνήματα. [l]Σοφοκλῆς·

[m]Οὗ τὰ Θησέως
Περίθου τε κεῖται πιστὰ ξυνθήματα,

ἃ ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ᾅδου καταβάσεως. Καὶ αὖθις·

Ὥσπερ ἀπὸ ξυνθήματος αὐτοκράτορα τοῦτον [n]ἐπευφήμησεν ὁ στρατός.

A Οὐκ ἀφ' ἑνὸς ξυνθήματος, ἀλλὰ [o]διεσπασμένως, καὶ οὐκ εἰς ἓν ξυμβαίνουσαν τὴν βοήν.

ΞΥΝΟΔΌΚΟΣ: Ξενοδόχος.

ΞΥΝΌΝ: Κοινόν.

ΞΥΝΟΠΑΔΌΣ: Ὁ ἑπόμενος, καὶ ἀκολουθῶν.

ΞΥΝΟΥΣΊΑΙ: Τῷ ἔργῳ, τῇ πείρᾳ.

[p]Ταῦτ' ἐστιν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις
τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον.

B Σοφοκλῆς.

ΞΥΝΩΜΟΣΊΑ: Ἡ ὁρκωμοσία.

ΞΥΝΩΜΌΤΗΣ: Συστασιαστής.

[q]Ξυνωμότης ὢν, καὶ φρονῶν τυραννικά.

ΞΥΝΩΜΟΤΩ͂Ν: Ξυνωμοσίαν πεποιημένων, τουτέστι, πίστεις δι' ὅρκων δόντων ἑαυτοῖς, καὶ [r]συνθήκας κατά τινων πεποιηκότων ἐπὶ καταλύσει τινῶν. Ἀριστοφά-
C νης·

[s]Βοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνωμοτῶν.

ΞΥΝΩΡΊΣ: Τὸ μὴ πλῆρες ἅρμα, ἀλλ' ἐκ δύο ἵππων συνεστώς· ὃ νῦν δίφρον καλοῦσι.

ΞΥΝΩΡΊΣ: Συζυγία. Ἡ ἅρμα ἐκ δύο ἵππων συνεζευγμένον.

ΞΥ͂Ν ΤΩ͂Ι ΘΕΩ͂Ι ΠΑ͂Σ ΚΑῚ ΓΕΛΑ͂Ι ΚὨΔΎΡΕΤΑΙ: Ἀντὶ τοῦ, Θεοῦ βουλομένου καὶ τὰ κακὰ μεθίσταται εἰς
D τέρψιν.

ΞΥΠΕΤΑΙΩΝΕΎΣ: Δῆμος τῆς Κεκροπίδος [t]Ξυπεταίῃ· ἀφ' ἧς ὁ δημότης Ξυπεταιών.

ΞΥΡΕΙ͂ ΓᾺΡ ἘΝ ΧΡΩ͂Ι, ὭΣΤΕ ΜῊ ΧΑΊΡΕΙΝ [[u]ΤΙΝΆ:] Ἀντὶ τοῦ, μέχρι βάθους διϊκνεῖται, ὥστε μὴ χαίρειν. [x]Τὸ δὲ τινὰ παρέλκει.

ΞΥΡΉΚΗΣ: Ὁ [y]ξυρήσιμος, καὶ κουριῶν.

ΞΥΡΗΣΜΌΣ:

E ΞΥΡΊΔΕΣ: [z]Καμπάκια, [a]ζυγάβδια, ἢ [b]ἄλλο τι ὑπόδημα διάφορον.

[e] ξυναγωνίσασθαι] συναγωνίσασθαι A.V.

ΞΥΝΕΡΞΕΤΕ] Ξυνέρχετε V. Mox ἀποκλείσατε A.V. Schol. Soph. Mox ξυνέρξεσθ' A. ξυνέρχεσθ' V.

[f] Σοφοκλῆς] Ajace, 593. ut Portus monuit. KUST.

ΞΥΝΕΣ] Il. β'. 26.

ΞΥΝΕΣΕΩΣ] Procop. Vandal. I. p. 94, 41. HEMST.
F TOUP. Vid. supra p. 1790 C.

[g] Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς] Aristoph. Pac. 70. Ἕως ξυνετρίβη τῆς κεφαλῆς καταρρυείς. Huc nota Suidæ referenda est. TOUP.

[h] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Ver. 83. Πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου συνήγαγε; KUST.

[i] Πόσου χρόνου] χρόνου om. A.B.V.E.

ΞΥΝΗΙΑ: Κοινὰ χρήματα] Ex Schol. Homeri ad Il. α'. 124. KUST.

ΞΥΝΗΙΑ—ΞΥΝΙΕΙΣ om. A.

[k] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] 45.

[l] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1593. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic recte sic distinguitur et legitur: Οὗ τὰ Θησέως, Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα. Scholiasta: Ξυνθήματα: Οἷον ὑπομνήματα τῆς πίστεως, ἣς ἔθεντο πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς εἰς ᾅδου καταβάσεως. KUST.

[m] Οὗ] Οὗ V. Ceterum Σοφοκλῆς usque ad finem articuli om. A.

[n] ἐπευφήμησεν] ἐπεφήμησεν V.

[o] διεσπασμένως] διεσπασμένων V.

ΞΥΝΟΔΟΧΟΣ] Mss. Paris. [A.B.] habent ξυνοδόκος, per κ in syllaba ultima. Sed utraque scriptura usu recepta est. KUST. Sic fere Photius, ubi ξυνοδόκος.

[p] Ταῦτ' ἐστιν, ὦ ξέν.] Sophocl. Œdip. Colon. 63. ut Portus monuit. KUST.

[q] Ξυνωμότης ὢν] Aristoph. Vesp. 505. ubi legitur, καὶ φρονῶν τυραννίζω. TOUP.

ΞΥΝΩΜΟΤΩΝ: Ξυνωμοσίαν πεπ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 257. KUST.

[r] συνθήκας] ξυνθήκας A. Tum τινος V.

[s] Βοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρ.] Ut versui modulus constet, scribendum est, παραβοηθεῖθ', ὡς &c. Sic enim legitur apud Aristophanem loco laudato. KUST.

ΞΥΝΩΡΙΣ: Τὸ μὴ πλῆρες ἅρμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 15. Deest gl. A.

ΞΥΝ ΤΩ ΘΕΩ ΠΑΣ] Sophocl. Aj. 383. τῷ θεῷ γὰρ V. πᾶς τις E.M. Deest gl. A.

ΞΥΠΕΤΑΙΩΝΕΥΣ] Scribendum esse, Ξυπεταιών, ex iis, quæ sequuntur, patet. Confer Meurs. de Pop. Att. v. Ξυπέτη. KUST. Leg. Ξυπεταιὼν εἷς. Hæc verba esse
G puta veteris alicujus scriptoris. HEMST. Ξυπεταίονες Photius. Ξυπεταιόνες Harpocr.

[t] Ξυπεταίῃ] Ξυπέτῃ Harpocr.

ΞΥΡΕΙ ΓΑΡ ΕΝ ΧΡ.] Sophocl. in Aj. 786.

[u] ΤΙΝΑ om. A.V.

[x] Τὸ δὲ, τινὰ, παρέλκει] Imo, non redundat. Vide ipsum Sophoclem. KUST. παρέλκει A.V.

[y] κουριῶν ἢ ξυρήσιμος] ξυρήσιμος καὶ κουριῶν A.B.V. Photius.

H ΞΥΡΙΔΕΣ] Confer Nostrum supra v. Ἀναξυρίδες. KUST. Salmas. ad Trebell. Poll. p. 292 D. HEMST.

[z] Καμπάκια] κομπάκια A. Vid. Du Cang. in Καμπάγιον. Meurs. Gloss. in Καμπάγια. Salmas. ad Trebell. Poll. T. II. p. 235.

[a] ζυγάβδια] Sic habet optimus ms. A. At in mss. B.C. itemque in editt. prioribus, et Lexico Photii inedito, le-

Ξυρὸς εἰς ἀκόνην: Παροιμία πρὸς τοὺς ὧν βούλονται τυγχάνοντας. Ὁμοία τῇ,

Ὄνος εἰς ἄχυρα.

Ξυρός: Τὸ ἐργαλεῖον.

Ξυροῦ ἀκμῆς: Τοῦ ὀξυτάτου, [c] κατὰ λεπτότητα τῶν σιδηρίων.

Ξύσσιτος: Σύντροφος, συνδιαιτητής.

Ξυσταθεύσω: Σὺν σοὶ ὀπτήσω τῷ ἔρωτι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κρεῶν.

Ξυστάρχεις: Τοῦ γυμνασίου ἄρχεις.

Ξυστίδα: Λεπτὸν ὕφασμα, [d] περιβόλαιον.

Ξυστίδα: Τὸ παχὺ ἱμάτιον.

Ξυστίς: Χιτὼν ποδήρης γυναικεῖος. Οἱ δὲ, τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον, καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα. Οἱ δὲ, τὸ λεπτὸν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. Ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγῳδῶν ἔνδυμα.

Ξυστὶς λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμάτιον, ὃ οἱ ἡνίοχοι μέχρι [f] νῦν φοροῦσι πομπεύοντες. Χρῶνται δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τραγικοὶ [g] βασιλεῖς. Ξύστιδα δὲ προπαροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὥσπερ [h] Μεγακλέης ξύστιδ' ἔχων.

Ξύστις [i] ἔστι καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Ξυστόν: Δορύλλιον, ἀκόντιον· καὶ τὸ τέλειον δόρυ· καὶ [k] ὁ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται. [l] Ἀρριανός·

Τὰ σημεῖα τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς ἀετοὶ, εἰκόνες βασίλειοι,

A στίμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων.

Ξυστός: Ὁ ἐξεσμένος.

Ο Α

Ὄα: Ἀκροδρύων εἶδος, μήλοις μικροῖς ἐμφερές·

B ὀπώρα.

Ὀαρίζω: Τὸ γυναιξὶ λαλῶ. Ὄαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

Ὀαρισμοί: Διαλογισμοί.

Ὀαριστύς: Γυναικώδης ὅμιλος.

Ὀβελίας ἄρτος:

Ὀβελός: Καὶ ὀβελίσκος, ἡ [m] σούβλα. [n] Ξενοφῶν·

C Ἐπέταξεν ἔνδον [o] βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτου.

Καὶ παροιμία·

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ.

Ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν [p] κρειττόνων αἱρουμένων.

Ὀβολός: [q] Ὁ τόκος. Εἶδος νομίσματος. Ὀβολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις [r] ἓξ ἐστι χαλκῶν, ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ἑπτά. [s] Τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου

D τῶν νῦν, τέσσαρα, καὶ νομισμάτων ή καὶ ϛ΄. ἡ δὲ μνᾶ ἑξηκοστόν ἐστι [t] τοῦ ταλάντου. Τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι.

---

gitur ξυγάβλια: quod corruptum esse existimo. KUST. ξυγάδια V.

[b] ἄλλο τι] τι om. A.V.

ΞΥΡΟΣ ΕΙΣ 'ΑΚΟΝΗΝ] Plutarch. in Artax. c. 29. carnificem vocatum ξυρὸν habuisse scribit, ᾧ τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνουσι τῶν κολαζομένων. cf. Lycophr. Cassand. v. 840. REINES. Deest gl. A. Mox Ὄνον B.V.E. Conf. notata ad Aristænetum p. 439. ed. Boissonad.

ΞΥΡΟΥ 'ΑΚΜΗΣ] Confer Nostrum supra v. Ἐπὶ ξυροῦ. KUST.

[c] κατὰ λεπτότητα] Malim, καὶ λεπτοτάτου. KUST. Vulg. tenet Photius.

ΞΥΣΤΑΘΕΥΣΩ: Σὺν σοὶ ὀπτ.] Ex Schol. Aristoph. Lysist. 844. KUST.

ΞΥΣΤΑΡΧΕΙΣ] Potius, ξυσταρχεῖς, cum circumflexo in ultima. KUST. Et sic ed. in Photio. Accentum non habet ms.

[d] περιβόλαιον] Addit Schol. Platon. p. 158. ἢ χιτὼν ποδήρης etc. ut in gl. Ξυστίς: Χιτών. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 188. Adde Schol. Theocrit. II. 74.

ΞΥΣΤΙΔΑ] A superioribus sejunxi cum A. Et παχὺ quidem cum aliis interpretationibus conciliari nequit.

ΞΥΣΤΙΣ: Χιτὼν ποδήρης γυναικ.] Photius in Lexico inedito: Ξύστις: Γυναικεῖόν τι ἔνδυμά ἐστι πεποικιλμένον, ὡς δηλοποιοῦσιν ἄλλοι τε τῶν κωμικῶν, καὶ Ἀντιφάνης ἐν Εὐπλοίᾳ. Ἔστι μέντοι καὶ τραγικόν τι ἔνδυμα οὕτω καλούμενον, ὡς Κρατῖνος ἐν Ὥραις. Ἔστι δὲ καὶ ἱππικὸν ἔνδυμα, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις. Eadem legas apud Harpocrationem. KUST.

ΞΥΣΤΙΣ λέγεται τὸ κροκωτὸν ἱμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 70. KUST.

[f] τοῦ νῦν] τοῦ om. A.V.E. Tum φορέουσι A.

[g] βασιλεῖς] βασῖ V.

ΞΥΣΤΙΔΑ] Ξύστιδα δὲ A.V.

[h] Μεγακλέης] Μεγακλέη A. Μεγακλέως B. Μέγα κλέος V.

[i] ἔστι γὰρ—ὡς ἐνταῦθα Ἀριστοφάνης] ξύστις ἔστι καὶ—ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις A.V.B. Cum iisdem delevi οἱ δὲ τὸ ἀκόντιον εἶπον.

[k] ὁ τόπος] Photius: Ξυστός: τόπος ἀνειμένος ἀθλητῶν.

[l] Ἀρριανός· Τὰ σημεῖα] Hæc Arriano adsignat Suidas, atque eum secutus Lipsius in Militia Romana. Sed uterque falsus est. Sunt enim verba Dexippi, in Excerptis ab Hœschelio editis, p. 3. ubi ita loquitur: Κατ-

E όπιν δὲ βασιλέως τὰ σήματα ἦν τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς. Τὰ δ' εἰσὶ ἀετοὶ χρυσοὶ, καὶ εἰκόνες βασίλειοι, καὶ στρατοπέδων κατάλογοι, γράμμασι χρυσοῖς δηλούμενοι· ἃ δὴ σύμπαντα ἀνατεταμένα προὐφαίνετο ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Atque hinc corrigendus videtur Arrianus, sive Appianus potius, apud Suidam v. Ναῦς. Αὕτη δὲ τά τε ἀκροστόλια ἔφερε, καὶ ἐπ' ἄκρῳ τῷ ἱστίῳ τὸ βασιλικὸν ὄνομα, καὶ ὅσοις ἄλλοις βασιλεὺς γεραίρεται χρυσῷ ἐγκεχαραγμένα. Fidenter rescribo, Ἐπ' ἄκρῳ τῷ ΙΣΤΩΙ ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΟΜΜΑ. Quod ex Dexippo satis constat.

F Locus ita vertendus est: *Navis autem prætoria aplustria ferebat, et in summo malo effigiem imperatoriam, cæteraque quæ imperatori tribuuntur insignia auro insculpta habebat.* Suetonius in Calig. c. 14. *Namque Artabanus, Parthorum rex,—transgressus Euphratem, aquilas, et signa Romana,* Cæsarumque imagines *adoravit.* TOUP.

ὍΑ] Usque ad ἐμφερές habent Timæus et Photius. Tum ὀπώρα ἡ ὄα A.B.V.E.M.

'ΟΑΡΙΖΩ] Vid. Schol. Il. ζ. 516.

ΟΑΡΙΣΜΟΙ] Plutarch. in Anton. p. 125. TOUP.

G 'ΟΑΡΙΣΤΥΣ: Γυναικώδης ὅμ.] Vide alios Grammaticos, qui vocem hanc rectius et clarius exponunt. Confer item Nostrum supra v. Ἀοριστύν. KUST.

'ΟΒΕΛΙΑΣ] Vid. not. ad Hesych.

[m] σούβλα] Vid. Du Cang. in v.

[n] Ξενοφῶν] Anab. VII. 8. 14.

[o] βουπόρῳ] Vide Suidam supra v. Βουπόρος, et v. Βουτόρος. KUST.

[p] κρειττόνων] κρείττονα A. Vulg. tenet Zenobius V. 19.

H [q] Ὁ τόκος] Vide Salmas. de Usuris, p. 581. KUST.

[r] ἓξ ἐστι χαλκῶν] Atqui obolus octo continebat chalcos, testibus Herone et Polluce; quos potius sequor. Vide Scriptores de Re Nummaria Antiquorum. KUST. ἓξω A.

[s] Τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου τῶν νῦν, τέσσαρα, καὶ νομ.] Locus hic et mutilus est et corruptus, qui in Lexico Photii inedito sic legitur: Τὸ δὲ τάλαντον τοῦ ἀργυρίου λε-

Ὀβολοῦ κοριάννοις τὴν βουλὴν ἀναλαβὼν ἐλήλαθα: Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ, συναρπάσας ἱκανοὺς, καὶ κουφίσας, καὶ [u]μετεωρίσας, εἰς ἐμαυτὸν τῇ εὐνοίᾳ ἔπεισα ῥέπειν. Ὀβολοὶ δὲ εἰσὶν, οὓς καλοῦμεν φόλλεις.

[x]Ὁ [illegible] Ἰουστινιανὸς, τῶν ἀργυραμοιβῶν ὑπὲρ ἑνὸς στατῆρος χρυσοῦ προΐεσθαι τοῖς ξυμβάλλουσιν εἰωθότων δέκα καὶ [y]διακοσίους ὀβολοὺς, αὐτὸς ἐπιτεχνώμενος κέρδη οἰκεῖα, π' καὶ ρ' μόνους ὑπὲρ τοῦ στατῆρος διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς.

Καὶ αὖθις [z]Ἀριστοφάνης·

Φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ δύ' ὀβολώ.

[a]Διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος δύο ὀβολοὺς [b]βάλλουσι. Λέγεται καὶ τριώβολον, τῶν στρατηγῶν βλακείας χάριν [c]προστιθέντων. [Ζήτει περὶ Ὀβολοῦ ἐν τῷ Ἀσσάρια.]

Ὀβολοστατεῖ: Ἀντὶ τοῦ, δανείζει. Λυσίας·

[d]Οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττονα τόκον [e]λογίσαιτό τις, ἢ ὅσου οὗτοι ὀβολοστατοῦντες τοὺς ἄλλους πράττονται.

A Ἔλεγον [illegible] [f]ὀβολοστάτας τοὺς δανειστάς· ὡς Ὑπερίδης, καὶ ἡ κωμῳδία.

Ὀβολοστάτης:

[Ὁ βωμός: Πρὸς τὸ ἱερόν.]

Ὀβριμοεργός: Ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν.

Ὄβριμος: Ἰσχυρός.

Ὄβρων: Ὄνομα πόλεως.

[Ὄβρυζον χρυσίον: Τὸ πολλάκις ἑψηθὲν, τὸ

B καθαρώτατον.]

Ὀγδόη: Ἡ μέλλουσα [g]κατάστασις.

[illegible]Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ.

Ὀγδοήκοντα καὶ ὀγδώκοντα:

[i]Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις

[k]Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξεπλήρωσ' ἔτεα.

Ὀγδοηκοστός: [[l]Καὶ] Ὀγδοηκονταέτης:

[Ὄγκινοι: Ἐν δὲ τῷ χάσματι τούτῳ ὑπῆρχον

C ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω, [illegible] δὲ κάτω.]

Ὄγκιον: Ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τὰ σίδηρα.

τριῶν τῶν νῦν τεσσάρων, καὶ νομισμάτων ὀκτὼ καὶ ἕξ. In mss. Paris. vox νομισμάτων non integris literis, sed per compendium scripta est [sic [illegible] A.V.]; ita ut casus, sive terminatio ex sensu ei accommodanda sit. Hoc autem ideo moneo, ne quis existimet, genitivum νομίσματος, qui in omnibus quidem editt. reperitur, sed a sensu hujus loci D alienus est, in codicibus etiam mss. expresse contineri. Quod autem ad ipsam rem attinet; de ea accuratius hic agere non est instituti nostri; sed remittendi sunt lectores ad eos auctores, qui de Re Nummaria Antiquorum ex professo scripserunt. KUST.

[t] τοῦ ταλάντου. Τὸ δὲ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἑξαπλ.] Locum hunc ex mss. Paris. et Lexico Photii inedito supplevi, qui in prioribus editt. male sic legitur, τοῦ ταλάντου τοῦ χρυσίου ἑξαπλάσιόν ἐστι. KUST.

E 'ΟΒΟΛΟΥ ΚΟΡΙΑΝΝΟΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛ.] Aristoph. Equit. 679. Ὥστε τὴν Βουλὴν ὅλην Ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα. KUST.

[u] μετεωρίσας] μετεωρήσας B.E.V.M. Infra ὡς M. pro εἰς. Mox ἐμαυτὸν A.B.V.E. pro ἑαυτόν. Tum φόλεις V.

[x] Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς τῶν ἀργυραμοιβ.—διετάξατο δίδοσθαι ὀβολούς] Hæc sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 25. quæ etiam leguntur supra v. Κέρματα. KUST. [illegible] om. A.

[y] διακοσίους] διακόνους B.E. pr.

F [z] Ἀριστοφάνης] Ran. 141. ubi sic legitur: Φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ. Sed syllaba in hoc versu redundat; cui modulus suus constabit, si τὸ φεῦ abjiciatur. Potest enim vox ista salvo sensu abesse. KUST.

[a] Διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόμ.] Scholiasta Aristophanis sic habet: Ἅμα δὲ διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. Ὕστερον [illegible] ἦν τριώβολον, τοῦτο τῶν στρατηγῶν κολακείας χάριν προστιθέντων. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

G [b] βάλλουσι om. A.B.V.E.

[c] προστιθέντων] προτιθέντων V. Mox ζήτει etc. om. A.V.

'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΕΙ: Ἀντὶ τοῦ δαν.] Ex Harpocratione. KUST.

ib. 'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΕΙ—δανείζει] Ὀβολοστατεῖ—δανείζει Photius.

[d] Οὐδ' ἂν οἱ πολλοὶ ἐλάττ.] Scribe, ut habet Harpocratio, οὐδ' ἂν εἰ πολὺ ἐλάττονα τόκον λογίσαιτό τις. KUST.

[e] λογίσαιτό σοι] λογίσαιτό τις A.B.V.E. Photius.

H [f] 'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΑΣ τοὺς δανειστάς] Vide Salmas. de Usuris, p. 582. 583. KUST. Æschines Dial. p. 96. TOUP.

'ΟΒΟΛΟΣΤΑΤΗΣ] Statim delevi Χρησμὸς Πυθίας· Ὁ βούλομαι δὸς, μὴ δίδου δ', ὃ μὴ θέλω, cum A.V. Quæ huc male translata sunt ex v. Ἀντικλείδης.

'Ο ΒΩΜΟΣ] Hanc gl. om. A.V.

'ΟΒΡΙΜΟΕΡΓΟΣ: Ὁ μεγ.] Hic et duo articuli sequentes desunt in editt. Ald. Basil. et Genev. quos ex 2 mss. Paris. revocavi. Unica editio Mediolan. eosdem quidem agnoscit, sed in qua refragante literarum serie legitur, Ὀμβριμοεργὸς, Ὄμβριμος, Ὄμβρυζον, cum μ in syllaba prima. Eandem scripturam in uno msto Paris. quoque reperias; at codex optimus et antiquissimus A. voces has absque μ scriptas habet. KUST. Ὄμβριμος proprium videtur poëtarum fuisse, qui primam syllabam producere consueverint; ὄβριμος autem a prosæ orationis scriptoribus adhibitum credibile est, quibus producendæ primæ syllabæ nulla erat necessitas. Quo factum est, ut grammatici maximam partem ὄβριμος, ut magis vulgare, usuque tritum commemoraverint. Utraque scriptura apud Phavorinum exstat, nescio an non item apud Suidam, apud quem in Kusteri editione suis locis ὀβριμοεργὸς et ὄβριμος, atque infra ὀμβριμοεργὸς et ὄμβριμος occurrunt. Sed Kusterus pro insigni negligentia sua, scripturæ diversitate adductus, glossam, quam semel ponere debebat, bis edidit locis diversis. Nam in ed. Med. eo loco, ubi literarum ordo ὀβριμοεργὸς et ὄβριμος poni postulabat, hæc leguntur ὀμβριμοεργὸς etc. infra autem in literis ομ vocabula hæc prorsus omissa sunt. Contra in Bas. ed. eadem eodem modo scripta in literis ομ leguntur, absunt autem ὀβριμοεργὸς et ὄβριμος in literis οβ. Idem accidit in Ὄμβρων, et Ὄμβρυζον χρυσίον, quæ Med. tantummodo in literis οβ, Bas. non nisi in literis ομ, Kusterus autem utroque in loco habet. HERMAN. De em. rat. gramm. p. 21.

'ΟΒΡΙΜΟΣ] Ὄμβριμος B.M.

'ΟΒΡΥΖΟΝ] Deest gl. A.V. Vide supra Ἀπέφθου p. 450 B.

'ΟΒΡΩΝ] Sic B.V.E. Deest A. Ὄμβρων M.

[g] κατάστασις] Forte ἀνάστασις, quia octava in Psalmis symbolum resurrectionis. Vel μέλλουσα κατάστασις est futurus status, sc. in altero seculo. BRUNO Obs. Misc. IX. p. 155. Sumptum hoc esse ex Theodoreto in Ps. VI. 1. monuit Ernesti.

[h] Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτώ] Hæc sunt verba Ecclesiastæ, c. XI. 2. KUST.

[i] Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλ.] Anthol. Pal. VI. 226. Ἀλλ' ἐπὶ τούτοις Κλείτων ὀγδώκοντ' ἐξετέλεσσ' ἔτεα.

[k] Κλήτων] Κλείτων A.B.E.

[l] Ὁ A. καὶ om. B.E. edd. ante Kuster.

'ΟΓΚΙΝΟΙ] Ex Schol. Aristoph. Plut. 431. ut Hemsterh. observavit p. 124. TOUP. Deest gl. A.V. Vide supra v. Βάραθρον p. 711 C.

'ΟΓΚΙΟΝ] Homerus Odyss. φ'. 61. Ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον, ἔνθα σίδηρος. Scholiasta: Ἔστι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. Σημαίνει δὲ ἀγγεῖον σχοινοειδὲς, (lege, κιστοειδὲς) ἐν ᾧ ἔγκειται οἱ ὄγκοι. Ὄγκοι [illegible] εἰσὶν αἱ γωνίαι τῶν ἀκίδων. Συνεκτικὸν [illegible] τῶν ὄγκων ἀγγεῖον· ὡς πρεῖον, τὸ προδέχον ἀγγεῖον.

"Ογκος: Τὸ βάρος. [m]Σοφοκλῆς·

> [n]Μικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν μικρῷ κύτει.

Περὶ τῶν Ὀρέστου λειψάνων. Καὶ [o]ἐν Τραχινίαις·

> Ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
> μητρῴου;

καὶ εὔογκον, τὸ εὐβάστακτον.

"Ογκος: Πισίδης·

> Εἰς τρεῖς γὰρ ὄγκους τὸν στρατὸν περισχίσας,
> [p]ἔφειλκε τοὺς σοὺς, τῷ δοκεῖν περιτρέχων.

[q]Μαυρίκιος δὲ ὁ βασιλεὺς συνεκέραστο ἐν ἑαυτῷ ἄμφω τὰ ἐναντίως ἔχοντα ἀλλήλοις, ὄγκον φρονήματος καὶ [r]πρᾳότητος.

Καὶ αὖθις·

[s]Καρτερὸς ὁ Μακεδὼν, μέγιστός τε ὀφθῆναι, καὶ οὐ [t]πρόσω ὄγκου βασιλικοῦ.

"Ογκοι: Αἱ ἀκίδες.

Ὀγκύλλεσθαι: Ὑψαυχενεῖν, καὶ ὄγκους περιβάλλεσθαι, σεμνύνεσθαι. [u]Ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι φησὶν Ἀριστοφάνης·

> Ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖς κάλοις.

Εἶτα μὴ ἑλκόντων φησίν·

> [x]Οἳ ὀγκύλλεσθε.

Ἀντὶ τοῦ, οἷα ἐπερείδεσθε μὲν τῷ σχοινίῳ, προσποιούμενοι ἕλκειν, οὐχ ἕλκετε δέ· ἢ, τὸν ὄγκον περιβάλλεσθε, καὶ ἀλαζονεύεσθε, καὶ ὑπερηφανεύεσθε. Ὡς φιλοπόλεμοι δὲ οὐχ εἷλκον· ἢ, ὡς ἔκσπονδοι.

Ὀγκυλλόμενος: Ὑπερήφανος.

A "Ογμος: Ἡ κατὰ στίχον ἔφοδος τῶν θεριστῶν. Καὶ [y]ὄγμοι σταχύων. Καὶ [z]Σοφοκλῆς·

> Φορβῆς χρείᾳ
> [a]στίβον ὀγμεύει τόνδε [b]πέλας που.

Καὶ, Ἐπόγμιος Δημήτηρ: Ἡ ἔφορος τοῦ θέρους. Ἐν [c]Ἐπιγράμμασι·

> Τὰν ὖν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον
> μόσχον.

B "Ογχναι: Ἀχράδες, ἢ [d]ἄπιοι.

Ὀδάξ: Τοῖς ὀδοῦσιν [e]ἐνδεδηχότες.

> [f]Διόγενες, ἄγε, λέγε, τίς ἔλαβέ σε μόρος
> ἐς ᾅδος; Ἔλαβέ με κυνὸς ἄγριον ὀδάξ.

Ὀδαξησμός: Κνησμὸς, καὶ ὀδόντων τρισμός.

Ὀδαῖα: Τὰ ἐφόδια.

Ὀδαίναθος, ἀπὸ Συρίας. Οὗτος τῷ φιλοσόφῳ Πλουτάρχῳ συνὼν, ἀπορίων [g]ἐνεπίπλα τὰς τοῦ C διδασκάλου διατριβὰς, καὶ οὐκ εἴα τὸν λόγον [h]ἀνύτειν [i]συμποδιζόμενον. Ἀλλὰ πρὸς σύνεσιν τοῦ ἀληθοῦς ἐνδεέστερος ἦν ὁ Ὀδαίναθος. [k]Οὔκουν δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξίου τὸν φιλόσοφον ἐρωτᾶσθαι, οὐδὲ ἀποκρίνεσθαι ἐκ τοῦ παρατυχόντος ὁτιοῦν· μάλιστα δὲ χαλεπὸν καὶ ἐγγύς τι ἀδύνατον [l]εἶναι περὶ θεῶν τι λέγειν, ἢ φρονεῖν, ἀνθρώπους ὄντας.

D "Οδε ἐγώ: Αὐτὸς ἐγώ.

"Οδε τις: Ἀντὶ τοῦ, ἄλλος δέ τις.

Ὁ δεῖνα καλός: [m]Ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, [n]ἢ δένδροις,

---

Ὄγκιον οὖν, ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. Εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ὀγκώδεις εἶναι. KUST.

[m] Σοφοκλῆς] Electr. 1142.

[n] σμικρὸς—σμικρῷ] μικρὸς—μικρῷ A.V.E.

[o] ἐν Τραχινίαις] Ver. 819.

"ΟΓΚΟΣ] Deest gl. A. Pisidis Fr. Foggin. 128.

[p] ἔφειλκε] ὑφεῖλκε B.V.E.

[q] Μαυρίκιος δὲ ὁ βασ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Μαυρίκιος. KUST.

[r] πρᾳότητος] πραό V.

[s] Καρτερὸς] Κρατερός. Vid. v. Σκευή. TOUP.

[t] πόρρω] πρόσω B.V.E.

"ΟΓΚΟΙ] Ὄγκιοι B.E.M. Tum ὀγκίδες M.

[u] Ἐν τῷ περὶ Εἰρήνης δράματι φησ. Ἀριστοφάνης] Ver. 464.

[x] Οἳ ὀγκύλλ.] Καὶ ὀγκύλλ. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης· καὶ (οἷον B.V. οἳ M.) ὀγκύλλεσθε A.B.V. edd. vett. Jac. Gronovius locum sic constituit: σεμνύνεσθαι. Καὶ ὀγκύλλεσθε ἐν τῷ περὶ εἰρήνης δράματι φησὶν Ἀριστοφάνης. Ὑπότεινε δὴ καὶ κάταγε τοῖς καλοῖς· εἶτα μὴ ἑλκόντων φησὶ καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης, Οἳ ὀγκύλλεσθε.

Ὀ ΓΚΥΛΛΟΜΕΝΟΣ] Ὀγκυλλόμενος A.B.V.E. Lex. Seg. ὀγκυλλόμενος Photius, ubi pr. ὀγκυλλόμενος.

[y] "ΟΓΜΗ] Ὄγμοι A.B.V.E. Photius.

[z] Σοφοκλῆς] In Philoct. 163.

[a] στίβον ὀγμεύει] στιβοσμεύει A. στιβοσμεύει V. στίβον ἠγμένα B.E.

[b] πέλας σοῦ] πέλας που A.B.V. Mox ἡ ante ἔφορος ex A.V.

[c] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 258.

"ΟΓΧΝΑΙ] Sic habet ms. A. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et B.E.] minus recte, Ὄχναι, absque γ. KUST.

[d] ἄπια] ἄπιοι A.V. Photius.

[e] ἐνδεδηχότες] ἐνδεδηχότας V.

[f] Διόγενες, ἄγε, λέγ.] Vide nos supra v. Ἄγε, ubi hic ipse locus legitur. KUST.

Ὀ ΔΑΞΗΣΜΟΣ] Artemidor. p. 264. Suid. supr. δαξισμός. TOUP.

Ὀ ΔΑΙΝΑΘΟΣ: Ἀπὸ Συρ.] Hæc descripta sunt ex Damascio. KUST.

E [g] ἐνεπίμπλα] ἐνεπίπλα A.V.

[h] ἀνύτειν] ἀνύττειν E.

[i] συμποδιζόμενος] συμποδιζόμενον A.B.V.

[k] Οὔκουν δεῖν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξ.] Sensus planior erit, si verba sic collocentur, οὔκουν οἴεσθαι ἐκεῖνος ἠξίου, τὸν φιλόσοφον δεῖν ἐρωτᾶσθαι, &c. KUST. οἴεσθαι δεῖν A.V. Hæc duo vocabula tollenda censebat Portus.

[l] εἶναι om. B.E.

"ΟΔΕ ἐγώ. Αὐτὸς ἐγώ] Respexit Suidas ad Homer. Odyss. φ'. 207. Ἔνδον μὲν δὴ ΟΔ' ΑΥΤΟΣ ἘΓΩ κακὰ πολλὰ μογήσας.

F Ad quem locum consulendus Eustathius. Sunt autem hæc paulo exquisitiora, et non pro captu vulgari. Vox enim ὅδε tum primæ, tum secundæ, tum tertiæ personæ inservit. Quod viros eruditissimos fefellit. Sophocl. Œdip. Tyr. 978. ἘΓΩ Δ' ΟΔ' ἘΝΘΑΔΕ. Optime Schol. Ἐγὼ ὁ ἐνταῦθα ὤν. Atque hinc instaurandus locus celeberrimus Euripidis in Iphig. Taur. 343. Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα. Ubi vox οἷα vitii manifesta est. Appellat tamen vir optimus et doctissimus Musgravius noster Hesychium: Οἷα, τὰ δεινά. Αἰολεῖς. Quæ quidem glossa

G vereor ut satis integra sit. Deinde Euripides non Æolice, sed Attice locutus est. Tu, qui sapis, noli dubitare, quin scripserit poëta: Τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς ΟΙΔΕ φροντιούμεθα. *Quæ vero hic facienda sunt, nos, qui hic adsumus, procurabimus.* Quæ locutio librariis fraudi fuit. Non aliter Sophocles Œdip. Tyr. 40. ἹΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε πάντες ΟΙΔΕ πρόστροποι. *Te precamur nos omnes, qui hic adsumus supplices.* TOUP.

"ΟΔΕ ΤΙΣ] Aristoph. Av. 1341. Ἄδων γὰρ ὅδε τις αἰετοὺς

H προσέρχεται. Non tamen huc spectare Suidam crediderim.

[m] Ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὸ τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 144. Vide nos etiam supra ad v. Καλοί, ubi de more hoc veterum plura notavimus. KUST.

[n] ἢ δένδροις inserui cum A.V. et Schol.

ἢ [o]φύλλοις δένδρων, οὕτως, Ὁ ΔΕῖΝΑ ΚΑΛΌΣ. Τοῦ δεῖνος, τῷ δεῖνι, τὸν δεῖνα. A

Ὀδηγία: Ἡ [p]προτομική.

Ὀδηγῶ: Αἰτιατικῇ.

[Ὀδοποιῶ: Δοτικῇ.]

Ὀδηθος: Ὄνομα κύριον.

Ὁ Δίωνος: Ὁ τοῦ Δίωνος.

Ὀδησσός: Ὄνομα πόλεως.

Ὀδίος: Ὄνομα κύριον.

Ὁ Διὸς Κόρινθος: Παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐπραγησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς ἀπαλλαξάντων. B

Ὀδίτης: Ὀδοιπόρος.

Ὀδμή: [q]Ἀποφορὰ, ὀσμή.

Ὀδόμαντες: Ἔθνος Θρᾳκικόν. [r]Ἀριστοφάνης·

Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν;

ἀντὶ τοῦ, [s]ἔτιλεν. C

Ὀδός: Οὐδός. [t]Σοφοκλῆς·

Ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὸν καταφράκτην [u]ὀδὸν,

(τουτέστι τὴν φλιὰν)

χαλκοῖς γῆθεν ἐρριζωμένον.

Περὶ τοῦ ᾅδου φησί.

Ὀδός: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους·

Ἡ ἐν ὀδῷ καθελών.

Ἀντὶ τοῦ, ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ. Τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ὁμηρικόν· D

[x]Ἡ ὀδῷ ἐλθέμεναι.

Εἰ δὲ ψιλωθείη ἡ προτέρα συλλαβὴ, [y]σημαίνει τὸν βαθμόν.

Ὀδοῦ παρούσης τὴν [z]ἀτραπὸν ζητεῖς: Τὸ λεγόμενον. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

Ὁμοῦ παρούσης, [a]τὴν ἀτραπὸν κατερρύην. E

Ὀδώδασιν:

A Ὀδώδεν: Ὄζει.

[b]Ἧς καὶ ὑπ' εὕδει τύμβος ὅδωδε κρόκῳ.

περὶ Λαΐδος [c]ὁ λόγος τῆς ἑταίρας.

Ὀδωδώς: Ὄζων. Καὶ ὀδωδότι.

Ὀδωτὴ θάλασσα:

Ὀδοιδόκος: Ὁ ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος κλὼψ, [ἤγουν ληστής.] Καὶ ὀδοιδοκῶ, τὰς ὁδοὺς ἐπιτηρῶ.

B Ὀδοιπορία: Καὶ [e]ὀδοιπόριον, τὴν ἐπὶ τῷ συμπλεῦσαι εὐωχίαν.

Ὀδύνη: Πόνος.

Ὀδυνηρός:

Ὀδυνήφατος: Ἡ τὰς ὀδύνας ἀφανίζουσα.

Ὀδύρω: Ὀδύρομαι ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι μέλλοντος. Καὶ ὁ [f]Λιβάνιος·

Νυνὶ δὲ τὴν κόνιν σιγῇ ὀδύρομαι.

C [Ὀδρύσαι: Ὄνομα ἔθνους.]

Ὀδυρτική: Κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ', Ὀδύρση. Τουτέστι Θρᾳκική. Ἢ ἀπὸ τοῦ ὀδύρεσθαι. Τουτέστι, θρῆνον ἐμποιοῦσα καὶ ὀδυρμόν. [g]Ἀριστοφάνης·

Λόγχη τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτή.

Ὀδύσσεια: [h]Καὶ Ὀδύσσειος μηχανή: Ἐπὶ τῶν πανούργων.

D [i]Ὁ δὲ καταδὺς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, τὸν βίον [k]ἤνυε.

Καὶ αὖθις·

[l]Ὀδύσσειόν τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρεληλυθὼς πανουργίαν.

Ὁ ἐν Τεμέσῃ ἥρως: Ὅταν τις ἀπαιτῶν τι μᾶλλον προσοφείλων εὑρεθῇ, τότε λέγεται, Ἐν Τεμέσῃ ἥρως.

E Ὄζαι: Τὰ δέρματα τῶν ὀνάγρων.

Ὀζάν: [m]Ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς

[o] φύλλοις] Leg. φλοιοῖς. TOUP. φύλοις E. φύλλοις etiam Schol. qui om. δένδρων.

[p] προτομικῇ] τομικὴ E. edd. vett.

ΌΔΗΓΩ] Sic edd. ante Kuster. qui delevit cum A. Seq. gl. om. A.V.

ΌΔΗΘΟΣ] Ὀδηθὸς A.V. Seqq. 2 gl. om. A. Mox tamen post ὁ Διὸς Κό. habet A. Ὀδίωνος, et V. Ὀδίωνος ὁ.

ΌΔΙΟΣ] Ejus aliquoties meminit Homerus. KUST.

Ὁ ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ] Vide Nostrum supra v. Διὸς Κόρινθος, ubi proverbium hoc aliter exponitur. KUST.

[q] Ἀποφορὰ] ἀπὸ φύσεως E.

[r] Ἀριστοφάνης] Acharn. 157. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀποτεθρίακεν. KUST.

[s] ἔτιλεν] ἔτιλλεν B.V.

[t] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1590. ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: τὸν καταρράκτην ὀδὸν, Χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] οὐδὸν] ὀδὸν A.B.V. Mox φλαιὰν M.

ΌΔΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἡ ἐν ὀδῷ, et quæ ibi notavimus. KUST.

[x] ὀδῷ] ἢ ὀδὸν A.V.

[y] σημαίνει] σημαίνουσα V.

[z] ἈΤΡΑΠΟΝ] ἀτραπιτὸν A. In fine gl. addit V. καὶ ὀδῷ. βίῳ, ἔργῳ, πίστει. Δαδ. καὶ ἐν ὀδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη.

[a] τὴν] ἐς pro τὴν Hemsterhusius.

[b] Ἧς καὶ ὑπ' εὕδει τύμβ.] Anthol. Pal. VII. 218.

[c] ὁ λόγος om. V.

ΌΔΩΔΩΣ] Post h. gl. V. Ὀδοὶ καὶ πολιτεῖαι.

ΌΔΟΙΔΟΚΟΣ] Diodor. Exc. t. II. p. 601. ed. Wessel. TOUP

[d] ἤγουν ληστὴς om. A.B.V. ἢ ληστὴς E.

[e] ΌΔΟΙΠΟΡΙΟΝ] Homerus Odyss. ο'. 505. KUST.

ΌΔΥΝΗΦΑΤΟΣ] Vid. ad Hesych. in Ὀδυνήφατα.

ΌΔΥΡΩ] Sic fere mss. in quibus Ὀδύρομαι A.B.V. Ὀδύρομαι E. Mox μ' A. μέλλον V. μεταβατικὸν B. om. E. Mox ὀδύρομαι A.V. pro ὀδύρομαι in fr. Libanii. In edd. ante Kuster. Ὀδύρω. ὀδύρομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀδυροῦμαι. Ὀδύρομαι αἰτιατικῇ. Καὶ ὁ Λ. Kusterus delevit Ὀδύρω— ὀδυροῦμαι. F

[f] Λιβάνιος] In Orat. fun. in Julian. opinor. TOUP.

ΌΔΡΥΣΑΙ om. A.V.

ΌΔΥΡΤΙΚΗ: Κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ, Ὀδύρση] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte: Ὀδυρτική. Κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ ρ. Ὀδύρση. Τουτέστι Θρᾳκική, &c. At apud Scholiastam Aristoph. ad Acharn. sub finem, unde hæc Suidas descripsit, sic legitur: Ὀδύρτα. Κατ' ἐναλλαγὴν τοῦ σ, Ὀδύρσα, τουτέστι Θρᾳκική, &c. KUST. G

[g] Ἀριστοφάνης] In fine Acharnensium. KUST.

[h] καὶ om. A.

[i] Ὁ δὲ καταδὺς] Æliano tribuit Valckenærius.

[k] ἤνυε] ἄνυσε V.

[l] Ὀδύσσειον] Plenius leguntur in Ἐκλογαῖς. HEMST. Delevi statim, Ζήτει Ὀδυσσέως περὶ κλοπῆς Παλλαδίου ἐν τῷ, ΔΙΟΜΗΔΕΙΟΣ ἈΝΑΓΚΗ, cum A.V.

Ὁ ἘΝ ΤΕΜΕΣΗι ἭΡ.] In prioribus editt. caput articuli hujus omissum est, et reliqua omnia articulo præcedenti male annexa sunt. Ceterum, de Heroe Temisseo, et proverbio inde orto, vide Strabonem lib. VI. [p. 368. ed. Ox.] Pausaniam in Eliacis; et Ælian. Var. Hist. lib. VIII. c. 18. KUST. Deest gl. A. Vid. supra p. 1496 B. H

[m] Ὅτι Δαβὶδ μετὰ τὸ νικῆσαι τοὺς Παλαιστηνοὺς, συναθρ.] Totus hic locus sumptus est ex Josephi Antiquit. Jud. lib. VII. c. 4. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[n]Παλαιστίνους, συναθροίσας πάντας τοὺς ἐν ἀκμῇ, παραγίνεται ἐπὶ τὴν κιβωτὸν, ἣ ἔκειτο εἰς [o]Καριαθαμά· ἣν βαστάσαντες ἐκ τῆς [p]Ἀμιναδάβου οἰκίας, ἐπιθέντες ἐφ' ἅμαξαν καινὴν, ἕλκειν ἀδελφοῖς τε καὶ παισὶν [q]ἐπέτρεψαν μετὰ βοῶν. [r]Προῆγε δ' ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺν αὐτῷ τὸ πλῆθος, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ ᾄδοντες πᾶν εἶδος ἐπιχώριον, σύν τε ὄχλῳ [s]ποικίλῳ κρουμάτων καὶ ὀρχήσεων καὶ ψαλμῶν, κατάγοντες τὴν κιβωτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα. B Ὡς δὲ ἧκον ἄχρι [t]Χείδονος ἅλωνος, οὕτω καλουμένου τόπου, τελευτᾷ [u]Ὀζὰν κατ' ὀργὴν Θεοῦ. Τῶν [x]βοῶν γὰρ ἐπινευσάντων τὴν κιβωτὸν, [y]ἐκτείναντος τὴν χεῖρα, καὶ κατασχεῖν θελήσαντος, ὅτι μὴ ὢν ἱερεὺς ἥψατο ταύτης, ἀποθανεῖν ἐποίησε. Ὁ δὲ [z]βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς ἐδυσφόρησαν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ [a]Ὀζᾶ.

Ὄζειν: [b]Ἀριστοφάνης·

> Ἤδη γὰρ ὄζειν [c]ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων
> πραγμάτων μοι δοκεῖ·
> καὶ μάλιστ' ὀσφραίνομαι τῆς Ἱππίου τυραννίδος.

C [d]Οὗτος τύραννος ἦν, [e]ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορεῖν, [f]ὅπως μὴ δυνηθῶσι προενεγκεῖν τὰς χεῖρας. Τοῦτον δὲ [g]κατέλευσαν Λακεδαιμόνιοι. Τεσσάρων ὄντων τῶν Πεισιστρατιδῶν, [h]ὁ Ἱππίας πρεσβύτερος τῶν ἄλλων ἦν, καὶ [i]τυραννίδα ὑπέθετο.

D Ὀζίας, Ἀμαθίου υἱὸς, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φύσιν, καὶ μεγαλόφρων, καὶ προνοῆσαι πραγμάτων φιλοπονώτατος, καὶ [k]πολλοὺς πολέμους νενικηκὼς, καὶ πάντα μέχρι τῶν Αἰγυπτίων ὅρων χειρωσάμενος, τῶν Ἱεροσολύμων ἤρχετο ποιεῖσθαι τολοιπὸν τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ τῶν τειχῶν, ὅσα ὑπὸ [l]χρόνου κατεβέβλητο, προσῳκοδόμησε, καὶ πύργους πολλοὺς ὀκτὼ πήχεων A καὶ ἑκατὸν, καὶ [m]φρουρὰς ἐνετείχισε τοῖς ἐρήμοις χωρίοις, καὶ πολλοὺς ὀχετοὺς ὤρυξεν ὑδάτων, [n]καὶ κτηνῶν ἄπειρόν τι πλῆθος ἐκέκτητο. Γεωργὸς δ' ὤν, [o]σφόδρα τῆς γῆς ἐπεμελεῖτο. Στρατιὰς δὲ εἶχεν ἐπιλέκτου μυριάδας ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, [p]ταξιάρχους δισχιλίους, καὶ ὅπλα παντοῖα. Γενόμενος δὲ ἐν τοιαύτῃ συντάξει καὶ παρασκευῇ, διεφθάρη τὴν διάνοιαν ὑπὸ τύφου, καὶ χαυνωθεὶς θνητῇ περιουσίᾳ, τῆς ἀθαB νάτου καὶ πρὸς ἅπαντα διαρκοῦς τὸν χρόνον ἰσχύος ὠλιγώρησεν. Αὕτη δ' ἦν ἡ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσέβεια, καὶ τὸ τηρεῖν τὰ νόμιμα. Ὤλισθε δ' ὑπ' εὐπραξίας, καὶ κατηνέχθη πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς ἁμαρτήματα, πρὸς ἃ κἀκεῖνον ἡ τῶν ἀγαθῶν λαμπρότης καὶ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων, οὐ δυνηθέντα [q]προστῆναι καλῶς αὐτῶν, ἤγαγεν. Ἐνστάσης δ' ἡμέρας ἐπισήμου, καὶ πάνδημον ἑορτὴν ἐχούσης, ἐνδὺς ἱερατικὴν στολὴν, C εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέμενος, [r]ἐπιθυσιάσων ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ βωμοῦ τῷ Θεῷ. [s]Τοῦ δὲ ἀρχιερέως [t]Ζαχαρίου [u]καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρὼν γένους καταβοώντων [x]ἐξιέναι, (οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν, εἶπον· μόνοις δ' [y]ἐφεῖσθαι τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἀπὸ τοῦ γένους Ἀαρών) καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν Θεόν· ὀργισθεὶς, ἠπείλησεν [z]αὐτοῖς θάνατον, εἰ μὴ τὴν ἡσυχίαν ἄξουσιν.

D Ὀζίας, βασιλεὺς Ἰσραήλ. Οὗτος εὐσεβὴς ἦν, [a]καὶ εὐοδεύμενος ἐπήρθη, καὶ εἰς ἀπόνοιαν ἐλθὼν, ἠθέλησε [b]θυμιάσαι τῷ Θεῷ αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ, ὅπερ [c]μόνοις ἐξῆν τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ θυμιάσας ἐν τῷ ναῷ, εὐθὺς ἐλεπρώθη. Ἐξανέτειλε γὰρ ἡ λέπρα ἐν τῷ μετώπῳ αὐτοῦ, ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ [d]κατέσπασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν.

Ὀζόλης: Ἐθνικόν.

[n] Παλαιστηνοὺς] Παλαιστίνους A.E.

[o] Καριαθαμά] Καριαθάμ V.

[p] Ἀμιναδάβου] Ἀμιναδάβου V.

[q] ἐπέτρεψαν] ἐπέτρεψε E.M. Mox βοῶν A.B.V. pro βοῶν.

[r] Προῆγε δ' αὐτῆς] αὐτὴν E. voc. om. A.B.V.

[s] ποικίλων] ποικίλῳ A.B.E. Josephus: ᾄδοντες πᾶν εἶδος μέλους ἐπιχώριον, σύν τε ἤχῳ ποικίλῳ κρ.

[t] Χείδωνος ἅλωνος] Δευτηράλωνος E.

[u] Ὀζὰν] Ὀζὰς A.

[x] γὰρ βοῶν] βοῶν γὰρ A.V.E.

[y] ἐκτείναντος—θελήσαντος] καὶ τὴν χεῖρα ἐκτεῖναι διὰ τὸ θελῆσαι κατασχεῖν V. qui mox ὁ ἱερεὺς, et infra ἀπέθανεν.

[z] βασιλεὺς καὶ ὁ λαὸς] λαὸς καὶ ὁ βασιλεὺς A.

[a] Ὀζὰν] Ὀζᾶ A. ζάν M.

[b] Ἀριστοφάνης] Lysist. 617.

[c] τὰ διὰ] τὰ δὲ A.

[d] Οὗτος τύραννος ἦν] Hæc sunt verba Scholiastæ inediti ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[e] ὃς ἐποίησε τοὺς Ἀθηναίους κατωνάκας φορ.] Confer nostrum supra v. Κατωνάκαι. KUST.

[f] ὅπως μὴ] μὴ om. V. Mox τοῦτον δὴ A.

[g] κατέλευσαν] Meursius in Pisistrato c. 19. scribendum putat, κατέλυσαν, i. e. everterunt: quod magis probem. Nemo enim scriptorum veterum de Hippia tradit, eum lapidibus a Lacedæmoniis obrutum fuisse; et ipse Suidas supra v. Ἱππίας, aliter mortem ejus narrat. KUST.

[h] ὁ Ἱππίας] ὁ δὲ Ἱππίας A.B.V.E. Mox ἦν τῶν ἄλλων A.B. pro τῶν ἄλλων ἦν (ὢν B.E.) Tum τυραννίαν ὑπέθετο A.B.V.E. edd. vett.

[i] τυραννίδα ὑπέθετο] Sic etiam legitur apud Schol. Aristoph. Lysist. At ego cum Porto legere malim, τυραννίδι ἐπέθετο. KUST.

ΟΖΙΑΣ, Ἀμαθίου υἱὸς, ἀγαθὸς καὶ δίκαιος τὴν φ.] Tota hæc Ecloga decerpta est ex Josephi Antiq. Jud. lib. IX. c. 11. ut Pearsonius quoque monuit. Confer Paralipom. II. c. E 26. KUST. Deest hic articulus A.

[k] πολλοὺς] πολλὰ B.E. Mox post χειρωσάμενος V. addit τὸ λοιπόν.

[l] χρόνου] χρόνον V.

[m] φρουρὰς] φρουροὺς E.

[n] καὶ κτηνῶν] καὶ om. B.E. Mox ἐκέκτητο om. B.V.E.

[o] σφόδρα καὶ] καὶ om. B.V.E. Mox στρατιὰς—ἐπιλέκτους B.E.M.

[p] ταξιάρχους] Hæc aliter apud Josephum.

F [q] καλῶς προστῆναι αὐτῶν] προστῆναι καλῶς αὐτὸν E. Mox ἐνστάσης ἡμετέρας V.

[r] ἐπιθυσιάσων] Potius θυμιάσων, auctoritate LXX. interpretum, qui Oziam in templo suffitum fecisse, i. e. θυμιάσαι, referunt: tradente hoc etiam ipso Suida in Ecloga sequenti. KUST.

[s] τοῦ δὲ] τοῦ γὰρ V.

[t] Ζαχαρίου] Scribe, Ἀζαρίου, ut habent LXX. interpr. itemque Josephus, loco laudato. KUST.

G [u] καὶ τῶν ὄντων σὺν αὐτῷ ἐξ Ἀαρ.] Locus hic apud Josephum paulo aliter sic legitur: Τοῦ δ' ἀρχιερέως Ἀζαρίου, ὄντων σὺν αὐτῷ ἱερέων ὀγδοήκοντα, κωλύοντος αὐτὸν (οὐ γὰρ ἐξὸν ἐπιθύειν εἶπον· μόνοις δ' ἐφεῖσθαι τοῦτο ποιεῖν τοῖς ἐκ τοῦ Ἀαρῶνος γένους·) καταβοῶντας δ' ἐξιέναι, καὶ μὴ παρανομεῖν εἰς τὸν Θεὸν, &c. KUST. ἐξ om. V.

[x] ἐξιέναι] διεξιέναι καὶ τῶν ὀγδοήκοντα ἱερέων B.V.E.M.

[y] ἐφεῖσθαι] ἐφεῖται B.V.E.M.

[z] αὐτοῖς om. V. Mox τὴν ante ἡσυχίαν addunt B.V.E.

[a] καὶ] οὗτος E.

H [b] θυμιάσαι] Sic rectius ms. A. quam mss. B. et C. [et E.] nec non priores editt. in quibus legitur, θυσιάσαι. KUST.

[c] μόνοις] μόνος V. ubi mox om. ἐν τῷ ναῷ, et ἐξανέτειλε usque ad finem articuli.

[d] κατέσπασαν] κατέσπασεν A.E. edd. ante Kuster. qui tacite adoptavit correctionem Porti.

ὌΖΟΣ: Κλάδος.

ὌΖΟΥΣΙΝ: Εὐωδίας πλήρεις εἰσίν.

[e] Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.

Ἐπὶ τῶν ἀποδοχῆς ἀξίων. Λέγει δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

ὌΖΩ: Ἀριστοφάνης [f] Πλούτῳ·

Ὄζειν τε τῆς χρόας ἔφασκεν ἡδύ μου.

Ἀντὶ τοῦ, ὀσμὴν ἡδεῖαν ἔλεγεν εἶναι ἀπὸ τοῦ σώματός μου.

B ὌΖΩΝ ΚἈΚ ΤῶΝ ΜΑΣΧΑΛῶΝ ΠΑΤΡῸΣ ΤΡΑΓΑΣΑΊΟΥ: [g] Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ὥσπερ ὁ πονηρὸς Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικήν,
ὄζων κἀκ τῶν μασχαλῶν
πατρὸς Τραγασαίου.

Οὗτος ἐπὶ δυσοσμίᾳ διεβάλλετο, διὰ τὴν τράγων δυσωδίαν. Ἦν δὲ μελοποιός.

C ὈΖΩΝΟΣ: Ὄνομα κύριον.

ὈΖΩΤΆ: [h] Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν·

Ὀζωτὰ καὶ στιλφωτά·

Ἅπερ, ὡς αὐτός φησι,

[i] Καταπυγοσύνη ταῦτ' ἐστὶ πρὸς κρέας μέγα.

ὍΘΕΝ ΑἹ ΤΡΙΉΡΕΙΣ ΑἹ ΚΑΛΑΊ: Τουτέστιν, ἐξ Ἀθηνῶν. Μέγα γὰρ ἐφρόνουν [k] οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ ναυμαχίᾳ. Εἰρηκότος [l] γάρ· D

Ποδαπὸν τὸ γένος;

εἶπεν,

Ὅθεν αἱ τριήρεις αἱ καλαί.

ὈΘΙ: Ὅπου.

ὈΘΌΝΑΙΣ: Λεπτοῖς ὑφάσμασι· καὶ πᾶν τὸ ἰσχνὸν,

A κἂν μὴ [m] λινοῦν ᾖ.

[n] Τήν τε γὰρ σχοῖνον, δι' ἧς ἡ ὀθόνη ἐπὶ τὴν τοῦ ἱστοῦ ἀνάγεται κεραίαν, δρεπάνῳ ἐξέτεμον.

Τὸ ἅρμενον λέγει.

ὈΘΌΝΗ: [o] Πᾶν τὸ λεπτὸν ὕφασμα·

[p] Σκυτάλαι τε καὶ ὑβρισταὶ, καὶ δεδόκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

ὈΘΩ: Τὸ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι.

B ὌΘΩΝ: Ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, [q] γένους ἀσήμου καὶ ἀφανοῦς ὢν, καὶ τὸν ἔμπροσθεν βίον ἐξίτηλός τις, καὶ τῷ Νέρωνι κατὰ τὸ τῆς ἐκδιαιτήσεως ὁμοιότροπον οἰκειότατος· ἔν γε μὴν τῇ βασιλείᾳ τὸν συνήθη [r] μετελθεῖν τοῦ βίου τρόπον οὐχ ἱκανὸς γέγονε, πολέμων αὐτῷ χαλεπῶν εὐθὺς ἐκραγέντων.

ὈΘΝΕΊΑ: Ξένη. Καὶ ὀθνεῖος, ἀλλογενὴς, ξένος, ἀλλότριος.

C ὈΘΝΕῖΟΣ: Οὐχ ὁ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος, ὥς τινες ἀπέδοσαν, ἀλλοεθνής· ἀλλ' ὁ ἀπὸ [s] τῆς πόλεως τῆς αὐτῆς ὢν, καὶ ἄλλως ἐπιτήδειός πως, οὐ μέντοι κατὰ γένος προσήκων.

Ἐπολέμουν [t] ἐμφύλιον πόλεμον κακίονα τοῦ ὀθνείου.
[u] Ὀθνεῖον γάρ τι καὶ ἔκφυλον ψεύδεσθαι [x] ἀνδρὶ σοφῷ.
Πρῶτος [y] ὀθνείων κατέστησεν εἰς πεῖραν πολέμων Ῥωμαίους.
Πόλεμον μακρὸν καὶ ὀθνεῖον ἐκφέρουσιν.

D ὈΘΡΩΝΌΣ:

ὈΘΡΥΆΔΑΣ: Τῶν τριακοσίων τῶν λογάδων εἷς, τῶν ἐπὶ Θυραίᾳ μαχεσαμένων· ὃς ἐν τοῖς νεκροῖς τραυματίας λαθὼν, ἀναχωρησάντων Ἀλκήνορος καὶ Χρομίου, οἳ τῶν Ἀργείων περιεσώθησαν, αὐτὸς σκυλεύσας τοὺς Ἀργείων νεκροὺς, καὶ [z] τρόπαιον ἀναστήσας ἀνθρωπείῳ αἵματι, ἐτελεύτησεν εὐθὺς, καὶ αἴτιος ἐγένετο Λακε-

E

ὈΖΟΛΗΣ om. V.

[e] Αὗται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσ.] Aristoph. Acharn. 195. Accipienda autem sunt verba hæc Comici, non de festo Bacchi, ut Suidas existimat, sed de fœdere XXX. annorum, de quo ibi verba fiunt. Adi ipsum Aristophanem. KUST.

[f] Πλούτῳ] Ver. 1021. ubi Ὄζειν δὲ A. et mox ἡδύ μοι E. ἡδέως V.

[g] Ἀριστοφάνης] Acharn. 850. ubi locus hic ita legitur et distinguitur: Οὐδ' ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων, Ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν, Ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν Πατρὸς Τραγασαίου. KUST. F

ὈΖΩΤΑ] Scribendum est ὀξωτὰ, idque suo loco ponendum. Vide notam sequentem. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου φησίν· Ὀζωτὰ καὶ στιλφ.] Hæc sumpta sunt ex Laërtii Polemone, sed ubi pro ὀζωτὰ καὶ στιλφωτὰ, in edit. Basil. quidem legitur, ὀξότης καὶ στιλφότης: in edit. vero Henr. Steph. ὀξότας καὶ στιλφῶτα. Sed tam Suidæ quam Laërtii codices corrupti sunt. Scribendum enim est, ὀξωτὰ καὶ σιλφωτὰ, i. e. *aceto et lasere condita*. Pollux lib. VI. c. 10. p. 287. Ὁ δ' Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ λέγει, Ὀξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβὸς, τευτλίον, Περίκομμα, θρῖον, ἐγκέφαλος, ὀρίγανον. Habes hic idem fragmentum Aristophanis, sed auctius; addito fabulæ nomine, quod Laërtius reticuit. Confer Salmasium ad Solinum p. 261. edit. Ultraj. qui locum hunc Aristophanis illustrat. KUST. In Laërtii ms. cujus collatio est penes me, ὀξωτὰ et στιλφωτά. G

[i] Καταπυγοσύνη] Καταπυργοσύνη A. καταπυργοσύνους V.

ὍΘΕΝ ΑΙ ΤΡΙΗΡΕΙΣ ΑΙ ΚΑΛΑΙ] Ex Schol. Aristoph. Av. 108. KUST. H

[k] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. E.

[l] γὰρ] γὰρ A.V. γοῦν B.E. Mox εἶπεν A.V.E.

[m] λίνον ᾖν V.

[n] Τήν γε] τήν τε A.E. Mox δρεπάνῳ ἐξέτεμον om. V.

[o] Πᾶν] γὰρ V. qui mox om. Σκυτάλαι τε καὶ ὑβρισταί. Tum οἱ ante Ἀθηναῖοι om. A.E.

[p] Σκυτάλαι τε καὶ ὑβρισταὶ, καὶ δεδ.] Hæc sunt verba Philostrati de Vit. Apoll. lib. I. c. 5. quæ etiam leguntur supra v. Εὔδημος, et infra v. Σκυτάλαι. KUST.

ὈΘΩ] Vid. Hesych. in Ὄθεται.

ὌΘΩΝ, ὁ μετὰ Γάλβαν βασιλεύσας, γένους ἀσ.] Ecloga hæc legitur in Excerptis Joannis Antiocheni, a Valesio editis, p. 814. unde eam Suidas mutuatus est. KUST.

[q] γένους ἀσήμου] Videtur potius addita negatione legendum esse, γένους μὴ ἀσήμου. Vide Barthium in Advers. p. 315. KUST.

[r] τοῦ βίου μετελθεῖν] μετελθεῖν τοῦ βίου A. Mox ἱκανῶς V.

[s] τῆς πόλεως] τῆς om. A.

[t] ἐμφύλιον] ἔμφυλον A.

[u] Ὀθνεῖον γάρ τι] Hoc fragmentum depromptum est ex Menandro in Excerptis Hœschelii, p. 137. [162. ed. Paris.] ubi legitur, Τοὔμπαρ ἀνδρί. Confer Jacobum Gronovium Mutilat. Suidæ p. 9. ubi de hoc loco agit. TOUP.

[x] ἀνδρὶ σοφῷ] σοφῷ ἀνδρὶ A.

[y] ὀθνείων] ὀθνείαν E.

ὈΘΡΥΑΔΗΣ] Ejus mentio fit apud Pausan. in Corinthiacis, p. 121. KUST. Cf. Plutarch. in Parall. suo gladio se confodit et sanguine et clypeo inscripsit: Lacedæmonii victores de Argivis. Stob. de Fortuna. Ὀθρυάδας Σπάρτας τὸ μέγα κλέος Crinagoras in Anthol. I. p. 5 Valer. Max. III. 2. ext. 4. Herod. in Clio, Pausan. in Corinth. Senec. Suas. 2. REINES. Ὀθρυάδας A.E. Mox τῶν om. A. ante ἐπί. τριακοσίων om. V.

[z] τροπαῖον ἀ. ἀ. αἱ.] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. p. 524. [qui emendat, ἀναστήσας ἐπιγράψας τε τῷ τῶν τραυμάτων (vel τραυματικῷ) αἵματι] Lego, τῷ αὐτοῦ αἵματι. Jamblichus ap. Phot. p. 248. TOUP. τροπαῖον ἀναστήσας ἐπιγράψας τ' αὐτὸ ἰδίῳ αἵματι Jacobs. Anthol. t. VI. p. 217.

δαιμονίοις τοῦ πάλιν ἀμφισβητῆσαι περὶ [a]Θυραίας, καὶ ἀγωνισαμένους νικῆσαι.

Ὀθρονεύς: Ὄνομα κύριον. Τὸν [b]Ὀθρυονῆα.

Οἴ: Ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπίφθεγμα, καὶ δυσχεραινόντων· καὶ οἱ φοβούμενοι δὲ οὕτω λέγουσιν.

Οἶαι: Διφθέραι, μηλωταί.

Οἴεσσι: Προβάτοις.

Οἰζύω: Ταλαιπωρῶ.

Οἰζυρήν: Ταλαίπωρον, χαλεπήν. [c]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Εὕρετο παισὶν
> ὄλβον, ὀϊζυρὴν ὠσάμενος πενίην.

Οἰζύς: Πόνος, ταλαιπωρία.

Οἰλεύς: Ὄνομα κύριον.

Οἶν: Πρόβατον.

> [d]Τὰν ὄϊν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε, τάν τ' ἀκέρωτον
> μόσχον.

Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Οἰνγάρδαι: Ὄνομα ἔθνους.

Οἴρωνος:

Οἰός: Προβάτου. [e]Οὕτως Ἴωνες· Ἀττικοὶ δέ, οἰς. Καὶ ὄϊν, Ἴωνες· Ἀττικοὶ δέ, οἶν. Καὶ παροιμία·

> [f]Οἶς τὴν μάχαιραν.

Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

Οἴω: Ὑπολαμβάνω. Καὶ ὀϊσθείς, ὑπολαβών.

Οἶς: Αἴξ, ἢ πρόβατον.

Ὀϊστεύσας: Τοξεύσας, σαγιτεύσας.

Ὀϊστός: Βέλος, [g]σαγίττα.

Ὁ κάνης τῆς [h]τύχης ὑπερέχει: Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἀναγκαῖα [i]μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων.

Ὁ κάτωθεν νόμος: Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἢ τὴν Ἡλιαίαν λέγει, διὰ τὸ τῶν [k]δικαστηρίων τὰ μὲν ἄνω, τὰ δὲ κάτω ὀνομάζεσθαι· ἢ διὰ τὸ σχῆμα τῆς ἐν τοῖς ἄξοσι γραφῆς βουστροφηδὸν γεγραμμένης. [l]Ἢ τὸν ἀπὸ τῶν εὐωνύμων ἀρχόμενον νόμον κάτωθεν ὀνομάζει ὁ Δημοσθένης. [m]Ὅτι γάρ φησι βουστροφηδὸν ἦσαν οἱ ἄξονες καὶ οἱ κύρβεις γεγραμμένοι, δεδήλωκεν Εὐφορίων ἐν τῷ Ἀπολλοδώρῳ· ἢ [n]ἐπεί, φησί, τοὺς ἄξονας καὶ τοὺς κύρβεις ἄνωθεν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὸ βουλευτήριον καὶ τὴν ἀγορὰν [o]μετέστησεν Ἐφιάλτης, ὥς φησιν Ἀναξιμένης ἐν Φιλιππικῷ.

[p]Ὅτι διαμαρτάνει Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας λέγων, [q]Πλαταιέας γεγράφθαι ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ· οὐδεὶς γὰρ [r]τοῦτο εἴρηκεν.

[s]Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τάλαντα τὸ τίμημα τῆς Ἀττικῆς. Δημοσθένης δὲ ἐν τῷ περὶ [t]Συμμοριῶν φησιν οὕτως·

> Ἡμῖν δὲ τῆς χώρας τίμημα ὑπάρχειν ἀφορμὴν τὰ [u]ὀκτακισχίλια τάλαντα ἀκούσεται.

Ἤτοι οὖν γραφικόν ἐστιν ἁμάρτημα, ἢ ἴσως ὁ ῥήτωρ συναρπάζει, ἵνα δοκῇ [x]πλείω τὴν ἀφορμὴν ἔχειν ἡ πόλις τοῦ [[y]εἰς τὸν] πρὸς βασιλέα πολέμου.

Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν: Φασὶν οἱ ὅτι Καρ-

---

[a] Θυραίας] Θυραιάς A. Θυριᾶς E.

ΟΘΡΟΝΕΥΣ] Il. ν'. 772.

[b] Ὀθρυονῆα Il. ν'. 363.

ΟΙ: Ὀδυρομένων ἐστὶν ἐπιφθ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 931. Ceterum, locum hunc Suidæ citat Eustath. ad Od. ε'. p. 1538, 45. KUST. ἐπίφθεγμα ἐστιν ὀδυρομένων A.

ΟΙΑΙ] Οἶαι Photii ms. et sic Suidam scripsisse arguit literarum series: nam voces quæ ab οι diphthongo auspicantur ponere ille suevit ante lit. ϊ. Vide mox ad v. Ὀϊστός.

[c] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 117.

[d] Τὰν] ὅτ' ἂν A.V. Ex Anthol. Pal. VI. 258.

ΟΙΝΓΑΡΔΑΙ] Vid. Οἰνογάρδαι. HEMST.

ΟΙΣ: Πρόβατον] Οἰος: προβάτου A.E. Photius.

[e] Οὕτως Ἴωνες] Schol. Aristoph. Pac. 929. Οἱ γὰρ Ἴωνες δισυλλάβως λέγουσιν ὄϊς, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μονοσυλλάβως τὰς οἷς, καὶ πολλὰ τοῦ αὐτοῦ γένους· οἱ Ἀττικοὶ συναιροῦντες τὸν ὄϊν τὸν οἶν. οἱ γὰρ Ἴωνες πολλὰ διῃρημένως φασίν. Vid. Schol. Ven. Il. γ'. 198.

[f] Οἶς τὴν μάχαιραν] Alibi Αἴξ τὴν μάχαιραν.

ΟΙΣΤΕΥΣΑΣ] Il. δ'. 196. et al. τοξεύσας om. M.

[g] σαγίτα] σαγίττα A.V. Statim in edd. sequuntur Οἱ τοπικῶν—etc. usque ad Οἴχωκ' ὄλωλα, quæ ego cum A.V. posui ante literam Υ. Neutro in loco ea præbet E.

Ὁ ΚΑΝΗΣ] Sic habent mss. Paris. At editt. Ald. Basil. et Genev. male, ὁ καινής. In edit. Mediol. vero, hic et duo sequentes articuli desiderantur. KUST.

[h] ΤΥΧΗΣ] κοίτης Photius. Crates Pollucis X. 90. ὁ κάνης δὲ τῆς κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ. Hunc locum cum Suida et Photio conferentem olim memini Porsonum. Mox παροιμία om. B.E. cum Photio.

[i] μείζω] τὰ ἀναγκαῖα μείζω A.B.E. τὰ μὴ ἀναγκαῖα μείζω Photius.

Ὁ ΚΑΤΩΘΕΝ ΝΟΜΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Confer Petit. in Comment. ad Leg. Att. p. 105. KUST. Vid. Taylorum aliosque ad Demosth. c. Aristocr. p. 629, 16.

[k] δικαστηρίων] κακωτηρίων B.E.

[l] Ἢ τὸν] τὸν om. A.B.E. Photius, edd. vett. Mox ἀρχομένων νόμων Photius.

[m] Ὅτι γάρ] ὅτι γάρ φησι A.B.V.E. Photius, Harpocr. ms. Pal.

[n] ἐπεί] ἢ ἐπεὶ A.B.V.E. Photius, Harpocr. ms. Pal.

[o] μετέστησεν] μετέφησεν E.

[p] ὍΤΙ διαμαρτάνει Δημοσθ.] Hæc extra seriem suam posita sunt, quæ infra sub voce Ὅτι collocari debebant. KUST. H. l. posuit Photius.

[q] Πλαταιέας] Πλαταιαῖας A.V. Harpocr. ms. Pal.

[r] τοῦτο] τούτων V.

[s] Ὅτι ἑξακισχίλια ἦν τ.] Et hæc sub voce Ὅτι ponenda sunt, nec locum hic habere possunt. Quod autem ad rem ipsam attinet, notandum est, censum Atticæ non fuisse plene sexies mille talentorum, sed summæ huic defuisse ducenta et quinquaginta talenta, ut expresse testatur Polybius lib. II. sub finem, cujus verba adducunt Meurs. Att. Lect. lib. I. c. 1. et Valesius ad Harpocrationem v. Ὅτι ἑξακισχίλια. KUST.

[t] τῶν συμμοριῶν] τῶν om. E. Photius. Mox τὸ τίμημα E. Tum ὑπάρχει B.E. Deinde ἀκούσεται B.E.

[u] ὀκτακισχίλια] Sic quidem in codice suo legit Harpocratio, ex quo Suidas hæc descripsit. At hodie apud Demosthenem rectius legitur ἑξακισχίλια: et ab Ulpiano olim ita lectum fuisse palam fit ex ejus scholiis. Locus autem Demosthenis, a Suida hic citatus, exstat p. 76. cui geminus est alter, qui occurrit eadem oratione p. 74. ubi Orator inquit: Ἐπειδὴ τὸ τίμημά ἐστι τὸ τῆς χώρας ἑξακισχιλίων ταλάντων. KUST.

[x] πλείω] πλεῖον A. Photius, Ald. πλείονα B.V.E. πλείω Harpocr. ubi mox ἡ πόλις εἰς τὸν πρὸς β. πόλεμον.

[y] εἰς τὸν om. E. τὸν om. A.B. Ald. Mox πρὸς τὸν βασιλέα B.E.

Ὁ ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ ΤΟΝ ΛΑΓ.] Confer Nostrum supra v. Οἰνόη τὴν χαράδραν. KUST.

πάθιοι νῆσον οἰκοῦντες, [z]ἐπήγαγον τὸν λαγωὸν, οὐκ ἔχοντες ἐν τῇ χώρᾳ. Οἱ δὲ πολλοὶ γενόμενοι τὰ [a]γεώργια αὐτῶν ἐλυμαίνοντο. A

Ὀκέλλει: Προσορμεῖ, ἐκρίπτεται. Εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Καὶ [b]ὀκέλλοι, προσορμίζοι.

Ὁ Κίς: Ὄνομα κύριον.

Ὀκλαδία: Ἡ ὄκλασις.

Ὀκλαδίας: Ὁ συγκεκλασμένος δίφρος, καὶ ποτὲ μὲν [c]ἐκτεινόμενος, ποτὲ δὲ συστελλόμενος. Καὶ αὖθις· B

[d]Βαθεῖαν εἰς ῥῖν' ὀκλαστὶ πηδῶντων.

Περὶ [e]βατράχων ὁ λόγος.

Ὀκλάζει: Χωλεύει, εἰς τὸ γόνυ [f]κάμπτεται, διστάζει, ἀποκάμνει, λαγγάζει.

Ὀκλὰξ καθήμενος: Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γόνυ.

Ὀκνεῖ: Εὐλαβῶς ἔχει. [g]Ξενοφῶν·

C Ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν μείνειαν.

Ἀντὶ τοῦ, εὐλαβούμενοι, δεδιότες.

Ὀκνεῖν:

Κατάσκοπον οὐδένα ἐκ τῶν πολεμίων ὀκνεῖν, ἀλλὰ καὶ πρὸ ἔργου ἡγεῖσθαι γινώσκειν αὐτοὺς, ἥν ἴσῃ τε καὶ ὅπως [h]ὡπλισμένη δυνάμει ἔρχεται.

Ὀκνείω: Ὀκνῶ, [i]ἀποβάλλομαι.

Ὄκνος χαλκοῦς: Βούλεται τοῦτο τοῖς Βιθυνοῖς ἐπιχωρίως δίφρου τινὸς γυναικείου εἶδος εἶναι. D

Ὀκνῶ: Φοβοῦμαι. Καὶ πυκνῶς [k]τούτῳ κέχρηται Σοφοκλῆς ἐπὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

[l]Φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ.

[m]Καὶ οἱ ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἀντιφῶν·

[n]Καλῶς δ' ἂν εἰ ἀπειῶσι μὲν καὶ μέλλουσι τοὺς κινδύνους τῇ γλώττῃ θρασύνεται, καὶ τῷ θέλειν ἐπείγειν· τὸ δὲ ἔργῳ ἂν παρῇ, [o]ὀκνεῖ.

Καὶ Δημοσθένης [p]ἐν Φιλιππικῶν πρώτῳ·

[q]Φημὶ δὴ διχῇ βοηθητέον εἶναι τοῖς πράγμασιν ἡμῖν, τῷ τε τὰς πόλεις τοῖς μὲν Ὀλυνθίοις σώζειν, καὶ τοὺς τοῦτο ποιήσοντας στρατιώτας ἐκπέμπειν· καὶ τῷ τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν καὶ τριήρεσι καὶ στρατιώταις ἑτέροις. Εἰ δὲ θατέρου τούτων [r]ὀλιγωρήσετε, ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται. B

Καὶ Ὁμήρῳ δὲ ἐπὶ τοῦ φόβου ὁ ὄκνος [s]τέτακται. Φησὶ γὰρ Ἀγαμέμνων περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·

[t]Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.

Ὀκνῶν: Ἀναδυόμενος. [u]Σοφοκλῆς·

Φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πᾶς ἀνὴρ πράσσων μέγα.

[Ὀκολούη:

C [x]Ἐπηρώθη Ὁράτιος ὁ Ῥωμαῖος τὸν ὀφθαλμὸν, καὶ ἐπεκλήθη Κόκλης. Τὸν γὰρ ὀφθαλμὸν ὀκολοῦμ καλοῦσι Ῥωμαῖοι.]

Ὁ Κύχ: Ὄνομα κύριον.

[y]Τὸ δὲ βέλος ἀνεῳγμένον προφθάσαν τὸ στόμα, ἐκεῖσε ἐμπεσὸν, κατέπαυσε τὴν πνῆσιν. Καὶ δὴ ὁ Κὺχ [z]αἰθυωρὸν ἀπεβίω.

Ὁ Κρὴς τὴν θάλασσαν: [a]Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσιν. Ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο.

D Ὀκρίβαντας: [b]Ἐμβάτας.

Ὀκρίβας: [c]Σχῆμα ἡνιόχου.

Ὀκρίβας: [d]Σκηνὴ ἰδίως πάντων τῶν λεγόντων. Τὰ πλαστικὰ πήγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι τὰς εἰκόνας, καὶ τὰ ὑπερείσματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. Βέλτιον [e]φάναι τὸ [ee]λογεῖον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τραγῳδοὶ ἢ οἱ ὑποκριταὶ [f]ἐκ μετεώρου, καὶ ἔλεγον. Οἱ δὲ ὄνον φασὶν εἶναι, οἱ δὲ, ἄγριον κριὸν, ἄλλοι, κλίμακα.

E

[z] ἐπήγαγον τὸν] ἐπηγάγοντο B.E. et sic A. ex em.

[a] γεώργια] γεωργικὰ B.E. In fine gl. addit B. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἐπισπωμένων.

Ὀκελλει] Xenoph. Anab. p. 541. νηῶν πολλαὶ ὤκελλόν τε καὶ ἐκπίπτουσι. TOUP.

[b] Ὀκελλοι] Aristoph. Ach. 1158. et Schol. Notavit Abreschius. Ὀκέλλης: προσορμίζει V.

Ὁ ΚΙΣ] Sic mss. Paris. At priores editt. Ὀλκίς: quam lectionem vel series literarum refutat. Est autem Κὶς nomen proprium Hebraicum, cujus mentio fit in veteri Testamento. KUST.

F

ὈΚΛΑΔΙΑΣ: Ὁ συγκεκλασμ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. sub finem. KUST.

[c] ἐκτεινόμενος] ἐντεινόμενος Schol. Aristoph.

[d] Βαθεῖαν] Versus choliambicus, ex Babrio. TOUP. HEMST. Tyrwhitt. p. 33.

[e] βατράχων] βατράχῳ A.

[f] κάμπτεται] κάπτεται B.

ὈΚΝΕΙ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnken. Schol. Platon. p. 153.

G

[g] Ξενοφῶν] Lib. II. de Expedit. Cyri, p. 284. ut Pearsonius ad oram libri monuit. KUST. II. 4, 22.

[h] ὡπλισμένη] ὡπλισμένος B.E.

[i] ἀποβάλλομαι] Scribe, ἀναβάλλομαι, i. e. cunctor, tergiversor. KUST. Conf. Boissonad. ad Herodian. p. 98.

ὌΚΝΟΣ ΧΑΛΚΟΥΣ] Deest gl. A. Post Ὀχὴ in V. Tum βούλεται δὲ V. omisso εἶναι in fine.

H

[k] τούτῳ] τοῦτο V.

[l] Φρονοῦντα γάρ ν.] Sophocl. Aj. 82.

[m] Καὶ οἱ ῥήτορες om. A. Mox ἐχρήσατο E. plene distinguens post ῥήτορες. Tum τὸ ὄνομα V. Deinde ab Ἀντιφῶν usque ad fin. gl. om. V. Lex. Seg. Bekkeri p. 192. Ὄκνος: ἐπὶ ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας τινες τάσσουσιν, οἱ δὲ ῥήτορες ἐπὶ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι.

[n] Καλῶς] καλὸς A.B. Pro ἂν εἰ f. l. ἀεί.

[o] ὀκνεῖ] ὀκνεῖν A.B.E. edd. ante Kuster.

[p] ἐν Φιλιππικῶν πρώτῳ] P. 3. Hodie autem oratio illa *Olynthiaca prima* inscribitur. KUST. ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς α̅ A. Vid. p. 14, 5.

[q] Φημὶ δὴ] δὴ om. A. Mox ὑμῖν A.B. Tum τῷ τὰς E. Deinde μὲν om. A.B.E.

[r] ὀλιγωρήσετε] ὀλιγωρήσει E. Mox ὑμῖν A.B.

[s] εἴληπται] τέτακται A. Tum γὰρ post φησὶ ex A.B.E.

[t] Οὔτ' ὄκνῳ εἴκ.] Homerus Il. κ'. 122. KUST.

[u] Σοφοκλῆς] Electr. 320. ubi πρᾶγμ' pro πᾶς.

[x] Ἐπηρώθη Ὁράτιος ὁ Ῥωμ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κόκλης. KUST. Deest gl. A. Ὡράτιος V.E.

[y] Τὸ δὲ βέλος ἀνεῳγμ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Αἰθυωρόν. KUST.

[z] αἰθυωρὸν] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et E.] male αἰθυωρῶν. KUST.

Ὁ ΚΡΗΣ ΤΗΝ ΘΑΛ.] Vide Meursium in Creta, p. 128. et Photium Cod. CCXLVIII. p. 1276. KUST.

[a] Ἐπὶ] παροιμία ἐπὶ A.

[b] Ἐμβάτας] ἐμβάντας Photii ms. in quo dedit editor ἐμβάδας. Hesychius ἐνβάτας. Lex. Seg. ἐμβάτας, ἄμβωνας.

[c] Σχῆμα] τὸ βῆμα Ruhnkenius ad Timæum p. 191. γρ. ὄχημα margo Lex. Seg.

[d] Σκηνή· ἰδίως] In Photio legerit Dobræus, ἰδίως· πάντων λεγόντων τὰ πλ. Infra ξυλίνων V.

[e] φάναι] φαίνεται Photius, et mox ἵστανται.

[ee] λογεῖον] λόγιον A.V. Timæus, et Schol. Platon. p. 47. Sed receptam scripturam mavult Ruhnkenius. τῷ λογίῳ E.

[f] ἐκ μετεώρου, καὶ ἔ.] Transponi malo, καὶ ἔλεγον ἐκ μετεώρου. HEMST.

Ὀκριόεις: Ὁ τραχύς. [g] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ λίθον ὀκριόεντα, δόναξ ὅθι δισσὸν ὀδόντα
θήγεται, ἀμβλυνθεὶς ἐκ δολιχογραφίης.

Τὴν κίσηριν λέγων. Καὶ [h] Ὀκρυόεσσα: Φρικτὴ, φοβερά.

[i] Δέξαι μ', εἰ καί σοι μέγα βρίθεται ὀκρυόεσσα
βᾶρις, ἀποφθιμένων τὸν Κύνα [k] Διογένην.

Ὀκτάβλωμον: Ὀκτὼ ἔχοντα δήγματα.

Ὀκτάκνημον: Ὀκτάραβδον.

[Ὀκτάμετρον: Ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής· ὡσαύτως καὶ τοῦ ὀκταμέτρου.]

Ὀκτώ: Ὁ ἀριθμός.

Ὀκτώβριος: Ὄνομα μηνός.

Ὀκτώπους: Κρατῖνος Θράτταις·

Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.

Ἀντὶ τοῦ, σκορπίον. [l] Παροιμία γάρ·

Σκορπίον ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.

Ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς Βάκχαις φησίν·

[m] Ἐκ ποδῶν δ' ἄνω
ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα γλώσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

Ὀκχή: Στήριγμα, βάσταγμα.

[n] Γέντο δ' ἐρείκης
σκηπάνιον· ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή.

Καὶ Ὀκχήσασθαι: Ἐπικαθεσθῆναι.

Ὀλβίζειν: Μακαρίζειν, εὐδαίμονα ἡγεῖσθαι. [o] Σοφοκλῆς·

Μηδέν' ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
[p] τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μηδὲν ἀλγεινὸν παθών.

Ὀλβιοδαίμων: Εὐδαίμων, εὐτυχέστατος. Ἡ
A κλητικὴ, ὦ ὀλβιόδαιμον.

Ὄλβιος: Πλούσιος, εὐδαίμων, μακάριος.

Ὀλβοδότης: Πλουτοδότης.

Ὄλβος: Εὐδαιμονία, πλοῦτος. Ἐν [q] Ἐπιγράμμασι·

Ὄλβου παντὸς ὑπερπέτατα,
ὅς σε περιπλέγδην εἶχε πήχεσι.

Ὀλαί: Αἱ μεθ' ἁλῶν μεμιγμέναι κριθαὶ, καὶ τοῖς
B θύμασιν ἐπιβαλλόμεναι.

Ὀλέθριον: Μέχρι θανάτου. [r] Σοφοκλῆς·

Ὀλέθριον αἰάζει.

Ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται: [s] Ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας. Οἷον, [t] δέδεσθε τῷ ὀλέθρῳ.

Ὀλέκει: [u] Φονεύει.

Ὀλέκρανον: Τινὲς τὸν ἀγκῶνα· οὐκέτι δὲ τὸ ἐν
C τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἐπώδυνος δὲ ὁ [x] τόπος τοῖς τρωθεῖσιν εἰς αὐτόν. Ἀριστοτέλης [illegible] οὐ τὸν ἀγκῶνα, ἀλλὰ τὸ ἐν [y] τῇ καμπῇ τῆς χειρὸς ὀξύ. Ἀριστοφάνης δὲ ὀλέκρανα λέγει τὰ τῶν ὠλενῶν κρανία· τουτέστι, τῶν χειρῶν. Δῆλον οὖν, ὅτι τὸ ὀξὺ καὶ ἐπικαμπὲς τῶν χειρῶν λέγει· [z] ὃν ἀγκῶνα φαμὲν ἡμεῖς.

[a] Μηδέποτε [b] παύσαιτο
D ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος.

Ὀλέκρανον: Ἀγκών· οἷον τῆς ὠλένης [c] κάρανον. [d] Ἀριστοφάνης. [e] Κατάραι εἰρηνικῶν·

Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
[f] μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας [g] ἐξαιρούμενον.

Ὀλέσκει: Ὀλοθρεύει.

E Ὀλετῆρα: [h] Φονέα.

ΟΚΡΙΟΕΙΣ] Ὀκρίδεις V.

[g] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 65.

[h] ΟΚΡΥΟΕΣΣΑ] ὀκριόεσσα B.E.M. et in exemplo.

[i] Δέξαι μ', εἰ καί σοι μ.] Anthol. Pal. VII. 67. Confer etiam supra v. Βάρις.

[k] Διογένην] Διογένη V.

ΟΚΤΑΒΛΩΜΟΝ] Voce hac usus est Hesiodus Ἔργ. 440. Ἄρτον δειπνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλωμον. Tzetzes ad illum
F locum: Ὀκτάβλωμον: Ὀκτὼ δήγματα ἔχοντα. Βλωμὸς γὰρ, τὸ δῆγμα. KUST. Pro δήγματα A. habet pr. δάγματα dein δράγματα.

ΟΚΤΑΚΝΗΜΟΝ] Scholiasta Homeri ad Il. ε'. 723. Ὀκτάκνημα: Ὀκτάραβδα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. KUST.

ΟΚΤΑΜΕΤΡΟΝ] Deest gl. A.V. Vid. p. 570 D.

[l] Παροιμία· Σκορπίον γὰρ] παροιμία γάρ· σκορπίον A. Phot.

[m] Ἐκ ποδῶν δ'] δ' om. V.

[n] Γέντο δ' ἐρ.] Fragmentum hoc sic distingui et suppleri
G potest: Γέντο δ' ἐρείκης Σκηπάνιον, τὸ μέν οἱ χαλκεοῦ πέλε γήραος ὀκχή. Pro ἐρείκης autem, ut mss. Paris. habent, in prioribus editt. corrupte legitur εἰρήνης. KUST. Ex Callimachi Hecale sumtum mihi videtur. HEMST. quem vide ad Fr. LXVI. Conf. ed. Blomf. fr. CCCCLXXXIV.

[o] Σοφοκλῆς] Œd. Tyr. 1529.

[p] τέρμα om. A. Tum περάσῃ E.M.

ΟΛΒΙΟΔΑΙΜΩΝ] εὐδαίμων addit A. cum Photio. Mox ὦ om. A.B.

ΟΛΒΟΔΟΤΗΣ: Πλουτοδότης] Sic mss. Paris. itemque
H Photius in Lexico inedito. At priores editt. [et E.] minus recte, Ὀλβιοδότης, πλουτοδότης. KUST.

[q] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 259.

ΟΛΑΙ καὶ ΟΥΛΑΙ] καὶ οὐλαὶ om. A.B. Sumpta gl. ex Schol. Aristoph. Eq. 1164. monente Abreschio.

ΟΛΕΘΡΙΟΝ] Callim. κᾶπις ὀλέθριον. Ita legend. in Schol. Eurip. Phœn. 857. TOUP.

[r] Σοφοκλῆς] Aj. 402.

ΟΛΕΘΡΟΥ ΠΕΙΡΑΤ' ΕΦΗΠΤΑΙ] Est ἀκροτελεύτιον versus Homerici, Odys. χ'. 41. KUST.

[s] Ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται om. V.

[t] δέδεσθε] δεδέσθαι Photius.

[u] Φονεύει, φθείρει] φθείρει om. A.B.V. Photius.

ΟΛΕΚΡΑΝΟΝ] Alias scribitur ὠλέκρανον, per ω: et quidem frequentius. Ceterum, cum loco hoc conferendus est Schol. Aristoph. Pac. 422. cujus scrinia Suidas compilavit. KUST.

[x] τόπος] τρόπος A.V.

[y] τῇ καμπῇ] τῇ om. A. qui addit ἀγκὼν [illegible] τὸ ὑπὲρ ἐκεῖνο post ὀξύ.

[z] ὃ ἀγκῶνα] ὃν ἀγκῶνα A.B.V.E.M.

[a] Μηδέποτε παύσ.] Aristoph. in Pac. 440. Ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται, Μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον. Sed duo ultimi versus sic scribendi sunt: Μηδέποτε παύσαιτ' αὐτὸς, ὦ Διόνυσ' ἄναξ, Ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενος. Sic enim et sensui et constructioni consuletur. KUST.

[b] παύσαιτο] παύσαις A. παύσαιτ' V. παύσαιτο B.

[c] κάρανον] Lege κρανίον. KUST. Et sic Photius: in quo tamen dare voluisse videtur librarius κάρανον cum Suida.

[d] Ἀριστοφάνης] In Pac. 440.

[e] Κατάρα] κατάραι A. Mox δὲ om. V.M. Tum βούλεται εἶναι V. εἶναι μ. β. edd. μ. ε. β. A.

[f] μηδέποτε παύσ.] Duos hos senarios paulo ante emendavimus. Vide igitur. KUST.

[g] ἐξαιρούμενον] ἐξαιρούμενος B.E.M.

[h] Φονέα ἢ φθορέα] ἢ φθορέα om. A.B.V. Vid. Il. σ'. 114.

ὌΛΗΑΙ: Ἀπόλῃ.

ὌΛΗΝ ἘΞΕΚΈΧΥΤΟ ΤῊΝ ΨΥΧΉΝ: Ἀντὶ τοῦ, ἐπιμελῶς καὶ διὰ σπουδῆς εἶχεν.

[i] Ἐς δὲ αὔξησιν ἀρετῆς καὶ μείωσιν κακίας ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχήν.

Ὀλίγα ἄττα: Ὀλίγα τινά.

ὈΛΙΓΑΡΚΊΑ: Τὸ [k] ἐν ὀλίγοις ἀρκεῖσθαι. ὈΛΙΓΑΡΤΊΑ δὲ, ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου.

ὈΛΙΓΑΡΧΟΎΜΕΝΟΙ: Ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. Τρεῖς
B εἰσι πολιτεῖαι, Βασιλεία, Ὀλιγαρχία, Δημοκρατία.

ὈΛΙΓΑΎΛΑΞ: Ἡ μικρὰ χώρα.

[l] Ἥ τ' ὀλιγαύλαξ

[m] σπείρεσθαι.

Ὀλίγαιμος: Ὁ ὀλίγον αἷμα [n] ἔχων.

ὈΛΙΓΗΠΕΛΈΩΝ: Ὀλιγοψυχῶν.

ὈΛΙΓΗΡΟΣΊΗ:

[o] Πενιχρῆς ἐξ ὀλιγηροσίης

μοῖραν [p] ἀλοεῖται στάχυας.

ὈΛΙΓΟΓΝΏΜΩΝ: Ὀλίγωρος.

ὈΛΙΓΟΔΕΉΣ: [q] Ὀλίγων χρῄζων.

ὈΛΙΓΟΔΕΊΑ: Τὸ ὀλίγων δεῖσθαι. Καὶ ὀλιγοδεία, ὁμοίως.

ὈΛΙΓΟΔΡΑΝΈΩΝ, καὶ [r] ὀλιγοδρανής: Ὀλίγα ἰσχύων.

ὈΛΊΓΟΝ: Ἀντὶ τοῦ, οὐδόλως, [s] παρ' Ὁμήρῳ.

Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο [t] Τυδεύς.

Καὶ ὀλίγον, ἀντὶ τοῦ ἡσυχαίτερον.

Ὁ δὲ ὀλίγον φθέγγεται πρὸς τὴν κόρην, καὶ αἰτεῖ πιεῖν.

Καὶ ἀντὶ τοῦ μικρά.

[u] Καὶ σπονδὴν [x] ὀλίγῃ κιρναμένην κύλικι.

Ὄλιγγος: Ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων.

ὈΛΙΓΟΣΤΌΣ: [[y] Ὀλίγος.]

ὈΛΙΓΌΤΗΣ:

ὈΛΊΓΟΥ ΔΕῖΝ: Σχεδὸν, παρὰ μικρόν. Λέγεται
A δὲ καὶ χωρὶς τοῦ δεῖν.

Καὶ ὀλίγου δέω φάναι ὡσαύτως.

[ὈΛΙΓΟΧΡΌΝΩ:]

ὈΛΙΓΩΡΉΣΑΣ: Ἀμελήσας, [z] ἀφροντιστήσας.

[a] Τῶν νενομισμένων τοῖς τελευτήσασιν ὀλιγωρήσας τιμῶν.

ὈΛΙΓΩΡΉΣΕΤΕ: Ἀντὶ τοῦ ἀμελήσετε. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. ὈΛΙΓΩΡΕῖΝ γὰρ λέγεται, τὸ ὀλίγην ὤραν [b] ἔχειν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν [c] ὈΛΊΓΗΝ, ἀντὶ
B τοῦ οὐδὲ ὀλίγην. Ὡς ἐν τῷ,

[d] Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Ὥρα δὲ, ἡ φροντίς.

ὈΛΙΓΩΡῶ: Γενικῇ.

ὈΛΙΖῶΝΕΣ: Ἔθνος [e] Θρᾳκικόν.

ὈΛΙΖΌΝΟΣ: Μικρᾶς.

ὌΛΙΣΒΟΣ: Αἰδοῖον δερμάτινον, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μιλήσιαι γυναῖκες, [f] ὡς τριβάδες, καὶ αἰσχρουργοί· ἐχρῶντο
C δὲ αὐτοῖς καὶ αἱ χῆραι γυναῖκες. [g] Ἀριστοφάνης·

Οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκταδάκτυλον,

ὃς [h] ἦν ἂν ἡμῖν [i] σκυτίνη 'πικουρία.

Παρὰ τὴν παροιμίαν· ΣΚΥΤΊΝΗ ἘΠΙΚΟΥΡΊΑ. Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

ὈΛΙΣΘΗΡΌΣ: Εὐόλισθος, εὐχερῶς μεταγινώσκων.

ὉΛΚΆΣ: [k] Παρὰ Θουκυδίδῃ, ἡ ἐμπορικὴ ναῦς.
D Καὶ ὉΛΚΆΔΕΣ, πλοῖα.

Ἐν ταῖς δὴ λεγομέναις ὁλκάσι μακραῖς τὰ βαρβαρικὰ διεβίβασαν πλήθη.

ὉΛΚΕῦΣΙΝ:

Οἱ δὲ Τρῶες [l] ὁλκεῦσι πολλοῖς καὶ ἀρτήμασιν [m] ἀνάψαντες, ὑπέτρεχον ὥστε εἵλκον εἰς τὴν πόλιν.

ὉΛΚῇ: Δυνάμει, ἢ βάρει, ἢ σταθμῷ.

Καὶ τὸν στρεπτὸν, ὃν ἐφόρει, ὁλκῆς [n] γενικῆς χρυσοῦ ὄντα ἀφαιρεῖται.
E Φησὶν Αἰλιανός.

ὉΛΚΉΝ: Ἐπαγωγὴν, [o] τροπήν.

ὌΛΗΑΙ] Il. γ'. 417.

[i] Ἐς δὲ αὔξησιν ἀρετ.] Ex Damascio. Vide supra v. Ἰδιώτης, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

[k] ἐν τοῖς] τοῖς om. A.B. Mox λῆψις E.

[l] Ἥ τ' ὀλιγαύλαξ σπ.] Ex Anthol. Pal. VI. 226.

[m] σπείρεσθαι] μικρὰ σπείρεσθαι B.E. Deest exemplum
F A.

[n] ἔχων αἷμα] αἷμα ἔχων A.

ὈΛΙΓΗΠΕΛΕΩΝ] Est vox Homerica. KUST.

[o] Πενιχρῆς ἐξ ὀλιγ.] Anthol. Pal. VI. 98.

[p] ἀλοεῖται] Est vox corrupta, de qua conjecturam nostram v. supra ad v. Ἀικμαία, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[q] Ὀλίγων] ὀλίγα Photius.

ὈΛΙΓΟΔΕΙΑ] Ὀλιδεῖα V.

[r] ὈΛΙΓΟΔΡΑΝΗΣ] ὀλιγοδρανὴς A.

[s] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ε'. 800. Scholiasta ad eum locum: Ὀλίγον: Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. KUST.

[t] Τυδεὺς om. A.B.V.E.

[u] Καὶ σπονδὴν ὀλίγ.] Anthol. Pal. VI. 251.

[x] ὀλίγῳ] ὀλίγῃ A.V. Anthol.

ὈΛΙΓΓΟΣ: Ὁ γόνος ἀκρ.] Sic etiam Photius in Lexico ms. At Hesychius: Ὀλίγιοι: Εἶδος ἀκρίδων. KUST.

[y] ὀλίγος om. A.B.V. Tum ὀλιγότης om. V.

[z] ἀφροντιστήσας addidi cum A.B.V.E.

[a] Τῶν νενομισμένων] τοῖς νενομισμένοις A.V.

ὈΛΙΓΩΡΗΣΕΤΕ: Ἀντὶ τοῦ ἀμελ.] Ex Harpocratione. KUST. Ὀλιγωρήσεται—ἀμελήσεται A.V. Photii ms. Mox ὁ ante Δημοσθένης om. E. Phot.

[b] ἔχειν, ἤτοι φροντίδα] ἤτοι φροντίδα om. A.B.V. Photius.

[c] ὈΛΙΓΟΝ—ὀλίγον] ὀλίγην—ὀλίγην A. Photius. ὀλίγα—ὀλίγην V. Mox ἐν τῇ A.

[d] Ἦ ὀλίγον οἱ π.] Est versus Homericus Il. ε'. 800. KUST.

[e] Θρᾳκικόν] Θεσσαλικὸν sine dubio leg. auctore Berkelio ad Stephanum. HEMST.

ὌΛΙΣΒΟΣ: Αἰδοῖον δερμ.] Confer Nostrum supra v. Μισήτηρ, et Hesych. v. Σκυτίνην. KUST.

[f] ὡς τριβάδες—γυναῖκες om. A.V.

[g] Ἀριστοφάνης] Lysist. 109. Scholiasta ineditus ad illum locum Comici: Ὄλισβος: Αἰδοῖον δερμάτινον. Καὶ τοῦτο εἰς τὰς Μιλησίους παίζει, ὡς ταῖς ὀλίσβοις χρωμένας. Et mox: Σκυτίνη ἐπικουρία: Παρὰ τὴν παροιμίαν, σκυτίνη ἐπικουρία. Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν. Ὁ δὲ εἰς τὴν σκυτίνην μετέβαλε. Σκύτινοι γὰρ οἱ ὄλισβοι. Εἰσὶ δὲ δερμάτινα αἰδοῖα, οἷς χρῶνται αἱ χῆραι γυναῖκες. Hæc gemina sunt iis, quæ Suidas hic tradit. KUST.

G [h] ἦν ἂν] ἦν om. A.V.E.

[i] Σκυτίνη ἐπικουρία] Vide Paul. Leopard. Emend. XIII. 1. KUST.

[k] Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. II. c. 91. KUST.

[l] ὁλκεῦσι] Lego, ὁλκοῖσι: de cujus vocis significatione vide Lexica vulgata. KUST. Nihil opus emendatione. Huc pertinent quæ leguntur in Ἐξάρχοντες, et ex eodem scriptore proculdubio sunt desumta. HEMST. Dion. Cass. p. 612. citat Toupius, ubi leg. ὁλκοῖς.

H [m] ἀνάψαντες] ἀνάψαντες A.V. Tum ὑπὸ τρίχων A.E.M.

[n] γενικῆς] Leg. γεννικῆς. VALCK.

ὉΛΚΗΝ] Vid. supra ad v. Δύναμις. TOUP.

[o] τροπήν] Sic etiam habet Photius in Lexico ms. At male. Scribendum enim est, ῥοπήν. Hesychius: Ὁλκή: Δύναμις, ῥοπή, &c. KUST.

Ὁλκόν: Ἰσχυρὸν τόνον, ἢ ἑλκυστικὸν, ἢ ὅρμον, ἢ ὁδόν.

[p]Ὁ δὲ τὸν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἔκοψεν.

Ὁλκός: Ὁδὸς, ἢ ἀγωγὸς ῥεύματος, ἢ οὐρά. Ἡ ὁλκὸς, κυρίως, τὸ τῶν [q]δρακόντων σύρμα· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὸ τῆς τρόπιδος ἔκταμα. Δρακοντοειδὲς γὰρ, διὰ πάσης τῆς νεὼς διῆκον.

Ὁλκὸς ἄνθρωπος: Ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγός.

Ὁλκοῖς ἄγειν καὶ ἐφέλκεσθαι [r]δυναμένοις.

Ὁλκούς: Ἐφελκομένας.

Ὁλκούς: [s]Ναυστάθμους.

Ὅλμος: Τὸ μαγειρικὸν ἐργαλεῖον. [t]Καὶ ὁ [u]τρίπους τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ [x]ὁλμειὸς, στρογγύλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια, καὶ ἄλλα τινά.

Ὀλοή: Ὀλεθρία.

Ὁλοκαρπούμενον: Ὅλον προσφερόμενον.

Ὁλοκαύτωμα: Ἡ θυσία.

Ὀλολυγή: Ἡ βοή.

Ὀλολύγιον:

Ὄλωλα: Ἀπόλωλα. Καὶ ὄλοιτο, εὐκτικῶς, [[y]φθαρείη.]

Ὀλώλαμεν: Ἀπολώλαμεν.

Ὅλῳ ποδί: Ὅλῃ δυνάμει.

Ὀλολυζέτω: Θρηνείτω. Κυρίως [z]ἐπὶ γυναικῶν. [a]Ὅμηρος·

Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.

Ὀλολυζέτω πίτυς, ὅτι πέπτωκε κέδρος: Τουτέστι, τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων τὰ ἀσθενέστερα παιδευέσθωσαν καὶ σωφρονιζέσθωσαν. Καὶ [b]ὁ Σολομῶν λέγει·

Τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων, δίκαιοι κατάφοβοι γίνονται.

Καὶ,

[c]Λοιμοῦ μαστιζομένου ἄφρων πανουργότερος γίνεται.

Ὀλολύζειν: Τὸ μετὰ κραυγῆς εὔχεσθαι. [d]Ὅμηρος·

Αἱ δ' ὀλόλυξαν.

Ὀλολύζει ὁ γέρων, εἰς τὴν θηλύτητα αὐτοῦ καὶ λαγνείαν ἀποβλέπων.

Ὀλοός: [e]Δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, δηλοῖ [f]ὁ φρόνιμος, καὶ ὑγιής· ψιλουμένης δὲ, ὁ ὀλέθριος.

Ὀλοόφρονος: Τοῦ ὀλέθρια φρονοῦντος.

Ὅλορος, Ὀλόρου. Ὄνομα κύριον.

Ὀλός: Θολός.

Ὅλος καὶ πᾶς:

Ἦν ὅλος καὶ πᾶς πρὸς τὸ πολεμεῖν.

[g]Ἢ,

[h]Πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν.

Ὅλος καὶ πᾶς ἦν τῇ διανοίᾳ περὶ τοὺς ἐνεστῶτας κινδύνους.

Ἀντὶ τοῦ, πάσῃ δυνάμει.

Ὁλοσχερῶς: Ὁλοτελῶς.

Ὁλόσχοινοι: Αἰσχίνης ἐν τῷ [i]περὶ τῆς παραπρεσβείας. [k]Θεόφραστος δὲ τρία εἴδη σχοίνου φησίν· ὧν ὁ τρίτος μεγέθει καὶ εὐσαρκίᾳ διαφέρων, ὁλόσχοινος καλεῖται.

Ὀλοφώϊον: Ὀλέθριον.

Ὀλόφωνος: Ὁ ἀλεκτρυών. [l]Οὕτως Κρατῖνος.

Ὁλόφυλος: Ὁ ὁλόκληρος.

Ὀλοφύρεται: Ἀποδύρεται, κλάει.

Ὀλοφυρμός: [m]Θρῆνος.

p Ὁ δὲ τὸν] Ex Menandro hist. p. 124. TOUP. Menandri verba sunt, τὸν κατὰ πόλιν ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἀπεσκεύασε.

q δρακόντων σύρμα] Sic auctor emend. περὶ πνευμάτων p. 233. ed. Valck. Vid. v. Ἰνδοί. TOUP.

Καὶ Ὁλκοῖς] καὶ om. A.B.E.

r δυναμένοις] δυνάμενοι Photius.

s Ναυστάθμους] Vid. Wesseling. ad Herodot. II. 154.

ὍΛΜΟΣ: Τὸ μαγειρ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 238.

t Καὶ τρίπους τοῦ Ἀπόλλ.] Vide Zenob. Centur. III. 63. et Nostrum supra v. Ἐν ὅλμῳ. KUST.

u τρίποος] ὁ τρίπους A.V.

x ὉΛΜΕΙΟΣ] Schol. Il. λ'. 147. Ὅλμος δέ ἐστι κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτεται ὄσπρια καὶ ἄλλα τινα.

ὉΛΟΚΑΡΠΟΥΜΕΝΟΝ] Frequens vocis hujus usus est apud scriptores sacros. KUST. v. ad Hesych.

ὉΛΟΚΑΥΤΩΜΑ] Ὁλοκαυτώματα A.

y φθαρείη om. A.B.V.

ὍΛΩΙ ΠΟΔΙ] Apollon. Rhod. IV. 1166. τερπνῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί. Pro ὅλῳ ποδὶ Libanius T. II. p. 724 C. dixit παντὶ ποδί. RUHNKEN. Ep. Crit. p. 225.

z ἐπὶ γυναικῶν] Conf. Wesseling. Diodor. Sic. XVI. 11. Hemsterhus. ad Luciani Somn. c. 4.

a Ὅμηρος] Il. ζ. 301. KUST.

ὈΛΟΛΥΖΕΤΩ ΠΙΤΥΣ, ὍΤΙ ΠΕΠΤΩΚΕ ΚΕΔΡΟΣ] Hæc sunt verba Prophetæ Zachariæ, c. XI. 2. secundum versionem LXX interpretum. KUST.

b ὁ Σολομῶν λέγει] Proverb. XXIX. 16. KUST. Seqq. om. V.

c Λοιμοῦ μαστιζόμενος ἄφρ.] Hæc sunt verba ejusdem Salomonis Prov. XIX. 25. KUST. λοιμοῦ μαστιζομένου A. B.E. λοιμοῦ μαστιγουμένου LXX.

d Ὅμηρος] Odyss. γ'. 450. Scholiasta: Ὀλόλυξαν: Μετὰ βοῆς ηὔξαντο. KUST.

ὈΛΟΛΥΖΕΙ ΓΕΡΩΝ] Aristoph. Thesmoph. 136. Ὀλολύζεις γέρων. Scribendum cum Suida, ὀλολύζει. Quod et recte vidit Kusterus. Quæ sequuntur sunt verba Scholiastæ. TOUP. ὀλ. ὁ γέρων A.B.V.

e Δασυνομένης] διὰ μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δασυνομένης V.

f τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ] ὁ φρόνιμος καὶ ὑγιής A.V.E. et mox ὁ ὀλέθριος.

ὈΛΟΟΦΡΟΝΟΣ] Il. β. 723. et al.

g Καὶ] ἢ A.B.V.E.

ib. ἢ πρὸς τὸ habent superiores edd. a quibus cur discesserit Kusterus nullam causam video. Prius exemplum, cujus eadem cum altero sententia est, suo nomine adposuisse lexicographus videtur, vulgari verbo πολεμεῖν utens; alterum exemplum, quod a priori non differt nisi exquisitioribus verbis παραβάλλεσθαι et διακινδυνεύειν, ductum est ex Polyb. III. 94, 10. Perperam autem apud Suidam h. l. πρὸς τὸ πολ. et πρὸς τὸ παραβ. pro quo, non modo apud Polybium, sed et apud eundem Suidam in v. Παραβαλλ. recte πρὸς τῷ π. scribitur. Pari igitur ratione etiam πρὸς τῷ πολεμεῖν scriptum oportebat. SCHWEIGHÆUSER. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 92.

h Πρὸς τὸ παραβάλλεσθαι καὶ διακ.] Est fragmentum Polybii, [III. 94.] quod legitur etiam infra v. Παραβάλλεσθαι. KUST.

ὉΛΟΣΧΕΡΩΣ] Marc. Antonin. IX. 3. TOUP.

ὉΛΟΣΧΟΙΝΟΙ: Αἰσχίνης ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione. KUST. Ὁλοσχοίνων Photius.

i περὶ παραπ.] περὶ τῆς παραπ. A. Photius. περὶ τῆς πρεσβείας B.V. Mox Θεόφραστος δὲ ἐν τρίτῳ V.

k Θεόφραστος] Lib. IV. Histor. Plant. c. 13. KUST.

l οὕτως Κρατῖνος om. A. Sed habet Photius cum ceteris.

m Θρῆνος] Statim delevi ὈΛΟΦΥΞΙΣ: Θρᾳκία πόλις περὶ Ἄθων· ἧς πολίτης Ἡρόδοτος Ὀλοφύξιος, περὶ Νυμφῶν, ὥς φασι, γράψας, καὶ ἱερῶν, cum A.V. Quæ ex Steph. Byz. huc immigrarunt.

"Ολπη: Ἡ λήκυθος. Οἱονεὶ ἐλαιόπη τίς οὖσα· διὰ τὸ δι' αὐτῆς [n]ὀπιπτεύεσθαι τὸ ἔλαιον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [o]Χάλκεον ἀργυρέῳ με ποικίλον, Ἰνδικὸν ἔργον,
> ὄλπην ἡδίστου ξείνιον εἰς ἑτάρου,
> ἦμαρ ἐπεὶ τόδε σεῖο γενέθλιον,
> πέμπει γηθομένη σὺν φρενὶ Κριναγόρης.

Ὀλοοίτροχος: Περιφερής, στρογγύλος. Καὶ [p]ὀλοίτροχος.

Ὀλοφέρνης, ἀρχιστράτηγος [q]Καμβύσου, υἱοῦ Κύρου. Πόλεμον δὲ ἔχων ὁ Καμβύσης πρὸς Ἀρφαξὰδ, βασιλέα Μήδων, καὶ συμμαχίαν αἰτήσας παρὰ τῶν ἐθνῶν ἁπάντων ἕως Αἰγύπτου, καὶ μὴ δεδωκότων αὐτῷ, [r]μετὰ τὸ νικῆσαι Ἀρφαξὰδ, πόλεμον ἔθετο κατὰ τῶν μὴ δεδωκότων αὐτῷ βοήθειαν, ἀποστείλας Ὀλοφέρνην μετὰ δυνάμεως πολλῆς· ὃς πάντων ἐκράτησεν. Ἐλθὼν δὲ περὶ [s]Βετυλούαν τὴν τῶν Ἰουδαίων πόλιν, ἀπέστειλεν [t]Ἀχίωρ τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ἐπαπειλήσας αὐτῷ, εἰ μὴ [u]ἕλοι τὴν πόλιν, ἀναιρήσειν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἀχίωρ κρατήσας τὰ ὕδατα, ἠνάγκασεν ἑτοίμως ἔχειν ἐκδοῦναι αὐτῷ τὴν πόλιν. Ἡ δὲ [x]Ἰουδὴθ ἐξελθοῦσα κεκοσμημένη ὡς νύμφη, ἀπεκεφάλισε τὸν Ὀλοφέρνην, καὶ ἐσώθη ἡ πόλις. Καὶ κλίνεται εἰς ου.

Ὀλοίτροχος:

> [y]Λίθος ὀλοίτροχος ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὴν εὑρετὴν τοῦ [z]τεχνήματος

A ἐμπεσὼν, τοῦ τε στόματος [a]ἐξήραξε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέωσεν ἄμφω.

[b]Ἡρόδοτος·

> Καὶ δὴ προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας, ὀλοιτρόχους ἀφίεσαν.

Καὶ αὖθις·

> Ὀλοιτρόχους μεγάλους κατὰ τοῦ λόφου κυλίοντες.

[c]Λίθους ὅλους τροχοειδεῖς.

B Ὀλοιτρόχους: Στρογγύλους, τροχοειδεῖς [d]λίθους. [e]Ξενοφῶν·

> [Τηνικαῦτα] ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὀλοιτρόχους ἁμαξιαίους, οἱ φερόμενοι διεσφενδονῶντο.

Ὀλυμπιάνειος, σοφιστὴς, τοῦ Ὀλυμπιάνου.

Ὀλυμπιάς: [f]Οὕτω καλεῖται παρ' Ἕλλησιν ὁ κατὰ τέσσαρα ἔτη [g]συντελούμενος ἀγὼν, διὰ τὴν κατὰ τετραετίαν τῶν τοῦ ἡλίου δρόμων ἐκ τῶν κατ' ἔτος
C [h]ὡρῶν τριῶν συντελουμένην ἡμέραν. Ἐτέθη δὲ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐπὶ Σολομῶντος, εἰς ἑορτὴν κοσμικὴν τοῦ Διός.

Ὀλυμπιάς: Τετραετηρικὸς ἀγών. Εἰσὶ δὲ τέσσαρες ἀγῶνες, Ὀλύμπια, Ἴσθμια, Νέμεα, [i]καὶ Πύθια. Λέγεται καὶ [k]Ὀλυμπιάσι, τουτέστιν, ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις, ἔνθα ἠγωνίζοντο.

Ὀλυμπιόδωρος, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλέος
D εὐρύ. Παρὰ τούτῳ φοιτᾷ [l]Πρόκλος ὁ Λύκιος ἐπ' Ἀριστοτελικοῖς λόγοις. Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν [m]περὶ τοῦτο

"ΟΛΠΗ] Ὀόλπη V. Ὄλπις Etymol. et mox ἐλαιόπιν.
[n] ὀπιπτεύεσθαι] ὀπισεύεσθαι V.E. Etymol.
[o] Χάλκεον ἀργυρέῳ με ποικίλ.] Anthol. Pal. VI. 261.
ΟΛΟΟΙΤΡΟΧΟΣ] Il. ν'. 137.
[p] ΟΛΟΤΡΟΧΟΣ] Leg. ὀλοίτροχος. REINES. Cf. Titman. ad Zonar. ὀλοίτροχος, et interpp. ad Hesych. et Etymol. M. MULLER.
ib. ὀλοίτροχος A.B.
ΟΛΟΦΕΡΝΗΣ] Q. d. diaboli lictor. Vid. Lex. Chald. Buxtorf. REINES.
[q] Καμβύσου—ἔχων ὁ om. A.
[r] καὶ μετὰ] καὶ om. A.B.V.E.
[s] Βετυλίαν] Βετυλούαν A.B.V.E. Βετυλοίαν M.
[t] Ἀχίωρ] Ἀχίωρ A. et sic infra. Mox αὐτοῖς V.
[u] ἕλοι] ἕλοιτο A. Mox ἀνελεῖν αὐτοὺς V. pro ἀναιρήσειν αὐτόν.
[x] Ἰουδὴθ] Ἰουδὶθ A. Infra ὡς νύμφη om. V.
ΟΛΟΙΤΡΟΧΟΣ] Sic recte ms. A. At priores editt. ὀλοίτροχος: quam lectionem literarum series respuit. KUST. Ὀλοίτροχος A. (cum spiritu leni) et in exempl.
[y] Λίθος ὀλοίτροχος ἀπὸ μηχ.] Fragmentum hoc ex optimo ms. A. supplevi, quod in prioribus editt. mutile sic legitur: Λίθος ὁ ἀπὸ μηχανῆς εἰς τὸν εὑρετὴν τοῦ τεχνήματος ἐξήραξε, καὶ τοὺς, &c. Ceterum, pro τοῦ τε στόματος, constructionis gratia potius scribendum est, τό τε στόμα. KUST.
[z] τεχνήματος] μηχανήματος V. (τεχν superscript)
[a] ἐξήραξε] Supplendum videtur τοὺς ὀδόντας. HEMST.
[b] Ἡρόδοτος] Lib. VIII. 52.
[c] λίθους ὅ. τρ. accedunt ex A.B.V.E.M.
[d] λίθους addidi cum A.B.V. Hanc vocem delevi in exemp. post βάρβαροι cum A.B. Τηνικαῦτα in exempli principio om. A.B.V.
[e] Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri, p. 319. KUST. IV. 2, 3.
ΟΛΥΜΠΙΑΝΕΙΟΣ] Ὀλυμπιάνιος V. Mox Ὀλυμπιανείου edd. vett.
ΟΛΥΜΠΙΑΣ] Sic ms. A. At priores editt. [et B.E.] Ὀλυμπία. Scripsisse hic autem Suidam Ὀλυμπιάς, vel ex sequenti articulo patet. KUST.
[f] Οὕτω καλεῖται παρ' Ἑλλ.——συντελουμένην ἡμέραν] Hæc sunt verba Cyrilli Hierosolymitani Catech. XII. c. 8. p. 113.
E ut Pearsonius ad oram libri recte observaverat. KUST.
[g] συντελούμενος] συγκαλούμενος V.
[h] ὡρῶν τριῶν] Sic etiam legitur apud Cyrillum. At tam hic quam illic scribendum est, ὡρῶν ἕξ. Tot enim horis annus Julianus dies CCCLXV. excedit: ut vel pueris notum est. KUST. Confusi sunt sc. numeri γ' et ϛ'.
[i] καὶ Πύθια om. V. et A. cum lacuna.
[k] Ὀλυμπιάσι] Respexit Suidas Aristoph. Lysistr. 1133. Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ. KUST. Vide quæ de accentu hujus v. monuit Hemsterhus. ad Lucian. Timon.
F c. 4. καὶ λέγεται Ὀλ. V.
ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ, φιλόσοφος Ἀλεξανδρεύς· οὗ κλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Marini, in Vita Procli, c. 9. ut Pearsonius ad oram libri notaverat. Sic autem apud ipsum Marinum legitur: Φοιτᾷ μὲν (Πρόκλος) ἐπὶ λόγους Ἀριστοτελικοὺς παρ' Ὀλυμπιόδωρον τὸν φιλόσοφον, οὗ κλέος εὐρύ. Ἐπὶ δὲ μαθήμασιν Ἥρωνι ἐπέτρεψεν ἑαυτόν. Τοσοῦτον δὲ καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες τὸ ἦθος τοῦ μειρακίου ἠγάσθησαν, ὥστε τὸν μὲν Ὀλυμπιόδωρον, θυγατέρα ἔχοντα ἠγμένην καὶ αὐτὴν φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι. Et
G mox: Ὀλυμπιοδώρου δὲ ἀκροώμενος, ἀνδρὸς δυνατοῦ λέγειν, καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ, &c. Hinc apparet Suidam negligenter admodum et mala fide locum hunc ex Marino excerpsisse; quippe qui non solum ordinem periodorum invertit, sed etiam sensum ipsum prorsus mutilavit. Confer Lambecium lib. VI. de Bibl. Cæsar. p. 181. sed qui (ut recte monuit Fabricius ad Marinum, p. 19.) fallitur, cum Olympiodorum hunc, Procli magistrum, eundem esse putat
H cum philosopho ejusdem nominis, cujus commentarii in quosdam libros Platonis manu exarati supersunt in variis bibliothecis. Nam in his non modo Proclus ipse, sed et Proclo haud paulo junior Damascius laudatur. KUST.
[l] Πρόκλος] Πάτροκλος A.
[m] περὶ τοῦτο] περὶ τούτου B.E.V.

εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις [n]τῶν ἀκουόντων ὄντος ἐφικτοῦ· ἠγάσθη [o]δὲ τὸ μειράκιον, ὥστε καὶ θυγάτριον ἔχων ἡγμένον καὶ αὐτὸ φιλοσόφως, βουληθῆναι αὐτῷ κατεγγυῆσαι.

ὈΛΥΜΠΙΟΝΊΚΗΣ: Ὁ ἐν [p]Ὀλυμπίᾳ νικῶν.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ἀδελφὸς Γενερώσης· ὃς ἧκεν ἀπὸ τῆς Κιλικίας εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὴν θεραπείαν τοῦ [q]Σαρπηδόνος. Ἦν δὲ ἐς [r]τὰ πάντα φύσιν ἀξιάγαστον κεκτημένος, μέγας μὲν τὸ σῶμα καὶ εὐμήκης ἰδεῖν· καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν. Τῆς δὲ ἡλικίας ἐν τῷ φρονιματάτῳ τότε γεγονὼς, εὐόμιλός [s]τε ἦν καὶ ἡδὺς ἱκανῶς τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ ὠφέλιμος, εἴπερ τις ἕτερος, τοῖς πειθομένοις. [t]Οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτεράμων καὶ βάρβαρος τὴν ψυχὴν, ὃς οὐκ ἐπείθετο καὶ [u]κατεκηλεῖτο τοῖς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ στόματος ἐκείνου ῥέουσι λόγοις· τοιάδε τις ἐπεκάθητο πειθὼ τοῖς χείλεσι τοῦ ἀνδρὸς, οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον. Ταῦτά τοι τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι [x]κατέστη ἱεροδιδάσκαλος, ἤδη [y]κατασυρομένοις ὑπὸ τοῦ [z]χειμάρρου τῆς πολιτείας. Ὁ δὲ συναγείρων ἑκάστοτε τοὺς παρατυγχάνοντας, ἐδίδασκε τὰ ἀρχαῖα νόμιμα, καὶ τὴν τούτοις ἐφεπομένην εὐδαιμονίαν, ὅση τε καὶ οἵα θεόθεν ἀπήντα τοῖς ἀκριβῶς ταῦτα διαφυλάττουσιν. Οὕτως δὲ ἦν ὁ [a]Ὄλυμπος πλήρης τοῦ θεοῦ, ὥστε καὶ προεῖπε τοῖς [b]ἑταίροις, ὅτι Σάραπις ἀφήσει τὸν νεών· ὃ καὶ γέγονεν.

ὌΛΥΜΠΟΣ, [c]Μαίονος, Μυσὸς, αὐλητὴς, καὶ ποιητὴς μελῶν καὶ ἐλεγείων, ἡγεμών τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς [d]τῆς διὰ τῶν αὐλῶν· μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσύου, τὸ γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς [e]Ὑάγνιδος. Γέγονε δὲ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ὁ Ὄλυμπος, ἐξ οὗ [f]τὸ ὄρος τὸ ἐν Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

ὌΛΥΜΠΟΣ: Ὁ τοὺς νόμους τῆς κιθαρῳδίας [g]ἐκθεὶς καὶ διδάξας.

ὌΛΥΜΠΟΣ Φρὺξ, νεώτερος, αὐλητὴς γεγονὼς ἐπὶ Μίδου τοῦ Γορδίου.

ὌΛΥΜΠΟΣ: [h]Οὐρανός· Θεοῦ οἰκητήριον.

ὌΛΥΝΘΟΣ: Παρὰ τὸ [i]ὅλος ἀνθεῖν· ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. ὌΛΥΝΘΟΣ οὖν, ἡ ὠμὴ συκῆ.

ὌΛΥΡΑ: [k]Ζειὰ, εἶδος σπέρματος.

ὌΜΜΑ ΓᾺΡ ΑἸΘΈΡΟΣ ἈΚΆΜΑΤΟΝ ΣΕΛΑΓΕῖΤΑΙ: Τοῦτο ἔστιν ὁ ἥλιος. Ἐπεὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀφθαλμὸν αὐτὸν ὀνομάζειν.

ὍΜΑΔΟΣ: Θόρυβος.

ὉΜΑΥΛΟΣ: Ὁμόθρους, ὁμόφωνος.

> Στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.

[l]Σοφοκλῆς.

ὉΜΑΛΈΣ: Ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς εὐθείας. [m]Προκόπιος·

> Οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὥρμηντο, οὔτε εἰς τοῦ Βουργαῶνος τὴν ὑπερβολὴν ἀναδραμεῖν ἔχοντες, οὔτε εἰς τὸ ὁμαλὲς, διὰ τὸ ἐπικεῖσθαι τοὺς ἐναντίους.

ὉΜΑΡΤῶΝ: Ἀκολουθῶν· ἢ, ὁμοῦ πέμπων.

ὈΜΒΡΉΣΑΣ: Βρέξας.

ὈΜΒΡῶ, ὀμβρήσω. Καὶ [n]ὈΜΒΡΟΒΑΤΤῶ: Καὶ [o]ὈΜΒΡΉΣΑΝΤΟΣ, πηγάσαντος.

ὈΜΒΡΊΑ ΧΆΛΑΖ᾽ ἘΠΙΡΡΆΞΑΣΑ, Ἢ ΔΙῸΣ ΚΕΡΑΥΝΌΣ:

ὌΜΒΡΙΟΝ ὝΔΩΡ: [Καὶ ὄμβριμον.]

---

[n] τῶν] ἐτῶν V.

[o] δὴ] δὲ A.B.V.

[p] Ὀλυμπείοις] Ὀλυμπίῳ A. Vid. Schol. Platon. p. 164. ubi leg. Ὀλυμπίῳ pro Ὀλύμπῳ.

ὌΛΥΜΠΟΣ, ἀδελφὸς Γεν.] Totus hic articulus ex Damascio sumptus est. Apud Photium enim in Excerptis ex Damascio p. 1036. 1037. omnia ista verba, μέγας μὲν τὸ σῶμα, καὶ εὐμήκης——οὐκ ἀνθρώπειόν τι χρῆμα, ἀλλὰ θειότερον, vix syllaba vel vocula aliqua mutata leguntur: unde facile conjicias, et reliqua quæ Suidas hic habet, ex eodem Damascio excerpta esse. KUST.

[q] Σαρπηδόνος] Forte legendum est, Σαράπιδος. Vide in fine hujus articuli. KUST. Ita legendum esse suo periculo monuit Valesius ad Sozomen. Hist. Eccl. VII. p. 298. n. 1. qui omnino videndus. HEMST.

[r] τὰ πάντα] τὰ om. A.V.

[s] τε ἦν] τε ἦν οὕτως V. omissis καὶ ἡδὺς—πειθομένοις.

[t] Οὐδεὶς δὲ ἦν οὕτως ἀτερ.——ῥέουσι λόγοις] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀτέραμνον. KUST. ἦν οὕτως om. V.

[u] κατεκηλεῖτο] συγκατακηλεῖτο V.

[x] κατέστη ἱεροδιδάσκαλος] Videtur esse ille, ad quem frequenter scribit Synesius. Vid. ejus Epp. 147. 45. 95. etc. REINES. κατέστη om. A.V.

[y] κατασυρομένοις] κατασυρομένης Hemsterhusius.

[z] χειμάρρου] χείμαρρον intelligit religionem Christianam. Mox ἀρχαῖα νόμιμα sunt sacrorum instituta vetusta, quæ a religione Christiana mutari Olympus graviter ferebat. HEMST. τοῦ om. V.

[a] Ὄλυμπος] Jamblichus de Myst. p. 69. ubi v. notas Galei. TOUP.

[b] ἑταίροις] ἑτέροις A.

ὌΛΥΜΠΟΣ] De hoc vide Scholiastam Aristophanis ad initium Equitum, et Nostrum supra v. Ἐπαυλίαν. KUST.

[c] Μαίονος] Hanc vocem ex ms. A. revocavi, quæ in mss. B. et C. itemque in prioribus editt. omnibus deest. KUST.

[d] καὶ τῆς] καὶ om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[e] Ὑάγνιδος] Οἰάγνιδος A.B.V.E.

[f] καὶ ὄρος] τὸ ὄρος A.B.V.

[g] ἐκθεὶς] ἐνθεὶς A.V.E.

[h] Ὁ οὐρανὸς] ὁ om. A. V. Photius. Statim οἰονεὶ ὁλόλαμπος om. A.B.V. Phot.

[i] ὅλως] ὅλος A.B.V.E. pr. Mox ἔχων E. Delevi in fine Καὶ ὌΛΥΝΘΟΣ, πόλις ἐν Θρᾴκῃ, cum A.B.V.

[k] Ζειὰ] ζειαὶ Photius.

ὌΜΜΑ: Ὄμμα αἰθέρος ὁ ἥλιος. ὌΜΜΑ ΓΑΡ ΑΙΘΕΡΟΣ ἈΚΑΜΑΤΟΝ ΣΕΛΑΓΕΙΤΑΙ. Ἐπεὶ καὶ οἱ τραγικοὶ εἰώθασιν ὀνομάζειν αὐτὸν ὀφθαλμόν] Aristoph. Nub. 284. Ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται. Ad quem locum consulendus Scholiastes, cujus scrinia compilare non erubuit noster lexicographus. TOUP. Suidam refinxi cum A.V.

ὍΜΑΔΟΣ] Vid. Schol. Platon. p. 150.

[l] Σοφοκλῆς] Œd. Tyr. 187.

[m] Προκόπιος] Lib. II. de Bello Vandal. c. 12. KUST.

ὈΜΒΡΗΣΑΣ] Potius, ὀμβρίσας, ab ὀμβρίζω. Nam ὀμβρήσας est ab ὀμβρέω, quod *pluere* significat. KUST.

[n] Ὀμβροβαττῶ] Est vox suspecta: vel saltem mihi nusquam alibi lecta. KUST. Propius ad veram lectionem ed. princ. ὀμβροβλυττῶ: [sic B.V.E.] ut dederit forsan Suidas ὀμβροβλύζω, vel ὀμβροβλύσσω, aut ὀμβροβλύττω. ABRESCH.

[o] ὈΜΒΡΗΣΑΝΤΟΣ] Hesiod. Opp. 413. Mox πηγάσαντος om. A. sed agnoscit Photius.

ὈΜΒΡΙΑ ΧΑΛΑΖ᾽] Sophocl. Œd. Col. 1502.

ὌΜΒΡΙΟΝ] Homer. Il. γ. 453. Misc. Obs. VIII. p. 177. TOUP. καὶ ὄμβριμον om. A.V. et ni fallor ceteri. Deinde delevi, quæ male h. l. inseruit Aldus, ὈΜΒΡΙ-

"Ομαιμος: Ἀδελφός. Ἐν [p] Ἐπιγράμμασι·

Οἱ τρισσοί τοι ταῦτα τὰ δίκτυα θῆκαν ὅμαιμοι.

Λέγονται καὶ σύναιμοι, [καὶ ὁμαίμονες.]

Ὁμαίμονος: Ἀδελφοῦ.

"Ομαιμος καὶ ὁμαίμων: Ἀδελφὸς, ἢ συγγενὴς, καὶ ὁμοτήθυος.

Ὁμαιχμία: Ὁμομαχία, συμμαχία, φιλία. Παρὰ τὸ ὁμοῦ τὰς αἰχμὰς τίθεσθαι. [q] Ἡρόδοτος·

B Καὶ ὀλίγον μὲν χρόνον [r] ἡ ὁμαιχμία ξυνέμεινεν· ἔπειτα διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους.

Καὶ αὖθις·

Ἐπηγάγετο δὲ ἐς ὁμαιχμίαν τοὺς Γότθους.

Καὶ αὖθις·

Ἐπὶ Ἀννίβα τοῦ Καρχηδονίου στρατηγοῦ τῆς Ἰταλίας ἀπάσης ἐς τὴν Ῥωμαίων συστάσης ὁμαιχμίαν.

C Ὁμέθνιον: Ὁμόφυλον.

Ὁμέστιον: Ὁμόοικον, [s] ὁμορόφιον, γαμετήν.

Ὁμευνέτης, ὁμευνέτου. Συγκοίτου ἀνδρός. [t] Τὸ δὲ θηλυκὸν, ὁμευνέτις διὰ τοῦ ι.

Ὁμῆ σύ: Ὁμοῦμαι. Ὁμῇ, δευτέρου προσώπου.

Ὁμήγυριν: Ἄθροισμα, πλῆθος. Ἡ εὐθεῖα ὁμήγυρις.

D Ὁμῆλιξ: [u] Ὁ ὁμοῆλιξ.

Ὁμηρεύειν: Συμφωνεῖν.

Οἱ δὲ Σάμιοι, καίπερ ἐξωμηρευμένων αὐτοῖς τῶν νεανίσκων, ὅμως οὐκ ἐνέμειναν, ἀλλ' ἐπανέστησαν τοῖς φυλάσσουσι τὴν πόλιν τῶν [x] Μακεδόνων.

Ὁμηρεύοντας: [y] Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, ἐπὶ τῶν [z] ἀναπεμφθέντων Λακεδαιμονίων Ἀλεξάνδρῳ. [a] Ἦσαν δὲ ν'.

Ὁμηρεία: [b] Ἡ ἀντιπρόσοψις.

Ὁμήρειος λόγος: Ὁ τοῦ Ὁμήρου.

Ὁμηρίδαι: Οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι. [c] Οἱ δὲ, γένος ἐν Χίῳ ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ ὠνομασμένον. [d] Ἄλλοι δέ φασιν ἁμαρτάνειν τοὺς οὕτω νομίζοντας· ὠνομάσθαι γὰρ ἀπὸ τῶν ὁμήρων· ἐπεὶ αἱ γυναῖκες ποτὲ τῶν Χίων ἐν Διονυσίοις παραφρονήσασαι εἰς μάχην ἦλθον τοῖς ἀνδράσι, καὶ δόντες ἀλλήλοις ὅμηρα νυμφίους καὶ νύμφας, ἐπαύσαντο· ὧν τοὺς ἀπογόνους Ὁμηρίδας [e] λέγουσιν.

Ὁμηρίζω: Τοῖς Ὁμήρου χρῶμαι.

"Ομηρον: Παρὰ [f] Θουκυδίδῃ, ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις. Αἰλιανός·

[g] Ὁ δὲ ὑφαιρεῖται τὸν κώδωνα, καὶ [h] φιλίας σύμβολον, καὶ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τῷ ἑταίρῳ αὐτοῦ.

[i] "Ομηροι δέ εἰσιν, οἱ ἐπὶ [k] συμβάσει διδόμενοι. [l] Ὁμηρῶσαι γὰρ, τὸ συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λέγεσθαι τὸ ἀκολουθεῖν. Τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν [m] ὡμολογημένων διδομένους ἐντεῦθεν ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι.

"Ομηρος, ὁ ποιητὴς, Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ, καὶ [n] Κριθηΐδος· ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικὸς, [o] Μαίονος, ἢ [p] Μητίου, καὶ Εὐμήτιδος μητρός· κατὰ

ΜΟΕΡΓΟΣ: Ὁ μεγάλα ἔργα ποιῶν. "ΟΜΒΡΙΜΟΣ: Ἰσχυρός. ᾿ΟΜΒΡΩΝ: Ὄνομα πόλεως. "ΟΜΒΡΥΖΟΝ ΧΡΥΣΙΟΝ: Τὸ πολλάκις ἑψηθέν. Τὸ καθαρώτατον, quæ desunt A.B.E.V. Vide supra v. Ὀβρυμοεργός.

p Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 13. τοιαῦτα V. pro τοι ταῦτα. In fine gl. καὶ ὁμαίμονες om. A.B.V.

ΟΜΑΙΧΜΙΑ—φιλία] Vide nos ad Hesych. Zosimus p. 278. εἰς φιλίαν καὶ ὁμαιχμίαν ἐδέξατο καὶ ἐλ. α. καὶ δωρ. ἄλλαις. Leg. μεγάλαις τιμήσας. Exciderat, opinor, exemplum allatum ex Herodoto, qui ista voce sæpius utitur. TOUP.

q Ἡρόδοτος] Imo, Θουκυδίδης. Quæ enim sequuntur, sunt verba Thucydidis libro I. c. 18. ut Portus etiam observaverat. KUST.

r ἡ ὁμαιχμίη] ὁμαιχμία A. qui mox addit οἱ ante Ἀθηναῖοι. Usque ad ἐπηγάγετο δὲ om. V.

ΟΜΕΘΝΙΟΝ] Ὁμέθνιον E. Deest gl. V. Habet eam Photius.

ΟΜΕΣΤΙΟΝ: Ὁμόοικ.] Hæc in prioribus editt. cum articulo præcedenti male cohærent, quæ non solum auctoritate MStorum, sed etiam suadente sensu et literarum serie, inde separavi. KUST.

s ὁμορόφιον] ὁμωρόφιον V.E. quomodo in Photio editum, ubi ms. ὁμορρόφιον. Et hanc formam agnoscit A. infra post Ὁμαροῦσα.

t Τὸ θηλυκὸν ἡ ὁμευνέτις· καὶ κλίνεται ὁμευνέτιδος] θηλ. δὲ διὰ τοῦ ῑ A. τὸ δὲ θ. ὁ. διὰ τοῦ ῑ. V.

ΟΜΗΙ ΣΥ] Aristoph. Nub. 246. Ποίους Θεοὺς ὀμεῖ σύ; Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

ΟΜΗΓΥΡΙΣ] Ὁμήγυριν A. Photius. Mox ἡ εὐθεῖα ὁμήγυρις cum A.V. pro καὶ κλίνεται ὁμηγύρεως· ἡ αἰτιατικὴ, τὴν ὁμήγυριν.

u Ὁ ὁμοήλιξ] ὁ om. V.

x Μακεδόνων] Μακεδονίων A.

ΟΜΗΡΕΥΟΝΤΑΣ: Αἰσχ.] Ex Harpocratione. KUST.

y Αἰσχίνης] P. 72, 35. ed. Steph.

z ἀναπεμφθέντων] ἀνω πεμφθέντων A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui tacite em. ex Harpocrat.

a Ἦσαν δὲ ἑπτά] Ms. A. habet ἦσαν δὲ ν'. i. e. erant autem L. KUST. et sic Photius et Harpocrat. Sæpe confunduntur N et H.

b Ἡ ἀντιπρόσοψις] Est interpretatio barbara. KUST.

ΟΜΗΡΙΔΑΙ] Eos nominat Plato Rep. X. p. 512. cf. Harpocr. unde hæc sunt sumta. REINES. Usque ad ὑποκρινόμενοι Timæus, ubi vid. Ruhnkenius.

c Οἱ δὲ, γένος ἀπὸ τοῦ ποιητ.] Ex Harpocratione. Confer Leonem Allat. De Patria Homeri, c. 13. KUST. ἐν Χίῳ posui post γένος cum A. et Phot. Vulgo post ὠνομασμένον.

d Ἄλλοι] οἱ δέ φασιν Phot. et Harpocr. ms. Pal. mox ὀνομάζεσθαι Photius, ὀνομάσθαι Harp. ms. Pal.

e λέγουσιν] καλοῦσιν A.

f Θουκυδίδῃ] I. 82. Conf. Duker. Annot. ad Schol. p. 607.

g Ὁ δὲ ὑφ.] Vid. Parthenii Erot. c. 7.: hunc enim Æliani locum ad historiam Hipparini pertinere valde mihi fit probabile. HEMST.

h φιλίας] φιλικῆς E.B. m. s.

i "ΟΜΗΡΟΙ δέ εἰσιν, οἱ ἐπὶ συμβ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. KUST. Sequuntur in Harpocr. et Phot. statim post ἦσαν δὲ ν' in v. Ὁμηρεύοντας.

k συμβιβάσει] συμβάσει A.V. Photius, Harpocr.

l ΟΜΗΡΩΣΑΙ] Scribe, ὁμηρῆσαι, ut habet Harpocratio. Confer Hesych. v. Ὁμηρεῖν, et v. Ὁμηρεῖ. KUST. ὁμηρῆσαι Harpocr. ms. Pal. et Phot.

m ὡμολογημένων] ὁμολογουμένων Phot. Harpocr. et prope fin. φησί.

"ΟΜΗΡΟΣ] De Homero vide Historiam nostram Criticam Homeri, ante plures annos a nobis editam, quam incudi aliquando reddemus, et haud paulo auctiorem in lucem denuo emittemus. KUST.

n Κριθηΐδος] νύμφης addit V. γραφῆς B. Mox ἄλλη V.

o Μαίονος] Sic recte ms. A. cujus loco antea male legebatur Μάρωνος. [sic E. Μάρονος B.] Pater enim Homeri dicebatur Mæon: unde princeps ille poëtarum *Mæonides et Mæonius vates* vulgo appellari solet. KUST. Luc. in Encomio Demosthenis de Homero: Πατέρα δὲ Μαίονα

ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. Ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη· Αἰθούσης Θράσσης Λίνος· τοῦ δὲ, Πίερος· τοῦ δὲ, Οἴαγρος· τοῦ δὲ, Ὀρφεύς· τοῦ δὲ, Δρῆς· τοῦ δὲ, Εὐκλέης· τοῦ δὲ, [q] Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ, Φιλοτερπής· τοῦ δὲ, Εὔφημος· τοῦ δ' Ἐπιφράδης· τοῦ δὲ, Μελάνωπος· τοῦ δὲ, Ἀπελλῆς· τοῦ δὲ, Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν [r] ἐν Σμύρνῃ, καὶ γήμας Εὔμητιν τὴν Εὐέπους, τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον. Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν [s] πατρίδα ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. Οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον· οἱ δὲ, Χῖον· οἱ δὲ, Κολοφώνιον· [t] οἱ δὲ, Ἰήτην· οἱ δὲ, Κυμαῖον· οἱ δὲ, ἐκ Τροίας, ἀπὸ [u] χώρας Κεγχρέων· οἱ δὲ, Λυδόν· οἱ δὲ, Ἀθηναῖον· οἱ δὲ, Ἰθακήσιον· οἱ δὲ, [x] Κύπριον· οἱ δὲ, Σαλαμίνιον· οἱ δὲ, Κνώσσιον· οἱ δὲ, Μυκηναῖον· οἱ δὲ, Αἰγύπτιον· οἱ δὲ, Θετταλόν· οἱ δὲ, Ἰταλιώτην· οἱ δὲ, Λευκανόν· οἱ δὲ, [y] Γρύνιον· οἱ δὲ, [z] Ῥωμαῖον· οἱ δὲ, Ῥόδιον. Καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγενής· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. Ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, [a] διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους

A [b] ὅμηρον δοθῆναι· ἢ [c] ὅτι βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ [d] φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. Καὶ [e] γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ΄. Πορφύριος δὲ ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ, πρὸ [f] ρλβ΄ φησίν. Ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν [g] ἐνιαυτοῖς ὕστερον υζ΄. τινὲς δὲ μετὰ [h] ρξ΄ ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως [i] τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοε΄. Γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς δύο, καὶ [k] θυγατέρα· ἣν ἔγημε Στασῖνος ὁ Κύπριος. Οἱ δὲ υἱεῖς, [l] Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα, Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια. Ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα, οὐχ ἅμα, οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς, καθάπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν [m] ἑκάστην ῥαψῳδίαν γράψας καὶ [n] ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκεν, ἀπέλιπεν. [o] Ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν, καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου, [p] τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. Ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα· Ἀμαζονία, [q] Ἰλιὰς μικρὰ, Νόστοι, [r] Ἐπικιχλίδες, [s] Ἠθιέπακτος, ἤτοι Ἴαμβοι, [t] Βατραχομυομαχία, Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, [u] Κεραμὶς, Ἀμφιαράου [x] ἐξέλα- D

τὸν Λυδὸν ἢ ποταμὸν καὶ μητέρα Μελανώπην φασὶν, ἢ Νύμφην τῶν Δρυάδων. Alii Μελανώπῳ. Vid. ibi de Homero plura. Μέλητος υἱὸς, i. e. Meletis fluvii, qui Smyrnam circumfluit. Μελητείας Χάριτες Meleager de Homero. Μελησιγενὴς inde dictus. REINES.

[p] Μητίων] Μυτίων B. Μιτίων E. Μέλητος Wassenberg. Hom. p. 3.

[q] Ἰδμονίδης] Sic rescripsi auctoritate MStorum Paris. E In prioribus enim editt. [et E.] legitur Ἰαμονίδης, quod corruptum esse puto. KUST.

[r] ἐς Σμύρνην] ἐν Σμύρνῃ A.V.

[s] πατρίδα ἀμφίβολος] Vid. Gell. III. 14. Ælian. V. H. XIII. 22. Syrum facit Meleager Gadarensis ap. Athen. IV. p. 157. REINES.

[t] οἱ δὲ, Ἰήτην] Hæ tres voces desunt in prioribus editt. quas ex mss. revocavi. Ceterum, de controversia, quæ inter veteres de patria Homeri intercedebat, omnino legendus est Leo Allat. in libro De Patria Homeri; qui F prolixe de hoc argumento agit. KUST.

[u] χώρας] χωρίου A. οἱ δὲ Αἰγύπτιον post Ἀθηναῖον, et mox οἱ δὲ Κνώσσιον post Κύπριον inserit A.

[x] Κύπριον] Pausan. in Phoc. c. 24. ibique Eucli vatis Cyprii de Homeri ortu carmen. REINES.

[y] Γρύνιον] Sic melius ms. A. [V.] quam mss. B et C. et priores editt. [et E.] quæ habent Γρύνειον. KUST. Ita legi debere vidit Jac. Gronovius in præf. Thes. Ant. Gr. T. X. p. 23. Leonem Allatium, cui hæc emendatio in G mentem non venerat, reprehendens. HEMST. Γρύνιον conj. Reinesius.

[z] Ῥωμαῖον] καὶ Ῥωμ. A.

[a] διὰ τὸ] διὰ τοῦ C.

[b] Ὅμηρον] Ὅμηρος C.

[c] διὰ τὸ] ὅτι A.V.C. διὰ om. B.E. Mox τοῦ om. V.C.

[d] φθέγξασθαι om. C.

[e] γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τ.] De ætate Homeri vide quæ disputat Salmasius ad Solinum, p. 608. edit. Ultraject. KUST. καὶ γέγονε A.V.C.

[f] ρλ΄] ρλβ΄ A.B.V.C.

[g] Ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξ΄] In mss. Paris. pro υξ΄. legitur υζ. H i. e. CDVII. KUST. Sic B.V.E.

[h] ρξ΄] ρξ΄ μόνους A.

[i] τετέχθαι] τετάχθαι C.

[k] θυγατέρα] θυγατέρας V.C.

[l] Ἐρίφων] Εὐρυφῶν adpellatur in Τέρπανδρος. HEMST.

[m] ἑκάστην ῥαψῳδίαν] ἑκάστης ῥαψῳδίας C. qui om. γράψας.

[n] ἐπιδείξας ἐν] ἐπιδειξάμενος A.V.C. ἐν om. E.

[o] Ὕστερον δὲ συνετέθη καὶ συνετ.] Vide omnino Leonem Allat. De Patria Homeri, c. 5. qui fuse de hoc argumento agit. KUST.

[p] τοῦ τῶν] τῶν om. A.

[q] Ἰλιὰς μικρὰ] Alii tamen Leschi poëma hoc tribuunt, ut Scholiasta Pindari ad Nem. VI. 86. et Eusebius in Chronico. Alii vero simpliciter Ἰλιάδα μικρὰν citant, absque ullo nomine scriptoris, quippe quem incertum putarent. Aristoteles de Poetica, p. 251. edit. Sylburg. Ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας, καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. Clemens Alexandrinus Strom. lib. I. p. 236. Νὺξ μὲν ἔην, φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, μεσάτα, &c. Pausanias in Phocicis, p. 659. τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένῃ Μικρᾷ μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα τῆς Δηϊνόμης. Idem in Laconicis sub finem: Μαχάονα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαι φησὶν ὁ τὰ ἔπη ποιήσας F τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. Scholiastes Aristoph. ad Equit. 1053. Ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς, &c. Eustathius ad Il. β. p. 285. Ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ἱστορεῖ, μηδὲ καυθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα. Idem ad Il. τ'. p. 1187. Ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ, τὸν Ἀχιλλέα ἐκ Τηλέφου τοῦ Μυσοῦ ἀναζευγνύντα προσορμισθῆναι ἐκεῖ. Γράφει γὰρ οὕτω, &c. Scholiastes Lycophronis ad v. 783. Φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας, τὸν Ὀδυσσέα τρωθῆναι ὑπὸ Θόαντος. Idem tamen ad v. 1263. Leschem poëmatis istius auctorem laudat. G KUST.

[r] Ἐπικιχλίδες] Unde poëma hoc ita dictum fuerit, clare docet Athenæus lib. II. p. 65. his verbis: Ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ, κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἱστορεῖ Μέναιχμος. Ejusdem poëmatis alibi quoque mentionem facit Athenæus; nimirum lib. XIV. c. 9. p. 639. KUST. Ἐπικιγχλίδες V. Sed ἐπικίχλιδες C.

[s] Ἠθιέπακτος] Paulo inferius hoc ipsum poëma Ἑπταπάκτιον appellatur. Sed verum ejus nomen fuisse Ἑπταπάκτιον existimat Bentleius in Dissertatione ad Malelam, H p. 63. quem vide. KUST. Ἑπτάπεκτος Toupius. Vid. supra p. 1426 B. Adde Heynium ad Procli Chrestomath. post Hephæst. p. 470.

[t] Βατραχομυομαχία] βατραχομαχία μυοβατραχομαχία A.B. V.C.

[u] Κεραμὶς] Κεραμεῖς C.

σεις, παίγνια, [y]Σικελίας ἅλωσις, [z]Ἐπιθαλάμια, Κύκλος, [a]Ὕμνοι, [a]Κύπρια. Γηραιὸς δὲ τελευτήσας, ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἴῳ τέθαπται, [a]τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς· τὸ δὲ ἀληθὲς, ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας, ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν [b]ἄρχεται· καὶ [c]διὰ τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. Ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ [d]τόδε τὸ [e]ἐλεγεῖον, ὃ ὑπὸ τῶν [f]Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ·

> [g]Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
> [h]ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

B [i]Ὅτι Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' [k]Ὁμήρῳ νόμοις φησὶν, ὡς ὁ ποιητὴς ὁρῶν τὴν σωφροσύνην οἰκειοτάτην A [l]ἀρετὴν οὖσαν καὶ [m]πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ [n]ἁρμόττουσαν, καὶ καλῶν χορηγὸν οὖσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ [o]κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῆ κατεσκεύασε [p]πᾶσι τὸν βίον καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς ἰσχυροτάτας γίνεσθαι [q]καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους οὔσας, B περὶ [r]ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς δὲ διαμεμενηκότας [s]ἐν ταῖς εὐτελείαις, εὐτάκτους, καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινομένους ἐγκρατεῖς. [t]Ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν ἀποδέδωκε

[x] ἐξέλευσις] Ms. A. [et V.C.] habet ἐξέλασις, quam lectionem confirmat Herodotus in Vita Homeri, p. 357. ubi sic ait: Κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ, παρεόντων καὶ ἄλλων, τήν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξέλασιν τὴν ἐς Θήβας. KUST.

[y] Σικελίας ἅλωσις] Pearsonius ad oram libri sui recte notaverat, scribendum esse Οἰχαλίας ἅλωσις, i. e. *Œchaliæ expugnatio*. Hujus enim poematis nonnulli Homerum faciebant auctorem. Strabo lib. XIV. p. 638. Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὅν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον, λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος, ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἅλωσιν. Locum hunc Strabonis repetit Eustath. ad Il. β. p. 330. Porro Joannes Tzetzes in Allegorica interpretatione Homeri, nondum edita, scripta poetæ illius recensens, eum de Œchalia quoque scripsisse refert. Ait enim: Τρία καὶ δέκα γέγραφε μνημόσυνα βιβλία, Μαργίτην καὶ τὴν Αἶγά τε, καὶ τῶν Μυῶν τὴν μάχην, Τὴν Ἐπιγόνων μάχην τε γράφει, καὶ Θηβαΐδα, Τὴν ΟΙΧΑΛΙΑΝ, Κέρκωπας, εἰς τοὺς Θεούς τε Ὕμνους, Καὶ τοὺς Ἑπτὰ ἐπ' Ἄκτιον, καὶ τὰς Ἐπικιγκλίδας, (γρ. Ἐπικιχλίδας) Καὶ Ἐπιγράμματα πολλὰ, σὺν Νυμφικοῖς τοῖς Ὕμνοις, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν αὐτὴν μετὰ τῆς Ἰλιάδος. Obiter moneo, Allegoricam hanc interpretationem Iliadis, a Joanne Tzetze scriptam, ms. exstare Parisiis in Bibliotheca Regia, et Oxonii inter codices Baroccianos: ejusque titulum et initium tale esse: Ὑπόθεσις τοῦ Ὁμήρου ἀλληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου Γραμματικοῦ τοῦ Τζέτζου, τῇ κραταιοτάτῃ βασιλίσσῃ καὶ Ὁμηρικωτάτῃ κυρίᾳ Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμανῶν. Ἐπεὶ φαιδρὰ πανσέληνε σελήνη σελασφόρε, Οὐκ ἐκ ῥοῶν Ὠκεανοῦ φαίνουσα λελουμένη, Ἀλλ' ἐκ πορφύρας τῆς κλεινῆς, &c. Sed ut ad institutum redeamus; poëma, Οἰχαλίας ἅλωσιν, quidam Creophylo Samio tribuebant: ut Callimachus in Epigrammate, quod exstat apud Strabonem loco laudato: Clemens Alexandrinus Strom. lib. VI. p. 453. (ubi tamen pro Κρεωφύλου male legitur Κλεοφύλου;) Photius in Lexico ms. et alii. Confer Bentleium in Dissertatione ad Malelam p. 61. 62. et nos supra in v. Κρεώφυλος. KUST.

[a] Κύπρια] Suidas quidem hic τὰ Κύπρια Homero assignat: at plerorumque veterum consensu auctor poëmatis ejus incertus est, aliis Hegesiæ Salaminio, aliis Stasino Cyprio id tribuentibus: pluribus vero nullum ejus auctorem laudantibus, sed simpliciter dicentibus, ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας. Photius Cod. CCXXXIX. p. 981. et seq. Λέγει δὲ (Πρόκλος) καὶ περί τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς Στασῖνον ἀναφέρουσι Κύπριον· οἱ δὲ Ἡγησίαν τὸν Σαλαμίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν· οἱ δὲ, Ὅμηρον· δοῦναι δὲ ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς Στασίνῳ· καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια τὸν πόνον ἐπικληθῆναι. Sed appellationis hujus rationem rejicit ibidem Proclus. Athenæus lib. VIII. p. 334. Ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἐστὶν, ἢ Στασῖνος. Idem lib. XV. p. 682. Ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας, ἢ Στασῖνος. Pausanias in Laconicis, p. 190. Ὁ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια, &c. Idem et alibi poëma hoc absque nomine auctoris citat. Scholiastes Sophoclis ad Electram, p. 88. Ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας. Scholiastes Homeri ad Il. α'. 140. Ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκώς. Scholiastes Pindari ad Nem. X. 112. Ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ, τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυῒ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως. Et mox: Παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια γράψαντα, οὕτω λέγοντα, &c. Sed his omnibus longe antiquior Herodotus Κυπρίων ἐπῶν mentionem facit lib. II. p. 83. qui ea Homeri esse expresse negat. Ait enim: Τοῦτο τὸ χωρίον οὐκ ἥκιστα ἀλλὰ μάλιστα δηλοῖ, ὅτι οὐκ Ὁμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι, ἀλλ' ἄλλου τινός. Ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισιν εἴρηται, ὡς τριταῖος Ἀλέξανδρος ἀπίκετο ἐκ Σπάρτης ἐς τὸ Ἴλιον, ἄγων τὴν Ἑλένην· ἐν δὲ Ἰλιάδι λέγει, ὡς ἐπλάζετο ἄγων αὐτήν. Locum hunc Herodoti repetit Eustathius ad Il. ζ. p. 643. Scholiastes Lycophronis ad Cassand. 511. τὰ Κύπρια Stasino tribuit. Ait enim: Τὴν δὲ ἱστορίαν τῶν Διοσκούρων καὶ Στασῖνος, ὁ τὰ Κύπρια πεποιηκὼς, γράφει. Porro, apud quosdam scriptores poëma istud inscribitur Κυπριακὰ, non vero Κύπρια: ut apud Aristotelem de Poëtica, c. XXIII. Clem. Alexandr. ἐν Προτρεπτικῷ, p. 14. et Scholiasten Lycophronis ad Cassand. 570. Sed cum longe plures scriptores poëma istud Κυπρίων nomine appellent, existimem dicta auctorum loca mendo laborare, et pro Κυπριακὰ in iis rescribendum esse Κύπρια: quod censet etiam Salmasius ad Solinum p. 559. edit. Ultraj. quem vide. Antequam hinc abeam, moneo, Cypria hæc Latine olim versa fuisse a Nævio, et nomine Cypriæ Iliadis ab eo insignita: ut docet Charisius Grammaticus libro 1. Confer etiam Perizonium ad Ælian. V. H. l. IX. c. 15. KUST.

[a] τυφλὸς] τυφλὸς δὲ V.C.

[b] ἄρχεται] ἔρχεται Davisius ad Cic. Tusc. V. 39. ex Hesychio Miles.

[c] διὰ τοῦτο] παρὰ τοῦτο A. Mox ἐκλήθη V.C. pro ἱστορήθη.

[d] τόδε] τότε B.E.

[e] ἐλεγεῖον] Improprie Noster inscriptionem versibus heroicis constantem ἐλεγεῖον vocat: cum sic proprie dici soleat carmen versu hexametro et pentametro constans. KUST.

[f] Ἰητῶν] πολιτῶν C.

[g] Ἐνθάδε] Anthol. Pal. VII. 3. Mox ἱερὴν C.

[h] ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα] Plutarch. de Exilio [p. 605. A.] τὸ ἱερὸν καὶ δαιμόνιον ἐν Μούσαις πνεῦμα, Φρυγίας κοσμήτορα μάχης, Ὅμηρον. REINES.

[i] ΟΤΙ Διοσκορίδης ἐν τοῖς παρ' Ὁμ.—τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας] Hæc omnia sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. 1. ut Pearsonius etiam observaverat. Vide libri istius p. 8. et 9. KUST. Διοσκορίδης A.V.

[k] Ὁμήρῳ] Ὁμήρου V.

[l] ἀρετῶν] ἀρετὴν A.V. Athen. οἰκειότητα ἀρετὴν C.

[m] πρώτην . . ἔτι δὲ . . καὶ καλῶν—πρὸς ἀλλήλους om. V.C.

[n] ἁρμόττουσαν] ἁρμόζουσαν C.V.

[o] κοινωνικοὶ] κοινωνοὶ B.E. edd. ante Kuster. κοινοὶ Athenæus, cum A.

[p] πᾶσι . . . τὰς ἡδονὰς—ἔτι τε καὶ om. V.C. καὶ ante πρώτας om. A.

[q] καὶ πρώτας—οὔσας om. Athen. ἐμφύτους εἶναι περὶ ἐδωδὴν C.

[r] ἐδωδὴν] ἡδονὴν A. τοὺς δὲ—ἐγκρατεῖς om. V.C.

[s] ἐν ταῖς εὐτελείαις] ἐν εὐτελείᾳ Athen. et γίνεσθαι pro γινομένους.

[t] Ἐφ' ᾧ καὶ om. A.

ib. Ἐφ' ᾧ καὶ ἁπλῆν] ἁπλῆν οὖν ἀπέδωκε Athen. ἀπέδωκε C.

τὴν δίαιταν [u]πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως [x]βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις, λέγων·

Παρὰ δὲ [y]ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,

καὶ τούτων ὀπτῶν, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ βοείων. Παρὰ δὲ ταῦτα, οὔτε ἐν ἑορταῖς, οὔτ' ἐν γάμοις, [z]οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ παρατίθησιν οὐδέν· καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους. [a]Μενέλαός τε τοὺς Ἑρμιόνης γάμους ποιεῖται, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τῆς θυγατρός· καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου,

[b]Νῶτα βοὸς [c]παρέθηκεν ἀείρας
ὀπτ', ἐν χερσὶν ἑλὼν, τά ῥά οἱ γέρα παρέθεσαν αὐτῷ.

Οὐ γὰρ [d]θρῖα, καὶ κάνδυλον, καὶ ἄμητας, μελίπηκτά τε τοῖς βασιλεῦσιν ἐξαίρετα παρατίθησιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν εὖ ἕξειν ἔμελλεν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν. Καὶ Αἴαντα μετὰ τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιρεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ [e]τῷ Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὀπτὸν βοὸς δίδωσι, καὶ [f]Ἀλκίνῳ δὲ, τρυφερὸν ᾐρημένῳ βίον· σπουδάζων ἡμᾶς ἀποστῆσαι τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. [g]Καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλάσσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινὰ θυσίαν ἐπιτελοῦντα, καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον·

Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω.

καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ Ἀλκίνους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους [h]ἑστιῶν Φαίακας, καὶ τὸν Ὀδυσσέα [i]ξενίζων, ἐπιδεικνύμενος [k]αὐτῷ τὴν τοῦ κήπου [l]κατασκευὴν, καὶ τῆς οἰκίας, καὶ τὸν αὐτοῦ βίον, τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. Καὶ τοὺς [m]μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας, καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας ἐσθίοντας ποιεῖ, οὔτε ὄρνιθας, οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας.

[n]Ὅτι Ὅμηρος [o]πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιενόστει, καὶ ἀφίκετο [p]πρὸς Γλαῦκον ποιμένα. Ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην [q]αὐτὸν ἤγαγεν. Ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, πείθει αὐτὸν αὐτόθι μένειν, καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. Ὁ δὲ ἔπρασσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας, καὶ τὴν Μυοβατραχομαχίαν, καὶ Ψαρομαχίαν, καὶ [r]Ἑπταπάκτιον, καὶ [s]Ἐπικιχλίδας, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά [t]ἐστιν Ὁμήρου, ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ [u]ἐν Βολισσῷ. Εἶτα [x]ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὗρε γυναῖκα [y]Κουροτρόφῳ θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

[z]Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
τήνδε [a]νέων [b]ἀπανήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν.
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
[c]ὧν αὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Ἐπεὶ δὲ ἧκεν εἰς τὴν φρήτραν, ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκαυσαν. Ὁ δὲ Ὅμηρος εἶπεν·

Ἀνδρὸς μὲν παῖδες [d]στέφανοι· πύργοι δὲ, πόληος.
Ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος· [e]νῆες δὲ θαλάσσης.
[f]Χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι.
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

Ὁ αὐτὸς Ὅμηρος μέλλων πλεῖν, [g]καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων αὐτὸν, ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν, ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα·

Κλῦθι Ποσείδαον μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε,
εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος.
Δὸς δ' οὖρον καλὸν, καὶ ἀπήμονα [h]νόστον ἀρέσθαι

[u] πᾶσι, καὶ τὴν αὐτὴν] καὶ τὴν αὐτὴν πᾶσι V.C.
[x] βασιλεῦσι] Hæc brevius Athen. ὁμοίως om. V.
[y] ξεστὴν] ξυστὴν B.M.
[z] οὔτε ἐν—οὐδὲν] οὐδὲν ἕτερον παρατίθησιν V.C. ἑορτῇ A. pro ἑορταῖς.
[a] Μενέλαός τε—ποιεῖται] Μενέλαον δὲ—ποιοῦντα V.C.
[b] Νῶτα βοὸς παρέθ.] Homer. Odyss. δ. 65. 66. Καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν Ὀπτ', ἐν χερσὶν ἑλὼν, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.
[c] παρέθηκεν—αὐτῷ] φασὶ παραθεῖναι V.C. γέρα post ῥά οἱ inserit A.
[d] θρῖα] θρία B.E.M. Mox ἀμήδυλον B. τοῖς βασ.—Ὅμηρος om. V.C. et mox ἔμελλον.
[e] τῷ Νέστορι] τῷ om. V.C. et mox γηραιῷ ὄντι—et σπουδάζων usque ad καὶ τὸν Ὀδυσσέα. Aliter Athenæus.
[f] Ἀλκίνῳ] Ἀλκινόῳ V. Ἀλκίνους C. qui mox ᾐρημένος.
[g] Καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ θαλ.] Loci hujus sensus est prorsus mutilus, quem ex Athenæo supplebis. KUST.
[h] ἑστιῶν—Ὀδυσσέα] Hæc in A. post κατασκευήν.
[i] ξενίζων] καὶ τοὺς τρυφερωτάτους ξενίζων V.C.
[k] αὐτῷ] αὐτοῖς V.C.
[l] κατασκευὴν—τοιαύτας] κατασκευὴν, ἑστιῶν Φαίακας, τοιαύτας V.C.
[m] μνηστῆρας, ὑβριστὰς ὄντας καὶ] ὑβριστὰς μνηστῆρας V.C. qui infra om. περιελὼν—μαγγανείας. In fin. μαγκανείας M.
[n] Ὅτι Ὅμηρος πηρὸς ὢν τὰς ὄψεις περιεν.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Vita Homeri, quæ Herodoto vulgo tribuitur, et una cum scriptore illo excudi solet. KUST.
[o] πηρὸς] πονηρὸς V.C. πονηρὸς (πηρὸς superscr.) E.
[p] πρὸς] εἰς A.V.E.C.M.
[q] αὐτὸν ἤγαγεν] ἀπήγαγεν V.C.
[r] Ἑπταπάκτιον] Supra poëma hoc vocatur Ἡθέπακτος, ubi vide, quæ notavimus. KUST.
[s] Ἐπικιχλίδας] Ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸ τὸν Ὅμηρον ᾄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ, κίχλας δῶρον λαμβάνειν, ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν. Athen. II. p. 65. REINES. Ἐπικηχλίδας V.
[t] ἐστιν Ὁμήρου] Ὁμήρου ἐστιν V.C.
[u] ἐν Βολισσῷ] Ἐμβολισσῷ B.V.E.C.M.
[x] ἀφίκετο εἰς Σάμον] Sic recte mss. Paris. itemque editio Mediol. At editt. Aldina, Basil. et Genev. male εἰς γάμον; quod Wolfius et Portus, nullam mendi hujus suspicionem habentes, bona fide verterunt, *Venit ad nuptias*. KUST.
[y] Κουροτρόφῳ] Vid. supra Κουροτρόφος. REINES.
[z] Κλῦθί μοι] Desunt ab h. l. in V. usque ad Οὐρανία αἴξ inclusive.
[a] νέων] νέων μὲν A. νέων μὲν ἀνήνασθαι Herodot.
[b] ἀπανήνασθαι] Sic recte ms. A. [et C.] itemque Herodotus in Vita Homeri. At priores editt. ἀπαρνήσασθαι: quod metrum versus aspernatur. KUST. ἀπανήσασθαι B. E.
[c] ὧν αὐραὶ μὲν ἀπήμβλ.] Pro αὐραὶ Herodotus p. 360. habet ὧρη: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.
[d] στέφανοι] στέφανος A.C. Herod.
[e] Νῆες δ' ἐν θαλάσσῃ] Metri causa scribendum est, νῆες δὲ, θαλάσσης: ut legitur apud Herodotum. KUST. θαλάσσαις A.B.E.C.
[f] Χρήματα δ'] δ' om. A.C. Mox εἰν om. A.C. ἐν E.
[g] καὶ τῶν ν. δ. α. om. C.
[h] νόστον ἀρέσθαι] Herodotus rectius, νόστον ἰδέσθαι. KUST. αἱρέσθαι C.

[i]ναύταις, οἵ νηὸς περαοὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν [k]ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
[l]αἰδοίου μετελθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι·
φῶτά τε [m]τισαίμην, ὅς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας
[n]ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

Ὁ αὐτὸς ἐπιτυχὼν τισὶ μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον, ἐδεῖτο [o]αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. Οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, καὶ λέγει [p]τὰ ἔπη τάδε·

B

Ναῦται [q]ποντοπόροι, [r]στυγερῇ ἐναλίγκιοι αἴσῃ,
[s]πτωκάσιν [t]αἰθυίῃσιν ἴσον δύσζηλον ἔχοντες,
[u]αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
[x]δεινὴ γὰρ μέτ' [y]ὄπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

Τῷ αὐτῷ [z]ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν [a]ἐπιπίπτει καρπὸς, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι· καὶ λέγει τάδε·

C

Ἄλλη τίς σεῦ πεύκη ἀμείνονα καρπὸν [b]ἀνήσει
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης·
ἔνθα [c]σίδηρος ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

Ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκου, καὶ τῶν κυνῶν ἑστώτων καὶ ὑλακτούντων, [d]καὶ δειπνησάντων, λέγει τάδε·

[e]Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόσσετα, ὅπως τί [f]σοι ἐν φρεσὶ θήσω.
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' [g]αὐλείῃσι θύρῃσι

A

δοῦναι· [h]τοὺς γὰρ ἄμεινον. Ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

[i]Ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. Τὸν αὐτὸν ἰδόντες κεραμέες, κάμινον [k]ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευον σφίσιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. Ὁ δὲ Ὅμηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ [l]καλεῖται Κάμινος·

B

[m]Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδῆς, ὦ κεραμῆες,
δεῦρ' [n]ἄγ', Ἀθηναίη, καὶ ὑπέρσχεθε χεῖρα καμίνου.
Εἰ δὲ [o]μαρανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα [p]μάλ' ἱρὰ,
φρυχθῆναί τε καλῶς, [q]καὶ τιμῆς ὄναρ ἑλέσθαι,
[r]πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ [s]πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
πολλὰ δὲ [t]κερδῆναι· [u]ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
Ἢν δ' ἐπ' [x]ἀναιδείην στρεφθέντες, ψεύδε' ἄρησθε,
συγκαλέω δ' ἔπειτα καμίνου δηλητῆρας,
[y]Σύντριβα, Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβεστον, ἠδὲ Σαβάκτην,
C
Ὠμόδαμόν θ', [z]ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ πορίζει.
[a]Στεῖλαι πυραίθουσαν, καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη [b]βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήϊα λεπτὰ [c]ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ [d]ἠελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο [e]δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας [f]φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο.

D

[i] ναύταις] ναῦτ' B.E.M. Tum ἢ C. pro οἵ

[k] ὑψικρήμνοιο] ὑψικρήμνους C.

[l] αἰδοίου μετελθόντα] Herodotus, Αἰδοίων μ' ἐλθόντα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. αἰδοίω A.

[m] τισαίμην] λιτισαίμην C. et mox ἠπεροπεύσας.

[n] ὠδύσατο] ὠδύσσατο δὲ A. Tum ξενίου Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος B.E. pro ξενίην τε τράπεζαν.

E [o] αὐτῶν om. C. qui statim αὐτὸν λαβεῖν, omisso infra αὐτόν.

[p] τὰ ἔπη τάδε] τάδε τὰ ἔπη C.

[q] ποντοπόροι] ποντιπόροι C.

[r] στυγεροὶ ἐναλίγκιοι αἴσῃ] Herodotus melius, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ. KUST. στυγερῇ A.B.C.

[s] πτωκάσιν] Vide de hac voce Schol. Sophocl. ad Philoct. 1093. KUST.

[t] αἰθυίῃσιν ἴσον δυσζ.] Herodotus melius, αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες. KUST.

F [u] αἰδεῖσθαι] αἰδεῖσθε A.C.

[x] Δεινὴ γὰρ μετόπισθ.] Est versus corruptus et luxatus, qui apud Herodotum sic legitur: Δεινὴ γὰρ μέτοπις Ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται. Sed cum vox μέτοπις sit prorsus insolens, et proinde suspecta, sic potius locum hunc rescribendum puto: Δεινὴ γὰρ Ξενίου Διὸς ἔστ' ὄπις, ὅς κ' ἀλίτηται. KUST. l. μέτ' ὄπις, i. e. μέτα pro μέτεστι. TOUP. Sic ed. in Herodot.

[y] ὄπις ξενίου] ξενίου Διὸς A. δεινὴ γὰρ μετόπισθε ξενίου Διὸς C.

G [z] ἀναπαυομένῳ] ἀναπαυσαμένῳ κατὰ νύκτα C.

[a] ἐπιπίπτει] ἐπέπιπτεν αὐτῷ A.

[b] ἀνήσει] Herodotus, ἵησι. KUST. ἀνήσει E. ἀνίσει C.

[c] σίδηρος ἄριστος] Scribe, σίδηρος Ἄρηος, ut habet Herodotus. KUST. ἄριστος om. A.

[d] καὶ δειπνησάντων λ. τ. om. C. λέγει τ. om. M.

H [e] Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόσσετα] Herodotus, Γλαῦκε πέπον, ἐπιών τὸ ἔπος τοι ἐνὶ φρεσὶ θήσω. Sed lectio Suidæ melior est, dummodo pro βροτῶν scribas βοτῶν, i. e. pecudum. Erat enim Glaucus pastor, ut docet ipse Suidas paulo ante, ubi ait, ἀφίκετο (Ὅμηρος) εἰς Γλαῦκον ποιμένα. KUST.

[f] σοι] τοι C.

[g] αὐλείῃσι] αὐλῇσι A.C.

[h] τοὺς γὰρ ἄμειν.] Herodotus rectius, ὃς γὰρ ἄμεινον. Ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει. KUST.

[i] Ταῦτα—κεραμέες] ὁ αὐτὸς εἴς τινας κεραμεῖς C.

[k] ἐγκαίοντες] ἐγκάοντες A. et sic olim in Herodoto lectum. ἐκκαίοντας C. qui subjicit ᾄδει ταῦτα ἔπη ἃ καλεῖται K. omissis mediis.

[l] καλοῦνται] καλεῖται A. Herodot.

[m] Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν ἀοιδ.] Rescribe ex Herodoto: Εἴ μοι δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες. Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου. Εἰ δὲ μελανθεῖεν, &c. KUST. Malim equidem ἀοιδῆς, et ὑπέρσχεθε cum Suida.

[n] ἀγαθὴ γαίη] Dedi Ἀθηναίη cum Herodot.

[o] μαρανθεῖεν] μαρανθεῖεν E.

[p] μάλ' ἱρὰ] Sic etiam Herodotus. At lectio ista proculdubio corrupta est. Portus suspicabatur scribendum esse μάλ' ὑγρά: sed ea emendatio mihi non placet. Quare conjiciat lector: palma enim adhuc in medio posita est. KUST.

[q] καὶ τιμῇ ὄνειαρ ἑλέσθαι] Herodotus, καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι. KUST. τιμῆς ὄναρ A.C. In quibus latent τιμῆς ὦνον.

[r] πολλὰ μὲν] πολλὰ γὰρ C.

[s] πωλεύμενα] πωλεύμενα A.C. Herod.

[t] κερδῆναι] κερδῆσαι A.

[u] ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι] Herodotus: ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι. Sed utraque lectio obscura nobis est et suspecta. KUST.

[x] ἀναιδείην] ἀναιδείης A.C. Tum τρεφθέντες C. et mox ψεύδη A.C.

[y] συντρίψαι, Σμάραγ.] Apud Herodotum versus hic ita legitur: Σύντριβ' ὁμῶς, Μάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδέ γ' Ἄβακτον. Sed pro Μάραγον ex Suida reponendum puto Σμάραγον: itemque, ἠδὲ Σαβάκτην. Reliqua vero Herodotus rectius. KUST. συντρίψω C.

[z] ὅς] ὡς B.E.M. Mox πορίζει A.C. πορίξει B. παρίξει E. πολλὰ om. C.

[a] Στεῖλαι πυραίθουσαν] Herodotus, Πεῖθε πυραίθουσαν. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim potius videtur, Πρῆθε πύρ' αἴθουσαν: ut locum hunc emendat Portus in Lexico Ionico, v. Πεῖθε. KUST. Στεῖλαι A.B.E.

[b] βρύκει om. B.E.M. βρύκοι om. A.C.

[c] ποιοῦσα] ποιοῦσα A. sed ι erasum; qui supra ἔντοσθεν. ποιοῦσα C. et ἔντοσθεν.

[d] ἠελίου] ἠελίου A.B.E.C. ἡλίου M.

[e] δὲ] δὴ A.

[f] φύγον οἵ τ'] φύγον οἵ θ' A.C.

> [g]Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίστοι δὲ κάμινος·
> αὐτοὶ δ' [h]οἰμώζοντες ὀρῴατο ἔργα πονηρά·
> γηθήσαι δ' [i]ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
> Ὃς δέ χ' [k]ὑπερκύψη, [l]περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
> [m]φλεχθῇ, ὅπως πάντες [n]ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν.

Ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ, [o]καὶ προσπορευόμενος [p]πρὸς τὰς οἰκίας [q]τῶν ἐπιφανεστάτων, ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα ταῦτα, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη. Ὠδήγουν δὲ [r]αὐτὸν [s]καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ B τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων.

> Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα [t]δυναμένοιο,
> [u]ὃς μέγα μὲν αὔτει, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεί.
> Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ [x]ἔπεισι
> [y]πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
> [z]εἰρήνη τ' ἀγαθή· ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη.
> [a]Κυρκαίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπου ἕρποι μάζα·
> [b]νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν.
> [c]Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ [d]δίφρακα θήσεται ὑμῖν·
> ἡμίονοι δ' [e]ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα.
> [f]Αὐτὴ δ' ὑφαίν' ἱστὸν [g]ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα,
> [h]Νεῦμαί τοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
> [i]Ἕστηκε προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
> πέρσαι [k]τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος . . . .

Καί,

> Εἰ μέν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ [l]ἑστήξομεν·
> οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

[m]Ἤδετο ταῦτα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν D A τῇ Σάμῳ. Ἀπήρχετο δὲ εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο μαλακῶς ἔχειν. Καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ τῆς [n]κυματωγῆς ἐπὶ πλείους [o]ἡμέρας. [p]Κατέπλωσαν δὲ παῖδες ἁλιεῖς, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες πρὸς αὐτὸν, εἶπον· "Ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι, ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν." Καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. Οἱ δὲ εἶπον· "Ἡμεῖς, ἅσσ' ἂν εἵ- B λομεν, [q]κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν, φέρομεν." Οἱ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτούς·

> Ἅσσ' ἕλομεν, [r]λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, [s]ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἠδύ- C ναντο, εἰς οἶκον ἀπεφέροντο. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα, ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε·

> Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
> οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας [t]ταύτης [u]συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν τῇ Ἴῳ, [x]οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν, καθάπερ οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. Καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἴῳ ἐπ' ἀκτῆς, καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα·

[g] Τύπτοιεν τάδε ἔργα καλῶς] Legendum puto, Πίστωσιν τάδε ἔργα κακῶς. KUST. κακῶς A.B.E.C.

[h] οἰμώζοντα, ὀρῴατο] Herodotus, οἰμώζοντες ὁρῴατο. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Sic A.C.

[i] ὁρόων] ὁράων B.E. ὁράων C.M.

[k] ὑπερκύψει] ὑπερκύψει A. ὑπερκύψῃ C.

[l] περὶ τούτου πᾶν τ.] Hoc loco præpositio περὶ referenda E est ad sequens verbum φλεχθῇ: ac si legeretur, περιφλεχθῇ τούτου πᾶν, &c. Herodotus habet: Ὃς δέ χ' ὑπερκύψει περὶ ταῦτα, πᾶν τὸ πρόσωπον, &c. Sed lectio Suidæ absque controversia melior est. KUST.

[m] φλεχθῇ, ὅπως π.] Versum hunc rectius sic scripseris: φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίστωντ' αἴσιμα ῥέζειν. KUST. Cum Herod.

[n] ἐπίστωνται] ἐπίστανται B.E.

[o] καὶ om. C.

[p] εἰς] πρὸς A. F

[q] τῶν ἐπιφανεστάτων—ταῦτα] ᾖδε τὰ ἔπη ταῦτα C.

[r] αὐτὸν] αὐτῷ E.M.

[s] καὶ συμπ.—ἐγχωρίων] ἀεὶ παῖδες C.

[t] δυναμένοιο] δυναμένου C.

[u] ὃς μέγα μὲν αὔτει] Scribo, Ὃς μέγα μέν γ' αὐχεῖ, i. e. *Qui se magnifice jactat.* Herodotus habet, Ὃς μέγα μὲν δύναται: sed quæ lectio propter ταυτολογίαν non placet. Proxime enim ante præcedit, ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο. KUST.

[x] ἔπεισι] Herodotus melius, ἔσεισι. KUST. γὰρ om. G C.

[y] πολλὰς] πολὺς A.B.E.C.

[z] εἰρήνη τ'] εἰρήνη δ' A.

[a] Κυρκαίη δ' αἰεὶ κ.] Herodotus; Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρποι μάζα. Vox autem κυρκαίη, vel κυρβαίη, nusquam mihi lecta est: quam proinde, ut suspectam, acutioribus emendandam et illustrandam relinquo. KUST.

[b] Νῦν μὲν κριθαίην εὐωπ.] Versus hic corruptus est, qui absque ope meliorum codicum haud facile in integrum H restitui poterit. Idem deest apud Herodotum. KUST.

[c] Τοῦ παιδὸς δὲ γ.] Herodotus, Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὔμμιν. At neutra lectio placet. Scribere enim malim, Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ δίφρον ἐπιβήσεται ὔμμιν. Intelligendus autem est hic locus de more veterum, quem exponit Suidas v. Ζεῦγος ἡμιονικόν. Eum igitur consule. KUST.

[d] δίφρα καταθήσεται] δίφρακα βήσεται A. δίφρα καταβήσεται C.

[e] ἄξουσι] αὔξουσι B.E.C.M.

[f] Αὐτὴ δ' ὑφ.] Emenda ex Herodoto: Αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα. KUST.

[g] ἐς] ἐπὶ A.C. Mox βεβαυῖα C.

[h] Νεῦμα τί τοι, εἶμαι] Hæc corruptissima sunt, quæ ex Herodoto sic emendabis: Νεῦμαί σοι, νεῦμαι ἐνιαύσιος, ὥς τε χελιδών. KUST. νεύματι A.B. Mox εἶμαι A. ἔσται χ. omnes.

[i] Ἕστηκε πρὸ θύρης ψ.] Lego, Ἕστηκ' ἐν προθύροις ψιλὰς πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα. KUST. Ἕστηκε προθύροις A.

[k] τῶν Ἀπόλλωνι γυιάτιδος] τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος A.B.C.E. (γυιάτιδος E.)

[l] ἑστήξομεν] ἐλήξομεν B.E. ἑστίξομεν C.

[m] Ἤδετο—Σάμῳ om. C.

F [n] κυματωγῆς] κυματώδους γῆς A.C.

[o] ἡμέρας] Seq. in C. ἔνα καὶ τὸ τῶν ἁλιέων ἐλέχθη· ἃς ἕλομεν λειπόμεσθα· ἃς δ' οὐκ εἵλομεν φερόμεσθα· ὃν ἀκούσας Ὅμηρος εἶπε, τοίων γὰρ πατέρων etc.

[p] κατέπλευσαν] κατέπλωσαν A. Herod. Mox ἄγε M.

[q] κατελίπομεν] κατελείπομεν A. Supra εἶπαν M.

[r] λιπόμεσθα] λειπόμεσθα A. Mox εἵλομεν A.

[s] ἀνεῖλον] ἀνῄρουν A. et mox ἐδύναντο.

[t] ταύτης συνέβη] συνέβη τὸν Ὅμηρον ἀποθανεῖν οὐχὶ ὥς τινες λέγουσι παρὰ τὸ μὴ γν. τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἁλιέων. οἱ δὲ ὁδηγοῦντες G αὐτὸν παῖδες ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔψαλλον τοῦ ἐν τῇ σάμῳ τὰ ἔπη ταῦτα:—C. ubi tres seqq. articuli desunt.

[u] συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι] Plutarch. in Sertorio c. 1. Δυεῖν δ' ὁμωνύμων ταῖς εὐοδεστάταις φυταῖς πόλεων, Ἴου καὶ Σμύρνης, τὸν ποιητὴν Ὅμηρον ἐν ᾗ γενέσθαι λέγουσιν, ἐν ᾗ δ' ἀποθανεῖν. Oraculum datum Homero, Œnomaus ap. Euseb. Præp. Ev. X. c. 33. Πατρίδα δίζηαι· μητρὶς δέ τοι, οὐ πατρίς ἐστι· Μίνωος δ' ἐπὶ γῆς οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ Ἐν γῇ σοι μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιότοιο Εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης γνῷς τῶν H παίδων αἴνιγμα, uti corrigit Vigerus. cf. Pausan. in Phoc. c. 24. ubi idem oraculum paucis verbis immutatis exhibetur περὶ τῆς—τελευτῆς τοῦ Ὁμήρου. Gregor. Naz. Or. I. adv. Julianum: ἐπαινεῖς τὴν Ὁμήρου φιλομάθειαν περὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ζήτημα. cf. Sarisb. Polycr. II. 26. et VII. 5. et Val. Max. IX. 12, 2. Extern. REINES.

[x] οὐ παρὰ] καὶ παρὰ A.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

[y] Ἡ δὲ ποίησις ἐκπέπτωκε, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων.

Ὅμηρος: Ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. [z] Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε [a] βίον Ὁμήρου, μᾶλλον [b] τοῦδε ἁρμοδιώτερον.

Ὅμηρος, Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς [c] Βυζαντίας, γραμματικὸς, καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. Διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι, καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλειάδος. Ἤκμαζεν [d] ὀλυμπιάδι ρκδ'. ἔγραψε δὲ τραγῳδίας με'.

Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. Ἐποίησε τάδε· Ὕμνους, Παίγνια δι' ἐπῶν, Εἴδη πλεῖστα. [e] Καὶ καταλογάδην, Περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, Περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

Ὁμιλαδόν: Κατ' ἀθροίσματα καὶ τάγματα.

Ὁμιλεῖ: Συναναστρέφεται, ἢ ἀπαντᾷ, ἢ ἐντυγχάνει.

Ὅμιλος: Ἄθροισμα, ὄχλος, πλῆθος. [f] Ὅμηρος·

Ὅμιλος τερπόμενοι.

Πρὸς τὸ [g] νοητὸν ἀπήντηκε τὸ ὅμιλος.

Ὁμίχλη: Ἀορασία, ἢ παχὺς ἀήρ.

Ὁμίχλη: Ὁ τεθολωμένος ἀὴρ, καὶ μὴ διαυγὴς, μηδὲ λαμπρός. [h] Ὅμηρος·

Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην.

Ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τοῖς ὄμμασιν [i] ἀχλὺν παρέχειν. [k] Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ὁμίχλης, ἃ πανουργεῖς, μὴ [l] καθορᾶται.

Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν περιεστώτων [m] κακῶν καὶ τοῦ πολέμου συνεχόμενος μὴ ἐλέγχῃ τὰ σὰ κακουργήματα.

Ὁμιχῶ: Ῥῆμα.

Ὄμνυμι καὶ ὀμνύναι: [n] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. Οὐκ ὄμνυσι γὰρ, ἀλλ' [o] εὔχεται. Ὄμνυμι μένειν ἐν τούτοις, [[p] ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν.] Χαριέντως δὲ εὐχόμενος ὑπὲρ τῆς νίκης. Ἔκρινον γὰρ κριταὶ τοὺς κωμικούς. Οἱ δὲ λαμβάνοντες [q] τὰς πέντε ψήφους, εὐδαιμόνουν.

[Ὁμογάλακτας Φιλόχορος καλεῖ τοὺς Γεννήτας, τοὺς ἐκ τοῦ αὐτοῦ πρώτου γένους τῶν λ' γενῶν. Ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται.]

Ὁμόγνια: Ὁμογενῆ, γνήσια, ἢ φίλα.

Ὁμόγνιος: Ὁ τὰ τοῦ γένους ἐφορῶν δίκαια. Ἢ ὁμογενὴς, ἢ γνήσιος, φίλος.

Ὁμόγνιε Ζεῦ: Τὴν ὁμοιότητα θαυμάζων λέγει. Οἷον, [r] ὦ ὁμοιότατε.

Ὁμογνώμονος: [[s] Ὁμοφώνου.]

Ὁμοδίαιτος: Ὁμοτράπεζος.

---

[y] Ἡ δὲ ποίησις] Herodotus: καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε ἐπέγραψαν Ἴηται ὕστερον πολλῷ χρόνῳ, ὡς ἤδη ἥ τε ποίησις ἐξεπεπτώκει, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὁμήρου ἐστίν.

ὍΜΗΡΟΣ: Ἄγνωστος. Toupius cum præcedentibus jungit, sic: καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων Ὅμηρος, ἄγ. &c.

[z] Ἡρόδοτος] Ἡρόδοτος δὲ A.

[a] βίον Ὁμήρου] Hæc Vita hodie adhuc exstat. KUST.

[b] τοῦδε] ἢ B.E.

ὍΜΗΡΟΣ, Ἀνδρομ.] Confer Nostrum supra v. Μυρώ. KUST. Ἀνδρομάχης M.

[c] Βυζαντίας] Βυζάντιος E.

[d] ὀλυμπιάδι ρκδ'] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, εἰκοστῇ τετάρτῃ, i. e. XXIV. omisso centenario. Floruit enim Homerus hic sub Ptolemæo Philadelpho, rege Ægypti. Scholiastes Hephæstionis: Ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν ἄριστοι τραγικοί. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος νεώτερος, Σωσίθεος, &c. Et alius ejusdem Scholiastes: Ἐπὶ τῶν χρόνων Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἑπτὰ ἄριστοι γεγόνασι τραγικοὶ, οὓς Πλειάδα ἐκάλεσαν, διὰ τὸ λαμπροὺς εἶναι ἐν τῇ τραγικῇ, ὥσπερ ἄστρα τὰ ἐν τῇ Πλειάδι. Εἰσὶ δὲ οὗτοι, Ὅμηρος, οὐχ ὁ ποιητὴς, ἀλλ' υἱὸς ὁ Μυροῦς, τῆς Βυζαντίας ποιητρίδος, καὶ Σωσίθεος, &c. Hujus statua erat in gymnasio Zeuxippi, in quam elogium scripsit Christodorus, quod exstat Anthol. lib. V. p. 534. Ceterum, Homeri hujus tragici meminit etiam Tzetzes in Proleg. in Lycophronem. KUST. Ὁ τὴν Εὐρυπυλείαν ποιήσας Tzetz. Proleg. in Hesiodum. Hujus statua erat in gymnasio Zeuxippi, et ornata inscriptione a Christodoro Anthol. T. II. p. 471. REINES. Vid. Tzetz. ad Hesiod. Opp. 236.

ὍΜΗΡΟΣ, Σέλλιος χρ.] Confer Nostrum infra v. Σέλλιος. KUST.

[e] Καὶ καταλογάδην] καὶ om. A.

ὉΜΙΛΑΔΟΝ] Il. μ'. 3.

[f] Ὅμηρος] Il. σ'. 603. 604. KUST.

[g] νοητὸν] σημαινόμενον Schol. Ven.

ὉΜΙΧΛΗ: Ὁ τεθολωμένος ἀὴρ, καὶ μ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 800. ἢ ὁ A. Qui hanc gl. cum præcedente conjungit.

[h] Ὅμηρος] Il. γ'. 10. KUST.

[i] ἀχλὺν] ὀμίχλην C.

[k] Ἀριστοφάνης] Equit. 800.

[l] καθορᾶται] καθορᾶτ' ἂν C.

[m] κακῶν] κακῶν καὶ τοῦ πολέμου A.B. κ. καὶ τῶν πολέμων C.

Tum μὴ ἐλέγχῃ A.C. pro οὐκ ἐλέγχει. Tum κακουργήματα A. pro πανουργήματα cum Schol. καινουργήματα C.

ὉΜΙΧΩ om. C.

ὈΜΝΥΜΙ] Laudabilis est in hoc restituendo loco Leopardi cura Emend. XVI. 15. HEMST. Leopardum citaverat etiam Reinesius. Ὄμνυμι μένειν usque ad fin. gl. om. C.

[n] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 445.

[o] εὔχεται] εὐχόμενος A.

[p] ὡς πᾶσι τοῖς κριταῖς νικᾶν om. Schol. qui post τῆς νίκης addit, ὄμνυμί φησι τὸ νικᾶν. Ἄλλως. Ἔκρινον οἱ κρ. etc.

[q] τὰς πέντε ψήφους] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, τὰς ἑπτὰ ψήφους. Erant enim quinque tantum judices comicorum: unde notum proverbium, Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται. KUST.

ὉΜΟΓΑΛΑΚΤΑΣ] Gl. om. A.C. De h. v. conf. Herald. adv. Salmas. p. 85.

ὉΜΟΓΝΙΕ ΖΕΥ] Aristoph. Ran. 762. Ὁμόγνιε Ζεῦ, καὶ παρακύειν δεσποτῶν. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[r] ὦ ὁμοιότατε] Scribe, ὦ ὁμοιότητος. Quomodo recte legitur apud Schol. ad Aristoph. Ran. 762. unde hæc verba descripsit Suidas. Inepte autem interpres, *O simillime Jupiter.* Imo potius, *O simillime Æace.* Nimirum Xanthias Æacum geminum germanum sive *sui simillimum* putabat. Hinc mirabundus Ὁμόγνιε Ζεῦ ludo jocoque exclamabat. Sed hæ sunt Atticæ elegantiæ, quas nostri homines neutiquam perspectas habent. Egregie Schol. ad Sophoclis Ajac. 492. Οἱ μὲν συνοικοῦντες τὸν ἐφέστιον Δία προτείνουσιν, οἱ δὲ φίλοι, τὸν φίλιον, οἱ δὲ ἐν τῇ μιᾷ τάξει καταλεγόμενοι καὶ μιᾷ συμμορίᾳ, ἑταιρεῖον, οἱ δὲ ξένοι, ξένιον, οἱ δὲ ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες, ὅρκιον, οἱ δὲ δεόμενοι, ἱκέσιον, ΟΙ ΔΕ ἈΔΕΛΦΟΙ, ὉΜΟΓΝΙΟΝ. Confer Ruhnken. ad Timæum, p. 139. ubi de *diis* ὁμογνίοις copiosissime et doctissime agit. Sed virum egregium Timæi lectio fefellit. Scribendum sine dubio: Ὁμόγνιοι θεοί· οὓς οἱ συγγενεῖς κοινῶς ὀργιάζουσιν. Ceterum ut Jupiter ὁμόγνιος, sic Hercules ὁμόγνιος. De quo Lucian. in peculiari libello, vol. III. p. 82. Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ ὉΜΟΓΝΙΟΝ ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ. *Herculem Galli* Ὁμόγνιον *appellant.* TOUP. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 192. ed. sec.

[s] Ὁμοφώνου om. A.B.C.

ὉΜΟΔΙΑΙΤΟΣ] Agathias p. 22. TOUP. Ὁμοδίαιτος

Ὀμόδουλος: Σύνδουλος.

Ὀμοερκές: Δείναρχος. Ἀντὶ τοῦ, ὑφ' ἓν ἕρκος. Τουτέστιν, ὑπὸ τὸν αὐτὸν περίβολον.

Ὀμοθυμαδόν: Ὁμοφρόνως, ὁμοψύχως.

Ὀμόθυμος: Ὁμόψυχος, ὁμόφρων, ὁμόλογος.

Ὀμοκλήσας: Ἀπειλήσας.

Ὁμολογία: [t]Ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς [u]Τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς ἐξ ὑποθέσεως κοινότερον εἶπε, τοῦτο ἐν τοῖς Τόποις προσεχέστερον ἐξ ὁμολογίας εἶπεν. Ἐπεὶ γὰρ μὴ αὔταρκες τὸ ἐφ' ἑνός τινος [x]δεικνύναι τῶν ὑπό τι [y]κοινὸν πρὸς τὴν τοῦ κοινοῦ τε καὶ καθόλου κατασκευήν, (οὐ γάρ ἐστι τὸ ἐν μέρει τοῦ καθόλου δεικτικόν,) δεῖν φησὶ προδιομολογεῖσθαι καὶ συντίθεσθαι, ὅτι ὡς ἐφ' ἑνός, οὕτως καὶ [z]ἐπὶ τῶν ἄλλων· ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως, οὕτω καὶ ἐπὶ πασῶν, δείξαντες [a]ἐπὶ μιᾶς, οἷον τῆς ἁφῆς, ὅτι διὰ πάθους τὴν ἀντίληψιν ποιεῖται, [b]ἔχοιμεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμοίας ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν [c]ἀντικειμένων, δειχθέντος ἐπὶ τῶν πρός τι, ὅτι [d]τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ἢ ὅτι τὸ ἐναντίον ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται, εἴη ἂν κείμενον καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀντικειμένων οὕτως ἔχειν.

Ὁμολογία: [e]Καὶ ἡ συμφωνία. Αἰλιανός·

[f]Οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμμελεῖς ποιησάμενοι πρὸς τοὺς Ἀρκάδας, τοὺς αἰχμαλώτους ἐκομίσαντο.

Ὁμολογῶ: Ἀντὶ τοῦ [g]συναινῶ. [h]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Περὶ τοῦ Διὸς γὰρ εἰπόντος [i]Καρίωνος, ὅτι διὰ τοὺς χρηστούς γε [k]τιμᾶται μόνους, ἔφη [ὁ Πλοῦτος·]

Ὁμολογῶ σοι.

Καὶ Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ὅσα ἤκουσε τοῖς οἰκείοις ὁμολογεῖ· καὶ ἐκεῖνοι περιχαρείας αὐτίκα [l]ὑπεπλήσθησαν.

Ὁμολώϊος Ζεύς: Ἐν Θήβαις, καὶ ἐν ἄλλαις πόλεσι [m]Βοιωτικαῖς, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ. Ἀπὸ [n]Ὁμολωΐας προφήτιδος, τῆς [o]Ἐννέως· ἣν προφῆτιν εἰς Δελφοὺς πεμφθῆναι, ὡς [p]Ἀριστοφάνης ἐν δευτέρῳ Θηβαϊκῶν. Ἴστρος δὲ ἐν τῇ ιβ'. τῆς Συναγωγῆς, διὰ τὸ παρ' Αἰολεῦσι τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικόν, ὅμολον λέγεσθαι. Ἔστι δὲ καὶ Δημήτηρ Ὁμολωΐα ἐν [q]Θήβαις.

Ὀμονήδυος: Ἀδελφὸς γνήσιος.

Ὀμόργνυσιν: Ἀπομάσσει, [r]ἀποψήχει.

Ὀμόρξας: Ἐκμάξας, ἀποψήσας.

Ὁμορροθεῖ: Συμφωνεῖ. Καὶ [s]ὁμορροθῶ, τὸ αὐτὸ φρονῶ. Ὁμορροθεῖν [t]δὲ κυρίως, τὸ ἅμα καὶ συμφώνως [u]ἐρέσσειν. Νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ συνεργῶ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὁμορροθῶ, συνθέλω.

Ὅμορος: Πλησιόχωρος.

Ὁμοροῦσα: Γειτνιῶσα, πλησίον ἐλθοῦσα.

Ὁμορόφιον: Ὁμόσκηνον.

Ὁμόσε: Ὁμοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἢ ἐξ ἐναντίας, [x]σφοδρῶς, θρασέως. Αἰλιανός·

Οἱ Ἀκαρνᾶνες συγγραφεῖς [y]ὁμόσε ἔχουσι τοῖς ποιηταῖς.

Καὶ αὖθις·

Οὐ μὴν συνέθραυσεν ἔτι τὰ ἱστία, ὁμόσε τῷ δαίμονι τῷ ταῦτα πράξαντι μὴ χωρεῖν.

Καὶ αὖθις·

Ὁμόσε ἰτέον τοῖς πολεμίοις.

ἄπασι, καὶ πεζὸς ὤν, καὶ οὐδ' ἐν ὀλίγῳ τύφῳ κάτοχος συνῆν Lucian. in Demon. c. 5. REINES.

ὈΜΟΕΡΚΕΣ :] Ex Harpocrat. KUST. Ὁμοερκεῖς A.

ὈΜΟΘΥΜΟΣ] Photius, Ὁμοθύμως: ὁμοψύχως, ὁμοφρόνως, ὁμολόγως. Mox ὁμόλογος om. C.

ὈΜΟΚΛΗΣΑΣ] Est vox Homerica. KUST.

[t] Ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις, ὅπερ ἐν τοῖς Ἀναλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrod. in lib. II. Topic. p. 81. KUST. Deest articulus C.

[u] Τόποις] Τοπικοῖς E. τοπικαῖς M.

[x] δεικνύναι] δεικνύμενον Alex.

[y] κοινὸν] κοινῶν A.E.

[z] ἐπὶ τῶν ἄλλων] Pergit Alex. ἂν γὰρ προσυνθέμενοι, ὡς ἐπί τινος ψυχῆς ἔχει, οὕτω καὶ ἐπὶ πάσης ἔχειν, δείξωμέν τινα ψυχὴν ἀθάνατον, ἔχοιμεν ἂν διὰ τὴν ὁμολογίαν καὶ τὸ πᾶσαν ἀθάνατον εἶναι· ὁμοίως ἂν προλάβωμεν ὅτι ὡς ἐπὶ μιᾶς αἰσθήσεως etc.

[a] οἷον om. A.E. Alex.

[b] ἔχοιμεν ἂν ὅτι καὶ τὰς ὁμ.] Alexander Aphrodis. sic habet, ἔχοιμεν ἄν, ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων, &c. Hinc Suidam emendabis. KUST.

[c] ἀντικειμένων· ἂν γὰρ ὡμολογημένον ᾖ τὸ ἐπί τινος τῶν ἀντικειμένων, οὕτω ἐπὶ τῶν ἄλλων, δειχθέντος ὅτι τῶν πρός τι ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη Alex.

[d] τῶν ἐναντίων om. A.B.

[e] Καὶ ἡ] καὶ om. C.

[f] Οἱ δὲ ὁμολογίας ἐμμ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐμμελῶς. KUST.

[g] συμφωνῶ] συναινῶ A.B.C.

[h] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 94.

[i] Καρίωνος] Imo, Χρεμύλου. Vide Aristophanem loco laudato. KUST.

[k] τιμᾶται] μᾶτε A. Mox ὁ Πλοῦτος om. A.B.C.

[l] ὑπεπλήσθησαν] Legendum suspicor ὑπερεπλήσθησαν. VALCK.

ὉΜΟΛΩΙΟΣ] Ὁμόλας Πὰν Theocrit. VII. 103. ibi Schol. Ὅμολος δὲ Θετταλίας ὄρος, ὡς Ἔφορος, καὶ Ἀριστόδημος ὁ Θηβαῖος, ἐν οἷς ἱστορεῖ περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν Ὁμολῶν (leg. Ὁμολωΐων) καὶ Πίνδαρος ἐν τοῖς Ὑπορχήμασιν· ἢ Ὅμολος ὄρος Θετταλίας, ἔνθα τιμᾶται ὁ Πάν. REINES. Ὁμολώϊος B.E.

[m] Βοιωτικαῖς] Βοιωτιακαῖς C.

[n] Ὁμολωΐας] Ὁμολόας A. Ὁμολωΐας B.E. Ὁμολόας Photius, C.

[o] Ἐννέως] ἐνέως A.B.C. Phot. Εὐνέως E.

[p] Ἀριστοφάνης] Hic fuerit Aristophanes Byzantius, cujus mentio fit apud Athenæum. KUST. Leg. Ἀριστόδημος, cujus meminit ut Thebaicorum scriptoris ipse Suidas in Τευμήσια. HEMST. Leg. Ἀριστόδημος. Aristodemum ἐν πρώτῳ Θηβαϊκῶν laudat quoque Schol. Apollon. II. 906. REINES. ὁ Ἀριστοφάνης Photius, non ὡς Ἀ. Conf. Observ. Misc. Nov. III. p. 159. Warton. ad Schol. Theocrit. VII. 103. Mox Ἴστρος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ δευτέρᾳ M.

[q] Θήβαις] Subjicit C. καὶ ὁμολωΐα προφῆτις.

[r] ἀποψήχει] ἀποψύχει C.

ὉΜΟΡΡΟΘΕΙ] Euripid. Orest. 529. ubi Schol. ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖ καὶ συμφωνεῖ. TOUP.

[s] ὉΜΟΡΡΟΘΩ, τὸ αὐτὸ φρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 852.

[t] δὲ κυρίως om. A.

[u] ἐρέσσει] ἐρέσσειν A.B.E. Schol.

ὉΜΟΡΟΥΣΑ] Ὁμορροῦσα E. Ὁμμαροῦσα C.

ὉΜΟΡΟΦΙΟΝ] Ὁμορρόφιον A. Ὁμορόφιον C.M.

[x] σφοδρῶς, θρασέως] Igitur ne Ὁμόσε *vehementer, audacter* significet simpliciter positum absque verbo ἰέναι, χωρεῖν aut similibus? Hoc sane putasse videtur Pearsonus De Success. Roman. Episc. p. 36. qui ὁμόσε διδάξαντες interpretatur *audacter docentes*.

[y] ὁμόσε ἔχουσι] Puto legendum, ὁμόσε χωροῦσι. KUST. Sic Ælian. V. H. IV. 24. ALBERT.

'Ομόσε ἰέναι: Ἀντὶ τοῦ παραβαλέσθαι· λέγεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς ὁμόσε ταῖς λόγχαις ἰέναι, ἀντὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ αὐτὸ ἔρχεσθαι, καὶ μὴ στρέφεσθαι μηδὲ φεύγειν ὁμοῦ. Καὶ αὖθις ὅμοσε· A

'Ομοῦ λαβόντες τὰ ὅπλα ὁμόσε ἴασι τοῖς πολεμίοις.

'Ομόσιτον: 'Ομοῦ τρεφόμενον.

'Ομόσπονδος: Φίλος.

'Ομοστιχάει: 'Ομοῦ περιπατεῖ.

'Ομόστολος: Τῆς αὐτῆς ὁδοῦ. Καὶ αὖθις· B

Τὸ ὁμόστολον ψυχῆς ἄοικον σῶμα.

'Ομόσφυρος: 'Ο ἐν [x]ταὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος.

'Ομοτέρμονας: Πλησιοχώρους, τοὺς ὁμοῦ τὰ τέλη ἔχοντας.

'Ομοῦ: Ἔγγιστα.

[a]'Ομοῦ τι τῇ πληγῇ ὁ παῖς ἦν· καὶ ἀπέσφακτο ἄν, εἰ μὴ σκηπτὸς κατερρέχθη ἀμφοῖν μέσος. C

'Ομοῦ: Ἐγγύς. [b]Ἀριστοφάνης·

Πρὶν ἂν ὁμοῦ γενέσθαι,
[c]σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς πυθώμεθα.

Καὶ Μένανδρος·

Ἔστι δὲ ὁμοῦ τὸ χρῆμα.

[d]Παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἀντὶ τῆς σύν·

Θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ
κράτος κατακτήσαιτ'· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
[e]κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος. D

Καὶ [f]Δημοσθένης τῷ ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ [g]ἐγγὺς κέχρηται ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος·

[h]Εἰσὶν ὁμοῦ [i]δισμύριαι χιλιάδες Ἀθηναίων.

[k]Ἔνθα γὰρ βούλεται δηλοῦν ὅτι ἐγγὺς τῶν [l]δισμυρίων εἰσὶν, ἐπεὶ ὅτι γε οὐκ ἦσαν δισμύριοι φανερόν. Ἰσαῖος δὲ τὸ ὁμοῦ ἐπὶ χρόνου ἔταξεν ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον· E

[m]Ἐς τοσοῦτον πονηρίας ὁμοῦ καὶ τόλμης ἐλήλυθε.

Καὶ ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην·

Οὐ μὴν ἀλλὰ τούτου πάντα ὁμοῦ ταῦτα ἐπιτάξαντος.

Λυσίας δὲ ἐπὶ [n]τόπου τοῦτο ἔταξεν, ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ·

Γυναικῶν δὲ πολλῶν καὶ ἀνδρῶν ὁμοῦ κατακειμένων.

Καὶ [o]Ὅμηρος ἐπὶ τόπου. Πάτροκλος γὰρ λέγει·

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς [p]ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισι.

Καὶ Αἰλιανός·

'Ο δὲ Σύφαξ ὁμοῦ τι τῷ θανάτῳ ὤν, ἀπεφθέγξατο τὰ [q]ἐκ τῆς τραγῳδίας [r]ἰαμβεῖα, ὡς δεδιττόμενος τὸν Μακεδόνα·

[s]Ὅρα, τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς,
μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ [t]μετάγνοιαν τιθῇς.

Οὐ μὴν ἔσπασέ τι [u]ἡ μήρινθος αὐτῷ.

Καὶ αὖθις·

Μὴ ἰσχύουσα τεκεῖν, ὁμοῦ τι τῷ ῥαγῆναι [x]ἦν.

Ἔστι δὲ τοῦτο πολὺ παρὰ Ἀττικοῖς. Ὡς [y]καὶ Μένανδρος·

[z]Ἤδη γὰρ [a]τοῦ τίκτειν ὁμοῦ.

'Ομοῦμαι:

'Ομοφυής: 'Ομογενής.

'Ομοχώρους: Πλησιοχώρους.

'Ομώλαξ: 'Ο ὁμοαύλαξ, [b]ὁ γείτων.

'Ομώμοκα:

'Ομωμοσμένος:

'Ομώνυμα: [c]Τῶν πολλαχῶς λεγομένων [[d]ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. Καὶ] τὰ μὲν ἐν ὀνόμασι τὸ διττὸν ἔχει, ἃ καλοῦμεν ὁμώνυμα· τὰ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ καλοῦσιν οἱ φιλόσοφοι ἀμφίβολα. Καὶ τὰ μὲν ὁμώνυμά ἐστι προφανῆ· τὰ δὲ, ἀμφίβολα· οἷον, ἡ ἐπιστήμη, ἐπεὶ πλειόνων ἐστὶ, πλείω σημαίνει, καὶ ἔστιν ἀμφίβολος. Ἡ γὰρ οὕτως πλειόνων ἡ αὐτὴ καὶ

'ΟΜΟΣΕ 'ΙΕΝΑΙ] Hæc dedi ex A.C. Usque ad μηδὲ φεύγειν leguntur in Photio, et Harpocr. De hac formula vid. Ruhnken. ad Tim. p. 191. sq.

'ΟΜΟΣΠΟΝΔΟΝ: Φίλον] 'Ομόσπονδος: φίλος A.C. Photius.

'ΟΜΟΣΤΙΧΕΙ] 'Ομοστιχάει A.B.C.E. Hesychius, ex Hom. Il. ε'. 635. F

'ΟΜΟΣΦΥΡΟΣ] Confer Hesychium h. v. KUST.

[x] τῷ αὐτῷ] ταὐτῷ A.C.

'ΟΜΟΤΕΡΜΟΝΑΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 193.

[a] 'Ομοῦ τε] 'Ομοῦ τι A.B.E. 'Ομοῦ τῇ πλ. C. Hoc exemplum Æliano tribuit Valckenærius.

'ΟΜΟΥ: Ἐγγυς] 'Ομοῦμαι· ὁμοῦ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς C. Doctum est Scholion Platonis de h. v. p. 10.

[b] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 579. ubi sic legitur: Πρὶν ἂν ὁμοῦ γενέσθαι, Σιγᾶθ', ἵν' αὐτῆς κοσμίως πυθώμεθ' ἅττα λέξει. KUST. G

[c] σιγᾶθ'] σιγᾶ δ' B.E.

[d] Παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ] Aj. 767.

[e] κείνων] ἐκείνων C.

[f] Δημοσθένης] P. 785, 23. ubi vid. Taylor.

[g] ἐγγὺς] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Mort. XXVII. 7. p. 443.

[h] Εἰσὶ δ'] εἰσιν A.E.C. Mox δισμύριαι A.C.

[i] δισμύριαι χιλιάδες Ἀθηναίων] Apud ipsum Demosthenem, itemque Harpocrationem, et Photium in Lexico ms. rectius legitur, δισμύριοι πάντες Ἀθηναῖοι. KUST. H

[k] Ἔνθα] ἐνθάδε Photius. Statim γὰρ om. C.

[l] δισμυρίων] μυρίων A.B.E.C. Photii ms.

[m] Ἐς τοσοῦτον] ἐς om. A.B.C.E.M. Sequentia longe contractiora præbet Photius.

[n] τόπου] τόπου τοῦτο A.B.E.C. τοῦτο M.

[o] Ὅμηρος] Il. ψ'. 83. 84. KUST.

[p] ἐτράφημεν] ἐτράφην A.B.E.C.M. et mox ἡμετέροισι.

[q] ἐκ τῆς] ἐκ om. C.

[r] ἰαμβεῖα] ἰάμβια A.

[s] Ὅρα, τιθεῖσα τ.] Sophocl. Electr. 581.

[t] μετάνοιαν] μετάγνοιαν E. Tum τιθῇς C.

[u] ἡ μήρινθος] Vid. in Αὕτη μὲν p. 659 C. et in Μήρινθος p. 2493 C.

[x] ἦν] αἶ B.

[y] καὶ Μένανδρος· Ἤδη γὰρ τ.] Fragmentum hoc Menandri auctius et emendatius citat Scholiastes Apollon. Rhod. ad lib. II. 121. ubi itidem de significatione vocis ὁμοῦ agit. Ait enim: Τὸ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος τιθέασι, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγγὺς, ὡς Ἀθηναῖοι εἰώθασι χρῆσθαι. Μένανδρος· 'Ομοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη. Ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. KUST.

[z] Ἤδη γὰρ] Hunc locum laudat Photius in Lex. ms. et Harpocratio; apud quem legitur, Ἤδη γάρ ἐστι. Quare senarius ita rescribendus videtur, Ἤδη γάρ ἐστιν ἤδε τῷ τίκτειν ὁμοῦ. *In eo est ista ut pariat.* Huc respexit Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. I. 29. p. 62. Καὶ γὰρ ὁμοῦ τι τῷ τίκτειν τὴν κόρην εἶναι. Ita scribendus iste locus. TOUP.

[a] τῷ τίκτειν] τοῦ τίκτειν A.B.E.C.M. Photius, Harpocr.

'ΟΜΩΛΑΞ] Confer Etymologum v. 'Ομώλακες. KUST.

[b] ὁ γείτων] ὁ om. C. ubi om. seqq. usque ad 'Ομοχαίτας.

'ΟΜΩΜΟΣΜΕΝΟΣ Menand. hist. p. 100. TOUP.

[c] Τῶν πολλαχῶς λεγομ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud Alexandrum Aphrod. in lib. II. Topic. p. 81. 82. KUST.

[d] [ἄλλα κατ' ἄλλον τρόπον λέγεται. Καὶ] Hæc omnia delenda sunt, utpote nihil ad rem facientia, et inepte hic inserta. Vide ipsum Alexandrum Aphrodis. KUST.

μία ἐπιστήμη, ὡς τοῦ τέλους, καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος· οἷον, οἰκοδομικὴ καὶ οἰκίας ἐστὶν ἐπιστήμη, ὡς τέλους· καὶ δι' ὧν οἰκία γίνεται, ἅπερ ἐστὶ πρὸς τὸ [e]τέλος, πλειόνων οὖν ἡ αὐτή. Ὁμοίως καὶ [f]ἰατρικὴ ὑγείας ποιητικῶν· οἷον διαίτης, καὶ τομῆς, καὶ καύσεως, καὶ ἑτέρων πλειόνων.

[Ὁμωρόφιος:]

Ὁμῶς: Ἐπίρρημα.

Ὁμωχαίτας: [g]Θουκυδίδης τοὺς συνναόυς θεοὺς καὶ [h]ὁμορροφίους. Βοιωτικὴ δὲ ἡ λέξις.

Ὁμωχαίτας δαίμονας: Τοὺς συμμετέχοντας τῶν αὐτῶν [i]ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

Ὄμπνιον νέφος: Μέγα, πολὺ, ηὐξημένον. Σοφοκλῆς Θησεῖ. Καὶ ὄμπνιος χεὶρ, [k]ἡ πλουσία.

Ὄμπνιον ὕδωρ: Τὸ τρόφιμον, καὶ πολύ. Λέγεται καὶ [l]ὀμπνιηρὸν ὕδωρ, τὸ τρόφιμον.

Ὄμπνιος: Ἡ Δημήτηρ, αἰτία οὖσα τοῦ ἀναπνεῖν.

Ὄμπνιος λειμών: Ὁ σῖτος, καὶ οἱ Δημητριακοὶ καρποί· [m]ἐπεὶ Ὀμπνία ἡ Δημήτηρ λέγεται.

Ὄμπνιος [n]χείρ: Πλουσία χείρ.

Ὁμοίας λαβάς: Ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις, καὶ ἀντὶ [o]μεταθέσεις.

Ὁμοίϊος: Ὁ [p]ὁμοίως πᾶσι χαλεπός.

Ὁμοιομέρεια: [q]Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τὴν σελήνην [r]οἰκήσεις ἔχειν, καὶ λόφους, καὶ φάραγγας. Ἀρχὰς δὲ τὰς ὁμοιομερείας. Καθάπερ γὰρ ἐκ τῶν ψηγμάτων λέγομεν τὸν χρυσὸν συνεστάναι, [s]οὕτως καὶ ἐκ τῶν [t]ὁμοιομερῶν μικρῶν σωμάτων τὸ πᾶν συγκεκρίσθαι.

Ὅμοιον, εἰ καὶ [u]Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο, ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὢν ὁ τῆς θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ ἀκροπόλεως ἀφελόμενος:

Ὁμοιόστομος [x]ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν [y]τεταγμένους, οἷον ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος, ἔχει.

Ὁμοίωσις: [z]Ὁμοιότης.

Ὁμοίωσις: Διττή. Ἡ μέν τις [a]ταυτόν· ἡ δὲ, ἕτερον. Ὅτε δὲ λέγει Πλωτῖνος "ὁμοίωσις [b]τῷ θεῷ" ἄλλον τρόπον ληπτέον.

Ὀμφακίαν: Ὠμὸν, καὶ σκληρόν. [c]Ἀριστοφάνης·

> Δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν [d]πεφυκέναι
> τὸν θυμὸν ἀνδρῶν, ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν,
> [e]ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον.

Ἀντὶ τοῦ ὠμὸν, καὶ σκληρόν. Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὀμφάκων. [f]Οὕτω δὲ αἱ σταφυλαὶ δριμεῖαι οὖσαι, καὶ οὔπω πέπειροι· ἐκ γὰρ τοῦ ἐναντίου, πέπανον τὸ [g]ὥριμον καὶ ἡδύ. Ἴσον δὲ ἴσῳ φέρον, ἀντὶ τοῦ δίκαιον, καὶ ἐξ ἴσου. Ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ κιρναμένου οἴνου πρὸς ὕδωρ. Λέγει δὲ κατ' ἴσον εἰπεῖν καὶ ἀκοῦσαι.

Ὀμφαλητομία: Ὅτε αἱ μαῖαι τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους ἀποτέμνουσι. Καὶ αὗται δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται. Καὶ [h]ὀμφάλιον, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος.

> [i]Ζωὶ τόδ' ὀμφάλιον σάκεος τρίφος, ᾧ ἔπι λαιὸν
> ἔσχεν ἀριστείων, ἄνθετο Νικαγόρας.

[e] τέλος] Delevi statim καὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος cum A.B.E.

[f] ἰατρικὴ ὑγείας ποιητ.] Supple ex Alexandro Aphrodis. Ἰατρικὴ ὑγιείας καὶ τῶν ὑγιείας ποιητικῶν, &c. KUST. ἡ ἰατρικὴ ὑγιείας A. Tum ποιητική B.E.

ὉΜΩΡΟΦΙΟΣ] Deest A. vid. supra p. 2680 C.

ὉΜΩΧΑΙΤΑΣ] Apud Thucydidem, Hesychium, et Photium in Lex. inedito, scriptum est, Ὁμοχέτας, per ε in syllaba penultima. KUST. Ὁμοχαίτας C.

[g] Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 97. KUST.

[h] ὁμορροφίους] ὁμορροφίους A. Photius.

ὉΜΩΧΑΙΤΑΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ: Τοὺς συμμ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad modo indicatum locum scriptoris illius: sed ubi, ut diximus, legitur ὁμοχέτας. KUST.

[i] νεῶν] ναῶν A.E.C.

ὈΜΠΝΙΟΝ] Apoll. Rhod. lib. IV. 989. Τιτῆνας δ' ἔδαεν στάχυν ὄμπνιον ἀμήσασθαι. Scholiasta: Ὄμπνιον: Πολὺν, δαψιλῆ. Φιλητᾶς ἐν Ἀτάκτοις Γλώσσαις ἀπέδωκε ὄμπνιον στάχυν, τὸν εὔχυλον καὶ τρόφιμον. Κυρηναῖοι δέ τινες τὸν πλούσιον καὶ εὐδαίμονα ὄμπνιον καλοῦσιν. Ἄμεινον δὲ τὸν φερέσβιον εἰπεῖν. KUST. Ὄπνιον Photius, et similiter in seqq. Habet tamen Photius Ὀμπνίου νέφους: μεγίστου.

[k] ἡ πλουσία] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et E.] male, ἡ θυσία. Confer Nostrum paulo post, v. Ὄμπνιος χείρ. KUST.

[l] ὈΜΠΝΙΚΟΝ] ὀμπνιηρὸν A.C. ὀμπνιαρὸν E. Ὀπνηρὸν ὕδωρ τὸ τρ. Photius. Mox ὕδωρ τὸ τρ. om. A.

ὈΜΠΝΙΟΣ: Ἡ Δημήτηρ] Scholiastes Nicandri, p. 43. Ὀμφαλὸς γὰρ ἀπὸ τῆς ὄμπνης εἴρηται, ὅ ἐστι τροφή. Ἀφ' οὗ καὶ ἡ Δημήτηρ Ὀμπνία. Confer etiam Hesychium, et Eustath. ad Il. ε'. p. 1012, 4. KUST.

[m] ἐπεὶ—λέγεται] Hæc om. A. sed agnoscit Photius, ubi Ὀπνία.

[n] ΧΕΙΡ] Photius addit πλουσίως.

ὉΜΟΙΑΣ ΛΑΒΑΣ] Sumsisse videtur ex Platon. Phædr. p. 340 E. περὶ μὲν τούτου, φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς ἐλήλυθας. Inter Prov. metr. relatum exstat v. 561. ABRESCH. Vid. Schol. Platon. pp. 58, 182. Ast. ad Platon. Phædr. p. 251.

[o] μεταθέσεις] ἀντιμεταθέσεις A.B.C.E. Photius. Photius item ἀντιμεταλήψεις.

[p] ὁμοίως] ὁ ὁμοίιος A.B.C. Il. δ'. 315. γῆρας ὁμοίϊον, ubi Schol. τὸ ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν.

[q] Ἀναξαγόρας ὁ φιλόσοφος ἔλ.] Hæc sunt verba Laërtii lib. II. 8. KUST.

[r] οἰκήσεις] οἰκήσεις πάντα C. Mox λόγους M.

[s] οὕτως] οὕτως καὶ C.

[t] ὁμοιομερῶν] Ὁμοιομερειῶν A.M. Mox συγκεκρᾶσθαι E.

ὍΜΟΙΟΝ] Ex Synes. Calv. enc. p. 83. Vid. v. Φιλέας. Mox leg. ἀφελόμενος. Vid. Taylor. ad Æschin. p. 633. TOUP. Similiter Hemsterhusius. τοῦ θεοῦ A. ὁ om. E. Deest articulus C.

[u] ΦΙΛΕΑΣ] φιλαίας A.

ὉΜΟΙΟΣΤΟΜΟΣ ἐν πορ.] Confer Ælian. in Tact. c. 42. KUST. Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 512. Mox διφαλαγγία C. et in fine ἔχειν.

[x] ἐν πορείᾳ] ἐμπορείᾳ A. εὐπορείᾳ B.E. Mox διφαλαγγίας B.

[y] τεταγμένους] τεταγμένη E.

[z] Ὁμοιότης] Statim delevit Kusterus, ζήτει ἐν τῇ ὑπερβολῇ. καὶ ὁμοιότητι δοτικῇ. Deest gl. A.

[a] ταυτὸν] αὐτὸν B. αὐτῶν E.

[b] τῷ θεῷ] τῷ om. C.

[c] Ἀριστοφάνης] Acharn. 351.

[d] πεφυκέναι] πεπυθέναι C.

[e] ἐθέλειν δ'] ἐθέλειν τ' A.C. Mox φέρων C.M.

[f] Οὕτω καὶ] οὕτω δὲ A.E. οὕτως δὲ C.

[g] ὥριμον] Scholiasta Aristoph. rectius, ὥριμον. KUST.

ὈΜΦΑΛΗΤΟΜΙΑ] Ὀμφαλητομίαι A. Posui αἱ μαῖαι ante τὸν ὀμφαλὸν cum A.C. et Photio. Vulgo post βρέφους.

[h] ὈΜΦΑΛΙΟΝ] Suidas interpretatur, ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος: sed minus recte, ut puto. Non enim videtur esse substantivum, sed adjectivum, significans, umbilici instar rotundum: ut ex sequenti fragmento colligitur. KUST. Seqq. caret Photius.

[i] Ζωὶ τόδ' ὀμφ.] Anthol. Pal. VI. 84.

A 'Ομφαλόν: Τὸ μεσαίτατον. Καὶ ὀμφάλιον ἀσπίδος, τὸ μεσαίτατον αὐτῆς.

'Ομφαλός: Οἷόν τις ῥίζα τοῦ βρέφους ἐστί· δι' ἐκείνου γὰρ αὔξεται καὶ τρέφεται.

[k] 'Ομφαλός σου οὐ περιετμήθη.

"Ομφαξ: Σταφυλὴ δριμεῖα οὖσα, καὶ οὐ πέπειρος. Θηλυκῶς δὲ [l] λέγει τὰς ὄμφακας Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν δράματι 'Εορταῖς.

B Καὶ τὰς ὀφρῦς σχάσασθε, καὶ τὰς ὄμφακας.

"Ομφαξ: 'Ωμόφαξ τις ὤν. 'Ο ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. Καὶ παροιμία·

Σικελὸς ὀμφακίζεται.

'Ομφή: Θεία κληδὼν, ἡ φήμη.

'Ομφήν: Κληδόνα, φήμην θείαν, ἢ [m] ὀνείρου φάντασμα.

["Ον: [n] "Ο οἷόν τε ἐστὶ ποιεῖν, ἢ πάσχειν.]

C "Οναγρος: Εἶδος ζώου.

"Οναγροι: Μηχανήματα, οἱ λεγόμενοι ἅρπαγες, οἵγε ἁρπάζειν τοὺς προσιόντας ἐπιβαλλόμενοι εἶχον.

"Οναρ: "Ονειρος.

[[o] "Οναρ καθ' ὕπνους νηγρεκὲς λαλεῖν τόδε.
"Οναρ ἡ μάρτυς αὐτῇ ἐφίσταται.]

'Ονάσιμος, Κύπριος, ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικὸς, καὶ σοφιστὴς, τῶν ἐπὶ [p] Κωνσταντίνου γενομένων. D "Εγραψε Στάσεων διαιρέσεις, Τέχνην δικανικὴν, πρὸς 'Αψίνην, Περὶ ἀντιρρητικῆς τέχνης, Προγυμνάσματα, Μελέτας, 'Εγκώμια· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

"Ονασθαι: 'Επαπολαῦσαι, ὠφεληθῆναι.

'Επὶ τούτοις πολλὰ καὶ ἀγαθὰ τῷ βασιλεῖ ηὔχοντο, καὶ ὄνασθαι τῶν παρόντων.

'Οναίατο: 'Απολαύσειαν. [q] Σοφοκλῆς·

Μηδέποτ' ἀγλαΐας ὀναίατο·

E [r] τουτέστιν, ἡδονῆς, δόξης.

τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

"Ητοι τὸν ἐμὸν πατέρα ἀνελόντες.

'Οναίμην: 'Επιτύχοιμι, ἀπολαύσω.

[s] Καὐτὴ γὰρ ἐγὼ οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων.

"Οναιντο: 'Ωφεληθεῖεν. Καὶ ὄνασθαι, ὠφεληθῆναι.

'Ονεία: 'Η τοῦ ὄνου δορά.

Τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους
καὶ τὴν ὀνείαν προσεπέθηκεν ἐκδείρας.

[t] Βάβριός φησιν.

"Ονειαρ: "Ονειρον.

[u] "Α μέγα Βαττιάδαο σοφοῦ περίπυστον ὄνειαρ·
ἦ ῥ' ἐτεὸν κεράων, οὐδ' ἐλέφαντος ἔης.

'Αντὶ τοῦ, ἀληθές· παρὰ τὸ 'Ομηρικόν·

[x] Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσὶν ὀνείρων.

[[y] "Ονειαρ δὲ παρὰ 'Ησιόδῳ, ἡ ὠφέλεια.]

'Ονείατα: Οὐ πάντως βρώματα, ὡς οἱ γλωσσογράφοι· ἀλλὰ πάντα τὰ εἰς ὄνησιν ἐπιτήδεια· [z] "Ομηρος·

'Ονείατ' ἄγοντα.

Οὐκ [a] εἶπε δὲ, φέροντα· οὐδὲ γὰρ ἐβάσταζεν.

'Ονείδιος λόγος: 'Ο ὀνειδιστικός.

'Ονειδίζω:

[b] Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι
οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

Οἷον, οὐδείς ἐστιν, ὃς οὐ ταῦτά σοι [c] ὀνειδισεῖ, ἅπερ μοι ὠνείδισας. Τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. Πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

['Ονειδίζω: Δοτικῇ.

Οἴεσθε καὶ Σολομῶντα πικρῶς ὑμῖν ὀνειδίζειν.

Καὶ,

[d] Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς.

Αἰτιατικῇ δέ·

[e] Καὶ τίς ἐστιν οὗτος, ὃς ὀνειδίσει Θεοῦ παράταξιν;

καὶ,

Μή μοι γένοιτο καὶ τοῦτο ὀνειδισθῆναι.]

'Ονειδιῶ: 'Ονειδίσω.

'Ονειδίσας: Μεμψάμενος.

'Ονειδίσας εἰς [f] ἀνανδρίαν αὐτῷ καὶ κακίαν.

"Ονειδος: Μέμψις.

[k] 'Ομφαλός σου οὐ περ.] Ezech. XVI. 4. KUST. Gl. Suidam descripsisse ex Theodoreto ad eum locum notavit Ernesti.

"ΟΜΦΑΞ: Σταφυλὴ δριμ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 351. Confer etiam Nostrum supra v. Δεινὸν, ubi eadem leguntur. KUST.

[l] λέγει] λέγεται C. ubi Πλάτων etc. om.

'ΟΜΦΗ] Philostrat. Ep. 46. Σειρήνων νύμφαι. Lego Σειρῆν ὀμφαί. Vid. Wessel. Diss. Herodot. p. 158. Damascius p. 1031. Synes. p. 260. TOUP. Vid. Schol. Il. β'. 41.

G [m] ὀνείρου φάντασμα] Photius, ὄνειρα, φάσματα. Cum Suida concordant Hesychius et Lex. Seg., nisi quod uterque habet φαντάσματα.

[n] "Ο] τὸ B.E.M. Deest gl. A.C.

"ΟΝΑΓΡΟΙ: Μηχαν.] Vide Procop. de Bello Goth. lib. I. c. 21. KUST.

[o] "Οναρ καθ' ὕπνους] Λύσις ὀνείρων præfigit M. Desunt hæc A.C. Nihil præter "Οναρ καθ' ὕπνους dedit Kusterus. Nicephorus p. 17. ὄναρ ὀνείρους νηγρεκὲς πέλει λέγειν.

H 'ΟΝΑΣΙΜΟΣ] Conf. supra 'Αψίνης. REINES. Deest articulus C. ἱστορικὸς om. A.

[p] Κωνσταντίνου] Κωνσταντίνῳ H. κωνστα E.

[q] Σοφοκλῆς] Electr. 211.

[r] τουτέστιν ἡδονῆς δόξης delevit Kusterus.

[s] Καὐτὴ γὰρ ἐγὼ οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων] Aristoph. Thesmoph. 476. Καὐτὴ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀναίμην τῶν τέκνων.

F Ubi legendum, cum auctoritate Suidæ, tum sententiæ jussu, 'ΟΝΑΙΜΗΝ. Aliud est ὀναίμην, aliud ὀνοίμην. Quod magnum Pearsonum ad Vindicias Epist. Ignatii fugisse miror. Lucian. in Philops. 27. ΟΥΤΩΣ 'ΟΝΑΙΜΗΝ, ἔφη, τούτων τῶν υἱέων. Accedit Hesychius: 'ΟΝΑΙΜΗΝ, τύχοιμι, ἀπολαύσαιμι, ὠφεληθείην. Ad hunc ipsum Comici locum respexit. TOUP.

[t] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 34.

"ΟΝΕΙΑΡ: "Ονειρον] Deest hæc gl. C.

[u] "Α μέγα Βαττ.] Anthol. Pal. VII. 42. Mox ἀληθὴς M.

[x] Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμ.] Versus hic legitur apud Homerum Odyss. τ'. 562. KUST.

[y] "ΟΝΕΙΑΡ—ὠφέλεια om. A.B.

[z] "Ομηρος] Il. ω'. 367. KUST. Suidas descripsit fere Schol. Ven. ad eum locum.

[a] εἶπε δὲ] δὲ om. A.

'ΟΝΕΙΔΙΟΣ] 'Ονείδειος A. Mox ὁ ὀνειδ. A.B.C. Vulgo om. ὁ.

[b] Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδ.] Soph. Œdip. Tyran. 372.

[c] ὀνειδιεῖ] ὀνειδίσει A.E.C.

'ΟΝΕΙΔΙΖΩ] Deest gl. A. Post ὄνειδος ponit C. qui om. tamen καὶ μηδενὶ etc.

[d] Μηδενὶ] Isocrat. ad Demon. p. 8 B.

[e] Καὶ τίς ἐστιν] Vid. 1 Regg. XVII. 36.

'ΟΝΕΙΔΙΩ] Deest gl. C.

[f] ἀνανδρείαν] ἀνανδρίαν A. Deest exemplum C.

[g] Ζόειν γὰρ δίχα παντὸς ὀνείδεος ἤθελ' [h] ἑκάστα, ξεῖνε, τὸν ἐκ χειρῶν ἀρνυμένα βίοτον.

Ὀνεῖον: Ἐν ᾧ οἱ [i] ὄνοι ἵστανται.

Ὀνειρείοισι: Ποιητικῶς.

Ὀνειρολεσχία: [k] Ἡ ὕβρις.

Ὀνειρόπληκτον: Ὑπὸ ὀνείρων πληττόμενον.

Ὅτι, ὡς φησι Πυθαγόρας, ὀνείρους καὶ τοῖς κτήνεσι γίνεσθαι, καὶ νόσους, καὶ σημεῖα.

Ὄνειρον ἐνυπνίου διαφέρει· ἕτερον γάρ ἐστι, καὶ οὐ [l] ταὐτόν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνειρον καὶ [m] ἐνύπνιον καλῶς εἴποι τις ἄν· ὅταν δὲ τεχνικῶς λέγῃ τις, κυρίως ἕκαστον χρὴ καλεῖν. Καὶ τὸ μὲν ἀσήμαντον, καὶ οὐδενὸς προαγορευτικὸν, ἀλλ' ἐν μόνῳ τῷ ὕπνῳ τὴν δύναμιν ἔχον, γινόμενον δὲ [n] ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου, ἢ ὑπερβάλλοντος φόβου, ἢ πλησμονῆς, ἢ ἐνδείας, ἐνύπνιον χρὴ καλεῖν, τὸ δὲ [o] μετὰ τὸν ὕπνον ἐνέργεια ὂν, καὶ ἀποβησόμενον [p] ἔς τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ὄνειρον. Πολλάκις δὲ καταχρηστέον τοῖς ὀνόμασιν, ὡς καὶ Ὅμηρος·

Θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.

Ὀνειροπολεῖ: Φαντάζεται.

[q] Οὐ χρεὼν οὖν ταῦτα τοὺς [r] Σαρακηνοὺς ὀνειροπολεῖν.

Ὀνειροπολεῖν: [rr] Τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε. Τὸ [s] μὲν γὰρ ὀνειροπολεῖν [t] ἐπὶ τῶν ἐνύπνιον ὁρώντων· τὸ δὲ ὀνειρώσσειν, ἐπὶ τῶν αὐτομάτως γονὴν ἀφιέντων· [u] ὅπερ οἱ ἐρωτόληπτοι πάσχουσιν, ἢ ἀπὸ βρωμάτων, ἢ ἀπὸ δαιμόνων ἐνεργείας τοῦτο πάσχοντες.

Ὀνειροπόλος: Ὀνειροκρίτης.

Ὀνείρωξις: Ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις. Καὶ ὀνειρώσσω, τὸ ἐνυπνιάζομαι.

Ὀνηθῆναι: Ὠφεληθῆναι. [x] Ξενοφῶν·

Ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι.

Ὀνηλάτης: Ὁ ὄνους ἐλαύνων.

Ὀνήσασθαι: Ὠφελεῖσθαι, [y] ἀπολαύειν.

Ὀνησιδώρα: Ὄνομα κύριον.

Ὀνησίκριτος: Ὄνομα κύριον.

[z] Ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει.

Τουτέστι, τοῦ Ξενοφῶντος.

Ὀνήσιμος: Ὠφέλιμος. [a] Καὶ ὄνομα κύριον.

Ὀνησιφόρος: Ὠφέλειαν φέρων.

Ὀνητήν: [b] Ἐναπόλαυστον.

Ὀνήτωρ: Πρὸς ὃν Δημοσθένης ἔγραψε τοὺς ἐξούλης λόγους. Εἷς δὲ ἦν τῶν χορηγησάντων· οὗ καὶ [c] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως [d] μέμνηται.

Ὀνίας: Ὄνομα κύριον.

Ὀνιδία: Τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα. Καὶ [e] ὀνίδες, τὰ τῶν [f] ὄνων ἀποπατήματα· ἃ ἐπίτηδες πεπλασμένα ἐστίν.

Ὀνίδιον: Ὑποκοριστικῶς, τὸ ὀνάριον.

Ὀνίνασθαι: Ὄνασθαι, ὠφελεῖσθαι. [g] Καὶ ὀνίνημι, αἰτιατικῇ.

Ὀνίνησιν: Ὠφελεῖ.

Ὄνιον: Ὠφέλιμον.

Ὄνθος: Βόλβιτον. Τουτέστιν, ἡ τῶν βοῶν κόπρος. [h] Ὅμηρος·

Ἐν δ' ὄνθου [i] βοέης πλῆτο στόμα.

Φασὶ δὲ κάνθαρον τὸ ζωΰφιον· λέγεται δὲ [k] εἰς ὄνθον ἀποσπερματίζειν, καὶ οὕτω περιστρέφειν τοῖς ποσὶν, [l] ἕως ὅτου ἐγγυμνασθὲν τὸ σπέρμα ἀποδοθῇ, καὶ [m] ἐγγεννήσῃ. Θῆλυς δὲ κάνθαρος οὐ γίνεται, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες γεννῶνται.

[Καὶ [n] ὀνθηλεύουσι τὸν [o] οἶνον, συμμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν.]

---

[g] Ζόειν γὰρ δίχα π.] Anthol. Pal. VI. 174.

[h] ἑκάστη] ἕκαστα A.C.B.E.M. Ver. seq. χειρὸς A.

[i] ὄνοι] οἱ ὄνοι A.C.

'ΟΝΕΙΡΙΟΙΣΙ] Ὀνειρήεσσι A. ὀνειρήεσσι B. Vid. Od. δ'. 809. Deest gl. C.

[k] Ἡ ὕβρις] Hæc interpretatio non convenit voci ὀνειρολεσχία, sed ὀνειδολεσχία. Quare, si sic scripsit Suidas, articulus hic alio loco collocandus erit. KUST.

'ΟΝΕΙΡΟΝ 'ΕΝΥΠΝΙΟΥ διαφ.] Totus hic articulus excerptus est ex Artemidori Oneirocr. lib. IV. c. 1. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[l] ταὐτόν] ταυτὸ A.

[m] ἐνύπνιον] τὸ ἐνύπνιον A.C. Mox προσαγορευτικὸν M.

[n] ἐξ ἐπιθυμίας] ἐξ om. C. τὸ ἐξ ἐ. M.

[o] μετὰ τὸν ὕπνον] Artemidorus: τὸ δὲ μετὰ τὸν ὕπνον ἀποβησόμενον ἐναργὲς ἐς ἀγαθὸν ἢ κ. qui plura habet in seqq.

[p] ἔς τι] ἐστὶν C.

[q] Οὐ χρεὼν—ταῦτα δὲ οὐ om. C. Ubi seq. Ὀνειροπολεῖν τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχεν.

[r] Σαρακηνοὺς] σαρακ A.

[rr] Τοῦτο δὲ τοῦ ὀνειρώσσειν διενήνοχε. Τὸ μ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 15. τοῦτο δὲ om. A.B.

[s] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.E.M.

[t] ἐπὶ τῶν] ἐπὶ τῶν νυκτὸς Schol.

[u] ὥσπερ] ὅπερ A.B.C.

'ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΣ] De variis ὀνειροκρ. scriptoribus vid. Jun. l. Anim. c. 18. REINES. Post h. v. delevi 'ΟΝΕΙΡΟΣ: Ἀγκῶνες, οἵ εἰσι μέρος τῆς οἰκίας, καὶ πάντα τὰ προστερπόμενα (Kusterus: "Artemidorus rectius, προσπτυσσόμενα") κατ' ὄναρ, τὰ κόσμιον τοῦ βίου σημαίνει. Ἐνύπνιον. Ὅτι τὰ ἐνύπνια ἀναπτεροῦσιν ἄφρονας, cum A.C. Vid. supra v. Ἀγκών.

[x] Ξενοφῶν] Lib. V. [5, 2.] de Exp. Cyri, p. 354. KUST.

[y] ἀπολαύειν] ἀπολαβεῖν A.B.C.E.M. Photii ms. Lex. Seg.

'ΟΝΗΣΙΔΩΡΑ] Hunc art. et seq. om. C.

[z] Ὁ δὲ Ὀνησίκριτος ἀπόγρ.] Hæc sunt verba Laërtii in Onesicrito lib. VI. 84. KUST. Vid. Clinton. Fast. Hellen. III. p. 472.

[a] Καὶ ὄνομα κύριον om. C.

[b] Ἐναπόλαυστον] Lego, εὐαπόλαυστον. KUST. Photius, Ὀνητήν: ἀγοραστὴν, ἐναπόλαυστον.

'ΟΝΗΤΩΡ: Πρὸς ὃν Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest C.

[c] Ἰσοκράτης] P. 442. s. 99. ed. Bekker.

[d] μνημονεύει] μέμνηται A. Photius, Harpocr. ms. Pal.

'ΟΝΙΔΙΑ] Ὀνιδία A. cum Photio, Lex. Seg. et Hesych.

[e] 'ΟΝΙΔΕΣ, τὰ τῶν ὄνων ἀπ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. sub initium. KUST. Galen. VII. nominat ὀνίδα. REINES. Cf. Fœsii Œcon. Hippocr. ὀνίς. MULLER.

[f] ὄνων] ἵππων C.

'ΟΝΙΝΑΣΘΑΙ] Procop. Arc. Hist. p. 128. Goth. p. 223. TOUP.

[g] Καὶ 'ΟΝΙΝΗΜΙ αἰτ. om. A.

'ΟΝΙΝΗΣΙΝ] Ex A.B.E.C.

'ΟΝΘΟΣ] Schol. Aristoph. Pac. 7.—v. Ὀνθυλευμένας. HEMST.

[h] Ὅμηρος] Il. ψ'. 777. KUST.

[i] βοέης πλῆτο] βοέου πλεῖστο A.C. πλεῖστο quoque E.

[k] ἀποσπερματίζειν εἰς ὄ.] λέγεται δὲ εἰς ὄνθον ὄντα. A.C. Schol.

[l] ἕως ὅτου] ὡς ἂν τὸ σπ. ἐγγ. ἀποδοθείη Schol.

[m] γεννήσῃ] ἐγγεννήσῃ A.C. Schol.

[n] ὀνθηλεύουσι τὸν ὄνθον] Scribe, ὀνθυλεύουσι τὸν οἶνον, ut legitur supra v. Καπηλικῶς. Eustathius quoque ad Il. ψ'. p. 1329. lectionem hanc confirmat, ubi hunc ipsum locum

[Ὀνόγυρος: Φυτὸν ἀλεξίκακον, ὅπερ τριβόμενον ὄζει. Οἱ δὲ ἀνάγυρον αὐτό φασιν. Ὅθεν [p] μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν·

Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον.

Ἐπὶ τῶν ἐπισπωμένων ἑαυτοῖς τὰ κακά.]

Ὀνοκίνδιος: Ὀνηλάτης, ἀστραβηλάτης.

Ὀνομάδημος: Ὄνομα κύριον.

Ὀνομάζων: Ἀντὶ τοῦ φράζων, ἑρμηνείᾳ χρώμενος. [q] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Ὀνομακλῆς: Ὄνομα κύριον. Ἡ δοτικὴ Ὀνομακλέϊ, Ὀνομακλεῖ.

Ὀνομακλυτὸς Ἄλτης: Ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον. Σημαίνει γὰρ τὸ ὅλον ὀνόματι κλυτός. Ὁ γὰρ κλυτὸς ἐπὶ [r] τοῦ διαβεβοημένου.

Ὀνομαστί: Ἐξ ὀνόματος.

Ὀνομαστός: Πολύς. Καί, Οὐδ' ὀνομαστός: Ὁ μὴ ῥηθῆναι δυνάμενος, [s] ὁ πολύς.

[t] Τοῦ δὲ λέων ὤρουσε κατὰ στίβον, ἀνδράσι δεῖμα
θαρσαλέοις· Γάλλῳ δ' αὐδ' ὀνομαστὸν ἄχος.

Ὀνόματα: Γνῶσις. [u] Δαβίδ·

Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

Τουτέστι, διαφοράς, καὶ τὴν τούτων θέσιν τε καὶ διάταξιν, καὶ τὴν πρὸς ἄλληλα σχέσιν. Οὐ γὰρ ὀνόμασι κεχρημένος ὁ Θεὸς τοὺς ἀστέρας καλεῖ (ἄψυχα γὰρ ταῦτα, καὶ λόγου ἐστερημένα) ἄνθρωποι δὲ ταῦτα ἔθεσαν.

Ὀνομήνω: Ὀνομάσω.

[Ὄνον [x] ἀπότρεψαι κνώμενον:]

Ὄνον ὄρνιν: Λέγεταί τι τοιοῦτον, ὡς [y] συμβολικὸς ἐρωτώμενος περὶ ἀρρώστου, εἶδεν [z] ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστάντα. Ἀκήκοε δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος, [a] Πῶς ὄνος ὢν ἀνέστη; ὁ δὲ ἔφη· Ὁ νοσῶν ἀναστήσεται. Καὶ ἀνέστη. Καὶ αὖθις·

[b] Ὄρνιν νομίζω πάνθ' ὅσα περὶ μαντείας διακρίνει.

[c] Πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

Θεράποντ' ὄρνιν.

Ἐπεί [d] τινας εἰώθασι τῶν θεραπόντων [e] καλόποδας λέγειν, καὶ καλοιωνίστους.

Ὀνόοταφις: Ὄνομα κύριον. Ἐθνικόν. [Ζήτει ἐν τῷ Ἁρμάτιος.]

Ὄνος: Τὸ ζῶον, καὶ τὸ [f] ὄργανον.

Ὄνος: Τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν καὶ συστρεφόμενον.

Ὄνος ἄγων μυστήρια: Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. Τοῖς γὰρ μυστηρίοις ἐξ ἄστεος εἰς Ἐλευσῖνα διὰ τῶν ὄνων ἔφερον τὰ εἰς τὴν χρείαν. Ὅθεν ἡ παροιμία, διὰ τὸ κακοπαθεῖν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας. [g] Ὡς ἂν οὖν [h] ὁμοιόν τι πάσχων τῷ πιέζεσθαι τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει, τὴν παροιμίαν μέμνησιν Ἀριστοφάνης.

Ὄνος ἄγων μυστήρια: [i] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τι πραττόντων. Τότε γὰρ θλίβονται μᾶλλον, τὰ πρὸς τὴν χρείαν ἀγόμενα βαστάζοντες. Δήμων ἐπὶ τοῦ μύλου γενέσθαι φησὶν, ὅτι στεφανοῦσιν αὐτὸν τότε.

Suidæ adducit. Ait enim: Ἐνταῦθα δὲ σκεπτέον, εἰ καὶ τὸ ἐσθυλεύειν ἐκ τοῦ ὄνθος παράγεται κωμικώτερον, διὰ τὴν τῶν ἐσθυλευόντων περιεργίαν. Χρῆσις δὲ τοιαύτης λέξεως καὶ παρὰ τῷ εἰπόντι, ὡς ἐσθυλεύουσι τὸν οἶνον, παραμιγνύντες αὐτῷ σαπρόν. Ceterum, apud Scholiastam Aristoph. ad Plut. 1064. unde hæc Suidas sumpsit, legitur, νοθυλεύουσι: quod corruptum est. KUST. Deest hic locus A. post ἐγγυήσῃ ponit C.

[o] ὄνθου] οἴνου E.

'ΟΝΟΓΥΡΟΣ] Hunc art. om. A. Post 'Ονομάζων ponit C. Vid. supra 'Ανάγυρος.

[p] μετηνέχθαι καὶ τὴν παροιμίαν] μετηνέχθη ἡ παροιμία C.

'ΟΝΟΚΙΝΔΙΟΣ] Vide Suidam infra v. Πεισάνδρου δειλ. KUST. Caput gl. om. C.

'ΟΝΟΜΑΖΩΝ: 'Αντὶ τοῦ φρ.] Ex Harpocratione. KUST. ἀντὶ τοῦ φρ.] ἀντιφράζων A. Statim delevi ἑρμηνείαν cum A.B.C. Phot. Harpocrat.

[q] Δημοσθένης] Vid. Taylor. ad p. 237, 10. ed. Reiskii.

'ΟΝΟΜΑΤΟΚΛΥΤΟΣΑΛΤΗΣ] Scribe et distingue: 'Ονομακλυτὸς Ἄλτης. Homerus Il. χ'. 51. Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST. Nec dubitavi sejungere, ut in Hesychio editum est. A grammaticis scil. hoc præceptum est, scribi debere ὀνομακλυτὸς, non ὄνομα κλυτός. Schol. Ven. A. κατὰ σύνθετον προενεκτέον· σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ὀνομαστός· ὁ γὰρ κλυτὸς ἐπὶ τοῦ διαβεβοημένου. Schol. B. 'Αρίσταρχος ὑφ' ἕν, ὡς παραμέλουσα· ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ "ὄνομα κλυτὸς Αἴθων" κατὰ παράθεσιν.

[r] τοῦ διαβεβοημένου] τοῦ διαβεβοημ. A.B.E.C.M. Dedi κλυτὸς ἐπὶ pro αὐτὸς εἴη.

[s] ὁ πολύς] ὁ πολύς A.B.C.

[t] Τοῦ δὲ λέων ὤρ.] Anthol. Pal. VI. 220.

'ΟΝΟΜΑΤΑ: Γνῶσιν] Quod hanc vocem explicavit γνῶσιν perabsurde fecit glossator. Nam falso excerpsit Theodoretum, qui hæc habet: ὁ ἀριθμῶν ἐνταῦθα τὴν γνῶσιν ἐδήλωσεν, καὶ ἀστρῶν δὲ ὀνόματα τὰς τῶν ἀστ. δ. etc. Ergo γνῶσις pertinet ad vocem ἀριθμῶν, non ad ὀνόματα. ERNEST. Deest gl. C.

[u] Δαβίδ] Psalm. CXLVI. 4. Vide ibi Theodoretum, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

'ΟΝΟΜΗΝΩ] Il. β'. 488.

[x] 'ΑΠΟΤΡΕΨΑΙ] ἀποτρίψαι E. Deest gl. A.C.

'ΟΝΟΣ 'ΟΡΝΙΣ] Aristoph. Av. 721. Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε, ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν. KUST. ὄνον ὄρνιν A.B.C.E. Aristoph. Mox τι om. C.

[y] συμβολικῶς] συμβολικὸς A. Schol. συμβουλικῶς C.

[z] ὄνον ἐκ πτώματος] Inter Pythagoræ præcepta fuit non transire illac, ubi asinus erat lapsus. Joseph. l. I. c. Apionem. REINES. πόματος C.

[a] Πῶς] πῶς C.

[b] Ὄρνιν νόμ.] Scribe, Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει. Sic enim legitur apud Aristophanem loco laudato. KUST.

[c] Πάντα γὰρ οἰωνοὺς ἐκ.] Confer Nostrum supra v. Οἰωνοί: ubi eadem leguntur. KUST.

[d] τινας] τινες B.E. In fine καλλιοιωνίστους B.E. καλοιωνίστους A.M.

[e] ΚΑΛΟΠΟΔΑΣ] καλλόποδας C.

'ΟΝΟΤΟΛΦΙΣ] 'Ονόολφις A. ὀνόλαφις E. Uncinis inclusa om. A. Deest artic. C.

[f] ὄργανον] Vid. v. 'Ωνιον. TOUP. vid. Wessel. ad Herodot. VII. 36. τὸ om. A.B.C.

'ΟΝΟΣ: Τὸ περὶ τ.] Eadem totidem verbis Hesychius. KUST. Ex gloss. Herodot. VII. 36.

'ΟΝΟΣ 'ΑΓΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΑ] Proverbio hoc usus est Aristoph. Ran. 159. ad quem locum vide Scholiastam. Ejus enim verba Suidas hic descripsit. Confer etiam alios Parœmiographos. KUST.

[g] 'Ως ἂν οὖν ὅμοια πάσχων τῷ π.] Locum hunc ante mutilum ex mss. Paris. et Scholiasta Aristophanis supplevi. In prioribus enim editt. male sic legitur, ὡς ἂν ὅμοια πάσχοντας τῷ ἐπικειμένῳ ἄχθει. KUST. οὖν om. C.M.

[h] ὅμοια] ὁμοιότητα A. ὅμοιόν τι Schol. Mox πιέζεσθαι A.B.E. διὰ τὸ πιέζεσθαι Schol. Tum μεμνήσειν M.

[i] 'Επὶ τῶν—πραττόντων] Horum loco Photius: ἐπὶ τῶν ἑτέροις κακοπαθούντων καὶ παρεχόντων εὐφροσύνην· διὰ τὸ τῇ καιρῷ τῶν μεγάλων μυστηρίων ἐξ ἄστεος Ἐλευσινάδε τοὺς ὄνους κομίζειν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια. Mox λέγεσθαι Photius pro γενέσθαι. Tum φησὶ A.E.

Ὄνος [k]ἀκροᾶται σάλπιγγος: Εὔπολις [l]Ταξιάρχαις.

Ὄνος πρὸς αὐλόν: Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων· διὰ τὸ παντελῶς ἀναίσθητον τοῦ ὄνου.

Ὀνόσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. Τακτικὰ, Περὶ στρατηγημάτων, Ὑπομνήματα εἰς [m]τὰς Πλάτωνος Πολιτείας.

Ὀνόσαιτο: Ἐκφαυλίσοι. B

Ὄνος ἐν μελίτταις: Κράτης Τόλμαις. [n]Καὶ, Ὄνος ἐν μύροι: Παροιμία.

Ὄνος εἰς ἄχυρα: Παροιμία ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπιπτόντων, καὶ τούτοις ἀπολαυστικῶς χρωμένων.

Ὄνος εἰς Κυμαίους: Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ σπανίων. Διότι παρὰ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὁ ὄνος. C

Καὶ κατὰ τουτουσὶ τοὺς καιροὺς [o]πάντες ἦσαν Κυμαῖοι, σεισμοῦ καὶ χαλάζης [p]φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγούμενοι.

Ὅτι τὸ ὑπ' [q]ὄνου φέρεσθαι τινὰ γυμνὸν, τῶν ἀτιμιῶν ἡ μεγίστη Παρθυαίοις νενόμισται.

Ὄνος λύρας: Μένανδρος Ψοφοδεεῖ. Ἡ δ' ὅλη [r]παροιμία,

Ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς.

[s]Λέγεται ἐπὶ τῶν μὴ [t]συγκατατιθεμένων, μηδὲ ἐπαινούντων. D

[Ἀμμωνιανῷ τῷ γραμματικῷ συμβέβηκεν ὄνον κεκτῆσθαι, σοφίας ἀκροατήν.

Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμμωνιανός.]

Ὄνος [u]στύπαξ: Τὸ στύπαξ, ὅτι στυπειοπώλης.

Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν: Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων κατὰ ἀμφότερα. Τό τε γὰρ ζῶόν ἐστι νωχελές· τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαι τινὰ πάνυ τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι· ὅπερ ἐστὶν ἀναισθησίας. E Πῶς γὰρ ἂν [x]γένοιτο τινι πάντα ἐγνωκέναι καὶ πρὸ A τοῦ λαληθῆναι αὐτῷ, [y]κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ καθάπερ [z]ὄνος.

Ὄνος ὕεται: Ἐπὶ τῶν μὴ ἐπιστρεφομένων. [a]Κηφισόδωρος Ἀμαζόσι·

Σκώπτεις μ'· ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

Κρατῖνος [b]Δραπετίσιν·

Οἱ δὲ σκυνδάζουσι περιτρέχοντες, ὁ δ' [c]ὄνος ὕεται.

B Ὀνοτοί: Ψεκτοὶ, μεμπτοί.

Ὄνου [d]θανάτους: Ἐπὶ τῶν ἀλλόκοτα διηγουμένων.

Ὄνου παρακύψεως: Ἐπὶ τῶν καταγελάστως συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία. [e]Φασὶ γὰρ, ὅτι κεραμεύς τις, οἱ δὲ, κοροπλάθος, ἔπλαττε πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. [f]Ὄνος δὲ παριὼν, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυ- C ρίδος, [g]ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν [h]ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος ὑπὸ τῶν [i]ἀπαντώντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν, ὄνου παρακύψεως.

Ὄνου παρακύψεως: Ὄνου παρακύψαντος, ὄρνιθες πτοηθεῖσαι ἱστὸν ἀνέρρηξαν. Ὁ δὲ δεσπότης τοῦ ἱστοῦ τῷ τοῦ ὄνου δεσπότῃ ἐνεκάλεσεν· ὅθεν ἡ παροι- D μία.

Ὄνου πόκαι: Ἐπὶ τῶν [k]ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων γίνεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν· ὥσπερ αἱ τοιαῦται, Πλίνθον πλύνειν, Ἀσκὸν τίλλειν, Χύτραν ποικίλλειν, Εἰς κόπρον θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ διὰ τὸ Κρατῖνον ὑποθέσθαι ἐν ᾅδου τινὰ σχοινίον πλέκοντα, ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον ἀποκείροντα. E Παρ' ὅσον οὖν τὰ [l]ἐν ᾅδου ἀνήνυτά εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

Ὄνου σκιά: Καὶ, Περὶ ὄνου σκιᾶς: Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·

---

[k] ἈΚΡΟΑΤΑΙ] ἀκροᾶ A.B.E. pr. Sed vulg. Photius. Hanc et 2 seqq. gl. om. C.

[l] Ταξιάρχαις] Sic rectius ms. A. quam priores editt. quæ habent Ταξιαρχίαις. Confer Nostrum supra v. Ἀλφάνει. F KUST.

ὌΝΟΣ ΠΡΟΣ] Deest A.

ὈΝΟΣΑΝΔΡΟΣ] Hujus hodie adhuc exstat liber, Στρατηγικὸς inscriptus, quem Rigaltius edidit. KUST.

[m] Πλάτωνος] τὰς Πλάτωνος A.

ὈΝΟΣΑΙΤΟ] Il. δ'. 539. Seq. gl. om. C.

[n] Καὶ et παροιμία om. A. παροιμία item om. in gl. seq.

ὌΝΟΣ ΕΙΣ ἌΧ.] Philemon Athenæi II. p. 52 E. Ὄνος βαδίζεις εἰς ἄχυρα τραγημάτων. SCHOTT.

ὌΝΟΣ ΕΙΣ ΚΥΜ.] Deest gl. C. Vid. Herald. Anim. G in Salmas. p. 527.

[o] πάντες] ἐν παντὶ corrigit Wyttenbach. ad Plutarch. p. 568 A. n. g.

[p] φοβερώτερον] φοβερώτατον A.

[q] ὄνου] ὤμου E. ἐπ' ὤμου M. Mox φέρειν pro φέρεσθαι A.B.

[r] παροιμία] ἡδοχῇ· παροιμία A. ἡ ἀρχῇ π. B. ἡ ἀρχ' π. E. ἡδοχὴ π. C. ἡδίων π. M. Ald. ἡδοχῃ π. Photius. Legendum esse Ἡ δ' ὅλη παροιμία me docuit Porsonus.

[s] Λέγεται] ἢ λ. C.E. ἢ λ. B.

[t] συγκατατιθεμένων] καταπαρατιθεμένων B.C. Uncinis inclusa om. A.C.

[u] ΣΤΥΠΑΞ] Potius, στύππαξ, per duplex ππ. Vide Schol. Aristoph. Equit. 129. et Hesychium, v. Ὀνοστύππαξ. KUST. Deest gl. C.

[x] γένοιτο] γένοιτό τινι A.B.C. ἂν om. C.

[y] κἂν] καὶ E. Mox μέσω B.E. pro μεγάλα. Tum ἔχει E.

[z] ὄνος] ὁ ὄνος C. ubi seq. gl. om.

[a] Κηφισόδωρος] Καφισόδωρος A. Κηφισίδωρος B.

[b] Δραπετίσιν] Δραπέτισιν E.

[c] ὄνος] ὁ δ' ὄνος A.B. Photius. ὄνος ὕεται om. E. edd. vett.

[d] ΘΑΝΑΤΟΥΣ] θάνατος Photius.

ὌΝΟΥ ΠΑΡΑΚΥΨΕΩΣ: Ἐπὶ τῶν καταγ.] Paullo aliter Zenobius V. 39.

[e] Φασὶ δὲ] φασὶ γὰρ A.C.

[f] Ὄνος δὲ παριὼν seqq. om. C.

[g] ἀνέτρεψε] ἀνέστρεψε B.E.M.

[h] ἤγαγε] ἠγάγετο E.

[i] ἀπαντώντων] ἁπάντων A.E. Zenob.

ὌΝΟΥ ΠΟΚΑΙ: Ἐπὶ τῶν ἀνηρ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in Ranis, v. 188. Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον, ἢ 'ς ὄνου πόκας; Vide ibi Scholiastam, apud quem pro πόκαι legitur πόκες, quasi a recto πόξ. Videndum tamen annon potius legendum sit πόκους, a recto πόκος, vellus, lana: uti scriptum video apud Zenobium in Adagio, Ὄνου πόκους ζητεῖς. Πόκαι tamen et πόκας reperio etiam in Vaticana Proverbiorum Appendice, itemH que apud Mich. Apostolium. KUST.

[k] ἀνηνύτων] Sic recte ms. A. itemque Scholiastes Aristoph. loco laudato. Ante vero inepte legebatur, ἀνηφύτων. [Sic E.] KUST. ἀνηύτως B.

[l] ἐν ᾅδου] Vid. Plutarch. II. p. 473. TOUP.

ὌΝΟΥ ΣΚΙΑ: Καὶ] Deest gl. C.

Ὅ τι ἂν τι [m] γίνηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

Περὶ τοῦ γὰρ ὑμῶν [n] ὁ πόλεμος
νῦν ἐστι; περὶ ὄνου σκιᾶς.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν [o] Διδασκαλίαις καὶ δράματός τινος φέρει ἐπιγραφὴν, [p] Ὄνου σκιάν. Οἱ δὲ [q] πρῶτον φθέγξασθαι [r] τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολογούμενον ὑπέρ τινος ἐπὶ μεγάλαις αἰτίαις κρινομένου, ὡς ἑώρα θορυβοῦντας τοὺς ἀκροωμένους. Παρακαλέσας γὰρ αὐτοὺς μικρὰ προσέχειν, ἤρξατο διηγεῖσθαι, ὡς Μεγαράδε ἀπιὼν μισθώσαιτο ὄνον· καύματος δὲ ἐν τῇ ὁδῷ γενομένου, ὑπὸ [s] τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου βουληθείη ἀναπαύσασθαι, οὐ παρεῖναι γὰρ οὔτε δένδρον, οὔτ' ἄλλο τοιοῦτον οὐδέν· τὸν δὲ ὀνηλάτην κωλύειν, φάσκοντα, ὄνον αὐτῷ μεμισθωκέναι μόνον, οὐ μὴν καὶ σκιάν· ὥστε διατριβὴν αὐτοῖς καὶ φιλονεικίαν πολλὴν περὶ τούτου γενέσθαι. [t] Ταῦτα δ' εἰπὼν, ὡς εἶδε τοὺς Ἀθηναίους προσέχοντας σφόδρα, καὶ ἡδομένους, καὶ ποθοῦντας τὰ ἑξῆς ἀκοῦσαι, ἐπέπληξεν αὐτοῖς, [u] εἰ περὶ ὄνου μὲν σκιᾶς ἀκροᾶσθαι δέονται καὶ παρακαλοῦσιν, ὑπὲρ δὲ ἀνδρὸς περὶ τοῦ ζῆν κινδυνεύοντος οὐκ ἐθέλουσιν ἀκούειν. Δῆλον δὲ ὅτι λεγομένῃ ταύτῃ ἐχρήσατο Δημοσθένης. Διόπερ καὶ ἐν τοῖς [x] Φιλιππικοῖς παρῳδῶν τὴν παροιμίαν, φησὶ, [y] διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.

Ὄνου [z] σκιά: Ἐπὶ τῆς οὐθενείας. Φασὶ γὰρ, ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ ([a] κατα)λαβούσης, στήσας τὸν ὄνον, ὑπέδυ τὴν σκιάν.

Ὀνῶ: Τὸ ὠφελῶ.

Ὀνωράτος: Ὄνομα κύριον.

Ὀνωρία, ἀδελφὴ Βαλεντινιανοῦ· ἥτις καὶ αὐτὴ τῶν βασιλικῶν εἴχετο σκήπτρων. Εὐγενίῳ δέ τινι, τὴν ἐπιμέλειαν τῶν αὐτῆς ἔχοντι πραγμάτων, ἦλθεν ἐς λάθριον ἐρχομένη λέχος· καὶ ἐπὶ τῷ ἁμαρτήματι ἀνηA ρέθη μὲν ἐκεῖνος, ἡ δὲ τῶν βασιλείων ἐξηλάθη.

Ὀνώριος: Ὄνομα κύριον.

Ὄντα: [b] Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθὰ εἶναι· τὰ δὲ, κακά· τὰ δὲ, οὐδέτερα. Ἀγαθὰ μὲν, αἱ [c] ἀρεταί· κακὰ δὲ, τὰ ἐναντία, ἀφροσύνη, ἀδικία, καὶ τὰ λοιπά· οὐδέτερα δὲ, ὅσα μήτε ὠφελεῖ, μήτε βλάπτει· οἷον ζωὴ, ὑγεία, ἡδονὴ, κάλλος, ἰσχὺς, πλοῦτος, δόξα, εὐγένεια· καὶ τὰ τούτοις [d] ἐναντία, θάνατος, νόσος, πόνος, αἶσχος, B ἀσθένεια, ἀδοξία, πενία, δυσγένεια, καὶ τὰ παραπλήσια· μὴ γὰρ εἶναι ταῦτα ἀγαθὰ, ἀλλ' ἀδιάφορα, κατ' εἶδος προηγμένα. Ὡς γὰρ ἴδιον θερμοῦ τὸ θερμαίνειν· οὕτω καὶ ἀγαθοῦ, τὸ ὠφελεῖν. Οὐ μᾶλλον δὲ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει ὁ πλοῦτος καὶ ἡ ὑγεία· [dd] οὐκ ἄρα ἀγαθόν· ᾧ δέ ἐστι εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι οὐκ ἔστιν ἀγαθόν· πλούτῳ δὲ καὶ ὑγιείᾳ ἔστιν εὖ καὶ κακῶς χρῆσθαι· οὐκ ἄρα ἀγαθὸν πλοῦτος καὶ ὑγιεία. C Ἀλλ' οὐδὲ ἡ ἡδονὴ ἀγαθόν· εἶναι γὰρ καὶ αἰσχρὰς ἡδονάς· μηδὲν δὲ αἰσχρὸν εἶναι ἀγαθόν.

Ὄντος: Ὑπάρχοντος.

Ὄντως: Ἀληθῶς.

Ὄνοι κανθήλιοι:

Ὄνυξ:

Ὀνυχίζεται: Ἀκριβολογεῖται. Οὕτως Ἀριστοφάνης. D Ἐν δὲ τῇ συνηθείᾳ, [e] τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπατηθῆναι.

Ὀνύχιος: Εἶδος λίθου. Καὶ [f] ὀνυχίτης.

Ὀξεῖ: Δοτική. Ἡ εὐθεῖα, τὸ ὀξύ. Καὶ [g] ὀξείδιον.

Ὀξεῖα: Ἡ λόγχη. Καὶ παροιμία·

Δι' ὀξείας δραμεῖν.

Ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων.

E Ὀξίνην: [h] Ἀριστοφάνης·

Ἐμαχόμεθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξίνην πεπωκότες.

Ὀξίς: Ἀριστοφάνης ἐν [i] Πλούτῳ·

[m] γίνηται] γίνεται A.B. γίνηται E. et A. suprasc. Brunckius edidit, Ὅ τι ἂν γίνηται, ταῦτα πάντ' ὄνου σκιά.

[n] ὁ πόλεμος νῦν ὑμῶν] ὑμῶν ὁ π. νῦν A. Phot.

[o] Διδασκαλίαις] Diog. Laërt. in Arist. p. 226. Διδασκαλίαι α'. cf. Casaub. ad Athen. VI. c. 7. de Didascaliis. REINES. Supra Ἀριστοτέλους M.

[p] ΟΝΟΥ ΣΚΙΑΝ] Sic nimirum inscribebatur fabula quædam Archippi Comici, cujus mentionem faciunt Schol. Aristoph. Vesp. 191. et Zenobius Centur. VI. 28. KUST.

[q] πρῶτον φθέγξασθαι τοῦτο Δημοσθένην, ἀπολ.] Confer omnino Zenobium in Adag. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, et Nostrum infra ead. v. itemque Photium in Bibliotheca, Cod. CCLXVI. sub finem: qui idem de Demosthene referunt. KUST. Adde Schol. Platon. p. 64.

[r] τοῦτο] τοῦτον A. Voc. om. Photius. Mox θορυβοῦντα M.

[s] τῆς σκιᾶς] τὴν σκιὰν A.B.E. Photius. Mox τοιοῦτον om. E. ὄνου om. M.

[t] Ταῦτα] τοῦτο E.

[u] εἰπὼν] εἰ περὶ A. Photius.

[x] Φιλιππικοῖς] De Pace sub fin.

[y] διαφέρεσθαι τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῆς ἐν Δελφ.] Confer Harpocrationem v. Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. KUST.

[z] σκιᾶς] σκιά A.B.

[a] καταλαβούσης] λαβούσης A.B.E.C.

ΟΝΩΡΑΤΟΣ] Ονωράτ. A. Ονωρατ' E. Hunc et 4 seq. art. om. C.

[b] Τῶν ὄντων τὰ μὲν ἀγαθ.] Hæc omnia sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 102. KUST.

[c] ἀρεταί] αἱ ἀρεταὶ A. Mox μήτε ὠφελεῖ om. M.

[d] ἐναντία] τούτοις ἐναντία A.

[dd] οὐκ ἄρα—ὑγίεια ex A.B.

ΟΝΟΙ ΚΑΝΘΗΛΙΟΙ] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 170.
F Xenoph. Cyrop. VII. 5, 11. Lex. Seg. Ὄνοι κανθήλιοι: οἱ σεσαγμένοι· κανθήλια γὰρ τὰ σάγματα. Deest gl. C.

ΟΝΥΧΙΖΕΤΑΙ: Ἀκριβ.] Confer Nostrum supra v. Ἐξονυχίζειν. KUST.

[e] τὸ ἐπὶ βλάβῃ τινὶ ἐξαπ.] Artemidorus Oneirocr. lib. I. c. 23. Καὶ γὰρ τὸ ὀνυχίζεσθαι φαμὲν, τὸν ἐπὶ βλάβῃ ὑπό τινος ἐξαπατηθέντα. Huc Suidam respexisse manifestum est. KUST. Statim delevi cum A., Καὶ, Ἀπονυχιῶ σου τὰ 'ν Πρυτανείῳ σιτία. Ἀντὶ τοῦ, ἀφαιρήσομαι. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀνυχιζομένων. Ἀφαιρήσομαι γὰρ, φησὶ, τὴν σίτησιν. ἈΠΟΝΥΧΙΣΑΙ μᾶλλον λέγουσιν, ἢ ὀνυχίσαι, quæ leguntur supra suo G loco p. 502 A.

ΟΝΥΧΙΟΣ] Sic rectius ms. A. quam priores editt. quæ habent ὀνύχινος. KUST.

[f] ΟΝΥΧΙΤΗΣ] ὀνυχίτις Appian. p. 416. TOUP. Ὀνυχίτης—διακινδυνευόντων om. C.

[g] ΟΞΕΙΔΙΟΝ] Statim delevi cum A., Τὸ ὌΞΟΣ καὶ ἈΛΙΒΑΣ λέγεται. Ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι· ὅτι νενεκρωμένος οἶνός ἐστι. Καὶ ἈΛΙΒΑΣ, ὁ νεκρός. Leguntur ea supra p. 192
H B.C.

ΟΞΙΝΗΝ] Ὀξίνης κηκὶς, i. e. galla atramentaria, nam galla etiam pro atro et aspero vino. Lucil. ap. Non. 5. n. 97. Scalig. in Copam Virgilii. REINES.

[h] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1077. Ἀριστοφάνης—Ὀξὶς om. C.

[i] Πλούτῳ] Ver. 813.

Ὄξος δὲ πᾶσα, καὶ λοπάδιον, καὶ χύτρα
χαλκῆ γέγονεν.

Ἔστι δὲ ἀγγεῖον ὄξους δεκτικόν. [k]Ἡ λοπάδος εἶδος, εἰς ὀξὺ λῆγον.

Ὄξος ἑψητόν, τὸ ἀπὸ φοινίκων.

Ὀξώδης ὀξώδους.

Ὀξωνος:

Ὀξὺ καὶ βαρὺ κατὰ μεταφορὰν ἐκλήθησαν ἐπὶ τῆς ἀκουστικῆς· ἐν ὄγκοις γάρ εἰσι τό τε ὀξὺ καὶ τὸ βαρύ. Ὀξὺ γὰρ λέγεται ἐπὶ τῆς ἁφῆς, τὸ ταχέως ἐνεργοῦν· οἷον, τὸ μαχαίριον ὀξὺ, ὅτι ταχέως κεντεῖ· ἀμβλὺ δὲ, τὸ βραδέως ἐνεργοῦν, καὶ οἷον οὐ κεντοῦν, ἀλλ' ὠθοῦν ὡς τὸ ὕπερον. Ὅσα μὲν γὰρ ἐπιτήδεια εἰς τὸ κεντεῖν ποιῆσαι βουλόμεθα, ὀξυγώνια αὐτὰ ποιοῦμεν· ὅσα δὲ εἰς τὸ ὠθεῖν, ἀμβλυγώνια. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν ψόφων, ὀξὺν μὲν λέγομεν, τὸν ταχέως παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ [l]ταχέως ἀποπαυόμενον· βαρὺν δὲ, τὸν ἀνάλογον τῷ ἀμβλεῖ, τὸν βραδέως [m]παραγινόμενον ἐπὶ τὴν αἴσθησιν, καὶ [n]μὴ ταχέως ἀποπαυόμενον. [o]Ὥσπερ αἱ τεταμέναι μᾶλλον νευραὶ, οἷον ἡ νεάτη, τῶν ἐπ' ἔλαττον τεταμένων, οἷον τῆς ὑπάτης, τοὺς φθόγγους ὀξυτέρους ἀποδιδοῦσιν. Ἡ γὰρ νεάτη τῶν ἄλλων μᾶλλον ἐν τῷ κρούεσθαι διὰ τὴν τάσιν ταχέως πλήττουσα τὸν ἀέρα, ὀξύτατον ποιεῖ τὸν φθόγγον. Καὶ ἐν ὀλίγῳ μὲν χρόνῳ ἐποίησε τοῦτο· ἐπὶ πολὺ δὲ ἐφύλαξε.—Τὸ δὲ ὀξὺ καὶ τὸ ἀμβλὺ ἐν διαφόροις γένεσιν εἰσὶ, καὶ οὐχ ὑπ' ἀλλήλοις, ἐν φωνῇ, ἐν χυμῷ, ἐν μαχαίρᾳ.

Ὀξύβαφον: Τὸ δεχόμενον τὸ ὄξος. Μεῖζον δὲ τὸ τρυβλίον τοῦ ὀξυβάφου. [p]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὀξύβαφον ἐνταυθοῖ [q]πρόσθεν λαβὼν, ἢ τρυβλίον.

[[r]Φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθηναῖον εὑρεῖν τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἁρμονίαν, [s]ὀστρακίνοις ἀγγείοις· ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ.]

Ὀξυβελής: Ὀξέως βάλλων, ἢ ὀξὺ βέλος ἔχων.

Ὀξυδέρκεια: [t]Ὀξυδορκία δέ.

Ὀξυθυμία: Ὅσα καθαίροντες τὰς οἰκίας Ἀθηναῖοι νύκτωρ ἔθος εἶχον ἐν ταῖς τριόδοις τιθέναι, ταῦτα ὀξυθύμια ἐλέγετο.

Ὀξυθυμία: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησί·

Περὶ δὲ πολλῷ ἂν [u]δικαιότερον ἐν τοῖς [x]ὀξυθυμίοις ἡ στήλη σταθείη, ἢ ἐν τοῖς ἡμετέροις ἱεροῖς.

Ἔνιοι [y]μὲν, ὧν ἐστι καὶ Ἀρίσταρχος, ὀξυθύμια λέγεσθαι [z]φασὶ τὰ ξύλα, ἀφ' ὧν ἀπάγχονταί τινες, ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι, [a]ταῦτα δὲ ἐκκόπτοντες ἐξορίζουσι, καὶ καίουσι. Δίδυμος δέ φησιν, [b]ὀξυθύμια τὰ καθάρματα λέγεσθαι καὶ ἀπολύματα. Ταῦτα γὰρ ἀποφέρεσθαι εἰς τὰς τριόδους, ὅταν τὰς οἰκίας καθαίρωσιν.

Ὀξυβολῶ: Τὸ ταχέως ἀκούω.

Ὄξυλος: Ὄνομα κύριον.

Ὀξύνω: Παροξύνω. Καὶ ὀξυνῶ, ὀξυνεῖς.

Ὀξυωπέστερον: Ὀξύτερον [c]βλέπων.

Ὀξυωπεῖν: Ὀξέως βλέπειν. Τὸ [d]θέμα, ὀξυωπῶ.

Ὀξυπαθῶς: Λίαν περιπαθῶς.

[e]Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπαθῶς εἶχον ἐπὶ τοῖς ἔναγχος ὑπὸ Χοσρόου παρεστρατηγημένοις αὐτοῖς.

Ὀξυρεγμία:

[f]Ἡ δὲ περιπάτους ἐποιεῖτο συχνοὺς, ὀξυρεγμίαν προσποιουμένη.

[[g]Ὀξυρεγμία δὲ λέγεται, ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.]

Ὀξύρροπον: Ὀξέως θέον.

Ὀξύς: Ταχύς.

Ὀξυτονής: Ἡ ὀξεῖα τρίβος.

[k] Ἡ λοπάδος εἶδ.] Scribe, ut apud Scholiastam Aristophanis: Λοπὰς δὲ, εἶδος ἀγγείου τοῦ εἰς ὀξὺ λῆγον. KUST.

ὌΞΟΣ ἙΨΗΤΌΝ, τὸ ἀπὸ φοιν.] Xenophon Ἀναβάσ. lib. II. [3, 14.] p. 279. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ οἶνος φοινίκων, καὶ ὄξος ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. Hinc Suidæ verba deprompta esse apparet. Male autem Alciatus in leg. 2. Cod. *Quæ res vendi non possunt*, locum hunc Suidæ interpretatur, sic inquiens: *Apud Phœnices autem tingebatur pretiosissima purpura, quorum tincturam Suidas appellavit Oxum:* Ὄξος ἑψητὸν ἀπὸ φοινίκων. Duplex error. Nam ὄξος hic non significat *tincturam purpuræ*, sed *acetum:* et φοίνικες non notat *Phœnices*, sed *palmulas, sive fructum palmæ*. Confer Brodæum Miscellan. lib. VI. c. 24. KUST. 2 seqq. artic. om. C.

ὈΞΥ καὶ βαρὺ ἐκλήθησαν κατὰ μετ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, L. VII. a. b. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[l] ταχέως ἀποπαυόμενον] ἐκμένοντα Philop.

[m] παραγινόμενον] παραγενόμενον A.M.

[n] μὴ ταχέως] μὴ om. A.E. pr. Philop.

[o] Ὥσπερ αἱ τεταμέναι—τῶν ἄλλων μᾶλλον] οἷον ἐπὶ μιᾶς τῶν νεύρων τῆς νεάτης. αὕτη γὰρ οὖσα καὶ τεταμένη τῶν ἄλλων μᾶλλον Philop. τεταγμέναι B.E. et mox τεταγμένων.

[p] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 360.

[q] πρόσθεν] πρόσθεν A. ἐντεῦθεν πρόσθεν C.

[r] Φασὶ Διοκλέα τὸν Ἀθην.] Confer Nostrum supra v. Διοκλῆς, ubi eadem leguntur. Vide etiam Casaub. ad Athen. lib. V. c. 4. KUST. Desunt hæc A.C. et deleri debent ex superioribus perperam inserta.

[s] ὀστρακίνοις] ἐν ὀστ. B. Mox ξυλυφίοις B.E.

ὈΞΥΒΕΛΗΣ] Scholiasta Homeri ad Iliad. δ. 126. Ὀξυβελής. Ἤτοι, ὁ ταχέως βάλλων· ἢ, ὁ ταχέως βαλλόμενος. Ἤγουν, βέλος ὀξεῖαν ἔχον ἀκμήν. KUST.

[t] ὈΞΥΔΕΡΚΙΑ] ὀξυδορκία A.

ὈΞΥΘΥΜΙΑ: Ὑπερίδης ἐν τ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Hesychium, apud quem pro ἀποστρέφουσι legere malim ἀποφέρουσι. KUST.

[u] δικαιότερον] δικαιότερον δὲ C.

[x] ὀξυθυμίοις] ὀξυθύμοις A.C. Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[y] μὲν] μὲν οὖν Photius.

[z] φησὶ] φασὶ Photius.

[a] ταῦτα om. C.

[b] ὀξυθύμια] ὀξυθυμίαν Phot.

ὈΞΥΒΟΛΩ] Literarum ordo postulat Ὀξυλαβῶ. Λάβος autem τὸ ἄκρον τοῦ ὠτίου, ut supra Suidas. HEMST. Ita correxit H. Steph. Thes. L. G. II. p. 1350 C. cum Eustath. p. 1137. Ὀξυλαβῶ plane C.

ὌΞΥΛΟΣ] De eo vide Athenæum lib. III. p. 78. KUST.

[c] βλέπων] βλέπω A.B.E.C. Ὀξυωπέστερος et βλέπων Photius.

[d] θέμα] ῥῆμα A. τὸ θ. ὀ. om. C.

[e] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὀξυπ.] Locus hic sumptus est ex Theophyl. Simocattæ lib. V. c. 10. KUST.

ὈΞΥΡΕΓΜΙΑ] Ὀξυρεγμίαν B.E. necnon E. in exemplo. Uncinis inclusa om. A.C.

[f] Ἡ δὲ περιπ.] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 4. ubi de Antonina Belisarii uxore verba fiunt. KUST.

[g] ὈΞΥΡΕΓΜΙΑ] Confer Nostrum supra v. Κραιπαλοξυρεγμία. KUST.

ὈΞΥΡΡΟΠΟΝ] F. ὀξύπορον, ut ex interpretatione apparet. Photius Ep. 245. ὀξυπόρου περιστερᾶς. TOUP. Vulg. habet Photius. Mox θεῶν M.

ὈΞΥΤΟΝΗΣ] Leg. Ὀξυτενής. Anthol. p. 582. Ὀξυτενὴς ἀλλ' εὐρύς. Sic ἰθυτενὴς et ὑπερτενής. TOUP. Ὀξυτενὴς C.

A 'Οξύτης: Πικρία, αὐστηρία. Ἀρριανός·

Κατὰ τὴν βασιλέως ὀξύτητα καὶ αὐτὸς ὑμᾶς τε καὶ σὺν ὕβρει ἐξηγεῖτο.

'Ο ὢν: 'Ο ἀεὶ ὢν Θεὸς ἡμῶν.

Ὄπα: Φωνήν.

'Οπαδός: Ἀκόλουθος.

[h] 'Ο χρόνος δὲ ὁ ἄτρεπτός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τούτου φύλαξ καὶ ὀπαδὸς καὶ ἔφορος ἀλήθεια.

B 'Οπάζει: Ἢ [i] θεωρεῖ, ἢ παρέχει, ἢ διώκει.

'Οπασάμενος: [k] Ἑταίρους λαβών.

'Οπάσαι: Ἀντὶ τοῦ παρασχεῖν.

[l] Οὔτοι δ' ἔμπης
ἀντιβίων ὀπάσας εὖχος ἐῢ θανάτου.

[m] 'Ο Παφλαγὼν οὑτοσὶ προσέρχεται ὠθῶν κολόκυμα, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν: Ἀντὶ τοῦ, ἐκροφήσων ἢ ἐπικαλύψων με τῷ κύματι, αἰσχρῶς μέλλων με καταπιεῖν.

C 'Ο παῖς τὸν κρύσταλλον: Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

Ὅπερ: Τοῦτο τὸ ὅπερ [n] τοῦ κυρίως ἐστὶ δηλωτικόν· καὶ ᾧ ἐὰν [o] προστεθῇ, τὸ κυρίως ἐκεῖνο εἶναι σημαίνει. Οἷον, ὅπερ ἄνθρωπος, [p] ὁ κυρίως ἄνθρωπος· καὶ ὅπερ ὂν, καὶ ὅπερ ἀγαθὸν, τὸ κυρίως ἀγαθόν. Καὶ τῶν κατηγορουμένων δὴ κατ' ἄλλου, ᾧ ἂν τὸ ὅπερ προστεθῇ, κυρίως [q] ἐκείνου κατηγορεῖσθαι σημαίνει. Καὶ
D τὸ εἶναι τὸ ὑποκείμενον κυρίως, ἐν τούτῳ [r] δὲ καὶ τοῦτο.

Ὅπη: Ὅπου.

'Οπηνίκα: 'Οπότε, ὅτ' ἄν. [s] Ξενοφῶν·

Οἱ δὲ ἐθύσαντο, [t] ὅπως, ὁπηνίκα δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῖντο.

E 'Οπή: [u] Νυκτερίς, ἡ διάτρησις.

A Ὅπη [x] παρείκοι: Ὅπου ἐνεδέχετο καὶ ἐνεχώρει.

'Οπήτιον: Τὸ σουβλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν.

'Οππιανός, Κίλιξ, ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς, καὶ ἐποποιὸς, γεγονὼς [y] ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου βασιλέως. [z] Ἁλιευτικὰ ἐν βιβλίοις ε΄., Κυνηγετικὰ ἐν βιβλίοις τέσσαρσι, [a] Ἰξευτικὰ βιβλία β΄. Ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδωρήσατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ
B στατῆρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα· ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι [b] νομισμάτων μυριάδας β΄.

Ὄπιμα:

'Ο δὲ [c] Κόσσος τὸν βασιλέα [d] Γάλλων ἀποκτείνας, τὰ σκῦλα τῷ Διῒ ὄπιμα ἀνέθηκε.

Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις.

'Οπιπεύω: Περισκοπῶ.

Ὄπις: Ἡ ἐπιστροφή.

C 'Οπισθοβάμων: 'Ο πάγουρος.

[e] 'Οπισθοβάμονα, τρίχηλον, ὀκτάπουν
νηκτάν.

'Οπισθόδομος: Μέρος τι τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμιεῖον, ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. [f] Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως·

Ἀνέῳξαν δήπου πρώην [g] τινὲς τὸν ὀπισθόδομον.

D 'Οπισθόπους δίκη: Ἡ μεθ' ἡμέραν ἀκολουθοῦσα τοῖς ἀδικήμασιν.

'Οπίσω: Ὄπισθεν.

'Οπίστατον: Τελευταιότατον.

'Οπίτης: Ὄνομα κύριον.

Ὅπλα φωτός: [[h] 'Ο Ἀπόστολος,] αἱ τῶν ἀρετῶν ἐργασίαι.

'Οπλαί: Αἱ πυξίδες, τῶν ἵππων οἱ ὄνυχες.
E

'ΟΞΥΤΗΣ] Post hanc gl. delevi cum A.C., 'ΟΞΥΤΗΣ: Ὅτι τρία μέρη εὐμαθίας, ἀγχίνοια, μνήμη, ὀξύτης. Καὶ μνήμη μέν ἐστι τήρησις, ὧν ἔμαθέ τις· ὀξύτης δὲ, ταχύτης τῆς διανοίας· ἀγχίνοια δὲ, τὸ ἐξ ὧν ἔμαθε θηρεύειν καὶ ἃ μὴ ἔμαθεν, quæ male repetita sunt ex v. Ἀγχίνοια, p. 75 D.

h 'Ο χρόνος δὲ ὁ ἄτρ.] Integrum locum scriptoris anonymi, ex quo fragmentum hoc decerptum est, affert Suidas supra v. Κερουῖτας. Ceterum, pro ἄτρεπτος et ἔφορος
F (ut recte legitur in mss. Paris. itemque supra v. Κερουῖτες) priores editt. male exhibent, ἄπρακτος καὶ ἔφοδος: quæ menda tamen Wolfius quoque ex ingenio jam ante correxerat. KUST. ἄτρακτος C.

i παρέχει ἢ θεωρεῖ] θεωρεῖ ἢ παρέχει A.C. Photius.

k Ἑταίρους] ἑτέρους B.E.M.

l Οὔ τοι δ' ἔμπης 'Αντ.] Anthol. Pal. VII. 149. δ' om. A.

m 'Ο Παφλαγὼν οὑτοσὶ πρ.] Aristoph. Equit. 688. Seqq. om. C.

G 'Ο ΠΑΙΣ ΤΟΝ ΚΡ.] Vid. Sophocl. Frag. Ἀχιλλέως Ἐραστ. c. n. Brunckii.

n τοῦ κυρίως] τὸ κ. C.

o προστεθῇ] προτεθῇ B.C.

p ὁ κυρίως] ἢ κ̄ως A. ἢ κυρίως C.

q ἐκείνου—κυρίως om. A.

r τε καὶ] δὲ καὶ A. τε om. C.

s Ξενοφῶν] Anab. III. 5, 18.

t ὅπως] ὅπη C. qui in extr. ποιοῦντο. 2 seqq. gl. om. C.

H u Νυκτερίς] Ex Hesychio rescribendum puto θυρίς, i. e. fenestra. Confer eundem Hesych. v. Ἀνοπαία. KUST. νῦν θυρὶς Pierson. Mœr. p. 289.

x ΠΑΡΕΙΚΟΙ] παρήκοι E.M. Vid. infra v. Παρείκοι.

y ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου] Id est, Caracalla. Sub eo enim Oppianus floruit. Caracallam autem in nummis veteribus Marcum Antoninum interdum appellari constat. KUST. Alioquin erraverit, si Marcum philosophum intellexit. HEMST. Vid. Gyrald. Athen. l. 13. τὸν ὀλίγῳ πρὸ ἡμῶν γενόμενον 'Οππ. τὸν Κίλικα nominat. REINES.

z ἔγραψεν Ἁλιευτικὰ] ἔγραψεν om. A. et sic solet Suidas. Hunc et seq. artic. om. C.

a Ἰξευτικὰ] Hoc poëma injuria temporis intercidit. De eo autem notanda sunt verba Gesneri in Bibliotheca universali, v. *Oppianus*, ubi sic inquit: *Quod poëma (Ixeutico) Franciscus Asulanus Venetiis mihi asseruit adhuc apud se exstare; sed nullo modo efficere potui, ut ostenderet: et alii quidam affirmabant, vanam et mendacem esse hanc ejus jactationem.* Quamvis autem ipsa Ixeutica Oppiani perierint, vel saltem periisse credantur, vetera tamen in poëma istud scholia Eutecnii sophistæ msta adhuc exstant in Bibliotheca Vindobonensi, ut testatur Lambecius in Comment. de Bibliotheca Cæsar. lib. II. c. 7. p. 594. KUST.

b νομίσματος] ν̄ A. νομισμάτων E. et sic reponendum monuit Kusterus.

c Κόσσος] Supra v. Κόσσος. TOUP. Κράσσος A.B.E.M.

d Γάλλων] Δάλλων A.B.E.M. Κόσσος et Γάλλων dedit Bas.

'ΟΠΙΠΕΥΩ] 'Οπιπεύω A.B.C. Photius, 'Οπιπεύειν: παρατηρεῖν. Adde Apollonii Lex. in v.

e 'Οπισθοβάμονα, τρίχ.] Anthol. Pal. VI. 196. ubi ὀπισθοβάμον', ἀτράχηλον.

'ΟΠΙΣΘΟΔΟΜΟΣ: Μέρος τ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. in Cecropia, c. 26. KUST.

f Δημοσθένης] P. 170, 5.

g τινὲς τὸν] τινὲς δὴ τὸν ὀπισθόδομον C.

'ΟΠΙΣΘΟΠΟΥΣ Δ.] Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. de S. N. V. p. 17. 'Οπισθίης C.

h 'Ο Ἀπόστολος] Ad Rom. XIII. 12. KUST. ὁ Ἀπόστολος om. C. Photius. Vid. Alberti Gloss. Gr. p. 111.

Ὀπλή: Ὁ κυκλοειδὴς ποῦς τῶν κτηνῶν, οἷον βοῶν, προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐχόντων μικροὺς ὄνυχας ἐν τοῖς τῶν ποδῶν ὀπισθίοις· κυρίως δὲ ἐπὶ ἵππων. [i]Ἀριστοφάνης δὲ ἐπὶ τῶν χοίρων ὁπλὴν εἴρηκε. Καὶ Σιμωνίδης· A

Ὁπλὰς ἐκίνει [k]τῶν ὀπισθίων ποδῶν.

Καὶ [l]Ἡσίοδος ἐπὶ βοῶν ὁπλάς. Καὶ τὸ ἐναντίον ἐπὶ ἵππου· B

Νύσσοντες χηλῇσιν.

Ὀπλιστής: Ὁ ἐκ τῶν ὅπλων.

Πάντα τὸν [m]ὁπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως· ἔχουσι δὲ [n]διαφοράς. Ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ [o]κεχρημένοι ὁπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον ἀσπίσι περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· [p]Ψιλοὶ δὲ, οἳ κουφοτάτῃ C [q]κέχρηνται, τόξῳ, καὶ ἀκοντίῳ, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός· οἱ δὲ Πελτασταὶ, μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἥ τε γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη, καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς [r]διαφοραί. Καὶ Ἀριστοφάνης·

[s]Τὸν θυμὸν κατάθου κύψας
[t]παρὰ τὴν ὀργὴν ὥσπερ ὁπλίτης. D

Οἷον, ὅπλα μὴ ἔχων, θυμῷ πολέμει μόνον.

Ὁπλιτεύειν: Ὁπλίζεσθαι.

Ὁπλίτης: Ὡς μὴ ἐρέσσων παραλαμβάνεται παρὰ Θουκυδίδῃ· ὁ δὲ ναύτης, ὡς κοινωνὸς τῆς εἰρεσίας [u]ἀναλαμβάνεται.

Ὁπλότερος: Κατ' ἄμφω τίθεται παρ' Ὁμήρῳ, καὶ συγκριτικῶς καὶ ἀπολελυμένως. [w]Χαρίτων δὲ ὁπλοτεράων, ἐπειδὴ [x]δύο γενέσεις Χαρίτων ὑποτίθεται Ὅμηρος, [y]πρεσβυτέρων, καὶ νεωτέρων. Διὸ συγκριτικῶς λέγει, ὁπλοτεράων. E

Ὀπός: Τὸ τῶν δένδρων δάκρυον, καὶ τὸ ἀποστάλαγμα τοῦ γάλακτος.

Πράκριτός ἐστι Φίλωνα [z]τεὴ ῥυτὶς, ἢ ὀπὸς ἤβης
πάσης.

[Ὀπός: Καὶ, Δι' αἰθνιδίου ὀπός. Τουτέστιν, ἐνθουσιαστικῆς.]

Ὀπόσην πλείστην:

Στρατιὰν ἐκπέμπειν ὁπόσῃ πλείστῃ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἂν οἷός τε [a]ᾖ.

Ὁπόσον [b]καὶ ὁποσοῦν καὶ ὁποσονοῦν, ἐπίρρημα. Ὁπωσοῦν δέ.

Ὁπότερος: Ὁποῖος. [c]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὁπότερα τὴν γνώμην [d]ἔχει περὶ ἐμπίδος.

Τουτέστι, [e]πῶς διαλογίζεται καὶ διανοεῖται περὶ τῶν ἐμπίδων. Ἐμπίδες δὲ, οὓς ἡμεῖς κώνωπας καλοῦμεν.

Ὁποτέρωθεν: Ἀπὸ ποίου μέρους.

Ὅπου γε δή:

Ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι: Τουτέστιν, ἐν δυσβάτοις καὶ τραχέσι τόποις. [f]Φασὶ [γὰρ] τὰς ἐλάφους παρατριβούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐργώδεις τὰς διατριβὰς ποιουμένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

Ὀπούντιος: Οὗτος ἐσυκοφαντεῖτο ὡς πονηρὸς, καὶ μονόφθαλμος. [g]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσίου.

[h]Λέγει δὲ, ὅτι οὐκ ἂν γενοίμην τυφλός. Τοὺς οὖν τυφλοὺς οὕτω φασίν.

Ὄπωπα: Ἐθεασάμην.

Ὀπωπή: Ἡ πρόσοψις.

Ὀπώρα: Καὶ ὀπωρίμων.

Τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμον, οἳ δὴ πλέω ὀπωρίμων δένδρων ἦσαν.

Ὀπωρινός:

Ὀπωροφυλάκιον: Τὸ τὰς ὀπώρας φυλάττον.

Ὀπωρώνης: Ὁ τὰς ὀπώρας πωλῶν καὶ ἀγοράζων.

[i] Ἀριστοφάνης] Schol. Aristoph. Ach. 741. HEMST. ABRESCH. F

[k] δὴ ὀπισθίων] τῶν ὀπισθίων A.B.C.E.

[l] Ἡσίοδος] Opp. 487. Seq. locus est Scut. Herc. 62. Καὶ Ὅμηρος καὶ Ἡσίοδος C.

[m] ὁπλιστὴν] ὁπλιστὰν A. Et sic Anthol. Pal. VII. 230. ὀπιστὰν C.

ὉΠΛΙΤΑΙ] Vid. Bibl. Coislin. Montfauconi p. 507.

[n] διαφορὰς] διαφορὰν Coisl.

[o] ὁπλίσει κεχρημένοι] κεχρημένοι ὁπλίσει A.C. κεχρημένοι καθοπλίσει Coisl. G

[p] Ψιλοὶ δὲ] Η om. A.

[q] κέχρηνται γὰρ Coisl. qui mox ἀκοντίοις.

[r] διαφοραί] Plura h. l. addit Coisl. Vid. supra v. Ἱππική p. 1807.

[s] Τὸν θυμὸν κατ.] Hoc fragmentum corruptum est, vel interpolatum: quod ubi apud Aristophanem exstet, nunc non succurrit. KUST. Fallitur vir doctissimus. Ita enim totidem verbis recte legitur apud Aristoph. Av. 401. ubi consulendus Scholiastes. TOUP.

[t] παρὰ] περὶ C. H

[u] παραλαμβάνεται] ἀναλαμβάνεται A.C. παραλαμβάνοντο E. Sumpta hæc ex Schol. Thucyd. VII. 26. ubi λαμβάνεται. Supra ὡς κοινὸς M.

[w] ΧΑΡΙΤΩΝ δὲ ὉΠΛ.] Homerus Il. ξ. 267. KUST. Suidas Schol. Ven. ad eum locum compilavit.

[x] δύο] ὁπλότερος δύο C.

[y] πρεσβυτέρων] πρεσβύτων B.E.M. πρεσβυτέρας καὶ νεωτέρας Schol. Ven. πρεσβύτης καὶ νεώτερος C.

ὈΠΟΣ: Τὸ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1184. notante Abreschio.

[z] τε, ἢ] τεὴ A.C.M. Anthol. Pal. V. 258.

ὈΠΟΣ: Καὶ] Deest hæc gl. A.C. et deleri debet, huc male inserta ex p. 976 A.

ὈΠΟΣΗΝ] Deest gl. C.

[a] ᾖ] ᾗ A.B.E.

[b] καὶ ὉΠΟΣΟΥΝ addidi cum A.

[c] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 157. unde Suidam supplebis. περὶ τῆς ἐμπίδος

[d] ἔχει] ἔχω A.C. Tum τῆς ἐμπίδος B.C. ἔχει τὰς ἐμπίδας E.

[e] πῶς] πῇ C. qui infra διανοεῖτε.

ὍΠΟΥ ΑΙ ἘΛΑΦΟΙ ΤΑ Κ.] Hæc ex Zenobio sumpta sunt: quem vide Centur. V. 52. KUST. Ὅπου γε αἱ C.

[f] Φασὶ γὰρ] γὰρ om. A.E.C.M.

[g] Ἀριστοφάνης] Av. 153. Vide ibi Scholiastam, apud quem pro πονηρὸς legitur ἀνηρός. KUST.

[h] λέγει οὖν] λέγει δὲ A.B.

ὌΠΩΠΑ] Vid. Il. β. 799. et al.

ὈΠΩΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ] Respexit Esaiam I. 8. Vide Hesych. Psalm. LXXIX. 1. TOUP.

ὈΠΩΡΩΝΗΣ] Pomarius, Horat. Sat. II. 3, 227. et in Lapide Rom. 79. Cl. XI. Pomarius de Circo Maximo ante pulvinar. REINES. Vide Abresch. Lect. Aristæn. p. 189. TOUP.

[i] Μῆλόν τις ἰδὼν ἥρπασε· τὸν δὲ ἀπορῶν τοῦ ἀργυρίου ἕνεκα A [k] ἀντιλαμβανόμενον αὐτοῦ ἔχεσθαι.

Ὅπως: Καὶ ὁπωσοῦν. Δαβίδ·

Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου.

Τὸ ὅπως [l] οὐκ ἔστιν αἰτίας δηλωτικὸν, [m] ἀλλ' ἐκβάσεως. [[n] Καὶ ὁπωστιοῦν.

[o] Τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ παραλαβὼν ὁ Πομπήϊος, οὐδ' ὁπωστιοῦν στασιάζοντας ἔσχεν.]

Ὀπτανεῖον: Τὸ μαγειρεῖον.

Ὀπτανία: Ἡ ἀπόβλεψις.

Ὀπτῆρας: Κατασκόπους.

[p] Καί μοι τὶς αὐτὸν ὀπτὴρ εἰσιδὼν μόνος
πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
φράζει τε κἀδήλωσε.

Σοφοκλῆς.

Ὀπτῶντες, [q] ἕψοντες: [Καὶ ὀπτώμενα. Ὀπτῶντες οὖν, ἐκ τοῦ ἀσχολεῖσθαι καὶ περιέπειν τὴν C τῶν κρεῶν ὄπτησιν. Ἑψῶντες δὲ, ἐξ οὗ καὶ ἑφθόν. Καὶ ἕψοντες δὲ, ταυτόν. Ψῶντες δὲ, σπογγίζοντες. Ἔστι καὶ ψάω, ψῶ, τὸ ψηκτρίζω. Καὶ ἐξ αὐτοῦ γίνεται [r] ψῆκτρον.]

Ὅποι: Ὅπου.

[s] Ἀπαγγέλλειν κελεύσας, ὅποι ποτὲ [t] γῆς Χοσρόην τὸν Καβάδου ἀπολιπὼν εἴη.

Ὁποῖος: [u] Ποδαπός.

D

Ὅποι ποτέ: [x] Ἀντὶ τοῦ, ὅπου ποτέ.

Ὅρα δὴ καὶ σκόπει: [y] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. Ἀντὶ τοῦ, βλέπε τοῖς ὀφθαλμοῖς.

Ὁραθεὶς: Θεαθείς.

Ὁράμνους: [z] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἐνθάδε μὲν χλοάουσα τεθήλατι βῶλος ὁράμνῳ,
φυλλάδος εὐκάρπου πᾶσαν ἔδειξε χάριν.

E

Ὁράριον: [zz] Ῥωμαϊκῶς καλεῖται.

Ὅρασις: Γνῶσις. Καὶ ὁ [a] Εὐαγγελιστής·

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε.

Ἀντὶ τοῦ, ἔγνω τρανῶς.

Ὁρᾶτε: Ἀντὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθε. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ [b] παραπρεσβείας.

Ὁράτιος: Ὄνομα κύριον.

[c] Ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη, ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχεν, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν B ποδῶν.

Ὁρατὸν καὶ [d] ἀόρατον: [e] Ὁρατὸν τό τε χρῶμα, καὶ ὃ λόγῳ μέν ἐστιν εἰπεῖν, ἀνώνυμον δὲ τυγχάνει ὄν. Τοιαῦτα δέ ἐστι, [f] πυρολαμπίδες, κεφαλαὶ ἰχθύων, λεπίδες, ὀφθαλμοὶ ἐχίνων, τὰ ὄστρακα τῶν θαλαττίων, ἅπερ ἐν φωτὶ μὲν οὐχ ὁρᾶται, ἐν σκότῳ δέ. Οὐ γὰρ δοκεῖ χρῶμα εἶναι τὸ ἐν τούτοις φαινόμενον πυρῶδές τι ἐν τῷ σκότῳ· ἴδιον γὰρ χρώματος τὸ ἐν φωτὶ ὁρᾶσθαι· C τὸ δὲ τούτων πυρῶδες οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί.

Ὅτι [g] ὁρᾶν γάρ ἐστιν ἐκ τοῦ τὸν ἀέρα ἔχειν τὸ διαφανὲς, καὶ διαπορθμευτικὴν τὴν τῶν χρωμάτων δύναμιν, αὐτὸς ἀχρωμάτιστος ὤν.

Ὅτι [h] τῶν ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφοραί. Τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ μόνως ὁρᾶται· τὰ δὲ ἐν νυκτὶ μόνως· τὰ δὲ ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· τὰ δὲ ὅλως οὐ συνυπάρχειν πέφυκε τῷ σκότῳ. D Τῶν γὰρ ὁρατῶν τὰ μὲν ἐστὶ χρώματα· τὰ δὲ, ἀνώνυμα. Τὰ μὲν οὖν χρώματα μόνως ἐν ἡμέρᾳ [i] θεωρεῖται, οὐδαμῶς δὲ ἐν νυκτί. Τῶν δὲ λαμπρῶν λεγομένων, τὰ μὲν ἐν νυκτὶ μόνως ὁρᾶται· τὰ δὲ, ἐν ἡμέρᾳ μόνως· τὰ δὲ, καὶ [k] ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ. Τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστιν ὑπέρλαμπρα· τὰ δὲ, [l] ἀμυδρά· τὰ δὲ, μέσως. Τὰ μὲν οὖν ἀμυδρὸν ἔχοντα τὸ λαμπρὸν, μόνως ἐν νυκτὶ ὁρᾶται· οἷον, [m] πυρολαμπίδες, λεπίδες, καὶ τὰ ὅμοια. E Τούτων γὰρ ἐν ἡμέρᾳ τὸ λαμπρὸν οὐ φαίνεται, νικώ-

---

[i] Μῆλόν τις ἰ.] Hæc sunt verba Demosthenis in oratione de Corona, ut Portus monuit. KUST. Nihil minus. Hoc dicit Portus, vocem Ὀπωρώνης apud Demosthenem de Coron. reperiri p. 88 F. (314. Reisk.)

[k] ἀντιλαμβανόμενον] Sic C. et alii mss. ni fallor. ἀντιλαμβανομένου edd. vett. Correxit Portus.

ὍΠΩΣ: Καὶ] Ex Ps. L. 6. ubi Theodoretus: Τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθα αἰτίας δηλωτικόν. Verba autem ἀλλ' ἐκβάσεως hausta sunt ex Theodoreti Comm. ad Rom. III. 4. ubi eundem Psalmi locum explicat. ERNEST.

[l] οὐκ ἔστιν] τὸ ὅπως οὐκ ἔστιν A.

[m] ἀλλ' ἐκβάσεως] Has duas voces ex ms. Paris. A. revocavi, quæ in prioribus editt. [et B.E.C.] desiderantur. KUST. Seqq. om. C.

[n] Καὶ ὉΠΩΣΤΙΟΥΝ] Hæc om. A. et iterata videntur ex p. 362 A. Post Ὀπτῆρας ponit C.

[o] Τὸ γὰρ Λουκούλλου στρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀνὴρ ἀνδρὸς, ubi eadem leguntur. KUST.

ὈΠΤΑΝΙΑ] For. ὀπτασία. Vid. Hesych. in v. TOUP.

[p] Καί μοι τὶς αὐτὸν ὀπτ.] Sophocl. Aj. 29. καί μοι τις αὐτὸν σὺν νεορράντῳ ξίφει ὀπτῆρα ἰσιδὼν πηδῶντα φράζει A. et fere B.C. ubi ὀπτὴρ εἰσιδῶντα. Iidem mss. mox om. τε κἀδήλωσε.

[q] καὶ ἙΨΩΝΤΕΣ] ἕψοντες A.C. ubi desunt reliqua.

[r] ψῆκτρον] ψήχω καὶ ψῆκτρον E.

[s] Ἀπαγγέλλειν κτλ.] Hæc sunt verba Procopii, lib. II. de Bello Pers. c. 5. KUST.

[t] τῆς γῆς] τῆς om. A.C. Procop. Mox καβάδην M.

[u] Ποδαπὸς] ποταπὸς B.E.M.

[x] ἀντὶ τοῦ om. C.

[y] Δημοσθένης] P. 482, 21.

[z] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 292.

ὉΡΑΡΙΟΝ] Alii rectius scribunt, Ὠράριον, per ω. Videnda autem sunt, quæ de hac voce notarunt Salmasius ad Flav. Vopisc. p. 409. edit. Paris. Reinesius Var. Lect. p. 432. et præcipue Dufrenius in Glossario Græco, v. Ὠράριον. KUST. Est orarium, i. e. linteum ori tergendo F vel faciei. Vid. inf. Φωσώνιον. REINES.

[zz] Ῥωμαϊκῶς καλεῖται om. A. Deest gl. C.

[a] Εὐαγγελιστής] Joan. I. 18. Mox ποτέ B. Desunt seqq. C.

[b] παραπρεσβείας] πρεσβείας B.

[c] Ὁ δὲ Ὁράτιος λελωβ.] Fragmentum hoc Appiano tribuitur supra v. Ἀχρηστία: ubi rectius legitur Ὠράτιος, per ω. KUST.

[d] καὶ ἈΟΡΑΤΟΝ] καὶ om. A. Tum Ὁρατὸν om. A.B.E.

[e] ὉΡΑΤΟΝ τό τε χρῶμα, καὶ ὃ λ.—οὐχ ὁρᾶται ἐν φωτί] G Hæc sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. ut Pearsonius observaverat. KUST. Hunc et seq. art. om. C.

[f] πυρολαμπίδες] Philoponus, πυγολαμπίδες: quod usitatius est. KUST.

[g] ὁρᾶν γὰρ] γὰρ om. A.E. Mox καὶ om. A.

[h] τῶν δὲ ὁρατῶν τέσσαρές εἰσι διαφ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud eundem Philoponum in lib. II. Aristot. de Anima, L. 1. a. ut H Pearsonius itidem ad oram libri notaverat. KUST. δὲ om. A.E.

[i] θεωρεῖται] ὁρᾶται Philop.

[k] ἐν νυκτὶ καὶ] καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν A.B.

[l] ἀμυδρὰ] ἀμυδρῶς λαμπρὰ Philop.

[m] πυρολαμπίδες] πυγολαμπίδες Philop.

A μενον ὑπὸ τοῦ μείζονος. Ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων οἱ πλείους. Τὰ [n]μέσα δὲ, ἐν νυκτὶ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ· οἷον, σελήνη, καί [o]τινα τῶν ἄστρων, ὡς ὁ ἑωσφόρος, [p]ὅταν πρὸς τῷ ὁρίζοντι γένηται ὁ ἥλιος, καὶ αὐτὸς ὁ ἑωσφόρος περιγειότερος ᾖ. Ἔτι δὲ καὶ πῦρ. Τοῦτο γὰρ ὅσον δύναται ἀέρα τελειοῖ, καὶ εἰς ἐνέργειαν ἄγει τὸ διαφανὲς [q]αὐτοῦ, [r]ὡς καὶ τὰ ἐν αὐτῷ χρώματα δείκνυσθαι. Ἐν δὲ τῷ λοιπῷ [s]ἑαυτὸ μὲν δείκνυσιν, ἐκείνου δὲ τὸ διαφανὲς οὐκ ἄγει εἰς ἐνέργειαν. B [t]Ὅθεν αὐτὸ μὲν ὁρῶμεν πόρρωθεν ἐν σκότῳ ὄντες· οὐδὲν δὲ τῶν περὶ ἡμᾶς χρωμάτων. Ἐν δὲ τῇ ἡμέρᾳ τὸ πῦρ πάλιν φαίνεται, ὡς [u]μὲν λαμπρὸν, οὐδὲν [illegible] δρῶν εἰς τὸν ἀέρα, διὰ τὸ ἤδη ὑπὸ τοῦ μείζονος λαμπροῦ [x]παθεῖν καὶ τὸ τῆς σελήνης λαμπρὸν, διὰ τὸ [y]μὴ ἄγαν ἀμυδρὸν εἶναι, φαίνεται ἐν ἡμέρᾳ. Τὰ δὲ ὑπέρλαμπρα μόνως ἐν ἡμέρᾳ· οἷον, ὁ ἥλιος· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς C [z]τοῦ τῆς ἡμέρας φωτὸς αἴτιος.

Ὀρβηλοῖο: [a]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τὸν πάρος Ὀρβηλοῖο μεμηκότα [b]δειράσι ταῦρον.

Ὀργᾶν: [c]Ἐπιθυμεῖν. Καὶ ὀργῶντες παρὰ [d]Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμοῦντες.

[e]Ἡρόδοτος ἰδὼν Θουκυδίδην ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ τινος δακρύοντα, ἔφη, Μακαρίζω σε, [f]Ὄλορε, τῆς εὐτεκνίας. Ὁ γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.

Ὀργάνειας: Ταράξειας, εἰς ὀργὴν [g]ἐμβάλοις.

[h]Καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργάνειας.

Ὀργάς: Ἡ εὔγειος, καὶ σύμφυτος, καὶ λιπαρὰ, καὶ [i]ἀκμαία γῆ.

A Ἐπεκάλεσε δὲ ὁ Περικλῆς τοῖς Μεγαρεῦσιν, [k]ὅτι τὴν [l]ἱερὰν γῆν τὴν ὀργάδα ἐγεώργησαν.

Ἡ [m]τὴν προσήκουσαν ὀργάδα κατανέμειν, ἢ τὴν [n]τιμὴν μόνους διακρατεῖν.

[o]Περὶ Ῥώμου καὶ Ῥήμου. Καὶ αὖθις·

Τμήξας [p]εὐαρότου βάχιν ὀργάδος.

Ὀργάς: Τὰ [q]λοχμώδη καὶ ὀρεινὰ χωρία, καὶ οὐκ ἐπεργαζόμενα, οὕτως καλεῖται. Ὅθεν καὶ ἡ Μεγα- B ρικὴ ὀργὰς προσωνομάσθη, τοιαύτη τις οὖσα.

Ὀργάσας: Μαλάξας.

Ὄργασον: Κυρίως τὸ πίσσωσον. Ὀργὴ γὰρ παρ' Ἴωσιν ἡ πίσσα. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ σπαργᾶν, καὶ [r]ὀργιάζεσθαι. Καὶ τὸ μάλαξον. Ἀριστοφάνης·

Πηλὸν ἀποδὺς ὄργασον.

Ἀντὶ τοῦ, φύρασον, μάλαξον.

Ὀργαῖος:

C Ὀργεῶν: Ἀντὶ τοῦ ὀργεώνων. Λυσίας.

Ὀργεῶνες: Οἱ θύται.

Ὀργεῶνες: Οἱ τοῖς ἰδίᾳ [s]ἀφιδρυμένοις θεοῖς ὀργιάζοντες. [t]Ὀργιάζειν δέ ἐστι, [u]τὸ τὰ τῶν θεῶν ὄργια τελεῖν· τουτέστι, μυστήρια καὶ νόμιμα. Νόμων [x]τετάρτῳ·

Μὴ κεκτῆσθαι ἔσω ἐν [y]ἰδίαις οἰκίαις ἱερά. Τὸν δὲ φανέντα κεκτημένον ἕτερα καὶ ὀργιάζοντα, [yy]πλὴν τὰ δημόσια.

D Σέλευκος δ' ἐν τῷ ὑπομνήματι [z]τῶν Σόλωνος Ἀξόνων Ὀργεῶνας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς [a]συλλόγους ἔχοντας [b]περί τινας ἥρωας ἢ [c]θεούς. Ἤδη δὲ μεταφέροντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν. Ὁ γοῦν Ἀντίμαχος [d]ἐν τῇ [e]Λυδῇ [f]γενεᾷ·

---

[n] μέσα δὲ] [illegible] om. A. [illegible] μέσα Philop. mox addit ἐν A. E cum Philop.

[o] τινες] τινα A.B. σελήνης καί τινα Philop. ἀστέρων M.

[p] ὅταν—ἑωσφόρος ex Philop. exciderunt.

[q] αὐτοῦ] αὐτοῦ τὸ A.B.E.

[r] ὡς] ὥστε A. αὐτῶν ὡς Philop.

[s] ἑαυτὸ] ἑαυτὸν Philop.

[t] Ὅθεν αὐτὸ] ὅθεν αὐτῷ Philop. ὅθεν αὐτοῦ τὸ A.M.

[u] λαμπρὸν μὲν] μὲν λαμπρὸν A. qui mox om. ἤδη. Philoponus μὲν λαμπρὸν μηδὲν δρῶν.

[x] παθεῖν] Philoponus: παθεῖν· οὕτω [illegible] φαινόμενος τρόπον F τινα ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν χρωμάτων· μᾶλλον δὲ ὥσπερ καὶ τῆς σελήνης τὸ λαμπρὸν—ἡμέρᾳ· οὕτω [illegible] καὶ τὸ τοῦ πυρὸς ὅταν μὴ πόρρω δείκνυται φωτὸς ὄντος· τὰ [illegible] ὑπερλ.

[y] μὴ ἄγαν] μὴ om. Philop.

[z] τοῦ τῆς ἡμέρας] τῆς ἡμέρας τοῦ E. τοῦ φωτὸς A. τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ φωτὸς Philop.

[a] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 115.

[b] δειράσι] δειράσιν B.E.

[c] Ἐπιθυμεῖν] Vid. Ruhnken. [illegible] Tim. p. 193.

[d] Θουκυδίδῃ] IV. 108. ubi vid. Duker.

[e] Ἡρόδοτος ἰδὼν] Eadem leguntur in Θουκυδίδης. HEMST.

[f] Ὄλορε] Ὄλωρε A.E.C.

[g] ἐμβάλοις] ἐμβάλλοις C.

[h] Καὶ γὰρ ἂν πέτρ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 335.

ΟΡΓΑΣ: Ἡ εὔγειος, καὶ σύμφ.] Vide Helladium apud Photium, p. 1592. KUST. v. Πρεσβεύω. HEMST.

[i] ἀκμαία] F. ἰκμαία. Sed v. Hesych. TOUP. ἀκμαία etiam Timæus, ubi v. Ruhnkenius.

[k] ὅτι τὴν ἱερὰν ὀργ.] Confer Nostrum supra v. Ἀνθεμόκριτος. KUST. H

[l] ἱερὰν] ἱερὰν γῆν, τὴν ὀργάδα A.B.E.C.

[m] τὴν προσ.] τὴν μὴ προσήκουσαν. Ita legendum patet ex Dionys. Halic. Ant. Rom. I. p. 65, 8. unde h. l. desumsit Suidas. HEMST.

[n] τιμὴν μόνους] κοινὴν μόνον Hemsterhusius. κ. μόνους Dion.

[o] Περὶ Ῥώμου] Seqq. om. C.

[p] εὐαρότου] εὐαρότου A.B. et fere E. cum Anthol. Pal. VI. 41. Mox βάχιν B.E.

ΟΡΓΑΣ] Ex Harpocr. Vid. supra Ἀνθεμόκριτος. REINES.

[q] λοχμώδη] λαχμώδη A.M. λαχνώδη C.

ΟΡΓΑΣΑΣ] Timæus p. 194. Gloss. Herodot. IV. 64. Ὀργάσας. Deest gl. A. Vide post Ὀργιάζειν.

ΟΡΓΑΣΟΝ: Κυρίως τὸ πίσσ.] Schol. Aristoph. Av. 840. Caput gl. om. C.

[r] ὀργιάζεσθαι] Scholiastes Aristophanis rectius, ὀργίζεσθαι. F KUST.

ΟΡΓΕΩΝ] Scribe, ὀργέων, (a recto singulari, ὀργεὼς) ut habet Harpocratio, unde Suidas. KUST. Ὀργεῶν A.

ΟΡΓΕΩΝΕΣ] Vid. Herald. adv. Salm. p. 83, 85.

[s] ἀφιδρυμένοις] ἀφιστομένοις C.

[t] ΟΡΓΙΑΖΕΙΝ—νόμιμα post h. artic. ponit C.

[u] τὸ τὰ] τὸ om. A. Photius.

[x] τετάρτῳ] δ' Photius. δεκάτῳ emendat Ruhnkenius ad Tim. p. 195. sc. p. 674=910. unde sequens locus sumptus est. Sed cum ὀργιάζοντ' reperiatur lib. IV. p. 601 C. G =717. forte exemplum ex grammatico excidit.

[y] ἰδίαις οἰκίαις] ἰδίοις οἴκοις C.

[yy] πλὴν τὰ δημόσια] Vid. Ant. van Dale Diss. IX. de Antiq. et Marmor. p. 735. 736. ALBERT.

[z] τῶν Σόλωνος] τοῦ Σόλωνος A.

[a] συλλόγους] συνόδους Photii ms. συνόδους ed. συλλόχους C.

[b] περί τινας ἥ. ἢ θ.] Malo, ἐπὶ τιμῇ ἥρωος ἢ θεοῦ. HEMST. Vid. articulum proxime sequentem.

[c] θεούς] περὶ θεοὺς C.

[d] ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ] Henricus Stephanus et Sam. Bochartus de Colon. Phœn. l. I. c. 14. legunt, ἐν τῇ Λυδῆς γενεᾷ. At nos cum Valesio ad notas Mauss. in Harpocrat. simpliciter legendum censemus, ἐν τῇ Λυδῇ, ut nomen γενεὰ non ad poëmatis titulum, sed ad ipsum fragmentum pertineat. De poëmate autem Antimachi, quod Lyde inscribebatur, insignis est locus apud Athenæum

Καβάρνους θῆκεν [g]ἀβακλέας ὀργεῶνας.

[h]Καὶ οἷον ὁ Αἰσχύλος [i]ἐν Μυσοῖς, τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων·

> Ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεών,
> εὐχαῖς δὲ [ll]σώσεις δεσπότας παιωνίαις.

Περὶ δὲ τῶν ὀργεώνων γέγραφε καὶ Φιλόχορος·

Τοὺς δὲ φράτορας [k]ἐπάναγκες δέχεσθαι καὶ τοὺς [l]ὀργεῶνας, καὶ τοὺς ὁμογάλακτας, οὓς [m]γεννήτας καλοῦμεν.

B Ὀργεῶνας: Ἰσαίου λόγος ἐστὶν ὡς ὀργεῶνας. Ὀργεῶνες δέ εἰσιν οἱ ἐπὶ τιμῇ θεῶν ἢ ἡρώων συνιόντες. Ὀργιάζειν γάρ ἐστι, τὸ θύειν, καὶ τὰ νομιζόμενα [o]δρᾶν· ἢ παρὰ τὸ ὀρέγειν τὼ χεῖρε· ἢ παρὰ [p]τὰ ὄργια· ἢ διὰ τὸ ἐν ταῖς ὀργάσι καὶ τοῖς ἄλσεσι [q]τὰ ἱερὰ δρᾶν. Οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοὔνομα ἁπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων. Μήποτε δὲ ὕστερον [r]νενόμισται τὸ ἐπὶ τιμῇ τινὰς τῶν ἀποθανόντων συνιέναι, C καὶ ὀργεῶνας ὀνομάζεσθαι, ὡς ἔστι συνιδεῖν ἐκ τῶν Θεοφράστου διαθηκῶν.

Τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος ὀργεώνων [rr]εἷς·

φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

Ὀργή: [s]Ὅτι οὐ τὸ [t]ὁπωσοῦν παρακολουθοῦν τινι, γένος. Τῇ γοῦν ὀργῇ [u]παρακολουθεῖ λύπη, οὐ μὴν ὡς γένος. Οὐ γὰρ ἡ ὀργὴ λύπη· οὐδὲ διὰ τοῦτο ἐστὶν ἡ λύπη ἡ μετὰ τῆς ὀργῆς οὖσα, διότι ἡ ὀργή ἐστιν, D ἀλλ' ἐπὶ τῇ λύπῃ ἡ ὀργή. Προτέρα γὰρ ἡ λύπη τῆς ὀργῆς. Λυπηθεὶς γάρ τις ὡς ἠδικημένος ὀργίζεται.

A Οὐ τοιοῦτον δὲ τὸ γένος, ὡς [x]προϋπάρχον χρόνῳ τοῦ εἴδους.

Ὀργὴ δέ ἐστι λύπη μεθ' ὑπολήψεως τοῦ [y]ὀλιγωρεῖσθαι· ἡ τοίνυν διὰ τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν [z]γινομένη λύπη ὀργή ἐστιν.

Ὀργῇ παρὰ [a]Θουκυδίδῃ, ἀντὶ τοῦ διανοίᾳ, τρόπῳ, σκοπῷ.

Ὄργια: Μυστήρια, ἱερά.

B [b]Εὐθὺς ἄπασι πρόχειρον λέγειν, ὅτι [c]ἄνθρωπος οὗτος τῇ Χίονι θεῷ καὶ τοῖς ἰθυφάλλοις ὠργίακεν.

Ὀργιάζων: Θύων, ἐπιτελῶν.

Ὀργάσας: Μαλάξας.

Ὀργμεύοντες:

Ἦσαν δὲ ὄρη παντοίων θηρίων ἀνάπλεα, ἃ κατὰ κύκλους ὀργμεύοντες οἱ στρατιῶται, πολλὰ τῶν θηρίων ᾕρουν.

C Ὀργῶ: Ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχω. Ἀριστοφάνης·

> [d]Ὀργῶ νὴ τὸν Δία καὶ προπεφύραται λόγος εἷς μοι,
> ὃν διαμάττειν οὐ κωλύει.

Ἀπὸ τῶν ἀλφίτων. Ὁμοῦ γὰρ ἐφύρων· εἶτα εἰς μοίρας διένεμον. Προπεφύραται οὖν, ἀντὶ τοῦ, προγεγύμνασται, προκατεσκεύασται, ηὐτρέπισται. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τὰ [e]ἄλευρα φυρώντων, εἶτα μάζας ποιούντων.

D Ὀργῶσα: Ἐπιθυμοῦσα, ἢ [f]μανιῶσα.

Ὀργυιά: Ἐπὶ τοῦ μέτρου. [g]Καὶ τετρόργυιος.

lib. XIII. c. 7. qui sic habet: Μικροῦ ἐξελαθόμην ἐμὲ εἰπεῖν τήν τε Ἀντιμάχου Λυδήν· προσέτι δὲ καὶ τὴν ὁμώνυμον ταύτης ἑτέραν Λυδὴν, ἣν ἠγάπα Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος. ἑκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστὰς, ἐποίησεν, ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει τὸ καλούμενον ποίημα Λυδήν. Hinc apparet Lyden fuisse poëma elegiacum E Antimachi, nomine amicæ ejus sic appellatum. Confer nos supra ad v. Ἀντίμαχος, ubi plura hac de re notavimus. KUST.

[e] Λυδῇ] Schol. ad Eurip. Phoen. 44. TOUP.

[f] γυνεῖ] γύναι Καβάρνου θῆκεν etc. ingeniose legit et vere Valesius in not. Maussaci ad Harpocrat. p. 315. HEMST. Suggessit mihi amicus in Λυδῇ γυνεῖ latere Λυδῇ γ'. i. e. tertio libro de Lyde. Hoc si probas, emendare perge sic: Ἀντίμαχος Λυδῇ γ'· Ἔνθα Καβάρνους θῆκεν ἀγακλέας ὀργεῶνας.

[g] ἀβακλέας] Quid hoc? An forte legendum est ἀγακλέας, ut censebant Henricus Stephanus in Thesauro, et Stanleius in Notis ad Fragm. Æschyli, p. 858? Sed cum ob brevitatem fragmenti sensus ejus sit prorsus obscurus et mutilus, nihil certi de loco hoc affirmare ausim. KUST. ἀγακλέας ὀργίωνας Photii ms. ἀγακλέας ὀργίωνας ed. ἀβλακέας C.

[h] Καὶ οἷον ὁ] οἷον om. Photius.

[i] ἐν Μυσοῖς] Leg. ἐν Μύσοις. REINES.

[ll] σώσεις] δώσεις E. δώσεις B. σώζοις Photius. Mox παιωνίαις Photius. σώσεις δεσπότας C.

[k] ἐπάναγκες δέχεσθαι] Necesse est interpretari, intelligere, accipere. REINES.

[l] ὀργεῶνας] Hinc ὀργεωνικὰ et γενικὰ sacra supra v. Δημοτελῆ. TOUP.

[m] γεννήτας] Herald. Obs. ad Jus Att. et Rom. II. c. 1. n. 13. 14. In Salm. defens. c. 4. p. 104. male. Sacra s. templa Athenis alia δημοτελῆ, alia ὀργεωνικὰ, alia γενικά. H Vid. Petit. LL. Att. I. 1. p. 9. et V. 7. p. 428. REINES.

ΟΡΓΕΩΝΑΣ: Ἰσαίου λόγος ἐστ.] Ex Harpocratione: apud quem pro ὡς ὀργεῶνας rectius legitur, πρὸς ὀργεῶνας. KUST.

[o] δρᾶν] Sic scribendum esse ex sensu manifestum est. Ante vero male legebatur ὁρᾶν: quod mendum apud Harpocrationem quoque occurrit. Δρᾶν autem apud Græcos (uti et apud Latinos *facere*) interdum ponitur pro *sacrificare*. Athenæus lib. XIV. p. 660. Καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. KUST. ὁρᾶν etiam Photii ms.

[p] τὰ ὄργια] τὸ ὄργια C.

[q] τὰ ἱερὰ om. B.E. sed agnoscit C.

[r] νενόμισται] νενομίσθαι A.E.C.M.

[rr] εἷς· φησιν] οἷς φησιν M.

[s] Ὅτι οὐ τὸ ὁπωσοῦν παρακ.] Hæc sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. KUST. Hunc et seq. art. om. C.

[t] ὁπωσοῦν] Vox hæc in prioribus editt. desideratur, quam ex Alexandro Aphrodis. sensus supplendi gratia addidi. KUST. Deest item A.B.E.

[u] παρακολουθεῖ] παρακολουθεῖν A. παρακολουθεῖ μὲν ἡ Alex. F qui mox γένος ὥς οἴονταί τινες.

[x] προϋπάρχον] προυπάρχειν Alex.

[y] ὀλιγωρεῖσθαι] ὀλιγωρῆσθαι A.

[z] γινομένη] γενομένη A.E.

[a] Θουκυδίδῃ] I. 140. Schol. ad eum locum descripsit Suidas.

[b] Εὐθὺς ἅπασι πρόχειρον λ.] Hæc sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. KUST.

[c] ὁ ἄνθρωπος] ὁ om. A. Synes.

G ΟΡΓΙΑΖΩΝ] Ex Timæo p. 195.

ΟΡΓΩΣΑΣ] Supra rectius, ὀργάσας. KUST. Ὀργάσας A.E. Sed ex serie literarum patet scribendum ὀργίσας cum Gloss. Herodot. IV. 64. Hoc corrupte positum pro ὀργάσας. Hunc et seq. art. om. C.

ΟΡΓΜΕΥΟΝΤΕΣ] Vocabulum hoc mendosum est, quod Suidas ex corrupto loco scriptoris excerpsit. Scribendum enim erat ὀγμεύοντες, idque suo loco ponendum. KUST. Recte Kusterus ὀγμεύοντες. Utitur verbo Xenoph. Inst. Cyr. p. 55. ubi v. Porti not. Vid. infra v. Ὤγμευον. H TOUP. Vid. Schneider. ad Cyrop. II. 4. 20. Hemsterhusius advocat Hesych. v. Ὀγμοί.

[d] Ὀργῶν ἢ τὸν Δία κ.] Aristoph. Av. 462. ὀργῶ νὴ τὸν Δία A.E.C.

[e] ἄλφιτα] ἄλευρα A.C. Schol.

[f] μανιῶσα] μανιῶσα A.B.C.E. Phot.

[g] Καὶ ΤΕΤΡΟΡΓΥΙΟΣ] Desunt seqq. C.

[h]Τοῦτο κατ' εὐψαμάθου κείμενον ἠϊόνος
διссάκι τετρόγγυιον.

[Ὀργγιωμένοις: Ἐντεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.]

Ὀργγιαί: Τὰ μετὰ τῶν ἰδίων χειρῶν μέτρα. Καὶ ὀργγιαῖος, ὁ μέγας.

Ὀρέγεται: Ἐπιθυμεῖ.

Ὀρέγει: Παρέχει.

Ὀρεγνύς: Ἐκτείνας.

Ὀρεγόμενος: Ἐπιθυμῶν.

Ὀρεκτεῖν: Ἐπιθυμεῖν. [i]Τὸ αὐτὸ καὶ ὀρεκτιᾶν.

Ὄρεξις: Ἐπιθυμία.

Ὀρέξει: [[k]Δοτικῇ.] Δώσει, ἐκτενεῖ.

Ὀρεοκόμος: Ὁ [l]τοῦ ὄρους ἐπιμελούμενος. [m]Ὀρεωκόμος δὲ, ὁ ἐπιμελητὴς τῶν ἡμιόνων.

Ὀρεύς: [n]Ὁ ἡμίονος. Καὶ, [o]Ὀρικῷ ζεύγει: Ἀντὶ τοῦ, ἡμιόνων.

Ὀρεοπολῶ: Περὶ τὰ ὄρη ἀναστρέφομαι. Ὀρεωπολῶ δὲ, τὸ περὶ τοὺς ὄρεις ἀναστρέφομαι· [p]ἐκ τοῦ ὀρεὺς ὀρέως, ὃ σημαίνει τὸν ἡμίονον.

Ὀρεωπώλης: Ὁ τοὺς ἡμιόνους πωλῶν.

Ὀροπύγιον: Ὁ λεγόμενος ἀφεδρών.

Ὀρεσκῷος: Ὁ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβων.

Ὀρέστειον: Ὄνομα τόπου.

Ὀρέστης: Ὁ ἐν ὄρεσι διαιτώμενος. [q]Ἀριστοφάνης·

Εἶτα κατάξει τις αὐτὸν τῆς κεφαλῆς Ὀρέστης μαινόμενος.

Ὀρέστης: Οὗτος προσποιούμενος μανίαν, τοὺς παριόντας ἀπέδυεν· ἦν γὰρ λωποδύτης. Ἢ [r]κατὰ προσωνυμίαν, ἀντὶ τοῦ, μαινόμενος ὡς ὁ Ὀρέστης.

A Καὶ παροιμία·

[s]Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν.

[t]Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρῳ
τῶν βροτῶν νύκτωρ Ὀρέστῃ,
γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τἀπιδέξια.

[u]Οἱ ἥρωες [x]δυσόργητοι καὶ χαλεποὶ τοῖς ἐμπελάζουσιν ἐγίνοντο· διὸ καὶ οἱ τὰ ἡρῷα παριόντες ἐσίγων. B Ἐπιδέξια δὲ, τουτέστι τὰ δεξιὰ τῆς [y]ὄψεως. Ἐπλήττοντο γὰρ οἱ [z]ἐντυγχάνοντες τῷ Ὀρέστῃ· οὐχὶ δὲ τῷ Ἀγαμέμνονος, ἀλλὰ λωποδύτῃ τινί. Ἢ ἐπιδέξια, ὀφθαλμοὺς καὶ κεφαλήν. Ἢ ὅτι οἱ ἐντυγχάνοντες νυκτὸς ἥρωσι [a]διεστρέφοντο τὰς ὄψεις.

Ὀρεχθεῖν: Κινεῖν, συνταράττεσθαι. Ἀριστοφάνης·

C [b]Κἀνταῦθα πῶς οἴεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὅμως δὲ τὸν θυμὸν δακὼν, ἔφην.

Ὀρεία: Ἡ ἐν ὄρεσιν ἀναστρεφομένη.

[c]Τάσδε θεῇ χαίτας περικλεῖδι θῆκεν ὀρείᾳ.

Τῇ ἐν ὄρεσιν. Καὶ ὄρεια μῆλα, τὰ ἐν ὄρεσι γινόμενα.

Ὀρεία: Τραχεῖα, σύνδενδρος.

Ἡ δὲ ὁδὸς ὀρεία [d]τις ἦν, καὶ στενή.

D Καὶ ὄρεια οὐδετέρως, τὰ τοῦ ὄρους.

[e]Ὃς τάδ' ὄρεια
ἔνδυτὰ, καὶ ξανθοὺς ἐκρέμασεν πλοκάμους.

[f]Καὶ Φώτιος ὁ πατριάρχης·

Ὄρειά σου τὰ δῶρα, κάστανα, καὶ ἀμαμῖται.

Ὀρειαύλος: Ὁ ἐν τῷ ὄρει αὐλῶν.

Ὀρειβάσιος, [g]Σαρδιανὸς, [h]γνώριμος Ἰουλιανοῦ

---

[h] Τοῦτο κατ' εὐψαμ.] Anthol. Pal. VI. 223. κατὰ ψαμ. M. et mox διссάη τ.

E 'ΟΡΓΓΙΩΜΕΝΟΙΣ] Male pro ὠργγωμένοις. Deinde pro ἐντεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν, sublata distinctione scribe, ἐντεταμένως ἐπιθυμοῦσι. Vide paulo ante v. Ὀργῶ, et v. Ὀργῶσα. KUST. Vid. Ὠργγωμένοις et quæ Kusterus ibi notavit. Salmasius ad Solin. p. 872 B. scripsit ἐκτεταμένως. HEMST. Ὀργγωμένοις ἐκτεταμένοις C. Deest gl. A. Habet Photius a p. m. Ὀργγωμένοις: ἐπιθυμοῦσιν. Lex. Seg. Ὀργγωμένοις: ἐπιθυμοῦσιν.

'ΟΡΓΓΙΑΙ] Deest gl. C.

'ΟΡΕΓΕΤΑΙ] 1 Tim. III. 1. REINES.

[i] Τὸ αὐτὸ] τὸν αὐτὸν A.C. ταυτὸν Photius. Sqq. om. M.

[k] Δοτικῇ om. A.C.

[l] τοῦ] τοῦ A.C. et sic citat H. Steph. Thes. L. G. II. p. 1464. F.

[m] 'ΟΡΕΩΚΟΜΟΣ] Schol. Aristoph. Thesm. 491. ed. Bekker. ὀρεωκόμων] τῶν νῦν καλουμένων σταβλιτῶν ἢ βουρδωνάριων, τῶν τοὺς ὀρῆας κομιζόντων.

[n] Ὁ ἡμίονος] γὰρ ὁ ἡμίονος, ἢ ἡμιόνων A.C.

[o] 'ΟΡΙΚΩΙ ΖΕΥΓΕΙ] Vide Harpocrat. in Ὀρικὰ ζεύγη.

[p] Ἐκ τοῦ ὀρεὺς etc. om. A.C.

'ΟΡΟΠΥΓΙΟΝ] Lege, ὀρροπύγιον: de cujus vocis significatione vide Lexica vulgata. KUST. Ὀρεπύγιον A. ὀρροπύγιον C.

'ΟΡΕΣΚΩΙΟΣ] Il. α'. 268.

[q] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1167. Mox κατεάξει A.B.E.C.

'ΟΡΕΣΤΗΣ: Οὗτος] Deest art. C.

[r] κατὰ] διὰ B.

[s] Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν] Aristoph. Av. 713. Εἶτα δ' Ὀρέστῃ χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύῃ. KUST.

[t] Εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρ.] Aristoph. Av. 1490.

[u] Οἱ ἥρωες δυσόργ.] Confer Nostrum v. Οὐκ εἰμὶ τούτων. KUST.

[x] δυσόργητοι] δύσοργοι Schol.

[y] ὄψεως] φύσεως Schol.

[z] ἐντυγχάνοντες] οἱ ἐντ. A.

[a] διεστρέφοντο] διέστρεφον A. Schol.

[b] Κἀνταῦθα πῶς] Respexit noster ad Aristoph. Nub. 1371. quod et recte monuit Kusterus. Verbum autem ὀρεχθεῖν de *palpitatione cordis* accepit Suidas: quod ex interpretamento ejus constat. Est autem verbum φωνῆς μιμητικόν. Quo fit, ut nunc de hoc, nunc de illo dicatur. Scholiastes ad Homer. Il. ψ'. 30. non male ἐκτείνεσθαι interpretatur. De *allisu maris ad terram* utitur Theocritus Idyl. XI. 43. Τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον 'Ο-

F ΡΕΧΘΕΙΝ. De *terræ mugitu* Æschylus in Niobe apud Strabon. lib. XII. p. 870. cujus versiculos, quia depravatissimi sunt, et eruditissimorum virorum acumen hactenus eluserunt, hic emendatos adscribam: Σπείρω δ' ἄρουραν δώδεκ' ἡμερῶν ὁδὸν, Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἕδος, Ἴδη τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι ΤΕΡΠΟΥΣΙ μῆλα, πᾶν δὲ ΚΩΙΡΕΧΘΕΙ πέδον. Ita scribendus iste locus. Vulgo nullo sensu legitur, Ἔρεισσι. Quod interpretes cruciavit admodum. Recte autem et eleganter, πᾶν δὲ κὠρεχθεῖ πέδον, i. e. καὶ ὀρεχθεῖ. Optime expressit Virgil. Æn. XII. 722.

G *Gemitu nemus omne remugit*. Aristias apud Athenæum lib. II. 19. p. 60. Μύκαισι δ' ὀρέχθει τὸ λάϊνον πέδον. TOUP.

[c] Τάσδε θεῇ χαίτας περικλ.] Scribe, Τάσδε θεῇ χαίτας περὶ δακλίδι θῆκεν ὀρείᾳ. Sic enim legitur in Anthol. (Pal. VI. 173.) KUST.

[d] τις ἦν] τε ἦν C.

[e] Ὃς τάδ' ὄρεια ἐνδ.] Anthol. Pal. VI. 217. ὃς τάδε Ῥείᾳ.

[f] καὶ Φώτιος] Seqq. om. C.

'ΟΡΕΙΒΑΣΙΟΣ] Vitam Oribasii hujus inter reliquorum

H philosophorum et sophistarum vitas descriptam habes apud Eunapium: sed qui eum Pergamenum facit, non Sardianum. KUST. Vid. Philostorg. Eccl. hist. p. 520. TOUP.

[g] Σαρδιανὸς] Pergamenus Conringio de medic. Hermet. 9, 85. Ita et Eunapius. REINES.

[h] γνώριμος Ἰουλιανοῦ] Vide Epist. Juliani XVII. quæ ad Oribasium scripta est. KUST.

τοῦ [i] Ῥωμαίων βασιλέως, καὶ κυαίστωρ ὑπ' αὐτοῦ καταστάθεὶς Κωνσταντίνου πόλεως. [k] Ἔγραψε πρὸς τοὺς ἀποροῦντας τῶν ἰατρῶν βιβλία δ', Πρὸς Ἰουλιανὸν τὸν βασιλέα [l] βιβλία οβ', [m] Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλίοις θ'., Πρὸς Εὐστάθιον τὸν υἱὸν, καὶ Περὶ βασιλείας, καὶ Περὶ παθῶν.

Ὀρειβάτης: Ὁ ἐν ὄρεσι βαίνων. Ἡ τραγῳδία φησίν·

B
> [n] Ἀλλ' αὖ θανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος·
> οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
> τόξοις ἐναίρων [o] τοῖσιδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
> θανὼν παρέξω δαῖτ', ἀφ' ὧν ἐφερβόμην.

Καὶ ὀρειβατεῖν, [ὁμοίως.]

Ὀρείαις: Ταῖς ὀρειναῖς. [p] Ἀριστοφάνης·

> Μεθ' ἧς ἐγὼ νάπαισί τ' ὀρείαις ἵζομαι.

[Ὀρεικὸν ζεῦγος: Τὸ τῶν ἡμιόνων.]

C
Ὀρεινή: Ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ὀρεινομῶ: Τὸ ἐν ὄρεσι διαιτῶμαι. Καὶ ὀρεινὸς, [q] ὁμοίως.

Ὀρειονόμων: Τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Τρισσοὶ [r] θῆκαν ἄρμενα τέχνας,
> Δᾶμις μὲν θηρῶν ἄρκυν ὀρειονόμων.

Ὄρειον πρέμνον: Καὶ ὄρειος ὀμίχλη.

D
Ὀρείων: Τῶν ἐν ὄρεσι διαιτωμένων. [s] Φιλοκτήτης φησίν·

> Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
> θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι.

Ὀρειπολῶ:

Ὀρεῖς: Τοὺς ἡμιόνους. [t] Ἡ εὐθεῖα, ὀρεύς.

Ὀρειφοίτης: Ὁ ἐν ὄρει φοιτῶν.

E
Ὀρείχαλκος: Ὁ διαυγὴς χαλκὸς, ὁ δόκιμος.

> Φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐναρμόζουσιν εἰς [u] αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκους.

Ἐν [x] Ἐπιγράμμασι·

> Ταῦτ' ὀρειχάλκοιο λάλα κύμβαλα, καὶ μυρόεντα
> βόστρυχον . . . . . θῆκατο.

A
Καὶ, ὀρείχαλκος στήλη.

Ὄρθαι: Διεγερθεῖσαι.

Ὄρη ἔρημα: Τὰ ἀοίκητα. Τουτέστι, [y] βόρεια καὶ νότια τμήματα. Ταῦτα γὰρ, τὰ μὲν διὰ ψυχρότητα, τὰ δὲ διὰ θερμότητα ἀοίκητα μεμένηκε παντελῶς.

Ὅρια ἐθνῶν: Καὶ [z] ὅρια πατέρων.

Ὀριβρεμέτης: Ὁ βροντῶν ἀπὸ ὄρους.

B
Ὀρίγανος: Ἡ βοτάνη. Θηλυκῶς παρὰ [a] Ἀριστοφάνει. Ὀριγενὴς δὲ, ὁ ἐν τῷ ὄρει γεννηθείς.

Ὀριγνηθῆναι: Ἀντὶ τοῦ, ἐπιθυμῆσαι. Καὶ, [b] ὀριγνώμεθα, ὀρεγόμεθα.

> Ὁ δὲ ἐθέλουσιν, ὡς ὀριγνώμενος Χριστιανὸς γενέσθαι.

Ὀρίδρομος: Ὁ ἐν ὄρει τρέχων.

[Ὀρικὸν ζεῦγος: Τὸ τῶν ἡμιόνων.]

Ὀρίνεται: Ταράσσεται, [c] ἐπιθυμεῖ.

C
> [d] Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρίνεται, εἰσέτι ῥέξω
> ὅσσ' ἐπ' Ἀχιλλῆος Πύρρος ἔτευξε τάφῳ.

Ὅριον: Ὁ [e] ὁρισμός. Ὄρειον δὲ, τὸ ἀπὸ τοῦ ὄρους.

Ὁρισμός: Ὅτι τῶν ὁρισμῶν, [f] τῶν μὲν λαμβανομένων ἐκ τῆς ὕλης, τῶν δὲ, ἐκ τοῦ εἴδους, τῶν δὲ, ἐκ τοῦ συναμφοτέρου· ὁ μὲν ἐστὶν ἀρχὴ ἀποδείξεως, ὁ ἐκ
D
τοῦ εἴδους· ὁ δὲ, συμπέρασμα, ὁ ἐκ τῆς ὕλης· ὁ δὲ, [g] ἀπόδειξις τῇ θέσει διαφέρουσα, ὁ ἐκ τοῦ συναμφοτέρου. Οἷον, βουλόμενός τις ὁρίσασθαι τὸν θυμὸν, κέχρηται συλλογισμῷ τοιούτῳ· Ὁ θυμούμενος ὀρέγεται ἀντιλυπῆσαι τὸν ἄρξαντα τῆς λύπης· Τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι [h] ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα· εἶτα τὸ συμπέρασμα, Τοῦ θυμουμένου ἄρα ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. Τούτου οὖν τοῦ συλλογισμοῦ καὶ τῆς ἀποδείξεως ὁ
E
μὲν ἐκ τῆς ὕλης ὁρισμὸς, τοῦ θυμοῦ συμπέρασμά ἐστιν· ὁ δὲ ἐκ τοῦ εἴδους, ἀρχή. Ἔστι γὰρ ἡ πρώτη πρότασις ἡ λέγουσα, ὁ θυμούμενος ὀρέγεται [i] τοῦ ἀντιλυπῆσαι· ἡ δευτέρα δὲ, τοῦ ὀρεγομένου ἀντιλυπῆσαι ζεῖ τὸ περικάρδιον αἷμα. Ἐν μέντοι τῷ ὁρισμῷ [k] τῷ κατὰ τοῦ συναμφοτέρου ἀνάπαλιν ἀρχόμεθα· ζέσις

[i] Παραβάτου] Ῥωμαίων βασι A.B. vulg. habet E.

F
[k] Ἔγραψε πρὸς τ.] Opera Oribasii hujus recenset, epitomenque eorum exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CCXVI. CCXVII. CCXVIII. et CCXIX. KUST.

[l] βιβλία οβ'] Photius in Biblioth. Cod. CCXVII. opus hoc LXX. tantum libris constitisse ait. KUST.

[m] Ἐπιτομὴν αὐτῶν ἐν βιβλ.] De hoc opere prolixe agit modo laudatus Photius, Cod. CCXVIII. KUST.

[n] Ἀλλ' αὖ θαν.] Sophocl. Philoct. 955. ut Portus monuit. Ibi autem pro αὖ θανοῦμαι rectius legitur αὐανοῦμαι: ab αὐαίνω, exsicco, arefacio. KUST.

G
[o] τοῖσδέ γ'] τοῖσιδ' A.B.C.E. Mox ὁμοίως om. A.C.

[p] Ἀριστοφάνης] Av. 471.

ὈΡΕΙΚΟΝ] Ὀρικὸν C. Deest gl. A.

[q] ὁμοίως om. A. καὶ ὀρεινὸς ὁμ. om. C.

ὈΡΕΙΟΝΟΜΩΝ] Ὀρειονόμων A.B. Ὀρειονομένων E. Ἐν Ἐπιγράμμασι usque ad διαιτωμένων in v. Ὀρείων om. A.

[r] θῆκαν] Leg. θέσαν cum Anthol. Pal. VI. 14.

[s] Φιλοκτήτης φησὶν] Sophocl. Phil. 937.

ὈΡΕΙΠΟΛΩ] Ὀνειροπολῶ A. Deest v. C.

H
[t] Οὗ ἡ] οὗ om. A.E. Seqq. om. C. Mox ὁ ante ὀρεὺς om. A.

[u] αὐτὸ] αὐτὸν A.B.C.E. et sic Schol. Philostrati Heroic. ap. Boissonad. p. 602.

[x] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 234. ταῦτά τ' ὀρειχάλκου λάλα κύμβαλα, καὶ μυρόεντα Βόστρυχον, ἐκ λύσσας ἄρτ' ἀναπαυόμενος. Ubi θῆκατο in superioribus legitur.

ὈΡΗ ἘΡΗΜΑ] Hæc sunt verba Theodoreti ad Ps. LXXIV. 7. οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὀρέων, verbotenus descripta. ERNEST.

[y] βόρεια] ὄρεια A. νότια καὶ βόρεια C.

[z] ὍΡΙΑ] F. ὅρια Περσῶν. Menander Hist. p. 85. 142. Lycurg. Or. p. 163, 27. ὅρους βίου—sed leg. τοῦ χωρίου. TOUP. Deest hæc gl. A.

[a] Ἀριστοφάνει] Eccl. 1022. Mox Ὀριγενὴς etc. om. A. Ὀρειγενὴς C. qui seqq. tanquam aliam gl. exhibet post Ὀριβρεμέτης.

[b] ὈΡΙΓΝΩΜΕΘΑ] Sic ms. Paris. A. Antea vero minus recte legebatur, ὀρεγνώμεθα, per ε in syllaba antepenultima. KUST. Schol. Platon. p. 252. Ὀρεγομένη: ὀριγνωμένη.

ὈΡΙΚΟΝ] Vide paulo ante v. Ὀρεικόν. KUST. Deest gl. A.C. Schol. Platon. p. 95. Ὀρικοῦ ζεύγους: τοῦ ἡμιονικοῦ· Ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος.

[c] ἐπιθυμεῖ] ἐπιθυμεῖται C. ubi om. 2 seqq. gl.

[d] Ψυχὴ γὰρ σέο μᾶλλον ὀρ.] Anthol. Pal. VII. 205.

[e] ὁρισμός] ὁ ὁρισμὸς A.B.E. Mox ὄρειον A. pro ὄρειον.

[f] τῶν μὲν λαμβανομένων] λαμβανομένων τῶν μὲν A. qui mox om. ἐκ τοῦ εἴδους, τῶν δέ.

[g] ἀπόδειξις] ἀπόδειξιν E.M. Tum διαφέρουσαν M.

[h] ζεῖ] ζῇ E. et sic mox. Tum περὶ καρδίαν A.

[i] τοῦ ἀντιλυπῆσαι] ἀντιλυπήσειας A. τοῦ om. B.E.M. Mox A. ἀντιλυπήσειας pro ἀντιλυπῆσαι, et περὶ καρδίαν.

[k] τῷ κατὰ] τὸ ἐκ B. τῷ ἐκ E. τῶν ἐκ A.

γὰρ φαμὲν τοῦ περικαρδίου αἵματος· εἶτα, δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως. Ὁ δὲ τέλειος ὁρισμὸς οὐ μόνον τὸ ὅτι, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰτίαν διδάσκει.

Ὄρθαι: Διεγερθῆναι.

Ὀρθαῖς ἀκοαῖς: Προθύμοις.

Ὁ δὲ ἤκουσε τοῦ Θεοῦ ὀρθαῖς ἀκοαῖς.

Ὀρθή: [l]Πολύβιος·

Διόπερ ὡς οὐδέποτε μᾶλλον ὀρθὴ καὶ [m]περίφοβος ἡ τῶν Ῥωμαίων πόλις ἐγεγόνει, καραδοκοῦσα τὸ συμβησόμενον.

Καὶ αὖθις·

Τὰ [n]ἔθνη τῆς Ἰβηρίας [o]ὀρθῶς αὐτοῖς ἀντικαθιστάμενα.

Ἀντὶ τοῦ, ἀναιδῆ, ἀποτόμως.

Ὀρθὴν δ' ἐντυγχάνει: Ἀντὶ τοῦ, εὐθύς. Ὑπερίδης.

Ὀρθῆς δὲ τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τούτοις: Ἀντὶ τοῦ, κεκινημένης, καὶ [p]πεφοβημένης. Ὑπερίδης φησίν·

Ὀρθῆς δ' ἡμῶν τῆς πατρίδος οὔσης.

[q]Αἰσχίνης δὲ ἀντὶ τοῦ, ἀπαθοῦς καὶ ἀκεραίου. Καὶ [r]Πολύβιος·

Ταύτην δὲ προσαγγελθέντων τοῖς Καρχηδονίοις, ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν προσδοκωμένων.

Ὀρθῆς φρενός: Τῆς ἀληθοῦς.

[s]Ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν δὲ κἀξ ὀρθῆς φρενός.

Ὀρθία: [t]Ὀρθία λέγεται φάλαγξ, ὅταν ἐπὶ κέρας πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. [u]Καθόλου μὲν παράμηκες λέγεται [x]πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους· ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Ὀρθιασμάτων: Ἀνατάσεως ῥημάτων· ἢ τῶν μετὰ βοῆς κόμπων· ἢ τῶν μελῶν· παρόσον ὄρθιος νόμος, κιθαρῳδικός. [y]Καὶ, Ὄρθιος νόμος: [z]Τιμόθεος ὁ
A αὐλητὴς ηὔλει ποτὲ τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ὄρθιον νόμον καλούμενον, καὶ ἐς τοσόνδε ἐξέπληττεν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὡς [a]μεταξὺ καὶ ἀκούσαντα ᾆξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. Τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. Ὁ δὲ Τιμόθεος ἀπελήλυθε πρὸς αὐτὸν, σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Ὄρθιος νόμος: Ὁ κιθαρῳδικὸς τῆς ἁρμονίας. [b]Ἦσαν δὲ ἑπτά.

B Ὄρθιον νόμον, καὶ τροχαῖον: Τοὺς δύο νόμους ἀπὸ τῶν [c]ῥυθμῶν ὠνόμασε Τέρπανδρος. Ἀνατεταμένοι δ' ἦσαν, καὶ εὔτονοι. [d]Ὅμηρος·

Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε,
ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

[Ὀρθομίλιον: Τὸ παρ' ἡμῖν.]

Ὀρθοπαλὴς ἵππος: Ὀρθὸς ἐπαιρόμενος, καὶ πλήσσων. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

C [e]Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ· πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

Ὀρθός: Λέγεται καὶ ὄρθιος. [f]Μάρκος·

[g]Ὀρθὸν δεῖ εἶναι, καὶ μὴ ὀρθούμενον.

Ὀρθοστάδια: Οἱ στατοὶ χιτῶνες, ὀρθοστάδιοι· οἱ δὲ συρόμενοι, συρτοί.

Ὀρθοτίτθιος: Ἡ παρθένος, ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα. Ὅθεν καὶ ἐπιτίτθιον, τὸ ὑπομάζιον.

D Ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπόρων [[h]τρόπων:] [i]Ἀριστοφάνης·

Ὅτι ἢ βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα τῶν
ὀρθοφοιτοσυκοφαντοδικοταλαιπώρων τρόπων,
ζῆν βίον γενναῖον, ὥσπερ Μόρυχος, αἰτίαν [k]ἔχω
ταῦτα δρᾶν.

Ὀρθῷ νόμῳ: Τῷ τῆς ἀγάπης.

[[l]Ἰὼ φίλοι ναυβάται,] ἐμῶν φίλων μόνοι ἐμμένοντες ὀρθῷ
E νόμῳ.

ὈΡΘΑΙ] Demto augmento pro ὤρθαι. HEMST.

[l] Πολύβιος] Fr. gr. 97.

[m] περίφοβος] περιβόητος E. marg.

[n] ἔθνη] ἔθη C.

[o] ὀρθῶς om. C.

[p] πεφοβημένης] περιπεφοβημένης C.

[q] Αἰσχίνης] Αἰσχίνης δὲ A.B.C.E. cum Photio.

[r] Πολύβιος] In Excerpt. Legat. CXLII. sed ubi pro προσαγγελθέντων legitur προσπεπτωκότων. KUST. Hæc est interpretatio τοῦ προσπεπτωκότων. Vid. Suid. v. Προσπεσόντων. TOUP. καὶ πολύβιος om. C.

[s] Ἐξ ὀμμάτων] Sophocl. Œd. Tyr. 528. Mox ὀρθῶν δὲ A. non ὀρθῶν τε, quod habent edd. et D. Deest gl. C.

[t] Ὀρθία λέγεται φ.] Confer Ælian. in Tact. c. 29. qui idem docet. KUST. Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 511.

[u] Καθόλου] καθ' ὅλον δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται ὃ ἂν τὸ μῆκος Coisl.

[x] πᾶν τάγμα] παντάπασιν C.

ὈΡΘΙΑΣΜΑΤΩΝ——κιθαρῳδικός] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1041. KUST.

[y] Καὶ ὌΡΘΙΟΣ] Seqq. om. C.

[z] Τιμόθεος ὁ αὐλητὴς ηὔλ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀλέξανδρος, et infra v. Τιμόθεος. KUST.

[a] μεταξὺ] καὶ μεταξὺ A.

ὌΡΘΙΟΣ ΝΟΜΟΣ: Ὁ κιθ.] Vide Nostrum supra v. Νόμος, unde locum hunc supplebis. KUST. Ὀρθίνομος A. Gl. Herodot. I. 24. Ὄρθιον νόμον Θαμύρα: ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον· ἦσαν δὲ ζ. ὧν εἷς ὁ ὄρθιος.

[b] Ἦσαν] Seqq. om. C.

ὌΡΘΙΟΝ] Vid. Χαιρίδεις. HEMST.

[c] ῥυθμῶν] τῶν ῥυθμῶν A.B.C.E. Photius. Mox Photius ἀνατετραμμένοι. Schol. Aristoph. Ach. 16. Ὁ [illegible] ὄρθιος αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος διὰ τὸ εἶναι εὔτονος καὶ ἀνάτασιν ἔχειν, ὡς δηλοῖ καὶ Ὅμηρος etc.

[d] Ὅμηρος] Il. λ'. 11. KUST.

ὈΡΘΟΜΙΛΙΟΝ] Deest gl. A.C. Ὀρθομίλιον E.

[e] Ὡς δὲ ὀρθοπλὴξ π.] Rectius scribetur, Ὡς δ' ὀρθοπλὴξ πέφυκε καὶ δυσγάργαλις. KUST.

[f] Μάρκος] Intellige Marcum Antoninum philosophum.
F Apud eum enim lib. III. c. 5. fragmentum, quod Suidas hic adducit, occurrit. KUST.

[g] Ὀρθὸν δὲ] ὀρθὸν δεῖ A. et sic conj. Gatakerus ad M. A. p. 76. post Portum tamen.

ὈΡΘΟΣΤΑΔΙΟΙ: Οἱ στατ.] Vide Salmas. ad Tertul. de Pallio, p. 50. 51. KUST. Ὀρθοστάδια A.B.C.E. Et sic Schol. Aristoph. Lys. 45. unde hæc desumpta esse monuit Abreschius.

ὈΡΘΟΤΙΤΘΙΟΣ: Ἡ παρθένος, ἡ ὀρθοὺς τοὺς τιτθοὺς ἔχουσα] Ita recte Suidas. Epigram. modo supra: ΜΑΖΟΝ νεαρῆς
G ὈΡΘΙΟΝ ἡλικίης. *Papillas sororiantes* vocant Latini: de quo viri docti ad Catullum in Carm. LXV. 65. Respexit autem, ni fallor, Noster ad Procopium in Arcana Hist. p. 46. Παρθένον τινὰ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, ὀρθότιτθον οὖσαν. Audacter rescribo, ΠΑΡΘΕΝΟΝ—ὈΡΘΟΤΙΤΘΙΟΝ. Voce etiam utitur Nicetas in Andronico: Παραγκαλιζόμενος ὁ γέρων τὴν ὀμφακίζουσαν, ὁ ὑπέρωρος τὴν ἡλικίαν ΤΗΝ ὈΡΘΟΤΙΤΘΟΝ ΝΕΑΝΙΔΑ. Idem ὀρθότιτθος et ὀρθοτίτθιος. TOUP.

[h] ΤΡΟΠΩΝ om. A.C.

H [i] Ἀριστοφάνης] Vesp. 503. ubi versus primus sic legitur: Τὸν πατέρ' ὅτι ἢ βούλομαι τούτων, &c. Sed metrum claudicat, quod recte se habebit, si pro βούλομαι scribas θέλω. KUST.

[k] ἔχω] ἔχων A.C.M.

[l] Ἰὼ φίλοι ναυβ.] Hæc sunt verba Sophoclis in Aj. 350. ut Portus monuit. KUST. Ἰὼ φίλοι ναυβάται om. A.B.

Ὀρθωσία: Ἡ ὄρθωσις.
Ὀρθρία: Ἡ τοῦ ὄρθρου κατάστασις.
Ὄρθριος νόμος: [m] Οὕτω καλούμενος νόμος κιθαρῳδικός. [n] Ἀριστοφάνης·

Πολλάκις ἀνεστήσατέ μ' εἰς ἐκκλησίαν
ἀωρὶ [o] νύκτωρ διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.

Οἶμαι, ὄρθιον θέλει, ἢ ὄρθριον, διὰ τὸν ὄρθρον.
Ὀρθριοφοίτης: Ὁ παραγενόμενος ὄρθρου.
Ὀρθρογόη: Χελιδών. Λέγεται καὶ [p] ὀρθρόλαλος.

[q] Κερκίδας ὀρθρολάλοισι χελιδόσιν εἰκελοφώνους.

Ὀρθόκραιρος ναῦς: Ἡ ὀρθὰς κεραίας ἔχουσα.
Ὀρθοί: Ἐκπεπληγμένοι.

[r] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μαθόντες ὅτι Ἀννίβας πολιορκεῖ τὰς δυνάμεις, ὀρθοὶ [s] ταῖς διανοίαις καὶ περίφοβοι πάντες ἦσαν, ὡς καὶ [t] πρὸς τὰ ὅλα διατεινούσης τῆς ἐνεστηκυίας κρίσεως.

Ὀρκάνας: Εἱρκτάς.
Ὀρκάνη: Λυκοῦργος κατὰ Λυκόφρονος [u] β'. Μήποτε ὁ φραγμὸς, τουτέστι, τὸ περίφραγμα καὶ ἡ αἱμασιὰ οὕτως καλεῖται. Παρὰ τὸ ἐρύκειν, ἢ παρὰ τὸ ἕρκος εἶναι. [x] Ὅμηρος·

Αἱμασιάς λέξαντες, ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος.

Ὀρκαπάτην: Χλευαστὴν δι' ὅρκων.
Ὅρκιος Ζεύς: Καὶ, [y] ὅρκιον σκῆπτρον, καθ' οὗ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς· ἢ ῥάβδος. [z] Καὶ, ὁρκίζω σε.
Ὅρκος: [a] Τύπος·

Οὕτω παισὶ χρήσαιο κληρονόμοις.
Οὕτω τὰ καὶ τὰ Θεός σοι δοίη.

A Ὁρκωμοσία καὶ ὁρκωμότης καὶ ὁρκωμοτῶ.
Ὁρμαθός: Σύνδεσμος, στίχος.

[b] Τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακῶν συνειληφὼς [c] ἔκρυψε τὰ τοῦ Τιβερίου μεμονωμένα χρήματα. Ὅσα γὰρ Αὐγούστῳ ἐν πολλῷ χρόνῳ περιεποιήθη, οὗτος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπεκτήσατο.

Ὁρμαίνοντα: [d] Ἐνθυμούμενον.
Ὄρμενα: Τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκεκαυληκότα. Οἱ δὲ [e] τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ, [f] τὸν
B ἄγριον ἀσπάραγον.
Ὄρμενος: Ὄνομα κύριον.
Ὁρμεῖν: Ἐπὶ ξηρᾶς. [g] Ὁρμίζω δὲ, ἐπὶ θαλάσσης, καὶ [h] νηὸς, καὶ ἐπὶ ἀναπαύσεως.
Ὁρμή: [i] Ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζώοις σύνεστιν [k] ἐπὶ τὸ τηρεῖν ἑαυτὰ, οἰκειούσης αὐτοῖς τῆς φύσεως ἀπ' ἀρχῆς. Πρῶτον γὰρ οἰκεῖον παντὶ ζώῳ ἡ σύστασις, καὶ ἡ ταύτης [l] σύνδεσις, καὶ οἰκείως ἔχειν πρὸς ἑαυτά.
C Διὸ τὰ βλάπτοντα διωθεῖται, τὰ δ' οἰκεῖα [m] προσίεται. Καὶ οὐ πρὸς ἡδονὴν γίνεται ἡ πρώτη ὁρμὴ τοῖς ζώοις· [n] ἐπιγέννημα γὰρ ἂν ἦν· εἰ ἄρα ἐστὶν ἡδονὴν εἶναι, ὅταν αὐτὴν καθ' αὑτὴν ἡ φύσις ἐπιζητήσασα τὰ [o] ἐναρμόζοντα τῇ συστάσει [p] ἀπολάβῃ· ὃν [q] τρόπον [r] ἀντιλαμβάνεται τὰ ζῶα, καὶ θάλλει τὰ φυτά. Καὶ οὐ διήλλαξεν ἡ φύσις ἐπὶ [s] φυτῶν καὶ ζώων, ὅτε χωρὶς ὁρμῆς καὶ αἰσθήσεως [t] κἀκεῖνα οἰκονομεῖ, καὶ ἐφ' ἡμῶν
D τινὰ φυτοειδῶς γίνεται. Ἐκ περιττοῦ δὲ τῆς ὁρμῆς τοῖς ζώοις [u] ἐπιγενομένης, ᾗ [x] συγχρώμενα πορεύεται, τούτοις μὲν [y] τὸ κατὰ φύσιν τὸ κατὰ τὴν ὁρμὴν διοικεῖσθαι. Τοῦ δὲ λόγου τοῖς λογικοῖς κατὰ τελειοτέ-

C.E. Tum ἐμῶν φίλων μόνοι A.C.E. ex em. ἐμὸν φίλον μ. B.E. pr. Addit E. ὦ φίλαι πεπαῦσθαι μόνοι ἐ. φ. μόνοι τ' ἐμμ. ὁ. ν.

'ΟΡΘΩΣΙΑ] Sext. Empir. Pyrrh. III. in ara Orthosiæ Dianæ flagris acerrime cæsos fuisse Laced. pueros dicit. Erat etiam ap. Byzantios ara Dianæ Orth. Herod. IV. 87. REINES. Ὀρθωσίας Dianæ ex Herodoto meminit Portus.

[m] Οὕτω καλούμενος νόμος κιθ.] Inepte. Nomus enim citharœdicus non dicebatur ὄρθριος, sed ὄρθιος. Aristophanes vero in loco subjuncto, παρ' ὑπόνοιαν et joci gratia ὄρθριος νόμος dixit pro ὄρθιος νόμος. KUST.

[n] Ἀριστοφάνης] Eccl. 735. ubi v. Schol.

[o] νυκτῶν] νύκτωρ A.C. cum cod. Rav.

'ΟΡΘΡΙΟΦΟΙΤΗΣ] Ὀρθριοφοίτης C.

'ΟΡΘΡΟΓΟΗ] Hesiod. Ἔργ. 568. REINES.

[p] 'ΟΡΘΡΟΛΑΛΟΣ] Ὀρθόλαλος A.B.E.M. et sic in exemp.

[q] Κερκίδας ὀρθρολ.] Anthol. Pal. VI. 247.

'ΟΡΘΟΚΡΑΙΡΟΣ] Il. σ'. 3.

[r] Οἱ δὲ Ῥωμ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. IX. c. 5. KUST.

[s] ταῖς διανοίαις] τὰς διανοίας E. pr.

[t] πρὸς τὰ] περὶ τὰ C.

'ΟΡΚΑΝΑΣ] Vid. ad Hesych. in Ὀρκάνη.

'ΟΡΚΑΝΗ: Λυκ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] β'] δύο C.

[x] Ὅμηρος] Odyss. σ'. 223. sed apud quem pro λέξαντες legitur λέξοντες. KUST. Deest locus A. sed habet Photius.

'ΟΡΚΑΠΑΤΗΝ] Nonnus Dion. XLVII. REINES.

'ΟΡΚΙΟΣ ΖΕΥΣ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Tim. init.

[y] 'ΟΡΚΙΟΝ ΣΚΗΠΤΡΟΝ] Conf. Il. α'. 234. Notavit Portus.

[z] Καὶ 'ΟΡΚΙΖΩ ΣΕ om. A.C. Sed addit C. post v. Ὅρκος, Ὁρκῶ σε καὶ ὁρκίζω σε.

[a] Τύπος] Formula jurisjurandi. Hanc εὐχῆς magis propriam esse censuit Portus. Nescio an in capite gl. reponendum Ὅρκου τύπος.

'ΟΡΜΑΘΟΣ] Ὁρμαθία C. ubi mox ὁρμαθῶν.

[b] Τοσοῦτον ὁρμαθὸν κακ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Caio imperatore, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 802. Confer etiam Nostrum supra v.
E Γάϊος, Ῥωμ. ubi locum integrum habes. KUST.

[c] ἔκρυψε] ἐκρυ A. ἔκρυψαν B.E. Tum τὰ om. E.

[d] Ἐνθυμούμενον] ἐνθυμούμενοι B.E. Vid. Il. κ'. 4.

'ΟΡΜΕΝΑ: Τῶν λαχάνων πάντα τὰ ἐκκ.] Sic habet antiquissimus ms. A. Ante vero minus recte legebatur, [et B.E.] Ὀρμενον. Τὰ τῶν λαχάνων πάντων ἐκκεκαυληκότα, &c. KUST. Ὄρμενα τὰ τῶν λ. πάντα ἐκ. C.

[e] τῆς κράμβης] Vid. not. ad Hesych.

[f] τὸν ἄγρ.] τὸ ἄγρ. E.

'ΟΡΜΕΙΝ] Vid. Abresch. Æschyl. T. I. p. 441.

[g] 'ΟΡΜΙΖΩ] Ὁρμιάζω C.

F [h] νηὸς] νηὶς A.C.

[i] Ὁρμὴ ἡ πρώτη τοῖς ζ.] Hæc omnia leguntur apud Laërtium lib. VII. 85. unde ea Suidas excerpsit. KUST. Deest artic. C.

[k] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ A.E.

[l] σύνδεσις] Ex Laërtio rescribendum est, συνείδησις. KUST. Contra in Laërtio reponit σύνδεσις Menagius e Suida.

G [m] προσίεται] προστίθεται E.

[n] ἐπιγέννημα] ἐπιγίνημα A. ἐπιγέννημα γάρ φασιν, εἰ ἄρα Laërt.

[o] ἐναρμόζοντα τῇ συστάσει ἀπολαύῃ] ἁρμόζοντα αὐτῇ ἐν συστάσει ἀπολάβῃ A. et B.E.M. qui tamen ἐναρμόζ.

[p] ἀπολαύῃ] Laërtius, ἀπολάβῃ. KUST.

[q] ὃν ἂν τρόπον ἀντιλαμβάνονται] ὃν τρόπον ἀντιλαμβάνεται A.

[r] ἀντιλαμβάνονται] Corrige ex Laërtio, ἀφιλαρύνεται. KUST.

[s] τῶν φυτῶν] τῶν om. A.B.E. καὶ φυτῶν iterat M. post
H ζώων.

[t] κἀκεῖνα] ἐκεῖ B.E.M.

[u] ἐπιγινομένης] ἐπιγινομένοις B.

[x] Συγχρώμενα πορεύεται, τούτ.] Emenda et supple ex Laërtio, ᾗ συγχρώμενα παραγίνεται πρὸς τὰ οἰκεῖα, τούτοις μὲν τῷ κατὰ φύσιν, &c. KUST. ᾗ addunt A.B.E.

[y] τὸ] τῷ Laërt.

ραν προστασίαν δεδεμένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς A γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. [z]Τέχνη γὰρ [a]οὗτος ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. Διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν· ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. Ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

Ὁρμητήριον: Πολύβιος·

Τὸ δὲ φρούριον οἱ Παιονίοι [b]καταρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐποιήσαντο, καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρτήκεσαν.

Ἔστι δὲ ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξ- B αρτύοντες ἐξίασι μαχεσόμενοι.

[Ὁρμίζω: Ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ νηός.]

Ὁρμίσκος: Καὶ [c]ὅρμοι, περιτραχήλιος κόσμος, [d]ἐνώτια, χαλαστήρια.

Ὅρμον: Λιμένα. Αἰλιανός·

Ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν [e]ὅρμισιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Ὁρμώμενος: Προθυμούμενος. Λέγεται [f]δὲ καὶ C ὁ [g]γενεαλογούμενος. Ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ παιδείας, ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος.

Ὀρνειάς: Πόλεις.

Ὀρνιθευομένου: Μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

Ὀρνιθευτής: Ὁ ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεία: Ἡ [h]οἰωνομαντεία.

Ὀρνιθίας: [i]Ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστο- D φάνει, ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. Καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὁ αὐτὸς, ἤτοι ψυχρὸς, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. Ἢ, διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι.

Ὀρνιθοθήρας: Ὁ τοὺς ὄρνις θηρεύων.

Ὀρνιθοκομεῖον: Τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα.

Ὄρνις: Ἡ κληδὼν, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν [k]Πλούτῳ·

Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Τουτέστι, τὸ σύμβολον. [l]Κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον [m]ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν, ὄρνιν ἐκάλουν.

Ὄρνις: Ἐπιφώνησις, πταρμός· καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις·

[n]Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

B Παροιμιακὸν τοῦτο,

Οὐδεὶς οἶδε τί ὡμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις.

Ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Καὶ αὖθις·

Οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ [o]παριπτάμενος ὄρνις.

Καὶ αὖθις·

[p]Ὄρνιν [q]νομίζετε πάνθ', ὅσα μαντείας διακρίνει.
Φήμη γὰρ ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον φωνὴν, θεράποντα, καὶ ὅσα περὶ μαντείας, ὄνον, ὄρνιν.

C Καὶ τὸ πληθυντικὸν, τοὺς ὄρνις.

Ὀρνύται: Ὁρμᾷ.

Ὀροάνδης: Ὄνομα κύριον. Ὀροάνδου.

Ὄροβος: Εἶδος κριθῆς.

Ὀρόδαμνος: Ἡ παραφυάς.

Ὀρόν: Τὸν ὀρόν. Τουτέστι, τὸ σπέρμα τοῦ καθάρου.

D Ὄρον: Σκεῦός τι γεωργικὸν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. Μήποτε [r]μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, [s]ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Ὀρονδάτης: Ὄνομα κύριον.

Ὀρόντας: Ὄνομα κύριον. Καὶ [t]Ὀρόντης, ποταμός.

---

[z] Τέχνη] Laërtius, τεχνίτης. KUST.

[a] οὗτος] οὕτως A.E. Laërt.

'ΟΡΜΗΤΗΡΙΟΝ] De hac voce vide quæ erudite observavit Casaubonus in commentario ad Polybium, p. 167. KUST. Vid. Wesseling. Diodor. Sic. XIV. 47.

[b] τὸ καταρχὰς] τὸ om. A.B.C.E. Addidi mox τὸν ante πόλεμον cum A.C.

'ΟΡΜΙΖΩ] Om. A. Vid. supra v. Ὁρμεῖν.

[c] 'ΟΡΜΟΙ] ὅρμος Photius.

[d] ἐνώτια. Χαλαστήρια] Hæ duæ voces non sunt interpretatio vocis ὅρμος, sed videntur pertinere ad fragmentum quoddam, in quo auctor aliquis anonymus varia mundi muliebris genera recensuerat. KUST.

[e] ὅρμισιν] ὁρμήσιν A.

[f] δὲ καὶ] καὶ om. C.

[g] γενεαλογούμενος] Hanc vocem obelo notandam censeo. Quid enim ad rem faciat, haud sane video. KUST. Habet eadem Photius. Abreschius tentavit Diluc. Thuc. p. 298. ὁ γενναῖα λογούμενος, sed ejus conaminis postea pœnituit. Toupius: L. καὶ ὁ ἐκ γενεᾶς ὁρμώμενος γενεάλογος, καὶ ἐκ.

'ΟΡΝΙΑΙ: Πόλις] Ὀρνειὰς A.B. Ὀρνειαὶ E. Tum πόλεις A.B.C. Leg. Ὀρνειὰς cum Il. β'. 78.

'ΟΡΝΙΘΕΥΟΜΕΝΟΥ] Hecatæus Abderita apud Joseph. contra Apion. I. p. 457. Οὕτως οὖν ὁ ἄνθρωπος διαβαδιζόντων πολλῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, καὶ μάντεώς τινος ὈΡΝΙΘΕΥΟΜΕΝΟΥ, καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦντος, ἠρώτησε διὰ τί προσμένουσι. Δείξαντος δὲ τοῦ μάντεως αὐτῷ τὸν ὄρνιθα, παρελκύσας τὸ τόξον ἔβαλε, καὶ τὸν ὄρνιθα πατάξας ἀπέκτεινεν. Ad hunc locum manifesto respexit Suidas. Hunc locum laudat Eusebius in Præpar. Evang. lib. IX. 4. p. 408. TOUP. Mox δι' ὄρνιθος om. C.

'ΟΡΝΙΘΕΥΤΗΣ] Aristoph. Av. 526.

[h] Οἰωνομαντεία] Οἰωνομαντία A.C.

[i] 'ΟΡΝΙΘΙΑΣ ΧΕΙΜΩΝ, παρὰ Ἀριστ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 877.

'ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ] Deest gl. A. Conf. Aristoph. Av. 62.

'ΟΡΝΙΘΟΚΟΜΕΙΟΝ] Mss. Paris. [sic A.B.C.] ὀρνιθοκομεῖον: quod magis placet. Est enim vox eodem modo composita quo νοσοκομεῖον, et alia. KUST.

[k] Πλούτῳ] Ver. 63. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν πλούτῳ C.

[l] Κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβ.] Confer Schol. Sophocl. Œd. Tyr. p. 151. [ed. H. Steph.] KUST.

[m] ἐφεκτικὸν] ἀποτρεπτικὸν Schol. Aristoph.

[n] Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησ.] Aristoph. Av. 602. Οὐδεὶς ἄρ' A.B. C.E.M. omisso ἄρ' infra.

[o] περιπτάμενος] παριστάμενος A.B.C.E. παριπτάμενος Schol. Aristoph.

[p] Ὄρνιν νόμιζε π.] Aristoph. Av. 720. Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει· Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε· Ξύμβολον, ὄρνιν· φωνὴν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν. KUST.

[q] νόμιζε] νομίζετε A. ὄρνις νομίζετε C.

'ΟΡΟΑΝΔΗΣ] Deest gl. A.

'ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ] Jobi XL. 17. δένδρα μέγαλα σὺν ὀροδάμνοις. Symmachus, ταῖς παραφυάσι. ERNEST. Vid. Schol. Theocrit. VII. 138.

'ΟΡΟΝ: Τὸν] Vid. supra p. 1970 B.

'ΟΡΟΝ: Καὶ σκεῦός τι γεωργ.] Ex Harpocratione. KUST. καὶ om. A.B.E.C. Photius.

[r] μέντοι om. C. ubi τὸν ὄρον, et mox om. παρὰ ante Μενάνδρῳ.

[s] ᾧ τὴν] ὃ τὴν A.C.

'ΟΡΟΔΑΝΤΗΣ] Vel series litterarum monstrat Ὀρονδάτης. VALCK. Et sic A. qui collocat gl. post Ὀρόντης.

'ΟΡΟΝΤΑΣ] Βλάμυς, εἷς τῶν Δημάδου ὑποστρατηγῶν, τῶν σὺν αὐτῷ Διονυσίῳ πολεμησάντων· ἦσαν δὲ Ὀρόντας καὶ Ὀραβάνδας καὶ Βλάμυς. Steph. REINES.

[t] 'ΟΡΟΝΤΗΣ] Aristid. II. p. 257. TOUP. Delevi statim cum A., 'ΟΡΟΝΤΗΣ: Ὥσπερ οὖν Ὀρόντην φασὶ τὸν Πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἕνα ἀριθμόν· οὕτω καί. Ζήτει ἐν τῷ ἈΡΒΑΖΑΚΙΟΣ. Vid. p. 540 D.

Ὅρος: Οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις [u]καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν ὅτι [x]ὑπόκειται δανειστῇ. Οὕτως [y]Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Ὅρος: [yy]Παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὄρος ἅγιον, πάλαι μὲν τὸ Σιών· νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. [z]Καὶ ὁ Ἀπόστολος δέ.

[Ὄρει προσέρπειν, πραγμάτων δηλοῖ βίαν:]

B Ὅρος: [a]Ὅρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος· ἢ ἡ ἀπόδοσις. Ὑπογραφὴ δέ ἐστι λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα. [b]Ἢ, ὅρος ἁπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. [Διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπόδειξις.]

Ὀροφὴ καὶ ὄροφος: Ἡ στέγη. Καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς.

C [c]Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

Ἀριστοφάνης. Καὶ ἐν [d]Σφηξίν·

Ὀροφὴν θέασαι.

[Ὀροτῶ: Τὸ ὁρμῶ.]

Ὀροφοιτῶντα: Εἰς ὄρη περιερχόμενον.

[Ὄρρον: Τὸν λεγόμενον ταῦρον· τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Δίδυμος, τὴν τράμιν· οὐχ, ὥς τινες, [e]τὸ ἰσχίον.]

D Ὀρρωδεῖ: Φοβεῖται. [f]Κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. Πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα

A τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τούτῳ τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ, ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος [g]πρῶτος ἱδροῦν. Ἔστι δὲ [h]τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι [i]μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. Ἔστι γὰρ [k]τρομερὸν τὸ μέρος.

Ὀρρωδία: Φόβος. Ἐκ τοῦ [l]ὄρρου, ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς ὁ καλούμενος ταῦρος.

Ἅμα μὲν ὀρρωδίᾳ ἦν, μὴ ἄρα [m]φθάσειαν ὀπίσω ἀναφυγόντες.

B Ὀρωρεχότες: Ὀρέγοντες.

Ὀρῶ σε:

Ὀρῷτο: Βλέποιτο.

Ὄρπηξ: [n]Ἀρσενικόν. Κλάδος· παρὰ τὸ ὁρούειν· ἢ ὀρφηκές τινες, οἱ [o]εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

Ὀρσοθύρη: Θύρα ἐν ὕψει [p]τοῦ τοίχου.

[Ὀρταλίζειν: Κυρίως τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια εἰς ὕψος.]

C Ὀρταλίχων: [q]Ὀρνέων εἶδος οἱ ὀρτάλιχοι· ἢ ἀλεκτρυόνων.

Ὀρταλίχων: Ὀρνέων νεογνῶν.

[r]Ὄρνιθες ὀρεστερῶν μητέρες ὀρταλίχων.

Ὀρτιάγων, Γαλάτης· ὃς [s]ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἁπάντων τῶν [t]Γαλατῶν δυναστείαν εἰς [u]ἑαυτὸν μεταστῆσαι, καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο D τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. Καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν, [x]καὶ πολεμικὸς, καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιάγοντος: [y]Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει [z]Παιδο-

Ὅρος: Οὕτως ἐκάλ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἐπόντα rectius legitur ἐνόντα. Confer Nos supra ad v. Ἄστικτον χωρίον, post v. Ἄστεια. KUST. Vid. Petit. LL. Att. p. 411. Polluc. III. 9. REINES. Adde Herald. Animadv. in Salmas. p. 216. ἐνόντα A.C. Photius. E

[u] καὶ χωρίοις] ἢ χ. Photius.

[x] ὑπόκειται] ὑπόκεινται C.

[y] Δημοσθένης] Demosth. c. Spudiam p. 650. TOUP.

[yy] Παρὰ τῇ θείᾳ] Ex Theodoreto ad Ps. XCVIII. 9. Ultima vero verba, καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ, ex eodem Theodoreti loco vel corrigenda vel certe supplenda sunt, ubi ille sic: οἶδε καὶ ὁ ἀπόστολος νοητὸν ὄρος Σιών· προσεληλύθατε γὰρ Σιὼν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ. Cf. Hebr. XII. 22. ERNEST. F

[z] Καὶ ὁ Ἀπόστολος δὲ om. C.

Ὄρει προσέρπειν, πρ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. Deest A.

[a] Ὅρος ἐστὶ λόγος——προσενηνεγμένος] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 60. KUST.

[b] Ἢ, ὅρος ἁ. τὴν τοῦ ὅ. δ. προσενηνεγμένος] Menagius ad Diog. L. VII. 60. corrigit ἢ ὅρος ἁπλούστερον, τὸ τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένον. Seqq. om. A.

Ὀροφή] Ex Schol. Aristoph. Nub. 173. Καὶ θηλυκῶς etc. om. C. G

[c] Οὐ πρὸς τὸν ὄροφ.] Aristoph. Lysistr. 229.

[d] Σφηξίν] Vesp. 1210. Καὶ addidi cum A. Σφηξὶν M.

Ὀροτῶ] Gl. om. A.C.

Ὀροφοιτῶντα] Joseph. de Maccab. p. 515. nisi vox sit corrupta. TOUP. Ὀρειφοιτῶντα C. qui collocat ante Ὀροφή.

Ὄρρον: Τὸν λέγ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 224. Deest gl. A.B.E.C.

[e] τὸ ἰσχίον] Sic etiam legitur apud enarratorem Comici, loco laudato. At ego scribendum puto, ὄσχεον, i. e. scrotum: quam lectionem et Hesychio restituendam esse existimo. KUST. H

[f] Κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τ.] Eadem quoque leguntur apud Schol. Aristoph. Plut. 122. Confer etiam Ammonium v. Ἀρρωδεῖν. KUST.

[g] πρῶτος] πρῶτον Schol.

[h] τὸ ὀρρωδεῖν] τὸ φοβεῖσθαι A.B.E.C. Mox ὄρου A.E. pr.

[i] μεσοπύγιον] τὸ μ. C.

[k] τρομερὸν] τρομηρὸν A.E.

[l] ὄρρου] ὄρρος A.C.

[m] φθάσειαν] φθάσωσιν A.B.E.C.

[n] Ἀρσενικόν om. A.C.

[o] εἰς] οἱ εἰς A.B.C. Etymol. M. p. 653, 3.

Ὀρσοθύρη] Confer Hesych. v. Ὀρσοθύρα, et Schol. Homeri ad Odyss. χ'. 126. KUST.

[p] τοῦ οἴκου] Mss. Paris. τοῦ τοίχου. KUST. Sic B.C.E. cum Photio.

Ὀρταλίζειν: Κυρίως τὸ ἀναρρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1341. Confer nostrum supra v. Ἀνορταλίζειν. KUST. Deest gl. A.B.E.C.

Ὀρταλίχων] Aristoph. Acharn. 871. Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων. Scholiasta: Ὀρταλίχων δὲ, τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον. Huc Suidas respexit. KUST.

[q] Εἶδος ὀρνέων] ὀρνέων εἶδος A.B.E.

[r] Ὄρνιθες ὀρεσ.] Anthol. Pal. V. 292. μητέρων B.E.M.

Ὀρτιάγων, Γαλάτης. Ὃς ἐπεβ.] Hæc Polybio tribuuntur in Collectaneis historicis a Valesio editis, p. 115. ubi initium rectius sic legitur: Ὅτι Ὀρτιάγων ὁ βασιλεὺς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλατῶν ἐπεβάλετο τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν, &c. KUST. De ejus uxore Chiomara vid. Plutarch. de Virt. Mul. p. 258. Val. Max. VI. 1. et Scalig. in Heroinis p. 376. REINES.

[s] ἐπεβάλετο] ἐπελάβετο E.

[t] Γαλατῶν] δυναστῶν B.E.

[u] ἑαυτὸν] αὐτὸν A.B.

[x] καὶ πολεμικὸς] καὶ μεγαλόψυχος, καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις εὔχαρις καὶ συνετός· τὸ δὲ συνέχον παρὰ Γαλάταις, ἀνδρώδης ἦν καὶ δυναμικὸς π. π. χ. Excerpt.

[y] Ὀρτιάγοντος ἐγεγ.] Hæc leguntur etiam infra v. Παιδοπολίτης. KUST.

[z] Παιδοπολίτης] An l. παῖς ὁ πολίτης? REINES.

ραν προστασίαν δεδομένου, τὸ κατὰ λόγον ζῆν ὀρθῶς γίνεσθαι τοῖς κατὰ φύσιν. [z]Τέχνη γὰρ [a]οὕτως ἐπιγίνεται τῆς ὁρμῆς. Διὸ καὶ Ζήνων τέλος εἶπεν εἶναι τὸ ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν· ὅπερ ἐστὶ κατ' ἀρετὴν ζῆν. Ἄγει γὰρ καὶ πρὸς ταύτην ἡμᾶς ἡ φύσις.

Ὁρμητήριον: Πολύβιος·

Τὸ [illegible] φρούριον οἱ Παιονίοι [b]καταρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες, ὁρμητήριον ἐπεποίηντο, καὶ εἰς ὑποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρτήκεσαν.

Ἔστι [illegible] ὁρμητήριον, ὅθεν τὰ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξαρτύοντες ἐξίασι μαχεσόμενοι.

[Ὁρμίζω: Ἐπὶ ἀναπαύσεως, καὶ νηός.]

Ὁρμίσκος: Καὶ [c]ὅρμοι, περιτραχήλιος κόσμος, [d]ἐνώτια, χαλαστήρια.

Ὅρμον: Λιμένα. Αἰλιανός·

Ἀναπαυομένων καὶ ὁρμιζομένων τὴν τελευταίαν [e]ὅρμισιν τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν.

Ὁρμώμενος: Προθυμούμενος. Λέγεται [f]δὲ καὶ ὁ [g]γενεαλογούμενος. Ἐκ λόγων ὁρμώμενος καὶ παιδείας, ὁ λογικὸς καὶ πεπαιδευμένος.

Ὀρνειάς: Πόλεις.

Ὀρνιθευομένου: Μαντευομένου δι' ὄρνιθος.

Ὀρνιθευτής: Ὁ ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεία: Ἡ [h]οἰωνομαντεία.

Ὀρνιθίας: [i]Ὀρνιθίας χειμὼν παρὰ Ἀριστοφάνει, ὁ σφοδρὸς χειμὼν, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα διαφθείρεται. Καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας, ὁ αὐτὸς, ἤτοι ψυχρὸς, ὁ ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. Ἢ, διὰ τὸ χειμῶνος τὰ ὄρνεα ταῦτα φαίνεσθαι.

Ὀρνιθοθήρας: Ὁ τοὺς ὄρνις θηρεύων.

Ὀρνιθοκομεῖον: Τὸ τὰς ὄρνιθας ἔχον οἴκημα.

Ὄρνις: Ἡ κληδὼν, τὸ μάντευμα. Ἀριστοφάνης ἐν [k]Πλούτῳ·

Δέχου τὸν ἄνδρα καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ.

Τουτέστι, τὸ σύμβολον. [l]Κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβολον [m]ἐφεκτικὸν ἢ προτρεπτικὸν, ὄρνιν ἐκάλουν.

Ὄρνις: Ἐπιφώνησις, πταρμός· καὶ τὰ ὅμοια. καὶ αὖθις·

[n]Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις.

Παροιμιακὸν τοῦτο,

Οὐδεὶς οἶδε τί ὁμίλησα, πλὴν εἴ τις ὄρνις.

Ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Καὶ αὖθις·

Οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ [o]παριπτάμενος ὄρνις.

Καὶ αὖθις·

[p]Ὄρνιν [q]νομίζετε πάνθ', ὅσα μαντείας διακρίνει.
Φήμη γὰρ ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ, πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,
ξύμβολον φωνὴν, θεράποντα, καὶ ὅσα περὶ μαντείας, ὄνον, ὄρνιν.

Καὶ τὸ πληθυντικὸν, τοὺς ὄρνις.

Ὀρνύται: Ὁρμᾷ.

Ὀροάνδης: Ὄνομα κύριον. Ὀροάνδου.

Ὄροβος: Εἶδος κριθῆς.

Ὀρόδαμνος: Ἡ παραφυάς.

Ὀρόν: Τὸν ὀρόν. Τουτέστι, τὸ σπέρμα τοῦ κανθάρου.

Ὄρον: Σκεῦός τι γεωργικὸν, ὡς Ἰσαῖος δηλοῖ. Μήποτε [r]μέντοι τὸ ὄρον παρά τε Αἰσχύλῳ καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ξύλον τι σημαίνει, [s]ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν.

Ὀρονδάτης: Ὄνομα κύριον.

Ὀρόντας: Ὄνομα κύριον. Καὶ [t]Ὀρόντης, ποταμός.

[z] Τέχνη] Laërtius, τεχνίτης. KUST.

[a] οὕτως] οὗτος A.E. Laërt.

'ΟΡΜΗΤΗΡΙΟΝ] De hac voce vide quæ erudite observavit Casaubonus in commentario ad Polybium, p. 167. KUST. Vid. Wesseling. Diodor. Sic. XIV. 47.

[b] τὸ καταρχὰς] τὸ om. A.B.C.E. Addidi mox τὸν ante πόλεμον cum A.C.

'ΟΡΜΙΖΩ] Om. A. Vid. supra v. Ὁρμεῖν.

[c] 'ΟΡΜΟΙ] ὅρμος Photius.

[d] ἐνώτια. Χαλαστήρια] Hæ duæ voces non sunt interpretatio vocis ὅρμος, sed videntur pertinere ad fragmentum quoddam, in quo auctor aliquis anonymus varia mundi muliebris genera recensuerat. KUST.

[e] ὅρμισιν] ὁρμήσειν A.

[f] δὲ καὶ] καὶ om. C.

[g] γενεαλογούμενος] Hanc vocem obelo notandam censeo. Quid enim [illegible] rem faciat, haud sane video. KUST. Habet eadem Photius. Abreschius tentavit Diluc. Thuc. p. 298. ὁ γενναῖα λογούμενος, sed ejus conaminis postea pœnituit. Toupius: L. καὶ ὁ ἐκ γενεᾶς ὁρμώμενος γενεάλογος, καὶ ἐκ.

'ΟΡΝΙΑΙ: Πόλις] Ὀρνειὰς A.B. Ὀρνειαὶ E. Tum πόλεις A.B.C. Leg. Ὀρνειὰς cum Il. β'. 78.

'ΟΡΝΙΘΕΤΟΜΕΝΟΥ] Hecatæus Abderita apud Joseph. contra Apion. I. p. 457. Οὗτος οὖν ὁ ἄνθρωπος διαβαδιζόντων πολλῶν κατὰ τὴν ὁδὸν, καί μάντεώς τινος 'ΟΡΝΙΘΕΤΟΜΕΝΟΥ, καὶ πάντας ἐπισχεῖν ἀξιοῦντος, ἠρώτησε διὰ τί προσμένουσι. Δείξαντος [illegible] τοῦ μάντεως αὐτῷ τὸν ὄρνιθα, παρελκύσας τὸ τόξον ἔβαλε, καὶ τὸν ὄρνιθα πατάξας ἀπέκτεινεν. Ad hunc locum manifesto respexit Suidas. Hunc locum laudat Eusebius in Præpar. Evang. lib. IX. 4. p. 408. TOUP. Mox δι' ὄρνιθος om. C.

'ΟΡΝΙΘΕΥΤΗΣ] Aristoph. Av. 526.

[h] Οἰωνομαντεία] Οἰωνομαντία A.C.

[i] 'ΟΡΝΙΘΙΑΣ ΧΕΙΜΩΝ, παρὰ Ἀριστ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 877.

'ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ] Deest gl. A. Conf. Aristoph. Av. 62.

'ΟΡΝΙΘΟΝΟΜΕΙΟΝ] Mss. Paris. [sic A.B.C.] ὀρνιθοκομεῖον: quod magis placet. Est enim vox eodem modo composita quo νοσοκομεῖον, et alia. KUST.

[k] Πλούτῳ] Ver. 63. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν πλούτῳ C.

[l] Κοινῶς γὰρ πᾶν σύμβ.] Confer Schol. Sophocl. Œd. Tyr. p. 151. [ed. H. Steph.] KUST.

[m] ἐφεκτικὸν] ἐκφεκτικὸν Schol. Aristoph.

[n] Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησ.] Aristoph. Av. 602. Οὐδεὶς ἄρ' A.B. C.E.M. omisso ἄρ' infra.

[o] περιπτάμενος] παριστάμενος A.B.C.E. παριπτάμενος Schol. Aristoph.

[p] Ὄρνιν νόμιζε π.] Aristoph. Av. 720. Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει· Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε· Ξύμβολον, ὄρνιν· φωνὴν, ὄρνιν· θεράποντ', ὄρνιν· ὄνον, ὄρνιν. KUST.

[q] νόμιζε] νομίζετε A. ὄρνις νομίζετε C.

'ΟΡΟΑΝΔΗΣ] Deest gl. A.

'ΟΡΟΔΑΜΝΟΣ] Jobi XL. 17. δένδρα μεγάλα σὺν ὀροδάμνοις. Symmachus, ταῖς παραφυάσι. ERNEST. Vid. Schol. Theocrit. VII. 138.

'ΟΡΟΝ: Τὸν] Vid. supra p. 1970 B.

'ΟΡΟΝ: Καὶ σκεῦός τι γεωργ.] Ex Harpocratione. KUST. καὶ om. A.B.E.C. Photius.

[r] μέντοι om. C. ubi τὸν ὄρον, et mox om. παρὰ ante Μενάνδρῳ.

[s] ᾧ τὴν] ὃ τὴν A.C.

'ΟΡΟΔΑΝΤΗΣ] Vel series litterarum monstrat Ὀρονδάτης. VALCK. Et sic A. qui collocat gl. post Ὀρόντης.

'ΟΡΟΝΤΑΣ] Βλέμυς, εἷς τῶν Δημιάδου ὑποστρατηγῶν, τῶν σὺν αὐτῷ Διονυσίῳ πολεμησάντων· ἦσαν [illegible] Ὀρόντας καὶ Ὀραβάνδας καὶ Βλέμυς. Steph. REINES.

[t] 'ΟΡΟΝΤΗΣ] Aristid. II. p. 257. TOUP. Delevi statim cum A., 'ΟΡΟΝΤΗΣ: Ὥσπερ οὖν Ὀρόντην φασὶ τὸν Πέρσην εἰπεῖν, ὅτι τῶν δακτύλων ὁ μικρότατος καὶ μύρια σημαίνει, καὶ ἕνα ἀριθμὸν οὕτω καί. Ζήτει ἐν τῷ 'ΑΡΒΑΖΑΚΙΟΣ. Vid. p. 540 D.

Ὄρος: Οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀττικοὶ τὰ ἐπόντα ταῖς ὑποκειμέναις οἰκίαις [u]καὶ χωρίοις γράμματα, ἃ ἐδήλουν ὅτι [x]ὑπόκειται δανειστῇ. Οὕτως [y]Δημοσθένης καὶ Μένανδρος.

Ὄρος: [yy]Παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ ὄρος ἅγιον, πάλαι μὲν τὸ Σιὼν νῦν δὲ τὸ τῆς θεογνωσίας ὕψος. [z]Καὶ ὁ Ἀπόστολος δέ.

[Ὄρει προσέρπειν, πραγμάτων δηλοῖ βίαν:]

Ὅρος: [a]Ὅρος ἐστὶ λόγος κατ' ἀνάλυσιν ἀπαρτιζόντως ἐκφερόμενος· ἢ ἡ ἀπόδοσις. Ὑπογραφὴ δέ ἐστι λόγος τυπωδῶς εἰσάγων εἰς τὰ πράγματα. [b]Ἢ, ὅρος ἁπλούστερον τὴν τοῦ ὅρου δύναμιν προσενηνεγμένος. [Διαφέρει δὲ ὅρος ἀποδείξεως. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπόδειξις.]

Ὀροφὴ καὶ ὄροφος: Ἡ στέγη. Καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς.

[c]Οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

Ἀριστοφάνης. Καὶ ἐν [d]Σφηξίν·

Ὀροφὴν θέασαι.

[Ὀροτύω: Τὸ ὁρμῶ.]

Ὀροφοιτῶντα: Εἰς ὄρη περιερχόμενον.

[Ὄρρον: Τὸν λεγόμενον ταῦρον τὸ μεταξὺ τῶν διδύμων. Καλλίστρατος τὴν ὀσφὺν, καὶ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Δίδυμος, τὴν τράμιν οὐχ, ὥς τινες, [e]τὸ ἰσχίον.]

Ὀρρωδεῖ: Φοβεῖται. [f]Κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τοῦ τῶν ἀλόγων δέους. Πεποίηται δὲ παρὰ τὸ σείοντα τὴν οὐρὰν δηλοῦν τὸ δέος· ἢ παρὰ τὸ ἐγκρύπτειν τῷ μέρει τούτῳ τὰ αἰδοῖα κατὰ τὴν τοῦ δέους διάθεσιν· ἢ, ὅτι τῶν φοβουμένων εἴωθεν ὁ ὄρρος [g]πρῶτος ἱδροῦν. Ἔστι δὲ [h]τὸ ὀρρωδεῖν ἀπὸ τοῦ ὄρρου, ὅ ἐστι [i]μεσοπύγιον τῆς περιστερᾶς. Ἔστι γὰρ [k]τρομερὸν τὸ μέρος.

Ὀρρωδία: Φόβος. Ἐκ τοῦ [l]ὄρρου, ὅ ἐστι μέρος τῆς πυγῆς ὁ καλούμενος ταῦρος.

Ἅμα μὲν ὀρρωδίᾳ ἦν, μὴ ἄρα [m]φθάσειεν ὀπίσω ἀναφυγόντες.

Ὀρωρεχότες: Ὀρέγοντες.

Ὁρᾷ σε:

Ὁρῷτο: Βλέποιτο.

Ὄρπηξ: [n]Ἀρσενικόν. Κλάδος· παρὰ τὸ ὀρούω· ἢ ὄρφηκές τινες, οἱ [o]εἰς ὀροφὴν ἐπιτήδειοι.

Ὀρσοθύρη: Θύρα ἐν ὕψει [p]τοῦ τοίχου.

[Ὀρταλίζειν: Κυρίως τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια εἰς ὕψος.]

Ὀρταλίχων: [q]Ὀρνέων εἶδος οἱ ὀρτάλιχοι· ἢ ἀλεκτρυόνων.

Ὀρταλίχων: Ὀρνέων νεογνῶν.

[r]Ὄρνιθες δροσερῶν μητέρες ὀρταλίχων.

Ὀρτιάγων, Γαλάτης· ὃς [s]ἐπεβάλετο τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ βασιλεύων τὴν ἁπάντων τῶν [t]Γαλατῶν δυναστείαν εἰς [u]ἑαυτὸν μεταστῆσαι, καὶ πολλὰ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προεβάλλετο καὶ φύσει καὶ τριβῇ. Καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν, [x]καὶ πολεμικὸς, καὶ δυναμικὸς πρὸς πολεμικὰς χρείας.

Ὀρτιάγοντος: [y]Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει [z]Παιδο-

ὍΡΟΣ: Οὕτως ἐκάλ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἐπόντα rectius legitur ἐκόντα. Confer Nos supra ad v. Ἄστικτον χωρίον, post v. Ἄστεα. KUST. Vid. Petit. LL. Att. p. 411. Polluc. III. 9. REINES. Adde Herald. Animadv. in Salmas. p. 216. ἐπόντα A.C. Photius.

[u] καὶ χωρίοις] ἢ χ. Photius.

[x] ὑπόκειται] ὑπέκειτο C.

[y] Δημοσθένης] Demosth. c. Spudiam p. 650. TOUP.

[yy] Παρὰ τῇ θείᾳ] Ex Theodoreto ad Ps. XCVIII. 9. Ultima vero verba, καὶ ὁ ἀπόστολος δὲ, ex eodem Theodoreti loco vel corrigenda vel certe supplenda sunt, ubi ille sic: οἶδε καὶ ὁ ἀπόστολος νοητὸν ὄρος Σιών· προσεληλύθατε γὰρ Σιὼν ὄρει καὶ πόλει θεοῦ ζῶντος Ἱερουσαλὴμ ἐπουρανίῳ. Cf. Hebr. XII. 22. ERNEST.

[z] Καὶ ὁ Ἀπόστολος δὲ om. C.

ὌΡΕΙ ΠΡΟΣΕΡΠΕΙΝ, ΠΡ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. Deest A.

[a] ὍΡΟΣ ἐστὶ λόγος——προσενηνεγμένος] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 60. KUST.

[b] Ἢ, ὅρος ἁ. τὴν τοῦ ὅ. δ. προσενηνεγμένος] Menagius ad Diog. L. VII. 60. corrigit ἢ ὅρος ἁπλούστερον, τὸ τοῦ ὅρου δύναμιν προενηνεγμένον. Seqq. om. A.

ὈΡΟΦΗ] Ex Schol. Aristoph. Nub. 173. Καὶ θηλυκῶς etc. om. C.

[c] Οὐ πρὸς τὸν ὄροφ.] Aristoph. Lysistr. 229.

[d] Σφηξίν] Vesp. 1210. Καὶ addidi cum A. Σφιγξὶν M.

ὈΡΟΤΥΩ] Gl. om. A.C.

ὈΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ] Joseph. de Maccab. p. 515. nisi vox sit corrupta. TOUP. Ὀρειφοιτῶντα C. qui collocat ante Ὀροφή.

ὌΡΡΟΝ: Τὸν λεγ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 224. Deest gl. A.B.E.C.

[e] τὸ ἰσχίον] Sic etiam legitur apud enarratorem Comici, loco laudato. At ego scribendum puto, ὄσχεον, i. e. *scrotum*: quam lectionem et Hesychio restituendam esse existimo. KUST.

[f] Κυρίως μὲν ὀρρωδεῖν ἐπὶ τ.] Eadem quoque leguntur apud Schol. Aristoph. Plut. 122. Confer etiam Ammonium v. Ἀρρωδεῖν. KUST.

[g] πρῶτος] πρῶτον Schol.

[h] τὸ ὈΡΡΩΔΕΙΝ] τὸ φοβεῖσθαι A.B.E.C. Mox ὄρου A.E. pr.

[i] μεσοπύγιον] τὸ μ. C.

[k] τρομερὸν] τρομηρὸν A.E.

[l] ὄρρου] ὄρους A.C.

[m] φθάσειεν] φθάσαιεν A.B.E.C.

[n] Ἀρσενικὸν om. A.C.

[o] εἰς] οἱ εἰς A.B.C. Etymol. M. p. 653. 3.

ὈΡΣΟΘΥΡΗ] Confer Hesych. v. Ὀρσοθύρα, et Schol. Homeri ad Odyss. χ'. 126. KUST.

[p] τοῦ οἴκου] Mss. Paris. τοῦ τοίχου. KUST. Sic B.C.E. cum Photio.

ὈΡΤΑΛΙΖΕΙΝ: Κυρίως τὸ ἀναρρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1341. Confer nostrum supra v. Ἀνορταλίζειν. KUST. Deest gl. A.B.E.C.

ὈΡΤΑΛΙΧΩΝ] Aristoph. Acharn. 871. Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτεριλλίδων. Scholiasta: Ὀρταλίχων δὲ, τῶν ἀλεκτρυόνων κατὰ τὴν τῶν Βοιωτῶν διάλεκτον. Huc Suidas respexit. KUST.

[q] Εἶδος ὀρνέου] ὀρνέων εἶδος A.B.E.

[r] Ὄρνιθες δροσ.] Anthol. Pal. V. 292. μητέρων B.E.M.

ὈΡΤΙΑΓΩΝ, Γαλάτης. Ὃς ἐπεβ.] Hæc Polybio tribuuntur in Collectaneis historicis a Valesio editis, p. 115. ubi initium rectius sic legitur: Ὅτι Ὀρτιάγων ὁ βασιλεὺς τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ Γαλατῶν ἐπεβάλετο τὴν ἁπάντων τῶν Γαλατῶν, &c. KUST. De ejus uxore Chiomara vid. Plutarch. de Virt. Mul. p. 258. Val. Max. VI. 1. et Scalig. in Heroinis p. 376. REINES.

[s] ἐπεβάλετο] ἐπελάβετο E.

[t] Γαλατῶν] δυναστῶν B.E.

[u] ἑαυτὸν] αὐτὸν A.B.

[x] καὶ πολεμικὸς] καὶ μεγαλόψυχος, καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις εὔχαρις καὶ συνετός· τὸ δὲ συνέχον παρὰ Γαλάταις, ἀνδρώδης ἦν καὶ δυναμικὸς π. π. χ. Excerpt.

[y] Ὀρτιάγοντος ἐγεγ.] Hæc leguntur etiam infra v. Παιδοπολίτης. KUST.

[z] Παιδοπολίτης] An l. παῖς ὁ πολίτης? REINES.

πολίτης. Προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς A ἀπεδείχθη.

Ὀρτόβριγα: [a]Πόλις.

Ὀρτυγοκόπος: Παιδιά τις, ἐν ᾗ ὄρτυγας ἱστᾶσιν ἐν γύρῳ, οὓς τύπτουσιν εἰς τὴν κεφαλήν. Καὶ ὁ μὲν ἐν τῷ γύρῳ [b]καταβαλὼν τὸν ὄρτυγα, λαμβάνει ἑξῆς, οὓς ἂν δύνηται· ὁ δ' ἀποτυχὼν, παρέχει θατέρῳ τοὺς ὄρτυγας τύπτειν· καὶ τοῦτ' ἀνὰ μέρος ποιοῦσι. [c]Λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ

B

Οὐκ, ἀλλὰ [d]πρὸς Μειδίαν [e]δεῖ σε ἀποβλέποντα τὸν ὀρτυγοκόπον, καὶ τοιούτους ἄλλους.

[f]Ἐν Φαίδωνι· [g]Ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχόντας ὁ ἀγών ἐστι, πρὸς δὲ τοὺς ἀρίστους· διόπερ οὐ ῥαθυμητέον.

Μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν, μηδὲ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπτοῆσθαι.

Ὀρτύγωνος:

Ὅροι: Τέλη, ὁρισμοί.

C

[h]Ὅρους [i]δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια ὁ Ἰσίδωρος, τῶν θείων ἀφωρισμένα [k]στοίχων, πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον· τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας· τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ παρρησιασμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν, ἄλλῃ [l]οὐδαμοῦ ἀπολαυόμενον.

Ὀροίτης: Ὄνομα κύριον.

Ὀροιτύπος: [m]Ὑλοτόμος.

Ὄρτυγες: Ζῶά τινα.

D

Ὄρυγμα: Ἰδίως οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐφ' οὗ οἱ κακοῦργοι ἐκολάζοντο.

Ὀρυμαγδός: Θόρυβος, τάραχος, κτύπος. Παρὰ τὸ θόρυβος, [n]θορυβάζω, [o]θορυβάσω, τεθορύβαγα, θορύβαγος· καὶ ἀφαιρέσει τοῦ θ, καὶ τροπῇ τοῦ β εἰς μ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, ὀρυμαγδός.

Ὀρφανία:

Ὀρφανιστῶν: Ὀρφανισταί εἰσιν, οἱ τοὺς ὀρφανοὺς τρέφοντες. Ἤ, ὀρφανισταὶ, ἀρχὴ Ἀθήνησι, τὰ τῶν ὀρφανῶν κρίνουσα. Ἤ, ὀρφανιστῶν, τῶν τῆς ὀρφανίας ἐπιτρόπων.

[p]Ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ἴσον κακόν. . .

Ὀρφανός: Ἰώσηπος·

Καὶ αὐτοὶ [q]πατέρες δ' ἦσαν ὀρφανοί.

Καὶ αὖθις·

[r]Οἱ δὲ χωροῦσιν οἴκοι, ὀρφανὰς τὰς πρεσβείας καταλείψαντες τῆς εἰρήνης.

Ὀρφεύς, [s]Λειβήθρων τῶν ἐν Θρᾴκῃ, (πόλις δέ ἐστιν ὑπὸ τῇ Πιερίᾳ,) [t]υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. Ὁ δὲ Οἴαγρος πέμπτος ἦν ἀπὸ Ἄτλαντος, κατὰ Ἀλκυόνην μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. Γέγονε δὲ πρὸ ια' γενεῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου· βιῶναι δὲ γενεὰς θ'. οἱ δὲ ια' φασίν. Ἔγραψε [u]Τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικὰ καλούμενα· [x]Κλίσεις κοσμικάς· [y]Νεοτευκτικά· Ἱεροὺς λόγους, ἐν [z]ῥαψῳδίαις κδ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ, Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου· [a]Χρησμούς· οἳ

---

[a] Πόλις] Statim delevi cum A., Ἡ δὲ πόλις (εἶδε πόλιν B.E.M.) Ὀρτόβριγα, ἐοικοῦσα (ἐοικοῦσαν B.E.) κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτη (ἐμβριθεστάτην B.E.) εἶναι, quæ supra leguntur v. Ἐμβριθεστάτη.

ὈΡΤΥΓΟΚΟΠΟΣ] Potius, ὀρτυγοκοπία. Sic enim dicebatur ludus ille, quem Suidas hic describit. Confer Pol- E lucem lib. IX. c. 7. KUST.

[b] καταβαλών] Sic mss. Paris. itemque Photius in Lex. ms. At priores editt. minus recte, καταλαβών. KUST.

[c] Λέγει οὖν ἐν Ἀλκιβιάδῃ] Locus Platonis, a Suida hic citatus, exstat in *Alcibiade priore* [p. 120 A.] et sic se habet: Οὐκ, ὦ 'γαθὲ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγοτρόφον ἀποβλέπειν, καὶ ἄλλους τοιούτους, οἳ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἐπιχειροῦσι. Pro ὀρτυγοτρόφον, ut hodie Platonis exemplaria habent, non solum Suidas olim legit ὀρτυγοκόπον, sed etiam Athenæus: quippe qui lib. XI. p. 506. ad eundem locum Platonis F respiciens, Midiam a philosopho ὀρτυγοκόπον vocari ait. Vide Leopard. Emendat. lib. II. c. 5. a quo ista omnia jam ante observata fuerunt. KUST.

[d] πρὸς Μειδίαν] Sic rescripsi ex Platone, et Lexico Photii ms. In prioribus enim editt. vitiose legitur, προσμειδιᾶν: [πρὸς μειδιᾶν A.] pro quo Portus, qui Platonem non consuluerat, infelici conjectura reponendum putabat, προσμειδιᾶν, i. e. *arridere*. De Midia autem, cujus Plato loco citato meminit, plura vide apud Schol. Aristoph. Av. G 1297. KUST.

[e] σε δεῖ] δεῖ σε A.E.C. Phot.

[f] Ἐν Φαίδωνι] Pessime. Quæ enim sequuntur, non sunt sumpta ex Platonis Phædone: sed priora quidem illa, ὅτι οὐ πρὸς τοὺς τυχ.—ῥαθυμητέον, sunt verba commentatoris cujusdam, qui superiorem locum Platonis interpretatus erat. At quæ sequuntur, Μηδὲ ὀρτυγοκοπεῖν, &c. sumpta sunt ex Marci Antonini lib. I. c. 6. ut Leopardus loco supra laudato recte observavit. KUST. Platonis verba Proclus aut Plotinus, aut alius quispiam interpre- H tans, inquit, ἐμφαίνων, ὅτι οὐ πρὸς τ. τ. ὁ. ἀ. ε. neque enim e Phædone Platonis seqq. depromta esse credendum est. LEOPARD. Leopardum descripsit Reinesius, nomine ejus non laudato. Frustra Kusterum plagii insimulavit ad h. l. Mullerus.

[g] Ὅτι οὐ] ὅπου οὐ C.

[h] Ὅρους γὰρ ἐτίθετο καὶ τεκμ.] Hæc deprompta sunt ex Damascio, qui vitam Isidori conscripsit: ex qua Excerpta habentur apud Photium. Confer etiam Nostrum infra v. Τεκμήριον, ubi eadem leguntur. KUST.

[i] γάρ] ▪ A.B.E.C.

[k] στοίχων] Infra v. Τεκμήριον, rectius legitur στοιχείων. KUST. ἀφωρισμένων στοι C.

[l] οὐδαμῇ] οὐδαμοῦ A.

[m] Ὑλοτόμος] ὑλοκόμος B.E.

ὈΡΥΓΜΑ: Ἰδίως οὕτ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Βάραθρον. KUST.

ib. ὈΡΥΓΜΑ] Dinarch. c. Demosth. p. 100. TOUP.

ὈΡΥΜΑΓΔΟΣ] Sic antiquissimus ms. A. At mss. B. et C. [et E.] itemque priores editt. nec non Hesychius, et Photius in Lexico ms. ὀρυγμαδός: quod minus placet. KUST. Ὀρυμαγδὸς Photius.

[n] θορυβάζω, θορυβ.] Confer Etymologum, qui hæc rectius habet. KUST.

[o] θορυβάσω, τεθορύβαγα] θορυβήσω τεθορύβηκα B.E.M. θορυβάζω τεθορύβαγα C.

ὈΡΦΑΝΙΣΤΩΝ: Ὀρφανισταί εἰσ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 512.

[p] ἀπ'] ὑπ' A.B.E.

[q] πατέρες] πρὸς C. qui mox χωροῦσιν et ὀρφανούς.

[r] Οἱ ▪ χωροῦσιν οἴκ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simoc. lib. III. 15. KUST.

[s] Ληβήθρων] Λιβηθρῶν A. qui om. ▪ post πόλις. Leg. Λειβήθρων.

[t] υἱὸς Οἰάγρου] Vide Schol. Apollonii Rhodii ad lib. I. 23. KUST.

[u] Τριασμούς] Scribe Τριαγμούς. Vide Harpocrationem v. Ἴων, et Bentleium in Dissertatione critica, Malelæ subjuncta, p. 67, 68. KUST. Τριαγμοὺς item Grævius ap. Creuzer. Dionys. p. 29.

[x] Κλίσεις] κλήσεις A. Tum κοσμικαὶ A. et B.E. pr. κοσμικαίνας edd. ante Kuster.

[y] Νεοτευκτικά] Νεωτευκτικὰ Hemsterhusius, cum Fabricio.

[z] ῥαψῳδίαις] ῥαψῳδίαι A.

[a] Χρησμούς· οἱ ἀναφ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Clemens Alexandrinus, qui Strom. lib. I. p. 244. de

ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον· [b]Τελετάς· ὁμοίως δέ
φασι καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου· ἐν τούτοις δ' ἐστὶ
[c]περὶ λίθων γλυφῆς, ἥτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγρά-
φεται· Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου
λέγεται καὶ [d]Περσίνου τοῦ Μιλησίου· Κρατῆρας·
ταῦτα Ζωπύρου φασί· Θρονισμοὺς Μητρῴους, καὶ
Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασὶν [e]εἶναι·
Εἰς ᾅδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ [f]Περιν-
θίου· Πέπλον καὶ [g]Δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ
[h]Ἡρακλεώτου, οἱ δὲ, [i]Βροντίνου· [k]Ὀνομαστικὸν, ἔπη
ασʹ., Θεογονίαν ἔπη ασʹ., [l]Ἀστρονομίαν, [m]Ἀμοκοπίαν,
Θυηπολικὸν, Ὠοθυτικὰ ἢ [n]Ὠοσκοπικὰ, ἐπικῶς· [o]Κα-
ταζωστικόν· [p]Ὕμνους· Κορυβαντικόν· καὶ [q]Φυσικά·
ἃ Βροντίνου φασίν.

Ὀρφεὺς, Κικωναῖος, ἢ Ἀρκὰς, ἐκ Βισαλτίας τῆς
Θρᾳκικῆς, ἐποποιός. Γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὁμή-
ρου, δύο [r]γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωϊκῶν. Ἔγραψε
δὲ Μυθοποιΐαν, Ἐπιγράμματα, Ὕμνους.

Ὀρφεὺς, Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦ-
τον οὐδὲ γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν
τινα ποιήματα.

Ὀρφεὺς, Κροτωνιάτης, ἐποποιός· [s]ὃν Πεισιστράτῳ
συνεῖναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ἕκτῳ
βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. [t]Δεκαετηρίδα, Ἀργοναυ-
τικά· καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεὺς, Καμαριναῖος, ἐποποιός· οὗ φασιν εἶναι

A τὴν Εἰς ᾅδου κατάβασιν.

Ὀρφεὺς, βασιλεὺς Θρᾳκῶν· ἐφ' οὗ αἱ Ἀμαζόνες
ἐδασμολόγησαν Φρύγας.

Ὀρφεύς: Ὅτι ἐπὶ τῶν [u]παρὰ Ἰουδαίοις Κριτῶν,
καταλυθείσης τῆς βασιλείας Ἀθηναίων, Ὀρφεὺς ἐγνω-
ρίζετο, σοφὸς ἄριστος γενόμενος, καὶ πολλὰ μυστή-
ρια διδαχθείς. Φέρονται γὰρ αὐτοῦ καὶ [x]περὶ Θεο-
γνωσίας λόγοι, ἐξ ὧν εἰσὶ ταῦτα. [y]Εἶπε γὰρ, ὅτι ἐξ-
B ἀρχῆς ἀνεδείχθη ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δημιουργηθείς·
καὶ [z]ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νὺξ
[a]φοβερὰ πάντα κατεῖχε, καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν
αἰθέρα· σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν· εἰρηκὼς
ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον [b]εἶναι, καὶ
προγενέστερον, καὶ δημιουργὸν ἁπάντων, τόνγε ὑπέρτα-
τον αἰθέρα· καὶ τὴν γῆν εἶπεν ἀόρατον. Ἔφησε δὲ,
ὅτι [c]τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ πᾶ-
C σαν [d]κτίσιν· ἐκεῖνο εἰπὼν τὸ φῶς, τὸ ὑπέρτατον πάν-
των, τὸ ἀπρόσιτον, τὸ πάντα περιέχον· [e]ὅπερ ὠνόμασε
Βουλὴν, Φῶς, Ζωήν. Ταῦτα τὰ τρία ὀνόματα μίαν
δύναμιν ἀπεφήνατο, καὶ ἓν κράτος τοῦ δημιουργοῦ
πάντων Θεοῦ, τοῦ πάντα ἐκ [f]τοῦ μὴ ὄντος παραγα-
γόντος εἰς τὸ εἶναι, ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. Περὶ δὲ
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ
δημιουργοῦ πάντων καὶ [g]Θεοῦ ἐπλάσθη, καὶ ψυχὴν
D ἔλαβε λογικὴν, ἀκολουθήσας τοῖς [h]Μωσέως· καὶ τα-
λαίπωρον εἰρηκὼς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ πολλοῖς

scriptis, quæ Orpheo vulgo tribuebantur, hæc habet: Τὸν Κράτητα (scribe Κρατῆρα; monente etiam Reinesio Var. Lect. lib. I. p. 93.) ▪ τοῦ Ὀρφέως, Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου (εἶναι λέγουσι·) τήν τε Εἰς ᾅδου κατάβασιν, Προδίκου τοῦ Σαμίου. Ἐπιγένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως, Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν Εἰς ᾅδου κατάβασιν, καὶ τὸν Ἱερὸν λόγον· τὸν δὲ Πέπλον, καὶ τὰ Φυσικὰ, Βροντίνου. KUST.

[b] Τελετάς] Aristoph. Ran. 1064. Ὀρφεὺς μὲν γὰρ τελετάς θ' ἡμῖν κατέδειξε, φόνων τ' ἀπέχεσθαι. KUST.

[c] περὶ λίθων γλυφῆς] Λιθικῶν Orphei meminit Tzetzes Chil. IV. c. 140. et Chil. XII. 183. Fragmenta ex iisdem adducit, Chil. II. c. 54. et Chil. XII. c. 431. KUST. Orpheum ἐν ἀρχῇ τῶν Λιθικῶν, l. Λιθιακῶν, citat Tzetz. ad Lycophr. v. 226. REINES.

[d] Περγίνου] Περσίνου A.E.

[e] εἶναι] εἰσὶν A.B.E.

[f] Περινθίου] Πειρινθίνου A.

[g] Δίκτυον] Lectioni Δίκτυον favet præcedens Πέπλος. Supra tamen in Ἴππος Νισαῖος, ἐν ▪ Δικτύῳ Ὀρφεὺς λέγει. HEMST.

[h] Ἡρακλεώτου] Ἡρακλειώτου B.E.

[i] Βροτίνου] Scribendum est, Βροντίνου; ut paulo post recte legitur. KUST. Sic B.E. Hic et infra Βροτίνου A.

[k] Ὀνομαστικὸν] Sic rectius ms. A. quam mss. B. et C. itemque priores editt. quæ habent Ὀνομαστικά. KUST.

[l] Ἀστρονομίαν] Vide Tzetzem Chil. XII. 247. Ceterum, præter opera Orphei a Suida hic memorata, Tzetzes Chil. IV. 172. etiam Γεωργίας ejus meminit, et fragmentum inde producit. Præterea, Θεογονία ejus laudatur a Clem. Alex. Strom. VI. p. 253. Cedreno, p. 57. et Joanne Malela, p. 88. Sunt et alia opera, quæ Orpheo olim tribuebantur; quorum nomina nunc consulto prætermitto. KUST. Addidi θεογονίαν ἔ. ασʹ. cum A.

[m] Ἀμοκοπίαν] Ἀμοκοπ. A.

[n] Ὠοσκοπικὰ] Hermagoras scripsit dialogum dictum ἔκχυτον, ἔστι ▪ ὠοσκοπία: vid. supr. Ἑρμαγόρας Ἀμφιπολίτης. De ovorum auguriis vid. Plin. X. 55. REINES.

[o] Καταζωστικὸν] Καταζωστικὸν E.

[p] Ὕμνους] Vide Pausan. in Bœoticis, p. 588. KUST.

[q] Φυσικὰ] Ἐν τῷ Ὀρφέως φυσικῷ. Vid. infra Τριτάτορες ▪

Phanodemi l. VI. Orphei hymnum Πρωτόγονον citat Gyrald. Syntag. 8. Hist. Deorum: hymnum εἰς Δία, Tzetz. Proleg. Lycophr. [p. 258. ed. Muller.] REINES.

[r] γενεαῖς] γενεῶν E. ὢν post πρεσβύτερος om. A.B.E. δὲ
E post ἔγραψε ex A.

[s] ὃν] ὃς A. Mox ἕκτῳ om. B.E.

[t] Δεκαετηρίδα] Δωδεκαετηρίδα legendum esse monuit Lambecius in Prodrom. p. 176. HEMST. δεκαετηρίδα A. δεκαετηρίας E.

[u] παρὰ Ἰουδαίοις] Ἰουδαίων A.

[x] περὶ Θεογνωσίας] Scripserim potius, περὶ Θεογονίας, auctoritate Cedreni, et Joannis Malelæ, qui, ubi de Orpheo agunt, eum Θεογονίαν scripsisse referunt, et ex opere illo eadem adducunt, quæ hic apud Suidam sequuntur.
F KUST.

[y] Εἶπε γὰρ, ὅτι ἐξ ἀρχ.] Cum toto hoc loco conferendus est Cedrenus, p. 57. et Joannes Malelas, p. 89. 90. qui eadem totidem pene verbis referunt. KUST.

[z] ἐντεῦθεν] Ex Timotheo apud Syncellum et Eusebium. Vide Miscell. Lips. VI. p. 75. ubi male interpres ἐντεῦθεν κἀκεῖθεν vertit. Vid. Bentleius ad Revelat. TOUP.

[a] φοβερὰ] Cedrenus, et Joannes Malelas, ζοφερά; quod magis placet. KUST.

G [b] εἶναι καὶ—ὑπέρτατον om. A.

[c] φῶς] τὸ φῶς A.B.E.

[d] κτίσιν] τὴν κτίσιν A.

[e] ὅπερ ὠνόμασε Βουλὴν, Φῶς, Ζωήν] Joannes Malelas plenius, οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας, ἐξεῖπε μή τινα φᾶναι τὰ Ἐρικεπαῖ· ὅπερ ἑρμηνεύεται τῇ κοινῇ γλώσσῃ, Βουλὴ, Φῶς, Ζωοδοτήρ. Locus est corruptissimus, quem Bentleius in Dissertatione ad Malelam, p. 2. recte sic emendat: Οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἐξεῖπε, Μῆτιν, Φάνητα, Ἠρικεπαῖον, &c. Hinc ergo Suidas
H suppleri poterit. Ceterum, pro ζωὴ, ut est apud Suidam, non solum Joannes Malelas, sed etiam Cedrenus habet ζωοδοτήρ. KUST.

[f] τοῦ μὴ ὄντος—ὁρατά τε καὶ ἀόρατα] τῶν μὴ ὄντων—ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων A. παραγαγὼν E. pro παραγαγόντος.

[g] θεοῦ] καὶ θεοῦ A.B.E.

[h] Μώσεως] σώμ. A.

ὑποκείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ σωματικοῖς· δεκτικόν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

Ὀρφεία [i]λύρα: Τοῦ Ὀρφέως.

Ὀρφναίην: Σκοτεινήν.

Ὀρφνή: Ὀξυτόνως. [k]Σκοτία· νὺξ μέλαινα.

Ὀρφώς: Ὁ ἰχθύς. Οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Ὀρχάδες: Νῆσοι [l]περὶ τὸν Ὠκεανόν.

Ὄρχαμος: Ἡγεμών.

Ὀρχάτοις καὶ ὄρχοις: Στίχοις ἀμπέλων, ἢ ἑτέρων φυτῶν· παρὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτῶν τὰς τάξεις τῶν φυτῶν.

Ὄρχεις: Πληθυντικόν. Καὶ ὀρχείδιον, ὑποκοριστικόν.

Ὀρχηδόν: Ὡς ἡβηδόν. Ἡρόδοτος·

Ὄρχησις: [m]Δύο ὀρχήσεις οἶδεν [n]Ὅμηρος, τὴν τῶν κυβιστητήρων, καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. [o]Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιξεν [p]Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως σφαιριστής.

Ὄρχησις [q]παντόμιμος: [r]Ταύτην ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ ἐφεῦρε, Πυλάδου καὶ [s]Βακχυλίδου [t]πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. [u]Καὶ Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυραία, γραμματική, τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησιν.

Ὀρχήστρα: Ἡ παλαίστρα. Καὶ ὀρχήστριον. Καὶ [x]ὀρχηστρίς.

[Ὀρχιπέδων:

[y]Σὺ μὲν οὐχ ἑλκύσεις τῶν ὀρχιπέδων, οὐδ' ἐγὼ τῶν τριχῶν.]

Ὀρχομενός: [z]Ὄνομα πόλεως. Καὶ ναὸς τῶν A εἰδώλων.

Ὅσα: Τὸ μόριον τοῦτο ἀόριστον ὄν, ἄπειρον πλῆθος [a]δηλοῖ ἀριθμοῦ.

[b]Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Ὄσσα: Θεία φήμη. Ψιλοῦται. Ἐπὶ πάσης φωνῆς.

Ὅσα ἰδεῖν:

[c]Ἰνδάλματα εἰκασμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιB πηδήσαντα, οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν, [d]διέξυον.

Ἀντὶ τοῦ ὅλον.

Ὅσα μὲν τῷ δοκεῖν [e]κακοπαθοῦσαι· τὸ δ' ἀληθὲς, κακῶν ἀπαλλαγεῖσαι: Ἀντὶ τοῦ, τῷ μὲν δοκεῖν κακῶς παθοῦσαι, καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὅσα μὴ ἀπῆν τόγε ἀτρεμεῖν: Ὅσον καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον οὐκ ἀπῆν αὐτοῦ τὸ ἀτρεμεῖν.

Ὅσα Μῦς ἐν Πίσσῃ: Εἴρηται ἡ παροιμία ἐπὶ C τῶν μετὰ πολλοῦ [f]κόπου νενικηκότων. Οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου δὲ, ἀλλὰ Μῦς ἐγένετο [g]ἀθλητὴς Ταραντῖνος. Οὗτος ἐν Πίσσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστὰς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς, μόλις ἐνίκησεν. [Οὗτος ὁ Μῦς πύκτης ὢν ἐπὶ ταῖς ρ' ὀλυμπιάσι μίαν ἐνίκησε.]

Ὄσσε: Ὄμματα, ὀφθαλμοί.

Ὀσημέραι: Διαπαντὸς, [h]πάντοτε, καθημέραν. Ἀντὶ D τοῦ, ὅσαι ἡμέραι. [Ἀττικώτερον δὲ τὸ ὁσημέραι.]

Ὁσία: Ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ, ἡ ἡμέρα.

Ὁσίαν: Κηδείαν, τὴν ἐπὶ νεκροῖς τιμήν.

Ἔθαψαν δὲ αὐτοὺς, μὴ ἀτιμάσαντες [i]νεκροῖς ὁσίαν.

Καὶ αὖθις·

---

[i] ΛΥΡΑ] λαύρα C.

ΟΡΦΝΑΙΗΝ] Il. κ'. 83.

[k] Σκοτία νὺξ καὶ] σκοτία· νὺξ A.B.C. Photius. σκοτεία νὺξ· E. Mox μελαίνη Photius.

ΟΡΦΩΣ: Ὁ ἰχθύς] Piscis hujus meminit Aristophanes Vesp. 491. ubi vide Scholiastam. KUST. Ὀρφὸς C.

ΟΡΧΑΔΕΣ] Sunt insulæ, quas Latini Orcades vocant. KUST.

[l] περὶ] παρὰ A.C.

ΟΡΧΑΤΟΙΣ καὶ ΟΡΧΟΙΣ: Στίχοις ἀμπ.] Eadem habet Enarrator Comici ad Acharn. 994. KUST.

ΟΡΧΕΙΣ] Deest gl. C.

ΟΡΧΗΔΟΝΩΣ] Scribendum est, ὀρχηδὸν, vel ὀρχηδὸν, ὡς ἡβηδόν: quæ Porti conjectura est. KUST. Gl. Herodot. VII. 144. Ὀρχηδόν: ἡβηδόν. Conf. Wesseling. et Valcken. ad Herodot. necnon Albert. ad Hesych.

[m] Δύο ὀρχήσεις οἶδ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæo, quem vide Dipnosoph. lib. I. p. 14. et 19. KUST.

[n] Ὅμηρος] ὁ Ὅμηρος A. Mox Καρύσιος A.B.

[o] Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπ.] Eadem leguntur infra v. Σφαῖρα. KUST.

[p] Ἀριστόνικος] Vid. Junius in Catal. Artif. in *Telchines* p. 214. inf. HEMST.

ΟΡΧΗΣΙΣ ΠΑΝΤ.] Vid. Ἀθηνόδωρος Στ. A. Schott. ad Senecæ Controv. V. præf. p. 352. HEMST.

[q] ΠΑΝΤΟΜΙΜΟΣ] παντότιμος B.E. πάντιμος M.

[r] Ταύτην ὁ Αὔγουστος Καῖσαρ ἐφ.] Male omnino. Non enim Augustus Cæsar, sed Pylades et Bathyllus tempore Augusti saltationem pantomimicam invenerunt, auctore Zosimo, ex quo hæc Suidas excerpsit. Verba ejus hæc sunt: Ἡ τε γὰρ παντόμιμος ὄρχησις ἐν ἐκείνοις εἰσήχθη τοῖς χρόνοις, (i. e. *temporibus Augusti*) οὔπω πρότερον οὖσα, Πυλάδου καὶ Βαθύλλου πρώτων αὐτὴν μετελθόντων. Hinc error compilatoris patescit: quem et ante nos recte castigavit Casaubonus ad Athen. lib. I. c. 17. KUST.

[s] Βακχυλίδου] Scribe Βαθύλλου, ut habet Zosimus. Confer Salmasium ad Flav. Vopiscum, p. 496. edit. Paris. KUST.

[t] πρώτων] πρώτων A.C.

[u] Καὶ Ἀναγαλλὶς ἡ Κερκυρ.] Hæc ad articulum præcedentem referenda erant. Sumpta autem sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. c. 11. eademque leguntur supra v. Ἀναγαλλὶς, et infra v. Σφαῖρα. KUST.

[x] ΟΡΧΗΣΤΡΙΣ] Ὀρχηστὴς A.

[y] Σὺ μὲν οὐχ] Ex Aristophane, opinor. Arist. Plut. 956. ἕλξει λαβὼν τῶν ὀρχιπέδων. TOUP. Deest gl. A.C. Sumpta hæc esse ex Schol. Aristoph. Av. 439. monuit Portus.

[z] Ὄνομα πόλεως. Καὶ om. A.B.

[a] δηλοῖ om. A.C. In vs. Aristoph. ἐμαυτοῦ om. A.B.C. E.M.

[b] Ὅσα δὴ δεδ.] Senarius hic legitur apud Aristoph. initio Acharnensium. KUST.

ΟΣΣΑ] Vid. Il. β'. 93. infra v. Ὄττα.

[c] Ἰνδάλματα] Ælian. de Provid. TOUP. HEMST.

[d] διέξυον] διέξηνον A.B.E.C.

ΟΣΑ ΜΕΝ ΤΩΙ] Hunc et seq. art. om. C.

[e] ΚΑΚΟΠΑΘΟΥΣΑΙ] κακωθεῖσαι Photius, ubi τὸ δοκεῖν.

ΟΣΑ ΜΗ ΑΠΗΝ] Verba sunt Aristid. II. p. 245. ABRESCH.

ΟΣΑ ΜΥΣ ΕΝ ΠΙΣΣ.] Si vera est sententia Suidæ, proverbium hoc ortum esse a Mure quodam, pugile Tarentino, qui Pisæ certaverat; pro πίσσῃ scribendum erit, Πίσῃ, per simplex σ. KUST. Et sic Schottus ad Zenob.

[f] πόνου] κόπου A. et sic ms. Zenobii V. 46.

[g] Ταραντῖνος ἀθλητὴς] ἀθλητὴς Ταραντῖνος A.C. Qui om. οὗτος ὁ Μῦς—ἐνίκησε.

[h] πάντοτε addidi cum A.B.C. et Photio. Vid. Schol. Platon. p. 93. Post ὅσαι ἡμέραι B.E. addunt τοὺς δὲ καὶ (καὶ om. E.) ὁσημέραι. Seqq. Ἀττικώτερον δ. τ. ὁ. om. A.C.

[i] νεκρῶν] νεκροῖς A.B.E.M. Tum ὁσία edd. ante Kuster. τιμὴν—νεκροῖς om. C.

Καὶ τὸν νεκρὸν ἔθαψαν, καὶ πάντα [k]ἐπέπρακτο σὺν τῇ ὁσίᾳ. A τὴν ἐπὶ Καρίας ἐτράπετο.

Ὅσια δὲ χρήματα, [l]τὰ (μὴ) ἱερά.

Ὁσίη:

[m]Οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη.

Ἀντὶ τοῦ, καθαρὰ, ἐκ ψυχῆς [n]ἀνατεθεῖσα. Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν: Σικελικὸς, φασὶν, ἔμπορος σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν θάλασσαν γαληνιῶσαν, ἔφη· "Οἶδ' ὃ θέλεις· σῦκα θέλεις."

Ὅσιον: Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα φησί·

Καὶ τὰ χρήματα, τά τε ἱερὰ, καὶ τὰ ὅσια.

Καὶ [o]Ἰσοκράτης·

Τοῖς ἱεροῖς, καὶ τοῖς ὁσίοις.

Τὰ δημόσια ὅσια λέγοντες. Καὶ [p]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους σαφῶς διδάσκει τοῦτο. Δίδυμος δέ φησι διχῶς λέγεσθαι τὸ ὅσιον, τό τε ἱερὸν, καὶ τὸ ἰδιωτικόν.

Ὅσιον χωρίον: Τὸ βέβηλον, καὶ μὴ ἱερὸν, εἰς ὃ ἔξεστιν εἰσιέναι. [q]Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

Ὦ [r]πότνι' Εἰλείθυι', ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον [s]ἀπέλθω χωρίον.

Καὶ ὅσια χρήματα, τὰ μὴ ἱερά. [t]Λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον. Καὶ Δαμάσκιος·

[u]Ὄσιρις, Διόνυσος. Οὐχ ὅσιόν ἐστι τὰ μεγάλα σοφὸν γενέσθαι τὸν τὰ μικρὰ μὴ δυνάμενον.

Ἐπεὶ δ' ὅσιον [x]ἦν ἐπιζητῆσαι τὸν ἀφανῆ γεγονότα ἀδελφὸν, τὴν ἐπὶ Καρίας ἐτράπετο.

Ὁσιότης: Ἡ πρὸς Θεὸν καθοσίωσις. Καὶ ἐκεῖνος ὅσιος, [y]ὁ ἑαυτὸν διὰ πίστεως καὶ ἔργων ἀγαθῶν καθοσιώσας, καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερώσας. Ὅθεν περὶ τοῦ τὸν Θεὸν καταλιμπάνοντος, καὶ ἀρνουμένου τὰς πρὸς Θεὸν συνθήκας, ἔλεγεν ὁ [z]Μωσῆς· "Μὴ εἴπῃς ἐν τῇ "καρδίᾳ σου, Ὁσιά [a]μοι γένοιτο ἐν τῷ ἀποστῆναι "ἀπὸ Κυρίου." Καθάπερ οὖν ὁ τοῦ Θεοῦ ἀποστάτης
B καὶ κακοῦργος ἀνόσιος λέγεται· οὕτως ὁ τῷ Θεῷ διὰ πίστεως καὶ [b]ἀγαθουργίας οἰκειωθεὶς, ὅσιος καὶ δίκαιος [c]εἰκότως ὀνομάζεται.

Ὁσιωθῆναι ἡμέρας λέγουσιν ἐπὶ θανάτῳ τινός· οἷον, μὴ ἱερὰς, ἀλλὰ ὁσίας νομισθῆναι.

Ὁσίων: Ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων·

Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπιστάμεθα σῶσαι· ἑαυτοὺς [illegible] πάντες πάντως.

C Καὶ [d]ἄλλος·

Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

Ὅσιοι: Οἱ εὐσεβείᾳ συντεθραμμένοι, κἂν μὴ ἱερεῖς ὦσιν.

Ὄσιρις: Τοῦτον οἱ μὲν [e]λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον· οἱ δὲ, ἄλλον· ὃν ὑπὸ Τυφῶνος δαίμονος ἐσπαράχθαι, καὶ μέγα πένθος γενέσθαι τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ τοῦ σπαραγμοῦ μνήμην ποιεῖσθαι ἐπὶ πάντα [f]τὸν
D χρόνον.

Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον: Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων καὶ διαπτυόντων.

Ὀσμή: [g]Ἡ εὐωδία.

[h]Ὀσμὴ ἀνωνόμαστος ἐς βάθος κύκλου

[k] ἐπέπρακτο] ἐπέπραττον C.

[l] τὰ ἱερὰ χρήματα] Potius addita negatione scribendum est, τὰ μὴ ἱερὰ χρήματα: ut Portus etiam monuit. Vide paulo post v. Ὅσιον. KUST. χρήματα τὰ ἱερὰ A.C. Ὅσια: τὰ ἰδιωτικὰ καὶ μὴ ἱερὰ Timæus et Photius. Statim addit B. Καὶ ὃς ἂν ἀντὶ τοῦ ὅστις. Ἀντὶ τοῦ ὡς καὶ οὐδεὶς ἄλλος. Τοῦτο [illegible] καθ' ὑπέρβατον.

[m] Οὐ πολλὴ δ' ἡ χάρις, ἀλλ' ὁσίη] Anthol. Pal. VI. 199.

[n] ἀνατεθεῖσα] ἀνατεθεῖσα B.

Ὁ ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ ΤΗΝ ΘΑΛ.] Ex Zenobio; quem vide Centur. V. 51. Apud eum autem pro Σικελικὸς legitur Σικελός: quod magis placet. KUST. Deest C.

Ὅ ΣΙΟΝ: Ὑπερίδ.] Ex Harpocratione. KUST.

[o] Ἰσοκράτης] Areop. p. 153 B.

[p] Δημοσθένης] P. 738. 7. Δημοσθένης δὲ C.

[q] Ἀριστοφ. Λυσιστρ.] Ver. 743. sed ubi pro πιθανὴ Εἰλείθυια rectius legitur, πότνι' Εἰλείθυια. Et deinde, Ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω 'γὼ χωρίον. KUST.

[r] πιθανὴ] πότνι' A.B.C.E. Photius, Schol. Platon. p. 147.

[s] ἀπέλθῃ] ἀπέλθω A.B.C.E. Photius, Schol. Plat.

[t] Λέγεται [illegible] καὶ τὸ Διονύσιον] Portus legit, λέγ. [illegible] καὶ τὸ δημόσιον. At Photius in Lex. ms. habet λέγεται δὲ καὶ τὸ δίκαιον, ὅσιον: quod magis placet. KUST. Διονύσιον præbet Schol. Platon.

[u] Ὄσιρις, Διόνυσος] Hæ duæ voces ex hoc loco tollendæ sunt, (nihil enim faciunt ad τὸ ὅσιον,) et referendæ ad vocem Ὄσιρις, quæ paulo post sequitur. KUST.

[x] ἦν] ἐστιν C.

[y] ὁ ἑαυτὸν] ὁ om. C. ἑαυτὸν M.

[z] Μωσῆς] Deut. XXIX. 19. Moses hæc dicit: καὶ ἔσται ἐὰν ἀκούσῃ τὰ ῥήματα τῆς ἀρᾶς ταύτης, καὶ ἐπιφημίσηται ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, λέγων, ὅσιά μοι γένοιτο, ὅτι ἐν τῇ ἀποπλανήσει τῆς καρδίας μου πορεύσομαι etc. Ex his igitur patet, glossatorem non secutum esse interpretes Græcos, sed sponte Mosis orationem mutasse, et illas formulas, μὴ εἴπῃς ἐν τῇ
E καρδίᾳ σου, et ἀποστῆναι ἀπὸ κυρίου ex aliis locis huc traxisse. Unde vero totum locum descripserit Suidas, nondum cognovimus. ERNEST. ὁμοίως A. pro ὁ Μωσῆς.

[a] μου] μοι A. Mox τὸ E. pro ἐν τῷ.

[b] ἀγαθουργίας] ἀγαθοεργίας A.C. ἀγαθεργίας E. edd. ante Kuster. qui tacite dedit ἀγαθοεργίας e Porti corr. Mox οἰκειωθεὶς [illegible] C.

[c] ὀνομάζεται εἰκότως] εἰκότως ὀνομάζεται A.C.

Ὁ ΣΙΩΝ] Deest artic. C.

[d] ἄλλος· Σώζων] Leg. ἄλλους σώζων. TOUP. ἄλλους σ. M.

F Ὄ ΣΙΡΙΣ] Gl. Herodot. II. 42. Ὄσιρις: ὁ Διόνυσος λέγεται.

[e] λέγουσιν εἶναι τὸν Διόνυσον] Huc spectat Epigramma Ausonii xxix. in Bacchum: Αἰγύπτου μὲν Ὄσιρις ἐγὼ, &c. KUST.

[f] τὸν χρόνον] τὸν om. C.

Ὁ ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΝ ἹΠΠ.] Vide infra v. Σκύθης. Ceterum, in prioribus editt. [et B.E.] inter hunc articulum et præcedentem hæc inserta sunt: Ὀσιριάζουσαν. Ὁ τόπος οὗτος ἐν τῷ ἀντιγράφῳ ἔσφαλτο, καταστρέφει [illegible] ὅμως εἰς τὸ μαγγανεύουσαν.
G Γράφει γὰρ ἐν τῷ τέλει· Ἤδη [illegible] καὶ ἐς τοὺς ὑπερορίους ἀπέφαινε τὴν ἀπόρρητον θέμιν, ἔς τε Ἀλεξάνδρειαν τὴν ὀργιάζουσαν, [ὀσιριάζουσαν E.] καὶ τῆς ἐν πολλαχῇ τὴν μαγγεύουσαν. Sed cum locus hic nihil aliud contineat quam admonitionem librarii, dicentis, se loci hujus, quem in exemplari suo corruptum invenisset, finem tantum hic descripsisse: et præterea hic ipse locus multo auctior legatur supra v. Ἀσκληπιοδότος; eum ut supervacaneum hic prætereire non dubitavi: præsertim cum nec antiquissimus ms. Paris. A.
H eum agnoscat. KUST. ὁ om. A. Deest articulus C.

[g] ἡ om. E.

[h] Ὀσμὴ ἀνων.] Hæc sunt verba Aristophanis in Avibus, sub finem; sed ubi legitur ἀνωνόμαστος, per ω: uti etiam hic apud Suidam metri gratia scribendum est. Deinde in versu ultimo pro διαπνέουσι reponendum est διαψαίρουσι, ut itidem Aristophanes habet. Τὸ διαπνέουσι enim ex

χυρεῖ, καλὸν θέαμα· [i]θυμιαμάτων δ'
[k]αὖραι διαπνέουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

[[l]Ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατος.
[m]Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.]

Ὀσσόμενος: Ἀνειδωλοποιούμενος, προσδοκῶν. Ἤ, τοῖς ὀφθαλμοῖς [n]ὑποβλέπων.

Ὅσον βασιλεύτερός εἰμι: [o]Ὅμηρος. Τὸ ὅσον ἐνταῦθα οὐκ ἔστι [p]πλήθους ἐμφαντικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ B τοῦ, καθ' ὅσον εἰμὶ βασιλικώτερος.

Ὅσον βιώσιμον: Ὅσον ζῆσαι.

Ὅσον οὐκ ἀποτετέλεστο: Ἀντὶ τοῦ σχεδόν.

Ὅσον οὐκ ἤδη πονηρῶς τε καὶ ἀθλίως ἀπολουμένων: Καὶ αὖθις·

Ἐκεῖνον γὰρ ὅσον οὐ βασιλεύειν τῆς Ἀσίας.

Ὅσον οὔπω: Ταχὺ, μετ' ὀλίγον· ἢ ἀντὶ τοῦ, C ἤδη.

Ὁ δὲ ἅμα ἐνθυμούμενος τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν.

Καὶ αὖθις·

Πεπεῖσθαι γὰρ [q]ὅσον οὔπω τὴν αἰτίαν.

Καὶ αὖθις·

Ὅσον οὔπω προσεδόκα παρεσομένους τοὺς βαρβάρους.

Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ:

Ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός: Τουτέστι, τὸ ὀλί- D γον μετὰ δικαιοσύνης, τοῦ πολλοῦ μετὰ ἀδικίας πλείονα ἔχει τὴν ὄνησιν. Ἡσίοδός φησιν.

Ὀσπήτιον: Τὸ οἴκημα.

Ὄσπριον: Εἶδος [r]σπέρματος.

Ὀσροήνη: Ὄνομα πόλεως, ἢ τόπου. [[s]Καὶ

A Ὀσρόης, ὄνομα κύριον.]

Ὀστᾶ: Τροπικῶς, οἱ λογισμοί· ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ στεγανωτέραν ἔχουσι φύσιν, καὶ αὐτὰ φέρει τὸ ζῶον. [t]Λέγεται καὶ ὀστέον, ὀστοῦν.

Ὀστᾶναι: Οὗτοι πρώην παρὰ Πέρσαις Μάγοι ἐλέγοντο· κατὰ διαδοχὴν Ὀστᾶναι. [[u]Ζήτει ἐν τῷ Ἀστρονομία.]

B Ὀστιάριος: Εἶδος ἀξιώματος.

Ὀστία: Παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ θύρα. Καὶ ἐξ αὐτοῦ, ὀστιάριος, διὰ τοῦ ο' μικροῦ.

Ὀστίνοις: Τοῖς αὐλοῖς· ἐπεὶ τοπαλαιὸν [x]ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν κατεσκεύαζον τοὺς αὐλούς. Ἀριστοφάνης·

Τοῖς ὀστίνοις [y]φυσῆτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Ὀσταίγγες: Αἱ λαμπηδόνες.

C Ὀστολογεῖν: Ἐξετάζειν, [z]ἐξερευνᾶν.

Ὀστρακισμός: Οἱ [a]κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο, καὶ κατεδικάζοντο. [b]Ὀστράκοις γὰρ ἐγράφετο τὸ ὄνομα τοῦ φευξουμένου.

Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει· ὅτι τῶν μὲν φυγῆς ἁλόντων αἱ οὐσίαι [c]δημεύονται, τῶν δὲ ὀστρακισμῷ ἀποστάντων οὐκ ἀφαιρεῖται τὰ χρήματα ὁ δῆμος· καὶ τοῖς μὲν χρόνος ἐνδείκνυται καὶ τόπος, οἱ δὲ D φεύγοντες οὐδέτερον τούτων ἔχουσιν.

[d]Ὅτι Κίμων τῇ ἀδελφῇ Ἐλπινίκῃ συγκοιμηθεὶς, καὶ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς πολίτας, ἐξωστρακίσθη.

Ὀστρακόδερμοι ἰχθύες: Οἷον ὄστρεα, πορφύραι, κήρυκες, στρόμβοι, ἐχῖνοι· ἃ οὔτε θήλεα οὔτε ἄρρενα εἰσίν.

Scholiis sumptum est, utpote interpretatio τοῦ διαφαίνουσι: E ut non solum patet ex vetere enarratore ad locum illum comici, sed etiam ex ipso Suida supra v. Διαφαίνουσι. KUST. ἀνωνόμαστος B. ἀνωνύμαστος E.C.

[i] θυμιαμάτων δ' αὖραι] Scrib. θυμιαμάτων δ' Αὖραι—Istud δὲ non habet Aristoph. sed addend. ex Suida. Emendand. Schol. Aristoph. 1714. λείπει δὲ τὸ πνέουσι. Imo leg. λέγει δὲ τὸ πν. *significat autem* πνέουσι, nam hæc est interpretatio διαφαίνουσι. Ceterum ad h. l. respexit Dio Chrys. p. 52. TOUP.

[k] αὖραι] ὧραι B.E.

F [l] Ζήτει—ἀηδίαν om. A.C.

[m] Δυσωδίαν νόμ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam supra v. Δυσωδία, ubi suus ei locus est. KUST.

[n] ὑποβλέπων] ὑποβλέπων A.B.E. Hesych. cum Schol. Homer. Od. α'. 115. unde desumpsit Suidas. ἐπιβλέπων C.

[o] Ὅμηρος] Il. ι'. 160. KUST.

[p] ἐμφαντικὸν πλήθους] πλήθους ἐμφαντικὸν A.C. et sic Schol. Ven. unde Suidas. ἐμφ. πλ. λαμβάνει M.

G ΟΣΟΝ ΟΥΠΩ] Polyæn. p. 227. προσβάλλειν ὅσον οὔπω μετὰ τάσ. Ita leg. Vid. p. 118. Theophylact. Ep. p. 11. ed. Meurs. TOUP. Exempla quædam hujus locutionis collegit Bergierus ad Alciphr. I. 10. Ὅσον οὔπω—αἰτίαν καὶ αὖθις om. C.

[q] ὅσον ὅσον: ὀλίγον ὀλίγον. ὅσον· πολὺ πλέον manus rec. in B. marg. Ὅσῳ καὶ ὁπόσῳ om. C.

ΟΣΩΙ ΠΛΕΟΝ ἭΜ.] Confer Nostrum supra v. Ἥμισυ. KUST.

[r] σπέρματος] Delevi statim cum A., Λέγεται δὲ καὶ ΧΕΔΡΟΨ τὸ ὄσπριον, παρὰ Θουκυδίδῃ. Vid. infra v. Χέδροψ.

H [s] Καὶ ὀσρόης] Hæc om. A.

ΟΣΤΑ: Τροπικῶς, οἱ λογ.] Ex Theodoreto in Psalmos. KUST. Psalm. VI. 2. paululum mutata oratione. Nimirum rectius ille sic habet, αὐτὰ φέρει τὸ σῶμα, τροπικῶς τοὺς λογισμούς, δι' ὧν τὸ ζῶον ἰθύνεται etc. ERNEST. Post h. gl. delevi ΟΣΤΑ ΓΙΓΑΝΤΩΝ: Ζήτει ἐν τῷ ΜΗΝΑΣ. Ζήτει ὀστᾶ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου ἐν τῷ ἈΡΓΟΛΑΙ, cum A.

[t] Λέγεται] Seqq. om. C.

ΟΣΤΑΝΑΙ: Οὗτοι πρώην παρὰ Πέρσ.] Nota hæc prorsus est mutila, et vix sensum aliquem habet, quam compilator excerpsit ex Laërtii Proœmio, ubi sic legitur: Ἑρμόδωρος δ' ὁ Λυδός φησι, μετ' αὐτὸν (Ζωροάστρην) γεγονέναι πολλούς τινας Μάγους κατὰ διαδοχήν, Ὀστάνας, καὶ Ἀστραμψύχους, καὶ Γωβρύας, καὶ Παζάτας. Hinc clara lux Suidæ affulget. KUST.

[u] Ζήτει etc. om. A.C.

ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ] Confer Nostrum infra v. Ὠστία, et Suicerum in Thes. Eccles. v. Ὀστιάριος. KUST. Delevi post ἀξιώματος cum A., Οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου ὠστιάριος· παρὰ τὸ ὠθεῖν. Ad quæ verba monuit Kusterus, inepte hujus vocis etymologiam ex Gr. lingua arcessiri.

ΟΣΤΙΝΟΙΣ: Τοῖς αὐλ.] Ex Schol. Aristoph. Ach. 863.

[x] ἀπὸ τῶν ἐλαφείων ὀστῶν] Confer Hesych. v. Κάκτος. KUST.

[y] φυσᾶτε] φυσῆτε A.B.E.C.M.

ΟΣΤΑΙΓΓΕΣ] Callim. fragm. 12. *capilli*. Apollon. Rhod. I. 1297. TOUP.

[z] ἐξερευνᾶν] καὶ ἐρευνᾶν A.

ΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟΣ: Οἱ κακονούστατοι τ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 851.

[a] κακονούστατοι] Sic recte habent mss. Paris. itemque Scholiastes Aristophanis. At priores editt. male, κακουργότατοι. KUST.

[b] Ἐν ὀστράκοις] ἐν om. A.C.E. Schol. Tum γὰρ om. C.

ΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟΣ φυγῆς διαφ.] Et hæc leguntur apud enarratorem comici, loco laudato. KUST. Eum invenit Achilles, Lysonis filius. Ptol. Heph. Καιν. ἱστ. ap. Phot. c. 190. REINES. Conf. Meier. Hist. Jur. Att. p. 97. Schöman. de Comitiis p. 243. seqq.

[c] ἐδημεύοντο] δημεύονται A.B.C. Schol. et mox ἀφαιρεῖται pro ἀφῄρει.

[d] Ὅτι Κίμων] Eadem supra v. Κίμων. Desunt C.

ΟΣΤΡΑΚΟΔΕΡΜΟΙ] Vid. Ælian. N. A. XI. 37.

Ὀστράκου περιστροφή: Παροιμία, ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγομένη. Εὐνάπιος·

Ὥσπερ ὀστράκου [e]μεταπεσόντος ἐπὶ τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις.

Ὄστρεα:

[f]Τραϊανῷ ἐν Πάρθοις ὄντι, καὶ τῆς θαλάσσης ἀπέχοντι ἡμερῶν πολλῶν ὁδὸν, Ἀπίκιος ὁ ὀψοφάγος ὄστρεα νεαρὰ διεπέμψατο, ὑπὸ σοφίας τεθησαυρισμένα.

Ὀσφραντικὸν αἰσθητήριόν ἐστιν, ἡ κατὰ τὰ ἐμπρόσθια τοῦ ἐγκεφάλου μαστοειδὴς ἀπόφυσις, μετὰ τὰ [g]ὁμοιοειδῆ ὀστέα ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον. Γίνεται δὲ ἡ ἀντίληψις τῶν ὀσμῶν [h]διὰ τῆς διόσμου τοῦ ἀέρος [i]δυνάμεως.

[k]Κατέκειτ' ὀσφραινόμενος.

Οἱ γὰρ ὑπὸ φόβου ἐκλυόμενοι, ὀσφρήσει τὸν πόνον παύουσιν· ὁ δὲ πόνος αὐτοῖς ἐκ καρδίας γίνεται.

Ὀσφραίνομαι: Γενικῇ.

Ὀσφύς:

Ὄσχεος: Ὁ περὶ τὰ αἰδοῖα τόπος.

Ὀσχοφόροι: Δύο ἦσαν τῶν γένει καὶ [l]πλούτῳ προεχόντων. Ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι βότρυς ἐξηρτημένους ἔχον· ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν.

Ὄττα: Φήμη, μαντεία, θεία κληδών. Καὶ ὀττεύεσθαι, τὸ μαντεύεσθαι.

[m]Ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὀττευσάμενος, εἰς ἔννοιαν ἦλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου.

Ὅτ' ἄν σε καιρὸς εἰσάγῃ: [n]Ὅταν σε καιρὸς καλῇ.

Ὅταν σύ ποι ἄλλοσε [o]χάσκῃς: Ἀντὶ τοῦ, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχῃς.

Ὀτέοισιν: Οἷς τισιν.

Ὀττευομένη: Κληδονιζομένη, [p]οἰωνιζομένη, μαντευομένη.

[q]Ἐξ αὐτῆς [r]δὲ τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀττευόμενοι, εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους [s]ἐνέπιπτον.

Ἤτοι, τὸ ὀρνεοσκοποῦντες.

Ὀττευσάμενος: Οἰωνισάμενος, μαντευσάμενος.

Ὀττεία: Ἡ μαντεία.

Ὁτίη τί: Ἀντὶ τοῦ, διατί. Τὸ δὲ τὶ, περιττόν. Ἀριστοφάνης [t]Νεφέλαις.

Ὅτι μ' εἰδέναι: Ἀντὶ τοῦ, ὅσον ἐμὲ εἰδέναι.

Οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν, [u]ὅτι κἀμ' εἰδέναι.

Ὅτι νόμος ἐστὶν, ὑπὲρ μ' ἔτη γενόμενον χορηγεῖν παισίν.

Ὅτι ξένους τινὰς [x]ἑαυτοῦ αἰχμαλώτους, σκάπτοντας ἐν τῷ Φιλίππου ἀμπελουργίῳ, καὶ [y]δεδεμένους, παρὰ πότον ἐξῃτήσατο παρὰ Φιλίππου [z]Σάτυρος, Αἰσχίνης μὲν ἐν τῷ [[a]περὶ] Παραπρεσβείας φησίν. Ὁ δὲ [b]Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου λέγει, ὅτι [c]τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἐξῃτήσατο· καὶ ἔοικε μᾶλλον ἀληθεύειν. Καὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ἔν τινι τῶν πρὸς Φίλιππον ἐπιστολῶν λέγει·

Σατύρῳ τῷ ὑποκριτῇ τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ἀφῆκεν.

ΟΣΤΡΑΚΟΥ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ] Aliter proverbium hoc explicat Diogenianus Centur. VI. 95. quem vide. Confer etiam Eustath. ad Iliad. σ'. p. 1161. KUST. Ita ut Suidas Schol. Platon. p. 179. Vid. ib. p. 59. Adde Boissonad. ad Eunap. p. 364 et ad fr. 47. Wyttenbach. ad eundem scriptorem p. 299.

[e] μεταπεσόντος] λεγομένη πεσόντος C.

[f] Τραϊανῷ ἐν Πάρθ.] Hæc sunt verba Athenæi lib. I. c. 7. p. 7. ut Pearsonius observaverat. KUST.

ΟΣΦΡΑΝΤΙΚΟΝ αἰσθητ.——ὡς ἐπὶ τὸ ἔνδον] Hæc leguntur apud Philoponum in lib. II. Aristot. de Anima, M. 4. a. Confer etiam Nostrum supra v. Δίοσμος. KUST.

[g] ὁμοιοειδῆ ὀστέα] Mendose. Scribendum enim est, ἠθμοειδῆ ὀστέα, ut habet Philoponus loco laudato. Vel potius, ἠθμοειδῆ, per η. Quænam autem ossa vocentur ἠθμοειδῆ, præter alios docet Stephanus in Thesauro: ad quem lectorem remitto. KUST. ὁμοειδῆ A.

[h] διὰ τῆς] ὡς διὰ τοῦ C.

[i] δυνάμεως] Statim delevi Καὶ γὰρ δίοσμός ἐστιν ἡ διαπορθμευτικὴ δύναμις τῶν ὀσφραντῶν, παρὰ Θεοφράστῳ. Οὐκ ἔστι δὲ ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου ἀπόφυσις, ἢ ἀπόθεσις, cum A., quæ supra leguntur v. Δίοσμος p. 1023 B.

[k] Κατέκειτ'] κατάκειτ' A.C. Seqq. sunt ex Aristoph. Ran. 492. et Schol. in eum locum. Monuit Abreschius.

ΟΣΦΥΣ] Delevi cum A.B.E., Τὰ πλησίως τοῦ γλουτοῦ. Ἢ ἡ ῥάχις, ἢ ἡ ψόα. Ὡς μὲν Ἀριστοτέλης, ἡ ἴση πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυκυῖα, ἰσοφύς τις οὖσα. Ὡς δὲ Ἀπολλόδωρος, οἱονεὶ ὀστοφυὴς οὖσα. Ὀστώδης γάρ ἐστι., quæ leguntur apud Etymol. M. ut vidit Kusterus.

ΟΣΧΕΟΣ] Ὄσχιον C.

ΟΣΧΟΦΟΡΟΙ: Δύο ἦσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[l] πλούτῳ] τῷ πλούτῳ C.

ΟΤΤΑ καὶ ΟΣΣΑ] καὶ ὄσσα om. A.B.C. Timæum c. n. Ruhnkenii p. 197. Schol. Platon. p. 229.

[m] Ὁ δὲ τὸ μέλλ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. KUST. Fr. Hist. 55.

[n] Ὅταν] ὅταν σε A.B.E.C.

[o] ΧΑΣΚΗΙΣ] Hanc lectionem ex mstis Paris. revocavi. Ante enim male legebatur, σχάσῃς. KUST. Recte vir doctissimus. Ita enim legitur hic locus apud Aristoph. Equit. 1029. TOUP. Deest gl. C.

ΟΤΤΕΥΟΜΕΝΗ] Respexit, opinor, Suidas Dionys. Halic. Ant. p. 556. τὴν τότε συμβᾶσαν αὐτῇ τύχην ὀττευομένη. TOUP. Sed vid. Schol. Aristoph. Lys. 597.

[p] οἰωνιζομένη om. A.

[q] Ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς τ.] Et hoc fragmentum Valesius Polybio tribuit. KUST. De legatis, qui Carthaginem re infecta redierant. Vide Appian. TOUP.

[r] δὲ τῆς τῶν] γὰρ τῆς τῶν C.

[s] ἔπιπτον] ἐνέπιπτον A.C. Mox τὸ post ἤτοι A.B.E.C.

ΟΤΤΕΙΑ] Dion. Hal. p. 30. TOUP.

[t] Νεφέλαις] Ver. 782. Statim delevi cum A.C., Ζήτει τὴν ΔΙΟΤΙ πρὸς τὸ ΟΤΙ διαφορὰν ἐν τῷ ΔΙΟΤΙ.

[u] ὅτι κἀμοὶ εἰδέναι] Scribe, ὅτι κἀμ' εἰδέναι. Quomodo recte legitur apud Aristoph. Eccles. 350. unde hunc versiculum desumpsit Suidas. Idem autem ὅτι κἀμὲ εἰδέναι est ὡς κἀμὲ εἰδέναι. Quemadmodum locutus est Comicus in Thesmoph. 34. Μὰ τὸν Δί' οὔτοι γ', ὥστε κἀμέ γ' εἰδέναι. TOUP. κἀμ' A.E.

ΟΤΙ ΝΟΜΟΣ] Sunt hæc Harpocrationis. REINES.

ΟΤΙ ΞΕΝΟΥΣ τινὰς ἑαυτ.] Ex Harpocratione. KUST.

[x] ἑαυτοῦ] ἑαυτῷ B.E.M. Phot.

[y] δεδεμένους] δεμένους A. δεσμίους B.E. edd. ante Kuster.

[z] Σάτυρος] Vid. in Φωκίων. HEMST.

[a] περὶ παραπ.] περὶ om. A.E.

[b] Δημοσθένης] P. 401, 16. ubi vid. Taylor.

[c] τὰς Ἀπολλοφάνους θυγ.] Libanius Declam. XIV. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ πρὸς τὰς Ἀπολλοφάνους θυγατέρας ποιῆσαί τι παραπλήσιον· ἀφεῖναι γὰρ αὐτὰς Σατύρῳ τῷ τῆς κωμῳδίας ὑποκριτῇ. De clementia Philippi loquitur. KUST. Ex Valesio ad Harpocr.

ibid. Apollophanes Pydnæus, unus ex iis, qui Alexandrum Mac. Philippi fratrem interfecerant, Demosth. Or. de Fals. Leg. (p. 402.) Ejus filiæ a Satyro in libertatem sunt restitutæ (p. 401.) REINES.

Ὅτι παιδὶ καὶ γυναικὶ οὐκ ἐξῆν [d]ἐμβάλλειν πέρα A
[e]μεδίμνου κριθῶν.

Ὅ τι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῆι πόλει: [f]Ἀριστοφάνης. Τουτέστιν, εὐγενεῖς.

Ὅτι πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ κτησαμένου αἱ πρὸς τοὺς δούλους λαγχάνονται δίκαι.

Ὅτι ῥά: Ὅτι δή.

Ὅτι τὰ ἐπικηρυττόμενά [g]τισι χρήματα ἐπὶ τῶν βωμῶν ἐτίθετο.

B Ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῷον οἶκον οὐκ ἦσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους [h]καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου.

Ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ εἶχον [i]ἐξουσίαν εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων, Δημοσθένης τε ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ὑποσημαίνει, καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ιγ'. τῶν Νόμων.

C Ὅτι χιλίας ἐζημιοῦντο αἱ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἀκοσμοῦσαι γυναῖκες.

Ὀτλήσοντες: Ὑπομενοῦντες, κακοπαθήσοντες. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [k]Ἔνδικον ὀτλήσαντες ἀεὶ πόνον. Ἐξ ὑμέων γὰρ,
> φεῦ, πυρὸς ἐς τόσσην ἤλθομεν ἐργασίην.

Ὄτλος: Ἡ κακοπάθεια. Καὶ ὀτλεύω, τὸ κακοπαθῶ.

> [l]Τάλας, ἐφώνει, μόχθου εἶον ὀτλεύεις.

D Ὄτοβον: Ὅμαδον, ἦχον.

> [m]Οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον.

Καὶ αὖθις·

> [n]Περίσταται διαπρύσιος ὄτοβος.

Ὀτοτύζειν: Θρηνεῖν.

Ὅτου χάριν: Τίνος ἕνεκεν.

Ὅτωι γὰρ φίλον: Ὧι τινι ἀρέσκει.

> [o]Ὅτῳ δὲ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
> [p]κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ ταῦτα.

Καὶ,

> Ὅτῳ ἂν αὐτὸν τιμωρήσαιντο.

Ἀντὶ τοῦ, [q]πῶς, καὶ ᾧ τινι.

Ὀτραλέως: Σπουδαίως.

B Ὁ τρέσας: [r]Ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλήθη, ὃς σὺν [s]Εὐρύτῳ [t]τοὺς ὀφθαλμοὺς οὐκ ἐκοινώνησε τῆς τῶν Περσῶν μάχης.

Ὀτρῆος:

Ὀτρηρός: Ταχὺς, δραστήριος, ὀξύτατος.

Ὀτρίχας: Ὁμοιότριχας.

Ὁ τρυγίας: Παρὰ τῇ Γραφῇ, τὸ ἔσχατον τῆς ὀργῆς.

C Ὁ [u]τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται: Ἐπὶ τῶν χρηστὰ ἐπαγγελλομένων περί τινων ὑποθέσεων.

Ὀτρυγήφατος: Ὁ Δημητριακὸς καρπός.

Ὀτρύνοντος: Κελεύοντος. [[x]Καὶ ὀτρύνω, αἰτιατικῇ.]

Οὗ: Τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου.

> [y]Οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου,
> μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προυστάλης [z]ὁδόν.

D Ἀντὶ τοῦ, προῆλθες μακροτάτην ὁδὸν, ἢ ὡς ἔπρεπε γέροντι. Καὶ αὖθις·

> [a]Δειξάτω, οὗ κεῖται Ὁμήρου ῥαψῳδιῶν στίχος. Ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἴωνα δικῶ τὸν ῥαψῳδὸν ἐξευρεῖν.

Οὗ: [b]Ὅτι δισσῶς [c]τοῦ οὗ ἕνεκα λεγομένου, τοῦ τε οὗ, καὶ τοῦ ᾧ. Ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ, φησὶ, τέλος ὡς

ὍΤΙ ΠΑΙΔΙ] Ex Harpocrat.

[d] ἐμβάλλειν] Scribe, συμβάλλειν: ut habet Hapocratio. KUST.

[e] κριθῆς μεδίμνου] μεδίμνου κρι[θ] A. μεδίμνου κριθῶν Photius, Harpocrat.

[f] Ἀριστοφάνης] Eccles. 52. Ὁρῶ προσιούσας χ' ἑτέρας πολλὰς πάνυ Γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει. Confer etiam Nostrum infra v. Ὄφελος. KUST. Hanc formulam illustrat Hemsterhus. ad Lucian. Tim. c. 55.

ὍΤΙ ΠΡΟΣ Τ.] Ex Harpocr. qui κεκτημένου pro κτησαμένου. REINES.

[g] χρήματά τισι] τισι χρήματα A. Phot.

ὍΤΙ ΟΙ ΠΟΙΗΤΟΙ Π.] Ex Harpocratione. Confer Petitum in Commentar. ad Leg. Att. p. 141. 142. KUST.

[h] καταλίποιεν] καταλείποιεν A.B.

ὍΤΙ ΟΙ ἉΛΟΝΤ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. KUST.

E [i] ἐξουσίαν om. A. Photius, Harpocr. ms. Pal. Pro ea v. duo mss. alii Harpocrationis præbent φρόντισιν.

ὍΤΙ ΧΙΛΙΑΣ ἐζημ.] Vide Petitum de Leg. Att. Tit. de Adulteriis, p. 467. KUST. Reinesius citat Harpocrat. et Polluc. VIII. 9, 112.

[k] Ἔνδικον ὀτλ.] Anthol. Pal. V. 226.

ὈΤΛΟΣ] Ante h. gl. delevi, ὈΤΛΟΙ: Οἱ πλόκαμοι, cum A.B.E. Quæ fortasse irrepsit huc e Zonara, ubi ὄτλοι. Pro πλόκαμοι malebat Toupius μοχθοί, collato Hesychio.

[l] Τάλας] Ex Babrio. Tyrwhitt. p. 37.

ὈΤΟΒΟΝ] Ὄτοβον A.B. Mox καὶ αὖθις etc. om. A.

[m] Οὔτε γλυκὺν αὐλ.] Sophocl. Aj. 1202.

[n] Περίσταται διαπρ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1478. Vide etiam supra v. Ἀμφίσταται. KUST.

ὈΤΟΤΥΖΕΙΝ] Aristoph. Pac. 1011.

ὍΤΟΥ ΧΑΡΙΝ] Aristoph. Plut. 260. 281.

[o] Ὅτῳ δὲ μὴ τ.] Sophocl. Aj. 1038. ut Portus monuit. Ibi autem versus posterior rectius sic legitur: Κεῖνός τ' ἐκεῖνα στεργέτω, κἀγὼ τάδε. KUST.

[p] ἐκεῖνος τἀκεῖνα] κεῖνός τἀκεῖνα A.C. κεῖνός τε κεῖνα B. κεῖνος τἀκεῖνα E. Mox κἀγὼ δὲ τ. A.C.

[q] ὅπως καὶ ἀντὶ τοῦ] πῶς καὶ A. πῶς item C. Mox delevi cum A.B.E. ὈΤΤΟΤΟΙ: Ἀντὶ τοῦ, φεῦ.

[r] Ὁ Ἀριστόδημος οὕτως ἐκλ.] Vide Herod. VII. 231.

[s] Εὐρύτῳ] Scribe, Εὐρύτῳ. Vide Herodotum loco laudato. KUST. Εὐρύτῳ A.

[t] τοὺς ὀφθαλμοὺς] Excidisse hic vocem νοσῶν, colligi potest ex iis, quæ Herodotus loco laudato narrat. KUST.

F ὈΤΡΗΟΣ] Homerus Il. γ'. 186. KUST. Delevi Ὄνομα κύριον, οὗ ἡ εὐθεῖα, Ὀτρεύς, cum A.B.

ὈΤΡΙΧΑΣ] Homerus Il. β'. 765. KUST.

Ὁ ΤΡΥΓΙΑΣ: Παρὰ τῇ Γρ.] Psalm. LXXIV. 9. Vide infra v. Τρυγίας. KUST. παρὰ τῇ Γραφῇ om. C.

[u] ΤΡΥΓΗΤΟΣ] τρύγοιπος A.B.E. cum Aristoph. Plut. 1088.

G ὈΤΡΥΓΗΦΑΤΟΣ: Ὁ Δημητρ.] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui ex Lexico Photii inedito sic suppleri et emendari potest: Ὀτρυγηφάγος: Ὁ κριθοφάγος. Ἀρχίλοχος. Κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο. Τρύγη γὰρ, ὁ Δημητριακὸς καρπός. Etymologus: Ὀτρυγηφάγος: Τρύγη ὁ Δημητριακὸς καρπὸς ἐξ οὗ τρυγηφάγος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο', ὀτρυγηφάγος. Vide etiam Hesychium. KUST. Ὀτρυλήφατος A.

[x] Καὶ ὈΤΡΥΝΩ] Hæc om. A. σε addit E. post ὀτρύνω.

[y] Οὗ κῶλα κάμψ.] Sophocl. Œdip. Colon. 19. κάμψον E.M. κάμψαν C. mox ἀξέστου C.E.

[z] ὁδόν] Ita Bas. C.D. et ni fallor A.B. ὁδοῦ E.M.

H [a] Δειξάτω, οὗ κεῖται Ὁμ.] Hæc sunt verba Synesii in Encomio Calvit. p. 82. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. Vid. Leopardi Emend. II. 19. qui in Suida reponit ἐξευρήσειν ex Synesio. Leopardum citat Reinesius.

[b] ὍΤΙ δισσῶς τοῦ οὗ ὁ.] Cum hoc loco conferenda sunt ea, quæ Suidas habet infra v. Τέλος. Ceterum, ne oratio pendeat, prima articuli hujus verba sic scribenda sunt, Ὅτι δισσῶς τὸ οὗ ἕνεκα λέγεται, τό τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ, &c.

οὗ· τὸ δὲ ζῶον, ὡς ᾧ. Ποιεῖ γὰρ τὸ ὀργανικὸν σῶμα ἡ [d]φύσις τῆς μὲν ψυχῆς ἕνεκα, ἵνα χρῆται αὐτῷ ὡς τέλος ἡ ψυχὴ, ὡς οὗ. Τέλος δὲ ὡς ᾧ, τὸ ἔμψυχον. Ὥστε γὰρ ἀνεμποδίστους εἶναι [e]τῷ ζώῳ τὰς ἐνεργείας, πάντα ποιεῖ ἡ φύσις. Ἡ τοίνυν οὕτως τὸ οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἢ ἄλλως. Οὗ μὲν ἕνεκα, τῆς [f]κοσμοποιίας, καὶ τῆς ἀϊδιότητος· τούτου γὰρ πάντα ἐφίεται. Ὧι δὲ, τῇ ψυχῇ· [g]ταύτῃ γὰρ παρασκευάζει εἰς χρῆσιν τὸ ὄργανον· ὅπερ καὶ μᾶλλόν ἐστιν ἀληθέστερον.

Οὐαλεντινιανὸς, Ῥωμαίων βασιλεὺς, Χριστιανὸς, καὶ τὰ τοῦ ὁμοουσίου φρονῶν, οὐδὲν τοὺς ἐναντίους ἠδίκει. Ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὸ νομοθετεῖν ἑτοιμότατος, [h]φροντίζων καὶ τῆς τῶν θησαυρῶν δικαίας ὑποδοχῆς· πρὸς δὲ ταῖς τῶν ἀρχόντων αἱρέσεσιν ἀκριβὴς, καὶ [i]τιμωρίαις τῶν ἀπειθούντων ἀπαραίτητος· [k]ἐπὶ δὲ τοῖς πολέμοις ἄριστος. Ὁ δὲ Οὐάλης τῆς Ἀρείου δόξης μεταποιούμενος, πολλοὺς ἐξορίαις [l]ὑπέβαλε· καθ' ὃν χρόνον τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Λιβέριος προειστήκει, τῆς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ἀθανάσιος, καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, Εὐδόξιος, τῆς Ἀρείου θρησκείας διδάσκαλος.

Οὐαλεντινιανὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος διὰ τῆς μητρὸς Ἰουστίνης παρετράπη τῆς ὀρθῆς πίστεως, καὶ ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας· καὶ ἐλθὼν πρὸς Θεοδόσιον, ἐπαιδεύθη τὴν ὀρθὴν πίστιν. Ἔλεγε γὰρ αὐτῷ ὁ Θεοδόσιος, τὴν βασιλικὴν παράταξιν ἑστάναι, οὐ δι' ὅπλων, ἀλλ' ἐξ ἀγαθῶν προφάσεων. Καὶ, Οἶδα, φησὶν, Οὐαλεντινιανὲ, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων ἡσυχάζοντος τοῦ στρατοπέδου τὴν νίκην κατορθωθεῖσαν, καὶ τοὺς πολεμίους ὑποταγέντας, ὑποτελεῖς γεγενῆσθαι, [m]τοῦ προλαβόντος κινδύνου. Οὕτω καὶ [n]Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἀνορθωθεὶς Λικίνιον τὸν τύραννον ἐν ναυαγίᾳ διέφθειρεν, οὕτω καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ σὸς πατὴρ εὐτυχέστερον τὴν βασιλείαν καὶ ἀβλαβῆ παρὰ τῶν πολεμίων ἰθύνων [o]ἐτέλεσε, τοῦ Θεοῦ ἐκδικοῦντος αὐτὸν, καὶ μάχας ἀναριθμήτους καὶ νίκας ἀπίστους ἐδέξατο, πολλοὺς βαρβάρους [p]διαφόρως ἀνελών. Οὐάλης δὲ ὁ θεῖος ὁ σὸς, τὸν Θεὸν διασπαράττων, ἐμίανε τὴν ἐκκλησίαν ὁ βέβηλος, διὰ τῆς σφαγῆς τῶν ἁγίων, καὶ ἐξορίας τῶν ἱερέων· ὃς τῇ τοῦ Θεοῦ βουλήσει ὑπὸ τῶν Γότθων πολιορκηθεὶς, ἐκαύθη. Ὀρθῶς τὸν Χριστὸν [q]σέβει ὁ [r]ἀδίκως σε ἐκβαλών. Ἡ σὴ ἀπιστία Μαξίμῳ εὐχέρειαν συνήνεγκεν. [s]Εἰ τὸν Χριστὸν οὐ βλέπομεν, τίνα παρακαλέσομεν μαχόμενοι; Ταῦτα καὶ πλείω τούτων νουθετήσας Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν μετήγαγεν.

Οὐάλης, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Ὃς κακοδοξῶν, καὶ συγκροτῶν τοὺς αἱρετικοὺς, εἰς τὴν ὁδὸν τῶν ἰδίων πατέρων ἐπορεύετο. Καὶ γὰρ ἐπισκόπους εἰς ἐξορίαν ἔπεμπε, καὶ πρεσβυτέρους, καὶ διακόνους, καὶ μοναχοὺς, Τατιανοῦ τότε ἄρχοντος Ἀλεξανδρείας· καὶ πολλοὺς τῶν Χριστιανῶν ἐβασάνισε, καί τινας πυρὶ παρέδωκε. Ταῦτα δὲ πάντα μετὰ τὴν τελευτὴν [t]τοῦ Ἀθανασίου. Οἱ οὖν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὀρθόδοξοι, ἐλεηθήσεσθαι νομίζοντες ὑπὸ Οὐάλεντος, πρεσβείαν [u]ἔστειλαν πρὸς αὐτὸν ἐν Νικομηδείᾳ τυγχάνοντα, [x]ὀγδοήκοντα ἱερατικοὺς ἄνδρας, ὧν ἡγοῦντο Θεόδωρος, καὶ [y]Κουρβασὸς, καὶ Μενέδημος· οὓς ἅπαντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆναι προσέταξε. Καὶ πάντες σὺν τῇ νηῒ κατεφλέχθησαν, μέχρι Δακιβίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος, κἀκεῖσε διαλυθέντος.

Ἐπὶ τοῦ βδελυροῦ Οὐάλεντος [z]Λούκιός τις ἐπίσκοπος, τῆς τῶν Ἀρειανῶν αἱρέσεως, παραχρῆμα ὡς λύκος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπεπήδησεν. Ὁ δὲ Πέτρος εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέφυγεν. Ὁ δὲ Λούκιος τοσαῦτα ἐνεδείξατο, οἷα οὐδὲ ἐν τοῖς διωγμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο· τρεῖς γὰρ χιλιάδας ἀπέστειλεν κατὰ τὴν ἔρημον ἀναιροῦντας καὶ πορθοῦντας τοὺς θεοσεβεῖς ἄνδρας.

Οὐ ἀρᾶς: Οὔ τινος κατάρας.

Οὔαρος, [a]Λαοδικεὺς, σοφιστὴς, σύγχρονος Πολέμωνος, καὶ ἄλλων.

Οὐάρωνος: Ὄνομα κύριον.

Οὐ γὰρ ([b]ἀλλά:) Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ἀντὶ τοῦ, [ἀλλὰ] καὶ γὰρ, Ἀττικῶς· ὡς Καλλίμαχος·

> [c]Ἀκούσαθ' Ἱππώνακτος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἥκω.

Ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ ἥκω. [d]Καὶ ἐν Βατράχοις,

> Οὐ γὰρ ἀλλὰ,

Sumpta autem hæc sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima. KUST.

[c] τοῦ] τὸ A.C.

[d] φύσις] ἡ φύσις A.B.C.

[e] τῷ ζώῳ] τῶν ζώων A.

[f] κοσμοποιίας] κομποιίας E. cum οὐκ οἶδα τί βούλεται in marg.

[g] Ταύτῃ γὰρ] γὰρ om. C.

ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΣ, Ῥωμαίων βασ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Excerptis historicis a Valesio editis, p. 846. KUST.

[h] φροντίζων] φοντίζων B.E.

[i] τιμωρίαις] τιμωρίαις A.

[k] ἐπὶ δὲ] ἐπί τε A.

[l] ὑπέβαλε] ὑπέβαλλε A.

[m] τοῦ προλαβόντος κινδύνου] Hæc cum præcedentibus non satis cohærent, et locus videtur esse mutilus. KUST. Excidit forte ἄνευ vel δίχα.

[n] Κωνσταντῖνος] ὁ Κωνστ. A. qui mox Λικίννιον.

[o] ἐτέλεσε] Portus recte monuit, scribendum esse, διετέλεσε. KUST.

[p] διαφόρως] διαφόρως A.

[q] σέβεται] σέβει A.B. σέβειν E.

[r] οὐκ ἀδίκως] οὐκ om. A.B.E.

[s] Εἰ τὸν Χριστὸν οὐ βλ.] εἰς τὸν Χριστὸν βλάπτομεν A. οὐ om. B.E.

ΟΥΑΛΗΣ, βασιλεὺς Ῥωμ.] Unde hæc Suidas? KUST.

[t] τοῦ Ἀθανασίου] τοῦ om. A.E.

[u] ἔπεμψαν] ἔστειλαν A.

[x] πέμψαντες] π A.

[y] Κούρβαγος] Οὔρβανις Socrat. Hist. Eccl. IV. 16. Sozomen. VI. 14. HEMST. Conf. Wesseling. Itin. Hierosol. p. 572. Κουρβαὸ A.B.E.

[z] Λούκιός τις ἐπισκ.] Sc. episcopus Alexandrinus. Red. ad Chron. Alex. p. 9. REINES.

ΟΥ ἈΡΑΣ] Deest gl. A.

ΟΥΑΡΟΣ] De hoc vide Philostr. lib. II. de Vit. Sophist. p. 615. KUST.

[a] Λαοδικεὺς om. E.

[b] ἈΛΛΑ om. A.C.E. Nubium locus est v. 232. Mox ἀλλὰ ante καὶ γὰρ om. E. cum Schol. Aristoph.

[c] Ἀκούσαθ' Ἱππ.] Est versus Hipponactis, quem citat etiam Hephæstio, p. 17. ubi de choliambo agit. Confer Bentleium ad Fragm. Callim. 92. KUST. ἀκούσαντες A.

[d] Καὶ ἐν Βατάχοις] Seqq. exhibui cum A.C. Edidit Kusterus ΟΥ ΓΑΡ ἈΛΛΑ: ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ, Ἀττικῶς. Ὁ δ' εἶπεν· Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς. (Aristophanis Ran. 58.) Ἀντὶ τοῦ, ἔχω γὰρ κακῶς. Τὸ δὲ ἈΛΛΑ παρέλκει.

ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ, Ἀττικῶς. Ἀντὶ τοῦ ἔχω γὰρ κακῶς. Ὁ δὲ εἶπεν,

Οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς.

Τὸ [redacted] ἀλλὰ παρέλκεται καὶ ἐν Βατράχοις·

Οὐ γὰρ ἀλλὰ [e] πειστέον.

[f] Ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ πειστέον. Οὐδαμῶς, φησὶν, ὀφείλεις λέγειν, ἀλλὰ καὶ διδόναι, ἵνα σοὶ πιστεύσω, ὅτι ἀληθῶς ἐπαγγέλλῃ μοι αὐτὰ διδόναι. Καὶ ἐν Θεσμοφοριαζούσαις·

[g] Οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία.

ΟΥ ΓΑΡ ἌΚΑΝΘΑΙ: [h] Λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων, ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

ΟΥ ΓΑΡ [i] Μ' ΟΥ 'ΣΤΙΝ ἈΛΛ' ἈΚΟΥΣΤΕΑ: Τὸ τέλειον, Οὐ γὰρ ἀλλά μοι ἐστὶν ἀκουστέα. Ἀντὶ τοῦ, πάνυ γάρ. Ἀριστοφάνης [k] Βατράχοις. Καὶ ἐν Ἱππεῦσιν·

Ἀπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.

Ἀντὶ τοῦ, καὶ γὰρ τοῦ παραθέντος ἡ χάρις.

ΟΥ ΓΑΡ ΠΕΙΣΕΙΣ, ΟΥΔ' ἨΝ ΠΕΙΣΗΙΣ: Καθ' ὑπερβολὴν λέγει. Κἂν πείσῃς, οὐχ ἕξεις ἡμᾶς πειθομένους.

[ΟΥΓΚΙΑ: Εἶδος μέτρου· ἢ σταθμός.]

ΟΥΔΑΜΑ:

[l] Καὶ μέντοι τῆς ἀδείας Ἐπίκουρος ἠνέγκατο μισθὸν οὐδαμὰ οὐδαμῇ μεμπτόν.

ΟΥΔΑΜΗ: Ἀντὶ τοῦ, οὐδαμόθι. Τηλεκλείδης Ἡσιόδῳ. Αἰλιανός·

Ὁ [redacted] ἀποκτείνει αὐτοὺς, καὶ [m] περισυλᾷ ὅσους ἐπηγάγοντο. Ἦν [redacted] κόσμος καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν [n] ἑκατέρου οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.

Καὶ αὖθις·

[o] Καὶ μαρτύρια ἐπάγονται οὐδαμῇ ἄσημα.

ΟΥΔΑΜΙΝΟΣ: [[p] Οὐτιδανὸς, εὐτελής.]

ΟΥΔΑΜΩΣ: Κατ' οὐδένα τρόπον.

ΟΥΔ' [q] ἈΠΟ ΓΕΙΣΩΝ ὟΣΕΝ: Ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

ΟΥΔΕ ΓΡΥ ΛΟΓΩΝ ἉΨΑΜΕΝΟΣ, ὍΣΑ ΓΕ ΕΙΚΟΣ ἘΣΤΙ

A ΤΑΙΣ ἘΠΙΣΤΟΛΑΙΣ ΣΟΥ ΤΕΚΜΗΡΑΣΘΑΙ: Ἰουλιανός.

ΟΥΔΕ ἩΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΔΥΟ: [r] Τοὺς Μολιονίδας ἔφυγε. [s] Δίων δὲ ἐν δευτέρῳ τῆς δευτέρας συντάξεως, Ἡρακλέα τὸν Ἰδαῖον Δάκτυλον, καταδείξαντα Ὀλύμπια, πρὸς δύο διαπυκτεύσαντα ἡττηθῆναι.

ΟΥΔΕΝ ἈΝΗΚΕ: Περισσὸν τὸ δεν. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀνῆκεν.

Οὐδὲν ἀνῆκεν εὔνους τε τῇ πατρίδι τῇ ἑαυτοῦ.

B ΟΥΔΕΝ ἈΝΙΕΙ:

[t] Αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει, παράδειγμα ἑαυτὸν ἀποδεικνὺς τῆς τε ἄλλης ἀσκήσεως, καὶ παντὸς ἔργου στρατιωτικοῦ.

Καὶ αὖθις·

Οὐδέν τι [u] πλέον ἀνίει ὁ νεανίας, τάς τε [x] προσβολὰς ἀνακόπτων, καὶ πᾶσαν βουλὴν ἀμαστηρίων διανοούμενος.

ΟΥΔΕΝ ἈΠΟ ΤΡΟΠΟΥ: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀπεικὸς, Ἀττικοί.

C ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΙΟΝ ἈΚΟΥΕΙΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ: Οὐ γὰρ τοιοῦτον ἐγὼ δύναμαι εἰπεῖν, οἷον ὁ νόμος.

[y] ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΙΟΝ, Ὦ ΦΙΛΗ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ: [z] Ἀντὶ τοῦ, τὸ κωλῦον.

ΟΥΔ' ἘΝ ΔΕΡΜΑΤΙ: Ἀντὶ τοῦ γυμνός. Ὑπερβολικῶς.

ΟΥΔΕΝ ΔΕ ΟΙΟΝ ἘΣΤ' ἈΚΟΥΣΑΙ ΤΩΝ ἘΠΩΝ: Τουτέστιν, οὐδὲν κωλύον ἐστὶ καὶ νῦν ἀκοῦσαι τῶν χρησμῶν.
D Οὕτως ἔλεγον τὸ λυσιτελοῦν. ΟΥΔΕΝ ΟΙΟΝ, οὐδὲν κωλύον.

ΟΥΔΕΝ ἘΛΑΤΤΟΝ:

Ὁ [redacted] ἐκήλει τοὺς ἀκούοντας οὐδὲν ἔλαττον, εἰ μὴ καὶ πλέον, [a] ἢ Ὀδυσσεὺς Ὁμήρου τοὺς Φαίακας. [b] Ὁ μέν γε Ἀλκίνους ἀπολογίας μεστὸς, ἐν μὲν ἐπινοίαις ἀληθευούσης, ἐν δὲ τῷ φανερῷ διαβεβλημένης εἰς τὸ ψευδέστερον.

E ΟΥΔΕΝ ἘΞ ἈΓΡΟΥ ΛΕΓΕΙΣ: Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲν εὐτελὲς, ἢ κοινόν.

ΟΥΔΕΝ ἘΣΤ' ἌΜΕΙΝΟΝ, ΟΥΔ' ἭΔΙΟΝ, Ἢ ΦΥΣΑΙ ΠΤΕΡΑ:

ΟΥΔΕΝΕΣ: Οἱ οὐδαμινοὶ τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ΟΥΔΕΝΕΙΑ, ἡ [c] ἀπανθρωπία.

---

[e] πειστέον] Ran. 501.
[f] Ἀντὶ τοῦ κ. γ. πειστέον om. A.
[g] Οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφ.] Eccl. 386.
ΟΥ ΓΑΡ ἌΚΑΝΘΑΙ] Confer Nostrum supra v. Ἀληλεσμένον. KUST. 2 seqq. gl. om. C.
[h] Λεγόμενον] λεγόμενα A. Photius.
[i] Μ' ΟΥΣΤΙΝ—ἈΚΟΥΣΤΕΑ] μου τιν'—ἀκουστέα A. Fere cum cod. Rav.
[k] Βατράχοις] Ver. 1211. Seqq. sunt ex Eq. 1202.
ΟΥ ΓΑΡ ΠΕΙΣΕΙΣ, ΟΥΔ' ἨΝ Π.] Aristoph. Plut. 600.
ΟΥΓΚΙΑ] Deest gl. A.C.
ΟΥΔΑΜΑ] Οὐδαμὰ A. et in exemp. Οὐδαμὰ οὐδαμῇ C. nec plura.
[l] Καὶ μέντοι τῆς ἀδ.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse discimus ex ipso Suida supra v. Ἐπίκουρος: ubi integer locus affertur. KUST. p. 1365 B.
[m] περισυλᾷ] περισυλοῖ A.C. Debebant περισυλᾷ.
[n] ἑκατέρου] ἑκατέρων C.
[o] Καὶ om. A. Statim omisi cum A.C., ΟΥΔ' ΑΙΜΑΤΙ ΚΛΑΙΩ: Ζήτει ἐν τῷ ΑΙΜΑΤΙ ΚΛΑΙΕΙΝ.
[p] Οὐτιδανὸς, εὐτελὴς om. A.C. Addit C. ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.
[q] ἈΠΟ ΓΗΣ ὪΝΗΣΕΝ] ἀπὸ γῆς ὤνησεν A. ἀπὸ γείσων ὗσεν Photius. ἀπὸ γῆς ὄνησις Apostol. XIV. 93. ἐπὶ γῆς ὤνησεν B. Mox τῆς ἐλαχίστου E.M. Deest hæc gl. et 2 seqq. C.
ΟΥΔΕ ἩΡΑΚΛΗΣ ΠΡ.] Vide paulo inferius v. Οὐδ' Ἡρακλῆς. KUST. Vid. Fischer. ad Platon. Phæd. c. 38. p. 378. Wyttenbach. ad eund. p. 237.
[r] Τοὺς Μολιονίδας ἔφ.] Ante τοὺς Μολ. addiderim, διότι: ut
F legatur, διότι τοὺς Μολ. KUST. τοὺς γὰρ Photius.
[s] Δίων] Dionem Chrysostomum intelligit Reimarus ad Dion. Cass. t. II. p. 1521. Rationes apud ipsum vide.
[t] Αὐτός τε οὐδὲν ἀνίει om. C.
[u] πλέον] πλεῖον A.
[x] προσβολὰς] προβολὰς A.C.
ΟΥΔΕΝ ἈΠΟ ΤΡΟΠΟΥ] Vid. Schol. Platon. p. 17. 166. Plures gl. h. l. om. C.
ΟΥΔΕΝ ΓΑΡ ΟΙΟΝ ἈΚΟΥΕΙΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ] Hæc sunt verba Demosthenis in oratione contra Midiam.
G KUST. P. 529, 11.
[y] Οὐδὲν γ.] Aristoph. Lysistr. 135. ὀφείλει λ. M.
[z] Ἀντὶ τοῦ, κωλύον] Hæc interpretatio aliena est a citato loco Aristophanis. Confer Lexica vulgata. KUST. Sic tamen Schol. τὸ κωλῦον A.
ΟΥΔΕΝ ΔΕ ΟΙΟΝ ἘΣΤ' ἈΚ.] Aristoph. Av. 967.
[a] ἢ Ὀδυσσεὺς] ἢ om. A.B.E.M. Ald.
[b] Ὁ μέν γε Ἀλκίνους ἀπολ.] Hæc corrupta sunt. KUST. Legendum forte, Ὁ μέν γε Ἀλκινόου ἀπόλογος εὐγλωττίας
H μεστός.
ΟΥΔΕΝ ἘΣΤ' ἈΜ.] Aristoph. Av. 786. ἢ φῦσαι πατέρα M.
ΟΥΔΕΝΕΣ] Euagrius p. 264. οὐδένες τῶν ἀνθρώπων. TOUP. Eupol. in Ἀνήρρησιν. HEMST. Deest gl. A.
[c] ἀπανθρωπία] Interpretatio inepta. Rectius, ἀσθένεια, vel εὐτέλεια: ut interpretatur Hesychius. KUST. Scribendum, Οὐδένεια: Ἀνανδρία. Error ortus ex compendio

A Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις:

Οὐδὲν ἦλθε ῥαψαμένη σκύτινον καθειμένον: Παρέλκει τὸ δὲν. Ἤθελε γὰρ εἰπεῖν, οὐκ ἦλθε, συνήθως.

Οὐδὲν ἦν παρά τ' ἄλλα πλὴν ὁ χρυσός:

Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο: Φασὶν Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πιστεύσαντά τε τῇ
B ἑαυτοῦ δυνάμει, τῇ προτεραίᾳ πενταετηρίδι πυκτεῦσαι πρὸς δύο, [d]Κτέατον καὶ Εὔρυτον, τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης παῖδας, καὶ [e]ἀνελεῖν αὐτούς· τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρός τινας δύο πυκτεύσαντα, ἡττηθῆναι.

Οὐδὲν ἧττον: Ἀντὶ τοῦ [f]ἴσον, ὅμοιον.

[g]Φιλοσοφοῦντες οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. Χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων
C καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Καὶ αὖθις·

[h]Ὀρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται.

Παρέλκει τὸ δὲν. Καί,

Οὐδὲν ἐπαύετο ἀεὶ τοῖς βιβλίοις ἐνδιαιτώμενος.

Παρέλκει τὸ δὲν.

D Οὐδεναιός: Πολυχρόνιος. [Ὃς καὶ δηναιὸς λέγεται.]

Οὐδένεια: [i]Ἡ ἀπανθρωπία.

Οὐδὲν ἱερόν: Ἡρακλῆς εἶπεν, Ἀδώνιδος ἰδὼν ξόανον, ὡς τῶν εὐεργετησάντων τοὺς ἀνθρώπους [k]μόνων ὀφειλόντων τιμᾶσθαι· ἤ, ὅτι οἱ καταφυγόντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἄδειαν οὐκ εἶχον.

Οὐδενὶ σὺν νῷ: Τουτέστιν, ἀφρόνως.

Ὅς τε καὶ τὴν στρατηγίαν οὐδενὶ σὺν νῷ πυθόμενος φαίνεται.

Οὐδενί τῳ ἄλλῳ: Οὐδενί τινι.

Οὐδὲν λευκῶν ἀνδρῶν ὄφελος, [l]ἢ σκυτοτομεῖν: Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λυσιτελούντων. Παρ' ὅσον οἱ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

Οὐδὲν μᾶλλον: [m]Ὅτι οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυρρώνειοι, τὰ τῶν αἱρέσεων δόγματα πάντα ἀνατρέποντες, αὐτοὶ οὐδὲν ἀποφαίνονται δογματικῶς· [n]προφέρονται δὲ ἀποφάσεις [o]εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας, ὡς εἰ καὶ νεύσαντας τοῦτο ἐνεδέχετο δηλῶσαι. [p]Διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζομένης φωνῆς τὸ τῆς [q]ἀρρεψίας πάθος δηλοῦται· ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῆς, "Οὐδὲν μᾶλλον," καὶ τῆς, "Παντὶ λόγῳ λόγος ἀντίκειται," καὶ ταῖς ὁμοίαις. [r]Λέγεται δὲ τὸ "Οὐδὲν μᾶλλον" [s]καὶ θετικῶς, ὡς ὁμοίων τινῶν ὄντων· οἷον, "Οὐδὲν μᾶλλον ὁ πειρατὴς "κακός, [t]ἢ ὁ ψεύστης." Ὑπὸ δὲ τῶν Σκεπτικῶν οὐ θετικῶς, ἀλλ' ἀναιρετικῶς λέγεται· ὡς ὑπὸ τοῦ ἀνασκευάζοντος, καὶ λέγοντος, "[u]Οὐ μᾶλλον [x]ἡ Σκύλλα γέγονεν "ἢ Χίμαιρα." Αὐτὸ δὲ τὸ "μᾶλλον" ποτὲ μὲν συγκριτικῶς ἐκφέρεται· ὡς ὅταν φῶμεν "μᾶλλον τὸ μέλι "γλυκύ, ἢ τὴν σταφίδα" ποτὲ δὲ θετικῶς καὶ ἀναιρετικῶς· ὡς ὅταν λέγωμεν, "Μᾶλλον ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, "ἢ βλάπτει." Σημαίνομεν [y]γάρ, ὅτι ἡ ἀρετὴ ὠφελεῖ, βλάπτει δ' οὔ. Ἀναιροῦσι [z]δὲ οἱ Σκεπτικοὶ καὶ αὐτὴν τὴν "οὐδὲν μᾶλλον" φωνήν. [a]Ὡς γάρ, "Οὐ μᾶλλόν "ἐστι πρόνοια, ἢ οὐκ ἔστι" οὕτω καὶ [b]τό, "οὐδὲν "μᾶλλόν ἐστιν, ἢ οὐκ ἔστι." Σημαίνει οὖν ἡ φωνή, τὸ μηδὲν ὁρίζειν, [c]ἀλλ' ἀπροσθετεῖν. Ἡ δὲ "Παντὶ "λόγῳ" φωνή, καὶ αὐτὴ συνάγει τὴν [d]ἐποχήν. Τῶν

E scripturæ. Usurpatur autem vox οὐδένεια de homine ignavo, et qui nullius frugis sit. Strabo lib. XIV. p. 984. Τοῖς δὲ Κίλιξιν ἀρχὴν τοῦ τὰ πειρατικὰ συνίστασθαι Τρύφων αἴτιος κατέστη, καὶ ἡ τῶν βασιλέων ΟΥΔΕΝΕΙΑ. *Cilicibus autem, ut societates prædandi in mari inirent, Trypho auctor fuit, et regum socordia.* Polybius in Fragment. p. 1506. Ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἢ ἄρχεσθαι δεδιδαγμένους διὰ ΤΗΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΟΥΔΕΝΕΙΑΝ. Jamblichus in Protreptico, c. 14. Ἡ ὡς ἀληθῶς δεινότης ἀνδρός, καὶ ἡ ΟΥΔΕΝΕΙΑ ΚΑΙ ἈΝΑΝΔΡΙΑ.
F Hæc sunt Platonis verba in Theæteto p. 157. edit. Lips. TOUP.

ΟΥΔΕΝ ἘΣΤΙ ΘΗΡ.] Aristoph. Lysistr. 1013.

ΟΥΔΕΝ ἮΛΘΕ] Aristoph. Nub. 538.

ΟΥΔΕΝ ἮΝ ΠΑΡΑ] Athenæus XIV. p. 625 E. Πύθερμος, οὗ μνημονεύει Ἀνάνιος ἢ Ἱππῶναξ ἐν τοῖς ἰάμβοις οὕτως· Χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τἄλλα. Λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος, Οὐδὲν ἦν ἄρα τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός. Hæc verba scolii initium esse, Pythermo adscripti, docet Prov. Vat. App.
G III. 14.

ΟΥΔΕ ἩΡΑΚΛΗΣ] Vid. Schol. Platon. p. 11. Οὐδὲν Ἡ. M.

[d] Τέατον] Zenobius, Κτέατον. At in Vaticana Proverb. Append. idem vocatur, Κλέατος. KUST. Κτέατον A.B. Schol. Platon.

[e] ἀνελεῖν] ἀνεῖλεν B. Mox τινας om. E.

[f] ἴσον] ἧσσον C.

[g] Φιλοσοφοῦντας οὐκ ἔστι μαντ.] Hæc in Synesii Epistolis me legisse puto; eademque repetuntur infra v. Χωρίς. KUST. Damascii est, ut patet ex Photio p. 561, 24.
H HEMST. Et vidit Kusterus ad v. Χωρίς. Seqq. om. C.

[h] Ὀρχούμενος] Aristoph. Vesp. 1469.

ΟΥΔΕΝΑΙΟΣ: Πολυχρόνιος] Scribe, Οὐ δηναιός: Οὐ χρόνιος, ut recte Hesychius. KUST. Mox ὃς καὶ δ. λ. om. A.B.

[i] Ἡ ἀπανθρωπία] Hanc interpretationem rejecimus jam supra v. Οὐδένες. KUST.

ΟΥΔΕΝ ἹΕΡΟΝ] Vid. Schol. Theocriti V. 21.

[k] μόνων] μόνον A.B.

ΟΥΔΕΝΙ ΣΥΝ ΝΩΙ] Aristoph. Nub. 580. μηδενὶ ξὺν νῷ. Seq. gl. om. A.

[l] Ἢ ΣΚΥΤΟΤΟΜΕΙΝ] Huc egregie facit locus apud Aristoph. Eccles. 385. ubi Chremes, cum concionem in foro albis hominibus plenam vidisset, eam concioni σκυτοτόμων assimilat. Vide Nostrum infra v. Σκυτοτόμος, ubi locus ille Aristophanis adducitur. KUST.

[m] ὍΤΙ οἱ Σκεπτικοί, τουτέστιν οἱ Πυρρ.] Vide Diog. Laërtium in Pyrrhone, num. 74. et seqq. unde totum hunc articulum excerpsit Suidas. KUST.

[n] προφέρονται] προσφέρονται A.B.

[o] εἰς μήνυσιν τῆς ἀπροπτωσίας] Interpretatur Kusterus, *ut ostendant, se non temere rebus assentiri.*

[p] Διὰ τῆς οὐδὲν ὁριζ.] Scribe, διὰ τῆς οὖν Οὐδὲν ὁρίζομεν, φωνῆς, &c. ut apud Laërtium. KUST.

[q] ἀρρεψίας] ἀρεψίας A.E.M.

[r] Λέγεται δὲ τὸ Οὐδὲν μ.——βλάπτει δ' οὔ] Hæc leguntur etiam supra v. Μᾶλλον. KUST.

[s] καὶ θετικῶς] καὶ om. A.B.E. Mox οὐδὲν A.

[t] ἢ ὁ ψεύστης] ἔστιν ἢ καὶ ψ. A.

[u] Οὐ μᾶλλον ἡ Σκ.] Laërtius rectius, Οὐ μᾶλλον ἡ Σκύλλα γέγονεν, ἢ ἡ Χίμαιρα. KUST.

[x] ἡ Σκύλλα] ἡ Σκ. B.E. Mox ἡ Χίμαιρα non καὶ Χ. A. B.E.

[y] γάρ] οὖν A.

[z] δὲ καί] καὶ om. A.B.E.

[a] Ὡς] ὡς γὰρ A.

[b] τὸ οὐδὲν μᾶλλόν ἐστ.] Supple ex Laërtio, τὸ οὐδὲν μᾶλλον οὐ μᾶλλόν ἐστιν, ἢ οὐκ ἔστι. KUST.

[c] ἀλλ' ἀπροσθετεῖν] ἀλλὰ προσθετεῖν A.B.E.M.

[d] ἐποχήν] τὴν ἐποχὴν A.B.E.

μὲν γὰρ πραγμάτων διαφωνούντων, τῶν δὲ λόγων ἰσοσθενούντων, ἀγνωσία τῆς ἀληθείας ἐπακολουθεῖ. [e]Εἰσὶ δὲ δέκα τρόποι, καθ' οὓς [f]τὰ ὑπερκείμενα παραλλάττοντα ἀπεφαίνετο.

Οὐδὲν μέλον αὐτῷ:

Τὸ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἄθροισμα ἀπόμαχον ἦν, οὐδὲν μέλον αὐτῷ περὶ ἀλλοτρίου [g]πράγματος, τῶν γινομένων τὴν φροντίδα τιθέμενον.

Οὐδὲν πρὸς ἔπος: [h]Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, ἕνεκα μηδενός.

[i]Οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμ', ὅπως ἔχει.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον: Ἐπιγένους τοῦ Σικυωνίου τραγῳδίαν εἰς τὸν Διόνυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία. Βέλτιον δὲ οὕτως· Τὸ πρόσθεν εἰς τὸν Διόνυσον γράφοντες, τούτοις ἠγωνίζοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο· ὕστερον δὲ μεταβάντες εἰς τὸ τραγῳδίας γράφειν, κατὰ μικρὸν εἰς μύθους καὶ ἱστορίας ἐτράπησαν, μηκέτι τοῦ Διονύσου μνημονεύοντες· ὅθεν τοῦτο καὶ ἐπεφώνησαν. Καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ Περὶ Θέσπιδος τὰ παραπλήσια ἱστορεῖ. Θεαίτητος δὲ ἐν τῷ Περὶ παροιμίας, Παρράσιον φησὶν τὸν ζωγράφον ἀγωνιζόμενον παρὰ Κορινθίοις [k]ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τά τε τῶν ἀνταγωνιστῶν ἔργα, ἃ κατὰ πολὺ ἐλείπετο, καὶ τὸν τοῦ Παρρασίου Διόνυσον, ἐπιφωνεῖν, "Τί πρὸς "τὸν Διόνυσον;" ἐπὶ τῶν μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρούντων. Καὶ αὖθις·

Τὸν Κόρινθον Ὀδυσσέα φήσας εἶναι τὸν πολύτροπον. Καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο παράδειγμα φέρων, τῇ φάτνῃ προσάγεις τὸν κύνα, καὶ πρὸς τὸν Διόνυσον ἄγεις οὐδέν.

Οὐδὲν προτιμῶ σου: Ἀντὶ τοῦ, οὐ [l]φροντίζω σου. Ἡ φράσις Ἀττική. [m]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Φορῶ γὰρ τὸν δακτύλιον [n]τουτονὶ παρ' Εὐδάμου [o]δραχμῆς.

Εὔδαμος δὲ φιλόσοφος ἦν.

Οὐδ' ἐν σελίνοις: Ἐπὶ τῶν μηδὲ [p]τὴν ἀρχὴν πεφθακότων. Ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς κήπους ἰόντων. Ἐπὶ γὰρ τὰ ἄκρα, τοὺς λεγομένους περικήπους, σέλινα καὶ πήγανα κατεφύτευον. Βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία, οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσί.

Οὐδέν τι πλέον εἶχον ἀνύειν οἱ βάρβαροι. [q]Οὔτοι ᾤοντο χρῆναι μὴ οὐχὶ γενναιότατα συμπλέκεσθαι τοῖς πολεμίοις.

Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον [r]ἑστυκὼς ἀνήρ:

Οὐ δέον: Οὐ πρέπον.

[s]Ἐκστῆναι τῶν χωρίων, ὧν Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεῦσαι διὰ σπουδῆς ἔσχεν.

Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι· οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται, ὅτι [t]παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ: Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος [u]τι, Ἁρμόδιον καλούμενον, οὗ ἡ ἀρχή·

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔτι που τέθνηκας.

Ἦιδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς καθῃρηκότας τὴν τῶν [x]Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. Ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ, Λάμπωνος. Ὁ δὲ λόγος, Οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται ὁ τοιοῦτος. Παροίνιος δὲ, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Οὐδὲ πυρφόρος: Ὅταν πολλοὺς ἀποφῆναι [y]βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. Οἷον, οὐδὲ ὁ τὸ [z]πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. Καθάπερ εἰ ἐλέγομεν, οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν παραπλησίων.

Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη: Ἐπὶ τῶν μεγάλων [a]κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς παρασκευῆς ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους, καὶ στέμματα, καὶ λαμπάδα· καὶ τούτου νόμος ἦν μόνου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. Ἐπὶ τοίνυν τῶν πανωλεθρίᾳ διεφθαρμένων καιρὸν ἔσχεν ἡ παροιμία.

[e] Εἰσὶ δὲ] δὲ om. A.B. εἰσὶ δὲ κακότροποι E. Mox ἢ A. pro καθ' οὓς.

[f] τὰ ὑπερκείμενα παραλλ.] Laërtius, τὰ ὑποκείμενα παραλλάττοντα ἐφαίνετο. KUST.

[g] πράγματος] τοῦ πρ. A.

ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΣ ʹΕΠΟΣ] Lucianus in Philopseud. c. 1. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτά φασιν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην. De origine adagii disputat Alciatus lib. II. Dispunct. et hic Erasmus. Nec abludit Pindari illud in Nemeis, παρὰ μέλος ἔρχεσθαι. SCHOTT.

[h] Ἀντὶ—μηδενός] Hæc iterant A.B.E.M. post seq. exemplum. Sunt verba Scholiastæ Aristoph. ἐκ τοῦ μ. M.

[i] Οὐδὲν πρὸς ἔπος κ.τ.] Aristoph. Eccles. 746.

ΟΥΔΕΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Δ.] A. Schott. ad Zenobii Prov. V. 40. HEMST.

[k] ποιῆσαι Διόνυσον κάλλιστον] Strabo VIII. 381. Polybius excidium Corinthi deplorans narrat vidisse se tabulas a militibus projectas, eosque in illis talis ludentes: inter istas fuisse Dionysum ab Aristide pictum, ἐφ' οὗ εἰρῆσθαι τινας φησὶ τὸ, οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον, et Deianiram tunica induta conflagrantem. REINES.

[l] φροντίζω] οὐ φροντίζω A.B.C.E.M.

[m] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 884. Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς. KUST. Totum hunc locum reddidi secundum A.B.E. Vulgo addunt οὐδὲν προτιμῶ σου post Πλούτῳ, et πριάμενος ἀντὶ τοῦ οὐ φροντίζω σου post δραχμῆς.

[n] τουτονὶ] τουτὶ A.C. τὸν om. C.

[o] δραχμῆς] δραχμήσαντα οὐ φροντίζω σου C.

ΟΥΔ' ʹΕΝ ΣΕΛΙΝΟΙΣ] Aristoph. Vesp. 478. et Schol. HEMST.

[p] τὴν ἀρχὴν πεφθακότων] ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐφθακότων Photius.

[q] οὔτοι] οὔ τι A. Dedi οὔ τοι. Mox γενναιότητα edd. vett.

[r] Ἑστυκώς] A στύων. Vide Eustath. ad Il. δ. p. 455. et Nostrum supra v. Ἑστυκώς. Ceterum priores editt. pro ἑστυκὼς habent ἀστικός: quod manifeste corruptum est. KUST. ἑστυκὼς Photius. ἐστρακὼς A.

ΟΥ ΔΕΟΝ] Schol. Platon. p. 180. Οὐ δέον: ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς.

[s] Ἐκστῆναι τῶν χωρ.] Locus hic sumptus est ex Procopio de Bello Goth. lib. IV. c. 24. sed ubi sic legitur: Καὶ χωρίων ἐκστῆναι τῶν ἐπὶ τῆς Ἰταλίας αἰτούμενος, ὧνπερ Θευδίβερτος οὐ δέον ἐπιβατεύσας ἐν σπουδαῖς ἔσχε. KUST.

ΟΥΔΕΠΟΤ' ʹΕΓΩ ΤΟΥΤΟΝ ʹΥΠ.] Aristoph. Acharn. 976. Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι, Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται, Συγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ. Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. Confer Nostrum infra v. Παροίνιος, ubi eadem leguntur. KUST.

[t] ΠΑΡΟΙΝΙΟΣ] ὅτι πάροινος A.

[u] τι] τὸ B.E. Mox E. pro που.

[x] Πεισιστρατιδῶν] Πεισιστράτων A.

[y] βουλώμεθα] βουλόμεθα A.E. suprasc.

[z] πῦρ] τὸ πῦρ A.B.E.

ΟΥΔΕ ΠΥΡΦΟΡΟΣ ʹΕΛΕΙΦΘΗ: ʹΕπὶ τ.] Ex Zenobio. KUST. Vid. Herodot. VIII. 6. c. n. Wesselingii.

[a] κινδύνων] κοινῶν B. κινῶν E.

Οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς [b]**ἀρκέσαι ἐμῆς**: Πιθανῶς τὸ μὴ εἰπεῖν πλείονα τοῦ πατρὸς κακοπαθῆσαι, ἀλλὰ μὴ ἐλάττονα.

Οὐδὲ [c]**τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις**: Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία· ἐπειδὴ εὐδόκιμος ἦν.

Οὐδὲ τἀρχαῖον [d]**ποιεῖ**:

Οὐδὲ χαίρω βατίσιν, οὐδ' [e]**ἐγχέλυσιν, ἀλλ' ἥδιον ἂν δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγμένον**:

Λοπὰς δὲ, τὸ τήγανον.

Οὔδει: Ἐδάφει.

Οὐδεὶς δυσώνης χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας:

Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται:

Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν, πλὴν εἴ τις ἄρ' ὄρνις: Παροιμιακόν. Οὐδεὶς εἶδε τί ὡμίλησα, πλήν γε εἴ τις ὄρνις. Ἐπὶ τῶν ἀγνώστων. Πάλιν Οὐδείς με θεωρεῖ, πλὴν ὁ [f]παριπτάμενος ὄρνις. Ἀριστοφάνης.

Οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοῇ, [g]**ἃ δέδωκας αὐτός; Οὐ τάχ'· ἀλλ' ἤδη ποιῶ**: Ἀντὶ τοῦ, ὄντως διανοῇ, ὥστε ἀφελέσθαι τὰ ὅπλα με; ἡ γὰρ οὐ ἄρνησις συγκατάθεσιν δηλοῖ. Οὐδόλως, φησὶ, διανοοῦμαι, ἀλλ' ἤδη αὐτὰ ἀφαιροῦμαι. Οἷον, οὐ διστάζω.

Οὐ διαφρήσετε: Ἀντὶ τοῦ, οὐ διαφορήσετε, οὐδὲ διαπέμψεσθε. Ἀριστοφάνης.

Οὐδ' ἴκταρ [i]**βάλλει**: Εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν· ὥσπερ τὸ διωλύγιον. Ἀντὶ τοῦ, Οὐδὲ μικρὸν ἐξισάζει.

Οὐδόλως: Οὐδαμῶς.

Οὐδός: [k]Φλιὰ, βατὴρ, τὸ κάτω τῆς θύρας· ἢ ἔδαφος· ἢ βαθμός.

[**Οὐδὸς ἐς λαύρην**: Ἡ [λαύρη,] στενὴ ὁδός. Παρὰ τὸ ῥέειν τὸν λαὸν δι' αὐτῆς.]

[**Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνώουσιν**: Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων· παρ' ὅσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν· μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν.]

Οὐδ' ὥς: Οὐδαμῶς δή.

Οὐδ' ὑφ' ἑνός: [Ἀττικοὶ] ἀντὶ τοῦ ὑπ' οὐδένων λέγουσιν ὑπερβιβάζοντες.

Οὐ ἕθεν: Οὗ τινος ἕνεκα.

Οὐεργίλιος: Ὄνομα κύριον.

Οὐεσπεσιανός: Ὄνομα κύριον. [[l]Βασιλεὺς Ῥωμαίων. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Βεσπεσιανός.]

Οὐετηρία: Ὄνομα κύριον.

Οὐηστῖνος, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. Ἐπιτομὴν τῶν Παμφίλου Γλωσσῶν, [m]βίβλους δ', Ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, Ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους, καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος, καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

Οὐΐνδικτος: Ὁ κατὰ οὐΐνδικταν ἐλευθερούμενος.

Οὖθαρ: [n]Τὸ γονιμώτατον μέλος.

Οὔθατα: Οἱ μαζοὶ τῶν προβάτων.

Οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις: Οὐ ταχύτερον ἐνεργήσεις;

Οὐ θελήσει: Οὐ δυνήσεται. [o]Ὅμηρος·

Οὐδ' ἔθελεν προρέειν.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναται.

ΟΥΔ' ἜΡΓΑ ΜΕΙΩ Χ.] Portus ad hunc locum: *Senarius, cujus auctor est incertus.* At est Sophoclis in Aj. 439. ubi pro ἀρκέσειν legitur ἀρκέσας. KUST.

[b] ἈΡΚΕΣΕΙΝ] ἀρκέσῃς A. ἀρκέσας B.E.

[c] ΤΑ ΤΡΙΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ] Tria Stesichori fuere, στροφὴ, ἀντίστροφος, et ἐπῳδός. Tale enim ejus poëma, ut hic infra auctor Suidas. SCHOTT.

[d] ΠΟΙΕΙΣ] ποιεῖ A. Photius. Photius præterea: Ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων· ὁ F ἐξὶ κριθαῖς ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

ΟΥΔΕ ΧΑΙΡΩ ΒΑΤ.] Aristoph. Vesp. 508.

[e] ἘΓΧΕΛΥΣΙΝ] ἐγχελίσιν A. qui v. seq. φάγοιμ' ἀπολοπάδι et ἐν om. post Λοπάς.

ΟΥΔΕΙ] Il. ε'. 734.

ΟΥΔΕΙΣ ΔΥΣΩΝΗΣ] Meminit Pollux hujus proverbii III. (126.) SCHOTT.

ΟΥΔΕΙΣ ΚΟΜΗΤ.] Senarium hunc citat Synesius Epist. CIV. sed qui pro περαίνεται habet ψωλίζεται: uti et ipse Suidas infra v. Ψωλίζεται. Utraque vox est obscœna, et de cinædis dicitur. KUST.

ΟΥΔΕΙΣ ΟΙΔΕΝ ΤΟΝ ΘΗΣ.] Aristoph. Av. 602. Confer Nostrum supra v. Ὄρνις. KUST.

[f] περιπτάμενος] παριπτάμενος A.B.E.M. Schol.

ΟΥ ΔΗΠΟΥ Μ' ἈΦ.] Aristoph. Ran. 529. Τί δ' ἔστιν; οὐ δήπου μ' ἀφελέσθαι διανοεῖ, Ἃ δέδωκας αὐτός; Οὐ τάχ'· ἀλλ' ἤδη ποιῶ. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[g] Ἃ ΔΕΔΩΚΑΣ] ἃ δέδωκας A.E. Mox ποιῶ A.

ΟΥ ΔΙΑΦΡΗΣΕΤΕ] Aristoph. Av. 193. Τῶν μηρίων τὴν κνῖσαν οὐ διαφρήσετε. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST. διαφορήσετε A.C. qui mox διαπέμψησθε.

ΟΥΔ' ΙΚΤΑΡ Β.] Vide supra v. Ἴκταρ. KUST.

[i] ΒΑΛΛΕΙ] βάλλει A.B.E. Mox ἀντὶ τοῦ etc. om. A.

ΟΥΔΟΛΩΣ] Gl. om. A. οὐδαμῶς om. B.

[k] Φλιὰ] φλιὰ A.B.E. pr.

ΟΥΔΟΣ ἘΣ Λ.] Homerus Il. χ'. 128. Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην. Scholiasta ad eum locum: Λαύρην, στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται. Huc Suidas respexit: sed qui pro ὁδός male habet οὐδός. Vide etiam supra v. Λαύρα. KUST. Deest gl. A. Et deleri debet.

ΟΥΔ' ὍΣΟΝ ἈΗΔ.] Pro ὅσον metri gratia scribendum est, ὅσσον. Est enim finis versus hexametri. Confer Nostrum supra v. Ἀηδών. KUST. Et hanc gl. om. A.

ΟΥΔΕΝΩΝ ὙΠΟ Ἀττικοὶ] In optimo ms. A. itemque in Lexico Photii ms. legitur, Οὐχ ὑφ' ἑνός: quod magis placet. KUST. Οὐδ' ὑφ' ἑνὸς A.C. Phot. Ἀττικοὶ om. A. ὑπὸ om. B.E.

ΟΥ ἝΘΕΝ: Οὗ τ.] Hæc nauci sunt, et nullius momenti. Scribendum enim potius erat, Οὐ ἕθεν: Οὐκ αὐτῆς. Homerus Il. α'. 114. Ἐπεὶ οὐ ἕθεν ἐστὶ χερείων. Scholiasta: Ἐπεὶ οὐ ἕθεν: Ἐπεὶ κατ' οὐδὲν αὐτῆς. Ad hunc locum poëtæ Suidas respexisse videtur. KUST. Hanc gl. post Οὐετηρία ponit A.

[l] Βασιλεὺς] Hæc om. A.

ΟΥΗΣΤΙΝΟΣ] Deest articulus A.

[m] βίβλους] βιβλία E. Tum ϛ δ B.E.

ΟΥΙΝΔΙΚΤΟΣ] Id est, *Vindicta*. Sic autem apud Romanos olim dicebatur modus manumittendi servos; ut abunde docent juris Romani interpretes. KUST.

[n] Τὸ γονιμώτατον μέλος] Scribo et suppleo, τὸ γονιμώτατον μέρος τῆς γῆς. Scholiasta Homeri ad Il. ι'. 141. Οὖθαρ ἀρούρης: Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. Huc Suidas respexisse videtur. KUST.

ΟΥΘΑΤΑ] Od. ι'. 440.

ΟΥ ΘΑΤΤΟΝ] Hæc sunt verba Aristophanis in Av. 1324. atque ejus Scholiastæ; cujus scrinia pro more suo compilavit Suidas. TOUP.

ΟΥ ΘΕΛΗΣΗ: Οὐ δυνήσῃ. Ὅμ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 582. Vide etiam supra v. Ἐθελήσει. KUST. θελήσει A.C. qui mox δυνήσεται pro δυνήσῃ cum Schol. Aristoph. Mox προρέειν A.

[o] Ὅμηρος] Il. φ'. 366. KUST.

Οὔθ' ὕεται, οὔτε ἡλιοῦται: Ἐπὶ τῶν ἔξω πά- A σης φροντίδος ὄντων.

Οὐκ ἀδύνατοι: Ὅτι τὸ οὐκ ἀδύνατοι μεσότητός ἐστι ῥῆμα· οἷον, οὔτε τελείως δυνατοὶ, οὔτε ἀσθενεῖς.

Οὐκ ἀθεεί: Οὐ χωρὶς θείας προνοίας.

Οὐ καθέστηκεν: Οὐ νήφει, μαίνεται.

Οὐκ ἄλλως ποιεῖται: Ἀντὶ τοῦ, οὐ μάτην.

Οὐκ ἂν ἀποδοίης· οὐχ, ὅσον [p]γέ μ' εἰδέναι: B Ἀντὶ τοῦ, [q]ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμὶ, καὶ οἶδά τι. Τουτέστιν, αἰσθάνομαι.

Οὐκ ἀνασχήσομαι: Τινὲς τοῦτο ὡς ἔκφυλον νομίζουσιν· ἐχρήσατο δὲ αὐτῷ καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Οὐ δεῖ οὖν μόνον λέγειν ἀνέξομαι.

Οὐκ ἂν δύναιο γαστρὶ πενθῆσαι [r]νέκυν: Καὶ [s]Ὅμηρος· C

Γαστέρι δ' οὔπως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.

Οὐκ ἄνευ γε Θησέως: Θησεὺς καὶ τῷ Μελεάγρῳ συνηγωνίσατο πρὸς τὴν θήραν τοῦ κάπρου, καὶ τῷ Πειριθόῳ κατὰ τῶν Κενταύρων, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. Ὅταν οὖν θαυμαστόν τι πραχθῇ, οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

Οὐκ ἄνευ τινός: Τοῦτο τριχῶς λέγεται. Ἢ D γὰρ τὸ [t]μήτε βλάπτον, μήτε ὠφελοῦν· ὡς λέγομεν, Οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. Ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, ὡς ὄργανον, ἤ τι τοιοῦτον· ὡς λέγομεν, Ἠρίστευσεν Ἀχιλλεὺς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς [u]μελίας· οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς ἀριστεῦσαι. Ἢ τὸ πάθος ἐμποδίζον· ὡς λέγομεν, Ἐν χειμῶνι πλεύσας ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

Οὐκ ἂν ὀρθῶς, καὶ ἑξῆς. Οὕτω δὴ ἀναγνωστέον· E

[x]Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκῃς, ὀρθῶς δὲ μὴ διέλῃς, ἥμαρτες· ἡσύχασον.

Οὐκ ἀξιῶ: Οὐχ ὑπολαμβάνω, οὐκ ἄξιον νομίζω.

Οὐκ ἀπεικός: Οὐκ ἄτοπον, ἄξιον, ὀφειλόμενον, πρέπον, ὅμοιον. Εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός· εἶτα, ἀπεικὸς, τὸ ἀπρεπὲς, τὸ ἀνόμοιον. Καὶ λοιπὸν, τὸ οὐκ ἀπεικὸς, διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ, ἥκιστα, οὐδαμῶς· οὐχ ἥκιστα δὲ, τὸ μάλιστα.

Οὐκ ἀπεικότως: Ἀντὶ τοῦ εὐλόγως, καὶ εὐπροσώπως.

Οὐκ ἀποδύσει τῶν νυκτῶν, ἣν οἴκοι γε καθεύδῃς, οὐδ' ἤν γε θύραζε, ὥσπερ πρότερον:

Οὐκ ἀπολιβάξεις: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐς κόρακας [y]καὶ Λιβύην ἀποφθερῇ. Ἀπὸ τοῦ λιβὰς, ὅ ἐστιν, ἡ σταγὼν· ἧς οὐδὲν ταχύτερον ἐν τῷ πίπτειν. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκιστ' ἀπολούμενος;

Οὐκ ἀπορρυήσεται: Οὐκ ἀποπεσεῖται.

Οὐκ ἀποστατῶ φίλων: Ἀντὶ τοῦ, οὐ χωρίζομαι φίλων.

Οὐκ ἄπο τρόπου: Οὐ πόρρω τρόπου.

Οὐ κατὰ κόσμον: Οὐ κατὰ τὸ πρέπον.

Οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς, παρελύθην ἀθρόον τοὺς τόνους τοῦ σώματος:

Οὐκ ἐᾷ: Οὐ συγχωρεῖ.

Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσεαι: Ὁμηρικόν. Ἀντὶ τοῦ, μεθέξεις τιμῆς.

Οὐκ ἐκθανεῖν:

Οὐκ ἐκνεομένως: Οὐ προσηκόντως. Ἡρόδοτος.

Οὐκ ἐκομπολάκουν: Ἀντὶ τοῦ, κενοὺς οὐκ ἐποίουν ψόφους. Οὐκ ἔλεγον κομπώδη, ὡς Αἰσχύλος. Οὕτω

ἤλεγχον ἂν μου τὴν τέχνην· ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν.

Ἀριστοφάνης.

Οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου: Οὐκ ἐξ ἴσου.

ΟΥΘ' ῞ΥΕΤΑΙ] Hanc et seq. gl. om. A.

ΟΥΚ 'ΑΘΕΕΙ] Od. σ'. 352.

ΟΥΚ ῎ΑΛΛΩΣ ΠΟΙΕΙΤΑΙ] Photius in Lex. ined. Οὐκ ἄλλως ποιεῖται: quod magis placet. KUST. Οὐκ ἄλλως προιεῖ Timæus: ubi v. Ruhnken.

ΟΥΚ 'ΑΝ 'ΑΠΟΔ.] Aristoph. Nub. 1254.

[p] ΓΕ Μ'] ἐμαί γ' A. γ' ἐμοί γ' B.C.

[q] ἐν ὅσῳ ἐν αὐτῷ εἰμί] Scribe, ἐν ὅσῳ ἐν ἐμαυτῷ εἰμί: ut apud enarratorem Comici. KUST. Sic A.C. Mox τι om. M.

ΟΥΚ 'ΑΝΑΣΧ.] Sumta sunt ex Schol. Aristoph. Ach. 296. qui corrigendus est ex Suida HEMST. Vid. Pierson. ad Mœrin p. 26.

[r] ΝΕΚΥΝ] νεκρὸν Photius.

[s] Ὅμηρος] Il. τ'. 225. KUST. καὶ om. A.

[t] μήτε βλάπτον om. A.

[u] μελίας] μελίας πρὸς τὴν ἀριστείαν A.

ΟΥΚ 'ΑΝ 'ΟΡΘΩΣ] Hunc artic. om. A. Mox προσενέγκοις E.

[x] Οὐκ ἂν ὀρθῶς προσενέγκ.] Hæc sunt verba LXX interpretum, Genes. c. IV. 7. KUST.

ΟΥΚ 'ΑΞΙΩ] Aristoph. Eq. 182. ubi in Schol. κρίνω pro νομίζω. Monuit Abreschius.

ΟΥΚ 'ΑΠΕΙΚΟΣ] Eadem Hesychius.

ΟΥΚ 'ΑΠΕΙΚΟΤΩΣ] Ex Schol. Thucyd. II. 8.

ΟΥΚ 'ΑΠ.] Aristoph. Eccl. 664. Οὐκ ἀποδύσεσθ' ἄρα τῶν H νυκτῶν; ΠΡ. οὐκ ἢν οἴκοι γε καθεύδῃς Οὐδ' ἤν γε θύραζ', ὥσπερ πρ. HEMST. TOUP.

ΟΥΚ 'ΑΠΟΛΙΒΑΞΕΙΣ: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐς κ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1467.

[y] καὶ Λιβύην] Inepte et pueriliter. Τὸ ἀπολιβάζειν enim nihil ad Λιβύην. KUST.

ΟΥΚ 'ΑΠΟΡΡΥΗΣΕΤΑΙ] Psalm. I. 3. Καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρυήσεται. Huc Suidas respexisse videtur. KUST. Deest gl. A.

ΟΥΚ 'ΑΠΟΣΤΑΤΩ] Aristoph. Av. 314.

ΟΥΚ 'ΑΠΟ] Vid. supra Οὐδὲν ἀπό. Ceterum Photii ms. F et C.M. præbent ἀπο. Vid. Bast. ad Gregor. de Dial. p. 211.

ΟΥ ΚΑΤΑ ΚΟΣΜΟΝ] Homerus Il. β'. 214. et alibi. KUST.

ΟΥ ΚΑΤΑΣΧΩΝ ΤΗΣ ΧΑΡ.] Nilus Eremita in Narration. p. 106. Καὶ οὐ κατασχὼν τῆς χαρᾶς παρελύθην ἀθρόως τοὺς τόνους τοῦ σώματος· καὶ καταπεσὼν ἀχανὴς ἐκείμην χαμαὶ, τεθνάναι τοῖς πολλοῖς νομισθείς. Hinc Suidæ verba deprompta sunt, ut Pearsonius recte monuit. Ceterum Henricus Stephanus Schediasm. lib. VI. c. 1. testatur, se historicum quendam Græcum ineditum habuisse, (cujus nomen G in codice suo, fugiente prima litera, fuerit ΕΙΛΟΥ,) apud quem hunc ipsum locum Suidæ repererit. Addit ibidem, literam illam fugientem sibi visam fuisse Γ: sed in quo vir doctissimus fallitur. Nomen enim scriptoris illius, qui post id tempus in lucem prodiit, est Νεῖλος, ut diximus. KUST. Deest hic articulus A.

ΟΥΚ 'ΕΑΙ] Vid. Schol. Il. δ'. 55.

ΟΥΚ 'ΕΘ' 'ΟΜ.] Homerus Il. ι'. 601. Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Τιμῆς per crasin dictum est, pro τιμήεις. KUST. Hinc usque ad Ἀριστοφάνης om. A. Dedi ὁμῶς cum C. pro ὁμοίως.

ΟΥΚ 'ΕΚΝΕΟΜΕΝΩΣ] Portus recte monuit, scribendum esse, οὐκ ἱκνεομένως. Sic enim legitur apud Herodotum lib. VI. 65. quem auctorem Suidas hic citat. KUST.

ΟΥΚ 'ΕΚΟΜΠΟΛΑΚΟΥΝ: Ἀντὶ τ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 992.

Ἄλλα τέ τινα οὐκ ἐκ τοῦ ὁμοίου ποιεῖν [z]ἐκελεύοντο.

Οὐκ ἔνδον, ἔνδον ἐστὶν, εἰ γνώμην ἔχεις.
Πῶς ἔνδον, εἶτ' οὐκ ἔνδον; Ὀρθῶς, ὦ γέρον.
Ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια,
οὐκ ἔνδον· αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
τραγῳδίαν:

[a]Σκώπτει τὸν Εὐριπίδην ὡς συλλογιστικὸν, καὶ οὐ ἐὰν λέγῃ τὸ ἐναντίον πάλιν κατασκευάζοντα. Οἷον,

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'· ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Καὶ πάλιν, αὐτὸς μὲν ἔσω ἐστὶν, ὁ δὲ νοῦς αὐτοῦ συλλογίζεταί τῶν ἔξω τι, καὶ μετεωρίζεται. Ὁμηρικῶς. Ὅμηρος γὰρ διώρισε τὰς ψυχὰς πρὸς τὰ σώματα, εἰπὼν,

Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχάς.

Εἶτα,

Αὐτοὺς δ' ἑλώρια τεῦχεν.

Οὕτω καὶ Ἀριστοφάνης· εἰπὼν γὰρ,

Ὁ νοῦς μὲν ἔξω,

ἐπήνεγκεν,

Αὐτὸς δ' ἔνδον ποιεῖ τραγῳδίαν ἀναβάδην.

Τουτέστιν, ἄνω τοὺς πόδας ἔχων. Ἢ, ἐπὶ ὑψηλοῦ τόπου κείμενος, ἢ καθήμενος.

Οὐκ ἐνέλιπεν εὐεργετῶν με:

Οὐκ ἐξελεύσῃ: Ἀντὶ τοῦ, οὐ [b]στρατηγήσεις ἡμῶν. Δαβίδ·

Καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

Οὐκ ἐξῄεσαν: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐξήρχοντο. Οὐκ [c]ἐξίεσαν δὲ, ἀντὶ τοῦ οὐ συνεχώρησαν.

Οὐκ ἐξήρκεσεν: Οὐκ ἀντέσχε πρὸς τοὺς τρόπους [d]ὑμῶν.

Οὐκ ἐξόν: Οὐ προσῆκον, οὐ πρέπον.

[e]Ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Οὐκ ἐπαινεθείης, οὐδὲ ἐν περιδείπνῳ: Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἡ παροιμία. [f]Εἰώθεσαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν [g]τελευτήσαντα ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλος ἦν.

A Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ εὐχή: Ἀντὶ τοῦ, εἰσηκούσθη. Οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ Θεὸς, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν.

Οὐκ ἐπιγλωττήσομαι: Οὐ βλασφημήσω.

Οὐκ ἐπιεικῶς: Οὐ μετρίως. Οὐκ ἐπικῶς δὲ, [h]ἀντὶ τοῦ οὐ λογίως.

Οὐκ ἐπίσταμαι: Ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

Σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

B Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς [i]ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς: [k]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Παροιμία ἐστὶν ἐλλειπῶς εἰρημένη· προσυπακουστέον δὲ ἔξωθεν [l]τὸ ἀγκύρας.

Οὐκ ἔσθενεν: Οὐκ ἐδύνατο.

Οὐκ ἐς μακράν: Ἀντὶ τοῦ ταχέως.

Οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ: Ἀττικῶς. Ἀντὶ
C τοῦ, πλὴν ἐμοῦ. Ἀριστοφάνης [m]Πλούτῳ·

Μὰ τὸν Δί'· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
Ἢ γὰρ πεφυκὼς ἐσθλὸς, οὐκ ἔχει βίον,
ἢ [n]δυσγενὴς ὢν, πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Τὸ ἑξῆς, Πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.

Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἢ καθὼς εἴρηκε. Τοῦτο, φησὶ, πάν-
D τως δέδοκται, καὶ οὐκ ἂν ἐάσαιμί σε ἕτερόν τι ποιῆσαι. Ἀριστοφάνης. Οὐκ ἔστιν ἄλλως γενέσθαι, ἢ ἀνελθεῖν εἰς τὸν οὐρανόν.

[o]Ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἑτοίμως τῶν [p]προταθέντων ἔσχε συνθέσθαι, οὐχ ὅτι καὶ ἐμμένειν αὐτοῖς ἔμελλεν, ἀλλ' ἵνα ἐκ τῶν παρόντων ἀναπνεύσῃ.

[Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος: Παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων. Λείπει δὲ τὸ φάρμακον. Λέγει
E δὲ ἐν ἤθει, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐπῳδὴ, ἢ φάρμακον, πρὸς δῆγμα συκοφάντου. Ἐπεὶ εἰώθασι λέγειν οἱ τὰ περίαπτα πωλοῦντες, ὅτι χρησιμεύει τόδε πρὸς τόδε. Ἄλλως· [q]Ἀλεξητήριον δείκνυσιν αὐτῷ, καὶ βασκανίας ἀποτρεπτικὸν δακτύλιον, ὃν καλοῦμεν φαρμακίτην.]

[z] ἐκελεύοντο] ἐκωλύοντο C.

ΟΥΚ ἘΝΔΟΝ, ἘΝΔΟΝ ἘΣΤ.] Aristoph. Acharn. 395.

[a] Σκώπτει τὸν Εὐριπίδην, ὡς συλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis. Confer etiam Nostrum supra, v. Ἀναβάδην. KUST.

ΟΥΚ ἘΞΕΛΕΥΣῌ] Ex Ps. LIX. 10. ubi tamen Theodoretus explicat, οὐ στρατηγεῖς. Eadem formula est in Ps. CVII. 12. ERNEST.

[b] στρατηγήσεις] στρατηγεῖς C.

[c] ἘΞΙΕΣΑΝ] Sic mss. Paris. At priores editt. male, ἐξῄεσαν. KUST.

ΟΥΚ ἘΞΗΡΚΕΣΕΝ] Aristoph. Eq. 521.

[d] ὑμῶν] ὑμῶν A.C.

[e] Ὃν παρὰ τὰ πάτρ.] Verba hæc intelligenda esse de Pericle, qui uni filiorum suorum nomen Parali imposuerat, discimus ex ipso Suida infra v. Περικλῆς, ubi hæc ipsa verba leguntur. KUST. Οὐ B.E.M. pro ὃν. C. habet ὂν sed ex em.

ΟΥΚ ἘΠΑΙΝΕΘΕΙΗΣ] Vid. Zenob. V. 28. c. n. Schotti. Hunc artic. om. A. et seqq. usque ad Οὐκ ἐπίσταμαι.

[f] Εἰώθεσαν γὰρ τὸν ἐν τοῖς περιδ. τελ.] Mutato verborum ordine scribendum est, εἰώθεισαν γὰρ ἐν τοῖς περιδείπνοις τὸν τελευτ. KUST. Delevi τόν.

[g] τελευτήσαντα] τὸν τελευτήσαντα Photius.

ΟΥΚ ἘΠΕΣΕΝ ΕΙΣ ΓΗΝ Ἡ ΕΥΧ.] Est Hebraismus. KUST.

ΟΥΚ ἘΠΙΓΛΩΤΤΗΣΟΜΑΙ] Aristophanes Lysistr. sub
F initium. Vide etiam supra v. Ἐπιγλωττήσομαι. KUST.

[h] ἀντὶ τοῦ λογίως] Rectius dixisset Suidas, ἀντὶ τοῦ καταλογάδην. KUST. οὐ λογίως B.E.C.M.

ΟΥΚ ἘΠΙΣΤ.] Aristoph. Av. 1432. Τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι. Scholiastes: Οὐκ ἐπίσταμαι: Ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST.

ΟΥΚ ἘΠΙ ΤΗΣ ΑΥΤΗΣ ὉΡΜ.] Ex Harpocrat. KUST.

[i] ὁρμεῖ] ὁρμῇ A. Photius, Harpocrat. ms. Pal. ὁρμᾷ B.E.

[k] Δημοσθένης] P. 319, 18.

[l] τῆς ἀγκύρας] τὸ ἀγκύρας E. Phot. Harpocr.

G [m] Πλούτῳ] Ver. 106.

ΟΥΚ ἘΣΤΙΝ ὉΣΤΙΣ Π.] Aristoph. Ran. 1248. Deest h. l. A.

[n] ΔΥΣΓΕΝΗΣ] δυσθενὴς C. qui mox ἀρῇ.

ΟΥΚ ἘΣΤΙ ΠΑΡΑ ΤΑΥΤ' ἈΛΛΑ] Aristoph. Pac. 109. Vide ibi Scholiastam. KUST. ἄλλο A.B.

[o] Ὁ δὲ οὐδὲν ὅ τι οὐχ ἑτ.] Hoc fragmentum nihil omnino ad rem facit. KUST.

[p] προταθέντων] προταχθέντων E.

H ΟΥΚ ἘΣΤΙ ΣΥΚΟΦ.] Aristoph. Plut. 886. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος. Vide ibi veterem enarratorem, ex quo Suidas notam hanc descripsit. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀλλ' οὐκ ἔστι: ubi eadem leguntur. KUST. Deest articulus A. ἔνεστι E.

[q] Ἀλεξητήριον] Adde, τῶν δηλητηρίων, ut habet Suidas supra v. Ἀλλ' οὐκ ἔστι. KUST.

Οὐκ ἔσχον: Οὐκ ἔσχισα, οὐ διεῖλον. Οὕτως [r]ἔκλινεν Ἀττικῶς. A

Ὥπτων γαστέρα, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας, ἡ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ'.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Οὐκ [s]ἐτὸς: Ἢ οὐκ εἰκότως, ἢ οὐ μάτην· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι μάταιον· οὐκ ἀλόγως. [t]Ἀριστοφάνης·

[Οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε.]
Οὐκ ἐτὸς ἅπαντες οἱ δικάζοντες θαμὰ
σπεύδουσιν ἐπὶ πολλοῖς γεγράφθαι [u]γράμμασιν.

B

Οὐκ ἐτὸς ἀφ' ἡμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι·
Οὐδὲν γάρ [x]εἰσι πλὴν Ποσειδῶν καὶ σκάφη: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων τῷ αὐτῷ πράγματι, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν ἀνεχομένων. Ὁ δὲ νοῦς· [y]Οὐδὲν ἐσμὲν, εἰ μὴ συνουσιάζειν καὶ τίκτειν. Ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐμίγη τῇ Τυροῖ, καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ [z]Πελίαν. C

Οὐκ ἐφέξεις: Οὐ παύσῃ.

Οὐκ ἔχαδεν: Οὐκ ἐχώρησεν.

Οὐκ ἔχων ὅ τι [a]χρήσεται τοῖς παροῦσι κακοῖς: Ἀντὶ τοῦ, ἐξαπορῶν.

Οὐκ ἔχω φράσαι· ὅμως γε μέντοι σοι δι' αἰνιγμῶν ἐρῶ:
Ἀντὶ τοῦ, δι' ἀσαφείας.

Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν. [b]Οἱ γὰρ Ἥρωες [c]κακοῦν ἕτοιμοι μᾶλλον ἢ εὐεργετεῖν.

Οὐκί: Τὸ οὐχί. [d]Ὅμηρος διὰ τοῦ κ' γράφει, οὐ διὰ τοῦ χ'. δείκνυται γὰρ [e]ἐκ τῶν συναλοιφῶν τὰ μὲν ψιλὰ μεταπίπτοντα εἰς δασέα, ὅταν τὸ ἐπιφερόμενον [f]δασύνηται· ψιλοῦ δὲ ὑποτασσομένου, μὴ μεταπίπτοντα.

Οὐ κομῶ: Οὐ μέγα φρονῶ. Ἀριστοφάνης [g]Νεφέλαις·

Κἀγὼ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὢν ποιητὴς, οὐ κομῶ.

Τουτέστιν, οὐ μέγα φρονῶ.

B Οὔκουν: Οὐδαμῶς. [h]Οὐκοῦν δὲ, συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

Οὐκοῦν οἱ ἀδελφοὶ λαβόντες ἱκετηρίαν, ἐπυνθάνοντο [i]ἄρα τοῦ Θεοῦ, ὅ τι χρὴ πράττειν αὐτούς.

Οὐκ οἶδ' ὃ κρώζεις: Ἐπὶ τῶν μάτην [k]θρυλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. [l]Ἀριστοφάνης·

[m]Σὺ μὲν οὐδ' ὃ κρώζεις· ὡς ἐμοῦ τι κεκλοφότος,
ζητεῖς [n]μεταλαβεῖν.

C Οὖλε: Ὑγίαινε, ὁλοκλήρει.

Οὐ λελήθασι: Φανεροί εἰσιν.

Οὐλή: Ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς [o]ὑγίειαν ἧκον.

Οὐλήθ: Ὄνομα κύριον.

Παρευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γενομένων κατά τινα στενωπὸν, [p]προῄει μὲν ὁ Οὐλήθ.

Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις: Ἐπὶ τῶν τὰ [q]αὐτὰ μὴ διὰ τῶν αὐτῶν πραττόντων. Οὕτω Στράτις ἐν
D [r]Ποταμοῖς.

Οὔλιος: ὁ Ἀπόλλων. Ἰατρὸς γὰρ ἦν. Σημαίνει δὲ καὶ ὀλέθριος.

Οὐ λόγων ἀγορὰ δεῖται Ἑλλάδος, ἀλλ' ἔργων: Ἐπὶ τῶν [s]κομπαζόντων.

ΟΥΚ ἜΣΧΟΝ] Legendum est, οὐκ ἔσχων, per ω in syllaba ultima, a σχάω: ut Portus etiam monuit. Deinde, locus, quem Suidas hic subjungit, exstat apud Aristoph. Nub. 408. ubi integer versus sic se habet: Ὤπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, κᾆτ' οὐκ ἔσχων ἀμελήσας. KUST. E

[r] ἔκλινεν] ἔκλινεν A.B.C. ἡ δ' ἄρ' ἐφύσατο addunt A.B.E.C.

ΟΥΚ 'ΕΤΩΣ] Male, pro οὐκ ἐτός. Vide Etymologum v. Ἔτος. KUST.

[s] 'ΕΤΟΣ] ἐτῶς E. ἢ ante οὐκ om. A.C. οὐκ ἀπεικότως Photius, qui mox οὐ [illegible] οὐκ ἀλόγως. Schol. Platon. p. 188. Οὐκ ἔτος: ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι τὸ μάταιον. Οἱ δὲ, οὐκ εἰκότως. F

[t] Ἀριστοφάνης] Plut. 404. Hoc versu carent A.C. qui seqq. addunt ex eadem fab. 1167. Ex γεγράφθαι in loco Aristophanis γεγραφὼς irrepsisse in Timæum p. 200. suspicatur Abreschius.

[u] γράμμασιν] Hic addit C. Οὐκ ἐτῶς: οὐκ ἀλόγως, οὐκ ἀληθῶς· ἀντὶ τοῦ δικαίως. ἐπιρρηματικὸν γάρ ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἐτεῶς· ἀπὸ τοῦ ἐτεῶς συνῃρημένον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· οὐκ ἐτῶς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδέποτε. G

ΟΥΚ 'ΕΤΩΣ 'ΑΦ' 'ΗΜ.] Lege et hic, Οὐκ ἐτός. Ceterum duo hi versus exstant apud Aristoph. Lysistr. 138. KUST. Deest hic locus A.

[x] ΕΙΣΙ] Aristoph. recte, ἐσμέν. KUST.

[y] Οὐδὲν ἐσμὲν] Scribere malim, οὐδὲν ἴσμεν, i. e. *nihil scimus*. KUST.

[z] Πελίαν] Πηλέαν B. Πηλέα E.

ΟΥΚ 'ΕΦΕΞΕΙΣ: Οὐ παύσῃ] Aristoph. Equit. 910. Ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντ' εἰς ἣν ἀναλῶν ΟΥΚ 'ΕΦΕΞΕΙΣ, οὐδὲ ναυπηγούμενος. Ubi Schol. Οὐκ ἐφέξεις δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παύσῃ. Hinc Suidas intelligendus est. TOUP. H

ΟΥΚ 'ΕΧΑΔΕΝ] Homerus, Il. θ'. 461. KUST.

[a] ΧΡΗΣΕΤΑΙ] χρήσηται A.B.C.

ΟΥΚ 'ΕΧΩ ΦΡ.] Hæc sunt verba Aristoph. in Ranis, sub initium. KUST.

[b] Οἱ γὰρ Ἥρωες ἕτ.] Hesychius: Κρείττονας: Τοὺς Ἥρωας οὕτω λέγουσιν. Δοκοῦσι δὲ κακότυχοί τινες εἶναι. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἡρῷα, σιγὴν ἔχουσι, μή τι βλαβῶσι. Confer etiam Scholiastam Aristophanis ad Aves, 1490. et Nostrum supra v. Ὀρέστης. KUST.

[c] ἕτοιμοι κακοῦν] κακοῦν ἕτοιμοι A.E.

[d] Ὅμηρος] Il. β'. 238. et alibi. KUST. γράφει om. M.

[e] ἐκ τῶν] καὶ ἐκ τῶν C. Tum συναλιφῶν A.

[f] δασύνηται] δασὺ C. et in fine μεταπίπτοντες.

[g] Νεφέλαις] Ver. 545. In versu ἀνὴρ om. A.B.C.

[h] ΟΥΚΟΥΝ] οὐκ οὖν A. et sic mox. τὴν ante ἱκετηρίαν om. A.B.E.C.

[i] τἄρα] ἄρα A.B.E.C. Mox ὅτι καὶ χρὴ B.E.C.

[k] θρυλλούντων] θρυλούντων A.

[l] Ἀριστοφάνης] Plut. 369.

[m] Σὺ μὲν] ὅτι μὲν A.C. ἐγὼ μὲν B.

[n] μεταλαβεῖν] μεταλλεῖν C.

ΟΥΛΕ] Οὖλέ γε B.E. Od. ω'. 401. οὖλέ τε.

[o] ὑγείαν] ὑγίειαν A.C. Mox ἧκεν C.

ΟΥΛΗΘ] Οὐλίθ A.B.E.M.

[p] προῄει] προίει B.

ΟΥ ΛΙΝΟΝ ΛΙΝΩΙ ΣΥΝ.] Confer Nostrum supra v. Λίνον. KUST. Usurpat hoc proverbium Plato Euthyd. p. 207 D. HEMST. Vid. Schol. p. 98.

[q] αὐτὰ] τοιαῦτα A.B.

[r] Πολιτείᾳ] πο A. i. e. Ποταμοῖς ut supra p. 2322 D.

ΟΥΛΙΟΣ] Strabo XIV. p. 635. Οὔλιον δ' Ἀπόλλωνα καλοῦσί τινα καὶ Μιλήσιοι καὶ Δήλιοι, οἷον ὑγιαστικὸν καὶ παιωνικόν· τὸ γὰρ οὔλειν, ὑγιαίνειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ οὐλὴ, καὶ τὸ, Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. Ἰατικὸς γὰρ ὁ Ἀπόλλων. Plura Macrobius I. 17. p. 297.

ΟΥ ΛΟΓΩΝ 'ΑΓΟΡΑ ΔΕΙΤΑΙ 'ΕΛΛ.] Sic etiam habent editt. Mediolan. et Aldina. At editt. Basil. et Genev. Οὐ λόγων ἀγορᾶς: quæ lectio et sensum et constructionem turbat. Wolfius, qui tantum editt. Basil. inspexerat, pro

ΟΥΛΟΘΥΤΕΙΝ: Κριθὰς ἐπιχέειν τοῖς θύμασιν. [t]ΟΥΛΑΣ γὰρ ἔλεγον τὰς κριθὰς, κατὰ ἀντίθεσιν τῶν ΨΑΙΣΤΩΝ, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ τῆς μύλης [u]κατεψηνισμένα. Τὰς γὰρ οὐλὰς πρόσθεν [x]ἐκάπτοντο ἐσθίοντες, οὐδέπω τῆς κατεργασίας αὐτῶν εὑρημένης. Καὶ τὰς μὲν κριθὰς μέχρι νῦν [y]ὅλας χέουσιν οἱ ἐπιθύοντες ταῖς σπονδαῖς, ἐπεὶ σύμβολον τῆς παλαιᾶς τροφῆς· τὰ δὲ ΠΟΠΑΝΑ, τῆς ἄρτι ὥρας, τουτέστι, τῆς [z]αὖθις.

ΟΥΛΟΜΕΝΗ: Ὀλεθρία.

ΟΥΛΟΣ: Ὁ συνεστραμμένας ἔχων τὰς τρίχας. Ὅμηρος περὶ Ὀδυσσέως·

[a]Γυρὸς ἐν ὤμοισιν, μελανόχροος, [b]οὐλοκάρηνος.

ΟΥΛΩΝ: Ἀπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων ταῖς θριξίν.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ, Ἐμεσηνὸς, σοφιστής. [c]Πάτρια Ἐμεσενῶν, Ἡλιουπόλεως, [d]Βοσποριατῶν, καὶ ἄλλων πλείστων, Προγυμνάσματα, Τέχνην ῥητορικήν.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ, Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστὴς, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἔμεσαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον χρόνοις. Λόγους διαφόρους, Μελέτας, Διαλέξεις· καὶ ἄλλα τινά.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ:

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ, ἀδελφὸς Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου· ὃς εὐφυέστατος ἐγεγόνει πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας, ὥστε καὶ πολλὰς εἰσενέγκασθαι καινὰς ἀπορίας, καὶ [e]λύσεις γε τῶν ἀποριῶν, πρὸς τὰς τῶν μαθημάτων ἐξηγήσεις· ὄνομά τε [f]αὐτῷ μέγα ἦν ἐπὶ τοῖς μαθήμασιν Ἀθήνησιν. [g]Θαυμάζων δὲ αὐτοῦ τὴν φύσιν ὁ Συριανὸς, διηγεῖτο πολλοῖς τισιν, ὡς οὐδὲν ἦν αὐτῷ [h]προβάλλεσθαι κλειδίον οὕτω πολύπλοκόν τε καὶ μηχανικῶς εἰργασμένον, ὅπερ οὐκ ἀνοιγνύναι ῥᾳδίως αὐτόματον· ἀλλ' ὅμως πρὸς τὴν ἄλλην φιλοσοφίαν μηδὲν ἐπιδείκνυσθαι λόγου ἄξιον. Ἐπιεικὴς δὲ καὶ τὰ ἤθη κεκοσμημένος ὁ Οὐλπιανὸς ἐγεγόνει, καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν· ἴσως δὲ ἐπειδὴ πραγμάτων πολιτικῶν ἀπέσχετο τοπάμπαν ἐξ ἀρχῆς εἰς τέλος. [i]Πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι τῇ μισοπράγμονι ζωῇ τὴν ἀρετὴν ἐπιφημίζειν, οὐχ οὕτως [k]ἔχον, [l]κατά γε τὴν ἐμήν. Ἡ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ πολιτείᾳ διὰ τῶν πολιτικῶν ἔργων τε καὶ λόγων ἀναστρεφομένη ἀρετὴ γυμνάζει τε τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ ἐρρωμενέστερον, καὶ βεβαιοῦται μᾶλλον ἐπὶ τῆς πείρας ὅσον αὐτῆς ὑγιές τε καὶ ὁλόκληρον, ὅσον δὲ κίβδηλον καὶ ἐπίπλαστον ἐμφωλεύει ταῖς ἀνθρωπίναις ζωαῖς, [m]τοῦτο πᾶν διελέγχεται, καὶ ἑτοιμότερον καθίσταται πρὸς διόρθωσιν. Τὸ δὲ ἀγαθοεργόν τε καὶ ὠφελητικὸν ὅσον ἐστὶν ἐν τοῖς πολιτεύμασι; τὸ δὲ θαρραλέον καὶ [n]βέβαιον, ἡλίκον; Τοιγαροῦν οἱ ἐν γωνίᾳ καθήμενοι [o]λόγιοι, καὶ [p]πολλὰ φιλοσοφοῦντες μάλα σεμνῶς περὶ δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης, ἐκβαίνειν ἐπὶ τὰς πράξεις ἀναγκαζόμενοι, [q]ἀσχημονοῦσιν. Ὡς ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ ἔργα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενόν. Τοιοῦτος ὁ [r]Οὐλπιανὸς γενόμενος, ἔτι νέος ὢν, ἄγαμος ἐτελεύτα τὸν βίον, πολὺν ἔπαινον ἑαυτοῦ τῆς ἐπιεικείας ἀπολιπών.

ΟΥΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ βουμολγὸς [s]κύρου.

ΟΥ [t]ΜΕΛΟΝ ΑΥΤΩΙ: Οὐ φροντιστέον. Μένανδρος·

Ταύτῃ τοι [u]καὶ τῆς Νισίβιος πολιορκίας οὐ μέλον αὐτῷ.

Ἑλλάδος legendum putabat Ἑλλάς. Sed si editt. antiquiores consuluisset, vidisset utique, mendum latere in voce ἀγορᾶς, non vero Ἑλλάδος. KUST.

[s] κεμπαζόντων] κωμαζόντων E.

ΟΥΛΟΘΥΤΕΙΝ] Leg. Οὐλοχυτεῖν. HEMST.

[t] ΟΥΛΑΣ γὰρ ἔλεγον] Schol. Ven. ad Il. α'. 449. Οὐλοχύτας: Τὰς τὰ κανᾶ δι' ὧν ἐπέχεον τὰς οὐλάς. Καὶ κριθαὶ δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ψαιστῶν· πρὸ τῶν πυρῶν γὰρ εὕρηνται, καὶ ἀπὸ τοῦ προκριθῆναι τῶν βαλάνων οὕτως ὠνομάσθησαν. κριθὰς δὲ μετὰ ἀλῶν μεμιγμένας ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις πρὸ τοῦ θύεσθαι, ἤτοι τῆς πολυπληθίας χάριν, ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. etc. Ceterum ὅλας A. pro οὐλάς.

[u] κατεψηνισμένα] Est vox corrupta. Stephanus in Thesauro, tom. IV. p. 690. legit κατεψηγμένα: quod non displicet. KUST. Leg. κατεψαισμένα. Porphyr. de A. A. II. 6. Kuster. ad Aristoph. Plut. 138. HEMST. Infra v. Ψαιστά. Ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλωνος περιψήσεως. et paullo post,—ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψητισμένα.

[x] ἔκοπτον] ἐκάμπτοντο A.C. ἐκάπτοντο B.E.

[y] ὅλας] οὐλὰς C.

[z] αὖθις] αὖ A.

ΟΥΛΟΣ] Potius, οὖλος, cum circumflexo in priore syllaba. KUST. De h. v. vid. Salmas. ad Jul. Capitol. p. 563. ed. Lugd. Bat. Mox delevi ΟΥΛΟΝ: Ἡ συνέχουσα τοὺς ὀδόντας σάρξ. Ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ τρυφερόν, cum A.B.E. Vid. Etym. M.

[a] Σκιρὸς ἐν] Legendum est γυρός: ut apud Homerum Od. τ'. 246. ubi de Eurybate, non vero Ulysse verba fiunt. KUST. Γυρὸς ἐν A.C. Dedi ὤμοισιν pro ὤμοις.

[b] οὐλοκάρηνος] οὐλοκράνιος E.

ΟΥΛΩΝ] Οὔλων, ἀπαλῶν, μαλακῶν, συνεστραμμένων A.B.C.

[c] Περὶ πατρίδος Ἐμέσης] πάτρια ἐμεσηνῶν A.B.E. πατρὶς ἐμεσηνῶν M.

[d] Βοσποριατῶν] An potius, Βοσπορητῶν. Vide Steph. Byzant. v. Βόσπορος. KUST.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ] Hujus Ulpiani meminit Euagrius Hist. Eccles. lib. I. c. 20. et Eunapius in vita Proæresii. Hic etiam fuerit Ulpianus, cujus hodie adhuc in quasdam orationes Demosthenis exstant commentarii. KUST. Ulpiani Antiochiæ discipulus fuit Proæresius. Vid. infr. Προαιρέσιος, et Eunap. p. 133. REINES. Deest hic artic. A.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ ΓΑΖΑΙΟΣ] Ejus mentionem facit Marinus in Vita Procli, c. 9. KUST. Deest artic. A.

ΟΥΛΠΙΑΝΟΣ, ἀδελφὸς Ἰσιδ.] Totus hic articulus sumptus est ex Vita Isidori a Damascio conscripta, ut in nota sequenti ostendimus. KUST.

[e] λύσεις] λύσεις γε A.

[f] αὐτοῦ] αὐτῷ A.

[g] Ὁ δὲ Συριανὸς θαυμάζων τ. φ. α.] θαυμάζων δὲ α. τ. φ. ὁ Σ. A.B.

[h] προβάλλεσθαι] προβαλέσθαι A.B.

[i] Πεφύκασι γὰρ οἱ ἄνθρωπ.——ἀσχημονοῦσιν] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Damascio de Vita Isidori, p. 1072. 1073. unde facile colligitur, et reliqua, quæ Suidas hic habet, ex eodem Damascio deprompta esse. Confer etiam Nostrum supra v. Μισοπράγμων. KUST. γὰρ om. A.

[k] ἔχον om. B.E.M.

[l] κατά γε τὴν ἐμήν] Adde ex Photio κρίσιν. KUST.

[m] τοῦτο πᾶν διελέγχεται] τοῦ πᾶν διελεγκτικὸν A. ubi om. καὶ ἑτοιμότερον—ὠφελητικόν.

[n] βέβαιον] βεβαιωτικὸν B.E.

[o] λόγιοι] Photius male, λόγοι. KUST.

[p] φιλοσοφοῦντες πολλὰ] πολλὰ φιλοσοφοῦντες A.

[q] ἀσχημονοῦσι] Photius, δεινὰ ἀσχημονοῦσιν. KUST.

[r] Οὐλπιανὸς] Οὔλπιος A. Mox ἑαυτῷ edd. vett.

ΟΥΜΒΡΑΚΙΩΤΗΣ βουμολγός] Anthol. Pal. VI. 255. Τοῦτο Σάων τὸ δίπαχυ κέλων κέρας Οὐμβρακιώτας Βουμολγὸς ταύρου πλάσσεν ἀτιμαγέλου.

[s] Κύρου] κύρου A. Nescio an reponi debeat Ἐρυκίου. Is enim epigrammatis titulus in Anthol. Vel ταύρου ex epigr.

[t] ΜΕΛΟΝ] μέλλον B.E. bis. Tum αὐταῖς B.E.

[u] καὶ τῆς] τῆς κατὰ A.B.E. edd. ante Kuster.

Οὐ μὲν δή: Ἀντὶ τοῦ, ὅμως δὴ, ἥκιστα δὴ, ἀλλὰ A
οὐ δή.

Οὐ μετὸν αὐτῷ: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐξόν. Ἀριστοφάνης [x] Νεφέλαις. Καὶ Μένανδρος·

Ὕδατος αὐτοῖς οὐ μετόν.

Οὐ μὴ ληρήσεις: [[y] Ὅρα ἵνα μὴ ληρήσῃς.] Οὐ παύσῃ ληρῶν;

Οὐ μήν: Ἀλλὰ μὴν, [z] οὐδαμῶς, οὐ μόνον, ἔτι μὴν, ὅμως δέ. B

Οὐ μὴν εἶχε ποιεῖν οὐδὲν, ἀλλ' ἔμενε κατὰ χώραν τηρούμενος ἐπιμελῶς.

[Οὕνεκα: Χάριν.

Οὐννικόν: Ζήτει ἐν τῷ Ἀπόνοια.

Οὐνιγάρδαι: Ἔθνος.

Οὖννοι: Οὔγγαροι.

Οὐλκαῖοι: Ἔθνος.

Οὐλουῖσκοι: Ὄνομα ἔθνους.]

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς: Διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων εὔξασθαι, φασὶν, ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ διὰ τὸ δυσείσβολον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ἐπεὶ πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τῶν πλουσίων [zz] μόνων ὁ πλοῦς.

Οὔπερ: Ὅπου. [a] Ἀγαθίας·

Οἱ συναισθανόμενοι οὗπερ γεγένηντο συμφορᾶς, [b] ἀγεννῆ καὶ αἰσχίστην ἠσπάζοντο σωτηρίαν. D

Οὔπω πεπλήρωνται [c] τῶν Ἀμορραίων αἱ ἁμαρτίαι: Ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

Οὔπως: Οὐδένα τρόπον. [d] Καὶ Θουκυδίδης ἐν ε'. καὶ [e] Ὅμηρος·

Ὦ [f] γέρον, οὔ πως ἔγωγε τοῦτο τελέεσθαι ὀΐω.

Οὐραγεῖ: Τὸ τέλος ἄγει τοῦ στρατοῦ. Καὶ οὐραγὸς, ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου. E

Οὐραγίαν: Στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν.

Οὐρανία ἀστραπή: Ἀντὶ τοῦ, ταχεῖα.

[g] Ἔστηξα θυμόν· οὐρανία γὰρ ἀστραπὴ
φλέγει πάλιν.

Οὐρανία ἄχνη: Ἡ δρόσος.

[h] Θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ αἰεὶ
νάρκισσος.

Οὐρανία αἴξ: Ἣ οἱ [i] εὐχόμενοι πάντων ἐπετύγχανον ἴσως, διὰ τὸ τὴν σελήνην [k] αὐτῇ ἐποχεῖσθαι. Κρατῖνος [l] Χείρωσιν

Αἲξ οὐρανία.

Οὐράνιόν γ' ὅσον: Ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα.

[m] Οἱ δὲ ἀνέκραγον οὐράνιον ὅσον.

Οὐράνιος ὄνομα, Σύρος τὸ γένος, κατὰ τὴν βασιλέως πόλιν ἠλᾶτο, τέχνην ἐπαγγελλόμενος τὴν ἰατρι- C κὴν μετιέναι, [n] τῶν δὲ Ἀριστοτέλους δογμάτων οὐδὲν μὲν ἐς τὸ ἀκριβὲς ἐγίνωσκεν, ἐκομψεύετο δὲ ὡς πλεῖστα εἰδέναι, βρενθυόμενος, τῷ δύσερις εἶναι παρὰ τοὺς [o] ξυλλόγους. Πολλάκις γὰρ ἰὼν πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς, καὶ ἐν τοῖς τῶν βιβλίων ἥμενος πωλητηρίοις, διεπληκτίζετο, καὶ ἐμεγαληγόρει πρὸς τοὺς αὐτόθι ἀγειρομένους, καὶ ταῦτα δὴ τὰ εἰθισμένα ῥημάτια τοῦ κρείττονος πέρι [p] ἀνακυκλοῦντας, ὁποῖον δή τι αὐτοῖς ἥ D τε φύσις ἐστὶ, καὶ ἡ οὐσία, καὶ τὸ παθητὸν, καὶ τὸ ἀξύγχυτον· ὧν οἱ πλεῖστοι οὐδὲ ἐς γραμματιστοῦ οἶμαι φοιτήσαντες, [q] οὐδὲ μὴν βίῳ ἀρίστῳ ἐκδεδιῃτημένοι. Οὗτος ὁ Οὐράνιος ἧκε ποτὲ παρὰ Πέρσας, ὑπὸ Ἀρεοβίνδου τοῦ πρεσβευτοῦ ἀπηγμένος.

Οὐρανίωνες: Οἱ Τιτᾶνες οὕτω λέγονται.

Οὐρανοβάμονος: Τοῦ οὐρανοφοίτου.

[[r] Πῶλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.]

---

[x] Νεφέλαις] Vid. Dindorf. ad Fragm. Aristoph. p. 19.

ΟΥ ΜΗ ΛΗΡΗΣΗΙΣ] Aristoph. Nub. 366. Ποῖος Ζεύς; οὐ μὴ ληρήσεις. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[y] Ὅρα—ληρῶν om. A.C. ὅρα—ληρήσῃς om. B.

[z] Οὐδαμῶς—ὅμως δὲ accedunt ex A.B.E. ubi tamen ἐς τιμὴν, vel ἐστὶ μήν. Similia sunt in Schol. Platon. p. 230. Adde Hesychium, et Photium.

ΟΥΝΕΚΑ usque ad ὄνομα ἔθνους om. A. Οὐνίγαρδαι—ἔθνους om. B.E.

ΟΥΝΙΓΑΡΔΑΙ] Vid. Οὐιγάρδαι. HEMST.

ΟΥΛΟΥΙΣΚΟΙ] Transpositis literis scribendum est, Οὐσκούλοι. KUST.

[zz] μόνων] μόνον A.E.

[a] Ἀγαθίας] L. I. p. 26. sed ubi pro οὗπερ minus recte legitur ἧσπερ. KUST.

[b] ἀγεννῆ] ἀγεννῆ A.E. ὅπου E. pro οὗπερ. Statim delevi cum A., ΟΥ ΠΕΡΠΕΡΕΥΕΤΑΙ: Ἀντὶ τοῦ, οὐ προπετεῖ. Ζήτει ἐν τῷ ΠΕΡΠΕΡΕΙΑ. Kusterus: 1 Cor. XIII. 4. Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται.

[c] ΑΙ ΤΩΝ 'ΑΜΟΡΡΑΙΩΝ] τῶν Ἀμ. αἱ A.E. Sumptus est locus ex Genes. XV. 16.

[d] Καὶ Θουκυδίδης ἐν ε' om. A. sed habet Photius. Lib. V. 15. respici putat Dukerus.

[e] Ὅμηρος] Odyss. γ'. 226. ubi rectius sic legitur: Ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω. KUST.

[f] γέρον] γέρων A. Photius. Mox οὔ πως τοῦτο ἐγὼ τ. ὀ. H Photius. Statim delevi cum A., ΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΓΑΛΗΙ ΚΡΟΚΩΤΟΣ: Παροιμία ἐστὶν, ὁμοία τῇ, ΓΑΛΗΙ ΧΙΤΩΝ: Ζήτει τὴν αὐτὴν παροιμίαν.

[g] Ἔστηξα θυμόν. Οὐρ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1466. ἔπτηξα A. ἔστηρα B.E. edd. vett.

[h] Θάλλει δ'] Sophocl. Œd. Col. 681.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΑΙΞ] Plura hac de re Hesychius: quem vide. KUST.

[i] εὐχόμενοι] οἱ εὐχ. A. corr. Photius. εὐχόμενοι πάντες A. pr. Tum πάντως B.E. Photius. δὲ post ἴσως om. A. Phot.

[k] αὐτῇ ἐποχεῖσθαι] αὐταῖς B.E.

[l] Χείρωσιν] Χείρωσιν A. Phot. αἲξ οὐρανία addunt A.B. F Phot. Praeterea καὶ οὐρανία τροφὴ, καὶ τὰς οὐρανίας δυνάμεις B.E.M.

ΟΥΡΑΝΙΟΝ Γ'] Aristoph. Ran. 1166. In fr. Procopii γ' ante ὅσον delevi cum A.V.

[m] Οἱ δὲ ἀνέκρ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 16. KUST.

ΟΥΡΑΝΙΟΣ ὄνομα, Σύρ.] Quæ hic Suidas de Uranio refert, sumpta sunt ex Agathiæ lib. II. p. 67. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. De hoc Uranio vid. Damascium apud Phot. p. 1047. TOUP. Vid. Voss. de G Hist. Gr. p. 355. Citatur supra v. Μαγιστεριανὸς et Καθωσιωμένος. Sunt ista ex Agathiæ Hist. II. p. 63. Οὐράνιος (in edd. Ἐρράνιος) citatur a Stephano in Βαβυλὼν ap. Allatium ad Eustath. Hexaëm. p. 233. REINES.

[n] τῶν] τῶν δὲ A.V.

[o] συλλόγους] ξυλλόγους A.V.

[p] ἀνακυκλῶν] Scribe ἀνακυκλοῦντας, [sic A.B.V.E.] ut habet Agathias loco laudato. Et mox αὐτῷ, pro αὐτοῖς; ut itidem legitur apud Agathiam. Refertur enim ad H præcedens κρείττονος. KUST. Probo ἀνακυκλῶν. Uranius sc. TOUP. Mox δή τοι α. V.

[q] οὐ μὴν β. ἀ. ἐ.] Vide Καρῖνος. TOUP. οὐδὲ μὴν A.V.

[r] Πῶλον βλέπειν θ.] Est versus oneirocriticus, non alia de causa huc allatus, quam quia οὐρανὸς et πόλος sunt synonyma. Ceterum, apud Astrampsychum pro πῶλον legitur πόλον, i. e. *pullum equinum*: quarum lectionum utra me-

Οὐρανόμηκες: Μέγιστον.

[s] Κλέος οὐρανόμηκες ἐν βροτοῖσιν ἕξων.

Παρὰ τὸ,

[t] Ἐπουράνιον κλέος εἴη.

Οὐρανός: [u] Οὐρανός ἐστιν ἡ ἐσχάτη περιφέρεια, ἐν ᾗ πᾶν ἵδρυται τὸ θεῖον.

Οὐρανοὶ δύο: Ὁ σὺν τῇ γῇ γεγενημένος· καὶ ὁ ὕστερον μέσον τῶν ὑδάτων προσταχθεὶς γενέσθαι· ὃν καὶ στερέωμα προσηγόρευσεν.

Οὐρανόθι πρό: Ἐν τῷ ὑπὸ τὰ νέφη τόπῳ.

[Οὐρανοφάντωρ: Οὗ ἡ λαμπρότης εἰς ὕψος φαίνεται.]

[Οὔρβιος: Ὄνομα κύριον. Ζήτει ἐν τῷ Πραξικοπήσας.]

Οὐραῖα: Τὰ τῆς οὐρᾶς.

[x] Ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δράκοντες, τὰ οὐραῖα μέρη ἐς σπείρας [y] ἑλίξαντες, καὶ ἐπανιστάμενοι. C

Οὔρησας: Ἔστησας, ἔσωσας.

Οὐρητρίδα: [z] Οὐρηρὸν ἀγγεῖον. Ἀριστοφάνης·

Ἀμὶς μὲν, ἣν οὐρητιάσῃς, αὐτηὶ
παρὰ σοὶ [a] κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

Οὔρια θεῖτε: Ὀρχεῖσθε.

Οὐρίαι ῥιπίδι ἀνήλατο φέψαλος ἐρεθιζόμενος: Ἀντὶ τοῦ, ἀνέμου φορᾷ τῷ [b] ῥιπιδίῳ ἐξαπτόμενος. Πρίνινοι δὲ ἄνθρακες, οἱ στερεοί, οἱ ἰσχυροί. D

Οὐρίαχος: Τὸ ἄκρον τοῦ σιδήρου· ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος, ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν καὶ τοῦ ἰάχω· τοῦτο δὲ παρὰ τὸ ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνήν· ἐξ οὗ καὶ ἰαχή.

Οὐρίαχος:

[c] Πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.

A Ἐν Ἐπιγράμμασι. Καὶ αὖθις·

Ὄφρα κεν ἐξ ὑάλοιο πυριπνείτοιο ταθέντας
οὐριάχους δέξαιντο.

Τὰ οὐραῖα τῶν [d] κανδηλῶν.

Οὐριοδρομούσας: Ἐπιτηδείῳ ἀνέμῳ πλεούσας.

Οὔριος: Ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος ἄνεμος. [e] Πολύβιος·

Λαβὼν [f] οὔριον ἄνεμον καὶ λαμπρὸν, ἐκπετάσας πᾶσι τοῖς ἀρ- B μένοις, καὶ [f] κατουρώσας, ἐπ' αὐτὸ τὸ στόμα τοῦ λιμένος ἐποιεῖτο τὸν πλοῦν, ἔχων καθωπλισμένους ἄνδρας ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων.

Καὶ,

[g] Οὐρίῳ πελάσαι δρόμῳ.

Τουτέστιν, εὐθυδρομῆσαι.

Οὖρον: [h] Εὔφορον ἄνεμον.

[i] Ἀλλὰ ταῦτα μὲν
ῥείτω κατ' οὖρον· σοὶ δ' ἐγὼ φράζω, κακὸν
πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς [k] δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί.

Οὖρος: Ὁ τῆς γῆς ὅρος καὶ φύλαξ. Παρὰ δὲ [l] Ἡροδότῳ οὖροι, οἱ ὅροι, τὰ ὁροθέσια.

Οὖρος:

[ll] Καὶ βοὸς [m] οὖρον
ἀσκητὸν χρυσῷ παμφανόωντι κέρας.

Οὐροτομήσαντες: Τὰ οὐραῖα κόψαντες.

[n] Οὐροτομήσαντες πεντήκοντα ἵππους.

Οὐρούς: Ὀξυτόνως. Τὰ νεώρια, καὶ τὰ περιορίσματα τῶν [o] νηῶν. D

[Οὗς: Τὸ ὠτίον.]

Οὔσβαις: Ὄνομα κύριον.

Ἐν [p] τοῖς Οὔσβαις τοῦ κινδύνου ἔξω ἐγένετο, ἀποδράσας τὰ ξίφη.

Οὓς ἐγὼ βόσκω, καὶ δίκαια κἄδικα: [q] Ὁ Κλέων φησὶ πρὸς τοὺς Ἡλιαστάς. Τουτέστι, πρὸς

E

lior sit, somniorum conjectores, in quibus nomen meum non profiteor, dijudicent. KUST. Deest vs. A.V.

[s] Κλέος οὐραν.] Aristoph. Nub. 459. sed ubi pro ἕξων legitur ἕξεις. KUST. βροτοῖς A.

[t] Ἐπουράνιον] ὑπουράνιον Il. κ΄. 212.

[u] ΟΥΡΑΝΟΣ ἐστιν ἡ ἐσχ.] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 138. KUST.

ΟΥΡΑΝΟΙ ΔΥΟ] Pertinet hic locus ad Genes. I. 6. ubi veteres et in primis Theodoretus explicavit quæstionem, εἷς ὁ οὐρανὸς ἢ δύο εἰσι; Alios interpretes vid. in Caten. Theodot. in Octat. p. 21. ERNEST.

ΟΥΡΑΝΟΘΙ ΠΡΟ] Il. γ΄. 3. Schol. Ven. descripsit Suidas.

ΟΥΡΑΝΟΦΑΝΤΩΡ] Deest gl. A.V. οὗ ἡ λαμπ. etc. om. B.

ΟΥΡΒΙΟΣ] Deest gl. A.V.

[x] Ἐδειμάτουν αὐτοὺς οἱ δρ.] Vide supra v. Ἐδείματο, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[y] εἰλίξαντες] ἑλίξαντες A.B.C.

ΟΥΡΗΣΑΣ: Ἔστησας, ἔσωσας] Ex Schol. Sophocl. Œd. Tyr. 696. ut Portus observaverat. Ceterum pro οὔρησας, ut hodie apud Sophoclem etiam legitur, scribendum est οὔρισας, per ι in syllaba penultima, ab οὐρίζω: ut jamdudum ante Henr. Stephanus in Thesauro suo, tom. II. p. 1497. monuit. KUST. Οὐρίσας E.

ΟΥΡΗΤΡΙΔΑ: Οὐρηδὸν ἀγγ.] Scribendum erat, Οὐρητρίδα: Ἀμίδα, οὐρηρὸν ἀγγεῖον: ut patet ex Schol. Aristoph. Vesp. 803. unde ista Suidas sumpsit. Ceterum, vel ex subjuncto loco Aristophanis patet, notam hanc ad vocem ἀμὶς, non vero οὐρητρὶς, referri debuisse: similique modo a compilatore peccatum hic est, quo infra v. Περιβάλλω, v. Πλατύπυλας, v. Προσπεφευκότες, et alibi. KUST.

[z] Οὐρηδὸν] οὐρηρὸν B.V.E. Deest gl. A.

[a] κρεμήσετ' ἐγγὺς ἐπὶ] ἠρεμήσεται ἐγγύς που V.

ΟΥΡΙΑ ΘΕΙΤΕ] Aristoph. Lysistr. 550. Χωρεῖτ' ὀργῇ, καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε. Huc Suidas respexit. Vide etiam infra v. Τέθη. KUST.

ΟΥΡΙΑΙ ῬΙΠΙΔΙ ἈΝΗΛ.] Aristoph. Acharn. 669. Οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ' ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι. KUST.

[b] ῥιπιδίῳ] ῥιπίδι V.

ΟΥΡΙΑΧΟΣ] Hæc ex A. Correxi δόρατος pro σώματος, et ὀρούειν pro οὐρούειν.

[c] Πλήξας ῥόμβῳ τῷ] ῥόμβῳ τοῦ A.V. ῥομβωτῷ M. Anthol. F Pal. VI. 111. πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ.

[d] κανδήλων] Statim omisi cum A.B.V.E., Ἔστι δὲ τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἢ τὸ ὄπισθεν μέρος, ὃ καὶ ΣΑΥΡΩΤΗΡ καλεῖται· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν, καὶ τοῦ ἰάχω.

ΟΥΡΙΟΔΡΟΜΟΥΣΑΣ] ναῦν οὐριοδρομοῦσαν Diog. Laërt. I. 116. νῆες οὐριοδρομοῦσαι Artemidor. II. 68. p. 154.

[e] Πολύβιος] Lib. I. c. 44. ubi pro κατουρίσας rectius legitur κατουρώσας. KUST. Mox οὔριον ἄν. ἐπιτήδειον edd. vett.

[f] κατουρίσας] κατουρώσας A.V. κατουρούσας B.E.

G [g] Οὐρίῳ πελάσας δρόμῳ] Sophocl. Aj. 889. πελάσαι A.V. et mox εὐθυδρομῆσαι.

[h] Εὔφορον] φορὸν A.B. pr.

[i] Ἀλλὰ ταῦτα μ.] Sophocl. Trach. 467.

[k] δέ μ'] δ' ἔμ' A.

[l] Ἡροδότῳ] Gl. ad I. 93. Vid. Valcken. ad c. 172.

[ll] Καὶ βοὸς οὖρον ἀσκ.] Anthol. Pal. VI. 332.

[m] οὖρον] Scribendum est οὖρου, i. e. uri bovis: ut monuimus etiam supra v. Κάσιον ὄρος. KUST.

H [n] Οὐροτομήσαντες] Exemplum om. A.

[o] νηῶν] Delevi Ἤγουν τὰ ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν, cum A.B.V.E. Desumpta ea esse ex Schol. Il. β΄. 153. monuit Kusterus.

ΟΥΣ] Deest A.V.

[p] τοῖς Οὔσβαις] ταῖς Οὔσβαις A.

ΟΥΣ ἘΓΩ ΒΟΣΚ.] Aristoph. Equit. 255. Ὦ γέροντες

τοὺς Ἡλιαίους δικαστάς. Τὸ βόσκω, πικρῶς· [r]ἐπὶ γὰρ τῶν ἀλόγων εἴρηται. Δίκαια δὲ κἄδικα· ἀντὶ τοῦ, [s]ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν.

Οὐσία: Τῆς οὐσίας τὴν [t]κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν οὐδόλως ἐμφερομένην εὑρίσκομεν ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἡ δὲ τῶν πολλῶν συνήθεια κέχρηται τῷ προσρήματι ἐπὶ τῶν σημαινομένων κτήσεων, ὧν τις κέκτηται· οἷον, οἰκημάτων, βοσκημάτων, καὶ λοιπῶν ὑλῶν. Ταῦτα γὰρ οὐσίαν καλοῦσι τοῦ κεκτημένου καθ' ἣν ἔννοιαν [u]καὶ τὸν ταῦτα κεκτημένον πλούσιον καλοῦμεν· ἀντὶ τοῦ, πολυούσιον. Καὶ "[w]περιούσιον λαόν," τὸν ἔγκτητον. "[x]Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ·" ἀντὶ τοῦ κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. Ἡ δὲ λογικὴ χρῆσις τὸ τῆς οὐσίας ὄνομα ἀπὸ τοῦ εἶναι ῥήματος οἶδε παρῆχθαι, αὐτὸ τὸ ὂν πρᾶγμα οὐσίαν καλοῦσα. Τὸ γὰρ Ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστι πάντων τῶν ὄντων. Τοῦτο οὖν τὸ Ὂν τέμνεται εἰς οὐσίαν [y]καὶ συμβεβηκός. Ὁρίζονται δὲ τὴν οὐσίαν οὕτως· Οὐσία ἐστὶν ὄνομα κοινὸν καὶ ἀόριστον, κατὰ πασῶν τῶν ὑπ' αὐτὴν ὑποστάσεων ὁμοτίμως φερόμενον, καὶ συνωνύμως κατηγορούμενον· ἤ, ἡ καθ' ὑποκειμένων ὑποστάσεων λεγομένη, καὶ ἐν πάσαις αὐταῖς ὁμοτίμως θεωρουμένη· ἤ, πρᾶγμα αὐθύπαρκτον [z]μηδενὸς ἑτέρου δεόμενον πρὸς σύστασιν· ἤγουν, τὸ ἐν ἑαυτῷ ὄν, καὶ μὴ ἐν ἑτέρῳ ἔχον τὴν ὕπαρξιν, ὡς τὸ συμβεβηκός. Οὐσία οὖν ἐστιν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων ὕπαρξις.

Οὐσίας δίκη: Οὐσίας εἰσάγουσι δίκην πρὸς τοὺς ἑαλωκότας ἐν προτέρᾳ δίκῃ χρέους ἢ καρποῦ· [a]ὡς δέον ἀπολαμβάνειν αὐτοὺς ἐξ ὅλης τῆς οὐσίας, ἃ κατεδίκασαν.

Οὐσίας δίκη: Οἱ δικαζόμενοι περὶ χωρίων ἢ οἰκιῶν πρὸς τοὺς ἔχοντας, οὐσίας ἐδικάζοντο τὴν δευτέραν [b]δίκην. Ἡ δὲ προτέρα ἦν, τῶν μὲν οἰκιῶν, ἐνοικίου· τῶν δὲ χωρῶν, καρποῦ· τρίτη δὲ ἐπὶ τούτων ἐξούλης. Καὶ ἐξῆν τοῖς [c]ἑλοῦσι κρατεῖν τῶν κτημάτων, [d]καὶ τὴν δίκην τοῦ καρποῦ, ἢ τοῦ ἐνοικίου, [e]ἢ καὶ τὴν δευτέραν ἡττηθεῖεν τὴν τῆς οὐσίας· εἰ δὲ καὶ ἐξούλης ἁλοῖεν, οὐκέτι ἐξῆν κρατεῖν, [f]ἀλλ' ἐξίστασθαι ἤδη τῶν κτημάτων ἔδει τοῖς καταδικασαμένοις.

Οὐσία φανερὰ καὶ ἀφανής: Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου λέγει·

> Εἰ μὲν γὰρ ἀγροὺς κατέλιπεν [g]Ἀνδροκλείδης, ἢ ἄλλην φανερὰν οὐσίαν, ἐξῆν ἂν εἰπεῖν τῷ βουλομένῳ, ὅτι οὐδὲν μὲν ψεύδεται, [h]αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ ἀφανοῦς οὐσίας. Δηλονότι ἐς τις ἔχων αὐτὰ φαίνεται, τούτῳ δέδωκεν.

Οὐσιῶσαι: Αἰτιατικῇ. [i]Πισίδης·

> Καὶ πάντας ἡμᾶς οὐσιῶσαι [k]σοι θέλεις,
> καὶ τεκνοποιεῖν τῷ θεῷ καθημέραν.

Οὐτάσας: Πλήξας, τρώσας.

Ὁ δὲ τῷ δόρατι αὐτὸν οὐτάσας [l]κατέβαλε.

Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων: Παροιμία.

> [m]Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
> οὐκ ἔστιν [n]οἰρεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

ἡλιασταί, φράτερες τριωβόλου. Οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγὼς καὶ δίκαια κἄδικα. KUST. πρὸς τοὺς τῆς ἡλιαίας V.

[q] Ὁ Κλέων—κἄδικα om. B.E.

[r] ἐπὶ γὰρ] γὰρ om. A.

[s] ἐκδικῶν καὶ ἀδικῶν] Scribendum est, ἐκ δικαίων καὶ ἀδίκων. KUST.

[t] κλῆσιν] κλέσιν E.

[u] καὶ τὸν] καὶ τὸν των· καὶ ιηλ mediis om. ni fallor A.

[w] περιούσιον λαόν] Ep. Tit. II. 14. Vid. Schleusner. in lexico utroque. καὶ περιούσιον—εἰς κτῆσιν om. V.

[x] Καὶ Ἰσραὴλ] Ps. CXXXIV. 4. εἰς addidi cum A.B.E.

[y] καὶ εἰς] εἰς om. A.B.V.

[z] μὴ δεόμενον ἑτέρου πρὸς ὕπαρξιν A.B.V.

[a] ὥστε] ὡς δὲ V. ὡς δέον Photius.

ΟΥΣΙΑΣ: Οἱ δικ.] Ex Harpocratione. KUST.

[b] δίκην] νίκην A. Mox τρίτη A.B. Photius pro τρίτῳ.

[c] ἑλοῦσι] Supple, τὴν τρίτην ἐξούλης. Wolfius et Portus legunt ἁλοῦσι: sed male. KUST.

[d] καὶ τὴν δίκ.] Harpocratio rectius, καὶ εἰ τὴν δίκην, &c. KUST.

[e] Εἰ καὶ] Supervacanea hic est particula εἰ. KUST. ἢ καὶ A.V. Photius.

ΟΥΣΙΑ ΦΑΝΕΡΑ, ΚΑΙ ἈΦ.] Veteres Attici distinguebant inter οὐσίαν φανερὰν et ἀφανῆ. Nomine ἀφανοῦς οὐσίας pecuniam numeratam, mancipia, vasa, aliamque supellectilem, omnia denique, quæ rerum mobilium appellatione jurisconsultis Romanis veniunt, intelligebant. Φανερὰν οὐσίαν, domos, agros, sive, bona immobilia appellabant. Portus οὐσίαν φανεράν, *opes apertas*, interpretabatur; et ἀφανῆ, *obscuras*: cum dicere debuisset, *bona apparentia, et non apparentia.* Confer Harpocrationem v. Ἀφανὴς οὐσία, et ibi Maussacum. KUST.

[f] ἀλλ'] ἀλλὰ καὶ Photius.

[g] Ἀνδροκλείδης] Ἀνδροκλείδης A.V.E.

[h] αὐτῷ δὲ δέδοται περὶ ἀργ.] Locus hic vel corruptus est, vel mutilus; qui facile in integrum restitui posset, si hodie adhuc exstaret oratio Lysiæ, ex qua eum Suidas excerpsit. KUST. δὲ om. V.

ΟΥΣΙΩΔΗΣ] Desunt hinc A. usque ad Οἱ φρίοντες Ἱππεκλ.

[i] Πισίδης] Fr. Foggin. 132.

[k] σὺ θέλεις] σοι θέλεις B.V.E. Mox delevi cum V., ΟΥ ΣΤΑΘΜΗΤΗ: Ὅτι Ἀλιγέρνης ὁ Γότθος τοσοῦτον ἦν κρατερὸς ταῖς χερσίν, ὥς τὰ τούτου βέλη ἀφιέμενα ῥοίζῳ τε πολλῷ καὶ ταχυτῆτι οὐ σταθμητῇ φέρεσθαι. Ζήτει ἐν τῷ ἈΛΙΓΕΡΝΗΣ. ΟΥ ΣΤΗΣΟΜΑΙ ΛΕΑΙΝΑ ἘΠΙ ΤΥΡΟΚΝΗΣΤΙΔΟΣ: Ζήτει ἐν τῷ ΤΥΡΟΚΝΗΣΤΙΣ.

[l] κατέβαλε] Seqq. ΒΑΛΕΙΝ Ⅱ ἐστι, τὸ πόρρωθεν πέμψαι (πέμψαντα τρῶσαι E.). ΟΥΤΑΣΑΙ δέ, καὶ ΝΥΞΑΙ, καὶ ΤΥΨΑΙ, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι., delevi cum V. Vid. supra p. 708 B. Schol. Eurip. Hippol. 678 (684.) Οὐτάσας πυρί: ἀντὶ τοῦ βαλὼν τῷ κεραυνῷ. Οἱ δὲ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ οὐτάσαι καὶ βαλεῖν. Ὅμηρος δὲ οὐτάσαι μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τρῶσαι, βαλεῖν δὲ τὸ πόρρωθεν.

ΟΥΤΕ ΣΥΝ ΠΑΝΩΛΕΘΡ.] Aristoph. Lysistr. 1038. οὐδὲ πανωλέθρων ἄνευ V.

[m] Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμ.] Duo hi versus sunt Susarionis, comicorum Græcorum vetustissimi, teste Diomede Grammatico in Dionysium Thracem, qui ms. exstat in Bibliotheca Vaticana, itemque in Bibliotheca regia Londinensi. [Vid. Bekkeri Anecd. p. 748. ubi bis legitur Σουσαρίων.] Vide omnino Luc. Holstenium ad Steph. Byz. v. Τριποδίσκος, et Bentleium in Dissert. de Phalar. Epist. p. 202. Confer etiam Nostrum infra v. Τοῦτος, ubi iidem versus leguntur. KUST.

[n] οἰρεῖν οἰκίαν] Legendum, οἰκεῖν οἰκίαν. Ita enim legitur apud Diomedem Scholasticum, Joan. Stobæum, et Nostrum denique v. Τοῦτος. Quin et hinc restituendus Schol. ad Aristoph. Lysist. 1037. ubi verbum οἰκεῖν perperam omittitur. Οἰκεῖν οἰκίαν est *domum gubernare, rem domesticam administrare.* Xenoph. Œconom. c. 1. Δοκεῖ γοῦν οἰκονόμου ἀγαθοῦ εἶναι εὖ ΟΙΚΕΙΝ ΤΟΝ ἙΑΥΤΟΥ ΟΙΚΟΝ. *Videtur utique boni* οἰκονόμου *esse, domum suam recte administrare.* Vide autem Menandrum apud Stobæi Floril. p. 407. edit. Grotii: Ἄνευ κακῶν γὰρ ΟΙΚΙΑΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΝ ΟΥΚ ἘΣΤΙΝ ΕΥΡΕΙΝ, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἡ τύχη Ταύτην δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι. Genes. XXV. 27. Ηὐξήθησαν δὲ οἱ νεανίσκοι· καὶ ἦν Ἡσαῦ ἄνθρωπος εἰδὼς κυνηγεῖν, ἄγροικος· Ἰακὼβ δέ, ἄνθρωπος ἄπλαστος, ΟΙΚΩΝ ΟΙΚΙΑΝ.

Καὶ Ἀριστοφάνης·

> [o]Κἆστ' ἐκεῖνο τοὖπος ὀρθῶς κἂν καλῶς εἰρημένον,
> οὔτε σὺν πανουλέθροισι,

καὶ τὰ ἑξῆς.

ΟΥ̓́ΤΕ ΤΟΥ: Ὥσπερ παρὰ Αἰολεῦσι τὸ [p]ὅ ΤΙΝΑ κοινόν ἐστι κατὰ γένος· οὕτω καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τὸ ΟΥ̓́ΤΕ ΤΟΥ κοινῶς λέγεται. Σοφοκλῆς·

> Οὔτε του κλύων
> σάλπιγγος.

ΟΥ̓ΤΉΤΕΙΡΑ: Πληκτική.

> [q]Καί με τὶς οὐτήτειρα παρὰ σφυρὰ δειλὰς ἔχιδνα,
> στερξὶ τὸν ἐκ γενύων πικρὸν ἐνεῖσα χόλον,
> ἠελίου χήρωσεν.

ΟΥ̓ΤΙΔΑΝΌΣ: Οὐδενὸς ἄξιος.

ΟΥ̓́ΤΙΔΕΣ καὶ ΣΩΡΙ͂ΤΑΙ: Παραλογισμοὶ οὕτω καλούμενοι. Καὶ ΟΥ̓́ΤΙΣ, παρ' Ὁμήρῳ οὐδείς· Οὔτις γὰρ ὁ [r]Ὀδυσσεύς.

C

> [s]Οὔ τις ἔσθ' ὃς οὐ,
> τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
> ξύναιμον ἀποκαλοῦντες.

Ἀττικόν ἐστι τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς [t]πληθυντικά· οἷον, Οὔτις [u]ἀποκαλοῦντες.

ΟΥ̓ΤΟΣΊ: Οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀντὶ ὀνόματος κέχρηται τῷ οὑτοσί· τὸ δὲ ί ἐπέκτασις. ΟΥ̓́ΤΩ δὲ ἐπιρρηματικῶς, καὶ ΟΥ̓ΤΩΣΙ, ἀντὶ τοῦ οὕτως.

D

> [x]Οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ.

Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔτυχεν, [y]ἐκ τοῦ μηδενός.

> [z]Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

Ἀντὶ τοῦ, πολλά μοι [a]κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. Ἀριστοφάνης.

ΟΥ̓ ΤΡΈΦΕΙ ΜΊΑ ΛΌΧΜΗ ΔΎΟ ἘΡΙΘΑΚΟΎΣ: Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων· [b]ἘΡΙΘΑ- E

A κοὺς δέ ἐστιν ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον.

ΟΥ̓ ΦΡΟΝΤῚΣ ἹΠΠΟΚΛΕΊΔΗΙ: Παροιμία, ἧς μέμνηται Ἕρμιππος ἐν Δημόταις. [c]Ἱπποκλείδης, ὁ Τισάνδρου, μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν [d]Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα [e]τοῦ τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ [f]ἐπωρχήσατο περιττῶς. Μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τὴν θυγατέρα δόντος, πρὸς δὲ τὸν Ἱππο- B κλείδην φανερῶς εἰπόντος, ὅτι [g]ἀπώρχηται τὸν γάμον τὸν Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν ἔφη· Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

ΟΥ̓Χ ἍΛΙΣ: Οὐ ματαίως.

ΟΥ̓ ΧΕΙ͂ΡΟΝ: Ἀντὶ τοῦ, βέλτιον.

> [h]Βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσι φράσω;
> Οὐ χεῖρον.

ΟΥ̓Χ ἭΚΙΣΤΑ: Μάλιστα, πάνυ, οὐχ ἧττον.

C

> Καὶ ἐὰν τῷ τὸν βασιλέα ἐστοχάσθαι εὖ τῶν μελλόντων, οὐχ ἥκιστα ἀπέβη τά οἱ προβουλευθέντα.

Καὶ αὖθις·

> Καὶ ἄλλον οὐχ ἥκιστα εἰς αὐτοὺς ἀναρτήσαντες ὄχλον.

ΟΥ̓ΧῚ ΓΛΑΎΚΟΥ ΤΈΧΝΗ: Ἐπὶ τῶν εὖ εἰργασμένων, καὶ δυσκατανοήτων.

[ΟΥ̓ΧῚ ΜΑ͂ΛΛΟΝ: [i]Ἀριστοφάνης·

> Κλέπτης μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.

D Παρῴδηται [k]ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου. Ἔχει δὲ οὕτως·

> Σὲ δ' ἄλλη τὶς γυνὴ κεκτήσεται,
> σώφρων μὲν οὐχὶ μᾶλλον, εὐτυχὴς δ' ἴσως.]

ΟΥ̓Χ ὍΣΟΝ:

> Ἐφ' ᾧ δὴ [l]ὁ Πάρθος οὐχ ὅσον οὐ κατέπτηξεν, ἀλλὰ καὶ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα βασιλέων, ἐκεῖνον δὲ [m]Καίσαρα μόνον ὀνομάσας.

E

Quem locum non ceperunt interpretes. Eodem quoque infortunio laboravit iste locus Euripidis in Melanippa apud Athenæum XIV. 1. p. 614. Ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὕνεκα Ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δέ πως Μισῶ γελοίους, οἵ τινες ἐπὶ σοφῶν Ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα· κ' εἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ Τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλωτι δ' εὐπρεπεῖς. ΟΙΚΟΥΣΙ Δ' ΟΙΚΟΥΣ, καὶ τὰ ναυστολούμενα Ἔσω δόμων σώζουσι. Domos divitum administrant. TOUP.

[o] Κἆστ'] κἄτ' B.E. κατ' M.

ΟΥΤΕ ΤΟΥ: Ὥσπερ π.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 290. ut Portus observaverat. Confer etiam Suidam infra v. Τοῦ. KUST.

[p] ὅ τινα] ὅ τινα B.E. Mox Σοφοκλῆς om. B.V.E.M. sed addunt E.M. post exemplum.

[q] Καί με τις οὐτ.] Anthol. Pal. VII. 172.

ΟΥΤΙΔΕΣ] Vide omnino Menag. ad Laert. lib. VII. 82. KUST.

[r] Ὀδυσσεύς] ὁ Ὀδυσσεύς B.V.E.

[s] Οὔ τις ἔσθ', ὃς οὐ τ.] Sophocl. Aj. 725.

[t] πληθυντικὰ] παθητικὰ B.E.

[u] ἀποκαλοῦντες] Statim delevi cum V. ΟΥΤΟΙ: Ἀντὶ τοῦ οὐ μήν. Δαβὶδ εἶπεν ὑπὸ Κυρίου πειραζόμενος· Στενά μοι πάντοθεν τὰ τρία ἐπιτίμια· πλὴν ἐμπεσοῦμαι εἰς χεῖρας Κυρίου. Καὶ ἐξελέξατο τὸν θάνατον. Καὶ ἀπέθανον ἀπὸ πρωΐθεν μέχρι ὥρας ἀρίστου χιλιάδες ο΄. Καὶ εἶπε Δαβίδ· Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ κακοποιήσας, οὗτοι τὰ πρόβατα. Ἀντὶ τοῦ, οὐδαμῶς. Ad v. Δαβὶδ hæc notavit Kusterus: "Hæc sumpta sunt ex 2 Sam. "XXIV. sed ubi pro οὗτοι, cujus vocis gratia locum hunc "adduxit Suidas, legitur οὗτοι, i. e. hi. Et sic apud ip- H "sum Suidam supra v. Δαβίδ." Hæc Photius: Οὔτοι: οὐδὲν οὐδαμῶς.

ΟΥΤΟΣΙ] οὑτοσὶν E. qui infra οὑτωσίν. Mox ἀντὶ τοῦ ὡ. V.

[x] Οὕτως ἀνοήτως ἐκβ.] Aristoph. Eccles. 746. Vide supra v. Οὐδὲν πρὸς ἔπος. KUST. οὕτως ἀνοήτως. οὕτως M.

[y] Ἐκ τοῦ μηδενός] Scribendum est, ἕνεκα μηδενός: ut recte legitur supra v. Οὐδὲν πρὸς ἔπος. KUST.

[z] Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκρ.] Aristoph. Plut. 854. Confer etiam Nostrum infra v. Πολυφόρῳ. KUST.

[a] κακὰ] καὶ κακὰ E.

[b] ἘΡΙΘΑΚΟΣ] Vid. supra in v.

[c] Ἱπποκλείδης, ὁ Τισ.] Historiam hanc de Hippoclide prolixius narrat Herodotus lib. VI. 128. sq. quem F consule. KUST.

[d] Κλεισθένους] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, Ἀγαθοκλέους. Agaristen enim Clisthenis filiam fuisse, Herodotus quoque et Zenobius, aliique scriptores, testantur. KUST. Ἀγαθοκλέους (Κλεισθένους) E.

[e] τοῦ τυράννου om. A. sed habet Photius.

[f] ἐπωρχήσατο] ἀπωρχήσατο Photius. Mox τὴν om. A.

[g] ἀπώρχηται τὸν γάμον] Potius, ἀπώρχησαι τὸν γάμον. G Herodotus, VI. 129. Ὡς δὲ εἶδε (Κλεισθένης) τοῖσι σκέλεσι χειρονομήσαντα, οὐκέτι κατέχειν δυνάμενος, εἶπε, Ὦ παῖ Τισάνδρου, ἀπορχήσαό γε μὴν τὸν γάμον, &c. Zenobius Cent. V. Adag. 31. habet Ἐξωρχήσω τὸν γάμον. KUST. τὸν γάμον τὸν A.V. Photius.

ΟΥΧ ἍΛΙΣ] Οὐκ ἄλλως Ruhnkenius ad Tim. p. 199. Tum μάταιον A.

[h] Βούλει τὸ πρᾶγ.] Aristoph. Equit. 36.

ΟΥΧ ἭΚΙΣΤΑ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 201.

ΟΥΧΙ ΓΛΑΥΚΟΥ] Vid. supra p. 823 A.

[i] Ἀριστοφάνης] Eq. 1249. Gl. om. A. Et huc forte irrepsit ex Κλέπτης. A παρῴδηται usque ad fin. om. B.E.

[k] ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπ.] Ver. 179. 180. KUST.

[l] ὁ Πάρθος] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ὁ παρθένος. KUST.

[m] Καίσαρα] Καὶ Καίσαρα V. Mox ὀνομάσαι B.E.

Καὶ αὖθις·

ⁿΟὐχ ὅσον οὐχ εὑρὼν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

Οὐχ ᵒὀχονού: Ἀντὶ τοῦ, οὐ βραδέως, ἀλλὰ ταχύ· ὡς τὸ μονονού.

Οὐ χρή:

ᵖΟὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν·
μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν·
ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

B Ἀριστοφάνης. Αἰσχύλος δὲ λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου· Μὴ ἀνατρέφειν ᵠφρόνημα (ἔχοντα)· ἐὰν δὲ ἀνατρέφῃ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ ʳτιθασεῦσαι. Ὥστε ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέχεσθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον, ˢτροποφορεῖν. Ὁ δὲ Διόνυσος πρὸς ταδε φησί· ᵗΔυσκρίτως μέν γ' ἔχω. Σοφῶς γὰρ εἶπεν· ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. Σοφῶς μὲν ὁ Αἰσχύλος· σαφῶς δὲ ὁ Εὐριπίδης.

Οὐχ οἷά τε εἶναι: ᵘΟὐ δυνατά.

ˣἈλλὰ ταῦτα μὲν οὐχ οἷά τε εἶναι ἄπρακτα γενέσθαι, ἐπείπερ οἱ θεοὶ ἀτιμώρητα αὐτὰ περιεῖδον ἐκ σφῶν γενόμενα.

Οὐχ οἷόν τ' ἀνέσχοντο τῶν λόγων, ἀλλὰ κατέλευσαν τὸν εἰπόντα:

Οὐχ οἷον:

ʸΟὐχ οἷον προσεῖχον αὐτοῖς, ἀλλ' ἁπλῶς οὐδ' ἀκούειν ἤξίουν.

ᶻΠολύβιος·

Οὐχ οἷον οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' οὐδ' ἠνείχετο ᵃἀποφαινομένου ταῦτα.

Οὐχ οἷόν τε: Οὐ δυνατόν.

Οὐχ οἷός τ' εἴμ' ἀποσοβῆσαι τὸν γέλων,
Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην:

A Διονυσιακὸν φόρημα ὁ κροκωτός. Ἐφόρει δὲ λεοντῆν, ὡς Ἡρακλῆς. Τάττεται [illegible] ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνομοίων. Καὶ αὖθις·

Οὐχ οἷός τ' ἦν ἐθελοντὴς συνυπακούειν.

Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς ᵇαὑτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα: Ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

ᶜΛόγος γὰρ, πληγέντα ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν,
εἰπεῖν ἰδόντα τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος,
B ᵈοὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
ἁλισκόμεθα.

Οὐχ ὑφίει: Οὐκ ἐνεδίδου.

ᵉὌφελες καὶ ὄφελον: Εἴθε, ᵉμακάρι, εὐκτικῶς. Τὸ δὲ μακάρι τῶν ᶠἀπαιδεύτων εὐκτικὸν ἐπίρρημα· ἀντὶ τοῦ εἴθε, καὶ αἴθε. Πλὴν ὅτι ταῦτα μὲν ἀπαρέμφατα ᵍπροσώπων ἐστί· τὸ δὲ ὄφελον πρόσωπον ἐμφαίνει.

C [ʰὌφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.]

[Ὅτι Ὀφέλλα τοῦ Κυρηναίου δυνάστου ⁱπρὸς Ἀγαθοκλέους κατὰ Σικελίαν ἀναιρεθέντος δόλῳ, Λεωνίδης ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς κατέστη ὑπὸ Πτολεμαίου.]

Ὄφελος: ᵏἈριστοφάνης·

Ἄλλας τε γυναῖκας, ὅ τι περ ἐστὶν ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

D Τουτέστιν, εὐγενεῖς. Καὶ αὖθις·

ˡΤοῦ [illegible] Λιβίου ἀκούειν, ὅν τι ὄφελος ἦν καὶ ἐν κάλλει ψυχῆς καὶ ἐν εὐγλωττίᾳ ᵐπαιδείας.

Ὀφέλλωσιν: Αὐξήσωσιν.

Ὀφέλτιος: Ὄνομα κύριον.

Ὀφείδιον:

Ὀφειλέτης: Χρεώστης. ⁿΣοφοκλῆς·

E

ⁿ Οὐχ ὅσον] Ex Dione t. I. p. 59. quod vidit Reimar. TOUP. In fine delevi ἀντὶ τοῦ οὐ μόνον cum. A.B.V.E.

ᵒ ὈΧΟΝΟΥ] Ὀχονὸν B.E. Gl. habet V. in marg.

ᵖ Οὐ χρὴ λέοντος σκ.] Aristoph. Ran. 1478. Vid. Dindorf. Fr. Aristoph. p. 27.

ᵠ φρόνιμον] Scholiastes Aristoph. rectius, φρόνημα ἔχοντα. KUST. φρόνημα A. φρόν̃ V. Mox ἀνατρέφειν B.E.

ʳ τιθασσεῦσαι] τιθασεῦσαι A.

ˢ τροποφορεῖν] τροφοφορεῖν A.B.M.

F ᵗ Δυσκρίτως μέν γ' ἔχ.] Apud Aristophanem locus hic ita legitur et distinguitur: Δυσκρίτως γ' ἔχω. Ὁ μὲν σοφῶς γὰρ εἶπεν, ὁ δ' ἕτερος σαφῶς. KUST.

ᵘ Ἀδύνατα] οὐ δυνατὰ A.B.E.C. Qui mox addunt εἶναι ante ἄπρακτα. In fine γινόμενα B.E. Ceterum hoc fr. Æliano tribuit Valckenærius.

ˣ Ἀλλὰ ταῦτα μ.] Idem fragmentum legitur etiam supra, v. Ἄπρακτα. KUST. In seq. gl. Οὐχ οἷόν τ' οὐκ ἀν. ἀλλὰ καὶ Portus.

G ʸ Οὐχ οἷον πρ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 43. KUST.

ᶻ Πολύβιος] Lib. III. c. 82. KUST.

ᵃ ἀποφαινομένου] ἀποφαινόμενος A.B.E.M. Correxit Portus.

ΟΥΧ ΟΙΟΣ Τ' ΕΙΜ' ἈΠΟΣ.] Hæc sunt verba Aristophanis in Ranis, sub initium. KUST. γέλω M.

ΟΥΧ ὙΠ' ἌΛΛΩΝ, ἈΛΛ.] Aristoph. Av. 809. Κατὰ τὸν Αἰσχύλον, Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς. Nimirum, versus iste ex Æschyli Myrmidonibus sumptus est, ut testatur enarrator comici ad illum locum. Confer H Nostrum infra v. Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα, et Gatakerum in Miscell. Posthum. c. 12. KUST. v. Πάγας.

ᵇ ΑΥΤΩΝ] αὑτοῖς V.

ᶜ Λόγος γὰρ, πληγέντα ἀτρ.] Scribe et distingue, Λόγος γὰρ, Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος, Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα. Sic enim legitur apud Scholiastam Aristophanis ad Aves, 808. et ipsum Suidam infra v. Ταυτὶ μὲν εἰκάσμεθα. KUST.

ᵈ οὐχ ὑπ' ἄλλων etc. om. A.

ᵉ ὈΦΕΛΕΣ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ὄφελος. KUST. Vid. Du Cang. Gloss. in h. v. HEMST.

ᵉ μακάρι] Vid. Hesych. v. Αἴθε. TOUP.

ᶠ ἀπαιδεύτων om. B.E. Mox εὐκτικοῦ ἐπιρρήματος—ἀπαρεμφάτων V. ἀείθε A. pro αἴθε.

ᵍ προσώπων] πρόσωπα A.E.

ʰ Ὄφελον κατευθ.] Ex Psalmis. KUST. CXVIII. 5. Deest exemplum A.V.

ὈΦΕΛΛΑ] Cf. supr. Δημήτριος Ἀντιγόνου. REINES. Deest hic articulus A. Habet V. in marg. Huc illatus videtur perperam ex superioribus p. 917 A.

ⁱ πρὸς Ἀγαθοκλέους] Ol. CXVIII. an. 1. Justinus XXII. 7. ibi Bongars. Diodor. XX. 41. Berneggerus Leopardum Em. XVII. 10. consulere jubet. Meminit etiam Theophr. Hist. Plant. IV. 4. de Ophellæ exercitu, cum Carthaginem proficisceretur et deficeret commeatus, loti fructu diebus pluribus sustentato. REINES.

ὈΦΕΛΟΣ] Vid. Ἡρακλεῖς. TOUP.

ᵏ Ἀριστοφάνης] Eccles. 53. Ὁρῶ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ Γυναῖκας, ὅ τι περ ἔστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει. KUST.

ˡ Τοῦ [illegible] Λιβίου] Vid. v. Κορνοῦτος, ubi auctius legitur hoc fragmentum. TOUP. Paulo melius hæc expressa legas in Κορνοῦτος. HEMST.

ᵐ παιδείας] παιδίας V.

ὈΦΕΛΛΩΣΙΝ] Il. α'. 510.

ὈΦΕΛΤΙΟΣ] Il. ζ. 20. Statim delevi cum A.B.V.E., ὈΦΕΛΤΡΕΥΟΥΣΙ: Κοσμοῦσι, καλλύνουσιν. Vid. Etymol. M. et Zonaram. Tum Ὀφείδιον om. A.

ⁿ Σοφοκλῆς] Aj. 589. ubi sic legitur: Οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς Ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι. KUST.

[o]Κάτωσθ' ὡς ἐγὼ θεοῖς οὐδὲν ἀρκεῖν εἰμ' ὀφειλέτης ἔτι.

Τουτέστιν, [p]οὐκέτι ἐν τούτῳ εἰμὶ, ὥστε ὀφείλειν τοὺς θεοὺς ἐπαρκεῖν μοι, διὰ τὸ μὴ περιέχεσθαι τοῦ ζῆν.

Ὀφειλή: Τὸ χρέος. Καὶ **ὀφείλημα**, ὁμοίως.

Ὀφείλω: Χρεωστῶ. Πρὸς [q]δοτικῇ. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[r]Ὁπόσους ὀφείλω.

Ὄφεις παρείας: Τοὺς [s]ἐπηρμένας ἔχοντας τὰς B παρειάς. Δοκοῦσι δὲ ἤπιοι εἶναι, καὶ μὴ ἀδικεῖν ἀνθρώπους· ἐσθίειν δὲ τοὺς ἔχεις, καὶ εἶναι τῶν μυστηρίων ἱεροί. Καὶ **ὀφείδιον**, ὑποκοριστικῶς.

[**Ὄφεις πατεῖν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν ἀγει**:]

Ὀφιόδηκτος: Ὁ ὑπὸ ὄφεως δηχθείς.

Ὀφιομάχης: Εἶδος ἀκρίδος, μὴ ἔχον πτερά.

Ὀφιόποτε γυνή: Ἕρπουσα.

Ὄφις: Ἀπὸ τοῦ ἴος, ὄϊς ἐν [t]ὑπερβιβασμῷ, καὶ C πλεονασμῷ τοῦ φ', [ὄφις. Ζήτει ἐν τῷ Ἀργόλαι.]

Ὀφθαλμία: Ἡ πήρωσις. Ἀριστοφάνης [u]Πλούτῳ·

Ταύτης ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας·

Ἰδίως ὀφθαλμίαν τὴν πήρωσιν φησίν.

Ὀφθαλμιάσαι: [x]Φθονῆσαι· ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν ἢ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν.

Οἱ [illegible] πολλοὶ ὀφθαλμιῶντες ἐπὶ τοῖς χρήμασι, παντοδαπὰς ἐπινοίας εἶχον περὶ αὐτοῦ. D

Ὀφθαλμὸν ἐπιβάλλειν: Τὸ περιέργως θεάσασθαι. Οὕτως Ἄλεξις.

Ὀφθαλμός: [y]Διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, εἰ ἡ αἴσθησις τῶν [z]αἰσθητῶν ἐστιν ἀντιληπτική, αἰσθητὰ δὲ καὶ τὰ αἰσθητήρια δι' ὧν αἰσθανόμεθα, διατί οὐχὶ ἑκάστου τούτων ἡ αἴσθησις ἀντιλαμβάνεται, καὶ μηδενὸς ἔξωθεν παρόντος. Οἷον, διατί ὁ ὀφθαλμὸς οὐχ ὁρᾷ E ἑαυτὸν, συγκείμενος ἐκ τούτων, ἅ ἐστιν ὁρατά; λέγω δὴ τῶν στοιχείων. Τίς οὖν ἡ λύσις; Διότι ἡ αἴσθησις δυνάμει μέν ἐστι τοῦτο, ὅπερ ἐστί. Πᾶν δὲ τὸ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν ὑπό τινος ἐνεργείᾳ ὄντος. Οὐκοῦν καὶ ἡ αἴσθησις δυνάμει οὖσα προάγεται εἰς

A ἐνέργειαν ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ· [a]αἰσθητοῦ [illegible] τοῦ ἔξωθεν ἐνεργείᾳ ὄντος. Ἀλλ' εἰ ὑπὸ τοῦ αἰσθητοῦ προάγεται εἰς ἐνέργειαν, αἰσθητὸν δὲ καὶ τὸ αἰσθητήριον, ἐν ᾧ ἡ αἴσθησις, διατί μὴ καὶ ὑπὸ τούτου προάγεται εἰς ἐνέργειαν; ἄλλως τε εἰ μὴ οἷα τέ ἐστιν ἡ αἴσθησις τοῦ οἰκείου αἰσθητηρίου ἀντιλαμβάνεσθαι αἰσθητοῦ γε ὄντος, τί δή ποτε τῶν ὑπερβολῶν αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται; B Τῆς μὲν γὰρ κατὰ φύσιν θερμασίας τῆς ἐν τῷ παντὶ σώματι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις οὐκ ἀντιλαμβάνεται· ἐπειδὰν μέντοι εἰς ἀμετρίαν ἡ ἐν ἡμῖν θερμότης [b]ἐκπέσῃ, ὡς ἐπὶ τῶν πυρετῶν, τὸ [c]τηνικαῦτα αἰσθάνεται ταύτης. Καὶ ἡ ὄψις ὁμοίως, τοῦ μὲν ὀφθαλμοῦ κατὰ φύσιν ἔχοντος, οὐκ ἀντιλαμβάνεται· οἷον, ποῖόν ἐστι τὸ τῶν ὑγρῶν, τὸ τῶν χιτώνων χρῶμα· ἐπειδὰν μέντοι παρὰ φύσιν τι [d]πάθῃ, ὡς ἐπὶ τῶν [e]ἰκτεριώντων, C τῆς ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ ὠχριάσεως αἴσθησιν [f]ἴσχει. Διὸ οἴονται πάντα ὠχρὰ εἶναι. Ὁμοίως καὶ εἰ ἄλλος τις χυμὸς [g]ἐνσκήψει ἐν τῷ κρυσταλλοειδεῖ, καὶ τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ ἀντιλαμβάνεται. Ὅθεν καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν [h]ἐπιχύσεων, πρὶν τελείως [i]κωλυθῇ ἡ ἐνέργεια τῆς κόρης σκεπασθείσης, [k]δοκοῦσιν ὁρᾷν κώνωπας, καί τινα τοιαῦτα.

Ὀφθαλμὸς βασιλέως: Ἀντὶ τοῦ, μέγα δυνάμενος D παρὰ βασιλεῖ. Οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν [l]πάντας ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς **βασιλέως ὦτα**, τοὺς ὠτακουστὰς, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα ἑκάστῳ πανταχοῦ.

Ὀφλεῖν: Ἀντὶ τοῦ ἡττᾶσθαι ἐν δικαστηρίῳ.

Ὄφλημα: Ἀντὶ τοῦ χρεώστημα.

Ὀφλῆσαι: Χρεωστῆσαι.

Ὀφλήσειν: Καταδικασθῆναι. Ἀριστοφάνης [m]Νε- E φέλαις·

Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.

[n]Τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδεικνύουσιν ἐπεβάλλετο [o]χρηματικὴ ζημία. Καὶ εἰ μὴ κατὰ τὸ ὡρισμένον ἐξέτισεν, ὑπερήμερος γενόμενος, [p]ἐξετίννυε [q]τετραπλοῦν.

[o] Κάτω γ'] κατεῖσθ' A.B. κᾶ τ' εἶσθ' V. οὐ κάτωσθ' E. ἔτι mox addunt B.E.

[p] ἐγὼ οὐκέτι] ἐγὼ om. A.B.E. ἐν τούτῳ οὐκ εἰμι E. sine οὐκέτι.

[q] δοτικῇ] δοτικὴν B. Aristoph. Nub. 20.

[r] Φέρ' ἴδω τι] ὁπόσους A.B.V. φέρ' ἴδω τι ὀ. καὶ ὁπόσους ὀφείλω E.

ὈΦΕΙΣ ΠΑΡΕΙΑΣ] Confer Nostrum infra v. Παρεῖαι. KUST.

[s] ἐπηρμένας] ἐπηρμένους A. Mox ἤπιον A.V.

ὈΦΕΙΣ ΠΑΤΕΙΝ, ΤΑ Κ.] Est versus oneirocriticus, qui G legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Om. A.V. Mox addit V. Ὀφφικιὰλ σ. Ῥωμαϊκὴ λέξις. Vid. Du Cang. in Ὀφφικιάλιος, et Suicer. Thes. Eccles.

ὈΦΙΟΜΑΧΗΣ] Ὀφιομάχις E. Mox ἔχων V. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

[t] ὑπερθέσει] ὑπερβιβασμῷ A. Uncinis inclusa om. A.V.

[u] Πλούτῳ] Ver. 115. In fine gl. δηλοῖ V. pro φησίν.

ὈΦΘΑΛΜΙΑΣΑΙ] Sic ms. A. At priores editt. [et B.E.] minus recte, ὀφθαλμιᾶσαι. Confer Nos supra [illegible] v. Ἐποφθαλμίσαι, et Paul. Leopard. Emend. lib. X. c. 19. KUST. H Polyb. I. 7. Ὀφθαλμιῶν περὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν λοιπὴν εὐδαιμονίαν τῆς χώρας. Joseph. Ant. I. διὰ τὸ ἐποφθαλμιᾶν τῷ πλήθει τῶν κτήσεων. REINES. Ὀφθαλμίσαι Photius, qui ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς pro ἢ ἐπιθυμητικῶς σχεῖν.

[x] Φθονῆσαι] φθονίσαι A. Tum ἢ et σχεῖν om. V.

[y] Διαπορεῖ Ἀριστοτέλης, Εἰ ἡ αἴσθ.] Hæc, et quæ sequun- F tur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, I. 3. b. et 4. a. KUST.

[z] αἰσθητῶν] αἰσθητικῶν A.

[a] αἰσθητοῦ δὲ—ἐνέργειαν om. A. Mox αἰσθητὸν—ἐνέργειαν om. V.

[b] ἐκπέσῃ] ἐκπέσοι E.

[c] τηνικαῦτα] τοτηνικαῦτα (vel τὸ τ.) A.B.V.E. Philop.

[d] πάθοι] πάθῃ V. qui mox τῶν ὀφθαλμῶν.

[e] ἰκτεριώντων] ὠχριώντων τῆς ἐν τῷ Philop.

[f] ἴσχει] ἴσχει A.B.E. Philop.

[g] ἐνσκήψοι] ἐνσκήψει A.B.V. ἐν σκέψῃ Philop. Tum κρυσταλλοειδεῖ A.E.M.

[h] ἐπιχύσεων] Philoponus, ἐπικλύσεων. KUST.

[i] κωλυθῇ] κωλυθείη E.

[k] δοκοῦσιν ὁρᾷν κώνωπας] ἐν πᾶσι δοκοῦσιν ὁρᾷν κωνώπια Philop.

ὈΦΘΑΛΜΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ: Ἀντὶ τοῦ, μέγα δυνάμενος π.] Eadem habet enarrator Comici ad Acharn. 92. Vide etiam Stanleium ad Æschyli Persas 985. KUST.

[l] πάντα] πάντας A.B.V.E.

ὈΦΛΕΙΝ] Ex Timæo, ubi ἐνὶ δικαστηρίῳ.

ὌΦΛΗΜΑ] Deest gl. A. ἀντὶ τοῦ om. B. et Photius.

[m] Νεφέλαις] Ver. 775.

[n] Τοῖς γραψαμένοις καὶ μὴ ἀποδ.] Hæc etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. l. c. KUST.

[o] χρηματικὴ ζημία] χρηματικῇ ζημίᾳ A.

[p] ἐξετίννυε] ἐξετίννυ V.M. ἐξέτινε Schol.

[q] τετραπλοῦν] τετραπλευροῦν B. τετραπλῇ Schol.

A Οἱ δὲ μὴ ἔχοντες [r] ἐκτίσαι, καθείργνυντο ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. Πολλοὶ δὲ τοῦτο πεπόνθασι, [s] καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ.

Ὀφλησις: Χρέος, ὀφειλή.

Ὀφλίσκουσι καὶ ὀφλοῦσι: Χρεωστοῦσι. Καὶ ὀφλισκάνω.

Ὀφλων: Χρεωστῶν. Καὶ [t] ὄφλοι.

Μὴ διαβάλλοι αὐτὸν πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς, καὶ κακότητα ὄφλοι.

[u] Οὔ μ' ἐχρῆν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.

B Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

Ὀφνεί: Ὄνομα κύριον.

Ὄφρα: Ὅπως, ἢ μέχρι, [x] ἢ ἵνα.

Ὀφρυάζω: Ῥῆμα.

[y] Ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕστερον, ὀφρυάζοντά τε καὶ ἀλαζονείᾳ τοι ἀμυθήτῳ ἐχόμενον.

Ὀφρύνιον: [z] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. Πόλις ἐστὶ τῆς Τρωάδος.

C Ὀφρυόεντες: Ὑπερήφανοι.

Ὀφρύος: Ὑπερηφανίας.

Ὀφρυόεσσα: Ὑψηλὴ, καὶ [a] ἀπόκρημνος.

Ὀφρῦς ἀνασπῶντες, καὶ γνάθους φυσῶντες: Ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπεροπτικῶν.

Ὄχα: Ἐξόχως. Ἀπὸ τοῦ ἐξέχω, ἔξοχος, τὸ ἔξοχον, τὰ ἔξοχα, [b] ἐπίρρημα ἔξοχα, καὶ ἀποβολῇ τῆς D ἐξ προθέσεως, ὄχα. Ἀποβάλλεται γὰρ πολλάκις ἡ πρόθεσις· ὡς ἐπὶ τοῦ καταιγὶς, αἰγίς.

Ὄχανον: Τὸ κράτημα τῆς ἀσπίδος.

Ὄχοις Ἀκεσταίοισιν [c] ἐμβεβὼς τόδε.

Καὶ ὀχάνοις, δεσμοῖς.

Ὀχετηγία: Καὶ [d] ὀχετηγὸς, ὑδρηγός.

Ὀχετόκρανα: Τὰς λεγομένας ἐκχύσεις τῶν μηχανημάτων· εἰσὶ δὲ αὗται ξύλιναι, ἢ κεράτιναι. Οἱ E δὲ φασι τοὺς ὑπονόμους, καὶ τοὺς ὑπὸ γῆν ὀχετούς.

A Ὄχεα: [e] Ἅρματα.

Ὀχέεσθαι: Ἐποχεῖσθαι.

Ὄχεσφι: Τοῖς ἅρμασιν.

Ὀχετεύει: [f] Σαλεύει, μεταφέρει.

Ὀχετός: Σωλὴν, ἀγωγὸς, ῥύαξ.

Ὀχετῶ:

[g] Ἔσθιε, πῖν', ὄχευε· ὡς [h] τά γε ἄλλα οὐδενός ἐστιν ἄξια.

Ἐν ἄλλοις,

B Ὡς τά γε ἄλλα οὐ τούτου ἐστὶν ἄξια, τοῦ τῶν δακτύλων [i] ἀποκροτήματος.

Τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας [k] πεποίητο, ὥστ' ἂν [l] ἀπολῃκοῦν τοῖς δακτύλοις, ἀνεζωσμένον Λυδιστὶ, μαρμάρεον τὴν ὕλην. [m] Σαρδανάπαλος.

Ὀχεύς: Ὁ ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας, ᾧ συνέχεται περὶ τὸν τράχηλον τοῦ φοροῦντος. Καὶ ὁ συνέχων C τὴν [n] περὶ τὸν θώρακα ζώνην ἱμάς.

Ὀχεία: Μίξις, συνουσία. Καὶ ὀχεύω. Ῥῆμα

Ὀχεῖον: Ἅρμα, δίφρος, ἅμαξα.

Ὀχεῖον: Ἀντὶ μὲν [o] τοῦ ὄχημα Δείναρχος ἐχρήσατο. Ἐχρήσατο δὲ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ εἰς ὀχείαν [p] ἀποδεδειγμένου. Φησὶ γάρ·

Ὠνοῦνταί μου [q] τὸν ἵππον ὀχεῖον.

D Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ Περὶ διοικήσεως

Γείτονας τοῦ [r] ὀχείου

φησί. Καὶ μήποτε [s] ἐπὶ τούτου τινὲς ἔλαβον τὴν λέξιν, ἐν ᾧ ὀχεῖαι γίνονται κτηνῶν, ἢ ὀχήματα [t] μισθοῦνται.

Ὀχῆες: Δεσμοὶ, μοχλοί.

Ὄχημα: Οὐκ ἐπὶ ἅρματος [u] μόνου. [x] Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν δικαίως, ὅστις εἰς ὄχημα κανθάρου ἐπιβὰς,
ἔσωσε τοὺς Ἕλληνας.

E Καὶ αὖθις [y] Ἀριστοφάνης·

[r] ἐκτίσαι] ἀποτίσαι E. τῖσαι Schol. ubi mox εἰς τὸ δικαστήριον.

[s] καὶ ὁ τοῦ ῥήτορος Ἀριστογείτονος πατήρ] Scholiastes Aristophanis loco laudato, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. KUST.

[t] ὈΦΛΟΙ] ὄφλας A. ὄφλεῖ E. Mox διαβάλλοι A. διαβάλῃ E.

F [u] Οὔ μ' ἐχρῆν] Aristoph. Ach. 691.

[x] ἢ ἵνα] ἢ ἕως ἢ ἵνα B.V.E.M. ἵνα—τινα om. A.

ὈΦΡΥΑΖΩ] Ὀφρύαζω B.E. et sic in exemplo. In fine ἐρχόμενον V.E. ἀμαθήτῳ V.C.

[y] Ὁ δὲ πέμπει τινὰ ὕστερ.] Hæc sunt verba Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 11. KUST.

ὈΦΡΥΝΙΟΝ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Δημοσθένης] P. 899, 1.

ὈΦΡΥΟΕΣΣΑ] Homerus Il. χ'. 411. KUST.

G [a] ἀπόκρημνος] ἀπόκρημνον E.

[b] Ἐπίρρημα ἔξοχα om. B. Tum καὶ om. A.E. Ἀποβάλλεται usque ad fin. om. V.

ὌΧΑΝΟΝ] Ὄχανος A.C. Hinc forte reponas Ὄχανα. Gl. Herodot. II. 141. Ὄχανα: ἀσπίδων πόρπακες καὶ οἱ δεσμοί.

[c] ἐμβεβὼς] Sic rectius ms. A. quam priores editt. [et B. E.] quæ habent ἐμβαὼς. KUST. Ἐμβεβαὼς C. Photius. Vid. Albert. ad Hesych. v. Ὄχος Ἀκεσταῖος.

ὈΧΕΤΗΓΙΑ] Ὀχετηγίαν A.

H [d] ὈΧΕΤΗΓΟΣ] Il. φ'. 257.

ὈΧΕΤΟΚΡΑΝΑ] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte, ὀχετάκρανα. KUST. Etymol. M. Ὀχετοκράνια, τὰ κηλώνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τ. μ. εἰσὶ δὲ αὗται ἢ ξύλιναι ἢ κεραμαῖαι. (κεραμέαι ms. Dorv.) etc.

[e] Τὰ ἅρματα] τὰ om. A.B.E. Photius.

ὈΧΕΕΣΘΑΙ] Il. ρ'. 77.

[f] Σαλεύει] An σαλπιεύει? Sed sic quoque Hesych. TOUP.

[g] Ἔσθιε, πῖν', ὄχευε· ὡς τά γε ἄλλα οὐδ.] Vide infra v. Σαρδανάπαλος, ubi eadem leguntur. KUST.

[h] τά γε] τὰ δὲ B.

[i] ἀποκροτήματος] ἀποκρατήματος B.E.

[k] ἐπεποίητο] πεποίητο A.V.E.M.

F [l] ἀπολῃκοῦν] Rectius, ἀπολακοῦν: ab ἀπολακέω. KUST. ἀπολακοῦν vel ἀπολακεῖν Portus.

[m] Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλος A.V. De hoc articulo legendus est Nækius in Chœrili reliquiis p. 244.

ὈΧΕΥΣ] Vid. Il. γ'. 372.

[n] περὶ τὸν θώρακα ζώνην] τὴν θωρακοζώνην Photius, Lex. Seg.

ὈΧΕΙΟΝ: Ἀντὶ μὲν τοῦ ὀχ.] Ex Harpocratione. KUST.

[o] τοῦ ὄχημα] τοῦ om. A.

[p] ἀποδεδειγμένου] ἀποδεδεμένον V.

G [q] τὸν ἵππον] τῶν ἵππων A.B.V. μου τῶν ἵππων Harpocr. ms. Pal. μου τὸν ἵππον Phot.

[r] ὀχείου] Leg. Ὠδείου. Erat autem Odeum musicum theatrum Athenis. Error ortus ex affinitate literarum Δ X. Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 1104. TOUP.

[s] ἐπὶ τούτου] Scribe, ἐπὶ τόπου τινος, ut habet Harpocratio. KUST. et Phot.

[t] μισθοῦνται] μισθοῦται Harpocr. Phot.

[u] μόνου] μόνον E.

H ὈΧΗΕΣ: Δεσμοί] Il. ν'. 132. μοχλοὶ Il. μ'. 455.

[x] Ἀριστοφάνης] In Pac. 865. ubi locus hic ita distinguitur et legitur: Οὐκοῦν δικαίως, ὅς τις εἰς ὄχημα κανθάρου βὰς Ἔσωσε τοὺς Ἕλληνας. KUST.

[y] Ἀριστοφάνης] Ranis, sub initium. Ibi autem versus secundus et tertius sic leguntur: Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος υἱὸς Σταμνίου, Αὐτὸς βαδίζω, καὶ πονῶ, τοῦτον δ' ὀχῶ. KUST.

A Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή,
ὅτ' ἐγὼ μὲν υἱὸς ὢν Σταμνίου Διόνυσος,
βαδίζω, καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ,
ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μηδ' ἄχθος [z]φέροι;

Ὀχήσιος: Ὄνομα κύριον.

Ὄχθας: Τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ.

Ὀχθεῖ: Στενάζει.

Ὄχθη: Ὁ κρημνός.

B Ὀχθήσας: Στενάξας.

Ὄχθοβος: Τὸ γυναικεῖον λῶμα.

Ὄχθους: Ὕψη, ὑψηλοὺς αἰγιαλούς.

Ὡς δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἀφίκοντο πλησίον, ὑπὲρ [a]ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιῤῥῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς φρούριον.

Ὄχθοι: Αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι πέτραι, αἱ ἐξοχαί.

Ὀχλεῖντο: Ἐκινοῦντο.

C Ὀχληρός: Ταραχώδης.

Ὄχλησις: Ἡ ταραχή.

Ὀχλίζειν: Μοχλεύειν, κινεῖν.

Ὄχλος: Ἡ ταραχή.

Ὄχλου: Ἀγανακτήσεως, ταραχῆς.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα [b]ἐπείθετο τῷ πατρί, καὶ ἦν πρὸς τοὺς πυνθανομένους καὶ ὄχλον κινοῦντας εὖ μάλα ἐγκρατής, καὶ γλώττης ἦρχε.

D [c]Πολύβιος·

Ἦν δὲ ὀχλοκόπος ὁ Φλαμίνιος, καὶ δημαγωγὸς τέλειος.

Καὶ αὖθις·

Οὔτε [d]ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἷόν τε ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενείᾳ σώματος ὀχλούμενον, οὔτε ἐρωτᾷν, [e]εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους.

Ὀχλώδης: Ὁ ταραχώδης.

Ὀχμάζω: Κατέχω.

E Ὀχοζίας, βασιλεὺς [f]Ἰουδαίων, ἐν Σαμαρείᾳ ἔχων τὴν δίαιταν, πονηρὸς ἦν, κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς γονεῦσιν ἀμφοτέροις, καὶ Ἱεροβοὰμ τῷ πρώτῳ παρανομήσαντι, καὶ τὸν λαὸν ἀπατᾷν ἀρξαμένῳ.

Ὄχος: Τὸ ἅρμα. Καὶ τοῦ ὕδατος ἡ ὁρμή. Ἐξ οὗ καὶ ὀχετός. Ἡ δὲ δοτική, τῷ ὄχει.

Ὀχοῦμαι: Γενικῇ.

Ὀχῶν: Ὀχευτικῶς ἔχων.

Ὄχοις: [g]Σοφοκλῆς·

Μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις.

Ὀχυρός: Ὁ ἰσχυρός.

Ὀχύρωμα: Ἡ κλεισοῦρα παρὰ Ῥωμαίοις.

Ὀχυρώτερος: Στερεώτερος.

Ὄψ: Ἡ φωνὴ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Καὶ κλίνεται, ὀπός.

Ὄψα:

Ὀψάριον: Τὸ ἰχθύδιον.

Ὀψαρτύτης: Μάγειρος. [[h]Ζήτει ἐν τῷ Δαιτρός.]

Ὀψαρτυτική: Μαγειρική. [[i]Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφάνειος συνῆξεν ὀψαρτυτικὰς λέξεις.]

Ὀψέ: Βραδέως.

Ὀψείοντες: Ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν βουλόμενοι.

Ὄψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς Κολωνὸν ἴεσο: Ἐπὶ τοῖς καθυστερίζουσι τῶν καιρῶν, καὶ ἐπὶ τῶν μισθαρνούντων.

Ὀψιγενής: Βραδέως γεννηθείς.

Ὀψία: Ἡ βραδεία.

Ὀψιγόνων: Τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον [k]ἐσομένων.

Ὀψιμαθής:

[l]Ἦν δὲ ὁ Σουπηρίας ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, τὴν δὲ φύσιν ἐπουθέστερος, τριάκοντα ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία.

Ὄψιμον: Τὸ βραδέως γινόμενον.

Ὀψινόν: [m]Πρὸς ὀψέ.

Ὄψις: Ὅρασις, καὶ ἡ θεωρία.

Τὰ μὲν οὖν [n]πρὸ τῆς πόλεως ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ περιελάμπετο, καὶ τῆς ὄψεως ἐκείνης οὐδὲν οὔτε τοῖς σφετέροις ἐπιτερπέστερον, οὔτε τοῖς πολεμίοις παρέστη φοβερώτερον.

Ὅτι [o]ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κριτική, λευκοῦ καὶ μέλανος, καὶ τῶν μεταξύ, ξανθοῦ καὶ [p]φαιοῦ, ὠχροῦ, ἐρυθροῦ, κυανοῦ, ἁλουργοῦ, λαμπροῦ, [q]ὀρφνίου. Ἡ δὲ ἀκοὴ κριτική ἐστιν ὀξέος καὶ βαρέος φθόγγου.

[z] φέροι] φέρῃ E.

ΌΧΗΣΙΟΣ] Ejus mentio fit apud Homerum Il. ε'. 843. KUST.

F ὌΧΘΟΒΟΣ] Vid. not. ad Hesych. v. Ὄχθυβον.

ὌΧΘΟΥΣ] Voc. Περιῤῥῶγος omissum est initium hujus loci, sed posterior pars plenius exhibetur. HEMST. Dionys. Halic. IX. 15.

[a] ὄχθου—ἀποτόμου] ὄχθου—ἀπὸ τόπου V.

ὌΧΘΟΙ] Ὄχθη E. vv. Ὀχληρός, Ὄχλησις om. V.

[b] ἐπείθετο] ἐπέθετο V.

G [c] Πολύβιος] Lib. III. c. 80. Vide etiam supra v. Δημαγωγός, et infra v. Φλαμίνιος, ubi eadem leguntur. KUST.

[d] ἐξετάσαι] ἐξετάσας B.E.

[e] εὐλαβείᾳ τοῦ ὀχλώδους] Interpres Suidæ vertit *propter metum hominum turbulentorum*. Rectius Steph. in Thes. v. Ὀχλώδης reddit, *metu turbarum*, vel *ne majore molestia afficerentur*. ABRESCH. Diluc. Thuc. p. 590.

ὈΧΟΖΙΑΣ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, ἐν Σαμ.] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. lib. IX. 2. KUST.

[f] Ἰουδαίων] Josephus rectius, Ἰσραηλιτῶν. KUST.

H [g] Σοφοκλῆς] Electr. 727.

ὈΧΥΡΩΜΑ] Vid. v. Κλεισοῦραι.

[h] Ζήτει etc. om. A.V.

[i] Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδαριστοφ.] Vide supra v. Ἀρτεμίδωρος, et infra v. Τιμαχίδας, ubi eadem leguntur. KUST. Desunt hæc A.V.

ὈΨΕΙΟΝΤΕΣ] Il. ξ'. 37.

ὌΨ' ἨΛΘΕΣ· ἈΛΛ.] Metrum versus hujus claudicat, quod recte se habebit, si sic scribas, Ὄψ' ἦλθες· ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο. Sic enim versus hic legitur apud Hesychium, v. Ὄψ' ἦλθες, et Pollucem lib. VII. c. 29. KUST. Et Phot. vid. Argum. Sophocl. Œd. Col. Ms. Coislin. 177. Ὄψ' ἦλθες ἀλλ' ἐς τὸν Κολωνὸν ἴεσο: ἐπὶ τῶν καθυστεριζόντων καὶ βραδέως ἐρχομένων, παρόσον τῶν μισθωτῶν τοὺς ὀψὲ ἐλθόντας πάλιν ἀπέλυον ἐπὶ τὸ μισθωτήριον, τὸ δ' ἦν ἐπὶ τῶν Κολωνῶν.

ὈΨΙΓΕΝΗΣ] Ὀψιγονής Photius. Gl. seq. βραδεῖα C.

ὈΨΙΓΟΝΩΝ] Homerus Il. γ'. 353. KUST.

[k] γεγενημένων] ἐσομένων V. Phot. Schol. Hom.

[l] Ἦν δὲ ὁ Σουπηρίας ὀψιμ.] Eadem de Superiano (pro Σουπηρίας enim hic apud Suidam scribendum est Σουπηριανός) ex Damascio refert Photius p. 1045. et Noster infra v. Σουπηριανός. KUST. Σουπειρία A. Σουπηρία E.

ὌΨΙΜΟΝ] Il. β'. 325.

[m] Πρὸς] πρὸ V. Gl. om. A.

[n] πρὸ τῆς] πρὸς τῆς B.

[o] ἡ ὄψις τῶν δώδεκα χρωμάτων ἐστὶ κρ.] Hæc et quæ sequuntur usque ad finem articuli, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagoræ, Cod. CCXLIX. p. 1316. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Desunt hæc V.

[p] φαιοῦ] καὶ φαιοῦ A.B.E.M. Mox λαμπροῦ om. B.E.M.

[q] ὀρφνίου] Photius, ὀρφνίνου. KUST.

Ἡ δὲ ὄσφρησις, κριτικὴ εὐωδῶν καὶ δυσωδῶν ὀσμῶν, καὶ τῶν μεταξὺ, [r]σηπομένων τε καὶ βρεχομένων, ἢ τηκομένων, ἢ [s]θυμιωμένων. Ἡ δὲ γεῦσις κριτικὴ γλυκέων τε καὶ πικρῶν χυμῶν, καὶ τῶν μεταξὺ ἑ. ἑπτὰ γάρ εἰσι [t]χυμοὶ, γλυκὺς, πικρὸς, ὀξὺς, δριμὺς, [[u]στυφὺς,] σομφὸς, ἁλυκὸς, στρυφνός. Ἡ δὲ ἁφὴ πλειόνων ἐστὶ κριτική· βαρέων, [x]κούφων, καὶ τῶν μεταξύ· τραχέων καὶ λείων, καὶ τῶν μεταξύ· ξηρῶν καὶ ὑγρῶν. Καὶ αἱ μὲν τέσσαρες αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἰσι, καὶ [y]ἰδιάζουσι, καὶ περικλείονται ὀργάνοις. Ἡ δὲ ἁφὴ καὶ διὰ τῆς κεφαλῆς καὶ διὰ τοῦ σώματος κεχώρηκε, καὶ ἔστι κοινὴ πάσης αἰσθήσεως.

Ὀψισθέντα: Ὀψὲ τῆς ὥρας ἐλθόντα.

[z]Ἀπέκτεινε δὲ αὐτὸν ὁ πανδοκεὺς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα.

Ὀψιτέλεστον: Βραδέως τελειούμενον.

Ὀψοδεία: Ἡ ἔνδεια τῶν ὄψων. Ὀψοδεία δέ.

Ὄψον: Πᾶν προσόψημα, ἢ προσφάγιον.

Ὀψοποιουμένοις: Ὄψα ὠνουμένοις.

Ἔναγχος οὖν πωλοῦσι τισὶν ὀψοποιουμένοις ἰχθῦς ἀπεδόμην.

Ὄψος: Μοχθηρός.

Ὀψοφαγία: Καὶ ὀψοφάγος, λαίμαργος, ὄψα ἐσθίων. [a]Φιλόξενος ὁ [b]Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. Ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἦν [c]ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν (πρὸς τὰ θερμὰ,) [d]καθιέντα ἐς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. Καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας [e]ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι. Παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. Καὶ [f]Κρώβυλος φησίν·

> [g]Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
> τοὺς δακτύλους δήπουθεν [h]Ἰδαίους ἔχω,

(ἀντὶ τοῦ, ψυχροὺς)

> καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυρῶ [i]τεμαχίοις.

Ὀψώνια: [k]Κέρδη, χαρίσματα. Ὁ [l]Ἀπόστολος·

> Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς σαρκὸς [m]θάνατος.

Ὀψώνιον: Παρὰ τῇ [n]θείᾳ γραφῇ, ἡ ἀφωρισμένη τροφή.

Ω Α.

Ὦα: Μηλωτὴ, διφθέρα· καὶ τὸ λῶμα τοῦ ἐνδύματος περὶ τὴν πέζαν· ἢ τὸ περιστόμιον. Ὦαν ἐκάλεσεν [o]ὁ Δαβὶδ ὃ καλοῦμεν [p]περιτραχήλιον· οἱ δὲ στόμα ἐνδύματος εἰρήκασιν· οἱ δὲ τὴν ἀνάκλασιν τοῦ ἱματίου.

Ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

Ὠά: Τὰ ἐκ τῶν κατοικιδίων [q]ὀρνίθων γενόμενα.

[Ὠὰ κρατεῖν, ἔξωθεν τε, σημαίνει λύπας:]

Ὠατοθήσω: Ἀκούσομαι. Δωριεῖς.

Ὠβάς: [r]Παρὰ Πλουτάρχῳ·

[Καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα.

---

[r] σηπομένων] ἐκ σηπομένων Photius.

[s] θυμιωμένων] θυμιαζομένων Photius.

[t] χυμοὶ] οἱ χυμοὶ πάντες Photius.

[u] στυφὺς] Est vox non solum corrupta, sed etiam supervacanea, (non enim septem erunt sapores, si eam retineas, sed octo:) quæ proinde recte apud Photium deest. KUST. στυμφὸς B.E. Tum σοφὸς A.V.

[x] καὶ κούφων] καὶ om. A.E.M. Photius. qui mox addit θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν καὶ τῶν μεταξὺ, et καὶ τῶν μεταξὺ post ὑγρῶν.

[y] ἰδιάζουσι καὶ] καὶ om. Phot. qui mox δι' ὅλου τοῦ σώματος.

[z] Ἀπέκτεινε δὲ αὐτ.] Locum integrum scriptoris, ex quo fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas infra v. Τιμωροῦντος. KUST.

ὈΨΙΤΕΛΕΣΤΟΝ] Homerus Il. β'. 325. KUST. Ὀψιτελέστερον et τελειούμενον V. Statim delevi ὈΨΟΒΑΦΑ: Ζήτει ἐν τῷ ἉΡΜΟΝΙΑΝ, cum A.V.

ὈΨΟΔΕΙΑ] Sic A.V. ὀψεία B.E. edd. vett.

ὌΨΟΝ] Ex Schol. Ven. Il. λ'. 630.

ὈΨΟΠΟΙΟΥΜΕΝΟΙΣ—τισιν om. V. Delevi, ὈΨΟΠΩΛΙΟΝ: Ζήτει ἐν τῷ ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΟΝ, cum A.V.

[a] Φιλόξενος ὁ Λευκάδιος ἐγένετο ὀψοφ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. p. 5. eademque leguntur infra v. Τιμαχίδας. KUST.

[b] Λευκάδιος] Λευκαδίου A.V. et sic infra vv. Φιλόξενος. Τιμαχίδας.

[c] ὀψοφάγος ὁ Φιλόξενος] Φιλ. ὁ Λευκαδίου ἐγένετο ὀψοφάγος V.

[d] καθιέντα] προσκαθιέντα A.B.V.E.M. Lege cum Athen. πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα. et sic v. Τιμαχίδας.

[e] ὑπεποιεῖτο] ἐπεποιεῖτο V.

[f] Κρώβυλος] Κράβυλος V.

[g] Ἐγὼ δὲ] δὲ om. V.

[h] Ἰδαίους] Vide Nos supra ad v. Ἰδαίους. KUST.

[i] τεμάχεσι] Metri gratia scribendum est τεμαχίοις, ut legitur apud Athenæum, itemque Nostrum infra v. Τιμαχίδας. KUST. τεμαχίοις A.B.V.E.

[k] Κέρδη, χαρίσματα.] Inverso ordine χαρίσματα, κέρδη scribendum mavult Gatakerus Adv. Misc. p. 221. conf. Suicer. Thes. Eccles. in v. Χάρισμα.

[l] Ἀπόστολος] Ad Rom. VI. 23. sed ubi legitur, ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, &c. KUST.

[m] θάνατος] θανάτω V. In quo codice desunt hinc omnia usque ad τὸν ἵππον τὰ πάλτα in v. Πάλτα.

[n] θείᾳ γραφῇ] Respicitur, ni fallor, ad 2 Corinth. XI. 8. ἄλλας ἐκκλησίας ἐσύλησα, λαβὼν ὀψώνιον. Ibi etiam Theodoretus explicat τὴν ἀναγκαίαν τροφήν. ERNEST.

ΩΑ. In codd. C. E. litera Ω legitur post Ψ.

[o] ὁ Δαβὶδ] Psalm. CXXXII. Καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὤαν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Theodoretus ad illum locum, p. 931. Ὤαν ἐκάλεσεν, ὃ καλοῦμεν περιτραχήλιον. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ Ἀκύλας στόμα ἐνδυμάτων εἴρηκε. Hujus vestigia hic legit Suidas. KUST.

[p] περιτραχήλιον] ἐπιτραχήλιον E.

[q] ὀρνίθων] Vocem hanc ex mss. Paris. revocavi, quæ in prioribus editt. deest. KUST. Statim delevi καὶ τῶν λοιπῶν ἀπάντων cum A.B.C.

ὨΑ ΚΡΑΤΕΙΝ, ἜΞΘ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Deest A.

ὨΑΤΟΘΗΣΟΜΑΙ] Pro ὠατοθήσομαι. KUST. "Non facile mihi persuadebo genuinum esse quod nobis præbet Suidas, Ὠατοθήσομαι etc. Οὔατα Dorice dicebantur, ut habet Hesych. Ὦατα· ὡς est apud Theocrit. Eid. XI. 32. atque adeo dici forte potuit ἐς ὤατα θήσομαι, pro ἀκούσομαι auscultabo. Mira finguntur ad Hesych. in Ὠάσω, θήσω· verbum forte fuit Ὠατοτιθήσω, redditum ἀκούσομαι." VALCKEN. Callim. p. 247. Ὠατοθήσω Photii ms. Ὠατοθήσω A.C. Et sic reponunt viri docti in Hesychio, ubi ms. Ὠάτω, θήσω.

ὨΒΑΣ] Ὠβὰξ A.B.E.C. Iidem deinde omittunt quæ uncinis seclusa sunt. Postrema sunt Stephani Byzantini. Priora forte excerpsit princeps Suidæ editor ex Plutarcho.

[r] Παρὰ Πλουτάρχῳ] In Lycurgo, ubi sic legitur: Φυλὰς φυλάξαντα, καὶ ὠβὰς ὠβάξαντα τριάκοντα, γερουσίαν σὺν ἀρχαγέταις καταστήσαντα, &c. Addit deinde, φυλὰς φυλάξαι καὶ ὠβὰς ὠβάξαι, eo loco esse, διέχειν καὶ κατανεῖμαι τὸ πλῆθος εἰς μερίδας. Ὠβὴ igitur apud Lacedæmonios erat, tribus, vel pars populi in certas classes distincti. Confer etiam Henr. Steph. in Thesauro. KUST.

Σημαίνει δὲ τὸ μὲν ὠβάξαι, διέχειν καὶ κατανεῖμαι. Τὸ δὲ ὠβάξ, μερίδα τοῦ πλήθους. A

[Ὠβαρηνοί: Μέρος Ἀρμενίας, περικείμενον Κύρῳ ποταμῷ.]

Ὠβέλισται: Ἠθέτηται, ἠλλοτρίωται. Ὁ γὰρ ὀβελὸς ἐν τοῖς βιβλίοις ἀθετήσεως σύμβολον.

[Ὦβρων: Ποταμός. Καὶ κλίνεται Ὤβρωνος.]

Ὤγ, βασιλεὺς τῆς Βασάν· καὶ [s]Σηὼν, βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων· [t]οἱ ἐπὶ δυναστείᾳ ἐσεμνύνοντο. Ὁ δὲ Ὤγ καὶ κλίνῃ ἐκέχρητο σιδηρᾷ, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἐννέα μὲν πήχεις τὸ μῆκος, πέντε δὲ τὸ εὖρος ἐχούσῃ. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βασὰν Ὤγ προσαγορεύεται· τουτέστι διάφραξις· ὡς τῶν ἔργων τῆς αἰσχύνης, (τοῦτο γὰρ ἡ Βασὰν,) τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας ἡμῖν ἀποφρασσόντων. Ὃν ἀποκτενεῖ Κύριος ἐπ' ἐλευθερίᾳ τῶν κρατουμένων. B

Ὦ 'γαθέ: Ἀντὶ τοῦ, ὦ ἀγαθέ.

Ὠγενίδαι: Ἀρχαῖοι.

Ὠγκώθη:

Κἀκ τούτου ἐπὶ πλεῖον ὠγκώθη, ἢ κατὰ τὸ ὑπάρχειν.

Ὤγμευον: [u]Ξενοφῶν ἐν β'. ἀντὶ τοῦ, ἐπορεύοντο. Παρὰ τὸν ὄγμον, τὸν σημαίνοντα τὴν κατὰ τάξιν ὁδὸν τῶν θεριζόντων. C

Ὠΐγνυντο: Ἠνοίγοντο.

Ὠγύγια κακά: Ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν· ἐπεὶ συνέβη Κάδμον τὸν [x]Ὠγύγου διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. Ἄμεινον δὲ λέγειν Ὠγύγια κακὰ, τὰ παλαιά. Τοῦτο γὰρ ἡ [y]λέξις δηλοῖ. D

Ὠγύγιον: Ἀρχαῖον, παλαιόν· ἢ ὑπερμέγεθες· ἢ διὰ τὸ [z]Ὤγυγον πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

Ὧδε: Οὐ μόνον τὸ οὕτως, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνθάδε· ὡς ἡμεῖς. Κρατῖνος Δραπέτισι·

Τοὺς ὧδε μόνον στασιάζοντας, καὶ βουλομένους τινὰς εἶναι.

Ἀριστοφάνης Κωκάλῳ·

Ἐκδότω δέ τις
καὶ [a]ψηφολόγον ὧδε καὶ δίφρω δύο.

Καὶ Πλάτων που κέχρηται ἀντὶ τοῦ δεῦρο, καὶ ἐνθάδε· τὸ δὲ οὕτως ἐν τοῖς πλείστοις δηλοῖ. Εὔπολις Ταξιάρχοις·

Οὐκ ἦν φυλάττῃ γ' ὧδ' ἔχων τὴν ἀσπίδα.

Ὧδέ πως: Οὕτω πως.

Ὤιδει: Ὠγκοῦτο.

Ὦ δειλακρίων σύ: Ἀντὶ τοῦ, ὦ [b]κακόδαιμον, καὶ δειλότατε.

Ὠιδεῖον: Ἀθήνησιν ὥσπερ θέατρον, ὃ πεποίηκεν, ὥς φασι, Περικλῆς, εἰς τὸ ἐπιδείκνυσθαι τοὺς μουσικούς· διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ᾠδεῖον ἐκλήθη, ἀπὸ τῆς ᾠδῆς. [c]Ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικαστήριον τοῦ ἄρχοντος. [d]Διεμετρεῖτο δὲ καὶ ἄλφιτα ἐκεῖ.

Ὠιδή: Τραγῳδία.

Ὠιδηκός: Φλεγμαῖνον, πεφυσιωμένον.

Ὠιδηκός τε γὰρ ἦθος ὑπὸ πλούτου καταστέλλει, τὸ εὔδαιμον ἑτέρωθι δείξας· καὶ τὸ καταπεπτωκὸς ὑπὸ πενίας ἐγείρει, καὶ ἀταπείνωτον εἶναι παρασκευάζει τῷ [e]καταμελιττοῦντι τὰς ἁπάντων ἀκοὰς διηγήματι· ὑφ' οὗ κἂν Ξέρξης ἐπείσθη· Ξέρξης ἐκεῖνος, ὁ τὴν μεγάλην στρατιὰν ἐλάσας ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

Ὠιδηκώς: Οἰδήσας, φυσήσας.

Ὠδὶν, ὠδῖνος. Ταῖς ὠδῖσι. [[f]Καὶ ὠδίνω, τὸ γεννῶ, ἢ ἐγκυμονῶ. Αἰτιατικῇ.]

Ὠδίς: Ἡ ἐκ τοῦ τοκετοῦ ὀδύνη.

[g]Ὁ δὲ ἐξειπεῖν τὴν ὠδῖνα, ἣν ὤδινεν, οὐκ ἐτόλμα, τὴν ἐλπίδα

E

'ΩΒΕΛΙΣΤΑΙ—σύμβολον] Locus notandus, sed non obelo: obelus enim nota ἀθετήσεως. Diog. Laërtius in Platon. p. 226. edit. H. Stephani 1593. 'ΟΒΕΛΟΣ περιεστιγμένος, ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΙΚΑΙΟΥΣ 'ΑΘΕΤΗΣΕΙΣ· ἀντίσιγμα περιεστιγμένον, πρὸς τὰς διττὰς χρήσεις καὶ μεταθέσεις τῶν γραφῶν·—ἀστερίσκος, πρὸς τὴν συμφωνίαν τῶν δογμάτων· 'ΟΒΕΛΟΣ, ΠΡΟΣ ΤΗΝ 'ΑΘΕΤΗΣΙΝ. Atque isto sensu verbum ὀβελίζειν usurpat Cicero in Epist. ad Dolabellam: *Profert alter, ut opinor, duobus versiculis expensum Niciæ: alter Aristarchus hos ὀβελίζει. Ego, tanquam antiquus criticus, judicaturus sum, utrum sint τοῦ ποιητοῦ, an παρεμβεβλημένοι.* Quæ παρεμβεβλημένα Ciceroni, ἐμβόλιμα dixit non nemo. Hesych. Ἐμβόλιμα ἔπη, τὰ ὑπὸ τῶν γραμματικῶν ὡς 'ΑΛΛΟΤΡΙΑ καὶ νόθα 'ΑΘΕΤΟΥΜΕΝΑ. Atque hinc obiter emendandus locus Ælii Herodiani a Piersono nuperrime editi, et locus quidem, si quis alius, conclamatus. Est autem p. 448. Γραμματεῖον καὶ Δέλτον ἐρεῖς, οὐχὶ πίνακα. Θετταλὸν γὰρ τοὔνομα. Ubi illud θετταλὸν nec Græcum, nec Latinum, nec Syrophœnicium est. Nec docti quidquam ex penu suo contulerunt. Tu vero, mea fide, si qua demum, reponas: 'ΑΘΕΤΗΤΕΟΝ γὰρ τοὔνομα. *Vox enim ista explodenda est, atque obelo notanda.* Quæ egregia medicina est. Polybius lib. III. p. 254. Πρῶτον μὲν, ὅτι τὰς πρὸς 'Ασδρούβαν γενομένας ὁμολογίας οὐκ 'ΑΘΕΤΗΤΕΟΝ, καθάπερ οἱ Καρχηδόνιοι λέγειν ἐθάρρουν. TOUP. ἠλλοτρίωται om. C. F

'ΩΒΡΩΝ] Gl. om. A.B.E.C. Irrepsit forte ex Zonara.

[s] Σηὼ] Σηὼν A.B.E. σημαίνει βασιλέα τῶν C. qui infra προσαγορεύετο. Σηὼ βασιλέα M.

[t] οἱ] οἵω A. οἷς B.E.C.

'ΩΓΕΝΙΔΑΙ] Ὦ γενίδαι A. Hesychius: Ὠγενίδαι: ὠκεανίδαι. Ὠγὴν γὰρ ὠκεανός. Mox delevi 'ΩΓΕΝΟΣ: Ἀρχαῖος Θεός. Ὅθεν 'ΩΓΕΝΙΔΑΙ, καὶ Ὠγένιοι. ἀρχαῖοι. 'ΩΓΕΣ: Ἔθνος, cum A.B.E. Sunt Stephani Byzantini. Mox G

Ὠγκώσθη bis C.

[u] Ξενοφῶν] Lib. II. de Instit. Cyri, p. 59. sed ubi hodie male legitur ὤγμευον, ut Portus etiam monuit. KUST. II. 4, 20.

ΩΙΓΝΥΝΤΟ] Il. β'. 809.

[x] Ὠγύγου] Ὠγύγην Vat. Prov. IV. 52. ubi Ὠγύγου ms. 1773. quomodo corrigit Meursius Regn. Attic. I. 5. sed adversante Stillingfleetio Orig. Sacr. I. 1, 20. ὠγύρου C.

[y] λέξις] λύσις A. Statim omittunt A.B.E., 'ΩΓΗ: Διάφραξις. 'ΩΓΥΓΙΑΙ ΠΥΛΑΙ: Ἀρχαῖαι. 'ΩΓΥΓΙΑ: Νῆσος. Et post paullo 'ΩΓΥΡΙΣ: Λίμνη.

[z] Ὤγυγον] Ὠγύγιον Photius. ὤγυον C.

[a] ψηφολόγον] Photius in Lexico inedito habet ψηφολογεῖον. Ceterum metrum versus hujus claudicat, quod sic in integrum restitui potest, Ἐκδότω τις ψηφολογεῖον ὧδε καὶ δίφρω δύο. KUST. ψηφολόγιον pr. Photius. ψαφολόγον C.

'Ω ΔΕΙΛΑΚΡΙΩΝ ΣΥ] Aristoph. Av. 143. KUST.

[b] κακοδαιμονέστατε σύ] κακόδαιμον A.C. Schol.

'ΩΙΔΕΙΟΝ] Confer Schol. Aristoph. Vesp. 1104. KUST. Vid. Taylor. ad Demosth. c. Neær. p. 1362, 19. Reisk. ibid. Vid. Meurs. Att. Lectt. IV. 28. Areopag. c. 11. p. 119. REINES.

[c] Ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ δικ.] Vide Meursium in Areopago, c. 11. KUST. δικαστήριον sc. quia ibi δίκας σίτου, actiones, quas mulieres repudiatæ vel dimissæ viris intentabant per κύριον s. tutorem de alimentis, cum nimirum dotem restituere nollent, tanquam de usuris dotis audiebat et disceptabat. Vid. infra Σίτου δίκη, et Petit. ad LL. Att. VI. 2. p. 457. Salmas. de Mod. Usur. c. 4. p. 160. 162. REINES. ἐν αὐτῷ δ' ἐστι A. Sed vulg. tenet Photius. H

[d] Διεμετρεῖτο] Demosth. c. Phorm. p. 589. TOUP.

[e] καταμελιτοῦντι] καταμελιττοῦντι A.

[f] Καὶ 'ΩΔΙΝΩ] Seqq. om. A.C.

[g] 'Ο δὲ ἐξειπεῖν] Hoc fragmentum Æliano adsignandum

τοῦ ἴσως ἄν ποτε τυχεῖν ἐν τῷ κρύπτειν ὑποβάλλειν [h] ἄρ' ἐκεί- A
νης.

Ὠδῖνες θανάτου, καὶ παγίδες: Οἱ θανατηφόροι κίνδυνοι. [i] Δαβίδ·

Ὠδῖνες ᾅδου περιεκύκλωσάν με· προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

[k] Ὠδῖνες καλοῦνται, αἱ πρὸ τοῦ τοκετοῦ τῆς τικτούσης ὀδύναι. Τοιγαροῦν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ταύτης ὠδῖνες ᾅδου προσαγορεύονται, αἱ αὐτῷ προσπελάζειν τῷ θανάτῳ παρασκευάζουσαι συμφοραί.

B Ὤδινον: [l] Ἐνεκυμόνησαν, ἀπέτεκον.

[m] Ὁ δὲ ἦν πλούτῳ καὶ γένει διαφανής. Οὐκοῦν οἱ πολῖται [n] ὤδινον κατ' αὐτοῦ φθόνον γενναῖον.

Ὠδίνων τὴν καθ' ἡμῶν λοιδορίαν, ἄθρουν ἐξέχεας.

Ἀντὶ τοῦ, ἀθρόως, [o] ὁμοῦ.

Ὠδί πη, καὶ ὠδί πως:

Ὠιδόν: Ὠιδικόν, ψάλτην. [p] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Χάλκεον ἱδρύσας ᾠδὸν ὑπὲρ κιθάρας.

C Ὡδοποίησεν: Ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἐκώλυσε τῇ φιλανθρωπίᾳ τὴν τιμωρίαν, ἀλλ' ἔδωκε χώραν τῇ δικαίᾳ παιδείᾳ.

Ὡδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ.

Ὠδώδει: Ἔπνει, [[q] ὀδμὴν ἔπεμπεν.]

Ὠδύσατο: Ὠργίσθη.

Ὦ δύσμορ' Αἴαν, οἷος ὢν οἵως ἔχεις.

D Ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν:

Ὤετο: Ὑπελάμβανεν.

Ὤζεσαν [καὶ] προσώζεσαν: [Ἀπὸ τοῦ ὄζω, τὸ ὀδμὴν ἀποπέμπω.]

Ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα; πότερον εὐτυχῆ λέγω;
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς [r] δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς.

E Ὡς μὲν γυνή, κεκίνηται ἐπὶ τῷ πάθει· πρὸς δὲ τὸν κίνδυνον ἀποβλέπουσα, ἥδεται.

A Ὠήθησαν: Ἐνόμισαν.

Ὦ Ἡράκλεις, τί μαίνῃ; Τοῦτο λεχθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν φασιν, ἀνακαλούντων τὸν Ἡρακλέα [s] ἀπολειφθέντα αὐτῶν κατὰ βούλησιν τῆς Ἥρας.

Ὠΐγνυντο: Ἀνεῴχθησαν.

Ὤϊξεν: Ἤνοιξε.

Ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας:

Ὠθίζω: Ἀντὶ τοῦ ὠθῶ. Οὕτως [t] Ἀριστοφάνης.

B Ὤθω γάρ, τὸ [u] προώθω. Ὠθῶ δέ, περισπωμένως.

Ὦκα: [x] Ταχέως.

Ὠκεανός: Ἡ κύκλῳ πάσης τῆς γῆς θάλασσα. [y] Παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, [z] κεανός, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α', καὶ τροπῇ τοῦ α' εἰς ω', ὠκεανός·

Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοί, καὶ πᾶσα θάλασσα,
καὶ πηγαί.

C Ὠκεάνειον ῥεῦμα: Τὸ τοῦ ὠκεανοῦ· [[a] ὃν διεκπλεῦσαι οὐκ ἔνι, βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνοντα.]

Ὠκεῖα: Ταχεῖα.

Ὤκειλε: [b] Καὶ ἐξώκειλεν. Ὅ ἐστιν ἔξω τοῦ κέλλειν γέγονεν. Ἀποκέλλειν γάρ, τὸ εἰς τοὔμπροσθεν ἰέναι.

Ὤκιμον: Δένδρον, [[c] ἢ φυτόν, τὸ κοινῶς λεγόμενον βασιλικόν.]

D Ὠκινάκης: Οὐδ' ἄλλως Ἀττικόν· ἀλλὰ [d] Ἡρόδοτος οὕτως λέγει, τὸν ὠκινάκην.

Ὠκίναρος: Ποταμός.

Ὤκλασαν: Τὰ γόνατα ἔκαμψαν.

Ὤκνουν: Ηὐλαβούμην. Καὶ ὤκνουν, ηὐλαβοῦντο, ὠλιγώρουν.

[e] Συνιέντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἐπὶ βασιλέα εἶναι τὴν [f] στρατείαν, ὥσπερ τὴν ἀνάβασιν. Κλεάρχου δὲ εἰπόντος, [g] τὴν ὑποστροφὴν
E ἄπορον εἶναι Κύρου μὴ [h] συναιρομένου, [i] συνήεσαν.

esse puto: quod ex stilo manifestum est. Confer nos supra ad v. Ἐκμυρακίζων. Ceterum hic locus partim legitur apud Suidam v. Ἐκεῖνοι. TOUP.

[h] ἄρ'] ἄρ' οἱ B. ἄρ' εἰ E.

[i] Δαβίδ] Psalm. XVII. 6. Vide ibi Theodoretum, cujus interpretationem Suidas hic secutus est. KUST.

[k] ὨΔΙΝΕΣ καλοῦνται] Seqq. ex Theodoret. in Ps. F CXIV. 3. desumpta esse monuit Ernesti.

[l] Ἐνεκυμόνησαν] ἐγκυμόνησαν B.

[m] Ὁ δὲ ἦν] Æliano tribuit Valckenærius.

[n] ὤδινον φθόνον Procop. p. 223. TOUP.

[o] καὶ ὁμοῦ] καὶ om. A.B.C.

[p] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 54.

ὩΔΟΠΟΙΗΣΕΝ: Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐκώλ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXVII. 50. p. 710. KUST.

[q] ὀδμὴν ἔπεμπεν om. A.B.C.

ὩΔΥΣΣΑΤΟ] Ὠδύσατο A.B.C. Il. σ'. 292. Delevi ἀντὶ τοῦ G cum A.B.

Ὦ ΔΥΣΜ.] Sophocl. Aj. 923. Mox θρήνου C.

ὬΖΕΣΑΝ] Exod. VIII. 14. ὤζεσεν ἡ γῆ. TOUP. καὶ om. A.C. Προσώζεσαν Ps. XXXVII. 5. Seqq. om. A.B.

Ὦ ΖΕΥ, ΤΙ Τ.] Sophocl. Electr. 766.

[r] Δ' ἜΧΕΙ] δέχῃ A. Mox σώζων M.

[s] ἀποπεμφθέντα] ἀπολειφθέντα A.B.E. Mox αὐτὸν A.

ὨΙΓΝΥΝΤΟ] Il. θ'. 58.

Ὦ ΘΑΥΜΑΣΤΑΣ] Aristoph. Equit. 1319. Καὶ τοῦ 'στι νῦν, ὦ θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας. TOUP. H

[t] Ἀριστοφάνης] ὠθήσομαι habemus Eccl. 300.

[u] προώθω] πρώθω A.B.E.C. edd. ante Kuster. qui προώθω tacite sumpsit a Porto.

[x] Ταχέως] Statim delevi ὨΚΑΣ: Τὰς διώξεις. Ὅθεν ἸΩΚΗ. ὨΚΑΛΕΗ: Πόλις Βοιωτίας. cum A.B.E., quæ irrepsisse videntur ex Zonara.

[y] Παρὰ τὸ κέω, τὸ σχίζω, κ.] Lege, lector, et ride. Quis enim talem etymologiam probet? KUST.

[z] κεανός] Sic recte ms. Paris. A. At priores editt. male, ὠκεανός. KUST. ὠκεανὸς E.

Καὶ ὨΚΕΑΝΕΙΟΝ] καὶ om. A. καὶ ὠκεάνειον C.

[a] ὃν διεκπλεῦσαι] ὃ δὴ ἐκ. B. ὃ δὴ πλ. C. Seqq. om. A.

[b] Καὶ ἘΞΩΚΕΙΛΕΝ om. A. Vid. p. 1305 D. καὶ om. C. qui mox ἀπὸ τοῦ κέλλειν.

[c] ἢ φυτὸν etc. om. A. qui a manu sec. habet ἢ τὸ βασιλ.

[d] Ἡρόδοτος] Nusquam, quod sciam, vox ὠκινάκης apud Herodotum occurrit: sed aliquoties, ἀκινάκης. KUST. Bene Suidæ Kusterus adscripsit, nusquam eam vocem apud Herodotum occurrere. Invenerunt (Suid. sc. et Etym. M. p. 48, 31.) fortasse ut ὤνθρωπε, ὦλλοι, ὡνήρ, de quibus Gronovius (p. 835.), etiam ὠκινάκης loco ὁ ἀκινάκης: aut forsan VII. 54. ubi nunc καὶ Περσικὸν ξίφος, τὸ ἀκινάκην καλέουσι scriptum animadverterunt τὠκινάκην καλέουσι, sicuti τὤγαλμα, τὠληθὲς VI. 69. aut IV. 62. τούτῳ δὲ τὠκινάκεϊ. WESSELING. Diss. Herod. p. 43.

ὬΚΛΑΣΑΝ] Vid. n. ad Hesych.

[e] Συνιέντες δὲ οἱ Ἑλλ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. I. Ἀναβ. KUST. Recte, si sensum spectes: narratur enim res Anab. I. 3. Sed verba ipsa non reperiuntur. STURZ. Lex. Xenophont. Sumptus est locus ex v. Ξενοφῶν, supra p. 2628 C.

[f] στρατείαν] στρατιὰν A.B.E.C. edd. ante Kuster. qui Porti correctionem tacite adoptavit.

[g] ἄπορον εἶναι τὴν ὑποστροφὴν] τὴν ὑποστροφὴν ἄπορον εἶναι A. τὴν ἀποστ. ἀ. ε. C.

[h] συναιρομένου] συναιρουμένου A.B.C.

[i] συνήεσαν] συνῄεσαν Hemsterhusius.

Ὠκύαλος ναῦς: Ἡ ταχεῖα. A
Ὠκύπολος: Ταχέως πορευόμενος.
Ὠκύμορος: Ταχυθάνατος.

Τὰ ἀνθρώπεια ὠκύμορα καὶ ἐφήμερα. Ταῦτά τοι καὶ σπουδῆς ἀνάπλεα· καὶ συγγνώμην αὐτοῖς νέμειν ὑπὲρ τῆς ἄγαν σπουδῆς.

Ὠκυμορώτατος:
Ὠκυπέτας: Τοὺς ταχεῖς.
Ὠκυπλόων: Ταχυπόρων.
Ὠκύπτερον: [k]Ταχυπέτην. B
Ὠκύρροος: Ταχέα ἔχων [l]ῥεύματα.
Ὠκύς: Ταχύς.
[Ὠκυτόκιον Τηλέφου: Τοῦτο δέ ἐστι βιβλίον ἄξιον κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως, καὶ ἐράσμιον.]
Ὦ Λακιάδαι: Ἐπὶ τῶν μοιχῶν λέγεται. Δῆμος γὰρ τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαί, [m]αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων [[n]μοιχῶν] ἐνυβρίζοντες. Καὶ [o]στελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρουσῶν τούτων [p]ἀναβάστοις. C
Ὠλέκρανον: Ὁ ἀγκών.
Ὦλεν: Ἑάλω, ὠφείλησεν, [[q]ἀπόλωλεν.]
Ὠλέναι: [r]Οἱ πήχεις τῶν χειρῶν. Καὶ [rr]λευκώλεναι.

Ἐπευχόμενος ἐπέστη ἀκηράτοις ὠλέναις.

Ὠλὴν δὲ, [s]ὠλένος, ἀρσενικόν· τοῖς ὠλέσι, πληθυντικόν. D
Ὠλενία: Πέτρα. Καὶ ὄνομα πόλεως.
Ὠλένιος ἀγκών: Οἱ Σκύθαι.
Ὤλενος: Εἶδος ζώου.
Ὠλεσίκαρποι: Ματαιόκαρποι. [t]Ὅμηρος·

Καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι.

Καὶ ἐν [u]Ἐπιγράμμασιν ὠλεσίβωλος:

ὠλεσίβωλον σφῦραν.

Τὴν κλῶσαν τοὺς βώλους.
Ὠλήν, [[x]ὠλένος κλίνεται.] Ὁ βραχίων. [Καὶ τὸ πληθυντικόν, ὠλέσιν.]
Ὠλήν, Δυμαῖος, ἢ [y]Ὑπερβόρειος, ἢ Λύκιος, ἐποποιός. Μᾶλλον δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ B Καλλίμαχος, καὶ ὁ Πολυΐστωρ ἐν τοῖς περὶ [z]Λυκίας.
Ὠλιγώρηται: [a]Ἐκβέβληται, ἡμάρτηται.
Ὤλισθον: Ἀτάκτως [b]ἐρρίφησαν.

[c]Οὐδὲ ὤλισθεν ἄλλως αἱ εὐχαί, καὶ αἱ κατὰ τοῦ θεοῦ ἐχθραὶ ἀραί.

Ὦλκα: Τὴν [d]αὔλακα.
Ὠλώλεκεν: Ὑπερσυντέλικος.
Ὦ λῷστε: Ὦ βέλτιστε.
Ὦλλοι: Ἀντὶ τοῦ [e]οἱ ἄλλοι. C
Ὠλύγιον καὶ διωλύγιον:
Ὦ μακάριε τῆς τέχνης:
Ὡμάρτησαν: Ἠκολούθησαν.
Ὠμαχθής: Ἡ βάρος τοῖς ὤμοις παρεχομένη. [f]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Σπερμοφόρον [g]πήρην ὠμαχθέα.

Ὦ μέγα θαῦμα: [h]Ἀντὶ τοῦ, ὦ θαυμάσιε. D
Ὤιμαι: Καὶ ἐγῷμαι, [i]ἀντὶ τοῦ ἐγὼ οἶμαι.
Ὦ [k]μέλε: Παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνον· ὡς τὸ Ὦ [l]τάλαν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. Καὶ ἐν Ἱππεῦσιν [m]Ἀριστο-

---

ὨΚΥΜΟΡΩΤΑΤΟΣ] Il. α'. 505.
[k] Ταχυπέτην] ταχυπετῆ A. ταχυπέτη C. Lex. Seg.
[l] τὰ ῥεύματα] τὰ om. A.C.
ὨΚΥΤΟΚΙΟΝ ΤΗΛΕΦΟΥ] Vide infra v. Τήλεφος. KUST. Telephus, nobilis Grammaticus, Pergamenus, Veri imperatoris in Græcis præceptor. Eum laudant Julius Capitolinus in Vero, c. II. et Schol. ad Aristoph. Plut. 725. Plurima scripsit, in quibus Ὠκυτόκιον, sive *Collectionem epithetorum*, ad ingenia juvenum *obstetricandum*: de quo consulendus Suidas in v. Τήλεφος. Hinc libro nomen ὨΚΥΤΟΚΙΟΝ impositum. Βιβλίον ἐράσμιον hic vocat Noster. Quæ vox interpreti nostro minus perspecta fuit. Vult autem Suidas, librum istum Telephi eruditis in manibus atque oculis esse. *In esteem*. Leonidas in Epigram. Anthol. lib. I. p. 140. Ἦν ἀεὶ γραμμαῖσιν ἐμὴν φρένα μοῦνον ἔτερπον, Οὐδ' ὄναρ εὐγενέταις γνώριμος Ἰταλίδαις. Ἀλλὰ τεῶν πάντεσσιν ἘΡΑΣΜΙΟΣ· ὀψὲ γὰρ ἔγνων Ὀπτείσαι Οὐρανίῃ Καλλιόπῃ προφέρει. TOUP. Conf. Menag. ad Diog. Laërt. VII. 166. Deest artic. A.
Ὦ ΛΑΚΙΑΔΑΙ: Ἐπὶ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice, in fine. KUST.
[m] αἷς ἐχρῶντο κατὰ τ.] Confer Nostrum infra v. Ῥαφανίς. KUST. G
[n] μοιχῶν om. A.B.C.
[o] στελέοις] F. στειλέαις. Hesych. στειλέαν τὴν μακρὰν ῥάφανον. Quare ἀναβάστοις interpretamentum videtur τοῦ στελέαις. TOUP. στυλεοῖς E. στελεοῖς τε C.
[p] ἀναβάστοις] In Vatic. Prov. Appendice legitur καὶ ἀναβάστοις. Sed utraque lectio corrupta est. Andreas Schottus legendum conjiciebat, βασάνοις: et Portus, ἀναβράστοις. Sed neuter scopum tetigit. Scribendum enim est, ἀλαβάστοις. Pausanias apud Eustath. p. 1161. Ἀλάβαστος, ᾧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν, ἀντὶ τοῦ ῥαφάνου. KUST. ἀναβαστοῖς C. Vid. n. ad Hesych. v. Λακιάδαι. H
ὨΛΕΚΡΑΝΟΝ] Ὠλέκρανα E.M.
[q] ἀπόλωλεν om. A.B.C.
ὨΛΕΝΑΙ] Hesych. vv. Κόνιζα, Στεφαναί. Etymol. v. Κάλαμος. TOUP. Ὠλέναι θηλυκῶς τῶν χ. E.B.

[r] Οἱ πήχεις] Deest in prioribus editt. [et B.] At agnoscit ms. Paris. A. KUST. et C. θηλυκῶς edd. vett. Post χειρῶν addit C. καὶ ὠλένιος ἀγκὼν οἱ σκ.÷ Ὠλένη. Τὸ θηλυκόν. Ὠλὴν δὲ ὠλῆνος ἀρσενικῶς. Καὶ τοῖς ὠλέσι.÷ Ὠλενία etc. E
[rr] ΛΕΥΚΩΛΕΝΟΙ] λευκώλεναι A. ubi om. cett.
[s] ὠλένος] ὠλῆνος B.E.
ὨΛΕΝΙΟΣ] Sic A.B.E. In edd. vett. Ὠλένιος ἀγκών. καὶ ἐν ἐπιγράμμασι. omissis mediis. Statim delevi ὨΛΕΣΙΒΩΛΟΣ—βώλους cum A.E.C. Vid. paulo infra.
[t] Ὅμηρος] Od. κ'. 510.
[u] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 104. σφαῖραν A. pro σφῦραν.
[x] ὠλένος] Uncinis inclusa om. A.C. F
ὨΛΗΝ] De eo vide Vossium de Poet. Gr. p. 93. KUST.
[y] Ὑπερβόρειος] Ὑπερβόρεος A.C.
[z] Λυκίας] Λυκίαν E. qui om. ἐν ante τοῖς.
[a] Ἐκβέβληται] ἐμβέβληται B.E.
[b] ἐρρίφησαν] Ms. A. ἐρρήθησαν. KUST. et C.
[c] Οὐδὲ ὤλισθεν] Vid. v. Ἄλλως. TOUP.
[d] αὔλακα] ὦλακα B. v. Il. ν'. 707.
ὪΛΛΟΙ] Alii, ὧλλοι scribunt: alii, ὦλλοι. KUST. ὦλλοι C.
[e] οἱ ἄλλοι] οἱ om. A.C.
Ὦ ΜΑΚΑΡΙΕ] Aristoph. Av. 1423. Statim delevi cum A.B.E., ὩΜΑΔΕΥΣΕΝ: Ἀντὶ τοῦ ἐσώρευσεν, quæ gl. irrepsit, opinor, ex Zonara. Ad eam hæc adscripsit Hemsterhusius: "Ὠμάλευσεν poscit series literarum: sed ex "Hesychio Ὁμαδεύειν: ἀθροίζειν." G
[f] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 104.
[g] πήρην] πέρσην B.E. πλήρην C.
[h] Ἀντὶ τοῦ om. B. + A.C.
[i] ἀντὶ τοῦ ἐγὼ] τὸ A.B.C. ἐγώ E.
[k] ΜΕΛΕ] μέλε A.C. Schol. Platon. p. 27. unde Suidas. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 279. Porson. Præf. Eurip. Hec. p. vii. H
[l] τάλαν] ὦ τάλαν A. τὸ ὦ B.
[m] Ἀριστοφάνης] Ἀριστοφ A. qui mox Πλάτωνος. Ἀριστοφάνης—Πλάτωνος C. qui mox om. καί. Schol. Plat. Ἀριστοφάνους et infra Μενάνδρου.

φάνης, καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων. Καὶ Μένανδρος Συνερώσῃ· A

Ἄφες τὸν ἄνθρωπον. Τί κόπτεις, ὦ μέλε;

σημαίνει δὲ, ὦ δείλαιε, ὦ πονηρέ. Ἔνιοι δὲ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε, καὶ οἷον μεμελημένε.

[n]Πρόσφθεγμα, τουτέστι, κάκιστε, κακοδαιμονέστατε, οἰκτρότατε.

Ὠμμένον: [o]Λέγουσι δασέως, τὸν ἐωραμένον.

Ὦ μηδαμῶς: Τὸ [p]τοιοῦτον σχῆμα ἀποσιώπησις λέγεται. Ἔστι καὶ παρὰ [q]Δημοσθένει τὸ ὅμοιον· B

Ἀλλ' ὦ, τί ἄν [r]σέ τις εἰπὼν ὀρθῶς προσείποι;

Εἰρηκότος γὰρ αὐτοῦ μηδαμῶς· εἶπεν ὦ μηδαμῶς.

Ὤιμην: Ἐνόμισα.

[Ὠμήρησε: Συνέτυχε, συνήντησεν. Ὅθεν καὶ ὅμηρον, τὸ ἐνέχυρον.]

Ὠμισάμενος: Εἰς τὸν ὦμον ἀγαγών.

Ὠμηστῶν: Ὠμὰ ἐσθιόντων. [s]Ἐν Ἐπιγράμμασι· C

Δείσας [illegible] ὠμηστέω θηρὸς μόρον, ὡς [t]ἂν δόξα
τύμπανον ἐξ ἱερᾶς ἐπλατάγησε χάπης.

Ὧι μὴ ἔστι τάρβος δρῶντι, τοῦτον οὐδ' ἔπος φοβεῖ: Τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Ὠμή τις εἶναι:

Δέδοικα μὴ δόξῃς ὠμή τις εἶναι, δεινῶς οὕτω τιμωρουμένη.

Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός φησιν. D

Ὤμιλλα: Παιδιά τις, ἐν ᾗ ὁ εἰς τὸν κύκλον βαλὼν κάρυον, ὥστε ἐμμεῖναι, νικᾷ. Εὔπολις Χρυσῷ γένει·

[w]Ἐπεισείμεθα [illegible] μείνας εἰς ὤμιλλαν.

Ἀπὸ συναιρέσεως [x]ἡ ὤμιλλα.

Ὠμοβοΐνας: Βύρσας.

Ὠμοβόρων: Ὠμοφάγων.

[Ὠμοβόϊον: Ἡ βύρσα. Ὠμοβόειον δὲ, δίφθογγον.] E

Ὠμογέρων: Ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακὼς διὰ λύπην, ἢ συμφοράν. Καὶ πρεσβύτης, οὗ ἡ κεφαλὴ οὐκ ἐπολιώθη.

Ὠμοκρατής:

[y]Ὠμοκρατὴς Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας.

Ὁ δυσπέπαντον καὶ αἰτιώνυμον ἔχων πάθος· ἢ, ὁ ὠμὸς, καὶ καρτερικός· ἢ, ὁ ὑπὸ ὠμότητος κεκρατημένος· ἢ, ὁ γενναῖος, ὁ καὶ τῶν ὤμων κρατεῖν δυνάμενος. [z]Σοφοκλῆς·

Ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς
δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καρπῶν, οἳ, ὅτε εἰσὶν ὠμοὶ, καὶ σκληρότεροί εἰσι καὶ ἰταμοί.

Ὦμος: Τὸ μέλος τοῦ σώματος.

Ὠμοσμένος: Ὀμωμοσμένος δέ.

Ὠμωμόκεσαν:

Ὠμοτόκησεν: Ἐδυστόκησεν, ἢ ἐξέτρωσεν.

Ὠμοχαίτης:

Ὠμοντμηκός: [zz]Παρακείμενος.

Ὤιμωξεν:

[[a]Ἀτρείδης [illegible] ᾤμωξεν.

Ἤτοι μετ' οἰμωγῆς εἶπεν.]

Ὤμοι: Φεῦ μοι. Ἐπίρρημα σχετλιαστικόν.

Ὤν: [[b]Ὑπάρχων. Ἐπὶ δὲ Θεοῦ, ὢν, ἤγουν] ἀΐδιος.

Ἐγώ εἰμι ὁ Ὤν.

Ὤνατο: Ὠνείδισεν, ἐξεφαύλισεν· ἢ [c]ἠγόρασεν.

Ὦνερ: Ὦ ἄνερ. Κατὰ συναίρεσιν.

[d]Τὸν τέττιγ' ὤψει μ', ὦνερ, ἐφεζόμενον.

Ὤνετον: [e]Παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐκίνουν καὶ περιῆγον. Ὄνος γὰρ τοῦ μύλωνος τὸ κινούμενον· καὶ αἱ τοιαῦται μηχαναὶ, ὄνοι. Θουκυδίδης·

Ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς.

---

[n] Πρόσφθεγμα, τουτέστι, κάκ.] Hæc sumpta sunt ex Schol. Aristoph. Equit. 668. KUST.

'ΩΜΜΕΝΟΝ] Et usus et analogia requirunt, ut scribatur ὠμμένον, cum spiritu leni. KUST. Sic A.E.

[o] Λέγουσι δὲ] δὲ om. A.

[p] τοιοῦτον] τοιοῦτο A.C.

[q] Δημοσθένει] P. 232, 20. ad quem locum observavit Taylorus hanc gl. Suidam sumpsisse ex Schol. Aristoph. Acharn. 333. F

[r] τις σε] σέ τις A. Schol.

'ΩΙΜΗΝ] Ab h. l. usque ad 'Ωμοκράτης inclusive om. A.

'ΩΜΗΡΗΣΕ] Homerus Odyss. π'. 468. KUST. Deest gl. B.E.C. Mox C. Ὠμησάμενον τὸν ὦμον ἀ. Ὠμησταί: οἱ ὠ. ἐσθίοντες, nec plura.

[s] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 218. KUST.

[t] ἂν δόξα] ἂν δόξαι E.M. ἂν δόξας B. αἰθάξαι Anthol.

'ΩΙ ΜΗ 'ΕΣΤΙ ΤΑΡΒΟΣ ΔΡ.] Sophocles in Œd. Tyr. 296. Ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ. Confer Nostrum infra v. Τάρβη, ubi eadem leguntur. KUST. om. C. G

'ΩΜΙΛΛΑ] Sic etiam Hesychius. At Polluci ludus iste ἄμιλλα dicitur. Vide Meurs. de Ludis Gr. p. 69. KUST.

[w] Ἐπεισείμεθα [illegible] μ.] Leg. fere cum Schol. Platon. Cat. mss. Clark. p. 83. κἄπειτ' εἴσειμ' ἐνθάδε μείνας Εἰς ὤμιλλαν, κἂν μὴ μετίῃ.

[x] ἡ ὤμιλλα] Lege, ἡ ὅμιλλα. KUST. ἢ ὤμιλλα καὶ ὤ. B.C. ἡ ὤμιλλα. Ὤμιλλα M. Jungerman. ad Polluc. IX. 102. "Videtur legendum, ut H. Steph. in Thesauro habet, ἡ ἅμιλλα, ἅμ. quo pacto tamen ei adspirandum videatur ἅμιλλα, ut ἄνεμος, ἀνὴρ, cetera: χρῆσις Eupolidea in Suida quoque corrupta est." H

'ΩΜΟΒΟΙΟΝ] Deest gl. B.E.C.

'ΩΜΟΓΕΡΩΝ] Vid. Ἀυρίλειος. HEMST. Eadem habet Etymol. M. Conf. Schol. Il. ψ'. 791.

[y] Ὠμοκρατὴς Αἴας θολ.] Sophocl. Aj. 205. ut Portus etiam monuit. Vide ibi Scholiastam, cujus interpretationem Suidas hic ad verbum sequitur. KUST.

[z] Σοφοκλῆς] Aj. 548. Mox κἀκ τῶν κ. οἵ ὅτε εἰσὶν C.

'ΩΜΟΣ: Ὠμόλινον. Τὸ ἐπὶ τ.] Nota hæc non solum corrupta est et mutila, sed etiam turbata, quæ sic scribi et in ordinem redigi debere videtur: Ὦμος: Τὸ μέλος τοῦ σώματος. Ὠμόλινον: Τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων λίνον. Existimasse nimirum videtur Grammaticus noster, τὸ ὠμόλινον compositum esse ex ὦμος, humerus, et λίνον, linum: cum sit composita ex ὠμὸς, crudus, et λίνον. Significat enim linum crudum. Vide Salmasium ad Solinum, et alios lexicographos. KUST. Delevi Ὠμόλινον: Τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων, cum A.B.E. Pro ὠμόλινον Toupius malit ὠμόθινον, conferens Hesych. in v.

'ΩΜΩΜΟΚΕΣΑΝ om. A.C.

'ΩΜΟΤΟΚΗΣΕΝ] Vid. ad Hesych. Ἐδυστόκησεν om. C.

'ΩΜΟΧΑΙΤΗΣ] An corrupte pro ὠμοχέτης? Sic videtur. De voce ὠμοχέτης autem vide Lexica. KUST. Vid. p. 2683 B.

[zz] Παρακείμενος] ἐπίρρημα edd. vett. voc. om. C.

[a] Ἀτρείδης] Il. γ'. 364. Seqq. om. A.B.C.

[b] ὑπάρχων—ἤγουν om. A.B.C. In marg. habet A.: μωϋσῆ ὁ προφήτ. Respicitur Exod. III. 14. Mox delevi cum A. B.E. 'ΩΝΑΡΟΣ: Ὄνομα κύριον.

'ΩΝΑΤΟ] Il. ρ'. 25.

[c] ἠγόρασεν] Sic recte mss. Paris. At priores editt. ἠχύρασεν: quod corruptum est. KUST.

[d] Τὸν τέττιγ'] Anthol. Pal. VI. 120. Deest vs. A.

[e] Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. VII. c. 25. ubi verba historici hæc sunt: Ἔκ τε τῶν ἀκατίων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. KUST.

[f]Τουτέστιν, ὄνοις ἐχρῶντο. [g]Ἔστι [illegible] ὄνος μηχανὴ, A ἐπ' ἄκρων τῶν ἀκατίων πηγνυμένη, ἀφ' ἧς περιβάλλοντες βρόχους τοὺς σταυροὺς ῥᾳδίως ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀνέσπων. Ἔστι γὰρ ἡ μηχανὴ ἐπὶ τοσοῦτον βιαιοτάτη, [h]ὥστε σαγήνην βαρεῖαν ὑπὸ δύο ἀνδρῶν ἀπόνως ἕλκεσθαι. Καλοῦσι δὲ τὴν μηχανὴν οἱ [i]τοὺς χαμαὶ λείχοντας ἕλκοντες ἁλιεῖς ἠλακάτην. Ἐρρωμενεστέρα [illegible] πρὸς τὴν ἀνέλκυσιν καθίσταται, ὅταν καὶ δίκρουν ξύλον πρὸ αὐτῆς τεθείη. Ἐπ' εὐθείας γὰρ ἡ ἀντίσπασις τῶν ἀνελκομένων γίνεται. B

Ὠνή: Ἀγορά. Καὶ ὠνησάμενος, ἀγοράσας. [[k]Καὶ ὤνησεν, ὠφέλησεν.]

Ὠνηματιαῖος:

Ὠνητή: Τιμῆς κτητή.

Καὶ τὴν χώραν ἐπιτρέπειν Τραϊανῷ Αὔγαρον, [l]καίπερ ὅτι ὠνητὴν ἐκ Πακόρου [m]ἔχει λαβὼν [n]πολλῶν χρημάτων· καὶ τοῦτο ἀσμένως τῷ βασιλεῖ γίνεται. C

Ὠνητιᾶν: Ὠνήσασθαι βούλεσθαι.

Ὠνητιῶν: Ἀγοραστικῶς ἔχων.

Ὤνητο: Ὠφέλητο.

Ὃς εἰ ἐπείθετο, ὤνητο ἄν.

[Ὠνθυλευμένος: Ὁ κοπρίας γέμων.]

Ὤνια: Πράσιμα, ἀγοραστά.

Ὠνίους: Ἀγοραστούς· ἢ τιμίους. [o]Προκόπιος· D

Εἰ μὴ τὴν [p]σωτηρίαν ὠνίαν κτήσονται λύτρα διδόντες.

Αἰλιανός·

Καὶ ἀπολλύουσι δικασταὶ ὠνίοι αὐτῶν.

[q]Καὶ συμβουλεύει ἀσπάσασθαι τὰ Ῥωμαίων, καὶ παρ' αὐτοὺς [r]ὠνίαν ἀποκομίζειν τὴν μέταξαν.

Ὤνθρωπος: Ἀντὶ τοῦ, ὁ ἄνθρωπος.

Ὠνομάδατο: Ὠνομάζοντο. Ἰωνικῶς.

Ὠνομασμένος: Ἐξάκουστος.

Ὠνόμηνεν: Ὠνόμασε.

Ὦνον: Ὠφέλειαν, τιμήν. [[s]Καὶ ὦνον, ὁμοίως.]

[t]Τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίνων ὦνον εὑρήσεις.

καὶ ὦνος, ἡ τιμή.

Ὠνοῦμαι: Αἰτιατικῇ. Ὠνεῖται δὲ, γενικῇ.

[u]Τοῦτο δ' ἐστὶν, [x]ὃ τῶν εὑρισκομένων ἁπάντων χρημάτων Φίλιππος ὠνεῖται.

Ὠνούμενος: Ἀγοράζων. Ὠνῶ γὰρ, τὸ ῥῆμα.

Ὠινοχόει: Ἐκίρνα.

Ὠινοχόει [y]δὲ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ νομίζεται παρὰ τοῖς ἔφοις βαρβάροις ἐμπίνειν δειπνοῦντας.

C Ὦ νῦν [z]θερμοὶ βωμοί: Ἐπὶ τῶν διὰ [a]χρόνου σπουδῆς τυγχανόντων. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Λημνίαις·

Τὴν κρατίστην δαίμον', ἧς νῦν θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός.

[b]Δηλοῖ δὲ, ὅτι [c]ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ξένοι Θεοὶ ἐτιμῶντο.

Ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέρμεγας: Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

D Ὦξος: Ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρίων χώρᾳ, ὃς Ἀλεξάνδρῳ ἄπορος ἐφαίνετο. Τὸ μὲν γὰρ εὖρος ἦν ἐς ἓξ μάλιστα σταδίους· βάθος δὲ οὐ πρὸς λόγον τοῦ εὔρους, ἀλλὰ πολὺ δή τι βαθύτερος, καὶ ψαμμώδης, καὶ ῥεῦμα [d]ὀξὺ, ὡς τὰ καταπηγνύμενα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ῥοῦ ἐκστρέ-

---

[f] Τουτέστιν—σταυροὺς om. B.E.

[g] Ἔστι [illegible] ὄνος μηχανὴ, ἐπ' ἄκρων τ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Thucydidis. Apud eum vero pro ὄνος legitur ὄνυος, quod minus placet. KUST. E

[h] ὥστε] ὥστε καὶ B.E. καὶ C.

[i] τοὺς χαμαὶ λείχοντας] Scholiastes Thucydidis una voce, τοὺς χαμαιλίχοντας. Sed quid vox ista hic sibi velit, ignorare me fateor. Quare quærant alii, quibus plus otii est. KUST. Quid sit χαμαὶ λείχοντας vel χαμαιλίχοντας non magis intelligo quam Portus et Kusterus. Nam de χαμαιλκοῖς hic vix cogitari posse arbitror, quod hi non sunt piscatorum. DUKER. Mendum antiquissimum. Vestigia tamen veræ lectionis deprehendisse videor. Reponendum sine dubio: οἱ τοὺς ΧΑΜΑΙ ἸΧΘΥΑΣ ἕλκοντες ἁλιεῖς. *Hanc autem machinam* ἠλακάτην *vocant ii, qui pisces ex imo verrunt.* Horat. Serm. II. 3. 235. *Tu pisces hiberno ex æquore verris.* Ad quem locum consulendus ὁ πάνυ Bentleius. TOUP. χαμαιλείχοντας C. F

[k] Καὶ ὬΝΗΣΕΝ] Hæc om. A.

[l] καί περ ὅτι ὠνητὴν] Locus manifesto laborat. Audacter repono ex vi et ductu sententiæ: καίπερ ἘΓΝΩΚΟΤΙ ὍΤΙ ὠνητὴν ἐκ Πακόρου ἔχει. [Vide Koen [illegible] Gregorium Corinthi Metropol. de Dialectis p. 92. qui ἀντὶ τοῦ, ἐγνωκότι, anteferre videtur εἰδότι. Sed et vide Aristoph. Vesp. 742. ἜΓΝΩΚΕ γὰρ ἀρτίως, ὍΤΙ Λογίζεταί τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἁμαρτίας, Ἃ σοῦ παρακελεύοντος οὐκ ἐπείθετο.] Græca ita vertenda sunt: *Abgarus regionem Trajano roganti permisit, etsi sciret Trajanus, eum a Pacoro ingenti pecuniæ summa emisse.* Hæc mens scriptoris est. Desumptus autem est hic locus, ni plurimum fallor, ex Dione Cassio: quod collegisse videor ex Excerptis ejus ab Ursino editis, p. 406. ubi de isto Abgari cum Trajano commercio ita loquitur: Ὁ [illegible] (Αὔγαρος) ἀπήντησέ τε αὐτῷ (Τραϊανῷ) προσιόντι, καὶ ἀπελογήσατο, συγγνώμης τε ἔτυχεν. Ὁ γὰρ παῖς λαμπρὸν οἱ ἱκέτευμα ἦν. Quæ verba leguntur etiam apud Suidam supra v. Ἱκέτευμα. TOUP. καίπερ ὄντι C. G H

[m] ἔχει λαβὼν] Hic incipit in A. folium a recentiore manu exaratum, desinens cum vv. ἐν τοῖς Πυθαγορείοις, in v. Ὀριγένης. ἔχειν πολλῶν λαβὼν C.

[n] πολλῶν] παλαιῶν B.E.

ὨΝΘΥΛΕΥΜΕΝΟΣ] Vide supra v. Ὄνθος. KUST. Diphilus apud Plutarch. in Nicia p. 523. παχὺς, ὠνθυλευμένος. Nam quæ sequuntur sunt Plutarchi verba. TOUP. Vid. Hemst. ad Aristoph. Plut. p. 396. Ceterum deest gl. A.B.

[o] Προκόπιος] Lib. II. de Bello Pers. c. 12. KUST.

[p] σωτηρίαν] σωτήριον B.E.

[q] Καὶ συμβουλεύει] καὶ A.B.C. Mox τῶν ῥ. C.

[r] ὠνίαν—μέταξαν] Vide Menandrum apud Du Cang. v. Μέταξα. In gl. seq. ὁ om. A.C.

ὨΝΟΜΑΣΜΕΝΟΣ] Diodor. Sic. p. 463. ὠνομασμένος τὸ γένος. Nisi ibi leg. διωνομασμένος ut p. 538. et sic leg. p. 648. TOUP.

[s] καὶ ὦνον ὁμοίως om. A.B.C. Sed habet E., omissis infra καὶ ὦνος ἡ τιμή.

[t] Τί σοι] Babrius apud Tyrwhitt. p. 40. qui dedit ἢ τίν' ὦνον.

[u] Τοῦτο δ' ἐστὶν] Demosth. Phil. III. p. 113, 4. ubi ἀναλισκομένων pro εὑρισκομένων.

[x] ὃ τῶν] ᾧ τῶν A.B.E.M.

[y] οὐδεὶς] δὲ οὐδὲ εἷς A.

[z] ΘΕΡΜΟΙ ΒΩΜΟΙ] Eunapius v. Plotini, p. 10, 27. Πλωτίνου θερμοὶ βωμοὶ νῦν. TOUP. Eunapii locum indicavit etiam Hemsterhusius. Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 562. qui mallet in princ. ὦ, cum Junio Adag. IV. 13. Conf. Priceus ad Appul. p. 233. ὦ om. C.

[a] χρόνου om. A.C.

[b] Δηλοῖ δὲ] μηνύει A.B.C.

[c] ἀεί τινες παρὰ τοῖς Ἀθην.] Vide Valesium in notis [illegible] Euseb. lib. II. de Vit. Constant. c. 5. KUST.

Ὦ ΝΥΝ ΜΕΝ] Aristoph. Eq. 158.

ὮΞΟΣ: Ποταμὸς ἐν τῇ Βακτρ.] Hæc sumpta sunt ex Arriano de Exped. Alex. M. lib. III. p. 232. KUST.

[d] ὀξὺ ἔχων] ἔχων om. A.B.C.

φεσθαι [e]ἐκ τῆς γῆς οὐ χαλεπῶς, οἷα δὴ οὐ βεβαίως A ἐπὶ τῆς ψάμμου ἱδρυμένα.

Ὠστωμώθη: Ὠργίσθη.

Ὠσθη:

Ὠόν: Καὶ ὠοτόκον.

Ὅτι ἀπὸ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ.

Ὠόπ: Κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων, καταπαῦον τὴν κωπηλασίαν.

Ὠόπ: Ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ἐπὶ πλοίου.

Ὠὸπ, ΠΑΡΑΒΑΛΟΥ: [f]Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Τουτέστιν, ὅρμισον τῇ γῇ τὴν ναῦν. Ἐν τῇ νηὶ γὰρ ὁ Χάρων λέγει.

Ὠὸπ, ὠόπ: Ἐλατῶν ἐπίφθεγμα.

ὨΟΚΆΤΑΞΙΣ: Ὄνομα κύριον.

Ὦ ΟὟΤΟΣ: Ἀντὶ τοῦ σύ.

[g]Ὦ οὗτος, Αἶαν.

Δισσὴ ἡ κλῆσις.

ὨΟΦΌΡΟΙ ἸΧΘΥ͂Σ:

Ὠόν: Ἐπίφθεγμα τῶν ἀφιέντων ἅμα τρέχειν, ἤ τι [h]τοιοῦτον ποιεῖν.

Ὦ ΠΆΝΤΑ ΣῪ ΤΟΛΜῶΝ: Τουτέστιν, ὦ θρασύτατε καὶ τολμηρότατε.

Ὦπαξ: Ὄνομα κύριον.

Ὦ ΠΑΙ͂: [i]Σοφοκλῆς·

> Ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος,
> τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.

Ὦ ΠΕΡῚ ΠΆΝΤ', ἘΠῚ ΠΑ͂ΣΊ ΤΕ ΠΡΆΓΜΑΣΙ, ΔΩΡΟΔΌΚΟΙΣΙΝ ἘΠ' ἈΝΘΕΣΙΝ ἽΖΩΝ· ΕἼΘΕ ΦΑΎΛΩΣ, ὭΣΠΕΡ ΕὟΡΕΣ, ἘΚΒΆΛΟΙΣ ΤῊΝ ἜΝΘΕΣΙΝ. ἎΙΣΑΙΜΙ ΓᾺΡ [k]ΤΌΤ' ἊΝ ΜΌΝΟΝ, ΠΙ͂ΝΕ, ΠΙ͂Ν' ἘΠῚ ΣΥΜΦΟΡΑΙ͂Σ· Τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἴομαι γέροντα [l]ΠΥΡΡΟΠΊΠΗΝ, [m]ἩΣΘΈΝΤ' ἸΗΠΑΙΩΝΊΣΑΙ, ΚΑῚ ΒΑΚΧΈΒΑΚΧΟΝ E ἎΙΣΑΙ: Ἀριστοφάνης. Πρὸς Κλέωνα ὁ λόγος. Ὦ ἐπὶ πάσῃ προδοσίᾳ ἐξεταζόμενε, καὶ κακίᾳ. Μεταφορικῶς δὲ εἶπεν ἅπαν τὸ νόημα ἀπὸ τῶν μελισσῶν. [n]Ὥσπερ A αἱ μέλισσαι, φησὶ, πάντων. [o]Οὗπερ ἐκ τοῦ ῥάστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες (ἐπεὶ μηδὲ ἤλπισας εἰς τοῦτο δόξης προελθεῖν· [p]ἔδοξε γὰρ εὐδοκιμεῖν ἐκ τοῦ περὶ Πύλον κατορθώματος·) [q]οὕτως καὶ ἀποβαλεῖς. Καὶ τότε ᾄσαιμι τὸ Σιμωνίδου·

> Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.

Γέροντα δὲ [r]ΠΥΡΡΟΠΊΠΗΝ, ἐπεὶ ὡς παιδεραστὴς οὗτος ὁ πρεσβύτης διεβάλλετο· [s]ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυB λάσσοντος τὸν σῖτον. ΒΑΚΧΈΒΑΚΧΟΝ ἎΙΣΑΙ, ἀντὶ τοῦ, [t]εὐφημίσαι τὸν Διόνυσον. ΒΆΚΧΟΣ γὰρ, ὁ Διόνυσος.

Ὦπες: Οἱ ὀφθαλμοί.

Ὦπις: Ὄνομα πόλεως.

Ὦ ΠΑΙΔΙ͂ΟΝ [u]ἭΛΩΣ ΑἸΜΎΛΗΣ ἈΛΏΠΕΚΟΣ: Παροιμία.

Ὦ ΠΏΣ' ΑἼΣΧΙΣΤ' ἘΝ ἈΝΘΡΏΠΟΙΣ ἜΡΓΑ ΓΊΝΕΤΑΙ:

C Ὦπται: Ὡράθη.

ὨΠΤΗΜΈΝΟΣ: Καὶ ὨΠΤΗ͂ΣΘΑΙ.

Ὤπτεν: Ἐγεγαμήκει.

Ὥρα: Κάλλος, καιροῦ [u]τροπὴ, εὐμορφία. Ψιλῶς δὲ, φροντίς. Ἔνθεν ὈΛΊΓΩΡΟΝ λέγομεν, τὸν ὀλίγην φροντίδα ἔχοντα. Πλάτων·

> [x]Οὐδὲν καὶ περὶ τῶνδε πλευρῶν οὐδεμίαν ὥραν ἔχεις.

D Αἰλιανός·

> Γυνὴ τὴν ὥραν διαπρεπὴς, σώφρων τὸν τρόπον.

Ὥρα: Ἡ [y]φροντίς. Αἰλιανός·

> Ἀνδρὶ ἐπιόρκῳ, καὶ τὰ θεῖα ἐν μηδεμιᾷ ὥρᾳ τιθεμένῳ, [z]ἀπάταις δὲ καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι, καὶ οὐδὲν οὐδέποτε λέγοντι ὑγιὲς, καὶ ἐντεῦθεν πλουτοῦντι πλοῦτον ἐπίρρητον.

Ὥρα: Τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ τοῦ διορίζειν τὰ διαστήματα τῆς ἡμέρας.

E Ὥρα ΓΆΜΩΝ: [a]Ἡ ἀκμὴ, καιρὸς γάμου.

Ὡραΐζω: Δοτικῇ.

Ὥρα ἜΤΟΥΣ: Τὸ ἔαρ, καὶ [b]τὸ θέρος. Καιρὸς ἔτους.

---

[e] ἐκ τῆς] ἐπὶ τῆς E. Mox οὐ om. B.E.C.M. Infra βέβαια C.

ὨΟΠ: Κέλευσμα τῶν ἐρεσσ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1395.

[f] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 182. Mox ὅρμησον γῇ C.

ὨΟΠΟΠ] Ὠὸν A. Mox ἐπόπος B.E. ἐποπόπος M. Ὠὸν, ἐποπόπος C. vid. Arist. Ran. 210.

ὨΟΤΟΚΑΤΑΞΙΣ] Ms. A. habet ὠκάταξις. KUST. Vid. not. ad Luciani Lexiph. c. 9.

Ὦ ΟΥΤΟΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 279. ἀντὶ τοῦ om. A. ὦ σὺ B.C.

[g] Ὦ οὗτος, Αἶαν] Sophocl. Aj. 89.

[h] τοιοῦτο] τοιοῦτον A.E.C.

Ὦ ΠΑΝΤΑ ΣΥ] Hæc sunt verba Aristophanis in Nub. 374. atque ejus Scholiastæ, quem pro more exscripsit Suidas. KUST.

[i] Σοφοκλῆς] Aj. 550.

Ὦ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤ', ἘΠΙ Π.] Aristoph. Equit. 401.

[k] ΤΟΤ' ἊΝ] ἂν τότε A.E.C.M.

[l] ΠΥΡΡΟΠΙΠΗΝ] Vetus Scholiastes olim legit παιδοπίπην, ut ex interpretatione ejus patet. KUST. πυροπίπην A. C. Supra οἶμαι A.B.E.C.M.

[m] ἩΣΘΕΝΤΕΣ ΙΗ ΠΑΙΩΝΙΣΑΙ] Apud Aristophanem hodie legitur, ἡσθέντα, καὶ παιῶνα δή. Sed lectio Suidæ magis placet, dummodo pro ἡσθέντες scribatur ἡσθέντα. Refertur enim ad præcedens γέροντα. KUST. ἡσθέντ' A.C.

[n] Ὥσπερ αἱ μέλισσαι, φησὶ, πάντων. Οὗπερ] Locus hic est mutilus, quem ex Scholiasta Aristophanis supplebis. KUST.

[o] Οὗπερ ἐκ τοῦ ῥάστου καὶ εὐχ.] Scribendum est, ὥσπερ ἐκ τοῦ ῥᾴστου καὶ εὐχερῶς ἔτυχες οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς. KUST.

[p] Ἔδοξας] ἔδοξε A.B.E. pr.

[q] Οὕτω καὶ ἀποβαλεῖς] Hæc verba loco suo mota sunt. F Collocari enim debent post εὐχερῶς ἔτυχες. KUST.

[r] ΠΥΡΡΟΠΙΠΗΝ] Scholiastes Aristophanis, παιδοπίπην. KUST. πυροπίπην A.C. qui cum B. statim om. φησίν. B. C. item om. ἐπεί.

[s] ἢ ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντος τ.] Scribe, ἢ τὸν ἐν τῷ πρυτανείῳ φυλάσσοντα σῖτον. KUST. ἢ τοῦ ἐν πρ. A.C.

[t] εὐφημίσαι] εὐφημῆσαι A.C.

[u] ἦλος] ἧλος A.C. Leg. f. εἶδος.

Ὦ ΠΟΣ'] Soph. Œd. Tyr. 1407.

Ὤ ΠΤΕΝ] Il. ν'. 429. Conf. Schol. Platon. p. 15. G Delevi ὈΠΤΩ, τὸ θέρμα, cum A.B.

ὩΡΑ: Κάλλος. Καιροῦ τρ.] Eadem habet Hesychius. KUST. Hesychius: καιρὸς, κάλλος, τροπὴ, ε.

[u] τροπὴ] ῥοπὴ A. τρόπος Lex. Seg.

[x] Οὐδὲν] Οὐδ' A.B.E.C. Mox τῶνδε πλευρῶν A.C. pro τῶν π. Nescio an in Οὐδ' καὶ lateat titulus fabulæ Platonicæ, sc. Ἀδώνιδι. Certe περὶ τῶνδε etc. integrum senarium conficiunt.

[y] φροντίς] Schol. Aristoph. Ran. 484. cf. Valcken. ad H Herodot. III. 155.

[z] ἀπάταις] ἀπάταις δὲ A.

[a] Ἡ ἀκμὴ] ἡ om. A.C. qui γάμου καιρός.

[b] τὸ θέρος] καὶ τὸ θ. A. Statim delevi καὶ αἱ λοιπαὶ cum A.B. Ad quæ verba Kusterus: "Scripserim potius, Ὥρα "ἔτους. Καιρὸς ἔτους. Τὸ ἔαρ, τὸ θέρος, καὶ αἱ λοιπαί. Sub- "intellige, καιροί."

Ὡραϊσμένη: Κεκαλλωπισμένη.

Ὥρα: Καιρὸς ἐπιτήδειος.

Εἰ μὲν εἰρήνης ἐπιθυμοῦσιν, ὥρα αὐτοῖς παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Καὶ ὁ Θεολόγος·

Ὥρα σοι καὶ βασιλείαν οὐρανῶν ἀτιμάζειν, ὅτι κόκκῳ σινάπεως ἀπεικάζεται.

Καὶ αὖθις [c] Προκόπιος·

Ὥρα σοι μὴ περιιδεῖν ἐμὲ μὲν πρὸς τῇ τῆς οἰκίας διαφθορᾷ καὶ χρημάτων ἐστερημένην [d] τοσούτων πλῆθος.

Ὡρακιάσας: Ἐκλυθεὶς, [e] ἐκκαυθείς· ἢ ὠχριάσας· ὡς Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Εἰρήνῃ.

B Ὡρακιάσας: Κρατῖνος. Ἀντὶ τοῦ λειποψυχήσας· εἰς οἰνοφλυγίαν δὲ ὁ Κρατῖνος διαβάλλεται· ἢ ὠχριάσας· [f] ἢ [ἀντὶ τοῦ,] ὑπὸ ἐκλύσεως σκοτωθεὶς, ᾧ ἕπεται τὸ ὠχριᾶν· τοιοῦτοι δὲ οἱ λειποψυχοῦντες· τρέπεται γὰρ αὐτῶν πρῶτον ἡ χροιά. Ἀριστοφάνης·

C Οὐ γὰρ [g] ἐξηνέσχετο

Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου [h] πλέων.

Καὶ [i] ὡρακιάσαι λέγουσι, τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι, θλιβομένης τῆς καρδίας· τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται· παρὰ τὸ τὴν ὤραν αἰκίζεσθαι· ὅ ἐστι, τὴν μορφήν. Ἢ ὡρακιῶ, ὠχριῶ, φροντίζω. [k] Ὥρα γὰρ, ἡ φροντίς. Ἡσίοδος·

Ὥρη γάρ τ' ὀλίγη πέλεται νεικέων.

D Ἐκ δὲ [l] φροντίδος ἐκλύεταί τις. Ὡρακίζω [m] γὰρ τὸ ῥῆμα. [Καὶ ὡρακιῶ.]

Ὡραπόλλων, Φαινεβύθεως, κώμης τοῦ Πανοπολίτου νομοῦ, γραμματικὸς, διδάξας [n] ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου. Ἔγραψε Τεμενικὰ, Ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. Λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν E

A οὐδέν τι μεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος. [o] Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήνωνος βασιλέως. Ζητῶν δὲ ὁ Νικομήδης τὸν Ἁρποκρᾶν ἦν, καὶ μὴ εὑρίσκων αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος τοῦτο μαθὼν, πέμπει [p] διὰ γραμμάτων δηλούντων τοὺς ἐπιόντας. Ἑάλω δὲ ὁ γραμματηφόρος, καὶ ὡμολόγει τὸν πέμψαντα· καὶ τὸν Ὡραπόλλωνα καὶ τὸν Ἡραΐσκον αἱροῦσι, καὶ νεύροις ἀνακρεμάσαντες ἀπὸ τῆς χειρὸς ἑκάτερον, ἀπῄτουν τὸν Ἁρποκρᾶν καὶ Ἰσίδωρον. Ὁ δὲ Ὡραπόλλων οὐκ ἦν τὸ ἦθος φιλόσοφος, ἀλλά τι καὶ ἐν βυθῷ τῆς περὶ [q] Θεοῦ δόξης ὧν ᾔδει ἀποκρυπτόμενος. Ὁ γὰρ Ἡραΐσκος προεῖπεν ὡς [r] αὐτομολήσει πρὸς ἑτέρους, καὶ καταπροήσεται τοὺς πατρίους νόμους ὁ Ὡραπόλλων· ὃ καὶ συνέβη γενέσθαι. Ἀπ' οὐδεμιᾶς γὰρ ἀναγκαίας τύχης εἶναι δοκούσης αὐθαίρετον [s] συνέβη γενέσθαι τὴν μεταβολὴν, ἔτι ἐπὶ ἐλπίσιν ἴσως ἀπλήστου τινὸς ἐπιθυμίας. Οὐ γὰρ ἄλλο τί ἐστι προχειρίσασθαι ῥᾳδίως εἰς ἀπολογίαν τῆς μεταστάσεως. ([t] Ὡς ἔοικε, Χριστιανὸς ἐγεγόνει, [u] ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως.)

Ὡράτ: Ὄνομα κύριον.

Ὡράτιος: Ὄνομα κύριον.

[x] Ὁ δὲ Ὡράτιος λελωβημένος ἦν τὰ σκέλη· ὑπατείας τε οὐκ ἔτυχε, οὔτε ἐν πολέμῳ, οὔτε ἐν εἰρήνῃ, διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν.

Ὡρατίωνα:

Ὠργασμένος: Ἀντὶ τοῦ μεμαλαγμένος, ἀναδεδευμένος. [y] Πλάτων Θεαιτήτῳ·

Ὅταν μὲν [z] ὁ καιρὸς τοῦ ἐν τῇ ψυχῇ βαθύς τε, καὶ πολὺς, καὶ λεῖος, καὶ μετρίως ὠργασμένος.

Ὀργάζειν δὲ κυρίως, τὸ ταῖς χερσὶ τὸν πηλὸν [a] ἀναδεύειν καὶ φυρᾶν.

Ὠργωμένοις: Ἐκτεταμένοις, ἐπιθυμοῦσιν.

c Προκόπιος] Histor. Arc. c. 2. KUST.

d τοσούτων] τοσοῦτον A.C. τοσούτου E.

'ΩΡΑΚΙΑΣΑΣ: Ἐκλ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 701. sed ubi pro ἐκλυθεὶς male legitur ἐλκυσθείς. KUST.

ib. 'ΩΡΑΚΙΑΣΑΣ—Εἰρήνῃ post gl. seq. A.

e ἐκκαυθείς] Hæc est vocis præcedentis ἐκλυθεὶς corrupta lectio. Interdum enim in Suida, et sæpius in Hesychio contigit, ut vox corrupta, ejusque emendatio simul in textu legantur: ut exemplis pluribus ostendimus supra F v. Καταστροφή. KUST. Leg. ἐκχυθείς. TOUP.

'ΩΡΑΚΙΑΣΑΣ Κρατῖνος] Locus integer Aristophanis sic se habet: Τί δὲ Κρατῖνος ὁ σοφός ἐστιν; Ἀπέθανεν, Ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον. Τί παθών; Ὅ τι; Ὡρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο Ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων. KUST.

f ἢ ἀντὶ τοῦ om. A.C.

g ἐξηνέσχετο] Sic recte ms. A. itemque Aristophanes loco laudato. At priores editt. male, ἐξηνέγκετο. KUST.

h πλέων] πλέον A.C.

i 'ΩΡΑΚΙΑΣΑΙ—ἐκλύεταί τις] Schol. Aristoph. Ran. 484. Ὡρακιῶ: ὠχριῶ, φροντίζω. Ὥρα γὰρ ἡ φροντίς. Ἐκ δὲ φροντίδων ἐκλύεταί τις. Ὡρακιάσαι δὲ λέγεται τὸ ὑπὸ φόβου ὠχριάσαι· ἀπὸ τοῦ τὴν ὤραν αἰκίζειν. Τοῦτο δὲ Σοφοκλῆς εἶπεν ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῷ· τὸ ὠχριάσθαι θλιβομένης τῆς καρδίας. Τοῦτο δὲ πολλοῖς γίνεται. Mox τοῦτο δὲ πολλάκις γ. παρὰ τὴν C.

k 'ΩΡΑ] Schol. Sophocl. Trach. 57. Hesiod. Opp. 30. TOUP. ὥρα γάρ ἐστιν C.

l φροντίδων λύεται] φροντίδος ἐκλύεται A.B.C. λύεται M.

m δὲ τὸ θέμα] γὰρ τὸ ῥῆμα A.C. καὶ ὡρακιῶ om. A.B.C. H

'ΩΡΑΠΟΛΛΩΝ, Φαινεβ.] Totum hunc articulum ex Vita Isidori a Damascio conscripta (ex qua Excerpta habentur apud Photium) Suidam deprompsisse non dubito. Ceterum Horapollinis hujus mentionem facit Photius, Cod. CCLXXIX. sub finem. KUST.

n ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγ.] Lego, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ ἐν Αἰγύπτῳ. KUST. Lacuna in C. post διδάξας. Mox ἄνθρωπος om. C. qui infra ἀπενεγκών. Tum om. Ἁρποκρᾶν cum lacuna.

o Αἰγύπτιος, ἐπὶ Ζήν.] Est locus mutilus, qui sic suppleri debet: Ἁρποκρᾶς ἀνὴρ Αἰγύπτιος ἦν, ἐπὶ Ζήνωνος, &c. Vide Nostrum supra v. Ἁρποκρᾶς. KUST. Wolfius hic: "Nescio quam inepta et prorsus sine capite Ægyptiaca "fabula." Sed fallitur; sunt enim hæc de Harpocrate, de quo supr. ad v. vel e rebus Heraisci, de quo supr. ad Γέσιος et Ἡραΐσκος, huc conjecta. REINES.

p δηλούντων διὰ γραμμάτων] διὰ γραμμάτων δηλούντων A. πέμπει om. B.E. τοῦτον πέμπει διὰ γ. δ. C. qui mox αἱματηφόρος.

q Θεὸν] θεοῦ A.B.E.C.

r αὐτομολήσει] αὐτομολήσοι B. αὐτομολήσαι C.

s συνέβη γενέσθαι] εἵλετο A.C. εἶναι B. Mox ἀπλήστου καί τινος M.

t Ὡς ἔοικε, Χριστιανὸς ἐγεγ.] Hæc ab ipso Suida, vel ab alio quodam adjecta sunt. Non enim esse Damascii, G cuilibet facile patet. KUST.

u ἢ καὶ ἀνάπαλιν ἴσως om. A.C.

x Ὁ δὲ Ὡράτιος λελωβ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀχρηστία, et v. Ὁράτιος. Priore vero loco nomen Appiani quoque fragmento huic præfixum est: unde de auctore ejus constat. KUST. Deest art. C.

'ΩΡΓΑΣΜΕΝΟΣ] Vid. Μετρίως. HEMST. Timæus p. 281.

y Πλάτων Θεαιτήτῳ] P. 136. sed ubi pro καιρὸς legitur κηρός: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vicissim pro εἰργασμένος apud Platonem ex hoc loco Suidæ reponendum est ὠργασμένος: ut et ante nos dudum monuit Paul. Leopard. Emendat. lib. XVI. c. 16. KUST.

z καιρὸς] ὁ καιρὸς A.B.E.C.

a ἀναδεύειν] ἀναδύειν B.E. Tum φυρεῖν B.

'ΩΡΓΩΜΕΝΟΙΣ] Sic habet antiquissimus ms. A. At mss. B. et C. itemque priores editt. ὠργυιωμένοις, quam lectionem literarum series respuit. In Suida enim τὸ ω

Ὤργων:

Οἱ δὲ καὶ προσκτήσασθαι τὴν ἀλλήλων δόξαν σπουδὴν ποιούμενοι, ὤργων.

Καὶ αὖθις·

[b]Οἱ δὲ ὤργων τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι.

Ὧραι: Καιροί.

Ὧραι: [c]Προδίκου βιβλίον ἐστὶ, ἐπιγραφόμενον Ὧραι, ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῆς, προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς Κακίας ἡδονῶν.

Ὡραιοκόμος: Ὁ τοῦ κάλλους ἐπιμελούμενος.

Ὡραιοπολῶ: Τὸ μετὰ τῶν [cc]νέων ἀναστρέφομαι.

Ὡραῖος: Ὁ εὔμορφος.

Ὡραΐχου:

Ὠρέξατο: Ἐξέτεινε.

Ὠρεός: [d]Πόλις.

Ὦρες: Αἱ γυναῖκες.

Ὠρείθυια: Ὄνομα Νηρηΐδος. [e]Ὅμηρος·

Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια.

[[f]Καὶ Ὠρείθυια, ἡ] τοῦ [g]Βορέου ἐρωμένη.

Ὠρείτης: Ἀπὸ τόπου τοῦ [h]Ὠρεοῦ.

Ὠρεῖον: [i]Τὸ ταμιεῖον.

Ὅτι [k]ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρείῳ, ὅ ἐστι μόδιος, (ἔνθα νῦν ἵστανται κίονες πρὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κρατεροῦ, ὃς νῦν ἐστι τοῦ [l]μυρεψοῦ.) ἵστατο μόδιος χαλκοῦς.

Καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Μαναΐμ.

Ὠρήβ: Ὄνομα κύριον.

Ὡρημάτων: Φυλαγμάτων.

Ὠρήσονται: Φυλάσσονται.

Ὥρια: Τὰ κατὰ καιρόν.

Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδαμάντιος, ἀνὴρ ἐλλογιμώτατος, καὶ κατὰ πᾶσαν παιδείαν εἰς ἄκρον ἐξησκημένος· [m]ἀκροατὴς γενόμενος Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἐπίκλην Σακκᾶ, τοῦ πλείστην ἐπίδοσιν ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ἐσχηκότος. Διά τοι τοῦτο καὶ εἰς τὴν τῶν λόγων ἐμπειρίαν πολλὴν παρὰ τοῦ διδασκάλου τὴν ὠφέλειαν ἐκληρώσατο. Συνῆν τε γὰρ ἀεὶ τῷ Πλάτωνι ὁ προειρημένος ἀνήρ· τοῖς τε Νουμηνίου, καὶ [n]Κρονίου, Ἀπολλοφάνους τε, καὶ Λογγίνου, καὶ Μοδεράτου, Νικομάχου τε, καὶ τῶν ἐν [nn]τοῖς [o]Πυθαγορείοις ἐλλογίμων ἀνδρῶν ὡμίλει συγγράμμασιν. Ἐχρῆτο δὲ καὶ Χαιρήμονος τοῦ Στωϊκοῦ, Κορνούτου τε [p]βίβλοις· παρ' ὧν [q]τὸν μεταληπτικὸν τῶν παρ' Ἕλλησι μυστηρίων ἔγνω τρόπον. Καὶ ἁπαξαπλῶς πολλὴν ἔσχε τὴν ἐπιστήμην τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ δογμάτων, οὐ μόνον τῶν Ἑλληνικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν θείων τε καὶ ἡμετέρων, τουτέστι τῶν [r]Χριστιανῶν. Καὶ τί ἄν τις λέγοι περὶ τῆς ἐκείνου μικροῦ δεῖν ἀθανάτου [s]τε καὶ μακαρίας φύσεως; [t]ὅτι περ διαλεκτικὴν, γεωμετρικὴν, ἀριθμητικὴν, μουσικὴν, γραμματικὴν, καὶ ῥητορικὴν, καὶ πάντων τῶν φιλοσόφων τὰ δόγματα οὕτως ἐξέμαθεν, ὥστε σπουδαστὰς τῶν κοσμικῶν πραγμάτων ἀκροατὰς ἐσχηκέναι, καὶ ἐξηγεῖσθαι αὐτοῖς ἑκάστοτε, [u]συνδρομάς τε πολλὰς πρὸς αὐτὸν γίνεσθαι. [x]Τοῦ δέ γε Ὠριγένους καὶ τῆς μεγαλοφυΐας αὐτοῦ καὶ Πορφύριος ὁ κατὰ Χριστιανῶν λυττήσας μνημονεύει, καὶ φησίν· „[y]Ὁ δὲ

semper sequitur literam ο, et proinde literam ι præcedit. Ceterum, confudit hic grammaticus τὸ ὠργυιωμένους cum ὀργωμένους: ut ex interpretationibus subjunctis patet. Nam τὸ ἐκτεταμένους pertinet ad ὠργυιωμένους, ab ὀργυιόω, *ulnas extendo*: at ἐπιθυμοῦσιν, ad ὀργωμένους, ab ὀργᾶν, vel ὀργᾶσθαι, *cupere, concupiscere*. Vide etiam supra v. Ὀργυιωμένους. KUST. Ὠργυιωμένους B.E.M. Deest gl. C.

[b] Οἱ δὲ ὤργων—ἰέναι] Procopius in Gothicis, lib. IV. p. 328. Πρῶτοι δὲ αὐτοὶ κατὰ μόνας ὨΡΓΩΝ τοῖς πολεμίοις ὁμόσε ἰέναι. *Illi vero soli cum hostibus congredi gestiebant.* Ad hunc locum referendus est Suidas. TOUP.

[c] Προδίκου βιβλίον ἐπιγρ.] Vide infra v. Πρόδικος, ubi eadem leguntur. KUST. ἐστὶ om. C.M. Infra τῶν C. pro τῆς κακίας.

[cc] νέων] ὡραίων C.

ὩΡΑΙΧΟΥ] Sic A. ζήτει addit B.

[d] Ὄνομα τόπου] πόλις A. τόπος B. ποταμός C.

[e] Ὅμηρος] Il. σ'. 48.

[f] Καὶ ὨΡΕΙΘΥΙΑ ἡ om. A.B.E.C.

[g] Βορέου ἐρωμένη] Filia Erecthei, Athen. regis, rapta a Borea. Plat. in Phædr. Apollod. III. 15. Hygin. Fab. 14. et 19. Ovid. Metam. VI. 678. Apoll. Rhod. I. 211. sq. REINES.

[h] Ὠρέου] τοῦ Ὠρέου A.E.

[i] Τὸ ταμεῖον] ταμιεῖον A. sine τό. τὸ ταμιεῖον B.C.

[k] ἐν τῷ καλουμένῳ Ὠρ.] Confer Codinum de Orig. CPolit. p. 35. et Anonymum a Combefisio editum in Manipulo Orig. CPolit. p. 6. qui eadem tradunt. KUST.

[l] Μυρελέου] Ms. A. μυρεψοῦ. KUST. μυρελαίου C. ubi om. καὶ ζήτει etc.

ὨΡΗΣΣΟΝΤΑΙ] Ὠρήσονται A.C.

ὨΡΙΓΕΝΗΣ, ὁ καὶ Ἀδ.] Articulus hic de Origene non ex uno aliquo auctore excerptus, sed ex variis quasi laciniis et frustis temere hinc inde decerptis consutus est: ut in notis sequentibus ostendimus. KUST. Origenes, philosophus Platonicus, quem, ut et Ammonium audivit Longinus. Scriptum ejus περὶ δαιμόνων Longinus l. περὶ τέλους ap. Porphyr. in Vit. Plotini. Cum Erennio et Plotino audivit Ammonium Alexandriæ ibid. Sed ista negat Euseb. Hist. Eccl. VI. 19. ἔγραψεν δὲ μηδὲν πλὴν τὸ περὶ τῶν δαιμόνων σύγγραμμα, καὶ ἐπὶ Γαλιηνοῦ, ὅτι μόνος ποιητὴς ὁ βασιλεύς. Ammonio præceptore usum fuisse scribit ap. Euseb. Porphyrius, sed diversam vivendi rationem iniisse: cum enim gentilis esset, et in disciplinis gentilium institutus, ad Christianismum accessit, Ammonius a Christianis natus gentilismum amplexus est. Ita Latinus Eusebii interpres. Condiscipuli Porphyrii, Origenes, Amelius, Aquilinus, Eunap. p. 16. REINES.

[m] ἀκροατὴς γενόμενος Ἀμμ.—μυστηρίων ἔγνω τρόπον] Hæc sumpta sunt ex Eusebii Histor. Eccles. lib. VI. c. 19. multis tamen omissis, quæ apud Eusebium leguntur, et salva connexione abesse non possunt. Quare ipsum Eusebium lector adeat. KUST. Mox τὸ ἐπίκλην C. qui infra ἐκ pro παρά.

[n] χρονίου] κρονίου A.B.E. Euseb. ἰνίου C. post lacunam. Lacunæ item post συνῆν τε—et Μοδεράτου—et Χαιρήμονος τοῦ.

[nn] τοῖς δὲ—ἔγνω τρόπον] Ista ex Euseb. H. E. VI. 19. ceu verba Porphyrii refert Rittershus. ad Malchum p. 30. et Sixtus Senensis Bibl. IV. p. 278. e lib. III. Porphyrii adv. Christ. REINES.

[o] Πυθαγορείοις] Πυθαγορίοις E.

[p] βιβλίοις] βίβλοις A.E.

[q] τὸν] τὸ A.C.M. Mox τὸν τρόπον C. et πολλάκις ἔσχε.

[r] Χριστιανῶν] Χριστιανικῶν B.E.

[s] τε καὶ] τε om. A.C.

[t] ὅτι περ διαλεκτικὴν, γεωμετρ.—πρὸς αὐτὸν πολλὰς γίνεσθαι] Hæc sumpta sunt ex Sophronio, ut et Pearsonius ad marginem codicis sui notaverat. KUST. δόγματα sine τὰ C.

[u] συνδρομὰς δὲ] σ. τε B.E. σύνδρομος πρὸς ἀ. πολλὰς C. Tum πολλὰς πρὸς αὐτὸν pro πρὸς ἀ. π. A.

[x] Τοῦ δὲ] τοῦ δέ γε A.C. μνημονεύει om. C.

[y] Ὁ δὲ τρόπος τῆς ἀτοπίας—περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται] Hæc omnia leguntur apud Euseb. Histor. Eccles. lib. VI. c. 19. unde ea Suidas sumpsit. KUST. Euseb.

« τρόπος τῆς ἀτοπίας ἐξ ἀνδρὸς, ᾧ κἀγὼ κομιδῆ νέος « ὢν [z]ξυντετύχηκα, σφόδρα εὐδοκιμήσαντος, καὶ ἔτι « εὐδοκιμοῦντος δι' ὧν καταλέλοιπε συγγραμμάτων, « παρειλήφθω [a]Ὠριγένης, οὗ κλέος παρὰ τοῖς διδα- « σκάλοις [b]τούτων τῶν λόγων μέγα διαδέδοται.» Καὶ αὗται μὲν αἱ παρὰ τῶν ἔξωθεν μαρτυρίαι τοῦ ἀνδρὸς, καὶ μάλιστα τῶν ἐχθρῶν. Ταῦτα Πορφυρίῳ κατὰ τὸ τρίτον σύνταγμα τῶν γραφέντων αὐτῷ κατὰ Χριστιανῶν εἴρηται, [c]ἐπαληθεύσαντι μὲν περὶ τῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀσκήσεως, [d]ψευσαμένῳ [illegible] σαφῶς περὶ τῶν λοιπῶν (τί γὰρ οὐκ ἔμελλεν ὁ κατὰ Χριστιανῶν μανείς;) ἐν οἷς αὐτὸν μέν φησιν ἐξ Ἑλλήνων μετατίθεσθαι, τὸν δ' Ἀμμώνιον ἐκ [e]βίου τοῦ κατὰ θεοσέβειαν ἐπὶ τὸν ἐθνικὸν ἐκπεσεῖν. Ταῦτα μὲν εἰς παράστασιν [f]τῆς Ὠριγένους καὶ περὶ τὰ Ἑλλήνων μαθήματα πολυπειρίας· περὶ ἧς πρός τινας μεμψαμένους αὐτῷ διὰ τὴν περὶ ἐκεῖνα σπουδὴν ἀπολογούμενος [g]ἐν ἐπιστολῇ τινι ταῦτα γράφει· « Ἐπεὶ δὲ ἀνακειμένῳ μοι τῷ « λόγῳ, τῆς φήμης διατρεχούσης περὶ τῆς ἕξεως « ἡμῶν, προσῄεσαν ὁτὲ μὲν αἱρετικοὶ, ὁτὲ δὲ ἀπὸ τῶν « Ἑλληνικῶν μαθημάτων, καὶ μάλιστα τῶν ἐν φιλο- « σοφίᾳ, ἔδοξεν [h]ἐξετάσαι τά τε τῶν αἱρετικῶν δό- « γματα, καὶ τὰ ὑπὸ τῶν φιλοσόφων περὶ ἀληθείας « λέγειν ἐπαγγελλόμενα.» Καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα περὶ τῆς ἀσκήσεως ἀπολογουμένῳ εἴρηται.

[i]Κατὰ τοῦτον δὴ τὸν χρόνον καὶ ἡ Ἀλεξάνδρου τῶν Ῥωμαίων βασιλέως μήτηρ Μαμμαία εἰς λόγους [k]Ὠριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ, καὶ παρ' αὐτοῦ κατηχήθη τὸν λόγον.

[l]Ἐξ ἐκείνου δὲ τοῦ χρόνου τῶν εἰς τὰς θείας [m]γραφὰς ὑπομνημάτων ἐγένετο [n]ἀρχὴ, Ἀμβροσίου εἰς τὰ μάλιστα παρορμῶντος αὐτὸν μυρίαις ὅσαις οὐ προτροπαῖς ταῖς διὰ λόγων καὶ παρακλήσεσιν αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἀφθονωτάταις [o]τῶν ἐπιτηδείων χορηγίαις. Ταχυγράφοι [p]τε γὰρ αὐτῷ πλείους ἢ ἑπτὰ τὸν ἀριθμὸν παρῆσαν ὑπαγορεύοντι, χρόνοις τεταγμένοις ἀλλήλους ἀμείβοντες· [q]βιβλιογράφοι τε οὐχ ἧττους, ἅμα καὶ κόραις [r]ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν ἠσκημέναις· ὧν ἁπάντων τὴν δέουσαν τῶν ἐπιτηδείων [s]ἄφθονον χορηγίαν ὁ Ἀμβρόσιος παρεστήσατο. Ναὶ μὴν καὶ ἐν τῇ περὶ τὰ θεῖα λόγια ἀσκήσει τε καὶ σπουδῇ προθυμίαν ἄφατον αὐτῷ συνεισέφερεν· ᾗ καὶ μάλιστα αὐτὸν προέτρεπεν ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν.

[t]Τοσαύτην δὲ ἔσχε σπουδὴν περὶ τὰς θείας γραφὰς, ὥστε καὶ τὴν Ἑβραϊκὴν διάλεκτον, ἐναντιουμένην τῇ τε ἡλικίᾳ καὶ τῇ οἰκείᾳ φύσει, ἐκμαθεῖν· καὶ δίχα [u]τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνευτῶν ἄλλας ἐκδόσεις εἰς ἓν συναγαγεῖν· Ἀκύλα λέγω τοῦ Ποντικοῦ, καὶ Θεοδοτίωνος, καὶ Συμμάχου, τῶν Ἐβιωναίων· (αἵρεσις δέ ἐστιν αὐτῶν, [x]ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον δοξαζόντων·) οἵ τινες τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον ὑπεμνηματίσαν, δι' οὗ καὶ τὸ ἴδιον δόγμα βεβαιῶσαι σπεύδουσιν. Ὁμοίως δὲ πέμπτην, καὶ ἕκτην, καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν.

Ἐκ τῶν Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἱστοριῶν περὶ Ὠριγένους.

[y]Τοσαύτη δὲ εἰσήγετο τῷ Ὠριγένει τῶν θείων λόγων [z]ἀπηκριβωμένη ἐξέτασις, ὡς [a]μόνας πρωτοτύπους αὐτοῖς Ἑβραίων στοιχείοις γραφὰς κτῆμα ἴδιον ποιήσασθαι, ἀνιχνεῦσαί τε [b]τὰς τῶν ἑτέρων παρὰ τοὺς Ἑβδομήκοντα τὰς ἱερὰς γραφὰς [c]ἑρμηνεύσαντα ἐκδόσεις, καί τινας ἑτέρας παρὰ τὰς κατημαξευμένας ἑρμηνείας ἐναλλαττούσας, τὴν Ἀκύλου, καὶ Συμμάχου, καὶ Θεοδοτίωνος, ἐφευρεῖν· ἃς ἐξ ἀπορρήτων οὐκ οἶδ' ὁπόθεν [d]τυχὼν τῷ πάλαι λανθανούσας χρόνῳ εἰς φῶς ἀνιχνεύσας προήγαγεν. [e]Ἔν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν Ψαλμῶν, μετὰ τὰς ἐπισήμους τέσσαρας ἐκδόσεις, οὐ μόνον πέμπτην, ἀλλὰ καὶ ἕκτην καὶ ἑβδόμην παραθεὶς ἑρμηνείαν, ἐπὶ μιᾶς αὖθις σεσημείωται, ὡς ἐν Ἱεριχοῖ [f]εὑρημένης ἐν πίθῳ. Ταύτας δὲ ἁπάσας εἰς ἓν συναγαγὼν, [g]διελθών τε πρὸς κῶλον, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἀλλήλαις μετὰ καὶ αὐτῆς τῆς Ἑβραίων σημειώσεως, τὰ τῶν λεγομένων Ἑξαπλῶν ἡμῖν ἀντίγραφα καταλέλοιπεν· ἰδίως δὲ τὴν Ἀκύλου καὶ Συμμάχου καὶ Θεοδοτίωνος ἔκδοσιν, ἅμα τῇ τῶν ο', ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας.

Καὶ ἁπλῶς πᾶσαν γραφὴν ὑποσημηνάμενος [h]ἐκκλη-

l. d. a Porphyr. l. III. commemorat κατὰ Χριστιανῶν verba. REINES. Mox ἐξ ἀνδρὸς ἦν M.

[z] ξυντετύχηκα] τετύχηκα A.C. ἐντετύχηκα Euseb.

[a] Ὠριγένης] Scribe Ὠριγένους, ut apud Eusebium. KUST.

[b] τούτων] ταύτῃ A.B.M. οὕτω C. deest v. E. Post ἐχθρῶν cett. om. C.

[c] ἐπαληθεύσαντι—λοιπῶν] Eusebii verba. REINES.

[d] ψευσαμένῳ] ψευσαμένου A.

[e] τοῦ βίου] τοῦ om. A.B. Euseb.

[f] τοῦ Ὠριγένους καὶ τῆς] τῆς Ὠριγένους καὶ A. Eusebius: ταῦτα μὲν οὖν εἰς παράστασιν ἐγκείσθω τῆς τε τοῦ ψευδολόγου συκοφαντίας, καὶ τῆς Ὠ. καὶ περί.

[g] ἐν ἐπιστολῇ] Ap. Euseb. VI. 19. REINES.

[h] ἐξετάσαι ταῦτα] ταῦτα om. A.B. Euseb.

[i] Κατὰ τοῦτον δὴ] Conf. Cedrenum p. 256. ed. Paris.

[k] ἐν Ἀντιοχείᾳ συνῆλθεν Ὠριγένει] Ὠριγένει συνῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ A.

[l] Ἐξ ἐκείνου [illegible] τοῦ χρόνου—ἐπὶ τὴν τῶν ὑπομνημάτων σύνταξιν] Et hæc sunt verba ejusdem Eusebii Hist. Eccles. lib. VI. c. 23. KUST.

[m] γραφὰς] θείας γραφὰς A.B.E. Euseb.

[n] ἡ ἀρχὴ] ἡ om. A.E. Euseb.

[o] ταῖς τῶν] ταῖς om. B.E. Euseb.

[p] τε] τε γὰρ αὖ A. γὰρ Euseb. Mox ὑπαγορεύοντες A. Euseb.

[q] βιβλιογράφοι—ἠσκημέναις] Euseb. VI. 17. Pignor. de Servis p. 120. vid. Wow. de Polymath. c. 6. p. 45. REINES.

[r] ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ A.

[s] καὶ τὴν ἄφθονον] καὶ τὴν om. A.B.E. Euseb.

[t] Τοσαύτην δὲ ἔσχε σπ.—καὶ ἑβδόμην ἔκδοσιν] Ex Sophronio: apud quem tamen nonnulla aliter leguntur. KUST.

[u] τῶν Ἑβ.] τοῦ Ἑβ. A.

[x] ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν κύριον εἶναι] ψιλὸν τὸν Χριστὸν ἄνθρωπον A. ψιλὸν ἄνθρωπον τὸν θεὸν E. εἶναι om. B.

[y] Τοσαύτη [illegible] εἰσήγετο—ἐν τοῖς Τετραπλοῖς ἐπισκευάσας] Hæc excerpta sunt ex Eusebii Histor. Eccles. lib. VI. c. 16. KUST.

[z] ἀπηκριβωμένη ἡ] ἐπηκριβωμένη A. ἡ om. E. Euseb.

[a] ὡς μόνας] ὡς καὶ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἐκμαθεῖν· τάς τε παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις ἐμφερομένας Euseb.

[b] τὰς τῶν] τις τῶν A.B.E. Tum ἑταίρων περὶ B.E.M. Infra ἑρμηνείας om. E.

[c] ἑρμηνεύσαντα] Constructio manifesto requirit, ut scribatur, ἑρμηνευσάντων: vel, ut Eusebius habet ἡρμηνευκότων. KUST.

[d] τυχὼν] τυχὸν A.

[e] Ἔν γε μὴν τοῖς Ἑξαπλοῖς τῶν ψαλμ.] Vide omnino Huetium, Origenianorum lib. III. c. 2, 4. KUST.

[f] εὑρημένης] ηὑρημένης A.

[g] διελθὼν] διελὼν Euseb.

[h] ἐκκλησιαστικὴν] ἐκκλησιαστικῶν A.

σιαστικὴν, πλεῖστα καὶ ἀναρίθμητα καταλέλοιπεν· ὡς ἐξ ἐκείνου πάντας τοὺς μετέπειτα τῆς ἐκκλησίας διδασκάλους [i]τὰς ἀφορμὰς εἰληφέναι· ὡς ὁ θεολόγος φάσκει Γρηγόριος· "Ὠριγένης ἡ πάντων ἡμῶν ἀκόνη." Οὐ μόνον δὲ [k]τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν ἔξωθεν πολλὴν παρείχετο τὴν ὠφέλειαν, αἱρετικοῖς τε καὶ φιλοσόφοις. [l]Μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις καὶ τὰ φιλόσοφα παρ' αὐτοῦ παιδευόμενοι. Εἰσῆγέ τε γὰρ ὅσους εὐφυῶς ἔχοντας ἑώρα καὶ ἐπὶ τὰ φιλόσοφα μαθήματα, γεωμετρίαν καὶ ἀριθμητικὴν καὶ τἄλλα παιδεύματα παραδιδούς· εἴς τε τὰς αἱρέσεις τὰς παρὰ τοῖς φιλοσόφοις προάγων, καὶ τὰ παρὰ τούτοις συγγράμματα διηγούμενος, ὑπομνηματιζόμενός τε καὶ θεωρῶν [m]εἰς ἕκαστα· ὡς ἤδη μέγαν καὶ παρ' [n]αὐτοῖς Ἕλλησι φιλόσοφον τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι. [o]Μάρτυρες δὲ τῆς περὶ ταῦτα αὐτοῦ κατορθώσεως [p]αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ κατ' αὐτὸν ἠκμακότες φιλόσοφοι· ὧν ἐν συγγράμμασι πολλὴν μνήμην εὕρομεν τοῦ ἀνδρὸς, τοτὲ μὲν αὐτῷ προσφωνούντων, [q]τοτὲ δὲ οἷα διδασκάλῳ ἐς τὴν αὐτοῦ κρίσιν τοὺς ἰδίους ἀναφερόντων πόνους.

[r]Τῷ δὲ Ὠριγένει ἐπὶ τῆς Καισαρείας τὰ συνήθη πράττοντι πολλοὶ [s]προσῄεσαν, οὐ μόνον τῶν ἐπιχωρίων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς μυρίοι φοιτηταὶ, τὰς πατρίδας ἀπολείποντες. Ὧν ἐπισήμους μάλιστα ἔγνωμεν, Θεόδωρον, ὃς ἦν αὐτὸς οὗτος ὁ καθ' ἡμᾶς [t]ἐπισκόπων διαβόητος [u]Γρηγόριος ὁ Θαυματουργός· ὅ τε τούτου ἀδελφὸς Ἀθηνόδωρος. [x]Οὓς ἀμφὶ τὰ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων μαθήματα δεινῶς ἐπτοημένους, φιλοσοφίας [y]εἰς ἔρωτα τῆς προτέρας σπουδῆς τὴν θείαν ἄσκησιν ἀντικαταλλάξασθαι προετρέψατο. Πέντε δὲ ὅλοις ἔτεσιν αὐτῷ [z]συγγενόμενοι τοσαύτην ἀπηνέγκαντο περὶ τὰ θεῖα βελτίωσιν, ὡς ἔτι νέους ἄμφω ἐπισκοπῆς τῶν κατὰ Πόντον ἐκκλησιῶν ἀξιωθῆναι.

[a]Τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὰ εἰς τὸν Ἡσαΐαν, ἐν ταυτῷ δὲ καὶ εἰς τὸν [b]Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο, ὧν εἰς μὲν τὸ τρίτον μέρος τοῦ Ἡσαΐου, μέχρι τῆς ὁράσεως τῶν τετραπόδων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, τριάκοντά εἰσι τόμοι· εἰς δὲ τὸν Ἰεζεκιὴλ, έ καὶ εἴκοσιν· οὓς καὶ μόνους εἰς τὸν πάντα πεποίηται προ-

A φήτην.—Ἔτος δὲ ἦν αὐτῷ ἑξηκοστὸν, ἐν ᾧ ταῦτα συνέταττεν· ἐν ᾧ καὶ ὁ μακάριος μάρτυς Πάμφιλος μαρτυρίῳ τὸν βίον διεξῆλθε.

[c]Τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον ἐξηγητικὸν σημαίνει, τὰ πρότερα έ ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἔτι ὄντα αὐτὸν συντάξαι. Τῆς δὲ εἰς τὸ πᾶν Εὐαγγέλιον πραγματείας μόνοι δύο καὶ εἴκοσι περιῆλθον τόμοι. [d]Δώδεκα δὲ τῶν εἰς τὴν Γένεσιν, καὶ εἰς τοὺς πρώτους B δὲ έ καὶ κ' Ψαλμοὺς, ἔτι τε τὰ εἰς τοὺς Θρήνους· καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως, καὶ [e]τὰ περὶ Ἀρχῶν. Γράφει δὲ καὶ τοὺς ἐπιγεγραμμένους Στρωματεῖς, ὄντας τὸν ἀριθμὸν δέκα· οὓς καὶ συνέταξε κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν. [f]Τὸν μέντοι πρῶτον ἐξηγούμενος ψαλμὸν, ἔκθεσιν πεποίηται τῶν ἱερῶν γραφῶν [g]τῆς παλαιᾶς διαθήκης καταλόγου, ὧδέ πως λέγων κατὰ λέξιν· Οὐκ ἀγνοητέον δὲ, ὡς εἶναι τὰς ἐνδιαθήκους βίβλους, ὡς C Ἑβραῖοι παραδιδόασι, δύο καὶ εἴκοσι· ὅσος ἀριθμὸς τῶν παρ' αὐτοῖς στοιχείων ἐστίν. Εἶτα ἐπιφέρει λέγων· Εἰσὶ δὲ αἱ εἴκοσι δύο βίβλοι καθ' Ἑβραίους αἵδε· Γένεσις, [h]Βαρησίθ· ὅ ἐστιν, Ἐν ἀρχῇ· καὶ αἱ λοιπαὶ καθεξῆς.

[i]Ἔζησε δὲ ἕως Γάλλου καὶ Βολουσιανοῦ, τουτέστιν, ἕως θ' καὶ ξ' ἐτῶν τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν D Τύρῳ, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ Λεωνίδης μαρτυρίῳ τῷ διὰ Χριστὸν ἐτελειώθη.

[ii]Ὠριγένης Λεωνίδην εἶχε πατέρα, ἐπίσκοπον καὶ μάρτυρα, ἐπὶ Σεβήρου βασιλέως ἀκμάσας. Ὅς τις Ὠριγένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τυγχάνων μεγάλην εἰς τὸν θεῖον λόγον σπουδὴν κατεβάλετο. Οὗ ζηλωταὶ πολλοὶ καὶ ἄλλοι, καὶ μάλιστα [k]Ἀμβρόσιος ἐγένετο· ὃς ἐς γνῶσιν αὐτῷ ἀφικέσθαι σπουδάσας, ἀπέστη τῆς Οὐα- E λεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρέσεως. Πλεῖστοι δὲ καὶ τῶν ἔξωθεν φιλοσόφων πρὸς [l]αὐτὸν φοιτῶντες, μεγίστην ὠφέλειαν ἐκαρποῦντο. Μέγας γὰρ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα. Διόπερ οὐκ ὀλίγοι τῶν παρ' Ἕλλησι φιλοσόφων μέμνηνται αὐτοῦ ὡς διδασκάλου. Καὶ γὰρ εὐφυὴς παιδόθεν ὑπῆρχε σφόδρα, καὶ ζητητικὸς λίαν. [m]Ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τῆς θείας

F

[i] καὶ ἀφορμὰς] τὰς ἀφορμὰς A.B.E.

[k] τῇ—ἐκκλησίᾳ] τὴν—ἐκκλ" A.

[l] Μονονουχὶ πρὸς τοῖς θείοις——τὸν ἄνδρα κηρύττεσθαι] Hæc leguntur apud eundem Eusebium Hist. Eccl. lib. VI. c. 18. KUST.

[m] ὡς] εἰς A. Euseb.

[n] αὐτοῖς τοῖς] τοῖς om. A.B.E. Euseb.

[o] Μάρτυρες δὲ τῆς περὶ τ.——ἀναφερόντων πόνους] Euseb. Histor. Eccl. lib. VI. c. 19. KUST.

[p] τῶν Ἑλλήνων] αὐτῶν Ἑλλήνων A.B.E. Euseb.

[q] ποτε] τότε B.E. Euseb. qui ὡς διδασκάλῳ, εἰς ἐπίκρισιν τοὺς ἰδ.

[r] Τῷ δὲ Ὠριγένει] Ex Euseb. H. E. VI. 30. ubi mox ἀπὸ τῆς ἀλλοδ.—ἀπολιπόντες.

[s] προσῄεσαν] προσίασιν E.

[t] ἐπισκόπων διαβόητος] διαβόητος ἐπίσκοπος E.

[u] Γρηγόριος] Vid. Euseb. H. E. VII. 14.

[x] Οὓς—ἐπτοημένους] οἷς—ἐπτοημένοις A.B.E.

[y] εἰς ἔρωτα] αὐτοῖς ἐνθεὶς ἔρωτα Euseb.

[z] συγγενόμενοι] συγγινόμενοι B.E. Mox ἀπενεγκάτο A.

[a] Τῷ δὲ Ὠριγένει κατὰ τ.—εἰς τὸν πάντα πεποίηται προφήτην] Euseb. lib. VI. c. 32. Confer Huetium Origenianorum lib. III. c. 2, 2. KUST.

[b] Ἐζεκιὴλ πέντε καὶ εἴκοσι βιβλία συντέτακται] Ἰεζεκιὴλ συνετάττετο A. Euseb. συνετάττετο item B.E. Infra ὡς μόνους M.

[c] Τὸ δὲ εἰς τὸ κατὰ Ἰωάνν.—κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν] Euseb. lib. VI. c. 24. Ibi autem initium hujus loci rectius sic legitur, ἐν μὲν τῷ ἕκτῳ τῶν εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην ἐξηγητικῶν σημαίνει, τὰ πρότερα πέντε, &c. KUST.

[d] Δώδεκα δὲ τῶν εἰς τ.—περὶ Ἀρχῶν] Hic Eusebius plura habet: ex quo proinde Suidas supplendus est. KUST.

[e] τὰ περὶ Ἀρχῶν] Vide Huetium Origenian. lib. III. 3, 2.

[f] Τὸν μέντοι πρῶτον—ἐν ἀρχῇ] Euseb. lib. VI. c. 25.

G

[g] τοῦ τῆς] τοῦ om. A.B. ante τῶν ἱερῶν ponit Euseb. qui mox γράφων pro λέγων.

[h] Βαρησὶθ] Βαρησὶθ A.B.E. Βρησὶθ Euseb.

[i] Ἔζησε δὲ] Conf. Euseb. VII. 1. Βαλουσιανοῦ M.

[ii] Ὠριγένης Λεωνίδ.] Quæ Suidas in hoc articulo de Origene tradit, totidem pene verbis leguntur etiam apud Cedrenum, p. 252. et seqq. KUST. Leguntur hæc in A. sub finem voluminis.

[k] Ἀμβρόσιος] Ἀμβρόσιος, ἀνὴρ ἐπίσημος καὶ φιλόλογος ἐκ τοῦ

H Οὐαλεντίνου αἱρέσεως. Theod. Metoch. Hist. Rom. p. 94 a. Ejus temeritatem, quia, quod secreto ipse scripserat, vulgaverit, accusat Origenes in Ep. ad Fabianum Rom. Episc. Hieronymus in Apol. ad Pammachium. REINES.

[l] αὐτῷ] αὐτοῦ B.E.

[m] Ὃς ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ τὸ τ.] Vide Euseb. lib. VI. c. 2. KUST.

γραφῆς βούλημα πυνθανόμενος, βαθύτερον [n]ἠρεύνα. Τοῦτον ἐπέπληττεν ὁ πατὴρ, μηδὲν ὑπὲρ ἡλικίαν [o]ζητεῖν περαιτέρω. [p]Νύκτωρ δὲ ἐπιστὰς, καὶ ἰδὼν τὰ στέρνα ὡς θείου πνεύματος ἔνδοθεν αὐτοῖς ἀφιερωμένου, κατεφίλει, καὶ τῆς εὐτεκνίας ἑαυτὸν ἐμακάριζεν. Ἁγνείαν δὲ καὶ ἐγκράτειαν τοσαύτην ἤσκησεν ἐκ νέου τοῦ σώματος, ὡς ὀβολοῖς τέσσαρσι καὶ μόνοις πρὸς διατροφὴν ἑκάστης ἡμέρας [q]ἀρκούμενος. Καὶ μέντοι καὶ [r]πολλοῖς ἔτεσι τοῦτο ποιῶν διετέλει· B καὶ ἐπ' ἐδάφους καὶ ψιάθου καθεύδων, καὶ ὀλίγον καιρὸν τῆς νυκτὸς ἀναπαυόμενος, τὸν πλείονα εἰς τὴν ἱερὰν μελέτην τῶν ἱερῶν λογίων διήνυε. [s]Καὶ ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος, ἐπί τε ἀγρυπνίᾳ καὶ ἀσιτίᾳ καὶ γυμνότητι ἑαυτὸν ὑπωπιάζων, [t]τοσοῦτον κατεδάμασε τὴν ἀκμὴν τοῦ σώματος, ὡς ὁρᾶσθαι παντελῶς αὐτὸν ἀπεσκληκέναι. Οἴνου γὰρ καὶ ἐλαίου καὶ τῶν λοιπῶν ἀπεχόμενος, C ἀνατροπὴν τοῦ θώρακος μεγίστην ὑπέμεινεν. Ἔνθεν γέ τοι διαβόητος γενόμενος, ὡς διαπρέπων ἔργῳ καὶ λόγῳ, καὶ πολλοὺς Ἕλληνας τὴν εἰδωλομανίαν βδελύττεσθαι πείσας, μαρτυρίου στέφανον ἀναδήσασθαι παρεσκεύασε. Πολλῆς οὖν φήμης περὶ αὐτὸν τρεχούσης, καὶ πολλῶν μακρόθεν πρὸς αὐτὸν συρρεόντων, οὐ μόνον Ἕλληνας καὶ φιλοσόφους καὶ αἱρετικοὺς ἐλλογίμους πρὸς τὴν εὐσέβειαν εἵλκυσεν, [u]ἀλλὰ καὶ τοὺς D ὄντας Χριστιανοὺς μᾶλλον στοιχειώσας ἐπεβεβαίωσεν. Ὃν ὁ προλεχθεὶς Ἀμβρόσιος ἱκετεύσας πολλὰ, καὶ παραβιασάμενος ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ταχυγράφους αὐτῷ παραστήσας ἑπτὰ, πλείους δὲ καλλιγράφους, ἑρμηνεῦσαι τὰς θείας [x]γραφὰς αὐτὸν πεποίηκε. Καὶ ὁ μὲν τὴν [y]δέουσαν χρείαν παρεῖχεν· ὁ δὲ ἐπὶ σχολῆς γενόμενος ὑπηγόρευε τοῖς ταχυγράφοις, καὶ οἱ βιβλιογράφοι σὺν γυναιξὶν ἔγραφον [z]ἐπὶ τὸ καλλιγραφεῖν E ἐξησκημέναις. [a]Πᾶσαν δὲ θείαν γραφὴν ἡρμήνευσεν ἐπὶ ἔτη ιη΄. Λέγεται δὲ [b]ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξε, τοσοῦτον γὰρ ζῆλον ἐς τὴν ἐξήγησιν τῶν θείων λογίων ὁ Ἀμβρόσιος ἐπεδείξατο, ὥστε τὴν πολλὴν αὐτοῦ σπουδὴν Ὠριγένης μαρτυρῶν, γράφει πρός τινα λέγων „Ὁ ἱερὸς [c]Θεοῦ καὶ γνησίως ἀνακείμενος, „Ἀμβρόσιος, [d]πολλὰ προσηγόρευσεν· ὅς τις νομίζων „με [e]φίλον εἶναι, καὶ πάνυ διψᾶν τοῦ θείου, ἤλεγξε F „τῇ ἰδίᾳ φιλοπονίᾳ τῷ πρὸς τὰ μαθήματα ἔρωτι.

A „Ὅθεν ἐπὶ τοσοῦτόν με παρελήλυθεν, ὥστε κινδυ„νεύειν ἀπαυδᾶν πρὸς τὰς αὐτοῦ προτάσεις. Οὔτε „γὰρ δειπνῆσαι ἔστιν ὅτι μὴ ἀντιβάλλοντα, οὔτε „δειπνήσαντα ἔξεστι περιπατῆσαι, καὶ διαναπαῦσαι „τὸ σωμάτιον· ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις φι„λολογεῖν καὶ ἀκριβοῦν τὰ ἀντίγραφα ἀναγκαζόμεθα. „Οὔτε μὴν ὅλην ἐπὶ θεραπείᾳ τοῦ σώματος τὴν νύκτα „ἔξεστιν ἡμῖν κοιμᾶσθαι, [f]ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολογίαις B „παρατείνοντα. Ἐῶ δὲ λέγειν καὶ τὰ ἕωθεν μέχρις „ἐννάτης καὶ δεκάτης ὥρας. Πάντες γὰρ οἱ θέλοντες „φιλοπονεῖν, τοὺς καιροὺς [g]ἐκείνους τῇ ἐξετάσει τῶν „θείων λογίων καὶ ταῖς ἀναγνώσεσιν ἀνατιθέασι." Πᾶσαν τοίνυν ἡρμήνευσε τὴν θείαν γραφήν. Κατὰ γὰρ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐν Ἱεριχοῖ ἔν τινι πίθῳ [h]περιτυχὼν τῇ Παλαιᾷ, εὐφυῶς μάλα καὶ ἐπιστημόνως ταύτην κατεσκεύασεν. C Ἀλλ' οὐκ εἰς τέλος ἄσβεστον αὐτοῦ τὸ κλέος διέμεινε. Συμβεβήκει γὰρ αὐτῷ τὸ τῆς πολυπειρίας δραστήριον πτῶμα ἐξαίσιον· καὶ μέντοι σκάνδαλον πολλοῖς, καὶ ἀπωλείας [i]πρόξενος γέγονε. Βουλόμενος γὰρ τῶν θείων γραφῶν μηδὲν ἐᾶσαι ἀνερμήνευτον, εἰς ἐπαγωγὴν ἑαυτὸν περιέβαλεν ἁμαρτίας, καὶ θανάσιμα ἐξηγήσατο ῥήματα. Ἐξ αὐτοῦ γὰρ καὶ Ἄρειος τὰς ἀφορμὰς εἴληφε, καὶ οἱ καθεξῆς D [k]ἀνόμοιοί τε, καὶ ἀνόσιοι, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες. Φάσκει γὰρ οὗτος τολμήσας κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὅτι ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁρᾶν τὸν Πατέρα οὐ δύναται· οὔτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸν Υἱόν· οὔτε οἱ Ἄγγελοι τὸ Πνεῦμα· οὔτε οἱ ἄνθρωποι τοὺς Ἀγγέλους. Καὶ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς οὐ θέλει εἶναι τὸν Υἱὸν, ἀλλὰ κτίσμα, καὶ κατὰ χάριν υἱὸν λέγεσθαι. Τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ψυχὴν προϋπάρχειν· καὶ τὰ ἑξῆς τῶν βλασφημιῶν αὐτοῦ. E Πολλὴν γοῦν πεποίηκε σύνταξιν εἰς ἑκάστην γραφήν. Καὶ ὅσα μὲν ἐν προσομιλίαις καὶ διὰ προοιμίων ἐς ἤθη τε καὶ ἐς φύσεις ζώων καὶ ἀλόγων εἴρηται, [l]μέσος φερόμενος πολλάκις χαρίεντα διηγήματα γράφει· ὅσα δὲ περὶ πίστεως ἐδογμάτισε, τῶν πάντων ἀτοπώτερος εὑρίσκεται. Ἔδοξε δὲ αὐτῷ καὶ ἀσκητικὸν βίον ἐπανηρῆσθαι τοιοῦτον, ὡς καὶ τὸν θώρακα αὐτοῦ, φασὶ, δι' ὑπερβολὴν ἀσιτίας τε καὶ σκληραγωγίας F ἀνατραπῆναι. Ἐπινενόηκε δὲ καὶ κατὰ τὸ σωμάτιον [[m]τί· καὶ] οἱ μὲν, [n]ὅτι νεῦρον ἀποτετμηκέναι, διὰ τὸ

[n] ἠρεύνα om. A.B.

[o] ζητεῖν περαιτέρω] περαιτέρω ζητεῖν A.B.

[p] Νύκτωρ δὲ ἐπιστ.] Eusebius loco laudato: Ἐπιστάντα δὲ ἤδη πολλάκις καθεύδοντι τῷ παιδὶ, γυμνῶσαι μὲν αὐτοῦ τὰ στέρνα φασὶν, ὥσπερ δὴ θείου πνεύματος ἔνδον ἐν αὐτοῖς ἀφιερωμένου, φιλῆσαί τε σεβασμίως, καὶ τῆς εὐτεκνίας μακάριον ἑαυτὸν ἡγήσασθαι. KUST.

[q] ἀρκούμενος] Cedrenus rectius, ἀρκεῖσθαι. KUST.

[r] πολλοῖς] ἐν πολλοῖς B.E.

[s] Καὶ ἐκ τούτου ἐπεκτεινάμενος] Cedrenus rectius, ἐν τούτοις ἐπεκτεινόμενος. KUST. Sic A. ἐπεκτεινόμενος B.E.

[t] τοσοῦτο] τοσοῦτον A.

[u] ἀλλὰ καὶ] καὶ om. A.

[x] αὐτὸν] γραφὰς] γραφὰς αὐτὸν A.

[y] δέουσαν χρείαν π.] Per 18 annos. Theod. Metoch. H Hist. Rom. p. 94 b. REINES.

[z] ἐπὶ τὸ] ἐπὶ τῷ A.E.

[a] Πᾶσαν δὲ] πᾶσάν τε A.B.E.

[b] ὅτι στὰς βίβλους συνετάξατο] Wolfius et Portus: *Fertur stans libros composuisse.* Inepte. Pro στὰς enim scribendum est ϛ. quæ est nota numeri 6000. Tot enim libros Origenes scripsisse credebatur: ut vel ex Cedreno patet, qui expresse ait, λέγεται δὲ, ὅτι ἑξακισχιλίας βίβλους συνέταξε. Ceterum, locum hunc Suidæ sic, ut diximus, emendandum esse, Pearsonius etiam ad oram Suidæ sui notaverat. G KUST. ἑξακισχιλίας—συνέταξε A. et fere B.E. ϛ M.

[c] θεοῦ] θεῷ B.E.

[d] πολλὰ προσηγόρευσεν] Cedrenus, πολλὰ προσαγορεύει σέ: KUST.

[e] φίλον] Cedrenus rectius, φιλόπονον. KUST.

[f] ἐπὶ πολὺ ταῖς φιλολ.] Cedrenus, ἐπὶ πολὺ τῆς ἑσπέρας τῆς φιλολογίας παρατεινούσης: quod magis placet. KUST.

[g] ἐκείνους] τούτους A.

[h] περιτυχὼν τὴν Παλαιάν] Imo, περιτυχὼν τῇ Παλαιᾷ, casu dativo. Ceterum, locum hunc pleniorem exhibet Cedrenus, quem confer. KUST. τῇ παλαιᾷ E.

[i] πρόξενον] πρόξενος A.B.E. Cedr.

[k] ἀνόμοιοι] Vid. Metoch. l. d. REINES.

[l] μέσος] μέσως A. Mox ἀτοπώτερος A. Cedr. non ἀτοπώτερα.

[m] τί· καὶ om. A.B.E. τι om. edd. ante Kuster.

[n] ὅτι νεῦρον ἀποτετμ.] Scribe, ὅτι νεῦρον ἀποτέτμηκε. KUST.

μὴ ἡδονῇ παρενοχλεῖσθαι· οἱ δὲ, φάρμακον ἐπιθεῖναι τοῖς μορίοις εἶπον, καὶ ἀποξηρᾶναι· ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰς αὐτὸν ἀναφέρουσιν. Οὗτος πολλὰ λέγεται πεπονθέναι ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, λόγιος ὢν σφόδρα, καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀνατεθραμμένος· φθόνῳ δὲ διαβληθεὶς πρὸς τοὺς τῆς ἐξουσίας ἄρχοντας, κακομηχανίᾳ διαβολικῆς ἐπινοίας [o] εἰς αἰσχρότητα ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν· [p] Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος αὐτοῦ. Ὁ δὲ μὴ φέρων τὴν τοσαύτην βδελυρὰν ἐπίνοιαν, ἔρρηξε φωνὴν, ἀμφοτέρων προτεθέντων αὐτῷ πραγμάτων, καὶ καθωμολόγησε θῦσαι. Καὶ βαλόντες ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ λιβανωτὸν, εἰς τὴν τοῦ βωμοῦ πυρὰν [q] καθῆκε. Καὶ οὕτω τοῦ μαρτυρίου [r] ὑπὸ τῶν κρινάντων ἀπεβλήθη, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξεώσθη. [s] Τὴν δὲ Ἀλεξάνδρειαν καταλιπὼν διὰ [t] τὸν ὄνειδον, τὴν Ἰουδαίαν κατέλαβεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς Ἱεροσόλυμα, ὡς [u] ἐξηγητὴς καὶ λόγιος προετρέπετο ὑπὸ τοῦ ἱερατείου ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας εἰπεῖν· [x] πρεσβύτερος γὰρ προϋπῆρχε. Καὶ πολλὰ καταναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἀναστὰς, καὶ τοῦτο μόνον τὸ ῥητὸν εἰπών· "Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ "Θεός· Ἵνα τί σὺ ἐκδιηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ "ἀναλαμβάνεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;" [y] πτύξας τὸ βιβλίον, ἐκάθισε μετὰ κλαυθμοῦ [z] δακρύων, πάντων ὁμοῦ συγκλαιόντων αὐτῷ. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ λεγόμενά τε καὶ ᾀδόμενα, διὰ τὸ πλῆθος τῆς γνώσεως αὐτοῦ καὶ συντάξεως τῶν βιβλίων. Ὅθεν καὶ Συντακτικὸς ὠνομάσθη, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία· μὴ ἀκούων, ὡς ἔοικε, τοῦ [a] Σολομῶντος, λέγοντος· "Υἱὲ, φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ, "καὶ μὴ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σου, καὶ καρδία σου "μὴ ταχυνάτω τοῦ ἐξενεγκεῖν λόγον ἀπὸ προσώπου "τοῦ Θεοῦ· [b] ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ "ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Διὰ τοῦτο ἔστωσαν οἱ λόγοι "σου ὀλίγοι· εἰσὶ γὰρ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες "[c] ματαιότητος. Καὶ μὴ γίνου δίκαιος πολύ· ἔστι "γὰρ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν [d] δικαιώματι αὐτοῦ. "Καὶ μὴ σοφίζου περισσὰ, [e] μήποτε ἀσεβήσῃς." Ταῦτα πάντα παρωσάμενος [f] ἐσφάλη τοῦ πρέποντος.

Ὠριέων ἄποικον ὄντα:

Ὡρικῶς: Νεωτερικῶς, [g] εὐπρεπῶς, ἢ κατὰ καιρόν. [h] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ὦ μειρακίσκη, πιθάνη γὰρ ὡρικῶς.

Προσπαίζουσι δὲ τῇ πρεσβύτιδι οἱ γέροντες, διὰ τὸ τεθρυμμένον τοῦ ὡραϊσμοῦ· Καὶ ὡρικὴν, ἀντὶ τοῦ ἀκμαίαν. Ὥρα γὰρ, καὶ ἡ ἀκμή. Καὶ ὡραῖος, ὁ ἀκμαῖος. Κοινὰ δὲ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα. [k] Ἀριστοφάνης·

> Εὑρόνθ' ὡρικὴν [l] ὑληφόρον,
> μέσην λαβόντ' ἄραντα, κατα-
> βαλόντα, καταγιγαρτᾶν.

Τουτέστιν, ἐν τοῖς γιγάρτοις σποδεῖν.

Ὥριμον: [m] Εὔκαιρον.

Ὡρῖνος: Ὄνομα κύριον.

Ὡρίων, Θηβαῖος, τῆς Αἰγύπτου. Συναγωγὴν γνωμῶν, ἤγουν Ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν [n] βασιλίδα γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'.

Ὡρίων, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. Ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγὴν, Περὶ ἐτυμολογίας, Ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ὡρίως: Ἐπίρρημα.

> Ὡρίως ἔχουσι θέσεως.

Κατὰ καιρόν.

Ὥριστος: Ἀντὶ τοῦ [o] ὁ ἄριστος.

Ὡρκωμότηκεν:

Ὥρκτυπτεν: Ὑπερέκυπτεν ἐπαιρόμενος

Ὥρκτυπτον: Ἔβλεπον μετεωριζόμενοι.

Ὥρμα: Διεγείρετο.

Ὡρμενος: Διεγερθείς.

Ὥρμησαν: Ὁρμῇ ἐχρήσαντο, [p] οὐχὶ ᾤχοντο.

Ὡρογραφία:

Ὡρολόγιον: Τὸ τὰς ὥρας μετροῦν.

Ὡροκομεῖον:

---

[o] εἰς αἰσχρότητα ἄνδρ.] Locus hic salebrosus est, et procul dubio corruptus vel mutilus. KUST. Cedrenus: εἰς αἰσχρότερον ἄνδρα φασὶν ἐπινοηθῆναι παρὰ τῶν τῆς κακίας ἐργατῶν τοῦτον ὑποβαλεῖν. Αἰθίοπα γάρ. Infra in v. Παραχρᾶται: Σὺ δὲ κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη. Αἰθίοπα γάρ.

[p] Αἰθίοπα δ'] Αἰθίοπα γὰρ A.B.E.M.

[q] καθῆκαν] Scribe, καθῆκε, numero singulari, ut habet Cedrenus. Refertur enim ad Origenem. KUST. καθῆκε A.

[r] ὑπὸ] ἀπὸ A.B.E.M.

[s] Τὴν δὲ] καὶ τὴν A.

[t] τὸν ὄνειδον] τὸ ὄνειδος Cedren.

[u] ἐξηγητὴς] ὡς ἐξηγητὴς A. Cedr. Mox ἀπὸ A.B.E. pr. M. Cedr. pro ὑπό.

[x] Πρεσβύτης] Cedrenus rectius, πρεσβύτερος, i. e. *Presbyter*. KUST. Sic A.

[y] καὶ πτύξας] καὶ om. A.B. Cedr.

[z] δακρύων] καὶ δακρύων Cedr.

[a] Σολομῶντος] Σολομῶνος A.

[b] ὁ γὰρ Θεὸς] ὅτι ὁ Θεὸς A.

[c] ματαιότητα] ματαιότητος Cedr.

[d] τῷ δικαιώματι] τῷ om. A.B.E.

[e] μήτε] μήποτε A.

[f] ἐσφάλη] παρεσφάλη A.

[g] ἢ εὐπρεπῶς] ἢ om. A. Mox καὶ ante κατὰ om. A.E.

[h] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 964.

[i] Προσπαίζουσι δὲ] προσπαίζουσι A. Mox ὡρακισμοῦ B.E.

[k] Ἀριστοφάνης] Acharn. 271. unde Suidas emendandus est. KUST. Mox εὗρον A.

[l] ὑλοφόρον] ὑληφόρον A. Tum καταβαλόντα A. pro καταλαβόντα. Mox τουτέστιν om. A.B.E. In fine σπουδεῖν B.E.

[m] Εὔκαιρον] ἔγκαιρον E. (ὑ superscr.)

ὩΡΙΩΝ] Orionis Grammatici sæpe meminit Etymologus. Et Orionis Thebani nominatim mentionem facit, v. Ἄνθος. KUST.

[n] βασιλέως] βασιλίδα A.E.

ὩΡΙΩΝ Ἀλ.] Marini Procl. p. 16. TOUP. Addit Reinesius Cœl. Rhodig. Ant. Lect. XXVIII. 15. Orionis Epicurei meminit Laërt. p. 513.

ὩΡΙΩΣ] Leg. Ὡραίως. VALCK.

ὩΡΙΣΤΟΣ] Il. λ'. 288. al.

[o] ὁ ἄριστος] ἀέριστος B.E. ὁ om. A.

ὩΡΜΑ] Hanc et seq. gl. addit A.

[p] οὐχὶ ᾤχ.] Forte ἢ καὶ ᾤχ. TOUP.

ὩΡΟΚΟΜΕΙΟΝ] Est vox suspecta. Forte corrupte hoc dictum est pro ὀρεωκομεῖον, i. e. *locus, ubi muli curantur*; vel, *mulorum stabulum*: quod et Portus suspicabatur. KUST. Leg. Ὡρολογεῖον. Vide Etymol. Mag. TOUP. Lege Ὡρονομεῖον, quod est *Horologium*, sic dictum, quia horas habet distributas, ab ὡρονομέω, de quo vide lexica. Series literarum satis etiam indicat ita leg. nam præcessit Ὡρολόγιον, sequitur Ὦρος. BOS.

A ᾿Ωρος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. Ἔγραψε Περὶ διχρόνων, [q]Ὅπως τὰ Ἐθνικὰ λεκτέον, Λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, Πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, Περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, [r]Ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχεῖον, Περὶ τῆς ει διφθόγγου, Ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αι διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχεῖον, [s]Ἀνθολόγιον, Περὶ γνωμῶν.

B ᾿Ωρος: Ὁ ἐνιαυτός. [t]Καὶ ὄνομα κύριον.

᾿Ωροσκόπος: Ἀστρίτης σκοπεύων τὴν ὥραν. Καὶ ὡροσκοπεῖον.

᾿Ωρωπία: Χώρα.

[[u]Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐπεθύμησε ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα.]

᾿Ωρωπός: [x]Τόπος. [Ἐκ τοῦ ᾿Ωρος, (ὃ σημαίνει ὄνομα κύριον,) καὶ τοῦ ὤψ, ὠπὸς, τοῦ σημαίνοντος τὸν ὀφθαλμὸν, γίνεται ᾿Ωρωπός. Ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ τόπῳ οἱ τοῦ ῞Ωρου ὦπες ἀπεβλήθησαν.] C

[῞Ωρωρεν: Ἀντὶ τοῦ ἤγειρεν, ἐτάραξεν.]

᾿Ωρυγή: Βοή. Ἐκ τοῦ ὠρύω.

᾿Ωρύεται: Ὑλακτεῖ.

᾿Ωρυόμην: Καὶ ὠρυόμενος. [[y]Καὶ ὠρύω, τὸ ὠρύομαι.]

῞Ωρυξον: Καὶ ὁ μετ' ὀλίγον [z]μέλλων, ὀρύξομαι.

D ῞Ωρυχα, καὶ [a]ὀρώρυχα. ᾿Ωρύχειν δὲ, καὶ ὠρωρύχειν, ὑπερσυντέλικος.

᾿Ωρχιπέδησας: Τῶν ὄρχεων ἧψω αἰσχρῶς.

A ᾿Ως: Λίαν. [b]Παρμενίδης·

Θαυμασίως ὡς δυσανάπειστον.

Σοφοκλῆς·

Θαυμαστὰ γὰρ τὰ τόξα ὡς ὀλισθάνει.

[c]λβ̄ δὲ σημαίνει τὸ ὡς τοῦτο.

᾿Ως ἀγαθὰ στλεγγίδι ἅπαντά σοι φέρω: Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐπαγγελλομένων ἀγαθά.

B ᾿Ωσαννά: [cc]Τὸ δόξα σημαίνει. [[d]Καὶ γὰρ ἄλλος Εὐαγγελιστὴς λέγει·

Εἰρήνη τῷ υἱῷ Δαβίδ.

Καὶ ὁ ἕτερος·

Δόξα τῷ υἱῷ Δαβίδ.

῞Ωστε τὸ ὡσαννὰ δόξαν σημαίνει. [e]Παρά τισι δὲ, Σῶσον δή. Οὐκ ὀρθῶς.]

C ᾿Ως ἂν ὑπὲρ τηλικούτων: Ἀντὶ τοῦ, ἕνεκεν τούτων.

Ἀντιλαμβανομένης τῆς γυναικὸς, καὶ βοώσης, ὡς ἂν [f]ὑπὲρ τηλικούτων.

᾿Ως ἀπόλοιτο, κἂν ἴσαι [g]γένωνται: Αἱ ψῆφοι δηλονότι. [h]Ὑπερβολικῶς δὲ εἴρηται. Ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

῞Ωσατο ἑαυτόν: Κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. [i]Ἀππιανός·

D Οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν τῶν [k]ὑπασπιστῶν.

Ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν.

᾿Ωσαύτως: Παραπλησίως, ὁμοίως.

᾿ΩΡΟΣ] Hujus Ori crebra fit mentio apud Etymologum, et alios Grammaticos. KUST.

[q] ὅπως τὰ Ἐθνικὰ λ.] Hoc opus intelligit Stephanus Byzantius, qui v. Νικίου κώμη Orum ἐν πρώτῳ Ἐθνικῶν laudat. E Item Etymologus, qui v. Δίδυμον eundem ἐν τῷ περὶ Ἐθνικῶν citat. KUST.

[r] Ὀρθογραφίαν] Laudant hoc opus Scholiastes Homeri ad Il. β. 461. et Stephanus Byzantius v. Ταίναρος. KUST.

[s] Ἀνθολόγιον περὶ γν.] Malim, Ἀνθολόγιον γνωμῶν. Vel, Ἀνθολόγιον, ἢ περὶ γνωμῶν. KUST. Ἀνθολόγιον, Περὶ γν. TOUP.

[t] Καὶ ὄνομα κύριον om. A.

[u] Ὁ δὲ Δημοσθένης] Deest exemplum A. Excerptum est ex ipso Suida v. Δημοσθένης p. 922 B.

[x] Τόπος] τό A. in quo om. seqq.

῞ΩΡΩΡΕΝ] ῞Ωρορεν E. in quo, ut in B. om. seqq. Deest gl. A.

[y] Καὶ ᾿ΩΡΥΩ] Seqq. om. A.

[z] μέλλων] μέλλων τούτου E. Mox ὀρύξομαι A.B.

[a] ᾿ΩΡΩΡΥΧΑ] ὀρώρυχα A.B.M.

᾿ΩΡΧΙΠΕΔΗΣΑΣ: Τῶν ὀρχ.] Ex enarratore comici ad Av. 142. KUST.

[b] Παρμενίδης] Παρμενίδη A. Sc. Platonis p. 135 A. Quem locum indicavit Porsonus *Tracts* p. 287. Mox δυσανάπειστον G A.

[c] λβ̄ δὲ] Hæc addunt A.B.E. Vid. Etymol. M. p. 824, 14.

᾿ΩΣ ᾿ΑΓΑΘΑ ΣΤΛΛ.] Aristoph. Plut. 646. Deest gl. A.

[cc] Δόξαν] τὸ δόξα A. δόξα E.

[d] Καὶ γὰρ ἄλλος Εὐαγγελιστὴς] In prioribus respicit loca Lucæ XIX. 38. et Matth. XXI. 9. unde rectius ita scriberetur; καὶ γὰρ ἄλλος εὐαγγελιστὴς λέγει, Εἰρήνη καὶ δόξα· καὶ ὁ ἕτερος· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβίδ· ὥστε τὸ Ὡσαννὰ δόξαν (καὶ εἰρήνην) σημαίνει. Alioqui minus cohæret Suidæ locus. Nulla enim est sequela: *Evangelistarum alter* εἰρήνη *dixit,* H *alter* δόξα, *ergo Hosanna est* δόξα. Sed recte inferas, *alter habet* εἰρήνη καὶ δόξα, *alter* ὡσαννὰ in eadem acclamatione: *ergo Hosanna* idem valet quod εἰρήνη et δόξα, quia permutantur, scil. hac in historia, non etymi virtute. Conf. Observat. nostras ad Luc. Evang. II. 14. qui hymnus est quasi Angelorum *Hosanna*, ut ita loquar. Quod addit noster in fine, *a quibusdam minus recte exponi* σῶσον δὴ, Hebraicæ linguæ ignorantiam prodit. Recte enim sic redditur a LXX Ps. CXVIII. 25. ALBERT. Desunt hæc A.

[e] Παρά τισι δὲ, Σωσ.] Apud LXX Interpr. Psalm. CXVII. 25. KUST.

[f] ὑπὲρ τηλικούτων] *Matre retinente, et filiarum jam maturarum causa vociferante.* TOUP.

᾿ΩΣ ᾿ΑΠΟΛΟΙΤΟ, ΚΑΝ ῎ΙΣΑΙ Γ.] Aristoph. in Ran. 696. Ὡς ἀπολεῖται, Κἂν ἴσαι γένωνται. Scholiastes ad illum locum: Κἂν ἴσαι γένωνται: Αἱ ψῆφοι δηλονότι, αἱ λευκαὶ καὶ αἱ μέλαιναι. Ὑπερβολικῶς δὲ εἶπεν, ὅταν γὰρ ἴσαι γένωνται αἱ ψῆφοι, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος. Hinc Suidas sua deF prompsit. Confer Nostrum supra v. Ἴσαι ψῆφοι: ubi eadem leguntur. KUST.

[g] ΓΙΝΩΝΤΑΙ] γένωνται A. ἴσαι E.

[h] Ὑπερβολικῶς] ὑπερβολικῶς δὲ A. Mox γένωνται B.E.

᾿ΩΣΑΤΟ ᾿ΕΑΥΤΟΝ: Κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου. Ἀππιανός· Οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν, ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν] In hoc articulo multa sunt, quæ minus satisfaciant. Primum, interpretamentum non convenit. Deinde nihil quidquam prodest exemplum allatum. Illa denique ἢ παρενέβαλεν &c. aliquanto corrupta sunt, et nihil attinent ad Appianum. Quid multa? Vel quovis pignore contenderim, ita hunc locum ab auctore fuisse profectum: Ὤσατο ἑαυτόν: Ἀππιανός· Ὤσατο ἑαυτὸν ΚΑΙ κατέβαλεν ἀπὸ τοῦ ἵππου, οὐ μὴν ἔφθασε τρῶσαι, συναρπασάντων αὐτὸν ὑπασπιστῶν. *In medios se conjecit, et de equo eum deturbavit, interficere autem non potuit, quod satellites eum statim exciperent.* Ita recte se habet pulcherrima ῥῆσις, parente suo neutiquam indigna. Quæ sequuntur ita scribenda sunt: Ἢ παρενέβαλεν εἰς κίνδυνον ἑαυτόν. Sunt autem non nisi explanatio τοῦ, Ὤσατο ἑαυτὸν, a Suida pro more adjecta. TOUP. ἢ παρενέβαλεν A. B.E. Vid. Appian. ed. Schweigh. t. III. p. 15.

[i] Ἀππιανός] Sic. mss. Paris. At priores editt. Αἰλιανός; quod corruptum existimo. Ceterum, exemplum sequens nihil faciet ad hunc locum, nisi post Ἀππιανὸς repetas verba illa, articulo huic præfixa, ὤσατο ἑαυτόν. KUST.

[k] ὑπασπιστῶν] τῶν ὑπ. A.B.E.M.

Ὡς γ' ἐμοὶ κριτῇ: Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς· A

Ἔρεβος φαεννότατον, [l]ὡς ἐμοί.

[l]Παρέλκει τὸ ὡς· ἐμοὶ κριτῇ.

Ὡς δεῖ: [m]Ὡς δέον γενέσθαι.

Ὡς δή σφιν: Ὡς δὴ [n]αὐτοῖς.

Ὡς ἐκ τῶν παρόντων: Ἐξ ἀνάγκης.

[o]Ἡ δὲ ὡς ἐπύθετο, ὡς ἐκ τῶν παρόντων [p]αἵρεσιν ἑκάστῃ δόντος θανάτου, ὡς ἔνι μάλιστα, ἀλύπου τε καὶ κούφου, τὸ διάδημα, ὅπερ ἀν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβάλλει πρὸς τὴν [q]χρείαν τὴν παροῦσαν βρόχον ἀποφήνασα. B

Ὡς ἔνι: [r]Ὡς ἐγχωρεῖ, ὡς ἔστι.

Δυσχερῶς αὐτοὺς ἐπιδιδόντων ὡς ἔνι μάλιστα εἰς τὴν χρείαν ταύτην.

Ὡς ἔνι μάλιστα: Ἀντὶ τοῦ λίαν.

Οἱ δὲ τὰς μὲν ἀρχὰς ἐνεποιήθησαν, ὡς ἔνι μάλιστα· μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ [s]στρατηγοῦ δόντος παράγγελμα, πάντες ἐβοήθουν. C

Καὶ αὖθις·

Ὅπως καταγωγαὶ [t]ὡς ἔνι ἀσφαλέσταται ἔσονται.

Ὡς ἐπίπαν: Ὡς ἐπιπολύ. Λέγεται δὲ τοῦτο, καὶ [u]ὡς πλήθει. Δίων ὁ συγγραφεὺς πολλαχοῦ κέχρηται τῇ λέξει, καὶ ἐν Ῥωμαϊκῶν ιζ'·

Πέφυκε γὰρ καὶ ἄλλως, ὡς πλήθει, τὸ μὲν εὐτυχοῦν θρασύνεσθαι, τὸ δὲ κακοπραγοῦν, μετριάζειν· κἀκ τούτου τὸ μὲν δεδιὸς σωφρονεῖν, τὸ δὲ θαρσοῦν, ἀκολασταίνειν. Ἐπὶ πλεῖον δ' ἐν ἐκείνῳ τοῦτ' ἐφωράθη. D

Καὶ ἐν τρισκαιδεκάτῳ·

[x]Καίτοι πέφυκεν, ὡς πλήθει, τὸ μὲν βέβαιον ἐκ βραδυτῆτος, τὸ δὲ ὀξύρροπον ἐκ τάχους διανοίας ὑπάρχειν.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν: Τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος· καὶ, ὡς ἔπος φάναι· καὶ, ὡς [y]φάναι ἔπος. Ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον, ὡς φάναι, καὶ, ὡς εἰπεῖν. Σημαίνει δὲ πάντα τὸ αὐτό.

Ὡς ἔπος εἰπεῖν: Ὡς φαίνεται, καὶ ὡς [z]ἐν λόγῳ εἰπεῖν. [[a]Ἀλλαχοῦ δὲ λέγει [b]Ἀριστοτέλης, ὡς τύπῳ περιλαβεῖν. Τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι μὴ ἔστιν ἀκριβῶς ἀφορίσαντα εἰπεῖν, τὰς μὲν τῶν προτάσεων πρὸς αἵρεσιν καὶ φυγὴν συντεινούσας, ἠθικάς· τὰς δὲ πρὸς ἀλήθειαν καὶ γνῶσιν, φυσικάς.]

Ὡς τύπῳ εἰπεῖν: Ἀντὶ τοῦ, ὡς κοινότερον καὶ καθόλου εἰπεῖν.

Ὡς ἐς πᾶν ἀπορίας ἀφικέσθαι: Παντελῶς ἀπορῆσαι.

Ὡς ἔοικεν: Ὡς φαίνεται, ὡς [c]δεῖ, ὡς γίνεται.

Ὡς ἡδέως φάγοις ἂν ἐξ ὄνου δίκην:

Ὡσηέ: Ὁ προφήτης.

Ὡσθείς: Καὶ ὤσθην.

Ὡς καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία: Ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἑστιῶνται, ἑκάστου φέροντος ἑαυτῷ δεῖπνον, πυκνὰ πάντα φαίνεται, πῇ μὲν τὰ προσφάγια φερόντων, πῇ δὲ αὐτῶν ἑστιωμένων.

Ὡσμένῳ: Ὠθισμένῳ, πεσόντι.

Ὡς οὐκ ἀρκέσοι, τὸ [d]μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν: Περὶ τοῦ Τεύκρου. Ὡς οὐκ ἐπαρκέσοι ἑαυτῷ μὴ λιθόλευστος γενέσθαι· ὡς οὐ [e]κωλύσει ἑαυτὸν καταλιθωθῆναι.

Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος: [f]Ὥσ-

E

ὩΣ Γ' ἘΜΟΙ ΚΡΙΤΗΙ: Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ. Σοφοκλῆς· Ἔρεβος φαεννότατον, ὡς ἐμοὶ κριτῇ. Παρέλκει τὸ ὡς] Hæc neutiquam sana sunt. Editio Mediolan. ita exhibet: Σοφοκλῆς· Ἔρεβος φαεννότατον ὡς ἐμοί. Παρέλκει τὸ ὡς ἐμοὶ κριτῇ. Locus utrobique luxatus est, quem ita nullo negotio ex more atque consuetudine nostri grammatici in integrum restitueris: Σοφοκλῆς· Ἔρεβος φαεννότατον ὡς ἐμοί. Ὡς ἐμοὶ κριτῇ, ἢ παρέλκει τὸ ὡς. Bina interpretamenta hic subjicit Suidas. Quod et fecit Scholiastes ad Sophoclem, quem respexit Noster. Respexit autem F ad Sophocl. Aj. 394. Ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, Ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί. Ita scribendus iste locus, cum auctoritate Suidæ et Scholiastæ, tum fide edit. Aldin. et mss. Bodl.; nam lectio vulgata futilissima est: recte autem, ὡς ἐμοί. Ita locutus est Sophocles, Antig. 1279. Κρέων γάρ ἦν ζηλωτὸς, ὩΣ ἘΜΟΙ ποτε. Huc facit Lexic. Bibl. Coisl. p. 469. ὩΣ ἘΜΟΙ. Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ καταλλείψας εἶπεν τοῦ, ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ ἐμοὶ κριτῇ, ἤ τινος τοιούτου. Ita legendum. Ceterum hæc locutio occurrit apud Ælian. Var. Hist. II. 41. Κλειὼ, φασὶ, δεινοτάτη πιεῖν ἦν, καὶ ἐκράτει πάντων, αἴσχιστόν γε τοῦτο φερομένη τὸ νικητήριον, ὩΣ ΓΕ ἘΜΟΙ ΚΡΙΤΗΙ. Atque huc Suidæ nota referenda est. TOUP. G

[l] ὡς ἐμοὶ κριτῇ] κριτῇ om. A.E. qui addunt ἐμοὶ κριτῇ mox post ὡς. Scholiastes Sophoclis: ὡς ἐμοί] Τουτέστιν, ὡς ἐμοὶ φαεινότερον τοῦ ἡλίου. Ὡς ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ (Eurip. Alc. 800.) ἢ παρέλκει τὸ ὡς.

[m] Ὡς δέον] ὡς om. A.

ὩΣ ΔΗ ΣΦΙΝ] Vid. Il. α'. 110. αὐτὸς A. pro αὐτοῖς.

[n] αὐτοῖς] αὐτὸς A.

[o] Ἡ δὲ ὡς ἐπ.] Cum hoc loco conferendus est Noster infra v. Ταραντινίδιον. KUST. Hæc ad Monimam Milesiam pertinent Mithridatis uxorem, ut ex Plutarcho liquet in Lucull. p. 503 A.B. HEMST. Similiter fere Toupius. Fragmentum videtur esse Æliani.

[p] αἵρεσιν ἑκάστῃ δ.] Locum hunc ex mss. Paris. emendavi. Ante enim minus recte legebatur, αἵρεσιν ἑκάστου δόντος θανάτου, ὡς ἔνι μάλιστα, ἄλυπόν τε καὶ κοῦφον. KUST.

[q] παροῦσαν χρείαν] χρείαν τὴν παροῦσαν A.E.

[r] Ὡς χωρεῖ] Ms. A. Ὡς ἐγχωρεῖ. KUST.

[s] στρατηγοῦ] στρατοῦ A.B.E.

[t] τε ὡς] τε om. A.

ὩΣ ἘΠΙΠΑΝ] Deest gl. A. Sed habet Lex. Seg.

[u] ὩΣ ΠΛΗΘΕΙ] De hac phrasi vide omnino Paul. Leopard. Emend. lib. IV. 19. KUST.

[x] Καίτοι πέφυκεν] Vid. Excerpta Vaticana Maii p. 187.

[y] ΦΑΝΑΙ] ὡς φάναι A.B.E. Lex. Seg. et Schol. Platon. p. 46. unde hæc sumpta.

[z] ἐν λόγῳ] ὡς ἐν λ. A. Conf. Schol. Platon. pp. 46. 147.

[a] Ἀλλαχοῦ δὲ] Desunt seqq. A.

[b] Ἀριστοτέλης] Vid. Topic. I. c. 12. p. 282, 27. Alexand. Aphrodis. in eund. p. 51.

ὩΣ ΤΥΠΩΙ] Post Ὠστικῶς in A. Conf. Toupium ad Longin. c. 12.

[c] δεῖ] δὴ A. δοκεῖ Timæus.

ὩΣ ἩΔΕΩΣ ΦΑΓ.] Aristoph. Vesp. 1358.

ὩΣΘΕΙΣ] Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 358.

ὩΣ ΚΑΛΟΝ, ὮΙ ΠΟΣ.] Aristoph. Pac. 563. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται, &c. KUST.

ὩΣΜΕΝΩΙ] Deest gl. A.

ὩΣ ΟΥΚ ἈΡΚ.] Sophocl. Aj. 727.

[d] ΜΗ ΟΥ] μ' οὐ A.

[e] κωλύσει] κωλύσοι E.

ὩΣ ΟΥΧ ὙΠΑΡΧ.] Senarium hunc tanquam Aristarchi tragici citat Athenæus lib. XIII. p. 612. Zenobius vero H eum ex Menandri Olynthia sumptum refert. Confer Nostrum infra v. Ὑπάρχων, et Gatakerum in Miscell. Posthum. c. 12. KUST.

[f] Ὥσπερ] Om. A. qui ὥσπερ bis habet in principio sequentis gl.

περ παροιμία. Ὁ στίχος δέ ἐστι Χαιρήμονος ἐκ Θερσίτου. A

Ὥσπερ κογχύλην διελεῖν: Παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα εὐτελῶν.

Ὦ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες·
Ὦ σκοροδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες·
οὐκ [g]ἑξέλκετ'; οὐ παιήσετ'; οὐκ ἀράξετε;
οὐ λοιδορήσετ'; οὐκ ἀναισχυντήσετε;
παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε· μὴ σκυλεύετε: B

[h]Ὦ σπερμαγ. καὶ τὰ ἑξῆς. Ὠὰ γὰρ ἐπώλουν, καὶ λάχανα, καὶ ὄσπρια.

[Ὡς Πυθώδ' ἰέναι βουλόμενοι, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα: Φασὶ μεταξὺ τῆς Πυθοῦς καὶ τῆς Ἀττικῆς εἶναι τὴν Βοιωτίαν· καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι Ἀθηναίους εἰς Πυθὼ ἀπελθεῖν, εἰ μὴ παρέλθωσι Βοιωτίαν. Ὅταν δὲ καὶ στράτευμα διάγῃ, δίοδον ᾔτουν. Τοῦτο οὖν φησιν Ἀριστοφάνης· C

> [i]Ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτοῦμεν τοὺς Βοιωτούς·
> οὕτως ὅταν θύσωσιν οἱ ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς,
> ἢν μὴ φέρωσι φόρον ἡμῖν οἱ θεοί,
> διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
> τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ διαφορήσετε, οὐ διαπέμψεσθε.

Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα, κἀπομορξάμην, ἰδὼν ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον: D Ἀντὶ τοῦ ἔκλαυσα· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. Παρέπεται γὰρ τοῖς δακρύουσιν ἀπομάττεσθαι. Τοξότου δὲ, ὑπηρέτου δημοσίου, ἐπόπτου καλουμένου.]

Ὠστεια: [k]Πόλις.

Ὡς τὴν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελών: Ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. Οἱ μὲν ἱερὰν φασιν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα, [l]καλουμένην ὀχυρὰν, καὶ [m]δυσκάθεκτον· οἱ E δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

Ὠστία: Ἄγκος [n]Μάρκιος, [o]βασιλεύσας Ῥωμαίων, πρὸς τοῖς λοιποῖς καὶ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ ἐτείχισε τόπον, [p]καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὠστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν· ὡς ἂν εἴποιεν Ἕλληνες, θύραν· ἑκκαίδεκά που σημείοις ἀφεστῶσαν [q]τῆς Ῥώμης οἶμαι. Καὶ ὠστιάριος δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου [r]παρὰ τὸ ὠθεῖν. [s]Ὀστία δὲ, ἡ θύρα παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ὀστιάριος, τὸ ἀξίωμα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Μὴ Ἑλληνικῶς δὲ ἐτυμολογείσθω.

[Ὠστίας: Οἱ Ῥωμαῖοι ὠστίας τὰς θύρας φασίν. Κατὰ Ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. Ἔνθεν καὶ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. [t]Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

> Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα
> ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ 'κκλησίᾳ.

[u]Καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσιν·

> Οἶδ' ὠστιοῦνται, πῶς δοκεῖς, περὶ τοῦ πρώτου ξύλου.

Ἀντὶ τοῦ διωσθήσονται περὶ τῆς προεδρείας, ὡς ξυλίνων οὐσῶν τῶν καθεδρῶν· ὅτι δὲ καὶ ἐκ λίθων, παντί που δῆλον. Ἀπὸ ἐνεστῶτος δὲ γίνεται τοῦ ὠστίζω. Ὁ δὲ λόγος ὡς πρός τινά ἐστι λεγόμενος. Καὶ [x]Ὅμηρος·

> Φαίης κεκμηῶτας καὶ ἀτειρέας.

Καὶ,

> [y]Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις.]

Ὠστιζομένη: Στενοχωρουμένη.

Ὠστικῶς: Τὸ μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ

> [z]Μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ βίας πρὸς θάνατον ἔχειν.

Ὡς τὸ εἰκός:

> Ἤ τε παῖδα ὄντα ἱερῷ λόγῳ ἠγάπα τε, ὡς τὸ εἰκός.

Διάφορα δὲ σημαίνει· πρέπον, ἀκόλουθον, εὔλογον· καὶ ἀντὶ τοῦ τάχα.

Ὦ ΣΠΕΡΜΑΓΟΡΑΙΟΛ.] Quinque hi senarii leguntur apud Aristophanem Lysistr. 458. In versu tertio τὸ ἐξελήσετε corruptum est: pro quo apud Aristophanem hodie legitur, ἐξέλκετε. Sed nec hanc lectionem metrum admittit. Quare ex cod. ms. Lysistratæ Aristophanis rescribendum est, Οὐχ ἕλξετ', οὐ παιήσετε, &c. Sic enim versus stabit. KUST.

[g] ἐξελήσετ'] ἐξέλκετ' A. ἐξελήσετ' B.E. Mox οὐ λοιδορήσετ' οὐκ ἀράξετε A.

[h] Ὦ σπερμαγ.] ὥσπερ μάγος A. ὦ σπερμαγόραι E. Statim delevi cum A., ὩΣΠΕΡ ΟΙ ΝΙΚΗΦΟΡΟΙ ΠΕΡΙΑΓΕΙΡΟΜΕΝΟΙ: Ἔθος καὶ τοῦτο. Φασὶ γὰρ τοὺς νικῶντας τῶν ἀθλητῶν ἆθλα μὲν μὴ λαμβάνειν, περιιόντας δὲ ὅτι τις βούλεται. Vid. infra v. Περιαγειρόμενοι.

ὩΣ ΠΥΘΩΔ' ἸΕΝΑΙ ΒΟΥΛΟΜΕΝΟΙ, ΒΟΙΩΤ.] Schol. Aristoph. Av. 189. KUST. Πυθώδ' E. Hunc et seq. articulum om. A.

[i] Ὥσπερ ἡμεῖς δίοδον αἰτ.] Scribendum est, ut apud Aristophanem: Εἶθ' ὥσπερ ἡμεῖς, ἢν ἰέναι βουλώμεθα Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δίοδον αἰτούμεθα. Et mox: Ἢν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ Θεοί. KUST.

ὩΣΤ' ἘΓΩ ΜΕΝ ἨΛ.] Aristoph. Acharn. 706.

[k] Ὄνομα πόλεως] [illegible] A. Tum delevi ὩΣΤΕΓΑΝΟΙ: Ἐθνικὸν, cum A.B.E. pro quo Holstenius ad Steph. Byz. reposuit Ὠστειανοί.

ὩΣ ΤΗΝ ἘΝ ἌΡΓ.] Eadem habet Zenobius: nisi quod post καθελὼν addat σεμνύνεται. Vide omnino Meursium in Græc. Fer. v. Ἡραῖα, qui locum hunc egregie illustrat. KUST.

[l] καλουμένην] Zenobius, καθιλουμένην: quod proxime ad veram lectionem accedit. Scribendum enim est, καθηλουμένην, vel καθηλωμένην, i. e. *clavis affixam*: ut jam ante monuit Meursius loco laudato. KUST. F

[m] δυσκάθεκτον] Zenobius rectius, δυσκαθαίρετον. KUST.

[n] Μάρκιος] Μάρκος B.E.M.

[o] βασιλεὺς] βασιλεύσας A.B.E.

[p] καὶ ἐπ'] καὶ om. A.

[q] τῆς Ῥώμης· οἶμαι δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου] δὲ διὰ τοῦ ω μεγάλου posui cum A. post ὠστιάριος.

[r] παρὰ τὸ ὠθεῖν] Est etymologia plane inepta: quam ipse Suidas paulo post damnat. KUST.

[s] ὈΣΤΙΑ δὲ] δὲ om. A. Delevi cum A. διὰ τοῦ ο μικροῦ G ἔθου post Ῥωμαίοις, et ἐξ αὐτῆς post ὀστιάριος.

ὩΣΤΙΑΣ] Deest hic articulus A. Mox Ἑλληνικὴν—μεγάλου om. B.

[t] Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ] Ver. 329. Vide etiam infra v. Τριώβολον. KUST.

[u] Καὶ ἐν Ἀχαρ.] Ver. 24. ubi sic legitur: Ἥκοντες, εἶτα δ' ὠστιοῦνται, (πῶς δοκεῖς;) Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, περὶ πρώτου ξύλου. KUST.

[x] Ὅμηρος] Il. ε'. 697. KUST.

[y] Ἔνθ' οὐκ ἂν βρ.] Homerus Il. δ'. 223. KUST. H

ὨΣΤΙΖΟΜΕΝΗ] Aristoph. Lys. 330.

[z] Μηδὲ ὠστικῶς καὶ μετὰ β.] Marcus Antoninus lib. IX. §. 3. Τοῦτο μὲν οὖν κατὰ ἄνθρωπόν ἐστι λελογισμένον, μὴ ὁλοσχερῶς, μηδὲ ὠστικῶς, μηδὲ ὑπερηφάνως πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν. Hinc Suidæ locus depromptus est, ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

Ὡς τύποι εἰπεῖν: Ἀντὶ τοῦ, ὡς κοινότερον, καὶ καθόλου εἰπεῖν. A

Ὡς οἷόν τε: Ὡς δυνατόν.

Ὣς φάσαν ἡ πληθύς: [a]Παρ' Ὁμήρῳ. Πρὸς τὸ νοητὸν ἀπήντηκε· τῷ γὰρ ἔννοιαν ἔχοντι πλήθους ὀνόματι πληθυντικὸν ῥῆμα συνέζευξε. Καὶ,

[b]Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.

Ὡς σφόδρα: Οἷον, θαυμαστῶς, καὶ ὑπερφυῶς.

Ὤσφροντο: Ὠσφραίνοντο. Ἀντὶ τοῦ ᾔσθοντο. B Διὰ οἴνου γάρ εἰσιν αἱ σπονδαί. Δι' αἰσθήσεως δὲ ἡ αἴσθησις [c]τῇ ἀναφορᾷ τοῦ οἴνου.

Ὠσχοφόρια: Σκιράδος Ἀθηνᾶς ἑορτή. Ὦσχαι [d]γὰρ, καὶ ὄσχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα.

Ὠσχοφόρος: Δύο ἦσαν [e]τῶν γένει καὶ πλούτῳ προεχόντων. [f]Ἡ δὲ ὄσχη κλῆμά ἐστι, βότρυας ἐξηρτημένους ἔχον. Ταύτην δ' ἔνιοι ὀρεσχάδα καλοῦσιν. C

Ὦτα κατεαγότα:

[g]Ἤδη γὰρ ἐνίους τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα πολλὴν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

[h]Δαμάσκιός φησι, διὰ τὸ τινὰς ἐκφερομυθεῖν τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Ὠτακουστεῖν: Γενικῇ. Τὰ κρύφια μανθάνειν ἐθέλειν διά τινων. Καὶ [i]ὠτακουστής. D

Ὦ τὰν, ὦ οὗτος, [k]ὦ φίλε, ὦ τάλαν, καὶ ὦ μέλε: Ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ μόνων λέγεται γυναικῶν· παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς, καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. Πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τάν· ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. Οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βραχύνουσι· καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ εὑρεθῆναι μίαν λέξιν δύο E ἔχουσαν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλῆρες εἶναι φησὶν, ὦ ἐτάν· ἀγνοῶν, ὡς ἄρα τοῦ ἔτης ἡ κλητική ἐστιν ἔτα, καὶ Δωρικῶς, ἔταν. [l]Ἀριστοφάνης·

[m]Τοῦτο μὲν ἔασον, ὦ τάν.
Οὐ σοι γάρ ἐστι περίπατος κάλλιστα περί γε τούτου.

Τὰ περὶ δημοκρατίας καὶ ἰσότητος, φησὶν, ἔασον. Ἐμὸν δέ ἐστι μᾶλλον ἐμπεριπατῆσαι περὶ τούτου, οὐ σόν.

Ὦ τάν: Οὐ πρὸς ἕνα μόνον τὸ ὦ τὰν, ἀλλὰ καὶ πρὸς δύο. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ τὰν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ.

Καὶ Κρατῖνος·

Ἀρά γε, ὦ τὰν, ἐθελήσετον;

Ὠτειλή: Τραῦμα.

Ὧι τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι: [n]Τίμαιον ἐν λη' ἱστορεῖν, ὡς οἱ περὶ [o]Δημοκλείδην κατὰ Δημοχάρους εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, ὡς μὴ καθαρεύοντι τοῖς ἄνω μέρεσιν. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ ι' [p]Πυθέαν κατὰ Δημοσθένους τὸ ὅμοιον εἰπεῖν.

Ὠτόεις: Ὁ ἔχων ὠτία. Καὶ κλίνεται ὠτόεντος. Καὶ ὠτίον.

Ὠτοκάταξις: Τὰ ὦτα τεθλασμένος ἐν παλαίστρᾳ.

Ὠτοθλαδίας:

[q]Ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπονὴς ὤν· ὥς φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος.

Ὦτος: Ὄρνεον, ὅπερ ἐπαινούμενον καὶ ἀντορχούμενον, ὥσπερ ὁ νυκτικόραξ, ἁλίσκεται. Διόπερ καὶ τοὺς χαύνους καὶ κενοδόξους οὕτω καλοῦσιν.

Ὠυτός: Ὁ αὐτός.

Ὤφελεν: Εὐκτικόν. [r]Ἔστι δὲ καὶ ὄφελον.

ΩΣ ΤΥΠΩΙ] Vid. supra p. 2796 B.

ΩΣ ΟΙΟΝ ΤΕ] Ex Timæo p. 281.

ΩΣ ΦΑΣΑΝ] Deest gl. A. Eadem fere sunt in Schol. Ven. ad Il. β'. 278.

[a] Παρ' Ὁμήρῳ] Il. β'. 278. KUST.

[b] Ἀγρόμενοι π. δ.] Homerus Il. υ'. 166. KUST.

ΩΣΦΡΟΝΤΟ: Ὠσφρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 178. KUST. ὤσφραντο A.

[c] τῇ ἀναφορᾷ] Lege, τῆς ἀναφορᾶς, ut habet Scholiastes Aristophanis. KUST.

[d] δὲ] γὰρ A.B.E.

ΩΣΧΟΦΟΡΟΣ: Δύο ἦσ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ὀσχοφόροι.

[e] τῶν γένει] τῷ γένει A.B. Mox περιεχόντων A.E.

[f] Ἡ δὲ ὄσχη] Sic recte ms. A. Ante vero male legebatur, αἱ δὲ ὦσχαι. KUST.

[g] Ἤδη γὰρ ἐνίους τ.] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1045. itemque apud Nostrum v. Κατεαγότων, et v. Τὰ ὦτα. KUST. G

[h] Δαμάσκιος] Seqq. om. B.E.

[i] ὠτακουστής] Aristid. I. p. 62. Polyb. p. 1031. TOUP.

Ὦ ΤΑΝ] Confer Etymologum v. Ὦ τᾶν, et Nostrum supra, v. Ὦ μέλεε. KUST. Dedi mox μέλε pro μέλεε. Vid. p. 2774 H.

[k] Ὦ ΦΙΛΕ om. A.B. ὦ ἑταῖρε Schol. Platon. p. 6. unde sumptus est locus. Vid. Timæus c. n. Ruhnkenii p. 281.

[l] Ἀριστοφάνης] In Ran. 983.

[m] Ταυτὶ] τοῦτο A.E.M.

Ὦ ΤΑΝ: Οὐ πρὸς ἕνα μ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. Plut. 66. KUST. Deest gl. A.

ΩΤΕΙΛΗ: Τραῦμα] Vox Homerica. Bœotorum esse propriam scribit Etymologus: Ὠτειλή: Παρὰ τὴν οὐτῆσαι μέλλοντα, οὐτηλὴ καὶ ὠτειλὴ Βοιωτικῶς. Vestigia tamen ejus reperisse videor apud Euripid. Suppl. 945. Πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν. Locus, si quis alius, deploratus; in quo tum emendando tum explicando frustra se exercuerunt viri eruditissimi. Audacter repono: Πικρὰ γὰρ ὄψις ΑΙΜΑ ΚΩΤΕΙΛΑΙ νεκρῶν. Sanguis et vulnera mortuorum visu sunt acerba. Quod elegans, et antiqui coloris est. Homer. Il. ρ'. 86. Ἔρρει δ' ΑΙΜΑ κατ' οὐταμένην ὨΤΕΙΛΗΝ. F Ad Euripidem respexit Hesychius: Ὠτειλαί, τραύματα. TOUP.

ΩΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΠΥΡ ΦΥΣ.] Cum toto hoc loco confer omnino ea, quæ Noster habet supra v. Δημοχάρης. KUST. Vales. ad notas Maussaci Harpocr. p. 295. HEMST.

[n] Τιμαῖος—ἱστορεῖν] Τιμαῖον—ἱστορεῖν A.E. Τίμαιον quoque M.

[o] Δημοκλείδην] Vid. Ruhnken. ad Rutil. Lup. p. 8.

[p] Πυθέαν] Πυθίαν B.E.

ΩΤΟΚΑΤΑΞΙΣ] Vid. not. ad Hesych.

[q] Ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπονὴς] Laërtius in Lycone, lib. V. 67. Ἀλλὰ καὶ γυμναστικώτατος ἐγένετο, καὶ εὐέκτης τὸ σῶμα, τήν τε πᾶσαν σχέσιν ἀθλητικὴν ἐπιφαίνων, ὠτοθλαδίας τε καὶ ἐμπινὴς ὤν, καθά φησιν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος. Hinc Suidæ verba deprompta sunt. Nota autem pro ἐμπονὴς, ut Suidas habet, apud Laërtium legi ἐμπινής: quam lectionem, ut meliorem, in versione secuti sumus. Portus vocem ἐμπονὴς verterat, pœnarum plenus: sed nullo sensu. Confer etiam Salmasium ad Tertull. de Pall. p. 233. H KUST. ὠτοθλασσίας B. ὠτοθλασίας E. Mox ἐμπονὴς A. Hinc ἐμπινὴς restitui.

ΩΤΟΣ, ὄρνεον, ὅπερ ἐπ.] Vide Aristot. Hist. Anim. lib. VIII. c. 12. et Athen. lib. IX. p. 390. itemque Nostrum supra v. Κεβαλία. KUST. Vales. ad notas Maussaci Harpocr. p. 299. HEMST.

[r] ἔστι] ἔστι δὲ A.

[s]Ὤφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι
μέγαν, ἢ τὸν πολύκοινον [t]ᾅδην
κεῖνος ἀνὴρ, ὃς [u]στυγερῶν
ἔδειξ᾽ ὅπλων Ἕλλησι κοινὸν Ἄρη.

Τουτέστιν, ὤφελε πρότερον ἀφανὴς γενέσθαι ἐκεῖνος ὁ ἀνὴρ, ὁ πρῶτος εἰσενεγκὼν εἰς Ἕλληνας πολεμιστήρια ὅπλα.

Ὠφελείας: Χρείας, τὴν διαρπαγὴν τῶν λαφύρων.

B [x]Ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθὼν εἰς [y]τὴν πόλιν, ἐκέλευσε κτείνειν ἅπαντα τὸν παρατυχόντα, καὶ μηδενὸς φείδεσθαι, μηδὲ πρὸς τὰς [z]ὠφελείας ὁρμᾶν, μέχρις ἂν ἀποδοθῇ τὸ σύνθημα.

Ἐν δὲ Ἐπιγράμμασι διὰ τοῦ ί.

[a]Ὧδε νέμοις ἧρας ὠφελίῃ.

Διὰ τὸ μέτρον.

Ὠφέλιμον πρᾶγμα: Ὅτι τοιοῦτον, ὥστε εὐλόγως αὐτὸ αἱρεῖσθαι πρὸς αὔξησιν καὶ προσθήκην. C Ὀφέλλω γὰρ, τὸ αὐξάνω. [b]Ξενοφῶν

Ἐπεὶ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγον, κατεσφάγησαν.

Ὠφελιμότερος:

Ὠφελίων, κωμικός. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθηναῖος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν. [c]Φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα· Δευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύρους, Μούσας, D Μονοτρόπους.

Ὦφειν: Ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Ὄφιν ὦφειν [d]εἰλυδότα.

Ὦ ἐφήμερε: Ὦ ἄνθρωπε. Οὕτω παρεισάγει [e]Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις τὸν Σωκράτην λέγοντα [[f]πρὸς Στρεψιάδην. Ἤγουν,] ὦ θνητὲ, ὦ ἄνθρωπε, ὦ τὰ ἐφήμερα φρονῶν. Τοῦτο δὲ λέγει, ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ τῶν θεῶν φρονῶν, καὶ [g]ὑπερηφανῶν τὰ τῶν ἀνθρώπων, E

A διὰ τὸ φροντίζειν περὶ μετεώρων. Ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῷ παρεμφερὴς εἶναι· σιμός τε γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. Περιέθηκεν οὖν αὐτῷ φωνὴν [h]τὴν τοῦ παρὰ Πινδάρῳ Σειληνοῦ. Ὁ γάρ τοι Πίνδαρος διαλεγόμενον παράγων τὸν Σειληνὸν [i]τῷ Ὀλύμπῳ, τοιούτους αὐτῷ περιέθηκε λόγους·

Ὦ τάλας, ἐφήμερε, νήπιε, [k]βάζεις χρήματά μοι διακομπέων.

Ἅμα δὲ καὶ ὡς [l]ὑπερηφανοῦντος λοιπὸν τοῦ Σωκράτους B τὰ ἀνθρώπινα, καὶ ἐν θεοῖς ὄντος αὐτοῦ, διότι μετεωρολέσχης ἦν, οὕτω τὸ ἐφήμερον [m]ἐποίησεν αὐτὸν λέγοντα.

Ὠφθαλμισμένους: [n]Ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλέκτροις εἶχον τοὺς πόδας αἱ κλίναι τῶν ἀρχαίων.

Ὤφθον: Ἀντὶ τοῦ ὤφθησαν.

Ὦ φθόρε: Ὦ ὄλεθρε.

C [o]Ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν ἐκποδὼν, ὦ φθόρε.

Ὤφλησα: Ἐχρεώστησα.

Ὦ φῶς κακοῖσι τοῖς [p]ἐμοῖσιν ἧκες· καὶ τὸν φίλον ἀπόδειξον λεομένοι τῆς σῆς δεξιᾶς. Γένοιτ᾽ τὴν τελευταίαν χρείαν Μιθριδάτης ἄλλος ἐμοί: Ταῦτά φησι Μιθριδάτης πιὼν φάρμακον, καὶ δυσθανατῶν.

D Ὤιχετο: Ἀπῄει, ἐπορεύετο.

Ὁ δὲ τὴν Πελοπόννησον καταλιπὼν, εἰς Αἰτωλίαν ᾤχετο ἀπιών.

Ὤιχετο ἀπιών:

Ἐπαγγειλάμενος δὲ πάλιν ἐπανήξειν, ᾤχετο ἀπιών.

Ἀντὶ τοῦ, ἐς τοὐπίσω [q]ἀπεχώρησε. Συνήθης ὁ πλεονασμὸς τοῖς Ἀττικοῖς.

[r]Ὦχος, φιλόσοφος παρὰ Φοίνιξι. Ζάμολξις παρὰ Θρᾳξίν· Ἄτλας παρὰ Λίβυσιν.

E Ὦχος: Ὄνομα κύριον.

[s] ὤφελε πρότερον αἰθ.] Sophocl. Aj. 1192. ὤφελε A.B.E.

[t] ᾅδαν] ᾅδην A.B.E.

[u] στυγερῶν ἔδειξ᾽—Ἕλλασι—Ἄρη] στυγερὸν ἔδειξεν—Ἕλλησι—Ἄρη A. et fere M. ubi ἄρην. ὃς στυγερῶν—ὁ ἀνὴρ om. E.

[x] Ὁ δὲ Πόπλιος εἰσελθ.] Ex Polybii lib. X. c. 15. KUST.

[y] τὴν πόλιν] τὴν om. B.E.M.

[z] ὠφελείας] ὠφελείαν A.

[a] ὧδε νέμοις] Anthol. Pal. VI. 187.

[b] Ξενοφῶν] Anab. IV. 1, 23. ubi ἔλεγεν, κατεσφάγη.

[c] Φησὶ δὲ τῶν δραμάτων] Quam vere et fideliter hæc in commentarios suos retulerit Suidas, docti viderint. Addo tamen septimam Ophelionis fabulam, ΙΑΛΕΜΟΝ, cujus meminit Athenæus, lib. III. p. 106. Καὶ Ὠφελίων ἐν Ἰαλέμῳ· Ὠρχοῦντο δ᾽, ὡς καρῖδες ἀνθράκων ἐπὶ Πυθῶσι κυρταί. Recte autem Suidas, ΚΑΛΛΑΙΣΧΡΟΝ. *Callæschrus* est nomen viri. Fabulam istam laudat Athenæus, lib. III. p. 106. Deinde lego, Σατύρους, Μούσας, ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΝ, *the Hermit*. Quo titulo fabulam scripsit Phrynichus, comicus. Suidas: Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικός. Δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· ΜΟΝΟΤΡΟΠΟΣ, Μοῦσαι, Σάτυροι. TOUP.

[d] εἰλυδότα] εἰλυδότα A.

Ὦ ἘΦΗΜΕΡΕ: Ὦ ἄνθρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 223.

[e] λέγοντα Ἀριστοφάνης] λέγοντα A. ponit post Σωκράτην.

[f] πρὸς Στρεψιάδην ἤγουν om. A.B. προσάγει M. pro παρεισάγει.

[g] ὑπερηφανῶν] Scholiastes Aristophanis rectius, ὑπερφρονῶν. KUST.

[h] τὴν περὶ τοῦ παρὰ Πινδάρῳ] παρὰ τοῦ Πινδάρου A.E. sed περὶ τοῦ suprasc. in E.

[i] τῷ Ὀλύμπῳ] Schol. Ὀλυμπίῳ. Utrumque vero Suidæ Ὀλύμπῳ et Scholiastæ Ὀλυμπίῳ videtur mendo laborare, et legi debere Ὀλυμπίχῳ: fuit enim Olympichus Pindari discipulus, qui haud dubie intelligendus. Nimirum Pindarus ita induxit Silenum alloquentem Olympichum, qui erat ipsius discipulus: Ὦ τάλας ἐφήμερε. Ceterum simili modo ut refert Plutarchus Cons. Ap. p. 115. Silenus a Mida interrogatus, immo adactus ad dicendum, quidnam foret optimum hominibus, respondit, Δαίμονος ἐπιπόνου καὶ F τύχης χαλεπῆς ἐφήμερον σπέρμα, τί με βιάζεσθε λέγειν, ἃ ὑμῖν ἄρειον μὴ γνῶναι &c. adeo ut videatur Sileno proprium fuisse insignire hominem ἐφημέρου vocabulo. BOS. Male vir doctissimus. Agitur de Olympo tibicine. Vid. Fragm. Pindari CLII. ibique Herman.

[k] βάζεις χρήματά μοι διακ.] Scholiastes Aristophanis, βαδίζεις χρήματά μοι διακομπέων. KUST.

[l] ὑπερηφανοῦντος] Rectius, ὑπερφρονοῦντος. KUST.

[m] παρεισάγει] ἐποίησεν A.B. Schol. Statim delevi Ὤφθις: G Ὄνομα πόλεως. ὈΦΘΙΣ δὲ ο' μικρὸν, καὶ δίφθογγον, cum A.B.E.

[n] Ὠφθαλμισμένους ἄνθραξι καὶ ἠλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 529. sed ubi pro ὠφθαλμισμένους rectius legitur ἠσφαλισμένους. Confer etiam Nostrum supra v. Ἤλεκτρα. KUST. Locus elegantissimus. Notandum autem verbum ὀφθαλμίζειν, quod rarissimum est. Latinis *oculare*, sive, *inoculare*. Apuleius Metam. VI. *Bullis te multis aureis* inoculatum, *veluti stellis sidereis relucentem, quotidie saginabo*. Confer Casaubon. ad Aristophanis Equites. Nam Kusterus hic egregie hallucinatus est, et nubem H pro Junone amplexus est. TOUP.

[o] Ἄπαγ᾽ ἐς] Aristophanis Equit. 1148. TOUP.

[p] ἘΜΟΙΣΙΝ ἭΚΕΣ] ἐμοῖς ἧκε A.

ὬΙΧΕΤΟ ἈΠΙΩΝ] Deest gl. A.

[q] ἀπεχώρησε] ἀνεχώρησε B.

[r] ὮΧΟΣ, φιλόσοφος π.] Hæc sumpta sunt ex Laërtii Proœmio. KUST.

[r]Ὤχας τὸν Ἄπιν ἀποκτείνας, ἐβούλετο αὐτὸν τοῖς μαγείροις A παραβαλεῖν, ἵνα αὐτὸν κρεουργήσωσι καὶ παρασκευάσωσιν ἐπὶ δεῖπνον.

[s]Ὤιχου, καταλιποῦσ' ὡσπερεὶ προκείμενον,
Μόνον οὐ [s]στεφανώσασ', οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον:

Εἰώθασι γὰρ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τοῦτο ποιεῖν.

[[s]Ὤχρωμα:]

Ὠχραίνεται:

Ὠχριῶσα: Οὐ παρὰ τὸ [t]φοβουμένη τὸ ὠχριῶσα, B ἀλλ' ἴσον τῷ ἀσθενοῦσα. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νοσούντων. Οὕτω γὰρ εἶπεν

Ἡ πόλις ὠχριῶσα, καὶ φόβῳ καθημένη.

Ὦχρος: Ὠχρίασις. Ἐν Ἐπιγράμμασιν·

[u]Ὡς εἶδον Μελίτην, ὦχρός μ' ἔλεν.

Ὤψ: Ὠπός. Τὸ πρόσωπον. Διὰ τοῦ ω μεγάλου. [[x]Ὄψ δὲ, ὀπὸς, ἡ φωνὴ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.] C

Ὦψα: Ἀντὶ τοῦ εἶδον.

Ὠψίκασιν: Ἐβράδυναν. [[y]Ὀψίζω γὰρ, τὸ θέμα.]

Ὠψίσθη: Ὀψὲ καὶ βραδέως [z]ἦλθε, νυκτὶ κατεσχέθη.

[a]Ὁ δὲ ὠψίσθη ποτὲ ἄκων, καὶ κατέμεινεν ἐν τῷ Πειραιεῖ.

[b]Αἰλιανός φησιν ἐν τῷ Περὶ θείων ἐναργειῶν.

Ὠψοπόνος: Ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀσχολούμενος· ὁ D μάγειρος.

[c]Ὠψοπόνος Σπινθὴρ Ἑρμῇ τάδε σύμβολα τέχνης
θῆκατο, δουλοσύνας ἄχθος ἀπωσάμενος.

Ὠψωνηκότες: Ὀψωνήσαντες.

Π Α.

Παγανοί: Ἀστράτευτοι.

Συνέθεσο δὲ γύναιά τε, καὶ οἱ ἐν [d]στρατείᾳ, καὶ παγανοί.

Παγάς: Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Ἐπίνειόν ἐστι [e]Φεραίων.

Πάγας: Δίκτυα, παγίδας.

[ee]Καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου, [f]τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν, καὶ [g]ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ἃς ἄλλοις [h]ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.

[i]Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

C Παγασαί: Πόλις.

Παγασιτικὸς κόλπος:

Πάγγαιον: Ὄνομα [k]ὄρους.

Παγῆναι: Πηγῆναι.

Παγκάλης: Πάνυ καλῆς. [l]Πάγκαλος δέ.

Παγκρατιασταῖς: Ἀθληταῖς, [m]πύκταις, τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν.

Παγκράτιον: Πυγμὴ, [n]ἀγὼν, ἄθλησις.

D Παγκράτιος, σοφιστής. Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

---

[r] Ὤχας τὸν Ἄπιν] Vid. Λαβαῖς. HEMST. Conf. Ælian. N. A. X. 28. Deest hic articulus A.

[s] ὨΙΧΟΥ ΚΑΤΑΛ.] Aristoph. Eccles. 533.

[s] ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΣ'] στεφανώσουσ' B.E.M.

[s] ὨΧΡΩΜΑ] Ὤχρωμα E. deest v. A.B.

ὨΧΡΙΩΣΑ: Οὐ παρὰ τ.] Aristoph. Pac. 641. Ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἀν φόβῳ καθημένη. KUST.

[t] φοβουμένη] φοβούμ. A.

[u] Ὡς εἶδον] Anthol. Pal. V. 242.

[x] ὌΨ] hæc om. A.

[y] ὈΨΙΖΩ] Et hæc om. A.

[z] ἦλθε] ἧκε B.

[a] Ὁ δὲ ὠψίσθη π.] Fragmentum hoc Æliani de Diopithe intelligendum est, ut discimus ex ipso Suida supra v. Γοργὼν, et v. Διοπείθης. KUST.

[b] Αἰλιανὸς] Seqq. om. A.

[c] Ὠψοπόνος Σπ.] Anthol. Pal. VI. 306.

ΠΑΓΑΝΟΙ] Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[d] στρατείᾳ] στρατίᾳ C.

ΠΑΓΑΣ] Imo Παγασαί. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas. KUST. Παγασαὶ Photius.

[e] Φεραίων] Φεραῖον A.B.C.M.

[ee] Καὶ τοῦτο δήπου] Depromptum est hoc fragmentum G ex Æliano, opinor, cujus libros De providentia sæpius laudat Suidas. TOUP.

[f] τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπ.] De hoc proverbio vide nos supra ad v. Οὐχ ὑπ' ἄλλων. KUST.

[g] ἐνσχεθεὶς] ἐνσχεσθεὶς C.

[h] ὑφῆκε] Gatakerus in Adversar. Posthum. cap. 12. p. 539. legendum censet, ὕφηνε, i. e. *contexuit*, ad quam emendationem confirmandam adducit illud Theodoreti Dialog. cap. 24. ἑάλως, οἷς ὕφηνας, ἄρκυσι. *Captus es eis, quos ipse contexueras, retibus.* Sane τὸ ὕφηνε melius loco H huic quadrare mihi videtur, quam ὑφῆκε, et ideo emendationem viri doctissimi probo. KUST. Fallitur uterque. Neque enim hic agitur de eo qui texerit, sed de eo qui tetenderit. Notum proverbium: *Rete non tenditur accipitri, neque milvio.* Verbum autem ὑφεῖναι solenne est in hoc negotio. Auctor ἀνώνυμος apud Suidam v. Ποδάγρα. Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὙΦΗΚΕΝ ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις. Ceterum hic locus, quod utrumque virum doctissimum fefellit, ita totidem verbis legitur apud Scholiastam ad Æschyl. Agamemn. 831. ex quo deprompsit Suidas. E Athenæus XI. 12. p. 494. Καὶ ταῦτα οὐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς σαυτοῦ πτεροῖς, κατὰ τὸν θαυμάσιον Αἰσχύλον, ἁλίσκῃ, ἀπροσδιονύσους λύσεις πραγματευόμενος. Ad quem locum vide Dalechampium. Ita Aristoph. Av. 808. Ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον· Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς. Ubi Schol. Ἐκεῖνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν· Ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος· Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν, Εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος· Τάδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς Ἁλισκόμεσθα. Huc respexit Heliodorus Æthiopic. lib. II. p. 120. Ἀλλὰ τὸ F χαλεπώτατον, ΤΟΙΣ ἘΜΟΙΣ, τὸ τοῦ λόγου, κατ' ἐμοῦ κέχρηται ΠΤΕΡΟΙΣ. TOUP.

[i] Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακ.] Secundum Eustath. ad Il. ζ. p. 522. sententiæ hujus auctor fuit Hesiodus: post quem eadem usum fuisse dicit Callimachum. Ait enim: Τὸ δὲ, οἷ τ' αὐτῷ, ἀρχὴ γέγονε γνωμικοῦ, πρῶτα μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα δὲ Καλλιμάχῳ, τοῦ εἰπόντος, ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἥπατι τεύχει. Sed versus iste non tam est Hesiodi, quam expressus ex Ἔργων 265. Οἷ τ' αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων. Hunc enim locum in animo habuisse G puto scriptores, qui sententiæ ante dictæ auctorem faciunt Hesiodum. Ceterum, versu a Suida hic citato usus est Lucilius Anthol. lib. II. c. 25. eundemque absque auctoris nomine citat Ælianus Var. Hist. lib. VIII. c. 9. (ad quem locum vide Perizonium) et Pausan. lib. II. c. 9. KUST.

ΠΑΓΑΣΑΙ om. C.

[k] ὄρους] ὀρέων C.

[l] ΠΑΓΚΑΛΟΣ δὲ om. A.C. Phot. Ante h. gl. Παγίδι: H edd. vett. Πηγίδι B.E. sine exp.

[m] πύκταις, τοῖς χ.] πύκταις· οἱ ταῖς χ. legit P. Faber Agon. III. 21. p. 603. ita exigente, inquit, loci sententia. Non animadvertebat vir egregius πυκτομαχοῦσι dativum esse pluralem. HEMST. ταῖς χερσὶ B.E.C. Ceterum hæc om. Photius.

[n] ἀγὼν, πάλη] πάλη om. A.C. Phot.

Παγκράτιος: Τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικὰ, καθ' A ἑκάστην [o]τροπήν. [p]Ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος.

Πάγκοινος λίμνη: Ἡ τοῦ ᾅδου.

> [q]Ἀλλ' οὔτοι [r]τόν γ' ἐξ ἀΐδα
> [s]παγκοίνου λίμνας ἀν-
> στάσεις, οὔτε γόοις, οὔτε λιταῖσιν.

Παγκοίνου, εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. Ὁ δὲ νοῦς· Οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς θεοὺς, B τοῦτον ἀναστήσεις. Ὁμηρικῶς·

> [t]Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Καὶ Αἰσχύλος·

> Μόνος [u]θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
> [x]Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον εὐτειχῆ: Ἐν ὄρει [y]τετειχισμένον.

Πάγοι: Αἱ ἐξοχαὶ τῶν [z]ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν.

> [a]Αἴλια, καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
> πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς.

Παγχενῖτις: Ὄνομα χώρας.

Πάγχυ: Παντελῶς.

Πάδος: Ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθας: [b]Πάθη, ξυμφοράς.

Ὁ [illegible] ἐπῆγε τήν τε ἀποστέρησιν [c]τῶν χρημάτων, καὶ τὴν D καταδίκην, καὶ μέντοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας.

Πάθας θηλυκῶς. [d]Σοφοκλῆς·

> Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω [e]λέγειν πάθας.

Πάθαι: Αἱ συμφοραί. Οἰδίπους·

> [f]Στέργειν γὰρ αἱ πάθαι [g]με, χὠ χρόνος ξυνὼν
> [h]μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον, τρίτον.

Στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς [i]ἐποίησε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

Πάθη: Ἡ κάκωσις.

Ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην [k]ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον.

Καὶ αὖθις·

[l]Καὶ ἄλλας μυρίας [m]εἴποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Πάθη: Θηλυκὸν, τὸ πάθος.

Οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Πάθη δύο: Πόνος, καὶ ἡδονή. Καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, [n]λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. Καὶ ἡ C μὲν ἡδονὴ, εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις· ὁ [illegible] πόνος, ἀποκρουστικός.

Παθηζίτης: Ὄνομα κύριον.

Πάθος λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων. Μεταφορά· ὡς τιθηνὸς ἡ γῆ. Κατάχρησις ἐντεῦθεν, καὶ ἡ ἀσάφεια.

Πάθος: Ὅτι [o]τὸ τοῦ [p]πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται· ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον, ἢ εἰς τελείωσιν. Λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον [q]ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον, [r]λέγεται δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ [s]τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς [t]ἐνέργειαν ἄγεσθαι.

Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς

---

[o] τροπὴν] Leg. τροφήν. Pancratius s. Pancrates Arcas E versibus heroicis scripsit ἁλιευτικὰ, Athen. I. 13. ἔργα θαλάσσια VII. 283. vocat. REINES.

[p] Ἤκμαζεν] ἤκμαζον B.E.

ΠΑΓΚΟΙΝΟΣ: Ἡ ΛΙΜΝΗ] ἡ om. A.E.C.

[q] Ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδ.] Sophocl. Electr. 138. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. ἀΐδαο M. et mox λίμνης.

[r] τόν γ'] γ' om. E. Mox ἀνστάσεις A.C. ἀνστήσεις E.M. pro ἀναστάσεις. Sed C. in marg. ἀναστήσεις. Deinde γόοις —λιταῖσιν A.B.E.C.M. non γόοισιν—λιταῖς.

[s] παγκοίνου] παγκοίνας C.

[t] Οὐ γάρ τις πρ.] Est versus Homericus Il. ω'. 524. KUST. οὐ γάρ τι C.

[u] θεῶν γὰρ] θεῶν γε A.B.E.C.M.

[x] Οὐ δέχεται] μόνος οὐ δέχεται Schol. Hunc locum a præcedente sejungi debere intellexit Kusterus, qui in versione, *Et alius de morte inquit, Nemini gratiam aliquam ab ea sperare licet.* Ante quem Portus, *De eadem morte alius quidam dicit, Non admittit dulcis partem spei.*

ΠΑΓΟΝ ΕΥΤΕΙΧΗ] Euripid. Androm. 1010. Ὦ Φοῖβ' ὁ G πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ Εὐτειχῆ πάγον.

[y] τετειχισμένον] τετειχισμένῳ A.C. Photius.

ΠΑΓΟΙ: Αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρ.] Hinc Athenis Ἄρειος πάγος dicebatur collis, vel rupes Martis; et in Elide Κρόνιος πάγος, rupes Saturnia, cujus meminit Pindarus Olymp. Od. X. Vulgus interpretum Latinorum τὸ πάγος plerumque reddit *pagus*, vel *vicus*: omnino male. Aliud enim prorsus significat πάγος apud Græcos, et *pagus* apud Latinos; nec voces illæ quicquam commune habent, præter H sonum. Vide Holstenium ad Stephanum v. Ἄρειος πάγος. KUST. Odyss. ι'. 405. Bibl. Coisl. p. 462. TOUP.

[z] ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν] πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν C.

[a] Αἴλια, καὶ Νυμφῶν ἱερ.] Anthol. Pal. VI. 334.

ΠΑΓΧΥ] Πάγχυ βαιὸς, ὁ παντελῶς μικρὸς A. in marg.

[b] Πάθη] πάθος E.

[c] τῶν] τὴν C.

[d] Σοφοκλῆς] Aj. 295. ut Portus monuit. Sed ibi hodie sic legitur, Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν τύχας. KUST. Sed Suidæ lectio suavior est atque elegantior: quam et recte repræsentant libri veteres. Est autem πάθη vox Sophoclea. Sophocl. Œdip. Col. 7. Στέργειν μὲν αἱ ΠΑΘΑΙ με χὠ χρόνος ξυνὼν Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον τρίτον. TOUP.

[e] φράζειν] λέγειν A.B.C. φράζειν probat Porsonus in Append. ad Toupium, aliter proculdubio facturus, si co- F dicum scripturam novisset.

[f] Στέργειν γὰρ αἱ π.] Sophocl. Œdip. 7.

[illegible] με χὼ] μ' ὁ A.

[h] μακρὸς] μακρῶς A.

[i] ἐποίησε] πεποίηκε Schol. Delevi ἐποίησε post συμφορῶν cum A.C. Mox ἀνδρίας A.

[k] ὁρῶντα] ὁρῶνται C.

[l] Καὶ ἄλλας μυρίας] Æliano tribuit Vulckenærius.

[m] εἴποιμι ἂν] ἂν εἴποιμι C.

ΠΑΘΗ ΔΥΟ: Πόνος καὶ ἡδονή. Καὶ ἡ μὲν ἡδ.] Hæc sunt verba Laërtii in Aristippo, segm. 86. KUST. Habet etiam Schol. Ven. B. [illegible] Il. λ'. 404.

[n] λεία κ.—ἡδονὴ om. C.

ΠΑΘΟΣ: ὍΤΙ] Hæc leguntur in Schol. Ven. B. ad Il. λ'. 404.

[o] τὸ τοῦ πάθους] τὸ πάθος C.

[p] πάθους] παθεῖν Schol. ubi mox ἄγειν.

[q] ὑπὸ] ἀπὸ A.C. Schol. Mox ὡς om. C.

[r] λέγεται δὲ] [illegible] om. A.E.M. Schol. λέγεται γὰρ C.

[s] τελειοῦσθαι] τελεῖσθαι C.

[t] ἐνέργειαν] δύναμιν E. suprasc. ἐνέργειαν.

ὍΤΙ ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβ.—τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν] Hæc sunt verba Philoponi in lib. I. Aristotelis de Anima, E. 4. a. Vide etiam Nostrum infra v. Διάθεσις, ubi hic ipse locus auctior legitur. KUST.

τὴν ψυχὴν, (ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ, καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται,) ὅτι [u]καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα [x]τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ· ὅπερ οὐκ ἂν [y]ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν, οὕτως [z]ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν.

Περὶ παθῶν: Ὅτι [a]τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια, καὶ τὸ [b]φωνητικὸν μόριον, καὶ τὸ διανοητικόν· [c]ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια. Ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίγνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. Ἔστι δὲ [d]αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. [e]Τῶν δὲ παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. Δοκεῖ [f]δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. Ἥ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι· καὶ ἡ μέθη δὲ, καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. Καὶ τὴν μὲν [g]λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον. Εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, [h]ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις. [i]Ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι· φθόνον δὲ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς· ζῆλον δὲ, λύπην [k]ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει· ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν· ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν, καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν· ἀνίαν, λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν, ἢ ἐπιτεινομένην· [l]ὀδύνην, λύπην ἐπίπονον· σύγχυσιν, λύπην ἄλογον, [m]ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν.

Ὅτι [n]ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. Ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει, τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι· οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. Ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστίν. Εἰ δὲ [o]πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, [p]εἴη ἂν [q]πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. Εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος, (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος,) [r]οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. Οὐδὲ [s]γὰρ γλυκύτητος τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης [t]ἡ ψυχή.

Πλάθωμεν: Αὐθυπότακτον.

Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας, καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περὶ Ἀττικῆς συνηθείας, τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ, βιβλία γ'· ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον· Περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου, Περὶ Ἀττικισμοῦ, καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκορος: Ὄνομα κύριον.

[u]Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν [uu]Πακόρου καὶ τῆς ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πακτοῦν: Κλείειν, ἀσφαλίζεσθαι.

[x]Μοχλοῖσι τὰ προπύλαια πακτοῦν.

[y]Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Πακτωλός: Ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτυηνή: Ὄνομα πόλεως. [Καὶ Πακτυνή.]

Παλλάδιον: Τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, [z]φυλάττειν τὴν βασιλείαν [a]τῆς Τροίας· ἐδόθη δὲ Τρωῒ τῷ βασιλεῖ, κτίζοντι τὴν πόλιν, [b]ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ· διὸ

[u] καὶ ἐμποδίζει] ὅτι καὶ ἐμπ. A.C. Schol.

[x] τοίως ἢ τοίως] τοιῶσδε ἢ τοιῶσδε Schol. τοιῶς ἢ τοιῶς A.C.

[y] ἐγένετο] ἐγίνετο E.

[z] ὡς τῆς κοιλίας] ὥστε κοιλ. Schol.

[a] τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητ.—κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν] Hæc omnia sunt verba Laertii lib. VII. segm. 110. ubi vide Menagium. KUST. Seqq. om. C.

[b] φωνητικὸν] φαντασματικὸν Schol.

[c] ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια] Post hæc verba ex Laërtio adde, καὶ τὸ γεννητικόν. KUST.

[d] αὐτὸ τὸ] τὸ αὐτὸ A.E. Mox ἡ ὁρμὴ B.E.

[e] Τῶν δὲ παθῶν τὰ] τῶν παθῶν τῶν A. Schol. δὲ om. E.M.

[f] δὲ τὰ] δὲ καὶ τὰ A. Mox κρίσις M.

[g] λύπην om. A.B.E.M. Schol. Mox ζῆλος τυπία M.

[h] ἀνία] ἄνοια A.B.M. Schol. εὔνοια E. Et similiter infra.

[i] Ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξ.] Supple ex Laërtio, ἔλεον μὲν εἶναι λύπην, ὡς ἐπὶ &c. KUST. ἔλεος Schol.

[k] ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει] Locus hic pessime mutilatus est, qui ex Laërtio sic suppleri debet: Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. Ζηλοτυπίαν δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ἃ καὶ αὐτὸς ἔχει. Vide ad eum locum interpretes. KUST.

[l] ὀδύνην] Vox hæc ex prioribus editt. excidit, quam ex mss. Paris. et Laërtio revocavi. KUST.

[m] ἀποκλείουσαν] Laërtius habet ἀποκωλύουσαν. KUST.

[n] Ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. Ὅτι δὲ πάθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrodisiensis in Topicorum lib. IV. p. 177. 178. KUST.

[o] πάθους αἰτία] Scribendum est ex Aphrodisiensi, παθοῦσα. KUST. πάθος A.

[p] εἴη ἂν] ἂν om. A.

[q] πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας] Imo, πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία, ut recte habet Alexander Aphrod. loco laudato. KUST.

[r] οὐδ'] οὐκ A.

[s] γὰρ om. A.

[t] ἡ ψυχὴ] ἡ om. A.B.E. Schol. Tum ψυχῆς E. Habet A. in marg. Λέγεται περὶ τούτου καὶ ἐν τῷ ἀθάνατος· ἀλλ' ἐνταῦθα πλατύτερον.

ΠΑΚΑΤΟΣ, ὁ Μινούκιος] Vide nos supra ad v. Εἰρηναῖος, ubi eadem leguntur. KUST. Mox καὶ προσῳδίας M.

[u] Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Ἀντίρροπον. KUST.

[uu] Πακόρου] Πακώρου C. ubi mox ἀπωλείας.

[x] Μοχλοῖσι γὰρ] γὰρ om. A.E.

[y] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Ver. 264. Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κλήθροισιν Τὰ προπύλαια πακτοῦν. KUST. Λυσιστράτῃ C.

ΠΑΚΤΥΚΝΗ] Legerem Πακτυηνή. VALCK. Πακτυηνὴ M. Mox καὶ Πακτύνη om. A.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ: Τοῦτο ἦν ζώδιον μικρὸν ξύλ.] Eadem de Palladio narrant Cedrenus, p. 130. 131. Joannes Malalas, p. 137. 138. et Joannes Antiochenus apud Tzetzem in commentario ad Lycophronem, quos confer. KUST. Vid. Natal. Com. Mythol. IV. 5. p. 306. et Dresemium ad Josephi Iscani de B. Troj. I. v. 536. Abarin Scytham id ex ossibus Pelopis fabrefecisse et Trojanis venditasse est ap. Jul. Firmic. de Err. Prof. Relig. c. 16. uti eum Scaliger corrigit; sed legendum, Barbarus Scytha. REINES. Eadem habet Schol. Ven. B. ad Il. ζ. 311. De Palladiis diversis exstat scholion doctum in Aristid. t. III. p. 320. ed. Dindorf.

[z] φυλάττειν] φυλάττον C.

[a] τῆς Τροίας] τὴν Τρ. B.

[b] ὑπὸ Ἀσίου] Sic et Tzetzes ad Lycophr. 355. ex Johanne Antiocheno, unde colligo etiam Suidam inde habere, non nominato auctore, ut solet. REINES.

A δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον Ἤπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. Οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ Παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωῒ βασιλεύοντι Φρυγῶν. Τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς, τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικὸς, ἱερείας τυγχανούσης, καὶ φυλαττούσης αὐτό· ἦσαν γὰρ ἀπὸ χρησμοῦ [c]καὶ Ἀντήνορος μαθόντες, B ὅτι ἕως οὗ [d]μένει τὸ Παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. [e]Πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. [f]Πολλῶν τοίνυν μεταξὺ [g]λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας Διομήδει, μέχρις C ἂν γένηται πρωΐ. Καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. Ὑπενόουν δὲ [h]δολοφονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα. Καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν.

Παλλάδιος, Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. Γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν, Διαλέξεις, Λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακὸν, Πανηγυρικὸν, Δικανικόν.

D Παλλαδίων χρυσουμένων: Ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων [i]οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῇ Ἀθηνᾷ καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλάθαι: Μᾶζαι σύκων. Καὶ [k]παλασίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. [l]Παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης.

A Παλάθαι: [m]Καὶ τὰ ἐκ [n]τρυγὸς πλάσματα· ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

Παλλακή: [o]Παλλακὶς δέ.

Παλάμαι: Αἱ τέχναι, [p]χεῖρες.

> Ὦ παλάμαι θνητῶν,
> ὦ δύστηνα γένη βροτῶν,
> οἷσι μὴ μέτριος αἰών.
> Οὗτος,

B καὶ ἑξῆς.

Παλαμᾶσθαι: [q]Τεχνάζεσθαι. Καὶ παλαμάσθω.

> [r]Πρὸς ταῦθ' ὅ τι χρὴ καὶ παλαμάσθω,
> καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω·
> τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον
> ξύμμαχον ἔσται,
> κοὐ [s]μήποθ' ἁλῶ κακὰ πράσσων.

Καὶ αὖθις·

> Ὀκνῶ παλαμᾶται.

C Ἀντὶ τοῦ, τεχνάζεται. Καὶ ἀπάλαμνος [t]παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

Παλάμη: [u]Τέχνη. [x]Ἡρόδοτος·

> Ἔλεγέ σφιν, ὡς [y]δοκέοι ἔχειν [τινὰ] παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τὸν βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς ἀρίστους.

[[z]Παλάμῃ οὖν, τῇ ἀρχῇ.]

Παλαμήδειος λόγος: [[a]Ὁ τοῦ Παλαμήδου.]

D Παλαμήδης, Ἐλεατικὸς, γραμματικός. [b]Κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν, Ὀνοματολόγον, Ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης, Ναυπλίου καὶ [c]Κλιμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. Ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. Ἔσχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν, [d]καὶ εὑρετὴς γέγονε τοῦ Z

E

[c] καὶ ἀπὸ χρησμοῦ] ἀπὸ χρησμοῦ καὶ A.C.

[d] μένει] μένῃ A. et C. pr.

[e] Πολλὴ] πολλὰ B.

[f] Πολλῶν] τούτων C. ubi om. μεταξὺ λόγων.

[g] λόγων om. A. Tum γινομένης A. πολλῆς τοίνυν μ. κινηθείσης Schol.

[h] δολοφονεῦσαι] δόλῳ φονεῦσαι A.C. Schol.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΣ—σοφιστής habet A. in marg. qui rell. om.

ΠΑΛΛΑΔΙΩΝ ΧΡΥΣΟΥΜΕΝΩΝ: Ἐν ταῖς πρ.] Aristophanes Acharn. 546. Μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσουμένων. Scholiasta ad illum locum: Παλλάδια ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Hinc Suidas sua descripsit. KUST. F

[i] οἱ Ἀθην.] οἱ om. A.

[k] ΠΑΛΑΘΙΩΝ: Τῶν πεπατημ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 573. sed apud quem pro παλαθίων legitur παλλασίων; minus recte, ut puto. KUST. παλασίων A.C.

[l] ΠΑΛΑΘΑΙ] Scribe παλάθη, ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. KUST. Mox καὶ om. C.

ΠΑΛΑΘΑΙ: Καὶ] ἢ A. ita ut præcedenti gl. adhæreat. Sumpta sunt seqq. ex Gloss. Herodot. IV. 23. Conf. Hemsterhus. ad Schol. Luciani Vit. Auct. c. 19.

[m] Καὶ τὰ] καὶ om. C.

[n] τρυγὸς] An potius τυροῦ? Τὸ τρυγὸς enim suspectum mihi est. KUST. Ego nihil mutandum affirmo: satis sana est vox τρυγὸς, quæ pro *amurca* hic sumitur, adeo ut τὰ ἐκ τρυγὸς πλάσματα sint *massæ ex amurca*. Suid. in τρασιά . . ἀπὸ δὲ στεμφύλων ἡ τρὺξ, *ex olearum retrimentis fiunt fraces*. BOS. H

[o] Καὶ ΠΑΛΛΑΚΙΣ] καὶ om. A.E.C.

[p] αἱ χεῖρες] αἱ om. A.B.C. Seq. locus Sophoclis est Philoct. 177. In fine καὶ ἑξῆς om. A. οἷσι μ. μ. ὁ αἰὼν οὗτος C.

ΠΑΛΑΜΑΣΘΑΙ] Vid. Ἀνόφημον. HEMST.

[q] Τεχνάζεσθαι] τεχνᾶσθαι B.E.

[r] Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλ.] Sunt verba Aristophanis Acharnens. 659. ubi tamen quædam aliter leguntur. KUST. πρὸς—παλαμάσθω om. C.

[s] μήποθ'] μήθ' B.E.

[t] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ε'. 597. sed ubi legitur ἀπάλαμνος. KUST. ἀπάλαμνος A.C. non ἀπάλαμος.

[u] Ἡ τέχνη] ἡ om. A.C.

[x] Ἡρόδοτος] Lib. VIII. 19.

[y] δοκέοι] δοκέει E. Tum τινα om. A.B.E. τινα παλάμην om. C. Mox ἐλπίζει A.C. ἐλπίζεν E.

[z] ΠΑΛΑΜΗΙ, τῇ ἀρχῇ] Hæc leguntur etiam paulo inferius post v. Παλατῖνοι. Sed tam illic, quam hic pro ἀρχῇ scribendum esse τέχνῃ, vel μηχανῇ, nemo, ut puto, ambiget. KUST. Desunt hæc A. h. l. Posteriore loco tamen habet in marg.

[a] Ὁ τοῦ Παλαμήδου om. A. ὁ tantum om. C.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ Ἐλεάτης] *Quem Palamedem Plato appellat, Alcidamas Eleates*, Quintil. Inst. Rhet. III. G 1. cf. Etymol. M. in Ἁρμάτειον μέλος, ubi laudatur ὁ τὴν κωμικὴν λέξιν συναγαγὼν, et Athen. IX. 397. eum ὀνοματολόγον vocat. REINES. cf. Schweighæuser. ad Athen. T. I. p. 24. MULLER. Ἐλεατικὸς A.B.E.M. cum Athenæo IX. p. 397 A.

[b] Κωμικὴν καὶ τραγ. λέξιν] Hoc opus signat Etymologus v. Ἁρμάτειον μέλος, ubi ait, ὥς φησι Παλαμήδης ἱστορικὸς, ὁ τὴν Κωμικὴν λέξιν συναγαγών. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 98.

[c] Κλιμένης] Κλυμένης B. Λιμένης E. Mox ἦν δὲ οὗτος om. A. ibidem om. ἔσχε δὲ—ποιητικὴν καί.

[d] καὶ εὑρετὴς γέγ.] Locus hic occasionem mihi præbet emendandi Hesychii v. Εὔβουις, ubi sic legitur: Εὔβουις, ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἢ ἐπίφθονος. Rescribe, Εὔβουλος, ὁ Παλ. ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ ἐπίφθονος. Palamedem enim et multa invenisse, et cum invidia conflictatum fuisse,

στοιχείου, [e]καὶ τοῦ Π, καὶ τοῦ Φ, καὶ τοῦ Χ, ψήφων τε, [f]καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων, καὶ μέτρων, καὶ σταθμῶν. Τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ [g]βασκανίαν. [h]Ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, [i]καὶ μηδεμίαν τοῦ [k]ἀνδρὸς τούτου μνήμην ποιήσασθαι.

Ὅτι ἠφανίσθη τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ [l]Ὁμήρου. Ἅπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ [m]φθόνος· ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ
B βίῳ, ἢ παρεισδὺς, μή μου περιέσοιτο· [n]ἐρρώσθω δὲ, καὶ ἀπίστω. "[o]Ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν;" καὶ "οἶα δέδορκα τῷ [p]μακρῷ χρόνῳ." "[q]Ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκιος."

Ὄμμα [r]βάλλει δὲ
μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη·

φησί τις τῶν παλαιῶν.

C Παλαμήδης:

[s]Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον
ἐκ τοῦ [t]Παλαμήδους· ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
ῥίψω γράφων.

[tt]Ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ [u]τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις, καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι Ναυπλίῳ περιπεσεῖν.

Πόθεν οὖν γ' ἔκοιντό μοι πλάται; . . .
. . . ταδὶ τἀγάλματα ἀντὶ πλατῶν
γράφων [uu]διαρρίπτοιμι. Βέλτιον πολύ.
Ξύλον [x]γέ τοι καὶ ταῦτα, [y]κἀκεῖν' ἦν ξύλον.

Παλαμναῖος: Φονεὺς, ἢ μιαρός. [z]Παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες, [a]παρὰ τὴν παλάμην. Καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος· καὶ Προστροπαῖος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. [b]Βάβριος·

Οὐχὶ τὸν μῦν [c]εἶπας, ἡ παλαμναία,
δέδοικα μή μου τὴν δορὰν [d]δάκοι φεύγων·
χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.

[e]Ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. Καὶ αὖθις·

[f]Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονες παλαμναῖοί τινες.

[g]Αἰλιανός·

Ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενόν οἱ τὸν λεών, ἐνετολμήσατε κακὸν κακῷ μείζονι [h]ὁ παλαμναῖος

cum alii scriptores, tum etiam Suidas clare hic docet. KUST. Vid. Gregor. Naz. Or. III. Stelit. p. 99. ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ διὰ τοῦτο ἐπίφθονος. Pausan. Corinth. 20.
D et Phoc. 31. cf. infra τάβλα, et Souter Palam. c. 12. et 13. Alcidamas rhetor in declam. adficta Ulyssi contra Palamedem: Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν, ἃ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχείρηκεν, ἐξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπείθων, φάσκων ἐξευρηκέναι τάξεις πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμοὺς, μέτρα, σταθμοὺς, πεττοὺς, κύβους, μουσικὴν, νόμισμα, πυρσούς· καὶ οὐδὲν αἰσχύνεται, ὅταν αὐτίκα ἐλέγχηται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. etc. quæ habet Barth. ad Statii Theb. V. 6. p. 3. Vide etiam Epigr. ἀνέκδοτον de Orpheo, quod litteras invenerit, in
E fine Antholog. Anaxandrides ap. Athen. X. Palamedi et Rhadamanto tribuit, quod immunis esse a symbolæ collatione debeat, qui aliquid ridicule dixerit, invenisse. REINES. καὶ om. C. γέγονε om. A.

[e] καὶ τοῦ Π.] Imo, καὶ τοῦ Θ. Vide Salmasium in notis ad duas Inscript. Veter. p. 223. cui adde Meursium ad Hesych. Miles. p. 179. et seqq. KUST.

[f] καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων] Vide eundem Salmasium ad Flavii Vopisci Proculum, qui de hoc argumento fuse disputat. KUST.

[g] βασκανίαν] Addit A. καὶ ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου, omnibus, quæ sequuntur, omissis.

[h] Ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν—μνήμην ποιήσασθαι] Locum hunc antea mutilum ex 2 mss. Paris. supplevi. In prioribus enim editt. sic legitur, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι; omissis verbis illis, ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην. Leo Allatius in opere de Patria Homeri c. 4. locum hunc, quem mutilum esse animadvertebat, ex ingenio sic supplendum esse censebat, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ποιήσασθαι. Sed auctoritas mstorum conjecturæ huic merito præferenda est. KUST.

[i] καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην π.] Vide Philostratum de Vit. Apoll. lib. III. c. 6. KUST.

[k] ἀνδρὸς τούτου] Accessit τούτου ex C.

[l] Ὁμήρου] τοῦ Ὁμήρου C. qui supra Παλαμήδου.

[m] φθόνος] φόνος C.

[n] ἐρρώσθω] ἐρρέσθω B.E. edd. ante Kuster. ἐρρέσθω C.

[o] Ὅσα γὰρ δέδηγμαι] Aristoph. Ach. init.

[p] μακρῷ] τῷ μακρῷ B.E.C.

[q] Ἀλλ' εἴη μοι βίος πανεπάρκ.] Locus hic corruptus est, quem Bentleius, a me consultus, pro singulari ingenii et judicii sui acumine, ita scribendum et distinguendum esse feliciter conjecit: Εἴη μοι βίοτος πανεπάρκιος· ὄμμα δὲ βάλλει Μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη. Nihil hac emendatione verius est. Confer Anthologiam lib. VII. p. 620. KUST. Cum totus hic locus ex laciniis diversorum scriptorum consarcinatus sit, valde dubito an verba illa ἀλλ' εἴη—πανεπάρκιος cum sequentibus jungi debeant. Vid. Anthol. Pal. V. 22.

[r] βάλλει] βάλοι C. qui mox ἐφ' ἡμετέραις pro ἐφ' ἡμέραις.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ: Οἶδα] Deest hic articulus A.

[s] Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πρότερον ἐκ τοῦ Παλ.] Aristoph. Thesmoph. 776.—Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. Ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας Ῥίψω γράφων. Ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται. Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν;—Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν Γράφων διαρρίπτοιμι; βέλτιον πολύ. Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον. Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. Deinde legendum est, ὥστε μιᾷ γε τὸν Ναύπλιον περιπεσεῖν: ut Portus etiam monuit. Erat autem Nauplius Palamedis pater, et Œax ejusdem frater. KUST.

[t] Παλαμήδους] Παλαμήδου C.

[tt] Ὥσπερ Οἴαξ] Schol. Aristoph. Ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει ἐν τῷ Παλαμήδει Εὐριπίδου. Ὁ γὰρ Οἴαξ ἐγχαράττει πολλαῖς πλάταις τὰ περὶ τὸν Παλαμήδην καὶ ἀφίησιν εἰς θάλασ-
F σαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι τὸν Ναύπλιον προσπεσεῖν.

[u] τὸν Παλαμήδην] Παλαμήδη C.

[uu] διαρρίπτοιμι] διαρίπτοιμι C.

[x] γέ τι] γέ τοι C.

[y] κἀκεῖνο ἦν] κακεῖνον E.

ΠΑΛΑΜΝΑΙΟΣ—μιαρός] Huc usque A. in marg. Reliqua idem ms. omittit. Omnia usque ad ἄγος αὐτοῖς agnoscit Photius.

[z] ΠΑΛΑΜΝΑΙΟΙ γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδρ.] Schol.
G Sophocl. Electr. 587. Παλαμναίῳ. Φονεῖ. Παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος. KUST. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 20. Τῷ Παλαμναίῳ] τῷ φονικῷ δαίμονι. Παλαμναίους γὰρ ἔλεγον τοὺς ὠμοτάτους, καὶ τιμωρητικοὺς δαίμονας.

[a] παρὰ] περὶ C.

[b] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 38.

[c] εἶπας] εἶπεν C. Mox ἡ παλαμναίους M.

[d] δάκοι] δάκη B.C.

[e] Ὁ λέων] Sic recte habent mss. Paris. At in prioribus
H editt. male legitur, ὁ λέγων. KUST.

[f] Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν, ἀλλὰ δ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. Histor. Arcan. c. 12. KUST. Vid. Car. Boyle adv. Bentl. de fab. Æsopi p. 245. TOUP.

[g] Αἰλιανὸς om. C.

[h] ὁ παλαμναῖος] Simocat. p. 113. TOUP. Vid. supra p. 1952 A.

ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. Προστάττει [i] οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δέχα τεμεῖν.

Παλαμωμένων: Χερσὶν ἐργαζομένων.

[k] Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Παλαμῶν: Τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

Παλλάντιον:

Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον.

Τὸν βασιλικὸν οἶκον.

Παλλάς: Παρθένος μεγάλη. [l] Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

Παλατῖνοι: Εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. Προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον· ὧν [m] μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τῶν ὑπ' αὐτοῦ [n] ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

Παλάμῃ: [o] Τῇ ἀρχῇ.

Πάλαι: Ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

Παλαιγενές: Πρεσβῦτα. [p] Ἀριστοφάνης·

Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.

Οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον. Τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. Ἀντὶ τοῦ, ἀνόητε. Καὶ Εὐριπίδης·

Ἀρχαῖον εἴρηκας.

Ἀντὶ τοῦ, εὔηθες.

Εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι.

[[q] Ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ὠριγένης.]

Παλαιόν: Οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιὸν ἐπὶ ἀργυρίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. Οὕτως Λυσίας ἐν τῷ πρὸς [r] Ἀλκίβιον·

Καίτοι, εἰ ἀποδεδώκει τῷ Κτησικλεῖ [s] ν' παλαιὰς, ὥσπερ αὐτὸς φησι.

Παλαιόν: Τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου· ὡς [t] παρ' Ὁμήρῳ·

Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊος ἐσσὶ παλαιός.

Καὶ τὸ διερρυηκός. Ὡς τὸ,

[u] Πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, [x] νέαι ἠδὲ παλαιαί.

Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος: Ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαιᾷ: Δοτικῇ.

Παλαίπολις: Ὄνομα τόπου.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι: Ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Παλαίσμασιν: Ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. Καὶ [y] Ἀριστοφάνης·

Φρυνίχου παλαίσμασιν.

Στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν [z] Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. Τινὲς δὲ τοῦτον [a] κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς [b] χοροὺς εἰσῆγε, καὶ παλαίοντας. Ἐγένετο δὲ στρατηγὸς, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν, καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαιστάς: Σπιθαμὰς, ἢ ἐν πάλῃ.

Παλαιστηνός: Παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστής: [c] Ἀνταγωνιστής.

---

[i] οὖν] γοῦν C.

ΠΑΛΑΜΩΜΕΝΩΝ—ἐργαζομένων A. in marg. omissis ceteris.

[k] Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων] Hic locus nonnihil auctior legitur infra, v. Πρεσβυγενέστερος. Est autem, ni fallor, ex Menandro historico: quod res et stilus suadet. TOUP.

ΠΑΛΑΜΩΝ] Hæc A. in marg.

ΠΑΛΛΑΝΤΙΟΝ] Παλάντιον ὁ βασιλέως οἶκος A. in marg. nec plura. Qui sequentis glossæ partem tantum usque ad Ἀθηνᾶς habet in marg.

[l] Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς ἀπὸ τοῦ π.] Idem docet Scholiasta Homeri ad Il. α'. 200. KUST.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΙ: Εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλ.] Codinus de Orig. CPol. num. 15. eandem rem iisdem pene verbis docet. Ait enim: Ἐφιλοτιμήσατο δὲ (Κωνσταντῖνος) καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος, παρέχων ἄρτους ἡμερεσίους, ὀνομάσας αὐτοὺς ΠΑΛΑΤΙΝΟΥΣ, τοὺς ἐκ τοῦ Παλατίου χορηγουμένους, οἶνόν τε, καὶ κρέας, καὶ ἔλαιον, καὶ σιτηρέσια τάξας· ὧν καὶ νῦν ἡ πόλις ἀπολαύει, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων καλάμων φέρουσα τὰ γνωρίσματα. Hæc iis, quæ Suidas habet, egregie respondent. Ceterum, de toto hoc loco consulendus est Salmasius ad Flavii Vopisci Aurelianum, qui de panibus Palatinis, sive civicis, et distributionis eorum modo copiose et erudite disserit. KUST. Παλατῖνοι—ὁ μέγας A. in marg. omissis ceteris.

[m] μέχρι τινὸς] Sublata est an. 8. imp. Heraclii illa civicarum annonarum erogatio, Fasti Siculi. Vid. C. Theodos. V. de ann. civ. et pane gradili. Petit. Legg. Att. IV. tit. ult. p. 385. Meurs. Gloss. Gr. Barb. Βουκέλλατον et Παξαμᾶς, et Salmas. ad Vopisc. Aurelian. c. 48. et c. 35. REINES. Conf. Petavium ad Themist. IV. p. 554. ed. 1618.

[n] ῥιφέντων] Adde ex Codino, καλάμων. Καλάμους autem Codinus appellat *tesseras panarias*, ut pluribus docet Salmasius loco laudato. KUST. ῥηθέντων E.

ΠΑΛΑΜΗΙ] Hanc et seq. gl. habet A. in marg.

[o] Τῇ ἀρχῇ] Scribe, μηχανῇ. KUST.

ΠΑΛΑΙΓΕΝΕΣ: Πρεσβύτατον A. in marg. ubi rell. om. Παλαιγενές: πρεσβύτατον, nec plura Photius. Παλαιγενὴς πρεσβύτατον C.

[p] Ἀριστοφάνης] Nub. 357. Vide ibi Scholiastam. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀρχαῖον. KUST.

[q] Ἡ παλαιὰ etc. om. C. Seq. ΠΑΛΑΙΕΥΣ in M.

ΠΑΛΑΙΟΝ] Gl. om. A. Habet Photius, unde dedi τῷ παλαιὸν pro τῷ παλαιῷ. In. C. παλαιον (sic) καὶ παλαιόν.

[r] Ἀλκίβιον] Ἀλκιβιάδιον B.E. qui mox ἀπεδόκει. Ἀλκύβιον C.

[s] ν'] τὰς ν' C. et mox οὕτω pro αὐτὸς.

ΠΑΛΑΙΟΝ: Τὸ πρὸ πολλοῦ χρόνου A. in marg. ubi rell. om. πολλοῦ χρόνου item C. et Schol. Aristoph. Ach. 414. unde gl. πολλῶν χρόνων M.

[t] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ζ'. 215. KUST.

[u] Πολλαὶ ἐν ἀμφ.] Est versus Homericus Odyss. α'. 395. sed ubi genere masculino legitur, Πολλοὶ—νέοι ἠδὲ παλαιοί. KUST. Πάλαι C.M.

[x] νέαι] ἡ μὲν νέαι C.M.

ΠΑΛΑΙΟΣ ἈΦ' ΟΥ ΧΡΟΝΟΣ] Sophocl. Aj. 600. Hanc et duas seqq. gl. om. A.

ΠΑΛΑΙ ΠΟΤ' ἮΣΑΝ ἌΛΚ.] Vide nos supra ad v. Ἦσαν. KUST. Vid. Hemsterh. ad Aristoph. Plut. p. 356.

ΠΑΛΑΙΣΜΑΣΙΝ] Vid. infra Φρυνίχου πάλαισμα, et Ælian. V. H. III. 8. REINES. Παλαίσμασιν: ἀντιστρατηγήμασιν A. in marg. nec plura.

[y] Ἀριστοφάνης] Ran. 701. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[z] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. C.E.

[a] κωμικὸν ποιητὴν] ποιητὴν κωμικὸν C.

[b] χοροὺς] ἀστέρας C.

ΠΑΛΑΙΣΤΑΣ] Psalm. XXXVIII. 6. Ἰδοὺ παλαιστὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου. Quo respexit opinor. TOUP. Hanc gl. A. in marg. ubi om. ἢ ἐν πάλῃ, pro quibus Photius, ἢ ἔμπαλιν.

ΠΑΛΑΙΣΤΗΝΟΣ] Delevi statim cum A. ἐκ τοῦ παλαιστὴ, παλαιστής. ubi rell. in marg.

[c] Ἀνταγωνιστὴς] ἀγωνιστὴς E. Gl. om. A. οὖ om. B.E.C. ante πεῖνος.

[d]Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· [e]ἀλλὰ χαὶ σοφαὶ
γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Παλαιστίνη: Ὄνομα χώρας. Καὶ Παλαιστῖνος, ὁ ἀπὸ [f]Παλαιστίνης.

Πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης.

Παλαίστρα: Τὸ γυμνάσιον.

[g]Εὑρὼν δὲ πεδίον ὕπτιον καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε, καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίτατος: Ὁ παλαιός.

Παλαίφατος, [h]Ἀθήνησιν ἐποποιὸς, υἱὸς Ἀκταίου καὶ [i]Βοιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ, Ἑρμοῦ. Γέγονε δὲ κατὰ μέν τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ πρὸ αὐτῆς. Ἔγραψε δὲ Κοσμοποιίαν εἰς ἔπη ͵ε., Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς, ἔπη ͵γ., Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος [k]φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ͵ε., Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη ͵α., Λητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφατος, Πάριος, [l]ἢ Πριηνεὺς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. [m]Ἀπίστων βιβλία ε΄. Τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος, Ἀβυδηνὸς, [n]ἱστορικός. Κυπριακὰ, Δηλιακὰ, Ἀττικὰ, Ἀραβικά. Γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, [o]ὡς Φίλων ἐν [p]τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α΄, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν.

Παλαίφατος, Αἰγύπτιος, ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν, Μυθικῶν βιβλίον α΄, [q]Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων, Ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, [r]Τρωϊκά· ἅ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. Ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Παλαιφάτου: Παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας· περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους.

Παλεός: Ὁ [s]σκώπτης. Τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

Παλεῦσαι: Ἐξαπατῆσαι, [t]ὑπαγαγέσθαι. Καὶ παροιμία·

Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα.

Καὶ [u]παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. [x]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κάτεινοσφάζει παλεύειν [y]δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ.

Πάλλει: Κινεῖ, [z]σείεται, ἅλλεται.

[a]Καὶ ἐπὶ τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τῷ πάλλεσθαι ὑπὸ τῷ τρόμῳ ἔληξε.

Παλληναῖος: Ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληνεύς: Παλλήνη δῆμος τῆς [b]Ἀντιοχίδος. Τὸ δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα [c]Παλληνόθεν. Ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. Ὅτι δέ [d]ἐστιν ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον.

Παλλήνη: Μία τῶν Ἀλκυονίδων. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν [e]βλέπειν: Ἀντὶ τοῦ, γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ

[d] Σοφὸς παλαιστὴς κείν.] Sophocl. Philoct. 431. Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ Γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά. Sic etiam apud Suidam locus hic scribendus et distinguendus est. KUST. οὐκεῖδος M.

[e] ἀλλ' οὐχ αἱ] ἀλλὰ χαὶ C.

ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ] Παλαιστήνη: ὄ. χ. A. in marg. rell. om.

[f] Παλαιστίνης] ταύτης E.

ΠΑΛΑΙΣΤΡΑ τὸ γ. A. in marg. ceteris omissis. Seq. gl. A. in marg.

[g] Εὑρὼν] Εὑρὼν δὲ C.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΣ] Deest articulus A. Hoc et 3 seqq. caret C.

[h] Ἀθήνησιν ἐποπ.] Scripserim potius, Ἀθηναῖος, ἐποποιός. KUST. Vid. artic. seq.

[i] Βοιοῦς] Βοιοῦς B.D.

[k] φωνὰς καὶ λόγους] λόγον καὶ φωνὰς B.E.

[l] ἢ Πριηνεὺς] Seqq. om. A. qui priora habet in marg.

[m] Ἀπίστων βιβλία ε΄] Theon in Progymn. Καὶ Παλαιφάτῳ τῷ Περιπατητικῷ ἐστὶν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν Ἀπίστων ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ἐπιλύεται. Palæphati Incredibilia citantur quoque ab Eusebio in Chronico DCCCXLIV. Hujus operis fragmentum hodie adhuc exstat. KUST.

[n] ἱστορικός] Seqq. om. A. ubi priora in marg. Κυπριακὰ B.E.

[o] ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδ. ἱστορ. βιβλ.] Locum hunc sic scribendum esse puto, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ: omissis nempe verbis illis, ἐν τῷ ει στοιχείῳ. Non videtur enim probabile, opus illud Philonis ordine alphabetico conscriptum fuisse. Quod si tamen quis verba illa retinenda esse pertinaciter contendat, locus hic ita concipiendus erit, ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου πρώτου. KUST.

[p] τῷ ει] τῷ ι Eudocia, et mox πρώτου βιβλίου.

[q] Λύσεις] Sic recte mss. Paris. itemque editio Mediol. At in ceteris editt. male legitur, λίας. KUST. ἀλληγορίας Eudoc. λ' M.

[r] Τρωϊκά] Operis hujus mentionem faciunt Stephanus Byzantius, Harpocratio, et Noster supra v. Μακροκέφαλοι. Vide Vossium in opere de Hist. Gr. et Meursium in Bibliotheca Attica, v. Παλαίφατος. KUST.

ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ] Homerus Odyss. τ΄. 163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου. Scholiasta: Παλαιφάτου: Παλαιὰ φατιζομένης. Περὶ ἧς παλαιὰ μυθεύεται. Huc Suidas respexit. KUST. Deest gl. A.

ΠΑΛΕΟΣ] Scribe παλαιός, per diphthongum αι in syllaba secunda. Vide Hesychium v. Παλαιός. KUST. Male Kusterus. Respexit Aristoph. Lys. 987. ubi recte reddit Suidas σκώπτης. TOUP. Vid. Kuster. ad Aristoph. Lys. 987. HEMST.

[s] σκώπτης] σκώπτης καὶ ἄφρων A. in marg. ubi rell. om.

ΠΑΛΕΥΣΑΙ: Ἐξ. ὑπ. C. ponit post ἀλώπεκα.

ib. Philostrat. p. 859. TOUP.

[t] ὑπαγαγέσθαι—ἀλώπεκα et mox καὶ παλεύτρια—πλάνος om. A. qui rell. habet in marg.

[u] ΠΑΛΕΥΤΡΙΑ] Vid. Ælian. N. A. XIII. 17.

[x] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1083.

[y] δεδεμένας om. A.E.C.M. εἰώθασι etc. om. C.

[z] σείεται, ἅλλ.] Hæc interpretatio mihi suspecta est. Nam τὸ πάλλει interdum passive poni pro πάλλεται, valde dubito. Quare fortasse scribendum est, Πάλλει: Κινεῖ. Καὶ Πάλλεται: Σείεται, ἅλλεται. Sic locus hic recte se habebit. KUST. Vulg. habet Photius.

[a] καὶ ἐπὶ τῷδε] Hoc exemplum delevit Kusterus: non est in A. ὑπὸ τοῦ τρόμου πάλλεσθαι corr. Portus. Dedi πάλλεσθαι pro παλεύεσθαι ex C. Gl. quatuor seqq. om. A.

ΠΑΛΛΗΝΕΥΣ: Παλλήνη δῆμ.] Ex Harpocratione. KUST.

[b] Ἀντιοχίδος] Ἀντιοχείας E.

[c] Παλληνόθεν] Παλληνῆθεν B.E. παλληνόθεν C.

[d] ἐστιν ἐν] ἐστι καὶ ἐν C.

ΠΑΛΛΗΝΙΚΟΝ ΒΛΕΠΕΙΝ: Ἀντὶ τοῦ γενν.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 233. KUST.

[e] ΒΛΕΠΕΙΝ] μέλπειν C.

βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. Βλέπειν δὲ Παλληνικὸν βούλεται εἰπεῖν, [f]ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν· ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαμεν ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. Ἢ [g]Βαλλήνῃ, [h]κατὰ συγγένειαν τοῦ β΄ πρὸς τὸ π΄. παρὰ τὸ βάλλειν [i]λίθοις. Θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν, καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

Παλίγκοτος: Ὀργίλος, στυγνὸς, φοβερὸς, [k]ἐναντίος. [l]Ἀριστοφάνης·

Μὴ γύνη [m]παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

Ἤγουν, μὴ ἐξ ὑποστροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. Καὶ [n]ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κύπρις [o]γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἢν δέ τι καλὸν ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σεβαρευομένας.

Παλίγκυρτος: Ἀλιευτικὸν ἀγγεῖον. [p]Πολύβιος·

Τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθεικότων δυνάμενος κρατῆσαι, [q]τῶν ἐχθρῶν τούτους παρῆκε.

Παλίλλογα: Παλισύλλεκτα.

Παλιλλογία: Ταυτολογία.

Παλιμβαλής: Ὁ [r]ἀνάταυρα πεσὼν, ὁ ὕπτιος.

Παλίμβιος: [s]Ὡς ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία: Ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. [t]Ἀγαθίας·

Τῶν δὲ στρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ, καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις, ἐλπὶς, καὶ δέος, καὶ παλιμβολία.

Παλίμβολον: Ἀβέβαιον, [u]ἄπιστον.

[x]Τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον.

Παλίμβολος: [y]Ἀδόκιμος, εὐμετάβλητος, ἀνελεύθερος. Κλήμης. Δύναται [z]καὶ ἀντὶ τοῦ [a]παλίμβολος, [b]ἐναντιόβολος, ἐναντιογνώμων, [c]ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα.

Παλιμπετής: Ὀπισθόρμητος.

Παλίμφημα: Δύσφημα, κακὰ, ἐναντία.

Παλινάγγελος: Ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον: Πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. [[d]ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι.]

Παλιγκάπηλος: Ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ: Ἐπισυνάπτει δίκην.

[e]Καὶ παλινδικίαν [f]διδοὺς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι.

Παλίνδρομος: Ὀπισθόρμητος.

Πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

Παλινδρομῶν: Ὑποστρέφων.

Παλιναίρετα: Τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγραφα· [g]οὐ καινὰ δὲ, οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετος: Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. Μήποτε δὲ [h]αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, [i]ἐπειδήπερ συκοφαντῶν

[f] ὠμῶς] ὁμοίως C.

[g] Βαλλήνῃ] Βαλλήνην E.

[h] κατὰ] ἢ κατὰ C.

[i] λίθοις] λίθον B.E.

[k] ἐναντίος] Seqq. om. A. qui priora habet in marg.

[l] Ἀριστοφάνης] In Pac. 390. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Ἀριστοφάνης—ἡμῖν post διέγνως ponit C. qui mox ὀργισθείς.

[m] παλίγκοτός τις] τις et mox γε om. B.E.C.M.

[n] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 280.

[o] γὰρ] μὲν C.

[p] Πολύβιος] Fr. gr. 99.

[q] τῶν ἐχθρῶν] Hæ duæ voces, ut supervacaneæ, delendæ sunt. KUST.

ΠΑΛΙΛΛΟΓΑ] Il. α΄. 126. Deest gl. A.

ΠΑΛΙΛΟΓΙΑ] Παλιλλογία C.E. Phot. Hesych. Gl. habet A. in marg. Gl. seq. om. A.

[r] ἀνάταυρα] Hic hæreo, nec quid de voce hac statuendum sit scire me fateor. Certe, si non sit corrupta, est saltem barbara, et in scriptoribus infimæ ætatis quærenda. KUST. A ταῦρος, podex, qui in dorsum cadit. Hesych. Πρών: Ταῦρος. f. Πρωκτός: Ἐπίταυρος. v. Ὀρρωδία. TOUP. An corrupte pro ἀνάσκελα? quam vocem vide in Du Cang. Gloss. HEMST.

[s] Ὁ ἐξ] ὡς ἐξ B.C.E. Photius, Hesych. Deest gl. A. qui et om. gl. seq.

[t] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 41. sed ubi pro παλιμβολία legitur παλιμβουλία. KUST.

[u] ἄπιστον] ἄπιστον, εὐμετάβολον, ἀνελεύθερον A. in marg. ubi om. rell. Seq. gl. om. A.

[x] Τὸ γὰρ Σκυθικὸν] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 86. TOUP.

ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 205. Wyttenbach. Plutarch. p. 4 A.

[y] ἀδόκιμος] ἄδικος C. qui statim εὐμετάβολος.

[z] καὶ τὸ] καὶ ἀντὶ τοῦ B.E.M. ἀντὶ τοῦ C. sine καί.

[a] ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ] Photius in Lexico MS. qui eadem habet quæ hic Suidas, post παλίμβολος addit, ἐναντιόβουλος. KUST.

[b] ἀντὶ τοῦ] ἐναντιόβολος B.E.M.C.

[c] ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα] Hæc mihi non videntur sana, nec integra: de quibus lector proinde cogitet. Mihi enim omnibus minutiis per temporis angustias diu immorari non licet. In Lexico Photii inedito post vocem ὄνομα lacuna occurrit: unde suspicor, quædam huic loco deesse. KUST. Locus corruptissimus. Nam vox παλίνδης nihili est. Repono, ὡς καὶ Πάλιν δηλοῖ ὄνομα. *Ut vox πάλιν significat.* Est autem πάλιν nonnunquam idem ac ἐναντίον. Quare recte Suidas, Παλίμβολος: Ἀντὶ τοῦ Ἐναντιογνώμων. Quo sensu verbum usurpat Plutarchus de Genio Socratis, vol. VII. p. 595. edit. Reisk. Οὐ γὰρ ἀφίκετο μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ' ὅλως ἐδόκει πονηρὸς γεγονέναι καὶ ΠΑΛΙΜΒΟΛΟΣ. Atque hoc sensu accipiendus Callimachus Lav. Pall. 97. Δῖα γύναι, μετὰ πάντα ΒΑΛΕΥ ΠΑΛΙΝ ἴσσα δι' ἐργὸν Εἶπας. Sed forsan legendum: ὡς καὶ ΠΑΛΙΜΒΑΛΗΣ ὄνομα. De quo supra Suidas. TOUP. παλίνδης ἴσως. Photius.

ΠΑΛΙΜΠΕΤΗΣ] A. in marg.

ΠΑΛΙΜΦΗΜΑ] Cyrill. c. Julian. p. 6. TOUP. Hanc et seqq. gl. habet A. in marg. Portus citat Eurip. Ion. 1096. παλίμφαμος ἀοιδὰ, *infame carmen.* Παλίφημα M.

[d] Ἡ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγ.] Inepte. Τὸ παλινάγρετον enim non est compositum ex πάλιν et ἐγείρω, sed ἀγρέω. KUST. Desunt hæc A. ubi priora in marg. scripto tamen παλινάγρετον. Παλινάγρετον usque ad ὑστερόληπτον Photius. Vid. Il. α΄. 526.

ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΟΣ] Vide de hac voce Scholiastam Aristophanis ad Plut. 1157. KUST.

[e] καὶ παλινδικίαν] Exemplo caret A. qui priora exhibet in marg. Et sic dicendum de gl. seq.

[f] διδοὺς] Sic recte 2 mss. Paris. At in prioribus editt. male legitur, δίκην. KUST.

ΠΑΛΙΝΔΡΟΜΩΝ] Παλινδρομῶ: Ὑποστρέφω E. Gl. om. A.

[g] οὐ καινὰ] Seqq. om. A. qui priora habet in marg. Integram glossam agnoscit Photius. Vide Ruhnkenium ad Tim. p. 203.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΟΣ: Δείναρχος ἐν τῇ κ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest A.

[h] αἱρετὰ] αἱρετὸν λέγει C. Photius, Harpocr. ms. Pal. μήποτε παλιναίρετον λέγει Harpocr. ed. αἱρετὰ λέγῃ M.

[i] ἐπειδήπερ] ἐπειδὴ γὰρ Photius.

τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει· ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφειλεν, ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. Ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας [k]ἀρχήν τινα ἄρχειν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινοδία: Ἐναντία ὁδός. [l]Παλινῳδία δὲ, ἐναντία ᾠδὴ, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. Καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. Καὶ παροιμία·

Ἄιδων παλινῳδίαν.

Παλίνορσος: Ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας: Ἐπανελθών.

Παλίνορον: [m]Παλινόρμητον. [n]Διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. [o]Ἀριστοφάνης·

Τὸ σφαιρὸν παλίνορον [p]ἐξεκόκκισε.

Παλίνσκιον: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, σύσκιον. Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. Καὶ Σοφοκλῆς·

Χειμῶνι παλινσκίῳ.

Ἀντὶ τοῦ, ζοφερῷ.

Παλινσκίῳ: Σκοτεινῷ. Τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. [q]Ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Παλιντράπελον: Ἀντίστροφον, ἐναντίον, [r]ἀντεστραμμένον.

Παλιντριβῆ: [s]Σοφοκλῆς·

[t]Πῶς οὐδὲν κακὸν ἀπώλετο.
Ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν [u]αὐτὰ δαίμονες,
καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ [x]χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντροπος: Ὀπισθόρμητος.

[y]Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
παῖδ' ἑὸν ἐς πάτραν ὠκὺν ἰόντα πόδα.

Παλίουρος: Εἶδος φυτοῦ ἀκανθώδους.

Παλίωξις: Ἡ ἐξ [z]ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. [a]Ἀγαθίας·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς [b]ἐξελίξαντες, ὑπηντίαζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς ἀντώθουν, καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει.

Παλιρρόθιον: Ἐς τοὐπίσω [c]ἐφορμηκός.

Παλίρροια:

Παλμικὸν οἰώνισμα: Ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· [d]οἷον, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

Παλμουλάριος: Ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον: Ἀλλόμενον, [e]κληρούμενον.

Πάλος: Κλῆρος.

[f]Ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι· παλλομένων δὲ, [g]λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

Παλμός: Τρόμος, σεισμός.

Παλτά: Τὰ δόρατα.

[h]Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ [i]τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε.

[k]Ξενοφῶν. Καὶ Ἀρριανός·

Ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτὰ, [l]οἱ δὲ λίθους, οἱ δὲ τοξεύματα.

[m]Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές.

[k] ἀρχήν] ἄρχοντας Photius, Harpocr. ms. Pal. ἀποχειροτονηθέντας τὴν ἀρχὴν Harpocr. ed. ἄρχοντας τινὰς C.

ΠΑΛΙΝΟΔΙΑ] Diodor. Sic. p. 556. TOUP. qui et extr. scripsit, Agathias p. 84. παλινῳδίαν, τὸ λεγόμενον, ᾖδον οἱ Κόλχοι. Παλινωδία A.E.

[l] ΠΑΛΙΝΩΙΔΙΑ] Vid. Schol. Platon. p. 60.

ΠΑΛΙΝΟΡΣΟΣ] Est vox Homerica Il. γ'. 33. KUST. Habet A. in marg.

ΠΑΛΙΝΟΣΤΗΣΑΣ] Gl. habet A. in marg.

[m] Παλινόρμητον. Διπλοῦν ἐποίησε. Τὸ ἀν.] Locum hunc sic lege, παλινόρμητον. Τὸ πάλιν ὁρμώμενον. Ἀριστοφάνης, &c. Verba enim illa, διπλοῦν ἐποίησε, et ποιεῖν, ut inutilia, lituram merentur. KUST.

[n] Διπλοῦν] Seqq. om. A. ubi priora, scripto Παλίνορον, in marg. In versu mox παλίνορον B.

[o] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1178.

[p] ἐξεκόκκισε] Hanc lectionem ex mstis Paris. et Aristophane revocavi, cujus loco priores editt. male exhibent ἐξεκόμισε. KUST.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ: Σύσκιον, σκοτεινόν. A. in marg. nec plura.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ: Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, συσκ.] Ex Harpocratione. KUST. Παλίνσκιος M.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΩΙ] Plutarch. Num. pag. 67. ἐν παλισκίῳ. TOUP.

[q] Ἡ κοινὴ συνήθεια om. C.

[r] ἀντεστραμμένον om. A. Schol. Pindar. Ol. II. 68. παλιντράπελον δὲ ἀντεστραμμένον.

[s] Σοφοκλῆς] Philoct. 446. Ibi autem sic legitur: Ἐπεὶ γ' οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο. Et deinde: Δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[t] ὡς οὐδὲν] πῶς οὐδὲν κακὸν A.C. In C. tamen κακὸν κακόν.

[u] αὐτὰ] αὐτὸ A.

[x] χρήστ' ἀπαγγέλλουσ'] καὶ χρήστ' ἀποστέλλουσ' A.C.

[y] Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντρ.] Anthol. Pal. IX. 61.

ΠΑΛΙΩΞΙΣ] Vid. Il. μ'. 71.

[z] ἐπιστροφῆς] ὑποστροφῆς C.

[a] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 34. KUST.

[b] ἐξελίξαντες] ἐξελάξαντες C.

ΠΑΛΙΡΡΟΘΙΟΝ] Od. ε'. 430. ι'. 485.

[c] ἐφορμηκὸς] ἐφορμητικὸς C.M.

ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ] Diodor. Exc. p. 564. Polyb. p. 115. TOUP. Gl. hanc et seq. om. A.

ΠΑΛΜΙΚΟΝ ΟΙΩΝΙΣΜΑ: Ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγρ.] Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 151. Παλμαστικὸν (rectius, παλμικὸν) δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον. Οἷον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος, ἢ ὁ μηρὸς, τόδε· ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος, καὶ ἄλλοι πολλοί. Eadem ad verbum pene leguntur etiam apud Suidam supra v. Οἰωνιστική: quem locum confer. KUST.

[d] οἷον] Seqq. om. C.

ΠΑΛΜΟΥΛΑΡΙΟΣ] Vide omnino de voce et loco hoc Gatakerum ad Marc. Antonin. p. 4. KUST.

[e] κληρούμενον] πληρούμενον A.E.C. Photii ms. edd. vett. κληρούμενον emendatio Porti est, a Kustero tacite recepta.

[f] Ὁ δὲ Δαρεῖος] Herodoti est III. 128. HEMST. TOUP.

[g] λαγχάνει] τυγχάνει C.

ΠΑΛΜΟΣ] Vid. Φρίκη. TOUP.

[h] Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. I. de Expedit. Cyri, p. 263. ut Pearsonius observaverat. KUST. I. 8, 3.

[i] τὸν ἵππον] τῶν ἵππων E. edd. vett. τὸν ἵππον C. sine ἐπί.

[k] Ξενοφῶν om. A.C.

[l] οἱ δὲ λίθους addunt A.B.V.E.C.

[m] Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων π.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem lib. V. de Exped. Cyri, p. 352. ut itidem Pearsonius monuit. KUST. V. 4, 12.

ΠΑΑΤΑΡΙΑ: Σεμίδαλις.

ΠΑΑΤΝΟΜΕΝΗΣ: Λευκαινομένης.

[n]Τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης.

ΠΑΜΜΑΧΙΟΝ: Παγκράτιον.

ΠΑΜΒΑΞ καὶ ΠΑΜΒΑΚΙΣ: Τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον ΒΑΜΒΑΚΙΟΝ.

[o]Καὶ τὴν τρυτοδίνην κοιτίδα παμβακίδων.

ΠΑΜΒΟΡΟΝ: [p]Κάκοσμον. [q]Ἰώσηπος·

Τὸ πάμβορον [r]γεγεννήκει βορὰν ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ.

Τὸν λέοντα σημαίνων, καὶ κηρία μέλιτος.

ΠΑΜΒΟΡΩΤΑΤΟΝ:

ΠΑΜΒΩΤΑΔΕΣ: Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

ΠΑΜΜΗΣΤΟΡΑ: Πάντων τεχνίτην.

ΠΑΜΠΑΝ: Παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς [s]συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

ΠΑΜΠΗΔΗΝ: Παντελῶς.

ΠΑΜΠΗΣΙΑΝ: Πᾶσαν τὴν [t]κτῆσιν.

[u]Σὺ δ', ὦ Σίκων, καὶ Ξενόφαντες, [x]αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

ΠΑΜΠΛΕΙΣΤΟΣ:

ΠΑΜΠΛΗΘΕΙ: Καὶ ΠΑΜΠΛΗΘΕΣ, ἀντὶ τοῦ πολύ.

ΠΑΜΠΛΗΓΔΗΝ:

ΠΑΜΠΛΗΘΕΙΣ: Πάνυ πολλάς.

ΠΑΜΠΟΛΗ: Ὄνομα πόλεως.

ΠΑΜΠΟΛΛΗ: Ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΣ, [y]Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητὴς, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. Ἔγραψεν Ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΣ: Οὗτος [z]μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὢν Θηβαῖος τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον, φύσει δὲ πρὸς [a]ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος, ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη, καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ, ὅσα ἦν [b]σοφώτερα, ὑπὸ τῷ μεγάλῳ Πρόκλῳ. Διαβολῆς δὲ A αὐτῷ πρὸς [c]Θεαγένην τινὰ τῶν ἐκεῖ γενομένων συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκευωρίας, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον, τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος, ὡς δὲ ἐν Χριστιανοὺς πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ Ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχον ὑπόκρισιν, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἕτερα τῆς ἀρρήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν B ἦγε. [d]Συσταθέντα δὲ αὐτὸν [e]ὁ Ἴλλους ἡδέως δέχεται, καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ [f]σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ ὡς διδασκάλῳ, καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. Καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ [g]εἰς τὴν Ἰσαυρίαν, οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι [h]μαγγανεύει, καὶ μαντεύοιτο [i]τῷ Ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν, C τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. Καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας· [k]Ἴλλους δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει [l]αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν, καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καὶ (ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως) [m]τὰ τῆς ἀρχῆς [n]αὐτοῦ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθών τε D ἐς Βυζάντιον συμπαρέλαβεν αὐτόν. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ σύστασις, ἀποροῦντα τὸν [o]Ἴλλουν αὐτὸς ἐπεθάρσυνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι [p]τεταγμένα, παρέσχεν ὑποψίαν τοῖς [q]τότε ὑπακούσασιν ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα [r]θειάζοι προγνώσεως. Καὶ ἐκβάντος, [s]ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον (οἷα φιλεῖ ὅμιλος) E μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. Οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ [t]αὐτοῦ εἴκαζον. Εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω,

---

[n] Τῆς χώρας] Verba Menandri in Excerptis Hoeschelii, p. 86. TOUP.

ΠΑΜΒΑΞ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[o] Καὶ τὴν τρυτοδίνην] Ex Anthol. Pal. VI. 254.

[p] Κάκοσμον] Imo, παμφάγον. Quid enim κάκοσμον ad πάμβορον? Videtur autem Suidas, cum hæc scriberet, in animo habuisse versum illum Aristoph. Pac. 38. Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν. KUST.

[q] Ἰώσηπος] Antiquit. Jud. lib. V. c. 10. KUST. V. 8, 6.

[r] γεγεννήκει] γεγεννήκοι A.V.B. Tum ἰδίαν E. pro ἡδεῖαν.

ΠΑΜΒΩΤΑΔΕΣ: Παμβῶται δ.] Harpocratio: Παμβωτάδης: Παμβωτάδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Sic etiam apud Suidam legendum est. KUST. Παμβωτάδεις Harpocr. ed., Παμβωτάδης ms. V., ut Suidas ms. Pal. Tum Ἐρεχθεΐδος ms. Pal.

[s] συναλοιφὴν] συναλειφὴν A. συναλιφὴν Photius.

ΠΑΜΠΗΔΗΝ] Nicander, (Alex. 37.) ubi de herba μυακτόνῳ. REINES. Adde Alex. 526. Æschylum Platon. Rep. II. p. 380. Schol. Soph. Aj. 916. Παμπήδην: Παντελῶς, ὅλον τὸ σῶμα.

[t] κτῆσιν] κτίσιν A.

[u] Σὺ δ', ὦ Σίκων, καὶ Ξενόφ.] Aristophanes Ecclesiaz. 862. Βάδιζε τούνυν ὕστερος. Σὺ δ', ὦ Σίκων, Καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν. KUST. Conf. Jungerman. ad Pollue. X. 12.

[x] ἀείρεσθε] ἄρεσθε A.

ΠΑΜΠΟΛΗ] Deest A.

[y] Πανοπολίτης] Πανοπλίτης B. Πανοπλίτης E.

ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΣ: Οὗτος μέγα——ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ] Hæc omnia ex Malcho historico excerpta esse, colligo ex ipso Suida infra v. Σύνταξις, ubi fragmentum eclogæ hujus, addito scriptoris illius nomine, repetitur. KUST. Vid. v. Ἀμφίβολοι. TOUP. Vid. Σαλούστιος. REINES. Εἰς τὸ F Παμπρέπιος. Οὗτος V. Deest articulus A. Post Παμφίλη ponit V.

[z] μέγα] μέγας B.

[a] ἅπαντα] Ita tacite Kusterus ex Porti em. et sic ni fallor V. ἅπαντας B.E.M.

[b] σοφώτερα] σοφότερα V.

[c] Θεαγένην τινα] τινα om. V.

[d] Συσταθέντα δὲ] δὲ om. V.

[e] ὁ Ἴλλος ἡδέως] Vid. Phot. c. 79. e Candidi historiis, et c. 242. ex Isidori philosophi vita a Damascio scripta. G REINES. Ἴλλους B.M. Statim μάγιστρος addit V.

[f] σύνταξιν ἔδωκε] Vid. supr. Ἐμπεδών. REINES.

[g] εἰς τὴν] ἐπὶ τὴν B.V.E. Mox V. θέντες pro συνθέντες.

[h] μαγγανεύει] μαγκανεύει E.M. μαγγανεύοι V.

[i] τῷ Ἴλλῳ] τοῦ Ἴλλου B.V.E.

[k] Ἴλλος] Ἴλλους B.E.M.

[l] αὐτὸν deest ni fallor V.

[m] τὰ] καὶ τὰ B.V.E.

[n] αὐτοῦ] αὐτῷ B. voc. om. E. Mox ἦγε σχολὴν V.

H [o] Ἴλλον] Ἴλλουν B.E.M.

[p] τεταγμένα] Nescio an om. V.

[q] τότε] τούτου E. Tum ἀκούσασιν V.

[r] θειάζοι] θειάζει V. θειάζει E.

[s] ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη om. V. Mox ἐκείνου τὸν λόγον συμβάλλοντες E.

[t] αὐτοῦ] αὐτὸν V.

[u]οὔτε πείθεσθαι. Ἀλλ' [x]ὅμως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. Καὶ τότε τοίνυν λαβὼν αὐτὸν, εἰς Νίκαιαν ἧκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων.

Ὅτι [y]ὁ Ἴλλους, φιλολόγος ὢν, ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. Πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, [z]ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, [a]Μάριος ἔφη, δύνασθαι [b]Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώτως ἐπιλύειν. Ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιὰν, [c]εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις, γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς [d]ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. Ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἴλλουν, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομψῶς, ἐπεὶ [e]ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς [f]Ἴλλους μεμεριμνημένῃ στωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως. Διὸ καὶ πολλὴν δοὺς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα [g]κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. Ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων [h]ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ.

[i]Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. [k]Ποιητὴς δὲ ὢν, καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς, ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε, [l]κατὰ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσποριούμενος. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. Ὁ δὲ φιλότιμος ὢν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, [m]ἁμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρόκλου μόνου, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. Τῆς δὲ οὐχ [n]οἷός τε ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. [o]Περὶ δ' οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο, καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιμώτατος εἶναι ἔδοξε, καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. Τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα διδάσκαλος οὐκ [p]ἀγεννής· μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τῶν ψυχῶν [q]τὰς παντοίας προαιρέσεις, οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

Παμφαής: Ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμφίλη: Ἐπιδαυρία, σοφὴ, θυγάτηρ [r]Σωτηρίδου, [s]οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν [t]τῷ λ' τῆς Μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. [u]Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις [x]λγ', Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου ἐν βιβλίοις γ', [y]Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, Περὶ [z]ἀμφισβητήσεων, Περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

---

[u] οὔτε πείθεσθαι ἔχων. V.

[x] ὅμως] ὁμοίως V.E.

[y] ὁ Ἴλλος] Hic initium novæ eclogæ est statuendum ex Damascio, ni fallor, sumtum. Eandem fuisse Pearsoni opinionem patet ex prolegom. ad Hieroclem p. xxi. xxii. HEMST. Et sic V. ex quo addidi ὍΤΙ. In E. φιλολόγος ὢν collocatur post λογίων. Ἴλλους M.

[z] ἐπειδὴ] ἐπεὶ V.

[a] Μάριος] Paulo post legitur Μάρσος, uti etiam hic scribendum esse puto. Photius enim in Excerptis ex Damascio p. 1072. viri hujus mentionem faciens, itidem Μάρσον eum appellat. KUST. Μάρσος suprasc. in E. qui infra Μάριου.

[b] Παμπρέπιον] Παμπρεπίῳ B.E.M. Mox ἀδιαπτώτως om. V.

[c] εἰδεχθὴς] εἰδεχθεὶς καὶ V.

[d] ἐν Αἰγύπτῳ] ἐν om. V. Mox διατρίψας om. E.

[e] ὁ οὐκ] ὁ om. V.

[f] Ἴλλος] Voc. Ἐμπεδὼν, Ἴλλους recte. TOUP. Ἴλλους M. qui mox om. πόλεως.

[g] κατ' ἐκλογὴν om. V.

[h] ἐγένετο] γέγονε B.V.

[i] Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. Ποιητὴς δὲ ὢν, καὶ πρὸς π.] Hic incipit nova de Pamprepio Ecloga, quam ex Damascio deprompta esse, discimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, p. 1057. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[k] ποιητὴς] ποιητικὸς B.V.

[l] καὶ τὴν] κατὰ τὴν B.V.E.

[m] ἁμιλλώμενος ἦν] ἦν om. V.

[n] οἷος ἦν οὐδὲ] οἷός τε ἦν οὐδὲν V.

[o] Περὶ] περὶ δ' B.V.E.

[p] ἀγενὴς] ἀγεννὴς E.

[q] τὰς τῶν ψυχῶν] τῶν ψυχῶν τὰς V.E.

ΠΑΜΦΙΛΗ] De hac vide Photium cod. CLXXV. ubi de Miscellaneis ejus historicis agit: et Menagium in Historia mulierum philosopharum, segm. 13. [et ad Laërt. I. 24.] Meminit ejus pluribus in locis Laërtius: laudatque eandem Gellius lib. XV. cap. 17. et 23. KUST.

[r] Σωτηρίδου] Πολλίωνος ἐπιστολὴ πρὸς Σωτηρίδαν περὶ τῆς Κτησίου κλοπῆς memoratur a Porphyrio apud Euseb. Præp. X. p. 467. D. Scribi debet Σωτηρίδαν, hunc enim esse ex Ctesiæ mentione satis adparet. HEMST.

[s] οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντ.] Locus hic mutilus mihi esse videtur, quem sic scribendum et supplendum esse censeo, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα ἱστορικὰ, ἃ εἰς τὴν Παμφίλῃ ἀναφέρεται, &c. Circumferebantur enim sub nomine Pamphiles commentarii historici, quorum auctorem patrem ejus esse nonnulli tradebant. Vide Suidam infra v. Σωτηρίδας. KUST. Mihi sanus esse locus videtur. Fuisse qui cunctos quibus Pamphilæ nomen est præscriptum libros patri Soteridæ tribuerent, monere voluit: quod itidem ex adnotata superius Pollionis epistola colligi potest. HEMST. Eudocia: Παμφίλη Ἐπιδαυρία φιλόσοφος καὶ ἱστορική· θυγάτηρ Σωτηρίδου· ἔγραψεν ἱστορικὰ ὑπομνήματα—καὶ ἄλλων πολλῶν. Τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίᾳ· ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Σωκρατίδαν τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Συντάγματα ἱστορ. sunt nil nisi libri historici a Pamphile conscripti, qui postea dicebantur ὑπομν. ἱστορ. et quos Dionysius patri tribuit. Suidas et sensum et ordinem verborum turbavit. MULLER.

[t] τῇ λ'] τῷ λ' V. Mox ἱστορίᾳ edd. ante Kuster.

[u] Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ'] Hujus operis libros VIII. lectos sibi fuisse testatur Photius loco ante laudato: quem vide. KUST. Cf. Gell. XV. 17. et 23. Cum Soteriata etiam vixit Pollio iste, cujus ep. ad Soter. de Ctesiæ furtis citat Porphyr. l. 1. φιλολ. ἀκροασ. p. 319. et librum de Herodoti furtis, ap. Euseb. P. E. X. 3. Vid. infra Πωλίων Ἀλεξ. REINES.

[x] λγ'] λς' V.

[y] Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν] Ex his librum secundum Excerptorum suorum consarcinaverat Sopater, teste Photio, cod. 161. p. 337. KUST. Ἐπιτομὴν A.

[z] ἀμφισβητήσεων] ἀμφισβητήσεως V.

Παμφιλίδας, Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ [a] Πασιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. Ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. [b] Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, [c] Γεωργικὰ βιβλία γ'.

Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος. Ἔγραψε [d] Λειμῶνα· ([e] ἔστι δὲ [f] ποικίλων περιοχὴ, Περὶ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων βιβλία [g] ἐνενήκοντα πέντε· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε' στοιχείου ἕως τοῦ ω'· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ α' μέχρι τοῦ δ' Ζωπυρίων ἐπεποιήκει·) Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα [h] Ὀ-

ΠΑΜΦΙΛΙΔΑΣ, Ῥοδίων] Hæc sunt verba Polybii, quæ exstant in Excerptis a Valesio editis, p. 110. unde ea Suidas sumpsit. Confer etiam Nostrum supra v. Διάληψις. KUST. et Εὐαρμοστότερος. Hic εὐαρμόστερος edd. vett.

[a] Πεισιστράτου] Lege Πασιστράτου, ut habetur in Collectaneis Constantini, loco laudato. KUST. Sic A.E.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ] Hic forte est Pamphilus, philosophus ille Platonicus, quem Epicurus Sami audivit, ut testatur Cicero lib. I. de Natura Deorum, et Laërtius in Epicuro, segm. 14. Ceterum de hoc et sequenti Pamphilo pluribus agit Lambecius in Commentar. de Bibliotheca Cæsar. lib. II. c. 7. ubi contendit, Suidam ex duobus Pamphilis tres fecisse, scriptaque secundi male attribuisse primo; et proinde totum hunc de Pamphilis locum sic scribendum et in ordinem redigendum esse censet. Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλογράμματος. Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς Ἀριστάρχειος, ἔγραψεν εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον. Γεωργικὰ βιβλία γ'. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀφιόνικα. Περὶ Γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. Λειμῶνα· ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, βιβλία ἐνενήκοντα πέντε· ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Ε στοιχείου ἕως τοῦ Ω· τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει· Τέχνην γραμματικήν· Τέχνην κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά. Οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις, &c. Sic ergo Lambecius omnia scripta, quæ Pamphilo primo a Suida tribuuntur, ei abjudicat, et secundo assignat; adductus auctoritate Galeni, qui in loco infra citando Pamphilum illum, qui de herbis scripsit, *Grammaticum* appellat. Argumentum hoc Achilleum sane foret, si Suidas expresse traderet, Pamphilum ex tribus primum de herbis scripsisse. Verum cum Lambecius ex sola conjectura, quam ex verbis Galeni elicit, loco huic Suidæ, Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, tanquam mutilo, inserat τῶν βοτανῶν, vereor ne opinio ejus infirmo admodum tibicine nitatur: præsertim, cum Galenus tradat quidem, Pamphilum de herbis scripsisse, sed nec de *iconibus* earum, nec de ordine alphabetico ullam mentionem faciat. Quare existimo potius, opus Pamphili de Iconibus ejusdem fuisse argumenti, de quo scripti sunt duo libri Philostrati περὶ εἰκόνων, hodie adhuc exstantes. Porro quod ad ceteras emendationes Lambecii in citatum Suidæ locum attinet, de iis quid sentiendum sit, in notis sequentibus docebimus. KUST. Præceptor Apellis. Plin. XXXV. 11. Vid. supra Ἀπελλῆς. REINES.

[b] Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον] De hoc loco Suidæ exhibebo lectori verba Lambecii lib. II. p. 535. 536. "Ejusdem "quoque Pamphili grammatici Alexandrini sunt omnia "illa scripta, quæ jam citato loco a Suida falso attri"buuntur Pamphilo philosopho Platonico. Horum pri"mum, quod traditur continuisse Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, "i. e. *Imagines* ordine alphabetico, præcipua tituli sui "voce mutilum est, utpote cum non addatur, quænam, "aut cujus generis fuerint *imagines*. Supplendus igitur "est hic defectus ex supra citato Galeni loco, et sine ulla "hæsitatione scribendum, Εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοι"χεῖον, i. e. *Imagines herbarum ordine alphabetico*. Sig"nificatur enim illa ipsa πραγματεία περὶ τῶν βοτανῶν κατὰ "στοιχεῖον, sive *Tractatus de herbis alphabeticus*, qui se"cundum Galeni testimonium fide dignissimum ita fuit "compositus, ut ex poëticis fabulis aliisque illi insertis "nugis et ineptiis satis clare appareret, auctorem ejus "fuisse grammaticum, et eas herbas, quarum *ideas* sive "formas describere conatus esset, nunquam propriis vi"disse oculis. Quas ergo Galenus vocat ἰδέας herbarum, "has Suidas appellat εἰκόνας; nempe quoniam Pamphilus "non nudo tantum sermone formas herbarum descripsit, "verum etiam ad imitationem vetustiorum auctorum "Græcorum, quorum ipse compilaverat scrinia, depictas "earundem effigies addidit." Hæc Lambecius: sed cujus argumentatio mera tantum conjectura, ut dixi, nititur. Locus autem Galeni, in quo de Pamphilo agitur, adducitur ab eodem Lambecio p. 529. et sic se habet: Ὁ δέ γε Πάμφιλος, ὁ τὰ περὶ τῶν βοτανῶν συνθεὶς, εὔδηλός ἐστιν κἀξ αὐτῶν, ὧν γράφει, γραμματικὸς ὢν, καὶ μήθ' ἑωρακὼς τὰς βοτάνας, ὑπὲρ ὧν διηγεῖται, μήτε τῆς δυνάμεως αὐτῶν πεπειραμένος, ἀλλὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ γεγραφόσιν ἅπασιν ἄνευ βασάνου πεπιστευκώς. Et paulo ante: Οὕτω δὲ καὶ Πάμφιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν. Ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εἴς τε μύθους γραῶν τινας ἐξετράπετο, καί τινας γοητείας ἅμα τισὶν ἐπῳδαῖς, ἃς ἀναιρούμενοι τὰς βοτάνας ἐπιλέγουσιν. Καὶ δὴ κέχρηται πρὸς περίαπτα, καὶ ἄλλας μαγγανείας, οὐ περιέργους μόνον οὐδ' ἔξω τῆς ἰατρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ψευδεῖς ἁπάσας. Hæc Galenus. KUST. Kustero hæc reponit Wesselingius: (ad Diod. Sic. I. 81.) "Nollem hæc Kusterus: nam et ἰδέας τῶν βο"τανῶν illi tribuit Galenus, et ita describit ut imagines "esse debeant, et præterea se κατὰ στοιχεῖον suum opus "concinnasse, uti olim Pamphilus. Οὕτω δὲ, inquit, Πάμ"φιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν. quod et "ipso herbarum ordine, quem probaverat, firmatur, pri"mo enim loco Ἀβρότονον, tum Ἄγνον, Ἄγρωστιν, Ἀγχου"σαν, ἀδίαντον posuerat." Ceterum vid. Clinton. F. H. III. p. 556.

[c] Γεωργικὰ βιβλ.] Ex hoc opere Pamphili fragmenta quædam hodie adhuc supersunt in Geoponicis, sive Collectaneis de Re Rustica. Vide lib. II. c. 18. lib. V. c. 23. lib. VII. c. 20. lib. X. c. 39. c. 40. et c. 86. lib. XIII. c. 15. lib. XIV. c. 20. KUST. Γεωργικὰ om. A.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ] Cicero de Orat. III. p. 337. Hemsterh. ad Arist. Plut. p. 113. TOUP. Vid. Sillig. Catal. Artificum p. 312 et seqq.

[d] Λειμῶνα] Opus hoc in epitomen redegerat Diogenianus, teste Suida supra v. Διογενιανός. KUST.

[e] ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. Περὶ γλ.] Lambecius loco ante laudato recte monuit scribendum esse, ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, &c. Emendationem enim hanc confirmat ipse Suidas supra, ubi recenset auctores, ex quibus Lexicon suum compilaverit. Ceterum opus hoc Pamphili περὶ γλωσσῶν laudant Athenæus, Etymologus, et Eustathius ad Odyss. p. 1572, 41. KUST.

[f] ποικίλων περιοχὴ] Pamphilus qui de herbis scripsit, grammatice magis quam medice. Galen. de Simpl. Med. VI. et Plin. XXVI. 1. REINES.

[g] ἐνενήκοντα πέντε] Sic legitur in mss. Paris. itemque supra in catalogo auctorum, ex quibus Lexicon Suidæ compilatum est. At priores editt. habent, σε', i. e. 205. cujus loco alteram lectionem substituendam esse recte judicavit Lambecius. KUST.

[h] Ὀπικά] Vox est corrupta, cujus loco modo laudatus Lambecius p. 541. rescribendum esse censet ὀφιόνικα, i. e. ut ipse interpretatur, *Remedia contra serpentes*. At ego potius legendum esse censeam ὀφιακὰ, (quo nomine notatur poëma de serpentibus) auctoritate Scholiastæ Nicandri, qui p. 20. Nicandrum expresse ἐν τῷ ὀφιακῷ citat. Similis argumenti et tituli librum scripserat etiam Petrichus, teste eodem Scholiasta, p. 27. et 30. KUST. An leg. Ὀρφικά. cf. Athen. varr. locc. et Voss. de Hist. Gr. p. 313. REINES.

τικὰ, Τέχνην [i]κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος: Οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις.

Ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.
Ἀμίδα δότω τις, ἢ πλακοῦντά τις δότω.

Οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθήνησι. Καὶ ἔκλεπτε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Πάμφορος: Παντοῖα φέρων.

Πάμψυχος: Ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν [k]ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ᾅδου· ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων· ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

Πάν: Ὄνομα [l]θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελὴς, φιλέρημος, [m]ἀπράγμων, καὶ μόνον ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον, καὶ συρίγγιον. [Καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀλίπλαγκτος.]

Πὰν, Πανός. Ὅτι Αἴσωπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι, [n]Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. Ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς [o]ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

Πᾶν: [p]Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ τε κόσμος, [q]καὶ καθ' ἕτερον τρόπον, τὸ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ [r]συστήματος. Ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστί· τὸ δὲ κενὸν, ἄπειρον. Τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ [s]συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ· τὰ δὲ πλανώμενα, κατ' ἰδίας [t]κινεῖσθαι κινήσεις. Τὸν δὲ ἥλιον [u]λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, [x]ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. Εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ, καὶ μείζονα τῆς γῆς, καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. Πῦρ μὲν οὖν εἶναι, [y]ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ· μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· [z]καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν, [a]τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει. Πάντοθέν τε βλέπεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος. Γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, [b]ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. Τρέφεσθαι δὲ [c]τὰ ἔμπυρα ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, [d]νοερὸν ὄντα ἄναμμα· τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ πρόσγειον οὖσαν· τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. Δοκεῖ δὲ [e]αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα, καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὖσαν. Τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλὰ [f]ἀπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην. Ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθούσης [g]αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος· (φαίνεται γὰρ [h]ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν, καὶ πάλιν παραλλάττουσα· γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης·) τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. Ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις [i]μόναις ἐκλείπειν, καίπερ κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ [k]ἡλίῳ· ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει τῷ [l]πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. Ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ [m]τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα [n]διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. Γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν [o]ἡλιακῶν, [p]καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν Χηλαῖς, καὶ Σκορπίῳ, καὶ Κριῷ, καὶ Ταύρῳ.

Παναγές: Καθαρόν. Ἄγος γὰρ, καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν.

Ἡ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀρρηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτοὺς κατεῖχε, καὶ σκότος.

Παναθήναια: Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως [q]γενομένῳ συνοικισμῷ. [r]Πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ

[i] κριτικὴν] ῥητορικὴν E.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ: Οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγ.] Hæc Suidas sumpsit ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. p. 4. KUST.

ΠΑΜΦΙΛΟΣ, δημαγωγὸς Ἀθ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 174. KUST.

ΠΑΜΨΥΧΟΣ: Ὁ Ἀμφ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 841. ut Portus monuit. KUST.

[k] ἀνάσσει ψυχῶν] τῶν ψυχῶν ἀνάσσει A.

[l] θεοῦ ἑλληνικοῦ] Hæc verba Christianum auctorem produnt. Docta est de Pane Hemsterhusii disputatio ad Lucian. t. I. p. 270.

[m] ἀπράγμων ἐπ' ὤμων] ἀπράγμων καὶ πόνον ἔχων A.V. Dedi καὶ μόνον cum Artemidoro IV. 72. unde desumpta sunt φιλέρημος—συρίγγιον. καὶ ζήτει etc. om. A.V.

ΠΑΝ, Πανὸς] Hunc articulum habet A. in marg.

[n] Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. Ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερ.] Hæc etiam ad verbum ex Hephæstione refert Photius p. 493. quem confer. Vide etiam Nostrum supra v. Αἴσωπος, ubi eadem leguntur. KUST. et Ἰχθύς. REINES. Πάντα M.

[o] ὑπὸ ἡλίου] ὑπὸ τῷ ἡλίῳ A.B.V.E. ὑπὸ ἡλίῳ edd. vett.

[p] Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Zenone Citt. segm. 143. 144. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[q] καὶ καθ'] καὶ om. A.

[r] συστήματος] σύστημα Laërt. ed. συστήματος ms.

[s] συμφέρεσθαι] συμπεριφέρεσθαι τῷ ὅλῳ οὐρανῷ Laërt.

[t] κινεῖσθαι κινήσεις] κινήσεις κινεῖσθαι A.

[u] λοξὴν] λοξείαν A.

[x] ὁμοίως τε] ὁμοίως δὲ V. Mox εἶναι δὴ E.M.

[y] ὅτι τὰ] τὰ om. B.E.M. Mox πάντα V. pro πᾶσαν.

[z] καὶ τῷ τὴν γῆν κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβ.] Apud Laërtium rectius sic legitur, καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν, τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει. KUST.

[a] τῷ μείζονα] τὸ μείζονα A.B.V.E.M. σ' i. e. σημαίνει addunt A.V. post εἶναι. Mox πάντοθεν δὲ A.

[b] ἅτε καὶ] καὶ om. V.

[c] τὰ μὲν] μὲν om. A.V. Laërt.

[d] νοερὸν] Sic recte habet Laërtius, cujus loco in prioribus editt. pessime excusum est νωθρόν. [sic A.B.E.] Vide quæ notavimus supra ad v. Ἄναμμα, ubi hic ipse locus legitur. KUST. Leg. νοτερόν. Vid. Suid. v. Μυδαλέας. TOUP.

[e] αὐτοῖς] αὐτοὺς A.

[f] ὑπὸ] ἀπὸ B.V.E. παρ' Laërt.

[g] αὐτῷ] Nescio an om. V.

[h] ὑπερχομένη] ὑπερμαχομένη V.

[i] μόναις om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[k] ἡλίῳ] Sic recte habet ms. A. itemque Laërtius loco laudato. At priores editt. [et B.E.] male ἡμισφαιρίῳ. KUST. Tum ὅτι om. M.

[l] πλάτει] τῷ πλάτει A.B.V.E.

[m] τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν] τὸν ἡλιακὸν καὶ τὸν Laërt.

[n] διαμετρήσῃ] διαμετρήσει A.V.

[o] ἡλιακῶν καὶ om. Laërt.

[p] καὶ τῶν] ἐκ τῶν E.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ] De hoc festo Meursius libello singulari egit: quem consule. KUST.

[q] γενομένῳ] γενομένῳ B.V.D. Photius. γενομένη M. Deest v. A.

[r] Πρῶτον] ἐτέθη πρῶτον Schol. Platon. p. 39. in seqq.

Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. Ἄγεται A δὲ ὁ ἀγὼν [s]διὰ πέντε ἐτῶν. [t]Καὶ ἀγωνίζεται παῖς [u]Ἴσθμια, οὐ πρεσβύτερος, καὶ [x]ἀγένειος, καὶ ἀνήρ. Τῷ δὲ νικῶντι [y]δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, [z]καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Παναθήναια: Διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. Ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος, ὁ Ἡφαίστου. Τὰ δὲ B Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πανάκεια: Θεραπεία, καὶ ὄνομα Θεᾶς.

Πάνακτος: Πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. [a]Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δὲ, [b]ἀρρενικῶς.

Παναλκές: Ἰσχυρότατον.

Πανάντον: [c]Πάντη δυνατόν.

Παναώριος: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [d]Καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς παναώριος ἤδη.

Πρὸ τῆς ὥρας.

Πανάπυστος: Ἀνήκοος.

Πανάρεια:

Παναριστίδης: Ὄνομα κύριον.

Παναρκέος: Τοῦ μεγάλου, καὶ δυνατοῦ.

> [e]Ἠλίου δὲ παναρκέος.

Τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

Παναρμόνιον: Πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναρμόνιον: Ἐξ ὅλου τεταγμένον. Ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Παναυγές: Πάνυ λαμπρόν.

Πανδαμάτωρ: [f]Πάντας ὑποτάσσων.

Πανδαισία:

> [g]Ὡς καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν,
> καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

[h]Πανδαισία: Ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. Μᾶζα δέ ἐστιν ὁ [hh]στρυφνὸς ἄρτος. Πανδαισία ἐστὶν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων κατατίθηται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. [i]Ἡ πανδαισία, B ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαισίας: Πολυτελοῦς τραπέζης, εὐωχίας.

Πανδαίσιον: Πολυτελὴς τράπεζα.

Πανδέκται:

> [k]Οὐκ ἀπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπόσχω τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

Πανδελετείους γνώμας: Τουτέστι, δυστρόπους. C Ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν καὶ φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα· καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. Μέμνηται αὐτοῦ καὶ [l]Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκεῖς: Πάντα ὁρῶντες.

Πάνδεια: Ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδημεί: D

> [m]Πότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον;
>
> Πανδημεὶ δὲ καὶ [n]παγγενεὶ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες.

Πάνδημος Ἀφροδίτη: Οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα

---

plerumque cum Suida concordans. πρὸ τοῦ Photius, ubi mox Ἡφαίστου καὶ γῆς Ἀθηναῖον. qui infra om. συναγαγόντος E —ὁ ἀγών.

[s] διὰ πέντε ἐτῶν] πενταέτης Photius.

[t] Καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ] Hæc valde vereor ne ab ineptulo aliquo in locum hunc intrusa sint. Quid enim ad rem faciant, non video. KUST.

[u] Ἴσθμια οὐ] Ἰσθμικοῦ Photius. παῖς om. B.E.

[x] ἀγένειος καὶ] ἀγενείου Photius. καὶ om. Schol. Platon.

[y] δίδοται] δίδωσιν ἔλ. ἐν ἀμφορεῦσι Schol. Plat. sine ἆθλον. F

[z] καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται] καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν Schol. Plat.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ: Διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΠΑΝΑΚΕΙΑ] Aristoph. Plut. 702.

ΠΑΝΑΚΤΟΣ: Πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. KUST.

[a] Θουκυδίδης] V. 3. ubi vid. Wass. et Duker.

[b] ἀρσενικῶς] ἀρρενικῶς A.V. Harpocr.

[c] Πάντη δυνατόν] Photius in Lexico inedito habet παντοδύναμον, i. e. *quod omnia potest:* quod magis placet. KUST. Utraque interpretatio convenit: habent enim istiusmodi nomina duplicem vim activam et passivam. HEMST. παντὶ δυνατὸν A. πανταδυνατὸν V. πάντα δυνατὸν C. Hesychius: Παναλκές: ἰσχυρὸν, παντοδύναμον.

[d] Καὶ γάρ που] Anthol. Pal. V. 264.

ΠΑΝΑΡΕΙΑ] Sic A. nec plura.

[e] Ἠλίου δὲ παναρκέος] Respexit Suidas ad locum Callimachi, quem adducit Scholiasta Pindari ad Nem. I. 3. H Οἵ νυ καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος ἠελίοιο Χῶρι διατμήγουσι, καὶ εὔποδα Δηϊώνην Ἀρτέμιδος. Sic enim fragmentum hoc emendat Bentleius ad Fragm. Callim. 48. KUST. Παναρκοῦς ἀκτῖνος apud Suid. in Ἀρίσταρχος Τεγεάτης. HEMST.

ΠΑΝΑΡΜΟΝΙΟΝ] Julian. p. 315. TOUP. v. n. ad Hesych.

ΠΑΝΑΡΜΟΝΙΟΝ: Ἐξ ὅλου τετ.] Confer Hesychium h. v. qui eadem habet. KUST.

[f] πάντα] πάντας A.V. Photius.

[g] Ὡς καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφ.] Aristoph. Pac. 563. Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται, Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. Sic etiam apud Suidam locus hic distinguendus est. KUST.

[h] ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ: Ἡ δαψιλὴς καὶ κρατ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 564. sed ubi pro κραταιὰ rectius legitur παντοία. KUST.

[hh] στρυφνὸς] στριφνὸς A.

[i] ΠΑΝΔΑΙΣΙΑ ἐστιν] ἡ vel ἣ πανδαισία A.B.V.E.

ΠΑΝΔΑΙΣΙΟΝ] Sic A.V.

[k] Οὐκ ἀπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθ.] Hæc sunt verba Synesii, Epist. C. ut Pearsonius observaverat. KUST. Imo et Petavius observaverat. TOUP. ἀπέστειλα V.

ΠΑΝΔΕΛΕΤΕΙΟΥΣ ΓΝΩΜΑΣ: Τουτέστι, δυστρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 921. Πανδελετίους A.E.M. καὶ inserit A. ante φιλόδικος.

[l] Κρατῖνος] καὶ Κρ. A. Mox ἐν Χειρωσίῳ A.V.

ΠΑΝΔΕΙΑ: Ἑορτή τις Ἀθ.] Ex Harpocratione, qui G scriptum habet Πάνδια, per ι. Ceterum, Photius in Lexico inedito de festo illo sequentia notat: Πάνδια: Ἑορτή τις, ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος. Ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διῒ, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διῒ. Eadem habet Etymologus; nisi quod pro πάντα δεῖν θύειν, apud eum legatur, πάντα διοσεύειν: dicerem mendose, si de ineptis etymologiis quicquam certi statui posset. KUST. Vid. not. ad Demosth. c. Mid. p. 517. ed. Reisk.

[m] Πότερον] Sic rectius ms. Paris. A. quam priores editt. quæ habent, πρότερον. KUST.

[n] παγγενεὶ] παγγενῆ A.B.V.E.

ΠΑΝΔΗΜΟΣ ἈΦΡΟΔΙΤΗ: Οὕτως ἐκ.] Ex Harpocratione. De Venere Pandemo autem præter alios vide Meursium ad Lycophr. 112. KUST.

A πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τοπαλαιὸν [o]ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. Ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, [p]πάγκοινον.

Πανδήμου: Παντὸς τοῦ πλήθους, ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου.

[q]Ἑταίρα ὄνομα, οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος.

Πανδιονίς: Μία τῶν δέκα φυλῶν παρὰ Ἀθηναίοις, ἀπὸ [r]Πανδίονος τοῦ Ἐριχθονίου κληθεῖσα.

B Πανδοκεύτρια: Ἡ καπηλίς. Παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. Εἴρηται δὲ καπηλίς, παρὰ τὸ κακύνειν [s]τὸν πηλόν· πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. Ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα· ἢ ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν [t]πηλόν.

Πάνδοκοι: Αἱ πάντας [u]ὑποδεχόμεναι.

Τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη [x]περιφερόμενον καὶ αἱ [y]πάνδοκοι γρᾶες.

C Καὶ πανδοκεῖον, τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

Πανδοσία: Πόλις μία τῶν ἐν [z]Κασσωπίᾳ.

[Πανδοῦρα: Μάχαιρα κρεωκόπος. Ἡ πηκτίς. Ζήτει ἐν τῷ Πηκτίς.]

Πάνδροσος: Ὄνομα γυναικός.

Παναίτιος, Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης, φιλόσοφος· οὗ [a]πολὺς ἐν φιλοσόφοις λόγος. Φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκός, [b]Διογένους γνώριμος, [c]ὃς καθηγήσατο καὶ [d]Σκιπίωνος, τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ, μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. Ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις.

[Ὅτι ὁ [dd]Παναίτιος μάγειρος μικροφυὴς ἦν. Διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. Ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ' αὐτῆς μεγάλης οὔσης.]

Πάνεμος: Ὄνομα μηνὸς [e]παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος παρὰ Ῥωμαίοις.

Πάνθειον: Τόπος.

Ἀνὰ τὸ πεδίον τῆς Ῥωμαίων νεὼς ἦν κοινὸς πάντων τῶν θεῶν. Πάνθειον [f]ἐκάλουν αὐτὸν οἱ ἐπιχώριοι.

Πάνθηρα:

Πάνθηρ: Ὄνομα κύριον.

Πάνθος: Ὄνομα κύριον.

Πάνθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή: Ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. Τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας [g]ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.

Πάνθοος: Ὄνομα κύριον.

Πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ, κ' ἡ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ κατὰ [h]νοῦν. Ἕτερον ἑτέρῳ τοῦ- D

---

[o] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] Has tres voces ex Harpocratione revocavi, quæ in prioribus editt. desunt. KUST. Desunt item A.B.V.E. et Phot.

[p] πάγκοινον] Sic recte habet ms. Paris. A. itemque Harpocratio, et Photius in Lexico inedito. At priores editt. pessime παγήσιμον: quod vocabulum Portus inepte interpretatur. KUST.

[q] Καὶ ἑταίρας ὄνομα] ἑταίρα ὁ A. ἑταίρα ὄνομα κ° V.

ΠΑΝΔΙΟΝΙΣ: Μία] Ex Harpocratione. KUST. Πανδιονὶς A.V.E.M. et B. pr.

[r] Πανδίονος] Πανδίονος A.B.V.E.M. Mox Ἐριχθονίου A. Phot. Harpocr. pro Ἀθηναίου.

ΠΑΝΔΟΚΕΥΤΡΙΑ: Ἡ καπηλίς] Ex Schol. Aristoph. Plut. 426.

[s] τὸν] τὴν V.

[t] πηλόν] τὸν πηλὸν A.B.E. τὴν πηλὸν V.

ΠΑΝΔΟΚΟΙ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. πάνδοχοι et πανδοχεῖον, per χ. KUST.

[u] ὑποδεχόμεναι] ὑποδεχόμενοι V.

[x] περιφερόμενον] Vid. Βααίτιν. TOUP.

[y] πάνδοχοι] αἱ πάνδοκοι A.B.V.E.

ΠΑΝΔΟΣΙΑ: Πόλις μ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] Κασσωπίᾳ] Κασωπίᾳ A.V.E.M. Simplici σ solus utebatur Herodianus, teste Stephano Byz.

ΠΑΝΔΟΥΡΑ] Gl. habet A. in marg. om. V.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ] Vid. Ἀντιφάνης Ἀθηναῖος, qui dicitur νεώτερος τοῦ Παναιτίου—Ἀπολλόδωρος . . . εἷς τῶν Παναιτίου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν—Πολέμων Εὐεργέτου. HEMST.

[a] πολὺς] πολλοῖς A. ubi mox ὁ λόγος.

ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ ὁ νεώτερος, Νικαγ.] De hoc Panætio vide omnino Jonsium lib. II. de Script. Hist. Phil. c. 13. KUST. Duos fuisse Panætios negat Lyndenus, seu potius Wyttenbachius, in pererudita de Panætio disputatione Lugd. Bat. 1802. Cujus libelli censuram vide in Rochetti Miscell. T. I. p. 336 seqq.

[b] Διογένους] Sc. Babylonii, qui fuit e Seleucia, et Romam cum Carneade legatus venit. REINES.

[c] ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκιπ.] Vid. Plutarch. II. p. 777 A. Panætius scripsit libros de Socrate, Plut. in Aristid. p. 335. ad extr. c. 27. In iis fortasse arguit Demetrium Phalereum furti, qui itidem scripserat librum de Socrate, teste Laërt. p. 253. et in Plut. Aristid. p. 318. c. 1. cum tamen Plut. p. 319. ita: Παναίτιος μέντοι περὶ τοῦ τρίποδος ἀποφαίνει τὸν Δημήτριον ὁμωνυμίᾳ διεψευσμένον. An idem scriptum duplici fuit titulo? Non. Scripsit libros tres de Officiis, quos Cicero æmulatus est, et ex lib. II. eorum allegat Gell. XIII. 25. quædam. Item περὶ εὐθυμίας, Laërt. in Xenoph. IX. 20. REINES. E

[d] τοῦ Σκιπίωνος] καὶ Σκιπίωνος vel Σκηπίωνος A.B.V.E.

[dd] ΠΑΝΑΙΤΙΟΣ μάγειρος. Οὗτος μικρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 441. Habet A. in marg. om. V.

[e] παρὰ Μακεδόσιν om. A.V. Mox παρὰ Ῥωμαίοις om. E.M.

[f] ἐκάλουν αὐτὸν] αὐτὸν ἐκάλουν A.

ΠΑΝΘΕΙΡΟΣ] Πάνθειος A.V. Πάνθιρος E.

ΠΑΝΘ' ὍΜΟΙΑ, ΚΑΙ ῬΟΔ.] Ut senarius compleatur, scribendum est, Ἅπανθ' ὅμοια, &c. ut Portus etiam monuit. Ceterum, Erasmus proverbium hoc male exponit. F Non enim sensus ejus est, eandem esse conditionem mortalium, formososque pariter ac deformes senescere et mori: sed potius, stultum esse, formosas tantum meretrices sectari, earumque noctes magno pretio redimere, cum nihil intersit inter formosas et deformes, et hæ libidini nostræ æque satisfacere possint, ac illæ. Nimirum, ut Horatius ait lib. I. Sat. II. *Num, tibi, quum fauces urit sitis, aurea quæris Pocula? Num esuriens fastidis omnia, præter Pavonem, rhombumque? Tument tibi quum inguina,* &c. G Cetera enim, quæ apud Satyricum sequuntur, præ pudore omitto. Deinde animadverto, ab interpretibus non esse intellectam vocem διάφορον, quæ hic non significat *diversitatem*; sed *pecuniam*, sive *pretium*: quo sensu vox ista tum apud Dionysium Halicarnassensem pluribus in locis, tum etiam apud alios scriptores interdum accipitur. Significationis hujus ignoratio effecit, ut Schottus et Portus loco huic Suidæ sensum omnino alienum affingerent: quorum hallucinationem nos correximus. KUST.

H [g] ἀργύριον] ἀρ̄ A. voc. om. V.C. Mox ἐπιφωνεῖ M.

ΠΑΝΘΟΟΣ] Christodor. Thebanus I. ἀγαλμάτων: Πάνθοος ἦν Τρώων βουληφόρος. Hom. Il. γ'. 146. REINES.

ΠΑΝΘ' ὍΣ' ἌΝ] Aristophanes Pac. 938. Monuit Abreschius.

[h] ΝΟΥΝ ΤΑΥΤΑ] ταῦτα om. A.B. A ταῦτα usque ad fin. om. V.

ΤΩΝ ΚΑΤᾺ ΚΑΙΡῸΝ ἈΠΑΝΤᾼ: Τουτέστιν, ὁπόσα ἂν A θελήσῃ ὁ Θεὸς, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

ΠΆΝΘΟΥΣ: Πανθέατος.

ΠΑΝΘΟΐΔΗΣ: Ὁ τοῦ Πάνθου.

ΠΑΝΘΟΙΝΕΊ: Ἐπίρρημα.

ΠΑΝΘΟΊΝΗΝ: Πανδαισίαν. [i]Βάβριος·

> Λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
> ἔγκατα λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων,
> καὶ σπλάγχνα δάπτων.

Λέγεται καὶ ΠΑΝΘΟΙΝΊΑ.

> Βούλομαι ἑστιάσαι σε [ii]πανθοινίαν.

ΠΆΝΘ' ὙΠῸ ΜΗΝΙΘΜΌΝ: Ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

ΠΆΝΘΥΤΑ: Πανσέβαστα.

> [k]Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε.

Πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε.

ΠΑΝΗΓΥΡΊΖΩ: Δοτικῇ.

ΠΑΝΙΚῷ ΔΕΊΜΑΤΙ: Τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι, μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. Τῷ δὲ [l]Πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. Καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ,

> Σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ θεῷ
> οὐ [m]δεῖν προσιέναι.

Ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. Δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. [n]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [o]Πανὶ φιλασκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
> κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

Τοῦτο γίνεται [p]περὶ τοὺς πολέμους· Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός τε περιθέων [q]ἐβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας.

ΠΆΝΙΟΝ: Ὄνομα τόπου· ἔνθα καὶ κάστρον παρὰ αἰγιαλῷ, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας
B μέρεσι.

ΠΑΝΙΏΝΙΟΣ ΚΡΑΤΉΡ:

ΠΑΝΌΛΒΙΟΣ, ἐπῶν ποιητής. Ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν· καὶ πρὸς Ἐρύθριον, καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ Κόμητα· καὶ εἰς Ἀφθόνιον Κόμητα· καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐριθρίου.

ΠΑΝΟΜΦΑΊΩΙ: Ὧι πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀνα-
C φαίνεται.

ΠΑΝΝΟΝΊΑ: Χώρα.

ΠΑΝΟΠΕΎΣ:

ΠΑΝΌΠΗ: Ὄνομα. Καὶ ΠΑΝΟΠΗΙΆΔΗΣ, πατρωνυμικόν.

ΠΑΝΌΠΤΗΣ: Πολυόφθαλμος.

ΠΑΝΌΠΤΡΙΑ:

ΠΑΝΌΣΠΡΙΑ: Ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.
D
ΠΑΝΟῦΡΓΟΣ: Ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. Λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. [r]Τὸ δὲ ΠΑΝΟῦΡΓΕ ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης·

> [s]Καὶ πανοῦργον, καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ·
> καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

E [t]Καὶ, ΠΑΝΟΥΡΓΙΠΠΑΡΧΊΔΑΣ. Τούτους κωμῳδεῖ ὡς

ΠΑΝΘΟΥΣ] Alii Πάνθρους ὁ πάντα ἀθρῶν, ἤγουν ὁρῶν καὶ θεώμενος. PORT. Hoc πάνθους omnino mendi suspectum habeo, quum ab ἀθρῶ non possit deduci πάνθους, sed nec πάνθρους, ut quidam reposuerunt. H. STEPH. Thesaur. L. G. t. I. p. 1579 F. G.

ΠΑΝΘΟΙΔΗΣ] ὁ τοῦ Πανθόου, Euphorbus, Schol. Apoll. Rhod. I. 645. et Hom. Il. π'. 508. REINES. Πανθείδης B.E. Mox ΠΑΝΘΟΙΝΗΝ—δαῖτα om. V.C.

[i] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 42. et p. 8. n. 10.

[ii] πανθοινίαν] πανδαισίαν θοινίαν V.C.

ΠΑΝΘ' ὙΠΟ ΜΗΝΙΘΜΟΝ] Il. σ'. 202.

[k] Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε] Sophocl. Aj. 712. πάνθυτα om. A.V.

ΠΑΝΙΚΩΙ ΔΕΙΜΑΤΙ] Vid. Valcken. ad Herodot. IV. 203. Adde Pausan. X. 23, 7.

[l] Πανὶ εἰώθεσαν ὀργιάζειν—προσιέναι] Decerpsit hunc locum Suidas ex Schol. ad Aristophanis Lysist. 2. Verba autem Menandri ita proculdubio legenda et disponenda sunt: Σιωπῇ τῷ θεῷ τούτῳ, γύναι, Οὐ δεῖ προσιέναι.—*Ad hunc deum haud fas est, mulier, Silentio accedere*—Huc referendus videtur nescio quis apud Suidam v. Λιπαρής. Πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρὴς ἦν καὶ ἔνθυμος, ὩΣ ΘΑΜΑ αὐτῷ ΠΡΟΣΙΕΝΑΙ. *Deum autem constanter ac propense colebat, ut frequenter ad eum accederet.* Ita scribendus et interpretandus iste locus. Vulgo male, ὥσθ' ἅμα. TOUP. Lenior erit medicina, si unam duntaxat literam mutabimus, et fragmentum hoc modo disponemus,—σιωπῇ, φασὶ, τούτῳ τῷ θεῷ Οὐ δεῖ προσιέναι. PORSON.

[m] δεῖν] δεῖς V.

[n] Ἐν Ἐπιγράμμασι—ἀνέθηκε τράγον] Cæcus sit, qui non videat, verba ista ex margine in locum hunc violenter intrusa esse, ubi sensum et seriem orationis interrumpunt. Quæ enim sequuntur, τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολ. conjungenda sunt cum præcedentibus illis, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται: inter quæ proinde cum nota hæc importune admodum, ut diximus, infarcta sit; vel penitus eam delendam, vel saltem ad finem articuli hujus rejiciendam esse patet. KUST.

[o] Πανὶ φιλασκοπ.] Anthol. Pal. VI. 32.

[p] περὶ] παρὰ A. Mox τοῖς ante ὑπομνήμασι om. A.B.E.

F [q] ἐβόα] Post h. v. sequitur in A. folium unum a recentiore manu exaratum desinens cum ὑπόμνημα in v. Πάππος. In fine gl. καὶ παροιμία addit M. cum V.

ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ ΚΡΑΤΗΡ] Philostratus lib. IV. de Vit. Apoll. c. 2. Παρελθὼν δὲ ἐπ' ἄλλας ἡμέρας ἐς τοὺς Ἴωνας, Τίς, ἔφη, ΚΡΑΤΗΡ οὗτος; οἱ δὲ ἔφασαν, ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ. Ad hunc locum Philostrati Suidas respexit. KUST.

ΠΑΝΟΜΦΑΙΩΙ: Ὧι πᾶσα φ.] Scribendum puto, Πανομφαίῳ Διΐ. Εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται. Quomodo enim τὸ ἀναφαίνεται loco huic convenire possit, non
G video: quamvis non ignorem sic etiam apud Hesychium legi. Eustathius ad Il. θ'. p. 711, 52. Πανομφαῖος Ζεὺς, inquit, εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀνάγεται: quod conjecturam nostram firmat. KUST. Apollonius: Πανομφαίῳ: ἐπίθετον τοῦ Διὸς, εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀναφέρεται. Vid. not. ad Hesych.

ΠΑΝΟΠΕΥΣ] Ejus filius Epeus statuarius, Plat. in Ione. it. Phoci ex Asteria filius, et pater Epei. Tzetz. ad Lycophr. 53. Pausan. Corinth. c. 29. REINES.

ΠΑΝΟΠΤΗΣ] Vid. n. ad Hesych.

H ΠΑΝΟΣΠΡΙΑ] Isidor. Pelus. III. 191. TOUP.

[r] Τὸ δὲ πανοῦργε—βλασφημίαις] Ex Schol. Aristoph. Ran. 35. sed ubi pro ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις, legitur, ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας. KUST.

[s] Καὶ πανοῦργον, καὶ π.] Aristoph. Equit. 249. καὶ bis om. A. qui mox αὐτός. Ver. seq. πολλάκις τῆς πανοῦργος A.V.E.

[t] Καὶ Πανουργιππαρχίδας. Τούτους κωμ.] Ex Schol. Ari-

πανούργους, τὸν Τισαμένην καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην, καὶ τὸν γέροντα τὸν φαλακρὸν, καὶ τὸν Θεόδωρον, ΔΙΟΜΕΙΑΛΑΖΌΝΑΣ [u]δὲ ἀπὸ Διομειῶν τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπό τινος Διόμου.

Πανωλεθρία: Καὶ Πανώλης: Ὁ πανώλεθρος.

Πανσελήνῳ: Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου

[x]Πόσου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε;

καί φησι,

Τῇ πανσελήνῳ.

[y]Διότι οἱ Ἕλληνες [z]πάντα πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γοῦν καὶ [a]Ἀρταφέρνους, στρατηγῶν τοῦ [b]Περσῶν βασιλέως, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον [c]ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. Παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

Πανσθενέστατον: Ἰσχυρότατον.

Πανσπερμία: Παγκαρπία.

Πανστρατί: Ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

Πανσυδί: Πανστρατιᾷ. Καὶ [d]πανσυδίῃ.

Πάντα ἐν ἐλάττονι θέμενοι, ἀδεῶς ἐπόρθουν:

Πάντ' ἔχεις: Πάντ' ἔγνωκας.

Πάντα κάλων σείειν: [e]Παροιμία ἐπὶ τῶν [f]πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. Παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

[Πάντα κινήσω πέτρον:] Ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κίνει: Τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας [g]ἀπολελοίπει. Πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ [h]Θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. Ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν [i]εὕροι. Τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι,

Πάντα λίθον [k]κίνει.

Τὸ δὲ,

Πάντα κάλων σείειν,

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα [l]κινούντων.

Πάντα λίθον κινεῖν: Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς [m]ἐξέπεσε πριαμένῳ τόπον ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον, [n]καὶ εὗρε χρυσόν· οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν: Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα [o]εὐδοκιμεῖν βουλομένων.

Πάντα ὀκτώ: Οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ [p]Στησιχορείοις πύλαις λεγομέναις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. Οἱ δὲ, ὅτι [q]Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ [r]ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Πανταχῆ: Πάντα [s]τόπον. Πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. Καὶ πανταχόθι. Πανταχοῖ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

---

stoph. Acharn. 603. sed ubi legitur, Γέροντα τὸν φαλακρόν: uti etiam hic apud Suidam legendum est. KUST.

[u] καλεῖ δὲ οὕτως] ▮ A.B.V.E. Post Διόμου delevi cum A.V., Τὸν πανοῦργον ▮ εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. Καὶ ζήτει ἐν τῷ 'ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ.

[x] Πῶς σου τὸν πρ.] Scribe, Πόσου ▮ τὸν πρωκτὸν χρόνου συνήγαγεν. Sic enim legitur apud Aristoph. Acharn. 84. KUST. πόσου A.V.

[y] Διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[z] πάντες] πάντα B. Schol.

[a] Ἀρταφέρνους] Ἀντιφέρνους A.B.C. Schol.

[b] βασιλέως Περσῶν] Περσῶν βασιλέως A. Schol.

[c] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τῶν A. qui mox om. οἱ ante Ἀθηναῖοι. ἐπὶ τὸν πολ. ἐξελ. V.

ΠΑΝΣΠΕΡΜΙΑ] πανσπέρματα V.

[d] Πανσυδῆ] Πανσυδίῳ A.B.

ΠΑΝΤΑ 'ΕΝ 'ΕΛΑΤΤΟΝΙ Θ.] Locus hic supplendus est ex Polybio, apud quem lib. IV. c. 6. sic legitur: Πάντα δ' ἐν ἐλάττονι θέμενοι σφετέρας πλεονεξίας, ἀδεῶς ἐπόρθουν, &c. KUST. Deest articulus A.

ΠΑΝΤ' 'ΕΧΕΙΣ] Aristoph. Av. 1460.

ΠΑΝΤΑ ΚΑΛΩΝ ΣΕΙΕΙΝ: Παροιμία] Depromptus est hic locus ex Schol. ▮ Aristoph. Eq. 753. ubi haud paulo auctior legitur. Notum proverbium: Πάντα κάλων σείειν. Ab re nautica ductum. Apollon. Epist. 7. Πάντα φασὶ δεῖν τὸν ἔμπορον κάλων σείειν. *Oportet mercatorem omnem rudentem, quod aiunt, movere.* Ita scribendus et vertendus iste locus, ad quem nuperus editor ridiculosissime nugatur. Eleganter Philo Judæus in libro de Virt. p. 571. Πάντα δὴ κάλων ἀνασείων, ὡς οἱ πνεῦμα δεξιὸν κατ' οἴακον ἔχοντες, ἐφέρετο πλησιστίοις εὐπλοδρομῶν. Hinc explicandus Crinagoras in Epigram. apud Schol. ad Aristoph. Eq. 753. Καλλιμάχου τὸ τορευτὸν ἔπος τόδε· δὴ γὰρ ἐπ' αὐτῷ Ἀνὴρ τὰς μουσέων ΠΑΝΤΑΣ 'ΕΣΕΙΣΕ ΚΑΛΩΣ. *Callimachi hoc carmen tornatum est, in quo poëta omnem vim ingenii sui exercuerat.* Ista est mens epigrammatis, quam minime perceperunt viri eruditi. De Callimachi autem *Hecale* sermo est, poëmate politissimo et exquisitissimo. Quod ex reliquiis ejus satis constat. TOUP.

[e] Παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ] Schol. Platon. p. 249. Ceterum hæc om. A.

[f] πάσῃ προθυμίᾳ] πᾶσι προθύμως V.

ΠΑΝΤΑ ΚΙΝΗΣΩ ΠΕΤΡΟΝ: Ὁμοία τῇ, Πάντα λ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 753. KUST.

ΠΑΝΤΑ ΚΙΝΗΣΩ ΠΕΤΡΟΝ] Hæc verba om. V. Et si Schol. inspicias, apparebit delenda esse, ita ut hic articulus cum præcedente cohæreat.

[g] ἀπολελοίπει] ἀπολελοίπει Schol. ἀπολελοίπει V.

[h] Θηβαῖος] Ἀθηναῖος A.B.C.E. Schol. sed Photius Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξέπεσε cum Suida in artic. seq.

[i] εὕροι] εὕροιτο V.

[k] κίνει] κινεῖν V.

[l] κινούντων] χαλώντων A.

ΠΑΝΤΑ ΛΙΘΟΝ] Deest hic articulus A.

[m] ἐξεπέμφθη] ἐξέπεσε B.V. Photius.

[n] καὶ εὗρε] εὑρεῖν Photius.

ΠΑΝΤΑ ΜΗ] Sophocl. Œd. Tyr. 1522.

[o] εὐδοκιμεῖν] Sic rectius habet ms. Paris. A. quam priores editt. in quibus legitur, εὐδαιμονεῖν. KUST. In A. etiam εὐδαιμονεῖν pro v. l. et B.

ΠΑΝΤΑ 'ΟΚΤΩ] Aliter Zenobius V. 78.

[p] Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις] Στησιχορείαις πύλαις λεγομέναις A. qui mox βασμούς.

[q] Ἀλήτης] Ἀλίτης V. Photii ms.

[r] ὀκτὼ μέρη] ὀκταμερῆ Photius, qui om. τοὺς ante πολίτας.

ΠΑΝΤΑΧΗ: Πάντα τρόπον. Παντ.] Locum hunc ex ms. Paris. A. emendavi, qui in prioribus editt. male sic legitur: Πανταχῆ. Πανταχοῦ. Πάντα τρόπον. Ἐν παντὶ τρόπῳ. Καὶ πανταχόθι. Πανταχοῦ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Ceterum, pro πάντα τρόπον, legendum est, πάντα τόπον: subintellecta nimirum præpositione κατά. KUST.

[s] τρόπον] τόπον V. Sed τρόπον tenet Photius.

Παντάχῃ [t]τὸν τόπον περισκεψάμενοι: Καὶ πανταχοῦ γῆς.

Παντέλειον: Ὁλόκληρον.

Πανταίνετος:

Παντευχία: Πανοπλία.

Παντικάπαιον: Ὄνομα πόλεως.

Παντὶ σθένει: Ὅλῃ δυνάμει.

Παντί τῳ: Παντί τινι.

Παντοδαής: Ὁ πάντα εἰδώς.

> [u]Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
> ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;

Παντοδαπά: Παντοῖα.

Παντοδαπή: Καὶ κλίνεται παντοδαπῆς.

Παντοκρατορία: [[x]Παναρχία.]

Παντοκράτωρ: [y]Καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος: Παντελῶς ὀλιγοχρόνιος.

> Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.

Παντομιγές: Πολυειδές.

> [z]Εἴ πού τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων [a]ἐνηδρευμένος· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος.

Παντὸς μᾶλλον: Ἀντὶ τοῦ, πάντως.

Πάντοσε: [b]Πανταχοῦ.

Παντουργῷ: Πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ὑποστελλομένῳ· ἢ πανούργῳ, καὶ ἀναιδεῖ. [c]Σοφοκλῆς·

> Φωτὶ παντουργῷ φρένας
> ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.

Πάντως: Παντελῶς.

> [d]Οὐδὲ μνήμας σύγε πάντως νικήσεις.

Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ' ἑαυτούς: Τουτέστι, ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

Πανοικί: Ὅλῳ οἴκῳ.

Πάνυ: Λίαν.

Πανύασις, [e]Πολυάρχου, Ἁλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· [f]ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον· ὁμοίως [g]δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. Ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ [h]ἐξάδελφος. Γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος, [i]Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. Τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ [k]Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν, ἱστόρησαν. Ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη' ὀλυμπιάδα· κατὰ δέ τινας, πολλῷ πρεσβύτερος· [l]καὶ γὰρ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν. [m]Ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. Ἐν δὲ ποιηταῖς [n]τάττεται μεθ' Ὅμηρον· [o]κατὰ δέ τινας καὶ μεθ' Ἡσίοδον, καὶ Ἀντίμαχον. [p]Ἔγραψε δὲ καὶ [q]Ἡρακλειάδα

---

[t] ΤΩΝ ΤΟΠΩΝ] τὸν τόπον A. Deest gl. V.

ΠΑΝΤΑΙΝΕΤΟΣ] Παντέναιτος V.

ΠΑΝΤΙ ΤΩΙ] An respicit Soph. Philoct. 174.?

[u] Τίς ἔργον ἔρεξε τοσ.] Lege et distingue, Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, Ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος; Vide Laërtium in Democrito, ubi integrum Epigramma, ex quo verba hæc decerpta sunt, legitur: ut Pearsonius observaverat. KUST. Ἔργον om. A.

[x] παναρχία om. A.B.V.

[y] Καὶ κλίνεται om. A. Deest gl. V.

ΠΑΝΤΟΛΙΓΟΧΡΟΝΙΟΣ] Male Suidas vocem hanc et concepit, et interpretatus est. Scribere enim debebat, Πάντ' ὀλιγοχρόνιος, τουτέστι, κατὰ πάντα, ἢ ἐν πᾶσιν ὀλιγοχρόνιος: ut patet ex ipso Epigrammate, ex quo sequens fragmentum Suidas decerpsit. Id enim scriptum est in novam nuptam, decimo octavo ætatis anno exstinctam, postquam brevi tantum tempore et uxor et mater (filium enim viginti tantum dies natum amiserat) fuisset. Epigramma hoc integrum exstat Anthol. lib. III. c. 12. p. 325. ubi recte, ut dixi, legitur πάντ' ὀλιγοχρόνιος. KUST. Anthol. Pal. VII. 167.

[z] Εἴ πού τι χωρίον παντομ.] Hæc sunt verba Eunapii, ut discimus ex ipso Suida infra v. Ῥουφῖνος: ubi locus hic auctior legitur. KUST. Eunap. fr. 30. Deest exemplum A.

[a] ἐνηδρευμένος] ἐνηδρευμένων V.

ΠΑΝΤΟΣ ΜΑΛΛΟΝ] Exempla ex Platone collegit Zeunius ad Viger. Idiot. VII. 8, 4.

[b] Πανταχοῦ om. A.

[c] Σοφοκλῆς] Aj. 445.

[d] Οὐδὲ μνήσας σύγε π.] MS. A. habet, οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως νικήσεις. Sed utriusque lectionis sensus propter brevitatem fragmenti incertus est et obscurus. Ego locum hunc sic verti, ac si legeretur, οὐδὲ μνήμας σύ γε πάντως ποιήσεις. KUST. Locus deploratissimus. MS. Paris. Οὐδὲ μνήμας νικήσεις. Quod non verum, sed vero proximum est. Audacter rescribo: Οὐδὲ ΓΝΩΜΑΣ σύ γε πάντως ΝΙΚΗΣΕΙΣ—*Neque tu unquam consilio vinces.* Aristoph. Vesp. 592. Κἂν τῷ δήμῳ ΓΝΩΜΗΝ ΟΥΔΕΙΣ ΠΩΠΟΤ' ἘΝΙΚΗΣΕΝ—Idem Nub. 431. Ἐν τῷ δήμῳ ΓΝΩΜΑΣ ΟΥΔΕΙΣ ΝΙΚΗΣΕΙ πλείονας ἢ ΣΥ. Qui locus geminus germanus est. Huc nonnihil facit Agathias lib. V. Αὐτὸς ὅπλα μὴ κινῶν ΠΑΝΤΩΣ ἘΝΙΚΑ ΤΗΙ ΓΝΩΜΗΙ. *Ipse non armis, sed consilio semper vicit.* Ceterum hoc fragmentum est pars prior versus anapæstici Aristophanei, atque adeo Comico proculdubio adjudicandum. Quod imprimis notandum. TOUP. μνήμας item V. Tum νικήσεις B.V.E. non κινήσεις. Monet autem Porsonus hoc fragmentum non esse partem priorem versus anapæstici, quum cæsura careat post quartum pedem.

ΠΑΝΤΟΙΑΣ] Aristoph. Equit. 502. TOUP.

ΠΑΝΥΑΣΙΣ] De hoc vide Vossium de Hist. Gr. lib. IV. c. 6. KUST.

[e] Πολυάρχου—ἱστόρησαν om. A.

[f] ὃς] οὗτος V. qui mox ἀνήγαγε.

[g] δὲ καὶ] δὲ om. B.

[h] ἐξάδελφος] ςʹ δ°. V. Mox ὁ δὲ Ἡρόδοτος δὲ A. M.

[i] Λύξου] ξύλου V. qui mox om. τινὲς δὲ—Περσικῶν.

[k] Ῥοιώ] Supra v. Ἡρόδοτος eadem Δρυὼ vocatur. KUST.

[l] Γέγονε γάρ] καὶ γὰρ ἦν A.B.

[m] Ἀνῃρέθη δὲ] Πανύασις δὲ ἀνῃρέθη V.

[n] τάττεται] τέτακται A.

[o] Κατὰ δὲ—Ἀντίμαχον om. V.

[p] Ἔγραψε δὲ] ἔγραψεν Ἡρακλ. καὶ Ἰων. καὶ τὰ περὶ Κ. καὶ Νηλέα V. qui post ἔτη ζ. addit, Ὁ δὲ Πανύασις οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οη' Ὀλυμπιάδα· κατὰ δὲ τινας καὶ μετ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον.

[q] Ἡρακλειάδα] Id est, poëma de rebus gestis Herculis: de quo argumento, præter Panyasin, et plures alii veterum scripserant: veluti, Cinæthon, Nymphis, Promachidas, Pisander, Diotimus, et alii. KUST. Πανύασις ὁ Πολυάρχου ἐς Ἡρακλέα πεποιηκὼς ἔπη Paus. I. 10. in Phoc. Athen. XI. p. 469. Ἡράκλεια. Clem. Alex. Strom. VI. scribit, Πανύασιν τὸν Ἁλικαρνασσέα παρὰ Κλεοφύλου τοῦ Σαμίου sumsisse τὴν Οἰχαλίας ἅλωσιν, et edidisse ut suam. Ex Heraclea ejus habet aliqua Cæsar Germanicus in Aratea Phænom. p. 174. Apollodor. Bibl. III. 10. p. 172. de Tyndareo, quem Æsculapius in vitam revocavit. REINES. Conf. Heyne Obs. Apollod. p. 360. et ind. scriptorum in Tzetz. ad Lycophr. p. 156. ed. Lips. Næk. ad Chœrili Fr. p. 15. MULLER. Adde Clinton. Fast. Hellen. ad an. 489.

ἐν βιβλίοις [r]ιδ', εἰς ἔπη θ'. Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ, (ἔστι δὲ τὰ περὶ [s]Κόδρον, καὶ Νηλέα, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ'.

Πανύασις, [t]Ἁλικαρνασσεὺς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων βιβλία β'.

Πάντ γὰρ ἔστ' ἤδη [u]χολή: [x]Πολύ. Τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Παντύστατον: Πάντων ἔσχατον.

Παννυχίζω:

Πάξαμος, λόγιος, [[y]ἔγραψεν] Ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον, [z]Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις β', Δωδεκάτεχνον· [a]ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων· Βαφικὰ βιβλία β', [b]Γεώργικὰ β'.

Παξαμᾶς: Ὁ δίπυρος ἄρτος. Ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Πάππα: [c]Ὅτι πάππα, καὶ τέττα, καὶ ἄππα, οὐχ ὁ τροφεὺς, [d]ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν, ἀλλὰ προσφώνησις πρὸς τροφέα. [f]Καὶ τὸ πάππα, καὶ τὸ ἄππα οὐ ψιλῶς ὁ πατὴρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή· καὶ τὸ τέττα, [g]ἑταίρου.

Παππάζοιεν: Πάππα καλοῖεν.

Παππὰξ παπαπάξ: Ἦχος πορδῆς. [h]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Παππασμός: Προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαί: Σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα.

Παππίδιον: [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.

Ὑποκοριστικῶς πάππε.

Παππίζω: Ἀριστοφάνης·

[k]Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Παπίριος: Ὄνομα κύριον.

[l]Οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἀτρὶψ ὁ Παπίριος.

Πάπορος: Ὄνομα κύριον.

Πάππος: Αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες. Μύσταξ δὲ, αἱ [m]ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάππος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον [n]Θεοδόσιον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. Βιβλία δὲ αὐτοῦ, Χωρογραφία οἰκουμενικὴ, Εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τῆς [o]Πτολεμαίου μεγάλης Συντάξεως ὑπόμνημα, Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ, Ὀνειροκριτικά.

Παππῷον:

[p]Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν.

[q]Ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. Ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι [r]τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Παπυλαιῶνος: Σκηνῆς· ἤτοι [s]τέντας.

[r] ιδ'] δ' B.E.

[s] Κόδρου καὶ Νηλέως] Κόδρον καὶ Νηλέα A.

ΠΑΝΥΑΣΙΣ] Meminit Artemid. I. 2. p. 10. HEMST.

[t] Ἁλικαρνασσεὺς] Ἁλικαρνασεὺς V.

[u] ΣΧΟΛΗ] χολὴ A.B.E. cum Aristoph. Ran. 4.

[x] Πολύ] Legendum puto, πάνυ πολύ· τὸ δὲ πάνυ πολὺ κἂν ᾖ γλυκὺ μοχθηρόν. VALCK. Nihil mutandum esse, nisi forte ἀντὶ τοῦ supplendum ante πολὺ, patet ex Schol. Aristoph. Sed nec ἀντὶ τοῦ temere inserendum. Sæpe talia omittuntur. πονηρὸν Schol. pro μοχθηρόν.

ΠΑΞΑΜΟΣ] Athen. IX. pag. 376. Pollux VI. c. 10. REINES.

[y] ἔγραψεν om. V.E. Mox Ὀψαρτικὰ A.

[z] Βοιωτικὰ] Malo βιωτικά. HEMST.

[a] ἔστι δὲ] Sic recte habet ms. Paris. B. (A.) At in prioribus editt. legitur, ἔτι δέ: quod sensus respuit. Non enim hic novum aliquod opus, et a præcedente diversum signat Suidas, sed lectorem docere vult, de quo argumento liber Paxami, Δωδεκάτεχνον appellatus, scriptus fuerit. Sensum hunc pulchre confirmat ipse Suidas supra v. Δωδεκαμήχανον, ubi refert, Cyrenen, famosam meretricem, dictam fuisse Δωδεκαμήχανον, διὰ τὸ τοσαῦτα (i. e. δώδεκα) σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. Pulchre ista, ut dixi, ad locum hunc Suidæ faciunt. Uti enim Cyrene dicta fuit Δωδεκαμήχανος, quod duodecim schemis sive figuris Venereis in coitu uti soleret; sic liber Paxami, in quo de XII schemis Venereis agebatur, dictus fuit Δωδεκάτεχνον: quod nomen sono quidem, non autem sensu a priore discrepat. KUST.

[b] Γεωργικὰ] Ex hoc opere non pauca fragmenta hodie adhuc supersunt in Geoponicis. KUST. Seqq. om. V.

ΠΑΞΑΜΑΣ: Ὁ δίπυρος ἄρτος. Ἔστι δὲ ἡ λ.] Eadem legas etiam supra v. Δίπυρος. Confer Dufrenium in Glossario Græco, qui de hac voce plura notavit. KUST.

[c] ΟΤΙ] καὶ ὅτι A.E. Vid. Schol. Homer. Od. ζ. 57.

[d] ἓν ἀνθ' ἑνός ἐστιν] Sic Grammatici loqui solent, cum significare volunt, duas voces esse synonymas, et alteram pro altera simpliciter poni. Harpocratio v. Σῖτος: Ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι ἓν ἀνθ' ἑνὸς οὐδέποτε παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται. Vide etiam Nostrum supra v. Κάπηλος, ubi eadem phrasis occurrit. KUST.

[f] Καὶ τὸ] τὸ om. A.B.E.

[g] ἑταίρου] Statim delevi cum A.B.V.E., Οὕτω δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάππας, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π. πάππας. Quæ accesserunt ex Etymol. M.

ΠΑΠΠΑΖΟΙΕΝ: Πάππα καλ.] Obiter hic emendo Photium, apud quem in Lexico ms. sic legitur: Παππάζωσιν: Παρακαλοῖεν. Scribe, Παππάζωσιν: Πατέρα καλοῖεν. Mendum ortum est ex scripturæ compendio, quo vox πατὴρ, et reliqui casus obliqui inde deducti in mss. plerumque exarari solent. KUST.

ΠΑΠΠΑΞ] Addunt παππαπάξ A. παπαπὰξ V. παπάξ E.M.

[h] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 389.

[i] Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον, ὑποκοριστικῶς πάππε. Παππίζω. Ἀριστοφάνης] Hæc omnia in prioribus editt. [et B.E.] incuria librariorum omissa sunt, quæ ex ms. Paris. A. revocavi. Prior autem locus Aristophanis exstat in Vesp. 653. Posterior vero in eadem fabula, 607. ubi pro παππίζουσα rectius legitur παππάζουσα. KUST.

[k] Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τρ.] Apud Aristophanem loco laudato sic legitur: Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται. Recte omnia: modo fulciendi metri gratia ante τριώβολον inseras voculam τὸ, quæ librariorum incuria excidisse videtur. KUST.

[l] Οὐ γάρ] Supra v. Ἀτρίψ.

ΠΑΠΠΟΣ] Vid. Γενειάς. TOUP.

[m] ἐπὶ] αἱ ἐπὶ A.B.V.E. Photius. Post h. gl. in A. sequitur Παράδειγμα.

[n] βασιλέα Θεοδόσιον] Θεοδόσιον τὸν βασιλέα A.B.V.

[o] Πτολεμαίου om. B.E.

[p] Τὸν ἔρανον τὸν λεγ.] Aristoph. Lysistr. 654. KUST.

[q] Ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ inediti ad modo indicatum locum Aristophanis: quæ etiam leguntur supra v. Μηδική. KUST.

[r] τοῖς συμμάχοις] Desunt in V. ab h. v. usque ad ἀδήλου in v. Παράδειγμα.

ΠΑΠΥΛΑΙΩΝΟΣ] Est vox Latinorum *papilio*, quæ a Græcis et Latinis barbarizantibus pro *tentorio* accipitur. Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[s] τένδας] τέντας A.E.

Πάπτρος: Θηλυκῶς ἡ πάπυρος.

[t] Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου [u] τυφήρεα λύχνον, σχίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένῳ παπύρῳ.

Παρά: Διά.

Παραβαλέσθαι: Τὸ [x] ἐξαπατῆσαι. [y] Θουκυδίδης α'. Οὕτως καὶ [z] Ὅμηρος·

Παραβλήδην ἀγορεύων.

Παραβαλέσθαι: Τὸ παύσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

B Παραβαλέσθαι:

[a] Ὁ δὲ Ἰούδας δραστήριος ὢν, ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι.

[b] Ἤγουν, τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. Καὶ παραβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ, ἀδεῶς [c] ἐρχόμενος.

[d] Ὁ δὲ παραβαλλόμενος, καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορύμαχον πλεονάκις.

C Παραβάλλεσθαι: Πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν.

Δεινὸν ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τολμᾶν.

Καὶ αὖθις·

[e] Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν.

Καὶ Παραβαλλόμενος πλεονάκις: [f] Θαρραλέως ὁρμῶν.

D Παραβαλεῖν: Ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι.

[g] Ὁ δὲ ἐρᾷ τῆς [h] Μιλησίας, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς, καὶ πέμπει [i] πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν· ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, [k] ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

Παραβάλλειν: Τὸ ἀπέρχεσθαι.

Παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον.

Καὶ αὖθις·

E Αἰσχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ [l] τὴν θεὸν, καὶ ἑαυτὰς [m] ὁμιλίᾳ ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι, ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον.

A Ἀντὶ τοῦ, μίξασαι.

Παραβαλεῖς: Παραθήσεις, ὁμοιώσεις, ἐπιφοιτήσεις.

Παραβαλλόμενον:

Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι βάπιδας.

[n] Καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος.

Τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

B Παραβαλών: Πλησίον [o] συστήσας, συνοδεύσας.

Ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθενοπαίου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν.

Καὶ παραβάλλω. Αἰτιατικῇ.

Παραβαλών: [p] Χαλάσας. [q] Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.

Ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

C Παραβάλοιτο: Ἀντὶ τοῦ [r] παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παράβασις: Τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ [s] ἔλεγον ἐπιστρέφοντες [t] οἱ χορευταὶ πρὸς τοὺς θεωμένους. Ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι [u] λέγῃ ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως. Παράβασις δὲ λέγεται, ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως· ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ χορὸς τὸν τόπον. Ἑστᾶσι μὲν γὰρ
D [x] κατὰ στοῖχον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν [y] ἀποβλέποντες· ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον [z] ποιοῦνται· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. Δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες, καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν τῷ [a] Παιδαρίῳ·

E [b] Εἰ μὲν μὴ λίαν, ... ἄνδρες, ἠναγκαζόμην
στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

ΠΑΠΤΡΟΣ] Hanc gl. habet A. in marg.

[t] Λαμπάδα κηροχ.] Anthol. Pal. VI. 249.

[u] τυφήρεα] τυφήρη B.E. Mox σφιγγομένη B.E.

[x] ἐξαπατῆσαι] ἐξαπατᾶσθαι E.

[y] Θουκυδίδης] Vid. Duker. ad I. 133.

[z] Ὅμηρος] Il. δ'. 6.

[a] Ὁ δὲ Ἰούδας] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. lib. F II. 8. p. 85. TOUP. σωτηρίας om. E.

[b] Ἤγουν om. A.B. Mox παραβαλόμενος B. et in ex.

[c] ἐπερχόμενος] ἐρχόμενος A.E. edd. ante Kuster. Mox Δωρίμαχον A.B.

[d] Ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβ.] Hæc sunt verba Polybii lib. IV. 57. ut Jacobus Gronovius recte observavit. Apud Polybium autem pro παραβαλλόμενος nunc legitur προβαλλόμενος: sed cui lectioni alteram præferendam esse judicat modo laudatus Jac. Gronovius; me quidem non dissentiente. KUST.

G [e] Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβ.] Et hæc sunt verba Polybii [III. 94.] quæ leguntur etiam supra v. Ὅλος καὶ πᾶς. KUST. Ubi πρὸς τὸ π.

[f] Θαρραλέως] θαῤῥαλέως A.

[g] Ὁ δὲ ἐρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρ.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse, discimus ex ipso Suida supra v. Μίσθωμα, et infra v. Προσίεσθαι, ubi pars eclogæ hujus legitur, et scriptori illi assignatur. KUST.

H [h] Μελησίαν] Scribe Μιλησίαν. Vide Plutarch. in Lucullo p. 503. Suid. vv. Ἀγνῶτας, Καταπτυστὸν, Ταραντινίδιον. TOUP.

[i] πείσων] Leg. πειρῶν. VALCK. Plutarchus l. c. τοῦ βασιλέως πειρῶντος αὐτὴν, καὶ μυρίους πεντακισχιλίους χρυσοῦς προσπέμψαντος.

[k] καὶ ἑταιρικὸν] καὶ om. A.B. Mox ἑαυτὴν om. A.

[l] τὴν θεὸν] τῶν θεῶν E.

[m] ὁμιλίαις] ὁμιλίᾳ A.B.E. ἀντὶ τοῦ μίξασαι habent A. edd. ante Kuster. statim post παραβαλοῦσαι.

[n] Καὶ om. A. qui statim in marg. Παραβάλλω: Αἰτιατικῇ. omissis his infra. Mox τῷ βασιλεῖ C.

[o] στήσας, συνοδεύσας] συστήσας, συνοδεύων A.C. Mox Πάρθου σύρου ἵππου C.

[p] Χαλάσας] σχάσας E.

[q] Ἀριστοφάνης] Pac. 34. Mox ὡς M.

ΠΑΡΑΒΑΛΟΙΤΟ: Ἀντὶ τοῦ παρ.] Ex Harpocrat. KUST.

[r] παραπέμψαιτο] Sic habet ms. A. itemque Harpocratio. [et Phot.] At priores edit. [et B.E.C.] mutile, πέμψαιτο. KUST.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ: Τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλ.] Enarrator Comici ad Pac. 733. rem eandem his verbis exponit: Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ χορὸς, μηδὲν περὶ τοῦ προκειμένου λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. Παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τοῦ θεάτρου ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως, ἄνευ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ χοροῦ. Ἐστρέφετο δὲ ὁ χορὸς, καὶ ἐγίνετο στίχοι δ'. εἶτα διελθόντες, &c. Reliqua enim, ut apud Suidam. KUST.

[s] ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ χορός] Legerim, ἔλεγεν ἐπιστρέφων ὁ χορός. KUST.

[t] ὁ χορὸς] οἱ χ° A. unde reponendum οἱ χορευταί.

[u] τῆς ὑποθέσεως λέγῃ] λέγῃ (λέγει τι A.) τῆς ὑποθέσεως A. B.E. λέγῃ τι τ. ὑ. C.

[x] κατὰ στοιχεῖον] Lege, κατὰ στίχον. KUST. στοῖχον A.B. στίχον C.

[y] προσβλέποντες] ἀποβλέποντες A.

[z] ἐποιοῦντο] ποιοῦνται A.B.E. ποιῶνται C. Mox αὐτὸ τὸ στρέφεσθαι οἱ ποιηταὶ C.

[a] Παιδαρίῳ] τῷ Παιδαρίῳ A.B.E.

[b] Εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκ.] Locum hunc sic distin-

Ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι, καὶ τὸ παραβαίνειν. Καὶ [c]Πισίδης·

> Τὸν παραβάτην [d]συμβαλὼν [e]πλασμῷ ξένῳ,
> πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

Παραβαίνω:

Μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;

Παραβεβᾶσθαι τὰς σπονδάς: Τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. Πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

Παραβέβλησαι: Παραβόλως κέχρησαι.

Καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι [f]προκειμένης.

Παραβιάζω: Αἰτιατικῇ.

Παραβιβάζεσθαι: Παραβαίνεσθαι.

Παραβλέπουσα θατέρῳ: Μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλήδην: Ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς.

Παραβληθησόμενος: Συγκριθησόμενος, ὁμοιωθησόμενος.

Παραβλῶπες: Παρορῶντες, διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις. [g]Ὅμηρος·

> [h]Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Παραβλύσας: Παραβαλὼν, ἀποπτύσας.

[i]Εὔεντι ἡττηθεὶς οἴνου, καὶ παραβλύσας τὸ περιττὸν, εἶτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

Παραβολή: Λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή: Διήγημα.

> [k]Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου.

Ἀντὶ τοῦ, ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. Καὶ ἡ ὁμοίωσις, καὶ τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα.

> [l]Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή: Πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παράβολος: [m]Ἀριστοφάνης Σφηξί·

> Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ γνήσιος· [n]Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου·

> Ταύτην αἰτοῦμαι [o]τὴν χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

Παραβόλως: [p]Πολύβιος·

Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ὅλην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμήσας.

Παραβολώτερος: Ἀνόητος.

Παραβραβεύοντα: Διακρίνοντα, διορίζοντα.

[q]Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὴν παραβραβεύοντα φάραγγα. Ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

Παραβύουσα: Παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον: [r]Παρακεκρυμμένον, λάθρα γινόμενον.

Παράβυστον: Οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ [s]ἐδίκαζον οἱ ἕνδεκα. Ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ [t]Πατροκλέους. Λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μετα-

---

guendum et in versus redigendum esse me monuit Bentleius: Εἰ μὲν μὴ λίαν (deest hic anapæstus) ἄνδρες, ἠναγκαζόμην Στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν. Simili metro usus est Aristophanes in parabasi Nubium, cujus initium tale est, Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἐλευθέρως Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με. Vide Hephæstionem p. 57. ubi plura hujusmodi citat ex Eupolide et Cratino, a quo, tanquam inventore, metrum hoc Κρατίνειον vocatur. KUST.

[c] Πισίδης] De Exped. Heracl. Acroas. II. 284.

[d] συμβαλὼν] παραβαλὼν B.E. τὴν παράβασιν συμβαλὼν C. καὶ τὸν π. βαλὼν Pisid. et mox ἀντιστάδην.

[e] πλασμῷ] Portus suspicabatur, legendum esse πλαστῷ: quam conjecturam, utpote de loco, de cujus sensu nihil certi statui potest, in medio relinquo. KUST.

ΠΑΡΑΒΑΙΝΩ] γενικῇ addunt B.E. et in fine καὶ αἰτιατικῇ. Gl. om. A. qui in marg. Παραβαίνω γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

ΠΑΡΑΒΕΒΑΣΘΑΙ] Suidas in hac voce corruptus est, quod jam vidit Dukerus. Eum puto levi opera restitui posse, si legamus οὐ πάνυ ἀκολούθως, seu quod malim πάνυ ἀνακολούθως: *valde irregulariter*. Nam quia a παραβεβηκέναι analogice παραβεβῆσθαι dicendum erat, hoc Suidas seu quisquis alius observare operæ pretium duxit, licet, quod sciam, nunquam aliter loquantur Græci. ABRESCH. Observ. Misc. III. p. 148. Dixerat Dukerus ad Thucyd. I. 123. se non intelligere quæ sit sententia verborum Suidæ. Eadem habet Photius. πάνυ ἀκολούθως C. sine Θουκυδίδης.

[f] προκειμένης] προκειμένης A.B.C. Supra λόγῳ C. pro βίῳ.

ΠΑΡΑΒΙΒΑΖΕΣΘΑΙ] παραβιβάσθαι A.

ΠΑΡΑΒΛΕΠΟΥΣΑ ΘΑΤΕΡΩΙ] Aristoph. Eccles. 494. Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα θατέρῳ. Hunc locum Suidas hic repetere voluit. KUST.

ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ: Ἀπατ.] Usus est hac voce Homerus Il. δ'. 6. ubi vide Scholiastam. Eustathius ad Odyss. α'. p. 1406. 22, 23. Καὶ παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς, ὥς οἱ πλείους φασί· κατὰ δὲ τὸν Σουίδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad hunc ipsum locum Suidæ respexit. KUST.

ΠΑΡΑΒΛΩΠΕΣ] Vid. Σοβαρός. HEMST.

[g] Ὅμηρος addidi cum A.

[h] Χωλαί τε, ῥυσσαί τε, παρ.] Est versus Homericus Il. ι'. 499. KUST. ῥυσαί A. Mox τ' ὀφθαλμῶν A. τὼ 'φθαλμὼ M.

[i] Εὔεντι] Hæc Æliano tribuit Valckenerius.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ: Λόγος] Ex Ps. LXXVII. 2. ubi Theodoretus: παραβολὴν ἐκάλεσε τὴν τοιαύτην διήγησιν, αἰνιγματώδη οὖσαν, καὶ κεκρυμμένην τὴν ὠφέλειαν προσφέρουσαν. ERNEST.

ΠΑΡΑΒΟΛΗ: Διήγημα] Ita 2 Paral. VII. 20. δώσω τὸν οἶκον τοῦτον εἰς παραβολὴν καὶ εἰς διήγημα ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι. et Sapient. V. 3. Verba illa ἀνοίξω etc. iterum sunt e Ps. LXXVII. 2. quorum sententia parallela hæc est, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς, quæ Theodoretus explicat, ἀρχαῖα προβλήματα. ERNEST.

[k] Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στ.] Psalm. LXXVII. KUST.

[l] Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβ.] Psalm. XLIII. KUST.

[m] Ἀριστοφάνης] Vesp. 192. locum om. C.

[n] Ἰώσηπος] Antiq. Jud. lib. VII. c. 15. p. 205. KUST. VI. 14, 3.

[o] τὴν χάριν] τὴν om. A.B.E.C.

[p] Πολύβιος] Lib. II. c. 24. sed ubi legitur ἀντοφθαλμήσας, per η, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. ἀντοφθαλμήσας B.E.C. ἀντοφθαλ´ A. ταῦτα τὰ C.

ΠΑΡΑΒΟΛΩΤΕΡΟΣ] Polyb. p. 82. TOUP.

ΠΑΡΑΒΡΑΒΕΥΟΝΤΑ] Isidor. Pelus. III. Ep. 119. Παραβραβεῦσαι τὴν ἀλήθειαν ἐγχειρήσαντες, qui veritatem adulterare tentassent. REINES.

[q] Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὴν παραβρ.] Locus hic emendandus et supplendus est ex Theophyl. Simocatta, apud quem lib. II. c. 8. sic legitur: Τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν τῆς τάφρου ἐξαλλάττεσθαι κατωρέγετο, συμπλοκῆς ἐφιέμενον, τοῦ δὲ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίναντες διὰ τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα, τέως ἀνακωχὴν ὁ φόνος ἐλάμβανε. Vide etiam infra v. Φάραγξ, ubi locus hic repetitur. KUST.

[r] Παρακεκαλυμμένον] παρακεκρυμμένον A.B.E. Photius.

ΠΑΡΑΒΥΣΤΟΝ: Οὕτως ἐκαλ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. Attic. Lect. lib. II. c. 9. KUST. Vid. Hemsterhus. Lucian. Necyom. c. 17. Meier. Hist. Jur. Attic. p. 43. n. 125.

[s] ἐδικάζοντο] ἐδίκαζον A. Photius, Harpocr.

[t] Πατροκλέους] Ante Προκλέους. Em. J. Meursius L. A. I. 18. HEMST. Προκλέους E. Πατροκλέους diserte C.

φορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων, τουτ- A
έστι, [u] παραπληρωμάτων.

Παραγάγεις: Παρηγορήσῃς.

[x] Μηκέτι παραγάγῃς, ἵν' σὺ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων [y] εὐπατριδᾶν ἀρωγαί.

Παραγγελία:

([z] Ὅση σπουδὴ καὶ) παραγγελία περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε.

Καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρή- B
σατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος·

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ [a] τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες.

Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει·

Καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παράγγελμα: Προτροπὴ, [b] προκάταρξις.

C [c] Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ [d] παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παραγγέλλοντα: Δεχόμενον τὴν ἀρχήν.

Ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδ' αὐτὸν [e] παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

Παραγγέλλοντας:

Οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες, προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, [f] περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας ὅπως ὁ [g] Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης. [h] μαθεῖν. D

Ἀντὶ τοῦ, τελοῦντας. Καὶ [i] Ξενοφῶν·

Ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ αὑτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα.

Καὶ αὖθις·

Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων.

Ἀντὶ τοῦ, καταλέγων.

Παραγγέλλων: [k] Ἀντὶ τοῦ, [l] συνδιερχόμενος, E
συνδιατρίβων, συναναστρεφόμενος.

Ὁ δὲ παραγγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς, ἤσπαζε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐνεδύετο.

Ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

Παραγγέλσεις:

Αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ [m] καθ' ἓν, ὡς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο.

Παράγεσθαι: Μεταπείθεσθαι. [n] Θουκυδίδης·

Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις [o] μόνοις παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Παραγγείλας:

Ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας.

Ἀντὶ τοῦ, σημήνας. Καὶ αὖθις·

[p] Πολίσματα ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Παραγκωνίσας: Ἀποστρέψας, ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγνούς: Παρακούσας.

Παραγωγαῖς: Ἐξαπάταις.

[q] Σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς ἀεί τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. Κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. Εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, [r] ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. Μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγραμματίζων: Ὅπερ [s] παρὰ ῥῆμα λέγεται.

[t] Τίμων [u] οὑτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα [x] θαύματα.

[u] παραπληρωμάτων] πληρωμάτων A.

ΠΑΡΑΓΑΓΗΙΣ Pausan. 218. TOUP.

[x] Μηκέτι παραγ.] Sophocl. Electr. 855. μηκέτ' οὐ C.

[y] εὐπατριδᾶν] εὐπατριδῶν A.C.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ] Ex Harpocratione. KUST. Plutarch. Paul. Æmil. p. 259. χάριτας καὶ παραγγελίας. TOUP.

[z] Ὅση σπουδὴ καὶ παραγγ. περὶ τουτ. τὸν ἀγ. γέγονε] Hæc F sunt verba Demosthenis initio orationis περὶ τῆς παραπρεσβ. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST. ὅση σπουδὴ καὶ om. A.B.E.C. Phot.

[a] τὴν παράταξιν] τὴν om. A.B.E.C.

[b] προκάταρξις] κάταρξις A.

[c] Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγ.] Fragmentum hoc assignatur Arriano supra v. Αὐτοκέλευστος. KUST.

[d] τοῦ παραγγέλματος] τοῦ om. A.B.E.C.

[e] παραγγέλλοντα τὴν ἀρχ.] De hac phrasi vide Valesium G ad Euagr. lib. II. c. 1. KUST.

ΠΑΡΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΣ] Omnia ab h. v. usque ad Παρακαταβολὴ desunt in A. qui habet in marg. Παραδειγματίζω: αἰτιατικῇ. Παραδιδάσκω: αἰτιατικῇ. Παραδίδωμι: δοτικῇ. Παραδραμῶ: αἰτιατικῇ. Παραδυναστεύω: δοτικῇ.

[f] περὶ] παρὰ B.E.C.M. Supra ἀφικομένους C.

[g] Γεζέριχος] Ex Prisco historico, forsan. Vid. Vales. ad Euagr. p. 308. TOUP. ὁ om. C. qui mox ἔχειν.

[h] μαθεῖν] Deest verbum ἔμελλον, vel simile quid. KUST.

[i] Ξενοφῶν] Anab. I. 5, 13.

H [k] Ἀντὶ τοῦ, συνδιερχόμενος, συναναστρ.] Pessime. Nihil enim hæc interpretatio cum verbo παραγγέλλων commune habet. Quare nugis et deliriis grammaticorum hæc per me accenseas licet. KUST.

[l] συνδιερχόμενος] συνερχόμενος C. συνδιατρίβων addunt B.C.M.

[m] καθ' ἓν] καθ' ἑνὸς B.E. Mox ἐγίνετο C.

ΠΑΡΑΓΕΣΘΑΙ] Josephus Vita sua p. 4. ubi pro παραγενόμενος l. παραγόμενος. Schol. Thucyd. ἀπατᾶσθαι. Theophil. ad Autol. p. 234. γνῶναι τὸ ἀληθὲς καὶ μὴ παράγεσθαι, ubi vulg. ante Fellum παραγενέσθαι, quod male defendit Wolfius. TOUP.

[n] Θουκυδίδης] Lib. I. c. 91. ubi sic legitur: Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[o] μόνοις] μόνον B.E. μόνον λόγοις C. Gl. seq. εἰ δὲ ἀνεχώρησαν παρακλητικὸν C.

[p] Πολίσματα] πολισμάτια B.

ΠΑΡΑΓΚΩΝΙΣΑΣ] Agathias p. 100. Heliodor. p. 319. Euagrius p. 250. TOUP.

ΠΑΡΑΓΝΟΥΣ] Xenophon p. 711. TOUP.

[q] Σοφίσμασι δὲ καὶ] Hoc fragmentum descripsit Suidas ex Procopio in Gothicis lib. III. p. 280. Huc facit Herodotus VI. 62. Ἀναγκαζόμενος μέντοι τῷ τε ὅρκῳ, καὶ ΤΗΣ ἈΠΑΤΗΣ ΤΗΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΙ. TOUP.

ΠΑΡΑΓΩΓΗ λέγ.] Cum toto hoc loco confer Ælianum in Tactic. c. 37. KUST. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 512.

[r] ἢ διπλεύρῳ om. B.E.C.M. Mox φοβηθῇ C. pro φοβῇ.

[s] παρὰ ῥῆμα] παράρημα B. παράχρημα E. Vulgatam lectionem mendosam esse sensit H. Steph. Thes. L. G. I. p. 875 A. Vulg. habet C.

[t] Τίμων οὑτωσὶ παραγράμματ.] Hæc sumpta sunt ex Laërtio, apud quem in Platone, segm. 26. rectius sic legitur: Ἀλλὰ καὶ Τίμων οὑτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν (φησίν·) Ὡς ἀνέπλασε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς. Eundem versum Timonis adducit etiam Athenæus lib. XI. [p. 505 E.] qui pro ἀνέπλασε habet ἀνέπλαττε: quæ lectio sono lite-

Οἷόν ἐστι, παυσάμενος Παυσανίας· καὶ, Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός: Ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ, μυρσίνη, βυρσίνη· β ἀντὶ τοῦ μ· [y]ὡς Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. Δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε· ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. Ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. Καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. [z]Ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, [a]ἐν Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ, Κεκροπιδῶν, λ ἀντὶ τοῦ ρ.

[Παραγράπτους καὶ παρεγγράπτους: Νόθους, ξένους.]

Παραγράφεται: Ἐξουθενεῖ, παραιτεῖται, ἀποβάλλεται. Καὶ ἐν συνθέσει, ἀπαράγραφον.

Ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον.

Περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγραφή: Ὅταν λέγῃ τις ὅτι [b]τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, [c]εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ [d]γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους [e]ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. Λέγει [illegible] περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνὺς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. Καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. Καὶ ἐπ' ἐκείνῃ τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. Τῶν γὰρ ἄλλων δικῶν προστέτακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. Παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοσοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή: Οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται [f]παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ἀλλ' ἰδίως [g]Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, [h]ἀπὸ τῆς γραφῆς. Καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον [i]παρ' αὐτῷ, ἀφ' οὗ [k]παρέγραψα· τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. Ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, "οὐδὲ μέχρι "παραγραφῆς" φησίν· ἀντὶ τοῦ, [l]οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστὶν περιγεγραμμένου.

Παραγράφω: Αἰτιατικῇ.

Παράδειγμα: Εἰκὼν, ἢ χαρακτὴρ, ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. Παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον [m]λογικῷ λογικόν. Παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον ἀλόγῳ λογικὸν, ἢ ἔμπαλιν. [n]Ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν [o]καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. Ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

Παράδειγμα: [p]Τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. Ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ [q]τὰ καθόλου ὁδός. Παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. Διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ [illegible] παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. Καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα· τὸ δὲ παράδειγμα, τῷ ῥήτορι. Κέχρηται μέντοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώριμον· ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. Παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι. Ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; Παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορὰ, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινὸς παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος, καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. Ἡ δὲ παραβολὴ εἰκών ἐστιν, ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα.

[r]Ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμ-

rarum [illegible] vocem Πλάτων propius accedit, et proinde præferenda est. KUST.

[u] αὐτοσὶ] αὐτοσὶ E.C.

[x] ὠόματα] θύματα B.E.C. θαύματα Laërtius. Nonnulli Athenæi codd. θύματα.

[y] ὡς Ἀριστοφάνης] Equit. 57. Κοὐκ ἐᾷ τὸν δεσπότην Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων. Scholiasta ad eum locum: Ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων: Ῥυτῆρα, ἱμάντα. Ἔπαιξε [illegible] παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, ἐναλλαγὴν στοιχείου ἐργασάμενος. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας. Ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. Ultima sunt mutila, quæ sic recte suppleveris, ταύτῃ γὰρ ἀπεσόβουν τὰς μυίας καὶ τῇ αὐτῇ ἐστεφανοῦντο &c. Sic enim scribendum esse et ex sensu et hoc loco Suidæ manifestum est. KUST.

[z] Ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλωπιδ.] Hæc referenda sunt ad locum illum Aristophanis in eadem fabula 79. Τὼ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν. Scholiasta: Τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν, ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου τοῦ ρ εἰς τὸ λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. Ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν. Hinc Suidam emendabis. KUST.

[a] ἐν Κλωπιδῶν] ἐγκλωπιδῶν B. ἐν Κλωπιδῶν E. ἐγκλωπίδαις C.

ΠΑΡΑΓΡΑΠΤΟΥΣ, καὶ ΠΑΡΕΓΓΡ.] Confer Nostrum supra v. Ἀπεψηφίσατο, et v. Διαψήφισις. KUST.

ΠΑΡΑΓΡΑΠΤΟΥΣ] Hinc μαρτυρίαν ἀπαράγραπτον apud Diodor. Sic. p. 83. Ita enim legend. cum Rhodoman. cujus glossa est ἀνέθεντον. TOUP. Deest gl. B.E. Vid. infra v. Παρέγγραπτον.

[b] τὸ πρᾶγμα] ὅτι τὸ πρ. Photius. ὅτι περὶ οὗ τὸ πρ. C.

[c] ὅπερ εἰσήχθη] ὅπερ om. B.E. Photius.

[d] γεγένηται] γένηται Photius. Omnia post γνῶσις C. ponit sub fin. gl. seq.

[e] ἀναγινώσκειν] ἀναγινώσκει Photius.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ: Οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κ.] Ex Harpocratione. KUST. Diodor. Excerpt. p. 573. ὥσπερ ἀπὸ παραγραφῆς τῶν ἰδίων πράξεων, i. e. a tempore quo facinora ista injusta fecerint. Isocrates de Permut. p. 490. TOUP.

[f] παρὰ] ἐπὶ E. παρ' αὐτοῦ C.

[g] Ἰσοκράτης] P. 322 A. ed. H. Steph. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς.

[h] ἀπὸ τῆς γραφῆς] ἀπογραφῆς Photius. Post γραφῆς inserit Harpocr. ἧς μέχρι νῦν παράγραφον καλοῦμεν.

[i] παρ' αὐτῷ] παρ' αὐτοῦ B.E.M. Photius. Desunt hæ voces Harpocrat.

[k] παρέγραψα] ἀντέγραψαν Photius. παρέγραψαν C.

[l] οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου· καὶ παραγεγραμμένου, ὅπερ ἐστιν ὡρισμένου] Harpocratio rectius: Οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου· ὅ ἐστι, περιγεγραμμένου. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. KUST. Et sic B.E. nisi quod habent παραγεγραμμένου. Παραγεγραφότος l. ἐ. γεγραμμένου C.

[m] λογικὸν λογικῷ] λογικῷ λογικὸν E. Photius.

[n] Ἢ παράδειγμα] Sequentibus caret Photius. Supra ἀντιπαρατεθῇ C.

[o] καθέκαστα] τὰ καθέκαστα A.

[p] Τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγ.—ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα] Hæc omnia descripta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. VIII. Topic. p. 254. KUST.

[q] τὸ καθόλου] τὰ καθόλου B.E.

[r] Ἰστέον, ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Isidori Pelusiotæ, lib. III. Epist. 267. KUST.

βάνεται, καὶ τοῖς προκειμένοις ἁρμόζεται, (ἐπεὶ οὐκ A *ἂν εἴη ὑποδείγματα ἀλλὰ ταυτότης,) ἀλλὰ χρὴ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται, ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾷν· οἷον ὁ Πατριάρχης* [s]*ὅτε λέγει περὶ τοῦ Σωτῆρος, "Ἀναπεσὼν ὡς λέων," οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμαχον, καὶ φοβερὸν, καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες, καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι,* [t]*παριππεύομεν. Καὶ ὅταν λέγῃ, "*[u]*Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς* [x]*ἄρκτος ἀπο-* B *ρουμένη," τὸ τιμωρητικὸν μόνον* [y]*ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.*

ΠΑΡΆΔΕΙΣΟΣ: Ζήτει [z]*πλατύτερον ἐν τῷ* ΣΕΜΙΡΆΜΙΣ.

ΠΑΡΆΔΕΙΞΙΣ: Ὁμοιότης, δήλωσις.

ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΥ͂ΣΑ *καὶ* ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΎΝΤΟΣ *καὶ* ΠΑΡΑΔΕΙΚΝΎΝΑΙ.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΊΖΩ: Αἰτιατικῇ.

ΠΑΡΑΔΙΑΙΤΑ͂ΣΘΑΙ: Τὸ παρ' [a]*ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.* C

ΠΑΡᾺ ΔΊΚΗΝ: Παρὰ τὸ δίκαιον.

ΠΑΡᾺ ΔΌΞΑΝ: Παρὰ προσδοκίαν, παρ' ἐλπίδα.

[b]Τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

ΠΑΡΆΔΟΞΟΝ: Ἀπροσδόκητον, θαυμαστόν.

ΠΑΡΑΔΩ͂ΣΙ: Πληθυντικόν.

Συντρέχει λοιπὸν τὸ συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων [c]Πιλάτῳ παραδῶσι.

ΠΑΡΑΔΡΆΜΩ:

ΠΑΡΑΔΎΟΜΑΙ: Παροιμία·

Ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

B ΠΑΡΑΔΥΝΑΣΤΕΎΩ: Δοτικῇ.

ΠΑΡΑΖΉΛΟΥ: Παρερεθίζου, παροξύνου εἰς μίμησιν [d]*τῶν κακίᾳ συζώντων.* [e]*Δαβίδ·*

Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.

ΠΑΡΑΖΗΛΩ͂Ν: Αἰτιατικῇ. Παροξύνων, ζηλοτυπῶν, [[f]*παροτρύνων.*]

ΠΑΡΑΘΕΟΥ͂ΣΙ: Παρατρέχουσι.

ΠΑΡΆΘΕΡΜΟΣ: Παρὰ τὸ προσῆκον ἐργαζόμενος.

C [g]Ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκὼς, πολλὰ διφύει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τῷ μηδ' ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τοῦ πρώτως [h]ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

ΠΑΡΆΘΕΣΙΣ: [hh]*Σύγκρισις.*

[i]Βουλόμενος δὲ [k]ἐκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ

---

[s] ὅτε λέγει] ὅτε om. A.B.E.

[t] παριππευόμενοι] παριππεύομεν A.B.E.M.

[u] Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτ.] Hæc sunt verba prophetæ Oseæ c. XIII. 8. KUST.

[x] ἄρκτος] ἄρκος A.B.E.M. et sic mox.

[y] ἐκληψόμεθα] ἐκλειψόμεθα A.B.

ΠΑΡΑΔΕΙΞΙΣ] Ex A. Παράδειγμα παράδειξις etc. C.

[z] πλατύτερον addidi cum A.B.E.M. Statim delevi cum A.B.V.E. articulum satis longum, cujus auctor est Jo. Damascenus De Fide orthodoxa II. 11. Inseruit, ut videtur, primus Suidæ editor ex Zonara, ad quem vid. Tittmann. Ne quid autem desideres, integrum locum in notis exhibeo. ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ: Ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανόλβιον ἕξῃ ζωήν. Καὶ αὐτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος, Θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος, (Ἐδὲμ δὲ τρυφὴ ἑρμηνεύεται) ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὐκραὴς δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεως, ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. Τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν· ἕτεροι δὲ, νοητόν. Πλὴν ἐμοί γε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν· τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ, καθὼς εἴρηται, αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑψηλοτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατρίβων, Θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν, οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρεφόμενος, ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. Ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης, ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν· ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει φάγεσθαι. Αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. Τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυσχιδοῦς θεωρίας διάγνωσις. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις, ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβηκόσιν, ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιόσι μετάπτωσιν, διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι, καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις, οἷς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παγίως ἑδρασθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρείᾳ, ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. Οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν παράδεισον, καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως, εἴτε οὕτως D ἐδιδάξαντες. Παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δεύσαι, τὸ βρέχω. Ῥηματικὸν ὄνομα, δεῦσος. Παράδεισος τροπῇ τοῦ υ ψιλοῦ εἰς ι. Οἱ δέ φασι παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΖΩ om. A.V.

[a] ἑτέρῳ] ἑτέρων A.

[b] Τὰς δυσχ.] Polyb. TOUP. Simile quid habet Polybius XVIII. 6, 4. προκατέχοντας τὰς ἀπηλπισμένας ἐν Ἠπείρῳ δυσχωρίας. Exemplum om. A.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ] Gl. om. A. Conf. Pricæus ad Ev. Luc. E V. 26.

ΠΑΡΑΔΩΣΙ] Hanc gl. habet A. in marg. qui addit ὡς τὸ post πληθυντικόν. Post παραδῶσι V. inserit Δαδ.

[c] θανάτῳ] Πιλάτῳ A. V.

ΠΑΡΑΔΥΟΜΑΙ] Vid. Παραδύομαι, unde hæc corrupta. App. Prov. Vat. III. 37. HEMST.

[d] τῶν μὴ κακίᾳ συζ.] Deleta particula μὴ, scribendum est, τῶν κακίᾳ συζώντων. Sic enim habet Theodoretus ad Psalm. XXXVI. 1. unde hæc Suidas sumpsit. KUST. μὴ om. A.V.

F [e] Δαβίδ] Psalm. XXXVI. 1. ubi sic legitur: Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν. KUST. Ad eum locum Theodoretus: Τὸ δὲ μὴ παραζήλου ὁ μὲν Σύμμαχος, μὴ φιλονείκει· ὁ δὲ Θεοδοτίων, μὴ παρερεθίζου ἡρμήνευσεν· ἀντὶ τοῦ, μὴ παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν παρανομίᾳ συζώντων. etc.

[f] παροτρύνων om. A.B.V.

ΠΑΡΑΘΕΟΥΣΙ] Hanc gl. et seq. om. A.

[g] Ὢν δὲ φύσει] Vide Excerpta ex Diodoro de Virt. et Vit. t. II. p. 565. ed. Wessel. unde hic locus expromptus G est; quod et monuit Wesselingius in addendis. TOUP. Hunc locum ita mutilavit Suidas, ut satis intelligi vix queat. Quare integrum describamus: ὢν δὲ φύσει παράθερμος, καὶ τῇ διανοίᾳ παρακεκινηκὼς, πολλὰ διέφυε μανίᾳ προσεμφερῶς. Πρῶτον μὲν γὰρ, ὧν τῆς στρατηγίας κατηγόρησε, τούτων τὴν ἄνοιαν μεμψάμενος, παραπλησίως ἐν τῇ θαλάσσῃ τά τε χώματα καὶ τὰ κλεῖθρα κατεσκεύαζε· τοσοῦτον ἀφροσύνῃ διενέγκας ἐκείνων, ὅσῳ μεῖζόν ἐστιν ἁμάρτημα, τὸ μηδὲ ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι μεταδιδαχθῆναι, τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι. De- H levi τ' ante ἀφροσύνῃ cum C.

[h] ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι] ἐπιβαλλομένου σφαγῆναι V.

[hh] Σύγκρισις] Λέγεται καὶ ἡ σύγκρισις A. ubi om. βουλόμενος—βελτίονος.

[i] Βουλόμενος δὲ ἐκ παραθ.] Valesius fragmentum hoc Polybio assignat. KUST. Fr. gr. 101.

[k] ἐκ παραθέσεως] Polyb. p. 148. TOUP.

A προαιρέσεως, ἣς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἀπολαύσει.

Καὶ αὖθις·

Μηδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος.

Παράθεσις καὶ ἡ [l]παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. Φησὶ γὰρ,

[m]Ἔλαβον παράθεσιν.

Παραθήγειν: Ἀκονᾷν, παροξύνειν. [n]Παραθήξονται: Παρακονήσονται.

B Ἦν δὲ Τύλλος [o]Ἄττιδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν [p]ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην.

Παραθρατοῦντες: Ταλαιπωροῦντες, ἀδυνατοῦντες.

Παραθρήσκειας: Παρίδης.

Παρίημι: Συγχωρῶ.

Εἴ τις ἐπελθὼν [q]ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

C Παρακαλεῖν: Τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι.

[Παρακαλῶ: Ὅτι τὸ καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλευσιν ἔχει, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.]

Παρακαρησός: Ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή: [r]Πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. [s]Εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς Στρεψιάδην·

D [t]Καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ.

Ἀντὶ τοῦ, γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι· ἐν γὰρ τῷ πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. Λέγει ὁ Στρεψιάδης·

Προσαπιβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

Ἀπολεῖς, φησὶ, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν E μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. Ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή.

Παρακαταβολὴ καὶ παρακαταβάλλειν: [u]Οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ [x]περὶ κλήρου ἢ ἐπικλήρου πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν, καὶ [y]τούτου ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβη- B τήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. [z]Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί·

Καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖταί μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη: Ἐνέχυρον.

Παρακατεῖχον: Ἐχρονοτρίβουν.

C Οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι, [a]παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.

Παρακεκινδυνευμένον: Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸν, ἢ βλάσφημον. [b]Ἀριστοφάνης·

[c]Γόνιμον δὲ ποιητὴν [d]ἂν οὐχ εὕροις ἔτι.

(Τουτέστι, φυσικόν τινα, καὶ οὐ βεβιασμένον, ἢ γεννητικόν.)

D Ὅστις φθέγξεται
τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,
αἰθέρα, Διὸς [e]δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,
ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,
γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν [f]ἰδίᾳ τῆς φρενός.

Τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενός. [g]Εὐριπίδης·

Ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

[h]Ἀλεξάνδρου δὲ,

καὶ χρόνου πρόβαινε ποῦς.

E Καὶ ἐξ Ἱππολύτου·

[l] παραγγελία] ἐπαγγελία V.

[m] Ἔλαβον π.] Hebr. XI. 39. TOUP. Ibi ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν.

[n] ΠΑΡΑΘΗΞΟΝΤΑΙ] Seqq. om. A.

[o] Ἄττιδος] Ἄττιος. Locus est Dionys. Halic. A. R. VIII. p. 506, 32. 466, 1. HEMST. Inepte interpres, *Tullus Attidis filius.* Intelligendus hic *Attius Tullus*, de quo Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. VIII. p. 506. F cujus verba adponam: Ἦν δὲ Τύλλος Ἄττιος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτῷ (lege, αὐτῶν, vel cum Suida αὐτοῖς) παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρίαν ἐξ ἁπάσης πόλεως οὐκ ὀλίγην. *Erat autem Attius Tullus, non paucis stipatus sodalibus, qui eorum iras acuerat.* Hinc Suidas emendandus est. TOUP.

[p] ἑταιρίαν] ἑταιρείαν B.V.

ΠΑΡΑΘΡΑΤΟΝΤΕΣ] Habet A. infra. Post Παρακατεῖχον V. Tum Παράκρης: ὀλίγον B.E.

ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ] παραθρήσκειας A.V. Photius. παραθρήσκας E.

ΠΑΡΙΗΜΙ] Iteratur hæc gl. post Παριέναι. Post h. gl. A. habet Πάππας Ἀλεξ.

[q] ἡμῶν] ἡμῖν V. ὑμῶν B.E.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΝ] Ex Schol. Thucydid. I. 68.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ] Hæc A. in marg. om. V. Tum τὸ ante καλῶ ex B. τὸ παρακαλῶ καὶ παρακαλῶ E.

ΠΑΡΑΚΑΡΗΣΟΣ] A. in marg. Tum Παράκαρις: ὀλίγον V. corrupte pro Παράκρης: ὀλίγον.

[r] Πρόσθεσις] Photius in Lexico inedito rectius habet πρόθεσις. KUST. Deest gl. A. Πρόθεσις item Timæus p. 205.

[s] Εἴρηκεν] εἰρηκὼς V.

[t] Καίτοι γ' οἶσθ', ὅτι θήσω σοι πρ.] Aristoph. Nub. 1257. Καίτοι γ' ἴσθ', ὅτι θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζῴην ἐγώ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. καὶ τοῦτ' ἴσθ' B.V. omisso σοι post θήσω.

ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΟΛΗ καὶ ΠΑΡΑΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙΝ] Glossæ alterius initium feci cum A.V.E. et Photio. De re vid. Meier. Hist. Jur. Att. p. 223. Matthiæ Misc. Phil. T. I. p. 260.

[u] Οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τ.] Hæc, et quæ sequun- F tur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Harpocratione; ad quem vide Maussacum. Confer etiam Petitum de Leg. Att. p. 393. KUST.

[x] περὶ κλήρου ἢ ἐπικλήρου] περὶ κλήρου ἢ ἐπὶ κλήρου Photius.

[y] τούτου] τοῦτο A.V. Photius, Harpocr. ms. Pal. Mox στρέφεσθαι Photius.

[z] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγρ.] Pag. 629. ubi pro ἂν εἵλετο rectius legitur ἀνείλετο. KUST. p. 978, G 19. ἀνείλετο Phot. Harpocr.

[a] παρακατεῖχον] Verte, *retinuerunt, detinuerunt eos.* Conf. Lex. Polyb. in Παρακατέχειν. SCWEIGH.

[b] Ἀριστοφάνης] Ran. 96.

[c] Γόνιμον—γεννητικόν om. V.

[d] ἂν οὐχ] οὐκ ἂν A.E.M. ἢ addunt A.B.E. ante γεννητικόν.

[e] δωμάτιον] σωμάτιον E.

[f] ἰδίᾳ] ἄνευ A. ἰδίᾳ ἢ ἄνευ B.E.M. Statim τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενὸς om. A.B.E.M.

[g] Εὐριπίδης] Apud Aristoph. Thesmoph. 297. Euri- H pides inter alia hæc loquens introducitur: Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός. Huc Suidas respexisse videtur. KUST. Εὐριπίδου ἐκ Μελανίππης. Schol. ms. Rav.

[h] Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρ.] Scribe, Ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου. Καὶ χρόνου &c. Sic enim recte legitur apud Enarratorem Comici loco laudato. KUST. ἐξ Ἀλεξάνδρου Schol. ms. Rav.

Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

[Παρακεκλημένοι: Παραμυθηθέντες.]

Παρακεκομμένος: Μαινόμενος, ἐξεστηκὼς, παράφρων.

Παρακεκομμένα:

[i]Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα.

Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα [k]λέγεται, καὶ παρακεκομμένα. Καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας, τοὺς παρακόπτοντας. Ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.

[l]Ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα,
ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα.

Παρακελεύεται: Δοτικῇ. Προτρέπεται, διεγείρει.

Παρακερδαίνω σου.

Παρακεχόρδηκεν, οἷον παρημάρτηκε, λέγουσιν Ἀττικοί. Καὶ παράχορδον.

Παρακείμενα: [m]Τὰ νῦν.

[n]Ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα: [o]Ἐξιστάμενον.

Οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν [p]ἐς ἰοῦ τὸν Εὐτρόπιον ἀνατιθέμενοι.

Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου.

[[q]Καίτοι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος.]

Παράκλησις: Ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης [r]Παραινέσεσι·

Δίοπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες.

Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων·

Ὑμᾶς οἶμαι ταῦτα ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν:

[s]Ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

Παρακλίνασαι: Παρανοίξασαι. [t]Ἀριστοφάνης·

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι
τῆς αὐλείας παρακύπτουσι.
Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσι·
κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.

Παρακοᾶν: Παρανοεῖν, καὶ παραφρονεῖν. Κοᾶν γὰρ, καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν: Τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διατρίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν: Ἡ [u]φρενιτίασις.

Παρακόψας: Τὸν νοῦν [x]παρατραπείς.

[y]Ἐτελεύτησε δὲ, ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς, καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστόν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν: Πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία· οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

[Παράκρης: Ὀλίγον.]

Παρακροτοῦντες: [z]Παραθαρσύνοντες, παρορμῶντες.

Παρακρούεται: Ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. Μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς [a]ἱστάντας τι, ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακρουσάμενος: Ἐξαπατήσας, [b]παραπείσας.

Παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι: Ἀνατρέψαι.

Ὁ δὲ, ὅσα δημοψηφισθῇ, οἷος ἐγένετο παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν: Ἐξαπάτην, ἐμπαιγμόν.

[c]Ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ [d]εὕροντό τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

ΠΑΡΑΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ] Gl. om. A.V.

ΠΑΡΑΚΕΚΟΜΜΕΝΑ] Sejunxi a præced. cum A.

[i] Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπ.] Aristoph. Acharn. 511. Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[k] λέγεται] λέγει A.

[l] Ἀνδράρια μοχθ.] Et hi duo senarii leguntur apud Aristophanem loco modo laudato. KUST.

ΠΑΡΑΚΕΧΟΡΔΗΚΕΝ] Malim παρακεχόρδικεν, per ι, ut habet Hesychius. Aristophanes Eccles. 295. Μηδὲν παραχορδῇς, ἂν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι. Scholiasta ad eum locum: Παραχορδῇς: Παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις, μηδὲν παραφθέγξῃ. KUST. Similia Portus.

[m] Τὰ νῦν. Ἱκανὰ κακ.] Sic locum hunc auctoritate optimi codicis ms. A. interstinxi. In prioribus enim editt. τελεία στιγμὴ post νῦν male omissa est. KUST.

[n] Ἱκανὰ] Aristoph. Lys. 1046. docente Abreschio.

ΠΑΡΑΚΙΝΟΥΝΤΑ] Vid. in Παράθερμος. HEMST.

[o] Ἐξιστάμενον] ἐξιστάμενα Photius.

[p] εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτροπίου] Interpres: *In Julianum Eutropii filium.* Hæc sana esse nequeunt; et aliud quid subesse monstrat A. in quo legimus ἐς ἰοῦ τὸν Εὐτρόπιον. Et hoc reposui, compendium scripturæ aliis enodandum relinquens. Εἰς ἰουλιανὸν τῶν Εὐτροπίου C.

[q] Καίτοι] Hoc fr. Eunapio tribuit Boissonadius n. 36. omisso superiore, quod vix dubitandum est ad Eunapium pertinere. Nam Suidæ verba Εὐνάπιος—εὐνούχου, ad præcedentia, non ad sequentia referenda sunt. Adde quod Καίτοι—προσήκοντος ab optimis mss. A.V. absunt.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ: Ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[r] Παραινέσεσι] Παραίνεσιν A.V. Παραινέσεσι Phot. Vulg. voc. om. Locus est Or. ad Demonic. p. 3 A. Mox ἀντὶ τοῦ δεήσ. M.

ΠΑΡΑΚΛΙΔΟΝ] Est vox Homerica Od. δ'. 348. KUST.

[s] Ἡ μὲν ἀνακλῖναι πυκ.] Est versus Homericus Il. ε'. 751. KUST.

[t] Ἀριστοφάνης] In Pac. 981. KUST.

ΠΑΡΑΚΟΑΝ] Κοᾶν in Κοάλεμος, κονᾶν nusquam extat. HEMST.

ΠΑΡΑΚΟΝΑΝ: Τὸ ἐν τῷ φιλ.] Rectius et plenius Hesychius: Παρακονᾶν: Τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς. Hanc lectionem in versione secutus sum. KUST.

ib. Ab ἀκονᾶν. HEMST.

ΠΑΡΑΚΟΠΗ] Josephus B. J. I. 25, 4. παρακοπὴν δὲ φρενῶν καὶ μανίαν ὀδυρόμενος.

[u] φρενιτίασις] An leg. φρενῖτις? VALCK.

[x] παρατραπείς] τραπεὶς A.V.

[y] Ἐτελεύτησε δὲ, ἄκρατον πολὺν ἐμφ.] Hæc sunt verba Laërtii in Arcesilao, circa finem, ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

ΠΑΡΑΚΡΗΣ] Deest h. gl. A.B.V.E. Vid. supra p. 2851 F.G.

ΠΑΡΑΚΡΟΤΟΥΝΤΕΣ] Vid. Παρακρότουν. HEMST.

[z] Παραθαρσύνοντες] Παραθρασύνοντες E.

ΠΑΡΑΚΡΟΥΕΤΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ἐξαπ.] Ex Harpocratione. Confer Ammonium v. Παρακέκρουσται. KUST.

[a] ἱστάντας] ἱστῶντας B.E.M.

[b] παραπείσας] πείσας V.

[c] Ἄπιστοι] Depromptus est hic locus ex Dion. Cass. Legat. p. 374. ed. Ursin. quod et vidit Reimar. [t. I. p. 59.] TOUP.

[d] εὕροντο] εὕραντο A.B.M. εὕραντό τε συμ. E. Mox παρεσκεύασεν V.

Παρακοίτης: Ὁ ἀνήρ. Παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή.

[Παρακωχή: Παρὰ [e]Θουκυδίδῃ, παροχή· ὡς ἡ ἀνακωχὴ, καὶ διακωχή.]

Παράλλαξον: Πάρελθε.

Ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑπερφέρειν τὰς μεταβολὰς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παραλλάττουσιν: Ἀντὶ τοῦ [f]παρέρχονται.

Παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τῷ διαστήματι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες ὅ τε Προκόπιος καὶ Οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων: Ὁμοίων, ἀκολούθων, ἐγγὺς ἀλλήλων, ἐξίσου.

[g]Καὶ παράλληλον ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεποιῆσθαι τείχει, συνῆψαν ὑπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις.

Ἀντὶ τοῦ, ἐξίσου.

Παραλογίζομαί σε.

Παραλογισμός: Ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής: Ἀπατεών.

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἵ τ' ἄλλοι, καὶ μάλιστα [h]Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, [i]τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. Καὶ, ὅτι ἐγένετο πολὺς ὁ παράλογος. [k]Προκόπιος·

Οἱ μὲν ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια.

[l]Καὶ αὖθις·

Τοῖς δὲ Ῥωμαίοις [m]θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ [n]γενόμενα παρέστη πλεῖον, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνείρατα ὁρῶσι.

Παράλογος: [o]Θουκυδίδης·

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ [p]ἤδη ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς [q]στρατιᾶς ὁ μετάμελος.

[r]Καὶ αὖθις·

[s]Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραλόγως: Ἀνελπίστως, παρὰ προσδοκίαν.

Οὐδέ τις ἦν, ὃς οὐκ ἠθέλησεν τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς.

Ἀντὶ τοῦ, παραδόξου.

Πάραλος: Ναῦς ἱερὰ, θεωρίς· ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναῦς. [t]Τετθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ [u]τοὺς ἅλας κειμένη.

Πάραλος, ἡ Σαλαμινία: Αὗται ἱεραὶ [x]τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικὰ, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν.

Τουτέστι, [y]τὸν Ἀλκιβιάδην.

Πάραλος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας [z]διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. Πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαράς τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ [a]οἴκοι τε ἔμενον, καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Πάραλοι: Οἵ τε ἐν τῇ [b]νηῒ τῇ παράλῳ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ [c]ἕτεροι Πεδιάσιοι, καὶ Διάκριοι. [d]Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις [e]διηνεκῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρέτει. Ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν [f]ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκι-

[e] Θουκυδίδῃ] VI. 85. ubi vid. Wass. De seqq. ἀνακωχὴ, διακωχὴ vid. Pierson. ad Mœr. p. 86. Ceterum deest hæc gl. A. Vid. infra post Παρακλάζων.

[f] παρέρχονται] Sic recte habet ms. Paris. A. At priores editt. [et B.E.] male, παραδέχονται. KUST.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΩΝ] Photius: Παράλληλον: ὅμοιον, ἀκόλουθον, ἐ. ἀ. ἐ.

[g] Ἐκ παραλλήλου] Καὶ παράλληλον A.B.V.E. Sed παραλλήλου A. in marg.

ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΤΗΣ] Artemidor. p. 235. TOUP.

ΠΑΡΑΛΟΓΟΝ] H. gl. habet V. in marg. Eadem fere habet Schol. Luciani Abdicat. c. 6.

[h] Θουκυδίδης] Lib. I. c. 77. et lib. II. c. 85. et alibi. KUST. Vid. Wass. et Duker. ad priorem locum.

[i] τοῦ πολέμου τὸν παρ.] Sensus hujus loci supplendus est ex Thucydide, qui loco laudato sic habet: Τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. KUST.

[k] Προκόπιος] De Bello Vandal. lib. II. c. 13. sed ubi sic legitur: Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τοῦ πλήθους ἐκλογιζομένοις παράλογον, ἔδοξε μανιώδης, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[l] Καὶ αὖθις] Seqq. om. V. usque ad Θουκυδίδης in gl. prox.

[m] θάρσος] Sensus potius requirere videtur, ut scribatur θάμβος. KUST.

[n] γενόμενα] γινόμενα A. Tum πάρεστι E. et πλεῖον A.

ΠΑΡΑΛΟΓΟΣ] ὁ παράλογος A.

[o] Θουκυδίδης] Lib. VII. (55.) ut Portus monuit. KUST.

[p] ἤδη] δὴ B.E.

[q] στρατιᾶς] Lege, στρατείας. KUST.

[r] Καὶ αὖθις] Perierunt seqq. V.

[s] Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγ.] Idem fragmentum legitur etiam supra v. Παραγωγαῖς. KUST.

ΠΑΡΑΛΟΓΩΣ] Παραλόγως B.E. Tum τὸ ἀνέλπιστον A.V. B. m. s. ἀνελπίστως E. Mox τοῦ παραλόγου E.

ΠΑΡΑΛΟΣ: Ναῦς ἱερ.] Schol. Aristoph. Av. 147. Δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐκκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν· τουτέστι τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα. Confer Nostrum supra v. Ἄπειρος, et v. Ἱερὰ τριήρης: itemque Ulpianum in orat. Demosth. contra Midiam, p. 216. et Sam. Petitum Miscell. lib. III. c. 5. KUST. Addit Reinesius vv. Δηλιὰς et Χελιδόνας.

[t] ΤΕΤΘΙΣ δὲ ΠΑΡΑΛΟΣ, ἡ παραθ.] Aristoph. Acharn. 1155. Ὃν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος δεόμενον· ἡ δ' ὀπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[u] τοὺς ἅλας] Sic Schol. τὰς ἅλας A.B.E. τὰς ἄλλας C.M.

ΠΑΡΑΛΟΣ καὶ] Πάραλος ἢ A.V. Παρ. ἢ B.E. Priora hujus gl. habet Schol. Aristoph. Av. 1204.

[x] τριήρεις] ἱεραὶ τριήρεις A.B.E. ἢ ἱεραὶ τρ. V.

[y] τὸν om. A. Ceterum plerique narrant, v. c. Thucydides, Diodorus Siculus, Plutarchus, ad Alcibiadem arcessendum missam fuisse Salaminiam, non Paralum. Vide v. Σαλαμινία.

ΠΑΡΑΛΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] διαπεμπομένων] παραπεμπομένων A.

[a] οἴκοι τε] οἰκεταὶ E.

[b] παράλῳ νηῒ] νηῒ τῇ παράλῳ A.B.V.E. Photius. νηῒ παράλῳ νηῒ M.

[c] ἕτεροι] καὶ ἕτεροι V.

[d] ΠΑΡΑΛΟΣ] Cum præcedente gl. junxi cum A. et Photio. Pro πάραλος A. præbet παράλογος.

[e] συνεχῶς] διηνεκῶς A.B.V.E. Phot.

[f] ἐβούλοντο] ἠβούλοντο V. Phot.

βιᾶδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. [g]Λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμινία. [h]Ὕστερον [i]δὲ ἄλλαι δύο προσεγένοντο αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε, καὶ Δημητριάς.

Παράλων: [k]Διήρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας· Αἰγεῖ μὲν, τὴν παρὰ [l]τὸ ἄστυ μέχρι Πυθίου· Πάλλαντι δὲ, τὴν Παραλίαν· Λύκῳ δὲ, τὴν Διακρίαν· [m]Νίσῳ δὲ, τὴν Μεγαρίδα. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παραδοῦμαι: Παροιμιακῶς. [n]Εἰώθεισαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ·

[o]Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾶν.

[p]Οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλυπῶ: Αἰτιατικῇ.

Παραλύσας: [q]Ἀντὶ τοῦ, διαδεξάμενος.

Παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλῦσαι: Ἀφελέσθαι.

Βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ πόνου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας.

Καὶ αὖθις [r]Σιμόκατος·

Οἱ δὲ τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ τι χρήσωνται τοῖς θυμοῖς.

Παραμέλω: Γενικῇ.

Παραμεῖψαι: Παραλλάξαι.

Παραμπυκίζεται: [s]Παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμυθῆσαι: Αἰτιατικῇ. Συμβουλεῦσαι. Καὶ παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως.

Παραναλώμα:

[t]Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδεδιῃτημένῳ βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο τοὺς [u]φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων.

Τουτέστι, προσθήκημα.

Παράνοια:

[x]Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω;

Οἷον, [y]πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τὴν μανίαν παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράπαν: Καθόλου, παντελῶς.

[z]Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φύσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα [a]παράπαν, οἷον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

Παραπαίων: Παραφρονῶν, ληρῶν.

Ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς.

[Παραπέμπω: Αἰτιατικῇ.

Παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ.

Καὶ κατὰ [b]περιποίησιν, δοτικῇ.

Μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.]

Παραπεπληγμένα: Μανικά.

[c]Ὅσ' ἂν πράξωσιν, ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.

Παραπεπτωκώς: Ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Δημοσθένης ἐν τῷ [d]κατὰ Στεφάνου.

Παραπέταλοι: Πετάλοις ἐσκεπασμέναι.

Αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ [e]διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέτασμα: Παρακάλυμμα, παράπλωμα· τὸ λεγόμενον βῆλον.

[g] Λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμ.] Male. Fuerunt enim naves diversæ: quas et ipse Suidas paulo ante recte distinxit. KUST.

[h] Ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσεγ.] Aliter Ulpianus ad Orat. Demosth. contra Midiam p. 216. qui tres triremes duabus prioribus additas esse refert, nimirum Antigonidem, Ptolemaidem, et Ammoniadem. En ejus verba: Ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥτε Σαλαμινία, ἣν καὶ Δηλίαν ἐκάλουν· καὶ ἡ Πάραλος. Ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονίς, καὶ Πτολεμαΐς, καὶ Ἀμμωνιάς· ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον. KUST.

[i] δὲ καὶ] καὶ om. A.E. Phot.

[k] Διήρητο εἰς τέσσαρας] Ex Schol. Aristoph. Lysistr. 58. KUST. Mox δεξάμενος M.

[l] τῷ Ἄστει] τὸ ἄστυ A.V. Schol.

[m] Νίσῳ] Μενίσῳ V. νίσω M.

ΠΑΡΑΔΟΥΜΑΙ] Vid. Παραδύομαι. HEMST.

[n] Εἰώθεσαν] εἰώθεισαν A. Photius.

[o] Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρ.] Est versus trochaicus, sed cui deest syllaba. KUST. Minime. Versus est Eupolideus polyschematistus.

[p] Οἷον om. Photius. Mox ἀλλὰ καὶ V.

ΠΑΡΑΛΥΣΑΣ] Ex Thucydide. Vid. v. Παρέλυσαν. TOUP.

[q] Ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος] Inepte. Nam παραλύσας τῆς ἀρχῆς non significat, qui alicui successit, sed, qui successorem alicui misit, ut Latini loqui solent: sive, qui magistratu aliquem movit. Res est plana. KUST.

[r] Σιμόκατος] Σιμοκρα^τ A. Σιμοκράτης V.

ΠΑΡΑΜΠΥΚΙΖΕΤΑΙ] Aristoph. Lysistr. 1319.

[s] Παραπλέκεται] παραπλέκει B.E.

ΠΑΡΑΝΑΛΩΜΑ] Simocat. 73. 126. Joseph. B. J. p. 272 et 287. Vide Wesseling. ad Diodor. T. I. p. 642. Plutarch. I. p. 234. παρανάλωσε τῷ πρὸς τὴν πατρίδα θυμῷ. Agathias p. 56. Demades p. 178. Procop. p. 332. TOUP. Conf. Schol. ad Gregor. Stelit. II. p. 112.

[t] Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, non quidem de Macrino, sed Carino imperatore, quæ leguntur in Collectaneis Constantini imperatoris a Valesio editis, p. 834. unde ea Suidas sumpsit. Vide etiam supra v. Καρῖνος, ubi hic ipse locus legitur. KUST.

[u] φόνους] τοὺς φόνους A.V.

[x] Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγ.] Aristoph. Nub. 843.

[y] πρὸς τὸν] πρὸς om. A.

[z] Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constant. imperat. a Valesio editis p. 21. unde ea Suidas deprompsit. KUST.

[a] τοπαράπαν] παράπαν A.V. Excerpt.

ΠΑΡΑΠΑΙΩΝ: Παραφρονῶν. Ληρῶν. Ἀγνοῶν. Καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς] Hæc male distincta sunt. Scribendum, Παραπαίων: παραφρονῶν, ληρῶν. Ἀγνοῶν καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς. Polybius, lib. IV. p. 416. Ἀγνοοῦντες καὶ πολὺ παραπαίοντες τοῦ δέοντος. Idem in Excerptis Valesii p. 1422. Ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ καὶ πολὺ παραπαίειν τῆς ἀληθείας. Idem in Excerpt. Legat. p. 1133. Περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἈΓΝΟΕΙΝ αὐτὸν ἔφη καὶ ΠΑΡΑΠΑΙΕΙΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ τοῦ σφετέρου συμφέροντος. Ad hunc locum sine dubio respexit Suidas. TOUP. Recte distinguit M.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΩ] Gl. habet A. in marg. om. V.

[b] περιποίησιν] Ita tacite Kusterus, Portum secutus. Antea παραποίησιν.

[c] Ὅσ' ἂν πράξωσιν ὥσπ.] Aristoph. Eccles. 137. Τὰ γοῦν βουλεύματα Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις, Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα. KUST.

ΠΑΡΑΠΕΠΤΩΚΩΣ: Ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτ.] Ex Harpocratione. KUST. Παραπεπτωκὼς—ὑποπεπτωκὼς M.

[d] περὶ στεφάνου] κατὰ στεφάνου A. Phot. κατὰ στέφ^ν V. Vid. Demosth. p. 1127, 2.

[e] διαπρεπεῖς] διαπρεπεῖ A.B.V.E.

A Παράπηγμα: Κανών. [f]Καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ.

[g]Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς [h]τὸν θάνατον, εἰπέ.

Παραπικρασμός: Ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Παραπλαγιάσας: Πλασάμενος.

Παραπλῆγας πέτρας: Παραλίας, πλησσομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

B Παραπλῆκτοι: Τῇ μανικῇ. [i]Σοφοκλῆς.

> Παραπλῆκτῳ
> [k]χερὶ συγκατακτάς.

Καὶ Αἰλιανός·

[l]Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραληρεῖν αὐτὸν, ἀλλὰ τὴν τῶν λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασεν· καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος δισπερμένον τε καὶ [m]ἐπανεστὸς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξέγρετο.

C Παραπλήξ: Μαινόμενος, παράφρων. [n]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ἦν δ' [o]εἰς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῃ,
> τόρνοισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

Ὁ ἄφρων. Ἀπὸ τῶν κρουμάτων τῶν [p]διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. Ἢ ὁ μωρός. Ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία [q]πεπληγμένη ἐστὶ διάνοια. Καὶ αὖθις·

[r]Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι.

D Παραπληξία: Μανία.

Παραπόδας: Ἐπίρρημα. Εὐθέως· ἢ ἐγγύς· ἢ πλησίον.

[s]Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας.

Καὶ αὖθις·

[t]Παραπόδας [u]οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραποδίζειν: Ἐμποδὼν γίνεσθαι. [x]Πολύβιος·

Βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους [y]ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν.

Παραπολύ: Παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν α'.

Καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ.

Παραπολύ: Ἐπίρρημα. Ἀντὶ τοῦ, πάνυ, παντελῶς. Δέξιππος·

Παραπολὺ ἀπελείποντο [z]τοῦ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι.

[a]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Δεινότατον ἔργον παραπολύ.

Ἀντὶ τοῦ, πάνυ πολύ.

Παραπρεσβεία: Τὸ ἔξω [b]τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκὸς, καὶ παραπρεσβείας ἐκρίνετο Ἰωάννης, ὅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος.

Καὶ αὖθις·

Οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν [c]καὶ διάξεσθαι.

Παραρρεῖ: Δοτικῇ.

Παρὰ προσδοκίαν: Τουτέστι, μετὰ μόχθου.

Παραρρητοῖς: Παρηγορικοῖς λόγοις, [d]παραμυθήμασιν, ὑποθήκαις· οἱ δὲ, συμβούλοις.

Παραρρύματα: Δέρρεις, σκεπάσματα.

Παραρρυῶμεν: Παραπέσωμεν.

Παρασάγγης: Εἶδος μέτρου Περσικοῦ, [e]ὅ ἐστι τριάκοντα στάδια. [f]Ξενοφῶν·

Ὁ δὲ Κῦρος, ἐρώτων, ἔφη, ἄπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παράσειρος: Ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

Παρασημαίνει: [g]Δηλοῖ, χαράττει.

E [f] Καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρον.] Vide Turnebum Adversar. lib. XI. c. 3. KUST. Salmas. ad Diodor. Sic. p. 8. TOUP.

[g] Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπ.] Hæc sunt verba Marci Antonini lib. IX. c. 3. ut Pearsonius recte observaverat. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀψικάρδιον, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[h] τὸν θάνατον] τὴν θάλατταν E. suprasc. tamen τὸν θάνατον.

F ΠΑΡΑΠΙΚΡΑΣΜΟΣ] Voce hac usus est auctor Epistolæ ad Hebræos III. 8. ad quem locum Suidas respexit. KUST. Non ad auctorem Epist. ad Hebræos III. 8. ut opinabatur temere Kusterus, sed ad Ps. XCIV. 9. respexit glossator. Nam explicatio ejus vocis est Theodoreti ad hunc locum. ERNEST.

ΠΑΡΑΠΛΑΓΙΑΣΑΣ: Πλάσας. Πλασ.] Hesychius: Παραπλαγιάσας: Πλαγιασάμενος. Sic etiam apud Suidam scripserim. KUST. Delevi πλάσας cum A.B.E.V. et Photio.

ΠΑΡΑΠΛΗΓΑΣ] Conf. Od. ε'. 418.

G ΠΑΡΑΠΛΗΚΤΟΙ] Sejunxi a præced. cum A.

[i] Σοφοκλῆς] Aj. 229.

[k] χερὶ] χειρὶ A.

[l] Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραλ.] Locus hic auctior legitur supra v. Ἐπίκαιρος. KUST.

[m] ἐπανεστὸς] ἐπανεστῶς A. ἐπανεστὼς V.

ΠΑΡΑΠΛΗΞ] Vid. Τυμβογέροντες. HEMST.

[n] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 242.

[o] ὡς] εἰς A.V.

H [p] διαπεπτωκότων] τῶν διαπεπτωκότων A.B.V.E.

[q] πεπληγμένη] παραπεπληγμένη Schol. Aristoph.

[r] Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Histor. Arc. c. 12. KUST.

ΠΑΡΑΠΛΗΞΙΑ] Theodorit. Eccl. Hist. p. 168. TOUP.

[s] Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρ.] Hæc sunt verba Polybii apud Constantinum imperatorem in Collectaneis a Valesio editis, p. 21. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[t] Παραπόδας οὐ συμμ.] Et hæc sunt verba Polybii, ut discimus ex ipso Suida supra v. Καθικόμενοι, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

[u] οὐ] οὐδὲ E.

[x] Πολύβιος] Lib. II. c. 28. Confer Nostrum supra v. Ἔφαμμα, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

[y] ἐμπλέκεσθαι] ἐφέλκεσθαι A.

ΠΑΡΑΠΟΛΥ] Ἐπίρρημα addit A. Thucydidis locus est I. 29.

ΠΑΡΑΠΟΛΥ: Ἐπίρρημα] Hanc gl. om. A.

[z] τοῦ πείθεσθαι] τοῦ om. B.E. ἀπέλιπον τὸ π. V. ἐλείποντο E. pro ἀπελείποντο. Mox ἡγουμένοις V.

[a] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 445.

[b] τι τῶν προστεταγμένων] τῶν προστεταγμένων τὶ V.

[c] καὶ διάξεσθαι] βαδίζεσθαι V.

ΠΑΡΑΡΡΗΤΟΙΣ] Voce hac usus est Homerus Il. ν'. 726. ad quem locum Suidas respexit. KUST.

[d] παραμυθήμασιν] παραμυθήσεσιν B.E.

ΠΑΡΑΡΡΥΜΑΤΑ] Confer Hesych. v. Παράρυμα. KUST. Xenoph. Hist. Gr. p. 445. [1. 6, 19.] qui et p. 456. παραβλήματα vocat. KUST. Conf. Exod. XXXV. 10. Schleusner. Lex. V. T. Ceterum Παραρύμματα A.V. Photius. Παραθρύμματα E.

ΠΑΡΑΡΡΥΩΜΕΝ: Παραπ.] Hebr. II. 1. Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρυῶμεν. Huc Suidas respexit. KUST. Παραρυῶμεν V. Photius.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΗΣ] Παρασσάγγης V. et in exemp.

[e] ὅσπερ] ὃ A.V. Phot. ὃς B.E.

[f] Ξενοφῶν] Cyrop. VI. 3, 10. Mox ἔφην A.

ΠΑΡΑΣΕΙΡΟΣ] Vide nos supra ad v. Ζύγιοι. KUST.

[g] Δηλοῖ, χαρ.] Imo, παραδηλοῖ, παραχαράττει: ut recte habet Hesychius. KUST.

A Παράσημος: Ἀδόκιμος. [h]Καὶ παράσημον, τὸ σεσημασμένον, καὶ ὕποπτον.

Καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν.

Παράσημος ῥήτωρ: [i]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα· [k]ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινι, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παρράσιος: Ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, [l]Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος: Κόλαξ, τραπεζολειχὸς, [m]κοσσοτράπεζος. [n]Βελονοπώλης.] Οὗτος δανειστὴς ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

C Παρασκετάζω: Αἰτιατικῇ.

Παρασκευή:

[o]Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικὸς, διὰ γραμματικὴν ἔχειν παρασκευήν.

Περὶ Ἑκαταίου φησί.

Παρασκήνια: Ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ [p]παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. Ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτως φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασπιστής: Παρεστὼς ὁπλίτης.

Παρασπονδήσας: Παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδοῦμαι: Παραβαίνομαι.

Παρασταδόν: Παραστατικῶς, κατὰ τρόπον, κατὰ τὸ δέον.

Παράστασις: Στάσις [q]παρά τινος ἄτιμος. Γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις: Ὁρμὴ, προθυμία.

[r]Καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. Διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδειπνοσάβουν.

B Καὶ παράστημα ψυχῆς.

[s]Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι [t]δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ παράστημα ψυχῆς, ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις: Τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Ἔστι δὲ δραχμὴ [u]καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ·

Ἕλκει δὲ [x]γραμματίδιον
ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις μία
C δραχμή.

Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ περὶ τῶν θεσμοθετῶν λέγων, φησίν·

[y]Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς, ἂν παράστασις τίθεται, ξενίας καὶ δωροξενίας, (ἄν τις δῶρα δοὺς [z]ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν,) καὶ [a]ψευδεγγραφῆς, καὶ ψευδοκλησίας, καὶ βουλεύσεως, καὶ [b]γραφίου, καὶ μοιχείας.

D Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας, τοὺς διαιτητὰς φησὶ [c]λαχεῖν τὰς δραχμὰς, μίαν μὲν [d]ὑπὸ τῆς λήξεως, ἣν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δὲ, καθ' ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

[h] Καὶ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ] Theophylact. Simocatt. II. 15. ABRESCH.

ΠΑΡΑΣΗΜΟΣ ῬΗΤΩΡ: Δημ.] Ex Harpocratione. KUST.

[i] Δημοσθένης] P. 307, 26.

[k] Ἤτοι ὅτι] οἱ τοιοῦτοι χαράττεται Phot.

ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ] Παράσιος A.B.V.E.M. Photius, Harpocr. ms. Pal.

[l] Ἐφέσιον δὲ] δὲ om. A.

ΠΑΡΑΣΙΤΟΣ] Apud Rom. ii dicebantur septemviri epulones. Vid. Petit. Comm. LL. Att. p. 87. παρασίτου ὄνομα πάλαι ἦν σεμνὸν καὶ ἱερόν. REINES.

[m] Κοσσοτράπεζος] Sic fortasse dictus est parasitus, quod ad mensam alapis se cædi patiatur. Κόσσος enim est *alapa*, teste Suida h. v. Sed de voce hac, ut obscura et insolita, nihil certi statuo. KUST. Emendabat Trillerus ad Hesychium, Κνισσοτράπεζος. Neuter recte. Scribendum sine dubio, Παράσιτος. ΚΥΣΟΤΡΑΠΕΖΟΣ. Idem τραπεζολοιχὸς et κυσοτράπεζος. Quæ vox elegans. Petronius Arbiter c. 64. *Miramur nos, et pariter credimus;* OSCULATIQUE MENSAM *rogamus nocturnas, ut suis se teneant, dum redimus a cœna.* Vide Albertum ad Hesych. v. Παράσιτος. Longus in Pastoral. lib. IV. p. 161. edit. Junger. Οἴχεταί σοι Γνάθων, ἔφη, δέσποτα, ὁ μέχρι νῦν ΜΟΝΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ἘΡΩΝ. TOUP. Κοσσοτράπεζος Photius et Hesychius. Kusterianam interpretationem commendat Bastius Ep. Cr. p. 181. n.

[n] ΒΕΛΟΝΟΠΩΛΗΣ: Οὗτος δαν.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 174. KUST.

[o] Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἑκαταῖος. KUST.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ: Ἔοικε παρασκ.] Ex Harpocratione. KUST.

[p] παρὰ] περὶ V.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ: Στάσις παρά τινος ἄτ.] Etymologus: Παρίστησαν. Ἐπειδὴ οἱ ἡττώμενοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Hæc Suidam illustrant. KUST. Ex Timæo, ubi mox παρά τινι cum Photio. Photius item γίνεται δὲ καί.

[q] Παρά τινος] Scribe, παρά τινι, i. e. *juxta aliquem.* KUST.

[r] Καὶ παράστασις] Ex Diodor. Sic. Exc. Legat. t. II. p. 629. Vid. supra p. 1482 B.

[s] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι] Hæc sunt verba Josephi Bell. Jud. II. 20. p. 209. TOUP. Οἱ δὲ Ῥωμ.—ψυχῆς om. A.

E [t] δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς] Eadem phrasi usus est Josephus lib. II. de Bello Jud. p. 815. ubi ait: Ἄξιος μὲν ἐλέους ὁ νεανίας δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ ψυχῆς παράστημα. Hinc suspicor et fragmentum hoc eidem scriptori tribuendum esse, præsertim cum observaverim, eum voce παράστημα pro fortitudine vel audacia sæpe uti solere. KUST.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ: Τοὔνομα πολὺ παρ.] Ex Harpocratione. Confer Etymologum v. Παρακατάστασις, et Petitum de Leg. Att. p. 175. KUST. Hanc gl. habent A.V. in F marg. τοὔνομα πολὺ et mox ἔστι δὲ om. A.

[u] καταβαλλομένη] καὶ παραβαλλομένη Harpocr. ms. Pal.

[x] γραμματίδιον] Id est libellus, in quo actor et nomen suum et causam, ob quam reo actionem intentaturus esset, scribebat: qui libellus reo postea tradebatur. Vide Suidam supra v. Ἀντωμοσία, et infra v. Παραστησόμεθα. Hic libellus a Menandro vocatur δίθυρος, i. e. ex duabus tabellis, vel duobus foliis constans; quem vocabulo notiori et magis communi δίπτυχον dicere possis. Hesychius: Διθύροις: Διπτύχοις. Δίθυρον: Γραμματίδιον δίπτυχον. G Idem alibi: Θυρίς: Ὀπὴ μικρά. Θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτυχάς. Καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον. Egregie et docte. KUST.

[y] Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ἂν παρ.] Confer omnino cum hoc loco Suidam supra v. Ἡγεμονία δικαστηρίου. KUST.

[z] ἀποφύγῃ] ἀποφύγοι Photius.

[a] ψευδεγγραφῆς] Sic rectius ms. Paris. B. et Harpocratio, quam priores editt. in quibus legitur ψευδογραφεῖς. Vide Nostrum infra v. Ψευδεγγραφή. KUST. Ψευδεγγραφεῖς B.V. Tum ψευδοκλητείας B.E.M. H

[b] γραφίου] ἀγραφίου Harpocr. ed. . . . φίου ms. Pal. et Phot. ms.

[c] λαχεῖν] λαμβάνειν Photius, Harpocr.

[d] ὑπὸ τῆς λήξεως] Harpocratio habet ἀπὸ τῆς λήξεως. At ego scripserim potius, ὑπὲρ τῆς λήξεως. KUST. ἀπὸ Photius: ἐπὶ mallet Hemsterhusius. Mox κατὰ ὑπωμοσίαν M.

Παραστάται: Οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται, καὶ ἐπιστάται· διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. Παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. [e] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

> Ὥσθ'
> ἡμῖν θεοὺς [f] παραστατεῖν
> καίπερ γυναιξὶν οὔσαις.

[g] Καὶ παραστάτης. [h] Ἀρριανός·

Πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκπηδήσας σταίη, ἐν τῷ ὕδατι τρισμένειν τὸν παραστάτην εἰ ἐσόμενον.

[i] Καὶ Εὐνάπιος·

Πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δονοίη τὰ ὅπλα, μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα, μήτε τῷ φέροντι διὰ τὸν [k] συνωθισμὸν περιπτυσσόμενα.

[l] Καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν.

Καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς εὐχομένους γενναίως ἀποθανεῖν.

Ἀντὶ τοῦ, ὁρμὴν, τόλμαν. Καὶ αὖθις·

[m] Διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παρρησιαζόμενος.

[n] Καὶ ἐπίρρημα, παραστατικῶς.

Ὁ [illegible] ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

Παρασταυροῦντες: Ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες.

[o] Οἱ [illegible] παρασταυροῦντες ξύλα τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στεριφοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ τραχὺ καὶ ὀλισθηρόν.

Παραστησάμενος: Παραλαβὼν, ἑλὼν, καταστρεψάμενος.

Παραστήσομαι ἐναντίον σου: Ἐνώπιόν σου στήσομαι.

[p] Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι.

Τοῦτο δὲ ἁρμόδιον [q] λέγειν τοῖς κατ' Ἠλίαν βεβιωκόσι, καὶ παθῶν [r] ὑπερανεστηκόσι.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν: [s] Πολιτείας ὀγδόῳ. Ἀντὶ τοῦ, καταστήσωμεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. Τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, [t] γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ [u] τὸ ἐπίσημον, μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

Παραστιχίς:

[x] Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς [y] εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο [z] μαρτυρίοις, ὡς Σοφοκλέους. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος, ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. Τοῦ [illegible] ἀρνουμένου καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν [a] παραστιχίδα· καὶ εἶχε, Πάγκαλος.

Παραστορῶ: Ἐκτενῶ. Ἀπὸ τῶν θυρσῶν.

[b] Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

Παραστύρω: Αἰτιατικῇ.

Παρὰ σφᾶς [c] ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν: Παρὰ Θουκυδίδῃ. Ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί.

Παρὰ σφῆσι: Παρ' αὐταῖς. Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

Παρασχεδόν: Παραυτίκα.

Παρασχηματίζειν:

ΠΑΡΑΣΤΑΤΑΙ] Procop. p. 348. TOUP. Παραστάται— ἵστασθαι leguntur in Tactico Montfauc. Bibl. Coisl. p. 506.

Καὶ ΠΑΡΑΣΤΑΤΕΙΝ] Delevi καὶ et sejunxi a præced. cum A.

[e] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Imo Thesmoph. 376. KUST. Hæc verba om. E.

[f] συμπαραστατεῖν] παραστατεῖν A.B.V.

[g] Καὶ ΠΑΡΑΣΤΑΤΗΣ usque ad fin. gl. om. A.

[h] Ἀρριανός] De Rebus Indicis, p. 556. KUST.

[i] Καὶ Εὐνάπιος usque ad fin. om. V. Eunap. fr. 23.

[k] συνωθισμὸν] συνθισμὸν B.E.

[l] καὶ παραστ.] Verba sunt Diodori Sic. XX. c. 11. p. 738 C. HEMST. TOUP.

[m] Διελέχθη] Ex Diodori Exc. Leg. T. II. p. 627. monente Wesselingio. TOUP.

[n] Καὶ ἐπίρρημα] Seqq. habet A. in marg. Addit V. καὶ παράστασις, ὁρμὴ, τόλμα.

[o] Οἱ [illegible] παρασταυροῦντες] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐμάλθαξαν. KUST. τῇ παρακαταβάσει M.

[p] Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι] Hæc sunt verba Davidis Psalm. V. 5. secundum versionem τῶν LXX. Theodoretus ad illum locum: Οὐ παντὸς δέ ἐστι λέγειν τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, Παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ἀλλὰ τῶν κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας παρρησίαν λέγειν θαρρούντων, Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. Hinc Suidas sua hausit, quamvis verba et sententiam nonnihil immutaverit. KUST.

[q] λέγειν] λέγει B.E.

[r] Ὑπερανεστηκόσι] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. in quibus legitur ὑπανεστηκόσι. KUST. Forte corrigendum ὑπεξανεστηκόσι, qui se subduxerunt πάθεσι. ERNEST.

ΠΑΡΑΣΤΗΣΟΜΕΘΑ] Παραστησώμεθα A.B.V. qui mox καταστήσωμεν.

[s] Πολιτείας] Plato Rep. p. 555 B.

[t] γράψας] γράψας τὸ ὄνομα A.V. γράψας τὸ ὄ Photius.

[u] τὸ ἐπίσημον] Vox hæc mihi suspecta est, cujus loco forte scribendum est, ἐπίτιμον, i. e. *pœna*, vel *mulcta*: vel quod magis usitatum est, ἐπιτίμιον. Actores enim olim non solum nomen suum, et crimen, cujus adversarium postulaturi erant, in tabella aliqua perscribere solebant, sed etiam pœnam vel mulctam, qua reus afficiendus erat. Id colligo ex loco hoc Aristoph. Vesp. 889. Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς· ἐγράψατο Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα, Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε Τὸν Σικελικόν. Τίμημα κλῳὸς σύκινος. Est quidem dica hæc ficta, et ridiculi tantum gratia a Comico excogitata, sed tamen ad imitationem veri expressa: adeo ut morem veterum tuto inde colligere liceat. Sed idem, quod dixi, clare etiam confirmat Laërtius in Socrate, segm. 40. ubi ex Phavorino refert dicam, Socrati ab adversariis scriptam, quæ his verbis concepta erat: Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀντωμολογήσατο Μέλιτος Μελίτου Πιτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν. Ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἕτερα [illegible] καινὰ δαιμόνια εἰσηγούμενος. Ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων. ΤΙΜΗΜΑ θάνατος. En, expresse in formula hac accusationis pœnæ mentionem factam esse vides: quod conjecturam nostram egregie, ut diximus, confirmat, et tantum non veram esse demonstrat. KUST.

[x] Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἴς τι τ.] Hæc sunt verba Laërtii in Heraclide Pontico, segm. 92, 93. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST. Vid. ibi Menag.

[y] Εἴς τι τῶν ἰδίων συγγρ.—ὡς Σοφοκλέους] Locum hunc ex ms. Paris. A. et Laërtio emendavi, qui in prioribus editt. sic legitur: Εἴ τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν, ὡς Σοφοκλέα. Pessime. KUST.

[z] μαρτυρίοις] μαρτυρίαν B. μαρτυρία E.

[a] παραστιχίδα] περιστιχίδα A.

[b] Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρ.] Aristoph. Equit. 479.

[c] ὩΣ ΟΥΚ] Pro ὡς οὐκ lege ὅσον οὐκ, est enim locus Thucydidis II. 94. καὶ παρὰ σφᾶς ὅσον οὐκ ἐσπλεῖν αὐτούς. h. e. *et tantum non contra se venturos* (hostes) ubi Schol. eadem hæc verba quæ Suidas. BOS. ὡς οὐκ A.E. Deest gl. V.

ΠΑΡΑ ΣΦΗΙΣΙ: Παρ' αὐτ.] Locum hunc ex mss. Paris. supplevi, qui in prioribus editt. sic legitur: Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς. Παρ' αὐταῖς. KUST. Παρὰ σφίσιν: παρ' αὐταῖς, nec plura Photius.

ΠΑΡΑΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙΝ] Laërtius in Antisthene. Mox leg. δ' ἀληθινόν. TOUP. Diogen. Laërt. VI. 9. πρὸς τὸ

[d] Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων, τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

Παρασχόν: [e] Ἐπίρρημα.

Εἰ δέ γε παρασχὸν [f] οὕτω κατάδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

[Παράταξις: Πόλεμος ἐμπαράσκευος.]

Παραταχθείς: Παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατεθήγμαι: Ἠκόνημαι.

Παραπενθεῖς: Ἀπολεῖς, ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατέταμαι: Ἐξώγκωμαι. [g] Ἀριστοφάνης·

Ἄλις ἀφύης· παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

Λέγεται καὶ ἑνικῶς ἡ ἀφύη.

Παρατετολμηκότες: Ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. [h] Πολύβιος·

Παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι: Τὸ [i] ἐπιτρίψαι, καὶ ἀπολέσαι. [k] Κωμικὸς ἐπὶ Εὐβοίας·

[l] Οἶδ'· ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περικλέους.

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν: Ἀντὶ τοῦ, παραδόξως.

Οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ᾐδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῷ τῳ περιβαλεῖν.

Παρατηρημάτων: Ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, καὶ οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

Παρατηρῶ: Αἰτιατικῇ.

Παρατίλλεται: Διασείεται, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ [m] διατίλλεται. Αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀπορραφανιδώσεις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν· [n] οἱ γὰρ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο· οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν [o] πυγήν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὁ δ' αὖ λαιός γε μοιχὸς διὰ σέ που [p] παρατίλλεται.

A Καὶ αὖθις [q] Ἀριστοφάνης·

Παρατίλλω τρίχας.

Παρατίλλομαι δέ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν. Ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ [r] προσδεχόμενοι μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ [s] τυγχάνοντες τοῦ [t] προκειμένου λογισμοῦ. [u] Ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται [x] ἀλύοντες, [y] καὶ ἐπιγράφουσι.

B Παρὰ τὸ καθεστηκός: Οἷον παρὰ τὸ νόμιμον, παρὰ τὸ πρέπον.

Παράτοπον: Εἰς κακὸν τόπον.

Παράτοπον [z] ὁρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δὲ ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης.

[Παράτον: Ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαράτωρα, ἡ κόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια.]

C Παρὰ τοσόνδε ἧκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε [a] ἀπὸ κυνηγεσίων ἐτρέφοντο:

Παρὰ τούτου: Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. [b] Καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. Οὕτως πανταχοῦ Ἀρριανός.

Παρατρέπω: Αἰτιατικῇ.

Παρατρέχω: Αἰτιατικῇ.

Παρατριβή: Λογομαχία, ἔρις.

D Τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατρύζει: [c] Παραφωνεῖ. Εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

Παρατρυφῶ: Δοτικῇ.

Παρατυχόν: Ἀντὶ τοῦ, παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξόν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

E Παραυδήσας: Παραμυθησάμενος.

Παραυλος: [d] Ὁ ἐν ἀγροῖς. [e] Ἡ παραυλος,

παρασχηματίζω αὐτοῦ (αὐτὸ vel αὐτὸν) τῷ πλάστῃ μειράκιον. HEMST. Παραχρηματίζειν bis C.

d Τοὺς τοῦ βασιλέως] Hoc fragmentum an Polybio tribuendum sit, dubitat Casaubonus. KUST. τούτους μὴ π. M.

ΠΑΡΑΣΧΟΝ] Agathias pag. 66. Plutarch. in Cimon. Menand. p. 149. TOUP.

e Ἐπίρρημα] ἐπίγραφον V.

f οὕτω] τοῦτο A. qui mox om. περί. ὥσπερ γέγονε M.

ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ] Deest gl. A.V.

ΠΑΡΑΤΑΧΘΕΙΣ] Ex Timæo p. 206.

ΠΑΡΑΠΕΝΘΕΙΣ] Scribe παρατενεῖς, ut habet Hesychius. Conf. etiam Nostrum paulo inferius v. Παρατεῖναι. KUST. Παρατοθεὶς item Photii ms. Emendate Timæus Παρατενεῖς, ubi vid. Ruhnken. Mox ἀπειλεῖς V.

ΠΑΡΑΤΕΤΑΜΑΙ] Παρατέταγμαι bis E.

g Ἀριστοφάνης] In Tagenistis, ut docet Schol. Aristoph. Acharn. 640.

h Πολύβιος] Fr. gr. 102.

i ἐπιτρίψαι] ἀποστρέψαι V. ἐπιστρέψαι Photius.

k Κωμικῶς] κωμικὸς A.B.V.E. ὁ κωμικὸς Photius. In versu ἡμῶν A. pro ἐμῶν cum Photii ms.

l Οἶδ'. Ὑπὸ γὰρ ἐμῶν παρ.] Aristoph. Nub. 213. ubi vide Scholiastam. KUST.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΜΑΤΩΝ] Vid. Πάλλης. HEMST. Vid. not. ad Hesych.

ΠΑΡΑΤΙΛΛΕΤΑΙ: Διασείεται. Τὰς τρ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 168. KUST.

m Διασείεται] διατίλλεται A. παρατίλλεται V. τίλλεται Schol.

n οἱ δὲ] οἱ γὰρ V. Schol.

o πυγήν] Sic recte habet enarrator Comici loco laudato. At in prioribus editt. [et A.E.] male legitur, φυγήν. KUST. τὴν φ. om. V.

p παρατίλλεται] περιτίλλεται V. Qui seqq. om.

q Ἀριστοφάνης] Acharn. 31. Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, —Scholiasta: Παρατίλλομαι: Τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

r προσδεχόμενοι] πρὸς δακρύει E. marg.

s τυγχάνοντες] τυγχάνοντ' A.

t προκειμένου] προσδοκωμένου Schol.

u Ὅτε] ὅτι A.

x ἀλύουσι] ἀλύοντες A.B.E. Schol. τίθενται Schol.

y καὶ ἐπιγράφουσι] Schol. Aristoph. rectius habet, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διαγράφουσι. KUST. ἐπιγράφουσι E.

ΠΑΡΑ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΗΚΟΣ: Οἷον π.] Ex Schol. Thucyd. lib. I. c. 98. KUST.

z ὁρμήσαντες] ὁρμίσαντες A. Qui mox ἀπορίαν. Infra ἀμπώτας V.

ΠΑΡΑΤΟΝ: Ἡ παρασκ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀντιπαράτωρα: sed ubi, uti et hic, scribendum est ἀντιπαράτωρα. KUST. Deest gl. A. Habet V. in marg. Et forte huc intrusa est ex p. 397 B. Ἀντιπαρατούρα Du Cangius.

a ἈΠΟ ΤΩΝ] τῶν om. A. Mox ἐστρέφοντο V.

b Καὶ ΠΑΡΑ Τ.] καὶ om. A. Sed cum vulg. consentit Photius.

ΠΑΡΑΤΡΕΧΩ] Παρατρέχω. Παρατρέπω: Αἰτιατικῇ. Παρατίκω. Παραφρονῶ: αἰτιατικῇ. Παρὰ φαῦλον. Sic A. in marg.

ΠΑΡΑΤΡΙΒΗ] Polyb. p. 172. 437. TOUP. Vid. Priceus ad 1 Ep. Tim. VI. 5.

c Παραφωνεῖ] παραφρονεῖ Photius, qui in fine ἐπιφωνοῦσιν.

ΠΑΡΑΥΔΗΣΑΣ: Παραμυθ.] Ex Schol. Homeri Odyss. ε'. 53. KUST.

ΠΑΡΑΥΛΟΣ: Ὁ ἐν ἀγροῖς] Sophocl. Œdip. Colon. 785.

παρατεταμένη. Ἡ ἐγγύς· παρὰ τὴν αὐλήν. Ἡ θρηνητική· παρὰ τοὺς αὐλούς. Σοφοκλῆς·

Τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους.

Παραττόθεν: Αὐτίκα, [f]ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀρριανός·

Παραυτόθεν, ὡς ἔχομεν, ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

Παράφορος: Ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος.

B [g]Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ [h]τῇ κακίστῃ δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.

Παραφρόνιμον: Παράφρονα, ἀνόητον, καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

Ἴσθι δὲ,
παραφρόνιμον, ἄπορον
ἐπὶ [i]φρόνιμα πεφάνθαι
μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι.

C Παραφρονῶ: Αἰτιατικῇ.

Παραφρυκτωρευόμενος: Οἱ κακουργοῦντες [k]περὶ τας φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, καὶ ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι [l]λέγονται· ὥς φησι [m]Λυσίας·

D Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου, ἀπετυμπανίσθη.

Παραφρυκτωρεῖν: Τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος [n]ἐν οἰκείῳ [o]λόγῳ ἐχρήσατο.

Παραφυλάσσω: Προσδοκῶ. Ἰώσηπος·

[p]Παραφυλάσσων γὰρ ἐν Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι δι' ἐννοίας ἔχοντα.

Παραχαράκτης: Διαστροφεύς.

[Παραχνατῶ: Δοτικῇ.]

Παραχορδιεῖς: [q]Παράσεμνον ποιήσεις, μηδὲν [r]προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἴπῃς.

Σαυτῷ προσέχων, [s]ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Παραχορδίζειν: Διαφωνεῖν, ἁμαρτάνειν.

[Παραχωρῶ: Οἱ μὲν ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν· οἱ δὲ τοὐναντίον.

Παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοὺς βουλομένους.]

Παραχρᾶται: Πολὺ, σφοδρῶς συνουσιάζει, ἀκολάστως μίγνυται. Εἴρηται δὲ [t]καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γενομένου. [u]Περὶ Ὠριγένους·

[x]Σοὶ δὲ [y]κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη· [yy]Αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασαν εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Παραχρῆμα: Παραυτίκα, εὐθέως.

Μηδὲν δὲ μηδὲ [z]ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκρινομένων.

[a]Ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ παρατυχόντος.

Καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμητό τε ἐξιέναι, καὶ ψηφίσματι τὴν [b]στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν.

Δέξιππός φησι.

Παρδακόν:

Ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσῃς.—Scholiasta ad illum locum: Ὡς πάραυλον: Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγροῖς. KUST. Ex Schol. Soph. Aj. 892.

E ib. ΠΑΡΑΥΛΟΣ] Eustath. παρὰ Σοφοκλεῖ μὲν βοὴ πάραυλος ἡ ἐξεστωμένη αὐλῷ τι κατὰ θρηνῳδίαν, ἢ διὰ τὸ τρανές· παρ' ἑτέρῳ δέ τινι μέλος πάραυλον τὸ ἀπῳδόν· κατὰ τὸ . . subjungitur testimonium ex Athen. IV. p. 83. ed. Gr. REINES.

[d] Ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ πάραυλος παρατεταμένη] παρατεταμένη, ἢ ὁ ἐν ἀγροῖς ἢ ἐγγὺς A.

[e] Ἡ ΠΑΡΑΥΛΟΣ. Παρατεταμένη. Ἡ ἐγγ.] Ex Schol. Aj. 892.

[f] ἀπὸ τοῦ παρόντος] Seqq. om. V.

F [g] Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφ.] Fragmentum hoc esse Æliani discimus ex Suida infra v. Ῥιπίζεται. KUST.

[h] τῇ κακίστῃ δαιμόνων] Sic omnes mss. edd. præter Kusterum qui τῇ κακίστῃ [ὑπὸ] δαιμόνων. Videatur Porsonus ad Eurip. Phœn. 542.

ΠΑΡΑΦΡΟΝΙΜΟΝ: Παράφρ.] Ex Schol. Sophocl. Œd. Tyran. 691.

[i] φρόνιμα] φρόνημα A.B.

G [k] παρὰ τὰς φυλ.] Potius, περὶ τὰς φυλ. ut legitur infra v. Φρυκτός: ubi totus hic locus repetitur. KUST. περὶ A.

[l] λέγονται] λέγεται V. Supra ἐναντία M.

[m] Λυσίας] Orat. contra Agoratum, p. 136. ubi locum integrum vide. KUST.

ΠΑΡΑΦΡΥΚΤΩΡΕΙΝ: Τὸ τοῖς φρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[n] ἐν οἰκείῳ] Si conferas Harpocrationem, scribendum videbitur ἐν τῷ κατὰ Δασίου λόγῳ. HEMST.

[o] λόγῳ] λόγων A.V. Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

H [p] Παραφυλάσσων γὰρ] Hæc sunt verba Josephi in Vita sua p. 21. Scribendum autem ἐν Χαβωλῷ sive Χαβωλώ. Quomodo recte legitur apud Josephum. TOUP. Χαλαῷ B.E. edd. vett.

ΠΑΡΑΧΝΑΤΩ] Deest gl. A.V.

ΠΑΡΑΧΟΡΔΙΕΙΣ] Confer Nostrum supra v. Παρακεχόρδικε. KUST.

[q] Παράσεμνον] παρὰ ῥυθμὸν ποιήσῃς, μηδὲν παραφθέγξῃ, ἀλλὰ δεῖ εἰπεῖν ὅπως Schol. Aristoph.

[r] πρὸς φθέγξῃ] πρὶν φθέγξῃ A.B.V.E. Mox παραχορδιῆς A.

[s] ὅπως μηδὲν παραχορδ.] Aristoph. Eccles. 295.

ΠΑΡΑΧΩΡΩ] Restituend. Menandro hist. p. 99. Vid. et p. 120. et p. 100. Ἰβηρίας αὐτῆς ἑτοιμότατα εἶχε παραχωρῆσαι Πέρσαις. et p. 126. Himerius apud Photium p. 1112. TOUP. Παραχωρῶ γενικῇ A.B. omissis οἱ μὲν—τοὐναντίον. Tum Παραχωρῆσαι etc. A. in marg. ubi τὸν θρόνον. Deest gl. V.

ΠΑΡΑΧΡΗΤΑΙ] Παραχρῆσθαι τῇ σαρκὶ Clemens Alex. Strom. II. p. 491. 1. ubi Potter. Constit. Apostol. VI. 10. p. 342. ed. Cotel. HEMST. Παραχρᾶται A.B.V. Phot.

[t] καὶ περὶ] ἐπὶ V. Mox γινομένου B. et E. pro v. l. ὃ ἐκ περιουσίας γίνεται ed. Phot. sed ὃ om. ms.

[u] Περὶ Ὠριγένους] Hæ duæ voces in prioribus editt. [et B.E.] desunt, quas ex ms. Paris. A. revocavi. KUST.

[x] Σοὶ δὲ κακομηχανίᾳ εἰς αἰσχ.] Locus hic, sed paulo aliter conceptus, legitur etiam supra v. Ὠριγένης: quo lectorem remitto. KUST.

[y] κακομηχανίᾳ] κακομηχανίᾳ A.

[yy] Αἰθίοπα] Αἰθίοπες V. Mox παρεσκεύασαν A.B.V.E. pro παρεσκεύασας.

[z] ἐκ τοῦ] τοῦ om. B.

[a] Ἢ ἀντὶ τοῦ] Moneo hanc esse expositionem fragmenti quod præcedit. ABRESCH. Diluc. Thuc. p. 364.

[b] στρατείαν] στρατιὰν A.B.V.E.

ΠΑΡΔΑΚΟΝ] Respexit Suidas ad Aristoph. Pac. 1148. ἐπειδὴ ΠΑΡΔΑΚΟΝ τὸ χωρίον. Ubi Schol. Παρδακὸν δὲ, ΔΙΥΓΡΟΝ, οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης. Simonidis locus exstat apud Strabon. lib. XIII. p. 920. Τί οὖν φέρομεν τὴν Πέρδαλιν, καὶ τὴν Σατίρδην, καὶ τὸν Περδίκκαν, καὶ τὸ Σιμωνίδου, Σὺν περδάκεισιν ἐκπεσόντες ἱμάσσω· Ἀντὶ τοῦ, διαβρόχοις. Καὶ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ, ΠΟΡΔΑΚΟΝ ΤΟ ΧΩΡΙΟΝ. Est locus egregius; sed de quo non convenit viris doctissimis Casaubono et Palmerio. Nimirum hic παρδακός, ille πορδακός unice amat. Sed uterque nugatur. Idem παρδακός et πορδακός, ut πάρδαλις et πόρδαλις. Ceterum Simonidis trimeter, qui non uno pede laborat, ita certo certius sub-

A **Παρδαλῆ**: Παρδάλεως δορά. [c]Ἀριστοφάνης·

Πέμψω ἐπ' αὐτὸν [d]ὄρνεις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

πόρδαλις, τὸ ζῶον. [e]Ὅμηρος·

Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται.

Καὶ [f]Ἀριστοφάνης·

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πόρδαλις.

Παραιβάτης:

B [**Παραινῶ**: Δοτικῇ. Καὶ] **παραίνεσις**, ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραίνεσις συμβουλῆς διαφέρει: Παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς, ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν· οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται [g]τῇ παραινέσει ταύτῃ, μὴ πρότερον μανείς. Συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς, ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις C εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου [h]κέρδη· ἕτερος δέ τις ἀντείποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν· πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἧττα, αἰχμαλωσία, πληγαὶ, πόλεων κατασκαφαί.

Παραιξοροῦσιν: Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Ἀπέδωκαν δὲ οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι· Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι. D

A **Παραιρήσεται**: Ἀφαιρήσεται. [i]Θουκυδίδης·

Διέφθειρεν σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν [k]σπάρτοις, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, (τουτέστιν ἀφαιρήματα,) ἀπήγχαντο.

Παραιροῦνται: Ἀφαιροῦνται. Καὶ **παραιρούμενος**.

[l]Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος φθάνει τῷ δρόμῳ.

Ἀντὶ τοῦ, ἀφαιρούμενος. Καὶ αὖθις·

B Ὥστε αὐτοὺς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου [ll]παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον.

Παραίσια: Ἀπαίσια, χαλεπά.

Παρὰ τὸ δέον: [m]Παρὰ τὸ προσῆκον.

Παραιτεῖσθαι: Παρακαλεῖν, συγγνώμην αἰτεῖν.

[n]Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν, ἀφῆκε, [nn]Παρυσάτιδος [o]παραιτησαμένης αὐτὸν, καὶ τὴν [p]σατραπείαν αὐτῷ φυλαξάσης.

Καὶ αὖθις·

C Ὁ δὲ ῥύεται Δερκεταίων τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα.

Παραιτηθείς: Παρακληθείς.

Παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τούτων ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

Παραιτεῖτο: Παρεκάλει, ἐλιπάρει.

Ὁ δὲ ἐλθὼν, παρῃτεῖτο τὸν Πέρσην· τυγχάνων δὲ οὐδενὸς ὧν [q]ἐδέετο, αὐτὸς ἔλυσεν.

D Ἡρόδοτος.

Παραιτησόμενος:

---

levandus est: Σὺν τορδάκοισιν ἐκπεσόντες ΕΙΜΑΣΙ. *Cum vestimentis madidis elapsi.* TOUP.

[c] Ἀριστοφάνης] Av. 1250. Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους. KUST.

[d] ὄρνις] ὄρνεις A.

ΠΑΡΔΑΛΙΣ] Πόρδαλις A.V.E. textu. Mox πορδαλίων A.V.E. pro παρδαλίων. Deinde πόρδαλις in Aristophanis versu A.V.E.

[e] Ὅμηρος] Il. ν'. 103. KUST.

[f] Ἀριστοφάνης] Lysist. 1013.

ΠΑΡΑΙΒΑΤΗΣ] Παραβάτης B.E.

ΠΑΡΑΙΝΩ] Uncis inclusa om. V. Habet A. in marg.

ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΗΣ ΔΙΑΦ.] Confer omnino Ammonium v. Συμβουλὴ, qui eadem habet, quamvis aliis verbis. KUST.

[g] ταύτῃ τῇ παραινέσει] τῇ παραινέσει ταύτῃ A.V.E.

[h] κέρδη] συμβαίνοντα V. Qui mox om. τις.

F ΠΑΡΑΙΞΟΡΟΥΣΙΝ] Michael Apostolius, qui locum hunc ex Suida repetit, habet παραξοροῦσιν. Sed, ut breviter dicam, est vox omnino obscura et de qua nihil certi statuere possis. KUST. Locus ἀκέφαλος est, atque ita instaurandus ex Apostolio, cujus verba, quæ itidem corrupta sunt, hic emendata apponam: Πάντα θεῖ κάλλιστα: Ἐπὶ τῶν εὐπόρων ΠΑΡΙΣΤΟΡΟΥΣΙΝ. Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. *De opulentis hoc proverbium intelligunt, sed perperam.* Ista est vis τοῦ παριστορεῖν. Vide Plutarch. de G Placit. Philosoph. II. 24. Theophyl. Simocatta in Hist. VII. 7. p. 174. Ἀλλὰ μή τις οἰέσθω ΠΑΡΙΣΤΟΡΕΙΝ ἡμᾶς κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. Schol. ad Theocrit. Idyll. I. 117. Ἡ Ἀρέθουσα κρήνη ἐν Συρακούσαις, ἢ ἐν Σικελίᾳ, ἥ φασὶ διὰ πελάγους Ἀλφειὸν ἥκειν· ὥς φησιν Ἴβυκος ΠΑΡΙΣΤΟΡΩΝ περὶ τῆς Ὀλυμπίας φιάλης. Quod vero vulgo legitur, plane nihili est. Quæ sequuntur sunt explicationes, quales quales, præcedentis proverbii, cujus etiam meminit Schol. ad Aristoph. Eccles. 109. Meminit et Aristænetus lib. I. H epist. 14. Confer etiam nostrum Suidam v. Θεῖ. TOUP. Παραιξοροῦσιν (sine acc.) Photius. Deest gl. A. Peringeniose Toupius: dubito tamen an vere. Aliena mihi miscuisse videtur Apostolius.

[i] Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 48. ubi sic legitur: Καὶ ἅμα οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειραν, οἰστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινων, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι &c. Hinc Suidas supplendus et emendandus est. KUST. Vid. Mœrin c. n. Piersoni p. 299.

[k] σπάρτα] σπάρτοις A. σπάρτους V. σπάρτας B.E. edd. ante Kuster. Mox ἀφαιρέματα A. Supra ἀφαιρήσεται om. M.

E [l] Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλ.] Si ariolari licet, locum hunc sic scribendum et supplendum esse putem: Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος αὐτοὺς τὸν ἄνεμον, φθάνει, &c. Sed hæc tantum mera est conjectura. KUST. ἐξόπισθε πλέω A.V. πλέων M.

[ll] παραιρουμένου] Sic conj. Portus. παραιρούμενον edd. ante Kuster.

ΠΑΡΑΙΣΙΑ] Vide Schol. Hom. ad Il. γ'. 381. KUST.

F ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΕΟΝ: Παρὰ τὸ πρ.] Hæc cum articulo præcedenti connectenda sunt. Αἶσα enim præter alia significat etiam idem quod τὸ καθῆκον, vel τὸ δέον. Unde παραίσια (quod non solum est adjectivum, sed etiam ἐπιρρηματικῶς interdum accipitur) recte interpretaberis παρὰ τὸ δέον, vel παρὰ τὸ προσῆκον. KUST.

[m] Παρὰ] om. V.

G [n] Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλ.] Ex Xenophonte. KUST. Hunc locum ex Xenophonte depromptum esse putat Kusterus. Sed fallitur. Intelligenda autem sunt hæc verba de Cyro, quem apud fratrem Artaxerxem accusatum et necari jussum servavit Parysatis. Rem omnem, sed aliis verbis, narrat Xenophon Exped. Cyr. lib. I. 1, 3. Ctesias in Excerptis apud Photium, Justin. V. 11. Egregie Plutarchus in Artaxerxe sub init. ΜΕΛΛΟΝΤΑ δὲ αὐτὸν ἤδη ἀποθνήσκειν, ἡ μήτηρ ὀδυρομένη πολλὰ καὶ ποτνιωμένη ΠΑΡΗΙΤΗΣΑΤΟ, καὶ κατέπεμψεν αὖθις ἐπὶ θάλασσαν. Quare locus Suidæ alibi quærendus est. TOUP. Exstat supra p. 2628 B.

[nn] Παρυσάτιδος] Post h. v. sequuntur in A. folia sex a recent. manu scripta, quorum ultima sunt verba ἀποκτείνας ἐν ταύτῃ in v. Περίειμι.

H [o] παραιτησαμένης] παραιτησαμένου A. qui mox om. καὶ τὴν—φυλαξάσης.

[p] σατραπείαν] σατράπην B.

ΠΑΡΗΤΕΙΤΟ] Παραιτεῖτο A. et sic postulat series literarum. Παραιτέετο libri Herodotei V. 33.

[q] ἐδεῖτο] ἐδέετο A.B.V.E.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΟΜΕΝΟΣ] Παραιτησάμενος A.

[r] Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτησόμενος τοῦ θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον,

[s] Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

ΠΑΡΑΙΤΗΤΗΣ: Παρακλήτωρ, ἢ ἀπολογούμενος.

ΠΑΡΑΙΤΟΙΤΟ: Παρακαλοῖ, ἀπαγορεύοι.

[t] Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, [u] εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΙ: Τὸ ἱκετεύω. Αἰτιατικῇ.

ΠΑΡΑΙΦΑΣΙΣ: Παραίνεσις, συμβουλή.

ΠΑΡΕΒΑΛΕΝ: Ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο.

[x] Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης [y] ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους.

ΠΑΡΕΒΑΛΕΤΟ: Ὥρμησεν, εἰσήλασε.

Παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας.

Ἢ, ἀπροβούλως ἔκρινε.

ΠΑΡΕΒΕΒΛΗΤΟ: Τροφὴ ἐδίδοτο.

[z] Ἄρτι γὰρ αὐτῇ παρεβέβλητο τροφή.

Τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

ΠΑΡΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Ὁ μὴ ἀστός.

ΠΑΡΕΓΓΡΑΠΤΟΝ: Νόθον. Καὶ ΠΑΡΕΓΓΡΑΠΤΟΥΣ: Ξένους, νόθους.

ΠΑΡΕΓΓΥΑΙ: Δοτικῇ. Παραδίδωσι, [a] παραγγέλλει, παραινεῖ, παρακατατίθεται. [b] Ξενοφῶν·

Βοώντων τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεγγυώντων, ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες.

Καὶ αὖθις·

[c] Ὅτου δὴ [d] παρεγγυήσαντες, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. Ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτηρίας, καὶ γέρρα.

ΠΑΡΕΓΓΥΗΣΕ καὶ ΠΑΡΕΓΓΥΗΘΕΝΤΟΣ: ΠΑΡΕΓΓΥΗΣΕ μὲν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ἰσαῖος. ΠΑΡΕΓΓΥΗΘΕΝΤΟΣ δὲ, ἀντὶ τοῦ, παραλαβόντος. Ὁ αὐτός.

ΠΑΡΕΓΓΥΗΣΑΝΤΟΣ: Παρασχόντος. Καὶ ΠΑΡΕΝΕΓΓΥΑ, [e] παρήγγελλεν.

Ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτῷ Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

ΠΑΡΕΝΕΓΓΥΗΣΕ: Παρῄνεσε, συνεβούλευσε.

Ταύτῃ τι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

ΠΑΡΕΔΩΚΕΝ: [f] Ὁ Ἀπόστολος λέγει·

Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν.

Τουτέστι, συνεχώρησε.

ΠΑΡΕΔΡΟΣ: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ([g] Ἀθηναίων) πολιτείᾳ φησί·

Λαμβάνουσι δὲ καὶ παρέδρους ὅ τε ἄρχων, καὶ ὁ πολέμαρχος, δύο [h] ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. Καὶ [i] οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· [k] καὶ εὐθύνας διδόασιν ἐπὰν [l] παρεδρεύσωσιν.

Ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

ΠΑΡΕΘΕΝΤΟΣ: Ἐκλυθέντος. Καὶ ΠΑΡΕΘΕΙΣ, παραλυθείς. Καὶ ΠΑΡΕΙΘΗ, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη.

Ὁ [illegible] κινδύνοις ὁμιλήσας παρείθη τὸ σῶμα πᾶς, [m] καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη.

Καὶ ΠΑΡΕΙΘΗΣΑΝ, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. [n] Ἰώσηπος·

Οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς.

Καὶ αὖθις·

[o] Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν· περὶ [illegible] τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

---

[r] Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτ.] Hæc sunt verba Dionysii Halicarnassensis de Pyrrho, ut patet ex Collectaneis Constantini imperatoris, a Valesio editis, p. 542. ubi locum integrum vide. KUST.

[s] Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδ.] Sunt duo versus Homerici Odyss. γ'. 146, 147. quorum prior sic apud poetam legitur, Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν. Sic etiam apud Suidam scribendum est: quippe apud quem versus iste propter defectum particulæ οὐ claudicat. Ceterum, ut hoc obiter moneam, pro ὃ οὐ apud Homerum scripserim potius ὅτ' οὐ, quoniam sensum sic planiorem fore puto. KUST.

ΠΑΡΑΙΤΟΙΤΟ] Παραιτοῖτο V. Tum παρακαλεῖ, ἀπαγορεύει A.B.V.

[t] Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμν.] Hæc sunt verba Polybii de Aulo Posthumio, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 190. ut Pearsonius observaverat. Vide etiam Nostrum supra v. Αὖλος Ποστόμιος, ubi hic ipse locus auctior legitur. KUST. ὑπογραψάμενος M.

[u] εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο] Polybius loco laudato habet, ἐὰν μὴ δύνηται μήτε τὸν πόνον ὑπομένειν, μήτε τὰς πληγάς. KUST. μὴ om. E.

ΠΑΡΑΙΤΟΥΜΑΙ] Deest gl. V.

ΠΑΡΑΙΦΑΣΙΣ] Il. λ'. 792.

[x] Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in iisdem Collectaneis p. 185. ut itidem Pearsonius monuit. Ibi autem pro ἀναδεχθῆναι legitur ἀναχθῆναι, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[y] ὕβρεως] ὕβρει V. Mox ἀναδειχθῆναι V. et δεδομένους B.E.M.

ΠΑΡΕΒΑΛΕΤΟ] σημαίνει δὲ καὶ παρεβάλετο B.E.M.

[z] Ἄρτι γὰρ αὐτῇ] αὕτη γὰρ ἄρτι V. qui mox καμήλῳ pro καμήλῳ.

ΠΑΡΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΣ] Παρεγγεγραμμένοι apud Athenienses dicebantur peregrini, vel inquilini, qui in civium album falso relati erant. Vide Nostrum supra v. Ἀπεψηφίσατο, et v. Ἀποψηφισθέντα. KUST.

[a] παραγγέλλει. Παραινεῖ. Παρακ.] Hæc, et quæ sequuntur, priores editt. a præcedentibus disjungunt; cum quibus eadem connectenda esse et sensus et literarum series satis ostendunt. KUST. Junxi cum A. et Photio. Παραδίδωσι caput glossæ est in A.

[b] Ξενοφῶν] De Expedit. Cyri lib. IV. p. 339. ut Pearsonius observaverat. KUST. IV. 7, 24.

[c] Ὅτου δὴ παρεγγ.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem eodem loco. KUST. IV. 7, 25.

[d] παρεγγυήσαντες] παρηγγυήσαντο A.B.E. παρεγγυήσαντο M. Mox πλῆθος om. V.

ΠΑΡΕΓΓΥΗΣΕ, καὶ ΠΑΡΕΓΓ.] Ex Harpocrat. KUST. ὁ αὐτὸς in A. post παρεγγυηθέντος δέ.

ΠΑΡΕΓΓΥΗΣΑΝΤΟΣ] Παρεγγυήσαντος B.V. Mox παρήνεγγύα A.

[e] παρήγγελλεν] παρήγγελλον A.B.E.

[f] Ὁ Ἀπόστολος] Ad Roman. I. 28. KUST. Explicationem forte hausit ex Theodoreti Quæst. 37. in Deut. XXIX. 4. p. 284. ubi eodem modo explicat locum Pauli. ERNEST.

ΠΑΡΕΔΡΟΣ: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθην.] Ex Harpocratione. KUST.

[g] Ἀθηναίων om. A.B.V.E. Phot. edd. ante Kuster.

[h] ἑκάτερος] ἑκατέρους A.V. Photii ms.

[i] οὗτοι] οὗτω A.

[k] καὶ εὐθύνας] Seqq. om. A.

[l] παρεδρεύσωσιν] παρεδρεύωσιν V.E. Phot. Harpocr.

ΠΑΡΕΘΕΝΤΟΣ] Eunap. Ædes. p. 37. ὑπὸ λιμοῦ παραθέντες. Ruhnken. ad Tim. p. 149=206 παραταθέντες. Sed leg. παρεθέντες. TOUP.

[m] καὶ λυπηροῦ—παρελύθησαν om. A.

[n] Ἰώσηπος] καὶ Ἰώσηπος A.

[o] Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς] Hæc sunt verba Diodori Siculi Excerpt. Legat. T. II. p. 624. ed. Wessel. TOUP.

Παρέκαστα: Ἑκάστοτε.

Παρεκαττύετο: Ἐκ συλλογῆς ἠὐτρέπιζεν. Ἀπὸ τῶν καττυμάτων. Καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες, οἱ ἐρριμμένοι ἐπὶ τῆς κόπρου. [p]Λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ηὐτρεπίζομεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκαττύετο.

Παρεκλέγω: Αἰτιατικῇ.

Παρεκβατικῶς: Συντόμως.

Παρεκνόον: Ἀντὶ τοῦ, παρ' ἐλπίδα.

Παρεκνόον εἰλήλουθας.

Παρεκότει: Ὠργίζετο.

Παρεκρότουν: [q]Παρώρμων, παρώτρυνον.

Ταύτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

Παρεκρούσατο: Ἐπλάνησε.

Παρεκστῆναι: Παρεκτραπῆναι.

[r]Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς [s]γενέσθαι, καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερφδενίᾳ.

Παρεκτός: Ἐπίρρημα.

Παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια [t]ὑποδεδεμένην, καὶ πτισάνην [r]ροφοῦσαν:

Παρελέξατο: Παρεκοιμήθη. Ἐχρήσατο δὲ [u]Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. Οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' [x]ἐπαναβαίνει.

Παρελθεῖν: Τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ. Τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ δὲ τοῦτο διαπράξασθαι.

Παρελθεῖν: Ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. [y]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρελθών: Ἀντὶ τοῦ, εἰσελθών.

Παρέλκον: Περιττὸν, ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκυσις: Ὑπέρθεσις.

A Παρελογίσασθε: Ἠπατήσατε.

[Παρ' ἐλπίδα: Ἐπίρρημα.]

Παρέλυσαν: Ἀπήλλαξαν, μετέστησαν. [z]Θουκυδίδης ζ'.

Τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρεμβαλεῖ: Παρατάξεται.

Παρεμβαλόντων: Κυκλωσάντων.

Παρεμβολή: Σκηνὴ, κάστρον, στρατόπεδον. Ἐπὶ

B τοῦ [a]μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει: Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, [b]ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. Παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς· ἢ ψιλῶν, πρὸς ὁπλίτας. Πάλιν [c]παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτεταγμένων τινῶν εἰς [d]τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς

C ἐπ' εὐθείας.

Παρεμβολή: Παράταξις. Καὶ Παρεμβάλλειν: [e]Παρατάσσεσθαι.

Παρέμπτωσις: Προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρεμφῆναι: Παραδεῖξαι, [f]παρασημᾶναι.

Παρενείρει: Παρεμβάλλει, ἤγουν λέγει.

D Παρένησαν: [g]Θουκυδίδης·

Ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσω [h]ἐδύναντο.

Παρενθέμενος: Παραλογισάμενος.

Ὁ δὲ Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα, καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει, καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

Παρενθήκη: [i]Προσθήκη.

Παρέντες: Παραλυθέντες, ἀμελήσαντες.

E Τὼ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες.

Παρέξ: Παρεκτός.

Παρενοχλῶ: Δοτικῇ.

Παρεξαγωγή:

ΠΑΡΕΚΑΤΤΥΕΤΟ: Ἐκ συλλογῆς ηὐτρ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 663. KUST.

[p] Λέγει—ηὐτρεπίζομεν om. A.

ΠΑΡΕΚΝΟΟΝ] Est vox Homerica Il. κ'. 391. et Il. υ'. 133. sed ubi Scholiasta eam exponit, παρὰ γνώμην, ἀνοήτως. KUST.

[q] Παρώρμων] παρώτρυνον addunt A.V.

ΠΑΡΕΚΡΟΥΣΑΤΟ] Demosth. p. 700. TOUP. ■ Genes. XXXI. 7. spectare putat Ernesti.

[r] Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀκληρούντων. KUST.

[s] γενέσθαι] γίνεσθαι A. Mox ταῖς διανοίαις παρεκτραπῆναι V. τῇ τῶν usque ad fin. om. A.

ΠΑΡΕΚΤΟΣ] Gl. om. V. ἄνευ in fine addit E.

ΠΑΡΕΛΑΒΕ] Demadis est, ut patet ex Demetr. περὶ Ἑρμ. §. 303. HEMST. §. 284. ed. Schneider.

[t] ΥΠΟΔΕΔΗΜΕΝΗΝ] ὑποδεδεμένην A.V. Photius. ὑποδεδεμένην E.

[u] Ὅμηρος] Il. υ'. 224. KUST.

[x] ἐπαναβαίνει] ἐπικαταβαίνει V.

ΠΑΡΕΛΘΕΙΝ: Τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκ.] Aliter Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 73. quem vide. KUST. Hæc totidem fere verbis leguntur apud Schol. Thucyd. lib. I. c. 90. TOUP. Vid. Duker. p. 614 b. ἀναβαλλόμενον κατ' ἀρχὰς Schol. ἀναβαλόμενον A.B. ἀναβαλλόμενον suprasc. ἤγουν ἀπαρνούμενον. Mox χρόνῳ ■ A.V. ■ om. al.

ΠΑΡΕΛΘΕΙΝ: Ἀντὶ τοῦ νικ.] Ex Harpocratione. KUST.

[y] Δημοσθένης] P. 227, 20.

ΠΑΡ' ΕΛΠΙΔΑ om. A.V.

ΠΑΡΕΛΥΣΑΝ] Appian. p. 514. τὸν μὲν Αἰμίλιον παρέλυσαν τῆς στρατηγίας. TOUP.

[z] Θουκυδίδης] Addidi ζ'. cum V. Scil. VII. 16. Mox

F Νικίαν A.

ΠΑΡΕΜΒΑΛΕΙ] Ex A.V.

ΠΑΡΕΜΒΑΛΟΝΤΩΝ] Παρεκβαλόντων V.

[a] μεγάλου Ἀντωνίου] Respicit forte Athanasii vit. S. Antonii t. II. p. 803. B. ubi citatur ex Ps. XXVI. 3. ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή.

ΠΑΡΕΜΒΟΛΗ ΠΑΡΕΝΤ.] Hæc usque ad ὁπλίτας habet tacticorum scriptor in Montfauc. Bibl. Coisl. p. 308. qui παρὰ habet ubique pro πρός.

[b] ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλοὺς om. V. qui mox οἷον ἡ τῶν ὁπλ.

G omissis postea ἢ ψιλῶν πρ. ὁπλίτας. Πάλιν Παρεμβολὴ etc. om. A.

[c] Παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν προτ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ælianum in Tact. c. 31. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[d] τὰ μεταξὺ] τὸ μεταξὺ V. et mox αὐταῖς pro αὐτοῖς.

[e] Παρατάττεσθαι] παρατάσσεσθαι A.V.

[f] παρασημᾶναι om. V.

[g] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 77. Locum ipsum adi. Vide

H etiam supra v. Ἐπιπαρένησαν. KUST.

[h] ἐδύναντο] ἠδύναντο V.E.

ΠΑΡΕΝΘΕΜΕΝΟΣ] Παρενθυμούμενος *fallaciter eludens* Bruno in Obs. Misc. IX. p. 155.

[i] Προσθήκη om. V.

ΠΑΡΕΞ] Hanc et seq. gl. om. V.

Παρ(εκ)εστηκὼς [k] ἄνθρωπος τῆι διανοίαι, καὶ φιλοδοξῶν ἐν τῆι πρὸς αὐτὸν διαφορᾶι:

Παρεξειρεσίαν: Τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. [l] Ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης. [m] Ἀρριανός·

Τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ἃς συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.

Παρεξειρεσίας: Παρὰ [n] Θουκυδίδῃ τὸ κατὰ πρῷραν πρὸ τῶν κωπῶν ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.

Παρεξηυλημένον νοῦν: Οἷον διεφθαρμένον, καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. Μετήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων, τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. Οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηυλημένους.

κωφοὺς δὲ, οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος·

Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Παρεωραμένος [o] καὶ [p] Παρηιωρημένος:

Παρεπίδημος:

[q] *Καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία.*

Παρέπτη: Παρῆλθε.

Παρέργως: Ὀλιγώρως.

Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου.

Περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ [r] Πολύβιος. Καὶ αὖθις·

D *Ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὴν ἀπόστολαν.*

Παρερπύσασα: Ἠρέμα εἰσελθοῦσα.

[s] *Εἴσω παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.*

Παρέρχεται: Αἰτιατικῇ. Ὑπερβάλλει.

Πάρες: Ὑποχώρησον.

Πάρεσις: Νέκρωσις. [t] Ἀππιανός·

E *Οἱ δ' Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν [u] αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς.*

Τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

Παρέστη: Ἐγένετο, περιέσχε.

Πανταχόθεν δ' ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος [x] ἀμηχανία.

Παρεστηκότες: Συνημμένοι, τεθαρρηκότες. Ἀρριανός·

B *Οἱ δ' ἐσκεδασμένοι, καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράποντο.*

Παρεστηκότος: Προϋπάρχοντος, [[y] παρισταμένου,] ἐνεστῶτος.

[z] *Ὁ δ' πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.*

C Παρεστήσαντο:

Ἀμαχεὶ δ' [a] πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις.

Ἐπόρθησαν, [b] εἷλον.

Πάρεστι: Δοτικῇ. [c] Ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν. [Ἢ, παρόν ἐστι.]

Παρέσφηλε: Παρεμφαίνεται, ἐσφάλη, ἀπερρύη.

Παρετέον: Σιωπητέον, [d] παραληπτέον.

Παρευδοκιμησάσης: Νικησάσης, ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. Καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει: Παραφέρει, βιάζεται.

Παρευθύς:

Παρευνηθείς: Παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως:

Δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Παρέχοντας: [e] Ἡρόδοτος·

E *Κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ.*

ΠΑΡΕΣΤΗΚΩΣ] Ordo literarum poscit Παρεξεστηκώς. HEMST.

k ἘΝ ΤΗΙ] ἀνος τῇ (σῇ V.) A.B.V.E. qui om. ἄνθρωπος ante φιλοδοξῶν.

ΠΑΡΕΞΕΙΡΕΣΙΑ] Παρεξειρεσίαν A.V. Photius.

l Ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης] C. 12. ubi Scholiasta: Παρεξειρεσία ἐστιν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ' ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις κέχρηνται. Ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης καὶ τῆς πρῴρας. KUST. ἐν τετάρτῃ om. A.

m Ἀρριανὸς om. A. qui mox ξυνέτριψαν.

n Θουκυδίδῃ] VII. 34. et Schol. Deest gl. A.

ΠΑΡΕΞΗΥΛΗΜΕΝΟΝ ΝΟΥΝ: Οἷον διεφθ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 681. Confer Hesychium v. Ἐξηυλημένον. KUST. Mox μετήνεγκται M.

ΠΑΡΕΩΡΑΜΕΝΟΣ] 3 Reg. X. 3. οὐκ ἦν λόγος παρεωραμένος παρὰ τοῦ βασιλέως. ERNEST.

o Καταφρονηθείς. Παρηωρημένος δὲ] καὶ Παρηωρημένος A.B. V.E.

p ΠΑΡΗΙΩΡΗΜΕΝΟΣ] Restituenda ista vox Plutarcho Anton. p. 951. TOUP.

q καὶ ὁ βίος] Marc. Antonin. II. 17. ὁ δὲ βίος πόλεμος καὶ ξένου ἐπιδημία. TOUP. ἡμῶν om. V. Æschines Socrat. Axioch. s. 3. τὸ κοινὸν δήπου τοῦτο καὶ πρὸς ἁπάντων θρυλλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος.

ΠΑΡΕΡΓΩΣ] Polyb. p. 911. παρέργως ἱστορήσας ἐσχεδίασε. TOUP.

r Πολύβιος] Fr. Hist. 59.

s Εἴσω παρερπύσ.] Aristoph. Eccles. 507.

ΠΑΡΕΣ] Aristoph. Vesp. 754. infra v. Σκιερά.

t Ἀππιανὸς deest A. Vid. ed. Schweigh. t. I. p. 29.

u αὐτῶν] αὐτοῦ B.V.

x ἀμηχανία] ἡ μηχανία V.

y παρισταμένου om. A.B.V.

z Ὁ δὲ πρὸς πᾶν] Aristoph. Equit. 396. ὩΣ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, κ. τ. λ. TOUP.

a πλείστας om. V.

b εἷλον] ἥλωσαν A.V.

c Ἐκ παντὸς] Seqq. om. A. ἐκ παντὸς δ. ἐ. Timæus et Photius, qui reliquis carent cum B.V.

d ἀφετέον] παραληπτέον A.B.V. Photius. Lex. Seg. i. e. παραλειπτέον. Statim delevi ΠΑΡΕΤΡΑΓΟΝ. Καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίας. Ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν, cum A.V. Quæ repetita sunt ex v. Ἁρματωλία.

ΠΑΡΕΥΔΟΚΙΜΗΣΑΣΗΣ] Plutarch. Pomp. p. 639. v. Συμμαχία. Sozomen. p. 302. Eunap. p. 37. Longus p. 8. 184. TOUP. Vid. Bergler. ad Alciphr. I. 39. Locella ad Xenoph. Ephes. p. 148.

ΠΑΡΕΥΘΥΝΕΙ] Priores editt. male habent, παρευθύνει, cujus loco scribendum esse παρευθύνει, Portus recte conjecerat. Sic enim et mss. Paris. [et Photius] habent. Ceterum vocem hanc clarius exponit Scholiasta Sophoclis Aj. 1088. (Johns.) Παρευθύνοντες: Ἐκτρέποντες. Ἀπὸ τῶν μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδόν, ἀλλὰ παρακλινόντων αὐτούς. Locum hunc Scholiastæ observaverat etiam Portus. KUST.

ΠΑΡΕΥΘΥΣ om. A.V.

ΠΑΡΕΥΡΗΜΕΝΩΣ] Lego καὶ μὴ παρ. Philostrat. p. 696. ἀληθῆ καὶ μὴ παρευρημένα. Παρευρήματα Pausanias p. 146. Sed vid. Kuster. ad v. Βάκχυρις. TOUP. qui addit, "Hæc verba deprompsit Suidas ex Zenobio Prov. Cent. II. 60."

e Ἡρόδοτος] Lib. IX. c. 17. ubi Armocydes Phocenses ad fortiter contra Persas pugnandum adhortatur. KUST.

A Καὶ παρέχω, δοτικῇ.

Πάρει: Ἐλήλυθας, παρεγένου.

[f]Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμὲ, [g]φίλ', ἔχων πάρει;
[h]Κοινὸν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδὺ, ὠφελήσιμον.

Ἀντὶ τοῦ, κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. Τουτέστιν, [i]ἀληθῆ, καὶ μὴ σφαλῆναι δυνάμενον.

Παρειά: Γνάθος. Καὶ μέρος τῆς νεώς.

B Παρεῖαι ὄφεις: Ὀνομάζονται [k]τινες ὄφεις οὕτως, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. Ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν,

Εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας [l]ὁμοίους τοῖς ὄφεσι. Τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἔχεις τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη:

C [m]Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη: Παρελύθη.

[n]Εἶτα μέντοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάθη:

Παρεικότος: Παραλελυμένου.

Παρείκοι: Ὑποχωροίη.

Πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους, [o]ὅπη παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον.

[p]Ὅπου ἦν δυνατόν. [q]Καὶ αὖθις·

D Σφοδρότατα σφᾶς ἐπεδιώκομεν, ὅπη παρείκοι.

Ὅπου ἐστὶ δυνατὸν, ὅπου τρέποιτο ὁ πόλεμος. Καὶ αὖθις·

[r]Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μὴ, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας.

Παρειμένον: Κεχαυνωμένον.

Παρειμένος: Παρεωραμένος.

A Παρείμην: [s]Συγχωρήσαιμι. [t]Σοφοκλῆς·

Οὐκ ἂν παρείμην, οἷσι μὴ δικαῖ φρονεῖν.

Τουτέστιν, οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι: Ὑπάρχω.

Παρεῖναι: Τὸ [u]παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. Παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι.

Παρείπῃ: Παραπείσῃ.

Παρειπών: Παραινέσας.

B Παρείραντα: Παρεισβαλόντα. Πολύβιος·

Οὔτ' ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατὸν, ἅτε πυκνῶν οὐσῶν.

Παρείρπυσεν: Εἰσῆλθεν. Ὡς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν [y]ὁ γλάμων.

[z]Πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.

Παρείς: Ἐάσας, ἀφείς.

C Παρείς: Ἀμελήσας, ἐπικατακλίνας, ὀλιγωρήσας.

Καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο.

Παρῆς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχες.

Παρείσακτον: Ἀλλότριον.

Παρεῖσαν: Εἴασαν, ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν: Τὸ μετ' ἄλλου [a]πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν· Ἐλθεῖν δὲ, τὸ γυμνῇ τῇ παρρησίᾳ χρήσασθαι. Διὰ τοῦτό φησιν [b]ὁ Ἀπόστολος·

Παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

D Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα:

Παρείσθω: Συγχωρείσθω.

Παρεισκρίνει: Παρεισέρχεται, παρεισβάλλει.

Παρῆτε: Παρεγενέσθε.

Παρεῖτο: Ἠμελεῖτο, παρῃρεῖτο.

Τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο.

Καὶ παρεῖτο, διελύετο.

E

[f] Τίνα λόγον ἄρα] Depromptus est hic locus ex Aristoph. Av. 316. ubi res aliter administratur. Verbum enim πάρει, quod mireris, non comparet apud Comicum. Sed Suidæ lectio minime rejicienda est. Sophocl. Œdip. Tyr. 147. Πεπυσμένη μὲν, ὡς ἀπεικάσαι, ΠΑΡΕΙ. TOUP.

[g] φίλ'] φίλους V.

[h] Κοινὸν, ἀσφαλῆ] Hæc et seqq. om. A.

[i] ἀληθῆ] ἀσφαλῆ V. qui mox σφαλῆναι μή.

F ΠΑΡΕΙΑΙ ΌΦΕΙΣ: Ὀνομάζ.] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt, quæ de eodem serpentis genere notat enarrator Comici ad Plut. 690. ubi exponit locum illum Comici, Ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρείας ὢν ὄφις. KUST.

[k] δέ τινες] δὲ om. A.V. Photius. τὰς ante παρειὰς om. A.E. Phot. Mox ἐν τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν om. A.

[l] ὁμοίους] ὁμοίως A.B.M. Photii ms.

ΠΑΡΕΙΗ] Παρήει E. et in exemplo. Exemplum habet V. in marg.

G [m] Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. IV. [4, 4.] de Expedit. Cyri, p. 327. eademque leguntur supra v. Ἀνέβαλλεν. KUST. Τηρίβαζος B.E. Τερίβαζος A.

[n] Εἶτα μέντοι] Hoc fragmentum auctius nonnihil legitur supra v. Λαμπαδεύεσθαι. TOUP.

ΠΑΡΕΙΚΑΣΘΗ] Παρεικάθη A.B.E. Tum A.V. addunt Παρελύθη. Photius Παρεικάθη: παρέλθη.

[o] ὅπου] ὅπη B.V.E. Vid. supra Ὅπη παρείκοι.

H [p] ὅπου ἦν δυνατόν] Fidus profecto interpres, qui ita vertit: *Mittentes equites, qui excursionem facerent, quacunque libuisset, commeatum, unde poterant, ceperunt.* Atqui, mi homo, verba illa ὅπου ἦν δυνατὸν, sunt non nisi explicatio præcedentis locutionis, ὅπη παρείκοι. Quod ex sequentibus quidem satis patet. Atque hæc scripseram, cum, ut fors ferebat, in ipsum locum incidi, quem respexit Suidas. Respexit autem ad Dio. Cass. lib. XLVII. c. 36. ubi ita legitur: Καὶ τὰ ἐπιτήδεια—ἐκ τοῦ πεδίου καταθέοντες ΈΛΑΜΒΑΝΟΝ. Ὁ γὰρ Νωρβανὸς ὅ τε Σάξας πανστρατιᾷ μὲν οὐδὲ ἐτόλμησαν αὐτοῖς προσμίξαι, ΈΚΠΕΜΠΟΝΤΕΣ δὲ ἱππέας ἐκδρόμους ΌΠΗ ΠΑΡΕΙΚΟΙ, οὐδὲν ἐπέρασσον. Atque hinc vides quam indiligenter in veterum locis laudandis versatus fuerit noster Suidas. TOUP.

[q] Καὶ αὖθις—πόλεμος om. A.

[r] Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀτάσθαλα. KUST. Vid. Reimar. Dio Cass. LXVIII. 11.

[s] Συγχωρήσαιμι] συγχωρήσομαι V.

[t] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1666.

[u] παραγίνεσθαι] παραγενέσθαι B.V.E.

ΠΑΡΕΙΠΟΙ: παραπείσαι] Παρείπῃ: παραπείσει A.B.V. Photius. Vid. Il. α'. 555.

ΠΑΡΕΙΠΩΝ] Vid. Il. λ'. 792.

[x] Πολύβιος] Lib. XVII. c. 15. unde sensum hujus loci supplebis. KUST.

[y] ἡ γλάμων] ὁ γλάμων A.B.V.E. edd. ante Kuster. His vv. caret Scholiastes.

[z] Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλ.] Aristoph. Eccles. 398. πρῶτος A.E.

ΠΑΡΕΙΣΑΚΤΟΝ] Παρείσακτον V.

[a] πλαγιάσαντος] Potius, πλαγιάσαντα. KUST. Sic Zonaras. Sed πλαγιάσαντος supra p. 1206. D. ubi eadem leguntur.

[b] ὁ Ἀπόστολος] Ad Rom. V. 20.

ΠΑΡΕΙΣΘΩ] Procop. p. 350. TOUP. Παρείσθαι A.

ΠΑΡΗΤΕ: Παρεγ.] Locum hunc ex ms. Paris. A. emendavi, qui in prioribus editt. [et B.V.] male sic legitur, Παρεῖτε. Παραγίνεσθε. KUST. Παρεῖτε: παραγίνεσθαι Photius. Παρεῖτε postulat ordo literarum. Vid. p. 2880 D.

ΠΑΡΕΙΤΟ] Vid. Schweighæuser. ad Polyb. XVI. 8, 6.

Παρηβηκώς: Γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι: Παρακμάσαι.

Παρήγαγε: Παρήνεγκεν.

c Ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγε.

Παρήγγελλον: Ἐτάσσοντο, συνηριθμοῦντο. d Ἀππιανός·

Πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ἄρρωι, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

B Παρηγορίας: Συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. Καὶ e ἐν Ἐπιγράμμασι·

Παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς πλάζονται.

Παρηέρθη: Ἀπὸ τοῦ ἀείρω, f ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρήϊξαν: Παρῆλθον.

C Παρήκαμεν: Ἐπέμψαμεν ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον:

Μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα: Παρατείνοντα· ὡς ΔΙΗΚΟΝΤΑ, ἐπεκτεινόμενα. [g Ἐκ τοῦ παρείκοντος δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος.]

Παρήλλαξαν:

Ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν.

D Ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

[Παρῆλθεν: Αἰτιατικῇ.]

Παρήλασεν: Ὑπερήλασεν, ἤτοι ἐνίκησε.

Παρῆλιξ, παρήλικος.

Παρήλιος: Νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν, καὶ h ἐναυγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

E Παρῆν: Παρήμην. Ἑνικῶς κατ' Ἀττικούς.

Παρηνώχλουν:

Παρήορος: Παρειμένος τὰς φρένας. Καὶ i παρήορος ἵππος. Καὶ k παρηορίῃσι, ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

Παρηρηκώς: Λαβών.

Παρήρπαντο: Ἀφήρπαζον, ἀφηροῦντο.

Καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρητο περὶ τοὺς αὐτοὺς καιρούς.

F

A l Καί,

Παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτῷ.

Παρῃρῆσθαι: Ἀφῃρῆσθαι.

Ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρήρηται: Παρατέτμηται.

Παρήρτητο:

Παρηρτημένος:

B m Τῷ ξίφει, ᾧ ἔτυχε παρηρτημένος, (ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων,) ἑαυτὸν διέφθειρε.

Παρῆς: Ὑπῆρχες.

Παρῆσαν: Ὑπῆρχον.

Παρρησία: Ἐξουσία, ἄδεια.

n Οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παρρησίαν ἐδίδοσαν.

Οἱ ῥήτορες τῇ παρρησίᾳ κατεχρήσαντο ἐπὶ τῶν ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι

C τῶν οὐ δεόντως ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν· ὡς o Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου·

Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀριστογόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ᾗ ἐπαρρησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις.

p Καὶ ἐν τῷ q Περὶ παραπρεσβείας·

Προήρημαι δὲ παρρησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

D Παρρησίας: Ἀντὶ τοῦ, βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. r Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρῆσθαι: Καὶ s Παρῆστο: Παρεκαθέζετο.

Παρήσω: Παράσχω.

Παρῆτε: Παρεγένεσθε.

Παρῃτήσθω: t Συγκεχωρήσθω.

Παρῃτεῖτο:

E Ἀπιστίαν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα.

u Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει.

Οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς x προμαχομένους μικρὸν ἀνασχεῖν.

Παρίας λίθου: Αἰλιανός·

y Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοτίμου, πατρόθεν ὁμολογοῦντες αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς, κλίνη, καὶ αὐτὴ λίθου.

F

c Ἐν τῷ δείπνῳ] Dio Cass. LXVIII. 21. In fine παρήγαγε om. V.

ΠΑΡΗΓΓΕΛΛΟΝ] Παρήγγελον V. et in exemp. Mox Ἀππιανός om. A. ἐθελονταὶ B.E. pro ἐθελονταί.

d Ἀππιανός] De Bellis Punicis, p. 69. KUST.

e ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 297.

f ἀερῶ om. E.

ΠΑΡΗΕΙΣΑΝ] Παρείησαν E.

G ΠΑΡΗΚΟΝ] Corrupte positum pro παρεῖκον censet Abreschius Obs. Misc. III. p. 305. ἀλλ' ἀμετρίας V. pro ἀλλὰ μ.

ΠΑΡΗΚΟΝΤΑ] Παρείκοντα B.

g ΈΚ ΤΟΥ ΠΑΡΕΙΚΟΝΤΟΣ] Sic recte 2 mss. Paris. At priores editt. male, ἐκ τοῦ παρήκοντος. KUST. Seqq. carent A.V. Vid. Schol. ad Aristid. Panath. t. III. p. 10, 17. ed. Dindorf.

ΠΑΡΗΛΛΑΞΕΝ] Παρήλλαξαν B.V.E. Tum Ἐπεὶ δὲ V. pro ἐπειδή.

H ΠΑΡΗΛΘΕΝ: Αἰτιατικῇ om. V. Habet A. in marg. Vulgo cum seq. gl. perperam jungitur.

ΠΑΡΗΛΙΞ] A. marg. om. V.

h αὐγαζομένη] ἐναυγαζομένη A.

ΠΑΡΗΝ: Παρήμην] Παρήμην παρῆν Hemsterhusius. Eandem gl. habet Photius, omissis tamen ἑνικῶς κατ' Ἀττικούς.

ΠΑΡΗΟΡΟΣ] Il. ψ'. 603. Ἵππος Il. π'. 471.

i ΠΑΡΗΙΟΡΟΣ ΊΠΠΟΣ] Est idem, qui a Graecis alio nomine παράσειρος dicitur. Vide supra v. Ζυγαῖς. KUST.

k ΠΑΡΗΟΡΙΗΙΣΙ] Il. π'. 152.

ΠΑΡΗΡΗΚΩΣ] Polyb. p. 12. TOUP.

l Καὶ, Παρῃρεῖτο] Seqq. om. A.V.

m Τῷ ξίφει] τὸ ξίφος ὃ A.V. ὃ item B.

n Οἱ δὲ τῇ] Ex Theophylact. Simoc. V. 1. ABRESCH.

o Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου] P. 24. sed ubi pro Ἀριστογόρου legitur Ἀριστάρχου. KUST. ὡς Αἰσχίνης—Τιμάρχου om. A.

p Καὶ ἐν τῷ περὶ] Seqq. om. A.

ΠΑΡΡΗΣΙΑΣ: Ἀντὶ τοῦ βλασφ.] Ex Harpocratione. KUST.

q περὶ παραπρεσβείας] περὶ om. E. τῆς π. B. παρὰ ταῖς πρεσβείαις V.

r Ἰσοκράτης] P. 229 B.

s παρῆστο] παρήσθη E.

ΠΑΡΗΤΕ] Post παρῆσαν collocat A. om. V.

t Συγκεχωρήσθω] συγχωρήσθω A. συγχωρείσθω V.

u Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει om. A.

x προμαχομένους] προμάχους V.

y Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λ.] Confer Nostrum supra v. Θεότιμος, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

Παρία λίθος: Θηλυκῶς ἡ λίθος. [z]Αἰλιανός·

Καὶ μέντοι καὶ Παρίας λίθου ἄρμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστὸν, ἀνείλετο θεοσυλήσας.

Παριδόντες: Καταμελήσαντες.

Παρίεμαι: Παραιτοῦμαι.

Παριεμένους: [a]Παρερχομένους.

Παριέναι: Συγχωρεῖν, ἀφιέναι.

[b]Οἱ δὲ διεμαρτύραντο τὸν Φίλιππον μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, B μηδὲ καταμέλλειν.

Παρίημι: Συγχωρῶ.

[c]Εἴ τις [d]ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρίεται: Παραλύεται.

Παρίδια: Ἑορτή.

Πάριον: [e]Ὄνομα ἀγροῦ, [f]ἀπὸ Πάριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν. [g]Ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν [h]αὐτὸν C Πρίαμος ὁ πατὴρ [i]τρέφεσθαι αὐτόν· (τοπρὶν δὲ ἐκαλεῖτο [k]Ἄμανδρος ὁ τόπος·) ἐκεῖ τε διατρίψας Ἀλέξανδρος τοὺς λ' ἐνιαυτοὺς, φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικήν. Ἐξέθετο δὲ καὶ λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς Ἥρας. Τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκτεται D πάντα τὰ [l]κακὰ ἀνθρώποις. Ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὅ ἐστι, τὴν νίκην. Εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, [m]τὸν λεγόμενον Κεστόν. Ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. Συντελεσθέντων [n]γὰρ τῶν λ' A ἐνιαυτῶν, μεταστειλάμενος τοῦτον ὁ πατὴρ, ἔπεμψεν εἰς θυσίας. Ὃς ἐλθὼν [o]ἐν τῇ Σπάρτῃ, καὶ εὑρὼν τὴν Ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν.

Παριππεύει: Ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς, καὶ ἄλλῃ ἀπέρχεται, ἢ ὁδεύει.

Παριππεύσαντες: Παραδραμόντες.

Πάριππον καὶ Κόρη: Τόπος Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομάνης B τοὔνομα, [p]ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι [q]λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. Καὶ ὁ ἵππος [r]τὴν κόρην βορὰν ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ [s]Πάριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρισθμια: Τὰ περὶ [t]τὴν φάρυγγα.

Παρίστασαι: Καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. C Ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι. [u]Σοφοκλῆς·

Ἄγεις θ', ἃ χρῄζεις, καὶ [x]παρίστασαι βίᾳ,
καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι.

Εἰώθεσαν δὲ οὕτω λέγειν· καὶ ἀντὶ τοῦ [y]ἐφυγάδευσαν ἡμεῖς [z]ἂν εἴποιμεν, ΜΕΤΕΣΤΗΣΑΝΤΟ· οἱ δὲ ΠΑΡΕΣΤΗΣΑΝΤΟ.

D Παρίστασθαι: Δοτικῇ. [a]Ἀρριανός·

Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι.

Καὶ [b]αὖθις Δαμάσκιός φησιν

Οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρήματα ῥᾳδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, [c]ἀλλὰ παρίστατο, [d]καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

E

[z] Αἰλιανός· Καὶ μέντοι] Desunt seqq. A.

ΠΑΡΙΕΜΑΙ] Timæus p. 207. ubi vid. Ruhnkenius.

[a] Παρερχομένους] Sic recte habet ms. Paris. A. At priores editt. [et B.] male, περιερχομένους. KUST.

[b] Οἱ δὲ διεμαρτύραντο τὸν Φίλ.] Locum hunc Valesius ex conjectura Polybio tribuit: et recte quidem. Exstat enim lib. V. c. 7. ut Jacobus Gronovius recte observavit. KUST.

[c] Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρ.] Fragmentum hoc vel est mutilum, vel corruptum: ex quo proinde nullum sa- F num nec integrum sensum elicere queas. KUST.

[d] ἐπελθὼν] εἰσελθεῖν Toupius.

[e] Ὄνομα ἀγροῦ] Potius oppidi. Hygin. de Arctophylace. REINES. Ἀγροῦ defendit Cedrenus p. 123. ed. Paris.

[f] ἀπὸ Πάριδος] Sic et Jo. Antiochenus. [Excerpt. p. 782. ed. Vales.] Vid. Vales. ad Ammian. XXII. [c. 8, 4.] p. 215. REINES.

[g] Ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρ.] Eadem plane de Paride refert Joannes Malalas, p. 114. 115. quem confer. KUST. G

[h] αὐτὸν om. B.E.

[i] τρέφεσθαι] τρέπεσθαι V. Mox αὐτὸν om. A.V.

[k] Ἄμανδρος] εἰς ἀγρὸν Μανδρὸν λεγόμενον Cedrenus.

[l] κακὰ] καλὰ Toupius. Cedrenus: ἐξ ἧς καὶ τέκνα καὶ σοφίαι καὶ τέχναι ἐν λογικοῖς καὶ ἀλόγοις ἀποτίκτεσθαι.

[m] τὸν] τὸ V.

[n] γὰρ τῶν] γὰρ om. A.V.

[o] ἐς Σπάρτην] ἐν τῇ Σπάρτῃ A.B.V. et sic Cedrenus.

ΠΑΡΙΠΠΟΝ ΚΑΙ ΚΟΡΗ] Meursius de Archont. Athen. lib. I. c. 6. recte legendum monet Παρ' ἵππον καὶ κόρην. H Sic enim locus ille, de quo hic Suidas agit, appellatur ab Æschine in Oratione contra Timarchum, p. 26. cujus verba, quoniam ad rem faciunt, lectori hic exhibebo. Ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἤμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη. Καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην. Confer etiam Nostrum supra v. Ἱππομένης, ubi eadem historia narratur; sed locus, in quo crudele Hippomenis factum, cujus Suidas hic meminit, contigit, Ἵππου καὶ κόρης appellatus fuisse traditur. Vide præterea Valesium in notis ad Excerpta Diodori Siculi p. 40. [t. II. p. 550. Wessel.] KUST. Callim. Ernest. p. 579. TOUP. Vid. Scaliger. Animadv. Euseb. p. 76. HEMST. Παρ' ἵππον καὶ κόρην Photius.

[p] ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασ.] Errasse hic Suidam notat Meursius loco laudato, quem vide. KUST.

[q] λαθραίᾳ] λαθραίῳ V. Phot.

[r] τῇ κόρῃ] τὴν κόρην A.V. Photius. Tum βοὰν Photii ms. βορὰν ed. βίαν Suidæ libri.

[s] Πάριππος καὶ κόρη] Lege et hic, παρ' ἵππον καὶ κόρην. KUST.

ΠΑΡΙΣΘΜΙΑ] Voce hac usus est Lucianus in Epigrammate, quod exstat Anthol. lib. II. p. 239. ubi vide Brodæum. KUST. Anthol. Pal. XI. 129.

[t] τὴν φάρυγγα] τὸν φάρυγα Photius. Suidæ adstipulatur Lex. Seg.

[u] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 916.

[x] παρίστασαι] παρῆσθάσ'ε E.

[y] ἐφυγάδευσαν] ἐφυγάδευσεν B.

[z] μὲν ἂν] μὲν om. B.V.E. Schol. Soph. Addidi οἱ δὲ παρεστήσαντο cum B.V.E. παρεστήσαντο δὲ λέγουσιν Schol. ἡμεῖς etc. om. A.

[a] Ἀρριανός] De Expedit. Alex. lib. IV. p. 291. KUST.

[b] αὖθις Δαμάσκιός φησιν] αὖθις et φησιν om. A. et deinde οὐ γὰρ—ὀφειλομένων. Pro ὀφειλομένων V. præbet ἀφειλομένων.

[c] ἀλλὰ παρίστατο] Hæc postrema verba leguntur apud Suidam ad v. Ἀγοραῖος. TOUP.

[d] καὶ ἐξήτει τοῖς ἀποστ.] Locus hic vitii manifestus est.

[Παρίστημι: Τὸ λαμβάνω. Αἰτιατικῇ.
Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ᾖρει, τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίστατο.]

Παρίτω: Ἐλθέτω.

Παρθενεῖα: Προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη. [e] Ἀριστοφάνης·

Κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθενεῖα, καὶ [f] κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

Τουτέστι, [g] κακότεχνα, καὶ ποικίλα.

Παρθένειος: Ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι B [h] γεννηθείς. Καὶ παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Παρθενία: Ὁ καθαρὸς βίος. Καὶ [i] Παρθένιον πέλαγος.

Παρθένιος, Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας· [k] Ἕρμιππος δὲ Τήθας φησί· [l] Νικαεὺς, ἢ Μυρλεανὸς, ἐλεγειοποιὸς, καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. Οὗτος ἐλήφθη C

A ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν, καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. [m] Ἔγραψε δὲ [n] ἐλεγεῖα εἰς Ἀφροδίτην, Ἀρήτης Ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς, Ἀρήτης Ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις· καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιὸς, υἱὸς Θέστορος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χαὸς, Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. Ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [o] Οὗτος ἔγραψε B καὶ περὶ μεταμορφώσεως.

Παρθένιοι: Οἱ [p] γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι· ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες. Παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. Καλοῦνται [q] δὲ καὶ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθενῶνος: Τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

Παρθένοι: Τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ [r] ἐτίμων· ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν [s] ἕξ. Πρεσβυ- C

Peccat enim in legem syntaxeos. Quare vel scribendum putem, ἐπέξει τοῖς ἀποστεροῦσι: vel ἀπῄτει τοὺς ἀποστεροῦντας, &c. KUST. Neutrum verum. Scribendum sine dubio, παρίστατο καὶ ἘΠΕΞῌΕΙ τοῖς ἀποστεροῦσι. Est autem Ἐπεξιέναι τοῖς ἀποστεροῦσι, *Eos, qui depositum reddere recusabant, judicio sistere, et reos peragere.* Dio Cassius in Julio, XLIII. 13. Καὶ φανερῶς πᾶσι τοῖς λυπήσασί τι αὐτὸν ἘΠΕΞῌΕΙ. *Et aperte de omnibus, qui ipsum læsissent, vindictam exigebat.* Οἱ ἀποστεροῦντες sunt, *qui depositum* D *reddere recusant.* Euphantus apud Porphyr. de Abstin. lib. IV. p. 157. Τῶν τε ἄλλων ἀνθρώπων οὔτε ἀπέκτεινά τινα, οὔτε ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗΝ ἈΠΕΣΤΕΡΗΣΑ. Ita legendus iste locus. Ceterum nonnulla, quæ huc faciunt, leguntur apud Photium in Excerptis Damascii, p. 1032. TOUP. ἐξῄει A.B.E. τοὺς ἀποστεροῦντας conjecerat Portus.

ΠΑΡΙΣΤΗΜΙ] Deest gl. V. Habet A. in marg. Conf. Wesseling. Herodot. III. 45. Taylor. ad Demosth. c. Aristog. p. 597. ult.

[e] Ἀριστοφάνης] Av. 920.

[f] κατὰ τὰ] τὰ om. V.E.M.

[g] Κακότεχνα] Scribe κατάτεχνα, ut habet Schol. Aristoph. Av. l. c. KUST.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΟΣ] Rectius paulo post παρθένιος, per ι in syllaba penultima. Scholiasta Homeri ad Il. π΄. 490. Παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος. KUST. Παρθένειος B. Παρθένιος E. in quo om. Παρθένιος δὲ etc. Παρθένιος Photius.

[h] γεννηθεὶς] γενναῖος A. Photii ms. Lex. Seg.

[i] ΠΑΡΘΕΝΕΙΟΝ] Παρθένιον A.B.V.

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ, Ἡρακλ.] De eo vide Vossium in opere de Histor. Græc. et de Poët. Græc. itemque Thomam Galeum, nunc μακαρίτην, in Dissertatione de Scriptoribus Mythologicis, c. 8. Ceterum, præter Parthenios, quorum Suidas hic meminit, fuit etiam Parthenius Phocaensis, cujus mentio exstat apud Stephanum v. Γέτθοι, et v. Δικέντιοι. In hunc habeo Epigramma Erycii, nondum, quod sciam, editum, quod cum lectore φιλολόγῳ hic com- G municabo. Ἐρυκίου εἰς Παρθένιον Φωκαία, εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα. Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου, Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κεῖνα Φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλεσίην ἐλέγων. Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορεῦσαι Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ βάτον Ἰλιάδα. Τοιγὰρ ὑποζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμφίσιν ἧπται Κωκυτοῦ, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος. Ex hoc epigrammate discimus, Parthenium Phocaensem vituperasse poëmata Homeri, et Iliadem appellasse *stercus*, (pro βάτον enim in pentametro tertio lego πάτον) et Odysseam, *lutum*: H ob quod vel solum epigramma hoc dignum erat, quod cum lectore communicaretur. In hexametro secundo τὸ ἐνήμεσε, est ab ἐνεμέω, i. e. *in aliquem aliquid evomo.* Ibidem pro κεῖνα legendum est κεῖνος. Reliqua plana sunt. KUST. Vide quæ de Parthenio collegit Clintonus F. A. III. p. 548.

[k] Ἕρμιππος] Sc. Berytius. REINES. Ἕρμιππος—φησὶ om. A.

[l] Νικαεὺς] Νικαιεὺς A.

[m] Ἔγραψε δὲ ἐλεγ.] Scriptis Parthenii a Suida hic memoratis adde Erotica, opus elegans, et hodie adhuc superstes: quod huic Parthenio, recte, ut puto, viri docti tribuunt. KUST.

[n] ἐλεγεῖα εἰς] ἐλεγείας V.

D [o] Οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεως] Verba hæc ex antiquissimo ms. Paris. A. revocavi, quæ in duobus reliquis mstis Paris. [et V.E.] omnibusque editt. præcedentibus desiderantur. Scripsisse autem Parthenium Metamorphoses, non solum hinc patet, sed etiam ex Eustathio ad Il. β΄. p. 327. ubi versus Parthenii de nympha quadam in fontem mutata refert. Verba ejus hæc sunt: Ἔστι δὲ καὶ κώμη Κιλικίας, Γλαφύραι καλουμένη, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίους πρὸς δύσιν, ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ λογάδος E καταρρέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ. Περὶ ἧς Παρθένιος γράφων, ἄλλα τε λέγει, καὶ ὅτι παρθένος Κιλίκων ἀνακτορίην ἔχουσα, Ἀγχίγαμος πέλε, καὶ καθαρῷ ἐπεμαίνετο Κύδνῳ, Κύπριδος ἐξ ἀδύτων πυρσὸν ἀναψαμένη, Εἰσόκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο· μῖξε δ' ἔρωτι Κύδνου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον. Hauserat hæc Eustathius ex Ethnicorum scriptore, sive Stephano Byzantio, ut ipse ibidem testatur; sed quæ frustra hodie quæras in epitome istius scriptoris: unde patet Eustathii ætate Stephanum integrum, vel saltem integriorem eo, quem hodie habemus, exstitisse: quod F et alii viri docti jam ante monuerunt. Sed hæc obiter. Ex adducto igitur loco Eustathii colligere licet, Parthenium quendam de Metamorphosibus, ut diximus, scripsisse: quamvis incertum videatur, utrum Chio an vero Nicaensi opus illud tribuendum sit. Pro Chio enim facit Suidas hoc loco: at idem supra v. Νέστωρ, Nicaensi Metamorphoses assignat: quæ quidem ἀντιλογία haud aliter conciliari potest, nisi ut dicamus, utrumque de eodem argumento scripsisse; quod tamen vix crediderim. KUST.

[p] γενόμενοι] γενόμεναι Photius, qui in capite glossæ præbet Παρθένοι.

[q] δὲ καὶ] καὶ om. B.V.E. Phot.

ΠΑΡΘΕΝΟΙ: Τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλ.] Hæc, et quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Michaelem Apostolium in adagio, Παρθένοις ἓξ ἐφάμιλλος: qui sua a Suida proculdubio mutuatus est. KUST.

[r] ἐτιμώρησαν] Michael Apostolius loco laudato habet ἐτίμησαν. Sed magis placet conjectura Pearsonii, qui H locum hunc sic distinguit et legit, ἐτίμων. Ἦσαν δὲ, &c. Confer Valesium in notis ad Orationem Eusebii de Laudibus Constantini, c. 13. KUST. Leg. ἐτίμησαν, immo potius ἐτίμων, ut Hesych. et hinc, ἦσαν δὲ τὸν ἀρ. ἕξ. REINES. ἐτίμων· ἦσαν Photius. καὶ ὑπῆρχον τ. ἀ. ἕξ. πρεσβυτάτη μὲν A.

[s] ἕξ. ἦν δὲ πρεσβ.] ἕξω. πρεσβ. V. ἦν δὲ om. Photius.

τάτη μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ, Πανδώρα· τρίτη, Πρόκρις· τετάρτη, Κρέουσα· πέμπτη, Ὠρείθυια· ἕκτη, Χθονία. Τούτων λέγεται Πρωτογένεια καὶ Πανδώρα δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρατιᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. [t] Ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῶν [u] Σφενδονίων. Διὸ καὶ οὕτως καλοῦνται παρθένοι [x] Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, [y] καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

B Παρθενοπίπας: Ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ἐπιτηρῶν.

Πάρθης: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [z] Ἦν γάρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθης.

Πάρθοι: Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

C Παρθυαῖος: [a] Ἀπὸ τόπου.

Παρθυηνή: Πόλις.

Πάρμαι: Δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

Παρμενίδης, Πύρητος, Ἐλεάτης, [b] φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. [c] Αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε, ὁ [d] καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς, καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. Ἔγραψε δὲ

D Φυσιολογίαν δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται [e] Πλάτων.

Παρμενίωνος: Ὄνομα κύριον.

Πάρμη:

> Τῇ δυνάμει τῆς πάρμης καὶ τῶν Λιβυστικῶν [f] θυρεῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Παρμισσός: Ὄνομα πόλεως.

E Παρνάσσιοι: Ἀντὶ τοῦ, μεγάλοι. Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. Ὡς ἀπὸ Παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς. Ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστὶν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. Τιθέασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης [g] Ἀχαρνεῦσιν·

> [h] Ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι.

Πάρνης: Ὄρος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκῶς. [i] Πάρνης Πάρνηθος ὄνομα ὄρους. Καὶ οὐδετέρως, Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός: Πόλις.

Πάρνοψ: Ἀκρίδος εἶδος· οἱ δὲ, [k] μελίσσας ἀγρίας. Καὶ κλίνεται πάρνοπος. Οἱ δὲ, κώνωπας. [l] Ἀριστοφάνης·

> Ὁ γ' ἀνακραγὼν, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι,
> τὰ θρία [m] τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι.

Καὶ αὖθις·

> [n] Ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

Τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

Παρό: Διό.

Παροδεία: Ἡ παρέλευσις.

Πάροδος: Εἴσοδος.

> Ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο. Οὐ μὴν παραυτίκα [o] γε παρόδου ἔτυχεν· ὡς καὶ αὐτῇ τῇ τριβῇ [p] ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

Πάροδος: Ἡ ἄφιξις, ἡ εἴσοδος.

> Οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες.

Πρίσκος φησί.

Παροκλάζων: Γονατίζων.

Παροκωχή: Παροχὴ παρὰ Θουκυδίδῃ, ὡς ἡ ἀνακωχὴ καὶ διακωχή.

Παρολίγον τοῖ βίῳ ἐκινδύνευε: [q] Σύνταξις.

---

[t] Ἐσφαγιάσθησαν] ἐσφαγίσθησαν V. edd. vett.

[u] Σφενδονίων] Leg. suspicor Σφενδαλίων, ut pagus Atticus designetur. VALCK. Credo legendum Σφενδαλέων. Est enim, ut docet Steph. Σφενδάλη δῆμος Ἱπποθοωντίδος φυλῆς. HEMST.

[x] Ὑακινθίδες] Confer Harpocrationem v. Ὑακινθίδες, et ibi Valesium. KUST. Vid. infr. ad v. ab Hyacintho F Spartano patre, qui Athenas migravit, ita dictæ Plut. in Phoc. REINES. Et Apollod. III. 15. ibique Heyn. Obs. p. 346. MULLER. Conf. Wesseling. Diodor. Sic. XVII. 15.

[y] καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ om. A.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΙΠΑΣ] Est vox Homerica Il. λ'. 385. Scholiasta: Παρθενοπῖπα: Παρθένους ἐπιτηρῶν· γυναιμανὲς, ἢ γυναικίζόμενον· ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε. KUST.

[z] Ἦν γὰρ ἀγὼν] Anthol. Pal. VI. 54.

G ΠΑΡΘΟΙ] Vid. infra v. Σέσωστρις. Jo. Malelæ Chron. p. 28. Wesseling. præfat. Herodot. (p. xi. ed. Oxon. 1824.)

[a] Ἀπὸ τόπου] ὁ ἀπὸ τόπου Παφλαγ' A. ὁ ἀ. τ. Παφλαγονίας V.

ΠΑΡΜΑΙ] Bochart. Can. II. p. 741, 70. HEMST.

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ] Vide Laërtium, et interpretes ejus. KUST.

[b] φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς] Celsus in Præf. ad Medic. libros et Laërt. VIII. 58. et Heraclides ib. idem dicunt. REINES. Cf. Sturz. in Empedocl. de arte ejus medica p. 56. sq. MULLER.

H [c] Αὐτοῦ δὲ] δὲ om. E.

[d] καὶ] ὁ καὶ A.B.E. καὶ ὁ V.

[e] Πλάτων] Parmen. p. 1110 E. HEMST. = 128 A.

ΠΑΡΜΕΝΙΩΝ] Παρμενίωνος A.V. quibuscum delevi ἡ γενικὴ τοῦ Παρμενίωνος.

ΠΑΡΜΗ] Polybii videtur: is enim p. 652. ἡ δὲ πάρμη καὶ δύναμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ. HEMST. Vide reliquias ex Polyb. lib. XXIX. 6, 1. ubi probavimus Lipsii emendationem, Λιγυστικῶν. SCHWEIGH. Deest hoc fragmentum in A. ubi Πάρμη tantum legitur in marg.

[f] θυρεῶν] θυρεῶν B.V.E. edd. ante Kuster.

ΠΑΡΝΑΣΙΟΙ: Ἀντὶ τοῦ μεγ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 347. sed ubi rectius legitur Παρνάσσιοι per duplex σ. KUST. Παρνάσσιοι A.V.

[g] Ἀχαρνεῦσιν om. A.

[h] Ὀλίγου] ὀλίγου B.E.

ΠΑΡΝΗΣ: Ὄρος τῆς Ἀττ.] Vide Nostrum supra v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. KUST. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 208. Πάρνη V. Πάρνις E.

[i] ΠΑΡΝΗΣ] Sic A.B.V. καὶ κλίνεται Πάρνηθος vulg. Mox οὐδέτερον V.

[k] μελίσσας ἀγρίας] μελισσῶν ἀγρίων E.

[l] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1302. sed ubi legitur ἀποβεβληκότι, uti etiam hic apud Suidam legendum est. Refertur enim hæc vox ad πάρνοπι, ut intelligatur locusta, vel cicada, quæ pelliculam suam exuit. Solet enim id genus animalis pelles vel tunicas deponere: ut experientia testatur. Hinc Lucretius inquit: *Et veteres ponunt tunicas æstate cicadæ.* KUST. Ἀριστοφάνης—ἀποβεβληκότος om. A.

[m] γε τοῦ] γε om. V.E. Tum ἀποβεβληκότι B.E. pro ἀποβεβληκότος.

[n] Ὅσον τὸ χρῆμα παρν.] Aristoph. Acharn. 150.

[o] γε] καὶ E.

[p] ἐνδείξαιτο] ἐνδείξαι τοῖς V. οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι etc. om. A.

ΠΑΡΟΚΩΧΗ] Accessit gl. ex A.V. et Photio. Παρακωχὴ perperam A. Vid. supra post Παρακοίτις.

[q] Σύνταξις] Deest h. v. A. Sæpe in codd. mss. marginibus legitur συν'. i. e. σημείωσαι τὴν σύνταξιν.

Παροδική: Ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ: Παρακολουθεῖ.

Παρόν: Ἐξὸν, δυνατὸν, δέον.

Διὸ καὶ παρὸν κωλύειν, ὑποπιμπράντες.

Καὶ αὖθις·

[f]Ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος, [g]εἰ μή τις αὐτὸν ἐῴη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ' [t]ὀντιναοῦν: Παρὰ πάντα.

Παροξύνω: Αἰτιατικῇ.

Παροπλίσας:

Τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς.

Ἀντὶ τοῦ, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. Καὶ αὖθις·

Τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἁλύσεσι δεδεμένους εἰς Ῥωμαίους ἀπέστειλεν.

Παροράσθαι:

[u]Εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παροράσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν.

Ὑποτοπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι.

Παροργίζω: Αἰτιατικῇ.

Παρόρειον: Τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῆσαι: [x]Ἀππιανός·

Εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι, ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ: Διεγείρει, παροξύνει.

Πάρος: Χρονικῶς καὶ τοπικῶς. Ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν.

Παρ' ὅσον: Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πολύ.

Τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολὴν, παρ' ὅσον γένοιτο.

Παρ' οὐδέν: Εὔκολον, εἰς [xx]οὐδέν.

Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο: Ἀντὶ τοῦ, καταφρονήσας, παραλογισάμενος.

[y]Τὰς σπονδὰς πατήσας, καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος, Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει.

Παρουσία: Ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου [z]οὐσία. [a]Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως φησί. Καὶ Κράτης·

Ἔχοντες εὐσταθῆ βίον,
παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρουσία: Λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος [b]Φαίδωνι·

Ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας.

καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ' αὐτοῖς. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους·

Τὴν παρουσίαν
τῶν ἐγγὺς ὄντων.

Θουκυδίδης [c]ἐν τῷ πρώτῳ·

Βυζάντιον γὰρ [d]ἑλὼν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ.

[e]Τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύει: Παραπλαγιάζει. Ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. Καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι: Μετακινοῦσι.

Πάροχος: Ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα, [f]τὸ ζεῦγος. [g]Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι, παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις· ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
[h]χρυσόπτερος, ἡνίας
εὔθυνε παλιντόνους,
Ζηνὸς πάροχος γάμων.

Παροψίδας: Σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.

Παροψίς: Ἐμβάφιον, ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι: Λάθρα ὀψωνοῦσι. Καὶ [i]Πισίδης·

Εἰ μὴ κακουργεῖς, καὶ παροψωνεῖν θέλεις,
ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀνολίας.

Παρῶ: Ἀφῶ, συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος: Λεγόμενος. Καὶ παρῳδία. Οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν· [k]οἷόν ἐστι τὸ,

[l]Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι,

παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. Καὶ αὖθις·

ΠΑΡΟΔΚΗ] Chariton Aphrod. p. 9 et 16. Bergler. ad Alciphr. p. 91. ubi male Heliodor. Schol. Arati p. 138. TOUP.

ΠΑΡΟΝ] Gl. Timaei est.

[f] Ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ἐν συμφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Goth. lib. II. c. 29. KUST. ἤσχαλεν V. Procop.

[g] εἰ μὴ] ἣν μὴ E. Tum νέω A.V. pro ἐῴη.

[t] ΟΝΤΙΝΑΟΥΝ] ὀντινοῦν B.V.E.M.

ΠΑΡΟΠΛΙΣΑΣ] Diodor. Sic. p. 256. hinc παροπλισμὸς Diodoro Exc. p. 592. Plutarch. Cato. p. 793. Polyb. p. 133. TOUP.

[u] ΕΙΚΟΤΩΣ] Polybius. HEMST.

ΠΑΡΟΡΕΙΟΝ] Παρόριον A.V.E. suprasc. vid. H. Steph. Thesaur. L. G. t. II. p. 1462 E.

[x] Ἀππιανὸς om. A. Vid. ed. Schweigh. t. I. p. 91. Mox Βιετανοὺς V.

[xx] οὐδέν] οὐδὲν πλέον edd. ante Kuster.

ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ ΘΕΜΕΝΟΣ] Exempla quaedam collegerunt viri docti ad Aristaenet. p. 555.

[y] Τὰς σπονδὰς] Conf. Diodor. Sic. XV. 71. Plutarch. t. I. p. 292 D. seqq.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ: Ἀντὶ τοῦ περιουσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[z] οὐσία] ἡ οὐσία Photius.

[a] Δημοσθένης] Vid. Procem. p. 1447. ult. coll. Vales. ad Harpocrat. p. 153.

[b] Φαίδωνι] Lege ex Photio Φάωνι. PORSON. ad Euripid. Med. 138. n. XII.

[c] ἐν τῷ πρώτῳ om. A. ἐν τῇ α' Photius.

[d] ἑλεῖν] ἑλὼν A.V. Photius, Thucydid. I. 128.

[e] Τούτῳ] Seqq. om. A. τούτῳ γὰρ ἐναν' V.

ΠΑΡΟΧΟΣ: Ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμ.] Confer omnino Suidam supra v. Ζεῦγος ἡμιονικὸν, et Etymologum v. Ἁρμάτειον μέλος. KUST.

[f] τὸ ζεῦγος] Omissam hic esse particulam ἢ, et scribi debere, ἢ τὸ ζεῦγος, recte Portus monuit. KUST.

[g] Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1735. Πάροχος A. Tum αἱ παραν. B.V.E.M. Mox ταῖς νύμφαις B.E. Deinde Ὄρνισι om. A.

[h] χρυσόπτερος] χρυσίπτερος V.

[i] Πισίδης] Contra Sever. 620. Deest gl. A. Pro ἐχόντων lege χεόντων ex Piside. Vid. supra p. 405 C.

[k] οἷόν ἐστι] Seqq. caret A.

[l] Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Ἀριστοφ.] Aristoph. Acharn. 8. Διὰ τοῦτο τοὔργον, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Scholiasta: Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. Ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον οὕτω· Κακῶς ὄλοιτ' ἄν· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

Κατὰ δή τινα [m] πρόφασιν φοβέντα καὶ παρρυθηθέντα [n] οἱ περὶ ταῦτα [o] τοῖς ἄστροις ἐπέμψαμεν. A

Προκόπιός φησι. Καὶ ΠΑΡΩΙΔΗΚΕΙ, ἄλλην ᾖσεν [p] ᾠδήν. Ἢ ΠΑΡΩΙΔΗΚΕΙ, ἀντὶ τοῦ, ὠγκώθη.

Παροθοῦντες: Ἐκβάλλοντες.

Παρὼν ἀποδημεῖ: [q] Ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. [r] Ἀριστοφάνης·

Ὁ νοῦς δέ σου
παρὼν ἀποδημεῖ. B

Παρῶναι: Εἴδη πλοίων.

[s] Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας. Ἧκον γὰρ Ῥοδίους εἰς συμμαχίαν.

Παρόνεια: Τόπος.

Παρῳνήθη:

Τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη.

(Καὶ πάροινος, ὁ μέθυσος, καὶ [t] ὑβριστής.) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ μέθης [u] ἐλέχθη, μετὰ μανίας. C

Παρῴνησεν: Ἀτάκτως ἐξύβρισε.

[x] Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς [y] Αἰγυπτίων θεούς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνόσησε, καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν, [z] ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

Καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν, βαρβάρως [a] ἐνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυττήσαντες. Ἔτισαν οὖν δίκας οὐ μεμπτάς. Ἐβάλλε γὰρ αὐτοὺς ἡ πόλις.

Καὶ αὖθις· D

Ὁ [b] δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατράσι παρῴνησε, τό γε αὐτοῦ.

Παρώνυμον: Ἐκ τοῦ συμβεβηκότος [c] λεγόμενον.

Παρώπια καὶ ἀντήλια: Τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δερμάτια.

Παρῶπτο: Παρεώρατο.

A Παρωρεία:

Παρώσας: Παρεκβαλών.

Παρώτρυναν: Παρώξυναν.

Παρῴχετο: Παρήρχετο.

Παρῳχήκει: Παρῆλθε.

Παρπόδα: Εὐθύς, παραυτίκα.

[d] Εἰ δὲ δίκη σε
παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις
ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος. B

Παρσώνδης: Ὄνομα κύριον.

Παροικία: Ἡ παροῦσα ζωή. Δαδ·

Ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία: Τί ἐστι παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. Καταχρηστικῶς δὲ πᾶν [e] παροδικὸν διήγημα. Οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. Ἤ, Παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος, δι' ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος.

C Παροινίας: Ὕβρεις.

Παροινικώτατος:

[f] Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος,
καίτοι παρῆν Ἱππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, [g] Θεόφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος [h] μακρῷ.
Εὐθὺς γάρ, ὡς [i] ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
ἐνήλατ', ἐσκίρτα, [k] ἐπεπόρδει, κατεγέλα.

D Παροίνιος: Ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Πάροινος: Μέθυσος. [l] Ἀριστοφάνης·

Οὐδέποτ' ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι·
οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται,
ὅτι πάροινος [m] ἀνὴρ ἔφυ.

[n] Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι, Ἁρμόδιον καλούμενον· οὗ ἡ ἀρχή,

E

m πρόφασιν] προφορὰν B.V. Tum παρυδηθέντα om. V.

n οἱ] ἡ B.E.V.M.

o ἄστροις] μουσμοῖς τοῖς ἄστροις V. μουσμένοις τοῖς ἄστροις B.E. . . . τοῖς ἄστροις M. Tum ἐνέφανε V. pro ἐπέμψαμεν.

p ᾠδὴν] φωνὴν E. suprascripto ᾠδήν.

q Ἐπὶ τῶν—παρεχόντων om. A.

r Ἀριστοφάνης] Eq. 1116.

s Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους π.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Vid. Fr. hist. 75. Pro παρόπλους Schweigh. corrigit παράπλους. In cap. gl. f. leg. ΠΑΡΩΝΑΣ. F

t ὑβριστὴς] ὁ ὑβριστὴς A.

u ἠλέγχθη] ἐλέχθη A. ἐλέγχθη V.

ΠΑΡΩΙΝΗΣΟΝ] Isid. Pelus. III. Ep. 213. Κινδυνεύει ἡ ἀνθρωπότης, ὡς τὰ πολλά, ἐν μὲν δυσημερίᾳ σωφρονεῖν, ἐν δ' εὐημερίᾳ παροινεῖν. REINES. Vid. v. Ἐπεικές.

x Καμβύσης] Ex Æliano περὶ Προνοίας. HEMST.

y Αἰγυπτίων] Αἰγυπτίους A.B. Mox σφακελίσαντα A. G

z ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Lib. III. 64.

a ἐνθουσιάσαντες] ἐνθουσιάσαντές τε V.

b δὲ καὶ] καὶ om. A.

c λεγόμενον] Statim delevi cum A.B.V.E., ΠΑΡΩΝΥΧΙΑ: Πόα. Ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρωνυχίδας ἰᾶσθαι. Δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερής τε ἐστὶ, καὶ ξηραντικὴ, καὶ ἄδηκτος. Quæ Pauli Æginetæ esse monuit Kusterus. Toupius apposuit, "Julian. apud Cyrill. p. 245. Plutarch. de Aud. p. 43."

ΠΑΡΩΠΙΑ] Vid. not. ad Hesych.

ΠΑΡΩΣΑΣ] Soph. Trach. 362. TOUP.

ΠΑΡΩΙΧΗΚΕΙ] Polyb. p. 741. θόρυβος ἤδη παρῳχήκει. TOUP.

ΠΑΡΑΠΟΔΑ] Scribendum esse, παρπόδα, et series literarum, et exemplum, quod subjungitur, satis ostendunt. KUST. Παρπόδα A.V. Παρπόδας B.E.

d Εἰ δὲ δίκη σε παρπ.] Confer Nostrum supra v. Νέμεσις. KUST. ἐς δὲ V. Tum σε δίκη V.E. edd. ante Kuster. τε δίκη A.

ΠΑΡΣΩΝΔΗΣ] De hoc vide Nicolaum Damascenum in Excerptis a Valesio editis, p. 426. KUST. Male Περσώνδης in Ἄγγαρος. HEMST. Vid. infra v. Σφοδρῶς. Wesseling. Diod. Sic. II. 33.

ΠΑΡΟΙΚΙΑ] Psalm. CXIX. 19. Genes. XXIII. 4. TOUP. Addidi Δαδ cum A. Monet Ernestus h. gl. desumptam esse ex Theodoreto ad Ps. LIV. 16. coll. ad Ps. CXVIII. 54.

e παροδικὸν] Sic recte habent mss. Paris. (cum Photio) At in prioribus editt. [et V.E.] male legitur παρῳδικὸν, per ω. Quæ enim sequuntur, οἶμος γὰρ ἡ ὁδός, satis ostendunt, scribendum esse παροδικὸν, per ο. KUST.

ΠΑΡΟΙΝΙΑΣ] Aristid. t. I. p. 141. παροινίας καὶ τρυφῆς. Scrib. παροινίας. TOUP.

ΠΑΡΟΙΝΙΚΩΤΑΤΟΣ] παροινικώτατον V.

f Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων π.] Aristoph. Vesp. 1290.

g Θεόφραστος] θεύφραστος A.V.

h καὶ μακρῷ παροίνιος] καὶ et παροίνιος om. A.

i ἐνέπληστο] ἐνέπλητο A.V. qui κἀγαθῶν vel καὶ ἀγαθῶν pro ἀγαθῶν.

k ἀπεπόρδει] ἐπεπόρδει A.V.

ΠΑΡΟΙΝΟΣ] Imo, παροίνιος: ut ex subjuncto loco Aristophanis patet. KUST. Πάροινος: μέθυσος om. E.

l Ἀριστοφάνης] Acharn. 976. Οὐδέποτ' ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ' ὑποδέξομαι, Οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται Συγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ. KUST. H

m ἀνὴρ addidi cum A.V.

n Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. Confer etiam Nostrum supra v. Οὐδέποτ' ἐγὼ π. ubi eadem leguntur. KUST.

Φίλταθ' Ἁρμόδι', οὔ τι [o]που τέθνηκας.

Ἤιδον δὲ αὐτὸ εἰς [p]Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον, ὡς καθῃρηκότας τὴν τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδα. Ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ μὲν, Ἀδμήτου λεγόμενον· τὸ δὲ, Λάμπωνος. [q]Ὁ δὲ νοῦς· Οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται, ὅτι παροίνιος· οἷον μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Παροισθέντι: Παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα: Ἐξεστηκυῖα, ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσι: [r]Παρακαθίσωσι θυμῷ.

Παροίτεροι: Ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ. Πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

Παρύσατις: Εἶδος παροιμίας. Καὶ ὄνομα κύριον. [s]Ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου.

Παρυφή: Ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Παρυφῶς:

Πᾶς: Περισπᾶται· διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχὴ, ὡς στὰς, βάς. Ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπάσθη.

Πᾶσα γῆ πατρίς: Παροιμιακόν.

Πασσαγίην: Πανοπλίαν.

Εἷλε δὲ πασσαγίην, τίθει δ' ὄπισσε.

Πάσσαλος:

[[t]Ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.]

Πασάμενοι: Γευσάμενοι. Καὶ πάσασθαι, γεύσασθαι. [u]Οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ. Οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ

A τοῦ πληρωθῆναι. Καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος.

Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι: [x]Παρ' Ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ [y]ὅλαι. Μία γὰρ ἦν.

Πάσῃ μηχανῇ: Ἀντὶ τοῦ, κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσης: Ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία·

[z]Τὸ Πάσητος [a]ἡμιωβόλιον.

Ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν, [b]πάντων

B δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν [c]ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινὰς, [d]καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. Εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον [e]ἐκ μιᾶς αὐτῷ πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτῷ ηὑρίσκετο. Καὶ [f]Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ Περὶ [g]μάγου.

C Πάσῃ τέχνῃ: Ἐκ παντὸς τρόπου. [h]Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

[i]Σὺ δ' ἦν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν ἐλθὼν, ἐκείνῃ τὴν βάλανον [k]ἐνάρμοσον.

Πασίας: [l]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

D Πασιθέη: Ὄνομα θεᾶς.

Πασῖνος: Ὄνομα κύριον.

Πασίωνος: Ὄνομα [m]τραπεζίτου.

Πασιφάη: Ὄνομα θεᾶς.

[o] του] τω E.

[p] Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον] Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, qui om. ὡς καθῃρηκότας—τυραννίδα. τοῦ om. V.

[q] Ὁ δὲ νοῦς] Hæc et seqq. om. A.

[r] Παρακαθίσωσι θυμῷ] Locus est corruptus, quem sic scribendum puto, παρακατείσωσι θυμόν: i. e. *mentem transversam rapiant*; vel, *ad insaniam adigant*: a παρακαταφέρειν; quod dictum fuerit pro παραφέρειν, i. e. *transversum auferre*; unde παράφορος, cui non est mens sana. Certe Hesychius τὸ παράφορος exponit ἐξεστηκώς; et Suidas pari modo τὸ παροιστρῶσα hic interpretatur ἐξεστηκυῖα: unde patet τὸ παροιστρᾶν, si active sumatur (sic autem nonnunquam sumi certum est) per παραφέρειν, vel, per παρακαταφέρειν exponi posse. Est et alia conjectura, quam lectorem non celabo. Videtur enim etiam legi posse, ἐπερεθίσωσι θυμόν: quæ quidem conjectura ideo non poterit videri inepta, quod ipse Suidas proxime ante τὸ παροιστρῶσα exponat, ἐρεθίζουσα. Quare eligat lector; vel melius quid ipse in medium afferat. KUST. Quæ ad hunc locum bene multa scripsit Kusterus, non sunt unius assis. Nimirum vox θυμῷ virum doctissimum cum aliis fefellit. Παρακαθίζειν est *alicui adsidere*. Quod ἐφεδρίζειν vocant Græci. Hesych. Ἐφεδρίζων, παρακαθήμενος. Angl. *a second*. Παρακαθίζειν θυμῷ est; *Iratus adsidere*, *incitare*, *Calcar addere*. Quod Græcis παροιστρεῖν sive παροιστρᾶν est. Hæc mens glossæ est. Id quod clarius pateret, si de loco constaret, ad quem respexit Noster. TOUP.

ΠΑΡΟΙΤΕΡΟΙ] Ex Schol. Ven. ad Il. ψ'. 459.

ΠΑΡΥΣΑΤΙΣ] Deest gl. A.

[s] Ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου] Vide Xenophontem lib. I. de Expedit. Cyri, sub initium. KUST.

ΠΑΡΥΦΩΣ] Sic B.V.E. Παρύφως * * * * editum in Photio.

ΠΑΣΑ ΓΗ ΠΑΤΡΙΣ] Vid. Mureti V. L. II. 3. SCHOTT.

ΠΑΣΣΑΓΙΗΝ: Πανοπλ.] Schol. Aristoph. Acharn. 573. Σάγη γὰρ τὰ ὅπλα· καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. KUST.

[t] Ἥλους κρατῶν, τὰ κ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum et Nicephorum. At prior pro βλέπε, habet βλέπεις; posterior vero, νίκα. KUST. Om. A.V. in marg.

[u] Οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπ.] Hæc sunt verba Athenæi lib. I. p. 25. 26. Sed ibi plura hanc in rem leguntur, quæ Suidas brevitatis gratia omisit. KUST.

ΠΑΣΑΙ Δ'] Deest gl. A.

[x] Παρ' Ὁμήρῳ] Il. β. 809. KUST.

[y] ὅλαι] ὅλαι V.

ΠΑΣΗΙ ΜΗΧΑΝΗΙ] Aristoph. Lys. 300. Mox leg. πάντα τρόπον cum Schol. vel ἐκ παντὸς τρόπου cum Suida infra in Πάσῃ τέχνῃ.

[z] Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. Ὁ δὲ Π.] Hæc, et quæ sequuntur, ad verbum leguntur etiam supra v. Ἡμιωβόλιον. KUST.

[a] ἡμιωβόλιον] ἡμιωβόλιον A.B.V.E.M. et infra.

[b] πάντων δ' ἀνθρώπων] πάντας δ' ἀνθρώπους V.

[c] ἐπαοιδῶν] ἐπαοιδιῶν A.V.

[d] καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι] Hæc verba desunt in prioribus editt. [et E.] quæ ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[e] ἐκ μιᾶς] Locus est suspectus. Portus legendum putabat ἐκ μαγείας. Sed ἐπέχω. KUST. ἐκ μιᾶς A.B.V.E.M. ἐκ μνᾶς Bas.

[f] Ἀππίων] Ἀπίων V.E.M.

[g] μάγου] γάμου B.E. Ὅμηρος addit V.

[h] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Ver. 413.

[i] Σὺ] σὺ A.B.E.M.

[k] ἐνάρμοσον] Sic et apud Aristophanem rescribendum est; apud quem hodie legitur εὐάρμοσον: pro quo quidam divisim scribunt εὖ ἅρμοσον. KUST.

ΠΑΣΙΑΣ] Deest gl. A. ἄταρ om. B.V.E. in fine Πασίαν V.

[l] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 30.

ΠΑΣΙΝΟΣ] Vide Harpocrationem. KUST. Vid. Isocrat. Æginet. p. 387 E. §. 23. ed. Bekker.

ΠΑΣΙΩΝ: Ὄνομα τραπ.] Ex Harpocratione. KUST. Πασίωνος A.V.

[m] τραπεζίτου] Et medici. Pastillus Pasionis ap. Paulum VII. 12. Gariopont V. 38. REINES.

ΠΑΣΙΦΑΗ] Ejus templum et oraculum in Thalamis. Plutarch. in Agide c. 9. Pausan. Lacon. c. 26. REINES.

Παστείλη: Ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. A
[n]Παστίλη δὲ, τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον: Τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί: Παντελῶς. [o]Θουκυδίδης·

Εἰ μὴ οὕτως γε πασσυδεὶ διεφθάρθαι.

Ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες, γράφουσι [p]πασσυδί. Ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

Πασσυδίῃ: Μετὰ πάσης ὁρμῆς, πανστρατιᾷ, ὁμοθυμαδόν. B

Πάσχειν: [q]Ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ πάσχειν, διττόν· τὸ μὲν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον· τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. Πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. Τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. Οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν [r]προαγομένη. C

Πασχητιᾷ: Πάσχειν [s]ἐθέλει.

Πάσχω: Αἰτιατικῇ.

Πατάγημα: [t]Ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. Μένανδρος·

Οἷον πατάγημ' ἥκεις.

Πάταγος: Ψόφος. [u]Ἀγαθίας·

Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων, καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

Πάταγος: Ἦχος, κτύπος.

[x]Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος.

Καὶ Αἰλιανός·

Ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσι: Ψοφοῦσιν.

[y]Ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὕπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι.

Καὶ αὖθις·

Ὁ [illegible] λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Πατάγου χυτρείου: Ἀντὶ τοῦ κεραμείου. Ἐκ μέρους τὸ πᾶν. Συντρίβεται δὲ τὰ [z]κεράμεια παρὰ ταῖς κρήναις. Οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.

Παττααβεῦσαι: Προσπῆξαι.

Πάτταλον: Τὸ τυχόν.

[a]Ὑπανατρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Παττακίων: Ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν [b]νέων. [c]Διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης, καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Παττακίων: Ὄνομα κλέπτου, καὶ τοιχωρύχου.

Πάταικοι: Θεοὶ [d]Φοινικικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι.

Πατάξει: [e]Ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, "Πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ·" οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Ὡς τὸ, D "Καὶ [f]ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν." Περὶ ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, "[g]Ἐγὼ δὲ εἰμὶ γῆ καὶ σποδὸς," λέγει. Καὶ αὖθις· "Ἐν

Post h. gl. addit V. Πάσμα ἐστὶ περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χῦ. Statim delevi ΠΑΣΠΑΛΗ: Ἡ ἀλευρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. ΠΑΣΠΑΛΗ δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται. ΠΑΣΣΩ: Τὸ γεύομαι. Γενικῇ. ΠΑΣΤΑΣ: Ὁ παστὸς, ὁ νυμφών., cum A.V. Postremam gl. omittunt etiam B.E. Priorem male repetitam esse ex Ἀλευρότησις docuit Kusterus. Conf. Pierson. ad Mœrin p. 330. E

ΠΑΣΤΕΙΛΗ: Ἡ ἐσχ.] Etymologus: Παστείλη, σημαίνει τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος. Ἐν ᾗ τελειοῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ. KUST.

[n] ΠΑΣΤΙΛΗ] Imo, σπατίλη. Vide infra h. v. KUST.

ΠΑΣΤΟΦΟΡΕΙΟΝ] Vel, παστοφόριον: qua voce usi sunt LXX interpretes. KUST. Scrib. Παστοφόριον. Josephus B. J. p. 307. Hesych. For. εἰς τὸν παστόν. TOUP. Variis in locis οἱ ό hac voce usi sunt, ut 1 Paral. IX. 26. Jerem. XXXV. 4. ibi scribitur παστοφόριον. ERNEST. Adde Sturzii Diss. de Dialect. Ægypt. p. 110. F

ΠΑΣΣΥΔΕΙ] Πασσυδὶ Photius, et in exemp. qui ὁ Θουκυδίδης ἡ· (ed. ἢ ms.) μὴ οὕτως. Et sic Suidas corrigendus.

[o] Θουκυδίδης] VIII. 1.

[p] ΠΑΣΣΥΔΙ] πασσυδὴ V. πασσυδὶ M. Seqq. om. A. Mox αὐτομόλῳ V.

[q] ΟΤΙ ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ π.] Confer Nostrum supra v. Ἀλλοίωσις. KUST.

[r] προαγομένη] Addit A. ζήτει περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ ἄλφ. Καὶ περὶ τοῦ ἄλφ πασ ἐν Ἰουσίας. G

ΠΑΣΧΗΤΙΑΙ] Laërt. in Diogen. TOUP.

[s] ἐθέλει] θέλει Photius. ἐθέλοι E.M.

[t] Ἀντὶ τοῦ λάλος] ἀντίλαλος Photius.

[u] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 29. KUST. Ἀγαθός V.

[x] Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφ.] Anthol. Pal. VII. 147. Οὐ πῦρ—Αἰλιανὸς om. A.

[y] Ἐπιπαταγοῦντες] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 127. Ceterum respexit Suidas ad Sophocl. Aj. 168. TOUP. Ἐπιπαταγοῦντες—αὖθις om. A. H

ΠΑΤΑΓΟΥ ΧΥΤΡΕΙΟΥ: Ἀντὶ τοῦ, κεραμείου] Sic habet optimus ms. A. At in prioribus editt. et reliquis mss. minus recte legitur, πατάγου χύτρων. Ἀντὶ τοῦ, κεραμεῶν. KUST. χυτρίου B.V.E. Mox κεραμίου B.V. κεραμεοῦ E. Sumptum locum esse ex Schol. Aristoph. Lys. 329. docuit Abreschius.

[z] κεράμεια] κεράμεια B.E.

[a] Ὑπανατρέχειν ἔχ.] Aristoph. Eccles. 284.

ΠΑΤΤΑΙΚΙΩΝ] Παταλκίων A. Παττακίων V. Vid. Menag. ad Laërt. VI. 39.

[b] νέων] ὧδε A.

[c] Διεβάλλετο] διεβάλετο V. Mox ὡς post καὶ om. A.B.E.

ΠΑΤΤΑΙΚΙΩΝ: Ὄνομα κλ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΠΑΤΤΑΙΚΟΙ Θεοί. Οἱ Πάτταικοι Φοινικ.] Hæc Suidas hausit ex Herodoto: sed qui lib. III. p. 112. expresse tradit, Pattæcos Deos in proris navium a Phœnicibus collocari solitos fuisse: cum contra Suidas in puppi sedem iisdem assignet. En verba Herodoti: Ἔστι γὰρ τὸ Ἡφαίστου τὤγαλμα τοῖσι Φοινικηίοισι Παταΐκοισι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρώρῃσι τῶν τριηρέων περιάγουσι. Hinc igitur Suidam emendabis. Confer Stanleium in notis ad Æschyl. Septem contra Theb. 214. KUST. Vid. Gloss. Herodot. III. 37. Πάτταικοι A. Πάταικοι B.

[d] Οἱ Πάτταικοι Φοινικικοὶ] Φοινικικοὶ A. οἱ om. V. qui habet Φοινικοί. Post ἱδρυμένοι delevi cum A.V., Χρύσια ἄπεφθα τοῖς Παππαίκοις ἐμφερῆ. Habet tamen hunc versum V. in marg. ubi χρυσίοις. Irrepsit huc ex v. Ἀπέφθου p. 450 B. Pro χρύσια Kusterus corrigit χρύσεα. Conf. Creuzeri Dionysus p. 131 et seqq.

ΠΑΤΑΞΕΙ] Verba sunt Iesaiæ XI. 4. ad quem locum similia habent Theodoretus et Procopius. Sequuntur tria loca itidem ex sacris libris adscripta, quæ tamen cur adscripta sint, nisi levem similitudinem spectes, non intelligitur. Primus est ex Genes. XI. 1. καὶ ἦν πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. Secundus ex Genes. XVIII. 27. Tertius locus, ut opinor, est ex Siracid. X. 9. ubi vero legitur hoc modo: ἐν ζωῇ ἔρριψα τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. Videtur glossator memoriter adscripsisse hæc loca. ERNEST. Hanc gl. habet V. in marg.

[e] Ὅταν δὲ] δὲ om. V. et mox τὴν γῆν.

[f] ἐγένετο] καὶ ἐγένετο A. Mox πᾶσα om. E.

[g] ἐγὼ] ἐγὼ δὲ A. qui infra αὖθις pro πάλιν.

“τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ.” Τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάσσει: Πλήττει.

Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τοῦ στέρνου.

Παταγούσῃ: Ὑπὸ δειλίας [h]κλονουμένῃ. Δέξιππος·

Ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. Ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσὶ, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, παταγούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς ἀρχομένοις καταδήλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

Πατήσας: Καταφρονήσας. Ἀρριανός·

[i]Δεξιάς τε παραβὰς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατῆσαι: Ἐνδιατρίψαι, ἀφικέσθαι. [k]Ἀριστοφάνης·

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ᾽ Αἴσωπον πεπάτηκας.

[l]Ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῖνος: Ὄνομα κύριον.

Πάτος: Ὁδός.

Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων.

[m]Ὅμηρος.

Πατούμενοι: Ὑβριζόμενοι.

Πατραλοίας: Πατροτύπτης. Καὶ παραλῴας, ὁ αὐτός.

Πατρεύς: Ὁ ἀπὸ Πατρῶν. Ἡ δοτικὴ, Πατρεῖ ὡς Μυρεὺς, [n]ὁ τῶν Μύρων, ἡ δοτικὴ, τῷ [o]Μυρεῖ.

Πάτρης: Ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. Πατρὶς δὲ, ἡ φυλή.

Πατριάρχης: Καὶ Πατριαρχεῖον.

Πατριαί: Χῶραι, φυλαὶ, τοπαρχίαι.

Πατρίκιος: Οὗτος ἤκμασεν [p]ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. Ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· [q]ὅστις τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων [r]ἢ καὶ παρατρεχόντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος: Πατὴρ τοῦ κοινοῦ.

[s]Ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν [t]τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια. Πατρίκιοι δ᾽ ἄρα ὄντες ἐτύγχανον.

[u]Ὁ βασιλεὺς [x]Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς [y]καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς Πατρικίοις μὴ τελεῖν. Διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ Πραιπόσιτος τῆς τιμῆς, καὶ ἐδημοσιεύθη, καὶ [z]ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πάτριος Θεός:

Πατροκλῆς: Ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλέους. Ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αἰχμηρῶν. [a]Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ [b]σκνιπός· ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα [c]εἴα προσίεσθαι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων, καὶ γλίσχρου βίου. Ὁ Πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζεις; Ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

Πάτροκλος: Ὄνομα κύριον. Καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ Πάτροκλε. Καὶ, ὦ Πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι: Οἱ τοὺς [d]ἀπὸ τῶν πατέρων παραδεδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης: Ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Πατρούχου παρθένου: Τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρῷα: Τὰ πατρικά.

Πατρῴζοντα: Τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρωνικὸν δίκαιον: Τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Πατρῷιον: Πατρῷα λέγουσιν οἱ [e]ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. [f]Ἰσαῖος·

Ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο,

[h] κλονουμένῃ] κλονουμένοις V. qui om. μὲν post ἀναπεπταμένοις.

[i] Δεξιάς—ἔδωκε καὶ om. A.

[k] Ἀριστοφάνης] Av. 471. Vide etiam supra v. Ἀμαθής. KUST.

[l] Ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν om. A.

[m] Ὅμηρος] Il. ζ. 202.

ΠΑΤΟΥΜΕΝΟΙ] Aristoph. Eq. 69. ubi vid. Schol. Victor.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ] Aristoph. Nub. 908. Mox πατροτύπτης Photius.

[n] ὁ τῶν] ἐκ τῶν E. Tum καὶ ἡ δ. B.V.

[o] Μυρεῖ] Statim delevi Λέγεται δὲ καὶ Πατρεύς. Ἡ πόλις γὰρ Πάτραι, cum A.B.V.

ΠΑΤΡΗΣ: Ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γένν.] Photius in Lexico inedito habet, Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσις. Sed, ut verum fatear, et vox et interpretatio hæc mihi suspecta est. KUST. Schol. Il. ν'. 354. Πάτρῃ: Ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένος ἡ πατρίς. Πάτρη Hemsterhus. qui mox πάτρα. Statim delevi Καὶ ΠΑΤΡΗΣ, τῆς πατρίδος. Ποιητικῶς παρ᾽ Ὁμήρῳ, cum A.B.V.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ] Hujus Patricii, e Lydia oriundi, meminit Ammianus Marcell. lib. XXIX. p. 387. itemque Zosimus lib. IV. p. 744. KUST. Ex Eunapii historia depromta putat Vales. ad Ammian. p. 600. TOUP. Vid. Boissonad. ad Fr. 19.

[p] ἐπὶ Ἰοβιανοῦ] Potius, ἐπὶ Οὐάλεντος. Vide Marcellinum et Zosimum locis laudatis. KUST.

[q] ὃς τῆς] ὅστις τῆς V. ὅστις τοῖς A.

[r] ἢ] ἢ καὶ A.V. Mox τεκμάρσεως om. A.

[s] Ὁ δὲ] Οὐδὲ B.E. Sequentibus caret A.

[t] τῷ κορ.] τῇ κορ. V. Mox ἀξία B.E.

[u] Ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρ.] Hæc ex Eunapio descripta esse existimo: quæ etiam leguntur supra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπόσιτος, v. Εὐνοῦχος, et v. Θεοδόσιος ὁ μικρ. KUST.

[x] Θεοδόσιος] ὁ μικρὸς addit V. Mox τὸν Ἀντίοχον B.E.

[y] καθοσίωσιν] Vid. v. Καθοσίωσις, ubi fragmentum legitur ex eodem scriptore petitum. Vid. Παστῖτα. TOUP.

[z] ἐν τοῖς] ἐν om. B.V.E.M. Tum ἱερεῦσι M.

[a] Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθην.] Ex enarratore Comici ad Plut. 84.

[b] σκνιπὸς] σκνιφὸς Schol.

[c] εἰ εἴα] εἰ om. A.B.V. Schol.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ] Unus e ducibus Ptolem. Philad. qui Sotadem in Cauno captum amphoræ plumbeæ inclusit, et submersit mari. Athen. XIV. p. 621. Patroclus Menœtii filius a patre ad bellum Trojanum missus, Hom. Il. λ'. amavit Achillem. Plat. in Sympos. ostendit Achillem fuisse juniorem et amatum a Patroclo. Politi Misc. c. 41. Patroclus triremium Ægyptiarum præfectus, cum Antigonus Demetrii agrum Atticum vastaret: inde ὁ Πατρόκλου χάραξ et νῆσος. Vid. Pausan. Att. c. 1. Strab. IX. et Meurs. de Pop. Att. REINES.

ΠΑΤΡΟΝΟΜΟΥΜΕΝΟΙ] Malim Πατρονομούμενοι. HEMST. Πατρονόμοι: γυμνασίαρχοι, ἔφοροι magistratus ap. Laced. e Philostrat. Vit. Apollon. IV. 32. Meurs. Lacon. II. 4. REINES. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 209.

[d] παρὰ] ἀπὸ A.B.V.E. Photius. Tum πατρώων edd. vett. pro πατέρων.

ΠΑΤΡΟΥΧΟΥ] Ex Timæo p. 208.

ΠΑΤΡΩΖΟΝΤΑ] Philostratus v. Apollon. p. 254. πατρῴζουσι δὲ οὕτω τὴν σοφίαν. Sozomen. p. 312. Hesych. TOUP.

ΠΑΤΡΩΙΟΝ] Πατρῷον· πάτριον· καὶ πατρικόν Photius.

[e] ῥήτορες] παλαιοὶ Photius.

[f] Ἰσαῖος] Photius in Lexico ms. addit, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα.

οὐδ' ἐγένετο [g]πώποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους· ὁ δὲ Λυσιμένης ἔσχε τὰ πατρῷα πάντα.

[h]Πάτρια [g] λέγουσι, τὰ ἔθη, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια, καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν·

Ταῦτο [g] τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῶν.

[i]Πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου [k]ποιῶνται τὸν λόγον.

Καὶ τούτων ἀξιωθεὶς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι.

[l]Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πάτρως, [m]πάτρων. Ἀττικῶς.

Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ: Νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. Ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.

Παῦλα: Ἀνάπαυσις.

[n]Καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, [o]παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. Διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει τοὐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλη:

Παῦλος Αἰγινήτης, ἰατρός. [p]Ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ [q]Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. Ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, Μελέτας.

Παῦλος, φιλόσοφος. Εἰσαγωγὴν Ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελεσματικά.

Παῦλος [r]Γερμῖνος, σοφιστής· ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου [s]ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β', Ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Παῦλος Αἰγύπτιος, ἐκ τῆς [t]Λύκων, σοφιστὴς, υἱὸς [u]Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως [x]Κωνσταντίνου.

Παῦλος: Οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος [y]Σαμοσατεὺς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν Κύριον [z]ἐβλασφήμησεν, ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. [a]Ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένως ἐχούσας καὶ [b]ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος Θεοῦ λόγου. Αὗται μὲν αἱ πρῶται φωναὶ τοῦ μίαν φύσιν, καὶ τὰς δύο, κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι· τὸ μὲν, ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος· τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος.

Παῦλος: Οὗτος μετὰ [c]Χρύσανθον [d]τῆς Ναυατιανῶν ἐκκλησίας προεστηκὼς, πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον· καὶ [e]συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. [f]Τοιοῦτος γὰρ γέγονεν, [g]οἵους ὁ Εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. Πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νηστείαν, τὸ [h]ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν ἀποχὴν τῶν ἐμψύχων· τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἰ καί τις ἄλλος, ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. Ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

Παῦπερ: [i]Οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος, ὁ πατὴρ [k]Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι,

KUST. Photio desunt Isæi Antiphontis et Æschinis χρήσεις.

[g] ποτε] πώποτε A.B.V.

[h] ΠΑΤΡΙΑ δὲ λέγουσι, τὰ ἔθ.] Ammonius: Πάτρια πατρῴων καὶ πατρικῶν διαφέρει. Πατρῷα μὲν γὰρ, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. Πατρικοὶ δὲ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι. Πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη. KUST.

[i] ΠΑΤΡΙΚΟΝ] Πατρικῶν Photius. In quo mox προσώπων.

[k] ποιῶνται] ποιοῦνται A.

[l] Αἰσχίνης] P. 61, 3. Desunt hæc verba A.

[m] πάτρω] πάτρων A. Post Ἀττικῶς delevi Λέγεται [g] ὁ πρὸς πατρὸς ΘΕΙΟΣ. Ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, ΜΗΤΡΩΣ. Καὶ μήτρων, καὶ πάτρων, cum A.B.V.

ΠΑΥΕ, ΠΑΥ', Ὦ ΔΕΣΠ.] Aristoph. Pac. 325. Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε, Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω. Scholiasta ad illum locum: Σεσημείωται δὲ, ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. Διὸ ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, Παῦε, φησὶν ὁ Τρυγαῖος. Ἀποθανὼν γὰρ ἦν· καὶ οὐκ ἐξῆν τεθνηκότας κωμῳδεῖν. Vide etiam supra v. Ἀποιχόμενοι. KUST. Deest gl. V.

[n] Καὶ τὸ δὴ λεγ.] Vid. Φυγαδεία.—Διόπερ etc. Suidæ sunt. HEMST. κατὰ A. pro καί.

[o] παῦσις κακοῦ] Leg. παῦλα κακοῦ μεῖζον κακόν. Diodor. Sic. t. I. p. 360. ἄνεσις γὰρ ἢ παῦλα τῶν ἔργων οὐκ ἔστιν αὐτοῖς. ubi v. Wesseling. Sophocl. Trach. 1262. παῦλά τις κακῶν, ubi Schol. ἀνάπαυσις. Atque huc respexit, opinor, Suidas. Aristoph. Lys. 773. Vid. Thom. Mag. p. 59. Vid. v. Φυγάδεια. TOUP.

[p] Ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλ.] Hujus de Re Medica lib. VII. hodie adhuc exstant. KUST.

[q] τὸν Φίλωνα] τὸν om. A.V. Mox Βίβλιον V. Tum τοῦ βασιλέως om. E.

[r] ΓΕΡΜΙΝΟΣ] Γεμῖνος. Idem videtur Παῦλος ὁ ἐκ Μυσίας, cujus meminit Photius Bibl. p. 797, 13. improbans ejus de Lysiæ quibusdam orationibus sinistrum judicium. HEMST. De hoc Paulo vide Taylor. præf. ad Lysiam. TOUP. Γερμῖνος A.V.

[s] ἐστὶ τὰ] ἔστιν ὁ A.V. Mox δωρεὰ E. Infra λοιποὺς om. V. et τοῦ om. A.

[t] Λύκων] Λύκους. Fabricius ad Porphyr. de v. Plotini Bibl. Gr. t. IV. p. 92. legi jubet Λυκώ. HEMST. Cum Λυκὼ et Λύκων πόλις, uti Κυνὼ et Κυνῶν πόλις diceretur, equidem haud scio an medicina sit supervacua. WESSELING. Anton. Itin. p. 158.

[u] Βησαρίωνος] Βησσαρίωνος mavult Valesius ad Ammian. Marcell. XIX. 12. p. 248. n. h. HEMST.

[x] Κωνσταντίνου] Statim delevi ὑπόμνημα cum A.V.

ΠΑΥΛΟΣ: Οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, ad verbum descripta sunt ex Theodori Presbyteri de Incarnatione Domini, ut Pearsonius observaverat. KUST.

[y] Σαμοσατεὺς om. V.

[z] ἐβλασφήμησεν] In ed. Balforei ἐδυσφήμησεν. REINES.

[a] Ἔνθεν] ἔθεν E.

[b] ἀκοινωνήτους] ἀκοινωνήτως V. Mox εἶναι καὶ B.V.

ΠΑΥΛΟΣ: Οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τῆς Ναυατ.] Totus hic articulus descriptus est ex Socratis Histor. Eccles. lib. VII. c. 17. ut itidem Pearsonius monuit. KUST.

[c] Χρυσάνθου] Χρύσανθον B.V.E.

[d] τῆς Ναυατιανῆς] τῆς Ναυατιανῶν A. τῶν Ναυατιανῶν V.

[e] συστησάμενος] συστησάμενον V.

[f] Τοιουτοσὶ] τοιοῦτος γὰρ A.

[g] οἵους ὁ] οἷος V.

[h] ὀλίγα] ὀλίγον V.

ΠΑΥΠΕΡ] Παῦπερ A.E. Mox Κωνστάντιος om. E.

[i] Οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστ.] Confer Eusebium lib. I. de Vita Constantini, c. 14. KUST.

[k] τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου] Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου A. Mox μηδένα E.

ὡς μηδὲ [l]κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παῦρα: Ὀλίγα, βραχέα. [m]Ὅμηρος·

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.

[n]Καὶ αὖθις [o]Ἀριστοφάνης·

Παῦρ' ἀπάσας, πόλλ' εὐφράνας.

Ἀντὶ τοῦ, ὀλίγα κωμῳδήσας. Ὁμοίως τῷ,

[p]Ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Πατρόλας: Ὄνομα κύριον. [q]Υἱὸς Φαλάριδος, τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυσανίας, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικὰ, Χρονικὰ, Περὶ [r]Ἀμφικτυόνων, Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

Παυσανίας, Καισαρεὺς, σοφιστὴς, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν. Ἔγραψε περὶ Συντάξεως βιβλίον ἓν, Προβλημάτων βιβλίον α΄. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας, Κλεομβρότου καὶ [s]Ἀγχιθέας, [t]βασιλεὺς [u]Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν,

[x]Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ Αἰγυπτίων [y]καὶ Φοινίκων ἐν [z]Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ [a]τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. Κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν, καὶ ἁλοὺς, καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. Ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ [b]τῆς εἰσόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. Τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Καιάδαν (βάραθρον δέ ἐστι τοῦτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ [c]ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. Οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν [d]πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. Νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Παυσικάπη: Μηχάνημα [e]τροχοῖς ἐμφερὲς, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον [f]καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Ὅτι Παῦσις ἐστὶ κληρονομία· λῆξις δὲ, μερίς· ἡ δὲ [g]ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν.

Ἀποκληρῶσαι θεσπεσίῳ φροντίδι οὐδὲν [h]ὤκνησε.

Παυσωλή: Κατάπαυσις.

Παύσων καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων.

[i]Ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα, καὶ Ἶρον, κἂν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. [k]Ὀφθαλμὼ γάρ τις ὠδύσει· εἶτα ἐπιστὰς ὧδε λέγει· Ὄξει λύσαντα κάπρον πιμελὴν, κᾆτα ὑπαλείψασθαι. Ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. Ὁ δὲ [l]ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι, τὸ δὲ ἐπιλεαίνειν, καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν, [m]ὁ εἴρων ἔλεγε.

Παύσωνος πτωχότερος: [n]Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ [o]διετεθρύλητο.

[l] κοῖλον ἄργυρον] Vid. v. Κοῖλον. TOUP.

[m] Ὅμηρος] Il. γ΄. 214. KUST.

[n] Καὶ αὖθις] αὖθις om. A. Mox ὁμοίως τῷ usque ad fin. om. A. Deinde γείνατο Τυδεύς om. V.E.

[o] Ἀριστοφάνης] Pac. 763.

[p] Ἦ ὀλίγον οἱ π.] Est versus Homericus Il. ε΄. 800. KUST.

ΠΑΤΡΟΛΑΣ] Deest hic articulus V.

[q] Οὗτος υἱὸς ἦν] υἱὸς A. qui mox τυράννου Ἀκραγαντίνων— Ἐριθίας. Lennepius in Phalarid. Ep. 1. reposuit Εὐρυθείας, non damnans tamen alteram lect.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Λάκων] Cf. Athen. IV. p. 138. XII. p. 535. 536. et 543. Fortasse est idem quem Ælian. Tact. c. 1. cum aliis nominat Tacticorum scriptorem. REINES.

[r] Ἀμφικτυόνων] Ἀμφικτιόνων A.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Καισαρ.] De hoc vide Philostratum de Vitis Sophist. lib. II. p. 590. Ceterum, hic est Pausanias ille, secundum judicium Vossii, cujus hodie exstat egregium et eruditum opus de Græcia veteri, libris X. constans. Scripserat etiam Pausanias (hic ne, an alius, haud facile dixeris) Lexicon vocabulorum Atticorum: de quo vide Photium in Bibliotheca, Cod. CLIII. Ex hoc Lexico plurima loca in commentarium suum in Homerum Eustathius transtulit. Laudat præterea Scholiasta Thucydidis ad lib. VI. c. 28. Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγή: quod opus non puto diversum fuisse a Lexico Pausaniæ modo memorato. KUST. Pausaniam de eo, quod Iones τοὺς γυροὺς vocent γεμίσους citat Phavorin. in γυροὶ, uti etiam in κρεῖον, quod haud dubie e Lexico ejus est haustum, de quo vide Gyrald. Synt. 9. de Diis, ubi de Mercurio Argiphonte agit. Παυσανίας ἐν τῇ διασκευασμένῃ αὐτῷ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγῇ laudat Schol. Thucyd. VI. 28. Eustath. ad Dionys. Περιήγ. et ad Hom. Od. α΄. Pausaniam, οὗ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, cf. Phot. 153. Philostr. de Vitis Sophist. 13. Meurs. Att. Lectt. IV. c. 12. Παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. Schol. Apollon. Rhod. IV. 1187. Est e Lexico Attico. Salmas. Plin. Exerc. p. 579. Nugacissimus in plerisque et præcipue in externis auctor Pausanias, balsami arbores in Arabia a serpentibus custodiri, qui et earum lacrymam victitent. Cf. id. p. 273. Ælianus postponendus est Pausaniæ: citat enim hunc in Var. Hist. XII. 61. et Philostr. l. l. dicit Ælianum audivisse docentem Pausaniam. REINES. Vid. in Ἀσπάσιος Δημητ. HEMST.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Κλεομβ.] Anaxandridæ nepos. REINES.

[s] Ἀγχιθέας] Polyæn. VIII. Theanus. REINES.

[t] βασιλεύς] Non fuisse regem, sed tutorem Plistarchi, Leonidæ filii, dicit Pausan. in Lacon. c. 4. Sed Pausanias Cleombroti pater erat rex Spartæ, Pausan. Attic. c. 13. REINES. v. n. ad Thucyd. I. 107.

[u] Λακεδαιμονίων] Μακεδ A. in quo reliqua desunt.

[x] Ἑλλήνων] Anthol. Pal. VI. 197. Mox τόδε om. V.

[y] καὶ Φοινίκων] Vid. Æmil. Prob. in Vit. Pausan. Medos vocat Æmil. p. 52. c. 3. REINES.

[z] Βυζαντίῳ] τῷ Βυζαντίῳ V.

[a] τὴν Ξέρξου θυγ.] Justin. II. et Prob. p. 50. REINES.

[b] τῆς εἰσόδου] τῆς om. V.

[c] ἐπίγραμμα ἐξεκ.] Nepos c. 1. et Plutarch. de Herodoti Malign. REINES.

[d] πρὸς Ἀθην.] Vid. Plut. in Aristid. et Cimone. REINES.

ΠΑΥΣΙΚΑΠΗ] Deest gl. V.

[e] τροχοῖς] τροχῷ Photius, Hesych. Ælius Dionys. ap. Eustath. Il. χ΄. p. 1280, 37.

[f] καὶ τῶν] καὶ om. A. sed habet Photius.

ΠΑΥΣΙΣ: Ἐστὶ κληρον.] Hæc leguntur etiam supra v. Λῆξις. KUST. Vid. Ἀποκλήρωσις. HEMST. Habet V. in marg.

[g] ἈΠΟΚΛΗΡΩΣΙΣ] ἐγκλήρωσις A.

[h] ὤκνησε] ὀκνήσας A.

ΠΑΥΣΩΛΗ] Il. β΄. 386.

[i] Ὁ Ἀσκληπιὸς] Vid. post Ἀσκληπιάδης. HEMST. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius.

[k] Ὀφθαλμῷ] ὀφθαλμὼ B. ἄσαιτο V. pro ἰάσαιτο.

[l] ἐπειρᾶτο] ἐπειράτω A.

[m] ὁ Ἶρος ἔλεγε om. A. ἱρὸν pro Ἶρος B. εἴρων V.

[n] Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πεν.] Aristophanes Plut. 602. Παύσωνα κάλει τὸν ξύσσιτον. Scholiasta ad eum locum: Ὁ

Παφία: Ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγών: Ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. Διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. Ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. Ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλάζοντα: Ἠχοῦντα, ἀναζέοντα.

[p]Ἀνὴρ παφλάζει.

Βράζει, τετάρακται. Πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. Παφλάζειν δ' ἐστι, [q]τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων· ἢ τὸ ταράσσεσθαι· [r]παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν [s]τὴν κυμαινομένην θάλατταν.

Παφνούτιος: Μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος, [t]ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. Τοῦτον ὁ βασιλεὺς [u]μετεπέμπετο, καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. Ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους (λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους) μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. Καὶ ἐπεὶ [x]περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι· τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων· μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. Οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας [y]τὴν ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας [z]ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν [a]ἠγάγετο. Καὶ ταῦτ' [b]ἔλεγεν, ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. Ἐκ [c]παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἰ καί τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. Καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν [d]ἱερωμένων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν [e]ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

Παχεῖα:

Παχεῖς: [f]Ἀττικοὶ [g]τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. [h]Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἀμαθὴς εἶ, καὶ παχύς.

Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητος, καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. Καὶ [i]Ἡρόδοτος·

Ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων [k]ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου.

Διαφέρει πάχης, καὶ παχύς. [l]Πάχης [m]μὲν λέγεται, ὁ λιπαρός· παχὺς δὲ, ὁ ἀναίσθητος, ἢ ὁ πλούσιος.

Καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου [n]τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

[Πρήθων τὸ σῶμα, δυσκαλὴς ἕξει δίαν:]

Πάχνη: [o]Ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης

Παίσων δ' ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται, ζωγράφος ὤν. Hinc Suidas sua mutuatus est. KUST. Conf. Schol. ad Thesm. 949.

[o] διετεθρύλλητο] διετεθρύλητο A.

ΠΑΦΙΑ A.

ΠΑΦΛΑΓΩΝ: Ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 2. KUST.

[p] Ἀνὴρ παφλάζει] Sensus hujus loci supplendus est ex Aristophanis Equit. 915. KUST.

[q] τὸ λαλοῦντα] Seqq. fere ex Schol. Aristoph. Pac. 313. qui post ἀνακόπτεσθαι ita pergit: ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος οὕτω διαλεγομένου τοῦτο λέγει· ἢ διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως σημαίνοντι τὴν κεκινημένην θάλατταν.

[r] παφλάζειν δὲ] παφλάζειν γὰρ A.V.

[s] κυμαινομένην τὴν] τὴν κυμαινομένην A.V.E. τὴν om. B. Sequentia ΠΑΦΛΑΖΩ: Ἀναζέω, ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητικὴ, ὥσπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. Γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται. (Ἀνὰ δ' ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. Δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω, καὶ ἀναδίδωμι) καὶ συγκοπῇ, φλῶ· παράγωγον φλάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω, omisi cum A.B.E. quæ accesserunt ex Zonara.

ΠΑΦΝΟΥΤΙΟΣ: Μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 11. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[t] ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφ.] Plenius et clarius Socrates: Οὕτω δ' ἦν ἀνὴρ θεοφιλὴς, ὡς καὶ σημεῖα θαυμαστὰ γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. KUST.

[u] μετεπέμπετο καὶ αὐτοῦ] μεταπεμψάμενος τ. ὀ. κ. αὐτοῦ V.

[x] περὶ τούτου] παρὰ τ. βούλεσθαι V.

[y] τὴν ἄσκησιν] τὴν om. A.B.V.E.M.

[z] ἀρχαίαν] ἀρχαίας V. Mox ἤδη om. E.

[a] ἐπηγάγετο] ἠγάγετο A.B.V. Socrat.

[b] ἔλεγεν] Post γάμου collocat V.

[c] παιδὸς] παίδων V. Mox ἀσκήσει A. ἀσκητηρίῳ Socr.

[d] Ἐπισκόπων] ἱερωμένων A.B.V.E. Mox περὶ τούτων ζήτησιν ἐσιώπησαν E.

[e] ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλ.] Locum hunc ex mss. Paris. et Socrate emendavi, qui in editt. Basileensi et Genev. male sic legitur: Ἀπεσίγησε, τὴν γνώμην τῶν β. ἀπ. τ. ὁμ. τῶν γ. καταλείψαντας. Editiones Mediol. et Aldina cum mstis et Socrate consentiunt; nisi quod pro ἀπεσίγησαν habeant ἀπεσίγησε. KUST.

[f] οἱ Ἀττικοὶ] Sic rectius msti Paris. et Photius in Lexico inedito, quam [E. et] priores editt. quæ habent Ἀθηναῖοι. KUST. οἱ om. A. Phot.

[g] τοὺς πλουσίους καλ.] Aristoph. Vesp. 287. Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων. Scholiasta ad illum locum: Παχύς: Ὁ πλούσιος. Ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησιν. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης] Nub. 840. Ceterum, locus hic Aristophanis nihil facit ad significationem vocis παχὺς, a Suida hic traditam: qui propterea poni debet post exemplum sequens, ex Herodoto adductum; quippe in quo παχὺς pro divite accipitur. KUST.

[i] Ἡρόδοτος] V. 30. Herodoti locum om. A.

[k] ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκ Νάξου V.

[l] ΠΑΧΗΣ μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπ.] Vide Valesium ad Euagr. lib. IV. c. 7. KUST.

[m] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.V.

[n] δὲ τάττεται] δὲ om. A.V. Tum τάσσεται V. Post παλαιοῖς delevi cum A.V., *Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. Φησὶ δ' ὁ Στρεψιάδης· Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὥσπερ ἂν αὐτοσί. Ἤγουν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα, ἁλσὶ διαβρεχόμενος. Διαβάλλει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. Ζήτει ἐν τῷ, ἉΛΣΙ ΔΙΑΣΜΗΧΘΕΙΣ.

ΠΡΗΘΩΝ ΤΟ ΣΩΜ.] Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. A.V. in marg. βρίθων A. πρίθων B. βρίθων V.E. Tum δυσκελὴς B.V.

[o] Ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλ.] Laërtius in Zenone Citt. Segm. 53. Ὑετὸν δὲ [φασὶν] ἐκ νέφους μεταβολὴν εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ἀφ' ἡλίου μὴ τυγχάνῃ κατεργασίας· καταψυχθὲν δὲ τοῦτο, πάχνην καλεῖσθαι. Hinc Suidam sua descripsisse apparet. KUST.

* Ex Schol. Aristoph. Nub. KUST.

ὡς μηδὲ [l]κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ' ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παῦρα: Ὀλίγα, βραχέα. [m]Ὅμηρος·

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.

[n]Καὶ αὖθις [o]Ἀριστοφάνης·

Παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας.

Ἀντὶ τοῦ, ὀλίγα κωμῳδήσας. Ὁμοίως τῷ,

B [p]Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Πατρόλας: Ὄνομα κύριον. [q]Υἱὸς Φαλάριδος, τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυσανίας, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικὰ, Χρονικὰ, Περὶ [r]Ἀμφικτυόνων, Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

C Παυσανίας, Καισαρεὺς, σοφιστὴς, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν. Ἔγραψε περὶ Συντάξεως βιβλίον ἕν, Προβλημάτων βιβλίον α'. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας, Κλεομβρότου καὶ [s]Ἀγχιθέας, [t]βασιλεὺς [u]Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν,

[x]Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
D Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ' ἀνέθηκε τόδε.

Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ Αἰγυπτίων [y]καὶ Φοινίκων ἐν [z]Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ A ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ [a]τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. Κληθεὶς δ' εἰς κρίσιν, καὶ ἁλοὺς, καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. Ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ [b]τῆς εἰσόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. Τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δέ ἐστι τοῦτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ [c]ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. Οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι' αὐτὸν [d]πρὸς Ἀθη- B ναίους ἀπέστησαν. Νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Πατσικάπη: Μηχάνημα [e]τροχοῖς ἐμφερὲς, δι' οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον [f]καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν, καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Ὅτι Πάτσις ἐστὶ κληρονομία· λῆξις δὲ, μερίς· ἡ δὲ [g]ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν.

C Ἀποκληρῶσαι θεατικῷ φροντίδι οὐδὲν [h]ὤκνησε.

Πατσωλή: Κατάκαυσις.

Πάτσων καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων.

[i]Ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα, καὶ Ἶρον, κἂν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσατο. [k]Ὀφθαλμὼ γάρ τις ἐνόσει· εἶτα ἐπιστὰς ὧδε λέγει· Ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κᾆτα ὑπαλείψασθαι. Ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. Ὁ [illegible] [l]ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν· τὸ μὲν γὰρ ὑπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι, τὸ [illegible] ἐπιλεαίνειν, D καὶ ἡσυχῇ ὑποτρέφειν, [m]ὁ εἴρων ἔλεγε.

Πάτσωνος πτωχότερος: [n]Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ [o]διετεθρύλητο.

---

[l] κοῖλον ἄργυρον] Vid. v. Κοῖλον. TOUP.

[m] Ὅμηρος] Il. γ'. 214. KUST.

[n] Καὶ αὖθις] αὖθις om. A. Mox ὁμοίως τῷ usque ad fin. om. A. Deinde γείνατο Τυδεύς om. V.E.

[o] Ἀριστοφάνης] Pac. 763.

[p] Ἦ ὀλίγον οἷ π.] Est versus Homericus Il. ε'. 800. KUST.

ΠΑΤΡΟΛΑΣ] Deest hic articulus V.

[q] Οὗτος υἱὸς ἦν] υἱὸς A. qui mox τυράννου Ἀκραγαντίνων—Ἐρυθίας. Lennepius in Phalarid. Ep. 1. reposuit Εὐρυθείας, non damnans tamen alteram lect.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Λάκων] Cf. Athen. IV. p. 138. XII. p. 535. 536. et 543. Fortasse est idem quem Ælian. Tact. c. 1. cum aliis nominat Tacticorum scriptorem. REINES. F

[r] Ἀμφικτυόνων] Ἀμφικτιόνων A.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Καισαρ.] De hoc vide Philostratum de Vitis Sophist. lib. II. p. 590. Ceterum, hic est Pausanias ille, secundum Judicium Vossii, cujus hodie exstat egregium et eruditum opus de Græcia veteri, libris X. constans. Scripserat etiam Pausanias (hic ne, an alius, haud facile dixeris) Lexicon vocabulorum Atticorum: de quo vide Photium in Bibliotheca, Cod. CLIII. Ex hoc Lexico plurima loca in commentarium suum in Homerum Eustathius transtulit. G Laudat præterea Scholiasta Thucydidis ad lib. VI. c. 28. Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγήν: quod opus non puto diversum fuisse a Lexico Pausaniæ modo memorato. KUST. Pausaniam de eo, quod Iones τοὺς γυροὺς vocent γερμίους citat Phavorin. in γυροὶ, uti etiam in κρεῖον, quod haud dubie e Lexico ejus est haustum, de quo vide Gyrald. Synt. 9. de Diis, ubi de Mercurio Argiphonte agit. Παυσανίας ἐν τῇ διαπεπονημένῃ αὐτῷ τῶν Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγῇ laudat Schol. Thucyd. VI. 28. Eustath. ad Dionys. Περιήγ. et H ad Hom. Od. α'. Pausaniam, cl. τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, cf. Phot. 153. Philostr. de Vitis Sophist. 13. Meurs. Att. Lectt. IV. c. 12. Παυσανίας δέ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι. Schol. Apollon. Rhod. IV. 1187. Est e Lexico Attico. Salmas. Plin. Exerc. p. 579. Nugacissimus in plerisque et præcipue in externis auctor Pausanias, balsami arbores in Arabia a serpentibus custodiri, qui et earum lacrymam victitent. Cf. id. p. 273. Ælianus postponendus est Pausaniæ: citat enim hunc in E Var. Hist. XII. 61. et Philostr. l. l. dicit Ælianum audivisse docentem Pausaniam. REINES. Vid. in Ἀσπάσιος Δημητ. HEMST.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ Κλεομβ.] Anaxandridæ nepos. REINES.

[s] Ἀγχιθέας] Polyæn. VIII. Theanus. REINES.

[t] βασιλεύς] Non fuisse regem, sed tutorem Plistarchi, Leonidæ filii, dicit Pausan. in Lacon. c. 4. Sed Pausanias Cleombroti pater erat rex Spartæ, Pausan. Attic. c. 13. REINES. v. n. ad Thucyd. I. 107.

[u] Λακεδαιμονίων] Μακεδ A. in quo reliqua desunt.

[x] Ἑλλήνων] Anthol. Pal. VI. 197. Mox τόδε om. V.

[y] καὶ Φοινίκων] Vid. Æmil. Prob. in Vit. Pausan. Medos vocat Æmil. p. 52. c. 3. REINES.

[z] Βυζαντίῳ] τῷ Βυζαντίῳ V.

[a] τὴν Ξέρξου θυγ.] Justin. II. et Prob. p. 50. REINES.

[b] τῆς εἰσόδου] τῆς om. V.

[c] ἐπίγραμμα ἐξεκ.] Nepos c. 1. et Plutarch. de Herodoti Maligin. REINES.

[d] πρὸς Ἀθην.] Vid. Plut. in Aristid. et Cimone. REINES.

ΠΑΤΣΙΚΑΠΗ] Deest gl. V.

G [e] τροχοῖς] τροχῷ Photius, Hesych. Ælius Dionys. ap. Eustath. Il. χ'. p. 1280, 37.

[f] καὶ τῶν] καὶ om. A. sed habet Photius.

ΠΑΤΣΙΣ: Ἐστὶ κληρον.] Hæc leguntur etiam supra v. Λῆξις. KUST. Vid. Ἀποκλήρωσις. HEMST. Habet V. in marg.

[g] ἈΠΟΚΛΗΡΩΣΙΣ] ἐγκλήρωσις A.

[h] ὤκνησε] ὤκνησας A.

ΠΑΤΣΩΛΗ] Il. β'. 386.

H [i] Ὁ Ἀσκληπιὸς] Vid. post Ἀσκληπιάδης. HEMST. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius.

[k] Ὀφθαλμὼ] ὀφθαλμοὶ B. ἄσαιτο V. pro ἰάσατο.

[l] ἐπειρᾶτο] ἐπειράτω A.

[m] ὁ Ἶρος ἔλεγε om. A. Ἴρου pro Ἶρος B. εἴρων V.

[n] Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πεν.] Aristophanes Plut. 602. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύσσιτον. Scholiasta [illegible] eum locum: Ὁ

Παφία: Ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγών: Ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. Διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. Ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. Ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλάζοντα: Ἠχοῦντα, ἀναζέοντα.

[p] Ἀνὴρ παφλάζει.

Βράζει, τετάρακται. Πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. Παφλάζειν δέ ἐστι, [q] τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι καὶ ἀνακόπτεσθαι· τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων· ἢ τὸ ταράσσεσθαι· [r] παφλάζειν γὰρ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν [s] τὴν κυμαινομένην θάλατταν.

Παφνούτιος: Μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβῶν ἐπίσκοπος, [t] ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. Τοῦτον ὁ βασιλεὺς [u] μετεπέμπετο, καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. Ἐδόκει δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν ἐς τὴν ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους (λέγω δὴ ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους) μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. Καὶ ἐπεὶ [x] περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν ζυγὸν ἐπιτιθέναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι· τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων· μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. Οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας [y] τὴν ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας [z] ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν [a] ἠγάγετο. Καὶ ταῦτ' [b] ἔλεγεν, ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. Ἐκ [c] παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκηταῖς ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἴ καί τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. Καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν [d] ἱερωμένων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν [e] ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

Παχεῖα:

Παχεῖς: [f] Ἀττικοὶ [g] τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. [h] Ἀριστοφάνης·

Ὡς ἀμαθὴς εἶ, καὶ παχύς.

Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητος, καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. Καὶ [i] Ἡρόδοτος·

Ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων [k] ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου.

Διαφέρει πάχης, καὶ παχύς. [l] Πάχης [m] μὲν λέγεται, ὁ λιπαρός· παχὺς δὲ, ὁ ἀναίσθητος, ἢ ὁ πλούσιος.

Καὶ παχὺς καὶ ἀρχαῖος ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου [n] τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς.

[Πρήθων τὸ σῶμα, δυσκαὴς ἔσῃ λίαν:]

Πάχνη: [o] Ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης

Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται, ζωγράφος ὤν. Hinc Suidas sua mutuatus est. KUST. Conf. Schol. ad Thesm. 949.

o διετεθρύλλητο] διετεθρύλητο A.

ΠΑΦΙΑ A. (Η supra)

ΠΑΦΛΑΓΩΝ: Ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 2. KUST.

p Ἀνὴρ παφλάζει] Sensus hujus loci supplendus est ex Aristophanis Equit. 915. KUST.

q τὸ λαλοῦντα] Seqq. fere ex Schol. Aristoph. Pac. 313. qui post ἀνακόπτεσθαι ita pergit: ὡς οὖν τοῦ Κλέωνος οὕτω διαλεγομένου τοῦτο λέγει· ἢ διὰ τὸ ταραχῶδες τοῦ Κλέωνος ἐχρήσατο τῷ παφλάζειν, κυρίως σημαίνοντι τὴν κεκινημένην θάλατταν.

r παφλάζειν δὲ] παφλάζειν γὰρ A.V.

s κυμαινομένην τὴν] τὴν κυμαινομένην A.V.E. τὴν om. B. Sequentia ΠΑΦΛΑΖΩ: Ἀναζέω, ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητική, ὥσπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. Γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται. (Ἀνὰ δ' ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. Δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω, καὶ ἀναδίδωμι) καὶ συγκοπῇ, φλῶ· παράγωγον φλάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω, omisi cum A.B.E. quæ accesserunt ex Zonara.

ΠΑΦΝΟΥΤΙΟΣ: Μιᾶς πόλεως τῶν ἄνω Θηβ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 11. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

t ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφ.] Plenius et clarius Socrates: Οὗτος δὲ ἦν ἀνὴρ θεοφιλὴς, ὡς καὶ σημεῖα θαυμαστὰ γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. KUST.

u μετεπέμπετο καὶ αὐτοῦ] μεταπεμψάμενος τ. ὀ. κ. αὐτοῦ V.

x περὶ τούτου] παρὰ τ. βούλεσθαι V.

y τὴν ἄσκησιν] τὴν om. A.B.V.E.M.

z ἀρχαίαν] ἀρχαίας V. Mox ἤδη om. E.

a ἀπηγάγετο] ἠγάγετο A.B.V. Socrat.

b ἔλεγεν] Post γάμου collocat V.

c παιδὸς] παίδων V. Mox ἀσκήσει A. ἀσκητηρίῳ Socr.

d Ἐπισκόπων] ἱερωμένων A.B.V.E. Mox περὶ τούτων ζήτησιν ἐσιώπησαν E.

e ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλ.] Locum hunc ex mss. Paris. et Socrate emendavi, qui in editt. Basileensi et Genev. male sic legitur: Ἀπεσίγησε, τὴν γνώμην τῶν β. ἀπ. τ. ὁμ. τῶν γ. καταλείψαντας. Editiones Mediol. et Aldina cum mstis et Socrate consentiunt: nisi quod pro ἀπεσίγησαν habeant ἀπεσίγησε. KUST.

f οἱ Ἀττικοὶ] Sic rectius msti Paris. et Photius in Lexico inedito, quam [E. et] priores editt. quæ habent Ἀθηναῖοι. KUST. οἱ om. A. Phot.

g τοὺς πλουσίους καλ.] Aristoph. Vesp. 287. Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων. Scholiasta ad illum locum: Παχύς: Ὁ πλούσιος. Ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησιν. KUST.

h Ἀριστοφάνης] Nub. 840. Ceterum, locus hic Aristophanis nihil facit ad significationem vocis παχὺς, a Suida hic traditam: qui propterea poni debet post exemplum sequens, ex Herodoto adductum; quippe in quo παχὺς pro divite accipitur. KUST.

i Ἡρόδοτος] V. 30. Herodoti locum om. A.

k ὑπὸ τοῦ δήμου ἐκ Νάξου V.

l ΠΑΧΗΣ μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπ.] Vide Valesium ad Evagr. lib. IV. c. 7. KUST.

m μὲν γὰρ] γὰρ om. A.V.

n δὲ τάττεται] δὲ om. A.V. Tum τάσσεται V. Post παλαιοῖς delevi cum A.V., *Τὰ παχέα ὑπὸ τημελῆς τῶν δερμάτων, ἀλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. Φησὶ δὲ ὁ Στρεψιάδης· Ἀλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὑτοσί. Ἤγουν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα, ἀλσὶ διαβρεχόμενος. Διαβάλλει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. Ζήτει ἐν τῷ, ἉΛΣΙ ΔΙΑΣΜΗΧΘΕΙΣ.

ΠΡΗΘΩΝ ΤΟ ΣΩΜ.] Est senarius ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. A.V. in marg. βρίθων A. πρίθων B. βρίθων V.E. Tum δυσκελὴς B.V.

o Ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ' ἡλ.] Laërtius in Zenone Citt. Segm. 53. Ὑετὸν δὲ [φασὶν] ἐκ νέφους μεταβολὴν εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου μὴ τυγχάνῃ κατεργασίας· καταψυχθὲν δὲ τοῦτο, πάχνην καλεῖσθαι. Hinc Suidam sua descripsisse apparet. KUST.

* Ex Schol. Aristoph. Nub. KUST.

[p]ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται.

Παχνοῦται: Πήσσεται, πήγνυται, λυπεῖται.

Παχύνοοι: Παχύνοες, ἀνόητοι.

Τοσαύτην δὲ [q]ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς [r]τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε.

Παχύτερον: [s]Ἀμβλύτερον, οὐκ ἀκριβές.

Παῖ: [t]Ἀριστοφάνης·

> Τί δ' ἐστὶν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
> καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς [u]λάβῃ.

Παιάν: Εἶδος ᾠδῆς.

> Ὁ δ' εἶπε κλαύσας [x]φρῦνος, οὐχὶ παιᾶνος
> τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν, φροντίδος [y]δὲ καὶ λύπης.

Παιᾶνας: Ὕμνους.

[z]Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ [a]εὐτραπέλῳ τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένῃ· ὥσπερ οὖν κάτοχος ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι.

Παιᾶνας: Κώμους, εὐφημίας. [b]Παιᾶνες δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον· ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης [c]ἐγένετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων.

Ὅτι [d]δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί· πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. [e]Τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν λέγει Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ, ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τὸν πόλεμον.

Παιανιεῖς καὶ Παιονίδαι: Δῆμοι διττοί εἰσι [f]Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος κα-

A λεῖσθαί φησι [g]Παιανιαίων καθύπερθεν καὶ Παιανιαίων ὑπένερθεν. Τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα. Διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν [h]Παιανίδων. Δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.

Παιανίας: Ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι: Τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. Ἦν δὲ ἔθος καὶ [ἐπὶ] [i]ἔργου ἀρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

B Παιανισμός: Ὠιδὴ [k]ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

Παιγνία: Ἑορτή.

> [l]Ὥστε τῇ [m]Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ,
> τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων.

Καὶ [n]Ξενοφῶν·

Οἱ δὲ παρθηκοφόροι ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίᾳ.

Παιγνιημονέστατος: [o]Τοῖς παιγνίοις ἐπιστήμων.

C Παίγνιον:

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν: Ἀντὶ τοῦ, [p]ἀχθεῖσαν. Καὶ παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Παιδάριον: Οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀρρένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ [q]παρθένων. Ὑπερίδης ἐν τῷ πρὸς [r]Τίμανδρον·

Καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν, καὶ δυοῖν ἀδελ-
D φαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς, καὶ παιδαρίων παίδων.

Παιδάριτος: Τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων

---

[p] ὑφ' ἡλίου ὑγρασία ἀναχθεῖσα] ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ὑφ' ἡλίου A. ἀνενεχθεῖσα item B.E.

ΠΑΧΝΟΥΤΑΙ] Vide supra v. Ἐπάχνωσε. KUST. Vid. ad Hesych.

[q] ἡμεῖς] ἡμῶν Hemsterhusius.

[r] τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσ.] Confer Nostrum supra v. Ἀγνόημα. KUST.

[s] ἀμβλύτερον] ἀδρότερον Hesychius.

[t] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1288.

[u] λάβῃ] λάβοι E.

[x] φρῦνος] φρῦος A.V. Vid. Tyrwhitt. de Babrio p. 41.

[y] δὲ καὶ] καὶ om. A.E.

ΠΑΙΑΝΑΣ] Vid. Schol. Platon. p. 44.

[z] Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτρ.] Portus inepta diligentia fragmentum hoc in versus redigere conabatur, quod oratione prosa constare satis patet. KUST. Dionysius auctor præscribitur in Ἀρτίστομος. HEMST. Ex Dionysio Halicarnasseo, cujus fragmenta passim leguntur apud nostrum lexicographum. Diserte Suidas supra: Ἀρτίστομος: Ὁ σαφής. Καὶ ὁ ἤδη φθεγγόμενος. Οὕτω ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. Ὁ δὲ κάτοχος ἤδη, καὶ οὐκ ἀρτίστομος ἔτι. Ceterum Dionysii locus, quod monendum, nonnihil corruptus est. Scribendum, οὐκ ΕΥΤΡΑΠΕΛΩι τῇ γλώττῃ. *Non ore rotundo.* Suidas: Εὐτράπελον, εὔστροφον. Philostratus in Adriano Τὸ εὔστροφον τοῦ φθέγματος vocat: Ἠκροῶντο δὲ ὥσπερ εὐστομούσης ἀηδόνος τὴν εὐγλωττίαν ἐκπληττόμενοι, καὶ τὸ εὔστροφον τοῦ φθέγματος. TOUP.

[a] εὐτραπέλως] εὐτραπέλῳ A.B.V.E. Mox κατάτοχος V. pro κάτοχος.

[b] Παιᾶνες δύο ἦσαν——ὅτε ἐνίκων] Ex Schol. Thucyd. ad lib. IV. c. 43. Confer illustr. Ezech. Spanhem. ad Orat. I. Juliani, p. 233. ubi de Pæane Ἐνυαλίῳ erudite agit. KUST.

[c] ἐγένετο] ἐγίνετο V.

[d] δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλ.] Et hæc descripta sunt ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 50. ubi legitur, τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν, et πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[e] Τὸ δὲ ὡς] Hæc et seqq. om. A. ἐπίπλουν V. pro ἐπὶ πλοῦν.

ΠΑΙΑΝΙΕΙΣ καὶ ΠΑΙΟΝΙΔΑΙ: Δῆμοι διττ.] Ex Harpocratione. KUST.

[f] Παιανιέων] Παιανιῶν A.B.V.E. Tum Πανδιονίδος V. Mox ὡς Διόδωρος Photii ed. cum Harpocrat.

E [g] Παιανιαίων] Παιανίων bis Photius. Παιανίων loco secundo V. Infra Παιανιαῖα A.V. Παιανιέων bis Harpocr.

[h] Παιανίδων] Παιονίδων Photius, Harpocr.

[i] ἔργου ἀρχομένους] ἔργου ἀρχομένους A. et ni fallor B.V. cum Timæo p. 202. Photii ms. et Etymol. M. Delendum videtur ἐπί. In ms. Coisl. ap. Montfaucon. p. 238. γὰρ legitur pro ἐπὶ, nisi vocis compendium perperam legit Montfaucon.

[k] ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν] Schol. Aristoph. Plut. 636. Παιὰν μὲν ὕμνος ἐστὶν εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσει λοιμοῦ ᾀδόμενος, ἀλλὰ
F καὶ ἐπὶ παύσει πολέμου· πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου δεινοῦ. KUST.

[l] Ὥστε τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγν.] Aristoph. Lysist. 701. Ὥστε κἀχθὲς τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ Τοῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων. KUST. Desunt hæc A.

[m] Ἑκάτῃ] κάτῃ V. Qui mox τοῖσι pro τοῖς.

[n] Ξενοφῶν] Lib. II. de Instit. Cyri, p. 54. sed ubi pro παιγνίᾳ legitur παιδιᾷ, ut Portus recte monuit. KUST. II. 3, 18.

G ΠΑΙΓΝΙΗΜΟΝΕΣΤΑΤΟΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. παιγνημονέστατος: cui lectioni series literarum refragatur. KUST. Euagrius p. 297. Herodotus παιγνιήμων. Athenæus p. 261. TOUP.

[o] Τῶν παιγνίων] τοῖς παιγνίοις A.B.V.E. Coislin. ap. Montfauc.

[p] ἀχθεῖσαν] εἰσαχθεῖσαν V. Coisl. 177. ap. Montfauc. p. 238. quod mallet Oudendorpius ad Sueton. vit. Persii p. 1002. Vulg. tenet Photius. καὶ παιδαγωγῶ αἰτ. om. V.

ΠΑΙΔΑΡΙΟΝ] Vid. Clement. Alex. p. 103. Diogen.
H Laërt. in Zenon. VII. p. 443. 8°. ubi distinguit inter παιδάριον et παιδισκάριον. TOUP.

[q] τῶν παρθένων] τῶν om. A.B.

[r] Τίμανδρον] Τιμάνδραν Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 59.

ΠΑΙΔΑΡΕΤΟΣ: Τῶν ἐκ Λακεδ.] Ex Harpocratione: sed apud quem scriptum est Πεδάριτος, per ε in syllaba

A ἐστὶν οὗτος ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

[Παῖδας κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα:]

Παιδερασταὶ σφοδροὶ, ὅ τε Κηδωνίδης, καὶ ὁ Αὐτοκλείδης.

Παῖδες: [a]Οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ·

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον.

Ἀντὶ τοῦ, οἱ δοῦλοι.

Παιδεύειν: Παιδοτροφεῖν.

Παιδεύομαι: Δοτικῇ.

Παιδεία: Ἡ παίδευσις.

[t]Παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολυτελευμένην εὐρυθμίαν, ἀλλὰ διάθεσιν [u]ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας, καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν, [x]ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. C Ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει ἢ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, [y]ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι.

Παίδειος: [z]Μετουσιαστικόν. Ὁ τῆς παιδείας.

[a]Σύμβολον ἀγωγῆς
παιδείου, πολιῇ γυῖα δεθεὶς καμάτῳ.

Παιδιά: Παίγνιον.

[b]Ἐδόκει δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ Τιμάσιος.

Παιδιά: [c]Παιδιά τις ἐστὶ [d]τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις. Δραξάμενός τις καρύων, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί· ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, [e]ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδία: Οὕτως [f]Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ [g]παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ παιγνίου. [h]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Παιδιὰν τίνα;

B [i]Εὐνάπιος·

Καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμβάλλοιεν.

Παιδεία δὲ, ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγου.

Παιδικά: Ἐπὶ [k]θηλειῶν καὶ ἀρρένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. Παραδείγματα τοῦ [l]ἐπὶ μὲν τῶν ἀρρένων τάττεσθαι πολλά· καὶ [m]ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἢ Ἐρασταῖς δῆλον ὡς [n]οὕτως ἐξείληπται. Ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν [o]γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ·

Παπαῖ, τὰ [p]παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

Καὶ Κρατῖνος Πανόπταις·

[q]Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας, πρὸς [r]παιδικὰ δὲ τρέπει νῦν.

Ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτως καὶ τὰ [s]πρὸς τὰς γυναῖκας, [t]Εὔπολις. Φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις·

Ἐγὼ δὲ χαίρω πρός (γε) τοῖς σοῖς παιδικοῖς.

D Καὶ [u]Κρατῖνος δὲ Ὥραις, τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν [x]ἐπ' αὐτοῦ·

Μακάριος τῶν παιδικῶν.

prima. KUST. Παιδάριτος A.V.E. Photii ms. Παιδάρητος Photii ed. Πεδάριτος Isocrat. p. 127 A. Thucyd. VIII. 28. et alibi. Vid. Vales. ad Harpocr. p. 154.

ΠΑΙΔΑΣ ΚΡΑΤΩΝ] Pessime. Scribendum enim est, πέδας κρατῶν, i. e. compedes tenens; ut legitur apud Astrampsychum, unde versus hic oneirocriticus sumptus est. KUST. A. et V. in marg.

ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΑΙ ΣΦΟΔΡΟΙ, ὅ τε Κηδ.] Vide Nostrum supra v. Κηδωνίδης. KUST. Desunt hæc V.

[a] Οὐ μόνον οἱ δοῦλοι] Legendum videtur: Οὐ μόνον οἱ νέοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δοῦλοι. Quod et monuit Piersonus ad Mœrin [p. 297.] Locus autem Davidis, quem respexit Suidas, est Psalm. CXXXIV. 1. sed ubi legitur: Αἰνεῖτε, ΔΟΥΛΟΙ, Κύριον. Vox autem παῖς nunc de puero, nunc de servo usitatur. Quo sensu intelligendus Josephus Antiq. Jud. lib. XIV. c. 15. Γυμνοῦ γὰρ ὄντος αὐτοῦ, καὶ μετὰ παιδὸς ἑνός. TOUP. Recte monuisse Piersonum patet ex Theodoreto ad Ps. CXII. 1. Παῖδας ἐνταῦθα οὐ τοὺς νέους, ὥς τινες ὑπέλαβον, ἀλλὰ τοὺς δούλους καλεῖ. Hinc desumpsit Suidas.

[t] Παιδείαν] Excerpt. ex Julian. Ep. 42. ubi leg. πολυτελῆ. Themist. p. 295. ed. Hard. TOUP. Vid. Wyttenbach. Epist. Crit. p. 37.

[u] ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης] ἐχούσης ὑγιᾶ νοῦν V.

[x] καὶ ἐσθλῶν] καὶ om. B.V.E. pro ἐσθλῶν redde καλῶν ex Julian.

[y] ὅσῳ] ὅσον E.

[z] Μετουσιαστικόν] μετουσιαστικῶς A. in quo seq. exemplum deest.

[a] Σύμβολον] Anthol. Pal. VI. 294. ubi σύμβολ'.

ΠΑΙΔΙΑ] Schol. Soph. Elect. 200. Liban. ap. Ruhnken. ad Timæum p. 174. παιδιὰ πολλὴ καὶ γέλως. Ita leg. vel παιγνιά. Vid. supra h. v. Et hoc verum fortasse; nisi utrobique leg. παιδιά. TOUP.

[b] Ἐδόκει ἢ τὸν βασ.] Vide infra v. Τιμάσιος, ubi locus hic multo auctior legitur. KUST. Eunap. fr. 37.

[c] Παιδιά τις ἐστὶ τοιαύτη παρ' Ἀθην.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1057. KUST.

[d] τοιαύτη παρ' Ἀθηναίοις] παρ' Ἀθηναίοις αὕτη A.

[e] ἀποτίνει] ἀποτείνει E.

ΠΑΙΔΙΑ] Παιδιά A.V.

[f] οἱ Ἀττικοὶ] οἱ om. A.V.E.

E [g] ὀξυτόνως] παροξυτόνως A.B.V.E. Pro βραχυκαταλήκτως Schæferus ad Gregor. de Dial. p. 121. malit βραχυπαραλήκτως. Mox Ἀριστοφάνης—Εὐνάπιος om. A. Qui in fine caret Παιδεία etc.

[h] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1057.

[i] Εὐνάπιος] Fr. 65.

ΠΑΙΔΙΚΑ: Ἐπὶ θηλικῶν καὶ ἀρρ.——ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1021. KUST.

[k] θηλικῶν] θηλειῶν B. Phot. Lex. Seg. Schol. Aristoph. Schol. Platon. p. 39. Cf. Boissonad. Aristænet. p. 722. Osann. Philemon. p. 91.

F [l] μὲν ἐπὶ] ἐπὶ μὲν A. Phot. μὲν om. Lex. Seg. Παραδείγματα δὲ Phot. ἢ post Ἀχιλλέως om. V.

[m] ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς] Sic fabula quædam Sophoclis appellabatur, cujus mentionem facit Scholiasta Aristoph. ad Nubes 1064. Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. IV. 816. itemque alii. KUST. Male Florens Christianus comico alicui tribuit ad Vesp. 1021. TOUP.

[n] οὕτως] οὗτος A.

[o] γυναικείαν] γυναικίαν A. Tum ἐπὶ δὲ μίαν V.

G [p] παιδίχ', ὡς] παιδία—ἀπώλεσθαι V. παιδί' ὡς ὁρῶ σ' ἀπώλεσαν Lex. Seg.

[q] Μισεῖς γὰρ] μισεῖς γὰρ πάνυ Lex. Seg.

[r] παιδικὰ] παιδικὰ ἢ τρέπεις A. Schol. Aristoph. τρέπει V. Lex. Seg. τρέπῃ Photius.

[s] πρὸς] πρός γε Phot. πρὸς τοῖς σοῖσι Schol. Aristoph.

[t] Εὔπολις] Deest verbum δηλοῖ, vel simile quid. KUST.

[u] Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς] Sic etiam habet Scholiasta Aristophanis loco ante laudato: sed male. Quo enim referas vocem ὁρᾷς, quæ nec sensui, nec construcH tioni convenit? Ego quidem nullus dubito, quin pro καὶ Κρατῖνος ἢ ὁρᾷς, rescribendum sit, καὶ Κρατῖνος ἐν Ὥραις, i. e. Cratinus in fabula Horis: Fabulæ autem Cratini, Ὧραι appellatæ, præter alios mentionem facit enarrator Comici ad Av. 767. et ipse Suidas v. Μαρίλη, v. Πυρρίχης, et v. Ταῦτα πράσσειν. KUST. ὁρᾷς omnes.

[x] ἐπ'] ὑπ' V.

Οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται [y]τούτῳ τῷ ὀνό- A ματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπ' [z]ἐκείνου. [a]Πλάτων Φαίδρῳ·

Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν [b]ἐπελαβόμην [c]ἐμεσχελήσω σε.

Λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες· οἷον τὸ ἁρμόζον [d]παιδί. Ἡ δὲ λέξις ὡς [e]ἐπιτοπολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων.

Ὅτι τὸν Ἀντίνοόν φασι παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι, B καὶ τούτου [f]προτελευτήσαντα, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν [g]ἐν τῷ οὐρανῷ (ὁρᾶν,) ὃν [h]Ἀντίνουν ἔλεγεν εἶναι· [i]καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν [k]Ἀδριανός.

Παιδικά: Ὀξυτόνως. Ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. Τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος· τινὲς δὲ, ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι· τὸ δὲ παιδικὰ, ἀντὶ τοῦ C ἐρώμενος.

Παιδικῶν:

Τελευτῶν ἀπεσφάγη καὶ αὐτὸς, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα [l]ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον.

Αἰλιανός φησι.

Παιδικώτερον: Ἱλαρώτερον.

Παιδίσκη: Ἡ θεράπαινα.

Παιδνός: Παῖς, νέος.

Παιδοκομοῦντα: Παῖδα τρέφοντα.

Παιδομαθῆ: Ἐκ παιδὸς ἠσκημένον.

[m]Ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδοπολίτης:

[n]Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης· προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοτρίβας: Ἀλείπτας, [o]γυμναστάς.

Παιδουργία: Παιδοποιία.

Παίδουσα [[p]Ἡ [q]παιδοῦσα:] Ἐγκύμων.

Παιδολετῆρα: Παιδοφόνον.

[Παιδοφθορία: Ζήτει ἐν τῷ Γάϊος Λαττώριος B θαυμάσιον.]

[Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρου: Ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.]

Παίσω: Αἰτιατικῇ.

Παίει: Αἰτιατικῇ. Τύπτει. [r]Ἀριστοφάνης·

Παῖε, παῖε [s]τὸν ἀλιτήριον, καὶ πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον, καὶ τελώνην, καὶ φάρυγγα, καὶ Χάρυβδιν.

Παίειν: Οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόνως C ποιεῖν. Ἀριστοφάνης [t]Ἀχαρνεῦσιν·

Ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παίει στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Παιήονος: Ἰατρεῦ τῶν θεῶν.

Παιόλη:

Ὦ παιόλη.

Θεόν τινα πεποίηκεν. Οἷον [u]ἐκτροπὴν, ἤ τινα τοιαύτην. Ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία, καὶ ἀποστέρησις. D Πέπλακε τὸ [x]ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ [y]ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ ἀποστερεῖν.

Παιόλημα: Κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ [z]ἀπάτην τινα, πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

---

[y] τούτῳ τῷ ὀνόματι] τούτῳ om. B.E.M. Phot. Lex. Seg. ὀνομάτων A. διὰ τούτων τῶν ὀνομάτων Lex. Seg.

[z] ἐκείνου] ἐκείνων A.B. Phot. Lex. Seg. Schol. Aristoph. E πάνυ—ἐκείνων om. V.

[a] Πλάτων Φαίδρῳ] P. 340 [= 236 B.] ubi locus hic rectius ita legitur: Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην (φαῦλον), ἐρεσχελῶν σε. KUST. Πλάτων ἐσπούδακας V.

[b] ἐπελαβόμην] ἐλαβόμην ἐρεσχελήσων Phot.

[c] ἐρεσχελήσω] ἐρεσχελίσω V.

[d] παιδί] παιδίον Lex. Seg.

[e] ἐπιτοπολύ] ὡς ἐπιτοπολὺ A.V.E. Phot. Schol. ἐπὶ πολὺ Lex. Seg.

[f] προτελευτήσαντα] προτελευτήσαντος A. F

[g] ἐν τῷ οὐρανῷ] Adde ὁρᾶν cum V.D. ad Dion. Cass. LXIX. 11. unde locus sumptus est.

[h] Ἀντίνοον] Ἀντίνουν A.B.V.E.M.

[i] καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾶν Ἀδρ.] Ob hanc stultitiam Julianus in Cæsaribus eum his verbis perstringit: Μετὰ τοῦτον ἐπεισέρχεται βαθεῖαν ἔχων ὑπήνην, ἀνὴρ σοβαρὸς, τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ μουσικὴν ἐργαζόμενος, ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ἈΦΟΡΩΝ πολλάκις, καὶ πολυπραγμονῶν τὰ ἀπόρρητα. G Τοῦτον ἰδὼν ὁ Σειληνὸς, ἔφη, Τί δὲ ὑμῖν οὗτος ὁ σοφιστὴς δοκεῖ; μῶν Ἀντίνοον τῇδε περισκοπεῖ; φρασάτω τις αὐτῷ, μὴ παρεῖναι τὸ μειράκιον ἐνθαδὶ, καὶ παυσάτω τοῦ λήρου καὶ τῆς φλυαρίας αὐτόν. Locus hic Suidam egregie illustrat. KUST.

[k] Ἀδριανός] Vocem hanc ex ms. Paris. A. revocavi, quæ in prioribus editt. deest. KUST. Deest B.E.

ΠΑΙΔΙΚΑ: Ὀξυτόνως. Ἔστι δὲ οὐδ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1021. Τὰ παιδικά τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος, τίνες δὲ ἐπ' αἰσχροῦ nec plura V.

[l] ἔνδοξόν τε] τε ἔνδοξον V.

ΠΑΙΔΝΟΣ] Plenius vocem hanc exponit Hesychius: H quem confer. KUST.

[m] Ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 71. KUST.

[n] Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ὀρτιάγοντος. KUST.

[o] γυμναστάς] Delevi statim Καὶ ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ, ἡ εὐθεῖα. Καὶ ΠΑΙΔΟΤΡΙΨ παρὰ Λουκιανῷ ἐν Τίμωνι, ἢ Μισανθρώπῳ, cum E A.B.V. καὶ παιδότριψ etc. om. etiam E.M. Vid. Schol. Platon. p. 95. Hemsterhus. ad Lucian. Tim. c. 14.

ΠΑΙΔΟΥΡΓΙΑ] Voce hac usus est Sophocles Œdip. Tyran. 1248. ad quem locum Suidas forte respexit. KUST. Sumpsit Suidas a Timæo p. 203.

[p] ἡ ΠΑΙΔΟΥΣΑ ἐγκύμων] His verbis caret A. ἡ παιδοῦσα om. V. παιδοῦσσα B. pro παιδοῦσα. Photius Παιδοῦσα: ἐγκύμων. Lex. Seg. Παιδοῦσσα: ἐγ.

[q] ΠΑΙΔΟΥΣΑ] Est vox insolens, qua Callimachum usum fuisse testatur Scholiasta Soph. ad Trachin. 308. KUST.

ΠΑΙΔΟΛΕΤΗΡΑ: Παιδοφθόρον] Παιδολετῆρα: παιδοφόνον F Lex. Seg. Παιδολετεῖρα: παιδοφόνον Photius. παιδοφόνον A. B.V. παιδοφθόνον V. Vid. Elmsleium ad Euripid. Med. 822.

ΠΑΙΔΟΦΘΟΡΙΑ] Deest gl. V.

ΠΑΙΣ] Deest V.

[r] Ἀριστοφάνης] Equit. 247.

[s] τὸν ἀλιτήριον delend. Deinde ταραξίστρατον V.

[t] Ἀχαρνεῦσιν om. A. Versus ejus fabulæ 685. Ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογ- G γύλοις τοῖς ῥήμασι.

ΠΑΙΗΟΝΟΣ] Παιήονος A.V. Od. δ'. 232.

ΠΑΙΟΛΗ] Scribendum est ἀπαιόλη, eaque vox suo loco ponenda. Aristophanes Nub. 1149. Εὖγ', ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη. Scholiasta ad eum locum: Ἀπαιόλη. Πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ ἀποστερεῖν. Ἢ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[u] ἐκτροπήν] Hoc nihil ad rem. Pertinet enim ad vo- H cem παιπάλημα. Vide infra h. v. KUST. ἐκτροφὴν A.V.

[x] ὄνομα] τὸ ὄνομα B.V.E.

[y] ἈΠΑΙΟΛΕΙΝ] Sic recte habent mss. Paris. itemque Scholiasta Aristophanis loco laudato. At priores editt. male, ἀπελθεῖν. KUST.

ΠΑΙΟΛΗΜΑ] Et hic Suidas supinam negligentiam, qua in excerpendis auctorum locis aliquando usus est, mani-

[a] Ἐξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
καὶ παιόλημα.

Παίονες: Ἔθνος. Καὶ Παιονία, χώρα.

Παίω: Τὸ τύπτω.

Παιῶνας: Ἰατροὺς, καὶ [b] ἀλαλαγμούς. Καὶ [c] παιωνίζειν, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιώνειον: [d] Ῥίζης φάρμακον.

Παιώνειον: Ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. Ἡ σωτήριον φάρμακον. Καὶ, Παιωνίοις τισὶ φαρμάκοις: Σωτηρίοις, θεραπευτικοῖς, [e] ἰατρικοῖς. Καὶ αὖθις·

[f] Πύστιν κατ' ἐσθλὴν ἔβατος παιωνίαν,
ἦλθεν ποθ' ἐρεύξουσα.

Παιωνίσας: Εὐξάμενος, καὶ τοῖς θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. Παιὼν γὰρ, ὕμνος [g] εὐχαριστήριος.

Παιᾶνος: Τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ, τοῦ ἰατροῦ.

Παιπάλη: Ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου. [h] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λέγειν γενήσῃ [i] [τρίμμα,] κρόταλον, παιπάλη.

Ἀντὶ τοῦ, τραχὺς, [k] δυσκατάληπτος. Ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

Παιπάλημα: Τὸν πανοῦργον, καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ.

Παιπάλημα: Ὁ πολλὰς ἐκτροπὰς καὶ διόδους ἔχων. Κυρίως δὲ, τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

Παιπαλόεις: Ὁ τραχύς.

Παιπαλώδεις: [l] Τὰς ■ [m] παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Παιπανκία: Ἡ κενοδοξία.

Παίσατε: Ὅπερ ἡμεῖς, παίξατε. [n] Ὅμηρος·

Παίσαθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι: Παῖξαι, τύψαι.

Παισθείς: Τυπτηθείς.

Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια:

Παίσωμεν μετ' αὐτῆς: Συγχορεύσωμεν αὐτῇ. Καὶ αὖθις·

[o] Καὶ ἔδνα ᾔτει γενέσθαι βασιλὶς, [p] τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσῃ,
Τρικορυσία [q] βασίλιννα·
καὶ αὐτὴ δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Παισός: Πόλις. [r] Καὶ Παισηνὸς, ὁ πολίτης.

Παιτῖτα: [s] Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. Σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις.

Χρυσάφιος δὲ, ὁ [t] Πραιπόσιτος, παιτῖτα [u] ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Παιφάσσω: Φανεροποιῶ, ἢ ὁρμῶ.

Πεδαρσίου: Μετεώρου, πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. [x] Ἀριστοφάνης [y] Ὄρνισιν·

Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πέδαι: Δεσμά. Παρὰ τὸ ποῦς, καὶ τὸ [z] δέω, τὸ δεσμεύω· ἢ παρὰ τὸ πιέζειν [a] τοὺς πόδας.

Πεδῆται: Πεπεδημένοι, συνδεδεμένοι. Καὶ πεδήτης, ὁ [b] δεσμευθείς.

Πεδιεύς: Ἀπὸ τόπου.

Πεδίκα: Μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. Ἐκαλεῖτο δὲ οὕ-

feste ostendit. Vox enim παιόλημα omnino est spuria, cujus loco ex Aristophane scribi debet ἀπαιόλημα. Apud eum enim Nubib. 726. sic legitur: Εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς, Κἀπαιόλημα. Scholiasta: Ἀπαιόλημα: Παρὰ τὸ ταχέως καὶ δίκην ἀέλλης κινῶ, &c. Vide etiam supra v. Ἀπαιόλημα. KUST.

[z] ἀπάτημα] ἀπάτην τινα A.B.V.E. Tum παράγγημα V.

[a] Ἐξευρητέος] ἐξευρετέος A.V. In fine delevi Οἱ δὲ, ἈΠΑΙΟΛΗΜΑ φασὶ, cum A.B.V.

ΠΑΙΟΝΕΣ] Βούλγαροι suprasc. in B.

ΠΑΙΩ] Gl. om. A.

[b] ἀλαλαγμοὺς] Vid. Schol. Platon. p. 152.

[c] ΠΑΙΩΝΙΖΕΙΝ] Schol. Thucyd. p. 475. TOUP. Παιανίζειν V.

[d] Ῥίζης] ῥίζαν V.

ΠΑΙΩΝΕΙΟΝ: Ἰατρεῖον, θεραπ.] Eadem etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis ad Acharnens. sub finem. KUST. Παιώνιον V.

[e] ἰατρικοῖς om. A.E. καὶ αὖθις et rell. om. A.

[f] Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Vide supra v. Γραῦς, ubi fragmentum hoc auctius legitur. Ceterum priores editt. pro πύστιν male habent πίστιν: quod mendum ex loco citato ipsius Suidæ correxi. KUST.

ΠΑΙΩΝΙΣΑΣ: Εὐξάμενος, καὶ τοῖς θεοῖς χ.] Ex enarratore Comici ad Pac. 554. KUST.

[g] εὐχαριστήριος] χαριστήριος A.E.

[h] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 259.

[i] τρίμμα om. A.B.V.E.M.

[k] καὶ δυσκατάληπτος] καὶ om. A.V.

ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ] Synes. p. 108. παιπάλημα τὸ Κερκώπειον. Vid. Schol. Hom. Od. κ'. 97. Soph. Aj. 382. πανπαιπάλημα, *impurissimus nebulo*. Ita legend. πάλημα et παιπάλημα idem, de quibus Pollux. TOUP.

ΠΑΙΠΑΛΗΜΑ: Ὁ πολλὰς ἐκτρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 430. Ceterum, addere hic lubet, quæ de voce παιπάλημα notat Photius in Lexico inedito. Παιπάλημα: Οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος. Καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ. Οἱ δὲ, τὸν εὑρίσκοντα καὶ εὐμετάβολον. Ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου. KUST. Aeschrio Athen. p. 335. TOUP.

[l] Τὰς ■ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκ.] Eadem leguntur apud Etymologum v. Κίρκη. KUST. Et Suid. in Κίρκη.

[m] παιπαλώδεις] A. addit γυναῖκες.

[n] Ὅμηρος] Odyss. θ'. 251. ubi sic legitur: Παίσατε, ὥς ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι. KUST.

ΠΑΙΣ ΜΟΙ ΤΡΙΤ.] De hoc proverbio vide Junium. KUST. Deest V. Statim delevi ΠΑΙΣ: Παρὰ τὸ παίζω, παίσω. Ἡ παρὰ τὸ ἄλλεσθαι [πάλλεσθαι Zonaras]. Εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ βαιὸν γίνεται βαῖς, καὶ παῖς, κατὰ τροπὴν τοῦ β' εἰς π'., cum A.B.V.E. Eadem fere habet Zonaras.

ΠΑΙΣΩΜΕΝ ΜΕΤ' ΑΥΤ.] Aristoph. Av. 661. Κατάλειφ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ' ἐκείνης. Scholiasta: Παίσωμεν: Χορεύσωμεν. Huc Suidas respexit. KUST.

[o] Καὶ ἔδνα ᾔτει γεν.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum esse discimus ex ipso Suida infra v. Τρικορυσία. KUST.

[p] τὸ τοῦ] τὸ om. A. Mox παίσῃ A.

[q] βασίλιννα] βασίλισσα A. et sic infra v. Τρικορυσία, ubi ceteri mss. in βασίλιννα consentiunt. Vid. Hemsterhus. Lucian. Judic. Vocal. c. 8.

[r] Καὶ ΠΑΙΣΗΝΟΣ] Seqq. om. V. καὶ παισηνὸς A.

ΠΑΙΤΙΤΑ] Imo, πετῖτα, per ε. Vide infra v. Πετῖτον. KUST. Πετίτα A.V. et in exemplo.

[s] Ῥωμαϊκὴ] Ῥωμαϊστὶ A.E.

[t] Πραιπόσιτος] Πραιπό V.

[u] ἐπεζήτει Θε.] Vid. Παρίστασθαι. Πατρίκιος. TOUP.

[x] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1197.

[y] Ὄρνισιν om. A. In pr. exempli ὡς om. V.

[z] δέω] δέτω A.

[a] τοὺς πόδας] τὸν πόδα V.

[b] δεσμευθεὶς] δεσμηθεὶς A.V.

ΠΕΔΙΕΥΣ: Ἀπὸ τόπου] Vide Stephanum Byzantium v. Πεδίον. KUST.

ΠΕΔΙΚΑ: Μοῖρα τῆς Ἀττ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur Πεδιακὰ, uti etiam hic apud Suidam scri-

τως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. [c]Εἶχε καὶ προβάτων νομάς. Ἔστι τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα: Ὑποδήματα.

Πεδινός: Ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πεδίον: Ἡ γῆ. Καὶ πέδον ὁμοίως [d]ἡ γῆ, ἔδαφος.

Πεδότριψ: [e]Ὁ ἐκθλίβων.

Πέζα: Τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ἀπολῆγον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. Πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέρραπτον. Πέζα καὶ ὁ πούς. Καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [f]Ἔμπεδον εἰς [g]κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
> αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

Πέζα: Ὕφασμα.

> [h]Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ . . . . . [i]Βιττίων εἰργάσατο.

Καὶ αὖθις·

> [k]Ἄρτεμι, σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνια γυναικῶν,
> τὰν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πεζαίτεροι:

> Ὁ [illegible] βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβών, ἕπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἕποιντο.

Πεζαίτεροι: Δημοσθένης [l]ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν πρώτῳ [m]Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησίν·

> Ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. Τοὺς [illegible] πλείστους καὶ τοὺς πεζούς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελών, πεζαιτέρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, [n]προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζῆι: [o]Βάδην. Καὶ παροιμία·

> [p]Πεζῇ βαδίζω· νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

Πεζίτης: Ὁ πεζός.

Πεζίτια: Στέμματα. Ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Πεζολόγος: Συγγραφεύς.

Πεζοπορηκότες:

Πέκειν: Τὸ κτενίζειν.

Πέκος: Δέρμα, κώδιον.

Πέκτειν: [q]Πεκάζειν, κείρειν τὰ θρέμματα. [r]Ἀριστοφάνης·

> Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες: Οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον: Τιλλόμενον, ξεόμενον. [s]Ἀριστοφάνης·

> Καὶ ποιήσω τοὺς δημότας [t]βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

Πελαγίζουσαις: Εἰς πέλαγος πλεούσαις.

> Πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς [u]πλείους καταδῦναι.

bendum est. Confer Hesychium v. Πεδιακά. De partibus autem, in quas Attica olim divisa fuit, vide Nostrum supra v. Παράλων. KUST.

[c] Εἶχε—ῥήτορσι om. A. εἶχε καὶ B.E. εἶχε [illegible] καὶ V. εἶχεν καὶ Photius. εἶχε γὰρ Suidæ edd. δὲ post ἔστι om. V. Phot.

[d] ἡ γῆ] ἡ om. A.B.V.

ΠΕΔΟΤΡΙΨ] Clarius et melius vocem hanc exponit Photius in Lexico inedito, cujus verba hæc sunt: Πεδότριψ, ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς. KUST.

[e] Ὁ ἐκθλίβων] An leg. ὁ πλήθων, l. ὁ πλήμων, quod idem apud Hesych. est ac ἄθλιος. Lucian. in Saturnal. τοὺς δούλους καὶ πεδοτρίβας. REINES.

[f] Ἔμπεδον] Anthol. Pal. VI. 69.

[g] κείνου] ἐκείνου E. νηοῦ Anthol. Tum τράπεζαν V.

[h] Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρ.] Anthol. Pal. VI. 286.

[i] Βιττίων] Βιττίω A.

[k] Ἄρτεμι, σοὶ ταύτ.] Anthol. Pal. VI. 287.

ΠΕΖΑΙΤΕΡΟΙ] Scribendum est, πεζέταιροι: a πεζὸς, et ἑταῖρος. Vide notam sequentem. KUST.

ΠΕΖΑΙΤΕΡΟΣ: Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Ceterum vox hæc πεζαίτερος a Grammaticis varie non solum exponitur, sed etiam scribitur. Nam non tantum πεζαίτερος scriptum reperias, sed etiam πεζέτερος, et πεζέταιρος: de qua diversitate audiendus est Ulpianus ad Olynth. II. p. 29. ubi sic inquit: Πεζαίτεροι: Πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. Οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος οὕτω λεγόμενον. Οἱ δέ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὑπολελυμένον. Διό φασι καὶ πεζαιτέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. Πέζα γὰρ κάτωθεν τοῦ ποδός. Ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. Οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, ὃν εἶχε ξένων, ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτῷ, οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. Ἡ [illegible] γραφὴ διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξήγησιν. Hæc totidem verbis legas etiam apud auctorem Etymologici. Quod autem ad interpretationes vocis πεζαίτερος, ab Ulpiano hic traditas, attinet; ex iis ultima vera est: quam etiam confirmat Anaximenes hoc ipso loco apud Suidam; docens nimirum, Alexandrum eos, qui in exercitu suo illustriores essent, equitare assuefecisse, et ἑταίρους appellasse; ignobiliores vero, pedestri militiæ assignatos, et in cohortes decuriasque distributos, πεζεταίρους nominasse; ut nominis honore, quo socios eos indigitabat, (quemadmodum Imperatores Romani commilitones) alacriores promptioresque ad capessenda militiæ munera efficeret. Hinc autem clare patet, veram hujus vocis scripturam esse, πεζέταιρος, (a πεζὸς, pedes, et ἑταῖρος, socius) non vero πεζαίτερος, nec πεζέτερος. Confer Meursium Lect. Attic. lib. II. c. 11. a quo omnia fere, quæ de voce hac diximus, mutuati sumus. KUST. Πεζαίτεροι A.B.V.

[l] ἐν Φιλιππικοῖς] Id est, Olynth. II. p. 8. Ibi enim locus Oratoris exstat, ad quem Suidas, vel potius Harpocratio, ex quo Suidas, respexit. KUST.

[m] Φιλιππικῶν] Φιλιππικοῖς A.

[n] προθυμότατοι] προθυμότατα B.V. Photii ms. προθυμότατα E. Harpocr. ms. Pal. ἑταιρίας Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[o] Βάδην] βάδιν V.

[p] Πεζῇ βαδίζω. Νεῖν γ.] Proverbii hujus meminit etiam Scholiasta Aristophanis ad Vesp. 953. sed ubi pro πεζῇ male legitur, παίζει. Apud eundem vero enarratorem ad Av. 1432. proverbium hoc sic concipitur: Πεζῇ βαδίζων, σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι. KUST. βαδίζω B. Tum σκάπτειν pro νεῖν V. Etymol. p. 604, 47. citat Hemsterhusius.

ΠΕΖΙΤΙΑ] Vide de hac voce Salmasium ad Flavii Vopisci Aurelianum, p. 583. edit. Hack. Confer etiam nostrum infra v. Ταινία, ubi eadem leguntur. KUST. Deest gl. V.

ΠΕΚΕΙΝ] Vid. Ἐκπέκειν. HEMST.

ΠΕΚΟΣ] Deest gl. V. Post κώδιον delevi cum A., Ἐξ οὗ καὶ ΠΕΚΤΗΡΕΣ. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ΠΕΣΚΟΣ ἐν τοῖς ἑξῆς.

[q] Πεκάζειν] Sic recte habent mss. Paris. At priores editt. male, πυκάζειν. KUST.

[r] Ἀριστοφάνης] Av. 715. sed ubi legitur πέκειν, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[s] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 686. Vide etiam supra v. Βωστρεῖν. KUST.

[t] βωστρεῖν] βοστρεῖν B.E.M.

ΠΕΛΑΓΙΖΟΥΣΑΙΣ] Male Suidam hoc verbum interpretari vidit Is. Vossius ad Mel. [I. 8.] p. 48. 49. πελαγίζειν enim dici mare et naves, quum æstibus attollantur. HEMST.

[u] πλείους] πλείω A. πλεῖν V.

Πελαγίζω: Αἰτιατικῇ.

Πελαγιῶτις λίμνη:

Πελάζει: Πλησιάζει, ἐγγίζει.

Πέλανος: Γίνεται πέμματά τινα τοῖς θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος [x]σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Δίδυμος δέ φησι, κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ τῆς [y]παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα· ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι· ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν· ἢ διὰ τὸ φαιὸν εἶναι, ὅ ἐστι, λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι [z]ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησί·

Ἐκ δ' ἐμόρξω ἀθλίου
στόματος ἀφρώδη πέλανον.

Ὅπερ τὸν [a]ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πέλανοι: Πέμματα ἐκ [b]παιπάλης, τουτέστιν, ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· [c]ὡς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι· Διονύσιος Θρᾷξ· Θεοῖς ἀπαρχαί τινες. Λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. Καὶ τὸ [d]περιπεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες [e]δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς [ee]κόμμι. Καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν: Τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

Πελαργιδεῖς: [f]Πελαργῶν παῖδες· Αἰλιανός. Ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ ἀετῶν παῖδες.

A Πελαργικοὶ νόμοι: Διὰ τὸ ἀντεκτρέφειν τοὺς γονεῖς. Οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργός: Ζήτει ἐν τῷ [g]Ἀντιπελαργεῖν.

Πέλας: Πλησίον, γείτων.

[gg]Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐποίουν Ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας [h]ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

Πελασγοί: [i]Ἔθνος.

B Πελάτης: Ὁ [j]ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν.

[k]Συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν.

Ὑπηρέτην τε καὶ θεράποντα ἢ πελάτην στρατιώτην [l]τῶν ἐκ καταλόγου ἐκέλευσε παρεῖναί τινι.

Καὶ αὖθις·

Καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λόγοις τε καὶ ἔθει.

Πέλεθρα: Πλέθρα. Ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, [m]σταδίου ἕκτον.

C Πελεκάντι: Δοτικῇ. [n]Μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. Πελεκὰν μέντοι, πελεκᾶνος, κοινῶς· πελεκᾶς δὲ, πελεκάντος, Ἀττικῶς. Καὶ [o]πελεκᾶς, πελεκᾶ, Δωρικῶς.

Πέλεκυς, πελέκεως. Τὸ τεκτονικὸν [p]ἐργαλεῖον.

[q]Καὶ ἐστελεωμένος οὗτος
ἐμβριθὴς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς.

D [r]Πέλεκυς, πελέκυος δέ.

ΠΕΛΑΓΙΩΤΙΣ ΛΙΜΝΗ] Πελαγιᾶτις λίμνη A.

ΠΕΛΑΝΟΣ: Γίνεταί τινα πέμμ.] Ex Harpocratione: sed qui plura habet. Confer etiam Etymologum. KUST. πέμματά τινα A. Phot.

[x] σίτου] ἤτοι A.B.V.E. Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[y] παιπάλης] τῆς π. A.B.V.E. τῆς πετάλης Phot. Harpocr. ms. Pal.

[z] ἐν τῷ Ὀρέστῃ] Versu 219. 220. Ad eundem locum Euripidis respexit eruditus enarrator Apollonii Rhodii ad lib. I. 1077. ubi vocem πέλανος exponit. Verba ejus hæc sunt: Πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ξηρός, κατ' Ἀττικούς· ὡς καὶ Εὐριπίδης· Στόματος ἀφρώδη πέλανον. Et Etymologus: Ἀττικοὶ [illegible] λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπών. Confer etiam Scholiastam Æschyli ad Persas, 204. KUST.

[a] ἐπὶ] ἀπὸ Harpocr. ms. Pal.

[b] παιπάλης] πόλης Phot. ubi mox om. λεπτοτέρου.

[c] ὡς αὐτός φησι, καρποὶ—Θεοῖς ἀπαρχαί τινες] Locus hic turbatus est et corruptus, quem sic scribendum esse putem: Εἰσὶ γὰρ καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι, Θεοῖς ἀπαρχαί τινες· ὥς φησι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ. Dionysii autem Thracis, Grammatici celebris, meminit Athenæus lib. XI. p. 501. et alii. KUST. Locus conturbatus: nam καρποὶ μ. δ. verba sunt Platonis de Legg. VI. p. 875 C. ubi præcedunt πέλανοι [illegible] καὶ μέλιτι κ. δ. Nec dubitandum videtur, quin cum interprete Dionysius Thrax sit intelligendus. HEMST. ὡς αὐτός φησι om. Photius, qui statim Διονύσιος Θρᾷξ. Ruhnkenius ad Timæum p. 211. "Mirum ni Suidas h. v. "Boëthi, vel alterius, lexicon Platonicum compilarit: "Πέλανοι: πέμματα ἐκ π. τ. ἀ. λ. ε. θ. ε. ὡς αὐτός φησι· (in"tellige Platonem) καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι. Διονύσιος Θρᾷξ· "Θεοῖς ἀ. τ. Sic si glossam capias, poteris carere Kusteri "conjecturis, quibus frustra quoque Dionysium Comi"cum, ab Athenæo sæpe laudatum, in Dionysium Thra"cem, Grammaticum, commutavit. Mutila verba θεοῖς "ἀ. τ. Comici sint an Glossographi vix discernas."

[d] πεπηγός] περιπεπηγός A. Phot.

[e] δάκρυον] Vid. Heliodorus Stobæi C. 6. p. 540, 20. ed. Gesn.

[ee] κόμμι] κέμμι A.V.

ΠΕΛΑΡΓΑΙΝ: Τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγ.] Idem tradit Laërtius in Pythagora, segm. 20. unde Suidas. KUST. Ita sane legitur apud Diogen. Laërt. sed corrupte pro παιδαρτᾶν, quod a Pythagoreis usurpatum esse pro νουθετεῖν docet Jamblich. in Vit. Pythag. §. 197. vel potius, quod ego ubique restituendum duco, πεδαρτᾶν. HEMST.

[f] Αἰλιανός· πελαργῶν παῖδες] πελαργῶν παῖδες· Αἰλιανός A. qui mox ἀετῶν παῖδες pro τῶν ἀετῶν. Non dissimilis est Æliani locus N. A. VII. 47. de quo vid. Valcken. ad Theo-

E criti Adon. p. 401. Deest gl. V.

ΠΕΛΑΡΓΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ: Διὰ τὸ ἀντεκτρ.] Aristoph. Av. 1353. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος Παλαιός, ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν· Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων, Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν. Vide ibi Scholiastam. KUST. Conf. Schol. Platon. p. 83.

[g] ἈΝΤΙΠΕΛΑΡΓΕΙΝ] Statim delevi ΠΕΛΑΡΓΟΣ κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. ΠΕΛΟΝ γάρ, μέλαν· καὶ ἈΡΓΟΝ, τὸ λευκόν, cum A.B.V.E. Habet ea Zonaras.

F [gg] Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐπ.] Fragmentum hoc Polybio tribuunt Fulv. Ursinus, Casaubonus, et Valesius: quod auctius legitur supra v. Ἐμβαίνειν. KUST.

[h] ἐπιβάλλουσιν] ἐπιβάλλειν A.V.E.

[i] Ἐθνικὸν] ἔθνος A.

[j] ἀντιστρέφων] Est vox suspecta, de qua amplius cogitandum esse censeo. KUST. Timæus, ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν. Photius, ὁ ἀντὶ τροφῶν καὶ ὑπ. Suidam ex Timæo emendandum esse docuit Ruhnkenius. Perversam tamen scripturam exhibet Schol. Platon. p. 3.

G [k] Συναγανακτῶν] καὶ ἀγανακτῶν V.

[l] τὸν ἐκ τοῦ] τῶν ἐκ A.V. τῶν ἐκ τοῦ B.E. Post h. gl. delevi ΠΕΛΛΑΙΟΝ ὈΡΟΣ: Καὶ ΠΕΛΛΑΙΟΣ, ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως, Μακεδονίας, cum A.B.V.E.

ΠΕΛΕΘΡΑ] Od. λ'. 576. et Schol.

[m] σταδίου ἕκτον] Hinc emenda Hesychium, apud quem pessimo errore legitur, σταδίους ἑκατόν. KUST.

[n] Μήποτε βαρυτόνως προενεκτ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 883. KUST.

H [o] πελεκᾶς δὲ] [illegible] om. V.E. Post Δωρικῶς delevi Ἔστι [illegible] εἶδος ὀρνέου, τρυπῶν τὰ δένδρα ἀφ' οὗ καὶ ΔΕΝΔΡΟΚΟΛΑΠΤΗΣ καλεῖται, cum A. et Schol. Aristoph. τρυπῶν etc. om. B. V.E.

[p] ἐργαλεῖον] Sic et E. in marg. qui ὄργανον in textu.

[q] Καὶ ἐστελεωμένος] Anthol. Pal. VI. 205.

[r] ΠΕΛΕΚΥΣ] Πελέκεως V. ubi seqq. in marg.

Πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. Πελεκίζω δὲ, τὸ A μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πέλει: Γίνεται, ἐστί.

Πελειάδες: Περιστεραί. Καὶ πέλειαν, περιστεράν.

> [s]Δειλαί τοι δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι·
> ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Φησὶν ἀετός.

> [t]Πτηνῆς ὡς ὄμμα [u]πελείας πεφόβημαι.

B Ἐπεὶ περιδεές ἐστι τὸ ζῶον. [x]Περιφραστικῶς δὲ, ὡς ἡ πέλεια.

Πέλλη, Πέλλης. Ὄνομα τόπου.

Πελλήνη: Πόλις. Καὶ Πελληναῖος χιτών: Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. Ἐν δὲ Πελλήνῃ [y]διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. [z]Ἀριστοφάνης·

> Μῶν εἴθ' Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ.

C Ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς [a]Ἡραίοις ἆθλον [b]ἐτίθετο χλαῖνα.

Πελίας: [c]Ὄνομα κύριον. Καὶ Πελιάδης, ὁμοίως ὄνομα κύριον.

Πελιδνόν: Μέλαν. Λέγεται δὲ καὶ [d]πελιτνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ. Καὶ [e]πελιδνωθεῖσα, [f]ὠχριάσασα. Καὶ [g]πελιδνωμένη, ἀντὶ τοῦ, μελαινομένη.

D Πελιδνόν: Τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἱονεὶ [h]μολιβδοειδές. Παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελλίς: Ἔνθα τυρὸν ἀμέλγουσι, σκάφη τις.

Πελιοί: Μέλανες, ὠχροί.

Πελοπίδης: Ὁ τοῦ Πέλοπος.

Πέλωρ: Μέγα [i]τεράστιον.

Πελώρας: Ὄνομα κύριον.

Πελώριος: [k]Μέγας. [l]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὃς ἐπὶ θοίνην
> χάσμα φέρων χαλεπόν.

B Καὶ Πελωριὰς, ὄνομα τόπου.

> [m]Δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.

Πέλωρον: Μέγα. Καὶ πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελτασταί: Τοξόται, οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλται: [n]Λόγχαι, καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. Καὶ [o]καταπέλται.

C Πέλτον: [p]Θωρακικὸν ὅπλον, [q]καὶ εἶδος ταρίχου, [r]ἢ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέμματα: Πλακούντια. [s]Ἀρριανός·

> Οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θυννοὺς ἐν κριβάνοις [t]ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος: Γέρων. Καὶ γραῦς. Παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

D Πέμπειν: Τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ·

ΠΕΛΕΚΩ] Wesseling. ad Diodor. XIX. 101. p. 397. Plutarch. v. Anton. p. 932. Hesych. v. Πελεκᾶν. TOUP.

[s] Δειλαί τε] Δειλαί τοι A.B.V. cum Anthol. Pal. VI. 161. Mox δειλοῖσιν A.

[t] Πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφ.] Sophocl. Aj. 140.

[u] πελείας] πελειάδος A.B.V.

[x] Περιφραστικῶς δὲ] δὲ om. A.

ΠΕΛΛΗ, Πέλλης· ὄνομα πόλεως Θετταλικῆς] Πέλη Πέλης ὄνομα τόπου A.B.V.E.

ΠΕΛΛΗΝΗ] Vid. Schol. Aristoph. Lys. 995. ubi leg. ἀντεποιοῦντο γὰρ αὐτῆς, non αὐτοῖς. TOUP.

[y] διάφοροι] διάφοραι V. Vid. infr. Τοὺς Κόσα λόγους. Pellene urbs Achaiæ, alia Laconicæ. διάφοροι verte, præstantes. REINES. διαφέρουσαι Schol.

[z] Ἀριστοφάνης] Av. 1421. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Confer etiam Hesychium v. Πελλήνη. KUST. μῶν om. A.V.E.M.

[a] Ἡραίοις] νικήσασι τὰ Ἑρμαῖα Photius. Addit Schol. Aristoph. εἰ δὲ ὅτι Ἑρμαῖα ἄγεται ἐν Πελλήνῃ τῆς Ἀχαΐας, καὶ τοῦτο ἔπαθλον τίθεται. conf. Ruhnken. Tim. p. 216.

[b] ἐτίθεντο χλαῖναι] ἐτίθετο χλαῖνα A.B.V.E. Schol. Aristoph.

[c] Ὄνομα κύριον et mox ὁμοίως om. A. ὀνόματα κύρια E.M.

[d] ΠΕΛΙΔΝΟΝ] πελιτνὸν A.V. Phot. πελιγνὸν B. Vid. Thucyd. II. 49. Pierson. Mœr. p. 325.

[e] ΠΕΛΙΔΝΩΘΕΙΣΑ] Vid. v. Ὑποδράξ. TOUP. HEMST.

[f] ὠχριάσασα] ὠχρίασεν A. ὠχριώσασα B.E. Seqq. om. V.

[g] ΠΕΛΙΔΝΟΥΜΕΝΗ] πελιδνωμένη A.B. et mox μελαινωμένη A.

ΠΕΛΙΔΝΟΝ: Τὸ μεταξὺ ὠχρ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. II. c. 49. KUST.

[h] μολιβδόχρουν] μολυβδοειδὲς A. μολιβδοειδὲς B.V.

ΠΕΛΛΟΣ] Alias, πέλλα. Vide Hesychium. KUST.

ΠΕΛΛΟΣ: Ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι γάλα ἀμέλγοντες] Vel ordo literarum monet scribendum, Πελλίς. Idem Πέλλα et Πελλίς. De quo Athenæus XI. 13. Hesych. Schol. ad Theocrit. Idyll. I. 26. alii quam plurimi. Phœnix Colophonius apud Athenæum, lib. XI. 13. p. 495. Θαλῆς γὰρ ὅστις ἀστέων ὀνήϊστος, Καὶ τῶν τοτ', ὡς λέγουσι, ΠΟΛΛΟΝ ἀνθρώπων Ἐὼν ἄριστος, ἔλαβε ΠΕΛΛΙΔΑ χρυσῆν. Ita scribendus est iste locus. Τῶν τοτε ἀνθρώπων πολλὸν ἄριστος. Hominum sui temporis longe præstantissimus. Vulgo legitur, πολλῶν. Hesych. Πολλὸν ἄριστος: Κατὰ πολὺ κράτιστος. TOUP. Dedi Πέλλις cum A.V. Πέλλης Photius. Tum ἀμέλγουσι A.B.V. Phot. pro κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες. Photius deinde σκαφήν τινα. Lex. Seg. σκάφη τινα.

ΠΕΛΙΟΙ] Πελοὶ V. Ante h. gl. delevi ΠΕΛΟΝ: Τὸ μέλαν χρῶμα, cum A.B.V.E.

ΠΕΛΩΡ] Jupiter Athen. XIV. 640. Lycophron sophista Xerxem vocavit (γλώτταις) πέλωρον ἄνδρα Aristot. Rhet. III. 7. REINES.

[i] τεράστιον] τέρας τι Lex. Seg.

[k] Μέγας] ὁ μέγας B.E.

[l] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 218.

[m] Δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς] Anthol. Pal. VI. 224. δεῦρο E. pro δῶρον.

ΠΕΛΤΑΣΤΑΙ: Τοξόται. Τοξ.] Interpretatio hæc vocis πελτασταὶ dubia mihi videtur et suspecta; qua certiorem vide in Lexicis vulgatis. Ceterum, posterius τοξόται hic redundat: quo proinde expuncto locum hunc sic legerim: Πελτασταί: Τοξόται. Ἢ οἱ τὰ ξυστὰ κατέχοντες. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito. KUST. Fefellit virum doctissimum vox τοξότης. Est autem τοξότης lictor, sive minister publicus. Suidas: Τοξόται: Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται. Idem autem πέλτη et ξυστόν. Quod ex Suida et Hesychio notum. Euripides in Rheso, 410. Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα Ἔρρηξα ΠΕΛΤΗΝ. TOUP. Alterum τοξόται om. A.B. Phot. ἢ τοὺς Phot.

[n] Λόγχαι] καὶ καταπέλται A. Vulg. habet Photius, cum Lex. Seg. In fine καὶ καταπέλται om. V.

[o] ΚΑΤΑΠΕΛΤΑΙ] Cave putes, vocem hanc esse interpretationem τοῦ πέλται: sed interpretandum Catapulta. KUST.

[p] Θωρακικὸν] Scribe, Θρᾴκιον, ut habet Hesychius. KUST.

[q] καὶ εἶδος ταρίχου] Vide Athen. lib. III. p. 121. KUST.

[r] ἢ ἀσπὶς ἴτυν] Vid. Schol. Platon. p. 230. Duker. ad Schol. Thucyd. p. 627.

[s] Ἀρριανὸς] De Rebus Ind. p. 562. KUST.

[t] ὠπτημένους] ὠπτημένα B.E.

ΠΕΜΠΕΛΟΣ] Vide infra v. Τυμβογέρων. KUST. Vid. not. ad Hesych.

[u] Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς [x] πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

Καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ [y] Θουκυδίδῃ. Καὶ πέμπομαι, αἰτιατικῇ.

Πέμπτῃ φθίνοντος: Ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. [z] Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμψιν: Ἀποστολήν.

Πενέσται: Οἱ [a] παρὰ Θεσσαλῶν μὴ γόνῳ δοῦλοι, [b] ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος [c] ἐν Ἄρνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' [d] αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, [e] καὶ φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. Παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε [f] παθεῖν τι ἐργαζόμενοι, μήτε [g] ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. Καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι, Μενέσται καλούμενοι, ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος.—Οὓς ἐν Λακεδαίμονι καλοῦσιν Εἵλωτας, [h] τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι. [i] Κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι.

Πενέσται: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσται δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες. Οὐ μόνον [k] αὐτοὺς Πενέστας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ [l] Θετταλικάς.

A Τοῖς Πενέσταισι ξυνών.

[m] Οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πενθερά: Τῷ νυμφίῳ ἡ τῆς κόρης μήτηρ. Καὶ πενθερὸς, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. Ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησι·

[n] Καί σ', ὦ [o] γεραιὲ, [p] τήν τε παῖδα μὴ δοὺς ἐμοὶ,
[q] γαμβρὸς [r] νόμιζῃ, [s] καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.

B Καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ [t] Ἀλκάθῳ φησίν·

[u] Ἄξιος δ' ἐμὸς
γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά [x] μοι ξυνοικίσας.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. Εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως·

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν.

C Ἀντὶ τοῦ, γαμβρῶν.

Πενθηλός: Ὄνομα κύριον.

Πένθος:

Ὥστε [y] πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γενέσθαι, [z] καὶ πένθος ἱερὸν, οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ [a] Βύβλῳ.

Πενία:

[b] Διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνῆθλει.

D Καὶ [c] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

[u] Μικρὰ Παναθ.] Fragmentum hoc Menandri corruptum est, quod sic emendandum et numeris suis restituendum esse optime me monuit Bentleius: Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δὴ δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε, Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. KUST.

[x] πέμποντες ἐμοσχίων] πέμποντας ἐμοσχίων A.B.V.E. Tum μηρ A. pro μήτηρ.

[y] Θουκυδίδῃ] Vid. Duker. ad VI. 56.

ΠΕΜΠΤΗΙ ΦΘ.] Deest gl. A.

[z] Μένανδρος χαλκίδι] Μενάνδρ' χαλκι' V.

ΠΕΝΕΣΤΑΙ] Confer omnino Athenæum lib. VI. p. 264. et Eustathium ad Il. ν'. 954. qui ea, quæ de Penestis ibi tradit, ad verbum ex Athenæo descripsit. KUST.

[a] παρὰ Θεσσαλῶν] Lego, παρὰ Θεσσαλοῖς; uti et paulo post, παρ' αὐτοῖς, pro αὐτῶν. PORT. Sic Photius.

[b] ἀπὸ] ὑπὸ B.V.E. Phot. ms. ὑπὸ ante Αἵμονος om. A.

[c] ἐν Ἄρνῃ] γρ. ἐν Αἰγίνῃ A. marg. suprasc. V. cum Photio.

[d] αὐτῶν] αὐτῷ Phot.

[e] καὶ φιληδ.] καὶ om. V.E.M. Phot. Tum φιλοδ. V. ἐπὶ om. Phot.

[f] παθεῖν] παθεῖν τι A.B.V.E. Phot.

[g] ἐκβῆναι] Photius in Lexico inedito habet ἐκβληθῆναι: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[h] τούτους] τούτους V.

[i] Κέχρηνται] χρῶνται A. χρῶνται B. Seqq. om. V.

ΠΕΝΕΣΤΑΙ: Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest V.

[k] τούτους] αὐτοὺς A. Photius. τοὺς B.E. pr.

[l] Θετταλικάς] Scribe Θετταλοικέτας, ut recte habet Harpocratio. Huc pulchre faciunt verba illa Athenæi loco ante laudato: Φιλοκράτης ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν καλεῖσθαί φησι τοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοικέτας. KUST. Θετταλικὰς A. Phot. Harp. ms. Pal.

[m] Οὕτως Ἀριστοφάνης] Vesp. 1264. sed ubi sic legitur: Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνὼν τῶν Θετταλῶν Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός. KUST. Seqq. ΠΕΝΕΣΤΡΙΝΗ: Πόλεως ὄνομα, om. A.B.V.E.

ΠΕΝΘΕΡΑ] Hesychius: Πενθερός: τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ· καὶ Πενθερά, ἡ μητήρ. Τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ.

[n] Καί σ', ὦ γεραιὲ, τήν τε π.] Ex brevi hoc et lacero fragmento colligi certo non potest, verum esse, quod Suidas affirmat; Euripidem vocabulum γαμβρὸς, (quod *generum* proprie significat) pro *socero* hic accepisse. Contra enim tragicus vocem illam sensu vulgari et communi adhibuit, dicamus, in versu priore pro, καί σ', ὦ γεραιὲ, scriptum fuisse, καί μ', ὦ γεραιέ: mutatione utique levissima. Tunc enim sensus hic erit: *Et tu, o senex Phegeu, filia tua mihi data, generum me puta*, &c. Erat enim Alcmæon Phegei gener; quippe qui filiam ejus Alphesibœam uxorem duxerat: ut testatur Pausanias in Arcadicis, p. 492. Sed de vero loci hujus sensu certius constare nobis posset, si exstaret hodie fabula Euripidis Alcmæon, ex qua fragmentum hoc depromptum esse nullus dubito. KUST.

[o] γεραιὲ] γηραιὲ A.B.V. γερὲ Phot. ms.

[p] τήν τε παῖδα δοὺς ἐμοὶ] Hic locus Euripidis manifesto corruptus est. Edit. Mediolan. μὴ δοὺς ἐμοί. Rescribo ex more atque indole Euripidea: Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, παῖδα τὴν σὴν δοὺς ἐμοὶ, Γαμβρὸς νομίζῃ, καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός. *Tu vero, senex, qui filiam tuam mihi dedisti, Et socer, et pater, et servator meus existimaris.* Euripides in Elect. 598. ΣΤ Δ', Ὦ ΓΕΡΑΙΕ, καίριος γὰρ ἤλυθες. Ceterum de Euripidis Alcmæone consulendus Bentleius in Epist. ad Millium p. 18. TOUP. Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ etc. Porson. μὴ δοὺς A.B.V.E. μὴ δὺς Phot.

[q] γαμβρὸν νόμιζε] γαμβρὸς νομίζῃ A.V. Phot. et fere B. ubi γαμβρούς.

[r] νόμιζε] Si in versu præcedenti τὸ σὲ retinere placeat, scribendum hic puto, νομίζω: quam lectionem in versione secutus sum. KUST.

[s] καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός] Locum hunc sic legerim et suppleverim: Καὶ πατὴρ σωτήρ τ' ἐμοὶ Ἀεὶ ἔσῃ. KUST.

[t] Ἀλκάθῳ] Ἀλκάστῳ Photii ms. Ἀκάστῳ Elmsleius ad Eurip. Heracl. 279. ed. sec.

[u] Ἄξιος] Lege, ἀξίως. KUST. Sic Photius.

[x] μοι] μὴ B.E.

ΠΕΝΘΗΛΟΣ] Πένθιλος Menag. ad Diog. Laërt. I. 81. HEMST.

[y] πολὺ—πένθος] πόλιν—πένθον A.V. πολὺν item B.E.

[z] καὶ πένθος ἱερόν. Οἷον ἐν Λιβ.] Eadem leguntur etiam supra v. Ἄδωνις: ubi vide quæ notavimus. KUST.

[a] Βύβλῳ] Βίβλῳ A.V.

[b] Διὰ τὰς] Vid. Πάθας. Ex Æliano. TOUP.

[c] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 549. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ post ἀδελφὴν in A.V.E.M.

Οὐκοῦν [d]δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
[e]Ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.

Ὁ μὲν γὰρ Διόνυσος ἐξώλης τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. Ἐπὶ τῶν [f]μὴ τὰ ὅμοια [g]ποιούντων. Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

Πενία:

Καὶ πένης οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος· καὶ πλούσιος, οὐχ ὁ πολλὰ [i]περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον: Εὐτελὲς, πενιχρόν.

[k]Καὶ ψαιστῷ ὀλίγῳ δρᾶμα πενιχραλέον.

Πενταέτηρον: Πέντε ἐτῶν.

Πένταθλος: Ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. Ἤσκητο γὰρ τὰ φυσικὰ, τὰ ἠθικὰ, [l]τὰ μαθηματικὰ, καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. [m]Τούτου ἐστὶ καὶ τὸ, "[n]Λόγος ἔργου σκιή."

Πεντακοσιομέδιμνοι: Τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι.

Πένταχα: Εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι: Περιπόρφυροι. Διὰ τὸ ἐνυφάνθαι [o]περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέληθεν: Ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγοι ξύλοι: Τῇ ποδοκάκῃ. Πέντε γὰρ ὀπὰς ἔχει, δι' ὧν οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ ὁ τράχηλος [p]ἐμβάλλονται.

Πέντε τάλανθ' ἡ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει: Τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει [q]Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων, καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται: [r]Τὸ ε̄ ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Πεντετηρίς: Πενταετηρίς.

Πεντεφρῆς: Ὄνομα κύριον.

Πεντηκόνταρχος: [s]Ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. Ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοντούτης: Πεντηκονταετὴς [t]ἀνήρ. Πεντηκοντοῦτις δὲ, θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοστὴ, καὶ πεντηκοστεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι· Πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες· Πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. Ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν [u]Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδους ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντηκοστολόγιον:

Καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.

Πεντώβολον ἠλιάσασθαι: Νικήσαντα τοὺς Πελοποννησίους, δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντώβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον. Καὶ πεμπώβολον, ὁμοίως.

---

[d] δήπου om. A.B.V. Tum φαμεν εἶναι πενίαν V.

[e] Ὑμεῖς γ' οἵπερ] εἴπερ A.B.V. Mox φατ' εἶναι E.M.

[f] μὴ τὰ ὅμοια] Hemsterhus. ad Plut. p. 164. legit, τὰ μὴ ὅμοια ὁμοιούντων, qui et sic refingit Schol. Aristophanis. Sed minus recte. Scribendum enim τὰ μὴ ὅμοια ὅμοιά φησιν. Sic Schol. infra p. 168. TOUP.

[g] ποιούντων] ὁμοιούντων V.

[i] περιβεβλημένος] παραβεβλημένος V.

[k] Καὶ ψαιστῷ ὀλίγῳ δρ.] Scribe, Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον. Sic enim recte legitur Anthol. [Pal. VI. 190.] Vide etiam infra v. Ψαιστά. KUST.

ΠΕΝΤΑΕΤΗΡΟΝ] Il. β'. 403. et al.

ΠΕΝΤΑΘΛΟΣ: Ὁ Δημόκριτος] Hæc leguntur apud Laërtium in Democrito, Segm. 37. unde ea Suidas sumpsit. KUST. ὁ om. A.

[l] τὰ μαθηματικὰ] τὰ om. A.V.E.

[m] Τούτου ἐστὶ] Seqq. om. A.

[n] Λόγος ἔργου σκιή] Sic recte habet Laërtius loco laudato. At in prioribus editt. Suidæ [et B.E.] pessime legitur, λόγος Ἑρμοῦ αἰκίη: quod Wolfius et Portus bona fide verterunt, *Sermo Mercurii flagellum*. Turpissimi nempe mendi nullam habuerunt suspicionem: unde mirum non est, eos a vero hujus loci sensu quam longissime aberrasse. Ceterum, mendum hoc Suidæ etiam ante nos recte notarunt, et ita, ut diximus, corrigendum esse monuerunt Ægidius Menagius ad Laërtium in Democrito; et Bentleius in Dissertatione de Phalaridis Epist. p. 191. KUST. ἑρμοῦ καὶ ἡ V.

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΟΜΕΔΙΜΝΟΙ: Τέσσ.] Ex Harpocratione. Confer etiam supra v. Ἱππάς, et v. Ἱππεῖς. KUST. Πεντακοσιομέδιμνοι A.B.V.E. edd. ante Kuster. Phot. πεντακόσιοι μέδιμνοι Harpocr. ms. Pal. Postrema sic leguntur in E. ὁ Σόλων πάντων· ὧν ἓν ἦν καὶ τὸ πεντακοσιομέδιμνοι. Pro ultima voce πεντακόσιοι μέδιμνοι V.

ΠΕΝΤΑΧΑ] Il. μ'. 87.

ΠΕΝΤΕΚΤΕΝΟΙ] Confer Hesychium v. Πεντεκτενῆ. KUST.

[o] περὶ] παρὰ Photii ed. Mox πεντεκτένας A. Phot. ms. Vid. Photius in v. Περίοψιν. Pollux VII. 52.

ΠΕΝΤΕΣΥΡΙΓΓΟΙ ΞΥΛΟΙ] Aristoph. Equit. 1046. Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Vide ibi Scholiastam. KUST. Aristot. Rhet. III. 10. recitat e Polyeucto in quendam apoplecticum Speusippum dictum esse hoc: τὸ μὴ δύνασθαι ἡσυχίαν ἄγειν ὑπὸ τῆς τύχης ἐν πεντεσυρίγγῳ νόσῳ δεδεμένον. REINES.

[p] ἐμβάλλονται] ἐμβάλλεται E. ἐνεβάλλετο Schol. Aristoph.

ΠΕΝΤΕ ΤΑΛΑΝΘ' Η ΧΙΩΝ Π.] Aristoph. Pac. 170. Πέντε τάλανθ' ἡ πόλις ἡ Χίων Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[q] Ἀριστοφάνης om. B.E. et mox πρωκτῶν om. E.

ΠΕΝΤΕΤΑΛΑΝΤΟΣ ΔΙΚΗ ΔΙΑΓΕΓΡΑΠΤΑΙ] Aristoph. Nub. 772. Ὅτε πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη. KUST.

[r] Τὸ πέντε] τὸ ε̄ i. e. litera ε non numerus 5. PORSON. Tracts p. 287.

ΠΕΝΤΕΦΡΗΣ] Genes. XXXIX. ubi legitur, Πετεφρῆς. KUST. Πεντεφρίς V.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΡΧΟΣ] Statim delevi ὁ πεντήκοντα ἄρχων, ἢ cum A.B.V. Phot. Harpocr.

[s] Ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἀρχ.] Ex Harpocratione. KUST.

[t] ἀνὴρ—γυνὴ om. A. Mox θηλυκὸν V. pro θηλυκῶς, et σκηνὴ pro γυνὴ B.V.E.M.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ, καὶ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] Δημοσθένους, καὶ Ὑπερίδους] Sic ex Harpocratione rescripsi. In prioribus enim editt. male legitur, Δημοσθένης, et Ὑπερίδης. Confer Meursium Lect. Attic. lib. V. c. 28. KUST.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΟΛΟΓΙΟΝ] Deest gl. A.V.

ΠΕΝΤΑΒΟΛΟΝ] Πεντώβολον A.V. Locum ex Aristoph. Eq. 795. et Schol. desumptum monuit Toupius.

Πεξάμενος: Κτενίσας, [x]ξάνας.

Πέος: Τὸ σπήλαιον. [y]Πέος δὲ, τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης [z]Νεφέλαις·

> Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Καὶ αὖθις·

> [a]Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

[b]Καὶ αὖθις·

> [c]Πότερον, ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;
> ποῦ δὲ τὸ πέος;

Καὶ αὖθις·

> [d]Τίς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτεθρίακε.

Πεπαρήθιος ἀπὸ τόπου. [e]**Πεπάρηθος:** Νῆσος, οὐκ ἄπωθεν Εὐβοίας.

[**Πεπαρθενεῦσθαι:** Διατετμῆσθαι τῇ μίξει.]

Πεπαρμένον: Πεπερονημένον, καθηλωμένον, τετρυπημένον.

Πεπαροινήκασιν: Ἡμαρτήκασι.

Πέπατο: Ἐκέκτητο. Πῶ γὰρ, τὸ κτῶμαι. Καὶ [f]**πολυπάμων**, ὁ πολλὰ κεκτημένος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [g]Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο
> κλήριον ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίῃ.

Πεπαίνει: Πραΰνει.

Πεπελατωμένα: Πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένου πλακοῦντος: Ἀντὶ τοῦ, ποιηθέντος·

> [h]Τοῖν τετράδι πεπεμμένου.

Ἐπειδὴ [i]τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραί τινες ἡμέραι ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισίν· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, [k]Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ.

Πέπειρον: Ἀκμαῖον. Εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡρίμου. [l]Γραῦς φησι [m]παρὰ Ἀριστοφάνει·

> Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔνεστιν· ἀλλ᾽ ἐν [n]ταῖς πεπείροις.

---

[x] ξάνας] ξέσας B.E.

ΠΕΟΣ] Imo, σπέος. KUST.

[y] ΠΕΟΣ δὲ] Καὶ πέος δὲ A.E.

[z] Νεφέλαις] Ver. 732. Νεφέλαις οὐδέν γε om. A. οὐδέν γε om. B.V. Mox ἔχοντα post πέος addunt A.B.V.

[a] Ὅπως ἂν οἰκουρ.] Aristoph. Acharn. 1059.

[b] Καὶ αὖθις—πέος om. A. Post h. gl. delevi ΠΕΠΑΛΑΧΘΕ: Κληρώθητε. ΠΑΛΟΣ γὰρ, ὁ κλῆρος, cum A.B.V.E. Vid. Schol. Il. ή. 171. citante Kustero.

[c] Πότερον ὡς ἀνὴρ τρ.] Aristoph. Thesmoph. 148.

[d] Τίς τῶν Ὀδομ.] Aristoph. Acharn. 157. KUST. τῶν om. A.B.E.M.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΟΣ ἀ. τ.] Sic A.B.V. Vulgo Πεπαρήθιος ἐξ αὐτῆς post gl. seq.

[e] ΠΕΠΑΡΗΘΟΣ] Sic A. cum Harpocr. et Phot. vulgo Πεπάρηθος.

ΠΕΠΑΡΘΕΝΕΥΣΘΑΙ] Imo, διαπεπαρθενεῦσθαι. Vide supra v. Διαπεπαρθενεῦσθαι, et v. Διακεκορῆσθαι; et quæ ibi notavimus. KUST. Deest gl. A.V.

ΠΕΠΑΡΜΕΝΟΝ: Πεπ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Homericum Il. ά. 245. 246. Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. Scholiasta: Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον: Χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένον αὐτοῖς ἠσφαλισμένον. Ultima sic emendanda sunt, καὶ διαπεπερονημένον. Ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμένον. Obiter hic etiam emendo Hesychium, apud quem in serie sua sic legitur: Πέπαρμαι: Δι᾽ ὅλου κατέχομαι, πεπερόνημαι, καθήλωμαι. Dupliciter hic peccatum est. Primum enim pro δι᾽ ὅλου scribi debet, δι᾽ ἥλου, i. e. *clavo*: et deinde nota distinctionis post κατέχομαι tollenda est, et quæ sequuntur, cum præcedentibus conjungenda. Sunt enim interpretatio vocis πέπαρμαι, ut ex sensu et serie literarum manifestum fit. KUST.

[f] ΠΟΛΥΠΑΜΜΩΝ] πολυπάμων B.V.E.M. conf. Valcken. ad Ammon. p. 190. μ duplicatur in omnibus infra v. Πολυπάμμονος.

[g] Πέπατο γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλ.] Anthol. Pal. VI. 98.

ΠΕΠΑΙΝΕΙ] Deest gl. A.

ΠΕΠΕΛΑΤΩΜΕΝΑ] Portus suspicabatur scribendum esse, πεπελλωμένα; a πελλὸς, *niger*, *lividus*: quam conjecturam non puto omnino spernendam esse. Τὸ πεπελτωμένα enim haud sane mihi placet: utpote quod corruptum esse existimo. KUST. Servanda omnino vox Πεπελτωμένα quam Suidas descripsit ex cod. aliquo LXX interpretum Josuæ IX. 5. ubi cod. Vat. habet καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα, sed cod. Oxon. καταπεπελτωμένα. Id Suidas divisim legit κατὰ πεπελτωμένα, atque adeo vocem πεπελτωμένα exposuit πεπιναρωμένα. Significant autem σανδάλια πεπελτωμένα vel potius καταπεπελτωμένα, *calceamenta sordida, pannis sive pittaciis consuta.* Eadem opera emendandus Hesychius, qui Καταπεπολτωμένα, καταπεπινακωμένα. Lege καταπεπελτωμένα, καταπεπιναρωμένα. BOS. Hinc emendandus Hesych. Καταπεπολτωμένα, πεπινακωμένα. Sumtum vero ex Græcis interp. Jos. IX. 5. Nam quod ibi legitur σανδάλια παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα scriptum est in Ox. cod. καταπεπελτωμένα. HEMST. Scribendum sine dubio, Πεπελματωμένα: Πεπιναρωμένα. Respexit Suidas ad Jos. IX. 15. Καὶ τὰ σανδάλια αὐτῶν παλαιὰ καὶ ΚΑΤΑΠΕΠΕΛΜΑΤΩΜΕΝΑ ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν. Quod et vidit, sed ita vidit, ut veram lectionem non viderit tamen, doctissimus Bosius. Huc referendus Hesychius: Καταπεπολτωμένα: Καταπεπινακωμένα. Utraque vox corrupta est. Scribendum, Καταπεπελματωμένα: Καταπεπιναρωμένα. Fluit autem verbum a πέλμα, quod calcei *solea* est. Hinc Κατάπελμος, ut κατάδενδρος, κατάφυτος, atque alia ejusdem notæ vocabula. Est autem σανδάλιον κατάπελμον, sive καταπεπελματωμένον, *sandalium probe solcatum, quod plures soleas suppactas habet.* Recte autem ille, παλαιὰ καὶ καταπεπελματωμένα. Nam calcei usu detriti iterum atque iterum consarcinari et suppingi solent. Quod pauperculorum, et hominum sordidiorum est. Quo fit, ut πεπιναρωμένα vocent grammatici. Hinc etiam *calceus* μονόπελμος. *Qui unam tantum soleam habet.* Qui philosophis cynicis in usu scilicet. Epigram. apud Reisk. Anthol. p. 56. Κίρσον τ᾽ εὐόλπαν φιλοκαμπέα, καὶ ΜΟΝΟΠΕΛΜΟΝ Σωκχίδα——(Suidas v. Ἀπλᾶς. Καλλίστρατός φησι τὰ μονόπελμα τῶν ὑποδημάτων οὕτω καλεῖσθαι.) *Soccum* vocant Latini. De quo Salmasius ad Tertulliani Pallium p. 383. Addo etiam, et jam primus addo, tertium calceorum genus, *calceum* βαθύπελμον, *altisoleatum.* Quod hominum delicatorum atque elegantiorum erat. Meminit ejus Antipater in Epigram. Anthol. lib. III. p. 339. Οὐδέ μοι ἀμπεχόναι περονήτιδες, οὐ βαθύπελμος Εὔμαρις. Ita legendum, non βαθύπεπλος. Quod miror viris doctissimis imponere potuisse. Nam de *calceo* hic agitur, qui εὔμαρις dicebatur, Lycoph. Alexand. 855. Καὶ τὰς δάμαρτος ἀσκέρας ΕΥΜΑΡΙΔΑΣ. Etymol. Mag. Εὔμαρις: Εἶδος ὑποδήματος, διὰ τὸ εὐμαρῶς, ὅ ἐστιν εὐχερῶς, βαδίζειν τοὺς ὑποδεδεμένους. Εὐριπίδης Βαρβάροις ἐν εὐμαρίσιν. De eo Hesychius, Pollux IX. 2. Schol. ad Apollon. Rhod. II. 102. alii. Quare auctor sum, ut deinceps legatur, meo periculo: Οὐ ΒΑΘΥΠΕΛΜΟΣ Εὔμαρις. TOUP.

[h] Τοῖν τετράδι πεπεμμένου] Aristoph. Plut. 1127. Οἴμοι πλακοῦντος τοῦ ν τετράδι πεπεμμένου. Vide ibi veterem enarratorem, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Seqq. om. A.

[i] ἔξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραι τινες] τῶν ἑορτῶν ἔξω ἱεραί τινες ἡμέραι V.

[k] Ἀπόλλωνι] Ἀπόλλωνος B.E.V.M.

[l] Γραῦς φησι παρ᾽ Ἀριστοφάνει] Ἀριστοφάνης A.

[m] παρὰ Ἀριστοφάνει] Eccles. 890.

[n] ταῖσι] ταῖς A.B.E. τοῖς B. Mox οὐδὲ—φίλω om. A.

Οὐδέ τις στέργοι ἂν ἐθέλοι
μᾶλλον, ἢ ἐγὼ, τὸν φίλον.

Πεποιθημένος: Πεπιθήσας, θαρρήσας. Καὶ πεποιθὼς, θαρρῶν.

Πεπίθοιμεν: Πείσοιμεν.

Πεπιλημένη: Συνεσφιγμένη. [n]Ἰώσηπος·

Μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνὸς, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνῴκει τις ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός: Ὑγρανθὲν, σεσηπός.

Πεπλασμένοι: Κακούργῳ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις [o]ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· [p]καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπληγώς: Παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ πλήσσων τὸν παρακείμενον παρείληφε.

C Πέπλον: Περιβόλαιον, [q]ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πέπλος: Ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεὼς, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ [r]θεῷ διὰ [s]τετραετηρίδος· ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ [t]Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. Πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν, διὰ τὸ [u]ἐρεοῦν [x]αὐτὸ εἶναι. [y]Ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ· ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς· ἢ ὅτι [z]νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, πέπλον ἐποίησαν τῇ
A Ἀθηνᾷ, καὶ [a]ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

Πέπλος: Περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσίν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. [[b]Πέπλος καλεῖται καὶ ἑανόν. [c]Ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.]

Πεπνυμένος: Συνετός.

Πεποδισμένοι: Τοὺς πόδας δεδεμένοι.

B [d]Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ [e]φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.

Πεποδισμένοι: Τοὺς πόδας κατεσχημένοι. [f]Ξενοφῶν·

Πονηρὸν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. Οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πέπομαι: Παθητικόν. Πέπωκα δέ.

Πέπον: Προσφιλέστατε, προσηνέστατε.

C Πέπονες: Ἔκλυτοι, ἀσθενεῖς. [g]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὄφρα τάχιστα
ἀκμήσῃ πτελέων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.

Ἀντὶ τοῦ, ὡρίμων.

Πέπορδα: [h]Ἀριστοφάνης·

Ἥδομαι γὰρ, καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ
μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς.

D Ἀντὶ τοῦ, [i]ἐάσας. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν

οὐδέ τις B.V. Tum μᾶλλον ἂν ἐθέλοι E. Post h. gl. delevi ΠΕΠΙΑΣΜΕΝΟΙΣ: Μεμιασμένοις. Αἰλιανός· Φάγοι δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ, καὶ ἰχθύος· φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις, cum A.B.V.E. In Æliani N. A. II. 41. recte legi μεμιασμένοις monuit Kusterus.

ΠΕΠΙΘΟΙΜΕΝ] Il. α'. 100.

[n] Ἰώσηπος] Lib. VII. de Bello Jud. p. 945. ubi de milite quodam fortissimo et audacissimo, cui Sabinus nomen erat, verba fiunt. KUST. VI. 1, 6. ubi μέλας μὲν γὰρ ἦν τὴν χρόαν, ἰσχνός.

ΠΕΠΛΕΓΜΕΝΗ ΦΑΛΑΓΞ ἐστ.] Confer Ælianum in Tact. c. 48. KUST. Deest gl. A. Vid. Bibl. Coislin. Montfaucon. p. 512.

[o] ὑποπίπτουσα] ὑποπίπτουσι Coisl.

[p] καὶ ξιφοειδὴς] καὶ om. V.E. Tum ὁ φάλαγξ B. ἡ φάλαγξ V.E. ξιφοειδὴς γὰρ ἡ φ. ὅλη γ. Coisl.

ΠΕΠΛΗΓΩΣ] Ex Schol. Ven. Il. β'. 264.

[q] ἱμάτιον] ἱμάτιον γὰρ V.

ΠΕΠΛΟΣ: Ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθην.] Ex Schol. Aristoph. Eq. 563. Confer etiam Meursium Panathen. c. 18. et Petitum de Leg. Att. p. 24. KUST.

[r] Ἀθηνᾷ] θεῷ A.B.V. neutram lect. agnoscit Schol.

[s] τετραετηρίας] τετραετηρίδος A. Schol.

[t] Κεραμεικοῦ ἐποίουν] Κεραμεικοῦ ποιοῦσι Schol.

[u] ἐρεοῦν] Lege ἀραιὸν, i. e. *tenue*, vel *rarum*; ut habet Scholiasta Aristophanis loco laudato. KUST. πέπλον δὲ καλοῦσι διὰ τὸ ἀραιὸν α. ε. Schol.

[x] αὐτὸν] αὐτὸ A.B.E. Mox ἐγγέγραπτο A. ἐγέγραπτο B. V.E. Deinde ὃν Ἀθηνᾶ ἀνεῖλεν V.

[y] Ἐνεγέγραπτο] οὗ ἐγέγραπτο E. Schol.

[z] νικήσαντες] κινήσαντες V.

[a] ἐνέγραψαν] ἐνέγραφον V. ἀνέθεντο τὰς ἀριστείας Schol.

ΠΕΠΛΟΣ: Περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest gl. A.

[b] Πέπλος καλεῖται] Desunt hæc V. Delevi ΠΕΠΛΩΜΑΤΑ: Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΔΥΣΠΙΝΗ, cum A.V.

[c] Ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἐνδ.] Interdum tamen etiam vox hæc pro vestimento virili accipitur, ut apud Sophoclem Trachin. 602. Ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον Δώρημ' ἐκείνῳ τ' ἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός. Vide ibi Scholiastam. KUST.

ΠΕΠΟΔΙΣΜΕΝΟΙ: Τοὺς πόδας δεδεμένοι. Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.—Πεποδισμένοι. Τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν· Πονηρὸν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. Οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.] Hæc pessime accepta sunt, et a se invicem divulsa; quæ ita in suum ordinem atque integritatem restituenda sunt: Πεποδισμένοι: Τοὺς πόδας δεδεμένοι, τοὺς πόδας κατεσχημένοι. Ξενοφῶν· Πονηρὸν ἐστι νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. Οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν. Quomodo recte legitur apud Xenoph. Exped. Cyri, lib. III. 4, 21. (35.) Locus autem ita vertendus est: *Etenim Persarum castra noctu incommoda admodum sunt. Nam equi ipsorum alligantur, ac plerumque pedicis constricti, ne aufugiant.* TOUP.

[d] Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπιτοπολὺ οἱ ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem de Expedit. Cyri, p. 311. ut Portus monuit. KUST.

[e] φεύγειν ἕνεκα] ἕνεκα om. A. ubi sequuntur, εἰ λυθείησαν. καὶ Ξενοφῶν, omissis mediis. Gl. om. V.

ΠΕΠΟΔΙΣΜΕΝΟΙ] Πεποδισμένοι V. qui δεδεμένοι inserit ante κατεσχημένοι.

[f] Ξενοφῶν] Loco laudato. KUST.

ΠΕΠΟΝ: Προσφιλέστατε. Προσηνέστατε] Ex Scholiasta Homeri ad Il. ε'. 109. KUST.

ΠΕΠΟΝΕΣ: Ἔκλυτοι] Artemidorus lib. I. c. 69. Καὶ γὰρ τὸ πέπον, ἔκλυτον καλεῖται. KUST.

[g] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 53.

[h] Ἀριστοφάνης] Pac. 334. Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα. KUST.

[i] ἐάσας] Portus ἀπὸ κοινοῦ repetendum putabat, γῆρας: quasi Suidas τὸ γῆρας ἐκδὺς exponere voluisset per ἐάσας τὸ γῆρας. Sed fallitur. Nam ἐᾷν τὸ γῆρας, non significat, *senium deponere*, vel *exuere*; sed potius, *senium missum facere*, vel *non attingere*. Quare absque hæsitatione rescribo νεάσας, i. e. *juvenescens*. Senium enim deponere, nihil aliud est, quam juvenescere: et serpentes, a quibus translatio hic sumpta est, exuta vetere pelle quasi juvenescere videntur. KUST. Recte. Vid. Euseb. Præp. p. 41. TOUP.

ἐκδυομένου τὸ γῆρας. Ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν A ἀσπίδα, τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

Πεποροποιημένος: Ἐκ τοῦ πόρος.

Πεπορπημένος: Ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενος, πόρπῃ συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. Κεῖται [k]παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους·

Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, B ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότ' ἐπὶ γήρως [l]οὐδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

Πεπότηται: Ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. [m]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπώρωται: Τετύφλωται.

Πεπραξικοπηκότα: Ἀντὶ τοῦ [n]προδώσαντα.

Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. Τὸ μὲν C γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντῃ καὶ πάντως ἀπέβη· τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἐστὶν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. Ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἔτι πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

Πέπρισται: Κέκοπται.

Πεπρωμένη: Εἱμαρμένη, τύχη, γένεσις.

Πεπρωμένον: Εἱμαρμένον, ὡρισμένον, [o]πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πέπταται: Ἥπλωται.

Πεποιωμένον: Ποιότητα ἔχον.

Πεπυκασμένον: Ἐσκεπασμένον, περιβεβλημένον.

[p]Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ [q]ξυνῆλθεν ἠμφιεσμένη τε καὶ καταπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.

Πέπυστο: Ἠκηκόει.

Περᾷ: Πλέει.

Πέρα: Ἐπίρρημα. Ἀντὶ τοῦ περισσότερον.

Τὸ πέρα δὲ [r]ἀντιτείνοντας ἐξιδεῖν.

Καὶ αὖθις·

Δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα.

[s]Καὶ αὖθις·

Οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα.

Καὶ αὖθις·

[t]Ἀρρήτων ἀρρητότερα, καὶ κακῶν πέρα.

Καὶ αὖθις·

Εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰουστίνου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα [u]ἀμφιγνοοῦντα.

Καὶ [v]Ἀριστοφάνης·

Ἄρ' οἶσθ', ὅτι Ζεὺς εἴ με [x]λυπήσει πέρα,
μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω;

Καὶ αὖθις· D

ΠΕΠΟΡΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ] Πεποροποιημένον A.

ΠΕΠΟΡΠΗΜΕΝΟΣ: Ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον π.] Locus hic non solum corruptus est, sed etiam mutilus, et male interpunctus; qui sic scribendus et distinguendus est: Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλοῦν. Τουτέστι, περικείμενος ἱμάτιον διπλοῦν, πόρπῃ συνεχόμενον. In subjuncto enim loco Lycurgi inter alia et hæc leguntur, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους: quam phrasin Suidas in principio articuli hujus E explicandam proponit: tametsi fatear, notam hanc ad vocem ἐμπεπορπημένος potius, quam πεπορπημένος, referri debuisse. Portus loco huic, quem male affectum esse videbat, alio modo consulere conabatur: sed cujus conjectura omnino est ἀνεμιαία, nec solida ratione subnixa. Existimabat enim post πεπορπημένος inserendam esse vocem πόρπημα, ejusque interpretationem esse ea, quæ sequuntur, ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον. Sed præterquam quod τὸ πόρπημα nihil omnino faciat ad subjunctum locum Lycurgi, quippe in quo nulla vocabuli F ejus fit mentio; falsum etiam est, vocem illam significare ἱμάτιον διπλοῦν. Ne dicam, secundum hanc conjecturam supervacaneum etiam fore vocabulum περικείμενον, quippe quo omisso dici potius oportebat, ἱμάτιον διπλοῦν πόρπῃ συνεχόμενον. Sed opinionem hanc manifeste falsam pluribus verbis refellere necessarium non duco. Quamvis enim, ut proverbium fert, Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι, non vereor tamen, ne quis in his literis judicio sit adeo corrupto, ut præ frugibus nostris Porti G βαλάνους eligere velit. KUST. Multa ad hunc locum tum Portus, tum Kusterus. Sed neuter rem adsecutus est. Rescribe, Πεπορπημένος: Ἱμάτιον διπλοῦν ΠΕΡΙΚΕΙΜΕΝΟΣ πόρπῃ συνεχόμενον. Quo sensu vox occurrit apud Lycurgum in Orat. contra Leocrat. p. 183. edit. Taylor. ad quem respexit Suidas. TOUP. παρακείμενον V.

[k] παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους] Maussacus ad Harpocrationem v. Αὐτόλυκος, recte monuit, hic apud Suidam scribendum esse, παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. Locus enim a Suida hic citatus exstat in ora- H tione, quam orator ille contra Leocratem scripsit, p. 153. ubi tamen hodie pro περιφθειρομένους legitur διαφθειρομένους: minus recte, ut puto. Ceterum, Stephanus in Lexico suo, tom. II. p. 1184. locum hunc Lycurgi Antiphonti tribuit; vel errore memoriæ, vel ab alio quodam deceptus: quod ideo obiter hic moneo, ut lector sibi ab errore illo Stephani caveat. KUST.

[l] οὐδῷ] Id est, limine. Ab ὀδὸς, quod idem est ac οὐδός. Apud Lycurgum loco laudato hodie legitur, οὐδῷ: quarum lectionum utraque sana est, et usu recepta. KUST. Vid. Valcken. Herodot. III. 14.

[m] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 318.

ΠΕΠΩΡΩΤΑΙ] Vid. Schleusnerum Lexico utroque.

ΠΕΠΡΑΞΙΚΟΠΗΚΟΤΑ] Est vox Polybio familiaris. Vide Excerpta a Valesio edita, p. 21. KUST.

[n] προδώσαντα] προδόσαντα A.V.

ΠΕΠΡΑΣΘΑΙ καὶ ΠΩΛΕΙΣΘΑΙ διαφ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Artemidori lib. IV. c. 16. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Mox πωλούμενον A. pro πωλούμενον.

ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ] Xenoph. Mem. p. 740. ὅταν δ' ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος. TOUP.

[o] πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς π.] Lego et suppleo, οἱονεὶ πεπερασμένον. Λέγεται δὲ ἐπὶ μοίρας. Παρὰ τὸ πέρας. Lectio enim vulgata est calx absque arena. KUST. Cum Suida consentiunt Lex. Seg. et Photius. Etymologus Π. σημαίνει τὸ εἱμαρμένον καὶ ὡρισμένον καὶ οἱονεὶ πεπερατωμένον· ἀφ' οὗ γίνεται κατὰ συγκοπὴν πεπρωμένον, οἷον τύχην τὴν τὸ πέρας τοῦ βίου ὁρίζουσαν καὶ περατοῦσαν.

[p] Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ] Interpres ita vertit: *Deinde in alio tentorio cum viro congressa est, sericis vestibus haud negligenter vestita et ornata.* Fecit quod potuit vir bonus. Quare laudandus fortasse, non vituperandus est. Sunt autem hæc verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 128. ubi de *tentorio*, non *muliere*, sericis vestibus obducto agitur. Locus ita legitur apud Menandrum: Εἶτα ἐς τὸ αἴριον ἐν ἑτέρᾳ τινὶ καλύβῃ ΞΥΝΗΛΘΟΝ, ἠμφιεσμένῃ δὲ καὶ ΚΑΤΑΠΕΠΟΙΚΙΛΜΕΝΗΙ οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν. Atque hinc noster Suidas tum emendari, tum illustrari poterit. TOUP.

[q] ξυνῆλθεν] ξυνῆλθον A.V.E. In fine οὐκ ἄλλως etc. om. A.

ΠΕΠΥΣΤΑΙ] Πέπυστο A.V. Photius. cf. Il. ν΄. 521. χ΄. 437. quæ loca citavit Alberti.

[r] ἀντιτείνοντες] ἀντὶ τοῦ π. V.

[s] Καὶ αὖθις usque ad κακῶν πέρα om. A.

[t] Ἀρρήτων] Plenius hæc supra p. 556 B.

[u] ἀμφιγνοοῦντα] ἀμφιγνοοῦντα V.

[v] Ἀριστοφάνης] Av. 1246.

[x] λυπήσαι] λυπήσει B.V.

Ὁ δ᾽ τοῦ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀνέσχετο.

Ἀντὶ τοῦ, πλεονάκις.

Περᾶναι: Τελειῶσαι.

Περάνῃ: Αὐθυπότακτον. Ἀντὶ τοῦ, [y]τελειώσῃ.

Περαντικός: Πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου: Ἡ τελευτή.

> [z]Δότε
> βίου πέρασιν καὶ καταστροφήν τινα
> εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί.

Εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακὰ, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. [a]Καὶ **πέρατα**, τέλη.

Περγαμηναί: Αἱ μεμβρᾶναι, αἱ δέρρεις.

Περγάμιον: Δήμιον.

Πέργαμον: Τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν· οἱ δὲ, [b]πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν: Δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηΐδος. Τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε, καὶ [c]Περγασῆθεν.

Περγαῖος:

Πέρδεσθαι: [d]Ὅτι Ἀγύρριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

Περδίκκας, [e]ὁ Μακεδών· καὶ κλίνεται Περδίκκου. Ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ [f]Μακεδόνες, ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον, καὶ μεγαλονοίᾳ χρησάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτῷ τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν, [g]τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας τοὺς Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε εὐπραγίας

A αὐτῷ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει· ἐπὶ δὲ τῷ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. Ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν [h]ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικαιώσει, εἰς τὸ κατ᾽ αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο.

Περδίκκειος κάρα: Καὶ **περδίκκειος πούς**.

Πέρδικος ἱερόν: Παρὰ τῇ ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες Δαίδαλος καὶ Πέρδιξ· ἧς υἱὸς [i]Κάλως· [k]ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκροπόλεως· ἐφ᾽ ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν [l]Κωμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα Πέρδικα εἶναι [m]τοὔνομα.

B

Περαία: Ὄνομα τόπου.

Περραιβοί: Ἔθνος.

C **Περαίνειν**: Τὸ συνουσιάζειν.

Περαίνοντας: Τελειοῦντας.

Περαιῶ: Αἰτιατικῇ.

Περαιωθέντες: Περάσαντες.

Περαιτέρω: Πλέον, πόῤῥω.

Περεγρῖνος: Ὄνομα κύριον.

Περήνη: Πόλις.

Περήτρια: Ἡ [n]περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

D **Πέρι**: Περισσῶς.

Περιαγειρόμενοι:

> [nn]Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί.

Πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. Λέγεται γὰρ ὅτι τὸ

ΠΕΡΑΝΑΙ] Gl. om. A.V. τελειῶσαι om. B.

[y] τελειώσῃ] τελείωσι A. τελειώσει V.E.

ΠΕΡΑΝΤΙΚΟΣ] Ex Schol. Aristoph. Eq. 1375.

[z] Δότε βίου πέρασιν καὶ καταστρ.] Sophocl. Œdip. Colon. 103.

[a] Καὶ ΠΕΡΑΤΑ τ.] Hæc om. A.

ΠΕΡΓΑΜΙΟΝ: Δήμιον] Sic etiam habent Hesychius et Photius in Lexico inedito. At de sensu amplius cogitandum censeo. KUST. Deest gl. A.

[b] πάντα] πάντες A.B. Photius. Schol. Il. Γ. 508. Ὅμηρος δὲ μόνην τὴν Ἰλίου ἀκρόπολιν Πέργαμον καλεῖ, οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις. Schol. Plat. p. 60. Πέργαμα: τὰ ὑψηλά.

ΠΕΡΓΑΣΗΘΕΝ: Δῆμος ἡ Περγ.] Ex Harpocratione. KUST.

[c] Περγασηθὲν] Περγασῆθεν A.B.V. Phot.

[d] ΟΤΙ Ἀγύρριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 176. Confer Nostrum supra v. Ἀγύρριος, ubi eadem leguntur. KUST. Ἀγύῤῥιος A.B.V. Ἀργύῤῥιος E.

ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ, ὁ Μακ.] Quæ hic Suidas de Perdicca refert, deprompta sunt ex scriptore aliquo, qui hodie intercidit. KUST. Sumta videtur ex eo Arriani libro quem inscripsit τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον. Vid. Phot. p. 126, 20. HEMST.

[e] ὁ Μακεδὼν καὶ κλίνεται Περδίκκου] καὶ κλίνεται Περδίκκου ὁ Μακεδὼν A. καὶ κλίνεται Περδίκκου om. V.E.

[f] Μακεδόνες] Μακεδόνιοι V.

[g] τό τε ἄγαν μεγαλήγορον om. V. τοὺς ante Μακεδόνας addidi cum. V. qui paullo infra ὑπερφρονεῖν.

[h] ὑποψίας] Lege, ὑπεροψίας. KUST.

ΠΕΡΔΙΚΟΣ] Vid. F. Junii Catal. Artif. in *Dædalus*. HEMST. Adde Facium ad Pausan. IX. 3.

[i] Κάλως] Sic etiam Pausanias Att. 20, 4. Καλὼς Photius. Reponendum Τάλως auctore Sturzio, Fragm. Hellanici p. 128. ed. alt.

[k] ᾧ φθονήσας] Ideo fugit in Cretam, et tum in Siciliam comite Eudæo discipulo, Pausan. Att. p. 19. et 24. REINES.

[l] Κωμικοῖς] Restituendum esse Καμικοῖς ex Athenæo patet III. p. 86. D. et IX. p. 388. F. in quo posteriore
E loco hic ipse Perdix memoratur. Haud facile dixero an hæc eadem medicina valere debeat apud Hesych. in Ἀνθρωσκε. Fabulæ, quæ sine dubio fuit Satyrica, sic inscriptæ rationem intelligere licet ex Schol. Pindar. ad Nem. Δ. 95. v. Cluver. Sicil. I. p. 220. 221. Notandum vero apud Strab. VI. p. 427. B. legi μετὰ τὴν ἐκείνου τελευτὴν τὴν ἐν Καμικοῖς παρὰ Κωκάλῳ συμβᾶσαν, quum alias numero singulari semper nomen urbis efferatur. Idem mendum apud Schol. Sophocl. ad Antig. 334. ὡς καὶ ἐν τοῖς κωμικοῖς. Leg. Καμικοῖς. Ex hac fabula petitum au-
F guror, quod habet Hesych. in Κοχώνοισι, propter κωμίκῳ vitiosum, ut videtur, pro Καμικῷ. HEMST.

[m] τοὔνομα] τοὔνομα κάλεως ὄνομα κύριον A.

ΠΕΡΡΑΙΒΟΙ] Deest gl. A.

ΠΕΡΑΙΝΕΙΝ] Confer Hesychium v. Κολεασμὸς, et v. Λακωνικὸν τρόπον. KUST. Ex Demetrio Stob. c. Περὶ Δειλίας, Luxuria sic suadet, ἢ τοῦ γείτονος ἀρέσκει σοι γυνή; πέραινε. REINES. Vid. Ross. Comm. Laërt. p. 253.

ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ] De eo vide Lucianum, qui mortem ejus comico-tragicam lepide describit. KUST. Philoso-
G phus Cynicus, Proteus. Vid. Philostrat. in Vit. Herodis Attici c. 13. Gell. VIII. 3. Lucian. in Ep. ad Cronium. Athenag. Leg. pro Christ. qui dicit, Parium habere imagines Alex. et Protei. Ejus sententiam quandam de philosophia citat Tatianus in Λόγῳ πρὸς Ἕλληνας. REINES.

ΠΕΡΗΤΡΙΑ] Corrupte pro Τηρήτρια judice Schæfero Melet. p. 128. Περέτρια V.

[n] περιαγγέλλουσα] Hesychius habet: παραγγέλλουσα: qui præterea post ὥραν addit, ταῖς κεκτημέναις, i. e. *Do-*
H *minis*. KUST.

ΠΕΡΙ] Post h. gl. delevi Περί: ἀμφὶ, κύκλῳ. Vid. post Περιαμησάμενος.

ΠΕΡΙΑΓΕΙΡΟΜΕΝΟΙ] Περιαγειρόμενοι A. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 215. In loco Platonis περιαγόμενοι V. Phot.

[nn] Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρ.] Hæc sunt verba Platonis, quæ leguntur lib. X. de Republ. in fine: non vero,

μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, [o]ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν· ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο [p]χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες [q]στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν [r]σύνεγγυς καθήμενοι, καὶ [s]πλησιάζοντες, πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ [t]φύλλοις ἔβαλλον [u]περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις [x]ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ, χιτῶνας. Ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς [y]ἐπαγείρειν, καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. Ὅθεν Σιμωνίδης [z]Ἀστίλλου φησὶν οὕτως·

Τίς δὴ τῶν νῦν [a]τοσάσδε πετάλοισι μύρτων ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων.

Ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. Ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγκώνισμα:

Περιάγνυται: [b]Περικατακλᾶται. Οἱονεὶ, περιΐσχεται. Καὶ Περιαγνυμένου: Περικλωμένου.

Πρὸς τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν, τοῦ πρὸς τῇ Λύῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

Περιάγξαι: [c]Περιστρέψαι, συνθρίψαι.

Περιαγοραῖος: Λάλος.

Περιαγωγάς: Τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς.

Ἀετοὶ δὲ ἕξ, κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς, ἐν δεξιῷ [d]διέστησαν.

Περιαθρεῖν: Περισκοπεῖν.

[Περίακτος ὁδός.]

Περιαλγῶν: Ἀχθόμενος.

Κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐθέμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν [e]ἡμέτερον.

Περίαλος: Τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργός: [f]Ἀριστοφάνης [g]περὶ Λυσιστράτου·

Περιαλουργὸς κακοῖς,
ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν ἀεὶ
πλὴν ἢ [h]τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

Τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος· ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. Μετήνεγκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς [i]θαλασσοβαφοῦς, ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. Ἁλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα.

Περιαμφί: Κύκλῳ.

Περιαμησάμενος: Θερίσας.

Περίανδρος, [k]Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν ζ' Σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λη' ὀλυμπιάδα. Ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν [l]ἀνθρώπινον βίον, ἔπη δισχίλια. Οὗτός ἐστι Περίανδρος, ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ [m]τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον·

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι Θεός.
[n]Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος, ἧς ἔθελεν.

Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, [o]τὴν βασιλείαν παρὰ τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει, καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν [p]αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους· [q]ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι, καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. Εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ' αὐτοῦ. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλο [r]τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ' ἔρωτος. Ἐστρατεύετο δὲ συν-

ut Suidas vel proprio, vel librariorum errore, falso hic tradit, libro V. KUST.

[o] ὃν] ἐν V.

[p] χωρὶς ἄθλων ἀγων.] Vid. de hoc more, qui tandem in φυλλοβολίαν desiit, Casaubon. ad Sueton. Ner. c. 25. et verba Eratosthenis ap. Schol. Euripid. e quibus ista emendari possunt. REINES.

[q] στεφάνοις] στεφάνοις A.E.

[r] σύνεγγυς] Sic recte habent mss. Paris. At priores editt. συγγενεῖς: quod sensus manifesto respuit. KUST.

[s] πλησιάζοντες] περιϊστάζοντες Photius. Mox ἀνετίθεσαν M.

[t] φύλλοις ἔβαλλον] Vid. Schol. Euripid. Hec. 574. (569 Matth.) BURN.

[u] περιερχομένους] Sic Ferrar. de vett. acclam. II. c. ult. REINES. περιεχομένους A.

[x] ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτ.] Locum hunc illustramus supra v. Ἀκρόθινα: ubi nos vide. KUST. πετάσας B.E.

[y] ἐπαγείρειν] ἐπεγείρειν A.V. Mox λαβεῖν V.

[z] Ἀστίλλου] An Σκύλλου? vid. infra Σιμωνίδης. REINES. ἀστίω ni fallor A. ἀστύλου V. Phot. ms. ἀστύλλου B.E. ἀστύλου Phot. ed.

[a] τοσάσδε] τοσάδε A.B.V.E.M. τοσάσδε em. Portus.

ΠΕΡΙΑΓΚΩΝΙΣΜΑ] Vide Joseph. de Maccab. p. 505. 4. Maccab. VI. 3. περιαγκωνίσαντες ἑκατέρωθεν, μάστιξιν κατῄκιζον. TOUP. Deest v. V.

[b] Περικλᾶται] περικατακλᾶται Photius, V. et ni fallor A.

ΠΕΡΙΑΓΞΑΙ] Leg. Περιάξαι. Lysias, p. 15. TOUP. Deest gl. V.

[c] περιστρέψαι] περιτρέψαι A. qui om. συνθρίψαι.

ΠΕΡΙΑΓΟΡΑΙΟΣ] Περιαγορέος A.B.E. suprasc.

ΠΕΡΙΑΓΩΓΑΣ] Plutarch. Cim. p. 122. TOUP.

[d] διέστησαν] κατέστησαν V.

ΠΕΡΙΑΘΡΕΙΝ] Menand. p. 80. TOUP.

ΠΕΡΙΑΚΤΟΣ] Tabulæ eburneæ versatiles in laquearibus domus Neronis, e quibus flores desuper spargerentur, Suet. Ner. c. 31. REINES. Deest gl. A.V.

ΠΕΡΙΑΛΓΩΝ] Vid. Ταρραντινίδαι. HEMST.

[e] ὑμέτερον] ἡμέτερον A. et sic conj. Portus.

[f] Ἀριστοφάνης] Acharn. 856.

[g] περὶ] παρὰ E. περὶ τὰς V. παρὰ λυσιστράτῃ M.

[h] τριάκονθ'] λθ' B. λ' E.

[i] θαλασσοβαφοῦς] Apud Scholiastam Aristophanis loco modo laudato legitur θαλάσσης; et deinde, ἁλουργὸς ἐσθὴς, ἡ πορφυρᾶ. KUST.

ΠΕΡΙΑΜΦΙ] Sic A.V. Photius.

ΠΕΡΙΑΜΗΣΑΜΕΝΟΣ] Geopon. p. 23. TOUP.

[k] Κυψέλλου] Κυψέλου A.

[l] ἀνθρώπινον] ἀνθρώπειον A. Mox pro δισχίλια A. præbet μ', (i. e. β.) vocem om. V. εἰς ἔπη β. Menagius ad Laërt. I. 97.

[m] τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγρ.] Epigramma hoc refert etiam Laërtius in vita Periandri. KUST. Anthol. Pal. VI. 620.

[n] Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ] ὁ γὰρ V. In fine ἤθελεν B.E.M.

ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΣ, ὁ Κυψέλλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 450. unde ea Noster descripsit. KUST. Κυψέλου A.V.E. Excerpt.

[o] τὴν] καὶ τὴν V. Mox παρὰ ex A. et Excerpt.

[p] αὐτὴν] Sic habet ms. Paris. A. itemque Nicolaus Damascenus loco laudato. At in prioribus editt. minus recte legitur, ἑαυτόν. KUST. αὐτὸν B.E.

[q] ἐκώλυσε] ἐκώλυε Excerpt.

[r] τοῦτον] τοιοῦτον V. αὐτὸν Excerpt.

ἐχῶς, καὶ ἦν πολεμικὸς, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος, A [s]ἀμφοτέραις ἐχρῆτο ταῖς θαλάτταις. Φασὶ δέ τινες αὐτὸν [t]καὶ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν γεγονέναι· τὸ δὲ οὐκ ἦν.

Περιανθίζω: Ἄνθη συλλέγω.

Περιαοιδός: Ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιάπτω: Δοτικῇ.

Περιαστράπτω: Αἰτιατικῇ.

Περιατθαδίζεται: Ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται· ἢ μέγα φρονεῖ περὶ [u]ἑαυτοῦ. B

Περιαττίζεται: Περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ· ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαττολογεῖν: Περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. Τουτέστι, μετὰ ὑπερηφανίας.

[Περιβάδην: Ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. Καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.]

Περιβαλόμενος: Προσποιησάμενος. C

Περιβαλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον.

[x]Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου [y]σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Καὶ αὖθις·

[z]Καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὐσεβεῖ δὲ, καὶ ἀεὶ θεραπεύοντί οἱ τὸν νεών.

Καὶ αὖθις·

Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλόμενος.

Περιβαλλομένους: Προσλαμβανομένους. [a]Ξενοφῶν· B

Τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις [b]ἐπιτυγχάνοι, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν.

Καὶ [c]Πολύβιος·

Ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς [d]τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς.

Ἀντὶ τοῦ, [e]διεξελθών. Καὶ Αἰλιανός·

Οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας [f]αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

C Περιβάλλω: Αἰτιατικῇ.

Περίβαρα: Ὑποδήματα. Καὶ περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικῶν. Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν·

---

[s] ἐχρῆτο ἀμφοτέραις] ἀμφοτέραις ἐχρεῖτο A.

[t] καὶ τῶν] καὶ ἐν τῶν E.

ΠΕΡΙΑΠΤΩ] Xenoph. Inst. p. 482. KUST. Deest V.

ΠΕΡΙΑΣΤΡΑΠΤΩ] om. V. D

[u] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ A.

ΠΕΡΙΑΤΤΙΖΕΤΑΙ] Cyrill. Jul. p. 100. TOUP.

ΠΕΡΙΒΑΔΗΝ: ἈΜΦΙΠΛΙΞ] In nota hac inversa sunt omnia. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim oportebat articuli esse caput, et περιβάδην ejus interpretationem: quandoquidem interpretatio semper notior et clarior esse debet voce illa, quæ exponitur: quod hic secus se habet. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim est vox poëtica, multoque obscurior et ignotior altera, cui interpretationis loco ipsa subjecta est. Deinde, E ex hoc loco Suidæ, ut nunc conceptus est, lector colligat, Sophoclem in Triptolemo voce περιβάδην usum esse: cum alii Grammatici contra Tragici illius testimonium vocis ἀμφιπλὶξ gratia advocent. Etymologus v. Εὖ πλίσσοντο: Εὖ πλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον, καὶ διέβαινον. Πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ· Δράκοντα δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότες. Περιβάδην. Pro δ' αἶρον hic legendum est θαιρόν: ut apud Pollucem loco statim citando. Hesychius enim v. Θαιρὸς expresse testatur, Sophoclem in Triptolemo vocabulo illo F usum esse: qui quidem quin ad ipsum illum locum Tragici, quem Etymologus citat, respexerit, nullus dubito. Pollux lib. II. c. IV. p. 111. Ὅθεν καὶ τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλήσσειν (lege ἀμφιπλίσσειν) λέγουσι· καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὴξ, (lege, ἀμφιπλὶξ) ὡς καὶ Σοφοκλῆς κατεχρήσατο ἐπὶ δρακόντων, εἰπών· Θαιρὸν ἀμφιπλὴξ εἰληφότα. Enarrator Comici ad Acharn. 217. Ἀπεπλίξατο: Ἀπεσείσατο, διέφυγε. Πλὶξ γὰρ, τὸ βῆμα. Καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. Ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Ex his G locis Grammaticorum, (ex quorum ultimo Suidas sua descripsit,) clare patet, τὸ ἀμφιπλὶξ esse glossam, περιβάδην vero ejus interpretationem; et proinde Suidam inconsiderate admodum ordinem istum hic invertisse, notamque hanc ad vocem περιβάδην retulisse, quæ, ut diximus, ad vocem ἀμφιπλὶξ referenda erat. Ceterum, Grammatici, ut ex citatis illorum locis patet, τὸ ἀμφιπλὶξ interpretantur περιβάδην, i. e. circumeundo, vel obeundo: quæ interpretatio tamen τῷ περιπλὶξ potius convenit. Πλίσσεσθαι enim est διαβαίνειν, i. e. crura divaricare ad ingrediendum: H unde περιπλίσσεσθαι recte interpreteris περιβαίνειν, i. e. circumire, et περιπλὶξ, περιβάδην. At ἀμφιπλίσσεσθαι (unde ἀμφιπλὶξ) erit, utrumque pedem alternatim promovere, quod illi, qui ingrediuntur, faciunt. Τὸ ἀμφὶ enim in compositione non significat circumcirca, sed utrinque: veluti ἀμφιδέξιος non est, undique dexter, sed, utraque manu dexter. Sed de significatione τοῦ ἀμφιπλὶξ certius nobis constare posset, si exstaret hodie fabula Sophoclis Triptolemus, ubi vocabuli hujus sedes erat. Fragmentum enim, quod Etymologus loco ante laudato inde adducit, D tam breve est, ut de sensu ejus nihil certi statui possit. KUST. Frustra Kusterus, ut mihi quidem videtur. Primo nullum mihi est dubium, quin hic locus ita conceptus sit a Suida, uti se habet. Suidas enim ad verbum, quod sæpe fecit, hic descripsit Schol. Aristoph. Ach. (v. 217.) ubi postquam Scholiastes explicuerat Ἀπεπλίξατο per ἀπεσείσατο, ἀπέφυγεν, addit, Πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα, καὶ πλίγματα τὰ πηδήματα, ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Jam postrema illa verba περιβάδην, ἀμφιπλὶξ, etc. excerpsit Suidas, et in sua sede collo- E cavit. Sed perperam apud Suidam ponitur distinctio post ἀμφιπλὶξ. Sic enim scribendum, ut in scholiis Comici, περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ. Hoc enim voluit: Quod vulgo περιβάδην dicitur, hoc apud Sophoclem est ἀμφιπλὶξ. Secundo quod dicit V. C. τὸ ἀμφὶ in compositione non significare *circumcirca* sed *utrinque*, in eo quoque fallitur. Verum est ἀμφὶ in quibusdam compositis significare *utrinque*, non tamen in omnibus. In multis enim designat *circum*, æque ac περί: sic ἀμφιπέτεσθαι est F περιπέτεσθαι *circumvolare*. Hesych. ἀμφέπτατο: περιεπέτατο· sic ἀμφιβαίνειν est περιβαίνειν *circumire*. Jam quia πλίσσεσθαι est βαδίζειν, βαίνειν, *incedere*, *ire*, ἀμφιπλίσσεσθαι significare potest et significat *circum ire*, unde ἀμφιπλὶξ recte exponitur περιβάδην, *circumeundo*. BOS. Deest gl. V. Vid. supra p. 442 B.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ] Περιβαλόμενος A.V.

[x] Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σ.] Locus hic apud Philostratum de Vit. Apoll. lib. IV. c. 7. sic legitur: Καὶ τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου μονονοὺ περιέλαβεν, ἀγασθεὶς τὸν G ἄνδρα, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam infra v. Περιβάλλοντα. KUST.

[y] σῶμα] σῆμα A.V.E.

[z] Καὶ πλοῦτον] Æliano tribuit Valckenærius. Deest hoc exemplum B.E.

[a] Ξενοφῶν] Cyrop. I. 4, 17.

[b] ἐπιτυγχάνοι] ἐπιτυγχάνοι A.B.V. Pro ὅπως redeat ex Xenophonte ὅτῳ.

[c] Πολύβιος] Ex lib. XVIII. v. ed. Schweigh. T. V. p. 40.

[d] τῆς—ἀρετῆς] τὴν—ἀρετὴν E. pr. edd. vett. H

[e] διεξελθών] Statim addunt B.E. edd. vett. καὶ αὖθις δεσμοῖς περιβαλών.

[f] αὐτῶν] αὐτῷ A.B. Tum δεσμοῖς om. A.B.V. τὸ ante θέατρον om. A.

ΠΕΡΙΒΑΡΑ] Sic recte habet ms. Paris. A. itemque Hesychius et Pollux. At in prioribus edit. male excusum

ᵍὙποδοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περιβάς: Ἐποχησάμενος.

Περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ʰἤλαυνεν ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον.

Περίβλεπτος: Ἔξοχος, μέγιστος.

Περιβόλαιον: Περιβολὴ, ἔνδυμα.

ⁱἌβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτῆς.

[k]Ἄβυσσον καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. [l]Ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ. B

Περιβοή: Εἶδος λόγου δεινότητος.

Ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων, καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς [m]ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς.

Καὶ περιβοὴ, ὁ πλοῦτος.

[n]Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ γέγγηθες, ἥ τε τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες. C

Περίβολος: Ὁ τῆς νηός.

Περιγηθής: Ὁ [o]περιχαρής.

Περιγίνομαι: Γενικῇ.

Περιγλωττίς: Σκεπαστήριον τῆς γλώττης.

[p]Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ [q]προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. Καὶ [r]δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ. D

Περίγρα: Ὁ διαβήτης, δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. Πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. Ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ [s]καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἁμάξαις χρῶνται· περίγραις δὲ,

A ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. [t]Ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συντακτήριον·

Εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν Θεοῦ, τοῦτο δ' ἐμὸ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν, ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

Περιγράψαι: Οἷον ἀποκτεῖναι. Ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιγράφονται [u]καὶ περιαιροῦνται τῶν ἀρχείων.

Περιγτρίδα: Περιφέρειαν.

Περιδαρδάπτεσθαι: Κατεσθίεσθαι.

B Περιδέεια: Καὶ [x]Περιδεής: Περίφοβος.

Καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον.

Περιδέξιος: Ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. Παρὰ δὲ τῷ [y]Θεολόγῳ λέγοντι,

Καὶ ὅπως ἀποφεύξηται τὸν περιδέξιον.

[z]Περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον· ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. [a]Περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός. C

Οἷος [b]ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἦρως.

Παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιδέρραια: Περιτραχήλια κόσμια.

Περιδεῖν: Περιδεσμεῖν, [c]περιάπτειν. [d]Ξενοφῶν·

Ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

D Περίδειπνον: Καὶ περίδειπνον [e]τὸ νεκρῶν.

Καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ [f]Ἀττικὸν περίδειπνον.

Περιδήλαιον: Πειρατήν.

Περιδινοῦνται: Περιοδεύονται, περιστρέφονται.

Ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ πρόσωπον [g]τὸν ἵππον, ὑπηντίαζε τοῖς δειλαίοις.

---

est, περίβαλα. KUST. et sic B.E. περίβαθρα V. Mox ὑποδήματα γυναικῶν om. B.V.E. E

ᵍ Ὑπὸ σοῦ λαβὼν] Scribendum, ὙΠΟΔΟΥ λαβών. Quemadmodum recte legitur apud Schol. ad Aristoph. Lysist. 45. unde hunc locum descripsit Suidas. TOUP. ὑπόδου B.V.E. Θεόπομπος—περιβαρίδας om. A. In fine addunt B.E. ἢ περιβαρίδες ὑποδήματα γυναικῶν. et sine ἢ V.

ΠΕΡΙΒΑΣ] Phot. Bibl. p. 1197. Vid. supra v. Ἄλη. Plutarch. Pyrrho p. 389. περιβάντα Νισαῖον ἵππον. Ælian. V. H. XII. 15. Ἀγησίλαος δὲ κάλαμον περιβάς. Homer. Od. ε. 130. Vid. nos ad v. Ἅρματος. TOUP. F

ʰ ἐλαύνει] ἤλαυνεν A.B.V.E. ἠλαύνει edd. vett.

ⁱ Ἄβυσσος—αὐτῆς] Hæc ex A. et V. marg.

ᵏ Ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσ.] Hæc Suidas sumpsit ex Theodoreto ad Psalm. CIII. 6. ubi David secundum versionem τῶν LXX. inquit: Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ. KUST. δὲ om. A.

ˡ Ἐπεὶ οὖν] ἐπεὶ γὰρ A.

ᵐ ἄλλης] ἄλλως B.E.M.

ⁿ Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβ.] Vide supra v. Γέγγηθες. KUST. G

ᵒ περιχαρής] ὁ περιχ. A.

ΠΕΡΙΓΙΝΟΜΑΙ om. A.V.

ᵖ Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Athenæi lib. I. p. 6. quæ etiam leguntur infra v. Πίθυλλος. KUST. Hæc om. A. Mox ὑμενίδην V.

ᑫ προσελυτροῦν] προσελυτροῦντο E.

ʳ δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγετ.] Eadem habes etiam supra v. Δακτυλήθρα. KUST.

ΠΕΡΙΓΡΑ: Ὁ διαβ.] Nota hæc pertinet ad locum Gregorii Nazianzeni, qui in fine articuli hujus adducitur. KUST. Deest gl. A. Habet V. in marg. usque ad ξυλίναις. Leguntur hæc in Scholiis Basilii in Gregor. ms. Paris. 573. fol. 73. in Bastii Excerptis. Τινὲς περίγραν γράφουσιν, ἵν' ᾖ διαβήτην, ἐν ᾗ οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτ. cett. ut apud Suid. H

ˢ καὶ ταῖς] ταῖς om. B.E.

ᵗ Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος] Orat. XXXII. p. 521. KUST. Vid. Eliam Creteus. ad eum locum p. 929. HEMST.

ᵘ καὶ περιαιροῦνται om. V. Mox ἀρχαίων B.E.

ΠΕΡΙΔΑΡΔΑΠΤΕΣΘΑΙ om. A.

ˣ ΠΕΡΙΔΕΗΣ] Vid. Καθήρητο. TOUP. Mox πολλὰ καὶ om. A.

ʸ Θεολόγῳ] Gregor. Naz. XXXV. p. 566 A. ubi ὅπως ἀποφεύξῃ τὸ σὸν π. et sic Photius, qui mox ὃ βούλεται συνάγει.

ᶻ ΠΕΡΙΔΕΞΙΟΝ—συνάγειν om. A.

ᵃ Περιδέξιος] Basilius ms. in Bastii excerptis: Περιδέξιος ὁ ἀμφιδέξιος λέγεται, εἴτουν ὁ ἀμφοτέραις ἐπίσης χρώμενος ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ καὶ τῇ ἀριστερᾷ· τοιοῦτοι δὲ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Ὅμηρος δὲ βάλλεν ἀμφοτέρησι" περὶ τοῦ Ἀστεροπαίου φησι, "ἐπεὶ περιδέξιος ἦν." τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ κατὰ διλήμματον ἐρωτᾶν, δύο κατὰ ταυτὸν ἐρωτῶν, ἀμφοτέρωθεν βάλλειν δοκεῖ. πῶς οὖν φησιν ἀποφεύξῃ; ἀντὶ τοῦ οὐδ' ὅπως, οὐδ' ὅλως, τοῦτο γὰρ δύναται ὅπως ἐν τοιούτῳ σχήματι κείμενον etc.

ᵇ ἐκεῖνος ἀεὶ om. V. ἀεὶ om. A. Vid. Callimachi fr. 303.

ᶜ περιάπτειν] περιτρέπειν A.

ᵈ Ξενοφῶν] Lib. II. de Expedit. Cyr. p. 333. KUST. IV. 5, 36.

ΠΕΡΙΔΕΙΠΝΟΝ] Deest gl. A.

ᵉ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ] τὸ νεκρῶν B.V.E.

ᶠ Ἀττικὸν] ατ ζη' E. deest v. V. cum lacuna.

ΠΕΡΙΔΗΛΑΙΟΝ] Hesychius: Περίδειον: πειρατήν. Scribe περίδινον, per ι in syllaba penultima. Piratæ namque dicti videntur περίδινοι, a περιδινεῖσθαι, i. e. a circumvagando: quod circa maria vagari soleant. Quare et apud Suidam pro περιδήλαιον hic scribendum puto περίδινον. KUST. Recte Kuster. περίδινον. Plato apud Stobæum p. 601. TOUP. Vid. Kuster. ad Hesych. Ast. ad Platon. Legg. VI. 19. p. 324.

ᵍ ἵππου, ὑπαντιάζει] τὸν ἵππον ὑπηντίαζε A. et ni fallor V. ἵππον ὑπηντιάζει B.E. ἄμφω edd. vett. pro ἄφνω.

Περιδινοῦντες: Περιστρέφοντες.

Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ὠὰ, καὶ [h]περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν [i]διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἑφθὸν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ὠὸν κατεσκεύαζον.

Περίδου: Περίθες. [k]Ἀριστοφάνης·

[l]Ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.

Καὶ αὖθις·

[m]Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Ἀντὶ τοῦ, [n]περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. Καὶ αὖθις·

[o]Εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμητίδων ἁλῶν.

Εἰ βούλει, [p]φησὶ, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ [q]θυμητίδων ἁλῶν· οἷον, μετὰ θύμου τετριμμένων. Καὶ ἑτέρωθι·

[r]Ἅλας θυμίτας δοὺς ἐμοὶ, καὶ κρόμμυα.

Τὸ δὲ περίδου μοι καὶ [s]Ὅμηρός φησι.

Περιδοῦ: Τουτέστι, συνθήκην ποιοῦ. [t]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Περιδοῦ νῦν ἐμοὶ,
εἰ μὴ [u]τετράμετρόν ἐστιν [x]ἡμιεκτέον.

Περιδώμεθα: Συνθώμεθα. [y]Ὅμηρος·

Δεῦρό νυν ἢ [z]τρίποδος περιδώμεθον, [ἠὲ λέβητος.]

Περιδράττεσθαι: Περιέχεσθαι. [a]Καὶ περιδράσσω, γενικῇ.

Περίδρομος: Πάντη [b]περιέρχεσθαι δυνάμενος. Καὶ [c]περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ [d]δυνάμενοι περιστρέφεσθαι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Περιδύεται: [e]Κρύπτεται, εἰσδύεται.

Περιδυθῆναι: Ἐκδυθῆναι.

Περιδύσας: Ἐκδύσας, ἀφελόμενος.

[f]Περιδύσας οὖν τὸν ναὸν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ θεοῦ βαστάσαι.

Περιαιρεῖν: Ἀφαιρεῖσθαι, [g]ἀποκόπτειν, καθυφεῖσθαι.

[h]Συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν σύγκλητον, καὶ περιαιρεῖν [i]ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. Οἱ δὲ παραλῦσαι [k]ἐπρέσβευσαν τὴν σύγκλητον τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν φόρων.

Περιαιροῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Περιεβάλοντο: Ἐπεκτήσαντο.

[l]Οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος.

Καὶ αὖθις·

[m]Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Περιέδυσεν: [n]Ἀφείλετο τὰ ἱμάτια.

[o]Ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, [p]ὡς αὐτοὺς ταῦτα τῶν σαρκῶν.

Περὶ ὀστέων λέγων.

Περιεζώσατο: Ἀντὶ τοῦ, περιεβάλετο.

[q]Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο.

Οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεκέχυτο: Πανταχόθεν περιέρρει.

[r]Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.

Περιεκόκκυσα: Κόρδακα ὠρχησάμην. [s]Ἀριστοφάνης.

Περιεκτικόν: Περιέχον.

Περιελῶ σ' ἀλαζονείας.

Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου:

Οἷον, ἀπεδύσω σε, παύσω τῶν ἀλαζονειῶν. Τὸ δὲ περιελάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. Παύσω σε καὶ περικόψω τῆς [t]ἀλαζονείας. Ὑποτεμοῦμαι δὲ, ὡς βυρσοδέψης. Ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ [u]φαίνεσθαι παχέα.

---

[h] περιδινοῦντες] καὶ περιδιν. A.

[i] διαιτημάτων] διαστημάτων A.

[k] Ἀριστοφάνης] Eccles. 121.

[l] Ἴθι] εἶσθι A. ἴσθι V. Tum δὴ om. A.V.E.

[m] Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδ.] Aristoph. Equit. 788.

[n] περὶ] ἐπὶ A.V.

[o] Εἰ βούλει, περίδου μοι περὶ θυμ.] Aristoph. Acharn. 772. Αἲ λῇς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτιδᾶν ἁλῶν. Vide quæ de loco hoc Comici notamus supra ad v. Θυμιτίδων. KUST.

[p] φησὶ—ἁλῶν om. V.

[q] θυμητίδων] θυμιτίδων A. qui et paullo infra θυμιτ.

[r] Ἅλας θυμίτας δ.] Apud Aristophanem hodie legitur: Ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα. KUST. Acharn. 1098. θυμητίδας E.M.

[s] Ὅμηρός φησι] Vide paulo post v. Περιδώμεθα. KUST.

[t] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 643. sed ubi hodie legitur, περίδου, cum acuto in penultima. KUST.

[u] τετράμετρον] τὸ τετρ. A.V.

[x] ἡμιεκταῖον] Apud Aristophanem loco laudato legitur, ἡμιεκτέον: uti etiam hic apud Suidam legendum est. KUST. ἡμίεκτον A.V. ἡμιεκταῖον B. pr.

[y] Ὅμηρος] Il. Ψ'. 485. KUST.

[z] τρίποδος] τρίποδα A.V. τρίποδον B. Mox ἠὲ λέβητος om. A.B.V.

[a] Καὶ ΠΕΡΙΔΡΑΣΣΩ γ. om. V.

[b] περιέρχεσθαι] περιέχεσθαι A. qui mox om. καί.

[c] ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΙ ΚΥΝΕΣ, οἱ παντ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 475.

[d] περιστρέφεσθαι δυνάμενοι] δυνάμενοι περιστρέφεσθαι A.

[e] Κρύπτεται] κρύβεται B.V. Proximam gl. ab hac sejunxi cum A.

[f] Περιδύσας οὖν τὸν ναὸν] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. lib. XII. [5, 4.] p. 609. TOUP.

[g] ὑποκόπτειν] ἀποκόπτειν A.V.E.

[h] Συγχωρηθῆναι] Forte ex Menandro. Vide mox v. Περιεκέχυτο.

[i] ἐάν τι] ἐάν A.

[k] ἐπρέσβευον] ἐπρέσβευσαν A.V.

[l] Οἱ δὲ καταδραμόντες] Hunc in modum immutatum forte dedit Suidas locum Xenoph. Cyrop. III. 3, 23. qui habet, καταδρομὴν ποιήσαντες, περιεβάλοντο πολλὴν καὶ παντοίαν λείαν. ABRESCH.

[m] Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. IV. de Vit. Apoll. c. 7. sed ubi pro οὐ μόνον legitur μονονοὺ: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra v. Περιβαλλόμενος, ubi Suidas idem fragmentum recitat. KUST.

[n] Ἀφείλετο—περιέδυσεν om. V.

[o] Ὁ πατὴρ—τῶν σαρκῶν] Et hæc leguntur apud Josephum Antiq. Jud. lib. XII. 4. p. 605. TOUP.

[p] ὡς αὐτοὺς—λέγων om. A.

[q] Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμν.] Aristoph. Pac. 685. Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν, Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο. KUST.

ΠΕΡΙΕΚΕΧΥΤΟ] Gl. om. V.

[r] Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 132. ubi de Tiberio Justini successore sermo est. TOUP. Deest exemplum A.

[s] Ἀριστοφάνης] Equit. 694. Deest gl. A.

ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΝ] Post h. gl. V. addit Περιεκτυσμένου: περιλεπτισμένου.

ΠΕΡΙΕΛΩ Σ'] Aristoph. Eq. 290. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Deest gl. A.

[t] ἀλαζονείας] Addunt B.V.E. περιελάσω σε, νικήσω. Tum περικεκτοῦμαι V. pro ὑποτεμοῦμαι. Deest gl. A.

[u] φαίνεσθαι] ἐσφαίνεσθαι V.

Περιεμεκτήσας: A

[x]Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε.

[y]Ἀντὶ τοῦ, δεινοπαθήσας.

[Ὁ δὲ [z]Θεμίσων ἀνὴρ φρόνιμος περιεμέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει.

Καὶ ζήτει ἐν τῷ Βάττος.]

Περιέπειν: Αἰτιατικῇ. Φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

Περιεπτισμένον: [a]Λελεπισμένον, περιεξεσμένον, κεκαθαρμένον. B

Περιεπτισμένοι: Οἷον, [b]ξένων ἀπηλλαγμένοι, καὶ καθαροὶ ἀστοί. Κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ τὸ [c]κριθὰς ἢ ἄλλο τι [d]λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. Ἔνθεν καὶ πτισάνη, ἡ [e]λελεπισμένη κριθή. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' [ee]ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.

Περιέπτυσαν: Ἐκύκλωσαν. C

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. Οὕτω θᾶττον ἀνακωχῆς αὐτοὺς περιέπτυξαν, καὶ συγκλείσαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν [f]ἀνδρείας.

Περιεργάζεσθαι: Περιγενήσεσθαι.

Ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς [g]οἴκους, ἐν οἷς συντρέχοντες ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχησε.

[Περίερρων:

[h]Ζητῶ περιέρρων αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.

Κραπατάλοις Φερεκράτης. Ἀπὸ τοῦ ἔρρων, ὃ σημαίνει τὸ [i]φθειρόμενος.]

Περιερέττων: Καπηλατῶν.

Περιερρύη: Ἐξεχύθη, ἐξέπεσεν.

Ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιερρύη.

Περιέρχομαι: Ἐνεδρεύω, ἐξαπατῶ, σοφίζομαι, ὑπέρχομαι. [k]Ἀριστοφάνης·

Σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
αὐτοὺς περιέρχομαι,
τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
καί μ' [l]ἐξαπατύλλειν.

Περιέσσατο: Περιεβάλετο.

Περιέσσεσθαι: Περιγενήσεσθαι.

[m]Οὐ γὰρ ἑτέρους [n]περιέσεσθαι στρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀμαχοῦ παντάπασι.

Περίεσα: Καθαρά.

[x] Ὁ δὲ περιεμεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκ.] Locus hic mire turbatus et confusus est, qui ex Herodoto sic rescribendus et in integrum restituendus est: Ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίεε τοιάδε· Παραλαβὼν τὴν παῖδα, ἀπέπλεε· ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου, σχοινίοισι αὐτὴν διαδήσας, κατῆκεν ἐς τὸ πέλαγος. Locus exstat apud Herodotum lib. IV. c. 154. ut Portus etiam monuit. KUST. D

[y] Ἀντὶ τοῦ] Hinc usque ad fin. om. V. ὁ δὲ Θεμίσων— Βάττος om. A.

[z] Θεμίσων] μαθίσων E. τῆς φρονίμης B. pro φρόνιμος. τοῖς φρ. M. E

ΠΕΡΙΕΠΤΙΣΜΕΝΟΝ] Respexit Philostrat. p. 698. Synes. p. 90. Cyrill. p. 223. TOUP.

[a] Λελεπτυσμένον] MS. Paris. A. habet λελεπτισμένον, per ι: quasi a λεπτίζω. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim est λελεπισμένον; a λεπίζω, *decortico*, vel *cortice nudo*. KUST. λελεπισμένον Photius, Lex. Seg.

ΠΕΡΙΕΠΤΙΣΜΕΝΟΙ: Οἷον] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 506.

[b] ξένων] ξένοι A. ξένων V.

[c] κριθὴν] τὸ κριθὰς A. Schol. ἐπὶ τὸ κριθὰς V. om. M. F

[d] λεπίζειν] λεπτίζειν A. Mox πτισάνη A. non πτισσάνη.

[e] λελεπτυσμένη] Scribe et hic, λελεπισμένη. KUST. λελεπτισμένη A. λελεπισμένη V.

[ee] ἐσμὲν] οἱ μὲν A.

[f] ἀνδρείας] ἀνδρίας A.

ΠΕΡΙΕΡΓΑΣΕΣΘΑΙ] Vocem hanc Suidas male interpretatur: cujus veram significationem ex Lexicis vulgatis pete. KUST. Interpres ita vertit: *Ille vero cum curiose investigasset ædes, in quibus congregati conciones habebant, in his eos conclusit.* Uterque fallitur tum Suidas, tum interpres ejus. Vertendum utique: *Cum undique sepsisset, sive circumdedisset ædes.* Quod ex sensu loci satis manifestum est. Optime succurrit locus Xenophontis Hist. Græc. lib. IV. 1, 8. Καὶ θῆραι, αἱ μὲν ἐν ΠΕΡΙΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΙΣ παραδείσοις, αἱ δὲ καὶ ἀναπεπταμένοις τόποις πάγκαλαι. *Erant et venationes, partim in hortis* UNDIQUE SEPTIS, *partim in locis patentibus peramœnæ.* Agnoscit etiam Pollux I. 160. Τεῖχος περιεβάλοντο, περιῳκοδομήσαντο, ΠΕΡΙΕΙΡΓΑΣΑΝΤΟ. Item Eunapius in Ædesio p. 44. Ἐπειδὴ θόρυβος αὐτὸν κατεῖχε, καὶ παρὰ τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀνάγκη τις ἐπέκειτο, καὶ τὴν Ἀντιόχειαν ἤδη ΠΕΡΙΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΥ καὶ συντεξιόντες. Aristophanes in Lysist. 812. Ἀβάτοισιν ἘΝ σκώλοισι Τὸ πρόσωπον ΠΕΡΙΕΙΡΓΑΣΜΕΝΟΣ. Ita scribendus iste locus. Vulgo male. Vide nos in Cur. G H

Noviss. v. Σκῶλος. TOUP. Περιεργάζεσθαι A.V. Περιεργάσασθαι M. Excidisse quædam probabile est; Photius enim: Περιεργάζεσθαι: ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖν. Περιέσσατο: περιεβάλετο. Περιέσεσθαι: περιγενήσεσθαι. Vide tamen Suidam infra. Mox habet A. in marg. Περιεργῶ αἰτιατικῇ.

[g] οἴκους] ἵππους E.

ΠΕΡΙΕΡΡΩΝ] Gl. om. A. Habet V. post Περίζυγα. Forte huc irrepsit ex v. Ἔρρων p. 1449 A. vel Ἄπερρε p. 443 C.

[h] Ζητῶν] Lego ζητῶ. KUST. Sic E.

[i] φθειρόμενος] φθειρόμενον V.

[k] Ἀριστοφάνης] Equit. 1138.

[l] ἐξαπατύλλειν] ἐξαπατύλειν V.

[m] Οὐ γὰρ ἑτέρους] Fabii monitum ad Æmilium consulem. HEMST.

[n] περιέσεσθαι] ἐπέσεσθαι A.

ΠΕΡΙΕΣΑ: Καθαρά] Haud forsan a vero aberravero, si dixero, pro περίεσα scribendum esse ἀπέρισσα, notamque hanc ad literam Α referri debere. Videtur enim Suidas vocem hanc ex corrupto aliquo codice excerpsisse: cujusmodi errores, quales Noster ipse non fecit, sed ab aliis accepit, haud pauci in collectaneis hisce occurrunt. Sic alibi in serie sua mendose scriptum legas, κοιλιδιῶν pro κυλοιδιᾶν, ἔστους pro ὅσγους, φρήμας pro δι' ἐρήμας, ἠρίθμησεν pro ἠρέμησεν, πεπιασμένους pro μεμιασμένους, δείξαντες pro διήξαντες, Ἀλίβυες pro οἱ Λίβυες, θεσματόκον pro ἐσματόκον, ἀμάστης pro ἀκμαστής, ἠβὸς pro ἰβὸς, ὀαριστὶν pro ὀαριστύν, δάψατο pro ἀλάψατο, δάσιος pro λάσιος, δοτὶς pro ἐδητὺς, εὐχείμους pro λευχείμονας, παιδὴ pro ἀπαιόλη, παιόλημα pro ἀπαιόλημα, et alia plura, quæ suis locis indicamus. Quod autem ad vocem ἀπέρισσα attinet, eam recte exponas καθαρά; quoniam composita est ex α privativo, et περισσὸν vel περιττὸν, quod interdum idem significat, ac περίττωμα, i. e. *sordes, purgamenta, excrementa.* Hoc sensu vox ista capitur in ῥήσει illa, quam refert Eustathius ad Il. α'. p. 108. Εἰς τὴν ἀπέριττον τὰ περιττώματα ἔβαλλον: i. e. *In mare ab omnibus sordibus purum purgamenta projiciebant.* Postquam igitur locum hunc Suidæ recte nobis sanasse videmur, Hesychio etiam medicam manum obiter adhibeamus. Apud eum enim in serie sua legitur, Περιερεία, καθαρσία. Rescribo, Περιττεία, ἀκαθαρσία; vel καθάρσια, cum accentu in antepenultima, ut sit pluralis, a καθάρσιον. Ratio emendationis hujus ex iis, quæ proxime ante diximus, liquere potest. KUST. Quæ ad hunc locum commentatus est vir doctissimus, ἀπροσδιόνυσα plane sunt, et longe ridiculosissima. Emendatio vero in promptu est. Repone, ΠΕΡΙΣΤΙΑ:

Περιεσκεμμένος: Ἠκριβωμένος.

Περιεσόμεθα: [o]Περιγενησόμεθα.

Περιέσπασαν: [p]Ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός·

Τὸν βωμὸν [q]ἀνέστρεψαν, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

Περίεσται: Γενικῇ.

Περιέστηκεν: Αἰτιατικῇ. Περιΐσταται, περιέστραπται.

Περιεστηκώς:

Καὶ περιστάντες [r]αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα.

Καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος [s]τὸν πατριάρχην Ἠλίαν [t]διατεμὼν [u]ὁ θεῖος Σάββας.

Περιέστησαν: Περιεκύκλωσαν.

Περιεστήξει: Περισταθήσεται.

Περιέχεσθαι: Γενικῇ. Ἀντέχεσθαι, φροντίζειν.

[x]Μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους.

Αἰτιατικῇ δὲ, ὡς τὸ,

Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με, σῶτερ.

Περιεχόμενον: Ἀντεποιούμενον.

Περίζωμα: Τὸ ὑπὸ τὰ [z]αἰδοῖα σκέπασμα.

Γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς [a]περιζώμασι.

Περίζυγα: [b]Ξενοφῶν·

Ἔχειν [illegible] χρὴ καὶ ἱμάντας. Τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, [c]ἢν μή τις ἔχῃ περίζυγα.

Περιειλάμενος: Περιειλησάμενος.

Περιεῖδον: Αἰτιατικῇ.

Περίειμι: Ζῶ, ἔτι σώζομαι.

Καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα, καὶ περίειμι νῦν· καὶ λόγχην ἐπανατείνας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, [d]ἡμῶν ἡ πίστις ἐστί.

Περιεῖναι: Περιγενέσθαι.

Ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως [e]τὴν πόλιν ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο.

Περιεῖναι: Ἐν βίῳ διάγειν, ζῆν.

Τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη.

Καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾶν.

Καθάρσια. Noster infra, v. Περιστίαρχος. Ἴστρος [illegible] ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ΠΕΡΙΣΤΙΑ, φησὶ, προσαγορεύεται ΤΑ ΚΑΘΑΡΣΙΑ. Schol. ad Aristoph. Eccles. 128. Περιστίαρχος: Ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ΠΕΡΙΣΤΙΑ ΓΑΡ, ΤΑ ΚΑΘΑΡΣΙΑ. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Quin et ad hanc normam castigandus videtur Hesychius: Περιερεία: Καθαρσία. Scribendum, ΠΕΡΙΣΤΙΑ: Καθάρσια. Quod omnino verum. Ceterum notandum Mich. Apostolium de Proverb. p. 195. legere, Περιέστια et Περιεστίαρχος. Quod perinde est. TOUP. Περίεσι A.B. Photius. πέρισι Lex. Seg.

ΠΕΡΙΕΣΟΜΕΘΑ] Procop. Vand. p. 151. 309. TOUP.

[o] Περιγενησόμεθα] γενησόμεθα V.

[p] Ἀτίμως] ἑτοίμως A.

[q] ἀνέστρεψαν] Lego ἀνέτρεψαν. Vid. in Τέως. VALCK.

ΠΕΡΙΕΣΤΗΚΕΝ: Αἰτιατικῇ. Περιΐσταται] Postquam Suidas docuerat Περίεσται cum genitivo usurpari, cum sc. denotat *superabit*, ad aliud verbum transiit, docens, Περιέστηκεν cum accusativo usurpari, atque hoc significare *circumstat*, vel *ambivit, circuivit*. Ideo addit explicationis gratia, περιΐσταται, περιέστραπται. At Portus erravit, qui dixit esse a περιστράπτω, *fulgure circumdo*. Hoc Græcum non est, sed περιαστράπτω. Unde fieret περιήστραπται per η, non περιέστραπται per ε. Est autem περιέστραπται a περιστρέφεσθαι, quod idem denotat cum περιΐστασθαι, *ambire, circumstare*. Sic itaque collocentur verba Suidæ: Περίεσται, γενικῇ. Περιέστηκεν, αἰτιατικῇ, περιΐσταται, περιέστραπται &c. Hoc probaturus addit duo exempla, in quibus verbi hujus περιΐστημι participium cum accusativo occurrit. Prius est: Καὶ περιστάντες αὐτὸν πᾶν τὸ τῆς ἀδελφότητος πλήρωμα. Posterius: καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ θεῖος Σάββας. h. e. *et cum divinus Sabbas perrupisset multitudinem illam, quæ patriarcham Eliam circumstabat*. Male enim vulgo distinctio ponitur ante verba ὁ θεῖος Σάββας. Quæ proinde acceperunt interpretes, ac si esset nomen auctoris, ex quo fragmentum hoc decerpserit Suidas. Unde Cl. Kusterus ad ea, si est nomen auctoris, eum ignotum sibi esse fatetur. Pariter hinc liquet, perperam ab eodem viro docto pro διατεμὼν legi διέτεμον, quia non cogitabat, nomen illud Σάββας ad præcedentia pertinere: perperam etiam ab eodem pro τὸν πατριάρχην Ἠλίαν legi τὸν προφήτην Ἠσαΐαν, Esaiam enim serra dissectum fuisse historia sacra testatur, inquit, quod auctor hujus fragmenti innuere velle videtur. Sed ut alia mittam, quantæ est audaciæ pro πατριάρχην Ἠλίαν reponere προφήτην Ἠσαΐαν? Cave mutes illa τὸν πατριάρχην Ἠλίαν: nec tamen velim intelligas Eliam illum Thisbiten, prophetam, cujus γνώριμος fuit Eliseus: quem Eliam s. historia testatur translatum esse in cœlos; sed alium aliquem Eliam, recentiorem multo, qui vixit tempore Anastasii imperatoris in principio sæculi VI. et fuit patriarcha Hierosolymitanus: quo tempore etiam vixit hic Σάββας, vel ut alii vocant, Σάβας, qui fuit abbas in Palæstina, cujus vitam conscripsit Cyrillus monachus. Vid. Laurent. Surium in Vit. Sanctorum, tom. VI. Decembr. 5. Citat hanc Sabæ vitam etiam Suidas infra v. Φαγεῖν. h. v. Φαγεῖν, γενικῇ. Μὴ μᾶλλον τεσσαράκοντα φαγεῖν. Ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ. En τὸν ὅσιον Σάβαν vocat, quem hic τὸν θεῖον Σάβαν. Historia quo respexit Suidas, ita habet: Severus episcopus Antiochenus miserat sua synodalia ad Eliam patriarcham, quæ cum ille non admitteret, ad iram accendit imperatorem. Quare rursus mittuntur eadem Hierosolymam, mittuntur simul clerici quidam cum manu militari non parva, quæ vim afferret iis, qui non in eandem sententiam possent adduci. Hæc cum ita se haberent, et Eliæ jam grave immineret periculum, omnique auxilio [illegible] esset destitutus, congregavit divinus Sabas primarios monachos, quibuscum perrumpens illam quæ Eliam circumstabat multitudinem, (hoc est quod Suidas, τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν πατριάρχην Ἠλίαν διατεμὼν ὁ θεῖος Σάββας) Severi ministros illinc fugat, ut hab. Cyrill. BOS.

ΠΕΡΙΕΣΤΗΚΟΣ] Deest V.

[r] αὐτὸν] αὐτῷ A. In quo om. καὶ τὸ περιεστ.—Σάββας.

[s] τὸν πατριάρχην Ἠλίαν] Puto legendum esse, τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. Esaiam enim serra dissectum fuisse historia sacra testatur, quod auctor fragmenti hujus innuere velle videtur. Fateor tamen, de sensu loci hujus, qui omnino lacer est et mutilus, nihil certi statui posse. KUST.

[t] διατεμὼν] Malim, διέτεμον. KUST.

[u] Ὁ θεῖος Σάββας] Quid hoc? Si est nomen auctoris, eum mihi ignotum esse fateor. KUST. Fabricius Bibl. Gr. IX. 98. Σάβας. TOUP.

ΠΕΡΙΕΣΤΗΣΑΝ] Περιέστηξαν A.B.V.E. pr. Photius.

ΠΕΡΙΕΧΕΣΘΑΙ] Damascius ap. Phot. p. 1070. Plutarch. Anton. p. 924. ἐλευθερίας περιεχόμενοι. Synes. Ep. 113. περιεχόμεθα τῶν ψυχῶν. Dio Chrysost. p. 492. Julian. p. 373. TOUP.

[x] Μήτε αὐτοῦ] Seqq. om. A. αἰτιατικῇ δὲ—σῶτερ om. V.

[z] αἰδοῖα] ἴδεια A.

[a] περιζώμασι] Polyb. p. 135. Dion. Hal. p. 111. TOUP. Vid. Schweighæuser. ad Polyb. VI. 25, 3. qui malit τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα.

[b] Ξενοφῶν] Cyrop. VI. 2, 32. Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 17.

[c] εἰ—ἔχοι] ἢν—ἔχῃ B.V. εἰ—περίζυγα om. A.

[d] ἡμῶν ἡ πίστις] πίστις ἡμῶν B.E. ἡ om. V.

[e] τῆς πόλεως] τὴν πόλιν A.B.V.E. τῆς πόλεως edidit Kusterus [illegible] Porti conjectura.

ΠΕΡΙΕΙΝΑΙ—ζῆν A. in marg. ubi reliqua om.

Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάϊον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα.

Οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὤν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Περιεῖπον: Περί τινα [f]ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Περιεῖχεν: [g]Ὑπερεῖχε.

Περιήγγελλεν: Ἐκέλευε.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα: Ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.

Περιηγεῖται: Ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός·

Αὐτὸς δὲ διαπνισθείς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅ τινα εἶπεν.

Περιηγεῖτο: Πανταχόσε περιήρχετο.

[h]Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνίς, καὶ περιηγεῖτο.

Περιημάκτεον: Ἐδυσφόρουν.

[i]Οἱ δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ.

Περιῆν: Ἐνίκα.

Περιεγίνετο: Ὑπῆρχε.

Περιηχήθην: Περιεψιθυρίσθην.

Περιηχῶ: Αἰτιατικῇ.

Περιϊόντα: Περιερχόμενον.

Περιΐπταμαι: Αἰτιατικῇ.

Περιϊππεύων: Περιτρέχων.

Περιΐσταμαι: Αἰτιατικῇ.

[k]Τοξότας αὐτῶν πάντοθεν περιΐστησι.

Καί,

Περιΐστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

Περιϊστάμενος: Φεύγων. [l]Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως·

Περιΐστατο γάρ, μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται.

Περιΐστασο: Ἀντιλαβοῦ, [m]περισκέπασον.

[Περιΐστατο:

Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περιΐστατο μάλιστα.]

Περίθετος: [n]προσωπεῖον. [o]Ἀριστοφάνης·

Ἥδειν μὲν οὖν
κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτός, καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ.

Περίθου: Ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. [p]Ἀριστοφάνης·

Περίθου νῦν τόνδε πρότερον, πρὶν λέγειν.

[q]Ἀντὶ τοῦ στέφανον. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.

Περίθριξ: Ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καρείς.

[r]Ἔτι πλοκάμοιο περίθριξ.

Περιθοῖδαι: Δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. Ἀπὸ Πειρίθου, τοῦ Ἰξίονος. Νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι, [s]ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων· Θεσσαλοὺς δ' ἐξαιρέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειρίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. Τούτοις δὲ καὶ χώραν ἐμέρισαν, ἣν ἐκάλεσαν [t]Περιθοίδας. Ἔφορος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ.

Περικαθαίρων: Ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.

Περικάθημαι: Αἰτιατικῇ.

Περικακῶ: Ἐκκακῶ.

Περικαλλές: Λίαν καλόν.

Περικαῶς: Ἐρωτικῶς.

Περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

[Περίκειμαι: Τοῦ ἐπίκειμαι διαφέρει.]

Περικεκλασμένοις:

[u]Ἐνέδραν εἶχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις καὶ δυσθεωρήτοις.

Περικεφαλαία:

Περίκηλα:

Περικλῆς, Ἀθηναῖος. Ἐπὶ τούτου ἤρξατο ὁ

[f] ἦσαν] F. ἴσαν, nam Timæus addit καὶ φυλακτικῶς. TOUP. καὶ φυλακτικῶς addunt A.B.V.E. et Photius.

[g] Ὑπερεῖχε om. V.

ΠΕΡΙΗΓΓΕΛΛΕΝ] Περιήγγελεν A.

ΠΕΡΙΗΓΕΙΤΑΙ] Vid. Φιλήμων Συρακούσιος. HEMST. Quem vide ad Lucian. D. M. XX. 1. Contempl. c. 1.

[h] Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν] Hæc deprompta sunt ex Jamblicho in Babylonicis. Vide nos infra ad v. Σίνων. TOUP. Vid. Rochetti Miscell. t. I. p. 87.

ΠΕΡΙΗΜΑΚΤΕΟΝ] Περιημάκτεον E. et in exemplo.

[i] Οἱ δὲ Φωκέες περιημ.] Locus hic apud Herodotum lib. I. c. 164. sic legitur: Οἱ δὲ Φωκαιέες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασαν, &c. KUST.

ΠΕΡΙΗΝ] Hanc et seq. gl. om. A. In unam conjungit Photius.

ΠΕΡΙΕΓΙΝΕΤΟ] Περιεγένετο V.

ΠΕΡΙΗΧΗΘΗΝ] Περιεχύθην B.E.

ΠΕΡΙΗΧΩ] Gl. om. A.

ΠΕΡΙΙΠΤΑΜΑΙ] Gl. om. V. habet A. in marg.

[k] Τοξότας—περιΐστησι om. A.

[l] Ἰώσηπος] Ant. Jud. IV. 6, 12. Vol. I. p. 221. TOUP. πολὺ E. pro πολλοί.

[m] περισκέπασον] περισκέπησον Photius, Lex. Seg. et sic legendum docet Alberti ad Hesych. v. Περιΐστασο.

ΠΕΡΙΙΣΤΑΤΟ] Socrat. Eccl. hist. p. 229. ubi v. Vales. TOUP. Deest hæc gl. A.V.

ΠΕΡΙΘΕΤΟΣ] Vid. Polluc. p. 170. Dio Exc. Vales. p. 670. καὶ τοῖς προσθέτοις τοῖς τε περιθέτοις ἀκριβῶς ἐποικίλλετο. Polyæn. p. 529. περιθέμενος περιθετήν. TOUP.

[n] Προσωπεῖον] πρόσωπον A. Schol. Aristoph. Thesm. 258. (Bekker.) λέγουσι δὲ περίθετον πρόσωπον, ὡς Ἀριστομένης ἐν Γόησιν· Παντευχίαν δὲ τοῦ θεοῦ ταύτην λαβεῖν Καὶ περίθετον πρόσωπον, ὃ λαβὼν ἔστασθι. Seqq. usque ad . . . om. A.

[o] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 264. Ἠδὺ μὲν οὖν Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Huc pertinent illa Eustathii ad Il. χ'. p. 1280. Ἰστέον δέ, ὅτι φέρεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κόσμος γυναικεῖος, ὃν περίθετον κεφαλὴν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφόροις· Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Ἄδηλον δέ, εἴτε κρήδεμνον αὕτη, εἴτε ἄμπυξ, εἴτε κεκρύφαλον, εἴτε ὁμοῦ πάντα ταῦτα μετὰ τῆς ἀναδέσμης. KUST.

ΠΕΡΙΘΟΥ—λέγειν A. in marg.

[p] Ἀριστοφάνης] Thesm. 387.

[q] ἤγουν] ἀντὶ τοῦ A.B. Schol. Aristoph.

[r] Ἔτι πλ.] Ex Callimachi Berenices capillo. Huc respicit Tatian. p. 40. Βερενίκης πλόκαμος. TOUP.

[s] ξένους] νόμους B.E.

[t] Περιθοΐδα] Περιθοΐδας A.V. Photius. περιθοΐδα B.

ΠΕΡΙΚΑΘΗΜΑΙ] Deest gl. A.

ΠΕΡΙΚΑΚΩ] Polyb. p. 83. TOUP.

ΠΕΡΙΚΑΩΣ] Περικακῶς bis E. Exemplum fragmentis Eunapianis n. 72. inseruit Boissonadius, quem v. ad eundem scriptorem p. 437.

ΠΕΡΙΚΕΙΜΑΙ] Habet A. in marg. om. V. Tum Περικλαίω: αἰτιατικῇ A. marg.

[u] Ἐνέδραν εἶχεν] Hoc fragmentum Polybio adsignare haud dubitaverim, qui ita loquitur, lib. XII. p. 692. Καὶ συστῆσαι πρὸς μάχην ἐν τόποις ὑλώδεσι καὶ ΠΕΡΙΚΕΚΛΑΣΜΕΝΟΙΣ. *In locis silvosis et anfractis.* TOUP.

ΠΕΡΙΚΗΛΑ] Od. ε'. 240.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ] Olympius dictus est. Vid. Plut. in ejus Vita. Athen. X. p. 436. Erat Anaxagoræ γνώριμος s. au-

Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλαύνετο παρὰ Ἀθηναίων, [x]ᾧ ἐνείχετο Περικλῆς. Κύλωνα γὰρ ἄνδρα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβρὸν Θεαγένους, τοῦ Μεγαρέων τυράννου, ἐπιθέμενον τυραννίδι τῶν Ἀθηναίων, παραχρῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνὰς Θεὰς, ἀποσπάσαντες οἱ περὶ Περικλέα, ἀπέκτειναν. [y]Οἱ δὲ ἀντεπέταττον. Περικλῆς δὲ οὐκ εἴα πείθεσθαι. Ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στρατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόρου δ' ὁμιλητής. Φασὶ δὲ, ὅτι μέλλουσα τὸν Περικλέα τίκτειν ἡ μήτηρ, ὄναρ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. Οὗτος κεραυνοῦ ποτε γενομένου, καὶ θορυβηθέντων Ἀθηναίων, [z]ὡς ἐξῄεσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῷ στρατηγῷ, δύο λίθους συγκρούσας, καὶ πῦρ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, [a]τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεραυνός. Ἔγημε δὲ [b]Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας, Ξάνθιππον καὶ Πάραλον· ὃν παρὰ τὰ πάτρια ὠνόμασεν, ἥρωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Περικλῆς, Ξανθίππου καὶ Ἀγαρίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, καὶ δημαγωγὸς, [c]ὅστις πρῶτος γραπτὸν λόγον ἐν δικαστηρίῳ εἶπε, τῶν πρὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. Ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐρύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Περικλῆς: Οὗτος συμβουλεύεται Ἀθηναίοις,

> [d]Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
> εἶναι σφετέραν· τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων·
> πόρον δὲ τὰς ναῦς, ἀπορίαν δὲ τὸν πόρον.

[e]Οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. Τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. Ἄλλως. Τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι, καὶ ἐᾷν τέμνεσθαι· τὴν δὲ Λακωνικὴν [f]περιπλεῦσαι. Συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν· μὴ μάχεσθαι δὲ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. Ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ, καὶ δικαστικὰ, καὶ ἐκκλησιαστικά. Συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. [g]Πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. Φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος

> [h]Πλήν γ' ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

Ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

Περικαττός:

Περικνημῖδας:

Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκευάσω: Τὰ [i]ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. Ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμψους: [k]Ἀριστοφάνης·

> Παῦσον [l]ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
> τὰς [m]περικόμψους, αἷς [n]στωμυλλόμεθ'
> εἰς ἀλλήλους.
>
> καὶ συγγνώμῃ
> τοῦ πρεσβυτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

[o]Στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ, φλυαροῦμεν.

Περικοπή: [p]Πολύβιος·

> Ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρί.

Τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. Καὶ αὖθις·

> Ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν.

Τουτέστι, τῆς ἐνεργείας.

Περικοπή: Μέρος τι τῆς ὑποθέσεως.

> [q]Ὁ δὲ προῆγε, ποιήσας εὐσταλῆ τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

Περικόπτω: Αἰτιατικῇ.

Περικρεμῶ:

Περικτίονος: Τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

Περιλακιζομένη: Ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη, καὶ διακοπτομένη.

Περιλαλοῦσιν: Αἰτιατικῇ. Ἀντὶ τοῦ, [r]περιττολογοῦσι, φλυαροῦσι.

> [s]Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι.

Περιλαμβάνω: Αἰτιατικῇ.

Περιλάμπω: Αἰτιατικῇ.

Περίλαος: Ὄνομα κύριον.

---

ditor, Euseb. P. E. X. 24. Plutarch. Themist. c. 2. Ξανθίππου παῖς Pausan. Att. 25. Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, καὶ αὐτὸς Ξάνθιππος, ὃς ἐναυμάχησεν ἐν Μυκάλῃ Μήδοις. REINES. Ceterum hunc articulum erroribus scatere recte monet Meierus Hist. Jur. Att. p. 4.

[x] ᾧ] ὡς A.

[y] Οἱ δὲ—ὁμιλητὴς om. V.

[z] ὡς ἐξῄεσαν] ὡς om. A.V.

[a] τοῦτο] τοῦτον A.

[b] Ἀσπασίαν] Vid. supr. h. verb. et Plato in Menone. REINES.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ Ξανθίππου] Hunc et seq. articulum om. A. Qui præbet hæc in marg. Περικλῆς Ἀθηναίων στρα'. ζήτει ἐν τῷ Δέον.—Περικλῆς ξανθίππου καὶ ἀγαρίστης ἀθηναῖος ῥήτωρ καὶ δημαγωγός· καὶ ζήτει τὸν νόμον τούτου ἐν τῷ δημοποίητος.

[c] ὅστις] ὃς V.

[d] Τὴν γῆν ὅταν νομ.] Aristoph. Ran. 1511.

[e] Οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθην.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo memoratum locum Aristophanis. KUST.

[f] περιπλεῦσαι] περιπλεύσωσι V.

[g] Πρὸς ταύτην—ἀκόλουθον om. V.

[h] Πλὴν] πλήν γε B.E. πλὴν καὶ V. Mox καταπίνειν νόμος B.E. νόμος etiam V.

ΠΕΡΙΚΑΤΤΟΣ et Περικνημῖδας om. V. habet A. in marg.

ΠΕΡΙΚΟΜΜΑΤ' ΕΚ ΣΟΥ ΚΑΤΑΣΚ.] Hæc sunt verba Aristoph. Equit. 371. KUST.

[i] ὑπὸ] ἀπὸ A.V. Mox τῶν ante κρεῶν om. V.

[k] Ἀριστοφάνης] Pac. 993.

[l] ἡμῶν] ὑμῶν V.

[m] περικόμψους] παρακόμψους V.

[n] στωμυλλόμεθ'] στωμύλλομεθ' V.E.

[o] ΣΤΩΜΥΛΛΟΜΕΘΑ] Στωμυλλόμεθα V. στωμυλλοίμεθα E.

ΠΕΡΙΚΟΠΗ] Diodor. Exc. t. II. p. 586, 87. et Wessel. HEMST.

[p] Πολύβιος] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat in Collectaneis Constantini imperat. a Valesio editis, p. 154. itemque apud Suidam supra v. Αἰμιλία. KUST.

[q] Ὁ δὲ προῆγε] Deest exemplum A. Addit A. λέγεται περικοπὴ καὶ ἡ ὕπαρξις. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰμιλία. Idem mox Περιλάμπω αἰτιατικῇ in marg.

ΠΕΡΙΚΡΕΜΝΩ] Περικρεμῶ A.B.E. Deest V.

ΠΕΡΙΚΤΙΟΝΟΣ] Simonid. in Περιαγειρόμενοι. HEMST.

ΠΕΡΙΛΑΚΙΖΟΜΕΝΗ] Om. A.V. Mox καὶ om. B.

[r] περιττολογοῦσι] περιττολαλοῦσι A.

[s] Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχ.] Hæc sunt verba Marci Antonini lib. I. §. 7. ut Pearsonius monuit. KUST.

ΠΕΡΙΛΑΟΣ] Lucianus in Phalari Agrigentinum fuisse dicit, sed fallitur; fuit enim Atheniensis. Phalaris Ep.

A Περίλεξις: Περίφρασις. [t]Λεληθότως δὲ δείκνυσιν ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία. Δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι· εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. Καὶ κατάληψιν, ἤγουν τὴν αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. Οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα [u]τὴν τέχνην· Ῥητορική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλήματα. [x]Διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

B Περιλέποντες: Τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. [y]Ἡρόδοτος·

[z]Τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.

Περιλιχμώμενος: Κατασπαζόμενος.

Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα [a]πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἰλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

Περίλαος: Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ὄνομα κύριον.

C [Πέριλος: Τὸ αἰδοῖον. Δι' ἑνὸς λ'.]

Περὶ λύχνων ἀφάς: [b]Ὀψιαίτερον.

Μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἀφὰς ἄρτι ἐς θοίνην ἵζοντων, ἐπεσπεσόντες ἀδόκητοι, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περιμένω: Αἰτιατικῇ.

Περίνεως: Τοὺς περιττοὺς [c]τῇ νηῒ ἐπιβάτας· οἷον, δούλους.

D Περίνεως: Τοὺς περιττούς, [d]καὶ ἔξω τῶν ὑπηρεσίων· ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης.

[e]Τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) εἰς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν.

Οἱ δὲ ναῦται, καὶ ὅσοι περίνεῳ, οὐκ ἀνεξέμενοι δῆλοι ἦσαν.

Περήνη: Πόλις.

Περινήσαντες: Περισωρεύσαντες.

Οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας.

Περινθίοις: [f]Τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως· ὥσπερ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ: Νοεῖ περισσῶς.

Περινοστοῦντας: Περιερχομένους. [g]Νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ [h]ἀπὸ τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὅστις σε [i]προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ.

Περίνοια: [k]Ὑπερηφανία, ἢ μηχανὴ, ἢ τέχνη.

Πέρις:

Περιοδεία: Ἡ περιόδευσις.

C Περίοδος: Περιέλευσις, κύκλος. [l]Ἡρόδοτος·

Οἱ δὲ Σπαρτιῆται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι.

Περίοδος: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Περιοδικὰ νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον [m]τριταίους, τεταρταίους, καὶ τὰ ὅμοια. Καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ D κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις [n]μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιόν: Ὑπερβάλλον.

Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι [[o]προῖκας] πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται.

Περὶ ὄνου σκιᾶς: Παροιμιακόν. Περὶ τῶν ἐνδιατριβόντων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

E 122. ad Athenienses, Περίλαος ὁ πλάστης ὑμῶν, ὦ Ἀθηναῖοι. REINES.

[t] Λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστ.] Ex Schol. Aristoph. ad Nub. 317.

[u] τὴν τέχνην] κὰν τῇ τέχνῃ, οἷον A.V. et B.E. sine οἷον. cum edd. ante Kuster. Mutavit Portus e Schol. Aristoph.

[x] Διὰ τί—ἐγγεγυμνασμένων om. A.

[y] Ἡρόδοτος] Lib. VIII. 115.

[z] Τῶν δὲ] δὲ om. A.

[a] πολὺν χρόνον om. B.E.

F ΠΕΡΙΛΑΟΣ: Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione. KUST. Περίλαος Demosth. p. 242, 2. 325, 15.

ΠΕΡΙΛΟΣ] Deest gl. A.B.V.E.

[b] Ὀψιαίτερον] ὀψιαίτερα V. Post h. gl. delevi ΠΕΡΙΜΑΝΩΣ καὶ ΜΑΝΕΡΩΣ: Ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι, cum V. quæ habet A. in marg. Vid. Ἀνακκάς. Pro Καμπυλίωνι A. dat Καμπυλίων.

ΠΕΡΙΜΕΝΩ om. A.V.

G ΠΕΡΙΝΕΩΣ: Τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ ν.] Ex Schol. Thucyd. ad lib. I. c. 10. KUST.

[c] ἐν τῇ] ἐν om. A.B.E.M.

ΠΕΡΙΝΕΩΣ—λειποτάκτας A. in marg. ubi cett. om.

[d] καὶ ἔξω] καὶ τοὺς ἔξω V. qui mox ὑπηρεσίων. Usque ad Θουκυδίδης Photius.

[e] Τοὺς δὲ περιν.] Ex Dion. Cass. (XLIX. 1.) p. 570. notante Reimaro. Procop. Goth. p. 351. p. 106. TOUP.

ΠΕΡΗΝΗ] Περόνη V. et sic poscit literarum ordo. Vid. supra p. 2928 C.

H [f] Τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδ.] Hæc sunt verba Herodiani in Severo. KUST. III. 6. ἐαλωθὲν B.V.E. Deest gl. A. habet V. in marg.

ΠΕΡΙΝΟΕΙ] Synes. p. 117. TOUP.

[g] ΝΟΣΤΟΣ κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλ.] Ex Schol. Aristoph. ad Plutum, 121. KUST.

[h] ἀπὸ τόπου εἰς τόπον] Adde ex Scholiasta Aristoph. μετάβασις καὶ πορεία. KUST.

[i] προσπταίοντα] προσπίπτοντα B.

ΠΕΡΙΝΟΙΑ] Diod. Sic. p. 257. τοσαύτην ἔχειν περιουσίαν. Leg. περίνοιαν. Æschin. Dial. p. 108. ἴσχειν περίνοιαν. TOUP.

[k] Ὑπερηφάνεια] ὑπερηφανία A.E. Photius.

[l] Ἡρόδοτος] Vid. lib. VII. c. 219.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ: Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] τριταῖα τεταρταῖα] τριταίους τεταρταίους A.B.V.E. Phot. Harpocr.

[n] μηδὲ] μηδὲν Harpocr.

ΠΕΡΙΟΝ: Ὑπερβάλλον. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι προῖκας πεπορισμένας ἔχοντες, ἐκ τοῦ περιόντος καρπώσονται] Ad hunc locum ne verbum quidem editores. Est autem manifesto corruptus. Repono, Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα ἔχοντες. Quomodo recte legitur infra, v. Προῖκα. Ubi τοῖς τέλεσι *magistratibus* reddunt nostri interpretes. In quo falluntur. Τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα ἔχειν, est, *Suo sumptu suppeditari.* Verba sunt de stipendio militum. Confer etiam Suidam, v. Χρῆσθαι. Ceterum hoc fragmentum Dioni Cassio adjudicandum esse censeo. Ita enim loquitur Dio, lib. LVIII. p. 876. ed. Reim. Ἡ μέντοι ψηφισθεῖσα αὐτῇ ἀψὶς οὐκ ᾠκοδομήθη, διὰ τὸ τὸν Τιβέριον ΤΟΙΣ ἙΑΥΤΟΥ ΤΕΛΕΣΙ κατασκευάζειν αὐτὴν ὑποσχέσθαι. Idem lib. LI. 23. Ὁ Ταῦρος ὁ Στατίλιος θέατρόν τι ἐξεποίησε ΤΟΙΣ ἙΑΥΤΟΥ ΤΕΛΕΣΙ. Atque hinc intelligendus Philostratus in Apollonio, lib. VIII. sub finem: Καὶ ἱερὰ Τύανα δὲ βασιλείοις ἘΚΠΕΠΟΙΗΜΕΝΑ ΤΕΛΕΣΙ. *Et sacra Tyanensis urbs regiis sumptibus exædificata.* Ita scribendus et vertendus iste locus. Interpres non intellexit. TOUP. Lege τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα. Sic enim recte scriptum in Προῖκα. HEMST.

[o] προῖκας] προῖκα A.B.V.

ΠΕΡΙ ὈΝΟΥ] Aristoph. Vesp. 191.

Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι, τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγοντος περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιόντας: Ζῶντας. [p] Ἀγαθίας·

Καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅ τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἴγε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον: Περιθέατον, μέγα, ὑψηλὸν, [q] περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι: [r] Καραδοκεῖν, ἀποθεωρεῖν, περισκέπτεσθαι, φροντίζειν. [s] Θουκυδίδης,

Καὶ τοὺς Μεγαρέας [t] περιορωμένους τὸν πόλεμον,

λέγει. Καὶ,

Ὁ Βρασίδας τῆς [u] μάχης περιορώμενος.

Οἱ δὲ πρὸς τῷ [x] ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον.

Τουτέστι, καραδοκοῦντες, προσδοκῶντες.

Περιοργής: [y] Ὠργισμένος.

Ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιορίσαι: Περινοῆσαι.

Περιορισθῆναι: Γνωρισθῆναι· ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός: Ἐξορισμός.

Περιορῶ: Αἰτιατικῇ.

Περιουσία: Ἡ περιττὴ οὐσία· οὐσία δὲ, ἡ σύμμετρος. [z] Ἐκ περιουσίας [a] δὲ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. Ἀναγκαῖα μὲν οὖν [b] εἰσιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι· Ἐκ περιουσίας δὲ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ οὖσα ἀναγκαία, καὶ, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκατασκευάζηται τῶν καλῶν. Οἷον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ, τὸ εὖ ζῆν. Τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν, [c] ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσίας: Πλήθους, πλούτου.

Περιουσιασμός: Πλῆθος, ὕπαρξις φυσική.

Περιούσιος λαός: Ὁ ἔγκτητος.

[d] Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.

Ἀντὶ τοῦ, εἰς κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. Οὐσίαν γὰρ, τὴν ὕπαρξιν.

Περιοχή: Περιπέτεια, καὶ ὑπόθεσις, θλῖψις, συνοχή. [e] Καὶ ὁ Δαβίδ·

Ἐν πόλει περιοχῆς.

Τουτέστι [f] περιβόλῳ.

Περιόψεται: [g] Περιίδῃ, καταφρονήσει.

Περιωδυνίαν: Ἀλγηδόνα, καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωπή: Ἀκρώρεια, ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπὴ, καὶ [h] πίσυνοι, καὶ [i] πύστεις. Πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ. [j] Καλεῖ δὲ περιωπὴν, τὴν φροντίδα καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. Καὶ [k] Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει·

Ὁ δὲ Ναρσῆς ᾔσθετο ἐς ὑπερβολήν τι δαιμόνιον, ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου.

Τουτέστιν, ἐν περισκέψει. Καὶ [l] Σιμόκατος·

Καὶ οὖν ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

Περιωρίσθαι:

Περιώσας: Ὠθήσας.

Περιώσιον:

Περιπαθῶς: Συμπαθῶς, λυπηρῶς. [m] Πολύβιος·

Μήθ' ἑαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος.

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο: Ἀντὶ τοῦ, ἔσπευδεν.

[n] Ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περιπαρῆναι: Περικεντηθῆναι.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων [o] ἐλθόντα περιπαρῆναι.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἘΝ ΔΕΛΦΟΙΣ ΣΚΙΑΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

ib. ΠΕΡΙ ΤΗΣ] Vel series monstrat literarum hæc omnia pertinere ad ista περὶ ὄνου σκιᾶς. VALCK.

[p] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 24. KUST.

[q] περίβλεπτον om. Photius.

ΠΕΡΙΟΡΑΣΘΑΙ] Vide Phot. Bibl. p. 1069. TOUP.

[r] Καραδοκεῖν] περιβλέπειν addit V. qui mox ἐρισκέπτεσθαι.

[s] Θουκυδίδης] IV. 73. et IV. 124.

[t] περιορωμένους τὸν πόλεμον] περιορωμένους ποτέρων ἔσται ἡ νίκη· καὶ πάλιν (II. 43. ?) περιορωμένους τὸν πόλεμον λέγει. Photius.

[u] μάχης] Μένδης Photius.

[x] ποταμῷ] ποτῷ V.

[y] Ὀργισθεὶς V.

ΠΕΡΙΟΡΩ] Om. V. A. in marg.

[z] ἘΚ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ γὰρ ΤΟΥ ἈΝΑΓΚΑΙΟΥ διαφ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alexandri Aphrod. in Topica Aristotelis p. 134. quæ etiam leguntur supra v. Ἐκ περιουσίας. KUST.

[a] γὰρ] δὲ A.V.E.

[b] εἰσιν] ἐστιν V.

[c] ἀναγκαῖον ὄν] ὂν om. A.V.

ΠΕΡΙΟΥΣΙΟΣ ΛΑΟΣ] Est phrasis τοῖς LXX familiaris: ut Exod. XIX. Deuteron. VII. et alibi. KUST.

[d] Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ] Psalm. CXXXIV. 4. KUST.

[e] Καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς] 2 Reg. XXIII. 14. Καὶ Δαβὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιοχῇ. Hunc locum Suidas in animo habuisse videtur. KUST. Immo vero sunt verba Davidis ex Ps. XXX. 32. ubi et Theodoretus explicat ἐν περιβόλῳ. ERNEST.

[f] περιβόλῳ] περικόμῳ V.

[g] Περιίδῃ] περιίδῃ A.V. παρίδῃ Photius, Lex. Seg.

ΠΕΡΙΩΠΗ] Anthol. Agath. 50. REINES. Vid. Schol. Il. ξ. 8. Schol. Gregor. Naz. Stelit. p. 1. Hemsterhus. Lucian. Contempl. c. 2.

[h] ΠΙΣΥΝΟΙ Thucyd. II. 89. V. 14. πισύνη Photius, qui mox πύστις.

[i] ΠΥΣΤΑΙΣ] Portus recte monuit, legendum esse πύστεις; a recto singulari πύστις. Ea enim voce Thucydides aliquoties usus est: ut lib. I. c. 5. Καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, &c. KUST. πύστεις A.V.

[j] Καλεῖ δὲ ΠΕΡΙΩΠΗΝ τὴν φροντίδα] Hoc sensu vox περιωπὴ apud Thucydidem accipitur lib. IV. c. 86. KUST. Vid. ibi Wass. et Duker. p. 646.

[k] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 33. KUST.

[l] Σιμόκατος] Lib. II. c. 5. in fine. KUST. Σιμοκρα^τ V.

ΠΕΡΙΩΣΙΟΝ] Jamblich. Vit. Pythag. I. 15. de Pythagora, ἀνὴρ περιώσια εἰδώς.

[m] Πολύβιος] Libro VIII. c. 15. KUST.

[n] Ὁ δὲ Κῦρος] Vid. Xenoph. Anab. I. 9, 16.

[o] ἐλθόντα] ἐλθόντες V. Post h. gl. delevi ΠΕΡΙΠΕΖΙΑΣ: Περιπτῆς, ἐπιβατῆς, καταληπτῆς, cum A.B.V.E. Huc accessit ex Zonara.

A **Περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν**: Εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν [p]γλῶσσαν τῶν καταφιλούντων λείχειν.

Περιπετές: Περιπεπηγὸς αὐτῷ.

Πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

[q]Ἤγουν, ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

Περιπέτεια: Προπέτεια, ἢ σύμπτωμα, ἢ σύμβασις.

[r]Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας τῶν [s]ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν· ὥστε, κατὰ τὴν παροιμίαν, κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν [t]τοῦ ἀνθρώπου.

[u]Τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχῃ τὰ πλείω συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας, [x]καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ.

[y]Τὸ δὲ **περιπέττειν** [z]ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται, ἢ ἀπὸ τῶν ζύμῃ τὰ ἄλφιτα [a]περιλαμβανόντων, C καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. Εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες, ποιεῖν ἄρτον.

Περιπετεῖς: Περιπίπτοντες.

Ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο.

Καὶ αὖθις·

Περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ.

Ἀντὶ τοῦ, ἀκουσίως περιπίπτοντες.

Περιπετῆ γενέσθαι: [b]Περιπεπτωκέναι.

Περιπέττουσι: Περικαλύπτουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν [c]μοχθηρίαν.

B [cc]Τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς τὴν μοχθηρίαν. Καὶ Μένανδρος·

Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν ὅ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα.

Τουτέστι, περικαλύπτειν.

Περιπεφθείς:

[d]Τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθεὶς, ἄρχειν αἰρῇ σαυτοῦ.

Περιπκίρει: Περικεντεῖ.

Περιπηχύναντες: Περιπλεξάμενοι. Παρὰ [e]Καλλιμάχῳ.

[**Περιπίπτω**: Δοτικῇ.

Περιπλακῆναι:

ΠΕΡΙΠΕΤΑΣΤΟΝ, ΚΑΙΠΙΜΑΝΔΑΛΩΤΟΝ: Εἴδη φιλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1200. KUST.

[p] γλῶτταν] γλῶσσαν A.

ΠΕΡΙΠΕΤΕΣ: Περιπεπηγ.] Compilator notam hanc male et ἀκρίτως consarcinavit, et duarum vocum interpretationes confudit. Nam τὸ περιπεπηγὸς αὐτῷ, apud Scholiastam Sophoclis ad Aj. 907. (unde hæc descripta sunt) pertinet ad vocem πηκτὸν, quæ ibi proxime præcedit; non vero ad περιπετές. Hujus enim vocis interpretatio sunt ea, quæ sequuntur, ᾧ περιέπεσεν Αἴας. Adi ipsum Scholiastam Sophoclis. KUST.

[q] Ἤγουν] ἢ A.B.E.

[r] Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 185. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum infra v. Φαρμακείας. KUST.

[s] ῥιπτούντων] καταριπτούντων V. Mox A. τῶν κρημνῶν.

[t] τοῦ ἀνθρώπου] Scribe τῆς Ἑλλάδος, ut legitur apud Polybium loco laudato. KUST.

[u] Τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν———ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in iisdem Excerptis, p. 169. Vide etiam Nostrum supra v. Εὐμένης, ubi hunc ipsum locum auctiorem habes. Initium autem fragmenti hujus sic scribendum est, Ταῖς μεγίσταις τῶν καθ' αὑτὸν δυναστειῶν, &c. Sic enim recte legitur in modo laudatis Excerptis; itemque apud ipsum Suidam supra v. Εὐμένης. KUST. ἑαυτῶν A.

[x] καὶ φιλοπονίας—αὐτοῦ om. V. αὐτῆς A. pro αὐτοῦ.

[y] Τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 159. KUST.

[z] ἤτοι om. V.

[a] περιλαμβανόντων] παραλαμβανόντων A. λαμβανόντων M.

ΠΕΡΙΠΕΤΗ ΓΕΝΕΣΘΑΙ: Περιπεπτωκέναι] Arrian. Exped. Alex. lib. IV. p. 260. Καὶ ΠΕΡΙΠΕΤΗ Ἀλεξάνδρῳ ΓΕΝΕΣΘΑΙ Κλεῖτον ἀνακαλοῦντι. *Et incidisse in Alexandrum Cliti nomen inclamantem.* Ad hunc locum respexisse videtur Suidas. TOUP.

[b] Περιπεπτωκέναι] Sic rescripsi ex Lexico Photii inedito. Nam priores editt. ut et libri scripti male habent περιπεπτωκέναι. KUST. περιπεπτωκέναι A.V. Et sic correxerat H Portus, necnon Rittershusius ad Porphyr. V. P. s. 55. Omnes ante Kusterum addunt πλήρη cum Photio.

[c] μοχθηρίαν] τὴν μοχθηρίαν A.B.V.E.

[cc] Τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristophanis Plutum, 159. Vox autem ἵππου cum aliis, tum Hemsterhusio negotium facessit. Sed D res, si quid video, in portu est. Sensus est: *Verbo* ἵππου, de quo supra Comicus, *quasi prætextu utuntur ad* μοχθηρίαν *suam obtegendam* Quod Περιπέττειν vocant Græci. Theophyl. Simocatta in Epist. LXV. Ὁ Γοργίου παῖς ἡμᾶς ἀδικεῖ· ξυνορκεῖεται γὰρ ἐκπαιζόμενος ὁ παμμίαρος, καὶ προσχήματι θέρας ΠΕΡΙΠΕΤΤΕΙ πανουργίαν ὁ κάκιστος. Quæ ex Aristoph. hausta. Menander apud Suidam in v. Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως ΠΕΡΙΠΕΤΤΕΙΝ ὅ τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. [Errat Suidas. Hæc Theophyl. Simocattæ sunt in Histor. II. 9. E p. 43. Sed vide Kuster. ad v. Αἶξαν, et confer nos in Epist. Crit. ad v. Βύστυθετεῖν, sub finem.] Lucian. de Gymnas. 19. p. 899. Παρελθὼν ὁ κῆρυξ κατεσιώπησεν εὐθὺς, οὐκ ἐῶν ληρεῖν πρὸς τὴν βουλὴν καὶ ΠΕΡΙΠΕΤΤΕΙΝ τὸ πρᾶγμα ἐν τοῖς λόγοις, ὡς γυμνὰ τὰ γεγενημένα οἱ Ἀρεοπαγῖται βλέποιεν. Sozomen. Eccles. Hist. VI. 26. Καὶ ἑτέραν τινὰ τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ἐξευρεῖν ἀγωγὴν, σεμνότητι καὶ ἀκριβείᾳ πλείονι τὴν κακότητα ΠΕΡΙΠΕΤΤΟΥΣΑΝ. Aristophanes in Thesmophoriazusis secundis apud Scholiastam ad Plutum: Ὅσ' ἦν περίεργ' αὐταῖσι τῶν φαρμάτων, Κόμαισι ΠΕΡΙΠΕΤΤΟΥΣΙΝ F αὐτὰς προσθέτοις. Ita scribendus iste locus, qui vulgo inquinatissimus est, et viros eruditissimos frustra exercuit. Sermo est de mulieribus, quæ rem suam, ut fieri solet, meretricio cultu commendabant, et corporis vitia pictis vestibus et *capillitio non suo* obvelabant. Nihil verius hac emendatione. Xenoph. Cyri Inst. I. 3, 2. Κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφῇ, καὶ χρώματος ἐντρίψει καὶ ΚΟΜΑΙΣ ΠΡΟΣΘΕΤΟΙΣ. Atque hinc dilucidandus et vindicandus simul Clemens Alexandrinus, Pædag. lib. III. c. 3. G quem nemo interpretum intellexit: Πρὸς δὲ τὸ μαλθακώτερον ἀποκλίναντες γυναιαίζονται, κουρὰς μὲν ἀγεννεῖς καὶ πορνικὰς ἀποκειρόμενοι, χλανίσι δὲ διαφανέσι ΠΕΡΙΠΕΠΕΜΜΕΝΟΙ. *Ad mollitiem vero declinantes plane effœminantur, illiberali quidem tonsura et meretricia se tondentes, amiculis autem subtilissimis induti.* Vocem agnoscit Plato de Leg. lib. X. Λέγουσι καὶ ταῦτα εὖ πῶς εἰς τὸ πιθανὸν ΠΕΡΙΠΕΠΕΜΜΕΝΑ. *Atque hæc verbis quidem speciosis scite admodum circumtecta.* Interpretes ad locum nugantur. TOUP.

[d] Τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπ.] Aristoph. Vesp. 665. Σὺ H γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς Ἄρχειν αἱρῇ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς. Scholiasta: Περιπεφθείς: Ἀπατηθείς. KUST. ῥηματίοις A.V. παραπεμφθείς V.

ΠΕΡΙΠΕΙΡΕΙ] Περικεντεῖ καὶ περιπείρει ταυτὸν E.

[e] Καλλιμάχῳ] Fr. 344. Vid. Ernest. ad H. Jov. 46.

ΠΕΡΙΠΙΠΤΩ] Hunc et 2 seqq. articulos om. A.V.

[f]Περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.
Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῃ·
πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν [g]πόθων.

Περιπλεγνύμενος, καὶ φιλῶν. Ἀντὶ τοῦ, περιπλεκόμενος.]

Περίπλεων: Πλήρη. Καὶ [h]περίπλεως.

Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ. [i]Τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. Καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. Τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὐπίσω γενέσθαι.

Περιπλείονος: Ἐπίρρημα. Καὶ περιπλείστου.

[k]Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, [l]ὡς ἐναλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν: Περὶ ὥραν τετάρτην, C ἢ πέμπτην, [m]καὶ ἕκτην. Τότε γὰρ μάλιστα [n]πλήθει ἡ ἀγορά.

Πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ἠγείραντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἱρουμένοις.

Περιπνευμονία: Πάθος τι.

[Περιπνέω:

Λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.]

D

Περὶ πόδα: Οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων·

Ὡς ἐστί μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.

Καὶ ἐν Σκευαῖς,

Καὶ τοὺς τρόπους ἁρμόττον ([o]ὥσπερ) περὶ πόδα.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ [p]Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων [q]οὕτως φησί·

E

Τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ [r]γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις.

A Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης, δύο.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: Τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους: Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. Ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. [s]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι;

B [t]Τὸ δὲ ἑξῆς, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; [u]Θουκυδίδης·

Οἱ [illegible] καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν.

Περιπόλων: Φυλάκων, ζητητῶν.

Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὕπερθεν τοῦ ὀρύγματος. Ἡ δὲ [x]οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτὴ, οὐ στερεὸν [y]ἐκτύπησεν, ἀλλὰ [z]κοῖλον καὶ διάσαυλον.

[a]Τάχα διάκενον.

C Περιπολῶν: Περιτρέχων.

[b]Ὁ [illegible] σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως.

Φησὶ Σιμόκαττος.

Περίπτερα: [c]Ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον: Πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις: Συμφοράς.

Περιπτύσσεται: Αἰτιατικῇ. Περιβάλλεται.

D [d]Εἶτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

Περιπτυχής: Περικεκυλισμένος.

[e]Κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

Περὶ τοῦ Αἴαντός φησι.

Περιποιήσει: Κτήσεται. Καὶ, Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων: [f]Περιποιουμένους, ἀντὶ τοῦ, φροντίζοντας, κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. E

Περιποίησιν: Κτῆσιν.

Περιποιοῦμαι: Αἰτιατικῇ.]

[f] Περιπλακῆναι, καλ.] Hic, et duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent; quorum duo posteriores apud Astrampsychum quoque leguntur. KUST. Μητρὶ πλ. V. D. in Obs. Misc. IX. p. 155.

F [g] πόθων] Astrampsychus habet πόνων. Utrum melius, somniorum conjectores dicant. KUST.

ΠΕΡΙΠΛΕΩΝ] Περίπλεων Photius.

[h] ΠΕΡΙΠΛΕΩΝ] περίπλεως A.B.V.E.

ΠΕΡΙΠΛΕΙΝ καὶ ΔΙΕΚΠΛΕΙΝ διαφέρει παρὰ Θουκ.] Ex Schol. Thucyd. ad lib. VII. c. 36. KUST.

[i] Τὸ μὲν] μὲν om. V. qui mox καθίστασθαι.

ΠΕΡΙΠΛΕΙΟΝΟΣ—ΠΕΡΙΠΛΕΙΣΤΟΥ om. A.V. Tum Περὶ πλείστου A. divisim.

G [k] Περὶ πλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλ.] Hæc sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. unde sensus hujus loci supplendus est. Confer etiam Nostrum supra v. Βόστρυχοι. KUST.

[l] ὡς om. A.B.V.E.M. Tum ἀλείφειν E.

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΟΥΣΑΝ 'Α.] Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92.

[m] καὶ ἕκτην] ἢ καὶ ἕ. Lex. Seg.

[n] πλήθει] πληθύει Photius, Lex. Seg.

ΠΕΡΙΠΝΕΩ] Deest gl. A.V.

H ΠΕΡΙ ΠΟΔΑ: Οἷον ἁρμόττ.] Vide Casaub. ad Charact. Theophr. p. 139. KUST.

[o] ὡς περὶ] Sic omnes Suidæ libri cum Photii ms. ὥσπερ περὶ Piersonus ad Mœrin p. 22.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ 'Αθ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum, qui locum hunc fuse explicat. Confer etiam Petitum ad Leges Attic. p. 547. et Nostrum infra v. Τερθρεία. KUST.

[p] τῶν Ἀθηναίων] τῶν om. A.V.E. Phot.

[q] οὕτω] λέγων οὕτω A.B.V.E. Phot.

[r] γενομένης] γινομένης Phot. A. Mox περὶ A. pro παρά.

[s] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1177.

[t] Τὸ] τὸ [illegible] A.

[u] Θουκυδίδης] IV. 67. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐσέδραμον. In exemp. post οἱ δὲ lacuna in E.M.

[x] οὖσα μὲν πλ.] Excidit hic particula negativa οὐ. Scribendum enim esse, οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα, &c. sensus clamat. KUST. Leg. οὖσα μὴ πλ. HEMST.

[y] ἐνεκτύπησεν] ἐκτύπησεν A.V.

[z] κοῖλον] Scribe, ἀλλὰ κοῖλον. KUST. Leg. κοῖλον δέ. HEMST. ἀλλὰ κοιλὸν A.B.V.E.

[a] Τάχα, διάκενον] Hæc emendatio certa est. Τὸ διάσαυλον enim post κοῖλον stare non potest. KUST.

[b] Ὁ [illegible] σταυρὸς προηγ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simoc. lib. V. c. 16. in fine. KUST.

[c] Οἱ ἀποσπινθηρισμοί] οἱ om. A.B.E. Photius. Lex. Seg. ἀποσπινθηρισμένοι B.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ] Amos III. 15. οἶκον τὸν περίπτερον. Quo respexit forte Suidas. Vide Hesych. et Etymol. M. v. Γεῖσα: τὸ καλούμενον νῦν περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς. TOUP.

[d] Εἶτα τὴν Θεοδοσίου π.] Et hoc fragmentum legitur apud Simocattam lib. II. c. 10. KUST.

[e] Κεῖται κρυφαίῳ φασγ.] Senarius hic est Sophoclis in Aj. 899. p. 53. ut Portus monuit. KUST. κρυφαίῳ V.

[f] Περιποιουμένους addidi ex A.V.

Περίπυστον: Ἐξάκουστον, διαβόητον.

Περιρραντήρια: Σκεύη.

[g] Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ [h] ἐνδιαστήματος κάλπεις τε χρυσαῖ, καὶ περιρραντήρια, ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ.

Περιρραντίσαι:

Περιρρέω: Αἰτιατικῇ.

Περιρρηδεῖς: Οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ [i] ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

B Περιρρῶγος:

[k] Ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζεν αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περισσά: Τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄρτια δὲ, τὰ ζυγά· οἷον, δύο, [l] τέσσαρα.

[m] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
C μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Ἀφαιρεῖται γὰρ, φησὶ, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων

A πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὀρέστης φησὶ πρὸς Ἠλέκτραν.

Περισσεία:

Περίσημα: Διαβόητα.

Περισκελές: Σκληρὸν, δυσχερές. Αἴας φησίν·

[n] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται·
B κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὣς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

Περισκελῆ: Βρακία, φημινάλια.

Περισκέλια: Ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. Ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ.

Περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς [o] αὐτῶν ποσί.

C Περισκεπές: [p] Κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον: Ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες: Σπαράξαντες.

ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΗΡΙΑ] Vid. Hemsterhus. ad Schol. Luciani de Sacrif. c. 12.

[g] Κατὰ δὲ τὸ μέσον] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis ab Hœschelio editis, p. 128. TOUP.

[h] διαστήματος] ἐνδιαστήματος A.B.V.M. ἐνδύματος E.

ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΙΣΑΙ] Περιρραντῆσαι B. Περιρραντίσαι E. Deest v. V.

ΠΕΡΙΡΡΕΩ om. A.V.

ΠΕΡΙΡΗΔΕΙΣ] Photius in Lexico MS. rectius περιρρηδεῖς, per duplex ρ. Scholiasta Homeri ad Odyss. X. 84. Περιρρηδής: Περικλασθεὶς, ἢ περιρραγεὶς, ἢ περιπαρευόμενος, ἢ περιρρυεὶς, ἢ περιφερής. Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. I. 431. Περιρρηδὲς κεράεσσιν: Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθείς. Ἐπιρραγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθείς· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, Περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσεν. Ἀντὶ τοῦ, περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται. Confer Hesychium, qui male habet περιρρυδὴς, per υ. KUST. Περιρρηδεῖς Lex. Seg.

[i] ἐπικείμενοι] οἱ ἐπικείμενοι Photius, Lex. Seg. οἱ ante ἐρριμμένοι om. V.

[k] Ἐπὶ ὄχθου τινὸς] Hæc sunt verba Dionysii Halicarn. Antiq. Rom. IX. 15. ubi legitur ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ. Quod tantum exercitum tutari posset. TOUP. F Augeri potest ex Ὄχθους. HEMST.

ΠΕΡΙΤΤΑ] Περισσὰ A.B.V.E. Photius.

[l] τέσσαρα] τέσσαρες Photius, sed τέσσαρα Lex. Seg.

[m] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ.] Sophocl. Electr. 1288.

[n] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς] Sophocl. Aj. 646.

ΠΕΡΙΣΚΕΛΙΑ] Vid. Casaubon. ad Æl. Lampr. p. 169. ed. Par.

[o] αὐτῶν] αὐτοῖς A.B.V.

[p] περικεκαλυμμένον] κεκαλυμμένον A.V. Photius.

G ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΝΤΕΣ] Laudat 2 Maccab. VII. 4. Ernestus, (vid. Toup. in gl. seq.) et pro σπαράξαντες conj. χαράξαντες. Seq. gl. ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΙ: Κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ, delevi cum A.B.V.E. Ad eam sic Kusterus: "Περισκυθίσαι: Κυρίως τὸ ἀποτ.] Eadem etiam tradit Suidas supra v. Ἀποσκυθίσαι, et v. Ἀποσκυθίζω: sed qui τὸ ἀποσκυθίσαι et περισκυθίσαι, per θ, male confundit cum ἀποσκυτίσαι et περισκυτίσαι, per τ. Prius enim non significat, cutem capitis cum capillis H resecare; sed notat ignominiosæ tonsuræ genus, quali Scythæ in populos devictos uti solebant. Athenæus lib. XII. c. 5. p. 524. Διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίον ἀλβον, καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παντὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσαι προσηγόρευσαν. Stephanus Byzantius v. Σκύθαι: Ὅθεν ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. *Unde* ἀποσκυθίσαι *dicitur, ferro capillos resecare.* Hesychius: Ἐσκυθισμένης: Κεκαρμένης. Idem, Ἀπεσκύθισται: Κέκαρται. Apud Eurip. Elect. 241. πλόκαμος D ἐσκυθισμένος ξυρῷ, est cincinnus novacula tonsus. At ἀποσκυτίζειν, vel περισκυτίζειν, per τ, significat, cutem vel pellem alicui detrahere: quæ verba eodem modo formata sunt, quo ἀπολεπίζω, veste exuo, περιλεπίζω, decortico, et similia. Σκῦτος enim corium vel pellem significare notum est. Hinc ipse Suidas voce sequenti, τὸ περισκυτίζοντες recte exponit, ἐκδερματίζοντες: quamvis Stephanus in Thesauro suo, περισκυθίζοντες, per θ, ibi scribendum esse censeat. Sed falli virum doctissimum E ex iis, quæ diximus, liquere potest. Confer Reines. Var. Lect. p. 458." Kustero in hoc stadio præivit vir doctissimus, et atavorum nostrorum memoria celeberrimus, Thomas Reinesius. Sed nugatur uterque. Utraque enim vox proba est, et de *cute capitis resecanda* usurpatur. Ut a σκέλος σκελίζειν, sic a σκύτος σκυτίζειν. Hesych. Σκύτη, κεφαλαί. Angl. *Scalps.* Σκυτίζειν, σπαράττειν. Ita legendum. Suidas: Περισκυτίζοντες, ἐκδερματίζοντες. Est autem περισκυτίζειν, *cutem capitis circumcidere.* Quod Scythæ fecerunt scilicet. Hinc Σκυθίζειν, Ἀποσκυθίζειν, Περισκυθίζειν, et si F quæ alia ejusdem notæ vocabula. Est autem Σκυθίζειν, *Scythissare, sive mores Scytharum imitari.* Ut Κρητίζειν, *Cretizare;* Λακωνίζειν, *Laconissare;* cæteraque τούτου τοῦ κόμματος. Hinc verbum tum de *tonsura*, tum de *scalptura* Scytharum usurpatur. Quod miror viros doctissimos non animadvertisse. Utrumque sensum verbi agnoscit Etymologus Magn. Ἀποσκυθίσαι, κυρίως τὸ ΠΕΡΙΤΕΜΕΙΝ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί. Καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἈΠΟΚΕΙΡΑΙ. Phalaris Epist. 147. Τινὲς δὲ ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυγίσθησαν, καὶ ΚΕΦΑΛΑΣ ἌΛΛΟΙ G ΠΕΡΙΕΣΚΥΘΙΣΘΗΣΑΝ. *Nonnulli, manibus pedibusque amputatis, in rotas contorti sunt; aliis detracta est capitum cutis.* Auctor Maccab. lib. II. c. 7. Τὸν δὲ παραχρῆμα ἐκπυρωθέντων, τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΝΤΑΣ ἈΚΡΩΤΗΡΙΑΖΕΙΝ. Μεταλλάξαντες δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμόν. ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΔΕΡΜΑ ΣΥΝ ΤΑΙΣ ΘΡΙΞΙ ΠΕΡΙΣΥΡΟΝΤΕΣ ἐπηρώτων, εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι κατὰ μέλος τὸ σῶμα. Huc accedit Hesychius: H Σκυθιστὶ χειρόμακτρον: Οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων ἘΝ ΠΟΛΕΜΩΙ τὰς κεφαλὰς ἘΚΔΕΡΟΝΤΕΣ, ἀντὶ χειρομάκτρου ἐχρῶντο. TOUP. Videndum an apud Strabon. XI. p. 803 D. pro περισκελιστὰς, quod in editis est, præstet veterum librorum lectio a Casaubono, ut arbitror, immerito rejecta, περισκυθιστάς. Phalar. Ep. 147. p. 140. κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. HEMST. Vid. supra v. Ἀποσκύθιζω.

[f] Περιπλακῆναι, καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.
Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ·
πᾶσαί τε μίξεις πρόξενοι μακρῶν [g] πόθων.

Περιπλεγνύμενος, καὶ φιλῶν. Ἀντὶ τοῦ, περιπλεκόμενος.]

Περίπλεων: Πλήρη. Καὶ [h] περίπλεως.

Περιπλεῖν καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ. [i] Τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. Καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. Τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὐπίσω γενέσθαι.

Περιπλείονος: Ἐπίρρημα. Καὶ περιπλείστου.

[k] Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, [l] ὡς ἐναλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν: Περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, [m] καὶ ἕκτην. Τότε γὰρ μάλιστα [n] πλήθει ἡ ἀγορά.

Πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ἠγείροντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐκφερόμενοι ἄριστον αἱρουμένους.

Περιπνευμονία: Πάθος τι.

[Περιπνέω:

Λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.]

Περὶ πόδα: Οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων·

Ὡς ἐστί μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα.

Καὶ ἐν Σκευαῖς,

Καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ([o] ὥσπερ) περὶ πόδα.

Περίπολος: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ [p] Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων λέγων [q] οὕτως φησί·

Τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ [r] γινομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις.

A Παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης, δύο.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ: Τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους: Τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. Ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. [s] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὔκουν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν
πέμψαι;

B [t] Τὸ δὲ ἑξῆς, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; [u] Θουκυδίδης·

Οἱ ■ καὶ οἱ περίπολοι ἐνέδρευσαν.

Περιπόλων: Φυλάκων, ζητητῶν.

Τῶν δὲ περιπόλων τις περμθίαν ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὑπερθεν τοῦ ὀρύγματος. Ἡ δὲ [x] οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτὴ, οὐ στερεὸν [y] ἐκτύπησεν, ἀλλὰ [z] κοῖλον καὶ διάκοιλον.

[a] Τάχα διάκενον.

C Περιπολῶν: Περιτρέχων.

[b] Ὁ ■ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως.

Φησὶ Σιμόκατος.

Περίπτερα: [c] Ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον: Πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις: Συμφοράς.

Περιπτύσσεται: Αἰτιατικῇ. Περιβάλλεται.

D [d] Εἶτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

Περιπτυχής: Περικεκυλισμένος.

[e] Κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

Περὶ τοῦ Αἴαντός φησι.

Περιποιήσει: Κτήσεται. Καὶ, Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων: [f] Περιποιουμένους, ἀντὶ τοῦ, φροντίζοντας, κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς.

E Περιποίησιν: Κτῆσιν.

Περιποιοῦμαι: Αἰτιατικῇ.]

[f] Περιπλακῆναι, καλ.] Hic, et duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent; quorum duo posteriores apud Astrampsychum quoque leguntur. KUST. Μητρὶ πλ. V. D. in Obs. Misc. IX. p. 155.

[g] πόθων] Astrampsychus habet πόνων. Utrum melius, somniorum conjectores dicant. KUST.

F ΠΕΡΙΠΛΕΩΝ] Περίπλεων Photius.

[h] ΠΕΡΙΠΛΕΩΝ] περίπλεως A.B.V.E.

ΠΕΡΙΠΛΕΙΝ καὶ ΔΙΕΚΠΛΕΙΝ διαφέρει παρὰ Θουκ.] Ex Schol. Thucyd. ad lib. VII. c. 36. KUST.

[i] Τὸ μὲν] μὲν om. V. qui mox καθίστασθαι.

ΠΕΡΙΠΛΕΙΟΝΟΣ—ΠΕΡΙΠΛΕΙΣΤΟΥ om. A.V. Tum Περὶ πλείστου A. divisim.

G [k] Περὶ πλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλ.] Hæc sunt verba Synesii in Encom. Calvit. p. 85. unde sensus hujus loci supplendus est. Confer etiam Nostrum supra v. Βόστρυχος. KUST.

[l] ὡς om. A.B.V.E.M. Tum ἀλείφειν E.

ΠΕΡΙ ΠΛΗΘΟΥΣΑΝ Ἀ.] Vid. Duker. ad Thucyd. VIII. 92.

[m] καὶ ἕκτην] ἢ καὶ ἕ. Lex. Seg.

[n] πλήθει] πληθύει Photius, Lex. Seg.

ΠΕΡΙΠΝΕΩ] Deest gl. A.V.

H ΠΕΡΙ ΠΟΔΑ: Οἷον ἁρμόττ.] Vide Casaub. ad Charact. Theophr. p. 139. KUST.

[o] ὡς περὶ] Sic omnes Suidæ libri cum Photii ms. ὥσπερ περὶ Piersonus ad Mœrin p. 22.

ΠΕΡΙΠΟΛΟΣ: Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum, qui locum hunc fuse explicat. Confer etiam Petitum ad Leges Attic. p. 547. et Nostrum infra v. Τερθρεία. KUST.

[p] τῶν Ἀθηναίων] τῶν om. A.V.E. Phot.

[q] οὕτω] λέγων οὕτω A.B.V.E. Phot.

[r] γενομένης] γινομένης Phot. A. Mox περὶ A. pro παρά.

[s] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1177.

[t] Τὸ] τὸ ■ A.

[u] Θουκυδίδης] IV. 67. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐνέδραμον. In exemp. post οἱ δὲ lacuna in E.M.

[x] οὖσα μὲν πλ.] Excidit hic particula negativa οὐ. Scribendum enim esse, οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα, &c. sensus clamat. KUST. Leg. οὖσα μὴ πλ. HEMST.

[y] ἐνεκτύπησεν] ἐκτύπησεν A.V.

[z] κοῖλον] Scribe, ἀλλὰ κοῖλον. KUST. Leg. κοῖλον δέ. HEMST. ἀλλὰ κοιλὸν A.B.V.E.

[a] Τάχα, διάκενον] Hæc emendatio certa est. Τὸ διάκοιλον enim post κοῖλον stare non potest. KUST.

[b] Ὁ ■ σταυρὸς προηγ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simoc. lib. V. c. 16. in fine. KUST.

[c] Οἱ ἀποσπινθηρισμοί] οἱ om. A.B.E. Photius. Lex. Seg. ἀποσπινθηρισμένοι B.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ] Amos III. 15. οἶκον τὸν περίπτερον. Quo respexit forte Suidas. Vide Hesych. et Etymol. M. v. Γεῖσα: τὸ καλούμενον ὑπὸ περίπτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς. TOUP.

[d] Εἶτα τὴν Θεοδοσίου π.] Et hoc fragmentum legitur apud Simocattam lib. II. c. 10. KUST.

[e] Κεῖται κρυφαίῳ φασγ.] Senarius hic est Sophoclis in Aj. 899. p. 53. ut Portus monuit. KUST. κορυφαίῳ V.

[f] Περιποιουμένους addidi ex A.V.

Περίπυστον: Ἐξάκουστον, διαβόητον.

Περιρραντήρια: Σκεύη.

[g] Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ [h] ἐνδιαιτήματος κάλπεις τε χρυσαῖ, καὶ περιρραντήρια, ἔτι τε λίθοι χρυσοῖ.

Περιρραντίσαι:

Περιρρέω: Αἰτιατικῇ.

Περιρρηδεῖς: Οἱ ἐπὶ ὀχημάτων, ἢ [i] ἐπικείμενοι, ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

B **Περιρρῶγος**:

[k] Ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιρρῶγος ἐπετείχιζεν αὐτοῖς φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περισσά: Τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἕν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. **Ἄρτια** δὲ, τὰ ζυγά· οἷον, δύο, [l] τέσσαρα.

[m] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Ἀφαιρεῖται γὰρ, φησὶ, τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων A πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὀρέστης φησὶ πρὸς Ἠλέκτραν.

Περισσεία:

Περίσημα: Διαβόητα.

Περισκελές: Σκληρὸν, δυσχερές. Αἴας φησίν·

[n] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται·
κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται
χὠ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα
πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

Περισκελῆ: Βρακία, φημινάλια.

Περισκέλια: Ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. Ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ.

Περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς [o] αὐτῶν ποσί.

C **Περισκεπές**: [p] Κεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον: Ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες: Σπαράξαντες.

ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΗΡΙΑ] Vid. Hemsterhus. ad Schol. Luciani de Sacrif. c. 12.

[g] Κατὰ δὲ τὸ μέσον] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis ab Hœschelio editis, p. 128. TOUP.

[h] διαστήματος] ἐνδιαιτήματος A.B.V.M. ἐνδύματος E.

ΠΕΡΙΡΡΑΝΤΙΣΑΙ] Περιρραντῆσαι B. Περιρραντίσαι E. Deest v. V.

ΠΕΡΙΡΡΕΩ om. A.V.

ΠΕΡΙΡΗΔΕΙΣ] Photius in Lexico MS. rectius περιρρηδεῖς, per duplex ρ. Scholiasta Homeri ad Odyss. X. 84. Περιρρηδής: Περικλασθείς, ἢ περιρραγείς, ἢ περιπεπτωκώς, ἢ περιρρυείς, ἢ περιφερής. Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. I. 431. Περιρρηδὲς κεράεσσιν: Ἐπὶ πρόσωπον μεθ' ὁρμῆς κατενεχθείς. Ἐπιρραγεὶς εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ ἐπενεχθείς· ὡς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ, Περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσεν. Ἀντὶ τοῦ, περιφερόμενος. Τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται. Confer Hesychium, qui male habet περιρρυδής, per υ. KUST. Περιρρηδεῖς Lex. Seg.

[i] ἐπικείμενοι] οἱ ἐπικείμενοι Photius, Lex. Seg. οἱ ante ἐρριμμένοι om. V.

[k] Ἐπὶ ὄχθου τινὸς] Hæc sunt verba Dionysii Halicarn. Antiq. Rom. IX. 15. ubi legitur ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτην στρατιάν. *Quod tantum exercitum tutari posset.* TOUP. Augeri potest ex Ὄχθους. HEMST.

ΠΕΡΙΤΤΑ] Περισσὰ A.B.V.E. Photius.

[l] τέσσαρα] τέσσαρες Photius, sed τέσσαρα Lex. Seg.

[m] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ.] Sophocl. Electr. 1288.

[n] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς] Sophocl. Aj. 646.

ΠΕΡΙΣΚΕΛΙΑ] Vid. Casaubon. ad Æl. Lampr. p. 169. ed. Par.

[o] αὐτῶν] αὐτοῖς A.B.V.

[p] περικεκαλυμμένον] κεκαλυμμένον A.V. Photius.

ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΝΤΕΣ] Laudat 2 Maccab. VII. 4. Ernestus, (vid. Toup. ad gl. seq.) et pro σπαράξαντες conj. χαράξαντες. Seq. gl. ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΙ: Κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξὶ, delevi cum A.B.V.E. Ad eam sic Kusterus: "Περισκυθίσαι: Κυρίως τὸ ἀποτ.] Eadem etiam tradit Suidas supra v. Ἀποσκυθίσαι, et v. Ἀποσκύθιζον: sed qui τὸ ἀποσκυθίσαι et περισκυθίσαι, per θ, male confundit cum ἀποσκυτίσαι et περισκυτίσαι, per τ. Prius enim non significat, cutem capitis cum capillis resecare; sed notat ignominiosæ tonsuræ genus, quali Scythæ in populos devictos uti solebant. Athenæus lib. XII. c. 5. p. 524. Διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον, καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παντὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσαι προσηγόρευσαν. Stephanus Byzantius v. Σκύθαι: Ὅθεν ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. *Unde* ἀποσκυθίσαι *dicitur, ferro capillos resecare.* Hesychius: Ἐσκυθισμένης: Κεκαρμένης. Idem, Ἀπεσκύθισται: Κέκαρται. Apud Eurip. Elect. 241. πλόκαμος
D ἐσκυθισμένος ξυρῷ, est cincinnus novacula tonsus. At ἀποσκυτίζειν, vel περισκυτίζειν, per τ, significat, cutem vel pellem alicui detrahere: quæ verba eodem modo formata sunt, quo ἀπολεπίζω, veste exuo, περιλεπίζω, decortico, et similia. Σκῦτος enim corium vel pellem significare notum est. Hinc ipse Suidas voce sequenti, τὸ περισκυτίζοντες recte exponit, ἐκδερματίζοντες: quamvis Stephanus in Thesauro suo, περισκυθίζοντες, per θ, ibi scribendum esse censeat. Sed falli virum doctissimum
E ex iis, quæ diximus, liquere potest. Confer Reines. Var. Lect. p. 458." Kustero in hoc stadio præivit vir doctissimus, et atavorum nostrorum memoria celeberrimus, Thomas Reinesius. Sed nugatur uterque. Utraque enim vox proba est, et de *cute capitis resecanda* usurpatur. Ut a σκέλος σκελίζειν, sic a σκύτος σκυτίζειν. Hesych. Σκύτη, κεφαλαί. Angl. *Scalps.* Σκυτίζειν, σπαράττειν. Ita legendum. Suidas: Περισκυτίζοντες, ἐκδερματίζοντες. Est autem περισκυτίζειν, *cutem capitis circumcidere.* Quod Scythæ fecerunt scilicet. Hinc Σκυθίζειν, Ἀποσκυθίζειν, Περισκυθίζειν, et si
F quæ alia ejusdem notæ vocabula. Est autem Σκυθίζειν, *Scythissare, sive mores Scytharum imitari.* Ut Κρητίζειν, *Cretizare*; Λακωνίζειν, *Laconissare*; cæteraque τούτου τοῦ κόμματος. Hinc verbum tum de *tonsura*, tum de *scalptura* Scytharum usurpatur. Quod miror viros doctissimos non animadvertisse. Utrumque sensum verbi agnoscit Etymologus Magn. Ἀποσκυθίσαι, κυρίως τὸ ΠΕΡΙΤΕΜΕΙΝ τὸ ἐπὶ κεφαλῆς δέρμα σὺν ταῖς θριξί. Καταχρηστικῶς δὲ, τὸ ἈΠΟΚΕΙΡΑΙ. Phalaris Epist. 147. Τινὲς δὲ ἄκρα περιεκόπησαν, καὶ κατὰ τροχῶν ἐλυγίσθησαν, καὶ ΚΕΦΑΛΑΣ ἌΛΛΟΙ
G ΠΕΡΙΕΣΚΥΘΙΣΘΗΣΑΝ. *Nonnulli, manibus pedibusque amputatis, in rotas contorti sunt; aliis detracta est capitum cutis.* Auctor Maccab. lib. II. c. 7. Τὸν δὲ παραχρῆμα ἐκπυρωθέντων, τὸν γενόμενον αὐτῶν προήγορον προσέταξε γλωσσοτομεῖν, καὶ ΠΕΡΙΣΚΥΘΙΣΑΝΤΑΣ ἈΚΡΩΤΗΡΙΑΖΕΙΝ. Μεταλλάξαντος δὲ τοῦ πρώτου τὸν τρόπον τοῦτον, τὸν δεύτερον ἦγον ἐπὶ τὸν ἐμπαιγμόν. ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΗΣ ΔΕΡΜΑ ΣΥΝ ΤΑΙΣ ΘΡΙΞΙ ΠΕΡΙΣΥΡΟΝΤΕΣ ἐπηρώτων, εἰ φάγεσαι πρὸ τοῦ τιμωρηθῆναι κατὰ μέλος τὸ σῶμα. Huc accedit Hesychius:
H Σκυθιστὶ χειρόμακτρον: Οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων ἘΝ ΠΟΛΕΜΩΙ τὰς κεφαλὰς ἘΚΔΕΡΟΝΤΕΣ, ἀντὶ χειρομάκτρων ἐχρῶντο. TOUP. Videndum an apud Strabon. XI. p. 803 D. pro περισκελιστάς, quod in editis est, præstet veterum librorum lectio a Casaubono, ut arbitror, immerito rejecta, περισκυθιστάς. Phalar. Ep. 147. p. 140. κεφαλὰς ἄλλοι περιεσκυθίσθησαν. HEMST. Vid. supra v. Ἀποσκύθιζον.

Περισκυττίζοντος: Ἐκδερματίζοντος.

Περισσοεπῆσαι: Περισσολεγῆσαι.

Περισσῶς ποιοῦσιν [q]ὑπερηφάνειαν: Τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ [r]χρωμένοις περισσότερον.

Περισπᾶν: Ἐξαπατᾶν. Καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. [s]Περισπᾶι δὲ, παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾷ, τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις. [t]Πολύβιος·

Ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις [u]πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾶν.

Περισπασμός: Ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχές: Βαρύ.

[x]Ὦ περισπερχὲς πάθος.

Περισπειραθείς: Περιπλακεὶς, περιελιχθείς.

[y]Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς, συνέσφιγγεν [z]ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν.

Περὶ Εὐτροπίου λέγει.

Περισταδόν: Περιεστῶτες.

ΠΕΡΙΣΚΥΤΤΙΖΟΝΤΟΣ] Περισκυθίζοντος H. Steph. Ind. Thesauri L. G.

[q] ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΝ] ὑπερηφανίαν B.E. ὑπερηφάνοις V. Sumptus locus ex Ps. XXX. 24.

[r] χρωμένοις] χρώμενοι καὶ A.V.

ΠΕΡΙΣΠΑΙ δὲ παρὰ Σοφ.] Apud Sophoclem Electr. 732. hodie legitur παρασπᾷ, ut et Portus monuit. KUST.

[t] Πολύβιος] Lib. I. c. 26. KUST.

[u] πρόθεσις om. V.

ΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΣ: Ἐκ δυοῖν ἐπιστρ.] Eadem leguntur apud Ælianum in Tact. c. 25. KUST. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 510.

[x] Ὡς περισπερχὲς π.] Apud Soph. Aj. 982. unde fragmentum hoc depromptum est, legitur, Ὦ περισπερχὲς πάθος. KUST. ὦ E.

[y] Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν β.] Fragmentum hoc ex historia deperdita Eunapii depromptum esse puto. KUST.

[z] ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν] Hunc locum, qui in elegantissimis est, nemo vitii vel suspectum quidem habuit. Sed anguis latet in herba. Lego et distinguo: Ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ ΧΕΙΑΝ. *Omnia in latibulum suum, velut robustus serpens, trahens et contorquens.* Χειά est *serpentis latibulum*. Hesychius: Χειά: Ἡ κατάδυσις τῶν ὄφεων καὶ δρακόντων. Philostratus in Apoll. III. 8. Καὶ τὸν αὐχένα ὑπερβαλὼν (lege ὑπεκβαλὼν) ὁ δράκων ΤΗΣ ΧΕΙΑΣ. Nostram emendationem extra omnem dubitationem ponit Homer. Il. χ'. 93. Ὡς [illegible] ΔΡΑΚΩΝ ἘΠΙ ΧΕΙῌ ὀρέστερος ἄνδρα μένησι, Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς, Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἙΛΙΣΣΟΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙ ΧΕΙῌ. Ceterum hoc fragmentum Eunapio proculdubio adjudicandum est, et de Eutropio eunucho, qui sub Theodosio omnia gubernabat, intelligendum. Quod et partim vidit Kusterus. Notandum autem verbum Καθελίττειν, quod ex rarioribus est. Herodot. II. 86. Λούσαντες τὸν νεκρὸν, ΚΑΤΕΙΛΙΣΣΟΥΣΙ πᾶν αὐτοῦ τὸ σῶμα σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι. Quod cognatum est. TOUP. Eunap. fr. 35. ed. Boissonad.

ΠΕΡΙΣΤΑΔΟΝ] Il. ν'. 551. Mox περιεστῶτος B.E.

[a] Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 154. itemque apud Nostrum supra v. Αἰμιλία. KUST.

Περίστασις: [a]Πολύβιος·

Συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν [b]ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις.

Καὶ αὖθις·

[c]Ὁ [illegible] κατὰ μὲν τὴν δόξαν καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ πίστιν, [d]πολύ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων.

[e]Ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασις. [f]Καὶ αὖθις Πολύβιος·

[g]Ταχὺ [illegible] διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι, καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν.

Καὶ ἀλλαχοῦ·

Διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη.

Ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασιν.

Περίστασιν: Δείναρχος Τυρρηνικῷ·

Μετὰ ταῦτα τοῦ [h]Δαίμονος [i]ἤδη περὶ ἀγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· εὖ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος,

καὶ τὰ ἑξῆς. Μήποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ [k]περιέστη μὲν αὐτὸς καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ [l]τῷ, [m]περίστατόν με ἐποίησαν. [n]Ἐνίοις δὲ παράστασιν, ἀντὶ τοῦ περίστασιν, γράφεται.

Περίστατοι: [o]Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιδόσεως·

[b] ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις] Intelligendus hic locus de Æmilia Scipionis Africani uxore, de qua Polybius in Excerptis Valesii, p. 154. Magno autem apparatu constabant αἱ γυναικεῖαι ἔξοδοι, ut hodie, sic et olim. Nam, ut ait ille, *dum moliuntur, dum comuntur, annus est.* Hinc lepide, ut solet, Aristophanes Lysist. 16. ΧΑΛΕΠΟΣ ἡ γυναικῶν ἔξοδος. Ita scribendus iste locus. Vulgo, reclamante metro, χαλεπή τε. Alio modo corrigebat vir doctissimus in Miscell. Criticis p. 331. Sed nostra emendatio verior et simplicior est. Ceterum hanc fœminarum Atticarum operosam sumptuositatem lege coërcuit sapientissimus Solon. Plutarch. in Solon. p. 197. edit. Bryan. Ἐπέστησε δὲ καὶ ΤΑΙΣ ἘΞΟΔΟΙΣ τῶν γυναικῶν, καὶ τοῖς πένθεσι, καὶ ταῖς ἑορταῖς νόμον, ἀπείργοντα τὸ ἄτακτον καὶ ἀκόλαστον. TOUP.

[c] Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur lib. III. c. 98. KUST.

[d] πολύ τε] πολύ τι A.V.E. edd. vett.

[e] Ἀντὶ τοῦ, ἐπίτασιν] Inepte. Interpretatio enim hæc nihil facit ad vocem περίστασιν. Existimo autem compilatorem de voce περίτασιν, non περίστασιν, cogitasse, cum interpretationem istam loco huic allineret. KUST. ἀντὶ τοῦ ἐπίτασις A.V.E.

[f] Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. c. 32. KUST.

[g] Τάχα] ταχὺ B.V.E.

ΠΕΡΙΣΤΑΣΙΝ: Δείναρχος Τυρρην.] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur, Δάμωνος, et ἀναγωγήν. Deinde pro ποιήσουσιν, tam apud Harpocrationem, quam Suidam, scribendum est, ἐποίησαν. KUST. Deest gl. A.

[h] Δαίμονος] Δάμωνος Photius.

[i] ἤδη περὶ ἀγωγὴν] περιαγωγὴν V. περὶ ἀναγωγὴν Phot. π. ἀναγωγὴν ὄντα Harp. ms. Pal. Mox ποιήσουσιν om. E.

[k] περιέστη μὲν] Scribe, περιέστη με: ut habet Photius in Lexico ms. KUST. et Harpoc. ms. Pal.

[l] τῷ] τὸ V.E. Mox παράστασις—περίστασις E.

[m] περίστατόν με ἐποίησαν] Priores editt. [et B.V.E.] male, περίστατον μετεποίησαν. KUST. Emend. Kusterus cum Harpocrat.

[n] Ἐνίοις] ἐν ἐνίοις Harpocr. ms. Pal.

ΠΕΡΙΣΤΑΤΟΙ: Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. Confer nos supra ad v. Εὐπερίστατος. KUST. Theopompus apud Athen. p. 487. TOUP.

[o] Ἰσοκράτης] P. 486, s. 288. ed. Oxon.

Θαυματοποιίαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ [illegible] τῶν ἀνοήτων [p]περιστάτοις γινομέναις.

Ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστέλλω: Αἰτιατικῇ.

Περιστένεται: [q]Περιτείνεται, στενοχωρεῖται.

Περίστενος: [r]Οὗτος δράκων καλεῖται.

[Περιστερὰς βλέπειν τε προξενεῖ βλάβην:]

Περιστεριδεῖς: Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος, Χαιριδεῖς· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεῖλαι: Περικαλύψαι.

Ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς, καὶ τεκτηνάμενος σῆμα, ἐν αὐτῷ κατέθετο.

Ὅσα ἡμαρτῆσθαι τοῖς γενομένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε, καὶ κρατύνεσθαι.

Ἀντὶ τοῦ, περικαλύπτειν.

Περιστείλας: Διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς·

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

Περιστεφανωσάντων: Κυκλωσάντων.

Περιστεφανωσάντων τοῖς [s]ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περιστίαρχος: Ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν. Ἀπὸ τῆς ἑστίας· ἢ τοῦ περιστείχειν. [t]Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ [illegible] τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι· ἔξωθεν γὰρ [u]περιέρχονται, [x]μαχαιροφοροῦντος [y]ἑκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίαις

A [z]περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστίαρχος: Ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Περίστια γὰρ, τὰ καθάρσια.

Περιστίξαι: Περικυκλῶσαι, περιελθεῖν, περιελάσαι. Ἀπὸ τοῦ [a]στίχου.

Περιστολή: Περιβολή, ἐπαγωγή.

Περίστωον: Περίστυλον, στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζεται: Δημοσθένης [b]ἐν Φιλιππι-

B κοῖς·

Μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται.

Ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. [c]Κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι [d]στοίχους, ἢ στίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα [e]ἐὰν αὐτοὺς [f]ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. Ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων, περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ, [g]περισχοινίζεται.

C Περιστοιχίσαντος: Περιλαβόντος.

Περιστοίχων: [h]Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον·

Φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε.

Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ, ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. Μήποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, [i]τῶν κύκλῳ περὶ τὸ

D χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περισταλεῖ: Ἀφαιρεῖται.

[k]Ὁ [illegible] ἀποκτείνει αὐτοὺς, καὶ περιστελεῖ, ὅσα ἐπηγάγοντο. Ἦν

[p] περιστάτοις] περιστάταις A. Tum γενομέναις V.

ΠΕΡΙΣΤΕΝΕΤΑΙ] Homerus Il. π'. 163. Περιστένεται [illegible] τε γαστήρ. Scholiasta: Περιστένεται: Περιστενοχωρεῖται, περισσῶς στενοῦται. Confer etiam Etymologum v. Στένεται. KUST.

[q] Περιτείνεται] περιστείνεται A.

[r] Οὗτος] Οὕτω conj. Portus. Sic Hesychius, οὗτος Lex. Seg.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ ΒΛΕΠΕΙΝ ΤΕ ΠΡΟΞ.] Sic etiam habet Astrampsychus. At contra Nicephorus: Περιστερὰν βλέπων τις μηνύει χαράν. KUST. Om. A. habet V. in marg.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΔΕΙΣ: Ὥσπερ ἀπὸ τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 866.

ΠΕΡΙΣΤΕΙΛΑΙ] Menander hist. p. 91. Polyb. p. 203. 573. TOUP.

ΠΕΡΙΣΤΕΙΛΑΣ: Διαχειρισ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 832. KUST.

ib. Themist. p. 343. Hard. TOUP.

[s] ὅπλοις] ὄχλοις A.

ΠΕΡΙΣΤΙΑΡΧΟΣ] Potius περιεστίαρχος, ut habet Mich. Apostolius Centur. XVI. 1. Composita enim est hæc vox ex περὶ, et ἑστίαρχος: ut vel ex Polluce patet, qui ἑστιάρχους appellat, quos Suidas et alii Grammatici περιστιάρχους vocant. KUST. Jungerm. et Kuhn. ad Polluc. VIII. 104. HEMST. Nihil mutandum ex serie literarum et Aristophane monet Bos.

[t] Ἴστρος] Ister ἐν Ἀττικαῖς λέξεσι adducitur ab Eustathio ad Od. ί. p. 1627, 15. ἐν τῇ τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τῶν Ἀττικῶν ab Athenæo XIII. p. 557. A. HEMST.

[u] περιέρχονται] περιέχονται B.E.M.

[x] μαχαιροφοροῦντος] Photius in Lexico ms. habet, χοιροφοροῦντες, quæ vera lectio est. Solebant enim olim conciones, fora, theatra, aliaque loca publica, porcellis, quos χοιρίδια Græci vocant, lustrari; ut Grammatici docent. Schol. Aristoph. Acharn. 44. Ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρῳ σφαζομένῳ. Καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν· Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κῆρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. Τὸ [illegible] θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων κάθαρμα ἐκαλεῖτο. Ὁ [illegible] περικαθαίρων, καθαρτής. Hesychius: Κάθαρμα, τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ [illegible] ἐπιτελῶν δημοσίως, περιστίαρχος ἐλέγετο. Confer eundem v. Ἀφροδισία. Pollux lib. VIII. c. 9. Οἱ ἑστίαρχοι ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. Καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Apud Pollucem hodie male legitur, χειριδίοις, et χειρίδιον. Confer

E Nostrum supra v. Καθάρσιον, ubi idem clare traditur. KUST.

[y] ἑκάστου τῶν ἱερῶν] Lege ἐκ. τῶν ἱερῶν στοαῖς, vel αἱμασίαις, περιειλημμένου δ. καὶ π. ἔχοντες. vel pro οἰκίαις, ὁρίοις. HEMST.

[z] περιειλημμένοι] περιειλημμένοι Photius.

ΠΕΡΙΣΤΙΑΡΧΟΣ: Ὁ τῶν καθαρσίων πρ.] Eadem habet Schol. Aristoph. Eccles. 128. KUST.

ΠΕΡΙΣΤΙΞΑΙ] Malim, περιστεῖξαι, a περιστείχω. KUST.

[a] στίχου] στίχους Photius, Lex. Seg.

F ΠΕΡΙΣΤΟΛΗ] Dionys. Hal. p. 152. TOUP.

ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΙΖΕΤΑΙ: Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Etymologus: Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. Ἔστι δὲ οἷον αἱρεῖ, λαμβάνει. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. Στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίεται. Ταύτας οὖν περιβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία. KUST. Photius Ep. p. 350. συμφοραῖς ἀφύκτοις περιστοιχηθέντες. Lege, περιστοιχισθέντες. Appian. p. 571. TOUP. Conf. notata ad

G Aristænetum p. 348. ed. Boissonad.

[b] ἐν Φιλιππικοῖς] ἐ Φιλιππικῶν E. Demosth. p. 43, 1.

[c] Κατὰ γὰρ] καὶ γὰρ B.E.M.

[d] στίχους ἤγουν στοίχους] στοίχους ἢ στίχους A.V. Photii ms. Harpocr. ms. Pal. στ. ἤγουν στίχους B.M.

[e] εἰ αὐτοὺς] ἐὰν αὐτοὺς A. Phot. Harpocr. ms. Pal. ἑαυτοὺς B.V.E.

[f] ἐκφύγῃ] ἐκφυγόντα E.

[g] ΠΕΡΙΣΧΟΙΝΙΖΕΤΑΙ] περιστοιχίζεται A.

ΠΕΡΙΣΤΟΙΧΩΝ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

H Περιστοίχων A.V. Phot. Harpocr. ms. Pal. et in exemplo.

[h] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρ.] Pag. 725. KUST. P. 1251, 23.

[i] τῶν κύκλῳ π.] Potius, τοὺς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότας. KUST.

[k] Ὁ δὲ ἀποκτείνει αὐτοὺς] Hæc sunt verba Æliani, ut nos docet Suidas supra, v. Οὐδαμῇ. TOUP.

ὁ κόσμος, καὶ σκευὴ περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῇ εἰκαταφρόνητα.

[Περισφίγγω: Αἰτιατικῇ.]

Περισφύριον:

> [l] Καὶ τὸ [m] δίθυρσον
> τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

Περισχέσθαι: Ἀγαπῆσαι.

Περισχών: Κατασχὼν, [n] περιβαλών.

Περιτελλομένων: Περιερχομένων.

Περιτέμνω: Αἰτιατικῇ.

Περιτετεύξεται: [o] Συντύχῃ, περιπεσεῖται.

Περιτεχνᾶσθαι: Δολιεύεσθαι, κακὰ μηχανᾶσθαι.

Τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι [p] τοιοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

Περίτιος μήν: Ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.

Περιτιθῶ: Αἰτιατικῇ.

Περιτομή: [q] Ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη· ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν, καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. Ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

Περιττός: Ἀντὶ τοῦ, πολύς.

[r] Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως [s] περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττότερα: Μείζονα.

Τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιτράγῃ: [t] Περικόψῃ, περιφάγῃ. Ἀντὶ τοῦ, A κλέψῃ. [u] Ἀριστοφάνης·

> [x] κἂν τὤχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
> μή τις [y] λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Περιτρέπω: Αἰτιατικῇ.

Περιτροπῇ: Ἐν περιόδῳ.

[z] Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ἔπεσεν [a] ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων, [b] ἐπέβαλε.

[Περιτροπέων: Ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπί- B στροφος.

Οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς [c] ἀνεπίστροφος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσων.

Ἀπὸ κοινοῦ, [d] ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ [e] ἐπιμέλειαν ποιεῖται. Ἢ [f] ἀνεπέλευστος· ἔνθεν καὶ τὸ

[g] Περιτροπέων ἐνιαυτός.]

Περιοίκιον: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην·

C Καὶ τὸ περιοίκιον καὶ τὴν οἰκίαν.

Μήποτε ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

[Περίοικοι καὶ Ἀμφικτύονες: Ζήτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.]

Περίοικος: Ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίσειν: Τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. [h] Θουκυδίδης ζ΄. [i] Σημαίνει καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

D Περιοιστικός: Φορητός.

Περιφάνεια: [Οἷον λαμπρότης.]

Περίφασις: [k] Πολύβιος·

Ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον. Ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων [kk] περιφάσεις.

Περιφερές: Κύκλῳ στρογγύλον.

E Περιφορά: [l] Κίνησις.

ΠΕΡΙΣΦΙΓΓΩ] Plutarch. de Fluv. p. 8. TOUP. Deest gl. A.V.

[l] Καὶ τὸ διθύριον τοῦτο τὸ λογχ.] Anthol. Καὶ τὸ δίθυρσον Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. περισφύριον M.

[m] διθύριον] διθύριον A.V.E. i. e. δίθυρσον. Anthol. Pal. VI. 172.

[n] περιβαλὼν] καταβαλὼν E.

[o] Συντύχοι] συντύχῃ A.V. Photius, Hesych.

F ΠΕΡΙΤΕΧΝΑΣΘΑΙ] Hinc περιτέχνησις Dion. Exc. Vales. p. 630. TOUP.

[p] τοῦτον] τοιοῦτον A.

ΠΕΡΙΤΙΟΣ] Vid. Sturz. de Dial. Maced. p. 49.

[q] Ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρ.] Hæc sunt verba Œcumenii in c. IV. ad Romanos, p. 275. KUST.

[r] Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλ.] Vide infra v. Σαλούστιος, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

G [s] περιττὸς] περισσὸς V. Plura v. Περιττὸς hoc sensu usurpatæ exempla congessit Rittersh. ad Porphyr. V. P. s. 18.

[t] Περικόψῃ] περικόψει A.V. et mox κλέψει.

[u] Ἀριστοφάνης] Ach. 256.

[x] Ἐν τ' ὄχλῳ] κἂν τὤχλῳ A.V.

[y] λαθὼν] Sic rectius ms. Paris. A. quam priores editt. [et V.E.] quæ habent, μαθών. KUST.

ΠΕΡΙΤΡΕΠΩ] A. in marg.

[z] Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. III. de Bello Goth. c. 20. KUST.

H [a] ἐκ περιτροπῆς] Joseph. c. Apion. p. 488. Aristid. I. p. 456. TOUP.

[b] ἐπέβαλε] Sic rescripsi ex Procopio. Ante enim minus recte legebatur, ἐνέβαλε. KUST. ἐνέβαλε E. ἐνέβαλλεν A.V.

ΠΕΡΙΤΡΟΠΕΩΝ: ἈΠΕΡΙΤΡΟΠΟΣ λέγ.] Tota hæc nota non solum confuse et negligenter descripta est ex Schol. Sophocl. Electr. 182. ut Portus etiam monuit: sed etiam male huc translata est, utpote quæ pertinet ad v. Ἀπερίτροπος. Vide supra h. v. ubi eadem leguntur. KUST. Gl. habet A. in marg. ἀπερίτρεπτος A.V.

[c] ἀνεπίστροφος] ἀπερίτροπος A.V.E.

[d] ἀνεπίστροφος] τὸ ἀνεπ. A.E.

[e] ἐπιμέλειαν] μεταμέλειαν V.

[f] ἀνεπέλευστον] ἀνεπέλευστος A.V.E.

[g] περιτροπέων] τὸ περιτροπέων A.V.E.

ΠΕΡΙΟΙΚΙΟΝ: Ἰσαῖος ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΠΕΡΙΟΙΚΟΙ] A. in marg. ζήτει etc. om. V.

ΠΕΡΙΟΙΣΕΙΝ] Vid. Ψῶν. HEMST.

[h] Θουκυδίδης] VII. 28.

[i] Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τ.] Hinc emenda Hesychium, apud quem mendose hodie legitur, Περιοίσει, ἀνήσει ἐκ τῆς νήσου. Scribe, Περιοίσει, ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου. KUST. σημαίνει δὲ om. A. δὲ om. V. Photius.

ΠΕΡΙΦΑΝΕΙΑ] Demosth. c. Onetor. p. 571. TOUP. οἷον λαμπρότης om. A.V. Hesychius: Περιφάνεια, λαμπρότης, δόξα.

[k] Πολύβιος· Ἐκέλευσε] Fragmentum hoc legitur apud Polybium, lib. X. p. 855. TOUP.

[kk] περιφάσεις] Sic habet ms. Paris. A. At priores editt. minus recte, ἐπιφάσεις. KUST. περιφάσεις E.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΣ] An ita, Περιφερεία: κύκλῳ. Περιφερές: στρογγύλον? Hesychius suadet. ALBERT. Cum Suida concordat Photius.

[l] Κίνησις] Supple ex Hesychio, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις. KUST.

Περιφόρητα: [l]Ἀκτά. [m]Ἡρόδοτος.

Περιφοριῶσθαι: Λυσίας·

Ἡ [n]τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορινῶσθαι.

Ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. Εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. Ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς [o]φορίνης. Τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφώσαντες: Σκεπάσαντες, πωμάσαντες.

Πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν, ἐς χύτρας καινὰς [p]ἐνέβαλον, καὶ περιφώσαντες αὐτὰς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονεῖν: Ὑπερφρονεῖν. [q]Ἀριστοφάνης δέ·

Περιφρόνει τὰ πράγματα·

Ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει. [r]Καὶ Σωκράτης ἔφη·

[s]Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Περίφρων: Περισσόφρων.

Περιφοιτῶντα: Περιερχόμενον.

Περιφύς: Περιπλακείς.

Περιχυθέντες: Δοτικῇ.

Περιχαίνω: Αἰτιατικῇ.

A [t]Οἷόν τι ποιοῦσιν αἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.

Περιχάρεια: Ἡ χαρά.

Περιχαρίαν: [tt]Περιττὴν χαράν.

[Περιχαίρω: Δοτικῇ.

Περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.]

Περιχλαινίζεται: Περιβάλλεται.

Περιψεῖν: Ἐκμάσσειν, σπογγίζειν. [u]Ἀριστο-
B φάνης·

Ἰδού, δέχου κέρκον λαγὼ, ὥστε τὰς λήμας περιψεῖν.

Περίψημα: Κάταγμα· [x]ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη· ἢ [y]ἀπολύτρωσις. Οὕτως ἐπέλεγον [z]τῷ κατ' ἐνιαυτὸν .... συνέχοντι τῶν κακῶν·

Περίψημα ἡμῶν γενοῦ·

Ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ [a]οὕτως ἐνέβαλλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν [b]ἀποτιν-
C νύντες.

Περκάζει: [c]Πεπαίνει, μελανίζει.

Περκνός: [d]Μέλας.

Περκώσιον: Τόπος. Καὶ Περκώτη, ὄνομα τόπου.

Περνᾶται: Πιπράσκεται. [e]Ἔνθεν καὶ πόρνη,

[l] Ἀκτά] Lege, περίακτα. KUST.

[m] Ἡρόδοτος] Lib. IV. c. 190. ubi Nomadum domos vocat οἰκήματα περιφορητά: ut Portus observavit. KUST. Vid. gl. ad Herodoti locum.

ΠΕΡΙΦΟΡΙΩΣΘΑΙ: Λυσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[n] τῶν ὀφθαλμῶν] τὸν ὀφθαλμὸν E.M. Phot.

[o] φορίνης—φορίνην] Sic recte Harpocratio. At priores editt. [et A.V.E.] male φορένης et φορίνην. Vide Nostrum infra v. Φορίνη. KUST.

ΠΕΡΙΦΩΣΑΝΤΕΣ] Scribendum puto περιχώσαντες. Lectio enim vulgata procul dubio est spuria, quam Suidas ex corrupto aliquo codice excerpsisse videtur. Mendum enim hoc ipsi Suidæ imputandum esse, non vero librariis, series literarum arguit. KUST. Ad Annibalis strategema videtur pertinere, quo ad superandam Eumenis classem est usus. Vid. Nepot. Ann. 10. HEMST.

[p] ἐνέβαλον] ἐνέβαλλον A.V.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΝ] Ælian. V. H. XII. 52. Plutarch. Alcib. p. 200 C. Agathias p. 55. περιφρόνουν τὰ πρότερον δοκηθέντα, et p. 141. Menand. Hist. p. 121. TOUP.

[q] Ἀριστοφάνης] Nub. 739.

[r] Καὶ Σωκράτης] Hæc et seqq. habet A. in marg. ubi add. ἵνα μὴ ἕλκῃ τὴν ἰκμάδ' ἐς τὰ κάρδαμα. et sic V.

[s] Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρ.] Aristoph. Nub. 225.

ΠΕΡΙΧΥΘΕΝΤΕΣ] Hanc et seq. gl. habet A. in marg.

[t] Οἷόν τι ποιοῦσιν αἱ κύνες] Plato de Republ. lib. V. p. 469. edit. Serran. Ἢ οἴει τι διάφορον δρᾷν τοὺς τοῦτο ποιοῦντας τῶν κυνῶν, αἳ τοῖς λίθοις, οἷς ἂν βληθῶσι, χαλεπαίνουσι, τοῦ βάλλοντος οὐχ ἁπτόμεναι; *Num censes eos, qui hoc agunt, aliud facere quam canes facere solent, qui adversus jactos lapides excandescunt, cum vero qui jecerit ne attingunt quidem?* Quæ et totidem verbis leguntur apud Joan. Stobæum, p. 900. edit. Wechel. Ad hunc locum sine dubio referendus Suidas. Notanda autem locutio, τοὺς λίθους περιχαίνειν. Quod elegantissimum verbum Platoni restituendum esse puto. Est autem Περιχαίνειν, *hianti ore appetere, admordere, deglutire.* Quod ex Luciano et Aristotele notum. Phile de Animal. p. 208. Μάτην ΠΕΡΙΧΑΙΝΟΝΤΑΣ αὐτοὺς δεικνύει. Huc respexit Philosophus in Rhetoricis III. 4. Καὶ τὸ ἐν τῇ Πολιτείᾳ τῇ Πλάτωνος, ὅτι οἱ τοὺς τεθνεῶτας σκυλεύοντες, ἐοίκασι τοῖς κυνιδίοις, ἃ τοὺς λίθους ΔΑΚΝΕΙ, τῶν βαλλόντων οὐχ ἁπτόμενα. Pacuvius in Armor. Judicio apud Nonium: *Nam canis, quando est percussa lapide, non tam illum* APPETIT *Qui sese icit, quam illum eumpse lapidem quo icta est,*
D *petit.* TOUP.

[tt] Περιττὴν] περὶ τὴν A.

ΠΕΡΙΧΑΙΡΩ] A. in marg. om. V.

[u] Ἀριστοφάνης] Equit. 905. Ἰδού, δέχου κέρκον λαγὼ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν. KUST.

ΠΕΡΙΨΗΜΑ] Vocabulo hoc usus est Apostolus Paulus 1 Cor. IV. 13. ubi vide interpretes Græcos. Pro voce sequenti κάταγμα, quæ mendosa est, legendum est, κάθαρμα, vel κατάμαγμα, vel, ut habet Hesychius, περικατάμαγμα. KUST. Pearson. ad Ignat. p. 36. legit
E κατάμαγμα. TOUP. Steph. le Moyne ad Barnab. Ep. p. 579. 580. HEMST. Leg. κατάμαγμα ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη καταπάτημα ἢ ἀπολύτρ. N. Abram. not. ad Ciceron. Pison. n. 16. leg. κάθαρμα ἢ ὑπ. τ. ἴχνη ἀπόλουσις vel ἀπολούθρωσις, *sordes* vel *sanies ex imis pedibus detersa.* Id. οὕτ' ἐπ. τῷ καθάρματι συνεχόντων κακῶν, cum calamitas aliqua incidisset. Vid. Hesych. et Heins. ad 1 Corinth. IV. 13. et Tob. V. 24. et infra de pharmacis. Dillh. II. Elect. c. ult. vocabuli περίψημα hanc adfert e Suida explicationem, *homo jugibus obnoxius malis.* REINES.
F Plura Alberti Gl. Gr. p. 122. et ad Hesych.

[x] ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη] Michael Apostolius Centur. XVI. 3. Λέγεται καὶ περίψημα τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη. KUST.

[y] ἀπολύτρωσις] ἢ ἀπολ. A.B.V.E. Photius, Lex. Seg.

[z] τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι] Locus hic corruptus est. KUST. Leg. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν θνήσκοντι ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν. Vid. Zenob. Prov. p. 5. Meurs. Hellad. p. 19. TOUP. Quomodo supplendum sit docet
G Photius: κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν. et sic Lex. Seg.

[a] οὕτως ἐνέβαλον] Vid. Meurs. de Fest. p. 144. REINES. ἐνέβαλλον A.B.V.E. Lex. Seg.

[b] ἀποτιννύντες] τελοῦντες E. (ἀποτινόντες)

ΠΕΡΚΑΖΕΙ] v. n. ad Hesych.

[c] Πεπαίνει] Hesychius rectius, πεπαίνεται. KUST.

[d] Μέλας κατάστικτος] In antiquissimo ms. Paris. legitur, Περκνός, μέλας. Manu vero recentiori additum est,
H κατάστικτος. KUST. Photius et Lex. Seg. μέλας absque κατάστικτος.

ΠΕΡΚΩΣΙΟΝ] Hesychius: Πέρκωσος, καὶ Περκώτη, πόλις. KUST.

ΠΕΡΝΑΤΑΙ] Περᾶται A.V. Hesych.

[e] Ἔνθεν καὶ ΠΟΡΝΗ, ἡ παλ.] Confer Nostrum infra v. Παλεῦσαι. KUST.

ἡ πωλοῦσα τὴν μίξιν· ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Περόζης: Ὁ Περσῶν βασιλεύς.

Περόνη: Πόρπη.

[f] Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στεγίδα, τανυσθὲν τόξον.

Περόνη: Κόσμος τις.

[g] Καὶ περόναις χρυσαῖς [h] διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι.

Περῶ, περαιέω, περαιῶ. Ὡς μῶ, μαίω, μαιῶ.

Περώνης:

Περπερεία: Ἡ κολακεία.

[i] Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται.

Ὁ Ἀπόστολός φησι. Τουτέστιν, [k] οὐ προπετεῖ.

Πέρπερος: Ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετὴς, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

[Πέρσαι: [l] Ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. Οἱ [m] γάρ τοι Πέρσαι Μαγοὺς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. Καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.]

Περσαῖος, Κιτιεὺς, φιλόσοφος Στωϊκός. Ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. Ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ [n] υἱοῦ Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. [o] Ἱστορίαν.

Περσέα: Ῥοδακινέα.

Περσεύς: Οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν, εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν [p] ἐπεβάλλετο, κατακαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς [q] τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ τοὺς [r] πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας, καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. A Καὶ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον, καὶ Δελφοὺς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. Παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων· ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. Ταῦτα δὲ ποιήσας, [s] πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν [t] αὐτῷ· B ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ [u] πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. Κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανὸς, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διατείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος· κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. [x] Ἐπιφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε [y] περὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν περὶ τοὺς [z] πότους. C Καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην ἔσχε διάθεσιν.

[Περσεύς: Οὗτος ἀνεῖλε λογχοδρεπάνῳ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδου κυνῇ.]

Περσεὺς Μακεδών: [a] Ὅτι Περσεὺς ἀναθαρρῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ [b] τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ D τὸν [c] ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις [d] ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως· καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς ὠμὸς καὶ εὐχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε εὔβουλόν οἱ ἔτι ἦν· [e] ἀλλ' ὁ πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν,

ΠΕΡΟΖΗΣ] De eo vide Agathiam lib. IV. p. 137. KUST. E

[f] Καὶ δίβολον περ.] Emenda et supple, Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στλεγγίδα, καὶ τὸ τανυσθὲν Τόξον, &c. Sic enim recte legitur in Anthol. [Pal. VI. 282.] Ceterum, in prioribus editt. [et B.V.E.] post τόξον sequentia adduntur: Αὐλὸς, ὁ εἰς εὐθὺ ἐξακοντισμὸς τοῦ αἵματος. Ὁ ■ περόνης, μέτρον, καὶ μουσικῆς τι ὄργανον. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in optimo ms. A. desunt; tum etiam quia non pertinent ad hunc locum, sed ad vocem αὐλὸς, ubi eadem αὐτολεξεὶ leguntur. KUST. Habet quidem A. F in marg. præfixo Ὅτι.

[g] Καὶ περόναις] Eunapii. Vid. Ῥουφῖνος. HEMST. Eunap. Fr. 30.

[h] διαπεπερονημένοι] διαπερονημένοι V.

ΠΕΡΩΝΗΣ] Πέρωνος A.V.

[i] Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται] 1 Cor. XIII. 4. De hoc loco Pauli vide Gataker. ad Marc. Anton. lib. V. §. 5. KUST. Hæc usque ad fin. gl. habet A. in marg.

[k] οὐ προπετεῖ] Vid. Alberti Gl. Gr. p. 134. Statim G delevi ΠΕΡΠΕΡΕΙΑ: Ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται. ἢ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια, cum A.B.V.E. Habet ea Zonaras.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ] Polyb. p. 1482. Casaubonian. p. 181. TOUP. Multa exempla hujus v. vide apud Fabricium ad Sext. Empir. adv. Gramm. I. 2, 54. p. 227. Vid. Λάλος supra p. 653 B.

ΠΕΡΣΑΙ] Hunc artic. habet A. in marg. om. V.

[l] ὍΤΙ ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ τῶν Μαγ.] Eadem ad verbum leguntur apud Cedrenum p. 30. et apud H Nostrum supra v. Μαγεία. KUST.

[m] γάρ τοι] τοι om. E.

ΠΕΡΣΑΙΟΣ, Κιτιεὺς, φιλ.] Laert. lib. VII. s. 36. Μαθηταὶ δὲ Ζήνωνος πολλοὶ μὲν, ἔνδοξοι δὲ, Περσαῖος, Δημητρίου, Κιτιεὺς, &c. Ad hunc locum Laertii Suidas respexisse videtur. KUST. Vid. Ἑρμαγόρας Ἀμφ. HEMST.

[n] Υἱοῦ Δημητρίου] Scribendum est, υἱὸς Δημητρίου. Referenda enim hæc sunt ad Persæum, quem filium Demetrii fuisse ex dicto loco Laertii constat. KUST. Retineri potest: nam Antigonus Gonatas erat Demetrii Poliorcetæ filius. Vid. in Ἄρατος. HEMST.

[o] Ἱστορίαν] Sic ms. Paris. A. At priores editt. ἱστορία, quod minus placet. KUST. Leg. forte, inquit Menag. ad Diogen. Laert. VII. 36. ἐκ φιλοσόφου ἱστορίας. HEMST.

ΠΕΡΣΕΑ: Ῥοδακινέα] Vide Bodæum a Stapel ad Theophrasti Hist. Plant. lib. IV. p. 295. KUST.

ΠΕΡΣΕΥΣ: Οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 125. Confer etiam Nostrum supra v. Κατακαλῶν. KUST.

[p] ἐπεβάλλετο] ἐπεβάλετο A.V.

[q] τὰ χρέα] τραχέα B.E. τὰ τραχέα V.

[r] πρὸς] πρὸ A.

[s] πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδ.] Legendum est, πολλούς τε μετεωροδοκῶν, καλ. ἐλπ. ὑπεδείκνυε, &c. KUST. G πολλοὺς π. A. et ni fallor V.

[t] αὐτῷ] αὐτῇ A.

[u] πολέμῳ] τῷ πολέμῳ A.V.

[x] Ἐπιφεύγει] ἐπιφεύγει A.E.M.

[y] πρὸς] περὶ A.V.

[z] πότους] τόπους A.

ΠΕΡΣΕΥΣ] Hunc artic. habent A.V. in marg.

ΠΕΡΣΕΥΣ ΜΑΚ.] Et hunc A. in marg.

[a] ὍΤΙ Περσεὺς ἀναθαρρ.] Fragmentum hoc Casaubonus Polybio tribuit: sed male. Est enim Appiani, ut H patet ex Excerptis a Valesio editis, p. 561. KUST.

[b] τὸν καταποντισμὸν] τῶν καταποντισμῶν E.

[c] ἐμπρησμὸν] καταποντισμὸν A.B.V.E. edd. ante Kuster. qui correxit ex Excerpt.

[d] ἐξαγγέλλειν] ἐξαγγέλειν V.

[e] Ἀλλ' ὅτι] In Excerptis modo laudatis rectius legitur, ἀλλ' ὁ. KUST. ἀλλ' ὁ A.B.V.

καὶ λογίσασθαι δεξιὸς, καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ [f]σφάλλοιτο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν [g]ἐτρέπετο, καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας [h]ἐγένετο, ἀρχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, [i]ὅπερ ἐστὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους γενομένους ἑαυτῶν.

Ὅτι ἡ τοῦ Περσέως ναῦς [k]τά τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δέκα ἓξ στοίχων εἶχε πεποιημένην.

ΠΕΡΣΕΦΌΝΗ: Καταγειος δαίμων. [l]Ἠλέκτρα φησί·

Ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' Ἀρά,
σεμναί τ' Ἐρινύες,
αἳ τοὺς [m]ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
[n]τοὺς τὰς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους·
ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς
φόνον ἡμετέρου.

ΠΕΡΣΕΐΔΑΙ: Ἀπὸ Περσέως.

ΠΈΡΣΗΣ, Ἀσκραῖος, [o]ἐποποιὸς, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

ΠΕΡΣΙΚΑΊ: Ὅτι περσικαί [p]εἰσι μὲν δένδρα· ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικείου. [q]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κᾆτα [r]ψυχείσῃ περιέφυσαν περσικαί.

ΠΕΡΣΙΚῸΣ ὌΡΝΙΣ: Ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὴν λοφίαν. Ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς [s]ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. [t]Καὶ νῦν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ

A ἰδίως ὄρνις Περσικός.

ΠΕΡΣΊΣ: Ὄνομα τόπου.

ΠΈΣΗΙ: Αὐθυπότακτον.

ΠΈΣΗΜΑ: Πτῶμα.

[u]Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

Περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

ΠΕΣΣΙΝΟΫ́ΝΤΟΣ: Πόλεως.

ΠΈΣΚΟΣ: Δέρμα, κώδιον. [Καὶ ΠΕΚΤῆΡΕΣ, οἱ τὸ B δέρμα τίλλοντες.]

ΠΕΣΣΌΜΕΝΑ: Παρὰ Ἡροδότῳ, ὀπτώμενα.

ΠΕΣΣΟΎΣ: Κύβους. Καὶ [x]ΠΕΣΣΟῚ, ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

ΠΕΤΆΛΟΙΣ: Φύλλοις. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι, ΠΈΤΑΛΟΝ, πίλημα ἐξ ἐρίου πιληθέν.

[y]Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

C ΠΕΤΆΛῼ:

[z]Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ.

ΠΈΤΑΣΟΣ: Εἶδος ὑφάσματος.

[a]Ἐπιρρεψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, [b]ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ.

ΠΈΤΑΤΡΑ: [c]Τέγνα. [d]Βάβριος·

D Ὁ δ' ἐκ πεταύρου [e]κλαγγὸν εἶπε [f]βοήσας·
πόθεν μαθήσῃ τίσσον εἰς ἔω λείπει,
[g]τὸν ὀρνιθίων θύσας με.

ΠΈΤΑΤΡΟΝ: [h]Παγὶς, [i]βάθος, σανίς. Οἷον πέτευδον. Παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

[f] σφάλλοιτο] σφάλλοιτο A.V.
[g] ἐτράπετο] ἐτρέπετο A.V. Excerpt.
[h] ἐγένετο] ἐγίνετο B.E.
[i] ὅπερ] Valesius recte rescribit, ὥσπερ. KUST.
[k] τά τε ἄλλα] τἄλλα A.
ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ] Vide infra v. Φερσεφόνη. KUST.
[l] Ἠλέκτρα φησί] Apud Sophocl. Electr. 110.
[m] ἀδίκως] ἀδίκους B.
[n] τοὺς τ'] τοὺς τὰς A. τοὺς V.
[o] ἐποποιὸς] γεωπόνος corrigit Ruhnkenius Ep. Crit. I. p. 80.
[p] εἰσι μὲν] μὲν εἰσι V. Mox γυναικεῖον V.
[q] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 151.
[r] ψυχείσης] ψυχείσῃ A.V.
ΠΕΡΣΙΚΟΣ ὈΡΝΙΣ] Aristoph. Av. 708. Ὁ μὲν ὄρτυγα δοὺς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν. Scholiasta: Περσικὸν ὄρνιν. Τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. Καὶ νῦν εἶπε Πέρσης τις ὄρνις Περσικός. Τινὲς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. Οἱ δὲ, τὸν ταώ. KUST.
[s] ὁ βασιλεὺς] ὁ om. A.V. οἷς μόνος βασιλεὺς Schol.
[t] Καὶ μὴν] καὶ νῦν V. Schol.
[u] Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσ.] Sophocl. Aj. 1033.
ΠΕΣΚΟΣ] Delevi τὸ πέκος ὡς προγράφη cum A.V. Mox πεκτῆρες etc. habet A. in marg.
ΠΕΣΣΟΜΕΝΑ] Gl. Herodot. II. 37. Habet A. in marg.
ΠΕΣΣΟΥΣ: Κύβους] Vide omnino Salmasium ad Flavii Vopisci Proculum. KUST. Vales. ad Ammian. p. 296. TOUP.
[x] ΠΕΣΣΟΙ] Gl. Herodot. I. 94.
ΠΕΤΑΛΟΙΣ] Ap. Syracusanos erat πεταλισμὸς species exilii per foliis inscriptas sententias. Vid. Meurs. Lectt. Att. V. c. 18. et supra v. Ἐκφυλλοφορεῖν. REINES.
[y] Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.] Anthol. Pal. VI. 282.
[z] Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λ.] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἀντιστοιχοῦντες. KUST. Hæc sunt verba Xenophontis in Exped. Cyri, lib. V. p. 352. TOUP. V. 4. 12.

[a] Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομ.] Vide supra v. Δράκων, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.
E [b] ὡς] ἢ A. om. V.
ΠΕΤΑΤΡΑ] Sic rescripsi auctoritate msti Paris. A. Priores enim editt. et reliqui mss. habent πέταβρα: quod series literarum respuit. KUST. Πέταβρα E. Πέτραβα B. Uterque in exemp. πετάβρου.
[c] Τέγνα] Sic etiam habent editt. Basil. et Genev. itemque Hesychius et Phavorinus. At in mstis Paris. nec non in editt. Mediolan. et Ald. legitur σίγνα, quod corruptum est. KUST. σίγνα B.V.E.
[d] Βάβριος] Ad hunc Babrii locum ne verbum quidem
F Kusterus. Atqui prior versiculus uno pede claudicat. Nam quintum locum occupat Pyrrichius, qui in nullo quidem ferendus est. Deinde illud κλαγγὸν ne Græcum quidem est. Edit. Mediolan. Κλαιόν. Quod vero proximum est. Reponendum proculdubio: Ὁ δ' ἐκ πεταύρου ΤΡΑΝΟΝ ΕΙΠ' ΕΠΙΒΟΗΣΑΣ. *Ille autem a pertica clare vociferans dixit.* Glossæ: Τρανόν. *Perspicuum.* Nicetas, lib. IV. p. 86. Ὁ κῆρυξ ἘΠΕΒΟΑ ΤΡΑΝΩΤΕΡΟΝ. Quod geminum est. TOUP.
G [e] κλαγγὸν] κλαιὸν B.E.
[f] βοήσας] Leg. βοστρήσας. HEMST. Fab. Æsop. 369. p. 151. ed. Furiæ, ὁ δ' ἐκ τοῦ τέγους κλαγγὴν εἶπε φωνήσας. unde facile manus Babrii restituenda est. Nec temere rejecerim Hemsterhusianum βοστρήσας.
[g] τὸν ὀρόνομαν] Fab. Æs. τὸν ὀρνιθὴν ἀπολέσας.
[h] Παγὶς] Vide infra v. Σκανδάληθρα. KUST.
[i] βάθος] An βάθρον? ut amicissimus Wassius suspicatur. KUST. Vulgata lectio neutiquam sollicitanda est. Respexit enim Noster, quod utrumque fugit, ad
H Proverb. IX. 48. Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ ἐπὶ ΠΕΤΑΥΡΟΝ ΑΙΔΟΥ συναντᾷ. Idem infra, XIV. 12. Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ ὀρθὴ εἶναι παρὰ ἀνθρώποις, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς ΠΤΩΜΕΝΑ ΑΙΔΟΥ. Idem πέταυρον ᾅδου et πυθμένα ᾅδου. Quare non male Suidas, Πέταυρον, βάθος. Ceterum de voce πέταυρον, sive πέτευρον, nam utroque modo scribitur, consulendus Schol. ad

Πετεῶο: [Υἱός.] Τοῦ [k]Πετεῶ παῖς.

Πεττεύει: [l]Μεταφέρει. Ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι, τῶν κύβων. [[m]Καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρὰν τῆς δουλείας. Ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὅ ἐστι φεύγων.]

Πεττεύουσι: [n]Ταβλίζουσι. Καὶ πεττείαις, παιδιαῖς, [o]αὐλοῖς. [Καὶ πεττὸς, ὁμοίως.]

Πετεινὸν, καὶ πετεηνόν:

Πέτηλον: Τὸ φύλλον.

Πετίλιος: Ὄνομα κύριον.

[Πετῖτον: Κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.]

Πέττουσα: Ἀρτοποιοῦσα. [p]Καὶ πέττουσιν, ἀρτοποιοῦσι. Καὶ [q]Ἀριστοφάνης·

Τοῖν τετράδι πεπεμμένον.

Ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία, καὶ [r]ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ. Πεττοὶ δὲ, [s]τὰ βόλια, ἐν οἷς [t]ταβλίζουσι.

[[u]Καλὸν πέττεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε.]

Πετόμενος: Φερόμενος.

Πετόσιρις, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, [x]καθὰ καὶ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν [y]διετάξατο [z]ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων, Ἀστρολογούμενα, καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων.

Πέτραι καθεσθεὶς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.

Πετραία: Ὄνομα πόλεως. [[a]Καὶ Πέτρα, πόλις τῆς Παλαιστίνης.]

Πετρηδόν: Δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα: Πετρώδης, βαθεῖα.

Πετρόβολον: Ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν [b]τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ [c]Οὐεσπεσιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. Πληγεὶς γάρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν [d]ἀνὰ τὸ τεῖχος, ἀπαράσσεται τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν [e]ἐσφενδονήθη σταδίων. Γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, [f]προήει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσεισεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. Τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. Τῶν οὖν ὀργάνων [g]φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, [h]καὶ ἱστορικός, [i]πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς, [k]μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν, τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ, σκληρά τε καὶ

Theocrit. XIII. 13. nec non Schol. ad Aristoph. Ach. 687., quem exscripsit noster supra, v. Σπανδάληθρα. TOUP. Proverb. IX. 18. ubi ceteri interpretes βάθεις. Ergo non necesse est in Glossa vocem corrigi βάθρον, ut Kusterus opinabatur. ERNEST. Statim delevi cum A.B.V.E. ΠΕΤΕΩΝ: Πόλις Βοιωτίας.

ΠΕΤΕΩΟ υἱός] Ad supplendum loci hujus sensum addidi, υἱός. Respexit enim Suidas ad locum illum Homeri Il. β. 552. Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς. KUST.

[k] Πετεῶ] Πετεῶο A. Πετεῶ E.

[l] Μεταφέρει] Interpretatio hæc manca est. Addi enim saltem debebat, ψῆφον: qui enim alea ludunt, calculos non solum ponunt, sed etiam positos interdum reducunt et revocant: quod Grammaticus noster μεταφέρειν ψῆφον; at alii rectius, μετατιθέναι vel ἀναθέσθαι ψῆφον appellant. Vide Harpocrationem v. Ἀναθέσθαι, et ibi interpretes: itemque Salmasium ad Flavii Vopisci Proculum. KUST. Putem ego Suidam τὸ πεττεύει hic sensu improprio sumere pro *mutare, transferre ab uno ad alium*, quemadmodum fortuna dicitur πεττεύειν transferre sua dona ab uno ad alium. Pariter Hesych. Πεττεύει exponit μεταστρέφει. Et metaphorice Suidam hic posuisse Πεττεύει: μεταφέρει, satis indicat quod subjungit ἀπὸ τῶν πεττῶν. Quibus verbis innuit translationem esse desumtam a tesseris, quæ quando iis luditur, transferuntur sæpe nunc huc nunc illuc. Recte itaque Suidas Πεττεύει: μεταφέρει, nec manca est interpretatio. BOS.

[m] Καὶ ὁ δραπέτης] Hæc om. A. nec agnoscit Photius. v. supra v. Δραπέτης, ubi repone Πεττεύων. Conf. Etymol. M. p. 286, 46.

[n] Ταυλίζουσι] ταβλίζουσι A. Photius. In fine καὶ π. ὁ. om. A.V.

[o] αὐλοῖς] Male. Scribendum enim est τάβλαις, vel ταύλαις. Hesychius: Πεττείαις, κύβοις, τάβλαις παιδικαῖς. Confer Nostrum infra v. Τάβλα. KUST.

ΠΕΤΕΙΝΟΝ] Πετεινὸν A. Mox πετεηνὸν A.V. pro πετεεινόν. Hesychius Πετεηνῶν: πετεινῶν.

ΠΕΤΗΛΟΝ] Πέταλον A.

ΠΕΤΙΤΟΝ] Hunc art. om. V. habet A. in marg.

[p] Καὶ om. A.

[q] Ἀριστοφάνης] Plut. 1127. Vide etiam supra v. Πεπεμμένον, ubi eadem leguntur. KUST.

[r] ἑβδόμη Ἀπόλλωνι] ζ καὶ Ἀπόλλ. V.

[s] τὰ βόλια] Cum Porto legere malim, ταβλία. Sic enim Græci recentiores *tesseras* vocabant. Vide Salmasium ad Flavii Vopisci Proculum, p. 741. edit. Hack. KUST.

[t] ταυλίζουσι] ταβλίζουσι A.V. Phot.

[u] Καλὸν πέττεσθαι, πρ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. Habet A. in marg. om. V.

ΠΕΤΟΣΙΡΙΣ] Petosiris hujus mentionem faciunt Julius Firmicus lib. VIII. c. 5. itemque in Præfat. librorum III. et IV. Juvenalis Satyr. VI. Lucilius in Epigrammate Anthol. lib. II. c. 6. Plinius, et alii. KUST.

[x] καθὰ καὶ] καὶ om. A.V.

[y] διετάξαντο] διετάξατο B.E.

[z] ἐπιλογάς. Ἐκ τῶν] Jungenda puto ἐπιλογὰς ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων. Ἀστρολ. HEMST.

ΠΕΤΡΑΙ ΚΑΘΕΣΘ.] Senarius hic oneirocriticus legitur etiam apud Astrampsychum et Nicephorum. KUST. Deest V.

[a] Καὶ om. A.B. καὶ—Παλαιστίνης om. V. τῆς Παλαιστίνης om. E.

ΠΕΤΡΗΔΟΝ Lucian. Tim. c. 3.

ΠΕΤΡΗΕΣΣΑ] Od. δ'. 844.

ΠΕΤΡΟΒΟΛΟΝ] Potius, πετροβόλον, cum accentu in penultima. Dicitur vero etiam πετροβόλος: subintelligendo nimirum vocem μηχανή. Vide Lipsium in Poliorcet. lib. III. Dial. 3. Totum autem hunc locum de balista Suidas descripsit ex Josepho de Bello Jud. lib. III. p. 845. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. III. 7, 23.

[b] τῆς Ἰουδαίας] Lege, τῆς Ἰωταπάτης. Apud Josephum enim loco laudato de obsidione Jotapatæ agitur. KUST.

[c] Οὐεσπεσιανοῦ] τοῦ ἐσπασιανοῦ V.

[d] περὶ] ἀνὰ A.B.V. Joseph.

[e] ἐσφενδονίσθη] ἐσφενδονήθη A. Joseph.

[f] προήει] προσήει A.

[g] φοβερώτερος] φοβερώτατος A. Post h. art. delevi ΠΕΤΡΟΣΣΑ: Νῆσος Κιλικίας, cum A.B.V.

ΠΕΤΡΟΣ ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος] Hujus Petri Magistri mentio fit apud Stephanum Byzantium v. Ἀκόναι, et in Eclogis Legat. ab Hoeschelio editis, p. 150. edit. Paris. In eundem exstat Epigramma Anthol. lib. III. c. 30. KUST. Vid. Procop. Goth. I. p. 170. REINES.

[h] καὶ ἱστ.] καὶ om. V.

[i] πρεσβευτὴς] πρεσβύτερος V. πρεσβευτὴς E.

[k] μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ ἀν.] Vide supra v. Ἐμβριθής, ubi eadem leguntur. KUST.

ὀγκώδη. [l]Ἔγραψεν ἱστορίαν, καὶ περὶ πολιτικῆς A καταστάσεως.

Πέτρος ὁ Μογγὸς, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν ἐπίσκοπος, αἱρετικὸς δὲ διάπυρος· Εὐφήμιος [m]δὲ ὁ πατριάρχης ζηλωτὴς ἦν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος: Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι Μαγίστρου γενέσθαι· [n]ὃς [o]ἀεὶ καὶ καθημέραν τοὺς βασιλεῖς κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. Πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς· κλεπτί- B στατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς [p]ἔμπλεως.

[Πέτρος Βαρσύμης: Ζήτει ἐν τῷ Δεξιός.]

Πετθὴν: Πευθῆνος. Ὁ μανδάτωρ.

Πευκαλίμη: Φρόνιμος.

Πεῦκαι: Λαμπάδες, δᾶδες.

> Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχευν [q]παρὰ παστῷ
> πεῦκαι, καὶ φθιμένῃ νέρθεν ἔφαινον ὁδόν. C

Καὶ παροιμία· [r]Πεύκης τρόπον. Ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. Ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῶτις: Πόλις.

Πευκήεντα:

Πεύσῃ: Ἀντὶ τοῦ, ἐρωτήσεις, [s]μαθήσῃ, ἀκούσεις. Καὶ πεύσομαι, ἐρωτήσω.

Πεφασμένον: Εἰρημένον, ἢ πεφανερωμένον.

Πεφασμένος: Ἀντὶ τοῦ, [t]γεγενημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ [u]πεφασμένος ἀντὶ τοῦ φανερὸς λέγει.

Πεφασμένου: Φανεροῦ γενομένου.

> [x]Πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;

Πεφενάκικεν: Ἠπάτησεν.

Πεφεισμένοι: Φειδόμενοι.

Πέφηνεν: Ἐφανερώθη.

A Πεφήσεται: Ἀναιρεθήσεται. [y]Πεφειδήσεται δὲ, φείσεται.

Πεφιλοσοφήσθω:

Πεφοβοίατο:

Πεφόνηκεν: Ἐφόνευσε.

Πεφορυγμένον: Κεκαλυμμένον.

> [z]Δισσάκι [a]τετράγγυιον [b]πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ.

Πεφώραται: Πεφανέρωται, εὕρηται.

B Πέφρικα: Ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

Πεφρονηματισμένος: Οἰήσεως πληρωθείς.

> Ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ.

Πεφρυγμένα: Τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφυζότες: Δειλιῶντες.

C Πέφυκε: Φύσει ὑπάρχει. [c]Καὶ πεφυκὼς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος: Μεμολυσμένος.

> Ὁ δὲ ἔτι φονῶν, καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.

Πεφυσιγγωμένοι: Πεφυσημένοι. Φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων· ἢ φυσίγγη. Ἔπαιξεν οὖν D καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, [d]ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι. Ἢ [e]πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν, ἢ φυσῶν. Ἢ [f]ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. [g]Ἀριστοφάνης·

> Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι,
> ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας [h]πόρνα δύο.

Πέψει: Πραΰνει.

E Πειθανάγκη: Ἡ μετὰ βίας πειθώ.

> [i]Ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις.

---

[l] Ἔγραψεν ἱστορίας] Ex his historiis fragmenta quædam hodie adhuc supersunt, quæ cum reliquis Legationum Eclogis ab Hœschelio edita sunt. KUST. ἱστορίαν A. ἱστορ̃ E.

ΠΕΤΡΟΣ Ὁ ΜΟΓΓΟΣ] De eo vide Euagrium lib. III. F c. 12. et seqq. KUST.

[m] δὲ ἦν] ἦν A. ponit post ζηλωτής.

[n] ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 24. KUST.

[o] ἀεὶ] ἀεὶ καὶ A.V.

[p] ἀνάπλεως] ἔμπλεως A.B.V.E.

ΠΕΤΡΟΣ ΒΑΡΣΥΜΗΣ] De eo vide modo laudatum Procopium Histor. Arc. c. 22. KUST. A. in marg. G ζήτει etc. V. om.

ΠΕΥΘΗΝ] Vide de hac voce Valesium ad Ammian. Marcell. p. 68. KUST.

[q] παρὰ] περὶ A.B.V.E. Ver. seq. φθιμένη A.V. φθιμένῃ Anthol. Pal. VII. 182. φθιμένοις M.

[r] ΠΕΥΚΗΣ ΤΡΟΠΟΝ] Alias, πίτυος δίκην. Vide nos supra ad v. Δίκην. KUST.

ΠΕΥΚΕΛΑΥΤΙΣ] Πευκελαῶτις A.V. Tum πόλις A. pro ὄνομα πόλεως.

[s] μαθήσῃ, ἀκούσεις om. V. H

ΠΕΦΑΣΜΕΝΟΝ] Vid. Il. ξ'. 127. Ab h. v. usque ad v. Πῆ omnia omittit A. in textu, sed quædam habet in marg.

ΠΕΦΑΣΜΕΝΟΣ: Ἀντὶ τοῦ, γεγεν.] Ex Harpocratione. KUST. Supra Ἀποπεφασμένος. REINES.

[t] γεγενημένος] γεγενημένος ἢ ἀ. τ. φανερὸς cett. om. A.

[u] ΠΕΦΑΣΜΕΝΟΣ] Vide infra v. Πωλεῦσι. KUST. πεφασμένος B.V.E. Tum φανερὸς E. Phot. pro φανερῶς.

[x] Πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 838.

[y] ΠΕΦΕΙΔΗΣΕΤΑΙ] Πεφιδήσεται B.V.

ΠΕΦΟΒΟΙΑΤΟ] Πεφοβήατο V.

[z] Δισσάκι τετράγγ.] Anthol. Pal. VI. 223.

[a] τετράγγυιον] τρῶιον E. Tum ἢ πολλῷ V. Deest vs. A.

[b] πολλῷ] Leg. ὅλον. Reiskii Anthol. p. 31. Nicand. leg. ἅπαν. Callim. in Del. 78. ἅπας πεπάλακτο κεραυνῷ. TOUP.

ΠΕΦΩΡΑΤΑΙ] Πεφώρηται V.

ΠΕΦΡΟΝΗΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ] Polyb. p. 96. 128. TOUP.

ΠΕΦΡΥΓΜΕΝΑ: Τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα] Levit. XXIII. 14. Πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε. Ad hunc locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum infra v. Χίδρα. KUST.

ΠΕΦΥΖΟΤΕΣ] Homerus Il. φ'. 6. KUST.

[c] Καὶ ΠΕΦΥΚΩΣ] πεφυκὼς [illegible] A.

ΠΕΦΥΣΙΓΓΩΜΕΝΟΙ: Πεφυσημένοι. ΦΥΣΙΓΞ δὲ, τὸ ἐκτ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 525.

[d] ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσιν] Vide supra v. Μεγαρέων δάκρυα. KUST.

[e] πεπλησμένοι] ἢ ὡς πεπλ. V. ἢ πεπλ. B.E.

[f] ἐκκεκαυμένοι] Vide infra v. Φύσιγγες. KUST.

[g] Ἀριστοφάνης] Loco ante laudato. KUST.

[h] πόρνα δύο om. B.V.E.

[i] Ὑπολαμβάνων] ὑπολαμβάνω E. Hunc locum Polybio tribuit Schweighæuserus Lex. Polyb. v. Πειθανάγκη, ubi conj. ὑπ' αὐτοῦ pro ὑπ' αὐτῶν.

[k] Πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. Οὕτω γὰρ ἦν λάγνος.

[l] Καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.

Πειθαρχῶ: Δοτικῇ.

Πειθήνιος: Καταπειθὴς, πειθόμενος.

Πείθω: Τὸ καταπείθω. [m] Αἰτιατικῇ.

[n] Πείθει δῶρα καὶ θεούς.

Καὶ,

Ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε;

Πείθομαι δὲ δοτικῇ.

Ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμαι πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι.

Καὶ,

Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Πειθώ: Ἡ πεισμονή.

[o] Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος.

Πείθωνος: Ὄνομα κύριον. Καὶ ὄνομα ζώου.

Πειθοῖ:

Πειθοῖ τε ὑπαχθέντες, [p] καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν.

[q] Ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ ἐγγεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.

Πείκειν: Κτενίζειν, [r] ξαίνειν.

Πεῖνα: Ἡ [s] δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. Διὰ διφθόγγου. [t] Πίννα δὲ, ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. Ἔστι δὲ πεῖνα, ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, [u] οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. Συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

Πείνη: Ἡ πεῖνα.

Πειόλης: Ὁ πόρνος.

Πεῖρα: Ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. [x] Ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. [y] Πεῖρα δὲ, καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Δανάῃ Σοφοκλῆς·

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσταμαι·
τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

[z] Αἰεὶ, Ὀδυσσεῦ, δέδορκά σε
πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

Τουτέστιν, ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προϋφαρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι [a] μηχανώμενον.

Πεῖρα:

Ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς, καὶ [b] διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Πεῖραν: Πορείαν, ὁδόν.

[c] Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμαῖς πεῖραν.

Πειράζειν: Κατάρχεσθαι.

[d] Σκοπεῖν ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν αὐτοῖς, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως, ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. Τὸ γὰρ δὶς [e] πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν, ἅμα μὲν ἐπισφαλὲς, ἅμα δὲ εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεῖ παντελῶς.

Πειρᾶν: [f] Τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. Καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. [g] Θουκυδίδης·

Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος [h] ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι.

Σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. Πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης.

Πειρατέον: Δεῖ πειρᾶν.

Πειρατῶν: Καταποντιστῶν, κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. [i] Πεῖρα γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. Ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

Πειραιεύς: Ὄνομα κύριον. Καὶ ὁ λιμήν. Καὶ κλίνεται, Πειραιέως, Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ, Πειραιεῖ. [k] Πειραιεὺς καὶ νῆσος· ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. Καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἔμβαρός εἰμι.

Πειρασμός:

Πειρήνη: Ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου.

---

[k] Πολλὰς δὲ τῶν] Plenius vide supra v. Δεγγὼς.

[l] Καὶ εἶξα] Prima pars exstat Juliani Orat. I. p. 32 A. εἶξας δὲ ὅμως ὀψέ ποτε, φασὶ, τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ· quæ posterior vox perperam in edd. omissa. Altera p. 34. A. κτείνας μὲν αὐτὸς τὸν αὐτοῦ δεσπότην. Hoc a Kuhnio animadversum ad Polluc. VII. 122. n. 66. HEMST. Vid. Wyttenbach. ad Julian. p. 40 = 196.

ΠΕΙΘΗΝΙΟΣ] Supra p. 131 B. Tum καταπειθὴς om. V.

[m] Αἰτιατικῇ etc. om. V. Ἀναγκαῖον—βουλεύμασι καὶ om. A.

[n] Πείθει] Eurip. Med. 963.

[o] Οὐκ ἔστι πειθοῦς] Aristoph. Ran. 1438. Post h. v. addit A. τὴν πειθὼ δέ.

ΠΕΙΘΩΝ] Πείθωνος A.M.

[p] καὶ τῷ δολερῷ] Hæc et seqq. om. V.

[q] Ἀλλὰ καὶ π.] Deest hoc exemplum A.V. γεγυμνασμένος E. edd. ante Kuster.

[r] ξαίνειν om. B.V.E.

[s] δι' ἔνδειαν] ἔνδεια V.

[t] ΠΙΝΝΑ δὲ, ὁ ἰχθὺς] Πίνα δὲ ὄνομα ἰχθύος V. Seqq. om. A.

[u] οὐ δίχα] οὐ om. V. qui mox τρέφεσθαι.

ΠΕΙΩΛΗΣ] Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 615.

ΠΕΙΡΑ: Ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. init.

[x] Ὅθεν—κακοῦργοι et mox ὡς ἐν Δανάῃ usque ad fin. om. A.

[y] ΠΕΙΡΑ δὲ, καὶ ἡ βλάβη] Aristoph. Av. 584. Ἐκκοψάντων ἐπὶ πείρᾳ. Scholiasta ibi τὸ ἐπὶ πείρᾳ exponit, ἐπὶ βλάβῃ. KUST.

[z] Αἰεὶ, Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε π.] Sophocles initio Ajacis. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον. KUST.

[a] μηχανώμενον om. V.

[b] διὰ] δὶς V.

[c] Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων] Respexit Suidas ad Sophocl. Aj. 292. (289.) Αἴας, τί τήνδ' ἄκλητος, οὔθ' ὑπ' ἀγγέλων Κληθεὶς, ἘΦΟΡΜΑΙΣ πεῖραν. TOUP. Deest gl. A.

[d] Σκοπεῖν ὁ Ῥωμ.] Fragmentum hoc Casaubonus Polybio tribuit. KUST. Fr. Hist. 60.

[e] πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν] Casaubonus ad Polybium p. 1538. pro πειράζειν legendum suspicatur προσκόπτειν, ut subintelligatur λίθον. Notum enim est proverbium apud Græcos, Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσκόπτειν, vel πταίειν: quo præter alios usus est Polybius in Excerpt. Legat. p. 186. KUST.

ΠΕΙΡΑΝ] Confer Nostrum supra v. Ἐπείρα. KUST.

[f] Τὸ λόγους] τοὺς λ. A. Mox προφέρειν A. προφέρει B. Seqq. om. A.

[g] Θουκυδίδης] Lib. VI. c. 54. KUST.

[h] ὑπὸ om. B.E.M.

[i] ΠΕΙΡΑ γὰρ—ὅθεν καὶ om. A.

[k] ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ hic inserui cum A. ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν et τούτου τὴν ἱστορίαν om. A. seqq. om. V.

[l] Λαΐδ' ἔχω πολιῆτιν ἐϋζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων.

Πείρησαν: Δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον.

[m] Τὴν δὲ χάριν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμαρμένα· καὶ πάλι ζωστὴρ
εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον.

Πείρινθα: Τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ [n] ἐντίθεται τὸ κομιζόμενον.

Πειρῶ: Τὸ ἀπόπειραν ποιοῦμαι. **Πείρω** δὲ, τὸ B σουβλίζω, καὶ κεντῶ.

Πειρῶμαι: Γενικῇ.

Πειρῶν: [o] Προσβάλλων, συνουσιάζων. [p] Τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πειρᾶν. [q] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τὰς Κορινθίας φασὶν, ὅταν μέν [r] τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ,
οὐδὲ προσέχειν τὸν νοῦν.

Καὶ [s] **πειρασάντων** ἀνδρῶν, διαπειρασάντων, καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. C Ἐσχημάτισται δὲ [t] ἀπὸ τοῦ πειρᾶν. **Πειρᾶν** γὰρ [u] τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης. Τροπῇ οὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ A γυναικός. [x] Σημαίνει οὖν, σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς, καὶ ὀλίγους κατορθῶσαι παντάπασι.

Πειρῶντα: Πειράζοντα διὰ λόγων.

Πεῖρος, Πείρω: Ὄνομα κύριον. [y] Κλίνεται δὲ Ἀττικῶς. Καὶ θηλυκῶς, Πειρώ.

Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἀρισταίχμας, Καμειραῖος, ἀπὸ Ῥόδου· [z] Κάμειρος γὰρ [a] ἦν πόλις Ῥόδου. [b] Καί τινες μὲν αὐτὸν Εὐμόλπου τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον B καὶ ἐρώμενον ἱστοροῦσι· τινὲς [c] δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον· οἱ δὲ, κατὰ τὴν λγ' Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. Ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ [d] Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις β'. Ἔστι δὲ τὰ Ἡρακλέους ἔργα· ἔνθα [e] πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικε. Τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτοῦ νόθα δοξάζεται, γενόμενα ὑπό τε ἄλλων, καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

Πείσανδρος, [f] Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, Λαρανδεὺς, [g] ἢ Λυκάονος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου βασιλέως, C τοῦ Μαμαίας παιδὸς, [h] ἐποποιὸς καὶ αὐτός. Ἔγραψεν [i] ἱστορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει, [k] Ἡραϊκῶν

---

[l] Λαΐδ' ἔχω κτλ.] Anthol. Pal. VII. 218. Deest exemplum A. ἔχων B.E.M. φαιδροτέρων M. Statim delevi cum A.B.V. ΠΕΙΡΑ: Ἀπόπειρα, δοκιμή.

ΠΕΙΡΗΣΑΝ] Πείρασαν Gataker A. M. P. XLIV. p. 894 D F. Sed retinendum πείρησαν monstrat literarum series.

[m] Τὴν δὲ χάριν δ.] Anthol. Pal. VII. 152. Exemplum om. A. δώρων χάριν πείρησαν V. πείρησαν item E. Mox πάλιν B.E.

ΠΕΙΡΙΝΘΑ] Usus est hac voce Homerus Il. ω'. 190. ubi vide Scholiastam. Est autem accusativus pluralis, a recto πείρινθα. Hesychius habet πείρινθος, genere masculino. Vide etiam infra v. Ὑπερτερία. KUST.

[n] ἐντίθεται] ἐντίθενται E.

[o] Προσβάλλων. Συνουσ.] Scribe, προσβάλλων περὶ συνουσίας. E Vide paulo ante v. Πειρᾶν. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. 1068.

[p] Τοῦτο] seqq. om. A. τοῦτο—Πλούτῳ in V.M. post φασίν.

[q] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 149. Confer etiam Nostrum supra v. Ἑταίρας. KUST.

[r] τις αὐτὰς] αὐτάς τις E.

[s] ΠΕΙΡΑΣΑΝΤΩΝ] Seqq. ex Schol. Aristoph. Eq. 514. notante Abreschio.

[t] ἀπὸ] ἐπὶ B.E.

[u] τὸ] ἐπὶ τοῦ E.

[x] Σημαίνει] σημείωσαι Schol.

ΠΕΙΡΩΝΤΑ] Ex Timæo, qui post λόγων addit παῖδα ἢ γυναῖκα.

ΠΕΙΡΟΣ] Πειρώ, Pero, quæ patrem Cimona in carcere pectori suo admotum aluit, Val. Max. V. 4. Extern. 1. Extat id nomen ap. Hom. Od. λ'. et Propert. II. 3, 53. REINES.

[y] Κλίνεται δὲ] καὶ κλίνεται A.V.

ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ] De utroque Pisandro Valesius ad G Euagrium p. 275. TOUP. Adde Heynii Excurs. 1. ad Virg. Æn. II.

[z] Κάμειρος—Ῥόδου om. E.

[a] ἦν πόλις] ἡ πόλ. V.

[b] Καί τινες] Hæc et seqq. usque ad ἔργα· ἔνθα om. A.

[c] δὲ καὶ] καὶ om. V. Tum Ἡσιόδῳ B.

[d] Ἡράκλεια] Meminit hujus poëmatis Athenæus lib. XI. p. 469. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας, ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανὸν, εἶναι μέν φησιν Ἡλίου, λαβεῖν δ' αὐτὸ παρ' Ὠκεανοῦ Ἡρακλέα. Ad idem Pisandri H poëma proculdubio respexerunt, quamvis ejus expresse mentionem non faciant, Pausanias in Arcadicis p. 488. (ubi Pisandri sententiam de Hercule et Stymphaliis avibus refert: uti in Corinthiacis, p. 166, docet, quid tradiderit de fabula Lernæa:) Scholiasta Aristophanis ad Nubes v. 1047. ubi de balneis Herculanis agit: Stephanus Byzantius v. Ἀγάθυρσοι: Apollodorus lib. I. c. 8. §. 5. Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. I. 152. 1196. lib. II. 98. lib. IV. 1396. Alii tamen dubitant, vel negant, Pisandrum Camirensem Heracleæ, quæ sub ejus D nomine circumferebatur, auctorem fuisse. Strabo lib. XV. p. 688. Πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις. Idem tamen lib. XIV. p. 655. Pisandrum Heracleæ auctorem facit. Ait enim: Καὶ Πείσανδρος, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, ποιητὴς Ῥόδιος. Clemens Alexandrinus Pisandrum inter plagiarios refert, eumque poëma Heracleam Pisino Lindio suffuratum fuisse scribit. Eum vide Strom. lib. VI. p. 252. KUST.

[e] πρῶτος] οὗτος πρῶτος A. qui om. τὰ δὲ ἄλλα et seqq.

[f] Νέστορος] Νέστωρος A. qui statim om. Λαρανδεὺς ἢ. E

[g] ἢ Λυκάον] An potius, ἐκ Λυκίας, ut Suidas supra v. Νέστωρ? Stephanus Byzantius tamen urbem Laranda Lycaoniæ etiam assignat. KUST. Λυκάνιος A.B.V.E. Λυκάονιος M. Ald. Λυκάον debetur editori Basiliensi. Forte l. Λυκαόνιος.

[h] ἐποποιὸς usque ad fin. art. om. A.

[i] ἱστορίαν om. V.

[k] Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν] Legerim potius, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, i. e. De Heroum et Dearum nuptiis; auctoritate F Zosimi, qui lib. V. p. 805. expresse memorat, Pisandrum poëma hoc titulo scripsisse, quo universam propemodum historiam complexus sit. Verba ejus hæc sunt: Ὡς ὁ ποιητὴς ἱστορεῖ Πείσανδρος, ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, ἱστορίαν περιλαβών. Insignis est etiam de hoc Pisandri poëmate locus apud Macrobium Saturnal. lib. V. c. 2. cujus verba adducere operæ pretium erit: (*Virgilius*) *eversionem Trojæ cum Sinone suo et equo ligneo cæterisque omnibus, quæ librum secundum faciunt, a Pisandro pene ad verbum* G *transcripsit: qui inter Græcos poëtas eminet opere, quod a nuptiis Jovis et Junonis incipiens, universas historias, quæ mediis omnibus seculis usque ad ætatem ipsius Pisandri contigerunt, in unam seriem coactas redegit, et unum ex diversis hiatibus temporum corpus effecit.* Nota, opus hoc Pisandri a nuptiis Jovis et Junonis incepisse: unde suspicari forte quis possit, lectionem Suidæ, Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, recte se habere. Sed, quamvis ab Ἥρα formari possit adjectivum Ἡραϊκὸς, ut H ab Ἑρμῆς, Ἑρμαϊκός; quoniam tamen Pisander in opere isto non solum de Jovis et Junonis, sed aliorum etiam Deorum et Heroum nuptiis proculdubio egerat, (omnem enim historiam poëmate illo complexus fuerat, ut ex citatis verbis Zosimi et Macrobii patet,) lectionem alteram Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, quæ Zosimi auctoritate, ut diximus, confirmatur, prætulerim. Ceterum, quod Sui-

Θεογαμιῶν, [l]ἐν βιβλίοις ἕξ· καὶ ἄλλα καταλογάδην.

Πεισάνδρου [m]δειλότερος:

> [n]Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθεν,
> δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
> ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

Δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης·

> [o]Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.

Οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν· φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων [oo]ἕνεκεν. Μέγας δὲ, καὶ ἐκαλεῖτο [p]ὀνοκίνδιος. [q]Ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ, καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.

Πείσεα: Οἱ κάθυδροι τόποι.

Πεισιανάκτειος στοά: Ἥτις ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου Ποικίλη κληθεῖσα.

Πεισίας: Ὄνομα κύριον.

Πεισιθάνατος: Ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν: Τὴν πειθώ. Ἡ εὐθεῖα, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη: Ὄνομα κύριον.

Πεισίστρατος: Ὄνομα κύριον. [r]Καὶ ζήτει ἐν τῷ Σφακελισμός.

Πείσματα: Τὰ [s]ἀγκύρεια σχοινία. Παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισόμενον: Παθεῖν μέλλοντα.

Πείσονται: Πάθωσι.

Πείσων, Πείσωνος. Εἷς τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων.

Πειστέον: Δεῖ πείθεσθαι.

Πειστήρ: Ὁ ὑπήκοος.

Πῇ: Ποῦ. Εἰς τίνα τόπον.

> Πῇ δὴ τόνδε μαλαβρὸν ἄγεις;

[t]Ὅμηρος.

Πηγάζω: Αἰτιατικῇ.

Πήγανον: Εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς γάλακτος: Πολὺ γάλα. Ὡς, Πηγὰς δακρύων· πολλὰ δάκρυα.

Πηγαί: [u]Τόπος ἐν Μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ: Ἐκ πηγῆς.

Πηγεσίμαλλος: Ὁ [x]βαθύμαλλος.

[Πηγὴ διαυγὴς τὰς νόος λύει λύπας:]

Πηγίδιον: Ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγνύω καὶ πήγνυμι, αἰτιατικῇ.

Πηγός: Ὁ εὐτραφής.

Πηγταΐς: Τὸ κρύος.

Πηδάλια: Οἴακες, αὐχένες. [y]Ἀριστοφάνης·

> Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
> Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται [z]ναξιουργὴς κάνθαρος.

---

das ait, Pisandrum, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν auctorem, sub Alexandro Mammææ filio vixisse, falsum esse necesse est, si verum est, quod Macrobius dicto loco tradit, Virgilium ex poëmate isto librum secundum Æneadis transcripsisse. Divinum enim istum poëtam diu ante Alexandrum Imperatorem vixisse, nemo ignorare potest, qui historiam temporum vel primoribus, ut aiunt, labris degustarit. Ego quidem, ut de dissidio hoc sententiam meam proferam, existimo, Suidam duos Pisandros confudisse, et juniori assignasse poëma, quod vetustiori tribuendum erat. Solet enim proclivis ea in re lapsus esse: et certum est, Suidam alibi in lapidem hunc aliquoties impegisse. KUST. Ἡρωϊκῶν Eudoc.

[l] ἐν βιβλίοις ἕξ] Duo mss. Paris. habent, ἐν βιβλίοις ξ', [sic B.] i. e. libris LX. quod verius puto. Stephanus Byzantius enim v. Ἄστακος Pisandrum laudat in *decimo*; et v. Λυκάζεια, in *decimo quarto*: unde saltem patet, eum plures quam sex libros scripsisse. KUST.

[m] ΔΕΙΛΟΤΕΡΟΣ] λειότ. E. λειότερος M.

[n] Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθ.] Aristoph. Av. 1555. Seqq. om. A.

[o] Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λ.] Aristoph. Pac. 394. Vide etiam supra Εἴ τι βδελ. ubi eadem leguntur. KUST. εἴ τις V.

[oo] ἕνεκα] ἕνεκεν V.E. Schol. Aristoph.

[p] ὄνος Κνίδιος] An potius, Ὀνοκίνδιος, ut habet Enarrator Comici ad Av. Est autem ὀνοκίνδιος, *agaso*, sive, *qui asinos agit*. Hesychius: Ὀνοκίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης. Vide etiam Nostrum supra v. Ὀνοκίνδιος. KUST. Recte vir doctissimus. Eupolis ἐν Μαρικᾷ apud Schol. ad Aristoph. Av. 1555. A. Ἀκούω νῦν Πείσανδρος ὡς ἀπόλλυται. B. Ὁ στρεβλός; A. Οὔκ, ἀλλ' ὁ μέγας, ΟΥΝΟΚΙΝΔΙΟΣ. Huc respexit Schol. ad Aristoph. Lysist. 491. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Πείσανδρος ὁ ΟΝΟΚΙΝΔΙΟΣ, ὡς Εὔπολις διακρίνει τὴν ὁμωνυμίαν ἐν Μαρικᾷ. Ceterum Pisandri hujus tum *timiditatem*, tum φιλαργυρίαν, egregie perstringit Eupolis ἐν Ἀστρατεύτοις, apud Schol. ad Aristoph. Av. 1555. TOUP. ὀνοκίνδιος Schol. Aristoph. Pac. ed. Bekker. ὄνος (μέγ) V. pro ὄνος.

[q] Ἐχρῆτο δὲ] Similis Johanni Phrygi et Cereali, ducibus Libyæ ap. Synes. in Epp. 104. et 129. REINES.

ΠΕΙΣΕΑ] Il. υ'. 9.

ΠΕΙΣΙΑΝΑΚΤΕΙΟΣ ΣΤΟΑ: Ἥτις ἀπὸ Πολυγν.] Laërtius in Zenone Cittieo segm. 5. Ἀνακάμπτων δὲ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, τῇ καὶ Πεισιανακτείῳ καλουμένῃ, ἀπὸ δὲ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου Ποικίλῃ, &c. Ad hunc locum Laërtii Suidam respexisse apparet: apud quem proinde scribendum est, Πεισιανάκτειος στοά. Ἡ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου Ποικίλη κληθεῖσα. KUST. Vid. Meurs. Att. Lectt. VI. 18. Rutgers. V. L. V. 1. REINES. Πεισιανάκτιος A.V. Ἥτις etc. om. A. ἡ pro ἥτις E.

ΠΕΙΣΙΘΑΝΑΤΟΣ] Diog. Laërt. II. 86. HEMST.

ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ] Vid. infra Πυρφόρος. Pisistratus Ephesius dialogos Socraticos dictos ἀκεφάλους dixit non esse Æschinis, Laërt. II. 7. Pisistratus inter primores Bœotorum, qui Romanis favebant, Polyb. Ecl. Leg. 8. REINES.

[r] Καὶ ζήτει etc. om. V.

ΠΕΙΣΜΑΤΑ] Appian. p. 96. Schol. Od. ζ'. 269. τὰ ἀπόγεια σχοινία. Heliodor. p. 351. TOUP.

[s] ἀγκύρεια] ἀγκύρια A.V. et sic Photius pr.

ΠΕΙΣΩΝ] Ex Harpocratione. KUST.

[t] Ὅμηρος] Odyss. ρ'. 219. KUST.

ΠΗΓΑΖΩ om. A.V.

ΠΗΓΑΣ ΓΑΛΑΚΤΟΣ: Πολὺ γ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 895. ut Pearsonius monuit. KUST. Seqq. ΠΗΓΑΔΑΣ: Κρυώδεις ἡμέρας, παγετούς. Ἡσίοδος· (Ἔργ. 503.) Ταύτην ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας, delevi cum A.B.V.E. Quæ Zonaræ sunt.

ΠΗΓΑΙ] Vid. Holsten. ad Steph. Byz. v. TOUP.

[u] Τόπος] τόποι A. Post Μεγάροις Photius addit ἐν Βυζαντίῳ.

[x] δασύμαλλος] βαθύμαλλος B.V. et sic Schol. Il. γ'. 197.

ΠΗΓΗ ΔΙΑΥΓΗΣ ΤΑΣ Ν.] Sic etiam habet Astrampsychus. At Nicephorus: Πηγὴ διαυγὴς ψυχικὰς λύει λύπας. KUST. A.V. marg. Mox l. Πηγίδιον.

ΠΗΓΝΥΩ] A. in marg.

ΠΗΓΟΣ] Homer. Odyss. ε'. 388. TOUP.

ΠΗΓΥΛΙΣ] Od. ξ'. 476.

[y] Ἀριστοφάνης] In Pac. 141. Seqq. usque ad κυβερνᾶν om. A.

[z] ναξιουργὴς] ναξιουργὶς B E.

Πηδαλιουχεῖν: Κυβερνᾶν. [a] Ἀριστοφάνης·

> Ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν·
> κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
> κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ.

[b] Τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.

Πηδαλίωνος: Ὄνομα κύριον.

Πηδᾶν: Ἀντὶ τοῦ, ὑπερηφανεῖν.

> [c] Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
> πηδᾶν, ὅ τι λέξει.

Πήδασος: Ὄνομα πόλεως.

Πήδαιος: Ὄνομα κύριον.

Πηδόν: Τὴν κώπην.

Πῆκος, [d] ὁ καὶ Ζεὺς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ [e] υἱῷ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας κ' καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν τῇ [f] Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ [g] ἐπιγέγραπται· Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος [h] ὁ καὶ Ζεύς. Μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

Πηκτή: [i] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Πειθοῖ καὶ Παφίῃ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
> . . . . ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

Καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. Καὶ **πηκταὶ**, θηρευτικὸν [k] ὄργανον παρ' [l] Ἀριστοφάνει.

Πηκτὶς, πηκτίδος. [m] Πάνδουρα, μάχαιρα κρεωκόπος. [n] Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, [o] εἶδος ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ.

> Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φέρειν τὰς πηκτίδας;

Ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. Καὶ ἐν [p] Ἐπιγράμμασι·

> Ἀδὺ μέλος, καὶ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις.

Πηκτόν: Τὸ κατασκευαστὸν ἄροτρον.

Πηλαγόνος: Ὄνομα Γίγαντος.

Πηλακισμός: Ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ: Ῥάγας.

Πηλέως μάχαιρα: Παροιμίαν ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς [q] ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. [r] Ἣ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας, [s] ἡφαιστότευκτος, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς.

Πηλείδης: Ὁ τοῦ Πηλέως.

Πηλείωνος: Ὄνομα κύριον.

Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος: [t] Δι' ἑνὸς λ'.

Πήληκα: Περικεφαλαίαν.

Πήληξ: Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. Δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Πηλίκον: [u] Ποταπόν.

Πήλιον: Ὄνομα ὄρους.

Πηλός:

Πηλούσιον: [x] Ὄνομα τόπου. Κλεὶς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. Καὶ Πηλουσιώτης, ὁ πολίτης.

[y] Ὅτι οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἅμματα ἔπλεκον, [z] δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

ΠΗΔΑΛΙΟΥΧΕΙΝ] Joseph. de Maccab. p. 506. Cyrill. c. Julian. p. 95. TOUP. Plura Wesselingius ad Diod. Sic. XVIII. 59.

[a] Ἀριστοφάνης] Equit. 539. ubi pro χρὴ legitur χρῆναι, et κᾆτ' ἐντεῦθεν, pro κἀντεῦθεν, uti etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. KUST.

[b] Τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρ.] Locus Gregorii Nazianzeni, ad quem Suidas respexit, exstat in oratione XX. p. 335. et sic habet: Ἐπαινῶ τὸν κωμικὸν νόμον ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῶραν ἀγαγὼν, καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσκεψιν. Hinc autem apparet, Gregorium Nazianzenum non ipsa verba Comici recitare, ut quis ex hoc loco Suidæ forte colligere possit, sed tantum mentem Comici aliis verbis exprimere. Appianus lib. I. de Bellis Civil. p. 681. Ὁ Σύλλας ἐπιγελάσαι λέγεται τῇ νεότητι τοῦ ὑπάτου, καὶ εἰπεῖν, Ἐρέτην δεῖ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. Respexit et ille ad locum Aristophanis, quem Suidas hic adducit. KUST.

ΠΗΔΑΛΙΩΝ] Πηδαλίωνος A.V.E.

[c] Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδ.] Aristoph. Nub. 1393.

ΠΗΔΟΝ] Od. η'. 328. ν'. 78.

ΠΗΚΟΣ] Potius Πῖκος, per ι. Confer cum hoc loco Suidæ Excerpta Chronol. Anonymi, Joanni Malalæ præfixa, p. 21. KUST. Adde Cedrenum p. 17. ed. Paris.

[d] ὁ καὶ] καὶ ὁ B.E.

[e] υἱεῖ] υἱῷ A.V.

[f] Κρήτῃ] τῇ Κρήτῃ A.V. cf. Callim. H. J. 8.

[g] ἐπιγέγραπται] γέγραπται V.

[h] ὁ Ζεὺς] ὁ καὶ Ζεὺς A.

[i] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 55.

[k] ὄργανον] ἐφ' A.

[l] Ἀριστοφάνει] Av. 528.

[m] Πανδουρομάχαιρα] Lege et distingue, πανδούρα, μάχαιρα, &c. KUST. Πάνδουρα μ. V. Photius: Πηκτίς: πανδούριον· ἤτοι Λύδιον ὄργανον, χωρὶς πλήκτρου ψαλλόμενον.

[n] Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφορ.] Ver. 1231. ubi vid. Schol. adde Gloss. Herodot. I. 17.

[o] εἶδος ὀργάνου κιθαρ.] Vide Athenæum lib. IV. p. 183. KUST.

[p] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 139. Mox καὶ A.B. V.E. pro ἢ.

ΠΗΚΤΟΝ] Vid. Schol. Il. κ'. 353.

ΠΗΛΑΓΩΝ καὶ] Πηλαγόνες A.B.V.E. quibuscum delevi ΠΗΛΑΓΟΝΙΑ: Μοῖρα Μακεδονίας. Τὸ ἐθνικόν.

ΠΗΛΑΞ] Confer Etymologum h. v. Interpretatio enim, quam Suidas hic affert, omnino mihi suspecta est. Photius in Lexico ms. habet, Πηλόξ. Ῥαγάς. KUST. Π. ῥῶγας Lex. Seg. Infra Suidas, Στήλυγξ: καὶ στήλυγγας. ῥαγάς. Hesychius, Ῥαγάς: πήλυξ. et alibi Πήλυξ: ῥαγάς.

ΠΗΛΕΩΣ ΜΑΧΑΙΡΑΝ] Confer Schol. Aristoph. Nub. 1059. et Hesychium v. Πηλέως μάχαιρα. KUST. Vid. Natal. Com. VI. 15. REINES. μάχαιρα A.V. Photius. Mox παροιμία V. cum Photio.

[q] ἐπὶ τῇ] ἐν τῇ Photius.

[r] Ἣ ἐδόκει] ἣ om. Phot.

[s] ἡφαιστότευκτος] Adde, οὖσα. KUST. Addit Prov. Vat. III. 39.

ΠΗΛΗΙΑΔΕΩ ἈΧΙΛ.] Homer. Il. α'. 1. KUST.

[t] δι' ἑνὸς λ' om. V.

ΠΗΛΗΞ, πήληκας· ἡ περικεφαλαία] Πήληκα: περικεφαλαίαν A.V. Photius.

ΠΗΛΗΞ] Ex Harpocratione. KUST.

[u] ποταπόν] ποταμὸν V.

[x] Ὄνομα τόπου] τόπ' ὄνομα V.

[y] οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἅμματα, et v. Κάσιον. KUST. Desunt A.

[z] δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπ.] Mira lectio, et mirus sensus. An potius, βρόχους ἐπὶ βρόχοις? Sed ἐπέχω, nec liquere mihi fateor. KUST. Leguntur hæc supra, v. Ἅμματα et v. Κάσιον. Auctor quidem ignotus, sensus vero planissimus. Nimirum Pelusiotæ trabes trabibus adnectebant ad obstruendum portum. Hæc mens loci est. Simile quid narrat Appianus in Hispanicis, p. 525. Φρούρια [illegible] ἀντὶ γεφύρας αὐτῷ δύο περιθεὶς, ἀπήρτησε καλωδίοις ΔΟΚΟΥΣ ΜΑΚΡΑΣ ἐξ ἑκατέρου φρουρίου, καὶ ἐς τὸ πλάτος τοῦ

Πηλοφόροι: Χειροτέχναι, μισθωτοί.

Πῆμα: Κακὸν, βλάβη, δυστυχία. [a]Σοφοκλῆς·

> Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
> ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

Τὸ ἑξῆς· Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. Ἄτην φησὶ τὴν μανίαν· πῆμα δὲ, τὸν θάνατον, ὅ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. Καὶ αὖθις [b]Σοφοκλῆς·

> Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

Εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους,

> Κρέοντος, [c]ἢ σοῦ ταῦτα τἀξευρήματα;

Πημανεῖ: [d]Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ.

Οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

Πημαίνει: Κακοῖ, βλάπτει.

Πῆι μέν: Ὅπου μέν.

Πημήνειαν: Βλάψειαν.

[e]Ὁ δ' οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς, καὶ πολλοὺς ἴσως διαχειρίσασθαι.

Πημονή: Ἡ βλάβη.

Πηνέλεως: Ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια καὶ **Πηνελόπη**: Ὀνόματα κύρια.

Πηνειός: Ὄνομα [f]ποταμοῦ.

Πηνίκα: Πότε.

Οὐκ εἰδότα, πηνίκα δ' ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

D **Πηνίκ' ἐστὶν [g]ὥρα τῆς ἡμέρας**: Ἀντὶ τοῦ, [h]ποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; [i]ὥρας γὰρ [k]ἐζήτουν, οὐ καιρούς. Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν,

> Ὀπηνίκα; σμικρόν τι [l]μετὰ μεσημβρίαν.

[m]Τὸ δὲ, [n]Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; οὐκ Ἀττικὸν, οὐδὲ A ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. Ἔστι δ' ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· [o]ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε τὸ ἅτινα. Οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ [p]ὁπηνίκα.

Πηνίκη: Περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ [q]περιθετὴ κόμη. Ἔνθεν καὶ ΠΗΝΙΚΙΖΕΙΝ, τὸ ἀπατᾶν. Τῆς δὲ περιθετῆς κόμης, τὸ μὲν, ἔντριχον, τὸ δὲ, προκόμιον, τὸ δὲ, πηνίκην ἐκάλουν.

B **Πηνίον**: Ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἱλεῖται ἡ κρόκη.

> [r]Καὶ τὰ τρηχαλέα
> πανία, [s]κερταστὰς τούσδε ποτιμογίας
> καὶ σπάθας [t]εὐβριθεῖς, πολυάργυρα.

Καὶ [u]Ὅμηρος·

> Πηνίον ἐξέλκουσα.

Ὅθεν καὶ τὸ ΕΚΠΗΝΙΖΕΙΤΑΙ.

Πηνίον: Ζῶον ὅμοιον κώνωπι. [x]Ἀριστοφάνης C Νεφέλαις·

> Κείσεσθε ὥσπερ πηνία [y]βινουμένω.

Ἀντὶ τοῦ, [z]ξηροί. Σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. Ὅτι δ' κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος [a]ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν [b]ὁμοιοτήτων φησὶν [c]οὕτως·

> Πηνίον, ἐμπίς, κώνωψ.

Πηνίσματα: Ὑφάσματα.

D **Πηός**: Ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. Καὶ ΠΗΟΣΤΝΗ, ἡ συγγαμβρία. Καὶ ΠΗΩΝ, τῶν συγγενῶν. [d]Ὅμηρος·

> Πηούς τε φίλους τε.

Πήρα: Ἡ θήκη τῶν ἄρτων. Καὶ παροιμία· ΠΤΩΧΟΥ ΠΗΡΑ ΟΥ ΠΙΜΠΛΑΤΑΙ. Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

E ποταμοῦ μεθῆκεν. *Bina castella vice pontis objecit, ex quibus longas trabes utrinque funibus religatas in fluvium demisit.* TOUP.

ΠΗΛΟΦΟΡΟΙ: Χειροτ.] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 310.

[a] Σοφοκλῆς] Aj. 363.

[b] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyr. 379.

[c] ἢ] ἢ B.E.

[d] Ἀριστοφάνης] Acharn. 839. Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας, Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰμώζων καθεδεῖται· Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖται. KUST.

ΠΗΜΑΙΝΕΙ] Πημαίνει A. Photii ms.

ΠΗΜΗΝΕΙΑΝ] Il. γ'. 299.

[e] Ὁ δ' οὐ πρότερον] Debet Noster hoc fragmentum Agath. V. p. 164. ABRESCH.

[f] ποταμοῦ] Addunt B.V.E. καὶ ὄνομα τόπου.

ΠΗΝΙΚ' ἘΣΤΙΝ ὭΡΑ ΤΗΣ ἩΜ.] Aristoph. Av. 1498. Τίς δ' εἶ σύ; πηνίκ' ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; Scholiasta: Ἀντὶ τοῦ, ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον εὐκαίρως. KUST.

[g] Ὥρα] Sic recte Aristophanes loco laudato. At priores editt. [et A.B.V.E.] male, ὥρα. KUST. Vid. Grævium ad Luciani Solœc. c. 5.

[h] ποία] πόια A.V.

[i] ὥρας γὰρ] γὰρ om. V.

[k] ἐζήτουν οὐ καιρούς] ἐξήταζον εὐκαίρως Schol.

[l] μετὰ τὴν] τὴν om. A.V.

[m] Τὸ δὲ, ΠΗΝΙΚ' ἌΤΤ' ἈΠΩΛΕΤΟ] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Av. 1513. Ἀπόλωλεν ὁ Ζεύς. Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; Notandum illud, Πηνίκ' ἄττα; quam locutionem damnat Scholiastes. Atqui pro suo agnoscit Aristophanes apud Etymol. Magn. et Harpocrationem, v. Ἄττα. cujus verba hic apponam: Φερεκράτης μὲν ἐν Χείρωνι ἐπ' ἀριθμοῦ ἔταξεν. Τοὺς δέκα ταλάντους ἄλλα προθῆς ἄττα πεντήκοντα. Ἀριστοφάνης δ' ἐπὶ χρόνου· Πόθου χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται; TOUP.

[n] ΠΗΝΙΚ' ἌΤΤ' ἈΠΩΛΕΤΟ] Hæc leguntur apud Aristophanem eodem loco. Quæ vero sequuntur, sunt verba Scholiastæ. KUST.

[o] ἐπεὶ οὔτε] ἀλόγως γὰρ κεῖται· οὔτε γὰρ A.B.V. ἀλόγως γὰρ κεῖται· ἐπεὶ οὔτε E.

[p] πηνίκα] ὀπηνίκα A.B.V.E.M.

F ΠΗΝΙΚΗ] Alii scribunt πηνήκη, per η in syllaba penultima. Ceterum, quæ hic Suidas habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Michaelem Apostolium XVI. 11. KUST. Vid. infra Φενάκη. REINES. Πηνήκη B. Photius. et mox πηνήκην. Photius item πηνηκίζειν.

[q] περιθετὴ] παραθετὴ V. περιθετικὴ B.E. Infra παραθετῆς V.

[r] Καὶ τὰ τρηχαλέα πανία, κερτ.] Anthol. Pal. VI. 288.

[s] κερταστοὺς] κερταστὰς A.B.V.E.

[t] ἐμβριθεῖς] εὐβριθεῖς B.E.V. Καὶ Ὅμηρος etc. om. V.

[u] Ὅμηρος] Il. ψ'. 762. KUST.

G [x] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Fragmentum hoc ex Aristophanis Nubibus prioribus, quæ interciderunt, depromptum esse existimo. In fabula enim Nubium, quæ hodie exstat, hæc me legisse non memini. KUST. Vid. Dindorf. Fr. Aristoph. p. 18.

[y] βινουμένω] κινουμένω Photius.

[z] ξηροί] ξηρὸν V.

[a] ἐν τῷ ιβ'] Photius in Lexico ms. habet, ἐν τῷ β'. KUST. τῶν β' Photius. Patet statim unde erratum sit, si modo error est, in Suida.

H [b] ὁμοιοτήτων] ὁμοίων Kuhn. ad Diog. Laërt. IV. 5. HEMST.

[c] οὕτως om. A.

ΠΗΝΙΣΜΑΤΑ: Ὑφάσματα] Schol. Aristoph. Ran. 1350.

ΠΗΟΣ] Vide supra v. Ἔται. KUST.

[d] Ὅμηρος] Il. γ'. 163. KUST.

Πήρα: Μάρσιππος, θήκη.

[e] Καὶ πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου.

[f] Καὶ πηρίδιον. Καὶ [g] Ἀριστοφάνης·

Τήλεφος [εἶναι Μυσὸς φάσκων]
ἐκ πηριδίου.

Οὗτος πένης ἦν.

Πηρὶν, πηρῖνος. Τὸ αἰδοῖον.

Πηρός: Ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήρωσις: Ἡ τύφλωσις.

Πήσσω: Τὸ πηγνύω.

Πητύα: Ὁ ὀπὸς, ὁ τυρεύων τὸ γάλα. Καὶ παροιμία·

[h] Αὐτὸς γὰρ [i] εὗρες τοῦ κακοῦ τὴν πητύαν.

[k] Ἤτοι, τὴν πηγήν. Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ [l] ἐπισπωμένων.

Πηχίσκους: Ξυλάρια πηχυαῖα.

Τῶν δὲ [m] τὸν σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχταῖος:

Πῆχυς, πήχεως. Τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα.

Ὅτι ὁ πῆχυς ἔχει πόδας [n] ἕνα καὶ ἥμισυ, ὁ δὲ ποῦς, δακτύλους ιϛ΄.

Πιανάτω: Πίονα [o] ποιήσει.

[p] Τὰ ὁλοκαυτώματά σου [q] πιανάτω.

Πιανθήσεται:

Πιανῶ: Λιπαρὸν ποιήσω.

Πιάνηι: Αἰθυπόταικτον.

Πίαρι: Τῷ λιπαρῷ.

[Πίασος: Ὄνομα κύριον.

[r] Ἠράσθη Πίασος Θετταλὸς Λαρίσσης, τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἀθεσμόν τε καὶ δυστυχῆ.]

Πιγνύη: [s] Κνῖκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης, [t] Κὰρ, ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· [u] ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον [x] ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

Μῆνιν ἄειδε Θεὰ, Πηληϊάδεω [y] Ἀχιλῆος,
Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον [z] Μαργίτην, καὶ [a] Βατραχομυομαχίαν.

Πίγρης, Πίγρητος. Ὄνομα ποταμοῦ. [b] Καὶ Πίγρητα, ὄνομα τόπου.

Πίδακες: Σταγόνες, πηγαί.

[c] Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὸ πηγαὶ ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίων: Πίδαξ, πηγή. [d] Ἡ σταγών. Καὶ, εὐπίδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

[e] Πορφυρέαν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνορρᾶγα.

---

[e] Καὶ πήραν, μέτρον σιτ.] Anthol. Pal. VI. 95.

[f] Καὶ ΠΗΡΙΔΙΟΝ] Hæc et seqq. habet A. in marg. Mox εἶναι Μυσὸς φάσκων om. A.B.V. Μυσὸς om. E.M.

[g] Ἀριστοφάνης] Nub. 919.

ΠΗΡΙΝ] Hesychius habet, πηρίς. KUST. Multo pleniora ex Suida profert Foes. Œcon. Hippocr. in v. Πήρινα. HEMST. vid. et not. ad Erotian. p. 312. ed. Franz.

ΠΗΡΩΣΙΣ] Vid. Marc. Anton. citatum supra in v. Δαίμων.

[h] Αὐτὸς γὰρ εὗρες τ.] Vide supra v. Αὐτὸς γάρ: ubi eadem leguntur. KUST.

[i] εὗρες om. A.

[k] Ἤτοι τὴν πηγήν] Priores editt. [et A.B.V.E.] pessime, ὅτι τὴν πυγήν. KUST.

[l] ἐπισπώντων] ἐπισπωμένων A.B.V.E.

[m] τὴν σχοῖνον] τὸν σχοῖνον A.E.

[n] β'] α̅ι A. α̅υ B. i. e. ἕνα καὶ ἥμισυ. ἔχει post πούς A.B. Statim delevi ΠΙΑΛΕΟΙΣ ὌΦΕΣΙΝ: Ὡς ἀσφαλέσι. Ἰδίως τοῖς κατὰ τὴν Ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσιν, cum A.B.V.E. Hemsterhusius: "Descripta ex Schol. Dionysii de cœlest. Hierarch. Vid. H. Relandi Palæst. III. p. 830." Vid. notata ad Hesychium.

ΠΙΑΝΑΤΩ: Πίονα ποιήσει] Ex Ps. XIX. 3. ubi Symmachus vertit πλείονα ποιήσει. Et sic quoque puto apud Suidam legendum, quamvis scio illam etiam lectionem tribui Symmacho. Nam absurdum foret explicationem ponere, quæ idem significaret quod vox explicanda. Itaque illam lectionem πίονα, quam Montefalcon. adfert, vel corruptam censeo, vel non Symmacho, sed alii tribuendam eam versionem. Vid. Hesych. Gloss. Sacr. Deinde in textu Ps. illius vulgato numerus singularis legitur, τὸ ὁλοκαύτωμα. ERNEST.

[o] Ποιήσει] Leg. ποιῆσαι. TOUP.

[p] Τὰ ὁλοκαυτώματά σου π.] Hæc sunt verba Davidis Psalm. XIX. 3. secundum versionem τῶν LXX. KUST.

[q] πιανάτω om. A.E.

ΠΙΑΡΙ] Πιαρῷ E.

[r] Ἠράσθη Πίασος Θεττ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀθέμιστα. KUST. Habet A. in marg. Æliano tribuit Valcken.

[s] Κνῖκος] Ms. Paris. A. habet πῆκος. At ms. B. [et V.E.] κνῆκος. KUST. κνίκος Photius.

ΠΙΓΡΗΣ] Ms. Paris. A. [et V.] Πίγρης. KUST.

[t] Κὰρ] Κᾶρ V. Tum Ἀλικαρνασοῦ A.

[u] ὃς τῇ Ἰλιάδι παρεν.] Simile quid olim tentaverat Timolaus Larissæus: de quo vide Suidam infra suo loco. KUST.

[x] ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖαν A.

[y] Ἀχιλῆος] οὐλομένην addunt A.B.M.

[z] Μαργίτην] Μαργαρίτην B.V.E.

[a] Βατραχομυομαχίαν] Vid. Plutarch. II. p. 873. E. HEMST.

ΠΙΓΡΗΣ] Pro Τίγρης, i. e. Tigris. Vide Berkelium ad Stephanum, v. Ἄκρα. KUST. Fallitur. HEMST.

[b] Καὶ ΠΙΓΡΗΤΑ] Hæc et seqq. om. E.

[c] Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὰ π.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem πίδαξ, sed πηγή. KUST. Locus non uno loco corruptus est. Primum scribendum, κατ' ΑΥΤΟ. Quomodo jam recte exhibere video edit. Mediolanensem. Deinde illud πηγαὶ est non nisi interpretatio τοῦ, Πίδακες. Quare hoc fragmentum, cujuscunque demum fuerit, ita rescribendum esse censeo. Καὶ αἱ μὲν ΚΑΤ' ΑΥΤΟ ΠΙΔΑΚΕΣ ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν ἍΠΑΣΑΙ. *Atque omnes simul fontes salsi erant.* Κατ' αὐτὸ est *simul, eodem tempore.* Herodian. I. 37. Ἐπέσχε δὲ ΚΑΤ' ΑΥΤΟ καὶ λιμὸς τὴν πόλιν. *Sed et fames eodem tempore civitatem oppresserat.* Polybius in Excerpt. Vales. p. 1455. Ἐκπορευομένων γάρ ποτε ΚΑΤ' ΑΥΤΟ ΠΑΝΤΩΝ ἐκ τῆς οἰκίας τῆς τοῦ Φαβίου. *Egressis simul omnibus ex Fabii domo.* Atque ita intelligendus Hesychius: Γενεά, φυλή, ἐπὶ διαστήματος χρόνου τῶν μὴ ΚΑΤ' ΑΥΤΟ βεβιωκότων. Vox autem πίδαξ occurrit apud Arrian. Exped. Alex. lib. VI. p. 428. Ὕδωρ συλλελεγμένον ἔν τινι χαράδρᾳ οὐ βαθείᾳ, ὀλίγην καὶ φαύλην ΠΙΔΑΚΑ. TOUP. κατ' αὐτὸ A.B.V. καὶ αἱ—πηγαὶ om. E.

ΠΙΔΑΚΙΩΝ: Πίδαξ] Puto hæc separanda esse, et τὸ Πιδακίων, ut nomen proprium viri, seorsim ponendum: et deinde a capite scribendum, Πίδαξ. Πηγὴ, &c. KUST. Nugæ. Repone, ΠΙΔΑΚΙΟΝ: Πίδαξ, Πηγή. Ut a πίναξ πινάκιον, sic a πίδαξ πιδάκιον. Quæ vox notanda; nam omnibus Lexicographis ignota est. TOUP.

[d] Ἡ] ἡ V.

[e] Πορφύρεον] Πορφυρέαν A.B.V.E. cum Anthol. ms. Pal. VI. 22.

Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Πίδαιος: Ὄνομα κύριον.

Πιδηέσσης: Καθύγρου.

Πιδύειν: [f]Ἀναδίδειν.

Πιδύττης: Ὄνομα [g]κύριον.

Πιαίνων: Θεραπεύων, ὑποτρέφων. Αἰλιανός·

[h]Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων καινῇ ἑστιάσει, τὰ τῆς [i]Φερεφάττης ὄργια ἐθάρσησε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

[Πιαίνω: Αἰτιατικῇ. Πιαίνομαι δὲ, δοτικῇ. Καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι.]

B Πίε: Πίθι.

Πιεζόμενος: [k]Βαρούμενος, δαμαζόμενος. Καὶ πιέζει, ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. [l]Ἀριστοφάνης·

Τὸν Στιλβίδην πιέζει.

Ὁ δὲ [m]Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

Πιερία: Ὄρος Μακεδονίας. Καὶ Πιερίδες, [n]αἱ Μοῦσαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. Ἐν [o]Ἐπιγράμμασι·

Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι·
ὄργια [p]τοσσατίῳ ἀμφιέπουσα πίθῳ.

Πιεστήριον: Τὸ ἐκθλίβον.

Πίειρα: [q]λιπαρή.

Πίθι: Αὐθυπότακτον.

Πιήεντα: Λιπαρὰ, ἀνθηρά.

[r]Ψαιστά τε πιήεντα, καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

Πιήναντα: Λιπαροὺς ἐργασάμενον.

[s]Ἀλυάττου πολιορκοῦντες Πριήνην, [t]τὸν Βίαντα τὸν σοφὸν πιήναντα δύο ἡμιόνους, ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. Τὸν δὲ συνιδόντα, καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν [u]αὐτῶν τὴν [x]εὐθηνίαν. Καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

Πιθακίωνος:

Πιθάκνη: Ὑποκοριστικῶς. Μικρὸς πίθος. Ὡς πολίχνη. Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι

A τόποι. Διὰ γὰρ τὸν πόλεμον [y]ἐν σπηλαίοις ᾤκουν [z]οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. Οἱ δὲ παλαιοὶ φιδάκνην λέγουσι.

Πιθανόν: [a]Πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. Οἷον, [b]εἴ τις τὶ [c]ἔτικτεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. Ψεῦδος δὲ τοῦτο· οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ.

Πιθανώτατος:

Πιθανούς: Τοὺς [d]εὐπειθεῖς. [e]Ξενοφῶν Κύρου Παιδείᾳ·

Πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε, πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, [f]πρότερον πείθεσθαι.

Ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους, [g]Θουκυδίδης. Ἀππιανός·

Ἕνα δ' αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον, ἐντυχόντα τοῖς ὑπάτοις ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι.

C Καὶ πιθανότητές τινες συνεκύρησαν ἐκ τῆς περιπετείας· ἃς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, [h]φιλοτιμότεροι τοῦ δέοντος.

Καὶ αὖθις·

Διὰ ῥώμην σώματος, καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς, εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν.

Ἀντὶ τοῦ, ἐξάρχοντα.

Πιθήκειον βλέμμα: Τὸ τοῦ πιθήκου. Καὶ, [i]Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. Ἀντὶ τοῦ, [k]ἀπαταῖς, καὶ κολακεύμασί με νικᾷς. Ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ

D αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

[Πίθηκος τῇ γυναικί: Ζήτει ἐν τῷ Διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.]

[Πιθώ: Ἡ μιμώ. [l]Πίθηξ δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. Καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι. Ἀπὸ τῶν πιθήκων. Φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Καὶ παροιμία· [m]Ἄπληστος πίθος ὁ ἐν Ἅιδου.

E Ζήτει ἐν τῷ Ἀπληστία.]

ΠΙΔΗΕΣΣΗΣ] Il. λ'. 183.

[f] Ἀναδίδειν] Lege, ἀναδιδόναι. KUST. Recte Kuster. Vide Polluc. p. 141. Plutarch. Æmil. Paul. p. 262. Sed scribend. Πιδύειν: ἀναδύειν. Plutarch. loco laudato, ἀναδίδει καὶ διαπιδύει. Hesych. Πηδύει. Erotian. apud Heringam in Obs. p. 112. Ἐπιδύει: ἐπεδιέρρει καὶ διεπήδα. Legend. Ἐπηδύει vel ἐπίδυεν, quod idem. Vide Piersoni Verisim. TOUP.

F [g] κύριον] Statim delevi cum A.B.V.E. ΠΙΔΝΟΣ: ποταμός.

[h] Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Λίχνος. KUST.

[i] Φερεφάττης] Legendum est Φερσεφάττης, i. e. Proserpinæ: ut Portus etiam monuit. KUST. Φερεφάττης A.

ΠΙΑΙΝΩ] Habet A. in marg. om. V.

[k] Βαρινόμενος] βαρούμενος A.B.V.E. Photius. Mox πιέζει om. A.V.

[l] Ἀριστοφάνης] Pac. 1031.

[m] Στιλβίδης] Στιλβίδας V.

[n] αἱ] σοι V.

[o] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 80.

[p] τοσσατίῳ] τοσσατίων A.B.V. Et sic Anthol. qui et πίθων pro πίθῳ.

ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ] Vide Synesium Epist. LVIII. ubi πιεστήριον inter genera tormentorum recenset. KUST.

[q] ἡ λιπαρά] λιπαρὴ A. ἡ λιπαρὴ V.

ΠΙΗΕΝΤΑ] πιήεντα V. et mox εὐθήσαυρον E.

[r] Ψαιστά τε πιήεντα καὶ εὐθ.] Anthol. Pal. VI. 300.

[s] Ἀλυάττου πολιορκοῦντες Πρ.] Locus hic depromptus est ex Laërtio in Vita Biantis, ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[t] Βίαντα] τὸν Βίαντα A. βιάσαντα V.

[u] αὐτῶν] αὐτοῖς V.

[x] εὐθηνίαν] Apud Laërtium hodie male legitur εὐσθένειαν: qui proinde hinc corrigendus est. KUST.

ΠΙΘΑΚΝΗ: Ὑποκοριστικῶν. Μικρὸς π.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 789. ὑποκοριστικῶς A.V.E. Schol.

[y] ἐν σπηλαίοις] ἐν om. A.B.E.

[z] οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν] Scholiasta Aristophanis loco laudato habet, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις, ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν. Pro εἰσερχόμενοι legerim ἐξερχόμενοι. KUST.

[a] Πιθανὸν ἀξίωμα] Ex Diogen. Laërt. VII. 75.

[b] εἴ τις] ἥ τις A.B.V.

[c] ἔτικτεν] ἔτεκεν V.

[d] εὐπειθεῖς] εὐπιθεῖς V.

[e] Ξενοφῶν] Cyrop. II. 2, 10.

[f] πρότερον πείθεσθαι] πότερον πιθέσθαι V.

[g] Θουκυδίδης] Vid. II. 3. et Duker.

[h] φιλοτιμότεροι] φιλοτιμότερον A.B.V.E.

[i] ΠΙΘΗΚΙΣΜΟΙΣ ΠΕΡΙΕΛΑΥΝΕΙΣ] Aristoph. Equit. 883. Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις. Scholiasta: Πιθηκισμοῖς, ἀπάταις, καὶ κολακεύμασι. Ἄλλως. Μι-

G μήμασι, &c. KUST.

[k] ἀπαταῖς] ἀπάταις. Vid. Gataker. Anton. IX. §. 37. HEMST. ἀπάταις Schol. Aristoph. ubi om. με νικᾷς.

ΠΙΘΗΚΟΣ] Deest gl. V. Habet A. in marg. ubi διαθέμεθα pro διαθώμεθα.

ΠΙΘΩ: Ἡ μιμώ] Scribendum, ex ordine literarum, Πίθηκος, ἡ μιμώ. Quemadmodum recte habet editio Mediolanensis [sic et E.]. Deinde lege, φιλοπαιγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. Etymol. Magn. Διαπιθηκίσαι, τὸ ΔΙΑΠΑΙΞΑΙ.

H Ἀπὸ τῶν πιθήκων· ΦΙΛΟΠΑΙΓΜΟΝΕΣΤΑΤΟΝ γὰρ τὸ ζῶον. Quod omnino rectum. TOUP. Vid. p. 955 B.

[l] ΠΙΘΗΞ—ἀνθρωπίσκος A. in marg. reliquis omissis. Deest art. V.

[m] ΑΠΛΗΣΤΟΣ ΠΙΘΟΣ] Hæc nihil faciunt ad vocem πιθώ. KUST.

Πίθηκος: Ἡ μιμώ. [n]Βάβριος·

Κερδὼ πιθήκῳ φησὶν, ἣν ὁρᾷς στήλην,
ἐμοὶ πατρῴη [o]τ' ἐστὶ [oo]κάτι παππῴη.

Πίθηκος: Τὸ ζῶον, [p]ἡ μιμώ. Παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω. Πείθει γὰρ ἡμᾶς. Καὶ παροιμία·

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται [[q]πάγῃ.]
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ [r]χρόνου δ' ἁλίσκεται.

Ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων.

Πίθηκος ἐν πορφύραι: Παροιμία. Ὅτι οἱ φαῦ- B λοι, κἂν [s]καλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

Πίθηξ: Ἡ μιμώ.

Πίθι: Πίε.

Πίθνης: Ὄνομα κύριον.

Πίθος: Ὄνομα κύριον, καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Πιθοῦ: Περισπᾶται· ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. C Τούτους Ἀττικοὶ περισπῶσι, καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ· ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει.

Πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ φράσω.

Πιθών: Ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι· δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος·

Λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.

[t]Ἀριστοφάνης.

Πιθῶνος: Ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο: [u]Πεισθεῖεν.

Πιθοιγία: Ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

Πίθυλλος: [x]Οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλούμενος· ὃς καὶ [y]περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, προσ- A ελυτρῶν τὴν [z]γλῶσσαν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πικεντίνη: Ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι: Ὄνομα ἔθνους.

Πίκτωρ ὁ καὶ Φάβιος.

Πιλᾶτος: Οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς, ἦρ- B χε· μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν, εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ [a]προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν· ὄρθρου δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε Πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι, καὶ ταύτας μεταθεῖναι. Καὶ [b]δὴ καὶ τὸν Κορβονᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας, αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς, ἐγένετο. Τὴν γὰρ [c]ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, πρὸ τοῦ βή- C ματος αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν [d]ὁπλοφοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. Ὡς οὖν ἐστασίασαν, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας [e]ἀπέλυσαν· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. Πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι, συμπατηθέντες ἀπώλοντο. Ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα D αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν.

Πιληθέντα: Πυκνωθέντα.

[f]Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέτασον.

Πίλημα περίτροχον: Περιφερὲς σκέπασμα.

ΠΙΘΗΚΟΣ] Πίθηξ Πίθηκος A.

[n] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 45.

[o] τ' ἐστὶ, καί τι] τοῦτ' ἐστι κάτι A.

[oo] καί τι παππῴη] Mendum leve. Revocanda est pristina scriptura totidem literis constans, ΚΑΙΤΙ παππῴη. i. e. κάτι sive καὶ ἔτι. Locus ita vertendus est: *Vulpes simiæ dixit, quam vides columnam, Ea mihi paterna, et avita etiam est.* Suidas infra: Πλούταρχος—γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, ΚΑΙ ἜΤΙ πρόσθεν. Restituenda ista vox obiter Aristophani in Eccles. 538. Αἱ δὲ δὴ Λακωνικαὶ Ὤιχοντο μετά σου, ΚΑΙΤΙ χ' ἡ βακτηρία. Ita scribendus iste locus: quod et recte vidit Kusterus. TOUP.

[p] ἡ] ἢ A.

[q] πάγῃ addidit Kusterus.

[r] χρόνου] χρόνῳ A.B.V.E.

[s] πολλοῖς περιβληθῶσιν] Diogenianus VII. 94. rectius habet, καλοῖς περιβληθῶσι. KÜST. Neutra lectio vera est. Scribendum omnino: ΚΑΝ ΠΟΙΚΙΛΟΙΣ περιβληθῶσιν. Ποικίλα sunt *vestes pictæ*. Terentius in Eunucho, *Vestis varia*. Lucian. in Timon. Ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς, ὡς μὴ παντάπασιν ἄμορφος εἴην, ΠΟΙΚΙΛΑ ἘΝΔΥΣ ἐντυγχάνω αὐτοῖς. Aristoph. Plut. 1200. Ἔχουσα δ' ἦλθες αὐτὴ ΠΟΙΚΙΛΑ. Ubi recte Schol. Ποικίλα ἱμάτια ἔχουσα. Ἀνθινὰ vocat Phylarchus apud Athenæum, lib. XII. p. 521. Παρὰ Συρακουσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι χρυσῷ, μηδ' ἈΝΘΙΝΑ ΦΟΡΕΙΝ. TOUP. Dedi καλοῖς cum A.

ΠΙΘΗΞ] Hanc gl. et seq. om. A.

ΠΙΘΙ] Vide Schol. ad Aristoph. Vesp. 1480. TOUP.

Καὶ ΠΙΣΣΟΥΘΝΗΣ, καὶ ΠΙΘΟΣ. ΠΙΘΟΣ δὲ] Πίθος ὄνομα κύριον A.V. καὶ Πισσούθνης om. B.

ΠΙΘΟΥ] Soph. Œd. Tyr. 1434.

[t] Ἀριστοφάνης] Ran. 1199.

ΠΙΘΟΙΑΤΟ] πιθοίατο B.E.

[u] Πεισθεῖεν] Sic recte ms. A. At reliqui mss. et priores editt. male, πιθεῖεν. KUST.

ΠΙΘΟΙΓΙΑ] Rectius πιθοίγια, cum accentu in antepenultima. Sic autem appellabatur festum apud Athenienses, quo dolia aperiebantur et vina gustabantur. Vide Meursium Græc. Fer. v. Ἀνθεστήρια. KUST.

E [x] Οὗτος ἡδονικὸς ἦν, Τένθης καλ.] Quæ hic Suidas de Pithyllo refert, ad verbum leguntur apud Athenæum lib. I. p. 6. ut Pearsonius quoque monuit. Confer etiam Nostrum supra v. Περιγλωττίς. KUST.

[y] περιγλωττίδα] παραγλωττίδα V.

[z] γλῶτταν] γλῶσσαν A.V. qui mox εἶχεν cum M. Infra ὡς om. V.

ΠΙΚΤΩΡ: Ὁ καὶ βάφος] Hæc manifesto corrupta sunt. Erit fortasse qui legat, ὁ καὶ βαφεύς. Sed alius est *tinctor*, alius *pictor*. Rescribendum sine dubio: Πίκτωρ. F Ὁ καὶ ΦΑΒΙΟΣ. Intelligendus autem *Fabius Pictor*, Historiæ Romanæ scriptor longe antiquissimus: de quo consulendus Vossius de Histor. Latin. lib. I. c. 3. Suidas infra: Φάβιος Πίκτωρ. Συγγραφεὺς Ῥωμαίων. TOUP. Recte Toupius. Delevi ὁ καὶ βάφος ζήτει ἐν τῷ cum A. ubi gl. in marg. Deest V.

[a] προτομὰς] ἤτοι ἀποκεκομμένας κεφαλὰς χρυσίους V. suprasc. προτομὰς E. Vid. Joseph. A. J. XVIII. 3. B. J. II. 9.

G [b] δὴ καὶ] καὶ om. A.B.V. Mox Κορβωνᾶν A.B.V.E. non Κορβονᾶν. Κορβωνᾶς in Josepho editum B. J. II. 9, 4.

[c] ἐπανάστασιν] ὑπανάστασιν B.E.M.

[d] ὁπλοφοροῦντας] ὅπλα φοροῦντας A.V.E.

[e] ἀπήλασαν] ἀπέλυσαν A.B.V.E.

[f] Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.] Anthol. Pal. VI. 282.

ΠΙΛΗΜΑ: Περίτροχον, περιφερὲς] Distingue, Πίλημα περίτροχον. Περιφερὲς σκέπασμα. Respexit Suidas ad Callimachum apud Schol. ad Sophocl. Œdip. Col. 305. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέον Αἱμονίηθεν Μεμβλωκὸς ΠΙΛΗΜΑ ΠΕ- H ΡΙΤΡΟΧΟΝ ἄλκαρ ἔκειτο ἡλίοιο——*Circum autem caput erat nuper ex Hæmonia perlatus pileus rotundus, tegumentum atque tutamen faciei contra solem.* Ita locus iste scribendus et interpretandus est: quod ex Sophocle atque ejus Scholiasta liquet. Vulgo corruptissime legitur, πίλημά τι πέτρου. TOUP. Sic ut Toupius distinguit A.

Πιλήσεσι: Πυκνώσεσι.

Τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις οὐ σθενόντων [g]τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν.

Καὶ αὖθις·

> [h]Εἰνοδίῃ, σοὶ τόνδε φίλης ἀνεθήκατε κόρσης
> πῖλον.

Πιλία: [i]Τὰ κέντουκλα.

Πιλίδιον: [k]Τὸ καμιλαύκιον.

Πῖλος: Τὸ κέντουκλον.

Πῖλος: Κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβασίαν, οἱ δὲ τιάραν, ἄλλοι δὲ [l]κίδαριν καλοῦσιν. Ἔστι δὲ πῖλος [m]καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος.

Πιλῶ: Τὸ ὁμαλίζω. [n]Καὶ πιλωτός.

Πίλοις: Πιλητοῖς. Καὶ πίλημα λέγεται.

[o]Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

Πιμελή: Πάχος, λιπαρότης. Ἀππιανός·

[p]Ὁ δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἑξηκοντούτης ὢν, καὶ βαρὺς τὸ σῶμα, καὶ πιμελής.

Ἀντὶ τοῦ, λιπαρός. [q]Πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν, τὸ δὲ στέαρ [r]καὶ διαπήσσεσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. Ἡ μὲν οὖν πιμελὴ, ἄθραυστος· δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν [s]πιμελωδῶν οὐ πήσσονται, καθάπερ ὑὸς, καὶ [t]ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων· οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήσσονται, ὡς βοὸς, [u]αἰγὸς, προβάτου.

Πιμπλάνεται: Πληροῦται.

Πίμπραται: Καίεται, ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός·

[x]Ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγὴν καταδικασθεὶς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς Βολούσκους ἐτράπετο.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς [y]πιμπράμενον.

Πίννα: Ὁ ἰχθύς.

Πινακηδόν:

[z]Πινακηδὸν ἀποσπῶν.

Ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. Πίνακες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

Πινάκια: Τὰ καθιέμενα [a]ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν [b]κληρονόμων. Ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει [c]Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ ὀνόματος. Ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ,

> Μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον·

Τυχὸν πινάκιον λέγει, [d]εἰς ὃ ἐγγράφεται τὰ [e]ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινακίδιον: Δέλτος, τιτλάριον, σχεδάριον.

Πινάκιον: Πυξίον.

Οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις: [f]Ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. Οἷον, [g]ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ, πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Σκοπεῖν δ', ὅ τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν, οἵτινες προγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

Πινακοπώλης: Ὁ ὀρνεοπώλης. Ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. Ἡ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ: Σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά: Εὐτελῆ, ῥυπαρὰ, ταπεινά.

Πίνδαρος, [h]Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς, κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. Ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ [i]προσγενὴς [k]Πινδάρου.

ΠΙΛΗΣΕΣΙ] Vid. Schol. Platon. p. 232.

[g] τὰ] τὰς V.

[h] Εἰνοδίῃ, σοὶ τόνδε φιλ.] Anthol. Pal. VI. 199.

[i] Τὰ κέντουκλα] Vide Dufrenium in Glossario Græco h. v. KUST.

[k] Τὸ καμιλαύκιον] Et de hac voce consule modo laudatum Dufrenium in Glossario Græco. KUST. καμηλαύκιον V.E.

[l] κίδαριν] κίθαριν V. Supra ὃ el M.

[m] καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλ.] Scribe, et supple, καὶ τάγμα, οὗ ὁ ἡγεμὼν πρῶτος πῖλος ἐκαλεῖτο. Confer Nostrum infra v. Πριμιπιλάριος. KUST.

[n] Καὶ ΠΙΛΩΤΟΣ] Hæc verba in A. sunt a m. recent.

[o] Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θ.] Vide Lipsium de Milit. Rom. lib. III. Dial. 6. Ceterum locus hic non satis sanus mihi videtur, quem sic potius scribendum censuerim, Φοροῦσι δὲ καὶ περικεφαλαίας, καὶ θώρακας πιλητοὺς, &c. Id est, *Gerunt autem et galeas, et thoraces coactiles*, &c. Nemo enim capitibus tribuat thoraces, quos pectorum esse tegumenta omnibus constat. Vel intellige, calones onerum loco thoraces in capitibus gestasse: quo sensu Lipsius locum hunc accipit. KUST. Dicit Suidas tria ista vocabula, Πῖλος, Πιλητὸς, Πίλημα, Græcis esse in usu. En exemplum luculentum scriptoris ἀνωνύμου· Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ΠΙΛΟΥΣ, καὶ θώρακας ΠΙΛΗΤΟΥΣ, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ διὰ τὴν χρηστότητα τῶν ΠΙΛΗΜΑΤΩΝ. *Gerunt autem pileos in capitibus, et thoraces coactiles, quorum ventres sunt firmi propter lanæ coactæ præstantiam.* Ita sine dubio scribendus est iste locus. Non potuit adcuratius noster Suidas. TOUP.

[p] Ὁ δὲ] Ὃς δὲ A.E.B. m. s.

[q] ΠΙΜΕΛΗ δὲ καὶ ΣΤΕΑΡ.] His similia vide in Aristot. H. Anim. III. 17. p. 75, 11. ed. Sylb. δὲ om. A.V.

[r] καὶ διαπήσσεσθαι] πήσσεσθαι V. ubi suprasc. ἤγουν παρθάνειν. In V. item om. ὥστε καὶ—ἄθραυστος.

[s] πιμελωδῶν] μὲν πιμελωδῶν A. Tum πήσσονται V.E.

[t] ἄρκτου] ἄρκου B.E. Tum καὶ τῶν ἄλλων om. V.

[u] αἰγὸς, προβάτου] αἰγῶν, προβάτων A.

[x] Μάρκιος] Μάρκος V.

[y] πιμπράμενον] πιμπράζων V.

ΠΙΝΝΑ] Gl. om. V.

[z] Πινακηδὸν ἀποσπῶν] Aristoph. Ran. 844. Ῥήματα γομφοπαγῆ Πινακηδὸν ἀποσπῶν. Scholiasta: Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα, ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. Πινακίδες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. Δίκην σανίδων, τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ. KUST.

ΠΙΝΑΚΙΑ: Τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλ.] Ex Harpocratione. De loco autem hoc consulendi sunt, Meursius, Lect. Attic. lib. IV. c. 32. et Petit. de Leg. Att. p. 219. Confer etiam Hesychium v. Χαλκοῦν. KUST.

[a] ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ V. ἀντὶ τῶν editum in Photio.

[b] κληρονόμων] Legendum est κληρούντων: ut et ante nos recte monuit Valesius ad Harpocrationem. KUST. κληρουμένων Photii ed.

[c] Δημοσθένης] P. 998, 4. et p. 96, pen.

[d] ἐν ᾧ] εἰς ὃ A.B.V.E. Photius, Harpocr.

[e] ἐγκλήματα κατὰ] ἐγκλή- (suprasc.) ονόματα E. Post h. gl. Πινάκιον V. et A. in marg.

[f] Ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους ἀπαγγ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 450. ταξιάρχας B.E.

[g] ποῦ] ποῖ Schol.

ΠΙΝΑΚΟΠΩΛΗΣ: Ὁ ὀρνεοπ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 14.

[h] Θηβαῖος] Θηβῶν A.V.

[i] προσγενής] Forte, συγγενής. KUST.

[k] Πινδάρου] Addendum puto, τοῦ ἑτέρου, vel τοῦ διασήμου. KUST.

δάρου. Τινὲς δὲ καὶ [l]Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. A
[m]Μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν [n]ξε' Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου [o]στρατείαν ὢν ἐτῶν μ'. Καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὔμητις καὶ Πρωτομάχη. Καὶ συνέβη αὐτῷ [p]τοῦ βίου τελευτὴ κατ' εὐχάς. Αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον [q]αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου [r]Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, B
[s]ἐτῶν νε'. Ἔγραψε δὲ [t]ἐν βιβλίοις ιζ, Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, [u]Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικὰ, Δαφνηφορικὰ, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιὰ, Ἐγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ', Ἐπιγράμματα [x]ἐπικὰ, καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα [y]πλεῖστα.

Πίνδαρος, Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικὸς, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. C

Περὶ Πινδάρου:

Ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, [z]καὶ πλὴν [a]ἱερῶν τε καὶ ἱερέων [b]τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· [c]καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς [d]ἀπογόνους τοῦ [e]Πινδάρου λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ [f]τῇ Πινδάρου, ὡς D
φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς, [g]ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

Πινόεσσα: Ῥυπῶσα, αὐχμῶσα.

> [h]Θυμαβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
> ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν, ὅττι Πελασγῶν
> οὐκ ἀρετὰ νικᾶν ἔλλαχεν, ἀλλὰ [i]δόλος.

Πίνος:

> [k]Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανὸς, οὐ τοὺς νεωτέρους [l]ἐκμιμούμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος.

Δαμάσκιός φησι.

Πιννοτήρης: Ὁ τῆς πίννης φύλαξ.

Πίνω: Αἰτιατική.

Πινώδης: Ἡ ῥυπαρά.

Πινύσκω: Πινυτὸν ποιῶ.

Πινυτός: [m]Ὁ φρόνιμος. Καὶ πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς, συνετῆς.

> [n]Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

[Πιξώδαρος: [o]Ὅτι Δέξιππος Κῷος, ἰατρὸς, Ἱπποκράτους μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς [p]ἐνεστῶτα πόλεμον.]

Πίομαι, Πίωμεν δέ. Πιόμενον μυελὸν πιεῖν.

Πίονα: Εὐδαίμονα, λιπαρὰν, καὶ εὐτραφῆ.

Πίονται, Πίωσι: Τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου· [[q]οἷον, πίωμεν, καὶ φάγωμεν. Πίνοντες τοῦ ὕδατος.]

Πιότατος ἄνεμος: Θρεπτικὸς, αὐξητικός. [r]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
> τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.

Πίωρ: Οὗτος μοναχὸς ὢν, περιπατῶν ἤσθιε. Πυθομένου δέ τινος, διατί οὕτως ἐσθίεις; Οὐ βούλομαι, ἔφη, τῷ βρώματι ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρ-

[l] Παγωνίδου] Scribendum ni fallor Παγώνδου.

[m] Μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυν.] Pearsonius ad hunc locum sequentia notaverat: *Forte*, καὶ Μυρτίδος γυναικός. Μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου. Cogitet lector. KUST.

[n] ξε'] Leg. οε'. REINES. Sed vid. Clinton. Fast. Hellen. ad an. 518. 480.

[o] στρατείαν] στρατιὰν A.B.M.

[p] τὸν βίον τελευτῆσαι] τοῦ βίου τελευτὴ A. τελευτὴ item B.V. Conf. Plutarch. Consol. Apoll. p. 109 A.B. c. n. Wyttenbachii.

[q] αὐτὸν] αὐτῷ V.

[r] Θεοξένου] Φιλοξένου V.

[s] ἐτῶν νε'] Alii Pindaro plures annos tribuunt. Vide Scaligerum ad Chron. Euseb. Num. MDXXXI. KUST.

[t] βιβλίοις] ἐν ββ A. βιβλία V.

[u] Πυθιονίκας] Adde, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας. KUST.

[x] ἐπικὰ] ποιήματα suprasc. V.

[y] πλεῖστα] Hujus et sunt versus, quos in Alex. Maced. e majoribus Magni sc. scripsisse dicit et recitat Dionysius in Rhetoricis p. 179. Freinshem. Prol. in Curt. c. 4. REINES.

ΠΕΡΙ ΠΙΝΔΑΡΟΥ] Hoc lemma accedit ex A. Mox τὴν πόλιν exhibet V. inter lineas.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ Σκοπελ.] Pindarum Thebanum, qui Homeri Iliadem (partem sc. ubi de funere Hectoris) versibus Latinis reddiderit, citari in Cod. ms. adnotat Luctat. Placid. in Statii Theb. VI. 118. REINES. Conf. Henr. Weytinghii Præf. ad Pind. ab eo Lugd. Bat. 1809. edit. MULLER.

[z] καὶ πλὴν ἱερῶν] Loco sequentium habet V. καὶ πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερέων καὶ τῆς Πινδάρου οἰκίας καὶ τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ φειδοῖ τοῦ ἀνδρός.

[a] ἱερῶν τε καὶ ἱερέων] ἱερέων τε καὶ ἱερειῶν Arrian.

[b] τοὺς ἄλλους] πολλοὺς A.

[c] καὶ τὴν] καὶ A. καὶ τοῦ E.

E

[d] ἐκγόνους] ἀπογόνους A. Arrian. qui addunt λέγουσιν ὅτι post Πινδάρου.

[e] Πινδάρου] Πινδάρου ὡς A. quem in ordinandis verbis secutus sum. Vulgo φησὶν—Ἀλεξάνδρου ante ἀπαθεῖς.

[f] ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου] Sic habet antiquissimus ms. A. At ms. B. ἐν τῇ πρώτῃ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου. Priores editt. vero [et B.E.] ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου: quod non placet. KUST. Vid. Arrian. Exped. I. c. 9.

[g] τῇ τοῦ] τοῦ om. A. Arrian.

F

[h] Θυμαβαρὴς Ἀρετὰ μύρ.] Anthol. Pal. VII. 146.

[i] δόλος] δόλῳ V.

[k] Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκ.] Locum integrum Damascii, unde fragmentum hoc decerptum est, adducit Suidas infra v. Σαλούστιος. KUST.

[l] ἐκμιμησάμενος] ἐκμιμούμενος A.B.V.E.

ΠΙΝΝΟΤΗΡΗΣ] Confer omnino Scholiastam Aristoph. ad Vesp. 1501. qui plura de hac voce notat. KUST.

[m] Ὁ φρόνιμος] ὁ om. A. ubi ἐμμελοῦς—πινυτόφρονος in marg.

G

[n] Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτ.] Anthol. Pal. VII. 22.

ΠΙΞΩΔΑΡΟΣ] Pixodarus pastor, qui marmor pro ædificatione templi Dianæ Ephesi reperit, inde dictus Evangelus, Vitruv. X. 7. REINES.

[o] ὍΤΙ Δέξιππος Κῷος, ἰατρ.] Eadem leguntur supra v. Δέξιππος. KUST. Hunc art. habet A. in marg. Κῷος om. A. Seqq. Πίομαι—πιεῖν delevit Kusterus.

[p] ἐνεστῶτα] Malim, συνεστῶτα. KUST. αὐτῷ ἐνεστ. V.

ΠΙΟΝΑ] Nehem. IX. 25. ed. Complut. Καὶ κατελάβοντο

H

πόλεις ὑψηλὰς, καὶ γῆν πίονα. ERNEST.

ΠΙΟΝΤΑΙ: Πίωσι:] Πίονται, φάγονται: Πίωσι, φάγωσι V.

[q] οἷον] om. A. in text. ubi in marg. Πίον, πίωμεν etc. Πίνοντες τ. ὕ. om. V.

[r] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 53.

ΠΙΩΡ] Vid. Sozomen. VI. 28. et Socrat. IV. 23. REINES.

ἔργῳ. Πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο· Ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν, φησὶν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πιππίζουσι: Κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. Λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν, πιππίζειν.

[Πίμπλαται καὶ ὑποπίμπλαται: Ἐμπιπλᾶι δέ.]

Πίσσα: [s]Ὄνομα πόλεως. Καὶ ἡ ἄσφαλτος. [t]Καὶ Πισσαῖος, ὁ πολίτης.

Πίσσα: Οἱ κάθυγροι τόποι.

Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης
βόσκει.

Πισσεύς: Ὄνομα κύριον.

Πισσία: Χώρα.

Πισίαν: Τρία κνώδαλά [u]φησιν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, [x]Ὀσφρίωνα, Διϊτρεφῆ.

Πισίας: Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ προδότης.

Πισιδία: Χώρα.

[[y]Ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεφασίσατο.]

Πισινοῦς: Πόλις. Καὶ Πισινοῦντα, [z]θηλυκόν. Καὶ Πισινουνταῖος, ὁ πολίτης.

Πισὸς [a]καὶ πινσός: Πεσὸς δὲ, [b]παρὰ Προκοπίῳ.

Πιστέον: Δεῖ [[c]πεισθῆναι, ἢ] πιστεύειν.

Πιστευτῶ: Δοτικῇ.

Πίστις: Ἀδήλου πράγματος ἐλπίς.

[d]Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. Ἀκολουθεῖ [e]μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις· ἡ γὰρ πίστις, ὑπόληψις· ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. Οὐ μὴν γένος [f]οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι· ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν πιστεύειν, ποτὲ δὲ, οὔ· ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους· ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ μή· [g]καὶ τὸ αὐτὸ χρῶμα ποτὲ μὲν λευκὸν εἶναι, ποτὲ δὲ μή. Μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶόν [h]ἐστιν. Ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἂν, οὐ μετὰ πίστεως οὖσα. [i]Καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. Οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ μή. Οἷον, ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

Περὶ πίστεως:

Πίστιν μόνην ὁρίζομεν εἶναι ἀληθῆ καὶ [k]καθαρωτάτην, τὴν εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν, καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. Καθ' ἣν ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν, καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνοῦμεν· ὧν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται· τὸ δὲ, ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται· μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ· διαιροῦντες ἐν ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν, ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει ἰδίᾳ ἀμερίστως νοουμένης· ὅπερ παράδοξον. Καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν Πατέρα, ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον, [[l]καὶ] ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον· τὸ δὲ γέννημα, καὶ Υἱὸν, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον, καὶ ἀπαθῆ, καὶ ἄρρουν, ἐκ Πατρὸς τὴν [m]γέννησιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν Πατέρα ἀναφερόμενον· τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτὸν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως ἀεὶ ἐκ Πατρὸς προϊὸν, οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνυπάρχον ἀϊδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα προχεῖται χαρίσματα. Καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. Ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται, καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται· τῶν συγχεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἡ ἀθεία καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ [n]κατήργηται.

ΠΙΠΠΙΖΟΥΣΙ: Κατὰ μίμησιν ὀρν.] Ex Enarratore Comici ad Aves, 308. KUST.

ΠΙΜΠΛΑΤΑΙ—ὙΠΟΠΙΜΠΛΑΤΑΙ] Πίπλαται—ὑποπίπλαται B.E. Deest gl. A.V.

[s] Ὄνομα πόλεως] Sed tunc scribendum est Πίσα, per simplex σ. Consule geographos. KUST.

[t] Καὶ Πισσαῖος] Post v. seq. collocant A.B.V.E.M.

ΠΙΣΣΙΑ] Usque ad κύριον in v. Πισίας om. V.

[u] φησὶν Ἀριστοφάνης] Imo, Cratinus. Vide Schol. Aristoph. Av. 767. unde Suidas hæc descripsit. KUST.

[x] Ὀσφρίωνα] Ὀσφρίωνα B.E.

ΠΙΣΙΑΣ] De hoc vide Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST.

[y] Ὁ δὲ Κῦρος] Vid. vv. Δῆθεν, Πίστις. TOUP. Exemplum hoc om. A.V.

ΠΙΣΙΝΟΥΣ] Scribe, Πεσσινοῦς, et Πεσσινοῦντα, et Πεσσινουνταῖος. Vide Stephanum Byzantium v. Πεσσινοῦς. KUST.

[z] θηλυκόν] Inepte. Est enim accusativus singularis, a recto Πεσσινοῦς. KUST.

ΠΙΣΟΣ] Portus vocem hanc male interpretabatur pisum. Significat enim apud Græcos recentiores pilam, cui ædificium innititur. Vide Dufresnium in Glossario Græco. KUST.

[a] καὶ ΠΙΝΣΟΣ] Hæc et seqq. A. in marg. Πεσὸς etc. om. V.

[b] παρὰ Προκοπίῳ] Lib. I. de Ædif. Justin. c. 1. ubi verba ejus hæc sunt: Κατὰ δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποιητοὶ ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσσούς. KUST.

[c] πεισθῆναι ἢ om. B.V. Gl. om. A.

ΠΙΣΤΙΣ] Deest art. A.

[d] Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Alex. Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. KUST.

[e] μὲν γὰρ] γὰρ om. V.

[f] οἷόν τε] οἴονται Alex.

[g] Καὶ τὸ αὐτὸ—δὲ μή] Accedunt ex V. et Alex.

[h] ἐστιν] ἔτι Alex.

[i] Καὶ πιστευομένη γὰρ om. V. συναναιρεῖται γὰρ τὸ γένος ἐν ᾧ ἐστιν ἑκάστῳ ἀναιρουμένῳ. Ἡ δὲ ὑπόληψις καὶ πρότερον ἦν χωρὶς πίστεως, καὶ πάλιν μεταβαλοῦσα ἐκ τοῦ πίστις εἶναι, καὶ μηκέτι πίστις οὖσα, ἔτι ὑπόληψις μένει. Alex.

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ] Hoc lemma ex A. qui addit a m. recent. Πιστέον: δεῖ πιστεύειν.

[k] καθαρὰν ταύτην] καθαρωτάτην A. Ceterum deest hic articulus B.V.E.M. Exstat in Ald.

[l] καὶ ἄχρονον] καὶ om. A. Mox καὶ συναΐδιον Ald.

[m] γένεσιν] γέννησιν A. Ald.

[n] κατήρκεσται] κατήργηται A. καταβέβλη καὶ κατήργηται Ald.

A Πίστις: [o]Ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. Καὶ γὰρ [p]οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν· ἔχει δὲ ἔμπαλιν. Τῆς γὰρ ὑπολήψεως [q]γένους οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. Τῶν γὰρ ὑπολήψεων αἱ μέν εἰσι σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. Αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί. Καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πιστός: [r]Ὁ εὐσεβής.

Πιστότης:

[s]Τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης.

Καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ, θαρροῦντες.

Ὅτι λέγεται καὶ πιστότης.

Πάντως δ' ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς τῆς [t]συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστωσάμενος: Πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος.

[u]Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις: Ἀντὶ τοῦ, [x]ὅρκον ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. [y]Ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω· πιστοῦμαί [z]σε δὲ ὅρκῳ· ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

Πίστρα: Ἡ ποτίστρα.

Πίστνος: Πεπιστευκὼς, τεθαρρηκώς.

Πίττα:

[a]Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. Ὅθεν [b]παλαῖστραί τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαὶ, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πιττάκειον: [c]Μετουσιαστικῶς. Τὸ τοῦ Πιττακοῦ. Καὶ [d]Σίμων φησί·

[e]Ἄνδρ' ἀγαθὸν [f]ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον.

Εἴρηκε γὰρ ὁ [g]Πιττακός·

Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

B Πιττακός, Μιτυληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ, [h]ἢ Ὑρραδίου, Θρᾳκὸς, μητρὸς δὲ Λεσβίας. Οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμπιάδα, [i]εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὤν. Ἔγραψε νόμους, καὶ τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων [k]πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ [l]Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. Γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη· "Ὡς χαλ- C "επὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι." Τούτου ἀπόφθεγμα, "Καιρὸν "γνῶθι." Ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ'. Καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος:

[m]Καλλείψω δὲ νέους ἄφρων Πιτταλάκῳ.

Πιταναῖος:

Πιτηρούμ: Ὄνομα κύριον.

Πιτθεύς, Πιτθέως. Δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ D Πιτθίς.

Πιτθείδης: Πατρωνυμικόν. Καὶ Πιτθεῦς.

Πίτνα: Ἐξέτεινε.

---

[o] ὍΤΙ ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδ.] Et hæc sumpta sunt ex Alexandro Aphrodis. ad Topic. lib. IV. p. 177. KUST.

[p] οὕτως] οὗτος B.E.

[q] γένος] γένους A.E. Alex.

[r] Ὁ εὐσεβής] Ita fere in Vet. et N. T. vox illa usurpatur. Jobi XVII. 9. σχοίη πιστὸς τὴν ἑαυτοῦ ὁδόν. Hebr. III. 5. Μωσῆς πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. ERNEST.

[s] Τοσοῦτον αὐτοῖς] Nescio an ex Damascio. Vid. supra v. Μαρκελλῖνος.

[t] συμβάσεως] τῆς συμβάσεως A.

[u] Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. c. 13. KUST.

ΠΙΣΤΩΣΑΝΤΕΣ ΑΥΤΟΝ] Thucydid. IV. 88. et Schol.

[x] ὅρκους] ὅρκον A.B.V.E. Schol. Thuc.

[y] Ὅταν—λέγωμεν] ὅτε—λέγομεν Schol.

[z] σε] σε δὲ A. Schol.

ΠΙΣΤΡΑ] Confer Hesychium v. Πιστήριον. KUST. Eurip. Cycl. 29. TOUP.

[a] Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρ.] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἔφοροι. KUST. Hæc sunt verba Philostrati in Apollonio IV. 27. ubi legitur, καὶ σπονδαὶ καὶ τὰ φιλίτια. Quod nonnullis fortasse arridebit. Sed Suidæ lectio verissima est. Σπουδαὶ sunt *Scholæ*, sive *munus atque exercitia Scholarum*. Est autem vox Philostrato familiaris. Utitur in vit. Apollon. VI. 14. Μεσημβρία δὲ ὡς ἐγένετο, διέλυσαν ΤΗΝ ΣΠΟΥΔΗΝ. *Cum meridies advenisset, disputationem abruperunt.* Utitur etiam in Adriano et Damiano: quod et recte adnotavit Valesius, Emend. p. 90. [Utitur et Eunapius in Ædesio p. 62. Τοῖς δὲ ἐξήρκει τὰ ποτάμια πλοῖα μετὰ ῥᾳστώνης ἐπὶ ΤΗΝ ΣΠΟΥΔΗΝ ὑποφέροντες.] Recte autem Philostratus, σπουδαὶ καὶ φιλίτια. Utrumque enim ad juvenes formandos pertinet. Hesych. Φιλίτια, συσσίτια. Plutarch. in Lycurgo: Ἐς δὲ τὰ συσσίτια καὶ παῖδες ἐφοίτων ὥσπερ εἰς ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΑ σωφροσύνης ἀγόμενοι, καὶ λόγων ἠκροῶντο πολιτικῶν, καὶ παιδευτὰς ἐλευθερίους ἑώρων. Quod egregium est, et ad Philostratum elucidandum unice facit. TOUP.

[b] παλαῖστραι] παλαίστρα A.

E [c] Μετουσιαστικῶς] μετουσιαστικῶς A.V.E.

[d] Σίμων] Legendum esse Σιμωνίδης, recte monuit Leo Allatius in Diatriba de Simeonum scriptis, p. 210. Laërtius in Pittaco, segm. 77. Εἶπέ τε, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται. Vide ibi Menagium. KUST. Plato Protag. p. 339. Simonid. Fr. 139.

[e] Ἄνδρ'] ἄνδρες B.E. Tum ἀλλὰ θέα V.

[f] ἀλαθέα] Potius, ἀλαθέως. KUST.

[g] Πιττακός] Conf. Laërt. I. 4. Ἐγένετο δὲ καὶ Πιττακὸς νόμων δημιουργὸς, ἀλλ' οὐ πολιτείας. Νόμος δὲ ἴδιος αὐτοῦ—πρὸς F τὸ συμφέρον, Aristot. Polit. II. ad extr. Pittacum Mitylenæorum legislatorem dicit Theodor. Therap. IX. REINES.

[h] καὶ Ὑρραδίου] Menagius ad Laërtium in Pittaco. segm. 74. legendum censet, ἢ Ὑρραδίου: quod probo. KUST. ἢ A.B.V.E.

[i] εἷς καὶ αὐτὸς—Ὀλυμπιάδι om. A.

[k] Πολεμοῦντα] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, πολεμαρχοῦντα. KUST.

G [l] περὶ Σιγείου—δικτύῳ] Polyæn. I. 25. Festus in Retiario: *Hoc genus pugnæ institutum videtur a Pittaco, uno e septem sapientibus, qui adversus Phrynonem dimicaturus propter controversias finium, quæ erant inter Atticos et Mitylenæos, rete occulto lato impedivit Phrynonem.* REINES.

ΠΙΤΤΑΛΑΚΟΣ] Πιττακὸς A.B.V.

[m] Καλλείψω δὲ νέους ἄφρ.] Anthol. Pal. V. 278. καλλίψω B. edd. vett.

ΠΙΤΗΡΟΥΜ] Est ex Palladii Lausiacis. REINES. H Habet A. in marg.

ΠΙΤΘΕΥΣ] Harpocratio, ex quo Suidas, habet Πιθεύς. KUST. cf. Ruhnken. Schol. Plat. Euthyphr. init.

ΠΙΤΝΑ: Ἐξέτεινε] Homerus Il. φ'. 6. 7. Ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν. Scholiasta: Πίτνα: Ἐξέτεινεν, ἐπέβαλε. Huc Suidas respexit. KUST.

A Πιττουμένων: Τὰ σκέλη [n]ἀλειφομένων.

Πιττάνη: Ἀσκὸς μικρός.

Πιττάνη εἰμί: Αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. Λέγεται [o]δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρόσον καὶ τῇ [p]Πιτάνῃ τοιαῦτα [q]συνέβη πράγματα, ὧν καὶ [r]Ἑλλάνικος μέμνηται. Φησὶ γὰρ [s]αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ [t]Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

B Πίτταλος: [u]Κτυπητὴς, [x]φαντασιοσκόπος. Καὶ πιτταλεύσας, [y]παρ' Ἀριστοφάνει. Καὶ πιττάιζω, ῥῆμα. [[z]Ὡς τὸ,]

Οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν καλύμβοις πιτυλίζουσαν.

Πιττοῦς: Πολίχνιον ἐν πέρατι μὲν θαλάττης τῆς Ποντικῆς κατὰ [a]δεξιὰν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

Πίτυς: Εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἡ παρ' ἡμῖν [aa]στροβίλα. [b]Ξενοφῶν·

Χωρίον πίτυσι διαλελειπυίαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν.

Καὶ, [c]πιτυστεπτος, ὁ Πάν.

[d]Πανὸς [e]τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

A Πίφαλιξ: Εἶδος ὄρνιθος.

Πλαγάς: Ἠλέκτρα·

[f]Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
στέρνων πληγὰς αἱμασσομένων.

Θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἠλέκτρα.

Πλαγία φάλαγξ: Ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

B Πλαγίως: Δολίως.

Πλαγωνεία:

Πλαγγόνων:

[g]Τὰ μειράκια θρυπτόμενα παρὰ ταῖς τίτθαις στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρέως καὶ σησαμῶν καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

Πλαγκτή: Ἡ πλανωμένη.

Πλαδαρόν: Χαῦνον, ὑγρόν. Πλάδας γὰρ, καὶ [h]πλαδώσεις, καὶ πλαδαρώματα. Καὶ πλαδῶσιν,

C ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσι.

Οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτῷ τοῦ στομάχου.

Τουτέστιν, ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. Οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. Καὶ αὖθις [i]Πολύβιος·

Τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν· τὸ [illegible] [k]δόρυ πλαδαρὸν εἶναι.

ΠΙΤΤΟΥΜΕΝΩΝ] Καὶ Πιττουμένων B.V.E. edd. vett.

[n] ἀλειφομένων] ἀφειλομένων V. Delevi statim ΠΙΤΤΟΥΝ: Κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν, cum A.B.V.E. Quæ leguntur in Schol. Aristoph. Plut. 1094.

ΠΙΤΤΑΝΗ] Πιτυλάνη Hesychius, ubi Sopingius corr. Πιτάνη.

ΠΙΤΤΑΝΗ ΕΙΜΙ: Αὕτη παρ' Ἀλκ.] Ex Zenobio: apud quem pro Πιτυάνη rectius legitur Πιτάνη. KUST. Πιτάνη Photius. Ceterum h. gl. a priore sejunxi. In Photio Πιτυάνη· ἀσκός post hanc legitur.

[o] δὲ καὶ] δὲ om. A.E. καὶ om. Photius et Zenob.

[p] Πιτάνῃ] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte, Πιτυάνῃ. KUST.

[q] συνέβη] συμβέβηκε Photius.

[r] Ἑλλάνικος] Vid. Sturz. p. 115.

[s] αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν] ὑπὸ Πελασγῶν αὐτὴν A. Vulg. ordinem tenet Photius.

[t] Ἐρυθραίων] Hanc lectionem ex mstis Paris. et Zenobio revocavi: cujus loco priores editt. exhibent, Ἐρετριέων. KUST.

F ΠΙΤΤΑΛΟΣ] Vide Schol. Aristoph. Vesp. 676. Synes. Calv. Enc. p. 77. τὸν πίτυλον κατασείοντι. Theocritus Id. XXII. 127. TOUP.

[u] Κτυπητής] F. τύπη τις. TOUP. κτυπητὴρ E.

[x] φαντασιοσκόπος] Forsan legendum est, φαντασιοκόπος, i. e. *qui ostentationem amat;* quemadmodum δοξοκόπος dicitur ille, *qui gloriæ studet;* δημοκόπος, *qui auram popularem captat*, et similia. Φαντασία autem apud Græcos interdum notare, *pompam*, sive *speciem*, jamdudum

G viri docti monuerunt. KUST. Vulg. habet Schol. Aristoph. Vesp. unde hunc artic. descripsit Suidas.

[y] παρ' Ἀριστοφάνει] In Vesp. 676.

[z] Ὡς τὸ om. A.V.E.

ΠΙΤΤΟΥΣ: Πολίχνιον ἐν π.] Idem plane de Pityunte oppido tradit Theodoretus Histor. Eccles. lib. V. c. 34. Κἀκεῖθεν δὲ ἐξαγαγόντες, εἰς Πιτυοῦντα μετῴκισαν. Τέρμα [illegible] τοῦτο καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονείας, τοῖς ὠμοτάτοις γειτονεῦον βαρβάροις. Ad hunc locum Suidam respexisse puto. KUST. Deest A.

H [a] δεξιὰν] δεξιὰν V.

ΠΙΤΥΣ] Vid. Jungerman. ad Longi Past. II. p. 207. et 215. REINES.

[aa] στροβίλα] στροβιλέα A.V. στροβίλα E. στροβίλα Boissonad. Herodian. p. 108.

[b] Ξενοφῶν· Χωρίον] Depromptus est hic locus ex Xen. Exped. Cyri, lib. IV. 7, 4. p. 337. ed. Par. Verba ipsa

D elegantissimi scriptoris, quia nostrum Suidam plurimum adjuvant, hic adscribam: Τὸ δὲ χωρίον, ὃ καὶ οἱ ἐφ᾽ ᾗ, σχεδὸν τρία ἡμιπλεθρά ἐστιν, ἃ δεῖ βαλλομένους παρελθεῖν. Τούτου δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι διαλελειπυίαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων, ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; Ubi notanda locutio, ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες. Ad quem locum cespitarunt viri doctissimi Henricus Stephanus et Hutchinsonius noster. Sed utrumque fefellit Hellenismi ratio. Est enim locutio proba et Homerica. Homer. Il. θ'. 233. ΤΡΩΩΝ ἈΝΘ'

E ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος ΣΤΗΣΕΣΘ' ἐν πολέμῳ. Ubi peropportune Scholiastes: Ἀνθ' ἑκατόν: Ἀντὶ τοῦ ΚΑΤΕΝΑΝΤΙ τῶν ἑκατόν. Quare locus Xenophontis ita interpretandus est: *Loci autem jugerum pinis ingentibus per intervalla dispositis densum est*, quibus ex adverso si milites consistant, *quid vel a jactis, vel devolutis saxis incommodi tulerint?* TOUP.

[c] ΠΙΤΥΣΤΕΠΤΟΣ] Vid. Jungerm. ib. p. 203. REINES.

[d] Πανὸς τειχήεσσα πιτυστ.] Anthol. Pal. VI. 253.

[e] τειχήεσσα] Scribe, τ' ἠχήεσσα: ut recte legitur in

F Anthol. KUST. Statim delevi Ὅθεν καὶ Πιτυοκάμπτης, (sic Ald. non πιτυκάμπτης) ὁ Κένταυρος, cum A.B.V.E.M. Habet Ald. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Prom. c. ult.

ΠΙΦΑΛΙΞ] Ex A.V. Πίφιξ Hesych. Etymol. M.

ΠΛΑΓΑΣ] Deest gl. A. Mox πρὸς ἕκαστον om. V.

[f] Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρν.] Sophocl. Electr. 89.

ΠΛΑΓΙΑ] Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 511.

ΠΛΑΓΓΟΝΩΝ] Πλαγόνων A. pr. et sic mox. Tum στω-

G μύλεσθαι A.V.

[g] Τὰ μειράκια] Vid. v. Τίτθη. TOUP.

ΠΛΑΔΑΡΟΝ] Scholiasta Nicandri ad Theriaca, p. 15. Πλαδόωσι: Ὑγραίνονται, ἢ οἰδοῦσι, καταπαλύνονται. Πλαδόεν γὰρ καὶ πλαδαρὸν σῶμα, τὸ ὑγρὸν φαμὲν, καὶ μὴ ἀντίτυπον· ὃ δηλαδὴ πιλούμενον τῷ δακτύλῳ ἐνδίδωσί τε καὶ κοιλαίνεται. Confer etiam alios Lexicographos. KUST. Schol. Apoll. Rhod. II. 664. III. 1397.

[h] ΠΛΑΔΩΣΕΙΣ] πλαδάσεις E. qui mox πλαδαρῶσιν.

[i] Πολύβιος] Fr. gr. 106.

H [k] δόρυ πλαδαρὸν] An potius, δόρυ κλαδαρὸν? Idem enim Polybius lib. VI. c. 23. de hastis loquens, epitheto κλαδαρὰ utitur: quod Casaubonus vertit, *tremulas*. Quare videndum, num et hic forte κλαδαρὸν scribi debeat. KUST. Recte δορὺ πλαδ. i. e. μὴ ἀντίτυπον, ut Schol. Nicand. *one that warps or yields*. TOUP. Vid. Schweighæuser. ad VI. 25, 5.

Καὶ παλάθωσαν.

Παλαδιεῖν: Παραφρονεῖν, πολεμεῖν, πλησιάζειν.

Πλάζοντος: Ἀποπλανῶντος.

Πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

Πλάθειν: Πλησιάζειν.

[l]Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

Προσπελάζειν. Τουτέστιν, οὐχ οἷόντε σὲ ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

Πλακιάδαι: Δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἔνθα [m]ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται.

Πλακίδας: Ὄνομα κύριον.

Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. Πρώτη δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. Ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἣν κατὰ Ἀντιοχέων [n]ὠργίσθη, δι' ἣν κατέαξαν σύραντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. [o]Ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς Ἀνδριάντας ἔγραψε.

Πλακόεις: [p]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὸν πλακόεντα [q]πίονα τυροφόρον.

Πλάνη: Ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Πλάνης [r]πλάνητος.

Ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν πορευόμενος.

Ἀντὶ τοῦ, πλανήτης.

Πλανήτης: Ξένος. Καὶ [s]Πλανοῦντες, οἱ τῇδε κἀκεῖσε περινοστοῦντες.

[t]Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς [u]δυνάμεως εἰσεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόντες τριόδλοις δεῦρο κἀκεῖσε περιενόστουν, βασάνοις ἐπὶ [x]σωφροσύνην μετῆγεν.

[y]Πλανῆτις δὲ, θηλυκῶς, [z]διὰ τοῦ ῖ.

Πλανῶ: Αἰτιατικῇ.

Πλανύττομεν: Πλανώμεθα. Κωμικῶς παρῆκται. [a]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Πλαξίν: Ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ ταῦτα ἦν γεγραμμένα· "[b]Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ " ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. " α'. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. β'. Οὐ " ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ " οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς " ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, " οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. γ'. Οὐ λήψῃ τὸ " ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. δ'. Μνή" σθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. " ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ " σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. " ς'. Οὐ μοιχεύσεις. ζ'. Οὐ κλέψεις. η'. Οὐ φονεύσεις. " θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου " [c]ψευδομαρτυρίαν. ι'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα " τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ " πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ " τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παι" δίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὐδ' ὅσα τῷ " πλησίον σου ἐστίν."

Πλάσις: [d]Ἀνάμιξις, ἐκτύπωμα, μάλθαξις. Καὶ παροιμία· Κηροῦ εὐπλαστότερος. Ἐπὶ τῶν εὐχερῶς [e]τι ἀντιλαμβανομένων.

Πλάσμα:

Πλάστιγξ: Τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. [f]Καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ [g]μέρος, ᾧ [h]ἐπεντίθεται τὰ ζυγά.

[i]Ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις, ἀπεκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

Πλάστιγξ: Τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ.

[k]Ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην, [l]λέγων,

ΠΛΑΔΙΕΙΝ] Potius, πλαδδιεῖν, per duplex δδ. Consule Technicos. KUST. Sic A.V.E. Suidam descripsisse Schol. Aristoph. Lys. 171. monuit Abreschius.

[l] Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρ.] Sophocl. Electr. 220.

ΠΛΑΚΙΑΔΑΙ] Imo Λακιάδαι, ut habent Hesychius et Stephanus Byzantius. KUST.

[m] ῥαφανίδες] ῥαφανίδαι V.

ΠΛΑΚΙΛΛΑ, γαμετὴ Θεοδοσ.] Eadem habet Cedrenus p. 325. KUST.

[n] ὠργίσθη] Vid. Zonar. et Theodor. V. 19. 20. REINES.

[o] Ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τ.] Clarius Cedrenus loco laudato: Τότε καὶ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγους περὶ τούτου θαυμαστοὺς ἐξέθετο, οὓς Ἀνδριάντας ἐπέγραψε. KUST.

[p] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 155. Desunt hæc verba A.V.E.

[q] πίονα] πίον A.V.E.M.

[r] πλάνητος A. in marg.

[s] ΠΛΑΝΗΤΑΙ] Sic Kuster. ex Porti em. πλανοῦντες A. πλανῆτες B.V. edd. vett.

[t] Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποτ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocatt. lib. II. c. ult. in fine. Confer etiam Nostrum supra v. Λειποταξίου. KUST.

[u] δυνάμεως om. V.

[x] σωφροσύνην] σωφροσύνη A.E.M. Correxit Portus.

[y] ΠΛΑΝΗΤΙΣ] Charin. apud Ptolem. in Phot. Bibl. p. 252, 22. πλανῆτι καὶ κακὴ πέτρῃ Λευκάς. HEMST.

[z] διὰ τοῦ ῖ addit A.

ΠΛΑΝΩ] Habet A. in marg. om. V.

[a] Ἀριστοφάνης] Av. 3.

[b] Ἐγώ εἰμι] Exod. XX. Varietatem lectionis enotare supersedeo.

[c] ψευδομαρτυρίαν] ψευδομαρτυρία V. voc. om. A.

ΠΛΑΣΜΑ] Deest ni fallor A.V. Habet B. in marg. a m. sec. τὸ ψεῦδος. σημαίνει δὲ καὶ ἔργον τύπου καὶ εἴδους διαμορφώσεως· οἷον ὁ βίος τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου παρὰ τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου συγγραφείς, καὶ τὸ βιβλίον ὁ Βαρλαάμ.

[d] Ἀνάμιξις] Leg. ἀνάμαξις. Hesych. Ἀναμάξεις: ἀναψήσεις, ἀναποτυπώσεις. Sed non memini legisse vocem ἀνάμαξις. Quare per me stet vulgata lectio. An μάλαξις? Vid. v. Ὀργάς. TOUP.

[e] τι om. V.

[f] Καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1425.

[g] μέρος] μέρους A.

[h] ἐπεντίθεται] ἐπεντίθενται A.V. ἐντίθεται Schol.

[i] Ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων] Decerptum est hoc fragmentum ex Menandro in Excerptis Hœschelii, p. 120. Παραγενομένων τινῶν ΠΕΡΣΩΝ εἰς τὸ Δάρας, οἷς τὸ τοιόνδε ἐν φροντίσιν ὑπῆρχεν, ἅμα ἐνίοις τῶν ἑρμηνέων καὶ ΤΟΙΣ ΤΩΝ ΠΛΑΣΤΙΓΓΩΝ ἘΠΙΣΤΑΤΑΙΣ, ἀπεκατέστη τοῖς περὶ τὸν Ζὶχ τὰ ὀφειλόμενα χρήματα. Scribendum, ἀπεκατέστησε. *Restituit pecuniam, quæ erat debita.* Quemadmodum recte exhibet Suidas. TOUP.

[k] Ὅτι Ὅμηρος] Vid. supra v. Μανιῶν.

[l] λέγων addunt A.B.V.E.

m Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπίσχεο οἰνοποτάζων;

Πλαταγή: Εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος.

n Ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμενος ἐπλατάγει.

Πλαταγώνιον: Τὸ μηδέν. Κυρίως δὲ τὸ τῆς o μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. Ἀπὸ τοῦ p πλατάσσειν, τουτέστιν ἠχεῖν. Καταχρηστικῶς δὲ, q ᾡτινιοῦν πλάτος ἔχοντι. Ὅθεν καὶ ἡ r πλαταγή. B s Ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· t εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀνάπαλιν.

Πλαταμῶνος: u Ὄνομα τόπου.

Πλαταιαί: Πόλις. Καὶ Πλάταια, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιεύς: Καὶ x Πλαταιαία ναῦς. Καὶ Πλαταιεῖς, ἐθνικόν. C

Πλάτη: Κώπη, πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου.

y Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας ῥίψω γράφων Ναυπλίῳ.

Πλάτη: Πλοῖον.

Πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ z περιφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

Πλατιάζειν: Ἀλαζονεύεσθαι.

Πλάτις: Ἡ γυνή. Παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. a Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· D

Καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.

Πλάττω: Αἰτιατικῇ.

Πλάτων, Ἀρίστωνος, τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ b Περικτιόνης, ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ c Σόλωνος. A Ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη Δρωπίδου d ποιητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. Ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. Καὶ Ἀρίστων δὲ, ὁ e Πλάτωνος πατὴρ, ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ f Μελάνθου υἱοῦ. Ἱστόρηται δὲ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος g ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. Καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. Ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ, B ἐν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. Τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πεῖραν δεξάμενος· h εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. Καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος, καὶ i Γλαύκων, καὶ k Ποτώνη θυγάτηρ. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ· C ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργείῳ· εἶτα μαθὼν ποιητικὴν, γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων, ἐφιλοσόφησε παρὰ l Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. Καὶ λόγος, ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, m κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. Προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς· διὰ δὲ τὸ n πλατὺς εἶναι τὸ στέρνον, Πλάτων ἐπωνομάσθη. Ἄλλοι δὲ o ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, D Πλάτωνα κληθῆναι. Τρὶς δὲ p ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. q Ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννικερίς τις Λίβυς, καὶ ἀφῆκε. Διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ r διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων,

E

m Αἰνεία, Τρώων βουλ.] Hi duo hexametri leguntur apud Homerum Iliad. ν'. 84. 85. sed qui nihil ad rem faciunt. KUST. Immo faciunt.

ΠΛΑΤΑΓΗ: Εἶδος ὀργ.] Vide Brodæum ad Anthol. lib. VI. p. 573. KUST.

n Ὁ δὲ πλαταγὴν] Hercules scil. vid. Schol. Apoll. Rhod. II. 1056. Etymol. M. p. 731, 43. Sturz. Fr. Hellanic. n. 88.

o μήκωνος] μήνωνος A.

p πλατάσσειν ἠχεῖν] πλαττάσσειν τουτέστιν A. πλάσσειν τουτέστιν Photius. F

q ᾡτινιοῦν πλάτος ἔχοντι] Legerim, ἐφ' ὁτουοῦν πλάτος ἔχοντος λέγεται. KUST. Sic fere Portus: qui mallet tamen inserere ἀνατίθεται post ἔχοντι.

r ΠΛΑΤΑΓΗ] πλάτη Photius.

s Ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμ.] Hunc morem luculenter describit Scholiasta Theocriti ad Idyll. III. 29. Τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. Ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν. Εἴτε δὲ τοῦτο, εἴτε ἐκεῖνό ἐστιν, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πληττόμενον, εἰ ψόφον ἀπετέλει, ἐδόκουν αὐτοὺς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἰ δὲ οὐκ ἀπετέλει, ὅτι μισοῦνται. Confer etiam Pollucem lib. IX. c. 7. sub finem: et Meursium de Lud. Græc. p. 55. KUST. G

t εἰ δὲ μὴ τ. ἀ. om. Photius.

ΠΛΑΤΑΜΩΝ] Πλαταμῶνος A.E.M.

u Ὄνομα ποταμοῦ] Ms. A. rectius habet, ὄνομα τόπου. KUST. Ms. Paris. Ὄνομα τόπου. Quod placet. Hesychius: Πλαταμὼν, ΤΟΠΟΣ πλατὺς καὶ μέγας ἐνθαλάττιος. H Polybius, lib. X. p. 863. Τοῦ γὰρ ὑποκειμένου ΤΟΠΟΥ μεγάλους ἔχοντος ΠΛΑΤΑΜΩΝΑΣ. Quo respexisse videtur Suidas. TOUP. Post τόπου delevi καὶ ὁ αἰγιαλός. Καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους ὁ πλαταμών. Κυρίως δὲ ἐπὶ θαλάσσης, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας, cum A.B.V.E.

ΠΛΑΤΑΙΑΙ] Πλαταιαὶς V. Mox Πλάταιαν A.V.

x ΠΛΑΤΑΙΑΙΑ] Πλαταιία A.B.V.E.M. Delevi statim ΠΛΑΤΑΙΟΝ: Τὸ ἔκτυπωμα, cum A.B.V.E. Habet Zonaras, qui ἔκτωμα, non ἔκτυπωμα.

y Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλ.] Aristoph. Thesmoph. 777. Οὐδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. Ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας Ῥίψω γράφων. Hunc locum Suidas in animo habuit. Vide etiam supra v. Παλαμήδης. KUST.

z περιφράγμασι] Thucyd. p. 304. παραφρ. v. Dorvill. Char. p. 700. TOUP.

ΠΛΑΤΙΑΖΕΙΝ] Sic mss. Paris. [et Photius.] At priores editt. πλατίζειν. Hesychius habet, πλατειάζειν. Sed malim, πλατειάζειν. KUST.

a Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Ver. 132. Deest exemplum V.

b Περικτιόνης] Περικτιόνης A.V.E. Tum Ποτώνης A.

c Σόλωνος. Ἕκτη] Hic non pauca deesse facile disci potest ex ἕκτη ἀπ' ἐκείνου. Restituet omissa Diog. Laërt. III. 1. HEMST.

d ποιητοῦ] τοῦ ποιητοῦ V.E.

e Πλάτωνος] τοῦ Πλάτωνος V. et sic mox.

f Μελάνθου] Μελανθίου V.

g ἔγκυος] Hanc vocem ex ms. Paris. A. revocavi, quæ in præcedentibus editt. deest. KUST. ἔγγυος V.E.

h εὐωχήθη] εὐώχει B.E.

i Γλαύκων] Γλαύκων A.V. Tum Ποτώνη A.

k Ποτώνη] Corruptum apud Euseb. Præp. XIV. p. 726 B. τῆς Πώτωνος pro τῆς Ποτώνης Vigerum fefellit, vertentem *ex sorore Potonis filia.* HEMST.

l Σωκράτει] Σωκράτην A. Tum ἐπὶ om. V.

m κύκνον] κύκλον A.B. κύκλον E.

n πλατὺς] A. in marg. Ἕτεροι δὲ ὡς πλατύσωμον ὄντα.

o ὡς πλατὺν] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι V. qui addit λέγουσι post Πλάτωνα.

p εἰς Σικελίαν] ἐν Σικελίᾳ A.B.V.E.

q Ἐπρίατο] ἐπριᾶτο V.

r διεδέξαντο] ἐδέξαντο V.

Κράντωρ, Κράτης. [s]Οἱ [illegible] Σωκράτους, Ἀρκεσίλαος, A Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λεοντεὺς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησίνους, Καρνεάδης, [t]Ἀρμάδας. Εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νϛ´· ὧν οἱ [u]μὲν εἰσι φυσιολογικοὶ, οἱ δὲ ἠθικοὶ, οἱ δὲ διαλεκτικοί. Καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι´. Οἱ δὲ Νόμοι, εἰς ιβ´. [x]Τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ´.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικὸς, γεγονὼς τοῖς χρόνοις B κατὰ Ἀριστοφάνην, [y]Φρύνιχον, Εὔπολιν, καὶ Φερεκράτην. [z]Δράματα δὲ αὐτοῦ κη´ [a]ταῦτα· Ἄδωνις, [b]Ἀφιέρων, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταὶ, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς [c]κακούμενος, Ἰὼ, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες ἢ Ποιηταὶ, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, [d]Νὺξ μακρὰ, Ξάνται ἢ Κέρκωπες, [e]Περιαλγὴς, Ποιητὴς, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταὶ, [f]Συμμαχία, Σκευαὶ, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. C Ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

Ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος, καὶ Συνεξαπατῶν, καὶ Πανηγυρισταὶ, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος πένης ἦν, καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο [ff]κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῶν διαδοχικῶν. Ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν D τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου· ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον χιλίων, ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. Ηὐξήθη δὲ αὐτὴ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε καὶ φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων, [g]καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς καὶ γαλήνης.

Ὅτι ὁ [h]Πλάτων [i]ἐν Νόμοις φησὶν, ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν, καὶ [k]δέσποιναν τῶν παθῶν. [l]Τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν [m]πρώτη καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ᾽ ἑαυτοῦ, αἴσχιστόν τε καὶ κάκιστον. Ἴσμεν γὰρ, ὅτι τὰ [n]πάθη τὰ ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα, ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσί τε ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαι γε οὖσαι, ἐπ᾽ ἐναντίας πράξεις. [o]Οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. Μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν [p]ἕλξεων ἑπόμενον ἀεὶ, καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον [q]ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις [r]νεύροις ἕκαστον· ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν. Ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων [s]διαίρεσιν.

Ὁ αὐτὸς [t]Πλάτων φησὶ θεολογῶν· [u]"Τί τὸ ὂν "μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; [x]καὶ τί τὸ γινόμενον "[y]μὲν ἀεὶ, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ [z]νοήσει τοῦ "λόγου [a]περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν· τὸ δὲ αἰ-

[s] Οἱ [illegible] Σωκράτους] Duo mss. Paris. Σωκρατίδες. At unus Σωκρατίδαι. KUST. Σωκρατίδες B.V. Σωκρατι A. σωκρα ... E.

[t] Ἀρμάδας] L. Χαρμάδας. Ejus sæpe meminit Cicero. HEMST. Charmidem familiarem Philonis et Clitomachi, qui fuit auditor Carneadis, vocat Sext. Empir. Pyrrh. Hyp. I. 33. et adv. Math. c. 18. p. 58. REINES. Vid. Fabric. ad Sext. Emp. p. 56. Vales. Emend. I. 29. E

[u] μὲν] μὲν εἰσὶ A.

[x] Τετραλογίαι] τερατολογίαι A.B.E.M.

[y] Φρύνιχον] καὶ φρ. A. omisso καὶ post Εὔπολιν.

[z] Δράματα δὲ αὐτοῦ κη] Imo plures Platonis Comici fabulæ fuerunt. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

[a] ταῦτα addit A.

[b] Ἀφιέρων] Lege, Αἱ ἀφ᾽ ἱερῶν. Sic enim fabula hæc appellatur ab Hesychio, Polluce, et Athenæo. Vide Reines. Var. Lect. lib. III. c. 7. p. 470. KUST. Vid. Jungerm. et Hemsterhus. ad Polluc. X. 190. F

[c] κακούμενος] καλούμενος V. qui om. Ἰώ.

[d] Νὺξ μακρὰ] In hac, opinor, egerat de Jove et Alcmena. Vid. Plauti Amphitr. TOUP.

[e] Περιαλγὴς] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. in quibus legitur Περίαλγος. Nam fabula hæc appellatur etiam Περιαλγὴς a Scholiasta Aristophanis, et Athenæo. KUST. Suetonius in Orbilio: *Cui est titulus* περιαλγὴς, *sive* περὶ ἄλγους. TOUP. Περιαλγεῖς V. Tum ποιηταῖς A. ποιηταὶ V.

[f] Συμμαχία] Quam alii Cantharo tribuebant, Harpocr. in Ὁμιθευτής· Πλάτων ἢ Κάνθαρος Συμμαχίᾳ. REINES. Et Athen. VII. p. 312. MULLER.

Ὅτι καὶ Ἀνδ.] Sunt Platonis junioris. REINES. Hæc non subjicit Eudocia: vid. Athen. III. p. 103. et VII. 279. qui eidem tribuisse videtur Platoni. MULLER. Hæ tres fabulæ Βάτωνος vel Βάθωνος sunt, et non Platonis, cui tamen pravi codd. Athenæi attribuere videntur. Ἀνδροφόνος Βάτων Athen. IV. 163 B. Πλάτων VII. H 279 C. Εὐεργέται Βάττων XIV. 662 C. Συνεξαπατῶν Κάτων XV. 678 F. Πλάτων III. 101 C. VII. 297 A. Suida ipso v. Βάττων docente, Συνεξαπατῶν, Ἀνδροφόνος et Εὐεργέται sunt fabulæ Βάτωνος. In hoc solo loco, ut videtur, laudatur fabula Πανηγυρισταί. Epicurus, qui post Platonem comicum vixit, memoratur in Ἀνδροφ. et Συνεξαπατῶν. BURN. Conf. Meineke ad fragm. Menandri p. 150.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος π.] Totum hunc locum Suidas ex Damascio descripsit, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1057. hæc omnia fere totidem verbis leguntur. Confer etiam Valesium ad Euseb. Hist. Eccles. lib. VIII. c. 32. KUST.

[g] καὶ κατὰ] καὶ om. A. Mox ἀπολιπόντων E.

[h] Πλάτων ἐν Νόμοις φ.] Quæ Suidas hic habet, magna ex parte etiam leguntur apud Cedrenum, p. 159. 160. ut satis appareat, utrumque ex eodem auctore sua sumpsisse. KUST.

[i] ἐν Νόμοις φησὶν] Legum lib. 1. KUST.

[k] δέσποιναν] δέσποινα V.

[l] Τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν——τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν] Hæc omnia etiam leguntur apud Eusebium de Præp. Evang. lib. XII. 17. KUST.

[m] πρώτη καὶ ἀρίστη] ἀρίστη καὶ πρώτη A.

[n] πάθη] πάθη τὰ A.V. Tum μηρινθὰς B. μήρινθοι E.

[o] Οὐ δὴ] Legendum puto, οὗ δὴ, vel, ἐν ᾧ δή. KUST. Sic Portus.

[p] ἕλξεων] Sic ms. Paris. A. cujus loco in reliquis mss. [sic B.V.E.] legitur λέξεων; at in prioribus editt. ἕξεων. Sed ἕλξεων esse veram lectionem, ex iis, quæ præcedunt, satis patet. KUST.

[q] ἐκείνης] ἐκείνως B.E.

[r] νεύροις] Sic recte Plato et Eusebius. At priores editt. G [et A.B.V.E.] male, μέτροις. KUST.

[s] διαίρεσιν] Scribendum est αἵρεσιν, ut et Wolfius recte conjecerat. KUST.

[t] Πλάτων] Timæo p. 27. extr.

[u] Τί τὸ [illegible] μὲν ἀεὶ——οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι] Hæc omnia ex Platone etiam repetunt Euseb. de Præp. Evang. lib. XI. c. 9. et Theodoretus Therap. II. p. 491. KUST.

[x] καὶ τί τὸ om. E.

[y] μὲν] ἀεὶ A.V. μὲν καὶ ἀπογινόμενον B.E. H

[z] νοήσει τοῦ λόγου] Davis. ad Ciceron. Tusc. Disp. I. 24. Kusterum injuria reprehendit. HEMST.

ib. νοήσει μετὰ λόγου Plato, qui mox κατὰ ταὐτὰ ὄν, τὸ δ᾽ αὖ δόξῃ μετ᾽ αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστόν.

[a] περιληπτὸν] Quædam editt. antea male habebant, περίβλεπτον. KUST.

"σθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γινόμενον μὲν, καὶ [b]ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. Ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν, καὶ ἔσται· ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον [c]οὐσίαν. Οὐκ ὀρθῶς· [d]λέγομεν γὰρ δὴ, ὡς ἦν, ἐστί τε, καὶ ἔσται. Τὸ δὲ [e]Ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ Θεῷ. Τὸ δὲ Ἦν, καὶ Ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. [f]Τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ [g]ταυτὸ ὂν ἀκινήτως, οὔτε νεώτερον, οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. Καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν, [h]καὶ προὸν, γενέσεώς ἐστιν ἁπάσης ὑπέρτερον. Τὸ δὲ γινόμενον, καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως [i]ἔφησεν οὐδέποτε εἶναι." [k]Καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησίν· "Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς τῷ ὄντι, καί γε [l]λεκτέον αἴτιος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κακῶν πάντων ἀναίτιος." Ὁ αὐτὸς [m]ἐν τοῖς Νόμοις [n]δεικνὺς ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων [o]ἐπειλημμένον, [p]φησίν· "[q]Ὁ μὲν δὴ Θεὸς ἀρχὴν, καὶ τελευτὴν, καὶ μέσα [r]τῶν πάντων ἔχων, [s]εὐθέα περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. [t]Τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρὸς, [u]ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος, ξυνέπεται ταπεινὸς, καὶ κεκοσμημένος. [x]Εἰ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, ἢ [y]καὶ σωμάτων εὐμορφίᾳ, ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ' ὕβρεως, ὡς δὴ οὔτ' ἄρχοντος, οὔτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ὢν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος Θεοῦ. Καταλειφθεὶς δὲ, καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταράττων πάντα, [z]ἅμα καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. Μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε, καὶ οἶκον, καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε." Διὰ τούτων ὁ φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην, καὶ τὴν ἐς ὕστερον [a]ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. Ὁ αὐτὸς [b]ἐν τῷ Γοργίᾳ καὶ [c]τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὧδε· "Προσήκει δὲ παντὶ [d]τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς [e]τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γενέσθαι, καί [f]τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνεσθαι· ἵν' [g]ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα, ἃ πάσχει, φοβούμενοι, βελτίους γίγνωνται. Εἰσὶ δὲ [h]οἱ ὠφελούμενοι μὲν, καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. [i]Ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ἡ [k]ὠφέλεια, κἀνθάδε, καὶ ἐν ᾅδου. Οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. Οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν [l]γίγνονται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. Καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται, οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας, καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους." [m]Ταῦτα ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· "Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως [n]ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ." Παμπονήρῳ γὰρ [o]γεγενημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ Θεός· οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα, ([p]ᾔδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον, καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον,) ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα. Καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν [q]αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας [r]διὰ τὴν χρείαν· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. Ὁ αὐτὸς [s]περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ [t]Φαίδωνί [u]φησιν· "[x]Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος, εἰς [y]ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται· ὁ δὲ τετελεσμένος, καὶ κεκαθαρμένος, ἐκεῖ μεταχωρήσας, μετὰ Θεῶν οἰκήσει." Καὶ αὖθις·

[b] ἀπογινόμενον] ἀπολλύμενον Plato.
[c] οὐσίαν] φύσιν V.
[d] γὰρ λέγομεν] λέγομεν γὰρ A.B.E. Tum ἔστι δὲ A. τὸ δὲ—καὶ ἔσται om.
[e] ἔστι] ἦν B.E. Tum τῷ θεῷ om.
[f] Τὸ δὲ ἀεὶ—λέγεσθαι om. A.
[g] ταυτὸ ὂν] ταυτὸν B.E.M. κατ' αὐτὸν V.
[h] καὶ προὸν] Has duas voces, ut supervacaneas, delendas puto. Non enim eas agnoscit Theodoretus loco laudato. KUST.
[i] ἔφησε μηδέποτε] ἔφησεν οὐδέποτε A.B.V.
[k] Καὶ πάλιν—Πλάτων φησιν] καὶ ἄλλως καὶ πᾶσιν—ἔλεγε Πλάτων V.
[l] λεκτέος] λεκτέον A.B.V.E. Mox ἁπάντων V.E.
[m] ἐν τοῖς] καὶ τοῖς V.
[n] δείκνυσιν] δεικνὺς A.V.
[o] ἐπειλημμένον] ἐπιλημμένον V.
[p] καί φησιν] καὶ om. A.B.V.E.
[q] Ὁ μὲν δὴ Θεὸς ἀρχ.——ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε] Hæc leguntur apud Platonem lib. IV. de Leg. p. 600. quæ ex parte etiam ex eo repetit Cedrenus, p. 159. KUST.
[r] τῶν πάντων] τὴν πάντων V.
[s] εὐθείᾳ] εὐθέα A.V.E. εὐθέᾳ B.
[t] Τῷ δὲ] τῶν δὲ B.E.
[u] ἧς] οἷς V.
[x] Εἰ δὲ] ὁ δὲ V.
[y] καὶ σ. εὐμορφίαις] ἢ καὶ σ. εὐμορφίᾳ A.B.V.E.
[z] ἅμα] ἄτιμα A.
[a] ἐπιφερομένην αὐτοῖς] αὐτοῖς ἐπιφερομένην A.
[b] ἐν τῷ Γοργίᾳ] P. 313. KUST.
[c] τῆς τ.] καὶ τῆς τ. A.B.V.E.
[d] τῷ ἐν τιμωρίᾳ] ὑπὸ τιμωρίας V.
[e] τιμωρουμένῳ] τιμωρουμένου V. qui mox βελτίων. Tum γίνεσθαι A.V.
[f] τι τῷ ὄντι] τούτῳ V.
[g] ἐκεῖνοι] ἐκεῖνον E. Mox φοβούμενοι om. V.E.
[h] οἱ ὠφ.] οἱ om. V. qui mox δόντες.
[i] Ὅμως] ὁμοίως A.
[k] ὠφέλεια] ἡ ὠφ. A. Mox κἀνθάδε pro ἐνθένδε A.V.
[l] γίγνονται] γίνονται A. γίνονται ἐντεῦθεν V. qui mox om. οὐδὲν ἅτε—ὀνίνανται.
[m] Ταῦτα] ταῦτα δὲ V.
[n] ἐνδείξωμαι] ἐνδείξομαι A.B.V.E. Tum ἐν om. E.
[o] γεγενημένῳ] γινομένῳ V.
[p] ᾔδει] ἤδη V.
[q] αὐτῶν] αὐτοῦ E.
[r] διὰ τὴν—δῆλα om. V. et E. qui mox λέξεων.
[s] Περὶ τῶν λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν] *De statu et conditione animarum post hanc vitam.* KUST.
[t] Φαίδωνι] P. 69.
[u] φησιν] λέγει V.
[x] Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος ἐν βορβόρῳ κ.] Vide Meurs. Eleusin. c. 18. KUST.
[y] ᾅδου] ᾅδην A.B.V. Mox ἐν om. V.

A “Τὸν [z]μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα καὶ “ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰ-“κεῖν, ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, [a]κακῶν ἐκτός· τὸν δὲ ἀδί-“κως καὶ ἀθέως, εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμω-“τήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι.” Ταῦτα ἐκ τῶν [b]Αἰγυπτίων μεμάθηκε.

Πλάτωνος: Καὶ Πλατώνειος λόγος: Ὁ τοῦ Πλάτωνος.

B Πλατυγίζει: Τοῖς πτεροῖς κρούει.

[d]Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπεῖς.

Ἄμφω μεγαλορρημοσύνης ῥήματα. Ἀντὶ τοῦ, πλατύνῃ, καὶ ἀλαζονεύῃ. Ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτων τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἡ μεταφορά. Κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ [e]πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατύνω: Αἰτιατικῇ.

Πλάτυνον τὸ στόμα σου.

Δοτικῇ δέ·

[f]Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ.

Πλατύπιλος: [g]Κυνῆ Θεσσαλίς. Περὶ πίλου λέγει.

Πλαίσιον: Τετράγωνος [h]τάξις στρατεύματος. Καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα· ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσια [i]συμπηκτα: Τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, [k]ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ᾽ οἷον περιττὰ, καὶ σοφά.

Πλέα: [l]Πλήρης, πεπληρωμένη.

Ταύτην μὲν ἄν τις [m]εὐθὺς ἡσθείη λαβών.

[n]Περὶ κύλικός φησιν· [o]ἐπειδὴ μεγάλη ἦν, καὶ πλέα.

Πλέας: Πλείους, [[p]πεπληρωμένας.]

Πλέθρα: Μέτρα γῆς, ἤγουν [q]ἄρουραι. Ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις. [r]Ἔχει δὲ τὸ πλέθρον [s]πήχεις [t]ξς΄ δίμοιρον.

C Πλέθρον: Τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, [u]ὅπερ ἐστὶ πηχῶν [x]ξη΄· ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. Ἡ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη΄. Καὶ πλεθριαῖον διάστημα.

Ὅτι τὸ πλέθρον [y]ἔχει πόδας ρ΄. [z]Ξενοφῶν φησι, πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου· [a]πηχῶν υ΄.

ΟΤΙ ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας [b]Ἀριστείδου· καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἐδίδου, καὶ γῆς

D

[z] μὲν γὰρ] γὰρ om. V.

[a] κακῶν] καὶ κακῶν E. Mox τε καὶ δίκης om. V.

[b] Αἰγυπτίων] Αἰγύπτου A.V.

[c] ΠΛΑΤΩΝΟΣ] Πλάτωνος φιλο A. Πλάτωνος φασὶ E.M. Πλάτων Πλάτωνος φασὶ καὶ B.

[d] Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπ.] Aristoph. Equit. 827. Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις; Sic etiam apud Suidam scribendum est. Consule Scholia ad illum locum, in quibus pro ῥήματα legitur δείγματα, et προσερείδεται pro προσερείδει. Confer etiam Nostrum supra v. Μετεωροκοπεῖς. KUST.

[e] πλαταγώνιον] πλατυγώνιον B.E.

ΠΛΑΤΥΝΩ] Hanc gl. A. in marg. om. V.

[f] Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφ.] Genes. IX. 27. KUST.

ΠΛΑΤΥΠΙΛΟΣ: Κυνῆ Θεσσ.] Nota hæc inversa est. Nam vox πλατύπιλος, quæ hic glossæ locum obtinet, interpretatio est τοῦ κυνῆ Θεσσαλίς, apud Scholiastam Sophoclis ad Œdip. Colon. 313. unde hæc Suidas sumpsit. Confer nos supra ad v. Περιβάδην, ubi similem compilatoris ἀκρισίαν redarguimus. KUST.

[g] Κυνῆ] περικεφαλαία addit V.

ΠΛΑΙΣΙΟΝ: Τετράγωνος τ.] Locus hic turbatus est, qui sic in ordinem redigi debet: Πλαίσιον. Τετράγωνος τάξις στρατεύματος, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν· ὁπόταν πρὸς πάσας &c. Et deinde post cætera, καὶ τὸ ἐκ ξύλων πῆγμα. Hunc ordinem in versione secutus sum. KUST. Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς π. omissis mediis Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 512.

[h] τάξις] στάσις B.V.E.

ΠΛΑΙΣΙΑ ΣΥΜΠΗΚΤΑ] Aristoph. Ran. 812. Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσουσί γε. Ad hunc locum Comici Suidas respexit. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[i] ΣΥΜΠΗΚΤΑ] σύμπηκτα A.B.V.

[k] ὥσπερ] ὥσ ο ο ο περ sic A.

[l] Πλήρης] πλήρη A.E. Phot. Lex. Seg.

[m] εὐθὺς om. V.

[n] Περὶ κύλικος] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Lysist. 201. Confer nos ad Suidam v. Ἡσθείη. TOUP.

[o] ἐπεὶ] ἐπειδὴ A.B.V.

[p] πεπληρωμένας om. A.B.V. Phot.

[q] αἱ ἄρουραι] In prioribus editt. [et E.] legitur, αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι: sed male. Duæ enim istæ voces, τοῦ σταδίου, sunt omnino supervacaneæ, et ab imprudente librario in locum hunc intrusæ, quæ proinde a codicibus nostis recte absunt. KUST. αἱ om. A.B.V.

[r] φασίν. Ἔχει] φασιν om. A.B. Phot.

E [s] πήχεις ξη΄] Aliter Eustathius ad Il. ε΄. et φ΄. quippe qui plethro cubitos LXVI. tribuit. Ait enim: Ἔστι δὲ πέλεθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, πηχέων ξς΄. διμοίρου. Secundum Eustathium ergo stadium, cujus sexta pars est plethrum, fuerit cubitorum CD. Cubiti enim LXVI. cum duobus trientibus, sunt sexta pars cubitorum CD. Vide etiam notam nostram sequentem. KUST.

[t] ξη΄] ξς΄ Photius, Lex. Seg. Vid. Reitz. ad Schol. Luciani Ver. Hist. I. 16. Idque in re manifesta reposui.

F [u] ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη΄. Ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. Ἡ πανт.] Locum hunc et corruptum et male interpunctum esse existimo, quem sic legerim et distinxerim: Ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη΄. (Ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων η΄.) πανταχόθεν &c. Hæc lectio plana omnia reddit. Si enim mensura plethri continet cubitos LXVIII. ut Suidas expresse hic affirmat; stadium integrum, cujus sexta pars est plethrum, cubitos CDVIII. continere oportet. Sexies enim LXVIII. modo dictam summam exacte implent. Addit porro Suidas, πανταχόθεν ἔχον πόδας λη΄: quæ manifesto falsa sunt. Scribi enim debet, πανт. ἔχ. πόδας ρ΄: i. e. *ab omni latere habens pedes centum.* Nam G plethrum continuisse pedes centum, tum ipse Suidas hoc ipso loco, tum alii auctores expresse tradunt. Confer eruditiss. Perizonium ad Ælian. lib. III. c. 1. KUST. Schol. Platon. p. 79. Πλέθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίας, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ἑξήκοντα ἕξ, δίμοιρον, ὅ ἐστι πλέθρον. Usque ad τετρακοσίων ut Suidas habet Photius.

[x] ξη΄] Sic etiam Photius. Corrigendum ut in gl. superiore.

H [y] ἔχει δὲ—πόδας] ὅτι—ἔχει πόδας A.V.

[z] Ξενοφῶν φησι] Lib. VII. de Instit. Cyri, p. 190. sed ubi historicus ille tantum dicit, palmas plethri, non etiam stadii longitudinem excedentes, Babylone nasci. KUST. Vid. supra v. Καυθήλιος.

[a] πηχῶν] πηχεῖς V.

[b] Ἀριστείδου] Ἀριστείδει V.

[c]πεφυτευμένης ἐδωρήσαντο [d]ὀκτὼ πλέθρα, καὶ [e]ἀροσίμης ἑκατόν.

Πλέκος: Τὸ πλέγμα, τὸ πεπλεγμένον σπυρίδιον. Ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω, βλέπος, οὐδετέρως, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥέος· [f]Αἰσχύλος·

Ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.

Οὕτω καὶ πλέκος. [g]Ἀριστοφάνης·

Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

Καὶ αὖθις·

[h]Τί δ', [i]ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους χρέος;

Πλεκοῦν: Τὸ συνουσιάζειν. Παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

[k]Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, [l]κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν.

[**Πλεονεκτῶ**: Τὸ πλέον ἔχω. Γενικῇ·

Καὶ τῶν Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ.

[m]**Πλεονεκτῶ** δὲ, τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. Ὡς τὸ,

Πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ Διάβολος.]

Πλεονεξία: Ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ [n]τῷ Ἀποστόλῳ· παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ, πλεονεξία, ἡ νίκη.

Οὐδ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν [o]εὔθετα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.

Πλεονεξία: Παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. [p]Σοφοκλῆς·

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
[q]ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ·
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλεῦνος: Ἀντὶ τοῦ, πλείονος. [r]Ἡρόδοτος·

Ὡς δὲ τοῦ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ [s]πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλευρῖτις: Νόσος.

Πλειάς: Τὸ [t]ἑξάστερον.

Πλεῖαι: Αἱ πεπληρωμέναι.

Πλεῖν: Πλέον. [u]Ἀριστοφάνης·

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων.

[x]Καὶ αὖθις·

Ἀπεκατηρτισμένοι γε πλεῖν ἢ μύριοι.

[y]Καὶ αὖθις·

Πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,
[[z]πρότερον] χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Καὶ αὖθις·

[a]Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης.

Ἀντὶ τοῦ, πλέον φλυαρώτερα. Ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης·

Ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μειρακύλλια
τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια.

[b]Καὶ αὖθις·

Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι: [c]Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.
Καὶ [d]ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκε.

Διὰ τὴν [e]ἀηδίαν οὖν γηράσκω [f]φησὶν Ἀριστοφάνης·

Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Πλειόνος: Πλειοτέρου.

Πλειόνων: Τῶν νεκρῶν.

Ἡ [g]γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

[c] πεφυτευμένης] πεφυτευσαμένης A.

[d] ὀκτὼ πλέθρα] Ms. A. habet ν΄ πλέθρα, i. e. *quinquaginta plethra*. At Plutarchus in Aristide sub finem, *centum plethra* γῆς πεφυτευμένης Aristidis filio ab Atheniensibus donata fuisse scribit. KUST. Literæ η et ν, ν et ρ, sæpe invicem permutantur.

[e] ἀροσίμης] καὶ ἀροσίμης A. καὶ ἀροῦσι V. ἀροσίμης ἑκατὸν om. E.

[f] Αἰσχύλος] Agamemn. 910.

[g] Ἀριστοφάνης] Pac. 527.

[h] Τί δ', ὦ τάλας γ.] Aristoph. Acharn. 435.

[i] ὦ] αὖ B.E.M. Ald. Mox τοῦδ' ἔχῃ τοῦ A.B.E.M. Ald. Tum χρέους A.

[k] Στύοιντ' ἂν ἄνδρ.] Aristoph. Lysistr. 152.

[l] κἀπιθυμοῖεν] κἀπιθυμοῖεν ἐν A. Post h. v. delevi cum A.V. Κατὰ δὲ μετάθεσιν, πεκλοῦν, καὶ σπεκλοῦν, τὸ αὐτό. Τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν, οὐχ ὡς προηγουμένως τούτου σημαινομένου τάττουσιν, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σχηματοποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐθυρρημονεῖν ἐνίσταται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων, quæ male repetita sunt ex v. Διεσπλεκωμένη p. 982 D. κατὰ δὲ μ.—τὸ αὐτὸ om. B. Ceterum A. habet in marg. Πλέκω αἰτιατικῇ· τὸ πλέκειν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν τάττουσιν.

ΠΛΕΟΝΕΚΤΩ] Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

[m] ΠΛΕΟΝΕΚΤΩ] 2 Cor. II. 10. HEMST.

ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ] Deest gl. V.

[n] τῷ Ἀποστόλῳ] Rom. I. 29. et in aliis locis. Ibi Theodoretus explicat, τὴν τοῦ πλείονος ἔφεσιν, καὶ τῶν οὐ προσηκόντων ἁρπαγήν. ERNEST. τοῦ ἀποστόλου A.

[o] εὔθετα] εὐμεθέτα E.

ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ: Παρὰ] Vid. Lex. Seg. Bekker. p. 298, 11. Mox ἔταξεν M.

[p] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 380. ut Portus monuit. Ceterum exemplum hoc nihilf acit ad v. Πλεονεξία. KUST.

[q] ὑπερφέρουσα] Deest vs. A.V.

ΠΛΕΥΝΟΣ] Homer. Odyss. σ΄. 296. Πλείονες κεν. leg. f. Πλεῦνες κεν. Herodot. p. 50. Ubi leg. for. τὸ δέον. TOUP.

[r] Ἡρόδοτος] Locus a Schweighæusero non inventus Lex. Herod. v. Πολλός. n. 7.

[s] πολιορκίη ἀπηλλάσσοντο A.

[t] ἑξάστερον] ἑπτάστερον Eratosthenes Catast. c. 23. qui addit οὐχ ὁρῶνται δὲ αἱ ἑπτά, ἀλλὰ αἱ ἕξ. Eustath. Il. σ΄. p. 1155, 50. ἑπτὰ δὲ οὐσῶν, ἀμαυρός ἐστιν ὁ ἕβδομος ἀστήρ. Aratus Phæn. 257. Ἑπτάπποροι δὴ ταίγε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται, Ἓξ οἶαί περ ἐοῦσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.

[u] Ἀριστοφάνης] Nub. 1037.

[x] Καὶ αὖθις] Aristoph. Plut. 1185.

[y] Καὶ αὖθις] Aristoph. Eccles. 802.

[z] πρότερον om. A.B.V.E.

[a] Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐρ.] Aristoph. Ran. 89. Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια, Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια, Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα. KUST.

[b] Καὶ αὖθις] Aristoph. Av. 1251.

ΠΛΕΙΝ Ἢ ἘΝΙΑΥΤΩΙ] Hæc A. et V. habent infra post θρανίου in v. Πνιγηρά.

[c] Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν] Imo Ἡσιόδειον. Versus enim hic legitur apud Hesiodum in Ἔργοις. KUST. Est Odyss. τ΄. 360. nec in Hesiod. Opp. 93. inseri debuerat. Sequentia exstant Od. ο΄. 356. Conf. Hesiodi Opp. 703.

[d] ἐν Ἡσιόδῳ] Ἡσιόδῳ om. A.B.E. Schol. Aristoph.

[e] ἀηδίαν] αἰδίαν A.

[f] φησὶν Ἀριστοφάνης] Ran. 17.

[g] γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλ.] Aristoph. Eccles. 1065. Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν. Sed metri gratia scribendum est, παρὰ τῶν πλειόνων: ut hic apud Suidam recte legitur. Nam τῶν νεκρῶν est interpretatio vocis πλειόνων, quæ hodie locum glossæ apud Comicum male occupat. KUST. ἡ addidi cum A.B.V.E.M.

Πλειὼν, πλειῶνος. Ὁ ἐνιαυτός. Ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι [h]τοὺς καιρούς.

[i]Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος.

Ἤγουν, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλεισθένης:

Πλειστηριάσας: Πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, καὶ μετάμελος [k]προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτούς.

Καὶ [l]πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. Οὕτως Λυσίας, καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.

Πλειστοδόκεια: Ἡ πλείστη δόκησις.

Πλεῖστον ὅσον: Πολύ.

Πλειστώναξ: Ὄνομα κύριον.

Πλείτω:

[m]Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, [εἰ βούλεται.]

Πληγαί: Ὅτι ἐν μ' ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.

Πλῆθος: Παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπ' [n]ὀλίγων λέγεται.

Πλήθουσα ἀγορά: Ὥρα τρίτη.

Ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν.

Λέγεται καὶ [[o]πληθούσης ἀγορᾶς.]

Πληθούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς, εἶπε.

Πληθώρα: Ἡ πλησμονή. Καὶ, Πληθωρεῖται ([p]πληθύεται) ὁ Νεῖλος.

Πληθύουσιν: Αὐξάνουσι, πλεονάζουσι.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι [q]τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρουν, βασιλείας τε ἀντεποιοῦντο.

[r]Καί σ' ὁ πληθύων χρόνος
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

Πληϊάς: Τὸ ἄστρον.

Πλῆκται: Πολεμικοί.

Εἰσὶ δὲ πλῆκται [s]ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακχαίοις.

Πληκτηρίζω:

Πλῆκτρον: Ὅπερ περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. Καὶ παροιμία·

[t]Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον.

Κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται. [u]Πλῆκτρα οὖν, τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

Πλημμέλεια:

Πλημμελεῖν: Τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥᾳθυμεῖν. Καὶ πλημμελὲς, τὸ ἐκμελὲς, [x]καὶ ῥάθυμον, καὶ ἀπαίδευτον. [y]Λύσις·

Τὸ δὲ ἄχρηστον φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές.
[z]Πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν.

Ὁ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς.

Τουτέστι, πταῖσμα.

Τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον ὀπίσω τραπέσθαι ἐκέλευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.

Πλήμη: Ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. Καὶ πλημμυρὶς, ἡ ταραχή.

Πλῆμναι: Αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλήν: Ἐπίρρημα.

Πλῆντο: Ἐπληροῦντο.

[a]Πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἀφῆκεν.

Ἀντὶ τοῦ, παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλῃ ψυχῇ.

Πλήρης: Ὁ πεπληρωμένος. Καὶ οἱ πλήρεις, πληθυντικόν. Καὶ πλήρης, ἐπίρρημα.

[Πληρῶ: Αἰτιατικῇ. Ὡς τὸ,

[b]Ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι.

Πληροῦμαι δὲ, γενικῇ.

Σκότου καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.]

---

[h] τοὺς καιρούς] Hesychius, τοὺς καρπούς. KUST.

[i] Ἐκ πολλοῦ] Anthol. Pal. VI. 93. Mox ἤγουν om. A.

ΠΛΕΙΣΘΕΝΗΣ] Thyestis filius, Hygin. fab. 88. Plisthenidem de eloquentia commendat Auson. in Præf. n. 22. REINES.

[k] προσεποιεῖτο γεγονέναι] γεγονέναι προσεποιεῖτο V. qui mox πληριάσαντες—ὑπερβάλλοντες—ὁ Λυσίας.

[l] ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΑΝΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΠΛΕΙΣΤΟΔΟΚΕΙΑ] Aliter vocem hanc interpretatur Etymologus: quem vide. KUST.

ΠΛΕΙΤΩ] A. in marg. In fine εἰ βούλεται om. A.B.E.

[m] Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατ.] Aristoph. Equit. 1310.

ΠΛΗΓΑΙ] Hæc A. in marg. Post Πλῆκται V.

[n] ὀλίγων] ὀλίγον A.V. Tum λ' A. Pertinet ad Thucyd. IV. 10. ubi vid. schol. et Wass.

ΠΛΗΘΟΥΣΑ ἈΓΟΡΑ] Vide supra v. Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. KUST.

[o] ΠΛΗΘΟΥΣΗΣ ἈΓΟΡΑΣ] Has voces semel tantum dant A.V.E.M.

[p] πληθύεται] Hic collocavi cum A.V. Vulgo in fine ἤγουν πληθύνεται.

[q] τοῖς] ταῖς B.E.

[r] Καί σ' ὁ πληθύων χρ.] Sophocl. Œdip. Colon. 930.

ΠΛΗΙΑΣ] Vide paulo ante v. Πλειάς. KUST.

ΠΛΗΚΤΑΙ] Plutarch. Dion. p. 971. TOUP. Plura exempla vid. ap. Wyttenbach. Plut. II. p. 132 D.

[s] ἀγαθοὶ] ἀγαθαὶ A.

[t] Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντ.] Aristoph. Av. 760. Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μάχει. Scholiasta ad illum locum: Πλῆκτρον, ὅπλον ἀμυντήριον. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, ἐν οἷς μάχονται. Ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. Πλῆκτρα δέ εἰσι ἔμβολα χαλκᾶ, τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[u] ΠΛΗΚΤΡΑ οὖν] Hæc et seqq. om. A.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΑ] Addunt πολλὴ ἀμέλεια Timæus et Photius.

ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΝ] Vid. Ἀνεστεστραμμένῳ. HEMST.

[x] καὶ ῥάθυμον om. Photius.

[y] Λύσις· Τὸ δὲ ἄχρ.——δόξειε λέγειν] Hæc corrupta sunt, et mutila. KUST. Malim Λυσίας· τὸν δὲ ἄχρ. Ceterum defectus est hic locus: nam πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν sumta sunt ex Platone de Legg. IX. p. 926. C. HEMST. Τὸ δὲ ἄχρ.—πλημμελὲς ex Platonis Lyside p. 222 B.C. deprompta esse monuit Ruhnkenius ad Timæum.

[z] πλημμελῶς] Adde ex Photio, Νόμων θ'. σχεδὸν οὐδεὶς ἂν λέγων οὕτω πλ.

ΠΛΗΜΗ] An potius, πλήσμη? Scholiasta Apollonii Rhodii ad lib. I. 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. Ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ. Ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. Διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον, Αὐτὰς δ' ἐν πλήσμησι διιπετέος ποταμοῖο· καὶ οὐχ, ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι. KUST. Vide Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 208. (III. 40.) TOUP. Photius: Πλημμύρα οὐ πλήμη λεκτέον.

[a] Πλήρεσιν ἱστ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem sequentem πλήρης. KUST. Vid. v. Ἱστίοις. TOUP.

ΠΛΗΡΩ] Habet h. gl. A. in marg. om. V.

[b] Ἐπλήρωσε τὸν οἶκ.] Actor. c. II. 2. KUST.

A Πληρώματα: [c]Ὁ τῶν νηῶν φόρτος.

Ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἧκεν εἰς τὴν Ῥώμην.

Πλήρωμα καὶ οἱ ἐπιβάται.

[d]Τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώματι ἐκλέκτῳ.

Καὶ αὖθις·

Παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι.

Καὶ [e]Ἀριστοφάνης·

Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς [f]δισχίλια.

B Πληρωτής: [g]Δημοσθένης κατὰ Ἀριστογείτονος. Πληρωτὰς ἐκάλουν τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. Εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' [h]ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πλήσσεται:

Πλήσσω: Αἰτιατικῇ.

Πλησιάζω: Δοτικῇ.

C Πλησιαίτερος: Ὁ πλησίον ὤν.

Πλησίον: Ἐγγύς.

Πλήσιος: Τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα, [i]προπαροξύνεται· τὸ ἀνεψιὸς, καὶ δεξιὸς, ὀξύνονται. [k]Τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλήτιος· ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος· τροπῇ τοῦ τέλους· οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος [l]παρὰ μέλλοντα. Οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν, [m]ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ σ· ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν, [n]ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ· πλοῦτος, πλούσιος, πλούτιος· τὸ δὲ πλήσιος, πλήτιος, λέγουσιν. Ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.

A Πλησίστιος: Ὁ φορὸς ἄνεμος, [o]καὶ πλησίστιον οὐδετέρως. Ἄνεμος ὁ πλησίον τοῦ ἀρμένου, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

Πλησιφαής: Ἡ [p]πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλίγματα: Τὰ πατήματα. Καὶ πλὶξ, τὸ βῆμα. [q]Παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πλινθεύεται: Ἐξαπατᾶται. Ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

B Πλινθεία: Ἐκ τοῦ πλινθεύω. [[r]Ἡ πλίνθευσις.]

Πλινθεῖον: Ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται. Οὕτως Λυσίας.

Πλινθίον: Παρατάξεως εἶδος.

[s]Αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο.

Πλίνθος: [t]Παροιμίαι· Πλίνθους πλύνεις· Χαμαὶ ἀντλεῖς· Φακὸν κόπτεις. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

C Πλινθωτὸν, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, [u]πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πλίξ: Τὸ βῆμα. Παρὰ Ἀριστοφάνει. Καὶ πλίγματα, [x]τὰ πατήματα.

Πλίξ: Ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Καὶ [y]Ὅμηρος·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

D Ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

Πλοΐζει: Πορεύεται. Πλοῦς γὰρ, καὶ ἡ [z]ὁδός.

[c] Ὁ τῶν νηῶν φόρτος] Ad hanc interpretationem probandam nihil facit exemplum sequens, quippe in quo vox πλήρωμα potius significare videtur, ut communiter significare solet, militem classiarium, vel remiges. KUST. Vid. Wessel. Diod. Sic. XI. 3.

[d] Τὴν δὲ ναῦν καταρτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 47. KUST.

ib. δ' αὖ τῇ ἀπαρτῇ. E.

E [e] Ἀριστοφάνης] Vesp. 658. Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

[f] δισχίλια] β' E. δύο B.V.

ΠΛΗΡΩΤΗΣ: Δημοσθένης κατ' Ἀριστογ.] Ex Harpocratione. Confer Salmasium de Usuris, p. 678. 679. KUST. Herald. adv. Salmas. VI. 5.

[g] Δημοσθένης] P. 776, 7.

[h] ἡμῖν] ὑμῖν V. et E. pro v. l.

ΠΛΗΣΙΟΣ: Τὰ παρὰ μέλλ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Etymologum v. Ἀστάσιος: ubi nonnulla rectius. KUST.

ib. παρὰ τὸν μέλλοντα A. παρὰ τοῦ μέλλοντος V.

[i] προπαροξύνεται] προπαροξύνεται A.

[k] Τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλῆτος, πλ.] Etymologus loco laudato: Τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μὲν τὸν χρόνον. Ὁ γὰρ ἄπλητος, ὁ ἀπροσπέλαστος. Πλητὸς, πλήσιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, &c. KUST.

[l] παρὰ] παρὰ τὸν A. bis, qui οἷον pro οἱ γάρ. οὐ γὰρ E.

[m] ἀλλ' ἀπὸ τῶν εἰς τὸ σ.] Scribe, ut apud Etymologum, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ. εἰς τὸ σ. KUST. Seqq. om. V.

[n] ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ.] Etymologus: ὑπόμνησιν διδόντες τοῦ προτέρου τ. KUST.

[o] καὶ ΠΛΗΣΙΣΤΙΟΝ—ἀρμένου ex A.V. ὁ πλησίον τ. ἀ. habet item B.

[p] πληροσέληνος] προσέληνος V. vid. ad Hesych.

ΠΛΙΓΜΑΤΑ: Τὰ πατ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 217. ubi pro πατήματα, quod corruptum est, recte legitur πηδήματα. Vide etiam Nostrum supra v. Περιβάδην. KUST.

[q] Παρὰ Ἀριστοφάνει] Falsum est vocem πλίγματα apud ipsum Aristophanem legi: quippe quæ tantum legitur apud Scholiastam ejus loco laudato. KUST.

[r] ἡ πλίνθευσις om. A.B.V. Habet E.

ΠΛΙΝΘΕΙΟΝ: Ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλ.] Ex Harpocratione. KUST.

ib. Πλινθεῖον A.V.B. suprasc. Πλινθεῖον Photius. Delevi αἱ ante πλίνθοι cum A. et Phot.

ΠΛΙΝΘΙΟΝ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, πλινθεῖον, per diphthongum ει. KUST.

[s] Αὐτὸς δὲ] Vid. p. 701 B.

F [t] Παροιμίαι τρεῖς] Delevi τρεῖς cum A.V.E. Item καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται, cum A.V. Et ΠΛΙΝΘΟΣ: ΟΤΙ Ἆγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλὼν ποτε ἐς τὴν Μαντινικὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, παρέλυσεν. Ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς, καὶ τῶν λίθων. Οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν· ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. Διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος οὐχ ἧσσον ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός, cum V. Quæ habet A. in marg. Male repetita sunt ex v. Ἆγις.

ΠΛΙΝΘΩΤΟΝ ἢ ΠΛΙΝΘΕΙΑ] Πλινθία δὲ ἡ πλίνθιον Tacticus Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 512. Πλινθωτ δὲ ἢ A.

G [u] ΠΛΑΙΣΙΟΝ ἸΣΟΠΛΕΥΡΟΝ καλεῖ] Xenophon lib. III. Ἀναβ. p. 310. [III. 4, 19.] Ἔνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη, πολεμίων ἑπομένων. Ad hunc locum Suidas respexit. Huc spectat nota illa Thomæ Magistri: Πλινθίον, οὐδεὶς Ἀττικίζων εἶπεν, ἀλλὰ πλαίσιον. KUST. διπλάσιον ἰσ. A.B.V. Coislin.

ΠΛΙΞ: Τὸ βῆμα. Παρὰ Ἀριστ.] Vide paulo ante v. Πλίγματα, et quæ ibi notavimus. KUST.

[x] τὰ πατήματα] Lege, τὰ πηδήματα. KUST.

H ΠΛΙΞ: Ἔνθεν καὶ τὸ περιβ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 217.

[y] Ὅμηρος] Od. ζ. 318.

ΠΛΟΙΖΕΙ] Alias, πλωΐζει, per ω. Ceterum sensus hujus loci, quem Portus non fuerat assecutus, est [*Interdum significat,*] *proficiscitur, vel iter facit.* Πλοῦς *enim de itinere terrestri etiam dicitur.* Πλοῦς enim interdum

Πλοϊκὴ καὶ πλόϊμος θάλασσα:

Πλόϊμα: Πλευστικά. Ἢ τὰ πλῷ πεμπόμενα.

Ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλόϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς.

Πλοκαμίς:

[a]Ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἔκβαλε, κάλλος [b]ἐπείη.

Πλόκαμοι:

Πλόκιον Γοργάδος: Τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνης Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως· καθ᾽ ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς [c]Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλόκον: Πλέγμα ἐκ τριχῶν.

[d]Ἄρτεμι,
σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ᾽ [e]ἀνέθηκε [f]κόμης
παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

Πλόκον: Πλόκαμον.

[g]Οὕτως ὅπως περ τόνδ᾽ ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Πλόος: Ὁ πλοῦς.

Πλουθυγίειαν: Ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι᾽ ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι· ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαμονίας ἐμφαίνων.

Εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα.

Τουτέστι, καὶ τὰς ἄλλας ἡδονάς, δι᾽ ὧν γέλως ἔσται, καὶ χορεῖαι, καὶ εὐωχίαι.

Πλουθυγίειαν: [h]Ἀριστοφάνης.

[i]Δώσομεν ὑμῖν
ὑμεῖς αὐτοῖς τε, παισί, παίδων τε παισί,
πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-

A τα, χορείαν, [k]θαλίας, γάλα ὀρνίθων·
ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλουμβάτοις: [l]Μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

Πλούταρχος, Χαιρωνεύς, τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, καὶ [m]ἔτι πρόσθεν. Μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπά-
B των ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. Ἔγραψε δὲ πολλά.

Πλούταρχος, Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ, τοῦ [n]γενομένου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ [o]Μαρῖνος διάδοχος. [p]Ἔγραψε πολλά.

C Πλουτεῖν, ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔσται μαθεῖν.

Πλουτοδότειρα:

Πλοῦτος: Κτήσασθαι μὲν [q]αὐτόν, ἐστὶν εὐμαρές· φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. Ζήτει ἐν τῷ Ἄτταλος.

Πλούτων: Ὁ ᾅδης. [r]Ἀριστοφάνης· Ὁ Πλού-
D των δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι·

Δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι πορισταῖς.

Σύμβολον θανάτου. Ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἢ τι τοιοῦτον.

Πλόχανον: Πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλοχμός: [s]Ὁ πλόκαμος.

Πλῳάς: Εἶδος ὄρνιθος.

E

de itinere terrestri etiam dicitur, ut Græci magistri inculcant. Hesychius v. Πλοῦς: Ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον. Plenius Scholiasta Nicandri ad Theriaca p. 17. Βαιὸν δὲ πλόον. Νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζήν, τὴν πορείαν. Οὕτω γὰρ καὶ Ἀντίμαχος εἶπε· Τοῖσι δ᾽ ἂν ἐλθόντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν. Ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ, γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παράγει τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν· Ἀπόπλευς τοῦν ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. KUST. Verba Aristophanis cum metro tum sensu destituta sunt. Repone, ἈΠΟΠΛΕΥΣΤΕΟΝ Ἐπὶ νυμφίον ἐστίν, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. TOUP. πλοΐζει V. Phot.

[z] ὁδὸς om. B.E.

[a] Ἀντὶ δὲ] Anthol. Pal. VI. 279.

[b] ἐπείη] ἔπ V.

ΠΛΟΚΙΟΝ Γ.] Apollodor. II. p. 141, 30. [II. 7, 4.] χαλκεῶν βόστρυχα vocat. HEMST.

ΓΟΡΓΟΝΟΣ] Γοργάδος A.B.V.E. Photius. Infra Γοργόνης A.V. Phot. Γοργόνης E.

[c] Λακεδαιμονίαν] Λακεδαίμονα Photius.

[d] Ἄρτεμι] Anthol. Pal. VI. 277.

[e] ἀνέθηκε] Sic rectius ms. Paris. A. quam editt. præcedentes [et B.V.E.] quæ exhibent, ἀνέθηκα. Refertur enim hoc verbum ad sequens παρθένος: pro quo priores editt. [et B.E.] itidem minus recte habent, παρθένον. Quæ vero sequuntur, sic lego, ἱμερτοῖς κειραμένη πλοκάμοις. KUST.

[f] κόμας] κόρης A.

[g] Οὕτως ὅπως περ τ.] Sophocl. Aj. 1179.

οὕτως] αὕτως B.E.M. Tum περὶ A. pro περ.

ΠΛΟΥΘΥΓΙΕΙΑΝ: Ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 732. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀρχίας. KUST.

ἔμιξε] ἔμιξαν A.V.

[h] Ἀριστοφάνης] Av. 732. Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν Αὐτοῖς, παισί, παίδων παισίν, Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας, γάλα τ᾽ ὀρνίθων. Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

[i] Δώσομεν] καὶ δ. V. Tum ὑμῖν A.B.E. pro ἡμῖν. Deinde ὑμῶν A.E. ὑμῖν ἡμεῖς M.

[k] θαλίαν] θαλίας A.V. Mox σκοπιᾶν B.E.M.

[l] Μολίβδοις] μολίβοις A. μολύβδοις E.

[m] ἔτι πρόσθεν] Imo et Neronis. Vid. Plutarch. in Anton. sub finem. TOUP. ἐπίπροσθεν A.V.E.

F ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ] Hujus Plutarchi aliquoties meminit Marinus in Vita Procli. KUST. Vid. supra Νικόλαος ῥήτωρ. REINES. Suid. in Ὀδαίναθος. HEMST.

[n] γενομένου ἐξηγητοῦ] ἐξηγητοῦ γενομένου A.

[o] Μαρῖνος] Μαριανὸς A.B.V. Tum A. in marg. Περὶ τούτου ἐν τῷ Δομνῖνος.

[p] Ἔγραψε πολλά] Ex ejus scriptis hodie, quod sciam, nihil exstat. KUST.

ΠΛΟΥΤΕΙΝ, Ἢ ΠΕΙΝΗΝ ΒΕΛΤ.] Aristoph. Plut. 594. G Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστιν τοῦτο πυθέσθαι, Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον. KUST.

ΠΛΟΥΤΟΔΟΤΕΙΡΑ] Vid. Hemsterhus. Lucian. Tim. c. 21.

[q] αὐτὸν ἐστὶν] ἐστιν αὐτὸν A. Infra ζήτει etc. om. V.

ΠΛΟΥΤΩΝ] Πλοῦτος A.

[r] Ἀριστοφάνης] Ranis, sub finem; ubi sic legitur: Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων, Καὶ τουτουσὶ τοῖσι πορισταῖς. Scholiasta ad eum locum: Ἴσως τι σχοινίον δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτο σύμβολον θανάτου. Sic etiam H apud Suidam scribendum est. KUST.

ΠΛΟΧΑΝΟΝ] Πλόκαμον Clem. Alex. Strom. IV. p. 342. Alii πλόκανον ut Theophr. Hist. Pl. IV. 12. REINES. Sumpta Gl. ex Schol. Platon. p. 209.

[s] Ὁ πλόκαμος] ὁ om. A.

ΠΛΩΑΣ] Vid. Etymol. M. p. 731, 40. Brunck. ad Apoll. Rhod. II. 1054. Soph. Philoct. 1093.

Πλωθεύς: [t]Πλωθεία δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. Καὶ ὁ δημότης, Πλωθεύς. A

Πλωΐζω: Πλέω. Καὶ πλώιζω, ὁμοίως.

Πλώϊμος ἀνήρ:

Πλώοντες: Πλέοντες.

Πλώω: Πλέω.

Πλώσιμον: Διαβατόν. [u]Σοφοκλῆς·

> Μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, [x]οὐδὲ πλώσιμον.

Ἀντὶ τοῦ, ἀδιάβατον.

Πλωτὴ νῆσος: Ἡ πλεομένη.

Πλωτῆρες:

Πλωτῖνος, Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου, τοῦ [y]πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· [z]οὗ Πορφύριος διήκουσε, [a]τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. Ἐπὶ [b]Γαλλιηνοῦ γηραιὸς ὢν διέμεινεν ἄχρι χρόνων [c]ζʹ, καὶ συνέταξε βιβλία [d]νδʹ, ἅτινα κατὰ θʹ βίβλους διῄρηται, καὶ λέγονται [e]Ἐννεάδες ϛʹ. Γέγονε [f]δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. Ἔγραψε καὶ ἄλλα. C

Πλωτόν: [g]Πλεόμενον.

Πλῷ χρησάμενος, τριταῖος ἐκ τῶν [h]Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφῖκται.

Πλοῖα κατάφρακτα: Σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τιθέναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖον, ἢ κυνῆ: Ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Καθὸ ἐπτέρωτο ἡ Ἶρις, καὶ τὰ πτερὰ [i]διαπέταται ὥσπερ κῶπαι. Ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

Πλύνεται: Λοιδορεῖται, αἰσχρῶς ὑβρίζεται. [k]Πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς [l]τὸ ἐλέγχειν· B [m]ὥς που καὶ Μένανδρος·

> Ἐὰν [n]κακῶς μου τὴν γυναῖχ' οὕτως λέγῃς,
> τὸν πατέρα, καὶ σέ, [o]τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

Ἀντὶ τοῦ, ἐλέγξω.

Πλυνός: Ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό· παροξυτόνως δέ, τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> [p]Οὐχ ὑγιαίνειν μοι δοκεῖς,
> πλυνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

C Ἀντὶ τοῦ, ἐφύβριστον πλῦμα.

Πλυντήρια: Ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλυνοί: Πύελοι, ἐν οἷς πλύνουσι.

Πνεῦμα: Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν: Οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

Πνευματικὸν σῶμα: [q]Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς

D

[t] ΠΛΩΘΕΙΑ: Δῆμος τῆς Αἰγ.] Ex Harpocratione. KUST.

ib. Πλωθία A.E.B.

[u] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 663.

[x] οὐδὲ] οὐδὲν A.

ΠΛΩΤΗ ΝΗΣΟΣ] Homerus Odyss. κʹ. 3. insulam Æoliam πλωτῇ νήσῳ vocat: ad quem locum Suidas respexit. Confer Hesychium, Etymologum, et Eustathium, qui pluribus, quid sit πλωτὴ νῆσος, exponunt. KUST. E

ΠΛΩΤΙΝΟΣ] Plotini vitam scripsit Porphyrius, quæ hodie adhuc exstat. Vide etiam de eo Eunapium. KUST. Vid. Πορφύριος. HEMST.

ib. Natus est an. 13. Severi imp. an. ætatis 40. imper. Phil. Romam venit. Mortuus est an. 2. Claudii ætatis 66. in Campania. Porphyrius in ejus vita. Ejus apophthegm. lege supra in Κόσμος. REINES.

[y] πρώην γενομένου om. E.

[z] οὗ Πορφύριος διήκουσε] Hæc minus recte tradit Suidas. Porphyrius enim Plotini, non vero Amelii discipulus fuit, ut vel ex Eunapio in vita Porphyrii constat. Præterea, ipse Porphyrius in vita Plotini diserte testatur, se Amelium Romæ condiscipulum habuisse per sexennium integrum. Accesserat nimirum Amelius Plotinum tertio anno Philippi, i. e. anno post Christum natum CCXLVI. vixitque cum eo ad primum annum Claudii, qui fuit Christi CCLXX. annos integros XXIV. ut testatur Porphyrius. At ipse Plotinum audire cœpit anno X. Gallieni: qui fuit a Christo nato CCLXIV. unde ad prædictum annum imperatoris Claudii sexennium est integrum. Quo ipso anno uterque relicto Plotino, Amelius quidem Apameam, Porphyrius autem in Siciliam discesserunt: ubi triennio post vixere, cum Plotinus in Campania e vivis excederet. Nec crediderim Porphyrium expleto jam anno ætatis XXXVIII. Amelio in disciplinam se tradidisse, quem jam Romæ doctrinæ et sapientiæ laude superabat: adeo quidem ut Amelius sua scripta cum venia ab eo legi petat atque emendari. Hæc Lucas Holstenius in eruditissima dissertatione de vita et scriptis Porphyrii, c. VI. contra Suidam recte observavit. KUST.

[a] τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος] Hæc verba non sine dispendio sensus in prioribus editt. omissa sunt, quæ ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[b] Γαλλιηνοῦ] Γαλλιηνοῦ A. Γαλλιηνοῦ V. Γαλιηνοῦ B.E.

[c] ζ] ζήτει E. χρόνων ζ om. A.V.

[d] νδ] ζ V.

[e] Ἐννεάδες] Opus hoc Enneadum hodie adhuc exstare nemini non notum est. KUST.

[f] δὲ τὸ] δὲ καὶ τὸ A.B.V.

[g] Πλεόμενον] πλεόμενος A.

ΠΛΩΙ ΧΡΗΣΑΜΕΝΟΣ, ΤΡΙΤ.] Hæc sunt verba Thucydidis libro III. c. 3. KUST.

E [h] ΑΘΗΝΩΝ] Ἀθηναίων A.V.

ΠΛΟΙΑ ΚΑΤΑΦΡΑΚΤΑ: Σεσανιδ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 10. KUST.

ΠΛΟΙΟΝ, Ἢ ΚΥΝΗ] Aristoph. Av. 1203. Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον, ἢ κυνῆ; Scholiasta: Πλοῖον μέν, καθὸ ἐπτέρωται, καὶ τὰ πτερὰ διαπέταται, ὡς κώπη. Κυνῆ δέ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. KUST.

[i] διεπέτατο] διαπέταται A.V. Tum κῶπαι A.B.V.E. pro κώπαις. Διαπέταται ὡς κώπη Schol.

ΠΛΥΝΕΤΑΙ] Vid. v. Κακὰ κακῶν. Aristoph. Achar. 380. F ubi vid. Schol. TOUP.

[k] ΠΛΥΝΕΙΝ γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Artemidori lib. II. c. 4. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[l] τὸ ἐλέγχειν] ἀντὶ τοῦ ἐλέγχειν A.V.

[m] ὥς που] Seqq. om. A. πλύνειν καταχρηστικῶς τὸ ἐλέγχειν V.

[n] κακῶς μου] κακῶς μὲν V.

[o] τούς τε σοὺς] τούτους σοὺς B. τοὺς σοὺς τούτους ἐγὼ E.M.

G ΠΛΥΝΟΣ: Ὀξυτόνως τὸ ἀγγ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1062.

[p] οὐχ ὑγιαίνειν μ. δ. addunt A.B.V.

ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ] Cf. Meurs. de Festis Gr. REINES.

ΠΛΥΝΟΙ] Il. χʹ. 193. Od. ζʹ. 40. 86.

ΠΝΕΥΜΑ ΔΩΣΩ ΑΥΤΟΙΣ, ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙΝΟΝ] Ezech. XI. 19. KUST. Ibi Theodoretus πνεῦμα καινὸν ἐκάλεσε τὴν εἰς τὰ καλὰ τῆς ψυχῆς ὁρμήν. ERNEST.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΣΩΜΑ] Hæc sunt ex interprete ignoto ad 1 Cor. XV. 44. Certe Theophylactus ad eum locum similia habet, et quidem ex Origene descripta, quem nominat. Itaque in h. l. carpi videntur Origenes et alii, qui hanc corporis πνευματικοῦ notionem ex dæmonologiis Græcorum in religionem transtulerant. Quod vero ad Aristotelem attinet, sunt et alia loca, in quibus ille de immortalitate idem sentit. Sic Ethic. Nicom. III. 2. τὴν ἀθανασίαν refert ad τὰ ἀδύνατα. et c. 6. ita ait: H

ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς, ἀεροειδέστερον, καὶ αὐγοειδέστερον· [r]ὃ πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. Καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλληνική. Τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν.

Ὅτι ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

Πνευμονία: [s]Περὶ τὸν πνεύμονα.

Πνεύμονος: Τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμων: [t]Λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ'.

Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν· μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀναπνέοντα. Ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. Οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοχλίαι· οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνοι, σκυτάλαι. Φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων, ποτάμιος ἵππος, καὶ κροκόδειλος· φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν [u]βραγχίων κίνησιν. Νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βραγχία, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ· τὸ δὲ ταραττόμενον [x]ἐναπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος [y]τῇ πληγῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. [z]Οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, [a]κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν [b]ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν· οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. Αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν· ἀμέλει σταθεῖσαι, οὐκέτι βομβοῦσι. Καὶ οἱ σκάροι, τῷ στόματι τὸ [c]ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν· ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

B [Πνέω: Γενικῇ.

Στεναγμῶν [d]πνέων, καὶ κλαυθμῶν.]

Πνεύσας: Σφοδρῶς ὀργισθείς.

Ὁ δὲ νέος ὤν, καὶ φιλόνεικος, πολὺς [e]ἐπέκτει.

[f]Ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συμπλακέντων, καὶ μαχομένων [g]ἐκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν, ὀργίλως) [h]παρὰ τὰς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν [i]μάλην παρέσφαξε.

Πνευστιῶν: Φυσῶν, ἐμπνέων.

C Ὁ δὲ ἔκειτο πνευστιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνιγεύς: Ὁ φοῦρνος, ὁ κρίβανος. Κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. Διὸ ἐπιλέγει·

Ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

[k]Ἀριστοφάνης.

Πνίγει μετρίῳ: Συμμέτρῳ καύματι. Τουτέστιν, ἔαρι. Καὶ τὸ πληθυντικὸν, τὰ πνίγη.

D Πνιγηρά: Ἡ καυματώδης, καὶ θερμή. Πνιγεὺς γὰρ, ἡ κάμινος. Ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θράνιον. [l]Ἀριστοφάνης·

Μία [m]μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

φοβερώτατον δὲ ὁ θάνατος· πέρας γὰρ, καὶ οὐδὲν ἔτι τῷ τεθνεῶτι δοκεῖ, οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν εἶναι. ERNEST.

[q] Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σ.] Cum hoc loco conferenda sunt ea, quæ habet Suidas supra v. Αὐγοειδές. KUST.

[r] ὃ πάντως αἰσθήσεται] Procul dubio addita negatione legendum est, ὃ πάντως οὐκ αἰσθήσεται, &c. KUST.

ΠΝΕΥΜΟΝΙΑ] Vid. Suid. in Βλάκα, Etymol. M. in Βλάξ. Tum lego ἡ περὶ τὸν πν. scil. νόσος. TOUP.

[s] Περὶ τὸν πνεύμονα] Scribo, περιπνευμονία. Nam πνευμονία et περιπνευμονία idem significant: scilicet morbum pulmonis. KUST.

ΠΝΕΥΜΟΝΟΣ] Synes. de Regno p. 14. βίον ζῶντας θαλαττίου πνεύμονος. TOUP.

[t] Λέγεται καὶ] καὶ om. A.

ΟΤΙ οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φ.] Totum hunc locum descripsit Suidas ex Philopono in librum II. Aristot. de Anima, ut Pearsonius recte monuit. KUST.

[u] βραγχίων] βραχίων V. et similiter infra. Mox τοῦ ante ὕδατος om. A.

[x] ἀπολαμβάνει] ἐναπολαμβάνει A.B.V.

[y] τῇ πληγῇ] Philoponus addit, τοῦ ὕδατος. KUST. τῇ γῇ M.

[z] Οἱ δὲ τέττιγες, δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στ.] Locus hic turbatus est et mutilus, qui ex Philopono sic rescribendus est: Οἱ δὲ τέττιγες ὑμένα τινὰ ἔχουσι περὶ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τὸ στῆθος, ὃν τύπτοντες ταῖς πτέρυξι, καὶ ἐκθλίβοντες τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, ψοφοῦσιν. KUST.

[a] καὶ τὴν] κατὰ τὴν A.B.V.E. Mox ἐμπεφυκότος V. Tum ἀέρος om. A.V.

[b] ἐναπειλημμένον] ἐναπολειμμένον V. Deinde οὐ γὰρ—φωνοῦσιν om. A.V.

[c] ὕδωρ] τὸ ὕδωρ A.

ΠΝΕΩ] Deest gl. V. Habet A. in marg.

[d] πνέων] Al. plenus. ἔμπνοος enim πεπληρωμένος. Hesych. REINES.

[e] ἐπέκτει] ἐπέκτει A.V.

[f] Ἔτι δὲ τῷ προσπν.] Fragmentum hoc adeo lacerum est et corruptum, ut vix sensum aliquem ex eo elicere queas. KUST. Locus nonnihil corruptus est, sed ita ut facile restitui possit. Rescribo, Ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συμπλακέντων καὶ μαχομένων ἘΚ ΔΙΑΡΣΕΩΣ ταῖς μαχαίραις, ΠΑΡΑΣΤΑΣ ΤΙΣ ἐκ τῶν ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε. *Dum vero acriter concurrerent, et cæsim rem gererent, pone quidem adstans sub maxilla eum percussit.* Ita scribendus et interpretandus iste locus. Ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, est, *cæsim rem gerere. To use their broad swords.* Quomodo locutus est Polybius, lib. II. p. 68. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνδραμόντες εἰς τὰς χεῖρας, τοὺς μὲν Κελτοὺς ἀπράκτους ἐποίησαν, ἀφελόμενοι τὴν ἘΚ ΔΙΑΡΣΕΩΣ αὐτῶν μάχην, ὅπερ ἴδιόν ἐστι Γαλατικῆς χρείας, διὰ τὸ μηδαμῶς κέντημα τὸ ξίφος ἔχειν. Qui locus notandus. Romani punctim, Galli cæsim pugnabant. Quod alibi ἐκ καταφορᾶς vocat Polybius. Recte autem scripsimus; Παραστάς τις ἐκ τῶν ὄπισθεν παρέσφαξε. Plut. in Numa: Αὐτὸς δὲ ΠΑΡΑΣΤΑΣ ΕΞΟΠΙΣΘΕΝ κατηρύξατο καὶ περιεσκέπει. Agathias, lib. III. p. 71. Ἰλυσπώμενον δὲ αὐτὸν ἔτι καὶ ἐπανιστησείοντα, ΠΑΡΑΣΤΑΣ ὁ τοῦ Ῥουστίκου δορυφόρος, καὶ ξίφει πατάξας τὴν κεφαλὴν, τελεώτατα ΚΑΤΑΚΤΕΙΝΕΙ· Sophocles, Œdip. Col. 985. Εἴ ΤΙΣ σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε ΚΤΕΙΝΟΙ ΠΑΡΑΣΤΑΣ. Ceterum hoc fragmentum Polybio proculdubio est adsignandum. Quod ex stilo manifestum est. TOUP. Vid. Schweighæuser. ad Polyb. fr. gr. 107.

[g] ἐκ διαιρέσεως] Portus legendum censet, ἐκ διάρσεως: quæ emendatio vera mihi videtur. Quid sit autem ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, ex Lexicis vulgatis notum est. KUST.

[h] παρὰ τὰς] παραστὰς, nisi verius sit πατάξας. HEMST.

[i] μάλην] μεγάλην V.

ΠΝΕΥΣΤΙΩΝ] Vid. Καματηρούς. HEMST.

ΠΝΙΓΕΥΣ: Ὁ φοῦρνος. Ὁ κρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 96.

[k] Ἀριστοφάνης om. A.B.V.

ΠΝΙΓΕΙ ΜΕΤΡΙΩΙ] Aristoph. Av. 727. TOUP.

[l] Ἀριστοφάνης] Ran. 121.

[m] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.E.M. Mox κάλων E.M. Post θρανίου addunt A.V. πλεῖν ἢ ἑαυτῷ etc. vid. supra p. 3008 B.

Καὶ [n]Ἀρριανός· A

Τὰ δὲ βράχη [o]πρὸς τῷ αἰγιαλῷ ἐπῴκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

Πνῖγος: Καῦμα.

[Πνοή:

[p]Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.]

Πνύξ, [q]Πυκνὸς ἔδει· ἀλλὰ μεταθέσει στοιχείου [r]Ἀριστοφάνης [s]Πυκνὸς λέγει τὴν γενικήν.

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός. B

Πνύξ: Ἐκκλησία. Παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. Ἡ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πνυκός: [t]Ἀριστοφάνης·

Ὁπότερος [u]ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.

Τουτέστι, τὴν ἐξουσίαν. Τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. Ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων. C

Πνύξ, Πυκνός, Πυκνί· καὶ καθ' ὑπερβιβασμόν, Πυκνί.

Πόα: Ἑκάστη βοτάνη οὕτω λέγεται. Ἡ δὲ σμήχουσα, πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

[[x]Ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλαχίαν ἔδοξασε.]

Ποδάγρα:

Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας [y]ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις. D

Ποδαλείριος: Ὄνομα κύριον.

Ποδαπός: Ποίου ἔθνους, ποίας χώρας. Φησὶ [z]Ξενοφῶν·

Ἐρωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη, Πέρσης ἔφη εἶναι.

Καὶ αὖθις·

Ποδαπός; Ἀντιοχεύς.

A [Πόδας:

[a]Πόδας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.
Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.
Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου [b]τρίβου.]

Ποδεῶνες: [c]Εἶδος γεωργικόν.

[d]Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ
Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

Ποδηγέστερον: [e]Ὀδηγητικώτερον.

B Ποδηγός: Παιδαγωγός.

Ποδήνεμος: Ἡ ταχεῖα.

[f]Αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου εἵνεκε τύμβον.

Ποδήρης: Ἕως τῶν ποδῶν χιτών. Οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου [g]ῥάκιον.

Ποδοκάκη: Ξύλον, εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες [h]συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις [i]κοῦ- C ππος καλεῖται.

Ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον.

Λέγεται καὶ ποδοστράβη.

Ὡς ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βόθροις [k]ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο.

Ποδοκάκκη: Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. Τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι D παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος· οἷον, ποδοκατοχή.

Ποδοστράβη: Ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. Οὕτως Ὑπερίδης καὶ [l]Ξενοφῶν.

E

[n] Ἀρριανός] De Reb. Ind. p. 556. KUST.

[o] παρὰ τῷ] πρὸς τῷ A.V.

ΠΝΙΓΟΣ] Vid. Schol. Platon. 64.

[p] Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδ.] Senarius hic oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum et Nicephorum, occurrit etiam supra v. Δυσωδία, ubi suus ei locus est. KUST. Om. V. Habet A. in marg.

[q] Πυκνός] Vid. infra Πυκνός. De Pnyce Athenis vid. Meurs. Athen. Att. II. 9. REINES. Vide Ruhnkenium ad Tim. p. 219. Steph. Byz. ab Hemsterhusio F correctum apud Porsoni Aristophanica ad Equit. 1105. p. 100. Duker. Thucyd. VIII. 97.

[r] Ἀριστοφάνης] Equit. 165.

[s] Πυκνός] Bis Πυκνός A.V.

ΠΝΥΞ: Ἐκκλησία. Παρὰ τὴν τῶν π.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 20. Vid. Schol. Platon. p. 310.

[t] Ἀριστοφάνης] Equit. 1105.

[u] ἂν σφῷν] ἂν om. A.B.V.E.M. Mox ποῇ A.

ΠΟΑ: Ἑκάστη βοτ.—καὶ Λυσίᾳ] Ex Schol. Aristoph. G Equit. 603.

[x] Ὡς ἐν πόᾳ] Hæc om. A.V. Kusterus interpretari neglexit, positis tamen stellulis corruptum locum esse aut intellectu difficilem indicare volens.

[y] ὑφῆκεν] Vid. v. Πάγας. TOUP.

ΠΟΔΑΛΕΙΡΙΟΣ] Vide Schol. Aristoph. Plut. 639.

[z] Ξενοφῶν] Anab. IV. 4, 17.

[a] Πόδας καθαίρειν, φρ.] Hic et duo sequentes senarii ad somniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Astrampsychum. KUST. A. marg. om. V. H

[b] τρίβου] τρίβων B.E.

[c] Εἶδος γεωργικόν] Lego, εἶδος ὑποδήματος γεωργικοῦ. KUST.

[d] Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γ.] Anthol. Pal. VI. 95.

[e] Ὀδηγητικώτερον] Sic habent 2 mss. Paris. et omnes editt. præcedentes [et Phot.]: itemque Eustathius ad Odyss. β'. p. 1441, 12. ubi hunc ipsum locum Suidæ citat. At in ms. Paris. A. legitur, ὁδηγικώτερον. KUST.

[f] Αἰθυίης] Anthol. Pal. VII. 212.

[g] ῥάκιον] Sic habet ms. Paris. A. [et Photius.] At reliqui mss. et editt. præcedentes minus recte, ῥακίον. KUST.

ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ] Vid. Κυφόν, quod idem. REINES. Ποδοκάκη A.V. Phot. qui mox om. εἰς. ὃ ἐν εἱρκτῇ Phot. Simeon Metaphrastes ms. Nov. Coll. in Martyrio Luciani, εἰς τὴν ποδοκάκην, ξύλον δὲ τρύπημά ἐστι στρεβλωτήριον, ἀμφοτέρους αὐτοῦ τοὺς πόδας ἐνεβίβαζον.

[h] συνέχουσιν] κατέχουσιν E.

[i] κῦππος] Id est, cippus. Sic enim Latini recentiores vocant id, quod Græcis est Ποδοκάκη. Glossæ veteres: Cippus, ποδοκάκη. Salmasius de Modo Usur. p. 814. 815. pro κῦππος hic legendum censet κοῦσπος. Certe κοῦσπος apud Græcos recentiores nervum vel ποδοκάκην significat, ut vel ex Dufrenii Glossario constat. At nihil tamen ideo hic mutandum est, cum κῦππος sit ipsa vox Latina cippus, Græcis tantum literis scripta. KUST. Κῦππος, κοῦσπος, κυφὸς, et κυφῶνες. Latinum inde κοῦσπος e κυφὸς, inserta suo more litera s. Ultima Latinitas cippos vocavit, unde cipparipedes, vel incippare. Galli ceppos vocant. Gl. Basilic. Ποδοκάκη: ξύλον τὸ ἐν εἱρκτῇ, ἐν ᾧ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες ἔχουσιν, ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται κοῦσπος. Vid. Meurs. Gloss. ad Κοῦσπος et Κῦππος. REINES. Dedi κοῦσπος cum A.B.V.E.M. et Photio.

[k] ἐνειργόμενοι] Wakefieldus ad Lucret. III. 1030. corrigit ἐνειρόμενοι.

ΠΟΔΟΚΑΚΚΗ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST. Δημοσθένης] P. 733, 6. ubi nonnulli libri Ποδοκάκη, nonnulli ποδοκάκη cum Harpocr. ms. Pal. et Photio.

ΠΟΔΟΣΤΡΑΒΗ] Vide Petitum de Leg. Attic. p. 370. KUST.

[l] Ξενοφῶν] Plura loca collegit Sturzius in Lex. Xenoph.

Ποδώκεια: Ἡ ταχεῖα.

Πόδωκος: Ὄνομα κύριον.

Ποδορρώνη: Ὄνομα κύριον.

Ποδοῖϊν: Ποδῶν.

Ποηφάγον θηρίον: [[m]Τὰς βοτάνας ἐσθίον.]

Πόηχος: Ὄνομα κύριον.

Πόθεν: Ἀρνητικόν. Ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

Πόθεν. Ποῖ. Ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

Ποθέεσκεν: Ἐπόθει, ἐπεζήτει.

Ποθή: Ἡ ἐπιζήτησις.

Ποθεινός: [[n]Πεποθημένος.]

Ποθεῖς:

> [o]Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.

Πόθι: Ποῦ.

Ποθῶ: Αἰτιατικῇ.

Πόκος: [[p]Ποκάριον.

Ποκάδες: Αἱ διεκτενισμέναι τρίχες.

Πόκα: Ἀντὶ τοῦ, ποτὲ, Δωρικῶς. Ἀφ' οὗ καὶ οὐδέποκα.]

Πολλά: [q]Ἀντὶ τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης χρῆσθαι.

Πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει: Ἀντὶ τοῦ, οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

Πολλὰ [r]κενὰ τοῦ πολέμου: [s]Πολύβιος·

> Ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι [t]βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. Καὶ τοῦτο [u]τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ [x]Μακεδόνας ἐταπείνωσεν ταῖς ψυχαῖς. Οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.

Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις: Παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κατασοφίζεσθαι.

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου:

A Πολλά τοι σμικροὶ λόγοι Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς: [y]Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ [z]ὠφελοῦνται.

[Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι:

> [a]Ἐπετρίβετο τυπτόμενος [b]πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

Καὶ [c]ὁ Ἀπόστολος·

> Δαρήσεται πολλάς.]

B Πολλὰ χαίρειν φράσας: Ἀποταξάμενος, ἀπογνούς.

Πολλαχῶς: Τοῦτο διττόν ἐστι. Τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμώνυμα καλεῖται· τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. Οἷον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ [d]ἀνδρείας, ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ [e]εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ· λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

C Πολλαὶ δ' ἀπειλαί· πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν. Ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα: Τουτέστι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν, καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαῖς πληγαῖς [f]δρῦς δαμάζεται: Παροιμία, πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

D Πολέας: Πολλούς.

Πολέμαρχος: Ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

Πολέμαρχος: Ἀρχή τις [g]ἐστι παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. Ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα ἀρχόντων. Διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ [h]εἰσάγει δίκας, τάς τε [i]τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τἄλλα, ὅσα
E τοῖς πολίταις ὁ Ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. Ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

ΠΟΗΦΑΓΟΝ] Appian. p. 11. TOUP.

[m] Τὰς βοτάνας ἐσθίον om. A.B.V.

ΠΟΗΧΟΣ om. A.

ΠΟΘΕΝ] Schol. Aristoph. Ran. 1503. HEMST. quem vide ad Lucian. Tim. c. 8. Deest gl. V.

ΠΟΘΕΕΣΚΕΝ] Il. α'. 492. Deest gl. V.

ΠΟΘΗ] Il. α'. 240.

[n] Πεποθημένος om. A.B.V.

ΠΟΘΕΙΣ] Caput gl. om. A.V.

[o] Ποθεῖς τὸν οὐ παρ.] Aristoph. Plut. 1128.

[p] Ποκάριον om. A.B.V. usque ad οὐδέποκα.

ΠΟΚΑΔΕΣ Sch. Ar. Thesm. 574. TOUP.

[q] Ἀντὶ τοῦ πάντα] Addita negatione legendum est, ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα. KUST. Nihil videtur mutandum.

ΠΟΛΛΑ Γ' ΗΜΑΣ] Aristoph. Pac. 617.

[r] ΚΕΝΑ] Male ante legebatur καινά. KUST. καινὰ A.B.V.E. hic et in exemplo. Vid. Steph. et Wesseling. ad Diod. Sic. XVII. 86. Wyttenbach. Plutarch. p. 41 B.

[s] Πολύβιος om. A. Vid. lib. XXIX. 6. T. IV. p. 436. ed. Schweigh.

[t] βασιλέως] Puto legendum esse, βασιλείας. KUST. βασιλ ἔκλειψι V. Supra ἐκλειπούσης M.

[u] τοὺς μὲν] μὲν om. A.

[x] Μακεδόνας] Μακεδονίους A.

ΠΟΛΛΑ ΜΕΤΑΞΥ ΠΕΛΕΙ Κ.] Præter parœmiographos vide Schol. Apoll. Rh. ad lib. I. 188. Athen. lib. X. p. 478. Scholiastam Homeri ad Odyss. χ'. 19. Festum v. *Manum et mentum*. KUST.

ΠΟΛΛΑ ΤΟΙ ΣΜΙΚΡΟΙ Λ.] Sophocl. Electr. 415.

[y] Ἀντὶ τοῦ om. A.

[z] ὠφελοῦνται] Statim delevi cum V. (A. habet tantum in marg.,) ΠΟΛΛΑΠΛΑ: Τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ,
F καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. Quæ male repetita sunt ex p. 466 D.

ΠΟΛΛΑΣ ΈΠΙΤ.] Et hanc gl. om. V. Habet A. in marg. qui ἐπιτριβέσθω pro ἐπιτρίβεσθαι, statim omisso Ἐπετρίβετο B. ἐπιτρίβεσθαι sine ἐπετρίβετο. Tum ὡς καὶ Μούσας ἀφανίζων om. A.

[a] Ἐπετρίβετο τυπτ.] Aristoph. Nub. 968.

[b] πολλάς] πολλὰ B.

[c] Ὁ Ἀπόστολος] Imo Evangelistes Lucas XII. 47. KUST. ibi vide Pricæum. Mox δανείσεται M.

G [d] ἀνδρείας] ἀνδρέϊας A. qui mox om. καὶ.

[e] εὐεκτικοῦ] εὐεκτικοῦ V.

ΠΟΛΛΑΙ Δ' 'ΑΠΕΙΛ.] Sophocl. Œdip. Colon. 658.

[f] ΔΡΥΣ] δρυμὸς A. qui in marg. γρ. καὶ δρῦς.

ΠΟΛΕΑΣ] Πολέας V. Vid. Il. α'. 559.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ] Gl. Herodot. VI. 109. Schol. Platon. p. 56.

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ: Ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθην.] Eadem leguntur apud Harpocrationem, itemque Scholiastam Aristo-
H phanis ad Vesp. 1037. KUST. Vid. supr. Ἄρχων. REINES.

[g] ἦν] ἐστι A.V. Photius.

[h] εἰσάγει δίκας] Seqq. sunt verba Aristotelis de Atheniensium Rep. Citat eum Hesych. in Χρυσοῦς. REINES.

[i] ἀπροστασίου καὶ προστασίου edd. Correxit Portus ex Harpocr. καὶ ἀπροστασίου om. A.E.

Πολέμαρχοι: Ἀρχὴ, ἣν συνέβαινε κλείειν τὰς [k]πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς.

Πολεμησείειν: [l]Πολεμικῶς ἔχειν. [m]Θουκυδίδης ἐν τῇ α'. [n]Ὡς τὸ [o]Ὁμηρικὸν,

Τῷ β' εἶ γ' ἀφείοντες αὐτῆς καὶ πτολέμοιο.

Οὕτως καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτως σχηματίζουσι.

B

Πολεμησείοντος: Πολέμου ἐπιθυμοῦντος.

[p]Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθετο Ἰουστινιανός.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει: Ἀντὶ τοῦ, δεῖν πολεμεῖν. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιρρήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ [q]χρὴ, ἢ τὸ δεῖ· οἷον, γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, [r]χρὴ γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι.

C

[s]Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι.

Οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέα εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

Πολεμίζει: Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας·

[t]Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος [u]ἑαυτόν.

[Πολεμιστής: Ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πολεμίζω. Καὶ, πολεμιστήριος ἵππος. Πολεμησείοντες δέ.

D

Πολεμᾶ δὲ ῥῆμα.

Πολεμᾷ: Δοτικῇ.

Πᾶσι μέλουσι πολεμοῦντα διάφορα.

A

Αἰτιατικῇ δέ·

[x]Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.]

Πολέμων, Φιλοστράτου, ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους, τοῦ Πλάτωνος [y]διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. Ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος· εἶτα ἐφιλοσόφησε. Καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία· οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. Ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ B ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν, Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικὸν, Σοφοκλέα δὲ, Ὅμηρον τραγικόν.

Πολέμων, Εὐηγέτου, Ἰλιεὺς, κώμης [z]Γλυκείας ὄνομα, [a]Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς· διὸ [aa]ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιηγητὴς, ἱστορικός. [b]Γέγονε [illegible] κατὰ Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. Κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν, συνεχρόνισε Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ [c]διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. C Ἔγραψε Περιήγησιν [d]Ἰλίου, ἐν βιβλίοις γ', Κτίσεις [e]τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων, καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους [f]συγγενείας αὐτῶν, Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, Περὶ τῶν ἐν [g]Λακεδαίμονι [πόλεων] καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι Γεωγραφίαν.

D Πολέμων, Λαοδικεὺς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ, καὶ σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. Ἦν δὲ [h]ἐπί τε Τραϊανοῦ, καὶ μετ' αὐτόν. Μαθητὴς δὲ ἐγένετο [i]Τιμοκράτους, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου, καὶ [k]Σκοπελιανοῦ τοῦ

E

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΙ: Ἀρχὴ, ἣν συνέβαινε κλ.] Locus hic sumptus est ex Polybii lib. IV. c. 18. sed ubi de Cynæthensium, non vero Ætolorum Polemarchis agitur, ut Valesius ad Harpocrationem recte monuit. KUST.

[k] πύλας] τὰς πύλας A.V.E. τὰς θύρας B.

[l] Πολεμικῶς] πολεμητικῶς B. Photius.

[m] Θουκυδίδης] I. 33.

[n] Εἰς τὸ] ὡς τὸ A.V. ὡς καὶ τὸ Photius.

[o] Ὁμηρικὸν] Il. ξ. 37. KUST.

ΠΟΛΕΜΗΣΕΙΟΝΤΕΣ—ἐπιθυμοῦντες] Πολεμησείοντος—ἐπιθυμοῦντος A.

F

[p] Χοσρόου δὲ πολεμησείοντος ὡς ᾔσθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. II. de Bello Pers. c. 4. KUST. Dio in Exc. ab Ursino edit. p. 433. πολεμησείοντες ἐπὶ πλεῖω ἔσχον τοὺς ὁμήρους. Respexit Procop. Goth. p. 305. TOUP.

[q] τὸ χρὴ] τὸ om. A.V. Phot. Lex. Seg.

[r] δεῖ] χρὴ A.V. Phot. Lex. Seg.

[s] Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχ.] Et hæc sunt verba Procopii lib. II. de Bello Pers. c. 3. KUST.

G

ΠΟΛΕΜΙΖΕΙΝ] Πολεμίζει A.V.

[t] Καὶ τοῦ πολέμου μετ' ἀδ.] Hoc fragmentum depromptum est ex Josephi lib. VI. de Bello Jud. c. IX. p. 908. [V. 2, 4.] sed ubi pro ἀντιπολεμίζοντος legitur ἀντιπαλίζοντος, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Vide nos supra ad v. Ἄδεια. KUST.

[u] ἑαυτὸν] ἑαυτῷ E.

ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ] Hanc et seq. gl. A. in marg. om. V. Tum ποιητικῶς E.M. quam vocem om. A.

H

[x] Πολέμησον τοὺς πολ.] Psalm. XXXIV. 1. KUST.

ΠΟΛΕΜΩΝ] De hoc plura Laërtius. [IV. 16. seqq.] KUST.

[y] διαδόχου] διάδοχος V.

ΠΟΛΕΜΩΝ] De hoc vide Vossium de Histor. Gr. et Casaubonum ad Athen. lib. VI. c. 5. KUST.

[z] Γλυκείας] Γλυκείας A.B.V.E.

[a] Ἀθήνησι δὲ] Οὕτως Ἀθήνησι V.

[aa] ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός] Hæc sana non videntur, præsertim si adtendas quæ scribit Athen. XI. p. 479 F. Πολέμων ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν: similique modo XIII. p. 606. A. eundem librum indicari vix ambigo. Aliter accepit Suidæ verba Casaubon. ad Athen. p. 408. HEMST. Apud Athenæum *Helladicus* titulus libri est, non, ut apud Suidam, Polemonis cognomen. SCHWEIGH. Ind. Athen. p. 179. Vid. Clinton. F. A. III. p. 524.

[b] Γέγονε κατὰ τὸν] γέγονε [illegible] κατὰ A.V.

[c] διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτ.] Hoc vix admittit ratio temporis. Vide Jonsium de Scriptor. Hist. Philos. lib. II. c. 13. KUST.

[d] Ἰλίου] Ἡλίου V.

[e] τῶν ἐν Φωκίδι] Περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς θησαυρῶν eum citat Plutarch. Symp. V. quæst. 2. et vocat πολυμαθῆ καὶ οὐ νυστάζοντα ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν ἄνδρα. Schol. Apollon. Rhod. IV. p. 230. Πολέμων ἐν κτίσει Ἰταλικῶν καὶ Σικελικῶν. Schol. Pindar. Ol. I. 28. ἐν τῷ περὶ Θήβησιν Ἡρακλείων. REINES.

[f] συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Π.] Locum hunc ante mutilum ex mss. Paris. supplevi. In prioribus editt. enim legitur, συγγενείας τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. KUST.

[g] Λακεδαίμονι πόλεων] Leg. A. πινάκων. Athen. XIII. p. 574. ἀναθημάτων. Laërt. VII. 7. περὶ πινάκων Polemonem scripsisse tradit. REINES. πόλεων om. V.

ΠΟΛΕΜΩΝ] Hujus Polemonis vitam prolixe describit Philostratus lib. I. de Vit. Soph. quem vide. KUST. Ad h. v. τούτου τῷ χαρακτῆρι ἠκολούθησε γρηγόριος ὁ θεόλογος A. in marg.

[h] ἐπί τε Τραιανοῦ καὶ μετ' αὐτὸν] ἐπὶ Τραιανοῦ V.

[i] Τιμοκράτους] Δημοκράτους V. qui om. καὶ Σκοπελ. τ. σοφ.

[k] Σκοπελιανοῦ] Et Apollophanis Sophistæ Smyrnæ. Vid. supra in Διονύσιος ὁ Ἀρειος. Quis ille Polemon, ὁ Ἰωνικὸς σοφιστὴς, qui scripsit ἱστορίας, quem correxit Secun-

σοφιστοῦ. [l]Ἐτελεύτησε δὲ ἓξ καὶ ν΄ ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν, καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. Διὸ καὶ [m]τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· Δότε μοι ἕτερον σῶμα, καὶ [n]μετεμβήσομαι. Καὶ τοῖς [o]ἰατροῖς δὲ [p]ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· Ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα. A

B Πολέμων, ὁ νεώτερος, σοφιστής. Γέγονε [q]δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

Πολεμώνιος: Ὄνομα κύριον.

Πολέμωνος: Εἶδος ζώου.

Πολεμῶσαι: Πολέμιον καταστῆσαι. Καὶ ἐκπολεμῶσαι.

Ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς [r]Ἰουστινιανὸν πρεσβείαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν Πέρσαις.

C Πολέμοιο τέρας: Τὸν εἰδωλοποιούμενον πόλεμον, τὸν ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου· ὡς καὶ ἐν ἄλλοις κυδοιμοῦ εἴδωλον [s]φησὶν ἔχειν.

[t]Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος.

Πολείδιον: Ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς: Πολλούς.

Πόλλης: Ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. Ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε σημαίνει. D

Πόλλης Αἰγιεὺς, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ [u]Σμύρνης· φιλόσοφος. Ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον [x]Συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β΄, Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις η΄, Ἀριθμητικὰ ἐν βιβλίοις β΄, Ἰήματα ἐν βιβλίοις β΄, Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίης, Περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς, Ἰατροσυμβολικὰ, Περὶ [y]δρυκολάπτου, Ἱερὸν λόγον, [z]Κατοικιδίων α΄, Θηρευτικὸν, Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ΄, Περὶ κεραυνῶν καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά:

Πολιά: Τοῦ γήρως. Καὶ [a]Πολιὰς, ἡ Ἀθηνᾶ.

Πολίζω: Τὸ κτίζω.

Πολίειον: Πόλις.

Πολιήτης: Ἀρσενικόν. Καὶ πολιῆτις θηλυκόν.

[b]Λαῶ' ἔχω πολιῆτιν ἀλιζώνοιο Κορίνθου.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος:

Πολιόν: Τὸ λευκόν.

[c]Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, [d]ὃ τι δέξεται
[e]τούτω φυγόντε.

Πολιορκῆσαι: Τὸ μόνον τῇ πόλει [f]προσκαθεσθῆναι πολεμίους· [g]Ἐκπολιορκῆσαι δὲ, τὸ τελέως [h]καταλαβεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν.

[Πολιορκῶ: Αἰτιατικῇ.] Καὶ πολιορκία, φυλακὴ [πόλεως.]

Πολίουχος καὶ Πολυάχης: Ὀνόματα κύρια.

Πολιούχοις: Τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πόλις: Εἶδος παιδιᾶς. Καὶ παροιμία·

dua grammaticus Phrynich. ad κεφαλαιωδέστατον? Est idem hic, cujus Ἑλληνικὰς ἱστορίας citat Justin. Martyr. I. p. 443. REINES.

[l] Ἐτελεύτησε δὲ] Οὗτος ὁ τρίτος Πολέμων ἐτελεύτησε V.

[m] τῶν συγγ.] τῶν om. A. Mox τῶν om. V.E.

[n] μετεμβήσομαι] μετεμβλήσομαι V.

[o] ἰατροῖς δὲ] δὲ om. V.

[p] ἐπὶ συχνῷ] Vid. Philostrat. ubi corrig. ἀντεπέστειλε. Vid. Laërt. in Heraclide, et in Platon. p. 149. TOUP. συχνὸν Hemsterhusius.

[q] καὶ] Hæc vocula redundat. Nihil enim præcessit, ad quod referri possit. KUST. Male Kusterus. Egerat fortasse scriptor, ex quo hoc fragmentum depromptum est, de aliis qui eodem tempore vixerant. TOUP. δὲ ante καὶ om. A.V. Mox Κομόδῳ V.

ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ] Hæc vox mihi suspecta est. An forte legendum est, πλεύμονος, a recto πλεύμων: quod est nomen piscis. KUST. Πολέμων V.

[r] Ἰουστινιανὸν] Ἰουστινιανοῦ A.

ΠΟΛΕΜΟΙΟ ΤΕΡΑΣ] Nota hæc referenda est ad locum illum Homericum Il. λ΄. 4. Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν. KUST.

[s] φησιν ἔχειν] φησὶ τὴν Ἐνυὼ ἔχειν Schol. Ven. ad Il. λ΄. 4. unde hæc desumpta.

[t] Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδ.] Homer. Il. ε΄. 593. KUST.

ΠΟΛΕΙΔΙΟΝ] Πολίδειον V. πολίδιον E.

ΠΟΛΛΗΣ] Confer Nostrum supra v. Μελάμπους, et v. Οἰωνιστική. KUST. et infr. Σύμβολον. REINES.

[u] Σμύρνης] Μυρίνης Wesseling. ad Hierocl. Συνεκδ. p. 661.

[x] Συμβολικὰ] Signa, omina. Vid. Σύμβολον. Marinus in Vit. Procli p. 24. καὶ τις ἐγένετο ἂν σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος ἢ Μελάμποδος ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεόμενος. REINES.

[y] δρυκολάπτου] Rectius, δρυοκολάπτου. KUST. Sic A.B.E. δρυοκολάπτου V.

[z] Κατοικιδίων] Id est, *de signis domesticis*, ut interpretatus sum. Egerat enim Polles in isto opere de ratione captandi ominis ex animalibus domesticis, veluti, muribus, felibus, &c. quod genus divinationis οἰκοσκοπικὸν εἰδώνισμα dicebatur. Vide supra v. Οἰωνιστική. KUST.

E ΠΟΛΛΗΣ] Sophocl. El. 1054.

ΠΟΛΙΑ] Lege Πολιᾶς. VALCK.

[a] ΠΟΛΙΑΣ ἡ Ἀθηνᾶ Pausan. in Corinth. 30. REINES.

[b] Λαῶ' ἔχω πολ.] Anthol. Pal. VII. 218. Statim delevi ΠΟΛΙΝ: Γλῶσσα καὶ τορεύς; Πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα; ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων, cum V. Habet A. tantum in marg. Repetita sunt ex v. Γλῶσσα.

[c] Οὔτε γὰρ ὄρος σκ.] Aristoph. Av. 348. γὰρ om. A.V.E.M.

F [d] ὃ τι] τι om. B.V.M. ὅδε E.

[e] τώδ' ἀποφυγόντε με] τούτω φυγόντε A.B.V.E.M. Sequentia ΠΟΛΙΟΝ: Εἶδος βοτάνης. Δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. Τὸ δὲ μικρότερον θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. Διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα, καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. Καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι, κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα· ξηρὸν δὲ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον. quæ Pauli Æginetæ sunt VII. p. 251. om. A.B.V.E.

ΠΟΛΙΟΡΚΗΣΑΙ] Ex Schol. Thucyd. I. 94.

G [f] προσκαθεσθῆναι] Sic habet ms. A. At reliqui mss. et priores editt. minus recte, προκαθεσθῆναι. KUST.

[g] ἘΚΠΟΛΙΟΡΚΗΣΑΙ] Sic recte ms. A. At reliqui mss. et editt. præcedentes male, ἐκπολεμῆσαι. KUST.

[h] καταλαβεῖν] Et hanc lectionem ex optimo ms. A. revocavi, cujus loco in reliquis mss. et editt. prioribus minus recte legitur, καταβαλεῖν. KUST.

ΠΟΛΙΟΡΚΩ] A. in marg. om. V. Tum πολιορκία: φυλακὴ V. πόλεως om. A.V.

H ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ καὶ ΠΟΛΥΑΧΗΣ] Lege Πολίοχος et Πολυαλκὴς ex Harpocratione. VALCK. Πολίοχος nomen comici, quem edd. Athenæi II. 60 B. vocant Πολίοχος et VII. p. 313. Πολίοχος. Hinc facilis correctio, Πολίοχος. Omittitur a Fabricio. BURN. Πολίοχος et Πολυάκης B.E. et Photius. Πολυάκης infra post Πολυαίξ.

ΠΟΛΙΟΥΧΟΙΣ] Vid. vv. dd. ad Æschyli Theb. 69.

ΠΟΛΙΣ] Vid. Schol. Platon. p. 158.

Πόλεις παίζομεν.

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, Ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων: Παρ' ὅσον οἱ [i]μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι καὶ παιᾶνας [k]ᾄδουσιν, οἱ δὲ ἑαλωκότες ἐπ' οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι.

Πόλλις: Ὄνομα κύριον.

[Πολιτεύω: Αἰτιατικῇ. Καὶ] πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις· ἢ, ταῖς ἄλλαις [l]αἱρέσεσι.

Πολιτεία: Ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. Καὶ [m]Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς [n]Φιλιππικοῖς.

Πολίτης: Δῆμος ὁ τῆς [o]πόλεως.

Πολιτικός: Ἀστεῖος, μετά τινος τέχνης. [p]Γνώμη·

[q]Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συμπλάθειν ἐστὶ τὰ ἀσύμπλαστα.

[r]Ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. Καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν, καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται.

Πολιτισμός:

[s]Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολιτοκοπεῖν: Δίφιλος.

Πολλόν: Ὡς ἐπιτοπλεῖστον. Ἐν [t]Μύθοις·

[u]Τὸ ▮ πολλὸν ἀγχιόρα μέμφετε τίγριν.

[[x]Πῶλον βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.]

Πόλος: Οὐρανὸς, καὶ Πόλου, οὐρανοῦ, ἢ Κόσμου. [y]Ἀριστοφάνης·

Ὀρνίθων πόλος.

Τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ, καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος, καὶ πόλος. Ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. [z]Πόλον γὰρ οἱ παλαιοὶ, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ·

Καὶ τὸν Ἀτλάντειον φρουρῶν πόλον.

Αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. Ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. Ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο [a]καλεῖται νῦν πόλος.

Πολλός: [b]Ἀρσενικῶς. Ἀντὶ τοῦ πολύς. [c]Ἀρριανός·

Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει· Ἡρακλέους ▮ πέρι, οὐ πολλός.

Πολλοστημόριον: [d]Τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

Πολλοστόν: Ἐπὶ τάξεως, καὶ μορίου. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Πολλοστῷ: Ἐσχάτῳ.

Οὔτε καθ' ἡλικίαν σου οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προὔχοντες, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοῦ: Ἀντὶ τοῦ πάνυ.

[e]Θρασὺς εἶ πολλοῦ.

Καὶ

Πολλοῦ γε [f]δεῖ.

Πολλῷ γε μᾶλλον, κἂν παρῶσι χίλιοι: Ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ: Οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν: Σιωπῶ, πόρρω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν, οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα:

Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες: Θρίαι καλοῦνται αἱ [g]μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριάσαι.

ΠΟΛΙΣ Δ' ὉΜΟΥ ΜΕΝ ΘΥΜ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 41.

[i] μὲν μηδὲν] μηδὲν om. B.V.E.M.

[k] ᾄδουσιν] ᾄδειν A.

ΠΟΛΛΙΣ] Aristid. p. 232. TOUP. An est Πόλλις, cujus antea mentio erat facta? Πόλις qui Platonem vendidit, vid. Aristid. Orat. ap. Phot. c. 258. p. 1296. navarchus Peloponnesiorum. Laërt. III. 14. vocat Lacedæmonium κατὰ καιρὸν διὰ πρεσβείαν ἀφιγμένῳ a Dionysio tyranno datus fuit Plato. Ibid. a Chabria victus, submersus est in Helice, τοῦ δαιμονίου μηνίσαντος αὐτῷ διὰ τὸν φιλόσοφον. Πρὸς Ἡρακλείδην καὶ Πόλλιν est liber Chrysippi περὶ σοφισμάτων. Laërt. VII. 12. Pollis, rex Syracusanorum, Athen. I. p. 31. Pollux VI. c. 2. Pollis Atheniensis Athen. XI. p. 477. REINES. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XV. 7. 34. Menag. Diog. Laërt. III. 19.

ΠΟΛΙΤΕΥΩ: Abr. A. in marg. om. V.

[l] αἱρέσεσι] ἄλλαις αἱρέσεσι A.B.E.

ΠΟΛΙΤΕΙΑ: Ἰδίως εἰώθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] Ἰσοκράτης] Ἰσοκρατίας A. Conf. Meier. Hist. Jur. Att. p. 2. n.

[n] Φιλιππικοῖς] Statim delevi Πολιτεῖαι, καὶ αἱ ἰδέαι γ'. Ἐν τῷ ΒΙΟΣ, cum A.V. et Photio.

[o] πόλεως] Statim delevi καὶ πολῖται cum A.V.

[p] Γνώμη] γνω A. Γνωμικὸν V. vulgo om.

[q] Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερ.——ἀσύμπλαστα] Hæc sunt verba Synesii Epist. LVII. p. 198. ut Pearsonius recte monuit. KUST.

[r] ὍΤΙ πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφ.] Fragmentum hoc legitur apud Laërtium in vita Zenonis Cittiei, segm. 121. KUST.

[s] Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπ.] Hæc sunt verba Laërtii de Arcesilao philosopho, lib. IV. 39. KUST.

[t] Μύθοις] Vid. Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 6.

[u] Τὸ δὲ] Leg. ὁ δέ. TOUP. Mox μέμφεται M.

[x] Πῶλον βλέπειν θ.] Priores editt. et Astrampsychus, unde versus hic depromptus est, habent, πῶλον, i. e. *pullum equinum*. At 2 mss. Paris. πόλον, per ο in syllaba prima: quam lectionem series literarum, (an et sensus, somniorum conjectores dicant,) flagitat. Ceterum, in antiquissimo ms. A. et hic, et reliqui versus oneirocritici omnes desunt. KUST.

[y] Ἀριστοφάνης] Av. 179. Οὐχ οὗτος οὖν ἐστιν ὀρνίθων πόλος; Πόλος; Τίνα τρόπον; ὥσπερ εἴποι τις τόπος. Ὅτι δὴ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος. Confer ibi Scholiastam, ex quo Suidas sua descripsit. KUST.

[z] Πόλον γάρ] πόλον ▮ A.B.V.E.M. Sed γὰρ Schol.

[a] καλεῖται νῦν] νῦν καλεῖται A.

[b] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν V.E.

[c] Ἀρριανός] De Reb. Ind. p. 518. KUST.

[d] Τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς] τὸ ἐλάχιστον μέρος Photius.

ΠΟΛΛΟΣΤΟΣ: Τάξεως] πολλοστὸν ἐπὶ τ. A.V. Photius. πολλοστὸς ἐπὶ B.E. Vid. Schæfer. ad Demosth. c. Timocrat. p. 761, 21. Annot. T. VII. p. 285.

[e] Θρασύς] Aristoph. Nub. 912.

[f] δεῖ] δεῖν A.B. Conf. Schol. Platon. p. 100.

ΠΟΛΛΩΙ ΓΕ ΜΑΛΛΟΝ ΚΑΝ ΠΑΡ.] Aristoph. Nub. 1152.

ΠΟΛΛΟΥ ΔΗ ΔΕΩ] Vid. Schol. Platon. p. 6. et 23. Mox λίαν om. A.

ΠΟΛΛ' ΟΙΔ' 'ΑΛ.] Proverbii hujus meminit Enarrator Comici ad Equit. 1065. KUST.

ΠΟΛΛΟΙ ΘΡΙΟΒΟΛΟΙ, Π.] Præter parœmiographos vide Stephanum Byzantium v. Θρία. KUST.

[g] μαντικαί] μαντικοὶ A. θρίαι—θριάσαι habent A.V.E.M. post ὠφελήσομεν.

Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, [h]πατρῷοι δ' ὠφελήσιμοι: A

Πολλοί σε [i]μισήσουσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς: Τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Πολλοὶ στρατηγοὶ [k]Καρίαν ἀπώλεσαν: Διὰ τὴν Ἀλικαρνασσοῦ πολιορκίαν. Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

B Πολύ: [l]Πλεῖστον.

Πολυάϊξ: Πολυόρμητος.

Πολυάκης: Ὄνομα κύριον.

Πολυάνδριον: Μνῆμα, [m]τάφον, τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς [n]ξενοτάφιον.

Ὁ δὲ Γαϊανᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν [o]πολυάνδριον, καὶ πολυτελῆ τάφον, [p]οὕτω τεθαμμένων τῶν ἐνηνεχότων.

Καὶ Αἰλιανός·

C Θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, εἰργάσαντο [q]κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυαύλακος: Μεγάλου, πλατέος.

[r]Οὐ πεδίου πολυαύλακος εἴμ' ὁ γεραιός.

Πολύβιος, [s]Λύκου υἱός, ἀπὸ [t]Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκηπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος· [u]γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. Οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις D [x]μ'. [y]Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου, [z]καὶ τῆς [a]Φιλίππου τοῦ [b]Περσέως υἱοῦ διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

[[c]Ἰστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν [d]Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. Ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων [e]Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν [f]βιβλίοις μγ'.]

B Πόλυβος: Ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα: Πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον: Ὄνομα τόπου, ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον, λιπαρόν.

Πολυγηθής: Πολυχαρής.

Πολυγλεύκου: Πολυοίνου.

[g]Οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος βότρυος.

Πολύγληνον: Πολυόμματον.

C Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.

[h]Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Πολύγνωτος: Οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς [i]Ἀγλαοφῶντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν [k]ἀνέγραψε προῖκα, ἢ, ὥς ἔνιοι, τὰς [l]ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας, [m]Σκοτουσαῖος, παγκρατιαστής· ὃς D

[h] ΠΑΤΡΟΙ] πατρῷοι E. Ex Soph. Aj. 1022.

[i] ΤΟΙ ΜΙΣΟΥΣΙΝ] μισήσουσιν A. Prov. Vat. App. III. 59. τοι om. B.V.E. Vid. Bothii Vindic. Ovid. p. 26.

[k] ΚΑΡΙΑΝ] καρτερίαν A. Mox καὶ A.B.E.M. pro διά. Et sic ms. Diogeniani VII. 72.

[l] Πλεῖστον] F. πλέον. Schol. Sophocl. Aj. 1375. Πολύ, ἀντὶ τοῦ πλέον. TOUP.

ΠΟΛΥΑΙΞ] Il. ε'. 811.

ΠΟΛΥΑΝΔΡΙΟΝ] Joseph. II. p. 516. TOUP. Πολυάνδριον πολλῶν ἀνδρῶν τάφος, ὃ τινες ξενοτάφιον καλοῦσιν, ἢ κοινοτάφιον. Schol. ms. Paris. in Gregor. Naz. Cf. Lactant. Div. Inst. Epit. c. 72.

[m] τάφος] τάφον A.V.

[n] ξενοτάφιον] Sic habent libri tam mss. quam editi. Videndum tamen, annon forte legendum sit, κοινοτάφιον, i. e. *commune sepulcrum*. KUST. Rescribe, ξυνοτάφιον. Phocylides, 108. ΞΥΝΟΣ χῶρος ἅπασι, πένησί τε καὶ βασιλεῦσιν. *Omnes eodem cogimur, tum pauperes, tum reges.* Apollonides, in Epigramm. Anthol. lib. III. p. 301. Ἄμφω δ' ὡς Ὑμεναίου ὑπὸ πλακὶ τυμβεύονται, ΞΥΝΟΝ ἀγαλλόμενοι καὶ ΤΑΦΟΝ ὡς θάλαμον. TOUP. ξενοταφεῖον V.

[p] οὕτω] οὔτω V. καὶ ante Αἰλιανὸς om. A.

[q] κοινὸν πολυάνδριον] πολυάνδριον κοινὸν V.

[r] Οὐ πεδίου πολ.] Anthol. Pal. VI. 238.

[s] Λύκου] Λυκόρτου Hemsterhusius et Reinesius.

[t] Μεγάλης] μέσης B.E. Mox Σκηπίωνος A.

[u] γεγονὼς κατὰ Πτολ.] De ætate ejus accuratius disserit G Vossius in opere de Hist. Gr. quem vide. KUST.

[x] μ'] λ' E.

[y] Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτ.] Hoc falsum est. Vide ipsum Polybium. KUST.

[z] καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ] Scribe et supple, καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ. Perduxerat enim Polybius historiam suam usque ad Perseum, qui ultimus fuit regum Macedoniæ. KUST.

[a] Φιλίππου—τῇ διαδοχῇ] τῆς Φιλίππου—διαδοχῆς A.B.V. E.

H [b] Περσέως υἱοῦ] Correxi Περσέως πατρός. Ceterum quod a Cleomenis fuga et a Philippo Macedoniæ rege historiam suam inchoasse Polybium Suidas ait, non ita male habet: inde nempe initium fecit Polybius uberioris et propriæ et principalis suæ historiæ, quæ cum tertio libro incipit. Conf. lib. II. c. 69. extr. et c. 70. extr. Ac fortasse ex ipso hoc loco II. 70, 8. scripserat vel scribere Suidas voluerat καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ, aut ex I. 3, 1. καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατρὸς Δημητρίου δὲ υἱοῦ. SCWEIGHÆUSER. Polyb. T. V. p. 19.

[c] Ἰστέον] Seqq. om. V. habet A. tantum in marg.

[d] Ποσειδώνιος Ὀλβ.] De Posidonio Alexandrino, discipulo Zenonis Cittiei, hoc dicit, sed errat, ut notat Voss. E Hist. Gr. I. 24. et Casaub. ad Polybii fr. e Suida. Athen. ista non Olbiopolitæ, sed Apamensi Posidonio tribuit, quem sequitur Vossius. REINES.

[e] Ἀμασεὺς] Ἀμασιεὺς B.E.M. v. om. A.

[f] βιβλίοις] λόγοις A.

ΠΟΛΥΒΟΣ] Mercurii filius, Glauci pater, Athen. VII. p. 296. REINES.

[g] Οὐδὲ πολυγλεύκου γ.] Anthol. Pal. VI. 238.

[h] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 262.

ΠΟΛΥΓΝΩΤΟΣ] De eo vide Pausaniam in Phocicis. F p. 662. 663. KUST. Ex Harpocratione.

ib. Cf. Harpocr. Fuit ante XC. Olymp. Plin. XXXV. c. 9. REINES. Πολύγνωστος V. qui om. τὴν ante τέχνην.

[i] Ἀγλαοφῶντος] Cf. Plin. l. l. Athen. XII. p. 534. Pausan. Phoc. 27. ad extr. REINES.

[k] ἀνέγραψε—προῖκα] De hac munificentia vid. Plutarch. Cim. c. 4. REINES. ἔγραψε πρ. Valcken. ad Theocr. Adon. p. 374.

[l] ἐν τῷ Θησαυρῷ] Leg. ἐν Θησέως ἱερῷ. Pausan. in Attic. ejus picturas Miconi tribuit, templi vero Castorum Polygnoto. Est tamen Θησαυρὸς domus Athenis εἰς ἀγαλμάτων καὶ χρημάτων ἱερῶν ἀπόθεσιν. Hesych. REINES. ἐν τῷ Θησείῳ Valcken. l. c.

ΠΟΛΥΔΑΜΑΣ: Σκοτουσ.] Totum hunc articulum excerpsit Suidas ex Pausaniæ Eliacis Poster. p. 352. 353. KUST. Notavit Kuhnius ad Pausaniæ loc. 463. 464. 595, 33. 596. Euseb. Chron. I. p. 41, 40. 54, 46. Bochart. Hieroz. I. p. 754, 53. HEMST. Lucian. de Conscrib. Hist. Ejus statua in Olympia febre laborantibus medetur, ut et Theagenis in Thasio, Lucian. in Concil. Deorum. Vicit pancratio Ol. XCIII. Vid. Meurs. de Arch. III. 11. in stephanite agone vicit, sicut et Dorieus Rhodius, Milo et Glaucus Carystius: Aristid. in περὶ Παραφθ. Lucian. in Herodoto extr. jungit Polydamantem, Glaucum, et Milonem. Aristid.

ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. Εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον [n]λαβὼν τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ οὐκ ἀνίει· ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, [o]ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. Ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα [p]σπουδῇ τὸ ἅρμα ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵππους. Τούτου Δαρεῖος ὁ νόθος Ἀρταξέρξου υἱὸς ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. Τρεῖς δὲ τῶν [q]Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ [r]πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. Ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος [s]ἐδηλοῦντο ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες· ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος,

Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος.

[t]Εἰσελθὼν γὰρ εἰς σπήλαιον ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου [u]κατὰ τύχην διαρρηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν, αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς χεῖρας ἀνασχὼν, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ· καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

Πολυδαιδάλου: Πολλὰ ποικίλματα ἔχοντος.

Πολυδεύκης, Ναυκρατίτης. Τινὲς δὲ [x]Ἀρδουένιας σοφιστὴν γράφουσι, [y]παίζοντες· πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἀρδουέννα. [z]Ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησε [a]βιοὺς ἔτη ν' καὶ η', συντάξας βιβλία ταῦτα· [b]Ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα· ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν [c]διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων· Διαλέξεις, ἤτοι λαλίας, Μελέτας, Εἰς Κόμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, [d]Σαλπιγκτὴν, ἢ Ἀγῶνα μουσικόν, Κατὰ Σωκράτους, Κατὰ Σινωπέων, Πανελλήνιον, Ἀρκαδικὸν καὶ ἕτερα.

Πολυδίψιον: Ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν· [e]ἀπὸ ἱστορίας· ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος: Ὄνομα κύριον.

Πολύαινος: Πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος.

[[f]Ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ.]

Πολύαινος Σαρδιανὸς, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. Λόγους δικανικοὺς, καὶ δικῶν ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις· Θριάμβου [g]Παρθικοῦ βιβλία τρία· καὶ ἄλλα.

Πολύαινος Μακεδὼν, ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν, Τακτικὰ βιβλία γ'. [[h]Καὶ ἄλλα.]

Πολύενος: Ὁ πολυχρόνιος.

Πολύευκτον: Τίμιον, πολυπόθητον.

Πολύευκτος, Κωμικός. Τούτου [i]δρᾶμά ἐστιν Ἡνίοχος, [k]ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς [l]φησιν.

Or. 2. Plat. T. III. p. 422. de Polydamante a fortuna superato ita: ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὰ μὲν ἅρματα ἔστη τρέχοντα seqq. Polydamas οἰωνοῖς μαντευόμενος eorum volatus et sedes considerare, et inde futura divinare potuit. Ælian. H. A. VIII. 5. REINES.

[m] Σκοτουσαῖος] Σκοτουσσαῖος B. Schol. Ven. B. ad Il. μ'. 80. ubi hic articulus legitur. Conf. Schol. Platon. p. 146.

[n] λαβὼν om. A. Mox ἀνήει E. Tum ὁ ταῦρος sine δὲ B.V.E. Schol.

[o] ἀφῆκε] ἀφῆκέ τε A.V. Schol. τῷ Πολυδάμαντι om. E.

[p] σπουδῇ] σπουδῆς V.

[q] Ἀθανάτων] ἀθανάτων A. pr. altera lect. suprasc.

[r] πρόκλησιν] πρόσκλησιν A.B.V.E. Schol. Tum μονομαχησάντων V.

[s] ἐδηλοῦντο] ἐδηλοῦτο Schol.

[t] Εἰσελθόντος] εἰσελθόντων A.B. Tum ἐς σπήλαιον A. εἰσελθὼν γὰρ εἰς σπήλαιον Schol. Hanc historiam tradidit etiam Diodorus Siculus, ut patet ex Maii Excerptis p. 20.

[u] κατὰ τύχην] κατ' ἀτυχίαν Schol.

ΠΟΛΥΔΑΙΔΑΛΟΥ] Homerus Il. γ'. 358. et alibi. KUST.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ] De eo vide Philostratum lib. II. de Vit. Soph. KUST. A. in marg. ζη" ἀγαλ" κάστορος καὶ πολυδευκ' ἐν τῷ διόσκουροι.

[x] Ἀρδουένης] Ἀρδουέννας A.B.V.E.

[y] παίζοντες] Quamprimum in locum hunc incideremus, vidimus legendum esse πταίοντες: quam conjecturam gavisi sumus confirmari judicio magni Pearsonii, qui eandem emendationem ad marginem Suidæ sui annotaverat. Significat autem πταίειν, *errare*, vel *falli*: quo vocabulo Grammatici frequenter uti solent: ut Schol. Aristoph. Ran. 1469. KUST. De hoc loco satis multa tum Kuhnius, tum Hemsterhusius, ad Pollucem. Sed utrumque fefellit vera lectio. Rescribendum omnino: Πολυδεύκης. Ναυκρατίτης. Τινὲς δὲ ἘΞ ἈΡΑΔΟΥ ΕἸΝΑΙ σοφιστὴν γράφουσι ΠΤΑΙΟΝΤΕΣ. Πόλις δὲ Φοινίκης ἡ ἈΡΑΔΟΣ. *Pollux. Naucratita. Quidam autem scribunt sophistam illum Arado fuisse oriundum. Sed perperam. Est autem Aradus urbs Phœniciæ.* Ita locutus est Suidas supra: Ἀλκμάν. Λάκων, ἀπὸ Μεσσόας. Κατὰ δὲ τὸν Κράτητα ΠΤΑΙΟΝΤΑ Λυδὸς ἐκ Σάρδεων. Ita sine dubio legendus iste locus. Nam in eam partem inclinat Suidas, ut Alcmana Lacona fuisse censeat: de quo doctissimus Brodæus ad Anthol. lib. III. p. 398. Quod vero habet Suidas de Arduenna urbe Phœniciæ, ridiculum est. Frustra enim Arduennam in Phœnicia quæsiveris. Nos recte, opinor, emendavimus. De Arado autem, quæ urbs Phœniciæ, Diodorus Siculus, Strabo, Stephanus Byzantinus, alii. Mela II. 7. *Aradus etiam in Phœnice, est parva, et, quantum patet, tota oppidum.* TOUP.

[z] Ἐπαίδευσε δὲ] ἐπαίδευσε γὰρ A.V.

[a] βιοὺς ἔτη ν' καὶ η'.] ἔτη βιοὺς η' καὶ ν' A.

[b] Ὀνομαστικὸν] ὀνοματικὸν B.

[c] διαφόρως] διαφόρους B. Tum Κομμόδου V.

[d] Σαλπιγκτὴν] Σαλπικτὴν V.

ΠΟΛΥΔΙΨΙΟΝ: Ἢ τὸ πολλ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. δ'. 171. Huc pertinent illa Athenæi lib. X. p. 433. Τῆς δὲ δίψης οὐδέν ἐστι πολυποθητότερον, διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. KUST.

[e] ἀπὸ ἱστορίας om. A.

ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ] A Comicis traducitur ut fatuus. Παχύτατος τὴν διάνοιαν, τὸ δέρμα ἔχων ἀδιακόνιστον. Ælian. V. H. XIII. 15. REINES.

[f] Ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ] Il. ι'. 669. sed ubi metri gratia legitur Ὀδυσεῦ, per unum σ. KUST. Deest exemplum A.B.V. gl. om. E.

[g] Παρθικοῦ] Παρθητικοῦ A. Παρθιτικοῦ B.V.E.

ΠΟΛΥΑΙΝΟΣ M. β. Hæc A. in marg. ubi cetera desunt.

[h] Καὶ ἄλλα] Et inter ea, περὶ στρατηγημάτων: quod opus hodie adhuc exstat. Vide Vossium de Hist. Gr. KUST. καὶ ἄλλα om. B.V.E.

ΠΟΛΥΕΝΟΣ] Πολύεντος A.

[i] δρᾶμα] δράματα B.V.E.M.

[k] ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς] Ubi? Nusquam enim Athenæus vel ipsum Polyeuctum Comicum, vel fabulam ejus Heniochum laudat. At idem Polyeuctum fa-

[Ἐγένετο καὶ [m]καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφρὰς, A ἡμιγύναιος, θεοστυγὴς, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τῷ βίῳ ἐκλόχευμα.

Πολύζηλος:

[n]Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ·
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.]

Πολύζηλος, κωμικός. Δράματα αὐτοῦ, Νίπτρα, [o]Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναὶ, Διονύσου γοναὶ, Ἀ- B φροδίτης γοναί.

Πολύζηλος: Οὗτος πηρωθεὶς, ὡς φάσμα θεασάμενος [p]μεῖζον ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν, [q]τῷ Πανὶ κρύπτον τὴν ἀσπίδα, (σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι,) ἐμάχετο ὡς ὁρῶν, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

Πολυζύγοι: Πολυκαθέδρῳ.

Πολυειδής: Πολύμορφος. Καὶ πολυειδία, ἡ C ποικιλία.

Πολύϊδος: Ὄνομα κύριον.

Πολυήκοος:

[r]Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ [s]ῥώμῃ γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχιστέρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. Εἶπεν οὖν [t]τις τῶν φοιτητῶν, ὡς αὐτὸς ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

Πολύθρονον: Πολυφάρμακον. Θρόνα γὰρ τὰ D ἄνθη. [u]Ὅμηρος·

Ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.

Τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

Πολυθρύλητον: Πεφημισμένον, διαβεβοημένον, ὀνομαστότατον.

Πολυκαγκής: Ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ἀκροατὴς, [x]διάδοχος δὲ Βουκόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν [y]δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκράτησε, καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. Ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστὴν, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν [z]Ἀρεοπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. [a]Οὗτος διά τινας [b]αἰτίας τοῦ Πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας ἀνεκαλέσατο. Ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος, "Γνώριζε ἡμᾶς Πολύ- " καρπε," ἀπεκρίθη· "Γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ " Διαβόλου υἱόν."

Πολυκαρπότατος: Τόπος εὔγειος.

Πολύκεστος: Πολυκέντητος.

Πολυκηδέος: Πολυφροντίστου.

---

bulam Heniochi fuisse docet Dipnosoph. lib. IX. p. 396. Ad hunc ergo locum Athenæi si respexit Noster, (respexisse autem eo videtur,) non potest sane a supinæ negligentiæ crimine absolvi, quod Comicum in fabulam, et vicissim fabulam in Comicum mira metamorphosi transformaverit. Videndum tamen, annon locus hic ab E aliis interpolatus sit, quem ipse Suidas recte forsan sic scripserat: Πολύευκτος. Τοῦτο δρᾶμά ἐστιν Ἡνιόχου τοῦ κωμικοῦ ὡς Ἀθήναιος, &c. Hoc si ita se habeat, immerito Grammaticus noster vapulabit, et omnis culpa in librarios vel sciolos transferenda erit. KUST.

[l] φησὶν om. V.

[m] καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος] Polyeuctum Patr. Constantinop. intelligit. Is successit Theophylacto, Romani Lacap. A.F. an. 956. Fuit Constantinopoli natus et castratus, monachus: fit patriarcha extremis annis Constan- F tini: coronavit Rom. III. et Nicephorum et Tzimiscem, qui incepit an. 968. REINES. Vid. in Ἡνίοχος, ubi hæc eadem leguntur. HEMST. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius. Ceterum sequentia habet A. in marg. cum hoc lemmate: κατὰ πολυεύκτου πατριάρχου.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ] Voss. in Hist. Gr. p. 131. hæc tribuit, at falso, Polyzel. Rhodio. REINES.

[n] Ὦ πλοῦτε, καὶ τυρ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 380. Hunc G artic. om. V. Habet A. in marg.

[o] Δημοτυνδάρεως] An, Μῖμος Τυνδάρεως, ut apud Pollucem? KUST. Atqui in Polluce X. 76. nunc legitur cum mss. ἐν Δημοτυνδάρεῳ. Vide ad eum locum Kuhn. et Jungerman.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ: Οὗτος πηρ.] Confer Nostrum supra v. Ἱππίας, ubi eadem leguntur. KUST. Dux Athen. in pugna Marathonia, ὑπὲρ ἄνθρωπον φαντασίαν θεασάμενος, τὴν ὅρασιν ἀπέβαλε, καὶ τυφλὸς ἐγένετο, καὶ ἀνεῖλε τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ e Plut. Parall. init. sub Δᾶτις. Ælian. H H. A. VII. 38. Epizelum nominat in pugna Marath. socium Callimachi et Cynægiri. Vid. Max. Tyr. XXXV. extr. REINES.

ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ] V. addit κωμικός. Deest hic articulus A. Hunc locum Æliano tribuit Valcken.

[p] μεῖζον—ἐνεγκεῖν om. V.

[q] τῷ Πανὶ κρύπτον] Lege, τῷ πάγωνι κρύπτων, ut recte supra v. Ἱππίας. KUST.

ΠΟΛΥΖΥΓΟΙ] Il. β'. 293.

ΠΟΛΥΙΔΟΣ] Est nomen viri, cujus meminit Homerus Il. ε'. sed apud quem scriptum est Πολύειδος, per diphthongum ει. KUST. Plutarch. de Musica p. 1138. Πολυείδου ποιήματα. Vid. Etymol. M. in Πολύειδος. TOUP. Ἐν Ἄργει καὶ Μεγάροις vates, Clem. Alex. Strom. I. vid. Hygin. et Palæphat. Glaucum Minois resuscitavit. Vid. Æn. Gaz. dial. de immort. an. p. 76. Apollod. Bibl. III. 3, 1. Claud. de Bello Getico, et Tzetz. ad Lycophr. Cass. 811. Ex avium volatu et sedibus futura divinavit, ut Polydamas et Tiresias. Ælian. H. An. VIII. 5. REINES. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XIV. 46. Statim delevi ΠΟΛΥΙΔΡΙΑ: Ἡ πολυπειρία, cum A.B. V.E.

[r] Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut patet ex Excerptis, quæ ex isto scriptore leguntur apud Photium, p. 1036. KUST.

[s] ῥώμῃ γενναίας φύσ.] Sic recte legitur in ms. Paris. A. et apud Photium loco laudato. At priores editt. [et B.E.] minus recte sic habent, ῥώμῃ γε φύσεως. KUST. γε νέας φύσεως V.

[t] τις] τὴν V.

ΠΟΛΥΘΡΟΝΟΝ] Andromachus Ther. v. 1. πολυθρονίου βρωμὴν οὐδένος ἀντιδότοιο. HEMST.

[u] Ὅμηρος] Il. χ'. 441. KUST.

ΠΟΛΥΘΡΥΛΛΗΤΟΣ] Πολυθρύλητον A. Accusativos habent item V.E. cum Etymol. M. et Photio.

ΠΟΛΥΚΑΓΚΗΣ] Plura de hac voce vide apud Etymologum. KUST.

ib. Πολυκαυκὴς B.E.

[x] διάδοχος] καὶ διάδοχος V.

[y] δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς] τῆς ἐπισκοπῆς δεύτερος A.

[z] Ἀρεοπαγίτην] Ἀρεοπαγίτην A.

[a] Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Π.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Sophronio, ut Pears. etiam observaverat. KUST.

[b] αἰτίας] αἱ V.

ΠΟΛΥΚΕΣΤΟΣ] Il. γ'. 371.

Πολύκλειτος: Πάνυ ἔνδοξος. [c] Πολύκλητοι δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλήϊσι: Πολυκαθέδραις. Καὶ [d] πολυκληΐσιν, ὁμοίως.

Πολύκμητος: Πολυκάματος.

Πολυκράτης, Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, δεινός τε, [e] καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγους [f] δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.

Πολυκράτης, ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς [g] τυγχάνων, πίστιν εἶχε, καὶ βίον ἐνάρετον. [h] Μετὰ δὲ ταῦτα [i] προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, καὶ βίον ἀπρεπῆ. Κλίνεται δὲ Πολυκράτους.

Πολύκρημνον: Δύσβατον, ὀρεινόν.

Πολυκτόριος: Ὄνομα τόπου.

Πολύκτωρ: Ὄνομα κύριον.

Πολυκύμονος θαλάσσης: [k] Πολυταράχου.

Πολυλήϊος: Πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολύλιστος: Πολυλιτάνευτος.

Πολυμάθεια:

Πολυμήλη: Πολυθρέμματος γῆ.

Πολύμητις: Πολύβουλος.

Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφράδης, καὶ Οἰώνιχος, ἀρρητοποιοί. [l] Καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτη κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος·

Καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει, [ll] μουσικήν τε μανθάνει.

Ἀριστοφάνης·

[m] Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα [n] λιμαίνεται,
οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Πολυωδυνία: Καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Πολυωπόν: Τὸ πολύτρητον δίκτυον. [o] Πολυωπὸν δὲ, ἱμάτιον.

Πολυωρήσεις: Πολλὴν φροντίδα ποιήσεις, φυλάξεις. Καὶ [p] πολυωρία, ἡ ἐπιμέλεια.

Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ θεοῦ πολυωρίας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ.

Καὶ αὖθις Αἰλιανός·

[q] Δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν, καὶ [r] ῥοπῆς τῆς ἐς τὸ κρεῖττον, οὐκ ἐπένευσε.

Πολυψάμμονος: Πλουσίου.

[c] ΠΟΛΥΚΛΗΤΟΙ δὲ, ἐκ πολλῶν κεκλ.] Homerus Il. δ'. 438. Πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες. Scholiasta: Πολύκλητοι. Οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι καὶ συναγερθέντες. Huc Suidas respexit. KUST.

[d] ΠΟΛΥΚΛΗΙΣΙΝ] Il. β'. 74. et al.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ] De eo vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

[e] καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγ.] Polycratem scripsisse orationem contra Socratem testatur etiam Ælianus Var. Hist. lib. XI. c. 10. his verbis: Οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους. Item, Quintilianus lib. III. c. 1. *Etiam Polycrates, a quo scriptam in Socratem diximus orationem.* Phavorinus tamen apud Laërtium in Socrate, segm. 39. negat, verum esse orationem Polycratis in Socratem, quod in ea quædam occurrant, quæ sexto demum post mortem Socratis anno acciderint. Verba Laërtii hæc sunt: Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀπομνημονευμάτων, μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον τὸν Πολυκράτους κατὰ Σωκράτους, ἐν αὐτῷ γάρ, φησί, μνημονεύει τῶν ὑπὸ Κόνωνος τειχῶν ἀνασταθέντων, ἃ γέγονεν ἐν ἔτεσιν ἓξ τῆς Σωκράτους τελευτῆς ὕστερον. Sed dissidium hoc conciliari potest, si dicatur, orationem Polycratis in Socratem non fuisse eandem, qua Anytus et Melitus eum accusarunt, ut nonnulli censuerunt; sed aliam, et quidem ingenii tantum ostentandi causa post mortem Socratis ab eo conscriptam. Ad hanc ipsam enim conjecturam Suidas hoc loco nobis præit: sed apud quem pro δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ, levi mutatione scribendum est, δεύτερος Ἀνύτου καὶ Μελίτου; ut et ante nos recte monuit Perizonius ad Ælianum loco laudato. KUST. Scripsit encomium calculorum: murium, Aristot. Rhet. II. cf. Voss. Inst. Orat. II. 2. Λακωνικὰ ei tribuit Athen. IV. p. 139. Πολυκράτους οὖ τὰ ἔσχατα ἐνεγκαμένου διδασκαλεῖον τοῦ Ἀθήνησι, τούτου τοῦ ἀνδρὸς ἐπίγραμμα αὐτὸν ὁ Ἰάσων ἐποιήσατο. Pausan. Eliac. II. 17. REINES. Qui et loca veterum a Kustero laudata citavit. Vid. Spalding. Quintil. II. 17, 4.

[f] δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ γράψας] β' ἄνυτος καὶ μελη^τ γρ^α A. δύο ἄνυτος καὶ μέλη^τ γρ^α V. Quid sub hac lect. lateat, eruent forte alii.

ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ] De ejus fortuna et morte vid. Strab. XIV. p. 637. sq. Herod. III. 14. et 125. Ælian. H. A. III. 11. Max. Tyr. XIX. Philo de Provid. ap. Euseb. Præp. VIII. 14. Val. Max. VI. 9. REINES. Deest hic articulus A.

[g] ὑπάρχων] τυγχάνων B.V. παῖς ὑπάρχων E. marg.

[h] Μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλ.] Ex Polyb. lib. XVII. c. 36. sub finem: sed ubi pro ἀπρεπῆ legitur ἀσυρῆ. Vide Hesychium v. Ἀσυρὲς, et v. Ἀσυρῆ. KUST. Leg. ἀσυρῆ ex Polybio, qui et voce utitur IV. p. 380. ἄνθρωπος ἀσυρής. TOUP. qui postea scripsit, Leg. ἀσυρῆ, ἀπρεπῆ. Sic solet Suidas, interpretamento addito.

[i] προβαινούσης] προβάσης E.

ΠΟΛΥΚΤΟΡΙΟΣ] Etymologus rectius Πολυκτόριον. Eum vide. KUST.

ΠΟΛΥΚΤΩΡ] Ejus meminit Hom. Il. ω'. 397. KUST.

[k] Πολυταράχου om. A.B.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΣ: Πολυλ.] Ex Scholiasta Homeri ad Od. ε'. 445. sed ubi metri gratia scriptum est πολύλλιστος, per duplex λλ. KUST.

ΠΟΛΥΜΑΘΕΙΑ] Schol. Aristoph. Nub. 627. TOUP.

ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΟΣ, καὶ Ἀριφρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀριφράδης, ubi eadem leguntur. KUST. Addit A. in marg. Πολυμνηστὸν ἔστιν ἐν τῷ Βάττῳ.

[l] Καὶ ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΕΙΑ δὲ καὶ αὕτ.] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui ex Schol. Aristoph. Equit. 1284. sic rescribendus et in integrum restituendus est: Πολυμνήστεια. Μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. Κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. Κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αὐτοῖς. Photius in Lexico ms. Πολυμνήστειον ἀείδειν. Γένος τι μελοποιίας. Κολοφώνιος δὲ Πολύμνηστος. KUST. Vidit hic vitium, sed non sustulit, Kusterus. Repone, καὶ ΑΥΤΑ κωμῳδεῖται. *Quia et carmina Polymnesti,* Πολυμνήστεια *dicta, propter obscœnitatem a Comicis perstringuntur.* Quod ex Cratini Trochaico patet: Καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει, μουσικήν τε μανθάνει. TOUP. Eadem ac Suidas habet Schol. Lucian. Pseudol. c. 3. Ex Scholiaste Luciani Suidam descripsisse censet Toupius.

ib. Pol. Colophonius Lacedæmoniis carmen composuit in Thaletem Gortynium musicum a Lycurgo in urbem missum. Pausan. Att. c. 14. REINES.

[ll] μουσικὸν V.

[m] Ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρ.] Hæc sunt verba Aristophanis loco laudato; sed quæ nihil ad rem faciunt. KUST.

[n] λιμαίνεται] Scribe, βδελύττεται: ut apud Aristophanem. KUST.

ΠΟΛΥΩΠΟΝ: Τὸ πολύτρητον δ.] Homerus Il. χ'. 386. Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ. Huc Suidas respexit. KUST.

ΠΟΛΥΩΠΟΝ δὲ etc. om. A.

ΠΟΛΥΩΡΗΣΕΙΣ] Laërtius in Antisthene (VI. 9.) Athenæus p. 4. vide Casaub. TOUP. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

[p] ΠΟΛΥΩΡΙΑ] Vid. Diodor. Sic. I. 59. ibique Wesseling. Post ἐπιμέλεια A.V. addunt καὶ αὖθις.

[q] Δεομένῳ δὲ πολυωρ.] Fragmentum hoc Æliani auctius legitur supra v. Ἡμίσεια. KUST.

[r] ῥοπῆς] ῥοπῆς τῆς A.B.V.E.

ΠΟΛΥΨΑΜΜΟΝΟΣ: Πλουσ.] Scholiasta Homeri ad Il.

Πολυπίδακα: Πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν, τουτ- A
έστιν, ἀναβλύσεις.

Πολυπλήθεια:

Πολύποδος δίκην αὑτὸς ἑαυτὸν καταφαγών:

[Πολύπους: Ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. Καὶ παροιμία·

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πιλούμενος.]

Πολύποδος ὁμοιότης: Πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς
B τισιν ἑαυτούς.

Πολυπραγμοσύνη καὶ πολυπράγμων: [s] Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. Τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, [t] ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. Ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ· εἴγε πολυπράγμων μέν [u] ἐστιν, ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. Δύναται δὲ τοῦτο καὶ
C ἀπὸ τύχης [x] τινὶ περιγενέσθαι. Ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσιν [y] ἤδη καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ, καὶ σπουδὴν, καὶ αἵρεσιν· ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.

Πολυπτύχου: Πολλὰς [z] ἀποκλείσεις ἔχοντος, οἷον πτύχας.

Πολυποίτης: Ὄνομα κύριον.

Πολύρρηνες: Πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. [[a] Τὸ
D Πολύρρηνον, τόπος Κρήτης, ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθυον. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἱ Κρῆτες.]

Πολύς: Σφοδρός.

Πολυσμαράγοις: Ἠχητικοῖς.

Πολυσπαθής: Ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. [b] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[c] Ἃ [dè] πολυσπαθέων μελεδήματα κερκίδα πέπλων.

Πολύστρατος: Οὗτος αἰτίαν ἔχων [d] τοῦ Ἑρμᾶς
E περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται. Ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. Ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. Μήποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου. Παρὰ μηδενὶ γάρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ· τὸν μέντοι Πολίτροπον [e] Ἀθηναῖον εἶναι.

Πολυσχιδής: [f] Πολυμερής. Καὶ [g] πολυσχιδῆ ζῶα, ἄνθρωπος, κύων, λέων, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

Πολυτελές: Δαπανηρόν. [h] Θουκυδίδης·

Τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς πρὸς τὸν ἐκ Δεκελείας πόλεμον, πολυτελὲς ἐφαίνετο.

[i] Καὶ πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. Τέλος γὰρ, τὸ δαπάνημα. Καὶ πολυτέλεια.

[Πολυτελῆ: Τὰ πολυδάπανα. Ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.]

Πολυτιμητιζόμενος: Θεραπευόμενος.

Πολυτίμητος:

Ἐψηλάφων τοὺς ὑπομνηματισμοὺς, [ii] οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἧκεν ἔχων.

Ὁ πολυτιμώρητος.

Πολύτλας: Πολλὰ [k] ὑπομένων.

Πολυφλυαρίας: Πολυλογίας.

Πολυφλοίσβου: Πολυταράχου.

Πολυφόρβη γῆ: Ἡ πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυφόρῳ: [l] Ἀριστοφάνης·

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

Ἀντὶ τοῦ, [m] πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι· ἢ ποικίλῳ. Ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου [n] οἴνου.

ϑ'. 433. Πολυπάμμονος: Πολυθρέμμονος, πλουσίου. Πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. Καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι. KUST. Statim delevi Πολυθρεμμάτου. Παρὰ τὸ πῶμαι, τὸ κτῶμαι. Καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. Καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν ὁτιοῦν, cum A.B.V.E. et Photio. Simil. habent Etymol. et Zonaras.

ΠΟΛΥΠΙΔΑΚΑ] Homer. Il. θ'. 47. KUST.

ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ ΔΙΚΗΝ] Vid. Plin. IX. 29. et ibi nott. F Theophyl. Simoc. ep. Procli ad Archimedem. REINES.

ΠΟΛΥΠΟΥΣ] Deest artic. A. et forte repetitus est ex v. Δὶς ἑπτὰ p. 1030 C.

ΠΟΛΥΠΟΔΟΣ] Videatur Theognis 215. cum notatis ad eum locum.

[s] Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. Τοῦτο βουλ.] Hæc, et quæ sequuntur, sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. Topic. p. 84. KUST.

[t] ἀνασκευάζομεν] ἀναγκάζομεν V. ῥᾷον ἀνασκευάσομεν Alex. πραγματείαν B.E.
G

[u] ἐστιν] ἐ V.

[x] τινὶ] τινὸς Alex.

[y] τε καὶ] ἤδη καὶ A.B.V.E. Alex.

ΠΟΛΥΠΤΥΧΟΥ] Est epithetum montis Olympi apud Homerum Il. θ'. 411. et alibi. KUST.

[z] ἀποκλείσεις] Potius, ἀποκλίσεις, per ι: ab ἀποκλίνω. Scholiasta enim Homeri et Hesychius in exponenda voce πολυπτύχου adhibent vocabulum ἀποκλίματα; quod ejusdem est significationis ac originis cum voce ἀποκλίσεις. KUST. ἀποκλήσεις V. Post h. v. B.E. edd. vett. addunt πολυποικιλώτατος.
H

ΠΟΛΥΠΟΙΤΗΣ] Erat filius Pirithoi: cujus meminit Homerus Il. μ'. 182. et alibi. KUST.

ΠΟΛΥΡΡΗΝΕΣ] Est vox Homerica Il. ι'. 154. KUST. Πολυρρῆνες A.V.

[a] Τὸ ΠΟΛΥΡΡΗΝΟΝ] Hæc om. A.V.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 39.

[c] Ἃ δὲ om. A.B.E. Sequentia ΠΟΛΥΣΠΕΡΕΑΣ*: Ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας. Πολυσπερέας τε φάλαγγας, delevi cum A.B.V.E. quæ descripta sunt ex Zonara.

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΟΣ: Οὗτος αἰτίαν ἔχων τοῦ Ἑρμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. KUST.

ib. Polystratus Ambraciotes imaginem Phalaridis fecit. Tatian. adv. Græcos. Polystratum secum colloquentem introducit Lucian. ἐν Ἐλείοις T. III. opp. REINES.

[d] τοῦ Ἑρμᾶς] τὰς Ἑρμᾶς Photius.

[e] Ἀθηναῖον] Ἀθηναίων A.

[f] Πολυμερής h. l. om. V. additis καὶ πολυμερῆ post ζῶα.

[g] ΠΟΛΥΣΧΙΔΗ ΖΩΑ] Confer Aristot. Hist. Anim. lib. II. c. 10. KUST. Adde Ælian. N. A. XI. 37.

[h] Θουκυδίδης] Thucyd. VII. 27. Addidi τῆς ante Δεκελείας cum A.B.V.

[i] Καὶ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΙ, πολυδαπ.] Ex Schol. Thucyd. I. c. 10. KUST. Desunt seqq. A.

ΠΟΛΥΤΕΛΗ] Deest gl. A.V.

ΠΟΛΥΤΙΜΗΤΙΖΟΜΕΝΟΣ] Πολυμητιζόμενος A.

[ii] οὓς] ὃν M.

[k] ὑπομείνας] ὑπομένων A.B.V.E. Photius.

ΠΟΛΥΦΛΟΙΣΒΟΙΟ] Homerus Il. α'. v. 34. et alibi. KUST.

ib. Πολυφλοίσβου A.V. Photius.

ΠΟΛΥΦΟΡΒΗ ΓΗ: Ἡ πολλ.] Ex Schol. Homeri ad Il. ι'. 564. KUST.

[l] Ἀριστοφάνης] Plut. 854. ubi vide Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[m] πολλά μοι] μοι om. V. Mox δεχομένου E.

[n] τοῦ οἴνου] τοῦ om. A.V.E.

* Voce hac usus est Homerus Odyss. λ'. 364. KUST.

Τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. Πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον, Ὀλιγοφόρον δὲ, τὸν [o] ὀλίγην. Ἢ μεταφορικῶς [p] ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.

Πολυφραδέστερον: Συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολύφρονος:

Πολύχουν: Πολυφόρητον, ἢ πολυειδῆ.

Πολύχους: Πεπλουτισμένος.

[q] Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθὴς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα· πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν, καὶ τὰ αὐτὰ [r] στρέφων ἀεί, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὡς δεικνύουσιν αἱ τέσσαρες τόμοι, οὓς [s] ἐματαιοπόνησεν [t] εἰς τὰς ἐπιστολάς. Πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας, [u] τῆς ἐπιστολῆς τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται.

Πόμα κεκραμένον τρία καὶ [x] δύο: Τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. Ἀρίστη κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. [y] Ἀριστοφάνης·

Ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ἡ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε.

Βούλεται [z] δηλοῦν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία [a] μέτρα φέρειν ὕδατος.

Πομπεύει: Ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία: Λοιδορία. Καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. [b] Λέγεται πομπεῖα, καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατὰ Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δέ φησιν, ὡς [c] πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. Ὀψὲ δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε.

Πομπείας καὶ πομπεύειν: Ἀντὶ τοῦ λοιδορίας, καὶ [d] λοιδορεῖν. [e] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. [f] Μένανδρος δὲ Περινθίᾳ·

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσι πομπεῖαί τινες
σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήϊος: [g] Ὅτι Πομπήϊος ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. Καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην [h] κατὰ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο, ὡς τὸ στρατόπεδον [i] αὐτοῦ διαρπάσαι, καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. Ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν· εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς [k] Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. [l] Ὁ δὲ παῖς αὐτῷ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. Ὁ δὲ Πομπήϊος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. Ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήϊον, καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς [m] ἀφελὼν, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. Οἷς δὴ [n] καμφθεὶς τὸν θυμὸν ὁ Πομπήϊος, ἀνίστησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, [o] αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν, ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι [p] πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τάλαντα [q] ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. Μετὰ ταῦτα Ἀλβανοὺς [r] ὑπέταξε, καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν

[o] ὀλίγην] ὀλίγον A.

[p] ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δ.] Scholiasta Aristophanis rectius, ἀπὸ πολυανθῶν δένδρων. KUST.

ΠΟΛΥΧΟΥΝ] Joseph. B. Jud. p. 299. Jamblich. Nicom. p. 3. Stobæus Grotii p. 419. ubi pro πολύχουν f. πολύχοον. TOUP. Hanc gl. habet V. in marg.

[q] Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθὴς μὲν εἶχε π.] Hæc sumpta sunt ex Socratis Hist. Eccles. lib. IV. c. 7. eademque leguntur supra v. Εὐνόμιος. KUST.

[r] στρέφων] στρέφει V. qui mox om. προτεθέντος.

[s] ἐματαιοπόνησεν] ἐματαιοπ A.

[t] εἰς τὰς ἐπιστολάς] Socrates habet, εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολήν. Et sic apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] τῶν ἐπιστολῶν] τῆς ἐπιστ A. τῆς ἐπιστολῆς B.V.

ΠΟΜΑ ΚΕΚΡΑΜΕΝΟΝ ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΡΙΑ: Τρία μέρη ὕδ.] Ex Enarratore Comici ad Equit. 1184. Confer Nostrum supra v. Κεκραμένον, et Brodæum ad Antholog. Epigram. lib. II. p. 264. KUST.

[x] ΔΥΟ ΚΑΙ ΤΡΙΑ] γ' καὶ β' A. τρία καὶ δύο B.V. Sed infra β' καὶ γ' V.

[y] Ἀριστοφάνης] Equit. 1184. Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς. Ἡ Τριτογενὴς γάρ αὐτὸν ἐνετριτώνισε. KUST.

[z] οὖν εἰπεῖν] δηλοῦν A.B.V.

[a] μέρη] μέτρα A.B.E. Schol. μεταφέρειν V. Duas sequentes glossas, ΠΟΜΑΤΙΑΣ: Ὁ κοχλίας. ΠΟΜΠΑΙΟΣ: Ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. Καὶ ΠΟΜΠΑΙΟΣ ἙΡΜΗΣ, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τε, καὶ παραπέμπων, delevi cum A.B.V.E. Utramque agnoscit Zonaras. Ad postremam hæc Kusterus: "Πομπαῖος] Est epithetum "Mercurii. Sophocles Ajace, 832. Καλῶ δ' ἅμα Πομ"παῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὖ με κοιμίσαι. Scholiasta ibi πομ"παῖον exponit, ψυχοπομπόν. Laërtius in Pythagora, segm. "31. Τὸν δ' Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν· καὶ διὰ τοῦτο "Πομπέα λέγεσθαι, καὶ Πυλαῖον, καὶ Χθόνιον, ἐπειδήπερ οὗτος "εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς, ἀπό τε γῆς, καὶ ἐκ θα"λάττης."

[b] Λέγεται ΠΟΜΠΕΙΑ, καὶ τὰ εἰς π.] Ex Harpocratione. KUST.

[c] πρότερον] πρῶτον A.

ΠΟΜΠΕΙΑΣ: Καὶ ΠΟΜΠ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. KUST.

[d] λοιδορεῖν] λοιδορεῖσθαι E.

[e] Δημοσθένης] P. 229, 3.

[f] Μένανδρος δὲ] δὲ om. A.V. Phot.

[g] ὍΤΙ Πομπήϊος] Sumpta hæc videntur ex Græco interprete Eutropii VI. 12. etc. licet in eo scriptore nonnulla paullo aliter legantur.

[h] καὶ τὴν] κατὰ τὴν A.B.E. κατὰ V.

[i] αὐτοῦ] αὐτῷ V.

[k] Φαρνάκου] Φαρμάκου V. Tum περὶ B.E.

[l] Ὁ δὲ παῖς] ὁ δὲ δὴ παῖς V. ὁ δὴ παῖς A.B.E.

[m] ἀνελόμενος] ἀφελὼν A.B.V. ἀφελόμενος E.

[n] καμφθεὶς] καμφθεὶς τὸν θυμὸν A.V. Mox ἀνεστήσατο V.

[o] αὐτὸς] αὐτὸν V.

[p] πολλοῖς] πολλῆς V. τὴν ἀρχὴν statim addunt B.E.

[q] ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ] Wolfius locum hunc sic legit: Ἀργυρίου καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ. Hanc conjecturam probo. KUST. Minore quam Wolfius fecit mutatione pro δικαίῳ legendum existimo δοῦναι vel διδόναι κοινῷ. HEMST. δικαίω V. quæ populo Romano darct Eutropius.

[r] ὑπέταξε] προσυπέταξε E.

ἠνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν [a]Δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο, Ἄτταλόν τε καὶ Πυλαιμένην ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας κατήγαγεν, ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου· Κόλχοις τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. Ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. Ἐκ [illegible] τῶν τοῦ [t]ἱεροῦ ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατηγός· [u]περὶ οὗ φασι, [x]μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηΐῳ τῷ παιδὶ [y]τοῦ Πομπηΐου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηῒ παρασκευασαμένῳ [z]τὸ δεῖπνον· τοῦτον γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. Ἤδη δὲ [a]ὄντων ἔνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατήν, [b]τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ "Βούλῃ," φάναι, "τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ὑποτεμὼν, "ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδόνος, ἀλλὰ τῆς "Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον;" [c]τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνεσθαι· "Ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποιηκέναι, "μὴ [d]προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. [e]Νῦν δὲ, "(οὐ πρὸς [f]ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν,) τὰ παρόντα στέργωμεν."

Πομπήν: Τὴν [g]πέμψιν, ἀποστολήν. [h]Θουκυδίδης δ'·

Ξύλων τε καταγωγοῦ ἕνεκα πομπῇ.

Καὶ Αἰλιανός·

Καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς [i]θείας πομπῆς ἥκοντα.

Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα [k]σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπίλιος: Ὄνομα κύριον. Καὶ **πομπίλος**, ἰχθύς.

Πομπόν: Συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ: Ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομπώνιος: Ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες: Αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων, ἢ ἄλλως καταφερόμεναι.

Ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ἔπαυλον.

Πομφόλυξ: Ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν: Ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. Πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. Ἀπὸ τοῦ παφλάζειν.

Ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πονεύμενον: Ἐνεργοῦντα.

Πονεῖν: Ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι: Ἐνεργεῖν.

[l]Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐρρωμένος τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος [m]ἦρξε, καὶ ἐβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις: Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων. Καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν, ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρία: Ὁ ἐκ [n]παρασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ [o]Ἀποστόλῳ.

Πόνηρος: Ἐπίπονος. Ἡ πρώτη ὀξεῖα. Ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται· καὶ **ἕλκει πονήρῳ**. Ἐπὶ δὲ ψυχῆς, [p]ὀξυτόνως. Λέγεται δὲ καὶ **πονηρὸν ὕδωρ**.

Πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς [q]ἅπαντα χρώμεθα, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν: Τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως.

[a] Δηϊοτάρῳ] Δηϊοταύρῳ V.

[t] ἱεροῦ] τοῦ ἱεροῦ A.V. ἱεροῦ B. Mox ἀνήρπασεν E.

[u] περὶ οὗ φασι, μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν K.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 801. KUST. Deest hic articulus A.

[x] μετὰ] ὅτι μέτα V. qui mox Ἀντωνία.

[y] τοῦ Πομπηΐου] τοῦ om. V.E.

[z] τὸ δεῖπνον] τὸν δεῖπνον E.M. qui mox τοῦτο.

[a] ὄντων ἔνδον] ἔνδον ὄντων V.

[b] τὰ πλείστου] τοῦ πλοίου E. Mox βούλει E. Tum νηὸς V. Infra Σαρδόνος M.

[c] τὸν δὲ] δὲ om. V. Mox ἀποκρίνασθαι B.E.

[d] προειπόντα] προσειπόντα V.

[e] Νῦν δὲ οὐ πρὸς ἡμ.] Hæc repetuntur infra v. Στέρξαι. KUST. Mox ἀποκρίνασθαι M.

[f] ἡμῶν γὰρ] γὰρ om. V.

[g] πέμψιν] τὴν πέμψιν A.V. Photius.

[h] Θουκυδίδης] IV. 108.

[i] θείας πομπῆς] Ælian. V. H. VIII. 1. ubi θείᾳ πομπῇ legend. v. Suid. in Ἀναλέθησαν. Plutarch. Rom. p. 23. TOUP.

[k] σοβαρὰν] σοβαρὴν A. Mox καὶ om. B.E.

ΠΟΜΠΗΛΙΟΣ] Erat cognomen Numæ Regis. KUST. ib. Πομπίλιος A.B.V. Mox Πομπίλιος A.V. pro πομπίλος.

ΠΟΜΠΟΝ] Vid. Sophocl. Œd. Col. 1019.

ΠΟΜΠΟΝΙΟΣ] Potius, Πομπώνιος, per ω, in syllaba secunda. KUST. Sic A.B.V. et E. pro v. l.

ΠΟΜΦΟΛΥΓΕΣ: Αἱ ἐκ τῶν] Locus mutilus et corruptus. Scribe, Πομφόλυγες. Αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασι εὐδιάλυτοι κυρτώσεις. Quomodo recte legitur apud Etymologum. Confer Schol. ad Aristoph. Ran. 251. Schol. ad Arat. p. 126. et Hemsterhus. ad Luciani Contempl. p. 515. Quæ sequuntur deprompta sunt ex Theophylacto Simocatta, lib. IV. c. 15. Vox autem Ἔκφυσις eodem sensu legitur apud Etymolog. v. Ἀναπλήσας. Οἱ γὰρ κανεῖς τισὶ συνεχόμενοι, πνεύματος τὰς γνάθους πληροῦντες, ΤΑΣ ΕΚΦΥΣΕΙΣ ἀποτελοῦσιν. Ubi tamen ἐκφυσήσεις malit Sylburgius. TOUP.

ΠΟΜΦΟΛΥΓΟΠΑΦΛΑΣΜΑΣΙΝ: Ἐν ταῖς δ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 251. KUST.

[l] Τραϊανὸς] Ex Dion. Cass. LXVIII. 6. ubi tamen paulo aliter leguntur.

[m] ἦρξε om. A. καὶ om. V. Tum ἠβούλετο A.V.

ΠΟΝΗΡΑ] Πονηράν. HEMST. Mox μοχθηρῶς A.

ΠΟΝΗΡΙΑ: Ὁ ἐκ παρασκ.] Vide paulo post v. Πόνηρος. KUST.

[n] παρασκευῆς] κατασκευῆς A.

[o] Ἀποστόλῳ] Vid. Paulus ad Rom. I. 29. 1 Cor. V. 8. Chrysost. in Ps. CXL. πονηρία εἴρηται ἐκ τοῦ πόνον ἐπάγειν καὶ μόχθον αὐτῷ τῷ κεκτημένῳ. ERNEST. Statim delevi ΠΟΝΗΡΟΠΟΛΙΣ: Ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους. Καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ'. τῶν Φιλιππικῶν, cum A.V. quæ male repetita sunt ex v. Δούλων πόλις.

[p] ὀξυτόνως] ὀξύνεται V.

ΠΟΝΗΡΟΙΣ, ΚΑΚ ΠΟΝΗΡΩΝ ΕΙΣ ἍΠ.] Aristoph. Ran. 742. Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα, Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις προτοῦ Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[q] ἍΠΑΝΤΑ] πάντα A.

[f] Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπερ καὶ [g] Καλλικῶν.

Ὁ Καλλικῶν οὗτος προὔδωκε Σάμον, οἱ δὲ, Μίλητον. Ὡσεὶ εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱεροσυλῶ. Ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλικῶν οὗτος, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. Πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. [t] Πάντα οὖν ἀγαθὰ, φησὶ, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλικῶν. Ὕστερον [u] μέντοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος [x] κρέας. Κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, B πόθεν κόψαι θέλει. Προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· Ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις [y] πόλιν ἑτέραν. Μέμνηται δὲ καὶ [yy] Καλλίμαχος·

Μὴ σύ γε, [z] Θειάγενες, κόψαις χέρα [a] Καλλικόωντος.

Προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, "ἀγαθὰ Καλλικῶν." [b] Καὶ Ἀριστοφάνης φησὶ, τοῦ ΠΟΝΗΡΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ. Ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρίου. C

Πόνηρος: [c] Ἔστι [d] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ·

Πονήρους γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.

Ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς, καὶ ἐπιπόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. Ὡς φαμὲν,

[e] Πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα.

Ἡ ἀτυχὴς, ἄθλιος.

Ἐπὶ ἴνου πονήρας [f] ὀχούμενος.

D [g] Λέγεται δὲ καὶ ΠΟΝΗΡΟΝ ὝΔΩΡ, τὸ νοσοποιόν. Πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. Καὶ [h] παροιμία· [i] Πόνοι πονηρός. Μοχθηρὸς, σφόδρα πονηρός. Διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

Πονήσαντα: Ἀντὶ τοῦ, παλαιωθέντα. [k] Ἀρριανός·

Τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς [l] ἐπεσκευάσθη.

Καὶ αὖθις·

E Πονουμένῳ αὐτῷ περὶ τῆς [m] βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.

A Πόνον: [n] Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. Καὶ πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

Πόνον σπείρειν: Παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Πόνος: Σπουδὴ, ἐπίτασις.

Καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν. Καὶ ἀγώνισμα [o] ἐτίθετο ἕκαστος ἑαυτοῦ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.

B Πόνος πόνῳ πόνον φέρει: [p] Λείπει ἡ πρὸς ἵν' ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. Καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ ἀρχαϊκὸν, ὡς ἔργον ἐπ' ἔργῳ· τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς· οἷον κάματον. Καὶ [q] Ὅμηρος·

Πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικται.

[r] Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις·

Νὺξ γὰρ εἰσάγει,
καὶ νὺξ ἀπωθεῖται [s] διαδεγμένη πόνον.

C Ποντίφιξ: Ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεὺς, ὃν Νουμᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον [t] ζεῦγμα ἐλάμβανεν. [u] Εὐχὰς γὰρ οὗτος μειλικτηρίους πρὸς τῷ ποταμῷ ποιησάμενος, μὴ [x] διαξῆναι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀνασχέσθαι τοῦ [y] ζεύγματος. [z] Καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν [a] ἐπέστησε.

D Ποντοβρόχους: Ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Πόντος: Κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χερρονήσου καὶ [b] τοῦ Εὐξείνου καλούμενος· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα [c] ἡ θάλασσα. [d] Καὶ παροιμία· Πόντος ἀγαθῶν. Ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ μεγάλων· ὥσπερ, Ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης·

Ὦ Ποντοπόσειδον.

E Ἀντὶ τοῦ, μέγιστε Πόσειδον. Ἀπὸ τοῦ Πόντου μεταφορικῶς.

[f] Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅπ.] Aristoph. Pac. 362.

[g] Καλλιφῶν] Aristophanes loco laudato habet, Καλλικῶν: et sic ipse Suidas supra v. Καλλικῶν. KUST. Καλλιφῶν A. et in seqq. Καλλικῶν V. bis.

[t] Πάντα—ποιῶ om. V.

[u] μέντοι παρὰ] ... περὶ V.

[x] κρέας] κρέα A.V.

[y] πόλιν] χώραν E.

[yy] Καλλίμαχος] Fr. 227.

[z] Θειάγενες] Θεάγενες B.V.E. Θεογενὲς A. Mox κόψας A.B.V.

[a] Καλλιφῶντος] Metri gratia scribendum est, Καλλιφόωντος. KUST. Καλλιφόωντος A.V.

[b] Καὶ Ἀριστοφάνης φ.] Plut. 863.

[c] Ἔστι] ἔστι προπαροξύτονον V. qui infra om. ἀσθενεῖς, ἀπράκτους.

[d] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ] Ver. 220.

[e] πονήρως ἔχει] Philostrat. Heroic. p. 664, 15. HEMST.

[f] ὀχούμενος] Delevi post h. v. ΠΟΝΗΡΟΝ ... λέγει ὁ Ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρά τι πόνον γινόμενον, cum A., quæ paulo supra leguntur.

[g] Λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ] Arrian. Exped. IV. 4. Καὶ, ἦν γὰρ ΠΟΝΗΡΟΝ ΤΟ ὝΔΩΡ, ῥεῦμα ἄθρουν κατασκήπτει αὐτῷ ἐς τὴν γαστέρα. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[h] Παροιμία. ΠΟΝΟΙ ΠΟΝΗΡΟΣ] Confer Vatic. Append. III. 56. KUST. H

[i] ΠΟΝΟΙ ΠΟΝΗΡΟΣ] Aristoph. Vesp. 464. quæque ibi notavi. HEMST. et Lysist. 350. διὰ τὸν πόνον κ. ἐ. ὁ. ἐ. om. V.

[k] Ἀρριανός om. E.

[l] ἐπεσκευάσθη] ἐπεσκευάσθαι V.

[m] βασιλείας] τῆς βασιλείας A.B.V.E. Mox Πάρθων A.

[n] Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας] Apollonii Lex. Πόνος: τὸ ἐνέργημα. Schol. Ven. Il. κ'. 164. ὅτι πόνον τὴν ἐργασίαν. Nunquam Homerum πόνον usurpasse pro dolore notat idem schol. ad Il. β'. 291. Mox καὶ πονεῖν τὸ ἐ. om. A.

[o] ἐτίθετο] ἐτίθεντο A.

F ΠΟΝΟΣ ΠΟΝΩΙ] Ex Sophocl. Aj. 866. et Schol.

[p] Λείπει—φέρει om. V.

[q] Ὅμηρος] Il. π'. 111. KUST.

[r] Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις] Ver. 29.

ib. ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης A.V. ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς E.

[s] διαδεγμένη] δεδειγμένη A.

[t] ζεῦγμα ἔλαβεν] Nugæ. Pons ab Anco primum structus est, et Numa, hujus avus, instituerit ob eum pontifices? REINES.

G [u] Εὐχὰς γὰρ] γὰρ om. A.V.E. Mox πρὸς τῷ π. μειλικτηρίους A.

[x] διαξῆναι] διαπαῖξαι V.

[y] ζεύγματος] πράγματος A.B.V.E.

[z] Καὶ τοὺς λεγομένους] Vid. supr. in Νουμᾶς. REINES.

[a] ἐπέστησε] ἐπέστησαν A.V.

ΠΟΝΤΟΒΡΟΧΟΥΣ] Ποντοβρόχους A. Ποντόβροχος: θαλασσόβροχος Photii ms. Specturi 3 Maccab. VI. 4. monet Albert. ad Hesych.

[b] τοῦ Εὐξείνου] τοῦ om. A.B.V.

H [c] ἡ θάλασσα] ἡ om. V. Mox ὁ ante Ποντοπόσ. om. A.

[d] Καὶ παροιμία· ΠΟΝΤΟΣ ἈΓΑΘΩΝ] Hæc magnam partem leguntur apud Schol. ad Aristoph. Plut. 1051. qui et proverbium illud, Πόντος ἀγαθῶν, Sophronis esse docet. Phœnix Coloph. apud Athenæum, lib. XII. p. 530. Ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένεθ', ὡς ἐγὼ κλύω, Ἀσσύριος, ὃς τις εἶχε ΧΡΥΣΙΟΥ ΠΟΝΤΟΝ. TOUP.

Ποπάδες:

> [e]Ἡ δὲ μελισσῶν
> ἀμβροσίη, [f]πυκναί τ' [g]ἰτρίναι ποπάδες.

Πόπανα: Πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτὰ, καὶ περιφερῆ.

Πόπανα: [h]Εἰδικόν· προθύματα, γενικόν.

Ποπλικόλας: Ὄνομα κύριον [i]παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος: Οὗτος [k]φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς
B ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, [l]ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶπε προσελθὼν, οὐκ ἔφη [m]δὲ πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ οὐδενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου [n]Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. Ὧν
C ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ, παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

Πόπλιος: Περὶ [nn]τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας [o]φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς. Καὶ [p]οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς [q]ἐπιβολὰς παρεισ-
D άγουσι, νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους [r]εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετὸν, τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. Καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι· τὸ δὲ ἐπαι-
A νετὸν μόνον ἴδιον [s]ὑπάρχειν τῶν εὐλογίστων καὶ [t]φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν· οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους [u]θεοῖς νομιστέον. Ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. Οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα, καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα, οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων
B [x]ὁρμώμενον καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος, Λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην, εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας, Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ
C τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς, εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. Καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. [y]Ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται· διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ, [z]καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος,
D οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε, πλὴν τῶν [a]συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων [b]ὑποστὰς [c]αὐτοῦ τὴν φύσιν· ὧν εἷς ἦν Γαΐος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ [d]δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ [e]δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις.

[e] Ἡ δὲ μελισσῶν ἀμβρ.] Anthol. Pal. VI. 232.

[f] πυκναί τ' ἰτρίναι ποπάδες] πυκναί τινας τρινέας V.

[g] ἰτρίναι ποπάδες] In Codice ms. Anthologiæ, ex quo Epigrammata inedita, quæ passim in notis nostris citamus, Parisiis descripsi, hanc viri docti in hunc locum annotationem reperi: *Ποπάδες legit Suidas; sed mendose. Legendum omnino videtur* κοπάδες, i. e. τέμοι *vel* τεμάχη. Τὰ κεκομμένα. Hesychius: Κοπάδες. Τὰ ἐκκεκομμένα δένδρα. Ἰτρίναι κοπάδες, *seu potius* ἠτριναί: i. e. ἤτρου, ἤγουν ὑπογαστρίου ὑείου, ἢ θυνναίου ἡλισμένου τεμάχη. *Ab* ἦτρον, ἠτρινὸς, ut ab ὄρθρος, ὀρθρινός. *Ab* ἠτρινὸς, ἠτρινὰς, *ut a* κενὸς κενάς. Hæc vir doctus: qui scilicet locum hunc de
F frusto abdominis, vel ventris suilli saliti accipit, mutando ποπάδες in κοπάδες, et ἰτρίναι in ἠτριναὶ, ab ἦτρον abdomen, sumen. Certe κοπὰς significat idem quod τέμαχος, i. e. *frustum*; eamque vocem Latini recentiores suam fecerunt, ut ex Glossis veteribus liquet, in quibus Τέμαχος redditur, *copadium, frustum*. At nihilominus conjecturam viri docti probare non possum. Nam in toto hoc Epigrammate, quod, ut diximus, integrum dedimus supra v. Γέλγιθες, agitur de rebus vilissimis, et
G minimi pretii, quales sunt fructus arborei et placentulæ; et ipse Philoxenides munera sua, quæ Pani offert, λιτὴν δαῖτα vocat. At sumen suillum tam apud Græcos quam Romanos olim in deliciis habebatur, eique inter dapes lautiores locus erat: quod proinde in numero rerum vilium, et quæ λιτὴν δαῖτα constituunt, poni non potest. Huc accedit, quod Græci genus illud edulii non soleant vocare ἠτρινὸν, sed ἠτριαῖον: ut ex veteribus scriptoribus constat. Vide præter alios Pollucem lib. II. c. 4. §. 35. sed ubi pro ἠτρίδια, legendum est ἠτριαῖα. Τὸ
H Λ enim et Δ frequenter et facile inter se confunduntur. Sic apud eundem Pollucem lib. IX. c. 6. p. 431. δραχμίδιον male legitur pro δραχμιαῖον; et apud Scholiastam Aristophanis ad Aves 696. ἀνεμίδιον pro ἀνεμιαῖον, ut monuimus etiam supra v. Ἄνεμος, ubi nos vide. KUST.

ΠΟΠΑΝΑ] Ex Timæo, qui πέμματα pro πλακούντια. Sed πλακούντια habet Schol. Platon. p. 162. Delevi statim
E Καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν, cum A.V. male repetita ex p. 320 B.

ΠΟΠΑΝΑ: Εἰδικόν. ΠΡΟΘΥΜΑΤΑ, γενικόν] Hæc referenda sunt ad Aristoph. Plut. 660. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα Καθωσιώθη. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[h] Εἰδικόν] ἰδικὸν A.V.

[i] παρὰ Ῥωμαίοις om. A.

ΠΟΠΛΙΟΣ: Οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρ.] Hæc omnia sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Vale-
F sio editis, p. 121. KUST.

[k] φιλοδοξήσας] φιλονεικήσας E.

[l] ἄλλος] ἄλλο A.

[m] αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη] οὐκ ἔφη δὲ A.B.V.E.

[n] Σκιπίωνος] Σκηπίωνος A.E. Tum δι' ὃν A.E. pr.

ΠΟΠΛΙΟΣ: Περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητ.——καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις] Hæc leguntur apud Polybium lib. X. c. 2. KUST.

[nn] τούτου om. V. τοῦ om. A.

G [o] φύσεως] φησὶ V.

[p] οἱ μὲν] οἱ μὲν οὖν V.

[q] ἐπιβολὰς] ἐπιβουλὰς A.

[r] εἶναι om. V. qui mox om. τῶν.

[s] ὑπάρχον] ὑπάρχειν A.V.

[t] φρένας—ἀνδρῶν] φρονίας—νόμων E.

[u] τοῖς θεοῖς] τοῖς om. A.V.

[x] ὁρμώμενον] ὁρώμενον A.

[y] Ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν] Πόπλιος ἐκεῖνος μὲν γὰρ V.

[z] καὶ περὶ] καὶ om. A. mox προτεθὲν B.E.M.

H [a] συμβεβιωκότων] συμβεβηκότων V.

[b] ὑποστάς] Polybius habet ὑπ' αὐγὰς, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. Vocem om. V.

[c] αὐτοῦ] αὐτὸν B.E.

[d] δόξαν ἐργασάμενος] Polybius rectius, δόξαν ἡμῖν ἐνεργασάμενος. KUST.

[e] δοκεῖν] δοκοῦν V.

[[f]Ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλογίμῳ, ἀμοιβῆς δεξιῶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς.]

[g]Ὅτι ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες [h]φιλογύνην ὄντα τὸν Πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. Ὁ [illegible] καταπλαγεὶς, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὢν οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης τῆς [i]δωρεᾶς, στρατηγὸς δ᾽ ὑπάρχων, οὐδ᾽ [k]ὁποίαν ἧττον· τοῦτ᾽ αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥαθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβὰς, ἐν [illegible] τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται [l]καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. Τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν, τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας, καὶ δοὺς [m]αὐτὴν ἐκ χειρὸς, ἐκέλευε συνοικίζειν ᾧ ποτ᾽ ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. Δι᾽ ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην [n]ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς [o]ὑποταττομένοις.

Πόπλιος [oo]Σκιπίων, Λευκίου κατὰ φύσιν υἱὸς, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνὸς, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει [p]πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων, ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὔτ᾽ ὠνησάμενος, οὔτ᾽ ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδὲν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον· ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος, οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς [q]Καρχηδόνος ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. Τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανὸς, τὴν στρατιὰν εὑρὼν διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. Ὃς καὶ τὴν Καρ- A χηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. Προσημᾶναι δὲ αὐτῷ τοῦ [r]πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβὴν, αἵματι πολλῷ ῥεομένην, καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. Τοὺς γὰρ μάντεις πολὺν [s]φόνον τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ τέρας ὑποκρίνασθαι.

Πόπλιος Οὐαλέριος, ὁ συνύπατος Βρούτου, [t]ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν B ἐπαινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι, μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. Ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτὸν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

Πόππυζε: [u]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ.

Ἀντὶ τοῦ, κολάκευε, κήλει.

Ποππύσματα: [x]Κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους C ἵππους.

Πόρδαλις: Τὸ ζῶον.

Πορεῖα: Τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πόριες: Νέοι βόες, μόσχοι.

[Πορίζω: Δοτικῇ.]

Πορίμοι: Ἄνυσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι.

[y]Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

Πορισώτατος:

D Ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορισωτάτην ἐπιβολήν.

Ἀντὶ τοῦ, ἐπικερδῆ. Καὶ πορίζονται, ἀντὶ τοῦ, κερδήσουσι.

Πορισταί: Οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

Πορθήσειας: Ἕλοις, λάβοις.

Πόρθησις: Ἐρήμωσις.

E Πορθμεύει:

Εὑρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν, ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηϊάνειραν.

Πορθμεῖον: Τὸ πλοῖον. Πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

[f] Ὅτι πρώτῳ—χλωρᾶς om. V. Habet A. in marg. Πολλίῳ ἐλλο .... E.M. Mox ἀγρώστεω M.

[g] Ὅτι ποτε] Polybius X. 19.

[h] φιλογύναιον] φιλογύνην A.B.V. Polyb.

[i] δωρεάν] τῆς δωρεᾶς A. Polyb.

[k] ὁποιανοῦν] ὁποίαν A.B.V. ὁποίαν ἂν Polyb. οὐδ᾽ om. E. Mox τοῦτ᾽ αἰνιττόμενος—τοῖς χρωμένοις om. V.

[l] καὶ κατὰ] καὶ om. A.E.

[m] αὐτῷ ταύτην] αὐτὴν A.V. Polyb. αὐτῷ om. B. Tum τῆς pro ἐκ V. Mox ἐκέλευε A. cum Polyb. pro ἐκέλευσε.

[n] ἀποδοχὴν] ὑποδοχὴν E.M.

[o] ὑποτεταγμένοις] ὑποταττομένοις A. Polyb. Supra ἐνειργάζετο Polyb.

ΠΟΠΛΙΟΣ ΣΚΙΠΙΩΝ, Λευκίου κατ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ exstant in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 101. KUST.

[oo] Σκηπίων A. et sic in artic. seq. Mox Λευκίου cum edd. M. Ald. restituendum pro Λουκίου docuit Schweighæuser.

[p] πολυχρημονεστάτη] πολυχρημονέστατος V. qui mox om. βίον.

[q] Καρχηδόνος] Κα^χηδό^ρνος A. Statim delevi νομισμάτων cum A.V. et Excerpt.

[r] πολέμου] πολεμίου V. qui mox τέρας et λαβεῖν.

[s] φόνον πολὺν] πολὺν φόνον A.

[t] ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτ.] Hæc excerpta sunt ex Dionysii Halic. Antiq. Rom. lib. V. p. 287. ut Pearsonius monuit. Vide etiam supra v. Αὐτάρκεια. KUST.

[u] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 245.

F [x] Κολακεῖαι—ἵππους] Schol. Platon. p. 252. Ποππυσθείς: κολακευθείς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι.

ΠΟΡΔΑΛΙΣ: Τὸ ζῶον ἄρσεν. ΠΑΡΔΑΛΙΣ, τὸ θηλ.] Discrimen, quod Suidas hic inter πόρδαλις et πάρδαλις statuit, est tantum imaginarium, ut monuit etiam Stephanus in Thesauro: quem vide. KUST. Delevi ἄρσεν. ΠΑΡΔΑΛΙΣ, τὸ θηλυκὸν, cum A.B.V. ἢ καὶ πάρδαλις habet E. Photius: Πόρδαλιν οἱ ἄλλοι Ἕλληνες· Ἀττικοὶ Πάρδαλιν. Ὅμηρος τὸ μὲν ζῶον διὰ τοῦ ο, τὴν δορὰν δὲ διὰ τοῦ α. Conf. Apol- G lon. Lex. v. Πόρδαλις.

ΠΟΡΕΙΑ] Aristid. I. p. 267. ὀχήματα καὶ πορείας. Lego, πορεῖα. Genesis XLV. 17. πόρια. Polyb. p. 750. πορεῖον ὑποτρέχειν. TOUP. Sumpsit Suidas ex Schol. Platon. p. 225.

ΠΟΡΙΖΩ om. A.V.

[y] Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργ.] Aristoph. Thesmoph. 784. Schol. ed. Bekker. 777.

ΠΟΡΙΣΤΑΙ] Aristoph. Ran. 1553. ubi Scholiasta: Ποριστ- H αῖς: Τοῖς φορολόγοις. Τούτους λέγει τοὺς περὶ πόρον χρημάτων εἰσηγουμένους. Huc Suidas respexit. KUST. Aristot. Rhet. III. 2. καὶ οἱ μὲν λῃσταὶ πορισταὶ αὐτοὺς καλοῦσι νῦν. REINES. Conf. Thucyd. VIII. 48.

ΠΟΡΘΜΕΥΕΙ] Πορθμεύειν A. qui mox αὐτήν.

ΠΟΡΘΜΕΙΟΝ: Τὸ πλ.] Imo contra potius, πορθμεῖον, τὸ ναῦλον. Πορθμίον δὲ, τὸ πλοῖον. Vide Stephanum in The-

Πορθμεῖς: Οἱ περάται. [z]Ἀριστοφάνης·

> Καλοί γ' ἂν ἦτε γενόμενοι [a]πορθμεῖς. [Τῇ;]
> ἕλκοντε τοὺς πλωτῆρας [ἂν] ἀπεκναίετε.

Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα [b]ἐμβαίνειν.

Πορθμήϊον: Ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. [c]Καλλίμαχος·

> Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὔτι φέρονται.

B Ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν εἰς [d]ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὥς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου.

Πορθμὶς καὶ πορθμίδιον:

> [[e]Ἀΐδεω λυπρὴ διηκόνε,] τοῦτ' Ἀχέροντος
> ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Πορθμός: [f]Δημοσθένης [g]ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός: Πέραμα, ἀμφίγειος θάλασσα. Ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενὴ, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν· Πορθμὸς δὲ, [h]θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη.

[i]Πορθμὼ [k]δύω ἐστόν. Ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον· ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου A Πόντου, οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. Ἐν [l]μὲν οὖν τῷ Ἑλλησπόντῳ τελωνεῖον ἥκιστα ἦν, [m]ἄρχων δέ τις ἐκ [n]βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα· ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος [o]ἦν, οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Πόρκης: Ὁ [p]ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. Καὶ κλίνεται, πόρκου.

B **Πόρκος**: Κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πορνεῖα: Τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν.

> [q]Ἐς τὰ πορνεῖα ἐσῄειθ' ἑκάστοτε.

[r]Ἀριστοφάνης.

Πορνεία: Ἡ εἰδωλολατρεία. Καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. Παρὰ τὸ πόρρω νεύειν.

[s]Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι.

C **Πορνεία**, καὶ ἡ ἀκολασία. Παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

[**Πορνεύω**:]

Πορνίδιον: Ἡ μικρὰ [t]παῖς.

Πόρον: Διέξοδον, τρίβον, καὶ περαίωσιν ποταμοῦ.

Πόρος: Πέρας, ἢ ποταμὸς, ἢ ὁδὸς, ἢ φυσήματα

---

sauro. KUST. Idem πορθμίον et πορθμεῖον, ut χρυσίον et χρυσεῖον. Vox autem πορθμίον sive πορθμεῖον, quod monendum, formæ adjectivæ quodammodo est. Hinc nunc de nave, nunc de naulo usurpatur. Hesych. Πορθμεῖον, σκαφίδιον διαπερῶν μισθῷ. Polybius, lib. III. p. 271. Ἐν δυσὶν ἡμέραις πλῆθος ἀναρίθμητον ἐγένετο πορθμείων. Ælian. Hist. Anim. XIII. 21. Οὗτος γὰρ μετὰ μικρὸν τὸν βίον κατέστρεψε, περαιούμενος ὀλίγον καὶ στενὸν πορθμὸν ἐξήρει πορθμείῳ καὶ βραχεῖ. Vide D'Orvill. ad Charit. p. 83. ubi de hac voce agit. Ceterum, quod obiter monendum, Æliani verba corrupta sunt, atque ita certo certius emendanda: ἘΞΗΡΕΙ πορθμείῳ καὶ βραχεῖ. *Navicula sexremi.* Plutarch. in Caton. Min. p. 778. Τὴν ὄχθην παρεξελαύνων ἐπὶ νεὼς ἘΞΗΡΟΥΣ. TOUP.

[z] Ἀριστοφάνης] Eccles. 1078.

[a] πορθμεῖς. Τῇ] Τῇ om. A.B.V.E. Tum ἕλκοντες B.V. mox ἂν om. A.B.V.E. ἀπεκναίετε V.

[b] ἐμβαίνειν] εἰσβαίνειν A. Vulg. habet Schol. Aristoph.

[c] Καλλίμαχος] Confer Etymologum v. Δανάκης, ubi fragmentum hoc Callimachi auctius legitur, sed corruptum; quod emendat Casaubonus Lect. Theocr. c. 4. KUST. Fragm. Callim. 110.

[d] ᾅδου] εἰς ᾅδου A.V. Mox περὶ τῶν π. A.

[e] Ἀΐδεω] Anthol. Pal. VII. 67. Ἀΐδεω λ. δ. om. A.B. V.E. qui et τοῦδ' pro τοῦτ'.

ΠΟΡΘΜΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[f] Δημοσθένης] P. 248, 15. Vid. Taylor. ad p. 236, 16.

[g] ἐν τῷ ὑπὲρ] ἐν τῷ om. A. et Photius.

[h] θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην] θάλασσα ὑπὸ γῆς περιεχομένη A.V. Photius.

[i] Πορθμὼ δύω ἐστόν. Ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, excerpta sunt ex Procopii Hist. Arc. 25. KUST.

[k] δύω ἐστὸν] β ἔστων A.

[l] μὲν οὖν] μὲν δὴ A.V.

[m] Ἄρχων] ὁ μὲν παρ' ἡμῶν κομερκιάριος A. in marg.

[n] βασιλέως] βασιλέα B.

[o] ἦν] ᾔει A. εἴη V. κεκοσμημένος εἴη B.

ΠΟΡΚΗΣ] Est vox Homerica. Vide paulo post. KUST.

[p] δακτύλιος] ἐπιδακτύλιος A.B.V.E.M. Photius.

ΠΟΡΚΟΣ] Ex Timæo p. 220. Statim delevi ΠΟΡΚΟΣ: Οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. Ἔστι δὲ σχοινίον πλέγμα. Οἱ δὲ, κύρτον· οὐδὲ οὕτως ὀρθῶς. Ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερόν φησι τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. Λέγει γὰρ οὕτω. Κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, D καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. Μνημονεύει δὲ καὶ Δίφιλος τοῦ πόρκου· Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους. Ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπέχειν τὸν εἰσδύοντα ἰχθύν. Ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περικεῖσθαι. Καὶ ὁ Ποιητὴς πόρκην τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. Ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. Διὰ τὸ περιέχειν. Αἰχμὴ χαλκείη· περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. Ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω, cum A.B.V.E. Quæ descripta sunt ex Zonara. Conf. Etymol. M.

E [q] Ἐς τὰ πορ.] Metri gratia scribendum est, Ἐς τὰ πορνεῖ' εἰσῄειθ' ἑκάστοτε. KUST.

[r] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1274.

ΠΟΡΝΕΙΑ: Ἡ εἰδωλολατρεία] Hæc glossa sacra est: quod ex sequentibus manifestum. Quin et hæc male cognata quodammodo et confinia sunt. Quod et notavit Paulus in Epistola prima ad Corinthios X. 7, 8. Μηδὲ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ γίνεσθε, καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέστησαν παίζειν. Μηδὲ ΠΟΡΝΕΥΩΜΕΝ, καθώς τινες αὐτῶν ἘΠΟΡΝΕΥΣΑΝ. F Atque hinc vindicandum illud Jacobi Act. Apost. XV. 20. Ἀλλὰ ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων ΤΩΝ ΕΙΔΩΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ. Quæ perperam sollicitavit Bentleius. Sed hæc alibi fortasse pluribus. Verissime auctor Sapientiæ XIV. 12. Ἀρχὴ ΠΟΡΝΕΙΑΣ, ἐπίνοια ΕΙΔΩΛΩΝ. Quod imprimis notandum. TOUP. Est explicatio Theodoreti ad Ps. LXXII. 26. e quo etiam nonnulla attulit Suidas. Et ad Ps. CV. 37. idem Theodoretus explicat ἀκολασίαν. Cf. ejusdem Comm. ad G 1 Thessal. IV. 3. Quod vero Suidas addit, παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν, ea videtur Athanasii esse etymologia, qui libro de Definitionibus T. II. p. 54. τὴν πορνείαν dictam esse declarat διὰ τὸ πηροῦν ἢ ὡς ἐκτυφλοῦν τὸν νοῦν. Suicerus vero in Thes. putabat legendum esse πωροῦν ut in Suida. Sed quamvis idem Suidas similes glossas habet, ut πώρωσις, τύφλωσις, et πεπώρωται, τετύφλωται, tamen lexica vetera πήρωσιν etiam τὴν τύφλωσιν explicant, unde τὸ πηροῦν eodem modo notare potest τὸ τυφλοῦν. Ergo utrique loco sua lectio relinquenda erit. Vid. Hesych. Gl. sacr. H in Σόδομα. Superiorem etymologiam παρὰ τὸ πόρρω νεύειν idem Athanasius l. c. usurpat. ERNEST. ἡ om. A. qui mox habet ὁ a m. 2.

[s] Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορ.] Psalm. LXXII. 27. KUST.

ΠΟΡΝΕΥΩ] A. in marg. om. V.

[t] παῖς] Statim delevi ἐπὶ πορνείᾳ cum A.B.V.

ὑδάτων, ἢ μηχανὴ, ἢ τεχνάσματα, ἢ διάβασις. [u]Ἀριστοφάνης·

Τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται.

Ἀντὶ τοῦ, διάβασις. Καὶ, Πόροι [x]ἀλίρροθοι: Ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες.

Πόρος: [y]Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. Δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. Καὶ ὁ δημότης, Πόριος.

Πόρρω: Ἐπὶ χρόνου τάσσεται.

Ὡς δὲ πόρρω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν· οἱ δὲ ἐχρίοντο.

Πόρρω Διός τε καὶ κεραυνοῦ: [z]Διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

Πορρωτέρω:

Πόρρω τῶν νυκτῶν: Περὶ τὸ μεσονύκτιον.

[a]Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων πόρρω που τῶν νυκτῶν δηλονότι οἵσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ: [b]Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' [c]αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου στρέφων
πόρπακος [d]ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος.

Καὶ [e]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐμός [f]γα, κἂν ἐκ τῆς ταγᾶς ἔλθη πόκα,
[g]πορπακισάμενος.

Ὁ ἐμὸς, φησὶν, ἀνὴρ, οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ [h]ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

Πόρπαξ: Ὡι τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν ὁ λεγόμενος ὄχανος. [i]Ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως [k]αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

[l]Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Πόρπαξ: Κατὰ [m]μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος· ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπη: Ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα.

[n]Ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεὶ, φησὶν, ὑμεῖς οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν ἐστὲ τοιοῦτοι [o]κήρυκες.

Καὶ πορποῦσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πορπηδόν:

Πόρπημα: Εἶδος ὅπλου.

Πορσύνω: Ἑτοιμάζω.

Πορφυρεος: Ὁ πορφυροῦς. Καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρειος κόπης:

Πορφύρει: Ταράσσεται. Καὶ ἐν [p]Μυθικοῖς·

Καὶ οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύριος, ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· [q]ὅς κυ-

[u] Ἀριστοφάνης] Pac. 123. Hinc usque ad διάβασις om. V.

[x] ἈΛΙΡΡΟΘΟΙ] ἀλιρρόθιοι A.V. Statim omisi cum A.B.V. Παρὰ Σοφοκλεῖ· ἤγουν. Locus est Soph. Aj. 412. Seqq. ὍΤΙ ΠΟΡΟΣ δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. Καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιῤῥέοντα πλοῦτον. Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου. om. V. Habet A. in marg. Repetita sunt ex v. Εὔπορος p. 1226 C.

ΠΟΡΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[y] Δημοσθένης] Vid. Taylor. ap. Reisk. T. X. p. 965.

ΠΟΡΡΩ ΔΙΟΣ ΤΕ ΚΑΙ ΚΕΡΑΥΝΟΥ: Διὰ τοὺς ἐπιβ.] Synesius in elegantissima oratione de Regno, p. 11. Ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει, δι' οὓς ἡ κομψὴ παροιμία, Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. Διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων. KUST.

[z] Διὰ] διὰ τὸ A.B.V.E.M. Mox ἐπιβούλους A.M.

ΠΟΡΡΩΤΕΡΩ: Delevi ΚΑΙ ΠΟΡΡΩΤΑΤΩ: Ἐπὶ συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. Ἀντὶ τοῦ πάνυ μακράν. Καὶ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ, cum A.B.V.

[a] Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων π.] Hæc sunt verba Procopii Hist. Arc. 12. KUST.

[b] Σοφοκλῆς] Aj. 574. Vide etiam supra v. Εὐρυσάκης, ubi eadem leguntur. KUST.

[c] αὐτὸ] αὐτὸς A.B.E.M. Mox παῖ om. V.E.

[d] ἑπταβόειον] ἑπτάβοιον A.B.V.E. Mox ἄρρητον A.V.

[e] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 105. Ὁ δ' ἐμός γε, κἂν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ πόκα, Πορπακισάμενος φρούδος ἀμπτάμενος ἔβα. Vide etiam supra v. Ἀλλ' ἐμός. KUST.

[f] γε] γα A.V.

[g] πορπακισάμενος] πορπακησάμενος A.E.

[h] ἀπολαβὼν] Sic recte habet Schol. in Lysistr. ex quo Suidam emendavi. Ante enim male legebatur, ἀποβαλών. KUST. ἀποβαλὼν A.B.V.E. qui mox παρὸν εἶναι.

ΠΟΡΠΑΞ: Ὡι τὴν ἀσπ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 845.

[i] Ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τ.] Confer Nos supra ad v. Κατασχίσαι. KUST.

[k] αὐτοῖς] αὐταῖς A.V.E.M.

[l] Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴτ.] Aristoph. loco laudato. KUST.

ΠΟΡΠΑΞ: Κατὰ μέν τ.] Ex Enarratore Comici ad Pac. 661. Vide etiam supra v. Μισοπορπακιστάτη, ubi eadem leguntur. KUST.

[m] μέν τινας] τινας μὲν A.V.

[n] Ὁ δὲ τὴν πόρπην] Ex quo fonte hoc fragmentum deprompserit Suidas, quærant otiosi. Sed Græca laborant: quod miror Kusterum fugisse. Repono, ΟΙ ΠΑΡΑ τῶν Ἀχαιῶν κήρυκες. *Ab Achæis legati*. Polybius, in Excerpt. Legat. p. 1269. Μετά τινα χρόνον εἰσῆλθον οἱ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πρέσβεις. Sic sæpius loquitur Polybius. TOUP. π° A. i. e. παρά.

[o] κήρυκες τοιοῦτοι] τοιοῦτοι κήρυκες A.

ΠΟΡΠΗΜΑ] Πόρπωμα A.V. Paulo infra delevi ΠΟΡΤΙΣ: Ἡ μικρὰ βοῦς. Ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη ὑπὸ τῆς κατὰ νομὴν πορείας, cum A.B.V.E. His similia habent Zonaras et Etymol. M.

ΠΟΡΦΥΡΕΙΟΣ] Πορφύριος V.

ΠΟΡΦΥΡΕΙ] Πορφύρῃ A. et ταράσσηται.

ib. Apoll. Rhod. II. 548. ἶξεν πορφύρων. ibi Schol. Πορφύρειν λέγεται τὸ μὴ ἐξ ἐκπολῆς, ἀλλὰ κατὰ βάθους τι μεριμνᾶν, ἀπὸ τῆς πορφύρας τῆς ἐν βάθει τῆς θαλάσσης εὑρισκομένης. REINES.

[p] Μυθικοῖς] Vid. Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 43.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ] De Porphyrio ejusque scriptis nihil habeo quod addam post accuratissimam diligentiam Lucæ Holstenii, cujus dissertatio de eo argumento scripta in omnium eruditorum manibus versatur. KUST.

ib. Gregor. Abul-pharagius in Hist. Dynast. p. 84. Porphyrium nominat Syrum, et inter alia ejus scripta librum historiæ philosophorum laudat, cujus tractatus quartus extet Syriace. Theodor. Therap. XII. p. 174. καὶ ὁ Πορφύριος τὴν φιλοσόφων ἱστορίαν συγγράψας Ἀριστοξένῳ μάρτυρι κεχρημένος τοῦ Σωκράτους βίον συγγεγραφότι. cf. infra Σωκράτης. Selden. Syntagm. II. c. 1. p. 120. et Hœschel. not. ad Phot. Bibl. p. 98. Erat autem historia philos. nil aliud quam Chronolog. philosophorum, et eorum decretorum. Citat hanc hist. Suid. in Ὅμηρος: primum ejus librum laudat Cyrill. l. I. c. Julian. tertium Stephanus in Γάδαρα, Cyrill. VI. c. Julian. quartum Cyrill. l. c. Julian. Theodorit. Therap. X. ἐν τοῖς περὶ τῆς ἐκλογίων φιλοσοφίας, leg. ἐκ λογίων, de philosophia ex oraculis. Male Firmicus de Error. profan. c. 14. εὐλογίων.

ρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς· Τύριος φιλόσοφος, [r]μαθητὴς Ἀμελίου, τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ, καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε, καὶ ῥητορικά, καὶ γραμματικά. Ἦν δὲ καὶ Λογγίνου [s]τοῦ κριτικοῦ ἀκροασάμενος. [t]Περὶ θείων ὀνομάτων, α΄. Περὶ ἀρχῶν, β΄. Περὶ ὕλης, ϛ΄. Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον, ε΄. Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, δ΄. Περὶ τοῦ, Γνῶθι σαυτὸν, δ΄. Περὶ ἀσωμάτων. Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν, ζ΄. [u]Εἰς τὴν [x]τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ΄. [y]Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιε΄. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην, [z]περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. Φιλολόγου ἱστορίας [a]βιβλία ε΄. Περὶ Γένους, καὶ Εἴδους, καὶ Διαφορᾶς, καὶ Ἰδίου, καὶ Συμβεβηκότος. Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν. Περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων, βιβλία ι΄. Συμμίκτων ζητημάτων ζ΄. Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον. Πρὸς Ἀριστείδην ζ΄. Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην. Καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα· ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων, ἐν βιβλίοις τρισὶ, καὶ γραμματικὰς ἀπορίας. Οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος, ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας.

Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

Πορφυρίων, πορφυρίωνος. Εἶδος ὀρνέου, [b]παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις: Ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσάπλως: Ποσαχῶς, ἀναριθμήτως. Ἓν μέρος [c]λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. Συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σὰρξ, καὶ [d]τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

[Ποσειδώνειον: Διὰ [e]διφθόγγου. Ὡς Ἀπολλώνιον, βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. Καὶ [f]Ποσειδώνειον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ [g]Διονύσιον, καὶ Δημήτριον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνθρωπωνυμικοῖς. Τὸ δὲ Ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι [h]Δωριαῖον.]

Ποσειδεῶνος: Ποσειδεὼν ἕκτος [i]μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος. [[k]Ἐν τῷ Ποσειδεῶνι μηνὶ [l]διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. Ἡ δὲ ἦν μέτρον τι ὕδατος, πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. Ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσειδεῶνι μηνί. [m]Ἐν

[Cf. Fabric. T. V. p. 744.] Opus de sui temporis scriptoribus Porphyrius scripsit, vid. Suid. in Ἀνδρακλείδης. Porphyrium περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν, de eo quod in nostra potestate est, citat Stobæus in Ecl. Eth. REINES.

[q] ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς] Porphyrius lingua patria, sive Tyria, vocabatur Malchus, quod nomen proprie *regem* significat. En ipsius Porphyrii hac de re verba, quæ leguntur in vita Plotini, ab ipso scripta: Βασιλεὺς δὲ τοὔνομα τῷ Πορφυρίῳ ἐμοὶ προσῆν, κατὰ μὲν πάτριον διάλεκτον Μάλχῳ κεκλημένῳ, ὅπερ μοι καὶ πατὴρ ὄνομα κέκλητο. Τοῦ δὲ Μάλχου ἑρμηνείαν ἔχοντος Βασιλεὺς, εἴ τις εἰς Ἑλληνίδα διάλεκτον μεταβάλλειν ἐθέλοι, &c. Idem tradit Eunapius in vita Porphyrii hisce verbis: Μάλχος δὲ κατὰ τὴν Σύρων πόλιν ὁ Πορφύριος ἐκαλεῖτο τὰ πρῶτα· τοῦτο δὲ δύναται βασιλέα λέγειν. Πορφύριον δὲ αὐτὸν ὠνόμασε Λογγῖνος, ἐς τὸ βασιλικὸν τῆς ἐσθῆτος παράσημον τὴν προσηγορίαν ἀποτρέψας. KUST. Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 156.

[r] μαθητὴς Ἀμελίου] Imo, Plotini. Vide Holstenium in Dissert. de vita et scriptis Porphyrii, c. 6. et Nos supra ad v. Πλωτῖνος. KUST.

[s] τοῦ κριτικοῦ om. V.

[t] Περὶ θείων] ἐν περὶ θ. V.

[u] Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν] Valesius ad Sozom. lib. I. c. 18. locum hunc Suidæ sic legendum et distinguendum esse censet: Εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου. Φιλοσόφου ἱστορίαν. Emendatio hæc admodum verisimilis mihi videtur. Cum enim Porphyrium Historiam Philosophorum, sive opus de vitis Philosophorum scripsisse constet, idque inter præcipua ejus opera fuerit, non videtur Suidas ejus mentionem prætermittere voluisse. KUST. Scribe φιλόσοφον ἱστορίαν. Cyrill. p. 19. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας. Eunapius tamen in proœmio, τὴν φιλοσόφου ἱστορίαν, nisi leg. φιλόσοφον. Cyrill. p. 32. ἐν τετάρτῳ βιβλίῳ φιλοσόφου ἱστορίας. Vide Holsten. de vita Porphyrii. Valesius φιλοσόφων le. quomodo et Porphyr. ap. Cyrill. p. 208. Vide omnino Suid. vv. Δαμάσκιος. Ἐμπεδοκλῆς. TOUP.

[x] τοῦ Ἰουλιανοῦ] τοῦ om. A.E. Mox φιλόσοφον E. κατὰ χρ. λ. ιε΄. om. V.

[y] Κατὰ Χριστιανῶν λ.] Cur Titius in Disc. de quarto regno Danielis Porphyrium vocat Siculum philosophum, quem Suidas Tyrium nominat? Quia in Sicilia libros contra Christianos scripsit, teste Euseb. Hist. Eccl. VI. 19. et Niceph. V. 13. et August. Retract. II. 31. Billius not. ad Comm. Eliæ Cretens. in Orat. 4. Gregor. Naz. adducit utrorumque, et quod Siculum appellarunt, et Suidæ, quod Tyrium vocavit, rationem non adsecutus. Ipse Porphyrius in vita Plotini, se moriente Plotino fuisse in Sicilia, in Lilybæo an. 2. Claudii, a quo scil. usque ad an. 13. Severi anni 66. retro, vid. Conring. ad Ep. VII. Leonis III. Pontif. Rom. Porphyr. de Styge laudat Stob. Ecl. Phys. I. 7. et 40. REINES.

[z] περὶ τοῦ] περὶ om. A.B.V.

[a] βιβλία ε΄—βασιλέων om. V.

[b] παρὰ Ἀριστοφάνει] Av. 554.

ΠΟΡΦΥΡΟΠΩΛΙΣ] Hac voce usus est Divus Lucas Act. Apostol. c. 16. KUST.

ΠΟΣΑΠΛΩΣ: Ποσαχῶς. Ἀναριθμήτως. Ἓν μέρος τ.] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. LXII. 2. p. 635. KUST.

[c] τοῦ λόγου] τοῦ om. V. τοῦ ante πόθου om. A. λόγου V. pro πόθου.

[d] τοῖς ἐκείνου om. A. ἀντιβαίνει E. pro ἀντιτείνει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΕΙΟΝ: Διὰ διφθ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀθήναιον. KUST. Hæc habet A. in marg. et repetita videntur ex v. Ἀπολλώνιον. Sequentes gl. hoc ordine præbet V. scil. Ποσειδεῶνος. Ὅτι Π.—Ποσειδεὼν ἕκτος. Ποσειδώνειον δ. δ.

[e] διφθόγγου. Ὡς] δ. δωριαίτερον. Ὅτι A. δ. δωρίαιον ὅτι V. δ. δωριαῖον B. δ. δωρίων E.

[f] Ποσειδώνειον] Ποσειδώνιον V.

[g] Διονύσιον] τὸ τοῦ Διονύσου addit A.

[h] Δωριέων] Δωριαῖον A.

[i] μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλ. Δεκέμβριος] Sic habent omnes editt. præcedentes. At in mss. Paris. locus hic ita legitur: Ἕκτος μὴν παρ' Ἀθην. οὕτω καλούμενος, ὁ Αὔγουστος. [Sic B.V.E. Sed in A. ὁ Αὔγουστος sunt a manu recent.] Sed minus recte. Posideon enim Græcorum non potest respondere Augusto Romanorum: ut satis constat ex Scriptoribus, qui de Mensibus veterum Græcorum scripserunt. KUST. Delevi Δεκέμβριος cum Photio.

[k] Ἐν τῷ Ποσ.] Hæc habet A. in marg.

[l] διαμεμετρημένη] Vide supra h. v. KUST.

[m] Ἐν τούτῳ γὰρ] ὡς δὴ τούτων A. ὡς δὴ τούτῳ B. Vide Clintoni Fast. Hellen. Append. c. XIX. n. 6. p. 331.

τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν με- A γίστων ἀγῶνες.

Ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΓΕΡΑΙΤΕΡΟΣ.]

ΠΟΣΕΙΔΩΝ: Καὶ ΠΟΣΕΙΔΟΝ, ἡ κλητική. ΠΟΣΕΙΔΙΟΝ δὲ, ὄνομα τόπου.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ Ἀπαμεὺς, ἐκ Συρίας, ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκὸς, [n]ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής· σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς B Παναιτίου. Ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. Ἔγραψε πολλά.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Στωϊκὸς, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. [o]Ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις νβ'. ἕως τοῦ [p]πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ, καὶ Πτολεμαίου, καὶ Μελέτας ῥητορικὰς, Ὑποθέσεις [q]εἰς Δημοσθένην· καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ [r]σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλ- C βιοπολίτου.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς, καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν, Περὶ τῆς Τυρικῆς καλουμένης χώρας, Ἀττικὰς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', [s]Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια', καὶ ἄλλα τινά.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ: Ὄνομα κύριον. Ὃς [t]συνέγραψε [u]τὸ παλμικὸν οἰώνισμα· Ὅτι, ἐὰν [x]πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

ΠΟΣΙΔΙΠΠΟΣ [y]Κασσανδρεὺς, [z]υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. [a]Ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

ΠΟΣΙΣ: Ἀνήρ.

ΠΟΣΘΗ: Τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

ΠΟΣΘΙΟΝ: Τὸ αἰδοῖον.

Λέων [b]λέων σοι γέγονεν [c]ἔκμαγμα σόν.
Τά τ' ἄλλ' ἀναξάσαντα, καὶ τὸ πόσθιον
τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ἈΠ.] De hoc vide Menagium ad Laërt. lib. VII. segm. 39. KUST. Vid. Ἰάσων Μενεκράτους. HEMST.

ib. Arrian. Tact. . Ποσειδώνιος ὁ Ῥόδιος καὶ τεχνήν τινα τακτικὴν συγγράψας κατέλιπεν. Lucian. in Μακροβ. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος. REINES. D

[n] ὃς ἐπεκλήθη] ὃς om. A.V.

[o] Ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολ.] Imo, alium Posidonium fuisse oportet, qui hanc historiam scripsit. Posidonius enim Alexandrinus multo ante Polybium decesserat, quippe quem Zenonis Cittiei discipulum fuisse ex Laërtio in Zenone Citt. segm. 38. et hoc ipso loco Suidæ constat. Vide Vossium de Hist. Gr. lib. I. c. 24. et Menagium ad Laërt. lib. VII. 38. KUST. Hæc ad Posidon. Apameensem pertinent, nam Alexandrinus E ante natum Polybium obiit. REINES. Ad Posidon. Olbiopol. refert Suidas v. Πολύβιος.

[p] πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ] Vid. Bakium vit. Posidon. p. 251.

[q] εἰς Δημ. ὑποθ.] ὑποθ. εἰς Δημ. A.V.

[r] σοφιστοῦ] τοῦ σ. A.B.V.E.

ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΣ ὈΛΒ.] Laudat Etym. M. v. Ὄφις. Schol. Hom. Il. ε'. 229. ubi male ἔφη ὁ Σιδώνιος. Et sic scrib. Il. χ'. 325. Lucian. in Demonact. p. 381. nov. ed. τοῦ δὲ Σιδωνίου σοφιστοῦ, ubi leg. Ποσειδωνίου, vel de Sidonio F aliquo sophista intelligendus. Imo de Adriano. Vid. Suid. et Philostrat. et nos ad Lucian. Pind. Schol. p. 196. TOUP.

[s] Λυβικὰ] Λιβυκὰ E.

[t] συνέγραψε] συνεγράψατο E.

[u] τὸ παλμικὸν οἰώνισμα] Vide supra v. Οἰωνιστική. KUST.

[x] πάλλῃ] Vel scribendum est πάλληται, vel ἄλληται. Theocrit. Id. III. 37. Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός. Vide quæ ad istum locum notat Casaubonus. KUST.

[y] ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣ] Κασανδρεὺς A.V. G

[z] υἱὸς Κυνίσκου] Stephanus Byzantius v. Κασάνδρεια: Ποσίδιππος δὲ Κωμικὸς ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασανδρεύς. KUST.

[a] Ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'] Posidippi Comici sequentes apud veteres laudantur fabulæ. ἈΝΑΒΛΕΠΩΝ. Athenæus lib. XIV. p. 661. Ποσίδιππος ἐν Ἀναβλέποντι· Ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν, ἀκήκοα, &c. ἈΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗ. Athenæus lib. VII. p. 301. Ποσείδιππος Ἀποκλειομένῃ· Ἑψητὸν ἀγοράζειν τινά. Idem lib. XIV. p. 659. Ἀλλ' H ὅγε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν. Pollux lib. X. c. 24. p. 480. Τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζεσθαι ἐστὶν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππου. ΓΑΛΑΤΕΙΑ. Pollux lib. IV. c. 24. p. 216. Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ, (lego Γαλατείᾳ,) λίτρας μνημονεύουσι. ΔΗΜΟΤΑΙ. Laudatur a Suida v. Νεανισκεύεται. ἘΠΙΣΤΑΘΜΟΣ. Pollux lib. X. c. 31. p. 490. Αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπισταθμῳ. ἘΦΕΣΙΑ. Athenæus lib. XIII. p. 591. Ποσείδιππος δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς. ΚΩΔΩΝ. Pollux lib. IX. c. 5. p. 424. Εἴρηται δὲ τὸ τελώνιον ἐν Ποσειδίππου Κώδωνι. ΛΟΚΡΟΙ. Athenæus lib. III. p. 87. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκροῖσιν οὕτως. ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ. Athenæus lib. III. p. 118. Κυβίου δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ. Laërtius in Zenone, lib. VII. segm. 27. fabulam hanc numero plurali effert Μεταφερόμενοι. Ait enim: Ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις. ΠΕΔΙΟΝ. Athenæus lib. III. p. 94. Εἴρηται καὶ τὸ ἐφθοπέδιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πεδίῳ. ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ. Athenæus lib. IV. p. 154. Ὁ δὲ κωμῳδοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησιν. ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ. Ejus mentio fit apud Athenæum lib. XIV. p. 659. ΧΟΡΕΥΟΥΣΑΙ. Athenæus lib. IX. p. 376. Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις. Præterea, Posidippi hujus fragmenta quædam, sed suppresso fabulæ nomine, leguntur apud Stobæum. Ex eodem insigne fragmentum adducit Dicæarchus in Vita Græciæ, sic inquiens: Ὅτι δὲ πᾶσα, ἣν κατηριθμήμεθα, Ἑλλάς ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς Ποσείδιππος, μεμφόμενος Ἀθηναίους, ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως· Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες. Σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς [*]Αὐτοῦ τινὲς, εἰ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν. Τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασι, Τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις; Versus secundum et tertium emendare conatur Salmasius ad Solinum p. 100. edit. Ultraj. quem vide. Adhæc, Clemens Alex. Strom. lib. VI. p. 449. sequens Posidippi fragmentum recitat: Οὐδεὶς ἀλύπως τὸν βίον διήγαγεν, Ἄνθρωπος ὤν· οὐδ' ἄχρι τοῦ τέλους πάλιν Ἔμεινεν εὐτυχῶν. Porro, scripserat etiam Posidippus Epigrammata, ut non solum patet ex Anthologia, in qua sub nomine Posidippi Epigrammata aliquot leguntur: sed etiam ex Athenæo, qui lib. X. p. 412. Posidippum ἐν Ἐπιγράμμασι laudat. Huc accedit auctoritas Scholiastæ Apollon. Rhod. qui ad lib. I. 1289. Posidippi τοῦ Ἐπιγραμματογράφου expresse mentionem facit. Ait enim: Τούτῳ καὶ Ποσείδιππος ὁ Ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. An autem hic Epigrammatum scriptor idem fuerit cum Comico, certo affirmari non potest. Alius certe a Comico fuerit Posidippus Historicus, de quo vide Vossium in præclaro opere de Hist. Gr. KUST.

ΠΟΣΙΣ] πόσις ὁ A. Ante hanc gl. delevi ΠΟΣΙΠΤΕΡΝΙΔΑΣ: Τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης, cum A.B.V.E.

[b] λέων σοι γέγ.] Aristoph. Thesmoph. 521. Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἴγμα σόν. Sed pro εἴγμα ex Suida rescri-

[*] Αὐτοῦ τινὲς] Leg. Αὐτόχθονες. TOUP.

Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. [d] Ἀριστοφάνης·

> Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, [e] ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Πόσθων, πόσθωνος.

Ποσόν: Τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται· οἷον, μέγα, ἢ μικρόν. **Ποιὸν** δὲ, κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Πόσου:

> [f] Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια· λέγε.
> Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων [g] τροφαλλίδος·
> τὸ δ' ἅτερον, [ἂν λῇς,] χοίνικος μόνας ἁλῶν.

Ποστόμιος Ὕπατος: Οὗτος μέγα φρονῶν [h] ἐφ' ἑαυτῷ [i] τῆς τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα, καὶ ὅτι διτταῖς [k] ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. Ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ καταρχὰς [l] μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῶν ἴσων ἠγανάκτει, καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς [m] τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν· ὕστερον δὲ συγγνοὺς ἑαυτῷ κατά τε προγόνων ὄγκον, καὶ [n] φίλων πλῆθος, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντι, ([o] δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων ἐς γνῶσιν,) εἶξέ τε τῷ συνυπάτῳ, καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. Καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποστομίῳ, κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν [p] γενόμενον· ἕτερον δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα [γενόμενον.] Ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β΄. ἄνδρας, ἐς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν· οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. Καὶ κατέσχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. Καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος, παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους [q] ἀφορμὰς δικαίου.

Πόστος: Ἀπὸ τοῦ [r] πόσατος, κατὰ συγκοπήν. Τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. Οἷον, "πόστον ἄγει ἔτος;" καὶ, "πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας;"

Ποστοῦμος: Ῥωμαῖος, ἀπὸ [s] Καπύης, τά τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ΄. Τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν [t] ὁ φιλολόγος ὅδε ἔρως, [u] εἰς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμουσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. Καὶ [x] ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. Οὔκουν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν Ποστοῦμον λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅνπερ οὖν [y] Ἡράκλειτος [z] εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ· "Ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην."

Ποταμηδόν: Δίκην ποταμοῦ.

Ποταμοδάρτης: Ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις: Ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας. Καὶ Ποταμοὶ, δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης, Ποτάμιος. Ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

> [[a] Χύσις ποταμοῦ δυσμενῶν δηλοῖ χαράν.]

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις: Ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς [b] πρὸ [c] Αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. Εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας ὑπόμνημα.

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. Ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. [d] Καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι· "Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις [e] ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἰ

---

hendum est ἔκμαγμα: ut ostendimus supra v. Λέων, ubi idem hic locus Comici legitur. KUST. λέων bis A.

[c] ἔκμαγμα σὺν] ἔκμασσω A. ἐκμάσσοντα τἄλλα σπαράξαντα V. In fine ὥσπερ κύτταρον στρεβλὸν A.E.

[d] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 261.

[e] ἡδύ γ'] ἡδύ τ' A.V.

ΠΟΣΘΩΝ om. E. Πόσθωνος A. pr. Ποσθίου m. rec. suprasc. et πόσθωνος additum.

ΠΟΣΟΥ om. A.E.

[f] Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρ.] Aristoph. Acharn. 812. πρίωμαι A.

[g] τροπαλλίδος] τροφαλλίδος A.B.V.E. Ver. seq. ἂν λῇς om. A.B.V.E. Tum μόνης A.E.M.

ΠΟΣΤΟΜΙΟΣ ὙΠΑΤΟΣ: Οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, Dionysio Halicarnassensi tribuuntur in Excerptis a Valesio editis p. 533. unde ea Noster descripsit. KUST.

[h] ἐφ' ἑαυτῷ] ἐφ' om. V.

[i] τῆς τάξεως] Cum Valesio rescribere malim, τῆς τ' ἀξιώσεως. KUST.

[k] ὑπατείαις] ὑπατίαις V.

[l] μὲν ὡς] ὡς om. A. Mox ἠγανάκτει E.

[m] τὰ δικ. π. α. ἔ.] Vid. v. Δυφασία. TOUP.

[n] φίλων πλῆθος] πλῆθος om. A.B.V.E. Mox κατὰ om. V.

[o] δημοτικὸς] δημοτικῶς A.

[p] γενομένην] γενόμενον A.B.V.E. Excerpt. In Excerptis statim, καὶ ἕτερον αὖθις ἐπὶ τούτῳ βαρ. &c. omisso γενόμενον.

[q] ἀφορμὴν] ἀφορμὰς A. Excerpt.

[r] πόσατος] ποσότατος B. ποσώτατος E. Tum καὶ κατὰ B.E.

ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ] Æliani videtur. HEMST.

[s] Καπύης] καπύης A. καπύης B. καπύης V.E. καπύης M. Ald.

[t] ὁ φιλόλογος] ὅδε ὁ φιλ. A.

[u] εἰς τὰς Ἀθήνας] Huic, opinor, suum περὶ ὕψους libellum inscripsit Longinus, quocum Athenis forsan amicitiam contraxit. TOUP.

[x] ἐς γῆρας] καὶ ἐς γῆρας A.B.V.E.

[y] Ἡράκλειτος] Ἡρακλείδης E.

[z] εἶπε περὶ αὐτοῦ] εἶπεν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐμὲ αὐτὸν ἐδ. A.B.V.E. De dicto Heracliti vide Casaubon. et Menag. ad Diog. Laërt. IX. 5. Ceterum paulo infra delevi, ΠΟΤΑΜΙΟΙ: Οἱ Ἀχαρνεῖς. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΔΡΑΧΑΡΝΕΥ., cum A.V.

ΠΟΤΑΜΟΔΑΡΤΗΣ] At apud Artemidorum p. 241. (i. e. lib. IV. c. 68.) ποταμοδιάρτης scribitur. Non enim est, ὁ τὸν ποταμὸν δαίρων, sive, *fluvium tundens*, ut voluit Portus; sed διαίρων, *trajiciens*: ut apud Polybium, διάραντες τὸν πόρον. PEARSON.

[a] Χύσις] H. v. om. V. Habet A. in marg. ubi ῥύσις ποταμοῦ. Kusterus dedit ποταμῶν ex Porti em. Mox δυσμενῆ B.E.

ΠΟΤΑΜΩΝ ἈΛΕΞ.] De eo vide Laërtium in Proœmio, sub finem. KUST. Adde Suid. v. Αἵρεσις. REINES.

[b] πρὸ Αὐγούστου καὶ μετ' αὐτὸν] Difficultas, quam his verbis inesse haud immerito monuerunt viri docti, (vid. Bruckeri Hist. Crit. Philos. t. II. p. 194.) facillimo negotio ita levari posse videtur, si pro μετ' αὐτὸν legendum μετ' αὐτοῦ statuas, ut hoc dixerit Suidas, *vixisse Potamonem ante Augustum et cum eo*: id est, *floruisse quidem jam ante Augusti ætatem, verum etiam per sat longum adhuc tempus sub Augusti imperio.* SCHWEIGH. Si quid mutandum malim legere ἐπὶ Αὐγούστου. Sed præstat fortasse a conjecturis abstinere.

[c] Αὐγούστου] Αὐγουστου B. Mox delevi ἔστιν αὐτοῦ post μετ' αὐτὸν cum A.V.E. De hoc Potamone nonnulla Menagius ad Diog. Laërt. I. 21.

ΠΟΤΑΜΩΝ ΜΙΤ.] Vid. Λεσβῶναξ. Θεόδωρος Γαδαρεύς. HEMST.

[d] Καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπαν.] Hesychius Milesius: Ποτάμωνα τὸν Μιτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντα ποτὲ ὁ Καῖσαρ Τιβέριος τοιούτοις ἐφωδίαζε γράμμασι· Ποτάμωνα τὸν Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[e] ἀδικεῖν] ἀδικῆσαι V.

"μοι δυνήσεται πολεμεῖν." Ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, Ὅρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον, Καίσαρος ἐγκώμιον, Περὶ τελείου ῥήτορος.

Ποταμῶνος:

Ποταίνιον: [f]Τὸ ξένιον, [ἢ νέον.]

Πότε: Λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθὸς, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. Κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθὸς, [οἷον,] "Πότε ἐγένετο;" κατὰ δὲ τὸ μέλλον, [[g]οἷον,] "Πότε ἔσται;"

Πότερον: Ἆρα, [h]ποῖον, ποταπόν.

Ποτή: Ἡ πτῆσις.

Πότης λύχνος: [i]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[[k]Οἴμοι,] τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;

Παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Ποτίδαια: Ὄνομα πόλεως. Καὶ Ποτιδαιάτης.

Ποτινίσσεται: Ἐπέρχεται.

Πότμον: Μόρον, θάνατον. Καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων.

Ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῇ εὔποτμον.

Πότνα: Δέσποινα.

Πότνια: Σέμνη, ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι: Παρακαλεῖν. Καὶ ποτνιᾶται, [l]παρακαλεῖ, ἐπικαλεῖται θεούς. Καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

[Ποτόν: Ζήτει ἐν τῷ Ἄγευστος θοίνης.]

Ποτός: Τὸ πινόμενον. Πότος δὲ, τὸ συμπόσιον.

[m]Σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, [n]αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς [o]θεράπουσιν ἐκέλευε.

Ποτώμεναι: Διατρίβουσαι. Ποτῶνται δὲ, ἤγουν πέτονται.

[Ποτώνη: Ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.]

Ποῦ γῆς:

[p]Ποῦ γῆς πέφευγεν;

Ἀντὶ τοῦ, εἰς ποίαν γῆν, Ἀττικῶς.

Πουλχερία, Ἀρκαδίου θυγάτηρ, [q]βασιλὶς, ιέ ἐτῶν οὔπω τυγχάνουσα, ἄριστα τὴν βασιλείαν διῴκει. Ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. Σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν [r]τῷ Θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. Εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἦθός τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν, καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως [s]βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε· πρὸ δέ γε ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον [t]εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. Ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. Πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα, καὶ προσόδους ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι, πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. Αἱ δὲ ἀδελφαὶ, Ἀρκαδία καὶ Μαρίνα. Ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβάλλοντας αὐτῷ [u]χάρτας, [[x]οὓς] ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. Ὅπερ ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν, δωρεὰν [y]ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. Ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας.

Ὅτι Πουλχερία [z]τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον [a]διαθρυλεῖν, ὅτι [b]πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος· καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο· ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν εἰς [c]τὸν τότε [d]Μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον.

Πουλχερία: Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου στήλη ἵστατο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τοῦ [e]Παλατίου, ὡς πρὸς τὸν Περίπατον.

[f] Τὸ ξένιον] Legendum est, τὸ ξένον: ut Portus etiam monuit. Confer Schol. Sophocl. ad Antig. 849. et Schol. Æsch. ad Prometh. 102. KUST. ἢ νέον om. A. B.V. sed habet E.

[g] οἷον bis om. A.V. Phot. Supra πρὸς τὸ νῦν Phot.

[h] ποῖον] ὁποῖον Photius.

[i] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 57. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀδδηφαγία. KUST.

[k] Οἴμοι om. A.B.V.E.

ΠΟΤΙΔΑΙΑ] Vide Schol. Aristoph. Equit. 436. KUST. Adde Schol. Platon. p. 52.

ΠΟΤΙΝΙΣΣΕΤΑΙ] Ποτινίσσεται A.B. Vid. Il. ι'. 381.

ΠΟΤΝΙΑ] Πότνια edd. vett.

ΠΟΤΝΙΑΣΘΑΙ] Helladius apud Photium p. 1589. Ὅτι τὸ ποτνιᾶσθαι κυριώτερον ἐπὶ γυναικὸς τάττεται, φησὶν, ὅταν κακόν τι πάσχῃ, καὶ θήλειαν ἱκετεύῃ Θεόν. Ποτνιώμενον δὲ ἄνδρα ἄν τις εἴπῃ, ἁμαρτάνει. KUST. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 221. Boissonad. Eunap. p. 264.

[l] παρακαλεῖ addidi cum A.B.V.E. et Photio.

ΠΟΤΟΝ] Hæc A. in marg. om. V.

[m] Σφοδροῦ] Vid. v. Σφοδρεῖ, et Kuster. ibid. TOUP.

[n] αὐτοῖς] Leg. ἄλλως. HEMST. Retineo αὐτοῖς, ἐκείνοις leg. v. Σφοδροῦ.

[o] θεραπεύουσιν] θεράπουσιν A.

ΠΟΤΩΜΕΝΑΙ] Deest gl. A.

ΠΟΤΩΝΗ: Ἀδελφ.] Vide infra v. Σπεύσιππος. KUST. Supra ad Πλάτων dicitur mater Platonis. REINES. Deest articulus A.V.

[p] Ποῦ γῆς] Sic habent mss. Paris. At priores editt. ποῦ γῆς. KUST.

ΠΟΥΛΧΕΡΙΑ] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Sozom. Hist. Eccles. lib. IX. c. 1. et Cedrenus p. 342. KUST.

[q] βασιλὶς] καὶ βασιλὶς V. Mox οὔτε B.E. pro οὔπω.

[r] τῷ Θεῷ] τῷ om. A.

[s] βασιλικῆς] Sic em. Portus. βασιλικοῖς A.B.V.E. edd. vett. Mox γε pro τε A.V.

[t] εὐσέβειαν] ἐπιμέλειαν A.

[u] χάρτας] Sic mss. Paris. At priores editt. male, χάριτας. KUST.

[x] οὓς om. A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[y] ὑποβαλοῦσα] Et hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi, cujus loco in prioribus editt. male excusum est, ὑπολαβοῦσα. KUST.

[z] τοσοῦτον] ἐπὶ τοσοῦτον V.

[a] διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδ.] Nec sensus, nec constructio loco huic constat, quem proinde sic supplendum et scribendum esse censuerim: διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνεύει ἡ Πουλχερία. Καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίαν ὁ Νεστόριος, &c. Sed conjecturam hanc pro certa veritate nemini obtrudere velim. KUST. Suspicor duo loca confusa esse. Legerim, ὅτι πορνεύει vel πορνεύοι. Deinde, ὍΤΙ πρὸς τὸν ἀδελφὸν etc.

[b] πορνείαν] πορνεία A. Mox τὸν βασιλέα om. V.

[c] τὸν τότε] τόν τε V.

[d] Μάγιστρον Παυλῖνον] Vid. Chron. Alex. sub Ol. 300 et 306. REINES.

[e] Παλατίου] Παλλα' A.V. Vid. Codinus de Orig. Constant. p. 19. ed. Paris.

Ποῦ μήν: Ποῦ δὴ οὖν;

Ποῦς: Ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ιϛ'.

Ποῦ σχήσειν δοκεῖς: Ἀντὶ τοῦ, ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

Πώγων, Πώγωνος. [f]Τροιζήνιος λιμὴν, οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων·

> Ἐς [g]Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.

Καὶ [h]Ἀριστοφάνης·

> Κἀγώ γ' Ἐπικράτους οὐκ ἐλάττω καλλίονα
> πώγων' ἔχω.

Οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος, καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. [i]Ἦν δὲ ῥήτωρ, καὶ δημαγωγός. [k]Καὶ Ἀριστοφάνης φησίν·

> Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε.

Πωγωνίας: Ὁ μέγας πώγων.

Πωγωνιήτης: Ὁ Ζεύς. Καὶ Πωγωνίτης.

Πῶυ: Ποίμνια.

Πωλᾶς: Ἀντὶ τοῦ πράσεις. Ὑπερίδης. Ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο: Ἀνεστρέφετο. Καὶ [l]Ὅμηρος·

> Πωλεῖταί τις γέρων.

Πωλευτικός:

Πωλεία χαίτη:

Πώλης: Ὁ Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα· οἷον, προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής: Ὁ πιπράσκων.

> Ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής.

Καὶ Πωληταί· οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ

A κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. [m]Ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· [n]ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος [o]καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. Τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, [p]παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταὶ καὶ [q]Πωλητήριον: Οἱ μὲν Πωληταὶ,

B ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. [r]Διοικοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως πάντα, τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα. [s]Πωλητήριον δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ Πωληταί.

Πωλητήριον: Τὸ πρατήριον. Οὕτως Ὑπερίδης.

Πωλικῆς ἀπήνης: Ὑπὸ πώλων ἐζευγμένης.

C
> [t]Κἀπὶ πωλικῆς
> ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς . . .
> . . . [u]ξυνηντίαζε.

Καὶ, πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. [x]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
> πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Πωλικός: Ὁ γενναῖος. Καὶ [y]πωλικὸν δῆγμα,

D καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλίον:

Πῶλοι: Κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν.

Πωλίων, ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανὸς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ

E

ΠΟΥ ΣΧΗΣΕΙΝ ΔΟΚΕΙΣ] Aristoph. Ran. 190. Ταχέως ἔμβαινε. Ποῦ σχήσειν δοκεῖς; KUST. Vid. Duker. ad Thucyd. I. 110.

ΠΩΓΩΝ] Vid. Voss. ad Mel. II. p. 204. HEMST.

[f] Τροιζήνιος] Τροιζήνιος A.

[g] Τροιζῆνα] Τροιζῆνα δὲ A.V. Lege δεῖ ut p. 1628 A.

[h] Ἀριστοφάνης] Eccles. 71. Vide etiam Nostrum supra v. Ἐπικράτης, ubi eadem leguntur. KUST.

[i] Ἦν δὲ] δὲ om. V.

F [k] Καὶ Ἀριστοφάνης φησίν] Imo, Plato Comicus, teste Scholiasta Aristophanis ad locum Comici in nota præcedente adductum. KUST.

ΠΩΓΩΝΙΑΣ: Ὁ μέγας πώγων] An potius, ὁ μέγαν πώγωνα ἔχων? KUST. Scribendum, ὁ μέγας πώγων. *Qui barbam habet promissam.* Vox occurrit apud Dion. Cass. in Excerptis Valesii, p. 670. Λειογένειος αὖ καὶ μετὰ τοῦτο ΠΩΓΩΝΙΑΣ ἐφαντάζετο. *Nunc imberbis, mox barbatus videbatur.* Æschyl. Agamemn. 314. Φλογὸς μέγαν πώγωνα. Ubi Schol. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐκ τούτου ὀνομάσθη παρὰ

G τοῖς μετεωρολόγοις ΠΩΓΩΝΙΑΣ ἈΣΤΗΡ. TOUP.

ΠΩΛΑΣ] Sine acc. A. et Harpocr. ms. Pal. Πῶλας Harpocr. ed. Mox πρᾶσις A. πρᾶσ V. πράσεις Harpocr. ms. Pal.

ΠΩΛΕΣΚΕΤΟ] Il. α'. 490.

[l] Ὅμηρος] Odyss. δ'. 384. Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων. KUST.

ΠΩΛΗΣ, Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀ.] Aristoph. Equit.

H 129. Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται, Ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα. Εἷς οὑτοσὶ πώλης. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[m] Ὑπέκειντο] ἐπέκειντο V.

[n] Ἔτι καὶ οἱ ξενίας] Vid. ad Hesych. v. Ἐπὶ ξένῳ. Vid. omnino Plutarchus in Pericl. p. 381. [172 E.] ἐπράθησαν, ubi fallitur Xylander. TOUP.

[o] καὶ] Particula hæc, ut supervacanea, et sensum turbans, delenda est. Jungenda enim sunt ista, ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων. Confer Nostrum supra v. Νέμειν προστάτην. KUST. καὶ om. Photius. καὶ ὁ πρ. V.

[p] παρακατέβαλον] παρεκατέβαλον B.V. Photius. παρεκατέβαλλον A.

ΠΩΛΗΤΑΙ καὶ ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΝ: Οἱ μὲν ΠΩΛ.] Ex Harpocratione. KUST.

[q] ΠΩΛΗΤΗΡΙΟΝ] Πωλητήριον A.E.M. Phot. ms.

[r] Διοικοῦσι] Harpocratio recte, διοικοῦσι; et deinde, δημόσια, absque verbo κατέχειν. KUST. διοικοῦσι item Photius. Delevi κατέχειν cum A.B.V.E. et Photio.

[s] ΠΩΛΗΤΗΡ] Scribe, πωλητήριον, ut recte legitur apud Harpocrationem. KUST. Πωλητηρὸν A. Photii ms. Harpocr. ms. Pal.

[t] Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 802. Κἀπὶ πωλικῆς Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς, οἷον σὺ φῂς, Συνηντίαζε. KUST.

[u] συνηντίαζε] ξυνηντίαζε A.E.

[x] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 156.

[y] ΠΩΛΙΚΟΝ ΔΗΓΜΑ] An, πωλικὸν δίωγμα? Hesychius: Πωλικοῖς διώγμασι: Τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι. Videtur uterque ad eundem auctoris locum respexisse. KUST. Vid. Valcken. ad Theocrit. p. 346. Persius Casaub. p. 455. TOUP.

ib. An δεῖγμα, vel παράδειγμα? Nam in Etymol. p. 698, 15. legitur Πωλικὸν παράδειγμα: quamquam quod additur explicandi causa valde sit obscurum. HEMST.

ΠΩΛΙΩΝ] Nicander Alexiph. p. 68. Dio Chrys. p. 607. TOUP.

ΠΩΛΟΙ: Κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 74. KUST.

ΠΩΛΙΩΝ] Potius, Πωλλίων. De hoc vide Vossium lib. I. de Hist. Gr. KUST. Adde Clintoni F. A. III. p. 550. Ἀσσύριος A. pro Ἀσίνιος.

Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν A [z]τοῦ Τιμαγένους. Ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς [a]Φιλοχόρου Ἀτθίδος, [b]Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου, Ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β΄, Πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι΄, Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.

Πωλίων Ἀλεξανδρεύς, ὁ [c]Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ· οὗ παῖς [d]Διό- B δωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι΄ ῥήτορσιν. Ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίων, [e]ἢ Πολίων, γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλοδάμνης: Πωλοδαμαστής, γυμναστής.

Πωλοδαμνῶ: Τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος [f]Λικυμνίου. Ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον [g]στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ [h]πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε· [i]τινὲς [illegible] αὐτὸ [k]Δαμάστου ἐπιγράφουσι· Νεῶν κατάλογον, Περὶ [l]λέξεως.

Πῶλος: Τὸ ζῶον.

Πωλῶ: Τὸ πιπράσκω.

[Πωλῶ: Γενικῇ.

Τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦνται.]

Πωλοῦσι: Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, πορνεύουσι φανερῶς. [m]Πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν [n]ἑαυτὸν τοῖς βουλομένοις. Ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ [o]περνᾶν. Ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. Φησὶ γὰρ, [p]τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ [q]ταύτης μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου [r]κάθωνται, [s]ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

Πῶμα: Σκέπασμα.

Πώμαλα: Ἀντὶ τοῦ, πόθεν. Οἷον οὐδαμῶς. [t]Ἔστι δὲ τὸ μὲν πω Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. Τὸ δὲ μαλα ἢ παρέλκει, ἢ [u]ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ [x]πώμαλα· οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὔ, ἢ ἀντὶ τοῦ, C οὐδόλως. Ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ·

Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν [y]ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, δέον οὐδὲ [z]πιούσας ἀπηλλάχθαι τοῦ συμποσίου.

Πώμαλα: Κεῖται καὶ [a]παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις·

Οὐχ ὅσα ἐξελθητε. Πώμαλα.

[b]Καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. Δεῖ δὲ [c]ἀναγινώσκειν ὑφ' ἕν, πώμαλα.

D

[z] τοῦ Τιμαγ.] τοῦ om. A.

[a] Φιλοχόρου] Φιλοχρόνου V. Φιλοχόρου E.

[b] Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσ.] Sed temporis ratio obstat, quo minus Grammatico nostro fidem hic adhibeamus. Vixit enim Musonius philosophus ille celebris sub Nerone. Quare hæc ad Pollionem juniorem pertinere recte monuit Jonsius de Script. Hist. Philos. lib. III. c. 7. KUST. E

ΠΩΛΙΩΝ 'ΑΛΕΞ.] Consule de eo Jonsium loco laudato. Videndum autem quis sit Pollio, quem de furtis Ctesiæ et Herodoti scripsisse memorat Porphyrius apud Euseb. de Præp. Evang. lib. X. c. 3. p. 467. KUST.

[c] Οὐαλέριος] ὁ Οὐαλλέριος A. qui om. ὁ ante γράψας.

[d] Διόδωρος φιλ.] Vide supra v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ. KUST.

ΠΩΛΙΩΝ] Πωλίων V. Tum Πωλίων A.V.E.M.

[e] ἢ ΠΟΛΙΩΝ] Scribe, ἢ Πολλίων per duplex λλ. KUST. F

ΠΩΛΟΔΑΜΝΩ] Soph. Aj. 549.

ΠΩΛΟΣ] Philost. v. Sophist. TOUP. Ἡ μὲν γὰρ ἐμπειρία τέχνην ἐποίησεν, ὥς φησι Πῶλος, ὀρθῶς λέγων· ἡ δ' ἀπειρία τύχην. Aristot. Metaph. Maj. I. 1. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 369. Polus discipulus Gorgiæ Leontini v. supra Γοργίας. REINES. Poli vitam a Geelio conscriptam vide in Nov. Act. Societat. Traject. II. p. 164 seqq.

[f] Λικυμνίου] Atqui Λικύμνια ὀνόματα Polo tribuit Plato in Phædro. Vid. Olear. ad Philostrat. p. 497. TOUP. G

[g] στρατευσάντων] στρατευμάτων V.

[h] πῶς ἕκαστος ἀπηλ.] Quid post captam Trojam factum cuique enarrat Cointus Calaber Παραλ. Ὁμήρου XIV. REINES.

[i] τινὲς [illegible] αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγρ.] Vide Nostrum supra v. Δαμάστης. KUST.

[k] Δαμάστου] Leg. Δαμάστῃ. REINES. Equidem vulg. retineo.

[l] λέξεων] λέξεως A.V.E.

ΠΩΛΩ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg. ubi in fin. πωλεῖται. Ibi πωλοῦντες reponit Abresch. Dilucid. Thucyd. Auct. p. 283. ex Demosth. ad Philippi Epist. p. 157, 9. Et sic Lex. Seg. Bekkeri p. 162, 3. H

ΠΩΛΟΥΣΙ: Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, πορ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Meurs. in Solone c. 18. p. 65. et 66. Herald. Animadv. V. 5, 8. Petit. LL. Att. p. 475. REINES.

ib. Πωλῶσι A. Harpocr.

[m] ΠΩΛΕΙΝ γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλ.] Hoc sensu vox ista accipitur apud Plutarchum in Solone. Is enim, postquam egit de mulcta, quam Solon irrogaverat ei, qui fœminam liberam rapuisset, vel vi stuprasset, addit deinde de iis, qui lenocinium faciunt: Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἴκοσι δραχμὰς ἔταξε, πλὴν ὅσαι πεφασμένως ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ. Λέγω δὴ τὰς ἑταίρας. KUST.

[n] ἑαυτὴν] ἑαυτὸν A.E. Phot. edd. ante Kuster.

[o] περνᾶν] περνάναι Harpocr. πέρᾶναι Phot. ms.

[p] τὸν νόμον οὐκ ἐᾶν ἐπὶ ταύταις μοιχ.] Ad hanc legem Atticam alludit Terentius in Eunucho: *Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia Prehendi quenquam?* KUST.

[q] ταύταις] ταύτης A.B.V.E. Harpocr. Phot. ms. et nonnulli codd. Demosthenis p. 1367, 26.

[r] κάθωνται] κάθηνται B.E. Mox πωλοῦσι E. Tum ἀποπεφασμένα B.E. Post Νεαίρας addunt A.B.V.E. ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ.

[s] ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφ.] Verte ex mente Harpocrationis, *Vel in foro palam aliquid vendant.* Harpocratio enim, ex quo Suidas hæc sumpsit, exstimat, τὸ πωλεῖν in loco hoc Demosthenis positum esse pro *vendere*: quamvis ipse aliter sentiam, nullumque mihi dubium sit, quin verbum hoc apud Oratorem significet, pudicitiam venalem habere, vel, copiam sui omnibus facere. KUST. οἱ ἐν M.

ΠΩΜΑΛΑ] Confer de hac voce Etymologum. KUST.

[t] Ἔστι] ἔστι [illegible] A.V.

[u] ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον] ἐν πώ τοις ἐστὶ λεγόμενον Photius, ubi desunt reliqua.

[x] πώμαλα] πῶμα A.

[y] ὀρχεῖσθαι] ὀρχῆσθαι A.V.

[z] πιούσας] πινούσας E. edd. vett. Post συμποσίου A.B. V.E. edd. ante Kuster addunt ἐγένετο.

ΠΩΜΑΛΑ: Κεῖται καὶ π.] Ex Harpocratione: qui plura habet. KUST.

[a] παρὰ Δημοσθένει] In oratione contra Æschinem. KUST. P. 357, 2.

[b] Καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ] Locus Comici, ad

A Πωμήριον: [d]Τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα.

Πώποτε:

Πῶρος, *βασιλεὺς Ἰνδῶν· [e]ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις [f]ἀνθρώπων τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. Ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, [g]ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει.*

[h]*Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. Ὁ δὲ, Οἴνου μὲν, ἔφη, πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω· ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι, ἐμοὶ* B *δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει· πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. Ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε, καὶ ἐς [i]τὸν Δᾶμιν θαμὰ ἑώρα.*

C Πῶρος: Ἀπολίθωσις ὑγροῦ. Καὶ πωρῶ, ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. [k]Πισίδης·

> Καὶ τὰς ἰκμάδας
> πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

Καὶ πώρινος λίθος.

[Πῶρος: Πάθος τι ἐστὶν, ὥς φησιν Ἀντίμαχος.

> Πῶρόν τοι' ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο.

Καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. Παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.]

D Πορός: Ὁ τυφλός. Καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρύτης:

Πῶς δοκεῖς: Θαυμαστικῶς τοῦτο [l]λέλεκται, [m]παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις·

> Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους [n]ἐποίει, πῶς δοκεῖς;
> [o]Καὶ πῶς ἔγωγε, χ' οὑτοσὶ
> ξυνοισόμεθ' ὑμῖν πεπτερωμένοις, οὐ πετομένω;
> Καλῶς; ὅρα νῦν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
> ἔστιν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ' ὡς
> φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.
> [p]Μηδὲν φοβηθῇς· ἔστι γάρ τι ῥίζιον,
> ὃ [q]διατράγοντες ἔστον ἐπτερωμένω.

Πῶϋ: Τὸ ποίμνιον. Καὶ πώεα.

Πώϋγξ Πώϋγγος.

B Πράγματα: Ἐπὶ κακῷ χρῶνται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. Καὶ Μένανδρος·

> Ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

> Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
> ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ' ἐρῶ.

Καὶ αὖθις·

> [r]Καὶ δή ποτε
> C εἰς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Καὶ αὖθις·

> [s]Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ, ἐνοχλήσω. Καὶ παροιμία·

> [t]Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν· ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.

Πράγματα: Κακοπάθειαι.

> Ὀρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται.

D Ἀντὶ τοῦ, κόπους.

Πράγματ' ἐξ [u]ἀπραξίας: Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

Πραγματεία: Οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, οὕτω καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας [x]τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν

E quem respexit Suidas, exstat apud Harpocrat. v. Πόμαλα. Πόμαλα: Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.——Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ· Λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν πόμαλα, Οὐδὲν εἶπον οὐδενί. Quæ ita legenda et in pristinum statum revocanda sunt: A. Ἡ λοιδορία τις ἐγένεθ' ὑμῖν; B. Πόμαλα. Οὐκ εἶπον οὐδὲν οὐδενί. A. *An altercatio aliqua inter vos fuit?* B. *Minime. Nihil dixi cuiquam.* Aristoph. in Pluto, 66. A. Ὦ τᾶν ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. B. Πόμαλα. TOUP. Qui postea addidit, "In primo versiculo forsan legendum est, Διαλοιδορία, quæ proba vox; ut Διαμαρτυρία."

[c] ἀναγινώσκειν] γινώσκειν A.

F [d] Τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα] Est interpretatio obscura, vel potius inepta: in qua proinde illustranda operam sumere nolui, cum vel absque ea satis constet, τὸ πωμήριον esse id, quod Latini dicunt, *pomœrium*. KUST. Zonaras καλλώπισμα.

ΠΩΡΟΣ, *βασιλεὺς Ἰνδῶν——τούτῳ ἐπολέμει*] Hæc sunt verba Philostrati lib II. de Vit. Apoll. c. 10. p. 82. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

G ib. Tonsoris filius. Hellad. Chrestom. ap. Phot. p. 1579. REINES.

[e] ὃς—Ἰνδῶν om. B.E.M. Dedit Aldus.

[f] ἀνδρῶν] ἀνων A. ἀνθρώπων B. om. V.

[g] ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολ.] Philostratus rectius, ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει. KUST.

[h] Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλ.] Qui Philostratum lib. II. de Vit. Apoll. c. 11. unde hæc descripta sunt, inspicere voluerit, plane videbit, Suidam non sine insigni ἀβλεψίᾳ ad Porum hic referre ea, quæ ibi de Phraorte Indorum rege dicuntur. Omnino enim absurdum H et ἀπίστατον est, Apollonium cum Poro colloquentem facere, qui quadringentis fere ante Apollonium annis vixit. Confer Cœl. Rhodig. Antiq. Lect. lib. V. c. 6. a quo Suidas merito ob hanc ἀβλεψίαν vapulat. KUST.

[i] τὸν Δᾶμιν] Hæc pertinent ad Phraothan regem Indum, ap. Philostr. II. 26. REINES.

E [k] Πισίδης] Fr. Foggin. v. 138.

ΠΩΡΟΣ: Πάθος τι ἐστὶν, ὥς φησιν Ἀντ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 14. ut Portus observavit. Ibi autem versus Antimachi sic legitur: Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. Et sic fragmentum hoc citatur a Scholiasta Aristophanis ad Plut. 33. At ego cum Sopingio legere malim, Πωρητὺν δ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. Πωρητὺς enim, teste Hesychio, significat *miseriam, ærumnam, luctum.* Confer Nostrum infra v. Ταλαίπωρος. KUST. Hunc art. habet A. in marg. Et forte huc irrepsit ex Ταλαίπωρος.

F ΠΩΡΥΤΗΣ] Transpositis literis scribendum est, πωρητύς. Vide Hesychium h. v. KUST.

[l] λέγεται] λέλεκται A.V.

[m] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις] Ver. 879.

[n] ἐποίει] ποίει A.V.

[o] Καὶ πῶς ἔγωγ.] Aristoph. Av. 650. Ubi versus ultimus rectius sic legitur: Ὃ διατραγόντ', ἔσεσθον ἐπτερωμένω. KUST.

G [p] Μηδὲν] μηδενὶ E.

[q] διατράγοντες] διατρώγοντες A.B.V.E.

ΠΩΥΓΞ] Vide Etymologum h. v. KUST.

ΠΡΑΓΜΑΤΑ: Ἐπὶ κακῷ χρ.] Ex Enarratore Comici ad Plut. 653. KUST.

[r] Καὶ δή ποτε εἰς πορφ.] Aristoph. Av. 1252.

[s] Ἀλλά σοι παρ.] Aristoph. Plut. 20.

[t] Ἀνδρὶ Λυδῷ πρ.] Vide supra v. Ἀνδρὶ Λυδ. KUST.

ΠΡΑΓΜΑΤ' ΕΞ ἈΠΡ.] Vide Causabonum ad Athen. p. 100. KUST. Adde Bergler. ad Alciphr. III. 29.

H [u] ἈΠΡΑΞΙΑΣ] ἀπροσεξίας B.E. qui mox παραδόξων. Statim delevi ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΙΚΟΣ ἌΝΘΡΩΠΟΣ: Λέγεται ὁ ἔμπορος. Καὶ ἘΜΠΟΛΑΙΟΣ, ἐμπολεύς, cum V. quæ habet A. in marg. præfixo ὍΤΙ. Repetita sunt ex p. 1225 C. 1226 B.

[x] τινάς] τινὰς A. Tum μεταχειρομένων B.E.

[y] πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. Ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου· A

Αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἰτίαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

Πραγματεία: Πολυπραγμοσύνη, κακοπάθεια.

Πόλιν πολυάνθρωπον καὶ [z] στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματικώτατον: Ἐνεργητικώτατον.

B [a] Ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον.

Καὶ αὖθις·

Τοῦτο δὲ ἐποίει συνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς.

Πραγματοδίφης: Ὁ δικολόγος.

[b] Καὶ πραγματοδίφης. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Πραγματομαθής:

Ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους, καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής.

Καὶ πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες.

C Διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

Πραγματωδεστέρα τάξις: Ἡ [c] δυστυχεστέρα.

Πραγμάτων:

[d] Πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.

Λάμαχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Πρᾶγος: Ἡ πρᾶξις.

D [e] Πρᾶγος [redacted] ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.

Ἄνθρωπον ὄντα, φησὶν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

Πραέον [f] γῆ:

Πραεῖα:

Πρακτέα:

Καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττειν.

Πρακτέον: Δεῖ πράττειν.

Πρακτικαί: Ὅτι οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαὶ, ἐπεὶ μηδὲ οἱ [g] τούτων λόγοι ἄπειροι. Ἄγγελοι δέ εἰσι τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες κἂν [h] ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. [[i] Ὡς οὖν ἔχουσιν οἱ περιττοὶ, λείπει.]

Πρακτικόν: Ἀνυστικόν.

Πράκτορα: Ἔκδικον.

[k] Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἥξεσθαι πατρός.

Πράκτωρ: Ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.

Πράμνιος οἶνος: Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς [l] τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε· τινὲς τὸν ξένιον, [m] ἢ παραμόνιμον· τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης· οἱ [redacted] ἰδίως τὸν μέλανα· [n] ἔνιοι τὸν [o] πραΰναντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην [p] φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, [q] ἐν Νικίᾳ Πράμνον πέτραν [r] εἶναι, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πρανές: Κάταντες.

Πρανής: Ὁδὸς κατωφερής.

[s] Ἐν δέ τινι πρανεῖ, [t] στενῷ, καὶ ἐπιμήκει, καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλαὶ παρεφέροντο.

Πραξάμενος: Ἀπαιτήσας, λαβών.

[u] Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων.

Πράξαντες: [x] Θουκυδίδης·

Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες, (τουτέστι βουλευθέντες,) ἔφασαν χρῆναι ἀνοίγειν τὰς πύλας. Ἔμελλον [redacted] ἀνοιχθεισῶν [y] εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

Πραξιδίκη: Θεὸς, ἧς κεφαλὴν [z] μόνον ἱδρύοντο.

E

y πράγματα] πράγματι A.

z στρατῷ] στρατηγῷ A.

a Ὃ δὴ] Hæc sine dubio sunt Polybii. HEMST.

b Καὶ πραγματοδ.] Aristoph. Av. 1424. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης, Καὶ πραγματοδίφης. KUST.

c δυστυχεστέρα] δυσχερεστέρα A.

d Πραγμάτων τε καὶ μαχ.] Aristoph. Acharn. 268.

ib. τε om. A.V.E.

F e Πρᾶγος [redacted] ἀτίζειν οὐδ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1153.

f ΓΗ] γῆν A. Spectat Ps. XXXVI. 11.

ΠΡΑΕΙΑ A.V. Πρασία B.E. edd. vett.

g τούτων λόγοι] λόγοι τούτων A.V.

h ὕστεροι] ὕστερον V. Tum l. ὦσι.

i Ὡς οὖν] Seqq. om. V. περιττοὶ λείπει om. A. cum lacuna. Recentior manus ibi addidit ὁ π. In B.E. περὶ τῶν λείπει.

k Φόνου ποτ' αὐτὸν πρ.] Sophocl. Electr. 953.

G ΠΡΑΜΝΙΟΣ ΟΙΝΟΣ: Ἀρίστ.] Notam hanc excerpsit Suidas ex Athenæi lib. I. [p. 30.] c. 24. ut Pearsonius etiam observaverat. Confer Scholiastam Aristoph. ad Equit. 107. KUST. Schol. Nicand. Alex. p. 75. TOUP. Vid. Schol. Platon. p. 138.

ib. Πράμνειος Photius hic et infra. De h. gl. conf. Tollium ad Apollon. in v. et Schol. Ven. ad Il. λ'. 639.

l τὸν ἡδὺν] Imo contra potius, τὸν μὴ ἡδύν. Vinum Pramnium enim minime erat dulce et suave, sed austerum et durum, ut tum Athenæus loco laudato, tum etiam alii scriptores testantur. KUST.

H m ἢ] οἶνον A.V. Photius. οἶνον· ἢ M. Tum πραμίνιον V.

n Ἔνιοι δὲ] [redacted] om. A.V. Photius.

o πραΰναντα] πραΰνοντα E. Photius.

p φασί. Σῆμος] φασὶν V.

q Ἐν Νικίᾳ] Pessime. Scribendum enim est ἐν Ἰκάρῳ, ut recte legitur apud Athenæum loco laudato. KUST. Leg. ἐν Νικαρίῳ, quam alii Ἰκαρίαν vocant insulam. Athen. I. 30. ἐν Ἰκάρῳ. ibid. ἡ ἄμπελος, ἡ τὸν Ἰκάριον πράμνιον φέρουσα. Cf. Ælian. V. H. XII. 31. Eam vitem ψιθίαν vocari dicit Schol. Nicandri, unde οἶνος ψίθιος. Athen. I. 29. ibid. Philippus: φιλῶ γε Πράμνιον οἶνον Λέσβιον. REINES. ἐν Νικαίῳ A.V. ἐν Νικαία E. ἐν ᾗ καὶ ὁ πράμνον Photius.

r εἶναι πέτραν] πέτραν εἶναι A.

ΠΡΑΝΕΣ] Ex Timæo.

s Ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ] Lego, Ἐν δέ τινι πρανεῖ ΣΤΕΝΩΠΩΙ. *In via angusta et declivi.* Schol. ad Homer. Il. η'. 143. Στεινωπῷ: Στενῷ τόπῳ, στενῇ ὁδῷ. Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. IV. 39. Στενοῦ δὲ ὄντος πάνυ τοῦ ΣΤΕΝΩΠΟΥ δι' οὗ τὴν ἀπήνην ἔδει διελθεῖν. *Quum autem perangustus esset locus, qua carpentum erat transiturum.* Quod vero legit ad Mœrin Piersonus, Πρανὲς, ὁδὸς κατωφερής, plane exsibilandum est. TOUP.

t στενῷ] Xenophon An. V. 2, 23. πρανὴς γὰρ ἦν καὶ στενή, i. e. ἡ κατάβασις. Ad v. Ἐμάλθαξαν amandat Hemsterhusius.

u Μάλλιος] Polybii. Vid. Schweighæuser. T. V. p. 41.

x Θουκυδίδης] IV. 98.

y Εἰσπίπτειν] Portus legit, συνεισπίπτειν, quod probo. KUST. Utrumque fugit, ubi apud Thucydidem legerentur quæ habet Suidas: quod si scivissent, facile vidissent hæc male a Suida descripta vel a librariis corrupta nec locum conjecturis esse. DUKER.

ΠΡΑΞΙΔΙΚΗ: Θεὸς ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο] De nostra Praxidice, præter alios, adcurate admodum Hesychius: Πραξιδίκη: Δαίμονά τινα φασὶ, τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. Διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα ΚΕΦΑΛΑΣ γίνεσθαι, καὶ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ὁμοίως. Ejus meminit Orpheus Hymno in Proserpinam, 5. ubi ita scribendum

Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱόν· καὶ θυγατέρας, Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν [a]Κτίσεσιν, Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλαλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

Πραξίλλης: Ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας: Ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος, δολιευσάμενος. [b]Πολύβιος·

Ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρεβησίων πόλιν, καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

Πραξικοπήσας: Δωροδοκηθείς.

[c]Ὁ δὲ Οὔρβιος πραξικοπήσας νυκτὸς, κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε.

[d]Πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας.

Πρᾶξις: Κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ, καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. Ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα· οἷον, [e]εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. Ἔστι δὲ **Πρᾶξις** μὲν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια· **Ἔργον** δὲ, τὸ τέλος.

Πρᾶξις: Ἡ [f]προδοσία. Πολύβιος·

[g]Μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι [h]φίλων [i]τρίτην πρᾶξιν κατασκευασαμένου, καὶ προσενεγκόντος τῷ Φαβίῳ τὸν λόγον.

Καὶ αὖθις [k]Πολύβιος·

Ὁ δὲ συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διά τινος Ἰάσονος· δς διαπεμψάμενος πρὸς [l]Ἀγήταν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Πραξιτέλης, Πραξιτέλους. Ὄνομα κύριον.

Πραιόνως: [m]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως
ἔλεγχ', ἐλέγχου. Λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

Πραιότης: Ἀοργησία. [n]Ἂν δέ τις τῆς πρᾳότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὁρίσηται αὐτὴν, ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν· οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. Τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.

Πραιότης: Ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μικρὰ τιμωρία. Δαβίδ·

Ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

[o]**Πρᾶιος** δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ῥᾷος, καὶ πρᾷος.

Πραπίς: Ἡ φρήν. [p]Ὅμηρος·

[q]Εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Πράσις:

Πρασιανός: Ὅτι Πρασιανὸς λέγεται, καὶ Βενετιανὸς, καὶ [r]Παλμουλάριος, καὶ Σκουτάριος, [s]παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ.

Πρασιαί: Πόλις Λακωνική. [t]Ἀριστοφάνης·

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
καὶ [u]πολλῷ δεκάκις ἀπολεῖσθε σήμερον.

cum Lennepio: Πραξιδίκη ἐρατοπλόκαμε, Δηοῦς θάλος ἁγνόν. Meminit et in Argonauticis, 30. Ὄργια Πραξιδίκης, καὶ ἀρρήτης ΝΥΚΤΑΣ Ἀθήνης. Ita legendus iste versiculus, qui vulgo inquinatissimus est. Per νύκτας Ἀθήνης intelligenda nocturna quædam sacra in honorem Minervæ, quæ Ἄρεια dicta: de qua consulendus Pausanias in Atticis c. 11. Phurnutus, de Nat. Deor. p. 188. ἈΡΕΙΑ δὲ ἐκλήθη τῷ στρατηγικὴ εἶναι, καὶ διοικητικὴ πολέμων, καὶ ὑπερμαχητικὴ τοῦ δικαίου. TOUP. Vid. Pausan. III. 22. et Facium ad IX. 33.

[z] μόνην] μόνον A. Photius.

[a] Κτίσεσιν] κτήσεσιν E.

ΠΡΑΞΙΛΛΗ] Fuit Poëtria, cujus plures scriptores mentionem faciunt. Zenobius Centur. IV. Adag. 21. Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. Αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, Ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. Ὅθεν εἰς παροιμίαν προήχθη τὸ, Ἠλιθιώτερος τῆς Πραξίλλης Ἀδώνιδος. Ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Athenæus lib. XIII. p. 603. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. [Et XV. 634. REINES.] Pausanias in Laconicis, p. 184. Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστὶν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνεῖος, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ. Scripserat Dithyrambos. Hephæstio in Enchirid. p. 9. Καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν Διθυράμβοις, ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς. Item, Scolia, sive carmina παρώνια. Scholiasta Aristophanis Vesp. 1232. Καλλικιὸν τὸ Σκόλιον. Ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται Παροινίοις. Eustathius ad Il. β'. p. 326. ex Pausania Lexicographo initium Scolii cujusdam refert, quod nonnullos olim Praxillæ Sicyoniæ tribuisse ait. Præterea, ejus meminit Antipater Thessalus in Epigrammate in novem poëtrias lyricas, quod legitur Anthol. lib. I. c. 67. KUST. Πραξίλλης A.B. Πραξίλλας V.

ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΣΑΣ] De significatione hujus vocis consulendus est Casaub. in Comment. ad Polybium. p. 185. KUST.

[b] Πολύβιος] Lib. I. c. 19. (18.) KUST.

[c] ὁ δὲ Οὔρβιος] Vid. Schweighæuser. ad Polyb. XXII. 23, 1. Hunc artic. habet A. in marg.

[d] Πολλὰς πόλεις] Polybius in Excerptis Constantini p. 21. Vid. supra p. 1296 E.

ΠΡΑΞΙΣ: Κοινότερον μὲν π.] Totum hunc articulum Suidas sumpsit ex Alex. Aphrod. in lib. III. Topic. p. 137. KUST.

[e] εἰ τὸ] εἰ τοῦ A.

[f] προδοσία] προσοδία A.E.M. προσωδία V.

[g] Μετὰ τῶν] Polyb. Fr. Hist. 18.

[h] φίλων] φίλτρων V.

[i] τρίτην] τρίτον A. Tum πρᾶξιν om. A.V.

[k] Πολύβιος] Lib. V. c. 96. KUST.

[l] Ἄγητα] Ἀγήταν A.B. Supra Ἰάσονος om. M.

ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ] Praxiteles ἀνδριαντοποιὸς, alter junior ἀγαλματοποιὸς, cui tribuit Theocrit. Id. I. 105. poculi factionem, ibique Schol. Artifex in marmore, v. Plin. XXXVI. 5. Lucian. Imagg. Athen. XIII. 591. REINES.

[m] Ἀριστοφάνης] Ran. 879. Post h. gl. delevi ΠΡΑΙΟΣ: Ὅτι τὸν πρᾷον εἰς τὸν ἀργὸν καὶ ἀκίνητον μεταλαμβάνουσι. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἘΓΚΡΑΤΕΙΑ, cum V. quæ habet A. in marg.

[n] Ἂν δέ τις τῆς πρᾳότητος γένος ἀποδ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 176. KUST.

ΠΡΑΙΟΤΗΣ: Ἐπὶ Θεοῦ ἡ μικρὰ τιμ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXXIX. p. 762. KUST.

[o] ΠΡΑΙΟΣ δὲ etc. om. V.

[p] Ὅμηρος] Il. α'. 608. KUST.

[q] εἰδυίῃσι] εἰδύσι A.

[r] Παλμουλάριος] Παλβουλάριος V.

[s] παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ] Lib. I. §. 5. ubi verba ejus hæc sunt: Παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε Πρασιανὸς, μήτε Βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι. Vide ad eum locum notas Gatakeri. Ceterum, pro Σκουτάριος Lipsius Saturnal. lib. II. c. 24. legit Σεκουτόριος: quem vide. KUST.

[t] Ἀριστοφάνης] Pac. 241.

[u] πολλοδεκάκις ὡς] πολλῷ δεκάκις A.B.V.E.M.

Πρασιαί: Αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. Καὶ πράσιον, τὸ λάχανον.

Πράσινον χρῶμα:

[x] Ἄλλως στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους πρασίνου στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν, ἀπήχει.

Πράσου φύλλοι τὸ [y] τῶν ἐρώτων δέδεται βαλάντιον: Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα [z] πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων.

Πράττεσθαι: Ἀπαιτεῖσθαι.

Τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

Πρατίνας, Πυρρωνίδου, ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγῳδίας. Ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ [a] τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. Ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου, [b] συνέβη τὰ ἰκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ, πεσεῖν. Καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη [c] Ἀθηναίοις. Καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν'. Ὧν Σατυρικὰ [d] λβ'. [e] Ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

[Πραττόμενοι: Δοτικῇ.

Μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι.

Αἰτιατικῇ δέ·

Καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.]

Πραττομένους: Ἀπαιτουμένους. [f] Ἰσοκράτης·

Καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους.

Πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλους δὲ οὐδενὶ αἴσθησιν παρεχόμενος.

Πράττω: Τὸ ἐνεργῶ.

[g] Ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία [h] αὐτοῦ ἐνόσει.

Πραΐδα:

Πραινεστός: Ὄνομα τόπου.

Πραιπόσιτος: Εἶδος [i] ἀξιώματος.

Πραιτοῦρα:

Πραίτωρ: Μετὰ τοὺς χιλιάρχους [j] καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη [k] Φούριος Κάμιλλος, παῖς Καμίλλου τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν Πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμασαν· ἤγουν στρατηγόν.

Πραιτώριον:

Πραίφεκτος: Ναύαρχος.

Πραίφεκτοι: Δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἳ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς [l] καλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ.

Πρέμνον: Στέλεχος δένδρου. [m] Ἀριστοφάνης·

Ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελωρίου.

Ὅ ἐστι, χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος.

[n] Οἱ Ἕλληνες τοῦτον [o] ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν [p] ἔχῃ πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου.

Καὶ ζήτει ἐν τῷ Χάραξ.

Πρεών, πρεόνος. Ὡς πρὼν, πρωνός.

[q] Αἱ τόσον ὕδωρ

εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρέσβα: Ἐντιμοτάτη.

Πρεσβεύεσθε: Πρέσβεις πέμπετε. Καὶ πρεσβεύω, [r] παρὰ Σοφοκλεῖ·

Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,

καὶ μὴ τὸ [s] μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.

Ὁ Ἡρακλῆς φησι ψυχορραγῶν.

[Πρεσβεύω: Δοτικῇ. Αἰτιατικῇ δέ·

Καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ἐργάδος, ἣν πρεσβεύεις.]

Πρεσβεῖα: Τιμὰς, γέρα.

Καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει.

Πρεσβεῖον:

ΠΡΑΣΙΑΙ] Vid. Schol. Od. ψ'. 127. Mox addidi τὸ cum A.V. κόπου V. pro κήπου.

ΠΡΑΣΙΝΟΝ] Πράσιον A.V. πρασίου in exempl. A.V.E.M. Delevi statim ΠΡΑΣΟΝ: Κακόχυμον, ἔστι δὲ δριμύ. Ὡς δέ φησι Διοσκορίδης, δυσόνειρον, εὐκοίλιον, διουρητικὸν, λεπτυντικόν. Ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικὸν, cum A.B.V.E. quæ Pauli Æginetæ sunt VII. p. 251.

[x] Ἄλλως στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους Πρ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Hist. Arc. c. 19. De diversis autem factionibus aurigarum Circensium, inter quas una erat, quæ a colore vestium Prasina dicebatur, vide præter alios Onuphrium de Lud. Circens. c. 10. KUST.

[y] ΤΩΝ ἘΡΩΤΩΝ] Sic etiam legitur in Vatic. Prov. Appendice. [ibi ms. Paris. ἐρώντων.] At ego cum Scaligero in Stromat. Proverb. potius legerim ἐρώντων. KUST.

[z] πολλὰ om. V. et mox καὶ ἀσωτευομένων.

ΠΡΑΤΙΝΑΣ] Ejus aliquoties meminit Athenæus. KUST. Pausan. in Corinth. Vid. ad v. Ἀρίστιας. TOUP. Vid. Casaub. de Satyr. poes. p. 158. HEMST.

[a] τε καὶ Χοιρίλῳ om. A.

[b] συνέβη τὰ ἰκρία —— πεσεῖν] Confer Nostrum supra v. Αἰσχύλος, et v. Ἰκρία. KUST.

[c] Ἀθηναίοις] ἀθη A. Leg. forte Ἀθήναις, vel Ἀθήνησι.

[d] λβ] λ' V.

[e] Ἐνίκησε δὲ] Certavit cum Æschylo et Chœrilo Ol. 76. REINES.

ΠΡΑΤΤΟΜΕΝΟΙ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg. αἰτιατικῇ —— πραττόμενοι om. E.

[f] Ἰσοκράτης] c. Sophist. p. 292 C.

[g] Ἔπραττε κακῶς] Vide supra v. Ἐνόσει. ubi hoc fragmentum auctius legitur. TOUP.

[h] αὐτῷ] αὐτοῦ V.B. Mox ἐνόσησε V.

[i] ἀξιώματος] ἀξίωμα V. Statim delevi ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ: Ζήτει ἐν τῷ Σαλλούστιος, cum V. quæ habet A. in marg. Et cum omnibus mss. ΠΡΑΙΣΙΟΙ: Ζῶα.

[j] καὶ αὖθις] καὶ om. A.V. Tum ἐπὶ B.E. pro μετά.

[k] Φούριος] φρούριος A.B.V.E.M.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΟΙ: Δώδεκα ἄρχοντες προβ.] Hæc excerpta sunt ex Polybii lib. VI. c. 24. KUST. c. 26.

[l] ἐπικαλουμένους] καλουμένους A.V. In fine addidi δηλοῖ cum A.B.V.E.

ΠΡΕΜΝΟΝ] Vid. Πτέρθους. HEMST.

[m] Ἀριστοφάνης] Av. 322. sed ubi legitur: Ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου. KUST.

[n] Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χ.] Hæc sunt verba Polybii lib. XVII. c. 14. [XVIII. 1.] KUST. Deest hoc exemplum V.

[o] ἡγοῦνται] ἡγοῦντο A.

[p] ἔχει] ἔχῃ A.B.

[q] Αἱ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Anthol. Pal. VI. 253. τόσσον A. omisso ὕδωρ.

ΠΡΕΣΒΑ] Il. ε'. 721. et al.

[r] παρὰ Σοφοκλεῖ] In Trach. 1067.

[s] μητρὸς] πατρὸς B.E.

ΠΡΕΣΒΕΥΩ] Gl. om. A.V. Schol. ms. in Gregor. Naz. f. 77. cod. Par. 573. Πρεσβεύομεν] ἀντὶ τοῦ ἣν μεγαλύνομεν προτιμῶντες, αὐτὸ γὰρ τὸ πρεσβεύομεν αἰτιατικῇ συντάσσεται. Ἀρριανός· Πρεσβεύει τὰ τοῦ Φιλίππου, καταβάλλει δὲ Ἀλέξανδρον. καὶ τὸν πρὸς ὃν ἡ πρεσβεία γίνεται, τὸ δὲ ὑπὲρ ὧν δοτικῇ· Πρεσβεύει τοῖς Ἀθηναίοις. τὸ δὲ ἡγεῖσθαι καὶ προάρχειν γενικῇ. Πρεσβεύειν αὐτοῦ ἤθελον.

[t]Ὁ [illegible] Περίανδρος, ὁ [u]Κυψέλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ [x]πρεσβεῖον λαμβάνει.

Πρέσβειρα: Ἔντιμος.

Πρέσβεις: [y]Ὅτι οὗτοι [z]ἦσαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ, [a]Εὐλάλιος τε ὁ Φρὺξ, Πρισκιανὸς ὁ Λυδὸς, Ἑρμείας τε, καὶ Διογένης, οἱ ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. Οὗτοι
B πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐκδημίας, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ, ἀλλ' ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. Ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ' αὐτὰς ἀναγεγραμμένων, τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τολοιπὸν ἐφ' ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὁτιοῦν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν,
C [b]ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβις, πρέσβεως. Προπαροξυτόνως. Οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρέσβευς εὐθείας. Οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. Λέγεται δὲ καὶ **πρέσβεων**, καὶ **πρεσβευτῶν**, [c]ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. Ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον, καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι [d]πρέσβεις. Εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

D **Πρεσβυγένεια**: Παλαιοτέρα γένεσις. Καὶ [e]συγκριτικῶς.

Πρεσβυγενής:

Πρεσβυτάτην: Ἐντιμοτάτην.

[**Πρεσβυτερεῖον**:]

Πρεσβύτερος: Τιμιώτερος, μείζων.

Ὁ [illegible] τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς [f]ἑαυτοῦ βασιλείας ποιησάμενος.

A Ἀντὶ τοῦ, μείζονα, [g]τιμιωτέραν.

Καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ' ὧν [h]ὤμοσεν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος Κόδρου: Ἀντὶ τοῦ, παλαιότερος. Παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. Λέγεται [illegible] καὶ **πρεσβύτερα**, τὰ τιμιώτερα.

Ἡ [illegible] στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

B **Πρευμενής**: Πρᾷος.

Πρηγορεῶνος: Τοῦ λαιμοῦ.

Πρήθω: Τὸ καίω.

Πρημαινούσας τε θυέλλας: [i]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Θύελλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. **Πρημαινούσας** δὲ, μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. **Πρῆσαι** γὰρ, τὸ φυσῆσαι. [k]Ὅμηρος·

Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον.

C **Πρηνές**: Ἐπὶ πρόσωπον. Καὶ **πρηνής**.

Πρῶνες: Οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρέων.

[l]Ἡ Γάργαρον ἴσον πρηῶνι Μαλείης, ᾧ ἐκυκήθη
κῦμα, [m]πολυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους.

Πρησῖνος: Ὄνομα κύριον. Καὶ **Πρήσωνος**.

Πρῆσαι: Καῦσαι. **Πρῆσε** δὲ, ἐφύσησε.

Πρήσσουσα: Διαπερῶσα.

Πρηστήρ: [n]Ἀστραπὴ, κεραυνός.

D [o]Ὤλεσε γάρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
ὀψὲ βόες νιφετῷ σπερχόμεναι κατέβαν.

Πρηστήρ: Πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, [p]ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου.

[q]Πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ [r]πρηστήρων ἐξαισιωτάτου Λιβυκοῦ, καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, καταδῦναι τὰς ναῦς.

E Καὶ αὖθις·

[t] Ὁ [illegible] Περίανδρος] Vid supra v. Περίανδρος, p. 2930 D.

[u] Κυψέλου] Κυψέλλου E.

[x] πρεσβεῖον] πρεσβείαν B.E.

[y] Ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσ.] Totus hic locus sumptus est ex Agathiæ lib. II. p. 69. 70. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Mirari satis non possum stuporem hominis ita scribentis. Estque hic error
F tanto exstantior, quod alia tradentem ob oculos habuerit Agathiam. Ubi vero is philosophos legationem in Perside obiisse perscripsit? Ecquando tradidit eos cum Areobindo iter esse ingressos? Contraria omnia apud eum invenisse mihi visus sum. Auctor enim est cum Areobindo Uranium in Persiam contendisse: οὐ πολλῷ δ' ἔμπροσθεν, haud longe vero ante eos, Damascium ceterosque philosophos eodem profectos esse. Imo si recte rationem subduxi, redierant jam philosophi in agrum Romanum, cum Areobindus ad Persas pergeret. WESSELING. Observ. I. 28. p. 118. ubi plura.

[z] ἦσαν] εἰσὶν V.

[a] Εὐλάλιος] Apud Agathiam loco laudato hodie legitur Εὐλάμιος. Sed vide nos supra ad v. Δαμάσκιος. KUST. Εὐλάλιός τε A.V.

[b] ἢ] καὶ V. Tum μεταβαλεῖν E.

ΠΡΕΣΒΙΣ—ἁμαρτάνουσι.] Ex Schol. Aristoph. Ach. 93. Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 495.

[c] ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν] ἑκατέρως ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἴρηται. Photius, qui mox τὴν Ἑλλ.

[d] πρέσβεις. Εὑρίσκομεν] πρέσβεις. καὶ χρῶνται τούτῳ συνήθως ἅπαντες· εὑρίσκεται δὲ καὶ τὸ πρ. Photius.

[e] συγκριτικῶς] συγκριτικῶς προοργιαίτερον Photius. καὶ συγκριτικῶς om. Hesych. π. γέννησις καὶ συγκριτικῶς δὲ προοργιαίτερον Lex. Seg. Albertus conjicit, καὶ συγκριτικῶς, Πρεσβυγενέστερον, προοργιαίτερον.

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΕΙΟΝ] Πρεσβυτέριον E. pr. B. m. s. Gl. om. V. habet A. in marg.

[f] ἑαυτῶν] ἑαυτοῦ. Vid. in Ῥαστώνευσις. HEMST. ἑαυτοῦ A.B.V.E.

[g] τιμιωτέραν] τελειοτέραν V. ante h. v. delevi καὶ cum A.B.V.

[h] ὤμοσεν] ὤμοσαν A.B.

ΠΡΗΓΟΡΕΩΝΟΣ] Conf. Schol. Aristoph. Eq. 373.

[i] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 335.

[k] Ὅμηρος] Il. α'. 481. KUST. ἀνέμου B.E. pro ἄνεμος. Tum πρῆσαι V. Statim delevi ΠΡΗΝΑΣ: Εἶδος ἰχθύος, cum A.B.E. quæ gl. Zonaræ est. Reposuerat Hemsterhusius Πρημὰς vel Πρημνὰς, collato Hesychio in Πρημάδες. Photius: Πρῆμαι καὶ πρημάδες: γένος ἰχθύων.

ΠΡΗΝΕΣ] Scribendum esse πρηῶνες, vel ex exemplo, quod subjungitur, patet. KUST.

[l] Ἡ Γάργαρον ἴσον] ἡ γὰρ τὸ ἴσον V. Anthol. Pal. VII. 214.
G ἢ γὰρ ἴσον πρ. M. ὡς ἐκυκήθη.

[m] πολυψάμμους] πολυξάντους Toupius.

ΠΡΗΣΣΟΥΣΑ] Potius, διαπρήσσουσα. Homer. Il. α'. 483. Διαπρήσσουσα κέλευθα. Scholiasta: Διαπρήσσουσα: Διαπερῶσα, διερχομένη. Huc Suidas respexit. KUST.

[n] Ἀστραπὴ om. V.

[o] Ὤλεσε γάρ πρηστήρ σε κερ.] Anthol. Pal. VII. 174.

[p] ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πν.] Laërtius in Zenone Citt. 154. Πρηστῆρα (φασὶν εἶναι) νέφος περιχυθὲν πυρὶ μετὰ
H πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. Ad hunc locum Suidas respexit; sed qui pro περιχυθὲν habet περισχεθέν. Aldobrandinus autem videtur legisse, περισχισθέν. Vertit enim: *Presterem nubem esse undique discissam*. KUST.

[q] Πνεύματος μετὰ βροντῶν] καὶ μετὰ βροντῶν πνεύματος V.

[r] πρηστῆρες] πρηστήρων A.V.

Πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροόρατα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι, καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρῆστις: Εἶδος κήτους θαλασσίου. Ἡ λεγομένη [a]μάλθη· ὃ καὶ δυσανταγώνιστόν ἐστι.

Πρίαμαι: Αἰτιατικῇ.

Πριάμενος: Ἀγοράσας. [t]Σοφοκλῆς·

> Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν,
> ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

Πριαμωθῆναι: Ξυρηθῆναι. Τὸ γὰρ τοῦ [u]Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

Πρίαμος: Ὄνομα κύριον.

Πρίαπος: Ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. [x]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [y]Ἀγροιώτη τῷδε μονοστόρθυγγι Πριήπῳ
> θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.

Καὶ αὖθις·

> [z]Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
> δῶρα [a][παρακταίης σοὶ τάδ' ἐπ' ἀφελίης.]

Πρίαπος: Τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ [b]σκῆπτρον κατέχον, [c]ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατεῖν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησι. [d]Τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κινήσεως [[e]δηλοῖ·] τὸν δὲ κύκλον, τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν. Ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος [f]ἐκ [g]τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης [h]συνειλήφθη. [i]Ἡ γὰρ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος, καὶ περισσόσαρκον. Ἡ δὲ μήτηρ ἔρριψεν [k]αὐτὸ εἰς ὄρος· ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. Εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον [l]ἐπάνω εἰς τὴν πυγήν. Ἐκλήθη δὲ [m]Πρίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν· καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. Τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστι παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

Πριβάτοι: Ῥωμαία ἡ λέξις.

Πρίγκιπες: Οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. Τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ [n]πενιχροτέρους, Γροσφομάχους καλοῦσι· εἶτα τοὺς Πρίγκιπας· τοὺς δὲ πρεσβύτας, Τριαρίους· καὶ τοὺς Ἀστάτους καλουμένους, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν Πριγκίπων. Καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. Ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν Τριαρίους εἶναι χʹ, τοὺς δὲ Πρίγκιπας [o]ασʹ, ἴσους δὲ τούτοις τοὺς Ἀστάτους, [p]τοὺς δὲ Γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων· [q]φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.

Πρίγκιψ: Ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

Πρίεται: Σχίζεται.

[r]**Πριηνεὺς** καὶ **Πριήνη**: Ὄνομα πόλεως.

Πρίημι: Ἀγοράζω.

Πρίηπος: Ὁ Πρίαπος. Κατὰ τροπὴν τοῦ αʹ εἰς ηʹ.

Πριμιγγιλίων: Τιμῶν· ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν· ἢ προνομιῶν.

Πριμικήριος: Ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πριμολοκάριος: Ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμοπιλάριος: Ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

---

[a] *μάλθη*] Ms. A. habet, *μάλη*. KUST. Sic etiam V. Ælianus N. A. IX. 49. *καὶ ἡ πρῆστις, καὶ ἡ καλουμένη μάλθη, δυσανταγώνιστον δ' ἄρα θηρίον τοῦτο καὶ ἄμαχον.* Quem male cepit Suidas.

[t] *Σοφοκλῆς*] Aj. 477. ut Portus observaverat. Vide etiam supra v. *Θερμὸν*, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[u] *Πριάμου πρόσωπον*] Intellige Priami personam in tragœdiis. HEMST.

ΠΡΙΑΠΟΣ: *Ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ*] Ex Athen. lib. I. c. 23. p. 30. KUST.

[x] *Ἐν Ἐπιγράμμασι*] Anthol. Pal. VI. 22.

[y] *Ἀγροιώτη*] *Ἀγροιῶται* A.V. *Ἀγροιῶτα* E.

[z] *Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.*] Anthol. Pal. VI. 33.

[a] *παρακταίης* etc. om. A.B.V.E.

ΠΡΙΑΠΟΣ: *Τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγ.*] Hæc, et quæ sequuntur, *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Codinum de Orig. CPolit. p. 15. KUST.

[b] *σκῆπτρον κατέχον* om. A.

[c] *ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλ.*] Hæc aliter apud Codinum; quem vide, et Lambecium ad eum locum. KUST.

[d] *Τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχυτῆτα τῆς κιν.*] Hæc rectius et plenius apud Codinum sic leguntur: *Ἔχει δὲ καὶ πτερά. Κατὰ μέσον δὲ τῶν πτερῶν δισκοειδεῖς κύκλους. Τὰ μὲν πτερά, διὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· τοὺς δὲ κύκλους, διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν.* KUST.

[e] *δηλοῖ* om. A.V.

[f] *ἐκ τοῦ Διός.*] Imo, *ἐκ τοῦ Διονύσου*. Vide Etymologum v. *Ἄβαρνις*. KUST. Nihil esse mutandum ex Nonno vel potius Maximo manifestum est, *Συναγ. ἱστ.* ad Greg. Naz. Stelit. II. 170. nam quæ ibi verbis amplioribus explicantur, paulo brevius contraxit Suidas. HEMST.

[g] *τοῦ Διός*] *Διονύσου* Hesych. in *Πριαπίδες τε*. REINES.

[h] *συνειλήφθη*] *συνελήφθη* A.B.V.E.M.

[i] *Ἡ γὰρ*] *ἡ δὲ* A.V.E. Mox *μαγγανία* V.

[k] *αὐτὸ*] *αὐτὸν* A. Tum *τὸ ὄρος* V. Mox *αὐτὸ* om. A.

[l] *ἐπάνω*] Vid. Suidas in *Φάνης*. Nonnus habet *ἐπάνω τῆς πυγῆς*. HEMST. *εἰς τὴν* om. V. *πυγμὴν* frustra corrigit Theobaldus in Obs. Misc. II. p. 13.

[m] *Πρίαπος*] *Περίαπος* A.B.E.

ΠΡΙΒΑΤΟΙ] *Πρίβατοι* A.B.E. Vid. Salmas. ad Vopisc. p. 440.

ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ: *Οὕτω καλοῦσι Ῥωμ.*] Articulus hic mire confusus est et turbatus, qui in integrum restitui debet ex Polybii lib. VI. c. 19. unde eum Suidas deprompsit. KUST.

[n] *πενιχροτέρους*] *πενιχροὺς* V. *πενιχροτέρους* E. Mox *καλοῦσι* om. E.

[o] *ασʹ.*] Sic recte mss. Paris. itemque Polybius loco laudato. At priores editt. male, *θσʹ*. i. e. 9200. KUST.

[p] *Τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων*] Locum hunc pessime mutilatum ex Polybio sic supplebis: *Τοὺς δὲ λοιποὺς καὶ νεωτάτους γροσφομάχους. Ἐὰν δὲ πλείους τῶν τετρακισχιλίων ὦσιν, κατὰ λόγον ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν, πλὴν τῶν Τριαρίων. Τούτους ἀεὶ τοὺς ἴσους.* Hanc lectionem in versione secutus sum. KUST.

[q] *Φορεῖν δὲ*] *φορεῖν γὰρ* V.

ΠΡΙΓΚΙΨ] Principem officii intelligendum putat Valesius ad Ammian. Marcellin. XVI. 8. p. 135. HEMST.

[r] ΠΡΙΗΝΕΥΣ] Sic A.V. *Πριήνη ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης Πριηνεὺς* vulgo.

ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΩΝ] Scribendum erat, *πριβιλεγίων*, i. e. *privilegiorum*. KUST.

ΠΡΙΜΜΙΚΗΡΙΟΣ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

ib. *Πριμμικήριος* A. Photius.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλετρα: Παροιμία. Καί,

Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς.

Ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. Καί,

Πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις.

Πρίνινοι ἄνθρακες: [s]Στερεοί, καὶ σκληροί. Ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. [t]Ἡσίοδος·

Πρίνου δὲ γύην.

Καὶ πάλιν·

Πρίνινος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι.

Πρῖνος: Ξύλον [u]πυκνότατον. [x]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

Καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ.

Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμαίνει: Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. [[y]Ἢ οὕτω· Πρίν κεν ὄϊν λύκος ποιμαίνῃσι.]

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις: Τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι, πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ [z]διανομῆς.

Πριόνωτοι: Ὄφεις οὕτω λεγόμενοι.

Πρίου: Ἐλευθέρωσον.

Πρίω: [a]Ἀγόρασον.

Πρίων: Τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. [b]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἰθύδρομόν τε
πρίονα, [c]μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον.

A Καὶ αὖθις·

[d]Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα.

Καὶ [e]Βάβριος·

Κἀκεῖνος εἶχε τὰς σιαγόνας πρίων.

Ἀντὶ τοῦ, βρύκων.

[f]Ὁ πρίων ἀπῆν, οὐδ' ᾔδειν πρίω.

Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ, Οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. Οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἴκοι ἔχων. [g]Ταῦτα B οὖν φησι· Τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πρισθείς: Ἐξαφθείς, [h]δεσμευθείς.

[i]Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,
[k]ἐκνάπτετ' αἰέν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον.

Πρίσκιλλα: Ὄνομα κύριον.

Πρίσκος, [l]Πανίτης, σοφιστής, [m]γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. Ἔγραψεν ἱστορίαν C [n]Βυζαντικήν, [o]καὶ τὰ [p]κατὰ Ἄτταλον, ἐν βιβλίοις ὀκτώ· Μελέτας τε ῥητορικάς, καὶ ἐπιστολάς.

Πρίσκος, [q]υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. [[r]Καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ [s]Κρίσκος.]

Πρίσκος [t]Ἐμεσηνός: Ὥσπερ ἀλλότρια γράμματα [v]μιμεῖσθαι [u]ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. Ἐτύγχανε [x]δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τῶν τινὸς ἐπιφανῶν κληD ρονόμος [y]γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. Ἦν δέ [z]τις ἀνήρ, πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, [a]Μαμια-

ΠΡΙΝ Ἢ ΠΤΙΣΑΙ ΤΑ ΑΛ.] Alii, Πρὶν ὀπτῆται ἄλευρα. Vide Parœmiographos. KUST.

[s] Στερεοί, καὶ σκλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 179. vid. ib. 667.

[t] Ἡσίοδος] Opp. 434. et 427.

[u] πυκνότατον] πικρότατον A.V. πικνότατον E.

[x] Ἀριστοφάνης] Ran. 883.

[y] Ἢ οὕτω] Hæc om. A.V.

ΠΡΙΝ ΛΑΧΕΙΝ] Aristoph. Eq. 258. et Schol. Monuit Abreschius.

[z] διανομῆς] προνομῆς E. Addit B. Πρῖνος: ξύλον πικρότατον, ἥ τις καιομένη ψόφον ποιεῖ.

ΠΡΙΟΝΩΤΟΙ: Ὄφεις οὕτω λεγ.] Philostratus lib. III. de Vit. Apoll. c. 2. ubi de variis serpentum et draconum generibus agit: Οἱ δὲ δὴ πυρωπαὶ καὶ ΠΡΙΟΝΩΤΟΙ γίνονται, οὗτοι καὶ γενειάσκουσι, &c. Ad hunc locum Suidas F forte respexit. KUST.

ΠΡΙΟΥ] Πριοῦ E. Tum ἐλευθέρου V.

[a] Ἀγόρασον] ἀγοράσαι A.B.V. Photius. Vulg. habet E. cui caput gl. deest.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 103.

[c] μιλτείῳ] μιλτίῳ A.E.

[d] Καὶ τετανὸν νώτῳ καμπτ.] Anthol. Pal. VI. 104. καὶ τερανύτῳ A.

[e] Βάβριος] Tyrwhitt. Diss. p. 34. Mox κἀκεῖνος δ' A.

[f] Ὁ πρίων ἀπῆν. Οὐδ.] Aristoph. Acharn. 35. Οὐδ' ᾔδειν πρίω· Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[g] Ταῦτα] πάντα B.E.

[h] δεσμευθείς] δεσμηθεὶς B.V.

[i] Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππ.] Hæc sunt verba Sophoclis Aj. 1030. ut Portus monuit. Ibi autem pro ἐκνάμπτετο legitur ἐγνάπτετο. KUST.

[k] ἐκνάμπτετ'] ἐκνάπτετ' A.B. ἐγνάμπτετ' E.

ΠΡΙΣΚΙΛΛΑ om. A.

ΠΡΙΣΚΟΣ] De hoc vide Vossium lib. IV. de Hist. Gr. KUST.

[l] Πανίτης] Πανίτης, e Pani, urbe Thraciæ. Fuit Theodosii junioris epistolarum magister et orator. Conservatus aliquam partem inter varios auctores a Constantino Porphyrogenneta: inde a Fulvio Ursino, A. Schotto, Dav. Hœschelio, et Carolo Cantoclaro editus. Priscus rhetor res Leonis et Basilisci descripsit: Euagr. II. 15. p. 210. REINES.

[m] γεγονώς] γέγονεν V.

[n] Βυζαντικήν] Βυζαντιακὴν A.B.V.E.

E [o] καί] καὶ τὰ A.V.

[p] κατὰ Ἄτταλον] Valesius in fine notarum ad Excerpta ex Historia Prisci Rhetoris recte monuit, scribendum esse, τὰ κατὰ Ἀττήλαν, i. e. Historiam Attilæ. KUST. Leg. κατ' Ἀττίλαν, nam descripsit bellum Attilæ contra Romam et Constantinopolin, cui restitit Aëtius, dux, ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θρᾷξ, Chron. Alex. sub Ol. 307. Eclogas historiæ Gothicæ Prisci citat Lindenbrog. ad Ammian. Marcellin. XXVI. Johannem Constantinopolitanum in Ecl. Legat. e Prisco citat Lindenbrog. ad Amm. F Marc. XXVI. et XXXI. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 402. REINES. Ἀττήλαν vel Ἀττήλα Bentleius Ep. ad Mill. p. 85=73.

[q] υἱός] ὁ ἕτερος, υἱὸς V.

[r] Καὶ ζήτει] Hæc A. a m. rec. ubi κρίσκος. Pro his in V. ζήτει ὄπισθεν εἰς τὸ κάππα.

[s] ΠΡΙΣΚΟΣ] Imo, Κρίσκης. Vide Nostrum supra h. v. KUST.

ΠΡΙΣΚΟΣ ἘΜΕΣΗΝΟΣ] Totum hunc locum de Prisco Emeseno excerpsit Suidas ex Procopii Histor. Arc. G c. 28. KUST. Hæc a Procopio sumta, et utrumque ex altero corrigendum esse vidit Heraldus R. Q. I. p. 150. HEMST. Erat insignis falsarius, Diophanto, qui Herodi regi a manu, consimilis, Joseph. Archæol. XVI. 10. et Bell. Jud. I. 20. Cujacius in πραγματείᾳ de divers. temp. præscriptionibus et terminis c. 33. ista Suidæ exponit ad L. 23. C. de sacros. Eccl. ubi de centenariæ præscriptionis causis. Vid. errorum Irnerian. syllogen a Wissenbachio editam th. 2. 3. 4. 5. 6. Vid. Morn. ad H l. ult. C. de ss. Eccles. REINES.

[t] ἘΜΕΣΗΝΑΣ] Ἐμεσηνὸς A. et sic infra.

[v] ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο μιμεῖσθαι] μιμεῖσθαι ὑπ. ἐξ. A.V.

[u] ὑπερφυῶς] Procopius rectius, εὐφυῶς. KUST.

[x] δὲ ἡ] ἡ om. A.V.

[y] γεγενημένη] γενόμενος V. γεγενημένος E. γεγενημένους B.

[z] τις] οὗτος A.V. Tum ὁ ἀνὴρ V.

νὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς, καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. A
Ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος, [b]διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε [c]πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ [d]Μαμιανῷ ἀποδώσειν, ἅτε [e]παραθήκης λόγῳ ταῦτα B
παρ' ἐκείνου [f]κεκομισμένοι. Τό τε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις [g]ξυνίει οὐχ ἧσσον ἢ ἐς ἑκατὸν κεντηνάρια. Καὶ ἀνδρὸς δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τηνικάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμιανὸς περιῆν, [h]δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ [i]καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα [k]ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον [l]αὐτῶν οἰκείοις [m]ἐπισφραγίζων αὐτὸς γράμμασιν, (ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι,) τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα [n]τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὡμολογηκόσι, μοῖραν αὐτῷ [o]τινὰ κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε πορισθησομένων χρημάτων. Ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμπεδὼν ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακονταετῆ παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας, καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μ' ἐνιαυτῶν μήκει [p]ἐκκρούων, ἐς [q]Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπεισαν γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς [r]ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν [s]ἀποκεκλεῖσθαι.

Κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ [t]ρ' ἐτῶν πλήθει κρατυνόμενον.

Πριστηροβιαπὴς αἰχμή: Ἐκ τοῦ πρίζω.

Πρό: Ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ·

Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

[u]Ὅμηρος·

Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος.

[Προάγω: Αἰτιατικῇ.]

Προαγωγεία:

Προαγωγός: Διδάσκαλος κακῶν.

B Προάγωνος:

[Προαγρυπνῶ: Γενικῇ.]

Προαλάμενος: Προπηδήσας.

Καὶ προαλάμενος τῆς πληθύος, μετεχώρησεν ἐς Ναρσῆν. Ὁ δὲ ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλέστατον: Προπετέστατον.

Προαλίσαντας: Προαθροίσαντας. [x]Ἰώσηπος·

Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς. C

Προαναθρώσκειν: Προπηδᾶν.

[Προαναλώθη:

Προαναρπάζω: Γενικῇ.]

Προανάσχοι: [y]Προανατείλοι.

Προανατάξωμαι: [z]Δαβίδ·

Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

D [Προανεκρότειτο:

[a]Ἄποινον ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρότειτο.

Ἀντὶ τοῦ, προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς, προανεβάλλετο.

Προαποθνήσκω: Γενικῇ.

Προασπίζομαι: Γενικῇ.]

Προάστειον, προαστείου. [b]Ὁ δὲ Σοφοκλῆς προάστιον, διὰ τοῦ ι.

[a] Μαμιανὸς] Μαξιμιανὸς V. et infra. Tum τὸ ὄνομα A.

[b] διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας π.] Procopius sic: Διερευνησάμενος πόλ. τ. εἰρ. τὰς οἰκίας πάσας. KUST.

[c] πλούτῳ om. A. qui mox χρημάτων μεγάλην. Procopius χρημάτων μεγάλων.

[d] Μαμιανῷ] Μαμίᾳ V.

[e] παραθήκης] παρακαταθήκης Procop. ubi mox πρὸς ἐκείνου.

[f] κεκομισμένοι] Procopius, κεκομισμένων: quam lectionem constructio verborum requirit. KUST.

[g] ξυνήει] ξυνίει A.V. ξυνείη B. χρυσίου ξυνίει Procop.

[h] δόξαν τε πολλὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ] δόξαν δὲ ἐπί τε ἀληθ' πολλὴν καὶ ἀρετὴν V.

[i] καὶ ἀρετῇ] καὶ ἄλλῃ ἀ. Procop.

[k] ἐπετέλει] ἐπιτέλει V.

[l] αὐτῶν] αὐτῷ A.

[m] ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις] οἰκείοις ἐπισφραγίζων αὐτὸς A. V.

[n] τῆς τῶν] τῆς om. A.V. qui mox Ἐμισηνῶν.

[o] τινὰ κεῖσθαι] κεῖσθαι τινα A.

[p] ἐκκρούων] ἐκκρούειν μηχανᾶται τοιάδε Procop. qui in seqq. paullo auctior.

[q] Βυζάντιον] Βυζάντιον ■ A. Tum ἀφικόμενος V. qui mox om. βασιλεῖ et deinde habet προέμενος, et ἔπεισε.

[r] ἐκκλήτους] Scribe, Ἐκκλησίας, ut habet Procopius. KUST. ἐκκλη A.

[s] ἀποκεκλεῖσθαι] ἀποκεκλῆσθαι A.E.

[t] ρέ. τῷ ἔτει] Pessime. Scribendum enim est ρ'. ἐτῶν: ut recte monuit Pearsonius. KUST. ρ ἐτῶν A.V.E.

[u] Ὅμηρος] Ubi? Haud enim locum istum apud Poëtam reperio. KUST. Exstat Il. ψ'. 734.

ΠΡΟΑΓΩ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΑΓΩΓΙΑ] Forte scripserat Suidas προαγωγεία, per diphthongum ει in syllaba penultima. KUST. Male Kusterus. Plutarch. II. p. 632. μαστροπείας καὶ συναγω-
E γίας καὶ ἀγωγίας. Leg. προαγωγίας. Vid. Hesych. v. Προαγωγός. TOUP. Προαγωγεία A.B.V.E.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ] Deest gl. A.V.

ΠΡΟΑΓΡΥΠΝΩ] Hæc A. m. recent. om. V.

ΠΡΟΑΛΕΣΤΑΤΟΝ] Vid. Προάλος. HEMST.

ΠΡΟΑΛΑΜΕΝΟΣ] Προαλόμενος bis M.

[x] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. c. 18. p. 846. sed ubi pro προαλίσαντας legitur προαναλλίσαντας. KUST. III. 7, 25. ubi nunc leg. προαλίσαντας.

ΠΡΟΑΝΑΛΩΘΗ] Hæc om. V. Habet A. in marg.

[y] Προανατείλαι] προανατείλαι A. Photius, Lex. Seg. προα-
F νατείλοι H. Steph. Thesaur. ind. p. 1704 A.

[z] Δαβίδ] Psalm. CXXXVI. 8. KUST.

ΠΡΟΑΝΕΚΡΟΤΕΙΤΟ] Vid. Etymol. p. 679, 4. HEMST. Hanc et seqq. gl. habet A. in marg. om. V.

[a] Ἄποινον] Hæc vox mihi suspecta est. Forte legendum est, ὕμνον. KUST. Nihil minus. Ἄποινον προανακρούεσθαι est, *carmen retributionis præcinere. A psalm of thanksgiving.* Subintelligitur enim, ut solet, vox ᾠδήν. Etymol. Magn. v. Ποινή. Καὶ ἈΠΟΙΝΟΝ ὨΙΔΗΝ
G τῷ Κυρίῳ ὁ θεόπτης ᾖσε Μωϋσῆς ὑπὲρ τῶν Ἰσραηλιτῶν ῥυσθέντων τοῦ παρ' Αἰγυπτίων φόνου, καὶ εἶπεν· Αἴσωμεν τῷ Κυρίῳ. Quæ petita sunt ex Commentatore aliquo ad Exod. XV. 1. Τοτὲ ᾖσε Μωϋσῆς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ᾠδὴν ταύτην τῷ Κυρίῳ, καὶ εἶπαν· Αἴσω μὲν τῷ Κυρίῳ. Ubi ms. Vat. Αἴσωμεν. Huc facit Josephus, Antiq. Jud. lib. II. p. 115. Καὶ Μωϋσῆς ᾠδὴν εἰς τὸν Θεὸν ἐγκώμιόν τε καὶ τῆς εὐμενείας εὐχαριστίαν περιέχουσαν ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ συντίθησιν. *Et Moses canticum in Deum composuit versibus hexametris, quod et laudes*
H *ejus complectitur, et gratiarum actiones pro benevolentia ejus.* Ceterum fons hujus locutionis, quod nemo vidit, est apud Pindar. Pyth. 2. Ἄλλοις δέ τις ἐτέλεσσεν ἄλλος ἀνὴρ Εὐαχέα βασιλεῦσιν ὝΜΝΟΝ, ἌΠΟΙΝ' ἀρετᾶς. TOUP.

[b] Ὁ δὲ Σοφοκλῆς] Electr. 1431. Uncis inclusa om. A. B.V.

[Εἰσορᾶτέ που]
τὸν ἄνδρ' ἐφ' [c]ἡμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου
[χωρεῖ γεγηθώς.]

Προαύλιον: Τὸ ἔμπροσθεν [d]τοῦ αὐλείου.

Προβάλλεσθαι: Ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. [e]Θουκυδίδης·

Τὰ δὲ Μηδικὰ, καὶ [f]ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται ἀεὶ προβαλλομένοις.

Καὶ [g]ὁ Ῥήτωρ·

Τὴν ἀπολογίαν [h]ὁρῶ ἀεὶ προβαλλομένους.

[Ὅπερ ταυτὸν τῷ προτεινομένους.]

Προβάλιθος: Ὄνομα κύριον.

Προβαλίσιος: Ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους: Ἀντὶ τοῦ, ὑποτιθεμένους. Οἷον πρὸ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. Ὁ [i]Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. [k]Καὶ ἐν τῷ [l]κατ' Αἰσχίνου,

C Τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην, καὶ ἄπιστον εἶπεῖν.

Ἀντὶ τοῦ, [ll]ἐλαφρῶς ἔχουσαν. [m]Ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου·

Καὶ [n]προυβαλόμην, φησὶ, ἀδικεῖν [o]τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν.

Ἀντὶ τοῦ, προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. [p]Ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι·

D [q]Προβάλλεσθαι δὴ, καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε [r]οἶδεν, οὔτε [s]ἐθέλει.

Ἀντὶ τοῦ, [t]προτείνειν τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας: Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

A Πρόβασις: Ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. [u]Ὅμηρος·

Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε.

Καὶ παροιμία·

Προβάτου οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ.

Ἐπὶ [x]τοῦ ἀναγκαίου.

Πρόβατα: Πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεύς: Ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. Καὶ

B προβατέων, χωρικῶν ἀνθρώπων.

Προβατίου βίον ζῆν: Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. Τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν [y]ἐργάζεται, καὶ ζῇ. Ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης: Ὁ Καλλίας, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία· ἢ [z]Λυσικλῆς, [a]υἱὸς Ἀσπασίας. [b]Στυππειοπώλης δὲ, ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. [[c]Βυρσοπώλης δὲ, ὁ Κλέων. [d]Καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πω-

C λεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ [e]τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα.]

Πρόβαινε: Τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν πομπευόντων τινά.

Προβεβηκόσι: Παλαιοτέροις.

Προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Προβέβουλα: Προέκρινα.

D [Προβήμασιν: Ἀντὶ τοῦ, πηδήμασι. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐμβάς.]

Προβιβάζεις: Παραινεῖς, πείθεις.

[illegible] προβιβάζεις.

Προβιβάσαντες: [f]Προάξαντες.

Πρόβλημα: Θεώρημα, συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν.

E

[c] ὑμῖν] ἡμῖν A.B.V.E.

[d] τῆς αὐλῆς] τοῦ αὐλείου A.B.V.

[e] Θουκυδίδης] I. 73.

[f] ὅσα] ὅσοι A.V. Tum τάξονται A. τάξονται B.V.E. pro ξύνιστε. αὐτοὶ ξιστε Photii ms. Mox προβαλλομένοισι A.V. ἔσται [illegible] ἀεὶ προβαλλομένοισι Photius.

[g] ὁ Ῥήτωρ] In orat. περὶ παραπρεσβ. initio: sed ubi pro προβαλλομένους hodie minus recte legitur προτεινομένους. Vox posterior enim est prioris interpretatio, quæ loco F genuinæ vocis in textum irrepsit. KUST.

[h] ὁρῶ] ὁρῶ ἀεὶ A.B. Photius. Tum ὅπερ etc. om. A.B. V. Photius.

ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥΣ: Ἀντὶ τοῦ, ὑποτ.] Ex Harpocratione. KUST.

[i] Δημοσθένης] ὁ Δημ. A.V.E. Demosth. p. 258, 23.

[k] Καὶ ἐν τῷ] καὶ τῷ A. καὶ τῶν V.

[l] κατ' Αἰσχίνου] Vid. Taylor. not. ad Demosth. II. p. 321. TOUP. p. 349, 15.

G [ll] ἐλαφρῶς] εὐλαβῶς ε. καὶ φυλαττομένην. Photius.

[m] Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου] Ipso initio. KUST.

ib. ἐν δὲ τῷ V.B. Photius.

[n] προυβαλλόμην] προυβαλόμην B. Photius. προβαλούμην V.

[o] τοῦτον ἀδικεῖν] ἀδικεῖν τοῦτον A.V. Photius.

[p] Ἐν δὲ τοῖς Φιλιππ.] Philipp. 1. ubi legitur, προβάλλεσθαι δὲ τὰς χεῖρας, ἢ βλέπειν, &c. KUST. Locus Demosthenis est p. 51. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσέ εἰσιν αἱ χεῖρες· προβάλλεσθαι [illegible] ἢ βλέπειν ἐναντίον οὔτ' οἶδεν οὔτ' ἐθέλει. Debuerat Kusterus scripsisse χεῖρας H e præcedentibus assumendum esse.

[q] Προβάλλεσθαι] Προβαλέσθαι B.V.E. Mox καὶ om. V.

[r] οἶδεν] εἶδεν A.

[s] ἐθέλει] ἐθέλοι A.B.V.E. Photius.

[t] προτείνειν] προτείνειν A. Photius. προτείνας B.E.M.

ΠΡΟΒΑΣΙΣ] Timæus p. 224. c. n. Ruhnkenii.

[u] Ὅμηρος] Odyss. β. 75. KUST.

[x] τοῦ ἀναγκαίου] τοῦ ἀναγκαίου A.B.V. Diogen. VII. 58.

ΠΡΟΒΑΤΑ] Schol. Il. ξ. 124. Post h. gl. ponenda esse καὶ παροιμία etc. e gl. præcedente monet Schweighæuserus.

ΠΡΟΒΑΤΙΟΥ ΒΙΟΝ ΖΗΝ: Ἐπὶ τῶν μωρ.] Ex Enarratore Comici ad Plut. 923. KUST.

[y] ἐργάζεται] ἐργάζονται V.

ΠΡΟΒΑΤΟΠΩΛΗΣ: Ὁ Καλλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 132.

[z] Λυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας] Aliter Hesychius, qui Lysiclem hunc Aspasiæ maritum fuisse asserit. Eum vide v. Προβατοπώλης. KUST.

[a] υἱὸς] υἱὸ A.B.V.E.M. Mox Ἀσπασία A.V.E.M.

[b] ΣΤΥΠΠΕΙΟΠΩΛΗΣ] Schol. Arist. Eq. 129.

[c] ΒΥΡΣΟΠΩΛΗΣ] Seqq. A. in marg.

[d] Καὶ οὐκ] καὶ om. B.E.

[e] τῆς] τὰ τῆς E. omisso τῆς ante πράγματα.

ΠΡΟΒΑΙΝΕ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 256. monente Abreschio. Mox τῶν om. B.E. cum schol. ὄχλου πομπεύων V.

ΠΡΟΒΕΒΟΥΛΑ] Homer. Il. α'. 113. KUST.

ΠΡΟΒΗΜΑΣΙΝ] Gl. om. V. Habet A. in marg.

ΠΡΟΒΙΒΑΖΕΙΣ: Παραιν.] Nullus scriptorum vere ἑλληνιζόντων vocem hanc eo sensu accepit: sed respexit Suidas ad locum illum Deuteron. VI. 7. Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ (præcedit, ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι) τοὺς υἱούς σου. Ibi enim τὸ προβιβάζειν ῥήματα significat, *verba vel præcepta alicui inculcare*. KUST. Immo spectat Suidas Aristoph. Eq. 35. ad quem sic Porsonus: "Fallitur Suidas, et Kusterum fefellit. Nam in Aristoph. "Eq. 35. per errorem legit προβιβάζεις pro προσβιβάζεις."

[f] Προάξ[illegible]] προαγαγόντες A.B.V. Photii ms.

Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Πρόβλημα: Καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

Πρόβλημα: Ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν· Εἰ ἔστιν; Τί ἐστιν; Ὁποῖον τί ἐστιν; καί, Διατί ἐστι; Τὸ μέν, ὅτι ἐστὶ τάδε τὰ συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς [h]ἐναργείας, καὶ τὸ τί ἐστι [i]τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα· ἐκ δὲ τοῦ [k]ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα [l]γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. Ὥστε [m]διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν· διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα [n]τῶν συμβεβηκότων.

Προβλῆτας: Ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας· [o]οἱ δέ, τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον. Πρόβλημα δή, καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν πρὸ [p]τῆς στρατοπεδείας.

[Καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις, ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό. Καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν.]

Προβλῆτες: Φιλοκτήτης φησίν·

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι
θηρῶν ὀρείων, ὦ καταρρῶγες πέτραι·
οἷ' [r]ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

Προβολάς: Ἀντὶ τοῦ, ἀσφαλείας ἐκ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ τινῶν [s]ἄλλων δυνάμεων, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. Οὕτω [t]Δημοσθένης. Παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ [v]ἡ προβολὴ [u]τοὔνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τινὰ ἀδικεῖν.

Προβολή: Γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων.

Φέρε νῦν, ὁρισώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ τῆς [x]αἱρέσεως, ἐφ' ἣν

A παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

Προβόλιον: Εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.

Πρόβολον: [y]Πρόμολον, πρόμαχον. Καὶ πρόβολος ἐμός: [Ἤγουν,] προβαλλόμενος, προστάτης, τεῖχος, ἀσφάλεια. [z]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πρόβολος ἐμός,
σωτὴρ δόμοις.

B Προβούλευμα: Τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθέν, πρὶν εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. [a]Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Πρόβολος: Τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος: [b]Ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. [c]Εὐνάπιος·

Ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε, καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδα-
C μαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνῃ τῶν Οὔννων ἐμβολάς.

Προβόλοι: Προβεβλημένη εἰς θάλασσαν πέτρα. Καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. [d]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρόβος: Ὄνομα κύριον.

Πρόβουλοι: [e]Πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν ἄλλοι κ' εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα (βέλτιστα) τῇ πολι-
D τείᾳ, μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφοράν.

Προβοσκίς: Ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

Πρὸ βραχέος: [f]Πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ γῆς:

Ἐγὼ [illegible] φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ᾧ μᾶλλον ἵππων ἢ ἀνθρώπων μέλει.

---

[g] Φθέγξομαι προβλ.] Psalm. LXXVII. 2. KUST.

[h] ἐνεργείας] ἐναργείας A.V.

[i] ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ] τοῦ ὁρισμοῦ ἐξ A.B.V.E.

[k] ὁρισμοῦ] τοῦ ὁρισμοῦ A.B.V.E.

[l] γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ δι.——τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν] Locum hunc pessime antea mutilatum ex optimo ms. Paris. A. supplevi. In prioribus enim editt. [et B.E.] desunt verba hæc: Ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. Ὥστε διὰ μετὰ τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. Causa omissionis hujus manifesta est. Cum enim τὸ γινώσκομεν loco hoc bis occurrat, festinans librarius oculorum errore vocem posteriorem pro priori accipiens, omnia verba intermedia prætermisit: quæ ἀβλεψία plerasque in veteres scriptores lacunas invexit. KUST.

[m] διὰ μὲν] διαμένον V.

[n] ἐκ τῶν] ἐκ om. A.B.V.E.

ΠΡΟΒΛΗΤΑΣ] Pertinet gl. ad Il. μ'. 259. vid. Apollonii lex. in v.

[o] Οἱ δὲ—προβεβλημένας om. A.

[p] τῆς] πρὸ τῆς A.B.V. καὶ ἔτι etc. om. A.B.V.

[q] Φιλοκτήτης φησίν] Apud Sophocl. Philoct. 936.

[r] ἔργ' ὁ] ἔρχομαι A.V.

ΠΡΟΒΟΛΑΣ: Ἀντὶ τοῦ, ἀσφ.] Ex Harpocratione. KUST.

[s] ἄλλων] τῶν ἄλλων B.E. τινῶν ἄλλων A.V. Phot. Harpocr. ms. Pal.

[t] Δημοσθένης] Pag. 218, 21. Æschines p. 47, 26. ed. Steph.

[v] ἡ ΠΡΟΒΟΛΗ τὸ ὄνομα γέγ.] Vide paulo ante v. Προβαλλόμενος. KUST.

[u] τὸ ὄνομα] τοὔνομα A. Phot. Harpocr. ms. Pal.

ΠΡΟΒΟΛΗ: Γραφὴ] Ex Timæo.

[x] αἱρέσεως] τῆς αἱρέσεως A.B.V.E.

ΠΡΟΒΟΛΙΟΝ: Εἶδός τι δ.] Ex Harpocratione. KUST.

[y] Πρόμολον] Scribe, πρόμον. Hesychius: Πρόμος, πρό-
E μαχος. Vide etiam Nostrum infra v. Πρόμος. KUST. Cum Suida concordat Photius. Vid. Albert. ad Hesych.

[z] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 1160. Supra ἤγουν om. A.V.

ΠΡΟΒΟΥΛΕΥΜΑ: Τὸ ὑπὸ τῆς βουλ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] Δημοσθένης] P. 266, 12.

ΠΡΟΒΟΛΟΣ] Imo, πρόλοβος. Vide infra h. v. KUST. Vid. not. ad Hesych.

[b] Ἔξαρχος τοῦ βουλευτ.] Hæc interpretatio non convenit voci πρόβολος, sed πρόβουλος. KUST. Πρόβουλος He-
F sych. Phot. Lex. Seg.

[c] Εὐνάπιος] Fr. 21. Ceterum vix necesse est ut moneam hoc exemplum potius pertinere ad aliam gl. scil. Πρόβολος ἐμός, paullo supra. Sed perpetua in talibus apud Suidam confusio.

ΠΡΟΒΟΛΩ: Προβεβλημένη εἰς θάλ.] Homerus Odyss. μ'. 251. Ὡς [illegible] ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς, &c. Scholiasta: Προβόλῳ: Προβεβλημένῃ πέτρᾳ, ἢ τόπῳ ἐξέχοντι. Huc Suidas respexit. KUST. εἰς τὴν θάλ. V.

[d] Δημοσθένης] P. 104. extr.

G ΠΡΟΒΟΣ] Deest A.V.

[e] Πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν] Locus est corruptus, quem Valesius ad Harpocrationem v. Συγγραφεῖς sic scribendum esse recte monuit, πρὸς τοῖς οὖσι ι' ᾑρέθησαν, &c. Vide ipsum Valesium, qui plura hac de re notavit. KUST. Sumpsit Suidas ex Schol. Aristoph. Lys. 422. ubi sic legitur: Πρόβουλοι δὲ πρὸς τοῖσδε ᾑρέθησαν ἄλλοι χ. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα βέλτιστα τῇ πολιτείᾳ κατὰ τ. ε. Σ. σ. leg. πρόβουλοι [illegible] πρὸς τοῖς δέκα ᾑ. ἄ. κ.—μετὰ τὴν—unde potius
H in Suida scribendum adparet πρὸς τοῖς οὖσι δέκα ᾑρέθησαν, eidemque βέλτιστα restituendum, pro quo Valesius ex conjectura addebat συνοίσειν post τῇ πολιτείᾳ. Hæc Abreschius, Diluc. Thucyd. p. 773.

[f] Πρὸ ὀλίγου om. V. Habet A. a m. rec.

ΠΡΟ ΓΗΣ] Vid. Bergler. ad Alciphron. II. 2. Blomfield. Gloss. ad Æschyl. Prom. 703.

[g] Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν διαξαίνειν [h] αὐτὸν, ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς [i] ἀφιέναι, ἵνα μὴ, φησὶν, ὧν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.

Προγινώσκω: Αἰτιατικῇ.

Προγράμματα:

Οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε, καὶ προγράμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἐτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγραφαί:

Αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι.

Καὶ Αἰλιανὸς λέγει·

[k] Ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῶν ἐκ βουλῆς καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτινύντες.

Ἀντὶ τοῦ, κατηγορίας.

Προδεικτης:

[l] Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ προδείκταις, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

Προδήλως: [m] Φρονίμως, ἀνδρείως. Σοφοκλῆς·

Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ
θανεῖν προδήλως μᾶλλον.

Προδικασία: Οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι, ἐν πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. [n] Τοῦτό φασι προδικασίαν.

Πρόδικος, Κεῖος, ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικὸς, καὶ σοφιστὴς, σύγ-
A χρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. Ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

Πρόδικον: Δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ·

[o] Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην
δοῦναι πρόδικον [p] ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνί.

B Καὶ παροιμία. Προδίκου σοφώτερος. [q] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[r] Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δέ.

[s] Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. Ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. Πρῶτος δὲ οὗτος [t] τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο.
C Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ [u] καὶ Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς [x] οὕτω·

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν,
ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

Διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισι·

Παρ' ἐμοῦ [y] Προδίκῳ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους, τοῦ ἐπι-
D καλουμένου Κοθόρνου, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχε. Κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε, καὶ τῷ πλήθει. Φέρεται δὲ καὶ βιβλίον

---

[g] Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν] Confer Nostrum supra v. Διαξαίνειν. KUST.

[h] αὐτὸν διαξαίνειν] διαξαίνειν αὐτὸν A.

[i] ἀφιέναι] ἀπιέναι in v. Διαξαίνειν.

[k] Ἐπανελθόντες] καὶ ἐπ. V. Tum γοῦν A. pro οὖν. Mox ἀποκτιννύντες V.

ΠΡΟΔΕΙΚΤΑΙΣ] Προδείκτης A.B.V.E.

[l] Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ πρ.] Hæc sunt verba Diodori de Antiocho Syriæ rege, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 385. Vide ad eum locum Valesium, qui de voce προδείκτης plura notavit. KUST. T. II. p. 606. ed. Wessel.

[m] Φρονίμως, ἀνδρείως] Est interpretatio inepta, quam nihil juvat locus Sophoclis, qui subjungitur. Quo minus enim in eo τὸ προδήλως significatione vulgari et communi accipi possit pro *palam*, vel *manifeste*, nihil obstare video. KUST. Rescribo, Προδήλως: ΦΑΝΕΡΩΣ, ἀνδρείως. Error ortus videtur ex compendio scripturæ. Respexit autem Suidas ad Sophocl. Aj. 1328. (1311.) Ἐπεὶ καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ Θανεῖν προδήλως μᾶλλον. Ubi Schol. Προδήλως: Ἀντὶ τοῦ, λαμπρῶς, ἀνδρείως. Suidas: Λαμπρῶς: ΦΑΝΕΡΩΣ. Schol. ad Sophocl. Trachin. 1181. Λαμπρά: ΦΑΝΕΡΑ, σαφῆ, ΠΡΟΔΗΛΑ. TOUP.

[n] καὶ τοῦτο ἔλεγον] τοῦτό φασι A.V. Photius. Ab h. v. usque ad προήκατο deficit vetusta manus in A.

ΠΡΟΔΙΚΟΣ] De eo vide Philostratum, lib. I. de Vit. Sophist. KUST. Vid. Ἰσοκράτης Θεοδώρου—Πρωταγόρας. HEMST. Iis quæ Suidas habet similia dat Schol. Platon. p. 195. ubi Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητής. Plura de Prodico Geelius in Nov. Act. Societ. Traject. II. p. 121. et seqq.

[o] Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδ.] Fragmentum hoc Aristophanis sic distinguo et lego: Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην Δικάσαι πρόδικον ἕνα τῶν φίλων τῶν σῶν. KUST. Nihil hic vidit Kusterus. Aliud est Πρόδικος, aliud δίκη πρόδικος. Hesych. Δίκη πρόδικος, ἡ πρὸ τοῦ ἀχθῆναι εἰς δίκην ὁμολογουμένη. Quare locus Comici ita scribendus et interpretandus est: Ἐγὼ γὰρ, εἴ τι σ' ἠδίκηκ', ἐθέλω δίκην Δοῦναι πρόδικον ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν. *Ego enim, si te læsi, ejus rei arbitrium alicui ex tuis amicis permittam.* Qui sensus optimus et integerrimus. Atque ad hanc normam corrigendus etiam Photius, qui hunc locum laudat v. Πρόδικος. Quæ sequuntur apud Suidam, Μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων αὐτοῦ, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς. Οὕτω τὸν ἄνδρα
E τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν, ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις, de *Prodico* Sophista intelligenda sunt. Verba autem Comici, quæ nonnihil corrupta sunt, ita scribenda et numeris suis restituenda esse putat Kusterus: Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ καὶ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. Priorem versiculum recte emendavit vir doctissimus, posteriorem non item. Nam vox ἀδολέσχων, quod virum doctissimum fefellit, primam producit. Aristoph. Nub. 1482. Ἐμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ. Idem Nub. 1487. Ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπρῆσαι τὴν οἰκίαν Τῶν ἀδο-
F λέσχων. Quare locus ita legendus et distinguendus est. Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς οὕτω· Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. *Hunc hominem aut liber corrupit, Aut Prodicus, aut nugatorum quispiam.* Quomodo et apud Scholiastam ad Aristoph. Nub. 360. unde hunc locum deprompsit Suidas, scribendum est. TOUP. τοῦτον τὸν ἄνδρ' ἢ β. Hermannus.

[p] ἑνὶ τῶν φίλων τῶν σῶν] ἐν τῶν φίλων τῶν σῶν ἑνὶ A.V. Leviter correxi, ut in Photio editum. Vide Porsoni
G *Tracts* p. 287.

[q] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 359.

[r] Οὐ γὰρ ἂν] οὔτε γὰρ A.B.V. Mox τῶν νῦν μ. om. A.V. qui v. seq. sic exhibent: Πλὴν ἢ Προδίκῳ σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα fere cum M. In E. desunt τῷ μὲν—σοὶ δέ.

[s] Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

ib. ἦν om. A.V.

[t] τὴν πεντηκοντάδραχμον] τῶν ν' δραχμῶν V.

H [u] καὶ Πλάτων αὐτοῦ] αὐτοῦ καὶ Πλάτων A.V.

[x] Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλ.] Fragmentum hoc Aristophanis sic scribendum et numeris suis restituendum esse puto: Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν, Ἢ Πρόδικος, ἢ καὶ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. KUST.

[y] Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλ.] Aristoph. Av. 693. παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ A.V.E.

Προδίκου, ἐπιγραφόμενον [z] Ὧραι, [a] ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ [b] καλούσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν· καὶ [c] προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Πρόδομος: Ὁ [d] νάρθηξ. Ἐτύγχανε [e] γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ.

Προδόμοι: Τῇ πρὸ τοῦ οἴκου [f] παστάδι.

B Προδόται: [g] Πολύβιος·

Δυσθεώρητόν [h] τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. Τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. Δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας [i] κοινωνίαν πραγμάτων, εὐθέως προδότας νομιστέον, οὔτε τοὺς κατὰ [k] περιστάσεις μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας, οὐδὲ τούτους, πολλοῦ γε δεῖ· ἐπεί τοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν· ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς [l] δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ [m] τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις· ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων [n] δυνατῶν ἐξουσίαν· τοὺς τοιούτους ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις [o] ὑποτάττοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, [p] οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

C Προαίρεσις: [y] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει·

Δεῖξαι θέλοντες ὅτι μή ἐστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. Ἔστι δὲ αὕτη πρὸ ἑτέρου αἵρεσις. Ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ [z] βουλεύεσθαι. Τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι μετὰ λόγου γίνεται. Οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται· ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

D Προδότης: Τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

[q] Ὦ προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μύραινα σύ.

Προδοσίκομπος: Ὁ ὑποσχετικὸς, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Πρόδρομος: Ἡ προτρέχων.

Πρὸ δουλείας:

Ὁ δὲ κατεκρήμνισεν ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομένων.

Προαιρεῖσθαι: Αἰτιατικῇ.

E Προαιρέσιος, Παγκρατίου, Καππαδόκης, ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστὴς, [r] μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. Γέγονε δὲ [[s] μικρὸν] πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων [[t] παρὰ] τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. Μελέτας ῥητορικάς.

Οὗτος [u] ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως [x] λυποίη τοῦτον ὁ Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

Προαίρεσις ἐστὶν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν· [a] ἢ, βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. Τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐφιέμενος [b] προαιρεῖται. Βουλὴ δὲ ἐστὶν ὄρεξις ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. Βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὤφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. Εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. Εἶτα [c] διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη. [d] Ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν, ἢ ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη. Εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἤγουν ἐπιλογή. Προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. Καὶ τοῦτο φανερὸν, ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. Προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. [e] Οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι, μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται, μὴ προκρίνας.

Προεγκεῖσθαι: Ἐπικεῖσθαι.

[z] Ὧραι] Clemens Alex. Pædag. c. 10. vocat Prodicum Κῖον σοφιστὴν, qui virtutem candida veste indutam et puram, κακίαν superflue vestitam introduxit. Vid. Max. Tyr. Diss. IV. Basil. Hom. Quomodo profana scripta utiliter legi possint, c. 7. Pigh. præf. in Heracl. Prodicium, in quo nihil aliud, quam doctrina et institutio Principum. Philostr. Sophist. l. I. et de Vit. Apollon. VI. p. 253. REINES.

F [a] ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρ.] Elegantem locum, huc spectantem, vide apud Philostratum lib. VI. de Vit. Apoll. c. 5. KUST.

[b] καλούσας] καλέσας B.E.

[c] αὐτοῦ προσκλῖναι V.

[d] νάρθηξ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Νάρθηξ. KUST.

[e] γὰρ] δὲ V.E. pr. Tum τοῖς προδόμοις V.

[f] παστάδι] Sic etiam habet Photius in Lexico ms. At Hesychius, προστάδι. Etymologus vero utramque lectionem receptam fuisse docet. KUST.

[g] Πολύβιος] In Excerptis a Valesio editis, p. 89. 90. et 94. KUST.

[h] τι om. A.V. Mox χρὴ om. A.V. ἀληθ' προδοθ V.

[i] κοινωνοῦν] κοινωνίαν A.V. Excerpt. ms. Forte leg. εἰς κοινωνίαν.

[k] περίστασιν] περιστάσεις A.B.V.E.

[l] δυσχερεῖς] ὁλοσχερεῖς Excerpt.

[m] τῆς πρὸς τοὺς] τὴν πρὸς V.

[n] δυνατῶν] δυνάμεων Excerpt.

[o] ὑποτάττοι] ὑποτάττοιτο B.E. Mox κακὸν A.B.E.M. pro καλόν.

[p] οὐδὲ ἐναντία] Scribe, τὰ δ' ἐναντία: ut recte legitur in Excerptis Constantini, loco laudato. KUST. Mox ὁμολογουμένοις M.

ΠΡΟΔΟΤΗΣ: Τὸ] Προδότης A.

[q] Ὦ προδότι, καὶ παρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Μύραινα. KUST. Vid. Etymol. M. v. ἠμαρ. ubi leg. προδότις. TOUP.

ΠΡΟΔΟΣΙΚΟΜΠΟΣ] Eustath. ad Il. ϑ'. p. 710, 12. HEMST. Προδοσίκομπος A.

ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ] Dorvill. ad Charit. p. 698. TOUP.

ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΟΣ] Hujus vitam prolixe describit Eunapius: quem vide. KUST. Vid. Wyttenbach. ad eum scriptorem p. 266. seqq.

[r] μαθητεύσας] Vid. Eunap. p. 137. REINES.

[s] μικρὸν om. A.B.V. suprasc. E.

[t] παρὰ om. A.V.E.

[u] ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε] ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ A. Οὗτος etc. om. V.

[x] λυποίη—Ἰουλιανὸς] Ad eum est Epist. III. in qua cum Pericli comparat eloquentia, unde nescio quomodo eum G vexasse dici possit. Fortasse leg. λείπῃ vel λείποι. REINES.

[y] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει] Imo, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεὺς εἰς τὰ Τοπικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Quæ enim sequuntur, non sunt verba Aristotelis, sed Alexandri Aphrodisiensis in lib. II. Topic. p. 94. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[z] βουλεύεσθαι] βούλεσθαι V. Mox οὐδὲν γὰρ A.

ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΣ] Deest hic artic. in A. cujus tamen H margo, ζήτει προαίρεσις καὶ βούλησις ἐν τῷ βούλησις.

[a] ἢ βούλευσις—ἡμῖν om. E.

[b] προαιρεῖται] προαιροῦμαι V.

[c] διατίθεται] δὲ τίθεται V.

[d] Ἐὰν δὲ] ἐὰν γὰρ B. Mox ἤγουν ἀγαπήσει V.

[e] Οὐδεὶς δὲ] οὐδεὶς γὰρ V.

A Πρόεγμα: Στήριγμα.

Προεδρία: Διὰ τοῦ ί.

Ἄλλοις [f] περιστυλαστον ἡ προεδρία.

Προσεδρεία δὲ, διὰ διφθόγγου. Ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

Προεδρία: Τιμῆς οὗτος ὁ [g] τρόπος. Ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ, τοὺς προλαμβάνοντας [h] οἵτινες ἦσαν, ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς B τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. Πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν [i] ἔχειν. [k] Ἀριστοφάνης·

Νῦν δ' ἂν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία.

Ἀντὶ τοῦ, λάβωσι, [l] ἀποφέρωσι. Σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

Πρόεδρος: Ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών. C

Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς, [m] πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ [n] τὴν ἐκκλησίαν διῴκουν. Ἐκαλοῦντο δὲ Πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. Ὅτι δὲ ὁ καλούμενος Ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

D Προέηκε: Προέπεμψε.

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος, καὶ ἱκέτευον. [Προεκταινδοῦντο δὲ, κρεῖττον. Ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. Καὶ, προεκταινδεῖτο.]

A Προέμβολα: Τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός.

[o] Ὥσπερ [p] ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμιμησάμενοι.

Προέμεν: Πέμπειν.

Προέμενος: Ἐκδιδοὺς, προδοὺς, περιφρονήσας, προαφείς.

[q] Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως [r] ἐσπουδακεν, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν [s] Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν B φιλίαν.

Προεμπίπτειν:

[t] Τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς [u] ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

Προέντες: Προδόντες.

Προεξειρεσία: Τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι.

[x] Κοντωτῆρας δὲ ἐφ' [y] ἑκατέραις πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας C τινὰς ἐμηχανήσαντο.

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο: Προτιμότερον ἐτίθει.

Καὶ ἅμα φίλια [z] τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ [a] καταλείπειν πρὸ ἔργου ἐτίθετο.

Καὶ αὖθις·

Τὴν Σπαρτάκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

D Προερρέθη: Προελαλήθη.

Πρόες: Πρόπεμψον.

Προέσθαι: Προδοῦναι.

[b] Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πέρκιος Μάρκος, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, [c] ἐφονεύετο, κρίνων τὴν ψυχὴν προέσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα, [d] παραδόξως ἐσώθη.

ΠΡΟΕΓΜΑ: Στήριγμα] Locum hunc Suidæ citat Eustathius ad Odyss. έ. p. 1528, 27. ubi sic ait: Ἔστι δὲ E πρόεγμα, ὡς δηλοῖ Σουΐδας, στήριγμα. Ὥστε εἶναι ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ ἔχμα, τὸ πρόεγμα. KUST.

[f] περιστυλαστον] περιστυλαστων V. Mox Προεδρεία γενικῇ A.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: Τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. Ἐξῆν δὲ τῆς τ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 572. KUST.

[g] τρόπος] τόπος E.B. Mox τοῖς τῆς τιμῆς Schol.

[h] μεταθέσθαι ἢ] οἵτινες ἢ A.B.V.E. οἵτινες ἦσαν Schol. Mox ἐκείνων V.

[i] ἔχειν] κατάγειν V.

[k] Ἀριστοφάνης] Equit. 572. ubi versus hic ita legitur: Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[l] ἀποφέρωσι hic posui cum A.E. Vulgo post σιτία.

ΠΡΟΕΔΡΟΙ ἐκληροῦντο τῶν Πρυτ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum de Leg. Att. p. 191. KUST.

ib. ἐκληροῦν τὴν A.B.V.E. edd. ante Kuster.

[m] πλὴν] πρὶν V.

[n] τὴν ἐκκλησίαν] τὰς ἐκκλησίας B.E. Photius. τῆς ἐκκλησίας V. edd. vett.

ΠΡΟΕΚΤΑΙΝΔΟΥΝΤΟ] Hæc om. A.V.

[o] Ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ πρ.] Hæc sunt verba Agathiæ, lib. V. p. 167. Vide supra v. Ἀκροστόλια, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

[p] ἀκροστόλια] Sic recte habet ms. Paris. A. itemque Agathias loco laudato. At priores editt. male, ἀκρόστομα. KUST.

ΠΡΟΕΜΕΝ] Od. κ'. 155.

[q] Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρ.] Fragmentum hoc ex Damascio depromptum esse existimo. KUST.

[r] Ἐσπουδακεν] Sic mss. Paris. At priores editt. male, [et E. in textu] ἔσπευδεν. KUST.

[s] Πυθαγόραν] Πυθαγόρα A. Tum τὴν φιλίαν αὐτὴν E.

[t] Τὸν βασιλέα] Diogen. Laërt. IV. 39. HEMST.

[u] ἡσύχαζε] ἡσύχασε V.

[x] Κοντωτῆρας δὲ ἐφ' ἑκατ.] Hæc sunt verba Agathiæ lib. V. p. 167. KUST. κοντωτῆρας V.E.M.

[y] ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς] ἑκατέρας πλεύρας V. ἑκατέρᾳ πλευρᾷ καὶ οἷον παρεξειρεσίας αὐτομάτους ἐμηχανήσαντο Agath. ταῖς om. A.E. Mox τινὰς om. V.

[z] τὰ κατὰ] τὰ om. B.E.

[a] καταλιπεῖν] καταλείπειν A.B.V.E.

ΠΡΟΕΡΡΕΘΗ] Προερρέθη A. Deest gl. V.

ΠΡΟΕΣ] Il. α'. 127.

ΠΡΟΕΣΘΑΙ] Deest gl. V.

[b] Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πέρκ.] Fragmentum hoc Valesius F Polybio tribuit. KUST.

[c] ἐφονεύετο] Hæc vox mihi suspecta est, utpote quæ sensui repugnat. Si enim Marcus ille tunc occisus fuit, quomodo postea salvus evadere potuit? Quare cogitet lector. KUST. Vertendum, *cædebatur, in eo erat ut occideretur.* Quomodo locutus est Polybius, lib. II. p. 215. Τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆθος ἔφευγε προτροπάδην ΦΟΝΕΥΟΜΕΝΟΝ. *Cætera multitudo, cum cæderetur, fugam capessebat.* Atque ita intelligendus Lucas I. 59. G Καὶ ΕΚΑΛΟΥΝ αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ζαχαρίαν. *Et in eo erant, ut vocarent eum, nomine patris, Zachariam. They were about to call him Zacharias.* Sed hoc leve, illud gravissimum. Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος—ἐφονεύετο. Qualis, quæso, hæc oratio? Noli dubitare quin nos vere atque eleganter refinxerimus: Λαβὼν δὲ ξίφος Πέρκιος Μάρκος, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἘΦΟΝΕΥΕ ΚΑΙ ἘΦΟΝΕΥΕΤΟ. *Marcus autem ab hostibus interceptus, gladio arrepto,* cædebat et cædebatur; *statuens animam potius quam gladium amittere, multisque vul-* H *neribus acceptis, præter expectationem salvus evasit.* Qui perfectissimus sensus. Plutarchus in Pyrrho p. 444. Καὶ δυνάμενος Μακεδονίας ἐκβαλεῖν αὐτὸν πολλὰ πράττοντα καὶ ταραττόμενον. Ubi Bryan. certa legit emendatione ΤΑΡΑΤΤΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΑΡΑΤΤΟΜΕΝΟΝ. Hanc historiam tangit Plutarchus in M. Caton. p. 354. edit. Bryan. et in Æmilio Paulo plenius p. 171. Quare hunc locum Po-

Προέσθαι: [e]Προτιμήσασθαι. Αἰτιατικῇ.

Οὔτε γὰρ [f]πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδέ ἐστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Προεστέρνισα: Περιεπτυξάμην. [g]Καὶ προστερνισάμενος.

Προετικός: Χαριστικός.

Προέτω: Προπεμψάτω.

Προεφήτευσεν:

Προεχειρίσατο: Αἰτιατικῇ.

Προέχω: Γενικῇ.

Προεχόμεθα: Ὑποβαλλόμεθα, ἤ, προβαλλόμεθα.

Προειδόμενοι: Προγνῶσται, [[h]καὶ προγινώσκοντες.]

Προειδῶ: Γενικῇ.

Πρόεισι: [i]Προπέμπει.

Προείλοντο: Ἠθέλησαν, [προέκριναν. Καὶ προειλόμεθα.

Προήκαμεν: Προεπέμψαμεν.]

Προείμεθα: Προδίδομεν.

Πρόεισι: Προπέμπει.

Προεῖται:

Λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας, προεῖται αὐτόν.

Τουτέστιν, ἀφήσει, καταλείψει.

Προηγγελκέναι: Προμεμηνυκέναι.

Προηγορεῶνας: Τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων· κυρίως, τοὺς λεγομένους [k]προλόβους· ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων [l]ὁ προηγορεὼν, [m]πάλιν ὁ βρόγχος. Ἑκάτερον δὲ ἀπὸ

A τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. Ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προηγορεὼν: Ὁ λεγόμενος γαργαρεὼν, ὁ λαιμός. Προηγορεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προσαγείρεται ἡ τροφή.

Προηγόρει: Προηγόρευε, προέλεγε. [n]Ξενοφῶν·

Ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης [o]καὶ διὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἕλληνας. Προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
B λέγειν.

Προηγοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

[p]Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

Προῄει: Προήρχετο.

Προήκατο: [q]Προέδωκε. Καὶ προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ, αὐξηθεῖσι, προελθοῦσιν. Αἰλιανός·

[r]Καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν.

Ἀντὶ τοῦ πλουσίοις οὖσι. Καὶ [s]προήκων, προελθών.

C Προΐκτης: Ὁ πένης. Καὶ μεταίτης καὶ οἴκοτρος, οἱ αὐτοί εἰσι.

Προηρόσια: Ὄνομα θυσίας.

Προηροσίαι: Αἱ [t]πρὸ τοῦ ἀρότρου γινόμεναι θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι· [u]ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων [x]ε' Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ
D κατὰ Μενεσαίχμου·

Καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῶν τιμὰς ὀφείλω, καὶ [y]ζητῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις [z]τὸν Δία [a]προηροσίαν ποιήσασθαι.

Πρόησθε: [b]Προπέμψητε.

Προήσομαι: Προπέμψω, προδώσω.

---

lybio adsignaverim. Vertendum autem: *Gladio reperto, sive recuperato.* TOUP.

[d] παραδόξως] μόγις E.

ΠΡΟΕΣΘΑΙ] Vid. Kuhn. Pausan. p. 140. TOUP.

[e] Προτιμήσασθαι] Hæc interpretatio litura digna est, quippe quæ voci προέσθαι nullo modo convenit. KUST.

[f] πρὸ ἐμοῦ, οὔτε πρὸ ἄλλου] Scribendum est, πρὸς ἐμοῦ, et πρὸς ἄλλου: ut et Wolfius monuit. KUST.

ΠΡΟΕΣΤΕΡΝΙΣΑ] Potius forma Media, προεστερνισάμην. KUST.

[g] Καὶ ΠΡΟΣΤΕΡΝΙΣΑΜΕΝΟΣ om. A. h. l. Habet infra.

ΠΡΟΕΤΙΚΟΣ] Sic etiam Photius in Lexico ms. At F Hesychius male, προεκτικός. Idem tamen alio loco recte etiam habet προετικός. KUST.

ΠΡΟΕΧΟΜΕΘΑ] Hæc est lectio quorundam codd. in Ep. ad Roman. III. 9. HEMST. Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 811. Προεχόμεθα etc. Photius.

[h] καὶ προγινώσκοντες om. A.B.V.

ΠΡΟΕΙΔΩ om. V.

[i] Προπέμπει] ἢ προέρχεται addit E. Deest gl. B.V.

ΠΡΟΕΙΛΟΝΤΟ] Προείλαντο A. Phot. Tum Προειλόμεθα, προήκαμεν A.B.V. Photius pro προέκριναν—προεπέμψαμεν.

ΠΡΟΕΙΜΕΘΑ] Προήμεθα V.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝΑΣ: Τοὺς βρόγχους τῶν ὀρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1113. Προγορεῶνας A. Et sic Etymologi ms. Dorv. Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. I. p. 68.

[k] προλόβους] Optimus codex ms. A. habet προλόγους: quam lectionem non solum confirmat Hesychius v. Πρόλογος; sed etiam ipsa etymologia, quam Suidas hic subjungit, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Certe etymologia ista nihil facit ad vocem πρόλοβος: unde patere puto, vel Suidam hic scripsisse προλόγους; vel saltem, προλόβους, οἷον προλόγους. KUST. Προλώβους B.E.

[l] 'Ο ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ] ὁ om. A.

[m] πάλιν ὁ βρόγχος] Malim, τουτέστιν, ὁ βρόγχος. Τὸ πάλιν enim hic locum habere non potest. KUST. Sic autem Schol. Aristoph.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩΝ: Ὁ λεγόμενος γαργ.] Schol. Aristoph.
E Equit. 373. Τὸν προηγορεῶνα. Τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα. Et paulo post: Κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή. Huc Suidas respexisse videtur. KUST.

[n] Ξενοφῶν] Lib. V. de Expedit. Cyri, p. 355. ut Pearsonius monuit. KUST. V. 5, 7.

[o] καὶ διὰ] καὶ om. A.

ΠΡΟΗΓΟΥΜΑΙ] Deest hæc et seq. gl. A.V.

[p] Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.] Ad Rom. XII. 10. KUST.

[q] Προέδωκε] προεῖτο A.B.E. Photius.

[r] Καὶ πᾶσι] Plenius infra v. Τιμωρησαίμην.

[s] ΠΡΟΗΚΩΝ] Χρήμασι προήκων Xenoph. Hell. VII. 1, 23.

F ΠΡΟΙΚΤΗΣ] Est vox Homerica Odyss. ρ'. (352. 449.) KUST.

Ib. Προΐκτης A.V. προήκτης B. καὶ bis om. A. Mox οἱ αὐτοί εἰσι om. E.

ΠΡΟΗΡΟΣΙΑ] Dicitur etiam fœminino genere et singulari numero ἡ προηροσία. Vide Nostrum v. sequenti, et Harpocrat. v. Προηροσία. KUST.

[t] πρὸ τοῦ ἀρότρου] Scribendum est, πρὸ τοῦ ἀρότου, ut
G jamdudum monuit Meurs. Lect. Att. lib. II. c. 1. quem vide. KUST.

[u] ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλ.] Confer Schol. Aristoph. Equit. 725. itemque Nostrum supra v. Ἄβαρις, et v. Εἰρεσιώνη. KUST. ἐγένετο B.E.

[x] ε' Ὀλυμπιάδι] ε̄ ς̄ Ὀλυμπίαι A. et fere V.

[y] ζητῶ] Ms. A. [et B.] habet ζηλῶ. Sed utrovis modo legas, sensus, ut in brevi et lacero fragmento, obscurus est. KUST.

[z] τὸν Δία] Scribendum puto, τῇ Δηοῖ, i. e. *Cereri*. Sa-
H crificio enim, quod προηρόσια dicebatur, colebatur Ceres; ut Noster expresse testatur supra v. Εἰρεσιώνη: quem locum confer. KUST. Præcepit hanc emendationem Valesius ad Harpocr. p. 1. HEMST. quem vide ad Aristoph. Plut. p. 389.

[a] προηροσίαν] παρρησίαν V.

[b] πέμψητε] προπέμψητε A.V.

Προὐχθην: Προετράπην, ὡς καὶ [c]ἐξήχθην, καὶ ἐξετράπην.

Προΐαψε: Προέπεμψε.

Προϊαίτατος: Πάνυ πρότερος.

Προϊέμενος: Προδιδούς. Καὶ προΐενται, ἀντὶ τοῦ, ἀπορριπτοῦσι, μεταδιδοῦσιν.

Ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.

Προϊέναι: Ῥίψαι, ἀπολέσαι. [d]Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἄνδρα τῶν [e]αὐτοῦ τι χρὴ προϊέναι.

B Οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη, ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προϊέναι, [f]ἀσχάλλων ὁ δανειστὴς ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. Φησὶν οὖν, ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι: Προδιδόναι.

Ὁ [illegible] βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ [g]παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.

C Προΐει: Ἀντὶ τοῦ, προέπεμπε.

[Πρόϊζα: Ζήτει [h]ἐν τῷ πρῶι μεγάλῳ.]

Προΐζω: Τὸ καταγινώσκω.

Προΐκτης: Ὁ ἐπαίτης.

[i]Προΐκτας, καὶ γόητας, καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

Προΐσταμαι: Γενικῇ.

Προΐστορες: Οἱ [k]μαρτυροῦντες.

D Προΐσχεται: Προβάλλεται.

Προϊσχομένου: [l]Προεισπόντος.

Προθανόντα: Ἡ πρὸ ἀντὶ τῆς ὑπέρ.

[m]Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνεβίην Ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα: Συνεχῆ, ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. Παρὰ τὸ τέλος, τέλυμνος, [n]καὶ θέλυμνος. Ὁ [o]πρόρριζος.

Προθελύμνους: Ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Προθέλυμνα: Τὰ ἐπαλλήλους κλάδους [p]ἔχοντα δένδρα, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

Προθέματα: Προγραφάς.

[q]Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἠδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. Οὕτως ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν πραιπόσιτον ἔπαυσε Χρυσάφιον.

Πρόθεσις: Προαίρεσις.

Ἀλλ' οὐδὲ [r]ἐλύπησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθεὶς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν [s]προγεγονότων.

Πρόθεσις: Βουλὴ, γνώμη. Πολύβιος·

[t]Ἦν [illegible] τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι.

[[u]Σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν.]

Προθεσμία: Ἀπὸ τοῦ [x]προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν, ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά· εἰ δὲ ὁ Θεὸς ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ Θεοῦ, καὶ [y]προστάττοντος, καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς [z]ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελθεῖν, ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. Καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ Θεοῦ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Προθεσμίας νόμος: [a]Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν πέντε ἐτῶν [b]ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Προθεῖναι: Προεργάσασθαι.

Διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἑρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν.

Προθοήνωρ: Ὄνομα κύριον. Καὶ συστέλλει.

Προθύματα: Αἱ ὀλύραι. Παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων, ἢ αἱ κριθαὶ, ἢ ὁ λιβανωτός.

Πρόθυμος: Ἐπιθυμῶν, ὀρεγόμενος.

[c]Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί.

Πρόκα: Εὐθὺς, παραχρῆμα. [d]Ἡρόδοτος·

E

[c] ἐξήχθην] Sic rescripsi, [sic A.] non solum flagitante sensu, sed etiam auctoritate Photii in Lexico inedito. Ante enim male legebatur, ἐξεχύθην. KUST.

ΠΡΟΙΑΨΕ] Il. α'. 3.

ΠΡΟΙΑΙΤΑΤΟΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte, προϊαίστατος. KUST. Προϊαίτατος V. Tum πάνυ πρότερος om. B.V. Vid. Jungerman. ad Polluc. I. 68.

F [d] Ἀριστοφάνης] Nub. 1216. Ἀριστοφάνης εἶτ' om. A.V.

[e] αὐτοῦ τι] αὐτοῦ τιν' αὖ B.

[f] Ἀσχάλλει] ἀσχάλλων A.B. ἀσχάλων M. γὰρ addit E. Mox ἐπὶ τῶν A.

[g] παρὰ] περὶ V.

ΠΡΟΙΕΙ] Il. α'. 326.

ΠΡΟΙΖΑ] Gl. om. V. Habet A. in marg. ubi Προσιζά.

[h] ἐν τῷ πρῷ μεγάλῳ] Cum Porto legendum puto, ἐν τῷ πρόϊζα, διὰ τοῦ ω μεγάλου. KUST.

G ΠΡΟΙΞΩ: Τὸ καταγνώσομαι] Προΐζω: τὸ καταγινώσκω A.B.V.

ΠΡΟΙΚΤΗΣ] Προΐκτιο V.

[i] Προΐκτας] Ex Artemidori Præf. p. 3. HEMST. Idem observatum Abreschio, Toupio, Albertio ad Hesych.

[k] μαρτυροῦντες] μάρτυρες V.

[l] Προεισπόντος] Portus, προτείνοντος; quod non displicet. KUST. Probant item Dukerus ad Thucyd. Schol. p. 641. et Albert. ad Hesych.

[m] Ἀβδήρων προθαν.] Anthol. Pal. VII. 226.

H [n] καὶ θέλυμνος] Scribo, et suppleo, καὶ θέλυμνος, καὶ προθέλυμνος. KUST.

[o] πρόρριζος] Vid. Schol. Aristoph. Pac. 1209.

ΠΡΟΘΕΛΥΜΝΟΥΣ] Homerus Il. κ'. 15. KUST.

ΠΡΟΘΕΛΥΜΝΑ] Homerus Il. ι'. 537. KUST.

ΠΡΟΘΕΛΥΜΝΑ: Τὰ ἐπαλλήλους] Hæc verba leguntur apud Schol. ad Homer. Il. ν'. 130. Leguntur etiam apud Etymologum, v. Προθέλυμνος. Notanda autem Etymologia, ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν. Quo nihil ineptius. Sed sic solent Grammatici. TOUP. Προθέλυμνοι A.V.

[p] ἔχοντα] ἔχοντας V. Tum δένδρη V. δένδρα' A.

[q] Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασ.] Confer Nostrum infra v. Σαλούστιος. KUST.

ib. ὁ Οὐαλ. A. qui mox τι post τις. Idem infra Χρυσάμφιον. Sed vide p. 1863 B.

[r] ἠδίκησε] ἐλύπησε A.V. deest v. B.E.

[s] γεγονότων] προγεγονότων A.

[t] οὐδὲ] ἦν [illegible] A.B.V.E.

[u] Σημαίνει etc. habet A. in marg. addito ζη. om. V. λείπει B. pro προθεσμίαν. om. E.M. cum lacuna.

[x] προθεῖναι] προθήναι V.

[y] πράττοντος] Legendum puto, τάττοντος. KUST. Leg. προτάττοντος, et sic scrib. apud Hesych. v. Προθεσπίζοντα. TOUP. προστάττοντος A.B.V.E.

[z] ἡμέρας] σελήνης V. Error ortus ex compendio scripturæ male intellecto.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST. νόμῳ V. νόμους Photius.

[a] Δημοσθένης] P. 952, 19.

[b] ἂν λέγοι] λέγει V.

ΠΡΟΘΟΗΝΩΡ] Ejus meminit Homerus Il. β'. 495. et alibi. KUST. Προθήνωρ A.V.

ΠΡΟΘΥΜΑΤΑ: Αἱ ὀλύραι παρὰ τὸ πρ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 660.

[c] Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρ.] Sophocl. Electr. initio: Νῦν δ' ἐκεῖν' ἔξεστί σοι Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεί. Hinc Suidas supplendus est. KUST. πάρεστιν ὁρᾶν ὧν V.

[d] Ἡρόδοτος] VI. 134. ubi v. gl. Seqq. ΠΡΟΚΑΣ: Ἢ αἶγας κεραοὺς, ἠὲ πρόκας. ΠΡΟΞ ἐστὶ ζῶον μικρὸν, ἐλάφῳ ὅμοιον, delevi cum A.B.V. Vid. Etymol. M. et Zonaras.

Καὶ πρίκα τε φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι. A

Προθυμοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Προθυμοῦμαι: Γενικῇ.

Προκαθέζομαι: Γενικῇ.

Προκάθημαι: Γενικῇ.

Προκαθείς: Προπέμψας.

Προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκαθήμενον: Ἐξάρχοντα. B

Μενεκλέα [e]τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων.

Τουτέστι, τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθαι: Οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. [f]Θουκυδίδης. Οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως.

[g]Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθριδάτην. Δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο σπονδαί. C

Προκαλινδοῦμαι: Γενικῇ.

Προκαλίζετο: Προεκαλεῖτο.

Προκάρηνος: Ἐπὶ κεφαλήν. Ἐν Μύθοις·

Ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

Προκαταβολὴ καὶ προσκαταβόλημα: Τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο [h]προθέσεις ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν [i]αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. Ὅπερ οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, [k]προσκαταβόλημα. D

Προκατεύχομαί σου:

Πρόκευσον:

Προκέφαλος: [l]Προκέφαλος ἦν [ll]ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. Ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. Εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων. E

Προκεχωρηκότος: Προεληλυθότος. Θουκυδίδης.

Προκείμενον: Τὸ ἐνεστηκός.

Ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μόνον ἠξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων.

Καὶ αὖθις·

Ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυστο.

Προκινδυνεύω: Γενικῇ.

Προκληττί:

Πρόκλησις: Εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. Τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Πρόκλος [m]Μαλλώτης, ἐκ Κιλικίας, φιλόσοφος Στωϊκός. Ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων· καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.

Πρόκλος δεύτερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

Πρόκλος, ὁ Προκλήϊος χρηματίσας, Θεμιστίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. Ἔγραψε [n]Θεολογίαν, Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον, Εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς· καὶ ἄλλα τινὰ Γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς [o]δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός. Οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. [p]Ἔγραψε πάνυ πολλά, φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. Ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας, Περὶ [q]Χρηστομαθείας βιβλία γ', Περὶ ἀγωγῆς β', Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, [r]καὶ Πλάτωνος, Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία ι', Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν, Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'. Οὗτός ἐστι Πρό-

[e] τὸν προκαθημένον τῶν τόπων] Ita locutus est Appianus in Syriacis, p. 153. Αὐτὸν δέ σε τῷ πεζῷ παντὶ ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ἙΛΛΑΔΟΣ. Eleganter Herodotus, lib. VIII. c. 36. Ὁ δὲ θεός σφεας οὐκ ἔα κινεῖν, φὰς αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι ΤΩΝ ΕΩΥΤΟΥ ΠΡΟΚΑΤΗΣΘΑΙ. Huc facit Polybius, lib. V. p. 579. Ἱππόλοχον καὶ Κεραίαν ἐξαποστείλας ἐπὶ τοὺς κατὰ Σαμάρειαν ΤΟΠΟΥΣ, καὶ συντάξας ΠΡΟΚΑΘΗΣΘΑΙ. Latini, *præsidere*. Quod verbum restituendum Auctori Moreti, 15. *Et reserat clavem*, quæ præsidet ostia, *clavi*. Ita scribendus iste versus ex cod. Pithœi, qui vulgo depravatissimus est. Notandum autem utrumque ferrum, tum quod obdit, tum quod aperit januam, *clavem* vocari. De quo viri doctissimi ad Moretum et Solinum. Hinc proverbium: Πασσάλῳ τὸν πάσσαλον. Eleganter autem clavis dicitur *ostia præsidere*. Quomodo Tacitus non semel est locutus. TOUP. F G

[f] Θουκυδίδης] IV. 19.

[g] Ἀρχέλαος] Dion. Cass. T. II. p. 73, 95. ed. Reimar.

ΠΡΟΚΑΛΙΝΔΟΥΜΑΙ] Gl. om. V. habet A. in marg.

ΠΡΟΚΑΛΙΖΕΤΟ] Il. γ'. 19.

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ καὶ ΠΡΟΣΚΑΤΑΒ.] Vide Petitum de Leg. Att. p. 380. KUST.

ib. προσκαταβόλημα V. H

[h] προθέσεις] προθεσμίας Photius e correct.

[i] αἷς] οἷς V.

[k] ΠΡΟΣΚΑΤΑΒΟΛΗΜΑ] προσκατάβλημα A.B.V.E. Phot.

ΠΡΟΚΕΥΣΟΝ] Πρόκευσον A.

[l] Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔπ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 282. Confer etiam Nostrum infra v. Φιλοκλῆς. KUST.

[ll] ὁ Φιλοκλῆς om. A. sed habet margo a m. s.

ΠΡΟΚΛΗΤΙ] Προκληδὸν A.B.E. Προκλῆ V.

ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ: Εἰώθεσαν, ὁπότε δικ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Confer etiam Petitum de Leg. Att. p. 380. KUST. Vid. Herald. Adv. Salmas. VI. 14.

[m] ΜΑΛΛΩΤΗΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte, Μαλλότης, per ο. KUST.

ΠΡΟΚΛΟΣ ὁ ΠΡ.] Fecerat etiam Heronas ex Eutocio, vide supra Ἥρων. REINES.

[n] Θεολογίαν] Θεολογίας V. Mox τὴν ἀριθμητικὴν A.V.

ΠΡΟΚΛΟΣ] Vid. Πλούταρχος Νεστορίου. HEMST.

ΠΡΟΚΛΟΣ Ὁ ΛΥΚ.] Filius Patricii et Marcellæ. Marin. in v. Procli p. 13. qui omnino est conferendus. Proclus quem Platonis et Aristotelis glutinum adpellare soleo. Scal. in XX. de Plant. p. 434. Scripsit etiam Sphæram, quam edidit Gr. Lat. Aldus an. 1499. Proclum interpretem librorum Platonis de Rep. citat Casaub. Animadv. ad Athen. IV. 21. de mulieribus πολυποιοῖς. REINES.

[o] δὲ καί] καὶ om. V. τοῦ ante φιλοσόφου om. A.B.

[p] Ἔγραψε πάνυ πολλά] Scriptorum Procli Lycii, tam exstantium adhuc, quam perditorum, accuratum et amplum catalogum post Marini Proclum exhibet Fabricius. KUST. Conf. H. Valesius de Critica I. 20. Mox τε om. V.

[q] Χρηστομαθίας] Χρηστομαθείας A.

[r] καὶ Πλάτωνος] καὶ om. A.V. Tum Πλούτωνος V.

κλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· [s]πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν [t]ιη´ ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ᾽ οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον.

[u]Ἔγραψε Πρόκλος Μητρῳακὴν [x]βίβλον, ἣν εἴ τις [y]μετὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν θεολογίαν [z]τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηνεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι [a]θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν [b]ἀπεμφαινόντων θρήνων.

Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου κοιαίστωρ, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ χρημάτων [c]διαφανῶς ἀδωρότατος· διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς [d]ἔγραφεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

Πρόκνη: Ὄνομα κύριον.

Προκόλπιον: [e]Πρὸ τοῦ κόλπου. Λαμβάνεται καὶ ἐπὶ δωροδόκων.

Προκόμιον: Κόμην.

Προκόννησος: Ὄνομα νήσου.

Προκόπιος Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς, ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. Ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἤγουν τοὺς πολέμους [f]Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. Γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις, τὰς ὑπ᾽ αὐτοῦ συγγραφείσας. Ἔγραψε καὶ ἕτερον βι- A βλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν [g]αὐτῶν πράξεων ὡς εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ´.

Ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον [h]Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ [i]κωμῳδίαν Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει, καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου, καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

Προκόπιος: [k]Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ, [l]ἵσταται εὐνούχου B τινὸς στήλη, ἧς ἐν τῷ στήθει [m]ἔγραψεν· „Ὁ [n]μετατιθεὶς θεμάτια τῷ βρόχῳ παραδοθήτω.“ Ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις [o]τοῦ Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. [p]Τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι τῷ βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον Πλάτωνα, οὐκ [q]ἐκώλυσεν. [r]Ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν, μετετέθη εἰς τὸ Ἱππο- C δρόμιον. Οἱ δὲ οἶκοι [s]τοῦ εὐνούχου σώζονται [t]ἐν τῇ Χελώνῃ.

Προκόπτοντα: [u]Διερχόμενον.

Ὀχήματι κεχρημένον, καὶ [x]διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, [y]καταλαμβάνειν τὸ ἕβδομον.

Προκώνια: Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ, προκώνια, φησὶ, πυροὶ μέλιτι [z]κεχρισ- D μένοι. Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς, καὶ Κράτης, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτως φασὶν ὀνομάζεσθαι. Ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ ἐκ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν·

Καὶ προκώνια ἐστὶ [a]κάχρυς κατηριγμέναι μετὰ ἀρωμάτων.

---

[s] πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικλ. Φιλ.] Hoc opus Joannis Philoponi hodie adhuc exstat, ut contra Gulielmum Cavium recte observavit modo laudatus Fabricius in E dicto catalogo scriptorum Procli: quem vide. KUST. εἰς ὃν A.V.

[t] ιη´] ι καὶ η A. Mox ἐν V. pro κἀν.

[u] Ἔγραψε Πρόκλος Μητρῳακὴν βίβλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Marini in parte posteriore Vitæ Procli, quam Joan. Alb. Fabricius Hamburgi primus edidit, c. 33. Confer etiam Nostrum supra v. Κατακωχὴ, ubi eadem leguntur. KUST.

[x] βίβλον] βίβλων V. F

[y] κατὰ] μετὰ B.V.E.

[z] τὴν περὶ τὴν θεὸν θεολογίαν] τὴν θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν A.V.

[a] θράττεσθαι] Barth. ad Æn. Gaz. de Res. Mort. p. 19. βλάπτεσθαι. REINES.

[b] ἀπεμφαινόντων] Male reddunt. Vide Origenis Philosoph. p. 55. ed. Wolf. et notas. Vide omnino Gronov. Mutilat. p. 21. ubi in tenebris versatur. Vide Marini Proclum p. 84. ed. Fabric. TOUP. quem vide supra p. 1910. F. G. Boissonad. addend. ad Marin. p. 148, G 149.

ΠΡΟΚΛΟΣ, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κο.] Hic articulus sumptus est ex Procop. de Bello Pers. lib. I. c. 11. KUST.

[c] διαφανῶς] διαφανῶν A.

[d] ἔγραψεν] ἔγραφεν A. Procop.

[e] τὸ πρὸ τοῦ] τὸ om. A.B.V.E. Photius. Iidem mox δωροδόκων pro δωροδόκου.

ΠΡΟΚΟΜΙΟΝ] Confer Nostrum supra v. Περίκομ. H KUST.

ΠΡΟΚΟΝΗΣΟΣ] Deest gl. A.

ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ Ἰλλ.] De hoc vide Vossium in libro de Hist. Gr. KUST. Judicium Tilemanni de Procopio vid. in Disc. philologico p. 129. An ejusdem sunt, quæ circumferuntur epistolæ? REINES.

[f] Βελισαρίου] Βελισαρίου πρικίου A.B.V.E.

[g] αὐτῶν] αὐτοῦ B.E. Mox τὰ ἀμφότερα V. τὰ om. A.B.

[h] Ἀνέκδοτα] ἀνέκδοτον A.V. τὸ καλούμενον ἀνέκδοτα βιβλίον τοῦ Προκο. E.

[i] κωμῳδίας] κωμῳδίαν A. τοῦ ante βασιλέως om. A.V.

[k] ὍΤΙ ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum de Orig. CPolit. p. 18. ut Pearsonius quoque monuit. KUST. ση. (i. e. σημείωσαι) ὅτι A.

[l] ἵσταται] ἵστατο A.

[m] ἔγραψεν] Scribe, ἐγράφη. KUST. ἔγρ V. deest v. A. ᾗ—ἐγράφη Codinus.

[n] μετατεθεὶς] μετατιθεὶς A.V.

[o] Τοῦ Βασιλίσκου] Codinus plenius, τοῦ βασιλέως Βασιλίσκου. KUST.

[p] Τῶν δὲ] δὲ om. A. Mox τῷ βασῖ A.V. οἱ δὲ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ ᾐτήσαντο τ. β.—στήλην θεῖναι τῷ εὐνούχῳ Πλάτωνι· ὁ δὲ οὐκ ἐ. Codinus.

[q] ἐκώλυσεν] ἐκώλυεν E.

[r] Ἐν δὲ τῷ] ἐν τῷ βασιλεῖ εἰς μν.—ἐκώλυσεν ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μέγα ν. V.

[s] τοῦ εὐνούχου] τοῦ αὐτοῦ εὐνούχου Codinus.

[t] ἐν τῇ Χελώνῃ] Codinus addit, ἕως τῆς σήμερον. KUST.

[u] διερχόμενον] Locum hunc distinxi secutus Abreschium Diluc. Thucyd. p. 431. Vulgo incipit exemplum cum καὶ διὰ τῆς.

[x] διὰ τῆς] διὰ τὴν V.

[y] καταλαμβάνει] καταλαμβάνειν A.B.V. Tum τὸ ἕβδομον A.V. pro τὸ ἕβδ.

ΠΡΟΚΩΝΙΑ: Λυκοῦργος κατὰ Μενεσ.] Ex Harpocratione. Confer Galenum in Exegesi Gloss. Hippocr. v. Ἄλφιτα προκώνια. KUST.

ib. Λυκοῦργος ἐν τῷ A.

[z] κεχρισμένοι] κεχρημένοι A.V. κεχρησμένοι Harpocr. ms. Pal.

[a] κέγχρους κατηριγμένα] Scribe, κάχρυς κατηριγμένας, ut habet Harpocratio. KUST. κάχρεις A.B.V.E. κάχρυς

Πρόκωπον:

Ὁ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος.

Ἀντὶ τοῦ, γυμνόν. Καὶ αὖθις·

Ἀλλὰ [b]γεννικὸν ἰδὼν, [c]πρόκωπον εἶχε ξίφος.

Πρόκριδος ἄκοντα: Ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. Τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

Πρόκριμα: Ἡ προτίμησις.

Ὁ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος [d]μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι [e]τῇ ἐν [f]Χαλκηδόνι συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

Πρόκριμα:

Ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ' αὐτοῦ, καὶ [ff]αἰσχύνην ἐκώλυσαν γενέσθαι.

Πρόκριναι:

Πρόκρις: Ὄνομα κύριον, θηλυκοῦ γένους.

C **Πρόκριτον:** Ἐκλεκτὸν, ἢ πονηρόν.

Πρόκροσσαι: [g]Ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ. [h]Ἡρόδοτος·

Αἱ νῆες πρόκροσσαι [i]ὡρμαίνοντο [k]ἐς πόντον, ἐπὶ πεντήκοντα νέας.

Πρόκοιτος: [l]Ὁ προφύλαξ. Καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακή. Ἢ, πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τινος.

Προκαλινδεῖσθαι: Τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. [m]Ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ D γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. Καὶ, Προκαλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. Ἔαρος ἰκτῖνοι [n]φαίνονται· ἐφ' ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ [o]πίπτοντες.

Προλάλος: Ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν.

[p]Καὶ τούτων κατεσήγασαν [q]τηνάλλως προλάλων τε καὶ ἰταμῶν ὄντα.

A **Πρόληψις:** [r]Γνῶσις.

Ἀχαιοὺς ἔμαιναν τῷ πρόληψιν ἐσχηκέναι τοῦ μέλλοντος λέγεσθαι.

Περὶ Προλήψεως: Διαφορά ἐστιν [s]ἀληθείας καὶ συνηθείας. Ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. Τὸ δὲ ἔθος, ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς, εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παρα- B λαβὼν, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. Οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. Καὶ οὐκ ἔστι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὖσα. [t]Ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβʹ [u]τῶν φυσικῶν λόγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια, αἴσθησιν, γνῶσιν, καὶ πρόληψιν. Ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν κα- C θόλου. [x]Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος [y]λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν, ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην· τουτέστι, μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. Οἷον, Τὸ τοιοῦτον ἄνθρωπός ἐστιν. Ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. Παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ [z]πρώτως ἐπιτετευγμέ- D νον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. Οἷον, Τὸ πόρρω ἑστὼς, βοῦς ἐστιν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν [a]ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. [b]Οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. Ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις· καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ [c]προτέρου τινὸς [d]ἐναργοῦς [e]ἤρτηται· ἐφ' ὃ ἀναφέροντες, λέγομεν, οἷον, [f]πόθεν ἴσ-

E

Phot. In Photio ed. κατηρεγμέναι. κατειρεγμένα B.E. Legendum κατηρειγμέναι vel κατερηρειγμέναι a κατερείκω monet Hemsterhus. Anecd. p. 258.

[b] γεννικὸν] An γενναῖον, ut Portus suspicatur? KUST. γεννικὸν A. Toupius rescribit γενναῖον in v. Θρίψις. Sed ibi aliter mss. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Somn. c. 7.

[c] πρόκωπον εἶχε] εἶχε πρόκωπον A. Tum τὸ ξίφος V.

ΠΡΟΚΡΙΔΟΣ ἈΚΟΝΤΑ] Leg. ἀκόντια. Procris filia Erechthei, uxor prior Cephali, Pausan. Bœot. c. 19. et Phoc. F c. 29. Vid. de ea Hygin. fab. 125. et 279. Ovid. in Metam. et Apollod. REINES.

[d] μηδαμῶς] μηδαμῇ V.

[e] τῇ ἐν τῇ] τῇ ἐν A.V.E.

[f] Χαλκηδόνι] Sic rescripsi auctoritate optimi ms. A. cujus loco priores editt. habent, Καρχηδόνι. Nimirum duo illa nomina, Καρχηδὼν, et Χαλκηδὼν, vel, ut potius scribi debet, Καλχηδὼν, sæpe inter se permutantur et confunduntur, ut pluribus exemplis erudite ostendit G Spanhemius in Orbe Romano, c. 18. KUST.

ΠΡΟΚΡΟΣΣΑΙ] Athen. I. 30. αἱ Κυζικηνοὶ ἐξορμήσαντες ἐπ' αὐτὸν ἐβοηθρόμουν, πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον. REINES.

[ff] αἰσχύνην] αἰσχύνην M.

[g] Ἄλλη ἐπ' ἄλλῃ] ἄλλους ἐπ' ἄλλους V.

[h] Ἡρόδοτος] Lib. VII. [c. 188.] ut Portus monuit. Ibi autem sic legitur: Πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Pro πεντήκοντα V. habet νῶ. Librarii con- H fuderunt numeralia Π et N.

[i] ὡρμαίνοντο] ὡρμαίνοντο E.M.

[k] ἐς πόντον] ἐς πόντον ἐπὶ πόντου B. Post Herodoti locum delevi Οἱονεὶ προκάρσοοί τινες εἰσαι· παρὰ τὸ κάρα. Αἱ κατὰ κεφαλὴν συντιθέμεναι, cum A.B.V.E. quæ ni fallor ex Zonara accesserunt.

[l] Ὁ προφύλαξ ponunt A.V.E.M. post προφυλακή.

[m] Ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 501.

[n] ἐφαίνοντο] φαίνονται A.B.V.

[o] πίπτοντες] πίπτοντα A. κλίνοντες V.

[p] Καὶ τούτων] Vid. Γέργων. TOUP. Æliani est v. Γέργων. HEMST. Γοργίαν p. 837 C.

[q] τηνάλλως] τηνάλως A.M.

[r] Γνῶσις] καὶ αὖθις addunt A.V. Forte excidit exemplum. Iidem mss. mox præbent lemma περὶ προλήψεως.

[s] ἀληθείας] καὶ ἀληθείας V. καὶ συνηθείας om. A.V.

[t] Ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβʹ τῶν φυσ.——φυσικὴ τῶν καθόλου] Hæc paulo aliter leguntur apud Laërtium in vita Zenonis Citt. 54. Ὁ δὲ Χρύσιππος διαφερόμενος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ λόγου, κριτήρια φησὶν εἶναι αἴσθησιν καὶ πρόληψιν. Ἔστι δ' ἡ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. KUST.

[u] Τῶν om. A.B. Tum φυσικῷ λόγῳ A.V. λόγῳ E. Mox δύο pro τρία A.V.

[x] Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Epicuro, segm. 33. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[y] λέγει πρόληψιν] πρόληψιν λέγει A. ὁ φιλόσοφος om. E.

[z] πρώτως] πρῶτος E. Tum ἐπιτετευγμένον V. ἐπιτεταγμένον E. Laërt.

[a] ἐγνωκέναι—πρόληψιν om. V.

[b] Οὐδ' ἂν] οὐδ' ἂν οὖν A. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμεν Laërt.

[c] προτέρου] τοῦ προτέρου A.

[d] ἐναργοῦς] ἐναργῶς A. ἐνεργῶς V. voc. om. E.

[e] ἤρτηται] Sic recte habent mss. Paris. itemque Laërtius loco laudato. At priores editt. male εἴρηται. KUST.

[f] πόθεν] οἷον ὅθεν B.E. οἷον πόθεν V. Laërt.

μεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. Τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ᾑροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρόλοβος: Ἐπὶ τῶν πτητικῶν ὀρνέων λέγεται [g]πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος μένει· ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φῦσα.

Προλογίζω: [h]Πρότερος λέγω. Προλοχίζω δὲ, τὸ ἐνεδρεύω.

Προμάχιζε: Πρωταγωνιστὴς ἦν.

[Προμάχομαι: Γενικῇ.]

Προμαχῶνος: Τοῦ τείχους, τῆς ἐπάλξεως.

Προμέρου κύνες: Τοῦτον φασὶ [i]βασιλικὸν δοῦλον ὄντα μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν· ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο.

Προμετωπίδιον: Τὸ ἔμπροσθεν [k]τοῦ μετώπου.

Προμετρητής: Ὁ τοὺς πιπρασκομένους [l]πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δείναρχος·

Ὁ [m]Σκίθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

Προμηθεύομαι: Τὸ προνοοῦμαι. Γενικῇ.

Προμηθεύς: Ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο Προμηθεὺς, ὃς εὗρε πρῶτος [n]τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν. Περὶ οὗ λέγουσιν, ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε, [o]καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. Καὶ Ἐπιμηθεὺς, ὃς ἐξεῦρε τὴν μουσικήν· καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· [p]διὸ λέγουσιν, ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. Καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περίβλεπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. Ἦν δὲ [q]τότε καὶ μάντις Σιβύλλα, βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραὼ, [r]τοῦ καὶ Ταραχὼ, παρ' Ἕλλησι [s]δὲ ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε [t]Κέκροψ, [u]ὃς ἐκλήθη Διφυὴς, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος, ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔσας ἑνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας· πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριώδη μίξιν ἐμίγνυντο, οὐδενὸς γὰρ ἦν [x]γυνὴ, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ· [y]οὐδεὶς οὖν ᾔδει, τίνος ἦν υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ, [z]ἔλεγε, καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. Τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. Ἔλεγε γὰρ, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην [a]τῆς ἀσελγείας συνήθειαν κατεκλύσθη [b]ἡ Ἀττική. Ἀπὸ τότε οὖν [c]ἐσωφρονίσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. Ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη [d]ν'. Ἐλέγετο δὲ Διφυὴς, καὶ [e]διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν, καὶ βασιλεῦσαι.

Προμηθεύσασθαι: Προνοήσασθαι.

Προμήθεια: Πρόνοια.

Προμηθεῖσθαι: [f]Προβουλεύεσθαι, προνοεῖσθαι.

[Πρὸ μικροῦ: Πρὸ ὀλίγου.]

Προμνηστῖνοι: Κατὰ τάξιν, ἐφεξῆς.

Προμνήστρια: Ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν φασί.

ΠΡΟ ΛΙΜΟΥ] Josephi. HEMST.

ΠΡΟΛΟΒΟΣ] Confer Nostrum supra v. Πρόβολος, et v. Προηγορεών. KUST. Vox occurrit Levit. I. 16. ἀφελεῖ τὸν πρόλοβον σὺν τοῖς πτεροῖς etc. Theodotion ibi vertit φῦσαν. Procopius ad h. l. in Caten. Theodoc. p. 963. etymon vocis hoc statuit, τὸ προλαμβάνειν τὴν τροφήν. ERNEST.

[g] πρόλοβος] πρόβολος A.

[h] Πρότερος] πρότερον A. Mox προλογίζω δὲ καὶ V.

ΠΡΟΜΑΧΙΖΕ] Il. γ'. 16.

ΠΡΟΜΑΧΟΜΑΙ om. V. Habet A. in marg.

ΠΡΟΜΑΧΩΝΟΣ] Delevi προμαχεῶνος cum A.B.V.

[i] βασιλικὸν δοῦλον] Archelai in Macedonia. Vid. supra v. Εὐριπίδης. REINES.

[k] τοῦ μετώπου om. A.B.

ΠΡΟΜΕΤΡΗΤΗΣ: Ὁ τοὺς πιπρασκομένους π.] Ex Harpocratione. Ceterum placet mihi conjectura Meursii, qui Lect. Att. lib. II. c. 16. pro προμετρητὴς potius scribendum censet πυρομετρητὴς, tum ob etymologiam vocis, (προμετρητὴς enim, ut Harpocratio et Suidas expresse testantur, dicebatur ὁ πυροὺς διαμετρῶν,) tum etiam ob auctoritatem Pollucis, qui lib. VII. c. 4. πυρομετρῶν, et πυρομετρητῶν mentionem facit. KUST. Habet Photius tantum, Προμετρητάς: Σκίθου τοῦ προμ. ἦν υἱὸς καὶ ἐν δημ. γ. καὶ αὐτὸς ἐ. τ. ἀ. πρ. δ. Et sic Harpocr. ms. Pal.

[l] πυροὺς] πυροὺς κατὰ καιροὺς V. Mox ἄλλων σπερμάτων om. E.

[m] Σκίθου] Σκίθης V. Mox καὶ ὁ αὐτὸς—διατετέλεκε om. A.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΟΜΑΙ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ: Ὅτι ἐπὶ Κριτῶν, τῶν Ἰουδ.] Cum toto hoc loco confer Cedrenum p. 81. 82. qui eadem pene habet. Existimo autem Suidam hæc descripsisse ex Joanne Antiocheno, non eo, qui hodie exstat, et Malelas cognominatur: sed altero illo, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis de Virtut. et Vit. a Valesio editis. KUST.

ib. ὁ Προμηθεὺς V. Mox πρῶτον V.

[n] τὴν γραμματικὴν φιλοσοφίαν] Malim, Γραμματικὴν καὶ φιλοσοφίαν. KUST.

[o] καθότι] καθὸ V.

[p] διότι] διὸ A.V.E.

[q] τότε om. V.

[r] τοῦ καὶ Ταραχὼ] τοῦ καὶ Παραχὼ A.B.E.M. τοῦ παχὼ V.

[s] δὲ ἐν Ἀθήναις Κέκροπος] ἐν Ἀθήναις ἐβασίλευσε Κέκροψ A.B.V.

[t] Κέκροπος—διφυής] Vid. supr. Κέκροψ, et Scal. ad Euseb. n. 461. ex Joh. et Is. Tzetzis, Cedreno, Jo. Antiocheno et aliis. Selden. de Jure Nat. et Gent. V. 6. similem de Cecrope ῥῆσιν e Jo. Antioch. Malala dic. habere. Fragmentum hoc de Cecrope ex Africano habet Cedrenus, Scal. l. l. REINES. cf. Natal. Com. IV. 6. et Phurnut. de N. D. c. 18. MULLER.

[u] ὃς ἐκλήθη Διφυής] Vide Scaligerum ad Euseb. Chron. Num. 461. KUST.

[x] γυνὴ] ἡ γυνὴ B.E.

[y] Οὐδεὶς δὲ] οὐδεὶς οὖν A.B.V. qui om. τὸ γεννηθὲν post θυγάτηρ.

[z] ἔλεγε] Potius, ἐλέγετο. KUST. Ne quid mutes.

[a] τῆς ἀσελγείας συνήθειαν] ἀσέλγειαν V.

[b] ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη] κατεκλύσθη ἡ Ἀττική. A.

[c] ἐσωφρόνησαν] ἐσωφρονίσθησαν A.B.V.E. marg.

[d] ν'] πεντήκοντα V. ἐλέγετο usque ad fin. om. A.

[e] διὰ] καὶ διὰ B.V.E.

[f] Προβουλεύεσθαι] προβουλεύσασθαι A.

ΠΡΟ ΜΙΚΡΟΥ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΜΝΗΣΤΙΝΟΙ] Est vox Homerica Odyss. λ'. 232. ubi vide Scholiastam. KUST.

Προμνῶμαι: Προξενῶ, προμνηστεύομαι.

Πρόμολε: Πρόελθε.

Προμολῇσιν: Ἀκρωρείαις, ἐξοχαῖς.

> [g] Ὀρφέα Θρηΐκιῃσι παρὰ προμολῇσιν Ὀλύμπου τύμβος ἔχει, [Μούσης υἱέα Καλλιόπης.]

Πρόμος: Πρόμαχος.

Προμώτης: Προκόπτων παρὰ Ῥωμαίοις.

Προμοίροις: Πρὸ τῆς μοίρας, ἀώροις.

[h] Προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

Προμυλαία: Θεὸς προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὡς [i] Εὔνοστον.

Προκομισσάριος: Ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

Προνομαία: Ἡ τοῦ ἐλέφαντος προβοσκίς.

Προνομεύω: Τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. Καὶ προνομεία, ἡ σκύλευσις. [k] **Προνομίας** δὲ, τιμῆς πλείονος.

Προνομή: Διαρπαγή.

Προνόμιον καὶ **Προνομίων**: Προλημμάτων.

Προστιθεὶς ἑαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν δικαιωμάτων.

Πρόνομος: Ὄνομα κύριον. Αὐλητὴς, ὃς μέγαν

A πώγωνα εἶχεν. Ἔνθεν καὶ τὸ,

> [l] Ἀγύρριος Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλάνθανε.

Προνόμων: Θεσμῶν, δικαιωμάτων.

Τί δέ μοι φύσεως μέλει καὶ προνόμων;

Προνοοῦμαι: Γενικῇ. Ἔστι καὶ **προνοῶν**, καὶ **προνοούμενος**.

Προνουστερος: Προμηθέστερος, προνοητικώτερος. [m] Σοφοκλῆς·

B
> Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, [n] τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
> Τούτου τίς ἄν σοι τἀνδρὸς [o] ἢ προνούστερος,
> ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

Τουτέστι, τοῦ Αἴαντος.

Προνώπιον: [p] Προεκκείμενον.

Πρόνοια: Πρόγνωσις. [q] Σοφοκλῆς·

> Πείθου. [r] Προνοίας δ' οὐδὲν ἔφυ βροτοῖς κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

C **Πρόνοια**: Ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. Ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η' [s] Προνηΐην ὀνομάζει.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ: Οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν· οἱ δὲ, [t] ὅτι προὐνόησεν, ὅπως [u] τέκοι ἡ Λητώ.

ΠΡΟΜΝΩΜΑΙ] Photius, Plato Theæt. p. 112. TOUP.

ΠΡΟΜΟΛΕ] Il. σ'. 392.

[g] Ὀρφέα Θρηΐκ.] Anthol. Pal. VII. 9. Μούσης etc. om. A.B.V.E.

ΠΡΟΜΟΣ] Il. ψ'. 75.

ΠΡΟΜΩΤΗΣ: Προκ.] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[h] Προμοίροις δὲ θαν.] Est fragmentum Æliani. Vide supra v. Νεολαία. KUST.

ΠΡΟΜΥΛΑΙΑ] Ante legebatur, Προμύλαια, [sic B.E.] cum accentu in antepenultima, minus recte. KUST. Προμύλαιοι A.V. Προμυλαία Phot. Vid. Polluc. VII. 180. c. n. Jungermani.

[i] Εὔνοστον] Εὔνοστος appellabatur Dea quædam ἐπιμύλιος, sive molarum præses, teste Eustathio ad Il. β'. p. 214. et Nostro supra v. Νόστος. KUST.

ΠΡΟΚΟΜΙΣΣΑΡΙΟΣ] Male pro κομπρομισσάριος, i. e. *Compromissarius*. Glossæ Basil. Κομπρομισσάριος. Δικαστὴς αἱρετὸς, διαγνώμων. KUST. Προκομισσάριος A. Προγκομισάριος V. qui mox ἐκ συνέσεως.

ΠΡΟΝΟΜΑΙΑ καὶ προβοσκίς] καὶ προβοσκίς om. A.B.V. Tum προβοσκίς B.V. pro ῥίς. Recte in Hesychio corrigitur, Προνομαία: Προβοσκίς. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XVII. 88.

ΠΡΟΝΟΜΕΥΩ] Vid. Schleusner. Lex. V. T. Exempla quædam præbet Wesseling. Diod. Sic. XIII. 109.

[k] ΠΡΟΝΟΜΙΑΣ] Est vox Græco-barbara. Confer vocem sequentem Προνομίων. KUST.

ΠΡΟΝΟΜΗ] Xenoph. Anab. p. 339. σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. TOUP.

ΠΡΟΝΟΜΙΩΝ] Phot. Bibl. p. 601. et 616. Tatian. p. 16 et 35. Synes. p. 66. προοίμιά τινα καὶ προνόμια. Hesych. Προνομίων: προλειμμάτων. Scr. προλημμάτων. Aliud πρόσλημμα. Suid. v. Ἰὼβ p. 134. [1794 B.] Socrat. Eccl. Hist. προνόμια. TOUP.

ΠΡΟΝΟΜΟΣ: Ὄνομα κ.] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 102.

[l] Ἀσσύριος Προνόμου π.] Aristophanes loco laudato: Ἀγύρριός γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων λέληθε. KUST. Ἀγύρριος A. ἀγέρρδιπρονόμου V.

ΠΡΟΝΟΟΥΜΑΙ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΝΟΥΣΤΕΡΟΣ] Προνούστερος V.

[m] Σοφοκλῆς] In Aj. 119. Ἀ[a] addunt A.V.

[n] τὴν θεῶν] τῶν θεῶν V.

[o] ἢ] ἢ A.V. Tum προνοέστερος V.

[p] Προεκκείμενον, πρόθυρον] Delevi πρόθυρον cum A.B.V.E.

D et Photio. Statim delevi ΠΡΟΝΤΟΥΛΩΝ: Οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον προντούλων. Ὡσανεὶ λέγων, μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με, quæ habent A.V. duntaxat in margine. In V. præfiguntur hæc: Ἀριστοφά[νης] Πλούτῳ. Ad Προντούλων sic Toupius: "Monstrum lectionis, sed facile procurandum: id quod "jampridem fecit vir doctissimus Lambertus Bosius. "Scribendum omnino, ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακούντιον ΠΡΟΣ "ΤΟΥΤΩΙ. *Misit mihi aliam placentam præter istam.* E "Quemadmodum recte legitur apud Nostrum v. Ἄ-"μητα."

ΠΡΟΝΟΙΑ] Caput gl. om. edd. ante Kuster.

[q] Σοφοκλῆς] In Electr. 1015. ubi prior versus recte sic legitur: Πείθου. Προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ. KUST.

[r] Προνοίας] προνοίας δ' A.B. προνοίας σ' V.

[s] Προνηΐην] Scribe, Προναΐην. Sic enim Herodotus lib. VIII. [c. 37.] Minervam hanc Ionice vocat, ut Portus etiam monuit. Meursius tamen Lect. Att. lib. II. c. 17. ibi scribendum potius censet, Προνηΐην; quod Ionice dic-F tum est pro Προνοίαν. Confer notam sequentem. KUST. Προνηΐην A.B.E. Harpocr. ms. Pal. Vid. Taylor. ad Demosth. Or. 1. c. Aristog. p. 780, 18.

ΠΡΟΝΟΙΑ ἈΘΗΝΑ] Sunt qui Minervam hanc vocent Προναίαν, per diphthongum αι in syllaba penultima. Hesychius: Προναίας Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς. Etymologus: Προναία Ἀθηνᾶ. Ἀγάλματος ὄνομα. Ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι, ἢ ὅτι προενόησεν, &c. Æschylus Eumenid. 21. Παλλὰς ΠΡΟΝΑΙΑ δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται. Callimachus in fragmento, quod citatur a Scholiasta G Æschyli: Χ' ἡ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύσαντο Προναίην. Huic lectioni favet etymologia, quam ipse Suidas, (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas hæc descripsit,) subjungit, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἑστάναι αὐτήν. Contra, Minervæ Προνοίας, præter Suidam, mentionem faciunt Harpocratio, Demosthenes Orat. 1. contra Aristogitonem, Herodotus loco ante laudato, Pausanias in Phocicis, et Diodorus Siculus duobus in locis. Dissidium hoc auctorum conciliare conatur Meursius Lect. Att. lib. II. c. 17. H qui duas Minervas, Πρόνοιαν et Προναίαν, (quarum illa culta fuerit Athenis, hæc vero Delphis,) ab Harpocratione et Suida male confundi statuit. Eum vide. KUST.

[t] ὅτι προενόησεν] Vid. Schol. Aristid. p. 13. ed. Frommel. 27. Dindorf.

[u] τέκοι] τέκῃ A.B.V. Post Λητώ delevi Ἡ τοῦ Θεοῦ πρό-

Πρόξ: Ἐλάφου γέννημα.

Προξένει: Λέγε.

[x]Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν [y]πᾶν τελοῦντι προξένει.

Ἢ ὅτι, ὡς φῂς, προξένει μοι, καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξενία: Ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή.

[z]Καὶ αὐτῷ προξενίαν ἔδοσαν οἱ [a]Λακεδαιμόνιοι.

Πρόξενος: [b]Ὁ νέηλυς πόλεως ξένος.

Ὁ δὲ Εὐθυκράτη [c]ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι, καὶ πρόξενον Ἀθηναίων. B

Πρόξενος: Ὁ προστάτης.

[d]Καὶ σὺ ξυνίξευσ' αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν
αὐτήν τε κἀκείνην ἔχῃς, ὦ πρόξενε.

Καὶ [e]πρόξενοι, οἱ προστάται τῶν πόλεων, καὶ φροντισταὶ, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Προξένους ἐκάλουν, τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. C

Προξενῶ θ' ὑμᾶς ἀεί: Ἀντὶ τοῦ, προΐσταμαι. [f]Ἀριστοφάνης.

Προξενῶ: Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττω. Γενικῇ.

Προοδοποιῶ: Γενικῇ.

Πρόοπτος: Προφανὴς, πρόδηλος. [g]Ἡρόδοτος·

Ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι [h]προόπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

D

Προορῶ: Αἰτιατικῇ.

Προώλης: Ὁ πανώλης.

Προῶμαι: [i]Παραχωρήσω.

Πρώωνες: Οἱ προνενευκότες τόποι τῶν [k]ὀρῶν.

Προῶνται: Αὐθυπότακτον. Προδώσουσιν, ἀμελήσουσιν.

A Ὁ δὲ τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων, ὅτι [l]ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρόωρος: Πρὸ τῆς ὥρας.

Πρόωσις: Ὤθησις.

Προπαρεγγυηθέν: Προπαραγγελθέν.

[m]Προπαρεγγυηθὲν αὐτοῖς τοῦτο ἐκ βασιλέως.

Προπάροιθεν: Ἔμπροσθεν.

Πρόπας στόλος: Πᾶσα ἡ δύναμις.

[n]Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Προπαιδεύματα:

[o]Ὁ δὲ Ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Προπαιδεία: Τὰ πρῶτα μαθήματα.

Πρόπεμπτα: Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς [p]καταβολῆς. Εἰσὶ γὰρ οἳ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν. Εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς [q]Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε΄. Ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Προπεπωκότες: Ἀντὶ τοῦ, προδεδωκότες. Ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται.

[r]Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τῶν προειρημένων, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

Προπέρουσι: Καὶ πέρυσι.

Προπέτεια: Ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπετής: Εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς.

Προπετὴς τῷ βάρει [s]γινόμενος πίπτει.

Προπετὴς δὲ, καὶ ὁ [t]πρόγλωσσος.

Προπηλακίζων: Ἀδικῶν, ὑβρίζων, διασύρων, ἐξουθενῶν. Καὶ προπηλακισμὸς, ὕβρις. Εἴρηται δὲ

νεια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν, cum A.V. Vide supra v. Γίνεται. E

[x] Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξ.] Est versus Sophoclis Œdip. Colon. 465. Scholiasta ad eum locum: Προξένει. Λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα. Οὐ γὰρ ἐκνήσαιμι τελεῖν. KUST.

[y] πᾶν] πᾶς B.M.

[z] Καὶ αὐτῷ] Sc. Xenophonti. Est Diogen. Laërt. in Xenoph. [II. 51.] REINES.

[a] Λακεδαιμόνιοι] Μακεδόνιοι V.

[b] Ὁ νέηλυς πόλεως ξένος] Supra v. Ἰδιόξενος, ubi eadem leguntur, monuimus scribendum esse, ὁ ὅλης πόλεως ξένος. Ibi nos vide. KUST. F

ib. ξένης A.B. Exemplum ex ipso Suida est p. 913 A.

[c] ἀτιμωθέντα] Sic recte ms. Paris. A. At mss. B. et C. et præcedentes editt. male, ἀτιμωρηθέντα. KUST.

[d] Καὶ συνίξευσ'] Καὶ σὺ συνίξευσ' A. καὶ σὺ ξυνίξευσ' V. Aristoph. Thesm. 608.

[e] ΠΡΟΞΕΝΟΙ] Gl. Herodot. VI. 57.

ΠΡΟΞΕΝΟΥΣ ἐκάλουν τοὺς τεταγμ.] Ex Enarratore Comici Av. 1022. KUST. G

ΠΡΟΞΕΝΩ] Hanc gl. A. in marg.

[f] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 583. Προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί. KUST.

[g] Ἡρόδοτος] Lib. IX. c. 17.

[h] προόπτῳ] προόπτως A.B. Mox παραδώσειν V.

ΠΡΟΩΛΗΣ] Vid. Σεβαρίς. HEMST. Vid. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 736.

[i] Παραχωρήσω] παραχω ρ' V.

ΠΡΟΩΝΕΣ] Confer Nostrum supra v. Πρηῶνες. KUST. H

[k] ὀρῶν] ὀρῶν τόπων V.

[l] ἐὰν] ὅτι ἐὰν A.V.

[m] προπαρεγγυηθὲν om. V.

[n] Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος] Hæc sunt verba Sophoclis Œdip. Tyrann. 169. ut Pearsonius observaverat. Scholiasta ad eum locum: Πρόπας στόλος. Ἡ πᾶσα δύναμις. Πᾶς ὁ λαός. KUST.

[o] Ὁ δὲ Ὠριγένης] Suidas supra v. Ὠριγένης Λεωνίδου p. 2788 E.

ΠΡΟΠΕΜΠΤΑ: Δίδυμός φησι, μήπ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. Confer etiam Nostrum supra v. Παρακαταβολή. KUST.

[p] καταβολῆς] μεταβολῆς Photius.

[q] Δημοσθένης] P. 1076, 21. in lege.

ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ: Ἀντὶ τοῦ, παραδ.] Ex Harpocratione: sed ubi pro παραδεδωκότες legitur προδεδωκότες. Maussacus ad hunc locum fluctus, ut aiunt, in simpulo movet, et in re levi graviter æstuat, deceptus prava interpunctione loci hujus, qui sic distinguendus est, ut eum hic distinctum lector videt. KUST. προδεδωκότες A.B.V.E. Photius. In capite gl. Προπεπτωκότες V. Vid. Taylor. ad Demosth. t. IX. p. 405. Reisk.

[r] Προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. KUST. Fr. Hist. 49. Πεπωκέναι A.

ΠΡΟΠΕΡΟΥΣΙ: Καὶ ΠΕΡΟΥΣΙ] Legendum est, προπέρυσι, et πέρυσι, ut Portus etiam monuit. KUST. Προπέρυσι—πέρυσι V. Phot. Προπέρυσιν—πέρυσιν A.E.

[s] γινόμενος] γενόμενος A.V.

[t] πρόγλωσσος] Eo sensu est Prov. XIII. 3. προπετὴς χείλεσιν. Sirac. IX. 18. ἀνὴρ γλωσσώδης καὶ προπετὴς ἐν λόγῳ. Hesychius: Προπετής: προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ. Quæ quamvis Bielius satis convenienter ita vertit, *erumpens in aliquid, ante quam omnia expenderit*, tamen dubito, an προπίπτειν simpliciter ita dicatur. Quod forte sentiens Alberti, ita illa verba distinxit, προπίπτων, πρὸ τοῦ λογισμοῦ. Sed jam non intelligitur quid sit hoc, πρὸ τοῦ λογισμοῦ. Forte leg. πρόγλωσσος ut est in Suida, vel προτόγλωσσος. Vel προπίπτων corruptum est. ERNEST.

ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΖΩΝ] Vid. Schol. Platon. p. 22. 143. 182. Herald. adv. Salm. p. 123.

ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχρίεσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

Προπίνει: Διὰ τοῦ οἴνου [u] τιμᾷ, καὶ προδίδωσι. Καὶ [x] Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. Καὶ [y] Ἀριστοφάνης·

Φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐσπένδομεν.
Τί δὲ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὐπίνομεν.

Ἀντὶ τοῦ, [z] ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. Καὶ αὖθις·

Ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

Προπίνειν: [a] Οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου [b] αὐτοὶ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε [c] παρεῖχον ᾧ ἂν ἐβούλοντο καὶ τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. Ἡ δὲ ἡμέρα, φιλοτησία.

Πρόπιον: Μάντευμα. Καὶ θεοπρόπιον, τὸ [d] τῶν θεῶν μάντευμα.

Πρόποδες: Μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν: Τὸ παρατυχὸν οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν: Ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

[Προπολεμῶ: Γενικῇ.]

Προπόλεως:

Τὸν προπόλεω κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες.

Πρόπολος: Δούλη, προπολεύουσα· ἢ θεράπων, καὶ θεράπαινα, [e] πρόσφυξ. [f] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλὰ σεαυτὸν [g] θαρρῶν παράδος τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

Παρὰ δὲ [h] Ἡροδότῳ πρόπολος, ὁ νεωκόρος.

[Πρὸ πολλοῦ:]

Προπόλοι [i] [καὶ προσπόλοι:] Θεράποντι.

Προπόλων: Θείων ἑρμηνέων.

Πρόπολοί τε καὶ θεράποντες.
[k] Μέλλων Εὐρυμέδων πότ' [l] Ἀριστοτέλην . . . .
γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρόπομα: Ἐκ τοῦ προπίνω.

Προπομπία: Ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. Πομπεία δὲ, ἁπλοῦν, [m] διὰ διφθόγγου.

Προποντίς:

Προπύλαια ταῦτα: Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς [n] Πνυκός. Βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν· ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. [o] Ἐν γοῦν τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν·

Ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν.

[p] Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως φησίν·

Ἐν [q] ἔτεσι μὲν γὰρ πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. Τάλαντα ἀνηλώθη βιθ', ε' δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν [r] εἰσίασι.

Πρόρριζον: [s] Ἐκ ῥιζῶν. Καὶ πρόρριζος, ἀντὶ τοῦ, παντάπασι. [t] Σοφοκλῆς·

[u] Μυρτίλος πρόρριζος ἐκριφθείς.

Πρὸ ῥιζῶν δὲ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης.

Πρός:

---

[u] τιμᾷ] Vid. v. Σκῦρος. TOUP.

[x] Δημοσθένης δὲ τοὺς προδόντας τὰς πατρ.] Locus Demosthenis, ad quem Suidas respexisse videtur, exstat in oratione pro Ctesiphonte, p. 354. ubi Orator sic inquit: Τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δὲ Ἀλεξάνδρῳ, &c. KUST.

[y] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 637.

[z] ἀλλήλους] ἀλλήλοις B.E. Tum δεξιούμεθα A.B.

[a] Οἱ ἀρχαῖοι] Eadem fere sunt in Schol. ad Gregor. Naz. Stelit. II. p. 96. Locus classicus est Pindar. Olymp. VII. 5.

[b] αὐτοὶ] αὐτ' V. qui mox σύμβολον.

[c] παρείχοντο] παρεῖχον A.B.V. ἐὰν V. pro ἄν. Post ἐβούλοντο A.B.V. addunt καί.

[d] ἐκ θεῶν] τῶν θεῶν A.B.V.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΩ om. A.V.

ΠΡΟΠΟΛΕΩΣ] Forte apud scriptorem, unde sequens fragmentum excerptum est, duabus vocibus scriptum erat, πρὸ πόλεως: quibus in unum conflatis, Suidas vocem προπόλεως effinxisse videtur. Nusquam enim alibi, quod sciam, vox ista occurrit. KUST. Gruter. Inscr. p. 1097. n. 3. τῆς μεγάλης θεᾶς προπόλεως. In Basilio t. II. p. 141. D. quum ante legeretur τὸν προπύλαιον, Garnerius edidit τὸν προπόλεω κόσμον e mss. Πόλεις et προπόλεις Celsus apud Origen. IV. p. 217, 15. 54. Pollux IX. 15. Περιπόλιον, vel ut mss. παραπόλιον, Strabo XIV. p. 973 B. VII. p. 501 B. HEMST. Schol. ined. Philostrati Icon. præf. Προάστεια, τὰ πρὸ τῶν τειχῶν τοῦ ἄστεος, ἃ καὶ προπόλεια λέγονται. Hinc firmatur lectio προπόλεως apud Suidam, de qua dubitabat Kusterus. BOISSONAD. ad Marin. p. 140. Προπολέως V. In exemp. προκείραντες edd. ante Kuster.

[e] πρόσφυξ] Cum h. v. novæ gl. initium factum in A.V. πρόσφυξ om. h. l. E. add. post νεώκορος.

[f] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 435.

[g] παράδος θάρρων] θάρρων πάραδος A.E.M.

[h] Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. II. 64.

ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ A. marg. om. V.

[i] καὶ ΠΡΟΣΠΟΛΩ om. A.B.V. Photius. Post θεράποντι A. addit δου. i. e. δούλῳ.

[k] Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστ.] Fragmentum hoc corruptum est et mutilum, quod apud Laërtium in vita Aristotelis, segm. 8. unde id Suidas deprompsit, recte sic legitur: Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας Γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος· Ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον, &c. KUST.

[l] Ἀριστοτέλει] Ἀριστοτέλη A. Ἀριστοτ^λ V. Tum γράψασθαι A.B.V.E. pro γράψαι.

[m] διὰ διφθόγγου om. A. pr.

ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ] Statim delevi Ἡ πρὸ τοῦ Πόντου θάλασσα, ἡ τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη, cum A.B.V. Neque agnoscunt seqq. ΠΡΟΠΤΩΣΙΣ ἐστὶν, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ, A. V.E. Ad eam gl. sic Kusterus: "Πρόπτωσις] Consule de "hac voce Stephanum in Thesauro, qui docet, id, quod "Græci πρόπτωσιν ὀφθαλμῶν vocant, Ciceronem *prolapsio-* "*nem*, et Plinium, *procidentiam oculorum* dixisse."

ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΤΑΥΤΑ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione: qui plura habet. KUST.

[n] Πνυκὸς] πυκνὸς Harpocr. ms. Pal. πυκνῆς Photii ms.

[o] Ἐν γὰρ] ἐν γοῦν A. Photius. Harpocr. Mox εἴρετο V. Harpocr. ms. Pal.

Ἐν γὰρ—ὑποκριτὴν] ἐν γοῦν—ὑπ. Harpocr. Non video, quomodo ista huc pertineant, nisi ad explicationem voculæ ταῦτα intellectæ ἀναφορικῶς. REINES.

[p] Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπ.] Supple ex Harpocratione: Ἡλιόδωρος δ' ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν ἀκροπόλεως, μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν. KUST.

[q] ἔτεσι μὲν] ἔτεσι μὲν γὰρ A.V. Photius, Harpocr.

[r] εἰσίασι] εἰσιᾶσι B. Harpocr. ms. Pal. εἰᾶσι V.

[s] Ἐξ αὐτῶν τῶν] ἐκ A.B.V. Photius.

[t] Σοφοκλῆς] Elect. 512.

[u] Μυρτίλος] Μύρτιλος A.V. Mox πρὸ ῥιζῶν etc. om. A.

ΠΡΟΣ] Lucian. in Hermotimo [c. 61.]: μετὰ ταῦτα κύαμοι, εἶτα κριθαὶ, καὶ ὑπὸ ταύταις φακοὶ, εἶτα ἐρέβινθοι, καὶ ἄλλα ποικίλα πρός. REINES.

Εἰς μῆκος δὲ, ἴσον [x] πόδας ξ', καὶ πρός.

Ἀντὶ τοῦ, πλεῖον, περισσότερον. Καὶ ὁ Θεολόγος·

Καὶ μικρόν τι πρός.

Προσαγγελία: [y] Πολύβιος·

Ἧκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐτοῖς· τούτους δ' ἀπαγγέλλειν, ὅτι [z] καταλίποιεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. Ὁ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας, [a] ἔφυγε.

B Καὶ αὖθις·

[b] Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

Προσαγγέλλει:

Ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν καὶ Παράγειν διαφέρει.

C Προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι, ᾗ ἂν [c] ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι· παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες [d] ᾗ ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα [e] ἀπέλθοιεν. Παριέναι δὲ ἀνάγκη ἐκτεταμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, [f] ἀνειργομένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ.

Οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. Καὶ προσάγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι.

Ὁ δὲ [g] ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, [h] καταγγέλλει δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου.

D Προσάγομαι: Δοτικῇ.

Προσαγορεύω: Αἰτιατικῇ.

Προσαγώγιον: Τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Προσᾴδω: Δοτικῇ.

Πρὸς ἀκτῖνα: [[i] Πρὸς] ἀνατολήν.

E Προσαλισκόμεθα: Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα [k] καὶ ζημιούμεθα.

A Κᾆτα προσαλισκόμεθα.

Προσαμφιῶ: [l] Πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

Προσανανεωσάμενος: Ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας.

[m] Ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

B Προσανατεθείς: Ὀργισθείς, ἐπαρθείς.

[n] Ὁ δὲ βραχέα προσανατεθεὶς, κατένευσε ποιήσειν.

Ἀντὶ τοῦ, κατεπαρθείς.

Προσανατεινόμενος: Ἀπειλῶν.

Τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος.

Προσαναφωνῶ: Δοτικῇ.

Προσανέχων: Προσέχων, προσκεκολλημένος. [o] Πολύβιος·

C Ὁ δὲ τῶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις.

Καὶ αὖθις·

[p] Ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ [q] διαπεσταλησαμένου πρὸς αὐτόν.

Καὶ προσανέχοντι, ἐξέχοντι.

[Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον: Ἀνατέλλοντα.]

D Πρόσαντες: Δυσχερὲς, καὶ ἐναντίον. [[r] Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἄναντες.]

Προσάντης: Καὶ ἡ δοτικὴ, προσάντει.

Προσάντως: Ἐπίρρημα.

[s] Μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσάντως.

Πρὸς ἀπαλέξησιν: Πρὸς βοήθειαν.

Προσάπτομαι: Γενικῇ. Προσάπτω δὲ, δοτικῇ.

Προσαρασσόμενα: Προσρηγνύμενα, προσκρουόμενα.

E Προσαστειασάμενος: Ἀστεῖόν τι προσειπών.

---

[x] πόδας om. V.

[y] Πολύβιος] Lib. V. c. 110. KUST.

[z] καταλίποιεν] καταλείποιεν A.V.

[a] ἔφυγε—προσαγγελίας om. A.

[b] Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ] Vid. Polyb. XXXIII. 3.

ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΛΕΙ] A. in marg.

F ΠΡΟΣΑΓΕΙΝ καὶ ΠΑΡΑΓΕΙΝ διαφ. Προσάγουσι μὲν γ.—— ἐπιπολύ] Hæc omnia sunt verba Xenophontis lib. V. De Exped. Cyri, [Cyrop. V. 4, 44.] p. 140. ut Portus monuit. Ibi autem prior hujus fragmenti pars sic legitur: Οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε καὶ παράγειν. Προσάγουσι μὲν γὰρ ἅπαντες, οὕτω ταξάμενοι, ὡς ἂν οἴωνται ἄριστα μάχεσθαι. Ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες, &c. KUST.

[c] ἄριστοι] ἄριστα A.

[d] ᾗ ἂν ἀσφαλέστατα] Hæc verba ex prioribus editt. [et B.E.] exciderunt, quæ ex ms. A. et Xenophonte revocavi. KUST.

G [e] ἀπέλθοιεν· παριέναι δὲ ἀνάγκη] ἀπέλθοιεν παριέναι· ἀνάγκη δὲ A.B.V.E.M.

[f] ἀνειργομέναις] ἀνειργμένοις V.

[g] ἐμήνυε] ἐμήνυσε V.

[h] καταγγέλλει] καταγγέλλοι A.B.E. Mox κοινὰ καὶ κ. A.

ΠΡΟΣΑΓΩΓΙΟΝ] Schol. Platon. p. 42.

ΠΡΟΣΑΙΔΩ] A. marg.

[i] [Πρὸς] ἀνατολήν] πρὸς om. A.B.E.M. ἀνατολὴ Photius.

H ΠΡΟΣΑΛΙΣΚΟΜΕΘΑ: Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 701. προσαλισκόμεσθα bis A.

[k] καὶ ζημιούμεθα om. V.

[l] Πρὸς οἷς ἔχεις] Scribendum, ἔχει. Quomodo recte legitur apud Schol. ad Aristoph. Eq. 887. unde hunc locum decerpsit Suidas. TOUP.

[m] Ὁ δὲ Μάρκος] Hic locus auctior legitur v. Ἀνανεωσάμενος, ubi tamen male scribitur, ἀναγείρας. In utroque autem vertendo Interpres gravissime hallucinatus est. Græca, quæ proculdubio Polybii sunt, ita vertenda sunt: *Marcus autem humilitatem muri recordatus, rem periclitari aggressus est.* Verbum usurpat Dionysius Halicarn. Antiq. Rom. lib. VII. p. 462. Ἔμαθεν ἡ βουλὴ παρὰ τοῦ τὸ πραχθὲν ἈΝΑΝΕΩΣΑΜΕΝΟΥ. *Senatus ab illo, qui rem ipsi in memoriam revocarat, cognovit.* TOUP.

ΠΡΟΣΑΝΑΤΑΘΕΙΣ] Sic recte ms. A. At mss. B. et C. itemque priores editt. omnes male habent, προσανατιθείς. Confer Nostrum supra v. Ἀνατεθείς. KUST.

[n] Ὁ δὲ βραχέα] Hoc fragmentum Polybio adjudicandum esse censeo. Ita enim locutus est Polybius, lib. V. p. 591. Πτολεμαῖος δὲ ΒΡΑΧΕΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΑΘΕΙΣ καὶ καταμεμψάμενος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις τὸν Ἀντίοχον, συνεχώρησε σπονδὰς ἐνιαυσίους. *Ptolemæus pauca comminatus, et de Antiochi questus injuriis, inducias in annum concessit.* TOUP. Fr. gr. 108.

ΠΡΟΣΑΝΑΦΩΝΩ] Om. V. Habet A. in marg.

[o] Πολύβιος] Fr. Hist. 3.

[p] Ὁ δὲ Δημήτριος] Polyb. XXXI. 23, 13.

[q] διαπεσταλησαμένου] διαπεσταλησμένου B.E.

ΠΡΟΣ ἈΝΙΣΧΟΝΤΑ] Προσανισχόντα junctim legendum monet Tan. Faber ad Luciani Pereg. p. 586. HEMST. Hanc gl. habet A. in marg. om. V. ἥλιον ἀ. om. A.B.

[r] Καὶ ζήτει etc. om. V. Habet A. a m. rec.

ΠΡΟΣΑΝΤΩΣ] Utitur Diodor. Sic. t. I. p. 639. [XIV. 1. ubi v. Wessel.] TOUP.

[s] Μήτε] E Nicol. Damasc. de Vit. Aug. dicit excerpta esse Grotius Ep. 110. ad Gallos p. 254. 292. REINES. Vid. Excerpt. Vales. p. 481. Mox πρὸς ἐπάλεξησιν M.

ΠΡΟΣΑΠΤΟΜΑΙ] Pausan. 149. προσῆπτετο τῶν στεφ. TOUP. Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

A [s]Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστεισάμενος τοιοῦτον,

[t]Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

[Προσατδῶ: Δοτικῇ.]

Πρὸς αὐτοῦ: Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ αὐτοῦ.

[u]Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὐτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους, [x]ἐγίνετο περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

B [Προσβάλλει: Δοτικῇ. Προσέρχεται.

Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων.

Δι' ἑνὸς λ', δεύτερος ἀόριστος. Προσέβαλλε δὲ, ἀεὶ διὰ δύο λλ', παρατατικός.]

[Προσβαίνω: Δοτικῇ.]

Πρὸς βίαν: Βιαίως, [y]ἀναγκαστικῶς.

C Ὁ δὲ οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς, (ὁ ἐραστὴς, ὁ ἐναγής,) ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

[Προσβλέπω: Δοτικῇ.

Οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ.]

Προσβολή: Ζημία, δαίμονος ὀργὴ, παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ζῶον, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος αὐτῷ.

Χοὔτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
οὐκ οἶδα.

D Περὶ τοῦ κανθάρου.

Προσεγεγόνει: Συνεμίχθη, συνηριθμήθη.

Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας παῖς προσεγεγόνει αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγῃ.

Πρόσγειον: Τὸ πρὸς γῆν.

Προσγράφει: Προσκρίνει.

Προσδέδεμαι: Δοτικῇ.

E Προσδέξασθαι:

[z]Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγόμενον, [a]πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους.

Ἀντὶ τοῦ, σύνεγγυς.

A [Προσδέχομαι: Αἰτιατικῇ.] Προσδεχόμενοι, προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι [b]διαφέρει. Τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν· τὸ δὲ, [c]παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

[Προσδιαλέγομαι: Δοτικῇ.

[Προσδίδωμι: Αἰτιατικῇ.]

[Προσδοκία: Ὅτι διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. [d]Ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι προσδοκία ἀγαθῶν. Καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' [e]οὐκ ἀγαθά. Κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος· ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. Ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς [f]προσδοκῶσιν, ἀπόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπὶς, ὡς μένουσι τοῖς ἤθεσι χρῶνται.]

[Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρακλῆς: Παροιμία. Ζήτει ἐν τῷ, Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.]

C Πρὸς αἵματος: Τοὺς συγγενεῖς. [g]Σοφοκλῆς·

Ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν
βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;

Προσαίτης: Ὁ ἐπαίτης. Προσαῖτις δὲ, θηλυκὸν, διὰ τοῦ ι'.

Προσαιτῶν: Πολλὰ αἰτῶν.

Προσεδρεία: [h]Προεδρία δέ.

D Προσεδρεύω σοι:

Πρόσεδρος:

[i]Τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
ὀφθαλμὸν ἄρας, [k]εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ.

Προσέκειτο: Ἀντὶ τοῦ, προσεῖχε. [l]Θουκυδίδης α'.

Προσέκοψεν: Ἀντὶ τοῦ, [m]προσέπταισεν. Ἄλεξις.

E Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ: Ἀντὶ τοῦ, ἠλλοτριώσατο. Οὕτως Ποσείδιππος.

Προσεκτικώτατα:

---

[s] Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι πρ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Fr. gr. 109.

[t] Αἰεὶ δ' ὁπλοτ.] Est versus Homericus Il. γ'. 108. KUST.

F ΠΡΟΣΑΤΔΩ] A. marg. om. V.

ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥ] Sophocl. Œd. Tyr. 1433. ubi vid. Schol. Xenoph. Mem. p. 747. Agathias p. 16. TOUP.

[u] Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρ.] Hæc sunt verba Polybii, lib. III. c. 104. KUST.

[x] ἐγένετο] ἐγίνετο A.B.E.

ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΙ Δοτικῇ V. in marg. Προσέρχεται idem in textu ceteris omissis. Habet tamen in marg. Προσέβαλεν ἅπαξ δι' ἑνὸς λ. προσέβαλλε δὲ ἀεὶ διὰ δύο λλ. Προσέβαλε etc. A. in marg. Hoc exemplum Æliano tribuit Valckenaerius.

G ΠΡΟΣΒΑΙΝΩ] om. A.V.

[y] ἀναγκαστικῶς] ἀναγκαστῶς A. Seq. exemplum Æliano tribuit Valckenaerius. αὐτὸν V. pro αὐτῆς.

ΠΡΟΣΒΛΕΠΩ] Gl. om. A.V. Exemplum deest B.E. M. Sed habet Ald. Luciani est Dial. Meretr. XI.

ΠΡΟΣΒΟΛΗ: Ζημία. Δαίμ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 39.

H ΠΡΟΣΕΓΕΓΟΝΕΙ] Προσγεγόνει B.

ΠΡΟΣΔΕΔΕΜΑΙ] A. marg.

[z] Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγ.] F. Ursinus et Casaubonus fragmentum hoc Polybii esse volunt. KUST. Fr. gr. 110.

[a] πρὸς] εἰς A.B.V.E.

ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΑΙ: Αἰτ.] A. marg. om. V. Uterque om. ὁμοίως post προσδεχόμενος.

[b] διαφέρει] διαφέρουσι Photius.

[c] παντελῆ] παντελῶς A.V. Photius, Lex. Seg.

F ΠΡΟΣΔΙΑΛΕΓΟΜΑΙ] A. marg. om. V. qui om. Προσδίδωμι.

ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ] Hunc art. habent A. et V. in marg.

[d] ἘΛΠΙΣ μὲν γάρ ἐστι προσδ.——ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς] Hæc αὐτολεξεὶ etiam legas apud Didymum in Catena in c. 6. Job. p. 199. ut monuit Suicerus in Thesauro Ecclesiastico, v. Ἐλπίς. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐλπὶς, ubi eadem leguntur. KUST.

[e] οὐ προσδοκᾷ] οὐκ A.V.

G [f] προσδοκῶσιν] Legerim potius, προσδοκίαν ἔχουσιν, propter præcedentem genitivum, ὑφεστώτων πραγμάτων. Verbum enim προσδοκᾶν cum genitivo construi non solet. KUST.

ΠΡΟΣ ΔΥΟ Δ'] Deest art. A.V. δ' om. B.E.

[g] Σοφοκλῆς] Aj. 1305.

[h] ΠΡΟΕΔΡΙΑ] Longin. p. 6. Suidas v. Παράδειγμα. TOUP.

ΠΡΟΣΕΔΡΕΥΩ] Om. V. A. a m. s.

[i] Τότ' ἐκ προσέδρου λιγν.] Sophocl. Trach. 796.

H [k] εἶδέ μ'] εἶδεν A.V.E.M. Mox στρατοῦ B.E.

[l] Θουκυδίδης] I. c. 93.

[m] προσέπαισεν] Lege προσέπταισεν. Est nota una de optimis ex Atticista veteri. VALCK. Diserte προσέπταισεν A. cum Lex. Seg. Bekker. p. 112, 9. qui habet Ἄλεξις Ἐπιστολῇ. Conf. Aristoph. Vesp. 275. Προσέπαισεν retinet Photius.

Ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων [n]προσεκτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα A
κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας.

Ἀντὶ τοῦ, πολυτελῶς, νουνεχῶς.

Προσέληνοι: Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτω λέγει· τουτέστιν, ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν: Ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν.

Προσέμαξε: Προσπαρέθηκε, προσεκόλλησε. Μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς B
ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης·

Τὸν Πειραιᾶ προσέμαξε.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ: Οἰκεῖός μοι, ἐγγύς μου, φίλος μου, παρ' ἐμοί.

Προσένεγκε: Προσενέγκαι δέ.

Προσέπαισε: Προσέπαιξε. Πλάτων τῷ σ' ἀντὶ τοῦ ξ' κέχρηται.

Προσέξονται: Ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. C

Προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι.

Προσεπιμετρῶν: Πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς.

[o]Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

Προσεπιτραγῳδήσουσι: Δεινολογήσουσι.

Δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτίμημα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται [p]τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις. D

Προσεποιήθη:

Ὁ δὲ [q]ὠργίζετο μὲν ἀθετηθείς, οὐ μὴν [r]προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν.

Ἀντὶ τοῦ, ἐφανέρωσεν, ἐνεδείξατο. Δαμάσκιος·

Ἠισθάνετο μὲν οὖν ἡμῶν [s]ταύτῃ τῃ διακειμένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν.

Καὶ αὖθις·

Ὁ [t]δὲ καὶ πολλάκις ἀκούων, οὐ προσεποιεῖτο. E

Προσεποιήσαντο: Ἰσαῖος. Ἀντὶ τοῦ, [u]ἀντεποιήσαντο. A

Προσεποίσω: Προσεπάξω.

Προσερήσομαι: Ἐρωτήσω.

Πρὸς ἐρρωγυῖαν [x]ἀΐδεις: Ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Προσερρύη: Προσεφοίτησε, προσῆλθε, οὐ [y]προσέρρευσεν.

Προσέσθαι: [z]Ἀριστοφάνης· B

Ἀλλ' ἔτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναταί με προσέσθαι.

Ἐφελκύσασθαι. Καὶ [a]αὖθις Αἰλιανός·

[b]Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδέσθαι.

Καὶ αὖθις·

Ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

C Προσέσχεν: Ἐξώκειλε. [c]Σοφοκλῆς·

Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε; τίς προσήγαγε
χρεία; τίς ὁρμή; [d]τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;

Καὶ αὖθις·

[e]Τίνι
στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Λέγεται καὶ κατέσχεν. Ὁ αὐτὸς [f]Σοφοκλῆς·

Ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
D Χρύσης κατέσχον δεῦρο [g]ναυβάτῃ στόλῳ.

Προσέσχε: Κατῆρεν, ἐπλησίασεν. Αἰλιανός·

Εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, καὶ [h]ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσεταιρισάμενος: Ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσέτι: Ἐπίρρημα.

Προσετρίψατο: Ἐπέβαλε, κατέχεε.

[i]Τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

E Προσεύχηι τὸν θεόν: Οὕτως Ἀριστοφάνης [k]ἐν Πλούτῳ.

[n] προσεκτικώτατα καὶ ἐπιμελέστατα] ἐπιμελέστατα καὶ προσεκτικώτατα A. Mox τελεῖν A.B.V. pro ἐπιτελεῖν.

ΠΡΟΣΕΛΗΝΟΙ] Confer Nostrum supra v. Βεκκεσέληνε. KUST. Vid. Wesseling. Diss. Herodot. p. 41. TOUP.

ΠΡΟΣΕΛΟΥΜΕΝ: Ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 742. ubi tamen pro προσελαύνομεν rectius F
legitur, ἐλαύνομεν. KUST. ἐλαύνομεν A.V.

ΠΡΟΣΕΜΑΞΕ: Προσπαρέθηκε. Προσεκ.] Ex Enarratore Comici ad Equit. 812. sed ubi legitur, προσέθηκε. KUST.

ΠΡΟΣ 'ΕΜΟΥ ΕΙ] Euripid. Iph. Aul. 646. πρὸς ἐμοῦ γενοῦ νῦν. TOUP. εἰ om. E. Mox μοι pro μου A.B.E. Photius.

ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΕ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΣΕΠΑΙΣΕ] Ex Timæo.

ΠΡΟΣΕΞΟΝΤΑΙ] Deest gl. B.V.E. Nescio an irrepserit ex Zonara. G

[o] Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. KUST. Fr. gr. 111.

[p] τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις] Sic habet optimus ms. A. [et V.] At mss. B. et C. [et E.] itemque præcedentes editt. omnes, τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις: quod corruptum esse non dubito. KUST. Τυάνοις citat H. Steph. Ind. Thesaur. p. 1723 D.

[q] ὀργίζετο] ὠργίζετο μὲν A.V. H

[r] προσεποιήθη] Vide Diodor. Excerpt. p. 577. Philemo Ἐπιδικαζομένῳ, Theophrast. Char. c. 1. TOUP.

[s] ταύτῃ τοι] ἡμῶν ταύτῃ τῃ A. τῃ pro τοι B.V.

[t] δὲ καὶ] καὶ om. B.V.E.

ΠΡΟΣΕΠΟΙΗΣΑΤΟ: Ἰσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] ἀντεποιήσαντο] ἀντετάξαντο V.

ΠΡΟΣΕΠΟΙΣΩ] Προσεποιήσω A.V. Vulg. habet Photius.

ΠΡΟΣ 'ΕΡΡΩΓΥΙΑΝ 'ΑΙΔΕΙΣ] Confer Nostrum infra v. Πρὸς κενὴν ᾄδεις. KUST.

[x] 'ΑΙΔΕΙΣ] ἄγεις V. Mox πονοῦντος A.

[y] προσέρρευσεν] οὐ προσέρρευσεν A.V. Phot. Est præceptum ni fallor Atticistæ monentis in usu esse Προσερρύη, non Προσέρρευσεν.

ΠΡΟΣΕΣΘΑΙ] Josephus p. 75. Pausanias p. 140. verbum restitue Euripid. Med. 1052. TOUP.

[z] Ἀριστοφάνης] Vesp. 739. Mox γρύξει V. et μοι A. pro με.

[a] αὖθις addunt A.V. Mox προσεδεῖτο A.

[b] Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δ.] Idem fragmentum Æliani legitur etiam supra v. Μίσθωμα. KUST.

[c] Σοφοκλῆς] Philoct. 236.

[d] τίς δ' ἀνέμων] δ' om. A.

[e] Τίνι] Ib. 243.

[f] Σοφοκλῆς] Ib. 269.

[g] ναυβάτῃ] ναβάτῃ V.

[h] ἀποβάντες] καὶ ἀποβάντες B.E. καὶ ἀποβαν' V. καὶ ἀποβάντι M. καὶ addit A. Mox πιπρασκομένοις E.

ΠΡΟΣΕΤΙ] Om. V. Habet A. in marg.

[i] Τῷ βίῳ] Æliano tribuit Valckenærius.

[k] ἐν Πλούτῳ] Ver. 959. Statim delevi cum A.B.V.E. sequentia: ΠΡΟΣΕΥΧΗ: Συνουσία καὶ ἕνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Ἡ, Αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ. Ἡ τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ τοῦ τετηρηκότος μεταποιήσεως αἴτησις. Ἡ ἀρετῆς ἔπαθλον, ὃ μάλιστα χαίρων Θεὸς ἀντιδίδωσι. Ἡ, Προσευχὴ ἐστὶν ὁμιλία νοῦ πρὸς Θεόν. Ἡ, κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. Ἡ, αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ

Προσευσχολεῖν: Ἐπιμελῶς βλέπειν.

Ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσευσχολεῖν αὐτοῦ.

[Προσεφθέγξατο: Αἰτιατικῇ.]

Προσεχές: Ἐγγύς.

Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ [l]ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις.

[m]Ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός.

Προσέχεια: Ἡ προσοχή.

Προσέχοιεν: Ἐπιμελῶς [n]τηροῖεν.

Ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν.

Καὶ αὖθις·

Οὐδὲ [o]πάνυ τοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

Πρὸς ζόφον: Πρὸς δυσμάς.

Πρόσει: Προσέρχῃ.

Προσειλήφεσαν: Ὑπέλαβον, [p]ἐπενόησαν. [q]Ἰώσηπος·

Προσειλήφεσαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν [r]αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ἐπινοηθέντων, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης πορισμῷ πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσειλος: Πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι [s]θερμασίαν.

Προσείλου: Προσελάβου, συνηρίθμησας. Αἰλιανός·

Εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ [t]γεγενημένοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν;

[Προσειπών:

Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών.

Καὶ,

Προσειπὼν οὖν τὸν Δανιήλ.]

Προσείρων: Προσάπτων.

[Πρόσεισι: Δοτικῇ.]

Προσεῖχε:

Προσηγάγου: Ἀντὶ τοῦ, [u]περιεπλέξω, παρὰ [x]σεαυτὸν ἔλαβες. [y]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου.

Ἀντὶ τοῦ, πρὸς σεαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

Προσηγάσθησαν: Ὑπερεθαύμασαν.

[z]Τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου, καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἴει, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

Προσηγγελμένοις: Τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι.

[a]Τοῖς προσηγγελμένοις [b]ἐπαρκέσας, οὐδὲν πραγματικώτερον ποιήσεται μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγλάϊστο: Ἐλαμπρύνετο.

Προσηγορία: Προσφώνησις.

Προσήγορος:

[c]Ὅπου

θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Προσήκαντο: [d]Αἰτιατικῇ. Κατεδέξαντο, ἠθέλησαν.

Οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν· ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς [e]ἐλθόντας.

Καὶ αὖθις·

[f]Μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

Προσήκει: Πρέπει.

Προσήκει γε μὴν Ῥωμαίοις μετ' ἀσφαλείας τὸ νικᾶν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις.

Προσήκων: Δοτικῇ. Κατὰ γένος ἀγχιστεύων.

Ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος.

τῶν εὐσεβῶν εἰς Θεὸν γινομένη. Ἤ, αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ Θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. Ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοῦ νοήσας, αἰτῶ τι παρὰ τοῦ Θεοῦ, τότε προσεύχομαι. Eadem habet Zonaras. Ad αἴτησις ἀγαθῶν hæc Kusterus: "Eandem definitionem τῆς προσευχῆς legas apud Gregor. Nyssenum Orat. II. in Orat. Dominic. p. 724." qui ἡ τῆς πρὸς—αἴτησις pro corruptis habet.

ΠΡΟΣΕΥΣΧΟΛΕΙΝ] Προσασχολεῖν E.

ΠΡΟΣΕΦΘΕΓΞΑΤΟ] Προσεφθέγγετο A. (ubi gl. in marg.) E. Gl. om. V. Delevi καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως cum A.B. Mox habet A. in marg. Προσέχω: δοτικῇ.

[l] ἐδύνατο] ἠδύναντο A. Mox τὰς ἀκτὰς E.

[m] Ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς] Interpres, *scopulis vicinum littus*. Non intellexit vocem προσεχής. Est autem προσεχὴς αἰγιαλὸς, *littus apertum et ventis expositum*. Græci πρὸς ἄρκτον, πρὸς μεσημβρίαν. Hinc προσέχειν et προσεχὴς, de eo quod *patet* et *obversum* est. Verbo utitur Strabo, lib. V. p. 373. Ῥαχιώδης γὰρ καὶ ΠΡΟΣΕΧΗΣ ὁ πλησίον αἰγιαλός. *Est enim vicinum littus scopulosum et importuosum*. Quem locum frustra suspectum habuerunt viri doctissimi. Auctor nescio quis apud Suidam: Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ εἶναι ἀκτὰς ταῖς ἐτησίαις. *Ad citeriores urbis partes appellere non potuit, quod littora Etesiis obversa essent*. Quod plenum et planum est. Dionys. Halicarn. III. 44. p. 175. edit. Hudson. Τοῦ γὰρ Τιβέριος ποταμοῦ καταβαίνοντος μὲν ἐκ τῶν Ἀπεννίνων ὀρῶν, παρ' αὐτὴν δὲ τὴν Ῥώμην ῥέοντος, ἐμβάλλοντος δ' ΕΙΣ ΑΙΓΙΑΛΟΥΣ ΑΛΙΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ, οὓς τὸ Τυρρηνικὸν ποιεῖ πέλαγος. Ad quem locum consulendus omnino Casaubonus. Plutarchus in Alexandro p. 25. edit. Bryan.—Ὡς θείᾳ τινὶ τύχῃ παραχωρήσασαν Ἀλεξάνδρῳ τὴν θάλασσαν,——σπανίως δὲ ΛΕΠΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΧΕΙΣ ὑπὸ τὰ κρημνώδη καὶ παρερρωγότα τῆς ὀρεινῆς ΠΑΓΟΥΣ διακαλύπτουσαν. Legendum: ΛΕΠΡΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ—ΠΑΓΟΥΣ. Athenæus I. 8. p. 9. Ἐλλήσποντον δὲ Ὅμηρος ἰχθυόεντα προσαγορεύων, καὶ τοὺς Φαίακας πλωτικωτάτους ποιῶν, καὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ εἰδὼς λιμένας πλείους καὶ ΝΗΣΟΥΣ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ πολλὰς, ἐν αἷς ἰχθύων ἐγίνετο πλῆθος καὶ θηρίων ὀρνίθων. TOUP.

[n] τηροῖεν] τηρεῖν A.B.V.E. τηρεῖεν M.

[o] πάνυ τοι] πάνυ τι A.B.V.

ΠΡΟΣ ΖΟΦΟΝ] Homerus Odyss. ι'. 26. Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε. Scholiasta: Ζόφον: Νῦν δύσιν. Huc Suidas respexit. KUST.

ΠΡΟΣΕΙ] Spectat forte Aristoph. Ach. 165.

[p] ἐνόησαν] ἐπενόησαν A.V.

[q] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bell. Jud. c. 43. p. 825. sed ubi pro ἀρνήσασθαι legitur ἀρνήσεσθαι. KUST. II. 21, 3.

[r] αὐτὸν] αὐτῶν B.E.M. Mox γνώμης V.

[s] τὴν θερμασίαν] τὴν om. A.V.

[t] γενόμενοι] γεγενημένοι A.V.

ΠΡΟΣΕΙΠΩΝ] Gl. om. V. Habet A. in marg.

ΠΡΟΣΕΙΣΙ] A. in marg. om. V.

ΠΡΟΣΕΙΧΕ] Hic addit V. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τ. ἔ. π.

[u] περιεπλέξω] περιέπλεξας A.

[x] ἑαυτὸν] σεαυτὸν A.B.V.

[y] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 141.

[z] Τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον] Hæc sunt verba Damascii in vita Isidori apud Photium in Excerptis, p. 1073. Scribendum autem, πῶς οἴει; Quomodo locutus est Synesius, Epist. 22. Ἥσθην, ἀλλὰ ΠΩΣ ΟΙΕΙ; πάνυ μὲν οὖν ἀπὸ βαθείας τῆς γνώμης ἥσθην. Damascius apud Photium supra, p. 1064. Ὁρῶν δὲ ἐμαυτὸν τῷ θείῳ φωτὶ περιρρεόμενον, ΠΩΣ ΟΙΕΙ; σφόδρα τὴν ψυχὴν ἐπανεσκόμην. Ita scribendus iste locus. Sed in his sæpius peccatum. TOUP.

[a] Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκ.] Hæc sunt verba Polybii lib. IV. c. 66. KUST.

[b] ἐπαρκέσαντες] ἐπαρκέσας A.V. Mox ποιήσεται A. pro ποιήσετε.

[c] Ὅπου θνητῶν φαν.] Sophocl. Œdip. Tyran. 1437.

[d] Αἰτιατικῇ] om. A.

[e] ἐθέλοντας] ἐλθόντας A.B.V.E.M.

[f] Μωϋσῆς μὲν] Ex Josepho A. J. III. 4, 2.

Καὶ αὖθις·

A Καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς εὐνούχους ᵍτούσδε ἡγησάμενοι ʰφαρμακεῖς ἀπέκτειναν.

Προσήλαιος:

Προσηλᾶ: Αἰτιατικῇ.

Προσήλυτοι: Οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, ⁱκαὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεύεσθαι. Δαβίδ·

Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

B Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις: ᵏἘπὶ τοῦ ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου, ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Προσημπόλησα: Προσέλαβον.

Πρὸς ἠῶ: Πρὸς ἀνατολήν.

Προσηρεικότος: Προσαρμόσαντος.

ˡὉ δὲ κατεσκεύασε στοὰς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικότες τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς.

Προσηρτημένος: Προσκεκολλημένος.

C Προσηρτῆσθαι: ᵐἈπηωρεῖσθαι.

Προσήσεσθαι: Ἀρεσθῆναι, δέξασθαι. Ἀππιανός·

Οἱ ὕπατοι τὰ ὅρκια ⁿπροὔτεινον, καὶ ἐς πάντας ἔφασαν, ἐνδώσειν μᾶλλον, ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι.

[Προσήσεται: Αἰτιατικῇ.]

Προσηταιρίσατο: Φιλικὰ ἐποίησεν.

Οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσηταιρίσατο.

D Προσῆχεν: Ἀντὶ τοῦ, ᵒπροσῆγεν.

Προσίασι: Προσέρχονται.

Προσίενται: Προσάγονται.

Προσίεται: Αἰτιατικῇ. Ἀρέσκεται, προσδέχεται. ᵖἈριστοφάνης·

Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με,

(Ἀντὶ τοῦ, οὐ πείθει με,)

Ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

E Προσιζήσαντες: Προσκαθίσαντες.

A [Προσίημι: Δοτικῇ.]

Πρόσιμεν: Προσερχόμεθα.

Προσιών: Προσερχόμενος.

Προσίστατο: Ἐνεπόδιζε.

Πρόσισχε: Τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος·

Καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις.

Καὶ Εὔπολις·

Πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε.

B Καὶ ᑫΘουκυδίδης γ'·

Παρασίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως.

Οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, οἵ τε τραγικοὶ, καὶ ʳἈριστοφάνης·

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσιτόν: Προσδεχόμενον.

Πρόσθεμα: Ἡ προσθήκη.

Προσθέσθαι: Συμπολεμῆσαι.

C Καὶ Πομπηΐῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι, οὐ κατὰ δέος ˢτῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς Ῥωμαίους.

Προσθεῖναι τὰς θύρας: Ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι. ᵗἩρόδοτος γ'.

[Προσθίγω: Δοτικῇ.]

Πρὸς θυμοῦ: Ἐπιμελέστερον.

D Εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ.

Ἀντὶ τοῦ, ἠγαπᾶτο.

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ᵘἐγένετο: Ἀντὶ τοῦ, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. Καὶ αὖθις·

Τοῖς δὲ οὐ ˣπρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο.

Προσκαθεδοῦμαι: Δοτικῇ.

Προσκαθῆσθαι: Ἐνυπάρχειν.

E Τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς ʸφοινικούς.

ᵍ τούσδε] τούσδε A.V.E.

ʰ Φαρμακεῖς] Vid. v. Φαρμακεῖς. TOUP.

ΠΡΟΣΗΛΑΙΟΣ A. in marg.

ΠΡΟΣΗΛΥΤΟΙ: Οἱ ἐξ ἐθνῶν προσελ.] Ex Theodoreto ad Psalm. XCIII. 6. p. 775. KUST.

ⁱ καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους] καὶ κατὰ νόμον ποθήσαντες πολιτεύεσθαι A. fere cum Theodoreto. Addit A. καὶ οἱ ξένοι. Deinde ut in edd.

ᵏ Ἐπὶ τοῦ] ἢ ἐπὶ τοῦ ἀφ. A. m. s.

ΠΡΟΣ 'ΗΩ] Homerus Odyss. ι'. 26. KUST.

ΠΡΟΣΗΡΕΙΚΟΤΟΣ] Προσηρεικότος B.V. προσηρεικότες E.

ˡ Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς, καὶ δ.] Casaubonus in Commentario ad Polyb. p. 146. fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Fr. gr. 112. ubi Schweighæuser. reponit προσηρεικότες.

ᵐ Ἀπηωρεῖσθαι] ἀπηωρῆσθαι V.

ΠΡΟΣΗΣΕΣΘΑΙ] Προσήσεσθαι V. bis.

ⁿ προὔτεινον] προὔτεινον A.B.V.E.

ΠΡΟΣΗΣΕΤΑΙ om. A.V.

ΠΡΟΣΗΤΑΙΡΙΣΑΤΟ] Sic rectius ms. A. quam priores editt. quæ habent προσηταιρήσατο, per η in syllaba antepenultima. KUST. Dio in Excerpt. Ursini p. 421. προσηταιρίσατο αὐτοὺς διὰ τῶν ἐπιτηδείων. TOUP.

ib. Προσηταιρήσατο B.E. et E. in exemplo, ubi ὀλίγους δὲ V.

ᵒ προσῆγεν] προῆγεν A.V.

ΠΡΟΣΙΟΝΤΑΙ] Προσίενται A. Photius.

ᵖ Ἀριστοφάνης] Equit. 358. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με Τῶν πραγμάτων, ὁτιὴ μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις. KUST.

ΠΡΟΣΙΗΜΙ om. A.V.

ΠΡΟΣΙΣΤΑΤΟ] Plutarch. II. p. 633. TOUP.

ᑫ Θουκυδίδης γ'] Cap. 22. ubi sic legitur: Παρασίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, &c. KUST.

ʳ Ἀριστοφάνης] Fr. inc. Dindorf. n. 30.

ΠΡΟΣΘΕΜΑ: Ἡ προσθήκη] Glossæ: Πρόσθεμα. Penis, Appendix. Etymol. Magn. Πρόσθεμα καὶ Προσθέματα ἐπὶ τῶν αἰδοίων. Παρὰ τὸ ἀλλήλοις ἐν ταῖς συνουσίαις προστίθεσθαι· ἢ διὰ τὸ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη εἶναι. Quo sensu intelligendus Strato in Anthologia inedita. TOUP. Levit. XIX. 25. ἐν τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ. Hebr. להוסיף quam eandem vocem alius interpres Prov. I. 9. προσθήκη vertit. ERNEST.

ΠΡΟΣΘΕΣΘΑΙ] Προσθέσαι E.

ˢ τῶν Ῥωμαίων] τὸ Ῥωμαίων A. Mox τοὺς ante Ῥωμαίους om. A.B.V.E.

ΠΡΟΣΘΕΙΝΑΙ Τ. Θ.] Laërt. in Phædon. v. Kuhn. (II. 105.) TOUP.

ᵗ Ἡρόδοτος γ'] Cap. 78. ἐπικλεῖσαι A. pro ἀποκλεῖσαι cum Photio et Lex. Seg. Bekker. p. 111, 23.

ΠΡΟΣΘΙΓΩ] A. in marg. om. V.

ᵘ ΈΓΕΝΕΤΟ] ἐγένετο V.

ˣ πρὸς θυμοῦ] Joan. Antioch. Exc. Vales. p. 838. οὐ πρὸς θυμοῦ τοῖς στρατιώταις ἦν. Arrian. Exp. p. 162. TOUP.

ΠΡΟΣΚΑΘΕΔΟΥΜΑΙ A. in marg. om. V. Tum Προσκάθημαι: δοτικῇ A. in marg.

ʸ φοινικούς] φοινικὰς B.E. edd. ante Kuster. Portus vertit Pœnos, quomodo reddendum voluit Schweighæuserus. Atqui gentilitium nomen est Φοίνιξ, non Φοινικός. Si igitur scriptor anonymus Pœnos in animo habuit, corrigendum est Φοίνικας. Sed præstat manum abstinere.

Προσκαθίστη:

Ὅση ὑπεστι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι [g]οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη.

Ἀντὶ τοῦ, ἐπολυπλασίαζε.

Προσκαλέσαι: Ἀντὶ τοῦ προσκαλέσασθαι.

Προσκακοπαθῶ: Δοτικῇ.

Προσκαλοῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτῷ:

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις: Ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. Ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

Προσκαρτερῶ: Δοτικῇ.

Προσκαταθείην: Ἀντὶ τοῦ, [a]ζημιωθείην. [b]Ἀριστοφάνης·

[c]Κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.

Τουτέστι, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς θεούς· οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων.

Προσκαύσασα: Ἐπὶ τῆς χύτρας.

[d]Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρώην τὴν χύτραν.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ: Ἀντὶ τοῦ, ἀληθῶς.

Προσκεκλήσεσθαι: Τουτέστιν, εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι.

[e]Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Προσκεκρουκώς: Ἐχθρὸς γεγονώς.

[f]Ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς A κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν, διεδέχθη [g]τῆς στρατηγίας.

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις: Ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις:

Προσκεφάλαιον: Οὕτω φησὶν [h]Ἀριστοφάνης.

[Προσκέχηνα: Δοτικῇ.]

Προσκέψομαι: Περισκοπήσω, περιεργάσομαι, B εἰσελθὼν καὶ κατανοήσας.

Προσκείμενοι: Οἷον, [i]κολλώμενοι, προσεγγίζοντες. Καὶ, Προσκειμένων τῶν θυρῶν: Τουτέστιν, ἠσφαλισμένων.

[k]Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις,

([l]Ἀντὶ τοῦ, κεκλεισμέναις,)

καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος, ἀπρὶξ εἴχετο, καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς. [m]Ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ τοῦ C σῶμα τῶν χειρῶν.

Προσκήνιον: Τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.

[n]Ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

Προσκυνήσομαι: [o]Ἀριστοφάνης·

Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκυνήσομαι.

Συνουσιάσαι αὐτῷ δηλονότι.

Προσκληιδονιζόμενος: Ἐπ' ἀγαθῷ ὀττευό- D μενος. [p]Ἰώσηπος·

---

[g] οἱ πολέμιοι] οἱ om. A.

ΠΡΟΣΚΑΚΟΠΑΘΩ, ΠΡΟΣΚΑΛΟΥΜΑΙ, ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΩ A. in marg.

[a] ζημιωθείην] καὶ προκαταθείην addit E.

[b] Ἀριστοφάνης] Nub. 1237.

[c] Κἂν] καὶ B. προκαταθείην M. Mox ὥς om. B.E.

[d] Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρ.] Aristoph. Vesp. 824. Ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν. Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. KUST.

ΠΡΟΣ ΚΑΙΡΟΝ] Forsan Soph. Aj. 38. PORSON.

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΣΕΣΘΑΙ: Τουτέστιν ——— προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] Hæc ex mss. Paris. revocavi. In prioribus enim editt. ea omnia desunt, et quæ sequuntur, cum præcedenti articulo male cohærent. KUST.

[e] Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμ.] Aristoph. Nub. 1280.

[f] Ὁ δὲ Σεβαστ.] Confer Nostrum infra v. Σεβαστιανὸς, ubi locus hic auctior legitur. KUST. Eunap. Fr. 22.

[g] τὴν στρατηγίαν] τῆς στρατηγίας A.B.V.E. Suidas infra v. Σεβαστ.

ΠΡΟΣ ΚΕΝΤΡΑ ΛΑΚΤ.] Zenobius Cent. V. Adag. 70. Πρὸς κέντρα λακτίζειν: Παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης. Πρὸς κέντρα λακτίζοι (lege λακτίζοιμι) θνητὸς ὢν Θεῷ. Καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται. Locus Euripidis, quem Zenobius hic adducit, exstat in Bacchis, 794. Idem Euripides Pelia, apud Stobæum: Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου. Æschylus Prom. Vinct. 323. Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. Scholiasta ad eum locum: Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς: Πρὸς ἀκάνθας τὸν πόδα ἐξάξεις. Ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὄπισθεν, καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἱμασσόντων τῷ κέντρῳ. KUST.

ΠΡΟΣΚΕΦΑΛΑΙΟΝ] In prioribus editt. non solum male legitur, πρὸς κεφάλαιον, duabus vocibus; sed etiam nota hæc cum præcedenti articulo cohæret, quam inde separandam esse, et series literarum et sensus satis arguit. Vox προσκεφάλαιον enim nihil commune habet cum proverbio illo, Πρὸς κέντρα λακτίζειν, sed est novæ notæ initium, ut et ante nos recte monuit Stanleius ad Æschyli Prometh. Vinct. 323. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης] Plut. 542. Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, &c. Vid. Lysist. 925.

ΠΡΟΣΚΕΧΗΝΑ] Polyb. p. 432. TOUP. Hanc gl. habet A. in marg. om. V.

ΠΡΟΣΚΕΨΟΜΑΙ: Περισκ.] Aristoph. Equit. 154. Ἐγὼ δ' ἰδὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα. Scholiasta: Προσκέψομαι: Περιεργάσομαι, φησὶν, εἰσελθὼν καὶ κατανοήσω, τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών. KUST.

[i] κολλώμενοι] προσκολλώμενοι V.

[k] Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θ.] Fragmentum hoc E legitur etiam supra v. Ἐπισπαστήρων. KUST. Historia, quam tradidit Herodotus VI. 91. ab alio, fortasse Æliano, cujus stylum hæc satis referunt, amplioribus verbis enarrata. HEMST.

ib. Hæc partim leguntur supra v. Ἐπισπαστήρων. Descripsit autem Suidas, quod nemo vidit, ex Herodoto, cujus verba hic apponam. Leguntur autem in Erato, c. 91. Εἷς δέ τις τουτέων ἐκφυγὼν τὰ δεσμὰ, καταφεύγει πρὸς πρόθυρα Δήμητρος θεσμοφόρου· ἐπιλαμβανόμενος δὲ τῶν ἐπισπαστήρων, εἴχετο· οἱ δὲ, ἐπεί τέ μιν ἀποσπάσαι οὐκ οἷοί τε ἀπέλκοντες ἐγίνοντο, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας, ἦγον οὕτω· χεῖρες δὲ κεῖναι ἐμπεφυκυῖαι ἔσαν τοῖσι ἐπισπαστῆρσι. Negari non potest quin ad hunc Herodoti locum respexerit Suidas. Hinc alter ex altero facile instaurandus. Ceterum verba illa, καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς, sunt non nisi interpretamenta τοῦ ἀπρὶξ, a Suida pro more adjecta. Quod Hemsterhusio ad Pollucem notatum. Illud autem ἀπρὶξ εἴχετο quantivis pretii est, et Herodoto proculdubio restituendum. Vide Bosium ad Lucian. p. 59. TOUP.

[l] Ἀντὶ τοῦ κεκλεισμέναις] τουτέστιν ἠσφαλισμέναις E.

[m] Ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκ.] Hæc corrupta videntur, vel saltem mutila. KUST. καὶ ἐπεὶ V.

ΠΡΟΣΚΗΝΙΟΝ] Male Suidas vocem hanc interpretatur. Aliud enim est τὸ πρὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα, sive *siparium*; aliud vero *proscenium*, ut vel vulgus eruditorum ignorare non potest. KUST.

ib. Vid. supra in Κύλιξ. Isid. Pelus. Ep. II. 92. usurpat προσκυνεῖσθαι de coitu: ὁ δὲ sc. Mars, nuptias Agraulæ ambiens προσκυνεῖσθαι ἀξιῶν. al. προσκυν. dicitur. H REINES.

[n] Ἡ δὲ τύχη παρελκ.] Casaubonus fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST.

[o] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 227.

[p] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. sub initium: ut Pearsonius monuit. Ibi autem pro προσκληδονιζόμενος rectius legitur προκληδονιζόμενος. KUST.

Ταῦτά τε δὲ προσπληθυνιζόμενος, καὶ [q] σταθερὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν ὁρῶν. A

Προσκλήσεις: Πρὸς ἃς καλεῖ τις [r] εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν, κλητῆρας ἔχων. [s] Πρόκλησις δὲ, χωρὶς τοῦ σ', καὶ [t] προκαλεῖσθαι [u] ἐπὶ διαιτητὴν, καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου, [v] ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βαλέσθαι.

Πρόσκλησις: Ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. Καὶ [x] προσκαλέσαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ [y] Ἁγνίου κλήρου. B

Πρόσκλισις: Ἑτερομέρεια.

Μὴ διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν, ἢ κατὰ πρόσκλισιν.

Προσκλιτόν: Ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν.

Πρόσκομμα: Ζημία, βλάβη, σκάνδαλον.

Προσκομιστέον: Προσενεκτέον.

Προσκοπήν: Πρόσκρουσιν.

C Ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν [z] ἧκεν καὶ προσκοπὴν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

Προσκόπων: Προφυλάκων.

[a] Ὁ δὲ Τραϊανός τινας ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, εἴθιζεν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι.

Πρὸς κωρύκον γυμνάζεσθαι: Ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων. D

Προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου: Ἀντὶ τοῦ, προσπταίσῃς. Τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκε.

Προσκώπους: Τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας, τοὺς κωπηλάτας.

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων: Παροιμία, ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων. [b] Πολύβιος·

Ὁ δὲ ἠγνόει, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρῆτα κρητίζων.

Προσκρούειν: Δοτικῇ. Ἐναντιοῦσθαι, ἐκμηχανᾶσθαι.

Οἱ Συνελῶται τὸν στόλον ἰδόντες, οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτοὺς, [c] οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.

Προσκυνεῖ: Προσεγγίζει.

Προσκυνεῖ: Δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ δέ.

Καὶ σὲ προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

Πρόσκυσον: Προσκύνησον.

Προσλαλῶ: Δοτικῇ.

Πρὸς λέοντα δορκάδες [d] ἅπτουσι μάχην: Ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

Πρὸς λύραν ᾄδειν:

[e] Τὰ [f] κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. Αὕτη μέντοι σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν.

[Προσμαρτυρῶ: Αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ.

Προσμαρτυρῶ σοι τόδε,

Καὶ,

Προσμαρτυρῶ σε τόδε.

Προσμειδιῶ: Δοτικῇ.]

Πρὸς νῦν σε μητρὸς, πρός τε πατρὸς, ὦ τέκνον,

---

[q] σταθηρὰν] σταθερὰν A.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ] Vid. Taylor. ad Demosth. c. Theocrin. p. 987. T. X. ed. Reisk.

[r] εἰς δικαστήριον] εἰς om. A.B.E. Photius.

[s] ΠΡΟΚΛΗΣΙΣ] Vide supra h. v. KUST.

[t] προσκεῖσθαι V.

[u] ἐπὶ διαιτητὴν] ἐπὶ om. V.

[v] ἢ μαρτυρίαν τοῦδέ τινος βαλ.] Hæc obscura sunt, vel corrupta. KUST. Rescribendum omnino: ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς ἘΜΒΑΛΕΣΘΑΙ. Est autem Πρόκλησις provocatio vel ad *arbitrum*, vel ad *quæstionem* servi habendam, vel ad *testimonium* cujuspiam proferendum denique. Quod μαρτυρίαν ἐμβαλέσθαι vocat Suidas. Ita locutus est Demosthenes adversus Timoth. p. 700. Τοῦ μὲν γὰρ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ μὴ ἘΜΒΑΛΕΣΘΑΙ με πρὸς τὸν διαιτητὴν παρεκρούσατο. Idem, p. 704. ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ δὲ αὐτὸν ἠξίουν ἘΜΒΑΛΕΣΘΑΙ Αἰσχρίωνος ὡς ἐλευθέρου ὄντος. Ceterum aliud est Πρόκλησις, aliud Πρόσκλησις. De quo viri docti ad Demosthenem et Harpocrationem. Illud, ut dixi, *provocatio;* hoc *citatio* est, idque per Κλητῆρας. Nam Κλητῆρες tum *ministri*, tum *testes* citationis. Utramque vocem conjungit Plato apud Timæum in Lexico, loco insigni, sed nonnihil corrupto, quem hic emendatum adscribam: Λήξεις. Τῆς ΤΡΙΑΔΟΣ καλουμένης. Λήξεών τε περὶ δικῶν, καὶ προσκλήσεων, καὶ κλητήρων. Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur, τῆς τριακάδος καλουμένης. Quod viros eruditissimos admodum cruciavit. Sed nostra emendatio proculdubio verissima est. Nimirum hæc ex formulis juris Attici petita sunt. Primum, Λῆξις δίκης. Deinde, Πρόσκλησις. Postremo, Κλητῆρες. Hæc ΤΡΙΑΔΑ vocat Timæus, et alii scilicet vocabant. TOUP.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ: Ἡ εἰς δικαστ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 234.

[x] ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΙ] προσκαλέσασθαι Photius, Harpocrat.

[y] Ἁγνίου] ἀγρίου A.

ΠΡΟΣΚΛΙΣΙΣ] Hac voce usus est Apost. Paulus 1 Timoth. V. 21. Μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Theophylactus ibi κατὰ πρόσκλισιν exponit, κατὰ προσπάθειαν προσκλινόμενος τῷ ἑνὶ μέρει. Id est, *Ex affectu in alteram partem inclinans.* Plura de hac voce vide apud Suicerum in Thesauro Ecclesiastico. KUST.

ΠΡΟΣΚΛΙΤΟΝ] Confer Etymologum v. Πρόσκλιντρον. KUST.

[z] ἧκεν] ἧκε A.B.V.M.

[a] Ὁ δὲ Τραϊανὸς τ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam supra v. Καθιείς. KUST. Vid. Dion. Cass. LXVIII. 23.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΚΟΝ] Scribendum est πρὸς κώρυκον, ut Portus etiam monuit. KUST. κώρυκον A.B.E. κόρυκον V.

ΠΡΟΣΚΟΨΗΙΣ ΠΡΟΣ ΛΙΘΟΝ ΤΟΝ ΠΟΔΑ σου] Psalm. XCII. 12. ubi vide Theodoretum. KUST. Προσκόψεις A. Mox προσπταίσεις A.E.

ΠΡΟΣΚΩΠΟΥΣ: Τοὺς πρὸς ταῖς κώπ.] Ex Scholiasta Thucyd. ad lib. I. c. 10. KUST.

[b] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 16. KUST.

ΠΡΟΣΚΡΟΥΕΙΝ] V. in marg.

[c] οὐκ ἄλλο et seqq.] Vertit Hemsterhusius, *neque aliud quicquam, quod adversariis opponerent, comparare instituerunt.*

ΠΡΟΣΚΥΝΕΙ] Scribe, προσκυρεῖ. Hesychius: Προσκυρεῖ: Προσεγγίζει. Sic etiam habet Photius in Lexico ms. KUST. προσκυρεῖ Phot.

ΠΡΟΣΚΥΝΕΙ: Δοτικῇ] A. in marg.

ΠΡΟΣΛΑΛΩ] A. in marg.

ΠΡΟΣ ΛΕΟΝΤΑ ΔΟΡΚ.] Confer Suidam supra v. Μὴ πρὸς λέοντα δορκ. KUST.

[d] ἍΠΤΟΥΣΙ ΜΑΧΗΝ] Potius, συνάπτουσι μάχην. KUST. Si quid mutandum, ob p. 2493 B. leg. ἅπτονται μάχης.

[e] κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν, μετρίως ἐπρ.] Synesius Epist. XCIV. p. 235. Εὖ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην, ὅτι μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι, &c. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[f] κατὰ] τὰ κατὰ A.B.V.

ΠΡΟΣΜΑΡΤΥΡΩ] A. in marg. om. V. Seq. gl. A. in marg.

ΠΡΟΣ ΝΥΝ ΣΕ ΜΗΤΡΟΣ, ΠΡΟΣ ΤΕ ΠΑΤΡ.] Sophocl Philoct. 468.

Πρός τ', εἴ [g]τι σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές, A
Ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ [h]λίπῃς μ' οὕτω μόνον,
Ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ', [i]οἷς ὁρᾷς,
Ὅσοισί τ' [k]ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.

Προσόδια: Ἀπὸ τῶν προσόδων. Οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς θεοῖς [l]πομπάς. Καὶ προσόδια, τὰ εἰς πανηγύρεις θεῶν ποιήματα [m]παρὰ τῶν B λυρικῶν λεγόμενα.

Προσόδια: Ὕμνοι. Ἀρχὴ προσοδίου·

[n]Τί κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
ἢ [o]θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

Πρόσοδος: Εἰσφορὰ, εἴσοδος, [p]ἡ παρουσία, ὡς [q]Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι.

Ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε.

C Τουτέστι, παρουσίας.

Προσωδώδασι: Προσώζεσαν. Ταυτόν.

Προσοκέλλω: [r]Τὸ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. Καὶ προσοκείλαντες, προσορμίσαντες.

Προσομιλῶ: Δοτικῇ.

Πρὸς ὄνομα: Κατὰ [s]ὄνομα δηλονότι.

Προσουδίζει: Τῷ ἐδάφει προσκρούει.

[t]Ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί.

Προσουδίζει: Πρὸς τὸ ἔδαφος ῥιπτεῖ.

Ὁ δὲ [u]ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.

Προσουρίου: Ἐπιτηδείου.

Προσοχή: Ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης.

[x]Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς [y]ὀλίγιστα ἰατρικῆς χρήζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός.

Προσοχθίζω: Δοτικῇ.

Προσοχθίσματα: Ἡ Γραφὴ καλεῖ τὰ Εἴδωλα. Καὶ, Προσώχθισα: Δυσηρεστήθην, ἐβδελυξάμην.

Πρὸς ὄψιν: Πρὸς θεωρίαν. [z]Σοφοκλῆς·

[a]Τὸ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
πάγον μολούσα, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
ταχεῖ [b]πόρευσαν ξὺν χρόνῳ.

Πρόσω: Ἔμπροσθεν.

[c]Ἰωτόμην δὲ καίπερ οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι [d]τὴν κεφαλὴν κελεύει, ὡς μὴ [e]ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον.

Πρόσω: Ἀντὶ τοῦ, ἀπωτέρω.

Εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν [f]ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν. Εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε [g]εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τῶν πλείστων ἀπέχουσαν.

Καὶ αὖθις·

C Εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ πλείους.

Προσῳδία καὶ προσῴδιον: Ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν: Προσώρμισαν.

Προσωπεῖον: Πρόσχημα.

Πρόσωπον: Ἐπὶ Θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ·

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά.

D Καὶ, ἡ λύσις τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω: Περαιτέρω.

Προσώχθικε: Προσκέκρουκε, προσκέκοφεν. Ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα: Ἐβδελυξάμην, δυσηρεστήθην. Καὶ [h]Πισίδης·

E [i]Εἰ δ' αὖ σχολάζει, καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

---

[g] ΤΙ ΣΟΙ—ΠΡΟΣΦΙΛΕΣ] τίς σου—προσφιλὴς A. προσφιλὴς E.
[h] ΛΙΠΗΙΣ] λίποις A.
[i] ΟΙΣ 'ΟΡΑΙΣ] εἰσορᾷς A.V.
[k] 'ΕΞΗΚΟΥΣΑΣ] ἐξήκουσεν A.
ΠΡΟΣΟΔΙΑ: Ἀπὸ τῶν προσόδ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 854.
[l] πομπὰς] θυσίας Schol.
[m] παρὰ τῶν] περὶ τῶν A. τῶν om. V.
[n] Τί κάλλιον ἀρχ.] Aristoph. Equit. 1262.
[o] θοᾶν] θοῶν A.B.E. θεῶν M. Tum ἵππων om. V. Post ἀείδειν addunt A.V. γρ. καὶ ἀεῖσαι.
[p] ἡ παρουσία] ἢ παρουσία Photius.
[q] Θουκυδίδης] IV. 110.
ΠΡΟΣΟΔΩΔΕΣΑΝ] Ms. A. προσωδώδασι. KUST. Et B.V.E. Tum ταυτὸν om. B.V.
[r] Τὸ αἰγιάλῳ] τῷ αἰγ. A.
ΠΡΟΣΟΜΙΛΩ om. A.
[s] ὄνομα] τὸ ὄνομα V.E. Gl. A. in marg.
[t] Ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de Bello Goth. lib. IV. c. 8. KUST.
ΠΡΟΣΟΥΔΙΖΕΙ] Plutarch. Galba p. 1065. Synes. p. 104. Suid. v. Σφῆλαι. TOUP.
[u] ἄρα V.
ΠΡΟΣΟΥΡΙΟΥ] Hesychius divisim, πρὸς οὐρίου: sed male. Photius in Lexico ms. habet, προσουρίου. KUST.
[x] Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δ.] Locus hic apud Marc. Anton. lib. I. c. 16. unde eum Suidas descripsit sic legitur: Τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικὸν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἰατρικῆς χρήζειν ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθημάτων ἐκτός. Locum hunc Marci Antonini observaverat etiam Pearsonius. KUST.
[y] ὀλίγα πάνυ] ὀλίγιστα A.B.V. εἰς om. E.
ΠΡΟΣΟΧΘΙΖΩ] Levit. XVIII. 28. TOUP. Deest v. A.
ΠΡΟΣΟΧΘΙΣΜΑΤΑ] Vid. Ἰωσίας. TOUP. v. Μελχόμ, p. 2451 D.
[z] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1600. ut Portus monuit. Sed ibi pro προσόψιον legitur ἐπόψιον. KUST.
F [a] Τὸν δ'] τὸ δ' A.
[b] πόρευσαν] πόρευσαν A.B.M. ταχὺ V. pro τάχει.
[c] Ἰωτόμην] Ἰωτόμαν V.
[d] τὴν] αὐτὴν B.E.
[e] ἐκφύγῃ] ἐκφύγοι A.
[f] ὡς ἐπὶ] ὡς om. V.
[g] εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τῶν πλείστων] ἐκ τῶν πλείστων ἡ. ὁ. A. εἴκοσι τῶν πλείστων ἡ. ὁ. V.B.
ΠΡΟΣΩΠΟΝ] Prior explicatio vocis est Theodoreti ad G Ps. XXX. 21. ubi ait, ἀρκεῖ σου, φησὶν ἡ ἐπιφάνεια· τοῦτο γὰρ καλεῖ πρόσωπον. Verba autem Davidis, quæ adferuntur, extant Ps. XXXIII. 16. Ultima explicatio est iterum Theodoreti ad Ps. CXVIII. 135. ubi ille sic: τοῦ θείου προσώπου τὴν ἐπιφάνειαν νοητέον τὴν λύσιν τῶν λυπηρῶν, καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν χορηγίαν. Sed ideo non necesse est, ut in Suida corrigamus τὸ πονηρῶν, quia constat hos lexicographos verba eorum, quos exscriberent, sponte mutasse, ne forte in oculos incurrerent compilationis vestigia. ERNEST. In ex. χριστοῦ M. pro κυρίου.
H ΠΡΟΣΩΧΘΙΣΑ] Psalm. XXII. 24. TOUP. Ex Ps. XCIV. 10. Prius glossema est Theodoreti, posterius Symmachi et Aquilæ ad illum Psalmum. Vid. Hesych. Gloss. sacr. ERNEST.
[h] Πισίδης] Fr. Foggin. v. 140.
[i] Εἰ δ' αὖ σχολ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem προσοχθεῖν, non vero προσοχθίζειν. KUST.

Προσπαθῶ σε: Αἰτιατικῇ.

Προσπαλαίω: Δοτικῇ.

[**Προσπελάζει:** Προσεγγίζει.]

Προσπάλτιοι: [k]Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. [Ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.]

Προσπατταλεύσω: Προσπήξω. [l]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω [[m]τουτονί.]

[n]Εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν [o]ἀναθήματα, καὶ [p]κωλὰς, καὶ κρανία, πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοὶ, [q]πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι αὐτά.

Προσπελάζει: Προσεγγίζει.

Προσπέσῃ: Συμβῇ. Αὐθυπότακτον.

Προσπεσόντων: Ἀγγελθέντων. Πολύβιος·

> Προσπεσόντων [illegible] τούτων εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους, ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπίπτουσαι: Συναντῶσαι.

> [[r]Αἱ δὲ γυναῖκες] κατὰ τὰς διόδους
> προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Προσπιπτούσης: Ἀντὶ τοῦ, ἀγγελλομένης.

[**Προσπεφυκότως:** Ἀπρὶξ οὖν, ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. Καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότως, ὃ οὐχ οἷόν τε πρίσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.]

Προσπορευομένων: Προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας.

> [s]Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικημένων, τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τῶν δὲ καταγέλαστα, τοὺς [illegible] ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Προσπταίω: Δοτικῇ.

Προσποριζθέν: Ἐπινοηθὲν, προσοδευθέν.

Προσπτύξομαι: [t]Προσκυνήσω, [περιπλακήσομαι.]

Προσποιεῖται: Αἰτιατικῇ. Οἰκειοποιεῖται, ἢ πλάττεται, καὶ ὑποκρίνεται.

> Γνόντες οἱ Φράγγοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ [u]προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται.

Καὶ, **προσποιούμενος.**

> Καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος.
> Οἱ δὲ οὐ προσποιοῦνται κακουμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.

Προσρῆξαν: [x]Προσαράξαν.

Προσρήσεσι: Προσηγορίαις. Καὶ **πρόσρησις,** προσηγορία, [y]λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος.

> Ἐστέρησε Σιλζίβουλος, ὁ Τούρκων ἡγεμὼν, ὡς [z]ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως· ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ [a]προσρήσει, δεῖν εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Πρόσριζα: Σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός·

> Τὰ δένδρα [b]ἔκοπτε [c]πρόσριζα, τοῦ μὴ πάλιν φῦναι.

Πρόσταξις: [d]Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στίφος [e]τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Προστασία: Βοήθεια.

> [f]Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας.

[g]Τουτέστι, δυνάμεως, ἐξουσίας. Καὶ αὖθις·

> [h]Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

ΠΡΟΣΠΑΘΩ] A. marg. Προσπαθῶ V. Seq. gl. A. in marg.

ΠΡΟΣΠΕΛΑΖΕΙ om. A.B.E.

ΠΡΟΣΠΑΛΤΙΟΣ] Προσπάλτιοι A. ζήτει etc. A. in marg. om. V.

[k] Πρόσπαλτα] Populus Atticæ Acamanthidis tribus. Vid. Meurs. p. 110. et de Προσπαλτίοις supra v. Δραχαρνεῦ. Athen. VII. p. 326. REINES.

[l] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 944.

[m] τουτονί om. A.B.V.E.M.

[n] Εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[o] ἀναθήματα] τὰ ἀναθήματα A.

[p] κωλὰς] Scribe, κῶλα, ut habet Enarrator Comici. KUST.

[q] καὶ πρὸς] καὶ om. A.B.E. et ni fallor V. Mox iidem αὐτὰ pro τὰ ἑαυτῶν γεωργήματα. Et sic Schol.

ΠΡΟΣΠΕΣΟΝΤΩΝ] Polyb. p. 1088. προσπεσόντες [illegible] ζῶν τὸν πάππον. Vid. Suid. v. Ὀρθῆς. TOUP. In fine τὰ πλήθη om. V.

[r] Αἱ [illegible] γυναῖκες κατὰ τὰς διόδ.] Aristoph. Eccles. 689. Αἱ [illegible] γυναῖκες om. A.V.E.M. καὶ A. pro κατά. τὰ τὰς E.

ΠΡΟΣΠΕΦΥΚΟΤΟΣ: Ἀπρὶξ οὖν, ὅλ.] Notam hanc confuse admodum et turbato ordine excerpsit Suidas ex Scholiasta Sophoclis ad Aj. 310. apud quem rectius sic legitur: Ἀπρίξ: Ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὃ οὐκ ἐᾶστε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Hinc vero patet, notam hanc nihil omnino facere ad vocem προσπεφυκότος, vel, ut potius scribi debebat, προσπεφυκότως, sed in ea exponi vocem ἀπρίξ: quam proinde articuli hujus, suo loco collocandi, caput esse oportebat. Confer Nostrum supra v. Ἀπρίξ, ubi eadem leguntur. KUST.

ib. Προσπεφυκότως A. bis, ubi gl. in marg.

[s] Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικ.] Hæc sunt verba Polybii lib. IV. c. 3. KUST.

ΠΡΟΣΠΤΥΞΟΜΑΙ] Photius: Προσπτύξομαι: προσκυνήσω.

[t] Προσκυνήσομαι] προσκυνήσω A.B.V.E. Tum περιπλακήσομαι om. A.B. Καὶ προσπτύσσω: δοτικῇ V.E. Tum Προσπαίζω: δοτικῇ. Προσπαίω: δοτικῇ.—Προσπηδῶ: δοτικῇ.—Προσπίπτω: δοτικῇ. Προσπτύσσεις καὶ προσπτύσσω δοτικῇ A. marg.

[u] προσποιεῖσθαι] προσποιεῖσθαί τε A.B.V.

[x] Προσαράξαν] Sic recte habet ms. A. At mss. B. et C. [et E.] et priores editt. male, προτράξαν. KUST. Diodor. Exc. p. 589. ed. Wessel. ταῖς πρὸς τῇ γῇ πέτραις προσραχθέντες, ubi leg. προσαραχθέντες. Synes. Ep. p. 551. προσαράξας πέτρῳ τινὶ κέραμον. Sed Agathias p. 10. βιαιότερον προσραχθέντα. Arrian. Exped. p. 414. αἱ πρὸς τῇ γῇ ἀραχθεῖσαι. TOUP.

ΠΡΟΣΡΗΣΕΣΙ] Vid. Σιλζίβουλος. HEMST.

[y] λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος] Hæc interpretatio potius convenit voci πρόρρησις, quam πρόσρησις. KUST.

[z] ὁ Ῥωμαίων] ὁρωμένων A. ὁ om. V. qui om. καὶ post ἧττον.

[a] προσρήσει] Potius, προρρήσει. KUST.

ΠΡΟΣΡΙΖΑ] Sic habet ms. A. et ita scribendum hic esse, vel series literarum arguit. Priores vero editt. minus recte habent πρόριζα, absque σ. KUST. Πρόρριζα B.E.

[b] ἔκοπτε] ἔκοπτον B.E.V.

[c] πρόσριζα] Et hic priores editt. male habent πρόριζα. KUST.

[d] Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατ.] Confer Ælianum in Tact. c. 31. KUST. Bibl. Coislin. Montfauc. p. 511.

[e] τῇ πάσῃ] τῇ om. V.

[f] Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγ.] Fulv. Ursinus fragmentum hoc ad Polybium refert. KUST. Fr. hist. 52.

[g] Τουτέστι om. A.E.

[h] Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 21. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐσφαλκέναι, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

Προστασία: [i]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορος· A

Ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία.

Ἀντὶ τοῦ, βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ [k]περὶ τῆς παραπρεσβείας·

Ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας.

Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι, τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης. B

Προστάσσω: Δοτικῇ.

Προστατεύω: Γενικῇ.

Προστατεῖ: Αἰτιατικῇ. Προηγεῖται, προέστηκε, παρακολουθεῖ.

Προστατεία: Προστασία δέ.

Προστάτης: [l]Ἱκέτης, ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν. C

[m]Ἔξαιδ' ἀκούων τῶνδ', ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.

Προστάτης: Οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες Προστάται ἐκαλοῦντο. Ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

[n]Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
ἴσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω
βαρέως τὰ τῆς πόλεως [[o]τοιαῦτα] πράγματα. D
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἀεὶ πονηροῖς· κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς [p]γίγνεται.

Προστάτις δὲ, [q]θηλυκῶς, διὰ τοῦ ί. Προστάτιδες, ἡ γενική.

Προστατῶν: Ὁ ἐπιγινόμενος. [r]Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' ὁ προστατῶν
χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανούμενον.
Νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην [s]φόβου. E

Προστεθέντος: Συνευδοκήσαντος.

Τοῦ δὲ [t]Εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν. A

Προστέτηκεν: Προσκεκόλληται.

Προστηθιδίων:

[u]Ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως.

Τουτέστιν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

Πρόστηθί μου: Προστίθεμαι δὲ, δοτικῇ.

Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμῆς: [x]Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, [y]ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτως· B

[z]Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν,
βουλῆς καὶ δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Προστήσας: Προαγαγών.

Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης: Ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας. C

Προστιβάδες:

[a]Ὁ [redacted] κατῴκει ἐν σπηλαίῳ, προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν.

Πρὸς τιμῆς:

Ἦν δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Πρόστιμα: Ἐπίχειρα.

Τοιάδε μὲν τοῖς [b]κακοῖς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. D

Καὶ **πρόστιμον**. Ζημία, ἐπιτίμιον, παραγραφή. [c]Πολύβιος·

Παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας [d]λιπόντι τὴν τάξιν.

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας. E

Προστιμήματα: Ἔστι μέν τινα ἐν τοῖς νόμοις

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ: Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione. KUST.

[i] Δημοσθένης] P. 872, 6.

[k] περὶ τῆς] τῆς om. A. τῷ παρὰ τῆς πρεσβείας V. περὶ τῆς πρεσβείας E.M. Æschinis locus est p. 42, 2. ed. Steph.

ΠΡΟΣΤΑΣΣΩ] Hanc et seq. gl. A. in marg.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΙ] Vid. Ἀρκεῖν. HEMST.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ: Ἱκέτης. Ὁ πρ.] Ex Scholiasta Sophoclis ad Œdip. Colon. 1171. ut Portus monuit. Sed ibi legitur, ὁ προσεστηκὼς τῷ βωμῷ, quod magis placet. KUST.

[l] Ἱκέτης] οἰκέτης V. Post προστάτης A.B.V.E. et edd. vett. addunt βούλομαι.

[m] Ἔξαιδ' ἀκ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem loco laudato. KUST.

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ: Οἱ τῶν μετ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Νέμειν προστάτην. KUST.

[n] Ἐμοὶ δ'] Hæc sunt verba Aristophanis Eccles. 173. Vide Nostrum supra, v. Μέτα, ubi paulo emendatiores leguntur isti senarii. TOUP.

[o] τοιαῦτα om. A.B.V.E.

[p] γίνεται] γίγνεται A.E.

[q] θηλυκῶς] θηλυκὸν V.

[r] Σοφοκλῆς] Electr. 781. Σοφοκλῆς om. A.E.

[s] φόβων] φόβου A. φόβῳ V.

[t] Εὐφημίου] Εὐθυμίου A.

[u] Ἐξελθόντες μεγάλοι δ.] Fragmentum hoc ex Polybio sumptum esse arbitror. Pro μεγάλοι autem scribendum esse Γάλλοι, ex sequentibus illis, μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, haud obscure colligi potest. Solebant enim Galli matris Idææ τύπους et προστηθίδια, sive imagines pectoribus affixas gestare, ut tum ex aliis scriptorum locis constat, tum etiam ex ipso Suida supra v. Γάλλος, quem locum confer. KUST. Scribe ἐξελθόντες δὲ Γάλλοι δύο, vel μὲν Γάλλοι. TOUP. Προστηθιδίων—τύπων om. V. Vid. Polybium Schweighæuseri T. V. p. 41.

ΠΡΟΣΤΗΘΙ] Προστίθεμαι δοτικῇ. Πρόστηθί μου [redacted] A. Gl. om. V. F

ΠΡΟΣ ΤΗΙ ΠΥΛΙΔΙ ἙΡΜ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Ἑρμῆ, ὁ πρὸς τῇ πυλ. KUST.

[x] Δημοσθένης] P. 1146, pen.

[y] ὡς ἀρξάμενοι] ἀρξάμενοι om. A.B.V.

[z] Ἀρξάμενοι om. E. edd. vett. Photii ms.

ΠΡΟΣΤΗΤ' ἈΝΑΓΚ.] Sophocl. Aj. 803. Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης. Scholiasta: Πρόστητ' ἀναγκ. τ. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. KUST.

G [a] Ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ] Notandum verbum Προστιβάδες, quod haud alibi occurrit. Sunt autem hæc verba Diodori Sic. lib. XVII. c. 85. ubi ita legitur: Τοῦ δὲ Ἀλεξάνδρου κατασκεψαμένου τὴν δυσχωρίαν, καὶ τὴν ἐκ βίας ἅλωσιν ἀπογνόντος, ἧκέ τις πρὸς αὐτὸν πρεσβύτης μετὰ δυοῖν υἱῶν οὗτος δ' ὢν πένης παντελῶς, καὶ πολὺν χρόνον ἐντεθραμμένος τοῖς τόποις, κατῴκει μὲν ἔν τινι σπηλαίῳ ΤΡΕΙΣ ΣΤΙΒΑΔΑΣ ἔχοντι κατὰ τὴν πέτραν ἐντετμημένας· ἐν αἷς ὁ γέρων μετὰ τῶν υἱῶν ἐναυλιζόμενος ἐμπειρίαν περιεπεποίητο τῶν τόπων. TOUP.

[b] κακοῖς] Leg. κακῶς. Videtur Æliani. VALCK. κακῶς A.V. H

[c] Πολύβιος] Lib. I. c. 17. ubi sic legitur: Τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον, καὶ φυγόντι τοπαράπαν ἐξ ἐφεδρείας. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐφεδρεία. KUST.

[d] λιπόντι] λείποντι V.E.

ΠΡΟΣΤΙΜΗΜΑΤΑ: Ἔστι μὲν τ.] Ex Harpocratione.

ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, [ᵉὥσπερ] ἡ ἐπωβελία· A ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ ᶠκατὰ Τιμοκράτους.

Πρὸς τὸν σωρὸν ἁμᾶσθαι: Πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. Ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Πρόστωον: Τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Προστρέπεσθαι: Ἀποπέμπεσθαι, τρέπεσθαι ᵍἐφ᾽ ἑαυτοῦ.

Προστρέπω: Παρὰ Σοφοκλεῖ. Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. B

ʰΜή μ᾽ ἀτιμάσῃς,
τοιόνδ᾽ ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

Προστρέχω: Δοτικῇ.

Προστρίβεται: ⁱἈριστοφάνης·

Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

Τουτέστιν, ὕβρεις ᵏκαὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται καὶ περιποιεῖται. C

Προστρόπαιον:

Ἡ δὲ ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί.

Ἀντὶ τοῦ, ˡἱκετικόν.

Προστρόπαιον: Τὸ ᵐἄγος, μίασμα. Οὕτως ⁿΑἰσχίνης. Καὶ προστροπὴ δὲ λέγεται. Ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ ῥήτωρ.

Προστρόπαιος: ᵒΠροστετραμμένος, ἱκέτης, παρακαλῶν. ᵖΣοφοκλῆς· D

Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
κόμας ἐμάς, καὶ τῆσδε, ᵠκαὶ σαυτοῦ τρίτον,
ἱκτήριον θησαυρόν.

ʳἫτοι, ἱκέσιον κτῆμα· ὅ ἐστι τὰς τρίχας. Καὶ αὖθις·

ˢΚαὶ προστροπαίους τῶν δι᾽ ἐκεῖνον ἠτυχηκότων.

Πρὸς ᵗτρόπον αὐτῷ: ᵘΠολύβιος·

Ὁ δ᾽ Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτῷ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὤν, κάθ᾽ ὑπισχνεῖτο.

Πρόστροποι: Προσπεπτωκότες, προστετραμμένοι. ˣΣοφοκλῆς·

Ἱκετεύομέν σε πάντες ʸοἵδε πρόστροποι,
ἀλκήν τιν᾽ ᶻεὑρεῖν ἡμῖν, [εἴτε τοῦ θεῶν.]

Προστυχής: Ὁ κατὰ ᵃτύχην ἐντυχών.

Πρόσοικος: Οἰκειότερον μᾶλλον ᵇτὸ ὅμορος. Ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι:

Πρόσοιτο: ᶜΠροσδέξοιτο, ἐπισπάσοιτο.

ᵈΟὐδὲ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα ὑπ᾽ αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας.

Καὶ αὖθις Δαμάσκιος·

ᵉἮν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν ὅπῃ τε ᶠσαθρὸν φθέγγηται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὑγιές· ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε.

Καὶ αὖθις·

ᵍΕἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

Προσύμβολα:

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.

Προσφερεῖς: Ὁμοίας.

Ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις περὶ ʰπροσφερῆς, ἔργα ἐπεδείκνυτο χειρός τε ἀνθρώπου καὶ ⁱτόλμαν παρατρέχοντα.

Προσφέρω: Δοτικῇ.

Προσφέρονται: Ἀντὶ τοῦ, προστεθῶσι.

Προσφεύγω: Δοτικῇ.

Προσφθέγγομαι: Αἰτιατικῇ.

Προσφορά: Προσθήκη, πρόσδοσις.

E

KUST. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 204. Meier. Hist. jur. Att. p. 108.

ᵉ ὥσπερ om. A.B.V.E.M. Photius, Harpocr. ms. Pal.

ᶠ κατὰ Τιμοκράτους] Ipso fere orationis initio.

ΠΡΟΣΤΡΕΠΕΣΘΑΙ] Similia habet Schol. Platon. p. 235.

ᵍ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ] Sic habent mss. Paris. itemque Photius in Lexico ms. At priores editt. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. KUST.

ʰ Μή μ᾽ ἀτιμ.] Sophocl. Œdip. Colon. 50.

ΠΡΟΣΤΡΕΧΩ A. in marg.

ⁱ Ἀριστοφάνης] In prologo Equitum, ubi de Cleone verba fiunt. KUST.

ᵏ καὶ κακὰ] καὶ om. V. Ante περιποιεῖται omnes inserunt καί.

ˡ ἱκετικόν] οἰκετικὸν V.

ᵐ ἄγος] τὸ ἄγος A.V. Photius.

ⁿ Αἰσχίνης] P. 49, 22. ed. Steph. Προστροπὴ ib. p. 69, 11. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 598.

ΠΡΟΣΤΡΟΠΑΙΟΣ] Mss. Paris. habent, προστροπαῖος, cum circumflexo in penultima. KUST.

ᵒ Προστετραμμένος] τετραμμένος E. Mox οἰκέτης B.

ᵖ Σοφοκλῆς] Aj. 1173.

ᵠ καὶ σαυτοῦ] καὶ om. A.

ʳ Ἤτοι om. A.B.

ˢ Καὶ προστροπαίους τῶν δι᾽ ἐκ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat in Excerptis a Valesio editis, p. 117. KUST. καὶ om. V.

ᵗ ΤΡΟΠΩΝ] τρόπω A.B.V. hic et infra. Mox τε V. pro τῆς.

ᵘ Πολύβιος] Lib. VIII. c. 14. KUST. c. 19. ed. Schweigh..

ˣ Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 41.

ʸ οἵδε] ὧδε A.B.V.E.M.

ᶻ εὑρεῖν ἡμῖν] ἡμῖν εὑρεῖν V. Tum εἴτε τοῦ θεῶν om. A. B.V.E.

ᵃ τύχην] τὴν τύχην V.

ᵇ τὸ] τῷ E.

ΠΡΟΣ ΟΙΩΝΟΥ] Dion. Halic. p. 145. v. Ἐπιστεφέας. TOUP. Hæc post προσκύνησις in V.

ΠΡΟΣΟΙΤΟ] In ms. A. legitur, προσοῖτο, cum circumflexo in penultima: non solum hic, sed etiam in sequentibus. KUST. F

ᶜ Προσδέξοιτο] προδέξαιτο V. προσδέξαιτο A.B.

ᵈ Οὐ γὰρ] οὐδὲ γὰρ A.V.

ᵉ Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδ.] Prior fragmenti hujus pars legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1036. ut Pearsonius recte observaverat. Ibi autem pro θησαυρὸν ex hoc loco Suidæ reponendum est, σαθρόν. KUST. Vid. Kuhn. ad Polluc. VIII. 104.

ᶠ σαθρὸν] σαθρὸς V. Tum φθέγγεται A.

ᵍ Εἰ μετάνοιαν] ἡ μετάνοι᾽ V.

G

ΠΡΟΣΥΜΒΟΛΑ] Πρὸς σύμβολα V. bis. Post h. gl. delevi ΠΡΟΣΦΑΤΟΣ: Κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου· ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. Ἐξ οὗ τὸ, Πέφαται δ᾽ ἄριστος Ἀχαιῶν*. Καὶ ἈΡΗΙΦΑΤΟΣ. ΠΡΟΣΦΑΤΟΝ: Τὸ ἀρτίως γινόμενον. Καὶ ΠΡΟΣΦΑΤΩΣ, ἀντὶ τοῦ, νεωστί. cum A.B.V.E. Quæ Zonaræ sunt.

ʰ προσφερῆς] προσφερεῖς V.E.

ⁱ τόλμαν] τόλμα V.

ΠΡΟΣΦΕΡΟΝΤΑΙ] Ex interpretatione subjuncta colligitur, scribendum potius esse προσφέρωνται, per ω. KUST. Sic A.V. H

ΠΡΟΣΦΕΡΩ] A. in marg.

ΠΡΟΣΦΕΥΓΩ A. in marg.

ΠΡΟΣΦΘΕΓΓΟΜΑΙ A. in marg.

* Homerus Il. ε. 689. apud quem secundum leges metri recte legitur: Πέφαται δ᾽ ἄριστος Ἀχαιῶν. KUST.

[k] Ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται.

Προσφορά: Πρόσοδος. Ἀντιφῶν.

Πρόσφορα: Χρήσιμα.

[l] Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' [m] ἡμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορον: Οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον.

[n] Οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον.

Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Προσφυγές: Προσοικειούμενον.

Προσφυῶς: Οἰκείως, ἀκολούθως.

Πρόσφυξ: Ὁ αὐτόμολος.

Προσφύς: Προσπλακείς. [Καὶ Προσφῦναι, καὶ Προσφύντος.]

Προσχαιρητήρια: Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις [p] γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα: Παρακάλυμμα τοῦ ἤθους, ἢ πρόφασις.

> [q] Πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί,
> ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε Οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα: Παρακάλυμμα. [r] Σοφοκλῆς·

> Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.

Προσχήματι οἰκονομίας βαρβαρικῆς [s] ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα: Σύμφωνα.

[Προσχών:

Προσχωρῷ: Δοτικῇ.]

Πρόσχωροι: [t] Περίοικοι.

[Προσψαύσασαι αἱ σάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί:]

[Προταλαιπωρῷ: Γενικῇ.]

Προταμών: Κόψας.

A Πρόταξις φιλῶν: Ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ
οὗτοι [u] προτάττωνται· Ὑπόταξις δέ, ὅταν ὑποτάτ-
τωνται· Προσένταξις δέ, ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ
φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. Λέγεται δὲ καὶ
Παρένταξις τοῦτο.

Πρότασις: Ὅτι πρότασίς ἐστι [x] λόγος ἐξ ὅρων
δύο, τῷ σημαινομένῳ τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρ-
χον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. Τρόπος δὲ ἁπλῶς, δύο προ-
B τάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνά-
γκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρ-
χειν. Σχῆμα δέ, τρόπος οὐδὲ τὸ μέσον [y] ἔχων.

Πρότασις: Ἡ προτεινομένη ἐρώτησις· [z] Πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. Διαφέρει δὲ τῷ
τρόπῳ μόνον· συνίστανται [a] δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων.

Ὅτι Πρόβλημα καὶ Πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ
δηλωτικά, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκ-
C φορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά.
Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ [b] πότερον λεγό-
μενον, πρόβλημά ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε, πρότασις.
Καί εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα, καὶ [c] διαλεκτικαὶ προτάσεις. Πρόβλημα μέν, οἷον, Πότερον
ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ; πρότασις δέ, Ἆρά γε ὁ
κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὐ οὐ προστιθε-
D μένου.

Προτέγειον:

Προτέλεια: Προτόλειον δέ.

Προτέλεια: Ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς
τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ
γονεῖς εἰς τὴν θεόν, καὶ θυσίας [d] ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας.
Τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί [e] τι τῶν εἰς [f] τὸ θεῖον ἀναφερο-
E μένων γιγνόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλειον: Ἡ προπαιδεία.

[g] Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς [h] Μούσας, ἀλλὰ τὸ

---

[k] Ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφ.] Sophocl. Œdip. Col. 581.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ: Πρόσοδος. Ἀντ.] Ex Harpocrat. KUST.

[l] Δράσω καὶ τάδε, καὶ π.] Sophocl. Œdip. Col. 1774. Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν Μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν, Καὶ τῷ κατὰ γῆς ὃς νέον ἔρρει, Πρὸς χάριν.

[m] ἡμῖν] ὑμῖν A.V.

[n] Οὐ γὰρ] Ex Theophyl. Simocatt. Ἱστορ. Πρεσβ. p. 62. ABRESCH.

ΠΡΟΣΦΥΞ] Ammon. v. Πελαστής, et supra v. Πρόπολος. Joan. Antioch. in Exc. Valen. p. 849. Εὐτρόπιος ἐν ταῖς πρόσφυξιν ἐγένετο. Socrat. Eccles. hist. p. 314. Theodorit. p. 49. TOUP. Hanc gl. A. in marg. Delevi Ὁ προσφεύγων ἐν Ἐκκλησίαις, cum A.B.V.E.

[o] Καὶ ΠΡΟΣΦΥΝΑΙ in A. a m. rec. om. rell. Uncinis inclusa om. V.

ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ: Ἑορτ.] Ex Harpocratione. KUST. In capite gl. scribi debere Προσχαριστήρια monet Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 475. Anecd. p. 261.

[p] ἀγομένη] γραφομένη A.B.V.E. edd. vett. Phot. Harpocrat. ἀγομένη correctio est Porti, a Kustero tacite recepta.

ΠΡΟΣΧΗΜΑ] Deest gl. A.V. Timæi est p. 221. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 45. Πρόσχημα: Ἀντὶ τοῦ πρόφασιν μὲν καὶ πλάσμα καὶ παραπέτασμα δόλου.

[q] Πατὴρ γάρ, οὐδ.] Sophocl. Electr. 525. Πατὴρ γὰρ om. B.E.

[r] Σοφοκλῆς] Electr. 682.

[s] ἐχόμενοι] Scribendum, ἐχόμενος. Laërtius in Zenone Citieo: Ἦν εὐτελής τε σφόδρα, καὶ βαρβαρικῆς ἐχόμενος μικρολογίας, προσχήματι οἰκονομίας. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[t] Περίοικοι] πάροικοι V.

ΠΡΟΣΧΩΝ. ΠΡΟΣΧΩΡΩ: Προταλαιπωρῷ. A. in marg. om. V.

ΠΡΟΣΨΑΥΣΑΣΑΙ ΑΙ ΣΑΡΚ.] Hæc leguntur etiam infra v. Ψαύει. KUST. Desunt V. Habet A. in marg.

F ΠΡΟΤΑΜΩΝ] Il. Γ. 485.

ΠΡΟΤΑΞΙΣ] Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 508.

[u] προτάττωνται] προτάσσωνται A. Mox ὅταν V. pro ὅτε. Tum τάττονται E.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ] Hic articulus apud V. in marg.

[x] λόγος] λόγου B.E.

[y] ἔχων] ἔχον A. ἔχω V.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ: Ἡ προτ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Alex. Aphrod. in Topic. p. 38, 39. KUST.

[z] ΠΡΟΒΛΗΜΑ] Πρόβλησις A.

G [a] δὲ καὶ] καὶ om. A.

[b] πότερον] πρότερον B.V.

[c] διαλεκτικαὶ] αἱ διαλεκτικαὶ A.V. Mox πρότερον B.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ] Ex A.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ] Confer Hesych. v. Γάμων ἔθη; et Meurs. in Græc. Feriat. v. Προτέλεια. KUST. Ruhnken. ad Tim. p. 224.

[d] ἐπιτελοῦσι] ἀποτελοῦσι V.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione.
H KUST. Suprasc. in V. Προτέλεια δέ.

[e] τι τῶν] τι om. V.

[f] τὸ θεῖον] θεῶν Photius.

[g] Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μ.] Hæc sunt verba Synesii in Dione, p. 53. unde locus hic supplendus est. Apud ipsum enim Synesium sic legitur: Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ

κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας [i]ἐν ταύταις ἐστὶ, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν A
αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται,
πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο.

[k]Τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. Καὶ ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα.

Ἀλλὰ καὶ τῶν [l]Σινωΐδος γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ [m]γενέσθω.

ΠΡΟΤΕΜΕΝΙΣΜΑΤΑ: Προπύλαια, ἢ προάστεια.

B ΠΡΟΤΕΝΘΑΙ: [n]Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι· ἢ οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι· οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν [o]κομισθῆναι.

ΠΡΟΫΤΕΝΘΕΥΣΑΝ: Προελιχνεύσαντο, προέλαβον τὴν προθεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

C ΠΡΟΤΕΝΘΗΣ: Ὁ λίχνος. Αἰλιανός·

[p]Προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

ΠΡΟ ΤΕ ΠΑΙΔΩΝ, ΚΑΙ ΠΡΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ: [q]Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

ΠΡΟΤΕΡΑΙΑ: Ἡ πρώτη. Καὶ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΣ.

ΠΡΟΤΕΡΑΙΤΕΡΟΣ: Ἀντὶ τοῦ πρότερος.

ΠΡΟΤΕΡΗΣΑΝΤΕΣ: Ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες.

D Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τῶν δυοῖν ποταμοῖν, αὐτοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους.

Καὶ αὖθις·

Παρὸν ἡμῖν, ἢ ἄρδην [r]ἀπολωλέναι, ἢ προτερήσασι δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βουλεύεσθαι δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν.

ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΧΕΛΩΝΗ ΠΑΡΑΔΡΑΜΕΙΤΑΙ ΤΟΝ ΔΑΣΥΠΟΔΑ: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. [[s]Καὶ, ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΑΙΜΑ ΥΣΕΙ.]

A ΠΡΟΤΕΡΩΣΕ: Μακροτέρω.

[ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΑΙ: Γενικῇ.]

ΠΡΟΤΕΙΝΕΙΝ: Δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι.

[t]Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλαντα, παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρείαν ταύτην.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ: Προτιμότερον τῆς δίκης.

[u]Οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

B ΠΡΟ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ ΤΟ ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΑΙΔΕΙΣ: Ἐπὶ τῶν [x]τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ: Ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.

Οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, [y]βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν [z]ἡμετέραν παρουσίαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν [a]πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει, τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

C ΠΡΟΤΙΑΠΤΩ: Προσάπτω.

ΠΡΟΤΙΕΙΛΕΙΝ: Συστρέφειν.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ: Εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ, [[b]καὶ φυλάττει.]

ΠΡΟΤΙΜΑΝ: Τὸ φροντίζειν. Καὶ [c]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καὶ [d]Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

D [ΠΡΟΤΙΜΩ: Γενικῇ.

[e]Γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προτετίμηται δεσμοῦ.

Καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες.

Αἰτιατικῇ δέ·

Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.]

ΠΡΟΤΙΟΣΣΟΜΑΙ: Τὸ [f]βλέπω. Ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

E

τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται· τὸ δὲ ἐγκείμενον αὐτῶν κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, οὐδὲ οὗτος μέντοι δεινὸν οὐδὲν εἴργασται, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἀγαθά γε γένοιτο αὐτῷ, μουσικῷ τε ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι. Hinc patet, quomodo Suidas locum hunc composuerit. KUST.

[h] Μούσας] γαμούσας E. Mox αὐτῷ A.B.V. Tum τῆς om. V.

[i] ἐν ταύταις ἐστὶ] Lege, ἐν ταύταις εἶναι. Nam ἀπὸ κοινοῦ repetendum est, ἡγεῖται. KUST. F

[k] ΤΕΛΟΣ λέγεται] Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 973. ed. Bekker.

[l] Διωνίδος] Σιωνίδος A.B.V.E. Forte leg. Σινωνίδος, et locus ad Jamblichi Babylonica referendus.

[m] γενέσθω] γινέσθω V.

ΠΡΟΤΕΝΘΑΙ: Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφ.] Ex Enarratore Comici ad Nub. 1200. KUST.

[n] Οἱ] ἢ οἱ A.

[o] κομισθῆναι] νεμισθῆναι B.E.

G ΠΡΟΫΤΕΝΘΕΥΣΑΝ: Προελιχνεύσαντο. Προέλ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. Ceterum, locum Aristophanis, ad quem nota hæc referenda est, citat etiam Athenæus lib. IV. p. 171. quem confer. KUST. Προυτένθευσαν δὲ A.B.

[p] Προτένθης καὶ ὀψ.] Locum hunc Æliani longe auctiorem habes supra v. Ἐπίκουρος. KUST.

ΠΡΟ ΤΕ ΠΑΙΔΩΝ] Il. θ'. 57.

[q] Ἀντὶ τοῦ om. A.B.

[r] ἀπολωλέναι] ἀπολωλέναι V.

[s] Καὶ, ΠΡΟΤΕΡΟΝ etc. A. in marg. om. V.

H ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΑΙ] Om. V. A. in marg. Προτέταμαι E.

[t] Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλ.] Casaubonus ad Fragm. Polyb. p. 1539. locum hunc scriptoris Anonymi, quem Polybium esse putat, refert ad contentiones Ptolemæorum fratrum super regno Cypri, de quibus Polybium egisse, apparet e Legationum Eclogis, CXV. CXVII. et CXXXII. Sed fallitur vir magnus. Fragmentum enim hoc potius pertinet ad historiam de Archia, qui Cyprum Demetrio prodere conabatur; ut haud dubie colligitur ex iis, quæ Suidas refert supra v. Ἀρχίας, qui locus cum hoc conferendus est. KUST. Vid. Ed. Schweigh. XXXIII. 3. T. IV. p. 598. Supra δωρεῖσθαι A.

[u] Οἱ θεοσύλαι] Æliano tribuit Valckenærius.

[x] τὰ πράγματα] τὰ om. B.E. ἄγεις V. pro ᾄδεις.

[y] βλέποντες] βλέποντας V.

[z] ἡμετέραν] ἡμέραν V.

[a] πρὸς] εἰς B.V.

ΠΡΟΤΙΑΠΤΩ] Il. ω'. 110. Vid. Albert. ad Hesych.

ΠΡΟΤΙΕΙΛΕΙΝ] Il. κ'. 347. et Schol. Προτιειλεῖν: συνελαύνειν, συνδιώκειν. Vid. Albert. ad Hesych.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Προτίκτωρ, et in Glossario Latino v. *Protector*. KUST. Vid. supra p. 2173 C.

[b] καὶ φυλάττει] Hæc, ut supervacanea, et nihil ad rem facientia, delenda sunt. KUST. Om. A. Sensus est, servat ω in casibus obliquis.

[c] Δημοσθένης] καὶ Δημ. A.V. Photius. Vid. Or. de Halones. p. 80, 22.

[d] Ἀριστοφάνης] Plut. 884.

[e] Γράψας] Hæc verba leguntur sane in Demosth. Or. in Timocr. p. 804. F. illudque προτετίμηται edd. servant et ipsi quoque scripti codices. Minime tamen dubitari potest, quin restitui debeat προστετίμηται, quod tum ex tota oratione patet, tum ex p. 784. E. ubi eadem ista, sed ampliora paulum extant. HEMST. Habet hanc gl. A. in marg. om. V. Addit A. καὶ προτιμῶμαι αἰτιατικῇ. Vid. Lex. Seg. in Προστιμᾶμαι p. 165. ed. Bekker.

ΠΡΟΤΙΟΣΣΟΜΑΙ] Homer. Il. χ'. 356. KUST.

[f] βλέπω] προβλέπω A.V.

[k] Πείῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται.

Προσφορά: Πρόσοδος. Ἀντιφῶν.

Πρόσφορα: Χρήσιμα.

[l] Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' [m] ὑμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορον: Οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον.

[n] Οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον.

Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Προσφυής: Προσοικειούμενον.

Προσφυῶς: Οἰκείως, ἀκολούθως.

Πρόσφυξ: Ὁ αὐτόμολος.

Προσφυεῖς: Προσπλακείς. [Καὶ Προσφῦναι, καὶ Προσφύντος.]

Προσχαιρητήρια: Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις [p] γραφομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα: Παρακάλυμμα τοῦ ἤθους, ἢ πρόφασις.

> [q] Πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεί,
> ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματος μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε Οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα: Παρακάλυμμα. [r] Σοφοκλῆς·

> Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Ὡς οὔπω ὄντος τοῦ γυμνικοῦ ἀγῶνος.

Προσχήματι οἰκονομίας βαρβαρικῆς [s] ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα: Σύμφωνα.

[Προσχῶν:

Προσχωρῷ: Δοτικῇ.]

Πρόσχωροι: [t] Περίοικοι.

[Προσψαύσασαι αἱ σάρκες τοῦ μάρτυρος τῷ πυρί:]

[Προταλαιπώρῳ: Γενικῇ.]

Προταμών: Κόψας.

A Πρόταξις φιλῶν: Ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι [u] προτάττωνται· Ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττωνται· Προσένταξις δὲ, ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. Λέγεται δὲ καὶ Παρένταξις τοῦτο.

Πρότασις: Ὅτι πρότασις ἐστὶ [x] λόγος ἐξ ὅρων δύο, τῷ σημαινομένῳ τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. Τρόπος δὲ ἁπλῶς, δύο προ-B τάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. Σχῆμα δὲ, τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον [y] ἔχων.

Πρότασις: Ἡ προτεινομένη ἐρώτησις· [z] Πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. Διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον· συνίστανται [a] δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων.

Ὅτι Πρόβλημα καὶ Πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικά, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκ-C φορᾶς τῆς κατὰ τὴν λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. Τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ [b] πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε, πρότασις. Καί εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα. καὶ [c] διαλεκτικαὶ προτάσεις. Πρόβλημα μὲν, οἷον, Πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ; πρότασις δὲ, Ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὐ οὐ προστιθε-D μένου.

Προτέγειον:

Προτέλεια: Πρωτόλειον δέ.

Προτέλεια: Ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεὸν, καὶ θυσίας [d] ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια: Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. Τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί [e] τι τῶν εἰς [f] τὸ θεῖον ἀναφερο-E μένων γιγνόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλειον: Ἡ προπαιδεία.

[g] Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς [h] Μούσας, ἀλλὰ τὸ

---

[k] Πείῳ γὰρ ἡ σὴ προσφ.] Sophocl. Œdip. Col. 581.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ: Πρόσοδος. Ἀντ.] Ex Harpocrat. KUST.

[l] Δράσω καὶ τάδε, καὶ π.] Sophocl. Œdip. Col. 1774. Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν Μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν, Καὶ τῷ κατὰ γῆς ὃς νέον ἔρρει, Πρὸς χάριν.

[m] ἡμῖν] ὑμῖν A.V.

[n] Οὐ γάρ] Ex Theophyl. Simocatt. Ἱστορ. Πρεσβ. p. 62. ABRESCH.

ΠΡΟΣΦΥΞ] Ammon. v. Πελαστής, et supra v. Πρόπολος. Joan. Antioch. in Exc. Vales. p. 849. Εὐτρόπιος ἐν τοῖς πρόσφυξιν ἐγένετο. Socrat. Eccles. hist. p. 314. Theodorit. p. 49. TOUP. Hanc gl. A. in marg. Delevi Ὁ προσφεύγων ἐν Ἐκκλησίαις, cum A.B.V.E.

[o] Καὶ ΠΡΟΣΦΥΝΑΙ in A. a m. rec. om. rell. Uncinis inclusa om. V.

ΠΡΟΣΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ: Ἑορτ.] Ex Harpocratione. KUST. In capite gl. scribi debere Προσχαριστήρια monet Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 475. Anecd. p. 261.

[p] ἀγομένη] γραφομένη A.B.V.E. edd. vett. Phot. Harpocrat. ἀγομένη correctio est Porti, a Kustero tacite recepta.

ΠΡΟΣΧΗΜΑ] Deest gl. A.V. Timæi est p. 221. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 45. Πρόσχημα: Ἀντὶ τοῦ πρόφασιν μὲν καὶ πλάσμα καὶ παραπέτασμα δόλου.

[q] Πατὴρ γάρ, οὐδ.] Sophocl. Electr. 525. Πατὴρ γὰρ om. B.E.

[r] Σοφοκλῆς] Electr. 682.

[s] ἐχόμενοι] Scribendum, ἐχόμενος. Laërtius in Zenone Citieo: Ἦν εὐτελής τε σφόδρα, καὶ βαρβαρικῆς ἐχόμενος μικρολογίας, προσχήματι οἰκονομίας. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

[t] Περίοικοι] πάροικοι V.

ΠΡΟΣΧΩΝ. ΠΡΟΣΧΩΡΩ: Προταλαιπώρῳ. A. in marg. om. V.

ΠΡΟΣΨΑΥΣΑΣΑΙ ΑΙ ΣΑΡΚ.] Hæc leguntur etiam infra v. Ψαύει. KUST. Desunt V. Habet A. in marg.

F ΠΡΟΤΑΜΩΝ] Il. ί. 485.

ΠΡΟΤΑΞΙΣ] Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 508.

[u] προτάττωνται] προτάσσωνται A. Mox ὅταν V. pro ὅτε. Tum τάττωνται E.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ] Hic articulus apud V. in marg.

[x] λόγος] λόγου B.E.

[y] ἔχων] ἐχόν A. ἔχειν V.

ΠΡΟΤΑΣΙΣ: Ἡ προτ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus est Alex. Aphrod. in Topic. p. 38, 39. KUST.

[z] ΠΡΟΒΛΗΜΑ] Πρόβλησις A.

G [a] δὲ καὶ] καὶ om. A.

[b] πότερον] πρότερον B.V.

[c] διαλεκτικαὶ] αἱ διαλεκτικαὶ A.V. Mox πρότερον B.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ] Ex A.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ] Confer Hesych. v. Γάμων ἔθη; et Meurs. in Græc. Feriat. v. Προτέλεια. KUST. Ruhnken. ad Tim. p. 224.

[d] ἐπιτελοῦσι] ἀποτελοῦσι V.

ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ: Λυκοῦργος ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione. H KUST. Suprasc. in V. Προτέλεια δέ.

[e] τι τῶν] τι om. V.

[f] τὸ θεῖον] βόθιον Photius.

[g] Καὶ ὅστις [h] οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μ.] Hæc sunt verba Synesii in Dione, p. 53. unde locus hic supplendus est. Apud ipsum enim Synesium sic legitur: Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτό

A κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας [i]ἐν ταύταις ἐστὶ, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττωνταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο.

[k]Τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. Καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς [l]Σιωνίδας γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ [m]γενέσθω.

Προτεμενίσματα: Προπύλαια, ἢ προάστεια.

B Προτένθαι: [n]Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι· ἢ οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι· οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν [o]κομισθῆναι.

Προὐτένθευσαν: Προελιχνεύσαντο, προέλαβον τὴν προθεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

C Προτένθης: Ὁ λίχνος. Αἰλιανός·

[p]Προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν: [q]Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Προτεραία: Ἡ πρώτη. Καὶ προτεραῖος.

Προτεραίτερος: Ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτερήσαντες: Ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες.

D Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους.

Καὶ αὖθις·

Παρὸν ἡμῖν, ἢ ὀρθῶν [r]ἀπολωλέναι, ἢ προτερήσασι δόξαν μέν τινα προπετείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν.

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. [[s]Καὶ, Πρότερον αἷμα ὕσει.]

A Προτέρωσε: Μακροτέρω.

[Προτέταγμαι: Γενικῇ.]

Προτείνειν: Δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι.

[t]Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλαντα, παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρείαν ταύτην.

Πρὸ τῆς δίκης: Προτιμότερον τῆς δίκης.

[u]Οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

B Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις: Ἐπὶ τῶν [x]τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

Πρὸ τῆς πόλεως: [v]Ἔμπροσθεν τῆς πόλεως.

Οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, [y]βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν [z]ἡμετέραν παρουσίαν, ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν [a]πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει, τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

C Προτιάπτω: Προσάπτω.

Προτιειλεῖν: Συστρέφειν.

Προτίκτωρ: Εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ, [[b]καὶ φυλάττει.]

Προτιμᾶν: Τὸ φροντίζειν. Καὶ [c]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, καὶ [d]Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν προτιμῶ σου· φορῶ γὰρ πριάμενος
τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

D [Προτιμῶ: Γενικῇ.

[e]Γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προτετίμηται δεσμοῦ.

Καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες.

Αἰτιατικῇ δέ·

Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.]

Προτιόσσομαι: Τὸ [f]βλέπω. Ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

E τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ' εἴ τι περιττὸν αἰνίττωνταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται· τὸ δὲ ἐγκείμενον αὐτῶν κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, οὐδὲ οὗτος μέντοι δεινὸν οὐδὲν εἴργασται, ἀλλὰ καὶ πολλά ἀγαθά γε γένοιτο αὐτῷ, μουσικῷ τε ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι. Hinc patet, quomodo Suidas locum hunc composuerit. KUST.

[h] Μούσας] γαμούσας E. Mox αὐτῷ A.B.V. Tum τῆς om. V.

[i] ἐν ταύταις ἐστὶ] Lege, ἐν ταύταις εἶναι. Nam ἀπὸ κοινοῦ repetendum est, ἡγεῖται. KUST.

F [k] ΤΕΛΟΣ λέγεται] Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 973. ed. Bekker.

[l] Διωνίδας] Σιωνίδας A.B.V.E. Forte leg. Σιωνίδος, et locus ad Jamblichi Babylonica referendus.

[m] γενέσθω] γινέσθω V.

ΠΡΟΤΕΝΘΑΙ: Οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφ.] Ex Enarratore Comici ad Nub. 1200. KUST.

[n] Οἱ] ἢ οἱ A.

[o] κομισθῆναι] νομισθῆναι B.E.

G ΠΡΟΥΤΕΝΘΕΥΣΑΝ: Προελιχνεύσαντο. Προέλ.] Et hæc leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. Ceterum, locum Aristophanis, ad quem nota hæc referenda est, citat etiam Athenæus lib. IV. p. 171. quem confer. KUST. Προυτένθευσαν δὲ A.B.

[p] Προτένθης καὶ ὀψ.] Locum hunc Æliani longe auctiorem habes supra v. Ἐπίκουρος. KUST.

ΠΡΟ ΤΕ ΠΑΙΔΩΝ] Il. θ'. 57.

[q] Ἀντὶ τοῦ om. A.B.

H [r] ἀπολωλέναι] ἀπολελωλέναι V.

[s] Καὶ, ΠΡΟΤΕΡΟΝ etc. A. in marg. om. V.

ΠΡΟΤΕΤΑΓΜΑΙ] Om. V. A. in marg. Προτέταμαι E.

[t] Προτείνειν αὐτῷ φ' τάλ.] Casaubonus ad Fragm. Polyb. p. 1539. locum hunc scriptoris Anonymi, quem Polybium esse putat, refert ad contentiones Ptolemæorum fratrum super regno Cypri, de quibus Polybium egisse, apparet e Legationum Eclogis, CXV. CXVII. et CXXXII. Sed fallitur vir magnus. Fragmentum enim hoc potius pertinet ad historiam de Archia, qui Cyprum Demetrio prodere conabatur; ut haud dubie colligitur ex iis, quæ Suidas refert supra v. Ἀρχίας, qui locus cum hoc conferendus est. KUST. Vid. Ed. Schweigh. XXXIII. 3. T. IV. p. 598. Supra δωρεῖσθαι A.

[u] Οἱ θεοσύλαι] Æliano tribuit Valckenærius.

[x] τὰ πράγματα] τὰ om. B.E. ἄγεις V. pro ᾄδεις.

[y] βλέποντες] βλέποντας V.

[z] ἡμετέραν] ἡμέραν V.

[a] πρὸς] εἰς B.V.

ΠΡΟΤΙΑΠΤΩ] Il. ω'. 110. Vid. Albert. ad Hesych.

ΠΡΟΤΙΕΙΛΕΙΝ] Il. κ'. 347. et Schol. Προτιειλεῖν: συνελαύνειν, συνδιώκειν. Vid. Albert. ad Hesych.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ] Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Προτίκτωρ, et in Glossario Latino v. *Protector*. KUST. Vid. supra p. 2173 C.

[b] καὶ φυλάττει] Hæc, ut supervacanea, et nihil ad rem facientia, delenda sunt. KUST. Om. A. Sensus est, servat ω in casibus obliquis.

[c] Δημοσθένης] καὶ Δημ. A.V. Photius. Vid. Or. de Halones. p. 80, 22.

[d] Ἀριστοφάνης] Plut. 884.

[e] Γράψας] Hæc verba leguntur sane in Demosth. Or. in Timocr. p. 804. F. illudque προτετίμηται edd. servant et ipsi quoque scripti codices. Minime tamen dubitari potest, quin restitui debeat προστετίμηται, quod tum ex tota oratione patet, tum ex p. 784. E. ubi eadem ista, sed ampliora paulum extant. HEMST. Habet hanc gl. A. in marg. om. V. Addit A. καὶ προτιμῶμαι αἰτιατικῇ. Vid. Lex. Seg. in Προστιμῶμαι p. 165. ed. Bekker.

ΠΡΟΤΙΟΣΣΟΜΑΙ] Homer. Il. χ'. 356. KUST.

[f] βλέπω] προβλέπω A.V.

Πρότμησις: Ὀμφαλὸς, τὸ παρ' ἡμῖν [g]ἦτρον. Διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι. A

Προτολμίζεσθαι: Προέρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί: Εἰκόνες βασιλικαί. Καὶ προτομαὶ [h]λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν [i]ἄλλων. Κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται.

Τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις [k]τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ [l]περιέβαλε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες.

Προτομή: Ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ [m]ἀνθρώπων πρόσωπον. Καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ λέγεται τὸ [n]ἔμπροσθεν μέρος. Ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. [o]Δοκὸς ὑπερμεγέθης, [p]ἱστῷ νηὸς παραπλησία, [q]ἐστόμωται δὲ [r]παχεῖ σιδήρῳ, κατ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομὴν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, [s]τετυπωμένῳ. Καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσος ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος [t]ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ὑπεστηριγμένης. Ἀνωθούμενος δὲ ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν [u]εἰς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ, καὶ οὐδεὶς οὕτω [x]καρτερὸς πύργος, ἢ περίβολος πλατὺς, [y]ὃς κἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχύσειε. Τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, [z]καθαιρεῖται τὰ τείχη. B C

Προτόνιον: Ἱματίδιον, ὃ [a]ἱέρεια ἀμφιέννυται. Ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. Προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη [b]Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα. D

Πρότονος: Ὁ προτεταμένος κάλως.

Πρὸ τῶν ὅλων: Πρότερος τῶν ὅλων.

[c]Καὶ πάντα πράττων ἀνθ' ὅλων πρὸ τῶν ὅλων.

Προτρέπω: [d]Εὐκτικῶς παρακαλῶ. Προτρόπαιοι γὰρ, οἱ [e]ἱκέται. Σοφοκλῆς·

Τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν.

[[f]Καὶ προτρέπομαι σε. Αἰτιατικῇ.]

Πρότριτα: Τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β'. Τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην: Προθύμως, ἀμεταστρεπτί· ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. [g]Ἀγαθίας·

Παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προυργιαῖος:

Προοίμιον: Πρόλογος.

Προὐγράφη: Κατηγορήθη.

[h]Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν ἀγορανόμος, προὐγράφη. Εἶτα μέντοι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προὐκινδύνευεν: Ὑπεραπέθνησκεν.

[i]Ὁ δὲ προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους, οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς.

Ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς.

Προὔκειτο καὶ Προὔθεντο: Ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ [k]τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα·

Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο [l]ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν, ἢ ἄλλος τις τῶν [m]Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνειτε καὶ ᾐσχύνετε λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι, ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τῶν χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

[Προυμάχουν: Γενικῇ.]

E

[g] ἦτρον] ἴτρον A.B.V.

[h] ΛΕΟΝΤΩΝ] λέοντες Photius.

[i] ἄλλων ζώων] ζώων om. A.B.V. Photius. ζώων ἀλόγων om. E.

[k] τετραπόδων] τετραπόδοις A.V.

[l] περιέβαλε] περιέλαβε B.E.

[m] ἀνθρώπων] ἀνου A. Mox περὶ V. pro ἐπί.

[n] ἔμπροσθεν] πρόσθεν A.V.

[o] Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Josephi lib. III. c. 15. ut Pearsonius etiam monuit. Confer etiam Nostrum supra v. Κριὸς, ubi eadem leguntur. KUST. Joseph. B. J. III. 7, 19. F

[p] ἱστῷ νηὸς] ἱστῶν V. Tum πλησία B.

[q] ἐστόμωται] ἐστόμωται δὲ A.B.V. Tum παχεῖ σιδήρῳ A. V. pro σ. π.

[r] παχεῖ] Sic habent mss. Paris. itemque Josephus loco laudato. At priores editt. minus recte τραχεῖ. KUST. G

[s] τετυπωμένῳ] τετυπωμένος B.E.M. τετυπωμένον V. Mox μέσον M.

[t] ἑτέρας] ἑκατέρας A.B.V.E. Mox ἑδραίας E. Tum ὑπεστηριγμένης A.V. pro ἐστηριγμένος. Deinde δὲ post ἀνωθούμενος om. A.V.E.

[u] εἰς] ὡς B.E.

[x] κρατερὸς] καρτερὸς A.B.E. Mox πλατὺν V.

[y] ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν κατισχ.] Nos in loco hoc vertendo, sensum, non quem verba præferunt, sed quem res ipsa nobis requirere videbatur, expressimus. Lectio enim vulgata non satis commoda nobis videbatur. KUST. οὐκ ἂν B.E. ὃς κἂν A.V. H

[z] καθαιρεῖται] καθαιρεῖ A.E.M.

[a] ἱερεία] ἡ ἱερεία Photius.

[b] Πανδώρα] Πάνδροσος Photius, Conf. Polluc. X. 191.

[c] Καὶ πάντα] Hæc delevit Kusterus.

ΠΡΟΤΡΕΠΩ: Εὐκτικῶς παρ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 831. ut Portus monuit. Ibi autem rectius sic legitur: Προστρέπω: Κατευκτικῶς λέγω. Προστρόπαιοι γὰρ, οἱ ἱκέται. Confer Nostrum supra v. Προστρόπαιος. KUST.

[d] εὐκτικῶς om. E.

[e] ἱκέται] οἰκέται V.

[f] Καὶ ΠΡΟΤ.] Hæc om. A.

ΠΡΟΤΡΙΤΑΤΗ] Distingue et scribe, Πρότριτα. Τῇ τρίτῃ, &c. Respexit enim Suidas ad locum illum Thucydidis, lib. II. c. 34. Πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες. Scholiasta: Πρότριτα: Πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. Ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς. KUST. Synes. Epist. p. 44. TOUP. Vid. Duker. Thucyd. p. 627. Dedi Πρότριτα: τῇ cum Photii editore. Ms. enim ut Suidas.

ΠΡΟΤΡΟΠΑΔΗΝ] Schol. Platon. p. 52.

[g] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 26. ubi de Herulis, quos Franci in fugam conjecerant, verba fiunt. KUST.

ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΟΣ] μὴν addit V.

ΠΡΟΥΓΡΑΦΕ καὶ ΠΡΟΥΓΡΑΦΗ] Προὔγραφε καὶ om. A.B. V.

[h] Μάρκος] De eodem Marco ni fallor Appianus B. C. IV. 43.

[i] Ὁ δὲ προὐκινδύνευε] Hoc fragmentum ex Agathia deprompsit Suidas, sed ita ut pro more suo interpolaverit. Ita autem scribit Agathias, lib. V. p. 164. Ἀφειδῶς ἐπῄει τοῖς πολεμίοις, καὶ προὐκινδύνευεν, οὐ στρατηγικῶς ἐπείγων καὶ διατάττων, ἀλλὰ στρατιωτικώτερον συμπλεκόμενος. Non est dubium, quin ad hunc locum respexerit Suidas. TOUP.

[k] τεθάφθαι] τέθαπται V.

[l] ἂν ἔχοι] ἔχει E.

[m] Δικαιογένους] διογένους E. ὧν V. pro τῶν.

ΠΡΟΥΜΑΧΟΥΝ] A. marg. om. V.

Προΰνικος: Δρομαῖος, γοργός.

[n] Φασὶ δὲ [o] Ξενοκράτη, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀνιέναι, τοὺς [p] θορυβώδεις πάντας καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

Προνούστερος: Ἀντὶ τοῦ, προνοητικώτερος. [pp] Σοφοκλῆς.

[**Προπίνω**: Δοτικῇ.]

Προὔπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἀνεκουφίζετο, καὶ τὸν [q] Δάμιν ἐκρίνει.

Καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Προὖπτον: Φανερόν.

Προὐργιαίτατον καὶ προὐργιαίτερον: Ἀναγκαιότατον, προτιμότατον.

[r] Θέσθαι προὐργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους [s] πολέμου τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Ὅπερ ἔπεται φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις τὰ σφέτερα [t] προὐργιαίτερα τιθεμένων, ἀνεχώρησαν.

Προὐργιαίτατον: Πρὸ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

Προὐργιαίτερον: Ἀναγκαιότερον. Τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερον [u] ἀναγκαιότερον. [x] Τὸ γὰρ προὔργον, ἐστὶν οἷον [y] πρόεργον. Πολύβιος·

[z] Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιουμένου κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν.

Λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός·

Μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε [a] καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός.

Ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς [b] αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προὐργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης στενοχωρίαν πεποιημένος.

Προὔργου: Πρὸ ἔργου, συμφέρον, πλέον. [c] Ἰσοκράτης φησίν·

Ἵνα προὔργου τι γένηται.

Ἀντὶ τοῦ, πλέον.

Προὔργου νενόμικα, καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, [d] ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. Οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην [e] ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον· ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν [f] ἅπαντες μὲν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. Πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. Παιδείας δὲ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὅ τι ποτέ ἐστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε· Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. [g] Καὶ γὰρ οὖν [h] ἅμα τῷ βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, [i] ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας ὁ [k] βασιλεύς. Οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, [l] μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας, τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν· κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν [m] καταστήσας τὴν δύναμιν [n] ἐπὶ τὸ Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε, καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε, καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. Τὸ δὲ τελευταῖον, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ [o] Φυλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς [p] αὐτὸν, ᾧ τῇ [q] πρότερον ἡμέρᾳ [r] κατασπένδων ἐβουθύτει, καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκὸς, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. Αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί. [s] Τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ

[n] Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀν.] Hæc sunt verba Laërtii in Xenocrate, lib. IV. 6. ubi in quibusdam exemplaribus pro προυνίκους hodie legitur πορνικούς. Sed lectionem Suidæ defendit Salmasius ad Ælii Spartiani Hadrianum, p. 146. edit. Hack. quem vide. Confer etiam Etymologum v. Προύνικος. Ceterum in optimo ms. A. pro προύνικος scriptum est προύνεικος, per diphthongum ει in syllaba penultima. KUST. In lemmate et in exemplo.

[o] περὶ Ξενοκράτους] Ξενοκράτη A.E.M.

[p] θορυβώδεις.] Sic habet ms. A. et Laërtius loco laudato. At mss. B. et C. [E.] et priores editt. minus recte, θορύβους. KUST.

ΠΡΟΝΟΥΣΤΕΡΟΣ] Προνούστερος M.

[pp] Σοφοκλῆς addidi cum A.B.V. Deest gl. E. Vide supra post Προνοοῦμαι.

ΠΡΟΠΙΝΩ δοτικῇ A. in marg. om. V.

[q] Δάμιν] F. Δάμιν. ex Philostrati vit. Apollon. TOUP.

ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΤΕΡΟΝ κ. ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΤΑΤΟΝ] Προυργιαίτατον καὶ Προυργιαίτερον A.

[r] Θέσθαι προυργιαίτερον] Ex Menandro historico opinor. Vid. 120 sub finem. TOUP.

[s] πολέμου] πολεμῷ A.

[t] τιθεμένων προυργιαίτερα] προυργιαίτερα τιθ. A.E.

ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΤΑΤΟΝ] Προυργιαίτερον A.V.

[u] ἐστὶ τὸ ΠΡΟΥΡΓΙΑΙΤΕΡΟΝ] ἀναγκαιότερον A.V.

[x] Ἐπεὶ τὸ ΠΡΟΥΡΓΟΥ] τὸ γὰρ προὔργου A.B.V. ἐπεὶ τὸ προὔργου E.

[y] πρὸ ἔργου] πρόεργον A.B.V.E.

[z] Οὐδὲν προυργιαίτερον ποιουμ.] Fragmentum hoc Polybii auctius legitur supra v. Διάληψις. KUST.

[a] καὶ] τε καὶ A.B.V.

[b] αὐτοκράτορος] αὐτοκράτορα V.

[c] Ἰσοκράτης] Paneg. p. 44 D.

ΠΡΟΥΣΙΑΣ ὁ βασιλεὺς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἐμφ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 173. unde ea Suidas descripsit. KUST.

[d] ἥμισυς] ἥμισυ B.

[e] ἐκτεθηλυμένος] ἐκτεθηλυμμένος A.

[f] ἅπαντες μὲν] ἅπαντες μὲν γὰρ A.B.V.E.M.

[g] Καὶ γὰρ οὖν] τοιγαροῦν Schweighæuser.

[h] ἅμα τῷ] ἅμα τῷ δράξασθαι βραχείας ἐλπίδος μεταβολῆς τούτου τὸ τῶν βασιλευομένων V.

[i] ἀμετάκλητον] ἀμετάληπτον E.

ΠΡΟΥΣΙΑΣ βασιλεύς. Οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄττ.] Et hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in iisdem Excerptis, p. 169. KUST.

[k] βασιλεύς] ὁ βασιλεὺς A.

[l] καὶ παρελθεῖν] μετὰ τὸ παρελθεῖν A.B.V. Excerpt.

[m] ἐπιστήσας] καταστήσας A.B.V.E. Excerpt.

[n] ἐπὶ τὴν] ἐπὶ τὸ A.V.E.M. Excerpt.

[o] Φιλομάχου] Φυλομάχου A. Excerpt.

[p] αὐτὸν] αὐτὴν A.

[q] προτέρᾳ] πρότερον A.V. Excerpt.

[r] ἐβουθύτει κατασπένδων] κατασπένδων ἐβουθύτει A.

[s] Τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἑξῆς.] Confer Nostrum supra v. Ἐξάλλως. KUST.

ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἴωθε Προυσίας ποιεῖν γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος, ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι, καὶ διὰ τῆς τούτων [t]καταφθορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας [u]τῶν λογισμῶν;

Προΰπτυαν: Προήρξαντο.

Προΰχειν: Προέχειν.

[x]Τί λέγειν, ἢ τί πράττειν χρή, φράζε μοι. Τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει.

Προΰχοντο: [y]Προέβαλον. Οὕτως καὶ [z]Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων·

Εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ [a]καθέλοιμεν, ὅπερ μάλιστα προὔχονται.

Ἀντὶ τοῦ, [b]προβάλλουσι, προτείνουσι.

Πρόφερε: [c]Ὀνείδιζε, ὑπομίμνησκε. [d]Ὅμηρος·

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

Καὶ Αἰλιανός·

[e]Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ [f]τὰς παρθένους προφέρει αὐτοῖς.

Καὶ αὖθις [g]Ἡσίοδος·

Ἠώς, ἥ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ [h]καὶ ἔργου.

Ἀντὶ τοῦ, [i]εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον: [k]Βέλτιον.

Προφερεῖς: Οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. [l]Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφητεία: Ἡ μέν ἐστι πνευματική, ἡ δὲ διαβολική. Λέγονται [m]γὰρ καὶ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως προφητεῖαι. Ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις, [n]ἡ τεχνική. Ἡ δὲ, κοινὴ καὶ δημώδης. Τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ, καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραῷ, καὶ τῷ Βαλαὰμ, καὶ [o]τῷ Καϊάφᾳ. Τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς [p]τούτου μόνον θεραπευταῖς. Αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων, καὶ πτήσεων [q]ὀρνέων καὶ κλαγγῶν, [r]συμβόλων τε, καὶ πταρμῶν, καὶ [s]κληδόνων, καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισμῶν ξύλων, καὶ ὤτων ἤχων, καὶ παλμῶν σώματος, καὶ δι' [t]ὀνομάτων, νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων, καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων μυρίων. Ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν [u]διὰ κατοχῆς μὲν καὶ αὕτη· ἡ δὲ πρόγνωσις [x]αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. Καὶ ὁ μὲν Θεὸς [y]προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς [z]ἔν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. Φυσικὴ δὲ, ἡ τῶν ἀλόγων. Χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται, ἐχῖνοί τε, καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. Ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς, καὶ [a]συμβούλοις, καὶ κυβερνήταις. Οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις

---

[t] καταφορᾶς] καταφθορᾶς A.B.E.

[u] τῶν λογισμῶν] καὶ λογισμῶν A.B.E.M. vv. om. V.

ΠΡΟΫΠΤΥΑΝ] Homerus Il. ν'. 136. KUST.

[x] Τί λέγειν] Sophocl. Philoct. 136.

[y] Προέβαλον] προέβαλλον B.V.

[z] Θουκυδίδης] Lib. I. c. 140. KUST.

[a] καθέλοιεν] καθέλοιμεν A.V. Photius.

[b] προβάλλονται] προβάλλουσι A.V. Photius.

[c] Ὀνείδιζε] Multa exempla collegit Wyttenbachius Plutarch. p. 11 B.

[d] Ὅμηρος] Il. γ'. 64. KUST.

[e] Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τῆς παρθένου] Locus exquisitissimus, et quem nemo interpretum intellexit. Nimirum viros eruditissimos fefellit vis verbi Κατελλείπειν, quæ quidem haud protrita est. Κατελλείπειν τῆς παρθένου, est, *virginem deminuere, vitiare*. Verbum quod rarissimum est, usurpat Auctor Lexici ms. Bibl. Coisl. p. 469. Ὡς ἐμοί: Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ ΚΑΤΕΛΛΕΙΨΑΣ εἶπεν τοῦ, ἐμοὶ δοκεῖ, ἢ ἐμοὶ κρετῇ. Quibus verbis notatur Sophocles plenam locutionem, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, vel, ὡς ἐμοὶ κρετῇ decurtasse, et per ellipsin extulisse. Hæc mens scriptoris est. Respexit autem Sophocl. Antig. 1279. Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοί ποτε. Quare Æliani locum, ut ad Suidam revertar, ita interpretandum esse censeo. *Et virginitatem puellæ deminutam illis exprobrat.* Quod verum est. Ceterum hoc fragmentum ex Æliani libris de Providentia depromptum esse puto, quorum sæpius meminit Suidas. TOUP.

[f] τῆς παρθένου] τὰς παρθένους A.B.V.E. αὖθις mox addunt A.V.

[g] Ἡσίοδος] Opp. 577.

[h] καὶ ἔργου] δι' ἔργου A.

[i] εἰς τὸ πρόσω ἄγει] προὔ λίαν A.B.V. Hæc verba ad Ἠὼς spectant.

[k] Βέλτιον] Imo, βέλτιστον. KUST. Albertus scribendum malit Προφερέστερον.

ΠΡΟΦΕΡΕΙΣ: Οἱ νέοι μὲν ὄντ.] Ex Harpocratione. KUST.

[l] Αἰσχίνης] P. 7, 35. ed. Steph.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ: Ἡ μέν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ Διαβ.] His similia prorsus habet Cedrenus, p. 35, 36. cujus verba adducere operæ pretium fore puto. Sic igitur ille: Ἄξιον δὲ εἰδέναι τὰς διαφορὰς τῶν προφητειῶν. Ἡ μὲν γάρ ἐστι πνευματική, καὶ ἀληθὴς πάντῃ· ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων, ἐν καιρῷ τῷ ἰδίῳ τὸ πέρας τῶν προφητευομένων ἐπιφέρουσα. Ἄλλη δὲ δαιμονική, ἐν τοῖς τῶν δαιμόνων θεραπευταῖς ἐνεργουμένη. Πολύτροπος δὲ αὕτη, οἷα ἡ τῶν ἀλευρομαντῶν καὶ κριθομαντῶν λεγομένη· οἷα ἡ Πυθία καὶ ἡ διὰ Δωδωναίας ληροῦσα δρυὸς, ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία, καὶ ἡ δι' ὀρνέων πτήσεως, καὶ ἡ διὰ κλαγγῶν καὶ πταρμῶν συμβολική· οἷα ἡ διὰ βροντῆς, μυῶν, γαλῆς, τρισμοῦ ξύλων, ὠτὸς ἤχου, παλμῶν σώματος, συμβολικὴ καὶ οἰωνιστικὴ λεγομένη· ἧς τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικὸν, τὸ δὲ παλμικὸν, τὸ δὲ οἰωνοσκοπικὸν, τὸ δὲ χειροσκοπικὸν, τὸ δὲ ἐνύδιον, ἢ κληδονιστικόν. Οὗτοι δὲ πάντες δαιμονιώδεις οἱ τρόποι τῆς προφητείας, καὶ στοχαστικοί, οἱ κατὰ συμβεβηκὸς ἀληθεύοντες ἔν τισιν, ἐν τοῖς πλείστοις ἁμαρτάνουσιν. Ἄλλη δὲ προφητεία φυσική, ὡς ἡ διὰ τῶν ἀλόγων. Χελιδόνες γὰρ, καὶ μύρμηκες, καὶ γέρανοι, χειμῶνος ἐπιόντος φυσικῶς ἐπαισθάνονται. Ἄλλη δὲ τεχνητὴ, ὡς ἡ παρ' ἰατροῖς καὶ κυβερνήταις ὁρωμένη, ἥτις στοχασμὸς μᾶλλον ἢ προφητεία μετωνόμασται. Καὶ παρὰ ταύτας ἡ δημώδης τε καὶ κοινή· ὡς ὅταν εἴπῃ τις, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔσται χειμὼν, &c. Habes hic eandem divisionem prophetiarum, sive divinationum, et idem argumentum eodem prorsus modo tractatum; adeo ut Cedrenus ex eodem auctore, ex quo et Noster, sua deprompsisse videatur. Confer etiam Suidam supra v. Οἰωνιστική. KUST.

[m] γὰρ] γὰρ καὶ B.V.E. Mox αἱ ante προφητεῖαι om. A. B.V.E.

[n] ἡ τεχνική] καὶ τ. A.

[o] τῷ Καϊάφᾳ] τῷ om. A.V.

[p] τούτου] τούτοις A.V.E. Tum μόνοις A.V.E. non μόνον.

[q] καὶ κλαγγῶν ὀρνέων] ὀρνέων καὶ κλαγγῶν A.B.V.

[r] συμβόλων—ξύλων] Hæc in E. post ὑδάτων.

[s] κληδόνων] κληδ' A.

[t] ὀνομάτων] ὀνείρων V.

[u] μὲν, διὰ κατοχῆς] διὰ κατοχῆς μὲν A.B.V. Supra καὶ om. V.

[x] αὐτοῖς] αὐτῆς E. Tum οὐδ' ἀρετῆς V.

[y] προλέγων] λέγων B.E.

[z] ἔν τισιν om. V.

[a] συμβούλοις] συμβόλοις A.V.

τούτων προλέγουσιν· οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολάς· οἱ A δὲ, τοῦ μέλλοντος συνέσει [b]καταστοχάζονται. Ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις· [c]οἷον, ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται· πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προρρήσεις. Οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν [[d]τοῦ μέλλοντος] ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος [e]καταστοχάσαι εἰσὶν, ([f]ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι,) ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος προεφήτευσε τοῦ B γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο· καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας στῆσον, καὶ [g]προδοθήσεται δι' αὐτὰς ὁ Ἰσραὴλ, καὶ [h]ἐγένετο οὕτως. Ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον, ἢ πρόρρησις. Οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. Προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

C Προφθάνω: Αἰτιατικῇ.

Προφορουμένω: Δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. Προφορεῖσθαι γὰρ [i]λέγεται, [j]τὸ [k]παραφέρειν τὸν στήμονα [l]τοῖς διαζομένοις. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Πρόφρων: Πρόθυμος, φρόνιμος.

Προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ: Εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νὺξ, ἑκάστη [m]τρεῖς ὥρας ἔχουσα.

D Προχαριστήρια: Ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, [n]λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. Τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης·

[o]Τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς θεοῦ, [p]ὀνομασθεῖσαν Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Προχειρίζω: [[q]Πᾶσι γνώριμον ποιῶ.]

Πρόχειρον: Τὸ κατημαξευμένον, τὸ πᾶσι γνώριμον.

Λυίττεται [qq]κατὰ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρος: Ἀκρατής.

[r]Ὁ δὲ πρόχειρος ὢν [rr]τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' [s]ἀπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις.

B Καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος: Ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. [t]Πολύβιος·

Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον [u]τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον,

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Προχειροτονία: Ἔοικεν Ἀθήνησι [x]τοιοῦτόν τι γίγνεσθαι. Ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσ- C φέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίγνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Πρόχνυ: [y]Ἐπὶ γόνυ.

Προχοαί: Αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ [z]ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν· καὶ ἡ [a]παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχόῳ: Τῇ ἐπιχύσει, καὶ ἀγγείῳ τινὶ, εἰς D τοῦτο ἐπιτηδείῳ, κωθωνοειδεῖ. [b]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πριάπῳ

[c]νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδε θέτο προχόην.

Πρόχους: Ξέστης, τὸ μέτρον.

Καὶ ἐμβαλὼν ἐς πρόχουν ἀργυρᾶν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχυσις: [d]Παρὰ Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπεῖσαι.

E

[b] καταστοχάζονται] καταστοχαζόμενοι A. καταστοχαζόμενός ἐστιν· ἀλλὰ καὶ ὁ διάβολος προεφ. τὸ γ. V.

[c] οἷον, ὅτι] ὅτι om. A.

[d] τοῦ μέλλοντος om. A.B.E.M. Mox ἔχουσι om. M.

[e] καταστοχάσαι] Sic habet ms. A. At mss. B. et C. et priores edit. καταστοχασταί: quod minus placet. Τὸ καταστοχάσαι enim pendet a voce præcedenti δεινοί: et δεινοὶ καταστοχάσαι eodem modo dictum est, quo δεινὸς λέγειν, δεινὸς φαγεῖν, et sexcenta alia hujus generis. KUST. F

[f] ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. Ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος πρ.] Locum hunc ex optimo ms. A. supplevi, qui in mss. B. et C. et prioribus editt. mutile sic legitur: Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Διάβολος προεφήτευσεν, &c. KUST.

[g] δι' αὐτὰς προδοθήσεται] προδοθήσεται δι' αὐτὰς A.

[h] ἐγένετο] γέγονεν A.B.

ΠΡΟΦΘΑΝΩ] Pind. Schol. p. 383. Menand. hist. p. 131. TOUP. Gl. om. V. Habet A. in marg.

ΠΡΟΦΟΡΟΥΜΕΝΩ: Δεῦρο κἀκεῖσε πορ.] Ex Schol. Aristophanis ad initium Avium. KUST. G

[i] λέγεται] ἐστι A.

[j] τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμ.] Interpretatio hæc obscura est, ne dicam, inepta. Προφορεῖσθαι enim significat idem, quod στῆσαι στήμονα, i. e. *stamen jugo adnectere*, vel, *telam stamine intendere*; quod quomodo ex verbis Suidæ elici possit, non video. Διάζεσθαι vero est, *telam ordiri*; ut ex veteribus Glossis docet Salmasius ad Julii Capitolini Pertinacem; quem confer. KUST. τὸ παραφθείρειν τ. στ. Photius. H

[k] παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε] δεῦρο κἀκεῖσε om. A.B.V. Schol. Phot.

[l] τοὺς διαζομένους] τοῖς διαζομένοις V. Schol. Phot. τοῖς διαζομένοις B.E.

ΠΡΟΦΥΛΑΚΗ ΤΩΙ ΚΥΡΙΩΙ] Exod. XII. 42. Ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ τῷ Κυρίῳ. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[m] δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς] γ' ὥρας ἔχουσα A.V. Photius ms. ἑκάστην—ἔχουσαν ed.

[n] λήγοντος om. A. Mox αὐθὶ A.V. pro ἔθυον.

[o] Τὴν τοίνυν] τὴν om. V. Mox τοῦ θεοῦ A.V.

[p] ὀνομασθεῖσαν] ὀνομασθεῖσα V.

ΠΡΟΧΕΙΡΙΖΩ] Προχειρίζομαι Synes. in Dion. p. 41. TOUP.

[q] Πᾶσι] Hæc om. A.B.V.

[qq] κατὰ] καὶ V.

[r] ὁ δὲ πρόχειρος] Polybii, ut puto. HEMST.

[rr] τῇ γνώμῃ] τὴν γνώμην A.

[s] ἀπαντᾶν] ἀπατᾶν B.E.

[t] Πολύβιος] Lib. XVII. c. 30. Confer etiam Nostrum supra v. Νῆφε. KUST.

[u] τὸ μὴ] τοῦ μὴ A.B.E.M. τῷ V.

ΠΡΟΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ: Ἔοικεν Ἀθήν.] Ex Harpocratione. KUST. Προχειροτεχνία B.E.

[x] τοιοῦτόν τι] τι om. Photius.

[y] Τὸ ἐπὶ] Τὸ om. A.B.V.E. Photius. Statim delevi παντελῶς ὀκλάσαι. Οἱονεὶ, πρὸς γόνυ· καὶ συγκοπῇ, πρόγνυ, καὶ πρόχνυ, cum A.B.V.E. et Photio. Gl. Homerica est Il. ι'. 566. et al.

ΠΡΟΧΟΑΙ: Αἱ τῶν ποταμ.] Scholiasta Apoll. Rhod. ad lib. I. 11. Προχοῇσι: Τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ, προχοαὶ λέγονται. Ὡς Ὅμηρος· Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι, &c. KUST. Vid. Χείμασι. HEMST.

[z] ἀφέσεις] ἀφύσεις E.

[a] παντὸς] ἡ παντὸς A.V. Photius.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 292.

[c] νεβρίδα] νεβρίδα A.V. Anthol.

ΠΡΟΧΥΣΙΝ] Πρόχυσις A.B.V.E.

[d] Παρὰ Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. I. 160.

Πρώι: Οὕτω μονοσυλλάβως. Ἔτι ὄρθρου [e]βαθέος. A [f]Ἶσον [g]τῷ, ἐν ὥρᾳ. Τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρώι, διὸ ὀξύνεται· τὸ δὲ [i]πρῷιν περισπᾶται.

Οἱ πρῷιν μὲν [k]ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε.

[l]Καλλίμαχος.

Πρώι: Μονοσυλλάβως. Σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἕωθεν. [m]Ἀριστοφάνης·

[n]Λουσάμενος πρώι· μέλλω γὰρ ἑστιᾶν γάμους.

[o]Ὃς ἂν
μὴ πρωῒ πάνυ τοῦ κνέφους
ἥκῃ κεκονιμένος.

[p]Μονοσυλλάβως.

Πρωῒ καὶ πρώιων: [q]Ἀριστοφάνης·

Σικύων πρῴων.

Οἱ γὰρ πρώϊμοι σίκυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. Ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία·

Ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγουσῶν κολοκυνθῶν.

Πρωθήβας: [r]Ἀππιανός·

Ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων, κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη.

Πρωθήβης: Ἄρτι ἀκμάζων, νέος.

Πρωΐ: Παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. [s]Δαβίδ·

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε.

Πρωῒ δέ ἐστι πᾶν τὸ διάστημα τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. [t]Ὅτε δὲ λέγει,

Ἀναστὰς πρωῒ,

ὡς ἂν μὴ ἐναντία [u]δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον,

[x]Ἀναστάς δὲ·

καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν,

Πρωῒ, πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη Μαρίᾳ.

Πρωῒ, πρωΐ: [y]Οὕτως ὁ Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ προσηγόρευσε.

[z]Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ, πρωΐ.

Πρωΐα: Ἡ πρωϊνὴ κατάστασις.

Πρωϊαίτερον: Θᾶττον. Ἢ ἀντὶ τοῦ, [a]πρὸ τοῦ B ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωϊζόν: Πρὸ ὀλίγου.

Πρώϊμος, πρωϊνὸν, [b]καὶ πρωϊνῶς, καὶ πρώϊον.

Πρωκτός: Ὁ [c]κόλος. Παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. Καὶ [d]παροιμία·

Εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.

Τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσιν. [e]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

C Τοὺς ὀστίνους [f]φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Καὶ αὖθις [g]Ἀριστοφάνης·

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στενανγμάτων,
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, [h]μή με περιίδῃς
διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον.

Ἀντὶ τοῦ, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. Ὁ δὲ Ἀντι- D σθένης [i]ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. Περὶ Κλέωνός [k]φησιν Ἀριστοφάνης·

Πρωκτὸν δ' εἶχε καμίνου.

Ὁ [l]κόλος, παρὰ τὸ προϊέναι.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνηι: Παροιμία, ὅταν

ΠΡΩΙ] Sic habet antiquissimus ms. A. At in mss. B. et C. itemque in prioribus editt. minus recte legitur πρῶ, absque ι. Dicit hic enim Suidas, πρώι per synæresin dici pro πρωΐ: quod verum non est, si scribatur πρῶ, absque ι. Ea enim apocope foret, non autem synæresis. Solent autem Attici duas syllabas interdum in unam contrahere, dicentes, exempli gratia, νοΐδιον, pro νοΐδιον, βοΐδιον, pro βοΐδιον, et alia hujus generis. Non mirum igitur, si iidem et πρώι dicant pro πρωΐ. KUST. Suidæ locum ita correxerim: Πρώ: οὕτω μονοσυλλάβως, ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ· τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρώ. διὸ ὀξύνεται. Sed quod sequitur, τὸ δὲ πρῷν περισπᾶται. οἱ πρῷν F μὲν ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε, Καλλίμαχος, vix caret errore. Nimirum aut ν in πρῷν ex ι natum est apud Callimachum, aut scribendum πρῷον, quod ex πρώιον contractum est, ut πρῷμον ex πρώιμον in Aristophane, et forsitan, ut monosyllabum, pronuntiatum. Vide Piersonum ad Mœr. p. 300. RUHNKEN. ad Tim. p. 226.

[e] βαθέος] βαθέως A. Photius.

[f] Ἶσον τῷ] Schol. Aristoph. Av. 129. πρωῒ] νῦν οὐ τὴν πρωίαν, ἀλλ' ἴσον τῷ ἐν ὥρᾳ πρωΐ· οὕτως γάρ ἐστι τὸ πρωί. διὸ G ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷ περισπᾶται.

[g] τῷ] τοῦ V.

[i] πρῷν] πρῷιν bis A.V.

[k] ἡμᾶς] ἡμῖν A.B.V.E.

[l] Καλλίμαχος] Fr. 84.

[m] Ἀριστοφάνης] Av. 132.

[n] Λουσάμενος] λουσάμενον A. λουσάμενα Aristoph.

[o] Ὃς ἂν μὴ πρώι π.] Aristoph. Eccles. 290. Ceterum, in prioribus editt. fragmentum hoc Aristoph. prorsus mutilum legitur, quod ex ms. A. supplevi. KUST. πάνυ H —κεκονιμένος om. B.E.

[p] Μονοσυλλάβως ΠΡΩΙ. Hæc verba addidi cum A.V.

[q] Ἀριστοφάνης] Pac. 1001. et Schol.

ΠΡΩΘΗΒΑΣ] Il. θ. 518.

[r] Ἀππιανός] In Iber. p. 492. ubi de Fabio Maximo Æmiliano verba fiunt. KUST.

ΠΡΩΘΗΒΗΣ] Πρωθήβην ἔτι κούρην Epigr. ap. Dorville E Char. p. 29. TOUP.

[s] Δαβίδ] Psalm. LXXXIX. 14. KUST. Theodoretus: Ὁ Ἀκύλας καὶ οἱ ἄλλοι εἰρήκασιν, ἔμπλησον ἡμᾶς ἐν πρωΐᾳ ἐλέους σου, καὶ αἰνέσομεν, καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐν πάσαις ἡμέραις ἡμῶν, πρωΐαν καὶ ὄρθρον καλοῦσι τῶν συμφορῶν τὴν μεταβολήν. Sequens locus exstat Marc. XVI. 9. ad quem Theophylactus eandem interpunctionem suadet. ERNEST.

[t] Ὅτε δὲ λέγει· Ἀναστὰς πρωῒ] Marc. XVI. 9. KUST.

[u] δόξῃ om. V.

[x] Ἀναστά,] ἀναστὰς δὲ A.V.

[y] Οὕτω] οὕτως ὁ V. Post ὀξὺ delevi πρωῒ cum A.V.

[z] Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρ.] Psalm. XLV. 5. KUST. Ed. Rom. βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ. In hac versione Hebr. בקר mane plane omissum est. In cett. ut Alex. Ald. Compl. quæ lectionem Suidæ exhibent, manifeste corrupta sunt verba pro, τῷ προσώπῳ πρωῒ Hebr. לפנות בקר. ERNEST.

Βοηθήσει] βοηθήσει A.B.V. βοηθήσει E. Tum καὶ αὐτῇ V.

[a] πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι] προανατεῖλαι A.

[b] καὶ ΠΡΩΙΝΩΣ καὶ om. V.

[c] κῶλος] κόλος A.V.

[d] παροιμία] Vid. Πυγή. HEMST.

[e] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Ver. 863.

[f] φυσᾶτε] φυσάοντε B.E. φυσῶντε M.

[g] Ἀριστοφάνης] Eccles. 366.

[h] μή με] μή τε A.V.

[i] ἰατρὸς ἦν] ἦν om. A.V.

[k] φησιν Ἀριστοφάνης] Vesp. 1030. sed ubi legitur, πρωκτὸν δὲ καμήλου. KUST.

[l] κῶλος] κόλος A.V. παρὰ τὸ πρ. in A. a m. s.

ΠΡΩΚΤΟΣ ΛΟΥΤΡΟΥ ΠΕΡΙΓ.] Aristoph. Vesp. 602. Πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς περισέμνου. Scholiasta ad eum locum: Πρωκτὸς λουτροῦ: Παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. Ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περι-

τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι, [m]ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν οὖν καὶ εἰκῆ πραττομένων ἐλέγετο. Καὶ [n]Ἀριστοφάνης·

> Δύναμαι [o]ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν
> ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς.
> Χὠ πρωκτὸς ὑμῶν [p]τουτίγε σοφίζεται.

Πρωκτοτηρεῖν: Τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. [q]Ἀπείρητο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

Προαίτης:

Πρῶνες: Ὀρῶν ἐξοχαί, βουνοί. [r]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Ὅς τε καὶ [s]Οἴτην
> καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα κατεῖχε Φολόης.

Καὶ αὖθις·

> [t]Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
> ἄνθετο [u]τόνδε τράγον.

Καὶ αὖθις·

> [x]Εὐδένδρου πρῶνας ἐβουνοβάτει.

Λέγεται δὲ καὶ πρεών, πρεόνος.

> [y]Αἱ τόσον ὕδωρ
> εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρῷρα: Τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. Καὶ πρῴραθεν. Καὶ πρωράτας τῆς νηός, καὶ πρωρεύς.

Πρωταγόρας, Ἀβδηρίτης, [z]υἱὸς Ἀρτέμωνος, [a]ἢ καὶ Μαιανδρίου. Τινὲς δὲ [b]αὐτὸν καὶ Τήϊον ἔγραψαν. Οὗτος [c]πρότερον ἦν [d]φορτοβαστάκτης. Ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ, ἠράσθη λόγων, καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. Καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. [e]Πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. Διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. Διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. [f]Διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δʹ, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν· [g]μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ [h]διεῖλον ταῦτα· διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, [i]εἰσαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία [k]ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· “Περὶ “Θεῶν [l]οὐκ ἔχω εἰδέναι, [m]οὔτε ὡς εἰσίν, οὔτε ὡς “οὐκ εἰσί.” Καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ [n]Προδίκου τοῦ Κείου, καὶ ἄλλων πολλῶν.

[Πρωταγωνιστεῖν: Πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.]

Πρῶτα στοιχεῖα: Ὁ ἀλφάβητος.

> [o]Καὶ ταῦτα μέντοι [p]κακὰ κακῶς.

Περὶ γραμμάτων φησίν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

Πρῶτα φύσει: Αἱ ἀρχαί· ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ [q]πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. Ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι· τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥᾴδια. Τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τῷ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυσθαι διὰ πρώτων, τῶν δὲ πρώτων μὴ εἶναί τι πρῶτον. Γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ δι' ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. [r]Ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχήν, τί ποτέ ἐστι.

γίνεται τῆς καθάρσεως, καὶ ἔτι μολύνεται καὶ μᾶλλον τῇ ῥύσει τῆς γαστρός. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τὴν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι νικωμένων τῇ φορᾷ. Et paulo post: Καλλίστρατος δέ φησι, παροιμία· Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. Ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτούς. Ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ ἀποπλύεσθαι. KUST.

[m] ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ V.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 716. Καὶ νὴ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν. Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτὶ σοφίζεται. KUST.

[o] ποιεῖν] ποιῆσαι V.

[p] τουτίγε] τί γε B.E. τουτογὶ Aristoph. ms. Rav.

ΠΡΩΚΤΟΤΗΡΕΙΝ: Τοὺς πρ.] Aristoph. Equit. 874. Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν. Scholiasta: Πρωκτοτηρεῖν: Πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων. KUST.

[q] Ἀπείρητο] ἀπήρητο V.

[r] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 3.

[s] Οἴτην] καὶ Οἴτην A B.V.E.

[t] Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρ.] Anthol. Pal. VI. 32.

[u] τόνδε τράγον] τόνδε om. A.V.E.M. τόνδ' ἀνέθηκε τράγον Anthol.

[x] Εὐδένδρους πρῶνας ἐβ.] Anthol. Pal. VI. 218.

Εὐδένδρους] εὐδένδρου A.B.E.M. ὕλης εὐδένδρου Anthol.

[y] Αἱ τόσον ὕδωρ εἰβ.] Anthol. Pal. VI. 253.

ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΣ] De hoc vide plura apud Laërtium et Philostratum. KUST. Schol. Platon. p. 195. Plura Geelius in Act. Nov. Soc. RhenoTraj. T. II. p. 68. seqq.

[z] υἱὸς Ἀρτέμωνος] Ælian. V. H. I. 23. Πρωταγόρας Δημοκρίτου. REINES.

[a] Ἢ καὶ Μαιανδρίου] Mss. Paris. habent ἢ καὶ Μαιανδρίδου, (sic V.) ἢ Νεανδρίδου. (Νεανδρίου A.B.E.) Sed patrem Protagoræ Mæandrium etiam vocat Laërtius: at Philostratus, Mæandrum. KUST.

[b] αὐτὸν om. A. καυτήϊον V.

[c] πρότερον] πρότερος V.

[d] φορτοβαστάκτης] Confer Nostrum supra v. Κοτύλη, et quæ ibi notavimus: item infra v. Φορμοφόρος. KUST. φορτοβαστάκτης laturarius, Jul. Firm. VIII. 21. et IV. c. 7. ut l. Salm. Gloss. geruli, πρακτῆρες, χειρισταί, ἀχθοφόροι. Laërt. IX. 8. φορμοφόρος, (l. φορτοφόρος,) dicitur. Athenæus VIII. p. 354. φορμοφόρος καὶ ξυλοφόρος. Discipulus ejus Euathlus, vid. Gell. III. 13. et 10. et Apul. Flor. p. 360. REINES. v. Menag. ad Laërt. IX. 15.

[e] Πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λ.] Confer Laërtium in Protagora, ex quo hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ fere descripta sunt. KUST.

Πρῶτος δὲ] πρῶτός τε A. Mox λόγων V.

[f] Διεῖλέ δὲ πρῶτος] Steph. in Ἄβδηρα: Πρωταγόρας, ὃν Εὔδοξος ἱστορεῖ τὸν ἥσσω καὶ κρείσσω λόγον πεποιηκέναι, καὶ τοὺς μαθητὰς δεδιδαχέναι τὸν αὐτὸν ψέγειν καὶ ἐπαινεῖν. REINES. πάντα λόγον πρῶτος οὗτος A.

[g] Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον] Sic habet ms. A. At mss. B. et C. et priores editt. Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτερος εἰς ζ διεῖλεν: minus recte. KUST.

[h] διεῖλον] ταῦτα addunt A.B.E.V.

[i] εἰσαγγελίαν] Laërtius habet ἀπαγγελίαν. KUST.

[k] ὑπ' Ἀθηναίων ἐκαύθη] Joseph. c. Apion. II. . Πρωταγόρας εἰ μὴ θᾶττον ἔφυγε, συλληφθεὶς ἂν ἐτεθνήκει, γράψας τι οὐχ ὁμολογούμενον τοῖς Ἀθηναίοις περὶ θεῶν. REINES.

[l] οὐκ ἔχω εἰδέναι] Laërt. IX. 8. sunt hæc verba. Vid. Sext. Empir. adv. Math. VIII. Theodoret. Therap. II. et VI. Theophil. Autolyc. III. . REINES.

[m] οὔτε—οὔτε] εἴτε—εἴτε B.

[n] Προδίκου] Vid. supra Πρόδικος. REINES.

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΕΙΝ] Om. A.V. Qui ante Πρωταγόρας præbent Πρωταγωνιστὴν, et in marg. Πρωταγωνιστοῦ γενικῇ.

[o] Καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακ.] Aristoph. Equit. 188. Ἀλλ', ὦ 'γάθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι, Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[p] κακὰ] καὶ A.E.

ΠΡΩΤΑ—ἀρχαὶ ponit V. in fine gl.

[q] πολὺ] πολλὰ A.

[r] Ὡρίσθαι γὰρ δεῖ πρῶτον] ὁρίσθη γὰρ πρῶτον δεῖ V.

Καὶ τοῦτο αὐτὴν [s]ὑποθέμενος εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τὴν μετ' αὐτήν. Διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ, καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. Τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται.

Πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν [t]συλλογισμῶν, οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον [u]ὄν· οὐ τῷ γεννᾶν ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειότατον ἐφόδοις εἶναι.

B

Πρωτεσίλαος: [x]Ὄνομα κύριον. Καὶ Πρωτεσίλεως.

Πρωτεῖον:

Πρωτογένης, ζωγράφος, Ξάνθιος, ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν [y]γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην· ὁ [z]τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ [a]θαυμαστὸν ἔργον, ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν [b]ὅλως ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος, καὶ στρατὸν ὁπλίτην μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε', καὶ [c]πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς, καὶ σχημάτων, βιβλία β'.

C

Πρωτοκαισία: Ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτόλεια: Ἡ πρώτη [d]λεία.

Πρωτόλειον: [e]Ἀπαρχήν.

Πρωτολογία:

Πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν.

D

Πρῶτον Ἀποστόλους· δεύτερον Προφήτας: Ἐρώτησις. Πῶς τίθησι πρώτους τοὺς [f]ἀποστόλους ὁ Παῦλος; πρώτους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων, καὶ τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξαν· ἐσχάτους δὲ, διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. Ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους· ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται, λέγοντα· "Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος, "καὶ ὁ ἔσχατος."

A

Πρώτονος: Πρῶτος νέος.

Πρωτόνεω: Οἱ πρῶτον πλέοντες, ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως καὶ ἀρχένεως, καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως· καὶ περίνεως, [g]Θουκυδίδης α'.

Πρωτοπαγῆ: Πρώτως πεπηγότα.

B

Πρωτόπειρος:

[h]Ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ, καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γενόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς, [i]φιλότιμος καὶ φιλόνεικος καὶ φιλόπρωτος ἦν.

Πρωτοπειρώνος:

Πρωτοπορεία:

Πρωτοπραξία: Τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον, τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

C

Πρώτους: Ἀκμάζοντας, νέους.

Πρώτῳ ποδί: [k]Ὃ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

[Πρωτότοκος: Ὁ πρῶτος τεχθείς. Πρωτοτόκος δὲ, ἡ Θεοτόκος.]

Προῖκα: Δωρεὰν, ἄνευ μισθοῦ. [l]Καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, [m]ὅπου.

[n]Τὰ δὲ καὶ προῖκα [o]πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα.

D

Ἀντὶ τοῦ, ἄνευ κόπου.

Προικίας: Ὄνομα κύριον.

Προΐκιος: Ἄνευ μισθοῦ.

Προΐκιος ἀνθρώποισι κελευθήτῃσιν ἀοιδός.

Ὁ τέττιξ φησὶν [p]ἐν Ἐπιγράμμασι.

Προικόνησος:

Προικός: Δόσεως· ἀντὶ τοῦ, δωρεᾶς. Πᾶν γὰρ δῶρον οὕτως καλεῖ ὁ ποιητής. Ἡ εὐθεῖα, προίξ.

E

[s] ὑποθέμενος] ὑποτιθέμενος V.

[t] συλλογισμῶν] λογισμῶν V.

[u] ὂν om. A.B. Mox οὔτω B.E. pro οὐ τῷ.

[x] Ὄνομα κύριον A. m. s. Pro iis Πρωτεῖον V.

[y] γραφικὴν] γραφὴν V. omisso mox ἐπιστήμην.

[z] τὸν ἐν Ῥόδῳ Διον.] Mss. Paris. habent τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον: i. e. *templum Bacchi, quod Rhodi erat.* Si autem articulus masculinus, quem vulgatæ editt. exhibent, retineatur, pro Διονύσιον scribendum erit Διόνυσον, i. e. *Bacchum.* Videndum vero est, annon potius legendum sit Ἰάλυσον, ut censet Leopard. Emend. lib. XVI. c. 2. Plutarchus enim in Demetrio auctor est, Protogenem Rhodi Ialysum pinxisse, eamque picturam a Demetrio in summo pretio habitam fuisse. Verba ejus hæc sunt: Ἔτυχε τοῖς Ῥοδίοις ὁ Καύνιος Πρωτογένης γράφων τὴν περὶ τὸν Ἰάλυσον διάθεσιν, καὶ τὸν πίνακα, μικρὸν ἀπολείποντα τοῦ τέλους ἔχειν, ἔν τινι τῶν προαστείων ἔλαβεν ὁ Δημήτριος. Πεμψάντων δὲ κήρυκα τῶν Ῥοδίων, καὶ δεομένων φείσασθαι, καὶ μὴ διαφθεῖραι τὸ ἔργον, ἀπεκρίνατο, τὰς τοῦ πατρὸς εἰκόνας ἐμπρῆσαι μᾶλλον, ἢ τέχνης πόνον τοσοῦτον. Ἑπτὰ γὰρ ἔτεσι συντελέσαι λέγεται τὴν γραφὴν ὁ Πρωτογένης. KUST.

F

[a] θαυμαστὸν] θαυματουργὸν E.

[b] ὅλως] ὅλοις A.

[c] πεντακισχιλίους] πεντακισχιλίας V.M.

ΠΡΩΤΟΛΕΙΑ] Eurip. Orest. 382. Vid. Schol. Lege πρώτων λειῶν (pro πρὸ τῶν λῃῶν) Quo respexit Suidas. Heliodor. p. 408. Dionys. Hal. p. 225. TOUP.

G

[d] λεία] Statim delevi Τὰ πρὸ τῶν λῃῶν ἐξαίρετα, cum A.B.E. quæ Zonaræ sunt. Deest gl. V.

H

ΠΡΩΤΟΛΙΟΝ] Scribe, πρωτόλειον, per diphthongum ει in syllaba penultima. KUST. Πρωτόλειον V. Photius. Πρωτόλαιον B.E.

[e] Ἀπαρχὴ] ἀπαρχὴν A.V.E. Photius.

ΠΡΩΤΟΝ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥΣ· ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΠΡΟΦ.] 1 ad Corinth. XII. 28. KUST. Ex quo interprete hausta sint, plane ignoro. Suspicor esse Athanasii, qui similes ἐρωτήσεις habet. Illud autem ἔσχατοι δὲ, respicit ad 1 Corinth. IV. 9. et inepta explicatio est ex 1 Cor. X. 11. ubi Apostolus dicit, ἐγράφη πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν. ERNEST.

[f] ἀποστόλους] τοὺς ἀποστόλους A.B.E.

ΠΡΩΤΟΝΟΣ] Πρωτόγονος Hesychius et Photius.

ΠΡΩΤΟΝΕΩ] Πρωτονέω Photii ed. Πρωτονέων ms.

[g] Θουκυδίδης] I. 10.

ΠΡΩΤΟΠΑΓΗ] Homerus Il. ω'. 267. Καλὴν, πρωτοπαγῆ. Scholiasta: Πρωτοπαγῆ: Πρῶτον παγεῖσαν. Ὅ ἐστι ἐξόχως. Πρῶτον πεπηγυῖαν. Ὅ ἐστι καινήν. Huc Suidas respexit. KUST.

[h] Ὁ δὲ νέος ὢν] Quin Polybii sit non dubitat Casaubon. ad fr. p. 1540. HEMST. Fr. gr. 115. Æliano tribuit Valckenærius.

[i] φιλότιμος καὶ φιλόνεικος] φιλόνεικος καὶ φιλότιμος A.

[k] Ὃ οἰωνιζόμενοι] Sic mss. Paris. At priores editt. [et E.] male ὦ οἰωνιζόμενοι. KUST.

ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ] Hanc gl. A.V. in marg. πρώτως E. pro πρῶτος.

[l] Καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, ὅπου] Quid hoc? Nihil sane tale quid de voce προῖκα apud cæteros grammaticos legas. Quare lectorem monere volui. KUST.

[m] ὅπου] ἄπου V.

[n] Τὰ δὲ καὶ] Vid. supra v. Περιόν. TOUP. Corrupte sed plenius leguntur in Περιόν. HEMST.

[o] πολλαχῇ] πολλαχοῦ A.

[p] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 120.

ΠΡΟΙΚΟΝΗΣΟΣ] Alias, Προκόννησος. Vide Geographos. KUST.

ΠΡΟΙΚΟΣ] Vid. Od. ν'. 15. ρ'. 413.

Πρύλις: Ὁ πεζός.

Πρύμναν ἐκρούοντο: [q]Πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλίγον ὑπαναχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. Ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. Τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, [r]ἢ ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Πρύμνην: Κάτωθεν, ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνήσιον: Τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

Πρυμνήτης κάλως:

Πρυμνόν: Τὸ ἔσχατον.

Πρυμνώρειαν: Τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

Πρυτανεύεται: Διοικεῖται.

[s]Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια.

Πρυτανεύοντα: Κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ, [t]πρυτανέα ὄντα. Ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, [u]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανευούσης:

[x]Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι περαιτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς, καὶ πρυτανευούσης εἰκότως.

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ πρέσβεις ἧκον τοῦ πρυτανεύσειν Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανεύσητε: Σκέψησθε, πράξητε, χρηματίσητε. Πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν πρυτάνεων διεπράττετο.

A Ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Πρυτανεία: Ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, [y]ἀριθμός τις ἡμερῶν· οὐδετέρως δὲ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. [z]Τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. [a]Πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. Δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτὸν, ὅτι καὶ [b]δέκα αἱ φυλαί. Ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληB νιακὸν [c]ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἑκάστη φυλὴ τῶν ί λέ ἡμέρας, καὶ ἐπερίττευον ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. Καὶ τῶν μὲν τεσσάρων [d]πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν ἀπαρτιζομένην εἰς λϛ´ ἡμέρας· αἱ δὲ λοιπαὶ ϛ´ ἀνὰ λέ. [e]Πρυτανεία οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λϛ´ ἢ λέ. Καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. [f]Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις C Ἀττικοῖς πρυτανεῖα [g]ἐστὶν ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεῖα: Τὰ διδόμενα [h]ὑπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

[i]Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθοὺς, καὶ [k]δημιόπρατα, τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς [l]δισχίλια [γίνεται ἡμῖν.]

Πρυτανεῖα: Πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταταςσομένη· ἣν οἱ [m]δικασάμενοί τισι καὶ ἡττηθέντες D [n]κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν κατατιθέντες ἕκαστος.

Πρυτανεῖον: [o]Θεσμοθέτιον, [p]θόλος. [q]Παρὰ δὲ

ΠΡΥΛΙΣ: Ὁ πεζός] Hæc A. in marg. Seqq. ὁπλίτης. Ὡς δαμῶ, δαμήσω, δάμαλις· οὕτω περῶ, περάω, πέρυλις· κατὰ συγκοπὴν, πρύλις, om. A.B.V.E. Descripta sunt ex Zonara.

[q] Πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 50. ut Portus quoque monuit. E Sed ibi legitur, πρύμναν κρούεσθαι: et ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς &c. Confer Scholiastam Aristoph. Vesp. 397. et Nostrum supra v. Ἐπανάκρουσαι, et v. Ἐπὶ πρύμνην. KUST. Schol. ms. in Gregor. Naz. Πρύμναν τ' ἐκρουσάμην] παροιμιωδῶς τοῦτο. Πρύμναν δὲ κρούεσθαι ἐστιν, τὸ κατὰ τὴν πρῷραν καὶ εἰς τοὔμπροσθεν ἐλαύνοντά τινα, μεταβαλόντα κατὰ πρύμνην καὶ εἰς τοὐπίσω αὖθις ἐλαύνειν. Προσορμοῦντες δὲ μάλιστα τοῦτο ποιοῦσιν. Ἀπὸ γοῦν ἐκείνης τοῦτο ὑπερείδειν καὶ συνηγορεῖν μεταβαλεῖν ἐξαίφνης καὶ εἰς συνηγορίαν τραπέσθαι Βασιλείου, τοῦτο πρύμναν κρούεσθαι ἔφη.

[r] ἵνα] ἢ ἵνα Photius, Lex. Seg.

ΠΡΥΜΝΩΡΕΙΑ] Πρυμνώρειαν A. Photius. Lex. Seg. Πρυμώρειαν E. Vid. Il. ξ´. 307. et Schol.

[s] Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ] Procopius, Arcan. Hist. p. 6. Οὕτως ἄρα οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ θεοῦ ῥοπῇ ΠΡΥΤΑΝΕΥΕΤΑΙ τὰ ἀνθρώπεια. Idem in Gothicis lib. IV. p. 338. Οὕτως ἄρα οὐχ ὅσα (leg. οὐχ ὡς) τοῖς ἀνθρώποις δοκεῖ, ἀλλὰ τῇ ἐκ τοῦ θεοῦ ῥοπῇ ΠΡΥΤΑΝΕΥΕΤΑΙ ΤΑ ἈΝΘΡΩΠΙΝΑ. *Ita non hominum arbitratu, sed Dei nutu, res humanæ gubernantur.* Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. Ἀνθρώπεια A.V. pro ἀνθρώπινα.

ΠΡΥΤΑΝΕΥΟΝΤΑ: Κυρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[t] Πρύτανιν] Ms. A. πρυτανέα. Et sic Harpocratio. KUST. πρυτανέα Photius, πρυτανεύοντα V.

[u] Δημοσθένης] P. 58, 18.

[x] Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. IV. de Bello Goth. c. 11. KUST.

ΠΡΥΤΑΝΕΥΣΗΤΕ: Σκέψησθε. Πρ.] Aristoph. Acharn. 60. Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι. KUST.

[y] ἀριθμός τις ἡμερῶν] Cum seqq. confer Schol. Platon. p. 244.

[z] Τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατ.] Confer Ammonium v. Πρυτανεῖα: Hesych. v. Ἄνευ πρυτανείων: Suidam v. Θέσεις, et v. Παρακαταβολή, et Petit. de Leg. Att. p. 392. KUST. Schol. Aristoph. Nub. 1134.

[a] Πρυτανεῖαι δὲ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμ.] Confer Petit. de Leg. Att. lib. III. Tit. 1. ubi de Prytaniis Tribuum Atticarum fuse agit. KUST. Vid. Corsini F. A. T. I. p. 103.

[b] δέκα αἱ φυλαί] Vid. Petit. Comm. Legg. Att. p. 188. 189. REINES.

[c] ἦγον] ἔλεγον B.E.

[d] πρώτων] πρῶτον Photius A.B.E.

[e] Πρυτανεία] Πρυτανείας A.B.V.E.M.

[f] Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτ.] Ex Harpocratione. KUST. περὶ V.

[g] ἐστιν om. A.V.E.

[h] ὑπὸ] ἀπὸ A.B.E.M. Mox δήμῳ V. pro δημοσίῳ.

[i] Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορ.] Aristoph. Vesp. 657.

[k] δημιόπρατα] Sic ex Aristophane rescripsi. Ante F enim legebatur δημοσιόπρατα, quod vel metrum versus respuit. KUST.

[l] δισχίλια γίνεται ἡμῖν] διχαλά A. γίνεται ἡμῖν om. A.V. B.E.

[m] δικασάμενοι] δικαζόμενοι A.

[n] κατέβαλλον] κατέβαλον A.V. Photius. Mox κατατιθέντες ἑκάστου A. κατατιθέντες ἑκάστους Photius.

[o] Θεσμοθέτιον] Hoc nihil ad rem. Confer Hesychium v. Πρυτανεῖον. KUST. Θεσμοθέσιον Gl. Herodot. I. 146. G ubi v. Wesseling. θεσμοθέσιον item Schol. Platon. p. 99.

[p] Θόλος] Confer Nostrum supra h. v. KUST. Pollux VIII. extr. ἡ θόλος, ἐν ᾗ συνεδείπνουν ἑκάστης ἡμέρας πεντήκοντα τῆς τῶν πεντακοσίων βουλῆς. REINES. θολ' A. deest v. V.

[q] Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημ.] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Equit. 167. Huc pertinent verba ejusdem Scholiastæ, 281. Πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνησιν, οὗ τὰς δημοσίας σιτήσεις ἐποιοῦντο. Τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δηH μοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. Huc etiam facit locus ille Ciceronis lib. I. de Oratore: *Cum interrogatus Socrates esset, respondit, sese meruisse, ut amplissimis honoribus et præmiis decoraretur, et ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur, qui honos apud Græcos maximus haberetur.* Plura de hoc argumento lege apud Petit. de Leg. Att. lib. III. Tit. 6. p. 288, 289. KUST.

τοῖς [r] Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ τῆς τοιαύτης τιμῆς παρ' [s] αὐτοῖς τυχόντες. Περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν· ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι [t] τὴν τοιαύτην ἀπεδίδοντο χάριν. Ἡ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο. [u] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
> θείς [x] μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησί, κἀξολεῖν.

B Τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτουλα. Τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

Πρυτάνεις: Τὸ δέκατον μέρος τῆς [y] βουλῆς τῶν πεντακοσίων. Πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα [z] τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα. Ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

C [a] Διαπιστοῦντες δὲ οἱ πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ [b] Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, [c] καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι.

Πρύτανις: Διοικητὴς, προστάτης, φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πτάμενος: Διελθών.

Πταρμός: [d] Ἀριστοφάνης·

> Κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

[e] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. Ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος [f] λεπτῷ κάρφει, πτάρνυνται, ἢ ὀσφραίνονται προσενεγκόντες. Οὕ-A τω, φησὶν, ἥψατό μου πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος [g] μυκτῆρος.

Πταίειν: Δοτικῇ. Προσκρούειν. Καὶ παροιμία·

> [h] Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα καιρὸν ὁμολογούμενον.

Πτελέα: Εἶδος δένδρου.

Πτερίνη: Καὶ, πτερίναν ῥιπίδα.

> [i] Πρὸς τὸ λαθεῖν [k] καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας, εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες [l] οἱ ψιλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας, εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. Τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ ■ κάλαμοι, καὶ [m] πτέρεις, καὶ τὸ γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς [n] δύναται κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς ■ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

C Πτερίνῳ: Πτερωτῷ. [o] Πολύβιος·

> Ἐπικοσμοῦνται οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικέοις ἢ μελανόρθοις τρισὶν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος· ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις, ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ ■ ὄψις καλὴ καὶ [p] καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτέρνα: [q] Ὁ δόλος, [[r] καὶ ἡ ἐπιβουλή.] Καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω. [s] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν D περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ [t] πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας [u] προσπταίειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους.

> [x] Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο.

Πτερνίζει: Ἀπατᾷ, ἢ λακτίζει.

---

[r] Ἀθηναίοις] Ἀττικοῖς καὶ Ἀθηναίοις V.

[s] αὐτοῖς] αὐτῆς B.E.M.

[t] τὴν τοιαύτην] τὴν om. A.

[u] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 1133.

[x] μοι] με A. Tum ἀπολεῖ (μεῖ) φ. κἀξολογιῶ V.

ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ: Τὸ δέκατον μέρ.] Ex Harpocrat. KUST. Schol. Aristoph. Eccl. 396. HEMST.

[y] βουλῆς] φυλῆς V.

[z] τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα] Scribendum, τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς προσταττόμενα. *Qui omnia Senatus jussa exsequebantur.* Confer Harpocrat. v. Πρυτάνεις, et Perizon. ad Ælian. Var. Hist. IX. 39. ubi de hoc loco agit. TOUP. F ταττόμενα Harpocrat. In vulg. consentiunt Photius, Schol. Platon. p. 244. et Schol. Aristoph. Eccl. 396.

[a] Διαπιστοῦντες δὲ οἱ Πρυτ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit, et ad librum ejus XIII. pertinuisse putat. Eum vide in notis ad Collectanea Constantini p. 35. KUST. Vid. XIII. 5, 1. ed. Schweigh.

[b] Κρητικά] Sic reposui auctoritate optimi ms. A. Ante enim male legebatur, κριτικὰ, per ι in syllaba prima. Idem mendum occurrit apud Harpocrationem. KUST.

[c] καὶ τὸν] καὶ τότε A. καὶ τόν τε B.V.E. Tum Ἡρακλείδης A.V.

ΠΤΑΜΕΝΟΣ] Hanc gl. A. in marg.

[d] Ἀριστοφάνης] Ran. 660.

[e] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. Ὁ πτ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[f] λεπτῷ] Hanc lectionem ex mss. Paris. et Scholiasta Aristophanis revocavi. Ante enim male legebatur, λευκῷ. H [Sic E.] KUST.

[g] μυκτήρων] μυκτῆρος A.V.E.

[h] Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λ.] Polybius in Excerpt. Legat. a Fulv. Urs. editis, c. 114. Ὁ ■ παρεκάλει, μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, &c. KUST. XXXI. 19, 5.

ΠΤΕΡΙΝΗΣ] Πτερίνη A.B.V.E. Πτερίναν ῥιπίδα sunt ex Anthol. Pal. VI. 306.

[i] Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρ.] Hæc, et quæ E sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii lib. III. c. 71. KUST.

[k] καὶ μηδὲν παθεῖν om. A. εὐφυέστεροι usque ad fin. om. V. Qui habet tamen in marg. Κάλαμοι καὶ πτέρεις καὶ ἄκανθαι.

[l] ὑψηλοί] Scribe, οἱ ψιλοί: ut habet ms. A. [et E.] itemque Polybius loco laudato. Τόποι ψιλοὶ autem apud Græcos dicuntur loca aperta, nullisque arboribus et fructibus consita: quibus opponuntur saltus et loca sylvosa. KUST. Mox delevi ΠΤΕΡΙΣ: Βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως· ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ, quæ Pauli Æginetæ sunt VII. p. 251.

[m] πτέρις] πτέρεις A. edd. vett. πτέρες B.E. Tum τὸ γένος A.B.E. edd. vett. non τι γένος.

[n] δύνανται] δύναται A.E.

[o] Πολύβιος] Lib. VI. c. 21. ubi recte legitur, ἢ μέλασιν, ὀρθοῖς: uti etiam hic scribendum est. KUST.

[p] καταπληκτικὴ] πληκτικὴ B.E. edd. vett.

[q] Ὁ δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή] Hoc sensu vox ista sumitur in loco illo Joannis, c. 13. Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, G ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ. KUST.

[r] καὶ ἡ ἐπιβουλὴ om. A.V.

[s] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομ.] Theodoretus ad Psalm. XL. p. 556. Δόλον γὰρ τὴν πτέρναν ὠνόμασεν. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας πταίειν καὶ πίπτειν μηχανωμένων. Τοῦτο καὶ Ἡσαῦ ἀπατηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἰακώβ, ἔφη· Δικαίως ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη δεύτερον τοῦτο. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[t] πτέρνῃ] τῇ πτέρνῃ A.V.

[u] προσπταίειν] προσπαίζειν A. προσπίπτειν E.

[x] Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη τρίτον] Hæc sunt verba Esavi de Jacobo, Genes. XXVII. 36. sed ubi pro τρίτον legitur δεύτερον: quam lectionem etiam agnoscit ms. Paris. A. KUST. δεύτερον etiam V.

Πτεροδόνητος: Πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα: [y]Ταχέα, κοῦφα.

Πτερόεντι: Ταχεῖ. [z]Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. Ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. Ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. Καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.

Πτεροφοίτωρ:

> Τάχους [a]ὡς ἔχει τις πτεροφοίτορος ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος.

B Πτερωτὰ ζῶα: Ἀετὸς, ἀλεκτρυών. Καὶ τὰ [b]ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

Πτέρυγες περιστερᾶς: Αἱ [c]τοῦ πνεύματος δωρεαί. Ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι, τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. Τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς [d]ἁπλουστέροις, τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. Τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς.

C Πτερυγίζειν: Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύειν. Ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις.

Ἀντὶ τοῦ θορυβῇ. Τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. Ἢ, κοῦφα λαλεῖς. Ἢ, ματαιοπονεῖς. D Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν, τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. Ἢ, μάταια διαA λέγῃ. Ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. Οὕτω καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν, καὶ πειράζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

Πτερυγίζων: [e]Πετόμενος. [f]Ἀριστοφάνης περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα, καὶ Ψῆνας, καὶ Λυδούς.

Πτερύγιον: Ἀκρωτήριον.

Πτερυλλίδων: Τῶν ἀκρίδων. Παρὰ τὸ τέσσαρα B ἔχειν πτερά. Ὀρταλίχων δὲ, [g]τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτείρω:

Πτῶμα: [h]Πτῆσις οἰωνῶν.

> Περιφερὲς δ' ἦν τὸ πτῶμα τῶν οἰωνῶν.

Πτηνόν: Τὸ ὄρνεον.

Πτήσσει: [i]Πτοεῖται. Καὶ πτήσσωμεν, κρυβῶμεν. Κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ τὸ φεύγειν, καὶ C φοβεῖσθαι.

> Ἀλλ' [k]ἐκποδὼν πτήξωμεν.

[l]Ἀριστοφάνης. Πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω.

Πτῆσις τῶν ὀρνίθων:

Πτῆται: Πέτεται. [m]Καὶ πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

Πτίλον: Πτερὸν ἁπαλώτερον. Καὶ ἄπτιλα, τὰ D ἀπτέρωτα. [n]Εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι.

[o]Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα· τὰ δὲ,

ΠΤΕΡΟΔΟΝΗΤΟΣ] Sumtum ex Aristoph. Av. 1402. vid. 1385. 1390. HEMST.

y Ταχέα] τάχει A. ταχύκουφα Photius.

z Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστρ.] Aristoph. Av. 698. Εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις. Scholiasta: Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις E συστροφαῖς ἐοικώς. Οἷον, ταχύς. Ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ, &c. Hinc Suidas sua descripsit; sed qui ἀκρίτως prorsus voci πτερόεντι hæc subjecit, quæ alio spectant. KUST.

ΠΤΕΡΟΦΟΙΤΩΡ: Τάχους ἔχει. Τίς γὰρ πτερ.] Hæc adeo corrupta sunt et obscura, ut ea absque ope meliorum codicum illustrare et emendare non possimus. KUST. Quod Kusterus non potuit, id conati sunt facere viri doctissimi Henricus Brakerus et Joannes Albertus Fa- F bricius; de quibus Reimar. de vita et scriptis Fabricii, p. 225. Sed frustra et invitis Musis. Equidem fontem hujus loci indicare possum, verba ipsa præstare non possum. Neque enim ex iis sum, qui Œdipos se profitentur. Locus autem luxatus videtur, quem ita haud incommode redintegraveris: Πτεροφοίτωρ: Τίς γὰρ πτεροφοίτορος ΤΑΧΟΥΣ ἜΧΕΙ, ἀτεχνῶς ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἹΕΜΕΝΟΣ τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων ΨΥΧΩΝ νέμεται γένος; *Ecquis enim, ut nunc homines sunt, alata velocitate instructus est, in regionem supracœlestem penetrare cu- G piens, ubi animæ alatæ habitant?* Iste est sensus hujus loci, quem nemo interpretum perspexit. Est autem decerptum hoc fragmentum, quod jam moneo, ex Damascio in vita Isidori, ut patet ex Excerptis a Photio editis. Ita enim loquitur Damascius, p. 136. Ἐπ' αὐτοὺς τοὺς θεοὺς ἹΕΜΕΝΟΣ. Idem, p. 133. Ὅτι τῶν μὲν παλαίτατα φιλοσοφησάντων Πυθαγόραν καὶ Πλάτωνα θειάζει, καὶ ΤΩΝ ἘΠΤΕΡΩΜΕΝΩΝ ἘΚΕΙΝΩΝ ΨΥΧΩΝ εἶναι, αἳ ΕΙΣ ΤΟΝ ὙΠΕΡΟΥΡΑΝΙΟΝ ΤΟΠΟΝ, εἰς τὸ πεδίον τῆς ἀληθείας, εἰς τὸν λειμῶνα τῶν θείων ΝΕΜΟΝΤΑΙ εἰδῶν. Vides jam omnia H gemina germana. Si Damascius integer exstaret, id quod volumus haberemus. Nunc veniam aperui ad sanandum Suidam. TOUP. Idem postea: Plato in Phædro p. 347. Λέγουσι δὲ, οἶμαι, τινες Ὁμηρίδαι, ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα· ὧν τὸ ἕτερον πάνυ ὑβριστικὸν, καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον. Ὑμνοῦσι δὲ ὧδε· Τὸν δ' ἤτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνὸν, Ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ ΠΤΕΡΟΦΟΙΤΟΝ ἀνάγκην. Hic locus Platonis citatur apud Koen. in Gregor. de Dialectis p. 38. Dedi ἱέμενος pro ἱέμενον.

a ἔχει] ὡς ἔχει A.V. Tum τῆς A. pro τίς γάρ. Mox τὴν A.

b ἄλλα τὰ] τὰ om. V.

ΠΤΕΡΥΓΕΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ] Ex Ps. LXVII. 14. et Theodoreto in eum locum.

c δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος] τοῦ πνεύματος δωρεαὶ A.V. τὴν χάριν τοῦ πν. Theodoretus.

d ἁπλουστέροις] προσφέρει addit Theodoret.

ΠΤΕΡΥΓΙΖΕΙΝ: Ἀντὶ τοῦ, μηδ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 575. KUST.

e Πτερούμενος] πετόμενος A.V. Photius.

f Ἀριστοφάνης] Aristoph. Equit. 519. Πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων, Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, &c. Scripserat nimirum Magnes fabulas, Aves, Lydos, Psenes, et Barbitistas: quod Aristophanes obscure significare voluit verbis illis, πτερυγίζων, λυδίζων, ψηνίζων, et ψάλλων; ut vetus Enarrator nos docet. Confer Nostrum supra v. Μάγνης. KUST. Mox λύκους M.

ΠΤΕΡΥΛΛΙΔΩΝ] Imo, τετραπτερυλλίδων. Aristoph. Acharn. 871. Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων. Vide G ibi Scholiastam, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet. KUST.

g τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων] τῶν ἀλεκτρυόνων τινες V.

h Πτῆσις] πτήσεις V.B. Mox inserui τὸ ante πτῶμα cum A.V.

i Πτοεῖται] φοβεῖται V. Mox πτήξομεν M. bis.

k ἐκποδὼν] ἐκποδὼν V. ἐκποδῶν E. Ἀριστοφάνης etc. om. V.

l Ἀριστοφάνης] Vox hæc in prioribus editt. deest, quam ex ms. A. revocavi. Ubi autem locus iste Aristophanis H exstet, nunc non recordor. KUST. Thesmoph. 36. HEMST.

m καὶ ΠΤΗΤΙΚΑ] Seqq. habet A. in marg.

n Εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 584. Hæc om. V.

o Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 804. KUST.

ΠΤΕΡΑ· τὰ δὲ, [p]ὨΚΥΠΤΕΡΑ. [q]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
[r]Ἐπί τῳ γελᾷς; Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἶσθ' [s]ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

Ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

ΠΤΙΛΛΟΣ: Ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

ΠΤΙΣΑΝΗ: Ἡ κεκομμένη κριθὴ καθαρά. [t]Ἀριστοφάνης·

[u]Ἴσχνανα ἐπυλλίοις.

Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ [x]βιβλίων.

ΠΤΙΣΣΕΣΘΑΙ: Τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. Καὶ πτίσσω, τὸ τύπτω.

ΠΤΟΛΕΜΑΪΣ ΔΙΚΗ: Πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαῒς ἀρχαία, ἄχρις οὗ [y]ἀποθάνοι δίκας [z]λέγουσα, διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μήποτε [a]βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ Κυθήριος, ἐποποιός. Οὗτος ἔγραψε περὶ [b]ψαλακάνθης. Ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ, θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ, ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. Οὗτος ἔγραψε Μηχανικὰ βιβλία γ', Περὶ [c]φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β', Ἄπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας, Κανόνα πρόχειρον, Τὸν μέγαν Ἀστρονόμον, ἤτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων. Υἱὸς ἦν Ὀροάνδρου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. Ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων [d]βιβλία γ', Περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος, Πρὸς Νεοβαλίδην περὶ λέξεως, Περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ Οὔτιδος, Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὁμήρῳ [e]μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ, γραμματικὸς, [f]ὁ Ἐπιθέτης κληθεὶς διότι εἵπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. Διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ· ὁ δὲ, Ἀγαθοκλέους· ὁ δὲ, Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. Ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν, Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ, ὁ [g]Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατὴρ, καὶ [h]αὐτὸς γραμματικός· [i]ἄμφω δὲ ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς, Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν', Τὰ παρὰ [k]τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα, Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ [l]Νηρηΐδων.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ [m]Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα, (δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν,) Ἀνθόμηρον, (ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ',) [n]καὶ ἄλλα τινά.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ, ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικὸς, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. Ἔγραψε [o]Προσῳδίαν Ὁμηρικὴν, Περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπίας, βιβλία ιε', Περὶ μέτρων, Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, Περὶ διαφορᾶς [p]λέξεων· καὶ ἕτερα γραμματικά.

ΠΤΟΛΕΜΑΙ͂ΟΣ ὁ Φιλοπάτωρ. Οὗτος [pp]ἕκαστα τῶν

[p] ὨΚΥΠΤΕΡΑ] Addit V. πτίσσω ▪ τὸ τύπτω.

[q] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 804.

[r] ἐπὶ τῳ γελᾷς om. V.

[s] ᾧ] ὡς E.

ΠΤΙΛΛΟΣ] Hesychius, πτιλός: quem vide. KUST. Recte Hesych. Levitic. XXI. 20. πτιλὸς τοὺς ὀφθαλμούς. TOUP. Πτίλος V. qui mox δαμαρός.

ΠΤΙΣΣΑΝΗ] Πτισάνη A.E. et sic A. infra. Mox καθαρὰ A.B.V.E.M. pro κριθή. Photius, κριθὴ καθαρά. Vocabulum, quod excidisse videtur, reposui.

[t] Ἀριστοφάνης] Ver. 974. Χιλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλιδίων, ἀπ' ἠθῶν. Scholiasta: Χιλὸν διδούς: Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπ' ἠθῶν ἀνδρῶν, καὶ βιβλίων. KUST.

[u] Ἴσχανα] ἴσχνανα A.

[x] βιβλίων] βίων V.

ΠΤΙΣΣΕΣΘΑΙ] Πτίσσασθαι E.

[y] ἀποθάνοι] ἀποθάνῃ V.

[z] λέγουσα] Sic et Diogenian. VII. 53. Malim ἔχουσα. HEMST.

[a] βούλεσθαι] βουλεύεσθαι A.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ] De Ptolemæis variis, eorumque scriptis, agit Meursius ad Nicomach. Geras. Harmon. Enchirid. lib. II. p. 178. et seqq. KUST.

[b] ψαλακάνθης] De hac herba lectu digna sunt, quæ ex Ptolemæo Hephæstionis affert Photius, p. 481. KUST.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ, ὁ Κλ.] Hic est celebris ille geographus, cujus hodie adhuc περὶ τῆς Γεωγραφίας libri VIII. et alia quædam exstant. De hoc præter Meursium loco laudato, vide etiam Vossium in opere de Hist. Gr. itemque de Scientiis Mathemat. KUST. Reinesius addit Salmasium in Solin. p. 1186.

[c] φάσεως] φάσεων A.B.V.E.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Ἀλεξ.] Vid. Ἐπαφρόδιτος. Jons. Script. Hist. P. p. 14. HEMST.

[d] βιβλία γ'] Sic recte habent mss. Paris. et edit. Mediol. At reliquæ editt. male hic exhibent notam numeri, quæ xc significat: unde Meursius, Wolfius, et Portus existimarunt, Ptolemæum libros xc exemplorum Homericorum scripsisse. KUST.

[e] μνημονευομένου] μνημονευ E.

[f] ὁ Ἐπιθέτης κληθείς] Ἐπίθετος vocatur ab Eustathio ad Il. ξ'. p. 966. KUST. Ἐπιθέτης Schol. Ven. Il. α'. 111. et alibi.

[g] Ἀριστονίκου] ὁ Ἀριστ. A.V. Tum Ἀριστωνίκου V.

[h] αὐτός] αὐτὸς Ἀριστωνίκου B.E.

[i] ἄμφω] ἄμφω δὲ A.V. Tum ἐπεδείκνυντο A.

[k] τῷ ποιητῇ] τῶν ποιητῶν B.E.M. Tum εἰρημένα E. pro ἱστορημένα.

[l] Νηρηΐδων] Νηρείδων A.

[m] Χέννος] Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 75.

[n] καὶ ἄλλα τινά] Ut, περὶ τῆς εἰς πολυμάθειαν καινῆς ἱστορίας λόγους ς': ex quo opere Excerpta satis ampla habentur apud Photium. KUST.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ Ἀσκαλ.] Hujus Ptolemæi crebro mentionem facit Eustathius in Commentario ad Homerum; itemque Scholiasta Homeri ad Il. σ'. 100. Il. υ'. 357. et alibi. KUST. Deest hic art. A. ubi in marg. Πτ. ὁ Ἀσκ. γραμματικός· καὶ ζήτει.

[o] Προσῳδίαν Ὁμηρικήν] Opus hoc bipertitum erat, cujus prior pars inscribebatur, Περὶ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν: altera, Περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν. Utriusque partis meminit Ammonius v. Σταφυλή, his verbis: Διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδιῶν. Et mox: Ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν Ἰλιάδι προσῳδιῶν κατὰ λέξιν φησὶν οὕτως. Ejusdem operis pars posterior laudatur ab Eustathio ad Il. β'. p. 341. KUST.

[p] λέξεων] λέξεως B.V.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ Φιλ.] Hæc A. in marg. additis καὶ ζήτει. Desunt cetera.

[pp] ἕκαστα] ἥκιστα E.

πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς [q]ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους· ὧν ἐγένετο Κλεομένης, καὶ Θεόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Πτολεμαῖος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. [r]Ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων [s]τὰ κρέατα ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ σωρευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, Ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ δέσποτα, [t]παρακείμενα Ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν [u]περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. Γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανόν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ· Εἰκότως, εἶπεν, ὦ δέσποτα. Τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι· (πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπών, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο·) οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. Θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ [x]σοφὴν οὕτω γενομένην, καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ [y]Κύπρον· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχής, καὶ πρακτικός. Παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, [z]ἐγίνετο μὲν [a]ἐπιμελῶς περὶ συναγωγὴν [b]χρημάτων· ἐδίδου δ' ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν, καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. Τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος [c]ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον, καὶ τοὺς [d]περὶ τὴν αὐλὴν εὐδοκῆσαι τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ, καὶ τῷ μηδὲν προΐεσθαι.

Πτολίπορθος: Ἀνδρεῖος, [e]πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα: Πόλις.

Πτόρθους καὶ κλῶνας: Τὰς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. Οἱ δ' Ἀττικοὶ [f]πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτῶκα: Δειλόν. Καὶ πτῶκας, δορκάδας, ἢ [g]ἐλάφου νεβρούς, ἢ λαγωούς.

Πτῶμα: Σῶμα, ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτώματα ἐλαιῶν: Λυσίας ἐν τῷ κατὰ [h]Νικίου λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ: Λαγωός. Ἐν [i]Ἐπιγράμμασι·

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

Πτώσεις: Οὕτω λέγουσιν [k]οἱ φιλόσοφοι κοινότερον καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις τε [l]καὶ ἐκφοράς. Οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ σύστοιχα, καὶ πτώσεις, καὶ παρώνυμα, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. Καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως [m]παρά τινα ἐσχηματισμένα· ὡς τὸ γραμματικῶς· πτῶσις γὰρ τοῦτο [n]τοῦ γραμματικὸς, ὁμοίως τῷ δικαίως, καὶ μουσικῶς, καὶ φρονίμως, καὶ ἀνδρείως· πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ [o]δίκαιος, καὶ μουσικός, καὶ φρόνιμος, καὶ ἀνδρεῖος. [p]Ἔστι δὴ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. Ἂν ἡ πτῶσις τινὸς [q]ᾖ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτό, καὶ ἡ πτῶσις. Οἷον, ἐπεὶ [r]τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις, [s]πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως, πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον· καὶ ἔμπαλιν. Λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. [t]Ὅ τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος, δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο. [u]Λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ [x]ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθείς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. Καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. Καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. [y]Τό τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὸ ὡς δεῖ, δίκαιον. Τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. Καὶ δῆλον,

[q] ἐπιβούλους εὗρε καὶ πλείους] Scribendum, ἐπιβούλους ΕΥΡΗΚΕ πλείους. Quemadmodum recte legitur apud Polybium, lib. V. p. 530. unde hunc locum decerpsit Suidas. TOUP. Qui postea, "Probo lectionem Suidæ, "ἐπιβούλους εὕρηκε καὶ πλείους. Quod ex more Polybiano "est."

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ—Αἰγύπτου] Hæc A. in marg. omissis ceteris.

[r] ὍΤΙ Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολ. τῷ βασιλ. καὶ πάντ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, descripta sunt ex Josephi Antiquit. Jud. lib. XII. c. 4. (9.) ut Pearsonius observaverat. KUST.

[s] τὰ κρέατα] τὰς σάρκας B.V.

[t] παρακείμενα] περικείμενα V. qui infra περίκειται.

[u] περιέδυσεν] περιέδησεν V. qui mox om. καὶ πρὸς τ. Τρ. λ.

[x] σοφὴν οὕτω γενομένην] ὁ βασιλεὺς V. Supra ὥσπερ M. pro ὅπερ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ, στρατηγὸς κατὰ Κύπρον· ὃς οὐδαμῶς Αἰγ. Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 126. KUST.

[y] Κύπρου] Κύπρον A.V.

[z] ἐγένετο] ἐγίνετο A.B.V.E.

[a] ἐπιμελής] ἐπιμελῶς A. ἐπιμελῶς Excerpt.

[b] χρημάτων] χρηματίζων V.

[c] ἱκανὸν om. V.

[d] περὶ τὴν αὐλὴν—προΐεσθαι] Sic fere A. pr. (ubi αὐλὴν om. cum lacuna) cum Excerpt. Idem ex em. τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν, ut vulgo editum. τοὺς περὶ τὴν πρ. συστολῇ αὐτοῦ διαπορουμένους V.

[e] πόλεις A. a m. s.

[f] ΠΡΕΜΝΑ] πρεμνοὺς E.

[g] ἐλάφου] ἐλάφων Photius.

ΠΤΩΜΑΤΑ ἘΛΑΙΩΝ: Λυσ.] Ex Harpocrat. KUST.

[h] Νικίου] Νικίδου A.V.E.M. et sic Harpocr. ms. Vat.

[i] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 72. Mox πολλὸν A.E.M.

ΠΤΩΣΕΙΣ: Οὕτω λέγουσ.] Articulus hic, ut puto, sumptus est ex Alexandro Aphrodis. in Topica Aristotelis. KUST. Vide eum scriptorem p. 105.

[k] οἱ φιλόσοφοι κοινότερον] κοινότερον οἱ φιλόσοφοι A.

[l] καὶ] τε καὶ A.B.E.

[m] παρά] οὐ παρὰ A.V. Tum τισιν B.E.M.

[n] τοῦ γραμματικός] τὸ γραμματικῶς A.V.

[o] δίκαιος] δίκαιον A.B.V. καὶ μουσικὸς καὶ om. A.V. Tum ἀνδρείου φρονίμου A.B.V.

[p] Ἔστι [illegible]] ἔστι δὴ A.B.V.E.M.

[q] ᾖ] ἢ ὡς A.

[r] τοῦ δικαίου] τούτου δικαίου A. τούτου τοῦ δικαίου V.

[s] Πλεοναχῶς δὲ] ὢν A.V.

[t] Ὅ τε] ὅτι A.

[u] Λέγεται δὲ] δὲ om. A.V.

[x] ὁ ὡς] ὁ om. V. ὁ post καὶ om. A. Tum τῷ om. E. Mox πεισθεὶς V.

[y] Τό τε] ποτε A.V.

ὅτι [a]ἀντιστρέφει ὁ [a]τόπος. Καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν A πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. [b]Κατὰ δὲ γραμματικοὺς, πτῶσίς ἐστιν ὀνόματος ἢ [c]ὀνομαστικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος [d]γινομένη κίνησις.

Πτώσσοντες: Δειλιῶντες. Καὶ Πτώσσουσαν: Δειλιῶσαν, κρυπτομένην.

> [e]Πᾶν δὲ κατ' [f]εὔδενδρον στείβων [g]δρυὸς, εἴρυσα χειρὶ
> [h]πτώσσουσαν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις. B

Πτωσκαζέμεν: Δειλιᾶν.

Πτωχεία πενίας διενήνοχεν: [i]Ἡ μὲν γὰρ πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα· ἡ δὲ πτωχεία, [k]παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. Καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι, ὅ ἐστι ἐνεργεῖν, καὶ [l]ἐκ [m]τούτου πορίζειν τὰ χρειώδη εἴρηται. Ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πτώσσειν [n]πάντας. Εἴρηται δὲ πενία, [o]διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. C Πτωχεία δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. [p]Ἀριστοφάνης·

> Οὐκοῦν δήπου τῆς [q]πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
> Ὑμεῖς [r]γ', εἴπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον [s]εἶναι ὅμοιον.

Ὁ μὲν γὰρ τύραννος· ὁ δὲ, τυραννοκτόνος.

Πτωχίστερος: Ὡς λαλίστερος.

Πτωχός: [[t]Ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν,] ἐπαίτης. Παρὰ τὸ [u]πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι.

Πτωχοτροφεῖον:

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται: Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. Καὶ, Πτωχῶν [x]οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. Καὶ, Πτωχότερος λεβηρίδος [xx]καὶ κιγκάλου.

Πτοία: Πτόησις, φόβος.

> Οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος καὶ πτοίας ἅπαντα περιέστησαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄνοπλος, ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους.

Πτοίαν: Πτόησιν, θόρυβον, τάραχον, συναθροισμὸν, πτυρμόν.

> Καὶ πτοία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

Πτοιόδωρος: Ὄνομα κύριον.

Πτύγμα: Δίπλωμα. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [y]Καὶ πέπλων [z]ὀλίγον πτύγμα Θεμιστοδίκης.

Πτυκτίον: Βιβλίον.

Πτυκτῷ: Πτυσσομένῳ.

Πτύξωμαι: [a]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

---

[a] ἀντιστρέφει] ἀναστρέφει E.

[a] τόπος] τρόπος A.B.V.E.M.

[b] Κατὰ δὲ] δὲ om. A.V.

[c] ὀνομαστικοῦ] ὀνοματικοῦ A.B.V.

[d] γινομένη κίνησις] κίνησις γινομένη A.V.

[e] Πᾶν δὲ κατ'] Anthol. Pal. VII. 193. ubi τάνδε κατ'.

[f] εὔδενδρον στείβων] Sic recte ms. A. At priores editt. inepte habent εὐδενδροστίβων. KUST.

[g] δρυός] Scribe δρίος: quæ vox *saltum*, vel locum arboribus consitum significat. Idem mendum occurrit in Epigrammate Simmiæ, Anthol. lib. III. c. 24. p. 385. E Ibi enim pro ὑλᾶεν δρυὸς, legendum est, ὑλᾶεν δρίος: ut ex sensu et constructione loci illius manifestum est. KUST. δρίος Anthol. ed. δρυὸς ms.

[h] πτώσσουσαν—πετάλοις] πτώσσουσι—πετάλοισι A.

ΠΤΩΣΚΑΖΕΜΕΝ] Πτωσκάζεμεν A.V. Il. δ'. 372.

ΠΤΩΧΕΙΑ ΠΕΝΙΑΣ ΔΙΕΝΗΝΟΧΕΝ: Ἡ μὲν γ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 548. KUST.

[i] Ἡ μὲν] ἧς ἡ μὲν A.V. Ὅτι ἡ μὲν Schol.

[k] παντελὴς] παντελῶς A.V.

[l] ἐκ τοῦ] Leg. ἐκ τούτου, sc. τοῦ ἐνεργεῖν, ut recte legi- F tur in Schol. Aristoph. qui ex Suida supplendus. HEMST.

[m] τοῦ πορίζεσθαι] τούτου πορίζειν A.B.V. τούτου πορίζεσθαι E.

[n] πάντας] πάντας ἀνθρώπους A.V. εἴρηται δὲ—ἀνθρώπους om. A.

[o] διὰ τὸ ἐκ] παρὰ τὸ διὰ V. qui et mox παρὰ pro διά. Ibid. desunt πάντας ἀ.—δήπου.

[p] Ἀριστοφάνης] Plut. 549. ubi versus ultimus rectius G sic legitur: Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. KUST.

[q] πενίας πτωχείαν] πτωχείας πενίαν A.B.V.E.

[r] γ' εἴπερ] δ' εἴπερ A.V.

[s] φαθ'] εἶναι A.V. φαθ' εἶναι B.E.

ΠΤΩΧΙΣΤΕΡΟΣ] Aristoph. Ach. 424. ubi v. Schol. ὡ V. pro ὡς.

[t] Ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔ. om. V. cum Apollonio in Lex. Habet A. a m. rec. Tum ἐπαίτης om. E.

[u] πτώσσειν πάντας] πάντας om. A.B.V. Apollonius. H

[x] ΟΥΛΑΙ] An potius οὐλάδες? Hesychio enim οὐλάδες sunt, πῆραι, θύλακοι: quæ significatio loco huic optime convenit. At οὐλὴ significat cicatricem; quod huc minime facit. Vel dicendum est, τὸ οὐλὴ interdum etiam pro *crumena* vel pera accipi; quod tamen, tacentibus Grammaticis, pro certo affirmare non ausim. KUST. οὐλαὶ simili modo scriptum in Prov. Vatic. III. 42. D HEMST. "Kusterus, prava Hesychii glossa in fraudem inductus, corrigere instituebat: Πτωχῶν οὐλάδες ἀεὶ κεναί. Sed nemo dubitet, quin in Suida legendum sit: Πτωχῶν θυλὰς ἀεὶ κενή. In Hesychio: Θολάδες, πῆραι, θύλακοι. Rarior est forma θυλάς." RUHNKEN. ad Callimach. p. 350. Fallitur uterque vir eruditissimus. Rescribendum, ne litera mutata: Πτωχῶν ΘΥΛΑΙ ἀεὶ κεναί. Idem, θύλα, θυλὶς sive θύλλις, et θυλάς. Ut Πέλλα, πέλλις, et πελλάς. Schol. ad Theocrit. Idyll. I. 53. edit. Warton. Πηρός. Καλεῖται δὲ κίβισις καὶ οὐλάς. Legendum ΘΥΛΑΣ. Occurrit vox θυλὰς, sed corrupta, apud Hesychium: id quod Ruhnkenio visum. Occurrit etiam, sed corruptior, quod nemo vidit, apud Antipatrum in Epigramm. Anthol. lib. III. p. 339. ΟΥΔΑΣ δὲ σκίπωνι συνέμπορος, ἅ τε συνωδὸς Δίπλαξ, καὶ κοίτας βλῆμα χαμαιλεχέος. Non desunt, sat scio, qui vocem istam οὖδας defendant et exponant. Sed ne isti viri docti laterem lavant. Festivus autem est Brodæus: Οὖδας, solum, humus, quæ deesse nullo pacto valet. Scribendum sine controversia: ΘΥΛΑΞ δὲ σκίπωνι συνέμπορος. Nam *pera* sive *marsupium*, cum *baculo* et διπλοΐδι, *staff, scrip, and doublet*, in Cynicorum supellectile. Antipater Epigramm. in Diogenem, Anthol. lib. III. p. 419. Ὦ μία τὶς ΠΗΡΑ, μία ΔΙΠΛΟΙΣ, εἷς ἅμ' ἐφοίτα ΣΚΙΠΩΝ, αὐτάρκους ὅπλα σαοφροσύνης. Hesych. v. Μαλάγας. ΘΥΛΑΞ. Idem v. Σκυτάλαι——Πίνακες, ἐφ' οἷς ἡ δίκη γράφει τὰ τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτήματα. Ἢ ΘΥΛΑΚΕΣ δερμάτινοι. Hesychius v. Σίλλυρ. Θύλακον. Scribe, ΘΥΛΛΙΡ. ΘΥΛΑΚΟΣ. Idem θύλλιρ et θύλακος. Hesych. Θύλλης. (lege θύλλις,) θύλακος. Vide et Photium in Lexico inedito v. Σάγη. TOUP. Toupio reponit Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 188. "At hoc est conjecturæ certæ incertam opponere. Nam θυλὰς, quod ego restitui, grammaticorum veterum auctoritate nititur: θύλα, quod ille præfert, inauditum."

[xx] ΚΑΙ] ἢ A.

ΠΤΟΙΟΔΩΡΟΣ] Ejus mentio fit apud Demosthenem: ut monet Harpocratio. KUST.

[y] Καὶ πέπλων ὀλίγον πτ.] Anthol. Pal. VI. 271.

[z] ὀλίγον] ὀλίγου A. Anthol.

ΠΤΥΚΤΙΟΝ] Confer Nostrum infra v. Πυκτίον. KUST. Πυκτίον καὶ Πτυκτίον E.

ΠΤΥΚΤΩΙ] Il. ζ. 169.

[a] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 266. Μήπω, μήπωγε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ. KUST.

[b] Πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ [c] καταβρεχθῶ.

Ἀντὶ τοῦ, [d] καλύψωμαι, σκεπάσωμαι. Καὶ [e] Σοφοκλῆς·

Ὁ δ', ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν, ὦ τέκνα.

Πυτόδωρος: Ὄνομα κύριον.

Πυτίον: [f] Πτυάριον.

Πυτίσσω: [g] Τὸ ἀσφαλίζω.

Πυχαί: Αἱ τῶν ὀρῶν [h] ἀποκλίσεις. Καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. [Καὶ,

[i] Ἀντιμένων πόλιν παμφαῆ πτυχῶν,
μύστης ὁρῶ.]

Ποῖ ποτε: [k] Ἀριστοφάνης·

Ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;

Καὶ [l] παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τίνα χρόνον.

Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;

Ποῖ: Ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς τὸν [m] νεκρὸν Αἴαντος·

[n] Ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς,
τοῖς σοῖς [o] ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
Ἦπου [p] Τελαμὼν, ὁ σὸς πατὴρ ἐμός τ' [q] ἴσως,
δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως,
χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. Πῶς γὰρ οὐχ; ὅτῳ πάρα
μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν [r] ἥδιον γελᾶν.

Ποῖ γῆς [s] ἀπεδήμεις: [t] Ὁ Διόνυσος λέγει·

Ποῖ γῆς;

Ὁ δέ φησιν,

Ἐπεβάτευον Κλεισθένει.

Τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν

A ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. Ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι [u] κωμῳδεῖται. Ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον· καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. Τὸν δὲ [x] Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ πασχητιᾶν κωμῳδεῖ. Ἐμφαίνει οὖν, ὅτι, εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένει ἂν ἐστρατευσάμην.

Ποιά: Ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον πεδίον:

B Ποιεῦμεν: Ποιοῦμεν.

Ποίη: Ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ [y] Καλλιμάχῳ· παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι.

[z] Μῆλον ἐγὼ στρούθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.

Ποιήεσσαν: Σιτοφόρον, βοτανώδη.

Ποίην: Πόαν, βοτάνην. [a] Καὶ ποιηφάγον, τὴν σταφυλολόγον· ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων σωρεύουσαν.

C Ποιητέον: Ἀντὶ τοῦ, [b] δεῖ ποιεῖν.

[Ποιητική: Ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή.]

Ποίθιοι: Τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

Ποικίλη: Στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς οὓς ἐστιν ἐπίγραμμα τόδε·

D Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,
ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Ποικιλαία:

Ποικιλομήτης: Ποικιλόβουλος. Ποικιλόμητις δέ.

Ποικίλος: Καὶ ποικιλώτατος.

Ποικιλῳδός: [c] Ἡ Σφίγξ.

[b] Πρὶν ἂν] πλὴν A. πρὸ V.
[c] καταβραχῶ] καταβρεχθῶ A.
[d] καλύψωμαι, σκεπάσωμαι] καλύψομαι, σκεπάσομαι A.V.
[e] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1611.
ΠΥΤΟΔΩΡΟΣ] Paulo ante, Πυθόδωρος. KUST. om. V.
[f] Πτυάριον] πτυάριν A.
[g] Τὸ ἀσφαλίζω] Est interpretatio suspecta. KUST.
[h] ἀποκλίσεις] Sic habet antiquiss. ms. A. [et Photius.] At mss. B. et C. itemque editt. præcedentes minus recte, ἀποκλείσεις, per diphthongum ει in syllaba penultima. Confer Eustathium ad Il. ν'. p. 1193. ubi πτύχας in montibus esse dicit, τὰς περιοχὰς τῶν ἀνακλίσεων, i. e. *terminos clivorum*. KUST.
[i] Ἀντιμένων πόλιν] Senarius hic legitur etiam supra v. Ἀντιμένων. KUST. Hæc A. et V. in marg.
[k] Ἀριστοφάνης] Lysist. 526.
[l] παρὰ Σοφοκλεῖ] Electr. 958.
[m] νεκρὸν] τὸν νεκρὸν A.B.V.
[n] Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυν.] Sophocl. Aj. 1006.
[o] ἀρήξαντ'] ἀρρήξαντ' V. Tum μηδαμοῦ E.
[p] με Τελαμὼν] Τελαμὼν ὁ A.B.V.M. Τελαμὼν E.
[q] ἅμα] ἴσως A.B.V.E.M.
[r] ἥδιον] ἵλεων A.B. ἵλεως V. ἴδιον E.M.
[s] ἈΠΕΔΗΜΕΙΣ] ἀπεδήμεις V. Mox Διονύσιος V.
[t] Ὁ Διόνυσος λέγει] Imo, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς Διόνυσον. Vide Aristoph. Ran. 48. et ibidem Scholiastam: unde hæc Suidas descripsit. KUST.
[u] ἐκωμῳδεῖτο] κωμῳδεῖται A.V.
[x] Κλεισθένην] αὐτὸν E. Mox ἐκ τοῦ B.V.E.M. pro ἀπὸ τοῦ.
ΠΟΙΑΝΤΕΙΟΝ ΠΕΔΙΟΝ] Leg. Ποιάντιον: παιδίον, scil. Ποίαντος. ut Hesych. Ποιάντιος: Ποίαντος παῖδα. ALBERT. ad Hesych. T. II. p. 1103.
[y] Καλλιμάχῳ] τῷ Καλλιμάχῳ V. Vid. Fr. 182.
[z] Μῆλον ἐγὼ στρ.] Anthol. Pal. VI. 252. ἐγὼ στρούθειον

E om. A. στρούθιον habent B.E.
ΠΟΙΗΕΣΣΑΝ] Il. ι'. 150.
[a] καὶ ΠΟΙΗΦΑΓΟΝ, τὴν σταφυλολ.] Quid hæc sibi velint, ignorare me fateor: vereorque valde, ne nota hæc mutila et manca sit. KUST. Talem intellige, qualis Ruth describitur c. 2. Ποιολογεῦν in Theocrit. Eid. III. 32. Schol. σταχυολογεῖν exponit. HEMST. Vox excidit. Repone, καὶ ΠΟΙΟΛΟΓΟΝ, ποιηφάγον, ἢ τὴν ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΝ. Nimirum vox Ποιολόγος gemina significatione gaudet. Quod recte adnotavit Suidas. F Theocrit. Idyl. III. 32. Ἁ πρὰν ΠΟΙΟΛΟΓΕΥΣΑ παραιβάτις. Ad quem locum Scholiastes: Ποιολογεῦσα, ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΟΥΣΑ, ἤγουν τοὺς στάχυας ἀναλεγομένη. Ποιὰς γὰρ κυρίως ὁ πυρός. Ἢ ἀπὸ τοῦ, Ποία, ἡ βοτάνη. Idem autem Ποιολόγος, sive ποιηλόγος, et ποιηφάγος. Quo sensu intelligendus Athenæus, lib. IX. p. 397. Ὁ ταὼς, φησὶν Ἀριστοτέλης, σχιδανόπους ἐστὶ καὶ ΠΟΙΟΛΟΓΟΣ. *Pavo, ut dicit Aristoteles, fissis pedibus est, et herbam depascitur.* Hinc Babrius apud Suid. v. Γέρανος. Ὁ δὲ ΤΑΩΣ εὐπήληξ Χλωρὴν ἀεὶ βόσκοιτο χείματος ΠΟΙΗΝ. TOUP.
G [b] δεῖ] ἃ δεῖ A. Photius.
ΠΟΙΗΤΙΚΗ] A. in marg. om. B.E.
ΠΟΙΘΙΟΙ] Rectius Πύθιοι, per υ in syllaba prima. Sic enim vocantur ab Herodoto lib. VI. [57.] p. 221. et Xenophonte in Republ. Lacedæmon. sub finem. Posterioris verba hæc sunt: Ἔδωκε δ' αὖ καὶ συσκήνους δύο ἑκατέρῳ (Βασιλεῖ) προσελέσθαι, οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλοῦνται. KUST. Πύθιοι B.E. suprasc. Recte Πύθιοι Timæus, unde gl. desumpta est.
H ΠΟΙΚΙΛΗ] Confer Nostrum supra v. Πεισιανάκτειος. KUST. Vid. supr. Πολύγνωτος, et Meurs. Athen. Att. I. 5. Alia Sicyone a Lamia, Cleanoris filia ædificata, de qua librum scripsit Polemon, Athen. XIII. p. 577. REINES.
ΠΟΙΚΙΛΟΣ] Hæc A. in marg.
[c] Ἡ Σφίγξ addunt A.B.V.E.

[d]Ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν,
μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ, προσήγετο.

Ποικιλώτερος ὕδρας: [e]Ἐπὶ τῶν [f]δολερῶς θαυμαζομένων.

Ποικιλτικήν: Πολυμιταρικήν.

Πυκινὸς λόγος: Ὁ πυκνός.

Ποιμαίνειν: Αἰτιατικῇ.

Ποιμένων: Κηδεμόνων. [g]Ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

Ποιμνήϊον:

Ποιμνίωνος:

Ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν· οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ χρόνου.

Ποινή: [h]Ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

[i]Ποινὴν, ἣ οἱ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.

[k]Καὶ αὖθις·

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
τοῦ [l]δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
ποινὴν δεξαμένῳ.

A [m]Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία. [n]Σοφοκλῆς·

Οἷς [o]θεὸς μέγας Ὀλύμπιος
ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.

Καὶ, [p]δίκη μεταποίνιος. Ἐν [q]Ἐπιγράμμασι·

Μὴ, λίτομαι, δέσποινα, [r]τοίην μὴ λάμβανε ποινήν.

Καὶ Αἰλιανός·

[s]Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρούς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφήσειν, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς [t]τὴν Ἴλιον
B τῇ Ἀθηνᾷ, Κασάνδρας ποινὴν, ἕως ἂν ἱλεώσητε τὴν θεόν.

Καὶ ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ Ἐριννύες. [u]Σοφοκλῆς·

Ἴτ', ὦ ταχεῖαι [x]ποίνιμοί τ' Ἐριννύες,
γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

Καὶ αὖθις·

[y]Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν [z]εἰργάσατο,
C παρέστησαν αὐτῷ τινας ἐριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' [a]ἐκείνων ἠτυχηκότων.

Ποινήλατον:

Τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο.

Ποινήν: Τιμωρίαν, ἀντέκτισιν, πρόστιμον.

[d] Ἡ ποικιλῳδὸς Σφ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 130.

[e] Ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμ.] Vel scribendum est, ἐπὶ τῶν δολερῶν, ut habet Diogenianus: vel, ἐπὶ τῶν ἐπὶ δόλῳ θαυμαζομένων. Lectio enim vulgata inepta est. KUST.

[f] δολερῶς] δολερῶς ἤτοι A.B.V. Tum θαυμαζομ A.

ΠΟΙΚΙΛΤΙΚΗΝ] Vid. Albert. ad Hesych.

ΠΥΚΙΝΟΣ] Πυκινὸς A. Πικινὸς M.

ΠΟΙΜΕΝΩΝ: Κηδεμόνων. Ἐπεὶ καὶ ποιμ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 360. KUST.

[g] Ἐπεὶ om. A. ubi seqq. in marg. a m. rec.

ΠΟΙΝΑΙ ΤΙΜΩΡΟΙ] Æliano hæc tribuit Valckenærius.

[h] Ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 210. KUST.

[i] Ποινὴν, ἣ οἱ παιδ.] Homerus Il. ι'. 629. unde sensus hujus loci supplendus est. Ποινὴ autem in loco hoc Homerico significat mulctam, vel pretium, quod homicida propinquis defuncti solvebat, ne eum homicidii reum agerent. Hesychius: Ποινὴ, ἀντέκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεὰ, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. Homerus Il. σ'. 498. Δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου. Scholiasta: Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποφόνια· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. Λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντέκτισις, ποινή. Recte monet, Atticos ὑποφόνια dixisse, quod reliqui Græci simpliciter vocabant ποινήν. Id enim aperte etiam docet Harpocratio v. Ὑποφόνια, et ex eo Noster infra eod. v. KUST. ἣ om. B.E. Tum παῖς V.

[k] Καὶ αὖθις addunt A.B.V.E.

[l] δέ τ'] τ' om. B.E. Mox δεξαμένῳ A.V.E.M. Schol. δεξαμένου.

[m] Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμ.] Loci hujus sensum eum esse, quem in versione expressimus, patet ex Scholiasta Homeri ad Il. ι'. 629. ubi Grammaticus iste verba illa Poëtæ, κασιγνήτοιο φόνοιο ποινὴν ἐδέξατο, enarrans, sic ait: Ἀντέκτισιν, τιμωρίαν ἔλαβε ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου. Huc enim Suidas respexit. KUST.

[n] Σοφοκλῆς] El. 209.

[o] ὁ μέγας θεὸς] θεὸς μέγας A.B.V.E.

[p] ΔΙΚΗ] Vid supra p. 2471 C.

[q] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 248.

[r] τοίην] τοίαν E. τίσιν Anthol.

[s] Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρ.] Ut fragmentum hoc recte intelligatur, sciendum est, anno post Ilii excidium tertio, cum peste gravissima vexarentur Locrenses, editam esse sortem ab Apolline, non aliter mali finem inventuros, quam si ad placandam Minervam Iliensem, ob imminutam Cassandræ virginitatem ab Ajace universæ
D genti Locrorum infensam, binas Locrides virgines sorte lectas per annos mille continuos Ilium mitterent. Historia est nobilissima, quam luculenter narrat Tzetzes ad Lycophronem, 1141. ubi inter alia et hæc habet: Φθορὰ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιστον μῖξιν Αἴαντος. Ἔχρησε δὲ ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν, τὴν ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ ἔτη χίλια δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει. Addit deinde, Trojanos virginibus hisce, antequam ad Ilium pervenirent, obviam ire solitos fuisse, easque, si forte cepissent, occi-
E disse; ut Locri earum loco alias mittere cogerentur. Si quæ vero evasissent, et Ilium salvæ pervenissent, illas in templo Minervæ famularum et ancillarum ministeria obiisse, tonsis capillis, discalceatas, et una tantum tunica indutas. Mos hic mittendi Ilium puellas per mille circiter annos duravit, ut testatur Hieronymus lib. I. adversus Jovinianum. Et Plutarchus in libello De sera Numinis vindicta, p. 557. auctor est, morem illum paulo ante ætatem suam desiisse. Ait enim: Καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος, ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς
F Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους, Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν, ἠΰτε δοῦλαι, Ἠοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν, Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι. Locus est elegans. In versu secundo pro ἢ οἷαι, ut male apud Plutarchum excusum est, rescripsi ἠοῖαι; quam lectionem sensus aperte flagitat. Existimo autem versus hos, quos Plutarchus absque nomine auctoris adducit, esse Callimachi; quoniam Tzetzes loco ante laudato testatur, poëtam illum historiæ de virginibus Locridibus Ilium mis-
G sis mentionem fecisse. Sed hoc obiter. Conferat Lector Casaubonum ad Æneæ Poliorcet. c. 31. et Valesium in notas Maussaci ad Harpocr. v. Ὑποφόνια. KUST.

[t] τὴν Ἴλιον] τὴν om. E. Mox ἱλεώσηται A.

[u] Σοφοκλῆς] Aj. 843. Σοφοκλῆς om. E.

[x] ποίνιμοί τ'] τ' om. A.

[y] Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρ.] Hæc sunt verba Polybii de Philippo rege, sed mutila, nec satis sana; quæ supplenda et emendanda sunt ex Collectaneis Constan-
H tini a Valesio editis, in quibus p. 117. recte sic legitur: Καθάπερ γὰρ ἂν εἰ δίκην ἡ τύχη βουλομένη λαβεῖν ἐν καιρῷ παρ' αὐτοῦ πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο κατὰ τὸν βίον, τότε παρέστησέ τινας Ἐριννῦς, &c. KUST. Jos. Scaliger. ad Culic. p. 22. HEMST.

[z] εἰργάσατο] εἰργάσαντο A.B.E. Mox ἐριννῦς A. pr.

[a] ἐκείνων] ἐκεῖνον B.

Ποινήν:

Οἷς δὲ [b]λάθοι Σάκας αἰχμαλώτους, [c]ἀνεσκολόπιζε, καὶ [d]ᾐκίζετο, [e]ποινὰς τοῦ πατρὸς [f]φόνου πράξασθαι θέλων.

Ποινηλατούμενος:

Ποιούντων: Ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Ποιπνύω: Τὸ ἐνεργῶ. [g]Ὅμηρος.

Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα: Ζήτει ἐν τῷ, Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ.

Ποιοίη: [h]Εὐκτικόν. Ποιοῖ.

Ποίφυγμα:

Ποιφύσσω: Σφοδρῶς καὶ μετὰ ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω.

> [i]Οὐδὲ [k]παρὰ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη
> [l]ποιφύσσω, τἠμῇ τερπόμενος προτομῇ.

Ὁ [m]δελφίς φησι. Καὶ ποιφύξαι, φυγεῖν.

Πυανεψιών: Ὄνομα μηνός. [n]Καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργος [o]ἐν τῷ κατὰ [p]Μενεσαίχμου. Καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν· οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, Πανοψίαν, ὅτι πάντας [q]εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ὅτι [r]ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαι [s]φασί. [t]Δεῖν δὲ φασὶ λέγειν Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. Πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη [u]ἄγεται.

Πύανθος: Ὄνομα κύριον.

Πύγαργος: Εἶδος ἀετοῦ. Παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν A ἀργὴν καὶ λευκήν.

Πύγελλα: Τόπος, ὁ παρ' [x]ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα· ὅθεν ἐστὶ περαιώσασθαι [y]τὸν πρὸς Κρήτην κατάγοντα πορθμόν.

Πυγαῖα: Τὰς σπείρας τῶν κιόνων. Καὶ, τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. Καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

Πύγελα: Πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. [z]Λα- B βεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπειδὴ τῶν μετὰ Ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς, ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πυγή: Τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. [a]Ἀριστοφάνης·

> Γυμνάζομαί γε, καὶ ποτὶ πυγὴν ἅλλομαι.

Ἐν γὰρ [b]τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾷν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. Καὶ παροιμία·

> [bb]Εἰς κινὸς πυγὴν [c]ὁρᾷ.

C Ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον,

> Ἐς κινὸς πυγὴν ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

Πυγίδιον: [d]Ὀνύχων. [e]Ἀριστοφάνης·

> Εἰ γάρ τις εἴποι ἰοστεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε.

Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. Οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

D Πυγμαλῖνος: Ὄνομα κύριον. Καὶ, [f]Πυγμαλίωνος.

Πυγμή: Πάλη, [g]σύγκλεισις δακτύλων, γρόνθος.

ΠΟΙΝΗ] Vid. Gl. Herodot. II. 134.

[b] λάβοιεν] Ἢ λάβοι σάκας A. Ἢ λάβοι σάκκας V. λάβοι σάκας B.E. Ceterum hæc A. in marg.

[c] ἀνεσκολόπιζε] ἀνε. V. omissis ceteris usque ad πατρός.

[d] ᾐκίζετο] ᾐκίζετο καὶ αὖθις E.M.

[e] ποινὰς usque ad fin. gl. om. A.

[f] φόβου] Cum Porto scribendum censeo, φόνου. KUST. φόνου B.V.E.

ΠΟΙΝΗΛΑΤΟΥΜΕΝΟΣ] Synes. p. 114. TOUP. A. in marg.

ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ] Hanc gl. A. et V. in marg.

[g] Ὅμηρος om. B.V. Vid. Il. α'. 600. et al.

ΠΟΙ ΠΟΡΕΥΗΙ] A. et V. in marg. ubi ζήτει ἐν τῷ Πολιτικός.

[h] Εὐκτικὸν ποιοῖ] εὐκτικῶς A.V. Tum ποιεῖ A.B.V.E. Habet statim A. in marg. Ποιῶ: Δοτικῇ· αἰτιατικῇ δέ· ἐμοῦ σπαρεὶς καὶ ἀναδοθεὶς ὡς ὁ μῦθος ποιεῖ τοὺς γίγαντας.

ΠΟΙΦΥΓΜΑ] Vid. Blomfield. Gloss. Æschyl. Theb. 266.

[i] Οὐδὲ παρὰ σκαρθ.] Anthol. Pal. VII. 215.

[k] παρὰ] περὶ A.V. Anthol. Pal.

[l] Ποιφύσσω] Ποιφυσσῶ A. Mox προτομῇ E.

[m] δελφίς] Sic scribendum esse, ex iis, quæ in nota præcedente dicta sunt, satis patet. At priores editt. male habent, ἀδελφίς. KUST.

ΠΥΑΝΕΨΙΩΝ] Πυανεψιῶνος A.

[n] Καὶ ΠΥΑΝΟΨΙΑ: Λυκοῦργ.] Ex Harpocratione: sed apud quem, æque ac hic apud Suidam, scribendum est, Πυανέψια, et Πανόψια, cum accentu in antepenultima. Nomina enim Festorum numero plurali et genere neutro apud Græcos efferri solent. KUST. Πυανοψία A. hic et infra.

[o] ἐν τῷ] ἐν τῇ A.V. Photius. ἐν τῷ Harpocr. ed. ἐν τῇ ms. Pal.

[p] Μενεσαίχμου] Μεσαίχμου A.

[q] εἶδον] εἶδε A.

[r] ἑβδόμῃ] ὅτι ζ A.V. Harpocr. ms. Pal. ὅτι ἑβδόμῃ Photius. Pro ὅτι ex Harpocrat. repone Ἀπόλλωνι. Vid. not. ad Hesiodi Theog. 709.

[s] φασι] φησι Harpocr. ms. Pal.

[t] Δεῖν δέ φασι om. V.

[u] πλέκεται] ἄγεται A.V. Photius.

ΠΥΑΝΘΟΣ] Sic habent mss. Paris. itemque editt. Mediol. et Aldina. At editt. Basil. et Genev. Πυάνθρωπος: sed quarum editt. auctoritas, ubi a reliquis discrepant, nullo loco habenda est, ut et alibi monuimus. KUST. Πύανθος pro Ποίανθος. Nihil frequentius quam οι et υ commutari. HEMST.

ΠΥΓΑΡΓΟΣ] Vid. not. ad Hesych. Stanlei. ad Æschyl. Ag. 116.

ΠΥΓΕΛΛΑ] Eustath. Il. β'. p. 310=234, 29. Πυγῆς δὲ παρώνυμα καὶ τὰ περὶ τὴν ἀντικρὺ Χίου, πάλαι μὲν Πύγελλα, παρὰ δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα Φύγελλα λόγῳ παραφθορᾶς.

[x] ἡμῖν] ἡμῶν E.

[y] τὸν πρὸς] διὰ πρὸς A. Habet hanc gl. A. iterum in marg. ubi legitur ut vulg.

ΠΥΓΑΙΑ: Τὰς σπ.] Eadem habet Hesychius; sed apud quem legitur πυγαίας, genere fœminino. KUST.

ΠΥΓΕΛΑ: Πόλις ἐν τῇ Ἰων.] Ex Harpocrat. KUST.

[z] Λαβεῖν] λαβῇ V. Mox ἐπειδὴ A.V. Photius pro ἐπεί. Mox Ἀγαμέμνονα A.V. Photii ms.

[a] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 82.

[b] τῷ] τὸ A.

[bb] Εἰς κινὸς—ἐπέλεγον om. A.

[c] ὁρᾷ] ὁρᾶν E. Hæc sumpta esse ex Aristoph. Eccl. 255. et Schol. monet Abreschius.

[d] Ὀνύχων] Cave putes, hanc esse interpretationem vocis πυγιδίων; sed sensus est, Aristophanem loco eo, quem in nota sequente indicabimus, παρὰ προσδοκίαν dixisse πυγιδίων, cum dicendum esset ὀνύχων. Si aliter hæc acceperis, nota hac nihil erit ineptius. Vel puer enim videt, τὸ ὀνύχων non posse interpretationis loco jungi τῷ πυγιδίων; vocibus his significatione immane quantum discrepantibus. KUST.

[e] Ἀριστοφάνης] Acharn. 637. Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἀπειδὴ τοῦτό τις εἴποι, Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε. KUST.

[f] ΠΥΓΜΑΛΙΩΝ] Πυγμαλίων A.V.E.

[g] σύγκλεισις] σύγκλισις V.

[Πυγόνος: Ἀντὶ τοῦ, πήχεως. [h]Αἰλιανός·
Τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος.]

Πυγοστόλος: Προαγωγὸς, μαυλίστρια. [i]Ἡσίοδος·
Μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

[Πυγούσιον: Ὁ πῆχυς, κεκαμμένων τῶν δακτύλων.]

Πυδαλίζω: Πηδῶ.

Πυδναῖους: Ὄνομα ἔθνους.

Πυελίδα: Τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον [k]σφραγιδοφυλάκιον. Οὕτως Λυσίας, καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύελος: Ὄρυγμα, ἐμβατὴ, ἔνθα [l]ἀπολούονται.

Πύελος: Θήκη.

Ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐναποθεμένος, κἀκεῖθεν [m]τοῦτον ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας.

[n]Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ [o]ἐσήλυθε, καὶ ἄκρητον
ἔσπασεν· εἶτ' Ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Πυθαγόρας, Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνὸς, [p]Μνησάρχου υἱὸς, δακτυλιογλύφου. Νέος δὲ ὢν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. Οὗτος ἤκουσε [q]πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ· εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος [r]Κρεωφύλου· εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου, καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. Παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις A καὶ Χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς Σάμον, καὶ [s]εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ σχολὴν συστησάμενος, [t]πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. Ἦσαν δὲ αὐτῷ [u]καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν, Εὔνομος· μέσος δὲ, Τυρρηνός. Δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, [x]ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. Γαμετὴν δ' ἐποιήσατο Θεανὼ, τὴν [y]Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖ- B δες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ [z]Δάμων, ἢ, ὥς τινες, Μνήσαρχος. Κατὰ δέ τινας καὶ [a]θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα· [b]κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ Ἀριγνώτη. [c]Συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία, Παιδευτικὸν, [d]Πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον [e]τρίτον ὡς Πυθαγόρου, [f]Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. Τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ C τὰ Χρυσᾶ ἔπη. Πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε, καὶ κυάμων. [g]Ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. Συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, τούτου ὑπό τινος τῶν μὴ [h]παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. Τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους, τὸν δὴ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα, D καὶ πρός τινι [i]χωρίῳ [k]γενόμενον πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, [l]εἰπὼν, ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πα-

[h] Αἰλιανός] Nat. Anim. V. 3. notante Gronovio. TOUP. Deest hæc gl. A.B.V.E. et sumpta videtur ex Zonara.

[i] Ἡσίοδος] Opp. 371. In versu σε γυνὴ A.V.E.

ΠΥΓΟΥΣΙΟΝ: Ὁ πῆχυς κεκαμμένων τῶν δακτύλων] Fons lectionis est Homerus, Odyss. κ'. 517. Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε ΠΥΓΟΥΣΙΟΝ, ἔνθα καὶ ἔνθα. Ubi Schol. Πυγούσιον: Πυγονιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μεχρὶ τῶν δακτύλων κεκαμμένων διάστημα. Ad hunc locum sine dubio respexit Suidas. TOUP. Et hanc gl. om. A.B.V.E.

ΠΥΔΑΛΙΖΩ] An potius πυδαρίζω? ut Portus quoque scribendum esse suspicabatur. Schol. Aristoph. Equit. 694. Πυδαρίζειν, ἐπὶ τοῦ ἅλλεσθαι. Ἤτοι πυδαρίζειν καὶ πυδαρίζειν· ὡς ὄνομα, καὶ ὄνυμα, Αἰολικῶς. Ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγήν. Καὶ τροπῇ, πυδαρίζειν· ὡς γνόφος, καὶ δνόφος. Confer etiam Hesychium v. Πυδαρίζειν. KUST.

ΠΥΔΝΑ: Ὄνομα πόλεως· ὁ ἀπὸ ταύτης Πυδναῖος.] Πυδναίους (Πυδναία B.) ὄνομα ἔθνους A.V.

ΠΥΕΛΙΔΑ: Τὸ ὑφ' ἡμ.] Ex Harpocratione. KUST.

[k] σφραγιδοφυλάκιον] σφραγιδοφυλακεῖα A.

ΠΥΕΛΟΣ] Schol. Aristoph. Eq. 1057. HEMST.

[l] ἀπολούονται] ἀπολύονται B.E.

[m] τοῦτο] τοῦτον A.V. ταύτου B.E.

[n] Θερμὴν εἰς π.] Est pars Epigrammatis in Epicurum, quod integrum exstat apud Laërtium in Epicuro. Ibi autem sic legitur: Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρατον Ἔσπασεν, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum. Portus locum hunc aliter refingit: sed egregie fallitur. Syllabam enim secundam in ἄκρατον brevem facit, quæ semper longa est. KUST.

[o] εἰσήλυθε] γὰρ ἐσήλυθε V. γὰρ ἐπήλυθε A. qui ἄκρητον pro ἄκριτον. Idem v. seq. εἶθ' ἀΐδην A.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ] De variis Pythagoris vide Meursium in notis ad Aristoxeni lib. II. Ceterum, Pythagoræ, celebris illius philosophi, de quo Suidas hic agit, vitam scripserunt Laërtius, Porphyrius, et Jamblichus; ex quibus lector plura petere potest. KUST. Similia sunt in Schol. Platon. p. 195.

[p] Μνησάρχου] Μνηστάρχου B.E.

[q] πρῶτον] πρῶτος A.E.

[r] Κρεωφύλου] Κρεοφύλου A. Κρεοφίλου E.

[s] εὑρὼν] εὗρεν V.

[t] πλείους ἢ πεντακοσίους] Sic habent omnes editt. præcedentes. At in mss. Paris. exaratum est πλείω ἢ χ': i. e. *plus quam sexcentos.* Lectionem hanc confirmat Laërtius in Vita Pythagoræ, segm. 15. Τῶν τε ἑξακοσίων οὐκ ἐλάττους ἐπὶ τὴν νυκτερινὴν ἀκρόασιν ἀπήντων αὐτοῦ. KUST. πλείω ἢ ἑξακοσίους B. καὶ τ' ἔσχε μαθητὰς Schol. Platon.

[u] καὶ ἀδελφοὶ] καὶ om. V.

[x] ᾧ Γέται] Vid. supra Ζάμολξις. REINES.

[y] Βροντίνου] Βροτίνου A. Vid. supra p. 1851. E. F.

[z] Δάμων] Al. Δαμὼ Laërt. VIII. 1. REINES.

[a] θυγάτηρ] θυγατέρα Μυῖαν E.M. et mox Ἀριγνώτην.

[b] κατὰ δὲ ἄλλους καὶ] καὶ ἄλλη V.

[c] Συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας —— καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα] Aliter paulo Laërtius, qui sic habet: Γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα τρία, Παιδευτικὸν, Πολιτικὸν, Φυσικόν. Τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, Πυθαγορικοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας, &c. KUST. ὁ Πυθαγόρας om. V.

[d] Πολιτικόν] φυσικὸν excidisse auctor est Menagius ad Diogen. Laërt. VIII. 6.

[e] τρίτον] τρία V.

[f] Λύσιδος] Ælian. V. H. III. 17. Λύσις, ὁ γνώριμος ὁ Πυθαγόρου, καὶ αὐτὸς Ἐπαμεινώνδαν ἐξεπαίδευσε. Jamblich. Vit. Pyth. c. 35. REINES.

[g] ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Laërtium in Pythagora, segm. 39. unde ea Suidas descripsit. KUST. Plutarch. de Stoic. Repugn. καὶ ὁ Πυθαγόρου ζῶντος ἐμπρησμὸς ὑπὸ τῶν Κυλωνείων. Athenagoras Legat. pro Christ. Πυθαγόρας ἅμα τριακοσίοις ἑτέροις (l. ἑταίροις) κατεφλέχθη πυρί. REINES.

[h] παραδοχῆς] δοχῆς V.

[i] χωρίῳ] χρόνῳ V.

[k] γενόμενος] γενόμενον A.B.V.E.

[l] εἰπὼν ἁλῶναι] Vid. Jamblich. c. 31. de Myllia Crotoniate et Timycha ejus uxore. De fato Pythagoræ vid. Jul. Firm. Mathem. I. c. 3. REINES.

τῆσαι· ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον, ἢ λαλῆσαι· καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. Οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα.

Πυθαγόρας: Περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· [m]Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπὶ αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴων μὲν οὔπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὔφορβος, [n]ἀναβιῴη τε ἀποθανὼν, ἀποθάνοι δ', ὡς ᾠδαὶ Ὁμήρου· [o]ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ [p]θνησειδίων παραιτοῖτο, καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, [q]καὶ τοῦ θῦσαι· μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμούς· ἀλλ' ἡ μελιττοῦτα, καὶ ὁ λιβανωτὸς, καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· [r]γινώσκειν τε, ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ θεοὶ μᾶλλον, ἢ τὰς ἑκατόμβας, καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ [s]κανοῦ· ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπη τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι, καὶ ὅπη συνάχθονται. Περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. Τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου, καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν· ἑαυτῷ δὲ τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη· ξυνεῖναι [t]δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὰς Μούσας, καὶ θεοὺς [u]ἑτέρους, ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. Καὶ ὅ τι ἀποφήναιτο ὁ [x]Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα, καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. Πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρῶτον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. Καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. Τὸ γὰρ,

Χαίρετ', ἐγὼ [y]δ' ἔμμιν θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός·

Καὶ,

Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κούρη τε κόρος τε·

[z]Καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἴη ἄν. [a]Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς τὴν τῶν [b]Βασιλίδων καλουμένην ἀρχὴν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῇ πληθύϊ ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς [c]ἐπελπίζων ὑποσχέσεσιν, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τούς γε μὴν ἐν [d]ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων, [e]φορητὸς [f]οὐδαμὰ οὐδαμῇ ἦν. Καὶ κολάσαι δὲ [g]πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας· ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα· ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς [h]πλησίους ἐκριπισθῆναι κουφότατος ἦν. Ἀπέχρησε [i]μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν· ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. Τῶν γοῦν προειρημένων, οἷς ἐπέθετο, [k]παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε· ἑνὸς δὲ [l]τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι [m]μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῆ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν [n]ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν [o]λιμὸν ἀποδρᾶναι. Οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος, καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας, εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε, καὶ ᾔτει λύσιν τῶν κακῶν. Ἡ δὲ [[p]Πυθιὰς] ἔφη, νεὼν ἀναστῆσαι, καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. Ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι [q]Βάτων.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, φιλόσοφος, διότι [r]τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον τοῦ Πυθίου. Ὃς [s]παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι·

[t]Πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Πυθαγόρας: Ὄνομα κύριον. Καὶ Πυθαγόρειος λόγος. Καὶ Πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Ὅτι [u]Πυθαγόρα τὰ σύμβολα ἦν τάδε· Πῦρ μα-

[m] Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαιν.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. I. de Vit. Apoll. c. 1. KUST.

[n] ἀναβιῴη] ἀναβιῴν V.

[o] ἐσθῆτά τε] ἐσθῆτα δὲ V.

[p] θνησειδίων] θνησειδίων A.V.E. Philostr.

[q] καὶ τοῦ θῦσαι] καὶ τοῦ om. A.V.

[r] γινώσκειν] γινώσκειν A.V. Philostr. Tum τε pro δὲ A.

[s] κανοῦ] ἱκανοῦ A. Mox δεῖ B.V.E. pr. M.

[t] δ' αὖ] δ' ἂν A. Mox ὁμολογούσας V.

[u] ἑτέρους] ἑταίρους A.

[x] Πυθαγόρας] ὁ addunt A.B.V.E. Philostr.

[y] δ' ὔμμιν] ὁ δ' vel δ' ὁ ἔμμιν A.E.V.

[z] Καὶ ὁ] ὁ om. B.E. Mox πεμμὰ V. et ποιησάμενον V. E.

[a] Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγ.] Locus hic est mancus et mutilus, qui ex Philostrato sic supplendus est: Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν τοῦ Πυθαγόρου τρόπων (lego, περὶ τῶν κατὰ τὸν τοῦ Πυθαγόρου τρόπον) φιλοσοφησάντων ἱστορεῖσιν· ὧν οὐ προσήκει με νῦν ἅπτεσθαι, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποτελέσαι προὔθέμην. Sed hæc nihil ad institutum Suidæ faciunt. KUST. Hæc usque ad fin. om. V.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβ.] Miror unde articulum hunc excerpserit Suidas. Apud nullum enim scriptorum hodie exstantium, hæc, ut puto, reperiuntur. Si suspicari licet, existimo, hæc ex libro Æliani de Providentia, quem temporum injuria nobis eripuit, deprompta esse. KUST.

[b] Βασιλίδων] Portus legit Βασιλιδῶν, quasi a recto singulari, Βασιλίδης: cui non repugno. KUST.

[c] ἐπελπίζων] Vide supra h. v. KUST. ἐλπίζων V.

[d] ἀξιώσει τε] ἀξιώματι A. marg. τε om. V.

[e] φορητὸς] Vid. φορητ. TOUP.

[f] οὐδαμῶς] οὐδαμὰ οὐδαμῇ A.B.V.E.M. v. p. 2735 D.

[g] πικρότατα] πικροτάτως E.

[h] πλησίους] πλησίον V.E. Hoc repone vel πλησίοις.

[i] μὲν οὖν καὶ] οὖν καὶ om. V.

[k] παμπόλλους] παμπόλλους V.

[l] τὰς θυγατέρας] τὴν θυγατέρα καταφυγοῦσαν A.V. et infra τὴν κόρην V.

[m] μὲν βιαίως] μὲν αὐτὴν βιαίως A.

[n] ἄρα om. V.

[o] λιμὸν] λοιμὸν B.E.

[p] Πυθιὰς om. A.V.

[q] Βάτων] Hunc articulum Batoni tribuit Hemsterh. ad Lucian. p. 345. meminit Pausanias. TOUP. φησὶ V.

[r] τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττ.] Eadem totidem verbis tradit Laërtius in Pythag. 21. et 22. KUST. διότι τ. ἀ. A.V.

[s] παρηγγυᾶτο] παρηγγύα A.B.V.

[t] Ποῖ] πῆ A.B.V.

[u] ΠΥΘΑΓΟΡΑ τὰ σύμβ.] Quæ hic Suidas de symbolis Pythagoræ tradit, ad verbum sumpta sunt ex Laërtio; quem confer, et ad eum, Menagium. KUST. Jambl. II. p. 131. seqq. Plut. de Educ. p. 12. qui explicat nonnulla Pythagoræ symbola: Malchus in Vit. Pythag. p.

A χαίρᾳ μὴ σκαλεύειν· Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· Καρδίαν μὴ ἐσθίειν· [x]Φορτίον συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπιτιθέναι· Τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν· Ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν· Χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ· [y]Ἐλαδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι· Πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν· Ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν· [z]Μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν· [a]Ὁμοροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν· Γαμψώνυχα μὴ τρέφειν· B [b]Ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι· Ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν· Ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. Ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, ὅτι [c]δυναστῶν ὀργὴν καὶ [d]οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν· τὸ δὲ Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν, τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν· Ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, [e]ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος· ὁ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. C Διὰ δὲ τοῦ, Καρδίαν μὴ ἐσθίειν, ἐδήλου, [f]μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν· διὰ δὲ τοῦ, Εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει [g]τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' [h]ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. Καὶ [i]τἆλλα πρὸς ταῦτα λοιπόν ἐστιν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. Παντὸς δὲ μᾶλλον [k]ἀπηγόρευε μήτε D ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον· καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ [l]κυάμων, καὶ μήτρας, καὶ τρίγλης. [m]Ἐνίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ [n]κηρῷ, ἢ ἄρτῳ· οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι, [o]ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἑφθοῖς καὶ ὠμοῖς· τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. Στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρὰ, καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων· [p]τὰ γὰρ [q]λινᾶ οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. Οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη E

οὔτε διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων, οὔτε μεθυσθείς. Ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος, καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἷον σκωμμάτων, καὶ διηγημάτων φορτικῶν. Ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν, οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. Ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. [r]Μαντικῇ τε ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν· [s]ἥκιστα δὲ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου. Θυσίαις τε ἐχρῆτο [t]ἀψύχοις. Οἱ δὲ, [u]ἀλεκτορίσι [x]μόνον, καὶ ἐρίφοις, καὶ γαλαθηνοῖς. Φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν· μόνου δ' [y]ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος, καὶ κριοῦ. Τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε [z]παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. Φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην, καὶ [a]τρίζουσαν· τὴν δὲ Ὁμήρου, κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, καὶ ὄφεις περὶ αὐτὴν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν· κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. Σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε· βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. Μηδὲ [b]ὀμνύναι θεούς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν [c]δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. Τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως· ἐν βίῳ, τὴν ἀρχὴν τελευτῆς· ἐν ζωῇ, γένεσιν φθορᾶς. Καὶ θεοὺς μὲν δαιμόνων προτιμᾶν· ἥρωας δὲ, ἀνθρώπων· ἀνδρῶν δὲ μάλιστα γονέας. Ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι, τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. Ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. Νόμῳ βοηθεῖν· ἀνομίᾳ πολεμεῖν. Φυτὸν ἥμερον μήτε φθίνειν, μήτε σίνεσθαι, [d]ἀλλὰ [e]μηδὲ ζῶον, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. Αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι· μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι, μήτε σκυθρωπάζειν. Φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. Ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. Μνήμην ἀσκεῖν.

26. ibique Rittersh. not. Gyraldus peculiari libro ad Joh. Thom. Picum Mirandolam. KUST.

[x] Φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπ.] Laërtius sic: Φορτίον συγκαθαιρεῖν, καὶ μὴ συνεπιτιθέναι. Vide ibi Menagium. KUST. Plut. Sympos. VIII. 7. REINES. μὴ om. A.V.

[y] Ἐλαδίῳ] Jambl. Symbol. 17. λαθίῳ. cf. nott. REINES. F

[z] Μὴ ῥᾳδίως] Plut. de Educ. II. p. 12 E. μὴ παντὶ ἐμβάλλειν δεξιὰν, et p. 360. μὴ πολλοῖς ἐμβ. δεξ. REINES.

[a] Ὁμοροφίους] Ὁμοροφίοις A.

[b] Ἀπονυχίσμασι—ἐπουρεῖν om. V. qui post ἀνεπιστρέπτειν addit καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν μὴ δὲ ἀφίστασθαι.

[c] δυναστῶν] ὅτι δυναστῶν A. ὅτι δυνατὸν V. ὅτι δυνατῶν B.E.

[d] οἰδοῦντα θυμὸν] Laërtius, οἰδοῦντα θυμόν. KUST.

[e] ἐν ἴσῳ τῷ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μ.] Laërtius, ἐν ἴσῳ τοῦ ἐνεστῶτος φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. Hinc G Suidas supplendus et emendandus est. KUST. τῷ νῦν φρ. V.

[f] μὴ] μὴ δὲ V. Mox post βαδίζοντα A. om. μή.

[g] τοῖς ἀπαλλαττομένοις] τὸ ἀπαλλαττ. A.B.V.E.

[h] ὑπὸ] ἐπὶ V.

[i] τ' ἄλλα—παρέλκωμεν] τἆλλα ὁμοίως V.

[k] ἀπηγόρευε] ἀπηγόρευκε A. qui mox ἐρύθρινον.

[l] κυάμων] Vide Diss. Huydecooperi inter Obs. Misc. editam T. VI. p. 417 seqq. H

κυάμων καὶ μ.] Cf. Gell. IV. 11. REINES.

[m] ἐνίοτε δ'] δ' om. A.V. Mox μόνον V. pro μόνῳ.

[n] κηρῷ] Laërtius rectius, κηρίῳ. KUST. κηρῷ Laërtii ed. Bas.

[o] ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχ.] Et sensus et constructionis gratia scripserim, ὄψῳ τε τὰ πολλὰ χρῆσθαι λαχάνοις, &c. Id est: *Obsonii loco eum plerumque usum fuisse oleribus*, &c. KUST. ὄψου A.V. ὄψον Laërt. ed. ὄψου ms.

[p] Τὰ γὰρ λινᾶ] Contra Apul. Apol. p. 270. *quippe lana segnissimi corporis excrementum* etc. REINES.

[q] λινᾶ] λίνα A.

[r] Μαντικῇ δὲ] μαντικῇ τε A. Laërt.

[s] ἥκιστα δὲ τῇ] τῇ om. A.V. Laërt.

[t] ἀψύχοις] ἀψύχοιο V.

[u] ἀλέκτορσι] ἀλεκτορίσι A.V.E.M.

[x] μόνον] μόνοις A.V.

[y] ἀπέχεσθαι βοὸς] Ap. Athen. lex erat, bovem aratorem μὴ θύειν. Vid. Petit. Comm. Legg. Att. V. 3. p. 398. REINES.

[z] παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας] Laërtius, παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam lectionem et Suidæ restituendam esse puto. Videtur enim Themistoclea sacerdos quædam Delphica fuisse, a qua Pythagoras præcepta sapientiæ hauserit. Isaacus Casaubonus tamen ad dictum locum Laërtii lectionem Suidæ ἀδελφῆς præferendam judicat, cum quo ea de re, ut incerta et dubia, serio contendere nolim. KUST. L. ἀδελφῆς Θεμιστοκλείας, sic etiam Laërt. init. παρὰ Θεμιστοκλείας ἀδελφῆς. Malchus p. 25. παρὰ Ἀριστοκλείας τῆς ἐν Δελφοῖς. REINES. τῆς ἐν Δελφοῖς mavult Menag. Hist. Mulier. Philos. §. 77.

[a] τρίζουσαν] τρίζουσαν A. Laërt.

[b] ὀμνύειν] ὀμνύναι A.V.

[c] δεῖν om. V.

[d] ἀλλὰ μηδὲ ζῶον] Jamblich. c. 21. Lex Triptolemi lata Atheniensibus ζῶα μὴ σίνεσθαι Porphyr. de Abst. IV. e Xenocrate. REINES.

[e] μηδὲ] μήτε A.B.V.E.

Ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. Μαντικὴν πᾶσαν [f]τιμᾶν. Ὠιδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. [g]Τῶν δὲ [h]κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι [i]μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο [k]καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν.

Ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὕρηται· Ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν [l]ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. Ἐκ δὲ [m]τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμὰς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων, τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ [n]αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι [o]διόλου, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν κόσμον ἔμψυχον, νοερὸν, σφαιροειδῆ, μέσην [p]περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ, καὶ [q]οἰκουμένην. Εἶναι δὲ καὶ ἀντίποδας· καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. Ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρὸν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν, θερμοῦ μὲν, θέρος γίνεσθαι· ψυχροῦ δὲ, χειμῶνα. Ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον, ἔαρ ὑγιεινόν· [r]τὸ δὲ φθίνον, φθινόπωρον νοσερόν. Ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἕω· φθίνειν δὲ, τὴν ἑσπέραν· ὅθεν καὶ [s]νοσερωτέραν εἶναι. Τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα καὶ ἄσειστον καὶ νοσερὸν, καὶ [t]τὰ ἐν αὐτῷ πάντα θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω, ἀεικίνητον εἶναι, καὶ καθαρὸν, καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα, καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. Ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. Τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. Καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. Εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. Διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. Ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ [u]βένθη δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. Τὰ λοιπὰ [x]παρήκαμεν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν.

[y]Ὅτι τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ [z]τελευτῇ τινος. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν ἡρώων [a]φησὶν εἶναι τὰ πίπτοντα. Μήτε δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. Μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας [b]μηνύοντα. Τοὺς κυάμους δὲ ἀποτρέπεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι· καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. Οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν ὅ τι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρῶν ὑδάτων, καὶ θαλάσσης. Ἄρτον δὲ μὴ [c]καταγνύειν, [d]ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ διαιρεῖν, ὃς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν. Ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. [e]Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν·

> [f]Καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω
> ἰδεῖν ἑκάστους, [g]διαφέρειν δὲ πάμπολυ
> τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν· μόνοισι γὰρ
> τούτοισι τὸν Πλούτωνα [h]συσσιτεῖν ἔφη
> δι' εὐσέβειαν. Εὐχερῆ θεὸν [i]λέγεις,
> εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.
> [k]Λάχανά τε καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
> Φθεῖρας δὲ, καὶ [l]τρίβωνα, τήν τ' ἀλουσίαν
> οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Καὶ παροιμία·

> Σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρου τελεσθέντων.

Πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν. [m]Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν [n]καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο Σεβαστικοί· [o]οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, Γεω-

---

[f] τιμᾶν] ἀσκεῖν E. (τιμᾶν)

[g] Τῶν κυάμων ἀπέχεσθαι] Hæc sunt verba Laërtii in Pythagora, p. 507. ubi ita legitur: Τῶν δὲ κυάμων ἀπηγόρευεν ἔχεσθαι. Quæ ex Suida corrigenda sunt: ἀπηγόρευεν ἀπέχεσθαι. Laërtius modo supra: Παντὸς δὲ μᾶλλον ἈΠΗΓΟΡΕΥΕΝ μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον καρδίας τε ἈΠΕΧΕΣΘΑΙ καὶ κυάμων. TOUP.

[h] κυάμων] Conf. Clem. Alex. Strom. III. p. 318. REINES.

[i] μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας] Inverso ordine potius scribendum est, τὰς γαστέρας μὴ παραληφθέντας: ut legitur apud Laërtium. Sed de hoc vide quæ notavit Menagius. KUST. Fallitur Kusterus. Synes. Enc. Calv. p. 67. καὶ βελτίους εἶσι ἀπεῖσαι τῆς θήρας. TOUP.

[k] καὶ τὰς] καὶ om. V.

[l] ὕλην] ὕλη A.

[m] τῆς μονάδος] τῆς om. V. Mox ἀορίστου V.

[n] αἰσθητὰ] στερεὰ Laërt. ed. Meibom. αἰσθητὰ Bas.

[o] διόλου] δι' ὅλου A.

[p] περιέχοντα] περέχοντα A.

[q] οἰκουμένην] περιοικουμένην Laërt.

[r] τὸ δὲ φθινόπωρον] Supple ex Laërtio, τὸ δὲ φθίνον, φθινόπωρον. KUST. Sic A.B.V.E.

[s] νοσερωτέραν] νοσερώτερον A.V. καὶ post ἀέρα om. A.

[t] πάντα τὰ ἐν αὐτῷ] τὰ ἐν αὐτῷ πάντα A.V. πάντα—ὑγιᾶ καὶ om. E.

[u] βένθεα] βένθη A.B.V. βάθη Laërt.

[x] παρήκαμεν] παρῆκα A. παρῆκα διὰ τὸ παρέλκειν V.

[y] ὍΤΙ τὰ πίπτοντα] Laërt. s. 34.

[z] τελετῇ] τελευτῇ A.V. Laërt.

[a] εἶναι φησι] φησιν εἶναι A.E.

[b] μηνύοντα] μηνύοντα V.

[c] καταγνύειν] καταμιγνύειν E.

[d] ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφ.] Laërtius: Ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ πάλαι τῶν φίλων ἐφοίτων. KUST. οἱ πάλαι φίλοι Reinesius.

[e] Ἀριστοφῶν] Sic rescripsi auctoritate optimi ms. A. et Laërtii. Ante enim male legebatur, Ἀριστοφάνης. Vide Menag. ad Laërtium in Pythagora, s. 38. KUST. Vid. Jonsius Script. Hist. Phil. p. 50.

[f] Καταβὰς εἰς τὴν δ.] Versus hic numeris suis sic restituendus est: Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω. Sic enim recte legitur apud Laërtium. KUST.

[g] διαφέρειν] διαφέρει V.

[h] συσσιτεῖν ἔφη] σύσσιτον δι' εὐσέβειαν ἔφη V.

[i] λέγεις εἰ τοῖς] λέγεις σίτοις A. λ. σίτοις V. Mox μεστοῖς A.V.

[k] Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ π.] Scribe ut apud Laërtium: Ἐσθίουσί τε λάχανά τε, καὶ πίνουσιν, &c. KUST. γὰρ κατέδονται om. A.B.V.

[l] τρίβωνας τὴν] τρίβωνα τήν τ' A.B.V. τρίβωνας τήν τ' E.

[m] Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρ.——ἔξωθεν ζηλωταί, Πυθαγορισταί] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagoræ, Cod. CCXLIX. p. 1313. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[n] καταγινόμενοι] καταγενόμενοι V.

[o] οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, Γεωμ.] Supple et scribe ex Photio: Οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, μαθηματικοί. KUST.

μετρικοὶ, καὶ Μαθηματικοί. [p]Καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ [q]*συγγινόμενοι, ἐκαλοῦντο* Πυθαγορικοί· *οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ,* Πυθαγόρειοι· *οἱ* [redacted] *ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ,* Πυθαγορισταί. [r]*Ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο.*

Ὅτι ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ *τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς* [s]Ἕλληνας.

Πυθέας· Ἀθηναῖος, *ῥήτωρ, υἱὸς* [redacted] *ἦν* [t]*μυλώθρου, καὶ* [u]*θρασὺς σφόδρα· φυγών τε* Ἀθήνηθεν *ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς* [x]Μακεδονίαν *ἦλθεν, εἶτα ἐπανῆκε πάλιν.* Ἔγραψε *λόγους δημηγορικοὺς, καὶ δικανικοὺς, καὶ ἄλλα τινά.* [y]Ἀλλ' *οὐκ* [z]*ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων,* [a]*ὡς θρασὺς, καὶ διεσπασμένος.*

Πυθέσθαι: Τὸ [b]*ἐρωτῆσαι.* Μέσος *ἀόριστος.* Ἀπὸ *τοῦ πεύθω.* Πυθέσθαι δὲ, [c]*τὸ ἀκούειν.*

Πυθία: Ἡ [d]*μαντεία.*

Πύθια καὶ Δήλια: Φασὶ [e]Πολυκράτην, *τὸν* Σάμου *τύραννον,* Πύθια *καὶ* Δήλια *ποιήσαντα* [f]*ἅμα ἐν* Δήλῳ, *πέμψαι εἰς θεοῦ, χρησόμενον* [g]*εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ* [h]*τὸ ὡρισμένον· τὴν* [redacted] Πυθίαν *ἀνελεῖν·* Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια· [i]*βουλομένην δηλοῦν, ὅτι ἔσχατα· μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον αὐτὸν ἀπολέσθαι συνέβη.* Ἐπίκουρος *δὲ ἐν* [k]*τινι τῶν πρὸς* Ἰδομενέα *ἐπιστολῶν ταῦτα. Λέγεται δὲ καὶ* Πυθοῖ, *τουτέστιν, ἐν τοῖς* Πυθίοις. [l]Ἀριστοφάνης·

Ὀλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ.

Πυθιὰς [m]βοή: Ἡ *μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή.* Τὸ Πύθιον *μέλος.* Ἔνθεν *καὶ* πυθαύλης *λέγεται.* Οὕτω *δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.*

Πύθιον: Ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, *ὑπὸ* Πεισιστράτου *γεγονὸς, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ* Κυκλίῳ *χορῷ νικήσαντες τὰ* Θαργήλια. Καὶ Πύθιος, *ὁ* Ἀπόλλων.

Πυθιονίκης: Ὄνομα *κύριον.*

Πυθμήν: Τὸ *ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς* [n]*οὑτινοσοῦν σκεύους* [*κατὰ βάθος.*] Καὶ [o]πυθμένας λόγων *ἐκάλει* Πρωταγόρας *ὁ* [p]*φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις.* Οὗτος *γὰρ* [q]*διεῖλε τὸν λόγον ἐς τέσσαρα, εὐχωλὴν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν.* Ἄλλοι *δὲ εἰς ζ΄. διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολὴν,* [r]*ἐπαγγελίαν, εὐχωλὴν, κλῆσιν.* Ἀλκιδάμας *δὲ τέσσαρας λόγους φησί·* Φάσιν, *ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.*

Πυθόληπτος: [s]Ὑπὸ *τοῦ* Πυθίου *ληφθείς.*

Πυθόμενος: Ἐρωτήσας.

Πύθοντο: Ἠρώτων *καὶ ἤκουον.*

Πύθου Χελιδόνος: Παροιμία *ἀπό τινος* Χελι-

[p] Καὶ οἱ μὲν τῷ] οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ V.

[q] συγγινόμενοι] συγγενόμενοι A.

[r] Ἐμψύχων] ἀψύχων A.

[s] Ἕλληνας] τοὺς Ἕλληνας V.

ΠΥΘΕΑΣ] Hujus Pytheæ meminit Plutarchus ἐν Πολιτικοῖς παραγγ. p. 802. sic inquiens: Ὡς ὁ Πυθέας τὸν Δημοσθένους (λόγον) ἔλεγεν ἐλλυχνίων ὄζειν καὶ σοφιστικῆς περιεργίας, &c. Reliqua auctorum loca, in quibus Pytheæ hujus mentio fit, collegit Meursius in Bibliotheca Attica; quem consule. KUST. Πυθέας ἐν τῇ πρὸς ἔνδειξιν ἀπολογίᾳ citatur ab Harpocr. in Ἀγραφίου, et ἐν τῷ κατ' Ἀδειμάντου in Ὀξυθυμία. Contra Pytheam scripsit Dinarchus ἐν τῇ κατὰ Πυθέου εἰσαγγελίᾳ, Harpocr. in Ἀντιβληθέντας. REINES.

[t] μυλώθρου] μυλώθρου male interpres nomen proprium putavit. HEMST. μυλίθρου A. μυλώθρου τοῦ μυλωνα' ἔχοντος καὶ ἐργαζομένου V.

[u] θρασὺς] Plutarch. Phocion. 21. πρὸς Πυθέαν, λάλον ὄντα καὶ θρασύν. cf. Plutarch. in Demosth. c. 9. 27. Cavillabatur Demosthenem, dicens λόγους αὐτοῦ λύχνων ἀπόζειν: cui urbane respondit Demosthenes, Οἶδα, εἰπών, ὅτι σοὶ λυχνοῦ λύχνον καίων· ἀναβέβλητο γὰρ ὡς λωποδυτῶν νύκτωρ ὁ Πυθέας. Liban. in Vita Demosth. REINES.

[x] Μακεδονίαν] Λακεδαιμονίαν V.

[y] Ἀλλ' om. V.

[z] ἐκρίθη] Sic recte habet antiquissimus ms. A. At in mss. B. et C. [et E.] itemque in editt. prioribus male legitur, ἐκλήθη. KUST. Neutra lectio sana est. Reponendum sine dubio, Οὐκ ἘΝΕΚΡΙΘΗ μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων. Nimirum Pytheas ille indignus habitus est, qui in δεκάδα, sive numerum rhetorum Atticorum adsciseretur. Hic sensus loci est. Ita locutus est Aristides in Panathen. p. 109. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπήλυδας αὕτη ΜΕΤΑ τῶν ἄλλων θεῶν ἘΝΕΚΡΙΝΕΝ. TOUP. Vulgatum defendit Ruhnkenius Hist. Crit. Orat. Gr. p. xcvii. qui Toupianam emendationem tamen tacite adoptat ad Rutil. Lup. p. 40.

[a] ὡς θρασὺς] θρασὺς δὲ E. ὡς τραχὺς corrigit Ruhnkenius ad Rutil. Lup. p. 40. Statim post διεσπασμένος delevi Μύλωθρος δὲ λέγεται, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος. Καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. Οἱ δὲ ἰδιῶται, μυλωνᾶν, cum A. V. In extr. pro μυλωνᾶν Hemsterhusius maluit μυλωνάρχην.

[b] ἐρωτῆσαι] τὸ ἐρωτῆσαι A.E. δεύτερος addunt B.V. post ἀόριστος.

[c] καὶ τὸ ἀκοῦσαι] τὸ ἀκούειν A.B.V. qui statim om. ἀπὸ τοῦ πεύθω.

[d] μάντις] μαντεία A.V. Statim delevi ΠΥΘΕΙΟΝ: Τὸ μαντεῖον. ΠΥΘΙΑ δὲ, τόπος, καὶ ἑορτὴ, cum A.B.V.E.

ΠΥΘΙΑ ΚΑΙ] Vid. in Ταῦτά σοι καὶ Π. HEMST.

[e] Πολυκράτην] Πολυκράτη A.

[f] ἅμα εἰς Δῆλον πέμψαι] ἅμα ἐν Δήλῳ πέμψαι εἰς θεοῦ Photius, et sic fere A.B.V. ποιήσαντα om. E.

[g] εἰ τὰ—ὡρισμένον] Verte: *juxta institutum, justo modo sacrificium perageret.* REINES.

[h] τὸ ὡρισμένον] τὸν ὡρισμένον χρόνον Photius.

[i] βουλομένην] βουλομένη A.

[k] τινι] τισι A.

[l] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 1133. Mox Πύλαις φησὶ M.

ΠΥΘΙΑΣ ΒΟΗ] Vide Salmasium ad Flav. Vopisc. p. 825. edit. Hack. KUST. Sumptum hunc articulum esse ex Schol. Aristoph. Av. 858., ubi γίνεται pro λέγεται, monuit Abreschius.

[m] ΒΟΗ] βοᾷ V.B. Mox αὐλοῖς A.B. In fine παιῶνα V.

ΠΥΘΙΟΝ: Ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθ.] Vide Meursium in Pisistrato, c. 9. KUST.

ΠΥΘΙΟΝΙΚΗΣ] Fors. legendum Πυθιονίκης ἑταιροῦσα ἔν τε Ἀθήναις καὶ ἐν Κορίνθῳ ducta ab Harpalo, Pausan. Attic. 37. ex Athen. XIII. p. 586. et 594. REINES.

[n] οὑτινοσοῦν] οὗτινος V. Mox κατὰ βάθος om. A.B.V. sed habet E.

[o] ΠΥΘΜΕΝΑΣ ΛΟΓΩΝ ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in vita Protagoræ; quæ leguntur etiam supra v. Πρωταγόρας. KUST.

[p] φιλόσοφος] ὁ φιλόσοφος A.B.E.

[q] διεῖλε] διεῖλε πρῶτος A. qui om. ἄλλοι δὲ—ἐντολήν.

[r] ἐπαγγελίαν] Laërtius habet ἀπαγγελίαν. At ipse Suidas supra v. Πρωταγόρας, εἰσαγγελίαν. KUST.

[s] ὁ ὑπὸ] ὁ om. A. Photius. Vid. not. ad Hesych.

ΠΥΘΟΝΤΟ] Sic A.B. et Photius. Πύθηντο V. Mox καὶ om. Photius. Vulgo: Πύθωνται: ἐρωτήσωσιν, ἀκούσωσι. E. Πύθωνται: ἐρωτήσουσιν, ἀκούουσι. Portus malebat Πύθωνται.

ΠΥΘΟΥ ΧΕΛΙΔΟΝΟΣ] Vid. Dindorf. ad Aristoph. Fr. inc. XIII.

δόνος, [t]θεολόγου καὶ τερατοσκόπου, καὶ περὶ τελετῶν A
[u]διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ [x]Πατρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. Οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔαρ [y]προσημαίνει.

Πτωά: Φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν [z]πόλιν τὸ ἱερὸν ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ· ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο, καὶ ὕπερθεν φιάλη, ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε [a]ψήφους· αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων, ἥλλοντο, καὶ [b]ἡ Πυθία [c]ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα, B
ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων.

Πύθω: Σήπω. Καὶ τὸ ΠΥΘΟΜΕΝΟΣ, σηπόμενος. Ἔνθεν καὶ [d]ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ [e]πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναι φησίν. Ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

[ΠΥΘΩΝ Βυζάντιος, ῥήτωρ· ὃς φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε, καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι, C
καὶ [f]συνεργοὺς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πολεμίων ἐχρῆτο.]

ΠΥΘΩΝΟΣ: Δαιμονίου μαντικοῦ.

> Τάς τε πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιώσας, καὶ φαντασίαν [g]κινήσεως παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ, ἠξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι· εἰ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον τὴν νίκην Μήδοις παρέσεσθαι.

Πυθοίατο: Μάθοιεν.

Πύκα: Συχνῶς, [h]ἐπιμελῶς.

Πύκαζε: [i]Σοφοκλῆς·

> Πύκαζε θᾶσσον· οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
> [k]θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Πυκάζεται: Σκεπάζεται, [l]κοσμεῖται.

Πυκάζει: Καλύπτει, σκεπάζει. Καὶ Πυκάζουσι: Σκιάζουσι, στεφανοῦσι. Καὶ [m]ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Λουσάμενοι, [n]Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον ἕλκωμεν.

B Πυκάζουσι: Τουτέστι, πεπυκνωμένοις, στενοχωρουμένοις. [o]Δαβίδ·

> Ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Πύκασεν: Ἐκόσμησε.

Πυκασμός: Δασύτης.

Πυκινή: Πυκνή. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ [p]δυνατή.

> Ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή.

C Πυκάζεις: Συχνάζεις.

Πύκνη: Ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. [q]Κλείδημος δέ [r]φησιν οὕτως ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί: Ὡς ἐν τῷ [s]Ἀριστοφάνει·

> Πλὴν μ᾽ ἦν τῇ Πυκνί.

Καὶ [t]Πυκνίτης:

> Δῆμος πυκνίτης.

D Πνὺξ, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα [u]ἐκκλησιάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. Ὥσπερ δὲ [x]πολίτην τῆς Πυκνὸς, Πυκνί-

[t] θεολόγου] θεολόγου ἀνδρὸς Photius.
[u] διειλεγμένου] διειλεγμένης V.
[x] Πατρεὺς] Πατρεὶς A.V. Photius.
[y] σημαίνει] προσημαίνει A.V. Photius. Post Περίπλῳ addit Photius, οἱ δὲ ὅτι θρηνητικὸν τὸ ζῷον.
[z] πόλιν τὸ ἱερὸν] πόλις ἦν ἱερὸν τοῦ B.V. πόλιν om. E. πόλιν ἦν ἱερὸν ni fallor A.
[a] ψήφους] φοίβους E.
[b] ἡ Πυθία ἐμφορ.] Confer Schol. Aristoph. Plut. 39.
[c] ἐμφορουμένη] ἐφορουμένη V. Post Ἀπόλλων delevi Ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθὼ δὲ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι· ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾷν, cum A.V. Vid. supra v. Δελφοὶ p. 887 B. Postrema ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾷν om. B.
[d] ἡ] τὸ E.
[e] πύον] Hanc lectionem ex mss. Paris. revocavi. In prioribus enim editt. mendose legitur, πύθιον. KUST.
ΠΥΘΩΝ Βυζάντιος, ῥήτ.] Pythonis hujus plures scriptores meminerunt. Philostratus lib. VII. de Vit. Apoll. c. 16. Ἐγένετο δὲ Πύθων ὁ Βυζάντιος ἀγαθὸς, φασὶ, ῥήτωρ τὸ καταπείθειν. Οὗτος ὑπὲρ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου πρεσβεύων παρὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν, τοὺς μὲν ἄλλους εἴα, &c. Photius in Excerptis ex Philostrato, p. 1025. Ἐγένετο Πύθων ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ ἀγαθὸς τὰ κακὰ πείθειν. Diodorus Siculus lib. XVI. p. 475. Φίλιππος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν πρέσβεις, ὧν ἦν ἐπιφανέστατος Πύθων. Οὗτος γὰρ διαβεβοημένος ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου δεινότητι, καὶ συγκριθεὶς παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς κατὰ τὴν περὶ τῆς συμμαχίας δημηγορίαν πρὸς Δημοσθένην, τῶν μὲν ἄλλων ἐπρώτευσε, τούτου δὲ ἐφάνη καταδεέστερος. Ejusdem etiam mentionem facit Plutarchus in Demosthene: Athenæus lib. II. p. 50. itemque lib. XII. p. 550. ubi lepidum ejus commentum refert, quo Byzantios aliquando tumultuantes ad concordiam redegerit. Vide etiam Tzetzem Chil. VI. c. 38. KUST. Athen. XIII. p. 586. REINES. Adde 595. E. F. Fabric. ad Sext. Empir. p. 297. Deest hic articulus A.V.
[f] συνεργοὺς πρὸς π.] Locum hunc corruptum existimo, quem sic scripserim, καὶ συνεργοῖς αὐτοῖς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πόλεων ἐχρῆτο. KUST.

ΠΥΘΩΝΟΣ] Malela in Justiniano p. 190. Act. Apost. XVI. 16. TOUP. Alberti Gloss. Gr. p. 75.
[g] κινήσεως] κυήσεως A.V.
ΠΥΘΟΙΑΤΟ] Il. α'. 257.
E [h] ἐπιμελῶς] Ita Schol. Il. ε'. 70.
[i] Σοφοκλῆς] Aj. 581.
[k] θρεῖν] θρηνεῖν A.V.
[l] κοσμεῖται om. V.
[m] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 12.
[n] Προδίκη] Προδίκη Anthol. Mox πυκασώμεθα B.E.
[o] Δαβίδ] Psalm. CXVII. 27. ubi Theodoretus: τὸ ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἀντὶ τοῦ πεπυκνωμένοι, καὶ τῷ πλήθει στενοχωρούμενοι τέθεικεν. cf. Hesych. gl. sacr. ERNEST.
[p] δυνατή] δυνατὸν V.
F ΠΥΚΑΖΕΙΣ] Πυκνάζεις B.V.
ΠΥΚΝΗ] Scribendum est Πυκνί: et paulo post, Πύκνα, pro Πύκναν. Πυκνὶ autem per metathesin literarum dictum est, pro Πνυκί, a recto Πνύξ: et Πύκνα pro Πνύκα. Etymologus in Πνύξ: Ἡ γενικὴ Πνυκός· διὰ τὴν εὐφωνίαν, Πυκνός. Genitivus Πυκνὸς legitur apud Aristoph. Equit. 165. Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός. Scholiasta ad eum locum. Πυκνός: Τῆς ἐκκλησίας. Μετάθεσίς ἐστι τῶν στοιχείων. Εἰ γὰρ Πνὺξ ἐστὶν, ἔδει Πνυκός. Νῦν δὲ Πυκνός. Eadem habet Suidas supra v. Πνύξ. Dativus
G Πυκνί, pro Πνυκί, reperitur apud eundem Aristoph. Eccles. 243. Ἐν ταῖς φυγαῖς μετ᾽ ἀνδρὸς ᾤκησ᾽ ἐν Πυκνί. Confer Harpocrationem, ex quo Suidas hæc sumpsit. Sed apud eum repugnante literarum serie legitur Πνυκί, pro Πυκνί. Vide etiam Nostrum supra v. Πνύξ. KUST. Πυκνὴ E. Addidi statim ἡ cum A.B.V.E.
[q] Κλείδημος] Κλείδημος A.
[r] φησὶ πύκναν] φησὶν οὕτως A. Sed vulg. tenet Photius.
[s] παρὰ Ἀριστοφάνει] Equit. 746. sed ubi pro Πυκνὶ ho-
H die legitur Πνυκί. KUST.
παρὰ] ἐν τῷ A.V.E. qui μ᾽ ἦν pro μὴ ἐν. Tum Πυκνῇ V.
[t] ΠΥΚΝΙΤΗΣ δῆμος] Aristoph. Equit. 42. Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον. KUST. Addidi πυκνίτης cum A.V.E.
[u] ἐκκλησιάζονται] ἐκκλησιάζοντο A. ἐκκλησίαζον V.
[x] πολίτης] πολίτην A. Mox Πυκνίτην A.V. pro Πυκνίτης.

τὴν εἶπε. Πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. Καὶ τὸ [y] ἐν Ἀθήναις δὲ δικαστήριον Πνὺξ ἐκαλεῖτο.

Πυκνός: Ὁ δυνατός.

Πυκνότης: Σύνεσις, φρόνησις.

> [z] χεῖτω μὲν ἂν εὖ [a] ποιοῖς,
> εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.

Πύκνωσις κατὰ [b] προστάτην καὶ ἐπιστάτην. Τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ [c] βάθος. Κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς ταττόμενος, πήχεις τέσσαρας.

Πυκτευτεῖν: Εἶδος γυμνασίου, [d] καὶ παλαίστρας.

Πύκτης: Παγκρατιαστής, ἀθλητής. Καὶ πυκτεῖον, ἐν ᾧ οἱ [e] πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον δὲ, τὸ πινακίδιον. Καὶ Πυκτίζω.

Πυλαγόραι: [f] Οἱ πεμπόμενοι εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων [g] ἐπὶ τὴν Πυλαίαν. Καὶ [h] κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. Ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ [i] Ἱερομνήμονες. Λέγουσι δὲ, ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα [k] εἶναι. Ἀπήεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς, ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλάδης, Κίλιξ, ἀπὸ κώμης [l] Μησταρνῶν. [m] Ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, [n] ἥτις καὶ ὑπ' αὐτοῦ εὑρέθη, [o] ἀπὸ τῆς κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἣ ἐκαλεῖτο κόρδαξ· [p] καὶ τῆς τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο [q] σίκιννις· καὶ τῆς σατυρικῆς, ἥτις ἐμμέλεια.

Πυλάρτου: Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. Καὶ [r] πυλάρταο, ὁμοίως.

Πύλαι καὶ Πυλαία καὶ [s] Πυλαγόρας: Πύλαι μὲν [t] καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. Ἐκλήθησαν δὲ οὕτως διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην [u] τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο, ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. [x] Ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινες, οἵπερ ἐκαλοῦντο [y] Πυλαγόραι.

Πύλαι δικαιοσύνης: Αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. Δι' ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων Θεόν. Καὶ [z] Δαβίδ·

> Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πυλαῖος: Ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης: Ὄνομα κύριον.

Πυλαιστάτους: Τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς [a] τὸν προειρημένον τόπον.

Πυλεῶνος: Τοῦ πυλῶνος.

---

[y] ἐν Ἀθήναις] καὶ τὸ ἐν Ἀθ. A.V. Mox καὶ om. V.

[z] χεῖτω μὲν ἂν εὖ π.] Aristoph. Equit. 1128.

[a] ποιῇς] ποιοῖς vel ποίοις A.B.V.E.

ΠΥΚΝΩΣΙΣ κατὰ πρ.] Confer Ælianum in Tact. c. 11. qui eadem tradit. KUST.

[b] προστάτην] περιστὰ V.

[c] κατὰ βάθος] κατὰ om. A.V.

[d] ἣν καὶ] ἣν om. A. Photius.

[e] πύκται] οἱ πύκται A. Statim delevi ΠΥΚΤΙΟΝ: Τὸ βιβλίον. Ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν, ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. ΠΥΚΤΕΙΟΝ δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. Ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται, cum A.B.V.E.

ΠΥΛΑΓΟΡΑΙ] Duker. ad Aristoph. Nub. 624. p. 1199. (notat Suidam Schol. in eum locum descripsisse.) TOUP.

[f] Οἱ πυλαγόραι ἐπέμποντο] οἱ πεμπόμενοι A.B.V.

[g] ἐπὶ τὴν] εἰς τὴν B. præpositionem om. V. Ἐκλήθησαν δὲ Πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Πυλαίαν ἀγείρεσθαι, om. A. V.

[h] κατὰ πόλιν] καὶ κατὰ π. A.B.V. omisso Ἀθηναῖοι post ἔπεμπον. Mox συνδραμόντας E. pro συνεδρεύσοντας.

[i] Ἱερομνήμονες] Vide Nostrum supra h. v. KUST.

[k] σχεῖν τὴν Πυλαίαν] εἶναι A.B.V. Qui omittunt Πυλαία δὲ παρὰ Ἀμφικτύοσιν, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. Καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις.

ΠΥΛΑΔΗΣ] De hoc omnino videndus est Salmas. ad Flav. Vopisc. p. 830, 831, 832. ed. Hack. et Scaliger ad Euseb. Num. MDCCCCXCV. KUST.

[l] Μισθαρνῶν] Supra Μυστάρνη, πόλις Κιλίκων: ergo leg. ἀπὸ κώμης Μυστ. Portus perperam ἀπὸ κώμης μισθαρνῶν, a coma mercenarius. REINES. Μυσταρνῶν A.

[m] Ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλ.] Hæc, et quæ sequuntur, descripta sunt ex Athenæo, sed apud quem longe alius est loci hujus sensus. Apud eum enim lib. I. p. 20. sic legitur: Τοῦτον τὸν Βάθυλλον φησὶν Ἀριστόνικος, καὶ Πυλάδην, οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν Ἰταλικὴν ὄρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς Κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο Σίκιννις. Longe igitur aliud Athenæus dicit ac Suidas; cujus fidem merito hic suspectam habeo: præsertim cum mihi exploratum sit, eum in excerpendis auctorum verbis sensum eorum interdum pervertere solere. KUST.

[n] ἥτις] ἥτις καὶ A.B.V.E.

[o] περὶ] ἀπὸ A.B.V.E. qui mox ἣ pro ἥτις.

[p] καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Σίκιν.] Contra Hesychius v. Σίκιννις docet, Ἐμμέλειαν fuisse saltationem Tragicam; Σίκιννιν vero, Satyricam. Quare Scaliger ad Euseb. Num. 1995. recte monuit, hic apud Suidam inverso ordine scribendum esse, καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια, καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Σίκιννις. Et ita habet Athenæus loco ante laudato, unde ista, ut diximus, Suidas descripsit. KUST. Reinesius laudat Macrob. II. 7.

[q] Σίκιννις] σικινὶ A. σίκιννος V.

ΠΥΛΑΡΤΟΥ] Est vox Homerica, Il. θ'. 367. et alibi. KUST.

[r] ΠΥΛΑΡΤΑΟ] Πυλάρτας A.V. Πυλάρτα E.

ΠΥΛΑΙ καὶ ΠΥΛ.] Ex Harpocratione. KUST.

[s] ΠΥΛΑΓΟΡΑΙ] Πυλαγόρας A.V.E. Phot.

[t] καλοῦνται] καλεῖται A.

[u] τὴν εἴσοδον] τὴν om. A. Photius.

[x] Ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλ.] Confer Nostrum supra v. Ἱερομνήμονες. KUST.

[y] Πυλαγόραι] Πυλαγόροι Photius.

ΠΥΛΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ: Αἱ διάφοροι τῆς ἀρ.] Hæc sumpta sunt ex Theodoreto ad Psalm. CXVII. p. 875. KUST.

[z] Δαβίδ] Psalm. CXVII. KUST. Seqq. A. in marg.

ΠΥΛΑΙΜΕΝΗΣ] Nicomedis filius, mutato nomine Pylæmenes regum Paphlagonum appellatione vocatus est. Justin. XXXVII. p. 709. Gens Pylæmenia, i. e. Paphlagones Plin. VI. 2. REINES.

ΠΥΛΑΙΣΤΑΤΟΥΣ] Legendum, Πυλαιαστάς. Quod et recte monuit vir doctissimus Moses Du Soul ad Plutarchi Artaxerxem. Huc facit Hesychius: Πυλαιασταὶ, τοὺς ψεύστας. Ῥόδιοι. TOUP. An Πυλαιαστὰς, quam vocem Hesych. interpretatur τοὺς ψεύστας, Ῥόδιοι? Plutarch. Artox. p. 1012. A. Ctesias μῦθον ἀπιθάνων καὶ παραφόρων ἐμβέβληκεν εἰς τὰ βιβλία παντοδαπὴν πυλαίαν: ad quem locum vide varias lectiones. Forte πυλαΐτης legendum apud Schol. Aristoph. Av. 823. pro πραΐτης, quod vocabulum omittitur a Suida in Θεαγένους χρήματα, ubi Scholiastæ locum descripsit. In Suida potius lego Πυλαϊστὰς quod literarum ordini plane congruit. Plutarch. II. p. 924. C. θαυματοποιοῦ τινος ἀποσκευὴν καὶ πυλαίαν. Vid. H. Steph. Thesaur. III. p. 613. HEMST. Habet eadem Photius.

[a] τὸν προειρημένον] Hæc igitur a Suida videntur proxi-

Πύλιος: [Ἐκ Πύλου.]

Πύλη: Ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκυδίδῃ. Θύρα δὲ, ἐπὶ οἴκου.

Πύλη ἱππήλατος: [aa]Δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.

Πύλας οὐρανοῦ: [b]Ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

Πύλῃσι: [c]Παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ ἐν [d]πύλῃ.

Ἐν πύλῳ, ἐν νεκύεσσιν.

Ὡς δείελον, τὴν δείλην· καὶ ἕσπερον, τὴν ἑσπέραν.

Πυλωρεῖ: Φυλάσσει. Πυλωρὸς γὰρ, ὁ φύλαξ.

Πύματος: [e]Ἔσχατος.

Πυνθάνεσθαι: [f]Ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, [g]ἐρωτᾶν, ἢ ἕτερόν τι σημαίνει, παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾶν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾶν· ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, [h]διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος.

[i]Τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν.

[k]Πυνθανόμην Ἰθάκης γε.

Καὶ πάλιν·

Αἰσχρὸν γὰρ [l]τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Καὶ,

[m]Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος.

Καὶ,

[n]Πευθόμενος, ᾗχι ἕκαστος ἀπώλετο.

Καὶ,

[o]Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

Ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. Καὶ Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ [p]παραπρεσβείας·

Τούτῳ συμβαλεῖν [q]πυθόμενος.

A Καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους·

Εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι καιρῷ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχρουργίαν.

Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς [r]παραπρεσβείας·

Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

Πυνθάνομαι: [s]Γενικῇ. Ἐρωτῶ. Καὶ Πυνθανόμενος: Αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ, ἀκούων.

B Πυνθάνομαι: Ἐρωτῶ. Καὶ πυνθάνομαι, [t]τὸ μανθάνω. Γενικῇ.

Ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων.

Πυνθάνομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, [u]καὶ αἰτιατικῇ.

Πυξ: [x]Πυγμὴν, γρόνθον.

Ὁ δὲ πὺξ παίει αὐτὸν κατὰ [y]τοῦ προσώπου.

Οἱ δὲ [z]Φράγγοι, ἵνα ἀσκηρημένοι ἐτύγχανον, πὺξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.

C Πυξίς: Τὸ πινακίδιον.

Πύον: Τὸ ἕλκος.

Πυός: Τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ μεταβεβληκὸς [a]αἷμα. Αὐτὸ τὸ γάλα, τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. Γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι. [b]Ἀριστοφάνης·

Ἔστι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα.

D [Πῦρ: Ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς Θεὸν ἐσέβοντο. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.]

Πῦρ: [c]Ὅτι τὰ φύσει [d]τρεφόμενα, καὶ διὰ τοῦτο [e]αὐξόμενα, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται [f]αὐτῶν ἡ ἐπὶ τὸ [g]μέτρον αὔξησις. Τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ, οὔτε ἡ αὔξησις. Οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται, καὶ αὔξεται.

---

me articulo Πύλαι καὶ Πυλαία etc. fuisse subjecta. HEMST.

ΠΥΛΙΟΝ] Πύλιος A.B.V.E. Tum ἐκ Πύλου om. A.

ΠΥΛΗ: Ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκ.] Thucydides lib. II. c. 4. Ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι. Scholiasta: Θύραι, αἱ τοῦ οἴκου· πύλαι, αἱ τοῦ τείχους. Huc Suidas respexit. KUST. τοίχους V.

[aa] Δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν] Hæc interpretatio mutila est. Videtur enim desiderari, ἱππεῖς, vel ἵπποι, vel simile quid. KUST.

[b] Ὅμηρος] Il. ε'. 749. KUST.

[c] Παρ' Ὁμήρῳ] Il. ε'. 397. KUST.

[d] πύλῃ] ἐν πύλῃ A.B.V.E.

[e] Ἔσχατος.] Statim delevi ΠΥΝΔΑΞ: Ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Ὅθεν παροιμία τὸ, Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ. Ἤγουν ἀπυθμένιστος. Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι Παυσανίας, cum A.B.V.E. Ad ea sic Kusterus: "Hæc, et quæ sequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Eustath. ad Il. λ'. p. 870. qui ea fortasse a Nostro mutuatus est. Solet enim Grammaticus ille scrinia Suidæ interdum compilare."

[f] Ἀκούειν om. Photius.

[g] ἢ ἐρωτᾶν] ἢ om. A.V. Photius. ἢ ἕτερον—ἐρωτᾶν om. A.V.

[h] διαφορὰ—πύσματος] Vid. not. ad Hesych. v. Πύσμα.

[i] Τὸ ΠΥΝΘΑΝΕΣΘΑΙ παρὰ τοῖς Ῥήτορσι καὶ παρ' Ὀμ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1299. KUST.

[k] Πυνθανόμην Ἰθάκης] Homer. Odyss. ν'. 256. KUST. Πυνθάνομαι Ἰθάκης τε A.

[l] τόδε γ'] τόδ' V.

[m] Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μ.] Homer. Il. α'. 21. KUST. Πείθετο B. Πύθετο E. Seqq. om. V.

[n] Πευθόμενος, ᾗχι ἕκ.] Homer. Odyss. γ'. 87. sed ubi legitur, Πευθόμεθ', ᾗχι ἕκαστος, &c. KUST.

E [o] Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρ.] Homerus Odyss. γ'. 83. KUST. Κρῖνον δ' B.E.

[p] παραπρεσβείας] τῆς Παραπ. A.

[q] πυθόμενος] πυνθανόμενος A.

[r] παραπρεσβείας] πρεσβείας A. p. 365, 3.

[s] Γενικῇ et mox αἰτιατικῇ om. A. Πυνθάνομαι—ἐρωτῶ καὶ om. V. αἰτιατικῇ—ἀκούων om. E.

[t] τὸ et mox γενικῇ om. E. Gl. om. V.

F [u] καὶ αἰτιατικῇ] Constructionis hujus exemplum occurrit apud Aristoph. Acharn. 203. ubi Comicus inquit: Καὶ τὸν ἄνδρα πυνθάνου. Id est, περὶ τοῦ ἀνδρός: ut Scholiasta ibi exponit. KUST.

[x] Πυγμὴ, γρόνθος] Scribendum est casu dativo, πυγμῇ, γρόνθῳ, ut Portus etiam monuit. KUST. πυγμὴν, γρόνθον A.V. γρόνθῳ Photius.

[y] τοῦ προσώπου] τῶν προσώπων A.B.V.

[z] Φράγγοι] Φράγγοι A. Hoc fr. Procopii esse suspicatur Casaubonus ad Ev. Marc. VII. 3.

G ΠΥΟΣ: Τὸ πρὸ τοῦ γάλακτος ἀμελχ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1150. sed ubi rectius legitur, τὸ πρῶτον γάλα. KUST.

[a] εἰς αἷμα] εἰς om. A.B.V. Schol. Aristoph. Mox αὐτὸ τὸ γάλα τὸ γ. A.B.E.M.

[b] Ἀριστοφάνης] Pac. 1150.

ΠΥΡ] Deest gl. A.

[c] ΟΤΙ τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, deprompta sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, H. 8. b. H KUST. Vide Philoponum quem haud integre excerpsit Suidas, suo more.

[d] αὐξανόμενα] τρεφόμενα A.V.

[e] τρεφόμενα] αὐξόμενα A. αὐξανόμενα V.

[f] ἡ αὐτῶν] αὐτῶν ἡ A. E. ἡ om. V. Philop.

[g] μείζων] μέτρον A.B.V.E. Philop. ἡ αὔξησις Philop.

[h]Εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα [i]οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως. Ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη, ἢ αὔξησις, [k]ἢ τροφή. Ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς [l]πρόσθεσίς ἐστι. Προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι, καὶ γῆς γῇ, οὕτως γίνεται ὁ πλεονασμός. Τὸ δὲ [m]πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ᾽ ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων, ἢ τῶν τοιούτων. Καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.

Πυρά: [n]Καύματα.

Πύρρα: Μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυράγρα: [o]Ἐργαλεῖον χαλκευτικόν.

Πυράγραν: Καρκίνου, πάγουρον. Παρὰ τὸ ἐκ τοῦ [p]πυρὸς ἄγειν, καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

[Πυρράζει ὁ οὐρανός:]

Πυρράκης: Ξανθός. Καὶ [q]πυρρακὸν, ὁμοίως.

Πυρακτῶν: Ἐμπυρσεύων, σφοδρῶς καίων.

Πυραμοειδής: Πυροειδής.

Πυραμίς: [r]Οἰκία τις.

Πύραμος: Ὄνομα τόπου. Καὶ [s]ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος [t]σταδίων.

Πυραμοῦς: Εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου· ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ [u]σησάμου. [x]Ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς

A ἐν τοῖς συμποσίοις· καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον.

[y]Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Πυράνδρου μηχανήματα: Οὗτος ἐγένετο πονηρὸς, καὶ συκοφάντης.

Πυραύστου [z]μόρον: Πτηνόν ἐστι ζωΰφιον, ὃ [a]προσιπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. [b]Καὶ Αἰσχύλος·

B Δέδοικα μωρὸν [c]κάρτα πυραύστου μόρον.

Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

[Πυράφλεκτος: Ὅτε δηλοῖ τὸ περὶ τὴν Θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ,

[d]Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος.

Ὅτε δὲ [e]τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ,

Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.]

C Πυργαῖος:

Πυργηδόν: Στοιχηδὸν, κατὰ τάξιν.

Πυργηρούμενοι: Τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργιώτης: Ἀπὸ τόπου.

Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια: Σκεύη κατ᾽ οἶκον. Καὶ ἀποπυργίζω.

[f]Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ

D καὶ ἱκετεύειν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. Ἄθεος [g]γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργοβάρεις: [h]Προμαχῶνες, οἱ ὀχυρώτεροι τῶν πύργων.

[h] Εἰ δὲ μὴ] μὴ om. V.

[i] τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ] οὐδὲ τοῖς ἐμψύχοις A.B.V.

[k] ἢ] ἡ B.E.

[l] πρόσθεσις] πρόθεσις V. Mox ἐστι om. E.

[m] πῦρ om. E. Mox προστεθειμένου V.

[n] Καύματα] καῦμα E.

ΠΥΡΡΑ] Plenius Harpocratio.

[o] Ἐργαλεῖον χαλκ.] Sic A.V. ζήτει ἐν τῷ Περίγρα σαφέστερον vulgo. In capite gl. Πυράττα E.

[p] πυρὸς] τοῦ πυρὸς A.V. Cum hac gl. conf. Schol. Il. σ΄. 477.

ΠΥΡΡΑΖΕΙ Ὁ ΟΥΡΑΝΟΣ] Matth. XVI. 2. KUST. Deest gl. A.V.

ΠΥΡΡΑΚΗΣ] Voce hac usi sunt LXX. interpretes Genes. XXV. 25. et 1 Reg. XVI. 12. Ceterum in ms. A. legitur πυρρακής, cum acuto in ultima. KUST.

ΠΥΡΡΑΚΩΝ] Hanc lectionem ex ms. A. revocavi. Priores enim editt. minus recte habent πυρακῶς. KUST.

ΠΥΡΑΚΤΩΝ] Onosander p. 14. ed. Commelin. Procop. p. 333. TOUP.

[r] Οἰκία τίς] Statim delevi Τὴν ΠΥΡΑΜΗΝ ἄμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ ὀρθῶς, cum A.V. Ad ea haec Kusterus: "Imo, "inverso ordine scribendum erat, τὴν ἄμην πυράμην λέγο-"μεν, &c. ut recte supra v. Ἄμη. De significatione au-"tem vocis πυράμη, et ἄμη, prolixe disputat Salmasius "ad Treb. Poll. p. 392. edit. Hack. ubi etiam hunc "ipsum locum Suidæ excutit."

[s] ποταμὸς Κιλικίας] Confer Nostrum infra v. Φάρος. KUST. ὁ ποταμὸς A.V.

[t] σταδίων] στα^δ A. εὐροστα^δ V. Dedi σταδίων cum Xenoph. Anab. I. 4, 1.

ΠΥΡΑΜΟΥΣ: Εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 277. Vide etiam Nostrum infra v. Τήρελλα, ubi eadem leguntur. KUST.

[u] σησάμου] σησαμῆς V. σησαμ A. σησάμων Schol.

[x] Ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρ.] Confer Artemidor. lib. I. c. 74. Athen. lib. XIV. p. 647. Pollucem p. 297. et Tzetzen Chil. XIII. c. 478. qui ejusdem moris mentionem faciunt. KUST. Adde Schol. ad Aristoph. Thesm. 94.

[y] Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Aristoph. Thesmoph. 100. Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. Confer Nostrum infra

E v. Τεχνάζειν, ubi locus hic Comici exponitur. KUST.

ΠΥΡΑΝΔΡΟΥ ΜΗΧ.] Scribe, Πυῤῥάνδρου, per duplex ρρ. Aristophanes Equit. 897. Καὶ νὴ Δί᾽ ἦν καὶ τοῦτο Πυῤῥάνδρου τὸ μηχάνημα. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[z] μόρον] μῶρον E.

[a] προσιπτάμενον] Sic non solum habet ms. A. sed etiam Zenobius, cujus loco in prioribus editt. [et B.E.] male legitur, προσιστάμενον. KUST.

[b] Καὶ Αἰσχύλος· Δέδοικα κάρτ.] Fragmentum hoc Æschyli

F auctius citat Ælianus Hist. Anim. lib. XIII. c. 8. ubi de pyrausta agit. Sic autem inquit: Μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς, λέγων· Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον. Sic etiam fragmentum hoc citat Zenobius V. 79. KUST.

[c] κάρτα πυραύστου μόρον] μόρον (μορ V.) κάρτα πυραύστου μόρον δὲ εἴρηται A.V.E. Non dubitavi igitur hunc versum edere cum Zenobio.

ΠΥΡΑΦΛΕΚΤΟΣ] Deest hic articulus A.V. Et fortasse

G adulterinus est.

[d] Βάτος ἐν ὄρει πυρ.] Vid. Exod. c. 3. KUST. Vid. Πυρίφλεκτος. TOUP.

[e] τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κ.] Historia, ad quam Suidas hic respicit, exstat apud Danielem, c. 3. KUST.

ΠΥΡΓΗΔΟΝ] Il. μ΄. 43. et al.

ΠΥΡΓΗΡΟΥΜΕΝΟΙ] Euripid. Orest. 760. TOUP. Phœn. 1094.

ΠΥΡΓΙΣΚΟΙ καὶ ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ: Σκ.] Artemidorus lib. I. c. 76. πυργίσκους et θησαυροφυλάκια inter vasa

H domestica recenset: ad quem locum Suidas hic respexit, ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[f] Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπ.] Confer Nostrum supra v. Ἀποπυργίζοντας, et v. Διαγόρας, ubi eadem leguntur. KUST.

[g] γὰρ ἦν] ἦν om. V.

[h] Προμαχεῶνες] προμαχῶνες A.B. Hesych. Photius. Tum

Πυργοῦται: Ὑψοῦται. Δαμάσκιος·

Τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς [i]περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα· τοῖς [redacted] νεωστὶ, Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Συριανῷ.

Πυργοφόρος: Ἡ Ῥέα. [k]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

Πυργώσας: Ὑψώσας, αὐξήσας, μεγαλύνας, ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. [l]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

B

[m]Ὦ τραγικὸν φώνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος.

Πυργώτης: Ὄνομα κύριον.

Πύργοι: Τάξεις.

[Πύργοι: Ζήτει ἐν τῷ Βυζάντιον.]

Πυραί: Πυρκαϊαί.

C

Πυρραῖς γένυσι: Ξανθαῖς θριξί.

Πυραίχμης:

Πῦρ ἐπὶ πυρί: Παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ [n]Πλάτων. Κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πυρεῖον: Θυμιατήριον.

Οἱ [redacted] Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα καὶ δᾷδα, δόντες Σίνωνι [o]σκοπὸν ἐσόμενον· ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις.

D

[p]Ὁ δὲ Ἡράκλειος τάς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν Περσῶν.

A [q]Καὶ [r]Σοφοκλῆς·

Πυρεῖ' ἐμοῦ τάδε.
Κείνου τὸ θησαύρισμα [s]σημαίνεις τόδε.

Πυρήνη: Ὄρος παρῆκον [t]ἑσπερίαν Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. [u]Καὶ Πυρηναῖα ὄρη.

Πυρηφόρον καὶ πυρφόρον:

Πυρρίας:

B Πυρρίαις: Δούλοις. Ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ Πυρρίας.

Πυρίβια: [x]Τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωΰφια.

[y]Τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται, ὡς τὰ [z]πυρίβια, καὶ ὁ φοίνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ εὐλαί.

Πυριήτης: Λίθος.

Πυριλαμπίς: Πτηνόν τι μικρὸν, ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. Καλεῖται [a]δὲ καὶ ὑπ' ἐνίων λαμπουρίς.

Πυριλάμπης: Ὄνομα κύριον.

C Πύρινος πόλεμος: [b]Ὁ [c]Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συσταθείς. Θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα, τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. Τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὡς ἐπίπαν μία [d]μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως· κατὰ [redacted] τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. Τοὺς

D μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἴκειν [e]τῇ ψυχῇ, οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι

ὀχυρώτερον A. Phot. Delevi in fine ἢ τείχη ὀχυρὰ cum A. B.V.E.

ΠΥΡΓΟΥΤΑΙ] Dionys. Halic. Ant. p. 582. ταῦτά τε πυργοῦται νῦν. Aristoph. Ran. 1036. Stobæus Grotii p. 423. ubi corrigend. TOUP.

[i] περὶ] ἐπὶ A.V. Tum πριθαγόραν A.

[k] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 260. πυργοφόρω M.

ΠΥΡΓΩΣΑΣ] Vid. v. Ἔπος. TOUP.

[l] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 39. Sequentia in A.B.V.E. edd. ante Kuster. collocantur post εἰσορόων in gl. præced.

[m] Ὦ] ὁ A.B.E. Mox nescio an φώνημα A. pro φρόνημα qui in fine εὐεπίη.

ΠΥΡΓΩΤΗΣ] Vide paulo ante v. Πυργιώτης. KUST.

ΠΥΡΓΟΙ om. A.V.

ΠΥΡΡΑΙΣ] Πυρραῖς A. Vid. Eurip. Phœn. 32.

ΠΥΡΑΙΧΜΗΣ] Homerus Il. β. 848. KUST.

[n] Πλάτων] Legg. II. p. 666. Vid. Wyttenbach. Plutarch. p. 61 A. Statim delevi ΠΥΡΕΘΡΟΝ: Εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὀδόντων ἐφλεγμένων ὀδύνας πραΰνει, καὶ πρὸς τῶν περίοδον ῥιγῶν ἀνατρίβεται μετ' ἐλαίου, καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ παρειμένους ὠφελεῖ, cum A.B.V.E. Quæ Pauli Æginetæ sunt VII. p. 251. Ad πρὸς τῶν περίοδον hæc annotata sunt: Καὶ πρὸς τῶν περ. ῥιγ.] Locus est corruptus, qui apud Paulum Æginetam sic legitur, καὶ πρὸ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Hanc lectionem in versione secuti sumus. KUST. Scribend. πρὸς τὰ κατὰ περίοδον ῥίγη, vel πρὸς τὴν περίοδον τῶν ῥιγῶν. Et sic leg. apud Paul. Æginet. *Valet ad frigora arcenda.* Vide nos ad Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι. TOUP. Wolfius πρὸς τὰ τῶν περιοδικῶν ῥιγῶν, vel πρὸς τὰ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν.

[o] σκοπὸν ἐσόμενον] Constructio requirit, ut scribatur, σκοπῷ ἐσομένῳ. KUST. et sic Portus, præterea corrigens ἔδοσαν. Vulg. defendit Bastius, monens σκοπὸν idem esse ac σημεῖον, σύμβολον.

[p] Ὁ [redacted] Ἡράκλειος] Hunc locum decerpsit Suidas ex Nicephor. Brev. Hist. p. 12. Interpres autem ita vertit: *Heraclius vero et urbes demolitus est, et speculas Persarum evertit.* Non intellexit vocem πυρεῖα. Ita autem dicebantur Persarum templa. Theodorit. Eccles. Hist. lib. V. c. 39. Ἀβδᾶς τις ἐπίσκοπος ἦν. Οὗτος οὐκ εἰς δέον τῷ ζήλῳ χρησάμενος πυρεῖον κατέλυσε. ΠΥΡΕΙΑ δὲ καλοῦσιν ἐκεῖνοι τοῦ πυρὸς ΤΟΥΣ ΝΕΩΣ. TOUP.

[q] Καὶ om. A.

[r] Σοφοκλῆς] Philoct. 36.

[s] σημαίνεις] σημαίνει A.E.M. Post τόδε addunt B.V.E.

[redacted] edd. vett. τὰ δακτυλικὰ διὰ τοῦ ῑ.

[t] εἰς Ἑσπερίαν] εἰς om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. Tum καὶ om. A.V. ante Ἰβηρίαν.

[u] Καὶ ΠΥΡΗΝΑΙΑ] καὶ om. A. Tum Πυραῖα V.

ΠΥΡΗΦΟΡΟΝ] Sic ms. A. At mss. B. et C. itemque editt. præcedentes minus recte, πυρεφόρον, per ε in syllaba secunda. KUST.

ΠΥΡΡΙΑΙΣ: Δούλοις. Ὄνομα γὰρ δ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 742. KUST.

[x] Τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα] Imo, τὰ ἐν τῷ πυρὶ ζῶντα.

F Hanc enim significationem habet vox πυρίβια. KUST.

[y] Τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μιξ.] Hæc sunt verba Laërtii in Pyrrhone, segm. 79. ut Pearsonius etiam monuit. KUST.

[z] πυρίβια καὶ ὁ πυριλάμπ V.

ΠΥΡΙΗΤΗΣ] Πυρίτης V.E. Πυρωάτης A.

ΠΥΡΙΛΑΜΠΙΣ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, πυριλαμπής. KUST. Πυριλαμπὶς V.

[a] δὲ καὶ] καὶ om. A.V.E. Tum λαμπυρὶς A.V.

ΠΥΡΙΛΑΜΠΗΣ] Ejus filius Demus ὁ πυκνίτης. Vid.

G supr. Πυκνί. Δῆμος καλός. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. Hesych. ex Aristoph. Vesp. Meminit patris et filii Athen. IX. p. 397. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους. Lysias in Or. Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφ. χρημ. Δῆμος γὰρ ὁ Πυριλάμπους etc. Vid. Meurs. Att. Lectt. IV. 5. REINES.

[b] Ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. [Vid. XXXV. 1.] KUST. Diodorus Siculus in Exc. Maii p. 89. Ὅτι τοὺς Ἑλληνικοὺς πολέμους εἷς καιρὸς κρίνει, τοὺς δὲ Κελτιβηρικοὺς

H ἡ νὺξ κατὰ τὸ πλεῖστον διέλυσε, τῆς ἀκμῆς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῆς ὁρμῆς ἔτι μενούσης, τὸν δὲ πόλεμον οὐδὲ χειμὼν διέλυσε. διὸ καὶ τὸν ὑπό τινων λεγόμενον πύρινον πόλεμον οὐκ ἂν ἕτερόν τις ἢ τοῦτον νοήσειεν.

[c] Ῥωμαίων] τῶν Ῥ. V. et mox τοὺς Κελτ.

[d] μάχη] μία μάχη A.V.

[e] τῇ ψυχῇ] τῆς ψυχῆς A.

βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων· τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ [f]διατάξεως [g]διακρίσεων ὁ χειμὼν [h]ἐπὶ ποσὸν διεῖργε. Καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσειε.

Πυρίνοι σίτοι:

> [i]Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο (τὴν) [j]χώρην
> ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ.

Πυρὸς γὰρ ὁ σῖτος. [k]Ὅμηρος·

> Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
> [l]Ἕξων ἐν πᾶσι λαγῴοις, καὶ [m]πυρῷ, καὶ πυριάτῃ,
> ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

Πυρίτης ἄρτος: Ὁ τοῦ σίτου. Καὶ [n]θηλυκῶς πυρῖτις λίθος.

Πυρρίχαις: Ταῖς [o]ἐνοπλίοις ὀρχήσεσι. Καὶ Πυρρίχη, εἶδος ὀρχήσεως. [p]Τρία δέ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως, Πυρρίχη, Σίκιννις καὶ Κορδακισμός. [q]Βάβριος·

> Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῷ βαίνειν
> μὴ καταγέλαστον, [r]μήτε πυρρίχην παίζειν.

[s]Ἡ κάμηλος.

> [t]Πυρρίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου.

Οὗτος ὁ Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν· ἐποίησε δὲ [u]πυρρίχην. Ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς [x]πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. Καὶ [y]ἐπραγματεύσατο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. [z]Ἦν δὲ καὶ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς ἅμα καὶ [a]κατεσκελετευκώς. Δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος· ἤγουν, [b]κατατιλῆσαι. Ἦν δὲ Θηβαῖος.

[c]Ἀγαθίας·

> Ὁ δὲ Ναρσῆς [d]συνεκρότει τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπερρώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, τροχάζειν [e]ἀναγκάζων, καὶ ὑπὲρ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἔς τε πυρρίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι, καὶ θαμὰ τῇ [f]σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ.

Καὶ πυρριχίζειν, μεθ' ὅπλων ὀρχεῖσθαι. Καὶ πυρρίχιος ὄρχησις.

Πυρκαϊά: Ἡ φλόξ.

Πύρνος: Τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

Πυρόεσσαν: [g]Ἐπίπνουν, [h]πῦρ πνέουσαν.

Πυρόεις: Ὁ πυρρός.

Πυρροπίπας: Ὁ Κλέων. Διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής. Ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ πρυτανείῳ σίτησιν. Πυρὸς γάρ, ὁ σῖτος.

Πυρορραγής: Σαθρός, ἄχρηστος. Ἀπὸ τοῦ ἐν

---

[f] διατάξεως] Scribe, παρατάξεως. KUST. Vid. vv. Διάρσις, Πεσίσας. TOUP.

[g] διακρίσεων] διακρίσεων V.

[h] ἐπιπόνως] ἐπὶ ποσὸν A.V.

[i] Γέρανοι γεωργοῦ] Hi sunt choliambi, et Babrio procul-dubio adjudicandi: quod et res et stilus indicat. Rescribo, Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν Ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῳ σίτῳ. TOUP. Tyrwhitt. p. 37.

[j] χώραν] χώρην A.B.V.E.

[k] Ὅμηρος] Odyss. δ'. 604. KUST.

[l] Ἕξων ἐν πᾶσι λαγ.] Aristophanes Vesp. 707. Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, Καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ, Ἄξια τῆς γῆς, &c. Observandum est, pro πυρῷ, ut Suidas hic habet, apud Aristophanem hodie legi, πύῳ: quod magis placet. Usus est autem Comicus voce illa et in Pac. 1150. ubi sic ait: Ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα. Porro, pro πυριάτῃ scribendum potius existimem, πυαρίτῃ, auctoritate Eustathii, qui ad Odyss. ι'. p. 1626. sic inquit: Ἔστι δέ, φασί, πυὸς, τὸ πρωτόρρυτον γάλα καὶ νοστιμώτατον, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· ὃ τινες πύαρ φασίν. Ἡ χρῆσις παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ. Ὅθεν φασὶ καὶ ΠΥΑΡΙΤΗΣ, τὸ πύριεφθον· ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Lectionem Eustathii, cui etymologia favet, sequuntur etiam Bisetus et Portus. KUST.

[m] πυρῷ] πύῳ V. qui v. seq. om. τροπαίου.

[n] θηλυκῶς] θηλυκὸν V. Post λίθος delevi Τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λέγεται. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἌΦΑΝΤΟΝ ΦΩΣ. ΠΥΡΙΦΛΕΚΤΟΣ: Ὡς ἐν τῷ· Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. ΠΥΡΑΦΛΕΚΤΟΣ δέ, ὡς ἐν τῷ· Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. Ἐφλέγετο γάρ, οὐ κατεφλέγετο δέ, cum A.V.

ΠΥΡΡΙΧΑΙΣ] Laërt. in Heraclide. (c. 63.) TOUP.

[o] ἐνοπλίοις] ἐνοπλίοις A.B.E. Tum καὶ om. A.

[p] Τρία] ἓξ V.

[q] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 45.

[r] μήτε] μήτι A.V.

[s] Ἡ κάμηλος. Πυρρίχ.] Sic locus hic recte distinguitur in optimo ms. A. At in prioribus editt. continua serie sic legitur: Ἡ κάμηλος πυρρίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου: qua lectione Erasmus, Schottus, et Portus decepti, spurium hoc proverbium inde exsculpserunt, *Camelus pyrrichen didicit Cinesiæ.* Audacter affirmo, proverbium hoc esse spurium, et a nemine veterum usurpatum; locumque hunc longe aliter accipiendum esse. Nam per priora illa, ἡ κάμηλος, Suidas significare vult, Babrium in fabula, ex qua fragmentum proxime præcedens excerptum est, camelum loquentem introducere, a quo præter cætera et verba ante citata proferantur. Sic Suidas supra v. Παλαμναῖος, postquam fragmentum ex Babrio adduxisset, subjicit, ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. Id est, *Leo de mure dicit.* Quæ vero sequuntur, Πυρρίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου, sumpta sunt ex Aristophane, et novi exempli loco afferuntur: quæ proinde præcedentibus jungenda non sunt, ut viri ante laudati putarunt, sed ab iis omnino distinguenda, uti ea lector in hac editione distincta esse videt. KUST.

[t] Πυρρίχην ἔμαθε τὴν Κινησ.] Aristoph. Ran. 153. Τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. Confer item Nostrum supra v. Κατατιλᾷ. KUST.

[u] πυρρίχην] πύρριχον A.V.

[x] πολλῇ κινήσει] κινήσει πολλῇ A.

[y] ἐπραγματεύετο] ἐπραγματεύσατο A.B.V.E. Schol. Mox εἶναι B.E. pro εἶεν.

[z] Ἦν δὲ—ὀκνηρὸς] ἦν δὲ καὶ—ὀκνηρὸς ἅμα A.V.

[a] κατασκελετευκὼς] Vel κατεσκληκώς. REINES. κατεσκελετικὸς E. κατασκελετευτικὸς V.

[b] κατατιλῆσαι] κατατίλαι A.V.

[c] Ἀγαθίας] Initio libri II. KUST.

[d] συνεκρότει] συνεκράτει B.E. Mox μελέταις om. V. qui infra ἀναπάλλεσθαί τε, et ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι.

[e] ἀναγκάζων] Sic recte habent mss. Paris. et Agathias loco laudato. At priores editt. male, ἀνασκευάζων. KUST.

[f] σάλπιγγι] στρίφιγγι A.

ΠΥΡΝΟΣ] Est vox Homerica Odyss. ο'. KUST. Ver. 311. ρ'. 12.

[g] Ἐπίπνουν] Forte legendum est, πύρπνουν, ut Portus conjiciebat, vel, quod idem significat, πυρίπνουν, i. e. *ignem spirantem.* KUST. ἐπίπνουν tenent Photius, et Lex. Seg.

[h] ἤγουν πῦρ] ἤγουν om. A.V. Photius, Lex. Seg.

ΠΥΡΟΕΙΣ] Deest gl. A.V.

ΠΥΡΡΟΠΙΠΑΣ] Aristoph. Equit. 405.

ib. Πυροπίπας A.

ΠΥΡΟΡΡΑΓΗΣ] Aristoph. Acharn. 932. Λάλον τι καὶ πυρορραγές, κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν. Scholiasta: Πυρορραγὴς κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος. Ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος

ταῖς καμίνοις διαρρησσομένου κεράμου. Πυρρραγῆ A κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ [i]ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

Ἴσως πυρρραγὲς καὶ κακῶς [k]ὑστημένον.

Ὁ δὲ κέραμος πυρορραγὴς γενόμενος, [l]σαθρὸν ἠχεῖ.

Πύρρος: Οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. [m]Εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς B Συρακούσας ὑπό τε [n]Σωσιστράτου, κρατοῦντος τῆς [o]πόλεως τότε, καὶ [p]Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ' ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους [q]ὁμοῦ τι διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν, πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἣν [r]ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. Ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν, καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι C τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου, καὶ Βάλακρος Νικάνδρου, καὶ Δείναρχος [s]Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταὶ, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι [t]τῆς Περσεφόνης θησαυρούς. Ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον [u]ἄθικτον· ἐν ᾧ [x]χρυσός τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. Ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς [y]τῶν κολάκων, [z]καὶ τὴν ἀνάγκην D κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος [a]τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα. Ἡ δὲ

A δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν [b]ἀπεδείξατο. Ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πυρός: Ὁ σῖτος. [c]Ὅμηρος·

Πυροί τε, ζειαί τε.

[d]Οἱ δὲ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐγερτικοί.

Πύρρος: Ὄνομα κύριον.

Πυρὸς μένος: Πῦρ περιφραστικῶς.

B Πυρρός: Ὁ ξανθός. Καὶ παροιμία·

[e]Ἅπαξ πυρρὸς, καὶ μὴ δέκατον χλωρός.

Ἐπὶ τῶν [f]δανειζόντων.

Πυροφόρον: Σιτοφόρον.

Πύρρων: [g]Πλειστάρχου, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, [h]ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, [i]κατὰ τὴν ρια' Ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπέκεινα. Καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε C [k]Βρύσωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα [l]Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν [m]Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. Ἐδόξασε δὲ, μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλὸν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.

Πύρρων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρῶν: Φλέγων, ἢ καίων.

Πυρρώνειοι: Οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρονοῦντες D [n]αἱρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· Ἀπορητικοί τε, καὶ Σκεπτικοί· Ἐφεκτικοί τε, καὶ Ζητητικοί. Ζητητικοὶ μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν· Σκεπτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ,

σαθρὸν ἠχεῖ. Pollux quoque observat, Cratinum in Horis et Aristophanem in Acharnensibus voce πυρρραγὴς (sic enim apud eum scriptum est pro πυρορραγὴς) usos E esse. KUST.

[i] ῥήγνυται] ῥήγνυνται A.V.E.

[k] ὑστημένον] ἐστημένον A.M. ἐστημένος E. Porsonus Adv. p. 285. corrigit, ἴδ' ὡς π. κακῶς τ' ὀ.

[l] σαθρὸν ἠχεῖ] Rationem reddit Porphyrius in Harmonica Ptolem. p. 253. T. III. Operum Mathem. a Wallisio editorum: Σαθραὶ δέ εἰσι καὶ παρερρηγυῖαι τῶν φωνῶν, ὅσαι μέχρι τινὸς φερόμεναι συνεχεῖς διασπῶνται. Φανερώτατον δὲ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τοῦ κεράμου. Πᾶς γὰρ ὁ ἐκ πληγῆς ῥαγεὶς ποιεῖ τὸν ἦχον σαθρὸν, διασπωμένης τῆς κινήσεως διὰ τὴν πληγὴν, F &c. KUST.

ΠΥΡΡΟΣ: Οὗτος διέβη τὸ δεύτ.] Kuhnius hæc ad Ælianum refert: sed male. Sunt enim verba Dionysii Halicarnass. quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 541, 542. KUST.

[m] Εἰσαχθεὶς γὰρ] γὰρ om. A.

[n] Σωσιστράτου] Σωστράτου Staverenus in Obs. Misc. X. p. 396.

[o] πόλεως τότε] τότε om. A.

[p] Θοίνωνος] Θοίνωνος A.B.V.E.

[q] ὁμοῦ διακοσίας] ὁμοῦ τὰς A. ὁμοῦ τι διακοσίας Excerpt.

[r] ἔτι μόνην] ἔτι μ. V. ἔτι μόνοι B. ἕτοιμον οἱ E.

[s] Νικίου] Κινέου Staverenus l. c. p. 395.

[t] τῆς Περσεφόνης] τῆς V.

[u] ἄθικτον] ἄθικτον ἔχον A. πολὺν χρυσὸν ἐκ π. τ. χ. π. ἄ. ἔχον Excerpt.

[x] χρυσοῦ] χρυσὸς A.B.V.E.M.

[y] τῶν κολάκων om. V.

[z] καὶ διὰ] διὰ om. A.V. Excerpt. Seqq. sic refingit Valesius: κρείττονα πάντως εἶναι νομίσας, τοῖς εἰσηγησαμένοις τὴν γνώμην etc.

[a] τὴν γνώμην om. V.E. ἡγησαμένων M. Tum τοῦ ἱεροῦ διεχρήσατο V.

[b] ἐπεδείξατο] ἀπεδείξατο A.V. Excerpt.

ΠΥΡΟΣ] Deest hic articulus A.

[c] Ὅμηρος] Odyss. δ'. 604. KUST.

[d] Οἱ δὲ ἑφθοὶ] Ex Schol. Aristoph. Av. 566. Monuit Abreschius.

ΠΥΡΡΟΣ] Pyrrhus dictus fuit a Lycomede filius Achillis, quem Phœnix Neoptolemum vocavit. Pausan. Phoc. p. 343. Hygin. fab. 96. Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης συμφυεῖς ὀδόντας εἶχε, Poll. II. 94. Πύρρος Δήλιος ἁλιεὺς, Laërt. VIII. 1. REINES. Deest A.V.

ΠΥΡΟΣ ΜΕΝΟΣ] Il. ζ'. 182.

[e] Ἅπαξ πυρρὸς, καὶ μὴ δ.] Vide supra v. Ἅπαξ, ubi rectius legitur, καὶ δέκατον χλωρὸς, absque particula negativa F μή. Pro δέκατον autem scribendum potius existimem, δεκάκις. KUST. Deest articulus A.

[f] δανειζόντων] δανειζομένων V.

ΠΥΡΟΦΟΡΟΝ: Σιτοφόρον] Πυροφόρον σιτοφόρον A. Lex. Seg.

[g] Πλειστάρχου] Pausan. Eliac. Post. 24. Πιστοκράτους. REINES.

[h] ὃς ἦν] ὃς om. V.

[i] κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην ὀλ.] Sic habent omnes editt. G præcedentes. At in mss. Paris. legitur, κατὰ τὴν ρια' ὀλυμπιάδα, i. e. Olympiade CXI. KUST. Vid. Clinton. Fast. Hell. III. p. 476.

[k] Βρύσωνος] Laërtius, Δρύσωνος. KUST.

[l] Ἀλεξάνδρου] Scribendum est Ἀναξάρχου, ut recte monuit Menag. ad Laërt. in Anaxarcho, 58. KUST. Ἀναξάρχου et mox Δημόκριτος reponenda monuit Jonsius Hist. Script. philos. p. 24.

[m] Μητρόδωρος ὁ Ἀβδ.] Lege, Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ. Hic enim magister fuit Metrodori Chii, ut testatur ipse H Suidas supra v. Δημόκριτος. KUST.

ΠΥΡΩΝ] Ex Timæo ubi v. Ruhnken. p. 227.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΟΙ: Οἱ τὰ τοῦ Πύρρωνος φρονοῦντες αἱρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Pyrrhone, 69—71. sed ubi nonnulla aliter leguntur.

[n] αἱρητικοὶ] αἱρετικοὶ V.E.

καὶ [o]μηδέποτε εὑρίσκειν· [p]Ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ [q]τὴν ζήτησιν πάθους, λέγω δὴ τὴν ἐποχήν· Ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ [r]ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς οὔ φησι Πυρρώνειον καλεῖσθαι τὸν Σκεπτικόν. Εἰ γὰρ τὸ [s]καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύρρωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ, [t]οὐδὲ Πυρρώνειοι καλοίμεθ' ἄν· πρὸς τὸ μηδὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν Σκεπτικὴν Πύρρωνα, [u]μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. [x]Λέγοιτο δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. [y]Κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς Σκεπτικῆς Ὅμηρος· οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. Καὶ [z]οἱ ζ' δὲ Σοφοὶ Σκεπτικοί εἰσιν· οἷον τὸ, "Μηδὲν ἄγαν" καὶ τὰ λοιπά. Ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος, καὶ Εὐριπίδης. Ἐν οἷς Ἀρχίλοχός φησι·

> [a]Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς . . . . .
> γίνεται θνητοῖς, [b]ὁποίην [c]Ζεὺς ἡμέρην [d]ἄγει.

Καὶ [e]Εὐριπίδης·

> Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
> φρονεῖν λέγουσι· σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα·
> [f]δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

Πυρρώνιος δὲ, ὄνομα κύριον.

[Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου: Ἀντὶ τοῦ, φλέξον, ἢ καῦσον.]

Πύρρωνος: Ὄνομα κύριον.

Πῦρ [g]παλάμη: Ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

Πυρπολεῖται: Καίεται, ἐμπυρίζεται.

Πυρσεύει: Πῦρ ἐξάπτει. Καὶ, Πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν: Ἀντὶ τοῦ [h]ἐκφαίνω, καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ [i]σῶσον τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. Καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν, αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν [k]ἐνέργεια. Πυρσὸς δὲ, καὶ φρυκτὸς, καὶ [l]φρυκτωρούμενον, αὐτὸ τὸ δεικνύμενον, ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. Τὸ δὲ ῥῆμα, [m]φρυκτωρῶ· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

Πυρσεύσασαν: Φλέξασαν.

Πυρσοί: Λαμπάδες. Πυρκαϊαὶ, λαμπτῆρες, φρυκτωρίαι.

Πυρσουρίδας: [n]Ὅτι Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν [o]Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουρίδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ [p]γινόμενα.

Πυρφόρος: Πῦρ φέρων. [pp]Πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. Ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες [q]φείδεσθαι. [r]Ἐπὶ δὲ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι [s]οὕτως λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε [t]οὐδὲ πυρφόρος ([u]ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, [x]ἱερεὺς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρφόρος: Ὡι ἐχρήσατο [y]Πασίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. Ἦν δὲ κημός· ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας [z]ἄγκυλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν

[o] μηδέν τί ποτε] μηδέποτε A.V. μηδέν τι πώ ποτε B.

[p] Ἐφεκτικοὶ] ἐφελκτικοὶ V.

[q] τὴν ζήτησιν πάθους] τὴν et πάθους om. E.

[r] ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς] Laërtius addit κεφαλαίοις. KUST.

[s] καθ' ἕτερον] Laërtius, καθ' ἑκάτερον. KUST. Unus saltim Laërtii ms. ἕτερον.

[t] οὐ Πυρ.] οὐδὲ Πυρ. A.V. et unus Laërtii ms. Mox πρὸς τῷ A.B.

[u] μηδὲ] μηδὲν E.

[x] Λέγοιτο δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμότροπος ταύτ.] Laërtius sic: Λέγοιτο δ' ἂν Πυρρώνειος ὁμοτρόπως. Ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως ἔνιοι φασὶν Ὅμηρον κατάρξαι. KUST.

[y] Κατῆρξε μὲν] κατῆρξεν A.V.

[z] οἱ ζ.] καὶ οἱ ζ A.V.

[a] Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γ.] Fragmentum hoc Archilochi mutilum est, quod apud Laërtium sic legitur: Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς, Γλαῦκε Λεπτίνε ὦ παῖ, Γίνεται θνητοῖς, ὁποίην Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει. Sed versus prior corruptus est et luxatus, quem Menagius sic legendum censet: Τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω. At metro trochaico non satis consuluit; quod ut in integrum restituatur, scribendum est: Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε, Λεπτίνεω παῖ. Syllaba enim secunda in Λεπτίνεω brevis est, ut in Αἰσχίνης, et aliis vocibus similiter desinentibus; quam proinde Menagius et alii male produxerunt. Παῖ vero Ionice et poëtice recte dici pro παῖ, notum est. KUST.

[b] ὁποίην] Sic recte ms. A. et Laërtius. At priores editt. corrupte, ἡ κοινή. KUST.

[c] Ζεὺς ἡμέρην ἄγει] Laërtius rectius, Ζεὺς ἐφ' ἡμέρην ἄγει. KUST.

[d] ἄγει] ἄγοι V.

[e] Εὐριπίδης] In Supplicibus. KUST.

[f] δρῶμέν τε τ.] Versus hic claudicat, quem cum Casaubono sic legerim: Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ σύ γε τυγχάνεις θέλων. KUST. δρῶμεν δὲ V.

ΠΥΡΩΣΟΝ ΤΟΥΣ ΝΕΦΡΟΥΣ ΜΟΥ] Hæc sunt verba Davidis Psalm. XXV. 2. secundum versionem LXX. Interpretum. KUST. Glossemata nullius usus sunt, quia tropum non explicant verbis simplicibus, sed voces synonymicas tantum exhibent. Melius Theodoretus, qui πυρῶν, τὸ δοκιμάζειν, et τοὺς νεφροὺς explicat τοὺς λογισμοὺς τῆς καρδίας. ERNEST. Deest gl. A.V.

ΠΥΡ ΠΑΛΑΜΗ] Hesychius una voce, πυρπαλάμης: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[g] ΠΑΛΑΜΗ] παλάμῃ A. Et sic Erasmus Ad. II. 10, 82. Πυρπαλάμην Photius. Vid. not. ad Hesych.

[h] ἐκφαίνω] ἐμφαίνω A.V.

[i] σῶσον] σώζω A. σῴζω V.

[k] ἐνέργεια] ἐνάργεια V.

[l] ΦΡΥΚΤΩΡΟΥΜΕΝΟΝ] φρικτωρούμενον A.

[m] ΦΡΥΚΤΩΡΩ] φρικτωρεῖ A.V.E.

ΠΥΡΣΟΥΡΙΔΑΣ] Eustath. ad Odyss. γ'. p. 1571. Ἐνθυμητέον δὲ ἐνταῦθα καὶ τὰς παρὰ τῷ Σουΐδᾳ πυρσουρίδας· φανοὺς δηλαδὴ, βαρβάρων ἔλευσιν προσημαίνοντας. Respexit ad hunc ipsum locum Suidæ. KUST.

[n] Ὅτι Περσεὺς ὁ Μακ.] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert. KUST. Polybii non esse opinatur Schweighæuser. ad Fr. Hist. 40.

[o] τὴν Μακεδονίαν] τὴν om. A.B.V.

[p] γινόμενα] γενόμενα V. Statim omisi Οὗτοι οἱ νῦν φανοὶ, οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες, cum A.V.

[pp] ΠΥΡΦΟΡΟΥΣ] Hæc habet Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 92. Mox πολεμίοις M.

[q] φείδεσθαι] δείδεσθαι V.

[r] Ἐπειδὴ] Portus recte emendat, ἐπὶ δέ. KUST. Sic A.B.V.

[s] οὕτω λέγειν om. E.

[t] οὐδὲ πυρφόρος ὑπελ.] Vide Salmasium ad Æl. Spart. p. 108. edit. Hack. KUST.

[u] ταυτὸν δὲ—Πυρφόρος om. V.

[x] οὐδὲ ἱερεὺς] οὐδὲ om. A.E. Photius.

ΠΥΡΦΟΡΟΣ: Ὡι ἐχρήσατο Πεισ.] Fragmentum hoc Polybio assignat Valesius, quem vide in notis ad Collectanea Constantini, p. 36. KUST. Vid. XXI. 5.

[y] Πεισίστρατος] Scribe, Πασίστρατος, vel Παυσίστρατος. Vide supra v. Διάληψις. KUST. Πασίστρατος A.E. Πασιστράτης B.

[z] ἄγκυραι] ἄγκυλαι A.B.V.E.

ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ [a]προτείνοντες τοῖς [b]κύμασιν εἰς θάλασσαν· ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρὸς, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ [c]παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκταράττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν ἔγκλισιν.

Πύσει: Σήψει. [d]Ὅμηρος·

> Σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα,
> κειμένου ἐν Τροίῃ.

Σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων οὐκ [e]ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Πύσμα: [f]Ἐρώτημα.

Πύσματα: Ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς Τί ἐστι τὸ [g]προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. Οἷον, "Τί ἐστιν ἄνθρωπος." Διαλεκτικὴ δὲ πρότασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι [[h]ναί,] ἢ οὔ.

Πύστεις: Ἐρωτήσεις.

> Πάσης [[i]ἐρωτήσεως καὶ] πύστεως ὁ χρησμὸς [k]ἀνέστελλεν αὐτούς.

Πύστις καὶ ἡ φήμη.

> [l]Πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος ποιμνίου
> ἦλθεν πόθ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

> [m]Μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς [n]ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα.

Κατὰ φήμην, ἢ ἐρώτησιν.

Πυτακίδης:

Πυτίζω: [o]Πταίω.

Πυτιναῖα:

> [p]Ὡς Διϊτρεφής γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
> ᾑρέθη φύλαρχος.

Καὶ αὖθις· Διϊτρεφὴς ἀνεπτέρωκεν: Ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

> [q]Δεινῶς τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρεφὴς
> λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.

Ὁ Διϊτρεφὴς οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν, [r]πρότερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος. Ὃς [s]εὐτυχήσας, [t]συνεβούλευε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πυτίνη: Πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διϊτρεφὴς ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. Καὶ [u]ἀλλαχοῦ φησι·

> Διϊτρεφὴς πυτιναῖα ἔχων πτερά.

Πυτίνη οὖν, ὅπερ [x]παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον.

Ρ Α.

Ῥά: Ἀντὶ τοῦ δή. Οὕτως Πλάτων.

Ῥαβδίζω: Αἰτιατικῇ.

[Ῥάβδος:

> [y]Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει τέρας.]

Ῥαβδοῦχοι: Ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. Ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς Αἰσυμνήτας λέγουσιν. [z]Ἀριστοφάνης·

> [a]Ἐχρῆν μέντοι τύπτειν τε ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς [b]τὸ θέατρον παραβάς.

[c]Πολύβιος·

> Παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.

Ῥάβεννα: Ὄνομα πόλεως.

Ῥαββί: Ὄνομα Ἑβραϊκόν. Καὶ Ῥαβουνὶ, ὁμοίως.

Ῥαβώσας: Ἐπικάμψας.

Ῥαγδαῖος: Ταχὺς, ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους: Κατὰ μεταφορὰν [d]ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κεκινημένους, καὶ σφοδροὺς, καὶ βιαίους. [e]Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις·

> Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον ἢ δοκεῖς.

Δίφιλος Πολυπράγμονι·

> Τί ποτ' ἐστιν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Ἔστι καὶ [f]ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

[a] προτείναντες] προτείναντες A.B.V. Mox θάλατταν A.
[b] κύμασιν] κέρασιν Schweighæuser.
[c] παρεμβολὰς] παραβολὰς B.V.
[d] Ὅμηρος] Il. δ'. 174. 175. KUST.
[e] ἀπεκομίζετο] οὐκ ἀπεκομίζετο A.V. Schol. Ven. ad Il. δ'. 174.
[f] Ἐρώτημα] Statim delevi Διαφέρει δὲ ΠΥΣΜΑ ἘΡΩΤΗΜΑ, καὶ ἈΞΙΩΜΑ. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἈΞΙΩΜΑ, cum A.V.
[g] προκείμενον] τὸ προκείμενον A.
[h] ναί, ἢ] ναὶ om. A.V.
[i] ἐρωτήσεως καὶ om. A.V.
[k] ἀνέστελλεν] ἀντέστελλεν A.
[l] Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Γραῦς, quem locum confer. KUST.
[m] Μαθὼν] Vid. v. Πισιδία. TOUP.
[n] ἐπιστρατείας] ἐπιστρατιᾶς A.
[o] Πταίω] Henr. Stephanus recte monuit, legendum esse πτύω. Ceterum de voce πυτίζω plura habet Etymologus. Confer etiam Salmasium ad Æl. Spart. p. 660. edit. Hack. KUST.
[p] Ὡς Διϊτρεφής γε πυτ.] Aristoph. Av. 779. sed ubi rectius legitur Διιτρέφης, cum accentu in penultima. Vide etiam supra v. Διιτρέφης. KUST.
[q] Δεινῶς τέ μου τὸ μειρ.] Aristoph. Av. 1442. τέ με M.
[r] πρότερον om. A.
[s] εὐτυχήσας] ἐντυχήσας V.
[t] συνεβούλευσε] συνεβούλευε A.
[u] ἀλλαχοῦ] Av. 799.

[x] παρ' ἡμῖν λέγεται] λ* παρ' ἡμῖν A.V. Tum A. in marg. Πυτίνη εἶδος ἀγγείου, τὸ κοινῶς φλασκίον.
ῬΑΒΔΟΣ om. A.B.E.H. Versum habent B.E. in marg.
[y] Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Astrampsychum. KUST.
ῬΑΒΔΟΥΧΟΙ: Ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 733. Conf. Schol. Platon. p. 99.
[z] Ἀριστοφάνης] Loco laudato. Sed ibi rectius sic legitur: Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς Αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον, &c. KUST. Ἀριστοφάνης—παραβὰς om. H.
[a] Ἐχρῆν] χρῆν A. χρῆ V. Mox κωμῳδοποιητὴς A.V.
[b] τὸ θέατρον] τὸ om. G.
[c] Πολύβιος] Fr. gr. 116.
ῬΑΒΙ] Scribe Ῥαββὶ, per duplex ββ: ut apud Matthæum, c. XXIII. 7. Et mox, Ῥαββουνί: quæ vox legitur apud Johannem, c. XX. 16. KUST. Ῥαββὶ A. V.
ῬΑΒΩΣΑΣ] Rectius, ῥαιβώσας. Vide infra v. Ῥαιβός. KUST.
ῬΑΓΔΑΙΟΣ] Plutarch. Timol. p. 237. TOUP. Vid. Λαῖλαψ. Wesseling. Diod. Sic. II. 27.
[d] ἀπὸ] ὑ V.
[e] Ἀντιφάνης etc. om. H.
[f] ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου] Fabula hæc Teleclidis laudatur etiam ab Athenæo, Polluce, et Scholiasta Aristophanis ad Vesp. 832. KUST. Mox Ἀριστοφάνης M.

'Ραγέντος: Κοπέντος.

'Ραγέντος δὲ τοῦ [g]κάλω, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τὸ τῆς [h]Δίρκης.

'Ραγολόγος: 'Ο ἐχῖνος. [i]'Εν 'Επιγράμμασι·

'Ραγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

'Ραγῆσαι: Τεμεῖν. Καί, [k]'Ραγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου. [Ἀντὶ τοῦ τεμεῖται.]

'Ραδαμάνθυος κρίσις: 'Επὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

'Ραδαμάνθυος ὅρκος: 'Ο κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου.

Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ,
κύων, ἔπειτα χὴν, θεοὺς [l]δὲ σιγᾶν.

Κρατῖνος Χείρωσι. [m]Τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. [n]Σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχω-
A ριάζει. Πολλοὶ γὰρ [o]πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

'Ράδαμνος: Βλαστὸς τρυφερός· ἢ κλάδος.

'Ράδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις [p]κομῶν ἀκρεμὼν τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. Παρὰ τὸ ῥᾳδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος, ἢ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ προέχων.

'Ραδηνός: Ἀπὸ τόπου τινός.

B 'Ραιδιέστερον: [q]Πολύβιος·

'Αλλὰ πολὺ ῥᾳδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν 'Ασδρούβου παρουσίαν ἐς 'Ιταλίαν.

'Ραδινή: Ἀσθενής, λεπτή.

[r]Κεφαλὴ ἀνθρώπου καρτερὰ μὲν ἡ ἠλωμένη· ῥαδινὴ δὲ, ἡ [s]ἐσκιατραφημένη.

Καὶ ἐν 'Επιγράμμασι·

C

[g] κάλω] κάλου A.V.E.M.

[h] Δίρκης] Vide fr. Euripid. apud Longin. 223. ed. Pearce. Epigr. Anthol. p. 459. TOUP.

[i] 'Εν 'Επιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 45.

[k] 'ΡΑΓΗΣΕΤΑΙ] Esai. LVIII. 8. Mox ἀντὶ τοῦ τελεῖται om. A.B.V.G.H. δὲ E.

'ΡΑΔΑΜΑΝΘΥΟΣ 'ΟΡΚΟΣ: 'Ο κατὰ χηνὸς, ἢ κυν.] Scholiasta Aristoph. ad Av. 521. 'Ραδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γεγενῆσθαι πάντων ἀνθρώπων. Λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον οὐδένα ἐᾶν ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν θεῶν, D ἀλλ' ὀμνύναι κελεῦσαι, χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. Zenobius Centur. V. Adag. 81. 'Ραδαμάνθυος ὅρκος: Κρατῖνός φησιν, ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον 'Ραδαμάνθυι ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωκράτης ἐν δευτέρῳ Κτητικῶν· ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσιν. Locum hunc ideo adduxi, ut eum emendem. Ultima enim corrupta sunt, quæ sic corriges, ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν, &c. Schottus, vir cæteroqui doctus, et de Republ. literaria bene meritus, ex loco hoc se expedire non potuit, sed in eo E emendando frustra laboravit. Pro Κτητικῶν enim ἀστόχως plane reponendum putabat Πτητικῶν: idemque dubitabat, utrum titulus hujus operis ad Cratinum, an vero ad alium quendam scriptorem referendus esset. Cum enim mendi in Σωκράτης latentis nullam suspicionem haberet; locum hunc de Socrate philosopho accipiendum esse putabat: ei vero opus illud tribui non posse, quippe qui, testibus veteribus, ne literam quidem scriptam reliquerit. Hæc omnia sunt prorsus ἀπροσδιόνυσα, ut ex iis, quæ partim jam diximus, partim vero F adhuc addemus, clare patere poterit. Etenim, pro Κτητικῶν scribendum esse Κρητικῶν, fidem facit Enarrator Comici ad Aves, 521. qui eadem plane, quæ Zenobius, de jurejurando Rhadamanthi auctore Sosicrate (pro Σωκράτης enim apud eum quoque scribendum esse Σωσικράτης, mox dicetur) ἐν Κρητικοῖς, tradit. Adhæc, ratio ipsa lectionem istam veram esse satis ostendit. Cum enim Rhadamanthus Cretensis fuerit, et Cretensium Rex; valde utique probabile fuerit, ea, quæ Zenobius G et Enarrator Comici de jurejurando Rhadamanthi tradunt, deprompta esse ex auctore quodam, qui de rebus Creticis scripserit. Porro, pro Σωκράτης tam apud Scholiastam Aristophanis, quam Zenobium reponendum est Σωσικράτης. Socratem enim quendam de rebus Creticis scripsisse, nuspiam leges; si a Zenobio et Scholiasta Aristophanis, quorum loca corrupta esse contendimus, discesseris. At Sosicratem de hoc argumento libros reliquisse, non solum discimus ex Athenæo, et Suida v. Δείλων πόλις, qui expresse ejus Κρητικὰ laudant; sed H etiam ex Strabone, qui lib. X. p. 474. testatur, Sosicratem τὰ περὶ τὴν Κρήτην ἠκριβωκέναι, i. e. *de rebus Creticis accurate scripsisse.* Nec recte quis objecerit, conjecturam hanc dubiam esse et ancipitem, nec magis certum esse, utrum Zenobius et Scholiasta Aristophanis ex Athenæo, Strabone, et Suida; quam an hi ex illis emendandi sint. Cum enim nomen Socratis multo notius sit, et frequentius occurrat, quam Sosicratis, magis probabile est, τὸ Σωσικράτης mutatum fuisse in Σωκράτης, quam contra. Solent enim librarii nomina sibi ignota, et rarius occurrentia, præsertim cum per compendium scripta sunt, vel non satis clare legi possunt, in nomina affinia, eademque notiora mutare; ut neminem latere potest, qui in re critica vel leviter versatus est. Ceterum, ut redeam eo, unde digressus sum; de jurejurando Rhadamanthi per canem et anserem legenda etiam sunt ea, quæ Noster habet supra v. Δάμων, et infra v. Χῆνα ὀμνύναι. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 5. Schol. Lucian. Vit. Auct. c. 16. ibique Hemsterhus. Vide et notata ad Hephæstion. c. I. 3. Eustath. Od. τ'. p. 1871, 3 = 704, 27.

[l] δὲ σιγᾶν] δὲ σιγᾶν A.V. Photius. δ' ἐσίγων Schol. Platon.

[m] Τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι] Nimirum et Socrates per canem, anserem, &c. jurare solebat. Porphyrius lib. III. περὶ 'Αποχῆς, p. 119. Οὐδὲ Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα ὀμνὺς ἔπαιζεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Διὸς τὸν δίκαιον παῖδα ἐποιεῖτο τὸν ὅρκον. Philostratus lib. VI. de Vit. Apoll. c. 9. Σωκράτης τὸν κύνα, καὶ τὸν χῆνα, καὶ τὴν πλάτανον ὤμνυ, οὐχ ὡς θεοὺς, ἀλλ' ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύῃ. Confer etiam Menagium ad Laërtii Socratem, segm. 40. qui plura de hoc argumento annotavit. KUST. τοιοῦτο B. E.G.

[n] Σημεῖον] σημεῖον Hemsterhusius. Mox pro περὶ ὅρκου F anonymus apud Rochettum Miscell. T. II. p. 443. reponit εὐόρκου.

[o] πρὸς λάχανα] Rectius, πρὸς λαχάνων, vel κατὰ λαχάνων: ut Portus etiam monuit. KUST.

'ΡΑΔΑΜΝΟΣ] Confer Hesychium h. v. itemque v. 'Ρόδαμνοι. KUST.

[p] κομῶν] κυμῶν V. Tum ἀκρεμὼν A.V. pro ἀκρέμων.

'ΡΑΔΗΝΟΣ] An 'Ραγηνός? Vid. Steph. in 'Ρᾶγα. HEMST. 'Ραδινὸς V. 'Ραδινὸς A. in quibus ponitur gl. G post artic. seq.

[q] Πολύβιος] XI. 1, 1.

'ΡΑΔΙΝΗ] Lucian. in Dial. Nirei et Thersitæ: ἀλαπαδνὸν, εὔθρυπτον. Schol. Apoll. Rhod. p. 204 b. 'Ραδινῆς: τρυφερῆς. REINES.

[r] Κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτ.] Quod auctor anonymus hic ait, egregie confirmat Herodotus lib. III. sub initium, ubi refert, Ægyptiorum in prælio cæsorum capita dura inventa fuisse; Persarum vero, mollia: addita ratione, quod Ægyptii capitibus rasis et nudis; Persæ H vero, tectis semper incedere solerent. Ad hanc ipsam historiam fragmentum hoc scriptoris anonymi forte referendum est. KUST. Synesii verba p. 76. C. HEMST. μὲν om. A.V. (et ni fallor G.H.) post κεφαλὴ, sed addunt post καρτερά.

[s] ἐσκιατραφημένη] ἐσκιαγραφημένη G.M.

[t]Ὦ ποδὲς, ὦ κνήμης, ὦ τοῦ [u]ῥαδινοῦ τραχήλου.

Καὶ αὖθις·

[x]Ἡ ῥαδινὴ [y]Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.

Καὶ αὖθις·

[yy]Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα [z]κλωνὸς ἑλιχθεὶς
φθέγξομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς στομάτων.

ῬΆΙΔΙΟΝ: [a]Εὐχερές. Καὶ ῬΑΙΔΊΩΣ, εὐχερῶς, ταχέως.

B [b]Οὐ γὰρ ῥᾳδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

ῬΑΙΔΙΟΥΡΓΕΙ͂Ν: Ἀπατᾶν.

ῬΑΙΔΙΟΥΡΓΌΣ: Πλαστογράφος, καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. Καὶ ῬΑΙΔΙΟΥΡΓΊΑ, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ [c]εὐκαιρία, καὶ [d]θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. [e]Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου·

C Τί δή ποτ' ἐστὶν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες οὐ [f]δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. Καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαχωρεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον· τὸ δὲ, παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν.

[g]Καὶ αὖθις·

D [h]Οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν, ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. Καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον ταύτῃ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην [i]τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

A ῬΑΖΕΙ͂Ν καὶ ῬΥΖΕΙ͂Ν: Τὸ ὑλακτεῖν. [k]Ἕρμιππος Εὐρώπῃ·

Ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους.

Ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς [l]πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος [m]Δηλιάσιν·

[n]Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης [o]ῥαζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον.

Καὶ ἑξῆς·

Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν· ὁ [p]δ' ἐσκάριζε κἀπέπαρδε.

B ῬΑΘΆΜΙΓΓΕΣ: Ῥανίδες· ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός· οἱ δὲ, [q]σταγόνας.

ῬΑΘΥΜΕΙ͂Ν: [r]Οὐχ, ὡς ἡμεῖς φαμὲν, τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾶν. Παρὰ τὸ [s]ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. [t]Πολύβιος·

Πάντων εὐδαιμονιζόντων τὸν [u]Πέπλιον, καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥᾳθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν
C αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

ῬΑΘΥΜΊΑ: [x]Ἀμέλεια.

ῬΑΗΘΏ: Ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους.

Ἐν Σινᾷ καὶ [y]Ῥαηθοῖ.

ῬΑΪΚΌΣ: Ὁ ὁρμώμενος.

ῬΑΐΣΑΣ: Ὑγιάνας, ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαΐζω γὰρ, τὸ καταπαύω.

ῬΑΚΙΟΣΥΡΡΑΠΤΆΔΗ: Τὰ ῥάκη συλλέγων. ῬΆΚΙΑ
D γὰρ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

ῬΆΚΟΣ: Τὸ τριβώνιον. Καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. [z]Ἀριστοφάνης·

[t] Ὦ ποδὲς] Anthol. Pal. V. 132.

[u] ῥαδινοῦ] ῥαδινῆς H. ubi mox om. καὶ αὖθις—στομάτων.

[x] Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταν.] Anthol. Pal. V. 282.

[y] Μελίτη] Μελέτη G.

[yy] Οὐκέτι δὴ τανύφ.] Anthol. Pal. VII. 200.

[z] κλωνὸς] κλωνὸς G. et mox φθόγγων.

[a] Εὐχερὲς] εὐχερῆ V.

[b] Οὐ γὰρ—προσεῖχον om. H.

ῬΑΙΔΙΟΥΡΓΟΣ: Πλαστογρ.] Thomas Magister: Ῥᾳδιουργὸς, καὶ ὁ πλαστογράφος, καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. Καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ πλαστογραφία τε καὶ ἡ θρασύτης, καὶ ἡ δολιότης. Ξενοφῶν δὲ καὶ τινες ἄλλοι ἐχρήσαντο τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς εὐκολίας. KUST.

[c] εὐκαιρία] Vox est suspecta. Dicerem scribendum esse εὐκολία, nisi Suidas statim adderet, τὸ ῥᾳδιουργία etiam pro εὐκολία apud Xenophontem poni. KUST. Forte εὐχειρία vel εὐχέρεια. HEMST. Emendabam, καὶ εὐχέρεια. Quod haud contemnendum. Sed jam nihil mutandum esse video. Lucian. in Jove Tragœdo 14. p. 658. Εἰ λέγεις σύντομόν τινα ῥητορείαν καὶ ῬΑΙΔΙΟΥΡΓΙΑΝ ΤΑΥΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΟΝ τοῖς ἀπορουμένοις. Quod imprimis notandum. TOUP.

[d] θρασύτης] καὶ θρ. A.B.E.G.H. Photius.

[e] Πολύβιος] Lib. XVII. c. 30. KUST. Seqq. om. V.

[f] δυνάμεθα] δυνάμενοι A.

[g] Καὶ αὖθις usque ad finem gl. om. H.

[h] Οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδ.] Et hoc fragmentum legitur apud Polybium, lib. IV. c. 29. KUST.

[i] διὰ τὰς] διὰ om. A.B.E.G. edd. vett. recepit tacite Kusterus ex conjectura Porti. ταῖς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίαις Wolfius.

ῬΑΖΕΙΝ] Ex Atticista veteri. vid. Eustath. Od. ν'. p. 591, 4. Hesych. Ῥάζειν (ubi l. ἀπὸ) Ῥοιζῆσαι. Ῥύζειν. Ῥύζων. In Hermippi certe fragmento absurde ῥύζων interpretaremur *latrans*, nisi de latrante stomacho quis velit intellectum. Plautus p. 818. de cibis delicatis, *ut digitos prærodat suos*. Vid. Rittershus. ad Porphyr. p. 48. VALCK.

[k] Ἕρμιππος usque ad fin. gl. om. H.

[l] πικραινομένους] παραπικραινομένους G.

[m] Δηλιάσιν] Δειλιάσιν B.G.

[n] Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχν.] Metrum versus hujus claudicat,
E quod propter brevitatem fragmenti, et sensus obscuritatem, haud facile in integrum restitui potest. KUST. Fallitur vir doctissimus. Est versus trochaicus, atque ita scribendus: Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥαζῶσι τὸν λοιπὸν χρόνον, *Ut silentio arti imposito, deinceps non nisi latrent, et obloquantur*. TOUP.

[o] ῥαζῶσι] ῥυζῶσι A.

[p] δ' σκαρίζει καὶ πέπορδε] δὲ σκαρίζει καὶ πέπαρδε A.V. δὲ σκαρίζει κατέπαρδε Photii ms. In quo nunc editum ex em. Porsoni, ὁ δ' ἐσκάριζε κἀπέπαρδε. Et sic reposuimus
F in Suida.

ῬΑΘΑΜΙΓΓΕΣ] Il. λ'. 536. Ῥαθάμιγγες V.

[q] σταγόνας] σταγόνες A. σταγῶνας H.

[r] Οὐχ ὡς ἡμεῖς] Sic tamen in lexicis occurrit. Ita 2 Macc. VI. 4. ῥᾳθυμούντων μεθ' ἑταιρῶν. Polyb. V. 87. ἑλκόμενος ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐν τῷ βίῳ ῥᾳθυμίας καὶ κακεξίας. REINES.

[s] ῥᾷστα] τὰ ῥᾷστα A. Photius.

[t] Πολύβιος] Vid. edit. Schweighæuser. T. V. p. 50.

[u] Πέπλιον] τὸν Πόπλιον A.V.E.G.H.
G [x] Ἀμέλεια] ἀμέλησις G.

ῬΑΗΘΩ] Leg. Ῥαιθώ. Ita recte Reland. Palæst. III. p. 831. HEMST.

[y] Ῥαηθοῖ] Ῥαηθοῦ A. Ῥαηθοῦ E.

ῬΑΙΚΟΣ: Ὁ ὁρμ.] Confer Nostrum infra v. Ῥαικὸς post v. Ῥαικάνη. KUST. Mox ὁρμώμενος G.

ῬΑΙΣΑΣ] Demosth. Olynth. I. p. 13, 2.

ῬΑΚΙΟΣΥΡΡΑΠΤΑΔΗ] Aristoph. Ran. 866. Καὶ στωμυλιοσυλλεκτάδη, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη. Scholiasta ad eum locum:
H Ῥακιοσυρραπτάδη: Ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων. Ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος. KUST. ῥακιοσυρραπτάδη G.

ῬΑΚΟΣ: Τὸ τριβώνιον. Καὶ τὸ πρ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 408. KUST.

[z] Ἀριστοφάνης] Sequentibus caret H.

Σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες.

[a]Καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ ῥάκει. Καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥάκη.

ῬΑΚΏΚΗΣ: Ὄνομα κύριον.

ῬΆΜΝΟΣ: Ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. [b]Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ Γραφή.

ῬΆΜΝΟΣ: Ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. [c]ῬΆΜΝΟΣ γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, [d]ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες, παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

ῬΑΜΝΟΥΣΊΑ ΝΈΜΕΣΙΣ: Αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι· διὸ καὶ κλάδον εἶχε [e]μηλέας. [f]Ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ [g]τόπῳ. Τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν οὗ [h]τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. Ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι τῷ [i]δακτύλῳ τοῦ Διὸς [k]ἐπέγραψεν, [l]Αὐτάρκης. Καλὸς δὲ ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. Λέγεται δὲ καὶ παροιμία, Ῥαμνούσιος· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

ῬΆΜΦΟΣ: Ῥύγχος. Ὀρνίθων πρόσωπον. [m]ῬΆΜΦΟΣ, ἐπὶ ὀρνέου· ῬΎΓΧΟΣ, ἐπὶ χοίρου.

ῬΑΝΊΣΙΝ: [n]Ῥανὶς, ῥανίδος.

[ῬΑΝΤΊΖΩ: Αἰτιατικῇ. Ῥαίνω.]

ῬΑΝΤΌΝ: Ποικίλον.

ῬᾺΞ, ῥαγός. Ἐπὶ σταφυλῆς. [o]Ῥὼξ δὲ, ῥωγὸς, ἐπὶ φαλαγγίου. Καὶ [p]ῬΑΓΟΛΌΓΟΣ, ὁ ἐχῖνος.

ῬΆΞΑΙ: Ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. Οὕτως Ἀπολλόδωρος.

---

[a] Καὶ ἡ—τῷ ῥάκει] καὶ et τῷ om. A. Tum καὶ om. A. τὸ πληθυντικὸν V. pro καὶ πληθυντικῶς.

ῬΑΚΩΚΗΣ] De eo vide Ælianum Var. Hist. lib. I. c. 34. KUST. Ῥακώνης G.

[b] Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκ.] Hæc nihil faciunt ad vocem Ῥάμνος. KUST. Immo vero pertinent ad Ps. LVII. 9. πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ubi Theodoretus: πᾶσαν μὲν ἁμαρτίαν ἄκανθαν ἡ θεία γραφὴ καλεῖ· ἡ δὲ ῥάμνος ἄκανθα μέν ἐστι, μεγίστη δὲ, καὶ δένδρον μιμουμένη, καὶ ἰὸν χαλεπώτατον βάλλουσα. ERNEST.

ῬΑΜΝΟΣ] Scribendum est Ῥαμνούσιος, et paulo post, Ῥαμνουσίους; ut et ante nos monuerunt Casaub. ad Athen. lib. XV. c. 5. et Meursius in libello de Pop. Att. v. Ῥαμνοῦς. KUST.

[c] ῬΑΜΝΟΣ] Scribe Ῥαμνοῦς. KUST.

[d] ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν] ἐξ οὗ καὶ Ἀ. ὁ ς. Maussac. ad Harpocr. p. 56. vulg. Suidæ lect. defendere conatur. HEMST. ἐν ᾗ A.B.V.E.G.H. Mox ὥστε καὶ τοὺς G.

ῬΑΜΝΟΥΣΙΑ ΝΕΜΕΣΙΣ] Simulacri hujus plures scriptores meminerunt, quorum loca producit Meursius in libello de Pop. Att. v. Ῥαμνοῦς. Eo lectorem remitto. KUST.

[e] μηλέας] Μελίας *fraxini* corrigendum putat Lil. Gyraldus Dial. XIX. p. 433. HEMST. μήλας B.G.M.

[f] Ἱδρύσατο δὲ] ἱδρύσατο γὰρ V.

[g] τόπῳ] τότῳ A.

[h] τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρ.] Zenobius V. 82. Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα, δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου. Ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. Ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, ἈΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΠΑΡΙΟΣ ἘΠΟΙΗΣΕΝ. Plinius lib. XXXVI. c. 5. *Ejusdem (Phidiæ) discipulus fuit Agoracritus Parius, ei ætate gratus. Itaque e suis operibus pleraque nomini ejus donasse fertur.* Confer etiam Epistolam Joannis Tzetzis, quam ante ineditam publici juris fecimus supra ad v. Λυκόφρων. KUST.

[i] δακτύλῳ] τῷ δακτύλῳ A.V. Phot.

[k] ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. Καλὸς δ.] Theodorus Canterus Var. Lect. lib. II. c. 14. recte monuit, locum hunc Suidæ sic emendandum et supplendum esse: Ἐπέγραψεν, Παντάρκης καλός. Καλὸς δὴ ἦν, &c*. Emendationem hanc veram esse probat auctoritate Clementis Alexandrini et Arnobii: quorum prior in Admonit. ad Gent. p. 26. sic inquit: Ὁ μὲν Ἀθηναῖος Φειδίας ἐπὶ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἐπιγράψας, ΠΑΝΤΑΡΚΗΣ ΚΑΛΟΣ. Οὐ γὰρ καλὸς αὐτῷ Ζεὺς, ἀλλ' ὁ ἐρώμενος ἦν. Id est: *Atheniensis quidem Phidias, qui in Jovis Olympii digito scripsit, PANTARCES PULCHER. Non enim ei pulcher erat Jupiter, sed puer, quem amabat.* Arnobius vero lib. VI. sic ait: *Inter artifices ille memoratus Phidias et primus, cum Olympii formam Jovis molimine operis extulisset immensi, super Dei digito PANTARCES inscripsit PULCHER. Nomen autem fuerat amati ab se pueri, et obscœna cupiditate dilecti.* Solebant nimirum veteres nomina eorum, quos amabant, in parietibus, vel januis, vel corticibus arborum, vel statuis, &c. inscribere, addita voce Καλός. Aristoph. Acharn. 143. Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ἈΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ. Id est, *Et vere amans erat vestri, ut et in parietibus scriberet, ATHENIENSES PULCHRI.* Scholiasta ad eum locum: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδροις, ἢ φύλλοις, οὕτως, Ὁ ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΟΣ. Hesychius: Δῆμος, ὄνομα κύριον, τὴν ὥραν κάλλιστος. Ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα. Respexit Hesychius ad locum illum Aristophanis Vesp. 97. Καὶ, νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν. Id est, *Et, per Jovem, si forte in foribus scriptum viderit, DEMUS Pyrilampis filius PULCHER.* Sic enim locus hic vertendus est, quem nec interpres, nec Florens Christianus, vir cæteroqui doctissimus, recte intellexerunt. Confer Nos supra ad v. Καλοί, ubi plura de hoc more veterum notavimus. KUST. Addit Reinesius Pausan. Eliac. Pr. c. 11. et Post. c. 10. et 15. Nazianz. Jamb.

* Hæc partim vera, partim falsa sunt. Rescribendum omnino: Παντάρκης καλός. Ἦν δὲ οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. *Pantarches pulcher. Erat ille Argivus, ipsius amasius.* Haud aliter Hesychius: Δῆμος καλός. Πυριλάμπους υἱὸς ἦν οὗτος. *Demus pulcher. Erat ille filius Pyrilampis.* TOUP.

[l] Αὐτάρκης] αὐταρχ A. αὐτάρχης B.E.G.H.M. Photii ms.

[m] ῬΑΜΦΟΣ ἐπὶ ὀρνέου] Hæc descripsit Suidas ex Schol. ad Aristoph. Aves 347. ubi legitur, ῥάμφος ἐπὶ ὀρνέων. TOUP. ὀρνέου V.

[n] Ἡ εὐθεῖα ἡ ῥανὶς τῆς ῥανίδος] Hæc om. V. ῥαΐδος A. i. e. ῥανὶς ῥανίδος. Spectat forte gl. Aristoph. Ran. 1347.

ῬΑΝΤΙΖΩ om. A.V. ῥαίνω om. G.

ῬΑΝΤΟΝ] Proprie *sparsum*. At τροπικῶς notat rem maculis vel coloribus distinctam, vel quovis modo variegatam, qua significatione vox ista crebro occurrit apud LXX. Interpretes, qui vocem Hebraicam נָקֹד nunc ῥαντὸν, nunc ποικίλον interpretantur. Pari sensu et apud Latinos vox *sparsum* interdum accipitur. Seneca de Benef. lib. IV. c. 6. *Tectum nitidius auro et coloribus sparsum.* Id est, distinctum. Ovidius de pico ave: *Sparsitque coloribus alas.* Id est, distinxit. Confer Salmasium ad Hist. August. Script. T. I. p. 979. edit. Hack. KUST. Justin. Mart. c. Tryph. p. 387. ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων θρεμμάτων. *macularis pecoribus.* TOUP. Vid. not. ad Hesych.

[o] ῬΩΞ δὲ, ῥωγὸς, ἐπὶ φαλ.] Vide Ælian. Hist. Anim. lib. III. c. 36. a quo animal hoc ῥὼξ vocatur. KUST. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 76.

[p] ῬΑΓΟΛΟΓΟΣ] Vide paulo ante h. v. KUST.

ῬΑΞΑΙ] A ῥάσσω. Confer Etymologum v. Ῥάχις. KUST. Demosth. c. Conon. p. 728. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες. TOUP.

Ῥᾷον: Εὐχερὲς, εὔκολον. [q]Καὶ παροιμία·

Ῥᾷον ἢ τὸ [r]Ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.

Ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. [s]Ὄρειον γάρ ἐστιν [t]ὄρος, [u]πρὸς ὃ οἱ ὅροι Βοιωτῶν ὡρίζοντο.

Ῥᾴονος: [[x]Εὐκόλου.]

Ῥᾳόνως: Εὐκόλως. Καὶ ῥᾳίως, ὁμοίως.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας [y]ἠρίθμησεν [ἂν,] ἢ τοὺς δακτύλους: Ἐπὶ γερόντων.

Ῥᾴων: Εὐθυμότερος, καὶ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι: Πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. Ὃ λέγουσι καὶ [z]ἐπὶ κόρρης.

[Ῥάπτω: Αἰτιατικῇ.]

Ῥαπίς: Ῥάβδος.

Ῥαριάς: Ἡ [a]Δημήτηρ. Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεόν· Κελεὸς δὲ, Τριπτόλεμον. Ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν [b]Δήμητρα, καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο [c]ἐν τῷ οἴκῳ. Ὑπὲρ τῆς τοιαύτης οὖν χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν· [d]παρέσχε δὲ αὐτῷ καὶ [e]ἅρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος [f]περιῄει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

[Ῥάριον: Τὸ βρέφος.]

Ῥάρον: Ἰσχυρόν.

Ῥάρος: Ἡ γαστήρ. [g]Καὶ ῥάριον, τὸ βρέφος.

Ῥᾷστα: Ῥᾳδίως, [h]εὐχερῶς.

[i]Πολυνείκην ἐᾶν ἄταφον, ὅτι [k]ῥᾷστα ἂν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

Ῥαστώνευσις:

[l]Ὁ δὲ τὴν [m]κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥαστωνεύσεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

Ῥαστώνη: Ἀνάπαυσις, τέρψις, τρυφὴ, εὐκολία, ῥᾳθυμία, ἡδυπάθεια, χαυνότης, [n]ἀργία. Εἴρηται καὶ ῥαστωνεύειν [o]ἐν τῷ λη′ [p]Δίωνος Ῥωμαϊκῶν.

Ῥαστώνῃ συζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

Ῥαφανίς: [q]Ῥαφανῖδα [r]φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς [s]ῥέφανον καλοῦμεν· πάλιν δὲ [t]ῥάφανον, [u]ἣν ἡμεῖς κράμβην. [x]Εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. Λόγος γὰρ, ὡς σπειρόμεναι θᾶττον [y]ἀνίασι. Καὶ ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφραι τιλθῆναι,

---

q Καὶ παροιμία om. H.

r Ὄρειον] In Vaticana Proverbiorum Append. legitur, Ὄνειον: quod magis placet. Mons enim Ὄνειον memoratur ab Hesychio; et Ὄνεια ὄρη a Strabone, lib. VIII. At de monte *Orio* nihil apud veteres reperio. Ceterum, proverbium hoc in versum trochaicum sic redigi potest: Ῥᾷον ἢ τοὔνειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιώτιοι. KUST. Ὄρειον ὑπερήβησαν G.

s Ὄρειον] ὄρειον A.B.V.G.

t ὄρος] Ante male legebatur ὅρος, cum spiritu aspero; quod *terminum* vel *limitem* significat. KUST. ὅρος τὸ πρὸς G.

u πρὸς] τὸ πρὸς A.B.V.H. Mox τῶν ante Βοιωτῶν A.

x Εὐκόλου om. A.B.G.H. Gl. om. V.

ῬᾼΟΝ ΤΙΣ] Lysiæ dictum, ut liquet ex Demetrio vel Dionysio potius Halicarn. περὶ Ἑρμ. §. 275. Sed omnino conf. Athen. XIII. p. 612. E. HEMST. Hæc sunt verba Lysiæ Orat. adversus Æschin. Socrat. apud Athenæum, lib. XIII. p. 612. ubi ita legitur: Ἧς ῥᾷον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι, ὅσοι ἐλάττους ἦσαν ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. Scribe, ὅσῳ ἐλάττους ἦσαν. *Cujus dentes eo minoris operæ est numerare, quanto pauciores sunt, quam sinistræ manus digiti.* Quæ antiquissima et integerrima lectio. Ita locutus est Herodotus II. 20. Καὶ μᾶλλον ἔτι τοσούτῳ, ὍΣΩΙ ἘΛΑΣΣΟΝΕΣ ἐόντες ἀσθενέστερα τὰ ῥεύματα παρέχονται. Huc respexit Demet. Phaler. de Elocut. §. 128. Ἧς ῥᾷον ἄν τις ἀριθμήσειεν τοὺς ὀδόντας ἢ τοὺς δακτύλους. Quæ minus accurata sunt. TOUP.

y ἨΡΙΘΜΗΣΕΝ ἌΝ] ἂν om. A.V.E.G.H. edd. ante Kuster. Photius addit post Ῥᾷον.

z ἐπὶ κόρρης] Vide supra v. Ἐπὶ κόρρης. KUST. Pro καὶ Dan. Heinsius scribi vult παίειν in Aristarcho Sac. p. 490, 35. HEMST.

ῬΑΠΤΩ om. A.V.

ῬΑΡΙΑΣ] Hinc Pausanias in Atticis c. 38. τὸ δὲ πεδίον τὸ Ῥάριον σπαρῆναι πρῶτον λέγουσι, καὶ πρῶτον αὐξῆσαι καρπούς. TOUP. Vid. Ruhnkenius ad Hom. H. Cer. 450.

a Δημήτηρ] ἡ Δημήτηρ A.V.E.G.

b Δήμητρα] Δήμητραν A.V.E.M.

c ἐν τῷ οἴκῳ] εἰς τὸν οἶκον A.

d παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δρακ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, desunt in prioribus editt. [et E.] quæ ex mss. Paris. revocavimus. KUST.

e ἅρμα] καὶ ἅρμα V.

f περιῄει] περιίει G.

ῬΑΡΙΟΝ: Τὸ βρέφος] Mox Ῥάρος ἡ γαστήρ· ἐξ οὗ ῥάριον τὸ βρέφος, eadem videlicet ratione, qua Jcti Romani *ventrem* dicunt pro eo qui in utero est. Cum Suida convenit Etymol. M. p. 702, 36. Verum an ῥάρος vox proba sit, aut unquam pro *ventre* usurpata, viderint grammatici. Ῥάριον certe non videtur *infantem* significare. Hesychius: Ῥάριον: παιδίον. Quis non Suidæ glossam hinc confirmari putet? At hoc ipsum Suidam in fraudem induxit. Nam Hesychius scripserat, Ῥάριον: πεδίον., Suidas vero, cum Ῥάριον: παιδίον, in codice aliquo reperisset, mendo non animadverso, ridicule in lexicon suum retulit, Ῥάριον τὸ βρέφος. Sic error errorem parere solet. Steph. Byz. Ῥάριον: πεδίον ἐν Ἐλευσῖνι. RUHNKEN. Ep. Crit. II. p. 181. Deest gl. A. Vulg. ferri posse existimat Albertus ad Hesych. quem vide, et Du Cang. v. Ῥάρος.

ῬΑΡΟΝ] Post Ῥάπις collocat A. Ῥάρορ H.

ῬΑΡΟΣ] Grammaticus in Anecd. Bekkeri p. 693, 11. ἐπὶ δὲ τοῦ ῥάρος, ὃ σημαίνει τὸ βρέφος κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ἡ ψιλή.

g ἐξ οὗ] καὶ A.V. ἐξ—βρέφος om. G.

h εὐχερῶς] ἰσχυρῶς E.

i Πολυνείκην] Exemplo caret H.

k ῥᾷστα] ῥᾷστος A.B.V.E.G.

l Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρ.] Est constructio ἀνακόλουθος, ut Portus etiam monuit. Dicendum enim erat, Τῷ δὲ τὴν κατ. τ. ν. πρ. τ. ἑ. ῥαστ. ποιησαμένῳ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ στέφανον δάφνης. Ceterum prior fragmenti hujus pars legitur etiam supra v. Πρεσβύτερος. KUST. τοῦ δὲ—ποιησαμένου V. Æliano tribuit Valckenaerius.

m κατασκευὴν] παρασκευὴν G.

n ἀργία] ἀργεία V.

o ἐν τῷ] ἐν τῷ A.V.

p Δίωνος] XXXVIII. 39.

q Ῥαφανῖδα φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς ῥάφ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 544. Confer etiam Hesychium. KUST.

r φασὶν Ἀττικοὶ] φασὶν Ἀττικὴ V.

s ῥέφανον] ῥέφανον A.B.V.E. Tum φαμεν A.V. pro καλοῦμεν.

t ῥαφάνου] ῥαφάνιον A. ῥέφανον E.

u ἣν ἡμεῖς κράμβην] Phrynichus: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος μὴ λέγε, σημαίνει γὰρ τὴν κράμβην. Thomas Magister: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος μὴ εἴπῃς. Ῥάφανος γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ κράμβη. Confer etiam Athenæum libro I. sub finem. KUST. Vid. Valcken. ad Ammon. p. 203.

x Εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φ.] Eandem etymologiam vocis ῥαφανὶς docet Athen. lib. II. p. 56. ubi sic inquit: Ῥαφανῖδες οὕτως κέκληνται, διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. KUST.

y ἀνίασι] ἀνιᾶσι B.G.H.

[z]παρὰ Ἀριστοφάνει. Ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. Οὕτω γὰρ A τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. [a]Ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθίεσαν [b]εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. Καὶ αὖθις·

> [c]Οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
> [d]οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
> οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος, τὴν κεφαλήν φησι· τὸ πρὸς B τὰ [e]φύλλα καυλῶδες. [f]Οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. Κιχλίζειν δὲ, τὸ κίχλας ἐσθίειν· οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾷν.

Ῥάφεια: Ὄνομα πόλεως.

Ῥαφίς: [Ἡ βελόνη. Καὶ] εἶδος ἰχθύος.

Ῥαχθέντος: [g]Ῥαγέντος.

Ῥαχίαν: Οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν· καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. Καὶ [h]Θουκυδίδης C οὕτως. Οἱ δὲ Ἴωνες [i]τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίας λαλίστερος: Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων. Παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς [k]ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίζειν: Τὸ διαιρεῖν τὰ [[l]νῶτα καὶ] μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν· [m]ὥς φησιν Εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν: Τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών. [mm]Θεόπομπος Παμφίλῃ·

> Ταύτην ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζων: Σφάζων, διακόπτων. [n]Σοφοκλῆς·

> Κύκλῳ ῥαχίζων.

[o]Ἀντὶ τοῦ, κατὰ [p]πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. Διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. Ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς [q]μεγάλα [r]κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν.

Ῥαχίης: Φραγμοῦ· ἢ [s]δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

Ῥάχιν: [t]Ὀσφῦν, ἢ τὸ νωτιαῖον μέρος, [u]ὁ καυθὸς τοῦ νώτου. Ἡ εὐθεία, [x]ἡ ῥάχις, ῥάχεως, ῥάχει.

Ῥάψαι: Συνθεῖναι.

Ῥαψῴδημα: Ψεῦσμα.

Ῥαψῳδεῖν: Ἄιδειν. [y]Ἀριστοφάνης·

> Ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς [z]παιδαρίοισι
> τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κεἴ τις δειλὸς γεγένηται,
> ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδία: Φλυαρία, λόγων συναφὴ, ἀδολεσχία. Καὶ [a]ῥαψῳδὸς, ἡ Σφὶγξ, ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. Τὸ δὲ ὄνομα τοῦ [b]ῥαψῳδοῦ καθ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. Σοφοκλῆς·

> Πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
> [c]ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

D Περὶ τῆς Σφιγγός φησι.

---

[z] παρὰ Ἀριστοφάνει] Nub. 1079. ubi Comicus sic inquit: Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ; Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. παρ' Ἀριστοφάνει om. H.

[a] Ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθ.] Hæc pœna adulterorum dicebatur ἀποραφανίδωσις, et παρατιλμός. Enarrator Comici ad Plut. 168. Ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δοὺς ἀργύριον ταύτης λυθῇ. Παρατίλλεται οὖν, τὰς E τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. Αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς πίνησιν, ἀποραφανίδωσις, καὶ παρατιλμός. Pœnæ hujus scriptores passim mentionem faciunt. Lucianus de Morte Peregr. p. 995. ed. Paris. Ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς διέφυγε, ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος. Id est, *Cum in Armenia adulterii convictus fuisset, aufugit, nates raphano obturatas habens.* Synesius in Encom. Calvit. p. 85. Οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς Ἀττικὰς ῥαφανῖδας φυτεύουσιν, αἷς εὐθὺς, ἐπειδὰν ἁλῷ τις, τιμωρίας ἀπάρχονται. Confer etiam Nostrum su- F pra v. Ὦ Λακιάδαι, et v. Παρατίλλεται. KUST.

[b] ἐπὶ τοὺς] εἰς τοὺς A.B.V.G.H.

[c] Οὐδ' ἂν ἑλ.] Aristoph. Nub. 977. οὐδ' ἀνελέσθαι G.

[d] οὐδ' ἂν] ἂν om. A.B.E.G.H. Mox οὐδὲ σέλινον ἁρπάζειν A.B.V.E.G.H.

[e] φύλλα δηλονότι] δηλονότι om. A.V.H.

[f] Οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλ.] Locum hunc ex mss. Paris. et Scholiasta Aristophanis supplevi, qui in prioribus editt. mutile sic legitur, οὐκ G ἔτεμον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. KUST. ἔτεμνον V.E.M.

ῬΑΦΙΣ: Ἡ βελ.] Confer Helladium apud Photium, p. 1589. KUST. βελόνη et βελονὶς Plin. XXXII. 11. Aristot. Hist. An. VI. p. 691. et 711. REINES. ἡ βελόνη καὶ om. A.B.V.E.G.H.

[g] Ῥαγέντος] ῥαχέντος A.

[h] Θουκυδίδης οὕτως] Lib. IV. c. 10. in fin. ubi verba ejus hæc sunt: Ἀξιῶ ὑμᾶς ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον. Scholiasta ad eum locum: Ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιρρήγνυται ἡ θά- H λασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. Ὅθεν τὸ νωτιαῖον ὀστῶδες ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς πέτρας. KUST.

[i] τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρ.] Imo contra potius Iones sic vocarunt τὴν πλημμύραν, sive *æstum maris*. Galenus in Lexico Hippocr. Ῥηχίησι: Οἷον πλημμύρῃσι. Καὶ γὰρ ἡ ῥηχίη οἷον πλημμύρα τίς ἐστιν. Herodotus quoque lib. VIII. c. 129. τὴν ῥηχίην et τὴν πλημμυρίδα ἐκ παραλλήλου posuit, ut monuit etiam Portus in Lexico Ionico. Hinc miror, quo auctore Suidas contrarium asserat. KUST. Vid. Valcken. et Wessel. ad Herodoti locum.

[k] ἐπιβάλλοντα] ἐπιβάλλονται A.V. Tum καὶ ψόφον A.B. V.E.M.

[l] νῶτα καὶ μέρη] νῶτα καὶ om. A.V.

[m] ὥς φησιν Εὐριπίδης] ὥς φησιν ἐν δ' Εὐριπίδης V.

[mm] Θεόπομπος] Seqq. om. H.

[n] Σοφοκλῆς] Aj. 56. Usque ad γίνεσθαι om. H.

[o] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis. KUST.

[p] πάντα τόπον] πάντα om. A.B.V.E.G. Tum τὸν τόπον G.

[q] μεγάλα] μεγάλ' V.

[r] κακουργοῦντας] Hanc lectionem ex Scholiasta Sophoclis revocavi. Priores enim editt. [et A.B.V.E.G.H.] male habent, κατορθοῦντας. KUST.

ῬΑΧΙΑΙ: Φραγμοί] Ῥαχίης: φραγμοῦ A.V.

[s] Δέσμαι] Sic habet ms. A. At in mss. B. et C. itemque in prioribus editt. inepte legitur, δέσμαι. Lexicon Herodoti: Ῥηχίης: Φραγμοῦ, ἢ δέσμης τῶν φραγμῶν. KUST. Gl. ad VII. 37. ubi ms. S. Germ. Ῥηχίης: φραγμὸς ἢ δεσμοί.

[t] Ὀσφῦν] Sic recte ms. A. itemque Hesychius. At mss. B. et C. [E.] itemque omnes editt. priores male, ὀφρῦν. KUST.

[u] ὁ καυθὸς τοῦ ν.] Ex Hesychio rescribe, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου, i. e. *spina dorsi*. KUST. Leg. τὸ ἀκανθῶδες τοῦ νώτου. Vid. Etymol. in v. Sed vid. Hesych. Plutarch. II. p. 604. TOUP.

[x] ἡ ῥάχις] ἡ om. A. Post ῥάχει delevi Ῥάχεα, ἄχρηστον· ῥάχη δὲ, ἐν χρήσει, cum A.B.V.G.H. ubi ῥάχιν E. pro ῥάχῃ. quod et Kusterus conjecerat.

[y] Ἀριστοφάνης] Eccles. 674. Deest exemplum H.

[z] παιδαρίοισι] παιδαρίοις A.E.

[a] ῬΑΨΩΙΔΟΣ, ἡ Σφὶγξ, ἡ ῥάπτ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Tyr. 391. Deest exemplum H.

[b] ῥαψῳδεῖν] ῥαψῳδοῦ A.V. Schol. Mox ἂν om. Schol.

[c] ηὔδας τι] ηὔδοτι A.

Ῥαψῳδοί: Οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις A ἀπαγγέλλοντες· [d]οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ [e]ῥάβδους ἔχοντες [f]ἀπήγγελλον. Ῥαψῳδῆσαι δέ ἐστι, τὸ φλυαρῆσαι· [g]ἢ τὸ ἁπλῶς [h]λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, [i]χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥαιβός: Διεστραμμένος. Καὶ, ῥαιβόκρανος κορύνη. [k]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὰν ῥαιβόκρανον [l]εὐστέρθυγγα κορύναν.

Καὶ [m]ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάγουρος. [n]Διαφέρει δὲ B βλαισὸς καὶ [o]ῥαιβός. Ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας· ὁ δὲ, αὐτὰς τὰς κνήμας.

Ῥαιδεστός: Πόλις.

Ῥαίδιον: Τὸ φορεῖον, ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥαικάνη: Ἡ μάστιξ.

Ῥαϊκός: Ὁ Ῥωμαῖος. Ῥέκος δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὴν ζώνην.

[Ῥαίκτωρ,] Ῥαίκτωρος. Εἶδος ἀξιώματος. C

Ῥαίνω ῥανῶ αἰτιατικῇ.

Ῥαίω: Φθείρω.

Ῥαίωνος: Ὄνομα κύριον.

Ῥαιστήρ: Ἡ σφύρα. Παρὰ τὸ ῥαίω, τὸ φθείρω. Ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. [p]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη,
[q]ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ [δῶρα Πολυκράτεος.]

Καὶ αὖθις·

[r]Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὁμήρου
[s]στήσητε φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

Ῥαιφερενδάριος: Ἀξίωμα Ῥωμαϊκόν. Ἤγουν, ὁ ἀναφορεύς.

Ῥέα: Ὄνομα θεᾶς.

Ῥεβέκκα: Ὄνομα κύριον. Ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

[Ῥεγεωνάρχαι: Ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.]

Ῥεγεῶνος:

Ῥέγκουσι: Τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες. C Οἱ δὲ [t]μηδὲν φροντίζοντες κοιμῶνται.

Ῥεδίων: Ἁρμάτων.

Ῥέεθρον: Ῥεῖθρον.

ῬΑΨΩΙΔΟΙ: Οἱ τὰ Ὁμ.] De Rhapsodis vide Salmasium in Solinum, et Nos in Historia Critica Homeri, quam adolescentes olim publici juris fecimus. KUST.

ῬΑΨΩΙΔΟΙ] Στιχῳδοί. Eustath. in Il. vid. supr. Ἀρνῳδοί. Ῥαβδοῦχοι. cf. Buleng. de Theatr. II. c. 9. De Rhapsodis Athen. XIV. c. 12. REINES.

[d] οἳ] οἷον V.

[e] ῥαβδοῦχοι] Scribendum est ῥάβδους, ut Portus etiam monuit. KUST. ῥάβδους A.V. Photius. ῥαβδούχους B.E. G.H. ῥάβδους ἔ. δαφνίνας ἀπήγγελλον Schol. Platon. p. 137.

[f] ἀπήγγελλον] ἀπήγγειλον V.

[g] ἢ τὸ] ἢ καὶ V. qui mox τὸ ἀπ. pro καὶ ἀπ.

[h] λαλεῖν] Sic rescripsi ex conjectura, quam et Porto in mentem venisse video. Ante enim nullo, ut puto, sensu E legebatur, λαβεῖν. KUST. Λαβεῖν omnes mss. cum Photio. Λαλεῖν tamen Schol. Platon. qui mox cum ceteris ἔργου. Jacobs. in Athen. p. 45. ἄλλως λαλεῖν.

[i] χωρὶς ἔργου τινός] Quare hæc addiderit Suidas, nescio; nec video, quid ea sibi velint. KUST. Legendum, χωρὶς ΕΙΡΜΟΥ τινός. *Sine aliqua connexione recitare.* Quod ῥαψῳδῆσαι vocant Græci. Rem satis festive exponit Scholiastes ad Pindar. Nem. II. 2. Οἱ δέ φασι, τῆς Ὁμήρου ποιήσεως μὴ ὑφ' ἓν συνηγμένης, σποράδην δὲ ἄλλως καὶ κατὰ μέρη διῃρημένης, ὁπότε ῥαψῳδοῖεν αὐτὴν, ΕΙΡΜΩΙ τινὶ καὶ ῥαφῇ παραπλήσιον ποιεῖν, εἰς ἓν αὐτὴν ἄγοντας. Verbo utitur F Longinus περὶ Ὕψους, §. 22. Τὴν ἐκ τοῦ κατὰ φύσιν ΕΙΡΜΟΥ παντοίας πρὸς μυρίας τροπὰς ἐναλλάττουσι τάξιν. Atque hac occasione monitus Ammonium in libello Περὶ Διαφ. Λέξεων, v. Λαλεῖν, hic emendatum præstabo: Τὸ μὲν διεξιέναι λόγον ΣΥΝΕΙΡΟΝΤΑ, Λέγειν φασί· Διαλέγεσθαι δὲ, τὸ ἀμειβόμενον τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι. *Continuata orationis serie disserere, Græci vocant* Λέγειν· *alternatim autem disputare,* Διαλέγεσθαι. Ita scribendus G et vertendus iste locus. Hodie nullo sensu legitur, συναίροντα. Eleganter Demosth. pro Coron. p. 586. edit. Taylor. Ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἐφάνη, καὶ πεφωνασκηκὼς, καὶ συνειλοχὼς ῥήματα καὶ ΛΟΓΟΥΣ, ΣΥΝΕΙΡΕΙ τούτους σαφῶς καὶ ἀπνευστί. Scribendum, Ῥήτωρ ——ἈΝΕΦΑΝΗ. Auctor ἀνώνυμος apud Suidam v. Πυθαγόρας. Ἀνεφάνη τύραννος πικρότατος. Locus Rhetoris ita vertendus est: *Tum demum orator subito, veluti ventus, exortus est; et exercitata voce, et collectis verbis et sententiis, perspicue et uno spiritu perorat.* TOUP. H

[k] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 35. Deest exemplum H.

[l] εὐστέρθυγγα] εὐστρέθυγγα A.

[m] ῬΑΙΒΟΣΚΕΛΗΣ ὁ πάγουρος] Anthol. Pal. VI. 196.

[n] Διαφέρει δὲ] Seqq. om. A. Post v. Ῥαίκτωρ ponit V.

[o] ῥαιβός] Vid. supr. Βλαισός. REINES.

ῬΑΙΔΙΟΝ] Vocabulum hoc detortum est ex voce Latina *rheda*. Confer Hesychium v. Ῥηδίων. KUST. Ῥαίδιον A. Statim delevi ῬΑΙΔΙΩΝ: Ἁρμάτων. ῬΑΙΔΟΣ: D Ὄνομα θηρίου. Quorum articulorum primum om. A.V. posteriorem A.B.V.E.H.

ῬΑΙΚΑΝΗ] Est vox recentiorum Græcorum, quam omiserunt Meursius et Dufrenius. KUST.

ῬΑΙΚΟΣ: Ὁ Ῥωμαῖος] Supra Suidas in serie sua τὸ Ῥαικὸς interpretatur, ὁ ὁρμώμενος. Sed neutra interpretatio placet. Rectius Hesychius: Ῥαικος: Ἕλλην. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ γ προσθέντες, Γραικόν φασι. Idem tradit Etymologus v. Γραικός. KUST.

ῬΑΙΚΤΩΡ] Confer Dufrenium in Glossario Græco h. v. KUST.

ῬΑΙΚΤΩΡ om. A.

ῬΑΙΝΩ] Ῥαίνω ῥανῶ A. ex em. ubi pr. ῥανῶ.

[p] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 117. Deest ex. H.

[q] ἄγκειθ'] ἄγκειτ' B.V.E.G. Mox om. δῶρα Πολυκράτεος A.B.V.E.

[r] Οὐδ' εἰ] Anthol. Pal. VII. 5.

[s] στήσηται] στήσητε A.B. Anthol. ms. Supra ἀπορραιστῆρος A.

ῬΑΙΦΕΝΔΑΡΙΟΣ] Scribendum potius est, Ῥαιφερενδάριος, vel Ῥεφερενδάριος, ut monuerunt Meursius et Dufrenius: uterque in Glossario Græco. Salmasius tamen ad Flavium Vopisc. p. 512. edit. Hack. vulgatam lectionem Suidæ tuetur, dicitque, Græcos recentiores truncato vocabulo Ῥαιφενδαρίους appellasse, quos Latini *Referendarios* vocant. At ego Meursium et Dufrenium sequi malim. KUST. Ῥαιφερενδάριος A. qui om. omnia post ἀξίωμα, cum lacuna tamen.

ῬΕΒΕΚΚΑ] Ῥεβέκα A.E.

ῬΕΓΕΩΝΑΡΓΗΝ] Ῥεγεωνάρχαι nec plura V. Gl. om. A.

ῬΕΓΧΟΥΣΙ] Dicitur etiam ῥέγκουσι, per κ, quod Atticorum est. Aristophanes initio Nubium: Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι. Scholiasta: Ῥέγκουσι: Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς τῶν ἄλλων μὲν ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. Διὰ τοῦτο καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ πάντας ὄντας ἔξω φροντίδος. Τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ ῥέγκειν. Huc Suidas respexit. Thomas Magister: Ῥέγχω οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. KUST. ῥέγκουσι A.B.

[t] μὴ] μηδὲν A.B.V.E.G.H.

ῬΕΔΙΩΝ] Sic A. cum Photio. Vulgo om.

'Ρέζεσκον: Ἔπραττον. A

'Ρέζει: Θυσιάζει, ποιεῖ, [u]ἱερατεύει, παρασκευάζει.

'Ρέθος: Πρόσωπον, ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον.

> [x]Ἐνθάδε τῆς τρυφερᾶς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται [y]τρυγόνιον.

[z]Ὅμηρος·

> Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει.

Καὶ [a]'ρεθομαλίδαι, οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. Λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. Καὶ [b]κλίνεται B ῥέθους.

'Ρέκαττον: Παρὰ 'Ρωμαίοις, [c]ἀποχῆς εἶδος.

'Ρέκος: Ζῶμα, ζώνη.

'Ρέκτηι ἀνδρί: Τῷ πράκτῃ.

'Ρελατορία: Ἀναφορά.

'Ρεμβώδους: [d]Ἠμελημένης.

> [dd]Τῆς δὲ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει καὶ διεβέβλητο πανικῶς. C

Καὶ αὖθις·

> Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς [e]διαρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

'Ρέμει: Πειρᾷ, ὀδυνᾷ, σήπει.

A 'Ρέμος: Ὄνομα κύριον.

'Ρέμφις: Ὄνομα κύριον.

'Ρέξαι: Ποιῆσαι, πρᾶξαι· Ἀθηναῖοι δὲ [f]θῦσαι· παρὰ Ἐπιχάρμῳ, τὸ [g]βλάψαι.

'Ρέπει: Κλίνει.

'Ρερυθμῶσθαι: Ἐσχηματίσθαι, συγκεκρίσθαι.

'Ρερυπωμένα (ποιητικῶς) κεῖται.

'Ρεῦμον: Βρέφος νεογνόν.

B 'Ρετξωρία: Παρὰ 'Ρωμαίοις ἡ μετὰ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς [h]ἀλληλοκληρονομία.

'Ρεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω: Εἴρηται [i]παρ' Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

'Ρεῖ: 'Ρέει.

'Ρεῖα: 'Ραδίως, εὐκόλως, εὐμαρῶς, ἰσχυρῶς, C [[k]ὁμαλῶς. [l]Ὅμηρος·

> 'Ρεῖ' ἔγνων ἀπιόντος.]

Καὶ 'ρεῖον: Εὐχερές, εὔκολον.

'Ρεῖα ζώοντες: Ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

'Ρειαμενῇ: Ἐν [m]καθύδρῳ τόπῳ.

'Ρεῖθρον: Τὸ κῦμα.

'ΡΕΖΕΣΚΟΝ] Vid. Od. χ'. 46. 209.

'ΡΕΖΕΙΝ] 'Ρέζει etc. A.V.

[u] ἱερατεύειν] Scribe, meo periculo, ἱερεύειν, i. e. *hostias mactare*. Sic enim vox ista accipitur apud Homerum Il. α'. 444. et alibi. Recte Hesychius: 'Ρέζει: Πράττει, θύει, ἱερεύει. Photius in Lexico inedito: 'Ρέζει: Θυσιάζει, ποιεῖ, ἱερεύει. KUST.

'ΡΕΘΟΣ: Πρόσωπον, Ἐρύθημα] Ad hunc locum silent interpretes. Nec mirum id quidem. Respexit autem Suidas, quod nemo vidit, ad Sophocl. Antig. 538. Νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν 'ΡΕΘΟΣ αἰσχύνει, Τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. Ubi Schol. Αἱματόεν ῥέθος: Τὸ ἐπὶ τῷ προσώπῳ 'ΕΡΥΘΗΜΑ. Quare legendum videtur: 'Ρέθος: Πρόσωπον, προσώπου ἐρύθημα. Huc referendus etiam Hesychius: 'Ρέθος, πρόσωπον, ΠΑΡΕΙΑ. Schol. in Hom. Il. χ'. 68. a Valckenaer. edit. 'Ρέθεα λέγουσι τὰ τοῦ σώματος μέλη, ἐπειδὴ κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι. 'Ρέθη δὲ, τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ, τὸ πρόσωπον· καὶ 'Ρεθομαλίδας, τοὺς εὐπροσώπους. TOUP.

[x] Ἐνθάδε τῆς τρυφ.] Anthol. Pal. VII. 222. Ἐνθάδε— βεβήκει om. H.

[y] τρυγόνιον] τρυγόνιο A. τριγόνιον E. τρυγόνιον B.G.

[z] Ὅμηρος] Il. χ'. 362. KUST.

[a] 'ΡΕΘΟΜΑΛΙΔΑΙ] Henr. Stephanus in Thesauro vocis hujus solum Suidam auctorem laudat. Sed reperitur ea etiam apud Scholiastam Homeri ad Il. χ'. 68. qui docet, Æoles τοὺς εὐπροσώπους vocare ῥεθομαλίδας. KUST. Vid. nos Addend. Theocrit. XXIX. 16. TOUP. 'Ρεθυμαλίδαι A.B.V.G.H.

[b] πληθυντικῶς τὰ ῥέθη] κλίνεται ῥέθους A.

'ΡΕΚΑΤΤΟΝ] Scribendum est 'Ρέκαυτον, ut recte monuerunt Meursius in Glossario, et Portus ad hunc locum. Vide etiam Dufrenium in Glossario Græco, v. 'Ρέκαυτον; et in Glossario Latin. v. *Recautum*. KUST. Mox ἀποδοχῆς H.

[c] ἀποχῆς] ἀποδοχῆς B.E.G.

'ΡΕΚΟΣ] Vid. supr. in 'Ραῖκος. HEMST.

'ΡΕΚΤΗΙ] Vid. Synesii Ep. p. 205. ed. Cujac. TOUP.

'ΡΕΛΑΤΟΡΙΑ] Sic recte optimus ms. A. At in mss. B. et C. [E.] itemque prioribus editt. corrupte legitur, ῥεκτολία: quam vocem, licet spuriam, Dufrenius, mendosis codicibus Suidæ deceptus, in Glossarium suum retulit. KUST.

[d] Ἠμελημένης] ἠμελημένους A.

[dd] Τῆς γὰρ πολιορκ.] Valesius fragmentum hoc ad Polybium refert. KUST. XVI. 39. 2. Τῆς δὲ A.V.E. Deest exemplum H.

[e] διαρεμβομένους] Sic recte, ms. A. Sed mss. B. et C. [E.] et priores editt. male, διαβεβλημένους. KUST.

[f] θῦσαι] Pariter et apud Latinos *facere* pro *sacrificare* interdum poni constat. KUST.

[g] βλάψαι] Sic habent libri tam mss. quam editi; sed male. Scribendum enim est βάψαι, i. e. *tingere*. Clare Scholiasta Homeri ad Odyss. γ'. 349. 'Ρήγεα: Βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια. 'Ρέξαι γὰρ οἱ Ἀχαιοὶ ἔλεγον τὸ βάψαι. Etymologus v. 'Ρῆγος: 'Ρέξαι, τὸ βάψαι, καὶ οἷον μεταποιῆσαι. Sic et apud Latinos *inficere* significat *tingere*; et *infectores* iidem sunt, qui *tinctores*. Ceterum, miror, Stephanum in Thesauro suo de hac significatione vocis ῥέζειν prorsus tacere. KUST. βλάψαι tenet Photius. βλά πρᾶξαι E.

'ΡΕΡΥΘΜΩΣΘΑΙ] Pro ἐρρυθμῶσθαι. KUST.

'ΡΕΡΥΠΩΜΕΝΟΥΣ] 'Ρερυπωμένα A.V.G.H. 'Ρερυπωμένα κεῖται Homeri verba sunt Od. ζ'. 59., ποιητικῶς glossatoris, monentis ῥερυπωμένα poëtice dictum esse pro ἐρρυπωμένα. Vid. Schol. ad eum locum et Eustath. p. 1551=247. Anecdota Bekkeri p. 1287.

F 'ΡΕΥΜΟΝ] 'Ρεύμων V. Vid. ad Hesych. v. 'Ρεῦμον.

'ΡΕΤΞΩΡΙΑ] Potius, 'Ρεταξωρία, vel 'Ρὲς οὐξωρία, ut legitur in Glossis Nomicis, unde hæc sumpsit Suidas. KUST. Errasse videtur in hoc loco emendando Cujac. Obs. XVI. 39. idque recte ostendit Steph. le Moyne ad Hippolyt. p. 963. HEMST.

[h] ἀλληλοκληρονομία] Sic etiam legitur in Glossis Nomicis. At ms. A. tantum habet κληρονομία. KUST.

[i] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ρ'. 32. KUST. Vid. Schol. Platon. G p. 53.

[k] ὁμαλῶς om. B.V.G.H. cum ἰσχυρῶς item desinit Photius.

[l] Ὅμηρος] Il. ν'. 72. unde sensum hujus fragmenti supplebis. Genitivus enim ἀπιόντος non pendet a verbo ἔγνων, sed a voce ἴχνια, quæ apud Homerum præcedit. KUST. Ὅμηρος etc. om. A.V.

'ΡΕΙΑ ΖΩΟΝΤΕΣ] Sic Homerus Deos vocat, Il. ζ'. 138. et alibi. Confer Heinsium in Introductione in Hesiodum, c. 13. KUST.

H 'ΡΕΙΑΜΕΝΗΙ] Imo, εἱαμενῇ. Vide Nostrum supra v. Εἱαμενή. KUST.

[m] καθύδρῳ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent καθύγρῳ. Lectionem mstorum confirmat Scholiasta Homeri ad Il. δ'. 483. qui εἱαμενῇ interpretatur, καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. KUST. καθύδρῳ (γ) E.

'Ρειώνην: Τὴν Ἥραν.

'Ρείτης: Ὁ ῥέων.

'Ρειτός: [n]Ὄνομα τόπου, καὶ [o]ἔθνους.

'Ρήβας: Ὄνομα ποταμοῦ.

'Ρηγεῖς: Οἱ βαφεῖς. Καὶ [p]'ρῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

'Ρηγίλλος: Ὄνομα κύριον.

'Ρηγῖνος, γραμματικός. Ἔγραψε [q]τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα.

'Ρηγῖνος: Ὁ ἀπὸ τοῦ 'Ρηγίου.

'Ρηγίνους: Τοὺς δειλούς. [r]Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ [s]μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμῴδει τοὺς 'Ρηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. Καὶ παροιμία· 'Ρηγίνου δειλότερος: Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. Καὶ, [t]Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος.

'Ρήγιον: Τόπος.

'Ρηγμῖνι: Αἰγιαλῷ.

'Ρήγνυται: Διαιρεῖται, καὶ διακόπτεται. Καὶ 'ρήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. [u]Αἰλιανός·

Καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης.

Καὶ 'ρηγνύμενον, [x]διαρρησσόμενον. Καὶ 'ρήγνυσκε, διέρρησσε.

'Ρῆγος: Τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

'Ρήγουλος: Ὄνομα κύριον.

Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι [y]πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, 'Ρήγουλον τὸν στρατηγὸν 'Ρωμαίων, ὃν [z]μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὕρασθαί τινα μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ

A ἀνδρὸς οἰόμενοι. Ὁ δὲ πρὸς τὴν 'Ρώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος, ἔς τε τὸ συνέδριον παρελθὼν, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. Παρῄνει γε μὴν [a]τοῖς ἐν τέλει τῆς βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγὰς, καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. Οὐ γὰρ

B εἶναί πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου, καὶ ἤδη γηραιοῦ, ὀλίγων τε [b]ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων ἐς τὴν [c]Καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. Ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ 'Ρωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων [d]ἀποπέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. Ὁ δὲ οὐ μετατέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς

C πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἑκούσιος, [e]τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀκλινῶς διαθησάμενος. Ἐπανελθὼν δὴ οὖν [f]ἐς τὴν Καρχηδόνα, παντὶ [g]κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. Πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου, φασὶ, [h]περιτεθέντος αὐτῷ [i]στενοῦ, καὶ [k]ἰσομέτρου τῷ σώ-

D ματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτὸν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, [l]ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ [m]ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. Καὶ τὸ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.

'Ρηΐδιον: Εὔκολον. Καὶ 'ρηϊδίως.

'Ρηϊνός: Ὁ ῥυπαρός.

'Ρηΐστη: Ἀρεστή.

E 'Ρήλαιμος: Ὄνομα τόπου.

'Ρῆμα: 'Ρῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνὴ,

'ΡΕΙΩΝΗΝ: Τὴν Ἥραν.] Etymologus: 'Ρειώνη. Τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων. KUST.

'ΡΕΙΤΟΣ] Confer Hesychium v. 'Ρειτοί: et Etymologum v. 'Ρείτης. KUST. Wass. Addend. Thucyd. p. 667.

[n] Ὄνομα τόπου] Scribendum potius esse ὄνομα ποταμοῦ, colligo ex Etymologo v. 'Ρείτης; quem vide. Obiter F autem hic moneo, vocem ποταμὸς in mss. sæpe per compendium exarari solere; eamque causam esse, quare eam librarii non raro in τόπος mutare soleant. KUST. τοῦ A.

[o] ἔθνους] ὀνόματος ἐθνικοῦ E.

'ΡΗΓΕΙΣ: Οἱ βαφεῖς. Καὶ ῥῆγ.] Ex Schol. Homeri ad Il. ί. 657. KUST.

[p] 'ΡΗΓΟΣ] Vid. Schol. Homer. Od. γ'. 349. TOUP.

G [q] Τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα] Laudatur hoc opus a Socrate lib. III. Hist. Eccles. c. 23. KUST. Laudatur in Niceph. Callist. Hist. Eccl. X. 36. REINES. τὸ λεγ. G.H.

'ΡΗΓΙΝΟΥΣ: Τοὺς δειλ.] Confer Zenobium, et alios Parœmiographos. KUST.

[r] Ξέναρχος—καὶ παροιμία om. H. qui habet tamen infra pro καὶ δειλότερος τ. π.

[s] Μιμογράφου] Antea male legebatur Μυθογράφου; cujus loco Μιμογράφου, vel absque mstorum auctoritate, repo- H nere non dubitavi. Sophronem enim *Mimos* scripsisse, tum ex aliis auctoribus constat, tum etiam ex ipso Suida infra v. Σώφρων. KUST. Leg. μιμογράφου. Νυμφόδωρος ὁ θαυματοποιὸς, ὃς προσκρούσας τοῖς 'Ρηγίνοις, ὥς φησι Δοῦρις, εἰς δειλίαν αὐτοὺς ἔσκωψε πρῶτος. Athen. I. p. 19. REINES. Μυθογράφου mss. omnes. Μιμογράφου correxit Schottus ad Zenob. V. 83. et Suidæ prov. XII. 52. Mox υἱὸς om. V.

[t] ΔΕΙΛΟΤΕΡΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚ.] Vide Nostrum supra h. v. KUST.

'ΡΗΓΜΙΝΙ] ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς Hom. Il. ά. 299. et aliis locis. REINES.

[u] Αἰλιανὸς—ὀδύνης om. H.

[x] διαρρησσόμενον] διαρησσόμενον A. et sic mox A.V. 'Ρήγνυσκε Il. ή. 141. ῥήγνυσκεν διέρησσεν V.

'ΡΗΓΟΣ deest gl. E.G.

[y] πολλοῖς] τοῖς πολλοῖς A.B.V.E.G.H.

[z] μικρῷ] μικρὸν V. qui mox om. τε καὶ βαρβαρικῶς. Infra idem ἐξέπεμψαν.

[a] τοῖς ἐν τέλει τῆς Βουλ.] Sic rescripsi auctoritate optimi ms. A. Ante enim male legebatur, [cum B.E.G.H.] τὴν ἐντέλειαν τῆς Βουλῆς. KUST.

[b] ἄλλων τῶν] τῶν om. A.

[c] Καρχηδονίαν] Καρχηδονίων B.V.E.G.H.

[d] πέμπουσιν] ἀποπέμπουσιν A.V.

[e] τά τε] τὰ [illegible] V.

[f] ἐς τὴν] πρὸς τὴν A.V.H.

[g] κολάσεων] κολάσεως V.

[h] περιτεθέντος] περιτιθέντος G.

[i] στενοῦ] στενῷ H.

[k] ἰσομέτρου] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. [et E.] quæ habent ἰσομετρήτου. KUST.

[l] ἔν τε ταῖς] Seqq. om. V.

[m] ὅλως] ὅλῳ A.

'ΡΗΙΣΤΗ: Ἀρεστή] Ex Scholiasta Homeri ad Odyss. δ'. 565. sed ubi rectius legitur ῥηΐστη, cum accentu in penultima: quod Ionice dictum est pro ῥᾴστη. KUST.

οἷον, τύπτω, γράφω, ἁπλῶς μόνον λεγόμενον· [n]τὸ δ' ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, ΚΑΤΗΓΟΡΊΑ καλεῖται.

'ΡΉΜΑΤΑ ἈΝΤ' ἈΛΦΊΤΩΝ: Ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων.

['ΡῆΜΟΣ ΚΑῚ 'ΡΩΜΎΛΟΣ, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι, ἐκ πορνείας γενόμενοι, καὶ ῥιφέντες, καὶ παρὰ γυναικὸς ἀνατραφέντες. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΒΡΟΥΜΆΛΙΑ.]

B 'ΡΉΝΑΙΑ: Νῆσος πλησίον Δήλου. Καὶ 'ΡΗΝΊΑ.

'ΡῆΝΕΣ: Πρόβατα. Ἡ εὐθεῖα, ὁ ῥήν.

'ΡῆΞ, 'Ρηγός. [o]Ὁ τῶν [p]Φράγγων ἀρχηγός.

'ΡΉΞΑΣ: Κόψας.

> [q]Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλήματα, ἐβοήθει.

Καὶ 'ΡῆΞΑΙ, ὁμοίως.

'ΡΗΞΉΝΟΡΕΣ: Ἀνδρεῖοι.

> [r]Τύμβος Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' Ἀχαιοὶ
> δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

C 'ΡΗΞΊΦΛΟΙΑ: Ῥήξαντα τὸν φλοῦν· οἷον, [s]κάρυα.

'ΡῆΞΟΝ ΦΩΝΉΝ: [t]Διάτορον εἰπέ.

> [u]Ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρηστοῖς στεφανώσας, ῥῆξον φωνὴν [x]ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

'ΡΗΞΕΊΔΙΟΝ: Λεξείδιον.

'ΡΉΣΕΙΣ: Λόγοι.

'ΡΗΣΊΑΡΧΟΣ: Ὃς ἐρέει τὰ θέσφατα. Παρ' Ἐπιχάρμῳ. [y]Ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἤ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' Τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. Ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

D 'ΡΗΣΙΚΟΠΕῖΝ: Δημηγορεῖν.

'ΡῆΣΙΣ ΜΑΚΡΆ: Διεξοδικὸς λόγος [z]μακρός.

'ΡῆΣΟΣ: Ὄνομα κύριον. Στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, [a]τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ [b]λεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν [c]οἶκος τοῦ μεγάλου [d]μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται. [e]Ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων, καὶ καταλύσας ἐν [f]τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ, ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. Διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον [g]κατασφάζουσι.

'ΡΉΣΣΩ: Αἰτιατική.

'ΡΗΤΊΝΗ: [[h]Τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρόν.]

'ΡΗΤΌΝ: Ὡρισμένον, φανερόν. [i]Θουκυδίδης·

> [k]Ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν [l]ἑκάστου ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας.

Καὶ αὖθις·

> Ἐν οὐδενὶ [m]πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' [n]ἡμᾶς Σαρακηνοί.

'ΡΗΤΟΡΕΎΩ:

'ΡΗΤΟΡΚΊΑ:

'ΡΗΤΟΡΙΚῊ ΓΡΑΦΉ: Ἣν ἠγωνίζοντο οἱ ῥήτορες. [o]Οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. Ἄλλοι δὲ 'ΡΗΤΟΡΙΚῊΝ ΓΡΑΦῊΝ εἶναι [p]λέγουσι τὴν κατὰ [q]ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος [r]παράνομον· ὥσπερ λέγεται πρυτανικὴ γραφή, ἡ κατὰ πρυτάνεως· καὶ ἐπιστατική, ἡ κατὰ ἐπιστάτου.

'ΡΗΤΟΡΙΚῊ δέ ἐστιν ἐπιστήμη δικαίων. Ἴδιον δὲ Ῥητορικῆς τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μέν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων [s]ἐπεισφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου·

> Οὐδὲ τῇ ῥητορικῇ προσέσχε τὸν νοῦν, ὅ τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς [t]καὶ ἀλαζονικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας.

'ΡΗΤΟΡΙΚῊ ΓΡΑΦῊ ἔοικε καλεῖσθαι, ἡ κατὰ ῥήτορος

---

[n] τὸ] ὁ A.B.E.G.H.

'ΡΗΜΟΣ] Deest articulus A.B.V. 'Ρῶμος G.H.M. pro 'Ρωμύλος.

'ΡΗΝΑΙΑ] Vid. Wass. et Duker. ad Thucyd. III. 104.

[o] Ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός] Non solum Francorum, sed etiam ceterorum barbarorum reges Græci recentiores appellabant 'Ρῆγες, quod nomen βασιλεὺς solis imperatoribus Romanis convenire existimarent. Asterius Homil. in Psalm. VII. T. II. Monum. Eccl. Græc. a Cotelerio edit. p. 75. Ὥσπερ ἐν τοῖς πολέμοις πλῆθος βαρβάρων ὀκλάζεται, εἰ πάντες ἐπὶ τοῦ ἑνὸς νεύματι τοῦ Ῥηγός, ἢ τοῦ τυράννου ἕπονται. Vide quæ ad eum locum notavit Cotelerius. Confer etiam Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[p] Φράγγων] Φράγκων A.

[q] Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλ.] Hæc sunt verba Josephi de Samsone, lib. V. Ant. Judaic. c. 10. p. 162. KUST. V. 8, 11.

[r] Τύμβος Ἀχιλλ.] Anthol. Pal. VII. 142.

'ΡΗΞΙΦΛΟΙΑ] Vide Casaub. ad Athen. lib. II. c. 20. KUST.

[s] κάρυα] δάκρυα V.

[t] Διάτορον καὶ ἰσχυρὸν] καὶ ἰσχυρὸν om. A.B.V.G.H. Post εἰπὲ B.G. addunt Ἀριστοφάνης.

[u] Ἀλλ' ὦ πολλ.] Aristoph. Nub. 956. Deest exemplum H.

[x] ᾗ τινι] ἧν τινα A.V. τινα ᾗ B.G.M.

'ΡΗΣΙΑΡΧΟΣ: Ὃς ἐρέει τὰ θέσφ.] Eadem habet Hesychius. Sed tota hæc nota obscura est, quod locus scriptoris, ad quem Hesychius respexit, hodie, quod quidem sciam, nuspiam exstet. KUST. 'Ρητός: ἀρχός· ὃς αἱρέσει Photii ms.

[y] Ἤτοι] τοῖς A.B.V.E.G.M. Photii ms. Sequitur lacuna in E.G. λείπει addit B. m. s. Mox εἴρηται Photii ed. ἤτοι—ἕτερος om. H.

'ΡΗΣΙΚΟΠΕΙΝ] Polybius in Maii Excerptis p. 396. τὸ δὲ ῥησικοπεῖν ἐν τοῖς βιβλίοις ῥᾴδιον.

[z] καὶ μακρὸς] καὶ om. A.B.V. Photius et Timæus p. 228. ubi vid. Ruhnkenius.

[a] τὰς οἰκήσεις—γνωρίζεται om. B.E.G.H.

[b] λεγομένῳ] ἐπιλεγομένῳ A.

[c] οἶκος] ὁ οἶκος A.V.

[d] μάρτυρος] Hæc vox in prioribus editt. [et V.] deest, quam ex ms. A. revocavi. KUST. Mox Θεοδοσίου V.

[e] Ὃς ἦλθεν] Ὃς om. A.B.V.

[f] τῷ πεδίῳ] τῷ om. A.

[g] κατασφάζουσι] κατασφάττουσι E.G.

[h] Τὸ—ὑγρὸν om. A.B.V.G.H. Habet Zonaras.

[i] Θουκυδίδης] IV. 69. Exemplum om. H.

[k] Συνέβησαν] ξυνέβησαν A.V. ξέβησαν E.

[l] ἑκάστου] ἑκάστου G.

[m] πώποτε χρόνῳ] χρόνῳ πώποτε A.

[n] ἡμᾶς] ὑμᾶς A.

'ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΓΡΑΦΗ] Non omnes recitabant orationes, quas composuerant, sed vel aliis recitandas præbebant, vel mandabant scriptis. Lysias ἐν τῷ κατ' Ἐρατοσθένους, ὃν αὐτὸς εἶπε. Cf. Harpocr. in Δαρεικός, ibique Maussac. REINES.

[o] Οὐ γὰρ—ῥήτορες om. A.

[p] λέγουσι] εἶναι λέγουσι A.B.V.G. Photius. λέγουσιν εἶναι H.

[q] ῥήτορος] ῥήτορας A.B.V.E.G.H. Photii ms.

[r] παράνομον] Statim delevi ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, cum A.V. et Photio. Vide paullo infra.

[s] ἐπιφέρειν] ἐπεισφέρειν A.B.V.E.G.

[t] καὶ τὸ] τὸ om. A.B.V.E.G.

γράψαντος, [u]ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται.

Ῥήτωρ: Ῥήτωρ τοπαλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. Καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, [x]ἐπειδ' ἂν λέγῃ·

Ῥήτωρ, ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ [y]τούτῳ.

[z]Καὶ ἑτέρωθι·

Ἐγὼ δ', εἰ μὲν [a]ὁ συμβουλεύων [b]ὑμῖν ὅ τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτ' ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τοὔνομα τοῦτο· εἰ δὲ, οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους, καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ.

Καὶ [c]πολλοῖς ψηφίσμασι παραγέγραπται ῥητορικὴ [d]ἐκ βουλῆς, [e]εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν [f]τύχην ἡγούμενος.

Ῥήτωρ: Συνήγορος, δικολόγος. [g]Καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτὴς, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥῆτραι: Συνθῆκαι, λόγοι, ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους, καὶ οἷον ψηφίσματα. Παρὰ Λακεδαιμονίοις, ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τιθέμενος. Οἱ δὲ, ῥήτρας, ὁμολογίας· οἱ δὲ, συγγράμματα. Καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας.

[h]Οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προῄρητο ἡ [i]ῥήτρα, ὅστις αὐτῶν τὰ νῶτα στρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι.

[k]Ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥῆτραν σαφοῦς τε καὶ ἐναργοῦς χρησμοῦ.

Ῥηχιάδαι, ἢ ῥηχάδαι: Οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς [l]ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥῆχος: Φραγμός. [m]Ἡρόδοτος.

Ρία: Ἀκρωτήρια, [n]ὄρθια, καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. Παρὰ τὸ [o]ῥαίζειν, ὅ ἐστιν εἰς [p]ὀξὺ λήγειν. Καὶ [q]Θουκυδίδης·

Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

Ῥιανὸς, ὁ καὶ Κρὴς ὢν, Βηναῖος· ([r]Βήνη δὲ πόλις Κρήτης·) τινὲς δὲ [s]Κεραΐτην· ἄλλοι δὲ, [t]Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. Οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος· ὕστερον δὲ παιδευθεὶς, ἐγένετο γραμματικὸς, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. Ἔγραψεν [u]ἐμμέτρως ποιήματα, [x]Ἡρακλειάδα, [y]ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.

[u] ἢ εἰπόντος] εἰπόντος ἢ πράξαντος παράνομον· ἴσως δὲ—εἰσάγονται. Hic addidi cum A.V. Et sic fere Photius, qui post παράνομον inserit ὥσπερ λέγεται—ἐπιστάτου. Vulgo, ἢ εἰπόντες καὶ ἑξῆς, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. Διαφέρει ἡ Διαλεκτικὴ τῆς Ῥητορικῆς. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΔΙΕΞΟΔΙΚΟΥΣ. Pro αἱ τῶν ῥητόρων Petitus Legg. Att. III. 3, p. 347. corrigit αἱ κατὰ τῶν ῥ. probante Wesselingio, ita apud Harpocrationem legi monente.

[x] ἐπειδὰν λόγοι] ἐπειδ' ἂν λέγῃ A. Photius. ἐ. λέγῃ V.

[y] τούτων] τούτῳ V. Photius, Demosth. περὶ συντάξ. p. 172, 3.

[z] Καὶ ἑτέρωθι] In oratione adversus Midiam, p. 411. [p. 575. 25.] sed ubi pro ἀπαιδεύτους legitur ἀναιδεῖς. KUST.

[a] ὁ συμβ.] ὡς συμβ. Photius.

[b] ὑμῖν] ἡμῖν V. Tum συμφέρῃ B. et ἡγεῖται V.

[c] πολλαῖς] ταῖς πολλαῖς V.

[d] ἐκ βουλῆς] ἐκβολῆς B.E.H.

[e] εἰ εἰσφέρῃ] εἰσφέρει A.B.V.H. Photius. εἰ φέρει E. εἰ φέρῃ edd. ante Kuster.

[f] τύχην] Sic habent mss. Paris. itemque Photius in Lexico ms. At priores editt. male, γνώμην. KUST. τύχην γνώμην E.

[g] Καὶ ὁ] ὁ καὶ V.

ῬΗΤΡΑΙ] Eadem fere Schol. Lucian. Apol. pro Merc. Cond. c. 2. ubi om. λόγοι. et mox δὲ νόμους καλοῦσιν, οἷον.

[h] Οἱ δὲ στρατιῶται—χρησμοῦ om. H.

[i] ῥήτρα] ῥῆτρα A. Mox ῥῆτρας E. ῥοῖτρας A.

[k] Ὁ δὲ χρησμὸς λέγει, ῥῆτραν σαφ.] Hæc mutila sunt; ita ut vix sensum aliquem ex iis elicere possis. KUST.

ῬΗΧΙΑΔΑΙ: Οἱ τοὺς καταδ.] Eadem habet Hesychius. KUST. Ῥηχιάδαι H.

[l] ῥαχίας] ῥηκέας B. ῥηχαίας E. ῥηχέας G.H.

ῬΗΧΟΣ] Gl. Herodot. VII. 37. 142.

[m] Ἡρόδοτος] Lib. VII. sed ubi legitur ῥηχὸς, cum accentu in ultima, ut Portus etiam monuit. KUST.

[n] ὄρεος ὄρθια] ὄρεος om. A.V. Photius.

[o] ῥαίζειν] Ῥιάζειν videtur legendum; quod tamen verbum tali interpretatione præditum apud ceteros grammaticos non invenio. HEMST. ῥαίζειν Etymol. Gud. p. 493, 7.

[p] τὸ ὀξὺ] τὸ om. A.B.V.E.H.

[q] Θουκυδίδης] II. 86. Deest exemplum H.

ῬΙΑΝΟΣ] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST. Adde Clinton. F. A. III. p. 512.

[r] Βήνη] Βῆνος A.

[s] Κεραΐτην] Stephanus Byzantius v. Βήνη, Rhianum nostrum Κεραιάτην vocat; quasi a Κερέα: ut, Ἐλεάτης, ab Ἐλέα. KUST.

[t] Ἰθώμης] Sic recte ms. A. cujus loco in mss. B. et C. [E.] itemque in prioribus editt. male legitur Ἰθάκης. Ithomen autem fuisse urbem Messenes ex Geographis constat. KUST. Ἰθάκης τῆς μέσης G. Εἰθάκης H.

[u] ἔμμετρα ποιήματα] Cum omnia poëmata sint ἔμμετρα, alterutram vocem supervacaneam esse existimo. KUST. Scribendum, ἔγραψεν ἙΞΑΜΕΤΡΩΙ ποιήματα. *Scripsit poëmata versu hexametro.* Ita locutus est Hephæstio, Enchir. p. 30. Φάλαικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἷς ὢν τῆς πλειάδος, ἙΞΑΜΕΤΡΩΙ συνέθηκεν ὅλον ΠΟΙΗΜΑ. Josephus Antiq. Jud. lib. II. p. 115. ἑξάμετρον τόνον vocat. Scripsit autem Rhianus præter *Heracliada*, de *Bello Messenico*, idque versibus hexametris: de quo non semel Pausanias in Messenicis. Ceterum notandum illud, Οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ. Nimirum a palæstra ad grammaticam se contulit Rhianus. Atque hinc intelligendus locus Stephani Byzantini, in quo exponendo insigniter hallucinatus est Pearsonus, in Prolegom. ad Hierocl. p. 17. Ὑλλάριμα, πολίχνιον Καρίας, ὅθεν ἦν Ἱεροκλῆς, ὁ ἀπὸ ἀθλήσεων ἐπὶ φιλοσοφίαν ἀχθείς. Nempe ut Rhianus ex palæstrita grammaticus, sic Hierocles ex athleta philosophus evasit. Hæc mens Stephani est. TOUP. ἐμμέτρως A.B.V.E.G.H.

[x] Ἡρακλειάδα] Athen. III. p. 82. hoc poëma nominat Ἡρακλείαν, ἐν πρώτῃ Ἡρακλείας. cf. ibi Schweigh. Scripsit Rhianus quoque Epigrammata, Athen. XI. p. 499. Rhianus ἐν Θεσσαλικοῖς laudatur in Homericis Schol. Marcianis. Vid. Villoison. Anecd. Gr. T. II. p. 85. cf. Steph. Byz. in Ἀρτέμιτα. MULLER. Apoll. Rhod. III. p. 215 b. ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο τὸ παλαιὸν Πύρρα, ὡς Ῥιανός. Rhianum cum Herodoto et Plut. citat Stephanus in Ἀνδανία, quæ erat patria Aristomenis: de corde Aristomenis reperto piloso, cum Lacedæmonii id exsecarent, vid. Schott. Obs. III. c. 16. Idem citat in Ἄτλαντες Rhianum ἐν Ἀχαϊκῶν δευτέρῳ, et in Μέλαινα, ἐν Ἠλιακῶν πρώτῳ. Pausan. Messen. c. 6. et 19. citat ejus Messeniaca. REINES.

[y] ἐν βιβλίοις τέσσαρσι] Atqui poëma hoc Rhiani pluri-

'Ριγεδανός: 'Ο φρικώδης.

'Ριγηλή: 'Η ταχέως ῥιγῶσα.

Οὐ γάρ ἔγωγ' [z]ὧδε ῥιγηλή.

'Ριγίον: Νόσος. [a]Καὶ 'ῥῖγος, ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. Καὶ 'ῥιγώιης, εὐκτικόν. Καὶ 'ῥῖγος, ἡ ψύξις. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

'Ριγοῖ: [b]Ψύχει, συνέχεται ἀπὸ κρύους. Γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

[c]Πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

Ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. [d]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

'Ρίζα καὶ 'Ρίζωμα.

'Ρίζωνος:

'Ρικνά: 'Ερρυτιδωμένα, ἀσθενῆ, σετυρμένα.

Πάσης δ' ἰδυδῆς ἠπορημένοι, ῥικνὰ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

'Ρικνοῦσθαι: Τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς [e]διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. Λέγεται δὲ καὶ [f]'ῥικ-

A νοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν [g]ὀσφύν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

'Ρίμφα: 'Ραδίως, εὐχερῶς.

[h]Ἡ γάρ σ' ἱππεύοντα σῦς λαθριδίων ἐπελθὼν
ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

'Ρίν: [i]'Ρινός. Καὶ 'Ρῖνες: Οἱ μυκτῆρες. Καὶ ἐξ αὐτοῦ, 'ῥινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. Ἀπὸ μετα-
B φορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

'Ρίνη: Τὸ [k]χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. [l]'Εν 'Επιγράμμασι·

'Ρίνην [m]τε κνησίχρυσον, ἀκιδήκτορα.

[n]Καὶ αὖθις·

[o]Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι.

'Ρίνη [p]δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύος. Καὶ 'ῥίνημα.

'Ρινηλατῶ:

C 'Ρίνθων, Ταραντῖνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης Ἱλαροτραγῳδίας, ὅ ἐστι [q]φλυακογραφία.

bus libris constitisse constat ex Etymologo, qui v. 'Ασέληνα, Rhianum ἐν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ 'Ηρακλείας laudat. Quare assentior Vossio, qui hic apud Suidam pro δ'. i. e. τέσσαρσι, adjecto denario scribendum putat ιδ'. KUST.

[z] ὧδε] οὕτως H.

[a] καὶ 'ΡΙΓΟΣ etc. om. A.H. καὶ ζήτει etc. om. V. 'Ριγίον νόσος G.

[b] Ψύχει. συνέχεται ὑπὸ κρύους] ψύχει συνέχεται A. ψ. σ. ἀπὸ κρ. B.V.E.G. Photius, Lex. Seg.

[c] Πάντως δέ μοι ῥιγ.] Aristoph. Av. 936.

[d] 'Αριστοφάνης Ὄρνισι om. H.

'ΡΙΚΝΑ] Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. I. 26. p. 149.

[e] διαστρέφεσθαι] Hesychius male, διαφέρεσθαι. KUST.

[f] 'ΡΙΚΝΟΥΣΘΑΙ] ῥιγνοῦσθαι Photius.

[g] ὀσφύν] ἰσχὺν E.G.H. Mox Σοφ. 'Ιχν. om. H.

[h] 'Η γάρ σ' ἱππ.] Anthol. Pal. VII. 202. Deest locus H.

[i] 'Ρινός. Καὶ] καὶ ῥινὸς A.

[k] χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον] Portus lectionem hanc sollicitabat, scribendumque potius censebat, τεκτονικὸν ἐργαλεῖον: sed frustra. Nam ῥίνην, i. e. limam, esse quoque instrumentum aurificum, vel ex sequenti fragmento, cui interpretationem suam Suidas accomodavit, patet. KUST.

[l] 'Εν 'Επιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 92.

[m] τεχνησίχρυσον] Brodæus in notis ad Antholog. Epigr. locum hunc sic scribendum esse censet, 'Ρίνην τε κνησίχρυσον: i. e. *Limam aurum radentem:* quod non displicet. Vox enim τεχνησίχρυσον mihi suspecta est. KUST. τε κνησιχρ. A.B.V.H.

[n] Καὶ αὖθις—ῥίνημα om. H.

[o] Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι] Anthol. Pal. VI. 205.

[p] δὲ καὶ] καὶ om. A. Mutavi sedem vv. καὶ ῥίνημα cum A.V.

'ΡΙΝΘΩΝ] Rintho, Tarentinus, poëta sui loci atque ordinis celeberrimus. Eum laudant Stephanus Byzantinus, Pollux, Athenæus, Hephæstio, Photius, alii bene multi. De eo imperitissime commentati sunt Cuperus in Observat. lib. I. 10. et Pergerus ad Hesychium. Scripsit et comœdias et tragœdias, non suas quidem eas, verum alienas, εἰς γέλωτα μετερρυθμισμένας, sive *in ridiculum detortas.* Quod Græcis φλυακογραφία est, *Rhintonicam* vocant Latini. Evanthius, sive auctor Prolegom. de comœdia et tragœdia: *Illud vero tenendum est, post νέαν κωμῳδίαν Latinos multa fabularum genera protulisse: ut* Togatas, *a scenicis atque argumentis Latinis:* Prætextatas, *a dignitate personarum et Latina Historia:* Attellanas, *a civitate Campaniæ ubi actitatæ sunt plurimæ:* Rhintonicas, *ab actoris nomine.* Quod falsum omnino est. Neque enim Rhintho, sive Rhinto, *actor*, sed *poëta.* Verum error non Evanthii, sed librarii est. Rescribendum utique: Rhintonicas, *ab* AUCTORIS *nomine.* Nam Rhintho, ut ait Suidas, in hoc genere princeps. Versiculum ejus conservavit Cicero, Epist. ad Attic. I. 20. Οἱ μὲν παρ' οὐδέν εἰσιν, οἷς δ' οὐδὲν μέλει. Quod γελοῖον, sive *ridiculum* est. Hinc
D Varro de R. R. lib. III. p. 102. *Quis contra nunc* RHINTHO *non dicit sua nihil interesse, utrum iis piscibus stagnum habeat plenum, an ranis?* Hesychius: Κάρκαρα, οὖλα ὁ ὀνήτω——ἔνιοι τὰς μάνδρας 'Ρίνθων καὶ τῇ οὐρανίῳ ἦρι. Hæc depravata admodum sunt. Rescribo et distinguo: Κάρκαρα, οὖλα ΤΩΝ 'ΟΔΟΝΤΩΝ——ἔνιοι τὰς μάνδρας. 'ΡΙΝΘΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΙΑΝ 'ΙΡΙΝ. Idem: Οὖλα, τὰ τῶν ὀδόντων. Idem supra v. Βάθρακες. Τὰ οὖλα τῶν ὀδόντων. Schol. ad Nicandri Theriac. 211. 'Επειδὴ ἐρ-
E ραίνει τὸ δηλητήριον, τὰ δ' οὖλα τῶν ὀδόντων, ἐκ βάθρων ῥήγνυται. Hesych. Σαλίᾳ, ἀρκεῖ. Παρὰ 'ΡΙΝΘΩΝΙ. Scribendum videtur, Σαλίᾳ, 'ΑΡΚΤΙ. Idem: Σαλία, πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι. Latini, *Reticulum.* Idem: Ἄσεκτος, ἀγαθός, παρὰ 'ΡΙΝΘΩΝΙ Ταραντίνῳ φιλοσόφῳ. Quid audio? Rhintho Tarentinus *philosophus!* Nugæ. Repone, 'Ρίνθωνι Ταραντίνῳ ΦΛΥΑΚΟΓΡΑΦΩΙ. Stephanus Byzant. v. Τάρας. Καὶ 'Ρίνθων Ταραντῖνος ΦΛΥΑΞ. Idem φλύαξ et φλυακογράφος. Quare intelligendus Hesychius de Rhinthone Tarentino, qui
F φλύακας scripsit. Quod omnino verum. Syracusanum vocat Nossis in Epigrammate, quod hic emendatum apponam. Nam viri doctissimi in eo concinnando nihil viderunt. Καὶ καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, καὶ φίλον εἰπὼν 'Ρῆμ' ἐπ' ἐμοί· 'ΡΙΝΘΩΝ ΕΙΜ' 'Ο ΣΥΡΗΚΟΣΙΟΣ, Μουσάων ὀλίγη τις ἀηδονίς· ἀλλὰ ΚΑΛΥΧΝΩΝ 'Εκ τραγικῶν ἴδιον κισσὸν ἐδρεψάμεθα. In secundo hexametro vulgo, invitis Musis, legitur, ἀλλὰ καλύκων. Nos optime emendavimus, [Leg. ἀλλὰ φλυάκων.] Ut a κάλιξ, καλίχνη, sic a κύλιξ, κυλίχνη,
G et a κάλυξ, καλύχνη. Quæ verissima lectio. Ceterum hic obiter corrigendum Epigramma in Catalectis Scaligeri, vexatissimum id quidem et corruptissimum. Est autem Virgilii in C. Annium Cimbrum Rhetorem: *Corinthiorum amator iste verborum.* De *verbis Corinthiis* frustra disputant viri eruditissimi. *Æs Corinthium* bene notum, *verba Corinthia* non item. Repono, ut mihi quidem videtur, certissime: RHINTHONICORUM *amator iste verborum.* Rhintho enim verba antiqua, turgida, et peregrina, ludi jocique gratia, usurpabat. Id
H quod ex Hesychio et Grammaticis notum. TOUP. Lydus de Magistrat. Rom. I. 41. p. 70. 'Ρίνθωνα, ὃς ἐξαμέτροις ἔγραψε πρῶτος κωμῳδίαν. 'Εξ οὗ πρῶτος λαβὼν τὰς ἀφορμὰς Λουκίλλιος ὁ 'Ρωμαῖος, ἡρωϊκοῖς ἔπεσιν ἐκωμῴδησε. Vid. Clintoni F. A. III. p. 486.

[q] φλυακογραφία] Sic recte mss. A. et C. At ms. B. [et G.] φλυαρογραφία. Priores editt. vero, φυλακογραφία;

Υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου A
Πτολεμαίου. [r]Δράματα δὲ αὐτοῦ κωμικὰ [s]τραγικὰ λη'.

Ῥινοκοπῶ: Αἰτιατικῇ.

Ῥινολαβίς: [t]Ἡ [u]ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις. [[x]Παρὰ Συνεσίῳ, τιμωρία, ἢ ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.]

Ῥινόν: Βύρσαν, δέρμα.

> [y]Ῥινοῦ χερμαστῆρος ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων,
> Ἀλκιμένης, [z]πτανῶν εἶργεν ἄπωθε νέφος.

B Καὶ ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. [a]Ῥινὸς γὰρ, τὸ δέρμα.

Ῥινῶ, ῥινήσω. Καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.

Ῥίνων: Ὄνομα κύριον.

Ῥίον: Τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥιπάς [[b]καὶ] ῥιπή: Ἀνέμου συστροφή. Περὶ Ἀγαμέμνονός φησιν Ἠλέκτρα·

> [c]Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
> στυγερῶν τε γόων, ἔς τ' ἂν
> λεύσσω παμφεγγεῖς [d]ἄστρων
> ῥιπάς· λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ, μὴ
> οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
> ἐπὶ [e]κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
> πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.

Ὁ δὲ νοῦς· [f]Ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας, οὔτε νυκτὸς, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα καὶ φῶς [g]βλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων πρὸ τῶν πατρῴων θυρῶν.

Ῥίπαια ὄρη.

Ῥιπῆς: Ὁρμῆς, φορᾶς, [h]βολῆς. Ῥιπὶς δὲ, πλέγμα [i]παρ' Ἡροδότῳ. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [k]Ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

Ῥιπίζεται: Ὀπτᾶται. Τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐρρίπιζον. [l]Ἀριστοφάνης·

> Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται.

Καὶ ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες.

> [m]Οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν.

Οὕτω φησὶν Αἰλιανός. Καὶ [n]ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [o]Περιτρόφους τε ῥιπίδας, πυρπνόμους.

Ῥιπὶς ῥιπίδος. Καὶ Ῥιπίδιον.

Ῥιπίζω: Αἰτιατικῇ.

Ῥιπός: Φρυγάνου, ψιάθου.

> [p]Κέρδους δ' ἕκητι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς [q]πλέοι.

C [Λέγοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ φιλοκερδεῖ. Λέγεται δὲ καὶ ἄλλως·

> [r]Θεοῦ πλέων,

Ἢ [s]μᾶλλον,

> Σὺν θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.]

Καὶ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

Ῥίπτω: Αἰτιατικῇ.

[Ῥίς: [t]Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῶν
D ὀσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου [u]ἀπόθεσις. [x]Παρὰ Θεοφράστῳ. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Δίοσμον. Καὶ τὸ πληθυντικὸν, ῥῖνας.]

Ῥισμός: Ὄνομα κύριον.

---

quod ineptum est. Φλύακες, sive φλοίακες, (ut observat Casaub. ad Athen. lib. III. c. 9.) in Magna Græcia dicebantur histriones et mimi: a φλυάζειν, sive φλυάσσειν,
E quod Hesychius exponit, φλυαρεῖν, ληρεῖν. Hinc mimorum poëtæ, et jocorum ridiculorum scriptores vocabantur φλυακογράφοι; et ipsa poësis, φλυακογραφία. Hujusmodi poëseos scriptor non solum fuit Rhinthon, sed etiam Sopater, quem Athenæus diversis in locis Φλυακογράφον vocat. Pro φλυακογράφος vero simpliciter etiam dicebatur φλύαξ. Sic enim Rhinthonem appellat Stephanus Byzantius v. Τάρας; cujus verba hæc sunt: Ῥίνθων Ταραντῖνος, φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταρρυθμίζων εἰς τὸ γελοῖον.
F Eadem ex Stephano repetit Eustathius ad Dionys. Perieg. 376. Confer etiam Nostrum infra v. Σωτάδης, et v. Φλύακες. KUST. φυλακογραφία E.

r Δράματα δὲ αὐτ.] Nonnullæ ex ejus fabulis laudantur ab Athenæo et Polluce. KUST.

s τραγικὰ καὶ κωμικὰ] κωμικὰ τραγικὰ A.V. Tum λζ' V.

ῬΙΝΟΚΟΠΩ om. A.

t Ἡ ῥινηλασία. Ἡ ὄσφρησις] Hæc interpretatio a voce ῥινολαβὶς prorsus aliena esse videtur. KUST. Leg. Ῥινηλασία, ἡ ὄσφρησις. Ῥινολαβὶς, παρὰ etc. HEMST.

u ῥινηλασία] ῥινολασία A.

x Παρὰ Συνεσίῳ] Epist. LVIII. p. 201. ubi hæc tormentorum genera recenset, δακτυλήθραν, ποδοστράβην, ποεστήριον, ῥινολαβίδα, ὠτάγραν, χειλοστρόφιον. KUST. Seqq. om. A.V.

y Ῥινοῦ χερμ.] Anthol. Pal. VII. 172. Deest locus H.

z πτανῶν] πτηνῶν A. πᾶν G. Mox ἄπωθεν V.

a ῬΙΝΟΣ γὰρ τὸ δ. om. H.

ῬΙΝΩ] Vid. Salmas. ad Ælian. Spartiani Antonin.
H p. 168=739.

ῬΙΝΩΝ] Harpocrat. ex Isocrat. adv. Callim. p. 372 B.

ῬΙΟΝ] Gl. om. E.H.

b καὶ ῬΙΠΗ om. A.V. Photius. Mox στροφὴ H. ubi om. cett.

c Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λ.] Sophocl. Electr. 103.

d ἄστρων] ἀστέρων A.E.

e κωκυτῷ] κωκυτοῖς B.E.G. κωκυτῶν δὲ π. A.

f Ἀλλ' οὐ λήξω θρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis. KUST.

g προβλέπω] βλέπω A.B.V.G. καὶ φῶς om. E.

h βολῆς] βουλῆς A.B.V.H.

i Παρ' Ἡροδότῳ] Lib. II. c. 96. sed ubi legitur ῥῖπες, non ῥιπὶς, ut Portus monuit. KUST. Vid. gl. ad eum locum.

k Ῥιπίδα τὴν μαλακ.] Anthol. Pal. VI. 290. Deest exemplum H.

ῬΙΠΙΖΕΤΑΙ——ἐρρίπιζον] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 837. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐκριπισθέντες. KUST.

l Ἀριστοφάνης—ῥιπίζεται om. H.

m Οἱ δὲ—πυρπνόμους om. H.

n Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 101.

o Περιτρόφους] πυριτρόφους G.

p Κέρδους ἕκ.] Aristoph. Pac. 698. κέρα pro κέρδους A.

q πλέοι] πλέοιν V. πλέῃ E. Tum λέγοιτο δ'—πλέοι om.
G A.V. καὶ post ἂν om. H.

r Θεοῦ πλέων] Lege, Θεοῦ θέλοντος. KUST. Sic Schol. Aristoph. Pac. 698. ubi et πλέως.

s μᾶλλον] μάλιστα B.E.G.H.M. Tum σὺν om. E.G.M.

ῬΙΣ] Deest hic articulus A.V. et sine causa repetitus videtur ex Δίοσμος p. 1023 B.

t ὍΤΙ οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητ.] Hæc sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, M. 4. a. KUST.

u ἀπόθεσις] Apud Philoponum loco laudato legitur
H ἀπόφασις. Sed neutrum mendo caret. Scribendum enim est ἀπόφυσις. KUST.

x Παρὰ Θεοφράστῳ] Confer Nostrum supra v. Δίοσμος, et videbis duas has voces inepte hic repetitas esse, nec locum hic habere posse. KUST.

ῬΙΣΜΟΣ om. V.

Ῥιψααγείρων:

Ῥίψασπις: Δειλός. Καὶ θρασπις, ὁ πολεμικός.

Ῥιψοκινδύνου: Ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου.

[y]Ὁ δὲ ἔρρωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ χρῄζουσι [z]συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. Ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ῥοάς: Ῥεύματα. [a]Καὶ ῥοὰ, εἶδος δένδρου.

Ῥοβοάμ: Ὄνομα κύριον.

Ῥόγα: Ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ ἡ φιλοτιμία.

Ῥοδακινέα: Τὸ δένδρον.

Ῥοδανός: Ποταμός.

Ῥόδια μῆλα: Καὶ Ῥόδος, ἡ νῆσος. Καὶ Ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. Καὶ Ῥόδιον φυτόν. [b]Ῥόδειος ἢ στέφανος.

Ῥοδίων, Ῥοδίωνος. Ὄνομα κύριον.

Ῥοδίων χρησμός: Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν [c]ἐνδιετέλουν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι· οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος [d]ἀμίδα εἰσφέρειν. Συγκαταινέσαντος [e]δὲ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν, ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν. Διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδογούνη: Γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδοδάκτυλος: Ῥοδόχρους.

Ῥοδοειδής: Ὁ [f]χαροποιός.

Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις: Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. Καὶ ἑτέρα παροιμία· [g]Ῥόδα μ' εἴρηκας. Ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. [h]Ἀριστοφάνης. Καὶ ἑτέρα παροιμία·

[i]Ῥόδον [j]παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

[k]Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς.

Ῥοδόπη: Ὄνομα κύριον. Καὶ [l]ὄνομα ὄρους ἐν Θράκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα Ἕβρος ὁ ποταμὸς Θράκης.

Ῥόδος: Ἡ νῆσος· ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. Καὶ [m]Κολοσσαεῖς, οἱ οἰκήτορες· διὰ τὸν Κολοσσόν.

Ῥοδοχάρης: Ὄνομα κύριον. Καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά: Ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. Ὥσπερ ἰωνιὰ, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδωνιά: Ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών· ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. Ἕτεροι δὲ, εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥόδωνος: Ὄνομα κύριον.

Ῥοδῶπις: Ὄνομα κύριον. Καὶ Ῥοδώπιος τάφος. [[n]Ῥοδόπη δὲ, ὄνομα κύριον. Καὶ Θρακικὸν ὄρος. Καὶ παροιμία·

ῬΙΨΑΔΑΓΕΙΡΩΝ] ῥιψάδ' ἀγείρων Photii ed. ῥιψαλαγείρων ms. ῥιψαγαλείρων Lex. Seg. ῥιψαδαγείρω G.

ῬΙΨΑΣΠΙΣ: Ὁ δειλ.] Confer Nostrum supra v. Κλεώνυμος. KUST. ὁ om. A.E. Photius.

ῬΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΥ] Toupius citat Aristid. I. p. 66. Philostorg. p. 518.

[y] Ὁ δὲ ἔρρωτο—καιρὸν om. H.

[z] συμμαχίας om. E. Mox ἴδιον om. A. Tum τὸν om. E.

[a] Καὶ ῬΟΑ etc. om. A. Mox ῬΟΒΟΑΜ om. A.V.

ῬΟΓΑ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[b] ῬΟΔΕΙΟΣ] Ῥόδιος A.V.

[c] διετέλουν ἐν] ἐνδιετέλουν A.V. ἐδιετέλουν Photii ms. ἐν om. E.G. Proverb. Vatic. App. III. 76.

[d] ἀμίδα εἰσφέρειν. Συγκαταιν.] Suidæ codices hic mutili esse videntur. Nam Mich. Apostolius, qui sua ex Suida describere solet, locum hunc pleniorem sic exhibet: Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν. Ἠρώτησαν οὖν, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. Συγκαταινέσαντος οὖν, &c. Sic scribendum esse sensus suadet. KUST. ἀμίδα εἰσφέρειν ἀμίδα Photius, ubi post εἰσφέρειν lacunæ signa posuit editor. Supple ex Append. Vatic. δόξαν οὖν αὐτοῖς, ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι.

[e] τοῦ χρησμοῦ] ἢ A. Photius. ἢ τοῦ χρησμοῦ B.V.E.G.H.

ῬΟΔΟΓΟΥΝΗ: Γυνὴ μὲν Ὑστ.] Alia Rhodogune fuerit, de qua loquitur Ctesias apud Photium, p. 116. qui eam Xerxis filiam fuisse scribit. KUST. Gl. Harpocrationis est.

[f] χαροποιός] Lege χαρωπός. KUST.

[g] ῬΟΔΑ Μ' ΕΙΡΗΚΑΣ] Aristoph. Nub. 907. et ibi Schol. KUST.

[h] Ἀριστοφάνης om. H.

[i] Ῥόδον παρελθὸν] Diogenianus explicat, ἐπὶ τῶν μεταμελουμένων περί τι, καὶ μὴ δυναμένων τι ἀνύσαι, quem secutus est Erasmus. Suidas editus παρελθὼν, scriptus vero codex ut et Diogenianus παρελθὸν, item Apostolius, suspecta tamen vox κυδαινόντων: et, si membranæ faverent, ταχυνόντων vel quid simile mallem, ut celerem rosæ marcescentis fugam significet. SCHOTT. In Diogeniano unus saltem ms. παρελθόν.

[j] παρελθὼν] Sic etiam legitur apud Mich. Apostolium: sed male. Sensus enim suadet, ut scribatur παρελθὸν, genere neutro; quemadmodum habet Diogenianus. Confer Gatakerum in Marc. Anton. lib. XI. 33. KUST.

[k] Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς] Interpretatio hæc mutila est, quam Gatakerus loco laudato sic supplendam esse existimat, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰ ἀπελθόντα, ἢ ἀποθανόντα. Id est, *De iis, qui celebrant aliquem, qui jam abiit vel obiit.* Certe, tale quid deesse videtur. Aliter vero proverbium hoc interpretatur Diogenianus, quem vide. KUST. Toupius pro κυδαινόντων reposuerat primo κλαιόντων, deinde κηδευόντων. Postea sic scripsit: "Recte tamen κυδαινόντων. Est enim verbum *in re funebri* usurpatum. Consulendus omnino Synesius de Regno p. 14. edit. Lutet. 1612. qui de verbo Κυδαίνειν agit. Vide et ad istum locum Synesii Kuhnium in Ælian. Var. Hist. VI. 2. Huc facit Apollon. Rhod. in Argonaut. I. 587. Καί μιν ΚΥΔΑΙΝΟΝΤΕΣ ὑπὸ κνέφας ἔντομα μήλων Κείαν ἀρνυμένης ἄλλῃς οἴδματι. Lycophron. 929. αἰανῆ Λιβαῖσι ΚΥΔΑΝΟΥΣΙ, καὶ θύσθλοις βοῶν."

ῬΟΔΟΠΗ] Deest gl. A.

[l] ὄνομα ὄρους ἐν Θράκῃ] ὄρος Θράκης V. omisso Θράκης in fine gl. ὄρους ἐν om. G.H. ubi Θρᾴκης.

[m] Κολοσσαεῖς] Scribe Κολοσσαεῖς: et mox, Κολοσσόν. Eustathius ad Dionys. Perieg. 505. Διὰ ἢ τὸν μέγαν Κολοσσὸν καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλου παρασήμου ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι. KUST. Κολοσσαεῖς B.E.G. Mox Κολοσσὸν A.B.V.E.G.H. non Κολασσόν.

ῬΟΔΩΝΙΑ] Ex Harpocrat. Pertinet ad Demosth. c. Nicostrat. p. 1251, 26.

ῬΟΔΩΝΟΣ] Rhodonis mentio in Ἀντισθένης. HEMST. Rhodoni quidam adscribebant librum de Zoroastre et Magia, quem alii Antisthenis, alii Aristotelis esse dicebant. Cf. supra Ἀντισθένης. REINES. Deest art. A.

ῬΟΔΩΠΙΣ] Ῥόδωπις A.

[n] ῬΟΔΟΠΗ δὲ] Desunt seqq. A.V. Ῥοδόπη—κύριον om. H. Mox καὶ παροιμία om. H.

Ἅπανθ' ἵμεια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.

[o]Σημαίνει, [p]ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.]

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα: Ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα, [q]Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δόξαν. [r]Ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος· [s]ἐδούλευσε δὲ σὺν [t]Αἰσώπῳ [u]Ἰάδμονι Μιτυληναίῳ, ἐλυτρώσατο δὲ [x]αὐτὴν [y]Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. Ἡ δὲ Σαπφὼ [z]Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥόζειν: [a]Ῥέγχειν, ὑλακτεῖν. Κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς [b]δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥοή: [c]Φθορὰ, ῥεῦσις.

Ῥοΐσκοι: [d]Κόμποι [e]χρυσοΰφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, [f]εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

Ῥοθεῖ: [g]Ὁρμᾷ.

C Ῥοθιάζουσιν: Ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. [h]Ἀριστοφάνης·

> Οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
> ὡς [i]τραγασαῖα τὰ χοίρια.

Ἀπὸ τοῦ τρώγειν. Ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις,

> Κατάγου ῥοθιάζων,

φησί. Καὶ πάλιν·

D

> Ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων [k]ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥόθιον: Τὸ μετὰ ψόφου κῦμα· ἢ ῥεῦμα. Παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. Σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. [l]Καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως.

A

> Οἱ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τοῦ ῥοθίου [m]ἐνεφεροῦντο.

[n]Καὶ αὖθις·

> [o]Αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον.

Ὑπερίδης τῷ ῥοθίῳ [p]ἐπὶ εἰρεσίας κέχρηται συντονωτάτης. Φησὶν οὖν·

> Τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν.

B

> [q]Κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει·

φησὶν Ἀρριανός. [r]Καὶ αὖθις ὁ αὐτός·

> Στοῖχον ἕνα ὁπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλῷ τῷ ῥοθίῳ, [s]καὶ ἅμα ξυγκελευομένῳ παντοίῳ ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεπορευμένου ζεύγματος [t]παραπλέουσι.

Καὶ αὖθις·

> Τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

Ῥόθιον: Σὺν ὁρμῇ [u]τινι καὶ ῥύμῃ. [x]Ἰώσηπος·

C

> Ῥόθιον ἐκ [y]πλαγίου παρελαύνων ἵππον, ἁρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων.

[z]Καὶ αὖθις·

> [a]Ἔνσειει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν· οἱ δὲ διεσφηνώθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον.

Τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου.

[b]Ῥόθιον καλεῖται [c]παρὰ τὸν ῥόθον, τὸν ἐκ τῶν κωπῶν [d]ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι.

D Ῥοθοπυγίζων: Λάθρα τύπτων κατὰ τῆς [e]πυγῆς πλατείᾳ τῇ χειρὶ, ἢ πλατεῖ τῷ [f]ποδὶ, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν.

Ῥόθῳ: Ὁρμῇ.

---

o Σημαίνει, ὅτι καὶ ταῖς τ.] Proverbium hoc aliter exponitur supra v. Πάνθ' ἵμεια: ubi vide quæ notavimus. KUST.

p ὅτι καὶ] καὶ om. G.H.

q Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δ.] Herodot. II. 134. Τὴν δὲ (πυραμίδα Μυκερίνου) μετεξέτεροι φασὶν Ἕλληνες Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. Οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι, ἥτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις. Οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται. Πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις. Ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τουτέων τῶν βασιλήων, τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἀπολιπόντων, ἦν Ῥοδῶπις. KUST.

r Ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. Ἐδούλ.] Eadem narrat Herodotus loco laudato: unde ea Suidas sumpsit. KUST.

s ἐδούλευσε] ἐδούλευσε A.

t Αἰσώπῳ Ἰάδμονι] Αἰσώπου ἄδμονι A. et fere B.V.E. cum Photii ms. ἄδμονι G.H. Vide supra p. 93 C.

u Ἰάδμονι] Scribe, Ἰάδμονι, ut habet Herodotus. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰάδμων. KUST.

x αὐτὴν] αὐτὸν A. Photii ms.

y Χάραξος] Χάραξις H.

z Δωρίχαν] Δωριχὰν A.

ῬΟΖΕΙΝ] Vide supra v. Ῥαζεῖν. KUST.

a Ῥέγχειν] ῥέγκειν A. qui statim om. ὑλακτεῖν. Photius, Ῥόζειν: ὑλακτεῖν. qui hic om. ῥέγχειν, ὑλακτεῖν.

b δὲ ἐπὶ] δὲ καὶ ἐπὶ A.B.V.G.H. Photius.

c φθορὰ] Scribe φορά. Damasc. de Princ. p. 214. TOUP.

d Κόμποι] Henr. Stephanus et Portus legunt κόρυμβοι: sed male. Τὸ κόμποι enim recte se habet, et est vox recentiorum Græcorum, significans *nodos*. Vide Dufrenium in Glossario. KUST.

e χρυσοΰφαντοι] χρυσοΰφαντες V.

f εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερ.] Vide Exod. XXVIII. et XXXIX. KUST.

g Ὁρμᾷ] ὁρμεῖ A.V. Photius, Lex. Seg. Vulg. habet Hesychius.

ῬΟΘΙΑΖΟΥΣΙΝ: Ἀθρόως καὶ μετὰ κτ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 807. KUST.

h Ἀριστοφάνης] Acharn. 80. Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, Ποδαπὰ τὰ χοίρι'; Ὡς Τραγασαῖα φαίνεται. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Usque ad πόλεως om. H. ubi mox om. Ἀριστοφάνης—κόσμῳ.

i τραγασέα] τραγασαῖα A.B.G. Mox τὸ τρώγειν V.

k ῥοθιάζει] ῥοθιάζῃ A.B.G. Photius.

l Καὶ ῬΟΘΙΑΖΕΙΝ—εὐτόνως om. V.G. usque ad δεινῶς ἦσαν om. H.

m ἐνεφεροῦντο] ἐνεμφοροῦντο B.V. ἐνεφυροῦντο A.

n Καὶ αὖθις—δεινῶς ἦσαν om. V.

o Αἴρεσθ'] Aristoph. Eq. 543.

p ἐπὶ τῆς εἰρεσίας χρῆται τῆς] ἐπ' εἰρεσίας κέχρηται A.B. κέχρηται item G.

q Κτύπος] Ὅτι δεινῶς μὲν κτύπος V. qui mox ἀντεπαττάγει. ἀντεπάγει G. et infra στῖχον.

r Καὶ αὖθις—ῥόθιον om. H.

s καὶ ἅμα ξυγκελευομένῳ] ἅμα ξυγκελευομένων E. ἅμα ξυμπορευομένῳ G.

t παραπλέουσι] παραπλέουσαι A. Seqq. om. V.

u καὶ ῥύμῃ τινι] τινι καὶ ῥύμῃ A.V.E. ῥύμῃ τινι καὶ ῥύμῃ M.

x Ἰώσηπος] Lib. VII. de Bello Jud. c. 15. p. 952. KUST. VI. 2, 8.

y πλαγίου] πελαγίου E.

z Καὶ αὖθις—ἤχου om. H.

a Ἐνσείει] Vid. v. Ἐνσείει. TOUP.

b ῬΟΘΙΟΝ καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθ.] Ex Harpocratione. KUST.

c παρὰ] περὶ A. Photius.

d ἀκουόμενον] ἀκροώμενον G.

ῬΟΘΟΠΥΓΙΖΩΝ: Λάθρα τύπτων κατὰ πυγ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 793. sed apud quem, uti et apud ipsum Comicum, minus recte hodie legitur ῥαθαπυγίζων. KUST.

e πυγῆς] τῆς πυγῆς A.V.

f ποδὶ] ποδὶ τῇ πυγῇ A.

'Ρομβεῖν: Σφενδονᾶν. Καὶ ῥόμβος, ἡ κίνησις.

[g]Πλήξας [h]ῥομβωτῷ δούρατος εὐμάχῳ.

'Ρόμβον: Κίνησιν, ἢ κύλινδρον. [i]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Θῦνον [k]εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον
φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρθένοις πελάγεσι.

[[l]Καὶ ῥομβώδης παράταξις λέγεται. Καὶ τῆς πρὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.]

'Ρόμβος:

[m]Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Κύλινδρον.

'Ρομβοστωμυλήθρα: [n]Εὐβουλίδης φησίν·

Ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν,
καὶ ψευδαλαζόσιν λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων,
[o]ἀπῆλθ', ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

'Ρομελίας: Ὄνομα κύριον.

'Ρομφαία: Τὸ μακρὸν [p]ἀκόντιον, ἢ μάχαιρα.

'Ροώδης: 'Ρεύματα ἔχων.

'Ρόπαλα: Τὰ ξύλα· παρὰ τὸ ῥαπίζειν ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾶν.

[q]Τίς νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον [ξυνελθέτην.]

Τουτέστιν, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. Ἐπὶ τῶν [r]ἀσυμφώνων πραγμάτων. [s]Τοῦτο δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον. [t]Ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει.

'Ροπαλίζει: Κινεῖ καὶ στρέφει [u]ὡς ῥόπαλον. Καὶ [x]ῥοπαλισμὸς, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος.

'Ροπή: Ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή· σώματος δὲ, ῥοπή. Εἴη [y]ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. Τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφορὰν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. Οἷον, εἰ ζῶα ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ [z]ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. [a]Ἐπεὶ δὲ βελτίων μὲν ὁ Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου· λείπεται, τὴν διαφορὰν [b]αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. Εἰ οὖν Θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ, τὸ [c]ἐπιστήμης δεκτικὸν, ἵππου δὲ, τὸ χρεμετιστικόν· ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ· τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν, τοῦ χρεμετιστικοῦ. [d]Οὕτως ἡ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. Δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα.

Καὶ ὑπὸ μίαν ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, [e]καὶ τὰ διατεταγμένα προηγόρευον ταῖς τάξεσι.

'Ροπή: Κλίσις.

Ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν, ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

'Ρόπτρον: 'Ρόπαλον, ἢ παγὶς, ἢ τιμωρία. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[f]Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτρα, [g]παραρρίψασα δὲ κισσὸν,
χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

'Ρόπτρον: [h]Λυσίας κατὰ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας·

Ἕλκετε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ.

Νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

'Ρόχθαι: Καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον.

'Ρόχθει: Ἦχον [i]ἀπετέλει.

'Ρουβαίουβος: Παρὰ 'Ρωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

'Ρουβίμ: Ὄνομα κύριον.

'Ρουτίλιος 'Ροῦφος: Ἐπὶ [k]Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ [l]συνεστράτευεν, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐγεγόνει, ὥς φησιν [m]Ἀππιανὸς ἐν τῇ 'Ρωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

---

[g] Πλήξας ῥομβωτῷ δούρ.] Anthol. Pal. VI. 111. Deest exemplum H.

[h] ῥομβωτῷ] ῥόμβῳ τῷ A. ῥόμβῳ τοῦ V.G. Mox εὐρίσχῳ A.

[i] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 33. Deest exemplum H. Supra κυλινδρος M.

[k] εὐκλώστοιο λίνου] εὐπλεύστοιο λίνου A.—εὐκλώστοιος—ῥόμβῳ G.

[l] Καὶ 'ΡΟΜΒΩΔΗΣ etc. om. A.V.

[m] Στρεπτὸν Βασσ.] Anthol. Pal. VI. 165.

[n] Εὐβουλίδης φησιν. Ἐριστικὸς κερ.] Fragmentum hoc non est Eubulidis, ut compilator ait; sed Comici cujusdam de Eubulide, ut discimus ex Laërtio in Euclide, lib. II. segm. 108. ubi sic legitur: Περὶ τούτου (Εὐβουλίδου) φησί τις τῶν Κωμικῶν· Ὁ ὑβριστικὸς δ' Εὐβουλίδης κερατίνας ἐρωτῶν, &c. Hinc Suidas sua descripsit: sed apud quem pro ὑβριστικὸς rectius legitur ἐριστικός. KUST. Vide Viger. ad Euseb. Præp. Ev. XIV. p. 735 C. HEMST. Vide Menagium ad Laërt. II. 108. p. 124. Εὐβουλ. V. Ceterum unus saltim ms. Diogenis habet οὑριστικὸς, ἐριστικὴ B.E.G.H. Vid. Lobeck. ad Soph. Aj. p. 222.

[o] ἀπῆλθ'] ἐλπίδ' G. ἐπῆλθ' H.

'ΡΟΜΕΛΙΑΣ] Ejus mentio fit 4 Reg. XV. 25. KUST.

[p] ἀκόντιον] ἀκροτήριον V.

'ΡΟΩΔΗΣ] Agathias p. 91. TOUP.

'ΡΟΠΑΛΑ] Ex Schol. Homer. Il. λ'. 558. TOUP.

[q] Τίς νοῦς; κόθορν.] Aristoph. Ran. 47. Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνελθέτην; Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Usque ad ἁρμόζει om. H.

[r] ἀσυμφώνων] ἀξυμφώνων A.

[s] Τοῦτο] οὕτω E. τοῦτο γάρ φ. G.

[t] Ὁ γὰρ] καὶ γὰρ A.

[u] ὡς ῥόπαλον] τὸ ῥόπαλον A. Sed vulg. habent Hesychius et Photius.

[x] 'ΡΟΠΑΛΙΣΜΟΣ, ἡ τ.] Confer Nostrum infra v. Τέτανος. KUST.

[y] ἂν οὖν] οὖν om. A.V.

[z] ἵππος] ὁ ἵππος A.B.V. Tum τὸ γένος om. A.

[a] Ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ A.V. Tum βέλτιον V.

[b] αὐτοῦ] αὐτοῖς B.E.G.H.

[c] ἐπιστήμης] τὸ ἐπιστήμης A.

[d] οὕτω καὶ] οὕτως ἡ A. οὕτω καὶ ἡ B.E.G.

[e] καὶ τὰ] τὰ om. G.

'ΡΟΠΗ] Post h. gl. addunt A.V. 'Ρωπικὸν ('Ρωπικὸν V.) ὤνιον: ἐπὶ τῶν εὐτελῶν μὲν πολλοῖς δὲ πεποικιλμένων· ῥῶπος γὰρ ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος. Vid. infra in 'Ρωπικός.

'ΡΟΠΤΡΟΝ] 'Ρόπτρω A. et ῥόπτρα in exemplo.

[f] Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτ.] Anthol. Pal. VI. 74. Deest exemplum H.

[g] παραρρίψασα] ἀναρρίψασα A.B.V.E.G.M. supra οἱ V. pro σοι.

'ΡΟΠΤΡΟΝ: Λυσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[h] Λυσίας] Orat. 7. p. 103, 15.

'ΡΟΧΘΕΙ] 'Ρόχθαι A.B.V.E.G.H.M.

'ΡΟΧΘΕΙ] Sequens interpretatio suadet, scribendum esse ῥοχθεῖ, ut sit præsens indicativi. KUST. ῥοχθεῖ Od. μ'. 60.

[i] ἀποτελεῖ] ἀπετέλει A.B.G.H. ἐπετέλει E.

'ΡΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ] Scribe Συβαδίουβος. i. e. subadjuva, et suo loco pone. Vide Casaubonum ad Athen. lib. I. c. 7. in fine, et Dufrenium in Glossario Græco v. Σουβαδίουβος. KUST. Meurs. Gl. in 'Ρουβ. Panciroll. ad N. T. O. c. 16. HEMST.

'ΡΟΥΒΙΜ] 'Ρουβείμ B.V.E.H. suprasc. G.

[k] Σκιπίωνος] Σκηπίωνος A.

[l] συνεστράτευσεν] συνεστράτευε A.V.

[m] Ἀππιανὸς] In Ibericis, p. 522. ubi verba ejus hæc sunt: Ὁ δὲ (Σκιπίων) 'Ρουτίλιον 'Ροῦφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν

Ῥουφῖνος: Οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, [n]βαθυγνώμων ἄνθρωπος, καὶ κρυψίνους. Ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. Ἄμφω τὰ πάντα [o]συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. [p]Δίκαι τε ἅπασαι [q]πρὸς τούτων ἐδικάζοντο· καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, [r]εἴ που τινὶ [s]χωρίον [t]ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων [u]ἐνηδρευμένος. Καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. Ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος [x]ἐχώρησεν ἀμετροκάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. Καὶ [y]ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. [z]Οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες τοῦ καπηλείου, καὶ τοῦ τὰ βάθρα καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος [a]κορεῖν· ἄρτι δὲ [b]χλαμύδας τάς τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες, [c]καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. Τὰ δὲ πολλὰ κατὰ [d]Ῥουφίνου εὕροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ.

[e]Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου, [f]τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν τὴν ἑῴαν, παρὰ Ῥουφίνῳ· κατὰ δὲ τὴν ἑσπέραν, ἐπὶ Στελίχωνος γνώμῃ. Δίκαι τε πᾶσαι παρ᾽ αὐτοῖς [g]κατ᾽ ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ [h]ἀπῄει κεκρατηκὼς, ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, [i]ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. Κτήματα δὲ, ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους· τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τούτῳ τὸ συκοφαντεῖσθαι [k]διαφευγόντων· ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων, ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς, ἢ ἄλλον τινα πρίασθαι τῶν [l]πόλεων ὄλεθρον. Παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς [m]πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἁπανταχόθεν πλοῦτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίχωνος οἰκίαν [n]εἰσέρρει, ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον [o]ἐπενέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. [p]Ἠισθάνοντο δὲ τῶν γινομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενὸς, ἀλλ᾽ ἔγραφον μόνον, ὅσα [q]Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίχων. Ἐπεὶ δὲ [r]ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος [s]συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν [t]ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

Ῥοῦφος Ἐφέσιος, ἰατρὸς, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. [u]Φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα· ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· [x]Περὶ διαίτης ε΄, Περὶ διαίτης πλεόντων α΄, [y]Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α΄, Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α΄, Περὶ [z]σύκων α΄, Περὶ τῆς [a]ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α΄, Περὶ γάλακτος βιβλίον α΄, Περὶ οἴνου βιβλίον α΄, Περὶ μέλιτος.

Ῥωγαλέον: Διερρωγὸς, διεσχισμένον. Καὶ ῥωγὰς, ἡ διερρωγυῖα.

> [b]Ἐν τῇ δ᾽ ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πήρα,
> ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών· [c]Τὰ διὰ τοῦ ΛΕΟΣ ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν· ἀπὸ ὀνόματος, [d]ὡς δεῖμα, δειμαλέος· ἀπὸ ῥή-

ἔργων, τότε χιλιαρχοῦντα, ἐκέλευσε τέσσαρας ἱππέων ἴλας λαβόντα, ἀναστεῖλαι τοὺς ἐνοχλοῦντας. KUST.

ΡΟΥΦΙΝΟΣ: Οὗτος ἐπὶ Θεοδοσ.] Locus hic de Rufino pauci oribus verbis descriptus exstat in Excerpt. Joan. Antioch. a Valesio editis, p. 849. KUST. Vid. Claudian. Rufin. I. 187. TOUP. Vid. Eunapium Boissonadii fr. 30.

ΡΟΥΦΙΝΟΣ] Ex Aquitania Elusanus. Vid. Socr. Sozom. Zosim. l. V. Chron. Alex. Ol. 203. REINES.

[n] βαθυγνώμων] Vide supra h. v. KUST. Ex Eunapio ista habere Suidam dicit Vales. Excerpt. Peiresc. p. 23. REINES.

[o] συνήρπαζον] διήρπαζον H. ubi om. ἐν τῷ πλούτῳ—ἔδοξε.

[p] Δίκαι τε] δίκαι δὲ G.

[q] πρὸς τούτων] πρὸς τούτοις A.B.V.E.H.M.

[r] εἴ που τινὶ χωρίον ὑπ.——ἐνηδρευμένος] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Παντομιγές. KUST.

[s] χωρίον] χωρίῳ G. et mox παμμιγές.

[t] ὑπάρχοι] ὑπάρχει E.

[u] ἐνηδρευμένος] ἐνεδρευμένης B.E.G.H. ἐνεδρευμένου A.V.

[x] ἐχώρησεν] Vid. Ἀμετροκάκου. HEMST.

[y] ὁ τῶν] ὁ om. V.

[z] Οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν——διεσφιγμένοι] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Βάθρα. Confer etiam v. Καλλύνειν. KUST. ὁ δὲ κόλακες V. qui mox om. τά.

[a] κορεῖν] κορεῖν H.

[b] χλαμύδας τε εὐπ.] χλαμύδας τάς τε εὐπ. A.E.G.M. ib. Vid. Fr. Juret. ad Symmachi VI. Ep. 14. HEMST.

[c] καὶ περόναις] Vid. Περόνη. HEMST.

[d] Ῥουφίνου] Ῥουφίνους G.

[e] ὍΤΙ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Zosimi, initio libri V., unde ea Suidas descripsit. Zosimus vero eadem ab Eunapio mutuatus est. KUST.

[f] τούτων] τοῦ τῶν A.

[g] κατ᾽ ἐξουσίαν om. G.

[h] ἀπῄει] ἀπίοι H.

[i] ἢ οἰκειότητι] ἢ om. A.B.V.E.H.M. ὠνούμενος ἢ ἄλλως οἰκ. Zosimus.

[k] διαφευγόντων] διαφευγόντων A. Zosimus. Supra τούτων M.

[l] πόλεων] πολλῶν G.H.

[m] πόλεσιν] πολυτελέσιν A.

[n] εἰσέρρει] ἐσέρρει A.V.

[o] ἐνέμετο] ἐπενέμετο A.V. Zosimus.

[p] ᾐσθάνοντο] εἰς θάνατον V. Mox γεγονότων V.

[q] Ῥουφῖνος] Ῥοῦφος A.E.

[r] ἄσπετος] ἄπιστος A. ἄπληστος Zosimus.

[s] συνειλεγμένος] συνηλεγμένος G.

[t] ἑαυτῷ] ἐπ᾽ αὐτῷ A. ἐπ᾽ αὐτὸν V.

[u] Φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα] Præter opera a Suida hic memorata, et alia Rufus Ephesius scripserat: veluti de Herbis libros IV. carmine hexametro. Galenus lib. VI. *De simplic. medicam. viribus*, Part. II. p. 68. Καὶ Ῥούφῳ τῷ Ἐφεσίῳ περὶ βοτανῶν δι᾽ ἑξαμέτρων ἐπῶν σύγκειται τέτταρα. Ex hoc opere depromptum puto fragmentum, octo versibus hexametris constans, quod ex Rufo Ephesio, absque nomine operis, adducit idem Galenus lib. I. περὶ συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ τόπους, Part. II. p. 160. Item, de Melancholia. Galenus ἐν τῷ περὶ μελαίνης χολῆς. Part. III. p. 357. Τῶν δὲ νεωτέρων ἄριστα γέγραπται περὶ Μελαγχολίας τῷ Ἐφεσίῳ Ῥούφῳ. Exstant et alia quædam Rufi hujus opera, edita ab Henr. Stephano in volumine, quod *Artis Medicæ principes* inscribitur. KUST. αὐτοῦ φιλόσοφα βιβλία H. et βιβλία ἰατρικὰ πλεῖστα.

[x] Περὶ διαίτης πλεόντων ᾱ om. V.

[y] Περὶ τραυματισμοῦ—ἰατρικῆς βιβλίον α΄ om. G. ubi mox in marg. περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων· περὶ σύκων· περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς.

[z] σύκων] συκᾶς λέγει τὰ συκάμινα πάθη περὶ τὴν ἕδραν γινόμενα V.

[a] ἀρχαίας] τῆς ἀρχαίας A.V.

[b] Ἐν τῇ δ᾽ ἔκειτο ῥ.] Ex Babrio. KUST. Tyrwhitt. p. 36. Deest exemplum H.

[c] Τὰ διά] τὰ om. A. Vid. Etymol. M. p. 135, 22. 261, 50.

[d] ὡς δεῖμα] ὡς om. A.V.

ματος, οἰδῶ, οἰδαλέος· ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥιμφὰ, ῥιμφαλέος· καὶ παροξύνονται. Σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ὁ ποικίλος· καὶ [e]κονισάλεος.

Ῥωγμός: Ῥῆξις γῆς.

Ῥόθωνος:

Ῥωμαλέος: [f]Ἰσχυρός. Καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχή: Αὕτη τῆς Ἀσσυρίων [g]καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῶν πρὶν μακρῷ [h]ὑπερῆρεν, ὁρισαμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω, Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν [i]θάλασσαν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν· ὅσα δὲ πρὸς [k]δυσμὰς, ὠκεανόν τε αὐτὸν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως [l]ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοὔνομα αὐτοῦ [m]παρὰ τοῖς ποιηταῖς ᾄδεσθαι· εἴγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. Λεγέτω μὲν οὖν, ὅτῳ δοκεῖ, ὡς [n]ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ αἱ [o]ὑπερβολαὶ, πλήθει τε [p]χειρὸς τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι, καὶ τόλμαις ἑκατέρων, καὶ στρατηγήσεσι, καὶ μηχανήσεων ἐπινοίαις, καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. [q]Δέξιππος.

Ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι τὸ φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ [r]εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. Πάντες γὰρ οἱ πρὸς ἑσπέραν θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν ἐπὶ θάτερα κατοικούντων. Περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ [s]καὶ τεχνικόν· ᾧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει καὶ [t]ἀνδρείᾳ.

Ῥωμαίων πόλις: Ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων [u]ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη, [x]κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον· καὶ ταῦτα συνεχέσι [y]πολέμοις τριβομένη, οὐδεπώποτε

A δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης [z]ἀπολελαυκυῖα.

Ῥώμη: Ἰσχύς. Καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις· ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου [a]συνοικισμοῦ διαγεγονότων [b]ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ [c]τετρακοσίων ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων. Τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὔπω παρέσεσθαι πόλεμον [d]προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους, καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον [e]τῶν λ' μυριάδων.

B Ὅτι τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν [f]Ἀθήναιος. [[g]Καὶ ζήτει ἐν τῷ Χιλίαρχος.]

Ῥῶμις: Ὄνομα κύριον.

Ῥῶμος καὶ [h]Ῥωμύλος: Ὀνόματα κύρια.

[Ῥωμύλος, Τερτύλος, Αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως.]

Ῥωννύω: Δύναμιν παρέχω.

Ῥὼξ, ῥωγός. Εἶδος φαλαγγίου.

C Ῥώξ: Κόκκος. Καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη: Ὄνομα κύριον. [[i]Καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.]

Ῥῶπαξ, ῥώπακος. Τὰ [k]ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

Ῥῶπες: Δασεῖα ὕλη. Ἡ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. Καὶ ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι.

[l]Τοῦτό τοι [m]ῥωπεύσιν ἀλιγόξυλον.

D Ῥωπήϊα: Τοὺς συνδένδρους τόπους.

Ῥωπικά:

> [n]Ἁ μήτηρ ζωὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρὰ,
> Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.

Ῥωπικός:

[o]Τὸν δὲ πρακτικὸν τρόπον [p]ὑπέφαινε τέλειον. Ἦν δὲ ψευδεπίγραφος, καὶ ῥωπικός.

E Ἀντὶ τοῦ, κεχρυσμένος. Καὶ ῥωπικὸν, ὤνιον, τὸ [q]εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. [[r]Ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.]

Ῥῶπος: [s]Μίγμα [t]χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι, ζω-

[e] κονισσάλεος] κονισάλεος A.V.G.

[f] Ἰσχυρὸς] ὁ ἰσχυρὸς A.V.

[g] καὶ Περσῶν om. A. qui mox τῶν πρὶν μακρ' καὶ περσῶν ὑπερῆρ' A.

[h] ὑπερῆεν] ὑπερῆρεν B.V.E.G.H.

[i] θάλασσαν] θάλατταν A.

[k] δυσμὰς] δυσμαῖς B.G. τε post ὠκεανὸν addunt A.V.E.G.H.M. Lacuna post ὠκεανὸν in M.

[l] ἢ πρὸς] ἢ om. A.B.G.

[m] ποιηταῖς] παρὰ τοῖς ποιηταῖς A.V. ποιηταῖς om. E. Tum ᾄγεσθαι V.

[n] ἀναμφίλογοι] ἀναμφίλογον V.

[o] ὑπερβολαὶ] αἱ ὑπερβολαὶ A.V.H.

[p] καιροῦ] χειρὸς A.B.V.E.G.

[q] Δέξιππος δὲ] δὲ om. A.V.

[r] εὐσύντακτον] ἀσύντακτον B.E.G.H.

[s] καὶ τεχνικὸν] καὶ om. A.B.V.E.G.H.M.

[t] ἀνδρείᾳ] ἀνδρίᾳ A.

[u] ἐκστρατειῶν] ἐκστρατιῶν A.V. Mox ἐξέτασ' V.

[x] κατέμαθε] κατέμαθεν V.

[y] πολέμοις τριβομένη] τριβομένη πολέμοις A.V.

[z] ἀπολελαυκυῖα] ἀπολελαυκυίας E.

[a] συνοικισμοῦ] συνῳκισμοῦ G.

[b] ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα] ζ V.

[c] τριακοσίων] Casaubonus in Comment. ad Polyb. p. 93. monet reponendum hic esse, τετρακοσίων. Eum vide. KUST. υ A.V.

[d] προσδεχομένη] προσδεχόμενος B.V.

[e] τῶν λ'] τῶν om. A.G.

[f] Ἀθηναῖος] Lib. I. p. 20 B.

[g] Καὶ ζήτει etc. om. A.V.

ΡΩΜΙΣ] Ῥώμη V.E. Mox delevi Ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια cum A.B.V.E.

[h] ΡΩΜΥΛΟΣ] Deest hic articulus A.V. Repetitus vi-

F detur ex p. 1104. A.

ΡΩΞ, ῥωγός. Εἶδος φαλ.] Confer Nostrum supra v. Ῥάξ. KUST.

ΡΩΞ.] Imo, ῥάξ. Vide Lexica. KUST. Vulg. defendit Lobeck. ad Phryn. p. 76.

[i] Καὶ ζήτει etc. om. A.V.

[k] ῥωπάκια] ῥοπάκια G.

[l] Τοῦτό τοι ῥωπεύσιν ἀλιγ.] Anthol. Pal. VI. 226.

[m] ῥωπεύσιν] ῥωπεῖον A.V.E.G.H. τοῦτό τε ῥωπεῖον Anthol. ms.

G ΡΩΠΗΙΑ] Vid. Il. ν. 199. Ante gl. seq. A. addit Ῥωπεῖα.

[n] Ἁ μήτηρ ζωὸν τὸν Μίκ.] Anthol. Pal. VI. 355. μάτηρ et mox Μίκυθον. Deest exemplum H.

[o] Τὸν δὲ πρακτικὸν τρ.] Locum integrum Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, vide in Excerptis a Valesio editis p. 114. ubi de Dinocrate Messenio verba fiunt. Vide etiam Suidam supra v. Δεινοκράτης. KUST.

H [p] ὑπέφηνε] ὑπέφαινε A.B.E.G.H.

[q] εὐτελὲς μὲν] μὲν om. A.V.

[r] ΡΩΠΟΣ γὰρ, ὁ εὐτ.] Confer Hesychium v. Αἰγίνεια, post v. Αἴγαν. KUST. Desunt hæc A.V.

[s] Μίγμα] μίγματα Lex. Seg. Hesych.

[t] χρωμάτων] χρώματος A.V. χρώματα Photius, Lex. Seg. Hesychius, ubi vid. not.

γράφοις, [u]μυρεψοῖς χρησιμεύει. Ὅθεν καὶ [x]ῬΩΠΟ- A
ΠΏΛΗΣ. Τινὲς δὲ καὶ τὸν παντεδαπὸν φόρτον [y]ῬΩ͂ΠΟΝ
εἰρήκασι.

Ῥωσάκης: Ὄνομα κύριον.

Ῥώσαντες: Δυναμώσαντες.

[z]Οἱ δὲ βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς οὐκέτι Ῥωμαίοις καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

Ῥωσαφῶν: [a]Φρούριόν τι.

Ῥῶσθαι: Σπουδάζειν.

Ῥωσθείς: Δυναμωθείς.

Ῥῶσις: Ὑγεία.

Ῥωστήριον: Παρορμητήριον.

Ῥωτακίζειν: Τῷ ρ' στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

Ῥωχμός: Ῥῆγμα γῆς. [b]Προκόπιος·

[c]Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν C
ᾧ ἀπορρῶγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος [d]ὑπὸ γῆν φέρεται, καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. Τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου ξυμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι, [e]ἐπιβύσασι χώματι τοὺς ῥωχμοὺς, ἢ αὖθις [f]αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τοῦδε ὅ τι [g]βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥώψ: Τὸ φυτὸν, καὶ [h]ῬΩ͂ΨΑ, βοτάνη ἁπαλή.

Ῥοιά: Τὸ ῥοΐδιον. [[i]Λέγεται καὶ ῥοά.]

Ῥοίακες:

[k]Δίδωμι δὲ τῷ [l]Καλλινίκου παιδίῳ ῥοιάκων ζεῦγος, φιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια [m]δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν: [n]Ἀναρροφεῖν. [o]Λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν [p]Νεφέλαις.

Ῥοιζηδόν: Σφοδρῶς, μετ' ἤχου, ἀπειλητι-
B κῶς.

Ῥοῖζος: Ῥύμη, ἦχος. [q]Ἰώσηπος·

Οὕτω δὲ ῥοίζῳ [r]καὶ βίᾳ τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον ὡς διαρρῆξαι τὰς τάξεις.

Καὶ [s]ῥοίζημα, ὁ ἦχος. Καὶ [t]Ῥοίζησεν: Ἐφώνησεν, ἤχησε.

Ῥοιτειεύς: Ἀπὸ τόπου. Καὶ [u]Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης: Ὄνομα κύριον.

Ῥυάδες ἄμπελοι: Αἱ λεγόμεναι ψινάδες. Ἤγουν αἱ [x]ἐκρέουσαι, αἱ ἐξασθενοῦσαι.

Ῥυβδην: Ὡς ἐπὶ ῥεύματος. Σφοδρῶς, φοβερῶς, δαψιλῶς.

Ῥύγχος: [y]Ἀριστοφάνης·

Ἐλελεῦ, χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος· [z]οὐ μένειν ἐχρῆν.

D

[u] μυρεψοῖς] μυρεψικοῖς V.

[x] ῬΩΠΟΠΩΛΗΣ] Nehemias III. 30. οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥωποπῶλαι. Corrige ῥωποπῶλαι. TOUP.

[y] ῬΩΠΟΝ] Demosthenes adv. Phormion. p. 910, 1.

ῬΩΣΑΚΗΣ] Ῥωσάρης H.

[z] Οἱ δὲ βάρβαροι—στρατηγήμασι om. H.

[a] Φρούριόν τι om. ni fallor A.

ῬΩΤΑΚΙΖΕΙΝ] Confer Nostrum infra v. Χαλκιδίζειν. KUST. E

[b] Προκόπιος] Lib. II. de Bell. Vandal. c. 19. sed ubi locus hic plenior legitur. Quæ enim Procopius ibi pluribus verbis tradit, Suidas hic in pauciora contraxit. KUST. seqq. om. H.

[c] Ἀβίγας] Ἀβίβας A. ubi mox om. ἐν ᾧ.

[d] ὑπὸ γῆν φέρεται] Sic ex ms. A. et Procopio rescripsi. Antea enim inepte legebatur, ὑπὲρ γῆν φαίνεται. KUST. Lectionem cod. A. parum accurate repræsentavit Kusterus: is enim, ὑπὸ γῆν φέρεται καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φέρεται. In V. καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν φαίνεται. Procopius, ὑπὸ γῆν φέ- F
ρεται καὶ αὖθις ὑπὲρ γῆν διαφαίνεται.

[e] ἐπιβύσασι] ἐπὶ βύσμα καὶ B.E.G.M.

[f] αὐτοὺς] αὐτὴ V.

[g] βούλοιντο] βούλονται E.

[h] ῬΩΨΑ] Scribe ῥώψ: ut habet Hesychius. KUST. Est vox Aquilæ in Es. XXVII. 4. pro qua οἱ ὁ καλάμην reddiderunt. ERNEST.

[i] Λέγεται καὶ ῬΟΑ om. A.V.

[k] Δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδ.] Locus hic emendandus G
et supplendus est ex Laërtio, apud quem in Lycone, segm. 72. sic legitur: Δίδωμι δὲ τῷ Καλλίνου παιδίῳ Θηρικλείων ζεῦγος, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ῥοΐσκων ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τὰ βέλτιστα τῶν καταλειπομένων. Notandum est, pro ῥοιάκων, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Laërtium legi ῥοΐσκων: quod vocabulum tamen non minus est obscurum, quam alterum ῥοιάκων. Casaubonus lectionem Suidæ præfert, suspicaturque, ῥοίακες fuisse speciem poculorum, qualia erant illa, quæ ῥυτὰ et ῥέοντα vocabantur. Salmasius autem ad Solinum utramque lectionem damnans, ῥίσκων reponit. Ῥίσκος autem cistam vel arculam notat, testibus Grammaticis; quorum testimonia cum produxerit Menagius, ea hic non repetam, ne actum, quod aiunt, agam. Lectionem ῥοΐσκων defendit Stephanus Monachius, existimans, voce illa notari gemmæ quoddam genus, punicorum malorum specie. Sed diversæ hæ virorum doctissimorum sententiæ satis ostendunt, nihil certi de loco hoc dubio et obscuro statui posse. KUST. Ῥοιάκων Laërtii ed. Bas.

[l] Καλλινίκῳ] Καλλινίκου A.

[m] δὲ δύο] δὲ om. A.V.

[n] Ἀναρροφεῖν] ἀναροφεῖν V.

[o] Λέγεται—Νεφέλαις om. H.

[p] Νεφέλαις] Ver. 406.

ῬΟΙΖΗΔΟΝ] Vid. n. ad Hesych.

ῬΟΙΖΟΣ] Anthol. VI. 2. μάστιξ, quam gerebant agitatores in circo, videtur ῥοίζου θαρσαλέη μητήρ. REINES.

[q] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. c. 16. p. 844. ut Pearsonius ad oram libri notaverat. KUST. III. 7, 21. Deest exemplum H.

[r] τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον καὶ βίᾳ] καὶ βίᾳ τ. Ῥ. ἐ. V. cum Josepho. Josephus tamen συνέπεσον.

[s] ῬΟΙΖΗΜΑ] Vid. Aristoph. Av. 1182.

[t] ῬΟΙΖΗΣΕΝ] Il. κ'. 502.

[u] ῬΟΙΤΕΙΟΝ] Vid. Wass. ad Thucyd. IV. 52.

ῬΥΑΔΕΣ ἈΜΠΕΛΟΙ] Vide Theophr. Hist. Plant. lib. IV. c. 16. et Geoponic. lib. V. c. 37. Confer item Nostrum infra v. Ψινάδες. KUST.

ῬΥΑΔΕΣ] Ῥοιάδες B.E.G. Deest gl. A.

[x] ἐκρέουσι] ἐκκρούουσαι G.

ῬΥΒΔΗΝ] Pro ῥύδην. Vide paulo post v. Ῥύδην. KUST.

[y] Ἀριστοφάνης] Av. 363. μένειν legitur μέλλειν. Confer Nostrum supra v. Ῥάμφος. KUST. Ἀριστοφάνης—ἐχρῆν om. V.

Ἀριστοφάνης· Ἐλελεῦ] De hoc loco Aristophanis nos supra ad v. Ἐλελεῦ. Recte autem Suidas, Ῥύγχος: Τὸ πρόσωπον. Lexicon ms. Bibl. Coisl. [Bekker. Anecd. p. 113, 9.] Ῥύγχος, τὸ πρόσωπον ἀραρώς. Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς τρέφει. Quæ non uno loco depravata sunt. Reponendum sine dubio: Ῥύγχος: Τὸ πρόσωπον. ἈΡΑΡΩΣ. Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς ΣΤΡΕΦΕΙ. *Ad nos faciem deus*
H *convertit.* Ita diu est quod emendaveram. Est autem iste senarius ex Ararotis Adonide: id quod nos docet Athenæus, lib. III. p. 95. Ἀρχιππος Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ κατὰ παιδίαν εἴρηκε καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου οὕτως· Καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὑτωσὶ μακρόν. Καὶ ἈΡΑΡΩΣ ἈΔΩΝΙΔΙ· Ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος ὡς ἡμᾶς στρέφει. TOUP.

[z] Οὐ μένειν—πρόσωπον om. H.

A 'Ρύγχος: Τὸ πρόσωπον. Καὶ Κρατῖνος, καὶ ἕτεροι. [[b]Ἐπὶ ῥάμφους. Ζήτει ἐν τῷ Γαμψώνυχος.]

'Ρύδην: Σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. Οὕτω Κρατῖνος. Λέγεται καὶ 'ρυδόν.

[c]'Ρυδὸν ἀφνειόνται.

Ἀντὶ τοῦ, ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. Ἢ κεχυμένως. Ἀντὶ τοῦ πάνυ.

'Ρυήτω: Φθαρήτω.

B 'Ρυηφενής: Ὁ πλούσιος.

'Ρυθμίζει: Αἰτιατικῇ. Διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος·

[d]Ἀλλ' ἴσα ἔγραφε, τὸ μὲν [e]ὑψηλόνουν τε καὶ τελεσιουργὸν εἶχεν, τοῖς ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων [f]ἴσα [g]ἄμετρον ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν προσῳδὴ ῥυθμὸν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

C 'Ρυθμός: Τάξις [h]ἔμμελος ἀκολούθου ἁρμονίας, μέλος εὔφωνον, σύγκρισις.

[i]Πατὴρ μέτρου ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία [k]ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία.

[l]Ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ.

D Ὅτι [m]διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι, τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. Θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. Ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. Καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκὴ, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. Καὶ ἐπὶ [n]αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. Καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν E τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις [o]ἐπιστομάζουσι· τὰ δὲ, ἐπ' ἐλάττονα· καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων τὴν μὲν [p]μακροτέραν ποιοῦσι· τὴν δὲ, βραχυτέραν. Καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονα εἰσί· τὰ δὲ, ἐλάττονα· καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ, πορρωτέρω. Καὶ τὰ μὲν [q]στενότερα, ὀξύτερά ἐστι τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν, ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα, [r]βαθύτερα. Ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἡ [s]ἁρμονία καὶ τὸ μέλος γίνεται. Ῥυθμὸς δὲ, τῇ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος. Ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς κατὰ τὸ [t]βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. Ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν καὶ [u]βραχύ· ὅσπερ [x]καὶ μέτρον μόνος λέγεται. Οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ [y]λόγων [z]ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

'Ρυκάνα: Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

[a]Καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ περιαγὲς τρύπανον.

Θηλυκῶς, ἡ ῥυκάνα.

'Ρύκου κριθοπομπία: Ἐρατοσθένης [b]ἐν τῷ θ' φησὶ, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἐκπέμψαι.

'Ρῦμα: Φυλακή.

[c]Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.

Ἀντὶ τοῦ, εὐτελὴς πόλεως φυλακή.

Ἐς τόξου ῥῦμα [d]περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ βάρβαροι, πολλὰ ἅμα βέλη ἀφιέντες.

[e]Εὐνάπιος·

Πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα.

Τουτέστιν, ἕλκυσμα. Καὶ αὖθις·

[a] 'ΡΥΓΧΟΣ addidit A. cum Photio.

[b] Ἐπὶ ῥάμφους—Γαμψώνυχος om. A. pro iis καὶ ἐπιρυγχὶς habet V. ῥύγχος B.E. pro ῥάμφους. ἐπίρυγχος G. ἐπὶ ῥύγχος H.

'ΡΥΔΗΝ] Sic recte mss. Paris. itemque editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. ῥύβδην: cui lectioni literarum series refragatur. Ne dicam, vocem ῥύβδην paulo ante præcessisse: quæ proinde cur hic repeteretur, nulla erat ratio. KUST.

F ib. Vid. v. Ἀγελαῖος. TOUP.

[c] 'Ρυδὸν ἀφνειόνται] Scribe, ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Homerus Odyss. ό. 425. Κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Huc Suidas respexit. Confer ad eum locum Scholiastam. KUST. ἀφνείονται A.B.V.E.G. 'Ρυδὸν—πάνυ om. H.

'ΡΥΗΤΩ] Vid. Hesych. in 'Ρυήσασθαι.

'ΡΥΗΦΕΝΗΣ] 'Ρυηφανὴς H.

G [d] Ἀλλ' ἴσα ἔγραφε, τὸ μὲν ὑψηλ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1040. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐνδεέστερος. KUST. Seqq. om. H.

[e] ὑψηλόνουν] ὑψηλόνουν τε A.V. Tum τελεσιουργὸν V.

[f] ἴσα] ἴσον A.B.E.G. Mox ἄλλως G.

[g] ἄμετρον] Potius, ἀμέτρως. KUST. Vulg. defendit Toupius ad Longin. Sect. 29.

H [h] ἔμμελος ἀκολούθου] Leg. ἔμμετρος, ἀκόλουθος. Ordo metri particeps, harmoniæ comes. REINES. ἀκόλουθος Meibom. ad Aristid. Quint. p. 253. HEMST. ἀκολούθου om. H.

[i] Πατὴρ μέτρου ῥυθμ.——διδασκαλία] Ex Schol. Aristoph. Nub. 636. KUST.

[k] ἡ τῶν μέτρων κ. ῥ. διδ.] ἡ τῶν ῥυθμῶν διδασκαλία καὶ τῶν μέτρων E.

[l] Ὁ δὲ τὰς αὐλ. usque ad fin. articuli om. H.

[m] διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, L. 8. a. KUST.

[n] αὐλῶν καὶ] αὐλῶν τε καί. REINES. ἐπὶ τῶν αὐλῶν V.

[o] ἐπιστοματίζουσι] ἐπιστομάζουσι A.V. Philop.

[p] μακροτέραν ποιοῦσι. Τὴν δὲ, βραχυτέραν] Philoponus loco laudato habet, τὴν μὲν, πρᾳοτέραν· τὴν δὲ, τραχυτέραν. KUST.

[q] στενότερα] στενώτερα E.M.

[r] βαθύτερα] Philoponus, βραδύτερα. KUST. βραδύτερα A.V. βαρύτερα E.G.

[s] ἁρμονία] ἡ ἁρμονία καὶ A. Philop. ἡ ἁρμ. καὶ τῇ V.

[t] βραχὺ] ταχὺ A.

[u] βραχὺ] τὸ βραχὺ V. βραδὺ B.E. κατὰ τὸ βραδὺ καὶ τὸ ταχὺ χαρ. Philop.

[x] μόνος καὶ μέτρον] καὶ μέτρον μόνος A. Philop.

[y] λόγων om. B.V.E.G.

[z] ταῦτα μόνον] μόνον ταῦτα B.V.G. Mox ἐπὶ om. V. οὐ μόνον δὲ ἐν τοῖς ποιητικοῖς λόγοις θεωρεῖται τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ῥητορικοῖς. Philop.

[a] Καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγ.] Anthol. Pal. VI. 204.

'ΡΥΚΟΥ ΚΡΙΘΟΠΟΜΠΙΑ] Alii scribunt, 'Ροίκου, per diphthongum οι. Confer Hesychium. KUST. κριθοπόμπια H.

[b] ἐν τῷ θ'] Hesychius addit, τῶν Ἀμαθουσίων. KUST.

[c] Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλονται] Sophocl. Aj. 159. Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται. Scholiasta: Σφαλερὸν ῥῦμα: Ἀσθενὴς φυλακή. KUST. σφαλερὸν E. in marg. Mox πέλονται A.B.V.E.G. Usque ad κατὰ τοῦ ποταμοῦ. Καὶ αὖθις H.

[d] περιέπλεον] ἐπέπλεον V.

[e] Εὐνάπιος] Fr. 51.

Κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, [f]λαμβάνοντες ἐκ τῶν A
κατ' ἄλληλα πλοίων, [g]καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι.

[h]Καὶ αὖθις·

[i]Ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ· βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, [k]παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ.

[l]Καὶ αὖθις Πολύβιος·

Ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν [m]τὰς ἱππηγούς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. B

[n]Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς.

Ῥύμματα: [o]Τρίμματα, σμήγματα, καθάρματα.

Ῥυμβεῖν: Ῥομβεῖν. Τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός·

Καὶ [p]ἐρρυμβόνα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην.

Ἀπὸ τοῦ [q]ῥυμβονῶ ῥήματος.

Ῥύμη: [r]Ὁρμὴ βιαία. [s]Ἀριστοφάνης·

[t]Κεραμικῆς ῥύμης ἄπο.

Καὶ αὖθις [u]Εὐνάπιος·

Τοσαύτη τις ἦν ἡ πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορά, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος: Τὸ ἐκτεταμένον ξύλον [x]παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. Καὶ στάθμιόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν [y]τρεῖς ἀστέρες [z]ὑπὸ Ἡρακλείτου.

Ῥυμοτομεῖται: Εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

Ῥυμοτομίαις: Εὐθύτησι.

Ῥύομαι: Αἰτιατικῇ.

Ῥυμουλκῶ: Ῥῆμα. Τὸ τὰς ναῦς ἑλκύω.

Ῥυππαπαί: Ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἠπίσταντ', εἰ μὴ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυππαπαὶ [[a]εἰπεῖν.]

Ῥυπαίνω: Ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. [b]Φερεκράτης.

Ῥυπόωντας: Καὶ Ῥύπος.

Ῥύπτει: Ἀποκλύζει, σμήχει. Καὶ ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. [c]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδεπώποτ', ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι,
οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ [d]κονίας τὰς ὀφρῦς,
ὡς νῦν.

Ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. Τουτέστι, ζῶ, μεταφορικῶς. Τῷ γὰρ ζῶντι ἕπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὅ ἐστι σμήχεσθαι. Ῥύμματα γάρ, τὰ σμήγματα. Ἢ οὕτω· Ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι, παρεμπτώσει τοῦ π', τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. Ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ', [e]χρύπος· ὁ τῷ χρωτὶ [f]ὑπὼν σπίλος. C Ὑπὸ [g]κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. Δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν, ὑπὸ κονίας δὲ εἶπε· διότι οἱ [h]κόνιν ὀσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.

Ῥυσά: [i]Ἡ μάρανσις, ἡ [k]γήρασις. Λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσαί: Ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥῦσαι: Λυτρῶσαι. D

Ῥυσήματα: Τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥύσια: [l]Ἐνέχυρα. Καὶ ῥυσιάζω.

[m]Φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν, καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν.

Ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα λαμβάνειν. [n]Ἰώσηπος·

---

[f] λαμβάνοντες—πλοίων om. V.

[g] καὶ κατείχετο—ἐνῆψαν om. A. qui καὶ οἷς ἔμ. E

[h] Καὶ αὖθις usque ad fin. om. V.

[i] Ῥύματα δὲ καὶ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 46. KUST.

[k] παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποτ.] Hæc aliter, et quidem rectius apud Polybium sic leguntur, παρακομιεῖν καὶ περαιώσειν ἐπὶ τούτων τὰ θηρία. KUST.

[l] Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. c. 26. KUST.

[m] τὰς] τοὺς A. Tum ἱππαγωγοὺς G.

[n] Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς] Polybius, lib. I. p. 39. Τῶν μὲν ῬΥΜΟΥΛΚΟΥΝΤΩΝ τὰς ἱππηγοὺς ναῦς, τῶν δὲ τριαρίων συμμενόντων καὶ συνεφεδρευόντων τούτοις. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. F

[o] Τρίμματα] τρίμματα A.V.G. Sed vid. Schol. Platon. p. 159. Ruhnken. Tim. p. 229.

ῬΥΜΒΕΙΝ: Ῥομβεῖν] Sic recte mss. Paris. At in prioribus editt. male legitur, Ῥομβῆν, ῥομβῆν. KUST. Gl. Timæi est p. 229.

[p] ἐρρυμβόνα] Sic recte ms. A. At editt. Mediol. et Ald. minus recte, ἐρυμβόνα, per unum ρ. Editio Basil. vero pejus habet, ἐρύμβον; quod Portus in sua editione in ἐρύβουν mutavit, et sic vocem jam antea corruptam magis corrupit. Ceterum, fragmentum hoc Æliani legitur etiam supra v. Ἐρυμβόνα: ubi vide quæ notavimus. KUST. ἐρυμβόνα diserte A.V.E.G. G

[q] ῬΥΜΒΟΝΩ] Sic recte mss. Paris. itemque editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. male, ῥυμβῶ. KUST.

[r] Ὁρμὴ] Similiter Schol. Platon. p. 245.

[s] Ἀριστοφάνης] Initio Ecclesiazusarum. KUST. H

[t] Κεραμικῆς] Κεραμεικῆς A.

[u] Εὐνάπιος] Fr. 27. Addidi ἡ ante πρὸς cum A.

[x] παρὰ τοὺς ἵππους] Sic rectius ms. A. quam mss. B. et C. [et E.G.] itemque priores editt. in quibus legitur, περὶ τοὺς ἵππους. Idem mendum est apud Hesychium. KUST.

[y] τρεῖς] γῆς G.

[z] ὑπὸ Ἡρακλείτου om. H.

ῬΥΜΟΤΟΜΕΙΤΑΙ] Vid. Albert. ad Hesych. Schol. Gregor. Naz. fol. 30. ms. Paris. 573. καὶ τὰ ἐν πάσῃ δὲ τῇ γῇ ῥυμοτομούμενα ἄμφοδα ἄσκια γίνεται ταῖς ἰσημεριναῖς ἀνατολαῖς etc.

ῬΥΟΜΑΙ om. A.V.

ῬΥΜΟΥΛΚΩ] Vid. Duker. Thucyd. IV. 25. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύω om. A. ἑλκύω om. V.

ῬΥΠΠΑΠΑΙ: Ἐπίφθεγμα ναυτ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1105. sed ubi legitur ῥυππαπαί, per duplex ππ, in syllaba prima. KUST. ῥυππαπαὶ A.V. Deest gl. G.

[a] εἰπεῖν om. A.B.E.M. Addunt statim edd. vett. et nonnulli saltim mss. ὁ ῥυπαρὸς διὰ τὴν ἄσκησιν σύνεγγύς πως ἐστι τῷ γλοιῷ. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Γλοιός. Quæ omissa sunt a Kustero.

ῬΥΠΑΙΝΩ] Joseph. c. Apion. p. 459. TOUP.

[b] Φερεκράτης om. A. τὸ βρύζω V.

[c] Ἀριστοφάνης] Acharn. 17. Hinc usque ad σμήχομαι om. V.

[d] κονίας γε] γε om. A.E.M.

[e] χρύπος] ῥύπος A.E. Deest V.

[f] ῥυπῶν] Scholiasta Aristophanis rectius, ὑπών. KUST. ὑπὼν A.V. [illegible] E. ex em. ῥυπὼν B.

[g] ΚΟΝΙΑΣ] κονίας δὲ A.B.V.

[h] κόνιν ὀσμώμενοι] Schol. Aristoph. κονίαν ὀσμώμενοι. Utrumque mendose. Scribendum enim est, κονίᾳ σμώμενοι. KUST.

[i] Ἡ μάρανσις. Ἡ γήρασις] Interpretatio hæc suspecta mihi est. Ῥυσὰ enim non est substantivum, sed adjectivum. KUST.

[k] γήρασις] γῆρας Photius, Lex. Seg. H

ῬΥΣΑΙ] Homer. Il. ι'. 499. KUST.

ῬΥΣΗΜΑΤΑ] Ῥυσήματα A. Photius, Lex. Seg.

[l] Ἐνέχυρα] τὰ ἐνέχυρα V.

[m] Φασὶ δὲ τὸν] Ex Diodori Exc. p. 548. ut monuit Wesselingius. TOUP.

[n] Ἰώσηπος] Lib. I. de Bell. Jud. c. 14. p. 742. [I. 19, 2.]

Πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας [o]ἱππικόν, ἐπαφίησιν [p]αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν.

Ὅπως [q]ἔχει τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς.

Καὶ ἡ τραγῳδία·

[r]Φόνου [illegible] ῥύσιον τίσω τάλας.

Ῥύσιον: Λυτήριον. [s]Ῥυπτήριον· καθαρτήριον.

Ῥύσις ὕδατος: Ῥεῦσις.

Ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῇ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς.

Ῥυσθήσομαι: Λυτρωθήσομαι.

Ῥυσμός: Κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. Καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον [t]χρῶνται. Φασὶ γὰρ τροπὴν, καὶ διαθιγήν. [u]Καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τὴν τάξιν.

Ῥυστάζειν: Ἕλκειν.

Ῥυτά: Συνεσταλμένως. Εἶδός ἐστι ποτηρίου. [x]Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. Ἐκτεταμένως, [y]παρ' ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥύτειρα: Ἡ σώζουσα.

Ῥυτῆρα: Ἑλκτικόν· παρὰ τὸ ἐρύειν. [z]Σημαίνει καὶ φύλακα.

Καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἑλκομένους, ἐπορεύετο.

Λέγεται καὶ [a]Ῥύτωρ.

[b]Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολίων.

Καὶ αὖθις·

[c]Τίσιδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη.

Ῥυτῆρες: Χαλινοὶ, ἡνίαι, ἱμάντες. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[d]Χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κληῖδας ἐλέγχει.

ubi legitur, ῥύσιον κατὰ τῶν πολεμίων. Vetus autem interpres Josephi pro ῥύσιον legisse videtur Σύρων. Vertit enim, *In Syros hostes ducens.* KUST. De hoc loco nonnulla quoque scripsit Stanleius ad Æschyli Suppl. 618. sed ita ut ulcus intactum reliquerit. Nimirum viris eruditissimis fraudi fuit vox ῥύσιον, quæ corruptissima est, et nullum locum hic habet. Videamus igitur an nos ex pristinæ lectionis vestigiis salsi quid elicere queamus. Rescribo, ut mihi quidem videtur, certissime: Πρῶτον μὲν γὰρ ὍΣΟΝ ἮΝ ΤΩΝ ὉΠΛΙΤΩΝ ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἹΠΠΙΚΟΝ. *Quantum potuit peditum ducens, multumque equites, quos collegerat, in hostem circa Diospolim immittit.* Ita locutus est Josephus, Bell. Jud. lib. III. 18. p. 220. Πᾶν γοῦν εὐθέως ὍΣΟΝ ἮΝ μαχιμώτατον ΑΥΤΩΝ ἀθροισθέντες, ὥρμησαν ἐπ' Ἀσκάλωνα. Pausanias in Messenicis, c. 29. Προτάξας δὲ ὍΣΟΝ ἮΝ ΤΩΝ ὉΠΛΩΝ τῇ σκευῇ κοῦφον, τῆς ἐς τὴν Ἰθώμην εἶχεν ὁδοῦ. Nihil verius hac emendatione. TOUP.

[o] ἱππικὸν om. B.E.G.H.

[p] αὐτοῖς] αὐτοὺς A.B.V.E.G.H.M.

[q] ἔχῃ] ἔχει A.B.V. Mox ὁ ἐν Ἰθάκῃ E. ὁ ante Ὀδυσσεὺς om. A.E.

[r] Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.] Sophocl. Philoct. 959. Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας. Sensus autem est, *Cum mortuus fuero, aves, quæ mihi ante cibus et pabulum fuerunt, cadavere meo vicissim pascam, et sic necem earum morte mea pensabo.* Philoctetes ibi loquitur. Pro τίσω autem inepte ante apud Suidam legebatur, τίς ὦ. KUST.

[s] ῬΥΠΤΗΡΙΟΝ: Καθαρτήριον] Hæ interpretationes suspectæ mihi sunt, nec ad vocem ῥύσιον quicquam facere videntur. Ceterum, pro ῥυπτήριον legendum putem, ῥύτρον, quod idem est ac ῥύσιον. KUST. Videntur duæ fuisse glossæ, quas male confudit lexicographus, sic discernendæ: Ῥύσιον: λυτήριον. Ῥυπτήριον: καθαρτήριον. PIERSON. Moer. p. 237.

ῬΥΣΘΗΣΟΜΑΙ] Ps. XVII. 32. ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου. ERNEST.

ῬΥΣΜΟΣ] De hac voce multa notavit Menagius ad Laërt. in vita Democriti, segm. XLVII. quem vide. Nos hic obiter tantum monemus, vocem istam restituendam esse Hermiæ, qui in libello de Irrisione Gentil. c. 13. de Democrito, ejusque dogmatibus verba faciens, inter alia sic inquit: Τὸ δὲ Πλῆξαι ἐν τῷ Κενῷ τροπῇ ἢ ῥιθμῷ ποιεῖ τὰ πάντα. Scribe, τροπῇ ἢ ῥυσμῷ: i. e. *situ et figura.* Nam τροπὴ et ῥυσμὸς, ut Suidas hoc ipso loco testatur, voces erant Democrito ejusque sectatoribus propriæ; quæ proinde jungi solent a scriptoribus, qui de principiis et causis rerum secundum Democritum verba faciunt. Confer etiam notam sequentem. KUST. Archilochus apud Stobæum, γίγνωσκε δ' οἷος ῥυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει p. 322. Vide et Grotium, qui male ῥυθμός. Stobæum p. 680. τοῖς ὁμοιορύσμοις. Vid. Kuster. ad Hesych. v. Ἀμειψιρυσμεῖν. TOUP. Aristot. de Anim. p. 5, 16. HEMST. Philoponus ad eum scriptorem fol. B. 7. b. Ῥυσμὸς λέξις ἐστὶν Ἀβδηρική, σημαίνει δὲ τὸ σχῆμα. Καὶ δηλονότι οὐκ ἀνεκτέον τῶν πειρωμένων αὐτὴν ἐτυμολογεῖν, οἷον παρὰ τὸ ῥύσκεσθαι κ. τ. λ.

[t] χρῶνται om. A.

[u] Καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν ΤΡΟΠΗ, τὴν θέσιν· ἡ [illegible] διαθιγὴ, τὴν τ.] Idem diserte docet Aristoteles lib. I. Metaphysic. c. 4. ad quem Suidas procul dubio respexit. Verba ejus hæc sunt: Ταύτας μέντοι (τὰς αἰτίας) τρεῖς εἶναι λέγουσι (Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος·) σχῆμά τε, καὶ τάξιν, καὶ θέσιν. Διαφέρειν γάρ φασι τὸ Ὂν ῥυσμῷ καὶ διαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. Τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τάξις· ἡ δὲ τροπὴ, θέσις. Id est: *Has vero (causas) tres esse statuunt (Democritus et Leucippus:) Figuram, et Ordinem, et Situm. Ens enim [ab Ente] differre aiunt, Figura, Ordine, et Situ. Ex his Figuram vocant,* ῥυσμόν: *Ordinem,* διαθιγήν: *et Situm,* θέσιν. Hæc Suidam non parum illustrant. KUST. Hinc et κακοθιγίη τῆς γνώμης ἐστὶν ἀταξία: quæ vox Democritea mutari non debet apud Stobæum p. 132, 44. Ex ea quoque liquet illum locum Democrito non Aristoxeno esse adscribendum. Male legitur διαθήκη apud Sextum Empiricum adv. Mathem. VII. p. 399. §. 136. vitium Fabricius non animadvertit. Hesych. in v. HEMST. τούτοις om. G.

ῬΥΤΑ: Συνεσταλμ.] Ex Harpocratione. Confer Athen. lib. XI. p. 496. qui eadem docet. KUST. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XX. 63.

[x] Δημοσθένης.] P. 565. ult.

[y] παρ' ἡμῖν λέγ.] Scribo, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα. KUST. A sensu hujus verbi penitus aberravit Kusterus, qui assertus est ex Harpocrat. HEMST. Aliud est παρ' ἡμῶν λέγεσθαι, aliud παρ' ἡμῖν λέγεσθαι. Quæ loquendi ratio Nostro familiaris est. Suidas v. Ἄβαξ. Τοῖς ΠΑΡ' ἩΜΙΝ λεγομένοις. Idem v. Γοῦδας. Τὸ ΠΑΡ' ἩΜΙΝ λεγόμενον. Quare recte et more usitato Suidas: Τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα. *Ea quæ apud nos dicuntur.* Distinguit autem Suidas, quod nemo vidit, inter Ῥυτὰ, *pocula,* et *quæ vulgo* Ῥυτὰ *dicuntur.* Hæc vox priorem syllabam producit, illa corripit. Hæc mens Glossographi est. Quod vero prima τοῦ Ῥυτὸς producatur, vel testis esse poterit Homerus, Odyss. ξ. 10. ῬΥΤΟΙΣΙΝ λάεσσι καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ. TOUP. παρήθην A.V. παρ' ἤθην B.E.G.H.

[z] Σημαίνει om. A.V.

[a] ῬΥΤΩΡ] ῥυτ̃ A. λέγεται [illegible] καὶ ῥ. G.

[b] Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολ.] Anthol. Pal. VI. 37. ὡραίῳ H.

[c] τὸ εἶδος] Τίσιδος Anthol. Pal. VI. 274. et sic reponendum monstrant A.V. in quibus τὶ εἶδος. Mox δεξαμένους E.

[d] Χρυσὸς] Anthol. Pal. V. 217.

Ῥυτίς: Ἀσθένεια, γῆρας. [e] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον.

[f] Καὶ αὖθις·

[g] Ἀρχεάνασσαν ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.

Ῥύτορα: Φύλακα. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[h] Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

Ῥυτός: Ἑλκυστικός. Καὶ [i] ῥυτῆρσι.

Ῥύτειον: Ὄνομα πόλεως.

Ῥυφῶ: Αἰτιατικῇ.

Ῥυχάχετον: Θόρυβον, συρφετόν. [k] Ἀριστοφάνης·

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον,
τίς ἂν [l] πείσειε μὴ πλαδδιεῖν;

Ῥύψαι: Σμῆξαι.

Σ Α.

Σᾶ: Τὰ σῶα λέγουσιν, μονοσυλλάβως· ἀπὸ τοῦ σῶα συναιροῦντες· καὶ τὸ σῶον, σῶν, καὶ σῶοι, σοῖ· παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ [m] δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά: Τόπος.

[[n] Ἐκ Σαβὰ ἥξει.]

Σαβάζιος: Ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. Ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. Τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. Ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολου-

A θοῦντες, τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν· ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. Σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους [o] αὐτῷ τόπους, [p] καὶ τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

Σαβακῶν: Διονυσιακῶν.

[q] Τρυγόνιον, Σαβακῶν [r] ἄνθεμα Σαλμακίδων.

Τουτέστιν, ἑταιρῶν.

Σάββατον: Ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς [s] ἑβδομάδος, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν

B ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσματος. Ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ, Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. Ἀργίαν δὲ εἶχε τὸ σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

Σάββατον: Ἀργία, κατάπαυσις. [t] Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα· πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. Εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς· σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν.

C Καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται, [u] σάββατον σαββάτων. Ὀψὲ δὲ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν [u] ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. Καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, "ὀψὲ τῆς ὥρας [x] ἦλθες·" "ὀψὲ "τοῦ καιροῦ." Ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς περαιωθείσης ἑβδομάδος. Πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομὰς ἑκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον [y] τοῦ ἡλίου

D δυσμαῖς.

Σαββάτου ἔχον ὁδόν: [z] Δισχιλίων πήχεων ἦν. Τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα προελάμβανε τὴν

[e] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 22.

[f] Καὶ αὖθις—ἔρως post gl. seq. collocant A.V.E.G. ἐκ Κολοφῶνος om. A.B.V.E. Tum ἅς A.B.V.E. ἐπιρρυτίδων A. ἐπιρρυτίδα V.

[g] Ἀρχεάνασσαν ἔχ.] Anthol. [Pal. VII. 217.] itemque apud Laërtium in Platone, segm. 31. et Athen. lib. XIII. c. 6. p. 589. KUST.

[h] Πορφύρεον χαίτας] Anthol. Pal. VI. 207.

[i] ΡΥΤΗΡΣΙ] Ῥυτοῖσιν V.

ΡΥΤΕΙΟΝ] Ῥύτιον A.V.B.H. m. s. E.

ΡΥΦΩ om. A. post v. s. V.

ΡΥΧΑΧΕΤΟΝ] Vox hæc diversimode apud veteres scribitur. Apud Aristophanem enim in Lysistr. 170. unde sequens fragmentum depromptum est, legitur ῥυγχάχετον. Hesychius vero in serie sua habet, ῥυάχετον. Harum autem lectionum quænam vera sit, haud facile dictu est. KUST. Ῥυάχετον Photius.

[k] Ἀριστοφάνης] Loco laudato: ubi versus ultimus sic legitur: Πῶ, καὶ τίς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῶ. Cetera recte: nisi quod pro πλαδδιῶ Suidas rectius habet, πλαδδιεῖν. KUST. καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης A.

[l] πείσειε] πείσει B. πείσοι E.G.H. et mox πλαδδεῖν G.

[m] δισυλλάβως σῶοι] Ita etiam Photius. Piersonus ad Mœrin p. 348. reponit μονοσυλλάβως σῶι, vel, deleto δισυλλάβως, σῶι. Vid. infra v. Σῶι. Schol. Platon. p. 210. Σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶον σῶν· καὶ ἡ σόα σᾶ παρ' αὐτοῖς.

[n] Ἐκ Σάβα ἥξει om. A.V. Esaias LX. 6. πάντες ἐκ Σάβα ἥξουσι.

ΣΑΒΑΖΙΟΣ: Ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διον.] Ex Schol. Aristoph. Av. 874. KUST.

[o] αὐτῷ] αὐτῶν A.

[p] καὶ τοὺς Βάκχους] Idem docet Plutarchus Sympos. IV. [p. 671 E.] Σάβους γὰρ καὶ νῦν ἔτι πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι, &c. KUST.

[q] Τρυγόνιον, Σαβ.] Anthol. Pal. VII. 222.

[r] ἄνθεμα h. l. est flos, i. e. quæ tenet primas inter Dionysiacas. REINES.

[s] ἑβδόμης] ἑβδομάδος A. et sic conj. Portus.

[t] ΣΑΒΒΑΤΟΝ δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δ.——πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν] Hæc sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. 110. ut Pearsonius observaverat. Ceterum, de Sabbato

E δευτεροπρώτῳ propediem expectamus dissertationem viri doctiss. Caroli Daubuz, in qua de argumento hoc accurate tractabitur. KUST. Similia habet Theophylactus ad Lucæ VI. 1. ubi mentio fit τοῦ σαββάτου δευτεροπρώτου. Ergo ille ita: Οἱ Ἰουδαῖοι πᾶσαν ἑορτὴν σάββατον ὠνόμαζον· ἀνάπαυσις γὰρ τὸ σάββατον. πολλάκις οὖν ἀπήντα ἡ ἑορτὴ ἐν παρασκευῇ, καὶ ἐκάλουν τὴν παρασκευὴν σάββατον διὰ τὴν ἑορτήν. εἶτα τὸ κυρίως σάββατον ὠνόμαζον δευτερόπρωτον, ὡς δεύτερον ὂν προηγησαμένης ἄλλης ἑορτῆς καὶ σαββάτου. Alias veterum de ea re sententias recenset Casaubonus Exerc. XIV. adv. Baronium, et prædicat Scaligeri explicationem, quam

F declaravit in lib. VI. de Emend. Temp. p. 557. Is igitur dictum nomen docet a δευτέρα et πρῶτον, ut sit sabbatum secundo primum, illud sabbatum quod secundam Paschatis proxime sit secutum. Quoniam nimirum dies secundus festi Paschalis inprimis erat insignis propter primitias messis hoc die oblatas (Levit. XXIII. 6.) ideo ab hoc secundo die numerabant Judæi septem sabbata usque ad Pentecosten, uti jubetur Levit. XXIII.

G 15. Itaque, Scaliger ait, hebdomades omnes et sabbata omnia a Paschate ad Pentecosten sumunt appellationem suam ἀπὸ δευτέρας τοῦ Πάσχατος. ERNEST.

[u] ΣΑΒΒΑΤΟΝ] σάββατα V.

[u] ἑβδομάδα] ἑβδόμην V.

[x] ἦλθες] ἦλθε A.

[y] τοῦ ἡλίου] τοῦ om. A.V.

ΣΑΒΒΑΤΟΥ ἘΧΟΝ ὉΔΟΝ] Actor. I. 12. sed ubi legitur ἔχον, genere neutro. Refertur enim ad ὄρος, quod ibi præcedit. KUST. Ex Origene περὶ Ἀρχῶν IV. vel

H Theophylacto in Actt. Apost. c. 1. vel Œcumenio ista desumta sunt. Selden. de Jur. Nat. gent. et civ. sec. Ebr. c. 6. p. 315. Serar. ad Joseph. III. 4. et Clem. Alex. Strom. V. ista citare Suidam ait: nominat tamen etiam Œcumen. et Theophyl. REINES. ἔχων A.V.

[z] Δισχιλίων πήχεων ἦν. Τοσοῦτον γ.] Hæc apud Œcumenium in c. 1. Actor. rectius et plenius sic leguntur:

παρεμβολὴν, [a]καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος [b]ἐκίνουν, A
οἷς ἐξῆν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαβέκ: [c]Ἄφεσις. Ἀπὸ τῆς Σύρας. . . .

Σαβέλλιος: Ὄνομα κύριον. Ὁ αἱρεσιάρχης.

Σάβειροι: Ὄνομα ἔθνους.

[d]Νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

Σαβῖνος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καί- B
σαρος. Ἔγραψεν [e]Εἰσαγωγὴν καὶ [f]ὑποθέσεις [g]μελετητικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ', Εἰς Θουκυδίδην, καὶ Ἀκουσίλαον, καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σάβοι: Δημοσθένης [h]ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι, τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκ-
χους. Τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον C
φασίν. Οὕτως δὲ [i]φασὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ [k]Πατρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

Σαγαλλησσός: Πόλις Πισιδίας.

Σαγγάριος: Ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας.

Ὅτι [l]Γάϊος Ὕπατος Ῥωμαίων, διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις: Κοπὶς, ἢ πέλεκυς. Λέγεται καὶ σάγαρι, χωρὶς τοῦ σ. [m]Ξενοφῶν·

Ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν, ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ [n]σάγαριν, οἷάν περ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι.

[o]Σάγαρις.

[oo]Λυσιφλεβῆ τε [p]σάγαριν.

Ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σάγη: Τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα.

Ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὸν γόμον, τήν σάγην τε τοῦ κτήνους.

[q]Ἰώσηπος·

[r]Ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.

Σαγηνέων: Ἀνθρώπων.

Σαγηνεύω: Αἰτιατικῇ.

Σαγηνεύς: Ὄνομα κύριον.

Σαγηνεία: Ἡ [s]ἁλεία. [t]Σαγήνη καὶ σαγηνευτὴρ, ὁ ἁλιεύς.

> [u]Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
> δῶρα [x]παρακταίης σοὶ τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

[y]Καὶ δῶρα βασιλεῖ [z]Νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσείας.

Σάγμα: Ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. Σάγη δὲ, τὸ ὅπλον. Καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

> Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

Ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι [a]ἐνετετύπωτο ἡ Γοργώ. Λέγει οὖν,
Τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ [b]Σοφοκλῆς· D

> Κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια: Τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον [c]τοῦλδον.

Μίλιον ἓν, ἡ τοῦ σαββάτου ὁδὸς, ὥς φησιν Ὠριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ Στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχε. Καὶ μᾶλλον ἡ ἁγία σκηνὴ καὶ κιβωτὸς τοσοῦτον διάστημα προελάμβανε τὴν παρεμβο-
λὴν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐσκήνουν. Ὃ διάστημα E
ἐξῆν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν σκηνὴν βαδίζειν ἐν σαββάτῳ. Hinc Suidam emendabis. KUST.

[a] καὶ ἀπὸ τοσούτου] Verte: *et tanto intervallo ii, quibus licebat, vel quos oportebat in Sabbato adorare tabernaculum, ire incipiebant.* REINES.

[b] ἐκίνουν] ἐκείνου E.

[c] Ἄφεσιν] ἄφεσις A.V.E. Lex. Seg. Post Σύρας V. addit γλώσσης, Lex. Seg. διαλέκτου. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

[d] Νεμεσᾷ τε καὶ] Hæc sunt verba Menandri in Ex- F
cerptis Hœschelii, p. 134. Atque huc respicere videtur Suidas supra: Νεμεσᾷ: Μέμφεται. TOUP.

ΣΑΒΙΝΟΣ] Vid. Σέργιος Ζευγματεύς. HEMST.

[e] Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετ.] Locus hic suspectus mihi est. Forte Suidas scripserat, Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν * * Περὶ μελετητικῆς ὕλης, &c. Post ὑπόθεσιν enim videtur excidisse vox aliqua, sive nomen operis cujus εἰσαγωγὴν et ὑπόθεσιν Sabinus scripserat. KUST.

[f] ὑπόθεσιν] ὑποθέσεις A.B.V.E.

[g] μελετητικῆς ὕλης] Opus hoc laudatur a Laërtio in G
Platone, segm. 47. KUST. Μελετικῆς A.V.E. et sic Laërtii ed. Froben.

ΣΑΒΟΙ: Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. Ceterum in loco Demosthenis, ad quem nota hæc referenda est, pro Σάβοι, hodie legitur Σαβοῖ; ut Portus etiam monuit. Confer Nostrum supra v. Εὐοί. KUST.

[h] ἐν τῷ ὑπὲρ] ἐν τῷ om. A.V. Photius. Demosth. p. 313, 26.

[i] φασὶ—τινας] φ.—τινες A.E. Photius. φασὶ τοὺς Ἕλληνας τινες Harpocr.

[k] Πατασεὺς] Πατρεὺς A.V. Photius, Harpocr. ms.

ΣΑΓΑΛΛΗΣΟΣ] Plin. V. 27. Sagalessum. REINES. Statim delevi ΣΑΓΑΠΗΝΟΝ: Ὀπός ἐστιν, οἷον νάρθηκος, θερμὸς, καὶ λεπτομερής. Ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν· ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττειν, cum A.B.V.E. quæ Paulli Æginetæ sunt VII. p. 252.

[l] Γάϊος, Ὕπατος Ῥωμ.] Fragmentum hoc (quod Valesius ad Polybium refert) auctius legitur supra v. Γάλλος. KUST. Deest A.

ΣΑΓΑΡΙΣ] Plautus in Persa servum introducit, cui nomen Sagaristio, ut in Rudente alium, cui nomen Sceparnio, a σκέπαρνον *ascia*. REINES. Gl. Herodot. I. 215. Σαγάρεις: πελέκεις, τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

[m] Ξενοφῶν] Lib. IV. de Expedit. Cyri, p. 328. sed ubi legitur σάγαριν. KUST. IV. 4, 16.

[n] σάγαρι] σάγαριν A.B.V.E.

[o] ΣΑΓΑΡΙΣ—ὅπλα om. B.E.

[oo] Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν] Anthol. Pal. VI. 94.

[p] σάγαριν] σάγαριν θῆκεν A.V. Redeat ἀμφιθηγέα ex Anthol.

[q] Ἰώσηπος] T. I. p. 56. ed. Haverc. ubi nonnulli male sollicitant κατατίθησι. TOUP. Ant. Jud. I. 19, 11.

[r] Ῥαχίλα] Ῥαχήλα A.V.

ΣΑΓΗΝΕΩΝ] Leg. Σαγ. ἁλιέων. Plutarch. Pompeio p. 658. ἐν καλοβίῳ τοῦ σαγηνέως. Procop. p. 59. TOUP.

ΣΑΓΗΝΕΥΩ om. A.V.

ΣΑΓΗΝΕΥΣ—ἁλεία om. B.

[s] ἁλεία] Puto leg. ἁλιεία, *piscatio*, quanquam supra legatur Ἀλεία. Vid. ad v. Κτᾶσθαι. TOUP.

[t] ΣΑΓΗΝΗ addunt A.B.V.E.

[u] Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ. Anthol. Pal. VI. 33.

[x] παρακταίης—δῶρα om. A.B.V.E.M.

[y] Καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem σάγος, non vero σαγηνεία. KUST.

[z] Νομάδων] Νομάδι A.V.

ΣΑΓΜΑ: Ἡ θήκη τοῦ ὅπλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn.
573. Confer etiam Nostrum supra v. Πασσαγίας. KUST. H

[a] ἐνετετύπωτο] ἐντετύπωτο A. Mox Γοργὼ E.

[b] Σοφοκλῆς] Euripid. Androm. 618. Suidæ errorem castigavit H. Steph. Thesaur. L. G. T. III. p. 746 B. Mox τεύχε' ἔχων pro τεύχη δ' A.V.

ΣΑΓΜΑΡΙΑ] Confer Nostrum supra v. Ἀποσκευή. Vide etiam Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Leg.

Τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγχωνιάθων, Τύριος, φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωϊκά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ φυσιολογίας, ἥτις μετεφράσθη· [d]Πάτρια Τυρίων, τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ· Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν· καὶ ἄλλα τινά.

Σαδόκ: Ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος: [e]Ἀπὸ τόπου.

[Σαδυάττης: Ὁ Ἄρδυος.]

Σαθρός: Ἀπὸ τοῦ σείεσθαι [f]ῥᾳδίως. Ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι: Σαλευθῆναι.

[g]Τὰς μὲν ἐπάλξεις καταρραχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ.

Μένανδρος φησί.

Σαθροί: Παλαιοὶ, φθαρέντες.

Σάκανδρος: Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάκας: Ὄνομα κύριον. Τραγῳδίας ποιητής. Καὶ Σάκαι, ἔθνος Θρακικόν. [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.

Οὕτως ἐκαλεῖτο ὁ Ἀκέστωρ διὰ τὸ ξένος εἶναι. Ὁ αὐτὸς Ἀριστοφάνης,

Ὁ μὲν γὰρ [k]ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται.
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
ἀνεπτόμεσθ' [l]ἕκαστος ἐκ τῆς πατρίδος.

Ὅτι [m]Ἀμμώνιος, ὁ φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς [n]Σάκας, ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὥς φησι Πορφύριος.

Σακέλλιον: [o]Βαλάντιον, μαρσίπιον. Ἐξ οὗ καὶ Σακελλάριος.

Σακέρδως σακέρδωτος. Ὁ ἱερεύς.

Σακεσπάλος: Ὁ πολεμικός.

Σακεσφόροι: Ὁπλοφόροι, [p]ἀσπιδηφόροι.

Σακεύουσι: Τὸ ὑλίζουσι. Παρ' [q]Ἡροδότῳ.

Σάκκος: Καὶ [r]σακκίον.

[s]Ὁ δὲ Ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκος: Ὅπλον, ἀσπίδα. Καὶ σάκος, [t]ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ.

[u]Σάκους ἔχων καὶ [x]κωρύκους.

Ἀντὶ τοῦ θυλάκους. Κώρυκος δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Σάλα: Ἡ φροντίς.

Σαλάγγωνος:

Σαλαΐζειν: Θρηνεῖν.

Σαλάκων: Προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. Καὶ σαλακωνία, ἀλαζονεία ὑπὲρ τὸ δέον. Καὶ [y]σαλακωνίσαι, [z]ἀλαζονεύεσθαι. Ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας, καὶ μεγαλαύχους.

Σαλαμάνδρα: Ζῶον, ὡς σαύρα τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα [a]σβεννύναι, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμινία ναῦς: Δύο ἦσαν νῆες [b]παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες [c]ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ

Σαγμάρια, τὰ βαστ. τὴν ἀπ. τὰ παρ' ἡ. λ. τ. nisi mavis ad finem rejicere. HEMST.

[c] τοῦλδον] τοῦλ A. τοῦλδ V.

ΣΑΓΧΩΝΙΑΘΩΝ] De hoc vide omnino Euseb. lib. I. Præpar. Evang. c. 9. et Vossium in opere de Hist. Gr. Ceterum fragmenta Sanchoniathonis hujus ex interpretatione Philonis Byblii habes apud eundem Euseb. lib. I. Præp. Evang. c. 10. KUST.

ib. Σαγχωνιάθων A.

[d] Πάτρια] πάτριά τε A. Post h. art. addit V. Σαγχωνιάθης ἀθηναῖος σοφὸς τοῖς χρόνοις κατὰ Σεμίραμιν· ἔγραψε τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ φυσιολογίαν καὶ ἄλλα τινα.

[e] Ἀπὸ τόπου] Hoc falsum est. Nam τὸ Σαδδουκαῖος non esse nomen gentile, sed nomen sectæ Judaicæ, notissimum est. Vide Drusium De trib. Sect. Judæorum, lib. III. c. 4. KUST. Drusius leg. ἀπὸ τρόπου, vel ἀπὸ Δοσιθέου. Epiphan. enim Hæres. 14. sic: Σαδδουκαῖοι ἀπόσπασμα ὄντες ἀπὸ Δοσιθέου. REINES.

ΣΑΔΥΑΤΤΗΣ] Ex Herodot. I. p. 6. TOUP. Deest gl. A.V.

[f] ῥᾳδίως—σείεσθαι om. V.

[g] Τὰς μὲν ἐπάλξεις] Hæc ad senarios reducere tentavit Schurzfleisch. ad Longinum, p. 43. Perperam omnino et iratis Musis. Sunt enim proculdubio verba Menandri Historici, quem passim laudat noster Suidas. Vide supra ad v. Αἴσιος, ubi Portum recte castigat Kusterus. TOUP.

ΣΑΚΑΝΔΡΟΣ] Aristoph. Lysistr. 824.

ΣΑΚΑΣ] Sacas eunuchus in aula regis Babyl. ap. Phot. c. 94. REINES.

[h] Ἀριστοφάνης] Sub initium Avium. Confer Nostrum supra v. Νομάδες, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[i] Νόσον—Σάκᾳ om. B.E. Post Σάκας addidi οὕτως—Ἀριστοφάνης cum A.V.

[k] ὢν] ὤν V.

[l] ἕκαστος addit A.

[m] Ἀμμώνιος] Vide Nostrum supra h. v. KUST. Desunt hæc A.

[n] Σάκας] Σάκκας V.

ΣΑΚΕΛΛΙΟΝ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

[o] Βαλάντιον] βαλλάντιον V. Mox ἐξ οὗ etc. om. A. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 77. Σακέλλιον Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶ, φυλάκιον τῶν χρημάτων σημαίνουσα, ὅθεν καὶ Σακελλάριον καλοῦσι τὸν ταμίαν καὶ φύλακα τῶν χρημάτων.

ΣΑΚΕΡΔΩΣ] Ex A.B.V.

ΣΑΚΕΣΠΑΛΟΣ] Est vox Homerica, Il. ϵ'. 126. Ceterum in mss. Paris. vox hæc παρεξυτόνως scripta est. At in prioribus editt. προπαροξυτόνως: quod minus placet. KUST.

[p] ἀσπιδοφόροι] ἀσπιδηφόροι A. Photius. ἀσπιδοφόροι E.

[q] Ἡροδότῳ] IV. 23. ubi σακκέουσι.

[r] ΣΑΚΚΙΟΝ] τὸ σακκίον V.

[s] Ὁ δὲ Ἰακὼβ] Hæc verba leguntur apud Josephum, Antiq. Jud. lib. II. 3. p. 72. TOUP.

[t] ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν V.

[u] Σάκους ἔχων καὶ κωρύκους] Aristoph. Lysistr. 1213. Σάκκους V.

[x] κωρύκους] Sic mss. Paris. et Aristoph. loco laudato. At in prioribus editt. minus recte legitur κορύκους, per ο in syllaba prima. KUST. καρύκους B.E.M.

ΣΑΛΑ] Vid. not. ad Hesych.

ΣΑΛΑΙΖΕΙΝ: Θρηνεῖν] Vide Salmasium ad Æl. Lampridium. KUST. p. 181.

ΣΑΛΑΚΩΝ] Vide Henricum Steph. in Animadversionibus ad Adag. Erasmi, p. ult. KUST.

[y] ΣΑΛΑΚΩΝΙΣΑΙ] Confer Nostrum supra v. Διασαλακωνίσαι. KUST.

[z] ἀλαζονεύεσθαι] ἀλαζονεῦσαι E.

ΣΑΛΑΜΑΝΔΡΑ] Vide Scholiastam Nicandri, p. 64. KUST.

[a] σβεννύειν] σβεννύναι A.B.V.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑ ΝΑΥΣ: Δύο ἦσαν ν.] Ex Schol. Aristoph. Av. 147. Confer etiam Nostrum supra v. Πάραλος. KUST. Vid. supra Δηλιάς, Θεωρίς, Ἀμμωνιάς, et Πάραλος. De Salaminia et Paralo navibus ὑπηρετίσι vid. supra in Ἄπειρος. REINES.

[b] παρ'] παρὰ τοῖς A.V.

[c] καὶ ταχύδρομοι] καὶ om. B.V.E. edd. ante Kuster.

Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς [d]ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. Ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε· τουτέστι, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμίνιος: Ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ κατωφερῶν, δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος· ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου, Παράλιος.

Σαλαμῖνος: Μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέμνηται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο· ἐν Μαραθῶνι δὲ, πεζομαχία. Κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερᾶς [e]Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. Καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν [f]κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. Ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα. Ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου· ὅθεν καὶ τοὔνομα. Ἢ ὅτι [g]ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ κλαίουσα, ὅτε ἐζήτει τὴν κόρην. [h]Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ [i]φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι [k]τουτὶ φέρω. Ἀλλ' ἐπαναίρου,
κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Σαλαμωνεύς:

Σαλανίωνος:

Σαλεύει: Ζῇ, διάγει.

Τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα.

Καὶ αὖθις·

Ὥσπερ οὖν οὐχ [l]ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὅ τι καὶ θέλει.

A Καὶ αὖθις·

[m]Σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας: Βουλευσάμενος.

Πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῆ κύβον.

Καὶ αὖθις·

[n]Τοὺς δὲ ἄλλους [o]ἐποψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι.

B Καὶ αὖθις·

Ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν.

[p]Ἀντὶ τοῦ μεταπίπτουσαν.

Σαλήμ: Ὄνομα πόλεως. Ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σάλης: Ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς: Οὗτος [q]Αἰόλου μὲν υἱὸς, [r]βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν· ὃς ἀσεβὴς γεγονὼς, διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεκύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυ-
C χάς. Ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

Σαλομών: Ἀπὸ τοῦ Σαλήμ· ὅ ἐστιν, [s]εἰρήνη. Ἐν γὰρ τοῖς [t]χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Σάλος: [u]Σαλευμὸς, τάραχος. Καὶ ἡ φροντίς.

[x]Κατέλαβεν πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, [y]σάλους δὲ ἔχον, καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς.

D Καὶ αὖθις·

[z]Ἐν τῷ σάλῳ στοιζάνειν ἐποίει [a]αὐτὸ στερροφέτερον.

Σάλουσα: Φροντίζουσα. Σάλα γὰρ, ἡ φροντίς.

Σαλούστιος, σοφιστής. Ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρὸς, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. Ἔγραψεν Ἰατρικά.

E

[d] καλουμένους] ἐγκαλουμένους A.B.V.E. ἐκκαλουμένους Schol.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΣ: Ὡς ναυτικῶν ὄντ.] Aristoph. Eccles. 38. Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν, ᾧ ξύνειμ' ἐγώ. Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασι. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ: Μετὰ Μαραθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 782. KUST.

[e] Δήμητρος] Δημητρας A. (sine acc.)

[f] κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι] Ἀθηναῖοι κατεναυμάχησαν A.

[g] ἐκεῖ om. V. Mox Δήμητρα A.V.E. edd. ante Kuster. qui recepit tacite correctionem Porti. Tum ὅτι V.

[h] Ἀριστοφάνης] Equit. 780.

[i] φροντίζει] φαντάζει B.E. Mox σε om. A.B.V. et οὕτως A.B.V.E. καθήμενος E.

[k] τοῦτο] Aristoph. habet τουτί: uti etiam hic metri gratia scribendum est. KUST. τουτὶ A.V.

ΣΑΛΕΥΕΙ] Vid. Bergler. ad Alciphr. III. 38. Suidam supra v. Ἐσάλευε.

[l] ὑπὲρ τῶν ἐσχ.] Ita p. 233. TOUP. v. Πεθαγ. p. 3170 C.

[m] Σαλευόντων ἐπὶ λεπ.] Vid. Τεθνεῶτα. HEMST.

[n] Τοὺς δὲ ἄλλους etc.] τὰς δὲ ἄλλας ἐποψίας τῆς ἀρχῆς σ. κ. μ. τ. τὸ τῷ—ἀντιμεταπίπτουσαν. HEMST.

[o] ἐποψίας] ἐποψία V.

Τοὺς δὲ ἄλλους ἐποψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας] Locus conclamatus. Interpres ne vertit quidem: quod hominis prudentis est. Repono, Τοὺς δὲ ἄλλους ἘΠ' ὈΨΙΑΣ τῆς ἀκμῆς ΣΑΛΕΥΣΑΝΤΑΣ, καὶ μέντοι τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. *Ceteros autem cum jam advesperasceret in discrimine versatos, et jam jam perituros.* Ἀκμὴ βίου, ἀκμὴ καιροῦ, ἀκμὴ γήρως, Græcis usitatissima. Ἐπ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς, *In the dusk of the evening.* Eleganter Damascius apud Photium, p. 1065. Ἀλλὰ τοῦτο συμβέβηκε νῦν ἐπὶ ξυροῦ ἱσταμένους οὐ τῆς ἀκμῆς, τοῦ δὲ ἐσχάτου γήρως ὡς ἀληθῶς. Recte autem, τῷ ἀπολέσθαι ὁμοῦ εἶναι. *Cum in eo essent, ut perirent.* Menander apud Schol. ad Apollon. Rhod. II. 121. Ὁμοῦ δὲ τῷ τίκτειν παρεγένεθ' ἡ κόρη. TOUP. ἐπ' ὀψίας ἀκμῆς correxerat Portus.

[p] Ἀντὶ τοῦ μετ.] ἀντιμεταπίπτουσαν V.

ΣΑΛΜΩΝΕΥΣ] Vid. Εὐτρόπιος et Χρῆμα. HEMST. Ex Æliano de Providentia. TOUP. Æliano tribuit etiam Valckenærius.

[q] Αἰόλου] Apollodor. et Tzetz. ad Lycophr. 175. Ἀλκίδης υἱὸς, βασιλεὺς Θεττ. alii Elidis regem vocant. Cf. Apollod. I. 9. 7. Manil. I. v. 91. Hygin. fab. 61. Boccac. Geneal. D. XVII. c. 52. Greg. Nazianz. in Jul. IV. n. 2. Σαλμωνεὺς ἦν τις ἐκ βύρσης βροντῶν, fingebatur enim ex alia machina fulgurare, ex alia tonare. REINES.

[r] βασιλεὺς δὲ] δὲ om. A.V.

ΣΑΛΟΜΩΝ] Σαλωμὼν ὁ A.

[s] εἰρήνη] Conf. 1 Paralipom. XXII. 9, 10. quem locum laudans Theodoretus ad Cantic. III. 7. ait: τὸ Σολομὼν εἰρηνικὸς προσαγορεύεται etc. ERNEST.

[t] ἐκείνου χρόνοις] χρόνοις αὐτοῦ A.V. χρόνοις ἐκείνου E.

[u] Σαλευμός] Sic etiam Photius in Lex. ms. At est vox suspecta, vel verius adulterina. Dicendum enim potius erat σαλευσμὸς, si talis formatio ὀνομάτων ῥηματικῶν in usu esset. KUST.

[x] Κατέλαβεν πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 53. KUST.

[y] σάλους] σάλος E. Mox προσβολὰς E.

[z] Ἐν τῷ] καὶ τῷ A.B. ἐν τῷ σάλῳ om. V.

[a] αὐτῷ] αὐτὸ A.V.E. Tum στερροφώτερον A.

ΣΑΛΕΥΟΥΣΑ] Σάλουσα A.V. Photius.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ σοφ.] Meminit Schol. Aristoph. Plut. v. 725. TOUP. Vid. Hemsterhus. ad eum locum.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ ΜΟΨ.] Deest artic. V.

Σαλούστιος: Οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἧκεν Ἀθήνηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. Παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ [b]καρτερώτερον, τὰ δὲ παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἑκάτερον, οἶμαι, πέρα τοῦ μετρίου. [c]Καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, καὶ τῷδε τῷ βίῳ. Καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ Συρίας, τὰ δὲ πρὸς μητρὸς, [d]Ἐμισηνὸς ἐγεγόνει. Ὁ πατὴρ δ' αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο, Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. Εὐφυὴς δὲ ἐπὶ [e]πολλὰ γεγονὼς, καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν [f]πολυάρατον δικανικήν· καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοΐῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ [g]Ἔμισαν. Ὕστερον δὲ [h]οὐκέτι τῷ δικανικῷ, ἀλλ' ἤδη τῷ σοφιστικῷ βίῳ προσεῖχε τὸν νοῦν, καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος· τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. Ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανὸς, [i]οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν [k]ἀρχαῖον [l]πίνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. Ἀμέλει καὶ ἔγραψε [m]λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων [n]ἐκλειπομένους. Τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἑταῖρον τοῦ Εὐνοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ [o]ὀκτὼ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας, οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς· καὶ Νόννον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἑξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μὴ δὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν· οὐ γάρ ἐστι ταυτὸν ἐς πλῆθος [p]ἀποστηθίζειν, καὶ γράφειν ἐς κάλλος. Ὁ δὲ Σαλούστιος, ἁδρότερον [q]ἤδη ἁπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνοΐον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν [r]διδασκαλιῶν.

Σαλούστιος φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. Τοῦτον ἀκούσας ἀπέστυξα [s]δή τοτε τὸν λόγον, ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον, οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. Ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾔδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. Οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἁπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν, καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, [t]ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁπωσοῦν, ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων [u]ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν· ἐνίοτε μὲν σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει, καὶ φιλοσκώμμονι. Καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος, [x]ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτὸς, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. Ὁ γάρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναί ποτε [y]τοῖς πονηροτάτοις, Σιλούστιός ἐστιν. Ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους [z]τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαινοῦντας, ἓν δὲ [a]αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· Ἐᾶτε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναί μοι. Τῷ δὲ [b]Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχὼν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὡραϊζόμενος, Τί θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη; Τίς δὲ, ἔφη, οὐκ οἶδεν, ὡς [c]οὔτ' ἐγὼ πώποτε θεὸς ἐγενόμην, οὔτε σὺ ἄνθρωπος. Ταῦτα περὶ Σαλουστίου. Κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει.

Ὅτι [d]Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ, [e]ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρω-

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ: Οὗτος εἰς Ἀλεξ.] Totum hunc articulum de Salustio philosopho ex Damascio depromptum esse, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio, Cod. CCXLII. p. 1067. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut recte monuit Pearsonius. Ceterum, Salustii hujus meminit etiam Suidas supra v. Ἀθηνόδωρος, v. Ἀνῆγε, et v. Μαρκελλῖνος: itemque Simplicius in Commentar. in Epictetum, sic inquiens: Ἐὰν γυμνάζηταί τις πρὸς ἀλγηδόνας, ἀνάγκη ζηλοῦν τὸν ἐφ' ἡμῶν Σαλλούστιον, ἄνθρακα πεπυρακτωμένον ἐπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτὸν, καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν. Hinc autem discimus, Salustium et Simplicium eodem tempore vixisse. Porro, ex scriptis Salustii hujus nihil, quod sciam, ad ætatem nostram pervenit, præter libellum Περὶ Θεῶν καὶ Κόσμου, qui exstat inter Opera Mythologica a Thoma Galeo edita. KUST. Galeo debentur Præf. ad Opusc. Myth. HEMST. Οὗτος om. A.

[b] καρτερώτατον] καρτερώτερον A.V.

[c] Καὶ δεῖ] καὶ δὴ A.V. Mox καὶ ante τῷδε ex A.B.V.

[d] Ἐμισηνὸς] Ἐμισηνὸς A. Utramque scripturam in usu fuisse testatur Steph. Byz.

[e] πολλὰ] ἀλλὰ V.

[f] πολυήρατον] πολυάρατον A.B.V.E.M.

[g] Ἔμεσαν] Ἔμισαν A.V.

[h] οὐκέτι δικανικῷ——ἐκείνων λειπομένους] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium loco laudato. KUST. τῷ δικ. A.B.V.E.

[i] οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμ.——ἁμιλλώμενος] Confer Nostrum supra v. Πίνος: ubi eadem leguntur. KUST.

[k] ἀρχαῖον πίνον] Apud Photium p. 570, 16. legitur τὸν ἀρχαῖον τόνον, pro quo ex aliis adnotatur τύπον. Hanc lectionem tolerabilem etsi Holstenius quoque sit secutus ad Salustium de Diis et mundo, longe tamen est præferendus Suidæ πίνος, ut ostendit Kuster. ad Jamblich. Vit. Pyth. §. 157. HEMST.

[l] πίνον] ἤγουν ῥύπον suprasc. in V.

[m] τοὺς λόγους] τοὺς om. A.B.V.

[n] λειπομένους] ἐκλελειμμένους A.B.V.E.M. Mox iidem ἕτερον pro ἑταῖρον.

[o] ὀκτὼ] η' A. Sæpe commutantur η' et ϛ'.

[p] ἀποστηθίζειν] Wolfius ἀποστοματίζειν. Recte quidem alias, at nunc nihil mutandum. Utrumque legitur in lexicis. Et Eustath. Il. ξ'. p. 974, 7. et 9. agnoscit τὸ ἀποστηθίζειν et ἐκστηθίζειν, et interpretatur ἀπὸ στήθους λέγειν. *Expectorare* dicunt et Latini. Festus *expectorat*, et *pectore ejicit*. Opponit huic verbo τὸ ἀπὸ βιβλίου λέγειν, i. e. ex libro, ex scriptis, non memoriter aliquid dicere. Sic et apud Ciceronem *memoriter dicere, pronunciare, recitare, de scripto dicere*. PORTUS.

[q] ἤδη om. A.

[r] διδασκάλων] διδασκαλείων A. διδασκαλιῶν V.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ φιλόσ.] Et hunc articulum ex Damascio descripsit Suidas. KUST. Vid. Μαρκελλῖνος. HEMST.

[s] δὴ om. E. Tum τοτε A. pro τοῦτον. Mox ἐμὸν M.

[t] ὀχλολοίδορος] Laërt. in Heraclito. (IX. 6.) TOUP.

[u] ἑκάστους] ἑκάστῳ B.E.

[x] ἐξαιρέτους] ἐξαιρέτως E.M. Mox δὲ om. A.

[y] τοῖς πονηροτάτοις] τρὶς πονηρότατος V.

[z] τῶν ἀλλοφύλων] Christianos intelligit. HEMST.

[a] αὐτῷ] τῷ αὐτῷ V. Mox τὸ om. M.

[b] Παμπρεπίῳ] Παμπρέπῳ V.

[c] οὐκ] οὔτε A. οὔτ' V.B. οὐ ποτ' E.

[d] ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ, ὁ τῆς αὐλῆς Ἔπ.] Totum hunc locum ex Eunapio excerptum esse suspicatur Valesius ad Amm. Marcell. lib. XXII. p. 229. qui recte etiam monuit, Suidam hic omnia confundere, et ad Salustium male referre ea, quæ Juliano conveniant. KUST.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ ὁ τῆς] Salustius secundus præfectus an. Chr. 362. REINES. Eunapii fr. 9. ὁ om. A.

[e] ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Περιττός. KUST.

πίαν· ᾧ γε τοσοῦτον [f]ἡμερότητος καὶ πραότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, [g]ὥστε καὶ τὸν [h]Μάρκελλον ἐκεῖνον, τὸν, ἡνίκα ἦν Καῖσαρ, ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνστάντιον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ [i]τὴν δίκην ἐπέθηκε· τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε.

Σαλούστιος, ἔπαρχος πραιτωρίων· ὃς [k]προεβάλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. Ὁ δὲ βασιλεύσας, διεδέξατο [l]αὐτὸν, καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἠδίκηται παρ᾽ αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. Οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν· ἦν γὰρ ἁγνότατος ὁ Σαλούστιος. Οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν πραιπόσιτον [m]Ῥοδανὸν, ἀδικήσαντα [n]Βερονίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστὴν Σαλούστιον. Ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν πραιπόσιτον· καὶ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν πραιπόσιτον ἐν τῷ ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι, καὶ τὴν [o]κτῆσιν πᾶσαν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέσχοντο.

Σαλώμη: Ὄνομα κύριον.

Σάλπιγξ: [p]Ἱερατικὸν τοῦτο τὸ [q]ὄργανον. Ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι: [r]Σάλπιγγας καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. Τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀνατείνει, ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. Εἶπε δὲ συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. Ἀριστοφάνης.

Σάλπιγξ:

Σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ᾽ ἀντὶ σάλπιγγος [s]αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες, ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα.

Σαμαρεύς: Ὁ πολίτης.

Ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται.
Πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμάρεια.

Σαμαρείτης: Ἀρσενικῶς. Σαμαρῖτις δὲ, ἡ γυνή.

Σάμβαλα: Ὑποδήματα.

Σαμβάρης: Ὄνομα κύριον.

Σαμβύκαι: Ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. Οἱ δὲ, ἰαμβύκαι. Ταύτην τὴν [t]σαμβύκην πρῶτος [u]Ἴβυκος ἐφεῦρεν. Ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου.

[x]Οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος [y]τοὺς σαμβύκας.

Σάμβυκες: [z]Γένος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, [a]ὥς φησι Πολύβιος. Περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται [b]ἐν [c]τῷ περὶ Ἐκφράσεως.

Σάμη: [d]Εἶδος πάθους [e]Σαμιακοῦ. Περιέστιξαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας Σαμίων· μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

Σαμίων ἄνθη: Ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων ὁ δῆμος: Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. Οἱ γὰρ Σάμιοι κατα-

[f] ἡμερότητος] ἡμερότατ᾽ V. qui mox πραό^{τ}.

[g] ὥστε] ὥστε καὶ A.V.

[h] Μάρκελλον] De eo vid. supra in Ἐξιστάμενος, et de Marcello magistro equit. Amm. Marcell. XVI. p. 61. ubi Valesius notat haec ex Eunapio sumsisse Suidam. Salustius an. Christ. 395. Olybrio et Pulvino Coss. Romæ, et an. 397. Cæsario et Attico coss. Constantinopoli recognovit libros Apuleii: ita enim subscriptum vidit in singulorum fere librorum fine Curt. Pichena præf. Append. not. in Tacitum. REINES.

[i] τὴν δίκην] τὴν om. E.

ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΣ, ἔπαρχος πραιτ.] Confer Suidam supra v. Προθέματα, et v. Πραιπόσιτος. KUST. Vid. de eo Eunap. in Max. p. 106. ubi de ejus remotione facta a Valente, et Chron. Alex. sub Ol. 287. Zonar. VI. p. 26. e quo narrationem istam mutilam corrigit et supplet Sylburg. not. ad Hist. R. Scriptores Græcos p. 879. REINES.

[k] προεβάλλετο] προεβάλετο A.B.V.

[l] αὐτὸν] αὐτὴν E. edd. vett. ἀρχὴν corrigit Portus.

[m] Ῥοδανὸν] Supra v. Προθέματα, Præpositus hic vocatur Χρυσάφιος. KUST.

[n] Βερονίκην] Βερωνίκην A.V. Mox ᾗς καὶ E.

[o] κτῆσιν] κτῆσιν πᾶσαν A.B.V.E.

[p] Ἱερατικὸν τοῦτο ὄργ.] Confer Artemidorum lib. I. c. 58. KUST.

[q] ὄργανον] τὸ ὄργανον A.V.

[r] Σάλπιγγα] σάλπιγγας A.V.

ΣΑΛΠΙΓΞ] Vid. in Τύμπανα. REINES.

[s] αὐτοῖς εἰσὶν] εἰσὶν αὐτοῖς V. Mox κτυποῦσιν A. Deinde τινα φρικώδη ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα βόμβον. V. ἑαυτῶν A.B. pro αὐτῶν.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΛΟΓΧΥΠΗΝΑΔΑΙ: Σάλπιγγ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 997. KUST.

ΣΑΜΒΑΛΑ: Ὑποδ.] Hesychius: Σάμβαλα: σάνδαλα. KUST. Vid. in Ἀνθεμίδων. HEMST.

ΣΑΜΒΥΚΑΙ: Ὄργανα μουσ.] Vide supra v. Ἰβύκινον, et v. Ἴβυκος. KUST. Plutarch. Ag. et Cleom. p. 821. Polyb. V. p. 534. quem exscripsit Plutarch. TOUP.

[t] ἰαμβύκην] σαμβύκην A.B.V.E.

[u] Ἴβυκος] Ὄργανον τὸν καλούμενον λυροφοίνικα, σαμβύκην invenit Ibycus Rheginus poëta, et barbiton Anacreon. Athen. IV. p. 175. e Neanthis Cyziceni primo ὅρων, nisi legendum χρόνων. REINES.

[x] Οἱ δὲ προσεβοήθ.] Fragmentum hoc est calx absque arena: cujus proinde versionem consulto prætermisi. KUST. Corrige, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ὑπερείδοντας ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας, et verte, *Illi vero ad defendendum murum adcurrerunt, adversus eos, qui a portu sambucas ad murum adplicabant.* Ac satis adparet, fragmentum hoc, quod Polybianum esse videtur, non spectare ad illam notionem primitivam vocabuli σαμβύκη, de qua dicere ingressus erat Suidas, sed ad alteram, quæ post prædictum fragmentum his verbis exponitur. Σάμβυκες—Πολύβιος. SCHWEIGHÆUSER. Apud quem vide plura.

[y] τὰς σαμβύκας] τοὺς σαμβύκας A.E. edd. vett. Portus annotavit: "Lege τοὺς σάμβυκας vel τὰς σαμβύκας."

ΣΑΜΒΥΚΕΣ] Scribe, σαμβύκη, vel σαμβύκαι. Ceterum, descriptionem machinæ hujus, Polybii, ut puto, verbis, habes apud Plutarchum in Marcello, p. 306. Vide etiam Lipsium in Poliorcet. lib. I. dial. VI. et Rigaltium in notis ad Onosandri Strateg. p. 59. KUST.

[z] Εἶδος] γένος A.B.V.

[a] ὥς φησι Πολύβιος] Locum Polybii, ad quem Suidas respexit, tangit Athenæus lib. XIV. p. 634. KUST.

[b] ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως] Intellige Titulum Collectaneorum Constantini, in quo variarum rerum descriptiones continebantur. Vide Valesium in Præfat. ad Collectanea Constantini de Virt. et Vit. KUST.

[c] τῷ—ἐκφράσεως] τῇ—ἐκφρ. V.

[d] Εἶδος πάθους Σαμιακοῦ] Confer Nostrum infra v. Τὰ Σαμίων. KUST. Vid. Plutarch. Pericl. p. 166. TOUP.

[e] Σαμιακοῦ] Σαμικοῦ V. Mox περιέστηξαν B.

ΣΑΜΙΩΝ ΑΝΘΗ] Vide Miscell. Lips. VI. 511. Athen. p. 540. F. Libanium Ep. p. 142. TOUP.

ΣΑΜΙΩΝ Ὁ ΔΗΜΟΣ] Locus hic Aristophanis est mutilus et mancus, qui sic suppleri debet: Σαμίων ὁ δῆμος

A ποιηθέντες ὑπὸ [f]τῶν τύραννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ έ στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. Ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ' γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι. [g]Τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς [h]τῶν Ἰώνων γράμμασιν [i]Ἀρχίνου [k]δ' Ἀθηναίου ἐπὶ ἄρχοντος Εὐκλείδου. Τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης, [l]ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους.
B Περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. Οἱ δέ, [m]ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί, [n]Σάμιοι τῇ σαμαίνῃ· (ὃ) [o]ἐστι πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον [p]κατασκευασθέν, τοῦ Σαμίων τυράννου· ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ Νόστων. Τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. [q]Οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. Τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων
C τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφοράς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

Σαμνῖται: Ὄνομα ἔθνους.

Σαμοθράικη: Νῆσος· κεῖται δὲ καταντικρὺ τῆς Θρᾴκης. Φασὶ δὲ Σαμίους [s]οἰκήσαντας αὐτήν, τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως [t]εἰρημένον·

Καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν Σάμιοι· [u]ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. Κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. [x]Ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου, καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· [y]καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θρᾴκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.

> [z]Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ [[a]τυγχάνει]
> μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλόν·
> ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν [b]τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. Ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ [c]τῶν Κορυβάντων μυστήρια, καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης, [d]καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἣ κύνας ἔθυον. Ἐν κινδύνοις οὖν [e]γινόμενοι ἐπεκαλοῦντο τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. Ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα [f]ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. Ἀποστραφῆναι δέ, ἀντὶ τοῦ, διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δείδυκα· ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδόν, [g]ὥστε μηκέτι αὐτὸν ὑποστρέψαι.

[Σαμόσατα: Πόλις. Καὶ Σαμοσατεύς, ὁ ἐκ τούτων.]

Σαμοθὴλ, ὁ προφήτης. Τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς [h]Κύριον ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσε Θεαίτητον, ὡς ἂν τις εἴποι. Καὶ ἀναμνησθεῖσα [i]ἡ μήτηρ

D

ἐστὶν ὡς πολυγράμματος. Sic enim fragmentum hoc citatur a Plutarcho in Pericle, p. 166. et Hesychio, v. Σαμίων. Redditur autem in sequentibus ratio, quare Samii a Comico dicti fuerint πολυγράμματοι: unde apparet, vocem illam salvo sensu ab hoc loco abesse non posse. Confer Salmasium ad Inscript. Vet. p. 234. KUST. ὡς πολυγράμματος addit Photius.

[f] τῶν τυράννων] τῶν om. V.

E [g] Τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γρ.] Vide Petitum Miscell. Var. lib. I. c. 3. et in Commentario ad Leg. Att. p. 118. itemque Salmasium ad Inscript. Vet. p. 235. KUST.

[h] τῶν] τοῖς τῶν A.V. Photius.

[i] Ἀρχίνους ὁ Ἀθηναῖος] Sic ed. Bas. Ἀρχίνου δ' Ἀθηναίου A.B.V.E.M. ἄρχειν οἱ δ' Ἀθηναίοις Photius. Ἀρχίνος ὁ Ἀθηναῖος Apostolius. Ἀρχῖνος ὁ Ἀθηναῖος Taylor. Vit. Lysiæ p. 142. 143. ed. Reisk.

[k] ὁ Ἀθηναῖος] An potius, Ἀθηναῖος. KUST.

F [l] ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους] Sic habent mss. itemque editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. pro καὶ exhibent κα', i. e. XXI. sed absque ulla codicum mss. auctoritate. Apud Michaelem Apostolium locus hic ita legitur: Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κ'. *Annis ante Euclidem et Epiclem viginti.* Salmasius vero ad Inscript. Vet. p. 235. locum hunc ita refingit: Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κβ', ἐπὶ Στρατοκλέους. Id est: *Annis ante Euclidem XXII. sub Stratocle.* Sed emendationi huic obstat, quod sub Stratocle Aristophanes
G Equites docuerit, teste Scholiasta in argumento illius fabulæ. Non ergo et Babylonios eodem tempore docere potuit. Confer Meurs. de Archont. Atheniens. lib. III. c. 4. KUST. Utrumque Suidæ et Apostolii locum bene sanavit Bouhier. Diss. de Pr. Gr. et Lat. lit. p. 573. b. HEMST. qui reponit κε pro καί. Probat item Wesseling. ad Petit. LL. Att. p. 351. et ad Diod. Sic. XII. 53. κζ Clintonus Fast. Hellen. ad an. 426. post Corsini F. A. t. III. p. 235. Vid. Dindorf. Fr. Aristoph. p. 56.

H [m] ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν κτλ.] Contra Plutarchus in Pericle p. 166. refert, Samios Atheniensibus bello captis inussisse notam noctuæ; Athenienses vero Samiis, notam samænæ. Verba ejus hæc sunt: Οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες, ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν. KUST.

[n] Σάμιοι δ' Ἀθηναίους σαμαίνῃ. Σάμαινα δ' ἐστι] σάμιοι τῆς σαμαὶ ἐστι V. γλαυκισάμιοι τῆς σαμαίνης ἐστι A. σάμιοι. Σαμαίνης: ἔστι πλ. M. σάμιοι σαμαίνης ἐστι B.E. γλαυκισάμιοι τῇ σαμαίνῃ ἐστι τινι Photii ms. Σάμιοι τῇ σαμαίνῃ, ὃ ἐστι Photii ed. Lectio vulgata debetur, ni fallor, Apostolio.

[o] Σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκρ.] Samænam pluribus describit Plutarchus loco laudato: quem vide. KUST.

[p] κατασκευασθὲν] παρασκευασθὲν Photius.

[q] Οἱ δὲ] οἱ δὲ ὅτι A.

[s] οἰκήσαντας] οἰκίσαντας E. qui infra οἰκήσαντες.

[t] εἰρημένῳ] εἰρημένον A.B.E. Supra Σαμοθρακικῷ A.

[u] ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα] Male hinc quidam colligunt, Suidæ patriam fuisse Samothraciam. Non enim hæc sunt verba ipsius Suidæ, sed alterius scriptoris, ex quo Suidas ista excerpsit. KUST. Sunt verba proculdubio Antiphontis.

[x] Ἐξέπεσον] ἐξέπεσαν E.

[y] καὶ λείαν] καὶ om. A.V.E. Tum ὑπὸ A. pro ἀπό.

[z] Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τ.] Aristoph. Pac. 276. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[a] τυγχάνει om. A.B.V.E.

[b] τελεταὶ] Vid. Meursius de festis Gr. pag. 174. REINES.

[c] τῶν Κορυβάντων] De Cabeiris Diis Varr. de LL. IV. pag. 17. et 104. ibi Scal. Gyrald. Hist. Deor. pag. 21. REINES.

[d] καὶ τὸ] καὶ om. A.V.

[e] γινόμενοι] γενόμενοι A.V. Mox τούτους om. A.B.V.E. post ἐπεκαλοῦντο.

[f] ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμ.] Vide, quæ notavimus supra ad v. Ἀλλ' εἴ τις: ubi eadem leguntur. KUST.

[g] ὥστε] ὡς B. Mox αὐτὸν om. V.

ΣΑΜΟΣΑΤΑ] Deest articulus A.V. Qui tamen habent post Σαμονᾶς, Σαμοσατεύς: ἀπὸ τόπου.

ΣΑΜΟΘΗΛ] Ex Josepho A. J. V. 10, 3.

[h] Κύριον] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, Χριστόν: quod mendum ex compendio scripturæ procul dubio ortum est. Solet enim vox κύριον in mss. interdum sic scribi κν: at τὸ Χριστὸν ita, χν: inter quæ cum tenue admodum discrimen sit, non mirum est, ea a librariis interdum confundi solere. KUST.

[i] ἡ μήτηρ—ἀνατεθεῖσα om. A.

αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξατο πρὸς Ἠλεὶ τὸν ἀρχιερέα, παρεδίδου Ἠλεὶ [k]ἀνατιθεῖσα, προφήτην τῷ Θεῷ γενησόμενον. Κόμη [l]τε οὖν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. [m]Ἐλκάνῃ δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς, καὶ θυγάτηρ. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. Καί ποτε κοιμώμενον [n]ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός. Ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, [o]παραγίνεται πρὸς αὐτόν. Οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ ἀρχιερέως, ὁ Θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ, καὶ Ἠλεὶ [p]διαυγασθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, [q]ὦ Σαμουὴλ, σιγὴν ὡς καὶ τοπρὶν ἦγον· Θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. Ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν, ὅτι παρατυγχάνω. Καὶ τοῦ Θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις· οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτὸν, ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. Καὶ ὁ Θεὸς, Ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην, καὶ τοῦ Ἠλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σάμου ὑληέσσης: [r]Οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθειαν λέγομεν Σαμοθρᾴκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

Σαμωνᾶς: Ὄνομα κύριον.

Σαμύθας:

> [s]Κεκρύφαλον τόνδε λαβεῖν Σαμύθας.
> Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει.

Ἐν Ἐπιγράμμασι.

Σαμφόρας: Εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ ϲ σημεῖον. Οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ ϲ σὰν λέγουσι.

Σαμψῆραι: Σπάθαι βαρβαρικαί.

Δῶρα φέρει Τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικὰ, καὶ σαμψήρας. [t]Αἱ δὲ εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί.

Σαμψών: Παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. Ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν· ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ [u]Δαλιλᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν· ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς, δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη, καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς, ἐδόθη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. Διὸ [x]δὴ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, Ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν ἀλλοφύλων. Καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'.

Σαμψών: Ὅτι [y]ἐπὶ Σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει φυλῆς Βενιαμὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ [z]γαμετὴν ἐθεάσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν· αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ιβ' ἐξαπέστειλε φυλὰς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. Καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, [a]ἐξεῖλον τὴν φυλὴν Βενιαμὶν, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες χιλιάδας.

Σανατρούκης, Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς [b]ἅπαντα, οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ [c]πολεμικά. Ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι, καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένος.

Σάνδων, Ἑλλανίκου, φιλόσοφος. Ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον α'.

Σάνδυξ: Χρῶμα κόκκινον.

Σανὶς, σανίδος.

Σαννυρίων, Ἀθηναῖος, κωμικός. Δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰὼ, Ψυχασταί· [d]ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

---

[k] ἀνατιθεῖσα] ἀνατιθεῖσα V. Tum τῷ θεῷ προφήτην A.

[l] τε οὖν] οὖν om. A.

[m] Ἐλκάνῃ] Ἀλκάνῃ A.B.V.E. nonnulli codd. Josephi. ἀσκάνῃ M. Mox υἱεῖς A.B. Tum γείνονται A. Deinde καὶ θυγάτηρ om. B.E.M.

[n] ὀνομαστὶ] ὀνομαστὸν V. ὀνομαστεὶ E.

[o] παραγίνετο] παραγίνεται A.B. Joseph. παραγίνετο V.

[p] διαγχασθεὶς] διαυγασθεὶς B.V.E. Joseph.

[q] ὦ Σαμουὴλ] ὦ om. A.

ΣΑΜΟΥ ὙΛΗΕΣΣΗΣ] Addendum est Θρηϊκίης. Referenda enim est hæc nota ad locum illum Homericum Il. ν'. v. 12. Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης. KUST.

[r] Οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθ.] Imo contra potius. Nam κατὰ συνήθειαν semper dici solet Σαμοθρᾴκη, voce composita. At Homerus eandem insulam διαλελυμένως semper Σάμον Θρηϊκίην appellat. Confer Hesychium. KUST. Hoc falsum: quod et recte adnotavit Kusterus. Sed res facile restituenda est. Scribendum, λέγει μὲν Σαμοθρᾴκην. Homerus scilicet, de quo sermo est. *Nunquam dicit poeta* Σαμοθρᾴκην, *ut nos plerunque dicimus, sed* Σάμον Θρηϊκίην. Quod omnino verum est. Nobiscum facit Hesychius: Σάμου ὑλησσης Θρηϊκίης, τῆς Σαμοθρᾴκης.—Πάντοτε αὐτὴν Σάμον ΚΑΛΕΙ, καὶ οὐδέποτε Σαμοθρᾴκην κατὰ σύνθεσιν. Respexit uterque ad Homer. Il. ν'. 12. Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης Θρηϊκίης. TOUP. Pro συνήθειαν lege σύνθεσιν. Vide supra ad v. Θρήσσης p. 1913 F. Pro λέγομεν Porsonus em. λέγει Ὅμηρος.

ΣΑΜΩΝΑΣ] Σαμωνᾶς V.

ΣΑΜΥΘΑΣ] Deest gl. A.

[s] Κεκρύφαλον τόνδε λαβ.] Anthol. Pal. VI. 275.

ΣΑΜΦΟΡΑΣ] Confer Scholiastam Aristophanis ad verba illa Comici in Nub. 23. Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν· οἴμοι τάλας. Vide etiam Nostrum supra v. Κοππατίας: itemque Scaligerum ad Euseb. p. 116. et Salmasium ad Solinum. KUST. Mox ὄνομα ἵππου M.

ΣΑΜΨΗΡΑΙ] Omnino vide Joseph. A. J. XX. 2. §. 3. Thom. Reines. Ep. ad Rupert. p. 78. HEMST. Joseph. Ant. XX. 20. Dioni tribuit. Full. Miscell. I. 17. p. 120. REINES.

[t] Αἱ δὲ εἰσὶ etc. om. A.

ΣΑΜΨΩΝ: Παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 781. KUST.

[u] Δαλιλᾶς] Δαλιδᾶ A. Δαλιδᾶς V.E. edd. vett. Δαλιδᾶ Excerpt. Correxit Portus.

[x] δὴ καὶ] καὶ om. A.V. Excerpt.

[y] ἐπὶ Σάμψων] Immo post Sampsonis mortem. Vid. Judic. 19. 20. Joseph. A. J. V. 2, 8.

[z] γαμετὴν] γυναῖκα A.

[a] ἐξεῖλον] ἐξείλοντο E.

ΣΑΝΑΤΡΟΥΚΗΣ, Ἀρμενίων βασιλ.] Hæc Valesius in Excerpt. p. 776. ad Dionem refert. KUST. Vid. Reimar. ad LXXV. 9. p. 1264.

[b] ἅπαντα] ἅπαντας V.

[c] πολεμικὰ] πολέμια A.B. πολέμιά V.

ΣΑΝΔΥΞ] Vid. Salmas. ad Vopisc. p. 369. Casaubon. ibid. p. 230.

ΣΑΝΝΥΡΙΩΝ] Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

[d] ὡς Ἀθήναιος] Atqui apud Athenæum Sannyrion semel tantum, et quidem ἐν Γέλωτι laudatur. Vide Casaub. ad Athen. lib. VII. c. 9. KUST. Sannyrionis Γέλως laudatur ab Athenæo VII. p. 286 C. XII. 551 C. Io ex certissima Porsoni emendatione VI. p. 261 F. Vide Meinekii Quæst. Scen. Spec. 2. p. 63.

[Σάος, καὶ Δράος, ποταμοὶ, περιλαμβάνοντες τὴν δευτέραν Παιονίαν, εἰς τὸν ποταμὸν Ἴστρον καταφέρονται.]

Σάου: Σῶζε, φύλαττε. Ἐν [e] Ἐπιγράμμασι·

> Ἄρτεμι, ...
> Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Καὶ αὖθις·

> [f] Τὸν μὲν, ἵνα ψυχήν· τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Σαοὺλ, βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος κατείχετο, καὶ οὔτε ἐκάθευδεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο· ὅντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελῳδίαις κατέθελγε.

Σαοὺλ ἐν προφήταις: Οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδών αὐτόν τις, ἔφη· Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. Τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε.

Σαοῦλος: Ὅτι Σαούλῳ τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Νάασην [g] τὸν Ἀμμανιτῶν βασιλέα γίνεται. Οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ [h] τοὺς Ἰουδαίους διατίθησι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς [i] ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ τῶν θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. Τοῦτον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγωνίσατο.

Σαώτερος: Σῶος.

Σάπειρ: Ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν [k] τῆς πόλεως τῶν Περσῶν [l] Βεϊουδαὲς, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος, ὁ [m] Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατὴρ, Σάπειρ [n] ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν σῶμα, ὡς ὁ [o] παρὰ τῷ Ὁμήρῳ Τυδεὺς ἀνυμνούμενος, τὴν δὲ γνώμην, καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος, (οὐ γὰρ [p] ἀποκνέω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθεὶς, εἰ καὶ [q] τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα,) σκόλοπας [r] ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐνάλλεται τῷ [s] ἐχυρώματι, καὶ [t] μετεωροπορεῖ, τὸν μὲν ἕνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς ἁρμογὰς τοῦ οἰκοδομήματος, (ἦν γὰρ λίθῳ [u] ξηρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον,) ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί· εἶτα τὸν ἕτερον [x] αὖθις ὥσπερ ἐγκεντρίσας σκόλοπα, [y] τὸν λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς χερσὶν, [z] οὕτω τε τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. Τῶν δὲ πολιορκουμένων [a] τὴν θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἵων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως [b] ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος ἀνήρ. Καὶ ἂν ἦλω κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ [c] ἐχύρωμα, εἰ μή τις τῶν τῆς Περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεὶς, ἑνὶ τῶν θυρεῶν, τῶν προβεβλημένων τοῦ ἐχυρώματος, ἐκεῖνον [d] αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. Ὁ δὲ κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ,

> Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ [e] βρεχμόν τε καὶ ὤμους,

Ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὅμως οὐ διόλωλεν. Ὑποδέχονται γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώζοντο. Προσνύττουσι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρια [f] μικρὸν κομιδῇ. Ὁ δὲ καρτερικὸς αὖθις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει, καὶ [g] αὖ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας [h] περιβαλὼν, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινὰς, καὶ εἴχετο [i] καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. Ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας [k] ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο, καὶ σαθρωθείσης ἐνάγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀνατρέψας, παρεῖα εἰς τὸ κάτω χωρεῖν· καὶ τοίνυν [l] κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ φιλοκίνδυνος [m] μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως. Τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. [n] Ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος, καὶ τρίτον ἆθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροτρυνούσης αὐτόν. Ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἕρκους

ΣΑΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΟΣ, ποταμ.] Confer Nostrum supra v. Δράος, ubi eadem leguntur. KUST. Hunc articulum habet A. in marg. Et fortasse male repetitus est ex p. 1060 C.

[e] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 157.

[f] Τὸν μὲν, ἵνα ψυχ.] Anthol. Pal. VII. 109.

ΣΑΟΥΛ, βασιλεὺς τῶν Ἰουδ.] Hæc leguntur apud Joannem Antiochenum, in Excerptis a Valesio editis, p. 781. KUST.

ΣΑΟΥΛ ἘΝ ΠΡΟΦΗΤΑΙΣ] Sic rescripsi auctoritate mstorum Paris. Ante enim minus recte legebatur, Σαοὺλ ὁ προφήτης. KUST. Vid. 1 Samuel. X. 11. 12.

ΣΑΥΛΟΣ] Σαοῦλος A.B.V.E. Mox τῷ A.E. pro τῶν. Ceterum hic articulus ex Josepho excerptus est A. J. VI. 5, 1.

[g] τὸν Ἀμμανιτῶν] τῶν Ἀμμανιτῶν V. τὸν Ἀμμανιτῶν A.

[h] τοὺς Ἰουδαίους] τοῖς Ἰου[δ] A.

[i] ἀριστερᾶς] ἀρίστης B.V.E. Mox τῶν ante θυρεῶν A.B.V.E. Tum σκεπτομένης V.

ΣΑΩΤΕΡΟΣ] Il. α'. 32.

ΣΑΠΕΙΡ. ὍΤΙ κατὰ τ.] Totus hic articulus sumptus est ex Theophylacti Simoc. Histor. Maur. lib. II. c. 18. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. ἐκ τῶν Θεοφυλάκτου σιμοκάττου A. in marg.

[k] τῆς πόλεως om. A.

[l] Βεϊουδαὲς] Βεϊουδαὲς A.B.E.M. Theophyl.

[m] Ἡρακλείου] Ἡρακλείτου B.E.M.

[n] ἦν τις] τις ἦν A.

[o] παρ' Ὁμήρῳ] παρὰ τῷ Ὁμήρῳ A.V. Mox καὶ περαιτέρω ——ψυχὴν om. A.

[p] ἀποκναίω] Scribe ἀποκνέω, ut habet Theophylactus. Vel potius, ἀποκνῶ. Confer Nostrum supra v. Ἀποκνέω, ubi idem fragmentum legitur. KUST. ἀποκναίων V.

[q] ἐν τῷ] ἐν om. A. Theoph.

[r] ὀξεῖς] ὀξὺς V.

[s] ὀχυρώματι] ἐχυρώματι Theoph.

[t] μετεωροποιεῖ] μετεωροπορεῖ A.V. Theoph. Statim καὶ om. A.E. Theoph.

[u] σκληρῷ] ξηρῷ A.V.E. Theoph. Mox οὖ τὸ φρ. V.

[x] αὖθις] τῷ δὲ V. Tum ὥσπερ addunt A.V. Theoph.

[y] τὸν λειπόμενον] τὸ λειπόμενον A.B.E. καὶ τὸ λ. V.

[z] καὶ οὕτω] οὕτω τε A.V. Theoph. καὶ om. E.

[a] τὴν θέαν] Malim, τὴν βίαν. KUST.

[b] ὁ Σάπειρ] ὡσάπερ edd. vett. correxit Portus.

[c] ὀχύρωμα] ἐχύρωμα A.V. qui mox ἐχυρώματος.

[d] αὐτὸν om. V.

[e] βρεχμὸν] βρεγμὸν V.

[f] μικρὸν] μακρὸν V.

[g] αὖ] αὖθις A.V.

[h] ἐπιβαλὼν] περιβαλὼν A.V. Theoph.

[i] καρτερᾷ τινι λαβῇ] καρτερά τι λαβῇ A. καρτερά τις λαβὴ V.

[k] ἐπιβουλῆς] ἐπιβολῆς V.

[l] κατήγετο] κατείχετο V.

[m] μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως] Hinc corrige Simocattam, apud quem male legitur, μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως: quod interpres bona quidem fide, sed nullo sensu vertit, *Cum amata pinna*. KUST. μετὰ τῆς ἐρωμένης A. μετὰ τῆς ἐρρωμένης B.V.E. pr.

[n] Ἀτὰρ] αὐτὰρ V.

λοιπὸν ἐπιβὰς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς [o]ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. Καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάρρησαν, καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. Ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρ ἐκείνου, (πρεσβύτης [p]δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν,) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατὴς, καὶ ζηλωτὴς παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτὸς, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος, εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. Κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκατειληφότες τὸ [q]ἐχύρωμα, καὶ [r]ταῖς πύλαις ἀράττουσι, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον. Καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

Σάπων, Σάπωνος. Ὄνομα κύριον.

Σάπωρις: Ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

Σαπρᾶς: Παλαιᾶς. [s]Ἀριστοφάνης·

Εἰρήνης σαπρᾶς.

Ἡ ἀρχαίας.

Σαπρόν: Οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ [t]παλαιὸν, Εὔπολις.

Σαπρός: Καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

[u]Σιμωνίδης; [πῶς; ὅτι] γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Τουτέστι, φρυγάνου.

Σάπφειρα: Ὄνομα κύριον. Καὶ σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σαπφὼ, Σίμωνος· οἱ δὲ, [x]Εὐνομίνου· οἱ δὲ, A [y]Ἠεριγύου· οἱ δὲ, Ἐκρύτου· οἱ δὲ, [z]Σήμου· οἱ δὲ, Κάμωνος· οἱ δὲ, Ἐτάρχου· οἱ δὲ, [a]Σκαμανδρωνύμου· [b]μητρὸς δὲ Κλειδὸς, Λεσβία, ἐξ [c]Ἐρεσσοῦ, λυρική· [d]γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν, καὶ Στησίχορος, καὶ Πιττακός. Ἦσαν δὲ [e]αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, [f]Λάριχος, [g]Χάραξος, Εὐρύγιος. Ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ [h]Κερκύλᾳ, πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου· καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, B ἣ Κλεὶς ὠνομάσθη. [i]Ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς, Ἀτθὶς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. Μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμινία. Ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. Καὶ πρώτη [k]πλῆκτρον εὗρεν. Ἔγραψε δὲ καὶ [l]ἐπιγράμματα, καὶ [m]ἐλεγεῖα, καὶ ἰάμβους, καὶ μονῳδίας.

C Σαπφὼ Λεσβία, ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. Αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου [n]ἐκ τοῦ Λευκάτου [o]κατεπόντωσεν ἑαυτήν. Τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα: Ἐσθὴς Περσική. Ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον: Τὸ γυναικεῖον [oo]αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέ-
D γουσι· καὶ [p]σάκταν, καὶ [q]σάβυττον, καὶ σέλινον, καὶ [r]ταῦρον, καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι: Ὄνομα ἔθνους.

[s]Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ [t]ζήτησιν [γῆς] πρὸς τοὺς [u]Ἀκατίρους Οὔννους ἐγίνοντο.

Σαρακηνός: [x]Ἐθνικόν.

[o] ἐκεῖνον αὐτὸν et mox ἀπὸ τῆς δέρης om. V. item infra οἱ δὲ Ῥωμαῖοι—ὠρέγοντο. Tum ἦν δ' οὗτος et παραχρῆμα τοῦ ἐγχειρήματος, et ἀδελφὰ τ. ἀ. μηχ. et μετ' ἐκεῖνον.

[p] ἦν δ' οὗτος] ἦν om. A.E. Theoph.

[q] ὀχύρωμα] ἐχύρωμα A.V. Mox κρείττους τ. π. γενόμενοι om. V.

[r] ταῖς πύλαις] Constructionis gratia scribendum est, τὰς πύλας. KUST. Sic Portus.

[s] Ἀριστοφάνης] Pac. 553. Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τἀνθάδ' εἰρήνης σαπρᾶς. KUST.

ΣΑΠΡΟΝ] Vid. in Ἀνήρρησεν. HEMST.

[t] παλαιὸν] Aristoph. Plut. 323. citante Mullero, ἀρχαῖον καὶ σαπρόν.

[u] Σιμωνίδης] Aristoph. Pac. 697. πῶς; ὅτι om. A.B.V. E.

[x] Εὐνομίνου] Mss. Paris. [sic B.V.] habent Εὐμήνου. KUST. F. Εὐμήλου. TOUP.

[y] Ἠεριγύου—Ἐκρύτου] Ἠερίγυος et Ἔκρυτος utraque puto corrupta ex Εὐρύγιος vel Ἐρίγυος: quo nomine, ut mox refertur, frater erat Sapphus minor natu: his autem apud Græcos patrum nomen sæpissime solebat imponi. HEMST.

Ἠεριγύου] Ἠεριγύου A.

[z] Σήμου] Σιμοῦ Koën. ad Gregor. p. 290. Σίμου Schæfer.

[a] Σκαμανδρωνύμου] Ælian. V. H. XII. 19. Herodot. II. 135. REINES.

[b] μητρὸς] μητρὸς δὲ A.V.

[c] Ἐρέσου] Ἐρέσσου A.V.

[d] γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ' Ὀλυμπιάδα] Ætas Sapphus etiam ex Athenæo patet, quippe qui lib. XIII. p. 599. eam sub Alyatte Crœsi patre vixisse refert. Eusebius in Chronico eandem refert ad Olymp. XLIV. KUST.

[e] αὐτῆς] αὐτῇ A.B.V. αὐτοὶ E.

[f] Λάριχος] Λάριχος A.B.V. vid. Koën. ad Gregor. p. 291. qui citat Athen. X. p. 424 F.

[g] Χάραξος] Hujus meminit etiam Suidas supra v. Αἴσωπος, et v. Ἰάδμων: et Athenæus lib. XIII. p. 596. KUST. Vid. Ῥοδώπιδος Ἀνάθημα. REINES.

E [h] Κερκύλα] Κερκύλα A.B.V.E.

[i] Ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγ.] Confer Nostrum supra v. Ἤριννα. KUST.

[k] πλῆκτρον εὗρεν] Athen. XIV. p. 635. Seld. not. hist. ad Epoch. Gr. inter marm. Arundel. p. 80. Nymphis ἐν Περίπλῳ Ἀσίας Sappho ex Ereso amasse Phaonem ait ap. Athen. XIII. p. 596. Ælian. l. l. poëtriam Sappho a Platone in sapientibus numerari: fuisse et aliam in Lesbo Sappho, meretricem, non poëtriam. REINES.

[l] ἐπιγράμματα] Sapphus Epigrammata quædam hodie
F adhuc supersunt in Anthologia. KUST.

[m] ἐλεγεῖα] ἐλεγείαν A.

ΣΑΠΦΩ Λεσβ.] Hujus mentionem facit Athenæus lib. XIII. p. 596. KUST. Deest hic articulus A.

[n] ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπ.] Vide Strabonem lib. X. pag. 452. KUST.

[o] κατεπόντισεν] κατεπόντωσεν B.V.E.

ΣΑΡΑΒΑΡΑ] Vide Salmas. ad Æl. Lamprid. p. 222. edit. Paris. Brisson. de Regn. Pers. p. 42. et Hesych.
G v. Σκελέαι. KUST.

[oo] αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ] οἱ πολλοὶ A. αἰδοῖον om. V. Mox καλοῦσι pro λέγουσι V.E. Photius.

[p] ΣΑΚΤΑΝ κ. Σ. καὶ Σ.] Leg. σάκαν καὶ βύττον καὶ σέλινον. Vide Hesych. TOUP.

[q] ΣΑΜΒΥΤΤΟΝ] σάβυττον A. Hesych. in v. σάμβυττον B. σάββατον V. σάβυτταν Photius. Mox σέλινον Photius pro σέλινον.

[r] ΤΑΥΡΟΝ] Atqui ταῦρος est pudendum virile, non vero muliebre. Vide Nostrum infra h. v. KUST.

[s] Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθ.] Hæc sunt verba Prisci
H Rhetoris, in Excerpt. Legat. p. 43. edit. Paris. eademque leguntur supra v. Ἄβαρις. KUST.

[t] ζήτησιν γῆς] γῆς om. A.B.V.E.

[u] Ἀκατίρους] Ἀκατίους A. Mox ἐγίνετο A. ἐγίγνοντο V. ἐγένοντο vulg.

[x] Ἐθνικόν] ἔθ A. ἔθνος B.V.

Σάραμβος: Ουτως ἐκάλουν [y] Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα.

Σαραωνίς: Πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων, ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεύς. Ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων, Ἀκροάσεων βιβλία ζ', Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, [z] Βουλευτικὰ Ἀλεξανδρεῦσιν, Εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα [a] συχνά· καὶ Τέχνην Ῥητορικήν.

Σαραπίων: Τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν [b] λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ βίου φιλοσοφίᾳ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. Τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν [c] ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, [d] τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ Λάθε βιώσας· [e] ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω· οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι [f] αὐτὸς ὁ φιλόσοφος ὑπέδειξε [g] τῷ λόγῳ τὸν Σαραπίωνα. Οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρί· ἄλλως τε καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον [h] ἀναδεδειγμένον· πρὸς [i] μόνον τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. Εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε, καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου [k] ἦγεν ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. Τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὔ τινα ἀνθρωπίνην ζωὴν, ἀλλ' ἀτεχνῶς [l] θείαν εἰπεῖν, εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον [m] φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. Ζητητικὸς δὲ [n] ὢν τῆς ἀληθείας, καὶ φύσει θεωρητικὸς, οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἁδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. Διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον· ὃν [o] μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα, καὶ προσεδέχετο. Καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. [p] Οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι διατέλει πράττων καὶ λέγων, ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρῶν, ὡς οἷόν τε, πρὸς τὸ [q] εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. Ὃς [r] οὕτω κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδοτιοῦν, ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία· ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις· οὕτω δὲ ἠδονῶν [s] τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξαρχῆς [t] εὐθὺς τὰ ἀναγκαῖα καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι, ἀφροδισίων δὲ [u] ἄχραντον εἶναι διὰ [x] βίου παντός. [y] Οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. Οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν [z] τὴν ἱστορίαν. Ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἱστήκει [a] τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς· ὅθεν διφυής. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθεὶς, ἀναγεγράφθω τοιοῦτος· ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, [b] δυοῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφεστὼς, [c] μᾶλ-

ΣΑΡΑΜΒΟΣ] Hujus meminit Plato in Gorgia p. 310. Θεαρίων, inquit, ὁ ἀρτοποιὸς, καὶ Μίθαικος, ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν, καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος. Ad hunc locum Platonis Suidas respexit. Meminerunt ejus et alii scriptores. Themistius in Sophista, p. 297. Κάπηλος οὗτος ἢ αὐτοπώλης κομψότερος μικρῷ Σαράμβου καὶ Θεαρίωνος. Aristides Orat. ὑπὲρ τῶν τεσσάρων, tom. III. p. 317. Ἤπου σοι Μίθαικος, ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς, ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος, ταῦτα συγγράψασθαι δοκεῖ. Respexerunt et hi ad dictum locum Platonis. His adde Athenæum, qui ipsa verba Platonis, supra citata, in quibus Sarambi fit mentio, repetit lib. III. Dipnosoph. p. 112. KUST. Sarambus caupo celeberrimus, cujus meminerunt Plato, Aristides, Themistius, Julianus, Maximus Tyrius, alii bene multi. Athenæus lib. III. p. 112. Κάραβον vocat. Καὶ Σάραμβος, ὁ Κάραβος, ὁ κάπηλος. *Et Sarambus, cognomine Locusta, caupo tabernarius:* quo nomine insigniebatur Callimedon rhetor apud Athenæum lib. III. p. 100. Sed hæc manifesto corrupta. Quod et vidit magnus Casaubonus. Repono, Σάραμβος, ὁ καὶ Σάραβος. Idem Σάραβος et Σάραμβος. Dio Chrysost. Orat. IV. p. 75. Ἀλλὰ Θεαρίωνα μὲν καὶ ΣΑΡΑΒΟΝ, ὅτι ἐν Ἀθήναις καπηλεύουσι, καὶ ὑπὸ Ἀθηναίων τοῦτο ἀκούουσι τὸ ὄνομα, δικαίως φαμὲν ἀκούειν. TOUP. In Athenæo mss. optimi omittunt ὁ Κάραβος.

[y] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.V.

[z] Βουλευτικὰ] βουλευτικὸν A.

[a] συχνὰ] τινα B.E.

ΣΑΡΑΠΙΩΝ: Τοῦτον ἐποιήσατο φιλ.] Totum hunc articulum ex Damascio in Vita Isidori descriptum esse et stilus et argumentum facile mihi persuadent. KUST. In A. marg. lego ἀν^ω. An ἀνάγνωσμα?

[b] λαθόντα] λαβόντα A. qui mox φιλοσοφίᾳ βίου

[c] τοῦ ἀληθοῦς] τοῦ om. A.B.V.E.

[d] τοῦ] τοῦτο A.

[e] ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρ.] Male Portus, et ante eum Wolfius, locum hunc interpretati sunt, qui sic vertendus est, *Ut neminem illorum, qui tunc vivebant, sive juniorum, sive seniorum, existimem nosse illum, de quo loquor.* Confer Nostrum supra v. Λάθε βιώσας. KUST. Mox ἐλπίσαι μὴ ἂν M.

[f] ὁ αὐτὸς] αὐτὸς ὁ A.V.

[g] τὸν Σαραπίωνα τῷ λόγῳ] τῷ λόγῳ τὸν Σ. A.

[h] ἀναδεδειγμένον] Lege, ἀναδεδειγμένον. KUST. et sic A. B.E. ἀποδεδειγμένον V.

[i] μόνα] μόνον A. deest v. V.

[k] ἦν γε] ἦγεν A.V.

[l] θείαν εἰπεῖν] εἰπεῖν θείας V. θείαν om. A.

[m] φθεγγόμενον] φθεγγόμενος E.M. mox E. om. σιγῇ.

[n] ὢν] ἦν V. Tum θείας ἀληθείας A.

[o] μόνως οἰκεῖον] μόνον οἰκείως A. qui mox ὂν pro ὄντα.

[p] Οὐδὲν] οὐδὲ A. qui mox διετέλει cum A. ante πράττων omissis ἐκεῖνος ἦν post λέγων E. item om. ἦν.

[q] εἴσω] ἴσον V.

[r] οὕτω] οὕτω μὲν A.B.E. Tum μηδοτιοῦν A.B.V. pro μηδέν.

[s] τῶν περὶ τὸ σῶμα] κατεφρόνει V.

[t] τὰ ἀναγκαῖα εὐθὺς] εὐθὺς τὰ ἀν. A.B. εὐθὺς om. V.

[u] ἄχραντος] ἄχραντον A. ἦν V. pro εἶναι.

[x] παντὸς τοῦ βίου] βίου παντὸς A.V.E.

[y] Οὕτω] οὕτε V. qui mox om. μετὰ ταῦτα. et infra ἵνα μὴ δοκῇ—ἱστορίαν.

[z] τὴν ἱστορίαν] τὴν om. B.E.

[a] τῆς Κρόνου] τοῦ Κρόνου E.

[b] δυοῖν] δυεῖν A.B.

[c] μᾶλλον δὲ—φάναι om. V.

λον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως, εἰ οἷόν τε φάναι. Ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιός τις, [d]ἢ Δῖος· ὁ δὲ, Τυφώνειος, καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον [e]ἐπιτεθυμμένον. [f]Οὔπω γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τήν τε [g]ψυχὴν καὶ τὴν τύχην.

Σάραπις: Τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸ [h]ξόανον, [i]ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. [k]Τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι· οἱ δὲ, τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν, ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον· ἄλλοι δὲ, [l]τὸν Ἰωσήφ· ἕτεροι δὲ, Ἆπιν τινὰ γεγονέναι ἄνθρωπον εὔπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι, πόλει τῆς Αἰγύπτου. Λιμοῦ δὲ γενομένου, τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. Τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα· ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἆπις ἐκαλεῖτο. Τὴν δὲ [m]σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλουν [n]αὐτὸν Σόραπιν· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, Σάραπιν. [o]Τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης, καὶ πάνυ λαμπρός.

Σαράπους: Οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι, καὶ [p]σύρειν τὼ πόδε. [q]Χειροπόδην δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς [r]χειράδας ἐκάλουν. [s]Γαύρικά τε, ὡς εἰκῇ γαυριῶντα. Φύσκωνα δὲ, καὶ Γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν. Ἀλλὰ μὴν καὶ [t]Ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. [u]Ἀγασύρταστον δὲ, ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

[Σαργάνη: Οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν· οἱ δὲ, πλέγμα τι [x]ἐκ σχοινίου.]

Σαρδάζων: Μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδανάπαλος, Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἀπὸ Νίνου καὶ [y]Σεμιράμεως, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνθεν τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατρίβων· ὅπλων μὲν οὐχ ἁπτόμενος, οὐδ' ἐπὶ θήραν ἐξιὼν, ὥσπερ οἱ [z]πάλαι βασιλεῖς· [a]ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ [b]ἐμπλοκῆς, τό τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. Κατὰ δὲ [c]τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτῷ παρῆσαν οἵ τε ἐκ [d]τῶν ἄλλων ἐθνῶν σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις.

Οὗτος [e]ἐσφάγη [f]ὑπὸ Περσέως. Οἱ δὲ κόλακες,

[d] ἢ Δῖος] καὶ Δῖος A. Mox Τυφώνειος A.B.V. pro Τυφώνιος. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 260.

[e] ἐπιτεθυμμένον] Leg. ἐπιτεθυμμένον cum Hemsterhus. ad Hesych. v. Ἀποτεθυμμένοι. T. I. p. 491.

[f] Οὐ γὰρ] οὔπω γὰρ A.B.V.E.

[g] ψυχήν τε] τήν τε ψυχὴν A.V.

ΣΑΡΑΠΙΣ] Socrat. Eccles. p. 282. 283. TOUP. Vid. Wyttenbach. ad Eunap. p. 150. et 153.

[h] ξόανον] Vid. de simulachro isto e Ruffino l. XI. Vincent. Spec. hist. XVII. 57. REINES.

[i] ἐπὶ] ἐπὶ δὲ A.

[k] Τοῦτο δὲ οἱ μὲν Δία ἔφ.] Cedrenus p. 325. Τοῦτον τὸν Σάραπιν οἱ μὲν τὸν Δία εἶναι λέγουσιν· οἱ δὲ, τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν. Οἱ δὲ Ἆπιν τινὰ ἄνθρωπον εὔπορον ἐν Αἰγύπτῳ γεγονέναι, ὃς ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐπήρκεσεν Ἀλεξανδρεῦσιν, ᾧ καὶ τελευτῶντι ναὸν καὶ στήλην ἀνέστησαν. Καὶ βοῦς αὐτῷ ἐτρέφετο, ὃν καὶ Ἆπιν ἐκάλουν, ὁμωνύμως τῷ δεσπότῃ. Σύμβολον οὗτος ἦν τοῦ γεωργοῦ. Hæc iis, quæ Suidas hic habet, adeo affinia sunt, ut utrumque ex eodem fonte sua hausisse satis appareat. KUST. Τοῦτο A.B.E. De h. l. consulas Jablonski Panth. Ægypt. IV. 3. p. 234. et seqq.

[l] τὸν Ἰωσήφ] Sar Isap, ex eo per metathesin factum Sarapis: Bold. præf. Comm. in Jobum. Firmic. de Err. prof. relig. c. 14. Voss. de Idol. I. 29. REINES.

[m] σορὸν Ἄπιδος] Clem. Alex. Strom. I. e Nymphodoro. REINES.

[n] αὐτὸν Σόραπιν] αὐτὸ Σάραπιν A.

[o] Τούτου ναὸς] Σαραπιεῖον Polyb. 428. TOUP. ἱερὸν Sarapidis fanum Athenis: ejus cultum Athenienses a Ptolemæo acceperunt, Pausan. Att. c. 18. fanum in Ægypto, Pausan. Corinth. c. 34. et in Lacon. c. 14. REINES.

ΣΑΡΑΠΟΥΣ: Οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Pittaco, segm. 81. Vide ibi Menagium. KUST.

[p] σύρειν] Laërt. ἐπισύρειν, sic esset a σύρω, sed melius Galenus in glossis a σαίρω, unde σεσηρὼς hianti ore esse. Σαράποις, ἢ διεστῶτας ἔχουσα τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν. REINES. καὶ om. V.

[q] ΧΕΙΡΟΠΟΔΗΝ] χειροπόδην B.V.E.

[r] χειράδας] Sic recte ms. A. itemque Laërtius loco laudato. At mss. B. et C. [et V.E.] nec non priores editt. male, χηράδας. Confer Hesychium v. Χειράδας, qui ad hunc ipsum locum Laërtii respexisse videtur. KUST.

[s] ΓΑΥΡΙΚΑ] Sic etiam Laërtius. At cum Menagio scribere malim, γαύρηκα, per η in syllaba secunda. Vide Hesychium v. Γαύρηξ. KUST.

[t] ΖΟΦΟΔΟΡΠΙΔΑ] Laërtius rectius Ζοφοδορπίδαν, a recto, Ζοφοδορπίδας, quod Dorice dictum est pro Ζοφοδορπίδης. KUST.

[u] ἈΓΑΣΥΡΤΑΣΤΟΝ] Scribe Ἀγάσυρτον, ut habet Laërtius. KUST.

ΣΑΡΓΑΝΗ] Deest gl. V. Σαργάνη nec plura A. in marg. οἱ μὲν—σχοινίου om. B. Vid. notata ad Hesych. v. Σαργάναι.

[x] ἐκ σχοινίου] Forte, ἐκ σχοίνου. KUST.

ΣΑΡΔΑΖΩΝ] Confer Nostrum supra v. Διεσαρδάνισε, et infra v. Σαρδάνιος. KUST.

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ, Ἀσσυρίων βασιλ.——ἄγοντες τὰς δυνάμεις] Hæc sunt verba Nicolai Damasceni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 425. KUST. Scribi debere geminato λ Σαρδανάπαλλος docent exempla a Wesselingio congesta ad Herodot. II. 150. et sic Nicolaus in Excerpt. p. 426. De Sardanapalo diligenter egisse Cnoops Koopmans dissertatione edita Traj. Rhen. 1819. monet Bakius ad Cleomed. p. 437.

[y] Σεμιράμιδος] Σεμιράμεως A.V. Excerpt.

[z] παλαιοὶ] πάλαι A.B.V.E. Excerpt.

[a] ἐγχριόμενος τὸ πρ.] Vid. Max. Tyr. XIX. Ctesias hoc primum scripsit: nihil ejus habet Herodotus. Aristoteles in Polit. c. 11. de rei ejus veritate dubitat, et aliis fidem Ctesiæ elevat. cf. Conring. in Advers. Chronol. de Asiæ et Ægypti antiq. dynastiis c. 1. p. 13. REINES. Conf. Fabric. B. G. T. II. p. 742. ed. Harles. MULLER.

[b] ἐμπλοκῆς] συμπλοκῆς V.

[c] τὰ πρότερον] τὸ πρότερον A. τὰ πρότερα B.V.E.

[d] τῶν ἄλλων] ἐκ τῶν ἄλλων A.B. Excerpt.

[e] ἐσφάγη——ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Joannem Malelam, p. 21. KUST.

[f] ὑπὸ Περσέως] Rectius ab Arbace. Vid. Diodor. et Athen. XII. De Perseo, qui Sardanapalum occiderit, Assyrios sibi subjecerit, et a nomine suo Persas vocaverit, est in Chron. Alex. p. 53. 89. Vid. Justin. I. 3. Theatrum Helvici sub an. m. 3060. et 3245. REINES. Adde Cedrenum p. 22. ed. Paris.

καὶ [g]μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστρι- A μαργίας καὶ οἰστρηλασίας, ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τὸ, "[h]Τόσσ' ἔχω" καὶ τὰ ἑξῆς.

Ψευδῶς [i]δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν. Οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνην τοῦ παρανόμου βίου [k]τὴν δυσοδμίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾷ, συνειδυῖαν ἑαυτῇ B τὰ κάκιστα, [l]καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

Σαρδαναπάλους ἐν β' Περσικῶν [m]δύο φησὶ γεγενέναι Καλλισθένης, ἕνα μὲν, δραστήριον καὶ γενναῖον, ἄλλον δὲ μαλακόν. Ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· [n]Ἀνακυνδαράξου παῖς Ταρσόν τε καὶ Ἀγχιάλην ἔδειμεν ἡμέρῃ μιῇ. C Ἔσθιε, πίνε, ὄχευε, ὡς τά γε ἄλλα οὐδὲ τούτου ἐστὶν ἄξια. Τουτέστι, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. Τὸ γὰρ [o]ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, [p]ὡς ἂν ἀπολῃκοῦν τοῖς δακτύλοις. [q]Ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

Καὶ παροιμία·

[r]Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου [s]πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.

Ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. Ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ, ἀπόγονος [t]Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσσυρίων βασιλεύς· ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς κατέλυσε τὴν B ἰδίαν ἀρχήν.

[u]Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀνακυνδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ [x]Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην ἔκτισε. Φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. [y]Πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν. [z]Γράφει δὲ [a]ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ [b]Ἀσσυρίοις γράμμασι, τὸ, Σαρδανά- C παλος Ἀνακυνδαράξου παῖς, καὶ τὰ ἑξῆς.

Σαρδάνιος γέλως: Ὁ προσποίητος. Καλεῖσθαι δὲ αὐτὸν [c]φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι.

Σαρδάνιος γέλως: Παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἣν Δήμων μὲν διαδεθῆναι, ὅτι οἱ [d]Σαρδόνα κατοικοῦντες [e]αἰχμαλώτων [f]τε τοὺς καλλίστους καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο' ἔτη τῷ Κρόνῳ D [g]ἔθυον, γελῶντας, ἕνεκα τοῦ τὸ [h]εὔανδρον ἐμφῆναι·

[g] μιμηταὶ—οἰστρηλασίας] γαστρίμαργοι V. qui mox ἐπέγραψαν τῷ τάφῳ ἐκείνου ὡς ἐξ αὐ τὸ τόσ' ἔχω, reliquis omissis.

[h] Τόσσ' ἔχω' καὶ τὰ ἑξῆς] Anthol. Pal. VII. 325. Vid. Nækium de Chœrilo p. 235.

[i] ταῦτα ἐπιγράψαντες] δὲ οἱ γεγραφότες ἐπέγραψαν A.B. Hæc sumpta esse ex Theodoret. Therap. XII. p. 179= 1039. monuit Davis. ad Ciceron. Tusc. V. 35.

[k] δυσοδμίαν] τὴν δυσοδμίαν A.E. Supra E. om. τὴν ante E τοῦ παρανόμου.

[l] καὶ μεμνημένην] καὶ om. A.B.

[m] δύο φ. γεγονέναι] Hellanicus ap. Varinum et Schol. Aristoph. Av. 1022. et Suidas dicunt esse duos Sardanapalos etc. addit Herw. Chron. c. 273. p. 328. Ninus, Beli filius, et Ninyas, Nini fil. fuere: hic fuit effeminatus ille, cujus dux in bello Salæmenes, Diod. Sic. II. quem Salmanassarem scriptura interpretatur Herw. l. l. REINES.

[n] Σαρδανάπαλος*, Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρῃ μιῇ ἐδείματο. Σὺ δὲ, ὦ ξένε, ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ παῖζε· ὡς τά γε ἄλλα τὰ ἀνθρώπεια οὐκ ὄντα τούτου ἄξια.] Sic E. F edd. Quod exhibui præbent A.B.V. cum Photio. Vide Nækium de Chœrilo p. 247.

Ὁ ἈΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΟΥ] Athen. XII. p. 529. ex Aristobulo ista citat, sed quod non procul Anchiale monumentum Sardanapali, in quo scripta imago in lapide dextra manus conjunctis digitis, quam ad eliciendum sonum cum inscriptione ista Assyricis litteris videri di- G cit. Eadem ex Aristobulo prior excerpsit Strabo XIV. a quo desumsit Athenæus. REINES.

ἈΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΟΥ] Ἀνακυνδάρου A.

[o] ἐφεστός] ἐφεστὼς V.C. edd. ante Kuster. supra p. 3764 B.

[p] ὡς ἂν ἀπολῃκοῦν] Mich. Apostolius habet. ὥστ' ἀνακροτεῖν. Confer Nostrum supra v. Ἀπολῃκεῖν. KUST. p. 308 H.

ὡς ἂν] ὥστ' ἂν A. Hinc usque ad δακτύλοις om. V. Ad v. Ἀπολῃκεῖν scriptum habet A. in marg. κροτῶ ἠχῶ ἀνακροταλῶ. ἐξ οὗ καὶ ἐλάκησαν ἐκτύπησαν. H

[q] Ταὐτὸ] ταυτὸν V.

[r] Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθ.——Δὶς παῖδες οἱ γέροντες] Hæc sunt verba Juliani imperatoris Epist. LIX. in fine: quæ etiam leguntur supra v. Καταγηράσαις. KUST.

[s] πλουσιώτερον—τρυφηλότερον] πλουσιώτερ—τρυφηλότερ A.V.

[t] Φαρνάκου] Φάρνακος V.

[u] Ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλ.] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Av. 1022. KUST.

Ἦν δὲ υἱὸς] Ὁ δὲ Σαρδανάπαλος οὗτος υἱὸς ἦν A.V.

[x] Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν] Ταρσὸν καὶ Ἀγχιάλην A.V.

[y] Πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου] πεπυρπολημένῳ δὲ τῷ οἴκῳ A. B.V.E.M. nisi quod B.V.E.M. habent οἴκῳ.

[z] Ἐπέγραψαν] γράφει A.V. Tum δὲ καὶ V.

[a] ἐν τῷ] ἐπὶ τῷ A.V.

[b] Ἀσσυριακοῖς] Ἀσσυρίοις A.B.V. Mox παῖς A. post Ἀνακυνδαράξου.

ΣΑΡΔΑΝΙΟΣ] Sic habent mss. Paris. itemque editio Mediolan. At reliquæ editt. [et V.] Σαρδόνιος; quæ lectio propter literarum seriem hic locum habere non potest. Paulo tamen post, in hoc ipso articulo, consentientibus etiam mss. legitur Σαρδόνιος, per ω in syllaba secunda. Apud poëtas nomen hoc ἐθνικὸν plerumque scribitur per ο in syllaba secunda: ut apud Apollonium lib. IV. Argonaut. 633. Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, καὶ ἀπείρονα κόλπον. Σαρδάνιον, per α in syllaba secunda, habes apud Homerum Odyss. υ'. 302. Varia ergo vocis hujus est scriptura. Ceterum, cum hoc loco Suidæ conferendus est Zenobius V. 85. et Scholiasta Homeri ad Odyss. υ'. 301. et 302. KUST. Scripturam Σαρδάνιον tenent meliores Platonis codices Rep. I. p. 337 A. Alii tamen σαρδόνιον, pauciores σαρδόνιον. Vid. Schol. Platon. p. 144.

[c] φασιν post ὀδοῦσι A.

Καὶ ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ] Novi articuli initium feci cum A. qui Σαρδάνιος. In B. item Σαρδάνιος. Photius Σαρδόνιος.

[d] Σάρδονα] Σάρδωνα A.V.

[e] αἰχμαλώτων] Pro αἰχμαλώτων legendum videri poterat Καρχηδονίων ex Zenobio, nisi vulgatæ lectioni subveniret Schol. Homeri, paulo plenius exhibens οὐ μόνον τῶν αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους ἀλλὰ καὶ τῶν πρεσβυτέρων τοὺς ὑπὲρ ο' ἔτη γεγονημένους: quanquam ne sic quidem illud αἰχμαλώτων satis placeat, quibus certe non convenit τὸ εὔανδρον ἐμφῆναι. HEMST.

[f] τοὺς καλλίστους τε] τε τοὺς καλλίστους A.V. Photius.

[g] ἔθυον] εἶθε A.

[h] εὔανδρον] ἔπανδρον Photius, ubi om. τουτέστιν ἀνδρεῖον.

* Vide Stephanum de Urbibus, v. Ἀγχιάλη; Athenæum lib. VIII. p. 336. Arrianum Exped. lib. II. 5. p. 91. et Schol. Aristoph. Av. 1022. KUST.

τουτέστιν, ἀνδρεῖον. [i]Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ, συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. Οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι [k]μετ᾽ ἀνίας. Καί φασιν ἄλλοι τε καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου [l]ἐπιτιθέντας, (ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ᾽ ᾧ [m]κρίβανος,) ἔπειτα ὑποκαίειν· τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, [n]δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ, [o]Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον [p]Σαρδανίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι [q]πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον [r]ἀναιρεῖν ἐπιχάσκοντας. [s]Σιληνὸς δὲ ἐν [t]δ΄ τῶν [u]περὶ Συρακούσας, [x]λάχανον εἶναι παρὰ [y]Σαρδανίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας [z]αὐτῶν ἀποδάκνειν. Ἔνιοι δὲ τοὺς [a]ἐπὶ κακῷ γελῶντας· ὡς καὶ [b]Ὀδυσσέα φησὶν [c]Ὅμηρος·

> Μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
> [d]Σαρδόνιον.

Καὶ ἐν ἄλλοις·

> [e]Ἡδὺ γέλασσε
> χείλεσιν, [f]οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν
> ἰάνθη.

Σαρδαῖος: [g]Ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. Καὶ Σάρδεις, πόλις.

Σαρδιανός: Ἀπὸ τόπου.

Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τῷ αὐτῷ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους.

Σαρδόθεν: Ἀπὸ [h]πόλεως Σάρδεων.

Σαρδόνιον πέλαγος: Καὶ [i]Σαρδονικὸν πέλαγος. Σαρωνικὸν δέ.

Σαρδώ: Νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ [k]ὀξύνεται. Καὶ παροιμία·

> [l]Βάμμα Σαρδιανικόν.

Ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν.

Σαρδῷον:

Σάρισσα: Εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. [[m]Δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι.]

Σαρκάζων: Μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. [n]Καὶ σαρκάζοντες, ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες [o]τὸ στόμα, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα, καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. Ἢ [p]σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνούμενοι καὶ ἠτονηκότες, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἐλ-

[i] Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβ.] Scholiasta Homeri loco laudato: Τί μοι (lege Τίμαιος) δέ φησι, τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν. Τοὺς δ᾽ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν. KUST. Tzetz. ad Lycophr. 796. Τίμαιος δέ φησιν, ὡς ἐκεῖ τοὺς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας γονεῖς αὐτῶν θύουσι τῷ Κρόνῳ, γελῶντες καὶ τύπτοντες αὐτοὺς ξύλοις, καὶ πρὸς ἀχανεῖς κρημνοὺς καταθέοντες· ὅθεν ὁ Σαρδ. γελ. ἐλέχθη. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι ἐκεῖ οἱ (ἐκεῖνοι) οἱ θνήσκοντες γέροντες μειδιῶσιν ἀκουσίως (leg. ἑκουσίως) πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν παίδων αὐτῶν ἀφορῶντες ἀπάνθρωπον τελευτὴν (leg. τελετήν) ὅθεν ἡ παροιμία ἐλέχθη Σαρδ. γέλως. v. Joh. Bapt. Pium annot. c. 6. REINES.

[k] μετ᾽ ἀνίας] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte, μετ᾽ ἀνοίας. KUST. ἀνοίας V. Photius. ἀνίας E.

[l] ἐπιτιθέντας] ἐπιθέντας Photius.

[m] κρίβανος] κλίβανος E.

[n] δοκεῖν] δοκεῖ V.

[o] Τάλων] Om. V. τοὺς Τάλων A. τοῦ σιαλον Photius.

[p] Σαρδανίους] Σαρδονίους V. Σαρδονίους Photius.

[q] πρὸς] εἰς A.

[r] ἀνελεῖν] ἀναιρεῖν A.B.V. Photius.

[s] Σιληνός] Sic recte mss. Paris. itemque Photius in Lexico ms. At priores editt. Σιμωνίδης: quæ lectio vel ideo ferri non potest, quod vox Σιμωνίδης paulo ante præcesserit, nec hic absque manifesta ταυτολογίᾳ repeti possit. Scripsisse autem Silenum de rebus Siculis, patet ex Athenæo, qui eum ἐν τρίτῳ Σικελικῶν laudat. Hujus operis partem fuisse existimo libros de Syracusis, quos Suidas hic laudat. KUST.

[t] δευτέρῳ] δ΄ A. Photius. δ΄ E. τετάρτῳ B. δὲ ἔνδον V.

[u] περὶ Συρακούσας] Rectius, περὶ Συρακουσῶν. KUST. Συρακούσσας A. Συρακόσσας Photius.

[x] λάχανον εἶναι] πόαν, qua gustata spasmo letali corripiuntur homines, nominat Procop. Goth. IV. Tzetz. ad Lycophr. l. l. ἐν δὲ νήσῳ Σαρδοῖ βοτάνη γίνεται ὁμοία σελίνῳ, ἧς οἱ γευόμενοι σπασμῷ συγκατεχόμενοι ἀκουσίως γελῶσι καὶ οὕτω τελευτῶσι. Pacatus in Paneg. Theodos. 25. *Serenos ergo nubilis mentibus vultus induebamus, et ad illorum vicem, qui, degustato Sardorum graminum succo, feruntur in morte ridere, imitabamur læta mœrentes.* Servius ad Virgil. Ecl. VII. 41. *In Sardinia Sardoa herba nascitur apiastro similis: hæc hominum rictus in dolore contrahit.* REINES. Pausan. X. 17. ἡ πόα δὲ ἡ ὀλέθριος σελίνῳ μέν ἐστιν ἐμφερής, τοῖς φαγοῦσι δὲ γελῶσιν ἐπιγίνεσθαι τὴν τελευτὴν λέγουσιν. ἐπὶ τούτῳ δὲ Ὅμηρός τε καὶ οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι τὸν ἐπὶ οὐδενὶ ὑγιεῖ Σαρδάνιον γέλωτα ὀνομάζουσι.

[y] Σαρδανίοις] Σαρδονίοις Photius.

[z] αὐτῶν] ἑαυτῶν A.

[a] ἐπὶ κακῷ] Sic habet ms. A. At in mss. B. et C. [E.] itemque in prioribus editt. et Lexico Photii ms. male legitur ἐπὶ καλῷ. KUST.

[b] ἐν Ὀδυσσείᾳ] Ὀδυσσέα A.V.E. Photius. Ὀδυσσεὺς M.

[c] Ὅμηρος] Odyss. υ΄. 302. KUST.

[d] Σαρδόνιον] Σαρδάνιον A.V.E. Σαρδάνιον B.

[e] Ἡδὺ γέλασσε χείλ.] Hæc sunt verba Homeri, sed corruptissima, quæ apud ipsum posita Il. ο΄. 101, 102. recte sic leguntur: Ἡ δ᾽ ἐγέλασσε Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν Ἰάνθη. Verba ibi fiunt de Junone irata, quæ restrictis labiis ridere quidem videbatur, sed frontem minime exporrigebat, ut facere solent illi, qui ex animo lætantur et rident. Scholiasta ad eum locum: Οὗτος ὁ γέλως Σαρδόνιος καλεῖται, ὅτ᾽ ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ. KUST. ἡ δ᾽ ἐγέλασσε Photius.

[f] ἡδὺ] οὐδὲ A.V.E. Photius.

ΣΑΡΔΑΙΟΣ] An pro Ἀρδιαῖος. Vide Holstenium ad Steph. v. Σάρδις. KUST.

[g] Ὁ ἀπὸ] ὁ om. A.V.

ΣΑΡΔΙΟΙ ΛΙΘΟΙ, ἐναργῶς, διαφ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. KUST.

[h] τῆς Σαρδέων πόλεως] πολέως Σαρδέων A.V.

[i] ΣΑΡΔΟΝΙΚΟΝ ὉΜΟΙΩΣ] Σαρδονικὸν πέλαγος A.V. Ubi seqq. a m. s. καὶ σαρωνικόν.

ΣΑΡΔΩ: Νῆσός ἐστι μεγ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 112. Habet A. in marg.

[k] ὀξύνεται] ὀξύνεται V.

[l] Βάμμα Σαρδονικόν] Imo, βάμμα Σαρδιανικόν: quod sic dictum est ab urbe Sardibus, non vero ab insula Sardinia. Aristoph. Acharn. 112. Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν. Sic enim ibi legendum est pro Σαρδονικόν. Idem Pac. Ἣν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν. Confer Nos supra ad v. Βάμμα Κυζικηνὸν, et ad v. Ἵνα μή σε βάψω. KUST. Σαρδιανικὸν A.B.V. Σαρδονιακὸν E.

[m] Δόρυ] Hæc A. in marg. om. V.

[n] Καὶ ΣΑΡΚΑΖΟΝΤΕΣ, ὑποσεσηρ.] Aristoph. Pac. Οὐδ᾽ οἱ Μεγαρῆς δρῶσ᾽ οὐδὲν, ἕλκουσιν δ᾽ ὅμως, Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια. Confer ibi Scholiastam. KUST.

[o] τὸ στόμα om. A.V.

[p] ΣΑΡΚΑΖΟΝΤΕΣ] σαρκάζουσιν A.

κοντες μόλις· ἢ ἕλκοντες [q]κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν, τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. Σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.

[Σάρκας μελαίνειν, οὐ καλὸν [r]πᾶσιν τόδε·
Λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, εὔθετον λίαν.
[s]Ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.]

Σαρκασμός: Εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται: [t]Ἀριστοφάνης φησί. Ἀντὶ τοῦ, μεγάλοι. Ὡς [u]ἁρπάζοντας καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικὰ, οὐκ ἀληθῶς δὲ [x]τοιούτους, ἰσχύος δὲ [y]ἐπιμελουμένους. Διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. Ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

Σαρκίδης: Ὄνομα κύριον.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος: Ζήτει ἐν τῷ Ψυχικός.

Σαρκίον: Ἡ σάρξ.

Σάρκινος: Προπαροξυτόνως. Ὡς κρίθινος.

[Ὅτι [z]ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτίκτει, τῶν λοιπῶν ᾠοτοκούντων· ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ᾠοτοκεῖ.]

Σαρκοφαγία: Ἡ κρεωφαγία.

[a]Ἐδεῖτο μὲν γὰρ εἰ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτων δὲ οὐκ
A ἠνείχετο [b]μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν [c]παράγγελμα Θησειδῶν ἀπέχεσθαι τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρνυδησσός: Τόπος Θρᾴκης.

Σάρξ: [d]Ὅτι Ἀριστοτέλης [e]αἰσθητήριον λέγει τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.

Σάρος: Ποταμός.

Σαρώματα: [f]Φιλοκαλήματα. Καὶ σάρωσις, ὁ-
B μοίως.

Σαρῶν: Κορῶν. [[g]Καὶ σαρῶν, κοσμῶν. Αἰτιατικῇ.]

Σαρπηδονία ἀκτή: Ἄκρα τῆς Θρᾴκης. [h]Κράτης τὴν μεγάλην. Καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδὼν, Σαρπηδόνος. Ὄνομα κύριον. Ἡ κλητικὴ, [i]ὦ Σαρπηδὼν, καὶ ὦ Σαρπῆδον [k]ὡς ἀπὸ τοῦ
C Σαρπήδοντος.

Σάροι: Μέτρον, καὶ [l]ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις. Οἱ γὰρ ρκ' σάροι ποιοῦσιν [m]ἐνιαυτοὺς βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβ', [n]οἳ γίνονται ιη' ἐνιαυτοὶ καὶ μῆνες ἕξ.

Σάτα: Μέτρον Ἑβραϊκόν. Δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον· [o]ὡς εἶναι μόδιον [p]ἕνα καὶ ἥμισυν.
D Ὑγροῦ δὲ [q]ξεστῶν ιε', ἤτοι λιτρῶν κε'.

[q] κατὰ τὸν] τὸν om. V.

ΣΑΡΚΑΣ ΜΕΛ.] Hic et duo sequentes versus ὀνειροκριτικοὶ leguntur apud Astrampsychum: unde eos compilator mutuatus est. KUST. Hæc habet A. in marg. om. V.

[r] ΠΑΣΙΝ] Astrampsychus, παισίν. KUST.

[s] ὍΛΟΝ] Astrampsychus habet Ὄλμον, i. e. *mortarium*. At in ms. A. in quo versus hi oneirocritici non in textu sed ad marginem scripti erant, rectius, ut puto, legitur, Σάρκας καθαίρειν, &c. Confer etiam Nostrum infra v. Σῶμα, ubi hic ipse versus repetitur. KUST. ὅλον σάρκας A.

[t] Ἀριστοφάνης] Ran. 997. ubi vide veterem enarratorem. KUST.

[u] ἁρπάζοντες κ. προσποιούμενοι] ἁρπάζοντας κ. προσποιουμένους A. ὡς σαρκάζοντας κ. προσποιουμένους Schol.

[x] τοιοῦτοι] τοιούτους A.V. Schol.

[y] ἐπιμελούμενος] ἐπιμελομένους A.V. ἐπιμελουμένους Schol.

ΣΑΡΚΙΚΟΣ] Hæc A. in marg.

ΣΑΡΚΙΝΟΣ] Καὶ Σάρκινος A.

[z] ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτ.] Deest hic caput articuli, quod oportebat esse σαρκοτοκτῶ. KUST. Hæc habet A. in marg. om. V.

[a] Ἐδεῖτο μὲν γὰρ οἱ τὸ σ.] Ex Damascio. Vide Nostrum supra v. Ἀθύτους. KUST.

[b] μεταλαβεῖν] μεταλαχεῖν B. Mox Θησειδῶν V.

[c] παράγγελμα] Sic rectius ms. A. quam mss. B. et C. [et E.] itemque priores editt. quæ habent παράδειγμα. KUST.

[d] ὍΤΙ Ἀριστοτ.] Loci hujus sensus est mutilus, qui suppleri debet ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, N. 1. a. Eo lectorem remitto. KUST.

[e] αἰσθητήρια] Scribe, αἰσθητήριον. KUST. Sic V.

[f] Φιλοκαλήματα] φιλοκαλήματα A.

[g] Καὶ ΣΑΡΩΝ κ. Αἰτ. A. in marg. om. V. καὶ σαρῶν om. E.

ΣΑΡΠΗΔΟΝΙΑ] Confer Zenob. V. 86. KUST. Σαρπηδὼν Photius.

[h] Κράτης τὴν μεγάλην] Locus est corruptus, et forte mutilus, qui absque meliorum codicum ope haud facile in integrum restitui potest. KUST. Ego nihil vitii verbis inesse puto. Hoc enim vult Suidas, quod Crates voce Σαρπηδονία pro *magna* usus sit. Κράτης (Σαρπηδονίαν) τὴν μεγάλην λέγει. Conf. Hesych. qui Σαρπηδόνιον exponit τὸ μέγα. Habet Erasmus in Adagiis Σαρπηδονία ἀκτή. BOS. Similiter Alberti. κρατίστην Photius pro Κράτης τήν. Idem mox νῆσος.

ΣΑΡΠΗΔΩΝ] Ejus crebro mentio fit apud Homerum.
E KUST. Filius Jovis: Hygin. Sarpedon dux Demetrii, regis Syriæ, Athen. VIII. p. 333. e Posidonio, Ptolemæi, ut Strab. XVI. pugnavit cum Tryphone, et victus et fugatus est. Tryphon tum fluctibus submersus, cum juxta mare cum suis deambularet. Σαρπηδὼν, magister Catonis minoris Plutarch. c. 1. Sarpedon, Lyciorum rex ap. Homer. Vid. Athen. I. 3. REINES. Deest articulus A.

[i] ὦ Σαρπηδὼν καὶ om. V.

[k] ὡς ἀπὸ τοῦ] καὶ B.V. qui in fine addunt τοῦ Σαρπη-
F δόνος, ubi Σαρπήσων E.

[l] ἀριθμὸς] ἀριθμὸν V.

[m] ἐνιαυτοὺς βσκβ' κατὰ τὴν τῶν Χαλδ.—σεληνιακῶν σκβ'] Insignem hujus loci lacunam ex ms. Paris. A. supplevi. In prioribus enim editt. [et B.E.] desunt verba hæc, κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ Σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακῶν σκβ'. Pro ἐνιαυτοὺς βσκβ' autem scribendum est, ἐνιαυτ. βσκ', expuncto posteriori β; ut et ante nos monuit Pearsonius in notis ad verba illa Symb. Apost. *Creatorem cœli et terræ:* ubi etiam modo dictam loci
G hujus lacunam ex ms. Vatic. supplevit, et de *Saris* nonnulla in medium affert. Eum igitur vide. Præterea de *Saris* consulendus est Scaliger ad Græca Eusebii, p. 406. KUST.

[n] Οἳ] ὧν A.

ΣΑΤΑ] Deest art. A.

[o] ὡς εἶναι—ἥμισυν om. V. pro ἕνα καὶ ἥμισυν B.E.M. præbent ασθ' vel simile quid.

[p] ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in mss. non integris vocibus
H exarata sunt: sed pro ἕνα quidem scriptum reperitur α; pro ἥμισυν vero, nota quædam, cujus figura in uno codice similis pene est τῷ δ'. Hanc compendiosam scribendi rationem cum non intelligerent librarii, adulterinam inde vocem ἀσθεῖν, quæ in prioribus editt. reperitur, et Porto suum N. L. i. e. *Non liquet*, expressit, conflarunt. Ceterum, me recte notam codicum mss. inter-

Σατάν: Ὁ Διάβολος.

Σατανᾶς: [r]Ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων [s]γλῶσσαν ὁ ἀποστάτης λέγεται. Ὁ [t]αὐτὸς δὲ καὶ διάβολος, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. Οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης [u]ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ Θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ [x]μειζόνων ὀρεχθέντες, εἰσδέξασθαι τοῦ τύφου τὸ πάθος, [y]καὶ ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δεθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυττῆσαι, ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. Τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ Θεὸς οὐκ [z]ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη.

Σάτωρ, σάτωρος.

Σατραπεία: Ἐπαρχία. Σατράπης δὲ, Σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάττυρος: [a]Ὁ χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν:

[b]Καὶ μὴν [c]προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυνίων: Εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου.

Σαῦρα καὶ σαῦρος: [d]Ἑρπυστικὸν ζῶον.

Σαύρῳ [illegible] λεπτὸν ἐμφερὴς [e]ἐγίγνετο.
Ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ [f]ζώου γένος,
ὃ εἰ τέμοι τις καὶ [g]διασπάσοι μέσον,
[h]ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα,
συνέρχεται [i]δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.

A [k]Ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος.

Σαυρομάται: [l]Ὄνομα ἔθνους.

Σαυρωτῆρσι: Τοῖς στύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων.

[m]Ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι.

Καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον, [n]τὸν εἰσπεσόντα παίει τῷ [o]σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου.

[p]Ἢ ξυστὸν δόρυ, ἢ στύραξ, ὃν ἔνιοι καλοῦσιν οὐρίαχον.

B Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ: Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου [q]εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου, δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν [r]ἐν θεάτρῳ. Τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις [s]γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
οἱ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
ὡς ἐπ' [t]ἀληθείας [u]ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
C νῦν δὲ χρόνῳ [x]παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

Διὰ [y]γ' οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν [z]παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. Καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι. Λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ, Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα: Σαφῶς, φανερῶς. Καὶ [a]Ὅμηρος·

[b]Μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

D Σαφέστερον εἰπὲ [c]κἀμαθέστερον: Εἶπε γὰρ,

[d]Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. Πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ καὶ σαφέστερον.

Παρὰ τὴν παροιμίαν·

Σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον.

Ὁ δὲ εἶπεν·

E pretatum esse, liquido probare possum auctoritate Josephi et Hieronymi, (ut alios scriptores taceam,) qui expresse testantur, *Satum* cepisse unum et dimidium modium. Prior enim lib. IX. Antiq. Jud. c. 2. p. 305. sic inquit: Ἰσχύει τὸ σάτον μόδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν. Hieronymus vero in Matt. XIII. ait: *Satum genus est mensuræ juxta morem Palæstinæ provinciæ, unum et dimidium capiens modium.* Plura de *Sato* vide apud Casp. Waserum lib. I. de Mensur. Hebr. c. 4. KUST. Vid. infra v. Στάδιον.

[q] ξεστῶν ιε', ἤτοι λιτρῶν κε'] Pro ιε' lege ν'. Nam ex Eusebio ms. ξέστης λιτρῶν β'· Ergo λίτραι κε'. ξεσταὶ ν'. PEARSON.

ΣΑΤΑΝ] Articulum hunc om. A.

[r] ΟΤΙ Σατανᾶς] Sumptus locus ex Theodoret. Therap. III. t. IV. p. 789. ed. Schulz. ubi quædam tamen paulo aliter leguntur. Habet A. in marg. ση° ποίῳ τρόπῳ συνεχωρήθη πολεμεῖσθαι ὁ ἄνθρωπος ὑπὸ τοῦ δαίμονος.

[s] γλῶσσαν] γλῶτταν A.V.

[t] αὐτὸς] αὐτὸς δὲ A.B.V.E.

[u] ἀπὸ] ὑπὸ om. A.V.

[x] μειζόνων] μειζόνως A.

[y] καὶ ἐκπεσεῖν] καὶ om. A.E.

[z] ἐκώλυσε διαμάχην] ἐκώλυε διὰ μάχην V.

[a] Ὁ χορευτής] ὁ om. A.B.

[b] Καὶ μὴν προθυμ.] Aristoph. Vesp. 1168.

[c] προθυμοῦμαί γε] γε om. E.

ΣΑΥΡΙΩΝ] Est vox Græco-barbara, quam tamen non reperio in Glossario Meursii et Dufrenii. KUST. Σαυνίων B.V.E. Gl. om. A. Mox σημαίας ἢ om. V.

[d] Ἑρπυστικὸν] ἑρπηστικὸν A. et sic infra.

[e] ἐγίνετο] ἐγίγνετο V.E. In seqq. narrationis Ælianeæ H. A. II. 23. vestigia deprehendit Schneiderus.

[f] ζώου] ζῶον A. γένος ζῶον V. γένος om. E.

[g] διασπάσοι] διασπάσει A.V.

[h] ἕλκει] ἕλκειν V.

[i] δὲ καὶ] καὶ om. V.

[k] Ἔστι—ΣΑΥΡΟΣ] Σαυρὶς εἶδος ἰχθυδίου· καὶ κλίνεται σαυρίδος. Σαῦρος δὲ ὁ ἰχθῦς. A.

[l] Ὄνομα ἔθνους] ἔθ A.

[m] Ἔκτανε θηκτῷ σαυρ.] Anthol. Pal. VI. 110. θηκτῶν A.V. Tum σαυρωτῆρσι A.

[n] τὸν εἰσπεσόντα] εἰς τὸν πεσόντα A.B.V.E.M.

[o] σαυρωτῆρι] A. in marg. Παρὰ τὸ σταυροῦσθαι ἐπ' αὐτοῦ F τὸ δόρυ, σταυρωτήρ τις ὤν.

[p] Ἢ ξυστὸν] Hæc sunt ex gl. Herodot. VII. 41.

ΣΑΥΤΗΝ ἘΠΑΙΝ.] Confer Zenobium, et alios parœmiographos. KUST. Γύναι Zenobius habet, quod præferendum videtur. HEMST. γύναι Athenæus I. p. 33 F. Vid. Meinekii fr. Philemon. XCV. p. 425.

[q] εὐημερήσαντι] εὐημερήσας ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου Zenob. Fuit tamen ipse tragicus poëta, quem magnum satis fabularum numerum reliquisse testatur Suid. in Ἀστυδάμας. HEMST.

G [r] ἐν θεάτρῳ om. B.E. Tum τὴν V. pro τὸν δέ.

[s] γενόμην] γενοίμην V. Phot. ms.

[t] ἀληθείας] ἀληθείας A. Phot.

[u] ἐκρίθην] ἐκρίθη Phot. ms.

[x] παρέχουσ'] Propius ad verum lect. Mich. Apostolius προσέχουσ', legendum enim προέχουσι. *Nunc tempore præcedunt.* HEMST. Ita Bentleius Emend. Menand. p. 135. qui et ᾧ φθόνος, et sic ed. in Photio, ubi ms. προσεχούσαις, οἷς χρόνος.

H [y] οὖν] γ' οὖν A. Phot.

[z] παραιτήσασθαι] Ex Zenobio videtur addendum παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφὴν τὴν βουλήν. HEMST.

[a] Ὅμηρος] Il. δ'. 404. KUST.

[b] Μὴ ψεύδε' om. A.V.

[c] ΚΑΜΑΘΕΣΤΕΡΟΝ] κἀληθέστερον A.B.V.E.M.

[d] Ὅταν τὰ νῦν ἄπ.] Aristoph. Ran. 1490.

Εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,
τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
[e]τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
[f]Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
τἀναντία πράξαντες [g]οὐ σῳζοίμεθ' ἄν;
Εὖ γ', ὦ Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;

Σαφήνεια: Καὶ [h]σαφηνίζω, ἑρμηνεύω. Σαφοῦ δὲ, σαφήστω.

Σαφής: Ἀληθής. Καὶ Ὅμηρος·

Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Ἀντὶ τοῦ [i]ἀληθές. Καὶ [k]Σοφοκλῆς·

Εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής.

Σαχωνιάθων:

Σάχωνος: Ὄνομα κύριον.

Σβεννύντος: Καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. Καὶ σβεννῦσα.

Σβέσαι: Παῦσαι.

Σαίνεσθαι: Κολακεύειν. Τὸ ῥῆμα, σαίνω.

[l]Ἀλλὰ κύον, σαίνοις, Κέρβερε, τόν με κύνα.

Καὶ αὖθις·

[m]Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.

Ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. [n]Καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

Σαινουροι: Τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίρει: Κοσμεῖ, ἢ [o]χαίρει.

[Σεβάζω: Αἰτιατικῇ. Καὶ σέβω, ὁμοίως.]

Σέβας: Τιμὴ, ἔκπληξις. Παρὰ δὲ [p]Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα.

Τῶδ' ἔχω σέβας.

Καὶ [q]σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σεβάστεια: Πόλις. Καὶ [r]Σεβαστηνὸς, ὁ πολίτης.

Σεβαστιανός: Οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. Ἐγέ- A νετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν [s]πολεμικῶν ζήτησις. Εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς ἀρετῆς ἀποδέων. Οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς [t]ἅπαντα. [u]Ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὢν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν οὐ δι' ἑαυτὸν, τῶν [x]ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. Χρημάτων δὲ αὐτῷ πλήθους ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ
B τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. Τροφὴν δὲ [y]προῃρεῖτο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. Φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν [z]τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους [a]ἔτρεπεν. Ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας [b]ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. Ἁπλῶς
C δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα [c]παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. Γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, [d]ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσὸς [e]διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὢν, [f]οὐκ ἔστιν ἐράσμιος, κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὢν, οὐκ ἔσχε χάριν. [g]Προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης [h]ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ
D πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

Σεβαστός: Προσκυνητός. Καὶ σεβίζει, σέβεται. Καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ [i]εὐλογῆσαι.

[Σεβαστοφόροι: Ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.]

Σευηριανὸς, ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱὸς, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, [k]ἐπῳκηκότας πα-
E τρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν, παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ [l]τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς, ἔτι

[e] τούτοισι χρησαίμεσθα] τούτοις χρησαίμεθα A.V.E.
[f] Εἰ] οἱ A. εἰ [illegible] E.
[g] οὐ σῳζοίμεθ'] σωθείημεν A. οὐ om. V.
[h] ΣΑΦΗΝΙΖΩ] σαφηνεύω B. Mox δὲ om. A.
[i] ἀληθές] ἀληθὲς A. ἐπιστάμενος—σαφής om. E.
[k] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 623.
ΣΑΧΩΝΙΣΘΩΝ] Leg. Σαγχωνιάθων. REINES. Σαχωνιάθων A.B.V.E. Post gl. seq. addunt A.B.V. Σβῆρος
F (Σεβῆρος B. Σαβῆρος V.) ὄνομα κύριον.
ΣΒΕΝΝΥΝΤΟΣ] Gl. A. in marg. om. V.
[l] Ἀλλὰ κύον, σαίν.] Anthol. Pal. VII. 66. κύων V. Tum σαίνεις A.
[m] Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1040. KUST.
[n] Καὶ σαίνω αἰτ.] Habet A. in marg. om. E.
[o] χαίρει] χαίρει A.B.E. Phot. Plutarchus II. p. 362 C.
G Schleusnero ad Photium citatus, Σαίρειν ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν λέγουσιν.
ΣΕΒΑΖΩ] Deest gl. A.V. Sed habet A. in marg. ad v. Σεβαστός.
[p] Καλλιμάχῳ] Fr. 299.
[q] ΣΕΒΙΣΑΙ] Infra v. Σεβαστὸς et Σεβίσαι. Damascius de Princ. p. 252. Epigr. ap. Dorvill. Char. 551. ἔχει σέβας. TOUP. Aristoph. Thesm. 112.
[r] ΣΕΒΑΣΤΕΙΑΝΟΣ] Σεβαστηνὸς A.B.V. Steph. Byz.
ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ: Οὗτος ἐπὶ Οὐάλ.] Assentior Henr. Va-
H lesio, qui ad Amm. Marcell. p. 428. articulum hunc ex Eunapii Sardiani historia excerptum esse existimat. KUST. Eunapii fr. 22.
[s] πολεμικῶν om. V.
[t] ἅπαντας] Leg. ἅπαντα. TOUP. Sic A.B.V.E.M.
[u] Ὅς γε] ὅστις E.

[x] ἀρχομένων δὲ] δὲ om. A.V. Item om. δὲ A. post χρημάτων. Tum ἔμελλεν A.E.
[y] προῃρεῖτο] προῄρητο V.E.
[z] τε ἀφῄρει] περιαφῄρει V.
[a] ἔτρεπεν] ἔτερπεν B.
[b] ταῦτα—συνηγωνίζετο om. V.
[c] παρεῖχεν] παρέχων A. Mox γεγωναὶς E.
[d] ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ.—ἔσχε χάριν] Hæc leguntur etiam supra v. Κολοσσός. KUST.
[e] διὰ] διὰ τὴν B. διὰ οὐ E.
[f] οὐκ ἔστιν—θαυμαστὸς ὢν om. A.V.
[g] Προσκεκρουκὼς [illegible] διὰ γν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προσκεκρουκώς. KUST. Aliter de hac ejus mutatione ex occid. in orient. Zosimus IV. nimirum ob eunuchorum in aula potentiam Constantinopolin demigrasse. Ista igitur Suidæ præmittenda sunt ejus in Orientem ad Valentem adventui. REINES.
[h] ὀρθότητα] ὀρθότητι E. Tum κοιμισταῖς B.E.
[i] εὐλογῆσαι] Statim delevi cum A.V. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστους τοὺμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. Τουτέστιν εὐπίστους ἔχω πρὸς τὸ τὸν Θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι. Vide infra v. Σεβίσαι.
ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΙ] Habet A. in marg. om. V.
ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΣ, ἀπὸ Δαμ.] Totus hic articulus excerptus est ex Damascio in Vita Isidori, ut in nota sequente ostendemus. KUST.
ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΣ] Vid. Νόμος et Ἰανουάριος. HEMST.
[k] πατρίδα τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας] ἐπῳκηκότας π. τ. A.V. Mox τυχεῖν V. Et ὀξύτητι τῆς φύσεως A.V.E. non τῆς φ. ὀξ.
[l] τῆς] τοὺς E. Mox [illegible] V.

δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. [m]Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακὼς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. Προὐθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι, καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι· [n]ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἤνθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν· ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. Ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. Ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. Ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. Ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ χρεὼν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον, ὅ τι ἐστὶ κακὸν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. Ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ [o]ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. Φύσει δὲ ὢν [p]φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, [q]ἀλλ' ἐπὶ τιμίοις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ [r]διέτριβεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, [s]καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. Δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. Καὶ [t]δήποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον [u]ἐπιγινομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. [x]Ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ [y]πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα [z]πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. Ἱερώτατος [a]δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ Ἕλλην, καὶ [ὑπὸ] πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος. [b]Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικὸν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον [c]εὔρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι [d]δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. Τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ [e]ἐκμαθόντος ἠνείχετο τά τε ποιητικὰ, τῶν τε ῥητόρων [f]τοὺς εὐδοκιμοῦντας· [g]μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. Τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως· τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν [h]ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητήν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη [i]πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. [k]Τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς, [l]εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. Ἀλλ' οὐδὲ ὣς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. [m]Καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν, καὶ μὴ πείθουσαν. Καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. Καὶ γὰρ [n]ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανὸς, καὶ [o]ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος: [p]Ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον (ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ [q]στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες·) ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν.

Ὅτι ἀπείρητο [r]τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο [s]ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο.

[m] Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος—διεσφάλη] Hæc αὐτολεξεὶ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, cod. CCXLII. p. 1057. unde patet, et reliqua, quæ Suidas de Severiano hic affert, ex Damascio deprompta esse. KUST.

[n] ἤκμαζε γὰρ] ἤκμαζε δὲ A.V. Tum ὁ om. A. Mox Ἀθήναις V. Infra αὐτῷ post πατὴρ iterat E.

[o] ἀπραγμοσύνης] ἀκτημοσύνης V.

[p] φιλόνεικος] φιλόνεικον A.

[q] ἀλλ' ἐπὶ—ψυχῆς om. V.

[r] διέτριβεν] διέτριψαν A.

[s] καὶ οὐδενὶ—ἐξίστασθαι om. V.

[t] δήποτε] εἰ δήποτε A. ὑπὸ θυμοῦ ἐξαγόμενος V. sine δήποτε. Mox τινας om. V. et καὶ ἐς τούτους—κακοπραγίας.

[u] ἐπιγινομένης] ἐπιγινομένης A.

[x] Ἐπεὶ δὲ] δὲ om. A. καὶ om. V. Tum προσκρούσαι E. προσκρούει M.

[y] πατρὶ τῷ ἐκείνου] τῷ ἐκείνῳ πατρὶ V.

[z] πεπονθὼς καὶ] πέπονθεν V. ubi om. οὐδὲν—ἐνστάσεως.

ζη'

[a] δὲ ἦν] ἦν om. A.V.E. Mox καὶ ἕλλην. καὶ E. Tum πολλῶν μὲν B.E.M. ὑπὸ om. A.B.

[b] Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγ.—πολιτικὰς ἐξηγήσεις] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀμφιλαφῆ. KUST. ἐμοὶ—προσέπτυε om. V.

[c] εὔρουν] εὔρρουν A.

[d] δὲ καὶ] καὶ om. A.E.

[e] ἐκμαθόντος] ἐκμανθάνοντος E.M.

[f] τοὺς εὐδοκιμοῦντας] εὐδοκιμοῦντι A. ορθο

[g] μισθόν τε] τε om. A. ubi mox τῆς φιλοτιμίας φιλοτιμία.

[h] ὅτε] ὅτι A.

[i] πολλαχοῦ] πολλαχῆ A.

[k] Τούτῳ] τοῦτο A. Mox Ζήνων V. Infra οὐδὲ ἐ. πείσειν om. V.

[l] εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων] Vertendum, *si Christianus fieri vellet*. Christianos enim a scriptoribus gentilibus, qualis erat Damascius, interdum appellatos fuisse κρατοῦντας, quasi dicas, *rerum potientes*, erudite ostendit Valesius ad Euseb. Histor. Eccles. p. 62, 63. cujus verba adduximus supra ad v. Ἱεροκλῆς. KUST.

[m] Καὶ ἡμῖν] καὶ om. V. Tum ὑμῖν E. καὶ μὴ πείθουσαν om. V.

[n] ἐπιστέλλειν] στέλλειν V.

[o] ἔμφρων ὡς] ἐμφρόνως A. καὶ ἔμφρων—ἐπιστολαῖς om. V.

[p] ὍΤΙ Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμ.—ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν] Hæc sunt verba Herodiani in Severo, p. 523. ut Pearsonius ad oram libri notaverat. KUST. III. 6.

[q] στρατηγοὶ] στρατιῶται V.

ὍΤΙ ἀπείρητο] Vid. Herodian. III. 8. Ὅτι Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι ἀπηγορευμένον πρώην ὄν V.

[r] τοῖς στρατιώταις] τοῖς om. A.

[s] ἐπέτρεψε] ἐπέγραψε B.E.

Ὅτι Σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο [t]μὲν τοῦ φονεύειν, [u]Περινθίοις δὲ καὶ αὖθις ὑπέταξε, καὶ [x]παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ [y]κυνηγίων στοὰς, καὶ τὸ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν, ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ τὰ [z]περικείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρη, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς, ὅπερ ἐκαλεῖτο [a]Ζεύξιππον· ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. Ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν.

Ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν [b]ἐν τῇ πόρτῃ, Τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. Καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, [c]ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος, κράζων, Οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις· σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. Καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. [d]Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν, πλὴν βραχέων· οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας [e]μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. Καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. Κἀκ τούτου [f]τά τε βιβλία πάντα, τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ [g]τῷ τοῦ [h]Ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται.

[i]Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής· σκληρῷ τε [k]βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ταχὺς, καὶ τὸ νοηθὲν [l]ἐπιτελέσαι ὀξύς. Οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει, γράμματά τε αὐτῶν, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, [m]καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. Πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας.

[n]Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ [o]Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον [p]ἔζη φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ [q]καὶ παντοδαποῖς. [r]Εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκαντας ὡς [s]αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε. . . .

Σεβίσαι: Ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. [t]Ἀριστοφάνης·

Εὐοίστοις δὲ τοὺμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

Ὅτι Σεβῆρος] Vid. Reimar. ad Dion. Cass. LXXIV. 14.

[t] μὲν τοῦ] μὲν om. V.

[u] Περινθίοις] Ἡρακλεία ἦν πυροθίοις δὲ καὶ ὧ. V. καὶ ante αὖθις addit A.

[x] παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγ.] Cum toto hoc loco confer omnino Hesychium Illustrium in libello de Orig. CPolitanis, sub finem; itemque Codinum in opere ejusdem argumenti, Num. XI. et XII. KUST.

[y] κυνηγίων] κυνηγίου A.B.E. suprasc. κυνήγιον V. Mox τὸ ante ἱπποδρόμιον addunt A.B.V.E.

[z] περικείμενα—δένδρα] παρακείμενα—δένδρη A.V.

[a] Ζεύξιππον] τὰ νῦν νούμερα addit V. Mox δὲ et καλούμενον om. V.

[b] ἐν τῇ πόρτῃ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. ἐν τῇ πρώτῃ: quod Wolfius et Portus bona quidem fide, sed nullo sensu verterant, *in prima*. KUST. Mox κύρου bis edd. vett.

[c] ὑπήντησεν] ἀπήντησεν A. Mox δῆμος om. V.

ΣΕΒΗΡΟΣ] Ὅτι Σεβῆρος ὁ V.

[d] Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρ.—γεγραμμένα ἀναλέξηται] Quis non existimet hæc de Severo sophista, cujus proxime ante mentionem fecit Suidas, intelligenda esse? At aliter se res habet. Pertinent enim ista ad Severum imperatorem, suntque ipsissima verba Dionis in Severo, p. 411. [LXXV. 13.] At non solum ista, verum et ea, quæ sequuntur, de eodem Severo imperatore intelligenda sunt: ut monuit etiam Salmasius in notis ad Æl. Spart. p. 139. edit. Paris. Sed non ideo cum laudato viro summo stupendæ negligentiæ Suidam accusaverim: cum jurare ausim, verba ista, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος, initio ab hoc loco abfuisse, et reliqua, quæ sequuntur, cum præcedenti articulo, in quo de Severo imperatore agitur, cohæsisse. Cum enim verba ista initio ad marginem scripta, vel saltem alibi posita essent, postea inconsultus aliquis librarius ea in locum hunc, prorsus alienum, intrusit, et sic ea, quæ antea continua serie legebantur, et recte cohærebant, violenter divulsit: qua ratione et pluribus aliis in locis lexici hujus peccatum esse video. KUST.

[e] μεθόρια] μέρη E.

[f] τά τε] τε om. V.

[g] τῷ—μνημείῳ] τὸ—μνημεῖον A.

[h] Ἀλεξάνδρου μνημείῳ] Vid. Casaubon. ad Sueton. Aug. c. 18. p. 136. HEMST.

[i] Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβ.—τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Severo imperatore, quæ leguntur in Collectaneis a Valesio editis, p. 825. KUST.

[k] καὶ τραχεῖ βίῳ] βίῳ καὶ τραχεῖ A.V. Excerpt.

[l] ἐπιτελέσαι] ἀποτελέσαι B.E.M.

[m] καὶ τοὺς] καὶ τῶν A.E.M. Excerpt. Mox τὰ ἔθνη V. qui et ὑπερέχοντας om. Infra ἦν om. E.M. καὶ om. V. Tum ὡς—ἀνδρείας om. V.

[n] Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθ.] Huc transferenda erant verba illa, quæ in principio hujus articuli leguntur, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. Quæ enim Suidas hic tradit, ex Damascio excerpta sunt, nec accipienda sunt de Severo imperatore, sed Severo sophista quodam Romano, cujus et Photius in Excerptis ex Damascio p. 1040. et 1049. mentionem facit. Salmasius tamen ad Æl. Spart. p. 139. ed. Paris. et hæc æque ac præcedentia ad Severum imperatorem pertinere putat; et simul stuporis Nostrum arguit, qui non solum Severo sophistæ ista tribuat, sed etiam sophistam illum sub Anthemio vixisse scribat. At si inspexisset Photium locis laudatis, vidisset utique mentionem ibi fieri Severi cujusdam Romani, qui tempore Anthemii vixit: quem quidem esse ipsum illum Severum, de quo Suidas hic loquitur, nemini dubium forte puto, qui Photium ipsum consulere voluerit. KUST.

[o] Ἀνθεμίου] Ἀνθομίου A.

[p] ἔζησε] ἔζη A.

[q] καὶ παντοδαποῖς etc. om. V.

[r] Εἴπερ δὲ] δὲ om. A. qui mox διενεγκόντας.

[s] αὐτὸν] ἑαυτὸν A. post ἐπιεικὴς lacunæ signa posui. Edd. cum B.E. ibi habent λείπει, quo verbo caret A.

[t] Ἀριστοφάνης] Thesm. 112. ubi vid. Schol.

δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. [m]Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὢν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακὼς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. Προὐθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι, καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι· [n]ἤκμαζε δὲ τότε καὶ ἦθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν· ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. Ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. Ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον, αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. Ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. Ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ χρεὼν, ἔτι δὲ τὸ αὐθαίρετον, ὅ τι ἐστὶ κακὸν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ, τραχὺν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. Ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ [o]ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. Φύσει δὲ ὢν [p]φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, [q]ἀλλ' ἐπὶ τιμίοις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ [r]διέτριβεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, [s]καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. Δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. Καὶ [t]δήποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον [u]ἐπιγινομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. [x]Ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀρβαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ [y]πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα [z]πεπονθὼς καὶ ὑβρισθεὶς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. Ἱερώτατος [a]δὲ ἦν εἰς ὑπερβολὴν, καὶ Ἕλλην, καὶ [ὑπὸ] πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐπιδωκεν ὁ ἀλιτήριος. [b]Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικὸν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον [c]εὔρρουν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις, ἔτι [d]δὲ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. Τὸν δὲ ἐμοῦ νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ [e]ἐκμαθόντος ἠνείχετο τά τε ποιητικὰ, τῶν τε ῥητόρων [f]τοὺς εὐδοκιμοῦντας· [g]μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. Τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως· τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβὼν, οὐκ ἔστιν [h]ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητήν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη [i]πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. [k]Τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεὺς, [l]εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. Ἀλλ' οὐδὲ ὣς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. [m]Καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολὴν, καὶ μὴ πείθουσαν. Καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. Καὶ γὰρ [n]ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανὸς, καὶ [o]ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

Σεβῆρος: [p]Ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον (ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ [q]στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες·) ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν.

Ὅτι ἀπείρητο [r]τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο [s]ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο.

[m] Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος—διεσφάλη] Hæc αὐτολεξεὶ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damascio, cod. CCXLII. p. 1057. unde patet, et reliqua, quæ Suidas de Severiano hic affert, ex Damascio deprompta esse. KUST.

[n] ἤκμαζε γὰρ] ἤκμαζε δὲ A.V. Tum ὁ om. A. Mox Ἀθήναις V. Infra αὐτῷ post πατὴρ iterat E.

[o] ἀπραγμοσύνης] ἀκτημοσύνης V.

[p] φιλόνεικος] φιλόνεικον A.

[q] ἀλλ' ἐπὶ—ψυχῆς om. V.

[r] διέτριβεν] διέτρομεν A.

[s] καὶ οὐδενὶ—ἐξίστασθαι om. V.

[t] δήποτε] εἰ δήποτε A. ὑπὸ θυμοῦ ἐξαγόμενος V. sine δήποτε. Mox τινας om. V. et καὶ ἐς τούτους—κακοπραγίας.

[u] ἐπιγενομένης] ἐπιγινομένης A.

[x] Ἐπεὶ δὲ] δὲ om. A. καὶ om. V. Tum προσκρούσαι E. προσκρούει M.

[y] πατρὶ τῷ ἐκείνου] τῷ ἐκείνῳ πατρὶ V.

[z] πεπονθὼς καὶ] πέπονθεν V. ubi om. οὐδὲν—ἐνστάσεως.

[a] δὲ ἦν] ἦν om. A.V.E. Mox καὶ ἕλλην. καὶ E. Tum πολλῶν μὲν B.E.M. ὑπὸ om. A.B.

[b] Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγ.—πολιτικὰς ἐξηγήσεις] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀμφιλαφῆ. KUST. ἐμοὶ—προσέπτυε om. V.

[c] εὔρουν] εὔρρουν A.

[d] δὲ καὶ] καὶ om. A.E.

[e] ἐκμαθόντος] ἐκμανθάνοντος E.M.

[f] τοὺς εὐδοκιμοῦντας] εὐδοκιμοῦντι A.

[g] μισθόν τε] τε om. A. ubi mox τῆς φιλοτιμίας φιλοτιμία.

[h] ὅτε] ὅτι A.

[i] πολλαχοῦ] πολλαχῇ A.

[k] Τούτῳ] τοῦτο A. Mox Ζήνων V. Infra οὐδὲ ἐ. πείσειν om. V.

[l] εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων] Vertendum, *si Christianus fieri vellet*. Christianos enim a scriptoribus gentilibus, qualis erat Damascius, interdum appellatos fuisse κρατοῦντας, quasi dicas, *rerum potientes*, erudite ostendit Valesius ad Euseb. Histor. Eccles. p. 62, 63. cujus verba adduximus supra ad v. Ἱεροκλῆς. KUST.

[m] Καὶ ἡμῖν] καὶ om. V. Tum ὑμῖν E. καὶ μὴ πείθουσαν om. V.

[n] ἐπιστέλλειν] στέλλειν V.

[o] ἔμφρων ὡς] ἐμφρόνως A. καὶ ἔμφρων—ἐπιστολαῖς om. V.

[p] ὍΤΙ Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμ.—ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν] Hæc sunt verba Herodiani in Severo, p. 523. ut Pearsonius ad oram libri notaverat. KUST. III. 6.

[q] στρατηγοὶ] στρατιῶται V.

ὍΤΙ ἀπείρητο] Vid. Herodian. III. 8. Ὅτι Σεβῆρος ὁ βασιλεὺς ἐπέτρεψε τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι ἀπηγορευμένον πρῴην ὄν V.

[r] τοῖς στρατιώταις] τοῖς om. A.

[s] ἐπέτρεψε] ἐπέγραψε B.E.

Ὅτι Σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας καὶ ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο [t] μὲν τοῦ φονεύειν, [u] Περινθίοις δὲ καὶ αὖθις ὑπέταξε, καὶ [x] παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ [y] κυνηγίων στοὰς, καὶ τὸ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν, ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ τὰ [z] περικείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρη, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς, ὅπερ ἐκαλεῖτο [a] Ζεύξιππον· ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. Ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐτελεσιούργησεν.

Ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν [b] ἐν τῇ πόρτῃ, Τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. Καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, [c] ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος, κράζων, Οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις· σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. Καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. [d] Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν, πλὴν βραχέων· οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας [e] μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. Καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα· ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. Κἀκ τούτου [f] τά τε βιβλία πάντα, τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ [g] τῷ τοῦ [h] Ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται.

[i] Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής· σκληρῷ τε [k] βίῳ καὶ τραχεῖ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ταχὺς, καὶ τὸ νοηθὲν [l] ἐπιτελέσαι ὀξύς. Οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ Βασίλεια, τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγόρει, γράμματά τε αὐτῶν, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, [m] καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. Πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας.

[n] Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ [o] Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον [p] ἔζη φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ [q] καὶ παντοδαποῖς. [r] Εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκαντας ὡς [s] αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε. . . . .

Σεβίσαι: Ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. [t] Ἀριστοφάνης·

Εὐπίστως δὲ τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

Ὅτι Σεβῆρος] Vid. Reimar. ad Dion. Cass. LXXIV. 14.

[t] μὲν τοῦ] μὲν om. V.

[u] Περινθίοις] Ἡρακλεία ἣν Περινθίοις B καὶ ἃ. V. καὶ ante αὖθις addit A.

[x] παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγ.] Cum toto hoc loco confer omnino Hesychium Illustrium in libello de Orig. CPolitanis, sub finem; itemque Codinum in opere ejusdem argumenti, Num. XI. et XII. KUST.

[y] κυνηγίων] κυνηγίου A.B.E. suprasc. κυνήγων V. Mox τὸ ante ἱπποδρόμιον addunt A.B.V.E.

[z] περικείμενα—δένδρα] παρακείμενα—δένδρη A.V.

[a] Ζεύξιππον] τὰ νῦν νούμερα addit V. Mox B et καλούμενον om. V.

[b] ἐν τῇ πόρτῃ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. ἐν τῇ πρώτῃ: quod Wolfius et Portus bona quidem fide, sed nullo sensu verterant, *in prima*. KUST. Mox κυρίου bis edd. vett.

[c] ὑπήντησεν] ἀπήντησεν A. Mox δῆμος om. V.

ΣΕΒΗΡΟΣ] Ὅτι Σεβῆρος ὁ V.

[d] Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρ.—γεγραμμένα ἀναλέξηται] Quis non existimet hæc de Severo sophista, cujus proxime ante mentionem fecit Suidas, intelligenda esse? At aliter se res habet. Pertinent enim ista ad Severum imperatorem, suntque ipsissima verba Dionis in Severo, p. 411. [LXXV. 13.] At non solum ista, verum et ea, quæ sequuntur, de eodem Severo imperatore intelligenda sunt: ut monuit etiam Salmasius in notis ad Æl. Spart. p. 139. edit. Paris. Sed non ideo cum laudato viro summo stupendæ negligentiæ Suidam accusaverim: cum jurare ausim, verba ista, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος, initio ab hoc loco abfuisse, et reliqua, quæ sequuntur, cum præcedenti articulo, in quo de Severo imperatore agitur, cohæsisse. Cum enim verba ista initio ad marginem scripta, vel saltem alibi posita essent, postea inconsultus aliquis librarius ea in locum hunc, prorsus alienum, intrusit, et sic ea, quæ antea continua serie legebantur, et recte cohærebant, violenter divulsit: qua ratione et pluribus aliis in locis lexici hujus peccatum esse video. KUST.

[e] μεθόρια] μέρη E.

[f] τά τε] τε om. V.

[g] τῷ—μνημείῳ] τὸ—μνημεῖον A.

[h] Ἀλεξάνδρου μνημείῳ] Vid. Casaubon. ad Sueton. Aug. c. 18. p. 136. HEMST.

[i] Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβ.—τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Severo imperatore, quæ leguntur in Collectaneis a Valesio editis, p. 825. KUST.

[k] καὶ τραχεῖ βίῳ] βίῳ καὶ τραχεῖ A.V. Excerpt.

[l] ἐπιτελέσαι] ἀποτελέσαι B.E.M.

[m] καὶ τοὺς] καὶ τῶν A.E.M. Excerpt. Mox τὰ ἔθνη V. qui et ὑπερέχοντας om. Infra ἦν om. E.M. καὶ om. V. Tum ὡς—ἀνδρείας om. V.

[n] Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθ.] Huc transferenda erant verba illa, quæ in principio hujus articuli leguntur, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. Quæ enim Suidas hic tradit, ex Damascio excerpta sunt, nec accipienda sunt de Severo imperatore, sed Severo sophista quodam Romano, cujus et Photius in Excerptis ex Damascio p. 1040. et 1049. mentionem facit. Salmasius tamen ad Æl. Spart. p. 139. ed. Paris. et hæc æque ac præcedentia ad Severum imperatorem pertinere putat; et simul stuporis Nostrum arguit, qui non solum Severo sophistæ ista tribuat, sed etiam sophistam illum sub Anthemio vixisse scribat. At si inspexisset Photium locis laudatis, vidisset utique mentionem ibi fieri Severi cujusdam Romani, qui tempore Anthemii vixit: quem quidem esse ipsum illum Severum, de quo Suidas hic loquitur, nemini dubium forte puto, qui Photium ipsum consulere voluerit. KUST.

[o] Ἀνθεμίου] Ἀνθομίου A.

[p] ἔζησε] ἔζη A.

[q] καὶ παντοδαποῖς etc. om. V.

[r] Εἴπερ δὲ] B om. A. qui mox διενεγκόντας.

[s] αὐτὸν] ἑαυτὸν A. post ἐπιεικὴς lacunæ signa posui. Edd. cum B.E. ibi habent λείπει, quo verbo caret A.

[t] Ἀριστοφάνης] Thesm. 112. ubi vid. Schol.

[u]Τουτέστιν, εὐπίστως πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

Σέδας: Καθέδρας.

Σεδεκίας: Ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβὰς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀποστήσεσθαι· ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β΄.

Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει· [x]μ' ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι: [y]Πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ. Τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς. Μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σέδετον: Τὸ φοσσάτον.

Σεκοῦνδος: Ἀθηναῖος, σοφιστής· [z]ὃς ἐχρημάτισε [a]Πλήνιος. Ἐπωνομάζετο δὲ καὶ [b]Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. Καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ [c]Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ. Ἔγραψε Μελέτας ῥητορικάς.

Σέκρετον:

Σελαγεῖται: Ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. Παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγίζω: [[d]Λάμπω.]

Σέλας: Πῦρ· ἢ τὸν κεραυνὸν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης· ἢ [e]λαμπηδών.

Σελάχιον: Ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω [f]λεχώζειν. Καλλίστρατος δὲ, τὸ τοῦ [g]ἰχθύος κόπαιον. Λέγεται δὲ καὶ [h]μαλάχιον.

Σελάχια: Ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει· οἷον σμύραινα, βοῦς, νάρκη, τρυγών· οὐδὲ ὠοτοκεῖ.

[**Σέλλαι**: Σελλάρια, [i]σωτηρία, ἕδραι.]

Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. Ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ' ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

Σελεύκεια: [k]Πόλις. Σελευκία δὲ, ὄνομα κύριον.

Σελευκίς: Ὀρνεόν ἐστιν εὔπεπτον, καὶ ἀκόρεστον, καὶ πανοῦργον, [[l]καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον.]

[u] καὶ ἑξῆς. ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγράφη] τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸν θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι V. Habet A. in marg. Σέβω: αἰτιατικῇ.

ΣΕΔΑΣ] Vid. not. ad Hesych.

[x] Μ' ΑΛΛΑ ΠΛΕΙΝ Ἢ Μ. Πλ. ἢ μαίνομαι] Sic locum hunc refinxi auctoritate ms. Paris. A. Ante enim minus recte legebatur, μᾶλλον πλὴν ἢ μαίνομαι. Πλέω ἢ μάχομαι, &c. Ceterum vox μ' ante ἀλλὰ videtur esse supervacanea: qua expuncta sensus erit planior. KUST. Debuisset Kusterus Suidam sic refingere: Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι. Sunt enim ipsissima Aristophanis verba in Ran. v. 103. ubi Hercules rogat, Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; respondet Bacchus, καὶ μάλα πλεῖν ἢ μαίνομαι. ubi posterior scholiastes: πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ' αὐτῷ, τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. BOS. Conf. Koen. ad Gregor. Dial. Att. LXXII. In Aristophane καὶ omittunt mss. optimi. μὴ ἀλλὰ edidit Dindorfius Porsonum secutus. μάλα πλὴν B. μ. πλὴν V.E.

[y] Πλέον] ἀλλὰ πλέον A.V.

ΣΕΔΕΤΟΝ] Vide Dufrenium in Glossario. Pro φοσσάτον autem rectius scribes φοσσάτον, per duplex σσ. KUST. φοσσάτω A. φόσατον B.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ, Ἀθην.] De hoc vide Philostratum lib. I. de Vit. Sophist. in fine. KUST.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ] Confundit Suidas Plinium Cæcilium Secundum cum Secundo sophista. Mox pro Ἡροδότου leg. Ἡρώδου. Utrumque errorem notavit Holsten. præf. ad sententias morales Demophili Democratis et Secundi. Testimonia aliorum de eo habes ibi p. 74. et seqq. Secundus grammat. συγγενόμενος τῷ Πολέμωνι, Ἰωνικῷ σοφιστῇ, ὃν τὰ ἄλλα δεξιὸς ἐπὶ λέξιν, καὶ ἐπανορθῶν τὰ συγγράμματα τοῦ σοφιστοῦ. Phrynich. in Ecl. dict. Attic. p. 44. Vide testimonium de eo, quod etiam grammaticus fuerit, ap. Holsten. l. d. p. 78. et Philostrat. Vit. Sophist. l. l. REINES.

[z] ὃς ἐχρημάτισε Πλίνιος] Hæc a sciolo quodam adjecta esse puto: qui cum legisset Plinium juniorem appellatum fuisse *Secundum*, de eo Suidam hic loqui existimabat. Sed Plinium Secundum diversum esse a Secundo sophista Atheniensi, de quo Suidas hic agit, adeo manifestum est, ut imperitiam suam palam prodat, qui eos confundat. KUST.

[a] Πλίνιος] Πλήνιος A.B.E.M.

[b] Ἐπίουρος] Philostratus loco laudato eum Ἐπίθυμον dictum fuisse scribit. Sed lectio Suidæ magis placet. Ἐπίουρος enim, vel ἐπίκουρος dicebatur *clavus ligneus*, testibus Grammaticis. Hesychius: Ἐπίουροι: ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι. Idem alibi: Ἐπίουροι: ἧλοι ξύλινοι. Glossæ: Ἐπίουρος, *compages*, *sudis*. Hinc detorta est vox *epigrus*, quæ apud Glossographos Latinos legitur. Isidorus in Glossis: *Epigri, clavi lignei sunt, quibus lignum ligno adhæret.* Eadem ex Isidoro repetit Papias. Confer Maussacum in Dissertat. Crit. sub finem. Hinc autem apparet, quare Secundus filius fabri lignarii, Ἐπίουρος dictus sit. KUST. καὶ Ἐπίουρος A.V.

[c] Ἡροδότου] Meursius Lect. Att. lib. VI. c. 9. recte monuit, legendum esse Ἡρώδου. Intelligitur hic enim Herodes Atticus, cujus præceptor Secundus sophista fuit. Philostratus in Secundo, p. 543. Ἡρώδην δὲ ἐκπαιδεύσας, ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη. Idem in Vita Herodis Attici, p. 562. Καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν εἰρημένῳ μοι ἤδη. KUST. Ἡρώδου A.V.

ΣΕΛΑΓΕΙΤΑΙ] Aristoph. Nub. 285.

[d] Λάμπω om. A.V.

[e] λαμπηδών] λαμπηδόνα E. Mox delevi Καὶ ΣΕΛΑΓΕΙΤΑΙ, λάμπεται, cum A.

ΣΕΛΑΧΙΟΝ] Σελάχιον B.E. pr.

[f] λεχάζειν] Ms. A. λαχώζειν. At ms. B. λεχώζειν. KUST. F. λοχάζειν. TOUP. Mss. omnes λεχώζειν cum Photio. Compendium scripturæ codicis A. minus percepisse videtur Kusterus.

[g] ἰχθύος κόπαιον] Hesychius κόμμα ἰχθύος.

[h] μαλάχιον] Reinesius Var. Lect. p. 475. observante etiam Pearsonio, reponendum putat, τεμάχιον. Sed fallitur vir summus. Vide Nostrum supra v. Μαλάχιον. KUST.

ib. μαλάχειον A.V.

ΣΕΛΑΧΙΑ] Σελάχεια V. Ælianus N. A. XI. 37. Καλεῖται δὲ σελάχεια, ὅσα οὐκ ἔχει λεπίδας, εἶεν δ' ἂν μύραινα, γόγγρος, νάρκη, τρυγὼν, βοῦς, γαλεὸς, δελφὶς, φάλαινα, φώκη· ταῦτα δὲ ἄρα μόνα τῶν ἐνύδρων ζωοτοκεῖ.

ΣΕΛΛΑΙ] Deest gl. A.V.

[i] σωτήρια] Vide Nos supra v. Ἀφ' ἑδρῶν, ubi locum hunc, quem Portus non intellexerat, abunde exposuimus. KUST. Vid. supr. Ἕδραι. REINES.

ΣΕΛΓΗ, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακ.] Confer Nostrum supra v. Ἀσέλγεια, ubi eadem leguntur. KUST. Hunc articulum præbet A. marg. Post Σελλήεις ponit V. πόλεως M.

[k] Ὄνομα πόλεως] πό A. Tum omisi Καὶ ΣΕΛΕΥΚΕΙΣ, οἱ Ἴσαυροι, cum A.V.

ΣΕΛΕΥΚΙΣ] Hujus aviculæ ex Theodoro Tharsensi meminit Photius Cod. CCXXIII. p. 681. KUST. Diodoro potius. Vid. Suid. in Diodor. TOUP. Has aves Seleuciadas vocat Zosim. I. p. 52. et Seleuciæ degere tradit in Apollinis Sarpedonii templi consepto; unde si quis auxilium imploret, a deo ablegentur ad extirpandas locustas. HEMST. Suidam hunc articulum ex Eunapio hausisse putat Boissonadius, quem vid. ad ejus scriptoris fr. 2.

[l] καὶ τὰς—λαφύσσον om. A. Photius, et Lex. Seg.

Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικὸς, ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. Ἔγραψεν ἐξηγητικὰ [m]εἰς πάντα, ὡς εἰπεῖν, ποιητήν· Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, Περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, Περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν, [n]Περὶ Θεῶν [o]βιβλία ρ', [p]καὶ ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος [q]Ἐμισηνὸς, γραμματικός. [r]Ἁσπαλιευτικὰ δι' ἐπῶν, [s]βιβλία δ', Εἰς τοὺς Λυρικοὺς ὑπόμνημα, [t]Παρθικὰ, δύο. Καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὗρον [u]ἐμπαράθετον, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος: Οὗτος ἐπεκέκλητο [x]Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ ἐπικρυπτομένῳ, [y]γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. Φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον [z]θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. Καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ [a]ἐν τῇ κεφαλῇ περιτιθέασι κέρατα.

Σελλήεις: Ποταμός.

Σελῆναι: Πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. [b]Καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης.

Καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπει δόμων,
φράσον σελήνας τάσδε [c]πυρίμου χλόης.

Ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις βοῦν ἕβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς [d]πρωτοφυοῦς σελήνης.

Σελήνη: Τὸ ἄστρον. [e]Φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, [f]ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. [g]Δαβίδ·

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Καὶ σεληναία. Καὶ σεληναῖος, ὁ τῆς σελήνης.

[[h]*Φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.*]

Σεληνίτης:

Σελληνήεντα:

Σελίδιον: Τὸ ἀπὸ τῶν ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Σελλίζειν: Τὸ ἀλαζονεύεσθαι. Ἀπὸ Σέλλου τινὸς [i]πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σέλινον: Εἶδος λαχάνου.

Σελίνου δεῖται ὁ νοσῶν: [k]Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις νόσοις ὄντων, ἐπειδὴ τοὺς τάφους, [l]ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου στέφανος: Πένθιμος. Τὸ γὰρ σέλινον

ΣΕΛΕΥΚΟΣ Ἀλεξ.] Vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST. Eum citat Laërt. in Heraclit. p. 452. IX. 1. et III. ad extr. laudatur Seleucus Grammaticus ἐν πρώτῳ περὶ φιλοσοφίας. Supr. in Ὀργεῶνες citatur Seleucus ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος ἀξόνων. REINES.

[m] εἰς πάντα ποιητήν] Wolfius, Portus, et Vossius, locum hunc ita interpretati sunt, ac si legeretur, εἰς πάντας τοὺς ποιητὰς, i. e. *in omnes poetas.* Sed ego lectionem vulgatam retinendam censeo, dummodo ante ποιητὴν addatur articulus τὸν, et scribatur, εἰς πάντα τὸν ποιητὴν, i. e. *in totum Poetam:* Homerum scilicet. Is enim κατ' ἐξοχὴν Poëta dici solet. Πᾶς vero interdum poni pro ὅλος nemini non notum est. KUST. *In unumquemque fere poetam.* Ita vertendum: nam si sensus esset qualem repræsentat Kusterus, dixisset, εἰς ὅλον τὸν ποιητὴν, ut infra v. Συριανὸς, ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον. Laudat Schol. Hom. Il. π'. 272. Hesych. TOUP.

[n] Περὶ Θεῶν] Puto eundem esse, quem theologum vocat Porphyr. de Abst. II. ap. Euseb. Præp. Ev. IV. 16. Tiberius Seleucum grammat. habuit inter convictores Græculos, Sueton. c. 66. REINES.

[o] βιβλία—βιβλία δ' in seq. gl. om. V.

[p] καὶ ἄλλα σύμμικτα] Laudatur Seleucus ἐν Συμμίκτοις a Scholiasta Apoll. Rhod. ad lib. II. 1055. Ceterum, Seleuco huic tribuendas etiam puto Glossas, quas laudat Athenæus pluribus in locis; et Eustathius ad Odyss. p. 1963. Eundem quoque esse puto, quem Suidas v. Ὀργεῶνες laudat ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων; et cujus librum secundum περὶ Βίων memorat Harpocratio v. Ὁμηρίδαι: item quem ἐν πρώτῳ περὶ Φιλοσοφίας citat Laërtius in Platone, sub finem. Vossius porro eidem tribuit opus περὶ Ἑλληνισμοῦ, quod laudatur ab Athenæo lib. IX. p. 367. et 398. KUST. Seleucum ἀπὸ τῆς Σελευκείας Χαλδαῖός ἐστι Strabo XV. p. 736. REINES. Seleucum ἐν τῷ πρὸς Ζήνωνα προτατικῷ memorat Schol. Aristoph. Thesm. 1175.

[q] Ἐμεσηνὸς] Ἐμισηνὸς A. Eudoc. Ἐμίσηνὸς E.

[r] Ἁσπαλιευτικά] At Athenæus opus hoc Seleuco Tarsensi tribuit. KUST.

[s] βιβλία δ'] β' ᾱ A.

[t] Παρθικά] In ms. B. legitur, Παρθενικά. KUST.

[u] ἐμπαράθετον] ἐν παρα[θέ]τ A.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ: Οὗτος ἐπεκέκλητο Νικ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam apud Codinum de Orig. CPol. p. 16. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐρασίστρατος, ubi eadem historia refertur. KUST.

[x] Νικάνωρ] Ab aliis Νικάτωρ dicitur. KUST. Νικάνορος V.

[y] γνωσθέντι] γνωσθέντα E.

[z] θυομένῳ] θυόμενα V.

[a] ἐν τῇ κ. π. κέρατα] Vid. Appian. in Syriacis. Sub Seleuci, Nicanoris filii, capite reperta sunt Hesiodi Ἔργα καὶ ἡμέραι. Ptol. Hephæst. Καιν. ἱστ. III. ap. Phot. c. 190. REINES. τὰ κέρατα B.

ΣΕΛΛΗΕΙΣ] Homer. Il. β'. 659. et al.

ΣΕΛΗΝΑΙ: Πέμματα πλ.] Vide Nostrum supra v. Ἀνάστατοι, ubi eadem leguntur. KUST.

[b] Καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ—χλόης om. A. Ὅτι καὶ etc. V.

[c] πυρίμου χλόης] Hæc corrupta sunt, quæ quidem ob fragmenti brevitatem haud facile emendari et illustrari possunt. Pro πυρίμου autem forte scribendum est πυρίνου: a πυρὸς, frumentum. KUST.

[d] πρωτοφυοῦς] Scribe, πρωτοφανοῦς. KUST.

[e] Φασὶ τὴν σελ.——τὰ σώματα] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalm. CXX. 6. KUST.

[f] ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν] Theodoretus: ἀλλὰ καὶ θερμὴν εἶναι καὶ καίειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τ. σ.

[g] Δαβίδ] Psalmo modo dicto. KUST.

[h] Φωστῆρας ἰδ.] Est versus ὀνειροκριτικὸς, qui legitur apud Astrampsychum et Nicephorum. Pro ἰδεῖν autem metri gratia scribendum est εἰδεῖν: quod tamen minus usitatum est. KUST. Habet A. in marg. om. V.

ΣΕΛΗΝΙΤΗΣ] Σεληνήτης A.B.V. Statim addit E. Σελληνήεντα cum edd. vett. In A.B.V. post Σελλίζειν. Tum V. Σέλλος δ' ἦν πένης καὶ προσεποιεῖτο πλουτεῖν.

ΣΕΛΙΔΙΟΝ] Confer Nostrum paulo post v. Σελίς. KUST. Polyb. p. 528. TOUP.

ΣΕΛΛΙΖΕΙΝ: Τὸ ἀλαζ.] Vide omnino Suidam supra v. Θεογένους, et infra v. Σεσελλίσθαι. KUST.

[i] πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλ.] Hoc genus homines Græci eleganter πτωχαλαζόνας vocant. Confer Schol. Aristoph. Vesp. 324. KUST.

ΣΕΛΙΝΟΥ ΔΕΙΤΑΙ Ὁ ΝΟΣ.] Confer Nostrum infra v. Τοῦ σελίνου δεῖται. KUST. Plutarch. Timol. pag. 248. TOUP.

[k] Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις πν. ὄντων, ἐπειδὴ τ.] Locum hunc ex mss. emendavi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur, ἐπεὶ τῶν ἐν ἐσχάταις νόσοις ὄντων τοὺς τάφους, &c. KUST.

[l] ὅτε] ὅτι A.B.V.E.

ΣΕΛΙΝΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Πένθιμος] Artemidorus lib. I.

πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

Σέλλιος, ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς [m]πρὸ Μενάνδρου.

Σελίς: Τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. Καὶ τὸ βιβλίον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [n]Καὶ σελίδων κανόνισμα φιλέρθιον.

Σελμῶν: Σανίδων. Καὶ ὄνομα τόπου. Σημαίνει [o]δὲ καὶ [p]ἀνταπόδοσιν.

Σελλοί: [q]Ἔθνος.

Σεμεΐ: Ὄνομα κύριον.

Σεμίδαλις, σεμιδάλεως. Καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός.

[Ὅτι [r]τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.]

Σεμιράμεια τείχη: [[s]Ἱεριχοῦντια δέ.]

Σεμίραμις: Αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα, [t]πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. Περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη [u]τῇ [x]Νινευὶ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. Καὶ τοῖς ποταμοῖς [y]περιέβαλε στόμια, καὶ τὰς Πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ πρὸς τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς πρὸς αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν· εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. [z]Καὶ Ὅμηρος δὲ φησί·

> Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
> χθιζὸς ἔβη.

Καὶ τοὺς μὲν [a]εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τῆς τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν· τοὺς δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. Ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον· πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. Τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥέαν [b]ἐκάλουν.

[c]Σεμίραμις λέγει [d]Δερκεταίῳ Ἄπιδι, καὶ διευτρέπιζε [εἰς] τρίτον ἔτος στρατείαν, ἀρξάμενος ἔκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζοῦ μὲν [e]μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν· δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας δέκα· ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος· [f]ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὅ τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας εἴκοσι· βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας· ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις [g]ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἔκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας, τῶν τε παραλίων μερῶν, ἄχρι Ἑλλησπόντου.

Ὅτι ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα [h]ξυμπήγνυται εἰς μυριάδας κ', ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς [i]ἐμπεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἴη· τὰ δ' ἔξωθεν [k]αὐτῶν περιεβύρσωσεν. Ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. Καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν [l]ποταμὸν, ὅστις ἐστὶν [m]ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος, καὶ [n]ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ στενότατος εἶναι ἐδόκει. Ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων πλάτος δὲ, [o]τριακοσίων. Τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες.

[p]Ἡ αὐτὴ ἐκνεύσασα τὸν ποταμὸν [q]Ἰνδὸν, [r]καὶ

---

c. 79. Σελίνων ἢ στέφανος ἐπιταφίῳ ἀγῶνι ἐπιτήδειός ἐστι. KUST.

ΣΕΛΛΙΟΣ] Vid. Nostrum supra Ὅμηρος Σέλλιος. KUST.

[m] πρὸ Μενάνδρου] Puto Suidam initio scripsisse, πατρὸς Μενάνδρου, i. e. patrem habens Menandrum: quo genere loquendi Grammatici sæpe uti consueverunt. Vox πατρὸς autem in mss. non raro per compendium sic exarari solet, πρ̄ς, addita lineola transversa; quod a librariis aliud agentibus facile in πρὸ mutari potuit. KUST. An περὶ Μενάνδρου? TOUP. Et sic, vel περιοχὰς Μενάνδρου corrigit Meinekius Præf. ad fr. Menand. p. xxxv. πρ̄ V.

ΣΕΛΙΣ: Τὸ μέσ.] Vide Salmasium ad Flav. Vopiscum, p. 447, 448. edit. Paris. KUST.

[n] Καὶ σελίδων καν.] Anthol. Pal. VI. 295.

[o] δὲ καὶ] καὶ om. A.

[p] ἀνταπόδοσιν] Respexit ad vocem Hebraicam שלם, quam LXX. Interpretes pluribus in locis vertunt ἀποδιδόναι, i. e. *reddere*, vel *rependere*. KUST. ἀνταπόδοσιν A. ἀνταπόδοσις V. Plura viri docti ad Hesychium.

ΣΕΛΛΟΙ] Vide Schol. Homeri ad Il. π'. 234. et Holstenium ad Stephanum, v. Ἑλλοπία. KUST.

[q] ἐθνικόν] ἔθ A. ἔθνος V.

ΣΕΜΕΙ] Σεμεῒ A. Σεμέει B.

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ] Σεμίδαλις ἐκ Φοινίκης solebat peti optima, Athen. III. p. 127. Semidalis epitheton parasiti, Athen. VI. p. 242. REINES. καὶ om. A.

[r] τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδ.] Hæc referenda sunt ad locum illum Genes. XVIII. 6. Φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας. KUST. Ad eum locum similes explicationes mysticas habet Cyrillus. Et Basil. M. ad Esaiæ I. 13. τοῦτό ἐστι σεμίδαλις πνευματική, λόγος περὶ Θεοῦ σωματικῆς ἐννοίας κεχωρισμένος. Hieronymus in Ezech. XVI. 23. ait, *simila medulla frumenti atque purissima*. ERNEST.

τὰ τρία] Ὅτι τὰ τρία A.V. Habet hæc A. in marg. V. post Σελλίζειν.

[s] ἹΕΡΙΧΟΥΝΤΙΑ] Ἱεριχούντια A. ubi hæc in marg. om. V.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ: Αὕτη βασ.] Hæc puto descripta esse ex Joanne Antiocheno, non eo, qui Malelas cognominatur, et hodie adhuc exstat, sed altero ejusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis a Valesio editis. KUST.

[t] πρῶτον] πρῶτα A.B.V.

[u] τῇ Νινευὶ—Βαβυλῶνα] Hic absurde duæ civitates in unum confunduntur. Freinsh. ad Curt. V. 1. n. 24. REINES.

[x] Νινευὶ] Νινευὴ A.

[y] περιέβαλε] περιεβάλετο A.

[z] φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος] καὶ Ὅμηρος δέ φησι A.V.

[a] εἶπεν ἄτριχας εἶναι] εἶναι εἶπεν ἄτριχας V.

[b] ἐκάλουν] ἐκάλει B.E.M.

[c] Σεμίραμις] Seqq. a Ctesia deprompta suspicatur Wesselingius ad Diodor. Sic. II. 16.

[d] Δερκεταίῳ] Δερκεταίως B.E. Mox εἰς ante τρίτον om. A.B.V.E.M. qui paullo post στρατιάν. Infra ἐκ τοῦ Ἑλλησπ. V.

[e] μυριάδας τ'] μυριάδας ἑ V. Tum ἱππικοῦ—δέκα om. V. A. in marg.

[f] ἄλλων δὲ] δὲ om. A. Tum δέωμαι A.E. pro δέομαι.

[g] ναυπηγεῖσθαι] ναυπηγῆσαι V. qui infra πληρώματος.

[h] ξυμπήγνυται] συμπήγνυται A.

[i] πεπλησμένα] ἐμπεπλησμένα A. Tum φρυγάνων V. Mox φορυτοῦ A. φορητοῦ V.

[k] αὐτῶν] αὐτοῦ A.

[l] ποταμὸν] τὸν ποταμὸν A.

[m] ὑπὲρ] ὕστερον A. om. V.

[n] ζεύγνυσι] ζεύγνυ A.V. Tum γεφύρας V. ubi om. hinc usque ad εἴκοσι μυριάδες.

[o] τριακοσίων] ἐπὶ τ' A.B.

[p] Ἡ αὐτὴ] Desunt seqq. A.

[q] Ἰνδὸν] τὸν . . . B.E. om. cum lacuna V.

[r] καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλ. ἐπὶ ὑψ. ἐγχωρ.] Hæc

[s]ἐντὸς τῆς κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων [t]ἐγχορήγων ἠσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

Σεμνά: Τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια.

Κατά τι συνδέχηκστων ἧκε θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἕδεδλα.

Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας.

Σεμναὶ Θεαί: Οὕτω καλοῦσιν [u]Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας.

Σεμνεῖον: Τὸ μοναστήριον, [x]ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια [y]τελοῦνται, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα· ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια [z]θεσπισθέντα διὰ προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τἄλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ [a]εὐσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. Τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις· σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνὴν, τρυφῶσαν: Οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν,) ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ [b]ἐφ' ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σεμνολογῶ: Αἰτιατικῇ.

Σεμνομυθοῦσιν: Ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις.

[c]Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς [d]μεγαλορρημοσύνης.

Σεμνόν: Ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. [e]Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

Οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
σεμνοὺς γεγονότας.

Καὶ [f]ἐν Ἱππολύτῳ·

Μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Καὶ ἔνδοξον. [g]Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ·

Πῶς οὖν σὺ [h]σεμνὸν δαίμον' οὐ προσεννέπεις.

Καὶ τὸ μέγα, [i]καὶ τοὺς τιμίους.

Τοῖς δ' αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων.

[k]Ἀριστοφάνης. Ἀντὶ τοῦ τιμίοις.

[l]Ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ σπουδαστικώτατος, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ χάρισιν θαυμαζομένων.

Δέξιππος·

Σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι [m]εἰ ὁ πατὴρ εὐστρατηγήσειε.

Σεμνοπροσωπεῖς: Τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. Εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φανῆναι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος: Κομπάζων.

[n]Σεμνυνόμενος ὁ [nn]Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ' ἐπὶ τριήρους, μήτ' ἐπὶ [o]κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος: Ὄνομα κύριον. Πρῶτος Ῥωμαίων.

Σενάτορες: Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ [p]Ῥήμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, προβούλους τε

corrupta sunt, et nullum pene sensum habent, quæ aliis illustranda et emendanda relinquimus. KUST. ἐντὸς τῆς κοίτης B.E. ἐντὸς τῆς κοίτης τούτου V. Wesselingius ad Diodor. II. 18. "Hæc mihi obscuri nihil admodum habere videntur, modo futile vocabulum ἐγχορήγων inmutes ac ἐγχύστων levi discrimine esse jubeas: sententia erit, *Semiramidem Indum flumen alio derivasse, conditisque intra ejus alveum palatiis et in aggeres aggestos bitumine inpositis, idem in suum alveum inmisisse.* Κοίτη de fluminis alveo Procop. V. Ædif Just. 5."

[s] τῆς ἐντὸς κοίτης] Κοίτη est alveus fluminis. Verte: *Super erecturis e latere cocto et bitumine sc. in flumine erectis structuris palatia e latere et bitumine struxit.* Salmas. Plin. Exerc. p. 1231. REINES.

[t] ἐγχορήγων] Vid. Salmas. ad Solin. p. 869. 870. J. Phoc. Ἐκφ. ἐν Συνοψ. c. 24. ὁ ναὸς μέσον αὐτῆς ἐγχόρηγος τρουλλωτὸς etc. Leo Allat. *templum capax, trullatum.* Vid. Du Fresne Gl. in Ἐγχόρηγος. Mauric. Strat. p. 250. 252. ubi Schefferus vocem eam nullus intellexit. Errat Wesselingius ad Diodor. Sic. II. p. 132. n. 74. ἐγχορήγων mutans in ἐγχύστων. HEMST.

ΣΕΜΝΑΙ ΘΕΑΙ] Confer Nostrum supra v. Θησεῖον. KUST. Vid. not. ad Hesych. Schol. Soph. Electr. 112.

[u] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.V. Photius, Harpocrat.

ΣΕΜΝΕΙΟΝ] Σεμνεῖον vocat Philo de Vit. contempl. locum ubi convenire solebant οἱ θεραπευταὶ in Ægypto. Vid. supra Θεραπευταί. Videntur ista dici de Essenis. Vid. Joseph. Bell. Jud. II. 6. et de Vita sua c. 3. et Euseb. Præp. IX. 3. REINES. Vid. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 279. Utitur v. σεμνείῳ Suidas v. Λογγῖνος p. 2332 B.

[x] ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philonis in libro *De vita contemplativa:* quæ etiam leguntur supra v. Θεραπευταί, et apud Cedrenum p. 200. KUST.

[y] τελοῦσι] Supra v. Θεραπευταὶ legitur τελοῦνται. KUST. τελεῖται A.V.

[z] θεσπισθέντα διὰ] θεσπισθέντες διὰ τῶν V.

[a] θεοσέβεια] εὐσέβεια A.B.V. ἄλλα supra V. sine τ'.

ΣΕΜΝΗΝ, ΤΡΥΦΩΣΑΝ] Aristoph. Nub. 48. Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην. Scholiasta ad eum locum: Σεμνὴν, οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν,) ἀλλ' ἀλαζόνα, καὶ ὑπέρογκον, καὶ σοβαρὰν τῷ εἴδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ. KUST.

[b] ἐφ' ἑαυτῇ] ἐπ' αὐτῇ A.B. ἐφ' αὐτῇ E.

ΣΕΜΝΟΛΟΓΩ] A. in marg.

[c] Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρ.] Valesius fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Vid. ed. Schweighæuser. XXXIX. 3, 1.

[d] μεγαλορρημοσύνης] μεγαλορημοσύνης V.

[e] Εὐριπίδης Μηδείᾳ] Versu 215. 216: sed ubi legitur γεγῶτας, uti etiam hic scribendum est. KUST. γεγότας Photii ms.

[f] ἐν Ἱππολύτῳ] Versu 93. KUST.

[g] Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ] Versu 99. KUST.

[h] σεμνὸν] σεμνὴν A.B.V.E.

[i] καὶ τοὺς τιμίους] Seqq. non agnoscit Photius.

[k] Ἀριστοφάνης] Av. 617.

[l] Ὁ αὐτὸς σεμν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐπίχαρις. KUST.

[m] εἰ εὖ ὁ πατὴρ στρατηγήσειε] εἰ ὁ π. V. εἰ ὁ πατὴρ εὖ E. εὐστρατηγήσειε A.

ΣΕΜΝΟΠΡΟΣΩΠΕΙΣ] Ex Schol. Aristoph. Nub. 362. Synesius Ep. 154. Δεινὴ δὲ ὅμως ἡ προσποίησις· ἦτε γὰρ ὀφρὺς, βαβαὶ τῆς ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται, καὶ ἡ χεὶρ ὑπερείδει τὸ γένειον, τά τε ἄλλα σεμνοπροσωπεῦσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας. TOUP.

[n] σεμνυνόμενος] Sumtum ex Diogen. Laërt. IV. 22. HEMST. Indicavit etiam Toupius.

[nn] Διονυσόδωρος] Διονυσίδωρος E.

[o] κρήνης] σκήνης Hemsterhusius.

ΣΕΝΑΤΟΡΕΣ] Σενάτορες A.V.E. et sic infra. Mox τὴν om. V.

[p] Ῥήμου] Ῥώμου A.B.V.E.M. Mox προβόλους M.

αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων· Σενάτοράς τε καὶ Βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. Ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, Πατρικίους τε αὐτοὺς [q]ἐκάλεσε ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησεν διοίκησιν. Τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ τρισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν [r]ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας [s]τὸ τοῦ δήμου διένειμε πλῆθος, καὶ [t]Σενάτον τὸ βουλευτήριον [u]ἐκαλεῖτο.

Σεναχηρείμ: Ὄνομα κύριον.

Σεντοῦ: Βασιλέως Αἰγύπτου.

Σεξτίλιος: Ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. Ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου [x]ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. Ἔγραψεν Ἠθικά, [y]Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα.

Ὅτι [z]μετὰ θάνατον [a]τοῦ Κομόδου ἐτόλμησέ τις Σέξτος τε εἶναι φῆσαι, καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ [b]ἀξιώματος ὁρμῆσαι, καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο· ὡς μέντοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, [c]ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ [d]συνεῖναι τὸ λεγόμενον [e]δυνηθείς. Οὕτω που τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει· τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεσχήκει.

Σέξτος, Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι', [f]Πυρρώνεια.

Σεώκη: Ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος: Ὄνομα κύριον.

Σεπφώρα: Ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σέπφωρις, Σεπφώρεως. Ὄνομα κύριον. Θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. [g]Καὶ Σεπφωρία καὶ Σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφίμ: Πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι· [h]ἐπὶ δὲ ἑνικοῦ Σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ: [i]Ἐμπρηστὰς, ἔμπυρα στόματα· ἢ θερμαίνοντας. Γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις.

Σερβιλία: Καὶ Σερβίλιος. Ὄνομα κύριον. Ὁ ὕπατος Ῥωμαίων, Κόϊντος.

Σέρβιος: Ὄνομα κύριον. Οἱονεὶ [k]δοῦλος.

Σερβωνῖτις λίμνη:

Σέργιος Ζευγματεὺς, [l]Ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, καὶ [m]πατρίκιος. Ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ [n]Σαβῖνον. [o]Ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων, πρὸς Ἀριστείδην.

Σερδική: Πόλις [p]Δακίας.

Σέρρεις: Εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σείρικα

[q] ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε] ἐκάλεσε ἐκ μεταφορᾶς τῶν πατέρων A.B.V.E. Mox κατέστησεν V.

[r] ἀπεγράψατο—πλῆθος om. V.

[s] διένειμε τὸ τοῦ δήμου] τὸ τοῦ δήμου διένειμε A.

[t] Σενάτον] σενάτον A. σενα^τχ E. ἐποίησε δὲ καὶ σενάτον ἤγουν βουλευτήριον V.

[u] ἐκαλεῖτο om. A.B. ἐκάλεσε E.

ΣΕΝΤΟΥ] Vid. supra p. 1725 D.

ΣΕΞΤΙΛΙΟΣ] ὁ Αὔγουστος addit V. Vid. Dion. Cass. LV. 6.

ΣΕΞΤΟΣ ΧΑΙΡΩΝΕΥΣ] Ejus mentionem facit Capitolinus in Marco, et ipse Marcus lib. I. §. 9. Quæsitum autem fuit inter viros doctos, sit ne Sextus hic idem cum Sexto Pyrrhonio, sive Empirico. Negant id Salmasius et Casaubonus ad Capitolinum in Marco; itemque Jonsius lib. III. c. 12. Hist. Philos. quos sequitur Menagius ad Laërtium in Timone, lib. IX. [116.] sub finem. Jonsii argumenta hæc sunt: 1. Suidas Sextos hosce tanquam distinctos recenset, licet utrumque faciat Pyrrhonium. Unum enim facit Plutarchi e sorore nepotem, et Chæronæum, quem Bœotum appellat Capitolinus in Vita Marci: alterum Libyn fuisse tradit. 2. Diversos habuere præceptores. Sexti Empirici enim præceptorem fuisse Herodotum Tarsensem, Ariei filium, e Laërtio discimus: Sexti vero Chæronæi magister erat Herodotus Philadelphæus, teste Suida. 3. Diversam amplexi sunt philosophiam juxta omnes, si Suidam excipias. Sextus enim Plutarchi nepos Stoicus fuit, ut constat ex his verbis Capitolini in Vita Marci Aurelii: *Usus est et Apollonio Chalcedonio, Stoico philosopho. Tantum autem studium in eo philosophiæ fuit, ut adscitus jam in imperatoriam dignitatem, tamen ad domum Apollonii discendi causa veniret. Audivit et Sextum Chæronensem, Plutarchi nepotem, Junium Rusticum, Claudium Maximum, et Cinnam Catullum, Stoicos.* Empiricus vero Pyrrhonius fuit, omnium consensu. His adducti rationibus, cum Jonsio statuimus, Sextum Chæronensem et Empiricum diversos fuisse. KUST.

[x] ἀγωγῆς] διαγωγῆς V.

[y] Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα] Scribe, Σκεπτικά. Ceterum, verba hæc Suidæ addita fuisse a lectore quodam, qui Sextum Chæronensem eundem esse crederet ac Empiricum, existimat Menagius loco laudato: idque mihi valde verisimile videtur. KUST. ἔτι, σκεπτικὰ Fabricius ad Sextum p. 633.

[z] μετὰ θάνατον τοῦ Κομμοδοῦ ἐτ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Dionis in Commodo, p. 376. KUST. LXXII. 6. Excerpt. Constant. p. 725.

[a] τοῦ Κομμόδου] τοῦ om. A. Dein Κομόδου B.V. Mox τε ante Σέξτος ex V.E. Excerpt. ubi τὸ A. Tum φῆσαι V.

[b] ἀξιώματος] τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ Exc.

[c] ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει] Puto scribendum esse, ἃ ἐκεῖνον διεπεφύγει, i. e. *quæ illum fugiebant*. KUST. Nihil muta. Vide nos in Epist. ad Warton. p. 336 et in præf. ad Append. nostram. TOUP. ὃν A.

[d] συνεῖναι] Pro συνιέναι, i. e. *intelligere*. Vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. V. §. 6. p. 191. KUST. συνιέναι E.

[e] δυνηθεὶς] βουληθεὶς (δυν supra) E.

ΣΕΞΤΟΣ, Λίβ.] Hic est Sextus ille, qui vulgo Empiricus cognominatur. Vide Salmasium et Jonsium locis ante laudatis. KUST. Vid. supra Ἀφρικανὸς ὁ Σ. REINES.

[f] Πυρρώνεια] Πυρρώνια A.

[g] Καὶ ΣΕΠΦΩΡΙΑ] καὶ om. A.

[h] Ἑνικῶς δὲ] ἐπὶ δὲ ἑνικοῦ A.V.

[i] Ἐμπρηστὰς] Priores explicationes haustæ sunt inprimis ex Procopio ad Iesaiæ VI. 6. ubi itidem explicat ἐμπρηστὰς et θερμαίνοντας. cf. Eusebius ad Ps. CIII. 4. et Theodoret. ad Ies. p. 210. cf. ad Hesychii gl. sacr. ERNEST.

[k] δοῦλος] δοῦλον A.

[l] Ἀφθονίου] Ἀφανίου A.

[m] πατρίκιος] καὶ πατρίκιος B.V.E.

[n] Σαβῖνον] Βαβῖνον B.

[o] Ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ] ἔγρ^α καὶ ἕτερα β^ι ὑπ V.

[p] Δακίας] Δαμίας B.E.

ΣΕΡΡΕΙΣ] Alii, σέρεις, per simplex ρ. Vide Lexica. KUST.

λεγόμενα. [[q]Αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. Ἢ μᾶλλον τἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.]

Σερῆνος: [r]Ἀθηναῖος, ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, γραμματικός. [s]Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' [t]ἑκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ', [u]Ἐπιτομὴν τῶν Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον, α'.

Σέρριος: Ὄνομα κύριον. Καὶ [x]Σέρρειον τεῖχος, καὶ [y]Σίρρειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος γραῦς: Ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀρουραίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν Σερίφην, καὶ μάντιν.

Σεροτίλιος: [[z]Ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ] Ὕπατος. [Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.]

Σεροὺχ: Οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφέθ· [a]Καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ [b]εἰδωλολατρεία. Ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ [c]ἀνδριᾶσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας, καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θειγνωσίαν ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ [d]τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν Θεόν· συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καρρῶν ὅρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας, καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ [e]συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ Λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ε' καὶ ο' ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. Εἰσὶν οὖν [f]ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραὰμ, ἔτη ͵α υ γ'. Ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ, ἔτη ͵γψμε'. Ἐγένετο δὲ Ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ' ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμορρα, θείου πυρὸς καταρραγέντος ἐπ' αὐτὰς, διότι

A τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους.

Σεροὺχ: Οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα [g]παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ' ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν, ὡς εὐεργέτας. Ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεΐα,

B καὶ ἡ [h]εἰδωλολατρεία· τοῦτο δὲ διέμεινε παρ' αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάρρα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. [i]Ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι Θεοὺς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. Ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. Ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες

C Ἕλληνα τὸν γίγαντα, τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, δι' ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

Σερτώριος: Ὄνομα κύριον.

[[k]Ὁ ‖ Σερτώριος ὁ [l]τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, καίπερ θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησε.]

D Σέρφος: Ζῶον μυρμηκῶδες.

[m]Σέρφον ἐνόρχην [n]σφαγιάζειν.

Καὶ παροιμία·

Ἔνεστι κἀν μύρμηκι κἀν σέρφῳ χολή.

[o]Ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. [p]Ταῦτα ‖ νέμονται τὰ ὄρνεα. [q]Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς·

Ἅπερ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ [r]ὀρνίθια,
σέρφους ἴπας, σκώληκας, ἀκρίδας, πάρνοπας.

E Σεσαγμένην: Πεπληρωμένην, πεφορτωμένην. [s]Ἀγαθίας·

Μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρα-

[q] αἱ πικρίδες] Hæc om. A.V. Tamen A. in marg. Σέρφεις παρ' ἄλλοις αἱ πικρίδες· παρά τισι ‖ μακεδονίσια. Conf. Salmas. ad Solin. p. 895 G. Rigalt. ad Artemidor. I. p. lvii.

ΣΕΡΗΝΟΣ] De hoc vide Jonsium Hist. Philos. lib. IV. p. 347. qui et plures Serenos ibi recenset. KUST. Serenum in memorabilibus de Thulete citat Stob. c. 211. et 145. Perperam dic. a Voss. de Hist. Gr. p. 171. Severus. Vid. Meurs. ad Hesych. not. p. 218. REINES.

[r] Ἀθηναῖος ὁ καὶ] ὁ καὶ Ἀθηναῖος ὁ A.B.V.E.M. ὁ Αἴλιος ὁ καὶ Ἀθηναῖος Eudocia.

[s] Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγμ.] Meminit hujus operis Etymologus v. Βουκέρας, et v. Ἀρσινοή. KUST.

[t] ἑκάστης] πόλεως addit V.

[u] Ἐπιτομὴν—Φιλοξένου] Vid. infra Φιλόξενος, qui περὶ τῶν Ὁμήρου γλωσσῶν scripsit. REINES.

[x] ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Σέρριον A.B. Σέρρειν V.

[y] ΣΕΡΡΕΙΟΝ] Σίρρειον A.V. σίρειον Harpocrat. ms. Pal. Mox χωρίου V.

ΣΕΡΙΦΟΣ ΓΡΑΥΣ] Confer Nostrum supra v. Γραῦς Σέριφος. KUST. Inde a γραῦς habet A. in marg.

[z] Ὄνομα] Uncis inclusa om. V. Deest articulus A.

[a] Καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 778. KUST.

[b] εἰδωλολατρεία] εἰδωλολατρία A.V.

[c] ἀνδριᾶσι] ἀνδριᾶσι A.

[d] τὸν ποιητὴν] τὸν om. A.V. Excerpt.

[e] συγγενεῖς αὐτοῦ] αὐτοῦ συγγενεῖς A. Excerpt.

[f] ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ] Isti numeri etiam sic habentur e Joh. Antioch. in Exc. Peiresc. sed nec cum Ebræis,

F nec cum LXX. nec cum Eusebii calculo conveniunt. REINES.

ΣΕΡΟΥΧ: Οὗτος ἐκ τῆς τ.] Confer cum hoc loco Cedrenum, pag. 45. 46. et præcipue Joannem Malelam, p. 64, 65, 66. qui eadem narrant. KUST.

[g] παρέδωκε] παραδέδωκε A.

[h] εἰδωλολατρεία] εἰδωλολατρία A.V.

[i] Ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός] Hæc Genebrardus ad Tharam refert: ad Seruchum Leo Allatius in Notis ‖ Eustathii Hexaem. p. 255. PEARSON.

G [k] Ὁ δὲ] Seqq. om. A.V. Et repetita videntur ex v. Ἀποκινδυνεύοντες p. 482 A.

[l] τῶν Ῥωμαίων] Imo, τῶν Ἰβήρων. KUST.

[m] Σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζειν] Aristoph. Av. 570. Ὠι προτέρῳ δεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν. KUST.

[n] σφαγιάζειν] σφαγιάζειν A.V.

[o] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν V.

[p] Ταῦτα ‖ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 82. ubi versus Nicophontis rectius sic le-

H gitur, Ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια. KUST.

[q] Νικοφῶν] Supra dictus Νικόφρων. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 47. REINES.

[r] ὀρνιθίοις] ὀρνίθια A.

[s] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 42. ubi pro παρεισάγει rectius legitur προσάγει. KUST.

κύτι παρεισάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνίησι· καὶ ῥᾳδίως A ἅπασα ἡ τύρσις [t]ἐπίμπρατο.

Καὶ σεσαγμένοι, [u]πεπληρωμένοι.

Οἱ δὲ [x]καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεεῖ καὶ ἀγέρωχοι ἀνεδήσαντο νίκην.

Καὶ αὖθις·

[y]Οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο.

[z]Ἀντὶ τοῦ, πεπληρωμένοι.

Σέσελις: Εἶδος λαχάνου.

Σεσελλίσαι: Μάτην ἐπῆρσαι. Ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν [a]ἔν τε τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι.——[b]Ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων [c]ἑαυτὸν πλούσιον. Ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. Ἐκ [d]μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους C Σέλλους· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

Σέσεικα: [e]Ἐνέβαλον.

Σεσημασμένοι: Ἀντὶ τοῦ, ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρε: Κέχηνε, διήνοιγε.

Σεσηρυῖα γραῦς: Κεχηνυῖα.

Σεσηρώς: [f]Κεχηνώς.

Σεσοβημένος: Ἄτακτος τὴν κίνησιν, τεθορυβημένος, τεταραγμένος. D

Ὁ δὲ θᾶσσον ἢ βάδην, τήν τε κεφαλὴν ἐπισείων, καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα [g]τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις: Ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένον: Βεβαρημένον.

Σέσωστρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου, [h]ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ [i]τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσι ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωται καὶ σεσωμένος: Οἱ παλαιοὶ ἄνευ τοῦ σ'. Καὶ διεσωμένοι φησὶ [k]Θουκυδίδης. Οἱ δὲ νεώτεροι [l]σέσωσμαι. Ἐπ' ἐνίων δ' ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ'· B [m]κεκλειμένον, πεπρημένον.

Σετόθης: Εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σευῆρος: Οὗτος ἐφάνη μετὰ τὸν δυστυχῆ [n]Εὐτυχῆ· ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον [o]τῆς Ἀντιοχείας, [p]τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, [q]Ἀπολινάριόν τε, καὶ Εὐτυχέα [r]διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν, ὅση δύναμις αὐτῷ, τὴν τῆς ἐκκλησίας εἰρήνην. Ἐξελαθεὶς δὲ τῆς [s]Ἀντιοχείας, ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. C Ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. Διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος, [t]Ἁλικαρνασσεὺς, τῆς Ἀσίας [u]ἐπίσκοπος. [Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.]

[Σευητώνιος, ὁ Τράγγυλος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος.] D

Σειληνός: Ὁ Διόνυσος. Παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν [x]τῷ ληνῷ. Σειλινὸς δὲ, ὁ γέρων, διὰ τοῦ ί. Παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σειρά: Ἡ ἅλυσις.

[y]Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάροις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας, ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

---

[t] ἐπίμπρατο] ἐμπέπλατο V.

[u] πεπληρωμένοι] Statim delevi οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι cum A.B.E.

[x] καὶ ὡς om. V.

[y] Οὕτω δὲ τῇ λείᾳ] Hoc fragmentum exstat apud Agathiam, lib. II. p. 43. edit. Vulcan. ubi male legitur, σεσαγρευμένοι. TOUP.

[z] Ἀντὶ τοῦ π. om. A.

ΣΕΣΕΛΙΣ] Σέσελι E. Σεσέλη Hesych. ubi v. n.

ΣΕΣΕΛΛΙΣΘΑΙ] Confer Nostrum supra v. Σελλίζειν. KUST. F

ΣΕΣΕΛΛΙΣΘΑΙ—ἐπῆρθαι] Σεσελλίσαι—ἐπῆρσαι A.B.V. Phot.

[a] ἐν τῷ] ἔν τε τῷ A.V. Phot.

[b] Ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 823. KUST.

[c] πλούσιος εἶναι] ἑαυτὸν πλούσιον A.B.V. Schol.

[d] μεταφορᾶς δὲ] δὲ om. A.

[e] Ἐνέβαλον] Hæc interpretatio non tam convenit voci σέσεικα, quam ἐνσέσεικα. KUST.

G ΣΕΣΗΜΑΣΜΕΝΟΙ: Ἀντὶ τοῦ, ἐσφρ.] Ex Harpocratione. KUST. Demosth. p. 1003 E. unde σεσημασμένον apud Harpocr. et hoc loco legendum patet. HEMST. p. 999, 16. Reisk.

ΣΕΣΗΡΩΣ] Joseph. II. 358. Aristoph. Pac. 619. Vesp. 896. Theocrit. V. 116. VII. 19. XX. 14. TOUP.

[f] Κεχηνώς] σεσηρότες A. σεσηρότες κεχηνότες V.

[g] τῆς τε] τῆς om. V. Mox τοῦ A. pro τῷ.

ΣΕΣΟΩΣΙΣ] Vor. Σεσόγχωσις. De eo vide Schol. Apoll. Rhod. IV. p. 227. Αἰγύπτου πάσης βασιλεύς. REINES. H Vid. notata ad Diodor. Sic. I. 52.

ΣΕΣΩΡΕΥΜΕΝΟΝ: Βεβαρημένον] Σεσωρευμένω: βεβαρημένω A.V.E. Photius, Lex. Seg.

ΣΕΣΩΣΤΡΙΣ] Addit A. ζήτει ἐν τῷ Σώστρης πλατύτερον.

[h] ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτ.] Idem docet Nymphodorus apud Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 337. qui omnino cum E hoc loco Suidæ conferendus est. KUST.

[i] τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γ.] Constructionis ratio potius requirit, ut scribatur, τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα τὰς γυναῖκας· τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοὺς ἄνδρας ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Vel scribendum est, ut habet Nymphodorus apud Scholiastam Sophoclis loco laudato: Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξε. KUST.

ΣΕΣΩΣΤΑΙ—ΣΕΣΩΣΜΕΝΟΣ—παλαιοὶ δὲ] Σέσωται—σεσωσμένος—παλαιοὶ A.V. Phot.

[k] Θουκυδίδης] I. 6. ubi mss. omnes tenent διεζωσμένοι.

F [l] ΣΕΣΩΣΜΑΙ] Sic A.V. Photius. μετὰ τοῦ σ vulgo.

[m] ὡς κεκλ.] ὡς om. A.E. Phot. Tum πεπρημένον A.B. V.E. Phot. non πεπειρμένον.

ΣΕΤΟΘΗΣ] Ejus frequens est mentio apud Xenophontem. KUST.

ΣΕΒΗΡΟΣ] Vid. Cavei Hist. Litt. t. I. p. 499.

[n] Εὐτυχῆ] Hæc vox in prioribus editt. desideratur, quam ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[o] τῆς Ἀντιοχείας] τῆς om. A.V.

G [p] τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, Ἀπολλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Theodori Presbyteri, in libello de Incarnatione Dom. p. 245. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[q] Ἀπολλιναρίου] Ἀπολιναρίου A.E.

[r] διεκδικεῖν] An διεκκαίειν? VALCK.

[s] ἐκκλησίας] Ἀντιοχείας A.B.V.

[t] Ἁλικαρνασσεὺς] Ἁλικαρνασεὺς V.

[u] Ἐπίσκοπος] καλούμενος B. Uncis inclusa om. A.V.

ΣΕΥΗΤΩΝΙΟΣ] Deest articulus A.V.

H ΣΕΙΛΗΝΟΣ] Sugillat hanc observationem Casaubonus de Sat. Poës. I. p. 55. HEMST.

[x] τῷ ληνῷ] τῇ ληνῷ A. Et sic Etymologi cod. Dorvill. p. 710, 15. Mox A. om. δὲ post Σειλινός. Tum διὰ τοῦ ί om. E.

[y] Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστ.] Fragmentum hoc legitur apud Menandrum in Excerpt. Legat. p. 100. KUST.

Σειρά: Καὶ ἡ [a]γενεαλογία.

Τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος.

[a]Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ' ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ [b]ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ [c]ἀκηράτῳ χορῷ. μετὰ [d]τοῦτον, ὡς δέδεικται, τεταγμένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμὲ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

Σειραίνω: Ξηραίνω.——[e]Μεθ' ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σείρ, σειρός. Ὁ [f]ἥλιος.

Σειραῖος ἵππος: Ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ, ὁ δεξιός.

Δεξιὸν [g δ'] ἀνεὶς
σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραῖς: Πλεκτοῖς ἱμᾶσι. Καὶ γένος Πάρθων, οἱ Σειροφόροι καλούμενοι. Μάχονται δὲ ἀπὸ [h]ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, [i]ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους· ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. Τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι.

Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, κηρίνον δὲ μέλισσα: Σειρὴν ζῶόν ἐστι κηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον.

A Σειρῆνας: Γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος [k]πρὶν Ἑλληνικός· αἵ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. Εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος [l]γυναικῶν· τὰ δὲ κάτω, στρουθῶν.

Οἱ μυθολόγοι Σειρῆνας φασὶ [m]θηλυπρόσωπα τινα ὀρνίθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς [n]κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. Καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ [o]ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστὸν, θάνατον δὲ μόνον. Ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, [p]τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους, ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους, ἐν οἷς [q]θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ [r]ῥεύματι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται.

Αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ εἰρημέναι Σειρῆνες, καὶ Ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσὶν, οὕτω [s]χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ Θεοῦ γίνεται. Οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. Καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. Ὁ οὖν Ἰὼβ λέγει,

Ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἑταῖρος δὲ [t]στρουθῶν.

Τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ὥσπερ Σει-

---

[a] γενεαλογία] Vid. Wyttenbach. ad Eunap. p. 38.

[a] Οὐκ οἶδ' ὅπως ἡ τοῦ λ.] Sensus fragmenti hujus, quod corruptum et mutilum esse existimo, admodum est obscurus. KUST.

[b] ψυχῆς om. A.V.

[c] ἀκράτῳ] ἀκηράτῳ A.E.

[d] τοῦτον] τοῦτο A. Mox ἐπαγγεῖλαι V.

ΣΕΙΡΑΙΝΩ] Confer Etymologum, qui plura de hac voce notavit. KUST.

ib. Σεσαίνω A.

[e] Μεθ' ὧν ἐστέφ.] Hæc quo referantur non habent, neque ad ea, quæ præcedunt, ullo modo pertinent. Unde suspicor, hic excidisse articuli caput. Confer Nostrum supra v. Νυμφίον, unde nota hæc suppleri quidem potest; sed quomodo ea locum hic habere possit, non video. KUST. Vid. infra v. Σήσαμα.

[f] ἥλιος] Statim omisi καὶ σείριος cum A.V.

ΣΕΙΡΑΙΟΝ ἹΠΠ.] Sophocl. Electr. 722. Δεξιὸν τ' ἀνεὶς Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον. Scholiasta ad eum locum: Σειραῖον ἵππον, τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ, τὸν δεξιόν. Προσκείμενον τῷ καμπτῆρι, ἀριστερόν. Nimirum, quadrigæ veterum quatuor habebant equos ἐκ παραλλήλων junctos; ex quibus duo medii appellabantur ζύγιοι, i. e. *subjuges*: duo vero extremi, σειραῖοι, sive παράσειροι, i. e. *funales*. Orestes igitur, de quo Sophocles loco laudato loquitur, cum ad metas pervenisset, equo dextro habenas prudenter laxabat; sinistri vero inhibebat, ne ad metas axem allideret. Erat hic enim προσκείμενος τῷ καμπτῆρι, i. e. *metæ proximus*: dexter vero ab eadem remotus. Hæc breviter monenda duxi, ut locus hic Suidæ, incondite et negligenter ex Scholiasta Sophoclis excerptus, recte intelligeretur. Confer Petavium ad Orat. VII. Themist. p. 587. et Nos supra ad v. Ζύγιοι. KUST.

[g] δ' ἀνεὶς ἀεὶ] ἀνεὶς A.V. Ver. seq. προκείμενον V.

[h] τῶν ἵππων] τῶν om. A.V.E.

[i] ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους] Non solum Parthi, sed etiam Alani, Hunni, Sarmatæ, et reliquæ Scytharum gentes hoc astu in præliis uti solebant. De Alanis id testatur Josephus lib. VII. de Bell. Jud. p. 985. ubi refert, Teridatem regem Armeniæ, cum Alanis confligentem, vivum pene captum fuisse laqueo, quem hostium aliquis in ipsum miserat. Effugisse vero, quod gladio celeriter laqueum rupisset. Verba ejus hæc sunt: Τηριδάτης ὑπαντιάσας αὐτοῖς (Ἀλάνοις,) καὶ ποιησάμενος μάχην, παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐπ' αὐτῆς ζωὸς ἁλῶναι τῆς παρατάξεως. Βρόχον γὰρ αὐτῷ τις πόρρωθεν περιβαλὼν, ἔμελλεν ἐπισπάσειν, εἰ μὴ τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν. Hunnis idem familiare fuisse docet Sozomenus lib. VII. c. 26. ubi de Theotimo Tomorum in Scythia Episcopo loquitur: quem Hunnus quidam divitem ratus, cum illaqueare vellet, manum, qua laqueum conjecerat, torpere sensit. De Sarmatis luculentum habemus testem Pausaniam in Atticis, p. 37. ubi sic inquit: Σειραῖς περιβαλόντες (Σαυρομάται) τῶν πολεμίων ὁπόσοις καὶ τύχοιεν, τοὺς ἵππους ἀποστρέψαντες, ἀνατρέπουσι τοὺς ἐνσχεθέντας ταῖς σειραῖς. Confer Vales. ad Amm. Marcell. lib. XXXI. p. 417. a quo loca auctorum, quæ adduximus, excepto ultimo, nos mutuatos esse fatemur. KUST. p. 669. ubi nec hic ultimus Pausaniæ locus est omissus. Ita Dionysius Milesius Iphin refert interiisse περικατάληπτον γενόμενον ὑπὸ τοῦ Αἰήτου περιστάντος αὐτὸν βρόχῳ: unde patet hunc bellandi morem istis populis jam olim fuisse usitatum. Vid. Schol. Apoll. Rhod. IV. 228. HEMST. ἐφιᾶσι om. V.

ΣΕΙΡΗΝ ΜΕΝ ΦΙΛΟΝ ἈΓΓ.] Hæc ad somniorum interpretationem referenda esse videntur. KUST. Zenob. V. 97.

ΣΕΙΡΗΝΑΣ] Conf. Iesaiæ XIII. et Jerem. L. 39. cum comment. Theodoreti et Eusebii, ubi similia reperiuntur. Locus Jobi est XXX. 29. ubi vid. interpretes. ERNEST.

[k] πρὶν] πλὴν V.

[l] γυναικῶν—στρουθῶν] στρουθῶν—γυναικῶν A.B.V.E. Photius.

[m] τινα θηλυπρόσωπα] θηλυπρόσωπά τινα A.B. Mox πλέοντας V.

[n] κηλοῦντα] Κηληδόνες ap. Pindar. ex Athen. VII. p. 290. REINES.

[o] ἄλλο] ἕτερον A.B. ἡ ᾠδὴ θάνατον missis ceteris V.

[p] τόπους εἶναι] εἶναι τόπους A.

[q] θλιβόμενον—ἀποδίδωσιν] θλιβόμενον—ἀποδιδόναι A. Tum ὑπακούοντες E.

[r] ῥεύματι] τῷ ῥεύματι A.B.V.E.

[s] χρηματιζόμενοι] σχηματιζόμενοι E.M.

[t] στρουθῶν] στρουθίων A.

ρῆνες. [u]Στρουθοὺς δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. A

Καὶ ἐν [x]Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὸ λάλημα . . . .
κεῖνο [y]τὸ Σειρήνων γλυκύτερον.

Σειρῆνες: Αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος:

Σείριον: [z]Σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθά φασιν οἱ [a]γλωσσογράφοι. Καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετος [b]τότε, ὅτε ἔστιν ὁ σείριος. Ἔστι δὲ καὶ Σεῖρις, πόλις Ἰταλική. Καὶ τάχα τὰ ἔνθεν ὑφάσματα, [c]εἴ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος [[d]Σείρινα] εἶπεν, ἐν τῷ Περὶ τῆς διοικήσεως. Ἐν ἐνίοις [e]μὲν χωρὶς τοῦ ι [f]γράφεται καὶ σέρινα. C

Σείριος: Ὁ ἄστρῷος κύων. Αἰλιανός·

[g]Λοιμῶν δ' ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνήρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρωτίστην ἐπιτολὴν, [h]καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον [i]ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου.

Καὶ σεὶρ, σειρὸς, ὁ ἥλιος.

Σείριον: Τὸν Κύνα· ὁτὲ δὲ [k]καὶ τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ [l]πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει. D

Σειρομάστης: Εἶδος ἀκοντίου, λόγχη.

Σειροφόρος, καὶ ἄζυξ. Ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

Σειροί: Αἱ ἐπαύλεις· ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σεισάχθεια: Χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. Εἴρηται δὲ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνῃσι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· [m]ἀποδόντας δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι· ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψη-B φισθῆναι τὸ ἄχθος.

Σεῖσαι: Τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν·

[n]Ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι σεῖσαι, καὶ [o]προσκαλέσαντες παίσασθε δικῶν ἀλληλοφάγων.

Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·

[p]Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεισμός: Πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς [q]ἐγκαθειρχθέντος. Εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν, χασματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Αἰλιανός·

Σεισμοί τε [r]ἐπεπίλασαν, καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον.

[s]Σισμὸς δὲ, ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος· ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ.

Σείω: Ῥῆμα. [t]Τὸ ταράσσω. Σεῖο δὲ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σεῖστρον:

---

[u] ΣΤΡΟΥΘΟΝ] στρουθοὺς A.B.E.M. Tum ἂν om. V. Dein τὸν παρ' ἡμῖν V. pro ὃν ἡμεῖς.

[x] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 241. ubi, Καὶ τὸ λάλημα φέρεις Κεῖνο τὸ Σειρήνων γλυκερώτερον.

[y] τὸ τῶν] τὸ om. B.E.M. τῶν om. V.

ΣΕΙΡΗΝΙΟΝ] Σειρήνειον A.

ΣΕΙΡΙΟΝ: Σείριον] Σείρινον: σείρινον A.V. Σείρινα: σείριον Harpocr. ed. Σέρινα: σήριον Harpocr. ms. Pal. Σειρῆνα: σείριον Photius.

[z] Σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] γλωσσογράφοι] λογογράφοι E.M.

[b] τότε ὅτε] τε ὅτε Photius.

[c] ἤ τινα] εἴ τινα A.B.V.E. Photius.

[d] ΣΕΙΡΙΝΑ om. A.B.E.M. et Photius, qui in extr. σειρῆνα.

[e] μὲν] μέντοι Harpocr.

[f] γράφεται καὶ] γρ. δὲ A. γρ. δὲ καὶ E.M. neutram particulam habet Harpocr.

[g] Λοιμῶν δ' ἐπιδημ.] Vide supra v. Ἰαχὴν, ubi fragmentum hoc auctius legitur. KUST.

[h] καὶ τὴν] καὶ τὰ V. qui mox ἔμπειρον. Post ἥλιος delevi Οἱ δὲ καὶ ΣΕΙΡΙΟΣ, cum A.B.V.

[i] ἡμερῶσαι] Leg. ἡμέρωσε ut v. Ἰαχήν. TOUP.

[k] καὶ τὸν ἥλιον] Vide Tzetzem ad Lycophr. Cassand. 397. KUST.

[l] πάντα τὰ ἄστρα σείρια λ.] Confer Schol. Apoll. Rh. ad lib. II. 519. KUST. Adde Hesychium, Phot. v. Σείριον. G

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΗΣ] Confer Tzetzem Chil. XIII. c. 492. et Nostrum infra v. Σιρομάστης. KUST. Joel. III. 10. TOUP. Multa viri docti ad Hesychium.

ΣΕΙΡΟΦΟΡΟΣ] Vide paulo ante v. Σειραῖος. KUST.

ΣΕΙΡΟΙ] Confer Suidam infra v. Σιρρός. KUST. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XIX. 44. p. 351. TOUP.

ΣΕΙΣΑΧΘΕΙΑ] Præter alios Grammaticos, vide etiam Laërtium in Solone, et ibi doctos interpretes. KUST. H Vid. Salmas. de Modo Usur. p. 751. HEMST. qui ad extr. scripsit, An leg. ἀπὸ τοῦ σεισθῆναι τὸ ἄχθος? Salmasium citat Reinesius. Σεισαχθία A. Tum χρεωκοπία A.V. non χρεωκοπεία, cum Photii ms.

[m] ἀποδόντας] ἀποδιδόντας V.

ΣΕΙΣΑΙ: Τὸ συκοφ.] Vide Vales. ad Harpocrat. v. Ἀνασείσας. KUST. Vid. Euseb. Eccl. Hist. p. 360. et Vales. Æschin. Socrat. p. 64. ed. Horrei. TOUP.

[n] Ἄλλων πάντων δ'] Fragmentum hoc lacerum est et corruptum, quod absque ope meliorum codicum in integrum restitui nequit. KUST. E

ib. ἄλλως πάντων δὲ τῶν λῷστοι A.V. ἄλλως πάντων ζώντων ζώντων δὲ τῶν λῷστοι B. et fere E.M. Hinc effecit Porsonus *Tracts* p. 287. ἀλλ' ὦ πάντων ἀστῶν λῷστοι, quomodo in Photio editum, ubi ms. ἀλλ' ὡς π. δὲ τῶν λοῖστοι.

[o] προσκαλέσαντες] προσκαλέσαντες A.V. Phot. προσκαλέσαντες σασθαι E. προσκαλέσασθαι Porsonus, qui et παίσασθε pro παίσασθαι.

[p] Ἔσειον, ᾔτ.] Metrum fragmenti hujus luxatum est, quod facili negotio sic in integrum restitui potest: Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, πάλιν Ἐσυκοφάντουν. KUST. Et sic in Photio edidit Porsonus. Malui nihil mutare, cum Dindorfio ad Fr. Aristoph. Dætal. 20. F

ΣΕΙΣΜΟΣ: Πνεύματος—βρασματίας] Hæc sunt verba Laërtii in Zenon. Citt. Segm. 154. sed mutila, quæ partim ex sensu, partim ex Laërtio sic supplenda sunt: Σεισμός. Οὗτος γίνεται πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντος. Εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν, σεισματίας· τοὺς δὲ, χασματίας· τοὺς δὲ, καυματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Notandum autem est, vocem σεισμὸς apud Laërtium hodie deesse, quæ ex hoc loco Suidæ ei restituenda est. KUST.

[q] ἐγκατειρχθέντος] ἐγκαθειρχθέντες A. ἐγκαθειρχθέντος B. V.E.

[r] ἐπεπίλασαν] ἐπεπίλεσαν A. Statim delevi Ἀριστοφάνης· Γηγενεῖ φυσήματι· ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. Ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν cum A.V. quæ leguntur supra v. Γηγενεῖ.

[s] ΣΙΣΜΟΣ] Σιγμὸς E. Tum ὁ ἦχος τοῦ σιδήρου πεπυρακτωμένου V. nec plura. Hæc A. om. in textu, qui in marg. ζήτ. εἴδη σεισμῶν ἐν τῷ Ἐπιταγμός. Σισμὸς δὲ ὁ ποιὸς etc. sine σοῦ.

[t] Τὸ ταράσσω om. B.V.

A [u]Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, [x]ἥνπερ οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἤσθηνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἠλᾶτο.

Σηγώρ: [y]Πόλις, ἐν ᾗ διεσώθη Λὼτ, φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σήθ: [z]Υἱὸς Ἀδάμ. [a]Περὶ τούτου εἴρηται,

Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων.

B Ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάϊν. Θεὸν γὰρ τὸν Σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον, διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε Ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν [b]ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις τὴν πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες· [c]ὥστε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι Θεὸς, καὶ ὀνομάζεσθαι. Καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεῖ λέγει Κύριος,

Θεὸν δέδωκά σε τῷ Φαραώ.

Καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη·

C Θεοὺς [d]οὐ κακολογήσεις, καὶ ἄρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς.

Εἰκότως οὖν [e]οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ Θεοῦ [f]καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοείσθωσαν· οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον. Ἐξ ὧν οἱ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται γίγαντες· [g]διὰ μὲν τὸν δίκαιον [h]ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸν ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι. D

Σήθοντες: Κοσκινίζοντες.

Σήθων: Ὄνομα κύριον.

Σήϊνος: Ὄνομα κύριον.

Σήκασθεν: Ὡς [i]εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Τουτέστι, μάνδραν. Καὶ [k]σηκασθέντας, ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας.

Καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ [l]σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ὃν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες.

Καὶ [m]αὖθις·

[n]Ἐκ ποτέ τις φρικτοῖο θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ.

Σηκίδες: Τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. Κυρίως δὲ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκοκόρος: Ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.

Σηκός: Ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ, [o]ναὸς, οἶκος, τάφος.

[p]Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων, ἐκέλευσε κηρύττειν.

Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν οἶκον. Τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. [q]Λέγει γὰρ [r]Λυσίας·

Ὃς [s]δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν.

Μήποτε οὖν [t]τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι· τὰς E δημοσίας, μορίας. Σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκοί: Αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. Παρὰ τὸ σώζειν. [u]Ἢ στηκοί τινες ὄντες· παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

Σήκρητον: Καὶ [x]Πρωτασηκρῆτις.

Σήλεκτος: Χαμαιδικαστής.

Σηλώμ: Ὄνομα πόλεως.

---

[u] Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἀγείρει. KUST.

[x] ἥν τινα] ἥν περ A.B.V.

[y] Ὄνομα πόλεως] πόλις A.

[z] Υἱὸς] ὁ υἱὸς E. Mox οἱ om. V.

[a] Περὶ τούτου εἴρηται· Καὶ εἰσ.] Cum toto hoc loco Suidæ confer Theodoret. in Genes. Quæst. XLVII. KUST. Loca laudantur ex Genes. VI. 4. ubi tamen pro εἰσῆλθον est εἰσεπορεύοντο. Exodi XXII. 28. ubi est κακολογήσεις, ut et in Suida legendum videtur pro ἀλογήσεις. Quod vero dicitur Symmachus vertisse υἱοὶ τῶν Θεῶν, in eo discrepat a Cyrillo Alex. ad locum Geneseos, qui illam F Aquilæ, et aliam versionem υἱοὶ τῶν δυναστευόντων Symmacho tribuit. ERNEST.

[b] ἀστέρων] ἀστέων V. τὴν ante πολλὴν addunt A.B.V.E.

[c] ὥστε] ὥς γε A.E.M. ὥς τε B. Mox ὁ κύριος E.

[d] οὐκ ἀλογήσεις] οὐ κακολογήσεις A.

[e] οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐν.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam supra v. Μιαιγαμίαι. KUST.

[f] καὶ υἱοὶ] ἢ υἱοὶ A.B.V.E. καὶ υἱοὶ τῶν θεῶν om. supra p. 2500 B.

[g] διὰ μὲν τὸν δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μ.] Locum hunc Portus G pessime acceperat: cujus verum sensum esse, *qui propter justum quidem [Sethum,] robusti erant et maximi; propter injustum vero et impium [Cainum,] improbi et pessimi*, clare patet ex Cedreno, qui p. 9. eadem verbis paulo pluribus tradit. Ait enim: Οἱ δὲ Γίγαντες οὗτοι διὰ μὲν τὸν δίκαιον Σὴθ ἐγένοντο ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ὑπερμήκεις, τερατώδεις τε καὶ ἀπευκτοί· ὅθεν καὶ τὴν προσωνυμίαν ἐσχήκασι· διὰ δὲ τὸν βέβηλον Κάϊν, ἄλκιμοι καὶ κραταιότατοι καὶ στερροὶ τὴν ἀλκήν· τὸν δὲ τρόπον φονικώτατοι H καὶ ἀσεβέστατοι καὶ ἀσελγέστατοι. Hæc Suidam non parum illustrant. KUST.

[h] ἰσχυροὶ καὶ om. E.

ΣΗΘΟΝΤΕΣ δὲ] δὲ om. A.V.

ΣΗΘΩΝ] Σὴθ V.

[i] εἰς] ὡς εἰς A.B.V.E.

[k] ΣΗΚΑΣΘΕΝΤΑΣ] Xenoph. Hist. Gr. p. 486. ὥσπερ ἐν αὐλίῳ σηκασθέντες. TOUP.

[l] σηκασθέντας] σηκασθέντες V. Locum sic vertit Kusterus: *Ille vero hostes undique cinctos, et velut in stabulo conclusos metuebat, ne propter multitudinem vi sibi viam facerent, impetu facto in unam partem, ubi minimum suorum robur erat.*

[m] πάλιν] αὖθις A.V.

[n] Ἐκ ποτέ τις φρ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Σεσοβημένος. KUST. Ex Anthol. Pal. VI. 219. Θεᾶς om. A. Tum σεσοβημένος οἴστρῳ θεᾶς V.

ΣΗΚΙΔΕΣ] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 765. citatum ad Hesych. in v. Σηκίς. Conf. not. ibid. ad v. Σηκίλλαι.

ΣΗΚΟΚΟΡΟΣ] Homer. Od. ρ΄. 224.

[o] ναοῦ] ναὸς A.B.V.E. Photius. ὁ ἐνδ. τόπος τοῦ ἱεροῦ ἢ ναοῦ Valckenær. ad Ammon. pag. 153. Schol. Gregor. Naz. Stelit. 1. p. 59. Ὁ μὲν σηκὸς καὶ τὸ τέμενος σημαίνει τὸ ἱερὸν ὅλον· ὁ δὲ ναὸς σημαίνει τὸ θυσιαστήριον, ἐν ᾧ ἡμῖν μὲν ἡ θεία τῶν μυστηρίων πρόκειται τράπεζα, Ἕλλησι δὲ τὸ βδελυρὸν ἐν τούτῳ εἴδωλον εἱστήκει.

[p] Παραγενόμενος—ἐκέλευε] παραγενόμενοι—ἐκέλευον A.V. Tum δὲ om. V.

[q] Λέγει γὰρ Λυσίας· Ὃς δ.] Hæc, et quæ sequuntur, sumpta sunt ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum supra v. Μορίαι, et Reines. Var. Lect. p. 436. KUST.

[r] Λυσίας] Ἐν τῇ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ: quæ oratio hodie adhuc exstat. KUST.

[s] δύο] β΄ V.

[t] τὰς μὲν] τὰς μὴ A. Photii ms. Mox μορίας om. V.

[u] Ἢ στηκοί] Seqq. non agnoscit Photius.

ΠΡΩΤΑΣΗΚΡΗΤΗΣ] Potius, πρωτοασηκρῆτις, i. e. *primus a secretis*. Confer Nostrum supra v. Γραμματεύς. KUST. Πρωτοασηκρῆτον V. Πρωτασηκρῆτες B. πρωτασηκρῆτις V. marg. E.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ: Χαμ.] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

Σηατβρία: Πόλις Θρᾳκική.

Σῆμα: Ὁ τάφος.

Σημάντορες: Ἐπιτάκτορες, ἡγεμόνες.

Σήμαντρα: Σφραγῖδες.

Σημασία: Φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα: Σημεῖα, τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σημαία, σπεῖρα, τάγμα: Ταυτόν ἐστιν. Οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, Κεντυρίωνες καὶ Ταξίαρχοι. Καὶ Σημαιοφόρος, ὁ ἡγεμών.

Σημαία: [y]Τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἦλω ἰδίαν τινὰ ἅλωσιν. Ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας προεχειρίσαντο, καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι [z]κεραμωτῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. Ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

Σημαῖαι: Σίγνα, προτομαί.

[a]Πιλάτος εἰς τὴν [b]Ἰουδαίαν τὰς [c]Τιβερίου εἰκόνας, αἳ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν· οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων [d]αὐτοῖς τῶν νομίμων. Οὐδὲν γὰρ ἠξίουν [e]δείκηλον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Σημαῖαι: Τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα.

Πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν.

[f]Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς βουνόν. Καὶ πάντων δέντων γνώμας, ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν, ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Σημαίνει: Εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται.

Σημαίνει δ', ὅτι
μάντις τοῦδ' ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

Σημαίνει[g]: Ἐπιτάττει.

Σημαίνομαι: Σηματίζομαι, διὰ σημείων γινώσκω. [h]Σοφοκλῆς·

Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν [i]ὅτου.

Ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημεῖά [l]τινα ἐμαυτῷ συντίθημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους, [m]τὰ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς, [n]ἐπιταραττομένων τῶν ἰχνῶν. Διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ [o]ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

Σημεῖα: [p]Μίλια.

Σημεῖα: Οὕτω λέγουσι [q]τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα Σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, καὶ ἀπῃώρηνται κοντῶν συμμέτρων. [r]Τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα, θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτὰ, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι· καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν [s]ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ.

Σημεῖα ἀρθῆναι ἑκατέροις: [t]Παρὰ Θουκυδίδῃ. Σύμβολά τινα εἶχον, [u]κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης [x]δεικνύμενα. [y]Καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνετο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα: Ζήτει ἐν τῷ Σύμβολα.

ΣΗΑΤΒΡΙΑ] Σηλύσθαι V. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XIII. 66.

ΣΗΜΑΝΤΡΑ] Vid. Sturzii Lex. Xenoph. v. Σήμαντρον. Blomfield. Gloss. Æschyl. Agam. 592.

ΣΗΜΑΣΙΑ] Ex usu τῶν ο' ut Num. X. 5. etc. XXXI. 6. 2 Paralip. XIII. 12. cf. Theodoreti in Num. Quæst. XV. t. I. p. 229. et Hesych. Gl. sacr. σημαίνειν. ERNEST.

ΣΗΜΑΙΑ, ΣΠΕΙΡΑ, ΤΑΓΜ.] Locus hic sumptus est ex Polybii Histor. lib. VI. c. 22. ubi sic legitur: Καὶ τὸ μὲν μέρος ἕκαστον ἐκάλεσαν καὶ τάγμα, καὶ σπεῖραν, καὶ σημαίαν. Τοὺς δὲ ἡγεμόνας Κεντυρίωνας καὶ Ταξιάρχους. Vide Lipsium de Milit. Rom. lib. II. Dial. 8. KUST.

[y] Τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς Ἡρ.] Hæc Polybio tribuit Valesius p. 206. KUST. Lib. XXVIII. 12. ed. Schweigh.

[z] Κεράμῳ τῷ] Valesius recte rescribit κεραμωτῷ, una voce. Confer Nostrum supra v. Κεραμωτόν: et Lipsium Poliorc. lib. I. Dial. 5. KUST.

[a] Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβ.] Hæc sunt verba Josephi, lib. II. de Bello Jud. c. 14. p. 789. ut Pearsonius observaverat. KUST. II. 9, 2.

[b] Ἰουδαίαν] Scribe Ἱεροσόλυμα, ut habet Josephus loco laudato. KUST.

[c] Τιβερίου] Τιβέρρου V.

[d] αὐτοῖς] αὐτῶν A. Tum τῶν om. V.

[e] δείκελον] δείκηλον A.B.V.E.

ΣΗΜΑΙΑΙ] Schol. ms. Paris. Gregor. Naz. f. 65. apud Bastium: Σημαίας Ἰταλοὶ τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα ἃ κόντοις ἤρτηται φετῶν ἢ λεόντων ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλοις καὶ παρασήμοις κατάστικτα, ἑκάστην τῶν τάξεων παραδηλοῦντα ἐπὶ βουνῶν καὶ ὑψηλῶν ἱστῶσι τόπων. Conf. Schol. ad Stelit. I. p. 35. ed. Montac.

[f] Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμ.] Fragmentum hoc Polybii esse volunt Fulv. Ursinus et Casaubonus. KUST.

ΣΗΜΑΙΝΕΙ: Εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται] Ex Sophocl. ad Œdip. Colon. 320. et Schol.

[g] Σημαίνει] Hom. Il. α'. 295. μὴ γὰρ ἔμοιγε σήμαιν'. REINES.

[h] Σοφοκλῆς] In Aj. 32. ubi v. Schol.

[i] ὅτου] ὅπου A.B.V.

[l] τινα ἐμαυτῷ] ἑαυτῷ τινα A. ἑαυτῷ V.

[m] τὰ δὲ] τὸ δὲ V.E.M.

[n] ἐπιταττομένων] Scholiasta Sophoclis, ἐπιταραττομένων. KUST. Et sic reponendum in Suid. e vestigiis A.V. qui præbent ἐπιταττομένων.

[o] ἐπιτεταραγμένη] ἐπιτεταγμένη B.E. ἐπιτεταραγμένης V.

[p] Μίλια] Sic mss. Paris. At scribendum erat potius μίλια, per ι in syllaba prima, ut habet Photius in Lexico ms. In prioribus vero editt. [et E.] Suidæ inepte legitur κειμήλια. KUST. i. e. interprete Kustero, signa milliarium, qui erant lapides. Dedi μίλια cum Photio.

ΣΗΜΕΙΑ: Οὕτω λέγουσι τὰς σφρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[q] τὰς σφραγῖδας] τὰ σφραγίδια V. Demosthenis locus est p. 1039, 11. 1041, 15.

ΣΗΜΕΙΑ ΣΚΥΘΙΚΑ, ἃ φέρ.] Cum hoc loco confer ea, quæ Noster habet supra v. Ἰνδοί, et infra v. Κιλιστύς. KUST.

[r] Τὰ δὲ] τὰ δὴ A. Mox φερομένους E. Infra καίτοι V.

[s] Ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ] Rectius, ὑπὸ τῆς πνοῆς διερχομένης. KUST.

[t] Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. I. c. 63. KUST. Potius c. 49. ubi v. Duker.

[u] ἃ κατὰ] περὶ Schol. Thucyd.

[x] ἐδείκνυντο] δεικνύμενα A.V. Schol. Mox τῆς μάχης om. A. post ἀνετείνετο cum Schol.

[y] Καὶ ὅτε μὲν] Ex Schol. Aristoph. Thesm. 278. ed. Bekker.

A Σημεῖον: Δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν.

Καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. Οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον [a]ἐτέθη. [a]Ἀριστοφάνης·

Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.

B [Σημήνας καὶ σημάνας, τὸ αὐτό. Δηλώσας.]

Σῆμος, [b]Ἠλεῖος, γραμματικός. Ἔγραψε [c]Δηλιακῶν βιβλία η', Περιόδους β', Περὶ Πάρου α', Περὶ Περγάμου α', Περὶ παιάνων· ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων· [d]Αὐτοκαβδάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. [e]Καὶ οἱ μὲν, [f]φησὶ, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν· ὠνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἴαμβοι· οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι [g]προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, C καὶ χειρίδας ἀνθινὰς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. Οἱ δὲ Φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ [h]ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σήνωνες: Οἱ Κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

Σηών: Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμορραίων.

Σηπεδόνος:

Σῆπες: Οἱ σκώληκες.

Σηπία: Ὁ ἰχθύς. [i]Ἀριστοφάνης·

Κάθησο τεύων σηπίας [k]μασώμενος.

Οἱονεὶ, τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

Σήραγγες: Αἱ ὑπὸ γῆν [l]ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, [m]οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποτρέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. [n]Ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον: [o]Χωρίον τοῦ Πειραιῶς.

B Σήραγξ: Χάσμα, κοιλὰς καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες: Ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. [oo]Ἐξ οὗ καὶ σηρικὰ, τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα, [p]λέγεται. Καὶ σὴρ, σηρὸς, [q]ἡ εὐθεῖα.

Σηρική: [r]Ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν· τὰ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. Ἐπὶ C δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως [s]Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι [t]γένωνται μεγάλων χρημάτων, [u]Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσωσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. Καὶ σηρικὸν νῆμα, καὶ σηρικὰ ἱμάτια.

D Σὴς, σητός. Ὁ σκώληξ.

ΣΗΜΕΙΟΝ: Δι' οὗ τὰ ἄδ——διὰ συλλογισμῶν] Hæc sumpta sunt ex Laërtio in Pyrrhone, segm. 96. KUST.

[a] ἐτέθη] ἐνετέθη V. τίθεται Schol.

[a] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 284. ubi pro Θεσμοφόρῳ rectius legitur Θεσμοφορίῳ. KUST.

ΣΗΜΗΝΑΣ] Habet A. in marg. om. V. δηλώσας om. B.

ΣΗΜΟΣ] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. Ceterum, Semus, qui hic a Suida *Eleus* vocatur, *Delius* dicitur ab Athenæo et Stephano Byzantio, ut et a Vossio jam ante observatum fuit. KUST. Scribendum videtur, Σῆμος, ΔΗΛΙΟΣ, γραμματικός. Semus, Delius, Grammaticus non incelebris, laudatur Stephano Byzantino, Harpocrationi, Athenæo, Photio in Lex. inedito, aliis. De eo accuratissime, ut solet, Vossius in opere præclaro de Historicis Græcis. Sunt qui, auctoritate Suidæ, *Eleum* vocent. Verum Suidas ex Suida corrigendus est in v. Πράμνιος, ubi diserte *Delius* nuncupatur, quocum facit Photius. Sequitur locus Semi: Οἱ δὲ φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι. Quæ nonnihil corrupta esse video. Edit. Mediolanensis habet, ἐξ ἑρπύλλου. Recte. Aliud est οὐ χωρὶς ἑρπύλλου, aliud οὐ χωρὶς ἐξ ἑρπύλλου. Mens Semi est: *Phallophori non* προσωπεῖα *gestabant, sed faciem serpyllo tantum et pæderote tegebant.* Οὐ χωρὶς ἐξ ἑρπύλλου, *non nisi serpyllo.* Quod omnino verum est. Interpres hunc locum non intellexit; nam Græca paulo reconditiora sunt. Huc facit Athenæus lib. XIV. 4. p. 622. Σῆμος δ' ὁ ΔΗΛΙΟΣ ἐν τῷ περὶ παιάνων ——Οἱ δὲ φαλλοφόροι, φησὶ, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπίλιον δὲ ἘΞ ἙΡΠΥΛΛΟΥ περιτιθέμενοι, καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται, στέφανόν τε δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ. Ceterum et alius fuit *Semus* sive *Samus* (nam idem nomen Σῆμος et Σᾶμος, ut Δῆμος et Δᾶμος,) Chrysogoni filius, poëta ἰαμβογράφος, cujus meminit Polybius, lib. III. 16. p. 499. ubi versiculum ejus laudat: Κατέγραφον δ' εἰς τοὺς τοίχους, καὶ τὸν περιφερόμενον στίχον· ἤδη τότε τῆς ἐπιδεξιότητος τῆς ΤΟΥ ΣΑΜΟΥ φυομένης, ὃς ἦν υἱὸς μὲν Χρυσογόνου, σύντροφος δὲ τοῦ βασιλέως. Ὁ δὲ στίχος ἦν, Ὁρᾷς τὸ Δῖον, ὡς βέλος διέπτατο; TOUP. Conf. Sturzii add. ad Etymol. M. p. 18.

ib. Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 327. et Schol. Apoll. Rhod. I. 1302. REINES.

[b] Ἠλεῖος] Sed Athen. I. p. 30. Δήλιος, qui III. p. 123. librum ejus citat Νησιάς, ἐν δευτέρῳ Νησιάδος. Schol. Apoll. Rhod. I. 1263. citat e tertio τῶν περὶ Νησιάδος, de appellatione Ægæi maris: sed excidit nomen auctoris. An ille ἁρμονικός, quem vocat Malchus in Vit. Pythag. p. 85. E Σῖμον, etiam Σαμὸς, l. Σῆμος, fuit? REINES.

[c] Δηλιακά] Δηλιακῶν A.V.E. suprasc.

[d] Αὐτοκαβδάλων] Leg. Αὐτοκαβδάλων.

[e] Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, κιττοῦ στέφ.] Locus hic plenior exstat apud Athen. lib. XIV. p. 622. unde ista Suidas mutuatus est. KUST.

[f] φησὶ] φ^σ V.

[g] προσωπεῖα] πρόσωπα A.

[h] ἑρπύλλου] ἐξερπύλλου A. ἐξ ἑ. B.E. In fine στεφανοῦνται B.E.

F ΣΗΠΕΔΟΝΟΣ] Sic A.B.V. Σηπεδόνες E. cum edd. vett.

[i] Ἀριστοφάνης] Eccles. 550.

[k] μασσώμενος] μασώμενος A. μασόμενος V.

ΣΗΡΑΓΓΕΣ] Eadem habet Schol. Gregor. Nazianz. Stelit. I. p. 16. ed. Montac. ubi ῥήξεις—et ὑπερέχων pro ὑποτρέχον—ἐπιζητεῖ.

[l] ἐπιμήκεις] ὑπομήκεις Photius.

[m] οἱονεὶ] οἷον A. Mox συραγγώδης E. Tum τόπος om. V.

G [n] Ἐντεῦθεν καὶ σηραγγ.] Confer Nostrum supra v. Ἐρίπναι. KUST.

ΣΗΡΑΓΓΙΟΝ] Harpocrat.

[o] Χωρίον] χώρα A. Mox Πειραιῶς A. Phot. non Πειραιέως. Conf. Bergler. ad Alciphr. III. 43.

[oo] ἐξ οὗ V.

[p] λέγονται] λέγεται V. et ni fallor A.

[q] ὁ σκώληξ] ἡ εὐθεῖα A.V.

[r] Ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθ.] Totus hic locus excerptus est ex Procop. lib. I. de Bello Pers. c. 20. H KUST. Conf. Salmas. ad Tertull. de Pallio pag. 319.

[s] οἱ Αἰθίοπες] οἱ om. A.V.E.

[t] γένωνται] γίνονται V.

[u] Ῥωμαίους] Ῥωμαίοις V. Ῥωμαῖοι E. Mox ποιήσουσι V.

ΣΗΣΑΜΑ, ΚΑΙ ΜΗΚΩΝΑ, ΚΑΙ [x] ΣΙΣΥΜΒΡΙΑ: [y] Φύλλα τινα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι. A

ΣΗΣΑΜΟΣ: Καὶ ΣΗΣΑΜΟΥΝΤΙΑ ΠΟΠΑΝΑ.

ΣΗΣΑΜΟΥΣ καὶ ΣΗΣΑΜΗ διαφέρει. ΣΗΣΑΜΟΥΣ μὲν γὰρ, εἶδος πλακοῦντος· ΣΗΣΑΜΗ δὲ, ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα. [z] Καὶ ΣΗΣΑΜΙΝΟΝ ἔλαιον, καὶ [a] σύεινον· ᾧ [b] ἐχρίοντο οἱ [c] σὺν Κύρῳ [d] στρατευσάμενοι.

ΣΗΣΑΜΟΥΣΙ: Πλακοῦσι.

B ΣΗΣΑΝ: Ὄνομα τόπου.

ΣΗΣΙΣ: Ἡ τοῦ κοσκίνου.

ΣΗΣΤΟΣ: Πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

ΣΗΤΑΝΕΙΟΣ ἌΡΤΟΣ: Ἐκ τοῦ ΣΗΘΩ, τὸ κοσκινίζω.

ΣΗΤΑΙΟΝ: [e] Χωρίον.

ΣΗΤΟΒΡΩΤΟΣ: Σκωληκόβρωτος.

ΣΗΤΩΜΕΝΑ: Βιβρωσκόμενα. ΣΗΤΑΩ, σητῶ, ῥῆμα.

C ΣΗΦΑΙ: Ἐκ τοῦ σήπω.

ΣΙΑΓΟΝΟΣ: Παρειᾶς.

ΣΙΑΛΟΣ: Ὁ εὐτραφὴς χοῖρος. Παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. [f] ΣΙΑΛΟΣ δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίττωμα ἐκ τοῦ στόματος.

[g] Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ, [h] σιαλὸν ἀποπτύων.

D ΣΙΑΛΩΜΑ: Σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

ΣΙΒΥΛΛΑ ΔΕΛΦΙΣ, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. Γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

Ὅτι ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς, Ἐρυμάνθη.

ΣΙΒΥΛΛΑ, Ἀπόλλωνος καὶ [i] Λαμίας· κατὰ δέ τινας, Ἀριστοκράτους καὶ [k] Ὑδάλης· ὡς δὲ ἄλλοι, Κριναγόρου· ὡς δὲ Ἕρμιππος, Θεοδώρου· Ἐρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο [l] Βάττοι, νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. Τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν· ἄλλοι, [m] Σαρδάνην· ἄλλοι, [n] Γεργιθίαν· ἄλλοι δὲ, Ῥοδίαν· ἄλλοι δὲ, Λίβυσσαν· ἄλλοι, Λευκανήν· ἄλλοι Σαμίαν [o] ἐδόξασαν. Γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις [p] τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ υπγʹ ἔτη, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν, Μέλη, Χρησμούς. Λέγεται δὲ καὶ [q] τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.

ΣΙΒΥΛΛΑ [r] ἘΛΙΣΣΑ: Ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

C ΣΙΒΥΛΛΑ ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ, ἥτις ἐκλήθη καὶ [s] Λάμπουσα, ἀπόγονος Κάλχαντος. Καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

ΣΙΒΥΛΛΑ ΘΕΤΤΑΛΗ, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

ΣΙΒΥΛΛΑ [t] ΦΡΥΓΙΑ, ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων, [u] Σάρβις· ὑπὸ δέ τινων, [x] Κασσάνδρα· ἄλλων δὲ, Ταραξάν-

D δρα. Καὶ αὐτὴ χρησμούς.

ΣΙΒΥΛΛΑ ΚΥΜΑΙΑ καὶ ΣΙΒΥΛΛΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΣ: Ὁμοίως χρησμούς.

ΣΙΒΥΛΛΑ ΧΑΛΔΑΙΑ, ἡ καὶ πρός τινων [y] Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλου-

ΣΗΣΑΜΑ, ΚΑΙ ΜΗΚ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 869. sed ubi pro μήκωνα rectius legitur μήκωνες. KUST. Respexit Suidas ad Aristoph. Av. 160. Τὰ λευκὰ σήσαμα, E Καὶ μύρτα καὶ ΜΗΚΩΝΑ καὶ σισύμβρια. Ubi Schol. Σισύμβρια, φύλλα οἷς ἐστεφανοῦντο οἱ νυμφίοι. Corrigendus obiter Solon apud Phrynichum, p. 176. Κάκκυνας ἄλλας, ΑΤΕΡΟΣ δὲ σήσαμα. Ita scribendus iste versiculus, qui viros doctissimos frustra sollicitos habuit. Solonis Iambi laudantur ab Aristide et Diog. Laërtio. TOUP.

[x] ΣΙΣΥΜΒΡΙΑ] σησύμβρια A.

[y] Φύλλα] φύλλά τινα A. φύλλα τινὰ B.V. Deest v. E.

ΣΗΣΑΜΟΥΣ καὶ ΣΗΣ.—σησαμίδα] Et hæc leguntur F apud Scholiastam Aristoph. loco laudato. KUST. Σησαμοῦ A. Mox γὰρ om. A.V.

[z] Καὶ ΣΗΣΑΜΙΝΟΝ ἔλαιον, καὶ σύεινον] Xenophon lib. IV. de Exped. Cyr. p. 328. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον, καὶ ἐχρίοντο. Πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, &c. Ad hunc locum respexit Suidas: sed qui mentem Xenophontis minus fideliter expressit. KUST. IV. 4, 13.

G [a] σύεινον] Scribe σύειον, ut legitur apud Xenophontem loco laudato. KUST. σύειον V.

[b] ἐχρίοντο] ἐχρῶντο E.

[c] σὺν Κύρῳ] τῷ Κύρῳ V.

[d] στρατευσάμενοι] στρατευθέντες A. συστρατευθέντες B. συστρατεύσαντες V.

ΣΗΣΑΝ] Ponit h. gl. A. post Σής.

ΣΗΤΑΝΕΙΟΣ] Plutarch. de Tranquill. II. p. 466 D. TOUP.

H [e] Ὄνομα χωρίου] χω A.

ΣΙΑΓΟΝΟΣ: Παρειᾶς] Sic A.V. Σιαγὼν, σιαγόνος. Ἡ παρειά vulgo.

ΣΙΑΛΟΣ] Κνίσσῃ μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο Homer. Il. φʹ. 363. REINES. Vid. Il. ιʹ. 208 et al.

[f] ΣΙΕΛΟΣ] Ms. A. habet σιαλὸς, per α in syllaba secunda. KUST.

[g] Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, legitur in Collec- E taneis Constantini a Valesio editis, p. 53. Vide etiam Nostrum supra v. Κοχλίας. KUST.

[h] σιαλὸν] σιελὸν B.E. σιελλὸν V.

ΣΙΑΛΩΜΑ: Σιδηρᾶ] Polybius, lib. VI. 39. p. 652. Ἔχει δὲ περὶ τὴν ἴτυν ἐκ τῶν ἄνωθεν καὶ κάτωθεν μερῶν ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΣΙΑΛΩΜΑ. *Scutum autem Romanum in ambitu circa superam inferamque partem ferrea lamina prætexitur.* Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. HEMST.

[i] Λαμείας] Λαμίας B.V.E. pr. Pausan. X. 12.

F [k] Ὑδάλης] Ὑδάλης A.B.E.

[l] Βάττοι] Βάτοι A. Mox προσαγορεύονται A.V.

[m] Σαρδάνην] Scribe Σαρδιανήν; auctoritate Æliani Var. Hist. lib. XII. c. 35. et Schol. Aristoph. Av. 963. qui inter diversas Sibyllas etiam Σαρδιανὴν recensent. KUST. Σαρδίανην E. Σαρδάνην B. γὰρ δάνην V. Σαρδιάνην Eudoc.

[n] Γεργηθίαν] Γεργιθίαν A.B.V.E.

[o] ἐδόξασαν] ἔδοξαν E.

[p] τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ] Scribendum potius est G μετὰ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν. KUST.

[q] τρίγωνον] τρίγωνος A. τριγώνου E. τρίγωνον εἶδος M. Mox πρῶτον A. pro πρώτην.

[r] ἘΛΙΣΣΑ] Λίβυσσα Hemsterhusius.

[s] Λάμπουσα] καὶ Λάμπουσα A.

[t] ΦΡΥΓΙΑ] Vox hæc in prioribus editt. deest, quam ex mss. Paris. nunc primum revocavi. KUST. ἡ Φρυγία E.

[u] Σάρβις] Ms. A. Σάρυσις. KUST. Σάρυβ V.

[x] Κάσανδρα] Κάσσανδρα A.B.E. suprasc. Mox Ταράξ- H ανδα A.

ΣΙΒΥΛΛΑ ΧΑΛΔ.] Quæ hic de Sibylla Chaldæa ejusque oraculis referuntur, adeo falsa sunt et ridicula, ut facile pateat, Suidam articulum hunc ex inepto et nullius judicii scriptore excerpsisse. KUST.

[y] Ἑβραία] Ἑβραῖαι V.

μένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ [z]γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ [a]περὶ τῶν κατὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένων προειρηκυῖα· ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας· ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα, καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. Ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδ′, περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. Ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς [b]εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων [c]γενομένων, καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. Ἅμα γὰρ τῇ [d]ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. Καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται καὶ [e]οἱ στίχοι ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκάζουσα· εἴτε καὶ κατ᾽ οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιτο ὑπὸ τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς.

Ὅτι Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. Πρώτη οὖν, ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη [f]Σαμβήθη. Δευτέρα, [g]ἡ Λίβυσσα. Τρίτη, ἡ Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. [h]Τετάρτη, ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν [i]Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. Πέμπτη, ἡ Ἐρυθραία, ἡ [k]πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. Ἕκτη, Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. Ἑβδόμη, Κυμαία, ἡ καὶ [l]Ἀμαλθαία, καὶ Ἱεροφίλη. Ὀγδόη, Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην [m]Γεργίττιον, αἳ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. [n]Ἐνάτη, Φρυγία. Δεκάτη, ἡ [o]Τιγουρτία, ὀνόματι [p]Ἀβουναία. Φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία [q]χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι [r]τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου, ἔκαυσε [s]βιβλία β′.

Ὅτι Σίβυλλα [t]Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν, ἑρμηνευομένη προφῆτις, ἤγουν μάντις· ὅθεν ἑνὶ ὀνόματι αἱ [u]θήλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν Σίβυλλαι. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις [x]τόποις καὶ χρόνοις δέκα τὸν ἀριθμόν.

Σιβυλλιᾷ: Ἀντὶ τοῦ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ· ἢ ἀπατᾶται, καὶ μαντικῶς ἔχει· χρησμοὺς φαντάζεται· [y]χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα· ἢ μέγα φρονεῖ, καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης·

Ἄιδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.

Ἢ οὕτως· Χρησμῳδεῖ, φησὶν, ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, [z]ἃς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν [a]ὑπόσχεσιν. Καὶ Σιβύλλειον λόγιον: Τῆς Σιβύλλης.

Σιβύνη: [b]Ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύρτιος: Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς [bb]ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. Ἔγραψε Τέχνας Ῥητορικάς.

Σιγαλόεν: Τὸ λαμπρόν. [Καὶ σιγαλόεις.]

Σιγγάροις: Ἔθνος.

Σιγειεύς: Ἀπὸ τόπου. Καὶ [c]Σίγειον, τὸ ἀκρωτήριον.

[z] γένους τοῦ om. B.E.

[a] περὶ τῶν om. A. ἡ τὰ—λεγομένη προειρηκέναι V.

[b] καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται] εὑρίσκονται καὶ ἄμετροι A.

[c] γενομένων] γινομένων V. Mox γραμματικῶν A.

[d] ἐπιπνοίᾳ] ἐπινοίᾳ F.

[e] οἱ στίχοι] καὶ οἱ στ. A.V. qui mox addunt καὶ post εἴτε, et τῶν ante πολλῶν. Post αὐτῆς delevi εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλειστάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκασιν cum A.B.V.E.

ΣΙΒΥΛΛΑΙ γεγόνασιν ἐν διαφ.] Cum hoc loco Suidæ omnino conferendus est Lactant. lib. I. de Fals. Relig. c. 6. et Isidorus Orig. lib. VIII. c. 8. KUST. Vide Photium apud Montfaucon. Bibl. Coislin. pag. 347. HEMST. Et Schol. Platon. p. 60.

[f] Σαμβήθη] Vide Perizonium ad Ælian. V. H. lib. XII. c. 35. KUST.

[g] ἡ Λίβυσσα] ἡ om. V. ἡ ante Δελφὶς om. A. et sæpe in seqq. δοῖς A. pro Δελφοῖς.

[h] Τετάρτη, ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ] Isidorus loco laudato: *Quarta Cimmeria in Italia.* At Varroni apud Lactantium loco ante citato, Sibylla quarta dicitur *Cumæa:* quam lectionem defendit, et simul Suidam hic errasse contendit Janus Ulitius ad Gratii Cyneget. p. 105. quem vide. KUST.

[i] Κιμμερίᾳ] ἐρημίᾳ Schol. Plat.

[k] πρὸ] περὶ V.

[l] Ἀμαλθαία] Ἀμαλθία ἡ A.V. Ἐροφίλη Schol. Plat. pro Ἱεροφ. Ἡροφίλη Pausan. X. 12.

[m] Γεργίθιον] Γεργίττιον A. Γεργίτιον B.V.E. Γεργετίωνα Schol.

[n] Ἐννάτη] ἐνάτη A.

[o] Τιβουρτία] Τεγουρτία A.B.V. Schol. Plat. Τρογουρτία E.

[p] Ἀλβουναία] Ἀβουναία A.B.V.E. Schol. Plat.

[q] χρησμῶν ἰδίων] ἰδίων om. A. Tum προσεκόμισε A.V.

[r] τῶν Ῥωμαίων] τῶν om. V.

[s] βιβλία β′.] Alii tamen plures libros a Sibylla combustos referunt. Vide Lactantium, et alios. KUST.

[t] Ῥωμαϊκὴ λέξις] Inepte. Quis enim unquam *Sibyllam* vocem Romanam esse dixit? Sed de etymologia vocabuli hujus videndus est Vossius in Etymologico, et alii. KUST. Dav. Blondell. *des Sibylles* c. 8. p. 38. HEMST.

Ῥωμαϊκὴ] Sc. e Latino *sibus*, i. e. catus, sapiens: *Persibus* perquam catus. REINES.

[u] θήλειαι] θήλεις E. Mox Σίβυλλαι semel A.E. Post ὠνομάσθησαν reliquis caret V.

[x] τόποις καὶ χρόνοις] χρόνοις καὶ τόποις A.

ΣΙΒΥΛΛΙΑΙ: Ἀντὶ τοῦ χρ.—ἐπαίρεται] Ex Schol. Aristoph. Equit. 61.

[y] χρησμολόγος] χρησμολογία V.

[z] αἷς] ἃς A.V.E.

[a] ὑπόσχεσιν] Statim delevi Κλέων δηλαδὴ cum A.B.V. Mox τὸ post λόγιον om. A.E.

ΣΙΒΥΝΗ] Polyb. 653. TOUP. Dicitur etiam σιγύνη venabulum aprorum venationi aptum. REINES. Conf. Wesseling. ad Diod. Sic. XVIII. 27.

[b] Ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν] An, ἀκόντιον θηρευτικόν? ut legit Merula in Comment. ad Fragmenta Ennii, p. 444. KUST.

ΣΙΒΥΝΤΙΟΣ] Mss. Paris. Σιβύρτιος. KUST. Σιβύρτιος A.B.E. Σιβύρτις V. Σιβύντιος Eudocia.

[bb] ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος] Vid. Gataker. ad Marc. Antonin. XI. 30. HEMST.

ΣΙΓΑΛΟΕΝ] Est vox Homerica. KUST. καὶ σιγαλόεις om. A.

ΣΙΓΓΑΡΟΙΣ: Ἔθνος] Sic A. Vulgo, Σίγγαροι, ἐθνικόν. Καὶ τοῖς Σιγγάροις.

ΣΙΓΕΙΕΥΣ] Sic A.V. Vulgo, Σίγειον πόλις τῆς Τρωάδος (οὐκ ἄπωθεν τοῦ Ἰλίου addit B.) ὁ ἀπὸ ταύτης Σιγειεύς, καὶ Σίγειον ἄκ.

[c] ΣΙΓΕΙΟΝ] Σίγιον A. In quo ms. ut in V. hic articulus post v. Σιγῶ legitur.

Σιγεῖον: Πόλις ἔστι τῆς Τρῳάδος οὐκ ἄπωθεν τῆς Ἰλίου.

Σιγηλός: Ἄφωνος, σιγηρός.

Σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

Σίγμα: Τὸ γράμμα, [d]στοιχεῖον.

Σιγύνη: Καὶ [dd]σιγύννους, τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [e]Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὴν [f]σιγύνην
> ἐκ πολλοῦ πλειῶνος.

Καὶ ἀλλαχοῦ·

> [g]Τὸν κύνα, τάν τ' ἤραν τε, καὶ [h]ἀγκυλόδοντα σίγυνον.

Σιγῶ: Τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ.

> [i]Σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

Σίδειος καρπός:

Σίδη: [k]Πόλις.

Σιδηραῖ πύλαι:

Σιδηρέαν ψυχήν: Τὴν ἀμείλικτον.

C

> Καὶ [l]σιδηρέους
> Ἄτλαντος ὤμους.

Ὅτι [m]Γλαῦκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. Καὶ παροιμία· Γλαύκου τέχνη: Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων.

Ὅτι [n]οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν· οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι.

D

Σιδήρειος ἦχος: Σιδήριον δὲ, τὸ μικρὸν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

Σιδηρίτης: Εἶδος [o]βοτάνης. [p]Σιδηρῖτις δὲ,

A θηλυκῶς, λίθος, [q]λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἐσχηκέναι δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν.

Σιδηροῦς ἄνθρωπος, καὶ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίοι: Κόκκῳ ῥόας.

Σίδια: [r]Τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. [s]Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἁμάξας· ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν καταφάγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. Ἡ [t]σιδίον, τῶν

B ῥοιῶν. [u]Ἀριστοφάνης·

> Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους [x]ἐποίει, πῶς δοκεῖς;

Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν.

Σιδόνιαι στολαὶ, [y]καὶ τάπητες: Καὶ Σιδόνιος, Φοῖνιξ.

Σιδὼν, Σιδῶνος. [z]Πόλις.

Σιαίνεται: Αἰτιατικῇ.

Σίελος: Ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

C Σίζον: Ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν.

> [a]Τάγηνον τευθίδων
> [b]ἐφεστάναι σίζον.

Σίζουσα: Ἀντὶ τοῦ ζέουσα· ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. Οἷον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. [c]Ὅμηρος·

> Ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς [d]ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

[e]Ἀριστοφάνης·

D

> Ἡδ' ὀπτωμένη
> σίζουσα πάραλος.

Σικάριοι: Ληστῶν γένος. Σίκας δὲ, τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέ-

---

[d] ἢ στοιχεῖον] τὸ στ. E. ἢ om. A.V.

ΣΙΓΥΝΗ] Vide omnino Janum Ulitium ad Gratii Cyneget. p. 142, 143. qui de significatione hujus vocis docte disputat. KUST. Wessel. Diss. Herodot. p. 55. TOUP.

E

[dd] ΣΙΓΥΝΟΥΣ] σιγύνους A. Schol. Platon. p. 87. Σίγυνος δέ ἐστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὁλοσίδηρον ἀκόντιον. Vid. Herodot. V. 9. ibique notata. Plura collegit Sturzius de Dial. Maced. p. 46.

[e] Τόνδε παρ'] Anthol. Pal. VI. 93.

[f] σιγύνην] σιβύνην Anthol.

[g] τὸν κύνα] Anthol. Pal. VI. 176.

[h] ἀγκυλόεντα] Ms. A. habet ἀγκυλόδοντα. KUST. Sic et V. cum Anthol. ἀγκυλόδοντα B. ἀγκυλόδεντα E.

F

ΣΙΓΩ] Hoc est initium articuli cujus pars posterior legitur infra p. 324. male ad v. Σίφνιοι juncta. BURN.

[i] Σιγᾷ μὲν, ἐχθ.] Est versus Euripidis, ut testatur Schol. Aristoph. Ran. 1472. KUST. Non Euripidis, sed ex Ionis Φρουρῶν. BURN. Sic etiam Abreschius.

[k] Πόλις] Statim delevi cum A.B.E. Παμφυλίας. Ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ Σίδης θυγατρὸς μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ Μάλου. Ὁ πολίτης, Σιδήτης. Vide Steph. Byz.

G

ΣΙΔΗΡΑΙ] Hanc et seq. gl. om. A.

[l] Σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους] Anthol. Pal. VI. 256. Deest hoc exemplum V.

[m] Γλαῦκος] Vide Junii Cat. Artific. in *Glaucus*. HEMST. Vide supra p. 823 A.

[n] οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 651. Hæc A. in marg.

[o] βοτάνης] Josephus A. J. III. 7, 6. Athenæus XV. p. 681 D. Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῷ περὶ θηρίων φησὶ, Χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὁλόκυρον, οἱ δὲ Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὔβοιαν σιδηρῖτιν.

H

[p] Σιδηρῖτις, λίθος] Vide Tzetzem Chil. VI. c. 65. KUST.

[q] λεγομένη] Seqq. om. A. Post gl. seq. exhibet V. ubi θαυμασίας τινὰς ἔχει omisso λεγομένη.

ΣΙΔΗΡΟΥΣ ἈΝΘΡΩΠΟΣ, καὶ π.] Artemidorus lib. I. c. 52. p. 45. Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομένοντας. Huc Suidas respexit. Vide etiam supra v. Ἀναίσχυντος. KUST.

[r] Τὰ] τὰ δὲ A.

[s] Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 879. sed qui ex hoc loco Suidæ supplendus est. KUST.

[t] ΣΙΔΙΟΝ, τῶν ῥοιῶν] Vide Athen. lib. XIV. p. 650. KUST.

[u] Ἀριστοφάνης] Loco paulo ante indicato. KUST.

[x] ἐποίει] ποιεῖ A.V. Mox λέγεται ἔχειν om. A. Addit V. παιδάριον ὂν τοιαυτὶ ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ποιεῖ πῶς δοκεῖς.

[y] ΚΑΙ ΤΑΠΗΤΕΣ om. A.

[z] ὄνομα πόλεως] πόλις A.

ΣΙΑΙΝΕΤΑΙ] Vid. Valcken. adnot. crit. Nov. Fœd. p. 340.

ΣΙΕΛΟΣ] Esaias XL. 15. TOUP.

[a] Τάγηνον τευθίδων ἐφεστάναι σίζον] Aristoph. Equit. 925.

[b] ἐφιστάναι] ἐφεστάναι V.

[c] Ὅμηρος] Odyss. ι'. 394. KUST.

[d] ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ] ἐλαΐνῳ ἀμφιπελέκει A.V.E. Desunt hæc verba in edd. Scholiastæ Aristophanis, quem exscripsit Suidas.

[e] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1156.

ΣΙΚΑΡΙΟΙ: Ληστῶν γ.] Josephus Antiq. Jud. lib. XX. c. 7. Καὶ οἱ Σικάριοι δὲ καλούμενοι (λησταὶ δέ εἰσιν οὗτοι) τότε μάλιστα ἐπλήθυνον, χρώμενοι ξιφιδίοις, παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ παραπλησίοις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις· ἀφ' ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον, πολλοὺς ἀναιροῦντες, &c. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST. Adde Joseph. B. J. II. 13. καθαρθείσης δὲ τῆς χώρας, ἕτερον εἶδος λῃστῶν ἐν Ἱεροσολύμοις ὑπεφύετο, οἱ καλούμενοι σικάριοι, μεθ' ἡμέραν καὶ ἐν μέσῃ τῇ πόλει φονεύοντες ἀνθρώπους—ταῖς ἐσθήσεσιν ὑποκρύπτοντες μικρὰ ξιφίδια, τούτοις ἔνυττον τοὺς διαφόρους. Deinde pergit: ἐπὶ τούτοις ὁ Φῆλιξ πέμψας ἱππεῖς καὶ πεζοὺς ὁπλίτας πολὺ πλῆθος διέφθειρε. Itaque non erat quare Kusterus corrigendum

γοντο σικάριοι. Οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον A ἐπὶ [f]Κλαυδίου τοῦ βασιλέως· οὓς Αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο [g]Φῆλιξ.

Σικάριοι δὲ λέγονται οἱ Φαρισαῖοι, ὡς Ζηλωταί.

Σικελίζειν: Τὸ [h]αὐστηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ· οἱ δὲ, [i]πονηρεύεσθαι.

Φασὶν, Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον, Σικελίαν φυλάττεσθαι. Καὶ τὸν μὲν τὴν νῆσον ἔχειν δι' εὐλαβείας· καὶ ἐς τὸν τρισκελῆ λόφον [k]κατὰ B τὴν Ἀττικὴν, ᾧ κεῖται [l]τοῦτο τὸ ὄνομα Σικελία, [m]καταλῦσαι τὸν βίον, μαχόμενον.

Σικελικὴ τράπεζα: Ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης:

Σικελὸς ὀμφακίζεται: Ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. Δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι. C

Σίκερα: Σκευαστὸν πόμα. Καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυσμα· οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν ἐκ τοῦ συγκεκρᾶσθαι.

Σίκιμα: Ἡ τῷ Ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις: Ὄνομα κύριον. Καὶ εἶδος ὀρχήσεως. [n]Τὸ οὐδέτερον σίκιννον.

Σίκκον: Ὄνομα κύριον.

Σίκλον: [o]Ἀργυρίων ε'. [p]Μωϋσῆς φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ.

Σίκτον: Ἀπὸ σίκυος. [q]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ σίκυον χνοάεντα, τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην.

Καὶ σίκυος, ἀρσενικόν. [r]Ἀριστοφάνης·

> Κεἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγῴδιον.

Καὶ αὖθις·

> Σικύους ἐνταῦθά τῃ φυομένους αἰδοίῳ κόσμῳ περιθέντες κατῴσθιον.

Σίκυα: [s]Τὰ τετράγκουρα. Ἢ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. Καὶ [t]σικυήλατον, ὁ κῆπος.

Σικυών: Ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεύς. Καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία [u]αὐτοῦ ἔτη [v]ἐννακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.

Σικυώνιος: Καὶ Σικυώνιον πεδίον οὕτω καλοῦσι. [x]Καὶ παροιμία· Σικυώνιος ἐπαπέδατ.

Σίκυς: Εἶδος ὀπώρας.

Σικχαντόν: Ἀηδές.

Σικχός: Σκώπτης. Ἢ ὁ ἀνόρεκτος, καὶ ἀσθενής. [y]Πλούταρχος·

> Τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοῖς στομάχοις, σκορπίους καὶ

D

suaderet Φῆστος. Ceterum utiliter conferri potest locus Lucæ in Actis XXI. 38. ubi de iisdem sicariis dicitur, et sine dubio ipse Suidas in verbis ultimis ad illum Lucæ locum respexit. ERNEST.

[f] Κλαυδίου] Κλαυδίου δὲ A.V.E. Mox ἔρημον om. V.

[g] Φῆλιξ] Imo, Φῆστος. Vide Josephum loco laudato. KUST. Φῆλιξ Hemsterhusius.

ΣΙΚΑΡΙΟΙ] δὲ addit A.

[h] αὐστηρεύεσθαι] Photius in Lexico ms. itemque Hesychius et Phavorinus habent ἀτηρεύεσθαι: sed quæ vox mihi suspecta est. KUST. αὐστηρίζεσθαι V. E

[i] πονηρεύεσθαι φασίν. Ἀγησιλάου] Distingue, πονηρεύεσθαι. Φασὶν Ἀγησιλάου etc. Videtur Æliani. HEMST. Recte monuisse Hemsterhusium de interpunctione patet ex Photio, ubi desunt φασὶν etc.

[k] κατὰ τὴν Ἀττικὴν] Pausanias VIII. 11, 12. Ἀθηναίοις δὲ μάντευμα ἐκ Δωδώνης Σικελίαν ἦλθεν οἰκίζειν· ἡ δὲ οὐ πόρρω τῆς πόλεως ἡ Σικελία λόφος ἐστὶν οὐ μέγας.

[l] τὸ ὄνομα τοῦτο] τοῦτο τὸ ὄνομα A.V. F

[m] καταλῦσαι—μαχόμενον] κατέλυσε—μαχόμενος A.V.

ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. D. M. IX. 2.

ΣΙΚΕΛΟΣ 'ΟΜΦΑΚΙΖΕΤΑΙ] Proverbio hoc usus est Aristænetus lib. II. Epist. 7. KUST. Statim delevi ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ: Ζήτει ἐν τῷ, 'Ο ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, cum A.V.

ΣΙΚΕΡΑ] Vid. not. ad Hesych.

ΣΙΚΗΜΑ] Σίκιμα A. Vid. Genes. XLVIII. 22.

ΣΙΚΙΝΝΙΣ: Ὄνομα] Clem. Alex. Pæd. I. 7. τῶν Θεμιστοκλέους παίδων ὁ παιδαγωγὸς Σίκιννις. REINES. G

[n] Καὶ οὐδετέρως] τὸ οὐδέτερον A. Statim delevi ΣΙΚΙΝΝΙΟΝ καὶ ΒΡΟΤΤΟΝ. Ζήτει ἐν τῷ ΔΗΜΑΡΧΟΙ, quæ habent A.V. tantum in marg.

ΣΙΚΚΟΣ] Σίκκον A.V. αὐτὸ addit V. αὐθυπτρ A. Post κύριον E. dat καὶ τὸν σίκκον.

ΣΙΚΛΟΝ] Rectius, σίκλος. KUST. Deest gl. V.

[o] Ἀργυρίων ε'] Imo, ἀργυρίων δ', si intelligas drachmas, vel denarios. Vide Scriptores de Nummis et Ponderibus veterum Hebræorum. KUST. H

[p] Μωϋσῆς φ.] Ubi? Certe, si per me liceat, hæc deleta velim. KUST.

ΣΙΚΤΟΝ] Male ante legebatur σίκιον, per ι in syllaba penultima. KUST.

[q] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 102.

[r] Ἀριστοφάνης] Acharn. 519. sed ubi pro ἴδοιεν legitur εἶδεν. KUST.

ΣΙΚΥΑ] Σικύα A.V.

[s] Τὰ τετράγκουρα] Est vox Græco-barbara, significans idem quod apud Græcos veteres σικύαι, i. e. *cucurbitæ*. Vide Dufrenium in Glossario Græco v. Ἀγγούριον. KUST. Meursius in eadem v. et τετράγγουρον Salmas. de Hom. Hyl. Iatr. p. 37. 35. HEMST. Τετάγκουρα, ut apparet e Simeone Sethi de facult. cib. cucumeres sunt, nam et vulgus Græcorum ἀγγούρια eos appellat. Nunnes. ad Phrynich. v. Πέπων. De anguriis vid. Crusii Cons. med. et Epp. p. 205. Mox l. σικυήρατον. Vid. Herschel. ad Phrynich. p. 100. REINES. τετράγγουρα A.

[t] ΣΙΚΥΗΛΑΤΟΝ] Usi sunt hac voce LXX. Interpretes Es. I. 8. quo Suidam respexisse puto. KUST. Euseb. Demonst. II. p. 56. σικυηράτῳ ubi ed. nov. σικυηράτῳ. TOUP. Diversa tenet h. v. scriptura σικυήλατον et σικυήρατον. Vid. App. opp. Basil. in Es. p. 392 C. et notas p. 393 C. ubi explicatur Σικυήλατον οὖν ἐστι τόπος προσκαίρων καὶ ὀλιγοχρονίων καρπῶν ἀστικὸν, τέρψιν τινα μᾶλλον ἢ ὠφέλειαν παρεχομένων. Hesych. in Ἐν σικυηράτῳ. HEMST. Desunt hæc A.

ΣΙΚΥΩΝ] Vid. Euseb. Chron. p. 19 et 89. Jos. Scalig. Anim. p. 42. ad n. DCLXVIII. Salmas. ad Solin. p. 100. b. A. HEMST. Adde p. 568 G.

[u] αὐτοῦ om. V.

[v] ἐννακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.] Sic mss. Paris. itemque editt. Mediol. et Ald. At in editt. Basil. et Gen. duo posteriores numeri culpa librariorum omissi sunt. KUST.

[x] Καὶ παροιμία etc. om. A.

ΣΙΚΧΑΝΤΟΝ] Marc. Antonin. VIII. 24. TOUP. Vid. supra p. 1597 D.

[y] Πλούταρχος] Noster infra: Σικχός: Ὁ μικρόσιτος. Hinc nos Angli, *sick*. Descripsit autem hunc locum Suidas ex Plutarcho, II. p. 87 B. sed ita ut pro more corruperit. Verba Plutarchi apponam, ut videas quam belle et diligenter rem administrarit noster lexicographus: Ὥσπερ γὰρ τὰ ῥωμαλέα τοῖς στομάχοις καὶ ὑγιεινότατα τῶν ζώων, ὄφεις ἐσθίοντα καταπέττει καὶ σκορπίους—οἱ δὲ ΣΙΚΧΟΙ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ΟΙΝΟΝ προσφερόμενοι ναυτιῶσιν· οὕτως οἱ μὲν ἀνόητοι καὶ τὰς φιλίας διαφθείρουσιν, οἱ δὲ φρόνιμοι καὶ ταῖς ἔχθραις ἐμμελῶς χρῆσθαι δύνανται. Vox occurrit apud Athenæum, lib. VI. p. 262. Κόλον γὰρ ἡ τροφή. Ὅθεν καὶ ὁ Βου-

ὄφεις [z]κατεσθίοντα καταπέττει. Οἱ [?] σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι.

Σικχός: [a]Ὁ μικρὸς σῖτος.

Σίλας: Ὄνομα κύριον. [Ὁ Δικτάτωρ. Καὶ] **σίλα**, θηλυκῶς.

Σιλβανός, φιλόσοφος· ὃς ἐπιεικὴς [b]μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός· ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος.

Σιλλαίνει: Μυλλαίνει, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει, καὶ μυλλίζει. **Σίλλος** γάρ, ὁ μῖμος, ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία, καὶ ὁ χλευασμός. Καὶ ὁ [c]ταύτας γράφων **σιλλογράφος** ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος ἀγωγῆς.

Σιλλαίνω: Τὸ [d]τοὺς ἵππους κινῶ.

Σιλλεύς, Σιλλέως. Ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος, ὁ [e]Τούρκων ἡγεμών.

[f]Ἐσήμηνε Σιλξίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. [g]Ἐπειδὴ τοιαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προφάσει ἔδοξεν εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Σιληνός: Ὁ [h]σαλὸς, καὶ φλύαρος. Ἐκ τοῦ [i]**σιλλαίνω**, τὸ φλυαρῶ.

Σίλλος: Χλευασμός.

Σιλοτανός: Ὄνομα κύριον.

Σίλουρος: [k]Ἰχθύς.

Σιλωάμ:

Σίλων, Σίλωνος.

Σιλφαῖος ἄρτος:

Σίλφη: [l]Εἶδος ζωϋφίου. Καὶ **σίλφας** λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.

Σίλφιον: Βοτάνη πολυτίμητος. Ἡ δὲ αἰτία αὕτη. [m]Βάττος, [n]ὁ καὶ Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ Κυρήνην λεγομένην ἔκτισεν. Οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταπόδοσιν τῆς εὐεργεσίας χαρίσασθαι τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις [o]αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. Καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ [p]κλάδος, καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιον. Καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, [q]ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. [Ζήτει ἐν τῷ **Βάττου σίλφιον**.]

Σίλφιον: Ῥίζα ἡδύοσμος, ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτικὴ, καὶ θεραπευτική. Καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. Ὅτι τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. [r]Ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν, ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

Σίμβλιος:

Σίμβλοι: Τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. Καὶ [s]**σιμβλήϊα**.

Σίμβλοι: Θῆκαι τῶν μελισσῶν. Ἐν [t]Ἐπιγράμμασι·

> [u]Πειθοῖ καὶ Παφίῃ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
> Ἑρμοφίλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος.

Καὶ **σιμβλεύω**.

> [x]Ἤνιδε σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν
> ἐσμῷ βομβητῇ κοιλὰς ἐπιβριθόμενα.

Σιμά: [y]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

κόλος, καὶ ὁ δυσκόλος, ὅς ἐστι δυσάρεστος καὶ ΣΙΚΧΟΣ. TOUP. Conf. Valckenær. Annot. Crit. Nov. Fœd. p. 340.

[z] κατεσθίοντα] ἐσθίοντα A.

[a] Ὁ μικρὸς σῖτος] Scribendum esse μικρόσιτος, et alii jam ante monuerunt. KUST. Et sic ed. in Photio.

ΣΙΛΑΣ] Σίλας A.V. Mox ὁ δικτάτωρ καὶ om. A. qui tum θηλυκῶς σίλα. In V. καὶ σίλα θη^λ. ἄρ^σ. κ^σ.

ΣΙΛΒΑΝΟΣ, φιλόσ.] Hæc ex Damascio Suidam excerpsisse puto. Ceterum Silvani cujusdam meminit Marc. Anton. lib. X. §. 31. sed quem a nostro diversum esse puto. KUST. Vid. Ἐπιπολαῖος. Silvani rhetoris, sed Christiani, qui primum Philippopolis, deinde Troadis fuerit episcopus, meminit Socrat. H. E. VII. 37. HEMST.

[b] μὲν ἦν] ἦν om. V.

ΣΙΛΛΑΙΝΕΙ] Eadem fere Schol. Lucian. Prometh. c. 8. Vid. Hemsterhus. ad Polluc. IX. 148.

[c] ταῦτα γράφων σιλλογράφος. Τοιοῦτος ἦν] ταύτας γράφων σιλλογράφος ἦν A.V.E.

[d] τοὺς ἵππους] Scribe, τοὺς ἴλλους, i. e. *oculos*. Hesychius: Σιλλαίνειν: Διασύρειν, διαμωκᾶσθαι. Ἀπὸ τοῦ τοὺς ἴλλους, τουτέστι, τοὺς ὀφθαλμοὺς σίνεσθαι. Confer Etymol. v. Σίλλοι. Portus mendi hujus nullam suspicionem habens, vulgatum lectionem nimis secure et oscitanter in versione secutus erat. KUST. Menand. hist. ubi leg. σιλλῶσαι p. 102. TOUP.

ΣΙΛΛΕΥΣ] Pater Apollonii Rhodii. v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεύς. HEMST.

ΣΙΛΞΙΒΟΥΛΟΣ] Σιλξίβουλος E. Mox Σιλσίβουλος A. Σιλζίβουλος V.E.

[e] τῶν Τούρκων] τῶν om. A.

[f] Ἐσήμηνε Σιλξίβ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Προσρήσεσι. KUST. Menandri est p. 442. ed. Bonn.

[g] Ἐπειδὴ οὖν] οὖν om. A.B.V.E.

[h] σαλὸς] Scribendum puto Σάτυρος. Photius in Lex. ms. Σιληνοί, οἱ Σάτυροι. Vide etiam Hesychium. KUST. Leg. ὁ σαυλός. Vid. et v. Ἔκνεον. Vid. Hemsterh. ad Thomam Mag. p. 569. Schol. ad Nicand. Alex. p. 66. TOUP. ὁ σαλός. Minime sollicitandum vocabulum de quo notavi ad v. Ἔκνεον. HEMST.

[i] ΣΙΛΛΑΙΝΩ] Schol. Platon. p. 50. Σιληνοί, Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὅ ἐστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους.

[k] Ἰχθύς] Sic A. qui omittit Εἶδος ἰχθύος. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΒΑΛΚΑ. Καὶ ΣΙΛΟΥΝΤΙΑ, χύρα, fere cum V. et B.

ΣΙΛΩΝ om. V.

[l] ὄνομα] εἶδος A.

ΣΙΛΦΙΟΝ] Σίλφιος B.V.E. De Silphio lege Epistolam Bentleii Annotationibus ad Herodotum insertam IV. 169. ed. nostræ.

[m] Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, π.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 926.

[n] ὡς Ἀριστοτέλης] ὁ καὶ Ἀριστοτέλης A.B.V.E.M. Mox Κυρήνην λεγομένην ex A. pro λεγομένην Κυρήνην.

[o] αὐτῶν] αὐτῷ E.M. Mox ἄξιος E. Ζήτει etc. om. A.

[p] κλάδος] Pearsonius scribendum censebat καυλός: quam emendationem probo. Confer vocem sequentem. KUST.

[q] ἔθνη] ἔθνος Schol.

ΣΙΛΦΙΟΝ: Ῥίζα ἡδ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 890. KUST.

[r] Ἔστι δὲ φυτάριον] Schol. addit κάκοσμον. KUST.

ΣΙΜΒΛΙΟΙ] Σίμβιος A.B.E. Σίμβλιος V. Σίμβιλος edd. vett.

ΣΙΜΒΛΑ] Σίμβλοι A.

[s] ΣΙΜΒΛΗΙΑ] Apollon. Rhod. III. 1036. σιμβλήϊα ἔργα μελισσῶν. Conf. Schol. ad I. 880.

ΣΙΜΒΛΟΙ] Σίμβλαι B.E.

[t] Ἐπιγράμμασι] Seqq. post v. Σιμικίνθιον in A.V.

[u] Πειθοῖ καὶ Παφ.] Anthol. Pal. VI. 55.

[x] Ἤνιδε σιμβλ.] Anthol. Pal. VI. 236.

ΣΙΜΑ] Deest hic articulus A. Post v. Σιμός 2 ponit V.

[y] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 179.

Καὶ σιμὰ σεσηρὼς
[a]μυχθίζεις.

ἀντὶ τοῦ, χλευάζεις, μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα: Ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἠράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.

Σιμικίνθιον: [a]Φακιόλιον, ἢ σουδάριον.

Σιμήσιον: Τὸ παρ' ἡμῖν [b]ἥμισυ.

Σιμμίας Ῥόδιος, γραμματικός. Ἔγραψε Γλώσσας, βιβλία γ'. Ποιήματα διάφορα, βιβλία δ'. [c]Ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος. Ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ [d]τοῦ Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν [dd]ἀπὸ Σαμίων. [e]Ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, [f]Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην. Γέγονε δὲ μετὰ [g]υϛ' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. Ἔγραψε κατά τινας πρῶτος Ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα, Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

Σιμμίας Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. Ἔγραψε Περὶ σοφίας, [h]Περὶ φιλίας, Περὶ ἀληθείας, Περὶ μουσικῆς, Περὶ αἱρετοῦ καὶ φευκτοῦ, [i]Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

Σιμμίχη:

Σιμόεις: Ὄνομα ποταμοῦ. Καὶ ἐξ αὐτοῦ Σιμοείσιον πεδίον.

Σιμοκάττης: [k]Ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ.

Σιμός: Ὁ προσάντης τόπος. Καὶ σιμὸν, οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις·

Μέσῳ ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

Καὶ [l]ἐν Νίκαις·

Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν αἰεί.

Σιμός: Ὁ ἐναντίος τῷ γρυπῷ. Σιμὸς τὴν ῥῖνα. Καὶ [m]Φιλόστρατος·

Ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν.

Σιμός: Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

Σιμωνίδης, [n]Λεωπρεποῦς, [o]Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικὸς, [p]μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης, διὰ τὸ ἡδύ. [q]Καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. [r]Προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων, καὶ διπλᾶ· καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. Γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος. Οἱ δὲ [s]ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας γεγράφασι. Καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς [t]ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης, βιοὺς ἔτη πθ', καὶ [u]γέ-

[a] μυχθίζεις] Priores editt. [et B.E.] male habent μοχθίζεις. At μυχθίζεις recte legitur in Anthologia Epigrammatum loco laudato; itemque apud ipsum Suidam supra v. Μυχθίζεις, ubi hoc ipsum fragmentum adducitur. KUST.

ΣΙΜΑΙΘΑ: Ὄνομα πόρνης Μεγ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 523. KUST.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario. KUST. Vide Rover. ad Gloss. Nom. p. 132. TOUP.

[a] Φακιόλιον] φακιόλιον A.V. Photius.

ΣΙΜΗΣΙΟΝ] *Semisse.* TOUP. *Semissis.* HEMST.

[b] ἥμισυ] Ita tacite Kusterus cum A. Vulgo: ἤτοι τοῦ σίου τὸ ἥμισυ. Σιμὸς γὰρ ὁ κολοβός. Τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νομίσματος, cum B.E. et fere V. qui postrema sic exhibet: ἢ ἐκ τοῦ σισμὸς ὃ σημαίνει τὸν κόλοβον γίνεται σιμήσιον. A. in marg. Σιμήσιον τὸ παρ' ἡμῖν σίου τὸ ἥμισυ· καὶ σιμήσιον ἐκ τοῦ σιμὸς, ὃ σημαίνει τὸν κολοβόν.

ΣΙΜΜΙΑΣ ῬΟΔΙΟΣ] Hunc laudat aliquoties Hephæstion: ut p. 26. Τῷ δὲ τριμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτιον ἔγραψεν. Et p. 43. Σιμμίας ■ ἐπετήδευσεν ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς πλείστους Κρητικοὺς παραλαμβάνειν. Ejus hodie adhuc tria extant poëmata, *Ovum*, *Securis*, et *Alæ*: quæ prolixis notis illustravit Salmasius. *Ovi* mentionem facit modo laudatus Hephæstion, p. 65. et *Securis*, idem, p. 31. KUST. Deest hic articulus A. qui tamen in marg. Σιμμίας Ῥόδιος γραμματικὸς, ὃς ἔγραψε ποιήματα διάφορα· ἦν δὲ τὸ ἐξ ἀρχῆς Σάμιος· ἔγραψε μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἀρχαιολογίαν τῶν Σαμίων. Post Σημαΐαν collocat V. Hoc loco V: Σιμὸς ὁ κολοβὸς τὸ κεκολοβωμένον ἀπὸ τοῦ νοῦ.

ib. Cf. Voss. de Poët. Gr. p. 60. et de Hist. Gr. p. 343. Ejus unum versum habet Clem. Alex. Strom. V. p. 415. Carmen epicum Gorgo citat Athen. XI. p. 491. Hephæstion περὶ μέτρων Simmiam ἐν τῷ πελέκει citat. Id poëma, uti alterum πτέρυγες ἔρωτος, tertiumque, quod ὠὸν, ovum, appellavit a figura, edidit et explicavit Salmas. Paris. 1619. 4°. REINES.

[c] Ἦν ■ τὸ ἐξαρχῆς] Sequentia ad Simonidem Amorginum pertinere statuit Clintonus F. H. III. p. 487.

[d] τοῦ] τῆς V.

[dd] ἀπὸ Σαμίων] ὑπὸ Σ. B.E. ὑπὸ Σαμίου V.

[e] Ἔκτισε δ' Ἀμοργὸν] Vid. Steph. Byz. ad Ἀμοργός. Simmias adversarius Pericli in Republ. Plutarch. Præc. Reip. p. 805 C. Simmias se vocat Δωρίαν ἀηδόνα, quia Rhodus erat μία τῶν νήσων Δωριέων, Strabo XIV. p. 653. Samus vero erat Ionici generis: minime igitur videtur fuisse e Samo, nam se appellasset potius Ἰωνίαν ἀηδόνα. Videtur igitur Simmias auctor Archæologiæ Samiorum alius esse a poëta Rhodio-Dorico. REINES.

[f] Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην] Confer Steph. Byzantium v. Ἀμοργός. KUST. Μινῶαν V. Μινώαν E.

[g] υϛ'] υ' E. Vid. Jons. Script. Hist. Phil. p. 23. Tum καὶ ἔγραψε V.

ΣΙΜΜΙΑΣ ΘΗΒΑΙΟΣ, φιλ.] Ex Diogene Laërtio: quem vide lib. II. 124. KUST.

[h] περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας om. A.V. Tum καὶ φευκτοῦ om. V.

[i] Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς] Laërtius hæc distinguit et separat, Περὶ ἐπιμελείας. Περὶ ψυχῆς. KUST.

ΣΙΜΜΙΧΗ] Σιμίχη A. Σιμιχίδα Theocr. VII. 21.

ΣΙΜΟΚΑΤΤΗΣ] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST.

[k] Ἐπώνυμον—σοφιστοῦ] ὄνομα ποιητ' A. ποιητὴς V.

ΣΙΜΟΣ] Schol. Aristoph. Lys. 288. HEMST. TOUP.

[l] ἐν Νίκαις] Ante h. v. inserendum Πλάτων monuit Elmsleius ad Acharn. 385. qui et δεῖ pro αἰεί. τουτὶ μὲν A.

[m] Φιλόστρατος] Lib. II. de Vit. Apoll. c. 5. p. 67. KUST. Ceterum hoc exemplum ponendum erat post τόπος in gl. superiore.

ΣΙΜΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ, Λεωπρ.——Τραγῳδίας, καὶ ἄλλα] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Vesp. 1402. Ceterum, inter recentiores de hoc aliisque Simonidibus omnium accuratissime egerunt, Leo Allatius in Diatriba de Simeonum Scriptis, p. 206. et seqq. et Bentleius in Dissert. de Phalaridis Epistolis. KUST.

[n] Λεωπρεποῦς] Λεωπρεπέος A.V. Schol. Aristoph. Tum Ἰουλιήτης om. A. nec agnoscit Schol.

[o] Ἰουλιήτης] Simonidem hunc fuisse Julieten, testatur etiam Strabo lib. X. et ex eo Stephanus Byzantius v. Ἰουλίς. KUST.

[p] μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις om. V. qui infra om. γέγονε —ἔτη πθ'.

[q] Καὶ τὴν μνημον.] Vide Leonem Allat. in Diatr. de Simeonum Script. p. 208. KUST.

[r] Προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στ.] Vide Salmas. ad Inscript. Vet. p. 221. et seqq. KUST. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Jud. Voc. c. 5.

[s] ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας] ξβ' A.

[t] ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης] οη' B.E.

[u] γέγραπται] γέγραπται δὲ V.

γραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου [x]βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας· ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι, μελικῶς· Θρῆνοι, Ἐγκώμια, [y]Ἐπιγράμματα, Παιᾶνες, καὶ [z]Τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα.

Οὗτος [a]ὁ Σιμωνίδης [b]μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. [c]Τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· [d]ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο· τό τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν [e]Σιμωνίδην. Καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς τὴν [f]μνημοσύνην ᾖδετο· ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτόν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον [g]παρὰ τῆς μνημοσύνης [h]εἶναι.

Σιμωνίδης, Λυρικός. Οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ᾆσμα, [i]καὶ γράψαι ᾆσμα [k]μισθοῦ. [l]Εἶχε δὲ δύο κιβώτια, τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν· τὴν δὲ ἑτέραν, πλέαν. [m]Ἀριστοφάνης·

Κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη.

Τουτέστι, κακότεχνα, καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης υἱὸς [n]Θεοπρεποῦς εἶπεν·

Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

Σιμωνίδης: [o]Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα [p]κατώλισθεν,

A ἐρῶ ἀλλαχόθι· ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα [q]παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ· Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. Οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα [r]ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον· καὶ κατὰ [s]τοῦτον ἑάλω ἡ πόλις. Ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν. Οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος
B πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν·

> [t]Οὐδὲ τὸ γράμμα
> ᾐδέσθη τὸ λέγον [u]μ' υἷα Λεωπρεπέος
> κεῖσθαι [x]Κήϊον ἄνδρα.

Κᾆτ' εἰπὼν ἄττα, ἐπιλέγει·

> Οὐδ' [y]ἡμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου
> μέλλοντος πίπτειν [z]ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε
> [a]δαιτυμόνων [b]ἄπο μοῦνον, ὅτε [c]Κραννώνιον αἶας
> C ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

Τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις· καὶ τιμῶσιν οἵ τε Ὀλύμπιοι, [d]οἵ τε οἱ ἐπὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς· οὔ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. Ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν καὶ ἐνταῦθα κηδεμόνας, καὶ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἱμαρμένην τε καὶ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.

D Σιμωνίδης Κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. Γέγονε δὲ πρὸ

[x] βασιλεία] βασιλέως E.

[y] Ἐπιγράμματα] Non pauca Simonidis hujus Epigrammata hodie adhuc exstant in Anthologia. Hic tantum moneo, exstare duo Epigrammata Simonidis (alterum in Corinthios in Salamine sepultos, alterum in Adimantum Corinthium) apud Dionem Chrysostomum in Corinthiaco. Prius Epigramma, quod scriptum est in Corinthios in Salamine sepultos, refertur etiam a Plutarcho in libro Περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθείας; sed absque auctoris nomine. Vide etiam Theodor. Cant. Var. Lect. lib. II. c. 7. KUST.

[z] τραγῳδίαι] τραγῳδία A.

[a] ὁ Σιμωνίδης et mox τις om. V.

[b] μνημονικός] Philostr. de vit. Apoll. Tyan. c. 14. et de Vit. Soph. 22. Amm. Marcell. XVI. 5. REINES.

[c] Τούτῳ δ' ἦν ἐοικώς] ᾧ ἦν ἐοικὼς κατὰ τὴν μνήμην καὶ V.

[d] ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. I. de Vit. Apoll. c. 11. quæ etiam leguntur supra v. Ἀνελέγετο, et v. Ἀπολλώνιος. KUST.

[e] Σιμωνίδην] Σιμωνίδα V.

[f] μνημοσύνην] τὴν μν. A.V. Mox πάντες A.

[g] παρὰ τῆς μνημοσύνης] Sic etiam legitur apud Philostratum loco laudato. At supra apud Suidam v. Ἀπολλώνιος, et v. Ἀνελέγετο, legitur, ὑπὸ τῆς μνημοσύνης: quod magis placet. KUST. περὶ B.E.

[h] εἶναι] Addit V. καὶ παροιμία· τῷ χρόνῳ πάντα μαραίνεται· μνήμη δὲ Σιμωνίδου καὶ Ἀπολλωνίου οὐ μαραίνεται.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ, Λυρικός. Οὗτος πρ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 696. KUST.

[i] καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ] Testantur hoc plures scriptores. Scholiastes Pindari ad 2. Isthm. Ἔνθεν καὶ Καλλίμαχός φησιν· Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω Τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλλίχου νέπους. Sic enim locum illum scribendum esse jampridem monuerunt viri docti. Synesius Epist. XLIX. Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὡμολόγει πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. Joannes Tzetzes Chil. VIII. c. 228. de Simonide loquens, ait: Οὕτω λέγων ὑπάργυρα πᾶσαν γραφὴν ἐποίει, Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχός τε γράφει. KUST.

[k] μισθοῦ] Hæc vox non sine dispendio sensus ex prioribus editt. excidit, quam ex mss. revocavi. KUST. Omittunt eam A.B.V.E. sed habet Schol.

[l] Εἶχε δὲ δύο κιβώτια] Egregie huc faciunt ea quæ habet Anonymus ad Idyll. XVI. Theocr. quod Χάριτες inscribitur. Ἐν ᾧ (εἰδυλλίῳ Θεόκριτος) καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια, τὸ μὲν, Χαρίτων· τὸ δὲ, διδόντων. Ὅτε οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγίνετο, χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. Εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρίτων, κενόν· τὸ δὲ τῶν διδόντων,
E πλῆρες. KUST. δὲ καὶ V.

[m] Ἀριστοφάνης] Av. 920.

[n] Θεοπρεποῦς] Scribe Λεωπρεποῦς, ut supra. KUST. Θεοπρεπῆ E. Integrum Simonidis locum vid. apud Platon. Protag. p. 345 C.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ: Ὅπως] Vid. Ciceron. de Orat. II. 16. Gyrald. p. 134. REINES.

[o] Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Δ.] Totum hunc locum ex libro Æliani de Providentia, qui nunc intercidit, excerptum esse cum Kuhnio existimo. KUST.

F [p] κατώλισθεν] κατωλίσθησεν V. qui mox ἀλλαχόθεν.

[q] παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων] καταλιπεῖν. Ἀκραγαντῖνος B.V.E.M.

[r] ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως om. V.

[s] τοῦτο] τοῦτον A.B.E.

[t] Οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδ.] Pearsonius fragmentum hoc Callimachi ad oram libri sic in ordinem redegerat: Ἠιδέσθη δ' οὐδὲ τὸ γράμμα λέγον Υἷα Λεωπρεπεῦς κεῖσθαι τὸν Κήϊον ἄνδρα. At felicius id præstitit Bentleius ad Fragm. Callim. LXXI. hoc modo: Οὐδὲ τὸ γράμμα Ἠιδέσθη τὸ λέγον μ' υἷα
G Λεωπρεπέος Κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα. KUST.

[u] υἱὸν Θεοπρεποῦς] υἱὸν μελοπρεποῦς A. υἱὸν Λεωπρεποῦς V.

[x] Κήϊον] κεῖνον A.

[y] ἡμέας] ὑμέας V.B. Tum Πολύδευκες V. οἵμοι A. pro οἵ με.

[z] ἐκτὸς ἔσεσθαί ποτε] Bentleius loco laudato emendat, ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε. KUST. ἔσεσθε A.

[a] Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρ.] Distichum hoc corruptum est, quod laudatus vir magnus ad Fragm. Callima-
H chi LXXI. ingeniose sic emendat: Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κραννώνιος, αἶ, αἶ, Ὤλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας. KUST.

[b] ἄπο] ἄπη V.

[c] Κραννώνιον αἶσας] Κραννῶνι αἶας A. Κρ. αἶας V.E.

[d] οἵ τε] εἴτε A.V. e quibus accessit τῆς ante τρίτης.

τῶν Πελοποννησιακῶν, καὶ [e]γέγραφε [f]Γενεαλογίαν ἐν A βιβλίοις τρισὶν, Εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισί.

Σιμωνίδης Μάγνης, [g]Σιπύλου, ἐποποιός. [h]Γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου, τοῦ Μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου πράξεις, καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ [i]ἔφθειραν.

Σιμωνίδης Καρύστιος, ἢ Ἐρετριεὺς, ἐποποιός. Τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, Τριμέτρων βι- B βλία β´, Περὶ Ἰφιγενείας ἕν.

Σιμωνίδης: Οὗτος ἦν ἐπὶ [k]Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ φιλοσοφίαν πᾶσιν [l]ἐπισημότατος.

Σιμωνίδης Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, Ἰαμβογράφος. Ἔγραψεν Ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β´, Ἰάμβους. Γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ [m]τετρακόσια καὶ ἐνενήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. Ἔγραψεν Ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς C κατά τινας.

Σίμων, Σίμωνος. Ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· Σίμωνος ἁρπακτικώτερος. [n]Ἀριστοφάνης·

> Ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης [o]ἐγένοντο.

Σοφιστὴς δὲ ἦν, ὃς τῶν δημοσίων ἐνοσφίζετο. Σίμων, καὶ Θέωρος, καὶ Κλεώνυμος. Οὗτοι ἐπίορκοι. [p]Ἀριστοφάνης·

> Εἴπερ βάλλει τοὺς [q]ἐπιόρκους, πῶς δῆτ' οὐχὶ Σίμων' ἐνέπρησεν, D
> οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα γ' εἴσ' ἐπίορκοι.

Σιμπλίκιος: Ὄνομα κύριον.

Σίμυλος: Ὄνομα κύριον. Δημοσθένης [r]ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησιν·

> Ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ καὶ Σωκράτει.

Σινά: Ὄρος. Ἔνθα καὶ τὸ παράδοξον τῆς βάτου θαῦμα [s]κατεῖδεν ὁ Μωϋσῆς. Λέγεται δὲ καὶ Σίναιον τὸ αὐτὸ ὄρος.

Σινάμωρον: Πορνικόν. Καὶ σινάμωρος, ὁ [t]κακόσχολος. [u]Ἡρόδοτος. Ἔφη [x]καὶ σιναμωρουμένη, συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. Ἀντὶ B τοῦ, γαμουμένη. Οὕτως Ἀριστοφάνης.

Σινάτωρ, Σινάτωρος. Εἶδος ἀξιώματος.

Σινδαρωνεύεσθαι: Ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι, ὅ ἐστι βλάπτειν.

Σινδὼν, [y]σινδόνος.

Σίναιθος: Ὄνομα κύριον.

Σίνεσθαι: [z]Βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. Καὶ σινοῦται, βλάπτεται.

C Σίνηπι: Καὶ [a]σινήπεως, ἡ γενική.

Σινιάσαι: Σεῖσαι, κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι. Ὁ [b]Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον·

> [c]Ἐξήτησέ σε ὁ Σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ [d]ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου.

Οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδέηται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἐχόντων· οὐδὲν D ἕτερον αἰνισσομένου τοῦ κοσκίνου, ἢ τὸν περίγειον κόσμον, ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων [e]διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαρρεόντων ὡς δι' ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας,

---

[e] γέγραφε Γενεαλογίαν] Hinc Γενεαλόγος a quibusdam scriptoribus dicitur. Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. II. 868. ubi de Astypalæa Ancæi matre agit: Καὶ Σιμωνίδης ὁ Γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ. Ejusdem mentionem facit Etymologus v. Ἰτωνίς. KUST. E

[f] γενεαλογίαν] Hinc dicitur γενεαλόγος. Tzetz. Schol. Lycophr. 355. et Apoll. Rhod. Schol. II. 868. Simonidem Ceum Geneal. l. II. citat Nat. Comes L. 4. REINES.

[g] Σιπύλου] Supra ad Περιαγειρόμενοι nominatur Simonides Ἀστύλου. An Σιπύλου? REINES.

[h] Γέγονεν] γέγραφεν A. qui mox om. κληθέντος—μεγάλου. V. om. τοῦ μεγάλου et τήν. F

[i] ἔφθειραν] ἔφθειρε A.B. E. pr.

[k] Ἰοβιανοῦ] Et Valentis Amm. Marcell. XXIX. 1. et Zosim. IV. 15. REINES. Ex Eunapio Suidam sua derivasse autumat Boissonadius Fr. 18.

[l] ἐπισημότατος] πᾶσιν ἐπισ. A. πάσαις ἐπισ. V.

ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ ΚΡ.] Hujus Simonidis plures scriptores meminerunt, quorum loca congessit Leo Allatius in Diatriba de Simeonum Scriptis, p. 206. Ea hic non repetam, ne actum, quod aiunt, agam. KUST. G

[m] τετρακόσια καὶ ἐνενήκοντα ἔτη] ς καὶ υ ἔτος A.

ΣΙΜΩΝ] Simon Athen. qui hippiatricum scripsit. Vid. in Τρίλλη et in Κίμων. Clem. Alex. Strom. VII. ἐὰν πρόσχῃ τις Πέρδικι κάπηλον αὐτὸν ποιήσει, καὶ Σίμωνι ἱππικὸν, καὶ Δημοσθένει ῥήτορα, καὶ Πλάτωνι φιλόσοφον. REINES.

[n] Ἀριστοφάνης] Nub. 351. sed ubi aliter legitur. Suidas enim hic non ipsa verba Comici retulit, sed tantum sensum ejus expressit. KUST.

[o] ἐγένοντο] γίνονται A.B.V.

[p] Ἀριστοφάνης] Nub. 398. H

[q] ἐπιόρκους] ἐπιόρκους ὁ κεραυνὸς A.B.V.E. Mox ἐνέπρησας V.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΣ] Simplicius, Philippi filius, ex præfecto et consule A. U. 1100. Scythopoli jussu Constantii imper. tortus, quod imperium adfectasset, et lata fuga immaculato corpore est damnata. Ammian. Marcell. XIX. 12. REINES. Delevi in fine ὁ φιλόσοφος cum A.B.V.

ΣΙΜΥΛΟΣ: Ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. KUST.

[r] ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος] P. 350. ubi pro Σιμύλῳ hodie legitur Σιμμύκᾳ. KUST. P. 314. 10. ed. Reisk. ubi vid. notata. Adde Jungerman. ad Polluc. X. 42.

[s] κατεῖδε Μωυσῆς] κατεῖδεν ὁ Μωϋσῆς A.V. Mox καὶ Σιναῖον λέγεται A. In extr. ὄρος om. E.

ΣΙΝΑΜΩΡΟΝ] Σινάμωρος E. Tum πορνικόν om. B.E.

[t] κακόσχολος] κακόχολος A. Vid. gl. Herodot. V. 92.

[u] Ἡρόδοτος] Lib. I. p. 40. sed ubi legitur σιναμωρέειν, non σιναμώρων. Ait enim: Γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν. Alibi tamen apud Herodotum, nimirum lib. VIII. p. 300. eadem vox per ι in syllaba prima scripta est: quod melius est. Vide Portum in Lex. Ionico. Ceterum in ms. A. totus hic locus sic scriptus est: Καὶ σινάμωρος, ὁ κακόσχολος. Ἡρόδοτος. Καὶ σιναμωρουμένη, συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μῖξιν. Ἀντὶ τοῦ, γαμουμένη. Οὕτως Ἀριστοφάνης. KUST. et sic dedi pro vulg. ἔφη καὶ σιναμώρων. Καὶ Ἀριστοφάνης· γυνὴ ἡ σιναμωρουμένη χαίρει· συνεχῶς etc. Nec multo aliter B.V.

[x] Ἀριστοφάνης] Nub. 1065. sed ubi rectius legitur σιναμωρουμένη, per ι in syllaba prima; uti etiam vox hæc scripta est in ms. A. KUST. Emend. Pausan. p. 187. ταύτης φύλλα ἐσιναμώρει—terebrare, ubi leg. ἔρῶσα ἡ Φαίδρα. Hinc de coitu, sive ingressu venereo. TOUP.

ΣΙΝΑΤΩΡ] Pro Σενάτωρ. KUST.

[y] σινδόνος] σινδῶνος A.

[z] Βλάπτειν ἢ βλάπτεσθαι] βλάπτεσθαι ἢ βλάπτειν A. βλάπτεσθαι tantum Photius.

[a] σινήπεως] σινάπεως A.

ΣΙΝΙΑΣΑΙ] Σινιάσθαι: σείσθαι V. Tum κοσκινίσαι A. Photius. κοσκινῖσαι B. θορυβῆσαι om. E.

[b] Χριστὸς] θς A. ἐξήτησέ σε om. E. qui mox ὑμᾶς pro σε.

[c] Ἐξήτησέ σε ὁ Σατ.] Luc. XXII. 31. KUST.

[d] ἐκλείπῃ] ἐκλείπη A.

[e] διαχωριζομένων] Lege, διαχωριζόμενοι, casu recto. KUST.

ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία· τῶν δὲ, διὰ φιληδονίας· περὶ ὧν ὁ [f]Προφήτης φησί· A

Πνεύματι πορνείας [g]ἐπλανήθησαν.

Τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας, τῶν δὲ δι' ὀργῆς, τῶν δὲ δι' ἄλλων παθῶν.

Σινίσω :

Σίνις : Ὄνομα λῃστοῦ [h]βλαπτικοῦ.

[i]Ἡ γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα. B

Σίνις : [k]Ἡ πόλις.

Σίνος : [l]Βλάβη. Καὶ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίννωνος καὶ Σιννωνίς : Ὀνόματα κυρία.

[m]Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ [n]Σοραίχου, ἡ Σιννωνὶς ἐφίσταται.

Σινωπεύς :

Σινώπη : Πόλις. Καὶ [o]ἑταίρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. Καὶ παροιμία, [p]σινωπίσαι. Τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. Ἐκωμῳδεῖτο γὰρ [q]ἐπὶ τῷ κατασχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. Καὶ [r]Σινωπήτης. C

Σίντης : [s]Βλαπτικός. Καὶ σίντωρ, ὁ βλαπτικός. [t]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν] ἐχῖνον, ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα [u]θειλοπέδων.

Καὶ αὖθις· D

[x]Ἀλλὰ λύκους σίνησιν ἀπ' οὔρεα μή τις [y]ἐμεῖο αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

Σιντιάδα :

Σιών : Ὄνομα πόλεως.

Σιὼν ἐπουράνιος, καὶ Ἱερουσαλὴμ [z]χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη· ἧς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιὼν, καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. Καὶ Σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς Σιὼν πόλεως.

B Σιωπή : [a]Παροιμία·

Καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων.

Ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων· παρόσον οἱ Πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον, σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον.

Σίπαλος : Ὁ ἄμορφος.

Σιπύη : Ἡ ἀρτοθήκη. Οἱονεὶ [b]σιτοβύη τις οὖσα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. [c]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· C

Ἡ μὲν σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων.

Προὔχει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.

[d]Θεῖης εἰσιπύους ἐξ ἀλετρευτέων.

Σιπυλήνη : Πόλις.

Σίπυλος, [e]τόπος, ἡ ποταμός.

Σιραῖον : [f]Ἀριστοφάνης·

Ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας. D

---

[f] Προφήτης] Hosea IV. 12.

[g] ἐπλανήθησαν. Τῶν δὲ δι' ὀργῆς] Ms. A. [et B.V.E.] plenius, ἐπλανήθησαν. Τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας· τῶν δὲ δι' ὀργῆς, &c. KUST.

[h] βλαπτικοῦ] Dic. ap. Lucian. Phalar. 1. πιτυοκάμπτης et Apollod. III. 16. ὁ λῃστὴς Σίνις Pausan. Corinth. 1. λῃστὰς καὶ ἄλλους ἀποκτείνας (Theseus) Pausan. Attic. 37. κτείνει Σίνιν. Apollod. III. 16. Claud. in Rufin. I. 252. *Vel Sinis Isthmiaca pinu.* Aliis dicitur Σίννις, ut Xenoph. Mem. II. . Plutarch. in Thes. 8. REINES. E

[i] Ἡ γάρ σ' ὑπν.] Anthol. Pal. VII. 202.

[k] Ἡ πόλις] ὄνομα πόλεως V.

ΣΙΝΟΣ] Vid. Ὑγιέστερος Κροτ. TOUP. HEMST.

[l] Βλάβη] βλάβος ms. Epitom. ap. Reines.

ΣΙΝΝΩΝ] Σίνωνος A.V. Σίνωνος E.M. deest exemplum A.

[m] Ἄρτι δὲ ἀπηρκ.] Ex Jamblicho. Vide Phot. Cod. XCIV. KUST. Vid. supr. Ἀπηρκότες. REINES. Ἄρτι δὲ ἀπειρηκότος V. Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 85. F

[n] Σηραὶχ] Σοραίχου B.E. Σηραίχου V. Infra v. Σόραιχος.

ΣΙΝΩΠΕΥΣ: Ita A.V. Vulgo ὁ ἀπὸ ταύτης Σινωπεύς. ἦν δὲ καὶ in v. Σινώπη.

[o] ἑταίρα] Athen. XIII. p. 567. 586. 595. REINES. ἑτέρα V. qui mox ἑτέραν.

[p] ΣΙΝΩΠΙΣΑΙ] Σινωπῆσαι Photius, et Harpocratio.

[q] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ V.

[r] Σινωπήτης] Σινωπίτης V. Σινωπότης B.

ΣΙΝΤΗΣ] Schol. Apoll. Rhod. I. 608. Ἑλλάνικός φησι σιντίας ὀνομασθῆναι τοὺς Λημνίους, διὰ τὸ πρώτους ὅπλα ποιῆσαι πολεμικὰ πρὸς τὸ σίνεσθαι τοὺς πλησίον καὶ βλάπτειν. REINES. cf. Sturz. ad fr. Hellanic. p. 142. et Creuzer. Melet. I. p. 39. sq. MULLER. G

ib. Meminit Athenæus XV. Hesychius, ac Demosthenes c. Ctesiphontem. Neque etiam male, ut equidem opinor, σινωπῆσαι interpreteris pro vino se ingurgitare. Colligo id ex Androne apud Etymologistam: ait enim Amazonum unam in Pontum fugisse, et ab ejus loci rege vino inebriatam, indeque Σινώπην appellatam: dictam et Abydon forte quod fundo careret. auctor hic Suidas, de quo nos pluribus Zenobii initio. SCHOTT. H

[s] Ὁ βλαπτικός] ὁ om. A. Tum ὁ βλαπτικὸς A.V. pro ἀμαίως.

[t] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 45. ὀξέσι—κέντροισιν om. A.V.E.M.

[u] θηλοπέδων] θειλοπέδων A.B.V.E.

[x] Ἀλλὰ λύκους] Anthol. Pal. VI. 73.

[y] ἐμεῖο] ἐμεῦ A.B.V. Mox ἀγγέλῃ A. et ἀδρανίῃ B.E.

ΣΙΝΤΙΑΔΑ] Apoll. Rhod. I. 608. κραναὴν Σιντηΐδα Λῆμνον ἵκοντο, et IV. 1759. Σιντηΐδα Λῆμνον ἔναιον. REINES.

ΣΙΩΝ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΣ] Sine dubio fons glossæ est in Ep. ad Hebr. XII. 22. cf. Theodoretus ad Esaiæ XXV. 5. inprimis vero ad Ps. IX. 14. quem ante oculos habuit Suidas. Ibi ergo Theodoretus: Σιὼν καλεῖ τὴν ἐπουράνιον πόλιν ὡς ὁ μακάριος Παῦλος ἐδίδαξε· πύλας δὲ ἐκείνης τὰς πανταχοῦ τῆς γῆς ἐκκλησίας. Deinde ad verba Davidis Ps. L. 20. 21. idem: Ἱκετεύει τὴν νέαν ἀναφανῆναι Σιὼν, καὶ τὴν ἐπουράνιον Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ γῆς πολισθῆναι· καὶ ὅτι τάχιστα παρασχεθῆναι τὴν καινὴν πολιτείαν τὴν τῆς δικαιοσύνης προσφέρουσαν θύματα. ERNEST.

[z] χοροῖς] χωρὶς V.

[a] Παροιμία om. A.

ΣΙΠΑΛΟΣ] Cf. Hesychium et Etymologum. KUST.

ΣΙΠΥΗ] Schol. Aristoph. Eq. 1293. hinc corrigend. HEMST. Pollux X. 36. Σίφνιοι ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ὅρκοις οὐ τὴν γῆν ἔοικε ἀκούουσιν, ἀλλὰ τὴν σιπύαν, ἐξ ἧς ἡ Δημήτηρ προεκόμιζε τὰς τροφάς. Aristot. Polit. I. 9. e Charonda conjuges nominat ὁμοσιπύους, qui sub eodem lecto dormiunt, pro quo alii ὁμοσίπυους. REINES.

[b] σιτοβύη] σιτούνη A. et sic Schol. Aristoph. Eq. 1290.

[c] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 807. Mox μὲν om. A. Ἡ μὲν γὰρ σιπύη E.

[d] Θείης] Anthol. Pal. VI. 288.

ΣΙΠΥΛΗΝΗ] Μάγνητες οἱ τὸν Σίπυλον οἰκοῦντες, Pausan. Att. 20. Σίπυλον εἶναι τῆς Λυδίας Athen. XIV. p. 625. Plin. Magnesiæ oppidum Epheso vicinum dicit. Τὴν μητέρα τὴν Σιπυλήνην jurant Magnetes et Smyrnæi in fœdere inter se inito, quod incisum marmori ex Oriente advecto in hortos Com. Arundeliæ Londinum legitur. Vid. Gyrald. p. 132. Significat matrem Dearum, i. e. Cybelen. Strab. I. Sipylus eversa regnante Tantalo. XIV. e Phrygiæ metallis et Sipylo haustæ sunt divitiæ Tantali et Pelopidarum. REINES.

ib. Σιπυλήνη A.

[e] ὄνομα τόπου ἢ ποταμοῦ] τοῦ ἢ ποῦ A.

ΣΙΡΑΙΟΝ] Σιραῖον A.V.E. Delevi statim τὸ γλυκὺ ἕψημα cum A.B.V.E. Photius: Σιραῖον: τὸν ἑψημένον οἶνον καὶ γλυκύν.

[f] Ἀριστοφάνης] Vesp. 873.

A Σιρίκιος, Νεαπολίτης, ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστὴς, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. Προγυμνάσματα, καὶ Μελέτας.

Σῖρις: Ὄνομα ποταμοῦ.

Σίρ: Μεγάλη πόλις, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους.

Σιρομάστης: Σκεῦός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. [g]Εὐνάπιος·
Ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

Σιρός: Ὁ λάκκος. Καὶ σιροῖς, ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σισάν: Ὄνομα πόλεως.

Σισίννιος, Ναυατιανῶν ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ ἄκρος φιλόσοφος. Διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὡς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. Τὴν δὲ δίαιταν [h]ἦν οὐ λιτὸς, ἀλλ' ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ C ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτρεῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. Καί ποτε ἐρομένου αὐτὸν τινὸς, τοῦ χάριν ἐπίσκοπος ὢν δὶς λούοιτο τῆς ἡμέρας· Ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. Ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διατὶ ἀνοίκειον [i]ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη, καὶ ποῦ D γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δὲ, Σὺ πρότερον, ἔφη, [k]εἰπὲ, ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν ἐπίσκοπον; Τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν [l]ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος· Ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη, [m]δεῖξαι δυνήσῃ, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρῄνεσε, λέγων· Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. Καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις E φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. Οὐ μὴν [n]ἀλλὰ καὶ Μωσῆν καὶ Ἡλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς ἀποστόλοις ἔδειξε. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας ἐπισκόπου, Ναυατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ [o]Κωνσταντίνου πόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καὶ φησίν· Ὑμεῖς οἱ Ναυατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε [p]ἐκκλησίαν ἔχειν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείοντες. B Ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη· Καὶ μὴν οὐδεὶς [q]οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. Τοῦ δὲ πάλιν ἐπάγοντος, πῶς [r]μετανοεῖς; ἔφη ὁ Σισίννιος, ὅτι σε εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. Τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος, καὶ φήσαντος, Ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει ἐπίσκοπος; Καὶ ὁ Σισίννιος, Οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ ἐπίσκοπος, C ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. Ὁ δὲ Ἰωάννης, Ἀλλ' ἐγώ σε, ἔφη, παύσω προσομιλεῖν· αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. Ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως· Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, [s]εἴ με τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. Ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, Ἀλλ' οὐκ ἄν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴγε [t]ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. [u]Οὕτως ἦν χαρίεις ὁ Σισίννιος. Πολλὰ D δὲ αὐτῷ γέγραπται· [x]λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. Λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. Προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις, τῷ τε προσώπῳ, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ βλέμματι, καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

Σισίννιος: Οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναυατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ τῶν [y]φιλοσόφων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος· ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδο- E κιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. Ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ

ΣΙΡΙΣ] Sic Nilus ab Æthiopibus dicebatur. Dionys. Perieg. de Nilo: Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται. Vide etiam Stephanum Byzantium v. Συήνη; Salmas. ad Solinum p. 298. edit. Ultraject. et Maussacum ad Plutarchi libellum de Fluminibus. KUST.

ΣΙΡ] Reinesius in Epilogo ad Var. Lect. pag. 686. emendat Σίρμιον. Verba ejus hæc sunt: "Fuit scriptura "vetus et ab auctore, Σίρμιον, Sirmium: quam Panno- "niæ, modo Illyrico, provinciis finitimis annumerant, "ortu aliquot imperatorum, Probi, Valentiniani, et "Gratiani nobilitatam. Vopiscus de Probo: *Ipse Al- "mam montem in Illyrico juxta Sirmium, militari manu "fossum, lecta vite conseruit.* Acta Concilii Aquileien- "sis: *Caput Illyrici nonnisi civitas est Sirmiensis.* Hoc "vero voluisse Suidam, ex ipso literarum ordine, quo G "disposita sunt vocabula, eruimus. Præcedit enim "Σῖρις: sequitur Σιρομάστης: medio inter hæc loco rec- "tissime consistet Σίρμιον." Hæc Reinesius: cujus conjecturam probo. KUST. Addit Reinesius: Laz. Comm. de Republ. Rom. I. 6. Σίρα V. Deest articulus A. Mox καὶ πολυάνθρωπος om. V.

ΣΙΡΟΜΑΣΤΗΣ: Σκεῦός τι σιδ.] Joan. Tzetzes Chil. XIII. c. 492. Πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σειρομάστην. Κυρίως δὲ σιδήριον τῶν τελωνῶν ὑπάρχει, Ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους Τὰ κλεπτοτελωνούμενα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι. H Confirmant hæc interpretationem Suidæ. Plura de hac voce legi possunt apud Dufrenium in Glossario Græco, v. Σειρομάστης. KUST. Joseph. p. 369. TOUP.

[g] Εὐνάπιος] Fr. 26. Supra ἔχον om. V. Mox εὐδοκιμήσει V.

ΣΙΡΡΟΣ] Præter Hesychium et Etymologum, vide etiam Nostrum supra v. Σειροί, et Valesium in notis ad Harpocrat. v. Μελίνη. KUST. Julian. Ep. 33. σιροῖς. TOUP. Σιρὸς et Σιραῖς A. cum Photio.

F ΣΙΣΙΝΝΙΟΣ, Ναβατιανῶν Ἐπ.] Totus hic articulus excerptus est ex Socratis Hist. Eccles. lib. VI. c. 22. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. Ναυατιανῶν A. V.E. Vid. supra p. 2561 C.D.

[h] οὐ λιτὸς ἦν] ἦν οὐ λιτὸς A.V.

[i] ἐπισκόπῳ] ἐπίσκοπος V.

[k] εἰπὲ om. A.

[l] ἀντερώτησιν] ἐρώτησιν B.E.

[m] δυνήσῃ δεῖξαι] δεῖξαι δυνήσῃ A.V. Mox μέλανα E.

[n] ἀλλὰ καὶ] καὶ om. A.

[o] Κωνσταντινουπόλει] Κωνσταντίνου πόλει V.E.

[p] ἔχειν ἐκκλησίαν] ἐκκλησίαν ἔχειν A.V.

[q] οὕτω] αὐτῷ A.

[r] μετανοεῖ; ἔφησε] μετανοεῖς; ἔφη A.B.V. μετανοεῖς; ἔφησε E.

[s] εἴ με] εἴ γε A.B.V.E.M.

[t] ὅλως om. V.

[u] Οὕτως] οὕτως ἦν B. οὗτος ἦν A. οὕτως οὖν V.E. Mox ἐν αὐτῷ A. Plura hic habet Socrates.

[x] λεξιθηρεῖ] Vid. Gronov. ad A. Gell. II. 9.

ΣΙΣΙΝΝΙΟΣ: Οὗτος ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Sozomeni lib. VIII. c. 1. ut Pearsonius itidem observaverat. Confer etiam Nostrum supra v. Ναυατιανοί. KUST.

[y] φιλοσόφων] τῶν φιλοσόφων A.E.

τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ [z]σωφρονεῖν δύναιτο, τοσοῦτον τρυφῶν. Τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις, καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις· καὶ διὰ ταῦτα τοῖς ἐπισκόποις τῆς καθόλου ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. Σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι, καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν, κομψῶς [a]τε καὶ σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. Ἐρωτηθεὶς [b]οὖν ποτε, ὅτου ἕνεκα δεύτερον λούοιτο ἐπίσκοπος ὤν, Ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. Ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου ἐκκλησίας. Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπὲ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. Τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· [c]Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ· ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομὼν ὁ σοφώτατος, Ἔστωσάν σου ἱμάτια λευκὰ, παραινεῖ, λέγων· καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς ἀποστόλοις δεικνύς. Οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χάριεν οἶμαι. Ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει Λεόντιος, [d]ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας ἐπίσκοπος. Ἐκκλησίας δὲ τῶν ἐκεῖσε Ναυατιανῶν [e]ἀφῃρημένης, ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναυατιανοῖς ὡς οὐκ [f]ἀξίοις ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. Ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, Ὅτι σε τεθέαμαι, ἀπεκρίνατο. Καὶ ἕτερα δὲ [g]πολλὰ αὐτοῦ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. Οὐκ ἀκόμψους τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. Ἐπῃνεῖτο δὲ [h]μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἑλεῖν ἱκανός. Τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος.

[Σισμός: Ἐκ τοῦ σίζω, τὸ [i]ἦχον ἀποτελῶ. Ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου, καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.]

Σισόης: Τὸ πλεξείδιον.

Ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσεῖ ἐνετείλατο, λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τῆς γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν [k]ἑαυτοῖς σισόην.

Σισύμβροις:

Σισύρα: Ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ· περιβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν· ἢ, χιτὼν δερμάτινος.

> [l]Βορέῃ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην
> ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
> ὁδοιποροῦντος τὴν [m]σισύραν [n]ἐκδύσῃ.

Σισύρα: Χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμίς.

> [o]Οἱ [illegible] ἐς Βυζάντιον ἧσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν [p]αἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο.

Καὶ [q]Ἀριστοφάνης·

> Χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο.

Καὶ αὖθις [r]Ἀριστοφάνης·

> Πῶς οὖν [s]τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,
> ᾗ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα [[t]ξυμφέρει;

Τουτέστιν,] ᾗ μήτε χρηστὸς, μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. Σισύρα, χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμὶς, ἢ διπλοῖς, ἤ τι [u]τοιοῦτον. Ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος.

Σισύφειον: Τὸ τοῦ Σισύφου. Καὶ Σισύφειος λίθος.

Σίσυφος: Ὄνομα κύριον. [x]Ἀριστοφάνης·

> Ἀλλ' ἐξάπτυγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
> ὡς σκῆψιν [y]ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται.
> Ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν.

[z]Δριμύν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ

---

[z] σωφρονεῖν] σωφρονεῖν τὴν A.
[a] τε καὶ] καὶ om. A.E.M.
[b] οὖν] δὲ E. Mox ὅτι om. A.
[c] Σὺ μὲν] Σὺ μὲν ἔφη A.
[d] ὁ τῆς] τῆς om. A. ὁ τοῖς E.
[e] ἀφῃρημένης] Sozomen. p. 325. ubi melius ἀφῃρημένος et ταύτας, renitente licet Valesio, et sic locutus est Suidas p. 320. Quare forsan vera ἐκκλησίαν ἀφῃρημένος—ταύτην. TOUP.
[f] ἀξίοις] ἀξίως A.B.E.
[g] αὐτοῦ πολλὰ] πολλὰ αὐτοῦ A. qui mox ἀκόμψους pro ἀκόμψως.
[h] μᾶλλον] μάλιστα A.
[i] ἦχον ἀποτελῶ] ἠχῶ E. Deest gl. A.V.
ΣΙΣΟΗΣ] Occurrit hæc vox Levit. XIX. 27. ubi Moses secundum versionem τῶν LXX. inquit: Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν. In Hebraico est פאת. Quid autem σισόη fuerit non satis constat. Hesychius genus tonsuræ fuisse ait. Alii vero interpretantur crinem votivum, sive comam dæmoni alicui consecratam; ut Theodoretus, qui ad dictum locum Levit. sic inquit: Τινὲς τὸ σισόην τὰς ἐξ ἐπιπλοκῆς οὔλας γινομένας τρίχας ἡρμήνευσαν. Ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν νόμον ἀπαγορεύειν ἄλλο. Εἰώθασιν Ἕλληνες μὴ ἀποκείρειν τῶν παίδων τὰς κορυφὰς, ἀλλὰ μαλλοὺς ἐᾶν, καὶ τούτους μετὰ χρόνον ἀνατιθέναι τοῖς δαίμοσιν. Εἰώθασι δὲ καὶ τὰ γένεια ξυρᾶσθαι, ἡνίκα ἐπένθουν, καὶ τέμνεσθαι τὰς παρειὰς εἰς τὴν τῶν τετελευτηκότων τιμήν. Ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει. Sed hac de re accuratius hic agere, et diversas interpretum sententias ad examen revocare, non patitur instituti nostri ratio. Vide præter alios Heinsium in Nonnum, p. 108. KUST.
ib. σισόη Hellenistis coma ab occipitio pendula. REINES.
[k] ἑαυτοῖς om. V. Mox delevi Καὶ ΣΙΣΟΗΣ, ὄνομα κύριον, cum A.B.V.
ΣΙΣΥΡΑ] In vet. ms. epit. Σισύρα: χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, ἢ ἱμάτιον παχὺ, ἀγροικικὸν, παλαιὸν, δερμάτινον. Vid. Jungerm. not. in Long. Past. p. 204. REINES.
[l] Βορέῃ λέγουσιν κ.λ.] Tres hi versus choliambici deprompti sunt ex Babrio. KUST. Ap. Tyrwhitt. p. 40. Βορρέῃ A. qui mox ὁπότερος.
[m] σισύραν] Toupius σίσυρναν, probante Tyrwhitto.
[n] ἐκδύσει] ἐκδύσῃ A.
ΣΙΣΥΡΑ] Vid. Ruhnkenius ad Tim. p. 231.
[o] Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ἧκον.] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 6. idemque legitur etiam supra v. Δίπυρος. KUST.
[p] οἷς] αἷς A.V.
[q] Ἀριστοφάνης] Eccles. 421. sed ubi pro ἀφείλετο legitur ὀφειλέτω, i. e. *debeat*: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.
[r] Ἀριστοφάνης] In Ranis, sub finem. Vide ibi Scholiastam, apud quem pro δηλοῖς ex hoc loco Suidæ reponendum est διπλοῖς. KUST.
[s] τις ἂν] τις αὖ A.V.E.M.
[t] ξυμφέρει τουτέστιν om. A.V.E.M.
[u] τοιοῦτο] τοιοῦτον A.V.
[x] Ἀριστοφάνης] Acharn. 390.
[y] ἂν ἀγὼν] ἂν om. A.B.V.E.M.
[z] Δριμύν τινα] δριμύν τε A.

Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως [a]παρ' Ὁμήρῳ δεδιδαγμένοι·

Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

[b]Καὶ [c]ΣΙΣΥΦΙΔΩ͂Ν ΓΕΝΕΑ͂Σ, τῆς τοῦ Ὀδυσσέως. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοήθων· ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. [d]Ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς, πανοῦργος ἀνήρ· περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος·

B Ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

[e]Ὅς τις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματα [f]ἔγραψεν ὀνόματα. [g]Αὐτόλυκος δὲ κατ' [h]ἐκεῖνο καιροῦ

[i]ἐκέκαστο
κλεπτοσύνῃ θ' ὅρκῳ τε,

Καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. Κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα, καὶ μεταβαλὼν, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον· ἐπέγνω γὰρ [k]αὐτὰ διὰ C τῶν μονογραμμάτων. Ἐπὶ τούτοις δ' ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε Λαέρτῃ· διὸ [l]Σισύφου ὁ Ὀδυσσεύς.

Σῖτα: [m]Ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα D [n]τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν· ποτὲ δὲ τὰ δύο, τέτταρα.

Σίττα: Πόλις, καὶ Σίττας: Ὄνομα κύριον.

Σιττάκη: Πόλις.

Σίταλκος: Ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς. Καὶ Σιτάλκης.

Σιτηρέσιον: Τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Καὶ A σιτηρὸν, ὁ σῖτος.

Σιτήσεων: Τροφῶν, δαπανῶν.

Σιτίζω: Αἰτιατικῇ.

Σιτοβολίοις: Ἀποθήκαις.

[o]Τὰς δὲ οἰκίας τῆς πόλεως [p]ἀκεραίους διεφύλαξε, καὶ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν.

Καὶ [q]σιτοβολῶνες.

Σιτοδεία: Λιμὸς, [r]ἔνδεια.

B Σιτολία: Ὄνομα πόλεως.

Σιτομετρεῖν: Τὸ σῖτον παρέχειν. Καὶ [s]σιτομέτριον, ἡ σιτοδοσία. [t]Πολύβιος·

Ὁ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλείω ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν.

Καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ [u]Ξενοφῶντι, τὸ τροφὴν λαμβάνειν.

C Σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι.

Καὶ [x]σιτοπομπία.

Σῖτος: Πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον· καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. [y]Θουκυδίδης δ'·

Καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾕρουντο, αἱ δὲ μετέωροι [z]ὥρμουν.

[a]Σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη [b]πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ D [c]ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος [d]πρώτου ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον· οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

Σίτου: Τροφῆς. Καὶ [e]Σίτου δίκη. Ὅταν γυνὴ [f]ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐμπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμ-

E

[a] παρ' Ὁμήρῳ] Il. ζ. 153. KUST.

[b] Καὶ ΣΙΣΥΦΙΔΩΝ—ἀνδρῶν om. A.

[c] ΣΙΣΥΦΙΔΩΝ ΓΕΝΕΑΣ] Sophocl. Aj. 190. Ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[d] Ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Scholiastæ, ad dictum locum Sophoclis. KUST.

[e] Ὅς τις] ὃς A.

[f] ἔγραψεν ὀνόματα] ἔγρ[a] γράμματα A. (ὀνόματα) μονογράμματον ἔγραφε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Schol.

F [g] Αὐτόλυκος] Vide Paulum Leopard. Emend. XIII. c. 5. KUST.

[h] ἐκεῖνον τὸν καιρὸν] ἐκεῖνο καιροῦ A.B.V.E. Schol.

[i] ἐκέκαστο] Homer. Od. τ'. 395.

[k] αὐτά] αὐτὸν A.B.V.E. Mox ἐξευμενιζόμενον A.B.V.E. Infra ἐξ αὐτοῦ om. V.

[l] Σισυφείδης] Σισύφ[ου] A.V. Σισύφου Schol.

ΣΙΤΑ] Vet. ms. Epit. Σ. ἐπισιτισμός. REINES.

[m] ὍΤΙ Φιλοποίμην μετὰ δευτ.] Valesius fragmentum hoc G Polybio assignat, p. 209. KUST. Fr. hist. 46.

[n] τρία] τρίτα A.

ΣΙΤΤΑ] Sic A. Vulgo, Σίτα: ὄνομα κύριον. Σίττα: ὄνομα πόλεως.

ΣΙΤΑΛΚΟΣ] Vid. Athen. I. p. 27. ibique not. Xenoph. Anab. VI. 1. Diod. Sic. XII. 50. Thucyd. II. 29. REINES. καὶ Σιτάλκης om. A.

ΣΙΤΗΡΕΣΙΟΝ: Τὸ διδόμ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΣΙΤΟΒΟΛΙΟΙΣ] Vide Vales. ad Philostorg. lib. XII. c. 9. KUST.

H [o] Τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκερ.] Hæc sunt verba Polybii lib. III. c. 100. KUST. τὰς δὲ A.V.

[p] ἀκεραίους] ἀκεραίας V.

[q] ΣΙΤΟΒΟΛΩΝΕΣ] σιτοβολῶνες Genesis XLI. 46. Vales. ad Philostorg. p. 549. TOUP. σιτοβολῶ A. Vid. not. ad Hesych.

[r] ἔνδεια] ἡ ἔνδεια V.

[s] ΣΙΤΟΜΕΤΡΙΟΝ] σιτόμετρον A.

[t] Πολύβιος] Fr. hist. 44.

[u] Ξενοφῶντι] Cyrop. I. 6, 36.

[x] ΣΙΤΟΠΟΜΠΕΙΑ] σιτοπομπία A.B.V. quam formam agnoscunt meliores Demosthenis libri pp. 254. 22. 307. 16. 326, 11. 671, 13.

[y] Θουκυδίδης δ'] C. 26. Deest hic locus V.

[z] ὥρμουν] ὅρμων B.E. em.

[a] ΣΙΤΟΣ καλεῖται καὶ ἡ διδ.] Ex Harpocrat. KUST.

[b] πρόσοδος εἰς τροφὴν] τροφὴ V.

[c] ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος] Locus hic manifeste corruptus est, qui apud Harpocrationem sic legitur, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου, κατὰ τοῦ Ἄξονος. Sed nec hæc placent. Meursius Attic. Lect. lib. I. c. 22. emendat, ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ, κάτω τοῦ Ἄξονος: i. e. *in prima Solonis tabula, ejusque parte inferiore*. Rationem emendationis hujus apud ipsum vide. Sed, ut verum fatear, nec ista conjectura omnem mihi scrupulum eximit, cum videam, varias quidem de loco hoc dubio suspiciones in medium afferri posse, sed veram emendationem incertam semper fore, donec meliores quis codices repererit. KUST. ἐκ τῶν A.V. Photius.

[d] πρώτῳ κατὰ τοῦ] κατὰ om. A.V. πρώτου Photius, et sic Harpocrat. mss. Pal. Vratislav.

[e] ΣΙΤΟΥ ΔΙΚΗ] Vide Petitum in Comment. ad Leg. Att. p. 458. et Salmas. de Modo Usur. p. 160. KUST.

ib. Egregia nota ex Lex. rhetor. Pertinet ad locum Isæi ad Harpocrationem a me adscriptum. Male hic tentant v. viri docti. VALCK. Vide Orat. de Pyrrhi hæred. p. 38, 37. 46, 1.

[f] ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδ.] Locus hic mendosus est, qui sic forte corrigi debet, ὅταν γυνὴ ἀπολιποῦσα τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦ Ἄρχοντος, &c. i. e. *Cum mulier, quæ coram*

βάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην A [g]εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς, ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. Καὶ ΣΙΤΟΥ [h]ἘΚΒΟΛῊΝ Θουκυδίδης, ὅταν ὁ στάχυς τῆς κάλυκος ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδιδῶται τὰ σπέρματα.

[Σῖτα: Ἡ τροφή.

Σῖτα καὶ ποτά.

Ξενοφῶν δὲ ἘΠΙΤΉΔΕΙΑ καλεῖ.]

Σιτούμενος: Ἐσθίων.

Σιτοφύλακες: Ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο [i]ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. [k]Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. Καὶ ΣΙΤΟΦΥΛΑΚΕῖΟΝ.

Σιτώνης: Ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σίφλος: Μῶμος, ψόγος, μέμψις.

Σιφλώσειε: Μέμψειεν, ἐκφαυλίσειε.

Σιφνεύς: Ὄνομα κύριον.

Σιφνιάζειν: [l]Ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παρανομούντων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις.

Σιφνιάζειν [m]καὶ ΛΕΣΒΙΆΖΕΙΝ, ἀπὸ τῆς [n]νήσου Σίφνου [καὶ τῆς Λέσβου] ὡς καὶ τὸ ΚΡΗΤΊΖΕΙΝ B [ἀπὸ τῆς Κρήτης.] [o]Καὶ τὸ, [p]ΣΊΦΝΙΟΣ δὲ ἈΡΡΑΒῺΝ, ὁμοίως. ΣΙΦΝΙΆΖΕΙΝ γὰρ, τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ· ΛΕΣΒΙΆΖΕΙΝ δὲ, [q]τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν.

Σίφνιοι: Οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. Ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελ-

C

archonte divortium a viro fecit, &c. Certe ex lectione vulgata nullum sensum elicere potui. Ἀπολιπεῖν autem recte dicitur de muliere, quæ a viro divertit. Isæus ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου· Ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, &c. Vides hæc duo inter se opponi, ἀπολιπεῖν τὸν ἄνδρα, et ἐκπέμπειν τὴν γυναῖκα: quæ etiam in hoc ipso loco Suidæ opponentur, si emendationem nostram admiseris. Ceterum Salmasius de Modo Usur. p. 160. locum hunc Suidæ sic emendat, Ὅταν γυνὴ ἀπόλειψιν ποιησαμένη, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, &c. Sed non D probo, quod nullam habuerit rationem verborum horum, πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ ἄρχοντος; quæ emendanda erant, non vero, ut supervacanea, penitus expungenda. Coram archonte enim mulier exponebat rationes, quare a viro diverteret: et vicissim, cum a viro dimittebatur, vel expellebatur, apud eundem magistratum de injuria a viro sibi facta conquerebatur. Vide Petitum in Commentar. ad Leg. Att. lib. VI. tit. 3. KUST.

[g] εἰσάγῃ] εἰσάγει V. qui mox ἀπαιτεῖ. Tum καὶ προῖκα E A. ubi τὴν προῖκα ed. Photii, sed articulus a ms. abest.

[h] ἘΚΒΟΛΗΝ] ἐκβολὴ V. Photius. Thucydidis locus est IV. 1. Mox ἀναδίδοται A.V. Photius.

ΣΙΤΑ] Deest gl. A.B.V. Xenophon Cyrop. IV. 2, 34. Ὁ δὲ Κῦρος ἐπενόησεν, ὅτι ἦλθον μὲν οὔτε σῖτα οὔτε ποτὰ ἔχοντες ——καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια παρεσκευασμένα τοῖς στρατιώταις εἰσιοῦσιν ἔσται.

[i] ὅπως—πραθήσεται] ὅπως ἂν—πραχθήσεται V. Infra καὶ Σιτοφυλακεῖον om. A.

[k] Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν ἐν ἄστ.] Petitus in Comment. ad Leg. Att. p. 420. locum hunc sic distinguit et legit, Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· ἐν ἄστει ι', πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ. Id est: *Erant autem numero quindecim: in urbe decem; quinque vero in Piræeo.* At Meursius Lect. Att. lib. I. c. 19. vulgatam lectionem tuetur. Uter melius, lector viderit. Nobis enim satis est, digitum ad fontes intendere. KUST. Photius: ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πάλαι μὲν πεντεκαίδεκα ἐν ἄστει, πέντε δὲ ἐν Πειραιεῖ· ὕστερον δὲ λ' μὲν ἐν ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ.

ΣΙΤΩΝΗΣ] Phot. Bibl. p. 1476. Procop. p. 349. TOUP. Demosth. de Cor. p. 310, 1.

ΣΙΦΛΟΣ] Vide Scholiastam Apoll. Rhod. ad lib. I. 204. KUST.

ΣΙΦΛΩΣΕΙΕ] Respexit ad Homerum Il. ξ'. 142. Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε. Vide ibi Eustathium. KUST. Σιφλώσειεν: μέμψειεν, ἐκφαυλίσειεν A.

ΣΙΦΝΙΑΖΕΙΝ: Ἐπὶ τῶν] *Siphnii* et *Lesbii* ob venerem sinistram et præposteram infames. Quod passim notatum. Hesychius: Σιφνιάζειν, καταδακτυλίζειν. Idem: Σίφνιος δηλοῖ οὖν τὸν διὰ δακτυλίου αἰδούμενον. Quæ corrupta sunt atque ita rescribenda: τὸν διὰ δακτύλου 'ANAIΔEYOMENON. Hesych. Λιγαίνει, 'ANAIΔEYETAI. Utrosque tum *Siphnios*, tum *Lesbios*, tangit Libanius, Invect. in Florent. p. 430. Περὶ Λέσβου δὲ, εἴ τις ἔλεγεν ἃ καὶ ἡ παροιμία, τύπτεσθαι χρή. Περὶ Σίφνου δὲ ῥᾴδιον ἂν εἴη καὶ νῦν λέγειν τοὺς κινηθέντας οὐ κατὰ κόσμον, καὶ διαφθείραντας τοῦ θεάτρου τὴν χάριν. Ita legendus videtur iste locus, qui vulgo inquinatissimus est. Ceterum isto quoque nomine male audiebant *Cretenses, Lacones, Lydi,* alii bene multi. Quod ex Comicis et Grammaticis notum. Quin et *Phœnices* ob αἰσχρουργίαν imprimis notati. Hesych. Σκύλαξ, σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς καὶ τὸ τῶν Φοινικιζόντων. Legendum, σχῆμα 'ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΝ. Nam catuli *cunnilingi.* Hinc vox σκύλαξ sive σκυλακίζειν usurpatur de iis, qui in hoc negotio *canes* imitantur. Quod *Phœnices* fecerunt scilicet. Hinc Φοινικίζειν, *Phœnices* in hoc commercio imitari. Lucian. in Pseudologista: Πρὸς Θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα λέγωσιν οἱ πολλοὶ, ΛΕΣΒΙΑΖΕΙΝ σε καὶ ΦΟΙΝΙΚΙΖΕΙΝ; Galen. de Simp. Med. X. 1. Καὶ τῶν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς ΦΟΙΝΙΚΙΖΟΝΤΑΣ τῶν λεσβιαζόντων. Nimirum *Lesbii* ore morigerabantur; *Phœnices* vero, dii boni! τὴν ἀπόπτυστον δρόσον, ut ait ille, amabant unice. Quare *Phœnices* magis infames quam *Lesbii.* Quæ Galeni sententia est. In istum locum Galeni consulendus Hieronymus Mercurialis in Var. Lect. lib. IV. 13.—Hinc ΦΟΙΝΙΚΙΣΤΗΣ apud Etymol. Mag. v. Γλωττοκομεῖον. Nec Latini harum deliciarum expertes. Virgilius, sive nescio quis, in Catalectis Scaligeri, p. 435. edit. nov. *Et æstuantes nocte solvens pantices, Os usque lambis suaviis.* Ita scribendus iste locus. *Os usque,* i. e. ἐς ὀστέον ἄχρις. Interpretes de *ore* acceperunt: in quo falsi et futiles sunt. Atque F hinc intelligendus locus Aristophanis, quem viri docti legunt, sed legunt frustra. Est autem in Eccles. 915. Δοκεῖς δέ μοι καὶ ΛΑΒΔΑ κατὰ τοὺς Λεσβίους. Ubi Schol. Λειχάζουσιν οἱ Λεσβίοι, ἀπὸ τοῦ πρώτου στοιχείου. Quod plane ridiculum est. Magno tamen Scaligero ad Priapeia fraudi fuit. Nimirum illud Λάβδα omnes interpretes fugit. Est autem Λάβδα, quod jam moneo, σχῆμα ἀφροδίσιον. Nam Λάπτειν *canum* sive σκυλάκων est. Ut a κύπτειν, κύβδα, de quo nos supra ad v. Κλεισθένους, sic a λάπτειν, λάβδα. Hinc vox non raro usurpatur de *Lesbiis,* G cæterisque male natis homunculis, qui ore allaborabant. Ausonius, Epigramm. 120. *Cui ipse linguam cum dedit suam,* Λάβδα est. Sed de ista spurcitie plura addere nostri pudoris non est. Nam Græci homines in hujusmodi rebus ingeniosissime et impudentissime nequam. TOUP.

[l] Ἐπὶ—λεσβιάζειν om. V.

[m] δὲ καὶ] δὲ om. A. Photius.

[n] νήσου om. A. Mox καὶ τῆς Λέσβου et mox ἀπὸ τῆς Κρή- H της om. A.V. Photius.

[o] Καὶ τὸ] τὸ om. Photius.

[p] ΣΙΦΝΙΟΣ δὲ 'ΑΡΡΑΒΩΝ] Confer Hesych. v. Ἀρραβῶνα, et v. Σίφνιος. KUST.

[q] τὸ τῷ] τὸ om. V. Neutrum habet Photius.

ΣΙΦΝΙΟΙ] Vid. Herodot. III. p. 182. Supra v. Ἰσοφαρίζει. TOUP. Stylus Ælianum prodit, nec dubitandum

λον εὐτάκτως, καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, [qq]τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετάλλων. Ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιρρεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε εἰς πενίαν [r]νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινήν.

[s]Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης·

Ποθεῖ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

Τουτέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην· μισεῖ δὲ, ὡς τυραννικόν. Ἐπιφέρει γὰρ,

Μισῶ πολίτην, ὅς τις [t]ὠφελεῖν πάτραν
βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς·
καὶ [u]πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

Καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σιφωνίζειν: [x]Κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, τὸ ἀποσπᾶν. [y]Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπὼν,

Σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.

Σθεναρός: Ἰσχυρός.

Σθένει: [z]Δύναται. Σθένει δὲ, δοτική.

Σθενέβοια: Προίτου γυνή. Αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην, καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα [a]διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. Καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προῖτος, ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. Ὁ γὰρ Προῖτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδής ἐστιν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. Μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προίτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε.

Σθένης: Ἰσχυρὸς, καρτερός. [b]Σθένις δὲ, Σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένος: Δύναμις. Καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ σθένει.

Σκάζει: Χωλεύει.

Σκάλα: Ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

Σκαλαθῦραι: Συνουσιάσαι. [c]Ἀριστοφάνης·

Ἢν [d]μεῖρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, καὶ βούληται σκαλαθῦραι.

Σκαλαθυρμάτια: Σκιάς τινας. Καὶ σκαλεύματα. Ἔγκειται δὲ [e]τὸ ἄθυρμα, οἷον παίγνιον, καὶ οὐδὲν ἀξιόπιστον. Τουτέστι, λεπτὰ, καὶ παντάπασι μικρὰ νοήματα, καὶ μαθήματα, σκαριφεύματα.

Σκαλεύειν: Ἀνακινεῖν, διαξαίνειν. [f]Ἀριστοφάνης·

Ἐν εἰρήνῃ διάγειν [g]ἔχουθ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύει τοὺς ἄνθρακας.

Ἀντὶ τοῦ, [h]ζωπυρεῖ τοὺς ἄνθρακας· ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν· ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγρῷ [i]διατρίβειν· ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους, καὶ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ [k]ὀπτᾶν.

Σκαληνός: Ἄνισος. Καὶ σκαληνὸν, σχῆμα γεωμετρικὸν, δίκην [l]σκάλας.

Σκάλλοντες: Σκάπτοντες.

Σκάλοπας: Μύας τινὰς, οὓς φαμὲν ἀσπάλακας.

Σκάμανδρος: Ποταμός. Καὶ Σκαμανδριαίους, ποταμιαίους. Καὶ [m]Σκαμάνδριον ῥεῖθρα.

Σκαμβή: Διεστραμμένη.

Σκάμων: Ὄνομα κύριον.

Σκαμωνία: Εἶδος βοτάνης.

Σκαμμωνίδαι: Δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκανδάληθρα: Τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα. Ἀπὸ τοῦ [n]σκάζοντα συμπίπτειν, καὶ κρατεῖν

quin hæc ex ejus π. Προνοίας libris sint desumpta. HEMST. Pausanias, X. 11, 2. Σιφνίοις ἡ νῆσος χρυσοῦ μέταλλα ἤνεγκε, καὶ αὐτοὺς τῶν προσιόντων ἐκέλευσεν ὁ θεὸς ἀποφέρειν δεκάτην ἐς Δελφούς· οἱ δὲ τὸν θησαυρὸν ᾠκοδομήσαντο καὶ ἀπέφερον τὴν δεκάτην. Ὡς δὲ ὑπὸ ἀπληστίας ἐξέλιπον τὴν φορὰν, ἐπικλύσασα ἡ θάλασσα ἀφανῆ τὰ μέταλλά σφισιν ἐποίησεν.

qq τὰ τοῦ πλούτου] Strab. X. p. 484. REINES. τοῦ om. V. qui mox ἀργυρίων. Infra ἐπιρρεύσασα A.

r νησιωτικὴν] νησιῶται V.

s Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ κ.] Hæc nihil ad rem faciunt; nec video quare ea compilator huc attulerit. Sumpta autem sunt ex Schol. Aristoph. Ran. 1472. KUST. Pars prior hujus vocis datur, male disjuncta, v. Σιγῶ. BURN.

t ὠφελεῖν] ἐπωφελεῖν E.

u πόριμον] περὶ V. qui mox Ἀλκιβιάδη.

ΣΙΦΩΝΙΖΕΙΝ] Confer Nostrum supra v. Ἐκσιφωνισθείη. KUST. Arati Schol. p. 98. TOUP.

x κυρίως] κυρίως μὲν V.

y Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 564. ubi v. Schol. (ed. Bekker. 557.)

ΣΘΕΝΑΡΟΣ] Dorville ad Charit. p. 455. TOUP.

ΣΘΕΝΕΙ] Soph. Aj. 488. TOUP.

z ῥῆμα ἀντὶ τοῦ δύναται] ῥῆμα ἀντὶ τοῦ om. A.V. Seqq. om. V. Post δοτικὴ delevi ἀντὶ τοῦ ἰσχύι cum A.

ΣΘΕΝΕΒΟΙΑ, Προίτου γυνή. Αὕτη φιλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constant. a Valesio editis, p. 782. Confer etiam Schol. ad Ran. 1075. et Nostrum supra v. Ἰοβάτης. KUST.

a οὐ ἤρα, διὰ] οὐ ἤρα om. A.B.V. Excerpt.

b ΣΘΕΝΙΣ] Plutarch. Lucullo p. 506. TOUP.

ΣΚΑΛΑ] Confer Nos supra ad v. Ἀναβολεύς. KUST.

c Ἀριστοφάνης] Eccles. 607.

d μεῖρακ'] μειράκιον V. μείρακες E.M.

ΣΚΑΛΑΘΥΡΜΑΤΙΑ: Σκιάς τινας. ΣΚΑΛ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 630. KUST.

e τὸ ἄθυρμα, οἷον] οἷον τὸ ἄθυρμα V.

f Ἀριστοφάνης] Pac. 438. Μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν με τὸν βίον Ἔχουθ' ἑταίραν, καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρακας. KUST.

g ἔχουθ'] ἔχοντ' V.E. Mox καὶ om. A.V. Tum σκαλεύοντας V.

h ζωπυρεῖ] ζωπυροῦντα V.

i διατρίβειν] διατρίβων A.V.

k ὀπτᾶν] ὀπτεῖν A.B.V.

ΣΚΑΛΗΝΟΣ] Vid. Schol. Platon. p. 328. ed. Bekker.

l σκάλας] Statim delevi ΣΚΑΛΜΙΔΑ: Ἀσπαζόμεθ' ἐρετμὰ καὶ σκαλμίδα. Φησὶν ὁ κωμικὸς, cum A.B.V. ubi E. bis σκαλμίδα. Vide supra in Ἀσπάζεσθαι. Meinekius ad Menand. p. 160. malit ἐρέτμια.

ΣΚΑΛΟΠΑΣ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 879. ubi leg. σπάλακας.

m ΣΚΑΜΑΝΔΡΙΟΝ] Σκαμάνδρειον A.V.

ΣΚΑΜΒΗ] Ps. C. 5. καρδία σκαμβή. ERNEST. Statim delevi cum A.V. ΣΚΑΜΒΟΝ: Ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. quæ tamen habet A. in marg. præfixo παροιμία. Kusterus citat Nostrum supra v. Ξύλον ἀγκύλον, et infra v. Τὸ σκαμβόν.

ΣΚΑΜΩΝ] Σκάμμων V.

ΣΚΑΜΩΝΙΑ] Vide supra v. Ἀσκαμωνία. KUST. Ἀσκαμμωνία V.

ΣΚΑΜΩΝΙΔΑΙ] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur, Σκαμβωνίδαι. KUST. Σκαμμωνίδαι A.B.V.E. Photius.

ΣΚΑΝΔΑΛΗΘΡΑ: Τὰ ἐν τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 687. KUST.

n σκάζοντα om. A.B.V.E.M. sed præbet Scholiastes.

τὸ ἐμπεσόν. Τὰ πέταυρα τῶν [o]παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος [n]ῥόπτρα ἐκάλεσεν. Ἀριστοφάνης·

Κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν.

Ἀντὶ τοῦ, ἐρείσματα λόγων καὶ βάρη.

Σκάνδεια: [p]Πόλις.

Σκάνδιξ: Θηλυκῶς, ἄγριον λάχανον· παρ' ὃ καὶ [q]σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι.

[r]Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.

Καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παρατραγῴδει, σεμνὸν τὸ τῆς [s]Πειρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος.

Σκάνδικα εἶν, λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης.

Μὴ γὰρ ἴδοιμέν ποτε πάλιν ἐκ τῶν [t]ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας, καὶ πρόβατα, καὶ βοῦς, καὶ τὰς ἁμάξας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ γύναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας, καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν.

Σκαπάνη: [u]Σκάφιον, ὀρύγιον, δικέλλιον· [ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.]

Σκαρδαμύττει: Πυκνὰ τοὺς [x]ὀφθαλμοὺς κλείει καὶ ἀνοίγει.

Σκαριφισμοῖς: [y]Οἷον σκαρισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις. Σκαριφεύειν γὰρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

Σκαφεία: Ἡ σκάφευσις. Καὶ [z]σκαφίδιον, τὸ [a]λισγάριον. Καὶ σκαφεῖον, ὁμοίως.

Σκάφη: Πόλις. [b]Σκάφη δὲ, τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. Ἀντὶ τοῦ, γαστέρας.

Σκαφηφόροι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ [c]Ἀγησικλέους φησίν·

Οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ἡμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ.

[d]Οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησὶν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν [e]σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ [f]σκιάδεια.

Σκάφιον: [g]Εἶδος κουρᾶς. [h]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Σκαιᾷ: Τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιεμβατεῖν: Τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον· τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιός: Ἀριστερὸς, ἄφωνος, ἀπαίδευτος, κακός. Οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς, καὶ [i]δυσπαρακολουθήτους, καὶ τοὺς μωρούς· ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. [k]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα.

Καὶ αὖθις [l]Ἀριστοφάνης·

Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο
γραὸς καπρώσης τάφελα κατεσθίειν.

---

[o] παγίδων] παγιδίων A.B.V.

[p] ὄνομα πόλεως] πόλις A. Delevi ἐν Κυθήροις cum A.B.V.

[q] σκανδικοπώλην τὸν Εὐρ.] Vide mox supra ad v. Εὐριπίδης. KUST.

[r] Σκάνδικά μοι δὸς, μητρ.] Aristoph. Acharn. 477.

[s] εἰρήνης ὕδωρ] Πειρήνης ὕδωρ A.B.V.E. Et sic Euripid. Med. 68.

[t] ὀρέων] ἀέρων V.

ΣΚΑΠΑΝΗ] Conf. Schol. Theocrit. IV. 19.

[u] Σκαφεῖον] Vetus ms. Epit. Σκαπάνη· σκαφίον, ὀρύγιον, δικελλα. REINES. σκάφιον A.B.V.E. Photius. ὁ παρ'—λεγόμενος om. A. Photius. λεγόμενος om. V.

ΣΚΑΡΔΑΜΥΤΤΕΙ] Vide Erotianum v. Καρδαμύσσειν. KUST.

[x] ὀφθαλμοὺς] Statim delevi μύει ἤγουν cum A.V. et Photio. Et mox Παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. Καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν, cum A. et Photio, quorum παρὰ τὸ σκαίρειν tantum habet V.

ΣΚΑΡΙΦΙΣΜΟΙΣ: Οἷον σκαρ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 1545. KUST.

[y] Οἷον σκαρισμοῖς inter lineas in V. Post h. gl. delevi ΣΚΑΡΙΦΟΝ: Τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. Καὶ ΣΚΑΡΙΦΗΣΑΣΘΑΙ ἐστὶ, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν, quæ habent A.V. tantum in marg. Leguntur supra p. 982 B. Sequentia ΣΚΑΡΟΣ: Ὄνομα ἰχθύος. Αἰλιανός· Μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητὰ, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἈΝΑΠΟΛΕΙ οὖν, ἀναπτύσσει, μηρυκίζεται, habent A.V. in marg. rectius supra collocata p. 308 B. Bochart. Hieroz. Lib. I. p. 43. citat Hemsterhusius.

[z] ΣΚΑΦΙΔΙΟΝ] σκαφείδιον A.V.

[a] λισγάριον] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte, λιγάριον. Est autem λισγάριον vox recentiorum Græcorum, de qua vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST.

ΣΚΑΦΗ: Πόλις] Videtur Suidas respexisse ad locum illum Aristoph. in Vesp. 29. Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τοῦ σκάφους ὅλου. Scholiasta: Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. Vel, quod potius crediderim, Suidas scripserat, Σκάρφη, πόλις. Σκάρφη enim esse nomen proprium urbis, quæ etiam Σκάρφεια dicebatur, testatur Eustathius ad Homer. p. 265. KUST. Hoc mavult Vossius ad Hesych.

[b] ΣΚΑΦΗ δὲ] Seqq. sunt ex Schol. Thucyd. I. 50.

ΣΚΑΦΗΦΟΡΟΙ: Δείν.] Ex Harpocratione. KUST.

[c] Ἀγησικλέους] Ἀγγσιλάου V. Tum φησὶν om. A.V.

[d] Οὗτοι γὰρ] Supple ex Harpocratione, ἀντὶ τοῦ μέτοικοι. Οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι.

[e] σκάφας φέρειν] Vide Meursium Panathen. c. 21. KUST.

[f] σκιάδεια] σκιάδια A.

[g] Εἶδος κουρᾶς] Quamvis Suidæ succinant Hesychius et Harpocratio, non vereor tamen cum Salmasio ad Solinum p. 448. edit. Ultraj. asserere, interpretationem istam in subjuncto loco Aristophanis locum habere non posse, sed in eo σκάφιον significare *caput*. Nam τὸ κόψιχος σκάφιον ἀποτετιλμένος vix sane aliter interpretari possis, quam, *copsichus caput vulsum*, seu, *pennis nudatum habens*. Copsichus enim est genus avis. Τὸ σκάφιον autem significare *caput*, clare testatur Pollux lib. II. c. 4. ubi ad significationem istam probandam adducit versum illum Aristophanis, Ἵνα μὴ κατεαγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ. Id est, *Ne tibi percussum fuste frangatur caput*. Polluci adde Suidam v. Κεφαλὴ, qui testatur, caput a medicis appellari solere σκαφεῖον. KUST. Schol. ad Thesm. 838. Σκάφιον: εἶδος κουρᾶς δουλικῆς. Grammaticos injuria culpare videtur Salmasius, eumque secutus Kusterus. Interpretandus est Aristophanes, *Tu similis es copsicho caput deplumato ad instar istius tonsuræ quæ σκάφιον audit*. Et in altero loco apud Pollucem σκάφιον non est caput simpliciter, sed caput tonsum δουλικῶς.

[h] Ἀριστοφάνης] Av. 807.

ΣΚΑΙΕΜΒΑΤΕΙΝ] Aliud est σκαιεμβατεῖν, aliud κενεμβατεῖν, ut ex posterioris verbi interpretatione, quam suo loco Suidas dedit, satis patet. HEMST.

ΣΚΑΙΟΣ] Vid. Ὑς διὰ ῥόδων. HEMST. ἀπαίδευτος om. V.

[i] δυσπαρακολουθήτους] De hac voce vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. V. §. 5. KUST.

[k] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 928. KUST. Νεφέλαις om. A. ubi mox οὐκ εἶδ'—οὐδαμοῦ. Etiam V. οὐδαμοῦ.

[l] Ἀριστοφάνης] Plut. 1024. KUST.

Ἀντὶ τοῦ κολακεύειν, καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. Καὶ αὖθις· A

[m]Ὁ μὲν ἐν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν· ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τοὐναντίον ἧκεν, καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως εἶχεν.

Καὶ ΣΚΑΙΟΘΕΝ, ἐπίρρημα. Λέγεται καὶ ΣΚΑΙΟΣΥΝΗ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον: Ἀπαίδευτον. Ἀριστοφάνης [n]Νεφέλαις·

Σκαιότατον γερόντιον.

B Σκαιότης: Μωρία, ἀπαιδευσία, ἀγριότης, ἀπάτη.

Σκαιωρία: Ἡ κακὴ [o]βουλή.

Σκαίροντες: Χορεύοντες, σκαρίζοντες.

Σκεδάζει: Σκορπίζει.

[Σκεδάννυσθαι: Σκορπίζεσθαι.]

Σκελετός: Ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός: [p]Ἀριστοκράτης. [q]Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης· C

Καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

Ἤγουν, τὸν Ἀριστοκράτην. Διὰ τὸν Ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ· ὅτι [r]κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκεμμούς: Βουλὰς, σκέψεις.

[s]Ταύτῃ δὲ τοῦ [t]βασιλέως [u]κατεμέμφοντο τοὺς σκεμμούς.

Σκέπανον: Σκέπη.

[x]Καὶ πῖλον [y]κεφαλᾶς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

Λέγεται καὶ ΣΚΕΠΑΣ. D

[z]Καυσίη, τὸ πάροιθε [a]Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,
καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Σκεπεινὸς τόπος:

Σκέπη: Παρὰ [b]Ἡροδότῳ, [c]θήκη, δέρμα.

Σκέρβολλε: Λοιδόρει.

[d]Μὴ σκέρβολλε [e]πονηρά.

Τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρὰ, μὴ ποίκιλλε. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκευή: Ὅπλισις, ἡ στολή.

[f]Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἴκτιστα.

Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. B

Ὁ δὲ [g]Καρτερὸς [h]τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

Σκεῦος: Χωρητικὸν τινος εἴδους ἀγγεῖον. Πολύβιος·

[i]Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυὲς, πολλὰς [k]ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Καὶ, [l]Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα: Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτου. Ἀντὶ τοῦ, σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον. C

Σκευοφορεῖον [m]καὶ σιτοφυλακεῖον: Σκευοφυλάκιον δὲ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

Σκευωρία: Κατασκευὴ, ἐπιβουλὴ, βλάβη.

Σκειρωθέντος ἥπατος: Σκείρωμα γὰρ πάθος [n]περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον.

Σκείρωνος: Ὄνομα λῃστοῦ. (Καὶ Σκειρωνίδης, ὄνομα [o]πατρωνυμικόν. [p]Καὶ Σκειρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα.) Καὶ διφορεῖται. D

Σκηνή: [q]Σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. Παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης [r]θύρας. Ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. Αὕτη δέ ἐστιν ὁ [s]τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· [t]ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ

[m] ὁ δὲ ἐν μὲν] Ex Damascii v. Isidori, opinor. TOUP. Ὁ μὲν ἐν A. E

[n] Νεφέλαις] Ver. 788.

ΣΚΑΙΩΡΙΑ] Imo, σκευωρία. Vide infra h. v. KUST. Male. HEMST. Σκαιωρία] Ita quoque male Sozomen. p. 78. TOUP.

[o] βουλὴ] ἀπατὴ huc revocandum ex præc. HEMST.

ΣΚΑΙΡΟΝΤΕΣ] Il. σ'. 572.

ΣΚΕΔΑΝΝΥΣΘΑΙ] A. in marg. σκορπίζεσθαι om. B.V.

ΣΚΕΛΕΤΟΣ] Plutarch. Anton. p. 950. TOUP.

[p] Ἀριστοκράτης] ὁ Ἀριστοκράτης V. Mox διὰ τὸν—ἀριστοκρατίαν habet A. in marg. F

[q] Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης] Av. 126. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[r] κέκληται] κέκτηται B.E. pr.

[s] ταύτῃ] ταύτ̄ A. ταύτῃ B.V.E. Mox τοῦ V.

[t] βασιλείας] βασιλέως A.V. βασιλέως E.

[u] κατεμέμφοντο] κατεμήνυον A.B.V.E.M. Tum τοὺς σκεμμοὺς A.V.

[x] καὶ πῖλον] Anthol. Pal. VI. 298.

[y] κεφαλῆς] κεφαλᾶς A.V.

[z] Καυσίη, τὸ πάρ.] Scribe Καυσίη, ἡ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον, &c. Sic enim recte legitur in Anthol. KUST. Pal. VI. 335.

[a] Μακεδόσιν] Μακηδόσιν A.E.

ΣΚΕΠΕΙΝΟΣ] Deest A.

[b] Ἡροδότῳ] Vid. gl. ad I. 185. ubi monet Wesseling. Suidam prætervidisse caput glossæ, quod Ἔλυτρον est. Vid. supra p. 1210 C.

[c] θήκη] ἡ σκέπη, θήκη A.

[d] Μὴ σκέρβολλε πονηρά] Aristoph. Equit. 818. Vide ibi veterem Enarratorem. KUST.

[e] πονηρὰ] πολλὰ E. Mox μικρὰ V.

ΣΚΕΥΗ—στολὴ] Ex gl. Herodot. I. 24. ubi καὶ στολή. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Marin. VIII. 1.

[f] Ὁ δὲ Ἱερεὺς] Ex Jamblichi Babylonicis. Vid. Photii Bibl. p. 245. Rochetti Miscell. t. I. p. 80.

[g] Καρτερὸς] Lego Κρατερὸς, ut sit nomen proprium Crateri, qui erat unus ex ducibus Alexandri Magni. KUST. Κρατερὸς scribendum est. HEMST. Scribendum Κρατερός. Idem mendum apud Suidam v. Ὄγκος. Confer Nostrum v. Κρατερὸς, unde uterque locus ampliari poterit. TOUP. Καρτερὸς et Κρατερὸς confunduntur in ms. A. plus semel supra p. 2193.

[h] τῆς τε σκευῆς om. B.E.M.

[i] Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκ.] Fragmentum hoc Polybii legitur etiam supra v. Εὐφυᾶ. KUST.

[k] ἔχων] ἔχω A.

[l] ΣΚΕΥΟΠΟΙΟΥΝΤΑ ΤΟ ΠΡ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro Ἀντιθέτου legitur Μαντιθέου, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. Oratio enim Hyperidis κατὰ Μαντιθέου laudatur etiam ab Athenæo. KUST. Ἀντιθέου Photii ms. et Harpocr. ms. Pal.

[m] καὶ ΣΙΤΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ] Seqq. om. A.

ΣΚΕΥΩΡΙΑ] Deest gl. A.

G ΣΚΙΡΩΘΕΝΤΟΣ] Σκειρωθέντος V. et A. qui in marg. διὰ τοῦ ι γραπτέον. Et mox σκείρωμα. Series literarum diphthongum postulat. Post ἀνίατον addit V. διὰ τοῦ ι γραπτέον. Καὶ Σκιρρωνὶς πέτρα ἡ τρ. κ. δ.

[n] περὶ τὸ ἧπαρ] Sic rectius ms. A. quam priores editt. quæ habent παρὰ τὸ ἧπαρ. KUST. παρὰ B.E.

[o] πατρωνυμικὸν om. A.

[p] καὶ Σκειρωνίδης—τραχεῖα habet A. in marg.

[q] ΣΚΗΝΗ ἐστιν ἡ μ.] Confer cum loco Suidæ Pollucem lib. IV. c. 19. KUST.

H ib. ΣΚΗΝΗ—θεάτρου] σκηνὴ δὲ αὕτη ἐστὶν ὁ τόπος ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος E. σκηνὴ—ὀρχήστρα om. B. qui παρασκήνια—ἔδαφος habet post ἔδαφος.

[r] θύρας] χώρας E. Mox δὲ om. M.

[s] τόπος] ὡς εἴρηται addit E.

[t] ἀφ' οὗ] Lego potius, ἐφ' οὗ. KUST.

μῖμοι. Ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, [u]ὃς καλεῖται θυμέλη· παρὰ τὸ θύειν. Μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. Καὶ [x]ΣΚΗΝΙΤΗΣ, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

> [y]Αἰεί τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, θεῖε Σοφόκλεις,
> σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

Σκηνίτης: Ἰσοκράτης [z]Τραπεζιτικῷ·

> Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον.

Ἔοικε δὲ [a]ἐπωνύμιον εἶναι. Μήποτε δὲ [b]ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων.—Καὶ ΣΚΗΝΙΤΗΣ ΒΙΟΣ, ὁ ἀπερινόητος.— Καί,

> [c]ΣΚΗΝΗΝ δέ, ἣν ἔχουσιν. Οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν.

[d]Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. Ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναι φασίν· οἱ δέ, [e]σκιάδειον. Καί, ΣΚΗΝΗΝ ΕΠΗΞΑΤΟ: C Τουτέστι, τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκηνημάτων: Τῶν οἰκήσεων.

> [f]Χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἠθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν [g]σκηνημάτων ἐγένετο.

[h]Καὶ ΣΚΗΝΙΤΗΣ, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Σκηνορράφος: Ὁ [i]δέρματα συρράπτων.

Σκῆνος: Σκήνωμα. ΣΚΗΝΩΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ. D

Σκηπάνιον: Σκῆπτρον.

Σκήπιος: Ὁ προφασιζόμενος.

Σκηπίων: Ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. Ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα [k]ἐκπρεπῆ τε τὸ σῶμα, καὶ ὑψηλόφρονα, καὶ E πρὸς τὸ χάριεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· [l]Ἀννίβᾳ δὲ κάλλος καταπληκτικὸν ἦν τῷ δεινῷ τε καὶ συνεστραμμένῳ τοῦ προσώπου μεμιγμένον. Οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο.

[m]Ὅτι ἄνδρες τινὲς [n]τῶν Καρχηδονίων, [οἱ] ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο, περινοστῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δεῖπνον ἑλομένους, [o]ὑποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς [p]ἔχοι Ῥωμαίοις.

Σκήπων: Ῥόπαλον· παρ' ὃ καὶ [q]ΣΚΗΠΑΝΙΟΝ.

> [r]Ἦπου σοφὸς ἦν, ὅς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν [s]μῦθον [t]ἀκούσῃς,
> οὐκ ἂν δικάσαις. Σὺ δ' ἤδη πολλῷ νενίκηκας.
> Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκήπωνας καταβάλλω.

Σκήπτεται: Προφασίζεται.

Σκηπτόμενος: Ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

Σκηπτός: Κεραυνὸς ἄνωθεν [u]διάπυρος.

> [x]Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ λαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε.

Καὶ αὖθις·

> Σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν, καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν.

Καὶ αὖθις·

> Νέφη συνέδραμε, καὶ [y]ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον.

Σκηπτοῦχος: Βασιλεὺς [z]σκηπτροφόρος.

Σκῆπτρον: Βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηριπτόμενος: Ἐπερειδόμενος, στηριζόμενος.

Σκήρων: Ὄνομα ἔθνους. Καὶ ΣΚΗΡΩΝΕΥΣ, ἐθνικόν.

Σκῆτις, Σκήτεως. [a]Ὄνομα τόπου.

Σκήψας: [b]Ἐπιβαλών, ἐπιφέρων. [c]Σοφοκλῆς·

> Ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
> σκήψας, ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

> Καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσων τοῖς Σκύθαις, τοῖς καλουμένοις [d]Γρουθίγγοις.

---

[u] ὃς καλεῖται] ἣ καλεῖται A.V. Post θυμέλη conspicitur in A. talis figura ☐

[x] ΣΚΗΝΙΤΗΣ] Sic non solum legitur in ms. A. sed etiam in Anthologia Epigrammatum; unde sequens fragmentum depromptum est. At mss. B. et C. [et V. E.] itemque priores editt. habent σκηνήτης, per η: quod minus placet. KUST.

[y] Αἰεί τοι λιπαρ.] Anthol. Pal. VII. 36.

ΣΚΗΝΙΤΗΣ: Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. KUST. Σκηνήτης B.V. et in seqq.

[z] Τραπεζιτικῷ] P. 365 C.

[a] ἐπώνυμιον] ἐπωνύμιον A.B.E. Photius.

[b] ὡς εἰς] ὡς om. B.E.M. εἰς om. Harpocrat. ed. sed habet ms. Pal. Tum ἐπειδὴ Photius cum Harpocrat.

[c] ΣΚΗΝΗ] Σκηνὴν A.V. Photius. οὐδὲ γὰρ—ἐπήξατο om. V. G

[d] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν] P. 650. KUST. 1031, 10. Reisk.

[e] σκιάδειον] σκιάδιον A.

[f] Χειμέριον νύκτα τηρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἠθάδων. KUST.

[g] σκηνημάτων] σκηνωμάτων V.

[h] Καὶ ΣΚΗΝΙΤΗΣ] Seqq. om. A.

ΣΚΗΝΟΡΡΑΦΟΣ] Σκηνοράφος A. ex em. Erat Σκηνοράφος. H

[i] δέρματα] τὰ δέρματα V.E. Tum ῥάπτων A. qui ὁ τὰς σκηνὰς συρ. in marg. et alio in loco σκηνορράφος δέ.

ΣΚΗΝΟΣ] Ex Ps. XIV. 1. ubi Theodoretus, σκήνωμα τὸν τοῦ Θεοῦ προσαγορεύει ναόν. ERNEST.

ΣΚΗΠΙΩΝ] Σκηπίων A.B.E. Σκιπίων V. et sic infra. Hunc locum Polybio tribuit Valckenærius. Sed vid. Polyb. XV. 5.

[k] εὐπρεπῆ] ἐκπρεπῆ A.B.V.E.

[l] Ἀννίβᾳ δὲ] Ἀννίβᾳ δὲ κάλλος A.V.

[m] ὍΤΙ ἄνδρες] Conf. Polyb. XV. 5. Appian. VIII. 39.

[n] τῶν Καρχηδονίων οἱ] τῶν om. A. Tum οἱ om. A.B.E. F ὑπὸ Ἀννίβου post σταλέντες om. A. Mox ἐπιπίπτουσιν M.

[o] ὑποχωρεῖν] ἀποχωρεῖν B.V.E.

[p] ἔχει] ἔχοι A.V.

[q] ΣΚΑΠΑΝΙΟΝ] σκηπάνιον A.

[r] Ἦπου σοφὸς ἦν, ὃς ἔφ.] Aristoph. Vesp. 724. sed ubi versus secundus rectius sic legitur: Οὐκ ἂν δικάσαις· σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι. KUST.

[s] τὸν μῦθον] τὸν om. A.B.V.E. Tum μύθων E.

[t] ἀκούσῃς] ἀκούσαις A. ἀκούσας B.V.E. Mox σὺ δ' V. pro σὺ δ'.

ΣΚΗΠΤΕΤΑΙ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 232. et not. ad Hesych.

ΣΚΗΠΤΟΜΕΝΟΣ] Vid. Il. ξ'. 457. et Schol. Tum delevi καὶ σκηριπτόμενος ἐμ. cum A. Vide infra.

[u] διὰ πυρὸς] Lego una voce, διάπυρος. KUST. Et sic Photius a corr.

[x] Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Theophylacti Simoc. lib. II. c. 7. KUST.

[y] ὑετοὶ] ὑετὸν V.

[z] σκηπτροφόρος] σκηπτοφόρος A.V. Sed σκηπτροφόρος Schol. Il. α'. 279. et Hesych.

ΣΚΗΡΙΠΤΟΜΕΝΟΣ] Homer. Od. λ'. 594.

[a] Ὄνομα τόπου om. B.V.

[b] Ἐπιβαλών] ἐπιβάλλων A.V. Infra ἔχθιστος V.

[c] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 28. KUST.

[d] Γρουθίγγοις] Στρουθίγγοις V. Γρουθίγγοις B.E.

Σκῆψις: [e]Περικάλυμμα, πρόφασις, ἢ φροντὶς, ἀναβολή. Καὶ σκήπτομαι. Ἀριστοφάνης [f]Πλούτῳ·

Ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω.

Ἀντὶ τοῦ, προφασίζομαι. Καὶ [g]Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' εἰσύρα, μὴ σκῆψιν οὐκ εἶσαν τίθης.

Σκῆψις: Πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἧς μνημονεύει [h]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

[Σκιά: Ζήτει ἐν τῷ Δεκάπους σκιά.

Σκιαγραφῶ: Αἰτιατικῇ.]

Σκιάδειον: [i]Κατασκεύασμά τι, [k]ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια, [l]ἕνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου· ἢ ὅπερ ἡμεῖς [m]καμηλαύκιον λέγομεν.

Σκιαδείων: [n]Καρουχίων.

Σκιὰ θανάτου: Οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

Σκίαθος: Νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἧς μέμνηται [o]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιαμαχῶ: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. Τῇ σκιᾷ μάχομαι.

Σκιὰ ὀνείρων: Ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος·

Ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἴδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων, κατὰ [p]Πίνδαρον.

Σκιάποδες: Ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἳ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσιν, παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανὸν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ.

Σκιάποδες: Τούτους ἔχειν [q]βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα. Διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, [r]τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ [s]κατασκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. [t]Τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τραχείας, καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

Σκιάποδες: Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ Ὁμονοίας. Ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν τῷ [u]Περίπλῳ Ἀσίας φησίν·

Ὑπὲρ δὲ [x]τούτων Σκιάποδες οἳ τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί.

Σκιάς: Ἀναδενδράς. Σημαίνει δὲ καὶ [y]τὴν παρὰ Ἀθηναίοις λεγομένην θόλον.

Σκιδνάμενος: Σκορπιζόμενος.

Σκιερά: [z]Ἀριστοφάνης·

Πάρες, ὦ σκιερά.

Σκίλλα: Εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι.

Σκιμαλίζω: Ἐξουδενώσω, χλευάσω, [a]τῷ μικρῷ δακτύλῳ ὡς [b]τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. Λέγεται [c]δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μικρῷ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ᾠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες.

[d]Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν [e]ποίτῃ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ [f]ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδὶ, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γό-

---

[e] Περικάλυμμα] παρακάλυμμα A. Schol. Soph. El. 584.

[f] Πλούτῳ] Ver. 905. ναὶ om. A.V.

[g] Σοφοκλῆς] El. 584. Mox τιθεὶς V.

ΣΚΗΨΙΣ: Πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[h] Δημοσθένης] P. 671, 8.

ΣΚΙΑ] Deest articulus A.V. Seq. art. om. V. Habet A. in marg. qui præterea, Σκιαγραφία: ἡ προτύπωσις.

ΣΚΙΑΔΙΟΝ: Κατασκ.] Aristoph. Av. 1508. Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST. Σκηάδειον V. Σκιάδειον E.

[i] Κατασκεύασμα] κατασκεύασμα A.

[k] ὅπερ ἐφόρουν αἱ κανηφόροι] Alibi tamen legas, non ipsas canistriferas, sed pedissequas earum in pompis sacris umbellas gestasse. Aristophanes in eadem fabula, v. 1549. Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ Ἄνωθεν, ἀκολουθεῖν δοκῶ κανηφόρῳ. Scholiasta ad eum locum: Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἀκολουθεῖ τις ἔχουσα. Quæ totidem verbis repetit Suidas v. Δίφρος. Confer Meursii Panathenæa, c. 23. KUST.

[l] ἕνεκεν] καὶ A.V.

[m] καμηλαύκιον] καμελαύκιον A.

ΣΚΙΑΔΕΙΩΝ] Σκιαδίων A. et Photius pr.

[n] Καρουχίων] Carrucha, i. e. currus tectus, vehiculum umbram faciens suo tegmine. cf. Meurs. Gloss. Καρρούκα. REINES. Adde Du Cangium p. 594.

ΣΚΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ] Psalm. LXXXVII. 6. KUST. Ex Theodoreto ad Ps. XLIII. 20. ERNEST.

ΣΚΙΑΘΟΣ: Νῆσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[o] Δημοσθένης] P. 49, 4.

ΣΚΙΑΜΑΧΩ] Vide Philostrat. p. 676. ubi σκιᾶς γυμνάζεσθαι non intellexere interpretes. TOUP.

[p] Πίνδαρον] Pyth. VIII. 136. Σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος. TOUP.

ΣΚΙΑΠΟΔΕΣ] Σκιόποδες V. qui mox σκαύματι σκιὰν ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς.

ΣΚΙΑΠΟΔΕΣ: Τούτους] Depromptus est hic locus ex Schol. ad Aristoph. Av. 1552. ubi vox ἴσης, non sine sententiæ dispendio, omittitur. Terra enim Sciapodum *plana* et sine refugio. Quæ causa fuit, ut natura pedes pro umbraculo dederit. Vide Nostrum infra, v. Τετραποδηδόν. TOUP. Desunt τετραποδηδὸν—ἴσης Schol. edd. vett. Scholiasten ex Suida supplevit Kusterus.

[q] βήματα—σώματος] βήματι—θήματος E.

[r] τετραποδηδὸν βαδ.] Confer Nostrum infra v. Τετραποδηδὸν, ubi hæc repetuntur. KUST.

[s] σκιάζειν] κατασκιάζειν A.B.V.

[t] Τοῦτο γὰρ] Seqq. in A. sic: τραχείας οὔσης τῆς γῆς καὶ μὴ ἐχούσης καταδύσεις· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

ΣΚΙΑΠΟΔΕΣ: Ἀντιφ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] Περίπλῳ] περὶ πόλεων A. Περίπλῳ sine τῷ Photius et Harpocrat. Ἀντιφῶν—σκιάποδες om. V.

[x] τούτων] τούτους E. τοῦτον Photius, qui mox in ms. οἳ τούς τε πόδας οἱ χ.

ΣΚΙΑΣ] Confer omnino Hesychium et Etymologum h. v. KUST.

[y] τὸν—λεγόμενον] τὴν—λεγομένην A.B.V.E. Photius. Vid. Harpocrat. v. Θόλος.

[z] Ἀριστοφάνης] Vesp. 754.

ΣΚΙΜΑΛΙΖΩ—ᾠοτοκοῦσιν] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 443. Idem Enarrator ad Pac. 548. vocem σκιμαλίζειν sic explicat: Σκιμαλίσαι ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τοῦ ὀρνέου βαλεῖν. Οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινὰ, τὸν μέσον δάκτυλον ἐντείνοντες, δείξωσιν αὐτῷ. Confer etiam Suidam supra v. Ἐσκιμάλισε. KUST.

[a] τῷ μέσῳ δακτύλῳ] Hanc lectionem ex ms. A. revocavi. Antea enim minus recte legebatur, τῷ μικρῷ δακτύλῳ. Et sic paulo post. KUST. μικρῷ diserte utrobique A.B.V.E. cum Schol. Aristoph. tum δακτυλίῳ Schol.

[b] τῶν] ὡς τῶν A.V. Schol.

[c] δὲ καὶ] δὲ om. E. καὶ om. A.E.

[d] Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν π.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 17. ut Pearsonius observaverat. Pro ὑπερανακειμένοιν vero, ut legi-

κατι. Ἐπιστραφέντος δὲ, Τί οὖν, ὤει, τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν A
ὑπὸ σοῦ;

Σκίμπους: [g]Κράβατος· ἢ σκάμνος. Καὶ σκίμποδος. Ἱερὸν σκίμποδα φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ τὸν κράβατον. Φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ [h]χωλοκράβατον. Σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ἢ [i]τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας.

Σκινδάλαμοι: Τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα, ἢ B
σκόλοπες. Ἡ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν.

Σκινδάλαμοι: Τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας, ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, παροξύνεται. Σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας. [k]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι.

Καὶ, [l]Σκινδαλαμῶν παραξόνια. [m]Σκινδαλαμὸς δὲ κυρίως, τὸ [n]περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. C
Παραξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα, [o]περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα.

Σκινδαψός: Ὄργανον μουσικόν. Περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως·

[p]Ὁ δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ
μικρὸς ἰών· τοῦ δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῦ.

Σκινδαψός, [q]ἀφάνα. D

Σκινθίζεται: Λακτίζεται.

Σκιόεις, σκιόεντος κλίνεται. Καὶ σκιόεντα, τὰ [r]σύσκια.

Σκιόθηρα: Εἶδος πλοίου.

Σκιώνην: A

[s]Ἦ μοι κρεῖττον ἦν
τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σκιωρεῖται: Λόχος ἀνδρῶν χ΄ [t]Ἀρκαδικὸς, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς [u]πολέμοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

[Σκιπίων: [x]Οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἴρηκεν, οὐ λόγον. Καὶ γὰρ μετὰ τὴν
B τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, Νῦν μέντοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα· κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες. Ἀλλὰ Ῥωμαίοις μὲν, καὶ Καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν [y]ἤρκεσαν.

C [z]Τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὅ τι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν [a]ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν.]

Σκίρρα: Γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος.

Σκίπωνος: Τῆς ῥάβδου. Καὶ σκίπτωνος.

Σκιράδος: Τῆς Ἀθηνᾶς.

D Σκιραφεῖον: Κυβευτήριον. Ἐπειδὴ διέτριβον [b]ἐν Σκίρῳ οἱ κυβεύοντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκίρρον:

[c]Κυνῶν ἁπάντων [[d]ἄνδρα] μονοφαγίστατον,

tur etiam apud Laërtium, sensus suadet, ut scribatur ἐπανακειμένων. KUST. Ita fere Menagius.

[e] τόπῳ] τούτῳ B.E. suprasc.

[f] ὑπ' αὐτὸν] ὑφ' αὐτὸν A. Tum τὴν B.E. σκιμαλίζοντες E. ἐκεῖνον E. Mox οὖν om. A. Dein εἴη τῶν E. ὑπὸ κάτω A. παράσχειν V.

ΣΚΙΜΠΟΥΣ: Κράβ.] Eadem fere leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. 254. KUST.

[g] Κράβατος] κράββατος A.B.V. (cum Photio) et mox κράββατον.

[h] χωλοκράβατον] χωλοκράββατον A.V. χωλὸν κραβάτιον Schol.

[i] τὸν] τὸ E.

[k] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 130.

[l] ΣΚΙΝΔΑΛΑΜΩΝ ΠΑΡΑΞΟΝΙΑ] Aristoph. Ran. 835.

[m] ΣΚΙΝΔΑΛΑΜΟΣ: Δέ] δὲ om. A.

[n] περὶ] παρὰ Schol.

[o] περὶ] παρὰ V. Mox γύργαθος V. et in v. seq. σκινδαψοῖς A.V.

[p] Ὁ δ' ἔρρει γύργ.] Est fragmentum Timonis sillographi, quod exstat apud Laërtium in Zenone Citt. lib. VII. segm. 15. unde id Suidas mutuatus est. Ibi autem rectius sic legitur: Ὁ δ' ἔρρει γύργαθος ὥς τις, Μικρὸς ἐών, &c. Vide ibi interpretes. KUST.

[q] ἀφάνα] Potius, ἀφάνα. Vide Stephanum Byzantium v. Ἀφάναι. KUST. Vid. Salmas. ad Trebell. Poll. p. 283 E. HEMST. Cangius: Ἄφανα genus plantæ similis hederæ.

[r] σύσκια] τὰ σύσκια A.

ΣΚΙΩΝΗΝ] Σκιώνη A.

[s] Ἦ μοι κρεῖττ.] Aristoph. Vesp. 210. τούτου om. M.

ΣΚΙΩΡΕΙΤΑΙ] Hi Σκιρῖται appellantur a Xenophonte, Thucydide, et Diodoro Siculo: quæ lectio præferenda est. Hesychius: Σκιρίτης λόχος, οὕτω καλούμενος, ὁ πρακινδυνεύων. Ἦν δὲ Ἀρκαδικός. Etymologus: Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ οὐχ ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις. Scribe Σκιρίτης. Confer Meurs. Lect. Attic. lib. I. c. 16. KUST. Gl. Timæi est, ubi vid. Ruhnkenius.

[t] Ἀρκαδικός] Imo, Λακωνικός. Sciritarum enim cohorte
E Lacedæmonios olim usos fuisse, scriptores uno ore testantur. Scholiasta Thucydidis ad lib. V. c. lxvii. Σκιρῖται. Λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. Vide Meursium loco laudato. KUST. Mutari nihil opus est: quamvis enim Lacedæmoniorum hæc sit cohors, jure tamen dici potest Ἀρκαδικός: nam Σκίρος, notante Stephano, Ἀρκαδίας κατοικία. HEMST.

[u] πολέμοις] πολεμίοις A.B.V.E. Phot. ms.

ΣΚΙΠΙΩΝ] Deest hic articulus A. qui tantum in marg. Σκιπίων στρατηγὸς Ῥωμαίων. Ὃς χρησμὸν—Ῥωμαίων
F om. B.E. ἐν ante εἰρήνῃ om. V.

[x] Οὗτος στρατηγὸς γέγ.] Confer Nostrum infra v. Χρησμός, ubi eadem leguntur. KUST.

[y] ἤρκεσαν] αὐτοὺς addunt B.V.E.

[z] Τῷ γὰρ βασιλεῖ εἰς ἄδ.] Quid hæc ad v. Σκιπίων faciant, haud sane video. KUST.

[a] ὑπολαβοῦσαι om. V.

ΣΚΙΡΡΑ] Schol. Aristoph. Vesp. 921. Λέγεται καὶ γῆ σκιρράς, λευκή τις ὡς γύψος: Notavit Abreschius. Hanc
G gl. habet A. in marg.

ΣΚΙΠΩΝΟΣ] Σκήπωνος A.

ΣΚΙΡΑΔΟΣ] Gl. om. A. Vid. mox Σκίρον.

ΣΚΙΡΑΦΕΙΟΝ: Κυβευτ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἐν Σκίρῳ legitur ἐν Σκίρωνι; minus recte. Stephanus Byzantius v. Σκίρος: Τὸ σκιράφιον δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβισταὶ (scribe, κυβευταὶ) συνίασι. Καὶ ὁ σκιραφόρος σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Vide etiam Pollucem, et Eustath. ad Odyss. p. 1397, 25. KUST. Vid. Isocrat. Areop. p. 149 C.
H necnon de Antid. p. 491 s. 306. ed. Bekker. Ceterum Σκύρῳ præbet Harpocr. ms. Pal.

[b] ἐν Σκίρῳ] ἐν om. A.E. κίρῳ M.

ΣΚΙΡΡΟΝ] Confer Hesych. v. Σκεῖρος. KUST. Σκίρον A.B.

[c] Κυνῶν ἁπάντων ἄνδ.] Aristoph. Vesp. 918.

[d] ἄνδρα om. A.V.E.

ὅστις περιπλαίσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ἐξεθήδευσε.

[[e]Τουτέστι, τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τῶν τυρῶν.]

Σκιρρόν: Τὸ ξηρόν.

Σκίρον: [f]Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. Φασὶ ἢ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν τῶν [g]Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδειόν ἐστι, μεθ' οὗ [h]φερόμενοι ἐξ ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον, καλούμενον Σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια, καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς, καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. Κομίζουσι δὲ [i]τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. Σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν· καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β' Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίων δὲ, ἐν β' Μεγαρικῶν, ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρος: [k]Σκιάδειον. Ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε σκιαδείων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. Σκίρα δὲ, τὰ σκιάδεια. Οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῄει [l]ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. Ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος. Οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ Σκίρου τοῦ [m]Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. Ἄλλοι δὲ, ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκίρρος: Ὁ γύψος.

Σκιροφοριών: Μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. Ζήτει ἐν τῷ Διὸς κῴδιον.

Σκίρωμα: Πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. Ὅθεν καὶ ἧπαρ [n]τὸ σκιρωθὲν τῇ πάθους ἀχθηδόνι.

[Σκιρτάλος: Ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη.]

Σκίταλοι: Παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς καὶ

A πονηροί. Ἦν Σκίτων κναφεύς τις, καὶ εὐτελὴς, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. [o]Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ σκίταλοί τε, καὶ [p]φένακες, ἦν δ' ἐγώ,
[q]Βερέσχεθοί τε, καὶ κόβαλοι, καὶ μόθωνες,
ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ·
νῦν μοι [r]θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,
φωνήν τ' ἀναιδῆ.

[s]Ὠνοματοποίησεν ἀναπλάσας δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς
B ἐπὶ χλεύῃ, καὶ [t]προφέρεται αὐτὰ ὡς θεῶν· οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ [u]θαρσύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. Σκίταλοι μὲν οὖν, οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί· ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Βερέσχεθοι δὲ, οἱ ἀνόητοι· πέπλασται [x]δὲ ἡ λέξις. Κόαλεμοι δὲ, οἱ ἀνόητα κινοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δὲ, ὁ εὐτελής. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. Ἔστι καὶ
C γένος ὀρχήσεως. Τὸ δὲ, ἦν δ' ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ, ἔφην δὲ ἐγὼ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

Σκίφη:

[y]Καί τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

Σκίφος: Τὸ ξίφος.

Σκὶψ καὶ σκνίψ: Εἴδη ζωυφίων. Καὶ αἱ σκνί-
D πες.

Σκλαβηνόν: Ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.

Σκληρὰ βροντή:

Καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ [z]ὕδωρ λαβρὸν ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ: Τῆς Σφιγγός. Τουτέστι, τῆς δυσκόλου, διὰ τὸ αἴνιγμα. Ἢ τῆς φοινικῆς.

E Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμεῖον μολὼν
σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν.

Σκληραύχενας: Ἀκαμπεῖς.

Σκληροί: Αἰλιανός·

---

[e] [Τουτέστι] Hæc om. A.V.E.B. Sed leguntur apud Scholiastem. τῷ τυρῷ M.

ΣΚΙΡΟΝ] Schol. Aristoph. Eccl. 18. HEMST.

[f] Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθ.] Ex Harpocratione. Confer Meurs. in Græc. Fer. v. Σκίρα. KUST.

[g] Ἀθήνησιν] τῶν Ἀθήνησιν A.V.E. Photius. Tum σκιάδειον B.V.E. Photius.

[h] φερόμενοι] φερομένου ed. Photii, ubi ms. φερομένῳ.

[i] τοῦτο] Η τοῦτο A.B.V.E. Phot. Mox σύμβουλον A.E. pr. M.

ΣΚΙΡΟΣ] Sic rectius mss. Paris. [et Photius] quam priores editt. quæ habent σκίρις. KUST.

[k] Σκιάδειον] σκιαδεῖον B.V.E.

[l] ἀποκτείνας] ἀποκτεῖναι B.E. Supra ἐποίησεν om. E.

[m] Ἐλευσινίου] Ἐλευσίου A.B.

ΣΚΙΡΡΟΣ] Vid. Ἐπεσκιρρώθη. TOUP. Hanc gl. habet A. in marg.

ΣΚΙΡΟΦΟΡΙΩΝ] Schol. Platon. p. 231. Deest A.

ΣΚΙΡΩΜΑ] Deest A.V. Vid. supra in v. Σκιρωθέντες.

[n] τὸ σκιρρωθὲν] ἀποσκιρρωθὲν οὕτω σκιρρωθὲν E.

ΣΚΙΡΤΑΛΟΣ] Hæc A. in marg. om. V. Vide supra p. 1005 A.

[o] Ἀριστοφάνης] Equit. 631. Ἀριστοφάνης om. E.

[p] φένακες] φενάκε V.

[q] Βερέσχεθοί τε, καὶ Κ.] Versus hic claudicat, quem Bisetus sic in ordinem redigit, Βερέσχεθοί τε, καὶ Μόθωνες, καὶ κόβαλοι. Sed nec sic metro satis consuluit, quoniam syllaba secunda in κόβαλοι longa est; ut patet ex alio versu Aristophanis in Equit. 415. Καὶ νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστί μου κόβαλα παιδὸς ὄντος. Quare scribendum est, Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων. Certe Scholiastam hic legisse Μόθων, non vero Μόθωνες, ex ejus interpretatione patet. KUST. Βερέσχελοι B.E. Ver. seq. ἐγὼ om. A. V.E.M.

F [r] θράσος] θράσος τε A.V.E. Ver. seq. τ' om. A.

[s] Ὠνοματοποίησεν] ὀνοματοποιήσας V.

[t] προφέρεται αὐτὰ] προσφέρεται αὐτὰς A.

[u] θαρσύνων] θαρσύνει A. Qui mox post πονηροί addit, ἦν γὰρ σκίτων κναφεύς τις καὶ εὐτελὴς ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.

[x] δὲ] γὰρ A. Mox δὲ E. pro γάρ.

ΣΚΙΦΗ] Quid vox ista significet, non constat, Grammaticis de ea tacentibus. KUST. σκίφης interpretatur Kuhnius μικρολογίας et minutiarum, probante Hemster-
G husio ad Aristoph. Plut. p. 191.

[y] Καί τινος ποιητοῦ τοὺς στ.] Hæc sunt verba Laërtii in Crantore, segm. 27. KUST.

ΣΚΙΦΟΣ] Delevi statim Ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπός. Ἢ cum A.V. Vide Hesychium.

ΣΚΝΙΨ] κνὶψ V. qui statim εἶδος ζωυφίου.

ΣΚΛΑΒΗΝΟΝ] Menander Hist. BURN. Deest gl. A.

ΣΚΛΗΡΑ ΒΡΟΝΤΗ] Arrian. Exped. pag. 50. Peripl. p. 116. TOUP. Joseph. A. J. II. 16, 3.

[z] ὕδωρ] ὕδωρ λαβρὸν A.B.V.E. In fine νεβρὰς V.

H ΣΚΛΗΡΑΣ ἈΟΙΔΟΥ: Τῆς Σφιγγ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Tyr. 35.

ΣΚΛΗΡΟΙ: Αἰλιανός· Οἱ ἄν.] Locum hunc ex mss. supplevi. Ante enim legebatur, Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα, &c. Ceterum, fragmentum hoc Æliani ampliari potest ex ipso Suida supra v. Ἐστέρησεν: quem locum confer. KUST.

Οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα [a]ἐκόπασαν· τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη.

Καὶ παροιμία·

[b]Σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνὸς, συμφορὰς προσετρίβετο, καὶ [c]ἐμεμήνει.

[Σκληρόκηροι δέλτοι, αἳ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.]

Σκληφρός: Ὁ σκληρὸς καὶ παρηβηκὼς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος.

Σκνίψ: Ζῶον κωνωπῶδες.

[d]Καὶ σκνίπες [dd]ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῶν.

Καὶ παροιμία· [e]Σκνὶψ ἐκ [f]χώρας. Ἐπὶ τῶν ταχὺ [g]μετακινούντων ἡ παροιμία. Ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρὸν ξυλοφάγον.

Σκοίπας: Ὄνομα κύριον, [καὶ [h]Σκόπας.]

Σκολιά:

[[i]Σκολιῶν] Μελήτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

Ὁ Μέλητος οὗτος [k]τραγικὸς ἦν ποιητὴς, ὁ Σωκράτην γραψάμενος. Κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ ποιήσει, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. Τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί.

Σκολιόν: Ἡ παροίνιος ᾠδή. Ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ Περὶ μουσικῶν ἀγώνων, [l]ὅτι [m]τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. Ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς [n]μυρρίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. Ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ [o]ἐγίνετο, διὰ τὴν [p]θέσιν τῶν κλινῶν.

Σκολιόν: Ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ [q]προετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος.

Σκολιόν: [r]Τὸ ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν. Μέλος τι ὀλιγόστιχον.

[s]Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον, τὸ δὲ, δεύτερον· ὡς καὶ [t]Πλάτων φησὶ, καὶ [u]τὸ Σκολιὸν ᾄδει.

Οἷον πλοῦτος, καὶ ὑγίεια.

Σκολιόν: Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος, [x]ἐποποιὸς, τοιοῦτον ἔγραψε σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

[y]Ὤφελες, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε,
μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάττῃ,
μήτε ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι·
ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν,
κἀχέροντα· διὰ σὲ γὰρ πάντ'
ἐν ἀνθρώποις κακά.

Τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηγηθέντα. Ἔγραψε γὰρ ψήφισμα [z]τοιοῦτον ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς, μήτε θαλάττης, μήτ' ἠπείρου μετέχειν· [a]ὅμοια τιθεὶς [b]σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. Καὶ αὖθις·

Νόμους ἐτίθει ὥσπερ σκολιὰ γεγραμμένους.

ib. ΣΚΛΗΡΟΙ—ἄνεμοι οἱ σκληροὶ habent B.E.M. tanquam alia gl. post v. Σκληρόκηροι. Deest caput glossæ A. Σκληροὶ—ἄνεμοι om. V.

[a] ἐκόπασαν] Ælianum imitari Herodotum monet Valckenærius. Vid. Wesseling. ad eum scriptorem VII. 191.

[b] Σκληρότερον ὑπάρχον] Male Synesium exscripsit lib. De Providentia [p. 92 D.] cujus hæc sunt: Ὁ γέ τοι χαῦνος εὐθὺς ἐμεμήνει, καὶ σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνὸς συμφορὰν προσετρίβετο τὴν μὲν ἰδιώτῃ, τὴν δὲ οἰκίᾳ. SCHOTT. Vide et H. Junii Adag. V. 14.

[c] ἐμεμήνει] ἐμεμηνήνει A. Supra συμφορᾶ ἐπετρίβετο M.

ΣΚΛΗΡΟΚΗΡΟΙ Δ.] Ex Laërtio VII. 37. VALCK. Hunc art. præbet A. in marg. Et forte huc invectus est ex p. 885 D.

ΣΚΛΗΦΡΟΣ] Ex Timæo p. 233. ubi vid. Ruhnkenius. Statim delevi Ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΔΡΑΧΑΡΝΕΤ cum A.V.

ΣΚΝΙΨ] Σκὶψ A. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 400.

[d] Καὶ σκνίπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν] Hæc sunt verba Davidis, Psalm. CIV. 31. secundum versionem LXX. Interpretum. KUST.

[dd] ἐν τοῖς] ἐν πᾶσι τοῖς A.V.

[e] ΣΚΙΨ ἘΚ Χ.] Confer Erasm. Adag. III. 2, 15. REINES. Adde Zenob. V. 35.

[f] ΧΩΡΑΣ] χώρας αὐτῶν V.

[g] μετακινούντων] μεταπηδώντων Photius.

[h] ΣΚΟΠΑΣ] Scopas Cranonius dives et amicus Simonidis poetæ Cei, Κρέοντος καὶ Ἐχεκρατίας υἱὸς, Schol. Theocrit. XVI. 36. et Athen. X. p. 438. Ælian. V. H. XII. 1. Scopas Cranonius Socratem ad se vocavit, qui venire renuit. Diog. Laërt. in Socr. II. 5. Scopas Parius ex ære in Elide fecit Venerem πάνδημον Pausan. in Att. et Nat. Com. Myth. VII. REINES. Καὶ Σκόπας om. A.B.V.

[i] Σκολιῶν Μελήτου] Aristoph. Ran. 1337. sed ubi minus recte legitur,——καὶ Καρικῶν αὐλημάτων. Particula enim καὶ, ut superflua et metro versus repugnans, expungenda est. KUST. Σκολιῶν om. A.B.V.E. Tum Μελήτου A. et mox Μέλητος.

[k] τραγικὸς ἦν] ἦν om. A.V.

ΣΚΟΛΙΟΝ: Ἡ παροίνιος ᾠδή. Ὡς μὲν Δικ.] Hæc omnia etiam leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco citato. KUST. Et Schol. Platon. p. 103.

[l] ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν] Confer omnino Athen. lib. XV. p. 694. KUST.

[m] τρία γένη] Vid. Plutarch. in Sympos. 1. qui hæc omnia plenius tradit, et Athen. XV. c. 14. ibique Casaub. REINES.

[n] μυρσίνας] μυρρίνας A.V. μυρίνας E.

[o] ἐγίνετο] ἐγένετο A. Schol. Platon.

[p] θέσιν τῶν κλινῶν] σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ σχημάτων πολυγωνίων εἶναι· καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβλέπτους γίνεσθαι. Οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτῃ καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι. Schol. Platon.

[q] προετέθη] προετάθη A.V. Hinc Santenius ad Terent. Maur. p. 91. conj. προσετάχθη. Sed cum vulg. consentit Schol. Aristoph.

[r] Τὸ ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν] Negat hoc Proclus apud Photium, Cod. CCXXXIX. p. 988. KUST. Usque ad ὀλιγόστιχον Schol. Aristoph.

[s] Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀρχίας: ubi Nos vide. KUST.

[t] Πλάτων φησὶ] In Gorgia, p. 283. KUST.

[u] τὸ Σκολιὸν ᾄδει] Verba ipsa Scolii habes apud Athenæum loco ante laudato. KUST.

ΣΚΟΛΙΟΝ: Τιμοκρέων ὁ Ῥό.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 531. KUST. Mox τὸ ante σκολιὸν om. A.

[x] ἐποποιὸς] μελοποιὸς Schol. μελῶν ποιητὴς Suidas infra.

[y] Ὤφελες. Ὦ τυφλὲ πλ.] Scolium hoc Timocreontis in divitias legitur etiam apud Schol. Aristoph. Ran. 1337. Ejusdem quoque meminit Isidorus Pelusiota lib. II. Epist. 146. p. 173. sic inquiens: Ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν, μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας, καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσσῃ. KUST.

[z] τοιοῦτο] τοιοῦτον A.V.E.

[a] ὅμοια τιθεὶς σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμ.] Locus hic ita scribendus est, Ὁμοίους τιθεὶς νόμους τοῖς σκολιοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. Φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης· Νόμους ἐτίθει, &c. KUST. Scholiastes: ἐπεὶ οὖν ὅμοια τοῖς Τιμοκρέοντος ἔγραψε, διὰ τοῦτο εἶπεν, ἐτίθει νόμους ὥσπερ.

[b] σκολιὰ—ἐτίθει om. V.

Περὶ Περικλέους. [c]Ὃς ἦν Ῥόδιος, [d]καὶ μελῶν ποιητής. Καὶ ΣΚΟΛΙΟΣ, ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα: Ἑρπετόν.

Σκόλοψ: Ξύλον ὀξύ. [e]Καὶ οἱ τῶν [f]φοινίκων. [g]Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. Παροιμία. Σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. Λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. Ἐπειδὴ [h]εἰώθασι σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ [i]εὐχερῶς B κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ· ἵνα μηκέτι [k]πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐμάς.

Καὶ τοὺς σκόλοπας, οἳ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

Σκολύθρια: Ὑποπόδια.

Σκόλυθρον: Σκνιπὸν, καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει: Γογγύζει.

Σκομβρίσαι: Παρὰ Ἰόβᾳ ἐν [l]δευτέρῳ [m]φθορᾶς C λέξεως [n]παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδοται, καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγὸς, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν [o]εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου, καὶ τὴν D τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν. [p]Ἀλλ' ἀκόρεστος ἦν. Ἀφικομένῳ γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, [q]πρὸς ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος, διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναιαῖον· τοῖς δὲ ἐπί A τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις, μναιαῖον. Ἀλλ' ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις· [r]οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν [s]τῷ πλείονι διετέλεσε, [t]μέχρι διὰ τὴν ἀπληστίαν, καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς, τὸ [u]πνεῦμα προσέθηκε τῷ χρυσίῳ.

Σκόπας: Ὄνομα κύριον.

[x]Ὁ μὲν Σκόπας ἠλάξει, τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης.

Τουτέστιν, ἠμελημένης.

B Σκοπελιανὸς, Κλαζομένιος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. Ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σκοπέλῳ: Ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπιά: Ὑψηλὸς τόπος.

Καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς.

Αἰλιανός·

C Οὐκ ἐπαινεῖ θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ [y]μέτρα πατοῦντας, γλιχομένους γε μὴν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τε, καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπιάζων: Σκοπῶν, ἀποβλέπων. Καὶ ΣΚΟΠΙΑΖΕΜΕΝ.

Σκοπιήτης: Κατάσκοπος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[z]Σοὶ τάδε, Πὰν σκοπιῆτα, πανοίολα δῶρα σύναιμοι
τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

D [Σκοπιμώτατον: Ζήτει ἐν τῷ Γεννητική.]

Σκοπιωροῦνται: Φυλακτικῶς σκοποῦσιν ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν: Τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι.

Σκοπός: Κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόῤῥω.

[c] Ὃς ἦν Ῥόδιος, καὶ μελῶν ποιητής] Cave hæc de Pericle accipias. Sunt enim intelligenda de Timocreonte Rhodio. Vide paulo ante. KUST.

[d] καὶ μελῶν] καὶ om. A.V.E.

[e] καὶ οἱ] An κλάδοι? HEMST. Καὶ οἱ tenent Photius et Lex. Seg. Excidisse quid videtur. Et signa lacunæ in codice Parisino exstare testatur Bachmannus. Zonaras p. 1652. Σκόλοπες καὶ αἱ τῶν φοινίκων ἀκμαί.

[f] φοινίκων] Statim delevi Καὶ ΣΚΟΛΟΠΕΣ, πληθυντικῶς, cum A.V.

ΣΚΟΛΟΨ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΙΝΟΣ 'ΑΝΤ.] Locum hunc ante mutilum ex mss. supplevi. In prioribus editt. F sic legitur, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, &c. omissis nimirum verbis illis, ἀντεμπαγῶ. Παροιμία. Σχοῖνος. Ceterum, pro ἀντεμπαγῶ scribendum est, ἅτ' ἐμπαγῶ, ut legitur apud Aristoph. Acharnens. 229. unde hæc excerpsit Suidas. Ἅτε autem hic idem significat quod ὡς, i. e. tanquam. Confer etiam Nostrum infra v. Σχοῖνος. KUST. Male.

[h] εἰώθεσαν] εἰώθασι A.

[i] Εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτ.] Locus hic ex Scholia- G sta Aristophanis sic supplendus est: Εὐχερῶς κακουργῇ. Ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἅτ' ἐμπαγῶ· εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο. Ἵνα μηκέτι πατῶσι, &c. KUST.

[k] πατῶσι om. V.

ΣΚΟΛΥΘΡΙΑ] Vid. Hemsterhus. ad Polluc. p. 1200. TOUP. Adde Timæum p. 233. c. n. Ruhnkenii. Schol. Platon. p. 96.

[l] δευτέρῳ] δευτέρᾳ B.E. β' Photius.

[m] φθορᾶς λέξεως] Sic rescripsi auctoritate mstorum Paris. [sic etiam Photius.] Antea enim legebatur, φορᾶς H λέξεως: quod nihili est. Eandem emendationem et Pearsonius ad oram libri sui notaverat: utrum ex ingenio, an vero ex cod. ms. affirmare non habeo. KUST.

[n] παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος] Confer Hesych. v. Ῥαθαπυγίζειν. KUST.

ΣΚΟΠΑΣ, Αἰτωλῶν στρατηγὸς, ἀποτ.] Hæc, et quæ se- E quuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 61. KUST. XIII. 2.

[o] ἀφικόμενος γὰρ εἰς τὴν] ἀφικόμενος γὰρ om. A.B.V.E.

[p] οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν· ἀλλ'] οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν om. A.B.V.E.

[q] πρὸς γὰρ] ἀφικομένῳ (ἀφικόμενος V.) γὰρ ἐς Ἀλεξαν[δ] A. V.B.E. Mox Excerpt. ἐκ τῶν ὑπέρων ὠφελείαις. Verba corrupta, nec sibi intellecta omisisse videtur Suidas.

[r] οἷς τὸ πρότερον] Lego ἀλλ' ὡς τὸ πρότερον. KUST. ἢ ὡς F τὸ vel ὅς γε τό. TOUP. ὃς τὸ Excerpt.

[s] τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τ.] Locum hunc sic potius legerim et distinxerim, τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους. Ἕως διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ' αὐτοῖς, &c. KUST.

[t] μεχρὶ τέλους] τέλους om. A.B.V.

[u] καὶ πνεῦμα] τὸ πνεῦμα A.V. Tum προσέθηκε A.B.V. E. Excerpt. pro προσαπέθηκε. Sed προσαπέθηκε supra p. 882 C.

ΣΚΟΠΑΣ: Ὄνομα] Scopas Thessalus Cic. Orat. II. G 86. Ejus apopth. quædam habet Plut. περὶ φιλοπλουτ. REINES. Ὁ μὲν Σκόπας ὄνομα κύριον· ἠλάξει δὲ V.

[x] Ὁ μὲν Σκόπας ἠλ.] Fragmentum hoc, quod Valesius Polybio assignat, legitur etiam supra v. Ῥεμβώδους. KUST.

ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟΣ, Κλαζ.] Ejus vitam describit Philostratus lib. I. de Vit. Soph. p. 514. et seqq. KUST. Apollonius in Ep. ad Scopel. apud Philostrat. I. p. 34. Eretrienses in Eubœa adpellat suos, h. e. istius Scopeliani. REINES.

H [y] μέτρα] Leg. μέτρια. TOUP. τὰ om. M.

ΣΚΟΠΙΑΖΩΝ] Il. ξ'. 58. σκοπιαζέμεν Il. κ'. 40.

[z] Σοὶ τάδε, Πὰν Σκοπ.] Anthol. Pal. VI. 16. Σοὶ [illegible] A.

ΣΚΟΠΙΜΩΤΑΤΟΝ] A. marg. om. V.

ΣΚΟΠΙΩΡΟΥΝΤΑ——σκοποῦντα] Σκοπιωροῦνται—σκοποῦσιν V. Photius. Aristoph. Vesp. 360.

Σκοπῶν: Ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. Καὶ **Ἄσκοπος**, [a]οὗ μὴ ἔστι σκοπός.

> [b]Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἴδεϊ μορφῆς
> ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς [c]ἀπεπλάσατο.

Σκοπῶ: Τὸ βλέπω. Αἰτιατικῇ.

Σκορακίζειν: Οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. Ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· [d]ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. Καὶ **Σκορακισμός**.

Σκορδινᾶσθαι: Τὸ παρὰ φύσιν [e]ἀποτείνειν τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. [f]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

> Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

[g]Γίνεται δὲ περὶ τοὺς [h]ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως [i]πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

Σκορδινῶμαι: Ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ συνέχομαι. Οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. Τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαι ἐστίν. Οἱ δὲ κυρίως τὸ **σκορδινᾶσθαι** φασὶν ἐπὶ τῶν κυνῶν, τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, [k]ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. Ἔστιν οὖν **σκορδινᾶσθαι**, τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. Γίνεται δὲ [l]ἀπὸ ἀλογίας τὸ τοιοῦτον.

Σκοροδίοις: Τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης [m]Πλούτῳ·

> Ἀπεψώμεσθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
> ἀλλὰ σκοροδίοις [ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.]

[n]Γελοίως ἀντὶ τοῦ, [o]σαβάνοις. [p]Ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. Εἴρηται δὲ **σκόροδον** ἴσως, σκαιόν [q]τι ῥόδον ὂν παρὰ τὸ σκαιὸν [r]ὄζειν. Τινὲς δὲ **σκοροδίοις**, τοῖς τῶν σκορόδων [s]καυλοῖς. Λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. Οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε, ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφεδεύοντες ἀποματτόμεθα. Μήποτε δέ [t]τοῦ σκορόδου λέγει τὸν καυλόν. Ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, [u]ὡς κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. Εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. [v]Καὶ αὖθις·

> [x]Ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος.

Ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεάζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων, καὶ διαρπαζόντων αὐτά· παρ' ὅσον οἱ πορθούμενοι ἀπόλλυνται. Ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες [y]οὐκ ἀπεικότως· θερμὰ γάρ εἰσιν, οἱ δὲ Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. Καὶ παροιμία· [z]**Σκόροδον ἐν δικτύοις**. Οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν [a]καὶ ἐξιέναι, ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

Σκορπίδια: Μηχανικὸν ἀλέξημα.

> [b]Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς [c]ἀπομαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. Ὡς ἀνδρομήκεος ὕψους κατετετρήκει τρήμασι τὸ τεῖχος, ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

Σκορπιαίνεσθαι: Ἀποθηριοῦσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπαυθαδίζεσθαι.

> [d]Ἐς μέντοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι· βασκανίᾳ γὰρ πολλῇ εἴχετο.

Προκόπιος·

> [e]Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι, πληκτική) καὶ ὀργῇ σκοτεινή.

Σκορπίζω: Αἰτιατικῇ.

---

[a] Ὧι μὴ ἔστι τύπος] In ms. A. rectius legitur, οὗ μὴ ἔστι σκοπός. KUST. Idem σκοπὸς et τύπος. Suidas supra: Σκοπόν: τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι. Hinc ἄσκοπος, cujus nullus τύπος, quem exprimeret vel fictor vel pictor. TOUP. οὗ μὴ ἔστι σκόπος (τύπος) A. οὗ item B.V.E. Tum μὴ iterat V.

[b] Ἄσκοπον] Anthol. Pal. I. 34.

[c] ἀπεπλάσατο] Malim, ἀνεπλάσατο ut legitur supra t. I. p. 1. KUST. ἀνεπλάσατο V.

ΣΚΟΠΩ] Gl. om. A.

ΣΚΟΡΑΚΙΖΕΙΝ] Plutarch. Artox. p. 1025. TOUP.

[d] ὡς καὶ] ὡς om. V. Mox ὡς V. pro καί.

[e] ἀποτείνεσθαι] Melius διατείνεσθαι, ut infra: et sic Mœris in v. TOUP. ἀποτείνειν A.B.V.E. Photius.

[f] Ἀριστοφάνης] Acharn. 30.

[g] Τινὲς δὲ] γίνεται δὲ Piersonus ad Mœrin p. 343. ex Etymol. p. 719, 11. Seqq. sunt ex Schol. ad Ran. 953.

[h] ἐγειρομένους] ἐξεγειρομένους E. Mox ἐκτείνωσι V.

[i] πως] πῇ V. Mox διατριβομένους τὰ σκέλη (μέλη) E.

ΣΚΟΡΔΙΝΩΜΑΙ: Ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ σ.] Ex Scholiasta Aristophanis ad locum citatum. KUST.

[k] ὅταν] ὅταν δὲ V.

[l] ἀπὸ ἀναλογίας] Apud Enarratorem Comici legitur, ἀπὸ ἀλογίας. Sed neutra lectio sensum habet sanum. KUST. Hæc non intellexit Kusterus. Recte Scholiastes, ἀπὸ ἀλογίας. Quod ex scholis philosophorum petitum est. Porphyrius de Abstinent. lib. I. 34. Ἐκβακχευομένη ἡ ψυχὴ ὙΠΟ ΤΗΣ ἈΛΟΓΙΑΣ ἀνασκιρτᾶν τε ποιεῖ, καὶ ἐκβοᾶν, καὶ κεκραγέναι. *Anima ab irrationalitate in furorem acta, hominem subsilire, et oscitare, et exclamare cogit.* Quod ad instar commentarii est. TOUP. ἀλογίας A.B.V.E. Mox τοιοῦτο V. τοιοῦτο vulg.

[m] Πλούτῳ] Ver. 819. ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε om. A.V.

[n] Γελοίως ἀντὶ τοῦ, σαβ.——παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς] Ex Schol. Aristoph. Plut. 819. ἢ γελοίως V. pro γελοίως.

[o] σαβάνοις] Est vox Græco-barbara, de qua vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. βασάνοις V. deest E. cum lacuna.

[p] Ἐπειδὴ δὲ] δὲ om. V. qui mox om. τοῦτό φησιν—διαίτης.

[q] τι ῥόδον] ῥόδον τι A.V. Tum τινὲς δὲ—χώραν νέμονται om. V.

[r] ὄζειν] ὄζειν E.

[s] καυλοῖς] αὐλοῖς A.

[t] φησι τοῦ σκορόδου] τοῦ σκορόδου λ' A. Schol.

[u] ὡς κἀκεῖνος] ὡς om. A.

[v] Καὶ αὖθις—σκόροδα καὶ om. A.

[x] Ἀπόλλυμαι τὰ σκόρ.] Aristoph. Acharn. 162. Οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[y] οὐκ ἀπεικότως—Θρᾷκες om. A.

[z] ΣΚΟΡΟΔΟΝ ἘΝ ΔΙΚΤΥΟΙΣ] Aristoph. Ach. 549. σκορόδων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις. Schol. ad eum locum excerpsit Suidas.

[a] καὶ ἐξιέναι om. V. qui post ἔβαλλον adjicit ex superioribus ἀρέσκονται—νέμονται.

[b] Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. c. 6. KUST.

[c] μαχομένους] ἀπομαχομένους B.V.E.

[d] Ἐς μέντοι τὰς συνθεατρ.] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 9. KUST.

[e] Ἦν δὲ ἄρα ἡ Θεοδ.] Hæc apud Procopium Hist. Arc.

Σκορπίος:

Σκοταῖος ([f]ἔτι σκοτίας οὔσης) ἐλθών.

[g]Οἱ ■ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι, εἶδον τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέρριψαν [h]αὐτοῖς, ὁ μὲν, κάνδυν, ὁ δὲ, χλαμύδα, ὁ δὲ, ψωμούς, ὁ δὲ, ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη [i]μικρῶν κερματίων.

[k]Οἱ ■ ὕστεροι [l]σκοταῖοι προσιόντες ηὐλίζοντο.

Σκοτεινόν: Ἀφεγγές.

Σκοτίζω: Αἰτιατικῇ.

Σκότιος:

[m]Ἦν ■ Ἰουστινιανὸς δολερὸς, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν.

Καὶ σκότιος, ὁ τοῦ σκότους.

[n]Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. Οὔτι πενιχρὴ μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.

[o]Σκότιον [p]δέ ἑ γείνατο μήτηρ.

Τουτέστιν, ἐκ λαθραίας μίξεως. [Σκότιος οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.]

Σκοτοδινιᾷ: Σκοτοῦται, μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν [q]συστρέφεται· ὅ ἐστιν, ἰλιγγιᾷ.

Σκοτόμαινα: Σκότωσις. [r]Σκοτομήνη δὲ, νὺξ ἀσέληνος. Καὶ σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος.

Σκότος: Ἀρσενικόν. Αἰλιανός·

Καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος, καίτοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῇ χειμέρια ἦν.

[Σκότος: Ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.]

Σκότος: Αἱ θλίψεις· φῶς δὲ, ἡ τούτων ἀπαλλαγή· [s]Δαβίδ·

Φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

Σκότος: [ss]Παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν, ἡ ἄγνοια· ποτὲ δὲ, αἱ συμφοραί. Καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

Σκύλης: Εἶδος [t]ζωϋφίου.

Σκῶλος: Εἶδος ἀκάνθης, ἢ [u]σκάνδαλον.

Τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος [x]ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι
[y]σκώλους ὀφθαλμοῖσι, καὶ, εἰ θέμις, ὠμὰ πασαίμην.

Καὶ αὖθις·

Ἔκ μοι σκῶλον [z]ἔρυσσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

Ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

Σκωμμάτιον: Σκάτιον. [a]Ἀριστοφάνης·

Οὐδεὶς ἄρ' ἐμοῦ μᾶλλον οἶδα ■ μόνον εἰδέναι,
σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
Ταυτὶ κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν [b]ἐπιθήκισα.

Σκώπτης: Ὁ λοίδορος. Καὶ σκωπτόλης, ὁ Λυσίστρατος.

[Σκωπτόλαι: Φιλοσκώμμονες.

[c]Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ἐθάδῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.]

Σκῶρ: Κόπρος, ἀποπάτημα. Καὶ κλίνεται [d]σκατός.

Σκῶρ ἀείνων: Τινές φασι τῷ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν [e]Ἀταλάντης δράματι· ψεῦδος δέ· πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. Σκῶρ δὲ

c. 1. (inde enim ea Suidas mutuatus est) de Antonina, Belisarii uxore, non vero de Theodora, dicuntur. KUST.

ΣΚΟΤΙΑΙΟΣ] Σκοταῖος A.V. Et sic scripsisse Suidam monstrat literarum series.

[f] ἦλθεν. Ἀντὶ τοῦ ἔτι σκοτίας οὔσης] ἔτι σκοτίας οὔσης ἐλθὼν A.V.

[g] Οἱ ■ στρατιῶται] Hunc locum Jamblicho in Babylonicis tribuit Rochettus Misc. t. I. p. 77.

[h] αὐτοῖς] αὐτοῖς V. Tum κάνδυν V.

[i] μικρῶν] διὰ μικρῶν in Κεφαλαῖον. HEMST.

[k] Οἱ ■ ὕστεροι] Xenoph. Anab. II. 2, 17.

[l] σκοτιαῖοι] σκοταῖοι A.V. et mox etiam E.

[m] Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολ.] Et hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 8. KUST.

[n] Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλ.] Anthol. Pal. VI. 302.

[o] Σκότιον ■ ἑ γείνατο μήτηρ.] Hæc sunt verba Homeri Il. ζ. 24. ubi Scholiastes: Σκότιον: Ἐκ λαθραίας μίξεως τὸν λάθρα γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ νόμον γαμηθείσης τὸν ἐξ ἀθροδειχήτου γάμου. KUST. Vid. Schol. Eurip. Alcest. v. 989. TOUP.

[p] ■ ἑ γείνατο] ὅ ἐγείνατο A.V. qui mox om. ΣΚΟΤΙΟΣ—γεγονώς. Vid. supra p. 2883 B.

ΣΚΟΤΟΔΙΝΙΑ] Σκότου καὶ δίνης, etc. in Πλημμῦ. HEMST. Aristoph. Ach. 1216. Ἰλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος, καὶ σκοτοδινιῶ. Plato Legg. X. p. 892. extr. σκοτοδινιῶν ἰλιγγιῶν τε.

[q] συστρέφεται] συστροφ. A. συστρέφειν V. συστρέφει Photius, συστροφὴ Leg. Seg. Si συστροφὴ verum, refer ad nominativum σκοτοδινία. Mox ἰλιγγιᾶν A.V.

ΣΚΟΤΟΜΑΙΝΑ] Aristid. I. p. 259. TOUP.

[r] ΣΚΟΤΟΜΗΝΗ] Psalm. X. 2. Simocatta pag. 103. TOUP.

ΣΚΟΤΟΜΗΝΗ δὲ] ■ om. A.

ΣΚΟΤΟΣ om. A.V.

ΣΚΟΤΟΣ: Αἱ θλίψεις. Φῶς δ.] Ex Theodoreto ad Psalm. XVII. 29. KUST. Deest gl. V.

[s] Δαβίδ] Psalmo laudato. KUST.

[ss] Παρὰ τῇ θείᾳ] Hæc sunt integra verba Theodoreti ad Ps. CXI. 4. ERNEST.

[t] ζωϋφίου] Statim delevi ΣΚΩΛΙΑ: Τὰ Σκώλια ἦγον ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι· ἐν ᾗ ἥλλοντο ταῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἈΣΚΟΙ ΜΟΡΜΟΛΥΤΤΕΣΘΑΙ cum A.V. Hemsterhusius citat Casaubon. ad Athen. I. p. 23, 51. Vid. etiam ad Aristoph. Plut. p. 429.

[u] σκάνδαλον] Sic Aquila Ps. LXVIII. 22. εἰς σκῶλον, ubi οἱ ὁ εἰς σκάνδαλον. ERNEST.

[x] ἀναιδέσιν] Sic recte ms. A. At in prioribus editt. vitiose legitur ἀναιδέσιως. KUST.

[y] σκώλους ὀφθαλμοῖς] Scribe Σκώλους ὀφθαλμοῖσι. Huc facit Judic. XI. 35. Εἰς ΣΚΩΛΟΝ ἐγένου ἐν ΟΦΘΑΛΜΟΙΣ μου. TOUP. ὀφθαλμοῖσι A.V.E.

[z] ἔρυσον] ἔρυσσον Toupius et Tyrwhittus Babr. p. 39.

ΣΚΩΜΜΑΤΙΟΝ καὶ ΣΚΩΜΜΑΤΑ] Σκωμμάτιον: σκάτιον A.B.V. σκώμματα A.B. marg. Post σκώμματα inserit E. σκωμμάτιον: σκάτιον cum edd. vett.

[a] Ἀριστοφάνης] In Vesp. 1280.

[b] ἐπιθήκισα] ἐπιθήκασα A.B.E. edd. vett.

ΣΚΩΠΤΗΣ] Meminit Aristoph. Eq. 1264. ubi Schol. ὁ μὲν Λυσίστρατος ὡς κόλαξ διεβάλλετο. In istius ingenii hominem recte convenit σκωπτόλης, quo nomine a comicorum aliquo fuerit vocatus: imo ab ipso Aristophane Vesp. 784. ad quem locum hæc pertinent. Dio Cass. LXXVII. p. 875 B. XLVI. p. 303 D. Suid. in Ἰάλλος. Εὐθύδημος. Philostrat. Vit. Apoll. Tyan. I. p. 8, 10. HEMST. Aristoph. Vesp. 783. notavit Toupius, Portus ante utrumque. Statim delevi Ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἈΝΑΣΕΣΥΡΜΕΝΗΝ cum V. quæ habet tamen A. in marg.

[c] Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. I. de Vita Apoll. c. 5. p. 8. quæ etiam leguntur supra v. Εὐθύδημος. KUST. Deest articulus A.

[d] σκατός] σκωρὸς (σκατὸς) E.

ΣΚΩΡ ἈΕΙΝΩΝ: Τινές φ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 146. Confer Nos supra ad v. Ἀείνων. KUST. ἀείνων V. ἀεὶ A. et sic infra. ἀεὶ νῶν hic E.

[e] Ἀταλάντης] Ἀτάλαντ' A. ἀποτάλαντος V. Ἀταλάντῃ Schol. Ἀταλάντη Meinekius Quæst. Sc. Sp. 2. p. 65.

ἀεί́νων, τὸ ἀεὶ ῥέον. Νάον, νῦν. Σκῶρ δὲ, ἀποπάτημα, κόπρος. Καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. Ἡ γὰρ γενικὴ, σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

> Εἶτα βόρβορον πολὺν
> καὶ σκῶρ ἀείνων.

Σκωραμίς: Ἀμὶς μὲν, ἐν ᾧ οὐροῦσι· Σκωραμὶς δὲ, [f]ἐν ᾧ ἀποπατοῦσιν.

> [g]Ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

Καὶ σκωροποιῶ, ἐξ αὐτοῦ.

Σκωρεία: [h]Οὕτως ἡ παράδοσις.

Σκώψ: Εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

Σκρίβας: [i]Σκρίβων κατὰ Λατίνους, ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

Σκρινιάριος: Ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου· ὁ αἴρων τὸ [k]σκρινίον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκυβαλίζεται: Ἀποδοκιμάζεται, ἀτιμάζεται ὡς σκύβαλον. Κυρίως δὲ [l]σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον. [m]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Οὐδ' ἀπὸ δειπνιδίου γενόμενος σκυβάλου.
> σπεῖσαν εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι.

Σκυδμαίνω: Ὀργίζομαι.

Σκυζᾶν: Ἐπὶ [n]συνουσίαν ὁρμᾶν.

> Ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα· τῷ δὲ ἑνδεκάτῳ τίκτει· καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν, σκυζᾷ.

Σκύζομαι: Ὀργίζομαι.

Σκύθαινα: Ἡ ὑπηρέτις. [o]Ἀριστοφάνης·

> Ποῦ σθ' ἡ Σκύθαινα.

Σκύθαι: [p]Ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων Σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ [q]Γαλλιηνοῦ τοῦ μικροῦ, Ἐρούλους καὶ Πευκέστας καὶ Γότθους παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν [r]Τύραν ποταμὸν ἀθροισθέντες, [s]εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. Ναυπηγησάμενοι δὲ [t]πλοῖα [u]ἐννακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες δύο καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει [x]Τόμει προσβαλόντες ἀπεκρούσθησαν. Ὡσαύτως καὶ Μαρκιανουπόλει. Ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήραττε, καὶ [y]ἐφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοὺς οἴακας· ὥστε τὰς μὲν καταδῦναι αὐτάνδρους, τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι· καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. Οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἔπλεον, καὶ ἄχρι τοῦ [z]Ἄθω παρανεχθέντες, καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι, Κασσάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. Ἀποκρουσθέντες δὲ, ἐς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες, πᾶσαν χώραν ἐληΐζοντο, καὶ κατὰ διαφόρους [a]χώρας διεφθείροντο. Ὅσοι δὲ διεσώθησαν, Ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν, καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο.

Σκύθης: Ὁ Ῥῶς. Καὶ παροιμία· [b]Σκύθης τὸν ὄνον. Ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. Ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη· "Δεῖπνόν [c]τοι, ὦ Σκύθα." Ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα, αὖθις πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο.

Σκυθικαί: Εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν η'.

> Σκυθικὰς [d]ὑποδησάμενος.

Σκυθρωπάζω: Τὸ στυγνάζω. Μεταφορικὴ ἡ λέξις. Ἀπὸ [e]τοῦ Σκύθης, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπός· ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον. Ὢψ γὰρ, ἡ φωνὴ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

> [f]Ὦ Πλάτων,
> Ὡς οὐδὲν [g]οἶσθα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
> ὥσπερ κοχλίας [h]σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

---

[f] ἐν ᾧ] ἐν ᾧ bis A. cum Schol. Aristoph.

[g] Ἵνα μὴ γέν.] Aristoph. Eccl. 371. notante Porto.

[h] Οὕτως ἡ παράδοσις] Sic traditio grammatica vocem istam scribit. Alii vero per ι scribunt σκωρία. PORTUS.

ΣΚΡΙΒΩΝ] Rover. ad Gloss. Nom. p. 133. TOUP.

[i] Σκρίβων κατὰ Λατ.] Hæc sumpta sunt ex Theophylacti Simoc. lib. I. c. 4. ut et ante nos monuit Dufrenius in Glossario Græco, v. Σκρίβων. KUST.

ΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ: Ὁ χαρτ.] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Glossario. KUST. Hanc gl. habet A. in marg. Σκρινάριος M.

[k] ΣΚΡΙΝΙΟΝ] Julian. p. 397. ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρηνίοις ἀποκείμενα. Ubi scrib. σκρινίοις. TOUP.

[l] ΣΚΥΒΑΛΟΝ] Vid. Gataker. Adv. Misc. Posth. pag. 871.

[m] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 302.

ΣΚΥΔΜΑΙΝΩ] Vid. Il. ω'. 592.

[n] συνουσίᾳ] συνουσίαν A.V.

ΣΚΥΖΟΜΑΙ] Vid. Il. δ'. 23. Deest hæc gl. cum parte sequenti A.

[o] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 184.

[p] ὍΤΙ ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Locus hic sumptus est ex Zosimi Histor. lib. I. [c. 42.] ut dudum ante monuit Henr. Valesius ad Amm. Marcell. lib. XXXI. p. 423. KUST. Zosimus in nonnullis auctior est.

[q] Γαλ. οῦ] Γαλλιηνοῦ A.V. Mox Πευκέτας V. Πεύκας Zosim.

[r] Τύραν] Τύραννον A.B.V.E.M. Ald. Mox εἰσέβαλλον A. E.

[s] εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον] ὃς εἰς τὸν Πόντον εἰσβάλλει Zosim.

[t] πλοῖα ἐννακόσια] Zosimus habet, πλοῖα ἑξακισχίλια: quæ immanis est differentia. Ammianus Marcellinus vero lib. XXXI. p. 445. eandem historiam narrans, Scythas duo millia navium habuisse refert. KUST.

[u] ἐννακόσια] ,ϛ A.

[x] Τόμῃ] Zosimus rectius, Τόμοις. Sic enim plurali numero nomen urbis illius a scriptoribus efferri solet. KUST. Τόμει A. Τόμοι V. Τόμει Holsten. ad Steph. Byz. p. 325.

[y] ἐπεφέρετο] ἐφέρετο A.V.B.E. Zosim.

[z] Ἄθω] Ἄθων V. παρενεχθέντες A.B.V.E. Zosim. pro περιενεχθέντες.

[a] χώρας] χρόνους B.E.

ΣΚΥΘΗΣ: Ὁ ῥῶς] Mss. Paris. Σκύθης ὁ ῥῶς. Sed quid hoc? An, Σκύθης ὀρῶς. KUST. ὁ ῥῶς vera lectio. ὁ Ῥῶς est *Russus*. Sæpius in Constantino reperias de Adm. imp. HEMST. ὁ ῥῶς A.B.V.E.

[b] ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΝ ὌΝΟΝ. Ἐπὶ τῶν ἀκκ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam in Vaticana Proverbiorum Appendice. Confer Nostrum supra v. Ἀκκιζόμενος, et v. Ὁ Σκύθης. KUST. Vid. ad Hesych. in Σκύθης ὄνων δαῖτα.

[c] τοι] τι B.V.E. Mox delevi ὍΤΙ Ἀνάχαρσις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν· ὃς ἔθηκε νόμους Σκύθαις, cum A. (qui habet tamen in marg.) quæ huc immigrarunt ex v. Δίγλωσσος.

ΣΚΥΘΙΚΑΙ: Εἶδός τι ὑποδ.] Ex Harpocratione. Apud Hesychium vero male legitur, Σκυδικαί. KUST.

ΣΚΥΘΙΚΑΙ] Σκυθικὰς A.

[d] ὑποδυσάμενοι] ὑποδησάμενος A. Photius.

[e] τοῦ Σκύθης καὶ τοῦ] τῶν σκυθῶν καὶ τὸ A.V. τοῦ σκυθῶν E. M.

[f] Ὦ Πλάτων, ὡς οὐδ.] Est fragmentum Amphidis Comici, quod legitur etiam apud Laërtium in Platone, segm. 28. unde id Suidas mutuatus est. KUST.

[g] οἶσθα] ᾔσθα A.V.E. Laërt. ed. Bas.

[h] σεμνῶς ἐ. τ. ὀ.] Vid. Ἄβρα. TOUP.

Σκῦλα: Τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν· λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν ζώντων. Καὶ [i]ἐν Ἐπιγράμμασι σκυλοφόρος.

> Ἑσπερίου Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
> σκυλοφόρος [k]κραναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίης.

Καὶ σκυλοδεψῶν. [l]Ἀριστοφάνης·

> Ὅσοις δὲ κλίνη [m]μὴ ἐστὶ, μηδὲ στρώματα,
> ἰέναι καθευδήσοντας . . . . .
> ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.

Ἐπὶ τῶν [n]λαθεῖν μὴ δυναμένων.

Σκύλλα: Ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, [o]μέχρι μὲν ὀμφαλῶν γυναικὸς περικαλλοῦς [p]σχῆμα ἔχον· ἑκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ϛ'· τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες.

Σκύλαξ Καρυανδεὺς, ([q]πόλις δέ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα,) μαθηματικὸς, καὶ μουσικός. Περίπλουν τῶν ἐκτὸς [r]τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, Τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα, Γῆς περίοδον, Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

[Σκυλεύω: Αἰτιατικῇ.]

Σκυμνεία γονή: Ἡ τῶν σκύμνων.

Σκύμνος: Σκύλαξ λέοντος.

> [s]Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
> Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν·
> ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, [t]μὴ ἀνατρέφειν A φρόνημα (ἔχοντα), ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ [u]τιθασεῦσαι. Καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι· ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον τροποφορεῖν. Καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν· ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

Σκυρίαν δίκην: Οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκῦρος [x]δὲ, νῆσός B ἐστι.

Σκυρίττω: [y]Κερατίζω.

Σκυτάλαι: Στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. Παρὰ δὲ [z]Ἡροδότῳ, ῥάβδος.

Σκυτάλη: Βακτηρία ἀκροπαχής· ἢ [a]φραγέλλιον.

Σκυτάλη: Ἐπιστολὴ Λακωνική. Ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπίμηκες. Δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπῆρχον [b]σκυτάλαι. Καὶ τὴν μὲν μίαν C κατεῖχον οἱ ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων, τὴν δὲ [c]ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. Καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν [d]περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. Καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. Τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. Ὁ δὲ στρατηγὸς D δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ [e]περιείλιττε, καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. Λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολὴ, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, [f]ἀφ' οὗ καὶ ἡ [g]ἐπιστολή. [h]Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς Περὶ νομίμων, τοὺς

ΣΚΥΛΑ: Τὰ ἀπὸ τ.] Eandem differentiam vocum σκύλων et λάφυρων docet etiam Etymologus; sed apud quem pro θεατῶν scribendum est, τεθνεώτων. KUST.

[i] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 161.

[k] ταναῆς] κραναῆς A.B.V.E. Anthol.

[l] Ἀριστοφάνης] Eccles. 418. Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα, Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους Ἐς τῶν σκυτοδεψῶν. Hinc Suidam supplebis. At apud Aristophanem pro σκυτοδεψῶν ex Suida reponendum est σκυλοδεψῶν. Syllaba enim prima in σκυτοδεψῶν longa est; at in σκυλοδεψῶν, anceps: quæ proinde metro versus non adversatur. Σκυλοδέψης autem et σκυτοδέψης idem significant. Photius in Lexico ms. Σκυλόδεψος. Ὁ τὰ κώδια ἐργαζόμενος. Vide etiam Hesych. v. Σκυλοδέψης, et v. Σκύλου; et Enarratorem Comici ad Ran. 842. KUST.

[m] μηδ' ἐστὶ] μὴ ἔστι A. μὴ 'στι B.E. μὴ ἔτι V.

[n] λαθεῖν μὴ] μὴ λαθεῖν V.

ΣΚΥΛΛΑ: Ἐν τῷ Τυρρηνικῷ πελ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregorii Nazianzeni Steliteut. p. 144. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[o] μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν] Scribendum est, μέχρι τοῦ ὀμφάλου, i. e. *usque ad umbilicum*: ut habet Nonnus loco laudato. KUST. Ὀμφαλῶν Pierson. ad Mœr. p. 178.

[p] σχῆμα] σχῆμα τ' A.

ΣΚΥΛΑΞ Καρυανδ.] De hoc vide omnino Vossium in opere de Hist. Gr. lib. I. c. 19. ubi Suidam diversos Scylaces confundere contendit. KUST. Confundit Suidas duos ὁμωνύμους. Is. Vossius, qui Scylacem cum nott. et versione edidit, tres facit Scylaces Caryandenses: 1. sub Dario Hystasp. qui eum ad explorandam Asiam miserat. 2. sub Dario Notho, de quo Ælius Dionysius. Vid. etiam veterem ejus Vitæ auctorem. 3. de quo Suidas ætate Polybii. Ger. Jo. Vossius de Hist. Gr. p. 100. l. 19. dicit Scylacem sua dicasse Dario Codomanno. Herodot. IV. 44. agens de fluvio Indo, qui crocodilos etiam exhibet et alit, nominat Scylacem ἄνδρα Καρυανδέα, qui ea de re tradiderit. Non igitur Dario Codomanno sua dedicare potuit: clarum. [cf. Schweigh. ad h. l. t. IV. p. 207. MULLER.] Ex Athenæo II. p. 70. colligitur, fuisse dubitatum de quodam Scylacis opere, in quo regionem et fluvium Indum descripserat, aliosque id Polemoni tribuisse: dicit enim, Scylax sive Polemon. Σκύλαξ ὁ Καρυανδεὺς meminit fluvii Κίου τὴν Μυσίαν καὶ τὴν πόλιν Κίον περιρρέοντος. Schol. Apoll. Rhod. I. 1177. Σκυλακὸς συγγραφὰς adpellat Philost. de Vit. Apollon. III. p. 142. Scylax Halicarn. familiaris Panætii, excellens in astrologia, Cic. Div. II. 42. REINES.

[q] πόλις δὲ] δὲ om. A.

[r] τοῦ Ἡρακλέους] τῶν Ἡρακλέους A. Mox τὸν post Ἡρακλείδην om. V.

ΣΚΥΛΕΥΩ] A. in marg. om. V.

[s] Οὐ χρὴ λέοντος σκ.] Aristoph. Ran. 1478.

[t] μὴ ἀνατρέφειν φρ.] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis: sed apud quem pro φρόνιμον rectius legitur, φρόνημα ἔχοντα. KUST. φρόνημα A.V.

[u] τιθασσεῦσαι] τιθασσεῦσαι A. qui infra καταδεξάμενος.

ΣΚΥΡΙΑΝ ΔΙΚΗΝ: Οἱ σκ.] Aliter proverbium hoc interpretatur Hesychius: quem vide. KUST. Vid. Polluc. VIII. 81.

[x] δὲ] γὰρ A.V.

[y] Κερατίζω] Statim delevi καὶ κυρίττω cum A.B.V.

[z] Ἡροδότῳ] Gl. Herodot. III. 136.

[a] φραγγέλιον] φραγέλλιον A. Photius. Vid. Pierson. ad Mœrin p. 346.

ΣΚΥΤΑΛΗ: Ἐπιστολὴ Λακων.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1283. KUST. Adde Schol. Thucyd. I. 131.

[b] σκυτάλαι] ὑπῆρχον σκυτάλαι A.B.V. Photius.

[c] ἑτέραν—παρεῖχον] ἑτέραν παρεῖχον τῷ ἐκπεμπομένῳ στρατηγῷ παρ' αὐτῶν V.

[d] περιείλουν] περιεῖλλον Photii ed. περιεῖλον ms.

[e] περιείλιττε] περιέλιττε A.V. Photii ms.

[f] ἐφ' ᾧ] ἀφ' οὗ καὶ A.V. Photius.

[g] ἐπιστολὴ] σκυτάλη addit Photius.

[h] Διοσκορίδης] σκυτάλη. Διοσκουρίδης E. Διοσκουρίδης Photius.

A δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι· καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι, τὸ δὲ δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. Ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ [i] ἀλλείως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ [k] μβ΄.

Σκυταλίδες: Πυροβόλα ἐργαλεῖα. Ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν, ποδιαῖα, τὰ δὲ, πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν [l] ἀκροθιγῆ.
B Ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπτο τὰς κεφαλάς. Διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο [m] στυππεῖον, καὶ δᾷδες· κατὰ δὲ [n] τῶν αὐτῶν πίττα [o] κατεκέχυτο. Καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες· οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα πρὸς τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι [p] πηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ, καὶ ταχέως ἧθε.

Σκυτάλι' ἐφόρουν: Ἀντὶ τοῦ, ἐλακώνιζον.

C Σκύταλον: Τὸ ῥόπαλον.

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.

[pp] Ἡρόδοτος·

Ἐν τοῖς σκυτάλοισι ἔπαιον τοὺς Πέρσας.

Ὅ ἐστι, βακτηρία [q] ἀκροπαχής. [r] Ἀριστοφάνης·

Τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Λαμίου.

Ἦν δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκασ(α) αὐτοῦ φησιν εἶναι. Κωμῳδεῖται γὰρ ὡς
D [s] δεσμοφύλαξ.

Τουτέστιν [t] ἐκείνην τῶν σκυταλῶν, ὃν πέρδεται.

Ἀντὶ τοῦ, ὧν φέρει. Ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

A Σκύτινος: Κοίτη ἢ δέρμα. [u] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.

Τουτέστι, δερματίνας ἁμάξας ἐποίει.

[x] Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ [y] κράνη σκύτινα, οἷά περ [z] τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

Σκυτὶς, σκυτίδος.

B Σκυτοδέψης: Δερματομαλάκτης. Καὶ βυρσοδέψης. Ὅτι Κλέων ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγὸς, μανιώδης ἀνὴρ, βυρσοδέψου παῖς.

Σκῦτος: Πᾶν δέρμα. Ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς.

Ὁ δὲ εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μέντοι διεῖλέ γε, [b] περιολισθείσης τῆς αἰχμῆς περὶ τὸ σκῦτος.

Σκυτοτόμος: Σκυτεὺς, λωροτόμος. [c] Ἀριστοφάνης·

C Καὶ δῆτα [d] πάντας σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν.
. . . . ἀλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία.

Περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. Ἐπειδὴ [e] οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφημένοι, τοῦτο εἴρηκε.

Σκύφος: Ποτήριον.

Καὶ [f] σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος, ἀπνευστὶ πιὼν ἔσχε κακῶς.

D Προπιόντος ἀντὶ τοῦ [g] προτιμῶντος.

Σμάραγδος: Θηλυκῶς λέγει. Ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου.

Ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς [h] θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ

[i] ἀλλείως] ἄλλως Photius.

[k] μβ΄.] Notæ hæ numerorum desunt in Lexico Photii ms. et recte quidem, ut puto. KUST. Exstant, ni fallor, in ms. Galeano. Certe nihil hujusmodi deesse significavit Dobræus. Agnoscit etiam Schol. Aristoph.

ΣΚΥΤΑΛΙΔΕΣ: Πυροβ.] Miror, unde hæc Suidas sumpserit. Forsan ex Titulo Collectaneorum Constantini Porphyrogenneti, qui περὶ Ἐκφράσεως inscribebatur, et variarum rerum descriptiones, ex veteribus scriptoribus excerptas, continebat. Tituli autem hujus meminit Suidas supra v. Σάμβυκες. KUST.

[l] ἀκροθιγῆ] ἀκροκριβῆ A. Reddunt lectionem vulgatam, *adeo acuta, ut ea vix summo digito quis auderet attingere.* Agnosco sane ἀκροθιγῶς ἅπτεσθαι valere *summis digitis tangere*; non concesserim tamen ἀκροθιγῆ recte *acuta* verti. Equidem in scriptura codicis A. latere arbitror ἀκροβριθῆ, h. e. *gravia, ponderosa in extrema parte.* Simile genus instrumenti describit Herodianus VIII. 4. Ἀλλὰ μὴν καὶ ταῖς μηχαναῖς προσαγομέναις δᾷδας ἐπέβαλλον, ὁμοίως πίσσῃ καὶ ῥητίνῃ δεδευμένας ἐπί τε τῷ ἄκρῳ βελῶν ἀκίδας ἐχούσας· αἳ ἀναφθεῖσαι φερόμεναι, ἐμπαγεῖσαι ταῖς μηχαναῖς καὶ προσπεφυκυῖαι, ῥᾳδίως αὐτὰς κατέφλεγον.

[m] στυππεῖον] στύππιον A.V. Supra διείληπτο A.V. pro διείληπται.

[n] αὐτῶν] τῶν αὐτῶν A.E.M. τὸν αὐτὸν B.V.

[o] κατακέχυτο] κατεκέχυτο A.V. Tum ἡ μὲν ἀ. ἀνάπτοντες V.

[p] ἐμπηγνυμένων] πηγνυμένων A.V.E.

ΣΚΥΤΑΛΙ' ἘΦΟΡΟΥΝ] Aristoph. Av. 1283.

[pp] Ἡρόδοτος—Πέρσας delevit Kusterus. Mox ταῖς σκυτάλῃσιν E. edd. vett. sed τοῖς σκυτάλοισιν A.B.V. Herodoti locus est III. 137. Vid. Gataker. A. M. P. p. 910 B.

[q] ἀκροπαχὴς] ἀκροπαχὺς Reinesius.

[r] Ἀριστοφάνης] Eccles. 76. Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην, Τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρᾳ. Τοῦτ' ἔστ' ἐκείνων τῶν σκυτάλων, ὧν πέρδεται. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[s] δεσμοφύλαξ] θεσμοφύλαξ V.

[t] ἐκεῖνο] ἐκείνων A.B.V.E.M.

ΣΚΥΤΙΝΟΣ: Δερμάτινος. Σκῦτος, τὸ δέρμα] Σκύτινος (σκύτιος V.) κοίτη ἢ δέρμα A.B.V. σκῦτος τὸ δέρμα om. E. Addidi mox Νεφέλαις cum A.B. In versu δὲ V. pro τε.
E
[u] Ἀριστοφάνης] Nub. 878.

[x] Ἐπὶ τῇ κεφ.] Hæc sunt verba Xenophontis. lib. V. Ἀναβ. p. 352. Vide etiam supra v. Κρώβυλος, ubi idem fragmentum legitur. KUST. V. 4, 13.

[y] κράνη σκύτινα] Plut. in Artax. c. 10. scribit Cares ἀλεκτρύονας a Persis appellatos fuisse διὰ τοὺς λόφους, οἷς κοσμοῦσι τὰ κράνη. REINES.

[z] τὰ Παφλαγονικὰ] τὰ om. A.V. Sed cum vulg. consentiunt in v. Κρώβυλος.
F
ΣΚΥΤΙΣ] Statim delevi ΣΚΥΤΟΔΕΨΗΣ: Ἀττικοί· ΒΥΡΣΟΔΕΨΗΣ δὲ, Ἀσιανοί cum A.V. quæ invecta sunt ex p. 786 A.

[a] Δερματομαλάκτης] δερματολάκτης A. Post βυρσοδέψης V. inserit Ἀσιανοί.

[b] περιολισθείσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος] Hæc ἀπροσδιόνυσα sunt, et nihil huc faciunt. Neque enim vox primaria comparet. Interpres autem, homo fidissimus, nihil mali suspicatus est. Ita enim vertit, *Quod cuspis ejus in gladium incidisset.* Atqui gladio nullus hic locus. Rescribendum omnino: περιολισθείσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ΣΚΥΤΟΣ. *Ille vero hasta galeam ferit; non tamen eam trajecit, quia cuspis corium superlapsus est,* i. e. corium galeæ. Hæc mens scriptoris est. Quod ex Suida manifestum. TOUP. περὶ τὸ σκῦτος A.V. οἱ om. A.B.V.
G
[c] Ἀριστοφάνης] Eccles. 385. Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ᾐκάζομεν, Ὁρῶντες αὐτούς. Οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. KUST.
H
[d] πάντα] πάντας A.

[e] γὰρ οἱ] γὰρ om. A.V.E. Mox ἐνεσκιατραφημένοι V.

[f] σκύφον] σκύφ' V. γε post προπιόντος om. A.V.E.

[g] προτιμῶντος] Vid. v. Προπίνει. TOUP.

[h] θεοσεβείας] εὐτυχίας conj. Chevræus Opp. Miscell. p. 420. Vid. Act. Eruditor. a. 1697. p. 238.

A Σαμίου [i] ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ [k] θηραθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών.

Καὶ [l] ΣΜΑΡΑΓΔΙΟΝ, μέταλλον γῆς.

ΣΜΕΡΔΑΛΕΟΝ: Καταπληκτικόν.

ΣΜΕΡΔΙΣ: Ὄνομα κύριον.

ΣΜΗΓΜΑ: Καθαρτικὸν, τὸ ἀποσμῆχον.

ΣΜΗΚΙΘΗΣ: Ὄνομα κύριον. Διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. Τὸ δὲ πλῆρες, [m] ΣΜΗΚΙΘΗΣ ΚΥΡΙΟΣ· [n] ὥσπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων B κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. Οὕτω γὰρ [o] προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· [oo] Ἡ δεῖνα, καὶ ὁ κύριος· τουτέστιν, ὁ ἀνήρ. Ἅμα [p] οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμήκυθον κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν [q] γυναικωδῶν. Ἦν δὲ Θρακῶν βασιλεὺς [[r] ὁ Σμήκυθος,] κίναιδος. Κύριον δὲ, ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει. Οὕτω γὰρ [s] ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· C Ἀσπασία καὶ κύριος.

ΣΜΗΝΗ: Τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη.

[t] Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, οὐδὲν ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν. Τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο, καὶ ἤμουν, καὶ ἔκειντο πολλοὶ, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ [u] φαρμακοποσίας.

[x] Σμήνεος [y] ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος [z] ἀντινομαίων
γηραιὸς [a] Κλειτῶν σπεῖσε μελισσοπόνος.

ΣΜΗΝΟΣ: Πλῆθος [b] μελισσῶν· οἱονεὶ, ἐσμός. Ἰδίως δὲ [c] σμῆνος καλεῖται τὸ σύστημα τῶν μελισσῶν. Ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. [d] Φησὶ γὰρ περὶ τοῦ Νέστορος,

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

Καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ σμήνει. Καὶ ΣΜΗΝΟΥΡΓΕΙΝ, ῥῆμα.

ΣΜΗΞΙΣ: Τρίψις. Ἐκ τοῦ σμήχω. Καὶ ΣΜΗΞΑΙ, καθᾶραι.

ΣΜΗΡΙΝΘΟΙ: Σπάρτα, σχοινία [dd] λεπτά.

ΣΜΙΚΡΟΛΟΓΟΣ: [e] Ὁ φειδωλός.

Πολλάκις κατ' οἶκον [f] ἑστιῶντα ἡμᾶς ἀπολλύειν ἔτι πεινῶντας.

ΣΜΙΚΥΘΙΩΝ: Ὄνομα κύριον.

ΣΜΙΛΑΞ: [g] Βοτάνη.

ΣΜΙΛΕΥΜΑΤΑ: [h] Τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. Ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα.

C

Σμιλεύματά τ' ἔργων
φωτὸς ἀμυνομένου.

ΣΜΙΛΗ: Ἐργαλεῖον. [i] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[k] Καὶ σμίλαν δονάκων ἀκραβελῶν γλυφίδα.

Μακρὸν τὸ ι. Καὶ ΣΜΙΛΗΣ ὈΛΚΟΙ. Ἀντὶ τοῦ γραφείου. Τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων.

[l] Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν [m] δέλτοι,
δέξασθε σμίλης ὁλκούς.

D Καὶ [n] ΣΜΙΛΙΟΝ.

[i] ἡ τῆς σμαράγδου τ.] Historiam prolixe narrat Herodotus lib. III. c. 41. 42. KUST.

[k] θηρευθεὶς] θηραθεὶς A.V.E.

[l] ΣΜΑΡΑΓΔΙΟΝ] Σμαράγδειον A.

ΣΜΕΡΔΑΛΕΟΝ] Il. β. 309.

ΣΜΕΡΔΗΣ] Σμερδίης Θρᾷξ ὑπὸ Ἑλλήνων—Σαμίῳ. Max. Tyr. XXVI. cf. Ælian. V. H. IX. 4. REINES. Σμέρδ' A. i. e. Σμέρδις. E

ΣΜΗΓΜΑ] Plutarch. Demetr. p. 901. TOUP. Deest gl. A.

ΣΜΗΚΙΘΗΣ: Ὄνομα κ.] Aristoph. Equit. 965. Χρυσοῦ διάξεις Σμικύθην καὶ κύριον. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

ib. ΣΜΗΚΙΘΗΣ—κύριον om. A. Σμηκύθης V. Σμηκήθης E.

[m] ΣΜΗΚΙΘΟΥ ΚΥΡΙΟΣ] Scribe, Σμηκίθης καὶ κύριος. KUST. Σμηκίθης B. Σμηκύθης A.V. F

[n] ὅπερ] ὥσπερ A.B.V.E. Schol.

[o] προσκαλεῖσθαι] προκαλεῖσθαι Schol.

[oo] Ἡ δεῖνα] ἢ ὁ δεῖνα A.E. εἰ ὁ δ. V.

[p] οὖν] γοῦν V. Tum Σμήκυθον A.V. Σμικύθην Schol. Dein κωμῳδῶν V.

[q] γυναικωδῶν] γυναικῶν E.M.

[r] ὁ Σμήκιθος om. A.B.V. Tum κίναιδος om. E.

[s] ἀπεγράφοντο] Scholiasta Aristophanis rectius, ἐπεγράφοντο. KUST.

[t] Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, κτλ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem lib. IV. Ἀναβ. sub finem: ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. IV. 8, 20. G

[u] φαρμακοποσίας] φαρμ͂κ͂σίας A.

[x] Σμήνεος ἔκ με τ.] Distichum hoc decerptum est ex Epigrammate Apollonidæ, [Anthol. Pal. VI. 239.] Pro ἀντινομαίων autem in codice ms. Epigrammatum legitur ἀμφινομαίων. At neutra lectio sana est. Scribendum enim puto, Ἀντινομαίου, vel Ἀμφινομαίου: ut sit nomen H viri, cujus erant apum alvearia, et cujus jussu Cliton favos Deo libabat. Vel dicendum est, Ἀμφινόμαιος esse epithetum Dei alicujus (Panis forsan) cui favos Cliton libabat. Sed tunc scribendum foret casu tertio, Ἀμφινομαίῳ. Posterius autem timide affirmo, quoniam tale epithetum nusquam mihi lectum memini: quamvis non ignorem Panem vocari Νόμιον, ejusque mentionem fieri apud Pausaniam in Arcadicis. Deinde pro Κλειτὸς in Anthologia ms. legitur Κλείτων, quod magis placet. Ceterum, hexameter distichi hujus in prioribus editt. corruptissime sic legitur, Σμήνεος ἦμες γλυκερὸν ταμὼν θέρος, &c. cujus veram lectionem nunc primum ex ms. A. et codice ms. Epigrammatum revocavimus. KUST. Rescribendum sine dubio, Σμήνεος ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος, ἀντὶ νομαίων Γηραιὸς Κλείτων σπεῖσε μελισσοπόνος. Ἀντὶ νομαίων loco victimarum. Nempe Clito nec hœdum, nec hinnulum, sed quod habuit, deo offerebat. Suidas: Νομαία. Ἡ ἐκ τῆς νομῆς. Ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ σοὶ ἐπιρρέξει Γόργος χιμάρου νομαίης Αἷμα. TOUP.

[y] ἔκ με] ἔμε B.E. ἔκ τε V. pro ἔκ με.

[z] ἀντινομαίων] ἀντινομίων V. ἀμφινομίων ms. Pal. pr. ἀμφινομαίων corr.

F [a] Κλειτὸς] Κλειτῶν A.V.

ΣΜΗΝΟΣ] Deest gl. A.

[b] μελισσῶν] τῶν μελισσῶν B.V.E. Schol.

[c] σμῆνος καλεῖται τὸ σ.] Ex Enarratore Comici ad Nub. 296. KUST.

[d] Φησὶ καὶ] φησὶ γὰρ B.V.E.

ΣΜΗΡΙΝΘΟΣ: Σπάρτον, σχοινίον λεπτόν] Σμήρινθοι: σπάρτα, σχοινία λεπτὰ A.V.

ΣΜΙΚΡΟΛΟΓΟΣ] Huc pertinet quod legitur in Τραγήματα. HEMST. G

[e] Οἷον] ὁ A.V.

[f] ἑστιῶντα] ἔστιν ἰστας E. Mox πεινῶν V.

ΣΜΗΚΥΘΙΩΝ] Σμικυθίων A.V.E. Photius.

[g] Βοτάνη] μι' A.

ΣΜΙΛΕΥΜΑΤΑ: Τὰ ἐκβ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 835. KUST.

[h] Τὰ ἐκβαλλόμενα] τὰ om. A.V.E. Tum ἐμβ. A. ἀπὸ V. pro ὑπό.

[k] Καὶ σμίλαν] Anthol. Pal. VI. 62.

H [l] Ἄγε δὴ πινάκων ξεστ.] Aristoph. Thesmoph. 785. (Schol. 779. ed. Bekker.)

[m] δέλτοι om. A.

[n] ΣΜΙΛΙΟΝ] Leg. σμιλίον, Scalpellus. Epigr. Callimachi p. 358. οὔπω σμιλίου ἔργον ἰδὼν. Ita leg. Vid. et Wessel. Probabil. Clemens in Protrept. σμίλη Εὐκλείδου apud Bentleium. Lucian. in Gallo. Vide et Ernest. et

Σμινθην: Σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην.

'Ο δ' ὀρύττειν ἐκέλευε [nn] σμινύαις ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ.

Καὶ αὖθις·

[o] Τοῦτ' αὐτὸ [p] γὰρ καὶ βούλομαι
ἵν' ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας.

Ἀντὶ τοῦ, [q] εἰ μὴ κλασθῇ.

Σμώδιγγες: Μώλωπες. Καὶ [r] σμῶδιξ, μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώχετε: Ἀντὶ τοῦ [s] μασᾶσθε. [t] Ἀριστοφάνης· B

Ἀνδρικῶς [u] ἐμβάλλετον,
καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲν γάρ, ὦ πόνηροι,
λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστίν,
ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχειν: Τὸ λοιδορεῖν. Ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

Σμοιός: Ὄνομα κύριον. Αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας. C

[x] Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων,
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.

Σμυγεράν:

Σμύξαι: Καῦσαι.

Σμύραινα: [y] Ἰχθύς.

Σμύρνα: [z] Ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, [a] ἡ ἐνταφίασις· νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

Σμυχόμενος: Καιόμενος, ἀναλισκόμενος.

Σοβάδες: Διάκουσαι πόρναι.

Σοβαρὰ αὔρα: Σεσοβημένη, [b] εὔκρατος.

[c] Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ
κατέχει πολέμου μετάτροπος αὔρα.

A Καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει καὶ τῇ τέχνῃ σοβαρόν.

Σοβαρός: [d] Ὁ ὑπερήφανος. Τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. Ἐκ [e] τοῦ Συβαρίτου οὖν, ὁ σοβαρός.

Σοβαρός: Λαμπρὸς, ἐπαιρόμενος, τολμηρὸς, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. [f] Αἰλιανός·

Ἐθαύμαζόν τε αὐτοὺς σεμνῶς τε καὶ σοβαρῶς.

[g] Καὶ αὖθις·

Καὶ ἐτιμᾶτο τιμαῖς [h] τῆς ἐς ἀνθρώπους αἰδοῦς τε σοβαρωτέραις.

Σοβαρός: Ἀπὸ τῆς τῶν Συβαριτῶν ἀρχῆς μετήχθη τὸ ὄνομα· οἱ δέ φασιν παρὰ τὸ σέβας· ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ σοβεῖν, ὅπερ ἐστὶ μετὰ σεμνότητος προϊέναι. Αἰλιανός·

Ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

Σοβαρός:

Τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ, ὡς εἰκὸς, κοὐκ ἄπο τρόπου, τὸν παραβλῶπα, καὶ φιλοκερδῆ, καὶ κερδαλέον, [i] βραδίστατον πρὸς τὰ κρείττονα· λιχνοδέστατον δὲ, πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. Ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ᾤχετο, κατάλληλα τἀπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποτρόπαιος καὶ οἷον ἀπεφρὰς [k] ἀπωσάμενος, ὃς ἀνάρσια δικάζων ἀδίκους πολλοὺς κατεδίκαζεν, οὔτε θεοὺς δεδοικὼς, οὔτ' ἀλέγων D Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. Ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς [l] Ταρταρώδους καὶ Ταντάλειου αὐτοῦ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσεται.

Σοβαρῶς: [m] Ἐκθύμως, σπουδαίως.

Σοβεῖ: Διώκει, κομπάζει. Ἐν Ἐπιγράμματι·

[n] Καὶ [o] πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς ἐς βόστρυχον αἴγλην.

E Kuhn. ad Pausan. p. 531. 532. σμιλίδες. Euagrius τὰ σμίχοντα. Ita leg. p. 364. TOUP. Σμιλίον A.B.V.E.

ΣΜΙΝΘΗΝ] Timæus p. 233. ubi vid. Ruhnkenius. Schol. Platon. p. 150.

[nn] σμινύαις] δικέλλαις addunt A.B.V.E. edd. ante Kusterum.

[o] Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ κ.] Aristoph. Nub. 1501. KUST.

[p] γὰρ καὶ] γὰρ om. A.V.

[q] εἰ μὴ] εἰ om. A.

[r] ΣΜΩΔΙΞ] Il. β'. 267. Mox ἐκ πληγῶν V.

[s] μασσᾶσθε] μασᾶσθε A.V. et μασῶνται infra.

[t] Ἀριστοφάνης] In Pac. 1306. sed ubi pro σμώχετε legitur σμήχετε. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀνδρικῶς. KUST.

[u] ἐμβάλλεσθε] ἐμβάλλετον A.B.V.E.

[x] Σμοιὸς δ' ἐν αὐτ.] Aristoph. Eccles. 841.

ΣΜΥΞΑΙ] Il. ι'. 649. Vid. Hemsterhus. Lucian. D. M. VI. 3.

[y] Ὄνομα ἰχθύος] ἰχθὺς A. εἶδος ἰχθύος V.

[z] Ἡ ἐνταφίασις. Ὁ τάφος τοῦ Χρ.] Inepta interpretatio. Etiamsi enim myrrha ad ἐνταφίασιν adhibeatur, non tamen ideo myrrham recte ἐνταφίασιν voces. KUST. Bene quidem Kusterus. Sed nunc quæritur quo in contextu veteres σμύρναν ita dixerint. Nimirum ad Cantic. IV. 6. πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς ὄρος τῆς σμύρνης, καὶ πρὸς βουνὸν τοῦ Λιβάνου. Ibi Theodoretus eam phrasin de morte oppetenda explicat, et addit, διὰ τῆς σμύρνης θάνατον παραδηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ Λιβάνου τὴν θείαν φύσιν. Hæc deinde mystice ad Christum transferuntur. Cap. IV. 14. σμύρναν explicat τὴν νέκρωσιν τῶν παθῶν· νεκρῶν γὰρ ἴδιον ἡ σμύρνα. Ceterum pro ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ fortasse leg. apud Suidam est τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. Nam manifeste Suidas descripsit Theodoretum ad Ps. XLIV. 10. ubi postquam alia verba ad Christum adplicavit, etiam myrrham mystice sic exponit: σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος (sc. τοῦ Ἰησοῦ quod præcesserat) νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. Nisi forte quis contendat in Theodoreto potius τάφος legendum pro πάθος. ERNEST.

ΣΜΥΡΝΑ] Sequentia habet A. in marg.: Σμύρνα εἶδός ἐστιν ἀρώματος, ὡς ἡ στακτή· ἀποθλιβέντος γὰρ τοῦ ἀρώματος, ὅσον μὲν αὐτοῦ ῥυτὸν ἀπομερίζεται εἰς τὴν στακτὴν, τὸ δὲ παχύτερον σμύρνα προσαγορεύεται. Et mox ibid. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία. Σμύρνα διὰ τὴν ταφὴν, στακτὴ διὰ τὴν εἰς ᾅδου κάθοδον, ἐπειδὴ πᾶσα σταγὼν ἐπὶ τὰ κάτω φέρεται, κασσία δὲ διὰ τὴν τῆς σαρκὸς περὶ τὸ ξύλον οἰκονομίαν.

[a] Ἡ ἐνταφίασις ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ] ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ, F ἡ ἐνταφίασις A.V.

ΣΟΒΑΔΕΣ] Vid. Schol. Aristoph. Pac. 812. cf. notata ad Hesych. Statim delevi αἱ cum A.V.E.M. et Photio.

[b] εὔκρατος] ἄκρατος B.E.M.

[c] Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατ.] Aristoph. Pac. 942. ὅσον B.E.M. pro ἐν ὅσῳ. Et mox κατεπολέμει pro κατέχει πολέμου. Tum ἄβρα M. In extr. addidi σοβαρὸν cum A.V.E.

[d] Ὁ ὑπερήφανος] ὁ om. E. ubi reliqua desunt. Vid. G Dorvill. ad Charit. p. 655=601.

[e] Ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν, ὁ σοβ.] Est etymologia inepta et manifesto falsa. KUST.

ΣΟΒΑΡΟΣ] Vid. Διεῖρει. TOUP.

[f] Αἰλιανὸς—σοβαρῶς accedunt ex A.V.C.

[g] Καὶ αὖθις—σεμνότητος προϊέναι addita sunt ex V.C.

[h] τῆς ἐς ἀνθρώπους] ταῖς ἐξ ἀνθρώπων Valcken. ad Callim. p. 182. Mox Αἰλιανὸς—νεών om. A.

[i] βραδίστατον] βραδύτατον V.

H [k] ἀπωσάμενος] ἀπωσόμενος E.M.

[l] Ταρταρώδους] Ταραχώδους V. Tum Ταντάλου A.V.

ΣΟΒΑΡΩΣ] Schol. Aristoph. Pac. 82. Notavit Abreschius.

[m] Ἐκθύμως] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent ἐκτίμως. KUST.

[n] Καὶ πολὺ κιχ.] Lego et distinguo, Καὶ πολὺ κιχλίζουσα

Σοβεῖν: Μετὰ σεμνότητος προϊέναι.

Σόβη: Ὄνομα θηλυκόν. Ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα καὶ Γόμορρα: Ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν [p]καὶ βεβήλων. Καὶ Σοδομηνὸς, ὁ πολίτης. Καὶ Σοδομίτης, ὁμοίως.

Σόεμος: Ὄνομα κύριον.

Σοκέλλιος: Ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

Σολέα: Ὄνομα κύριον. [q]Τὸν Σολέα αἰτιατικῇ.

Σολέμνιον: Ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς ἐκκλησίαις.

Σολὴν, Σολῆνος. Ποταμός.

Σολία: [r]Ὄνομα πόλεως.

Σολίεις: Ποταμός.

Σολομῶν, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Δαβὶδ, ἐκ C τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβέε· ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. Αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν, [s]ψ', παλλακαὶ δὲ τ'. Ἤδη δὲ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς [t]εἰδωλολατρείαν. Ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, θεῷ [u]Σιδονίῳ, καὶ τῷ Χαμὼς, θεῷ Ἀμμανιτῶν. [x]Καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτῷ γυναικῶν μόνος ἄρ- D σην ἐγένετο Ῥοβοὰμ [y]ὁ υἱὸς, καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου Νααμᾶς τῆς Ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. [z]Οὐ γὰρ ἡ πολυγαμία τὴν εὐτεκνίαν ποιεῖ.

Σολομῶν, υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανὴς, δικάζων τε [a]τὸν λαὸν ἐν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ [b]διέλειπεν, ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν, καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροα- E τὰς [c]πλείστους ἐποιεῖτο. Ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα A διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλώτῳ [d]περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος, ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. Διὸ προσέταξεν ὁ Θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν [e]ἑαυτοῦ τελευτήν.

Ὅτι "τοῖς κραταιοῖς," [f]ὥς φησι Σολομῶν, "ἰσχυρὰ B "ἐφίσταται ἔρευνα." [g]Τουτέστι, τοὺς ἐν ἀρετῇ [h]τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς [i]συγγνώμης. [k]Καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν· "[l]Ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνω- "στός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθή- "σονται."

[m]Κλίνεται δὲ Σολομῶν, Σολομῶντος, καὶ Σολο- C μῶντος· καὶ προπαροξυτόνως, Σολόμωνος, παρ' ἡμῖν. Ἡ δὲ παλαιὰ Σαλομῶντα καλεῖ, ὡς ἀπὸ τῆς Σαλὴμ πόλεως, ὅ ἐστιν εἰρήνη· ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν.

Σολομώντειος λόγος:

Σόλον: Δίσκον.

Σόλων, Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νο- D μοθέτης, καὶ δημαγωγός. Γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' Ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ, νς'. Ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. Οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. Ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες Ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι· Ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ E Σαλαμὶς ἐπιγράφεται· [n]Ὑποθήκας δι' ἐλεγείων· καὶ ἄλλα. Ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων

σοβεῖ. Ἐς βόστρυχον αἴγλην. Ultima autem verba videntur pertinere ad ea, quæ in Epigrammate sequebantur; hic vero a Suida prætermissa sunt: quæ ratio est, quare sensus eorum prorsus sit mutilus. KUST. Fallitur vir doctissimus. Scribendum, Καὶ πολὺ αἰχλίζουσα σοβεῖς εὐβόστρυχον αἴγλην. Ita enim legitur Anthol. VII. p. 606. F TOUP. Anthol. Pal. V. 251.

[o] πολὺ] πολλὰ V.E. Mox σοβεῖς A.V. pro σοβεῖ.

ΣΟΒΕΙΝ] Demosth. c. Mid. p. 565. extr. τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ.

[p] καὶ βεβήλων] καὶ om. A.

ΣΟΕΜΟΣ] Σόαιμος ni fallor. Vid. Jamblich. ap. Phot. Bibl. p. 241.

ΣΟΚΕΛΛΙΟΣ] Σοκέλιος A.

[q] Ἡ εὐθεῖα ὁ Σολεύς] τὸν Σολέα αἰτιατικῇ A.V.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΣ] Vide de hac voce Dufrenium in utro- G que Glossario. KUST.

ib. Σολέμνιον A.B.V. Σολήμνιον E. Mox βασιλεῖ V.

ΣΟΛΗΝ, Σολῆνος. Ὄνομα ποτ.] Sic in ms. A. locus hic legitur. At mss. B. et C. [et E.] itemque priores editt. sic habent: Σωλὴν, σωλῆνος. Τὸ σωληνάριον. Σωλῖνος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ. Sed major est apud me auctoritas msti A. cujus lectioni etiam literarum series favet. KUST.

[r] Ὄνομα ποταμοῦ] πο A. Σολλὴν Σαλῖνος ποταμὸς V.

ΣΟΛΙΕΙΣ] Σολέεις B. Σολέεις V.

H [s] ψ'] τ' V.

[t] εἰδωλολατρείαν] εἰδωλολατρίαν V.

[u] Σιδονίῳ] Σαδωνίῳ B. σιδ V. Mox Ἀμμανιτῶν θεῷ Χαμώς. V. Vide supra p. 617 B.C.

[x] Καὶ ἐκ] ἐκ om. B.V.E. Mox ἄρσεν A.V.

[y] ὁ υἱὸς] ὁ om. A. Tum ἀλλοφύλων V. Mox Νααμμᾶς A.V.

[z] ἡ γὰρ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν] οὐ γὰρ ἡ π. τὴν εὐτεκνίαν A.B.V.E. Et sic supra p. 617 C.

ΣΟΛΟΜΩΝ, υἱὸς Δαβὶδ, βασ.——ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν] Hæc omnia sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 781. KUST.

[a] τὸν λαὸν] τῷ λαῷ Excerpt. qui mox om. φρονήσει καί.

[b] διέλιπεν] διέλειπεν A.V. Excerpt.

[c] πλείστους] πλείστους τῆς ἰδίας Excerpt.

[d] περὶ] παρὰ V.

[e] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ V.

[f] ὥς φησι Σολομῶν] Sapient. VI. 8. KUST.

[g] Τουτέστι——συγγνώμης om. V.

[h] τελείους] τελεία E.

[i] συγγνώμης] γνώμης A.B.E.

[k] Καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν] Sap. VI. 6. KUST. ὁ Σολομῶν om. V.

[l] Ὁ μὲν γὰρ] γὰρ om. A.B.E. Mox ἐλέους om. V. qui sic pergit; δυνατῶς δὲ δυνατῶς αἰτασθήσονται, τουτέστιν οἱ ἐνάρετοι, ceteris omissis. Idem codex post Σόλων, Σολομῶν Σολομῶντος· Σολόμων δὲ Σολόμωνος παρ' ἡμῖν. Ὅτι ἡ παλαιὰ τὸν Σολομῶντα Σαλαμῶντα καλεῖ, ἀπὸ τῆς Σαλὴμ π. ὅπερ ε. ε. ε. γ. τ. χ. α. ε. η.

[m] Κλίνεται δὲ Σολομῶν Σολομῶντος] Σολομῶν οὖν Σολομῶντος κλίνεται A. Qui habet ἡ δὲ παλαιὰ—εἰρήνη ἦν in marg.

H ΣΟΛΟΝ: Δίσκον] Ex Scholiasta Homeri ad Il. ψ'. 826. KUST. Καὶ Σόλος ἑ. β. om. A. Vide infra.

ΣΟΛΩΝ] Plura de hoc Laërtius: quem vide. KUST. Vide Schol. Platon. p. 193.

[n] Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας] Scribe, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων. KUST. Sic V. δι' ἐλεγείας Schol. Platon.

Σοφῶν. Καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε, "Μηδὲν ἄγαν," ἢ τὸ "Γνῶθι σαυτόν." A

Σόλων: [o]Τοῦτον εἵλοντο οἱ [p]Κιρραίοις πολεμεῖν ᾑρημένοι σύμβουλον. Χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ Πυθὼ,

> [q]Οὐ πρὶν τῆσδε [r]πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες,
> πρὶν κεν ἐμῷ τεμένει [s]κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης
> κῦμα ποτικλύζῃ, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

Ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ θεῷ τὴν Κιρραίαν, B ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. Εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα [t]εἰς τοὺς Κιρραίους· τοῦ γὰρ [u]ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι' ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. Καὶ οἱ μὲν πρὸς τοὺς πολιορκοῦντας ἔτι ἀντεῖχον, ἔκ τε φρεάτων, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ θεοῦ πίνοντες. Ὁ δὲ τοῦ ἑλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ᾔσθετο ἔχον, [x]ἀντέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετὸν, καὶ [y]ἐνεφορήσαντο ἀνέδην οἱ Κιρραῖοι τοῦ ὕδατος. [z]Καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρροίας ἐξέλιπον· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἷλον τὴν φρουρὰν, καὶ τὴν πόλιν. C

Σόλος: Ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων: Ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος, Ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπίκλησιν, ἀνὴρ ἦν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς, καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διὰ μέσου. D

Σόλοι, [a]Σικελίας πόλις, καὶ Κύπρου· ἀφ' ὧν ὁ σολοικισμός· [b]βαρβαρίζοντες κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν [c]ἴσχει. Ἢ σολοικισμὸς, ὁ τοῦ [d]σόου λόγου αἰκισμός. Σόος γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. Ἔνθεν καὶ [e]λαοσσόος, ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σόλοικος: Ὄνομα κύριον.

[Σολοικοφανές: [f]Χωρίον τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ.]

Σόλυμα: Πόλις.

Σολυμᾶς: Ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι: Ὄνομα ἔθνους.

[Σομφώδες: Τὸ χαῦνον.]

Σόραιχος:

> [g]Ἄρτι [h]δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Σινωνὶς ἐφίσταται.

Σορός: Μνῆμα, θήκη.

> [i]Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ,
> [k]ποθεῖς ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Καὶ σοροπηγός. [l]Ἀριστοφάνης·

> [m]Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

Τοῖς τὰς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. Τοῦτ' ἔστιν, ἄλλην ἴασιν οὐχ ἕξει ἢ τὸν θάνατον· καὶ δέον αὐτῷ πρὸς τὴν ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια [n]κατασκευάζειν.

Σοσσιανὸς καὶ Σόσσιος: Ὀνόματα κύρια.

Σοῦ: Ἀριστοφάνης [o]Σφηξί·

> Ποῦ, ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον;
> σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.

Ἐπὶ ὀρνέων. Καὶ αὖθις [p]Ἀριστοφάνης·

> [[q]Ἀγάθων,] σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς τις ἐν βραχεῖ
> πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντεμεῖν λόγους.
> Ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
> ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.

[o] Τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιρραίοις πολ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Pausaniæ in Phocicis, p. 684. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. X. 37. E

[p] Κιρραίοις] Κίρροις A. κιρραίρεις V. Mox ἡρημένοις V.

[r] πόλεος ἐρρίψετε] πόληος ἐρείψετε A.V. Pausan.

[s] κυανώπιδος] κυανοπέδου V. Mox ποτικλύζῃ Pausan.

[t] εἰς τοὺς Κιρραίους] Clistheni Sicyonio hoc factum tribuit Polyæn. III. 5. Frontin. Strateg. III. 7. non facta mentione Solonis consilii. Vid. Meurs. de Solone c. 8. REINES. F

[u] ποταμοῦ] Πλείστου Pausan. (et sic mox) qui addit σφισιν post ὀχετοῦ.

[x] ἀντέστρεψεν] ἀπέστρεψεν Pausan.

[y] ἐνεφορήθησαν] ἐνεφορήσαντο B. Pausan. ἐνεφορήσαντο V. γὰρ addit Pausan.

[z] Καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαρρ.] Apud Pausaniam locus hic rectius ita legitur, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαρροίας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν φρουράν. KUST.

[a] Σικελίας] Κιλικίας. v. Meursii Cypr. p. 68. HEMST. Κιλικίας item Reinesius, citans Laërt. in Solon. 1, 2. Adde Albert. Obs. Misc. IX. p. 155. Menag. Diog. Laërt. I. 51. Photius vitiosum tenet Σικελίας, qui præterea πόλεις—βαρβαρίζοντες. Et sic Lex. Seg. G

[b] βαρβαρίζονται] βαρβαρίζοντες A.V.

[c] ἴσχε] ἴσχει A.B. ἔχει V.

[d] σόου] σόου B.V. Mox γὰρ om. A. γὰρ καὶ om. V. Σόος etc. iterat A. post Σόλυμοι, et B. post Σομφώδες.

[e] ΛΑΟΣΟΟΣ] Λαοσσόος A. Il. ν'. 128. et al. Post hunc art. delevi ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΣ: Ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἡ τῶν κακιῶν λέξις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων. ΣΟΛΟΙΚΙΣΜΟΣ δέ ἐστι λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τὸ, Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε, cum A.V. Habet tamen A. in marg. Leguntur supra p. 712 B. Ad postrema Kusterus: "Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε] Non recte Suidas "exemplum hoc tanquam σόλοικον affert. Haud raro H "enim apud scriptores Atticos, et præcipue eos, qui "κακοστομίαν in stilo affectant, nominativus pro genitivo "absoluto, ut vocant, positus reperitur. Sophocles "Œdip. Tyran. 101. Ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν. Ubi "Triclinius: Τὸ χειμάζον Ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος. Agathias lib. I. p. 27. Ὡς ῥᾴδιον ἓν μεταβολῇ "γίνεσθαι τῶν παρόντων. Pro, ῥᾳδίου ὄντος. Plura exempla "occurrunt apud Ælianum, Philostratum, et alios Atticistas."

ΣΟΛΟΙΚΟΦΑΝΕΣ] Deest gl. A.B.V.E.

[f] Χωρίον] Sc. auctoris, qua significatione utitur v. χωρίον Theodor. Serm. IX. REINES. Adde Herodot. II. 117. ubi multa Valckenærius.

ΣΟΛΥΜΑΣ] Σολυμᾶς A.E.B. suprasc.

ΣΟΜΦΩΔΕΣ] Confer Hesychium v. Σομφώδεις, et v. Σομφόν. KUST. Michael Psell. apud Fabric. Bibl. Gr. V. p. 162. χώρα σομφὴ καὶ ὕπαντρος. Hippocr. Ep. p. 193. TOUP. Σομφάδες A. ubi gl. in marg. om. V.

[g] Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σορ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Σίνωνις: ubi monuimus id ex Jamblicho depromptum esse. KUST.

[h] δὲ ἀπηρκότος] οὖν ἀπειρηκότος V. Mox Σινωνὶς A. Σινωρρὶς B. Σινωρὶς V.E.

[i] Ὦ οὗτος, τυφ.] Aristoph. Vesp. 1355. sed ubi rectius legitur χοιρόθλιψ [sic A.B.V.E.]: uti etiam apud ipsum Suidam infra v. Χοιρόθλιψ. KUST.

[k] ποθεῖν] ποθεῖς A.B.V.E.

[l] Ἀριστοφάνης] Nub. 844.

[m] Ἢ τοῖς] τοῖς om. A.

[n] παρασκευάζειν] κατασκευάζειν A.B.V. Schol.

[o] Σφηξὶ] Ver. 208.

[p] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 184. Ceterum exemplum hoc nihil ad rem facit. KUST.

[q] Ἀγάθων om. A.V.E.M. Mox συντεμεῖν pro συντέμνειν A.B.V.E.M.

Σουβαρμάχιος: Οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμὼν, [r]πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. Ἔπινε δὲ [s]πλείονα οἶνον ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν· ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ [t]συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα [u]φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. Ἀεὶ γοῦν ἦν, πεπωκώς τε καὶ οὐ [x]πεπωκὼς, μεθύων· τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε [y]σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσὶ, καὶ πρὸς τὴν πτῶσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα καὶ συνιστάμενος. Ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φάσιν καὶ Θερμώδοντα, τοξότης ἄριστος, εἴγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς [z]τρυφῆς.

Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι [a]δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι.

Σοῦ γ' οὕνεκα: Τοῦτο λέγειν εἰώθασιν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης [b]Βατράχοις.

Σουναμῖτις γυνή:

[Σούνιον:
Καὶ ἐν ἰδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον [c]φυγούσῃ.]

Σούπερβος: Παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος. [d]Οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἕβδομος καὶ ἔσχατος [e]Ῥωμαίων βασιλεύς· ὃς πᾶσαν [f]μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν [g]ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν [h]ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος, δεσμά τε καὶ μάστιγας, [i]κλειοὺς ξυλίνους καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἀλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφευρών· ὑπερόπτης τε, καὶ [j]ἀλαζών. Ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε.—Λέγεται οὖν ὁ ἀλαζὼν, [k]ὡς σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων· σοῦπερ γὰρ, τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

Σουπηριανὸς, σοφιστὴς, τὸ γένος Ἴσαυρος, τῆς [l]Λαχάρου διατριβῆς. Ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενον ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία, καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐδὲ ἐπιτιμήσεων [m]οὐδὲ μαστίγων φειδόμενον, ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. Ἀλλ' ὅγε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. Οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν [n]ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῆς [o]Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. Οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον ἢ φύσεως· [p]ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις· καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν [q]ἀγεννέστερος. Εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς, ἄντικρυς [r]ἀπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. [s]Ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς [t]ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅσγε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο.

Σουρήνας:

Σουσιανή: [u]Τόπος. Καὶ [x]σούσινον, τὸ μύρον. Ἢ [y]τὸ κρίνον.

ΣΟΥΒΑΡΜΑΧΙΟΣ: Οὗτος τῶν δορυφ.] Hæc ex Eunapio sumpta esse puto. KUST. Fr. 41. ed. Boissonad.

[r] πιστότατος om. V. qui mox om. ἔπινε—συνιστάμενος.

[s] οἶνον πλείονα] πλείονα οἶνον A.E.

[t] τὴν συνήθειαν] τὴν om. A.B.E.

[u] φέρειν] Locus non integer. BOISSONAD.

[x] πεπωκὼς bis A. pro πεπωκώς. Idem om. μεθύων.

[y] σφαλερὸν διαβαίνων] Potius addita negatione scribendum est, οὐ σφαλερὸν διαβαίνων: ut Portus etiam conjiciebat. KUST. Non probo. HEMST. Nihil verius Porti emendatione. Athenæus lib. IV. p. 179. Τότε γὰρ ὀρθός ἐστι τῷ ὄντι Διόνυσος καὶ ΟΥ ΣΦΑΛΕΡΟΣ, ὅταν συμμέτρως καὶ κεκραμένως πίνεται. Confer etiam Suidam v. Ἀπηνέστερον. Supra autem scribe, ἀεὶ γοῦν πεπωκώς τε καὶ οὐ πεπωκὼς, μεθύων. *Drink or not drink, always drunk.* Quod rarum et pervenustum est. TOUP. Negativam addidit Boissonad. qui διὰ νεότητα mox deleverit tanquam glossema.

[z] τρυφῆς] μέθης· ἦν γὰρ τρυφητὴς καὶ πίνων πλείονα ἢ φέρειν ἠδύνατο V.

ΣΟΥΚΙΝΟΙ καὶ ἐλεφάντινοι δάκτ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. II. c. 5. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[a] δάκτυλοι ταῖς] δακτύλιοι V. Hunc art. habet A. in marg.

[b] Βατράχοις] Ver. 191. εἰώθασιν V. Schol. pro εἰώθεσαν.

ΣΟΥΝΑΜΙΤΙΣ] Gl. A. in marg. ubi Σουναμῆτις. Σουμανῖτις B.

[c] φυγούσῃ] Leg. ἀγούσῃ. Recte hæc absunt a ms. Leid. descripta ex Schol. in Lys. Aristoph. 809. ubi sic legitur. Recte em. Toup. VALCK. φερούσῃ Albert. Observ. Misc. t. IX. p. 155. Sed deest hic art. A. et fortasse deleri debet, utpote ex p. 507 C. interpolatus.

[d] Οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σουπ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 786. KUST.

[e] βασιλεὺς Ῥωμαίων] Ῥωμαίων βασιλεὺς A.

[f] μετεκίνησε] In Collectaneis Constantini modo laudatis legitur, μετεκαίνισε. KUST.

[g] ἀπέφηνεν] ἀναπέφηνεν A. ἐναπέφηνε E. Mox τῶν τοιούτων V.

[h] ἐπὶ] εἰς Excerpt.

[i] ξυλινοὺς κλειούς] κλειοὺς ξυλινοὺς A.V.

[j] ἀλαζών] ἀλαζὼν V. qui mox om. Καί.

[k] ὡς σοῦπερ] καὶ σοῦπερ A.E. Ambigua est lectio cod. V.

ΣΟΥΠΗΡΙΑΝΟΣ, σοφιστὴς, τὸ γ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Damascio, ut discimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio, p. 1045. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. Sic enim ibi de Superiano: Ὅτι Σουπηριανὸς, τριάκοντα ἐτῶν τῶν ῥητορικῶν ἀρξάμενος, καίτοι τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος ὢν, ὅμως δι' ὑπερβολὴν φιλοπονίας ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολειπόμενος. KUST. Scriptum ejus in Μητροφάνη ἔκγονον Λαχάρους meminit Suidas. HEMST.

[l] Λαχάρους] Λαχάρου V.

[m] οὐ] οὐδὲ A.V. Mox καὶ ante ἐκμανθάνειν om. A.B.V.E.

[n] ἐλπίδος] τῆς ἐλπίδος V.

[o] Λαχάρους] Λαχάρου V.E.

[p] ἐνέτυχον] ἐνέτυχε V.

[q] ἀγεννέστερος] ἀγενέστερος A.

[r] ἀπαγγέλλουσαν] ἀπαγγέλουσαν A. ἀπαγγέλλουσαν V. Mox Λαχάρους A.

[s] Ἐπεὶ καὶ] ἐπεὶ om. V. qui mox διὸ καὶ pro ὅς γε.

[t] ἀνὴρ ἦν] ἦν ἀνὴρ V.

[u] ὄνομα τόπου] τόπος A.

[x] ΣΟΥΣΙΝΟΝ, τὸ μύρον] Athenæus lib. XV. p. 689. inter varia unguentorum genera etiam σούσινον recenset, idque

Σούσιοι: Ὄνομα ἔθνους.

Τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

Σουφείρ: Χώρα ἐν Ἰνδίᾳ.

Σοφάκλας: Ὄνομα κύριον.

Σοφία: [z]Ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας Σοφίας στῆλαι ἀφῃρέθησαν Ἑλληνικαὶ υκζ' θεῶν Ἑλληνικῶν, καὶ Κάρου πατρῴου Διοκλητιανοῦ, καὶ τῶν ιβ' ζῳδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στῆλαι π', ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε.

Σοφία μωροῦ: Ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Σοφίαν: [a]Κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, [b]καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. Ἅπαξ ἐχρήσατο [c]Ὅμηρος σοφίᾳ, οὐ, καθάπερ νῦν, τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν [d]λέγων τοῦ ἤθους, ἀλλὰ τὴν [e]τεκτονικὴν τέχνην.

Εὖ εἰδῇ σοφίης.

Σοφία: Καὶ [f]σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος, ὃς ἂν εἴη κατὰ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος, φιλόσοφος δὲ, ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος.

Σοφία, καὶ ἡ εὐγλωττία, καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις.

[g]Σοφίαν Πλάτων ἡγεῖται, [h]ἰδιαίτατα μὲν, τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἥν [i]φησι περὶ Θεὸν, καὶ ψυχὴν [k]σώματος κεχωρισμένην. Ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. Κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον, ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

Σοφιστεία:

Σοφιστής: Ἀπατεών. Παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. [l]Λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. Τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο.

[m]Ὀδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον.

Καὶ [n]Ἀριστοφάνης λέγει, σοφίζῃ, ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ. [o]Σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής: [p]Πᾶς τεχνίτης. Καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοφιστής:

[q]Κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

Οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. [r]Οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικήν· καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος·

Σοφοὶ μὲν [s]ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ [t]πάντα σοφισταί.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

[u]Πλείστους ὀτιὴ βόσκουσι σοφιστάς.

[x]Τοὺς [y]μετεωρολέσχας νῦν λέγει, καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. Καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μηδὲ τοὺς [z]αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ [a]κωμῳδιοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον [b]ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. Σοφισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. Καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ [c]τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφοκλῆς, [d]Σοφίλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος, τρα-

ἐκ κρίνων, i. e. ex *liliis* confectum esse ait. Σούσινον autem deductum est a nomine Hebraico שושנה, *Susanah*, quod *lilium* significat. Hesychius: Σούσινον, τὸ ἐκ κρίνου μύρον. KUST. σουσῖν A.

[y] τὸ κρίνον] Athenæus lib. XII. p. 513. Κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσα φησὶν Ἀριστόβουλος, διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου. Σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. KUST.

ΣΟΥΦΕΙΣ] Intelligit eam regionem, quæ in Veteri Testam. Ophir appellatur. Quare scribendum potius erat, Ὀφείρ, vel Ὠφείρ, idque suo loco ponendum. Hesychius eandem regionem Σουφείρ vocat. KUST. Σουφείρ A.B.V.E. Conf. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 337.

[z] ὍΤΙ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγ.] Idem narrat Anonymus de Antiq. CPolit. a Lambecio editus, num. 175. his verbis: Ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ νῦν ὀνομαζομένῃ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, στῆλαι ἀφῃρέθησαν υκζ'. αἱ πλεῖαι μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι· αἵ τινες ἐκ τῶν παλλῶν ὑπῆρχον, τοῦ τε Ζεῦ καὶ τοῦ Διὸς, καὶ Κάρου τοῦ πατρικοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τὰ δωδεκαζώδια, &c. Et paulo post: Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν εἰκ ὀλίγαι μὲν, ὡσεὶ ὀγδοήκοντα, &c. Confer etiam Codinum de Orig. CPolit. num. XV. KUST.

[a] Κοινῶς—φρόνησιν om. V. κοινὸν ἅπαν τὴν Lex. Seg.

[b] καὶ τὴν] καὶ om. A.E. Mox ἢ ante τὸν νοῦν om. A. V.

[c] Ὅμηρος] Il. ό. 412. KUST.

[d] λέγων om. A.V.

[e] τεκτονικὴν τέχνην] Pausan. Eliac. II. p. 181. τὰ ἀγάλματα τοῦ Φειδίου σοφίᾳ. REINES.

[f] ΣΟΦΟΣ, ὁ ταύτην ἐπαγγ.——ἀσπαζόμενος] Hæc sunt verba Laërtii in Proœmio, num. XII. KUST.

[g] ΣΟΦΙΑΝ Πλάτων ἡγεῖται κ.] Et hæc leguntur apud modo laudatum Laërtium in Platone, num. LXIII. KUST.

[h] ἰδιαίτατα] ἰδιώτατα V.

[i] φησι περὶ θεὸν] περὶ θεὸν φησιν A.

[k] σώματος] σώματι A. Post hunc artic. delevi ΣΟΦΙΖΩ: λόγοις ἀπατῶ. Αἰτιατικῇ cum A.V. Verbis λόγοις ἀπατῶ carent B.E.

ΣΟΦΙΣΤΕΙΑ] Extat apud Synesium. REINES.

ΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sophistæ appellati sunt οἱ τὴν καλουμένην σοφίαν καὶ δραστήριον σύνεσιν—δικανικαῖς μίξαντες τέχναις, καὶ μεταγαγόντες ἀπὸ τῶν πράξεων τὴν ἄσκησιν ἐπὶ τοὺς λόγους. Plut. in Themist. c. 2. Etiam Herodotus sophistam vocavit Solonem I. 29. Pythagoram, septem sapientes sophistas vocat Androtion, et Socratem illum summum sophistam. cf. Aristid. Or. 2. Platon. t. III. p. 513. REINES.

[l] Λέγεται δὲ] δὲ om. V.

[m] Ὀδύναις τε καὶ νόσοις] Hoc fragmentum auctius legitur v. Ἰάχην. Ad quem locum consulendus Kusterus. TOUP.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 299.

[o] ΣΟΦΙΑΣ] σοφία A.

[p] Πᾶς τεχνίτης] Vid. Menag. Diog. Laërt. Proœm. 12. p. 9.

[q] Κομιεῖ τοῦτον σοφ.] Aristoph. Nub. 1109. Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν. KUST.

[r] Οἱ δὲ παλαιοὶ—σοφισταὶ om. B.E.

[s] ἡμεῖς] ὑμεῖς A.

[t] πάντα] πάντες V.

[u] ὀτιὴ πλείστους αὗται] πλείστους ὀτιὴ vel ὅτι ἡ A.V.E.M.

[x] Τοὺς μετεωρολέσχους λέγει ν.] Schol. Aristoph. Nub. 330.

[y] μετεωρολέσχους] μετεωρολέσχας A.E. Schol. Tum νῦν λέγει A. pro λέγει νῦν.

[z] αὐλητὰς] ἀθλητὰς V.

[a] κωμῳδοποιὸς] κωμῳδιοποιὸς A.

[b] ποιητὴν] αὐλητὴν Schol.

[c] τῶν σοφιστῶν] τὸν σοφιστὴν A. Mox delevi ΣΟΦΙΣΤΗΣ ἐστιν, ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΔΥΝΑΜΙΣ cum A.V. Habet tamen A. in marg.

[d] ΣΟΦΙΛΟΥ] Σοφίλου A.

γικὸς, [e]τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα· ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. Οὗτος [f]πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ· καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον [g]δυοκαίδεκα εἰσιόντων. Προσηγορεύθη δὲ [h]Μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. Καὶ αὐτὸς [i]ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ [k]τετραλογίαν. Καὶ ἔγραψεν Ἐλεγείαν τε, καὶ [l]Παιᾶνας, καὶ [m]λόγον καταλογάδην περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον [n]ἀγωνιζόμενος. Παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι, [o]Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. Τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην, [p]ἐτῶν ἐνενήκοντα. [q]Ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ', ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. [r]Νίκας δὲ ἔλαβε κδ'.

Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ [s]τοῦ προτέρου Σοφοκλέους, τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. Ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', [t]οἱ δὲ φασὶν, ια'. Νίκας δὲ εἷλεν ζ'. Ἔγραψε καὶ [u]Ἐλεγείας.

[e] τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλ.] Alii Sophoclem natum referunt Olymp. LXXI. et quidem anno ejus secundo. Anonymus in Vita Sophoclis: Γεννηθῆναι αὐτόν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. Pro hac opinione facit Diodorus lib. XIII. Obiisse enim Socratem refert anno tertio Olympiadis XCIII. Callia archonte, annos natum nonaginta. Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, inquit, ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα. Quare anno secundo Olympiadis septuagesimæ primæ (ab eo enim ad annum tertium Olympiadis XCIII. utroque termino incluso, intervallum est annorum XC.) assignandus est natalis Sophoclis e sententia Diodori Siculi. Vide etiam Petitum in Commentar. ad Leg. Att. p. 69. KUST.

[f] πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς] Consentiunt Anonymus in Vita Sophoclis; Aristoteles in libello de Poëtica, c. 4. et Laërtius in Platone. KUST.

[g] δυοκαίδεκα] δυοκαίδεκα A.V.

[h] Μέλιττα] Vid. Philostrat. p. 884. TOUP.

[i] ἦρξε] ἦρχε A. Mox πρὸς τὸ δρᾶμα V.

[k] τετραλογίαν] Sic scribendum esse recte monuerunt Meursius in Sophocle, sub finem; et Jonsius lib. I. de Script. Hist. Phil. c. 16. Ante enim inepte legebatur στρατολογίαν, quod Wolfius et Portus, nullam mendi illius suspicionem habentes, prorsus ἀπροσδιονύσως verterant, *delectum militum*. Nimirum cum veteres tragici ante Sophoclem tetralogia, sive quaternis fabulis, in scena certare solerent; Sophocles, more hoc neglecto, singulis dramatibus certare instituit. Id Suidas significare voluit, cum ait, ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. Tragicos autem quatuor dramatibus, quæ *tetralogia* dicebantur, olim certasse, præter alios clare testatur Laërtius in Platone: Ἐκεῖνοι τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. Τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. Sed de tetralogia veterum tragicorum plura vide apud Jonsium loco laudato; itemque Meursium in Sophocle sub finem, et Stanleium ad Catalogum dramatum Æschyli, p. 709. KUST.

ib. τετραλογίαν. Ἔγραψεν] στρατολογεῖσθαι. Καὶ ἔγραψεν A.V. στρατολογ. καὶ ἔ. E. στρατολογίαν. Καὶ ἔ. B. τετραλογεῖσθαι Nækius de Chœrilo p. 9.

[l] Παιᾶνας] Pæanis in Æsculapium meminit Philostratus lib. III. de Vit. Apoll. c. 5. p. 123. KUST.

[m] λόγον] Priores editt. [et B.V.E.] addunt, καταλογάδην: sed male. Vox enim ista est supervacanea, nec agnoscit eam ms. A. KUST.

ib. λόγον περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπ.] Locus hic mihi est obscurus, vel potius suspectus. Quomodo enim Sophocles certare potuerit cum Thespide, et Chœrilo, (Atheniensi nimirum) qui diu ante eum vixerunt? Quare videat lector. In ms. A. sic legitur et distinguitur, πρὸς Θέσπιν. Καὶ Χοίριλος ἀγωνιζόμενος. Sed quid hoc? KUST. Ego locum sic interpretarer: *et declamavit prosaice, Chorum ad Thespidis et Chœrili fabulas concedendum strenue impetraturus.* Undecunque Suidas hanc narrationem descripserit, certissime vult dicere, Sophoclem præter poëmata etiam prosaice declamasse, dum petit Chorum ut aliqua Thespidis et Chœrili tragœdia ab integro exhiberetur. THEOBALD. in Obs. Misc. I. p. 315. Nemo ἀγωνίζεσθαι περὶ τινὸς πρὸς τινα aliter interpretaretur quam *certare de re aliqua contra aliquem.* Non video quomodo alia sententia ex his verbis exsculpi possit. Quid est *strenue impetrare?* an *impetrare* pro *petere, flagitare*, poni potest? an ἀγωνιζόμενος habet futuri significationem, an πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον potest notare ad fabulas, etc. petiit ergo Sophocles chorum simul in omnes horum fabulas? an credibile Sophoclem pro æmuli poëtæ Chœrili fabulis Chorum petiturum? Non puto. Sensus potest esse, *scripsit sermonem sive orationem pedestrem, de choro certans contra Thespin et Chœrilum.* Nollem vero cum Kustero καταλογάδην expungere: nam cum λόγος dicatur πεζὸς et λόγος ἔμμετρος, γράφειν λόγον καταλογάδην ex oppositione τοῦ γράφειν λόγον ἐμμέτρως recte dici posse videtur. DORVILL. Tam plana et luculenta Suidæ sententia turbas peperit Kustero, quas tantum dimidia ex parte composuit Fabricius Bibl. Gr. vol. II. p. 215. Harles. Contra Thespin et Chœrilum dudum defunctos scripserat Sophocles. Ad excusandam virorum doctorum perturbationem hoc facit, quod etiam antiquioribus hominibus fraudi fuit Suidæ locus. Nimirum ex hac Suidæ narratione fluxisse videtur error ille quem Scholiastæ Aristophanis communicavit Vitæ Sophoclis auctor. Qui quum legisset illud, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος, ambiguitate dictionis deceptus, inde hoc effecit, Sophoclem tragico certamine certasse, συναγωνίσασθαι, cum Chœrilo; Thespin omisit, quem intelligeret non potuisse certare cum Sophocle. Legerat autem illud non apud Suidam, sed apud antiquiorem auctorem, ex quo habet Suidas. NÆKIUS.

[n] ἀγωνιζόμενος] ἀγωνιζόμενον V.

[o] Ἰοφῶν, Λεωσθένης] Ἰοφῶν om. A. qui tum Λεωσθένης.

[p] ἐτῶν ἐνενήκοντα] Sic rescripsi auctoritate mstorum Paris. Ante enim legebatur, ἐτῶν ς': quam lectionem Wolfius et Portus secuti, locum hunc sic verterant: *Obiit anno sexto post Euripidis mortem:* omnino male. Significare hic enim Suidas voluit, Sophoclem nonagenarium decessisse: quod expresse etiam testatur Diodorus Siculus, cujus verba paulo ante adduximus. KUST.

[q] Ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ'] De fabulis Sophoclis vide Casaub. ad Athen. lib. VII. c. 4. Maussacum ad Harpocrat. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ: Petitum in Commentar. ad Leg. Att. p. 71. et præcipue Meursium in libello de trium Tragicorum fabulis. KUST. Vid. Boeckii Gr. Trag. princ. p. 110. qui malit ργ', probante Clintono in Musei Philologici t. I. p. 74.

[r] Νίκας δὲ ἔλαβε κδ'] Diodorus Siculus lib. XIII. eum decies octies tantum vicisse refert. Ait enim: Ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα, νίκας δ' ἔχων ὀκτωκαίδεκα. Anonymus autem in Vita, eum vicies vicisse tradit. KUST.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ, ἈΡΙΣΤΩΝΟΣ, υἱωνὸς] Vid. Clintoni Fast. Hellen. a. 396.

[s] τοῦ προτέρου om. V. τοῦ ante πρεσβυτέρου om. A.V.

[t] οἱ δὲ φασιν ια'] Boeckius Trag. Gr. Princ. p. 116. mavult να' pro ια', et mox ιβ' pro ζ'. Contra quem vide disputantem Clintonum F. H. p. xxxv. qui seqq. ita transponit, ἐδίδαξε δὲ δράματα μ', νίκας δὲ εἷλεν ζ', οἱ δὲ φασιν ια'.

[u] Ἐλεγείας] Harum meminerunt Hephæstion in Enchiridio, et Harpocratio v. Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. KUST.

Ὅτι [x] Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην [y] ὑπερβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους. Ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας· ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτου, ἀλλὰ καὶ νέος ὢν, [z] καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος [a] ἐδέσποζεν. Ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτὸν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὔκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καίτοι ψευδῆ [b] γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς. Διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν.

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, καὶ λυρικὸς, [c] ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. Γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, [d] ἤτοι μετὰ τοὺς ζ' τραγικοὺς, οἵτινες ὠνομάσθησαν [e] Πλειάς. Δράματα αὐτοῦ ιε'.

Σοφονίας: Ὄνομα κύριον.

Σοφός: Ὁ θηρεπῳδός. Δαβίδ·

> Φαρμακοῦται φαρμακευομένη [f] παρὰ σοφοῦ.

Ὡς τὸ,

> Σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι.

Καὶ,

> Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς;

Οὐ γὰρ τοὺς ὡς ἀληθεῖς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τοὺς τισιν εἶναι δοκοῦντας.

[**Σοφός**:]

> [g] Σοφὸς Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ' Εὐριπίδης,
> ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης [h] σοφώτατος.

Σοφώτατε: Ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. Καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

Σοφοὶ τύραννοι [i] **τῶν σοφῶν συνουσίᾳ**:

Σῶι: Μονοσυλλάβως, οἱ σῶοι· καὶ παρὰ [k] Θουκυδίδῃ. Οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι, σῶοι. Καὶ σῶν, μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ, [l] σωζόμενον, ὁλόκληρον.

> [m] Ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀρτεμῆ ἐργασάμενον.

Σωβάλ:

Σωγάνη: Ὄνομα πόλεως.

Σῶζω: Αἰτιατικῇ.

Σωκλῆς: Ὄνομα κύριον.

Σωκράτης, Σωφρονίσκου, [n] λιθοξόου, καὶ μητρὸς Φαιναρέτης, μαίας· πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ [o] φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας· εἶτα φιλοσοφήσας, διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα [p] Δάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου [q] πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει· γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικὰ, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ φησίν. Ἐς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν, καὶ Ποτίδαιαν, καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. Καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο, Ξανθίππῃ· ἀφ' ἧς [r] ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα· καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρί· ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος, καὶ Μενέδημος, ἢ Μενέξενος, [s] ὥς τισι δοκεῖ. Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι οζ', ἐβίω δὲ ἔτη π', εἶτα ἀλογίᾳ μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανε, ἔγγραφον [t] οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ, ὥς τινες βούλονται,

[x] Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερβ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati in Vit. Apollon. lib. I. c. 10. KUST.

[y] ὑπερεβάλλετο] ὑπερεβάλετο A.

[z] καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος om. V.

[a] ἐδέσποζεν] ἐσπούδαζεν E. suprascripto ἐδέσποζεν. Idem mox Εὐφράντης.

[b] γράμματα] δράματα V.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ, ἈΘΗΝΑΙΟΣ] Hunc artic. habet A. in marg.

[c] ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ om. A. qui δὲ om. post γέγονε.

[d] ἤτοι μετὰ—Πλειάς om. V.

[e] Πλειάς] καὶ Πλειάς A.B.E.

ΣΟΦΟΣ: Ὁ θηρεπῳδ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LVII. 5. p. 618. KUST. Theodoretus: σοφὸν ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸν θηρεπῳδὸν προσηγόρευσεν. qui locus, paucis immutatis, descriptus est. Verba illa σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι sunt Jeremiæ IV. 22. Ultima ποῦ σοφὸς etc. respiciunt ad 1 Cor. I. 20. ERNEST.

ΣΟΦΟΣ: Θηρεπῳδός] Verte, *incantator serpentum*. Sic voc. σοφίας utitur pro incantatione, Heliod. Æthiop. II. σοφίαν τινὰ καὶ ἴυγγα κίνησον ἐπ' αὐτὴν Αἰγυπτίαν. REINES.

[f] παρὰ σοφοῦ om. B.V.E. Mox ὡς ante ἀληθεῖς accessit ex A.V.

[ΣΟΦΟΣ] om. A.E.

[g] Σοφὸς Σοφοκλ.] Est oraculum Pythiæ, quod refertur a Scholiasta Aristoph. ad Nub. 144. unde id Suidas mutuatus est. KUST.

[h] σοφώτατος] σοφώτερος A.B.V.E.M. Statim delevi ΣΟΦΩΝ, Σόφωνος. Ὄνομα ὄρους cum A.V. Ad eam gl. sic Toupius: " De monte Sophone mihi hactenus incomperta omnia. Rescribendum puto, ὄνομα μαγείρου. Nimirum una syllaba alteram absorpsit: hæc prima mali labes. Sophon est nomen *coqui*. Ejus meminit Athenæus: meminit et Anthippus Comicus apud Athenæum lib. IX. p. 403."

ΣΟΦΩΤΑΤΕ] Σοφώτερε V.

ΣΟΦΟΙ ΤΥΡΑΝΝ.] Senarius hic est Sophoclis, ex fabula, quæ Αἴας Λοκρὸς inscribebatur, depromptus, ut testatur Zenobius Cent. V. 98. Cum Zenobio facit Aristides Orat. Platonica II. tom. III. p. 477. cujus verba hæc sunt: Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ ἰαμβεῖον εἶναι, τὸ, Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ, οὐδ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν· ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. His adde Gellium Noct. Att. lib. XIII. c. 17. KUST. Liban. Ep. p. 16. Sophocli tribuit. A Sophocle habuit Euripides. Vid. Plato Republ. l. VIII. TOUP. Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 21.

[i] ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ] τῇ τῶν σ. A.B.V.E.M.

[k] Θουκυδίδῃ] Thucydid. III. 34. τεῖχος σῶν καὶ ὑγιᾶ. Conf. Eustath. Il. ν'. 459=940, 45. Vid. supra v. Σᾶ.

[l] σωζομένων, ὁλοκλήρων] Leg. σωζόμενον, ὁλόκληρον. Monuit Oudendorp. ad Thom. Mag. p. 831.

[m] Ὁλόκληρον] Ex Æliano. Vid. v. Θεόπομπος. Leg. ἐργασάμενος. TOUP.

ΣΩΓΑΝΗ] H. Reland. Palæst. III. in Sogane. HEMST.

ΣΩΚΛΗΣ] Σωκλέης restituendum Herodoto V. 92, 1. Σωκλῆς Ἀθηναῖος est apud Ælian. H. A. VI. 44. ἐξ ᾠοῦ πάλι Σωκλῆς Εἰς ᾠὸν legendum in Hedylo Athenæi XI. p. 473 A. PORSON.

[n] λιθοξόου] λιθοξόος V.

[o] φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδ.] Confer omnino Enarratorem Comici ad Nub. 771. KUST.

[p] Δάμωνος] Δήμωνος V.

[q] πρῶτον] πρότερον V. Tum αὐτοῦ E.

[r] ἔσχεν υἱὸν] παῖδα ἔσχε V.

[s] ὥς τισι δοκεῖ et mox ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V. ὡς ἔν τισι M.

[t] οὐδὲν καταλιπὼν] Scripserim potius, οὐδὲν ἄλλο καταλιπών. KUST.

[u]ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. Φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον, τόπος δὲ [x]οὗτος Ἀθηνῶν, μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοὶ [[y]φιλόσοφοι] προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους· αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς [z]ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ· καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε, καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν· [a]Φαίδωνά τε Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολήν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν, ὕστερον δὲ αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, [b]Μενεδήμου εἰς Ἐρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν· Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολήν, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική, ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική· Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην, [c]Λυσανίαν Σφήττιον, [d]Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλεώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου, ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος, καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιτιέα· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωϊκὴν [e]ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκέ Ὀλυμπιάδος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι, τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρρώνειοι [f]προσαγορευόμενοι· Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναίους· ἔτι δὲ Κρίτωνα, καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῆ [g]Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικόν, Εὔηνον, Χαιρεφῶντα. Καὶ Θεόδωρος δέ, ὁ ἐπικληθεὶς ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν· [h]ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδούς, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. Ταῦτα περὶ Σωκράτους.

Ὅτι Σωκράτης, φιλοσοφήσας ὕστερον, Ἀρχελάου τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. Τὴν ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. Ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μέν, Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, [i]Ἀντισθένην· Θηβαίους δέ, Σιμμίαν, καὶ Κέβητα· [k]Κυρηναίους δέ, Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. Δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. Ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ [l]Κόννωι, γέρων ἤδη ὤν· σκωφθεὶς δέ, [m]τὸ Σόλωνος, Ὀψιμαθὴς μᾶλλον, εἶπεν, ἢ ἀμαθής. Ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. Τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς [n]πρὸς αὐτὸν σχόντων, ἐφθονήθη. [o]Καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους, καὶ ἄθεον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν· ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ [p]Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο, καὶ εἷλον· ἐν τῷ τιμήματι δὲ [q]αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. Ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολύ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου Θεωρὶς [r]ἀφίκηται. Καὶ οὐκ ἐξῆν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαί τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ αὐτῷ [s]φυγὴν συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους, εἰπών, δεῖν μὴ παραβαίνειν. Πιὼν δὲ τὸ [t]κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθείς, Θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δέ τις [u]τοὔνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει· ᾧ καθευδήσαντι [x]παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. [y]Ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

Σωκράτης:

[z]Σωκράτης ὁ Μήλιος,
καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

Ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. Ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν· Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης· ἀλλ' [a]ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκράτην ὡς ἄθεον [[b]ὁ κωμικὸς] διαβάλλει. Διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, ὁπόσους [c]ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, [[d]καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη, εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων.]—Ἢ Μήλιος, ὥς τινες [e]ἐξεδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων, πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων· Μῆλα γάρ, τὰ θρέμματα. Οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ

[u] ὕμνον εἰς Ἀπόλλ.] De scriptis Socratis vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

[x] οὗτος om. V.

[y] φιλόσοφοι om. A.V.

[z] ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ] τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασε V.

[a] Φαίδωνα—κληθεῖσαν post Πύρρων γέγονεν in V. τε om. A.

[b] Μενεδήμου] Μενεδήμου καὶ V. Tum Ἐρετρίαν A.B. pro Ἐρετρείαν.

[c] Λυσανίαν Σφ.] Legendum puto Λυσανίου Σφ. Erat enim hic Æschines Lysaniæ fil. HEMST.

[d] Κέβητα Θηβαῖον om. V.

[e] ἐκ τοῦ τόπου om. E.

[f] προσαγορευόμενοι om. V.

[g] Φλιάσιον] φιλιάσιον V. Mox Εὔηνον om. A.B.V.

[h] Ἀδιαφορίαν] ἀφροδισίαν V.

[i] Ἀντισθένην] om. V.

[k] Κυρηναίους] Κυρηναῖον A.

[l] Κόννωι] Alii rectius Connum vocant. Vide Menag. ad Laërt. lib. II. num. 32. KUST. Κόννι A.

[m] τὸ Σόλωνος] ἐκ τοῦ Σόλωνος A.B.V.E. Mox εἶπεν μᾶλλον A.

[n] πρὸς αὐτὸν σχόντων] περὶ αὐτὸν σχ. A.B. περιαυτοσχόντα V.

[o] Καὶ πρῶτος—τοὺς νέους] ὃν πρῶτος Ἀριστοφάνης ἐκωμῴδησεν ἐν Νεφέλαις ὡς φθορέα τῶν νέων V. Mox ἐκάλει om. A.V.

[p] Μέλιτος] Μέλητος A. Tum ἐπὶ τούτοις—εἷλον om. V. αὐτὸν ἐγράψαντο A. pro ἐγρ. α.—ἐπὶ τούτῳ M.

[q] αὐτὸν] ἑαυτὸν A. αὐτοῦ V. Mox ἐτιμήσαντο V.

[r] ἀφίκηται] ἀφίκοιτο V.

[s] φυγὴν αὐτῷ] αὐτῷ φυγὴν A.

[t] κώνειον] τὸ κώνειον B.V.E.

[u] τοὔνομα] ὄνομα A.V. Mox τὸ γένος om. V. qui ὃς pro ὡς.

[x] περὶ] παρὰ A.B.E.

[y] Ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος] καὶ εὐθὺς ἐκεῖνος ἀπέπλευσε V.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ] Σωκράτους addunt A.V.

[z] Σωκράτης ὁ Μήλιος, καὶ Χαιρ.] Hæc sunt verba Aristophanis Nub. 829. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[a] ἐπεὶ] ἐπειδὴ V.

[b] ὁ κωμικὸς om. A.V. Schol. qui post διαβάλλει addit, διὰ τοῦτο Μήλιον αὐτὸν ἔφη, omissis διὰ δὲ τὴν—παίζων.

[c] ἅλλοιτο] ἅλοιτο V.

[d] καὶ ὃν ἀπέδωκε—παίζων om. A.B.V.

[e] ἐδέξαντο] ἐξεδέξαντο A.V. Mox θηρίων V. pro ζώων. qui infra om. παρέλαβον αὐτό. Schol. οὕτω pro αὐτό.

αὐχμηρὸν ποιοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβὴς, παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος [f]ἀποστερηθεὶς, ἐπὶ τὸ [g]ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. Ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν.—Ἐγένετο δὲ καὶ [h]Ἀρισταγόρας Μήλιος, διθυραμβοποιός· ὃς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. Καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους [i]ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. Τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων.

Σῶκος: Ὁ Ἑρμῆς.

Σωκῶ: Ἰσχύω, δύναμαι· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σώζω. [k]Σοφοκλῆς·

> Μούνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ
> λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

Οἷον καταβαρεῖν με, καὶ καταφερόμενον.

Σωλὴν, σωλῆνος. Τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Σωλῖνος: Ὄνομα ποταμοῦ.

Σῶμα: Πᾶν τὸ τεθνηκός. [l]Τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος.

Ὅτι [m]πᾶν τὸ ποιοῦν, σῶμά ἐστι· ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ [n]προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων· ὥστε σῶμά ἐστι.

[Σῶμα ὅλον καθαίρειν, φροντίδων ἀπαλλαγὴν δηλοῖ λύσιν:]

Σωμανῖτις γυνή:

Σωμασκεῖν: Συγκροτεῖν, εὐτρεπίζειν, [o]ὠδίνειν, ἑτοιμάζειν.

Σωμασκία:

Ὁ δὲ [p]ἤσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου, τρεχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωματοποιεῖν: Σωμασκεῖν.

Οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον.

Καὶ αὖθις·

[q]Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Σωματοποιεῖν: Τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας.

[r]Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας, οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν [s]ἀληθινῶς τὸν Φίλιππον.

[t]Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι.

Σωματοποιήσαντες: Κυρώσαντες, βεβαιώσαντες.

[v]Ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκαταθεμένου, καὶ [u]σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν, τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιῆσαι:

[x]Ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ πρᾶσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυγομαχοῦντας.

Ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος [y]ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων, ἐσωματοποίει ταύτην.

Καὶ αὖθις Πολύβιος·

Ὁ δὲ ὡς πολεμικὸς φίλος πάντ' ἐμηχανᾶτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σωναράτης: Ὄνομα κύριον.

Σῶος: Ὁ ὑγιής.

Σώπατρος Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος, [z]μαθητὴς Ἰαμβλίχου· ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι [a]τὰ κατὰ θρησκείαν· ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. Ἔγραψε Περὶ Προνοίας, καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων, ἢ δυσπραγούντων.

[b]Ὅτι [c]τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. Ὁ γὰρ [d]χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος, κωμικός· τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, [e]Σιλφία, ἢ Κνιδία, Νεκυῖα,

[f] στερηθεὶς] ἀποστερηθεὶς A.B.V.

[g] ἄθεος εἶναι ἔδραμεν] ἄθεον ἐξέδραμεν Schol.

[h] Ἀρισταγόρας] Διαγόρας Hermannus ad Schol. Aristoph.

[i] ἐπ' ἀσεβείᾳ] ἐπ' om. A.V.E.M.

ΣΩΚΟΣ] Mercurii epitheton, Phurnutus, Nicom. Geras. de arithm. Theol. ap. Phot. c. 187. vid. Gyraldum. REINES. Il ύ. 72. Conf. Apollonii Lex. cum hac et seq. gl.

[k] Σοφοκλῆς] Electr. 119. Μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. KUST.

[l] παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ΔΕΜΑΣ δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται] τὸ δὲ τοῦ ζῶντος δέμας λέγεται A.B.V. Photius. Lege Schol. Ven. ad Il. ά. 115.

[m] Πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone, VII. 55. TOUP. Ὅτι πᾶν A.

[n] προσιοῦσα] προσοῦσα A.V.

ΣΩΜΑ ΟΛΟΝ ΚΑΘ.] Hæc ad somniorum interpretationem pertinent. Vide nos supra ad v. Σάρκας. KUST. Deest V.E. Habet A. tantum in marg. ubi om. ὅλον.

ΣΩΜΑΝΙΤΙΣ ΓΥΝΗ] An, Σουναμῖτις γυνὴ, ut supra? KUST. Σουναμῖτις V. Herodian. Epimeriam. p. 131. Σώμανα τόπος ὅθεν καὶ Σωμανῖτις γυνή. ubi vid. Boissonad.

[o] ὠδίνειν] οἰδίνειν A.B.V.E.

[p] ἤσχαλλεν] ἤσχαλεν A.M. Mox A. μόνον. Tum ὅλης B.E. pro ἄλλης. Vid. supra p. 577 D.

ΣΩΜΑΤΟΠΟΙΕΙΝ] Confer Nostrum supra v. Ἐσωματοποίει. KUST. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XI. 86. XVIII. 10.

[q] Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 87. KUST.

[r] Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρ.] Locum hunc Polybio tribuit Valesius, qui hinc supplet Collectanea Constantini a se edita, p. 69. KUST. XVI. 1, 9.

[s] ἀληθῶς] ἀληθινῶς A.B.

[t] Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο] Polyb. Fr. gr. 123. Excerpt. Vat. Maii p. 442.

[v] Ἐμοῦ δὲ ταχ.] Et hoc fragmentum, uti et duo sequentia, censente Fulv. Ursino, ad Polybium referenda sunt. KUST. Fr. gr. 124. Mox σωματοποιῆσαι om. V.

[u] σωματοποιήσαντες] σωματοποιήσαντες A.

[x] Ὁ δὲ ἔφασκε] Polyb. Fr. gr. 125. 126. 127. Mox πρᾶσθαι tacite Kusterus pro προσίεσθαι ex Porti em.

[y] ἐλπίδος om. V.

ΣΩΝΑΡΑΤΗΣ] Σωνάρτης A.V.

ΣΩΠΑΤΡΟΣ ἈΠΑΜ.] De hoc Sopatro vide Eunapium in vita Ædesii, et Valesium ad Sozomeni Histor. Eccles. lib. I. c. 5. KUST.

[z] μαθητὴς] υἱὸς E. Mox ὁ om. V.E. Tum ἀνεῖλεν om. A.

[a] κατὰ τὴν] τὰ κατὰ A.V.

[b] Ὅτι τὸν] Seqq. A. in marg.

[c] τὸν Σώπατρον—ἀνεῖλεν] Vid. Eunap. in Ædesio p. 22. 36. 44. REINES. Wyttenb. ad eum scriptorem p. 71.

[d] χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης] χ̄ς ἐξ ἀγάπης, οὐκ ἐξ ἀνάγκης V.

ΣΩΠΑΤΡΟΣ ΚΩΜ.] Cornua asini Indici Alexandro M. allata sunt a Sopatro Ælian. H. A. X. 40. Porphyr. de Styge a Philone Heracl. de Mirandis ap. Stob. Ecl. Phys. p. 130. REINES.

[e] Σιλφία] Legendum est Σίλφαι, Κνιδία ex Athen. III. p. 101. B. et 109. F. sunt enim diversæ fabulæ, non una duplici titulo. HEMST. σιλφία ἡ κνιδία M.

Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῇ· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσο- A φισταῖς.

Σώπατρος παρῳδός: Τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχὶς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. Ἐπιτομὰς πλείστων. Τινὲς δὲ καὶ τὴν [f]ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος: Ὄνομα κύριον.

Σωράκους: [g]Βάβριος·

Ποῦ δ' ὀστρίων ἦν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων;
στάμνοι τε μέλιτος, σώρακοί τε φοινίκων;

Σωρανὸς, Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρὸς, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν [h]Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

Σωρανὸς, Ἐφέσιος, ἰατρὸς νεώτερος. [i]Γυναικείων C βιβλία δ', Βίους ἰατρῶν, καὶ αἱρέσεις, καὶ συντάγματα, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα διάφορα.

Ὅτι [k]Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου· τῶν δὲ πρεσβυτέρων, μετὰ τὸν Ἱπποκράτην, Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπίκλην.

Σωρεία: Πλῆθος. Καὶ σωρὸς, ὁ [l]σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις: Κυρίως σωρὸς, τὸ D ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος, παρὰ τὸ [m]σῶ, ὅ ἐστι σώζω, καὶ συνάγω. Καλῶς οὖν ἀπὸ τῶν καρπῶν εἰρήκασιν· οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοί εἰσι. [n]Ἀριστοφάνης·

Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. Πῶς φῄς; πάλιν φράσον μοι.
Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σῶς: Ἀντὶ τοῦ σῶος. [o]Ἀριστοφάνης·

Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
Καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

B [Σωσάννα: Ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.]

[Σῶσαι: Ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων·

Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι· ἑαυτοὺς πάντες πάντως.

Καὶ [p]ἄλλος,

Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.]

C Σωσίβιος Λάκων, γραμματικὸς, τῶν [q]Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. [r]Ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι [s]εἶδός τι κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον [t]Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. [v]Καὶ περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν καὶ ἄλλα. Καὶ ἕτερος [u]Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον μὲν [x]ἀρτῦσαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρ- D σινόης. [y]Ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ [z]προϋπάρχον μῖσος.

Σωσίθεος, Συρακούσιος, ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ

ΣΩΠΑΤΡΟΣ ΠΑΡΩΙΔ.] Male Suidas Sopatrum Parodum a Sopatro Comico diversum facit, ut et ante nos monuit Stanleius ad Æschyli Choeph. 294. KUST. Deest hic art. A.

ΣΩΠΑΤΡΟΣ 'ΑΠΑΜΕΥΣ] Et hunc art. om. A.

[f] ἐκλογίαν] Est vox insolens, pro qua magis usitate diceretur, ἐκλογήν. Ceterum, Excerptorum Sopatri, quorum Suidas hic meminit, epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CLXI. KUST. ἐκλογὴν V. ἐκλογιῶν B. pr. Mox εἶναι om. V.

ΣΩΠΙΘΟΣ] Fors. Σωπείθης, regulus Indiæ, a quo Alexander M. 150 canes generosos λεοντομάχους accepit. Strab. XV. p. 700. Diod. Sic. XIX. Curt. IX. 1. REINES.

ΣΩΡΑΚΟΥΣ] Vid. Ἀρρίχους. TOUP.

[g] Βάβριος] Fr. Tyrwhitt. p. 40.

ΣΩΡΑΝΟΣ] Hunc puto esse Soranum, cujus mentionem facit Galenus ἐν τῷ Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, part. II. p. 252. et alibi. At alius est Soranus, cujus mentio fit apud Tzetzem Chil. VI. 300. Is enim tempore Cleopatræ vixerat. KUST.

[h] Ῥώμῃ] τῇ Ῥώμῃ A.V.

[i] Γυναικείων] Γυναικεῖα A.B. De hoc Sorano vid. Jonsius Script. hist. Phil. p. 348.

[k] Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρ.] Hæc sumpta sunt ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio, p. 1053. eadem totidem pene verbis leguntur. KUST.

[l] σωρός] σωρ' A.

[m] σῶ] σῶος B.E. pr. Mox καὶ om. V. Mox posui εἰρήκασιν post καρπῶν cum A.V.

[n] Ἀριστοφάνης] In Plut. 268. Mox φράσομαι A. pro φράσον μοι.

[o] Ἀριστοφάνης] Equit. 608.

ΣΩΣΑΝΝΑ] Hunc art. habet A. in marg. om. V. Et male huc illatus videtur ex p. 683 B.

[p] ἄλλος, σώζων] Leg. καὶ ἄλλους σώζων, σῶζε τ. σ. ψ. Vid. supra ad vv. Δίκαιος. Ὁσίων. TOUP. ἄλλως M. Deest art. V. habet A. in marg. Vid. p. 993 B. 1726 B.

Post h. v. Σωσθένην ponunt B.E. Σωσθένης M.

ΣΩΣΙΒΙΟΣ Λάκων] De eo vide Vossium de Histor. Gr. et Jonsium de Scriptor. Histor. Philos. lib. II. c. 3. E KUST. Clinton. Fast. Hell. III. p. 508.

ib. περὶ θυσιῶν τῶν ἐν Λακεδαίμονι, Athen. XV. p. 674. citatur Sosibius, et III. 115. περὶ Ἀλκμᾶνος, unde Schol. Theocrit. V. 92. laudat: Σωσίβιος τὰς ἀνεμώνας παρὰ Λάκωσι φασίδας καλεῖσθαί φησι. REINES.

[q] Ἐπιλυτικῶν καλουμ.] Athenæus eum Λυτικὸν vocat. Ait enim lib. XI. c. 12. p. 493. Ὁ θαυμάσιος Λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας λύσεις Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς. Quinam autem Λυτικοὶ dicti fuerint, docet Wowerus de Polymath. c. F 10. et Jonsius de Script. Hist. Phil. lib. II. c. 17. KUST. Adde Menag. Laërt. VI. 81.

[r] Ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ] Nihil præcessit, ad quod τούτοις referri possit. Quare, ut sensus loci hujus suppleatur, addendum videtur, ἔγραψε Λακωνικά, vel simile quid. KUST.

[s] εἶδος τῆς] εἶδός τι A.V.

[t] Δικηλιστῶν] Sic habent mss. Paris. At priores editt. minus recte Δικελιστῶν. De Dicelistis autem sic dictis G vide Athenæum lib. XIV. p. 621. et Meursium in Lacon. lib. III. c. 6. Confer etiam Nostrum supra v. Δικηλιστῶν. KUST. Δεικηλιστῶν B.E.

[v] Καὶ περὶ] καὶ om. A.V.

[u] ΣΩΣΙΒΙΟΣ, ψευδεπίτροπος Πτολ.] Hæc Polybio tribuuntur in Collectaneis Constant. Porphyrog. a Valesio editis, p. 65. KUST. Polyb. XV. 25.

[x] ἀρτῦσαι] ἀρτύσαι E. ἀρτῆσαι M.

[y] Ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομ.] Mira ἀβλεψία compilatoris. Hæc enim in modo laudatis Collectaneis Constantini, H pag. seq. de Agathocle non autem Sosibio dicuntur, et ad aliam omnino Eclogam pertinent: ut Pearsonius etiam observaverat. Confer quoque Nostrum supra v. Ἀνεθυμιᾶτο. KUST.

[z] προϋπάρχον] ὑπάρχον B.V.E.M.

ΣΩΣΙΘΕΟΣ] Ab Athen. X. p. 415. laudatur ejus Δάφνις. REINES. Vid. Clinton. Fast. Hell. III. p. 501.

Ἀλεξανδρεὺς, τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας, [a]τῶν τῆς Πλειάδος εἷς, ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς [b]Βυζαντίας· ἀκμάσας κατὰ τὴν [c]ρξδ´ Ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ καὶ [d]ποιήματα, [e]καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος: Ὄνομα κύριον.

Σῶσις: Ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. Ἐδίδαξε δράματα ογ´, ἐνίκησεν [f]δὲ ζ. Ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ τραγικῶν, οἵ τινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου· οἱ δὲ, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Τελευτᾷ δὲ [g]ρια´ Ὀλυμπιάδι· οἱ δὲ, ριδ´. [h]Οἱ δὲ ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σῶσπις:

Σῶστρα: Σωτήρια, μήνυτρα, λύτρα.

Σώστρατος Σικυώνιος, ἐπίκλην ἀκροχερσίτης. Ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον [hh]ἠφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. Ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος, ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ· ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαίων. Διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου, καὶ Χίλωνος [i]Πατρέως.

Σῶστρις, βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅς τις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· καὶ [k]κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίων χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας [l]μυριάδας ς´, οἵ τινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὅ ἐστι Περσικῇ γλώσσῃ, Σκύθαι. Καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

Σωτάδεια: [m]Σωτάδου ποιήματα.

Σωτάδας Βυζάντιος, φιλόσοφος. Ὡς ἐν τῷ ς´ περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Σωτάδης Κρὴς, [n]Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, ἰαμβογράφος. [o]Ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. [p]Ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος, καὶ [q]Θεοδώρας, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα· οἷον, Εἰς ᾅδου [r]κατάβασις· Πρίηπος· Εἰς [s]Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. [t]Καὶ Ἐγκλειό-

---

[a] τῶν τῆς Πλειάδος] Scholiastes Hephæstionis: Ἑπτὰ λέγονται εἶναι τραγῳδοὶ, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος ὁ νεώτερος, ΣΩΣΙΘΕΟΣ, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φιλίσκος, Διονυσιάδης, Αἰαντίδης. Meminit etiam ejus Hyginus in Poëtico Astronomico: *Dicunt enim nonnulli hunc esse Crotum nomine, Euphemes Musarum nutricis filium, ut ait Sositheus Tragœdiarum scriptor.* Præterea mentio ejus fit apud Athenæum et Stobæum. KUST.

[b] Βυζαντίας] Βυζαντίδος V.

[c] ρξδ´ Ὀλυμπ.] Pearsonius numeros hos suspectos habebat, scribendumque potius censebat, ρκδ´, i. e. 124. quod forsan verum est. Fuit enim Sositheus hic æmulus Homeri tragici, qui, ut ipse Suidas supra suo loco testatur, Olympiade 124. floruit. KUST. Vid. Clinton. Fast. Hell. ad an. 278.

[d] ποιήματα] καὶ ποιήματα A.V.E.

[e] καὶ καταλογάδην] καὶ om. B.E. edd. ante Kusterum, qui eam particulam tacite sumpsit a Porto. Habent eam ni fallor A.V.

ΣΩΣΙΦΑΝΗΣ, Σωσικλέους, Συρ.] Sic rescripsi auctoritate trium mstorum Paris. cum quibus etiam consentit alius codex ms. cujus meminit Pearsonius. At in prioribus editt. [et E.] sic legitur: Σωσιφάνης. Ὁμοίως κύριον. Σωσικλῆς, Συρακούσιος, &c. Sosiphanis autem tragici meminit Scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. III. 533. ubi etiam fragmentum ex fabula ejus Meleagro adducit. KUST.

ib. ΣΩΣΙΦΑΝΗΣ] Poeta tragicus, unus e VII. nominatur ab Athen. X. p. 453. Sosiphanem in Meleagro citat Heins. ad Theocrit. p. 24. Natal. Com. VII. 3. et Schol. Apoll. Rhod. III. 533. REINES. Σωσιφάνης ὄνομα κύριον εἶς V.

[f] δὲ] [illegible] καὶ V.

[g] ρια´—ριδ´] Clintonus ubi supra corrigit ρια´ et ριδ´. qui natum Sosiphanem regnante Philippo vel Alexandro statuit, fabulas autem docuisse Ol. 121 vel Ol. 124.

[h] Οἱ [illegible] ἀκμάσαι αὐτ.] Sensus hujus loci est mutilus. Excidit enim numerus Olympiadis, qua secundum quosdam Sosiphanes floruerat. KUST.

ΣΩΣΙΣ] F. Σῶσος, philosophus Stoicus, Ascalonita, quem cum Antiocho Cyeno, Antilio et Eulio nominat Stephan. ad Ἀσκάλων. REINES. Σῶσις B.E.M. Σώσεις A. Delevi ὄνομα κύριον cum A.V.E. Vide Burman. post Dorvillii Sic. p. 504. Schneider. ad Xenoph. Anab. I. 2, 9.

ΣΩΣΤΡΑ] Herodot. I. 118.

ΣΩΣΤΡΑΤΟΣ Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχ.] Totus hic locus excerptus est ex Pausania: quem vide in Eliacis Poster. p. 350. Confer etiam Nostrum supra v. Λεοντίσκος. KUST.

[hh] ἀφίει] ἠφίει A.B.V.E. ἐφίει M. ἀνίει Pausan.

[i] τοῦ Πατρέως] τοῦ om. A.V. Tum Πατρέως V.

ΣΩΣΤΡΙΣ] Pro Σέσωστρις. Sic enim alii regem hunc appellant. KUST. ὁ καὶ σεσῶστρις addit E. His similia tradit J. Malelas p. 28. Conf. Wesseling. Præf. Herodot. p. xi. ed. Oxon.

ib. Vid. Πάρθοι. HEMST.

[k] κατῴκισεν] κατῴκησεν E.

[l] μυριάδας φ´] Mss. Paris. μυριάδας ε. KUST. μυριάδας πεντακισχι^λ V. χιλιάδας ιε´ Malelas.

[m] ποιήματα τὰ τοῦ Σωτάδου] Σωτάδου ποιήματα A.V.

ΣΩΤΑΔΑΣ Βυζ.] Vid. Ἀριστοκλῆς Μεσσήνιος. KUST.

ΣΩΤΑΔΗΣ Ἀθην.] Ejus meminit Athenæus. KUST. Deest hic articulus et seq. A.

ΣΩΤΑΔΗΣ Κρὴς sed diversus memoratur a Pausan. p. 497, 2. HEMST. De Sotadis operibus vid. Clinton. Fast. Hell. III. p. 500.

[n] Μαρωνείτης] Μαρωνίτης V.

[o] Ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιν.] Athenæus lib. XIV. c. 4. (p. 620.) Ὁ δὲ Ἰωνικὸς λόγος τὰ Σωτάδου, καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ Πύρρητος τοῦ Μιλησίου, καὶ Ἀλέξου, καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. Καλεῖται [illegible] οὗτος καὶ κιναιδολόγος. Ἤκμασε δὲ ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, &c. Ad hunc locum Suidas respexit. Ceterum de voce φλύακες vide quæ notavimus supra ad v. Ῥύθων. KUST. βλύακας V.

[p] ἐχρήσατο—Αἰτωλὸς] Strabo XIV. p. 620. ἦρξε δὲ Σωτάδης μὲν πρῶτος τοῦ κιναιδολογεῖν, ἔπειτα Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. cf. Leopardi Em. XIII. 10. REINES.

[q] Θεοδώρας] F. Θεοδωρίδας, cujus carminis in amorem meminit Athenæus p. 475. TOUP. Θεόδωρος V. Conf. Athen. XIV. p. 618 E.

[r] κατάβασις] κατάβασιν V.

[s] Βελεστίχην] Est Βιλιστίχη ἡ Ἀργεία ἑταίρα cujus meminit Athenæus XIII. p. 576. F. 596. E. Βελεστίχην ἐκ Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θαλάσσῃ γυναῖκα memorat Pausan. V. p. 395, 18. HEMST. βελέτισχην V.

[t] Καὶ Ἐγκλειόμενοι, καὶ Παραλυτρούμενος] Male. Hæc

μεναι, καὶ Παραλυτρούμενος· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς. A

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ Μυστηρίων βιβλίον α΄.

Σωτέος: Σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ: Ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ σώτειρα.

[u] Φωσφόροι, ὦ Σώτειρ᾽, ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χάριν φῶς ἐῷ ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας, γραμματικός, [x] ἀνὴρ Παμφίλης· ἣ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. Ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν, Ζητήσεις Ὁμηρικάς, [y] Ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, Περὶ μέτρων, Περὶ κωμῳδίας, Εἰς Εὐριπίδην. B

Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, [z] ἧ τὰ ὑπομνήματα [a] ἐπέγραψεν, (ὡς Διονύσιος ἐν λ΄ τῆς μουσικῆς ἱστορίας,) [b] βιβλία γ΄.

Σωτήριχος, [c] Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαρικά, ἤτοι Διονυσιακά, βιβλία δ΄, Τὰ κατὰ [d] Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, Τὰ κατὰ Ἀριάδνην, Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα, ἢ Ἀλεξανδριακόν· ἔστι δὲ ἱστορία [e] Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος, ὅτε Θήβας παρέλαβε· καὶ ἄλλα. C

Σωφανηνή:

Σωφάνης: [f] Ὄνομα κύριον.

Σώφας: Ὄνομα κύριον.

Σώφιλος: Ὄνομα κύριον. Σικυώνιος, ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Δράματα αὐτοῦ, [g] Κιθαρῳδός, [h] Φύλαρχος, Τυνδάρεως ἢ Λήδα, καὶ [i] Δηλία· ὡς φησιν Ἀθήναιος. Καὶ [k] (Ἐγ)χειρίδιον, καὶ [l] Παρακαταθήκη.

Σωφρονεῖν: [m] Σοφοκλῆς·

Μὴ κρῖνε, μὴ ᾽ξέταζε· σωφρονεῖν καλόν.

Νῦν, [n] τὸ μὴ περιεργεῖν. Ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, [o] εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει ὁ ἀνήρ.

Σωφρονεῖς: Ἀντὶ τοῦ μόλις [p] ἐστράφης, ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης [q] Πλούτῳ.

Σωφρονικῶς: Ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως. Οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονισθέντας: Ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας.

Τοὺς [illegible] ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἐναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονιστῆρες:

Σωφρονῶ ἐγώ· Σωφρονίζω δὲ ἕτερον. [Σωφρονῶ, δοτικῇ.

Αὐτὴ αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα.

Αἰτιατικῇ δέ,

Σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα.]

Σωφροσύνη: Ἡ ἰδιωτεία παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη.

Σωφροσύνη: Ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετήν, [r] καὶ μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν [s] ὁμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. D

[t] Τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην ἐγὼ [u] δικαιότατος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι.

enim pertinent ad Sotadem Comicum, ut expresse docet Athenæus lib. VII. p. 293. et lib. IX. p. 368. KUST.

[u] Φώσφορος] Anthol. Pal. VI. 267. Mox ἵσταθι A.E. Anthol. ms. ἱστάθη V. ἵσταθι M.

[x] ἀνὴρ Παμφίλης] Supra v. Παμφίλη, maritus Pamphilæ vocatur Σωκρατίδας. Ceterum Soteridæ hujus meminit Photius Cod. CLXI. p. 337. KUST. Supra p. 2824. Pamphile vocatur θυγάτηρ Σωτηρίδα, et artic. seq. Σωτηρίδας E. πάτηρ Παμφίλης. E

[y] ὑπόμνημα] Vid. Meinekii præf. Menand. p. xxxiv.

[z] ἧ] ἧς A.V. Mox ὑπέγραψεν V.E. Tum ὡς ὁ Διον. A. ὁ Διον. ἐν τῷ λ. V.

[a] ἐπέγραψεν] Sic mss. Paris. At priores editt. minus recte, ἔγραψεν. KUST. ᾗ τὰ—ἐπέγραψαν—βιβλία λγ. v. Παμφίλη. HEMST. F

[b] βιβλία γ] Leg. βιβλία λγ΄, triginta tres, loquitur enim de iis, quos alii adscribunt Pamphilæ. Vid. supr. Παμφίλη. REINES.

[c] Ὁ Ἀσίτης] Pearsonius recte monuit, scribendum esse, Ὀασίτης; auctoritate Stephani Byzantii, qui v. Ὕασις hæc habet: Ὕασις, πόλις Λιβύης. Λέγεται καὶ Ὄασις. Καὶ ὁ πολίτης, Ὀασίτης, [ὡς] ὁ ποιητὴς Σωτήριχος. KUST. Ὀασίτης etiam Reinesius collato Steph. Byz. et Voss. de Hist. Gr. p. 199. Addit præterea: In Gruteri Inscr. p. 871. n. 8. est: Asius Soterichus, est Oasius, Ὀασίτης, poëta epicus et historicus. (Cf. Reines. Epp. ad Hoffman. et Rupert. p. 316.) Sotericho Azanitæ emplastrum tribuit Nic. Myr. X. 27. qui videtur esse Addanites ἀπὸ κώμης Ἀδδάνων, immo ex urbe Phrygiæ Azanio. Tzetz. ad Lycophr. 486. Σωτήριχος ἐν τοῖς Καλλιδωνιακοῖς λέγει etc. ὀασίτ A. G

[d] Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν] De hac vide Xenophontem de Instit. Cyri, lib. V. et VII. KUST.

[e] Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία] ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος A. H

ΣΩΦΑΝΗΣ] Eurychidis fil. Decelensis: ejus strenua facta in pugna Marathonica contra Medos enarrat Herodotus VI. 92. IX. 72. 73. REINES.

[f] Ὄνομα κύριον om. A.

ΣΩΦΙΛΟΣ] Vid. Meinek. Quæst. Scen. III. p. 59.

[g] Κιθαρῳδός] Κιθαρῳδοὶ E.

[h] Φίλαρχος] Potius Φύλαρχος: ut apud Athenæum. KUST. Φύλαρχος A.B.V.

[i] Δηλία] Sic rescripsi auctoritate mstorum Paris. Priores enim editt. habent Δημία; quod minus placet. KUST.

[k] Χειρίδιον] Athenæus lib. X. fabulam hanc Ἐγχειρίδιον vocat. Sed utra lectio præferenda sit, dubium est et incertum. KUST. Χειρίδιον A.B.V.E.M.

[l] Παρακαταθήκη Athen. XIV. p. 646. Menander etiam scripsit Παρακαταθήκη Athen. XIII. p. 571. et Crates. Pollux IX. 6. p. 479. et IV. 24. Apud Laërt. II. 12. in Stilpone ad extr. citatur Sophili drama γάμοι. REINES. Παραθήκη A.B.V.E.M.

[m] Σοφοκλῆς] Aj. 586. ὁ Σοφοκλῆς A.

[n] τὸ μὴ] μὴ τὸ A.

[o] ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ τι πράττοι] εἰ μὴ περιεργάζονται ὅ τι πράττει A. et πράττει V. εἰ—περιεργάζοιντο—πράττει Schol.

[p] ἐστράφης] Leg. ἐπεστράφης, ut habet Comici Schol. ad Plut. v. 1120. Significat autem μόλις ἐπεστράφης *ægre tandem ad sanam mentem redis*. Hoc est ἐπιστρέφεσθαι. Simplex vero στρέφεσθαι *versari* hic est ἀπροσδιόνυσον. BOS.

[q] Πλούτῳ] Addunt B.E. Σωφρονίζω σε, αἰτιατικῇ.

ΣΩΦΡΟΝΙΚΩΣ] Ex Schol. Aristoph. Eq. 542.

ΣΩΦΡΟΝΙΣΘΕΝΤΑΣ] Schol. Thucyd. VI. 78. Σωφρονισθῶμεν: ταπεινωθῶμεν.

ΣΩΦΡΟΝΩ—ὑπόδειγμα om. A.V. Tamen A. in marg. Σωφρονίζω σε αἰτιατικῇ, σωφρονῶ δοτικῇ· αἰτιατικῇ [illegible] σωφρονησάτω σε etc.

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ: Ἡ ἰδιωτ.] Hæc præbuit V. Sumpta sunt ex Schol. Thucyd. I. 32.

[r] καὶ μείζων] καὶ om. A.B.E.

[s] ἐν ὁμολογίᾳ] ὁμολογίᾳ A.B.V.E.

[t] Τὸ γὰρ] Infra Τὰ γὰρ εἰς σωφροσύνην etc. ubi melius legitur δικαιότατος. Porro scribendum τὰ γὰρ εἰς Ἀφροδίτην ἐγὼ δ. sic enim legitur apud Synes. Enc. Calv. p. 63 D. HEMST.

[u] δικαιότατα] δικαιότατον A.V. Reposui δικαιότατος. Mox γινόμενοι A.B.V.E. pro γιν.

Φησὶν Ἀριστοτέλης,

Ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. Ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα· καὶ γενόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη: Ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. Ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις· ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους· καὶ [v]ἔστι τῶν πρός τι. Καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

B Σωφροσύνη δὲ λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ, παρὰ τὸ σώας ἔχειν τὰς φρένας. Καὶ ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, "Μαίνῃ Παῦλε· "τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει· Οὐ "μαίνομαι," φησιν, "ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας "[x]ῥήματα φθέγγομαι", τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. Σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. Νέμουσι δ' αὐτῆς τὴν προσηγορίαν [y]κατ' ἐξοχὴν εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἁγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. Εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ [z]ἀντιδιασταλείη, τὸ καθεστάναι [a]μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. Τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐ-

A ριπίδην, καὶ ἔγραφε [b]Μίμους ἀνδρείους, [c]καὶ Μίμους γυναικείους. [d]Εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. [e]Καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ [ee]αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ' αὐτῶν ἔσθ' ὅτε.

Σώφρων, κωμικός. Τούτου ἐστὶ [f]δράματα καὶ κωμῳδίαι, Πενθερά· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώχουσι: Τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

B Σπαδών: Ὀξυτόνως, τὸ σπάσμα. Βαρυτόνως δὲ, ὁ ἐκτομίας. Καὶ [g]νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. Καὶ σπαδονίσματα.

[h]Ἱστία δ' αἰωρητὰ χαλ.β σπαδονίσματα μαστῶν.

[i]Περὶ σπαδόνων ἤτοι ἀποκόπων.

Σπάδων: Εὐνοῦχος. Ταύτην τὴν ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας
C Κύριλλος, οὕτω φάσκει· Ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες [k]βουλόμενοι. Οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μετατιθέντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ' ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο,

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ] Σωφροσύνην V.

[v] ἔστι] ἔτι E.

ΣΩΦΡΟΣΥΝΗ λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Isidori Pelus. lib. III. Epist. 266. KUST. δὲ addunt A.V.

[x] φθέγγομαι ῥήματα] ῥήματα φθέγγομαι A.

[y] κατ' ἐξοχὴν om. B.E.

[z] ἀντιδιασταλῇ] ἀντιδιασταλείη A. ἀντιδιαστειλείη V. διασταλῇ E.

[a] μηνύει] δεικνύει E.

ΣΩΦΡΩΝ, Συρακούσιος, Ἀγαθ.] Eadem habet Hesychius Milesius. KUST. Sophronis fragmenta collegit Blomfieldius in Museo Critico Cantabrigiensi t. II. p. 341—358. 559—569. necnon in Diario Classico . . . . .

ib. ΣΩΦΡΩΝ] Tatian. λόγῳ πρὸς Ἕλληνας: Λήρους καὶ φλυαρίας Σώφρων διὰ συνταγμάτων παραδοὺς, ἐνδοξότερος χάριν τῆς χαλκευτικῆς ἢ μέχρι νῦν ἔστι. An etiam scripsit mimum, inscriptum παῖς Athen. VII. p. 324. cujus sunt illa Schol. Nicandri Ther. παιδικὰ πορφύξεις? [cf. Casaub. et Schw. ad Athen.] Sophron ἐν μίμοις, Tzetz. ad Lycophr. 74. Athen. XI. p. 504. et 480. Δοκεῖ δὲ Πλάτων τὰ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου βιβλία ἠμελημένα πρῶτος εἰς Ἀθήνας διακομίσαι, καὶ ἠθοποιῆσαι πρὸς αὐτὸν, ἃ καὶ εὑρεθῆναι ὑπὸ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ. Laërt. in Platon. p. 138. Similia v. ap. Ptolem. Hephæst. lib. V. ap. Phot. c. 190. p. 485. Sophron in Mimo, qui Ἄγγελος, *nuncius*, inscribitur, vid. Germ. Comm. in Arat. Phæn. init. Sophronem de captura thynnorum in Sicilia citat Ælian. H. A. XV. 6. eumque vocat Syracusanum. REINES.

[b] Μίμους ἀνδρείους καὶ Μίμους γυν.] Mimos Sophronis plures veterum citant, ut Scholiastes Nicandri p. 13. Auctor Etymologici, Pollux, Stobæus, Harpocratio, et Athenæus. Mimi autem hi variis nominibus et titulis distincti erant. Sic Νυμφοπόνος laudatur a Polluce et Athenæo: Θυννοθήρα, ab Etymologici auctore: Ἄγγελος, sive Nuntius, a Germanico in Arati Phænomena. Vide Meursium ad Hesychium Milesium, p. 199. 200. KUST. De Sophronis *mimis*, tum ἀνδρείοις, tum γυναικείοις, viri docti abunde. Erant autem singuli suis titulis distincti. Quod et recte post Meursium adnotavit Kusterus. Atque hinc intelligendus Etymologus Mag. v. Σκιρωθῆναι. Φαμὲν ἐπὶ τοῦ ῥύπου τοῦ σφόδρα ἐμμένοντος καὶ δυσεκπλύτου. ΣΩΦΡΩΝ ἐν ταῖς γυναικείοις Τροπαίοις. Πρὶν αὐτὰν τὰν νῆσον εἰς τὸν μυελὸν σκιρωθῆναι. Nempe pars aliqua γυναικείων μίμων pro titulo Τρόπαια præferebat. Hinc Sophron ἘΝ

D ΤΟΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙΣ ΤΡΟΠΑΙΟΙΣ. Quod virum eruditissimum ad Pollucem fefellit. Ceterum mimographum istum laudat Demetrius Phalereus in pulcherrimo libello Περὶ Ἑρμηνείας §. 157. loco quidem depravato, sed qui facile instauretur tamen: Ἐν δὲ τοῖς πράγμασι λαμβάνονται χάριτες ἐκ παροιμίας. Φύσει γὰρ χάριεν πρᾶγμά ἐστιν ἡ παροιμία. Ὡς ὁ ΣΩΦΡΩΝ μὲν, ἠπίης, ἔφη, ὁ τὸν πατέρα πνίγων. Quæ ad hunc locum scripserunt viri longe doctissimi non sunt unius assis. Vera tamen lectio ante pedes est.
E Repono certissime: ὡς ὁ Σώφρων, ΝΗΠΙΟΣ, ἔφη, ὍΣ τὸν πατέρα πνίγων. Quo respexit noster mimographus ad notum Stasini versiculum, cujus, præter Polybium et Clementem Alexandrinum, meminit non semel Philosophus in Rhetoricis: Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, παῖδας καταλείπει. Huc referendus est Herodotus I. 155. Ὁμοίως γάρ μοι νῦν γε φαίνομαι πεποιηκέναι, ὡς εἴ τις πατέρα ἀποκτείνας, τῶν παίδων αὐτοῦ φείσαιτο. TOUP.

[c] καὶ Μίμους] καὶ om. A.E.

[d] Εἰσὶ δὲ καταλογάδην] De hoc loco Suidæ omnino vi-
F dendus est Vossius de Art. Poët. lib. I. c. 2. KUST.

[e] Καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλ.] Idem testantur Quintilianus lib. I. c. 10. et Valer. Max. lib. VIII. c. 7. Vide Menag. ad Laërt. lib. III. num. 18. KUST.

[ee] ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὡς καὶ] αὐτοῖς ἐντυγχάνειν ὡς A.

ΣΩΦΡΩΝ, ΚΩΜΙΚΟΣ] Suidam Sophronem Comicum male a priore Sophrone distinguere, recte notavit Stanleius ad Æschyli Choeph. 294. KUST.

ib. ΣΩΦΡΩΝ] Xenarchum filium habuit v. Ῥηγῖνος. HEMST.

G [f] δράματα καὶ κωμῳδίαι] Scribe, δρᾶμα καὶ κωμῳδία. Locus autem Athenæi, ad quem Suidas respexit, exstat lib. III. Dipnosoph. c. 27. KUST. κωμῳδία B.E.

ΣΩΧΟΥΣΙ] Vide Porti Lexicon Ion. in verbo Σώχειν. KUST. Gl. Herodot. IV. 75.

ΣΠΑΔΩΝ] Vid. Θλαδίας. REINES.

[g] νέοσπαδα] Soph. Harpocrat. in Νάννιον. HEMST.

[h] Ἱστία δ'] Anthol. Pal. V. 204.

[i] ΠΕΡΙ ΣΠΑΔΟΝΩΝ] Lemma adjeci ex A.V. Habet
H præterea A. in marg. ἀνδ. καὶ γυν. τί φ. περὶ εὐνούχων. Tum ὁ εὐνοῦχος V. Mox ταύτην τὴν A.V.E. τὴν vulg. om.

ΣΠΑΔΩΝ] Vid. Ammian. Marcellin. XVI. de spadonum nonnullorum virtutibus plane eximiis. REINES.

[k] βουλόμενοι] βουλεύμενοι A. Mox μορφῇ V. et καὶ τῆς φύσεως, et inferius γίνονται.

ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως, καὶ τοῦ γένους πολέμιοι, καὶ σπῖλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται, δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι, μιαρᾷ πολιτείᾳ καὶ [l]πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες· ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες, καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποσχέσθωσαν. Ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι. Περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη [m]Μωϋσῆς, "Θλαδίας καὶ "ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου." Ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν [n]μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου [o]φοροῦντας, φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας, καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταιρίδες· [p]ἀπρεπῶς τε ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς, [q]οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. Ὅθεν μετ' ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται, μετὰ γυναικῶν δὲ, [r]ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. Καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ' ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται [s]διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας. Αὐτοὶ δὲ [t]γυναικαρία ταλαίπωρα καὶ σεσοβημένα, κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι [u]καὶ καταβλάπτουσιν, οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ, τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι [x]καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἵ τε φθείροντες, καὶ οἱ φθειρόμενοι. Ἀλλ' ὢ τῆς ἀφροσύνης, ὢ τῆς ἀπάτης καὶ [y]παραπληξίας· τούτους γὰρ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα προὔχοντες, ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν· οἵ γε εἰσοικιζόμενοι, καὶ παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως [z]δικαίους καὶ ἀρετῆς [a]ἐπιμελουμένους καὶ σώφρονας ἄνδρας καταμικρὸν δελεάσαντες, εἰς [b]τὸ τῶν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς, καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. Διὸ δὴ λοιπὸν ἀραρότως [c]πάνυ τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος εὐαγγελικὸς, καὶ ἄριστος βίος, καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. Οὗτοι γὰρ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν [d]προτιμήσαντες, ὅσον ἧκεν ἐπ' αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες, καὶ φθειρόμενοι· ἐνανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς, καὶ ἡλικίαν, καὶ τὴν [e]ἀρρενωπὸν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. Καὶ ἁπλῶς, τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς, ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. Οὕς γε φευκτέον προτροπάδην, καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως, ὡς ψυχοκτόνους καὶ [f]σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ τῆς φύσεως παραχάρακτας. Οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορνευομένων [g]καὶ πορνευόντων. Εἰώθασι γὰρ, ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ [h]σπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας πασῶς ἔχοντες, ἀσελγαίνειν ἀμέτρως, καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι [i]ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ [k]χειρῶν καὶ δακτύλων φθείρειν τὰς ἀθλίας γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς οἱ ἀνόσιοι κατεργάζεσθαι. Καὶ τοῦτο [l]δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη· Μακάριος εὐνοῦχος, ὁ μὴ ἐργασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. Εἰκότως οὖν [m]ἄθηλοι, ἄνανδροι, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι, καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. [n]Ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑποτοπάζοντες μάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει, καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. Ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ [o]χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ ἦν ἠγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. Νῦν δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανὲς, ἰταμὸν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρώνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον,

[l] πεφυρμένη] πεφθαρμένη A.B.V.E.
[m] Μωϋσῆς] Deuteron. XXIII. 1. KUST.
[n] μεγιστάνων] μεγίστων A.
[o] φοροῦντας] Constructio mutata. Nam dicendum videtur προσώπων, φορούντων, et ἐχόντων et βαδιζόντων et φθεγγομένων, vel aliquid desideratur, unde sequentes accusativi legitime regantur. PORTUS. Constructio requirit, ut scribatur, φορούντων. Refertur enim ad praecedens illud, τερατομόρφων προσώπων. Idem dicendum est de vocibus illis sequentibus,—ἔχοντας—βαδίζοντας—φθεγγομένους. KUST. φρονοῦντας V.
[p] ἀπρεπῶς τε] τε om. A.V.E. et mox ante καὶ A.V.
[q] οἰστρηλασίαν—μαλακῶς] οἰστρηλακῶς A. omissis mediis.
[r] ὡς φύλακες ἅμα] ἅμα ὡς φύλακες V. qui mox om. δῆθεν. Tum καθεύδονται B.E.
[s] διὰ τῆς] ὑπὸ τῆς B.E.
[t] γυναικάρια—σεσοβημένα] γυναικάρια σεσωρευμένα ἁμαρτίαις 2 Ep. ad Tim. III. 6.
[u] καὶ καταβλάπτουσιν om. V. qui mox λυσσώδεις κύνας, omissis καὶ τὸ δὴ—φθειρόμενοι.
[x] καὶ μέτοχοι] οἵ τε καὶ μέτοχοι A.
[y] παραπληξίας] τῆς παραπληξίας V.
[z] δικαίους καὶ] δικαίως A.B.V.E. edd. ante Kuster.
[a] ἐπιμελουμένους] ἐπιμελομένους A. Tum καὶ om. A.B.V.E. edd. vett.
[b] τὸ μὲν] τὸ τῶν A.B.V.E. καὶ τῷ—παρέπεμψαν om. V.
[c] πάνυ] πάνυ γε A.
[d] προτιμήσαντες] ἀγαπήσαντες V. καὶ ποθήσαντες addunt A.B.E.
[e] ἀρρενωπὸν καὶ] ἀρρεῦ ὦ καὶ τὴν A.
[f] σωματοφθόρους] σωτοφθόρους V. Mox ὄντας om. A.
[g] τε καὶ] τε om. A.V. πορνευόντων καὶ πορνευομένων V.
[h] σπάδωνες] σπάδωνες A. Mox ἀμέτρως—ἀκορέστως om. V. et infra ταῦτα—ταῦτα—καὶ φρενοβλαβείας—καὶ τὴν—κατεργάζεσθαι.
[i] ταῦτα om. A.
[k] χειρῶν καὶ δακτύλων] χειρὸς καὶ δακτύλου A.V. χειρὸς item E. Addidi mox ἀθλίας et οἱ ἀνόσιοι ex A.
[l] δηλῶν ὁ σοφὸς] δῆλος A. sine ὁ σοφὸς δῆλον V.
[m] ἄθηλοι] ἄθηλυ A.
[n] Ἀκουέτωσαν—κακόν. Νῦν δὲ] οὕτω τὸ τῶν εὐνούχων γένος V. νυνὶ A. pro νῦν.
[o] χειροτονηθεὶς] Portus χειροτομηθείς.

[p] πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει [pp] σιδηροκατάδικον, ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανὲς, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ᾠνοχοηκέναι ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. [q] Οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σιδήρου, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα.

Ὅτι [r] ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, τοῦ [s] ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων [t] ἔθνος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλήθους, ὥστε τινες ἤδη καὶ [u] τῶν γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι [x] προσελπίζοντες, [y] τῆς ψυχῆς ἀφῃρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, [z] τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. Χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα [a] διηγείρετο, καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνότερα [b] τῆς ὅλης πόλεως.

Σπαθᾷν: Εἰκῇ λέγειν, ἢ ἀναλίσκειν [c] ἀσώτως, ἢ ἐργάζεσθαι. [d] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἔφασκεν, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς.

Ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ· τουτέστι, σπαταλᾷς.

[e] Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς [f] ὀρέβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπάθημα φρενῶν: [g] Τὸν ἄγαν φρόνιμον.

Σπαθῶσι: Κατασπαταλῶσι, σκορπίζουσι. Καὶ σπάθησις, σπατάλη.

Σπαλίων: Πλέγμα μηχανικόν. [h] Ἀγαθίας·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον, καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. Ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον, στεγανόν τι τῇ πυκνώσει καὶ [i] ἀμφηρεφὲς, τῷ ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς [k] τὰ κάτω παρατετάσθαι, καὶ παραβάλλειν τὸ [l] ἐπερχόμενον. [m] Δέρρεις δὲ ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. Ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ [n] ὑποκρυπτόμενοι, αἴρουσί [o] γε αὐτὸ [p] ἀφανῶς, καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσι. [q] Ἐπειδὰν δὲ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν [r] προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις [s] ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν.

[t] Παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνες εἰσὶ μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι, ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν [u] αἰωρούμεναι· ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐν χρῷ τε [x] τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λατόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοί τε καὶ διορύττοντες, εἴ που τοῦ [y] τείχους μέρος τι καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι, δυοῖν ἀνύσουσί γε τὸ ἕτερον, ἢ τὴν γῆν [z] ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου [a] γενήσοιντο εἴσω, ἤγουν κατὰ τὸ ἔνδον φρέατος τοὺς σήραγγας ἀγαγόντες, ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

Σπάνις: Ἔνδεια.

[b] Ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας.

Περὶ μήλου ὁ λόγος. Καὶ σπανιώτατον, ὀλίγον.

Σπανιστοῖς: Τοῖς εὐτελέσι. [c] Σοφοκλῆς·

Σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι;

(τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος [d] διδομένοις·)

Σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ [e] σμικροῦ δ' ἔτι
[f] μεῖον φέροντα, καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.

Βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. Οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις, λαμβάνει.

---

[p] πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει om. V. Mox ἄθηλον V.

[pp] σιδηροκατάδικον] Vid. Basil. t. III. p. 208. B. HEMST.

[q] Οὕτω] οὕτος A. Post αἰσχρότητα delevi Καὶ τὸ πληθυντικὸν, σπάδωνες cum A.V. Habet tamen A. in marg.

[r] ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐν.] Hæc leguntur etiam supra v. Εὐτρόπιος. KUST.

[s] ἐπιτρόπου Θεοδοσίου] Arcadii. Steph. de Urbibus spadones dictos esse a Spada, vico Persico, ubi primum spadones castrari cœperunt, tradit. REINES.

[t] γένος] ἔθνος A. Mox καὶ παρετάθη πλήθους om. V. qui et ἤδη om.

[u] τῶν τὰς] τῶν om. E. τὰς om. A.V. Tum γενείων V.

[x] προσελπίζοντες] ἐλπίσαντες V.

[y] τῆς ψυχῆς] τὰς ψυχὰς v. Eutrop. TOUP.

[z] τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες] Hæ tres voces ut supervacaneæ, et sensum turbantes, delendæ sunt. KUST. Leg. τοῦτο τοῦ Εὐτροπίου ἀπολαύσαντες. *Hunc fructum scilicet pietatis suæ erga Eutropium consecuti.* TOUP.

[a] διεγείρετο] διηγείρετο A.V.

[b] τῆς ὅλης] τὰ τῆς ὅλης V.

[c] ἀσώτως] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. in quibus legitur ἀτάκτως. KUST. Vid. Plutarch. Pericl. p. 355. TOUP.

[d] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 55. Ἔφασκεν addunt A.V. ὦ γύναι om. B. Tum λίαν om. V.

[e] Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem Σπάνις. KUST. ἐν τούτῳ V. Mox ὡς A. pro ὥστε.

[f] ὀρέβους] ὀρόφους B.E.

[g] Τὸ ἄγαν] τὸν ἄγαν A.V.E. Photius.

ΣΠΑΘΩΣΙ] Confer Nostrum supra v. Διεσπαθηκότα, et v. Ἐσπάθα. KUST.

ΣΠΑΛΙΩΝΕΣ: Πλέγματα μηχανικά] Σπαλίων: (i. e. Σπαλίων, σπαλίωνος) Πλέγμα μηχανικόν A. σ. πλέγμα μηχανικὸν V.B.

[h] Ἀγαθίας] Libro III. p. 77. KUST.

[i] ἀμφηρεφὲς] ἀμφηρεφὲς V. Tum τῷ om. E.

[k] τὰ κάτω παρατετάσθαι] τὸ κάτω A. Tum διατετάσθαι E. Mox περιβάλλειν A. Agath.

[l] ἐπερχόμενον] ἐπ. Agath.

[m] Δέρρεις] δέρεις V. qui mox ἔρυμα et ἀποκρούει.

[n] ὑποκρυπτόμενοι] ἀποκρυπτόμενοι E.

[o] τε αὐτὸ] γε αὐτὸ A.V. Agath.

[p] ἀφανῶς] Sic recte ms. A. itemque Agathias loco laudato. At in prioribus editt. [et B.V.E.] male legitur, φανερῶς. KUST.

[q] Ἐπειδὰν δὴ] ἐ. δὲ A.B.E. ἐ. γὰρ V. Mox V. om. τυχὸν ἢ περιβόλῳ.

[r] προσκειμένην] πρoκειμένην V. qui infra om. χοῦν. et τε καὶ σφύραις.

[s] ἐνδελεχέστατα πλήττοντες κατασείουσι] ἐνδελεχεστάτοις πλείττουσι καὶ σείουσι V. Qui mox οἰκοδομήν.

[t] Παρὰ δὲ Μενάνδρῳ] Hæc Menandri Protectoris inter Excerpta non reperiuntur. BURN.

[u] αἰωρούμεναι] αἰωρούμενοι A.E.

[x] τῷ τείχει] τῷ om. A.

[y] τείχους τι μέρος] τοῦ τείχους A. Tum μέρος τι A.V.

[z] ἀναρρήξαντες] ἀνορύξαντες V.

[a] γένοιντο] γενήσοιντο A. γενήσονται V. Mox κατὰ τὸ A.V. pro κατὰ τοῦ.

[b] Ὥρης χειμερίης σπ.] Anthol. Pal. VI. 252.

[c] Σοφοκλῆς] Œdip. Col. 4.

[d] διδομένοις] δωρουμένοις E.

[e] σμικροῦ] μικροῦ A.V.M. Tum δέ τι V.

[f] μεῖον] μείω M. Mox Σπανίζω: γενικῇ. et Σπαράσσω: αἰτιατικῇ B.E. A. in marg.

• Σπάργανα: Τὰ ἱμάτια· κυρίως δὲ, τὰ ῥάκη. A

Σπαργῶσα: Ἀνθοῦσα, ἡ [g]σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως, καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος.

Πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις.

Καὶ αὖθις·

Οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Σπάρτα: Σχοινία.

Σπαρτιάτης: Ἀπὸ Σπάρτης.

Σπαρτωλός: Πόλις ἐστὶ τῆς [h]Βοττικῆς ἡ Σπαρτωλός. B

Σπασάμενος ἀκράτου: Οἴνου ἐκπιών.

Σπατάλη: Ἡ [i]τρυφή.

[k]Οἱ δὲ μύες νῦν
ὀρχεῦνται, τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.

[l]Κάττου φησὶν, ἤτοι αἰλούρου κατοικιδίου.

Σπατίλη: Ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. Καὶ [m]τὰ μικρὰ δέρματα, [n]τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. C Σπατίλη γὰρ, τὸ δέρμα, παρὰ τὸ σπᾶσθαι. Σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων· ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν. Ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

Σπατῖνος: Ὄνομα κύριον.

Σπαίρει: Ἅλλεται, σκαρίζει, ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. Καὶ [o]ἐν Ἐπιγράμμασι·

Θρέψον ἔτι σπαίρων τὸ γερόντιον· ἀλλ' ἀπὸ γαίης,
ὡς ἐθέλεις. D

Σπέκλον: Τὸ [p]ὑέλιον, τὸ σπέτλον.

Σπεκουλάτωρος: Τοῦ δορυφόρου.

Σπέλεθος: [q]Ἀριστοφάνης·

Κατεάξαι
βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως κεχεσμένον.

[[r]Ζήτει ἐν τῷ Βόλιτος.]

Σπέλης: Γυναικεῖον ἱμάτιον, ἡμιδιπλοΐδιον.

Σπένδεται: Δοτικῇ. Θύεται, ἢ θυμιᾷ, ἢ φιλιοῦται. B

Σπένδομαι: Δοτικῇ. Θύομαι, [rr]ἢ Θεῷ ἀνατίθεμαι. Καὶ σπένδοντας, θύοντας, προσφέροντας. Παρὰ τὴν σπονδήν. Καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. Οὕτως γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις, καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερμαίνειν: Γεννᾶν.

Σπερμολόγος: [s]Εὐρυλόγος, ἀκριτόμυθος, καὶ ὁ τὰ σπέρματα. C

Σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὠνομασμένον· ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα [t]ἀναλέγειν. Λέγεται οὖν [u]ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπερχειός: Ὄνομα ποταμοῦ. D

Σπέρχις καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι

ΣΠΑΡΓΑΝΑ] Pertinet forte ad Aristoph. Ach. 430.

[g] σπαραττομένη—ἐκκρίσεώς τινος Timæi sunt p. 234. ubi vid. Ruhnkenius. Ἀνθοῦσα cum ceteris habet Photius.

ΣΠΑΡΤΑ] Il. β'. 135. et Schol.

ΣΡΑΡΤΙΑΤΗΣ: Ἀπὸ Σπάρτης] Sic A.V. Σπάρτη: ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων· ὁ ἀπὸ ταύτης Σπαρτιάτης· καὶ Σπαρτιήτεων vulgo. E

ΣΠΑΡΤΩΛΟΣ: Πόλις ἐστὶ τῆς Βοττ.] Ex Harpocratione. Vide Lucam Holstenium ad Stephanum v. Σπαρτωλός. KUST.

[h] Βοττικῆς] Ἀττικῆς Photius. Vid. notata ad Thucyd. II. 79. V. 18.

ΣΠΑΣΑΜΕΝΟΣ ἈΚΡΑΤΟΤ: Οἴνου ἐκπιών] Scriptor nescio quis apud Nostrum v. Ἀναβολεύς. Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν ἀναβολέα προσκαλεσάμενος, καὶ ταχέως ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, ᾔτησε πιεῖν, καὶ ἈΚΡΑΤΟΤ ΣΠΑΣΑΜΕΝΟΣ πλεονάκις, ἐνέφαινεν ὡς τοὔμπροσθεν πράξων. Ad hunc locum proculdubio F respexit Suidas. TOUP.

[i] τροφὴ] Leg. τρυφή. Hesych. κατατρυφ. καταστατ. Vid. Salmas. Obs. p. 335. ubi leg. Κατατρυφα. TOUP. τρυφὴ A.B.V.E. Mox μύες A. et γῆς V. pro σῆς.

[k] Οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχ.] Lege et distingue: Οἱ δὲ μύες νῦν Ὀρχεῦνται τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης. Sic enim recte legitur Anthol. [Pal. VII. 206.] KÜST. et sic A.V. non δρ. τῆς σῆς.

[l] κάττου—αἰλούρου κατοικιδίου] κάττου—αἰλούρου κατοικιδίου G A.B.V.E.

ΣΠΑΤΙΛΗ: Ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρ.] Aristoph. Pac. 48. Ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει. Scholiasta: Σπατίλη, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. Ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων. Huc Suidas respexit. KUST.

[m] τὰ μικρὰ δέρματα] Confer Nostrum supra v. Πασπάλη. KUST.

[n] τὰ ἐκβαλλόμενα] τὰ om. A.

ΣΠΑΙΡΕΙ] καὶ ἀσπαίρει addit V.

[o] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 30. H

ΣΠΕΚΛΟΝ] Suidam hic *speculum* et *specular* confundere notat Salmasius ad Solinum, p. 771. edit. Ultraj. quem vide. KUST.

[p] ὕελιον] τὸ ὕελιον A.B.V. Mox σπέτλον A.B. pro σπέκλον. Deest gl. E. Vid. Du Cang. in v.

ΣΠΕΚΟΤΛΑΤΩΡΟΣ] Vide de hac voce Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Et hanc gl. om. E.

ΣΠΕΛΕΘΟΣ] Σπέλεθος B.E. et sic in exemplo σπέλεθον.

[q] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1168. unde locus hic supplendus est. KUST.

[r] Ζήτει etc. om. A.V.

ΣΠΕΛΗΣ] Supra p. 1669 B. *Palla* Du Cangio in Gl. δοτικῇ A. in marg. et sic gl. seq.

ΣΠΕΝΔΟΜΑΙ] Pertinet ad Pauli locum Ep. ad Phil. II. 17. vel 2 Timoth. IV. 6. HEMST.

[rr] ἢ θεῷ ἀνατίθεμαι om. V. sed tenet Photius.

ΣΠΕΡΜΑΙΝΕΙΝ] Hesiod. Opp. 734. Σπερμαίνειν γενεήν.

[s] Εὐρυλόγος] Notanda vox εὐρυλόγος, quæ bonæ notæ est et Lexicographis commendanda. Legebam aliquando, εἰρεσίλογος. Sed nihil mutandum. Est autem εὐρυλόγος, *qui sermones longe lateque serit*, idque susque deque, et nullo judicio. Quod hominis ἀκριτομύθου est. Verbum agnoscit Photius. Vox autem Σπερμολόγος, quæ criticos torsit, tum de *homine nullius pretii*, tum de *blaterone*, qui *verba*, tanquam *semina*, jactitat, usurpatur. Est enim verbum τῶν ἀντιστρεφόντων, quod aiunt. Quo fit, ut nunc de *hoc*, nunc de *illo*, dicatur. Hesychius: Σπερμολόγος, ΦΛΥΑΡΟΣ. Καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. Huc referendus Sophocles Elect. 642. Μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ ΣΠΕΙΡΗΙ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν. Ubi Schol. Βάξιν: ΛΟΓΟΝ. Quo sensu intelligendus Lucas in Actis Apost. XVII. 18. TOUP. εἰρησιλόγος Hemsterhusius, εἰρεσίλογος Lobeck. Phryn. p. 447.

ΣΠΕΡΜΟΛΟΓΟΣ λέγεται μικρ.] Ex Harpocratione. Demosthenes in oratione pro Ctesiphonte, p. 331. Εἰ γὰρ Αἰακὸς, ἢ Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς, &c. Ad hunc locum Harpocratio respexit. Occurrit etiam vox σπερμολόγος Actor. XVII. 18. ad quem locum vide interpretes. KUST.

[t] ἀναλέγειν] συλλέγειν A.

[u] ἀπὸ τούτου om. E. et in fine gl. σπερμολόγος.

ΣΠΕΡΧΕΙΟΣ] Σπερχειὸς A. Mox ὄνομα ποταμοῦ om. A. B.V.

ΣΠΕΡΧΙΣ ΚΑΙ ΒΟΤΛΙΣ, ἄνδρες Ἀθην.] Historia exstat apud Herodotum lib. VII. 134. sed qui de Spartanis non vero Atheniensibus ista narrat. Ait enim: Σπερθίης τε, ὁ Ἀνηρίστου, καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται,

ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ [x]ὑπὲρ τῶν κηρύκων, τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντων, καὶ καταχωσθέντων [y]παρὰ τῶν Ἀθηναίων.

Σπερχθείς: Παρ' [z]Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταραχθείς, θυμωθείς.

Σπερχόμενος: Ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν: [a]Παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. Καὶ παροιμία·

> [b]Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

Ἀπὸ ὑποδήματος. Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει σχήματος. Ἀπὸ τῆς [c]βλαύτης. [d]Σοφοκλῆς·

> [e]Οὐκοῦν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν,
> . . . . πάντα δ' ἀναγκάσει λεὼν
> ἄνιππον [f]ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
> σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

Σπεύσιππος, Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Πωτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστὴς [g]αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς [h]ρη' Ὀλυμπιάδος. Συνέγραψε πλεῖστα, καὶ μάλιστα φιλόσοφα. Αὐστηρὸς τὴν γνώμην, [i]εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπεῖος: Σπέος, σπήλαιον.

Σπειώ: Ὄνομα κύριον.

[**Σπεῖρα**: Τάξις στρατιωτική.]

Σπειράω, σπειρῶ. Ἐξ οὗ καὶ [k]**συνεσπειραμένος**, καὶ **σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις**.

Σπεῖραι: Πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, [l]νούμερα, λεγεῶν. **Σπεῖραι** καὶ αἱ συστροφαὶ τοῦ σχοινίου. Καὶ παροιμία·

> [m]Ἐπὶ σπείρᾳ σχοινίον.

Τὸ ἀναγκαιότατον. **Σπεῖραι** καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. Καὶ Αἰλιανός·

> Ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν [n]μήτε τι τῶν χερσαίων, μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι.

Ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὁλκοῖς. Καὶ **σπειρηδὸν**, [o]περιπεπλεγμένως. Καὶ [p]**σπείρημα**, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα.

Σπείρου: Ἱματίου, ῥάκους. Ἡ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον.

Σπείρωνος:

Σπείσασθαι: Φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι.

> Ἐθέλειν [q]Πάρθους ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγες: Σπήλαια, κοιλώματα. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [r]Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
> εἴβουσαι.

Σπήλυγξ: Σπήλαιον. Βάβριος·

> [s]Κοιώσω σπήλυγγος, οἷά τις νούσῳ
> κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Σπήλαιον:

Σπήλυγξ: Σπήλυγγας. [t]Ῥαγάς.

Σπιθαμή: [u]Τροπικῶς ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ὁ προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει [x]τὴν κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν [y]ἄγει, καὶ ὄρεσιν ἰσορροπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. Ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων ἣν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

φύσει τε γεγονότες εὖ, καὶ χρήμασιν ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῷ Δαρείου κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολομένων. Hinc igitur ἀβλεψία compilatoris patescit. KUST. Vid. supra p. 765 B.

[x] ὑπὲρ] ὑπὸ V.

[y] ὑπὸ] παρὰ A.B.V.E.

[z] Ἡροδότῳ] Gl. I. 32.

ΣΠΕΡΧΟΜΕΝΟΣ] Il. λ'. 110. vid. Apollon. Lex.

[a] Παρ' Ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ] Ex Schol. Ven. ad Il. ν'. 236. ubi ἐνεργεῖν μετὰ κακοπαθείας καὶ ταλαιπωρίας.

[b] Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος] Hæc sunt verba Sophoclis Œdip. Colon. 900. ubi vide Scholiastam, cujus interpretationem Suidas hic sequitur. At Triclinius locum Sophoclis rectius sic exponit: Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος. Ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς. Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. Εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. Ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινούς φασιν οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ Σχόλια λέγει. KUST.

[c] βλαύτης] βλάστης A.B.V.E.M. Schol. ms. Flor. Sed vid. supra p. 746 B.

[d] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 897. ubi locus hic rectius sic legitur et distinguitur: Οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν Πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ' ἀναγκάσει λεὼν, Ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος. KUST.

[e] Οὐκοῦν] οὐκοῦν τις A.V.

[f] ἂν ἱππότῃ] ἂν ἵππῳ ἱππότην A.B.V.E.M.

ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΣ] De eo vide Laërtium. KUST. Vid. Athen. variis locis, et Laërt. Speusippum ἐν τῷ πρὸς Κλειφῶντα πρώτῳ citat Clem. Alex. Strom. II. Speusippus usque adeo pecuniam amasse dicitur, ut in Cassandri nuptiis Macedoniam usque profectus sit, poëmata sane frigida a se composita ferens, eaque publice pecuniarum gratia recitasse dicitur, Philostr. Vit. Apoll. I. 35. REINES.

[g] αὐτοῦ τοῦ] τοῦ om. A.E.

[h] ρη] μ' A.

[i] εἰς ἄκρον] καὶ εἰς ἄκρον V.

ΣΠΕΙΟΣ] Od. ε'. 194.

ΣΠΕΙΩ] Il. σ'. 40.

ΣΠΕΙΡΑ] Deest gl. A. τάξις στρατιωτικὴ om. B.V. Tum Σπειρῶ καὶ σύλαιον V.

[k] ΣΥΝΕΣΠΕΙΡΑΜΕΝΟΣ] συνεσπειραμμένος V.

[l] νούμερα] Vid. Du Cangii Gl. Gr. in v.

[m] Ἐπὶ σπείρᾳ σχ.] Proverbium hoc melius et clarius exponit Suidas supra v. Ἐπὶ σπείρᾳ. KUST.

[n] μήτε τι] τι om. V. Mox μὴν om. A. Tum προσέλθη V.

[o] περιπεπλεγμένως] παραπεπλεγμένως A. Photius. παραπεπληγμένως V. παραπεπληγμένως Lex. Seg. περιπεπλεγμένως E.

[p] ΣΠΕΙΡΗΜΑ] σπείριγμα A.V.

ΣΠΕΙΡΟΥ] Od. β'. 102. et al.

[q] Πάρθους] Πάρθας B.V.E. Tum καὶ ὑπὲρ V.

[r] Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπ.] Anthol. Pal. VI. 253.

[s] Κοιώσω σπήλυγγος] Emendo et suppleo, Κ' εἴσω λέων πήλυγγος, &c. Fragmentum enim hoc pertinet ad fabulam de leone ægroto, quæ exstat apud Æsopum. KUST. Locus Babrii ita scribendus videtur et distinguendus: ΚΟΙΛΗΣ ἘΣΩ σπήλυγγος, οἷά τις νούσῳ Κάμνων, ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων Λέων. Babrius apud Suidam, v. Φριξότριχα. Φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε ΦΩΛΑΔΟΣ ΚΟΙΛΗΣ. TOUP. Vid. Tyrwhitt. Diss. de Babrio p. 34. κοιώσω A.V. Tum σπήλυγγες V.

ΣΠΗΛΑΙΟΝ] καὶ σύλαιον addit V.

ΣΠΗΛΥΓΞ: Καὶ] Σπήλυγξ A.V.

[t] Ῥαγάς] Refer ad σπήλυγξ. Est enim nominativus, genitivum habens ῥαγάδος. KUST. Vide supra v. Πήλαξ.

[u] Τροπικῶς ἐπὶ τ.] Hæc sunt verba S. Basilii in Tractatu de Spiritu S. c. V. p. 249. edit. Basil. observante Pearsonio. KUST.

[x] τὴν κτίσιν] Sic recte mss. Paris. Ante vero male, κτῆσιν. KUST.

[y] ἄγει] ἄγειν A. qui mox καὶ τὴν οἰκείαν.

A Σπιθαμή: Τοῦ βίου τὸ ἐλάχιστον.

Σπιλάδες: Αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀπίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, καὶ [z]ἐπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. Καὶ [a]Σπιλάζων.

[b]Ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν οἷα [c]διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπίλαζον.

Σπίλος: Μιασμὸς, ῥύπος.

Σπίνθαρος, [d]Ἡρακλεώτης. Ἦν δὲ τραγῳδίας ποιητής. Δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

B Σπίνθαρος: Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ Φρύξ.

Σπινθήρ:

Σπίνος: Εἶδος [e]στρουθοῦ.

Σπίτταλος: Ἰατρὸς παρ' Ἀθηναίοις δόκιμος. [f]Ἀριστοφάνης·

> Ἄπελθε πρὸς [g]τοῦ Σπιττάλου. Σὺ δ' ἀλλά μοι
> σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί.

C Τουτέστι, χαλκοῦν, ἢ ἀργυροῦν· οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος: Ὄνομα πόλεως.

Σπλήν: [h]Σπληνὸς κλίνεται.

Σπογγιά: Ὀξυτόνως. Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης [i]Βατράχοις·

> Ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

D Καὶ αὖθις [k]Ἀριστοφάνης·

> Σπογγιᾷ βεβυσμένον.

Ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

Σπόγγος:

> [l]Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων.

E [[m]Φασὶ τὴν Ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν, σπόγγῳ κάτταλον κρούειν.]

Σποδεῖν: Τύπτειν.

> Ὁμοθυμαδὸν
> σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

Ἀριστοφάνης [n]Ὄρνισι.

Σποδός:

> Βακχυλὶς, ἡ Βάκχου, κυλίκων σποδὸς [o]ἐν ποτε νεύστῳ
> κεκλιμένη.

Σπολάς: [p]Διφθέρα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ·

> Καταστίκτου κυνὸς
> σπολὰς Λίβυσσα, [q]παρδαληφόρον δέρος.

Οἱ δὲ, ἐφαπτὸν δερμάτινον. Παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. [r]Ἀριστοφάνης·

> [s]Οὗτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις,
> ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ [τῷ σοφῷ.]

Καὶ αὖθις·

> [t]Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
> ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Σπονδεῖα: Ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

Σπονδή: Οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων· ἢ φιλία.—Καὶ [u]Σπονδῖτις. [x]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν.

Σπορά: Ἡ διανομή.

Σποράδα [y]γῆς: Κονιορτόν· ἢ χνοῦν γῆς.

Σποράδες νῆσοι: Ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Εἰσὶ δὲ δώδεκα.

Σποράδην: Διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε.

[Σπόρακις: Ὄνομα κύριον. Ἀρριανός·

> [z]Σπόρακις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ ἐπικράτειαν [a]γενόμενον, ἔφυγε.

Τινὲς δὲ Σφωράκιος.]

Σποργίλος: Ὃς ἦν κουρεύς. Καὶ ὁ Πλάτων φησί·

> Τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον [b]τέγος.

Σπόρος: Ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβῖνα

ΣΠΙΘΑΜΗ] Symmachus in versione Ps. XXXVIII. 6. apud Theodoretum, Ἰδοὺ ὡς σπιθαμὰς ἔδωκας τὰς ἡμέρας μου. Vid. Schleusneri Lex. V. T.

ΣΠΙΛΑΔΕΣ] Eadem fere Apollonius in Lex. Homerico.

[z] ἀπειλημμένας] ἐπειλημμένας A.B.V.E. Photius, περιειλημμένας Apollonius.

[a] ΣΠΙΛΑΖΩΝ] Vide supra v. Κατεσπίλασε. KUST.

[b] Ἐπὶ ταύτην τὴν π.] Ex Theophylacto Simocatta. KUST.

[c] διάττοντες] διατάττοντες A.B.E.

ΣΠΙΝΘΑΡΟΣ] Vid. supra Ἀριστόξενος. Dionysius Metathemenus, seu, ut alii, Spintharus, Parthenopæum scripsit et Sophocli inscripsit. Laërt. in Heraclide. REINES. Deest articulus A.

[d] Ἡρακλεώτης] Ἡρακλειώτης B.E.

ΣΠΙΝΘΑΡΟΣ: Οὗτος κωμ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 763. KUST.

[e] στρουθοῦ] στρουθίον V. Sumpsit Suidas a Schol. Aristoph. Pac. 1149.

[f] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1031. sed ubi sic legitur: Οὐκ ἔστιν. Ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου. Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα Εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί. Cetera recte. Sed pro πρὸς τοὺς Πιττάλου, melius Suidas, πρὸς τοῦ Σπιττάλου. Subintelligitur enim, οἶκος: et sensus est, *Abi flens ad domum Spittali.* KUST.

[g] τοῦ Σπιττάλου] τοὺς πιττάλου V.

[h] καὶ κλίνεται σπλῆνος] σπλῆνος κλίνεται A. Statim τὸ σπλάγχνος om. A.B.V. ubi E. σπλάγχνον.

ΣΠΟΓΓΙΑ] σπογγίῳ V.

[i] Βατράχοις] Ver. 485.

[k] Ἀριστοφάνης] Acharn. 462.

[l] Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψ.] Ex Anthol. Pal. VI. 295.

[m] Φασὶ] Vid. Ἀκκώ. HEMST. Desunt hæc A. Post gl. præced. ponit V.

ΣΠΟΔΕΙΝ] Item subigere, stuprare. Lucian. Cataplo c. 11. Καρίων ὁ ἐμὸς οἰκέτης Γλυκέριον τὴν παλλακίδα μου—ἐσπόδει. REINES.

F [n] Ὄρνισι] Ver. 1017.

ΣΠΟΔΟΣ Βακχυλὶς, Ἡ Βάκ.] Anthol. Pal. VI. 291.

[o] ἐν] ἐκ A.

ΣΠΟΛΑΣ: Διφθέρα] Ex Enarratore Comici ad Av. 934. KUST.

[p] Διφθέρα—κυνὸς om. V.

[q] παρδαληφόρον] σπαρδαληφόρον V.E.

[r] Ἀριστοφάνης] Loco laudato. KUST.

[s] Οὗτος] οὗτως V. ὦ οὗτος B.E. Mox τῷ σοφῷ om. A. V.E.

G [t] Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθ.] Aristoph. Av. 945. Mox ἔβα om. A.V.

[u] ΣΠΟΝΔΗΤΙΣ] σπονδῆτ A.V. in versu σπονδῖτιν A.

[x] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 190.

[y] ΓΗΝ] γῆς A.V. cum Photio et Lex. Seg. Supra Σποράδα V.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ] Vid. p. 215 C.

ΣΠΟΡΑΚΙΣ] Deest articulus A.

[z] Σπόρακις μαθὼν τὸν στ.] Vide infra v. Στόλος, ubi idem

H fragmentum legitur. KUST.

[a] γινόμενον ἐπικράτειαν] ἐπικρά' γενόμενον V.

ΣΠΟΡΓΙΛΟΣ: Ὃς ἦν κουρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 300.

[b] τέγος] στέγος V.

ΣΠΟΡΟΣ: Ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβ.] Hæc sunt verba Dionis in Nerone, p. 295. KUST. LXIII. 13.

ἐκαλεῖτο, οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικὸς, A ὅτι ἐξετέτμητο, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ, ὥσπερ κἀκείνη.

Σπόρτοτελλα: Δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παρρησίᾳ.

Οἶδας δὲ, ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς· ἀλλ' ὅμως τῶν στοιχῶν [c] εἵνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω περὶ τὸν ἄνδρα: Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. Ἐπὶ δὲ τοῦ [d] κατεπείγομαι· Θεόπομπος B [e] Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότῳ. Ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν [f] τῇ Ἐπιτομῇ. Ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'. Ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. Ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογῆσαι, [g] Ξενοφῶν [h] Συμποσίῳ. Τίνι σπεύδεις; ἀντὶ τοῦ, τίνι σπουδάζεις; οὕτω καὶ Ἄλεξις.

Καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων [i] ἐξαπέστειλε, [k] σπουδάζων τῷ C στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν.

Πολύβιος.

Σπουδαρχιάσας: Ἐπιθυμήσας ἄρξαι, σπουδάσας, ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. Καὶ [l] σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ [m] ἀρχῆς· Αἰολέων δὲ ἴδιον, τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν, οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ:

[n] Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο, προκαλῶν τοὺς φίλους.

Σπουδαῖος: Σοφὸς, ἐνάρετος, εὐδόκιμος, ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ.

Ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν [o] αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος.

Τουτέστι, τιμωμένου.

[p] Πλείστων μὲν ἄξιοι, σπουδαῖοι δὲ οὐδὲν ὄντα.

Σπουδή: Ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία.

[q] Ἰσίδωρος ἔφη, τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἁπτομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν, τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθεον [r] προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη πρεσβεύουσι καὶ πόρρωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Σπουδῇ: Παρ' [s] Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. Καὶ B ὁμοίως ἡμῖν.

Σπώμενος: Συντριβόμενος.

Σπῶντες: [Γενικῇ.] [t] Ῥοφοῦντες.

[u] Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Καὶ σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται.

[x] Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀνατραπέντες ἔκειντο, ὡς ἔτυχον, ἕκαστοι.

Σπυρίδιον:

C [y] Σπυριδίου διακεκαυμένῳ λύχνῳ.

[z] Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδων, Σπυρίδωνος, (ὄνομα κύριον) [a] μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων [b] Τριμηθοῦντος ἐπίσκοπος· ὃς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, [c] ἐποίμαινε καὶ [d] τὰ πρόβατα· καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρ- D εἶσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον· οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. Ὄρθρος τε ἦν, καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. Ὡς δὲ εἶδε [e] συνδεδεμένους, καὶ ἔγνω τὸ γεγονὸς, λύει τοὺς κλέπτας, πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων [f] μὴ μὴν ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος· Ἵνα μὴ, φησὶ, μάτην ἠγρυπνη-

E

ΣΠΟΡΤΟΤΛΛΑ] Rectius, σπόρτουλα, per unum λ. Vide de hac voce plura apud Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Σπόρτουλα E. Sed cum λλ in exemplo.

[c] εἵνεκεν] ἕνεκεν A.V. Mox σοι om. V.

ΣΠΟΤΔΑΖΩ ΔΕ] δὲ om. A.V.E. Photius.

[d] κατεπειγόμεναι B.E.

[e] Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου] Hæc verba in prioribus editt. desiderantur: quæ ex mss. Paris. revocavi. Esse autem hæc a manu ipsius Suidæ, satis patet ex iis, quæ F proxime sequuntur, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτομῇ. Hæc enim clare arguunt, mentionem Epitomes illius ante præcessisse. KUST. Et sic Photius. Vid. Frommel. in Creuzeri Melet. t. III. p. 167.

[f] τῇ αὐτῇ] αὐτῇ om. A.B.V.E. Photius.

[g] Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ] P. 888. Οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη. KUST. Sc. IV. 50. Atqui Suidas respexit VIII. 41. Εἰ δ' ὑμῖν δοκῶ σπουδαιολογῆσαι μᾶλλον.

[h] ἐν Συμποσίῳ] ἐν om. A. Photius. Σπουδαιολογεῖν Photius pro σπουδαιολογῆσαι.

[i] ἐξαπέστειλε] ἐξαπέστειλα A. Mox ἐν τῷ στ. V.

[k] σπουδάζων τῷ στρ.] Excidit hoc loco vox διακομισθῆναι, ut observavit Pearsonius. Scribendum enim erat, διακομισθῆναι σπουδάζων, &c. ut legitur apud Polybium. KUST. ἐν τῷ στ. V.

ΣΠΟΤΔΑΡΧΙΑΣΑΣ] Σπουδαρχιάσαι V. qui mox ἄρξας. Tum σπουδάξας A.

[l] ΣΠΟΤΔΑΡΧΙΔΗΣ, σπουδάζων περὶ τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 595. KUST.

ib. ΣΠΟΤΔΑΡΧΙΔΗΣ] Isidor. Pelus. III. Ep. 119. φαντιῶντες καὶ αὐτοχειροτόνητοι καὶ σπουδαρχίδαι τυγχάνοντες οἴκοθεν ηὐτομόλησαν. REINES.

[m] τῆς ἀρχῆς] τῆς om. A.B.V.E. Schol. mox τὸ ante τὰ om. A. Schol.

[n] Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. I. Ἀναβ. p. 269. ut Pearsonius observaverat. KUST. I. 9, 28. Mox προσκαλῶν M.

[o] αὐτῷ] αὐτῇ A.B.V.E.

[p] Πλείστων] Supra p. 2160 B. His verbis A.V. præfigunt σύν', i. e. σημείωσαι τὴν σύνταξιν.

[q] Ἰσίδωρος] Sunt Damascii. Hinc nonnulla leguntur et in Πρεσβευτικόσι. VALCK.

[r] προσήκειν] προσήκει V.E.

F [s] Ὁμήρῳ] Il. Β. 99. ubi vide Schol. Pleniora vide in Apollonii Lexico.

[t] Ἐμφορούμενοι] Sic ms. B. At ms. A. ῥοφοῦντες, quod minus placet. Priores vero editt. inepte habent, φρουροῦντες. KUST. ῥοφοῦντες A.V. φρουροῦντες B.E. Vid. Hesych. in Ῥοφεῖ.

[u] Εἶτα] Vid. Ὑπέβρεχον. TOUP.

[x] Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἄδην, et v. Ἀνατραπέντες. KUST.

G [y] Σπυριδίου διακεκαυμένῳ λ.] Aristoph. Acharn. 452. Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. διακεκαυμένον A.V.

[z] Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μ.] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST. Mox ἐν σπυρίδι A. τὸν λύχνον om. V.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ] Vid. in Ἀρχαϊκόν. HEMST.

[a] μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμ.] Quæ de Spyridone Suidas hic refert, excerpta sunt ex Socratis Histor. Eccles. lib. I. c. 12. ut Pearsonius observaverat. KUST.

H [b] Τριμηθοῦντες] Πραμηθοῦντος A. Προθυμοῦντος V. Τριμυθοῦντος Socrat. Τριμυθοῦντος Sozomen. I. 11. Τρίμυθος Constantin. Porphyr. De Them. I. 15.

[c] ἐποίμαινε] Vid. Phot. p. 1409. TOUP.

[d] τὰ πρόβατα] τὰ om. V. Mox τῆς om. V.

[e] συνδεδεμένους] δεδεμένους A.

[f] καὶ μὴν] μὴ μὴν A.B.V.E.M.

κότες φανῆτε. Καὶ [g]ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Στάγειρα: [h]Ὄνομα τόπου. [Καὶ Γάδειρα, [i]καὶ Τόπειρα, Ἄβδηρα δὲ, καὶ Φάληρα, καὶ Κύθηρα.]

Σταγειριος: Ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης: Ὁ Ἀριστοτέλης, ἀπὸ [j]τόπου κληθείς. [k]Πισίδης·

Ποίους στρατηγοὺς, ἢ Σταγειρίτας ἔχων,
ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων.

[l]Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν [m]Ὀλόρου.

Τουτέστιν, ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην.

Σταγόνος: Ῥανίδος ὕδατος.

Στάδιον: Ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. Καὶ [n]μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. Λέγεται στάδιον, καὶ [o]ἁπλῶς τὸ ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Δίων [p]ἐν λθʹ τῶν Ῥωμαϊκῶν·

Τῷ [illegible] δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον.

Ἀντὶ τοῦ, τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. Καὶ, στάδιος χιτὼν, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος· παρὰ [q]Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. Καὶ [r]Ἀριστοφάνης·

Δέομαι ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, εἶναί με τῶν [s]Ἑλλήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

Καὶ, [t]σταδίαι μάχη.

[u]Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδίᾳ μάχῃ ὑφισταμένου.

Ὅτι τὰ ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν· [x]τὰ δὲ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια πʹ.

Ὅτι τὸ στάδιον ἔχει πόδας χʹ· τὸ δὲ μίλιον, πόδας ͵δφʹ· τὸ δὲ πλέθρον, πόδας ρʹ· ἡ ἄρουρα, πόδας νʹ· ὁ ποῦς, δακτύλους ιϛʹ· ὁ πῆχυς, [y]πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν. Ἐν [z]Ἐπιγράμμασι·

Ἐν σταδίοις [a]Ἰσθμόθι κὴν Νεμέᾳ.

Σταθερόν: [b]Ὀξὺ, ἰσχυρὸν, θερμὸν, στάσιμον, τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκοῦν. [c]Πλάτων ἐν Φαίδρῳ·

Μήπως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. Οὐχ ὁρᾷς, ὡς σχεδὸν ἤδη [d]μεσημβρία [e]ἵσταται, [f]ἡ δὴ καλουμένη σταθερά;

Δύναται μέντοι καὶ θερμοτάτη εἶναι ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα· καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἐκκαῇ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. Σημαίνοι δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας, καὶ μηδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. Καὶ Κρατῖνος δ' ἐν [g]Σεριφίοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ·

Οὕτω σταθερὸς τοὺς λωποδύτας ὁ πύρος πνιγοῦσι παφλάζει.

Ἀντίμαχος·

[h]Θέρεος σταθεροῦ.

[i]Τινὲς [illegible] καὶ ἐπὶ τοῦ στασίμου, [k]ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς·

Σταθεροῦ [l]χεύματος.

Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι·

Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης.

Σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. [m]Ἰώσηπος·

Καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν, προβάλλεται στρατηγόν.

Καὶ [n]Εὐνάπιος·

Ὁ [illegible] [o]πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον.

Τουτέστιν, ἰσχυρὸν, βέβαιον.

Ὅτι Σταθερὸς, ἀπὸ τοῦ σταθῆναι· ἀπὸ δὲ τούτου,

---

[g] ἄλλα] καὶ ἄλλα A.V.

[h] Ὄνομα τόπου addunt A.V. Seqq. om. A. Vide supra p. 9 C.

[i] καὶ Πηδεῖρα καὶ Τόπειρα] καὶ Πηδεῖρα om. B.V.E. qui mox om. διὰ διφθόγγου et διὰ τοῦ η. De v. Στάγειρα vid. Wass. Thucyd. IV. 88.

[j] τῆς πόλεως Σταγείρων] ἀπὸ τόπου κληθεὶς A.V.

[k] Πισίδης] Heracliad. Acroas. I. 159.

[l] Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπ.] Hæc sunt verba Agathiæ de Chosroe rege Persarum, lib. II. p. 66. Confer Nostrum infra v. Χοσρόης, ubi integer locus Agathiæ adducitur. KUST.

[m] Ὀλόρου] Ὀλώρου A.E.M.

[n] μέρος τι] Vid. Schol. Platon. p. 211. coll. Bastii Ep. Crit. Append. p. 5.

[o] τὸ ἁπλῶς] ἁπλῶς τὸ A.B. Photius.

[p] ἐν λθʹ—Ῥωμαϊκῶν ἱστοριῶν om. V. ἱστοριῶν om. A. Photius. Vide Dion. Cass. XXXIX. 43. δὲ post τῷ addunt A.V. Phot. δεινῶς—προδιδόμενοι om. A. προδιδόμενοι—ἠνιῶντο om. V. ὁ τέλειος om. V. qui addit καὶ σταδία μάχη· τὸ στάδιον ἔχει πόδας ἑξακοσίους· τὸ δὲ μίλιον τετρακισχιλίους διακοσίους πόδας· τὸ [illegible] πλέθρον πόδας ρʹ—ὁ πῆχυς πόδας αῦ :—

[q] Καλλιμάχῳ] Fr. 59.

[r] Ἀριστοφάνης] Nub. 428. ubi sic legitur: Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρὸν, Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον. KUST.

[s] Ἑλλήνων] τῶν Ἑλλήνων A.B.

[t] ΣΤΑΔΙΑΙΑ] σταδία A.B.E. suprasc. et mox in exemp.

[u] Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδ. μάχῃ ὑφιστ.] Sic rectius mss. Paris. quam priores edit. [et E.] quæ habent, οὐδενὸς [illegible] αὐτῶν ἐν σταδ. μάχῃ ἱσταμένου. KUST.

[x] καὶ τὰ δέκα] τὰ δὲ ἱ A.

[y] πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in mss. Paris. non integris literis exarata sunt, sed per notam quandam, quæ *sesqui* significare solet. Hanc cum non intelligerent librarii, inde confecerunt πόδας ἀς: ut priores editt. exhibent. Vide Nos supra ad v. Σάτα, ubi similem hallucinationem librariorum indicavimus. KUST.

[z] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 259.

[a] Ἰσθμοθήκῃ νέμειν] ἰσθμοθήκῃ νεμέα A. ἰσθμ. νε// E. Sinceræ lectionis vestigia servant mss. Addit A. in marg. Ὅτι Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρόμος χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτός· καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἱππίας. Similiter fere post Σταγειρίτης V.

[b] Ὀξὺ, ἰσχυρὸν θερμὸν] ὀξὺ ἰσχυρὸν ἢ θερμὸν Photius, sine στάσιμον· τὸ ὀξὺ καὶ ἰσχυρὸν καὶ θερμὸν V. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 235. Schol. Platon. p. 60.

[c] Πλάτων] P. 242 A. Πλάτων om. Photius.

[d] μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμ. σταθερά] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiastes Apoll. Rhodii ad lib. I. Argon. 450. Σταθερόν: Ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. Λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ πανταχόθεν ἐπίσης ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. Ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. Ἧττον γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος. KUST.

[e] ἵσταται] παρίσταται V. Photius.

[f] ἡ καλουμένη] ἡ δὴ καλουμένη A.B.V. Phot.

[ff] μᾶλλον om. V. qui mox σημαίνει, cum Photii ms. et τὸ μέσον.

[g] Σερίφοις] Σεριφίοις Photii ed. Σεριφίοις ms. In versu σταθερῶς Photius.

[h] Θέρος] καὶ θέρεος V. Mox τίνες δὲ—ἥβης om. V.

[i] Τινὲς δὲ] δὲ om. A. Phot. τοῦ post ἐπὶ ex A.B.E. Phot.

[k] καὶ Αἰσχύλος] ὡς Αἰσχύλος A. Photius.

[l] χρήματος] Ms. A. χεύματος. KUST. et Photius.

[m] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. sub initium. KUST.

[n] Εὐνάπιος] Exc. Legat. p. 473. ed. Boissonad.

[o] πόλεμος] πολύβιος B. Tum τῇ τοῦ βασ. ὀξ. om. V. et τε post σταθερόν.

ΣΤΑΘΕΡῸΣ, καὶ ΣΑΘΡῸΣ, κατὰ ἀντίφρασιν. Ἢ ἀπὸ A
τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Στάθετε: Ὀπτᾶ. [p] Ἀριστοφάνης·

Τὰς σηπίας στάθευε.

[Σταθήσεται:

[q] Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα.

Ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.]

B Σταθμά:

Οἱ [illegible] ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

Σταθμᾶσθαι: Δοκιμάζειν.

[r] Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι [s] στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος, ἐς ἐφεδρείαν [t] ἀπὸ χιλιαρχίας ἔταξεν: [u] Ἀντὶ τοῦ, στρατεύσας.

C Στάθμη: Τὸ σπαρτίον.

[x] Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβοχθέα.

Ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλισκῶν στάθμῃ δοκιμώτατον.

Σταθμησάμενος: Δοκιμάσας. [y] Ἡρόδοτος·

Σταθμησάμενος γὰρ, ὅκως [z] ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸν ταρσὸν ἑωυτοῦ.

D Σταθμητόν: Μετρητόν. Ἀρριανός·

Ἦν [illegible] καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος.

Καὶ αὖθις·

Πέτραι τε εὖ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ἐπιόντας [a] ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Στάθμια καὶ σταθμά: Διχῶς [b] λέγεται. Εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

Σταθμίζω: Αἰτιατικῇ. Ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. Ἐστάθμησα δέ.
E

Σταθμός: Τὸ πανδοκεῖον. Καὶ [c] σταθμοῦχος, ὁ πανδοκεύς.

Καὶ [d] Ναζιανζός, σταθμὸς Καππαδοκίας.

Σταθμός: Στρατιωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός: Καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμώμενον: Δοκιμάζοντα.

Σταθμῶν: Τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

B Στακτή: Εἶδος ἀρώματος. [e] Πολύβιος·

Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ, καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. Καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν [f] ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. Ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτὴ καὶ κασσία: Ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐ-
C ωδία.

Στακτοῖς: Τοῖς ὑγροῖς, καὶ δοκίμοις. Πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης [g] Πλούτῳ·

Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀνάγησθον.

Σταλάζω: Αἰτιατικῇ.

Σταλέντος: Παυσαμένου.

Σταλέντες [illegible] τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεῖα αὖθις [h] διαπράττεσθαι τῶν βοῶν.

D Στάλικας: Πασσάλους.

[i] Ἔμπαλιν ἰθυτόνων [k] Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.

Ἐν Ἐπιγράμμασι. Ἡ εὐθεῖα, ἡ στάλιξ.

Σταμίνεσι: Τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

Στάσεις: Τὰ [l] ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

[[m] Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔρρει,] καὶ τῆς στάσεως παρασύρων, ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, [καὶ τοὺς ἐχθρούς] προθελύμνους.

Στάσις: Ἐπὶ πνοῆς [n] βιαίου ἀνέμου.
E

ΣΤΑΘΕΤΕ] Confer Nostrum supra v. Ἐσταθευμέναις. KUST.

[p] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1040.

ΣΤΑΘΗΣΕΤΑΙ] Hanc gl. habet A. in marg. om. V. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου om. A.

[q] Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτ.] Matth. XVIII. 16. sed ubi pro σταθήσεται legitur σταθῇ: uti etiam hic scribendum est. KUST. Hæc sunt verba Joannis Chrysost. in Matthæum, p. 658. Et sic mss. complures Matthæi, F Ἵνα—σταθήσεται. Quæ lectio longe elegantissima est. TOUP.

[r] Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργ.] Hæc sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 2. sed ubi pro ῥήμασι legitur αἵματι. KUST.

[s] στοργὴν] Sic recte ms. A. itemque Procopius loco laudato. Antea vero male legebatur, ὀργήν. KUST. Sic B.E.

[t] ΑΠΟ ΧΙΛΙΑΡΧΙΑΣ] β' χιλιάδας V.

[u] Ἀντὶ τοῦ στρατεύσας] Est interpretatio inepta. Aliud G enim significat σταθμεύσας: ut ex Lexicis vulgatis notum est. KUST.

[x] Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβ.] Anthol. Pal. VI. 103.

ΣΤΑΘΜΗΣΑΜΕΝΟΣ] Deest gl. A.

[y] Ἡρόδοτος] IX. 37, 4.

[z] ἐξελεύσεται] ἐληλύσεται V. ἐλεύσεται E. Mox ἀπέτεμε B.E.

[a] ὁρμῶντας om. A. Exstat in V. inter lineas.

[b] λέγεται] λέγονται A.V.

[c] ΣΤΑΘΜΟΥΧΟΣ] Polyæn. p. 676. TOUP.

H [d] Ναζιανζός] Ναζιανζὸς δὲ V.

ΣΤΑΘΜΟΣ] Gloss. Herodot. V. 52. Hanc gl. habet A. in marg.

ΣΤΑΘΜΩΜΕΝΟΝ] A. in marg. ubi σταθμώμενον.

ΣΤΑΘΜΩΝ] Ut ipsum verbum σταθμὸς, ita inprimis illa ipsa forma sine dubio a libris sacris petita, ut Exod. XII. 7. XXII. 23. ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν σταθμῶν. Esaiæ LVIII. 8. ὀπίσω τῶν σταθμῶν τῆς θύρας. ERNEST. Σταθμοί: αἱ παραστάδες A. ubi gl. in marg. Vid. Polluc. I. 76. et ibi notata. Valcken. ad Eurip. Phœn. 417.

ΣΤΑΚΤΗ] Ab h. v. usque ad Στερροτύπτης inclusive omnia om. A. qui nonnulla tamen exhibet in margine, unde quæ deinceps memorabuntur haustæ sunt lectt. varr. Pro hac gl. habet sequentia: Στακτὴ εἶδος ἀρώματος, ὅμοιον τῇ σμύρνῃ· ἀπὸ λιβανώτου γὰρ τοῦ ἀρώματος τὸ μὲν λεπτότατον καὶ ῥυτὸν καλεῖται στακτὴ, τὸ [illegible] παχύτερον σμύρνα.

[e] Πολύβιος] XIII. 9, 5.

[f] ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον] Vide Bochartum Geograph. Sacr. part. II. lib. I. c. 45. KUST.

ΣΤΑΚΤΗ ΚΑΙ ΚΑΣΣΙΑ: Ἡ ἀπὸ τ.] Psalm. XLIV. 9. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου. Theodoretus ad illum locum: Σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος. Νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. Στακτὴν δὲ καὶ κασσίαν, τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδίαν. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST.

[g] Πλούτῳ] Ver. 529.

[h] διαπράττεσθαι] διαπράττεσθαι τῶν βῶν B. δ. τῶν βοῶν V. δ. τῶν E.M.

[i] Ἔμπαλιν ἰθυτ.] Anthol. Pal. VI. 187.

[k] Δᾶμις] δύναμις B.E. sed δᾶμις suprasc. in E.

ΣΤΑΜΙΝΕΣΙ: Τοῖς ἐπιμ.] Ex Schol. Homeri ad Odyss. ε'. 252. sed qui vocem hanc pluribus exponit. KUST.

ib. ΣΤΑΜΕΙΝΕΣΙ] Σταθμήνεσσι V.

[l] ἀναχώματα] ἀναχώσματα Schol. Mox διὰ τῶν—ἔρρει om. V.E.M. Tum ἐφόρει om. E. et καὶ τοὺς ἐχθροὺς B.V. E.M.

[m] Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδ.] Aristoph. Equit 524.

ΣΤΑΣΙΣ] Agatharchides ap. Phot. Bibl. p. 1324. στάσιν οὐρίου καὶ συμμέτρου πνεύματος. TOUP.

[n] βιαίου ἀνέμου] βιαίου ἀνέμου E.

[o]Γίνεταί τις ἀνέμου στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φοράν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

Στάσις: Ἡ ἐμφύλιος [[p]μάχη·] Πόλεμος δὲ, ὁ τῶν ἀλλοτρίων. [q]Καὶ Στασιώτης.

Στασιώτης: Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς μεταστάσεως·

Περὶ τούτων ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν, [r]ὁ στασιώτης ἦν ἐγὼ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός.

B Ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. Ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν, ὅτι

Οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι κολάσαι, [s]τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν.

Στάσιμον: Εἶδος μέλους, ὅπερ ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. Ἢ [t]στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. Καὶ Στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ: Τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα.

C [u]Τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς, τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ· τὸ δὲ, στατῆρας χρυσίου, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα.

Στατήρ: [x]Τετράγωνον [y]νόμισμα· καὶ τὸ ἑξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον· ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης [z]Πλούτῳ·

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

Τουτέστι, [a]νομίσμασι παίζομεν ἄρτια ἢ περιττά.

D [b]Ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου.

Ἀριστοφάνης.

Σταυρός: Ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φόρου [c]μέρος σταυρὸς ἵστατο, ὡς εἶδεν [d]αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ Κωνσταντῖνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς

A στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ [e]καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι.

Σταυροί: Τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα.

Ὅτι [f]ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, [g]καθαιρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος νεῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς τὰ

B ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην.

Σταφυλή: Παρὰ τὸ σήπω, [h]σαπυλὴ, καὶ σταφυλή. Πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. Καὶ σταφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον.

[[i]Βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὸν δηλοῖ κλέσιν.]

Σταχάνη: Ἡ τρυτάνη. Παρὰ τὴν στάσιν. Καὶ παροιμία·

C [k]Δικαιότερον σταχάνης.

Σταῖς: Ἡ ζύμη. Τρία εἰσὶν εἰς αις· παῖς, ἀρσενικόν· δαῖς, θηλυκόν· σταῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης: Εἶδος ἄρτου.

Στέαρ: Παρὰ τῷ Δαβὶδ, εὔνοια καὶ φιλαδελφία.

[l]Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν [m]ὑπερηφανίαν.

D Καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται.

[n]Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία [o]αὐτῶν.

Ἀντὶ τοῦ, μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν [p]τολμῶσι.

Στέαρ πυροῦ: Ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ὁ ἄρτος.

Στέατα: Ἄλευρα. Καὶ [q]Εὐνάπιος·

Ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ στέατι [r]περιπεπλασμένα,

E [o] Γίνεταί τις ἀν.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. c. 48. KUST.

[p] μάχη om. A.V. Mox δὲ om. V.

[q] Στασιῶται δὲ οἱ στάσεις ἐγείροντες] καὶ στασιώτης V. Στασιώτου ἑκάτερος προαιρεῖσθαι B.E.

ΣΤΑΣΙΩΤΗΣ: Ἀντιφ.] Ex Harpocratione. KUST. Deest A.V.

[r] ὁ στασιώτης] ὡς στασιώτης Harpocr. ms. Pal.

[s] δορυφόρους· τοὺς δὲ ἠδ.] Verba hæc transposita esse existimo, quæ cum Pearsonio sic legenda putem, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνάτησαν. KUST. et sic Photius et B.

F ΣΤΑΣΙΜΟΝ: Εἶδος μελ.] Ex Enarratore Comici ad Ran. 1314. KUST. Vid. Fabric. ad Sext. Empiric. p. 360.

[t] ΣΤΑΣΙΜΟΝ, τὸ τ.] Polybius p. 416. TOUP.

ΣΤΑΤΗΡ] Vid. infra in Τῶν ἵππων Εὐμήλου. HEMST.

[u] Τῶν βαλαντίων] Hæc sunt e Synesio Ep. 127. ubi de Euthalio Lydiæ præside loquitur. Pro ἐοικότας leg. ἐοικότα. REINES. ἐοικότα V.E. Et sic em. Toupius, qui et Synesium indicavit.

G [x] Τετράγωνον] τετράγγραμμον Hesych. exponit. HEMST. Scaliger de Re Num. p. 58. legit τετράδραχμον. REINES.

[y] νόμισμα] Addit A. τὸ ς' τὸ ζυ', qui ceteris caret.

[z] Πλούτῳ] Ver. 817. Mox οἱ θεράποντες om. V.

[a] νομίσματι] νομίσμασι B.V.E.

[b] Ὁρᾶτε μέν με δ.] Aristoph. Eccles. 412. σωτηρίας δεόμενον V.E.

ΣΤΑΥΡΟΣ: Ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φ.] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Codinum de Orig. CPolit. num. 33. KUST. qui περὶ pro ἐπί.

[c] μέρος] σταυρὸς addit V.

[d] αὐτὸν] ἐν τῷ οὐρανῷ addunt A.V. mox V. χρυσόμπλαστος. Codinus addit μέρεσι post ἀκρωτ.

[e] καθεωρῶντο] καθορῶντο A. καθορῶντι V. καθορῶνται Codinus. Tum χρυσέμβαφος V.

ΣΤΑΥΡΟΙ] Σταυρὸς V.

E [f] ἐπὶ Θεοδοσίου] Similia sunt apud Sozomen. H. E. VII. 15. Socrat. V. 17. vid. Vales. ad utrumque scriptorem. Adde Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 156 seq.

[g] καθαιρουμένων] καθαιρομένων V.

[h] σταπυλὴ] σαπυλὴ V.

[i] Βότρυς κατέσθειν ὀμβρ.] Est versus oneirocriticus, ex Astrampsycho sumptus: qui legitur etiam supra v. Βότρυς, ubi suus ei locus est. KUST. Deest V.

[k] Δικαιότερος] δικαιότερον B.E. Vid. p. 994 B.

F ΣΤΑΙΣ] Ita et Lex. in Octateuch. in Fabric. B.G. cf. Exod. XII. 34. 39. 2 Reg. XIII. 8. ERNEST.

[l] Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτ.] Psalm. XVI. 11. ubi vide Theodoretum, cujus interpretationem Suidas more suo hic secutus est. KUST.

[m] ὑπερηφάνειαν] ὑπερηφανίαν B.V.E.

[n] Ἐξελεύσεται] Ps. LXXII. 7. ubi Theodoretus, τὸ στέαρ τὴν εὐπάθειαν καὶ τὴν εὐκληρίαν δηλοῖ· ὡς ἐν τοσαύτῃ τοίνυν, φησὶν, ὄντες εὐημερίᾳ, μεθ' ἁπάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν ἐτόλμησαν. Trommius per errorem in hoc loco Psalmi legit ἐκ στόματος, pro ἐκ στέατος. Ergo nec hunc Psalmum attulit in v. Στέαρ, sed in v. Στόμα, ubi et adnotavit alios legere στέατος. Nec Bosius tamen nec Montefalcon. aliquid tale notavit. ERNEST.

[o] αὐτῶν] αὐτοῦ V.

[p] λαλοῦσι] τολμῶσι B.V.E. suprasc. ἐτόλμησαν Theodoret.

ΣΤΕΑΡ ΠΥΡΟΥ: Ὁ κάλλιστος σῖτος καὶ ἄρτος] Respexit Suidas ad Psalm. LXXXI. 16. Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ

H ΣΤΕΑΤΟΣ ΠΥΡΟΥ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς. TOUP. Ipsa locutio extat Ps. CXLVII. 14. στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ad hunc locum Theodoretus: πυρός ἐστιν ὁ σῖτος, στέαρ δὲ πυροῦ ὁ κάλλιστος ἄρτος. Hinc hausit Suidas. ERNEST. ὁ ἄρτος V.

[q] Εὐνάπιος] Fr. 24.

[r] παραπεπλασμένα] περιπεπλασμένα V.

[s]καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθεὶς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίους, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον. A

Στεγανὰ πλοῖα: Στερεά.

Στεγανόν: Πυκνὸν, [t]σφιγκτόν. Καὶ [v]Διόδωρος·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον.

Καὶ παροιμία· Βάκχης τρόπον. Ἐπὶ τῶν [u]στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. Αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων.

Στεγανόποδα: Στεγανόποδα ζῶα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα, κύκνος, χὴν, πελεκὰν, καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

Στεγανώτερον: [x]Στερεώτερον, πεπυκνωμένον, συνεχέστερον. [y]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀλλά τι καὶ [z]φρονέεις στεγανώτερον.

[a]Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν ἀέρα.

Τῇ αἰθάλῃ. Καὶ Αἰλιανός·

C Ὁ δὲ ἔλεγε [b]στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτὰς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς [c]σκέψεως ἀπόρρητα.

Στέγει: Καρτερεῖ, ὑπομένει.

[d]Τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει,
ἱδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος.

Καὶ στεγόμενα, κρυπτόμενα. Καὶ στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. [e]Ἰώσηπος·

Οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον.

D [f]Ἀριστοφάνης·

Ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ πυβυστικῶς
κεράμῳ τὸ νῶτον, [g]ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.

Καὶ αὖθις·

[h]Πάτερ Οἰδίπους, πύργοι μὲν, οἳ
πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

Τουτέστιν, [i]ὡς ἂν [k]τις τὰ ὄμματα πρόσω ἔχων.

Στέγγις:

E

Στεγναί: Στερεαί.

Στέγω: Αἰτιατικῇ.

Στεαγίδες καὶ καταμάγια: Τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. Καὶ κύστραι, καὶ λέκυθοι, καὶ κυστροφύλαξ, εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Στελεόν: Τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτετε,
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.

B [l]Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος: Εἰ μὲν ὁ κορμὸς, ἤγουν ἡ ῥίζα, παρὰ τὸ τέλος ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ στερεόν· [m]εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι, παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι.

[Στελίχων: Ὄνομα κύριον. [n]Ὃς σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.]

Στέμμα: Στεφάνη, πλήρωμα.

C Στέμφυλον: Τὸ ἔκθυμα τῆς σταφυλῆς, ἢ τῶν [o]ἐλαιῶν· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στένει: Στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας: [p]Ἐφ' αἷς στενάζει [q]τιλλομένη. [r]Ἀριστοφάνης·

[s]Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

Ἤγουν ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

D Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ: Τὸ λεπτολογεῖν· στενὸς γὰρ καὶ ἀμενηνὸς ὁ καπνός. Παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης: Λεπτολόγος. Καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος: Ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός: [t]Στενορύμη δίοδος. Καὶ στενωπεῖον.

E Στεντόρειος φωνή: Ἡ τοῦ [u]Στέντορος.

[s] καθεὶς ἐν πήρᾳ] Vide supra v. Καθεὶς et Ἀναιρεθεὶς, ubi quædam leguntur quæ ad hoc fragmentum pertinent. Vide Casaubon. ad Æneam p. 1779. qui legit καὶ ἄρτους ὁμοίους. TOUP.

ΣΤΕΓΑΝΟΝ] Vid. Τέμπανα. HEMST.

[t] σφιγκτὸν] σφικτὸν V.

[v] Διόδωρος] Diodori Sic. Fr. 33.

[u] στεγανῶν] Supra p. 705 B. legitur στεγνῶν.

ΣΤΕΓΑΝΟΠΟΔΑ] Conf. Ælian. N. A. XI. 37.

[x] Στερεώτερον addidi cum B.V.E.

[y] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 216.

[z] φρονέεις] φρονέοις B. Anthol. φρονέεις tenet E.

[a] Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντ.] Fragmentum hoc connectendum est cum iis, quæ Suidas habet supra v. Κονιορτόν. KUST.

[b] στεγανωτάτους—βουλευτὰς] Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. I. p. 79.

[c] σκέψεως] σκήψεως V.

[d] Τὸν καυστικὸν] Ex Piside de Exp. Heracl. Acroas. III. 100. notante Porsono ad Euripid. Med. 138. n. 11. βεβρεγμένον M.

[e] Ἰώσηπος] Ant. Jud. V. 8, 12.

[f] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1285.

[g] ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν] Apud Aristophanem legitur, ὥστε ταῖς πλευραῖς στέγειν. Sed scribendum potius puto, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν. KUST.

[h] Πάτερ Οἰδίπου, πύργ.] Sophocl. Œdip. Colon. 14. Οἰδίπους B.V.E.M.

[i] ὡς ἂν τις τὰ ὄμματα προσέχῃ ἔχων] Scholiasta Sophoclis: Ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμαίροιτο. Ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόρρω ἔχων. Hinc Suidam supplebis et emendabis. KUST.

[k] τις] τιν' B. τὴν E. Mox πρόσω ex V. pro προσέχῃ.

ΣΤΕΑΓΙΔΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΜΑΓΙΑ] Lege, στλεγγίδες καὶ καταμαγεῖα. Locus autem hic excerptus est ex Artemidori Oneirocr. lib. I. c. 64. ut Pearsonius recte observaverat. KUST. καταμάτια V.

ΣΤΕΛΕΟΝ] καὶ στελαὶς addunt A.E. στελεὸς V. post ξύλον.

[l] Βάβριος] Fragm. Tyrwhitt. p. 42.

[m] εἰ δὲ] οἱ δὲ V.

F ΣΤΕΛΙΧΩΝ] Deest articulus A.V. Legerit Boissonadius ad Eunap. p. 514. ὃς ἦν σὺν—Ὁνωρίου. Ἄμφω—.

[n] Ὃς σὺν Ῥουφίνῳ, ἐπὶ Ἀρκ.] Vide supra v. Ῥουφῖνος. KUST.

[o] ἐλαιῶν] ἐλαῶν V.E. Gl. Timæi est p. 239. Statim delevi ΣΤΕΝΑ ΜΟΙ ΠΑΝΤΟΘΕΝ: Ζήτει ἐν τῷ ΔΑΒΙΔ, cum A.V.

[p] ἐν αἷς] ἐφ' αἷς V. Schol. Aristoph. Deest art. A. G

[q] τιλλομένη] Leg. τιλλομέναις. TOUP. στενάζεις τιλλόμενος Schol.

[r] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 749.

[s] Ἐκκοκκιῶ σου τὰς—ἤγουν ἐ.] Ἐκκοκκιῶ [illegible] ἐκτίλλω V.

ΣΤΕΝΟΛΕΣΧΕΙΝ ΠΕΡΙ ΚΑΠΝΟΥ] Aristoph. Nub. 319. Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. Huc Suidas respexit. KUST. περὶ καπνοῦ om. A.V.

[t] Στενορύμη δίοδος. Καὶ ΣΤΕΝ.] Salmasius ad Achill. Tat. p. 728. distinguit et legit, στενορύμη. Δίοδος, καὶ στενωπεῖον: H quod probo. KUST. Scribendum, στενορύμη ΔΙ' ὉΔΟΝ. Est autem στενωπὸς, *meatus ab una via ad alteram.* *Angiportum* vocant Latini. Idem autem στενωπεῖον et στενωπίον, ut κανωπεῖον et κανωπίον. TOUP. Vulg. habet Photius. Στενωπεῖον B.V. non στενωπ.

[u] Στέντορος] Il. ε'. 785. REINES.

Στερρὰ καὶ στερεά: [x] Ἡ ἰσχυρά.

Στέργηθρον: Ὁ πόθος.

Στέργω: Δοτικῇ.

[y] Ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζετο [z] τούτοις.

Αἰτιατικῇ δέ·

Ὁ μὲν στέργει τὴν [a] κάτω χώραν.

Καὶ

[b] Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκὶν φοίβῳ.

Στερέμνιον: Στερεὸν, ἰσχυρόν.

Στερεομετρία:

Στερέωμα:

Στερίφη: Στεῖρα, μὴ τεκοῦσα. Καὶ [c] στεριφοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στερεοῦντες.

Στέριφος: Στεῖρος, καὶ ἄγονος. Παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους, [d] ᾗ στεριφώτερός τε ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπερέβη.

Καὶ [e] Θουκυδίδης·

Τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, [f] στεριφωτέρας ἐποίησαν.

Ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

Στερίφοις: Στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς.

Εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν τελματῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφροις στερίφοις πάντη [g] ἐπεδείκνυντο.

Καὶ στεριφοποιῶ, τὸ ἰσχυροποιῶ. Καὶ, [h] στεριφόπεπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.

Στερκτέον:

Ἂν μὴ παρῇ κρέα, [i] ταρίχη στερκτέον.

Ζήτει ἐν τῷ Ταρίχη.

A Στέρνα χθονὸς, καὶ νῶτα χθονός: Τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα· καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας, τὰ στενά. Σοφοκλῆς·

Στερνούχου χθονός.

Ἀντὶ τοῦ, γῆς ἐπιπέδου.

Στερνοτύπτης: Ὁ τὸ στῆθος τύπτων. Καὶ στερνοτυπτούμενος.

Στέρνοις: Στήθεσι.

B [k] Τόν τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.

Στέρξω: Ὑπομενῶ. [l] Σοφοκλῆς·

Τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
ἔσται τὸ λοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι [m] μόνῳ.

Πολύβιος·

[n] Νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα [o] στέργωμεν.

Στερρὸν ἀντικνήμιον: Φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ

C [p] Λακρατίδου. Τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αὖον ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. [q] Θεόκριτος·

Γόνυ χλωρόν.

Ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον, καὶ νέον. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι· ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. Εὐφήμως οὖν εἶπε, στερρὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

D Στερόπη: Ὄνομα κύριον.

Στεροπή: Ἀστραπὴ, λαμπηδών.

[r] Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
ἀΐξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,
καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.

---

[x] στερεὰ καὶ ἰσχυρά] καὶ στερεὰ ἡ ἰσχυρὰ B.V.E.

ΣΤΕΡΓΗΘΡΟΝ] Στέργηθρος ὄνομα πόθου V. Quid si hic lateat ὄνομα πίας? Hesychius Στέργηθρον: φίλτρον, πόθος τις. Ceterum vide Blomfieldii glossarium ad Æsch. Prom. 501.

ΣΤΕΡΓΩ] Deest gl. V.

[y] Ἐκεῖνος οἶμαι] Demosth. c. Aristocr. p. 677, 26. Οὐκ ἔχων ὁ ἐκεῖνος, οἶμαι, δ. etc. Vid. Bekkeri Anecd. p. 171, 17.

[z] τούτοις] τούτῳ A.

[a] κάτω] κατὰ B.E.

[b] Στέργειν] Dedi cum A. Vulgo καὶ στέργειν μὲν ἡμᾶς καὶ τὰ ἑξῆς. Delevit hæc Kusterus.

ΣΤΕΡΕΜΝΙΟΝ] Vid. not. ad Hesych.

ΣΤΕΡΙΦΗ] Aristoph. Thesm. 648. Στερίφη γάρ εἰμι, κοὐκ ἐκύησα πώποτε. TOUP.

[c] ΣΤΕΡΙΦΟΠΟΙΟΥΝΤΕΣ] Vid. Ἐμάλθαξαν, Περισταυροῦντες. HEMST. Desunt hæc A.V.

[d] ᾗ στεριφώτερός τε ἦν.] Scribendum omnino, ᾗ στεριφώτερόν τε ἦν. Thucydides lib. VI. [101] p. 443. Αὐτοὶ δὲ περὶ ὄρθρον καταβάντες, καὶ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ πηλῶδες ἦν καὶ ΣΤΕΡΙΦΩΤΑΤΟΝ. Ad hunc locum respexisse videtur Suidas, sed ita ut rem pro lubitu suo administraverit. Quod Nostro solenne est. TOUP.

[e] Θουκυδίδης] VII. 36.

[f] στεριφωτέρας] στεριφοτέρας V. qui mox om. ἀντὶ τοῦ. Omittit A. αὐτὸς δὲ—στερεωτέρας, qui infra tamen habet Στεριφώτερον ἀντὶ τοῦ στερεώτερον.

[g] ἐπεδείκνυντο] ἐπεδείκνυντο E.

[h] ΣΤΕΡΙΦΟΠΕΠΛΟΣ, ὁ μικρὸς πέπλος] Suidas procul dubio scripserat, στεριφόπεπλος, ὁ μικρόπεπλος. Nam τὸ στερίφοπεπλος plane aliud significat: nimirum, ὁ στερεοῖς ὅπλοις ἐνδεδυμένος. Num autem recte στεριφόπεπλος exponatur per μικρόπεπλος, lector viderit. Nobis enim, ut obiter hoc moneamus, interpretatio ista suspecta est. Confer etiam Nostrum infra v. Στέρφος, ubi στερφόπεπλος occurrit. KUST. Interpretatio hæc falsa et inepta est. Erunt fortasse qui legant: Καὶ ΣΤΕΡΙΦΟΠΟΙΩ, ἰσχυροποιῶ. Καὶ

E ΣΤΕΡΙΦΟΠΕΠΛΟΣ, ἰσχυρόπεπλος. Suidas infra: Στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς. Sed aliud est στερφόπεπλος, aliud στεριφόπεπλος. Illud verum et de Hercule usitatum, hoc improbum et sine exemplo. Quare nullus dubito, quin scripserit Noster: Καὶ στερίφοπλος, ὁ ἰσχύροπλος. Dicitur autem στερίφοπλος de equo solidungulo, vel qui solidas habet ungulas. Virgil. Georg. III. 88. Et solido graviter sonat ungula cornu. Homer. Iliad ε΄. 329. κρατερώνυχας ἵππους vocat. Ubi Schol. ἸΣΧΥΡΟΥΣ ὄνυχας ἔχοντας. Quare Lexicographis tandem auctor sum, ut deinceps

F ΣΤΕΡΙΦΟΠΛΟΣ, non στεριφόπεπλος, libris suis inserendum curent. Quod omnino verum est. KUST. στερίφοπλος B.E. στεριφόπεπλος V.

[i] ταρίχη] ταρίχους E. Deest gl. V.

ΣΤΕΡΝΑ ΧΘΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΝΩΤΑ ΧΘ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 691. PORT.

[k] Τόν τε περὶ στέρν.] Anthol. Pal. VI. 246.

[l] Σοφοκλῆς] Philoct. 458.

[m] δόμῳ] μόνῳ A.B.V.E.M.

G [n] Νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκ.) τὰ παρ.] Male hæc Polybio tribuuntur. Sunt enim verba Joannis Antiocheni de Sexto Pompeio, Pompeii M. filio, qui diu post Polybium vixit. Vide Nostrum supra v. Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατ. ubi locus integer ex Joanne Antiocheno adducitur. KUST. Pro Πολύβιος forte reponendum Πομπήϊος. Literæ λι et μ sæpe confusæ sunt, et vocum terminationes frequentissime in compendiis latent.

[o] στέργωμεν] στέργομεν A. supra γὰρ om. V.

ΣΤΕΡΡΟΝ ἈΝΤΙΚΝΗΜΙΟΝ: Φησὶν Ἀριστ.] Ex Schol.

H Aristoph. Acharn. 218. KUST.

[p] Λακρατίδου] Λακρατι' A.V. Λακρατίδου B.E. Mox γεγηρακὸ' V.

[q] Θεόκριτος] XIV. 70.

[r] Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στερ.] Sophocl. Aj. 257. ἄτερ om. V. γὰρ ἀστεροπᾶς A. Mox φρόνιμον B.E. νέον addit E. post ἄλγος.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξὺς νότος [s]ταχέως λήγει. Ὡς γινομένων τινῶν σημείων [t]ἐπὶ τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παρατείνειν αὐτά, ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. [u]Ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ·

Ἀλλ' [x]ἐπίσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατο ἀλγεῖν.

Στερρός: Στερεός, ἰσχυρός.

[Στεροῦμαι: Γενικῇ. Στερῶ δέ, αἰτιατικῇ.]

Στέρφος: Δέρμα, σκέπασμα. Καὶ [y]στερφόπεπλος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[z]Πήρην, κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς στέρφος.

Στεφαναῖος:

Στεφάνη: Ὁ στέφανος. [a]Σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχήν.

Στεφάνη: Πόλις.

Στεφανηφόρος: Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. [b]Στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. Εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων [c]ἐκ τῶν [d]Θεστίου θυγατέρων· ἢ μήποτε τοῦ [e]ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, ὥς φησιν [f]Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα: Παρὰ Ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. Τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριάζει τὸ λόγιον. Στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

Στεφανίτης:

Στέφανος: [g]Ἀριστοφάνης·

Φέρε καὶ στέφανον, κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις.

Τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

Στεφανοπώλης: Ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας: Ἀντὶ τοῦ τιμῶν. Ὡς Δημοσθένης. [h]Καὶ γὰρ Λυκοῦργός φησιν·

Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανωσάμενος καλάμῳ: Λιτὸς καὶ ἀπερίεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. Ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις: Ἐπὶ οἰκοδομῆς [i]οἴκου.

Στείβοντες: Πατοῦντες.

Στειλάμενοι: Στείλαντες. Καὶ στείλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι.

[k]Ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὰ χρυσία.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στέλλεσθαι, τὸ γεγονὸς οὐ μὴν [l]ἠδύνατό γε κρύπτειν.

Στειλάμενος: Εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι: Ὁδεῦσαι, πλεῦσαι.

Στειλειός: Τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

[m]Τί γὰρ σθένος [n]ἶσκε σιδήρῳ
ὁμοῖον, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει;

Στεῖρα: Ἡ ἄτεκνος, καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. [o]Ὅμηρος·

Ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε [νηὸς ἰούσης.]

Καὶ στειριεύς, ὁ στεῖρος. Καὶ Στείριον, [p]ὄνομα ποταμοῦ. Καὶ [q]Στειριεύς: Δῆμος (φυλῆς) τῆς Πανδιονίδος (ἡ Στειρία.)

Στείχειν: Πορεύεσθαι. Καὶ στείχοντες, πορευόμενοι.

[r]Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
[s]στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

Στῆθος: Καὶ στηθίδιον καὶ [t]στηθύνιον, τὸ μικρὸν στῆθος. Καὶ Στηθίδην.

[s] τουτέστι ταχέως] ταχέως λήγει A. Schol. λήγει item V. adjicit. Tum γινομένων A.B.V.E. non γενομένων.

[t] ἐν τοῖς] ἐπὶ τοῖς A.B.V. Schol.

[u] Ὡς ἐν] οἷόν ἐστι καὶ ἐν Schol.

[x] ἐπίσχε] ἔπισε Schol. ubi mox om. ἀλγεῖν.

ΣΤΕΡΟΥΜΑΙ] Deest gl. A.V.

ΣΤΕΡΦΟΣ] Apollon. Rhod. IV. 1348. TOUP.

[y] ΣΤΕΡΦΟΠΕΠΛΟΣ, ὁ Ἡρακλῆς] Lycophron Cassandr. 652. Τοῦ Στερφοπέπλου, Σκαπανέως, Βοαγίδα. Scholiasta: Στερφοπέπλου, τοῦ Ἡρακλέος, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. Στέρφος γάρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. Ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ περιβολαίου. Huc Suidas respexit. KUST. γὰρ addidi cum A.V.

[z] Πήρην, κἀδέψ.] Anthol. Pal. VI. 298. δ' ἀδέψητον A.

[a] Σημαίνει—ἐξοχήν] σ¹—ἐξοχὴ A. Στεφάνη: ὄρους ἐξοχὴ nec plura Photius, Lex. Seg.

ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΣ: Ἀντιφ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Boeckhii Œcon. Athen. t. I. p. 194. vers. Angl.

[b] Στεφανηφόρου] Στεφανηφόρον B.E.M. et sic infra.

[c] ἐκ τῶν τοῦ] τῶν om. V. τοῦ om. A. Photius.

[d] Θεστίου] Alii eum Θέσπιον vocant. KUST.

[e] ἀστικοῦ] Lege Ἀττικοῦ, ut habet Harpocratio. KUST.

[f] Ἑλλάνικος] Fr. 20. p. 60. Sturz.

ΣΤΕΦΑΝΙΤΗΣ] Delevi Ὁ ἐστεφανωμένος, cum A.B.V.

[g] Ἀριστοφάνης] Av. 463. ubi sic legitur: Φέρε καὶ στέφανον· καταχεῖσθε· Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω τάχα τις. KUST.

ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΤΟΥΣ ΝΕΝΙΚΗΚΟΤΑΣ: Ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Polybii locum in Στακτή. HEMST.

[h] καὶ Λυκοῦργος] καὶ γὰρ Λυκοῦργος A.V. Photius. Harpocr. ms. Pal.

ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΜΕΝΟΣ Κ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 1002.

[i] οἴκου] Statim delevi ΣΤΕΦΟΣ καὶ ΣΤΕΦΗ: Καὶ ΑΙΘΡΙΑ ΣΤΕΦΗ, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα, quæ om. V. habet A. in marg. Vide supra p. 1097 A.

[k] Ὀλίγοι δέ τινες δεδ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus Polybio tribuit. KUST. Fr. gr. 117. Seq. locus legitur inter fr. hist. 39.

[l] ἠδύνατο] ἐδύνατο A.E. Ordinem verborum mutavi cum A.V. Vulgo τὸ γεγονὸς post κρύπτειν.

ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ] Euagrius p. 356. Hermesianax apud Athenæum. TOUP.

ΣΤΕΙΛΕΙΟΣ] Potius Στειλειόν. Vid. Odyss. ε'. 236. TYRWHITT. Diss. de Babrio p. 4.

[m] Τί γὰρ] Vid. Στειλειόν. TOUP.

[n] ἶσκε] ἔσχε V.

[o] Ὅμηρος] Il. α'. 481. In versu ἴσχει B. ἰάχει V. Tum νηὸς ἰούσης om. A.B.V.E.

[p] ὄνομα ποταμοῦ] τόπος Herodian. Epim. p. 129.

[q] ΣΤΕΙΡΙΑ] Στειριεύς V. Harpocratio: Στειριεύς: δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στειρία. Desunt vulgata Καὶ Στειρία δῆμος τῆς Πανδιονίδος· ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· εἰς Στειριεῖς τὸν δῆμον. A. et a τῆς Πανδιονίδος V. Vide supra p. 890 D. infra post Στίπτιον.

[r] Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1151.

[s] στείχοντι] στείχοντα V. Mox γνώμην A.V. pro γνώμῃ.

[t] ΣΤΗΘΥΝΙΟΝ] Leg. στηθύνιον. Vide Hesych. TOUP. στηθύνιον A. quod e conj. reposuit Boissonad. ad Hero-

Στήλας: Θεμελίους.

Στήλη: Καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. [u]Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτῃ στήλῃ ἔχων.

Στήλη δὲ [x]οὐ τάφοις ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα [y]ἐπιδέχεται.

Ὅτι [z]ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ φόρου [a]ἵστανται δύο στῆλαι, Ἑλένης, καὶ Κωνσταντίνου· καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, γράφων, ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ. Καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. Ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν φόρον [b]ἐπέχοντος.

Στήλη σταυροῦ: Ὀπίσω ἐν τῷ Σταυρός.

[c]Στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Ἔστι περὶ στηλῶν Ἡρακλείων ἐν τῷ Γάδειρα.

[d]Ὅτι ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Στήλην [e]Ἡρακλέους: Ἐν τῷ Βασιλική. Καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλην: Ἐν τῷ Βηρίνη.

Στήλην Πουλχερίας: Ἐν τῷ Πουλχερία.

Στήλην: Ἐν τῷ Χελώνη. Ἐν τῷ Προκόπιος.

Ὅτι [f]Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, [g]ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων, τῶν λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ [h]Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου, καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. Ἡ [illegible] πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ Ἀριάδνη ἦν· ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται [i]ἐν τῇ Βασιλικῇ.

Ὅτι [k]ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, [l]καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε, καὶ Κωνσταντίνου. Ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Στήλη: Καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστὶν, ὁ [m]παρά τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. [n]Τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων [o]προάγεται, οἷον γένους, ἀνατροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς δὲ [p]κέκληται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἥ ἐστι λίθος, ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος· ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. Πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται.

Στηλὶς, στηλίδος. Ἡ μικρὰ στήλη.

Στηλιτευθῆναι: Φανερῶς δημοσιευθῆναι. [q]Ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ προτιθεμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτεύω: Αἰτιατικῇ.

Στηλοῦμαι: Δοτικῇ.

Στήνια καὶ Σκίρα: Ἑορταὶ γυναικῶν.

Στῶσι: Στῶσι.

---

dian. p. 129. collato Polluce II. 162. Adde Lobeck. ad Phryn. p. 384. καὶ στηθόνιον om. B.E. In fine καὶ στηθίδην delevit Kusterus.

ΣΤΗΛΑΣ] Il. μ'. 259.

[u] Σοφοκλῆς] Electr. 720.

[x] ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μ.] Addita negatione scribendum est, οὐκ ἐν τάφοις ἐπιτίθεται, &c. ut Portus recte monuit. KUST. οὐ pro ἐν A.B.V.E.

[y] ἐπιδέχεται] δέχεται A. Statim delevi ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΦΟΡΟΥ: Ζήτει ἐν τῷ ΦΟΡΟΣ cum V.

[z] ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἑλένη: itemque apud Codinum de Orig. CPolit. num. 32. KUST. Hæc A. in marg.

[a] ἵστανται] ἵσταντο A.V. Iidem mss. contra p. 1200 A.

[b] ἐπέχοντος] ἐπέχοντες V. κατέχοντες E.

[c] Στήλην] Στήλη V. Hæc A. in marg.

[d] ὍΤΙ ἐν τῷ] Supra v. Γρατιανός. Pro Γρατιανοῦ A. habet Τραιανοῦ.

[e] ἩΡΑΚΛΕΟΥΣ] Lege Ἡρακλείου, i. e. *Heraclii*. Vide supra v. Βασιλική. KUST.

ΣΤΗΛΗΝ] Ἔστι στήλη V. qui mox ἕτεραι στῆλαι διάφοροι. Sic fere V. in seqq.

[f] Ἀρκαδίας τῆς δευτ.——ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀρκαδία: itemque apud Codinum de Orig. CPolit. num. 37. KUST.

[g] ἐν τοῖς—Τόπων, et infra ἔνθα—ἐποίησεν om. A.

[h] Ἀρχιστρατήγου] Portus male putabat, voce hac significari Prætorem; cum pro more recentiorum Græcorum Michael Archangelus hoc loco sic appelletur. Confer Nos supra ad v. Ἀρκαδία. KUST.

[i] ἐν τῇ βασιλικῇ] Supple, ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ: ut legitur supra v. Ἀρκαδία, et apud Codinum loco laudato. KUST.

[k] ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατ.] Eadem habet modo laudatus Codinus num. 41. KUST.

[l] καὶ αὐτοῦ [illegible] Θεοδοσίου om. B.E. [illegible] om. A. Addunt in fine B.V.E. Στήλη τοῦ Ἰουστινιανοῦ παρὰ τοῦ Αὐγουστείου ἐν τῷ Ἰουστινιανός.

[m] παρά τινι τῶν πεπλασμένων] Quid hoc? An legendum est, περὶ τῶν τινὶ πεπραγμένων? Sic putem. Lectio enim vulgata inepta est. KUST. Schol. Juliani Stelit. I. p. 1. Ὁ στηλιτευτικὸς οὑτοσὶ λόγος, ψόγος ἐστὶ τῶν Ἰουλιανῷ πεπραγμένων. et sic Nonnus p. 127.

[n] Τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, excerpta sunt ex Nonno in Gregorii Nazianz. Stelitent. 1. Apud eum autem cum plura legantur, locum integrum lectori hic exhibebo: Διαφέρει δὲ ψόγου ὁ στηλιτευτικὸς, ὅτι ὁ μὲν ψόγος διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προέρχεται, οἷον, γένους, ἀνατροφῆς, πράξεων, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς [illegible] εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης. Στήλη [illegible] ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. Οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τῷ Ἀρθμίῳ ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. Εἰδέναι [illegible] χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεσίαι ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο· ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος τοῦ ἄρχοντος Βοσπόρου ἀναγραφὴ ἐν Ἀθήναις. Hæc Nonnus. KUST.

[o] προάγεται] προσάγεται A.V. προέρχεται Schol. Gregor. Mox ἀναστροφῆς A. Schol. Gregor.

[p] λέγεται] κέκληται A.V.

ΣΤΗΛΙΣ] Deest gl. A.

[q] Ἀπὸ] ἐκ A. Deest gl. V.

ΣΤΗΝΙΑ καὶ ΣΚΙΡΑ: Ἑορτ.] Aristophanes Thesm. 841. Προεδρίαν ταὐτῇ δίδοσθαι Τηνίοισι καὶ Σκίροις. Huc Suidas respexit. Notanda est autem diversitas lectionis. Nam pro Τηνίοισι, ut hodie exemplaria Aristophanis habent, Suidas olim legit Στηνίοισι, ut ex hoc loco patet. Bisetus reponendum putabat Θησείοισι; quam lectionem Æmilius Portus in editione sua, quæ Genevæ prodiit, in textum recepit: sed male. Rescribendum enim potius erat Στηνίοισι, non solum auctoritate Suidæ, sed etiam Hesychii, apud quem in serie sua et hæc nota occurrit: Στήνια: Ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι. Videtur enim et ille ad citatum locum Aristophanis respexisse. Huc accedit auctoritas Photii in Lexico ms. cujus verba hæc sunt: Στήνια: Ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. Ἐλοιδοροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. Meursius, quod miror, in Græcia

Στήριγμα ἄρτου: Οὐ μόνον σῖτος καὶ κριθή, A ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στηριγμός: Ὁ ἑδρασμός.

Στησάμενος: Ποιήσας.

Περί τε Καλλίνικον καὶ Βάρρας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησίχορος, Εὐφόρβου, ἢ Εὐφήμου· ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδου, ἢ Ὑέτους, ἢ Ἡσιόδου· [r]καὶ πόλεως Ἱμέρας τῆς Σικελίας. Καλεῖται γοῦν Ἱμεραῖος. Οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. Οἱ δὲ ἀπὸ [s]Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆσαι, [t]καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. Τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος γεγονώς. Ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νϛ'. Εἶχε δὲ [u]ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον· καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα, νομοθέτην. Γέγονε δὲ λυρικός. Καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ [x]ἐν βιβλίοις κϛ'. Φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι· πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, [y]τὴν παλινῳδίαν, ἀναβλέψαι. Ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος [z]κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν· ἐπεί τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

Στιβάδες: Τράπεζαι, ἢ στρωμναί.

Στιβάδες Φορμίωνος: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικὸς ὁ Φορμίων. Στιβάδες δέ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται [a]χαμευνοῦσι· λιτὸς δὲ [b]ἦν, καὶ πολεμικός. Καὶ στιβάς, χαμαικοίτιον, [c]ἀκούβιτον A ἀπὸ ῥάβδων καὶ αἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες.

Ὡς δὲ παρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

Στιβαρόν: Ἰσχυρόν. [d]Ἰώσηπος·

Ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στίβη: Πηγυλίς, ἢ πάχνη. [e]Ὅμηρος·

Στίβη [f]ὑπηοίη.

B Τουτέστιν, ὀρθρινή. Καὶ [g]στιβήεις, ἡ ὑπὸ τὴν ἕω [h]γινομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

Στιβία καὶ στίβος: Ἡ ὁδός.

Αὐτὸν προπέμψας, τὸν ἐκείνου στίβον ᾔει.

Ἀρσενικόν, ὁ στίβος. Καὶ [i]Ἡρόδοτος·

Οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἑωυτῶν γενόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ᾖσαν.

C Καὶ [k]Πολύβιος·

Κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στίβωνος: Ὄνομα κύριον.

Στιβότης: Ὄνομα ποταμοῦ.

Στιγεύς: Τὸ κεντητήριον.

Στίγματα: [l]Πληγαί, [m]τραύματα· ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός·

[n]Τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτε-
D θηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν [o]ἀναδεύσεις κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσαιτο.

Στιγμή: [p]Στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον.—[q]Κέντρον δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμ-

Fer. festi hujus nullam mentionem facit. KUST. Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 834. ed. Bekker. Adde Albert. ad Hesych.

ΣΤΗΡΙΓΜΑ ἌΡΤΟΥ: Οὐ μόνον σῖτ.] Ex Theodoreto ad Psalm. CIV. 16. p. 819. KUST.

ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΣ] Ante h. v. delevi ΣΤΗΣΙΧΟΡΕΙΟΣ: Ἡ τοῦ Στησιχόρου πύλη, cum A.V. quæ leguntur infra. Mox Ἐφόρβου E. pro Εὐφόρβου. Vide Stesichori Fragmenta in Museo Critico Cantabrigiensi T. II. p. 256.

[r] καὶ πόλεως] καὶ om. A. ἐκ πόλεως V.

[s] Παλλαντίου] Παλαντίου A.V.

[t] καὶ ταφῆναι—ἐπὶ τῆς νϛ' hic om. V. sed habet sub finem articuli.

[u] ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον] καὶ ἀδελφὸν γεωμετρὴν Μαμαρτῖνον V.

[x] ἐν βιβλίοις κϛ' om. V.

[y] τὴν παλινῳδίαν] Scripserim, διὰ τὴν παλινῳδίαν. KUST. Malo supplere τὴν καλουμένην, vel λεγομένην. HEMST. Isocrates p. 218 E. Ἐνεδείξατο δὲ καὶ Στησιχόρῳ τῷ ποιητῇ τὴν ἑαυτῆς δύναμιν· ὅτε μὲν γὰρ ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς ἐβλασφήμησέ τι περὶ αὐτῆς, ἀνέστη τῶν ὀφθαλμῶν ἐστερημένος· ἐπειδὴ δὲ γνοὺς τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς τὴν καλουμένην παλινῳδίαν ἐποίησε, πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν αὐτὴν φύσιν κατέστησε. Conf. Pausan. G III. 19, 13.

[z] κιθαρῳδίᾳ] κιθαρῳδίας V.

ΣΤΙΒΑΔΕΣ] Schol. ms. Paris. Gregor. Nazianz. in Excerptis Bastii: Στιβάς, στρωμνή, χαμαικοίτιον, ὡς Εἰρηναῖος ὁ Ἀττικιστής, καὶ Ἀριστοφάνης ἐν στρατείαις (f. Pac. 347. v. artic. seq.) ὁ κωμικός, καὶ ἐν Δραπέτισι Κρατῖνος, καὶ τῶν ῥητόρων οἱ πλεῖστοι. ἀλλὰ τὴν κλίνην οὗτος στιβάδα καλεῖ, ὡς ἐν τῷ ā τῶν στηλιτευτικῶν, ἐπὶ στιβάδος ὑψηλῆς καὶ μετεώρου φησὶν ἀνακειμένους etc.

ΣΤΙΒΑΔΕΣ ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ] Aristoph. Pac. 347. Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων. Huc Suidas respexit. Vide etiam infra v. Φορμίων. KUST.

[a] χαμευνοῦσι] χαμαιευνοῦσι V.

[b] ἦν, καὶ πολεμικός] καὶ πολεμικὸς om. A.B. Habent h. l. V. E. sed om. supra.

[c] ἀκούβιτον] Vide Casaub. ad Æl. Lamprid. p. 151. E edit. Paris. KUST. Ἀκκούβιτον A.B.V.E. Phot. Lex. Seg. ms.

[d] Ἰώσηπος] Lib. VII. de Bello Jud. c. 15. p. 952. KUST. VI. 2, 8.

[e] Ὅμηρος] Odyss. ρ'. 25. KUST.

[f] ὑπηοίη] ὑπ' ἠοῖ A. qui mox ὀρθρινῇ.

[g] ΣΤΙΒΗΕΙΣ] An pro στίβη? Sed id vix mihi persuaserim. Quare malim στίβη. Solet enim sæpe Suidas voces, quas in serie sua explicat, in eadem nota semel iterumque repetere: quoties nempe interpreta-F tiones ex diversis Grammaticis adducit. KUST. Ut a τιμὴ τιμήεις, sic a στίβη στιβήεις. Quæ vox minime repudianda est. Sed Kusterus, vir bonus, hic dormitabat: quod nobis omnibus commune est. Ceterum hæc deprompta sunt proculdubio ex Scholiis antiquis ad Homerum, quæ hodie desiderantur. TOUP.

[h] γινομένη] γενομένη A.B.E.

[i] Ἡρόδοτος] Lib. IV. 140. sed ubi pro ᾖσαν legitur ᾖσαν. KUST.

[k] Πολύβιος] Lib. II. c. 25. ubi legitur, ὑποχωρεῖν κατὰ G τὴν αὐτὴν στίβον. Eo enim Suidas respexisse videtur: quamvis vocem στίβον masculino genere efferat, quæ apud Polybium est generis fœminini. KUST. Nunc in Polybio legitur fide mstorum τὸν αὐτόν.

[l] Πληγαὶ τρ.] Duo priora glossemata pertinent ad Galat. VI. 17. Ultimum ad locum Æliani, quem Suidas adfert. ERNEST.

[m] τραύματα] στρώματα Photius.

[n] Τὰ βιβλία καταφλ.] Confer Nostrum v. Ἀναδεύειν, v. H Καταδεύσῃ, et v. Ταινίαι. KUST. Nihil ibi quod huc pertineat: imo pars illa sequitur hoc fragmentum, ut patet ex Ἀναδεύειν. HEMST.

[o] ἀναδεύσεις] ἀναδεύσει A.B.E.

[p] Στιγμή ἐστι γραμμ.——ἐλάχιστον] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. num. 135. KUST.

[q] Κέντρον] στιγμὴ V.

μῆς· Μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ· ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. Προσθετέον δὲ τὸ οὗ ἐστιν ἀρχή. A

Στιδαῖος:

Στιζόμενος: Τυπτόμενος. [r]Ἀριστοφάνης·

Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στιζόμενος [s]βακτηρίᾳ.

Στιβιάδης: Μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος, καὶ περιβόητος.

Στιλβωνίδης: Ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος, ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν B

Ὦ [t]Στιλβωνίδη.

Στιλβηδόνος: Λαμπηδόνος.

Στιλβηδόν: [u]Ἐπίρρημα, [λαμβανόμενον] ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λάμπω.

Στίλη:

[x]Τί οὐκ ἀπεπειρήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

[[y]Τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτὸν, καὶ κιβώτιον.] C

Στιλπνόν: Λαμπρὸν, στίλβον.

Στίλπων Μεγαρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ [z]Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως· [a]ὁ δὲ Εὐκλείδου, τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. Προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίξ: Στιχός. Ἡ τάξις. D

Στιπποί: Ἀντὶ τοῦ, πυκνοί. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵ τινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. Ἢ στερεοὶ, καὶ πεπιλημένοι. Ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὅ ἐστι πατεῖν. Καὶ [b]Σοφοκλῆς·

Στιπτή γε φυλλάς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ·
τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;

Στίππτον: Τὸ ἄκλωστον λίνον. [Καὶ ζήτει ἐν τῷ Στυππεῖον.]

Στιριεύς: Δῆμος φυλῆς τῆς Πανδιονίδος ἡ Στιρία.

Στῖφος: Τάξις πολεμικὴ, ἢ φάλαγξ, συστροφὴ, [c]πλῆθος συστάσεων.

Στιχάκι: Περιπατεῖ.

Στιχάριον:

Στιχίδιον: Ὁ μικρὸς στίχος.

Στίχος: [d]Τάξις.

[e]Στίχος: Ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος στίχος, ὁ [f]ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

Στλεγγίς: Ἡ [g]ξύστρα. Καὶ [h]στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γήρᾳ·

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν·

Οὐδ' ἔστιν [i]αὕτη στλεγγίς, οὐδὲ λήκυθος.

Καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν.

[k]Ἡ δὲ στλεγγὶς [l]τῶν πρός τι ἐστὶ, καὶ τῶν οὐ πρός τι. [m]Τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μόνον ἐστὶ, καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο, ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾷν· τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. [n]Τῇ γοῦν στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ [o]πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Στοά: Τὸ ταμιεῖον· διὰ τὸ [p]παράμηκες εἶναι.

[r] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1187.

[s] βακτηρίᾳ] τῇ βακτηρίᾳ A.E.

ΣΤΙΒΙΑΔΗΣ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 1031.

ΣΤΙΛΒΩΝΙΔΗΣ: Ὁ λαμπρ.] Ex Enarratore Comici ad Av. 139. KUST.

[t] Στιλβωνίδη] στιλβωνίδει V.

[u] Ἐπίρρημα usque ad κιβώτιον om. V. λαμβανόμενον om. A.

[x] Τί οὐκ ἀπεπ.] Aristoph. Vesp. 213. Scholiasta ad illum locum τὸ στίλην interpretatur, ἐλάχιστον. KUST.

[y] Τὸ παρ' ἡ. π. καὶ κ. om. A.

ΣΤΙΛΠΩΝ Μεγαρ.] De eo plura vide apud Laërtium, et Hesychium Milesium. KUST. Στίλβον. στίλβοντα V.

[z] Διοκλείδου] Reines. Var. Lect. lib. III. p. 364. legendum contendit Εὐκλείδου. Eum vide. KUST.

[a] ὁ δὲ Εὐκλείδου] Sic mss. Paris. At priores editt. οἱ δὲ Εὐκλείδου: quæ lectio alium prorsus sensum efficit; quippe significans, Stilponem secundum nonnullos audivisse Euclidem, Platonis discipulum. Nos auctoritatem codicum nostrorum sequi maluimus. KUST.

ΣΤΙΠΠΟΙ: Ἀντὶ τοῦ, πυκν.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 179. sed ubi rectius legitur, στιπτοί. Confer Erotianum v. Στεμφοί. KUST.

[b] Σοφοκλῆς] In Philoct. 33. At ibi legitur, στειπτὴ, per diphthongum ει. KUST. Mox ἔρημος M.

ΣΤΙΠΠΤΟΝ] Male, pro στυππεῖον, vel στυπεῖον. Vide infra. KUST. καὶ στυππεῖον addit V. καὶ ζήτει etc. om. A. Mox ἡ πολεμικὴ V.

ΣΤΙΡΙΕΥΣ] Hæc ex A.V. et Photio. Sed in V. Στειριεὺς—Στειρία. qui et addit Στειριεὺς τῶν δήμων. Vide supra. H

[c] πλῆθος συστάσεων] Lego et distinguo, πλῆθος, σύστασις. Nam σύστασις aliquando sumitur pro cœtu, vel caterva hominum. Vide Lexica vulgata. KUST. Descripsit hunc locum Suidas ex Scholiast. ad Aristoph. Equit. 848. ubi legitur: Τοῦτο δὲ στῖφος ἔτρεφεν ὁ Κλέων, ἵνα ἔχῃ συνεργχόμενον αὐτῷ πρὸς τὴν πολιτείαν. Hos alebat Cleon, ut haberet qui sibi in rebus publicis turbandis et novandis præsto essent. Quæ verba veram lectionem indicant. E Reponendum sine dubio: Πλῆθος ΣΥΣΤΑΣΙΩΤΩΝ. Noster infra: Συστρέμματα, συστασιωτῶν πλήθη. Ita legendum. Vulgo minus recte, στρατιωτῶν. Lucian. in Saltatione: Αἰτούντων γὰρ αὖθις ΤΩΝ ΣΥΣΤΑΣΙΩΤΩΝ αὐτὸν τὸν Αἴαντα αὐτοῖς ὀρχήσασθαι. Postulantibus iterum partium ejus fautoribus, ut Ajacem saltaret. Marcus XV. 7. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν ΣΥΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ δεδεμένος. Quod perinde est. TOUP. In συστάσεων consentiunt Schol. Aristoph. Photius et Lex. Seg. Dissimulare non debebat Toupius συστασιωτῶν esse Kusteri em. ad Scholiasten. F

[d] Καὶ τάξις τις] καὶ et τις om. A.B.V.

[e] ΣΤΙΧΟΣ δὲ] δὲ om. A.B.V.

[f] ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ] ἀπὸ ἀριστερῶν ἐπιδεξιὸν A. V. De h. l. vide Salmas. ad Vopisc. p. 448=703.

[g] ξύστρα] Statim delevi Ξενοφῶν· Τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ, cum A.B.V. Photio et Schol. Platon. p. 136. Locus est Anab. I. 2, 10.

[h] ΣΤΛΕΓΓΙΖΟΜΕΝΟΣ, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφ.] Hæc, et quæ sequuntur, occurrunt etiam apud Schol. Aristoph. Equit. 577. KUST. ἀξυνόμενος V. G

[i] αὕτη] αὐτῇ ms. apud Bast. Ep. Crit. p. 97.

[k] Ἡ δὲ στλεγγὶς—χρήσαιτο ἄν τις om. V. Mox οὐ om. A.

[l] τῶν πρός τι] Vid. Aristot. Top. VI. 3. REINES.

[m] Τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μ.] Vide Aristotelem lib. VI. Topic. c. 3. et Alexand. Aphrodis. ad Topic. p. 222. KUST. γὰρ om. A.E.

[n] Τῇ γοῦν] τῇ δὲ V. Mox παραξύεσθαι B.E. Tum ἄν τις χρήσαιτο μόνον A.

[o] πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι] Inepte hinc lexicographi credidere στλεγγίδα esse vas, quo aqua hauritur. Petav. ad Synes. p. 38. REINES.

[p] παράμηκες] περίμηκες B.E.M.

[q]Στοᾶς τε καρποῦ, βακχίου τε νάματος.

Ἐν αἷς ὁ σῖτος, καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

Στοά: Ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή. Διὰ τοῦ ὁ μικροῦ· Στωϊκοὶ δὲ, οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. [r]Ἥτις ὠνομάζετο [s]Πεισιανάκτειος· ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, Ποικίλη ἐκλήθη.

Ὅτι [t]τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτετεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, [u]θολωτὴν κατεσκεύασε Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής.

Στόβηρα: [x]Πόλις.

Στολάς: [y]Ξενοφῶν·

[z]Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς.

Στόλιον: Ἡ στολή. Καὶ στολὶς, στολίδος.

[a]Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.

Καὶ αὖθις·

[b]Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν.
[[c]Στολὴν λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν.
[d]Στολὴν φορεῖν μέλαιναν, οὐ καλὴ θέα.
Στολὴν δ' ἁλουργὸν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει.
Στολὴν ἐρυθρὰν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει.
Στολὴν φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις.]

Στόλος: [e]Καὶ τὸ πεζικὸν στράτευμα. [f]Ἀρριανός·

[g]Σπαράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν [h]γενόμενον, ἔφυγεν.

Οὕτω πεπραγότων αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο.

Καὶ αὖθις·

[i]Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.

Κυρίως δὲ, ὁ ναυτικός.

Στόλων: Ὄνομα κύριον.

Στόμα: Τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. [k]Ξενοφῶν·

A Κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. [l]μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα: Ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. [m]Ὅμηρος·

Πολέμου στόμα.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δ' ἀνθίσταται, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει.

Τουτέστι, κατὰ πρόσωπον.

Στόμα: [n]Παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τῆς διανοίας ἡ

B προθυμία.

Στόμαργος: Φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί·

[o]Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν,
εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέων.

Στόμαχος: Λαιμός.

[p]Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. Ἔνθεν καὶ [q]καρδιωγμός.

Στομίας ἵππος: Ἀπειθὴς, καὶ βίαιος· ὅν τινες

C [r]ἄστομόν φασι.

Στομώσῃς: [s]Παροξύνῃς. [t]Ἀριστοφάνης·

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσῃς αὐτὸν, ἐπὶ μὲν [u]θάτερα
οἷον δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
[x]στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς· ὡς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς· ἀντὶ τοῦ [y]ἀκονήσῃς. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν.

D Οἷαν δὲ, τουτέστι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. Μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα, τὰ ἐμφιλόσοφα. Ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, δικιδίοις.

Στόμωσις: Δείνωσις, πανουργία.

[z]Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

Καὶ στόμωσον. Ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα: Τραχὺν, ἢ κομπαστήν. Καὶ [a]στομ-

E

[q] Στοάς τε καρπ.] Senarius hic legitur apud Aristophanem Ecclesiaz. 14. KUST.

[r] Ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτ.] Confer Nostrum infra v. Στωϊκοί. KUST.

[s] Πεισιανάκτειος] Πεισιανάκτιος V.

[t] τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφ.] Vide Nostrum supra v. Δαμιανός, et Philostratum in vita Damiani, p. 601. KUST. Seqq. om. V. Habet A. in marg.

[u] θολωτὴν] Sic recte mss. Paris. et ipse Suidas supra v. Δαμιανός. At priores editt. inepte, θηλυκήν. KUST.

[x] Πόλις] ὄνομα πόλεως V.

[y] Ξενοφῶν addit A. τζάγγρα Ξενοφῶν V. Mox ἀπὸ τῆς στολάδος V. Post locum Xenophontis delevi Ζήτει περὶ τῆς στολῆς Νωμᾶ ἐν τῷ ΧΛΑΜΥΣ, cum A.V. Ad v. Νωμᾶ adscripsit Hemsterhusius: "Ante lectum νῶμα, quod Alb. "Rubenius emendavit castigato simul interprete de Re "Vest. I. 2. p. 18." Νωμᾶ item Reinesius.

[z] Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπ.] Hæc sunt verba Xenophontis, lib. IV. Ἀναβ. p. 318. KUST. IV. 1, 18.

[a] Ἄκρητον] Anthol. Pal. VII. 27. ubi ἢ νέκταρ A.V.E. M. Uncis mox inclusa habet A. in marg. om. V.

[b] Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν] Hoc fragmentum excerpsit Suidas ex Marci Antonini lib. I. §. 7. sed ubi pro ἐν στολίῳ legitur ἐν στολῇ. Vide ibi Gatakerum. KUST.

[c] Στολὴν λευκὴν καλλ.] Est versus oneirocriticus, sed in legem metri peccans: quippe in cujus sede secunda spondæus est pro iambo. KUST.

[d] Στολὴν φορεῖν μέλ.] Quatuor hi versus oneirocritici deprompti sunt ex Astrampsycho: sed apud quem pro οὐκ ἀληθεία recte legitur, οὐ καλὴ θέα. KUST. Sic A.

[e] Καὶ τὸ πεζικὸν στράτ.] Scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. I. Argon. 704. Στόλος δέ ἐστιν, ἐπὶ πρᾶξίν τινα πορευόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. Καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς καὶ μείζονος παρασκευῆς. KUST.

[f] Ἀρριανός] Ἀριστοφάνης V. qui mox Σπαράκης et βασιλέα.

[g] Σπαράκις μαθὼν τὸν στ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Σπαράκις. KUST.

[h] γενόμενον] γενόμενον A.

[i] Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μ.] Sophocl. Philoct. 498.

F [k] Ξενοφῶν] Lib. III. Ἀναβ. p. 312. sed ubi pro οὐρᾶς legitur οὐραγίας. KUST. III. 4. 42. nunc legitur οὐρᾶς.

[l] μακρὰν] μακρὰ B.E.

ΣΤΟΜΑ: Ἡ φωνὴ] Schol. Sophocl. Œd. Col. 131.

[m] Ὅμηρος] Vid Il. κ'. 8. υ'. 313.

[n] Παρὰ τῇ θείᾳ] Verba sunt Theodoreti ad Ps. CXVIII. 131. ERNEST.

[o] Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπ.] Sophocl. Elect. 606.

[p] Ὅτι οἱ παλαιοὶ] Ex Schol. Thucydid. II. 49.

[q] καρδιωγμός] καρδιωγμὸς A.V. καρδιωγμόνω E.

G ΣΤΟΜΙΑΣ] Jul. African. in Cest. p. 292. v. 18. 19. HEMST. Στόμιος V. Στόμιος Photius.

[r] ἌΣΤΟΜΟΝ] Sophocl. El. 724.

[s] Παροξύνῃς] παροξυνεῖς V.

[t] Ἀριστοφάνης] Nub. 1105.

[u] θάτερα] θατέρᾳ A. θάτερα V.

[x] στόμωσον] στομώσῃ A. στομώσεις V. στομώσῃς B. Deest v. E. Tum οἷον—μαχαιρῶν om. V.

H [y] ἀκονήσῃς] ἀκονήσεις E.

[z] Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δ.] Sophocl. Œdip. Colon. 794.

ΣΤΟΜΦΑΚΑ: Τραχ.] Aristoph. Nub. 1370. Ψόφου πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν. KUST.

[a] ΣΤΟΜΦΑΣΑΙ——καὶ τοῦ ἔμφασις] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 720. KUST.

ΦΑΣΑΙ, τὸ [b]ἀλαζονεύεσθαι. Σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ A
τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος. Ἵνα ἢ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. Λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

Στόναχος: Στεναγμός.

Στονόεσσα: Στεναγμὸν ἔχουσα. Καὶ στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι: Στρῶσαι.

Στόρθυγξ: Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος· ἢ τὸ τοῦ βέλους B
σιδήριον.

Στόρνῃσι: Ζώναις.

> [c]Αἱ δὲ γυναῖκες στόρνῃσιν ἀνέστεφον.

Περὶ Θησέως.

Στορνύντες:

Στούδιος, δυνάστης· ὃς καὶ τὴν [d]περιβόητον μονὴν ἔκτισεν.

[[e]Ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον [f]καθολικῆς ἐκ- C
κλησίας ἦν· ὕστερον δὲ μετῆλθεν εἰς μονήν.]

Ὁ αὐτὸς Στούδιος δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου [g]Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ [h]στίχοι ἡρωϊκοί·

> Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρπαλίμως δὲ
> ὧν κάμεν, εὕρατο μισθόν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Στοχασμός: Συλλογισμός.

Στωβύσσω: Ῥῆμα.

Στωϊκοί: [i]Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ καὶ Πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ [k]τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώτου [l]Ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. [m]Ἐπὶ τῶν λ' πολιτῶν πρὸς τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι [n]ἀνῄρηντο ἐν αὐτῷ. Προσῄεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ· καὶ διὰ A τοῦτο Στωϊκοὶ ἐκλήθησαν καὶ [o]οἱ ἀπ' αὐτοῦ ὁμοίως, πρότερον Ζηνώνειοι καλούμενοι.

Στωμύλεθρος:

Στωμυλία: Ἡ κατὰ [p]ἀστειότητα ἀπάτη προερχομένη.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη: Τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Στωμύλος: Λάλος, [q]πολύκομψος, πιθανολόγος, B
εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, φλύαρος. [r]Ἀριστοφάνης·

> Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα.

Ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. Καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. Καὶ [s]στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν.

> [t]Τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις [u]ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα
> παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων
> C καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

Καὶ αὖθις [x]Ἀριστοφάνης·

> Παῦσον [y]δ' ἡμῶν τὰς ἑταιρίας
> τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
> θ' εἰς ἀλλήλους. [Μῖξον F ἡμᾶς
> τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
> φιλίας χυλῷ,] καὶ συγγνώμῃ
> τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

D Καὶ [z]στωμυλώτατος, φλυαρότατος.

Στράβαξ: Ὄνομα κύριον.

Στράβων, Ἀμασεύς, φιλόσοφος. [a]Γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. Ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις (ι)ζ'.

Στραγγαλίδες: Τὰ δύσλυτα ἄμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

E

[b] ἀλαζονεύσασθαι] τὸ ἀλαζονεύεσθαι A.V.E. Mox δ' αὖ E. qui infra om. ἔχων.

ΣΤΟΝΟΕΣΣΑ] Pertinet forte ad Soph. Œd. Tyr. 188.

ΣΤΟΡΕΣΑΙ] Il. ι'. 617. et Schol.

ΣΤΟΡΘΥΓΞ] Vid. Schol. ad Il. ν'. 443.

[c] Αἱ δὲ γυναῖκες στόρνῃσιν ἀνέστρεφον] Membra poëtæ alicujus hic deprehendisse videor. Sed locus corruptus est: quod interpreti fraudi fuit. Lego et dispono, Αἱ δὲ γυναῖκες Αὐτὸν μὲν στόρνῃσιν ἈΝΕΣΤΕΦΟΝ. *Mulieres vero eum zonis redimiebant.* Est autem hoc fragmentum Callimachi, opinor, in Hecale: ubi de Theseo a Creta post occisum Minotaurum reduce, et ab Hecale hospitio excepto agebatur; de quo Plutarchus in Theseo. Confer etiam Suidam supra, v. Περιαγειρόμενοι. TOUP. ἀνέστεφεν A.V.

ΣΤΟΥΔΙΟΣ] Michael Monach. vit. Theodori Stud. §. 29. qui locus omnino conferendus. HEMST. Conf. Alb. Gentilis Lectt. Virgil. c. 14. REINES.

[d] περιβόητον om. V.

[e] Ἡ τῶν Στ.—εἰς μονὴν om. A.V. Mox ὁ αὐτὸς—ἡρωϊκοί A. in marg.

[f] καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν] Scribendum puto, τῶν Καθολικῶν ἐκκλησία ἦν. Hanc lectionem in versione secutus sum. KUST. καθολικὴ ἐκκλησία E. suprasc.

[g] Νακωλείας] Leg. Νατωλείας. REINES.

[h] στίχοι ἡρωϊκοί] Niceph. XV. 28. eos habet de cœnobio Studitarum, seu suburbio Constantinopoleos. Chron. Alex. p. 908. τὸ σεπτὸν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τὸ ἐπονομαζόμενον τῶν Στουδίου πλησίον τῆς χρυσῆς πόρτης. REINES.

ΣΤΩΒΥΣΣΩ] Confer Etymologum v. Ἐστόβευν. KUST.

[i] Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ἀνακ.] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. num. 5. KUST.

[k] τῆς γραφῆς] τῆς om. V. qui mox Πολυγνώτου.

[l] Ποικίλῃ κληθείσῃ] ποικίλης κληθείσης A.V.

[m] ἐπεὶ δὲ ἐπὶ] ἐπεὶ vel ἐπὶ A.V. ἐπὶ γὰρ Laërt.

[n] ἀνῄρηνται] ἀνῄρηντο A. qui mox προσῄεσαν.

[o] οἱ ἀπ' αὐτοῦ πρότερον] καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ καὶ πρότερον ὁμοίως A.V. et fere E. ubi ὁμοίως πρότερον.

ΣΤΩΜΥΛΕΘΡΟΣ hic in ed. Med. interseritur, eoque pertinet quod scribit Vigerus ad Euseb. Præp. Ev. XIV. p. 735 C. HEMST. Apud Laërt. in Euclid. F II. 10. Timon de Eubulide ῥαβδοστωμυλήθραν Δημοσθένους ἔχοντι. Athen. IX. p. 381. δαιταλεῖς στωμυλῆθραι, convivæ *loquaces.* REINES.

[p] ἀστειότητα—προερχομένη] αἰσχρότητα—προσερχομένη V.

ΣΤΩΜΥΛΙΟΣΥΛΛΕΚΤΑΔΗ] Aristoph. Ran. 865.

[q] πολύκομψος] Lege πολύκομπος, ut Portus etiam scribendum esse suspicabatur. KUST. Recte πολύκομψος, cui contrarium ἄκομψος.

[r] Ἀριστοφάνης] In Ran. 92. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐπιφυλλίδα. KUST.

G [s] ΣΤΩΜΥΛΛΕΣΘΑΙ] Vide supra v. Ἐστωμυλάμην. KUST. Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 1073. ed. Bekker.

[t] Τὰ μειράκια ταῖς τίτθ.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Τίτθη. KUST.

[u] ἀποπέμψατε] ἀποπέμψαντες V. qui mox περὶ κόρης.

[x] Ἀριστοφάνης] In Pac. 993. Vide etiam Nostrum supra v. Περικόμψους, ubi eadem leguntur. KUST.

[y] δ' ἡμῶν] δ' ὑμῶν A. Mox μῖξον—χυλῷ om. A.V.E.

[z] ΣΤΩΜΥΛΩΤΑΤΟΣ] στωμυλώτατος A.

H ΣΤΡΑΒΩΝ] In ms. A. legitur Στράτων, sed repugnante literarum serie. Vide infra v. Στράτων. KUST. Vid. supra Πολύβιος. REINES. Deest articulus V.

[a] Καὶ γεωγράφος] Γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν ββ ζ. A. καὶ γεωγράφος om. B.

ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΔΕΣ] Vide Pollucem lib. X. c. 47. et Hesych. v. Στραγγαλίαι. KUST.

Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες: Διεστραμμένον. [[b]Καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ.]

Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι [c]τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλωτῇ. Ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγεύει: [d]Διαβάλλει, οὐκ εὐθὺς πορεύεται, ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥαθυμεῖ.

[e]Κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν.

[Φησὶν [f]Ἀριστοφάνης.] Ἀττικῶς περιττεύει τὸ ἔχων· τὸ δὲ κυπτάζεις, ἀντὶ τοῦ [g]στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις. Καὶ [h]στραγγεύομαι, ἀναβάλλομαι, διατρίβω. Ἅπαξ οὖν, φησὶ, δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

Στραγός: Ἀναιδὴς, σκολιὸς, στρεβλὸς, δύσκολος.

Στραγότερος: Ἀναιδέστερος. Ὁ ἅγιος Βασίλειος [i]ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων·

Μύξαις ὁ μὲν ἀνυπότακτος, στραγότερος γίνηται· ὁ δὲ κατακενωμένος, τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταπεσθῇ.

Στραγγουρία: Ἡ δυσουρία.

[k]Σοφόν [l]γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Στραγγουριῶ: [m]Ἀριστοφάνης·

[n]Στραγγουριῶ [o]γάρ· ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

Ἐπισχετικὰ [p]γάρ ἐστιν οὔρων τὰ κάρδαμα, καὶ πτύσματος· καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς· φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις: [q]Αἰσχίνης ἐν τῷ [r]Περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἦν ἡ ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία·

Εἰσὶ γάρ, φησὶν, Ἐπώνυμοι, δέκα μὲν [s]οἱ τῶν φυλῶν, δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. Οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ τε Ἄρχων, [t]ἐφ' οὗ ἐνεγράφησαν, καὶ Ἐπώνυμος, ὁ [u]τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. Νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται.

Καὶ μετ' ὀλίγα·

Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, [x]προσγράφουσιν, ἀπὸ τίνος Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατεία: Τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα: Σόφισμα, [y]ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία, ἡ κατόρθωσις.

Στρατηγία: Τὸ ἀξίωμα. Τρεῖς τρόποι εἰσὶ καθ' οὓς ἐφίεταί [z]τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιών· εἷς μὲν, ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς· ἕτερος δὲ, ὁ μεθοδικὸς, καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις· τρίτος δὲ, ὁ διὰ τῆς ἐπ' [a]αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. Οὕτω φησὶ [b]Πολύβιος.

Ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας, οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρῶτον μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατα-

---

[b] Καὶ ΣΤΡΑΓΓΑΛΩΤΗ μάστιξ] Ad hunc locum ne verbum quidem Kusterus. Atqui illud, στραγγαλωτὴ μάστιξ, novum quid et Græcis auribus inauditum est. Rescribo fidenter: Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι ΤΗΙ ἈΣΤΡΑΓΑΛΩΤΗΙ ΜΑΣΤΙΓΙ. *Ille vero jussit eum nodoso flagello cædi.* [Idem στραγαλωτὴ et ἀστραγαλωτή. Suidas ad v. Μεργούς. Οὕτω καλοῦσι τοὺς ἀμοργοὺς, τὸ α ἀφαιροῦντες, ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. Μαυρὸν γὰρ τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφόδελον, τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.] De quo flagellorum genere Joannes Meursius ad Hesychium Milesium, et viri doctissimi ad Pollucem. Consulendus etiam Reinesius in Var. Lect. p. 426. Posidonius apud Athenæum lib. IV. p. 152. Ἀποσπασθεὶς τοῦ χαμαιπετοῦς δείπνου, ῥάβδοις καὶ ἱμᾶσιν ἈΣΤΡΑΓΑΛΩΤΟΙΣ μαστιγοῦται. Plutarchus adversus Colot. p. 1127. Ἀλλ' οὐκ ἐλεύθερος οὗτος, ὦ Μητρόδωρε, ἐστὶν, ἀλλ' ἀνελεύθερος καὶ ἀνάγωγος, καὶ οὐδὲ ΜΑΣΤΙΓΟΣ ἐλευθέρας δεόμενος, ἀλλὰ τῆς ἈΣΤΡΑΓΑΛΩΤΗΣ ἐκείνης, ᾗ τοὺς Γάλλους πλημμελοῦντας ἐν τοῖς Μητρῴοις κολάζουσιν. *Atqui, Metrodore, hic liber non est, sed illiberalis et contumax, et ne liberali quidem dignus flagello, sed nodoso illo, quo Gallos in Magnæ Matris sacris delinquentes puniunt.* Huc respexit Athenagoras in Apolog. c. 23. Εὖ γὰρ τοὺς ταῖς μαχαίραις καὶ ΤΟΙΣ ἈΣΤΡΑΓΑΛΟΙΣ αἰκιζομένους αὐτοὺς λέγειν. TOUP. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ om. A.V.

[c] τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι] τῇ μάστιγι τῇ στραγγαλωτῇ A.V.E.

ΣΤΡΑΓΓΕΥΕΙ] Στραγεύει A.V.

[d] Διαβάλλει] Sic etiam habent Hesychius, et Photius in Lexico ms. At procul dubio mendose. Cum Pearsonio enim scribendum puto, ἀναβάλλει, i. e. *differt, procrastinat*. KUST. Leg. διαμέλλει. Causa vitii frequens permutatio litterarum μ et β. HEMST.

[e] Κυπτάζεις] σκυπτάζεις A.V. et sic infra A. Mox τὰς θύρας V.

[f] Ἀριστοφάνης] Nub. 509. φησὶν Ἀριστοφάνης om. A.V. cum iisdem et Schol. Aristoph. delevi ὢν post Ἀττικῶς.

[g] στραγγεύῃ] στραγεύῃ A.V.

[h] ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΑΙ] Scribe στραγγεύομαι. Vide Nos omnino supra ad v. Ἡ δεῖ χελώνης κρ. ubi plura Grammaticorum loca produximus, in quibus pro στραγγεύομαι vitiose scriptum est στρατεύομαι. KUST. στραγεύομαι A.V. στραγγεύομαι E. Vid. Aristoph. Ach. 126. Nub. 131.

ΣΤΡΑΓΟΣ] Leg. Στραγγὸς et mox Στραγγότερος. REINES.

[i] ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων] Sub finem p. 196. edit. Basil. sed ubi pro στραγότερος, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, legitur ῥαθυμότερος: ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Basil. t. II. p. 130. A. ubi in quinque codd. inventam a Suida lectionem exstare notant Benedictini. HEMST.

[k] Σοφόν γε τουτὶ καὶ γ.] Aristoph. Vesp. 805.

[l] τε τουτὶ] γε V. Tum τοῦτο A.

[m] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 625.

[n] Στραγγουριῶ] Vid. supr. Κάρδαμα. REINES.

[o] γάρ· ἐχθὲς] χθὲς γὰρ A.V.E. ἐχθὲς γὰρ B.

[p] δέ ἐστιν] γάρ ἐστιν A.V.E. Mox αὐτοῖς om. A.V.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ ἘΝ ΤΟΙΣ ἘΠΩΝΥΜΟΙΣ: Αἰσχ.] Ex Harpocratione. Confer Nostrum supra v. Ἐπώνυμοι: Sam. Petit. in Comment. ad Leges Att. p. 249. et Maussacum ad Harpocrat. v. Περίπολος. KUST.

ib. ΣΤΡΑΤΕΙΑ] Στρατιὰ Photius et in seqq.

[q] Αἰσχίνης] Ad p. 50. respici putat Valesius, ubi legimus στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην.

[r] Περὶ τῆς παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας V. Harpocr. ms. Pal.

[s] οἱ τῶν—οἱ τῶν] αἱ τῶν—αἱ τῶν A.B.V.E.

[t] ἐφ' οὗ] ἐφ' ὧν V. Photius. ἐφ' ὃν Harpocr. ms. Pal.

[u] τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς] Portus legendum putabat, τῷ προτέρῳ ἔτει δεδοκιμηκώς: sed nullas conjecturæ hujus rationes affert. KUST. Portus ni fallor ab Harpocratione sumpsit, ubi ed. Ald. ἔτει δεδωκιμηκὼς, duo saltim mss. δεδεικτικώς.

[x] προσγράφουσιν] ὡς γράφουσιν A.B.V.E.M. Photii ms. προγράφουσιν Valesius.

ΣΤΡΑΤΕΙΑ] Vid Du Cang. in v.

[y] ἡ τοῦ] ἢ τοῦ Photius, Lex. Seg. et mox ibid. ἢ κατόρθ. Deest gl. A. στρατηγοῦ B.E. pro στρατοῦ.

[z] τις om. V. Mox προσιοῦσιν V.

[a] αὐτῶν] αὐτῷ V.

[b] Πολύβιος] XI. 8, 1.

A σκευῆς· ἑτέρου δὲ, τοῦ μεθοδικοῦ, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως· τρίτου δὲ, τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

Στρατηγιᾶν: Ἐπιθυμεῖν τῆς [e]στρατηγίδος. Καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. [d]Ἰώσηπος·

Ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἔνδεια [e]χρημάτων κατεῖχε.

B Στρατήγιον: Τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς. [f]Σοφοκλῆς·

Μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον.

[g]Καὶ αὖθις·

Συνηθροισμένοι περὶ τὸ στρατήγιον.

Στρατήγιον: [h]Ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ.

C Οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πληθὺς [i]ἐπὶ τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατηγὶς ναῦς:

Στρατηγῶ: Γενική.

Στρατηγοί: Οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. [k]Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

D Στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ὄκνῳ τε καὶ θράσει ἐς τοὺς [[l]πολεμίους καὶ] κινδύνους λαμπρὸν, τἄλλα δὲ ἀφανῆ, καὶ ἐκ ταπεινοῦ τεθραμμένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον, καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατιά: Τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα· Στρατεία δὲ, τὸ ἀξίωμα. Ὅτε δὲ λέγει [m]ἡ Γραφὴ περὶ Μανασσῆ, ὅτι [n]ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά: Ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ πάλη.

Στρατιώτης: [o]Ἀρσενικόν. Θηλυκὸν δὲ, διὰ τοῦ ί.

Στράττις, Ἀθηναῖος, [p]τραγικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· [q]Ἀνθρωποραίστης, Ἀταλάντη, [r]Ἀγαθοὶ, ἤτοι Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Ἰφιγέρων, [s]Καλλιππίδης, [t]Κινησίας, [u]Λιμνομέδων, Μακεδόνες, [x]Μήδεια, Τρωΐλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, [y]Ψυχασταί· [z]ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ [a]δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου Ἐφημερίδων, [b]βιβλία πέντε, Περὶ [c]ποταμῶν, καὶ κρημνῶν, καὶ λιμνῶν, Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

Στρατοπεδευσάμενοι:

Στρατοπεδεία:

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο: Ἀντὶ τοῦ σκηνάς. Δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τοῦ στρατεύματος. Ἐτυμώτερον δέ ἐστιν ἐπὶ τοῦ τόπου λέγεσθαι· οἷον, τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον. Στρατόπεδον, δύο σημαίνει· τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον.

Στρατός: Τὸ πλῆθος τῶν πολεμούντων· ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον. Λέγεται γὰρ τοῦ στρατοῦ τὸ πέδον.

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν [d]Φοῖνιξ.

[c] στρατηγιᾶς] στρατηγίδος A.V. Photius, Lex. Seg.

[d] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. c. XLIII. p. 824. KUST. II. 21, 2.

[e] κατεῖχε χρημάτων] χρημάτων κατεῖχε A.V.

[f] Σοφοκλῆς] In Aj. 721.

[g] Καὶ αὖθις] Seqq. addunt A.B.V.

[h] Ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ] Portus recte emendat, ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ. KUST. στρατ^ου A. στρατηγοῦ etiam Kuhnius ad Polluc. I. 128.

[i] πρὸς τὰς] ἐπὶ τὰς A.V.E.

ΣΤΡΑΤΗΓΙΣ ΝΑΥΣ] Demosth. c. Euerg. p. 1162, ult.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ: Οἱ καθ' ἕκαστ.] Ex Harpocratione. KUST.

[k] Δημοσθένης] Fortasse p. 53, 26. De Strategis vide Spanhem. ad Julian. p. 76. Meier. Hist. Jur. Att. p. 123.

[l] πολεμίους καὶ om. A.V.E.

[m] ἡ Γραφὴ] Quod in h. l. de Manasse dicitur, extat 2 Paral. XXXIII. 3. καὶ προσεκύνησε πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐδούλευσεν αὐτοῖς. ERNEST.

[n] ἐλάτρευσε] ἐστράτευσε A.

ΣΤΡΑΤΙΑ: Ἡ] Delevit hæc Kusterus. Agnoscunt Photius, et Timæus; ubi videatur Ruhnkenius. Adde Schol. ad Aristoph. Thesm. 828. ed. Bekker. Συνέχεεν καὶ οὗτος ὡς Εὔπολις πολλάκις. Στρατιὰ μὲν γὰρ τὸ πλῆθος, στρατεία δὲ ἡ στράτευσις.

[o] Ἀρσενικόν· ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ] ἐπὶ ἀρσενικοῦ E. Tum θηλυκὸν δὲ A.V. Statim delevi ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ: Βοτάνη ἔνυδρος, ἄνευ ῥίζης ἐπιπολάζουσα τοῖς ὕδασι. Ψυχρὰς ἐστι τὴν δύναμιν. Ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος, quæ Pauli Æginetæ VII. p. 255. esse monuit Kusterus.

[p] τραγικός] Imo, κωμικός. Strattim enim hunc fuisse comicum, tum ex Athenæo, tum etiam ex aliis constat. Vide omnino Casaubonum ad Athenæi lib. VII. c. 23. et Meursium in Bibliotheca Attica, qui Strattidis fabulas, quarum apud veteres fit mentio, accurate recensent. KUST. Non tragicus, sed poëta veteris comœdiæ. Schol. Aristoph. Plut. et Harpocrat. in Λαγίσκα et Κινησίας, et Plutarch. in Isocrate p. 836 E. ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς κεκωμῴδηται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράττιδος. REINES. στρατηγὸς τραγ. V. Lege Meinek. Quæst. Sc. II. p. 64.

[q] Ἀνθρωπερέστης] Leg. Ἀνθρωποραίστης. Vid. Casaub. ad Athen. p. 567. et sic Schol. Euripid. Or. 279. TOUP. Similiter Reinesius. Adde Meinek. Quæst. Scen. Sp. II. p. 65.

[r] Ἀγαθοὶ] Et Pherecrati adscribitur ap. Athen. VI. p. 248. REINES.

[s] Καλλιπίδης] Καλλιππίδης V.

[t] Κινησίας] Vid. Maussac. ad Harpocr. p. 203. Suid. ad Πυρρίχαις, et Ælian. V. H. X. 6. et Athen. XII. p. 551. REINES.

[u] Λιμνομέδων] Athen. VII. p. 327. et Harpocr. in Ἀπλᾶς, Λημνόμεδα. REINES.

[x] Μήδεια] Harpocr. in Μισῶν λείαν. REINES.

[y] Ψυχασταὶ] Ejus fabulæ argumentum ex his Pollucis X. c. 28. (127.) colligi potest: προστὰν ῥαβδία, ἀνάγωγε εἴτε σκιάδιον. REINES.

[z] ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλ.] Hinc aliquis colligat, Suidam omnium fabularum Strattidis titulos ex unico Athenæi libro secundo hausisse: quod non ita est. Nam catalogus iste ex universo Dipnosophistarum opere collectus est; ut cuilibet patebit, qui ipsum Athenæum inspicere voluerit. KUST. Eadem fere Reinesius.

[a] δευτέρῳ βιβλίῳ] α' κ^ω A.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ Ὀλυνθ.] A. in marg.

[b] βιβλία ε' ponit A. post τελευτῆς. Qui ἔγραψε περὶ π. κ. κ. κ. λ. καὶ τῆς Ἀ. τ.

[c] ποταμῶν] ποταμῶν Strattidis meminit Schol. Aristoph. Plut. 1195. sed comici. TOUP. Supra ad οὐ λίαν laudatur Strattis ἐν Παλιτείᾳ. f. ἐν Ποταμίοις. REINES.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΝ ἘΠ.] Glossa pertinet ad Thucyd. I. 46. ubi v. Schol. Conf. Timæus p. 240.

ΣΤΡΑΤΩΝ, κωμικὸς] Athen. p. 473. REINES. Eo in loco nunc Στράττις repositum ex Eustathio.

[d] Φοῖνιξ] Athen. IX. p. 382. Φοινικίδης. Sed nomen co-

Στράτων Λαμψακηνὸς, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάου, ἢ Ἀρκεσίου· ὃς ἐπεκλήθη [e]Φυσικὸς, διὰ τὸ [f]παρ' ὁντινοῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. Καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου, τοῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου. Καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ Κλεισθένης, [g]ἐπὶ τῷ φαίνεσθαι ἀεὶ νέοι. [h]Ἀριστοφάνης·

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
τοιάνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
εὐνοῦχος ἡμῖν [i]ἦλθες ἐξυρημένος;
ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστιν; οὐ δήπου Στράτων;

Στράτων Ἀμασεὺς, φιλόσοφος. Γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος, καὶ ἔγραψε Γεωγραφίαν [k]ἐν βιβλίοις ζ'.

Στράτωρ, στράτωρος. Εἶδος ἀξιώματος.

Στρεβλός: [l]Δύσκολος, καμπύλος.

[m]Στρεβλοῖσι παλαίσμασι.

Τοῖς μετὰ σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλούμενος: Δεσμούμενος, μαστιζόμενος. Αἰλιανός·

Καὶ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλοῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγουσι καὶ στρεβλοῦσι· καὶ κατατεινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται.

Ὁ δὲ οὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ [n]παρέλειπε, τοὺς μὲν στρεβλούμενος, χάριτι τῶν ὑπαρχόντων.

Στρεπταίγλαν: [o]Ἀριστοφάνης·

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν [p]ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν.

Τοῦτο Φιλόξενος ὁ διθυραμβοποιὸς εἶπεν. Ἐπεὶ οὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὸν [q]ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. Δηλοῖ οὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τὴν [r]ἀηδίαν τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. Στρεπταίγλαν δὲ, τὴν στρέφουσαν τὴν αἴγλην, καὶ ἀφανίζουσαν.

A Στρεπτός: [s]Περιδέρραιος κόσμος.

Ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν [t]ἀμφὶ τῇ δέρῃ.

Καὶ αὖθις·

[u]Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσου μύωπα.

Στρεπτούς: Πλακούντων [x]εἶδος. Ὡς Δημοσθένης

B Ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρεφεδίνηθεν:

Στρεφοδικοπανουργία: Συντέθειται ἡ λέξις, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν. [y]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεφοδικοπανουργίαν.

Στρέψα: Πόλις τῆς Θρᾴκης. Καὶ οἱ πολῖται, Στρεψαῖοι.

C Στρεψίμαλλος ἄνθρωπος: Ὁ μὴ ἁπλοῦς. Ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν [z]συνεστραμμένους τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψοδικῆσαι: [a]Ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης [b]Νεφέλαις·

Ἀλλ' ἔα' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

Τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρῆνος: Εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται.

D [c]Τὸ στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου.

Τουτέστι . . . . Καὶ στρηνιῶ, [d]ἀτακτῶ.

Στρικτόν: Οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατὲς, ἐπὶ παντὸς εἴδους· κυρίως δὲ, ἐπὶ ὑποδήματος.

Στριφνός: [e]Σφιγκτὸς, στερεός.

Στρίφνος: Τὸ [f]νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν· ἔστι δὲ

E καὶ βοτάνη ἄβρωτος. [g]Ἰώβ·

Στρίφνος ἀμάσσητος, ἀκατάποτος.

mici est *Strattis*. TOUP. Vid. Clintoni Fast. Hellen. Introd. p. xliv. Meinek. Quæst. Sc. Sp. 2. p. 68.

ΣΤΡΑΤΩΝ Λαμψακ.] De eo plura Laërtius. KUST.

[e] Φυσικὸς] Cic. Acad. I. 9. et IV. 38. Fin. V. 3. et Laërt. V. 3. REINES.

[f] παρ' ὁντινοῦν] παρ' ὅν τινα οὖν A.

[g] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ V. Mox νέοι B.V.E. non νέος.

[h] Ἀριστοφάνης] Acharn. 119.

[i] ἦλθες] ἐξῆλθες B.E.

ΣΤΡΑΤΩΝ] Supra rectius, Στράβων. Sic enim scriptor hic vocatur a Plutarcho, Josepho, Tertulliano, Stephano, Socrate, Eustathio, et aliis. Nec audiendus est Franciscus Patricius, qui in Peripateticis Discussionibus negat Strabonem esse, qui hodie in studiosorum manibus versetur, sed alium nescio quem, Stratonem vocatum. Nam sententia hæc paradoxa jam dudum ab eruditis explosa est. KUST.

ib. Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 104. REINES.

[k] ἐν βιβλίοις ζ.] Addito numero denario scribendum est, ἐν βιβλίοις ιζ, i. e. XVII. Tot enim Strabonis libri hodie adhuc supersunt: quamvis non omnes integri. KUST.

ΣΤΡΑΤΩΡ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Marq. Freher. ad Constantini Donat. p. 73. HEMST. Mox στράτορος M.

[l] Δύσκολος om. V. Alterius gl. initium, inserto Στρεβλὸς post δύσκολος, faciunt A.E.

[m] Στρεβλοῖσι] Est Aristoph. in Ran. 904. Verum quam subdit interpretatio a Schol. adjecta est voci, quæ præcedit, ἐξυμερίμνοις. HEMST.

[n] παρέλειπε] παρέλειπε A.B.V.

[o] Ἀριστοφάνης] Nub. 334.

[p] ὑγρᾶν νεφελᾶν] ὑγρὰν νεφέλαν A.V.

[q] ἐκείνων] ἐκεῖνον V. καὶ αὐτὸς om. E.

[r] ἀηδίαν] αἰδίαν A. qui mox om. τῶν.

[s] Περιδέρραιος] περιδέραιος A.

[t] ἀμφὶ τῇ] ἀμφὶ om. B.E.

[u] Στρεπτὸν Βασσαρ.] Anthol. Pal. VI. 165.

F ΣΤΡΕΠΤΟΥΣ: Πλακ.] Ex Harpocratione. KUST.

[x] εἶδος] εἴδη A. Mox delevi ἐν τῷ ante ὑπὲρ cum A. et Photio. Locus est p. 314, 1.

ΣΤΡΕΦΕΔΙΝΗΘΕΝ] Il. π'. 792.

[y] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1468. Sed ubi legitur στρεψοδικοπανουργία: uti etiam hic metri gratia scribendum est. KUST.

ΣΤΡΕΨΑ: Πόλις τῆς Θρ.] Vide Harpocrationem: unde Suidas. KUST.

ΣΤΡΕΨΙΜΑΛΛΟΣ ἈΝΘΡ.] Confer Hesychium h. v.

G KUST.

[z] συνεστραμμένων] Scribe συνεστραμμένους: ut habet Hesychius. KUST. Sic A. et Photius.

[a] Ἀντὶ τοῦ στρέψαι] ἀντιστρέψαι A.E.

[b] Νεφέλαις] Ver. 433.

[c] Τὸ στρῆνός σου ἀν.] 4 Reg. XIX. 28. KUST.

[d] ἀτακτῶ] τὸ ἀτακτῶ V.

ΣΤΡΙΚΤΟΝ] Schol. Lucian. ad Rhet. Præc. p. 33. Πολυσχιδὲς τὸ νῦν στρικτόν. HEMST.

H ΣΤΡΙΦΝΟΣ] Alias, et rectius quidem, στρυφνὸς, per υ. Vide Grammaticos. KUST.

[e] Σφιγκτὸς] σφιγκτὸς A. σφικτὸς V. Vulg. habet Photius.

[f] νευρῶδες] νεβρῶδες V.

[g] Ἰώβ] An Ἰάβας? HEMST. Ex Jobi XX. 18. ERNEST.

Στροβεῖ: Ταράττει, κινεῖ, περιφοβεῖ, καταπονεῖ. A

Στρόβει: Τουτέστιν, ἀνάκρινε, δοκίμαζε· περίφερε τῇδε κἀκεῖσε, πυκνόν [h]τι καὶ συνετὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Φρόντιζε δὴ, καὶ διάθρει,
[i]πάντα τρόπον τε σαυτὸν
στρόβει πυκνώσας.

Καὶ αὖθις·

[k]Ἀλλ' ἔπιθι, καὶ στρόβει,
νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων, καὶ ἐκ [l]τοῦ κρείττονος γενομένων.

Στρόβιλος: [m]Ἡ νῆσος· καὶ εἶδος ὀρχήσεως· καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[n]Καὶ [o]ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων.

Καὶ εἶδος ἀνέμου.

[p]Τό τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θύελλάν τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς [q]νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλοι: Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί· ὡς Ἀριστοφάνης· οὓς καὶ [r]γυλιοτραχήλους εἴρηκε. Καὶ παροιμία·

Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου στροβίλων.

Ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος· ἐν [s]εἰρωνείᾳ. Στρόβιλοι, καὶ οἱ κοχλίαι, καὶ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στρογγύλοις ῥήμασι: Πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. [t]Ἀριστοφάνης·

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρομβιχίδης: Ὄνομα κύριον.

Στρόμβος: Ῥόμβος. Ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρόμφιδες νῆσοι: [u]Μεταξὺ Ζακύνθου καὶ Ἤλιδος κείμεναι.

Στροτόθης: Σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στροτοίζων: Τρίζων.

A Στροτθός: Οὕτως [x]Ἀττικοί.

[y]Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

Στρουθῶν. Δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων [z]πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. Ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. Τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν [a]αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος [b]ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα. B

[[c]Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.]

Στροφάλιγξ: Ἡ συστροφή. Καὶ στροφάλιγγι· [d]τῇ συστροφῇ.

Στροφάς: Ἀντιλογίας.

Στροφαῖον: Οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα, ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα· οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. C [e]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

Ἐπωνυμία δέ ἐστιν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ [f]ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. Οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι καὶ ἀναδύεσθαι, καὶ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφή: [g]Ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων. Ὠιδὴ, D ἤτοι Στροφή·

Μοῦσα λοχμαία,
ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ,
νάπαισι κορυφαῖς τ' ἐν [h]ὀρείαις
ἰζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου·

Καὶ τὰ ἑξῆς.

Στρόφιγξ: Στροφὴ, κίνησις. Ἡ [i]ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, καὶ [k]πανουργεύεσθαι.

E Στρόφιον: Τὸ στρογγύλον ζωνάριον. [l]Ἀριστοφάνης·

ΣΤΡΟΒΕΙ: Τουτέστιν, ἀνάκρ.] Ex Enarratore Comici ad Nub. 702. KUST.

[h] τι καὶ] τε καὶ E. καὶ om. A.V.

[i] πάντα τρόπον τε] καὶ πάντα τρόπον A.V. τε om. E. τε σαυτὸν om. B.M. Mox E.M. στρέβει τε.

[k] Ἀλλ' ἔπιθι, καὶ στρ.] Aristoph. Equit. 385. sed ubi legitur ἔπιθι, i. e. *invade*, *aggredere*. KUST. ἔπιθι A. B.V. F

[l] τοῦ κρείττονος] Leg. τῶν κρειττόνων. REINES.

[m] Ἡ νῆσος] Zonaras: Στρέβηλος δὲ ἡ νῆσος ἦ. Per ῆ habet Constantin. Porphyr. De Administ. Imp. p. 997. inter opera Meursii t. VI. Etymolog. Gud. p. 512, 26. Στρέβιλος ἡ πόλις, καὶ Στρέβηλος ἡ νῆσος.

[n] Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβ.] Anthol. Pal. VI. 232.

[o] ξανθοὶ] ἀνθοὶ A. qui mox ἀνέμων.

[p] Τό τε πνεῦμα] Vid. v. Θύελλα. TOUP. Vid. τὸ Καθεστηκός. HEMST. G

[q] τῆς νυκτὸς om. A. τῆς om. B.V.E.

ΣΤΡΟΒΙΛΟΙ: Καρκίνου τοῦ π.] Aristoph. Pac. 864. Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[r] γλυκυτραχήλους] Scribe, γυλιοτραχήλους. Vide supra v. Γυλιαύχενας. KUST. γολιοτραχήλους A.B.V. γολιοτ. E.

[s] εἰρωνείᾳ] εἰρωνείαις A.V.

[t] Ἀριστοφάνης] Acharn. 686.

ΣΤΡΟΜΒΙΧΙΔΗΣ] Leg. Στρομβιχίδης, servi apud Alexin H nomen, ubi στωμυλλάζων τις describitur. REINES. Στρομβιχίδης Harpocr. et Photius. Neque aliter Athenæus VI. p. 230 D. quem minus recte cepit Reinesius.

ΣΤΡΟΜΒΟΣ] Il. ξ. 413.

ΣΤΡΟΜΦΙΔΕΣ Ν.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] Μεταξὺ] μετὰ A.V. Mox Ἰλιάδος A.B.V. Photii ms. pro Ἤλιδος. Ζακύνθου φυλιάδος E.

ΣΤΡΟΤΘΗΣ: Σατρ.] Et hanc notam ex Harpocratione sumpsit Suidas. KUST.

[x] οἱ Ἀττικοί] οἱ om. A.B.V. Mox τροφὴν E.

[y] Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν] Aristoph. Pac. 530. Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν. Scholiastes: Κιχλῶν: Αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. Δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφὴν, &c. KUST.

[z] πετεινῶν] πετεινῶν A. Mox περισπούδαστα A.B.V. περισπουδα E.

[a] αὐτοῦ] αὐτὴν A.V.

[b] καὶ ὡς] καὶ om. A.B.V.E. Mox ἄλλων Schol. pro ποιημάτων.

[c] Στρουθὸν] om. A.V.

[d] τῇ συστροφῇ addunt A.V. Pertinet gl. ad Il. φ'. 775.

ΣΤΡΟΦΑΣ] Pertinet ad Prov. I. 3. Vid. Albert. ad Hesych.

ΣΤΡΟΦΑΙΟΝ] Στροφαῖος V. qui mox om. ἐκάλουν.

[e] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1154. Vide ibi Scholiastam, cujus verba Suidas hic descripsit. KUST.

[f] ἐν ταῖς] ἐν om. A.V. Schol.

[g] Ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων] Ver. 738.

[h] ὀρείαις] ὀρέαις A. Mox ἰζόμενος A.B.V.E. non ἑζόμενος.

[i] ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι] Aristoph. Ran. 919. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης στρόφιγξ. Scholiastes: Στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν καὶ πανουργεύεσθαι. KUST.

[k] πανουργεύεσθαι] Vid. v. Σφαδάζουσα. TOUP.

[l] Ἀριστοφάνης] Lysistrata 930. sed ubi legitur, Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. KUST.

Τὸ στρόφιον ἤδη [m]λυόμενον.

Ἀλουργῆ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην [n]τρέφων χρυσῷ στρόφῳ [o]κεκοσμημένην.

Ἡ οὐκ [p]ἐξείργεται, ὡς στρόφιον διαδήματι, καὶ λαγὼς ἐλάφῳ, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι, καὶ κρόκος μύροις, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ [q]χοῖροι, καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον.

Λέγεται [r]καὶ ΣΤΡΟΦΟΣ τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. [s]Ἡρόδοτος.

Στρόφιον: Ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

B Στρόφις: Ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν· ἀπὸ τοῦ [t]στροφέως ἡ μεταφορά· καὶ ὁ εὐκίνητος.

Στροῦθος: Ὁ λελωβημένος.

Στρωμνή: Ἡ κλίνη.

Στρωννύω:

Στρῶτες: Ἔθνος.

C Στρωτήρ: Τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν [u]δοροδόκων τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωφᾶσθαι: Στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος: Ὄνομα κύριον.

Στρύμη, νῆσος, ἄποικος Θασίων. Ἔστι ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμὼν, Στρυμόνος. Ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυφνόν: Σκληρόν.

D [x]Παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.

Στοιβάζω: Συνάγω.

Στοιβήν: [y]Σωρόν. [z]Ἀριστοφάνης·

Κἄν που δὶς εἴπῃ ταυτὸν, ἢ στοιβὴν [a]ἴδῃς
ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

Ἀντὶ τοῦ, κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα ἢ [b]περισσόν τι εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. Ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά.

Στοιχεῖα: Ἀρχαί. [c]Δαμάσκιος·

Στοιχεῖα πρῶτα [d]καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα: Αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἱ δι' [e]ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

B Στοιχεῖον: Στοιχεῖόν ἐστιν, ἐξ οὗ πρώτου γίνεται τὰ γινόμενα, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. Τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. Εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν· τὸ ὕδωρ, ὑγρόν· τὸν ἀέρα, ψυχρόν· τὴν γῆν, ξηράν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. [f]Ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι, ἐν ᾧ [g]πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα C τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ. Ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχειοῦσι: [h]Δοτικῇ. Διατυποῦσι.

Στοιχειώδη: Τὰ εἰσαγωγικὰ, τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Στοιχείωσις: Ἀκριβεστάτη ἐπιτομή· ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

D Στοιχηδόν: Κατὰ τάξιν.

Στοίχημα: Βούλημα, κοινὴ κρίσις.

Στοιχίζω: Τὸ περικυκλῶ τὴν πόλιν· ΣΤΟΙΧΩ̂ τὸ συμφωνῶ.

Στοιχομυθεῖν: Ἐφεξῆς λέγειν.

Στοῖχος: Ἡ τάξις.

E [m] λυόμενον] λύομαι Aristoph. Photius.

[n] στρέφων] τρέφων V. στρέφων χρυσῷ om. E. Tum κόσμῳ V. pro στρόφῳ.

[o] κεκοσμημένην] Locus corruptus est, atque ita restituendus: Ἀλουργῆ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην ΤΡΕΦΩΝ χρυσῷ ΣΤΡΟΦΙΩΙ ΚΕΚΟΡΥΜΒΩΜΕΝΗΝ. Ita enim legitur apud Nic. Damascen. in Excerptis Valesii p. 450. unde hoc fragmentum decerpsit Suidas. Confer Nostrum supra v. Κόρυμβοι, et v. Μάγνης, ubi auctior legitur hic locus. Ceterum uterque, tum Suidas, tum Damascenus, habet F στρόφῳ. Nos recte correximus στροφίῳ. Athenæus, lib. XII. p. 543. Ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ ΣΤΡΟΦΙΟΝ λευκὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Plutarchus in Aristide: Τούτῳ γάρ τις, ὡς ἔοικε, τῶν βαρβάρων προσέπεσεν, οἰηθεὶς βασιλέα, διὰ ΤΗΝ ΚΟΜΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΡΟΦΙΟΝ, εἶναι. TOUP.

[p] ἐξήρτηται] ἐξείργεται A.V. ἐξήρτηται B.E. edd. ante Kuster.

[q] χοῖροι] χοῖρος A.V.E.

[r] καὶ στρόφος] στρόφος καὶ E.

[s] Ἡρόδοτος] Gl. IV. 60.

ΣΤΡΟΦΙΣ: Ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 450.

[t] στροφέως] στρόφιγγος Schol. Aristoph.

ΣΤΡΟΥΘΟΣ] Ms. A. στροῦθος. Ms. B. [et V.] στροῦθος. KUST. Στοῦρθος pr. A. sed statim em. suprascripto ρ Στροῦρθος. (Voluit forte scriba reponere Στροῦθος, sed alterum ρ delere neglexit.) Στροῦρθος V.E. Στροῦθος Photius, Lex. Seg.

[u] δοκῶν] Sic Aldus. δοροδόκων A. δωροδοκῶν V.E. δοροδοκῶν B.M. δωροδόκων primo, deinde δωροδοκῶν in Photio scriptum. H δουροδόκων Harpocrat. δοκοδόχων ni fallor ms. Pal. δορόκων Etymol. ms. Dorv. δοροδόκων in Harpocrat. reposuerit Valesius.

ΣΤΡΩΦΑΣΘΑΙ] Il. ι'. 459. στρέφεσθαι om. A.

ΣΤΡΥΓΓΑΙΟΣ] Vid. Ἐπρυτάνευσε. HEMST. Στρυγγαῖς A.V.

E ΣΤΡΥΜΗ, νῆσ.] Ex Harpocratione. KUST. Mox ἐπόριον A.

ΣΤΡΥΜΩΝ, Στρύμονος. Ὄνομα ποταμοῦ] Στρύμονος: ποταμὸς A.

[x] Παῦσον αὐτοῦ] Aristophanis in Vesp. 872. TOUP.

ΣΤΟΙΒΑΖΩ: Συνάγω] Eo sensu οἱ ό' vocem usurparunt Levit. I. 8. στοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πῦρ. Cap. VI. 12. 3 Reg. XVIII. 33. ἐστοίβασε τὰς σχιδακάς. Lat. interp. composuit ligna. ERNEST.

[y] Σωρὸν om. B.E. Tum Σοφοκλῆς A. pro Ἀριστοφάνης.

F [z] Ἀριστοφάνης] Ran. 1209.

[a] ἴδῃς] ἴδῃ A. i. e. ἴδῃς.

[b] περισσὸν εὕρῃς] ἢ περισσόν τι εὕρῃς A.V.

[c] Δαμάσκιος Στοιχ.] Vide Photium Cod. CCXLII. p. 1033. apud quem locus hic Damascii auctior legitur. Confer etiam Nostrum supra v. Ἔρως. KUST.

[d] καὶ μέγιστα] καὶ om. V.E. Mox φιλοπονία E.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ: Αἱ εἰκ.] Artemidorus Oneirocr. lib. I. c. 2. Ὄνειρός ἐστι κίνησις, ἢ πλάσις ψυχῆς πολυσχήμων, σημαντικὴ G τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν. Τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ὅσα μὲν ἀποβήσεται μεταξὺ χρόνου διελθόντος, ἢ πολλοῦ, ἢ ὀλίγου, ταῦτα πάντα δι' ΕΙΚΟΝΩΝ ἰδίων φυσικῶν, τῶν καὶ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ καλουμένων, προαγορεύει ἡ ψυχὴ, &c. Huc Suidas respexit. KUST.

[e] ὀλίγου] ὅλου V.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ: Ἐξ οὗ πρώτου γίνετ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Zenone Citt. VII. num. 136. KUST. Addidi Στοιχεῖόν ἐστιν ex A. et mox τὰ γινόμενα ex A.V. Uterque ms. εἰς H τὸ ἔσχ.

[f] Ἀνωτάτω] ἀνωτοτάτω V. omisso mox οὖν.

[g] πρώτην τὴν] πρώτων V.

[h] Δοτικῇ om. A. Photius.

ΣΤΟΙΧΗΔΟΝ] Hanc et 4 seqq. gl. addidi cum A.V. κατὰ τάξιν et βούλημα κ. κ. om. A.

Στοιχῶμεν: [i]Πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα.

Μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ [k]πατέρες.

Στυγερὴς καὶ στυγερός: Ὁ μισητός.

Στυγερῷ: Μισητῷ, ἢ φοβουμένῳ.

Στυγερωπός: Ὁ μισητός.

Στυγεῖ: Μισεῖ, ἢ φοβεῖται. Ἀπὸ τῆς Στυγὸς, ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου.

Στυγητός: Μισητός.

B Στυγὸς μελανοκάρδιος πέτρα: Διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον· οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν· ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

Στυλίτης: Ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

[Στῦλος:

[l]Στῦλον κρατῶν, ἔλειξε τὴν θείαν χάριν.]

C Στύππαξ: [m]Στρατηγὸς Ἀθηναίων, Εὐκράτης, δωροδόκος καὶ προδότης· ὃς καὶ ἀπώλετο ὑπὸ τῶν λ΄. Οἱ δὲ ὡς πιὼν κώνειον.

Στύπη:

Πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύπη, ψαύοντα ἀλλήλων, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι.

Στύππη δὲ, τὸ [n]στυππεῖον. Ἰώσηπος·

Πληρώσαντες τὴν στοὰν στύπης, πρὸς [illegible] ἀσφάλτου τε καὶ πίσσης.

D [Στυππεῖον: Στύππιον δέ. Τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν· τὸ δὲ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.]

A Στύραξ: Ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος· ἡ τοῦ δόρατος [o]ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ: Τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. Καὶ [p]Θουκυδίδης φησί·

Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν.

Καὶ στυρακίζω, ἕλκω.

Στυφεδανός:

[q]Ὦ οὗτος [r]στυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ·
ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Στυφελίξαι: Σεῖσαι, κακῶσαι, διῶξαι.

[s]Καί ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
[[t]ψυχὴ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.]

Στυφελισμούς: Ὀργὰς, ὕβρεις, μέμψεις, λοιδορίας.

Οἵας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο, καὶ στυφελισμούς,
ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.

[u]Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. Καὶ ἐν Μυθικοῖς·

[x]Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ [y]πετρῶν
ὀστρακόεντα (τε) νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

[Στύφλος γῆ: Ἡ ξηρὰ, καὶ σκληρά.]

Στυφοκόμπος: Ὁ μάχιμος ὄρτυξ. Παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν.

---

[i] Πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα] πειθώμεθα, ἀρεσκώμεθα A.V.

[k] πρεσβύτεροι] πρες A.V.E. Statim delevi ΣΤΥΓΑΞ, Εὐκράτους, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος, καὶ προδότης· ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Τριάκοντα. Οἱ δὲ, ὡς πιὼν κώνειον. Habet A. in marg. V. ponit post Στυγός. Ad hunc articulum sic Kusterus: "Scribendum est, Στύππαξ, ὁ Εὐκράτης. Eu-
E "cratem enim dictum fuisse Styppacem, testatur Enarrator Comici ad Equit. 129. et ex eo Noster supra, v. Προβατοπώλης. Vide etiam supra v. Ἀποστιν, ubi hic ipse locus legitur." Vide mox Στύππαξ.

ΣΤΥΓΕΡΗΣ] Στυγερὶς A.V. Στυγερῆς E.

ΣΤΥΓΟΣ ΜΕΛΑΝΟΚΑΡΔ.] Aristoph. Ran. 473. Vide ibi Scholiastam, apud quem rectius legitur, διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερόν. KUST.

ib. ΣΤΥΓΟΣ] Vid. in Plat. Phæd. p. 400. Στὺξ in
F Epigr. ap. Ælian. Anim. X. 40. cognominatur ἄχραντος Ληθειάς, invicta Lethæa. In edd. est Λαιθησιάδος nullo sensu, et aliena a metro voce. Lege Λουσιάδος, ita enim Porphyr. l. de Styge, qui ex Heraclid. l. de Mirabilibus id. Epigr. citat ap. Stobæum Ecl. Phys. p. 130. a Lusis, loco Arcadiæ, vel Lusis fluvio et fonte Arcadiæ ap. Pausan. Arcad. c. 18. De Stygis aqua a Cerere inventa vid. Ptolem. Heph. III. 15. ap. Photium. De Styge vid. Vitruv. VIII. 2. Plin. II. 103. et XXX. 16. Antig. in Mirab. c. 174. Strab. VIII. ad extr. REINES.

G [l] Στῦλον κρ.] Versus hic ἀνεπικριτικῶς sumptus est ex Astrampsycho. KUST. Habet A. in marg.

[m] Στρατηγός] Seq. addidi cum A. ubi εἴκοσι.

ΣΤΥΠΠΗ] Scribendum est στύπη, per simplex π: a recto singulari στύπος, stipes. Et sic habent mss. Paris. KUST. Idem monuit Casaubon. ad Fragm. Polyb. p. 1540. hunc locum ejus esse scriptoris vix dubitans. HEMST. Στύπη A.B.V. Polyb. Fr. gr. 118.

[n] στυππεῖον] στίππιον A.V. στιππίῳ B.

H ΣΤΥΠΠΕΙΟΝ] Στυπεῖον [illegible] A. nec plura in textu, qui in marg. Στυππεῖον τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. In V. tantum leg. Στυππεῖον δὲ καὶ τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. In Photio editur, Στυππεῖον ἢ στιππεῖον: λίνου εἶδος, ubi ms. Στιπτιον: ἡ στιππίου λ. Herodotus VIII. 52. præbet στυππεῖον, ubi libri tamen nonnulli στυπεῖον. Multa Lobeckius ad Phryn. p. 261.

ΣΤΥΡΑΞ: Ὁ] Ex Timæo.

[o] ἀρχὴ] Portus legendum putabat, αἰχμή: quæ conjectura non displicet. KUST. Vulgatam recte defendit Ruhnkenius ad Timæum, monens, "ἀρχὴ est extremitas."

ΣΤΥΡΑΞ: Τὸ κάτω τοῦ δ.] Ex Harpocratione. KUST.

[p] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 4. KUST.

ΣΤΥΦΕΔΑΝΟΣ] Male, pro τυφεδανός. Vide Nostrum infra v. Τυφεδανός. KUST.

[q] Ὦ οὗτος στυφεδαν.] Aristoph. Vesp. 1355. Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ, Ποθεῖν, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ. KUST.

[r] στυφεδανὸς] στυφεδανὲ A.V.E.

[s] Καί ποτέ μιν στυφελιζ.] Est fragmentum Xenophanis de Pythagora, quod legitur apud Diog. Laërt. in Pythagora, lib. VIII. num. 36. unde id Suidas mutuatus est. KUST. Anthol. Pal. VII. 120.

[t] ψυχὴ] Deest vs. A.V.E.

ΣΤΥΦΕΛΙΣΜΟΥΣ] Schol. Aristoph. Eq. 534. Indicavit Abreschius.

[u] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι ponunt A.E. ante ὃς ἀπό. Pro ἡμᾶς A.B. ὑμᾶς.

[x] Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πτ.] Est fragmentum ex Mythographo quodam depromptum, sed corruptum et luxatum, quod sic distinguo et lego: Ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη. Pertinet autem fragmentum hoc ad notam fabulam de testudine, quæ ab aquila, a qua volatum discere cupiebat, in sublime evecta, et postea dimissa, cum in petram incidisset, contrita periit. Fabulæ hujus meminit etiam Suidas supra, v. Νῦν συθείην: quem locum confer. KUST.

[y] πτερῶν] πετρῶν A.B.V.

ΣΤΥΦΛΟΣ] Vide Schol. Sophocl. Antig. 250. et Schol. Apoll. Rhod. ad lib. II. 1007. KUST. Deest gl. A.B.V.E.

ΣΤΥΦΟΚΟΜΠΟΣ: Ὁ μάχ.] Ex Enarratore Comici ad Aves, 1299. Ceterum, non placet mihi interpretatio vocis στυφοκόμπος, quam Suidas ex Scholiaste Aristophanis affert. Videtur enim potius Comicus respexisse ad lusum, a Græcis ὀρτυγοκοπία dictum: in quo aliquis coturnicem medio digito feriebat, quique id faciebat, στυ-

Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν [a]πεπληγμένος.

Στάκιον: Εἶδος ἰχθύος.

Συβάρεως:

Συβαρίτης: Ἀρσενικῶς· θηλυκῶς δὲ, διὰ τοῦ ί.

Συβαριτικαῖς καὶ Συβαρικαῖς: Τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσι· τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. [a]Οὗτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. Καὶ [b]συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν, ἢ τὸ θορυβεῖν. Καὶ, Συβάρεια [c]ἐπιφθέγματα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. Καὶ [d]Συβαριτικοὶ λόγοι, οἱ Αἰσώπειοι. Καὶ συβαρίσαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. Καὶ παροιμία· Συβαρίτης διὰ πλατείας. Ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων.

[e]Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταί. Τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυρρηνοὺς, διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν [f]τῇ κατὰ τὸ ζῆν [g]πολυτελείᾳ. Παρὰ δὲ τούτοις [h]Μινδυρίδης λέγεται περιουσιάσαι τρυφῇ. Οὗτος γὰρ Κλεισθένους τοῦ [i]Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, [k]δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, [l]ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐρέτας ἔχοντα ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μὲν, [m]ἁλιεῖς, τοὺς δὲ, ὀρνιθοθήρας. [n]Παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα, ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, [o]καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. Ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ

A πρὸς αὐτὸν, εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν, ἢ μετὰ [Κλεισθένους] [p]γυναικὸς, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

Συβήνη: Ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. Ἢ ἡ φαρέτρα. [q]Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ [r]ἔχω αὐτόν. Ἀλλὰ [s]συβήνην λάβε.

Συβόσιον: Τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβώτης: Χοιροβοσκός.

B Συγγένεσθε: Συμμαχήσατε, συνεργήσατε, συμπράξατε. [t]Σοφοκλῆς·

Ὦ θεοὶ πατρῷοι, [u]συγγένεσθ' ἀλλὰ νῦν.

Ἀντὶ τοῦ, συμμαχήσατε ἡμῖν [x]κἂν νῦν.

Συγγενής: [y]Καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται.

Συγγίνομαι: Δοτικῇ.

Συγγινώσκω: Δοτικῇ.

C Συγγνώμη: Συγχώρησις.

Ὅτι [z]οὐ δεῖ τὸν σπουδαῖον ἔν τινι συγγνώμην ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς [a]ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις· (ἐπεὶ τό γε εἴκειν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, [b]οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς [ἀρετὴ] πρὸς κολάσεις προσποιουμένη χρηστότητα·) μηδ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι.

D Λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα καὶ [c]ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως.

Ὅτι ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, τουτέστιν, ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ Γνῶθι σαυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν εἰ καί ποτε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς [d]ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν κατα-

E

φοκόμπος, vel στεμφοκόμπος dicebatur; teste Polluce lib. IX. c. 7. Hoc significatu in subjuncto quoque loco Aristophanis vocem illam accipiendam esse puto. KUST. Vid. Kuhn. ad Polluc. VII. 136.

[a] πεπληγμένος] Scribe, πεπληγμένην, ut apud Aristophanem, apud quem præcedit, ὄρτυγι. KUST.

ΣΤΑΚΙΟΝ] A. in marg.

ΣΥΒΑΡΕΩΣ] Sic A. Vulgo, Συβαρίτης ἀρσενικῶς διὰ τοῦ η· θηλυκῶς δὲ διὰ τοῦ ί. ἀπὸ Συβάρεως. Legitur Συβαρίτης Aristoph. Vesp. 1418. Συβαρῖτις ib. 1429.

[a] Οὗτοι γὰρ] Athenæus XII. p. 520 C. Εἰς τηλικοῦτον δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακότες, ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐωχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι.

[b] ΣΥΒΑΡΙΖΕΙΝ] Aristoph. Pac. 343.

[c] ἀποφθέγματα] ἐπιφθέγματα A. Schol. Aristoph.

[d] ΣΥΒΑΡΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ] Hesychius, Συβαριτικοί. Vide Paul. Leopard. Emendat. lib. XVI. c. 18. KUST. Συβαριτικοὶ A.B.V.E. Photius. Schol. Aristoph. Vesp. 1251.

[e] Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Diodori in Excerptis a Valesio editis, p. 230. KUST. Tom. II. p. 549. ed. Wessel.

[f] τῇ κατὰ τὸ—δὲ τούτοις] ἐν τρυφῇ· κατὰ τούτους δὲ V.

[g] πολυτελείᾳ] πολιτείᾳ· παρὰ τούτοις δὲ A.

[h] Μινδυρίδης] Ab aliis Σμινδυρίδης vocatur, ut ab Æliano Var. Hist. lib. IX. c. 24. KUST. Athen. VI. 273. Herodot. VI. 127. Aristot. Ethic. I. eundem Smind. Sybarit. cum Sardanapalo inter voluptuarios recenset. Senec. de Ira II. 25. Mindyriden vocat. REINES.

[i] Σικυωνίων] Σικυωνίου E.

[k] δοκοῦσαν κάλλει] κάλλει δοκοῦσαν A.

[l] ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως πεντ.—ἔχοντα] ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ν̄ τοὺς ἐ. ἔχοντα A. ἀναχθῆναί τινα ἐκ Συβάρεως ἐν πεντηκοντόρῳ τοὺς ἐ. ἔχοντα ἃ ἐ. ὃν εἶναι τοὺς Excerpt.

[m] ἁλιεῖς] Partim coquos, mille numero, ex Herod. l. l. et Athen. VI. et XII. ubi de iis multa. REINES.

[n] παραγενόμενος] παραγενόμενον Excerpt.

[o] καίπερ—συμφιλοτιμουμένης om. V.

[p] θυγατρὸς] γυναικὸς A.V. μετὰ τῆς γυναικὸς Exc. absque Κλεισθένους. Statim delevi ΣΥΒΑΡΙΤΑΙ ΜΑΙΝΟΝΤΑΙ: Ζήτει ἐν τῷ ἌΜΥΡΙΣ ΜΑΙΝΕΤΑΙ, cum A.V.

ΣΥΒΗΝΗ] Præter Hesychium, Etymologum, et Pollucem, (VII. 153.) confer etiam Nostrum infra v. Συφεὸς, ubi συφὴ vocatur, quod hic συβήνη. KUST. ib. Vid. Σιβύνη. REINES.

[q] Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφ.] Ver. 1209. sed ubi Scytha barbarus barbare hæc sic effert, Ἀλλ' οὐκ ἔχ' αὐτόν, ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε. KUST.

[r] ἔχω] ἔχων V.

[s] τὴν συβήνην] τὴν om. A.V.E.M. Scholiastes: τὴν τοξοθήκην :—συβήνη αὐλοθήκη. λέγουσι δὲ καὶ τὸν φαρετρεῶνα συβήνην.

[t] Σοφοκλῆς] Electr. 411.

[u] συγγένεσθέ γ'] συγγένεσθ' V.E.M.

[x] κἂν νῦν] κἂν ἀπὸ τοῦ νῦν A.

[y] Καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς] Herodianus: ὥσπερ οὐκ εὐτυχῆ λέγομεν, οὕτως οὐδὲ συγγενῆ ἀλλὰ συγγενῆ. Ubi exempla quædam depravatæ formæ apud scriptores recentiores congessit Lobeckius p. 451 sq.

[z] οὐ δεῖ τὸν σπουδ.——σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι] Hæc sunt verba Laërtii lib. VII. num. 123. ubi vide interpretes. KUST.

[a] ἐπιβαλούσας] ἐπιβαλλούσας A.V.

[b] οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένη] ἀρετὴ om. A. Mox προσποιουμένη A.V. Laërtii ed. Basiliensis: οὐδεμιᾷ ἐστι ψυχῇ προσποιουμένη χρ. ubi ms. ψυχῆς πρὸς κολάσεις.

[c] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A.

[d] ἀλαζονίαν] ἀλαζονείαν E.

μανθάνων, γνωσιμαχεῖ· [e]ὁ συγγνοὺς, τουτέστιν, [f]ὁ συννοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, [g]συγχωρεῖ τῷ [h]γνόντι ἑαυτὸν, ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

Συγγνώμονα: Συμπαθῆ, οἰκτίρμονα.

Οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον [i]καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. Ὀρθῶς γὰρ εἴρηται, "[k]Τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, θεοῦ ἐστι, καὶ πάντα κατορθοῦν." Ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι. Μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγραφεύς: Φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ [l]λόγους συγγραφόμενος, ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν [m]ἑτέρων, ἢ καὶ ἀμφοῖν ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, [n]ἢ πρὸς ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

Συγγραφεῖς: Εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε [o]δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, [p]εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς [q]Ἰσοκράτης φησί. Τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως [r]τῶν νῦν ἐγίνετο, καθὰ [s]Θουκυδίδης ἐν τῇ η'·

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο. Καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας· τούτους δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν [t]δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται.

Ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ'. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. Ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων [u]τῶν Προβούλων.

[Συγγράφω: Αἰτιατικῇ.

Καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων.]

Ὅτι [v]Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε, συγγραφὴν δὲ, Φερεκύδης· τὰ γὰρ [w]Ἀγησιλάου νοθεύεται.

Συγκαλεῖς: [x]Συνάγεις.

Συγκατάβασις: Ὅταν μὴ [y]ὡς ἔστιν ὁ Θεὸς φαίνηται, ἀλλ' ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν οἷός τε ἐστὶν οὕτως ἑαυτὸν [z]δεικνύῃ, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγκάταινον: Συγκατατιθέμενον, συνευδοκοῦντα.

Σύγκαιρον: Ἐπιτήδειον.

Χειμῶνος ὥρα ἦν, καὶ [a]τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Συγκεκυφός: Συνελθόν. [b]Ἀριστοφάνης. Οἷον, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ συμπνέουσιν.

Ὁρᾷς γὰρ [c]αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
καὶ τυροπῶλαι. [d]Τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός.

Σύγκεισθε: Ὁμονοεῖτε.

Σύγκλητος ἐκκλησία: Τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν [e]ἐξ ἔθους καὶ [f]μετὰ μῆνα ἐγίνοντο· εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὕτη ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης [g]ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

Συγκλεΐω: Αἰτιατικῇ.

Συγκλώδης: Ὄνομα κύριον.

Συγκλύδων ἀνθρώπων: Συμμίκτων, ἐπηλύδων, παρεισάκτων.

Τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας ἔσχε.

[e] ὁσεὶ γνοὺς] ὁ συγγνοὺς A.

[f] ὁσεὶ νοήσας] ὁ συννοήσας A.

[g] συγχωρεῖ] οὐ συγχωρεῖ V.

[h] γνόντι ἑαυτὸν] Statim delevi cum A. ὁ μὴ συγγνοὺς, οὐ συγχωρεῖ. Διὸ καὶ ὁ μὲν μέμψεώς ἐστιν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν. Locus videtur mutilus.

ΣΥΓΓΝΩΜΟΝΑ] Vide Παραιροῦνται. HEMST.

[i] ἀλλὰ συγγνώμονά τινα] καὶ συγγνώμονά τε ἥκιστα A. καὶ συγγνώμονά τις ἥκιστα B.E.

[k] Τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν] Vid. Bentleii Diss. Phalarid. p. 528 sq. ed. 1699.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ] "Legendum omnino σύγγραμμα." Tan. Faber ad Longinum p. 72. n. 101. HEMST. Fabri conj. indicaverat item Toupius.

[l] λόγος] λόγους A.V.

[m] ἑτέρῳ] ἑτέρων A.B.V.E.

[n] ἢ] ἢ πρὸς B.V. πρὸς A.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ: Εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθην.] Confer Harpocrationem et Etymologum, qui eadem habent. Vide etiam supra v. Ξυγγραφεῖς. KUST.

[o] δέοι om. E. edd. vett.

[p] εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γν.] Etymologus habet, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. Atqui in Etymologo ms. Dorvill. præbet εἰσέφερε.

[q] Ἰσοκράτης] Areopag. p. 151 D.

[r] τῶν νῦν] Valesius ad Harpocrationem recte emendavit, τῶν υ', i. e. Quadringentorum. Eum vide. Confer etiam Nostrum infra v. Τετρακόσιοι. KUST.

[s] Θουκυδίδης] Locus hic Thucydidis auctior legitur supra v. Ξυγγραφεῖς. KUST. καθὰ Θουκ. A.V.

[t] δῆμον, ἐς] δῆμον, συλλέξαντες ἐς V.

[u] τῶν Προβούλων] Vide supra v. Πρόβουλοι. KUST.

ΣΥΓΓΡΑΦΩ] Uncis inclusa om. A.V. Sed A. in marg.: Συγγράφω καὶ συγκαλύπτω: αἰτιατικῇ.

[v] Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἱστορῆσαι, ubi vide quæ notavimus. KUST.

[w] Ἀγησιλάου] Scribendum est Ἀκουσιλάου, ut monuimus etiam supra v. Ἱστορῆσαι. KUST.

[x] Συνάγεις] συνήγαγες A.V.

ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΣΙΣ: Ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θ.] Hæc sunt verba Chrysostomi Homil. III. Περὶ ἀκαταλήπτου, tom. VI. p. 404. ut recte monuit Suicerus in Thesauro Eccles. v. Συγκατάβασις. KUST.

[y] ὡς ἔστιν] ὡς om. A.

[z] δεικνύῃ] δεικνύει A.V.E.

ΣΥΓΚΑΤΑΙΝΟΝ] Deest gl. A.

[a] τὸ πῦρ] τὸ om. A. Hoc exemplum Æliano tribuit Valckenærius.

[b] Ἀριστοφάνης] Equit. 848.

[c] αὐτῷ] αὐτῶν E.

[d] Τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐ. συγκεκυφὸς A.B.V.E.M. ponunt statim post Ἀριστοφάνης.

ΣΥΓΚΛΗΤΟΣ ἘΚΚΛΗΣΙΑ: Τῶν ἐκκλ.] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Harpocrationem et Etymologum. Confer Petitum in Comment. ad Leg. Att. p. 204. KUST.

[e] ἐξ ἔθους] Sic recte Harpocratio et Etymologus. Antea vero male hic legebatur ἔξωθεν. KUST. ἔξωθεν A.B.V.E.

[f] μετὰ μῆνα] Scribe, κατὰ μῆνα, ut habet Etymologus. Conciones autem hæ ordinariæ et statæ (quas Græci κυρίας ἐκκλησίας vocabant) ter singulis mensibus olim convocari solebant, ut docet Suidas supra v. Ἐκκλησία κυρία: qui locus omnino conferendus est. KUST.

[g] ἐν τῷ κατ'] ἐν τῷ om. A. Harpocr. ms. Pal. Vid. Demosth. F. L. p. 378, 26.

ΣΥΓΚΛΩΔΗΣ] Συκλώτ V. Gl. om. A.

ΣΥΓΚΛΥΔΩΝ] Appian. p. 178. τὴν ἐλπίδα θεμένου ἐν πλήθει συγκλύδων ἀνδρῶν. TOUP. Thucydid. VII. 5. Plato Rep. VIII. p. 569. Vid. not. ad Hesych.

Συγκομιδή: Ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης [h]ἐν γ'·

Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν.

Καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα·

Συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον.

Συγκορυβαντιῶμεν: Ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχούμεθα, συνενθουσιῶμεν.

Συγκόψαι: Ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. Οὕτω Μεταγένης.

Συγκρητίσαι: Τὰ τῶν Κρητῶν [i]φρονῆσαι.

Σύγκριμα: Ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων [k]κοινωνία.

Σύγκρισις: Ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα, ἢ πλείονας. Ἐνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον, ὅτε [l]ζητοῦμεν [m]λευκότερον τόδε τι νῦν, ἢ πρότερον.

Ὅτι ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται· ἢ γὰρ, ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων [o]τὸ κατηγορούμενον· ὡς ἐπὶ τοῦ, πότερον ὁ πλοῦτος, ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον· [p]ἢ, πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ χρήσιμον· ἢ πότερον τῷδε τόδε, ἢ τόδε τῷδε· οἷον, πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. Ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. Καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται, καὶ κατὰ τὸ ἧττον, καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. Συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, [q]εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ, μή ἐστι δι' αὐτὴν αἱρετὴ, οὐδὲ ὁ πλοῦτος. Καὶ [r]εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν, ἢ τέλος, [s]μή ἐστιν ἀγαθὸν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. Καὶ πάλιν, εἰ [t]ὁ πλοῦτος ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθὸς, ἀγαθόν ἐστι· καὶ ἡ ὑγεία. Καὶ, εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις, κἀκείνοις.

Συγκριτικῶς: [u]Ὁμοίως.

Συγκροτεῖ: Δοτικῇ. Συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, καὶ [x]συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. [y]Ἀγαθίας·

Συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα [z]ἤθροιστο τὰ στρατεύματα.

Συγκροτεῖν: Συναθροίζειν. Καὶ σύγκρουσις, παραλογισμός. [a]Κροῦσαι, τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα· οἷον παρακρούσασθαι, καὶ συναρπάσαι.

Συγκυκῶν: Συνταράσσων.

Συγκυροῦντα: [b]Διαφέροντα, συνεγγίζοντα.

Συγχαίρω: Γενικῇ συντάσσεται.

Ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης· ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

Συγχέω: Αἰτιατικῇ.

Συγχεῖ: Ἀφανίζει, συμμιγνύει.

Συγχίδα: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[c]Καὶ [d]μονόπελμον
συγχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς [e]ἐρημοκόμου.

Ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

Συγχωρῶ: Δοτικῇ.

Συγχρῶμαι: Δοτικῇ.

Συγχρωτίζεσθαι: Πλησιάζειν. [f]Ζήνωνι γὰρ τῷ [g]Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅ ἐστι, τοῖς βιβλίοις τοῖς [h]τῶν ἀρχαίων. Τουτέστι, μελέτην ἀσκεῖν, καὶ λόγοις τρέφειν [i]ψυχὴν τὴν βασίλειαν.

---

[h] ἐν γ'] C. 15. Delevi in fine gl. Ἡ ΣΥΝ πρόθεσις, κατὰ διάστασιν, ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ, cum A.V. Habet tamen A. in marg.

ΣΥΓΚΟΡΥΒΑΝΤΙΩΜΕΝ] Schol. Platon. p. 55. Συγκορυβαντιῶντα: συνενθουσιῶντα. Mox συμβαινόμεθα A.V.

[i] φρονῆσαι] Sic ms. A. At priores editt. [et B.V.E.] minus recte, συμφρονῆσαι. KUST. Etymol. p. 732, antep. Συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρῆτες, ὅταν ἐνωθεῖσιν (ἔξωθεν ms. Dorv.) αὐτοῖς γένοιτο πόλεμος· ἐστασίαζον γὰρ ἀεί. Vid. Plutarch. II. p. 490 B.

[k] κοινωνία] ἡ κοινωνία A.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ: Ἡ ἑνὸς πρ.] Articulus hic, ut puto, excerptus est ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. Topic. Aristotel. KUST. ἐνὶ γὰρ—ἢ πρότερον Alexand. p. 116.

[l] ζητοῦμεν] ζητῶμεν A. ὅταν—ζητῶμεν Alexand. Tum τότε B.V. ποτε Alexand.

[m] τι λευκότερον] λευκότερον τόδε τι A.B.V. Alexand.

[o] τὸ κατηγορούμενον] τὸ om. A.E. Tum ἐπὶ τὸ τοῦ A. Dein πρότερον A. Mox ἡ ante ὑγίεια om. A.V.

[p] ἢ πότερον] ἢ om. A.V.E.

[q] εἰ ὑγεία] ἐν ὑγείᾳ B.V. ἡ E. pro εἰ. αἱρετὴ—οὖσα om. V.

[r] εἰ ἡδονὴ] ἡ ἡδ. B.E.

[s] μὴ] εἰ μὴ E.

[t] ὁ πλοῦτος] ὁ om. V. Tum ἧττον ἢ A.V. ἧττον ἐστιν E. ἧττον ἐστιν ἢ B.

[u] Ὁμοίως] Statim delevi κατὰ σύγκρισιν cum A.B.V. et Photio.

ΣΥΓΚΡΟΤΕΙ] Laërtius in Zenone. Reisk. ad Polyb. TOUP.

[x] συνδεῖ] καὶ συνδεῖ A.B.V.E. Photius. Conf. Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 44. ed. Montac.

[y] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 35. KUST.

[z] συνήθροιστο] ἤθροιστο A. Agath.

[a] ΚΡΟΥΣΑΙ] κρούσειν A.B.E. Tum ἀπατῆσαι V.

ΣΥΓΚΥΡΟΥΝΤΑ] Polyb. p. 832. 510. TOUP.

[b] διαφερόντως] διαφέροντα A. Photius, Hesychius.

ΣΥΓΧΕΙ] Sophocl. ap. Philostr. p. 353. TOUP.

ΣΥΓΧΙΔΑ] Confer Hesych. v. Συγχάδας. KUST.

[c] Καὶ μονόπελμον συγχ.] Anthol. Pal. VI. 294.

[d] μονόπελμον] Sic recte legitur in ms. Paris. A. itemque in codice ms. Epigrammatum. Est enim συγχὶς, vel potius, συχχὶς, genus calcei. At priores editt. uti et mss. B. et C. pessime habent μονόπεπλον. KUST.

[e] ἐρημοκόμου] ἐρημοκόνου V. ἐρημοκόμαν E. Mox κατένα A.

[f] Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτ.] Idem refert Laërtius in vita Zenonis Citiei, sub initium. KUST.

[g] Κιτιεῖ] Κιττιεῖ V. Mox πυνθανομένου A. qui om. πῶς ἂν—νεκροῖς.

[h] τῶν] τοῖς τῶν A.V.

[i] ψυχὴν τὴν βασίλειαν] Scribe, τὴν ψυχὴν, expuncta ultima voce βασίλειαν, quæ nihil ad rem facit. KUST. Verba postrema corrupta esse nemo non videt. Putabam legendum: Καὶ λόγοις τρέφειν τὴν ψυχὴν ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ. Ita locutus est Lucian. adversus Indoct. ΠΑΛΑΙΩΝ ἀνδρῶν ΛΟΓΟΥΣ καὶ ποιήματα. Sed jam video meliora, quæ ego probo, et tu, sat scio, probabis. Unius literæ mutatione res restituenda est. Scribendum, Καὶ ΛΟΓΟΙΣ——ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ. *Et animum alere Scriptis Evangelicis.* Λόγοι τῆς βασιλείας sunt *verba Evangelii, Verba salutis.* Sunt autem hæc verba alicujus Christiani, qui respexerit ad Matthæum XIII. 19. Παντὸς ἀκούοντος ΤΟΝ ΛΟΓΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, καὶ μὴ συνιέντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς, καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Atque hoc verum. Ceterum, aut plurimum fallor, aut vestigia istius oraculi deprehendisse videor apud Schol. ad Aristoph. Nub. 144. ubi de oraculis trimetris agit, sed ita detrita et proculcata, ut vix vestigia agnoscas. Καί ἐστι δὲ παρὰ κωμικῶν τισι· Πῶς συγκεχρῶσθαι τῷ χρησμῷ δύναται. Hæc nec trimetrum, nec tetrametrum referunt. Proculdubio scribendum: Εἰ συγκεχρῶσθαι τοῖς νεκροῖς δυνήσεται. Sed hoc hariolari est. Huc manifesto respexit Bato Comicus apud Athenæum

ΣΥΓΧΥΘΕΙΣ: Συνταραχθείς.

[k]Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργὴν, [[l]Αἰσχύλ',] ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου. Λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει ἄνδρας ποιητὰς, [m]ὥσπερ ἀρτοπώλιδας. Σὺ δὲ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς: Καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον [n]ποιεῖ.

ΣΥΗΝΑΙΟΣ: Καὶ [o]συήνη, ἡ [p]δερματοθήκη. Συίνη δὲ, ἡ συκέα.

ΣΥΗΝΙΑ καὶ [q]ὑηνία: Ἀμαθία, σκαιότης. Παρὰ Φερεκράτει. Καὶ συηνεῖν, [r]Πλάτων ὁ φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συῶδές τι ποιεῖν. Καὶ Συηνία, πόλις. Συίνη δὲ, συκέα.

ΣΥΚΑΖΕΙΝ: Οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ: Εἶδος δένδρου. [[s]Καὶ [t]σάρκωμά τι ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.]

ΣΥΚΕΑ: Τὸ δένδρον. Σῦκον δὲ, ὁ καρπός.

ΣΥΚΙΝΟΝ: Ἀσθενές. Καὶ παροιμία. [u]Συκίνη μάχαιρα. Ἀντὶ τοῦ [x]συκοφάντις. Καὶ ἑτέρα παροιμία· [y]Συκίνη ἐπικουρία. Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν.

Ἡμεῖς δ' οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας, προσδεχόμενοι.

ΣΥΚΟΜΟΡΡΕΑ: Ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

ΣΥΚΟΝ ΑΙΤΕΙΝ: Κολακεύειν. Νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι.

ΣΥΚΟΝ ΑΙΤΕΙΣ: Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώϊμα σῦκα· οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα· καὶ [z]πάλιν ἑτέρα παροιμία· [a]Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. Ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. Ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, [b]τῷ Ἑρμῇ τοῦτο ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. Καὶ ἑτέρα παροιμία·

[c]Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ [d]τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινος πράγματος ἐχομένων. [e]Σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον [f]ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

ΣΥΚΟΝ: Στύκον τί ὂν, τὸ ἑστηκὸς, καὶ μὴ ῥιπτόμενον, ὡς ὁ ὄλυνθος. Ὄλυνθος δὲ, παρὰ τὸ [g]ὅλως ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν.

Ὅτι τὸ σῦκον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι [h]καὶ μόνον·

lib. XIV. p. 662. A. Καὶ βιβλίῳ ταῖς χερσὶ, καὶ φροντίζομεν. ——B. Εὕρηκας δὲ τί; A. Τὰ μέγιστα. B. Πόσα ταῦτα; A. Πόσα; ΤΟΥΣ ΤΕΘΝΗΚΟΤΑΣ. TOUP. Quod suadet Kusterus, hoc fecit H. Steph. Thesaur. IV. p. 639 B. qui tacite dedit τρέφειν τὴν ψυχὴν, absque βασιλείαν.

[k] ΣΥ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣ 'ΟΡΓ.] Aristoph. Ran. 880.

[l] ΑΙΣΧΥΛ' om. A.B.V.E. Mox λοιδορεῖσθ' οὐ V.

[m] 'ΩΣΠΕΡ] ὡς A.V.E.

[n] ἐμποιεῖ] ποιεῖ B.V.E. Schol. Statim delevi ΣΥΕΔΡΩΝ: 'ΟΤΙ Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. Ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ ἀνεπιτηδευτικός. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΑΙΛΙΑΝΟΣ, cum A. Habet V. in marg. Vide supra v. Αἰλιανός.

[o] ΣΥΗΝΗ] Supra, συβήνη. KUST.

[p] δερματοθήκη] Imo, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη: ut supra v. Συβήνη. KUST.

[q] ΚΥΗΝΙΑ] Etymologus habet ὑηνία: quæ vera lectio est. Uti enim σῦς et ὗς idem significant: sic etiam συηνία et ὑηνία. KUST. Photii ms. Συηνία καὶ ὑηνία, et sic Etymologi ms. Dorvill. Dedi ὑηνία cum Photii editore. Vid. infra v. 'Υήνεοι.

[r] Πλάτων ὁ φιλόσοφος] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 262. Συίνη ἡ σ. om. E. Statim omisi ΣΥΙΝΟΝ 'ΕΛΑΙΟΝ, καὶ ΣΗΣΑΜΙΝΟΝ, ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες, cum A. quæ habet V. in marg. ubi ὁ σ. K. στρατός. Repetuntur ex v. Σησαμοῦς.

ΣΥΚΑΖΕΙΝ] Philostr. p. 662. Himerius apud Photium p. 1131. TOUP.

ib. Ex Artemidoro I. 73. notante Albert. ad Hesych. οὕτω τὸ et mox ἔλεγον om. V. Delevi ζήτει ἐν τῷ 'ΑΠΟΣΥΚΑΖΕΙΣ, cum A.V.

[s] Καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γ.] Aristoph. Ran. 1278. Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ. Scholiasta: Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. Τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. Σῦκον εἶδος παθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον, ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Hinc Suidæ correctio sumenda. PORT. Desunt hæc A.V. et pro insititiis habenda sunt.

[t] σαρκωματικὸν] σάρκωμά τι ἢ B.E. Vide mox Σῦκον αἰτεῖς.

ΣΥΚΕΑ] Συκία B.E. Post δένδρον delevi ἢ καὶ συκῆ cum A.B.V. Et mox ΣΥΚΗ: Ἐν τῷ Ὄλυνθος, cum A.V.

ΣΥΚΙΝΟΝ] Schol. Aristoph. Plut. 947.

[u] ΣΥΚΙΝΗ] Theophyl. Epist. p. 61. ed. Meurs. ubi versus iste οὕτω πολυφόρῳ etc. ex Aristophanis Pluto depromptus est. TOUP.

[x] συκοφάντις] Hesychius, συκοφάντρια. At malim, συκοφαντία, ut habet Photius in Lex. inedito. KUST. Συκοφάντης Schottus Suidæ Prov. XII. 93. Συκίνη μ.——παροιμία om. A.

[y] ΣΥΚΙΝΗ 'ΕΠΙΚΟΥΡΙΑ] Schol. Aristoph. Lysist. 110. Post h. gl. delevi ΣΥΚΙΝΗ ΝΑΥΣ: Τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. Ἐν τῷ, 'ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΙ ΜΑΝΔΡΩΝΙ, cum A.V. Vide supra p. 1129 C.

ΣΥΚΟΜΟΡΡΕΑ] Scribe, συκομορέα, et συκομόρου, per unum ρ. KUST. Fere cum Porto.

ΣΥΚΟΝ ΑΙΤΕΙΣ] Vid. Zenob. V. 61. Aristoph. Vesp. 301.

[z] πάλιν addidi ex A.

[a] ΣΥΚΟΝ 'ΕΦ' 'Ερ.] Eustathius Od. ψ'. p. 1572=275, 13. σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ, ἤγουν ἑρμαῖον, καὶ εὕρημα ἀποκείμενον ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ ἐντυχόντος.

[b] τοῦτο τῷ 'Ερμῇ] τῷ Ἑρμῇ τοῦτο A.E.

[c] Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπ.] Aristoph. Ran. 1278. Vide etiam paulo ante v. Συκάμινον. KUST.

[d] τοῖσιν ὀφθαλμοῖς] τοὺς ὀφθαλμοὺς A.B.V.E.M.

[e] σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα] σῦκα λέγων τὰ σαρκώματα A.V.E. Addunt E.M. ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον αὐτοῖς.

[f] ἐπ' αὐτοῖς] ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς A.V.E. Mox in versu τοὺς ὀφθαλμοὺς A. sed vulg. præbet E.

[g] ὅλως] ὅλως; B.E.M.

[h] καὶ μόνον] Scribendum puto, καὶ μόρον, i. e. morum. KUST. Legebam aliquando, Τὸ σῦκον ΚΑΙΟΜΕΝΟΝ. Ficus assata facit adversus venena. Sic mox Noster: Καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ 'ΟΠΤΩΜΕΝΑΙ, καὶ νήσταις διδόμεναι, ὁμοίως σὺν γλήχωνι. Sed jam nihil mutandum esse video. Nimirum aliud est σῦκον, aliud ἰσχάς. Hæc cum ruta et pulegio prodest, illud solum et per se facit contra venena. Hic sensus loci est. Huc apprime facit Julian. Epist. 24. ad Sarapion. Σῦκον δὲ οὐκ αἰσθήσει μόνον ἡδὺ, ἀλλὰ καὶ ἀναδόσει κρεῖττόν ἐστιν. Οὕτω δέ ἐστιν ἀνθρώποις ὠφέλιμον, ὥστε καὶ 'ΑΛΕΞΙΦΑΡΜΑΚΟΝ ΑΥΤΟ ΠΑΝΤΟΣ 'ΟΛΕΘΡΙΟΥ ΦΑΡΜΑΚΟΥ φησὶν Ἀριστοτέλης εἶναι. At ficus non solum gustu est dulcis, verum etiam digestione antecellit. Quin etiam adeo utilis hominibus est, ut remedium

ἰσχάδες δὲ σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι, καὶ νήσταις διδόμεναι, ὁμοίως [i]σὺν γλήχωνι. A
Καὶ,

[k]Σῦκά τε μελαντραγές.

[[l]Βρῦσεις σύκων δείκνυσι φληνάφων ψόγους.]

Συκοφαντεῖν: Κνίζειν ἐρωτικῶς. Οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος.

Συκοφαντεῖν: Τὸ ψευδῶς τινος κατηγορεῖν. Κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον [m]εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. B Τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. [n]Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.

Ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν θεὸν ἀλογυρίας. Ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τὴν Ἱμεραίων κατέσχον. C

Συκοφάντης: Λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς θεοῖς ἐκαρποῦντο· μετὰ δὲ ταῦτα, εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν [o]τούτων τινές. Ἐκεῖθεν οὖν συκοφάνται λέγονται.

Συκοφάντης: Ὁ διάβολος. Τὸν γὰρ Θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας, κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν· καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· "Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν Θεόν;" καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. D Καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ, αἰτιατικῇ.

Συκοφάσους: Συκοφάντας.

Ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσεις ἀδίκους.

Συλλαβών: Εἰς νοῦν λαβών.

[p]Ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβὼν τὸ χρηστήριον, καὶ φὰς δέχεσθαι τὸ χρησθέν. E

Σῦλας: Τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ [q]Περὶ στεφάνου·

Ὁπόταν μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις.

Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτὸ, φησί·

Σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ([r]ὥσπερ) διδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. Ἐπειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια;

Ἀντὶ τοῦ τὰς [s]συλλήψεις σύλας ἔλεγον.

Σύλλας: Ὄνομα κύριον. [t]Ὅτι ἐπὶ [u]Σύλλα τοῦ ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. B Ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι, καὶ Διόδωρος. [x]Ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. Καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυρρηνῶν μάντεις μεταβολὴν [y]τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν [z]ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. Εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις C καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων· ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. Τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίγνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλονται. D Ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι.

Ὅτι Σύλλας ὁ ὕπατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου, προσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει [a]χρόνου τινος, [b]καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο· ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, [c]οὔπω τοτε τοῖς πολλοῖς, ᾗ φησι Πλούταρχος, γνωριζόμενα, E ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Ὅτι Σύλλας ὁ ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ

ad quævis venena Aristoteli videatur. De locutione autem καὶ μόνω, vide nos supra, ad v. Ἴσαν. TOUP. καὶ μόνον posui post ἐστι cum A.V. Vulgo post σύκων. Tum ἰσχάδες δὲ pro καὶ ἰσχάδες.

[i] σὺν γλήχωνι] γλιχ A. σὺν om. B.V.

[k] Σῦκά τε] Anthol. Pal. VI. 299.

[l] Βρῦσεις σ.] Ex Astrampsycho: sed apud quem rectius legitur,——δείκνυσι φληνάφους λόγους. KUST. Deest vs. A.V.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΝ] Usque ad ἐρωτικῶς A. in marg. ubi reliqua desunt. Eadem habet Etymol. p. 733, 48.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΝ] Vide Athen. lib. III. c. 2. KUST. Vid. Plutarch. in Solon. c. 24. REINES. Adde Plutarch. de Curios. II. p. 523 B. Herald. adv. Salmas. p. 143.

[m] ἐξευρεθέντος] εὑρεθέντος A.V. Schol. Platon. p. 147.

[n] Ἀριστοφάνης] Acharn. 522.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ: Λιμοῦ γ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 31. sed ubi pro λιμοῦ minus recte legitur λοιμοῦ. KUST.

ib. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ] Hic locus est descriptus ex Theodoreto in Ps. LXXI. 4. Locus Jobi qui nominatur exstat c. I. 9. 11. ERNEST.

[o] τούτων addidi cum A.V. et Schol. Mox συκοφάντ λ' A.

ΣΥΚΟΦΑΣΟΥΣ] συκοφάσεις ex Diog. Laërt. V. 8. reddit Toupius. Suidæ lectionem habet Anthol. Pal. ms. VII. 107. Mox ἀδίκους A. non ἀδίκως. Statim deleri ΣΥΚΤΑΙΣΙ: Φερεκράτης Τυραννίδι· Ἀρ' ἀράχνι', ὥσπερ ταῖς συκταῖσι ταῖς κεναῖς; ἐν τῷ ἈΡΑΧΝΗ. Vide supra p. 540 A. et Valck. Diatr. p. 169.

[p] Ὁ δὲ Πεισίστρατος] Hæc sunt verba Herodoti lib. I. 63. quod doctissimos editores fugisse video. TOUP. Mox τὸ ante χρηστήριον ex A.B.V.E.

ΣΥΛΑΣ: Τὰς συλλήψεις. Δημ.] Ex Harpocratione. Pro συλλήψεις autem scribendum esse συλήσεις, recte monuit F Valesius ad Harpocrationem; et ante eum Salmasius de Modo Usur. p. 217. qui omnino cum hoc loco conferendus est. KUST. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 159.

[q] Περὶ στεφάνου] Sc. Περὶ τοῦ στεφάνου τῆς τριηραρχίας (p. 1232, 4.) ut patet ex Harpocratione. Sequentia loca esse ex Or. c. Lacrit. (p. 927, 4. et 931, 22.) idem Harpocratio monstravit.

[r] ὥσπερ διδομένων] ὥσπερ om. A.B.V.E. Photius.

[s] συλλήψεις] συλήσεις. KUST. Sic Photius et Harpocrat. Adjeci τὰς A.B.V.E.

G ΣΥΛΛΑΣ] Σύλλου addit V. Σύλλα E. Σύλλας σύ. M.

[t] ὍΤΙ] Hoc et sequens fragmentum Dioni Cassio assignat Maius Script. vett. Collect. Vatican. t. II. p. 563. auctore usus Maximo Planude.

[u] τοῦ Σύλλα] τοῦ om. A.V.

[x] Ἐξ ἀνεφέλου] Exscripsit Plutarchum in Sylla p. 456. WESSELING. Diod. Sic. II. p. 646.

[y] τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν om. V.

[z] ἀποφήνασθαι] ἀποφαίνεσθαι E. Mox τὸ τέρας om. V. H qui infra τῶν ἀνθρώπων.

[a] χρόνον τινα] χρόνου τινος A.B.V. qui τὴν om. post Ἀπελλικῶντος.

[b] καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ Τ] Vide Plutarchum in Sylla, p. 468. et Strabonem lib. XIII. p. 609. KUST.

[c] οὔποτε] οὔπω τότε A. οὔπω τοτε V. et sic Plutarchus. Mox ᾗ φησι A.V.E. pro ὥς φ.

πράξεων ποιήσας, Εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. A Καί ποτε [d]Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανὴς, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα, καὶ [e]κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. Τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, "Οὐδὲν δεινὸν," εἰπεῖν, "αὐτοκράτωρ· ἀλλὰ βούλομαι [f]τῆς σῆς κἀγὼ μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν." Τὸν δὲ ὑπερησθῆναί [g]τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας.

B [Σταλλαῖος: Ὄνομα κύριον. Καὶ] Σύλλιον, πόλις.

Σταλέγω: Αἰτιατικῇ.

Σταλήβδην: Συλλαβὼν, ἀθρόως.

> [h]Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

Ἐπὶ τῶν [i]εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Σταλήπτορα: Βοηθόν.

C Σύλλιον: Πόλις, πλησίον Σίδης.

Σταλογῆς: Ὄνομα ἀρχῆς.

Σταλογιμαῖα:

Σταλογισμός: [k]Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν [l]τινα λόγων ἔοικε σημαίνειν ὥσπερ καὶ ὁ [m]σύμψηφος, ψήφων.—Ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς τὸ φανερόν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον, [n]διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν.— D Ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος.—Πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. Ἔστι δὲ συλλογισμὸς [o]πρότασις μετὰ συμπεράσματος.

Σύλλογος: Ἄθροισις.

> [p]Ἐνδημῶν δ' ὁ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Σταλοχισμός: Ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοῖς μεταξὺ τοὺς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

[Σταλόντχας: [q]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ ψήκτραν ἄκοιτιν ἀπέπτυσε, καὶ [r]λιτοκόπους
> φασγανίδας, καὶ τοὺς συλόνυχας ὄνυχας.]

Σταλοσῶν, Συλοσῶντος. Ὄνομα κύριον.

Σταλῶ: Αἰτιατικῇ. Τὸ συ μακρόν.

> Ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος.

Ἐν [s]Ἐπιγράμμασι.

Συμμαθεῖν: Οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. Οὐδείς με [t]οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον· ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς·

> Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.

Καὶ συμμαθόντι, συνεθισθέντι.

> [u]Καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαχία: [x]Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. Καὶ ἔστιν μὲν Συμμαχία, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον· Ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι [y]συμπράττῃ.

Συμβαλεῖν: Διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι.

Συμβάλλειν, μεταδιδόναι, [z]κιχρᾶν.

> [a]Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,
> [b]ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα,
> μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' [c]ἐναντίον.

> [d]Συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον.

Ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

Συμβαλόντα: Τουτέστι, τὸν δανεισάμενον.

E [d] Λαβερία] Leg. Οὐαλερία, Messalæ filia, Hortensii oratoris soror, quum a viro divertisset, Plut. in Sull. c. 35. REINES. Plutarch. t. I. p. 474 C.

[e] κροκίδα] κροκίδα A.

[f] κἀγὼ τῆς σῆς] τῆς σῆς κἀγὼ A.V.

[g] τε τῷ ῥηθέντι] Om. V. qui mox γυναῖκα αὐτὴν ἀγαγέσθαι.

ΣΥΛΛΑΙΟΣ] Steph. Byz. Σύλλειον. πόλις Φρυγίας· τὸ ἐθνικὸν Συλλιεύς. Fortasse leg. Συλλιεὺς pro Συλλαῖος, et Σύλλειον pro Σύλλιον. Postea dic. urbs Σύλλιον. REINES. F Συλλαῖος—καὶ om. A. Usque ad ὄνομα ἀρχῆς om. V. Συλλαίου Arabis mentionem facit Josephus B. J. I. 27, 1. et pluribus in locis.

[h] Ὡς ἀγαθὰ συλλ.] Aristoph. Plut. 646.

[i] εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων] εὐδαιμ' A. i. e. εὐδαιμόνων. Tum ἀπαγγελλομένων B.

ΣΥΛΛΟΓΗ] Ex Harpocratione. KUST.

ib. Συλλογ' A. Συλλογῆς Photius, Harpocrat. ms. Pal. Vid. Meier. Hist. Jur. Att. p. 206.

G [k] Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. I. Topic. p. 7. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[l] τινα] τινα λόγων A.V.

[m] σύμψηφος] Scribe συμψηφισμός: ut recte habet Alex. Aphrodis. loco laudato. KUST.

[n] διά τινων—χρήσιμον om. V. Mox χρήσιμον E. cum Alex.

[o] πρότασις] προτάσεις A.

H [p] Ἐνδημῶν] Potius legendum videtur ἐνδήμων. HEMST.

ΣΥΛΛΟΧΙΣΜΟΣ: Ὅταν τῷ πρ.] Confer Ælianum in Tact. c. 6. qui idem docet. KUST. Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 506. Συλλογισμὸς A.M. Mox λόγῳ—λόγος M.

[q] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 307.

[r] λιτοκόπους φασγανίδας] Hæc repetuntur infra apud Suidam v. Φάσγανον, ubi legitur, λιτοκόπους. Sed neutra lectio vera est. Rescribendum omnino: ΛΙΠΟΚΟΠΟΥΣ. Φασγανίδες λιπόκοποι sunt cultelli manubriis destituti. Idem poëta apud Suidam v. Φάρσος. Φάρσος ἅμα στελεχῶν ἐλαΐνεον. De quo nos infra. Confer etiam Salmasium ad Simmiam Rhodium p. 206. Quod vero exhibent mss. Λιτοκόπους sive Λιτοκόπους, ne Græcum quidem est. Quod viros doctissimos non animadvertisse miror. Ceterum de isto Epigrammate consulendus Kusterus ad Suidam v. Ἄκιτον. et in Diatrib. Anti-Gronoviana. Consulendus etiam Reiskius in Anthol. p. 6. TOUP. Deest gl. A.

ΣΥΛΟΣΩΝ] Frater Polycratis et Pantagnoti. Sami tyranni hi erant. Herodot. III. 39. 139. et 140. Julian. Ep. 29. Val. Max. V. 2. REINES. Συλόσωντος A.

[s] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 257. Mox delevi ΣΥΛΟΣΩΝΤΟΣ ΧΛΑΜΥΣ: Ἐν τῷ ΧΛΑΜΥΣ, cum A. Συλῶντος V.E.

ΣΥΜΜΑΘΕΙΝ: Οἷον μεμαθ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 869. Mox ἐπίσταταί μου M.

[t] οἶδε] γνώσκει E.

[u] Καὶ πάνυ] Xenophon Anab. IV. 5, 27.

ΣΥΜΜΑΧΙΑ] H. v. in principio addidi ex A. Mox vulgo Συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν. Mutavi cum A.V.

[x] Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρει. Συμμαχ.] Ex Schol. Thucyd. I. 44. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[y] συμπράττῃ] συμπράττει A.V.

ΣΥΜΒΑΛΛΕΙΝ δὲ] δὲ om. A. qui novæ gl. initium facit.

[z] κιχρᾶν] καὶ χρᾶν Schol. Aristoph.

[a] Ἔπειτα συμβάλλ.] Aristoph. Eccles. 446.

[b] ἱμάτια] ἱμάτιον V.

[c] ἐναντίον] ἐναντίων A.V.

[d] Συμβαλεῖν] Desunt hæc A.

[e]Ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα [f]αἰτιασόμενος, καὶ δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια.

[g]Ἀρριανός·

Συνέκειτο γὰρ, τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα [h]ποιέειν τὸ τεταγμένον.

Σύμβαμα: Κατὰ γραμματικοὺς πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, [i]αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννης περιπατεῖ. Παρασύμβαμα δὲ, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, [k]Ἰωάννῃ μέλει. Φήσας γὰρ, Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς [l]ἑτέρου ἔχρῃζε. Εἰπὼν δὲ, Ἰωάννῃ μέλει· περὶ τίνος, παρέλειψεν εἰπεῖν.

Συμβάς: Συμφωνήσας, πεισθείς.

Τραϊανὸς [m]δὲ μὴ συμβὰς ἐπὶ ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.

Σύμβασις: Φιλία, συντυχία, καταλλαγή. [n]Γνώμη·

Σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα.

Συμβατήριοι: Εἰρηνικοὶ, φιλικοί.

Βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς [o]συμβατηρίοις.

Συμβαίνει: Ἔοικεν, [p]ἐξομοιοῦται, συμφωνεῖ.

[q]Τοῦτο δὲ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Συμβαίνοντα: Συμφωνοῦντα.

[r]Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ [s]θέσει.

Συμβαίνουσι: Συμπράττουσι, συμφωνοῦσι.

[t]Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὰ Πυθικά.

Ἄλλα τε γάρ τινα οὐ [u]συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο.

Ἀντὶ τοῦ, ἁρμόζοντα.

Συμβεβηκός: Ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς.

Πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς, κατὰ συμβεβηκὸς [x]ἀναμφιβόλως ὢν, φθείρει τὸ σῶμα; Ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαι φασίν. Ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζώου.

Συμβῆναι: Συμφωνῆσαι.

Οἱ δὲ ἠξίουν τὸν βασιλέα [y]ἐφ' ᾧ συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι Γάβιοι.

Συμβιβάζων: Συλλαλῶν, διδάσκων.

Συμβιβάσειν: Εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβῶ: Διδάξω, ἐπιστήσω, νοῆσαι ποιήσω.

---

[e] Ὁ δὲ ἦλθε] Hæc sunt verba Procopii Arcan. Hist. p. 69. Καί ποτέ τις τῶν πατρικίων——τῶν αὐτῇ ὑπηρετούντων τινὶ ὀφειλοντά οἱ χρήματα μεγάλα, εἰσπράξασθαι οὐχ οἷός τε ὢν, εἰσῆλθε παρ' αὐτὴν, τόν τε συμβάλλοντα (lege συμβαλόντα) αἰτιασόμενος, ΚΑΙ ΔΕΗΘΗΣΟΜΕΝΟΣ αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. *Quinctiam vir ordinis patricii, cum a Theodoræ familiari grave æs creditum exigere non posset, eam adivit, debitorem interpellaturus, illamque, ut se æquo jure complecteretur, rogaturus.* Ad hanc normam castigandus est Suidas. Notandum autem nostri lexicographi interpretamentum, Συμβαλόντα: Τὸν δανεισάμενον. Quod rectum et egregium est: id quod ex sensu loci patet. Nimirum verba συμβαλὼν, χρήστης, δανειστὴς, ambiguo sensu gaudent, et nunc de *creditore*, nunc de *debitore* usurpantur: de quo nonnulla post Maussacum adnotavit Valesius ad Harpocrat. Vide et quæ scripsit Salmasius de Usur. p. 496. Suidas: Χρήστης καὶ ὁ δανείζων, καὶ ὁ δανειζόμενος. Procopius, Hist. Arcan. p. 70. Οἰκτῶν, ὦ δέσποινα, εἰσί μοι ΧΡΗΣΤΑΙ, οἱ μὲν ΔΑΝΕΙΣΑΝΤΕΣ τὰ σφέτερα αὐτῶν, οἱ δὲ ΔΑΝΕΙΣΑΜΕΝΟΙ. Ubi rectissime interpres, *Sum ego quidem, domina, in ære alieno, in meo sunt alii.* TOUP.

[f] αἰτιασόμενος] αἰτιασάμενος καὶ A.V.

[g] Ἀρριανός] De Rebus Indicis, p. 563. KUST.

[h] ποιεῖν] ποιέειν A.V.E.

ΣΥΜΒΑΜΑ: Κατὰ Γραμμ.] Vide Menag. ad Laërt. lib. VII. num. 64. KUST. Σύμβαμα A. in marg. pro v. l. Σύγγραμμα in textu. Vid. Schol. Luciani Vit. Auct. c. 21.

[i] αὐτοτελῆ] οὐκ αὐτοτελῆ V.

[k] Ἰωάννῃ] Ἰωάννης V. hic et infra.

[l] ἄλλου] ἑτέρου A.V.

[m] δὴ] δὲ A.V.E. Mox ἐπὶ ante ταῖς A.B.V.E.

[n] Γνώμη accessit ex A. γνῶσις V.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ] Dio in Exc. Ursin. p. 400. TOUP.

ΣΥΜΒΑΤΗΡΙΟΙ] Memnon apud Photii Bibl. p. 728. ὅρκων συμβατηρίων. TOUP.

[o] συμβατηρίοις] Melius convenit συμβατηρίως, i. e. εἰρηνικῶς. HEMST.

ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ] Euseb. Hist. Eccl. p. 165. ubi male Vales. TOUP.

[p] ἐξομοιοῦται] ἐξομοιοῦνται A.B.V.

[q] Τοῦτο δεῖ] τοῦτο δὲ A.V.

[r] Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετρ.] Hæc sunt verba Marci Antonini lib. V. c. 8. ut Pearsonius monuit. Ibi autem pro συναρμόζειν legitur συναρμόζοντας, uti etiam hic apud Suidam legendum est. KUST.

[s] θέσει om. A. συνθέσει Antonin.

[t] Χρησμοί τε] Aristoph. Eq. 220.

[u] συμβαίνοντα] συμβαίνουσα V.

ΣΥΜΒΕΒΗΚΟΣ—φθορᾶς] Porphyrii Isag. 6. p. 12. ed. Sylb.

[x] ἀναμφιβόλως] ἀναμφίβολος B. deest v. E. Mox οὐκ ἐκ τῶν πρ. E.

[y] ἐφ' ᾧ] ἐφ' ὧν A.V.

ΣΥΜΒΙΒΑΖΩΝ] Vide de hac voce Suicerum in Thes. Eccles. KUST. Exodus IV. 12. 15. Daniel IX. 22. ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν. TOUP. Casaub. not. ad Matth. XIV. 8. *adstruere dicenda.* REINES. Respicitur ad Act. IX. 22. συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, *docens*, quo sensu apud scriptores Græcos non occurrit. cf. Hesych. gl. sacr. συμβιβῶ σε. Glossæ Alberti in N. T. explicant, ἐφιστὰς, δεικνύων p. 70. ERNEST. Vid. Valckenærii Scholæ ad Act. IX. 22. p. 453. 454.

ΣΥΜΒΙΒΑΣΕΙΝ] Sic habet antiquissimus ms. A. At mss. B. et C. συμβιβάσει. Priores editt. vero, συμβίβασιν. At vera lectio est συμβιβάσαι, ad quam mss. B. et C. proxime accedunt. Τὸ συμβιβάζειν autem non solum transitive accipitur, ut Grammatici loquuntur; sed interdum etiam intransitive: ut et alii jam ante monuerunt. Quare lector mirari non debet, Suidam τὸ συμβιβάσαι hic interpretari, εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν. KUST. Ammon. v. Διαιτητής. Vide Alberti Gloss. Gr. p. 151. Lego, Συμβιβάζων: εἰς etc. ut supra. Συμβιβάζων· συλλαλῶν. et sic fere ms. A. Porro pro συμβίβασιν forte leg. σύμβασιν. Vid. Suid. v. Προκαλεῖσθαι. Sed et recte συμβίβασιν. Vid. Suid. v. Ὅμηρος. Dio Cassius p. 424. συμβιβαζόμενοι *reconciliati*. Act. Apost. IX. 22. Aristænet. p. 150. Vide Schol. ad Sophocl. Aj. 745. Quare recte συμβίβασιν. TOUP. συμβιβάσει V. et sic A. ante emend. in quo ν additum ab antiqua forte a prima manu. Ita quoque Timæus et Photius. Kustero reponenti συμβιβάσαι assentitur Ruhnkenius.

ΣΥΜΒΙΒΩ] Respexit Suidas ad Psalm. XXXII. 8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ. KUST.

Συμβιοτής: Καὶ συμβιοτεύω.

Συμβλητά: Τὰ [a]σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα.

Συμβλητῇ: Δυναμένῃ ἐπιγνωσθῆναι.

[a]Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρωπίνῃ γνώμῃ οὐδαμῶς συμβλητῇ, τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Σύμβολα: Σημεῖα, μέτρα. Οἷον,

Σημεῖον [b]τοῦ φθαρτὸν γενέσθαι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου οἱ δερμάτινοι χιτῶνες.

[bb]Εἰ γένοιτό τι σύμβολον ἐπετέλουν τὰ δόξαντα.

Σεισμὸς εἰ γένοιτο,
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διαΐξειε γαλῆ,

ἤ τι τοιοῦτον.

Σύμβολα: Τὰς συνθήκας, ἃς ἂν [c]ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. Πολλάκις ἐν τῷ ζ΄ Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Συμβόλαιον: Τὸ γραμματεῖον.

Σύμβολον: Ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α΄ ἕως τοῦ κ΄.

[d]Τὸ σύμβολον
λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι [e]καθεδούμενοι.

Σύμβολον: Οἰώνισμα, σημεῖον, μάντευμα. Λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ σύμβολος.

[f]Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος [g]ἐδέετο.

Οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

Σύμβολον: Περὶ [h]Βίωνος τοῦ πατρός·

[i]Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τῆς τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. Μήτηρ δὲ, οἵαν ὁ τοιοῦτος γῆμαι, ἀπ' οἰκήματος.

Συμβουλεύω: Δοτικῇ.

A Συμβραβεύσω: Συνδιοικήσω.

Συμεών: Ὁ θαυμαστός. Περὶ οὗ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τῷ ξένῳ ([k]πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐπενόησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. Εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. Ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

B Συμμετρία: Ὁμώνυμον, ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. Σύμμετρα γὰρ, τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ, καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ κατὰ ποιότητα, [l]καὶ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Σύμμικος:

Συμμορία: Σύνταγμα. Ἡ [m]φρατρία.

C Ἀνδρῶν τε ἀρίστων [n]συμμορίαι πολλαί, [o]χρόνου τε μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

Συμμορία: [p]Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. Οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ' ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι, καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. Ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ τῶν [q]Συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν [r]τῶν πλουσιωτάτων·

D Ἐκ τοίνυν τούτων οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας [s]εἴκοσι καὖς εἰσιν ἑξήκοντα σώματα ἑκάστην ἔχουσαν.

Ὑπερίδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν·

Εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιε΄ ἄνδρες.

Οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν, ξ΄ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης, ιε΄· ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων [t]ταυτί·

E Ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παρακρουόμενοι τὴν πόλιν, σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι·

ΣΥΜΒΙΟΤΗΣ] Gl. om. A. Post gl. seq. ponit V. Vid. H. Steph. ind. Thesauri.

[z] σύγκρισιν] Τὰ σύγκρισιν A.B.E. καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι om. A.B.V. post ἐπιδεχόμενα.

[a] Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Βουλευτικός. KUST. Locum Æliano tribuit Valckenærius.

ΣΥΜΒΟΛΑ] Σύμβολον V.

[b] τοῦ φθαρτὸν εἶναι] τὸ φθαρτὸν γενέσθαι A.V. γενέσθαι item B.E. Photius. τοῦ mox om. A.V. Vide Theodoreti Quæst. in Genesin III. 39.

[bb] Εἰ γένοιτό τι] Schol. Aristoph. Eccl. 786. εἰ γένηταί τι σύμβολον, οὐκ ἐπιτελοῦσι τὰ δόξαντα. Sequuntur Aristophanis verba leviter corrupta.

ΣΥΜΒΟΛΑ: Τὰς συνθ.] Ex Harpocratione. KUST.

[c] πρὸς ἀλλήλας] ἀλλήλαις A.B.V.E. Photius. ἀλλήλαις post θέμεναι collocat V.

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΝ] Schol. Platon. p. 114. Συμβόλαια παρ' Ἀττικοῖς καὶ ἀσφάλειαι, καὶ συγγραφαὶ, καὶ συνθῆκαι, καθ' ἃς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον. Vide Wyttenbach. ad Eunap. p. 143. Infra v. Ταβελλίων.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ: Ὃ ἐλάμβανον οἱ δικ.] Vide omnino Schol. Aristoph. Plut. 277. 278. qui fusius hac de re agit. Ceterum, pro συμβόλαιον, ut priores editt. [et B.E.] habent, auctoritate ms. A. reposui σύμβολον: quæ vera lectio est. KUST.

[d] Τὸ σύμβολον] Aristoph. Eccl. 296.

[e] καθεδούμενοι] καθειδούμενοι A.V.E. καθεδούμεθα Aristoph. In fine gl. delevi Ζήτει ἐν τῷ ΒΑΚΤΗΡΙΑ, cum A.V.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ] Pind. Schol. 109. Aristid. I. p. 557. βελτίοσι τοῖς συμβόλοις. leg. συμβόλοις. Xenoph. Socr. Apol. p. 703. TOUP.

[f] Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμπ.] Marinus in Vita Procli. c. 10. in fin. Καί τις ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος, ἢ Μελάμποδος, ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεόμενος; Vide etiam Nostrum supra v. Μελάμπους. KUST.

[g] ἐδεῖτο] ἐδέετο A.V.E.

[h] τοῦ Βίωνος] Βίωνος τοῦ B.V.E.M. Deest artic. A.

F [i] Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγρ.] Hæc sunt verba Laërtii in Bione. KUST.

ΣΥΜΕΩΝ] Hic est Symeon ille, qui Stylites vulgo dicitur: de quo, uti et de reliquis Symeonibus fuse agit Leo Allatius in Diatriba de Symeonum scriptis. Eum igitur consule. KUST. Mox ἥονος M. pro κίονος.

[k] πρῶτος γὰρ] πρῶτος γὰρ οὖν V. Tum ἐπενόησεν A.V. pro ἐποίησεν. Mox addit A. in marg. Συμεὼν ὁ στυλίτ' ἕτερος.

[l] καὶ κατὰ] καὶ τὰ A. κατὰ om. E.

G ΣΥΜΜΙΚΟΣ] Supr. Σιμμίχη. Σίμιχος ὁ Κεντοριπίνων τύραννος Pythagoræ æqualis. Malchus in Vit. Pythag. p. 14. Σίμμιχος pater Theocriti. Vid. supr. Θεόκριτος. REINES.

[m] φατρία] φρατρία A.E. Mox ἀνδρῶν τε καὶ A.

[n] συμμετρίαι] Lege συμμορίαι. KUST. Sic A.V.

[o] καὶ χρόνου] χρόνου τε A.V.E.

ΣΥΜΜΟΡΙΑ: Δημ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Nostrum v. Ἀνασύνταξις, v. Διάγραμμα, v. Ἡγεμὼν συμμορίας, et v. Χίλιοι διακόσιοι. Itemque Petitum in Comment. ad Leg. Att. p. 270. KUST.

H [p] Δημοσθένης] P. 815, 10.

[q] συμμοριῶν] τῶν συμμοριῶν A.V.

[r] λέγω τῶν] λέγω om. A.B.E. λέγων τῶν Photius, Harpocrat. Mox τοίνυν τούτων A. Phot. pro τούτων τοίνυν.

[s] εἴκοσι καὖς εἰσιν] Scribe, εἴκοσιν, ὥσπερ νῦν εἰσι: ut legitur apud Demosthenem, p. 74. KUST. p. 182, 19.

[t] ταυτὶ] ταύτην Photius.

[u]ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι.

Ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Συμμορῖται δ' εἰσιν, οἱ τῆς [x]αὐτῆς αὐτοῖς μετέχοντες συμμορίας. Διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

Σύμπαν:

Ὁ λέγομεν Κόσμον, [y]τὸ σύμπαν τόδε.

Συμπαραινέσας ἔχω: [z]Ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα.

Συμπαρομαρτῶν: Συνακολουθῶν.

Συμπάσχω: Δοτικῇ.

Συμπαίστορα: Συμπαίζοντα.

[a]Πανὶ μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίστορα [b]ματρός.

Συμπίνω: Δοτικῇ.

Συμπίπτειν: Μάχην συνάπτειν.

Οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτούς, καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

Συμπλάττεται: Ψεύδεται.

Συμποδίζω: Αἰτιατικῇ.

Συμποδίσας: Συνδήσας τοὺς πόδας. [c]Ἀριστοφάνης·

Στίξας αὐτούς,
καὶ συμποδίσας,
μετ' Ἀδειμάντου τοῦ [d]λευκολόφου
κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Συμπότης:

Συμπράκτωρ ὁδοῦ: [e]Ἀκόλουθος.

[f]Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ.

Συμπράττω: Δοτικῇ.

Σύμπτωμα: Συμβεβηκός.

Σύμπτωσις: Συμβολή, σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη.

Οἱ δὲ ἐκ παραπληρσίας προθέσεως ὁμαίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. [g]Γενομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι, τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς [h]δόρασι τοῖς ἀλλήλων.

Συμφανές: Δῆλον, φανερόν.

Καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὁμολογημένον τὸ νικᾶν.

Συμφέρεται: Συναρμόττει, συμφωνεῖ, ὁμονοεῖ· καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην.

Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβᾳ συμφέρεται. Ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων [i]ἀπέβαλε.

[k]Τὸ ΣΥΜΦΕΡΕΣΘΑΙ ἐναντίον πρὸς τὸ ΔΙΑΦΕΡΕΣΘΑΙ· καὶ τὸ ΣΥΜΦΩΝΕΙΝ πρὸς τὸ ΔΙΑΦΩΝΕΙΝ· καὶ τὸ ΔΙΑΓΟΡΕΥΕΙΝ πρὸς τὸ ΣΥΝΑΓΟΡΕΥΕΙΝ.

Συμφέρον: Ἀγαθόν. Λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει [l]τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

Σύμφημι: [m]Συναινῶ.

Συμφορά: Ἀτυχία, [n]κακῶν συντυχία.

Συμφορά: Τῶν μέσων ἐστί. [o]Διὸ λέγει Σιμωνίδης·

Πῖνε, πῖν', ἐπὶ συμφορᾷ.

Οἱ δὲ λέγουσι,

Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς.

Δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ κακόν, καὶ τὸ καλόν. [p]Διὸ λέγει,

Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. [q]Σοφοκλῆς δέ φησιν·

Ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες.

Ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς βιωτικαῖς [r]συντυχίαις. Καὶ αὖθις·

[s]Ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Συμφορά, καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. [t]Πισίδης·

Ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῶν συμμάχων.

Περὶ χιόνος.

Συμφράδμονες: Σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν: Ὁμοεθνῶν, συγγενῶν.

Συμφυοῦς: Συγγενοῦς.

Συμφύρεται: Δοτικῇ. Συμμίγνυται, [u]συνανακρᾶται, συμμιαίνεται.

[u] ἐπεὶ] ἐπειδὴ A.

[x] αὐτῆς] αὐτῆς αὐτοῖς A.V.E.

[y] τὸ σύμπαν τόδε] Ita locutus est Agathias lib. II. p. 64. Καὶ εἰ ΤΟΔΕ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ ἀτελεύτητον ἔσται. Item Orpheus Hymn. 10. Πᾶνα καλῶ κρατερὸν θεὸν, ΚΟΣΜΟΙΟ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ. Versus laborat. Repono, ni fallor, certissime: Πᾶνα καλῶ ΚΕΡΟΕΝΤΑ ΘΕΟΝ——Antipater in Epigram. Anthol. lib. IV. p. 506. Μάρτυς ὁ Μαινάλιος ΚΕΡΟΕΙΣ ΘΕΟΣ——TOUP. Vid. Gronov ad Pomp. Mel. I. 1. Lips. Physiol. Stoic. II. 6. t. IV. p. 909.

[z] Ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα] Scribendum, ἀντὶ τοῦ, Συμπαρῄνεσα. Aristoph. Av. 853. Ὁμορροθῶ, συνθέλω, Συμπαραινέσας ἔχω. Ubi Schol. Ἀντὶ τοῦ, συμπαρῄνεσα. Huc respexit Suidas. TOUP.

[a] Πανὶ μὲν ἀρτ.] Anthol. Pal. VI. 154.

[b] μητρὸς] ματρὸς A.E.

[c] Ἀριστοφάνης] Ran. 1559.

[d] Λευκολόφου] λευκοφόρου A.V. Mox addit A. in marg. Καὶ συμποδίσας Ἀβραὰμ τὸν Ἰσαάκ. Statim delevi ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ: Ζήτει ἐν τῷ ΑΘΗΝΑΙΟΣ περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν, cum A.V.

[e] Ἀκόλουθος] ὁ ἀκόλουθος A.V.

[f] Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 116.

[g] Γενομένης] γενομένης A. Mox συμπτώσεως V.

[h] δόρασι] δοράτοις V. Tum τοὺς B.V.

[i] ἀπέβαλε] ἀπέβαλλε A.

[k] Τὸ ΣΥΜΦΕΡΕΣΘΑΙ et seqq. om. V.

[l] τὰ τοιαῦτα] τὰ om. A.B.

[m] Συναινῶ] συνερῶ A.B.V. Sed cum vulg. consentiunt Hesychius, Lex. Seg. et Photius. Statim delevi ταυτόν σοι λέγω, cum A.B.V.

[n] κακῶν συντυχία om. A. sed habet Photius et Lex. Seg.

ΣΥΜΦΟΡΑ—ἐπ' ἐσθλοῖς] Aristoph. Equit. 404. Ἀισαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς. Scholiastes: Τό τε γάρ, φησίν, ἐπᾴσαιμί σοι τὸ τοῦ Σιμωνίδου μέλος, Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. Ἐκ τῶν Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Τεθρίππων. Τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς. Τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST.

[o] Διὸ] δι' ὃν V.

[p] Διὸ λέγει. Ἐπὶ συμφ.] Aristoph. Equit. 652. Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic itidem compilavit. KUST.

[q] Σοφοκλῆς δέ φησιν] Œdip. Tyran. 33. Ἀνδρῶν τε πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου Κρίνοντες. KÜST.

[r] συντυχίαις] συμμαχίαις V.

[s] Ὦ συμφορὰ τάλαινα τ.] Aristoph. Acharn. 1202.

[t] Πισίδης] Fr. Foggin. 143.

ΣΥΜΦΡΑΔΜΟΝΕΣ] Il. β. 372.

ΣΥΜΦΥΛΕΤΩΝ] 1 Thess. II. 14.

ΣΥΜΦΥΟΥΣ] Vid. in Φθόνος. Λάσθη. HEMST.

ΣΥΜΦΕΡΕΤΑΙ] Legendum vel ex ordine literarum, ΣΥΜΦΥΡΕΤΑΙ. Συμμίγνυται. Hesych. Φύρει, μολύνει, μιγνύει. Φύρεσθαι, μίγνυσθαι. Idem: ΣΥΝΕΦΥΡΟΝΤΟ, συνεμολύνοντο. Schol. ad Pindar. Nem. I. p. 340. Τὴν κόμην αὐτῶν τὴν φαιδίμην ΣΥΜΦΥΡΗΣΕΣΘΑΙ ΤΗΙ ΓΗΙ συμβήσεται. Corrigendus hac occasione Agathias lib. IV. p. 134. Πεφύκασι πρὸς τἀναντία πολλάκις ΣΥΜΦΥΡΕΣΘΑΙ τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν

Συμψήσας: Συντρίψας. [x] Ἡρόδοτος·

Τῶν τις ἱρῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο· ὁ δέ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων.

Καὶ [y] Ἰάμβλιχος·

Βιαζομένους δὲ τοὺς [z] κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν.

Συμψῆσαι: Συντρίψαι. [a] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Εἶτ' [b] αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς [c] τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

[d] Κατέψων γὰρ τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σύμφηθα: Σύμφυτα.

Συμψησθείς: Βλαβεὶς, τρωθείς.

Συναγείρων: Συνάπτων, συνάγων.

Συναγηγερμένοι: Συνηγμένοι.

Συνάγω: Αἰτιατικῇ. [Συναθροίζω.]

Συνάγκεια: Ὁ σύνδενδρος τόπος.

Συναγομένων: Στενοχωρουμένων.

[e] Συναγομένων δὲ λιμῷ τῶν Καρχηδονίων διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει.

Τουτέστι, [f] συγκλειομένων.

Συνήγοντο:

[g] Ἐς γὰρ τοῦτο συνήγοντο σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι [h] περὶ τοῦ λύειν τὴν πολιορκίαν.

A Τουτέστι, συνεκλείοντο.

Συναγορεύειν: Συνηγορεῖν. [i] Ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγωνίζομαι: Δοτικῇ.

Συναγυρμός:

Οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συναδικῶ: Δοτικῇ.

Συνᾴδων: Ἁρμόττων, συντρέχων, συμφωνῶν.

B [k] Καὶ Σύναδα, μητρόπολις. Συνᾷδον δὲ, οὐδετέρως.

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει: Παροιμία [l] ἐπὶ τῷ μὴ χρῆναι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. Τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν [m] ἐργάζεσθαι.

Συναίγδην: Ὁρμητικῶς, ἢ ὁμοῦ.

Συναλλαγαῖς: Κοινωνίαις, φιλίαις. [n] Σοφοκλῆς·

C Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς.

Τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις [o] στοχάζεσθαι τῆς τῶν θεῶν διανοίας. Καὶ αὖθις·

[p] Πότερα δόλοισι τέθνηκεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;

Συναλγῶ: Δοτικῇ.

Συναλίσας: Συνάξας, συναθροίσας.

Συναλισθείσης: Συναχθείσης.

D Συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

διατεθέντων ἐκβάσεις. Scribendum, πρὸς τἀναντία ΣΥΜΦΕΡΕΣΘΑΙ. *Solent nonnunquam res hominibus, ei quod animo destinarant, in contrarium ferri.* TOUP. Sic etiam Hemsterhusius, et sic A.V. Photius.

[u] συναπακεκρᾶται] συνανακρᾶται A.B.E.M. Photius.

[x] Ἡρόδοτος] Lib. I. 189. ubi v. gl.

[y] Ἰάμβλιχος] Vid. Rochetti Miscell. t. I. p. 87.

[z] κολυμβητὰς] κολυβητὰς A. E. pr.

[a] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 971. Posterior vs. laborat, atque ita sublevandus est: Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν. Ceterum verbum συμψῆσαι usurpat Eupolis apud Suidam v. Ἀργυρεῖος. Ἐγὼ δὲ συμψήσασα τἀργυρίδιον. TOUP.

[b] αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους] αὖθις ἀνισταμένους τοὺς παῖδας A.B.V.E.M.

[c] τῆς ἥβης] τοῖς ἥβοις V. γε in fine vs. om. A.V.E.

[d] Κατέψων γὰρ] γὰρ om. A.

ΣΥΜΗΣΘΕΙΣ] Photius in Lexico ms. Συμψισθείς. [et sic Lex. Seg. ms.] Utrumque mendose. Scribendum enim est, vel συμψηθεὶς, ut habet Hesychius; vel συμψησθείς. Confer Suidam infra v. Συνεψήσθη. KUST. συμψησθεὶς Jerem. XXII. 19. notantibus vv. dd. ad Hesych. Vid. et Schleusneri Lex. V. T. in Συμψάω.

ΣΥΝΑΓΩ] Habet A. in marg. om. V. Tum συναθροίζω om. A.

E ΣΥΝΑΓΚΕΙΑ] Vide supra v. Ξυνάγκεια. KUST. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. III. 67.

[e] Συναγομένων δὲ λιμ.] Hæc sunt verba Polybii, lib. I. c. 18. KUST.

[f] συνεκλείοντο] συγκλειομένων A.V.

Καὶ ΣΥΝΗΓΟΝΤΟ] καὶ om. A. qui novæ gl. initium facit.

[g] Ἐν γὰρ τούτῳ συνήγ.] Et hæc sunt verba Polybii loco laudato: sed apud quem rectius legitur, εἰς γὰρ τοῦτο συνήγοντο, &c. KUST. ἐς γὰρ τοῦτο A.V.

[h] περὶ τοῦ λύειν] Sic recte ms. A. itemque Polybius loco laudato. At priores editt. (et B.) mendose, περὶ τοῦ κωλύειν. KUST.

[i] Ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν] Scripserim potius, ὑπέρ του λέγειν: quod idem est ac ὑπέρ τινος λέγειν, i. e. *pro aliquo dicere.* KUST. Cum vulg. consentiunt Hesychius, Photius, Lex. Seg. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 453.

ΣΥΝΑΓΥΡΜΟΣ] Ms. A. συναγυρισμός. Συναγυρμὸς tamen legitur etiam infra v. Συριανὸς, ubi Suidas integrum locum scriptoris, ex quo sequens fragmentum decerptum est, adducit. KUST. Συναγυρισμὸν quoque in exemplo A. τῆς αὐτοῦ ἐπιστήμης M.

[k] Καὶ ΣΥΝΑΔΑ] καὶ om. A. et mox om. Συνᾷδον δὲ οὐδ.

ΣΥΝ ΑΘΗΝΑΙ ΚΑΙ Χ.] Confer Nostrum infra v. Τὴν χεῖρα προσφ. KUST. Adde Zenob. V. 93.

[l] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τῶν B.E. ἐπὶ τοῦ A. Zenob. Mox ἐπὶ om. A. Tum ἀργεῖν M.

[m] ἐργάζεσθαι] Statim delevi Καὶ παροιμία ὁμοία τῇ, Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς κάλει, cum A.V. Vide supra p. 666 B. coll. Matthiæ ad Euripid. Temen. fr. III. p. 349.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΑΙΣ] Vide supra v. Ξυναλλαγή. KUST.

[n] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 35. KUST.

F [o] ὥστε στοχάζεσθαι] ὥστε om. A.B.V.E.

[p] Πότερα δόλοισι τέθ.] Sophocles Œdip. Tyran. 960. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ. Hinc Suidam emendabis. Τὸ τέθνηκε vero apud Sophoclem ex præcedentibus subintelligitur. KUST. δόλοισι A.V. et mox νόσῳ pro νόσου.

ΣΥΝΑΛΙΣΑΣ] Sic recte ms. Paris. A. itemque Photius in Lexico ms. At priores editt. [et B.E.] συναυλίσας, quam lectionem vel literarum series vitiosam esse arguit. Simile mendum occurrit apud Jamblichum de G Vit. Pythag. c. 12. ubi, non solum suadente sensu, sed etiam consentientibus mstis, pro τόδε ἐλευθεριώτατον συναυλιζόμενον, rescribendum est, τόγε ἐλευθ. συναλιζόμενον. Pari modo corruptus est Scholiastes Homeri ad Il. β. 303. ubi hodie sic legitur: Αὐλίς, πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Pro αὐλισθῆναι enim illic scribendum esse ἁλισθῆναι, manifestum est. Nunquam enim αὐλίζω ponitur pro ἀθροίζω, sed ἁλίζω. Vide Nostrum supra v. Ἁλίσας, et v. H Ἁλισθεῖεν. KUST. Recte Kuster. Respexit forte Xenoph. Cyr. Inst. I. p. 17. καὶ πεζοὺς πολλοὺς καὶ ἵππους συναλίσας. Dio Chrys. p. 506. TOUP. Vid. Boissonad. ad Eunap. p. 277.

ΣΥΝΑΛΙΣΘΕΙΣΗΣ] Et hanc lectionem ex ms. A. revocavi. Antea enim male legebatur, συναυλισθείσης. KUST.

Συναλοιφή:

Συναλωνιάζειν: Καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

[**Συνάμα:** Ἐπίρρημα.

Συνάμα ἐπισκόπους χειροτονήσας αὐτόν.]

Συναναστρέφομαι: Δοτικῇ.

Συνανέσχον: [q]Συνανέτεινον.

Συναντῶ: Δοτικῇ.

Συνάορος: [r]Τῆς γαμετῆς.

Συναπεχθάνομαι: Δοτικῇ.

Συναπηρτισμένον: Πεπληρωμένον.

Συνάπτω: Αἰτιατικῇ.

Συναραμένου: Συνεργήσαντος.

Συναράσσω: Δοτικῇ.

Συναρπάζω: Αἰτιατικῇ.

Συναρτήσαντες: Συνάψαντες.

Συνασπισμός ἐστιν ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συναυλίαν: Συμφωνίαν.

Συνάφεια: Σύζευξις.

Συνάχθομαι: Δοτικῇ.

Σύγγονος: Ὁ ἀδελφός.

Συνδαΐξων: Σφάξων σὺν τοῖς θρέμμασι.

Σὺν δὲ θεοὶ μάκαρες: Τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί· ὡς οἱ κιθαρῳδοί, Ἀλλ' ἄναξ χαῖρε: Εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Συνδέτας: Συνδεδεμένους.

[s]Κακοὺς γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας,
μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ Γεωργίου.

Συνδιέφθειρε: Συνεκρότει, συνηγωνίζετο.

A Τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον· ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθείς, συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

Συνδικάζω: Δοτικῇ.

Σὺν δίκῃ: Ἀντὶ τοῦ δικαίως.

Ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προδότῃ Καπίτωνι σὺν [t]δίκῃ.

Σύνδικος καὶ συνήγορος: Ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦν-
B ται.

Συνδιοίσεις: [u]Συνδιάξεις, [v]συμβιώσεις.

[x]Καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι: Ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων.

Σύνδουλος: Οὐ μόνον ἔλεγον δούλους, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. [y]Ἀριστοφάνης·

[z]Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
C ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι;

Συνδούμενος: Συνδεδεμένος.

Σύνδρομος: Σύμφυτος.

Συνδυασμός: Καὶ [a]συνδυάζω. Συζευχθῶ, κοινωνήσω, συμπράξω. Ἐνδοιάζω δέ.

Συναίμονος: Ἀδελφοῦ.

Συναιρόμενος: Συμβαλλόμενος, συνερχόμενος,
D [b]συμβοηθῶν.

Σύναιχμος: Ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο: Παρεῖχον.

[c]Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν [d]αἱ Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.

Συνέβαινεν: Οὐκ ἤρεσκεν ὡς φαύλων περὶ τὰς ἀποκρίσεις ὄντων. Ἀριστοφάνης [e]Βατράχοις·

Οὐ γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος.

E

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ] Συναλοιφαὶ E. Deest v. A.V.

ΣΥΝΑΛΩΝΙΑΖΕΙΝ] Confer Grammaticus v. Ἀλῶα. Sic enim festum illud vocabatur, de quo Suidas hic agit. KUST.

ib. Leg. Συναδωνιάζειν. Theocrit. Ἀδωνιάζοισαι. Mox excidit verbum. Scribe, καθ' ἕκαστον ἔτος συναδωνίαζον· ἑορτὴν ἦγον καὶ θυσίας ἐποίουν. Ubi verba ista ἑορτὴν ἦγον et θ. ἐπ. sunt interpretatio τοῦ συναδωνιάζειν. Et sic solet Suidas. Vid. v. Ἐπεσέ. Sic v. Τάλως. Xenoph. Inst. Cyr.
F VI. p. 334. Εἴ δέ ποτε θυσίαν ποιοῖτο καὶ ἑορτὴν ἄγοι. Lucian. Dea Syr. TOUP.

ΣΥΝΑΜΑ] Deest gl. A.V.

[q] Συνανέτεινον] συνανέτειλον V.

[r] Ἡ γαμετῆ] τῆς γαμετῆς A.B.V.

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ] Quid sit συνασπισμὸς, pluribus exponit Ælianus in Tacticis, c. 11. KUST. Bibl. Coislin. Montfaucon. p. 508. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XVI. 3.

G ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ] Vide supra v. Συναυλίαν. KUST. Plura vide apud Hemsterhus. ad Lucian. Dial. Marin. 3. extr.

ΣΥΓΓΟΝΟΣ] Om. V. habet A. in marg.

ΣΥΝΔΑΙΞΟΝ: Σφ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 361.

[s] Κακοὺς γ.] Fragmentum hoc, quod ex Mythographo quodam depromptum esse puto, propter brevitatem est admodum obscurum. KUST. Interpres ita vertit, *Formans pulchritudinem sapientis segetis.* In quo ridiculus
H est. Scribendum, τοῦ σοφοῦ Γεωργίου. *Sapientis Georgii.* Sunt autem hi versus Georgii Pisidæ: quod ex stilo manifestum est. Dicit autem poëta se plus satis in corpore suo formando et expoliendo occupatum fuisse. Qui mos nostrorum hominum est. TOUP.

ΣΥΝΔΙΕΦΘΕΡΕ] Συνδιέφθειρε A.

[t] δίκῃ] Post h. v. lacuna in A.

ΣΥΝΔΙΚΟΣ] Vid. Elmsleium ad Euripid. Med. 155. Mox σὺν δίκῃ καλοῦνται M.

[u] Συνδιάξεις] Sic etiam habent mss. Paris. B. et C. At antiquissimus codex A. συνδιάξεις. KUST. Συνοίσεις. συνδιοίσεις. συνδιάξεις M.

[v] Συμβιώσεις] Vox ista in prioribus editt. [et E.] desideratur: quam ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[x] Καὶ συνδιοίσεις] Depromptus est hic locus ex Synesio Epist. 118. TOUP.

ΣΥΝ ΔΟΡΙ, ΣΥΝ ἈΣΠ.] Respexit Suidas ad locum Aristophanis, qui exstat in Pac. 356. KUST.

ΣΥΝΔΟΥΛΟΙΣ] Σύνδουλος A.E. Mox ἔλεγον δούλους A. pro δ. ἔ.

[y] Ἀριστοφάνης] In Pac. 744.

[z] Ἵν' ὁ] Ἵν' ἢ V. In ἐπανέροιτο consentiunt omnes mss.

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ] Synes. ad Paeon. p. 308. Polyb. p. 426. 1282. Xenoph. p. 979. TOUP.

[a] ΣΥΝΔΥΑΖΩ] Sic ms. Paris. A. itemque auctor Etymologici, et Photius in Lexico inedito. At in prioribus editt. minus recte legitur συνδυάζω. KUST. Ex Ps. CXL. 4. οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν, ubi Theodoretus explicat, ἐμοὶ μὴ εἴη τις πρὸς αὐτοὺς κοινωνία. Vulg. *non communicabo.* Versio antiqua Sabbatierii, *non combinabo.* cf. Hesych. gl. sacr. συνδυάζειν. ERNEST. Συνδυάζω B.E. καὶ om. A.

ΣΥΝΑΙΜΟΝΕΙΣ: Ἀδελφοὶ] Συναίμονος: ἀδελφοῦ A.V. Lex. Seg. Σύναιμος: ἀδελφὸς Photius.

ΣΥΝΑΙΡΟΜΕΝΟΣ] Vide supra v. Συναίρεται. KUST.

[b] συμβοηθῶν] βοηθῶν V.

[c] Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο] Xenoph. Anab. I. 1, 9. ABRESCH.

[d] Ἑλλησποντιακαὶ] αἱ Ἑλλησποντιακαὶ A.B.V.

[e] Βατράχοις] Ver. 819. ubi v. Schol. Οὐκ ἤρεσκον—ὄντων delevit Kusterus. Οὐ A.V.E.M. pro οὔτε.

Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐστοίχησε.

Συνέβη: Συνεφωνήθη.

Ὁ ■ λιθουργῷ χειρουργίας τεχνίτῃ δίδωσι χρυσίον, [f]ἴσον συνέβη.

Συνέβησαν: Ἐστοίχησαν, ὡμολόγησαν.

Συνέβησαν οὖν ὥστε [g]ἀφανῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων [h]ὑπεξελθόντας ἑτέραν μεταδιώξαι χώραν.

Συνεγείρω: Αἰτιατικῇ.

Συνεγγίζω: Δοτικῇ.

Συνεδρεῖσθαι: Συγκαθῆσθαι.

Συνεδρία: Ἡ καθέδρα.

Συνέθει: Συνέτρεχεν.

Συνέθηκεν: Ὑπέλαβεν, ὑπενόησε.

Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον.

Συνεθίζω: Δοτικῇ.

Συνεκδοχικῶς: Συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν: Συνήγαγον.

Συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα: Ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος. [i]Πολλάκις δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν· νῦν ■ τὴν ὑποστάθμην.

Συνεκτικώτατα: Κεφαλαιωδέστατα.

Συνέχοντα: Διακρατοῦντα.

Συνεκύρησε: Συνέτυχε.

Συνελέξατο: Ἀνεκτήσατο.

Ὥστε ἐπὶ [k]τῷδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ [l]τοῦ πάλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Συνελόντι φράσαι: Συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχισε: Συνήθροισε.

Συνέμπορος: Συνοδοιπόρος.

Συνενηνεγμένοι: [m]Συνελθόντες.

[Συνέντες καὶ συνιέντες:]

Συνεορτάζω: Δοτικῇ.

Συνεωσμένους: Συγκεκλεισμένους.

Ἠπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν [n]συνεωσμένους.

Συνέπαινοι: Συγκατατιθέμενοι. [o]Ἡρόδοτος·

A Συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι.

Τουτέστιν, ὁμόφρονες. Καὶ αὖθις·

[p]Δεῖ δὲ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

Συνέπεσε γενέσθαι: Ἀντὶ τοῦ συνέβη. Οὕτως [q]Ἰσοκράτης.

Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπεσε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων.

Καὶ,

B Συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα.

Ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. Καὶ αὖθις·

[r]Τοὺς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων.

Συνεπιλαμβάνομαι: Γενικῇ.

Συνεπισπεῦσαι: Συνεπιταχῦναι.

[s]Ὁ ■ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας.

Συνεπίσταμαι: Δοτικῇ.

Συνεπισχύσας: Συναγωνισάμενος, δύναμιν παρα-

C σχών.

[t]Καλλέαν δὲ τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ἐφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας, ἐμπόδιον γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ.

Συνεπλήθυσεν: Ἐπλημμύρησε.

Χειμὼν ἐξαίσιος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε.

Συνεπνευσάτην: Ὁμόφρονες ἐγένοντο.

[u]Χαρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην·

D ὁ μὲν [x]ἐραστὴς, ὁ δὲ ἐρώμενος.

Συνερράγη:

[y]Ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνερράγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυρρηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

Συνερανίζεται: Συνεισφέρεται.

Συνεργῶ: Δοτικῇ.

Συνέρεσθαι: Συνερωτᾶν.

E Συνερίζω: Τὸ φιλονεικῶ. Δοτικῇ.

Συνέριθος: Συνεργὸς, συνυφαίνουσα. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος.

[z]Ὁ ■ Χαγάνος παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν. Ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

[f] ἴσον] ὁ A.

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ] Vide supra v. Συνέβημεν. KUST.

[g] ἀφανῆ] Ms. A. [et V.] ἀπαθῆ: quod magis placet. KUST.

[h] ὑπεξελθόντα] ὑπεξελθόντας A.B.E.M. Statim delevi ΣΥΝΕΓΟΜΦΟΥ: Ἔστιν ἐν τῷ ΦΡΑΒΙΘΟΣ, cum A. et fere V.

ΣΥΝΕΚΠΟΤΕ' ἘΣΤΙ Σ.] Aristoph. in Plut. 1086. KUST. Συνεκποτέον ἐστὶ καὶ τὴν τρύγα σοι A.V. Ubi A. in marg. γρ. συνεκποτέστι σοι καὶ τὴν τρύγα. quæ verba in ipso contextu addit V. Hinc suspicatur Hemsterhusius ad Aristoph. Plut. p. 410. quædam interiisse: συνεκπομπεύειν (inquit) certe ordini literarum accurate respondet: exciderítque forte quod huic verbo confirmando adjectum erat exemplum; quo factum est, ut initium sequentis articuli aliquantulum turbaretur.

[i] παλαιοί] πολλάκις A.B.V.E.M. Schol.

[k] τῷδε] τόνδε V.

[l] τοῦ πάλλεσθαι—τοῦ τρόμου] τῷ π. A.V. Tum τῷ τρόμῳ A.B.V.E.

ΣΥΝΕΛΟΧΙΣΕ] Vid. Hunt de ling. Arab. in Addend. TOUP. Συνελόχησεν Photius.

ΣΥΝΕΜΠΟΡΟΣ] Ex Timæo, ubi v. Ruhnkenius p. 242.

[m] Συνελθόντες] συνελόντες V. Seq. gl. om. A.V.

[n] συνεωσμένους] συνεωσμένοι E.M.

[o] Ἡρόδοτος] V. 20. et 31 fin.

[p] Δεῖ] Δεῖ δὲ V.

F ΣΥΝΕΠΕΣΕ] Ab h. v. usque ad Συνίζησις inclusive nil habet A. in contextu; nonnulla tamen in marg. unde haustæ sunt, quas enotavi, variæ lectiones.

[q] Ἰσοκράτης] Philip. p. 100 B. ἅπασι συνέπεσεν ἐξ ἀδόξων μὲν γενέσθαι λαμπροῖς.

[r] Τοὺς μὲν] Ex Diodor. Legat. uti monuit Wesseling. p. 631. ubi leg. πίπτων. TOUP.

ΣΥΝΕΠΙΛΑΜΒΑΝΟΜΑΙ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Prometh. c. 13.

[s] Ὁ ■ ἐκέλευε τοὺς κρ.] Polybii esse vult Valesius.

G KUST. Immo Xenophontis esse Anab. I. 5, 8. docuit Abreschius. Supra συνεπιταχῦναι M.

ΣΥΝΕΠΙΣΧΥΣΑΣ] Sic recte mss. Paris. A. Antea vero male legebatur, συνεπισχύσας. KUST. Hoc non fefellerat Casaubon. ad Fragm. Polyb. p. 1540. HEMST. συνεπισχήσας bis E. Deest gl. A.

[t] Καλλέαν] καλλέαν δὲ V. Vide Polybium ed. Schweighæuser. XVIII. 24. et adnotationem.

ΣΥΝΕΠΛΗΘΥΝΕΝ] Polyb. Vide v. Ἐξαίσια. TOUP.

H [u] Χαρίτων καὶ Μελάν.] Ex Æliano, ut puto. Confer Nostrum v. Ἀναβολὴ, et v. Φάλαρις. KUST.

[x] ἐρασθεὶς] ἐραστὴς B.V.

[y] Ἐπὶ τῶν Φαβίων ... πρὸς Τυρρηνοὺς—αὐτοῦ om. A.

ΣΥΝΕΡΙΘΟΣ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 242.

[z] Ὁ ■ Χαγάνος παρ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. c. 10. KUST.

Συνερκτικός: Συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

Συνερρώγει: Εἰς χεῖρας [a]ἦλθε.

Πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα, ὅσον οὔπω συνερρώγει, περὶ πλήθουσαν ἀγοράν· καὶ [b]ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγένοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνέρχομαι: Δοτικῇ.

Συνέσιος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. Ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· [c]καὶ λόγους βασιλικοὺς, πανηγυρικοὺς, ἢ ἐπιδεικτικούς· [d]Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε· καὶ τὰς θαυμαζομένας Ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι: Συνεπιφέρεσθαι.

[e]Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ ἁλμυρά· ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ.

Συνεσπειραμένοι: [f]Συγκεκλεισμένοι.

Εἰς στενότητα συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι.

Καὶ αὖθις·

Εἰσὶ δὲ οἳ καὶ συσπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν.

Ἀντὶ τοῦ, συστραφέντες, συνελιχθέντες. Καὶ αὖθις·

[g]Τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπειραμένον ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο· ταραχή τε ἐπεῖχε, καὶ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ [h]τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι, πολυσχιδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεστιᾶται: [i]Συναριστᾷ.

Συνετάττετο:

Πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμούς.

Ἀντὶ τοῦ, καθυπέσχετο.

Συνετίζω: Αἰτιατικῇ.

Συνετιμήθη: Πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. Καὶ συντιμηθῆναι. [k]Δημοσθένης [l]ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρόν φησιν·

Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον ἐς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα· οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις· οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς: Ἀντὶ τοῦ, ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Συνευνέτης: Σύγκοιτος.

Συνεύνιον: Σύγκοιτον.

Συννέφεια: Ἡ ταραχή.

Συνεφόρει: Ἐσώρευεν.

Ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν [m]αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

Συνεχές: Τὸ συνεχὲς ποσὸν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται· γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου· [n]τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.

Συνέχεια: Ἡ πυκνότης.

Συνεχῆ: Ἀκατάπαυστον.

[nn]Συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.

Συνεχόμενος: Ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος.

Συνέχον:

Τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχρεων.

Ἀντὶ τοῦ, κατεπεῖγον, τὸ ἀναγκαιότερον. Καὶ αὖθις·

[o]Ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φρουρὰν,

ΣΥΝΕΡΚΤΙΚΟΣ: Συνείρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1375. ut Portus etiam observaverat. Ceterum, scribendum potius est, συνειρκτικὸς, per diphthongum ει. Est enim a συνείρω. KUST. Συνεκτικὸς V. Mox συνερεῖν B.

ΣΥΝΕΡΡΑΓΗ] Sic mss. A. Paris. At priores editt. minus recte συνερρώγη, per ω in syllaba penultima. KUST. Συνερρώγει V. et in exemplo. Hoc verum esse ostendit literarum ordo.

[a] ἦλθε] ἦλθεν V. qui mox σύνηψαν.

[b] ἀκροβολισμοὶ] ἀκροβολιασμοὶ V.

ΣΥΝΕΣΙΟΣ, Πενταπόλ.——Πτολεμαΐδος] Sic melius mss. Paris. quam priores editt. in quibus immutato verborum ordine locus hic ita legitur: Συνέσιος, Ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, τῶν ἱερατικῶν, &c. KUST. Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως E. qui addit a m. sec. Πτολεμαΐδος ἐκ. omissis Ἐπίσκ. Πτολ. infra. Συνέσιος ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαΐδος Πενταπ. Eudocia.

[c] καὶ λόγους βασιλικοὺς] Harum orationum una fuerit elegantissima oratio de Regno, ad Arcadium Imperatorem habita, quæ hodie adhuc exstat. KUST.

[d] Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προν.] Hæc opuscula itidem hodie adhuc exstant. KUST.

[e] Ὄψα δὲ] Xenoph. Cyrop. VI. 2, 31. ABRESCH.

[f] Συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. Συνεσπειράμενοι] Hæc male distincta sunt. Scribendum: Συνεσπειράμενοι. Συγκεκλεισμένοι. Εἰς στενότητα συνεσπειράμενοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο. Ita enim legitur apud Agathiam, lib. V. p. 159. unde hoc fragmentum descripsit Suidas. TOUP. Recte distinguunt edd. vett. Mox πειραθέντες M.

[g] Τό τε πυκνὸν καὶ συνεσπ.] Fragmentum hoc Valesius Polybio tribuit. KUST.

[h] τὰς ἐμβολὰς π.] Polyb. p. 368. 370. TOUP.

[i] Συναριστᾶται] συναριστᾷ V. Photius.

ΣΥΝΕΤΙΖΩ] Psalm. CXIX. 125. 130. Daniel. X. 14. ἦλθον συνετίσαι σε. Theophyl. Ep. p. 24. 31. TOUP. Deest gl. V.

[k] Δημοσθένης] P. 1285. 9.

[l] ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον] Scribendum est, ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον. In ea enim oratione, haud procul initio, locus a Suida hic citatus occurrit: quamvis nonnulla aliter ibi legantur. Nam pro ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις, illic habetur, ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις: utrumque, ut puto, mendose. Scribendum enim existimo, ἐπέπλεον τοῖς ἐμπορίοις, i. e. *ad emporia naves appellebant*. Deinde, pro συνετίμων, cujus verbi gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Demosthenem legitur, διετίθεντο, i. e. *distrahebant*, vel *vendebant*. Vox συνετιμήθη autem exiguo intervallo post sequitur, ubi orator inquit, Ὅθεν περ οὐχ ἥκιστα συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον. Quem locum Demosthenis Suidas forsan in animo habuit. Vide etiam infra v. Συντιμηθῆναι. KUST. Διονυσόδωρον V.

ΣΥΝΕΤΡΙΒΗΣΑΝ] Vid. Schleusner. lexico utroque.

ΣΥΝΕΥΝΙΟΝ: Σύγκοιτον] Scribendum, Σύνευνον, σύγκοιτον. Respexit Suidas ad Sophocl. Aj. 1319. Ἴσχει ΣΥΝΕΥΝΟΝ μητέρ'——TOUP.

[m] αὐτόθεν—φέρων om. A.

[n] τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θ.] Vide omnino Aristotelem in Categor. cap. de Quantitate, ubi pluribus hæc exponuntur. KUST.

[nn] Συνεχεῖς] 1mo, ut vox præscribitur leg. Συνεχῆ δὲ φυλακήν. 2o. Malim et τὰς κόρας? 3o. Verba sunt Æliani quæ pleniora leguntur in Πυθαγόρας Ἐφέσιος. VALCK. p. 3170 C.

[o] Ἦν δὲ τὸ συνέχον] Ex Polybio, opinor, qui ista voce utitur VIII. p. 730. τὸ συνέχον τῶν δεδογμένων. Et p. 1135. 1249. 1250. TOUP.

οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο, καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσειαν. A

Συνεψήσθη: Συνελεπτύνθη.

Συνεψιάζουσα: Συμπαίζουσα. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[p]Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάουσα Χαρικλώ.

Συνείδησις:

Συνείθισμαι: Δοτικῇ.

Συνείκοντος: Ὑποκλινομένου. B

Μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως.

Συνειλεγμένα: Συνηγμένα.

Συνειλόχασι: [q]Συνήθροισαν. Καὶ συνειλοχότες.

Συνεῖναι: Γενικῇ. Σύνειμι δοτικῇ.

Συνεῖναι: Νοῆσαι. C

[r]Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος, [s]οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. Οὕτως γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν.

Καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. Καὶ συνῆκα δέ.

Συνείπετο: Συνηκολούθει.

Συνειπόντος:

[Συνείροντος: Συνάπτοντος. Καὶ] συνείρει, συνάπτει. Καὶ συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα. D

Ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία [t]φρονούντων.

Καὶ αὖθις·

Ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

Συνειρμένον: Συμπεπλεγμένον. A

Συνεῖρκτο: Συνεφυλάττετο, συνεδέδετο.

Συνεισάκτους:

Συνεισέφρησε: Συνεισήνεγκε.

Συνεῖχεν: Ἐξήσκει, ἐγύμναζε. [u]Διόδωρος·

Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν.

Συνηβολία:

B Συνήγορος: Προστάτης, ὑπέρ τινων λέγων. [x]Ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

Συνηγορῷ: Δοτικῇ.

Συνῄδεσαν: Ἠπίσταντο.

Συνήδομαι: Συγχαίρω. Ἀππιανός·

Οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι.

Συνήιεσαν: Συνῆλθον.

C Συνῆκεν: Ἐνόησε.

Συνήκμαζε: Συνηύξανε.

Συνηλλάγην σοι: Καὶ [y]Συνηλλάχθης ἐμοί: Ἀντὶ τοῦ, συναλλαγὰς ἔχεις, γάμῳ συνεζεύχθης.

Συνήλασε: [z]Συνεχώρησε, συνεδίωξε.

Συνηλίζοντο: Συνηθροίζοντο.

Συνηλωκότες:

Συνημερεύω: Δοτικῇ.

D Συνήμονας: [[a]Συνθήκας.] Ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι, ἵν' ᾖ, συνέδρους· ἢ παρὰ τὴν ἕσιν, ἵν' ᾖ συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον. [b]Συνήθεις, καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις.

Συνημοσύνη: [c]Συμβουλία.

Συνήνεγκε: Λυσιτελέστερον γέγονε.

E

ΣΥΝΕΨΗΣΘΗ] Sic recte mss. Paris. itemque Hesychius et Photius in Lex. ms. At priores editt. male, συνεψηφίσθη. Confer Nostrum supra v. Συμψηφισθείς. KUST. Gl. pertinet ad Iesaiæ XXXI. 33. ed. Rom.

[p] Ἐξότε] Anthol. Pal. V. 288. Mox συνεψιάουσα V. cum Anthol. non συνεψιάζουσα. Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. II. p. 214. Deest gl. A.

ΣΥΝΕΙΛΕΓΜΕΝΑ] Schol. Platon. p. 251. Συνειλεγμένων τὰς ὀφρῦς: συνηγμένων τὰς πληγάς.

F ΣΥΝΕΙΛΟΧΑΣΙ] Συνηλόχασι A. Συνηλίχασι V. Συνειλήχασι E. Mox συνηλιχότες V. deest v. A. Συνειλόχασιν: συνήθροισαν Photius. Vid. Hemsterhus. ad Thomam M. p. 320. Vulckenær. ad Chrysost. Or. 1. in laudem Pauli Apost. p. xxxiv.

[q] Συνηθροίσθησαν] Scripserim potius sensu activo συνήθροισαν. Confer Nostrum infra v. Συνηλίχασι. KUST. συνήθροισαν A.V.

[r] Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγ.] Hæc sumpta sunt ex Damascio in vita Isidori; eademque leguntur supra v. Ἡραΐσκος. KUST. G

[s] οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς] ἀγωνιστὴς δὲ οὐκ ἰσχυρὸς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας V.

ΣΥΝΕΙΡΟΝΤΟΣ: Σ. Κ. om. B.V.

[t] φρονούντων] φερόντων V.

ΣΥΝΕΙΡΜΕΝΟΝ] Συνειρημένον A.V.

[u] Διόδωρος] Fr. 35. Mox παραθεὶς V.

[x] Ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειρ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum in Comment. ad Leg. Att. p. 259. KUST. ἐοίκασι post συνήγοροι V. H

ΣΥΝΗΔΟΜΑΙ] Lex. Seg. Bekkeri p. 174. Συνηδόμενοι: γενικῇ. Ἀππιανὸς τετάρτῳ Αἰγυπτίων· Συνηδόμενοι τῶν γεγονότων.

[y] Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τ.] Sophocl. Aj. 493. Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[z] Συνεχώρησε] Interpretatio hæc mihi suspecta est; quamvis sic etiam habeant Hesychius, et Photius in Lex. ms. KUST. Gl. ad Act. Apost. VII. 26. spectare putat Bielius ad Hesych.

ΣΥΝΗΛΙΖΟΝΤΟ] Sic recte ms. A. At priores editt. συνηλλίζοντο, cui lectioni non solum sensus, sed etiam literarum series adversatur. Vide Nos supra ad v. Συναλισθείσης. KUST. Ex gl. Herodot. I. 62. Statim delevi ΣΥΝΗΛΙΧΑΣΙ: Συνήθροισαν. Καὶ ΣΥΝΗΛΙΧΟΤΕΣ, cum V. Ad quæ sic Kusterus: "Sic mss. Paris. At priores "editt. minus recte, συνειλίχασι. Τὸ συνηλίχασι autem est "a verbo συναλίζω, *congrego*." Iterata videntur ex superioribus.

ΣΥΝΗΛΩΚΟΤΕΣ] Hæc vox a præcedentibus separanda est, et seorsim ponenda. Est enim a συναλίσκω: nec cum superioribus quicquam commune habet. KUST.

[a] Συνθήκας] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem συνήμονας, sed συνημοσύνας. Quare vocabulum hoc, ut supervacaneum, expungendum est. KUST. Leg. Συνήμονας: συνήθεις. (Vid. Schol. Apollon. Rhod. IV. 1210.) Tum Συνημοσύνας: συνθήκας. Schol. Homer. Il. χ'. 261. TOUP. Vulg. servat Photius, et fere Lex. Seg. ubi συνέδρους καὶ ὁμοήθεις, omissis ἢ παρὰ τὴν etc. Συνημοσύνας in Photio et Suida reposuerit Albertius ad Hesych. Delendum esse συνθήκας patebit consulenti Etymol. M.

[b] Συνήθεις, καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις] Hæc cum articulo superiore conjungi debent. Sunt enim interpretatio et explicatio vocis συνήμονας. Scholiastes Apollonii Rhodii ad lib. IV. 1210. Συνήμονας, τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους. Vide etiam Etymologum v. Συνήμονας. KUST. Et junguntur in Photii ms. ἢ καὶ βέλτιον V.

[c] Συμβουλία] Hesychius, συμβόλαια, i. e. *pacta*: quod rectius puto. KUST. Etymologus: Συνημοσύνας: Ἰλιάδος χ'. συνθήκας. παρὰ τὸν ἧσιν μέλλοντα, τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς διανοίας.

Συνήνεγκε δὲ τοῦτο Ῥωμαίοις ἐς ὅ τι [d]μάλιστα.

Συνήορος: Συνηρμοσμένη, συνήθης.

Συνήρης:

Συνηρεφὴς: Τὸ ἐστεγασμένον.

Συνηιρημένον: Συνεστραμμένον.

Συνήρυτες: Συνήρμοττες.

Συννήσας: Συσσωρεύσας. [e]Ἡρόδοτος·

Συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ.

Καὶ [f]Δαμάσκιος·

Καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συννήσαντας.

Συνησθέντες: Συγχαρέντες.

Συνησθῶσι: Συγχαρῶσι.

Συνιδών:

Συνιέντες: Γενικῇ.

Συνίζησις:

Συνίεισαν: Ἐγίνωσκον. Συνίημι γὰρ, [g]τὸ συνιῶ νοῶ.

[h]Ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν.

[i]Καὶ αὖθις ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε.

[k]Συνίει δὲ, ὁπυῖά σοι τῶν πραχθέντων ὕφεται τὰ ἐπίχειρα.

[Συνίημι: Γενικῇ.

[l]Εἶπες ἂν αὐτῷ τῶν τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων.

Αἰτιατικῇ δέ·

[m]Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλειάδος, ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος.]

[Συνίημι: Ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω, γενικῇ· ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, αἰτιατικῇ. Ὡς τὸ,

[n]Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.]

Συνιόντες: Συνερχόμενοι.

Συνισταμένους: Τουτέστι, συνηγόρους· ἢ, τοὺς συμπεπλεγμένους, καὶ πιλοῦντας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν [o]ἐρίων. Ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων· οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

A [Συνίστη:

Ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ Θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.]

Συνιστορεῖ: Σύνοιδε.

Συνίστωρ: Συνόμιλος, γνωστὸς, μάρτυς, συνειδὼς ἐπὶ [p]πράγματι. Ἀππιανός·

Ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ [q]ἑτέροις ἐπεξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

B Σύνθακος: Σύνθρονος.

Σύνθεμα:

Πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μήτ' ἐθελάλλακτον, μήτ' ἄλλο μηδὲν [r]εἰδέναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.

Σύνθεο: [s]Ἄκουσον.

Συνθεσία: Συνθήκη, ἀσφάλεια. Ἐν Μυθικοῖς·

Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο

C συνθεσίην.

Συνθῆκαι: Αἱ πίστεις, αἳ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο· λόγων, ἔργων, χειρῶν. Λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων· ἔργων δὲ, οἷον, [t]διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν· χειρῶν δὲ, [u]ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. Καὶ [x]Ὅμηρος·

Καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν.

Καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμὸς, πίστις,
D ὅρκος.

Συνθήκη: Ὁμολογία. [y]Ξενοφῶν·

Οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κάπρον, καὶ κριόν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες, οἱ μὲν Ἕλληνες, ξίφος· οἱ δὲ βάρβαροι, λόγχην· [z]καὶ ὀμόσαντες, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. Οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.

E Συνθήκη: Συγκατάθεσις.

Ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι.

Σύνθημα: Συνθήκη, σύσσημον, λόγος ἐν πολέμῳ [a]ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος.

[d] μάλιστα] Addunt V.E. cum edd. vett. καὶ συνήνεγκε.

ΣΥΝΗΟΡΟΣ] Od. θ'. 99.

[e] Ἡρόδοτος] Lib. I. 86. Ibi autem sic legitur: Ὁ δὲ συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσον, &c. KUST. Respexit Suidas Herodot. VII. 107.

[f] Δαμάσκιος] Δαμασκ. V.

ΣΥΝΙΖΗΣΙΣ] Statim delevi Οἱονεὶ συγκάθησις, cum A. B.V. συγκάθησις οἱονεὶ E.

[g] τὸ νοῶ] τὸ συνιῶ νοῶ A.B.V. Photius.

[h] Ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν] ἐπειδὴ δ' ἔμπαλιν V. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius.

[i] Καὶ] καὶ αὖθις A.V.E.

[k] Συνίει δὲ] Συνίει δὴ A.E.

[l] Εἶπες ἂν αὐτῷ] εἶπες ἂν αὐτῶν E. Deest gl. V. Habet A. in marg. Sequentem gl. om. V. usque ad αἰτιατικῇ habet A. marg.

[m] Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλ.] Job. XXX. 31. sed ubi absque negatione legitur, συνῆκας δεσμὸν, &c. KUST.

[n] Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλ.] Psalm. CXXXIX. 2. KUST.

ΣΥΝΙΟΝΤΕΣ] A. in marg.

ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ: Τουτέστι, συνηγ.] Nota hæc referenda est ad locum illum Aristoph. Lysist. 577. Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς θλίβοντας ἑαυτοὺς Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, &c. Scholiastes ineditus in locum illum Lysistratæ eadem totidem pene verbis habet, quæ hic Suidas. KUST.

[o] ἐρίων] θηρίων V. qui mox om. πολλάκις.

ΣΥΝΙΣΤΗ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg.

[p] πράγματι] πράγματος V.

[q] ἑτέροις] ἑτέρους A.B.V.E.M. Tum ἐπαγγέλλειν A.

ΣΥΝΘΑΚΟΣ] Potius σύνθωκος. REINES. Et sic V. sed repugnante literarum serie. Σύνθακος Soph. Œd. Col. 1267.

[r] εἰδέναι] εἶναι B.V.E.

[s] Ἄκουσον] νόησον Hesych. Vid. Il. α'. 76.

ΣΥΝΘΗΚΑΙ: Αἱ πίστεις, αἳ δ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 307. KUST.

[t] διὰ τῶν] διὰ om. A.E.

[u] ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.V.E.

[x] Ὅμηρος] Il. β'. 341.

[y] Ξενοφῶν] Lib. II. Ἀναβ. p. 276. ut Pearsonius observaverat. KUST. II. 2, 8.

[z] καὶ ὀμόσαντες] καὶ om. A.B.V.E.

ΣΥΝΘΗΚΗ] V. addit συγκατάθεσις.

ΣΥΝΘΗΜΑ] Schol. Gregor. Naz. Stelit. 2. p. 85. Ἔστι σύνθημα κυρίως τὸ σημεῖον τὸ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοῖς στρατιώταις διδόμενον, ὥστε ἀλλήλους κατὰ τὴν μάχην μὴ ἀγνοεῖν· ἔστι δὲ καὶ καταχρηστικῶς σύνθημα, ὃ συνθέμενος λέγει ἢ πράττει· παρὰ γὰρ τὸ συνθέσθαι εἴρηται.

[a] ἐπὶ γνωρισμῷ——ὥσπερ τὸ κηρύκειον] Insignem hujus loci lacunam ex optimo msto A. supplevi. In prioribus enim editt. [et B.E.] desunt omnia hæc verba, γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾶν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλοὺς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον. Portus non animadvertens locum hunc esse hiulcum, ἀσύγ-

[b] Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ [c] κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. A

[d] Αἱ δὲ ἀθρόαι ἐφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα [e] αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

Οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος [f] τὸν πλησίον ἐπηρώτα.

Συνθηματιαίους: Οὓς ἡμεῖς λέγομεν [g] ἐκδοτικούς. [h] Ἀριστοφάνης· B

> Δεῖ γὰρ ἀνδράσι
> [i] πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

Συνθηματικῶς: Συμβολικῶς.

[k] Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν [l] αὐταῖς γεγραμμένων.

Καὶ αὖθις·

Τὸν Λέγυστον ἐπευφημῶν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα. C

Συνθυμεῖν: [m] Συνοργίζεσθαι, ἢ συμψυχεῖν.

Συνοδεία: Τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. Συνῳδία δὲ, ἡ [n] ψαλμῳδία.

Συνόδοντα ζῶα: Βοῦς, πρόβατον, αἶξ, καὶ εἴ [o] τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

Σύννομε: Ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ D τῆς αὐτῆς νομῆς. Τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. Λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς τὴν [p] ἀηδόνα.

Συννόμων: Μεγάλων, ὁμοίων.

[q] Ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους· ἦν γὰρ ἐκ [r] συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος· ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων [s] ἀπόστασιν.

Συνόμωσις: Συνωμοσία δέ.

Σύννομοι: [t] Ἀδελφαὶ, ἢ γυναῖκες.

> [u] Αἱ σύννομοι
> τὰ ἔξω βίου [x] τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

Συνορία: [y] Ἡ πλησιότης.

Συνουσία: [z] Τὸ συνεῖναι μετὰ ἀλλήλων. [a] Πολύβιος·

Ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανηγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης.

Συνουσιασμός: Συμμιξία.

Συνοχή: Εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή· ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν [b] ἀποδιδούς. [c] Οὐ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται· συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον, οὐ μὴν καὶ συνέχεται. [d] Οὐ πᾶν μέντοι τὸ συνεχόμενον συνάπτεται· ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.

Συνοχωκότε: [e] Παρ' Ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.

Σύνοψις: Ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία.

κλωστὰ συγκλώθειν conabatur: sed ei facile ignosco, quod absque ope mstorum sese ex hoc labyrintho extricare non potuerit. KUST.

[b] Σύνθημα φιλίας——δυσχερὲς μηδὲν] Polyb. lib. III. c. 52. Οἱ γὰρ συνήντων αὐτῷ, θαλλοὺς ἔχοντες, καὶ στεφάνους. Τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς Βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι. Et mox: Τῶν δὲ φασκόντων καλῶς εἰδέναι καὶ τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν, καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων κατ' αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν δυσχερὲς μηδὲν, &c. Hinc apparet unde Suidas locum hunc consarcinaverit. Confer etiam Nostrum supra v. Κηρύκειον, ubi eadem leguntur. KUST. E

[c] κηρύκειον] κηρύκιον A. Tum ἐν τοῖς A.V.

[d] Αἱ δὲ ἀθρόαι ἐφ' ἑνὶ συνθ.] Locus hic auctior legitur infra v. Σφάκτριαι. KUST.

[e] αὐτὸν] ἑαυτὸν A.B.V.E.M. F

[f] τὸν πλησίον] πρὸς τὸν πλησίον V.

[g] ἐκδοτικοὺς] συνεκδοτικοὺς Schol. ed. Bekker. v. 458. ἐκδοσίμους Jungermann. ad Polluc. VII. 200.

[h] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 464.

[i] πλέξαι] πλέξας V.E.M.

[k] Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθημ.] Hæc sunt verba Polybii lib. VIII. c. 14. (19.) Confer Casaubonum in notis ad Æneam Tact. c. 31. KUST.

[l] αὐταῖς] αὐτῇ Polyb.

[m] Συνοργίζεσθαι] ὀργίζεσθαι V. Nil præter caput gl. agnoscit A. G

ΣΥΝΟΔΕΙΑ] Sic rectius ms. A. quam priores editt. [et B.E.] quæ habent, συνοδία, per ι. Est enim a συνοδεύω. KUST. Joseph. Bell. Jud. p. 210. συνοδίαν. TOUP. Formam συνοδία defendit Bos citans Lucæ Evang. II. 44. Nehem. VII. 64. Plutarch. de Audit. p. 48. Galb. p. 1062. Plura Dorvillius ad Charit. p. 524=520.

[n] ψαλμῳδία] συμψαλμῳδία E.M. H

[o] τι—ἄλλο] Leg. τῳ—ἄλλῳ. Vid. Μύνυχα. Ἀμφόδοντα. TOUP.

ΣΥΝΝΟΜΕ: Ὡς μετ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 209.

[p] ἀηδόνα] τὴν ἀηδόνα A.

ΣΥΝΝΟΜΩΝ] Vide Casaub. ad Strabonem, p. 270. KUST.

[q] Ἐξηριθμήσατο] Hoc fragmentum Polybio tribuit Schweighæuser. T. V. p. 32. et sic interpretatus est: *Numeravit ordines lapidum: erat enim ex similiter cæsis lapidibus (turris) ædificata, ita ut distantia pinnarum a terra facili ratione colligi posset.* Plura vide ibi in annotat. necnon in Opusc. Acad. T. II. p. 196.

[r] συννόμων] *Ejusdem magnitudinis.* Vid. Misc. Lips. Nov. V. 233. TOUP. Vid. Casaubon. ad Strabon. XVII. p. 1172. HEMST.

[s] ἀπόστασιν] ἀπέτασιν V.E.

ΣΥΝΟΜΩΣΙΣ] Συνόμωσις A.B.E.

[t] Ἀδελφαὶ] ἀδελφοὶ A.B.E.

[u] Αἱ σύννομοι τὰ ἔξω β.] Sophocl. Œdip. Colon. 340. Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες· αἱ δὲ σύννομοι Τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί. KUST.

[x] τροφεῖα] τραφεῖα V.E.

ΣΥΝΟΡΙΑ] Polyb. p. 10. TOUP.

[y] Ἡ πλησιότης] Sic recte ms. A. Priores vero editt. [et B.E.] inepte, ἡ πλουσιότης: quod Portus verterat, *opulentia*. KUST.

[z] Τὸ μετὰ ἀλλήλων συνεῖναι A. vulg. ordinem servat Photius. Post μέθης delevi Οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες, βλάπτονται. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΒΛΗΧΩΝΙΑ, cum A. quæ ponit V. post Συνουσιασμὸς, præfixo ὅτι. Vid. p. 749 A.

[a] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 22. (29.) unde loci hujus emendatio petenda est. Confer etiam Nostrum infra v. Ὑποκρίνεσθαι, ubi fragmentum hoc auctius adducitur. KUST.

ΣΥΝΟΥΣΙΑΣΜΟΙ] Συνουσιασμὸς A.B.V. Photius. Iisdem auctoribus statim delevi συνουσία.

ΣΥΝΟΧΗ: Εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχ.] Hæc sumpta sunt ex Alex. Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 162. KUST.

[b] ἀποδιδοὺς] ἀποδοὺς V.

[c] οὐδὲ γὰρ] οὐ γὰρ A.B.V.E. Mox συνεχόμενον συνάπτεται E. pr. In fine τοῦ συνάπτεσθαι τὸ συνέχεσθαι B.E.

[d] Οὐ] Negatio hæc recte deest apud Alexandrum Aphrodis. KUST.

ΣΥΝΟΧΩΚΟΤΕ] Συνοχωκότε A.B.E.

[e] Παρ' Ὁμήρῳ] Il. β. 218. KUST.

[f]Ὁ δὲ [g]ἐβουλεύετο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει· μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Συνῳδά: Σύμφωνα. [h]Μετὰ δοτικῆς. Καὶ συνῳδόν. Αἰλιανός·

[i]Ὁ δὲ ἀλεκτρυὼν συνῴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ᾠδικῷ μέλει, συνῳδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

Συνῳδηκός: Συντραγῳδῶν.

[Συνῳδία: Ἡ ψαλμῳδία.]

Συνωθούμενος: Συνερχόμενος.

Συνῴκησε: Τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε· [k]Συνῳκίσατο δὲ, μεθ' ἑαυτοῦ ἦγε.

Συνωμοσάσῃ:

Συνωμοσία: Ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. [l]Παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία, τάξις τις.

Συνωμότης:

Συνωνή:

[m]Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ τὴν χρείαν ὁ σιταγωγὸς στόλος ἀφίκετο. Ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν, [n]ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρᾴκῃ χωρίων [o]πειρᾶσθαι μέγα τι χρῆμα σίτου [p]ἠξίου. Ἦν τε ἀναγκαῖον τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν [q]πόνῳ πολλῷ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκομίζεσθαι, καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἤν τις αὐτοὺς ἐῴη τόν τε σῖτον [r]οἴκῳ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ κατατιθέναι. Τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ [s]συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι.

Συνώνυμος: Συνώνυμος κατηγορία ἐστὶν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται [t]τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. Οἷον, τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου, καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου. Ζῶον γάρ ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος, [u]αἰσθητική· καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον· καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική. Ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνωριγνώμενοι: Ἐπιθυμοῦντες, ἐπεκτεινόμενοι.

Οἱ δὲ τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνωριγνώμενοι, προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

Συνωρίς: Συζυγία, δυάς. Κυρίως δὲ, [x]δύο ἵπποι συνεζευγμένοι. Κέλης δὲ, ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες: Συνεισφρήσαντες.

[y]Ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες, ἐπὶ τὴν πυλίδα [z]εἰσῆλθον.

Σύνταγμα: Ἔνιοι παράταξιν. Αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες [a]σνϛ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, [b]Συνταγματάρχης. Τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Συντακτήριος:

Συντακτικὸς ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

Συντάξας: Ὁρίσας.

Συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν.

Συντάξας: Ἐντειλάμενος. [d]Πολύβιος·

Συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν [e]ὅσην ἔχει δυνάμεως.

Σύνταξις: [f]Δύο πραγμάτων ἕνωσις. Καὶ τὸ

---

f Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. III. c. 66. KUST. Immo XIV. 10.

g ἐβουλεύετο] ἐβουλεύσατο A.B.V.E. Tum καὶ στρατοπεδεῦσαι B.E. cum Polybii libris.

h Μετὰ δοτικῆς om. V.

i Ὁ δὲ ἀλέκτρ.] Confer Nostrum supra v. Βουλυτός. KUST.

ΣΥΝΩΙΔΙΑ] Deest gl. A.V. Vide supra.

ΣΥΝΩΙΚΗΣΕ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, συνῴκισε: quod est a συνοικίζω. KUST.

k ΣΥΝΩΙΚΙΣΑΤΟ] Συνῳκήσατο E.

ΣΥΝΩΜΟΣΑΣΗΙ] Συνομοσάσῃ E.M.

ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ] Schol. Thucyd. V. 83. Ξυνωμοσίαν: ἔνορκον φιλίαν.

l Παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ] Ex gloss. Herodot. I. 65. ubi συνωμοτία. Malit Ruhnkenius ad Timæum p. 107. παρὰ δὲ Τακτικοῖς συν.

ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ om. A.

ΣΥΝΩΝΗ] Συνωνὴ V. Συνώνη A. Delevi statim τὸ ἄχθος cum A.B.E. τὴν ante χρείαν posui cum A.B.V.E.

m ὍΤΙ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φ.] Hæc omnia sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 22. Ceterum, Alemannus pro συνωνὴ legendum putat ἀνωνή. KUST.

n ἔν τε Βιθυνίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ Θρ.] Sensus et constructio claudicant. Quare legendum forte est, ἐκ τῶν ἔν τε Βιθ. καὶ Φρ. καὶ Θρ. χωρίων συνωνεῖσθαι μέγα τι χρῆμα, &c. KUST. ἐν τῇ B.V.

o πειρᾶσθαι] ἴσ. πριάσθαι Procopii margo.

p ἠξίου] ἠξίουν B.E.

q πολλῷ πόνῳ] πόνῳ πολλῷ A.E.

r οἴκοθεν τῷ] οἴκῳ A. Procop.

s συνωνὴν] συνοχὴν V.

t τὸν αὐτὸν τοῦ] τὸν ἀντὶ τοῦ B.E. ἀντὶ τοῦ M. τοῦ αὐτοῦ V.

u αἰσθητική. Καὶ ὁ ἄνθρ.——καὶ αἰσθητική] Insignem hujus loci lacunam ex ms. A. supplevi. In prioribus enim editt. desunt verba hæc, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. Καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική. KUST.

ΣΥΝΩΡΙΓΝΩΜΕΝΟΙ] Sic ms. A. At priores editt. συνοριγνώμενοι, per ο in syllaba secunda: quæ lectio etiamsi ordini literarum adversetur, est tamen melior, si orthographiam spectes. Solet enim verbum hoc per ο scribi. Vide supra v. Ὀριγνηθῆναι. KUST. Συνοριγνώμενοι E. et in exemplo.

x ἵπποι δύο] δύο ἵπποι A. Post κέλης δὲ delevi ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. Καὶ αὐτὸς, cum A.B.V.

y Ἐξ αὐτῆς] Suid. v. Ἐξ αὐτῆς. Xenoph. Œcon. p. 85. nov. ed. TOUP.

z εἰσῆλθον] ἦλθον V.

ΣΥΝΤΑΓΜΑ] Tacticus in Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 506.

a σνϛ'] σ̄δε V.

b ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ] Lucian. Pseudol. p. 442. TOUP.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΣ] Συντάττεσθαι apud scriptores Græcos interdum accipitur pro valedicere. Unde λόγος συντακτήριος, vel συντακτικὸς, oratio valedictoria. Vide omnino Valesium ad Euseb. lib. III. de Vit. Const. c. 21. p. 226. et Suicerum in Thes. Eccles. v. Συντακτήριος. Quod autem Suidas addit, Origenem appellatum fuisse Συντακτήριον, in eo fallitur. Συντάκτης enim dictus fuit Origenes, auctore Epiphanio, non Συντακτήριος. KUST. A Συντακτήριος sejunxi. Vide supra p. 2791 D.

c Συντάξας—Ἐλαίαν. Συντάξας om. E.

d Πολύβιος] Fr. gr. 120. Ab h. l. usque ad ἐμοῦ σκηνοῦν omnia scripta sunt in A. a manu recenti. Folium integrum veteris scripturæ periit.

e ὅσον] ὅσην B.E.

f Δύο] δευτέρων A.B.E. Photii ms. Lex. Seg. ἑτέρων V. Mox τοὺς στρατευομένους om. Photius, Lex. Seg.

λαμβάνειν, καὶ [g]ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. A

Ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ἠσχύνετο.

Καὶ Μάλχος·

Τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται, καὶ [h]παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, ἐς ἀπόνοιαν ἦλθον.

Καὶ αὖθις Μάλχος·

[i]Ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν [k]ἔδωκε. B

[l]Προκόπιος·

Ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὤφλε.

Τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις: Ἡ συγγραφὴ, ἡ ἱστορία. [m]Πολύβιος·

Ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

C Σύνταξις: Ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη [n]οἴκησις. [o]Δημοσθένης Φιλιππικοῖς·

Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα.

[p]Ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτως καλέσαντος. Καὶ Ὑπερίδης δέ φησι·

D Σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες· ἡμεῖς δὲ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντάσσομαι: Δοτικῇ.

Συντεθεῖσθαι: Καὶ Συντέθεικα: Συνεθέμην.

Συντεκμηράμενος: Συμβαλὼν, καταστοχασάμενος. [q]Εὐνάπιος·

Τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

E Συντέλειαι: Αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ·

Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια: Πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. [r]Ἰώβ·

Ἐπ' αὐτοῖς ἀπώλετο συντέλεια.

Ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

Συντελεῖς: [s]Ὅτε οἱ τριηραρχοῦντες νεὼς μιᾶς A ἅμα ἐπεμελοῦντο, συντελεῖς ἐλέγοντο. Συντελεῖς οὖν, οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντελής: Χρήσιμος.

Συντέμνω: Αἰτιατικῇ.

Συντέρμων: Πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως: Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἀντὶ τοῦ γοργῶς, καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος. B

Ἀσπάζομαι δ', ὅτι ἡ προθύμως ἥκετε,
καὶ [t]συντεταγμένως.

Συντετᾶσθαι: Διατετᾶσθαι.

Συντέτηκεν: Ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε.

Ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα.

Καὶ σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος [u]φθορὰ καὶ ἰσχνότης.

C [x]Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.

Σύντευξις: Συντυχία.

Συντεύξομαι: Συντύχω.

Συντιμηθῆναι: Τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. Οὕτω [y]Δημοσθένης.

Συντομάχη:

Οἱ δὲ ἐκυρίευσαν τῆς Συντομάχης.

D Συντόμισον: Συνάγαγε συντόμως.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα:

Συντρέχω: Δοτικῇ.

Σύντριπτος. Καὶ Συντρίβω: Αἰτιατικῇ.

Συντροχάσαι: [z]Καταντλῆσαι, πληρωθῆναι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντυγχάνω: Δοτικῇ.

Συντυρούμενα: Συμπηγνύμενα.

E Συντυχία: Ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή.

Ὑπολαβὼν οὖν οὐ κατὰ συντυχίαν ἀλλ' ὑπό τινος ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὸν διάθεσιν.

Συνοίμιον: Τὸ προοίμιον.

Συνοίσειν: [a]Συνεισενεγκεῖν.

[g] τὸ ποιεῖν] τὸ om. B.V.E. Photius, Lex. Seg.

F [h] παρακοπτόμενοι] παρακοπτόμενος E. Mox στροφῆς V.

[i] Ὁ δὲ τὸν Παμπρ.] Vide supra v. Παμπρέπιος, ubi locus hic multo auctior legitur. KUST.

[k] ἐδωρήσατο] ἔδωκε A.B.V.E. suprasc.

[l] Προκόπιος] Lib. II. de Bello Pers. c. 7. KUST.

[m] Πολύβιος] Fr. gr. 121.

ΣΥΝΤΑΞΙΣ: Ἀντὶ τοῦ συντ.] Ex Harpocratione. KUST.

[n] οἴκησις] Scribendum puto, διοίκησις: quæ et Valesii conjectura est. KUST.

G [o] Δημοσθένης Φιλιππ.] Olynth. I. p. 3. KUST. p. 14, 27.

[p] Ἔλεγε δὲ ἑκάστους] ἔλεγον δὲ καὶ τοὺς Valcken. Herodot. II. 109. p. 153. TOUP.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΘΑΙ] Deest art. V.

[q] Εὐνάπιος] Fr. 62.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΙ] Explicatio est Theodoreti ad Ps. LVIII. 13. ubi pro ἐν συντελείᾳ Rom. ed. habet συντελείαις, estque hujus loci obscura versio, cum in Hebr. sit כלה *consume*: quæ quidem vox pertinet ad v. 14. ERNEST. Συντέλεια B.V.E.

H [r] Ἰώβ] Cap. XXX. 2. prior explicatio est ex versione Symmachi ad hunc locum. ERNEST.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΣ] Confer Harpocrationem h. v. ex quo partem Eclogæ hujus Suidas excerpsit. KUST.

[s] Ὅτι] ὅτε B.V. Photius. Mox καὶ ante συντελεῖς om. A.B.V. Photius.

ΣΥΝΤΕΛΗΣ] Vid. Abresch. ad Æschyl. T. I. p. 303.

F ΣΥΝΤΕΤΑΓΜΕΝΩΣ] Male pro συντεταμένως. Vide notam sequentem. KUST.

[t] συντεταγμένως] Sic etiam hodie legitur apud Aristophanem in Plut. 325. Sed male. Tam enim sensus quam metri gratia scribendum est, συντεταμένως. KUST. καὶ om. B.V.

[u] φθορὰ] φορὰ V.

[x] Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντ.] Hæc sunt verba Æliani de Epicuro, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἐπίκουρος, ubi integer locus adducitur. KUST.

G [y] Δημοσθένης] In orat. advers. Dionysodor. p. 739. Vide Nos supra ad v. Συνετιμήθη. KUST.

ΣΥΝΤΡΕΧΩ] συντρέχειν ταῖς ἀλόγοις ὀρέξεσιν Simplic. in Epictet. c. 13. i. e. *adsentiri, consentire*. REINES.

ΣΥΝ ΤΩΙ ΚΥΝΙ] Vid. Erasm. Adag. IV. 3, 26. PORTUS. Apostol. XVII. 63.

[z] Καταντλῆσαι] Sic etiam mss. At Hesychius, necnon auctor Etymologici, et Photius in Lexico ms. rectius, καταντῆσαι. KUST.

H ΣΥΝΤΥΡΟΥΜΕΝΑ] Aristoph. Equit. 477. Συντηρούμενα A.

ΣΥΝΟΙΜΙΟΝ] Aliter vocem hanc exponit Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. II. 161. KUST.

ΣΥΝΟΙΣΕΙΝ] Soph. Aj. 432. Vid. Schol. Sed leg. συνοίσειν. TOUP.

[a] Συνεισενεγκεῖν] Addit E. ἀπὸ τοῦ οἴω καὶ ὠφελήσειν.

A Συνοῖσον: Συμφέρον.

[b]Ἐν ὑμῖν τε κείσθω προτιμῆσαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι.

Καὶ αὖθις·

[c]Αὐτός τε γὰρ τῇ ἐπιβολῇ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοιχήσεται: Συναναιρεθήσεται.

Συοφορβία: Ἀγέλη χοίρων.

B Συώδεις: [d]ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν [e]ἐπιφωνουμένου.

Σύρα: Παρὰ Ῥωμαίοις ἡ θεία ἐπιστολή.

Συράκουσα: Πόλις Σικελῶν.

Συρακουσία τράπεζα: Ἡ πολυτελής· ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. Καί, [f]Συρακουσίων δεκάτη.

Σύρβη: Τάραχος.

C Συρβηνεύς: Ὁ ταραχώδης. Ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου· ἤ, πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς [g]ἔχειν. Καί, Συρβηνέων χορός: Ὁ τεταραγμένος, καὶ συώδης· ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνουμένου. Διὸ τάττεται ἡ παροιμία, [h]Συρβήνης χορός, ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

D Συριανός, Ἀλεξανδρεύς, [i]φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. Ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ, Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν βιβλία β', [k]Εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν, Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος, [l]Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία δέκα· [m]καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά.

A Ὅτι Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι Δαμάσκιος, [n]πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε [o]δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς· ὧν ἄριστον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανόν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. Ἀτιμάζειν [illegible] οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν [p]ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

B Συριγμός: Φωνὴ ἄσημος.

[q]Τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι, καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς [r]ἐξηγήσαιτο ῥᾳδίως;

Καὶ αὖθις·

Οἱ [illegible] Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐνεποίουν.

C Σύριγξ: Τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. [s]Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων
[t]ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα.

Σύριγξ καὶ ἡ ἐπιμήκης διώρυξ.

Καὶ ταύτας κελεύει σύριγγα βαθεῖαν [u]ὑπὸ τὸν λόφον τρήσασθαι.

D Καὶ σύριγγος, αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. [x]Πισίδης·

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν
γεωμετρεῖν ἔπεισεν [y]Εὐκλείδου νόμος,
ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Συρίξας: Ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν: Καθαίρειν πόματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. [Οὕτως Ἡρόδοτος.] Καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

E [b] Ἐν ὑμῖν τε κείσθω] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 91. TOUP.

[c] Αὐτός τε γὰρ τῇ ἐπιβολῇ] Agathias, lib. V. p. 162. Αὐτός τε γὰρ ΟΙΚΟΘΕΝ τῇ ἐπιβολῇ τῆς φύσεως εὐστοχώτατα ΔΙΕΓΙΝΩΣΚΕ τὸ συνοῖσον. Quæ haud paulo elegantiora sunt. Sed sic solet noster Suidas. TOUP. ἐπηβολῇ A.E. In fine ἀστοχώτατα V.

[d] ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφ.] Hæc nihil ad rem faciunt, et loco commodiore repetuntur paulo inferius v. Συρβηνεύς. KUST.

F [e] ἐπιφωνουμένου] ἐπιφωνουμένοις A.

ΣΥΡΑ] Hanc gl. om. Portus.

ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ] Vid. Athen. XII. p. 527 C. D.

[f] Συρακουσίων] Συρακουσία V.

ΣΥΡΒΗ] Zenobius VI. 1.

ΣΥΡΒΗΝΕΥΣ] A σύρβη, quod idem est ac τύρβη. Τὸ σ enim et τ non raro inter se commutantur. Quare ineptiunt Grammatici, qui a nomine σῦς etymologiam vocis hujus arcessunt. Vide Casaub. ad Athen. lib. XV. c. 16. KUST.

G [g] ἔχειν om. V. cum Photio et Etymol. M. p. 736, 21. Mox ἐπιφωνουμένοις V.

[h] ΣΥΡΒΗΝΗ ΧΟΡΟΣ] Scribe, ut paulo ante, συρβηνέων χορός. KUST. Συρβήνης A.B.V.E. cum Zenobio VI. 1.

ΣΥΡΙΑΝΟΣ] Philoxeni filius, Marinus in vita Procli p. 25. Cognatus ejus erat Ammonianus. Vid. supra ad Ἀμμωνιανός.—Διδάσκαλος Πρόκλου, vid. Marin. Vit. Procl. p. 25. REINES. Vid. Jonsii Hist. Scr. Phil. p. 300. Vales. de Crit. I. 19.

H ibid. Ὁ φιλόσοφος Συριανὸς ὕμνον εἰς τοῦτον τὸν ἥρωα γράφων, Achillem, cujus ante facta fuit mentio Zosim. IV. p. 222, 20. Vid. Πλούταρχος Νεστορίου. Πρόκλος ὁ Λύκιος. HEMST.

[i] φιλόσοφος] A.V.E. addunt ἰσοκρατίων, et B. suprasc. ζήτει.

[k] Εἰς τὰ Πρόκλου] Pro nota lectoris marginali habet Fabricius Bibl. Gr. V. 26. p. 450. nam Proclus Syriano junior, ejusque discipulus. Hunc tamen Procli de diis Homericis commentarium recenset Suidas. HEMST. εἰς τὰ Πρόκλου om. E.

[l] Περὶ τὰ Λόγια] Forte scribendum est, περὶ τῶν Λογίων. KUST.

[m] καὶ ἄλλα τ. ἐξ om. V.

[n] πάντα τὰ] τὰ om. A. πάντων παλαιῶν V.

[o] δὴ] [illegible] V.

[p] τῆς ἀληθοῦς] τῆς om. A.B.V.E.

[q] Τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν τ.] Hæc sunt verba Polybii in Excerptis a Valesio editis, p. 145. KUST. XXX. 20. [illegible] addit A.

[r] ἐξηγήσαιτο] ἐξηγήσεται E.

ΣΥΡΙΓΞ: Καὶ ἡ] Ammian. Marcellin. XVII. 7. p. 183. et Lindenbrog. HEMST. Vid. Wesseling. Diod. Sic. II. 10. Adde Phrynichum Bekkeri p. 64, 12.

[s] Σοφοκλῆς] In Electr. 720.

[t] ἔχριμπτ'] ἔγχριπτ' A. ἔγχριμπτ' B.

[u] ὑπὸ—τρήσασθαι] ἀπὸ—πρήσασθαι V. qui mox αὐτοῦ.

[x] Πισίδης] In Hexaëmero, 1137. (1165.) et seqq. sed ubi locus hic ita legitur: Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφήν, τὴν ἐργάτιν, Γεωμετρεῖν ἔπεισε, καὶ τριωρόφους Οἴκους ἐγείρειν ἐξαγώνων κτισμάτων, Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' ὀρθίας Γραμμῆς διευθύνουσαν, &c. KUST.

[y] Εὐκλείδου νόμος om. V. Γεωμετρεῖν ἐντεῦθεν Εὐκλείδη σκοπεῖ Pisides v. 1176. quem Suidas in brevius contraxit. Mox ποιεῖς E.

ΣΥΡΜΑΙΖΕΙΝ] Gl. Herodot. II. 77. Vulgo Συρμαΐζειν: καθαίρειν. Deinde Συρμαίη: πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος· οὕτως etc. Reposui lectionem omnium mss. nisi quod B.E. præbent πόματα. Tum omnes omittunt οὕτως Ἡρόδοτος. Seqq. sunt ex Gl. ad II. 125.

Συρμαία: Τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. [a]Καὶ **συρμαΐζειν** τὸ κενοῦσθαι, ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Οὕτως Ἡρόδοτος. Ἡ λάχανον σελίνῳ ἐοικός. Ἤ, βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

Συρμός: Τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά.

[a]Οὐκέτι κυμάσσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ [b]καταγεῦσαι ἅλα.

Περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω: Τρέχω. [c]Πισίδης·

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

Σύροι πρὸς Φοίνικας: Ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύρφαξ: Συρφετώδης, ὀχλώδης.

[d]Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλεῖον πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. Ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα· [e]εἰ δὲ ὡς πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. Οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν, [f]ὡς Πύρρος [g]ὁ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν, ὡς Πάρις.

Συρφετός: Ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος· ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος, καὶ φρυγανώδης, ἤτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρίων. Τινὲς δὲ χειμών, καὶ συρμός.

Ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ.

Σῦς: Ὁ χοῖρος. Ὅτι Ὗς ἐπὶ θηλείας· Σῦς δέ, ἐπὶ ἄρρενος. [h]Κέχρηνται δὲ ἀδιαφόρως·

[i]Ὅπως δὲ δέξητ' ἧμιν ἀγαθὰ σῦς.

Συσσεισμός: Λαῖλαψ, συστροφὴ ἀνέμου.

Συσσημαίνεσθαι: Ὃ καλοῦσι κατασφραγίσασθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. [k]Λυκοῦργος ἐν τῷ Περὶ ἱερείας·

Ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματος καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γραμματεῖα.

Καὶ **σύσσημον**, τὸ σημεῖον.

Συσσιτία: Καὶ **Συσσίτιον**: Εὐωχία, ἄριστον.

Σύσσιτος: Σύντροφος, συνδιαιτητής.

Τοῦ δὲ κεκληκότος ἐφ' ἑστίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε κἀμὲ προτραπῆναι, ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τῶν δαιτυμόνων τὸν ἑστιάτορα ἐκθειαζόντων.

Συσκευάζει: Λόγῳ ἐπιβουλεύει. Καὶ **συσκευή**, ἡ ἐπιβουλή. **Συσκευάζεσθαι** δέ, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι.

[l]Ὄναρ [m]ἐφίσταται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει, δεῖν συσκευάζεσθαι· καλεῖν γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Συσκευάζεσθαι: Ἐπιφέρεσθαι. [n]Ξενοφῶν

ΣΥΡΜΑΙΑ] Vide Erotianum, v. Ἀπὸ συρμαϊσμοῦ. KUST.

[a] Καὶ ΣΥΡΜΑΙΖΕΙΝ—ἐοικός] Hæc vulgo omissa inserunt omnes mss. Quomodo hæc emendanda sint, patet ex Photio, qui agnoscit Συρμαία: τὸ καθ.—οὕτως Ἡρόδοτος, omissis ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Lege igitur, sejunctis quæ male confusa sunt, primo, Συρμαΐζειν: καθαίρειν σώματι ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. Καὶ Συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός, ἢ βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος. Deinde, Συρμαία: τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμετῶν καὶ κοιλίας. Καὶ Συρμαΐζειν, τὸ κενοῦσθαι. Οὕτως Ἡρόδοτος. De συρμαίᾳ quædam habet Schol. Aristoph. Pac. 1253.

[a] Οὐκέτι κυμάσσ.] Anthol. Pal. VII. 8.

[b] καταγεῦσαι] κατάγνυσαι V.E.

[c] Πισίδης] Fr. Foggin. 147.

[d] Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν κλ.] Hæc sunt verba scriptoris Anonymi de Harmato, ut discimus ex ipso Suida supra v. Ἁρμάτος, ubi locus hic auctior legitur. KUST.

[e] εἰ δὲ] εἰ δ' ὡς A.B.V.

[f] ὡς Πύρρος] Apud Suidam v. Ἁρμάτος legitur: Οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν ὡς Πύρρος, ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν ὡς Πάρις. Quod omnino rectum. Ceterum hunc locum, qui in elegantissimis est, Henricus Valesius in notis ad Evagrium Damascii esse putat in vita Isidori. Ego Candido Historico adsignaverim, cujus Excerpta leguntur apud Photium. Quod, ut alia taceam, ex stilo verisimile est. Sed hoc est hariolari. Illud vero certissimum, nec Valesium, nec Kusterum, veram hujus scriptoris manum deprehendisse. Locum pulcherrimum adscribam: Ὁ δὲ Ἁρμάτος ἔκ τε φορᾶς χρημάτων, καὶ τιμῆς ἀπλέτου τυφωθείς, οὐδένα αὐτοῦ ᾤετο διοίσειν ἐπ' ἀνδρείᾳ, καὶ τοσοῦτον αὐτοῦ ἤδη ἡ ἄλη ἐπεκράτει, ὡς σκευὴν ἀναλαμβάνειν Ἀχιλλέως, οὕτω τε περιβαίνειν εἰς ἵππον, καὶ κατὰ τὸν ἱππόδρομον φρυάττεσθαι τοῦ οἴκου. Ἐξῆρε δὲ τοῦτον πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. Hæc non uno malo laborare video. Primum Græci περιβαίνειν ἵππον dicunt, non περιβαίνειν εἰς ἵππον. Plutarch. in Pyrrho: Καὶ ΠΕΡΙΒΑΝΤΑ ΝΙΣΑΙΟΝ ἽΠΠΟΝ ἡγεῖσθαι. Idem in Alexandro: Μικρὰ δὲ οὕτω παρακαλύψας καὶ καταψήσας ΤΟΝ ἽΠΠΟΝ, ὡς ἑώρα πληρούμενον θυμοῦ καὶ πνεύματος, ἀπορρίψας ἡσυχῇ τὴν χλαμύδα, καὶ μετεωρίσας αὑτόν, ἀσφαλῶς ΠΕΡΙΕΒΗ. Heliodor. Æthiop. lib. IX. p. 432. ΠΕΡΙΒΑΙΝΕΙ ΤΟΝ ἽΠΠΟΝ οὐκ αὐτὸς ἐφαλλόμενος, ἀλλ' ἑτέρων διὰ τὸ ἄχθος ἀνατιθεμένων. [Apion apud A. Gellium lib. VII. 8. Καὶ ἱππηδὸν περιβεβηκότα μέχρι διακοσίων ἀνῆγε σταδίων· ἐξεχεῖτο δ' ἄρα ἡ Ῥώμη καὶ πᾶσα ἡ Ἰταλία θεάσασθαι ἰχθὺν νηχόμενον ὑπὸ ἔρωτος. Casaubonus ἀντὶ τοῦ, νηχόμενον, legit πιεζόμενον. Sed Jac. Gronovii est vera lectio, ἡνιοχούμενον. Quem vide.] Hinc Schol. ad Hom. Odyss. ε'. 130. Περὶ τρόπιος βεβαῶτα. ΠΕΡΙΒΕΒΗΚΟΤΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΙΝ. Deinde verba illa φρυάττεσθαι τοῦ οἴκου corruptissima esse nemo non videt. Apud Suidam supra v. Ἄλη, legitur, φρυάττεσθαι τοῦ ἵππου· quod nihilo sanius est. Æmilius Portus, in hac palæstra princeps versatus, legendum putabat, φρυάττεσθαι τοῦ ἵππου τρόπον. Quod Kustero non displicebat. Equidem nullus dubito, quin ita auctor reliquerit: Καὶ κατὰ τὸν ἱππόδρομον ΚΑΤΑΦΡΥΑΤΤΕΣΘΑΙ ΤΟΥ ὈΧΛΟΥ. Quæ elegans et significantissima locutio. Καταφρυάττεσθαι τοῦ ὄχλου. *Ferocius atque insolentius se gerere adversus populum.* Nimirum Harmatus ita se efferebat, ut Achillis habitum indueret, et equo vectus per circum discurreret, et hominum capitibus insultaret. Hic sensus loci est. Verbum, quod rarius est, peropportune agnoscit Suidas: Καταφρυάττομαι· γενικῇ. TOUP.

[g] ὁ Ἀχιλλέως] Lege, ὁ Ἀχιλλέως, i. e. *Achillis filius.* KUST. Sic B.V.E.

ΣΥΡΦΕΤΟΣ—φρυγανώδης leguntur in Schol. Platon. p. 117. Sequentia ita exhibentur ibid. p. 17. Συρφετῷ] κονιορτῷ τῷ μετὰ κόπρων· οἱ δὲ χειμῶν, καὶ συρμός, καὶ σύρφη, φρύγανα.

[h] Κέχρηνται] κέχρηται A.B. seqq. om. V. Inserui mox δὲ ex A.

[i] Ὅπως δέξ.] Aristoph. Acharn. 741. Ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἧμεν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός. KUST. Schol. ad eum locum descripsit Suidas.

ΣΥΣΣΕΙΣΜΟΣ] Vox τῶν ό in variis locis obvia. ERNEST. Συσεισμός V.

ΣΥΣΣΗΜΑΙΝΕΣΘΑΙ] Confer Harpocrationem v. Σεσημασμένῳ. KUST.

[k] Λυκοῦργος δὲ] δὲ om. A.B.V.E.

ΣΥΣΚΕΥΑΖΕΙ] Memnon apud Phot. Bibl. in Clearcho. TOUP.

[l] Ὄναρ ἐφ.] Si conferas quæ scribit Xenophon Κ. Π. VIII. p. 138. [VIII. 7, 1.] hæc de Cyro dicta videbuntur ab alio quodam scriptore, qui Xenophontis verba paulisper immutavit. HEMST. Idem fere notavit Abreschius. Locum Æliano assignat Valckenærius.

[m] ἐφίσταται] ἐφίστασθαι E. Tum λέγειν A. λέγειν δὴ V.

[n] Ξενοφῶν] Lib. VI. de Institut. Cyri, p. 161. KUST. VI. 2, 26.

Ὁ Κῦρος ἔφη τοῖς στρατιώταις συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν, [o]οἶδεν δὲ τοσοῦτον ἕκαστον χρὴ, ὅσος ἱκανός ἐστιν ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ἱδρωτοτεῖν.

ΣΥΣΚΗΝΊΑ: Συνοικία. [p]Ξενοφῶν·

ὍΤΙ ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνεῖν τοὺς στρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. Ἑώρων γὰρ ἀλλήλους [q]ὁμοίως τρεφομένους, καὶ οὐκ ἦν πρόφασις μειονεξίας, ὥστε ὑφίεσθαί τινα κακιώτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς [r]πολεμίους. Καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι· οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

ΣΎΣΚΙΑ: Τὰ δασέα.

Πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων [s]ἀνεκάθαιρεν· ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους [t]ἐξέτεμεν.

ΣΥΣΠΕΙΡΑΘΈΝΤΕΣ: Συστραφέντες.

Οἱ δὲ πρὸς [u]τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διαλεχθέντες, παρά τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίσταντο.

ΣΎΣΤΑΣΙΣ: Ἀγάπη, ὁμόνοια. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱσταμένων, τῶν συντρόφων. [x]Πολύβιος·

Ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν.

ΣΎΣΤΑΣΙΣ: Καὶ ΣΥΣΤΑΘῆΝΑΙ, ὁμοδίαιτον καὶ [y]φίλον γενέσθαι.

[z]Ἐλθόντα δι' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριστίππου συσταθῆναι.

ΣΥΣΤΈΛΛΩ: Αἰτιατικῇ.

ΣΥΣΤΉΣΑΣ: Παραδοὺς, προσμίξας. Πολύβιος·

Τοῦτον ἐξαπέστειλε, συστήσας ἱππεῖς [a]πεντακοσίους, δυναμένους ἔτι ποιεῖν.

ΣΥΣΤΟΜΏΤΕΡΟΝ [b]ΣΚΆΦΗΣ: Τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ [c]ἀγεννὲς σιωπώντων. Θεόφραστος [d]γὰρ ἐν τῷ A περὶ Νόμων, εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν· καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. [e]Διὰ δὲ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσειν [f]ἀπειλεῖν σκάφης.

ΣΥΣΤΡΈΜΜΑΤΑ: [g]Στασιαστῶν [h]πλῆθος.

ΣΥΣΤΡΟΦΉ: Ἡ ὁμόνοια, [i]καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. B [k]Δαβίδ·

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων.

ΣΎΣΤΟΙΧΑ, καὶ ΠΑΡΏΝΥΜΑ, καὶ ΠΤΏΣΕΙΣ, [l]παρακαθῆσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. Σύστοιχα [m]λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἴη ἂν ὡς ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ' αὐτά. Ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν, καὶ τὸ ἐπι- C στητόν· ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὧν ἐστί. Σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε καὶ [n]ἐκείνῳ ἀφ' οὗ παρωνόμασται· οἷον, ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος, [o]καὶ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ δικαίως. Ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα, καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. Παρώνυμα δὲ [p]μόνα τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, D [q]ἐκείνῳ λέγουσιν, ᾧ παρωνόμασται, ἀλλ' οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις· τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός· οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

ΣΥΣΤΟΙΧΊΑ:

[r]Ὁ δὲ ἐν τῇ [s]στάσει ἐγένετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσγενὴς δὲ τοῖς ἄλλοις.

---

[o] οἶδέν τε] οἶδεν δὲ A.B.V. qui mox ἡμᾶς pro ὑμᾶς. Tum αὐτοὺς om. A.

[p] Ξενοφῶν] Lib. II. [1, 25.] de Instit. Cyri, p. 23. sed ubi sic legitur: Ἐν δὲ τῷ ὁμοσκηνοῦν ἐδόκουν μὲν αὐτῷ ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα τοῦτο, ὅτι ἑώρων ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους. Et, ὑφίεσθαί τε τινὰ, κακίω τε ἕτερον ἑτέρου εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Ὠφελεῖσθαι δὲ ἐδόκουν αὐτῷ καὶ πρὸς τὸ γιγνώσκεσθαι ἀλλήλους ὁμοσκηνοῦντες. Ἐν γὰρ τῷ γιγνώσκεσθαι καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει μᾶλλον ἐγγίνεσθαι. Οἱ δὲ ἀγνοούμενοι ῥᾳδιουργεῖν πως μᾶλλον δοκοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν σκότει ὄντες. Hinc Suidam emendabis. KUST.

[q] στρεφομένους ὁμοίως] ὁμοίως τρεφομένους A.B.V.

[r] πολεμίους] πολέμους B.V.E.

[s] ἀνεκάθαιρεν] ἀνεκάθαιρεν A.B. ἀνεκάθευδεν E.

[t] ἐξέταμεν] ἐξέτεμε A.B. ἐξέτεμεν V. ἐξέταμνεν E.

ΣΥΣΠΕΙΡΑΘΕΝΤΕΣ] Confer Nostrum supra v. Συνεσπειραμένοι. KUST. Schol. Platon. p. 48. Συσπειρᾶται: συστρέφεται.

[u] τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διαλεχ.] τῇ φήμῃ συμπειραθέντες καὶ διαλεχ. E. διαλεχθέντες M. Mox ἄλλας B.E.M. pro ἀλλήλους.

[x] Πολύβιος] Lib. I. c. 78. KUST. Πολύβιος om. A.

[y] φίλον] φίλων V. Mox ἀπορίας V.

[z] Ἐλθόντα δι' ἀπορ.] Est apud Laërtium: sed locus nunc non succurrit. KUST. Legitur hic locus apud Laërtium in Æschine. Legitur etiam totidem verbis in Platone. Ita autem se res habet: Φασὶ δὲ αὐτὸν δι' ἀπορίαν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν πρὸς Διονύσιον, καὶ ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἀριστίππου συσταθῆναι. *Aiunt vero Æschinem inopia adactum, venisse in Siciliam ad Dionysium, atque a Platone despectum, ab Aristippo fuisse* H *illi commendatum.* Notandus autem Suidas: Συσταθῆναι: Ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. Quæ interpretatio nulla est. Putabam aliquando nostrum lexicographum, ut est caput festivum, binas voces confudisse, συσταθῆναι et συνεστιαθῆναι. Quod et alibi non semel fecisse comperi. Sed jam intellexisse videor, quid homo voluerit. Nempe Aristippus ita commendabat Æschi- E nem, ut dignum scilicet, qui in contubernium atque amicitiam Dionysii admitteretur. Quod unice verum, et ad mentem Suidæ adcommodatum. TOUP.

[a] πεντακοσίους om. V. Mox ἐπιποιεῖν pro ἔτι ποιεῖν Schweigh. Polyb. Fr. gr. 122.

[b] ΣΚΑΦΗΣ] Sic rectius mss. Paris. [et Photius] quam priores editt. quæ habent partim σκάφους, ut Basil. et Genev. partim σκάφος, ut Mediol. et Ald. [et V.E.] Ceterum de proverbio hoc consule etiam Zenobium, Diogenianum, et Hesychium. KUST.

F [c] ἀγεννές] ἀγενὲς V. et Photii ms.

[d] δὲ] γὰρ A.V. Photius.

[e] Διὰ τὸ ἀπαρρησ.] Lego et suppleo, διὰ οὖν τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι τὸν μέτοικον, συστομώτερον, &c. KUST. διὰ δὲ A.V. Photius.

[f] ἀπειλεῖ] ἀπειλεῖν A.B.V.E. ἀπειλὴν Photii ms.

ΣΥΣΤΡΕΜΜΑΤΑ] Vid. v. Στίφος. vel συστραφέντων πλ. Malchus p. 61. TOUP. cf. 2 Reg. IV. 2. 3 Reg. XI. 24. et v. Hesych. gl. sacr. in συστρεμμάτων. ERNEST.

G [g] Στασιαστῶν] Sic antiquissimus ms. A. At mss. B. et C. [et E.] itemque priores editt. omnes habent, στρατιωτῶν: quod minus placet. KUST.

[h] πλήθη] πλῆθος A. πλη^θ Photius.

[i] καὶ ἡ] ἡ om. A.

[k] Δαβίδ] Psalm. LXIII. 3. et Theodoret. in eum locum. ERNEST.

ΣΥΣΤΟΙΧΑ καὶ ΠΑΡ.] Confer Alex. Aphrod. in Top. p. 105. KUST.

[l] παρακαθῆσθαι] παρακαλεῖσθαι A.V.

[m] λέγεται] λέγονται V.

[n] ἐκείνῳ ἀφ' οὗ] ἐκείνων ἀφ' ὧν E.

[o] καὶ bis accessit ex A. Mox τῇ post αὐτῇ om. A.

[p] μόνον] μόνα A.B.V.

[q] ἐκείνῳ] ἐκεῖνο E. Mox ᾧ A.B.V.E. pro ἀφ' οὗ.

[r] Ὁ δὲ] Damascii est, ni fallor. HEMST.

[s] συστάσει] στάσει A.

A ΣΥΤΟ: Ὡρμᾶτο, ἔτρεχε.

[s] Σύτο δέμας ἀνίκητον ἐν δρόμοις.

ΣΥΦΑΞ: [v] Ὄνομα. Ἀππιανός·

Σύφαξ [illegible] τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾶν διαλύσεις.

Καὶ αὖθις·

[u] Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

B ΣΥΦΑΡ: [x] Τὸ δέρμα, ἡ [y] ἀνθρωπῆ.

[z] Ναὶ μὰ τὸ μανὸν
σύφαρ ἐμόν, [a] ναὶ τοῦτο τὸ [b] δένδρεον αὖον ἐὸν περ.

[[c] Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Τὸ ΣΥΦΑΡ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα.]

ΣΥΦΕΟΣ: Τόπος ὅπου [d] οἱ σύες τρέφονται. Λέγεται δὲ καὶ ΣΥΦΕΩΝ. [e] Ἀγαθίας·

[f] Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεοῖς καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων [g] μεμηνύκει στρατεύματα.

C ΣΥΦΟΛΗΣ, Συφόλου.

ΣΥΧΕΜ: Πόλις.

ΣΥΧΝΑΖΕΙΣ: Πυκνάζεις.

ΣΥΧΝΑΙΣ: Συνεχέσι. Καὶ [h] ΣΥΧΝΗΝ ΟΥΣΙΑΝ, τὴν πολλήν. Καὶ ΣΥΧΝΟΣ [i] ΧΡΥΣΟΣ, ὁ πολύς.

[k] Καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμφιγένη.

Καὶ [l] Ἰάμβλιχος·

D Παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμπράν, ἐσθῆτα σοβαράν, καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.

ΣΥΧΝΟΝ: [ll] Πολύ, πυκνόν. [m] Ξενοφῶν·

A Ἅμματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων.

Ἀντὶ τοῦ πολύ.

Ὁ [illegible] συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσε.

Ἀντὶ τοῦ πολλούς.

[o] Πίονα τυρὸν δρέψασθε, αὔτην
ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον [n] συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

ΣΦΑΓΑΣ: Τὰς κατακλεῖδας. [p] Θουκυδίδης·

Καὶ αὐτοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

B ΣΦΑΓΕΙΟΝ: [q] Τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον, ὃ εἶπεν [r] ὁ ποιητὴς [s] ΑΜΝΙΟΝ.

ΣΦΑΓΙΑΖΕΙΝ: Τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. [t] Ἡρόδοτος·

Ὃς, ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο Παυσανίης, καθήμενος ἐν τῇ τάξει, ἐτρωματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

ΣΦΑΓΙΑΖΟΜΕΝΟΣ: Διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν.

Ὁ δὲ εἴτε [u] δυσσημίαν αἰσθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέ-
C ρειν ἐλογίζετο [x] φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

ΣΦΑΓΙΔΙΟΝ: Τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. Καὶ ΣΦΑΓΙΣ, σφαγίδος, τὸ αὐτό.

ΣΦΑΔΑΖΕΙΝ: [y] Θράσσειν, δυσθανατεῖν, ματαίως σπᾶσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀργῆς [z] στενάζειν. ΣΦΑΔΑΖΕΙΝ καὶ τὸ πηδᾶν, ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι, καὶ σφακελίζειν.

ΣΦΑΔΑΖΟΝΤΕΣ: Σπώμενοι, ἢ δυσφοροῦντες.

D Καίπερ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις,
ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων.

ΣΦΑΔΑΖΟΥΣΑ: [a] Πανουργεύουσα.

---

[s] Σύτο δέμας ἀν.] Hæc sunt verba Pindari Olympionic. Od. I. 32. 33. ubi locum integrum vide. KUST.

ΣΥΦΑΞ] Deest articulus A.

[u] Σύφακα δ' ἄρα τὸν δυν.] Hæc sunt verba Appiani in Iber. p. 462. eademque leguntur supra v. Ἔκνισεν. KUST.

ΣΥΦΑΡ] De hac voce egregia habet Etymologus, quem vide. KUST. Lycophr. 793. Nicand. Schol. Alexiphar. p. 70. Mox f. ἔκδυμα. Vid. Πέπερδα. TOUP.

[x] Τὸ δέρμα] Addit V. τοῦ ὄφεως καὶ τοῦ τέττιγος.

[y] ἀνθρωπῆ] ἀνθρῶπῆ A. ἀνθρωπὴ V.

[z] Ναὶ μὰ τὸ μαν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ναὶ μὰ τό· ubi Nos vide. KUST.

[a] καὶ τοῦτο] ναὶ τοῦτο A.B.V.

[b] δένδρεον] Metri gratia scribendum est δένδρειον. KUST. Sic A.V.

[c] Καλλίμαχος] Seqq. om. A.V. Vid. supra p. 2566 B.

[d] οἱ σύες] αἱ σύες A.E. pr. Mox δὲ ante καὶ om. A.

[e] Ἀγαθίας] Lib. V. p. 157. KUST.

[f] Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν] Hic locus negligenter admodum descriptus est a compilatore nostro. Neque sane Kusterus Agathiæ librum, ex quo hæc deprompta sunt, inspexisse videtur. Ita autem legitur apud Agathiam lib. V. p. 152. ed. Vulc. Ἀλλὰ μήτε κυνῶν ὑλακὴν ἀκούεσθαι, εἰ μὴ λίαν καταγέλαστον εἰπεῖν, ὡς γοῦν ἐν συφεοῖς καὶ μάνδραις. Τὰ γὰρ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα οὐ τοσαῦτα διαμεμενηκότα, ὁπόσα τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων ἐξεύρηται, ἐς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, οὐκ ἔτι τῷ μεγέθει τῆς πολιτείας ἐξήρκουν. *Quinetiam ne canum quidem latratus audiebatur, nisi quod ridiculum dictu est, in suilibus aut ovilibus. Romanorum enim exercitus non tanti, atque olim sub veteribus imperatoribus fuerant, permanserunt; sed ad minimam quandam portionem redacti, non amplius magnitudini imperii pares erant.* Ad hunc locum respexit Suidas, sed ita ut Agathiam male repræsentaverit, et rem totam pessundederit. TOUP.

[g] μεμηνύκει] μεμηνήκει A.V.

ΣΥΦΟΛΗΣ] An corrupte scriptum pro Οἰφόλης? Nomen certe ejusmodi nullum occurrit. HEMST.

[h] ΣΥΧΝΗΝ ΟΥΣΙΑΝ] Aristoph. Plut. 754. Ὅσοι δ' ἐπλούτουν, ΟΥΣΙΑΝ τ' εἶχον ΣΥΧΝΗΝ. Ad hunc locum
E respexit Suidas. TOUP.

[i] ὁ πολὺς ΧΡΥΣΟΣ] χρυσὸς ὁ πολὺς A.V.

[k] Καὶ τῆς οἰκίας] Plenius in Ἐλευθεριότης, ubi versio melior, sensu interpretem adjuvante. HEMST.

[l] Ἰάμβλιχος] Vid. Rochetti Miscell. t. I p. 84.

[ll] πολὺν] Leg. πολύ. REINES. Sic V. qui mox διαλείποντα σύχν'. In fine gl. ἀντὶ τοῦ πολλοὺς om. E.

[m] Ξενοφῶν] Anab. I. 8, 10.

[n] συχνὸν] ἰσχνὸν B.E.M.

[o] Πίονα τυρὸν δρ.] Scribe et supple, Οἵ καὶ πίονα τυρὸν
F ἀπεδρέψασθε, καὶ αὔην Ἰσχάδα, &c. Sic enim recte legitur Anthol. lib. I. c. 33. p. 70. [Pal. VI. 303.] ubi integrum epigramma vide. Confer etiam Nostrum supra v. Ἰσχάς. KUST. δρέψεσθε A. δρέψεσθαι B.V.E.

[p] Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 48. ad quem locum Scholiastes: Ἐς τὰς σφαγάς: Ἤγουν, εἰς τὸ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. Σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' οὗ καθιᾶσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν. KUST.

[q] Τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν] τοῦτο αἱματοδεκτικὸν Schol. Ari-
G stoph. Thesm. 756. ed. Bekker. unde provenit gl.

[r] Ὁ Ποιητής] Odyss. γ'. 444. KUST.

[s] ΑΜΝΙΟΝ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. [et E.] quæ habent, ἀμνεῖον, per diphthongum ει, in syllaba penultima. KUST.

[t] Ἡρόδοτος] Wesseling. Dissert. Herodot. p. 125. TOUP. IX. 72. ἐν ante τῇ τάξει ex B.V.E.

ΣΦΑΓΙΑΖΟΜΕΝΟΣ] Polyb. p. 1026. TOUP.

[u] δυσσημείαν] δυσσημίαν A.B.

H [x] φυλάξασθαι τὸν καιρὸν] τὸν καιρὸν φυλάξασθαι V.

[y] θράσσειν] Leg. βράσσειν ex Hesych. REINES. Ita etiam Ruhnkenius ad Tim. p. 243. φράσσειν Phot. ms. Lex. Seg. ms.

[z] στενάζειν] στυγνάζειν V. In fine gl. καὶ σφακελίζειν om. A. ubi V. σφακελλίζειν.

[a] Πανουργεύουσα] *In omnes partes versare.* Vid. v. Στρέ-

Σφακελίζοντες: Διασπῶντες, πηδῶντες, [b]ὑποτρέμοντες.

Σφακελισμός: [c]Παραπληξία. Καὶ σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον.

Σφακελισμός: Ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. Γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. [d]Λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς, καὶ ὁ παλμός. Σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Αἰλιανός·

B Καὶ ἀκούω [e]τὸν πόδα [f]ἐκεῖνον ἐς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι, καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα.

Λέγεται δὲ σφάκελος καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. Καὶ παροιμία· [g]καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. Παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν [h]πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ C τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν [hh]τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. Θαυμάσας δὲ [i]ὁ Πεισίστρατος τὴν παρρησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. Καὶ ἐκ τούτου [k]οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

Σφάκον: Ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. [l]Ἀριστοφάνης·

Κἦθ' ὁ μὲν ἔτριβε [m]κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον.

A Ὡς [n]ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφου.

Σφακτηρία: Τόπος στενὸς τῆς Λακωνικῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων καὶ ἀποφράττων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. Ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς [[o]ἀγωνιζόμενος τετελευτήκει.]

Σφάκτριαι: Ἱέρειαι.

B [p]Μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι, καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνὰ, καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας, καὶ τὰ πρόσωπα μέντοι, [q]ᾗ ὥσαν δὲ ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ἐφ' ἑνὶ [r]συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ᾖξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

Σφαλείς: Ἀποτυχών. Καὶ σφαλεῖεν.

Σφάλλω: Αἰτιατικῇ.

Σφάραγον: Ὁ [s]Ἀπίων, φάρυγγα. Ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

C Σφᾶς: Ἑαυτούς· ἢ [t]τὰς ἑαυτῶν.

Σφαῖρα: Τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα. Καὶ σφαιροπαικτεῖν, τὸ διὰ σφαίρας παίζειν.

[u]Καὶ σχίζας, καὶ σφαῖραν ἀείβολον.

Τὴν ἀεὶ βαλλομένην. Καὶ, σφαιρηδὸν, διὰ [x]σφαίρας.

D [[y]Τὴν σφαιριστικὴν ἔπαιξεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής.]

φυγξ. TOUP. Deest hæc gl. V. qui loco ejus præbet Σφαδάζειν καὶ τὸ πηδᾶν κ. τ. σπ. ut supra.

ΣΦΑΚΕΛΙΖΟΝΤΕΣ] Deest gl. V. Delevi Τὸ ΣΦΑΚΕΛΙΖΕΙΝ, φλεγμαίνειν ἐστὶν, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος, cum A. quæ supra leguntur p. 505 C.

[b] ὑποτρέμοντες] Ex Deut. XXVIII. 32. vid. Biel. Thes. ERNEST.

E ΣΦΑΚΕΛΙΣΜΟΣ] Schol. Platon. p. 209. Σφακελισμός ἐστι σῆψις μυελοῦ, καὶ Σφάκελος ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόσεις ὁ δὲ σπασμὸς οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. Ἰατροὶ δὲ, τὴν μελανίαν, ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην. Ἔνιοι δὲ, τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. Λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμὸς, καὶ ὁ παλμός. Ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος.

[c] Παραπληξία] Et σφάκελος interdum hanc significationem habet. Æschylus Prometh. Vin. 877. Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς Μανίαι θάλπουσι. Scholiastes: Σφάκελος: Σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου. KUST.

F [d] Λέγεται καὶ] λέγεται δὲ καὶ V. qui addit καὶ ὁ σφυγμὸς post παλμὸς, et infra om. Αἰλιανὸς—τὸν ἄνδρα.

[e] τὸν πόδα] Sic recte ms. A. itemque ipse Suidas supra v. Οἴδημα: ubi hoc ipsum fragmentum legitur. At priores editt. [et E.] male, τὸν παῖδα. KUST.

[f] ἐκεῖνον] ἐκεῖνον αὐτὸν A.B.E. τὸν πόδα αὐτοῦ in v. Οἴδημα.

[g] Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτελ.] Hæc omnia leguntur etiam supra, v. Καὶ σφάκελοι. KUST. Vid. Menag. ad Diog. Laërt. I. 53.

G [h] πρεσβύτην] δεσπότην B.E. τὸν πρεσβύτην om. V.

[hh] τόπων] πόνων conj. Pricæus ad Ev. Luc. VIII. 6.

[i] ὁ Πεισίστρατος] ὁ om. A. τὴν παρρησίαν αὐτοῦ om. V.

[k] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.E. ἐκ τούτου ἡ παροιμία, nec plura V.

[l] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 493. Schol. ed. Bekker. 486.

[m] κεδρίδας] Sic recte ms. A. itemque Aristophanes loco laudato. At priores editt. inepte, κερκίδας. KUST. κεδρίσας B.E.

H [n] ἐπιτήδεια] ἐπιτήδειον V.

ΣΦΑΚΤΗΡΙΑ] In his Laconica regio Thessaliæ pene jungitur, et in utriusque finibus Sphacteria collocatur præter omnium geographorum sententiam ipsiusque rei veritatem. Vide vero quid Suidam in hos errores implicuerit. Sphacteria insula est, Pylo Messenio adjacens et prætenta: Pylum Scholiastes Aristophanis ad Equit. 55. et Pylas seu Thermopylas, ad quas Leonidas fortissime pugnans cecidit, turpissimo peccato pro iisdem habuit. Ἐν τῇ Πύλῳ: Τόπος δὲ αὕτος τῆς Λακωνικῆς στενὸς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων τὰς ἀπὸ Θεσσαλίας etc. Suidas cæcum hunc ducem secutus, Pylas Pylum et Sphacterium permiscuit, et quod alter de Pylo, ipse secure de Sphacteria in lexicon suum transcripsit, facilique adeo labore Laconicam Thessaliæ admovit. WESSELING. Probab. c. 29. p. 257.

[o] ἀγωνιζόμενος τετελευτήκει om. A.B.V.

[p] Μετὰ τῆς ἱερᾶς] Hæc Æliano tribuit Valckenærius.

[q] ᾗ ὥσαν δὲ ignoscunt omnes mss. et edd. ante Kuster.

[r] συνθήματι] Vid. Σύνθημα. TOUP.

[s] Ἀπίων] Ἀπίων A.V.E. Mox περὶ αὐτοῦ V. Deinde γενομένου Photius. Post h. gl. delevi ΣΦΑΡΑΓΕΥΝΤΟ: Ἤχουν προΐεντο. Ὄνομα πεποιημένον. Ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βρόγχος, ᾗ τὴν φωνὴν ἀφιέμεθα, καὶ ἈΣΦΑΡΑΓΟΣ· καθ' ὃ καὶ ΣΦΑΡΑΓΙΖΩ, τὸ ἠχῶ, cum A.B.V.E. quæ Suidæ addita sunt ex Etymol. M. p. 737. ult.

[t] τὰς ἑαυτῶν] Hæc interpretatio pertinet ad σφάς, quod cum acuto scribitur, a σφός, suus: non vero ad σφᾶς, quod circumflexo notatur, et contractum est ex σφέας. KUST. fere cum Porto.

[u] Καὶ σχίζας addidi cum A.B.V.E. Sumptus est locus ex Anthol. Pal. VI. 282.

[x] τῆς σφαίρας] τῆς om. A.B.V.E.

[y] Τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν] Athen. lib. I. c. 15. p. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστὴν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν. Huc Suidas respexit. Confer etiam Suidam supra v. Ὄρχησις, ubi eadem leguntur. KUST. Ita locutus est Athenæus, lib. I. p. 14. Διαβόητοι δὲ ἐπὶ ΣΦΑΙΡΙΚΗΙ Δημοτέλης ὁ Θεόγνιδος τοῦ Χίου σοφιστοῦ ἀδελφὸς, καί τις Χαιρεφάνης. Perperam uterque. Aliud est σφαιρική, aliud σφαιριστική. Quæ vox utrique redonanda est. Athenæus infra: Πολὺ δὲ τὸ σύντονον καὶ καματηρὸν τῆς περὶ ΤΗΝ ΣΦΑΙΡΙΣΤΙΚΗΝ ἁμίλλης. Confer Nostrum v. Ὄρχησις et v. Χορείαν, ubi recte legitur, τὴν δὲ ΣΦΑΙΡΙΣΤΙΚΗΝ ἔπαιζεν. Ludi ejus meminit Philosophus in Rhetor. I. 11. Ἐπεὶ δὲ τὸ νικᾶν ἡδὺ, ἀνάγκη καὶ τὰς παιδιὰς ἡδείας εἶναι, τὰς μαχητικὰς, καὶ τὰς αὐλητικὰς, καὶ ἐριστικὰς, (lege καὶ ΚΙΘΑΡΙΣΤΙΚΑΣ) καὶ ἀστραγαλίσεις, καὶ ΣΦΑΙΡΙΣΕΙΣ. Ita legendus et distinguendus est iste

[Σφαῖρα: [z]Ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν [a]Ἀνάγαλλις ἡ Κερκυραία, γραμματική, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι.] A

Σφαιρίζω: Τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω.

[b]Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

Σφαιρωτήρ: Σανδαλίου [c]ζυνίχιον. Οἷον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφεδανῶν: Στερρῶν, ἰσχυρῶν.

[d]Ὄμμα δ' ἑλίξας
βρυχᾶτο σφεδανὸν ἔβριμον ἐκ γενύων.

Σφενδάμνινοι: Ἰσχυροί· [e]τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον· ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. Τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τῷ [f]πρίνινοι. Σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου [g]σκληροῦ. Ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. Ἡ γὰρ [h]σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

Σφενδονᾶσθαι: [i]Ἀπορρίπτεσθαι.

Σφενδόνη: [k]Τοῦ δακτυλίου ἡ περιφέρεια· καὶ ἡ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις.

[l]Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾶν [m]ἐκέλευεν, ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. Σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα [n]ἰσχυρῶς ὠφελοῦσιν σφενδονῆται· [o]παρόντες· αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται [p]μείνειαν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις.

Καὶ σφενδονῶ, αἰτιατικῇ.

[Σφενδονῆται:
[q]Βαλιαρίδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι.]

Σφέτερα: Τὰ ἑαυτῶν.

Σφετερίζεται: Αἰτιατικῇ. Λαμβάνει, ἰδιοποιεῖται.

Σφέτερον: Τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. Καὶ σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

Σφηκιά: [r]Εἶδος ζώου. Καὶ παροιμία·

B [s]Ὥσπερ σφηκιὰν [t]βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Ἀριστοφάνης. Ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε. Βλίττειν γάρ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

Σφηκώδεις: Σκληροί, κάτισχνοι τοῖς σώμασι· [u]καὶ γὰρ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον.

C [[x]Ἤγουν,] [y]ξύλον ὀξυμμένον· ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τῶν ὄπισθεν. Ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. Τὰ γὰρ [z]μικρὰ τῶν ξύλων, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους, καὶ μὴ προκοιλίους, σφηκώδεις φασί.

[Σφῆκες [a]φανέντες δυσμενῶν εἰσὶ βλάβαι.
D Ὅτι [b]ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δέ, μελισσῶν.]

Σφήκωμα: Τὸ λεπτὸν σχοινίον.

---

locus: de quo non est quod dubitent viri eruditi. TOUP. Vid. Junii Catal. Artif. in *Timanthes*. HEMST. σφαιριστικῷ ἔπαιζεν V. Desunt hæc A.

[z] ὍΤΙ τὴν τῆς σφαίρας εὑρ.] Eadem tradit Suidas supra v. Ἀναγαλλίς. KUST. Hæc A. in marg.

[a] Ἀνάγαλλις] Supra suo loco rectius, Ἀναγαλλίς. KUST.

[b] Φιλονείκως γὰρ οἱ σφ.] Ne Melampus quidem, vel si quis Melampode μαντικώτερος, divinare queat, quid ista sibi velint, aut quare ea huc allata sint, nisi in promptu habeat locum scriptoris, ad quem Suidas respexit. Respexit autem ad Artemidori Oneirocr. lib. IV. c. 71. ubi inter alia et hæc leguntur: Δοῦλός τις ἔδοξε μετὰ τοῦ Διὸς σφαιρίζειν. Ἐφιλονείκησε τῷ δεσπότῃ. Ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τὸν δεσπότην ἐσήμαινεν· ὁ δὲ σφαιρισμός, τὴν ἐξ ἴσου ῥῆσιν καὶ φιλονεικίαν. Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι. Hinc apparet, compilatorem omisisse, sine quibus ea, quæ hic adducta sunt, intelligi non possunt. KUST. Nihil alius voluit Suidas, quam exemplum adferre propositi verbi σφαιρίζειν. HEMST. E F

ΣΦΑΙΡΩΤΗΡ] Joannes Chrysost. in Orat. in XL. Martyres: Σφαιρωτήρ, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον λωρίον. Σφαιρωτὴρ δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλάκις κυκλοειδὲς ἀπεργάζεσθαι τὸ δέρμα τὸν τεχνίτην, καὶ οὕτω τέμνειν. Τινὲς δέ φασι τὴν κλῆσιν λαβεῖν ἀπὸ τοῦ τὰ σφυρὰ τηρεῖν. Eadem ex Chrysostomo repetit Photius Cod. CCLXXIV. p. 1521. Ceterum, vox σφαιρωτὴρ aliquoties etiam occurrit apud LXX. Interpretes in Exodo, sed alio significatu. KUST. Genes. XIV. 23. unde Cyrill. p. 18. ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος. TOUP. Notare debuisset Kusterus Genes. XIV. 23. ubi ἕως σφυρωτῆρος τοῦ ὑποδήματος. quo loco Alexand. cod. habet σφαιρωτῆρος, et Schol. σφυρωτῆρα explicat τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. BOS. G

[c] ζυνίχιον] ζυγίχιον B.E. Photius, supra p. 1584 B.

[d] Ὄμμα δ'] Anthol. Pal. VI. 219. Mox ἄβριμον A.B. V.E. non ὄμβριμον.

ΣΦΕΝΔΑΜΝΙΝΟΙ: Ἰσχυροί. Τοιοῦτον γὰρ τ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 180. Ceterum, in prioribus editt. [et E.] desunt verba ista, ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. Τὸ δὲ σφενδάμνινον ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. Σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ: quæ ex mss. Paris. revocavi. Ultimis autem verbis, ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ, mendum inesse existimo; quæ sic rescripserim, ξύλου ἰσχυροῦ καὶ σκληροῦ. Lectio H

enim altera, ut contradictoria, stare non potest. KUST.

[e] τοιοῦτον] τοιοῦτο A.V. Mox τῆς om. V. Post ξύλον E. addit σκληρόν.

[f] πρίνινοι] Julian. Misopog. p. 350. πρίνινον, σφενδάμνινον. TOUP.

[g] ὑγροῦ ξηροῦ] σκληροῦ A.B.V. ἰσχυροῦ Schol.

[h] σφενδόνη] σφενδάμη A.

[i] ἀπορρίπτεσθαι] ἀπορίπτεσθαι A.

[k] ἡ τοῦ δακτυλίου] τοῦ δακτυλίου ἡ A. Timæus p. 244. ἐπιτηδεία χρῆσις om. Timæus et Photius. Præterea Timæus λιθοβολίᾳ.

[l] Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. VII. [4, 15.] de Instit. Cyri, p. 188. KUST.

[m] ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν A.V.E.

[n] ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς] ἰσχυρῶς ὠφελοῦσιν A.

[o] παρόντες] Ita Xenophon. Libri Suidæ omnes παθόντες.

[p] μείνειαν] μεῖναν B.E. παθόντες μεῖναν M. μείνειεν V. Mox ὁμόσε ὀλίγους A.V. Post h. gl. delevi ΣΦΕΝΔΟΝΗ ΓΥΓΟΥ. Ζήτει ἐν τῷ ΓΥΓΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΣ, cum A.V.

[q] Βαλλιαρίδων] Supra suo loco rectius legitur Βαλιαρίδων, per unum λ. KUST. Et sic V. Deest gl. A.

ΣΦΕΤΕΡΙΖΕΤΑΙ] Polyb. 1072. Vid. Πλεονεξία. TOUP.

[r] Εἶδος ζώου] Interpretatio hæc potius convenit voci σφήξ, quam σφηκιά. Quid autem σφηκιά significet, lexica vulgata docent. KUST.

[s] Ὥσπερ σφηκιὰν βλ.] Aristoph. Lysist. 476. Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ. KUST.

[t] βλίττει] βλίττῃ A.V.

[u] καὶ οἱ] καὶ γὰρ οἱ A.B.E.

[x] Ἤγουν om. A.V.

[y] ξύλον ὀξυμμένον. Ἐπεὶ κ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 301. KUST.

[z] μικρὰ τῶν ξύλων] Sic etiam Scholiastes Aristophanis. At Hesychius, μακρὰ τῶν ξύλων, quod magis placet. KUST.

ΣΦΗΚΕΣ ΦΑΝ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur apud Astrampsychum. KUST. Om. V. Habet A. in marg.

[a] ΦΑΝΕΝΤΕΣ] φανεῖσαι A.B.

[b] Ἵπποι μὲν] Nicander Ther. 741.

ΣΦΗΚΩΜΑ] Vid. Phrynich. Bekkeri p. 64.

Σφηκῶντες:

Σφήλας: Καταβαλὼν, προσουδίσας.

[c]Ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, [d]οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Σφῆλαι: Πλανῆσαι, βλάψαι, ἀπατῆσαι.

Σφῆλος: Ὄνομα κύριον.

Σφὴν, σφηνός. Τὸ σφηνάριον.

Σφηνωθεὶς:

[e]Τιμαγένης οὗτος κληθεὶς ἐπὶ δεῖπνον, καὶ σφηνωθεὶς, ἀπέθανεν.

Καὶ σφηνούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφὴξ, σφηκός. Εἶδος μελισσῶν. [[f]Σφὶγξ δὲ, Σφιγγός.]

Σφῆισι: Θηλυκόν. Ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. [Σφίσι δὲ, ἀρσενικόν.]

Σφήττιος: Ὄνομα κύριον. [Καὶ [g]Σφήττιος, δῆμος.]

Σφηττοί: [h]Δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος [i]ὁ Σφηττός.

Σφιγανόν: Πολεμικόν.

Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ, ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγὸς, ἀλλὰ Σφιγγὸς μέν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας, καὶ πολὺ σοφωτέρας.

Σφίγγα: Αἰτιατική.

Σφίν: Αὐτοῖς. Καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ [k]Σοφοκλεῖ· [l]ἔδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. Οἱ αὐτῷ.

Σφίσιν: Αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, τὸ α' ἀφαιροῦντες· ὥσπερ [m]καὶ μαυρὸν τὸ ἀμαυρόν.

Σφοδρίας, στρατηγὸς [n]Λακεδαιμονίων. Φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν, καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφοδροῦ: Λαμπροῦ, πολυδαπάνου.

[o]Σφοδροῦ τε πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

Σφῶε: Καὶ σφῶϊν.

Σφῶν: Αὐτῶν. [p]Ἢ, ὑμᾶς, [q]ἰδίους, ἰδίας.

Σφωράκιος:

Σφραγὶς, σφραγῖδος. Τὸ ἐπισημαῖνον διὰ [r]χαρακτήρων τὰ φυλαττόμενα.

[s]Ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ [t]ψέλια ταῖς χερσὶν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ.

Καὶ [u]Σφραγιδονυχαργοκομήτας: Τοὺς κόμαις καὶ περιττοῖς δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, [x]ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. Ἢ καὶ τοὺς τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι [y]ξέοντας αὐτοὺς, τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τῷ καλλωπίζειν [z]σχολάζοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σφριγῶν: Νεάζων, αὔξων, σφύζων, βράζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν.

[a]Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου,
κἂν ταῦρον ἄγχοις.

Ἀντὶ τοῦ, εὐσωματεῖς.

[b]Νεάζοντές τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντες τὸ σῶμα.

Καὶ αὖθις·

[c]Οὕτω μὲν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος.

Ἀριστοφάνης [d]Νεφέλαις·

Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ.

Τουτέστιν, ἰσχυρότερός μου ἐστί. Καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

[c] Ὁ δὲ σφήλας] Ex Josepho, opinor. Diodor. Sicul. t. I. p. 204. σφήλαντας ἐπὶ τὴν γῆν. TOUP.

[d] οὕτως] οὗτος A.V. Mox τοὺς om. V.

[e] Τιμαγένης κλ.] Vide infra v. Τιμαγένης, ubi eadem pluribus traduntur. Confer etiam Casaubonum ad Athen. lib. VI. c. 12. sed qui locum hunc Suidæ male interpretatur. KUST. οὗτος addunt A.V.E. Mox τὸ ante δεῖπνον om. A.V.

[f] ΣΦΙΓΞ] Uncis inclusa om. A.

[g] ΣΦΗΤΤΙΟΣ] Lege Σφηττός: ut paulo post. KUST.

[h] Δημοσθένης. Τῆς Ἀκαμ.] Scribe δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος, &c. KUST. Et sic fere Harpocratio.

[i] ἡ Σφηττός] ὁ Σφ. B.V.E. Harpocr. ms. Pal.

ΣΦΙΓΑΝΟΝ] Minus recte pro σφριγανόν. Vide Hesych. v. Σφριγανόν. KUST. Corrupte positum pro Σφιδανόν censet Ruhnkenius ad Tim. p. 244.

ΣΦΙΓΓΟΣ πράγματα] Hæc Æliano tribuit Valckenærius. Statim delevi ΣΦΙΓΞ: Ἐν τῷ Οἰδίποδι, cum A.V.

[k] Σοφοκλεῖ] Schol. ad Œd. Col. 1490. Ὅτι ἡ σφὶν ἀντὶ τῆς δὲ ἀντωνυμίας κεῖται· ἔδει γὰρ, τελεσφόρον δοῦναί οἱ χάριν. Hunc locum indicavit Abreschius.

[l] εἶδει] ἔδει A.B.V.E.

ΣΦΟΔΕΛΟΝ] Hanc gl. habet A. in marg.

[m] καὶ ἐπ' ἄλλων· μαυρὸν γὰρ] ἐπ' ἄλλων et γὰρ om. A.V. Post ἀμαυρὸν delevi Καὶ ΣΦΟΔΕΛΟΝ τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, cum V. Eustath. Od. λ'. p. 1698=456, 13. Τὸ δὲ κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα οἱ μὲν συναλείφουσι καὶ φασὶ τετρασυλλάβως ἀσφοδελὸν, εἰσὶ δὲ καὶ οἳ καὶ χωρὶς τοῦ α γράφουσι σφοδελόν· καὶ φέρεται ἀμφοτέρως, ὡς καὶ ἀσταφὶς καὶ σταφὶς, καὶ ἄσταχυς καὶ στάχυς.

ΣΦΟΔΡΙΑΣ, στρατ.] Ex Harpocratione. KUST.

[n] Λακεδαιμονίων] Λακεδαιμονίας V.

[o] Σφοδροῦ τε πότου γεν.] Vide Vales. in Not. ad Excerpta ex Nic. Damasc. p. 65. KUST. Supra v. Ποτός. TOUP.

[p] Σφᾶς αὐτοὺς, ἢ ὑμᾶς] Σφᾶς αὐτοὺς om. A.B.V. Photius, Lex. Seg.

[q] ἰδίους, ἰδίας] Hæc interpretatio nihil ad rem facit. Pertinet enim ad σφοὺς et σφάς: non vero ad σφᾶς. KUST.

ΣΦΩΡΑΚΙΟΣ] Supra v. Σπεράκις.

[r] χαρακτῆρος] χαρακτήρων A.B.V.

[s] Ὁρῶσα ἡ] Dionys. Hal. II. p. 105, 33. ed. Sylb. Τάρπεια—αὐτὴν ἔρως εἰσέρχεται τῶν ψαλίων, ἃ περὶ τοῖς ἀριστεροῖς βραχίοσιν ἐφόρουν, καὶ τῶν δακτυλίων· χρυσοφόροι γὰρ ἦσαν etc. ubi Suidæ non oblitus est Sylburgius.

[t] ψέλλια] ψέλια A.V.

[u] ΣΦΡΑΓΙΔΟΝΥΧΑΡΓΟΚΟΜΗΤΑΣ: Τοὺς κόμ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 33. Mox ὡς μέχρι M.

[x] ὡς ὑπὸ] ὡς om. A.E.V.M.

[y] ξέοντας] ξύοντας Schol. ξύωντας E. Mox ὑπὲρ τοῦ Schol.

[z] προσέχοντες] σχολάζοντες A.B.V. Schol.

ΣΦΡΙΓΩΝ] Menander in Exc. Hœschel. p. 79. et p. 135. σφ. τὸ σῶμα. TOUP. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 244.

[a] Ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφρ.] Aristoph. Lysistr. 80. ib. Ὡς δὲ] δὲ om. V.

[b] Νεάζοντές τε] Conf. Menand. Protect. Exc. p. 100. unde suspicari licet hæc ex integra ejus historia esse desumta. BURN.

[c] Οὕτω μὲν ἐσφρίγα] Fragmentum hoc extat in Theoph. Simoc. Ἱστορ. Πρεσβ. p. 58. Idem iterum Hist. III. 4. Ὁ δὲ Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν πόλεμος ἐσφρίγα καὶ ἐσφάδαζε. ABRESCH.

[d] Νεφέλαις] Ver. 797. Addunt A.B. περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Σφυγμός: Φλεγμονή, παλμὸς, ζέσις φλεβὸς, ἢ ἀρτηρίας.

Σφύζει: Ἐπείγει· ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται.

Ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην.

Καὶ [e]Πισίδης·

Σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφυρά: Τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. [f]Σφῦρα δὲ, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

[g]Δουριτυπῆ τε
σφῦραν.

Σφυράδες: Τῶν αἰγῶν καὶ [h]τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. [i]Ἀριστοφάνης·

Ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὀρχηστὰς,
ναννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.

[l]Καρκίνος ποιητὴς ἦν. Οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ, [m]ἐσκιατραφημένους· ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. Ὄρτυγας δὲ, διὰ τὸ ἐριστικόν· τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. Γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι, μακροτραχήλους. Γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ λῆγον. Κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι [n]τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. Ἢ, αὐχένας οὐκ ἔχοντας· καθάπερ ὁ γύλιος. Ἢ [o]ὡς σμικροὺς καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. Ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. Οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, [p]ἶννοι. Ὀρχηστὰς δὲ, [q]ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. Σφυράδες γὰρ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ τῶν [r]προβάτων ἀποπατήματα. Ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. Ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν αὐτῶν καὶ [s]ἀποτυχήμασιν. Εὐτελίζει οὖν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. Ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς, μικρὰ, [t]ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. [u]Μηχανοδίφας δὲ, ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ, ὁ [x]Καρκίνου, δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Δωδεκαμήχανον αὐτόν φησιν· ἐμιμεῖτο γὰρ θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

Σφυρήλατος: [y]Σφύραις ἐληλαμένος.

Σφυρόμαχος: Οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

Σχάδονας: Τὰ τῶν κηφήνων κηρία· καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχαλίσαι: Θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαλον, [z]τὴν ἄτοκον, καὶ ἀθήλαστον.

Σχάσαντα: Τεμόντα.

Ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν.

Οὕτως Ἀρριανός.

Σχάσον: Κατάπαυσον, μετάβαλε. [a]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σχασάμενος τὴν ἱππικήν.

Ἀντὶ τοῦ, παυσάμενος τῆς ἱππικῆς· ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. Σχάσαι γὰρ δὴ, καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. Καὶ Πίνδαρος·

Κώπαν [b]ἤδη μοι σχάσαις.

Καὶ,

[c]Σχάσας τὴν φροντίδα.

Τουτέστι, παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. Καὶ αὖθις·

Κώπην σχάσας.

Ἀντὶ τοῦ, τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. Ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχεδάριον: Δέλτος, πινακίδιον, πιτλάριον.

Σχέδην: Ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς.

Ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο.
Σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχεδία: Ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς· καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα.

ΣΦΥΓΜΟΣ] Scribe σφυγμός: ut recte legitur apud Photium in Lex. ms. KUST.

[e] Πισίδης] Fr. Foggin. 148.

ΣΦΥΡΑ] Vid. supra in Ἀρθρεμβόλον. REINES.

[f] ΣΦΥΡΑ] Σφῦρα V.

[g] Δουριτυπῆ τε σφ.] Anthol. Pal. VI. 103.

ΣΦΥΡΑΔΕΣ] Hippocr. σπυράδες. Vid. Foes. Œcon. Hipp. REINES.

[h] τῶν προβάτων] τῶν om. A.V.E.

[i] Ἀριστοφάνης] In Pac. 788.

[k] ἀποκνίσματα] ὑποκνίσματα A.B.V.E. cum ms. Rav. Mox μηχανοδήφας A. μηχανοδίφρας B.E.

[l] Καρκίνος ποιητ.] Vide Nostrum supra v. Καρκίνος, ubi eadem leguntur. KUST.

[m] ἐσκιατραφημένους] σκιατραφημένους V.E.M. Mox ὡς ἂν—οἰκογενεῖς om. V. et infra διὰ τὸ ἐριστικόν.

[n] τὸ ὅλον] ὅλον τὸ V. qui om. ἢ αὐχένας—τῷ πατρί.

[o] ὡς σμικροὺς] σμικροὺς A. σμικροὺς δὲ E. καὶ mox A. post δέ.

[p] ἶννοι] Vide supra h. v. KUST. καὶ ἶννοι M.

[q] ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.V.E.

[r] προβάτων] τῶν πρ. A.V.E. Mox ταύταις οὖν—ἂν εἴη om. V.

[s] ἀποτυχήμασιν] Scribe ἀποτμήμασιν, ut recte legitur apud Scholiastam Aristophanis, itemque Nostrum supra, v. Καρκίνος. KUST. ἀποτυχήσμασι B.E.

[t] ἢ οὐδὲν] οὐδὲν om. A.

[u] ΜΗΧΑΝΟΔΙΦΑΣ] Μηχανοδήφας A. μηχανοδίφρας B.E.M.

[x] Καρκίνου] Καρκῖνος A. Καρκίνος B. Καρκι' E.

ΣΦΥΡΗΛΑΤΟΣ] Vid. supra p. 2252 B. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 65 B.

[y] Διὰ σφύρας] σφύραις A.V. Photius, Hesych. Lex. Seg.

ΣΦΥΡΟΜΑΧΟΣ: Οὗτος ψήφ.] Ex Enarratore Comici ad Ecclesiaz. 22. KUST.

ΣΧΑΔΟΝΕΣ] Alii, σχαδόνες, cum accentu in penultima, quod usitatius est. KUST.

ib. Σχάδονας V. Photius. Vid. Schol. Theocriti I. 147.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ] Sic etiam Hesychius, et Photius in Lex. ms. At Etymologici auctor, Σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαδον, &c. Τὸ Λ nimirum et Δ propter affinitatem figuræ crebro inter se commutari et confundi solent: unde multarum vocum διττογραφία orta est. KUST.

[z] τὸ ἄτοκον] τὴν ἄτοκον A.B.V. Photius.

[a] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 107. Vide ibi Scholiastam, cujus interpretationem Suidas more suo hic sequitur. KUST.

[b] ἤδη μοι] ἤδη ἔστω μοι A. ἤδη ἔσται μοι V. ἤδη μοι ἔσται E. κώπαν σχάσον Pindar. Pyth. X. 79.

[c] Σχάσας τὴν] Aristoph. Nub. 738.

ΣΧΕΔΑΡΙΟΝ] Confer Nostrum supra v. Δέλτος, et v. Πινακίδιον. KUST. Hanc gl. habet A. in marg. Post Σχεδία ponit V.

Σχεδιάζει: Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζειν: Ἐγγίζειν, πλησιάζειν, [d]τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι.

[e]Ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

Σχεδιασθείς: Παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχέδιον: Ἐκ τοῦ ἑτοίμου. Καὶ [f]Ἀριστοφάνης·

Ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε.

Τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιοι: Εὐτελεῖς.

Σχεδίως ἐκτράφηθι:

Σχεδόν: Πλησίον, [g]πέλας, ἢ ἐκ χειρός.

Σχελίδες: Βοὸς πλευρά. Ἢ ἁπλῶς τὰ [h]πλευριμαῖα τῶν κρεῶν. [i]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκώς, ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις: Ὁρμή, συνάφεια.

Σχέσις ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται· οἷον, πατρὸς πρὸς υἱόν, φίλου πρὸς φίλον· ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων· διὸ καὶ σχέσεις προσείρηνται. Πρός τι δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα· οἷον, μικρόν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. Καὶ ὁ Θεολόγος,

Ὡς [k]μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. Ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. Τὸ δὲ θεῖον, ἀμέριστον.

Σχετικῶς: Οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει: Δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος: Ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, ἀτυχής, δεινοπαθής, ἄδικος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής.

Σχῆμα: Ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷά εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα. Μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. Αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν.

A Σχηματιζόμενος: Προσποιούμενος, ἢ συντασσόμενος. Λέγεται καὶ παρασχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν.

Σχήσεσθαι: Ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσειν: Ἀνθέξειν.

Σχήσουσι: Σχῶσι, κρατήσουσιν, [l]ὑφέξουσι.

Σχίδακας: Σχίζας.

Σχίζας: Κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς

B θυσίαις τιθέμενα ξύλα· ὡς καὶ [m]Ὅμηρος·

Καῖε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

Σχίζω: Αἰτιατικῇ. Καὶ σχίζουσα, ἡ ὁδός, ἡ τρίοδος.

Σχῖνον διατρώγειν: Ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων, καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. Ὅθεν καὶ [n]σχινοτρὼξ λέγεται ὁ [o]τοιοῦτος. Καὶ σχινέλαιον.

C Σχίσις: Ἡ [p]Τρίκκη. Ὄνομα κύριον.

Σχολάζειν, καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ [q]εὐκαιρεῖν λέγουσιν [r]Ἀττικοί.

Σχολάζω: Δοτικῇ.

Σχολάριοι τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ [s]Παλατίου ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἀπολεχθέντες ἐξ Ἀρμενίων, [t]οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

D Σχολαρχήσας: Σχολῆς ἄρξας, τουτέστι, διατριβῆς. [u]Περὶ Ἐπικούρου φησί.

Σχολαῖον: Ἀργόν, διατριβὴν ποιούμενον. Καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. Ὁμοίως καὶ [x]σχολαιότης. Καὶ σχολαῖος, ὁ ἀργός.

Καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται.

E Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀργίας.

Σχολαίτερον: Ἀργότερον.

[y]Μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας.

[d] τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι] Vide Kusterum ad Schol. Aristoph. Ran. 78.

[e] ἀπ' ἀρχῆς] Polybius supra p. 1470 D.

ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣ] Zosimus p. 205. Tum leg. ἐκ τοῦ παραχ. Lucian. in Amor. p. 453. TOUP.

[f] Ἀριστοφάνης] Schol. ad Nub. 967. Ταῦτα δὲ σχεδιάσαι ἔοικεν. Hinc Suidas corrigendus est. Vid. infra v. Φρῦνις.

ΣΧΕΔΙΩΣ] Arati Schol. p. 146. TOUP. ad Dios. v. 412. Σχεδίως: ἀντὶ τοῦ προσφάτως, ἀσκόπως, παρέργως, προπετῶς, καὶ ὡς ἔτυχε.

[g] πέλας] πέρας V.

ΣΧΕΛΙΔΕΣ] Σχελείδες A.V. et in versu σχελείδας. Mox βοῶν E.

[h] πλευριμαῖα] πλευριαῖα ed. Photii, cujus ms. πλευρίδια. πλευρικὰ Schol. Aristoph.

[i] Ἀριστοφάνης] Equit. 361. KUST.

Ἡ ΣΧΕΣΙΣ δὲ] Σχέσις A. Mox πρὸς πατέρα υἱόν, πρὸς φίλον φίλον M.

[k] μόνας] μόνον A.V.

ΣΧΕΤΛΙΑΖΕΙ] Polyb. 323. TOUP.

ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝΟΣ] Ex Timæo p. 245.

ΣΧΗΣΕΣΘΑΙ: Ἐπισχεθήσεσθαι] Σχήσεσθε: ἐπισχεθήσεσθε A.B.E. Vulg. tamen Photius.

ΣΧΗΣΕΙΝ] Il. μ'. 4.

[l] ὑφέξουσι] ὑφέξονται V. ἐφέξουσι Photius. Statim delevi ΣΧΙΔΑΞ: Τὸ σχίσμα· ἢ, τὸ ἐσχισμένον ξύλον. Παρὰ τὸ σχίζω, cum A.B.V.E. Vid. Etymol. M. p. 741, 17.

ΣΧΙΔΑΚΑΣ] Hæc ex A.B. Pertinet ad 1 Reg. XVIII. 38.

ΣΧΙΖΑΣ] Schol. Aristoph. Pac. 1024. HEMST.

[m] Ὅμηρος] Il. α'. 462. KUST.

ΣΧΙΖΩ: Αἰτιατικῇ. καὶ om. V. Habet A. in marg.

[n] ΣΧΙΝΟΤΡΩΞ] Hesychius Σχῖνον διατρώγειν: εἰώθασι δὲ

F σχῖνον τρώγειν οἱ καλλωπιζόμενοι ἕνεκα τοῦ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας. Lentisco autem dentes purgari solitos auctor est Martialis Ep. XIV. 22. *Lentisco melius, sed si tibi frondea cuspis Defuerit, dentes penna levare potest.* SCHOTT. Vid. Zenob. V. 96.

[o] τοιοῦτος] Statim delevi Ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. Διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον χῖνον, cum A.

[p] χώρισις] τρίκκη ὄνομα κύριον A.B.E. Vulg. habet Zonaras.

[q] εὐκαιρεῖν] εὐκαιρεῖν aliud est: nempe *beate vivere*, et

G *divitiis abundare*. Vid. supra in v. et in Σχολή. Mœris in v. Vid. Ῥαδιουργός. TOUP. Vid. Lobeck. ad Phryn. p. 125.

[r] οἱ Ἀττικοί] οἱ om. A. Photius.

ΣΧΟΛΑΡΙΟΙ τρισχ.] Hæc excerpta sunt ex Procopii Hist. Arc. c. 24. Confer Vales. ad Amm. Marcell. p. 32. et Dufresnium in Glossario Græco, v. Σχολάριοι. KUST.

[s] Πάλλαντος] Procopius, Παλλατίου. Et sic apud Sui-

H dam scribendum est. KUST. Παλλατ A. παλατ V. Mox ἀπολεχθέντες A.B.V.E. pro ἐπιλ.

[t] οἷς] ἧς V.

[u] Περὶ Ἐπικούρου] Supra p. 1364 B.

[x] ΣΧΟΛΑΙΟΤΗΣ καὶ ΣΧΟΛΑΙΟΣ] σχολαίτ καὶ σχολαίτ A. Post ἀργὸς A.V. addunt καὶ σχολαιότ.

[y] Μαστιγοφόροι] Thucyd. IV. 47.

[z]Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι καὶ [a]βαρβαρικόν τι καὶ ἀφελὲς, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον· ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα [b]τὸ μέλι σχολαίτερον αἱρεῖσθαι.

Σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις, καὶ ἡ ἐπιμονή. [c]Θουκυδίδης·

Ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονὴ, καὶ [d]κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν.

Σχολεῖον: Τὸ διδασκαλεῖον. [e]Σχόλιον δέ.

Σχολή: Οὐχὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν, οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβὴ, ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν· τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον· ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. Ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας, καὶ ἀρετῆς. Καὶ, [[f]σχολῇ,] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.—— Σχολὴ οὖν, τὸ μηδὲν δρᾷν, [g]ἢ τὸ περί τι σχολάζειν. Καὶ ἀντὶ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. Καὶ Αἰλιανός·

Ἐγὼ δὲ ταῦτα [h]περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων [i]τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾷν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλους παραπλήσια.

[k]Σχολὴ οὖν, ἡ παρὰ πολλοῖς ἀκύρως εὐκαιρία.

Σχολῇ γ' ἄν: Ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὅλως, βραδέως, [l]οὐδαμῶς. [m]Σοφοκλῆς·

Ἐπεὶ
[n]σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

Σχόλια: Σεμνολογήματα· ἢ ὑπομνήματα, [o]καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόμενος: Κατασχὼν, ἢ κατασχεθείς.

Σχόντες: Δοτικῇ. Ὀκείλαντες, προσορμισθέντες. [p]Θουκυδίδης·

Καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον.

Σχόν: Κατασχών.

Σχοίητε: [q]Νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε.

Σχοινία: Αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ [r]Δαβίδ·

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησαν.

Σχοινίον μεμιλτωμένον: Εἰ [s]βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ [t]δημόται, σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. Καὶ παροιμία·

[u]Τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτ' ἐμηχανῶντο, [x]καὶ πολλὰ ἄλλα. Ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέρρα, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς τὰς μὴ φερούσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν· ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Τοῦτο δὲ ἐποίουν, [y]ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. [z]Ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Ἄλλως. Ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, [a]εἰώθεισαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. Ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Σχοίνισμα: [b]Μέτρου μέρος, κληρουχία, ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. Ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος: [c]Μέτρον γεωργικόν· [d]ὥς φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν.

Σχοῖνος: Εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, ἐοικότος βελόνῃ. Λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. [e]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Πρὶν ἂν σχοίνους αὐτοῖσιν ἐντεμπτυγῶ.

---

[z] Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμ.] Hæc excerpta sunt ex Agathia, apud quem, lib. III. p. 78. sic legitur: Τοιγάρτοι ἐκεῖνος θαμὰ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδες, &c. De Ulilango Herulorum duce ibi verba fiunt. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀφελὲς, ubi idem fragmentum occurrit. KUST.

[a] βαρβαρικὸν μὲν] καὶ βαρβαρικόν τι A.V. et fere B. ubi τι. καὶ βαρβαρικὸν E.M.

[b] σχολαίτερον τὸ μέλι] τὸ μέλι σχολαίτερον A.

[c] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 18. KUST.

[d] ἡ κατὰ—σχολαιότης] κατὰ—ἡ σχολαιότης A.V.

[e] ΣΧΟΛΙΟΝ] σχο^λ E.

[f] ΣΧΟΛΗΙ om. A.E. οὐκ ἐπὶ σχολῆς M.

[g] ἢ τὸ] τὸ om. V. Mox καὶ ἀντὶ A.V. pro ἀντὶ δέ.

[h] περιῆλθον] Portus recte legit, παρῆλθον. KUST.

[i] τὰ τῶν] τῶν om. A.

[k] ΣΧΟΛΗ] Ἡ σχολὴ V. Tum ἡ om. A. Dein ἀκαίρως A.B.V.E. pro ἀκύρως.

[l] οὐδαμῶς] Vid. Schol. Platon. p. 152. Idem p. 196. νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν περί τι προσεδρείαν, καὶ σπουδὴν, καὶ τοὐναντίον τὴν ἀπό τινος ἀργίαν· ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβήν.

[m] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 434. ubi pro σχολῇ γ' ἂν, legitur, σχολῇ σ' ἄν. KUST.

[n] σχολῇ γ'] σχολῇ σ' A. σχολ^ε V. Mox οἴκοισι A. pro οἴκους.

[o] καὶ] ἢ καὶ V.

[p] Θουκυδίδης] VII. 26.

[q] Νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε] Sic rectius ms. A. [cum Photio] quam priores editt. [et B.V.E. cum Hesych.] quæ habent, νομίσητε, ἢ ὑπολάβητε. KUST.

[r] Δαβίδ] Ex Ps. CXVIII. 61. cum interpretatione Theodoreti ad h. l. ERNEST. Exemplum om. V.E. Habet A. in marg.

[s] βραδύνοιεν] βραδύνοιεν A.

[t] δημόται] Repone τοξόται ex Photio.

[u] Τὸ σχοινίον φεύγ.] Senarius hic (quem Suidas male inter proverbia refert) legitur apud Aristoph. Acharnens. sub initium. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. Confer etiam Nostrum supra v. Μεμιλτωμένῳ. KUST.

[x] καὶ πολλὰ] Seqq. usque ad ἐξέτινον· ἄλλως om. V.

[y] ὑπὲρ τοῦ] τοῦ om. A.

[z] Ὅσοι—ζημίαν om. A.

[a] εἰώθεισαν] εἰώθεισαν A.B.E. εἰώθασιν Schol.

ΣΧΟΙΝΙΣΜΑ] Psalm. CV. 11. Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῶν. Theodoretus ad illum locum, p. 818. Σχοίνισμα τὴν τῆς γῆς ἐκάλεσε δεσποτείαν. Τῶν κεκτημένων γὰρ ἴδιον, μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST. Schol. in Gregor. Naz. ms. Paris. Σχοίνισμα: κλῆρος, ἐκ μεταφορᾶς τῆς σχοινίῳ μετρουμένης καὶ διαμοιραζομένης γῆς.

[b] μέτρου] Scribe μέτρον. Vide viros doctos ad Hesych. Julian. apud Cyrill. p. 238. TOUP.

[c] Μέτρον γεωργικὸν] Scribendum, μέτρον ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΝ. Zachar. II. 1. Ἰδοὺ, ἀνὴρ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΝ. Recte Etymologus: Τὸ δὲ σχοῖνος ΜΕΤΡΟΝ ἘΣΤΙ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΝ. TOUP. γεωμετρικὸν Photius et Lex. Seg. Schol. in Gregor. Naz. ms. Paris. Σχοῖνος σπαρτίον ἐστὶ μετρικὸν, οὐ σμικρὸν, ἐξ οὗ καὶ τὰ μετρούμενα τῶν χωρίων σχοινίσματα κέκληται.

[d] Ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Videtur Suidas respexisse ad locum Herodoti, qui exstat lib. I. p. 16. Σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τῶν Τεγεητέων. Quare pro ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν, forte scribendum est ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν. KUST. Locus est II. 6. Vid. Davis. Max. Tyr. p. 634. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. t. I. p. 335.

[e] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Ver. 228. Supra ὀξὺ M.

Τουτέστιν, πρὶν [f]αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

Σχοίνου συμβολεῖς: Οἱ ψιαθοπλόκοι. Καὶ σχοῖνος, ἡ ψίαθος.

Σχοινοτενές: Παρὰ [g]Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ, [h]μακρὸν, ὀρθόν.

T A.

Τά: Ταῦτα.

Τὰ ἀπὸ Νανν ά κου: Ἐπὶ τῶν ἐπὶ [i]παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

Ταβελλίων: Ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων [k]συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος.

[l]Ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι, (ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι.)

Ταβερνεῖα: Καπηλεῖα, [m]πανδοχεῖα.

Τάβεια: [n]Ὄνομα πόλεως.

Ταβηθά: Ὄνομα κύριον.

Τάβλα: Ὄνομα παιδιᾶς. [o]Ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς [p]διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. Τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος· [q]δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός· τὸ δὲ [r]ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν· ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται [s]πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. Ἄλλοι δὲ [t]λέγουσι. . . .

Τὰ γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης [u]ἀμφισβητήσειε:

Τὰ γὰρ περιττὰ [x]κἀνόνητα σώματα
Πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
[Ἔφασχ' ὁ μάντις.]

Οἷος [ἦν] ὁ Αἴας.

Ταγήν: Ὄνομα ὀρνέου.

Ταγηνοκνισοθήρας: [y]Ὁ Ἰούνιος ἦν.

Τάγηνον: Τὸ τηγάνιον.

Ταγός: [z]Ἡγεμών.

[a]Ὦ τῶν Ἀθηναίων ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

Ἀντὶ τοῦ, ἀρχηγέ. [b]Ὅμηρος·

Παρὰ δ' οἱ [c]ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Καὶ αὖθις·

[d]Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βοόστρυχον εἰκόνα θῆρος,
ἕνεκε τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδεω.

---

[f] αὐτοὺς] πρὶν αὐτοῖς A.V. πρὸς αὐτοὺς M. Mox ὀξὺς om. A.

ΣΧΟΙΝΟΥ ΣΥΜ.] Ex Gl. Herodot. IV. 190. In fine delevi Ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος, cum A.B.V.

[g] Ἡροδότῳ] Gl. I. 189.

[h] ὀρθὸν καὶ μακρὸν] μακρὸν, ὀρθὸν A.B.

ΤΑ ἈΠΟ ΝΑΝΝΑΚΟΥ] Confer Nostrum supra v. Ἀπὸ Ναννάκου, et v. Νάννακος, et infra v. Τὰ Ναννάκου. KUST.

[i] παλαιότητι] παλαιοτάτων A.V. παλαιότατα E.

ΤΑΒΕΛΛΙΩΝ] Gloss. Verb. Jur. in Νομικοί. HEMST.

[k] συμβόλαια] συγγράμματα V. suprascripto συμβόλαια.

[l] Ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τ.] Hæc sumpta sunt ex Procopii Histor. Arc. c. 28. Confer Nostrum supra v. Πρίσκος, ubi integer locus Procopii adducitur. KUST. Lunulis inclusa addidi ex Procopio. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 457.

[m] πανδοχεῖα] πανδοκεῖα V. Phot. Lex. Seg.

ΤΑΒΕΙΑ] Wesseling. ad Itinerar. Antonin. p. 202. HEMST.

[n] Ὄνομα πόλεως] ὄν' πό' A.

ΤΑΒΗΘΑ] Est nomen fœminæ, cujus mentio fit Actor. IX. 36. Sed ibi nomen ejus scribitur Ταβιθὰ, per ι in syllaba secunda. KUST.

[o] Ταύτην ἐφεῦρε Παλαμ.] De hoc loco Suidæ vide omnino Salmas. ad Flav. Vopis. p. 463. et seqq. edit. Paris. qui suspicatur eum ex Joanne Antiocheno περὶ Ἀρχαιολογίας excerptum esse. Ceterum, quæ Suidas hic de lusu tabulæ, ejusque inventore Palamede refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Cedrenum p. 125. Sic enim ibi: Οὗτός ἐστι Παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταύλαν ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ καταστήσας. Ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν ταύλαν, τὸν γήϊνον κόσμον. Τοὺς δὲ δώδεκα κάσους, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν. Τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. Τὸν δὲ πύργον, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι καλὰ ἢ κακά. His adstipulatur Isacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri, cujus verba adducit Salmasius loco laudato. KUST.

[p] διαγωγὴν] Meursius de Ludis Græc. in Πεττεία p. 985. pro διαγωγὴν clanculum et imperite substituit συναγωγὴν, *ad congregationem* (ita vertit) *Græci exercitus*, laudatorem nactus Jac. Gronovium. Διαγωγὴ est *oblectamentum fallendo tempori:* idem quod in Cedreni loco μετεωρισμὸς, quam vocem Meursius ibidem inscite *elevationem exercitus* interpretatur. HEMST. ἀπαγωγὴν A.V. Mox Ἑλληνικοῦ V.

[q] Δώδεκα δὲ, ὁ Ζωδ.] Excidit hic vox κάσοι. Scribendum enim est δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ Ζωδιακὸς, &c. id quod patet ex loco Cedreni ante citato, in quo vox illa occurrit. Quid sit autem κάσοι, fuse explicat Salmasius loco laudato, cujus verba hic non repetam. KUST. κάσοι addunt A.B.E. κασ̂ V.

[r] ψηφοβόλον] ψηφιβόλον A.E.M.

[s] πᾶσι πολλὰ καὶ κακά] Salmasius legit, πᾶσι φαῦλα καὶ καλά. At ex Cedreno potius rescripserim πᾶσι καλὰ καὶ κακά. KUST. et sic Jo. Malelas p. 130.

[t] λέγουσι] Post h. v. lacuna in E.M.

ΤΑ ΓΑΡ ἘΣ ΣΩΦΡ.] Locus hic occurrit etiam supra v. Σωφροσύνη: sed ubi pro δικαιότατος recte legitur δικαιότατα, sensu adverbiali. KUST. Ex Synesio p. 63 D.

[u] ἈΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΙΕ] ἀμφισβητήσειε A.V.

ΤΑ ΓΑΡ ΠΕΡΙΤΤ.] Sophocl. Aj. 758.

[x] ΚΑΝΟΝΗΤΑ] κανόνητα A. καὶ ἀνόητα M. Mox πίπτει A. Tum ἔφασχ' ὁ μάντις om. A.V. et paulo post ἦν.

ΤΑΓΗΝ] Pro Ἀτταγήν. Vid. Ἀτταγᾶς, quem vulgo tagenarium appellari scribit. HEMST.

ΤΑΓΗΝΟΚΝΙΣΣΟΘΗΡΑΣ] Sic recte ms. A. et ipse Suidas infra v. Φαγεῖν ζῶν. In prioribus vero editt. male sic legitur, Ταγήν. Ὁ κνισσοθήρας: una nimirum voce in tres divisa. Est autem vox ταγηνοκνισσοθήρας composita ex τάγηνον, κνίσση, et θηρῶμαι, et, si quidem vim etymologiæ spectes, significat eum, qui sartaginis nidorem venatur, vel captat: sin sensum; hominem gulosum et ventri deditum. Talis nimirum erat Junius iste, cujus Suidas hic obiter meminit. Vide supra v. Ἰούνιος. KUST. Vid. Casaub. Athen. III. 20. REINES. Ταγηνοκνισσοθήρας A. ταγὴν ὀκνισσοθήρας V.

[y] Ὁ Ἰούνιος ἦν] Portus Junium hunc, quem lurconem fuisse diximus, in Junium mensem ridicule transformabat; legendum quippe censens, ὁ Ἰούνιος μήν: i. e. *Junius mensis.* Sed hanc hallucinationem jam ante castigavimus in Diatriba, quam de editione Suidæ a Porto adornata conscripsimus, et editione huic præfiximus. KUST.

ΤΑΓΗΝΟΝ: Τὸ τηγ.] Aristoph. Equit. 925. Τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων. Scholiastes: Τάγηνον δὲ, τήγανον. Huc Suidas respexit. KUST.

[z] Ὁ ἡγεμὼν] ὁ om. A.E.

[a] Ὦ τῶν Ἀθηναίων τ.] Aristoph. Equit. 159.

[b] Ὅμηρος] Il. ψ'. 160. KUST.

[c] ταγοὶ] ταγὲ A.

[d] Ἦν δ' ἐσορῇς] Anthol. Pal. VII. 243. ἦν δ' ἐσόρν' A.V. Mox βοόστρυχον A. Anthol. pro βόστρυχον.

ib. Scribendum proculdubio: Ἦν δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖ' ET-

A Τάγυρι: Τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, [e]οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξί·

Καὶ ζῆν μαθόντι μικρὰ [f]τάγυρι μουσικῆς.

Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίποδος: Τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλεία γὰρ τῇ Πυθίᾳ [g]γινομένῃ μιχθῆναι [h]τὸν Δελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, [i]ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη· καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ τρίποδος.

Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως·

[k]Οὐδὲ δῆτα τοὺς λόγους, οὐδὲ [l]εἰρωνευομένου τις ἤκουσε, περιπατοῦντες ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, "Οἶδα," ἔλεγε, καὶ "Δοκεῖ μοι."

Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει: Κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας,

Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρ' ἀφίλοις: [m]Τουτέστι, τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῶν χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. Σοφοκλῆς.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι: Λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης [n]τισὶ

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα: Ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. [o]Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. [p]Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις [q]ὕστερον ἐποίουν.

[qq]Ὅτι ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν [r]εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν [s]ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ· τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς.

Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο [t]τῶν ψυχῶν. Ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπαριέναι τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ στάντας ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντας ὅπου [u]ἂν βουληθῶσιν, ᾄδειν [v]τῷ ὄντι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδοροῦντας, ἀλλὰ τἀληθῆ ὀνειδίζοντας. B Ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα ἀδεκάστως [x]προφέρειν μετὰ ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

Τὰ ἐκ τρίποδος: Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος, διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος·

[y]Ὃς γ' ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

C Φασὶ δὲ οὕτω [z]κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν τρίποδα. [a]Ἁλιεῖς μισθῷ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. Ἠγόρασαν [b]οὖν τινες, εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. Ἐφιλονείκουν οὖν περὶ [c]αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. Οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἄνιον ἀγοράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. Οὕτως οὖν αὐτῶν D φιλονεικούντων, ἔδοξεν [d]αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. Ὁ δὲ ἔχρησε [e]δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. Προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ Σοφοῖς. Ἕκαστος [f]δὲ τούτων παρῃτεῖτο, μὴ σοφὸς εἶναι λέγων· [g]ἔχειν γὰρ σοφώτερον ἑαυτοῦ. Ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς [h]σοφωτάτῳ πάντων.

Τὰ ἐν ποσί: Τὰ παρόντα ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου: Ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ E τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

VII. p. 606. Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖς ΕΥΒΟΣΤΡΥΧΟΝ αἴγλην. De quo nos supra ad v. Σοβεῖ. Est autem εὐβόστρυχος εἰκὼν θηρὸς, leo bene jubatus. Quod fortitudinis Leonidæ signum. Huc referendus Herodotus in Polymnia, §. 225. Ὁ δὲ κολωνός ἐστι ἐν τῇ ἐσόδῳ ὅκου νῦν Ὁ ΛΙΘΙΝΟΣ ΛΕΩΝ ἝΣΤΗΚΕ ἘΠΙ ΛΕΩΝΙΔΗΙ. TOUP.

ΤΑΓΥΡΙ: Τὸ βρ.] Eadem habet Etymologus. In fragmento autem Eupolidis, quod sequitur, pro ζῆν, legere malim μὴν, quæ est particula expletiva, ut vocant. F KUST.

[e] οἷον ψιλὰ λέγουσιν] Sic etiam Etymologus, et Photius in Lex. ms. At, ut ingenue fatear, quid ista sibi velint, non intelligo. KUST. ὃ νῦν ψίχα Pierson. Mœr. p. 331.

[f] τάγυρι] Lege τὰ γρύ. Vid. supra Δρύ. REINES.

ΤΑΔ' ἘΚ ΤΟΥ ΤΡΙΠ.] Vide paulo post v. Τὰ ἐκ Τρίποδος. KUST. Τά τε ἐκ A.

[g] γινομένῃ] γενομένῃ A.B.E.

G [h] τὸν ἀδελφὸν] Photius in Lex. ms. addit, Πυθαγόραν. KUST. δελφὸν A.

[i] ὅσα ἔχρησεν ὁ θεός] ὅσων ἔχρας θεῶ γενομ' A. ὅσα ἔχρησεν ὁ θ[εὸς] γενομένῃ B.V.E. ὅσα ἔχρα ἔνθεος γενομένη Photius. Mox καὶ αὖθις ὡς ἀλ. M.

[k] Οὐδὲ δῆτα τοὺς λόγ.] Hæc sunt verba Philostrati de Vit. Apoll. lib. I. c. 13. KUST.

[l] εἰρωνευομένου] εἰρωνευόμενος V. qui mox [illegible] pro ἐς.

ΤΑ ΔΕ ΠΡΙΝ ἜΡΓΑ ΧΕΡΣΙ Μ.] Sophocl. Aj. 618. Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν Μεγίστας ἀρετᾶς Ἄφιλα παρ' ἀφίλοις Ἔπεσ' H ἔπεσεν. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[m] Τουτέστι τὰ om. A. Mox φ' ante Σοφοκλῆς V.

[n] τισὶ Τῶν δυνατ.] Est versus anapæsticus, sed fine carens. KUST. Distinxi cum Photii editore, ita ut in τισὶ lateat fabulæ nomen.

[o] Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτ.] Vide Meursium in Græc. Fer. Ἀνθεστήρια. KUST.

[p] Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Λην.] Confer Nostrum supra v. Ἐξ ἁμάξης. KUST.

[q] ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τ.] Sic locum hunc auctoritate optimi ms. A. supplevi et distinxi. Ante enim, omissa vocula ὅτι, et sublata τελείᾳ στιγμῇ, male legebatur, ὕστερον ἐποίουν ἐπὶ τῆς ἁμάξης, &c. KUST. ἐποίουν om. B.E.

[qq] ὍΤΙ ἐπὶ τῆς] Schol. Aristoph. Plut. 1015. HEMST.

[r] εἰς τὰ] τὰ om. A. Schol. Aristoph. εἰς τὰ Ἐ.ἐ. om. V.

[s] ἀλλήλαις] ἀλλήλας A.V.E.

[t] τῶν ψυχῶν] τῶν om. A.V.

[u] ἂν] Sic dedi pro vulg. δή.

[v] τῷ ὄντι om. V. Mox τὰ om. B.E.

[x] προσφέρειν] προφέρειν A.B.

[y] γ' ᾔδει] ᾔδη A.V. γ' om. E.M. Vid. Il. α'. 70.

G [z] κτήσασθαι—τὸν τρίποδα] χρήσασθαι—τῷ τρίποδι V. qui om. ἵνα τὸ—οὖν τινες.

[a] Ἁλιεῖς μισθῷ βόλ.] Vide Laërtium in Thalete, qui eandem historiam narrat. KUST.

[b] οὖν] γοῦν E. qui mox ἀνήχθη.

[c] αὐτοῦ] αὐτὸν V. qui mox πεπράκαμεν. Infra ἠγοράσαμεν A.B.V. τῇ ἑαυτῶν—φιλονεικούντων om. V.

[d] αὐτοῖς om. A.B. Mox ᾔτησε A. pro ἔχρησε.

[e] δοθῆναι] δοῦναι E. Mox αὐτὸν om. V. οὖν τοῦτον E.M.

[f] δὲ τούτων] οὖν αὐτὸν V. Mox σοφὸς εἶναι μὴ A. quas H voces om. V. ubi λέγων εἶναι σοφώτερον ἑαυτοῦ. καὶ ἔδοξ.

[g] Ἔχειν γὰρ] ἔχειν [illegible] A. et E. suprasc.

[h] σοφωτάτῳ] σοφώτατον A. σοφωτέρῳ V.

ΤΑ ἘΝ ΠΟΣΙΝ] Euripid. Androm. 397. Iph. Taur. 1312. Troad. 938.

ΤΑ ἘΠΙ ΚΟΣΚΙΝΟΥ] Lucianum in Pseudomant. c. 9. κοσκίνῳ, τὸ τοῦ λόγου, μαντευόμενος, citat Schottus. Adde

Τὰ ἐπίχειρα: Ὁ μισθὸς, ἡ ἀμοιβή.

Τὰ ἐπιχειρήματα: [[i]Αἱ ἐπιχειρήσεις, τὰ ἐπιτηδεύματα.]

Ταηπόλεμος: Ὄνομα κύριον.

Ταΐφαλοι: Ἔθνος.

Τακερά: Κατεψυγμένη.

Τὰ'κ κόκκου: Τὰ ἐκ κόκκου. Κατὰ κρᾶσιν.

[j]Τὰ'κ κόκκου βαφέντα καὶ [k]ἰσγίνου θέριστρα.

Τακτικῶς: Στρατιωτικῶς.

Τἄλλα καὶ φιλώμεθα: [l]Λεγόμενόν τι, οἷον, τἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Ταλανίζει: Αἰτιατικῇ. Θρηνεῖ, ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα: Τὰ ζυγὰ, καὶ τὰ ἱστάμενα.

Ταλαντεύει: Αἰτιατικῇ. Σταθμίζει.

[m]Τὰ δὲ τῆς τύχης νίκαις καὶ ἥτταις τῇδε [n]καὶ τῇδε ταλαντευόμενα διέμεινε.

C [o]Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. Οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἆθλον εὐτολμίας ἐγίνετο· ἄλλῳ, ἵππος.

Τάλαντον: Πολλὰ μὲν σημαίνει. [p]Ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· [q]καθ' ὃ σημαινόμενον [r]Δημοσθένης φησί·

Πεντήκοντα τάλαντα.

Ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ [s]Ἀριστοφάνης·

D Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ [t]κριθήσεται.

Καὶ [u]Ὁμηρικόν·

Χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

[x]Τρίτον σημαινόμενον, ἡ ῥοπή. Τέταρτον, ἀριθμοῦ τι

A ὄνομα· [y]ὡς καὶ **πολυτάλαντος**, ὁ πλούσιος. Καὶ τὸ Ὁμηρικόν·

[z]Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.

Καὶ **διτάλαντον** δὲ, καὶ **τριτάλαντον** [a]καὶ **ἡμιτάλαντον** λέγεται. [b]Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ [c]**τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον**, [d]καὶ **πέμπτον ἡμιτάλαντον**, καὶ **ἕβδομον ἡμιτάλαντον**. Ἔστι δὲ τὸ μὲν τρίτον ἡμιτάλαντον δύο ἥμισυ τάλαντα, τὸ δὲ πέμπτον

B ἡμιτάλαντον τέσσαρα ἥμισυ, καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον ἓξ ἥμισυ. Καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις [e]τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις· οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον, ζ´· ἂν δὲ [f]ἔννατον, η´· συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἥμισυ. Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ´· ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ´· ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἕξ· ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ϛ´· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ´. Τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον [[g]Ἀττικὸν] παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν [h]μνῶν κδ´, νυνὶ δὲ, ιβ´· ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει·

Δύο χρυσεῖο τάλαντα.

D Ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. Τάλαντον δὲ παρὰ τῇ [i]θείᾳ Γραφῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις.

Erasmi Adag. I. 10, 8. ἐπὶ τῶν δ. κ. om. V. Mox ἢ om. A. In fine μαντευομ' V.

E ΤΑ 'ΕΠΙΧΕΙΡΑ] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 577.

[i] Αἱ ἐπιχειρήσεις, τὰ ἐπιτηδεύματα desunt A.B.V. τὰ ἐπιτηδεύματα A. in marg. Ceterum τὰ ἐπιχειρήματα præcedenti gl. nectunt A.V. et sic Photius, et Lex. Seg. qui præbent Τὰ ἐπίχειρα: τὰ ἐπιχειρήματα. Schol. Luciani Tim. c. 4. Τἀπίχειρα, μισθοὺς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη. Τὰ ἐπίχειρα, τὰ ἐπιχειρήματα, αἱ ἀνταποδόσεις. Ubi vid. Hemsterhus.

ΤΑΗΠΟΛΕΜΟΙ] Corruptum videtur ex Τληπόλεμος, cui ne nudum foret, adfixa sequentis vocis interpretatio. HEMST. Ταεπόλεμ' V. Ταηπόλεμ' A. qui κύριον pro F ἔθνους.

ΤΑΙΦΑΛΟΙ: Ὄνομα ἔθνους] Ταήφαλοι: ἔθνος A. Vid. Zosimus IV. 25. qui Θαιφάλους II. 31. Adde Eutrop. VIII. 2.

[j] Τὰ'κ κόκκου βαφ.] Anthol. Pal. VI. 254.

[k] ἰσγίνου] ἰστίνου A.V.

[l] Λεγόμενόν τι] Supra in Τὰ δ' οὐ παρὰ Κ. HEMST.

ΤΑΛΑΝΙΖΕΙ] Vid. 'Εξ εὐρίου. HEMST.

ΤΑΛΑΝΤΕΥΕΙ] Plutarch. II. p. 682. TOUP.

G [m] Τὰ δὲ τῆς τύχ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionysium Halicarnass. lib. IX. p. 570. KUST.

[n] κἀκεῖσε] καὶ τῇδε A.B.V.

[o] Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδ.] Hæc sunt verba Theophylacti Simocattæ lib. II. c. 6. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[p] Ἢ γάρ] ἢ γὰρ καὶ V. Mox τοῦ χρυσίου A.

[q] καθ' ὃ σημαινόμενον—κριθήσεται om. V.

[r] Δημοσθένης] Symmor. p. 183, 8. et mox.

H [s] Ἀριστοφάνης] Ran. 809.

[t] σταθμήσεται] κριθήσεται A. Photius, Etymol. p. 744, 20.

[u] Ὁμηρικόν] Il. θ´. 69.

[x] Τρίτον σημαινόμενον etc. V. in marg.

[y] ὡς καί] καὶ om. A. sed tenet Photius cum Etymol.

[z] Κεῖτο δ' ἄρ'] κεῖται γὰρ A. κεῖτο γὰρ Photius. Il. σ´. 507.

[a] καὶ 'ΗΜΙΤΑΛΑΝΤΟΝ accedunt ex A.V. et Photio.

[b] Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τ.] Confer Pollucem lib. IX. c. 6. apud quem hæc totidem pene verbis leguntur. KUST.

[c] τοῦ ΤΡΙΤΟΥ ΚΑΙ 'ΗΜΙΤ.] Scribendum est, τοῦ τρίτον ἡμιτάλαντον, ut ex Polluce, et iis, quæ hic sequuntur, patet. KUST. et sic fere mss. cum Photio.

[d] Καὶ ΠΕΜΠΤΟΝ 'ΗΜΙΤΑΛΑΝΤΟΝ τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ 'ΕΒΔΟΜΟΝ 'ΗΜΙΤΑΛΑΝΤΟΝ ἓξ ἥμισυ] Locum integravimus ex A.V. quibuscum consentit Photius.

[e] τὸ ἡμιτάλαντον] τάλαντον A.

[f] ἔννατον] ἔννατα A. Photii ms.

[g] Ἀττικὸν om. A. Porsonus: "Lege et distingue, Ἀττικόν. παρὰ δὲ Σικ."

[h] μνῶν κδ´] Scaliger in Tractatu de Re Nummaria legit, νούμμων κδ´. KUST. Aristoteles ap. Pollucem: τὸ μέντοι Σικελικὸν τάλαντον ἐλάχιστον ἴσχυε· τὸ μὲν ἀρχαῖον, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, τέσσαρας καὶ εἴκοσι τοὺς νούμμους ἴσχυε, τὸ δ' ὕστερον δυοκαίδεκα. Unde corrigendus Suidas: Τοῦτο δὲ τὸ τάλαντον τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικόν. Hic sistit oratio, significans, quod descripserat sexaginta minarum etc. esse quod dicatur Atticum. Παρὰ Σικελιώταις τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν νούμμων κδ´, νυνὶ δὲ ιβ´. Perperam editur μνῶν κδ´. Quod et Scaliger vidit. GRONOV. de Sestert. III. 3. p. 140. Adde Jungerman. Polluc. IX. 87. Bentlei. Diss. Phalar. p. 454.

ib. μνῶν] νόμων, quod postulat metrum in locis Epicharmi apud Polluc. X. 80. quomodo scribitur in tabulis Heracleensibus: restituendum Scholiastæ Gregorii Nazianzeni apud Montfaucon. Diar. Ital. p. 214. Sequitur enim, δύναται δὲ ὁ νόμος τρία ἡμιωβόλια. Confer et emenda Schol. Villoison. ad Il. ε´. 576. PORSON.

[i] θείᾳ γραφῇ] Hæc pertinent ad Matth. XXV. 15. ubi talentum, quod dominus servis lucri faciendi gratia commisit, ab interpretibus transfertur ad τὸ χάρισμα τῆς διακονίας, doctoribus a Deo tributum, quæ et χάρις sæpe a Paulo dicitur, ut Rom. XII. 2. Chrysost. Homil. LXXIX. in Matth. p. 673. τάλαντα ἐνταῦθα ἡ ἑκάστου

A [k]Σύνταξις. [l]Ἀριστοφάνης·

Καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

[m]Ἤγουν, χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν.

Ὅτι τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει [n]λίτρας ρκέ.

Καὶ, ΤΑΛΑΝΤΙΑῖΟΙ ΛΊΘΟΙ.

[o]Ταλαντιαῖοί γε μὴν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. Δύο δὲ καὶ πλέον ἀπῄεσαν σταδίους. Ἡ πληγὴ δ' οὐ τοῖς [p]προστυχοῦσι μόνον, ἐπιπολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος.

B Αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα, [q]πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν.

ΤΑΛΑΝΤΟΥΜΈΝΗΝ: [r]Πλάτων ἐν Τιμαίῳ·

[s]Τὴν δὲ γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων· [t]κινουμένην δὲ αὖ πάλιν, ἐκεῖνα σείειν.

Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν· ἐπεὶ τὸ ζυγὸν ΤΆΛΑΝΤΟΝ λέγεται. Καὶ ὙΠΕΡΤΑΛΑΝΤᾶΝ, τὸ ὑπερβαρεῖν.

ΤΑΛΆΝΤΩΣΙΣ: Στῆσις, στάθμησις.

C ΤΑΛΑΠΑΘΈΣ: Ταλαίπωρε.

ΤΑΛΑΠΕΊΡΙΟΣ: Ὁ ταλαίπωρος.

ΤΆΛΑΡΟΣ: Καλαθίσκος, κόφινος μικρός. [u]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον.

Καὶ ΤΑΛΑΡΊΣΚΟΣ.

[x]Δημὼ μὲν ταλαρίσκον ἔυπλεκον.

[y]Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς
ἔσσυ'· ἐπὶ δ' [z]ἀργυρέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

ΤΆΛΑΡΟΣ: Καλαθίσκος.

[a]Καὶ τάλαρον [b]σχοίνοισιν ὑφασμένον, ᾧ ποτ' ἀθέντι ἐπλήρου τολύπη πᾶσα καθαιρομένη.

ΤΆΛΑΣ: Ἄθλιος.

ΤΑΛΑΣΉΪΟΝ ἜΡΓΟΝ: Ἡ [c]ἐριουργία.

ΤΑΛΆΣΗΙΣ: Ὑπομείνης.

ΤΑΛΑΣΊΑΝ: [d]Ἐριουργίαν. Καὶ [e]ΤΑΛΆΣΙΟΝ, ἐριουργόν.

ΤΑΛΑΣΙΟΥΡΓΊΑ: Ἡ τῶν [f]ἐρίων ἐργασία.

Οὐδὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Καὶ αὖθις·

Οὐκ ὄντος εὐπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

ΤΑΛΑΣΊΦΡΟΝΑ: Ὑπομονητικόν.

C ΤΑΛΑΟΊ: Τλησιπαθεῖς. Οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ' ἈΛΑΟΊ. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

ΤΑΛΑΎΡΙΝΟΣ: [g]Ὑπομονητικὸς, καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

ΤΑΛΑΊΠΩΡΟΣ: Ὁ ἄθλιος. Παρὰ τὸ [h]τλῆναι, καὶ τὸν πῶρον· ὅ ἐστι [i]πάθος. Ὅτι δὲ πῶρος [k]πάθος τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι·

D

δύναμις, εἴτε ἐν προστασίᾳ, εἴτε ἐν χρήμασιν, εἴτε ἐν διδασκαλίᾳ, εἴτε ἐν οἱῳ δήποτε πράγματι τοιούτῳ. cf. Theophylactus ad h. l. qui idem transfert ad ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, καὶ χαρίσματα πνευματικὰ λαβόντας. ERNEST.

[k] Σύνταξις] συν' A. Hoc vult, locum sequentem Aristophanis memorabilem esse ob syntaxin.

[l] Ἀριστοφάνης] Nub. 874.

[m] Ἤγουν] τουτέστι A. Tum τὴν om. A.B.

[n] λίτρας om. A.

[o] Ταλαντιαῖοί γε μὴν ἦσαν οἱ β.] Hæc sunt verba Josephi lib. VI. de Bello Jud. c. 18. p. 921. ubi balistas Romanas describit. KUST. V. 6, 3.

[p] προστυχοῦσι] Josephus rectius, προεντυχοῦσι. KUST.

[q] πεντήκοντα ταλάντοις] Vid. Plutarch. p. 171 E. Diodorus Siculus XII. 45. τὸν Περικλέα νομίζοντες αἴτιον αὐτοῖς γεγονέναι τοῦ πολέμου,—ἐζημίωσαν ὀγδοήκοντα ταλάντοις.

[r] Πλάτων ἐν Τιμαίῳ] P. 535. KUST.

[s] Τὴν] τὴν δὲ A.E. Photius, qui mox μὲν pro μὴν. In fine βαρεῖν E.

[t] κινουμένην δὲ αὖ πάλιν] Scribe, ut apud Platonem, αὐτὴν κινουμένην δ' αὖ πάλιν. KUST. κινουμ' δ' αὖ αὖ A.

[u] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 39.

[x] Δημὼ μὲν ταλαρ.] Anthol. Pal. VI. 174.

[y] Μέλαν δέ οἱ αἷμα ταλ.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem τάλαρος, sed ταλαύρινος. KUST. Ex Anthol. Pal. VII. 208. μελανθέον αἷμα ταυρινοῦ A.B.V.E.

[z] ἀργυρέαν] ἀργαλέαν A. ἀργέαν V.

[a] Καὶ τάλαρον σχοίν.] Anthol. Pal. VI. 247.

[b] σχοίνοισιν] σχοίνοις A.E.

ΤΑΛΑΣ] Τάλαρος V.

ΤΑΛΑΣΙΟΝ] Ms. A. ταλασήϊον. KUST. Placet ταλασήϊον, est enim ex poëta aliquo. TOUP. ταλασίϊον item B.V. ταλασίων E. Ταλασήϊα ἔργα Apollon. Rhod. III. 292.

[c] ἐριουργία] Sic recte mss. At in prioribus editt. [et B.E.] inepte legitur, ἱερουργία. Idem dictum velim de vocibus sequentibus, ἐριουργίαν, ἐριουργὸν, et ἐρίων; quippe pro quibus in prioribus editt. itidem corrupte legitur, H ἱερουργίαν, ἱερουργὸν, et ἱερείων. KUST.

ΤΑΛΑΣΕΙΣ: Ὑπομενεῖς] Ταλάσῃς: ὑπομείνῃς A.B. Photius. ταλάσσεις ὑπομείνεις V. Vid. Il. ν'. 829.

ΤΑΛΑΣΙΑΝ] Vid. Schol. Platon. p. 229.

[d] Ἐριουργίαν] ἱερουργίαν B.E. qui mox ἱερουργόν.

[e] ΤΑΛΑΣΙΑΝ] Plutarch. Anton. p. 920. οὐ ταλασίαν οὐδὲ οἰκουρίαν φρονεῖν γυναῖον. TOUP.

ΤΑΛΑΣΙΟΥΡΓΙΑ] Vid. Χερνῆτις. HEMST. Vid. Timæus p. 247. Schol. Plat. p. 81.

[f] ἐρίων] ἱερείων E.

ΤΑΛΑΣΙΦΡΟΝΑ] Il. γ'. 421.

ΤΑΛΑΟΙ: Τλησ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 688.

[g] Ὑπομονητικὸς om. V. Sed eam vocem agnoscit Schol. Aristoph. Acharn. 962. unde gl. desumptam esse docuit E Abreschius.

ΤΑΛΑΙΠΩΡΟΣ] Sophocles Œdip. Colon. 14. Πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπου. Scholiasta ad eum locum: Πορεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. Καὶ Ἀντίμαχος· Πῶρος τοίγ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. Παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Scholiastes Aristophanis ad Plutum, 33. Ταλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. Ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος φησί· Πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος. Ex his duobus locis nota hæc Suidæ consarcinata est. Confer Nostrum supra v. Πῶρος. F KUST. Suidas Aristophanis Scholiasten et Sophoclis ad Œd. Col. 14. compilavit: verum ita discrepantia, ut facile duos esse versus quis suspicetur, unum talem, Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος: alterum, Πωρητὺν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο: ad quod exemplum ubi mendosi leguntur, corrigendos puto. Tertium forte suppeditet Schol. Euripid. Orest. 392. Πώρη τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος: An vero ex male confusis, quos ante posui, binis versibus orta sit lectio, ut liquido definiri G posset, ipsa Antimachi vel Thebaide vel Lyda foret opus: signate tamen Schol. ταλαίπωρον dici tradit παρὰ τὴν πώρην, ὃ δηλοῖ τὸ πένθος: quæ forma, ne possit vocari in dubium itidem ab Etymologo notata p. 162, 48. παρὰ τὸ πῶρα, ὃ δηλοῖ τὸ πάθος, latetque, nisi fallor, in Hesychii corrupto, Πώνα .... λύπη. In explicanda voce promiscue veteres adhibent πάθος et πένθος: nec Kustero assentior, qui apud Suidam hoc illius vice reponi voluit: nam πάθος accommodate simul, quam ἀπὸ τοῦ πήθω, πήσω ducunt, originem indicat. Etymol. p. 699, 7. H HEMSTERHUS. ad Aristoph. Plut. p. 22.

[h] Τλῆναι] τλῆναι A.V. Schol. Aristoph.

[i] πάθος] Scribendum potius est πένθος, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco ante laudato. KUST.

ib. τι πάθος V.

[k] Πάθος] Et hic πένθος malim, absque particula τί. KUST.

[l]Πῦρον τῶ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο.

Καὶ ΠΩΡΕῖΝ [m]Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. Καὶ Ἀντίμαχος αὖθις·

[n]Πωρητὸν ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

Παρὰ τοῦτο οὖν [o]τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

ΤΆΛΕΣΙΝ: Ἀναλώμασιν.

ΤἈΛΗΘῈΣ ΓᾺΡ ἸΣΧΎΟΝ ΤΡΈΦΩ: Ἀντὶ τοῦ ἔχω.

ΤΆΛΙΓΓΙΣ:

[q]Ὁ δὲ Τάλιγγις δειλῶν [qq]τε καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν, πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.

B [ΤΆΛΙΣ, τάλιδες. Λέγεται παρ' Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. Καλλίμαχος·

Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

Καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ·

Μελλογάμου [r]τάλιδος ἥκει.

Μελλογάμου νύμφης.]

C ΤᾺ ΜΑΓΝΉΤΩΝ ΚΑΚΆ: Ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· παρόσον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς Θεὸν, πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

ΤΑΜΕΣΊΧΡΟΑ: Τέμνοντα τὸ σῶμα.

ΤΑΜΕῖΟΝ: Θησαυρός. Καὶ ΤΑΜΙΕῖΟΝ.

ΤΆΜΗΙ: Αὐθυπότακτον.

ΤΑΜΊΑΣ: Ἀρσενικόν. ΤΑΜΊΑ δὲ, θηλυκόν.

D ΤΑΜΊΑΙ: Ἄρχοντές [s]εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ τῶν [t]πεντακοσιομεδίμνων, οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ, ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν Πάραλον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

E ΤΑΜΊΑΙ: Ἀρχή τις παρ' Ἀθηναίοις ἦν οἱ ταμίαι, [u]δέκα τὸν ἀριθμόν. Παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. Εἰσὶ δέ [x]τινες καὶ τῶν τριήρων ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. Ὅτι δὲ καὶ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο ταμίαι, [y]δεδήλωκεν Εὔπολις.

ΤΑΜΊΑΙ: Ἔφοροι, φύλακες, ταμιοῦχοι, διοικηταί.

ΤΑΜΙΕΎΕΤΑΙ: Διοικεῖται, ἀποκρύπτει, φυλάττει.

[z]Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν [a]εὐδαιμονεῖν πράττωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας· ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, [b]μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

ΤΑΜΙΕΥΌΜΕΝΟΝ: Φυλάττοντα.

ΤΑΜΙΕΎΩ:

Καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.

ΤΑΜΙΕῖΟΝ: Κοιτῶνα. Καὶ ΤΑΜΙΕΊΔΙΟΝ, ὑποκοριστικῶς.

ΤΑΜΊΗΣ: Δεσποίνης.

ΤΑΜΎΝΑΙ: Πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ [c]τῇ Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ [d]Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

ΤΆΝ: Ἑταῖρε· ἢ, σύ. Καὶ, ὦ ΤΆΝ. Μετὰ τοῦ [e]ἄρθρου.

ΤΑΝΑΓΡΑΊΑ: Πόλις.

ΤΑΝΑΓΡΑῖΟΙ ἈΛΕΚΤΟΡΊΣΚΟΙ: Οἱ μαχηταὶ, καὶ θυμικοὶ, ὡς ἄνθρωποι. [f]Βάβριος·

[g]Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

ΤΑΝΑΉ: Μακρά. [h]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οὕτω τοι μελίη ταναὴ [i]ἀνὰ κίονα μακρὸν
ἧστε.

ΤᾺ ΝΑΝΝΆΚΟΥ ΚΛΑΎΣΟΜΑΙ: Τὸν Νάννακον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

ΤΑΝΑΥΦῆ: Λεπτοϋφῆ.

[l] Πῦρόν τῶ' ἀλ.] Metro consuletur, si scribas, Πῦρον τοῖς ἀλόχοισι, &c. KUST.

[m] Ἠλεῖοι] Ἠλεῖος A.V.

[n] Πωρητὸν ἀλόχ.] Supra v. Πῦρος monuimus, scribendum potius esse, Πωρητὸν δ' ἀλόχοισι, &c. Vide Hesychium v. Πωρητύς. KUST.

[o] ταλαίπωρος] τὸ ταλαίπωρος A.E. Mox ὁμολογεῖται A.

F ΤΑΛΕΣΙΝ] Scribendum est, τέλεσιν; eaque vox loco suo reddenda: ut jamdudum ante monuit Casaub. ad Athen. lib. VII. c. 18. KUST.

[p] Ἀληθὲς γὰρ ἰσχ.] Hæc a capite reponenda sunt, et sic scribenda, Τ' ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. Sic enim (docente hoc itidem Casaubono loco ante laudato) legitur apud Sophoclem, Œdip. Tyran. 356. unde fragmentum istud depromptum est. KUST. Τἀληθὲς A.V.

[q] Ὁ δὲ Τάλιγγις] Vid. supra v. Ἀλογεῖν. BURN.

G [qq] τε καὶ] μὲν καὶ A.B.V.

ΤΑΛΙΣ, τάλιδες. Λέγεται π.] Ex Schol. Sophocl. Antig. 629. Deest hæc gl. omnibus mss.

[r] τάλιδος ἥκει] Fragmentum hoc ex Sophocle sic ampliandum est: Ἄρ' ἀχνύμενος Τάλιδος ἥκει μόρου Ἀντιγόνης. KUST.

ΤΑ ΜΑΓΝΗΤΩΝ Κ.] Confer Nostrum supra v. Μαγνήτων κακά. KUST.

ΤΑΜΕΣΙΧΡΟΑ] Homerus Il. δ'. 511. KUST.

H ΤΑΜΙΑΙ] Vide Petitum in Comment. ad Leg. Att. p. 253. KUST.

[s] εἰσιν] εἰσιν δέκα Hemsterhusius.

[t] πεντακοσιομεδίμνων] τῶν πεντ. A. Photius.

ΤΑΜΙΑΙ: Ἀρχή τ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] δέκα] ἦν οἱ ταμίαι δέκα A.V. Photius.

[x] τινες] τινες καὶ A.B.V.

[y] δεδήλωκεν] δέδωκεν A.V.

[z] Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρ.] Male hæc Valesius ad Polybium refert. Sunt enim Dionysii Halicarnass. lib. VIII. p. 519. ut et ante nos docuit Paul. Leopardus Emend. lib. I. c. 16. KUST. καὶ ὅτι A.V.E.

[a] εὐδαιμονεῖν πράττωσι] Scribe εὐπράττειν δοκῶσι: ut recte legitur apud Dionysium Halicarnass. loco laudato. KUST. εὖ δοκεῖν vel εὐδοκεῖν A.V.

[b] μηδὲν] μηθὲν A. Mox ἀγενὲς E.

ΤΑΜΙΕΥΩ] αἰτιατικῇ addunt B.E. Deest gl. A.V. Sententiæ vim aperuit Hemsterhusius ad Luciani Nigrin. c. 27.

ΤΑΜΥΝΑΙ: Πόλις ἐν Εὐβ.] Ex Harpocratione. KUST.

[c] τῶν] τῇ A.B.V.

[d] Εὐβοϊκὰ] Εὐβοεικὰ E. Εὐβοιακὰ Photius.

ΤΑΝ] Confer supra v. Ὦ τάν. KUST.

[e] ἄρθρου] τοῦ ἄρθρου A.V.

ΤΑΝΑΓΡΑ] Ταναγραία A.B.V. Cum iisdem mss. statim delevi τῆς Βοιωτίας. Ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος.

ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΙ] Anthol. Reisk. p. 93. Athen. p. 551. TOUP.

[f] Βάβριος] Tyrwhitt. p. 34. Statim delevi cum A.V. Καὶ παροιμία· Ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. Λέγονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ἈΛΕΚΤΡΥΌΝΑ τὸ λεῖπον. Vide supra p. 167 B.

[g] Ἀλεκτορίσκων] Sic ms. A. At priores editt. [et E.] ἀλεκτορίδων, quam lectionem metrum versus respuit. KUST.

[h] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 52.

[i] ἀνὰ κίονα] ἀντικίονα A. ποτὶ κίονα Anthol.

ΤΑ ΝΑΝΝΑΚΟΥ] Confer Nostrum supra v. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου. KUST.

Τανάχαλκος: Πολύχαλκος.

[k]Τανάχαλκόν τε λέβητα
σὺν πελέκει, καὶ τὰν [l]ἐτνοδόνον τορύναν.

Τανηλεγές: Σκληρόν.

Τάνις: Ὄνομα [m]τόπου ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. [n]Δαβίδ·

Ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ταντάλεια τύχη: [o]Ἡ τοῦ Ταντάλου.

Ταντάλειοι: Τρεμικοί. Καὶ παροιμία· Ταντάλειοι τιμωρίαι. Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ [p]ἀπολαύειν αὐτῶν· [q]ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

Τάνταλος: Τοῦ Διὸς ἦν υἱός. Ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ [r]γῆν δικαιωτηρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ κάτω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρποφόρα. [s]Ὅτε οὖν ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἔπιπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. Δίψει δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ [t]δυνάμενος δέ. [u]Ἐπὶ [x]γενείοις δὲ ὅτε ἥψατο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

Ταντάλου κήπους τρυγᾶν:

[y]Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτὸν [z]τις, Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνίθων εἰς βρῶσιν· Πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων· ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. Ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι.

Καὶ αὖθις·

Τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι.

A Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

Ταντάλου τάλαντα [a]τανταλίζεται: Διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν δοθῆναι.

Ταντιγλώχιν: Μακρὰς ἀκίδας [b]ἔχων.

Τανυήκεας: Καὶ [c]Τανυήκες: [d]Τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν, ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανυμήκεες: Αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. Ἐν
B Ἐπιγράμμασι·

[e]Καὶ αἱ τανυμήκεες αὗται
ἰτέαι.

Τανύποδας: Ταχείας τὰς [f]Ἐριννῦς φασι· τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας, ἐστὶ τὸ βαδίσαι. Τουτέστι, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Τανύπεπλος: Ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

C Τανύπτερος: Παρατεταμένα [g]πτερὰ ἔχουσα.

Τανύφλοιον: Μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

[Τανχοσδρώ: Οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος·

[h]Ὁ δὲ Ταγχοσδρὼ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε, καὶ ἀγροίκων ὅμιλον, καὶ ἕτερ' ἄττα [i]φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἁρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλῆθος τε ἀγεννοῦς ἀντάλ-
D λαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.]

Ταξιαρχῆσαι:

Ταξίαρχος: Ἡγεμὼν, [k]στρατοπεδάρχης.

Ταξίλης: Ὄνομα κύριον.

Ταξιώτης:

Τάξις: Ἡ τάξις διττή ἐστιν· ἡ μὲν, ἐν τῷ στρα-

E [k] Τανάχαλκόν τε λέβ.] Anthol. Pal. VI. 306. ubi τὸν εὔχαλκόν τε λ.

[l] ἐτνοδόκον] ἐτνοδόχον V.E. καὶ τὰν ἐ. τ. om. h. l. A. sed addit postea tanquam aliam gl.

[m] τόπου] πόλεως V.

[n] Δαβίδ] Ex Ps. LXXVII. 43. ubi Theodoretus, Τάνις εἶχε τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια etc. ERNEST.

[o] Ἡ τοῦ] ἡ om. A.

ΤΑΝΤΑΛΕΙΟΙ] Polyb. p. 435. TOUP.

[p] ἀπολαύειν] ἀπολαύειν αὐτῶν A.B.V.

F [q] ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμ.] Loci hujus illustratio petenda est ex Polybii Histor. lib. IV. c. 45. ubi Historicus de Byzantiis ait: Ὑπομένουσί τινα καὶ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΤΑΝΤΑΛΕΙΟΝ, κατὰ τὸν ποιητήν. Ἔχοντες γὰρ χώραν γενναιοτάτην, ὅταν διαπονήσωσι ταύτην, καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πλῆθος τῷ κάλλει διαφέρον· κἄπειτα παραγενηθέντες οἱ βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, τοὺς δὲ συναθροίσαντες ἀποφέρωσι· τότε δὴ χωρὶς τῶν ἔργων καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τὴν καταφθορὰν θεώμενοι διὰ τὸ κάλλος τῶν καρπῶν, σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαῖνον. KUST.

G ΤΑΝΤΑΛΟΣ: Τοῦ Διὸς ἦν υἱός. Ἀξιωθ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 171. KUST.

ib. ΤΑΝΤΑΛΟΣ] Athen. I. 25. REINES.

[r] γῆν] τὴν γῆν V.

[s] Ὅτε— ἤθελε] ἐὰν—ἠθέλησε A.B.V.E. ἐὰν—θέλῃ Nonnus. Mox δίψει A.B. pro δίψῃ.

[t] δυνάμενος δὲ] δὲ om. A. Supple ex Nonno, μὴ δυνάμενος δὲ μετασχεῖν διὰ τὴν ἐπηρτημένην κατ' αὐτοῦ πέτραν. Eu-
H docia: μὴ δυνάμενος δὲ διὰ τὴν ἐπηρτημένην πέτραν· οὐ μόνον δὲ ἤρκει αὐτῷ πρὸς κόλασιν τὴν πέτραν ὑπερκεῖσθαι αὐτοῦ, καὶ καταπίπτειν ἐπάνω αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐπιγενείοις ὅτε ἥψατο τὸ γένειον αὐτοῦ τῆς λίμνης τοῦ ὕδατος ἐξηραίνετο.

[u] Ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἡπτ.] Hæc corrupta sunt: in quibus proinde vertendis non tam verba quam sensum secutus sum. KUST.

[x] γενείοις] γενείας B.E. Mox ἥψατο A.V.E. pro ἥπτετο.

[y] Ἰσαίου τοῦ ῥήτ.] Quæ Suidas hic de Isæo narrat, sumpta sunt ex Philostrato, qui eadem totidem pene verbis refert in vita Isæi Assyrii, p. 513. KUST.

[z] τις· Τίς ἄριστος] τις A.

ΤΑΝΤΑΛΟΥ Τ.] Confer Suidam infra v. Τὰ Ταντάλου τ. KUST.

[a] ΤΑΝΤΑΛΙΖΕΤΑΙ] ταλαντίζεται V. Mox ὡς καὶ V.

[b] ἔχων] ἔχω A.

[c] ΤΑΝΥΗΚΕΣ: Τεταμένην ἔχ.] Homerus Il. ψ'. 385. Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ. Scholiasta: Τανύηκες: Ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον. Μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχων τὴν ἀκμήν. Huc Suidas respexit. KUST.

[d] Τεταμένην] τεταμένον V. Tum ἔχοντες M.

[e] Καὶ αἱ τανυμ.] Anthol. Pal. VI. 170.

ΤΑΝΥΠΟΔΑΣ: Ταχείας. Τὰς Ἐριν.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 837. ut Portus monuit. Confer Nostrum supra v. Ἀεὶ παρθένους. KUST.

[f] Ἐριννῦς] Ἐρινῦς A.

ΤΑΝΥΠΕΠΛΟΣ] Est vox Homerica. KUST.

[g] πτερὰ] πλευρὰ B.E. Mox ἔχουσα A.B.V.E. Photius, Lex. Seg. pro ἔχων. In cap. gl. Τανυπτέρυγας Lex. Seg.

ΤΑΝΥΦΛΟΙΟΝ] Homerus Il. π'. 767. KUST.

ΤΑΝΧΟΣΔΡΩ] Sic Tamsapor ap. Amm. Marcell. XVI. 9. et XVIII. 5. REINES.

[h] Ὁ δὲ Ταγχοσδρ.] Totum hoc fragmentum legitur etiam supra v. Ἐμβριθῆ. KUST. Et forte h. l. deleri debet: non enim exstat in A. Statim delevi ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ: Ὑποκοριστικῶς, cum A.V. ὑποκοριστικῶς om. B.

[i] φόβητρα] φόβητρα, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους συνάγειρε V. ubi reliqua desunt.

[k] στρατοπεδάρχης om. V. Paullo supra Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς M.

ΤΑΞΙΛΗΣ] Nomen proprium regis Indiæ, et cujusque successoris. Curt. VIII. 12. REINES. Deest V.

τηγῷ· ἡ δὲ, ἐν τοῖς στρατιώταις. Καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ στρατηγῷ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς στρατιώταις.

Τάξις: Αἱ δύο τετραρχίαι, ἄνδρες [l]ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος, νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης.

Τάξεων ψιλῶν ὀνομασίαι καὶ ποσότης αὐτῶν: Λόχος, [m]ἄνδρες η'. Σύστασις, δ' Λόχοι, ἄνδρες λβ'. Πεντηκονταρχία, δύο Συστάσεις, ἄνδρες ξδ'. [n]Ἑκατονταρχία, δύο Πεντηκονταρχίαι, ἄνδρες ρκη'. ἑκάστη Ἑκατονταρχία [o]ἐκτάκτους ἔχει ε', σημειοφόρον, οὐραγὸν, [p]σαλπιστὴν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα. Ψιλαγία, δύο Ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνς'. Ξεναγία, [q]β' Ψιλαγίαι, ἄνδρες φιβ'. Σύστρεμμα, δύο Ξεναγίαι, ἄνδρες ͵ακδ'. Ἐπιξεναγία, δύο Συστρέμματα, ἄνδρες [r]͵βμη'. Στῖφος, δύο Ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐννενήκοντα ἕξ. Ἐπίταγμα, δύο Στίφη, ἄνδρες ͵ηρϟβ'. τούτου [t]ἔκτακτοι ἄνδρες η'. Ἐπιξεναγοὶ μὲν δ'. [u]Συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ταονθαρύζειν: Τρέμειν.

Ταῶς: Ὁ Τηρεύς. Παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. Δασύνεταί τε καὶ περισπᾶται.

Ταὼς εὐπήληξ: Ὁ Μηδικὸς, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

Τὰ ὦτα ἐπὶ [x]τῶν ὤμων ἔχοντες: Ἐπισείοντες τὴν κεφαλήν· ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. Καὶ αὖθις·

[y]Τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἐτράπη καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Ταπεινός:

Ταπεινῶ: Αἰτιατικῇ.

Τάπητες: Ἐπιβόλαια, ἢ στρώματα. Οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τἀπὶ κοσκίνου: Λεγόμενόν [z]τι. Οἷον, τἀληθῆ πάντα.

Τἀπιτίμια: Τοὺς μισθούς. [a]Σοφοκλῆς·

[Καὶ] δεῖξον ἀνθρώποισι, τἀπιτίμια
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.

Τἀπίχειρα: Τὸν μισθὸν, τὰς ἀμοιβάς.

Ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἥττης.

[b]Ἐν Μυθικοῖς.

Τὰ πλείστου ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα Μηνᾶν τὸν πειρατήν:

Τὰ πολλά: Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπηνεῖτο: Ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας [c]Αἴγιν' ἐκτρέφει: Παροιμία. Ἐν ἀκμῇ γὰρ, [cc]φασὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

Ταρρακών: Πόλις. Καὶ κλίνεται, Ταρρακῶνος.

Ταρραντινίδιον: Λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. Οὕτω Νικόστρατος.

[d]Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς [e]εἶχε σύμβολον δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ

---

[l] ρκη'] Sic mss. Paris. itemque codex Vaticanus, ut Pearsonius ad oram libri notaverat. At priores editt. ρκε'. i. e. CXXV. KUST. Et Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 506.

ΤΑΞΕΩΝ ΨΙΛΩΝ] Hoc lemma ex A.V. Vid. Bibl. Coislin. p. 509.

[m] ἄνδρες] ἀνδρῶν V. Coisl. (et sic in seqq.) tum ν' A.

[n] Ἑκατονταρχία—πεντηκονταρχίαι] ἑκατοντάρχ'—πεντήκον' A.

[o] ἐκτάκτους] ἐκτάτους A.B.E. ἐκτάτους Coisl. Vid. p. 1185 D.

[p] σαλπιστὴν] σαλπιγκτὴν Coisl.

[q] β' ψιλαγίαι] δισψιλαγία A.

[r] βμη'] ϡμη' A.

[s] ὀκτακισχίλιοι ἐννενήκοντα δύο] ͞η ͵ ϟβ A.B.

[t] ἔκτακτοι] ἕκαστοι A.B.V. ἔκτατοι Coisl.

[u] συστρεμματάρχαι] συστρεμάρχαι A.V.

ΤΑΟΝΘΑΡΙΖΕΙΝ] Rectius, τονθορύζειν. Vide infra h. v. KUST. Leg. τανθαρύζειν, l. τανθαλύζειν. REINES. Quod a Salmasio edoctus e Suida profert Jungermannus Τανθαρύζειν, τρέμειν, id minus auspicato in Τονθορύζειν mutatum voluit Kusterus. In ms. Suidæ cod. Lugd. Bat. legitur Ταονθαρύζειν. Credibile in veteri libro τάνθαρύζειν reperisse Suidam, indicio utroque modo id verbi fuisse pronunciatum. VALCKENÆR. ad Ammon. p. 120. Ταονθαρύζειν A.B.V. Photius.

ΤΑΩΣ: Ὁ Τηρ.] Aristoph. Av. 102. Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταώς; Scholiastes: Ὁ μῦθος [illegible] λέγει, τὸν Ἄργον εἰς ταῶνα μεταβεβλῆσθαι. Διὰ τοῦτο φησὶ, Πότερον ὄρνις εἶ σὺ, ὁ λεγόμενος Τηρεύς· παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. Hinc Suidæ illustratio petenda est. KUST.

ib. ΤΑΩΣ] Ταῶς V. Addidi δασύνεται etc. ex A.V. In Schol. Aristoph. repone δασύνεται pro ὀξύνεται. Vid. Athenæum IX. p. 398 A.

ΤΑΩΣ ΕΥΠ.] Vide Schol. Aristoph. Acharn. 63. Καὶ τοῖς ταῶσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι. KUST. Vid. Γέρανος, [p. 810 C.] ad quem respexit. TOUP.

ΤΑ ὨΤΑ ἘΧΟΝΤΕΣ] Depromtum ex Platon. Rep. X. p. 518 D. ABRESCH. p. 613 Steph.

[x] ΤΩΝ ὮΜΩΝ] τὸν ὦμον A. Mox καὶ om. A.E.M. ante ἐπισείοντες.

[y] Τῶν τὰ ὦτα κατ.] Sensus et constructionis supplendæ gratia scribendum est ἐνίους τῶν τὰ ὦτα κατ. ut legitur supra v. Κατεαγότων. Ceterum verba hæc esse Damascii, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, p. 1045. idem fragmentum occurrit. KUST.

ΤΑΠΗΤΕΣ] Vide supra v. Δάπιδας. KUST. Vid. Plut. 528. et Schol.

ΤΑΠΙ ΚΟΣΚΙΝΟΥ.] Vide paulo ante v. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. KUST. κοσκίνῳ B.V.E. Photius.

[z] τι. Οἷον] ποῖον Photius.

ΤΑΠΙΤΙΜΙΑ] τάπιτίμια A.V. bis, qui om. καί.

[a] Σοφοκλῆς] Elect. 1382. ut Portus monuit. KUST.

[b] Ἐν Μυθικοῖς] Tyrwhitt. Babr. p. 45. qui corrigit ἀμείνον' ἀπέχων.

ΤΑ ΠΛΕΙΣΤΟΥ ἈΞ.] Confer Nostrum supra v. Πομπήϊος, ubi fragmentum hoc, quod ex Joanne Antiocheno depromptum est, multo auctius legitur. KUST.

ΤΑ ΠΟΛΛΑ] Vid. Schol. Thucyd. II. 87.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ἌΡΗΣ] Totum articulum dele, et sequentem sic constitue: Τὰ πρῶτ' ἀρίστους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ [illegible] ταῦτα ἀσελγαινόντων· ἐν ἀκμῇ γὰρ κ. τ. λ. Conf. Eustath. Od. λ'. 1605, 52. =450, 38. PORSON.

ΤΑ ΠΡΩΤ' ἈΡΙΣΤΟΥΣ] Videatur hoc proverbium a superiore per παρῳδίαν conformatum divisa aut conjuncta voce, ut alias interdum admonui: nam ex Ἄρης εἰς τοὺς factum apparet ἀρίστους παῖδας. SCHOTT. Ἄρης εἰς τοὺς E.

[c] Αἴγιν' ἐκτρέφει] Αἴγινα τρέφει Photius.

[cc] φησὶ] φασὶ B.E. Photius.

ΤΑΡΡΑΝΤΙΝΙΔΙΟΝ] Ταραντινίδιον A.V. Vid. Bergler. ad Alciphr. I. 36. p. 215. Ταραντῖνον Photius.

[d] Ἡ δὲ τὸ διάδημα, &c.] Fragmentum hoc (quod ex libro Æliani de Providentia depromptum esse puto) ampliari potest ex ipso Suida supra, v. Κατάστικτον. Ibi

περιβαλοῦσα, (τὸ δὲ ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενές,) ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κατ' ἀπορρήγνυται. Ἡ δὲ περιαλγεῖ. A

Ταραντῖνος: Ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνοι: Τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας:

[f] Ὁ δὲ ὡς [g] ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον: Τὸ δάκνον τὴν καρδίαν.

> [h] Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον.

Αὐξήσει κέχρηται, [i] εἰπὼν ταραξικάρδιον. Ἔστι γάρ τι δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως ἐστὶν δεινὸν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. Ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἂν, τοῦτο ἀναμφιλόγως [k] δεινὸν νομίζοιτο.

Ταράσσω: Αἰτιατικῇ.

Ταρβεῖ: Φοβεῖται. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμᾶν.

> [l] Ταρβεῖν μὲν, ὦ [m] γεραιὲ, τἀνθυμήματα
> [n] πολλή 'στ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ.

> [o] Καὶ μὴν ἔνεστι [p] τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
> ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

Τάρβη καὶ τάρβος: Εὐλάβεια, [q] φόβος.

> [r] Ὧι μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

Τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Τάριχα: [[s] Ὄψα πολυτελῆ. Καὶ ταρίχη στυκνά. Καὶ παροιμία·

> [t] Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον.

B Παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.]

Ταριχαῖοι: Ὄνομα ἔθνους.

Ταριχεύει: Τήκει, ξηραίνει.

Ταριχεύειν: Καὶ ταριχεύειν.

> [u] Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες, καὶ μέλλοντες [v] ταριχεύειν.

Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. Καὶ οἷον εἰς [x] γάρον ἐξιχωρίζεσθαι· [y] γάριχός τις ὤν. Λέγεται καὶ ταριχηρά. [z] Ἀρριανός·

C Ὁ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε, καὶ οἶνον, καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.

Ταριχεία:

autem legitur ταραντινίδιον, per unum ρ: quod magis placet. KUST. Vid. Ὡς ἐκ τῶν. TOUP. HEMST. p. 2795 B.

[e] σύμβαλον εἶχε] εἶχε σύμβαλον A.

ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΣ] Lege, Ταραντῖνοι. Vide Hesychium v. Ταραντῖνοι, et Nostrum supra v. Ἱππική. KUST. Ταραντῖνοι A.B.V.E.

[f] Ὁ δὲ ὡς ταραχ.] Hæc sunt verba Theodori Presbyteri in libello de Incarnat. Dom. p. 245. edit. Paris. ubi de Severo hæretico verba fiunt. Confer Nostrum supra, v. Σευῆρος. KUST.

[g] ταραχώδης] Cedren. στασιώδης—ἐπέσκηψε Cedr. ἐνέσκηψε. Cedren. de Sever. hæres. et Greg. monachus. REINES.

[h] Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδ.] Aristoph. Acharn. 314. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[i] εἰπὼν] ἐπειπὼν A. Mox δὲ V. pro γάρ. Tum ὃ μὴ οὕτως δ. ἐ. om. A. ἐστὶ δεινὸν V. Schol.

[k] δεινὸν νομίζοιτο] δεινονομίζοιτο A. δεινότατον νομίζοιτ' ἂν Schol.

[l] Ταρβεῖν μὲν, ὦ γερ.] Sophocl. Œdip. Colon. 292.

[m] γεραιὲ] γηραιὲ A.B.V.E.M.

[n] πολλή γ'] πολλῆς τ' A.E. πολλή σ' V.

[o] καὶ μὴν ἔνεστι τ.] Sophocl. Trachin. 297.

[p] τοῖσιν εὖ] τοῖς μὲν εὖ V. marg. τοῖς εὖ E.

ΤΑΡΒΗ] Ταρβεῖ Photius. Sed vulg. habet Lex. Seg.

[q] καὶ φόβος] καὶ om. A.V.E. Photius. Sed tenet Lex. Seg.

[r] Ὧι μή ἐστι δρ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 296. μηδ' ἔστι M.

ΤΑΡΙΧΑ: Ὄψα πολυτελῆ—Καὶ παροιμία· Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον] Legebam aliquando, ὄψα ΕΥΤΕΛΗ. *Obsonia parvi pretii.* Quod ex proverbio subjecto firmari videtur. Suidas infra: Φασηλιτῶν θῦμα: Ἐπὶ τῶν ΕΥΤΕΛΩΝ τίθεται. Φασηλίται γὰρ ΤΑΡΙΧΟΝ τῷ Καλαβρῷ θύουσι. Schol. ad Aristoph. Equit. 1244. Οὗ ΤΟ ΤΑΡΙΧΟΣ ὤνιον. Ὅπου ΤΑ ΕΥΤΕΛΗ πωλεῖται. Atque hæc speciem quidem habent speciosissimam. Sed vulgata lectio satis sana est. Salsamentum aliud εὐτελὲς, aliud πολυτελὲς est. Quod notabunt critici. Athenio Comicus apud Athenæum, lib. XIV. p. 661. Λάχανον, ΤΑΡΙΧΟΣ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ, χόνδρον, μέλι. Ἐλευθερίου τάριχος vocat Antiphanes apud Athenæum, lib. VIII. p. 370. *Such as a gentleman can eat.* Verba ejus sunt: Ἐλευθερίου ΤΑΡΙΧΟΣ, ἐν δ' ἡδύσμασι Ἀρνεία, κατασεσαγμένου δὲ θρυμματὶς Τεταραγμένη, καὶ ΛΕΠΑΔΕΣ ἀνθρώπων φθοραί. Ita scribendus est iste locus, quo nullus in Athenæo minus intellectus. Mira autem locutio, κατασεσαγμένου δὲ θρυμματίς. *What a man may eat when his belly is full.* Est autem θρυμματὶς ex cupediarum sive placentarum genere. Ejus meminere Pollux et Hesychius. Photius Patriarcha: Θρυμματὶς, σκεύασμα διὰ στέατος καὶ σεμιδάλεως (lege σεμιδάλεως) καὶ συκαλλίδων. Τεταραγμένην, sive *probe intritam et commistam*, vocat Antiphanes. Verbum ταράττει in hoc negotio signantissimum est: de quo consulendus Cl. Casaubon. ad Athen. VII. 21. Idem Photius in Lex. ms. Κυκᾶν, ΤΑΡΑΤΤΕΙΝ ΤΑ ΑΛΦΙΤΑ. Dicitur autem Θρυμματὶς κατασεσαγμένου ut Τάριχος ἐλευθερίου. Sed hæc obiter, et præter captum vulgarem. Vides jam nihil mutandum esse apud Suidam. Quod vero ad proverbium attinet, perpulchre huc facit Antiphanes Comicus apud Athenæum lib. II. p. 60. Οὐδεὶς ΚΡΕΩΣ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ἐσθίει θύμον, Οὐδ' οἱ δοκοῦντες Πυθαγορίζειν. Notanda autem vox Τάριχα, quæ vel proba vel improba est. TOUP.

[s] Ὄψα πολ.—ἀρκεῖσθαι] Hæc om. A. Usque ad στερκτέον habet V. in marg. ubi rell. om.

[t] Ἂν μὴ παρῇ κρ.] Hæc leguntur etiam supra in serie sua. KUST. Claudicat senarius. Nullis enim machinis unquam efficies ut κρέα secundam producat. Sed ubicunque proverbium hoc occurrit, genuina lectio hoc modo restituenda: Ἂν μὴ παρῇ κρέας, ταρίχει στερκτέον, sive ταρίχῳ, quod supra habet Suidas vv. Ἀνάγκη et Ἂν μὴ παρῇ. Κρέας et ταρίχῳ dant etiam Zenobius I. 84. Diogenianus I. 5. Gregor. Cyprius p. 274. PORSON.

ΤΑΡΙΧΕΥΕΙΝ: Καὶ] καὶ om. A. Photius.

[u] Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ] Hæc sunt verba Platonis in Sympos. p. 322. [190 Steph.] ubi ita legitur: Ταῦτα εἰπὼν ὁ Ζεὺς, ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες, καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ ταῖς θριξίν. Quæ manifesto depravata sunt. Scribendum, ὥσπερ οἱ ΤΑ ΌΑ τέμνοντες. Quod et vidit, et egregie quidem vidit, elegantissimus et amicissimus noster Ruhnkenius ad Timæi Lexicon, p. 136. qui de *sorbis sectis* consulendus omnino est. Sed Platonis locus nondum sanus est. Repono, ὥσπερ οἱ ΤΑ ΌΑ τέμνοντες—ἢ ὥσπερ οἱ ΤΑ ΏΑ ταῖς θριξὶ ΔΙΑΙΡΟΥΝΤΕΣ. Huc respexit Plutarch. in Erot. p. 770. Καὶ σκώπτουσι λέγοντες, ὥσπερ ᾠὸν αὐτῶν ΤΡΙΧΙ ΔΙΑΙΡΕΙΣΘΑΙ τὴν φιλίαν. TOUP.

[v] ταριχεύειν] ταριχεύσειν Photius. Sed alterum cum Suida tenent mss. Platonis.

[x] γάρον] γάρος A.

[y] γάριχος] Sic mss. Paris. At priores editt. [et E.] minus recte, τάριχος. Significare enim vult Suidas, τὸ τάριχος dictum esse quasi γάριχος, a γάρος et ἰχώρ. KUST.

[z] Ἀρριανός· Ὁ δὲ ἔδωκε] Arrian. Exped. Alex. lib. IV. p. 289. Καὶ ἔδωκε σῖτόν τε καὶ οἶνον τῶν ἐν τῇ πέτρᾳ ἀποθέτων, κρέα τε ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν. Hinc Suidas sua deprompsit. TOUP.

Τάριχος: Τὸ τάριχος οὐδετέρως. [a]Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἰρηκά πω.

Ἔστι δὲ κρέας [b]ἁλσὶ πεπασμένον· [[c]παρὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.]

Ταρκύνιος Σούπερβος: Οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων, μετεκαίνισεν [d]ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, εἶτα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν [e]δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· φιλοπόλεμός τε, εἰ καί τις ἄλλος, γεγονὼς, ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. Ὅθεν καὶ τὴν [f]ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. Σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον Ῥωμαῖοι.

Ταρκύνιος:

Ταρπεία: Ὄνομα.

Τάρπημεν: Ἐκορέσθημεν.

Ταρσός: Ὁ τάλαρος· τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

Ταρσός: Ἐκ μέρους· ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς, ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. Καὶ πλέγμα. [g]Θουκυδίδης·

Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμων πηλὸν [h]ἐνείλλοντες, [i]ἐσέβαλλον ἐς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους.

[Ταρσός: Πόλις Κιλικίας, [j]ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.]

Ταρσός: Κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὅμοιος [k]ὁ σχηματισμός. Οὕτως [l]Ἡρόδοτος.

Ταρσοί: [m]Τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν· καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. Καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις.

Ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν [n]διέλυσεν, [o]ἃς μὲν τιτρώσκων, ἃν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.

Ταρσοὶ καλάμων:

Οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες, καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες, ταρσοῖς καλάμων, καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόματα τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες, τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων: Παρ' [p]Ἡροδότῳ, [q]ἡ πρασιὰ, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος: Ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. Καὶ Τάρταρον, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον οὕτω λέγουσι. Περὶ ψυχῆς. Καὶ, Ταρτάρειος βόθρος.

Ταρτησία μύραινα: Ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησσός: Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, [s]ἐκτετοπισμένη παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην. Τῆς δὲ Ταρτησσοῦ [t]Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύραιναν λέγει. Καὶ οὐδετέρως, Ταρτήσιον.

Ταρροί: Τάλαροι καὶ ταρσοί. Καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. [u]Καὶ αὐτὸ τὸ πτέρωμα. Καὶ Θουκυδίδης οὕτω.

Ταρροί: Ἀττικῶς, τὰ ἐκ [x]σχοίνων πλέγματα. Τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. Τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστοφάνης οὕτως ἐκάλεσεν, [y]ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο.

Ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς;

Ἡ [z]ταρρὸς, μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες [a]κοιμῶνται. Τοιαύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

---

[a] Ἀριστοφάνης Βατράχοις] Ver. 565.

[b] ἁλσὶ πεπασμένον] Schol. ms. Paris. Gregor. Naz. Τάριχος λέγεται πᾶν τὸ πασσόμενον ἁλσὶ, καὶ ἰσχνὸν καὶ κατεσκελετευμένον τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ἄλλων κρεῶν.

[c] παρὰ τὸ etc. om. A. quæ leguntur in præced. gl.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ ΣΟΥΠΕΡΒΟΣ: Οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 786. eademque leguntur supra v. Σούπερβος. KUST.

[d] ἐπὶ τὸ] τὸ om. V.

[e] δραμάτων] Sic etiam legitur in modo laudatis Collectaneis Historicis, itemque apud Nostrum supra v. Σούπερβος. At ms. A. rectius habet πραγμάτων. KUST.

[f] ἐπωνυμίαν] ἐπιθυμίαν A. qui mox om. οἱ ante Ῥωμαῖοι.

ΤΑΡΠΗΜΕΝ] Homerus Iliad. λ'. 779. KUST.

[g] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 76. KUST. Vid. p. 1252 C.

[h] ἐνείλλοντες] ἐνείλλλοντες V.

[i] ἐσέβαλον] ἐσέβαλλον A.

ΤΑΡΣΟΣ] Hunc artic. habent A.V. in marg. in fine V. om. βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

[j] ἣν ἔκτ. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδ.] Vide supra v. Σαρδανάπαλος. KUST.

[k] ὁ σχηματισμὸς] ὁ om. V. ὁ τῶν κωπῶν ὁμ. σχ. Gl.

[l] Ἡρόδοτος] Gl. ad VIII. 12.

[m] Τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρ.] Homerus Odyss. ι'. 219. Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, &c. Vide ibi Scholiastam. Hesychius: Ταρσῆται. Ἀγγεῖα, ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται. Lege et distingue, Ταρσοὶ, τὰ ἀγγεῖα, &c. KUST.

[n] διέλυσεν om. A.V. Mox παραπέμπων καὶ παρασύρων V. pro παρασύρων. Polybius XVI. 4, 5. τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχωροῦσι τοῖς σκάφεσι κατὰ πρύμναν ἐμφερόμενοι τοὺς ταρσοὺς παρέλυον. et mox ibid. 14. παρασύροντες τῶν πολεμίων νεῶν τοὺς ταρσοὺς, ἠχρείουν· μετὰ δὲ—οἷς μὲν ἐτίτρωσκον, οἷς δὲ παρέλυον ἀεί τι τῶν πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Diodorus Siculus XI. 18. Ἀθηναῖοι—ἐπέπλεον τοῖς πολεμίοις, καὶ τὰς μὲν τοῖς ἐμβόλοις ἔτυπτον, ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρέσυρον.

[o] οἷς μὲν] Legerim potius, ἃς μέν: ut referatur ad ναῦς. KUST. ἃς A.B.V. Et sic ob librorum auctoritatem reposui.

[p] Ἡροδότῳ] Gl. I. 179.

[q] ἡ πρασιὰ] Sic etiam legitur in Lexico Herodoti. At Salmasius in Exercit. Plin. p. 868. 869. edit. Ultraj. recte monuit, scribendum esse, ἡ τρασιά. Eum vide. Quid autem sit τρασιὰ, Noster infra, et alii Grammatici docent. KUST.

[r] Καὶ περὶ] καὶ om. A.V.E. Photius. Περὶ ψυχῆς ad Platonis Phæd. p. 112 A. respicere putant viri docti. His verbis caret Etymol. M. p. 747, 15. Supra τόπος om. V.

ΤΑΡΤΗΣΙΑ ΜΥΡΑΙΝΑ] Aristoph. Ran. 477. Πλευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα, &c. Huc Suidas respexit. KUST.

ΤΑΡΤΗΣΣΟΣ: Ἰβηρ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. ibid.

[s] ἐκτοπισμένη] Lege ἐκτετοπισμένη. KUST. Sic A.V.

[t] Ἀγαθώνιος] Ab aliis scriptoribus rex hic Tartessi Ἀργανθώνιος vocatur. Vide Herodotum lib. I. 163. et alios. KUST.

[u] Καὶ τὸ] καὶ αὐτὸ τὸ A.B.E. αὐτὸ τὸ sine καὶ M. Photii ms.

ΤΑΡΡΟΙ: Ἀττικῶς, τ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 226.

[x] σχοίνων] σχοίνων A.B.V.E. ἐξ οἰσύων Schol. Aristoph.

[y] ἐφ' ἧς ὁ Σ. ἐκρέματο post ὑπερφρονεῖς ponunt A.V.E.M.

[z] ΤΑΡΡΟΣ] Vid. supra Πέταυρον. TOUP.

[a] κοιμῶνται] ἐκκρεμῶνται V. suprascripto κοιμῶνται.

Ταρφειαί: Πυκναί.

Ταρχύσωσι: Θάψωσι.

Τὰ Σαμίων [b]ὑποπτεύεις: Παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους [c]κακῶν προδοσίας. Παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν [d]γενομένων ὑπὸ [e]Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. Ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ [f]σάμῃ· ἥ ἐστιν εἶδος [g]πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας: Ἐπὶ τῶν περιέργων, καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα [h]ζητούντων γινώσκειν.

Τάσις: Ἔκτασις· καὶ δρόμος.

Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν [i]εὐθὺ τῶν κυρηβίων: Ἔνθα δὴ [k]κάγχρυς ἀλήθονται. [l]Κυρήβια γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. [m]Διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτην, ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· [n]ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης·

> Εὐλαβοῦ δὲ μὴ [o]διαφύγῃ σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
> ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς, Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται: Ἀντὶ τοῦ, ἐσκυθρωπακώς.

Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται: Αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ [oo]καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν· οἷον, [p]Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ, Σοφώτερος σοφοῦ, παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Τὰ Ταντάλου [q]ταλαντίζεται: Διεβεβόητο δὲ ὁ
A Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι. Οὗτος γὰρ πλούσιος [r]Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις διαβεβόητο, Πλουτοῦς καὶ Διὸς λεγόμενος. Κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. Γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα [s]τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ [t]τῶν κωμικῶν εἴρηται.

[Τατιανός: Οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος.]

B Τατίκιος: Ὄνομα κύριον.

Τάτιος: Ὄνομα κύριον.

> [u]Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται [x]Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

Τάττουσα: Ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος·

> Ἡ δὲ ἴσα πάθη τῆς ψυχῆς τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα.

C Περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά: Γεωμετρικός ἐστιν ὅρος, τοῦτο ἀξιῶν, ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον, τὸν δὲ ὁ δεῖνα καὶ ἡ φύσις, ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων [y]ὑμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. [z]Συνάπτω τοιγαροῦν ὑμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῶν φόρων κρείττω: Παροιμία ἐστὶ λεγο-
D μένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων, [a]ἂν ἠδίκησαν.

Τὰ τρία τῶν εἰς θάνατον: Ὅτι τοῖς εἰς θάνατον κατακριθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον.

Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον: Οἱ δὲ, τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ [b]Ἀττάλῃ. Τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετῆν παρρησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι

E

ΤΑΡΦΕΙΑΙ] Il. τ'. 357.

ΤΑΡΧΥΣΩΣΙ] Homer. Il. η'. 85. KUST.

ΤΑ ΣΑΜΙΩΝ ʼΥΠΟΠΤΕΥΕΙΣ] Vide supra v. Σαμίων ὁ δῆμος, et v. Σαμαίνη. KUST.

[b] ʼΥΠΟΠΤΕΥΕΙΣ] Sic recte ms. A. At priores editt. [et B.E.] male, partim ὑποπτύεις, partim vero, ἀποπτύεις. KUST.

[c] κακῶν προδοσίας] Supra v. Σαμαίνη legitur, κακῶν συμφοράς: quod magis placet. KUST.

[d] γενομένων—αἰκισμῶν] γενομένων—αἰκισμοῖς V.

[e] Ἀθηναίων] Ἀθηναίους Photius.

[f] σάμῃ] Imo, σαμαίνῃ. Vide supra h. v. KUST. σαμοῖ Photius sine ἣ seq. saltim in ms.

[g] πάθους] Wolfius, et Pantinus ad Mich. Apostol. p. 353. legunt σκάφους: quod non displicet. Σάμη enim, vel potius σαμαίνη, erat genus navis apud Samios, ut Suidas docet supra v. Σαμαίνη; ubi Nos vide. KUST.

[h] ζητούντων γινώσκειν] γινώσκειν ζητούντων A. Vid. Prov. Vatic. App. IV. 16.

ΤΑΣΙΣ] Stobæus p. 646. μήτε ῥήξῃ, μήτε ἀπολύσῃ τὴν στάσιν. Leg. τάσιν. De Musica agitur. TOUP.

ΤΑΣ ʼΟΔΟΥΣ ΟΙΔΕΝ ʼΑΣΠ.] Aristoph. Equit. 253.

[i] ΕΥΘΥ ΤΩΝ ΚΥΡΗΒΙΩΝ] τῶν κυρηβίων εὐθὺ A. ἔφευγε τ. κ. ε. V. εὐθὺς B.E. ἔφυγεν εὐθὺς M.

[k] κάγχρυς] κάχρυς A. κέχρυς B.E.

[l] ΚΥΡΗΒΙΑ γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κρ.] Pessime. Scribendum est enim, κάγχρυς δὲ, αἱ λελεπισμέναι κριθαί: ut recte habet Scholiasta ad modo indicatum locum Comici. KUST.

[m] Διαβάλλει δὲ] διαβάλλει γὰρ A.

[n] ὃ καὶ ΣΤΥΠΠΑΞ ἐκαλ.] Confer Nostrum supra v. Ἄπεστιν, et v. Στύπαξ. KUST.

[o] ʼκφύγῃ] διαφύγῃ A.B.V.E.M. et v. seq. ἔφυγεν E.

ΤΑΣ ʼΟΦΡΥΣ] Aristoph. Ach. 1068. TOUP.

ΤΑ ΤΑΝΤΑΛΟΥ ΤΑΛ.] Vide supra v. Ταντάλου τάλαντα. KUST. Deest art. A.

[oo] καὶ ἄλλα τοιαῦτα] τοιαῦτα καὶ ἄλλα B.

[p] ʼΑΓΑΘΩΝ—ΣΟΦΩΤΕΡΟΣ] Vide supra v. Ἔσχατα. Hesych. v. Ναίων. TOUP.

[q] ΤΑΛΑΝΤΙΖΕΤΑΙ] τάλαντα ταντα λίζεται B. Et hunc art. om. A.

[r] Φρὺξ] V. addit ἐβεβόητο. Photius Πλούσιος ὁ Φρὺξ Τάν-
F ταλος.

[s] τὸ τάλαντα] τὸ om. V. Photius.

[t] τῶν κωμικῶν] τῷ κωμικῷ B.E. Phot. Addit Phot. Ταντάλου τάλαντα ταντα λίζεται.

ΤΑΤΙΑΝΟΣ] Tatianus sub imper. Valente Alexandriæ ἄρχων. Vid. supr. Οὐάλης. REINES. Hunc art. habent A.V. in marg.

[u] ʼΗ δὲ τὸν πατ.] Historia, ad quam fragmentum hoc pertinet, prolixe narratur a Dionys. Halicarnass. lib. II.
G p. 105, 106. KUST.

[x] προδώσειν Τατίῳ] Τατίῳ προδώσειν A.

ΤΑΤΤΟΥΣΑ] Hinc τεταγμένος de homine sobrio et modesto. Vide Suid. v. Νέμας, ex eodem Damascio. Act. Apost. XIII. ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι. *the better and more orderly part of them.* TOUP.

[y] ὑμᾶς] ἡμᾶς A.B.E. et sic infra.

[z] Συνάπτω] καθάπτω A.V.

ΤΑ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΡΕΙΤΤΩ] Ex Harpocratione. Ceterum pro φόρων Guil. Canterus Nov. Lect. lib. VIII.
H c. 9. legit φώρων, i. e. *furum*: cujus emendationem veram esse cum Maussaco putamus. KUST.

[a] ἂν ἠδίκησαν] Legendum videtur, ἐξ ὧν ἠδίκησαν. KUST.

ΤΑ ΤΡΙΑ ΤΩΝ ΕΙΣ Θ.] Confer Nostrum supra v. Εἴπεις τὰ τρία. KUST.

[b] ΑΤΤΑΛΗΙ] αὐτῇ B.E.

τρία λέγειν, ἃ βούλονται· [c]μεθ' ἃ ἐφιμοῦντο. Τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο· [d]καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοί. [e]Ἄλλως. Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον: Μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. Ὅτι [f]ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμοὺς, καὶ προείρητο αὐτῷ, [g]εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν· ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης.

Ταυρέας: Ὄνομα κύριον.

Ταυρείη φωνή: Τοῦ ταύρου. Καὶ [h]ταύρειον αἷμα.

Ταυρηδόν: Ὡς ταῦρος. [i]Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου·

> Ἔβλεψε [k]γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

Τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

Ταυρίδιον: Ὁ μικρὸς ταῦρος. Καὶ, [l]Ταύριος Ποσειδῶν.

> [m]Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις· ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Ταυρική: Τόπος.

Ταυρίωνος:

Ταυροβόλος: Ἡ Ἀθηνᾶ.

Ταυροκέρκουροι: Ποτάμια πλοῖα.

Ταυρομένειον: Πολίχνιον. Καὶ Ταυρομενείτης.

Ταυροπόλα: Ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν [n]Ταύροις τῆς Σκυθίας τιμωμένη. Ἡ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις. Ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ [o]τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἣν καὶ [p]Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν.

> [q]Ἦ ῥά σε Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας.

Τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν [r]φαντασμάτων.

Ταυροπόλον: Τὴν Ἄρτεμιν· [s]ὅτι ὡς ταῦρος περίεισι πάντα· ὡς [t]Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν [u]γῆν. [x]Οἱ δ' ὅτι ἔβαλε, διὸ καὶ [y]ταυροβόλον. Καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. Ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς [z]ἅλληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσειν. Ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταῦρος Βηρύττιος, φιλόσοφος Πλατωνικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. Ἔγραψε [a]περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, Περὶ σωμάτων, καὶ ἀσωμάτων· [b]καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος: Τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. Καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, [c]ἁγνή.

> [d]Οἴκαδ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος: Ὄνομα ὄρους.

> Ταύρῳ γάρ ἐστι [e]συμφυῶς εἰκασμένον
> σκιρτῶντι, καὶ μιγνῦντι τοὺς ὀπισθίους
> πόδας [f]πρὸς ὕψος· εἶτα δὴ τὸν αὐχένα
> κυρτῶς ὑπεξαιροῦντι.

Ταυροφάγον: Τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. [g]Ἀντὶ τοῦ, ὅτι τοῖς τὸν [h]διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. Ἢ τὸν [i]ὠμηστήν. Ἀφ' οὗ καὶ [k]ἐπὶ τὸν Κρατῖνον μετήνεγκε [l]τοὔνομα [m]Ἀριστοφάνης·

> Ὅς τις
> ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' [n]εἶδεν, μήτ' ἐχόρευσε,
> μήτε Κρατίνου τοῦ ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη.

[c] μεθ' ἃ] μεθ' οὗ A.V. μεθ' ὃ εὐφημοῖντο E.M.

[d] καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοὶ] Sic recte ms. A. At priores editt. male, καὶ ἡ ὑπηρετικὴ, αὐλική. KUST.

[e] Καὶ ἌΛΛΩΣ] καὶ om. A.V. αὐλητικοὶ B. pro αὐλικοί.

[f] ὁ μαντευόμενος] ὅτι ὁ μ. A.V. Ἀριστείδης μὲν οὖν φησὶν, ὅτι ὁ μαντ. Zenobius VI. 11.

[g] εἰ λύσει] Zenobius: εἰ λύσει πρὸ τῆς νενομισμένης ἡμέρας, ἕξει μίαν τῶν τριῶν. In A. deest μία, et in Apostol. XVIII. 20.

ΤΑΥΡΕΑΣ] Andocid. p. 300. TOUP. Taurea, palæstra Athenis. Vid. Meurs. Ceram. 3. REINES.

[h] ΤΑΥΡΕΙΟΝ ΑΙΜΑ] Aristoph. Eq. 83.

[i] Ἀριστοφάνης] Ran. 816. Mox Αἰσχύλου V.

[k] γοῦν] γὰρ A.V.

[l] ΤΑΥΡΙΟΣ] Alii, ταύρειος, per diphthongum ει. KUST.

[m] Ἵπποι μὲν σφηκ.] Versus hic legitur etiam supra v. Σφῆκες. KUST. Habet V. in marg.

ΤΑΥΡΙΩΝΟΣ] Sic A.V. Iisdem auctoribus seqq. glossarum sedem mutavi. Vulgo post Ταυρική: Τόπος legitur Ταυριώνη· ἡ Ἄρτεμις. Deinde Ταυρόβολος etc.

ΤΑΥΡΟΜΕΝΕΙΟΝ] Ταυρομένιον A. Vid. Wesseling. Diod. Sic. XIV. 59.

ΤΑΥΡΙΩΝΗ: Ἡ Ἄρτεμις ἡ ἐν Ταύρ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 172. ut Portus etiam observaverat. Ceterum, pro Ταυριώνη non solum Sophocles, ejusque Scholiastes, sed etiam optimus ms. Paris. A. habet, Ταυροπόλα: quæ lectio proinde Suidæ restituenda est. KUST. Ταυριώνης M. Ταυριώνης: ἐν ταύροις τῆς E.

[n] Ταύροις] τοῖς Ταύροις A.

[o] τῇ σελήνῃ ἐστὶ] ἐστι τῇ σελήνῃ A. τῆς σελήνης V.

[p] Ταυρωπὸν] ταυρόπολον A.E.V. sed vulg. habet Schol.

[q] Ἦ ῥά σε Ταυροπ.——ἀγελαίας] Hæc sunt verba ipsius Sophoclis loco citato. KUST.

[r] φαντασμάτων] φασμάτων E. Schol.

[s] ὅτι] διότι V. qui mox τὰ πάντα.

[t] Ἀπολλόδωρος] Vid. Heynii Apollod. t. I. p. 402.

[u] γῆν] τὴν γῆν V. Supra πεμφθέντα M.

[x] Οἱ δὲ διότι] οἱ δ' ὅτι A.V.E. Photius.

[y] ταυροβόλος] ταυροβόλον A.V. Photius.

[z] ἅληται] ἅλληται V. νεκτὸς E. pro νεώς. In fine ἐξήλατο V.

ΤΑΥΡΟΣ ΒΗΡΥΤΙΟΣ] Gellius eum audivit Athenis, vid. eum XII. 5. I. 26. et XVII. 8. REINES.

[a] περὶ τῆς—Ἀριστοτέλους om. V.

[b] καὶ ἄλλα πλεῖστα] Inter hæc erat commentarius in Gorgiam Platonis, cujus meminit Gellius lib. VI. Noct. Att. c. 14. Ad hunc enim Taurum commentarius iste referendus videtur: vel saltem ad Taurum Tyrium, Herodis Attici æqualem, cujus mentionem facit Philostratus in Herode, p. 562. KUST.

[c] καὶ ἁγνὴ] καὶ om. A.V.

[d] Οἴκαδ' ἀταυρ.] Aristoph. Lysistr. 217. sed ubi pro οἴκαδε legitur οἴκοι δὲ, uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST.

[e] προσφυῶς] συμφυῶς A.V. Tum εἰκασμένος E.

[f] εἰς ὕψος] πρὸς ὕψος A.B.V.E.

[g] Ἀντὶ τοῦ] Has duas voculas expunctas mallem. Nihil enim ad rem faciunt. KUST. Vocem βουφάγου excidisse putat Toupius. Lacunam post ἀντὶ τοῦ exhibet M.

[h] διθύραμβον νικήσασι] νικήσασι διθύραμβον V.

[i] ὠμηστὴν] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. [et B.E.] quæ habent, ὠμιστὴν, per ι in syllaba secunda. KUST.

[k] ἐπὶ τὸν Κρατῖνον] Et hanc lectionem ex mss. revocavimus. Ante enim minus recte legebatur, ἐπὶ τοῦ Κρατίνου. KUST.

[l] τὸ ὄνομα] τοὔνομα A. Photius.

[m] Ἀριστοφάνης] Ran. 358.

[n] εἶδεν] ἴδε A. ἴδε E. Mox βακχεῖα V.

[o]Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομένους ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, [p]φασὶ ψεύδεσθαι. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς·

> Διονύσου τοῦ ταυροφάγου.

Καὶ ὅτι φίλοινος ἦν καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου αὐτῷ περιτιθέασιν. Οἱ δὲ [q]ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν, [r]μητέρα Κρατίνου, ἥτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἅ εἰσι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου. Ἢ τολμηρόν· ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

Ταυρωπόν: Τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυταγί: Παρ' Ἀριστοφάνει ἐν [s]Ὄρνισιν·

> Ἔσται ταυταγί.

ΤΑΥ͂ΤΑ ΛΗΡΕΙ͂Σ, ὭΣΠΕΡ ἈΠῸ ΤΎΜΒΟΥ ΠΕΣΏΝ. ΝῊ ΤῸΝ ΔΊ', ΑΥ̓́ΤΗ ΠΟΤ' ἘΣΤῚ ΤΟΊΓ' Ἡ ΔΑΡΔΑΝΊΣ:

ΤΑΥ͂ΤΑ ΠΡΆΣΣΩΝ, ΦΆΣΚ' ἈΝῊΡ ΟΥ̓ΔῈΝ ΠΟΙΩ͂Ν: Κρατῖνος Ὥραις. [t]Ἡ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

ΤΑΥ͂ΤΑ ΜῈΝ ΠΡῸΣ ἈΝΔΡΌΣ ἘΣΤΙ ΝΟΥ͂Ν ἜΧΟΝΤΟΣ ΚΑῚ ΦΡΈΝΑΣ, ΚΑῚ ΠΟΛΛᾺ [u]ΠΕΡΙΠΕΠΛΕΥΚΌΤΟΣ, ΜΕΤΑΚΥΛΙΝΔΕΙ͂Ν ΑΥ̓ΤῸΝ ἈΕῚ ΠΡῸΣ ΤῸΝ ΕΥ̓ ΠΡΆΤΤΟΝΤΑ ΤΟΙ͂ΧΟΝ ΜΑ͂ΛΛΟΝ, Ἢ ΓΕΓΡΑΜΜΈΝΗΝ ΕἸΚΌΝ' ἙΣΤΆΝΑΙ, ΛΑΒΌΝΘ' ἝΝ ΣΧΗ͂ΜΑ: Ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα. Διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. ΠΕΡΙΠΕΠΛΕΥΚΌΤΟΣ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς πάντα τετριμμένου. Ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

> Οὐ γάρ ποτ' εἴασε Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
> χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

ΤΑΥ͂ΤΆ ΣΟΙ ΚΑῚ ΠΎΘΙΑ ΚΑῚ ΔΉΛΙΑ: Ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα [x]ποιούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος, [y]Ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς [z]αὐτὴν τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ ἐν Δήλῳ θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια, ἢ Πύθια. Ὁ δὲ χρησμὸς [a]εἶπε· ΤΑΥ͂ΤΆ ΣΟΙ ΚΑῚ ΔΉΛΙΑ ΚΑῚ ΠΎΘΙΑ· σημαίνων, ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

ΤΑΥ͂ΤΆ ΤΟΙ ΚΑῚ ΘΑΡΡΩ͂Ν ΑΥ̓ΤῸΣ ΚΑΤΆ ΤΙ ἜΘΟΣ ἈΡΧΑΙ͂ΟΝ ἘΚΈΛΕΥΣΕ ΔΙ' ἩΜΈΡΑΣ ΤῊΝ ἹΕΡΟΥΡΓΊΑΝ ΤῊΝ ΤΕΤΑΓΜΈΝΗΝ ΔΡΑ͂ΣΑΙ ΤΩ͂Ι ΘΕΩ͂Ι: Ἀντὶ τοῦ, ἕνεκεν τούτου. Καὶ αὖθις·

> Ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ.

Ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦτο.

Ταύτῃ: Τούτου ἕνεκεν, ἢ οὕτως.

> Ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς.

Καὶ αὖθις·

> Ταύτῃ τοι [b]καὶ οὔ τι εὐλαβούμενος εἴποιμι.

Καὶ αὖθις·

> Καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν.

Καὶ αὖθις·

> Ὁ δὲ Βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι· ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν [c]περιελθόντες.

Ταυτηΐ: Ταύτῃ.

Ταυτηνί: Ταύτην.

Ταυτί: Ταῦτα.

Ταυτίζω: Ἰδιοποιοῦμαι.

ΤΑΥΤῚ ΛΈΓΟΥΣΑ ΜΟΡΜΟΛΎΤΤΕΣΘΑΙ ΔΟΚΕΙ͂Σ: [d]Ἀριστοφάνης. Ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

ΤΑΥΤῚ ΜῈΝ ΕἸΚΆΣΜΕΣΘΑ, ΚΑΤᾺ ΤῸΝ ΑἸΣΧΎΛΟΝ, ΤᾺ Δ' ΟΥ̓Χ ὙΠ' ἌΛΛΩΝ, ἈΛΛᾺ ΤΟΙ͂Σ ΑΥ̓ΤΩ͂Ν ΠΤΕΡΟΙ͂Σ: Ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

> Ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
> πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
> εἰπεῖν, [e]ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
> τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
> ἁλισκόμεσθα.

Καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ. ΤΟΙ͂Σ ΑΥ̓ΤΩ͂Ν ΠΤΕΡΟΙ͂Σ: Ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

Ταυτοέπεια: Καὶ ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν.

Ταυτόν: Τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. Πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται, [f]τὸν κατ' ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. Οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι. Ταυ-

[o] Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομ.] Hinc emendandus et supplendus est Scholiastes Aristophanis, apud quem hodie male sic legitur: Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰόμενος, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον. KUST.

[p] φασὶ ψεύδεσθαι] ψευ⁵ A. ψευδῶς V.

[q] ἔτι] ὅτι A.

[r] μητέρα Κρατίνου] Scholiastes: μήτε Κρατίνου βακχεῖ ἐτελέσθη· ὅ ἐστι τοῦ μοσχοφάγου Διονύσου· ἢ τολμηρά· ἀ. τ. B.

[s] Ὄρνισιν] Ver. 446. Nam ἔσται ταυταγὶ omnes mss. et edd. ante Kuster. qui tacite reposuit εὖ γε μωμῷ ταυταγὶ ex Av. 171.

ΤΑΥΤΑ ΛΗΡΕΙΣ] Aristoph. Vesp. 1361. τὸν post νὴ inserunt A.V.E. Mox τοί γ' A.V. pro τοίη γ'.

ΤΑΥΤΑ ΠΡΑΣΣΩΝ, ΦΑΣΚ.] Non video, quem sensum ex verbis hisce exsculpere possis. Quare scribendum potius puto, Ταῦτα πράσσων, φάσκ' ἀνὴρ, οὐδὲν ποιεῖς. KUST. Nec morbum, nec medelam hujus loci, perspectum habuit Kusterus. Primum illud φάσκε in morem atque consuetudinem Atticorum peccat. Deinde senarius capite deminutus est. Rescribo certissima, opinor, emendatione: Τί ταῦτα ΠΡΑΣΣΩ, 'φάσκ' ἀνὴρ, οὐδὲν ποιῶν; *Cur ista ago, inquiebat ille, cum nihil ageret?* Quod festivum et κωμικώτατον est. Sophocl. Elect. 321. Φησίν γε· φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει ποιεῖ. TOUP.

[t] Ἡ παροιμία] ἡ γὰρ παρ. A.V. Photius. In versu Cratini ποιῶν Photius.

ΤΑΥΤΑ ΜΕΝ ΠΡΟΣ ἈΝΔΡ.] Aristoph. Ran. 536. μὲν om. A.V.E.

[u] ΠΕΡΙΠΕΠΛΕΥΚΟΤΟΣ] παραπεπλευκότος A. Mox ἀεὶ E. Deinde λαβόντ' ἐν A.

ΤΑΥΤΑ ΣΟΙ ΚΑΙ ΠΥΘ.] Confer Nostrum supra v. Πύθια: ubi idem proverbium refertur. KUST.

[x] ποιούντων] ποιούντων A.B.V.

[y] Ῥήνειαν] Ῥηνίαν A.B.V.E. Tum ἐλθὼν E.

[z] τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν] αὐτὴν τῷ Ἀπ. A.

[a] ἔφη] εἶπε A.V.

[b] οὐκ] καὶ οὔ τι A.B.V.E.

[c] περιελθόντες] διελθόντες E. (περι supra)

ΤΑΥΤΙΖΟΜΑΙ] Ταυτίζω A.B.V.

[d] Ἀριστοφάνης] Av. 1245. Mox φοβούντων E. pro δοκούντων.

ΤΑΥΤΙ ΜΕΝ ΕΙΚΑΣΜ.] Aristoph. Av. 808. Confer Nostrum supra, v. Οὐχ ὑπ' ἄλλων; et Gatak. in Miscellan. p. 538, 539. KUST.

[e] ἰδόντα] εἰδότα V.

ΤΑΥΤΟΝ: Τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Alexandro Aphrod. in lib. I. Topic. Aristot. p. 32. KUST.

[f] τὸν κατ'] τὸν om. A.B.E.

τὸν γὰρ, τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται· τὸ δὲ, κατ' εἶδος· τὸ δὲ, τῷ γένει. Ἀριθμῷ ταὐτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω, τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον, ἕν· οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. [g] Ἀριθμῷ γὰρ ἓν τὸ λώπιον, καὶ ἱμάτιον· ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. Κἂν λόγος δὲ, κἂν ὄνομα ταὐτὸν σημαίνῃ, ἓν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο. Κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταὐτὸ, καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ταὐτά. [h] Τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐστὶν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. Συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν, ὡς τὰ πολυώνυμα, λῶπος, ἱμάτιον· κατ' εἶδος, ὡς Σωκράτης, καὶ Πλάτων· κατὰ γένος, οἷον, ἄνθρωπος, ἵππος· ζῶα γὰρ ἄμφω· κατ' ἀναλογίαν, ὡς καρδία, καὶ πηγὴ, καὶ μονάς· ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ [i] πρὸς ποτὸν, οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καὶ καρδία ἐν ζώῳ. [k] Ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς· νοῦς ἐν ψυχῇ. Νηνεμία, καὶ γαλήνη, ἡ αὐτή· ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι· ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

Ταὐτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος: Ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, (ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες,) τὸν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν [l] ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρῃ δήπουθεν. Ἴσως δ' ἂν μοι καὶ σοὶ γένοιτο, καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, [m] εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. [n] Ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν [o] ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν οἶσθα δήπουθεν. Εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Ταὐτὸν ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς· [p] Οἱ τῷ θρίῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι, καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. Κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια, καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταὐτὸ συμβαλεῖν.

Ταὐτότης: Ἡ ὁμοιότης. [q] Πισίδης·

Τῇ ταὐτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.
Καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει·
καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Ταὐτότητος: Ἀπαραλλάκτου φύσεως.

Ταφήϊον: Ἐντάφιον.

Τάφιος: Ἐθνικόν. Ὁ λῃστής.

Τάφος: Καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον, καὶ τὸ περίδειπνον. [r] Ὅμηρος·

Τάφου Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις: Ὄνομα κύριον.

Ταφρεῦσαι: Διορύξαι, περισκάψαι.

Τάφρος: Τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. Καὶ τάφρη, [s] θηλυκὸν παρ' [t] Ἡροδότῳ·

Ὀρύξαντες τάφρην εὐρέην, ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς.

Τάχα: Ἴσως, ἢ ταχέως, ἢ τυχόν.

Ταχεῖα:

Ταχινός: Ὁ ὀξὺς, ὁ ταχύς.

Τάχιον: [u] Ταχύ.

Ταχὺ, ἀντὶ τοῦ ταχέως, ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν· παρ' Ὁμήρῳ δὲ τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Καὶ,

[x] Λῦσαν δ' ἀγορὴν [y] αἰψηρήν.

Ἀντὶ τοῦ, αἰψηρῶς, ταχέως.

Ταχυβάμονας ὅρκους: Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. Βέλτιον δὲ τοὺς [z] ἐν ἑτέρῳ τινὶ [a] γινομένους νοεῖν· ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. Ὅθεν καὶ παροιμία·

Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυβούλοις: Ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις, προπετέσιν, ἀπερισκέπτοις. Κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

Ταχυναυτεῖ: Ταχέως πλεῖ.

[aa] Αὗται [b] ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι.

Ταχύς:

[g] τῷ ἀριθμῷ] τῷ om. A.E.

[h] Τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτ. εἶναι ἐστ. οὐ τ. ὀν. σημ.] Locus hic apud Alexandrum Aphrodisiensem sic legitur, τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναί ἐστι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν ἢ λόγοις εἶναι σημαντικοῖς. Sed neutra lectio sanum sensum habet. KUST. Sequentia in brevius contraxit Suidas.

[i] πρὸς ποτὸν] Alex. Aphrod. recte, πρὸς ποταμόν. KUST.

[k] Ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νοῦς ἐν ψυχῇ] Alex. Aphrod. plenius: Πάλιν ὄψις καὶ νοῦς κατ' ἀναλογίαν ταὐτὰ, τῷ, ὃν λόγον ἔχει ὄψις ἐν ὀφθαλμῷ, τοῦτον ἔχειν νοῦν ἐν ψυχῇ. Hinc Suidam supplere potes. KUST.

ΤΑΥΤΟΝ Π.] Libanii fortasse. Callimach. in Epigr. 34. Julian. Ep. 50. TOUP.

[l] ἐπετρέψαμεν] ἐπιτρέψαμεν A.

[m] εἰ σοῦ] εἴ σου A.B.E.

[n] Ἔστι δέ μ.] Et sensus et constructionis gratia scribendum est, ἔτι δὲ, &c. KUST. Ὅτι δὲ Wolfius.

[o] ὑπὲρ αὐτοῦ] ὑπὲρ τοῦ A.

ΤΑΥΤΟΝ ἐποίησε τοῖς θηρ.] Confer Nostrum supra v. Ἐγχέλεις. KUST. Hunc locum Æliano tribuit Valckenaerius.

[p] οἱ] οἷον A. Mox θηρίῳ τ. κ. προσχώμενοι E.

[q] Πισίδης] De Exped. Heracl. III. 133.

ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ] Deest gl. A. φύσεως om. V.

ΤΑΦΗΙΟΝ] Homerus Odyss. β'. 99. KUST.

ΤΑΦΙΟΣ] Od. α'. 426. Τάφιοι, λῃίστορες ἄνδρες.

[r] Ὅμηρος] Il. ω'. v. ult. KUST.

ΤΑΦΟΣΙΡΙΣ] Est nomen urbis, de qua vide Stephanum Byzantium. KUST.

[s] παρ' Ἡροδότῳ θηλυκὸν] θηλυκὸν παρ' Ἡροδότῳ A.V. Mox τάφρον εὐρέην E. τ. εὐρέθη B.

[t] Ἡροδότῳ] Herodoti locus est IV. 201. ubi vulgo τάφρον legebatur: τάφρην ex Cod. Medic. restituit Jac. Gronovius, quod egregie confirmatur hoc Suidæ. HEMST.

ΤΑΧΕΙΝΟΣ: Ὁ ὀξὺς] ταχινὸς A.B.V. Tum ὁ ταχὺς om. E.

[u] Ταχὺ addit A. τὸ ταχὺ E.

[x] Λῦσαν δ' ἀγ. Homer. Il. τ'. 276. KUST.

[y] αἰψηρὴν om. V.

ΤΑΧΥΒΑΜΟΝΑΣ ὍΡΚ.] Confer Nostrum supra v. Ἀφροδίσιος ὅρκος. KUST.

[z] ἐν ἑτέρῳ] Scribendum esse ἐν ἔρωτι, ut habet Hesychius, et alii jam ante monuerunt. KUST.

[a] γινομένους] γενομένους B.V.

ΤΑΧΥΒΟΥΛΟΙΣ: Ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 630.

[aa] Αὗται αἱ ἱεραὶ τρ.] Illustrationem loci hujus pete ex ipso Suida v. Πάραλος, ubi hæc ipsa verba leguntur. KUST.

[b] αἱ ἱεραὶ] αἱ om. A.V.

ΤΑΧΥΣ] Caput gl. om. A.

> [c]Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
> ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

Οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἄπορον λέγει. [d]Σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζόμενον ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ [e]στενοχωρίας. Διδάσκει δὲ αὐτὸν, ὅτι, ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. Ὁ δὲ ὑποτιθέμενος [f]ἄλλῳ δηλονότι, αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει, ὑποτίθεται.

Ταινάριον κακόν: Τὸ μέγα, καὶ παρανομούμενον [g]εἰς ἱκέτας. Οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἵλωτας εἰς Ταίναρον ἀπέκτειναν. Καὶ Ταιναρίτης, ὁ πολίτης.

Ταίναρον: Ἀκρωτήριον τῆς [h]Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ᾅδου. Ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν [i]Ἀσφαλείου. [k]Ἐκεῖσε δὲ τοὺς Εἵλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκουν ἐναγεῖς εἶναι. Ἀριστοφάνης·

> Αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ [l]Ταινάρῳ θεὸς,
> σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Ταινίαι: Ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ [m]πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. Καὶ ταινίδιον, τὸ στέμμα. [n]Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος περιτραπεὶς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο.

Περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ στέμμα.

Ταινίαι: [o]Λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός·

A [p]Τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα ταύτα καταδήσει ταινίαις.

Ἢ, διάδημα ἱματίου.

Ταινία:

[q]Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς [r]τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς [s]ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διεῤῥήγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. Καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ
B τῶν δακτύλων, τὴν μὲν ἀντίχειρα ἀντιστρέφων εἰς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. Τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. Ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διιστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. Ὀλισθαίνουσί [t]τε δὴ οἱ σφῆνες κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο εὕρημα.

Ταινιοῦντος: Στεφανοῦντος.

Προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ [u]στρατιῶται, [x]καὶ ἀνέδουν.

C Τέγεα: Πόλις. Καὶ Τεγεάτης, [y]ὁ πολίτης.

Τέγγε: Βρέχε.

[z]Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε· φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης.

Τέγγεσθαι: Εἴκειν, ἐνδιδόναι. Καὶ Τέγγει: [a]Βρέχει, μαλάττει. [b]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
> ἀντίθεμαι [[c]Κράντος] μηκέτι τεγγομένην.

Τέγξω: Βρέξω.

D Τεγεσταῖοι: [d]Ἔθνος. Τεγέστη, πόλις.

Τέγος: Στέγη· ἢ ὑπερῷον, δωμάτιον, οἰκία [e]πρόσγειος.

Τεήν: Τὴν σήν.

[f]Τεὴν διφῶσα καλιήν.

Τεΐν: Σοὶ, Δωρικῶς. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[c] Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπ.] Aristoph. Nub. 703. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[d] Σκώπτειν δὲ] δὲ om. A.V.

[e] τῆς στενοχωρίας] τῆς om. A.B.V.E.

[f] ἄλλῳ] ἄλλα B. ἄλλον E. Mox αὐτὸς om. E. Tum λέγεται B.V.E.

[g] εἰς ἱκέτας] An potius εἰς οἰκέτας, ut legitur in Vaticana Proverbiorum Appendice? Sic videtur. Εἵλωτες enim, de quibus hic agitur, servi erant. Vide tamen articulum sequentem, ubi itidem ἱκέτας legitur. KUST.

ΤΑΙΝΑΡΟΝ: Ἀκρωτήριον Λακ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 509. KUST.

[h] Λακωνικῆς] τῆς Λακ. A.V.E. Mox ἦν om. V.

[i] Ἀσφαλείου] ἀσφαλείου A.V.E. et B. m. s.

[k] Ἐκεῖσε] ἐκεῖ A. ἐπειδὴ Schol. Tum δὲ om. V. Mox ἱκέτας om. E. ubi Schol. præbet οἰκέτας.

[l] Ταινάρου] Ταινάρῳ A.

ΤΑΙΝΙΑΙ: Ἐπὶ μὲν ἀνθρ.] Eadem leguntur supra v. Πεζίτια. KUST.

[m] πεζίτια] πεζίτιον βασιλικὸν, diadema, πεζ. γυναικὸς, fascia, a πέζα, ora vestis, cui solebat annecti. REINES. Per πεζίτια nihil aliud intelligi credo quam πέζαν seu limbum in infima tunica, quam alii ὤαν dicunt, ut notat Scholiastes Apollon. Rhod. IV. 46. πεζίδες etiam vocantur, ut patet ex Polluc. VII. 14. CUPER. Obs. I. p. 34.

[n] Αἰλιανὸς] Lege Ἀππιανός. Æliani et Appiani nomina sæpe confusa. HEMST.

[o] Λίνα—διακεκομμένα] λίναι—διακεκομμέναι E. In fine ἱματίων B.E.

[p] Τὴν νηδὺν καὶ τ.] Confer Nostrum v. Ἀναδεῖσθαι, v. Καταδείσῃ, et v. Στέμματα. KUST.

[q] Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Pausaniæ in Eliac. Poster. p. 369, 370. eademque leguntur supra v. Μίλων. KUST. Deest articulus V.

E [r] τῶν χειλέων] τῶν om. A.

[s] ἐν τῇ κεφαλῇ] τῆς κεφαλῆς E. Mox βλεφάρων A. pro φλεβῶν.

[t] τε οἱ] τε δὴ αἱ A.B. τε δὲ αἱ E.

[u] στρατιῶται] Vid. Ἀνέδουν. TOUP.

[x] καὶ ἀνέδουν om. V. qui addit, Ταινία ὁ στέφανος. De more hoc vid. Ruhnken. ad Tim. p. 246.

[y] ὁ ἀπ' αὐτῆς] ὁ πο^τ A. i. e. ὁ πολίτης.

[z] Οἴνῳ πνεύμονα τ.] Ex Anacreonte, ut puto. KUST. Kusterus fallitur. Prior versiculus Alcæi est. Laudant
F Plutarchus, Athenæus, Macrobius, alii. Quin ex duobus non optimis versiculis unus exsurgit pulcherrimus hexameter: Οἴνῳ πνεύμονα τέγγε, φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης. Quemadmodum et apud Suidam scribendum est. TOUP. Mox φιλίης A.V.

ib. Οἴνῳ τέγγε] Alcæo tribuit Plut. Sympos. VII. 1. et Gell. XVII. 11. Macrob. VII. 15. et Athen. I. 22. X. 430. Eratosthenes ap. Macrob. VII. 15. καὶ βαθὺν ἀκρήτῳ πνεύμονα τεγγόμενος. REINES.

ΤΕΓΓΕΣΘΑΙ] Schol. Aristoph. Lys. 550. τέγγεσθε ἀντὶ
G τοῦ βλάπτεσθε. Lego μαλάττεσθε. TOUP. Ex Timæo p. 248. ubi vid. Ruhnken. Schol. Platon. p. 149.

[a] Βρέχει] Ita Schol. Platon. p. 235.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 70.

[c] Κράντος] Deest v. A.B.V.E.M.

[d] Ὄνομα ἔθνους] ἔ^θ A. qui mox om. καὶ θηλυκῶς. Deinde πό pro ὄνομα πόλεως. Statim delevi cum A.V. Τεγχάρων. Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεγχάρων δὲ παύεται. Ἐν τῷ ΑΡΑΒΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ. Habet tamen V. in marg. usque ad παύεται,
H præfixo παροιμία. Decepit librarium, quicunque h. l. textui princeps inseruit, literarum nexarum ττ forma. Vide supra p. 535.

[e] προσγείος] πορνεῖον Lex. Seg. οἰκεία προσνεῶν Photius.

[f] Τεὴν διφῶσα καλιὴν] Hoc hemistichium legitur apud Hesiod. Op. 374. TOUP.

A [g] Νικήσας ἀνέθηκε τεῖν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων: Ἀντὶ τοῦ, ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέντων. Φησὶ γὰρ [h] Ἀριστοτέλης·

Συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

Τεθεωρημένη: Ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως.

[i] Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος, [k] νωθρὸς ἦν τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν, τὴν γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

B Τεθεικότες: [l] Ἀποβαλόντες. [m] Ἰώσηπος·

Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον [n] διῃρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

Τεθηγμένον: Ἠκονημένον.

Τεθηλότα: Θάλλοντα.

[o] Ἐστεφανωμένοι, κλῶνάς τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

[Τεθηλυμμένων καὶ ἐκτεθηλυμμένων:]

Τέθηπα: Καταπέπληγμαι.

C Τεθηπότες: Ἐπτοημένοι, δειλιάσαντες.

Τέθμια: [p] Νόμος. Καὶ τέθμια, νόμιμα.

Τέθναθι: Προστακτικόν.

Τεθνεῶτα: Καὶ τεθνειώτων, ἀποθανόντων.

[q] Τεθνεώτων δὲ πολλῶν, καὶ [r] σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι.

[Καὶ κλίνεται τεθνειὼς, τεθνειῶτος.]

Τεθνειῶτος:

D

A [Τεθνία: Γαστριμαργία πολλή.]

Τεθνήσει: Διὰ τοῦ σ' οἱ Ἀττικοί.

[t] Οἴμ', ὡς τεθνήσει.

Τεθολωμένος: Καὶ [u] ἐπὶ χαρᾶς· Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις·

Γελῶντα, καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον.

Καὶ ἐπὶ λύπης·

Ὑπὸ τῆς ἀνίας [x] ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία.

B Τέθρια: Ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά.

Τέθριππον: Ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς: [y] Εὐχαριστήσας.

Τεθυμμένος: Ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος, [z] ἢ κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι: [a] Τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

Τέκεα: Τέκνα. Καὶ τεκόντες, οἱ γεννήτορες.

[b] Τοῖς τεκοῦσι γὰρ

C οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

Τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τεκμαιρόμενος: Στοχαζόμενος.

[c] Ψευδῆ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ τὰ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

Τεκμήρασθαι: Γενικῇ. Τεκμηριῶ δὲ γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

D

[g] Νικήσας] Hexameter iste est pars veteris epigrammatis, quod exstat apud Herodot. V. 60. Huc allusit Lucianus in Epigramm. Anthol. lib. IV. p. 463. Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα, Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων. TOUP. Anthol. Pal. VI. 7.

[h] Ἀριστοτέλης] Analyt. Prior. I. 1. p. 80. ed. Sylb.

[i] Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλ.] Hæc sunt verba Laërtii in Arcesilao, lib. IV. num. 32. eademque leguntur supra v. Θεώρημα: ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[k] νωθρὸς] ἦν addit A.

[l] Ἀποβαλόντες] Interpretatio hæc, saltem in subjuncto loco Josephi, voci τεθεικότες minime convenit. KUST. Non video ego quare non conveniat. Immo contra optime convenit, si modo recte explicetur illud ἀποβαλόντες. Significat enim hic *depositis armis*, non vero *qui amiserunt*, uti habetur in versione. Illa verbi significatio hic locum nullum habet. BOS.

[m] Ἰώσηπος] Lib. VI. de Bello Jud. c. IX. p. 909. KUST. V. 2, 4.

[n] διῃρημένοι] ἤγουν διεσχισμένοι. V. suprasc.

[o] Ἐστεφανωμένοι] Hoc exemplum Æliano tribuit Valckenærius.

ΤΕΘΗΛΥΜΜΕΝΩΝ] Deest A.V. τεθηλυμμένων E. In seq. gl. delevi θαυμάζω cum A.B.V.

ΤΕΘΗΠΟΤΕΣ] Il. δ'. 243.

[p] Νόμος] Potius, νόμοι. KUST. νόμους malit Bos, qui citat Hesychii Τέθμια, νόμους. Mox Τεθνάναι addunt edd. vett. sine ex.

[q] Τεθνεώτων] Vid. Σαλεύει. HEMST. Et hoc Æliano dat Valckenærius. τεθνεώτων bis A.V.

[r] σαλευόντων] σαλευομένων V. ταῖς ante ἐλπίσι A.B.V.E.

[s] Καὶ κλίνεται etc. om. A.V.

ΤΕΘΝΙΑ] Male, pro τενθεία. Vide infra h. v. KUST. Τένθεια V. qui gl. ponit post Τέθρια. om. B.E. Photii ms. præbet τέθ.ία. Lex. Seg. Τεθνία.

[t] Οἴμ', ὡς τεθν.] Aristoph. Acharn. 590. ubi legitur τεθνήσει, quod magis Atticum est. KUST. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 222.

ΤΕΘΟΛΩΜΕΝΟΣ: Καὶ ἐπὶ χαρ.] Eadem totidem verbis leguntur apud Auctorem Etymologici. KUST.

[u] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A.V. Photius.

[x] ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία] Scribendum, ἀπεθολοῦθ' ἡ καρδία. Quomodo recte legitur apud Etymologum, et Photium in Lex. inedito, ex quo descripsit Suidas. Atque ad hunc locum respexisse videtur Hesychius: Ἀπεθολοῦτο: ἀνεταράσσετο. Verbum non semel usurpant Procopius et Philostratus. Confer etiam Suidam v. Ἀναθολώσει. Ceterum haud aliter locutus est Euripides Alcest. 1067. ΘΟΛΟΙ ΔΕ ΚΑΡΔΙΑΝ, ἐκ δ' ὀμμάτων Πηγαὶ κατερρώγασι. TOUP. ἀπεθολοῦθ' E.

E ΤΕΘΡΙΑ] Vid. Ἀποτεθρίακεν. HEMST. Noster supra, v. Ἀποτεθρίακεν: Ἀποτεθριωμένοι, ἀπηγριωμένοι. Εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ΤΕΘΡΙΩΝ, ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά. Quæ nauci non sunt. Illud enim τέθρια vox nulla est. Eandem tamen cantilenam canit Timæus in Lex. Plat. Ἀποτεθρυωμένοι: Ἀπηγριωμένοι. Εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ΤΕΘΡΥΩΝ, ἅπερ ἐστὶν ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά. Respexit autem uterque ad Platonem in Republ. lib. VI. p. 473. Quod et recte admodum adnotavit Ruhnkenius. Verba Platonis sunt: Πολλοὶ,

F ἀτελεῖς μὲν τὰς φύσεις, ὑπὸ δὲ τῶν τεχνῶν τε καὶ δημιουργιῶν ὥσπερ τὰ σώματα λελώβηνται, οὕτω καὶ τὰς ψυχὰς συγκεκλασμένοι τε καὶ ἈΠΟΤΕΘΡΥΩΜΕΝΟΙ διὰ τὰς βαναυσίας τυγχάνουσι. Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur, ἀποτεθρυμμένοι. Sed Timæi lectio elegantissima est, et Platonem, nescio quomodo, sapit mirifice. Quæ et Hemsterhusii sententia est. Sed vim et venustatem vocis nemo perspexit. Nam quod habent grammatici, ἄγρια καὶ ἄγονα φυτὰ, plane sterile est, et nullius frugis. Οἱ τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυωμένοι sunt, *qui animas habent demis-*

G *sas, et in terram, more junci palustris, declinatas.* Nam ΘΡΥΟΝ est *juncus palustris*: juncorum autem capita in terram prona. Hinc metaphora ἀπὸ τῶν ΘΡΥΩΝ ducta. TOUP. Deest gl. A.

[y] Εὐχαριστήσας] Statim delevi ἢ θυσιάσας cum A.B.V. et Photio.

ΤΕΘΥΜΜΕΝΟΣ] Τεθυμμένος A.V. Photius, Timæus.

[z] ἢ κεκακωμένος] Hæc interpretatio pertinet ad τετυμμένος, quod est a τύπτω. KUST. Aberrat. Intellige ex

H præced. ὑπὸ π. κεκαυ. HEMST. κεκαμένος B.E. βεβλαμμένον Schol. Plat. p. 56.

[a] Τεθυμιαμένοι] τεθυμιμένοι A. τεθυμένοι E.

[b] Τοῖς τεκοῦσι γ.] Sophocl. Œdip. Colon. 508.

[c] Ψευδῆ τεκμαιρ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. lib. VIII. p. 527. KUST.

A **Τεκμήριον**: Ἀληθινὸν σημεῖον. Ἢ τὸ ἄλυτον. Καὶ [d]**τεκμηριώδης ἀπόδειξις** λέγεται, τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ [e]τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. Καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τὸ [f]αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ, **τεκμήριον** τοῦτο λέγεται· ἂν δὲ μὴ πάντως [g]ἕποιτο, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι· διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. Οἷον, ὡς τὸ, ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. Καὶ αὖθις·

B [h]Ὅτι δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν εἴργασεν. Ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν [i]πεπραγμένων καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται.

Καὶ αὖθις [k]φησὶ Δαμάσκιος·

[l]Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων [m]ἀφωρισμένα στοιχείων πρὸς τὴν τῶν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον· τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας· τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ [n]παρρησιασμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν.

C [o]Ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

Τέκμησσα: Ὄνομα κύριον. Ἡ τοῦ [p]Αἴαντος γυνή. Καὶ ὄνομα πόλεως. Καὶ [q]**Τεκμησσεὺς**, ὁ πολίτης.

D **Τέκμωρ**: Τέλος, [r]μόρον, θάνατον.

Τέκος: Τέκνον.

Τεκταινόμενος: Κατασκευάζων.

Τεκτήνατο: Κατεσκεύασε.

A **Τέκτων**: [s]Κοινῶς τεχνίτης, ὁ λαοξόος, καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών: Ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους, καὶ τῆς ἀσπίδος. [t]Ἰάμβλιχος·

Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς [u]τελαμῶνας, προσέδησε τῇ κλίνῃ.

Καὶ ἡ εἰς λεπτὰ [x]κατακεκομμένη ὀθόνη. [y]Ἡρόδοτος·

B Οἱ δὲ Πέρσαι [z]περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνῃσί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.

Τελαμώνιος: Ὁ Αἴας.

Τελέας ἐρεῖ ταδί: Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος,
ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν αὐτῷ μένων.

Διαβάλλει τὸν Τελέαν, ὡς πλανήτην. Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. Ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. Πρὸς C γὰρ τῇ κιναιδίᾳ, καὶ [a]δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. Καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί·

[b]Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται.

Ἢ ὅτι **τελέας** ὄρνεον. Τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας, Ἀριστοφάνης φησὶν, ἐρεῖ.

Τελέθει: Γίνεται.

Τελέθουσι: Γίνονται, θάλλουσι.

D **Τελενικῆσαι**: [c]Ἐν Σερίφοις, τὸ κενῶσαι. Ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς, πένητος παντελῶς. Καὶ λέγεταί τις [d]**Τελενίκειος ἠχώ**. Ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κενῶν ἀγγείων.

[d] ΤΕΚΜΗΡΙΩΔΗΣ ἈΠΟΔΕΙΞΙΣ λεγ.——ἐπειδὴ τέτοκε] Hæc sunt verba Philoponi in librum I. Aristot. de Anima, A. 7. b. eademque leguntur supra v. Ἀπόδειξις. E Ceterum pro τεκμηριώσεις, ἀπόδειξις, ut priores editt. habent, τεκμηριώδης ἀπόδειξις reposuimus; non solum suadente sensu, sed etiam auctoritate Philoponi, et msti Paris. A. KUST.

[e] τὸ πῦρ] τὸ om. A. τὸ πῦρ om. E. Mox καὶ addit A. Supra p. 475 B. κατανοῆσαι om. V.

[f] αἰτιατῷ τὸ αἴτιον] τὸ αἰτιατὸν τῷ αἰτίῳ A. ut supra τῷ αἰτίῳ τὸ αἰτιατὸν V.

[g] ἕπηται] ἕποιτο A.B.V.

F [h] Ὅτι δὲ δαίμων——εὔδηλος γίνεται] Fragmentum hoc excerptum est ex Procopii Histor. Arc. c. 18. sed ubi de Justiniano imperatore, non vero Theodora, verba fiunt. Quare compilatorem aliud egisse oportet, cum ista excerperet. KUST.

[i] πεπραγμένων] πεπραμένων A. Mox ἔνδηλος V.

[k] φησὶ] ϕ^ε A.

[l] Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμ.] Hæc deprompta sunt ex Damascii Vita Isidori philosophi, ut monuimus etiam supra v. Ὅροι, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

G [m] ἀφωρισμένων] Scribe ἀφωρισμένα, ut legitur supra v. Ὅροι. KUST. ἀφωρισμ^ε A. quæ lectio ambigua est.

[n] παρρησιασμένον] Ms. A. παρεθισμένον. KUST.

[o] Ὁ δὲ κατέδεισεν] Dionis Cassii LXVIII. 17.

[p] Αἴαντος γυνὴ] Capta ab eo in bello. Tzetz. ad Lycophr. p. 37. REINES.

[q] ΤΕΚΜΙΣΣΕΥΣ] Τεκμησεὺς A. Τεκμησσεὺς B.V.

[r] μόρος, θάνατος] μόρον, θάνατον A.V. Photius.

ΤΕΚΤΗΝΑΤΟ] Il. ε'. 62.

H [s] Κοινὸς] κοινῶς Hemsterhusius, et sic A. cum Schol. Il. δ'. 110. κοινὸς tamen Photius et Lex. Seg. πᾶς τεχνίτης Hesychius.

[t] Ἰάμβλιχος] Vid. Rochetti Miscell. I. p. 87.

[u] τελαμῶνας] τοὺς τελαμῶνας A. οἱ τῆς B.E. pro αὐτοῦ.

[x] κατακεκομμένη] κεκομμένη A.

[y] Ἡρόδοτος] Lib. VII. c. 181. Eodem sensu exstare apud Euripid. Phœn. 1663. monet Toupius.

[z] περὶ πλείστου] φησὶν Ἡρόδοτος περὶ πλείστους V. qui post βυσσίνης addit καὶ αὖθις. Tum κατειλίσσοντες B.E.

ΤΕΛΕΑΣ ἘΡΕΙ ΤΑΔΙ: Ἀριστοφ.] Hæc confusa sunt et turbata, quæ sic scribi et distingui debent: Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος, πετόμενος, Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. KUST. Ver. 168.

[a] ἐπὶ δειλίᾳ] ἐπὶ om. A.V. Schol.

[b] Νοεῖ μὲν ἕτ.] Versus hic Platonis in legem metri peccat, qui apud Scholiastam Aristophanis sic legitur: Νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει. Recte: dummodo expungas particulam δὲ, quæ tenorem metri interpellat. KUST. Nihil vidi infelicius. Primum illud δὲ postulat Hellenismi ratio. Deinde senarius turpiter hiat. Repone, Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει. Respexit Plato ad Homer. Iliad. ι'. 313. Ὅς χ' ἕτερον ΜΕΝ κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο ΔΕ βάζει. TOUP.

ΤΕΛΕΝΙΚΗΣΑΙ: Ἐν Σερ.] Eadem habet Etymologus: sed apud quem legitur τελενικίσαι, per ι in syllaba penultima; quod magis placet. Photius item in Lex. ms. habet τελενικίσαι. At Hesychius, τελενικῆσαι, ut Suidas. Mirum autem est Hesychium τὸ τελενικῆσαι exponere, μὴ κενὸν ποιῆσαι; contra quam Photius, Etymologus, et Suidas: quorum auctoritatem potiorem habendam esse judico. KUST.

[c] Ἐν Σερίφοις] Leg. ἐν Σεριφίοις. Cratini fabula est. Vide notata ad Pollue. X. 156. Eadem menda in Σταθερόν. Hæc plane corrupit Mich. Apostol. XVIII. 24. HEMST. Σεριφίοις Photius.

[d] Τελενίκειος] Τελενίκιος A.V. et Photius pr. Mox ἀπὸ ante τῶν ex A.V. et Photio. Post h. v. habent edd. Τελεῦντα: τεταγμένα, quæ in A.V. ponuntur post v. Τέλλος. Vide ad eum locum. Ad τεταγμένα notavit Kusterus "hanc interpretationem a significatione vocis τελεῦντα "alienam esse." Cui respondet Bos, "Mihi nequa"quam videtur aliena, imo congruens et apta, si modo "pro τελεῦντα scribas τελέοντα vel τελοῦντα. Jam τελεῖν

Τελεώτερον: Τὸ τέλειον.

Τελεσθῆναι: Τὸ ἀναλωθῆναι. Οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελεσίλλα, ποιήτρια. [e]Ἐπὶ στήλης [f]τὰ μὲν βιβλία ἀπέρριπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. [g]Καὶ γὰρ ὅτε Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ἤεσαν, ὡς [h]αἱρήσοντες, τότε Τελεσίλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν οἷ προσήεσαν. Ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾶν ἄδοξον, καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. Ἐς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, [i]Ἀργείοις λέγων·

> Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα
> ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος [k]ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
> πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφίας τότε θήσει.

Τελεσιουργήσας: Εἰς τέλος ἀγαγὼν, ἐργασάμενος. [l]Πολύβιος·

> Περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν.

Καὶ αὖθις·

> [m]Ἐπ' αὐτήν που τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χειρῶν, σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

Τελεσιουργόν: [n]Τελέως ἀπηρτισμένον.

> [o]Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὕροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν τε [p]καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Τελεσκόμενος: Τελειούμενος, πληρούμενος, ἐνθουσιῶν.

Τελέσωνος:

Τελέστης, κωμικός. Τούτου δράματά ἐστιν,

A Ἀργὼ, καὶ Ἀσκληπιός ὥς φησιν Ἀθήναιος [q]ἐν τῷ ιδ´ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Τελεσφόρος: [r]Τέλειος μάντις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή: Θυσία μυστηριώδης. Ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα, ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων· τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾶν. Καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας. Καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

B Τελευταῖον: Ἔσχατον.

Τελευτῆσαι: Τελέσαι.

Τελεῖν: Ἐπιτελεῖν, ποιεῖν, ἢ τὸ δαπανᾶν. Ἔνθεν καὶ ἡ τελετή.

Τελεία: Ἥρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος δὲ, ὁ γάμος. [s]Διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη.

C Ὅτι διττὴ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης· ἡ μὲν, γνωστικὴ, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν· ἡ δὲ, ὀρεκτικὴ, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

Τελλίας: [u]Ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος, φιλόξενος ὢν, [x]καταλύσασι ποτὲ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν, ὥρᾳ χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

Τελίνη: Πόλις.

Τέλθειν: Ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

D Τέλμινα καὶ Τέλμισσα: Ὀνόματα πόλεων.

Τέλμα: Τόπος [y]πηλώδης, ὕδωρ ἔχων.

> Μέλει μοι περὶ τῶν τοιούτων [z]οὐδὲν ἧττον ἢ τοῖς ἐν τοῖς τέλμασι βατράχοις.

" optime explicatur τάττεσθαι. Significat enim præter " alia, *poni in numero, collocari in ordine aliquo, adnumerari ordini*, quod ipsum est τάττεσθαι. Hesychius E " similiter, τελοῦντα, τεταγμένον. Phavorin. τελεῖν καὶ τὸ " τάττεσθαι καὶ καταλέγεσθαι. Sic τελεῖν εἰς ἄνδρας, εἰς ῥήτορας, dicitur pro τάττεσθαι ἐν ἀνδράσιν etc. Exempla " nota sunt et obvia. Vertendum itaque erat, *collocata*, " *adnumerata*, vel l. τεταγμένον *collocatum*."

ΤΕΛΕΘΗΝΑΙ] Imo, τελεσθῆναι: a τελέω. KUST. Sic A.B.E. Photius. Deest gl. V.

ΤΕΛΕΣΙΛΛΑ] Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 31. REINES.

[e] ἐπὶ στήλης μὲν τὰ βιβλ.] Idem de statua Telesillæ testatur Pausanias in Corinthiacis, p. 121. quem confer. F KUST. II. 20, 8.

[f] μὲν τὰ] τὰ μὲν A.V. Mox ἀπέρριπτε A. ἀπερρίπτει B.E.

[g] Καὶ γὰρ ὅτε Λακεδ.] Eandem historiam paulo prolixius narrat Pausanias loco laudato. KUST.

[h] αἱρήσοντες] ἐρείσαντες V.

[i] Ἀργείοις] Ἀργείοι V.

[k] ἐν Ἀρ. γένηται] ἐν om. A.V. Tum γένηται A.

[l] Πολύβιος] Fr. gr. 128.

[m] Ἐπ' αὐτήν που τὴν τελ.] Confer Nostrum supra v. Βακχεύων, ubi idem fragmentum legitur. KUST. Theophyl. Simocatt. V. 5. G

[n] Τελέως] τελείως B.V.E.

[o] Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut ostendimus supra ad v. Ἐνδεέστερος, ubi idem fragmentum occurrit. KUST.

[p] καὶ] τε καὶ A.V.

ΤΕΛΕΣΚΟΜΕΝΟΣ] Τελισκόμενος Photius et Hesychius, ubi vid. notata. Τελισκόμος Lex. Seg.

ΤΕΛΕΣΤΗΣ] Telestis dithyrambos laudat Plutarch. H Alexand. p. 668. TOUP. Telesti poetæ monumentum fecit Aristratus, Sicyoniorum tyrannus: id conduxit pingendum Nicomachus Plin. XXXV. 10. p. 841. Telestæ dithyrambos Harpalus misit Alexandro M. Plut. in Alex. M. REINES. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. XIV. 46.

[q] ἐν τῷ δ´] Addito numero denario scribendum est, ἐν τῷ ιδ´. i. e. libro XIV. Eo enim libro Athenæus fabularum Telestis mentionem facit. KUST. Sic etiam Reinesius. ιδ´ A.B.V.E.

ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ] Aristid. I. p. 315. TOUP. Vid. S. Petiti Var. Lectt. p. 182. HEMST.

[r] Τέλειος] i. e. τετελειωμένος, sanctificatus, justificatus. 1 Cor. II. 5. Coloss. IV. 12. Salmas. de Fœnore Trapez. p. 348. τελειοῦν, *sanctificare*. REINES.

ΤΕΛΕΤΗ: Θυσία μυστηρ.] Athenæus libro II. p. 40. Τελετάς τε τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα. Τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾶν· καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες· καὶ εὐτελεῖς, οἱ ὀλίγα. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST. Opportune sane Athenæi locum adduxit Kusterus, unde pulchre emendandus Etymol. in v. Τελετὴ, qui Sylburgii ingenium elusit. Quin et male Etym. τοὺς πολλὰ ἐσθίοντας pro ἀναλίσκοντας. TOUP. Vid. Timæus p. 251.

ΤΕΛΕΙΝ] Vid. Ἀλῆται. TOUP. Deest gl. A. Mox ἡ ante τελετὴ om. V.E.

ΤΕΛΕΙΑ] Ex Schol. Aristoph. Thesm. 973. ed. Bekker.

[s] Διὸ καὶ ΠΡΟΤΕΛΕΙΑ] Vide Hesychium v. Γάμων. KUST.

[t] Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φ.] Hæc ad proprium articulum referenda erant. Pertinent enim ad vocem τελειότης. KUST. Ὅτι διττὴ ἡ A.V.

[u] ὍΤΙ Τελλίας ὁ Ἀκρ.] Hæc sunt verba Athenæi, lib. I. Dipnos. p. 4. Vide etiam Nostrum supra v. Ἀθήναιος. KUST. Deest articulus A.

[x] καταλύσασι] καταλύσας E. Statim delevi ΤΕΛΙΚΗ: Ζήτει ἐν τῷ ἈΡΧΗ cum A.V.

ΤΕΛΙΝΗ] Τελλίνη A.B.V.E. Tum πε´ A. pro ὄνομα πόλεως.

ΤΕΛΘΕΙΝ] θέλγειν Hemsterhusius: sic etiam Albert. ad Hesych.

[y] πηλώδης] ἰλύδης A.

[z] οὐδὲν] Hæc vox ut supervacanea et sensum turbans

Καὶ [a] Πισίδης·

Χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

Τέλματα: Τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. Ἢ, βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. Καὶ [b] Ἀριστοφάνης·

Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἶχετ' ἐν τοῖς τέλμασι.

Τουτέστι, τοῖς φρέασι.

Τελμισσεῖς: Οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ' στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ, ἀπὸ Τελμισσοῦ, τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη, εἰς σκύλακα μεταβαλών. Διὸ καὶ τερατοσκόπον [c] αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι.

Τελμισσεύς: Ὁ πολίτης.

Τέλος: [d] Ἀρχὴ, [e] πρᾶξις. Τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Τέλος, καὶ τὸ [f] δαπάνημα. Ὅθεν πολυτελὲς, τὸ [g] πολυανάλωτον. Τέλος καὶ τὸ πέρας. [h] Καὶ ὁ γάμος. Ὅθεν καὶ τὰ [i] προτέλεια.

[k] Ὅτι τὸ οὗ ἕνεκα, [l] τουτέστι τὸ τέλος, διττόν· τὸ μὲν, [m] Οὗ· τὸ δὲ, Ὧι· οἷον, τῷ οἰκοδόμῳ [n] τέλος ἐστὶ, τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων· Ὧι δὲ, ἡμῖν· τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. Ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. Ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἐστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων· οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτὸ, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ· τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. Ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη, ὡς ᾧ. Ἀναλογεῖ [o] οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις· τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι [p] γενέσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχή· τῷ σώματι δὲ, ἡ

A οἰκία. Οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων [q] τέλος ἐστὶ διττὸν, τό τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν· καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. Ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ῥίζα, φλοιὸς, ἐντεριώνη, καὶ φύλλα, καὶ τὰ τοιαῦτα. [r] Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων διττὸν τὸ τέλος, ὥσπερ εἴρηται· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. Μέταλλα B γὰρ, καὶ λίθοι, καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξῃρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει, τὸ οὗ· ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιίας. Οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. Οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα [s] τινῶν, οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται.

[t] Σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ.

[u] Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι, τὸ [x] ἀδιαC φόρως ἔχοντα ζῆν πρός τι μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, [y] μηδὲ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. Εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ.

[z] Διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτελίς. Τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. Τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα D εἶναι.

Οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

Τέλος εὐδαιμονίας διαφέρει. Τέλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ κατὰ μέρος ἡδονή· Εὐδαιμονία δὲ, τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι, καὶ αἱ μέλλουσαι.

Σύνταξις·

E [a] Τέλος εἶναι διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον.

delenda est; ut monuimus etiam supra v. Μέλει, ubi vide quæ notavimus. KUST.

[a] Πισίδης] Exped. Heracl. Acroas. II. 311. ubi ῥευματοῖ pro τελματοῖ.

ΤΕΛΜΑΤΑ] Vid. Ἀχανὲς πέλαγος. HEMST. Vid. Fischer. ad Platon. Phæd. p. 457.

[b] Ἀριστοφάνης] Av. 1592.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΙΣ] Τελμισσῆς vates in Caria. Clem. Alex. Strom. I. Τελμισσέων μὲν γὰρ οἱ δοκιμώτατοι τὴν δι' ὀνείρων ἐξεῦρον μαντικήν. Tatian. adv. Græcos. REINES. Τελμισσεῖς A.B.E. Vulg. habet Photius.

F [c] αὐτὴν] αὐτὸν Photius.

ΤΕΛΜΙΣΣΕΥΣ] Τελμισεὺς A.B.E.M.

[d] Ἀρχὴ] Portus male interpretabatur *principium*; cum vox ista hic significet *magistratum*. Eo enim significatu vocabulum hoc interdum accipitur. Unde οἱ ἐν τέλει dicuntur illi, qui magistratu funguntur. KUST.

[e] πρᾶξις] Malim, πρᾶγμα, vel τάγμα. Utramque enim significationem vocabulo τέλος convenire, ex Hesychio et Etymologo constat. KUST. τάξις Timæi Lexicon. Vid. et Schol. Homer. Il. κ'. 56. TOUP. τάξις Reinesius, et sic Lex. Seg. Vulg. tenet Photius. Vid. Ruhnkenius ad Timæum. Schol. Platon. ms. Reg. Τέλος καὶ τὸ τάγμα παρ' Ἀττικοῖς· καὶ ἡ δαπάνη, ἐξ οὗ καὶ ὁ πολυτελής· καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια λέγεται· καὶ ἀντὶ ἀρχῆς, Θουκυδίδου· προσελθὼν τοῖς τέλεσιν, ἤτοι τοῖς ἐν ἀρχῇ οὖσιν· καὶ τὸ ἀποτέλεσμα, καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν. Conferantur hæc cum Schol. ed. Ruhnken. p. 48.

[f] δαπάνημα] τέλεσιν οἰκείοις, *proprio sumptu*. Dionys. Hal. p. 345. Suid. v. Προῖκα. TOUP.

[g] Πολὺ ἀνάλωτον] Etymologus rectius una voce, πολυανάλωτον. KUST. et Photius cum A.B.

[h] Καὶ ὁ γάμος] Vide paulo ante, v. Τελεία, et Hesych. v. Δόμος ἡμιτελής. KUST.

[i] προτέλεια] τὰ προτ. A.V. Photius.

[k] ΤΕΛΟΣ, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. Τοῦτο δὲ διττ.—οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινων κατασκευάζεται] Hæc omnia excerpta sunt ex Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, H. 6. b. KUST.

[l] τοῦτο δὲ] τουτέστι τὸ τέλος A.B.V. Philop.

[m] Οὗ] οὗ ἕνεκα Philop.

[n] τέλος] τὸ τέλος A. qui mox om. ἐστιν.

[o] μὲν οὖν] μὲν om. A. Philop.

[p] γίνεσθαι] γενέσθαι A.B.V. Philop.

[q] τὸ τέλος] τὸ om. A.V. Philop. suprasc. E.

[r] ἐπὶ μὲν οὖν] Ὅτι ἐπὶ μὲν A.V. ἐπεὶ μὲν οὖν Philop. Mox ὥσπερ A. Philop. pro ὡς.

[s] τούτων] τινῶν A.B.V.E. Philop. Mox ψυχῶν om. E.

G [t] Σημαίνει δὲ τὸ τ.] Significationes has recenset Etymologus, quem vide. KUST.

[u] Ἀρίστων ὁ Χῖος τέλ.—ὑποκριτῇ] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. 160. KUST.

[x] ἀδιαφόρως] διαφόρως V.

[y] μὴ ἦν τιν' οὖν ἑαυτοῖς] μηδὲ ἡντινοῦν ἐν αὐτοῖς A.B.V.

[z] Διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur apud eundem Laërtium in Herillo. KUST.

H ΤΕΛΟΣ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ διαφ.] Hæc erat sententia Aristippi, et ejus sectatorum, ut discimus ex Laërtio in Aristippo, lib. II. num. 87. unde Suidas hæc excerpsit. KUST.

[a] Τέλος εἶναι. Διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον] Sensus hujus loci est omnino mutilus. KUST. Non est mutilus. Omiserant librarii recentiores σύνταξις, quod præbent A.V. Sensus est: Nota syntaxin, τέλος εἶναι διαγ. ἡ. ἠν.

[b]Ὅτι Ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ, [c]ὡς τελειοῦσα, καὶ κυβερνῶσα, καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα, καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἧς ἄνευ ἀτελὲς, μᾶλλον δὲ ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν. A

Τελοῦμαι: Δοτικῇ.

Τέλος:

[d]Ὁ δὲ Σόλων τῆς παρούσης τύχης τῷ Κροίσῳ κατεφρόνησεν, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾷν, μηδὲ ἐπειγόμενον [e]τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν· ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα. B

Τέλλος: Ὄνομα κύριον.

Τελοῦντα: Τεταγμένα.

Τελώνης: [f]Ἰάμβλιχος·

Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. Οὐκ [g]ἤδη καὶ λέοντες [h]θήσουσι ἅρπας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολέσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν [i]τηλικαύτην; C

Τελώνης: Ὁ τῶν τελῶν [k]ἐταστής. [l]Διεβέβλητο παρὰ τοῖς [m]παλαιοῖς τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος· ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Τελώνης: Ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστὴς, πεπαρρησιασμένη βία, ἀνεπιτίμητος ἁρπαγὴ, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορία. D

Τελωνεῖον: Προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. Τελώνιον δὲ, προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ι γραπτέον. Πισίδης·

Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος
ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ.

Τελχῖνες: Πονηροὶ δαίμονες. [n]Ἢ, ἄνθρωποι φθονεροὶ, καὶ βάσκανοι. [o]Δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων, καὶ Νίκων. Ὑπερίσχυσε δὲ [p]ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. Καὶ ἡ παροιμία·

Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ.

Ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. Καὶ Τελχίνειος.

Τελχιταίνει: Ἀντερίζει, [q]σκληροτραχηλεῖ.

Τεμάχη: Ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ πλακούντων· ἐπὶ δὲ [r]πισῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κεστρῶν τεμάχη μεγάλων.

Ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. Ἡ εὐθεῖα, τὸ τέμαχος.

Τεμαχί: Ἐπίρρημα.

Τεμένη: Ναοὶ, ἱερὰ, ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ [s]τιμὴν χωρία.

Τεμενίτης:

Τέμνειν: [t]Πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι.

Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. Τέμνειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν· Ὑποτέμνειν δὲ, τὸ [x]λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνηται. Τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

[Τέμνω: Τὸ κόπτω. Αἰτιατικῇ. Ἐκτέμνω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.]

---

[b] Ἐντελέχεια ἐστὶν ἡ ψ.] Hæc pertinent ad vocem ἐντελέχεια. KUST. Deest locus A. ante præcedentem collocat V.

[c] ὡς τελειοῦσα] ἡ τελ. V.

[d] Ὁ Σόλων] ὁ δὲ Σόλων A.V.E. Hæc inserit A. infra in v. Τελώνης.

[e] τοῖς εὐδαίμοσιν] τῆς εὐδαιμονίας E.

ΤΕΛΛΟΣ] Herodot. I. 30. Plutarch. de discr. amici et adul. p. 58 D. Meurs. de Solone c. 27. REINES.

ΤΕΛΟΥΝΤΑ] τελεοῦντα A.V. Sed τελοῦντα poscit literarum ordo, et sic Photius cum Lex. Seg. Vide Boisium supra p. 3514 H.

ΤΕΛΩΝΗΣ] προτέλεια addunt A.V.

[f] Ἰάμβλιχος] Vid. Rochett. Misc. t. I. p. 87.

[g] ἤδη] οὐκ ἤδη A.V. Tum λέοντες θήσουσι A.

[h] θήσουσι] Sic recte ms. A. At priores editt. male, θήγουσι. KUST. θύσουσι B.E.

[i] τοιαύτην] τηλικαύτην A.B.V.

[k] ἐταστής] Post h. v. A. inserit Τέλος. Ὁ Σόλων etc.

[l] Διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς π.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 248. Vide etiam Suicerum in Thes. Eccles. v. Τελώνης, et Casaub. ad Theophr. Char. p. 185. KUST. δὲ om. A.V.

[m] παλαιοῖς καὶ] πολλοῖς V. καὶ om. A.B.E.V.

ΤΕΛΩΝΗΣ. Ἀλλοτρ.] Hæc sumpta sunt ex oratione Chrysostomi Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, t. VIII. p. 74. ut observavit modo laudatus Suicerus. KUST.

ΤΕΛΩΝΕΙΟΝ: Ὁ τόπος] ὁ τόπος om. A.V. Tum περισπωμένως V. Mox δὲ om. A.

ib. Idem τελώνιον et τελωνεῖον, ut στενώπιον et στενωπεῖον. De quo nos supra ad v. Στενωπός. Locus autem Pisidis, vel metro postulante, ita rescribendus est: Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος Ἐν τῷ στενῷ σου ΠΡΟΣΒΑΛΕΙΝ τελωνίῳ. TOUP. προσβαλεῖν E. et sic Pisides c. Severum v. 497. unde desumpsit Suidas. E

ΤΕΛΧΙΝΕΣ] Confer Hesych. v. Θελγῖνες. KUST. Synes. p. 57. τελχὶς καὶ βάσκανος. Vid. Nicol. Damasc. a Vales. ed. p. 514. Liban. I. 769. TOUP. Vid. Bergler. et Wagner. ad Alciphron. t. I. p. 75.

[n] Ἢ ἄνθρωποι φθ. καὶ β.] φθονεροὶ, βάσκανοι nec plura Photius.

[o] Δύο ἐγένοντο] Junii Catal. Artif. in *Telchines*. Ex Zenobio supplend. C. V. n. 41. apud quem ordine mutato Simoni tribuitur, quod hic Niconi. HEMST.

[p] ὁ Νίκων om. A. Mox ἀπαλεῖψαι om. E. Tum ἡ om. A.

ΤΕΛΧΙΤΑΙΝΕΙ] Sic etiam Etymologus. At Hesychius, τελχιτένοντες, per ε in syllaba tertia. KUST. F

[q] σκληροτραχηλεῖ] Leg. σκληροτραχηλεῖ. REINES. Sic A.B.V. Photius.

ΤΕΜΑΧΗ: Ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 338. sed ubi sic legitur: Ἐπὶ ἰχθύων τὰ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Sic etiam apud Suidam scribere malim. Vide quoque supra v. Κεστρῶν, ubi eadem leguntur. KUST. Vid. Petavius ad Synes. p. 8. Markland. ad Eurip. Suppl. p. 140. TOUP. Adde Phrynichum p. 21. c. n. Lobeckii. G

[r] πισσῶν] πισῶ A. πισῶν V.

[s] τιμήν] κατὰ τιμὴν θεῶν. Schol. Theocr. I. 116. Vid. Apollon. Lex. v. Τέμενος. TOUP.

ΤΕΜΕΝΙΤΗΣ] Utitur Cyrill. c. Julian. p. 33. et τεμενίζειν. Dio Exc. Vales. p. 670. et in Exc. Ursin. p. 430. τεμένισμα. TOUP.

[t] Πείθειν. Τιμᾶν. Ἡγεῖσθαι] Miræ interpretationes vocis τέμνειν quas tamen etiam legas apud Hesychium. KUST. Vid. Τέμνουσι φάρμακον.

ΤΕΜΝΕΙΝ καὶ ΥΠΟΤΕΜΝΕΙΝ διαφ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 291. H

[u] ΤΕΜΝΕΙΝ] μὲν addunt A.V.

[x] λοξώδη] λοξῶς A. Mox φαίνηται A.B. pro φαίνεται. In E. λοξώδη καὶ παχεῖαν ὡς τοιαύτην φαίνεσθαι.

ΤΕΜΝΩ] Deest gl. om. V. Partem priorem habet A. in marg.

Τέμνουσι φάρμακον: Τιμῶσιν, ἡγοῦνται. Οὕτως ἄλλοι τε, καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπεα: Τὰ κοιλώματα.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ [y] τῶν Θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν, στενά. Καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν [z] στενόταται [a] διεκβολαί. Καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. Ἰδίως δὲ [b] Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος.

[c] Ὅτι μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

Τέμπλα: Ἐπίσημα.

Τενάγη: Διάβροχοι, [d] κάθυγροι τόποι, πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. [e] Πολύβιος·

Κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν.

Τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε.

Τέναρος: Κακοῦργος, συκοφάντης.

[Τένδα: Παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ [f] λίνου.

Τένδει: Ἐσθίει. [g] Ἡσίοδος·

Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.]

Τενέδιος ἄνθρωπος: Ἐπὶ τῶν [h] φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. Ὁ γὰρ Τένης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα [i] ἵστασθαι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον πλήττειν.

Τενέδιος ἄνθρωπος: [k] Κύκνον, τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ [l] Τέννου, [m] ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. [n] Πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. Ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους κατεπόντωσεν. Ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν [o] πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. Ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς [p] νήσου, ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον πέλεκυν [q] ἐπηρμένον [ἔχοντα,] ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. Ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

Τενέδιος συνήγορος: Ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. Δύο γὰρ πελέκεις ἐν [r] ἀναθήμασι τιμῶσι Τενέδιοι. Καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ [s] πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. Ἢ ὅτι [t] Ἀσσερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, [u] ἐν ᾧ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα [x] ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες, καὶ πελέκει

ΤΕΜΝΟΥΣΙ ΦΑΡΜΑΚΟΝ] Schol. Platon. p. 248. Τέμνειν φάρμακον: Πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι νῦν.

ΤΕΜΠΗ, τὰ μεταξὺ τ.] Eadem leguntur quoque apud Etymologum. KUST.

[y] τῶν τῆς] τῆς om. A.V. Photius.

[z] αἱ στενόταται] αἱ om. A. Photius. στενόταται A.V. Photius.

[a] διεκβολαί.] Hic desinit Photius. καὶ οἱ σ. τ. sunt ex gloss. Herodot. VII. 173. et fortasse huc retrahendum nomen Ἡρόδοτος. Nam sequens fragmentum, quod celato auctore profert Suidas supra p. 1217 D., non est Herodoti. Unde illa ἰδίως—στενοὶ τόποι profluxerint nondum reperi.

[b] Μακεδονικὰ] Potius, Θετταλικά: ut Porto etiam visum. KUST.

[c] Ὅτι μετὰ] Sejunxi a præcedentibus cum A.V. qui hoc fragmentum exhibent in marg.

ΤΕΜΠΛΑ] Sic etiam Photius, Τέμβλα Lex. Seg.

ΤΕΝΑΓΗ: Διάβροχοι καὶ κ.] Eadem totidem verbis habes apud Etymologum. KUST.

[d] καὶ κάθυγροι] καὶ om. A.V.E. Photius. διάβροχοι κάθοδοι, καὶ κάθυγροι τ. Lex. Seg. Mox πηλώδεις Photius. Eadem fere Schol. Platon. p. 208. ἰλὺς—ὕδατι habet Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 88.

[e] Πολύβιος] Lib. I. c. 75. sed ubi pro παρὰ τὸ στόμα, rectius legitur, παρ' αὐτῷ τῷ στόματι. Confer Bochartum Geograph. Sacr. part. II. lib. I. c. 24. KUST.

ΤΕΝΑΡΟΣ: Κακ.] Eadem habet Hesychius. Vide etiam supra v. Ταινάριον. KUST.

ΤΕΝΔΑ] Vide Dufrenium in Gloss. Gr. KUST. Salmas. ad Flor. II. 12, 11. HEMST. Hanc gl. cum seq. A.V. in marg.

[f] λίνου] λίνων B.V.E.

ΤΕΝΔΕΙ] Vide paulo inferius v. Τένθαις. KUST. Et supra p. 1198 B.

[g] Ἡσίοδος] Oper. et Dier. 522. KUST.

[h] φοβερὰς] πονηρὰς E.

[i] ἱστάναι] ἵστασθαι A.B.V.E.

ΤΕΝΕΔΙΟΣ ἌΝΘΡΩΠΟΣ: Κύκνος] Vid. Diodor. Sic. V. extr. et Plutarch. Quæst. Gr. p. 297 D. de lege apud Tenedios, ne tibicen templum Tenæ ingrederetur, et ne ibi nomen Achillis, qui inscius Tenen ceu carum Apollini occiderat, audiretur. (cf. Tzetz. ad Lycophr. 232.) REINES.

[k] Κύκνον, τὸν Ποσειδ.] Eandem de Cycno et Tenne historiam, vel potius fabulam, narrat Scholiastes Homeri ad Il. α'. 38. quem confer. KUST. Vide Conon. ap. Photium Cod. 186. p. 437. Pausan. X. 14.

[l] Τέννου] Apud Scholiastam Homeri loco laudato scribitur Τέννης, per duplex νν. KUST. Sic A.B.V.

[m] ἐπιγῆμαι] Philonomen vocat e Steph. de Urb. Erasmus l. 3. (et Tzetz. l. l.) REINES.

[n] Πεισθέντα δὲ] δὲ om. V. qui infra νεανίσκον pro νεανίαν.

[o] πρότερον] πρῶτον V.

[p] Τένεδον ὕστερον] νῆσον A.V. Photius.

[q] ἐπηρμένον ἔχοντα] ἔχοντα om. A.V.E. Photius. Mox θαύματος A. pro θεάματος.

ΤΕΝΕΔΙΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ] Cf. Apostol. XVIII. 28. Erasm. II. 5, 90. REINES.

[r] ἀναθήματι] ἀναθήμασι A.B.E. Photius. Mox οἱ ante Τενέδιοι om. A.V.E. Phot.

[s] πελέκεως] πελέκεος V.

[t] Ἀσσερίνα] Leg. Ἀστέριον. Vid. Bochart. Chan. 9. p. 417. et Plutarch. de Pyth. Orac. REINES.

[u] ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρ.] Locum hunc egregie illustrat Plutarchus de Oraculis Pythiæ, p. 399. in fine, et init. pag. seq. cujus verba hæc sunt: Καὶ Τενέδιοι τὸν πέλεκυν (ἀναθεῖναι λέγονται,) ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς. Μόνοι γὰρ, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἔχουσι. Hinc apparet, Portum vocem χελώνιον in loco hoc Suidæ male sollicitasse. Nam et Plutarchus, dum eandem rem narrat, vocabulo illo usus est, ut verba ejus citata ostendunt. Notandum autem est, a Plutarcho locum vocari *Asterium*, quem Suidas *Asserinam* appellat: minus recte, ut puto. Lectionem enim Plutarchi etiam confirmare videtur Hesychius v. Ἀστέριον: quem vide. KUST. καὶ om. A.E. Photius.

[x] ἐπὶ πλεῖον] Sic mss. Paris. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. ἐπὶ πλεῖων: quæ vitiosa lectio Wolfium, Schottum, et Portum in errorem induxit; existimantes nempe, chelas cancrorum (sic enim

[y]ἐμφερῆ. Ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς, πελέκει A τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. [z]Καθὸ καὶ ἐν τῷ [a]νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. Οἱ δ', ὅτι [b]Τέννης δι' ἃ ἔπαθεν ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, μετὰ [bb]πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Ταινίαι: Ζῶναι.

Τένθαις: [c]Λίχνοις. [d]Τένθειν γὰρ, τὸ ἐσθίειν.

[e]Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένθει.

B

Διὰ τοῦ θ γραπτέον.

Τενθεία: [f]Συναμωρία, [g]λιχνότης. [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Πολλῷ γε τενθείαν λέγεις.

Τένθης: Ὁ γαστρίμαργος.

Τένοντας: [k]Τραχήλους, τὰ διατεταμένα νεῦρα.

[l]Ταύρου [m]βαθὺν τένοντα.

Ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. C

Καὶ αὖθις·

[n]Ἐκ δὲ τενόντων
ἔνθους ῥαμβητὴν ἐστροφάλιξε φόβην.

Τέο: Ἀντὶ τοῦ, τίνος.

Τεόν: Τὸ σόν.

[Τέω: Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικὸς, ὁ μελοποιὸς, διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ.]

Τέως: Ἀντὶ τοῦ, [o]πρὸ τοῦ. Πρίν. Ἕως τινός. Ἐπὶ τοσοῦτον. Ἕως. Καὶ τέως, τηνικαῦτα. Ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, [p]ἢ πρὸ μικροῦ. Καὶ [q]Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον·

Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' [r]ἡμικάκως ἐβοσκόμην.

Τέως: Οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ [s]πρότερον, ἢ πάλαι. [t]Μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν·

Τέως [u]μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ἐλέγχου πιστότερος ἦν.

[x]Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ. Καὶ αὖθις·

Ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα.

Καὶ αὖθις·

Καὶ διέφθειρα τοὺς τέως νενικηκότας.

Καὶ [y]ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας·

Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν [z]γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν, καὶ ἐν τῷ τέως.

Καὶ ἐν τῷ [a]πρώτῳ [b]περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου·

Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν δοκιμασθεὶς δὲ, ἔγημε.

D

male interpretantur vocem χελώνια) formam navis habuisse. Porto tamen in notis ad hunc locum suspicio oborta est, forte scribendum esse ἐπὶ πλοίων: quamvis in versione mendosam lectionem secutus sit. Confer Sam. Bochartum de Colon. Phœn. lib. I. cap. ix. qui et ante nos locum hunc Suidæ emendavit et illustravit. KUST.

y ἐμφερῆ] ἐμφερεῖ A.

z Καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσμ.] Ejusmodi numismata hodie adhuc servantur in gazophylaciis antiquariorum; eorumque ectypa videre licet apud Golzium, et alios. E KUST.

a νομίσματι] ὀνόματι B.E.

b γενναῖα] Vox est corrupta; cujus loco forte scribendum est, δεινά. KUST. Legendum existimo, οἱ δ' ὅτι Τέννης δεινὰ παθὼν ὑπὸ μ. HEMST. ὅτι γεννησαῖα A. ὅτι γεννησαι ἃ Photii ms. ὅτι Τέννης δι' ἃ Photii ed.

bb πελέκεως] πελέκει V.

ΤΑΙΝΙΑΙ: Ζ.] Ταινίαι: δίκαι. Ταινίαι: δίκαι, ζῶναι V. Τενία καὶ τενίαι ζῶναι E.

ΤΕΝΘΑΙΣ] Vide supra, v. Τένθει. KUST. Vid. Aristoph. Pac. 1009. F

c Λίχνοις] Statim delevi καὶ ΠΡΟΤΕΝΘΗΣ, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ cum A.B.V. et post Τένθειν γὰρ iidem om. καὶ ΤΕΝΔΩ.

d ΤΕΝΘΩ—ἐσθίω] τένθειν—ἐσθίειν A.B.V. Schol. Aristoph.

e Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τ.] Hæc sunt verba Hesiodi, Op. et Dier. 522. eademque leguntur supra v. Τένθει. KUST. Desunt seqq. E.

f Συναμωρία] Alias scribitur, συναμωρία, per ι, in syllaba prima. KUST. συναμωρία A. G

g λιχνότης] λιχνιότης E.

h Ἀριστοφάνης] Av. 1690.

i καὶ πολλῷ] πολλῷ γε A.V. Post h. v. delevi ΤΕΝΘΕΙΑ οὖν, ἡ γαστριμαργία. Καὶ, cum A.V.

ΤΕΝΘΗΣ] Ex Timæo p. 252.

k Τοῦ τραχήλου] τραχήλους A.B.V. Photius. Etymol. M. Τένοντες: τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ τραχήλου Lex. Seg. Schol. Ven. Il. ν'. 478. πάντα τὰ τεταμένα νεῦρα τένοντας Ὅμηρος λέγει. H

l Ταύρου] Anthol. Pal. VI. 256.

m βαθὺν τένοντα] βαθυτένοντα A.B.V. βαθυτένοντας E.

n Ἐκ δὲ] Anthol. Pal. VI. 218.

ΤΕΩ] Hunc articulum habet A. in marg. Vide supra p. 289 B.

o πρὸ τοῦ om. V. πρίν, ἕως—τηνικαῦτα om. A.

p ἢ πρὸ μικροῦ—πρότερον om. A.

q Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 456. KUST.

r ἡμικακῶς] εἰ κακῶς V.

ΤΕΩΣ] Scholiastes Platonis p. 85. Τέως δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης (F. L. p. 442, 19.) "ὁ τέως προσκυνῶν τὴν θόλον." Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις (454). "Μόλις Στεφανηπλοκοῦσ' ἐβόσκεν ἐν ταῖς μυρρίναις Τέως μὲν οὐκ ὤν." Ζώϊλος ἐκ τῶν εἰς Πολύφημον ἐγκωμίων "Οὕτω γὰρ ὡμογνωμόνησαν "οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς "τέως ὁ σωζόμενος, καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος, περιώφθη μετὰ τὴν ἀρὰν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς." Ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται "Οὐ γὰρ τίθεμεν "τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον, Ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν "πραγμάτων." Ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ κέχρηται, περὶ Ὑπερβόλου λέγων, (685.) "Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπι"τρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν, Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο." Καὶ ἔτι ἐν Εἰρήνῃ εἴρηται ἀντὶ τοῦ ἕως. Λέγει δὲ ὁ ἱπποκομῶν τὸν κάνθαρον (30.) "Ἔρρε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίων Τέως, "ἕως αὐτὸν λάθῃς διαρραγείς." Καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας (446, 2.) ἀντὶ τοῦ ἕως. "Ἀντὶ δὲ τοῦ Εὔβοιαν ἀποδο"θῆναι, περὶ Δρυμοῦ, καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων "ἐξερχόμεθα· τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιησάμεθα." Παρὰ δὲ Φερεκύδῃ καὶ τοὔνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὗρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς, ἀπὸ τοῦ Τέως. "Ὁ γὰρ Ἀθάμας," φησὶν, "ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὑρὼν "Ἀρέαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν, καὶ λίθους συμφέρουσαν τοὺς "νῦν ὄντας ἐν Τέῳ, ἤρετο ταύτην, Τί ποιεῖς; ἡ δὲ εἶπε, Τέως σὺ "ἐζήτεις, ἵνα πόλιν κτίσῃς, εὗρεν. Ἀφ' οὗ ἀνακινηθεὶς τὴν πόλιν "ὠνόμασε Τέω." Καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως, καὶ ὡς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. Ἀντίκειται δὲ τῷ Τέως τὸ ἐν ὅσῳ.

s πρότερον] προτέρου A.B.V.E.

t Μέχρι τοῦ τέως] Scribendum puto, μέχρι του. Τέως, &c. KUST. Lego, μέχρι τοῦ, ὡς Ἀντ. TOUP.

u μὲν γὰρ] μὲν οὖν E. γὰρ om. V.

x Καὶ ἐπὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ præbent A.B.V.E.

y ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδ.] Videtur hic excidisse nomen Lysiæ. Oratio hæc enim inter Lysianas hodie exstat, in qua, p. 63. locus a Suida hic citatus ita legitur: Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ ἔχειν γνώμην, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

z ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ] γνώμην περὶ ἐμοῦ ἔχειν A.V.

a πρώτῳ] πρῶτον V.

b περὶ τοῦ Δικαιογ.] Extat Isæi λόγος περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου. HEMST. Vid. Taylor. ad Fr. Lysiæ 31.

Καὶ ἐπὶ τοῦ, ἐν τοσούτῳ. Ἰσαῖος [c]ἐν τῷ πρὸς Ἀντίβιον· A

Ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνῃ μὲν τὸν [d]ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν· τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. Ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν, [e]ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει [f]ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν·

Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν [g]ἂν ἐρρωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. B

Καὶ [h]ἐν τῷ κατὰ [i]Διονυσοδώρου·

Τοὺς δὲ εἰς [k]Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, [l]τέως ἂν διακριθῶμεν.

Καὶ ἐν τῷ Περὶ τῆς [m]παραπρεσβείας·

[n]Ἀντὶ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν.

Καὶ ἐν τῷ Περὶ τῶν Συμμοριῶν· C

[o]Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν [q]αὐτῶν, ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον [r]ὁμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι;

[s]Καὶ τὸν βωμὸν, ἐφ' οὗ τέως ἔθυόν τε τὸν δαίμονα, ἀπέστρεψαν.

Τέραμνον: Ἁπαλὸν, εὔεψον. Καὶ [t]Ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. Οὕτω Πλάτων.

[u]Τέραμνα, καὶ ὑπερῷα, καὶ ὑπέρθυρα, καὶ δρύφακτοι κατακαέντες, παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι. D

Τεράων: Σημείων.

Τέρας: [x]Παράπλασμα, παρὰ φύσιν τεχθέν· ἢ σημεῖον.

Ὅτι ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν [y]ἡ αἰτία, ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, [z]κατά τε τὸ ποσὸν, καὶ τὸ ποιόν· ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον. Αὕτη οὖν ἡ πλεονάζουσα, ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη, τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

Τέρας: Τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. [a]Ἀριστοφάνης·

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων ἀντεῖχον.

Τεράστια: Σημεῖα, θαύματα. Αἰλιανός·

[b]Τὰ γενόμενα βρέφη κράσει θηρίων τε καὶ ἀνθρωπείων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

Τερατευόμενος: [c]Ψευδόμενος, καὶ [d]μηδὲν ἀληθὲς μηδὲ ὑγιὲς λέγων.

[e]Τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.

Τερατεία: Ψευδολογία, παραδοξολογία.

[f]Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπῳδῶν καὶ [g]δαιμόνων ἀποπομπῆς.

Τερατολογίαι: Ψευδολογίαι.

Τερατολόγοι: Οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατολογεῖν: [h]Οὕτω λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

Τερατοσκόπος: Μάντις.

Τερατουργός: Θαυματοποιός.

Τερατώδη: Παράδοξα.

[Τερβελίς: Ζήτει ἐν τῷ Βασιλική.]

[c] ἐν τῷ πρὸς Ἀντίβιον] Legendum puto, ἐν τῷ πρὸς Λεωχάρην: cujus orationis mentio fit supra v. Ἐπίδικος. KUST. E

[d] ἐγγύτατα] ἐγγύτατον V. mox δεῖ E.

[e] ἐκείνους αὐτῶν] ἐκεῖνον σαυτόν V.

[f] ἐν β' τῶν Φιλιππικῶν] Hodie oratio hæc inscribitur Olynthiaca II. [p. 24, 3.] in qua sic legitur: Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐῤῥωμένος ᾖ τις, οὐδὲν, &c. Locum hunc Demosthenis observaverat etiam Portus. KUST.

[g] ἀνερρωμένα ᾖ] ἂν ε . . . . . ᾖ A. ἀνεωμ', V. ἐρρωμένα B.E.

[h] ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου] Pag. 740. ubi sic legitur: Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, ἕως ἂν κριθῶμεν. F Nota, apud Demosthenem ἕως legi pro τέως: ut et in superiore loco ejusdem oratoris. KUST. p. 1287, 13.

[i] Διονυσοδώρου] Διονυσοδώρου A.V.

[k] Ῥόδον] τόκους Ῥόδον E.

[l] τέως ἂν μὴ] μὴ om. A.V.E.

[m] Παραπρεσβείας] Pag. 446, 3.

[n] Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπ.] Apud ipsum Demosthenem locus hic ita scriptus est: Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ καὶ τ. πρ. Παν. χ. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, &c. Hinc Suidas emendandus est. KUST. δὲ om. A.V.E. G

[o] Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλ.] Locus hic ex Demosthene sic emendandus et supplendus est: Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, ἕως μὲν ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπειληφότες ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι. KUST.

[p] ὁρῶ] ὁρῶν V.

[q] αὐτὸν] αὐτῶν A.B.V.

[r] ὁμονόουν] ὁμονόουμεν A. Tum ἀλλήλας V.

[s] Καὶ τὸν βωμὸν] Hæc sunt verba Æliani. Suidas H supra: Περιέσπασαν: Ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός. ΤΟΝ ΒΩΜΟΝ ἈΝΕΣΤΡΕΨΑΝ, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν. Atque hinc locus Æliani egregie ampliandus est. TOUP.

ΤΕΡΑΜΝΟΝ] Vid. Ἔψανον. HEMST.

[t] ἈΤΕΡΑΜΝΟΝ] Vid. Ruhnkenius ad Tim. p. 156.

[u] Τέραμνα, καὶ ὑπ.] Hæc sunt verba Artemidori, lib. II. cap. 10. ut Pearsonius observaverat. Illic autem pro τέραμνα legitur τέρεμνα, per ε in syllaba secunda. KUST.

ΤΕΡΑΩΝ] Il. μ'. 229.

[x] Παράπλασμα om. E.

[y] ἡ αἰτία] ἡ om. V.E.

[z] κατά γε] κατά τε A.V. qui præbent οὖν ante αὕτη. Mox πεποιωμένη B.V.E.

[a] Ἀριστοφάνης] In Pac. 758. γενόμενον Ἀριστοφάνης om. V. qui mox ἀντεῖχον Ἀριστ. pro ἀντεῖχον.

[b] Τὰ γενόμενα βρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam supra, v. Θηρίων: ubi rectius legitur γεννώμενα; et, θηρείων, per ει in syllaba penultima. KUST. γεννώμενα A.B.V. pro γενόμενα. Tum θηρείων A. et ἀνθρωπείων A.B. pro θηρίων et ἀνθρωπίνων.

[c] Ψευδόμενος] Vox hæc deest in prioribus editt. quam ex mstis Paris. revocavi. KUST.

[d] μηδὲν] καὶ μηδὲν A.B. cum Schol. Aristoph. Eq. 624. unde hæc sumpta esse monuit Abreschius.

[e] Τερατευόμενοι] Ex Procopio, opinor. v. Pers. 43. 73. TOUP. Æliano tribuit Valckenærius.

[f] Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατ.] Hæc sunt verba Marci Antonini, lib. I. §. 6. unde sensus hujus loci supplendus est. KUST.

[g] δαιμονίων] δαιμόνων A.B.V.E.

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΑΙ] Lego, τερατολόγοι, propter sequentem interpretationem. KUST.

ib. Τερατίαι Photius. Statim ψευδολογίαι addidi cum A. B.E. Photio, et Lex. Seg. Deinde novam gl. feci secutus Timæum p. 253. Ex vulg. libris excidit caput glossæ Τερατολόγοι. Interim notabis in Etymol. M. p. 725, 25. ubi ed. præbet Τερατολόγοι, ms. Dorv. cum Suida exhibere τερατολογίαι.

[h] Οὕτω λέγεται] οὕτω om. V.E.

ΤΕΡΑΤΟΣΚΟΠΟΣ V. in marg. qui seq. gl. caret.

ΤΕΡΒΕΛΙΣ] Vid. Βεύλγαρμι. REINES. Hæc A. in marg. ζήτει etc. om. V.

Τερέβινθος: Εἶδος δένδρου. [i]Ἡ δρῦς.

Τέρεν: Ἁπαλόν.

Τερέστη: Πόλις.

Τερετίζομεν: Τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα: Ὠιδαὶ ἀπατηλαί. Ἢ, ᾄσματα ἔκλυτα. Ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον: [k]Τρύπανον.

Τερηδών: Σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. [l]Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

> Ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
> ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα [m]καταγηράσομαι.

Καὶ αὖθις·

> [n]Σὺ δ', ὦ [o]Τερηδών, ἐπακαφύσα Περσικόν.

Ἀντὶ τοῦ, βάρβαρον καὶ [p]φυσικὸν ᾆσμα. Καὶ, Περσικὸν ὄρχημα.

Τερῆναι:

C Τερίζοι: Ὄνομα ἔθνους.

Τερθεύς: Ὄνομα κύριον.

Τερθρεία: Ἡ λεπτολογία. Ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. Φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρημάτια τοῦ ἐπὶ τῷ ἱστῷ ὀργάνου, ἀφ' οὗ [q]ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. Ἄλλοι δὲ [r]τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν. Καὶ τὴν [s]ἐν τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. Οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ [t]συμβαίη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλ-

A λων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. Διὸ τὴν [u]στρατιὰν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. Σημαίνει [x]καὶ [y]ἀπάτη, καὶ περιεργία.

Τερθρηδόνος:

Τέρμα: Τέλος, ὅρος ἢ καμπτήρ.

> [z]Τέρμασιν ὥρας.

[a]Μετὰ τὴν νεότητα.

[b]Εἰς τρία γὰρ διῄρηται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν,

B εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. Καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή· Ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους· Τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες.

Τερματίζεται: Τελειοῖ.

Τερμέρια κακά: Περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. Τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μήλου καὶ [c]Ἁλικαρνασσοῦ. Τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληϊζομένων δυσ-

C αλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. [d]Τερμέρια οὖν κακὰ, τὰ μεγάλα κακά.

Τερμησσεῖς: Ἔθνος Πισιδίας.

Τερμία ἡμέρα: Ἐφ' ἧς μέλλει τις τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν.

> [e]Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακὰ, ἐλθόντι χώραν τερμίαν ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Τέρμινθος: Εἶδος φυτοῦ.

D Τερμιόεσσα: [f]Ἡ μακρὰ, καὶ μεγάλη. Καὶ [g]τερμιόεις.

---

[i] Ἡ δρῦς] Mirum forsan lectori videbitur Suidam vocem τερέβινθος per δρῦς hic exponere. Sed respexit ad quercum Abrahami, Mambre dictam, cujus mentio fit Genes. 18. Eam enim stetisse in loco quodam, cui a terebintho arbore illic enata nomen inditum erat Terebinthus, veteres testantur. Sozomenus Histor. Eccles. lib. II. c. 4. Ἀναγκαῖον δὲ ἐξελθεῖν καὶ τὰ περὶ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ καλουμένην βεβουλευμένα Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ. Τόπος δὲ οὗτος, ὃν νῦν ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΝ προσαγορεύουσιν, &c. Hieronymus *de Locis Hebraicis*, ubi de Arboch agit: *Quercus Abraham, quæ et Mambre, usque ad Constantini regis tempora ibidem monstrabatur, et mausoleum ejus impræsentiarum cernitur. Cumque a nobis jam ibidem Ecclesia ædificata sit, a cunctis in circuitu gentibus TEREBINTHUS superstitiose colitur, eo quod sub ea Angelos Abraham quondam hospitio susceperit.* Hæc Suidam illustrant. Confer Vales. ad Euseb. lib. III. de Vita Constantini, c. 53. KUST. Vid. Spanheim. ad Joseph. B. J. IV. 9, 7. p. 303. TOUP.

ΤΕΡΕΤΙΣΜΑΤΑ] Vid. Hemsterhus. ad T. Magist. addend. prope fin.

[k] Τρύπανον] τρυπάνιον Photius.

ΤΕΡΗΔΩΝ] Addit V. συστέλλει. i. e. in genitivo facit τερηδόνος.

[l] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Ver. 1305.

[m] καταγηράσομαι] καὶ καταγηράσομαι B.V.E.

[n] Σὺ δ', ὦ Τερ.] Aristoph. Thesm. 1186. ubi Τερηδών (sic enim παρεξυτόνως ibi scriptum est, pro Τερηδών) est nomen proprium. KUST.

[o] Τερηδών] Τερηδὼν B.V. Tum ἐπακαφῦσα B. ἐπαναφύσα E.

[p] φυσικὸν ᾆσμα] Schol. Aristoph. βαρβαρικὸν καὶ Περσικὸν τὸ κλάσμα. l. ἴαλεσμα.

ΤΕΡΘΕΥΣ] Vid. Ἴακχος. TOUP.

ΤΕΡΘΡΕΙΑ: Ἡ λεπτολογία. Ἔστι γάρ τι σχοιν.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Erotianum, v. Τὸ τέρθρον. KUST. Hinc τερθρεύεσθαι. Demosth. Orat. Amat. p. 159. εἰ περὶ τοῦτο μάτην τερθρευόμεθα. Ubi leg. περὶ τούτου. TOUP. qui enotavit τερθρεία λόγων ex Menand. hist. p. 99. Vid. Dindorf. ad Aristoph. Eq. 438.

[q] ἤρτηται] ἵσταται V.

[r] τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασι] τερθρείαν φασὶ τὴν φλυαρίαν A. Photius.

[s] ἐν τοῖς μέρεσι] Ms. A. [et V. cum Photio] habet, ἐν τοῖς δύο μέρεσι. Et sic Etymologus. Confer Mausa-

E cum et Valesium ad Harpocrationem v. Περίπολος, et Petit. de Leg. Att. p. 549. KUST. Vid. Palmer. ad Æschin. v. Παραπ. TOUP. p. 330. Reisk.

[t] συμβαίη] συμβείη A. συμβαίη B.V.E. Photius.

[u] στρατιὰν] Scribe στρατείαν, ut recte Photius in Lex. ms. et Etymologus. KUST.

[x] καὶ] δὲ καὶ V.

[y] ἀπάτην καὶ περιεργίαν] ἀπάτη καὶ περιεργία A.V. ἀπάτην καὶ περιεργίαν Photius.

F ΤΕΡΘΡΗΔΟΝΟΣ] Homer. Il. β'. 756. Confer Hesych. v. Τενθρηδών. KUST.

ib. Hesych. Τενθρηδών, insectum aculeatum vespæ simile, nigrum, mellificans: et Τενθρήνη· ζῶον, mellificans. REINES.

[z] Τέρμασιν] Ex Aristoph. Av. 706. ABRESCH.

[a] Μετὰ τὴν νεότητα] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, κατὰ τὴν νεότητα. KUST.

[b] Εἰς τρία διῄρηται τὸ ὄρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀκρώρεια, et infra v. Ὑπώρεια. KUST. γὰρ addit A. post τρία.

G [c] Ἁλικαρνασσοῦ] Ἁλικαρνασοῦ V.

[d] ΤΕΡΜΕΡΙΑ] Julian. Or. 7. p. 210. Plutarch. Thes. p. 10. ed. nov. ubi aliter. [t. I. p. 5 B.] TOUP. Vide Holsten. ad Steph. HEMST. qui corrigit Μύνδου pro Μήλου. Conf. Jacobs. ad Anthol. Pal. p. 663.

ΤΕΡΜΙΣΣΕΙΣ] Τερμησσεῖς A.V. Recte. Vid. Holsten. ad Steph. p. 720.

ΤΕΡΜΙΑ] Sophocl. Ant. 1333. (1331.) HEMST.

[e] Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κ.] Sophocl. Œdip. Colon. 87.

H Ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακὰ, Ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ, Ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν Σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν, Ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον. KUST.

ΤΕΡΜΙΝΘΟΣ] Plutarch. Artox. p. 1012 D. TOUP.

[f] Ἡ μακρὰ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ἡμέρα. Homerus Il. π'. 803. Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χα-

Τερμόνων:

Τέρπανδρος, [h] Ἀρναῖος, ἢ Λέσβιος [i] ἀπὸ Ἀντίσσης, ἢ Κυμαῖος· οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν· ἄλλοι δὲ, Ὁμήρου· Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως, τοῦ Εὐρυφῶντος, τοῦ Ὁμήρου· λυρικός· ὃς [j] πρῶτος [k] ἑπτὰ χορδῶν ἐποίησε τὴν λύραν, [l] καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν· εἰ καί τινες [m] Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

Τέρπεσθον: Τέρπονται. Δυϊκῶς.

Τερπικέραυνος: Ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

Τερπνιστόν: Ἐπιτερπέστερον, προσφιλέστερον.

Τέρπω: Αἰτιατικῇ. Καὶ τέρπομαι.

Τερπωλήν: Τέρψιν.

Τερττίλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος. Παροξυτόνως.

Τερψίων:

Τερψιχόρη: Μία τῶν ἐννέα Μουσῶν.

Τέσσαρες: Καὶ, τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες.

Τέττα: [n] Προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

Τεταμένον φῶς [o] εὐθὺ οἷον κίονα: Τὸ οὐράνιον λέγει. Τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. [p] Κατ' ἄκρα δ' αὐ[τ]ῆ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. Εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. Τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. [q] Οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τέτανος: Νόσος περὶ τοὺς ἵππους [r] γιγνομένη. Νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι, ποδάγρᾳ, [s] εἰλεῷ, τετάνῳ, ἐμπυήσεσι, καὶ κριβιάσει. Ἔστι δὲ

A ἡ κριβίασις, ὠμότης μετὰ στρόφου· ὁ δὲ τέτανος, σπασμός· ἡ δὲ [t] εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις· ἡ δὲ ἐμπύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ· ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. Καὶ δυσουρίασις.

Τέτανος, καὶ ῥοπαλισμός: Ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου· ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. [u] Ἀριστοφάνης·

Κᾆτ' [x] ἐντέξῃ τέτανον τοῖς ἀνδράσι, καὶ ῥοπαλισμούς.

Τεττάρων ὀβολῶν: Ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς

B ἀξίων.

[y] Τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει [z] τεττάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. Οὐκ [a] οἶσθα δὲ, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δ' Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρρησίας ἔλαττον ἔμελεν [b] ἢ χελώνῃ μυιῶν, τὸ τοῦ λόγου.

Τεταρπόμενος: Τερπόμενος.

Τεταρταῖος: Τετραήμερος.

Τεταρτημόριον: Δίχαλκον. Ὁ γὰρ χαλκοῦς,

C ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. Καὶ τεταρτημόριόν τινα καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον.

Τεταρτημόριον: Τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. Τουτέστι, χαλκοῖ δύο.

Τετάφατε: Ἐθάψατε.

Τετελεσμένων: Μεμιασμένων.

Τέτευκται: Κατεσκεύασται.

Τέτηκα: Ἔτηξα· ἢ ἐτάκην. [c] Πολύβιος·

D Τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες, ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τεττιγοφόροι: Οἱ Ἀθηναῖοι. Τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. [d] Θουκυδίδης α'·

καὶ πόσε τερμιόεσσα. Scholiastes: Τερμιόεσσα: ποδήρης, ἢ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα, μεγάλη. Huc Suidas respexit. KUST.

[g] ΤΕΡΜΙΟΣ] Τερμιόεις A.B.V.E.

ΤΕΡΠΑΝΔΡΟΣ] Vid. in Ὅμηρος p. 682. HEMST.

[h] Ἀρναῖος—Ἀντίσσης Clem. Alex. Strom. I. Κιθαρῳδὸν vocat eum Plutarch. in Lacon. Instit. p. 238C. Vid. eundem de Mus. p. 1132. ex Heraclid. συναγωγῇ τῶν ἐν μουσικῇ. Athen. XIV. p. 635. Strabo XIII. p. 618. Selden. Marm. Arund. p. 87. REINES.

[i] ἀπὸ Ἀντίσσης] Vid. p. 2468 A.

[j] πρῶτος ἑπτάχορδον] Septem primum, post novem chordarum lyram fuisse dixit Aratus in Phænom. Vid. Hygin. Poët. Astron. p. 63. REINES.

[k] ἑπτάχορδον] ἑπτὰ χορδῶν A.V.

[l] καὶ νόμους λυρικοὺς πρ.] Vide Salmasium ad Capitolinum, p. 70. edit. Paris. KUST.

[m] Φιλάμμονα] Rectius, Φιλάμμωνα, per duplex μ. KUST. Φιλάμμονα A. Φιλάμμωνα B.V.E.

ΤΕΡΠΕΣΘΟΝ] Il. ϑ'. 10.

ΤΕΡΤΥΛΟΣ] Hunc articulum habet A. in marg. om. V.

ΤΕΡΨΙΩΝ] Inter collocutores Plat. in Theæteto. REINES. Τερψίων A. Τερψίωνος E.

ΤΕΤΤΑ: Προσφ.] Vide Helladium apud Phot. p. 1584. KUST. Il. ϑ'. 412.

[n] Προσφώνημα νεωτέρου φίλου] πρὸς φίλον νεωτέρου φίλου E.

ΤΕΤΑΜΕΝΟΝ ΦΩΣ, ΕΤΘ.] Locus hic obscurus est, et, ut videtur, corruptus; cujus illustratio ex ipsis fontibus, unde ista hausit Suidas, (dummodo investigari possint,) petenda est. KUST. Hæc sunt verba Platonis de Republ. lib. X. [p. 616.] Quæ sequuntur apud Suidam, ex commentatore aliquo ad locum petita sunt. Quærant quibus otium, et emendent. Nam nos in hisce titivilitiis immorari nolumus. TOUP.

[o] ΕΥΘΥ] εὐθὺς A.V.E.M. Photii ms. Mox τὸ A.B.V. Photius pro τόν.

E [p] ΚΑΤ' ἌΚΡΑ Δ' ΑΥ ΔΙΗΚΩΝ] Plato: τὰ ἄκρα τῶν δεσμῶν αὐτοῦ τεταμένα· εἶναι γὰρ τοῦτο φῶς ξύνδεσμον τοῦ οὐρανοῦ, οἷον τὰ ὑποζώματα τῶν τριήρων, οὕτω πᾶσαν ξυνέχον τὴν περιφοράν.

[q] Οἱ δὲ] οἷον B.E.M. Tum πρὸς A. pro πυρός.

[r] γινομένη] γιγνομένη A. γενομένη B.

[s] εἰλεῷ] Mss. Paris. ἰλεῷ, per ι. KUST.

[t] εἰλεώδης] ἰλεώδης A.B.V.

[u] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 553. Κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς. KUST.

[x] ἐντείξῃ] ἐντέξῃ A.E.

F ΤΕΤΤΑΡΩΝ ὈΒΟΛΩΝ] Vel addendum, vel subaudiendum est, ἄξιον. Ceterum male Suidas hæc interpretatur, ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. Contra enim proverbium hoc dicitur de rebus nullius pretii. Vide etiam infra v. Τετρώβολον. KUST. ἐπὶ τῶν οὐ πολλῆς Reinesius. Male. Vide Boeck. Œcon. Civ. Athen. T. I. p. 143. vers. Anglic.

[y] Τὴν παρρησίαν τὴν σ.] Julianus Epist. LIX. p. 227. [=445 B.] Ἀλλὰ τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον, ἀξίαν. Hinc Suidæ verba deprompta

G sunt: ut Pearsonius recte observaverat. KUST. οὐκ οἶσθα δὲ, &c. desunt apud Julianum.

[z] τεσσάρων] τεττάρων A.

[a] οἶσθα δὲ] δὲ om. A.V.E. Mox ἔμελλεν A.E.

[b] ἢ χελώνῃ μυιῶν] De Hercule versus apud Plutarch. II. p. 90 D. Οὐδ' ὅσσον μυίας στυγερῶν ἐμπάζετο μύθων.

ΤΕΤΑΡΤΗΜΟΡΙΟΝ: Τὸ τέτ.] Ex Harpocrat. KUST.

ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ: Μεμιασμένων] τετελεσμ' μεμιασμ' A. τελεσμένων, μεμιασμένων V. τ. μεμιασμένων B. μεμιασμένων E.

H τετελεσμένων: μεμιασμένων Photius. τετελεσμένος: μεμιασμένος Lex. Seg. τετελεσμένων: μεμιασμένων veram lectionem esse docet Albertus ad Hesych.

[c] Πολύβιος] XI. 24, 11.

ΤΕΤΤΙΓΟΦΟΡΟΙ: Οἱ Ἀθην.] Confer Nostrum supra v. Κέρα ἀγλαέ. KUST. Schol. Aristoph. Eq. 1328.

[d] Θουκυδίδης α'] Cap. 6.

Καὶ χρυσῶν τεττίγων [e]ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

Ἢ, ὅτι μουσικοί. Μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. Γηγενεῖς δὲ, διότι καὶ Ἐρεχθεὺς, ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, [f]ἀπὸ τῆς γῆς ἐτέχθη.

Τεττίγων ἀνάμεστα: Τοὺς τέττιγας παρέλαβεν Ἀριστοφάνης, [g]ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι, [h]τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονες εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ οἱ τέττιγες.

Τεττίγωνος:

Τετιημένος: Τετιμωρημένος. Καὶ [i]Τετίησθον: Τετιμώρησθε.

Τετιημένα: [k]Θουκυδίδης·

Ἐσύκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιημένα χρημάτων.

Τέτλαθι: Ὑπόμεινον. [l]Καὶ τετληκὼς, ὑπομείνας.

Τέτορε: Διῆλθε.

Τετορήσω: Ἀντὶ τοῦ, σαφηνιῶ, ὅ ἐστι δηλώσω. Τορῶς γὰρ, σαφῶς, καὶ [m]ἀκριβῶς. Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος· ἀντὶ τοῦ, Εἰ μὴ εἴπω. [n]Ἀριστοφάνης·

[[o]Ἀλλ', ὦ μέλ',] ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων: Τετράπους.

Τετράγωνος: Εὐσταθὴς, ἑδραῖος. Δαμάσκιος·

Σεμνὸς δὲ ἦν, καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα, [p]καὶ τετράγωνος [q]ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὡς [r]φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην· ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ ταύτῃ ἀξιάγαστον εἶναι τὸν [s]ἄνδρα.

Τετραδεῖον: Τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. [t]Τετράδιον δὲ, καὶ [u]τετράδατον.

Τετράδι γέγονας: [x]Ἐπὶ τῶν ἄλλοις πονούντων. Καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. [y]Φιλόχορος [z]δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ δύνασθαι λέγεσθαι. [a]Διατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ τὴν ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς θεοὺς μεταστάντι.

Τετραδισταί: Οἱ [b]ἐπίπονον βίον [c]διάγοντες. Ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραέλικτος: Πολυέλικτος.

[cc]Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραετηρίς:

Τετρακόσιοι: Οἱ τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν [d]τῶν λʹ τυράννων παρ' Ἀθηναίοις· οἵ τινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόρυμβος: Ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων.

[e]Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ κισσός.

Τετρακτύς: Οἱ τέσσαρες· ἤγουν, ἡ τετράς.

Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα [f]ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον. [g]Ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς [h]δέκα· ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

[i]Οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. Ἀρτίτοκος γὰρ, [k]μηνοειδὴς, ἀμφίκυρτος, καὶ πανσέληνος.

---

[e] ἐνέρσει κρωβύλον] ἐν ἔρσει κρωβύλων E.

[f] ἀπὸ γῆς] ἀπὸ τῆς γῆς A.V.

ΤΕΤΤΙΓΩΝ ἈΝΑΜΕΣΤΑ] Aristoph. Nub. 980. Ἀρχαῖά γε καὶ διπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα. KUST. ἀνάμεστοι A.B.V.

[g] ἐπειδὴ] ἐπεὶ V. Tum Ἀθηναῖοι om. A.B.E. post παλαιοί.

[h] σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας, ὥσπερ] τεκμήριον ὅτι αὐτόχθονές εἰσιν οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς A.B.V. Schol.

ΤΕΤΙΗΜΕΝΟΣ] Homerus Il. λʹ. 555. et alibi. KUST.

[i] ΤΕΤΙΗΣΘΟΝ] Il. θʹ. 447. ubi Schol. reddunt τεταλαιπώρησθε, Schol. Victor. καταπέπληχθε.

[k] Θουκυδίδης] Lib. IV. 26. sed apud quem pro τετιημένα legitur τετιμημένα: ut Portus monuit. KUST.

[l] Καὶ τετληκὼς &c. ex A.B.V.E.

[m] ἀληθῶς ἢ ἀκριβῶς] Delevi ἀληθῶς ἢ cum A.V. Schol. Aristoph.

[n] Ἀριστοφάνης] Pac. 379.

[o] Ἀλλ' ὦ μέλ' om. A.V.E. Mox τοῦ Διὸς E.

[p] καὶ τετράγωνος] Damascius apud Photium, p. 1073. de Agapio philosopho: Καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἐδόκει τετράγωνος εἶναι καὶ ἐν τὴν σοφίαν. KUST.

[q] καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος] Locus Damascii nonnihil corruptus est. Scribendum, καὶ ἄνευ ψόγου ΤΕΤΥΓΜΕΝΟΣ. *Et totus sine nævo factus.* Ita locutus est Simonides apud Plat. in Protagora p. 339 B. Λέγει γάρ που ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ πρὸς Σκόπαν τὸν Κρέοντος υἱὸν τοῦ Θετταλοῦ, ὅτι ἄνδρα ἀγαθὸν μὲν ἀληθέως γενέσθαι χαλεπὸν, χερσί τε καὶ ποσὶ καὶ νόῳ τετράγωνον, ἌΝΕΥ ΨΟΓΟΥ ΤΕΤΥΓΜΕΝΟΝ. Huc respexit Julian. in Cæsar. p. 333. Δοκεῖ γάρ εἶναί μοί τις ἀνὴρ κατὰ τὸν Σιμωνίδην, ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΣ, ἄνευ ψόγου ΤΕΤΥΓΜΕΝΟΣ. Sed Homerus fons lectionis est. Odyss. υʹ. 366. Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε καὶ οὔατα καὶ πόδες ἄμφω, Καὶ νόος ἐν στήθεσσι ΤΕΤΥΓΜΕΝΟΣ οὐδὲν ἀεικής. Ceterum ad hoc Simonidis dictum adludit philosophus in Rhetor. III. 11. Τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα φάναι εἶναι ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ, μεταφορά. TOUP.

ib. Καὶ ἄνευ] καὶ om. A.B.E.

[r] φάναι] φαίη E. et mox πάντα.

[s] ἄνδρα] ἄνω A.V.

[t] ΤΕΤΡΑΔΙΟΝ δὲ, καὶ ΤΕΤΡΑΔΑΤΟΝ, ἐκ τ.] Hæc nihili sunt. Τὸ τετράδιον enim idem est, quod τετραδεῖον: at τὸ τετράδατον, ut adulterinum, abjiciendum censeo. KUST. τετράδιον ac τετραδεῖον idem esse arbitror, τετράδατον autem suspectum habeo. H. STEPH. Thesaur. t. III. pag. 1420 E.

[u] ΤΕΤΡΑΔΑΤΟΝ] Statim delevi, Ἐκ τοῦ δὶς, καὶ τέτταρα· καὶ ἐκ τοῦ δύο, καὶ τέτταρα, cum A.B.V.

[x] Ἐπὶ τῶν ἄλλοις πο.] Zenobius Centur. VI. Adag. VII. et Photius in Lex. ms. pro ἄλλοις habent ἄλλως, quam lectionem meliorem esse ex ipsa interpretatione, quam Suidas hic subjungit, patet. Vide etiam Eustathium ad Homerum, p. 302. KUST. ἀλλ' A. i. e. ἄλλως.

[y] Φιλόχορος] ἐν τῇ πρώτῃ περὶ Ἡμερῶν, teste Schol. Platon. p. 331. ed. Bekker. Vid. Hemsterhus. Aristoph. Plut. p. 425.

[z] δέ φησι] φησὶ om. A.V. Photius, cujus loco præbet αὐτὴν omissa ea voce infra.

[a] Διατεθεῖσθαι] Leg. suspicor ἀνατεθεῖσθαι. VALCK.

[b] ἐπίπονον βίον] Sic recte ms. Paris. A. At in prioribus editt. [et B.V.E.] mendose legitur, ἐπὶ τὸν βίον. KUST.

[c] διάγοντες] ἄγοντες V.

[cc] Νόσφισεν ὠδ.] Anthol. Pal. VII. 210.

ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΟΙ: Οἱ Τετρακ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. KUST. Clinton. Fast. Hellen. a. 411.

[d] τῶν λʹ] τῶν λʹ τυράννων A.B.V.E.M.

[e] Θάλλοι τετρ.] Anthol. Pal. VII. 23.

[f] ἀριθμὸν τετρακτὺν] τετρακτὺν om. A.V.E.M.

[g] Ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρ.—τετρακτὺν ἔλεγον] Hæc leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagoræ, cod. CCXLIX. p. 1313. KUST.

[h] δέκα] δέκατος A.V. Mox τὸν ἀριθμὸν om. E.

[i] Οἱ αὐτοὶ] Seqq. om. A.

[k] μηνοειδὴς] μονοειδὴς V.

Τετραλογία: [l]Κατὰ τὴν τραγικὴν τετραλογίαν ἐξέδωκε Πλάτων τοὺς διαλόγους. Ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι [m]δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. Τὰ δὲ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. Εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. Διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· τῇ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγματος. Ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων, ἢ περὶ Ὁσίου· ὁ διάλογος [n]δ' ἐστὶ πειραστικός. Δεύτερος, Ἀπολογία Σωκράτους· ἠθικός. Τρίτος, Κρίτων, ἢ περὶ πρακτέου· ἠθικός. Τέταρτος, Φαίδων, ἢ περὶ Ψυχῆς· ἠθικός. Δευτέρα [o]τετραλογία, καὶ ἐφεξῆς, ἐν τῷ βιβλίῳ [p]Λαερτίου Διογένους περὶ βίων φιλοσόφων.

[[q]Ὅτι τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.]

Τετρεμαίνω: Οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν [r]Νεφέλαις·

Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω, καὶ πεφόβημαι.

Ἀντὶ τοῦ τρέμω· παραγώγως. Ἐπίτηδες δὲ ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

Τετράμονος:

Τετρανθέντα: Τρυπηθέντα.

[s]Ἰοδόκην, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρανθέντα αὐλόν.

Τετραποδηδόν: [t]Οὕτως ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ κατασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ [u]ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδητί: Ποσὶ καὶ χερσίν.

Οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι, ἐβιάζοντο.

Τετραπτερυλλίδων: Τῶν ἀκρίδων. Παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

Τετραραῖα:

Τετραρχία: Οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ξδ'· καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τετραρχία: Τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. Ὄνομα δέ φησιν εἶναι [x]ταῖς τετράσι, Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Φθιῶτιν, [y]Ἑστιαιῶτιν. Καὶ Ἀριστοτέλης [z]δὲ ἐν τῇ κοινῇ Θετταλῶν πολιτείᾳ, ἐπὶ [a]Ἀλεύα τοῦ Πύρρου διῃρῆσθαι φησὶν εἰς δ' μοίρας τὴν Θετταλίαν. Εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν Τετραρχίαν.

Τετρὰς, τετράδος. Καὶ, τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου:

[b]Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου [c]ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην.

Τετραστατήρου: [d]Ἀριστοφάνης·

Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
. . . . γυμνός . . . . .
κἄπειτ' ἔλεξε [e]δημοτικωτάτους λόγους·
ὁρᾶτε [f]μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου . . . ἀλλ' ὅμως ἐρῶ . . .
ἣν . . παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς
χλαίνας, ἐπειδὰν . . . [g]ἥλιος τραπῇ,
πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.

Οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων. Ἔστι δὲ ὄνομα κύριον.

---

[l] Καὶ κατὰ τὴν τραγ.] Hæc omnia sumpta sunt ex Laërtio in Platone. KUST.

ib. Καὶ κατὰ] καὶ om. A.V.E. Tum τετραλογίαν ἐξέδωκε A.V. pro ἐξέδ. τετρ.

[m] δράμασιν] γράμμασιν A. qui paullo infra δράματα. Mox Διονυσείοις A.

[n] δ' ἐστι] δ' om. A.E. Mox δευτέρα A.B.E. τρίτη B.V.E. τετάρτη A.B.V.E.

[o] τετραλογία] τερατολογία V.

[p] Λαερτίου] Λαέρ A. Λαέρτου V.E.M. Tum Διογένης E. Διογεν V.

[q] ὍΤΙ ΤΟΥ] Hæc om. A. Habet V. in marg.

ΤΕΤΡΕΜΑΙΝΩ] Τετραμαίνω A.B. et mox in exemplo.

[r] Νεφέλαις] Ver. 293. Mox addidi δὲ post ἐπίτηδες cum A.V.E.

ΤΕΤΡΑΜΟΝΟΣ. *Quatuor mansiones habens*] Scribendum, opinor, Τετράμηνος. D. Joan. IV. 35. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἔτι ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΝ ἐστι, καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ubi Codices nonnulli τετράμηνος exhibent. Atque ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Vide Heinsii Exercitat. Sacrus p. 369. TOUP. τετράμωνος A.B.E.

[s] Ἰοδόκαν, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρ.] Anthol. Pal. VI. 296.

ib. Ἰοδόκαν] Ἰοδόκην A.B.V.E. Anthol. Mox ὄρτυξ A. ὄρτυγα V. ὄρτυγι E.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΗΔΟΝ] Sic rectius ms. A. quam [B.E. et] priores editt. quæ habent τετραποδηγόν. KUST. Habet hanc v. Aristoph. Pac. 896.

[t] Οὕτως ἐβάδιζον ἐν Λιβ.] Confer Nostrum supra v. Σκιάποδες, ubi eadem leguntur. KUST. Vid. Schol. Aristoph. Av. 1552. σκιάποδες οἱ κ. χηνόποδες V.

[u] ἐν αὐτοῖς ὄντος neque legitur apud Schol. Aristoph. neque supra in Σκιάποδες. An ἄμμοις? HEMST.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΗΤΙ] Malim, τετραποδιστί. KUST. Sed perperam. Sunt hæc verba, quod nemo vidit, Polybii, lib. V. (60.) p. 563. qui ita habet: Διὰ τὸ τοὺς μὲν ἄλλους τόπους, εἰ μὴ ΤΕΤΡΑΠΟΔΗΤΙ τρόπῳ τινὰ προσπλεκόμενοι βαδίζοιεν, τήν γε διὰ τῶν κλιμάκων προσβολὴν μὴ προσίεσθαι παράπαν. *Nam ceteræ quidem partes, nisi quis more quadrupedum incedens, atque interim cum hoste confligens vi locum aliquem occupaverit, scalarum ope omnino invadi non possunt.* TOUP. Vulg. lectionem defendit etiam Hemsterhusius ad Lucian. Dial. Marin. VII. 2.

ΤΕΤΡΑΠΤΕΡΥΛΛΙΔΩΝ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 871. Post τετραπτερυλλίδων autem addendum est, τῶν ἀκρίδων, ut habet modo laudatus Scholiastes. KUST. Addidi cum A.B.V.E.

ΤΕΤΤΑΡΑΙΑ] Τετραραία V. Kusterus: "Videtur vox "esse corrupta."

ΤΕΤΡΑΡΧΙΑ: Τεττάρων μερ.] Ex Harpocratione. Confer Luc. Holsten. ad Stephanum, v. Φθία. Ceterum, in prioribus editt. deest articuli hujus caput, seu prima vox; quam ex mss. revocavimus. KUST. Deest caput glossæ A.B.E.

[x] ταῖς τέτταρσι] ταῖς τετράσι A.V. ταῖς τετράσι B. ταῖς τεττάρσι E. Tum Φθιῶτιν om. A.B.V.E.

[y] Ἑστιεῶτιν] Scribe Ἑστιαιῶτιν. [sic Harpocr.] Vide Luc. Holsten. ad Stephanum, v. Ἑστίαια. KUST. ἀστιαῶτιν A.B.V. Photii ms. ἱστιαιῶτιν E.

[z] δὲ ἐν] δὲ om. A. Mox τῶν ante Θετταλῶν om. A.V.E.

[a] Ἀλεύα τοῦ] Ἀλευάτου A.E.M. Mox οὖν om. A.

[b] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι] Ex Diodor. Sic. Exc. Legat. XXXV. t. II. p. 632.

[c] ἀποπέμψωσιν] ἀποπέμψουσιν B. Diodor.

[d] Ἀριστοφάνης] Eccles. 413. unde locum hunc supplebis, et in versus digeres. KUST.

[e] δημοτικωτάτους] δημοτάτους B.E.

[f] μέν με] μέν τε A.

[g] ἥλιος τραπῇ] ἥλιον τρο V.

Ὅσαις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενεμημένους
ἐς [h] τῶν σκυλοδεψῶν. Ἣν δ' ἀποκλείῃ τῇ θύρᾳ,
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω,

καὶ

τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς .... τρεῖς χοίνικας
δείπνου παρέχειν.

Τετραφαλαγγαρχία: Αἱ δύο [i] διφαλαγγίαι, ἄνδρες ς͵τπδ'· τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Τετραφάληρον: Τέσσαρας φάλους [k] ἔχον.

Τέτραχα: Ἐπίρρημα. Ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. Ὡς, [l] Πένταχα κοσμηθέντες.

Τετρήνας: Τρυπήσας.

Τετρηχυῖα: [m] Τραχυνομένη.

Τετρήχει: Ἐτραχύνετο.

Τετρίγει: Ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον [n] ἀπετέλεσε. Καὶ τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετρώβολον: Τουτέστι, [o] πολυτίμητον. Οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον, τουτέστι, τετρωβόλου πωλούμενον.

Τετρωμένον: Βεβλημένον.

Τέτρωρον: Τέθριππον, ἤγουν, τετράϊππον.

Τετρυμένον: Καταπεπονημένον.

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν
Ἄλκων οὐ φονίῳ ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
αἰδεσθεὶς ἔργων.

Τετρυπημένη:

[p] Ψῆφοι εἰσὶ χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν

A ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι, πλήρεις. Οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, [q] τετρυπημένην καὶ πλήρη, [r] φανερὰς ὁρᾶν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις, μήτε [s] πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

Τετρῦσθαι: Καταπεπονῆσθαι. [t] Ἀππιανός·

Ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ [u] Ῥωμαίοις λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρῖσθαι.

B Καὶ τέτρυσαι, καταπεπόνησαι.

[x] Ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι.

Τετύκοντο: [y] Παρεσκευάζοντο.

Τέτυκται: Κατεσκεύασται.

Τετύφωμαι: Ἐπήρθην. Καὶ [z] τετυφωμένος. Καὶ τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετύφωμαι: Ἀντὶ τοῦ [a] ἐμβεβρόντημαι, ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα· ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ [aa] τῶν
C ἐπὶ τὸν [b] Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταρραγέντα. Καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί·

[c] Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγετο φρένας.

Τετθήν: Ὁ κατάσκοπος.

Τετθίδες: Σηπίαι. Καὶ τετθὶς, ἰχθύδιον εὐτε-
D λές. Καὶ φησὶν [d] Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου·

[e] Ἀντίμαχον τὸν ... [f] Ψακάδος,
ὃς μὲν ἁπλῷ λόγῳ, κακῶς
ἀπολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν·

---

[h] τῶν σκυτοδεψῶν] ἐς τῶν σκυλοδεψῶν A.V.

ΤΕΤΡΑΦΑΛΑΓΓΑΡΧΙΑ] Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 507. Φάλαγξ ἡ τετραφαλ. qui mox ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχι- E λίων τριακοσίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων.

[i] διφαλαγγίαι] Sic recte mss. Paris. At priores edit. male, φαλαγγίαι. KUST.

ΤΕΤΡΑΦΑΛΗΡΟΝ] Est epithetum galeæ apud Homerum Il. ε'. 743. KUST.

[k] ἔχον] ἔχων A.B.E.

[l] Πένταχα κοσμηθ.] Sunt verba Homeri Il. μ'. 87. KUST.

ΤΕΤΡΗΧΥΙΑ] Homer. Il. η'. 346. KUST.

[m] Τραχυνομένη] Statim delevi καὶ θορυβώδης, ἢ τεταραγ- F μένη. Ἀπὸ τοῦ ταράσσω. Καὶ, cum A.B.V.E.

ΤΕΤΡΗΧΕΙ] Est itidem vox Homerica, Il. β'. 95. KUST.

ΤΕΤΡΙΓΕΙ] Et hæc vox exstat apud Homerum, Il. ψ'. 714. KUST.

[n] ἀπετέλει] ἀπετέλεσε A.V. Photius. Mox τετρηχυῖα E.

[o] πολυτίμητον] Imo contra potius, οὐ πολυτίμητον. Vide supra, v. Τεττάρων ὀβολῶν. KUST. Ita quoque Schol. ad G Aristoph. Pac. 253. omissa pariter negativa ante πολυτίμητον. ABRESCH.

ΤΕΤΡΥΜΜΕΝΟΝ] τετρυμένον A. et in exemp. cum Anthol. Pal. VI. 228.

ΤΕΤΡΥΠΗΜΕΝΟΙ] Malim, τετρυπημέναι, genere fœminino, ut referatur ad ψῆφοι. KUST. τετρυπημένη V. Harpocr. Photius. Vid. Æschin. c. Timarch. p. 11, 34. ed. Steph.

[p] Ψῆφοι εἰσὶ χαλκ.] Hæc sunt verba Aristotelis, ex libro ejus de Republ. Atheniens. deprompta, ut docet H Harpocratio, ex quo Suidas ista descripsit. KUST.

[q] Τετρυπημένην, καὶ πλήρη] Horum nempe calculorum illi, qui perforati erant, damnabant; qui pleni, absolvebant: ut docet Enarrator Comici ad Vesp. 981. KUST.

[r] φανερὰς] φανερὰν A. φανερῶς E. Mox πλήρης V.

[s] πάντη] ταύτη A.B.V.E.

ΤΕΤΡΥΣΘΑΙ] Hinc ἄτριπτος ὁδὸς, *via intrita*. REINES.

[t] Ἀππιανὸς] Tom. I. p. 518. ed. Schweigh.

[u] Ῥωμαίοι] Ῥωμαίοις A.V. ῥωμάλεοι E. Mox ἐκτετρῖσθαι E.

[x] Ἤδη γὰρ χαλκός] Hexameter iste est pars Epigrammatis, quod legitur Anthol. lib. VI. p. 575. [Pal. VI. 52.] Verbum autem τετρῖσθαι usurpat Herodotus, I. 22. Καὶ τὸν λεὼν ΤΕΤΡΥΣΘΑΙ ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ. Atque huc spectat Suidæ nota. TOUP. χαλκοῦ τε γέρρον αὐτῇ τέτρυσαι M.

[y] Παρεσκευάζοντο] κατεσκευάζοντο A. et E. suprasc. Vulg. F habent Photius et Lex. Seg. κατεσκεύαζον Schol. Hom. Il. α'. 467.

ΤΕΤΥΧΘΑΙ: Κατεσκευάσθαι] Τέτυκται: κατεσκεύασται A. Photius. παρεσκεύασται V.

[z] ΤΕΤΥΦΩΜΕΝΟΣ] Statim delevi, ὁ ἐπηρμένος, καὶ ἀλαζών, cum A.B.V.

ΤΕΤΥΦΩΜΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[a] ἐμβεβρόντημαι] ἐμβεβρόντημαι E. qui mox om. τῶν.

[aa] τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφ.] τοῦ Τυφῶνος καὶ τῶν ἐπι- G καταφερομένων E.

[b] Τυφῶνα—τυφωνικῶν] Τυφεδόνα—τυφωνικῶν A.

[c] Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγεται] Fragmentum hoc corruptum est, quod absque mss. haud facile erit emendare. KUST. Photius: ἐκδελέγετο φρένας. Quod ad veram lectionem ducit. Scribendum, Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἕλετο φρένας. Respexit Alcæus ad Homer. Iliad. ζ'. 234. Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης ΦΡΕΝΑΣ ΕΞΕΛΕΤΟ Ζεύς. TOUP. ἐκ δ' ἐλέγετο A.V. Dedit Photii editor, Πάμ- H παν δ' ἐτύφωσ', ἐκ δ' ἕλετο φρένας.

ΤΕΤΘΗΝ] Male, pro πευθήν. Vide Hesych. v. Πευθῆνες. KUST.

ΤΕΤΘΙΔΕΣ] Vid. supr. Ἀντίμαχος. REINES.

[d] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1150.

[e] Ἀντίμαχον] Ἀντέμαχον A.

[f] Ψακάδα] ψακα A. Mox ἀπλῷ B.E. pro ἁπλῶς.

ἂν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη,
[g] ἐκκέλλοι· κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
ἁρπάσας φάγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

Τετορανία: Ὄνομα τόπου.

Τεῦκρος, [f] ὁ Κυζικηνὸς, ὁ γράψας Περὶ χρυσοφόρου γῆς, Περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων B βιβλία ε', Περὶ Τύρου ε', Ἀραβικῶν ε', Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ϛ', Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν γ'· καὶ [h] λοιπά.

Τευκτῆρι: Ποιητῇ, κατασκευαστῇ.

Τευκτόν: Χειροποίητον.

Τευμησία: Περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ [i] γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι, καθάπερ Ἀριστόδημος. C Ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ [k] θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι, τὸν Δηϊόνος, Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν [l] διέφευγε τῶν θηρίων, (ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα [m] Πρόκριν, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων,) διώκειν τὴν [n] ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· [o] καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν [p] Τευμησὸν, λίθους D γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. Εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ [q] Ἐπικοῦ Κύκλου.

Τεύχομαι: Γενική.

A Τευτάζειν: Πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ [r] στραγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν [s] τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω, καὶ Δίδυμος, προσθεὶς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. [t] Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησὶν εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι [u] πράττειν. Καὶ Ἀρτεμίδωρος, τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις·

Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων, [x] τευτάσθαι.

B Πλάτων Ξάνταις·

[y] Ἦν δὴ θόρυβος τευταζόντων.

Ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. Καὶ [z] ἐν Τιμαίῳ·

Τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας [a] τετακότι.

Οἷον διατετριφότι. Γράφεται καὶ "[b] τευτακότι." Τηλεκλείδης·

Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι.

C Ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, [c] σκευωροῦνται. Φερεκράτης·

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ, καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

Σημαίνει καὶ τὸ [d] σπουδάζειν, Πολιτείας ζ'· καὶ τὸ ἡσυχάζειν. Καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. Τουτέστι, τὸ [e] αὐτὸ λέγων.

Τεύχεα: Ὅπλα, σκεύη.

D [f] Εὑρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα [g] τεύχη κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Τεύχοντες: Κατασκευάζοντες.

Τεῦχος: Ἀγγεῖον.

[g] ἐκέλλαι] ἐκέλλει A. ἐκέλλει E.

ΤΕΥΚΡΟΣ, ὁ Κυζ.] Vide Vossium de Hist. Gr. p. 417. KUST. Τεῦκρος γραμματεὺς Φαλάριδος ἐπὶ τῶν διοικήσεων πάντων τῶν πραγμάτων Tzetz. Chil. V. cent. 31. Athen. X. p. 455. ὁρισμοὺς Teucri citat. Teucri Babylonii antiquissimi historici jacturam deplorat Psellus. REINES. ὁ om. E.

[h] λοιπὰ] τὰ λοιπὰ V. qui Μιθριδατικῶν et Ἀραβικῶν.

ΤΕΥΚΤΟΝ] Τευκτῆρι A.

ΤΕΛΜΙΣΙΑ] Vel literarum series ostendit scribendum esse, Τευμησία. Photius in Lex. ms. habet, Τευμησία: quod proxime accedit ad veram lectionem, quæ est Τευμησσία, per duplex σσ. Vide Stephanum Byzantium v. Τευμησσὸς, et ibi Luc. Holstenium. Historia autem, quam Suidas de vulpe Teumessia hic refert, exstat etiam apud Antonin. Liberal. Metamorph. cap. ult. KUST. Τευμησσία item Reinesius, qui citat Hygin. Astron. sub Arctoph. et Cane: German. ad Arati Phænom. sub Cane: Palæphat. ibique Tollii not. p. 177. et 178. Antonin. Liberal. Metamorph. ad extr. Vid. Muncker. ibi p. 285. Ceterum A. pr. habet Τευμησία, Τελμησία B.V. Tum Τελμησίας A.B.V. Mox ἱκανῶς om. V.

[i] γεγραφότες] γεγραφηκότες Photius.

[k] τῶν θεῶν] τῶν om. A.V.E. Phot. τοῦτο post θηρίον B. V. Phot. Mox διὰ Phot.

[l] διέφυγε] διέφευγε V. Phot. Mox ὃς ἀπέκτ. Phot.

[m] Πρόκνην] Potius, Πρόκριν, ut habet Mich. Apostolius. Sic enim uxorem Cephali appellatam fuisse, Antoninus Liberalis quoque loco laudato, et alii testantur. KUST. Πρόκνον A. Πρόκνην V. Πρόκριν Phot.

[n] ἀλώπεκα] ἀλώπεκα. Τοῦ κυνὸς δὲ καταλαμβανομένου περὶ E.

[o] καταλαμβανομένης] καταλαμβανομένους B.V. Phot.

[p] Τελμισσόν] Lege, Τευμησσόν. KUST. Τελμησὸν A. B.V.

[q] Ἐπικοῦ] ἐπικοῦ A. ἐπικοῦ Photii ms.

ΤΕΥΤΑΖΕΙΝ] καὶ τετευτακότι suprasc. V. Lege Ruhnkenium ad Tim. p. 253. Schol. Platon. p. 42.

[r] στραγεύεσθαι] Hanc lectionem ex ms. A. revocavi. Ante enim mendose legebatur, [sic etiam B.V.E.] στρατεύεται. Confer Nos supra ad v. Ἡ δεῖ χελ. ubi ostendi- E mus τὸ στραγεύομαι (vel, ut quidam scribunt, στραγγεύομαι, per duplex γγ,) pluribus in locis ab imperitis librariis mutatum fuisse in στρατεύομαι. KUST.

[s] τῷ αὐτῷ] Addit V. ἢ φροντίζειν ἢ φλυαρεῖν, reliquis omissis.

[t] Ἡρακλέων] Ἡρωδιανὸς Etymol. ed. Ἡρακλέων ms. Voss.

[u] πράττειν] πράττειν ἢ ἐνεργεῖν Photius, Etymol.

[x] τευτάσθαι] Malim, τευτάσαι, vel τευτάζει. KUST.

[y] Ἦν δὲ] ἦν δὴ A.E. Photius.

[z] ἐν Τιμαίῳ] Pag. 551. sed ubi pro τετευτακότι hodie F legitur, τετηκότι. KUST. ibi ms. optimus τετευτακότι.

[a] τετακότι. Οἷον διατετριφ. γράφεται καὶ τευτ.] Procul dubio scribendum est, τετευτακότι. Οἷον, διατετριφότι. Γράφεται καὶ τετακότι. Lectio enim vulgata instituto Suidæ, qui vocis τευτάζειν gratia locum Platonis adducit, manifeste adversatur. KUST. τετευτακότι Photius. Etymol. sed ms. Dorv. τευτακότι—διατετριβότι.

[b] τευτακότι] τεταυτακότι Photii ed. τετευτακότι ms. et sic Etymol. ms. Dorv.

[c] σκευωροῦνται] Sic recte ms. A. At mss. B. et C. G [et E.] itemque priores editt. male, σκευοφοροῦνται. KUST.

[d] σπουδάζειν] σπουδάζειν Πολιτείας ζ. Photius. Necnon A. B. sic compendiose πτ ζ. Vid. Platon. Rep. VII. p. 521. extr.

[e] αὐτὸ λέγων] καὶ αὐτὸ λέγειν A. τουτέστι, &c. om. Photius.

ΤΕΥΧΕΑ: Καὶ τεύχη] καὶ τεύχη om. A.V. Photius.

[f] Εὑρίσκουσι δὲ] Xenoph. Exped. Cyr. lib. V. (4, 28.) H p. 353. Καὶ δελφίνων τεμάχη ἘΝ ἈΜΦΟΡΕΥΣΙΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ΤΕΤΑΡΙΧΕΥΜΕΝΑ, καὶ στέαρ ἘΝ ΤΕΥΧΕΣΙ τῶν δελφίνων. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas; sed ita tamen ut rem pro libitu et imperio suo administrarit. Quod nostro lexicographo solenne est. TOUP.

[g] τεύχεα] τεύχη A.V. Tum κεράμεια A.

[Τεύχω: Τὸ κατασκευάζω. Γενικῇ. Αἰτιατικῇ δέ. A
[h]Ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.]

Τέφρα: Ἡ κόνις.

Τέφρα: Εἶδος τέττιγος·

[i]Καὶ γὰρ καὶ τέφρα, καὶ μέμβραξ, καὶ [k]ἄλλος δακέττας, καὶ κέρκωψ ἕτερος. Καὶ [l]ἀχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. Ἀκοῇ παρεδεξάμην ταῦτα ἀκούσας. Ὅτῳ δὲ καὶ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος.

Τεφρώσας: Ἐμπρήσας, σποδώσας. [m]Καὶ παροιμία· B

Μὴ τὴν τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν: Τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι.

[n]Τὸ πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ᾽ ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

[o]Εἶδος πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. Οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς [p]διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον· καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. Μεταφορικῶς οὖν C αὐτῷ ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος [q]αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντας.

Τεχνάσμασι: Δόλοις, πανουργίαις.

[r]Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
Καὶ μὴν σύ γ᾽, ὦ καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ,
οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

[Τέχνη: Ὁ δόλος. Ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ D τοῦ ἀληθῶς, καὶ ἄνευ δόλου.]

Τεχνηθέντος: Δημιουργηθέντος.

Τέχνην πεποίηται: Ἀντὶ τοῦ, εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτῷ προκεχώρηκε.

Τεχνητὸν γύναιον: Δυσγενές.

Τεχνιτεία:

Τεχνίτης: Ὁ ἐπιστήμων. [s]Θηλυκῶς δὲ Τεχνῖτις, διὰ τοῦ ἰ.

Τεχνολογῶ:

Τεχνύδριον: [t]Τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια.

Τζορολλός: Πόλις Θρακικὴ, ἡ παρὰ πολλοῖς Τζουρουλλὸς λεγομένη.

Τεικτούς: Χρηστούς. B

Τεῖνον: [u]Καὶ τεινωδιάω, τεινωδιῶ, ῥῆμα. Ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν.

Τείρεα: Τὰ ἄστρα.

Τειρεσίας: Ὄνομα κύριον. Ὁ μάντις.

Τείρει: Καταπονεῖ.

[x]Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, πατὴρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ
τειρομένη θαλεροὺς ᾔκισατο πλοκάμους.

Τειριεύς: Ὄνομα κύριον. C

Τείρωνος: Ὄνομα κύριον.

Τειχεσιπλήτης:

Τειχήρεις: Τετειχισμένους.

[y]Τειχήρεις οὖν γενομένους τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνοντο.

Ἀντὶ τοῦ, εἴσω τειχῶν.

Τειχίζω: Δοτικῇ.

Τειχιόεις: Ὁ τετειχισμένος. D

[z][Τείχει καθεσθεὶς, εὐτυχὴς πόλεω δόκει.]

Τειχῶν καὶ πόλεως διαστολὴν ἐποιήσατο Θουκυδίδης· καὶ ἔοικε κυριωτέραν τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

Τῇ: Ταύτῃ· ἢ δέξαι, λάβε. [a]Ὅμηρος·

---

[h]Ἔνθα δέ τοι] Hæc sunt verba Homeri, Iliad. ν'. 21. Ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται ἄφθιτα αἰεί. Hinc Suidas corrigendus est. TOUP. Deest hæc gl. V. Habet A. in marg. E

ΤΕΦΡΑ: Ἡ κόνις om. V.

[i]Καὶ γὰρ καὶ τέφ.] Locus hic sumptus est ex Æliani lib. X. de Anim. cap. 44. Sed ubi pro τέφρα rectius legitur τέφρας; et λακέτας, pro δακέττας. KUST. Hunc locum ita excerpsit grammaticus, ut multa in oratione mutaverit.

[k]ἄλλος] ἄλλας B.E.M. F

[l]ἠχέταν] ἀχέταν A.V. Mox καὶ ante πλείω A.B.V.E. Delevi statim, Ἠχέτας, καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ᾽ ἐπίθετα τέττιγος. Ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. Καὶ, ΗΧΕΤΑ ΤΕΤΤΙΞ. Ἡσίοδος, cum A. quæ habet V. in marg. Vid. supra p. 691 A.

[m]Καὶ παροιμία· Μὴ τὴν τ.] Hæc pertinent ad vocem τέφρα, non τεφρώσας. KUST.

[n]Τὸ πρᾶγμα κομψ.] Aristoph. Thesmoph. 99.

[o]Εἶδος δὲ πλακ.] Confer Nostrum supra v. Πυραμοῦς, et infra v. Τήνελλα. KUST. δὲ om. A.V. G

[p]διαπαννυχίζουσιν] παννυχίζουσιν A. Mox ἐγρηγορῶν A. Tum οὖν om. A.

[q]αὐτοῦ] αὐτῷ V. Mox πάντα M.

[r]Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τ.] Aristoph. Thesmoph. 205. sed ubi pro τεχνάσμασι, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur στενάσμασι. KUST.

ΤΕΧΝΗ] Deest gl. A.V. Vid. p. 636 B.

ΤΕΧΝΗΝ ΠΕΠΟΙΗΤΑΙ] Aristoph. Eq. 63.

ΤΕΧΝΗΤΟΝ ΓΥΝΑΙΟΝ: Δυσγ.] Theophylactus Epist. H 43. Τεχνητὸν γύναιον, τὸ δυσγενὲς ἡμιάνδριον. Hinc Suidas emendandus et supplendus est. KUST.

[s]ΤΕΧΝΙΤΙΣ δὲ θηλυκῶς] θηλυκῶς δὲ Τεχνῖτις A. Mox delevi Καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ τεχνίτιδες, cum A.V.

[t]ΤΕΧΝΥΔΡΙΑ] Vid. Ψαστία. TOUP. In capite gl. Τεχνύδριον A.

ΤΖΟΡΟΛΛΟΣ] Ex A.B.V.E. Τζορολλὸς et τζουρουλλὸς V. Τζολορὸ E. qui in fine addit ἐλέγετο καὶ τζολορόη. Vid. Joan. Curopalat. Hist. p. 816. ed. Paris. E

ΤΕΙΚΤΟΥΣ] Scribe τερκτοὺς, ut habet Hesych. KUST.

[u]καὶ ΤΕΙΝΩΔΙΑΩ etc. habet A. in marg.

ΤΕΙΡΕΑ] Il. σ'. 485.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ] Ἀπὸ τοῦ ἐρεῖν, ὅ ἐστιν ἀγγέλλειν ποτὲ τὰ μέλλοντα Eustath. ad Il. 18. [Od. κ'. p. 1665=407, 22. Ὅτι Θηβαῖος ὁ Τειρεσίας, καὶ ὡς παρὰ τὸ εἴρειν ἐτυμολογεῖται, ἢ παρὰ τὰ τείρεα ὅ ἐστιν ἄστρα, καὶ ὡς τυφλὸς ἦν, λέγουσιν οἱ παλαιοί.] F Thebanus, filius Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης Apollod. III. 6. Hygin. fab. 169. *Eurii filium* vocat *augurem* fab. 75. *Eurimi*, corrupte. Lutat. ad 2. Stat. Theb. *Tiresias Pericli filius, genere Thebanus.* Leg. *Eueri et Chariclus:* inde dictus est Εὐηρείδης Callim. Pall. v. 81. ubi Schol. Εὐήρους υἱὸς ὁ Τειρεσίας. Theocr. Id. XXIV. 70. Μάντι Εὐηρείδα. REINES. Mox Ὁ μάντις om. A.

[x]Μυρία τοι] Anthol. Pal. VII. 241. μυρία τείρει μητρὶ μασταῖς. M.

ΤΕΙΧΕΣΙΠΛΗΤΗΣ] Homer. Il. ε'. 31. KUST. Addit G V. τέρων δὲ ὁ πεζός.

[y]τειχήρεις] τειχήρης E.M. Mox γενόμενος A.E.M. Infra περιβόλων A. Post τειχιόεις delevi ΤΕΙΧΟΣ ΜΑΚΡΟΝ: Ὅτι Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ ξ' μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας (διατεῖνον A.) ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν· μῆκος μὲν μιλίων ν'. εὖρος δὲ, ποδῶν η'. (π A.) cum V. quæ repetita sunt ex p. 316 D. Habet ea A. tantum in marg.

[z]Τείχει καθεσθεὶς, εὐτ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Deest A. H

ΤΕΙΧΩΝ καὶ πόλεως] Ex Schol. Thucyd. I. 89.

ΤΗΙ: Ταύτῃ. Ἢ δ.] Quæ Suidas hic de particula τῇ notat, fere omnia etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Acharn. 203. KUST.

[a]Ὅμηρος] Odyss. ι'. 347. KUST.

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, [[b] ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.] A

Καὶ πάλιν·

Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα.

Ἐχρήσατο δὲ καὶ τῷ [c] πληθυντικῷ ὁ Σώφρων, εἰπών·

[d] Τῆ τέ τοι κορῶναι εἰσίν.

Ἔστι δὲ καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα.

[e] Τῆδε πᾶς ἴτου.

Καὶ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. Καὶ [f] Ὅμηρος·

B Τῆ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, κελαινεφὲς, ἡγεμονεύῃς.

Τήβεννα: Πόλις.

Τήβεννος, στολὴ Ῥωμαϊκή.

[g] Ταραντῖνοι || Ποστουμίου τὴν τήβεννον λύμασιν [h] ἀνθρώπων ἐμόλυναν.

[i] Τηβεννὶς Ῥωμαϊκὴ ἐσθής, ἀπὸ [j] Τηβένου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν [k] χλαμύδα περιεβάλλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, καὶ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. Ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, καὶ ἐκάλουν C τὴν ἐσθῆτα [l] τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρόντος. Ὕστερον δὲ, [m] παραφθαρὲν τὸ ὄνομα τήβεννος ἐκλήθη.

Τήγανον: [Καὶ [n] τηγανίζω.]

Τῇδε: Ταῦτα· ἢ ἐνταῦθα, ἢ ὧδε, ἢ ἐνθάδε.

Τῇδ' ἔνι: [o] Ἐν ταύτῃ δέ ἐστιν.

Τηθαλλαδοῦς: Γυναικοτρόφους, ὑπὸ τήθῃ τεθραμμένους.

D Τήθεα: Ὄστρεα. Ἰστέον ὅτι καὶ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί· καίτοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ καὶ ὠφέλιμον.

A Τηθέλλας: Τοὺς μαμμοθρέπτους.

Τήθη: Μάμμη. Ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. Ἡ κλητική, [p] ὦ τήθα. Τηθὶς δὲ, θεία. [q] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη, καὶ μητριδίων [r] ἀκαλήφων,
χωρεῖτ' ὀργῇ, [s] καὶ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

[t] Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. Καὶ τηθίδας, τὰς θείας, τὰς πατρὸς [u] ἢ μητρὸς ἀδελφάς. Τήθας δὲ, B καὶ τὰς τροφούς. Εἰσὶ δὲ καὶ [x] ὄστρεα θαλάσσια. [y] Ὅμηρος·

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.

Ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν [z] οἱ μὲν καὶ τὰς θαλασσίας. Λέγουσι δὲ καὶ τὰς κνίδας Ἀττικοί. Καὶ κνίδη μὲν, ἐς ὅσον ἂν ἁπαλή ἐστι· ἐπὰν δὲ [a] σχῇ τὰς μητέρας, τουτέστι, τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. Ἀκαλήφας οὖν τὰς γραίας C [b] ἐκάλεσαν, ἐπειδὴ στερραὶ ἦσαν καὶ γενναῖαι. Καὶ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. Ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· [c] τουτέστι, τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. Δάκνουσι δὲ αὗται. Τοιαῦται || καὶ αἱ γραῖαι. Μητριδίας || [d] ἐκάλεσε, τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

Τηθίς: Θεία. Πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφή.

Τηθύς: Ἡ θάλασσα.

D [e] Οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστά, Νηρηΐδας, ὡς πρίν, ἀείρων
νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

[b] ἐπεὶ—κρέα om. A.V. Supra λάβε om. E.

[c] πληθυντικῶς] τῷ πλ. V. τῷ πληθυντικῷ Schol.

[d] τῇ τέ τοι] Puto legendum, Τῆτε· τῷ κορώνῃ εἰσίν. ut ad coronistas sive τοὺς ἀγείροντας τῇ κορώνῃ pertineat. HEMST.

[e] τῇ πᾶς] τῇδε πᾶς V. Aristoph. Ach. 203.

E [f] Ὅμηρος] Il. ε'. 46. KUST. τῇ ἴδμεν καὶ Ὅμηρος V.

THBENNA] An pro Ῥάβεννα? q. v. HEMST.

Καὶ THBENNOΣ] καὶ om. A. qui Τήβεννος. Τήβεννα E. et mox τήβενναν.

[g] Ταραντῖνοι || Ποστ.] Fragmentum hoc ampliari potest ex ipso Suida supra, v. Λύματα. KUST. ταράντ° A. ταράντιοι E.M.

[h] ἀνθρώπων] ἀνθρώπων A. ἄνθρωποι B.V.E.M.

[i] Ὠνομάσθη || ἀπὸ Τηβένου Ἀρκ.] Hæc, et quæ sequuntur F usque ad finem articuli, sunt verba Artemidori lib. II. c. 3. ut jamdudum ante monuit Salmasius ad Tertull. de Pall. p. 69. (122.) quem consule. KUST.

ib. Ὠνομάσθη δὲ] Τήβεννος: Ῥωμαϊκὴ ἐσθὴς A.V.

[j] Τηβένου] Artemidorus loco laudato, Τημένου. Sed scribendum est, Τημενοῦ: ut et Salmasius monuit. KUST.

[k] χλαμύδα] χλανίδα A.B.V. et E. suprasc. Mox ἀνέδειξεν E. pro περιεβάλλετο· περιεβάλετο A.V. γὰρ post εἰσπλεύσας A.B.V.

G [l] τηβέννειον] Artemidorus, Τημένιον. Sed vera lectio est Τημένειον. KUST.

[m] παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος] παραφθαρὲν τὸ ὄνομα A.V. Artemidor.

[n] THΓANIZΩ] Vid. Καλλίρα. TOUP. καὶ τηγανίζω om. A.B.V.

THIΔE] Τῇδε: ταῦτα ἢ A.B.V. Photius. Τῇδε: ταύτῃ ἢ Lex. Seg. Vid. Proclus ad Hesiodi Ἔργ. 631.

[o] Ἐνταῦθα] ἐν ταύτῃ || A.B. Photius, Lex. Seg. Hinc usque ad ὄστρεα om. E.

H THΘAΛΛAΔOYΣ] Eadem habet Etymologus: nisi quod apud eum scriptum sit τηθαλλοδοῦς, per ο in syllaba penultima. Photius in Lex. ms. Τηθαλλαδοῦς. Ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν. Confer etiam Hesychium, et Eustathium. KUST. Photius: Τηθαλλαδοῦς: γυναικοτρόφος, ὑπὸ τίτθῃ τεθραμμένος.—Τηθαλλαδοῦς: ὃν etc. Τηθαλλαδοῖς Etymol. ms. Dorvill. Eustath. Il. ξ'. p. 971 = 957. Τηθαλλαδοῦς ὃν οἱ πολλοὶ μαμμόθρεπτον λέγουσιν, qui infra citat ex incerto comico versiculum, Ὀκνεῖς λαλεῖν; οὕτω σφόδρ' εἶ τηθαλλαδοῦς; Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 299.

E THΘEA: Ὄστρεα. Ἰστέον] Descripsit hæc verba Suidas ex Scholiis antiquis ad Homer. Iliad. π'. 747. Quod ex Eustathio ad locum patet. TOUP. Similia Bergler. ad Alciphr. III. 49.

THΘEΛΛAΣ] Sic mss. Paris. At priores editt. male, τηθέας. Schol. Aristoph. Acharn. 49. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας· καὶ τηθελλάς, τὰς μαμμοθρέπτους. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

THΘH] Τίτθη E. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 256.

F [p] ὦ τήθα] τῆθα A. ὦ om. V. Tum τηθὶς non τιθὶς A. B.V.

[q] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 549. sed ubi legitur ἀνδρειοτάτων. At ego potius scripserim ἀνδρειότατα. Ceterum, versus hic citatur etiam ab Athen. lib. III. p. 90. ubi itidem legitur ἀνδρειοτάτη; ut hic apud Suidam. KUST.

[r] ἀκαλήφων] Scribe ἀκαληφῶν. KUST. ἀκαλήφων A.V. ἀκαλήφιων B. ἀκαλίφων M.

[s] καὶ μὴ] καὶ om. A.E.

G [t] THΘAΣ ἐκάλουν τὰς μάμμας. Καὶ τηθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Scholiast. Aristoph. Lysistrat. 549. a quo Suidas ea mutuatus esse videtur. KUST.

[u] ἢ μητρὸς ἀδελφάς] ἀδελφὰς ἢ μητρὸς A.

[x] ὄστρεα] ὄστρεια Schol. Tum θαλάττια A. In versu mox πολλοῖς et διφῶν A.

[y] Ὅμηρος] Il. π'. 747. KUST.

[z] οἱ μὲν] οἱ μὲν καὶ A.B. μὲν καὶ Schol. Mox ἐς et ἂν om. Schol. Ἀττικοὶ καὶ κνίδη om. M.

[a] σχῇ] ἔχῃ Schol. et mox τὰ σπέρματα, τὰς σφαίρας.

H [b] ἐκάλεσαν] ἐκάλεσεν Schol.

[c] τουτέστι τῶν] μητριδίας || λέγουσι τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης· δάκνουσι δέ· αὗται γὰρ ἦσαν καὶ αἱ γραῖαι δριμεῖαι. Schol.

[d] ἐκάλεσε] ἐκάλουν V.

[e] Οὐδὲ σύ γ', ἀφρ.] Anthol. Pal. VII. 214.

Τηθύς: Ἡ γῆ. Παρὰ τὸ τιθήνην εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος· A

Ὠκεανόν τε [f] θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν.

Τουτέστιν, ὑγρὰν οὐσίαν, καὶ ξηράν.

Τηΐται:

Τηκεδόνι: Τῇ [g] φθίσει.

[h] Καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν [i] διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ [k] ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπερρῆξαι. B

Τήκω: Αἰτιατικῇ. Καὶ τῆξαι. [Τὸ καταμικρὸν ἀναλίσκω.]

Τηκτά: Οἷον κηρὸς, καὶ πίττα.

[l] Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ ἐς [m] πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλοντο· τά τε ἄλλα, καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ἐπιόντων τὸ τεῖχος [n] ἔχειν ἔμελλον.

Τηλαυγές: Λίαν λαμπρόν.

Τηλαύγης, Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς, καὶ μαθητὴς, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. Ἔγραψε περὶ τῆς Τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα: Ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε καὶ [o] τηλοῦ: Πόρρω.

Τηλεβόας: Ἐθνικόν.

Τηλέγονος: Ὄνομα κύριον. [p] Ὃς πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν· ὅτι [q] οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ καὶ ὄφις, τόδε σημαίνει.

Τηλεδαπός: Μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεθάοντα: Πάνυ λάμποντα.

Τηλεκλείδης, Ἀθηναῖος, κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, [r] Ἀμφικτύονες, καὶ Πρυτάνεις, καὶ Στερροί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. B

Τηλεκλειτοί: Ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλέπορον: [s] Ἀριστοφάνης·

Τηλέπορόν τι [t] βόημα.

Οἷον, ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. Ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος· ὥσπερ [u] καὶ τὸ,

C [Παλλάδα] περσέπολιν Ἀθάναν.

Τηλεσκόπῳ ὄμματι: Τῷ πάντα ἐφορῶντι.

Τηλεφάνης: Αὐλητής. Τηλεφανὴς δὲ, μακρόθεν [x] φαινομένη.

Τηλεφανεῖς: Ἀφ' ὧν ἐστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. Τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

ΤΗΘΥΣ: Ἡ γῆ. Παρὰ τ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. ξ'. 201. KUST. D

[f] θεῶν] θεῶν om. A. ὠκεανός τιθήνει γ. E.

[g] φθίσει] τῇ φθίσει A.V.

[h] Καὶ νοσεῖ] Æliani. HEMST. VALCK. Repetuntur hæc verba infra, v. Φρίκη, ubi legitur, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ. Sed neutra lectio vera est. Scribendum, καὶ νοσεῖ νόσον μακροτάτην. Quemadmodum recte legitur supra, v. Ἱεροφάντης. Ceterum, quod nemo vidit, hinc facile suppleri poterit luculentissimum fragmentum Æliani, cujus particulas nobis conservavit Suidas, v. Εὐνοῦχος, et v. Μέγαρον. Locum integrum, quia elegantissimus est, hic consarcinatum atque emendatum adscribam. Est autem ex Æliani libris *de Providentia*, quos passim laudat noster lexicographus. Ἀνήρ τις ἦν (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς, καὶ θῆλυς γενόμενος, ὁ χλεύης τε καὶ γέλως, ὥσπερ ἐπιλαθόμενος, καὶ ὡς οὐ μέλλει τῶν ἀνθρωπείων τῷ θεῷ δεῖξαι φλεγόμενος, ὤθησεν ἑαυτὸν εἰς τὸ μέγαρον φέρων, ἔνθα δήπου τῷ ἱεροφάντῃ μόνῳ παρελθεῖν θεμιτὸν ἦν κατὰ τὸν τῆς τελετῆς νόμον, ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἐξῆν. Ἐπεὶ δὲ ἐτολμήθη οἱ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, ΚΑΙ ΝΟΣΕΙ ΝΟΣΟΝ ΜΑΚΡΟΤΑΤΗΝ, καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο. Καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἈΠΕΡΡΗΞΕ. Ita legendus et distinguendus est iste locus, cujus sensus vel sine interprete satis manifestus est. Haud dissimiliter Ælian. in Var. Hist. XIII. 2. Καὶ στρεβλούμενος ὡμολόγησεν ὅσα ἐν τῷ ἀνακτόρῳ ἔδρασεν, ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς κολάσεσι ΤΗΝ ΨΥΧΗΝ ἈΠΕΡΡΗΞΕΝ. TOUP. νοσεῖν V. νοσεῖν καὶ A. TOUP. E F G

[i] διεδέξατο] διετάξατο V.

[k] ὅσα] ὡς V.E.M.

ΤΗΚΩ] ὁ ἐνεστὼς addunt A.V. Tum τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω om. A.B.V.

[l] Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτ.] Hæc, ni fallor, leguntur apud Josephum in libris de Bello Jud. KUST.

[m] πολεμίους] πολέμια B. πολεμίαν E.

[n] ἔχειν] Scribendum esse ἐκχεῖν, sensus manifesto suadet. KUST. Kusterus legendum censet, ἐκχεῖν ἔμελλον, quod verum esse puto. Poteris etiam scribere χέειν ἔμελλον. Idem κατὰ τῶν ὑπιόντων χέειν, et καταχέειν τῶν ἐπιόντων. Ceterum hoc fragmentum Josepho adsignat Kusterus: in quo aut verus aut falsus est. Sed structura, quod non vidit, labascit. Scribendum omnino: καὶ τὴν σιδηρῖτιν γῆν περὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, H κατὰ τῶν ἐπιόντων τὸ τεῖχος ἐκχεῖν ἔμελλον. Quæ Græcissima et integerrima lectio. TOUP.

ΤΗΛΑΥΓΕΣ] Τηλαυγὴς et mox λαμπρός A. Statim delevi πόρρωθεν φαῖνον, cum A.V. et Photio.

ΤΗΛΑΥΓΗΣ] Vid. supr. Θεανὼ Κρῆσσα. Athen. V. p. 220. Αἰσχίνης ἐν τῷ Τηλαύγει. Videtur hic ipse Pythagoræ filius esse. REINES. Delevi κλίνεται εἰς ους cum A. Τηλαυγής ᾶ V.

ΤΗΛΑΥΓΗΜΑ: Ἀρχὴ λ.] Locus, ad quem Suidas respexit, exstat Levit. XIII. 23. KUST.

[o] ΤΗΛΟΥ] Τηλῆ V.

ΤΗΛΕΒΙΑΣ] Τηλεβίας A.B.V.E. Tum delevi Καὶ ὄνομα ποταμοῦ, cum A.B.V.

[p] Ὃς πρῶτος ἐφ.] Vide v. Οἰωνιστική. KUST. Sueton. Claud. 40. *Quid? Thelegonius tibi videor?* Scalig. Ep. ad Casaub. I. ep. 37. "Placuit diu Thelegynnis: sed "videtur Thelegonius nomen hominis illo seculo notæ "fatuitatis, neque dubito verum esse, quamquam for"tassis variari potuit in nomine." REINES.

[q] οἷον] ὅτι οἷον A.V. qui καὶ inserunt ante ὄφις, et τι om. post τόδε.

[r] Ἀμφικτ. καὶ Πρ. καὶ Στ.] Plures Teleclides scripserat fabulas, quarum catalogum vide apud Meursium in Bibliotheca Attica. KUST. Ab Athenæo III. p. 87. laudatur Τηλεκλείδης ἐν Ἡσιόδοις. An leg. in Heniochis? Teleclidis de Nicia carmen citat Plutarch. in ejus vita c. 4. REINES.

ΤΗΛΕΚΛΥΤΟΙ] Τηλεκλειτοὶ A.B. Photii ed. Τηλεκλητοὶ Photii ms. Τηλεκλητοί: ἄγαν ἔνδοξοι· ἢ οἱ πόρρωθεν κεκλημένοι Lex. Seg. Vid. Il. ζ. 111. et al.

[s] Ἀριστοφάνης] Nub. 964.

[t] βόημα] βόαμα E. Mox ὀρθόν τε B.E. Tum οἷον E. pro ἔστι δέ.

[u] καὶ τὸ] καὶ om. A. Mox Παλλάδα om. A.V. Tum περσέπολιν A. non περσέπτολιν.

ΤΗΛΕΣΚΟΠΩΙ ὈΜΜΑΤΙ] Aristoph. Nub. 289.—Ἐπιδώμεθα Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν. KUST.

ΤΗΛΕΦΑΝΗΣ] Epitaphium hujus Telephanis exstat Anthol. lib. II. cap. 8. Vide etiam Paul. Leop. Emendat. lib. XII. cap. 9. KUST. Telephanes Samius. Ejus sepulcrum a Cleopatra Philippi, Amyntæ filii, uxore exstructum, Pausan. Attic. c. 44. REINES.

[x] φαινόμενος] φαινομένη A.V. Photius, Hesych. μήκοθεν φαινομένη Schol. Sophocl. Philoct. 189.

ΤΗΛΕΦΑΝΕΙΣ: Ἀφ' ὧν ἐστ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 280. KUST.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου: Οὗτος [y]πτώχης ἦν. [z]Ἀριστοφάνης·

> Καίτοι [a]πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
> Τήλεφος εἶναι [b]Μυσὸς φάσκων,
> ἐκ πηριδίου.

Καὶ [c]Τηλέφειον τραῦμα.

Τήλεφος, Περγαμηνὸς, γραμματικός. [d]Ἔγραψε [e]καὶ αὐτὸς, ἐν οἷς παρατίθεται πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικὸν, [f]Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν βιβλία β', Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον Ῥητορικῆς, Περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, Ποικίλης [g]φιλομαθίας βιβλία β', Βίους Τραγικῶν καὶ Κωμικῶν, Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, [h]Ὅτι μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει, Περιήγησιν Περγάμου, Περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστείου βιβλία β', Περὶ τῶν [i]Ἀθήνησι δικαστηρίων, Περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν, Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία ε', Περὶ χρήσεως, ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς χρώμεθα· ἔστι δὲ [k]κατὰ στοιχεῖον· Περὶ τῆς Ὀδυσσέως

A πλάνης, Ὠκυτόκιον· ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἕτοιμον εὐπορίαν φράσεως· βιβλία δέκα.

Τηλία: Σανὶς, ἡ λεγομένη κάρδοπος· σηλία τίς οὖσα· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. Καὶ δὴ καὶ [l]ἰδίως ἐκαλεῖτο τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. Καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ.

B Ἄλλως. Σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοποιοῦσι· τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. Ἄλλοι δὲ τηλίαν, [m]τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. [n]Φησὶν οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἑλκυσθείης ἐὰν ᾖ ὁ δακτύλιος τηλία. [o]Τοῦτο δὲ ὡς παχείας οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. Ἀριστοφάνης. Ἡ, τηλία μέν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος

C σανίς. Ἐὰν δὲ [p]τρυπηθείη, ἀψὶς γίνεται.

Τηλία: Πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ [q]ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. Καὶ [r]ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου.

Τῆλις: Εἶδος ὀσπρίου, ἥτις ἑφθὴ ἐπιχεομένη

---

[y] πτώχης ἦν] Statim delevi καὶ προσαίτης, πήραν βαστάζων, cum A.B.V.

[z] Ἀριστοφάνης] Nub. 918. unde loci hujus sensus, qui mutilus est, suppleri debet. Notandum autem est, pro ἐκ πηριδίου in edit. Aristophanis Genev. hodie legi Εὐριπιδίου: sed minus recte. Lectio enim Suidæ, quam et vetustiores editt. Aristophanis agnoscunt, præferenda est. Confer Menag. ad Laërt. lib. VI. num. 87. KUST.

[a] πρότερόν γ'] γ' om. A. χρήσεις abest E.

[b] Μυσὸς om. A.B.V. Tum φάσκων V. Ver. seq. ἐκ σπυριδίου A. Statim delevi Οἱ δὲ φασὶ, πρότερον βασιλεὺς χρηματίσαι Μυσίας· ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέβησαν Μυσίας Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν· ἐξ οὗ, cum A.B.V. " cf. Hygin. Fab. 101. Ovid. Trist. " V. 2, 15. et ibi Weitz. REINES. Eudoc. p. 394. et " Tzetz. ad Lycophr. 206. 211. et 1249. MULLER."

[c] ΤΗΛΕΦΙΟΝ] Τηλέφειον A.

ΤΗΛΕΦΟΣ· Περγ.] Dicitur infra ad Φιλητᾶς, pater Philetæ Coi. Ælian. de N. A. X. 42. sic: λέγει ταῦτα Τήλεφος ὁ Κρὴς, ὁ ἐκ τοῦ Μυσίου Περγάμου. Forte pro Κρὴς legendum κριτικός, quod vocabulum librarius abbreviate scripserat. Telephi grammatici senis diætam in exemplum commemorat Galenus de tuend. sanit. V. c. 6. REINES.

ib. ΤΗΛΕΦΟΣ] Telephum inter præceptores Veri imperatoris ponit Julius Capitolinus. Vide Salmasium ad eum scriptorem p. 101=409.

[d] Ἔγραψε καὶ αὐτός] Locus hic est mutilus, videturque excidisse nomen operis alicujus; ut ex sequentibus illis, ἐν οἷς, haud obscure colligitur. Præterea, supervacaneæ sunt duæ hæ voculæ, καὶ αὐτός; quandoquidem nihil præcessit, ad quod referri possint. Vide Nos supra ad v. Ἰοῦστος Τιβεριεύς, ubi similis locus occurrit. KUST. Dormitavit hic Kusterus. Ut Lucianus, ΠΩΣ ΔΕΙ ἱστορίαν συγγράφειν, *quomodo conscribenda sit historia*, sic Telephus, ΠΟΣΑ ΧΡΗ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. *Quibus rebus instructum esse oporteat grammaticum.* Quod tenendum, et proinde Telephi scriptis adnumerandum. De voculis autem istis, καὶ αὐτὸς, confer quæ scripserat, et recte quidem scripserat, Kusterus ad v. Ἰοῦστος Τιβεριεύς. Notandum autem verbum παρατίθεται, quod haud protritum est. Παραθέσθαι est *locis veterum allatis rem explanare et confirmare.* De eo erudite, ut solet, Hemsterhusius ad Aristophanis Plutum. Eleganter Lucas, Act. Apost. xvii. 3. Διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν γραφῶν, διανοίγων καὶ ΠΑΡΑΤΙΘΕΜΕΝΟΣ, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν. Diserte Athenæus, lib. XI. p. 501. Καὶ Δίδυμος δὲ τὰ αὐτὰ εἰπὼν ΠΑΡΑΤΙΘΕΤΑΙ τὰ Λυκόφρονος οὕτως ἔχοντα. Ita scribendus iste locus. TOUP.

D V. collocat ἔγραψε καὶ αὐτὸς post τὸν γραμματικόν. De v. παραθέσθαι multa Valckenærius Adnot. Crit. Nov. Test. p. 393—395. contra Toupium monens h. v. significare simpliciter, *loca* vel *testimonia in medium proferre.*

[e] καὶ αὐτός] Suspicor Κανόνας. HEMST.

[f] Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν] Sic locus hic in optimo ms. A. absque interpunctione legitur. At in mstis B. et C. itemque in prioribus editt. omnibus, τελεία στιγμὴ

E posita est inter σχημάτων et Ῥητορικῶν, quasi Ῥητορικῶν sit opus novum, et a priori distinctum: quod minime probo. KUST.

[g] φιλομαθίας] φιλομαθείας A.

[h] καὶ ὡς] ὅτι A.V.

[i] Ἀθήνησι] ἐν Ἀθήνησι V. Mox ἐθνῶν B. et infra βασιλείων.

[k] κατὰ στοιχεῖον in V. post πλάνης. Idem codex exhibet Ὠκυτόκιον Ἔστι—δέκα in marg. his in contextu positis, sc.: Ὠκυτόκιον Τηλέφου: τοῦτο δέ ἐστιν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς

F εὐπορίαν φράσεως καὶ ἐράσμιον. Vide p. 2773 B.

ΤΗΛΙΑ: Σανίς. Ἡ λεγ.] Quæ Suidas hic de voce τηλία tradit, leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Plut. 1038. KUST.

[l] ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως] καὶ δὴ καὶ ἰδίως ἐκαλεῖτο A.V. Mox ἐν ᾗ M.

[m] τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα] Vid. Schol. Aristoph. Vesp. 147.

[n] φησὶν οὖν ἡ γραῦς ἐν Ἀριστοφάνους δράματι, Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. Ὁ δὲ ὅτι ἑλκυσθείης ἂν] φησὶν

G οὖν ὅτι διὰ δακτυλίου ἑλκυσθεὶς (ἑλκυσθήσει V.) ἐὰν ᾖ ὁ A.V.

[o] Τοῦτο δὲ εἶπεν] εἶπεν om. A.V. Mox post τηλίας A.V. inserunt Ἀριστοφ[ης].

[p] τρυπηθῇ] τρυπηθείη A.V.E.

ΤΗΛΙΑ: Πῆγμα τετρ.] Aristoph. Vesp. 147. Ποῦ 'σθ' ἡ τηλία. Scholiastes ad eum locum: Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπίπρασκον. KUST.

[q] ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται] Respexit Suidas ad Æschin. contra Timarch. p. 31. ed. Taylor. Διημέρευεν ἐν τῷ κυβείῳ,

H οὗ Η ΤΗΛΙΑ ΤΙΘΕΤΑΙ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ἈΛΕΚΤΡΥΟΝΑΣ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΣΙ. *In aleatorum circulis totos dies versatus est, ubi tabula ponitur, et galli gallinacei committuntur.* Huc facit Synesius, Epist. 32. Καὶ γὰρ ἔφυ καὶ τέθραπται κακῶς, καὶ ἀγωγῆς οὐκ ἀπέτυχεν ἀξίας τῆς φύσεως, ἐκ παιδὸς ἘΝ ΤΗΛΙΑΙ ΚΑΙ ΚΥΒΟΙΣ καὶ καπηλείοις καλινδηθείς. TOUP.

[r] ἡ περιφέρεια] ἡ om. A. ἢ pro καὶ ἡ Hesychius. Seqq.

ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ· [s]ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο.

Τηλόθι καὶ τηλόσε: Πόῤῥω, μακράν.

Τηλοπέτευς: Τῆς πόῤῥω πετομένης. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [t]Ἀμβροσίων ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
> δῶρον [u]ἀποιμάντου τηλοπέτευς ἀγέλης.

Τηλωπός: Ἔκδημος. [x]Σοφοκλῆς·

> κεἰ τὰ νῦν
> τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλύγετος: Μονογενής. Καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Ὅμηρος·

> Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται [[y]θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.]

Ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι [z]γεννήσεται [ἕτερος,] λέγεται τηλύγετος. Καταχρᾶται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμους γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι.

Τημελές: Ἐπιμελές. Καὶ Τημελής: Ἐπιμελὴς, σπουδαῖος.

Τημελήσαντες: [a]Θλίψαντες.

Τημελῆσαι: [b]Ἐπιμελῆσαι, φροντίσαι.

Τημελούμενον: Ἐπιμελούμενον, φιλοκαλούμενον.

Τῇ μέν: Ὅπου μέν. Ἤ, ἐν μέρει.

Τημένος: Ὄνομα κύριον.

Τήμερος: Ὁ σημερινός. Καὶ ἔστι τεταγμένον ἐπὶ σώματος. Τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. Καὶ ἐν Εἰρήνῃ·

> [c]Ἰὼ Λακεδαῖμον, τί ἄρα [d]ποιήσεις τήμερα;

Ἀντὶ τοῦ σημερινή.

Τημοῦχος: Οὕτως καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας [e]Μεσσήνης.

> [f]Τοῦ γε μὴν Τημούχου καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, οἷα δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην.

Τῆνα: Ἐκείνη. [g]Θεόκριτος·

> Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην: Παροιμία. Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμενόντων καὶ βραδυνόντων. Ἦν δὲ Νειλέω [h]κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος.

Τηνάλλως: Μάτην. Καὶ, οὐ τηνάλλως, μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. Ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί·

> Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

Ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν [i]Θεαιτήτῳ Πλάτωνος.

> Ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.

Τὴν αὐτὴν ταύτην [k]ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν: Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. Τοῦτο εἴρηκε [l]Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα.

> Τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ [m]δεύτερον ἀναχορεύσομεν ὄρχησιν.

Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν [n]πολεμίων εἶναι σφετέραν· τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων· πόρον δὲ, τὰς ναῦς· ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον: [o]Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, [p]ἐμβαλλόντων μὲν Λακεδαιμονίων ἐς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. [q]Τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, [r]τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. Ἢ οὕτως· Ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς

---

om. Photius. Post κοσκίνῳ inserit V.: Ἀριστοφάνης· διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέ γ' ἂν διελκύσαις. Ἐπὶ τῶν πάνυ λεπτῶν. Ὁ δὲ ἀντείρηκεν, εἰ τυγχάνοι δακτύλιος ὢν τηλία.

[s] ὅπερ Ἰώσηπος πρὸς τὴν πολιορκ.] Locus Josephi, ad quem Suidas respexit, exstat lib. III. de Bell. Jud. c. 19. p. 847. ubi verba Historici hæc sunt: Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι δόλῳ δευτέρῳ τὰς προσβάσεις αὐτῶν ἐπέσφαλλον, τῆλιν ἑφθὴν ὑποχέοντες ταῖς σανίσιν, αἷς ἐπολισθαίνοντες, ὑπεσύροντο, &c. KUST. III. 7, 29.

ΤΗΛΟΠΕΤΟΥΣ] Τηλοπέτευς A.B. Τηλοπέτεος V. τηλοπεταῖς E. Tum ταῖς π. πετομέναις E.

[t] Ἀμβροσίων ἔαρος κ.] Anthol. Pal. VI. 239.

[u] ἀφ' ἱμάντου] ἀπὸ ἱμάν' A. ἀπὸ ἱμάντου C.E. et ni fallor V. ἀποιμάντου Anthol.

[x] Σοφοκλῆς] Aj. 563. κ'εἰ A.V. non εἰ. καὶ νῦν M.

ΤΗΛΥΓΕΤΟΣ] Præter alios Grammaticos vide etiam Schol. Homeri ad Il. ί. 143. et Schol. Apoll. Rhod. ad lib. I. 99. 149. et 719. KUST. Τηλυγέτης A. Photius, Lex. Seg.

[y] θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ om. A.V.E.M.

[z] γεννήσεται] γενήσεται V. Tum ἕτερος om. A.B.V.

[a] Ἐπιμεληθέντες] θλίψαντες A. Photius, Lex. Seg. Hesychius, Τημελῆσαι: θλίψαι. ubi vid. Albert.

[b] Ἐπιμελήσασθαι] ἐπιμελῆσαι A.B.V. Photius, Lex. Seg. Deest v. E. Schol. Platon. p. 244. Τημελεῖν: ἐπιμελεῖσθαι.

ΤΗΜΕΝΟΣ] Potius Τημενός. Vide Nos supra ad v. Τέβεννα. KUST. Conditor Argus in Peloponneso Strab. VIII. ad extr. ex Ephoro. REINES.

ΤΗΜΕΡΟΣ: Ὁ σημ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 699. KUST.

[c] Ἰὼ Λακεδ.] Versus hic non est sumptus ex Aristophanis Pace, sed ex ejus Holcadibus, ut docet Scholiasta Aristoph. loco laudato. KUST. Λακεδαῖμον V.E. pro Λακεδαίμων.

[d] ποιήσεις] Scribe πείσεις, a πάσχω: ut apud Enarratorem Comici. KUST.

ΤΗΜΟΥΧΟΣ] Scribe Τιμοῦχος, per ι, et suo loco pone. KUST. Sic etiam Reinesius, citans Strabon. IV. p. 179. Sic et Portus.

[e] Μεσσήνης] Leg. Μασσιλίας: nam Massilienses Τιμούχους nominant auctore Strab. l. l. optimates. REINES. τῆς Μεσσήνης V.

[f] Τοῦ γε μὴν Τημ.] Scribe Τούς γε μὴν Τιμούχους καθᾶραι τὴν πόλιν, &c. Sic enim legitur supra v. Ἐπίκουρος, ubi locum integrum habes. KUST.

ΤΗΝΑ] Τῆνα bis V. Mox ἐκεῖνα B.V.E.

[g] Θεόκριτος] Idyll. I. 1. KUST.

ΤΗΝ Ἀκεσαίου] Vid. Diogenian. I. 57. Deest gl. V.

[h] Νηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης] Νειλέω κυβερνήτης ὁ Ἀκεσαῖος A. Photius.

ΤΗΝΑΛΛΩΣ] Vid. Πρίαλλος. Dio Cass. p. 335. τήν γε ἄλλως. TOUP. τὴν ἄλλως A. Photii ms. Vid. Bergler. ad Alciphron. I. 19. p. 102.

[i] Θεαιτήτῳ] P. 161. extr. Loca Demosthenica vide apud Berglerum.

[k] ἈΝΑΧΟΡΕΥΣΩΜΕΝ] ἀναχορεύσομεν A.E. et infra. sed ω suprasc. in E. Post ὄρχησιν V. addit καὶ δεύτερον. Qui et eundem ordinem exhibet infra.

[l] Μάρκος] Malela in Basilisco p. 88. TOUP.

ib. Μάρσος A. Μάλσος V.

[m] δεύτερον] δευτέραν E.

ΤΗΝ ΓΗΝ ὉΤΑΝ ΝΟΜ.] Aristoph. Ran. 1510.

[n] ΠΟΛΕΜΙΩΝ] σαλαμινίων E.

[o] Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis; itemque apud Nostrum supra, v. Περικλῆς. KUST.

[p] ἐμβαλλόντων] ἐμβαλλόντων A. qui om. τῶν ante Λακεδ. ubi τῶν πολεμίων E.

[q] Τὸν οὖν] τὸ οὖν B.E. et mox τὸ δέ.

[r] τοῦτον] τοῦτο A.B.E.

ὡς πλείστας ἔχειν. Τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω A [s]τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν οἴων, [t]τὰ θεωρικὰ, καὶ τὰ δικαστικά. [u]Συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γενομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι.

Τὴν γλαῦκα τωθάζουσι [[x]Τήνδε: Ἀντὶ τοῦ ταύτην.]

Τὴν δωριστὶ [y]μόνην ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω: Τουτέστι, τὴν B δωροδοκιστί.

Τήνελλα: Μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος·

> [z]Τήνελλα, καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις,
> αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω.

[a]Ἀριστοφάνης·

> Ἀλλ' ἐὰν [b]νικήσῃς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.

Ἀντὶ τοῦ, νικηφόρος. Τήνελλα δὲ, κρουμάτιον ἐπινίκιον. C Ἢ τήνελλος, [c]ἁρμονία λύρας. Ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.

> [d]Ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

[e]Ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ [f]πυρῶν πεφρυγμένων ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ [g]σησάμης. Ταῦτα δὲ ἐτίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς· εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας· D καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. Ὁ δὲ νοῦς, ὅτι [h]ἂν μὴ νικηθῇς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ τερμάτιον· τουτέστιν, ἡ νίκη.

Τὴν ἐμὴν [i]κάμνειν νόσον: Παροιμία. Ὡς ἡ τοιαύτη·

> Ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τὴν θύραν ἔχων [k]τετρημένην, ὥσπερ αἱ ποίμναι: Ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ [l]ἀπροσπελάστου.

Τηνικαῦτα: Τότε.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα: Ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. Τουτέστιν, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ [m]συμπαρεκτείνου. Τοῦτο οἱ μὲν [n]Πυθικὸν εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ, Σόλωνος. Ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνάπτου: Ἴσον τῷ [o]γενναΐζου.

Τῆνος: Μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην: Ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως.

> [p]Ὁ δὲ φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι: [q]Ἀριστοφάνης. Τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ οὐ χρεία παιδός.

[Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν:]

Τὴν χεῖρα προσφέροντα τὸν θεὸν καλεῖν: Βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν [r]ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς [s]ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. Ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς, εἶπε· Τῶν τροχῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε [t]τὸν θεὸν εὔχου, ὅταν καὐτὸς τί ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὔχου. Ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν [u]εἰσήχθη.

Τηξιμελεῖ: Φθοροποιῷ.

> [x]Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
> ἐς [y]προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Τήραιος: Ὄνομα κύριον. Ὁ Μῆδος.

Τηρεύς: Ὁ τηρῶν.

E

[s] τούτου γένηται] τῆς γῆς ᾖ Schol.

[t] τὰ θεωρητικὰ] Scribe τὰ θεωρικά. Vide supra v. Θεωρικά. KUST. θεωρη' A. θεωρητὰ B. θεωρητὰ E.

[u] Συμβουλεύει—γενομένην] συμβουλεύειν—γινομένην V.

[x] ΤΗΝΔΕ etc. habet A. in marg. παροιμία tantum Photius.

ΤΗΝ ΔΩΡΙΣΤΙ Μ.] Aristoph. Equit. 985. sed ubi ultima sic leguntur, Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν. KUST.

[y] ΜΟΝΟΝ] μόνην A.B.V.E.

ΤΗΝΕΛΛΑ: Μίμημα φων.] Ex Scholiasta Aristophanis F ad Acharnens. in fine. KUST.

[z] Τήνελλα, καλλίνικε χ.] Sic etiam legitur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. At metri gratia scribendum potius est, Τήνελλα, καλλίνικ' ἄναξ χαῖρ' Ἡράκλεις. KUST. Vid. Archilochi fr. 60.

[a] Ἀριστοφάνης] Equit. 276.

[b] μέντοιγε νικᾷς] νικήσῃς A.B.V.M. et fortasse E. ubi v. compendiose scriptum est.

[c] ἁρμονία] ἁρμονίαν A.

[d] Ἢν δ' ἀναιδ.] Aristoph. loco laudato. KUST. εἰ δ' G V. Mox ὁ om. A.E.

[e] Ὁ δὲ ΠΥΡΑΜΟΣ, εἶδος πλακ.] Hæc, et quæ sequuntur, nihil faciunt ad vocem τήνελλα, sed ad vocem πυραμοῦς. Vide supra v. Πυραμοῦς, ubi eadem leguntur. KUST.

[f] πυρῶν] τυρῶν A.B.V.E.

[g] σησάμης] σησάμων Schol.

[h] ἂν μὴ] ἂν om. A.V.E. Tum νικηθεὶς V.E. pro νικηθῇ. κἂν ἡττηθῇς Schol. Infra περιγένηται V.

[i] ΚΑΜΝΕΙ] κάμνειν A.E. Photius.

[k] ΤΕΤΡΗΜΕΝΗΝ] τετριμμένην Diogenian. VIII. 56. τετρυμμένην M.

[l] ἀπροσπελάστου] προσπελάστου V.

ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤ.] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiastes Æschyli ad Prom. Vinct. 886. Τὸν Πιττακὸν λέγει, inquit, ὅν ποτε τὶς βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας, πενεστέρας, καὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν, ποίας πληθείη ἀνὴρ, ἠρώτησε, ποίᾳ χρήσεται γυναικί. Τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας, τοὺς πλησίον ἡμῶν ταῖς βέμβιξι παίζοντας, (ὅ ἐστι ταῖς στρέμβαις,) καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί. Ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροάσατο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρέμβαν, ΤΗΝ ΚΑΤΑ ΣΑΥΤΟΝ ἝΛΑΥΝΕ· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο F γυναικί. Hunc locum ideo adduxi, quod eum ab Erasmo et Schotto, qui proverbia Græca collegerunt et illustrarunt, prætermissum esse videbam. KUST. Vid. Menag. ad Diogen. Laërt. I. 80.

[m] συμπαρεκτείνου] παρεστιμπτείν' E.

[n] Πιττακοῦ] Πυθικὸν A.B.V.E. Photius.

[o] γενναΐζου] γενναΐζειν A.V.E. Vid. Platon. Cratyl. p. 411 A. Plutarch. II. p. 387 D. ubi vid. Wyttenbach.

[p] Ὁ δὲ φιλοτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 70. KUST.

G [q] Ἀριστοφάνης] Pac. 1032. Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει. KUST.

ΤΗΝ ΤΡΥΓΑ ΣΥΝΕΚΠΙΕΙΝ] Vide supra, v. Συνεκπιεῖν. KUST. Gl. A. in marg.

ΤΗΝ ΧΕΙΡΑ ΠΡΟΣΦ.] Simile huic est proverbium, Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει: de quo vide Nostrum supra. KUST.

[r] ἄγων] ἀνάγων A.

[s] ἵστατο] ἵσταται V.

H [t] τῷ θεῷ] τὸν θεὸν A.V. Photius. ὅταν—εὔχου om. V.

[u] εἰσήχθη] ἤχθη V.

[x] Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκ.] Anthol. Pal. VII. 234.

[y] προτέρων] προτέρῃ A.B.E. Anthol.

ΤΗΡΕΥΣ: Ὁ τηρ.] Vide supra v. Ταὼς, ubi locum hunc illustramus. KUST.

Τηρίβαζος: Ὄνομα κύριον. [a]Ξενοφῶν·

[Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε [a]παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν [b]ἵππον ἀνέβαλλεν.

Ἀντὶ τοῦ, ἀνεβίβαζε.]

Τηριδάτης: Ὄνομα κύριον.

Τηρῶ: Αἰτιατικῇ.

Τήρωνες: Οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ [c]πολεμικὰ, καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

Τῆς: [d]Ἀντὶ τοῦ ταύτης. Οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. [e]Ὅμηρος·

> Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι.

Ἀντὶ τοῦ, ταύτης. Καὶ ἐν [f]Ὀδυσσείᾳ·

> Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς.

Ἀντὶ τοῦ, ταύτης.

Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: Ἀντὶ τοῦ, ἄτιμοι.

Τῆς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται: Οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ, ἀδύνατον.

Τῆς μωρίας [[g]τὸν Δία νομίζειν] ὄντα τηλικουτονί: [h]Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. Οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τητᾶσθαι: Στερίσκεσθαι. [i]Σοφοκλῆς·

> Τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
> πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
> πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως.

Καὶ αὖθις·

> [k]Οὐ τητώμεναι,
> τολοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες καὶ τῆτα: Τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος.

A
> [l]Ἐγχλᾶτ', ἀνθ' ὧν [m]λαχὼν Ὑπέρβολος
> τῆτες ἱερομνημονεῖν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. [n]Τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ, [o]τῆδες.

Τητινή: Χθεσινή. Καὶ οὐδέτερον, τητινόν.

Τητώμενον: Στερισκόμενον.

Τηΰσίη: Ματαία.

Τί: Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο [p]τὸ Τὶ γένος τοῦ

B Ὄντος τίθενται. Τὸ γὰρ Τὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄν. Εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. Διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα: [q]Κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι [r]ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην. Καὶ [s]Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημε-

C ρίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς [t]Φύλαρχος ἐν ῑ. Τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ [u]κίταριν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

Τιαρηφόρος:

Τὶ βαιόν: Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον. [x]Σοφοκλῆς·

> Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ [y]τῆς συμμάχου.

D **Τιβέριος**, [z]φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου, βιβλία γ', Περὶ παρασκευῆς, Περὶ μεταποιήσεως, Περὶ ἱστορίας, Περὶ λόγου τάξεως [a]καὶ συνθέσεως, Περὶ διαιρέσεως λόγου, Περὶ μεταβολῆς λόγου [b]πολιτικοῦ, Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων, Περὶ ἐπιχειρημάτων, Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος, Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

E **Τιβέριος**, [c]Ὀκταβίου υἱὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων,

ΤΗΡΙΒΑΖΟΣ] Τηριβάζης A.V.

[a] Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. IV. p. 327. ut Portus etiam monuit. Vide quoque v. Ἀνέβαλε, et v. Τιρίβαζος, ubi idem fragmentum legitur. KUST. IV. 4, 4. Seqq. om. A.

[a] παρείη] παρείη B.V.

[b] ἵππον] l. ἀνεβίβαζεν ἵππον V.

[c] πολεμικὰ] πολέμια A.B.V.E.

[d] Ἀντὶ τοῦ ταύτης. Οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον] Observatiuncula hæc infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, voculam τῆς in subjunctis locis Homeri esse articulum, non vero ibi pro ταύτης poni. KUST. Mihi secus videtur, et omnino recte hæc Homeri loca ab Suida esse adducta ad demonstrandum τῆς poni pro ταύτης: nec enim aliter in utroque loco accipi posse. BOS. Qui plura. Præstat excerpere Schol. Ven. ad priorem locum: Ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ τῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ταύτης παρείληπται, καὶ ἔστιν ὁ λόγος μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβήμεναι. Hunc Schol. proculdubio ob oculos habuit Suidas.

[e] Ὅμηρος] Il. ί. 133. KUST.

[f] Ὀδυσσείᾳ] β'. 206. Ubi Schol. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ἈΞ.] Confer Nostrum supra v. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: et infra v. Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς. KUST.

ΤΗΣ ΜΩΡΙΑΣ ΤΟΝ Δ.] Aristoph. Nub. 816. KUST.

[g] ΤΟΝ ΔΙΑ ΝΟΜΙΖΕΙΝ om. A.B.V. τ. Δ. νομίζεις E. Post h. gl. delevi ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΜΗ ΠΟΙΕΙΣΘΕ ΕΙΣ ἘΠΙΘΥΜΙΑΣ: Ζήτει ἐν τῷ ὙΠΩΠΙΑΖΩ, cum A.V. Habet tamen A. in marg. ubi ἄνοιαν et ποιῆσθε.

[h] Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων ἐνηλ.] Videtur Grammaticus noster existimasse, citata verba Aristophanis sensum proverbialem habere. Sed id cum secus se habeat, observatiuncula hæc lituram meretur. KUST.

[i] Σοφοκλῆς] Philoct. 383.

[k] Οὐ τητώμ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1618.

[l] Ἐγχλᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.] Aristoph. Nub. 624. ἐγχλᾶτ' om. E.

[m] λαχὼν Ὑπέρβολος] Ὑπέρβολον ἔλαχε A.V.

[n] Τοῦτο δὲ] δὲ om. A.

[o] ΤΗΔΕΣ] Sic Schol. Aristoph. Ach. 15. τῆδε V.

ΤΗΤΩΜΕΝΑ] Schol. Platon. p. 229. Τητώμενα: στερισκόμενα.

ΤΗΥΣΙΑ] Τηϋσίη A. Τηϋσίην Od. γ'. 316.

[p] τὸ Τί] τὸ om. V. qui infra αὐτῷ φασιν.

[q] Κόσμος ἐπικ.] Conf. Schol. Aristoph. Av. 487. Platon. p. 185.

[r] ὀρθὴν] Philostrat. Ep. 29. πρέπει βασ. μεγάλῃ τῇ ὀρθῇ τιάρα. Leg. ἡ ὀρθὴ τιάρα. Illud τῇ est geminatio syllabæ sequentis. Vide Wesseling. Obs. p. 175. Xenoph. Anab. p. 175. [II. 5, 23.] ubi v. Hutchinson. Eunap. in Ædes. p. 46. Herodot. Wessel. p. 88. TOUP.

[s] Δημάρατος] Senec. de Benef. VI. 31. REINES. Mox ἐπί τινας V.

[t] Φίλαρχος] Scribe Φύλαρχος. KUST. Sic A.B.V.E. Photius. Mox ἐν ῑ A.V. Photius. ἐν ἑνδεκάτῃ vulg.

[u] κίταριν] Vide Hesych. v. Κίδαρις. KUST.

ΤΙΑΡΟΦΟΡΟΣ] Τιαρηφόρον A. Τιαρηφόρος B.V. Τιαροφόρος E.

[x] Σοφοκλῆς] In Aj. 90.

[y] τῆς συμμάχου] τῆς σῆς σ. E. τῆς συμμαχίας V.

[z] φιλόσοφος] Leg. φιλόλογος. Nihil est in scriptis enumeratis, quod philosophum indicet. HEMST.

[a] καὶ συνθέσεως] περὶ συνθέσεως V.

[b] πολιτικοῦ] πολιτ' V. Qui in fine om. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

ΤΙΒΕΡΙΟΣ, Ὀκταβίου υἱὸς, βασ.] Quæ hic Suidas de Ti-

ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. [d]Στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἠρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥᾳθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν. Κακοήθης δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων [e]βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ [f]Καππαδόκων βασιλεύς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι B πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' [g]ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, [h]Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καισαρός ἐστιν ἐπώνυμος. Ἐς γῆρας δὲ [i]ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος [k]ἰδιωτάτῃ C φύσει ἐκέχρητο· [l]οὔτε γὰρ ὧν ἐπεθύμει, προσεποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν [m]οὐδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν, [n]ὃ ἐπόθει, ἠρνεῖτο, καὶ πᾶν, ὃ ἐμίσει, προσετίθετο. [o]Τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι A βούλομαι. Οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ [p]ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. [q]Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. [r]Καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαί τινα. Αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. Τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο·

B Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

Καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιβέριος: [s]Ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν [t]συνίστησιν Ἰουστῖνος ἄνδρα πρᾷον ὁμοῦ, καὶ φιλάνθρωπον, κρείττονα [u]λημμάτων, καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα· [x]τουτὶ μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον, C τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ [y]ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. Ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, [z]καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμών, εἵλετο βασιλεύειν [a]αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι.

D

berio refert, sumpta sunt ex Græca versione Eutropii, non ea, quam hodie habemus, sed alia multo vetustiore, quæ hodie intercidit. Latina autem Eutropii sic se habent: *Tiberius ingenti socordia imperium gessit, gravi crudelitate, scelesta avaritia, turpi libidine. Nam nusquam ipse pugnavit: bella per legatos gessit suos. Quosdam reges per blanditias ad se evocatos nunquam remisit: in queis Archelaum Cappadocem; cujus etiam regnum in provinciæ formam redegit, et maximam civi-* E *tatem appellari nomine suo jussit; quæ nunc Cæsarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Ex his Græca Suidæ expressa esse apparet. KUST.

[c] Ὀκταυΐου] Ὀκταβίου A.E. Τιβέριος Ὀ. υἱὸς om. V.

[d] Στρατείαν] στρατιὰν A.B.V.E.

[e] βασιλεῖς] βασιλέων A.

[f] Καππαδόκων] Καππαδο' A. ὃν ἠπίοις—οἰκείαν om. V.

[g] ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν A. qui mox Καππαδο'.

[h] Μάζακα] Vide Stephanum Byzant. v. Μάζακα, et F ibi Interpretes. KUST.

[i] ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει] μακρὸν ἐλάσας ἀποθνήσκει V.

ΤΙΒΕΡΙΟΣ, βασιλεὺς Ῥωμ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 801. KUST. Recte vir doctissimus. Quod pluribus verbis Antiochenus, paucis conclusit Suidas. Sic solet noster Lexicographus. Notanda autem vis verbi Ἐπαίρειν, quæ neutiquam obvia est, et viros doctissimos fugit. Περισσὰ ἐπαίρειν est, *Plus æquo sumere, plus quam* G *oportebat exigere. To take more than their due.* Quod publicani et præsides provinciarum lubenter faciebant. Πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον πράττειν vocat Lucas. Verbum autem αἴρειν in hoc negotio usitatissimum est. Lucas VI. 30. Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ ΑΙΡΟΝΤΟΣ τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. Idem XIX. 21. Ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· ΑΙΡΕΙΣ ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. Dicitur autem αἴρειν, et ἐπαίρειν. Ut λαμβάνειν, et ἐπιλαμβάνειν. Hesych. Ἐπαειράμενον, ἈΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΝ. Idem: Περίελε, κούφισον, ἘΠΑΙΡΟΝ, ἀφελοῦ. Περιελόμενος, ἘΠΑΙΡΑΣ. Ita scribendus iste locus. Restituendum hoc verbum Hesychio: Ἀείρεις, ἀπαίρεις. Frustra hic sudant viri doctissimi. Tu scribe, ne litera mutata: Ἀείρεις, ἘΠΑΙΡΟΙΣ. Lexic. reg. ms. Ἀείρας, ἘΠΑΙΡΑΣ. Schol. ad Aristoph. Lysist. 332. Ἀραμένη, ἘΠΑΙΡΑΣΑ τὴν ὑδρίαν. Quomodo verbo utitur Sophocles Electr. 635. ἘΠΑΙΡΕ δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι. Ceterum, quod monendum, verba αἴρειν, ἐπαίρειν, φέρειν, βαστάζειν, et si quæ alia ejusdem furfuris vocabula, nunc *ferre*, nunc *auferre* significant. Quo postremo sensu accipiendus videtur Joannes XII. 6. Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἘΒΑΣΤΑΖΕΝ. *Judas was a* THIEF, *and had the bag, and* STOLE *what was put therein:* E de quo consulendus elegantissimus Menagius ad Laërtii Lacydem. Eodem sensu usurpat Archedicus vocem αἴρειν apud Athenæum p. 467. Sed vide Suidam ad v. Ἑρμῆν.——Λέγουσι δὲ αὐτὸν (Ἑρμῆν) καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον, καὶ τῶν ἐμπορίων ἔφορον· ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἱστῶσι ΒΑΣΤΑΖΟΝ ΜΑΡΣΥΠΟΝ. TOUP.

[k] ἰδιωτάτῃ] ἰδιωτάτη B.V.E. Excerpt. Dio Cass. LVII. 1. ἐν κῳ πολ ἰδιωτάτῃ A. m. rec.

[l] οὔτε] οὔτε γὰρ A.V. Excerpt. Dio.

[m] οὐδὲν ποιεῖν] οὐδενὸς εἰπεῖν A.V. οὐδὲν ὡς εἰπεῖν Exc. Dio. F Tum ἐβουλεύετο E.

[n] ὃ ἐπόθει] ὃ ἂν ἐπ. V. qui mox ἐμίσει. Tum τούτῳ ante προσετίθετο om. A.V. Exc. ὃ ἐμίσει, προσεποιεῖτο Dio.

[o] Τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἀρχ.] Plenius et planius Joannes Antiochenus: Τοιοῦτος δή τις ὢν τοὺς ἄρχοντας, οὓς ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον λαμβάνοντας εὕρισκεν, ἢ καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας, ἐκόλαζε, λέγων, &c. KUST.

[p] ἐλευθερωθῆναι βουλ.] Joannes Antioch. rectius, τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναι βουληθέντος. KUST. ἐλεύθερον αὐτοῦ γενέσθαι V.

G [q] Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδ.] Locus hic ex Joanne Antiocheno sic legendus et supplendus est, τοῖς γε ἑταίροις ὡς ἐν ἰδιωτείᾳ συνῆν, δικαζομένοις συναγωνιζόμενος, καὶ θύουσι συνεορτάζων, νοσοῦντάς τε ἐπισκεπτόμενος, μηδεμίαν φρουρὰν, &c. KUST. τοῖς γὰρ—ἐπαγόμενος om. V.

[r] Καὶ παρήγγειλε] παρήγγειλε δὲ V. et mox χρήσασθαι. qui om. ὥστε παραφ. νομ. et infra καὶ τὸν—ἀπώλετο.

[s] Ἐν Κωνσταντινουπόλει om. A.

[t] συνίστησιν—ἀναγορεύεσθαι] Ex Theophylact. Simocatt. H III. 16.

[u] λημμάτων χρημάτων] χρημάτων λημμάτων B.E. καὶ inserunt A.B.V.E. λήμματός τε καὶ χρ. Theophyl.

[x] τουτὶ] τοῦτο A.V.E.

[y] ἀσύλητον] ἀσύλετον A.V.

[z] καὶ πρὸς—ἀναδραμὼν om. Theophyl.

[a] αὐτοῦ] αὐτῷ A. συμβασιλεύειν αὐτῷ Theophyl.

[b]Ἄριστος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ [c]πρὸς γῆρας ἐλθὼν, [d]αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ [e]παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι, καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι [f]πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. [g]Οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, καταστρέφει τὸν βίον.

Τιβεριέων δῆμος:

Τιβία: Ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ φασι κοινὸν εἶναι, [h]Σύλλᾳ τε καὶ φιλοσόφοις;

Τί γάρ με [i]λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν, Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος; Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ: [k]Ἀριστοφάνης·

Τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ [l]σὺ φρονεῖς, ὅπόσα
[m]χρεὼν ἐστι τὸν σοφῇ δόκιμον
[n]φρενὶ, πορίμῳ τόλμῃ.

Τουτέστι, Τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; Πορίμῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τιγίλλιος: Ὄνομα κύριον.

Τίγρις: Τὸ ζῶον. [o]Τίγρης δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ: Λείπει τὸ, ἢ τοῦτο τὸ [p]ἀπολέσαι ἡμᾶς [q]σπουδάζειν;

Τί δαί: Τί δή; [r]καὶ οὕτως μὲν λέγουσιν τὸ τί δή. [s]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ [t]σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

[u]Ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου [x]γραφόμενος. Καὶ [y]Ὅμηρος·

[z]Τίς δαίς; τίς δαὶ ὅμιλος;

Ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί: Εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ,

[a]Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφήσαντος·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως [b]σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις·

ἐπέφερεν ὁ δανειστής·

Τί δαί.

Τί δῆτα θεῶν στρέφῃ: Ἀντὶ τοῦ, [c]ἐνδιατρίβεις;

Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις: Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν.

Οὐ γὰρ γένοιτ' [d]ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

[e]Ὅπως ταῦτα μὴ οὕτω σχοίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου·

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' [f]ἄρεκτον ἔσται.

Τί δῆτά σοι: [g]Τί σοι;

Τί ἐστι τὸ [h]ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς,

---

b Ἄριστος] δὲ addunt A.V. Quum hæc ad Tiberium Augusti successorem, Kustero monente, manifeste pertineant, a superioribus sejunxi.

c πρὸς] ὑπὸ A.

d αἰφνίδιον εἰς τὴν χ.] Eadem in præcedenti articulo de Tiberio, Augusti successore, dicuntur. Quare videtur Compilator Tiberium hunc, qui erat Justini successor, cum altero Tiberio confudisse: vel saltem huic male tribuere, quæ ad alterum pertinent. KUST.

e παραφρονεῖν etc.] Philostorg. p. 524. de Posidonio medico celeberrimo. Hæc Evangelistæ synonyma sunt. TOUP. Mox καὶ πρὸς δαίμονος M.

f καὶ πρὸς] καὶ om. A.V. Tum V. om. τε καὶ μανίαν.

g Οὕτω δὲ] καὶ οὕτω V. omissis δὲ μεταπ. εἰς κακίαν.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ΔΗΜΟΣ] Joseph. B. J. II. 21, 3.

ΤΙΒΙΑ: Ὅλη ἡ Φρ.] Nimirum a monte Tibio, qui situs erat in Phrygia. Vide Steph. Byzant. v. Τίβειον. KUST. Ex Proverb. Vat. II. 71. monente Hemsterhusio ad Lucian. Tim. 22.

ΤΙ ΓΑΡ ΔΗ] Vid. Ælian. de Anim. XIV. 25. HEMST.

h Σύλλᾳ] Σύλᾳ V.

ΤΙ ΓΑΡ ΜΕ ΛΥΠ.] Sophocl. Electr. 59.

i ΛΥΠΟΙ] λυπεῖ A.V.E. Mox μάτην om. A.V. deinde ἔργοις A.V.E.

k Ἀριστοφάνης] Pac. 1027.

l σὺ φρονεῖς] συφρονεῖς B.E.

m χρεὼν] χρεών ἐστι A.V.

n φρενὶ καὶ] καὶ om. A.V.E. φρενὶ πορίμῳ τε Aristoph.

ΤΙΓΙΛΛΙΟΣ] Τιγιλλῖ A.V. i. e. Τιγιλλῖνος.

o ΤΙΓΡΗΣ] Τίγρις τε V.E. Post ποταμοῦ E. addit καὶ Πίγρης.

ΤΙ Δ' ΑΛΛΟ ΜΕΓΑΡΟΙ] Aristoph. Acharn. 758. Δ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Μ. Σαμάν. Τί δ' ἄλλο; Δ. Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Μ. Παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ᾧπερ τοὶ θεοί. Ad hunc locum respexit Suidas, et ex eo proinde est reformandus. TOUP.

p ἀπολέσαι] τοῦτο τὸ ἀπολέσαι A.B.E. τοῦτο ἀ. V.

q σπουδάζεις] Ms. A. rectius, σπουδάζειν. KUST. et B. V.E.

ΤΙ ΔΑΙ] Τί δὴ Photius. Et sic in Suida reponendum.

r οὕτω] καὶ οὕτως A.V.

s Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 172. sed ubi pro τί δαί, rectius legitur, τί δέ. KUST.

t σὺ πληροῖς] συμπληροῖς V.

u Ἔστι δὲ σύνδεσμος] Schol. Aristoph. Plut. 156. τί δαί; Σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται. Ammonius: Δαὶ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς, ἐκτεταμένως· τίς δαὶ ὅμιλος, καὶ Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων. (Il. κ'. 408.)

x γραφόμενος] γραφόμενον A.

y Ὅμηρος] Odyss. α'. 225. Ceterum, locus hic Poëtæ nihil ad rem facit. KUST. Immo facit, modo inseras cum mss. δαὶ ante ὅμιλος.

z Τίς δαίς] τίς δαὶς καὶ ἐν ἄλλῳ A. Ante ὅμιλος omnes inserunt δαί.

a Ληρῶ] Aristoph. Nub. 1277.

b σύ γ'] σὺ δ' V.

ΤΙ ΔΗΤΑ ΘΕΩΝ ΣΤΡ.] Ex Platonis Phædro: [p. 236 E.] sed ubi legitur, Τί δῆτ' ἔχων στρέφῃ: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. Vide Ruhnkenium ad Timæum p. 257. Platonis locum indicaverat Portus.

c Τί δὴ ἐνδιατρίβεις] Τί δὴ om. A.V. Photius.

ΤΙ ΔΗΤ' ΑΝ ΑΛΓ.] Sophocl. Aj. 377.

d ἂν ταῦθ'] αὖθ' V.

e ἀντὶ τοῦ ὅπως] ὅπως τοῦ A.V.E. ὅπως ταῦτα Schol. Mox τὸ om. V.E.

f ἄρρεκτον] ἄρεκτον A.E. Schol.

g Τί σοι om. B.E.

h ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππ.] Demosthenes Olynth. II. haud procul initio: Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκευάσειν, &c. Ulpianus ad eum locum: Τοῦτο οὖν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλλούμενον τοῦτο καὶ ποθούμενον ἐν ἀπορρήτῳ κατασκευάσω. Διὰ τί δὲ ἐν ἀπορρήτῳ; ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν, ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου, (lego, καὶ Ἀμφιπόλεως) ἵνα δῷ αὐτὰς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξη-

Καὶ τὸ [i]θρυλλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο,

Θεόπομπος ἐν λα΄ δεδήλωκε. Φησὶ γάρ·

Καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἱ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀποῤῥήτῳ [k]συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. Οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν [l]ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίη; Διατί δή;

Τί ἱκανόν; Τί ὄφελος;

Τιθασεύει: [Αἰτιατικῇ.] Ἡμεροῖ, πραΰνει.

Τιθασόν: Ἥμερον. Καὶ ἀτίθασον, τὸ ἄγριον, καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες: Ποιοῦντες.

Τίθεσθαι:

[m]Ὁ δὲ [n]πρέσβεις ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις.

Ἀντὶ τοῦ, συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Τιθηνάς: Τροφούς. Καὶ [o]τιθηνήτηρ.

[p]Πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας
[q]ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

Καὶ τιθήνη.

Τιθηνός: Κυρίως, ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης· κατὰ [r]μεταφορὰν δὲ λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνούμενος: Τρέφων. [s]Τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι: Ποιεῖ.

Τιθίς, τιθίδος. [t]Καὶ τιθῶ, αἰτιατικῇ.

Τιθωνοῦ γῆρας: Παροιμία. Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. Ἱστορεῖται δὲ [u]ὅτι

A ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. [x]Ἀριστοφάνης·

Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Τίθρασος: [y]Πόλις τῆς Λιβύης. [z]Καὶ Ἀριστοφάνης·

Γοργόνες Τιθράσιαι.

Ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. Διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς

B κακοπράγμονα.

Τιθραύστης: Ὄνομα κύριον.

Τιθοί: Οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος: Εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ [a]Λάκωσιν εὑρισκομένης· ᾧ παρήλειφεν τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. Καὶ [b]Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος·

Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλῳ.

C [c]Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον, [d]Κυρηναϊκὸν ὀπόν· τιθύμαλλος Λακωνικός. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, [e]Νεοκλείδης ὁ γλάμων.

Τί καλὴ ἡ τάξις: [[f]Ἀντὶ τοῦ λίαν.]

[Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. [g]Λουκιανὸς ταύτῃ χρῆται.]

D Τί λέγεις σύ; [h]Τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κἀνὰ χεῖρα. Εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν [i]ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. [k]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὡς ἥσθομαί ([l]σου) πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς [m]ἐπανθεῖ, τὸ, Τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

E

ται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν, αὐτοῦ οὖσαν. Καὶ τὸ ἀπόῤῥητον δὲ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται, οὐ γὰρ ἐβούλοντο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον. Hæc pulchre confirmant et illustrant ea, quæ Suidas hic tradit. KUST. Conf. Menag. ad Diog. Laërt. IV. 2.

[i] θρυλλούμενον] θρυλούμενον Photius.

[k] συμπράττειν Ἀθηναίοις om. E.

[l] ἀπήγγελλον] ἀπήγγελον V. ἀπήγγειλαν E. suprasc.

ΤΙΘΑΣΣΕΥΕΙ] Τιθασεύει A. Photius. αἰτιατικῇ om. A.V. Photius.

F ΤΙΘΑΣΣΟΝ] Τιθασὸν A. Photius. Καὶ ἀτίθασσον etc. post πραΰνει B.V.

[m] Ὁ δὲ πρέσβεις] Hoc fragmentum proculdubio Polybio adjudicandum est, qui ita loquitur, lib. VIII. p. 735. Ταχὺ δὲ καὶ τοῦ κήρυκος παραγενομένου πρὸς τὴν Λαοδίκην, καὶ διασαφοῦντος τὰ περὶ τὸν Ἀχαιὸν, καὶ κελεύοντος ΤΙΘΕΣΘΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ. Quem locum minus intellexerunt viri eruditi. Optime Suidas συγκατατίθεσθαι exponit. Latini, *componere*. Rem satis dilucidatam dabit Dexippus in Excerptis Hœschelii, p. 5. Κράτιστον δὴ τούτων εἵνεκα δι' εἰρήνης αἱρεῖσθαι ὑμᾶς τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφελείας, καὶ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΥΝ ΗΜΙΝ ΤΙΘΕΣΘΑΙ. Quod egregium et perspicuum est. TOUP.

[n] πρέσβεις] πρέσβεις A. Mox πείθεσθαι M.

ΤΙΘΗΝΑΣ] Rectius, τιθήνας, cum accentu in penultima. KUST.

[o] ΤΙΘΗΝΗΤΕΙΡΑ] τιθηνήτηρ A.B.V.E. et mox in versu.

[p] Πολλὰ τιθηνήτειρ' ὀλοφ.] Anthol. Pal. VII. 241.

[q] ἀνδρομάχης] ἀνδρομάχευς A.V. In fine καὶ τιθήνη om. A.

[r] μεταφοράν] μεταφορὰν δὲ A.V.

[s] Τιθηνὸς γὰρ ἡ τρ. addunt A.B.V. Photius.

ΤΙΘΙΣ] Scribendum est, τιτθὶς, τιτθίδος. KUST. Sic Portus.

[t] Καὶ ΤΙΘΩ αἰτ. A. in marg.

ΤΙΘΩΝΟΥ ΓΗΡΑΣ] Vid. supra p. 1994 B.

[u] ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ] ὁ Τιθωνὸς τοῦτο A. ὅτι om. E. Cum vulg. consentit Photius.

[x] Ἀριστοφάνης] Acharn. 688. καὶ ταράττων om. A.

[y] Πόλις] τόπος V.

[z] Καὶ Ἀριστοφάνης] Ran. 480.

ΤΙΘΡΑΥΣΤΗΣ] Τιθραύστης V.E. Bos. qui citat Corn. Nepot. Datam. c. 3. Deest A.

ΤΙΘΟΙ] Scribe τιτθοί. KUST. Sic Portus.

[a] Λάκωσιν] Λάκωσι A.

[b] Ἀριστοφάνης] Eccles. 404. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ Τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ. KUST. Mox λάμωνος A.V.

[c] Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατρ.] Confer Nostrum supra v. Γλάμων, et v. Ἰατρός: ubi eadem leguntur. KUST.

[d] Κυρηναϊκὸν ὀπὸν] Potius casu recto, Κυρηναϊκὸς ὀπός.

G KUST. Mox τιθύμαλλον Λακωνικὸν E.

[e] Νεοκλείδης ὁ γλάμωνος] Scribe Νεοκλείδης ὁ γλάμων. Aristoph. Eccles. 254. Τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ; Confer Nostrum supra v. Γλάμων. KUST. γλάμων A.B.V.

[f] Ἀντὶ τοῦ λίαν om. A.V.

[g] Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρ.] In libello adversus Indoctum, (c. 5.) ubi sic inquit: Καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; KUST. Deest art. V. Habet A. tantum in marg.

H [h] Τὸ παρὰ] τῷ περὶ Schol. Aristoph.

[i] ἐναντίων] ἐναντίας A.B.V. δι' ἐναντίων E. Vulg. habet Schol.

[k] Ἀριστοφάνης Νεφ.] Ver. 1175.

[l] σου om. A.B.V.E.

[m] ἐπανθεῖ] ἀνθεῖ A.V. ἐπανθεῖς B. Mox ἀδικοῦντος et κακουργοῦντος A.V.

ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' εὖ ὅτι.
[n]Ἐπὶ τοῦ προσώπου [o]τ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος.

Ἐσχημάτισται δὲ τὸ ΒΛΈΠΟΣ. Ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. Τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ [p]καὶ τῷ δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον.

ΤΊΛΛΟΝΤΕΣ: Αἰτιατικῇ. Ἀνασπῶντες τοὺς [q]στάχυς.

ΤΙΛΦΏΣΑΙΟΝ: Ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

ΤΙΜΑΓΈΝΗΣ, βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱὸς, Ἀλεξανδρεὺς, ῥήτωρ, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς [r]ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ [s]Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπί τε αὐτοῦ Πομπηίου, καὶ μετ' αὐτὸν, [t]ἐπί τε [u]Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου, καὶ μετέπειτα [x]ἅμα Κεκιλίῳ. [y]Ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ [z]παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ C διῆγε, [a]Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν [b]Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον, [c]καὶ σφηνωθείς. Βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

ΤΙΜΑΓΈΝΗΣ, ἱστορικός. [d]Περίπλουν πάσης θαA λάσσης, ἐν βιβλίοις ε'.

ΤΙΜΑΓΈΝΗΣ ἢ ΤΙΜΟΓΈΝΗΣ, Μιλήσιος, ἱστορικὸς, καὶ ῥήτωρ. Περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν, [e]βιβλία γ', καὶ Ἐπιστολάς.

ΤΙΜΑΓΌΡΑΣ: Οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα [f]Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην B πολυτελῆ, καὶ [g]στρώτας θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν [h]φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. Τοῦτον οὖν ἀνεῖλον [i]Ἀθηναῖοι.

[k]Οἱ δὲ φασὶν ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. Οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων [l]ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς, [m]ὑπὸ Ἀθηναίων C ἀνῃρέθη.

ΤΙΜΑΛΦΈΣΤΕΡΟΝ: Τιμιώτερον, λαμπρότερον. ἈΛΦΕΙ͂Ν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. Ὥστε [n]γίνεσθαι τὸ [o]ΤΙΜΑΛΦΈΣΤΑΤΟΝ, [p]τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

[n] Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔνεστ.] Ut versui metrum constet, legendum est, Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν, &c. ut recte legitur supra v. Βλέπος. KUST.

[o] τ' ἔνεστιν Ἀττικὸν] τακτικὸν A. ἔνεστιν om. V. τ' ἐστιν Ἀττικὸν E.

[p] καὶ τῷ] τῷ om. A.V.

ΤΙΛΛΟΝΤΕΣ: Αἰτ. ἀνασπῶντες τοὺς στ.] Marc. c. II. 23. Καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Hunc locum Suidas ob oculos habuit, ut Portus etiam observaverat. KUST.

[q] στάχυς] στάχυας V.

ΤΙΛΦΩΣΑΙΟΝ] Ex Harpocr. Ortel. dicit fontem esse et montem Bœotiæ intra regionem Thessaliæ. Callimach. ap. Tzetz. ad Lycophr. v. 152. de Cerere Ἑρμινῶ Τιλφωσαίῃ. REINES. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. IV. 66.

ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ] Ejus vitam scripsit Euagoras Lindius. Vid. supr. Εὐαγόρας. REINES.

[r] εἰς Ῥώμην] ἐν Ῥώμῃ A.V.

[s] Σύλλου] Σύλου V.M. Mox τοῦ om. A. ante αὐτοῦ.

[t] ἐπὶ] ἐπί τε A.V.

[u] Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου] Leg. ἐπὶ Καίσ. Γαΐου Ἰουλίου, καὶ μετέπειτα Αὐγούστου, post eum sub Cæsare Julio, postea vero sub Augusto una cum Cecilio: hic enim sub Augusto maxime floruit. REINES.

[x] σύναμα] ἅμα A.B.V. σὺν ἅμα E. Tum Κιλ A.

[y] Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχ.] In Schola ei successit Asinius Pollio, ut testatur Suidas supra v. Πωλίων. KUST.

[z] παρρησιαστὴς] Homo acidæ linguæ, disertus et dicax. Senec. Controv. V. 34. Timagenes, historiarum scriptor, quædam in ipsum (Augustum), quædam in uxorem ejus, et in totam domum dixerat, et sqq. Senec. de Ira III. 33. et Ep. 91. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 119. REINES.

[a] Τουσκλάνῳ] τοῦ σκλάνω A.

[b] Δαβάνῳ] Leg. Ἀλβάνῳ. Sic et Alb. Ruben. ad Senec. de Ira III. p. 133. HEMST. Repono, ne litera quidem mutata: Ἐτελεύτησε δὲ ἐν ἈΛΒΑΝΩΙ. Mortuus est in Albano. Nimirum degebat noster Timagenes ut plurimum in Tusculano, cœnabat autem, ut fors ferebat, cum amico in Albano. Hic σφηνωθεὶς diem supremum obiit. Quod verissimum est. Sueton. in Domitiano: Celebrabat et in Albano quotannis Quinquatria Minervæ. Ubi Casaubonus, In Albano accipiendum ut in Tusculano. Albanum secessum Tranquillus nominat, c. 19. Dio in Tiberio, c. 24. Αὐτὸς μὲν, καίτοι περί τε ΤΟ ἈΛΒΑΝΟΝ καὶ περὶ ΤΟ ΤΟΥΣΚΟΥΛΟΝ διατρίβων, οὐκ ἐσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. TOUP.

[c] καὶ σφηνωθεὶς] Vide supra v. Σφηνωθείς. KUST.

D [d] Περίπλουν] Schol. Apollon. Rhod. III. 846. Τιμοσθένης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ. An leg. Τιμαγένης, s. Τιμαγένης ἐν τῷ Περιηγητικῷ? REINES.

ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ] Vid. Εὐαγόρας Λίνδιος. HEMST.

[e] βιβλία ε'] βιβλία γ' A.B.E.

ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ: Οὗτος πρεσβευτὴς πεμφ.] Confer Athenæum lib. II. p. 48. KUST. Valer. Maxim. VI. 3. Extr. n. 2. Brisson. de R. Pers. I. p. 14. HEMST. Conf. Plutarch. in Pelop. p. 294. Artaxerx. p. 1022. E Timagoram citat Steph. in Σπάρτη. REINES. Sua Suidas in Τιμαγόρας ex duobus diversis scriptoribus excerpsit: hæc ex eorum altero: Ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα, παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων: his de suo Suidam ista suspicor interjecisse, καὶ δωροδοκηθεὶς—ὡς εἴρηται. Ante scilicet, alium sequutus, dona Persica recensuerat, ob quæ accepta Timagoram Athenienses ἀνεῖλον. Inter ista dona miretur aliquis numerari κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θεράποντας. Suidas, certe quem hic sequutus est, dederat στρώτας θεράF ποντας. Lecti eleganter et molliter insternendi rationem sibi solis primum innotuisse molles Persæ gloriabantur, et suos in eam rem peculiares Storacas habebant, famulos a Græcis στρώτας dictos: Athenæi Epit. II. p. 48 D. πρῶτοι Πέρσαι, secundum Heraclidem, καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν. Hinc οἱ στρῶται παρὰ Πέρσαις memorantur Eustathio Il. ω'. p. 1510, 8. Sed in re minime dubia ne quis forte velit disputare, en Plutarchum, cujus illic verba probabiliter descripsit vel Suidas, vel hoc antiquior grammaticus, in G Pelopida exhibentem p. 294 E. κλίνην πολυτελῆ καὶ στρώτας θεράποντας, ὡς τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐπισταμένων, nempe στρῶσαι vel στορέσαι. VALCKENÆR. Orat. de Phil. Reg. not. p. 272.

[f] Ἀρταξέρξην om. Photius.

[g] στρατιώτας] στρωτὰς Photius.

[h] φορείῳ] φωρίῳ V.

[i] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.V.E.

[k] φασὶ γὰρ] οἱ δέ φασιν A.V. Seqq. desunt Photio. et H ut aliunde derivata a superioribus sejunxi.

[l] ἔθη] ἤθη V.

[m] ἀνῃρέθη, ὡς εἴρηται, ὑπὸ Ἀθηναίων] ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνῃρέθη A.V.

[n] γίνεται] γίνεσθαι A.V. Photius.

[o] ΤΙΜΑΛΦΕΣΤΑΤΟΝ] Synes. Ep. 70. Menand. hist. p. 92. Æschyl. Eum. 629. TOUP. Glossa Platonica

Τιμάνθης, [q]Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὃν A φασι παυσάμενον [r]διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπὶ ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, [s]ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. Ὡς δὲ ἀποδημήσας, καὶ ἐπανήκων, οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. Ὁπόσα δὲ τοιαῦτα [t]γέγονεν ἀνθρώποις, ἢ καὶ [u]ὕστερον γένηται, [x]μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

[Τιμάνωρ,] [y]Τιμάνωρος. [z]Ἐν Ἐπιγράμμασι· B

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἄημαι.

Ἀντὶ τοῦ, ἀνάκειμαι.

Τίμαρχος: Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον [redacted] Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεωδάμαντος ἐρωμένῳ [a]μισθώσας αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς [b]Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ· ἐπίτροπος δὲ [c]αἱρεθεὶς, C Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος [d]ἐκωλύθη. Τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν [e]ἀδυνάτων [f]τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρηζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. [g]Ἥλω [redacted] ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.

Τιμᾶσθαι: Προτιμᾶν.

[h]Ἐξέχεσθαι [i]μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπὸν, ἵνα τὸν φθάσαντα, φησὶν, ἀφανίσῃ [k]ἐκτροπῇ διαίτης ὀλίγης, πιοῦσα οἴνου· καὶ τὸν βίον ἡ γυναίκα κατέστρεψε.

Τιμάσιος: Οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν ὁ [l]Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, [m]ἐκ τῆς Ἀσίας [n]μετακαλεῖται πρὸς τὰ βασίλεια· [nn]ὁ δὲ γαῦρός τε [o]ἀνὴρ ὢν, καὶ ἀγέρωχος, καὶ στρατείαις ὡμιληκὼς, καὶ τοῦτο [p]πρῶτον ἀγαθὸν ἡγού- B μενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ τι βούλοιτο [q]κεχρῆσθαι, καὶ ἀδεῶς, διά τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον [r]καθορᾶν ἥλιον, ἴσα καὶ [s]οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν [t]μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν, καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυ- C δίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δή τις βασιλεύων, ἢ τόν γε βασιλέα, καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργόν [u]τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιτο.

Τιμασίων: Οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. [x]Ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῄει, καὶ τὴν ὥραν ἄρτι [y]ἔρρωτο. Σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο, καὶ

est, spectans Timæum p. 59 B. (p. 538 E. ed. Lœmar.) D citatum Ruhnkenio ad Tim. Lex. p. 258. q. v.

[p] τὸ τιμῶν] τὸ om. Photius.

ΤΙΜΑΝΘΗΣ, Κλεωναῖος, παγκρ.] Eadem de Timanthe refert Pausanias lib. VI. p. 359. a quo Suidas ista mutuatus est. KUST.

[q] Κλεωναῖος] Κλεωναῖος V.

[r] διὰ τὴν] τὴν om. A.B.V.

[s] ἀποπειρώμενον] ἀποπειρώμενος A. qui om. ὡς δὲ—ἐντεῖναι.

[t] γέγονεν] λέγομεν V. γένηται B.

[u] γενήσεται ὕστερον] καὶ ὕστερον γένηται A. καὶ ὕ. γεγένηται V.

[x] μανία μᾶλλον] μᾶλλον μανία A. Tum καὶ om. E. qui in fine λογίζεται. ἀνδρία A.

ΤΙΜΑΝΩΡ om. A. In versu cum Suida consentit Anthol. Pal. Τιμάνορος ἧμαι dedit Planudes.

[y] Τιμάνωρος] Scribendum est, Τιμάνορος, per ο in syllaba penultima. KUST.

[z] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 124.

ΤΙΜΑΡΧΟΣ] Hic est Timarchus ille, contra quem Æschines orationem scripsit, quæ hodie adhuc exstat. Confer etiam Hesychium v. Δημοκλείδαι, post v. Δῆμος Ἐρεχθέως; et Tzetzem Chil. VI. c. 36. KUST.

[a] μισθώσας] Inde τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον Hesych. in Δημοκλεῖδαι. REINES.

[b] Πιτταλάκῳ] Πιτταλάκῃ E.

[c] αἱρεθεὶς] αἱρεσθεὶς V.

[d] διεκωλύθη] ἐκωλύθη A.V.E. Tum τῷ om. E. [redacted] om. A.

[e] ἀδυνάτων] Vid. supra ἀδύνατοι. REINES.

[f] τρέφεσθαι] στρέφεσθαι E.

[g] Ἥλω] ὅλω V.

[h] Ἐξέχεσθαι] Portus legebat ἐξέρχεσθαι, eamque vocem de exitu ex hac vita, sive morte, accipiendam putabat: quod non displicet. KUST. Est locus elegans, sed quem nec Portus nec Kusterus intellexit. Ἐξέχεσθαι, est perstare, pristino instituto adhærere. Euseb. Demonst. Evang. lib. III. p. 70. Προὔτρεπον οὐδὲν ἄλλο, ἢ τῶν παρὰ Μωσεῖ νενομοθετημένων ἘΞΕΧΕΣΘΑΙ. *Nihil aliud hortabantur prophetæ, nisi ut Mosis institutis adhærescerent.* Dio Chrysost. Orat. XLVI. p. 514. Μαίνεσθε καὶ παρανοεῖτε τοιούτων ἘΞΕΧΟΜΕΝΟΙ σφόδρα οὕτως. *Insanitis et deliratis, talibus ita vehementer inhærentes.* Et hoc rectum. Sed mendum subest, quod non vidit Kusterus. Repono, καὶ ἐκτραπῇ διαίτης ΛΙΤΗΣ πιοῦσα οἶνον. Porphyrius de Abstin. lib. IV. p. 150. ΔΙΑΙΤΑ δὲ ΛΙΤΗ καὶ ἀφελής. ΟΙΝΟΥ γὰρ οἱ μὲν οὐδ' ὅλως, οἱ δὲ ὀλίγιστα ἐγεύοντο. Quare locus Suidæ ita tandem interpretandus est: *Mulier autem in instituto suo perstabat, nec bibere vinum sustinebat, neque tanti reliquam vitam faciebat, ut priorem obscuraret et a tenui victu, vinum bibens, recederet.* Qui perfectissimus sensus. Ceterum hunc locum Æliano adsignandum esse puto. Quod, ut alia taceam, ex verbo τιμᾶσθαι, quo libenter utitur Ælia- E nus, collegisse videor. Suidas infra: Τιμησαίμην. Αἰλιανός· ΤΙΜΗΣΑΙΜΗΝ ΤΟΝ ΒΙΟΝ πάντα τριτημορίου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. TOUP. Vulg. ὀλίγης ex Porphyr. Abst. IV. 13. I. 49. defendit Porsonus.

[i] καὶ μὴ] καὶ om. A.B.V. Mox οἶνον E. Deinde τοσοῦτον A.

[k] καὶ ἐκτραπῇ] ἐκτροπῇ A.B.V.E.M. Mox οἴνου A.B.V. pro οἶνον.

ΤΙΜΑΣΙΟΣ] Fuit Timasius pedestribus copiis per Orientem præfectus, vid. Zosim. V. p. 786 sq. REINES. F Eunapio h. l. tribuit Boissonadius fr. 37.

[l] Εὐτρόπιος] ὁ Εὐτρόπιος A.V.

[m] ἐκ τῆς Ἀσίας] An leg. Ὀάσεως, in quam urbem, auctore Zosimo, erat relegatus. REINES.

[n] μετακαλεῖται] μετακαλεῖ A. μετεκαλεῖτο V.

[nn] ὁ [redacted] γαῦρός τε ὢν ἀν.] Vide supra v. Γαῦρος, ubi idem locus legitur. KUST.

[o] ὢν ἀνὴρ] ἀνὴρ ὢν A.V.

[p] πρῶτον ἀγαθὸν] ἀγαθὸν om. V. qui mox τιμὴν δόξαν.

[q] χρῆσθαι] κεχρῆσθαι A.B.V. Supra p. 799 C.

G [r] τὸν ἥλιον καθορᾶν] καθορᾶν ἥλιον A.V.E.

[s] οὐρανοῦ] οὐρανοῦ B.V. et sic supra p. 799 C.

[t] μετακλῆσιν] Respexit ad μετακαλεῖται. *Cum ejusmodi invitationem cœlesti beatitudini parem duceret.* TOUP. Sensum esse puto; nempe Timasium Eutropii mandatum, quo Byzantium evocabatur, pro cœlesti mandato habuisse. BOISSONAD. μετάκλησιν E.M.

[u] τι παιδιὰν θησόμενος] ἐπιθησόμενος παιδιὰν V. τ. π. θησομένους E.M. παιδιάν τινα θησόμενος supra p. 2905 D.

H ΤΙΜΑΣΙΩΝ: Οὗτος μειράκ.] Totus hic articulus sumptus est ex Philostrati lib. VI. de Vit. Apoll. c. 2. ut Pearsonius etiam ad oram libri sui notaverat. KUST.

[x] ἐφήβου] ἐφήβους B.E.M.

[y] ἔρρωτο] ἄρτι ἔρρωτο A. et supra p. 1547 C. ἔτι ἔρ. Philost. Mox αὐτῷ om. V.

χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὧνπερ ἡ Φαῖδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναίοις χαίροντα. Ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, περὶ Μέμφιν διῃτᾶτο, [yy]καὶ ναῦν δὲ [z]ἤδη ἐκέκτητο, καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. Ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, [a]ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι, καὶ τοῖς βιβλίοις, [b]οἷς προσεσπούδαζον· καὶ ἱκέτευε [c]προσδοῦναί οἱ τῆς τοῦ πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, Σώφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος [d]ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὧν δεῖται. Καὶ [e]διῆλθεν τὸν [f]περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. Ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νέες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. Κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' [g]ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἵζησαι, Μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, (ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις,) τί σοι φαῦλον, ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον· ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν· τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, [h]ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖσδε. Ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα, καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τὶ ἢ μὴ, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. Ἀναθαρρήσας [i]δὲ ὁ Τιμασίων, Ὦ Θεοὶ, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί· ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν, οὔπω ἔπαινος. Καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, Βαβαὶ, ἔφη, μειράκιον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτὶ γὰρ καὶ [k]Ἰάρχᾳ δοκεῖ τῷ θείῳ. Ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, κἀξότου; φυλαξαμένῳ γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. Ἐπεὶ δ' ἀρξαμένου λέγειν, [l]ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τι- A μασίων, Ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. Καὶ ὁ Δᾶμις, Ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὔπω γινώσκεις. Καὶ σὲ δὲ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν [m]εἰργάσθαι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, Νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι γε. Πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν [n]ἀνθρωπείοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. B Ὑπερησθεὶς [o]οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, [p]Ψηφισώμεθα, ἔφη, [pp]ὦνδρες, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδ' ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν· [q]ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ [r]ἀτέγκτου μοίρας. Οὑτοσὶ δὲ [s]ἡττῆσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν C θεὸν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ [t]φυλάξαιτο. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι [u]πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης. Σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

D Τιμαχίδας Ῥόδιος: Οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἐν βιβλίοις ια' δι' ἐπῶν· καὶ Νουμήνιος, [x]ὀψαρτυτικῶν· καὶ [y]Ματρέας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ [z]Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ [a]Φιλόξενος, ὁ Λευκαδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. Ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν E χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα ἐς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. Καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας [b]ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ

[yy] καὶ ναῦν δὲ] Apud Philostratum ita legitur: Καὶ ναῦν [redacted] ἤδη ἄτοπον ἐκέκτητο. Ubi vide illud ἄτοπον, quod aperte vitiosum est. Sed vera lectio in vicinia est. Rescribo, Καὶ ναῦν [redacted] ἤδη ΠΟΤΑΜΙΟΝ ἐκέκτητο. *Atque illic* F *navicula fluviatili comparata, in Nilo nauclerum agebat.* Quod undequaque arridet. Heliodorus, Æthiop. lib. IX. p. 415. Πορθμεῖα ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΙΩΝ προευτρεπισμένος, ἃ κατὰ ῥοῦν τῆς διώρυχος ἐκ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ φέρεσθαι συγχωρήσας, καθελκύσας ᾤχετο. Priscus in Excerptis Hœschelii, p. 28. Εἶναι [redacted] αὐτοῖς κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον ἀκώλυτον τὴν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἴσιδος διάβασιν, ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΙΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ Αἰγυπτίων ἐχόντων τὴν ἐπιμέλειαν, ἐν ᾧπερ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ ἐντιθέμενον διαπορθμεύεται. Emendabat vir quidem doctissimus ad Timæi Lexicon, ναῦν ἀπόστολον. Sed nostra G emendatio saluberrima est. TOUP. Et probat Ruhnkenius ad Tim. ed. 2. p. 43.

[z] ἐκέκτητο ἤδη] ἤδη ἐκέκτητο A.

[a] ξυνῆκέ τε] συνῆκεν V.

[b] οἷς προσεσπούδαζον om. V.

[c] προσδοῦναι] προδοῦναι B.V.E. Mox τῆς τοῦ A.V.E. τοῦ om. vulg.

[d] ὅδε] οἱ A. f. l. ἄνδρες. Vide infra n. pp.

[e] διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος] ὁ Ἀπολλώνιος om. A.V.

[f] περὶ τῆς] περὶ om. E. τῆς om. V. Tum μητρυιᾶς A. πρὸς τοὺς—τοὺς ἄνδρας om. V.

[g] ὀφθαλμοὺς] αὐτοῦ addit A. Tum ἔοικας—τις om. V.

H

[h] ἐμοί τε] τε om. V. et mox om. δέ. Infra τὴν ἐπερώτησιν om. E. Deinde ἑαυτὸν A.

[i] οὖν] δὲ A. Philost.

[k] Ἰάρχᾳ] Ἰάρχαι A. ἱεράρχᾳ V.

[l] ὡς ἡ] καὶ ἡ V. Tum μὴρ A.

[m] εἰργάσθαί σοι] σοι om. A.V.

[n] ἀνθρωπίνοις] ἀνθρωπείοις V.

[o] οὖν] δὲ V. qui addit οὖν post ψηφισώμεθα. Mox τοῦ ante Θησέως om. A.E.

[p] Ψηφισώμεθα, ἔφ.——ἀτέγκτου μοίρας] Hæc leguntur etiam supra v. Κωμάσαι. KUST.

[pp] ὅδε] ὦνδρες Philostr. Vide paullo supra.

[q] ἀλλ' ἦν τῆς ἀγρ. καὶ ἀτ. μοίρας] Vide supra v. Ἄτεγκτος: ubi hoc ipsum fragmentum legitur. KUST.

[r] ἀτέγκτου] ἤγουν ξηρᾶς suprasc. V.

[s] ἡττᾶσθαι] ἡττῆσθαι A.B.V.E.

[t] φυλάξαιτο] φυλάξοιτο V.

[u] πρὸς ὁντινοῦν] πρὸς om. A.V. qui addunt πρὸς post ὥσπερ. Tum ὁ om. A.

ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ Ῥόδιος: Οὗτος δείπν.] Hæc omnia sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. p. 5. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[x] ὀψαρτυτικῶν] ὀψαρτικῶν V. ὀψαρτυτικὸν A.

[y] Ματρέας] Athenæus loco laudato, Μητρέας. KUST. Ματραῖος A. ματρέας B.E.

[z] Ψευδοαριστοφάνειος] ψευδαριστοφάνειος V.

[a] Φιλόξενος, ὁ Λευκαδίου] Si Athenæum sequamur, legendum erit, Φιλόξενος Λευκάδιος: ut dudum ante monuit Reines. Var. Lect. lib. III. p. 478. Ms. A. habet Λευκαδίου: uti et legitur apud ipsum Suidam infra v. Φιλόξενος. KUST. Λευκαδίου etiam B.V.

[b] ὑπεποιεῖτο] ἐπεποιεῖτο A.V.E.

μόνος [c]καταναλίσκῃ. Παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. Καὶ [d]Κρώβυλός φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν [e]Ἰδαίους ἔχω, (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς)
καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα [f]πυριῶ τεμαχίοις.

Τίμαιος, ὁ ἱστορικός. Οὗτος κατὰ [g]τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομήν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος· τῷ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς [h]αὐτὸς ἔνοχός ἐστι· τῷ δὲ, διότι καθόλου [i]διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. Πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ [k]Καλλισθένει. Ἐκεῖνος [l]μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον [m]ἐβουλήθη· Τίμαιος δὲ [n]μείζω [o]ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. Καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα, τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, [p]ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης· λέγω [q]δὲ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἐς Συρακούσας. Ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, [r]σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις [s]τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης [t]τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις.—Ἔγραψε περὶ Συρίας, καὶ τῶν ἐν [u]αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γ'.

Τίμαιος, Λοκρὸς, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Μαθηματικὰ, Περὶ φύσεως, Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος, Ἀνδρομάχου, [x]Ταυρομενείτης· ὃν Ἀθηναῖοι [y]Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. Παρωνόμαστο δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν· καὶ [z]Γραοσυλλέκτρια δὲ, διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. Ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις η', Ἑλληνικὰ καὶ Σικελικὰ, Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξη', Ὀλυμπιονίκας, [a]ἤτοι Χρονικὰ πραξίδια.

Ὅτι [b]οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα [c]ἐλέγξας, [d]κατὰ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς [e]γραφῆς πλείστην πρόνοιαν [f]εἶχε τῆς ἀληθείας, [g]ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, [h]ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε· [i]τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. Καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν [k]εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ [l]τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν [m]ἐξαμαρτάνοντα. Γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ [n]μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς [o]κινδύνοις εὐτολμίαν, [p]οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν.

[c] καταναλίσκῃ] καταναλίσκω A.V.

[d] Κρώβυλος] Κρώβουλος V.

[e] Ἰδαίους] Vide supra v. Ἰδαίους, et quæ ibi notavimus. KUST.

[f] πυριῶ] πυριαῖς B.E.

ΤΙΜΑΙΟΣ, ὁ Ἱστορικός. Οὗτος κ.] Totum hoc de Timæo fragmentum, (quod ex Polybio excerptum est,) legitur etiam in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 55. Ceterum de Timæis videndus est Meursius in notis ad Nicom. Geras. lib. I. KUST.

[g] τοῦ Ἐφόρου] Cf. Polyb. XII. 15 et 23. Fuit ei odium cum Dinochare, forsitan, quia uterque res Agathoclis, alter quidem eum laudans, alter reprehendens descripserit. Lucian. in Longævis 10. Polyb. l. l. c. 13. et Leopard. VII. 25. REINES.

[h] ἔνοχος αὐτὸς] αὐτὸς ἔνοχος A.

[i] διέφθαρτο] διέφθαρται A.V.

[k] τῷ Καλλισθένει] τῷ om. A.E. supra ἂν om. E.

[l] μὲν γὰρ] μὲν οὖν A.V.E.

[m] ἠβουλήθη] In Collectaneis Constantini legitur οὐκ ἐβουλήθη: sed addito asterisco. KUST. ἐβουλήθη A.

[n] μείζω ποιεῖν Τιμ.] Vid. Marcell. in v. Thucyd. REINES.

[o] ποιεῖν] ποιεῖ Excerpt.

[p] ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον om. V. ἐπιβαλόμενον Excerpt.

[q] δὴ] δὲ E. Tum τῆς ante πατρίδος ex A.V.E. τῆς ἐκ π. M.

[r] σύγκριτος φανῆναι] In Collectaneis a Valesio editis rectius legitur, σύγκριτος φανῇ. KUST.

[s] τῶν ἡρώων] τῶν om. V. Tum αὐτὸ V. αὐτοῖς E.

[t] τῶν καθόλου] καὶ τῶν καθ. Excerpt.

[u] αὐτῆς] ἐν αὐτῇ A.

ΤΙΜΑΙΟΣ Λοκρὸς] Schol. Platon. p. 200. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε, καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον κ. τ. λ. Hunc articulum cum parte priore sequentis, sc. usque ad ἐλέγξας, ponit V. statim ante ΤΙΜΗ.

ΤΙΜΑΙΟΣ, Ἀνδρομ.] Hic est idem ille Timæus, de quo Suidas egit in superiore illo articulo, Τίμαιος, ὁ Ἱστορικὸς, &c. KUST.

[x] Ταυρομενίτης] Ταυρομενείτης A.B.V.

[y] Ἐπιτίμαιον] Vid. Athenæus VI. p. 272 B.

[z] Γραοσυλλέκτρια dictus a Dionys. Halic. teste Montacutio diatrib. 7. c. Buleng. p. 97. REINES. Hesych. Miles. p. 54.

[a] ἢ] ἤτοι A.B.V.E.

[b] Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Diodori, ut discimus ex Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 258. ubi hæc scriptori illi tribuuntur. KUST.

[c] ἐξελέγξας] ἐλέγξας V. Excerpt.

[d] κατὰ μὲν] κατὰ τὰ μὲν V. κατὰ μὲν τἄλλα Excerpt.

[e] γραφῆς] ἑαυτοῦ γραφῆς V.

[f] εἶχε τῆς ἀληθείας] τῆς ἀληθείας ποιούμενος V.

[g] ἐν δὲ ταῖς—κατέψευσται] ἐν ταῖς—κατεψεύσατο V. qui αὐτοῦ pro Ἀγαθοκλέους, omisso statim τῆς. Mox idem ms. post δυνάστου addit γραοσυλλέκτρια οἷος ὁ γαλακτοφάγων ἐν οἰκείοις εἰπεῖν λόγους συλλέκτριαν· οὐ παύεται γὰρ ᾄδων (ἤγουν δαψιλῶς suprasc.) κρουνοχυτρολῃροφλυαρῶν.

[h] ζῶντα μὲν] ζῶντα μὲν οὐκ ἠδυνήθη ἀμύνασθαι, τελευτήσαντα δὲ ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τῆς ἱστορίας V. καθόλου—συγγραφεὺς om. V.

[i] τελευτήσαντος] τελευτήσαντα Excerpt.

[k] εὐημερίας] εὐημερίας τοῦ βασιλέως V.

[l] τὰς διὰ τύχην] τὰς δὲ διὰ τύχην ἀποτεύξεις V.

[m] ἐξαμαρτάνοντα] ἁμαρτήσαντα V. ἐξαμαρτόντα Excerpt.

[n] μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν δραστικοῦ δὲ] καὶ ἀνδρείου V.

[o] κινδύνοις εὐτολμίαν] κατ' εὐτολμίαν κινδύνοις V.

[p] οὐ διαλείπει] οὗτος οὐ διαλείπει V. omissis mox ἀποκαλῶν αὐτόν.

A **Τηρίβαζος**: Ὄνομα κύριον. [z]Ξενοφῶν·

[Ὁ [illegible] Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε [a]παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν [b]ἵππον ἀνέβαλλεν.

Ἀντὶ τοῦ, ἀνεβίβαζε.]

Τηριδάτης: Ὄνομα κύριον.

Τηρῷ: Αἰτιατική.

Τήρωνες: Οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ [c]πολεμικὰ, καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

B **Τῆς**: [d]Ἀντὶ τοῦ ταύτης. Οὐκ ἔστι [illegible] ἄρθρον. [e]Ὅμηρος·

> Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι.

Ἀντὶ τοῦ, ταύτης. Καὶ ἐν [f]Ὀδυσσείᾳ·

> Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς.

Ἀντὶ τοῦ, ταύτης.

Τῆς Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: Ἀντὶ τοῦ, ἄτιμοι.

C **Τῆς μητρὸς ὡς αἲξ κλαβῖται**: Οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται· ἀπὸ πατέρων γὰρ, ἀδύνατον.

Τῆς μωρίας [[g]τὸν Δία νομίζειν] ὄντα τηλικουτονί: [h]Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. Οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

D **Τητᾶσθαι**: Στερίσκεσθαι. [i]Σοφοκλῆς·

> Τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
> πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
> πρὸς τοῦ κακίστου κὰκ κακῶν Ὀδυσσέως.

Καὶ αὖθις·

> [k]Οὐ τητώμεναι,
> τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

E **Τῆτες καὶ τῆτα**: Τούτῳ τῷ ἔτει, ἐπ' ἔτος.

> [l]Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν [m]λαχὼν Ὑπέρβολος
> τῆτες ἱερομνημονεῖν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. [n]Τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς **τᾶτες** λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ', [o]**τῆδες**.

Τητινή: Χθεσινή. Καὶ οὐδέτερον, **τητινόν**.

Τητώμενον: Στερισκόμενον.

Τηΰσιη: Ματαία.

Τί: Οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο [p]τὸ Τὶ γένος τοῦ B Ὄντος τίθενται. Τὸ γὰρ Τὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄν. Εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. Διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα: [q]Κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι [r]ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην. Καὶ [s]Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημε- C ρίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς [t]Φύλαρχος ἐν ί. Τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ [u]κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

Τιαρηφόρος:

Τὶ βαιόν: Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον. [x]Σοφοκλῆς·

> Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ [y]τῆς συμμάχου.

D **Τιβέριος**, [z]φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου, βιβλία γ', Περὶ παρασκευῆς, Περὶ μεταποιήσεως, Περὶ ἱστορίας, Περὶ λόγου τάξεως [a]καὶ συνθέσεως, Περὶ διαιρέσεως λόγου, Περὶ μεταβολῆς λόγου [b]πολιτικοῦ, Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων, Περὶ ἐπιχειρημάτων, Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος, Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

E **Τιβέριος**, [c]Ὀκταβίου υἱὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων,

ΤΗΡΙΒΑΖΟΣ] Τηριβάζης A.V.

[z] Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. IV. p. 327. ut Portus etiam monuit. Vide quoque v. Ἀνέβαλε, et v. Τιρήβαζος, ubi idem fragmentum legitur. KUST. IV. 4, 4. Seqq. om. A.

[a] παρήει] παρείη B.V.

[b] ἵππον] ἵ. ἀνεβίβαζεν ἥγειν V.

[c] πολεμικὰ] πολέμια A.B.V.E.

[d] Ἀντὶ τοῦ ταύτης. Οὐκ ἔστι [illegible] ἄρθρον] Observatiuncula hæc infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, voculam τῆς in subjunctis locis Homeri esse articulum, non vero ibi pro ταύτης poni. KUST. Mihi secus videtur, et omnino recte hæc Homeri loca ab Suida esse adducta ad demonstrandum τῆς poni pro ταύτης: nec enim aliter in utroque loco accipi posse. BOS. Qui plura. Præstat excerpere Schol. Ven. ad priorem locum: Ἔξωθεν δεῖ λαβεῖν τὸ ἄρθρον· τὸ γὰρ τῆς νῦν ἀντὶ τοῦ ταύτης παρείληπται, καὶ ἔστιν ὁ λόγος μήποτε τῆς ταύτης εὐνῆς ἐπιβήμεναι. Hunc Schol. proculdubio ob oculos habuit Suidas.

[e] Ὅμηρος] Il. ί. 133. KUST.

[f] Ὀδυσσείᾳ] β'. 206. Ubi Schol. Ὁ [illegible] Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΡΕΩΝ ἈΞ.] Confer Nostrum supra v. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: et infra v. Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς. KUST.

ΤΗΣ ΜΩΡΙΑΣ ΤΟΝ Δ.] Aristoph. Nub. 816. KUST.

[g] ΤΟΝ ΔΙΑ ΝΟΜΙΖΕΙΝ om. A.B.V. τ. Δ. νομίζεις E. Post h. gl. delevi ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΠΡΟΝΟΙΑΝ ΜΗ ΠΟΙΕΙΣΘΕ ΕΙΣ ἘΠΙΘΥΜΙΑΣ: Ζήτει ἐν τῷ ὙΠΩΠΙΑΖΩ, cum A.V. Habet tamen A. in marg. ubi ὄνειαρ et πεποίηθε.

[h] Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων ἐνηλ.] Videtur Grammaticus noster existimasse, citata verba Aristophanis sensum proverbialem habere. Sed id cum secus se habeat, observatiuncula hæc lituram meretur. KUST.

[i] Σοφοκλῆς] Philoct. 383.

[k] Οὐ τητώμ.] Sophocl. Œdip. Colon. 1618.

[l] Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.] Aristoph. Nub. 624. ἐγελᾶτ' om. E.

[m] λαχὼν Ὑπέρβολος] Ὑπέρβολον ἔλαχε A.V.

[n] Τοῦτο δὲ] [illegible] om. A.

F [o] ΤΗΔΕΣ] Sic Schol. Aristoph. Ach. 15. τῆδε V.

ΤΗΤΩΜΕΝΑ] Schol. Platon. p. 229. Τητώμενα: στερισκόμενα.

ΤΗΥΣΙΑ] Τηΰσιη A. Τηΰσιην Od. γ'. 316.

[p] τὸ Τὶ] τὸ om. V. qui infra αὐτῷ φασιν.

[q] Κόσμος ἐπικ.] Conf. Schol. Aristoph. Av. 487. Platon. p. 185.

[r] ὀρθὴν] Philostrat. Ep. 29. πρέπει βασ. μεγάλῳ περθητῇ τιάρα. Leg. ἡ ὀρθὴ τιάρα. Illud τῇ est geminatio syllabæ sequentis. Vide Wesseling. Obs. p. 175. Xenoph. Anab. p. 175. [II. 5, 23.] ubi v. Hutchinson. Eunap. in G Ædes. p. 46. Herodot. Wessel. p. 88. TOUP.

[s] Δημάρατος] Senec. de Benef. VI. 31. REINES. Mox ἐπί τινας V.

[t] Φίλαρχος] Scribe Φύλαρχος. KUST. Sic A.B.V.E. Photius. Mox ἐν ῑ A.V. Photius. ἐν ἑνδεκάτῳ vulg.

[u] κίταριν] Vide Hesych. v. Κίδαρις. KUST.

ΤΙΑΡΟΦΟΡΟΣ] Τιαρηφόρον A. Τιαρηφόρος B.V. Τιαροφόρος E.

[x] Σοφοκλῆς] In Aj. 90.

H [y] τῆς συμμάχου] τῆς σῆς σ. E. τῆς συμμαχίας V.

[z] φιλόσοφος] Leg. φιλόλογος. Nihil est in scriptis enumeratis, quod philosophum indicet. HEMST.

[a] καὶ συνθέσεως] περὶ συνθέσεως V.

[b] πολιτικοῦ] ποιη" V. Qui in fine om. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

ΤΙΒΕΡΙΟΣ, Ὀκταβίου υἱὸς, βασ.] Quæ hic Suidas de Ti-

ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. [d]Στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἠρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥαθύμως τοῖς ἐναντίοις προσπολεμῶν. Κακοήθης δὲ ὢν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων [e]βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ [f]Καππαδόκων βασιλεὺς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' [g]ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, [h]Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορίαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καισαρός ἐστιν ἐπώνυμος. Ἐς γῆρας δὲ [i]ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος [k]ἰδιωτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· [l]οὔτε γὰρ ὧν ἐπεθύμει, προσεποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν [m]οὐδὲν ὡς εἰπεῖν ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν, [n]ὃ ἐπόθει, ἠρνεῖτο, καὶ πᾶν, ὃ ἐμίσει, προσετίθετο. [o]Τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. Οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ [p]ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. [q]Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. [r]Καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαί τινα. Αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. Τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο·

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

Καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιβέριος: [s]Ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν [t]συνίστησιν Ἰουστῖνος ἄνδρα πρᾷον ὁμοῦ, καὶ φιλάνθρωπον, κρείττονα [u]λημμάτων, καὶ χρημάτων ἀφρόντιδα· [x]τουτὶ μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾶν τὸ ὑπήκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ [y]ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. Ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, [z]καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμὼν, εἵλετο βασιλεύειν [a]αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι.

berio refert, sumpta sunt ex Græca versione Eutropii, non ea, quam hodie habemus, sed alia multo vetustiore, quæ hodie intercidit. Latina autem Eutropii sic se habent: *Tiberius ingenti socordia imperium gessit, gravi crudelitate, scelesta avaritia, turpi libidine. Nam nusquam ipse pugnavit: bella per legatos gessit suos. Quosdam reges per blanditias ad se evocatos nunquam remisit: in queis Archelaum Cappadocem; cujus etiam regnum in provinciæ formam redegit, et maximam civitatem appellari nomine suo jussit; quæ nunc Cæsarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Ex his Græca Suidæ expressa esse apparet. KUST.

[c] Ὀκταυΐου] Ὀκταβίου A.E. Τιβέριος Ὀ. υἱὸς om. V.

[d] Στρατείαν] στρατιὰν A.B.V.E.

[e] βασιλεῖς] βασιλέων A.

[f] Καππαδόκων] Καππαδο' A. ὃν ἠπίοις—οἰκείαν om. V.

[g] ἐπαρχίαν] ὑπαρχίαν A. qui mox Καππαδο'.

[h] Μάζακα] Vide Stephanum Byzant. v. Μάζακα, et ibi Interpretes. KUST.

[i] ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει] μακρὸν ἐλάσας ἀποθνήσκει V.

ΤΙΒΕΡΙΟΣ, βασιλεὺς Ῥωμ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 801. KUST. Recte vir doctissimus. Quod pluribus verbis Antiochenus, paucis conclusit Suidas. Sic solet noster Lexicographus. Notanda autem vis verbi Ἐπαίρειν, quæ neutiquam obvia est, et viros doctissimos fugit. Περισσὰ ἐπαίρειν est, *Plus æquo sumere, plus quam oportebat exigere. To take more than their due.* Quod publicani et præsides provinciarum lubenter faciebant. Πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον πράττειν vocat Lucas. Verbum autem αἴρειν in hoc negotio usitatissimum est. Lucas VI. 30. Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου, καὶ ἀπὸ τοῦ ΑΙΡΟΝΤΟΣ τὰ σὰ μὴ ἀπαίτει. Idem XIX. 21. Ἐφοβούμην γάρ σε ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· ΑΙΡΕΙΣ ὃ οὐκ ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας. Dicitur autem αἴρειν, et ἐπαίρειν. Ut λαμβάνειν, et ἐπιλαμβάνειν. Hesych. Ἀποκειράμενον, ἈΦΑΙΡΟΥΜΕΝΟΝ. Idem: Περίελε, κόψον, ἘΠΑΙΡΟΝ, ἀφελοῦ. Περιελόμενος, ἘΠΑΙΡΑΣ. Ita scribendus iste locus. Restituendum hoc verbum Hesychio: Ἀείροις, ἀπαίροις. Frustra hic sudant viri doctissimi. Tu scribe, ne litera mutata: Ἀείροις, ἘΠΑΙΡΟΙΣ. Lexic. reg. ms. Ἀείρας, ἘΠΑΙΡΑΣ. Schol. ad Aristoph. Lysist. 332. Ἀραμένη, ἘΠΑΙΡΑΣΑ τὴν ὑδρίαν. Quomodo verbo utitur Sophocles Electr. 635. ἘΠΑΙΡΕ δὴ σὺ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι. Ceterum, quod monendum, verba αἴρειν, ἐπαίρειν, φέρειν, βαστάζειν, et si quæ alia ejusdem furfuris vocabula, nunc *ferre*, nunc *auferre* significant. Quo postremo sensu accipiendus videtur Joannes XII. 6. Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κλέπτης ἦν, καὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχε, καὶ τὰ βαλλόμενα ἘΒΑΣΤΑΖΕΝ. *Judas was a* THIEF, *and had the bag, and* STOLE *what was put therein:* de quo consulendus elegantissimus Menagius ad Laërtii Lacydem. Eodem sensu usurpat Archedicus vocem αἴρειν apud Athenæum p. 467. Sed vide Suidam ad v. Ἑρμῆν.——Λέγουσι δὲ αὐτὸν (Ἑρμῆν) καὶ τοῦ κέρδους αἴτιον, καὶ τῶν ἐμποριῶν ἔφορον· ὅθεν τὸ ἄγαλμα αὐτοῦ ἱστῶσι ΒΑΣΤΑΖΟΝ ΜΑΡΣΥΠΙΟΝ. TOUP.

[k] ἰδιωτάτῃ] ἰδιωτάτῃ B.V.E. Excerpt. Dio Cass. LVII. 1. ἐν κῳ πολ' ἰδιωτάτῃ A. m. rec.

[l] οὔτε] οὔτε γὰρ A.V. Excerpt. Dio.

[m] οὐδὲν ποιεῖν] οὐδενὸς εἰπεῖν A.V. οὐδὲν ὡς εἰπεῖν Exc. Dio. Tum ἐβουλεύετο E.

[n] ὃ ἐπόθει] ὃ ἂν ἐπ. V. qui mox ἐμίσει. Tum τούτῳ ante προσετίθετο om. A.V. Exc. ὃ ἐμίσει, προετείνετο Dio.

[o] Τοὺς περισσὰ ἐπαίροντας ἀρχ.] Plenius et planius Joannes Antiochenus: Τοιοῦτος δή τις ὢν τοὺς ἄρχοντας, οὓς ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον λαμβάνοντας εὕρισκεν, ἢ καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας, ἐκόλαζε, λέγων, &c. KUST.

[p] ἐλευθερωθῆναι βουλ.] Joannes Antioch. rectius, τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναι βουληθέντος. KUST. ἐλεύθερον αὐτοῦ γενέσθαι V.

[q] Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδ.] Locus hic ex Joanne Antiocheno sic legendus et supplendus est, τοῖς γε ἑταίροις ὡς ἐν ἰδιωτείᾳ συνῆν, δικαζομένοις συναγωνιζόμενος, καὶ θύουσι συνεορτάζων, νοσοῦντάς τε ἐπισκεπτόμενος, μηδεμίαν φρουρὰν, &c. KUST. τοῖς γὰρ—ἐπαγόμενος om. V.

[r] Καὶ παρήγγειλε] παρήγγειλε δὲ V. et mox χρήσασθαι. qui om. ὥστε παραφ. νομ. et infra καὶ τὸν—ἀπώλετο.

[s] Ἐν Κωνσταντινουπόλει om. A.

[t] συνίστησιν—ἀναγορεύεσθαι] Ex Theophylact. Simocatt. III. 16.

[u] λημμάτων χρημάτων] χρημάτων λημμάτων B.E. καὶ inserunt A.B.V.E. λήμματός τε καὶ χρ. Theophyl.

[x] τουτὶ] τοῦτο A.V.E.

[y] ἀσύλητον] ἀσύλωτον A.V.

[z] καὶ πρὸς—ἀναδραμὼν om. Theophyl.

[a] αὐτοῦ] αὐτῷ A. συμβασιλεύειν αὐτῷ Theophyl.

[b]Ἄριστος δὲ ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ [c]πρὸς γῆρας ἐλθὼν, [d]αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ [e]παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι, καὶ ὑπὸ δαίμονος ἐλαύνεσθαι [f]πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ καὶ τυραννίδι. [g]Οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, καταστρέφει τὸν βίον. A

Τιβεριέων δῆμος: B

Τιβία: Ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ φασὶ κοινὸν εἶναι, [h]Σύλλᾳ τε καὶ φιλοσόφοις:

Τί γάρ με [i]λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν, Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος; Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ: [k]Ἀριστοφάνης· C

Τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ [l]σὺ φρονεῖς, ἀνύσαι
[m]χρεὼν ἔστι τὸν σοφῇ δόκιμον
[n]φρενὶ, πορίμῳ τόλμῃ.

Τουτέστι, Τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; Πορίμῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν. D

Τιγίλλιος: Ὄνομα κύριον.

Τίγρις: Τὸ ζῶον. [o]Τίγρης δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ: Λείπει τὸ, ἢ τοῦτο τὸ [p]ἀπολέσαι ἡμᾶς [q]σπουδάζειν;

Τί δαί: Τί δή; [r]καὶ οὕτως μὲν λέγουσιν τὸ τί δή. [s]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ [t]σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

[u]Ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου [x]γραφόμενος. Καὶ [y]Ὅμηρος·

[z]Τίς δαίς; τίς δαὶ ὅμιλος;

Ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί: Εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ,

[a]Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Τοῦ Στρεψιάδου ἀντιφήσαντος·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως [b]σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις·

ἐπέφερεν ὁ δανειστής·

Τί δαί.

Τί δῆτα θεῶν στρέφῃ: Ἀντὶ τοῦ, [c]ἐνδιατρίβεις;

Τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις: Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τετελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν.

Οὐ γὰρ γένοιτ' [d]ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

[e]Ὅπως ταῦτα μὴ οὕτω σχοίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου·

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' [f]ἄρεκτον ἔσται.

Τί δῆτά σοι: [g]Τί σοι;

Τί ἐστι τὸ [h]ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς,

[b] Ἄριστος] δὲ addunt A.V. Quum hæc ad Tiberium Augusti successorem, Kustero monente, manifeste pertineant, a superioribus sejunxi.

[c] πρὸς] ὑπὸ A.

[d] αἰφνίδιον εἰς τὴν χ.] Eadem in præcedenti articulo de Tiberio, Augusti successore, dicuntur. Quare videtur Compilator Tiberium hunc, qui erat Justini successor, cum altero Tiberio confudisse: vel saltem huic male tribuere, quæ ad alterum pertinent. KUST. E

[e] παραφρονεῖν etc.] Philostorg. p. 524. de Posidonio medico celeberrimo. Hæc Evangelistæ synonyma sunt. TOUP. Mox καὶ πρὸς δαίμονος M.

[f] καὶ πρὸς] καὶ om. A.V. Tum V. om. τε καὶ μανίαν.

[g] Οὕτω δὲ] καὶ οὕτω V. omissis μεταπ. εἰς κακίαν.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ ΔΗΜΟΣ] Joseph. B. J. II. 21, 3.

ΤΙΒΙΑ: Ὅλη ἡ Φρ.] Nimirum a monte Tibio, qui situs erat in Phrygia. Vide Steph. Byzant. v. Τίβειον. KUST. Ex Proverb. Vat. II. 71. monente Hemsterhusio ad Lucian. Tim. 22. F

ΤΙ ΓΑΡ ΔΗ] Vid. Ælian. de Anim. XIV. 25. HEMST.

[h] Σύλλᾳ] Σύλᾳ V.

ΤΙ ΓΑΡ ΜΕ ΛΥΠ.] Sophocl. Electr. 59.

[i] ΛΥΠΟΙ] λυπεῖ A.V.E. Mox μάτην om. A.V. deinde ἔργοις A.V.E. G

[k] Ἀριστοφάνης] Pac. 1027.

[l] σὺ φρονεῖς] σωφρονεῖς B.E.

[m] χρεὼν] χρεών ἐστι A.V.

[n] φρενὶ καὶ] καὶ om. A.V.E. φρενὶ πορίμῳ τε Aristoph.

ΤΙΓΙΛΛΙΟΣ] Τιγιλλῖ A.V. i. e. Τιγιλλῖνος.

[o] ΤΙΓΡΗΣ] Τίγρης τε V.E. Post ποταμοῦ E. addit καὶ Πίγρης.

ΤΙ Δ' ἌΛΛΟ ΜΕΓΑΡΟΙ] Aristoph. Acharn. 758. Δ. Αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων. Μ. Σαμάν. Τί δ' ἄλλο; Δ. Μεγαροῖ πῶς ὁ σῖτος ὤνιος; Μ. Παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ᾇπερ τοὶ θεοί. Ad hunc locum respexit Suidas, et ex eo proinde est reformandus. TOUP. H

[p] ἀπολέσαι] τοῦτο τὸ ἀπολέσαι A.B.E. τοῦτο ἀ. V.

[q] σπουδάζεις] Ms. A. rectius, σπουδάζειν. KUST. et B. V.E.

ΤΙ ΔΑΙ] Τί δὲ Photius. Et sic in Suida reponendum.

[r] οὕτω] καὶ οὕτως A.V.

[s] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 172. sed ubi pro τί δαί, rectius legitur, τί δέ. KUST.

[t] σὺ πληροῖς] συμπληροῖς V.

[u] Ἔστι σύνδεσμος] Schol. Aristoph. Plut. 156. τί δαί; Σύνδεσμος ἐρωτηματικός· διὰ δὲ τὴν ἔκτασιν διφθογγογραφεῖται. Ammonius: Δαὶ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς, ἐκτεταμένως τίς δαὶ ὅμιλος, καὶ Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων. (Il. κ'. 408.)

[x] γραφόμενος] γραφόμενον A.

[y] Ὅμηρος] Odyss. α'. 225. Ceterum, locus hic Poëtæ nihil ad rem facit. KUST. Immo facit, modo inseras cum mss. δαὶ ante ὅμιλος.

[z] Τίς δαίς] τίς δαὶς καὶ ἐν ἰδοῦ A. Ante ὅμιλος omnes inserunt δαί.

[a] Ληρῶ] Aristoph. Nub. 1277.

[b] σύ γ'] σὺ δ' V.

ΤΙ ΔΗΤΑ ΘΕΩΝ ΣΤΡ.] Ex Platonis Phædro: [p. 236 E.] sed ubi legitur, Τί δῆτ' ἔχων στρέφῃ: uti etiam hic apud Suidam scribendum est. KUST. Vide Ruhnkenium ad Timæum p. 257. Platonis locum indicaverat Portus.

[c] Τί δὴ ἐνδιατρίβεις] Τί δὴ om. A.V. Photius.

ΤΙ ΔΗΤ' ἌΝ ἈΛΓ.] Sophocl. Aj. 377.

[d] ἂν ταῦθ'] αὖθ' V.

[e] ἀντὶ τοῦ ὅπως] ὅπως τοῦ A.V.E. ὅπως ταῦτα Schol. Mox τὸ om. V.E.

[f] ἄρρεκτον] ἄρεκτον A.E. Schol.

[g] Τί σοι om. B.E.

[h] ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππ.] Demosthenes Olynth. II. haud procul initio: Νῦν θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο κατασκευάσειν, &c. Ulpianus ad eum locum: Τοῦτο οὖν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλλούμενον τοῦτο καὶ ποθούμενον ἐν ἀπορρήτῳ κατασκευάσω. Διὰ τί ἐν ἀπορρήτῳ; ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν, ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου, (lego, καὶ Ἀμφιπόλεως) ἵνα λάβῃ αὐτὸς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξη-

Καὶ τὸ [i]θρυλλούμενόν ποτε ἀπόρρητον ἐκεῖνο,

Θεόπομπος ἐν λα' δεδήλωκε. Φησὶ γάρ·

Καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἳ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀπορρήτῳ [k]συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. Οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν [l]ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀπορρήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τίη; Διατί δή;

Τί ἱκανόν; Τί ὄφελος;

Τιθασεύει: [Αἰτιατικῇ.] Ἡμεροῖ, πραΰνει.

Τιθασόν: Ἥμερον. Καὶ ἀτίθασον, τὸ ἄγριον, καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες: Ποιοῦντες.

Τίθεσθαι:

[m]Ὁ δὲ [n]πρέσβεις ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις.

Ἀντὶ τοῦ, συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Τιθηνάς: Τροφούς. Καὶ [o]τιθηνήτηρ.

[p]Πολλὰ τιθηνήτηρ ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας
[q]ἀνδρομάχοις δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

Καὶ τιθήνη.

Τιθηνός: Κυρίως, ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης· κατὰ [r]μεταφορὰν δὲ λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνούμενος: Τρέφων. [s]Τιθηνὸς γὰρ ἡ τροφός.

Τίθησι: Ποιεῖ.

Τιθὶς, τιθίδος. [t]Καὶ τιθῶ, αἰτιατικῇ.

Τιθωνοῦ γῆρας: Παροιμία. Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. Ἱστορεῖται δὲ [u]ὅτι

A ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. [x]Ἀριστοφάνης·

Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

Τίθρασος: [y]Πόλις τῆς Λιβύης. [z]Καὶ Ἀριστοφάνης·

Γοργόνες Τιθράσιαι.

Ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. Ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. Διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς

B κακοπράγμονα.

Τιθραΐστης: Ὄνομα κύριον.

Τιθοί: Οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος: Εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ [a]Λάκωσιν εὑρισκομένης· ᾧ παρήλειφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. Καὶ [b]Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος·

Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλῳ.

C [c]Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον, [d]Κυρηναϊκὸν ὀπόν· τιθύμαλλος Λακωνικός. Εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, [e]Νεοκλείδης ὁ γλάμων.

Τί καλὴ ἡ τάξις: [[f]Ἀντὶ τοῦ λίαν.]

[Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. [g]Λουκιανὸς ταύτῃ χρῆται.]

D Τί λέγεις σύ; [h]Τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κἀνὰ χεῖρα. Εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν [i]ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. [k]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὡς ἥδομαί ([l]σου) πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
ἀτεχνῶς [m]ἐπανθεῖ, τὸ, Τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

E

ται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν, αὐτοῦ οὖσαν. Καὶ τὸ ἀπόρρητον δὲ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται, οὐ γὰρ ἐβούλοντο εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον. Hæc pulchre confirmant et illustrant ea, quæ Suidas hic tradit. KUST. Conf. Menag. ad Diog. Laërt. IV. 2.

[i] θρυλλούμενον] θρυλούμενον Photius.

[k] συμπράττειν Ἀθηναίοις om. E.

[l] ἀπήγγελλον] ἀπήγγελον V. ἀπήγγειλαν E. suprasc.

ΤΙΘΑΣΣΕΥΕΙ] Τιθασεύει A. Photius. αἰτιατικῇ om. A.V. Photius.

F

ΤΙΘΑΣΣΟΝ] Τιθασὸν A. Photius. Καὶ ἀτίθασσον etc. post πραΰνει B.V.

[m] Ὁ δὲ πρέσβεις] Hoc fragmentum proculdubio Polybio adjudicandum est, qui ita loquitur, lib. VIII. p. 735. Ταχὺ δὲ καὶ τοῦ κήρυκος παραγενομένου πρὸς τὴν Λαοδίκην, καὶ διασαφοῦντος τὰ περὶ τὸν Ἀχαιὸν, καὶ κελεύοντος ΤΙΘΕΣΘΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ. Quem locum minus intellexerunt viri eruditi. Optime Suidas συγκατατίθεσθαι exponit. Latini, *componere*. Rem satis dilucidatam dabit Dexippus in Excerptis Hœschelii, p. 5. Κράτιστον δὴ τούτων εἵνεκα δι' εἰρήνης αἱρεῖσθαι ὑμᾶς τὰς ἐκ τῆς ὁμονοίας ὠφελείας, καὶ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΥΝ ΗΜΙΝ ΤΙΘΕΣΘΑΙ. Quod egregium et perspicuum est. TOUP.

G

[n] πρέσβυς] πρέσβεις A. Mox πείθεσθαι M.

ΤΙΘΗΝΑΣ] Rectius, τιθήνας, cum accentu in penultima. KUST.

[o] ΤΙΘΗΝΗΤΕΙΡΑ] τιθηνήτηρ A.B.V.E. et mox in versu.

[p] Πολλὰ τιθηνήτειρ' ὀλοφ.] Anthol. Pal. VII. 241.

H

[q] ἀνδρομάχης] ἀνδρομάχοις A.V. In fine καὶ τιθήνη om. A.

[r] μεταφορὰν] μεταφορὰν δὲ A.V.

[s] Τιθηνὸς γὰρ ἡ τρ. addunt A.B.V. Photius.

ΤΙΘΙΣ] Scribendum est, τιτθὶς, τιτθίδος. KUST. Sic Portus.

[t] Καὶ ΤΙΘΩ αἰτ. A. in marg.

ΤΙΘΩΝΟΥ ΓΗΡΑΣ] Vid. supra p. 1994 B.

[u] ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ] ὁ Τιθωνὸς τοῦτο A. ὅτι om. E. Cum vulg. consentit Photius.

[x] Ἀριστοφάνης] Acharn. 688. καὶ ταράττων om. A.

[y] Πόλις] τόπος V.

[z] Καὶ Ἀριστοφάνης] Ran. 480.

ΤΙΘΡΑΥΣΤΗΣ] Τιθραύστης V.E. Bos. qui citat Corn. Nepot. Datam. c. 3. Deest A.

ΤΙΘΟΙ] Scribe τιτθοί. KUST. Sic Portus.

[a] Λάκωσιν] Λάκωσ A.

[b] Ἀριστοφάνης] Eccles. 404. Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ Τιθυμάλλου ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ. KUST. Mox λάμωνος A.V.

[c] Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατρ.] Confer Nostrum supra v. Γλάμων, et v. Ἰατρός: ubi eadem leguntur. KUST.

[d] Κυρηναϊκὸν ὀπὸν] Potius casu recto, Κυρηναϊκὸς ὀπός. KUST. Mox τιθύμαλλον Λακωνικὸν E.

[e] Νεοκλείδης ὁ γλάμωνος] Scribe Νεοκλείδης ὁ γλάμων. Aristoph. Eccles. 254. Τί δ' ἢν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ; Confer Nostrum supra v. Γλάμων. KUST. γλάμων A.B.V.

[f] Ἀντὶ τοῦ λίαν om. A.V.

[g] Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρ.] In libello adversus Indoctum, (c. 5.) ubi sic inquit: Καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; KUST. Deest art. V. Habet A. tantum in marg.

[h] Τὸ παρὰ] τῷ περὶ Schol. Aristoph.

[i] ἐναντίων] ἐναντίας A.B.V. δι' ἐναντίων E. Vulg. habet Schol.

[k] Ἀριστοφάνης Νεφ.] Ver. 1175.

[l] σου om. A.B.V.E.

[m] ἐπανθεῖ] ἀνθεῖ A.V. ἐπανθεῖς B. Mox ἀδικοῦντος et κακουργοῦντος A.V.

ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ' οἶδ' ὅτι.
[n]Ἐπὶ τοῦ προσώπου [o]τ' ἔστιν Ἀττικὸν βλέπος.

Ἐσχημάτισται δὲ τὸ ΒΛΕΠΟΣ. Ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. Τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ [p]καὶ τῷ δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον.

Τίλλοντες: Αἰτιατικῇ. Ἀνασπῶντες τοὺς [q]στάχυς.

Τιλφούσαιον: Ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγένης, βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱὸς, Ἀλεξανδρεὺς, ῥήτωρ, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς [r]ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ [s]Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπί τε αὐτοῦ Πομπηΐου, καὶ μετ' αὐτὸν, [t]ἐπί τε [u]Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου, καὶ μετέπειτα [x]ἅμα Κεκιλίῳ. [y]Ἐκπεσὼν δὲ τῆς σχολῆς διὰ τὸ [z]παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε, [a]Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. Ἐτελεύτησε δὲ ἐν [b]Ἀλβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον, [c]καὶ σφηνωθείς. Βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

Τιμαγένης, ἱστορικός. [d]Περίπλουν πάσης θα-

A λάσσης, ἐν βιβλίοις έ.

Τιμαγένης ἢ Τιμογένης, Μιλήσιος, ἱστορικὸς, καὶ ῥήτωρ. Περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν, [e]βιβλία γ', καὶ Ἐπιστολάς.

Τιμαγόρας: Οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα [f]Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην
B πολυτελῆ, καὶ [g]στρώτας θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν [h]φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. Τοῦτον οὖν ἀνεῖλον [i]Ἀθηναῖοι.

[k]Οἱ δὲ φασὶν ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. Οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων [l]ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς, [m]ὑπὸ Ἀθηναίων
C ἀνῃρέθη.

Τιμαλφέστερον: Τιμιώτερον, λαμπρότερον. Ἀλφεῖν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. Ὥστε [n]γίνεσθαι τὸ [o]τιμαλφέστατον, [p]τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

[n] Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐνεστ.] Ut versui metrum constet, legendum est, Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν, &c. ut recte legitur supra v. Βλέπος. KUST.

[o] τ' ἔνεστιν Ἀττικὸν] τακτικὸν A. ἔνεστιν om. V. τ' ἐστιν Ἀττικὸν E.

[p] καὶ τῷ] τῷ om. A.V.

ΤΙΛΛΟΝΤΕΣ: Αἰτ. ἀνασπῶντες τοὺς στ.] Marc. c. II. 23. Καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Hunc locum Suidas ob oculos habuit, ut Portus etiam observaverat. KUST.

[q] στάχυς] στάχυας V.

ΤΙΛΦΩΣΑΙΟΝ] Ex Harpocr. Ortel. dicit fontem esse et montem Bœotiæ intra regionem Thessaliæ. Callimach. ap. Tzetz. ad Lycophr. v. 152. de Cerere Ἐρινῦϊ Τιλφωσαίῃ. REINES. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. IV. 66.

ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ] Ejus vitam scripsit Euagoras Lindius. Vid. supr. Εὐαγόρας. REINES.

[r] εἰς Ῥώμην] ἐν Ῥώμῃ A.V.

[s] Σύλλου] Σύλου V.M. Mox τοῦ om. A. ante αὐτοῦ.

[t] ἐπὶ] ἐπί τε A.V.

[u] Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου] Leg. ἐπὶ Καίσ. Γαΐου Ἰουλίου, καὶ μετέπειτα Αὐγούστου, post eum sub Cæsare Julio, postea vero sub Augusto una cum Cecilio: hic enim sub Augusto maxime floruit. REINES.

[x] σύναμα] ἅμα A.B.V. σὺν ἅμα E. Tum κιλ'' A.

[y] Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχ.] In Schola ei successit Asinius Pollio, ut testatur Suidas supra v. Πωλίων. KUST.

[z] παρρησιαστὴς] *Homo acidæ linguæ, disertus et dicax.* Senec. Controv. V. 34. *Timagenes, historiarum scriptor, quædam in ipsum* (Augustum), *quædam in uxorem ejus, et in totam domum dixerat,* et sqq. Senec. de Ira III. 33. et Ep. 91. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 119. REINES.

[a] Τουσκλάνῳ] τοῦ σκλάνῳ A.

[b] Δαβάνῳ] Leg. Ἀλβάνῳ. Sic et Alb. Ruben. ad Senec. de Ira III. p. 133. HEMST. Repono, ne litera quidem mutata: Ἐτελεύτησε δὲ ἐν ἈΛΒΑΝΩΙ. *Mortuus est in Albano.* Nimirum degebat noster Timagenes ut plurimum in *Tusculano*, cœnabat autem, ut fors ferebat, cum amico in *Albano*. Hic σφηνωθεὶς diem supremum obiit. Quod verissimum est. Sueton. in Domitiano: *Celebrabat et in* Albano *quotannis Quinquatria Minervæ.* Ubi Casaubonus, *In Albano accipiendum ut in Tusculano. Albanum secessum Tranquillus nominat,* c. 19. Dio in Tiberio, c. 24. Αὐτὸς μὲν, καίτοι περί τε ΤΟ ἈΛΒΑΝΟΝ καὶ περὶ ΤΟ ΤΟΥΣΚΟΥΛΟΝ διατρίβων, οὐκ ἐσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. TOUP.

D [c] καὶ σφηνωθεὶς] Vide supra v. Σφηνωθείς. KUST.

[d] Περίπλουν] Schol. Apollon. Rhod. III. 846. Τιμοσθένης ἐν τῷ ἐξηγητικῷ. An leg. Τιμαγένης, s. Τιμογένης ἐν τῷ Περιηγητικῷ? REINES.

ΤΙΜΑΓΕΝΗΣ] Vid. Εὐαγόρας Λίνδιος. HEMST.

[e] βιβλία ε'] βιβλία γ' A.B.E.

ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ: Οὗτος πρεσβευτὴς πεμφ.] Confer Athenæum lib. II. p. 48. KUST. Valer. Maxim. VI. 3. Extr. n. 2. Brisson. de R. Pers. I. p. 14. HEMST. Conf. Plutarch. in Pelop. p. 294. Artaxerx. p. 1022.
E Timagoram citat Steph. in Σπάρτη. REINES. Sua Suidas in Τιμαγόρας ex duobus diversis scriptoribus excerpsit: hæc ex eorum altero: Ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα, παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων: his de suo Suidam ista suspicor interjecisse, καὶ δωροδοκηθεὶς—ὡς εἴρηται. Ante scilicet, alium sequutus, dona Persica recensuerat, ob quæ accepta Timagoram Athenienses ἀνεῖλον. Inter ista dona miretur aliquis numerari κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θεράποντας. Suidas, certe quem hic sequutus est, dederat στρώτας θερά-
F ποντας. Lecti eleganter et molliter insternendi rationem sibi solis primum innotuisse molles Persæ gloriabantur, et suos in eam rem peculiares *Storacas* habebant, *famulos* a Græcis στρώτας dictos: Athenæi Epit. II. p. 48 D. πρῶτοι Πέρσαι, secundum Heraclidem, καὶ τοὺς λεγομένους στρώτας ἐφεῦρον, ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν. Hinc οἱ στρῶται παρὰ Πέρσαις memorantur Eustathio Il. ι'. p. 1510, 8. Sed in re minime dubia ne quis forte velit disputare, en Plutarchum, cujus illic verba probabiliter descripsit vel Suidas, vel hoc antiquior grammaticus, in
G Pelopida exhibentem p. 294 E. κλίνην πολυτελῆ καὶ στρώτας θεράποντας, ὡς τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἐπισταμένων, nempe στρῶσαι vel στορέσαι. VALCKENÆR. Orat. de Phil. Reg. not. p. 272.

[f] Ἀρταξέρξην om. Photius.

[g] στρατιώτας] στρωτὰς Photius.

[h] φορείῳ] φορίῳ V.

[i] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.V.E.

[k] φασὶ γάρ] οἱ δέ φασιν A.V. Seqq. desunt Photio. et
H ut aliunde derivata a superioribus sejunxi.

[l] ἔθη] ἤθη V.

[m] ἀνῃρέθη, ὡς εἴρηται, ὑπὸ Ἀθηναίων] ὑπὸ Ἀθηναίων ἀνῃρέθη A.V.

[n] γίνεται] γίνεσθαι A.V. Photius.

[o] ΤΙΜΑΛΦΕΣΤΑΤΟΝ] Synes. Ep. 70. Menand. hist. p. 92. Æschyl. Eum. 629. TOUP. Glossa Platonica

A Τιμάνθης, [q]Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὃν φασι παυσάμενον [r]διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπὶ ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, [s]ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. Ὡς δὲ ἀποδημήσας, καὶ ἐπανήκων, οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. Ὁπόσα δὲ τοιαῦτα [t]γέγονεν ἀνθρώποις, ἢ καὶ [u]ὕστερον γένηται, [x]μανία μᾶλλον καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

B [Τιμάνωρ,] [y]Τιμάνορος. [z]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἅμμαι.

Ἀντὶ τοῦ, ἀνάκειμαι.

Τίμαρχος: Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα, ὕστερον [illegible] Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεωδάμαντος ἐρωμένῳ [a]μισθώσας αὑτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς [b]Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ· ἐπίτροπος δὲ [c]αἱρεθεὶς, C Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος [d]ἐκωλύθη. Τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν [e]ἀδυνάτων [f]τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρῃζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. [g]Ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.

Τιμᾶσθαι: Προτιμᾶν.

A [h]Ἐξέχεσθαι [i]μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἶνον, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν λοιπὸν, ἵνα τὸν φθάσαντα, φησὶν, ἀφανίσῃ [k]ἐκτροπῇ διαίτης ὀλίγης, πιοῦσα οἶνον· καὶ τὸν βίον ἡ γενναία κατέστρεψε.

Τιμάσιος: Οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν ὁ [l]Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, [m]ἐκ τῆς Ἀσίας [n]μετακαλεῖται πρὸς τὰ βασίλεια· [nn]ὁ δὲ γαῦρός τε [o]ἀνὴρ ὢν, καὶ ἀγέρωχος, καὶ στρατείαις ὡμιληκὼς, καὶ τοῦτο [p]πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούB μενος τῶν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ τι βούλοιτο [q]κεχρῆσθαι, καὶ ἀδεῶς, διά τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον [r]καθορᾶν ἥλιον, ἴσα καὶ [s]οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν [t]μετάκλησιν, ἐκ τῶν ἀλύπων καὶ διακεχυμένων πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀπορρήξας ἑαυτὸν, καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυ- C δίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δή τις βασιλεύων, ἢ τόν γε βασιλέα, καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργόν [u]τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιτο.

Τιμασίων: Οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. [x]Ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπῄει, καὶ τὴν ὥραν ἄρτι [y]ἔρρωτο. Σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο, καὶ

est, spectans Timæum p. 59 B. (p. 538 E. ed. Lemar.) citatum Ruhnkenio ad Tim. Lex. p. 258. q. v.

p τὸ τιμῆν] τὸ om. Photius.

ΤΙΜΑΝΘΗΣ, Κλεωναῖος, παγκρ.] Eadem de Timanthe refert Pausanias lib. VI. p. 359. a quo Suidas ista mutuatus est. KUST.

q Κλεωναῖος] Κλεωναῖος V.

r διὰ τὴν] τὴν om. A.B.V.

s ἀποπειρώμενον] ἀποπειρώμενος A. qui om. ὡς δὲ—ἐντεῖναι.

t γέγονεν] λέγομεν V. γένηται B.

u γενήσεται ὕστερον] καὶ ὕστερον γένηται A. καὶ ὕ. γεγένηται V.

x μανία μᾶλλον] μᾶλλον μανία A. Tum καὶ om. E. qui in fine λογίζεται. ἀνδρεία A.

ΤΙΜΑΝΩΡ om. A. In versu cum Suida consentit Anthol. Pal. Τιμάνορος ἧμαι dedit Planudes.

y Τιμάνωρος] Scribendum est, Τιμάνορος, per ο in syllaba penultima. KUST.

z Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 124.

F ΤΙΜΑΡΧΟΣ] Hic est Timarchus ille, contra quem Æschines orationem scripsit, quæ hodie adhuc exstat. Confer etiam Hesychium v. Δημοκλείδαι, post v. Δῆμος Ἐρεχθέως; et Tzetzem Chil. VI. c. 36. KUST.

a μισθώσας] Inde τοὺς ἡταιρηκότας Τιμάρχους ἔλεγον Hesych. in Δημοκλείδαι. REINES.

b Πιτταλάκῳ] Πιτταλάκῃ E.

c αἱρεθεὶς] αἱρεσθεὶς V.

d ἐκωλύθη] ἐκωλύθη A.V.E. Tum τῷ om. E. [illegible] om. A.

G e ἀδυνάτων] Vid. supra ἀδύνατοι. REINES.

f τρέφεσθαι] στρέφεσθαι E.

g Ἥλω] ὅλω V.

h Ἐξέχεσθαι] Portus legebat ἐξέρχεσθαι, eamque vocem de exitu ex hac vita, sive morte, accipiendam putabat: quod non displicet. KUST. Est locus elegans, sed quem nec Portus nec Kusterus intellexit. Ἐξέχεσθαι, est *perstare, pristino instituto adhærere.* Euseb. Demonst. Evang. lib. III. p. 70. Προὔτρεπον οὐδὲν ἄλλο, ἢ τῶν παρὰ Μωσεῖ νενομοθετημένων ἘΞΕΧΕΣΘΑΙ. *Nihil aliud hor-* H *tabantur prophetæ, nisi ut Mosis institutis adhærescerent.* Dio Chrysost. Orat. XLVI. p. 514. Μαίνεσθε καὶ παρανοεῖτε τοιούτων ἘΞΕΧΟΜΕΝΟΙ σφόδρα οὕτως. *Insanitis et deliratis, talibus ita vehementer inhærentes.* Et hoc rectum. Sed mendum subest, quod non vidit Kusterus. Repono, καὶ ἐκτροπῇ διαίτης ΛΙΤΗΣ πιοῦσα οἶνον.

D Porphyrius de Abstin. lib. IV. p. 150. ΔΙΑΙΤΑ [illegible] ΛΙΤΗ καὶ ἀφελής. ΟΙΝΟΥ γὰρ οἱ μὲν οὐδ' ὅλως, οἱ δὲ ὀλίγιστα ἐγεύοντο. Quare locus Suidæ ita tandem interpretandus est: *Mulier autem in instituto suo perstabat, nec bibere vinum sustinebat, neque tanti reliquam vitam faciebat, ut priorem obscuraret et a tenui victu, vinum bibens, recederet.* Qui perfectissimus sensus. Ceterum hunc locum Æliano adsignandum esse puto. Quod, ut alia taceam, ex verbo τιμᾶσθαι, quo libenter utitur Ælia- E nus, collegisse videor. Suidas infra: Τιμησαίμην. Αἰλιανός· ΤΙΜΗΣΑΙΜΗΝ ΤΟΝ ΒΙΟΝ πάντα τριτημορίου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδέμονας. TOUP. Vulg. ὀλίγης ex Porphyr. Abst. IV. 13. I. 49. defendit Porsonus.

i καὶ μὴ] καὶ om. A.B.V. Mox οἶνον E. Deinde τοσούτω A.

k καὶ ἐκτροπῇ] ἐκτροπῇ A.B.V.E.M. Mox οἴνου A.B.V. pro οἶνον.

ΤΙΜΑΣΙΟΣ] Fuit Timasius pedestribus copiis per Orientem præfectus, vid. Zosim. V. p. 786 sq. REINES. F Eunapio h. l. tribuit Boissonadius fr. 37.

l Εὐτρόπιος] ὁ Εὐτρόπιος A.V.

m ἐκ τῆς Ἀσίας] An leg. Ὀάσεως, in quam urbem, auctore Zosimo, erat relegatus. REINES.

n μετακαλεῖται] μετακαλεῖ A. μετεκαλεῖτο V.

nn ὁ [illegible] γαῦρός τε ὢν ἀ.] Vide supra v. Γαῦρος, ubi idem locus legitur. KUST.

o ὢν ἀνὴρ] ἀνὴρ ὢν A.V.

p πρῶτον ἀγαθὸν] ἀγαθὸν om. V. qui mox τιμὴν ἔδοξαν.

G q χρῆσθαι] κεχρῆσθαι A.B.V. Supra p. 799 C.

r τὸν ἥλιον καθορᾶν] καθορᾶν ἥλιον A.V.E.

s οὐρανοῦ] οὐρανὸν B.V. et sic supra p. 799 C.

t μετακλῆσιν] Respexit ad μετακαλεῖται. *Cum ejusmodi invitationem cœlesti beatitudini parem duceret.* TOUP. Sensum esse puto; nempe Timasium Eutropii mandatum, quo Byzantium evocabatur, pro cœlesti manduto habuisse. BOISSONAD. μετάκλισιν E.M.

u τι παιδιὰν θησόμενος] ἐπιθησόμενος παιδιὰν V. τ. π. θησομένους E.M. παιδιάν τινα θησόμενος supra p. 2905 D.

H ΤΙΜΑΣΙΩΝ: Οὗτος μειράκ.] Totus hic articulus sumptus est ex Philostrati lib. VI. de Vit. Apoll. c. 2. ut Pearsonius etiam ad oram libri sui notaverat. KUST.

x ἐφήβου] ἐφήβους B.E.M.

y ἔρρωτο] ἄρτι ἔρρωτο A. et supra p. 1547 C. ἔτι ἔρ. Philost. Mox αὐτῷ om. V.

χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυντιθεῖσα μὲν οὐδὲν ὧνπερ ἡ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναίοις χαίροντα. Ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, περὶ Μέμφιν διῃτᾶτο, [yy]καὶ ναῦν δὲ [z]ἤδη ἐκέκτητο, καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. Ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, [a]ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι, καὶ τοῖς βιβλίοις, [b]οἷς προσεσπούδαζον· καὶ ἱκέτευε [c]προσδοῦναί οἱ τῆς τοῦ πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, Σώφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος [d]ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὧν δεῖται. Καὶ [e]διῆλθεν τὸν [f]περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. Ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νέες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. Κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' [g]ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἵζησαι, Μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, (ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις,) τί σοι φαῦλον, ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον· ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν· τῶν δ' αὖ ἐπαινεθείς, [h]ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης καὶ τοῖσδε. Ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα, καὶ μεταβαλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τι ἢ μὴ, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. Ἀναθαρρήσας [i]δὲ ὁ Τιμασίων, Ὦ θεοὶ, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί· ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα· τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν, οὔπω ἔπαινος. Καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, Βαβαὶ, ἔφη, μειράκιον, ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ· ταυτὶ γὰρ καὶ [k]Ἰάρχᾳ δοκεῖ τῷ θείῳ. Ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, κἀξ ὅτου; φυλαξαμένῳ γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. Ἐπεὶ δ' ἀρξαμένου λέγειν, [l]ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρώσης ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. Ὑπολαβὼν [illegible] ὁ Τιμασίων, Ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. Καὶ ὁ Δάμις, Ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὔπω γινώσκεις. Καὶ σὲ δὲ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν [m]εἰργάσθαι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, Νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι γε. Πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν [n]ἀνθρωπείοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. Ὑπερησθεὶς [o]οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, [p]Ψηφισώμεθα, ἔφη, [pp]ὦνδρες, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβρισε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδ' ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν [q]ἀλλ' ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ [r]ἀτέγκτου μοίρας. Οὑτοσὶ δὲ [s]ἡττῆσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν θεὸν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ [t]φυλάξαιτο. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι [u]πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης. Σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ Ῥόδιος: Οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἐν βιβλίοις ια' δι' ἐπῶν· καὶ Νουμήνιος, [x]ὀψαρτυτικῶν· καὶ [y]Ματρέας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ [z]Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ [a]Φιλόξενος, ὁ Λευκαδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. Ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα ἐς [illegible]ωρ θερμὸν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. Καὶ τοὺς ὀψοποιοῦντας [b]ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παρατιθῶσι, καὶ

yy καὶ ναῦν δὲ] Apud Philostratum ita legitur: Καὶ ναῦν [illegible] ἤδη ἄτοπον ἐκέκτητο. Ubi vide illud ἄτοπον, quod aperte vitiosum est. Sed vera lectio in vicinia est. Rescribo, Καὶ ναῦν δὲ ἤδη ΠΟΤΑΜΙΟΝ ἐκέκτητο. *Atque illic navicula fluviatili comparata, in Nilo nauclerum agebat.* Quod undequaque arridet. Heliodorus, Æthiop. lib. IX. p. 415. Πορθμεῖα ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΙΩΝ προευτρεπισμένος, ἃ κατὰ ῥοῦν τῆς διώρυχος ἐκ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ φέρεσθαι συγχωρήσας, καθελκύσας εἶχετο. Priscus in Excerptis Hœschelii, p. 28. Εἶναι [illegible] αὐτοῖς κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον ἀκώλυτον τὴν εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἴσιδος διάβασιν, ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΙΟΥ ΣΚΑΦΟΥΣ Αἰγυπτίων ἐχόντων τὴν ἐπιμέλειαν, ἐν ᾧπερ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ ἐντιθέμενον διαπορθμεύεται. Emendabat vir quidem doctissimus ad Timæi Lexicon, ναῦν ἀπέστελλεν. Sed nostra emendatio saluberrima est. TOUP. Et probat Ruhnkenius ad Tim. ed. 2. p. 43.

z ἐκέκτητο ἤδη] ἤδη ἐκέκτητο A.

a ξυνῆκέ τε] συνῆκεν V.

b οἷς προσεσπούδαζον om. V.

c προσδοῦναι] προδοῦναι B.V.E. Mox τῆς τοῦ A.V.E. τοῦ om. vulg.

d ὅδε] ωδ A. f. l. ὦνδρες. Vide infra n. pp.

e διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος] ὁ Ἀπολλώνιος om. A.V.

f περὶ τῆς] περὶ om. E. τῆς om. V. Tum μητρυιᾶς A. πρὸς τοὺς—τοὺς ἄνδρας om. V.

g ὀφθαλμοὺς] αὐτοῦ addit A. Tum ἔοικας—τις om. V.

h ἐμοί τε] τε om. V. et mox om. δέ. Infra τὴν ἐπερώτησιν om. E. Deinde ἑαυτὸν A.

i οὖν] δὲ A. Philost.

k Ἰάρχῳ] Ἰάρχαι A. ἱεράρχα V.

l ὡς ἡ] καὶ ἡ V. Tum μὴρ A.

m εἰργάσθαί σοι] σοι om. A.V.

n ἀνθρωπίνοις] ἀνθρωπείοις V.

o οὖν] δὲ V. qui addit οὖν post ψηφισώμεθα. Mox τοῦ ante Θησέως om. A.E.

p Ψηφισώμεθα, ἔφ.——ἀτέγκτου μοίρας] Hæc leguntur etiam supra v. Κεράσαι. KUST.

pp ὧδε] ὦνδρες Philostr. Vide paullo supra.

q ἀλλ' ἦν τῆς ἀγρ. καὶ ἀτ. μοίρας] Vide supra v. Ἄτεγκτος: ubi hoc ipsum fragmentum legitur. KUST.

r ἀτέγκτου] ἤγουν ξηρᾶς suprasc. V.

s ἡττᾶσθαι] ἡττῆσθαι A.B.V.E.

t φυλάξαιτο] φυλάξειτο V.

u πρὸς ὁντινοῦν] πρὸς om. A.V. qui addunt πρὸς post ὥσπερ. Tum ὁ om. A.

ΤΙΜΑΧΙΔΑΣ Ῥόδιος: Οὗτος δείπν.] Hæc omnia sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. p. 5. ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

x ὀψαρτυτικῶν] ὀψαρτυτικῶν V. ὀψαρτυτικὸν A.

y Μαστρέας] Athenæus loco laudato, Μητρέας. KUST. Ματραῖς A. ματρέας B.E.

z Ψευδοαριστοφάνειος] ψευδαριστοφάνιος V.

a Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου] Si Athenæum sequamur, legendum erit, Φιλόξενος Λευκάδιος: ut dudum ante monuit Reines. Var. Lect. lib. III. p. 478. Ms. A. habet Λευκαδίου: uti et legitur apud ipsum Suidam infra v. Φιλόξενος. KUST. Λευκαδίου etiam B.V.

b ὑπεποιεῖτο] ἐπεποιεῖτο A.V.E.

μόνος [c] καταναλίσκῃ. Παραπλήσια δ' ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. Καὶ [d] Κρώβυλός φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
τοὺς δακτύλους δήπουθεν [e] Ἰδαίους ἔχω, (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς)
καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα [f] πυριῶ τεμαχίοις.

Τίμαιος, ὁ ἱστορικός. Οὗτος κατὰ [g] τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομὴν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁμαρτήμασιν ἔνοχος· τῷ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς [h] αὐτὸς ἔνοχός ἐστι· τῷ δὲ, διότι καθόλου [i] διέφθαρται τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. Πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην θετέον εἰκότως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσῆσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ [k] Καλλισθένει. Ἐκεῖνος [l] μὲν οὖν ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον [m] ἐβουλήθη· Τίμαιος δὲ [n] μείζω [o] ποιεῖν Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν. Καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα, τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, [p] ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τῷ βίῳ γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης· λέγω [q] δὲ τὴν ἐκ τῆς πατρίδος ἐς Συρακούσας. Ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, [r] σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις [s] τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης [t] τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις.—Ἔγραψε περὶ Συρίας, καὶ τῶν ἐν [u] αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γ'.

Τίμαιος, Λοκρὸς, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Μαθηματικὰ, Περὶ φύσεως, Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος, Ἀνδρομάχου, [x] Ταυρομενείτης· ὃν Ἀθηναῖοι [y] Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. Παρωνόμασται δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν· καὶ [z] Γραοσυλλέκτρια δὲ, διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. Ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις η', Ἑλληνικὰ καὶ Σικελικὰ, Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξη', Ὀλυμπιονίκας, [a] ἤτοι Χρονικὰ πραξίδια.

Ὅτι [b] οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα [c] ἐλέγξας, [d] κατὰ τὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς [e] γραφῆς πλείστην πρόνοιαν [f] εἶχε τῆς ἀληθείας, [g] ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, [h] ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε· [i] τελευτήσαντος δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. Καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν [k] εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ [l] τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν [m] ἐξαμαρτάνοντα. Γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ [n] μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαρρηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς [o] κινδύνοις εὐτολμίαν, [p] οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν.

[c] καταναλίσκῃ] καταναλίσκει A.V.

[d] Κρώβυλος] Κράβυλος V.

[e] Ἰδαίους] Vide supra v. Ἰδαίους, et quæ ibi notavimus. KUST.

[f] πυριῶ] πυριαῖς B.E.

ΤΙΜΑΙΟΣ, ὁ Ἱστορικός. Οὗτος κ.] Totum hoc de Timæo fragmentum, (quod ex Polybio excerptum est,) legitur etiam in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 55. Ceterum de Timæis videndus est Meursius in notis ad Nicom. Geras. lib. I. KUST.

[g] τοῦ Ἐφόρου] Cf. Polyb. XII. 15 et 23. Fuit ei odium cum Dinochare, forsitan, quia uterque res Agathoclis, alter quidem eum laudans, alter reprehendens descripserit. Lucian. in Longævis 10. Polyb. l. l. c. 13. et Leopard. VII. 25. REINES.

[h] ἔνοχος αὐτὸς] αὐτὸς ἔνοχος A.

[i] διέφθαρτο] διέφθαρται A.V.

[k] τῷ Καλλισθένει] τῷ om. A.E. supra ἂν om. E.

[l] μὲν γὰρ] μὲν οὖν A.V.E.

[m] ἠβουλήθη] In Collectaneis Constantini legitur οὐκ ἐβουλήθη: sed addito asterisco. KUST. ἐβουλήθη A.

[n] μείζω ποιεῖν Τιμ.] Vid. Marcell. in v. Thucyd. REINES.

[o] ποιεῖν] ποιεῖ Excerpt.

[p] ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον om. V. ἐπιβαλόμενον Excerpt.

[q] δὴ] δὲ E. Tum τῆς ante πατρίδος ex A.V.E. τῆς ἐκ π. M.

[r] σύγκριτος φανῆναι] In Collectaneis a Valesio editis rectius legitur, σύγκριτος φανῇ. KUST.

[s] τῶν ἡρώων] τῶν om. V. Tum αὐτὸ V. αὐτοῖς E.

[t] τῶν καθόλου] καὶ τῶν καθ. Excerpt.

[u] αὐτῆς] ἐν αὐτῇ A.

ΤΙΜΑΙΟΣ Λοκρὸς] Schol. Platon. p. 200. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε, καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον κ. τ. λ. Hunc articulum cum parte priore sequentis, sc. usque ad ἐλέγξας, ponit V. statim ante ΤΙΜΗ.

ΤΙΜΑΙΟΣ, Ἀνδρομ.] Hic est idem ille Timæus, de quo Suidas egit in superiore illo articulo, Τίμαιος, ὁ Ἱστορικὸς, &c. KUST.

[x] Ταυρομενίτης] Ταυρομενίτης A.B.V.

[y] Ἐπιτίμαιον] Vid. Athenæus VI. p. 272 B.

[z] Γραοσυλλέκτρια dictus a Dionys. Halic. teste Montacutio diatrib. 7. c. Buleng. p. 97. REINES. Hesych. Miles. p. 54.

[a] ἢ] ἤτοι A.B.V.E.

[b] Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Diodori, ut discimus ex Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 258. ubi hæc scriptori illi tribuuntur. KUST.

[c] ἐξελέγξας] ἐλέγξας V. Excerpt.

[d] κατὰ μὲν] κατὰ τὰ μὲν V. κατὰ μὲν τἄλλα Excerpt.

[e] γραφῆς] ἑαυτοῦ γραφῆς V.

[f] εἶχε τῆς ἀληθείας] τῆς ἀληθείας ποιούμενος V.

[g] ἐν δὲ ταῖς—κατέψευσται] ἐν ταῖς—κατεψεύσατο V. qui αὐτοῦ pro Ἀγαθοκλέους, omisso statim τῆς. Mox idem ms. post δυνάστου addit γραοσυλλέκτρια οἷος ὁ γαλακρηνὸν ἐν οἰκείοις εἰπεῖν λόγοις συλλέκτριαν· οὐ παύεται γὰρ ᾄδων (ἤγουν δαψιλῶς suprasc.) κρουνοχυτρολῃροφλυαρῶν.

[h] ζῶντα μὲν] ζῶντα μὲν οὐκ ἠδυνήθη ἀμύνασθαι, τελευτήσαντα δ' ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τῆς ἱστορίας V. καθόλου—συγγραφεὺς om. V.

[i] τελευτήσαντος] τελευτήσαντα Excerpt.

[k] εὐημερίας] εὐημερίας τοῦ βασιλέως V.

[l] τὰς διὰ τύχην] τὰς δὲ διὰ τύχην ἀποτεύξεις V.

[m] ἐξαμαρτάνοντα] ἁμαρτήσαντα V. ἐξαμαρτόντα Excerpt.

[n] μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν δραστικοῦ δὲ] καὶ ἀνδρείου V.

[o] κινδύνοις εὐτολμίαν] κατ' εὐτολμίαν κινδύνοις V.

[p] οὐ διαλείπει] οὗτος οὐ διαλείπει V. omissis mox ἀποκαλῶν αὐτόν.

Καίτοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν [q] βίου καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν [r] ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας [s] ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ [t] πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. Θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν [u] εὐχέρειαν. Παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν [x] ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. [y] Διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες [z] τῆς ἱστορικῆς παρρησίας προδεδωκὼς ἰδίας [a] ἕνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. Διόπερ τὰς ἐσχάτας [b] τῆς συντάξεως ε΄ βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, [c] καθ' ἃς περιείληφε τὰς [d] Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις [e] δικαίως ἀποδέξαιτο.

Τιμή: Ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. [f] Ὅμηρος·

> Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
> τίνειν οὐκ ἐθέλωσι.

[g] Τιμὴ εὐσεβῶν, δουλεύειν Θεῷ· Πλὴν τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.

Τιμήεις, τιμήεντος.

Τίμημα: [h] Ζημία. Ἀριστοφάνης [i] Πλούτῳ·

> Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
> ἐὰν ἁλῷς;

[k] Ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἢ τι τοιοῦτον. Καὶ αὖθις·

> Τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν.
> Ταῖς οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Τίμημα: Ἡ ζημία, καὶ ἡ καταδίκη.

Τίμημα: Ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον [l] ἀποτίμημα. Ὡς [m] Λυσίας φησίν·

> Οὕτω δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι.

Τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. Τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον· ὡς ἐν τῷ Περὶ τῶν [n] συμμάχων Δημοσθένης. Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας [o] εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα.

> [p] Ταῖς [q] οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθείς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τί μήν; Κατάφασιν δηλοῖ. Ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ;

Τιμησάμενος: Κατακρίνας.

> Οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, [r] θανάτου τιμησάμενος [s] αὐτῷ. Ὁ δὲ [t] κλινήρης ἀπολογούμενος, ἐζημιώθη ταλάντοις ν΄.

Τιμησαίμην: Αἰλιανός·

> [u] Ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι.

Καὶ αὖθις Αἰλιανός·

> Τιμησαίμην τὸν βίον πάντα [x] τρισημοίρου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας.

Ἀντὶ τοῦ, [y] ἀλλάξοιμι.

Τιμήσεως: Εὐθύνης, ζημίας.

> Ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν [z] ἐπιδεδώκει εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔγγιστα τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ᾗ Ῥωμαίων τῶν ἐν ἥβῃ τέσσαρες μυριάδες [a] ἠριθμήθησαν τριῶν ἀποδέουσαι χιλιάδων.

Τιμησίθεος, Τραγικός. Δράματα αὐτοῦ, Δαναΐδες β΄, Ἕκτορος λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἰξίων, Καπα-

---

[q] βίου om. V.

[r] ἰδίαν] οἰκείαν V.

[s] ὅλης] σχεδὸν ὅλης Excerpt.

[t] καὶ πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης] Deest vox μοῖραν, vel simile quid. KUST. καὶ om. Excerpt. μοῖραν de suo adjecit Valesius. Eam vocem minime necessariam esse ostendit Wesselingius. Καὶ πολλὴν om. V.

[u] εὐχέρειαν] εὐχερίαν A. εὐχειρίαν B.V.E.

[x] ἐγκωμιάζων] ἐγκωμιάζει V. Mox ἀνδρίαν A.

[y] Διὰ γὰρ] Potius, διὰ γοῦν. KUST. Sic Valesius e conjectura. γὰρ om. V. Mox ἐν om. A.

[z] τῆς ἱστορικῆς παρρησίας om. V. et mox ἰδίας—φιλονεικίας.

[a] ἕνεκα] ἕνεκεν Excerpt.

[b] τῆς συντάξεως om. V.

[c] καθ' ἃς περιείληφε] ὥσπερ συνετάξατο εἰς V.

[d] Ἀγαθοκλέους πράξεις] πράξεις Ἀγαθοκλέους V.

[e] δικαίως ἀποδέξαιτο] ἀποδέξαιτο, ὡς δι' ἔχθραν προδεδωκότος τῆς ἱστορίας τὸ ἀληθές. V.

[f] Ὅμηρος] Il. γ΄. 288. In ver. sec. ἐθέλ' A. Deest gl. V.

[g] πλὴν τὴν τιμήν—ἀπώσασθαι] Psalm. LXI. 5. TOUP. In eum locum Theodoretus: Ἕνα, φησὶ, σκοπὸν ἔχουσι τῆς τοῦ θεοῦ με γυμνῶσαι προνοίας, ἀφ' ἧς πᾶσαν ἔχω τιμήν τε καὶ εὔκλειαν· τιμὴ γὰρ τῶν εὐσεβῶν τὸ δουλεύειν θεῷ. "Sine dubio," inquit Ernestus, "Suidas illud δουλεύειν θεῷ habuit "pro explicatione τῆς τιμῆς. Sed apud Theodoretum "est una sententia et locus quidam communis."

[h] Ζημία] V. addit καὶ ἡ καταδίκη.

[i] Πλούτῳ] Ver. 480.

[k] Ἐπέβαλλον γὰρ ζημ.] Vide Petitum de Leg. Att. p. 336. KUST. Conf. Herald. adv. Salmas. III. 1.

ΤΙΜΗΜΑ: Ἀντὶ τοῦ ἐνέχ.] Ex Harpocratione. KUST. Vid. Herald. adv. Salmas. p. 215.

[l] ἀποτίμημα] ἐπιτίμημα E.

[m] Λυσίας] Fr. 30. Bekker.

[n] συμμάχων] συμμοριῶν Harpocrat. Phot. Vid. Demosth. p. 183, 5.

[o] παρ' ἑκάστου τίμημα] Respicit, ut patet ex Harpocrat., Orat. c. Aphob. p. 815. extr. Δῆλον μὲν τοίνυν καὶ ἐκ τούτων ἐστὶ τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας· πεντεκαίδεκα γὰρ ταλάντων τρία τάλαντα τίμημα.

[p] Ταῖς οὐσίαις] Hoc exemplum male, ni fallor, ex superioribus illatum est. Nullum ejus vestigium vel in Harpocratione vel in Photio.

[q] οὐσίαις] οὐσίαις δὲ V.

ΤΙ ΜΗΝ] Ex Timæo p. 259. ubi vid. Ruhnkenius.

[r] θανάτου] Ælian. V. H. p. 415, 1. Subaud. ζημίαν. v. Τιμῶνται. Dion. Hal. p. 167. TOUP.

[s] αὐτῷ] αὐτὸν B.E. et V. pro v. l.

[t] κλινήρης] Portus vocem hanc ridicule pro nomine proprio viri accipiebat, cum sit nomen appellativum, significans *in lectulo decumbens*. KUST.

[u] Ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ π.] Vide supra v. Προήκοντα, ubi idem fragmentum legitur. KUST. Manifesta imitatio Herodoti I. 86. Τὸν ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράννοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν.

[x] τρισημοίρου] Est vox corrupta. An legendum est, τρισημέρου? ut sit sensus, *Vitam omnem vix tridui spatio dignam censeam*, &c. Sed ob brevitatem fragmenti nihil certi statui potest. KUST. l. τριτημορίου. Ita recte edidit in fragm. Æliani J. Kuhn. HEMST. Similiter fere Bos.

[y] ἀλλάξοιμι] ἀλλάξαιμι V.

[z] ἐπιδεδώκει] ἐπέδωκεν A. Mox φιλανθρωπίαν E.

[a] ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι] ἠριθμήθησαν A.B.V.

νεύς, Μέμνων, [b]Μνηστῆρες, Ζηθὸς γοναὶ, [·]Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Τιμητεία: Ἡ τιμή.

Τιμητής: [c]Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητὴς, Κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, [d]ὅ ἐστιν ἐξεταστής τις τῶν [e]πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαιότροπον ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων βίον. Ἀρχὴ μεγίστη, καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται, τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας ἀμωμήτῳ [f]τε βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη.

Τίμιον: Τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς ῥήτορσι.

Τιμιουλκῶν: Ἕλκων [g]τὴν τιμήν· τουτέστι, βαρυτιμῶν, [h]καὶ μεγαλύνων. Καὶ ὁ Προφήτης·

[i]Ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τὸν σῖτον, [k]δημοκατάρατος.

Τιμιώτερος: Ἐντιμότερος.

Τιμόθεος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. Καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν [l]Ἀθήναιος ἐν [m]τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ.

Τιμόθεος, Θερσάνδρου, ἢ [n]Νεομύσου, ἢ Φιλοπόλιδος, [o]Μιλήσιος, λυρικός· [p]ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον [q]μετήγαγεν. Ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, [r]καθ' οὓς καὶ [s]Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν· καὶ [t]ἐτελεύτησε ἐτῶν ἐνενήκοντα ἑπτὰ, γράψας δι' ἐπῶν [v]Νόμους μουσικοὺς δεκαεννέα, [u]Προοίμια λϛ', Ἄρτεμιν, Διασκευὰς η', [x]Ἐγκώμια, [y]Πέρσας ἢ [z]Ναύπλιον, [a]Φινείδας, Λαέρτην, Διθυράμβους ιη', Ὕμνους κα', καὶ ἄλλα τινά.

Ὅτι [b]Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν, εἴπερ τις [c]ἄλλος, τῶν μουσικῶν. [d]Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὅν ποτε αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν [e]Ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε [f]ἐκπλῆξαι τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα· τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. Οὗτός τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος [g]γενόμενος.

Τιμόθεος, Γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου [h]βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου [i]Χρυσαργύρου. Ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων [k]θη-

[b] Μνηστῆρες] β' μνηστῆρες A. α' μνηστῆρες V.

[c] Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμ.] Confer Nostrum supra v. Κήνσωρ. KUST.

[d] ὅ ἐστιν] ὃ om. B.V.E.

[e] πολιτικῶν] τις τῶν πολιτικῶν A. τις τ. B.V.

[f] τε] δὲ V. Mox κληρονομουμένη E.

TIMION: Τὸ σπ.] Hac significatione vox τίμιον etiam accipitur 1 Sam. III. 1. Καὶ τὸ ῥῆμα κυρίου τίμιον ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. KUST.

[g] τὴν τιμὴν] τὴν om. A.

[h] καὶ μεγαλύνων] Seqq. om. Photius. καὶ ὁ προφήτης etc. A. habet tantum in marg. ubi om. γάρ.

[i] Ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τ.] Sic olim Græcæ quædam Bibliorum versiones habebant Proverb. XI. 16. Hodie vero apud LXX. Interpretes sic legitur: Ὁ συνέχων τὸν σῖτον, ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι. KUST.

[k] δημοκατάρατος] ἐπικατάρατος V. qui om. τόν.

[l] Ἀθήναιος] Lib. VI. p. 243. KUST.

[m] τοῖς αὐτοῦ] τοῖς αὐτοῖς αὐτοῦ A.V.

[n] Νεομύσου] Νεομούσου B.V.

[o] Μιλήσιος] Vide Stephan. Byzant. v. Μίλητος. KUST. et Athen. III. p. 122. Pherecrates eum vocat Μιλήσιον Πυῤῥίαν ap. Plut. de Mus. p. 1141. Servus ergo fuit. REINES.

[p] ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκ.] Pausanias in Laconicis p. 183. Ἐνταῦθα ἐκρέμασαν Λακεδαιμόνιοι τὴν Τιμοθέου τοῦ Μιλησίου κιθάραν, καταγνόντες, ὅτι χορδαῖς ἑπτὰ ταῖς ἀρχαίαις ἐφεῦρεν ἐν τῇ κιθαρῳδίᾳ τέσσαρας χορδάς. Nota, Timotheum, secundum Pausaniam, quatuor chordas prioribus septem addidisse: cum Suidas hoc loco duas tantum ab eo inventas fuisse scribat. Ceterum, καινοτομία illa Lacedæmoniis non placuit; quippe qui Timotheum ideo ex urbe sua expulerunt. Vide Casaub. ad Athen. lib. VIII. c. 11. KUST.

[q] μετήγαγεν] προσήγαγεν V.

[r] καθ' οὓς] καθ' ὃν A.

[s] Φίλιππος. Ἀρχέλαος. cf. Epoch. Gr. edit. a Seld. p. 14. 92. 119. REINES.

[t] ἐτελεύτησε δὲ] καὶ ἐτελεύτησε A.

[v] Νόμους μουσικοὺς] Vide Salmasium ad Capitolin. p. 70. ed. Paris. KUST.

[u] Προοίμια] Leg. Προνόμια e Stephano in Μίλητος, ubi quoque dic. νόμους μουσικοὺς scripsisse. REINES.

[x] Ἐγκώμιον] Ἐγκώμια A.V.

[y] Πέρσας] Carminis hujus meminit Pausanias in Arcadicis, p. 535. Πυλάδου τοῦ Μεγαλοπολίτου ᾄδοντος Τιμοθέου νόμον τοῦ Μιλησίου, ΠΕΡΣΑΣ, καὶ καταρξαμένου τῆς ᾠδῆς· Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον. Item Plutarchus in Philopœmene, p. 362. Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσελθόντων, κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου ΠΕΡΣΑΣ ἐνάρξασθαι, Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον. Idem in libello de Audiendis Poëtis, p. 32. Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς, οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρακάλει, &c. KUST.

[z] Ναύπλιον] Scribendum puto, Ναυτίλον. Timotheum enim ἐν Ναυτίλῳ citant Athenæus lib. VIII. c. 4. p. 338. et Eustathius ad Odyss. ε'. p. 1538. KUST. Ναύπλειον V.

[a] Φινείδας] Φινίδας A.V.

[b] Ἀλέξανδρος] De Antigenide, optimo tibicine, ista refert Plutarch. de Fort. Alex. p. 334. REINES.

[c] ἄλλος om. V.

[d] Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν] Locus est corruptus, quem Pearsonius sic emendandum censebat, Τιμόθ. γὰρ ὁ αὐλ. ἔστη πρόσθεν αὐτοῦ, &c. Ceterum in ms. B. locus hic ita legitur: Τιμόθεον γάρ φασι τὸν αὐλητὴν αὐλοῦντά ποτε, &c. Hoc amplector. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀλέξανδρος, et v. Ὀρθιασμάτων: ubi eadem de Timotheo referuntur. KUST.

[e] Ὄρθιον νόμον] Phrygium: is erat Palladi sacer, et dicebatur quoque ἁρμάτειος Plut. l. l. Vid. Selden. ad Epoch. Gr. in marmor. p. 81. Vix verum est, quod de Alex. et Timotheo hic dicitur: hic enim sub rege Archelao fuit, qui eum perstrinxit ob avaritiam. Verius Antigenidam vel alium Timotheum tibicinem diversum a poëta fuisse. Supr. ad v. Ἀλεξανδ. idem traditur. Clem. Alex. Strom. I. p. 133. νόμους τε πρῶτος ᾖσεν ἐν χορῷ καὶ κιθάρᾳ Τιμόθεος ὁ Μιλήσιος. REINES.

[f] ἐκπλῆξαι] ἀποπλῆξαι E. Mox τὸν ante Ἀλέξανδρον om. A.V.

[g] γενόμενος] Addit V. Οὗτος ἔγραψε νόμους μουσικοὺς ιθ'. Ἄρτεμιν, Πέρσας ἢ Ναύπλειον, διθυράμβους.

ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΓΑΖ.] Hujus Timothei meminit Tzetzes Chil. IV. c. 128. ubi sic inquit: Καὶ σὺν αὐτοῖς Τιμόθεος, γραμματικὸς Γαζαῖος, Ἀναστασίῳ βασιλεῖ σύνδρομος ὢν ἐν χρόνοις. KUST. Scholion antiquum apud Luc. Holsten. ad Steph. in Γάζα. HEMST.

[h] τοῦ βασιλέως] τοῦ om. A.V.

[i] Χρυσαργύρου] Χρυσάργυρον fuit δημόσιον, publicum vectigal. Vid. Buleng. de ærario. REINES. Vid. Euagrii Eccles. Hist. III. 39. Theodor. Lect. II. 53.

[k] καὶ θηρίων] καὶ om. A.V.E.

A ρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη· καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων, καὶ ὄφεων, βιβλία δ'.

Τιμόθεος: Ὄνομα κύριον.

Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι.

Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. [l]Οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὢν, [m]καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ᾠκοδόμησεν. [n]Ὃς εἰς τοσοῦτον ἤρθη τύχης, ὡς [o]τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. Ἐποίουν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ B ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα αὐτὰς, [p]αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. Ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος, ἔφη, αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. Διὸ καὶ ἠτύχησεν ὕστερον, νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. Πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι [q]κωμῳδοῦνται. Νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

C Τιμοκλῆς, Ἀθηναῖος, κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαὶ, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστὴς, Πύκτης· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν [r]Δειπνοσοφισταῖς.

Τιμοκλῆς ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, [s]Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, (ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι,) Ἥρωες, Δρα- D κόντιον, [t]Νέαιρα, (ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα,) [u]Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. [[x]Ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. Εἰσὶ δὲ] καὶ ἄλλα.

Τιμοκρέων, Ῥόδιος, [y]κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. Διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, [z]εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος. Ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα, καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν, [a]καὶ ἄλλα.

Τιμόλαος, Λαρισσαῖος, ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων [b]παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον, καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα [c]Τρωϊκόν.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτες.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς [d]Ἄϊδι προΐαψεν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

Ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

C [Τιμῶσι: Αἰτιατικῇ. Δοτικῇ δὲ,

Τίμησόν μοι υἱόν.

Τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τὴν αἰτιατικὴν ἀπάγεται.]

Τιμῶμαι:

[e]Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν· Ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. Καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

Τιμώμενον: Ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον.

D Ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον.

Ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. Τίμησις γὰρ καὶ ἡ ζημία. Ἢ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Τίμων, ὁ μισάνθρωπος, [f]καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.

E [l] Οὗτος ὁ Τιμόθεος κτλ.] Quæ hic Suidas de Timotheo refert, leguntur etiam apud Scholiastam Aristoph. ad Plut. 180. KUST. Deest art. A.

[m] καὶ στρατηγὸς] καὶ om. V.

[n] Ὃς εἰς τοσοῦτ.] Confer Ulpianum ad Olynth. II. p. 28. KUST.

[o] τὸν δαίμονα] τὴν δ. Schol. Aristoph.

[p] αἰνιττόμενοι] αἰνιττόμενοι B.V.E.

[q] κωμῳδοῦνται] κωμῳδοτικοὶ V.

TIMOKΛΗΣ, Ἀθην.] Hic et qui sequitur Timocles unus idemque est. Alteruter ex his vixit cum Demo- F sthene, qui natus est Ol. XCIX. an. 4. obiit a. 3. Ol. CXIV. ἐκωμῴδει γὰρ τοῦτον, uti et Antiphanes. Plut. in Demosth. t. II. p. 845. REINES.

[r] τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν] Δειπνοσοφισταῖς A.V.

TIMOKΛΗΣ ἕτερ.] Male Suidas Timoclem hunc a priore diversum facit, cum sit idem Comicus: ut censet etiam Meursius in Bibliotheca Attica. KUST.

ib. Τιμοκλῆς] Vid. locum Antiphanis in Ἀνάριστος. HEMST.

G [s] Ἰκάριοι] Athen. VIII. p. 339. puto esse eandem cum Nicoclis Ἀκαρίοις. REINES.

[t] Νεαίρᾳ] Vid. supra p. 311 B.

[u] Ὀρέστης] Athen. XIII. p. 567. Ὀρεσταυτοκλείδης. ubi vid. not. REINES.

[x] Ταῦτα—εἰσὶ δὲ om. A.

TIMOKPEΩN] Quum partes Medorum secutus fuisset, calculo Themistoclis damnatus et exterminatus est, Plutarch. in Demosth. c. 21. momordit autem ἐν ᾄσματι Themistoclem, ibid. Ælian. V. H. I. 27. eum inter ἀδ- H δηφάγους numerat atque pugilem simulque poëtam vocat. Ejus epitaphium est ap. Athen. X. p. 415. REINES.

[y] κωμικὸς] Suidam inter Comicos Timocreontem perperam recensuisse sententia est Clintoni Fast. Hellen. ad a. 471.

[z] Εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς π.] Hoc poëma intelligit Plutarchus in Themistocle, p. 122. ubi ait: Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος, μελοποιός, ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον ὄντα προεμένου δι' ἀργύριον. Λέγει δ' οὕτως. Et paulo post: Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημίᾳ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων, ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχὴ, &c. KUST.

[a] καὶ ἄλλα] Inter ea erant et Scolia. Vide Nostrum supra v. Σκολιὸν, et Enarratorem Comici ad Ran. 1337. Ceterum, non alienum erit ab hoc loco monere, epitaphium in Timocreontem hunc exstare Anthol. lib. III. c. 7. p. 308. [Pal. VII. 348.] et apud Athen. lib. X. c. 4. p. 415. KUST.

TIMOΛΑΟΣ, ΛΑΡΙΣΣ.] Eustathius in Proœmio Odyss. Τιμόλαος, ὁ εἴτε Λαρισσαῖος, εἴτε Μακεδὼν, εἴτε καὶ ἄμφω, λειψυδρίαν οἷον ἐκεῖ καταγνοὺς τοῦ ποιητικοῦ Ὠκεανοῦ, ὠχετήγησε μισγαγκείας τινὸς δίκην σιάλους ὥσπερ τινὰς ἢ μίξας τὰ παρ' ἑαυτοῦ. Λέγεται γὰρ ὅτι παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι ἐκεῖνος στίχον πρὸς στίχον, ἐπιγράψας τὸ σύγγραμμα Τρωϊκά. Οἷον, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, &c. Reliqua enim, ut hic apud Suidam. KUST. Vid. et Hesych. Miles. p. 54.

[b] παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχ.] Simili modo Iliadem Homericam olim interpolaverat Pigres, ut testatur Suidas supra v. Πίγρης, quem consule. KUST.

[c] Τρωϊκὸν] Eustathius loco laudato, Τρωϊκά: quod mallim. KUST.

[d] ἄϊδι προΐαψεν om. A. et supra om. ἄλγε' ἔθηκε.

TIMΩ] Delevit h. gl. Kusterus, neque agnoscunt A.V. Τίμησόν μοι etc. Homeri est Il. α'. 505.

[e] Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καταδ.] Hæc sunt verba Laërtii in Socrate, lib. II. num. 42. Confer Petitum de Leg. Att. p. 335. 336. KUST. Vid. Fischer. ad Platon. Apol. 26. p. 143.

TIMΩN, ὁ Μισανθρ.] Ejus crebra apud Scriptores veteres mentio occurrit. Lucianus vero et Dialogum

Τίμων Φλιάσιος, [f]καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύῤῥωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν Φιλοσόφων, βιβλία γʹ.

Τίμων: Ὄνομα κύριον. Ὁ μισάνθρωπος καλούμενος. Ἦν δὲ [g]καθαρός.

> [h]Τίμων
> τις ἦν, [i]ἀνίδρυτος, ἀβάτοις [j]ἐνὶ
> [k]σκώλοι-
> σι περιειργμένος,
> Ἐρινύων ἀποῤῥώξ.

[l]Ὅν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρὸν, ἀποθανεῖν σαπέντα· καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ [m]ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥαγέντα ἐν ὁδῷ. Ἄβατον δὲ, οἷον ἀκάνθαις [n]τεθριγγωμένον, καὶ σκληροῖς σκόλοψι καὶ παττάλοις [o]ἠφανισμένον. Ἀντὶ τοῦ σκυθρωπὸς, καὶ μισάνθρωπος.

Τιμωνίδης: Ὄνομα κύριον.

Τιμῶνται: Ζημιοῦσι, καταδικάζουσιν.

> [p]Οὕγε μὲν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει καὶ φυγῆς ζημίᾳ.

Τιμωρεῖν: Ἀντὶ τοῦ [q]βοηθεῖν. Καὶ τιμωρὸς, ὁ ἐκδικητής.

> [r]Οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ Ἀττίου φόνου.

Τιμωροῦντος: Βοηθοῦντος, [s]ἐκδικοῦντος. Αἰλιανός·

> Ἐμοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ, καὶ [t]παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια.

> [u]Ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὥραν, καὶ τιμωρεῖ τοὺς ἀδίκως ἀνῃρημένους. [x]Λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις κατασχεθῆναί τινα, χρυσίου ζώνην [y]πεπληρωμένην ἐπαγόμενον. Ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐνοφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ· εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἁμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. Ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινι, καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε, καὶ ὑφ' ὅτου, καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι [z]μέλλει, καὶ κατὰ ποίας πύλας. Ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥᾳθύμως τὰ λεχθέντα· [a]κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ [b]περιφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. Καὶ ὁ μὲν ἐτάφη, ὁ δὲ ἐκολάσθη.

Τιμωρῶ σοι: Βοηθῶ σοι. Τιμωρῶ [c]σε δέ.

Τινάξαι: [d]Διαῤῥῆξαι, κόψαι. [e]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

---

scripsit, qui Timon, sive Misanthropus inscribitur: in quo inhumanos viri illius mores eleganter depingit. KUST. Reinesius citat Diog. Laërt. IX. 12. Erasm. Apophth. VII. p. 548. Anthol. t. I. p. 153.

[f] καὶ αὐτὸς] Hæ duæ voculæ supervacaneæ sunt. Nihil enim præcessit, ad quod referri possint. KUST. Ex scriptore aliquo excerpsit Suidas, qui de aliis Timonibus egerat. Sic supra v. Τήλεφος, et v. Ἰοῦστος. TOUP. καὶ ἄλλος MENAG. ad Laërt. IX. 112. Quod autem Timon ὁ μισάνθρωπος a Suida dicitur καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, ante nullius philosophi mentione facta; de eo sic existima, vel istud, καὶ αὐτὸς, Suidæ adjectum, ut ad hunc locum Kusterus, idque ab altero καὶ αὐτὸς, quod deinde sequitur, librarii cujuspiam errore natum; vel etiam vulgata lectione retenta, sic accipe; *Timon osor hominum, idemque philosophus ab omni secta aversus. Timon Phliasius, ipse quoque philosophus, Pyrrhonis sectator.* ROSS. Comment. Laërt. p. 250.

ΤΙΜΩΝ ΦΛΙΑΣΙΟΣ] Hujus vitam descripsit Laërtius lib. IX. KUST. Addit Reinesius, "Plut. in Num. c. "8. et Pericl. c. 4. Athen. ind. auctorum, Clem. Alex. "Strom. I. p. 220. et V. p. 405. Ejus fragmenta, quæ "reperiuntur in Diog. Laërt. Clem. Alex. Athen. et "Theodoret. Θερ. Ἑλλ. παθ. c. 2. collegit H. Steph. in "Poësi Philos."

[g] καθαρὸς] Lector vel parum acutus videat, scribendum esse, κατάρατος, i. e. *execrandus*, vel, *omnibus invisus*. Portus tamen vulgatam lectionem absque censura dimiserat, eamque bona fide in versione sua secutus erat. KUST. Καθαρὸς mutandum non censeo: videtur enim sumtum ex Aristoph. Av. 1548. HEMST.

[h] Τίμων τις ἦν, ἀνίδρ.] Aristoph. Lysistr. 813. Confer Nostrum supra v. Ἀποῤῥῶγας, ubi eadem leguntur. KUST.

[i] ἀνίδρυτος] Suidas v. Ἀποῤῥῶγας rectius habet, ἄϊδρυτος, absque ν. De voce ἀΐδρυτος autem vide Hesychium. KUST.

[j] ἐνὶ σκώλοισι] Edit. Genev. post σκώλοισι addit, τὸ πρόσωπον: sed nescio, unde sumptum. Nam non solum mss. Paris. sed nec reliquæ edit. vocem istam agnoscunt: eademque apud Aristophanem deest. KUST. Fallitur Kuster. TOUP.

[k] σκόλοισι A.E.M.

[l] Ὅν φησιν] Excidit hic nomen scriptoris: qui vel Euanthes est, secundum Suidam supra v. Ἀποῤῥῶγας; vel Neanthes, secundum Scholiastam in Lysistratam Aristophanis. Vide Nos supra ad v. Ἀποῤῥῶγας. KUST. Schol. ad Lysist. ἀπὸ χαράδρας. Male. TOUP. Ausonius in Idyll. XV. ob crimen, quod nullas amicitias coleret, Timon olim lapidatus est Athenis. Pausan. Attic. c. 30. κατὰ τοῦτο τῆς χώρας φαίνεται πύργος Τίμωνος, ὃς μόνος εἶδε μηδένα τρόπον εὐδαίμονα εἶναι γενέσθαι, πλὴν τοὺς ἄλλους φεύγοντα ἀνθρώπους. Phot. Ep. CIV. ὁ μὲν οὖν παλαιὸς ἐκεῖνος Τίμων μοχθηρίαις ἀτόποις ἀνθρώπων περιτυχὼν, ἔδοξέ τι σοφὸν ἐπιτελεῖν, ἀντὶ φιλανθρώπου μισάνθρωπος καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι. REINES.

[m] ἄβατον γενέσθαι] Adde, τὸν τάφον αὐτοῦ, auctoritate ipsius Suidæ v. Ἀποῤῥῶγας. KUST.

[n] τεθριγγωμένον] τεθριγκωμένον A.V. τετριχωμένος v. Ἀποῤῥ. τετριχωμένος Schol. Tum σκληροῖς ἢ σκόλοψι A.B.V.E. σκληρὸς, ἢ σκ. Schol. et v. Ἀποῤῥ. Mox πασσάλοις A.V.

[o] ἠφανισμένον] Portus, *obscuratam*. Sed non animadvertebat, vocem esse corruptam, ejusque loco scribi debere, ἠσφαλισμένον, i. e. *munitum*, *septum*. Idem mendum occurrit etiam apud Suidam supra v. Ἀποῤῥῶγας. KUST.

[p] Οὕγε] οἵ τε A.V. Mox τῷ A. pro τόν. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius.

[q] βοηθεῖν] Sic etiam Schol. Platon. p. 238.

[r] Οἱ δὲ ᾤοντο] Et hæc Æliani esse vult Valckenærius.

[s] ἐκδικοῦντος] Hæc vox in prioribus editt. deest, quam ex mss. Paris. revocavi. KUST.

[t] παθούσῃ om. A. τιμωρίας E. pro τραγῳδίας.

[u] Ἀποθανόντων τῶν ἀγ.] Totum hunc locum ex libro Æliani de Providentia excerptum esse puto. KUST. Videntur esse ista e libr. Æliani περὶ Προνοίας. Simile huic ex eo recitat infra in Φιλήμων. REINES.

[x] Λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις κατασχ.] Eandem historiam narrat Cicero lib. 1. de Divinat. [c. 27.] qui cum hoc loco Æliani conferri meretur. KUST.

[y] ἐπαγόμενον πεπληρωμένην] πεπληρωμένην ἐπαγόμενον A.B.

[z] μέλλει] μέλλοι A.B.V.

[a] κνεφαῖος δὲ διαν.] Locus hic legitur etiam supra v. Κνεφαῖος. KUST.

[b] περιφυλάξας] παραφυλάξας A.

[c] ΣΕ δὲ] Statim delevi ἀντὶ τοῦ βασανίζω, αἰτιατικῇ. ΤΙΝΑΓΜΟΝ καὶ ΑΝΑΤΙΝΑΓΜΟΝ, cum A.V. Habet ea A. in marg. a manu recent.

[d] Διαῤῥῆξαι, κόψαι] Hæ interpretationes voci τινάξαι non semper et absolute, sed tantum κατὰ συμβεβηκὸς, et pro sensu loci, conveniunt; ut in subjuncto fragmento. KUST.

[e] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 230.

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι αἰόμενος.

Τίνειν: Διδόναι. Καὶ τῖνε, [f]ἀποδίδου.

Τινθαλέοισι: Χλιαροῖς, θερμοῖς.

Τινθαλέοισι κατικμήναιντο λοετροῖς.

Χλιαροῖς, θερμοῖς, καθυγρανθείησαν.

Τιννύμενος: Ἀπαιτούμενος, ἀποδιδόμενος.

Τίννυνται: Τιμωροῦνται.

Τίοντες: Τιμῶντες.

Τίος: Τόπος.

Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβήλας;

Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβῃσιν ἥρως γένῃ: Κέχρηται [g]τῇ παροιμίᾳ Πλάτων ἐν Μενελάῳ· παρὰ
F τὴν ἱστορίαν. Οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς [h]διαχειρισάμενοι οὐδ᾽ ἡστινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τί οὖν ἔτι ζῇ τῶν κοράκων πονηρία: Τοῦτο φησὶν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, [i]διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.

Τίω: Τὸ τιμῶ.

Τίπτε: Τί δή.

Τίρεως:

[Τιρήβαζος: Ὄνομα κύριον.

[k]Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον [l]ἀνέβαλλεν.]

Τίρυνθος: Ὄνομα ὄρους.

Τίς: Ἀντὶ τοῦ, οὐδείς. Δαβίδ·

Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι;

Σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα.

Τίς ἔγνω [m]νοῦν Κυρίου;

Καὶ,

Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ;

Τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα [n]οὐ τὸ ἄπορον παντελῶς, ἀλλὰ τὸ
A σπάνιον δηλοῖ. [o]Ὡς ἐπὶ τὸ,

Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένοις;

Καὶ,

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν;

Καὶ παροιμία·

[p]Ἀεί τις ἐν Κύδωνος.

Ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους. Ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος [q]ὑπερβαλ-
B λόντως.

Τίς εἰς ἀναπαύλας: Αὗται πορθμευτικαὶ παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

[r]Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ [s]κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Λήθης πεδίον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον.

[t]Τίς εἰς ὄνου πόκας;

C Οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. Οὐδὲν γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. Λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων· ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν, Χύτραν ποικίλλεις. Ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. Διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Τισαμενός: Ὄνομα κύριον. Τισάμενος δὲ, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσας.

D Τισαμενοφαινίππους: Ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται· ὁ δὲ Φαίνιππος, ὡς συώδης, καὶ ἠταιρηκώς.

Τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ: Ἀντὶ τοῦ, πολύχαλκα. Τραγικώτερον λέγει, διὰ τὸ [u]μεγαλορρῆμον τοῦ Λαμάχου.

Τίσανδρος: Ὄνομα κύριον.

Τισσαφέρνης: Ὄνομα κύριον. [x]Ὁ Πέρσης. Καὶ
E κλίνεται εἰς ους.

[f] ἀποδίδου] ἀπόδιδε A.

ΤΙΝΘΑΛΕΟΙΣΙ] Nicander Alex. 463. τινθαλέοισιν ἐπαιονάασσο λοετροῖς. Ubi Schneiderus: "Suidæ locus si ex "Nicandro est translatus, tum vero olim ita h. l. lec- "tum fuisse suspicor, τινθαλέοισι κατικμήναιο λοετροῖς."

ΤΙΝΝΥΜΕΝΟΣ] Homerus Odyss. ω'. 325. KUST.

ΤΙΟΣ: Τόπος] Sic A. Τῖος: ὄνομα τόπου E. Vulgo Τῖος πόλις ἐν Παφλαγονίᾳ. Ὁ πολίτης, ΤΗΙΟΣ, καὶ ΤΙΟΣ, κατὰ F κρᾶσιν τῶν δύο ιι· ὡς Χίιος, Χῖος. Vid. Steph. Byz.

ΤΙ ΟΥ ΓΕΝΗΣΗι 'ΙΩΝ 'ΕΣ 'ΑΡΒ.] Confer Nostrum infra v. Τίς οὐ γενήσῃ, &c. ante vocem Τιτανίδαι. KUST. Vid. p. 541 C.

[g] τῇ παροιμίᾳ] οὕτω E. αὐτῇ Photius. Vid. Zenob. VI. 17.

[h] διαχειρισάμενοι] διαχειρωσάμενοι Photius.

ΤΙ ΟΥΝ 'ΕΤΙ ΖΗΤΩΝ ΚΟΡΑΚΩΝ ΠΟΝΗΡΙΑΝ] Sic etiam habent omnes editt. præcedentes, itemque mss. G Paris. B. et C. At antiquissimus ms. Paris. A. rectius, Τί οὖν ἔτι ζῇ τῶν κοράκων πονηρία. KUST. Ex Aristoph. Thesm. 875. ubi ζῶ τῶν.

[i] διότι μέχρι καὶ] καὶ ὅτι μέχρι Schol. Aristoph.

ΤΙΡΕΩΣ] Eunuchus circa reginam, Darii uxorem, inter captivos cum ea, Plut. in Alex. c. 30. REINES.

ΤΙΡΗΒΑΖΟΣ] Supra suo loco rectius, Τηρίβαζος. KUST. Τιρίβαζος A. Τηρίβαζος V. Deest articulus B.E.M. Dedit Aldus.

[k] Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλ.] Hæc sunt verba Xenophontis H lib. IV. de Expedit. Cyr. p. 327. eademque leguntur supra v. Ἀνέβαλλε, v. Παρείη, et v. Τηρίβαζος. KUST.

[l] ἀνέβαλλεν] Addit A. ἀνεβίβαζε. V. ἀνέβαλεν ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν.

ΤΙΣ: Ἀντὶ τ.] Cum hoc loco confer omnino Etymologum v. Τίς, qui melius et fusius hæc exponit. KUST.

Ex Ps. LXXXII. 1. ubi Theodoretus, τὸ δὲ τίς ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς τέθεικε. Sequens locus sine dubio est ex Rom. XI. 33. ubi tamen legitur τίς ἔγνω νοῦν κυρίου. [Iesai. XL. 13.] Cetera loca sunt Iesaiæ XL. 12. Ps. XCIII. 17. et Ps. XXXIII. 12. ERNEST.

[m] βουλὴν] νοῦν A. νοῦν βουλὴν V. Tum τῇ χειρὶ—ἔστησε om. A.

[n] οὐκ] οὐ τὸ A.B.V.E.

[o] Ὡς τὸ] ὡς ἐπὶ A. ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ V.

[p] Ἀεί τις ἐν Κυδ.] Vide supra v. Ἀεί τις, ubi eadem leguntur. KUST.

[q] ὑπερβαλλόντως] Addunt A.B.V. ἀεί τις ἐν Κύδωνος τὸ πλῆρες.

[r] Τίς εἰς ἀναπ.] Aristoph. Ran. 186. ubi vide Scholiastam. Confer etiam Nostrum v. Ἀνάπαυλαν, et v. Χάρων, ubi eadem leguntur. KUST.

[s] κακῶν] κακῶν πόνων A.V.

[t] Τίς εἰς ὄνου πόκας] Vide supra v. Ὄνου πόκαι. KUST.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ] Herodot. IX. c. 33. Ἕλλησι μὲν Τισαμενὸς Ἀντιόχου ἦν ὁ θυόμενος etc. Tisamenus, Thersandri filius, Spartanus, Herod. IV. 147. et VI. 52. De Tisameno vate vid. Pausan. in Eliac. post. c. 14. et Coel. Rhod. Tisamenus, pater Nausicratis Atheniensis: Plin. VII. c. 58. Tisamenus conditor Achaiæ post descensum Heraclidarum ex Ephoro Strab. VIII. extr. REINES. Τισαμενὴς A.V. Mox δὲ ἀντὶ τοῦ om. A.

ΤΙΣΑΜΕΝΟΦΑΙΝΙΠΠΟΥΣ: Ὁ Τισαμ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 603. KUST.

ΤΙΣ 'ΑΜΦΙ ΧΑΛΚΟΦ.] Aristoph. Acharn. 1071.

[u] μεγαλόρρημον] μεγαλόρημον A. in textu.

ΤΙΣΑΝΔΡΟΣ] Τισ. ὁ Κλεοκρίτου Paus. Eliac. post. c. 13. REINES.

[x] Ὁ Πέρσης om. A.

Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, A [y]τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν: Εὐριπίδου.

Τὸ πνεῖν δὲ, [z]δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν, κώδιον;

Παρὰ τὸ ἐκ [a]Φρίξου Εὐριπίδου.

Τίσαι καὶ Τίσασθαι: Ἀποδοῦναι.

[b]Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησε [c]τὸν Ὀροίτεα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. [d]Ἡρόδοτος.

B

Τίσειαν: Ἀποδοῖεν.

Τισίας: Ὁ τιμώμενος.

Τίσις: [e]Τιμωρία, ἀπόδοσις.

Τίσομαι: Τιμωρήσομαι, [f]ἀπαιτήσω.

Τίσω: Ἀποδώσω.

Τίσωσι: Τιμήσωσιν. Ἢ, [g]τιμωρήσονται.

Τίς πατέρ' [h]αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; Ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων. C

Τίς τῇδε: Οἱ σπένδοντες ἔλεγον, Τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν; εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον Πολλοὶ κἀγαθοί. Τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ [i]συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

Τίς τρόπος ἵππων: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις· D

Τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων [k]κεκιθάρικεν: Ἀντὶ τοῦ, A τί σοι ἐμαντεύσατο;

Τίς οὐ [l]γενήσει ἰὼν ἐς Ἀρβέλας: Ἀρβέλη δὲ πόλισμα Σικελικόν. Εὐεξαπάτητοι γὰρ οἱ [m]ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες ἐδόκουν εἶναι.

Τιτακίδαι: Δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. Μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ [n]μνημονεύει Ἡρόδοτος.

Τιτᾶνες: Οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

B Τιτανίδα γῆν: Οἱ μὲν, τὴν πᾶσαν· οἱ δὲ, τὴν Ἀττικήν. [o]Ἀπὸ Τιτηνίου, ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς θεοὺς, ὡς [p]Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει, Ἴστρος δ' ἐν α' Ἀττικῶν. Τιτᾶνας βοᾶν: Ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α' Αἰτωλικῶν. Ἐνομίζοντο δὲ τῶν Πριαπωδῶν θεῶν εἶναι.

C Τίτανον: Λευκὸν, ἢ γύψον, κονίαν.

[q]Λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νῦν δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.

Τιτανῶδες βλέπειν: Καταπληκτικὸν, φοβερόν. Καὶ Τιτανικὸν σπέρμα. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὢν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, [r]ἣν ὁ [s]Γαργήττιος, ὥσπερ οὖν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα, [t]τῷ βίῳ προσετρίψατο.

D Τιταρήσιον: Ποταμός.

Τιτάρωνος:

Τί ταῦτα: Ἀντὶ τοῦ, διατί; [u]Ἀριστοφάνης·

ΤΙΣ Δ' ΟΙΔΕΝ, ΕΙ ΤΟ ΖΗΝ Μ.] Aristoph. Ran. sub finem. Versus autem prior, quem Aristophanes ab Euripide mutuatus est, citatur a pluribus scriptoribus: ut a Platone in Gorgia, p. 300. Clemente Alex. Strom. lib. III. p. 315. Laërtio in Pyrrhone, num. 73. Sexto Empir. Pyrrhon. Hypotyp. lib. III. c. 24. Origene lib. VII. contra Celsum, p. 366. et aliis. Ad eandem sententiam Euripidis allusit Aristophanes in Ranis 1114. ubi ait: Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν, Scholiastes ad illum locum: Ὅτι παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου· Τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν, Τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν. KUST. E

[y] ΤΟ ΚΑΤΘΑΝΕΙΝ ΔΕ ΖΗΝ: Εὐριπίδου. A.V. et sine Εὐριπίδου B.E.M. Vulgo hæc om.

[z] ΔΕΙΠΝΕΙΝ ΚΑΙ ΤΟ] πνεῖν τὸ δὲ A. et ni fallor V. δειπνεῖν τὸ δὲ E. F

[a] Φρίξου] Φρίξου A.V.E.

[b] Δάρειος] ὁ δὲ Δαρεῖος A. Ὅτι Δαρεῖος V.

[c] τὸν Ὀροίτεα] Ὀροίτεα A. τὸν om. E.

[d] Ἡρόδοτος] III. 127.

ΤΙΣΕΙΑΝ: Ἀποδοῖεν] Homerus Il. α'. 42. Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

ΤΙΣΙΑΣ] Τισίας est nomen viri, quod valet ὁ τιμώμενος. Vid. v. Στησίχορος. TOUP. Tisias Siculus, rhetor, Coracis discipulus, vid. Erasm. Chil. I. c. 9. prov. 29. e Proleg. in Rhet. Hermogenis. Sext. Emp. adv. Math. c. 18. Pausan. Eliac. Post. c. 17. Isocratis discipulus, vid. supr. Ἰσοκράτης. REINES. G

[e] Τιμωρία] τιμώρησις V.

[f] ἀπαιτήσω] ἀπαιτήσω A. Lex. Seg. ἀπαιτήσομαι Photius.

[g] τιμωρήσονται] τιμωρήσουσι E.

[h] ΑΙΝΗΣΕΝ] Potius αἰνήσειε. Lectio enim vulgata metro repugnat. KUST. αἰνήσει A. V. Photius. αἰνήσειν B. H

ΤΙΣ ΤΗΙΔΕ: Οἱ σπ.] Aristoph. Pac. 967. Ἀλλ' εὐχώμεθα. Τίς τῇδε ποῦ ποτ' ἐστί; Πολλοὶ κἀγαθοί. Vide ibi Scholiastum, qui eadem habet, quæ hic Suidas. KUST.

[i] συνειδότες τι] τι om. A. qui mox ἐκχωροῖεν.

[k] ΚΕΚΙΘΑΡΙΚΕΝ] κεκιθάρηκεν V.E.

ΤΙΣ ΟΥ ΓΕΝΗΣΗΙ 'ΙΩΝ 'ΕΣ 'ΑΡΒ.] Metrum versus hujus claudicat, quod recte se habebit, si cum Michaele Apost. scribas, Τίς σὺ γενήσῃ τυγχάνων ἐς Ἀρβέλας; Vel, cum Scaligero in Stromat. Τίς σὺ γενήσῃ δήποτ' Ἀρβέλας ἰών; Confer Nostrum supra v. Τί σὺ γενήσῃ. KUST. Lego τίς σὺ γενήσῃ δῆτ' ἐς Ἀ. ἰ. TOUP.

[l] ΓΕΝΗΣΗΙ 'ΙΩΝ] γενήσῃ ὢν A. pr. ἰὼν B. pr. E. Tum ρβέλλας V. Mox γὰρ om. A.

[m] ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες] ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε A.

ΤΙΤΑΚΙΔΑΙ: Δῆμ.] Ex Harpocratione. KUST.

[n] μέμνηται] μνημονεύει A. Photius. Herodoti locus est IX. 73.

ΤΙΤΑΝΙΔΑ] Τιτανίδα A. Mox τὴν πᾶσαν V. Photius. Vulg. om. τήν.

[o] Ἀπὸ Τιτηνίου] Etymologus, ἀπὸ Τιτάνου: quod magis placet. KUST. τηνίου V. Τιτινίου Photius.

[p] Φιλ. ἐν Τ. καὶ Ἴστρος ἐν πρώτῃ Ἀττ.] Sic recte legit Apostol. XVIII. 77. ab his sejungenda quæ sequuntur. HEMST. Novi articuli initium in Photio lineola et punctis indicari monuit editor.

[q] Λίθος ἐστὶ διακεκ.] Fragmentum hoc sumptum est ex Procopii lib. II. de Bello Goth. c. 27. KUST. ἐστὶ om. A.V. Mox καὶ A. pro νῦν. Statim delevi ΤΙΤΑΝΟΣ: Ἡ κεκαυμένη λίθος, ἡ ἄσβεστος. Θηλυκῶς δὲ, ἡ τίτανος· σπάνιον δὲ, ἀρσενικῶς, cum A.V. Habet tamen A. in marg.

[r] ἣν] Videtur legendum ἧς. PORSON. ἣν M.

[s] Γαργήττιος] Γαργίττιος A. ἣν γὰρ ὁ γήττιος E.

[t] τῷ βίῳ] Deesse quædam indicio est structura incomposita: alteram partem integriorem reperire licet in Κηλίς. HEMST. Ubi τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο. Cf. p. 3114 D.

ΤΙΤΑΡΗΣΙΟΣ] Vide Homerum Il. β'. 751. et Athen. lib. II. p. 41. KUST. Τιταρίσιον A. Τιταρήσιον E. Tum ποτ A. ὄνομα ποταμοῦ E. sine Θεσσαλίας.

ΤΙΤΑΡΩΝΟΣ] Sic A.B.V.E. nec plura. Vulgo addunt Πόλις Θεσσαλίας· τὸ ἐθνικὸν Τιταρώνιος.

[u] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 480.

> Τί [x]ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα,
> βαρέως τε φέρομεν;

Τιταίνων:

Τιταινώριον: Ἀκρωτήριον.

Τιτηνίδα γῆν: [y]Ἐν τῷ Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι: [z]Ἀριστοφάνης·

> [a]Κᾆθ' ὥσπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.

Οὕτω καλοῦνται αἱ [b]τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία· αἵτινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω [c]μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα, ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. Εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις, αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. Οὕτω [d]ὁ Κλέων ὀλίγα μὲν τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε.

> Μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,
> αὐτὸς [e]δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

Τίτθη: Τροφὸς, [f]μάμμη.

[g]Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμάρανται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν, καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ [h]θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν [i]περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν.

Καὶ, τιτθεία, ἡ ἐπιμέλεια.

Τιτθοί: [k]Μαστοὶ, ἤτοι τῶν μαζῶν τὰ ἄκρα.

Τίτλος: [l]Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. Καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή, κεφάλαια τνε'· ὁ δὲ Μάρκος, τίτλους μή, [m]κεφάλαια λϛ'· ὁ δὲ Λουκᾶς, τίτλους πγ', κεφάλαια [n]τμη'· ὁ δὲ Ἰωάννης, τίτλους ιή, κεφάλαια [o]σλβ'. [Καὶ, Τιτάριον: Δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον.]

Τῖτος, βασιλεὺς Ῥωμαίων, Οὐεσπεσιανοῦ υἱὸς, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς [p]γένος, ὡς πρὸς ἁπάντων ἔρως τε καὶ τρυφὴ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους. Εὐγλωττότατός τε γὰρ, καὶ πολεμικώτατος, καὶ μετριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν [q]Λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρῆτο διοικήσεις, ποιήματα δὲ καὶ τραγῳδίας Ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο.

Ἐπεὶ δὲ [r]ἡρήκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τῖτος, Συρία τε πᾶσα, καὶ Αἴγυπτος, καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσοικα γένη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. Ὁ δὲ διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα, Θεῷ δὲ φήναντι ὀργὴν ἐπιδεδωκέναι τὰς [s]ἑαυτοῦ χεῖρας. Οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός.

[t]Ἐπὶ δὲ Τίτου τούτου τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκοῦντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα, καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ [u]δραξάμενος, ἑαυτὸν ἐπικλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος, καὶ [x]τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον καταδιώκοντος. Καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς [y]τόνον καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος, καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης τὴν [z]ἀρετὴν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἧκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. Ὁ δὲ Τῖτος ὑπερθαυμάσας [a]τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε.

Τῖτος, στρατηγὸς Ῥωμαίων. Τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ [b]πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἁπάντων κεχειρισμένων· πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος ὢν οὗτος γέγονεν. Οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε, καὶ νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολὰς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥσθ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν καίτοι γε νέος ἦν κομιδῆ. Πλείω γὰρ [c]τριάκοντα ἐτῶν

---

[x] ταῦτ'] τό'ν A. τόνον V.

ΤΙΤΑΙΝΩΡΙΟΝ] Τιταιρώνιον A.B.V.

[y] Ἐν τῷ etc. om. V.

ΤΙΤΘΑΙ] Τίθαι V.

[z] Ἀριστοφάνης] Equit. 713.

[a] Καθάπερ] Scripsi κᾆθ' ὥσπερ cum libris Aristoph.

[b] τοῖς] παρὰ τοῖς A.B.V.E.M.

[c] μετὰ] διὰ E. tum διὰ τοῦ ἰδίου E.

[d] καὶ Κλέων] ὁ Κλέων A. Κλέων V. Mox μὲν post ὀλίγα ex A.V. Infra αὐτὸς om. A.V.

[e] δ' ἐκείνου τρ. κ.] τὸ πλεῖον (τριπλάσιον marg.) κατεσπάκει E. κατέσπακεν M.

[f] μάμμη om. B.E.M.

[g] Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμ.] Confer Nostrum supra v. Πλαγγόνων, et v. Στωμύλος, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[h] θρυπτόμενα] θρυπτόμεναι A.

[i] περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν] Scribendum, περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. Quomodo recte legitur supra, v. Πλαγγόνων. Ceterum hoc fragmentum, cujus cujus fuerit, laudat Scholiastes ad Aristoph. Equit. 713. ex quo bona fide deprompsit Suidas. Huc referendus Aristides, vol. II. p. 356. Ἀλλ' οἶμαι τοὺς μὲν τοιούτους λόγους καὶ μύθους ΤΑΙΣ ΤΙΤΘΑΙΣ ἄμεινον παριέναι τοῖς παιδαρίοις, ἐπειδὰν ὕπνου δέωνται, διηγεῖσθαι. Est autem Τίτθη vox probrosa et subturpicula. Menander apud Stephanum Byzantinum in v. Δωδώνη· Ἐὰν δὲ ΚΙΝΗΣΗΙ μόνον τὴν Μυρτίλῳ Ταύτην τις, ἢ ΤΙΤΘΗΝ καλῇ, πέρας οὐ ποιεῖ λαλιᾶς. Quem locum minus perspexisse videtur Bentleius. TOUP.

[k] Οἱ μαστοὶ] οἱ om. A.E. Tum μαζῶν A. et E. suprasc. pro μαστῶν, et sic Photius.

[l] Τίτλος διαφέρει κεφ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κεφάλαιον, ubi vide quæ notavimus. KUST. Vid. J. Croius Obs. N. T. p. 32. HEMST.

[m] κεφάλαια λϛ'] Hic latet error, ut docuimus supra v. Κεφάλαιον. KUST.

[n] τμη'] λϛ' A. qui δὲ post ὁ.

[o] σλβ'] σλα' A. Uncis inclusa om. V. habet A. in marg.

ΤΙΤΟΣ——καὶ σωφροσύνης μεστός] Hæc omnia Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 817. KUST.

[p] γένος] εἶδος E. cum γένος in marg.

[q] Λατίνων ἐπιχωρίῳ] Λατίνῳ V.

[r] ἡρήκει] ἤγουν ἐκράτει suprasc. V.

[s] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ V.

[t] Ἐπὶ δὲ Τίτου τούτ.] Quæ hic Suidas de mira dexteritate et insolito robore equitis cujusdam Romani refert, sumpta sunt ex Josephi lib. VI. de Bello Jud. c. 15. p. 952. ut Pearsonius ad oram libri sui notaverat. KUST. VI. 2, 8.

[u] ἐπιδραξάμενος] δραξάμενος A.B.E. Tum ἐπικλίνας A. B.V.E. pro κλίνας.

[x] τὸν Ἰουδαῖον] τὸ Ἰ. A. τὸν Ἰουδαίων V.

[y] τόνου] Josephus, τόνον. Et sic apud Suidam scribendum est. KUST. Sic A.V.

[z] ἀρετὴν] τὴν ἀρετὴν A.V.E. Tum ὅτι ὥσπερ V.

[a] τῆς ἰσχύος—τὸ ἀήττητον om. V.

[b] πολὺ] πολὺ τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως V.

[c] τριάκοντα om. E. qui lacunam habet post ἐτῶν.

οὐκ εἶχε. Καὶ [d]πρῶτος εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

Τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; [[e]οὔτι ποτ] Κινησίας σου κατατετίληκεν; Οὗτος μαλακὸς ἦν.

Τιτώ: Ἡ ἡμέρα.

Τιττυβίζετε: Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε. Καὶ Βάβριος [f]ἐπὶ χελιδόνος·

Ταύτης ἀκοῦσαι, μικρὰ τιττυβιζούσης.

Τιτυός: Οὗτος [g]ἐρῶν τῆς Λητοῦς, κατέσχεν αὐτὴν τοῦ κρηδέμνου· ἧς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις [h]κατετόξευσαν αὐτὸν, καὶ ἀνεῖλον. Καὶ νῦν [i]φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι.

Τιτυσκόμενος: Στοχαζόμενος. [k]Ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα. [l]Ἔστι δὲ παρὰ τὸ θέω, θῶ, τὸ τύω, τύσω, τιτύσκω.

[Τίφη: Ἡ καλουμένη σίλφη. Ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες.]

Τῖφος: Ὁ κάθυγρος τόπος.

Τί φῶ; Τί εἴπω;

Τίφυς:

Τλῆ δ' Ἥρη: Ὑπέμεινε.

Τλῆθι: Ὑπόμεινον.

Τλήμονος: Ἐλεεινοῦ.

Τλήμων: [m]Τολμηρὰ, ἀναιδής.

[n]Ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
ξύνεστ', ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.

Τλῆναι: Ὑπομεῖναι.

Τληπαθής: Ὑπομένων [o]ἐν τῷ πάσχειν.

Τληπόλεμος, ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος, καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διεγεγόνει μετὰ φαντασίας· ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος, καὶ φιλόδοξος, καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο, πολλὰ δὲ καὶ [p]κακά. Στρατηγεῖν [q]μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει, καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο· πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν δεόμενον [r]ἐπιστάσεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων, καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν, ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων· ᾗ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε. Παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος [s]τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν, καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις· ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος, εὐθέως [t]πότους συνῆγε, καὶ τὸ πλεῖον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. Ὃν δέ ποτε χρόνον [u]τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος [x]προσγεγονόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. Καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ᾔδει· [y]τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμι-

[d] πρῶτον] Polybius rectius, πρῶτος. KUST. Sic A.B.V.E.

ΤΙ ΤΟΥΤΟ ΣΟΙ ΤΟ Π.] Aristoph. Eccles. 329. KUST.

[e] ΟΥ ΤΙ ΠΟΤ om. A.B.V.E.M.

ΤΙΤΩ] Vide Etymologum. KUST. Verbi sedes est apud Callimachum. Tzetzes ad Lycoph. p. 135. Τιτοῦς: τῆς ἡμέρας. Ὥς φησι καὶ Καλλίμαχος· Τόφρα δ' ἀνίσχουσι Βοοσὶς λόφον ἔγρετο ΤΙΤΩ. Locus corruptissimus, quem expedire non potuit Bentleii sagacitas. Ms. ἀνίσχουσα Βοοσόν. Rescribo certissime: Τόφρα δ' ἀνίσχουσα ΒΛΟΣΥΡΟΝ ΛΟΦΟΝ ἔγρετο ΤΙΤΩ. *Interea efferens jubar aureum experrecta est dies.* Ἀνίσχειν est *efferre, oriri.* Callimachus apud Etymol. Magn. in v. Φιαρός. Φιαρὴ τῆμος ΑΝΕΣΧΕΝ ΕΩΣ. Idem apud Orion. Theb. ms. Οἱ δ', ὡς ἐξ ὀχεῆς ὄφις αἰόλος αὐχέν' ΑΝΕΣΧΕΝ. Ita scribendus iste locus. Sermo est de Hercule et Iolao circa Hydram occupatis. Quod miror viros doctissimos ad Callimachum non animadvertisse. Verbum autem βλοσυρὸν, quod hic appositissimum est, usurpat Callimachus, Hymn. in Cer. 53. Τᾶς φαντὶ πέλειν ΒΛΟΣΥΡΩΤΑΤΟΝ ΟΜΜΑ. TOUP.

ΤΙΤΤΥΒΙΖΕΤΕ.——ἀποτελεῖτε] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent τιττυβίζεται et ἀποτελεῖται. KUST.

[f] ἔστη] ἐπὶ A.V. ut e conjectura Tyrwhittus Fr. Babrii p. 46.

ΤΙΤΥΟΣ: Οὗτος ἐρῶν τῆς Λητ.] Eadem habet Nonnus in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 171. KUST.

ΤΙΤΥΟΣ] Mater ejus Elaria: sacellum Tityi ostenditur in insula Eubœa: dicitur υἱὸς γαιήϊος Strab. IX. p. 423. REINES.

[g] ἐρῶν om. A.V. qui mox αὐτῆς. Tum τῆς κρηδέμνου V.

[h] κατετόξευσαν] οὕτω δὲ κατετόξευσαν E.

[i] φασὶν ὡς] ὡς om. A.

ΤΙΤΥΣΚΟΜΕΝΟΣ] Homerus Il. λ'. 350. et alibi. KUST.

[k] Ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα] Quid hæc ad rem faciunt? KUST. Hæc sumpta sunt ex Schol. ad Il. γ'. 80. Scripserat Homerus τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ, Ἰοῖσί τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. Ubi vetusti critici: ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα. i. e. primo participium posuit, deinde verbum. Debuerat dare τιτύσκοντο—ἔβαλλον, vel τιτυσκόμενοι—βάλλοντες, sed mutare constructionem maluit.

[l] Ἔστι δὲ παρὰ τὸ θ.] Nugæ hæ sunt: quæ tamen si cui placeant, videat Etymologum, qui pluribus de vocis hujus etymologia agit. KUST.

ΤΙΦΗ] Hæc A. in marg. Delevi Ζήτει ἐν τῷ ΝΕΩΡΙΑ, cum V. Vid. Schol. Aristoph. Ach. 920.

ΤΙΦΟΣ] Ex Schol. Apollon. Rhod. I. 127. Vid. notata ad Hesych.

ΤΙΦΥΣ] Sic A.V. sine expl. Addit Photius cum Lex. Seg. ὁ καλούμενος ἐπιάλτης. Statim delevi ΤΛΕΓΓΙΣ, τλεγγίδες. Τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον, cum A. qui ea tamen exhibet in marg. Post τλεγγίδες inserunt edd. ἢ καὶ στλέγγις, sed hæc verba om. A.B.V. Corruptius E. Τηλεγγὶς τηλεγγίδες.

ΤΛΗ Δ' ΗΡΗ] Homerus Il. ε'. 392. KUST.

[m] τολμηρὸς] τολμηρὰ, ἀναιδὴς A.V. omissis ἤγουν ἀναιδὴς post ex.

[n] Ἡ δ' ὧδε τλ.] Sophocl. Electr. 275.

[o] ἐν τῷ] τῷ om. A.

ΤΛΗΠΟΛΕΜΟΣ, ὁ τὰ τῆς β.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ etiam leguntur in Collectaneis Constantini Porphyrogenneti de Virtut. et Vit. p. 82. KUST.

[p] κακὰ] κακία B.E.

[q] μὲν γὰρ] γὰρ om. A.

[r] ἐπιστάσεως] ἐπιτάσεως V. qui pro καὶ πρὸς φυλακὴν—πάντων habet tantum νωθρὸς ἄλλως καὶ ἀφυέστατος.

[s] τῆς ἡμέρας] Om. V.

[t] πότους om. A. Mox πλεῖον B.V. pro πλέον.

[u] τῆς ἡμέρας] τῆς Ἀρτέμιδος A. qui in marg. γρ. τῆς ἡμέρας. τῆς ἡμέρας om. E.

[x] προσγεγονόσι] προγεγονόσι A. παραγεγονόσι Excerpt.

[y] τῷ δὲ] δὲ om. A.

λήσαντι πᾶν ἐξ ἑτοίμου τὸ [a] φανὲν ἐδίδου. [Καὶ τὰ λείποντα ζήτει ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.]

Ταήσομαι: Ὑπομενῶ.

Ταητικῶς: Ὑπομονητικῶς.

Τμαγέν: Κοπέν.

Τμήδην: Τμητικῶς.

Τμηθείσῃ: Κοπείσῃ.

Τμῆμα: Κόμμα.

Τμῆσις: [a] Ἡ τομή.

Τμητικός: Ὁ τέμνων.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι: Τουτέστι, [b] τοῖς λώροις, τοῖς ἱμάσιν· ὁλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων, οἷς εἱλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος.

Τμῶλος: Ὄνομα ὄρους.

Τμώμενος: Ἀποτεμνόμενος.

[Τὸ ἀντάλλαγμα: Τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ Χριστοῦ [c] ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ό ἑρμηνευταί. Δαβίδ·

Τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χριστοῦ σου.]

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος: Τὸ φοβερόν. Ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Τὸ ἀρνίον σοι λελάληκεν: Ἐν [d] Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐλάλησεν. Εὑρέθη δὲ [e] ἔχον βασίλειον δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτὸν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ΄, καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον: Ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκεν ἓξ βοΐδια. Πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. Διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη, μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος, μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει: Οἷον, μηδενὸς συμπράξαντος καὶ μετασχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. Ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

Τὸ γὰρ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ:

Τόγε αὐτοῦ μέρος: [f] Κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός·

Τί [g] γὰρ [h] μαθὼν ἐτόλμησε τόγε δὴ αὐτοῦ μέρος [i] δουλώσασθαι Λυδοῖς Πέρσας;

Τό γε ἧκον: Ὅσον ἐπ' αὐτῷ, ὅσον δυνατόν.

Τὸ δέ μοι: Τοῦτο δέ μοι.

Τὸ Δίωνος γρῦ: Οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν [k] τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστὴν, Τάψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, κατεσταλμένον τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν· ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρύ· ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο.—Εἴρηται τὸ γρὺ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος.

Τὸ ἐπίπαν: Τὸ σύνολον.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας: Ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. [l] Φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς [m] τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον: Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. Ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ: Ἐπὶ τῶν [n] αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν [o] κρειττόνων ἡ παροιμία, ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. Μέμνηται [p] αὐτῆς ὁ Σοφοκλῆς.

Τὸ καλῶς ἔχον: Τὸ συμφέρον. [q] Οἰδίπους·

[a] φανὲν] φανερὸν B.E. Pergit E. ἐδίδου καταλείποντι, ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ. καὶ τὰ λ. etc. om. V.

ΤΜΗΘΕΙΣΗΙ: Κοπείσῃ] Τμηθείσης: κοπείσης A.

[a] Ἡ ξυνοχή] Mss. Paris. rectius, ἡ τομή. KUST. Sic B.V. ἐκ συνοχῆ, ἡ τομὴ E.

ΤΜΗΤΟΙΣ ʼΟΛΚΟΙΣ ʼΕΓΚΥΡΣΑΙ] Sophocl. Electr. 863. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

[b] τοῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ] τοῖς λώροις τοῖς ἱμάσιν· ὁλκοὺς οὖν ἀντὶ τῶν ἱμάντων A.V.

ΤΟ ʼΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ: Τοὺς κατὰ σ.] Theodoretus ad Psalmum LXXXVIII. 52. p. 759. Ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ Θεοδοτίων οὕτως· Ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ σου. Ἴχνη δὲ Χριστοῦ προσηγόρευσε τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν βασιλέας, δι' ὧν ὥδευσεν ὁ περὶ τῆς Χριστοῦ βασιλείας λόγος. Καὶ οἱ Ἑβδομήκοντα δὲ ἀντάλλαγμα αὐτοὺς προσηγόρευσαν, ὡς κατὰ σάρκα γεγεννηκότας προγόνους. Hinc Suidam sua deprompsisse manifestum est. Confer etiam supra v. Ἀντάλλαγμα, et v. Ἴχνη, ubi eadem leguntur. KUST. Hunc art. A. et V. in marg.

[c] ἴχνη] Male Suidas hanc interpretationem LXX. interpretibus tribuit, quæ erat Symmachi et Theodotionis, ut ex citato loco Theodoreti apparet. KUST.

ΤΟ ʼΑΠΟ ΤΗΣ ΠΑΛΛΗΝΙΔΟΣ] Confer Nostrum supra v. Παλληνικὸν βλέπειν. KUST.

ΠΑΛΛΗΝΙΔΟΣ] Παλλανίδος A.V.E. pr. Photius. Mox τὸ ἀπὸ τῆς ἐν Παλληνίδι V.

ΤΟ ʼΑΡΝΙΟΝ ΣΟΥ ΛΕΛ.] Supra v. Ἀρνίον pro σου rectius legitur σοι. KUST. σοι A.B.E.

[d] Αἰγύπτῳ] Αἰγίνῃ Apostol. XIX. 22.

[e] ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς] ἐν τῇ κεφαλῇ A.V. tum αὐτοῦ om. V. Infra post δράκοντα A.V. inserunt ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ.

ΤΟ ΓΑΡ ʼΕΣΛΕΥΣΣΕΙΝ ΟΙΚ.] Sophocl. Aj. 262.

ʼΕΣΛΕΥΣΣΕΙΝ] ἐσλεύσσειν A.V.E.

ΤΟ ΓΑΡ ΤΗΝ] Sophocl. Œd. Tyr. 1389.

[f] Κατὰ τὴν α. πρ. om. V.

[g] γὰρ δὴ] δὴ om. A.V. Infra δὴ om. E.

[h] μαθὼν] Forte, παθών. KUST. Satis sana est vox μαθών. Attici enim non tantum τί παθὼν dicunt pro quare, sed etiam τί μαθών. Comicus in Lysist. 599. Σὺ δὲ δὴ τί μαθὼν οὐκ ἀποθνήσκεις. Vid. Casaub. ad Athenæum. BOS. Conf. Hermann. ad Viger. p. 759. n. 194.

[i] δουλώσασθαι] δηλώσασθαι A. Tum Λυδοῖς Πέρσας A.B.V. non Λυδοὺς Πέρσαις.

ΤΟ ΓΕ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ] εἰς αὐτὸν om. A.V. Photius et Hesych. Toupius citat ex Agathia p. 108. τό γε ἧκον εἰς αὐτούς.

ΤΟ ΔΙΩΝΟΣ ΓΡΥ: Οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξ.] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Zenob. Adag. Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρύ. KUST. Vid. p. 849 A.

[k] τὸ γένος et mox δὲ om. E. Mox Τάψιον E. Infra αὐτὸς om. V.

[l] Φέρεται] φαίνεται E. Mox τοιοῦτο A.V.

[m] τάφου] τάφων A.B.E. Ver. seq. ἔχων B.V.

[n] αἱρουμένων] ἀναιρουμένων Photius, Zenob. V. 19.

[o] κρειττόνων] κρειττόνων ὂν A.V.

[p] αὐτῆς ὁ] αὐτῶν V. ὁ om. Photius.

[q] Οἰδίπους] Sophocl. Œdip. Tyr. 879.

Τὸ καλῶς δ' ἔχον [r]πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.

Τουτέστι, μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι.

Τοκάς: Ἡ [s]γεννῶσα.

Τὸ κατακύλλωμα: Τὸ πέρας καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν.

Τοκήων: Γονέων, ἢ τέκνων.

Τόκος: [t]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
> Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
> [u]πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται,
> ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;——

Τοκοφορεῖν: Τόκους λαμβάνειν. [x]Τόκος δὲ εἶδος πλεονεξίας.

Τολμήεντι: Ὑπομονητικῷ. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ ἐσήλατο ἐς τὸν νεών, ἕτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσει ταῦτα, ἐφ' οἷς ἐνέσει, ἐπ' ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς.

Τολμηρός:

Τολμῆσαι: Ὑπομεῖναι. [z]Νόμων θ'·

Εἰ πατέρα [a]ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα.

Καὶ [b]ἐν δευτέρῳ, [c]τολμῶ, ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένοι. Καὶ [d]Ἀριστοφάνης·

> Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κἀναίσχυντε σὺ,
> καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
> πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρῶν [e]μιαρώτατε;

Τολμητής:

Τολμητίας: Τολμηρός. [f]Ἀγαθίας·

Τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα, καὶ ταραχώδης, καὶ πέρα [g]τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος.

A Περὶ Θευδιβέρτου [h]λέγει τοῦ υἱοῦ Θευδερίχου.

Τολύβη: Ὄνομα κύριον.

Τολυπεύειν: Ἐξεργάζεσθαι. Τολύπη γὰρ, ἡ ἐργασία.

[i]Οἱ δὲ καλωδίοις τε καὶ τολύπαις [k]τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κόρυμβας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

Τολύπευμα: Συναγωγή [l]τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

B Τολύπη: Ἀγρία [m]κολοκύνθη.

Τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν: Οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστειζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς θεοῦ· ὅτι [n]ἡ μὲν θεὸς ὑπέβαλεν, ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

Τομεῖς: Οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον: Ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων [o]πλοίων εἴρηται τοῦτο, ἀπὸ ἱστορίας τινός. [p]Φησὶ C γὰρ Ἀριστοτέλης Ἱππότην εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. Ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας [q]αὐτοῖς ἀρρωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον, κατηράσατο, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τομίας: [r]Εὐνοῦχος.

D [s]Ὁ δὲ Ναρσῆς, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετῆν, οὐδὲ παιδείας, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις [t]τρυφερώτερον ἀνατεθραμμένος. Ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς, καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. Ἦν δ' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

[Τόμις: Ὄνομα πόλεως. [u]Διφορεῖται.]

Τομόν: Τὸ τμητικόν. Ὀξυτόνως. Οὕτω [x]Πλάτων.

[r] πάλαισμα τῇ om. A. Tum λῦσαι A.V. sine μή. Mox τουτέστι μὴ λῦσαι om. E. Deinde τῇ πόλει τὸ σ. A.

[s] γεννῶσα] Statim delevi Καὶ ΤΟΚΕΥΣ, ὁ γεννήτωρ. καὶ ΤΟΚΗΩΝ, γονέων, ἢ τέκνων, cum A.B.V.

ΤΟ ΚΑΤΑΚΥΚΛΩΜΑ] Ms. Paris. A. [et V.] Τὸ κατακύλλωμα. Et sic Photius in Lex. ms. KUST. Censeo legendum esse τὸ κύκλωμα, ut respiciatur ad Ps. CXXXIX. 9. ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, ad quem locum Theodoretus fere similiter, ἐνταῦθα προλέγει τὰ ἐσόμενα αὐτοῖς κακά. ERNEST. Etymol. M. p. 761, 38. Τὸ κατακύλλωμα, τὸ πέρας, καὶ ἀνωτάτω τῶν κακῶν ῥημάτων.

ΤΟΚΗΩΝ] Hic addunt A.B.

[t] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 1289.

[u] πλέον semel V.

[x] ΤΟΚΟΣ] τόκος δὲ A.V. Addit A. in marg. τόκος ὁ κοινῶς κάμματος.

ΤΟΛΜΗΕΝΤΙ] Vid. Il. κ'. 205.

ΤΟΛΜΗΡΟΣ] Statim delevi Τὸν τολμηρὸν εἰς τὸν ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσιν. καὶ ἐν τῷ ἘΓΚΡΑΤΕΙΑ, cum A.V.E. Habet tamen A. in marg. præfixo Ὅτι.

[z] Νόμων θ'] P. 872 E.

[a] ἀποκτείνει] ἀπέκτεινε Photius. ἀπέκτεινέ ποτε Plato. Mox αὐτὸν τοῦτο Plato.

[b] ἐν δευτέρῳ] Leg. II. p. 661 A. ubi τολμῷ.

[c] ΤΟΛΜΩΝ—τολμῶν ὑπομένειν] τολμῶ—τολμῶν ὑπομένοι Photius. ὑπομένοι A.B.V.

[d] Ἀριστοφάνης] In Pac. 181.

[e] μιαρώτατε] μιαρῶν μιαρώτατε B.V.E.

[f] Ἀγαθίας] Lib. I. p. 14. KUST.

[g] τοῦ ἀναγκαίου] τοῦ om. A.

[h] λέγει τοῦ] λέγων V.

ΤΟΛΥΠΕΥΕΙΝ] Vid. Schol. Homer. Od. α'. 238. TOUP.

E [i] Οἱ δὲ καλωδίοις τε καὶ τ.] Et hæc sunt verba Agathiæ lib. V. p. 167. Vide etiam supra v. Κόρυμβα. KUST.

[k] τοὺς καλάμους om. V.

[l] Τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον] Schol. ad Homer. Odyss. δ'. 490. Τολυπεύειν: ἐργάζεσθαι. Τολύπη, ἡ ἐργασία. Τολυπευτόν: κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

ΤΟΛΥΠΗ] 4 Reg. IV. 39. καὶ συνέλεξεν τολύπην ἀγρίαν. Forte itaque sic potius glossa scribenda: τολύπη ἀγρία. F κολοκύνθη. ERNEST. Conf. H. Steph. T. L. G. III. p. 1586 H. Schleusner. Lex. V. T. in v.

[m] κολοκύνθη] κολοκύντη A.V.E. ἀγριοκολοκύντη Photius, Lex. Seg.

ΤΟ ΜΕΝ ΝΟΗΜΑ Τ.] Aristoph. Equit. 1200. Τὸ δὲ V.

[n] ἡ μὲν] ὁ μὲν A.V.

[o] πλοίων] πλείων V.

[p] Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην Ἱππ.] In Vaticana Proverbiorum Appendice legitur, Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, Ἱππότην, &c. G Et sic apud Suidam scribendum est. KUST. Et sic scripsi cum Photio. Ἀριστοτ A.

[q] αὐτῶν] αὐτοῖς A.B. Photius. Mox κατέμενον habet A. a m. s. om. B.E. Mox ποτε γενέσθαι A. ποτε εἶναι E.

[r] Εὐνοῦχος] ὁ εὐνοῦχος A.

[s] Ὁ δὲ Ναρσῆς ὁ στρατ.] Ex Agath. lib. I. p. 27. Vide supra v. Ναρσῆς. KUST.

[t] τρυφερώτερον] τρυφερώτατα V.

H ΤΟΜΙΣ] Τόμις A. (ubi gl. in marg.) B. Deest gl. V. Vide ante Τόμουρις.

[u] Διφορεῖται] Nam dicitur et Τομεύς. Vide Stephanum Byzantium. KUST. Potius: scribitur et Τόμις et Τόμεύς.

[x] Πλάτων] In Timæo p. 539 F. ABRESCH.

Τόμος: Ὁ χάρτης.

Τόμυρις, [x] βασίλεια Μασσαγετῶν, ἣν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ [y] δόλῳ οὐ [z] προεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν [a] Ἀράξεα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν [b] στρατείαν.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς [c] γραμμῆς: Ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.

Τόνδε: Τοῦτον.

Τοναῖος [d] δρόμος:

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ [e] κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς: Τουτέστι, τὰ κεκρυμμένα.

Τονεφέρσωφρις: Βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Τονθορύζει: Ὑπόπτως λαλεῖ, ψιθυρίζει, ἠρέμα γογγύζει, ἢ λάθρα φθέγγεται, ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν.

Ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ [f] στρατηγὸς τούτους ἐμάλασσε.

Πάλιν τε θρεῦν ὑπεξαναστάντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης: Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. Λέγεται δὲ καὶ,

Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε: Δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας [g] συνήεσαν εἰς τὸ [h] Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. Καὶ εἴ ποτε [i] ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ [k] ἐλθόντας εἶχον [l] συνοίκους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. Ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν: Ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς [l] στασιάσαντας τινὰ τούτων μοῖραν [m] ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις. Εἰς πόλεμον δέ ποτε τινὰ ἀπελθόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν [n] ὑπολειφθέντας ἐν Σμύρνῃ Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου [o] δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε Κολοφῶνα, καὶ Σμύρναν. Καὶ ἐν τῷ [p] βουλεύεσθαι περί τινος Σμυρναίους, οἳ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε [q] ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτὰς, καὶ ᾗ προσέθεντο, ταύτην κρατεῖν. [r] Καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυριωτάτου τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς, [s] ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων [t] τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἑτέρᾳ.

Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν: Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινὰς, ἢ καὶ θεραπευόντων. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, [u] καθ' ὅσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ ἀντικνήθουσι.

Τόνον: Εὔτονον, ἢ δύναμιν. [x] Πισίδης·

[y] Εἵλκεν γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος
σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Τόνος καὶ τοῦ [z] κραββάτου τὰ σχοινία. Τόνος καὶ τὸ [a] ἑξάμετρον ἔπος.

Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω [b] προλέγον τὴν τελευτήν·

Αἰακίδη [c] προφύλαξο μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ,
[d] Πανδοσίην θ', ἔνθα τοι θάνατος [e] πεπρωμένος ἐστί.

Καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις [f] καὶ Λευκανοῖς ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν [g] ἀποκαλούντων Ἀχερόντιδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ἣ

ΤΟΜΟΣ: Ὁ χάρτης] Du Cangius Gl. Gr. p. 1582: Τόμον habet codex edit. Nicetæ in Isaacio lib. III. num. 5. de urbis statu n. 1. ubi Barbarogr. γραμμάτιον et χάρτην præfert.

ΤΟΜΥΡΙΣ, βασίλισσα Μασσ.] Vide omnino Herodotum lib. I. 205. Ceterum hæc leguntur etiam infra v. Τόμυρις. KUST. Vid. supra p. 2516 D. Et de h. nominis discrepante scriptura Hemsterhus. ad Lucian. Contempl. c. 13.

[x] βασίλισσα] βασίλεια A.V.

[y] δόλος] δόλῳ A.B.V. οὐδόλως προσεχώρεεν E.

[z] προσεχώρεεν] προεχώρεεν A.

[a] Ἀράξεα] Ἀράξ' V. Tum ἐποιέετο A.V. pro ἐποιεῖτο.

[b] στρατείαν] στρατιὰν A.B. pr. V.E.

ΤΟΝ ἈΦ' ἹΕΡΑΣ ΓΡ.] Confer Nostrum supra v. Ἀφ' ἱερᾶς, et v. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς. KUST.

[c] ΓΡΑΜΜΗΣ] γραμμὴ A.V. γραμμῆς B.E. Mox Καταψευδομένων E.

[d] ΔΡΟΜΟΣ] Statim delevi ὁ ἰσχυρὸς cum A.B.V. Zonaras: Τοναῖος: ἰσχυρός. Καὶ ὁ δρόμος τοναῖος ὤν.

[e] ΚΑΤΑΣΕΣΕΙΣΘΑΙ ΜΟΙ] σεσεῖσθαι E. μου B. pro μοι. Versus Aristoph. Nub. 1279.

ΤΟΝΕΦΕΡΣΩΦΡΙΣ] Vid. supra p. 1483 A.

ΤΟΝΘΟΡΥΖΕΙ: Ὑπ——τὰ χείλη κινῶν] Eadem fere habet Schol. Aristoph. Ran. 757. KUST. Τονθρύζει E. et mox.

[f] βασιλεὺς] στρατηγὸς A.V. et E. suprasc.

ΤΟΝ ἽΠΠΟΝ Ὁ ΣΚ.] Confer Nostrum supra v. Ἀκκιζόμενος, v. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον, et v. Σκύθης ἵππ. KUST.

[g] συνίεσαν] συνήεσαν A. Schol. Platon. p. 18. Prov. Vat. Apostol. συνήεσαν B.V.

[h] Πανιώνιον λεγόμενον] λεγόμενον Πάνιον A. Πάνιον item V. Πανίων B.E.

[i] ἴσαι] ἴσοι A. sed αι suprasc. m. s.

[k] Ἐθελοντὰς] Sic recte ms. Paris. A. At priores editt. male, ἐλθόντας. KUST. ἐθέλοντας A. cum γρ. καὶ ἐλθόντας in marg. ἐλθόντας B.V.E. Schol. Platon. Prov. Vat. App. IV. 11. Apostol. XIX. 13. Ceterum ἐθελόντας pro ἐλθόντας e conjectura dedit Schottus Suidæ Prov. XIII. 75.

[l] συνοίκους] Sic rectius mss. Paris. quam [E. et] priores editt. quæ habent, συμμάχους. KUST.

ΤΟΝ ΚΟΛΟΦΩΝΑ] Sumptus hic articulus videtur ex Schol. in Gregor. Nazianz. cujus versionem Latinam præbet ed. Bill. T. II. p. 24 B. Conf. Bandini Catal. Bibl. Laur. T. I. p. 216.

[m] ξυνοικίσαι] ξυνοικῆσαι V.

[n] ὑπολειφθέντας] ἐν Σμύρνῃ addunt A.B.V.

[o] δύο] δώδεκα B.E.

[p] βουλεύεσθαι] βουλεύσασθαι E. Tum παρὰ (suprasc. περὶ) A.

[q] ἴσαι] ἴσοι A.

[r] Καὶ οὕτω λέγεται] τοῦτ λ. A. τοῦτο λ. V. Seqq. in Suidæ Prov. XIII. 75. omissit Schottus.

[s] ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β'. τῶν Κολοφ.] Locus hic salebrosus est, nec sensum planum habet, cui mss. nullam opem ferunt. KUST.

[t] τῶν β'] τῶν ιβ' B.E.M. Mox τούτων E.

ΤΟΝ ΞΥΟΝΤΑ] Vid. supra p. 2633 A. Schol. Aristid. T. III. p. 672, 20. ed. Dindorf.

[u] καθ'] παρ' A.B.V.

[x] Πισίδης] Fr. Foggin. 155.

[y] Εἵλκεν] εἷλκες A.E.

[z] κραββατίου] κραββάτου A.V. κραβα' E. Schol. Aristoph. Eq. 529. Τόνος γὰρ τὰ τῶν κραββάτων σχοινία.

[a] ἑξάμετρον ἔπος] ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ sæpe Herodotus, veluti I. 47. 62.

[b] προλέγον] προέλεγον A.E.M. προλέγων V.

[c] προφύλαξαι] Leg. προφύλαξο. TOUP. et VALCK. qui sequentia Æliano tribuit. προφύλαξο A.V. προφύλαξε E.

[d] Πανδοσίην] Vid. Stephan. in Πανδοσία. HEMST.

[e] πεπρωμένος] πεπρωμένον B.V.E.

[f] καὶ Λευκανοῖς] καὶ om. A.V.

[g] καλούντων] ἀποκαλούντων A.V. καλοῦντας E.

εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπληρωται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ προΐεται θάνατον, καὶ πρὸς μέσους τοὺς πολεμίους ὠθούμενος ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. Ἦν δὲ [h] Ἀλέξανδρος ὁ [i] Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Τὸν [k] Ὕλλαν [l] κραυγάζεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε.

Τοξεύω:

Τοξεία:

Τοξόται: Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵτινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι, ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον Πάγον. Ἐκαλοῦντο δὲ οὗτοι καὶ Σκύθαι, καὶ [m] Σπευσίνιοι· ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

Τοξότης: Ὑπηρέτης. [n] Ἀριστοφάνης·

> Τοξότης συνήγορος,
> ὥσπερ [o] Εὔαθλος.

Ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης.

Τοξοποιεῖν:

> [p] Μὴ σκυθρώπαζ᾽ . .
> Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

Ἀντὶ τοῦ, σκυθρωπάζειν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος· [q] τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων. [r] Ὅμηρος·

> Οὐδὲ μέτωπον [s] ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν
> ἰάνθη.

[t] Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον·

> Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη [u] χαρᾷ.

Τοξότου: Δημοσίου ὑπηρέτου, ἐπόπτου καλουμένου.

Τοπάζειν: Οἷον στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, [x] ὑπονοεῖν. Καὶ ἐτόπαζον, ὁμοίως. Καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ·

> Ἃ δὲ
> δόξῃ τοπάζω, ταῦτ᾽ ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

Διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι.

Τοπάζιος: Λίθος πολυτελής, κατ᾽ ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος.

Τὸ παράπαν: Διόλου, παντελῶς.

[y] Οἶνον μὴ πιεῖν τὸ παράπαν.

Τὸ παράπαν κατὰ πάντα τρόπον, ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ Πάρνου σκάφιον: Ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε, καὶ συνεχῶς ἠνώχλει.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν: Παροιμία. Πλάτων [z] ἐν Γοργίᾳ·

> Καί, ὡς ἔοικεν, ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν.

Κρατῖνος Πυλαίᾳ·

> Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν [a] πρᾶγμα καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι: Παροιμία.

Τὸ πέρα: Ἔτι, ἐπιπλέον· ἢ ἕως τέλους· ἢ ὅλως.

Τοπεῖν: Ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον: Τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. Στράττις Μακεδόσι·

> [b] Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες.

Τόπος: Τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί. Λέγεται γὰρ τόπος, ὁ φυσικός, καὶ τὸ μόριον, καὶ ἡ ἑκάστου λόγου περίοδος· οἱ δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ [c] λέγονται τόποι. Τόποι δὲ εἰσὶν, ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων.

---

[h] Ἀλέξανδρος] Harpocr. ἄλλος δὲ Ἀλέξανδρος Μολαττὸς frater Olympiadis. Vide ibi a me et a Valesio notata. De hoc Alexandro Molosso est insigne fragmentum Aristotelis apud Ammonium in Νῆες. Steph. Byz. Πανδοσία. non debebat dubitare Berkelius. Corrigo ὁ Μολοττός. Librariis multo notior erat Alexander Ætolus citatus sæpe Stephano, nisi fallor. VALCK.

[i] Φιλίππου] Φίλιππος V. Mox Ὀλυμπιάδι A.B.V. Tum ἀδελφῷ V.

[k] ΥΛΛΑΝ] Scribendum est Ὕλαν, per simplex λ. KUST. Vid. Ὕλαν κραυγάζειν. Hesych. v. Ἐπιβόα, ubi pro αἱ Μοῦσαι l. forte οἱ Μύσοι τ. Τ. ἀνακαλούμενοι. TOUP. Conf. Hemsterhus. ad Schol. Aristoph. Plut. p. 426.

[l] ΚΡΑΥΓΑΖΕΙΣ] βαστάζεις V.

ΤΟΞΟΤΑΙ: Ὁ δημόσιοι ὑπηρ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 54.

[m] Σπευσίνιοι, ἀπὸ Σπευσίνου τ.] Scribendum potius est, Πευσίνιοι, ἀπὸ Πευσίνου [πευσῖνος Schol.] τινός; non solum auctoritate Scholiastæ Aristophanis loco laudato, sed etiam Jul. Pollucis lib. VIII. c. 10. p. 408. Vide etiam Meurs. Ceram. Gem. c. 16. KUST. Σπευσίνιοι et Σπευσίνου Photius.

[n] Ἀριστοφάνης Τοξ.] Fragmentum hoc Aristophanis ex Holcadibus ejus depromptum est, ut patet ex Scholiasta Aristoph. ad Acharn. 710. Ibi autem plura. KUST.

[o] Εὔαθλος] Εὔανθλος A.

ΤΟΞΟΠΟΙΕΙΝ] Caput gl. om. A.V.

[p] Μὴ σκυθρώπ.] Aristophanes Lysistr. 7. Μὴ σκυθρώπαζ᾽, ὦ τέκνον. Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς. KUST.

[q] τοιοῦτον] τοιοῦτο A. γὰρ om. V.

[r] Ὅμηρος] Il. ι΄. 102. KUST.

[s] ἐπ᾽ ὀφρύσι] ἐπ᾽ om. A.V.

[t] Σοφοκλῆς] Fr. inc. 88.

[u] χαρῇ] χαρᾷ A.B.V.E.

ΤΟΠΑΖΕΙΝ: Οἷον στοχ.] Eadem habet Etymologus. KUST.

[x] ὑπονοεῖν] Vid. Timæus c. n. Ruhnkenii p. 259. Schol. Platon. p. 117. 245.

ΤΟΠΑΖΙΟΣ: Λίθος πολυτ.] Psalm. CXVIII. 127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Theodoretus ad illum locum, p. 902. Τῶν γὰρ τιμίων λίθων τοπάζιος. εἰκὸς δὲ κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῦτον προτιμᾶσθαι τῶν ἄλλων. Huc Suidas respexit. KUST.

ΤΟΠΑΡΑΠΑΝ] Τὸ παράπαν A. et sic mox.

[y] Οἶνον] οὐ V. Caput sequentis glossæ adjeci cum A. E.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ Ε. Π. Gataker. ad Antonin. VI. 2. ita constituit, sed usus nimia libertate. Verum eodem plane modo Erasmus Adag. p. 605. quem ille descripsit. Vide quæ notavi ad Lucianum p. 485. 486. HEMST.

[z] ἐν Γοργίᾳ] ἐν om. V. Locus est p. 499 E. Vid. Ast. ad Legg. XII. 9. p. 571.

[a] πρᾶγμ᾽ ὡς] πρᾶγμα A.B.V.E. Photius.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΕΥ Τ.] Vid. not. ad Hesych. Παροιμία addit A. Deest gl. V.

ΤΟΠΕΙΟΝ] Τόπιον Photius, et mox τόπια.

[b] Τὸν πέπλον] Vide Polluc. p. 1311. et Harpocr. in v. Lege, τὸν πέπλον δὲ τουτονὶ ἕλκουσι δεσμεύοντες ὥσπερ ἱστίον τοπείοισιν ἄνδρες ἀναριθμήτοις εἰς ἄκρον. TOUP.

[c] λέγονται] λέγονται τόποι A.B.V.E.

[d]Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται [e]τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους, A ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. Ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ [f]ἕκαστον ἀρχὰς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένως· (ἢ γὰρ [g]παραλαμβάνει τὰ κοινὰ [h]καὶ καθόλου, ἅ ἐστι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν· ἢ δύναταί γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τε καὶ λαμ- B βάνεσθαι·) τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα [i]ἀορίστως. Ἀπὸ τούτων γάρ ἐστιν ὁρμώμενον εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον· τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή. [[k]Ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ Τοπικὸν, ἀλλὰ πρὸ τῶν Τόπων [l]ἐπιγράφεσθαι.] Ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. Οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι.

Καὶ [m]ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης [n]ἐλέῳ τάφος· οἱ γὰρ ἰδόντες
> εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες.
> Νῦν [illegible] τεκοῦσα [o]θάλασσα διώλεσε. Τίς παρὰ πόντῳ
> πίστις;

Τόπος παραγγέλματος διαφέρει. Παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον, καὶ [p]ἁπλούστερον, ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται· D ἀρχὴ γὰρ τόπου τὸ [q]παράγγελμα, ὥσπερ ὁ τόπος, ἐπιχειρήματος· οἷον, παράγγελμα μὲν τὸ οὕτως λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν [r]ἐναντίων, καὶ τῶν συστοίχων· τόπος δὲ, [s]εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς [t]τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον· καὶ πάλιν, [u]ὡς ἓν τῶν συστοίχων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. Ὁ γὰρ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέγονε. E

Τοποτηρητής: Εἶδος ἀξιώματος.

Τὸ προσέρπον: Τὸ ἀποβησόμενον. [x]Σοφοκλῆς·

> A Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον· περίφαντος ἀνὴρ
> θανεῖται.

Τὸ ῥα: Ὅπερ δὴ οὖν, ὅπερ οὖν.

Τόργος: [y]Παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. Λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τορεύει: Γλύφει, τιτρᾷ. Καὶ,

> [z]Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν.

B Ἀντὶ τοῦ, τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

Τορεία: Ἡ ῥητορεία.

Τορκοτᾶτος: Ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. Κινηθὲν γὰρ τὸ [a]Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη· καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος [b]τῶν ἀπὸ Βουλῆς ἐπιφανὴς τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγορούμενον, καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προ- C καλούμενον [c]ὑποστὰς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. Σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι Κελτοῖς [d]κόσμος, αὐτὸς περιέθετο· καὶ ἀπὸ τοῦδε Τορκουάτος [e]πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπικληθεὶς, (ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος,) μνημεῖον τῆς ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε.

Τόρμη: Νύσσα, καμπτήρ.

D Τορνευτολυρασπιδοπηγοί: Οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος: Ξύλον στρογγύλον· [f]ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό.

Τορνώσασθαι: Κατασκευάσασθαι.

Τορόν: Ἰσχυρόν. Καὶ Τορῶς: Ἰσχυρῶς, τρανῶς, μεγαλοφώνως, σαφῶς, ἀκριβῶς.

> E [g]Τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κελεύσας.

Τορῶ: Τὸ τρυπῶ.

Τορωναῖος: Ὄνομα κύριον. [h]Καὶ [i]Τορώνη πόλις ἐν Θράκῃ.

---

[d] Τοπικὰ [illegible] ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀριστ.——ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι] Hæc omnia sunt verba Alexandri Aphrod. in lib. I. Topic. p. 5. ut Pearsonius etiam observaverat. F KUST.

[e] ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία] τὰ τοῦ Ἀριστοτέλους A.

[f] ἑκάστου] ἕκαστον A.V. Alex.

[g] παραλαμβάνει] περιλαμβάνει Alex.

[h] καὶ καθόλου om. E.

[i] ἀορίστως] ἀρίστως V.

[k] Ἀξιοῦσι—ἐπιγράφεσθαι om. Alex.

[l] ἐπιγράφεσθαι] καλεῖσθαι καὶ ἐπιγράφεσθαι V. ubi reliqua desunt.

G [m] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 216.

[n] ἐλέου] ἐλέῳ B.V.E. Anthol.

[o] θάλασσα om. B.E. Mox πόντου A.

[p] ἁπλούστερον λεγόμενον A.

[q] παράγγελμα] τὸ π. A.V.

[r] ἐναντίων, καὶ τῶν] καὶ τῶν om. A. ἐναν^τ στοίχ^ων V.

[s] εἰ καὶ] καὶ om. A.V.

[t] τῷ ἐναντίῳ] τῷ ἐναντίῳ ἢ εἰ τὸ ἐναντίον τῷ ἐναντίῳ A.V.

[u] ὡς ἐκ] ὡς ἐν A.B.V.E.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. H KUST.

[x] Σοφοκλῆς] In Aj. 227. Post προσέρπον addit A. ὅ ἐστι τὸ ἀποβησόμενον.

[y] Παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος] Lycophron Cassandr. 88. Ἣν τόργος ὑγρόφοιτος ἐκλοχεύεται. Scholiastes ad eum locum: Τόργος: ὁ γύψ κυρίως· νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει. KUST. Deest gl. V. Toupius citat Callimach. fr. 204.

[z] Τόρευε πᾶσαν ᾠδὴν] Aristoph. Thesmoph. 995.

ΤΟΡΚΟΤΑΤΟΣ: Ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτ.] Hæc sumpta sunt ex versione, vel potius paraphrasi Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus, sed alia longe vetustiore: ex qua non pauca alia quoque loca Suidas in Lexicon suum transtulit. Confer Nos supra ad v. Ἀμέσσεια. KUST. Conf. Maii Excerpta Vaticana T. II. p. 530.

[a] Κελτῶν] Κελτικὸν E.

[b] τῶν ἀπὸ] ἀνὴρ τῶν ἀπὸ A.V. Mox ἐπιφανεῖς M.

[c] ὑποστὰς] ἐπιστὰς E.

[d] κόσμος Κελτοῖς] Κελτοῖς κόσμος A.

[e] πρὸς τῶν πολιτῶν Τορκουάτος ἐπεκλήθη] Τορκουάτος πρὸς τῶν πολιτῶν ἐπικληθεὶς A.V. omisso mox δὲ post μνημεῖον.

ΤΟΡΜΗ] Male pro τέρμα. Vide supra h. v. KUST.

ΤΟΡΝΕΥΤΟΛΥΡΑΣΠΙΔ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 491.

[f] ἢ τὸ τρῆμα] Ex gl. Herodot. IV. 72. conf. Wessel. Diod. Sic. II. 8. Male confudit grammaticus Τόρμος et Τόρνος. Photius: Τόρμος: ἡ πλήμνη εἰς ἣν ὁ ἄξων ἐνήρμοσται.— Τόρνος: ξύλον στρογγύλον.

ΤΟΡΝΕΥΣΑΣΘΑΙ] Τορνώσασθαι A.V. Photius.

[g] Τορῶς] Dio Cass. [LXXV. 12.] p. 855 D. HEMST.

ΤΟΡΩ] A.V. in marg.

[h] Καὶ ὁ ἀπὸ Τορώνης. Τορώνη δὲ] καὶ Τορώνη A.V.

[i] ΤΟΡΩΝΗ] Vide supra v. Κωφότερος. KUST.

Τορύνη: Τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. [k]Πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται, εἰ (μὴ) [l]παρ' Εὐπόλιδι· A

Τορύνῃ [m]τέως δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος.

Καὶ αὖθις·

[n]Καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν.

Τόσιβις: Θεός.

Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν: Αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. Τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων. B

[Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος:

[o]Εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.]

Τοσοῦτον: Ἀντὶ τοῦ τοῦτο. [p]Σοφοκλῆς·

[q]Καίτοι τοσοῦτον ἐξεπίστασθαι δοκῶ.

Τουτέστι τοῦτο. Καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι· C

[r]Τοσοῦτον οἶδα, [καὶ παρὼν ἐτύγχανον.]

Ἀντὶ τοῦ, μέχρι τούτου.

Τόσῳ: Τοσούτῳ.

Τοσούτῳ θεῷ: Ἀντὶ τοῦ, μεγάλῳ.

[s]Καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι γένοιντο ὑπὸ τῷ [t]τοσούτῳ θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες κοινήν.

Τὸ συνοῖσον: Τὸ συμφέρον.

[u]Ὁ δὲ αἰσθόμενος, φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

Τότε δὴ τότε: Ἀντὶ τοῦ παραυτίκα.

Τότε δὴ τότε ἡ [x]Φραγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τουηνικαῦτα: [[y]Τότε.]

Τοῦ: Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης [z]Ἀμφιάρεῳ·

[a]Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.

Ἐπὶ οὐδετέρου δὲ, Δαναΐσιν·

Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
ταυτί· προσόζειν γάρ [b]κακοῦ τοῦ μοι δοκεῖ.

Ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ, Κοριαννοῖ Φερεκράτης·

[c]Πάντας γάρ εἰσι τοῦ φίλου ἑνός γέ του.

Τοῦ Βάττου χορός: Ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

ΤΟΡΥΝΗ: Τὸ κινητήριον τῆς χ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 980. KUST.

[k] Πανταχοῦ δὲ ἐκτ.] Hoc falsum est. Nam in subjuncto loco Eupolidis et Epigrammatis corripitur. Quare scribere debuit Suidas, πανταχοῦ δὲ σχεδὸν ἐκτείνεται· εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι συστέλλεται. Versus autem Eupolidis sic legendus videtur: Τορύνην δ' ἐκεῖνος ὡς ξίφος ὑπεζωσμένος. KUST.

[l] παρ' Εὐπόλιδι] εἰ παρ' Εὐπόλιδι A.V. εἰ μὴ παρ' Εὐπ. Schol. conf. ad Av. 78.

[m] δ' ὡς δὴ] τέως δὴ A.B.V.E. Schol. τέως ὡς δὴ Bentleius.

[n] Καὶ τὰν ἐτνοδόκαν τορ.] Anthol. Pal. VI. 305. ἐτνοδόκαν A.V. ἐτνοδόνον B.E.

ΤΟΣΙΒΙΣ: Θεὸς τῶν] Est locus mutilus, de quo adscribam verba doctissimi Reinesii Var. Lect. lib. I. cap. 5. "Apud Solymos Lyciorum vicinos imperarunt aliquando Arytus et Tosibis: eos interfecit Saturnus et fugit. Solymi igitur hoc neglecto istos divinis honoribus adficere, et in Numinum numero, Deorum sive Scirorum sive Σκληρῶν appellatione imposita, habere constituerunt. Didicimus ex Eusebii lib. V. Προπαρασκ. c. 5. Nunc igitur in Suida esto, Τόσιβις. Θεὸς τῶν Σολύμων, vel τῶν Λυκίων. Plutarchus enim, quem eo loco describit Eusebius, per nomen istorum publice privatimque execrationes fecisse Lycios addit, lib. de Def. Orac. [p. 421 D.] Appellat autem Ἄρσαλον, Δρύον, καὶ Τροσοβιόν: quæ διττογραφία indicio est Suidam ab Eusebio sua mutuatum esse; Plutarchi autem codices, hac quidem parte fortasse vitiatos in appellationibus barbaris, non inspexisse." Hæc Reinesius docte. KUST. Addit Reinesius, "etiam Theodor. Serm. 3. citat ista Plutarch. sed habet Τόσαβο, Ἄρσαλον Ἄρυον." Ceterum A. præbet Τόσιβος. et τῶν post θεὸς om. pr. cum V.

ibid. Locus mutilus est, quem ita supplebat doctissimus Reinesius: Θεὸς τῶν Σολύμων, vel τῶν Λυκίων. Quomodo et ante eum Vigerus ad Euseb. Præpar. lib. V. p. 188. Quam emendationem probat Kusterus. Sed neuter scopum attigit. Scribendum sine dubio: Τόσιβις. Θεὸς τῶν ΣΚΛΗΡΩΝ. *Unus ex iis deis, qui σκληροὶ nominantur.* Respexit autem Suidas ad Plutarch. de Oracul. Defectu p. 421. ubi ita legitur: Ἐπεὶ καὶ Σολύμους πυνθάνομαι τοὺς Λυκίων προσοίκους ἐν τοῖς μάλιστα τιμᾶν τὸν Κρόνον· ἐπεὶ δὲ ἀποκτείνας τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν Ἄρσαλον καὶ Δρύον καὶ Τροσοβιόν, (lege Ἄρυον καὶ Τόσιβιν) ἔφυγε καὶ μετεχώρησεν ὁποιδήποτε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἔχουσιν εἰπεῖν· ἐκεῖνον μὲν ἀμεληθῆναι, τοὺς δὲ περὶ τὸν Ἄρσαλον ΣΚΛΗΡΟΥΣ ΘΕΟΥΣ προσαγορεύεσθαι· καὶ τὰς κατάρας ἐπὶ τούτων ποιεῖσθαι δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ Λυκίους. Ita scribendus iste locus. Θεοὺς σκιροὺς sive σκιρροὺς vocant Eusebius et Theodoritus. Quod perinde est. Sophocles Œdip. Tyr. 35. Ὅς γ' ἐξέλυσας, ἄστυ Καδμεῖον μολὼν, ΣΚΛΗΡΑΣ ΑΟΙΔΟΥ δασμὸν, ὃν παρείχομεν. Theocritus Idyll. IV. 40. Αἲ αἲ ΤΩ ΣΚΛΗΡΩ μάλα ΔΑΙΜΟΝΟΣ ὅς μ' ἐλελόγχει. Œnomaus apud Euseb. Præpar. lib. V. p. 229. Οἷον εἰ καὶ Κάνθαρός τις γεννηθεὶς οὐκ ἐνεβίω, οὐδ' ἐνεγήρασεν ἐν ἐκείνῃ τῇ κοπρίᾳ, ἀλλ' ἐχθρῷ ἀνέμῳ περιέτυχε, καὶ Κανθαρίῳ ΔΑΙΜΟΝΙ ΣΚΛΗΡΩΙ, ὃς αὐτὸν μετέωρον ἄρας βίᾳ, ἀπήνεγκεν ἐπί τινα ἄλλην γῆν, καὶ ἄλλην κοπρίαν. Auctor Proverb. XXVII. 16. Βορέας ΣΚΛΗΡΟΣ ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται. Quo respexit Hesychius: Βορρᾶς, ἄνεμος ψυχρὸς παγώδης καὶ ΣΚΛΗΡΟΣ, ὃς προπαλογούμενος σκαιὸς καὶ ἀπόπεμπτος λέγεται, καὶ σημαίνει ΤΟΝ ΔΙΑΒΟΛΟΝ. Quæ egregia sunt, et ex Basilio descripta. Quod viris doctis notatum. Ceterum qui hic Τόσιβις, is Theodorito, qui hunc locum Plutarchi laudat Græcar. Affect. lib. III. p. 46. Τόσαβις dicitur. Quod ex Suida et Eusebio corrigendum. TOUP.

ΤΟ ΣΚΑΜΒΟΝ ΞΥΛ.] Confer Nostrum supra v. Ξύλον ἀγκύλον, et v. Σκαμβός. KUST.

[o] Εἰ γὰρ ἐγώ σοι ν.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ταυτὸ πέπονθα. KUST. Hunc articulum A.V. marg.

[p] Σοφοκλῆς addunt A.V. Qui infra Καὶ Σοφ. ἐν Αἰ. omisit καὶ αὖθις ὁ αὐτός.

[q] Καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπ.] Sophocl. Aj. 441. γ' om. A.V.

[r] Τοσοῦτον οἶδα, κ.] Sophocl. Aj. 747. καὶ παρὼν ἐ. om. A.V.

[s] Καὶ νόμον] Suspicor esse Æliani. VALCK.

[t] τοσούτῳ] τῷ τοσούτῳ A.

[u] Ὁ δὲ αἰσθόμενος] Et hoc Æliano tribuit Valckenærius.

[x] Φραγγικὴ] Φραγκικὴ V. Tum τοῖς Ῥωμαίοις om. E.

[y] Τότε om. A.B.V.

ΤΟΥ: Τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλ.] Confer Nostrum supra v. Οὔτε του. KUST. τοῦτο om. A. Photius. ὥσπερ τὸ τινὸς om. E.

[z] Ἀμφιάρεῳ] Ἀμφιαράῳ Photius.

[a] ταυτὶ om. E. mox οὐ V. pro του.

[b] κρέα] Forte legendum est, κακοῦ. Sic enim metro saltem consuletur. KUST. κακοῦ ex Photio.

[c] Πάντες] πάντων V. παντὸς E.

ΤΟΥ ΒΑΤΤΟΥ ΧΟΡΟΣ] Confer Zenobium, Adag. Κάκιον Βάττος αὐλεῖ, et Vatic. Append. Adag. Βάθυος χορός. KUST.

ib. ΒΑΤΤΟΥ] Βαύνος A.B.V.E.M.

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει; Ἀντὶ τοῦ, ἕνεκα τίνος; A

Τοὔγκυκλον: Τὸ ἔγκυκλον. [d]Τουτέστι, τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. Τουτέστιν, ἣν ἔχομεν, καὶ περιβαλλόμεθα.

Τοῦ δ' ἄρα ὁ [e]Κωρυκαῖος ἠκροάζετο: Φασὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταί, οἷς τινες τῶν ἐν Κωρύκῳ [f]συμπράττοντες, περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. [g]Ἐκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων. B

[Τοὔδαφος:]

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον: Ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις [h]Χρυσῷ γένει.

Τοῦθ' Ἅιδης [i]διακρινεῖ πρότερον, ἢ 'γὼ πείσομαι:

Τοῦ καθήκοντος [k]χρόνου πέρα: Τουτέστι, τοῦ ὁρισθέντος. Λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοὔλδον: Ῥωμαϊστὶ τὰ σαγμάρια τὰ τὴν ἀποσκευὴν τῶν πολεμίων βαστάζοντα.

Τοὔλαιον: Τὸ ἔλαιον.

Τοὐλαιόν: Τὸ ἀριστερόν.

Τοῦ Μορύχου: Διονύσου. Μορύξαι τὸ μολῦναί ἐστι. Παρόσον κἀκεῖνος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ [l]τρυγητῷ μολύνεται.

Τοὔμπαλιν: Τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπικες: Οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων.

Τοὐναντίον:

Τοὔνεκα: [m]Οὗ χάριν, ἢ τούτου χάριν.

Τυννουτουΐ: Μικροῦ. Συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους τοῦτό φησιν. [n]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Σκέψαι τουτονὶ ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουῒ οἷα πέπορδας.

Τοῦ πάνυ: Τοῦ πανυμνήτου.

[o]Καὶ Συμεῶνα τὸν πάνυ.

Τοῦ 'πιόντος: Τοῦ τυχόντος. [p]Σοφοκλῆς·

Καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει,
ἣν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων
οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
ὁ μηδὲν [q]εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

Τοὔπος: Τὸ ἔπος.

[r]Κἄστ' ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, κοὐ κακῶς εἰρημένον,

παρ' Ἀριστοφάνει·

οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

C Ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται·

[s]Κακὸν γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Τουρουλλός: Πόλις Θρᾳκική.

Τοῦ σελίνου δεῖται: Ἐπὶ τῶν ἐπισφαλῶς νοσούντων. Καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι [t]Πλούταρχος.

Τοὺς ἑτέρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ [u]ἐναντία, ὡς Δίδυμός φησι. D

Τοὺς: Ἀντὶ τοῦ τούτους. Ὅμηρος·

Μὴ μὲν τοὺς ἵππους δέ.

Καὶ [x]τοῖσιν ὁμοίοις, ἀντὶ τοῦ τούτοις.

Τοὺς Κόσα λόγους: Κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνήρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. Οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πολε-

E

[d] Τουτέστι, τὴν Πύλον, διὰ τ.] Aristoph. Lysistr. 1164. Ἀμὲς γε λώμεσθ', αἴ τις ἀμὶν τοὔγκυκλον λῇ, τοῦτ' ἀποδόμεν. Ποῖον ὦ τᾶν. Τὰν Πύλον. KUST.

ΤΟΥ Δ' ἈΡΑ 'Ο ΚΩΡΥΚ.] Confer Nostrum supra v. Κωρυκαῖος. KUST.

[e] ΚΩΡΥΚΑΙΟΣ] Κορυκαῖος A. et in seqq.

[f] συμπράττοντες] Addit V. ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν.

[g] Ἐπεκράτησεν] ἐκράτησεν A.V. Prov. Vat. IV. 6. Zenob. IV. 75. F

ΤΟΥΔΑΦΟΣ om. A.V.

[h] χρυσογένει] Sic etiam Photii ms. χρυσόγένει A. χρυσῷ γ. V.

[i] ΔΙΑΚΟΝΕΙ] διακρινεῖ A.V. quomodo correxit Toupius ex Aristoph. Vesp. 760. qui Schol. sic corrigit: ὁ Ἀτρεὺς πρὸς τὴν Ἀερόπην φησίν. Αἴδης διακρινεῖ ταῦτα.

[k] ΠΕΡΑ ΧΡΟΝΟΥ] χρόνου πέρα A.V. Sophocl. Œd. Tyr. 75. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα, Ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.

ΤΟΥΛΔΟΝ] Ex A.B.V.E. In E. σαμαρ—τὸ τὴν—βαστάζω. Vid. Du Cang. in v.

ΤΟΥΛΑΙΟΝ] Imo, τὸ λαιόν. KUST.

ΤΟΥ ΜΟΡΥΧΟΥ] Vide supra v. Μόρυχος. KUST.

[l] τρυγητῷ] τρύγει A.B.V. ἐν τῇ τρύγῃ supra p. 2536 D. ἐπειδὰν τρυγῶσιν Zenobius V. 13.

ΤΟΥΜΠΙΚΕΣ] Non invenio vocem in toto Latio. MEURSIUS. Hanc gl. A. in marg. In V. post Τοὔλδον.

ΤΟΥΝΑΝΤΙΟΝ om. V.

[m] Οὗ χάριν ἢ ex A.V. et Photio.

[n] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 391. γ' post τοίνυν om. A. V.E.

[o] Καὶ Συμεῶνα τ. π. om. A.

[p] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyran. 393. Delevi statim τοῦ μέλλοντος cum A.B.V. et Schol. Soph.

[q] εἰδὼς] εἰδεὶς A.V. Deest v. B.E.

[r] Κἆτ' ἐκεῖνο τ.] Aristoph. Lysistr. 1037. Vide etiam supra v. Οὔτε σὺν πανωλέθροισι, ubi eadem leguntur. KUST. κἄστ' A.V.E. Collocavi παρ' Ἀριστοφάνει cum A.E. post εἰρημένον. Vulgo post πανωλέθρων.

[s] Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ.] Duo hi versus sunt Susarionis Comici, ut monuimus etiam supra v. Οὔτε σὺν πανωλ. KUST.

ΤΟΥΡΟΥΛΛΟΣ] Gl. om. A.

ΤΟΥ ΣΕΛΙΝΟΥ ΔΕΙΤΑΙ: Ἐπὶ τ.] Eadem habet Diogenianus: sed apud quem pro ἀσφαλῶς, quod corruptum est, recte legitur ἐπισφαλῶς. KUST. Dedi ἐπισφαλῶς e Plutarcho.

[t] Πλούταρχος] Timoleon. p. 248 E. TOUP.

ΤΟΥΣ 'ΕΤΑΙΡΟΥΣ ΤΡΑΓ.] Ex Harpocratione: sed apud quem pro ἑταίρους rectius legitur ἑτέρους. KUST. G Et sic ed. Photii, cujus ms. ἑταίρους.

[u] ἐναντία] Hemsterhusius ad Lucian. Tim. c. 51. ἐνεόντα. Lege ἐνόντα. TOUP.

ΤΟΥΣ: Ἀντὶ τοῦ, τούτους. Ὅμως μὴ μὲν τοὺς ἵππους δέ.] Hæc valde corrupta sunt. Lego et distinguo: Τοὺς: Ἀντὶ τοῦ, τούτους. Ὅμηρος· Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε—Hom. Il. κ'. 322. Ἀλλ' ἄγε, μοι τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον, Ἦ ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΙΠΠΟΥΣ ΤΕ καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλείωνα. Ad hunc locum H proculdubio respexit Suidas. TOUP. Ὁμ' A. Ὅμηρος B. pro Ὅμως. Deest gl. M.

[x] ΤΟΙΣΙΝ ὁμοίως] Lego Τοῖσιν, ὁμοίως.

ΤΟΥΣ ΚΟΣΑ ΛΟΓΟΥΣ: Κόσας ἐγ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κόσσας, ubi nota scribi Κόσσας, et Κόσσα, per duplex σ. KUST. κόσᾶ V. Mox Πελληνεὺς—Πελληνεῖς A.B. Πελωνεὺς—Πελωνεῖς V.

μον ἔσχον πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπεκαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, [y]ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας· νικήσαντες δὲ οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ Κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. Ἀνθ' ὧν [z]λοιμῷ περιπεσόντες τοὺς Κόσου λόγους ἐπῄνουν.

Τουσκιανός: Ῥήτωρ δεινότατος.

[Τουσκλάνωι: Ἀγρῷ οὕτω λεγομένῳ.

[a]Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τοῦσκοι: Οἱ Τυρρηνοί. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Τυρρηνία χώρα.]

Τοὔστρακον: Τὸ ὄστρακον. [b]Ἀριστοφάνης·

Καὶ παράθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Τὰ καλούμενα [c]ἀρδάνια.

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας: [d]Δημοσθένης Φιλιππικοῖς·

Καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας [e]τῶν δεσποτῶν.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ [f]προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον, ὅτι [g]οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων, ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες ἔτι [h]συνῴκουν.

Τουτάκι: [i]Ἐν ὅσῳ δέ.

Τουτί: Ἐπέκτασις. Καὶ [k]Τουτεί: Ἐνταῦθα.

Τοῦτο οὐκ ἔτι ἠπόρουν, ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι: Τουτέστι, τὸ ζητούμενον.

Τοῦτο ποιήσας [l]ἓν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιότατον:

[m]Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. Ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾶν.

Τουτέστι, τὸ [n]τρώγειν, καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

Τουτῳὶ μὲν εἴπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὁρᾶν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων: Ἐπὶ τῶν ληρούντων τὰς ὄψεις τοῦτο [o]λέγεται.

Τοὔψον: Ὅπου τὰ ὄψα [p]πιπράσκεται. Ὥσπερ τὸ,

[q]Παρῆλθον εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα,
καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τοὔψον ὀπτόν: Τὸ ὄψον ὅ ἐστι τὸ ἰχθύδιον.

Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς φέρειν χρή: Τουτέστι τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή.

Τόφρα: Ἐπὶ τοσοῦτον. Καὶ [r]τόφρα, τέως.

[Τὸ χρεών: Τὸ εἱμαρμένον.]

Τόψιος: Ὄνομα κύριον. Ὃς ἦν παλαιστὴς, ἀδελφὸς τοῦ [s]Δίωνος τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Τῷ: Χωρὶς τοῦ ι, [t]ἀντὶ τοῦ διό. [u]Καὶ δυικῶς, ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἀρσενικοῦ, καὶ οὐδετέρου.

Τωβήτ: Ὄνομα κύριον.

Τωβίας, ὄνομα κύριον.

Τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; Τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος.

Τωθάζει: Αἰτιατικῇ. Σκώπτει, χλευάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶται.

[y] καὶ ὁμολογήσαντες] καὶ om. A.V. addito δὲ post νικήσαντες.

[z] λιμῷ] λοιμῷ A.V.

ΤΟΥΣΚΙΑΝΟΣ: Ῥήτωρ δειν.] Vide supra v. Ἀκάκιος ῥήτωρ. KUST. Vid. Wyttenbach. ad Eunap. p. 300.

[a] Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπ.] Locus hic auctior legitur supra v. Τιμαγένης. KUST. Hunc et seq. art. A. in marg.

[b] Ἀριστοφάνης] Eccles. 1024. Καὶ παράθου τὰς λημύθους, Ὕδατός τε καθαροῦ τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας. Ὄστρακον autem hic appellatur vas fictile, quod aqua plenum pro foribus defunctorum ponebatur, ut illi, qui ex ædibus funestis exibant, aqua ista se aspergerent et lustrarent. Vas illud etiam appellabatur ἀρδάνιον. Hesychius: Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Pollux lib. VIII. c. 7. Οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ τεθνεῶτος ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιρραινόμενοι. Τόδε προέκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. Τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο καὶ ἀρδάνιον. Vide etiam Hesychium v. Ἀρδανίαι, et Nostrum supra v. Ἀρδάνιον. KUST.

[c] Ἀνδράνια] ἀρδάνια A.B.V.E.

ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΣ ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ: Δημ.] Ex Harpocratione. KUST.

[d] Δημοσθένης Φιλιππ.] Orat. I. in Philippum, p. 19. KUST. p. 50, 22.

[e] τῶν δεσποτῶν] Hæ duæ voces apud Demosthenem hodie non leguntur. KUST.

[f] προκεῖσθαι] Harpocratio, προσκεῖσθαι: uti etiam hic scribendum est. Ceterum, sensus hujus loci est, *Sed etiamsi non addita essent verba illa* [τῶν δεσποτῶν], *sensus hujus loci clarus foret*. KUST. Hæc explicatio Valesii est ad Harpocr. p. 188. De προσκεῖσθαι conf. Albert. Gl. Gr. p. 128.

[g] οἱ ἀπελεύθεροι] ὅτι οἱ ἀπ. A.V. Phot.

[h] συνῴκουν] ἔτι συνῴκουν A.B.V. Phot. ἐπισυνῴκουν E.

[i] Ἐν ὅσῳ δὲ] Addit V. ἔτι συνῴκουν.

[k] ΤΟΥΤΕΙΟΝ] Lege τουτεί. VALCK. Ita Fischer. ad Weller. II. p. 215. notante Bastio ad Gregor. de Dial. p. 365. τουτεῖον E.

[l] ΚΑΙ ἙΝ] καὶ om. A.B.V.E.

[m] Καὶ τοῦτο] Aristoph. Ran. 576.

[n] τρώγειν] τὸ τρώγειν A.B.

ΤΟΥΤΩΙ ΜΕΝ ΕΙΠΩ ἘΣ Π.] Aristoph. Eccles. 255. Τούτῳ μὲν εἴπω ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾶν. KUST.

[o] λέγεται] ἐπιλέγεται A.B.

ΤΟΥΨΟΝ: Ὅπου τὰ ὄψα πιπρ.] Hoc sensu vox ista accipitur apud Æschinem Orat. in Timarch. p. 179. Τίς γὰρ ὑμῶν, ὃς οὐ πώποτε εἰς τοὔψον ἀφῖκται, &c. Sed hac de re plura notavimus supra v. Δεῖγμα, ubi Nos vide. KUST.

[p] πιπράσκεται] Statim delevi λέγεται καὶ ὀψοπωλεῖον, cum A.B.V. ὃ λ. κ. ὀ. E. ubi gl. ponitur post Τόφρα.

[q] τὸ παρῆλθεν] παρῆλθον A. Deinde κρόμμυα A.V. Locus est Eupolidis, teste Schol. Aristoph. Ran. 1100. ubi περιῆλθεν. Polluc. IX. 47. ubi περιῆλθον. Plura habet Pollux. Pollucis locum indicaverat Hemsterhusius.

ΤΟΥΨΟΝ: Τὸ ὄψον: ὅ ἐ. τ. ἰ. ἢ ὀπτόν] τοὔψον ὀπτὸν A.V. omissis in fine ἢ ὀπτόν. Recte. Vid. Aristoph. Eq. 1103.

ΤΟ ΦΕΡΟΝ] Sophocl. Œd. Col. 1694. Addidi τουτέστι &c. ex A.V.

[r] ΤΟΦΡΑ τέως] Τοφρατέω τέως A. τόφρα τέω τέως V. τοφραταῖος τέως E.

ΤΟ ΧΡΕΩΝ] Hunc art. A. in marg. om. V.

ΤΟΨΙΟΣ] Vide supra v. Τὸ Δίωνος γρύ. KUST.

[s] Δίωνος] τοῦ Δίωνος τοῦ A.V.

[t] ἀντὶ τοῦ διό] Imo, si pro διὸ sumitur, scribitur τῷ, cum circumflexo, et ι subscripto: ut vel pueris notum est. KUST. Eadem Photius; qui aliam gl. addit Τῶ περισπωμένως διό· καὶ οὕτως ἄνευ τοῦ ἰ. Conf. Etymol. M. p. 773, 27.

[u] Καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυικοῦ καὶ οὐδετέρως.] καὶ δυικῶς ἐπὶ θη^λ καὶ ἀρσ^ε καὶ οὐ^τ A.V. cum Photio.

καὶ ΤΩΒΙΑΣ ὁμοίως] Τωβίας: ὄνομα κύριον A.

ΤΩΙ ΤΟΥΤΟ ΣΥΜΒΑΛΩΝ ἜΧ.] Sophoclis Œdip. Colon. 1474. τῷ δὲ A.B.V. Statim delevi ταυτὸν τῷ, τῷ τοῦτο κρίνεις. Τουτέστι, cum A.B.V.

ΤΩΘΑΖΕΙΝ] Τωθάζει A.V.E. et sic in seqq. cum Photio. Vid. Timæus p. 261. c. n. Ruhnkenii.

[x] Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
τῶν [y] ξυμποτῶν κλέψαντα;

Τωθασμός: Καὶ, Τωθαστικὸν γελάσας: Ἀντὶ τοῦ σκωπτικὸν, [z] θωπευτικὸν, χλευαστικὸν, λοιδορητικόν.

Τῷ λόγῳ:

[a] Ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνην καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.

B Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν: Τοῦτ' ἔστι, μὴ σφίγγειν, ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν, καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τῶμις: Πόλις. [[b] Διφορεῖται δέ.] Ἡ δοτικὴ, Τώμει.

C [Τώμυρις, βασίλεια Μασσαγετῶν. Ἣν μνώμενος ὁ Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλῳ οὐ [c] προσεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν [d] στρατιάν.]

Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει: Ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς: [e] Παροιμία.

Τῶν δ' ὄνων οὔ μοι μέλει:

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'· οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι:

D Τῶν ἐαρινῶν φύλλων [f] πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες:

Τῶν ἐκτικῶν: Τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς: Τῶν θεατρικῶν.

E Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν: Φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην [g] διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. Ἐπὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους· καὶ εἰ [h] εὑρέθησαν πλείους αἱ λευκαὶ, εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. Ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν.

Τῶν ἵππων Εὐμήλου πολὺ μᾶλλον [i] ἀλλήλοις [k] ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων:

[Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει:]

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν: Λεγόμενόν τί ἐστι. Καὶ Μένανδρος δύο [l] προθεὶς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων, τὸ,

Ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει [m] κακῶν.

Ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισε [n] προστιμήματα. [o] Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ·

Τριῶν [p] κακῶν γοῦν ἦν ἑλέσθ' αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη,
ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα
τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι.
Ταῦτ' ἐστὶ τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστίν.

Ἀριστοφάνης Τριφάλητι·

Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῷ νῦν λόγῳ: Ἀντὶ τοῦ ποίῳ; Καὶ,

Τῷ τοῦτο κρίνεις;

Ἀντὶ τοῦ, ποίῳ σημείῳ; Ἀριστοφάνης [q] Πλούτῳ.

[r] Ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. Αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

Τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων: Τῶν ὑφ' ἑαυτῷ.

Ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα κελεύει τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν.

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα: Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέ-

---

[x] Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλ.] Aristoph. Vesp. 1359.

[y] ξυμποτῶν] συμποτῶν A.E.

[z] θωπευτικὸν] Om. E. τωθευτικὸν B.

[a] Ὡς δῆθεν] Æliano tribuit Valckenærius.

ΤΩ ΜΗΡΩ ΜΗ ΣΥΝΕΧΕΙΝ] Aristoph. Nub. 963. Τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας. Scholiastes ad illum locum: Ἀντὶ τοῦ, ἀνειμένως ἑστῶτας, πρὸς τὸ μὴ θλίβειν τὸ μόριον. Ἐκθλίβοντας τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. KUST.

ΤΩΜΙΣ: Ὄνομα π.] Vide supra v. Τόμις. KUST.

ib. Τῶμις: πόλις A. et fere B.V. In fine Τώμει A.V.

[b] Διαφορεῖται] Scribe διφορεῖται. KUST. Sic B.E. διφ. δὲ om. A.V.

ΤΩΜΥΡΙΣ, βασίλισσα Μασσ.] Vide supra v. Τόμυρις, ubi eadem leguntur. Sumpta autem hæc sunt ex Herodoti lib. I. p. 53. ubi scribitur Τόμυρις, per ο. KUST. Deest articulus A.E.

ib. βασίλισσα] βασίλεια V. qui ὁ ante Κῦρος. Tum δόλῳ pro δόλος B.V.

[c] προσεχώρεεν] Malim προσεχώρεεν. Apud Herodotum legitur, ὥς οἱ δόλῳ οὐ προσεχώρεε, &c. KUST. προσεχώρεε V. et mox Ἀράξεα.

[d] στρατιὰν] Lege στρατείαν. KUST. Sic B. pr.

ΤΩΝ ἌΛΛΩΝ ΜΟΙ] Aristoph. Plut. 1119. Καὶ τῶν μὲν ἄλλων μοι θεῶν ἧττον μέλει. Huc Suidæ nota referenda est. TOUP.

[e] Παροιμία accessit ex A.V.

ΤΩΝ ΔΥΝΑΤΩΝ] Est versus Pisandri. Hesych. Νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι. Quare leg. ap. Hesych. οὐ γὰρ π. Κ. Vid. v. Τόδ' οὐ π. Κ. TOUP.

[f] ΠΛΕΙΟΝΕΣ] πλείω V. qui infra θεατρικῶς.

ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΑΡΕΤΡΑΝ] Confer Zenobium Adag. Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφίδας, et Nostrum supra v. Λευκὴ ἡμέρα, ubi eadem leguntur. KUST.

[g] διάγοντες] διαγάγοντες V.

[h] εὑρίσκοντο] εὑρέθησαν A.V.

ΤΩΝ ἽΠΠΩΝ ΕΥΜ.] Vide supra v. Στατήρ, unde locum hunc emendabis et supplebis. KUST.

[i] ἈΛΛΗΛΟΙΣ] Hæc vox in prioribus editt. deest, quam ex ms. A. revocavi. Est autem ad sensum loci necessaria. KUST.

F [k] ἘΟΙΚΟΤΑ] Leg. ἐοικότων. TOUP. ἐοικότα Synesius Ep. 127. p. 262 C.

ΤΩΝ ὨΤΩΝ] Desunt hæc A.V.

[l] προθεὶς] Sic rectius ms. A. quam mss. B. et C. itemque priores editt. quæ habent προσθείς. Cum msto A. consentit Photius in Lexico inedito. KUST.

[m] κακῶν] κακὸν B.V.E. Photius. ἔχει M.

[n] πρόστιμα] προστίμαθ' A. προστίματα B.V.E. προστιμήματα Photius.

G [o] Πολύζηλος Δημοτυνδάρεως] Portus, *Polyzelus Demotyndarei filius.* Sed scribendum est, Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ, i. e. *Polyzelus in [fabula] Demotyndareo.* Scripsisse enim Polyzelum fabulam hujus nominis testatur ipse Suidas supra v. Πολύζηλος. Photius in Lexico ms. recte habet Δημοτυνδάρεῳ. KUST. Et sic A.B.V.E.M.

[p] γοῦν κακῶν] κακῶν γοῦν A.V. Photius. Mox αὐτῷ τε M.

[q] Πλούτῳ] Ver. 48. Tum ποίῳ σημείῳ A.B.V. pro ἐκ ποίου σημείου.

H [r] Ἡ τύχη κενῶς κεκλ.] Sic recte mss. Paris. At priores editt. mendose, ἡ τύχη ἐν ὡς κεκληρονόμηκε, &c. Locus autem hic sumptus est ex Polybio, ut discimus ex ipso Suida infra v. Τύχη, ubi recte legitur, μήποτε γὰρ αὕτη (i. e. τύχη) μὲν κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην. KUST.

ΤΩΝ ΦΙΛΤΑΤΩΝ ΤΑ ΦΙΛΤ.] Confer Vatic. Append. IV. 5. KUST.

ρειν μέχρις ἐτῶν ιϛ΄, καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις. A

Τῶι ῥά: Διὸ δή.

Τῶς: Οὕτως.

> [s]Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.

Ὅμηρος. Καὶ [t]Σοφοκλῆς·

> Ὡς ἐμὲ
> [u]αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
> [x]πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.

Τῶι σε: Διό σε. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [y]Τῷ σε, μάκαρ Λητῷε, τεῷ τέττιγι γεραίρει.

Τῶι τέλει πίστιν φέρων: Οἷον, πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παρελεύσεται· ἤ, νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς.

Τώτιλας: Ὄνομα κύριον.

Τῶι τροπῶι; Ἀντὶ τοῦ, [z]τίνα τρόπον.

Τῶι τοι ἄρα: Διὰ τοῦτο δή.

Τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολίσμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ αὖθις·

Ἐπῄει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις· [a]τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

[b]Τό τοι πολὺ καὶ [c]μηδαμὰ λῆγον χρῄζω, [d]ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

Τουτέστι, τὸ [e]ἀνεξάλειπτον κακὸν, τὸ κατὰ τὴν [f]πλήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι τοῦ Οἰδίποδος.

Τὼ ὀφθαλμὼ παραβάλλῃ: [g]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς [h]ἐφορᾷς καὶ [i]ὑποβλέπῃ. [j]Ὅμηρος·

> Ὑπόδρα ἰδών.

Οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. Καὶ [k]Πλάτων περὶ αὐτοῦ·

> Ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τραβαῖαι: Αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ Ῥωμαίοις.

Τραβίτης: Ὁ κύων.

Τραγαλίζοντα: [l]Ἀριστοφάνης·

> Ὡς ἥσθηται τὸν σύρφακα . . . . .
> ἐκ κιθαρίου λογαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

B Τραγεῖν: Φαγεῖν.

Τραγήματα:

Καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων [m]πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα, τῶν δὲ ἰσχάδων, ἂν οὕτω [n]τύχῃ, πέντε ἢ ἕξ. Εἰ δὲ παρρησιασθέντες ἡμεῖς χαριέστερόν τινα παρρησίαν ᾐτήσαμεν ἔτι πλείους, προσέθηκεν ἂν ἴσως δύο ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ, καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων [o]γέλωτα.

C Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν: Ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

Τραγικῆς: Τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικὴ σκηνή: Πῆγμα μετέωρον, ἐφ' οὗ [p]ἐν θεῶν σκηνῇ τινες [q]παριόντες ἔλεγον. Λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη, σκηνή.

Τραγικὸν πάθος: Συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸς πίθηκος: Παροιμία. Ἐπὶ τῶν παρ' D ἀξίαν σεμνυνομένων. [r]Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον τοῖς [s]ποιηταῖς τραγῳδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν· ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῶόν ἐστιν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.

E

[s] Τὼς δέ σ' ἀπεχθ.] Est versus Homericus Il. γ΄. 415. KUST.

[t] Σοφοκλῆς] Aj. 841.

[u] αὐτοσφαγῆ] αὐτὸν σφαγῇ A.

[x] πρὸς τῶν—διό σε om. V.

[y] Τῷ σε, μάκαρ Λητ.] Anthol. Pal. VI. 54.

ΤΩΙ ΤΕΛΕΙ ΠΙΣΤΙΝ ΦΕΡΩΝ: Οἷον, πιστ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 735.

ΤΩΙ ΤΡΟΠΩΙ] Aristoph. Nub. 374. TOUP.

[z] τίνα] τινος V.

[a] τῷ τοι ἄρα καὶ] Æliano tribuit Valckenærius; qui, si excerpta mea rite intelligo, hæc a præcedentibus sejungit.

[b] ΤΟ ΤΟΙ ΠΟΛΥ ΚΑΙ ΜΗΔ.] Sophocl. Œdip. Colon. 517. τὸ τοι A.V. Ante h. v. delevi ΤΩΙ ΤΟΙ: Πολὺ παρὰ τρόπον τοῦτο. οὐ γὰρ τῷ τοι, ἀλλ' οὐδέτερον ἄρθρον ἐνικὸν τὸ τὸ, cum A.V.

[c] μηδαμᾶ] μηδαμὰ A.

[d] ξέν'] ξεῖν' A.

[e] ἀνεξάλειπτον] Scholiastes Sophoclis habet, ἀδιάλειπτον. KUST. ἀνεξάληπτον V. τὸ om. A.

[f] πλήρωσιν] Scribe πήρωσιν, ut apud Scholiastam Sophoclis legitur. KUST.

[g] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 361.

[h] ἐφορᾷς] ὑφορᾷς B. ὑπορᾷς V.

[i] ὑποβλέπῃ] παραβλέπῃς A.

[j] Ὅμηρος] Il. α΄. 148 et al.

[k] Πλάτων] Phædon. p. 117 B.

ΤΡΑΒΑΙΑΙ] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent τραβαῖαι. KUST. τραβαιαὶ A. παρὰ Ῥωμαίοις om. A.

ΤΡΑΒΙΤΗΣ] Ms. A. [et B.V.] τραβείτης. Suidas infra v. Τράπεζα, τραπεζίτης κύων. Quare existimo τὸ τραβείτης corruptum esse ex τραπεζίτης. KUST.

ΤΡΑΓΑΛΙΖΟΝΤΑ] Τραγαλίζον· A. τραγαλίζοντα V. Tum ὡς om. A. Deinde κιθαρίου E. et λογαριζόμενον B.

[l] Ἀριστοφάνης] Vesp. 671. Ὡς ᾔσθοντό γε τὸν μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον Ἐκ κιθαρίου λογαριζόμενον, &c. Vide ibi Scholiastam: et Nostrum supra v. Λογαριζόμενον. KUST.

[m] Πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις] Vel scribendum est, πολ- F λῶν ἅμα συνεστιωμένων; vel, πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις: ut Portus etiam monuit. KUST. συνεστιώμενον Hemsterhusius. συνεστιωμένους V. συνεσθιωμένων E.M. mox om. ἡμεῖς E.

[n] τύχῃ] τύχοι A.B.V.

[o] γέλωτα] Statim delevi Τῶν λεγομένων Τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, ὁ Γραμματικός, cum A.V. Ad ea sic Kusterus: "Hæc male voci τραγήματα subjecta sunt, quæ ad v. Τραγίαμβοι pertinent. Vide supra v. Ἀπολλόδωρος, ubi eadem leguntur."

G ΤΡΑΓΗΝ] Vid. supr. Ἀπατούρια. REINES. Hunc art. sumptum esse ex Schol. Aristoph. Ach. 146. monuit Abreschius. Habet A. in marg.

[p] ἐν θεῶν σκηναῖς τ.] Locus hic corruptus videtur, quem sic rescripserim, ἐν Θεῶν σχήματί τινες, &c. Confer Nostrum supra v. Ἀπὸ μηχανῆς Θεός. KUST.

ib. θεῶν σκηναῖς] σκηνῇ θεῶν A. θεῶν σκηνῇ B.V.E. Photii ms. Timæi ms. σκευῇ Photii ed. σκευαῖς Pierson. ad Mœrin p. 22. probante Ruhnkenio ad Timæum p. 259.

H ἐν θεάτρῳ Timæi ed. cum Etymol. M.

[q] παριόντες] παρόντες B.V.E. Photius, Timæus.

ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΠΙΘΗΚΟΣ] Confer Harpocrationem h. v. KUST.

[r] Δημοσθένης] P. 307, 25.

[s] ποιηταῖς] τοῖς ποιηταῖς A.V. Mox πίθον E. pro πίθηκον.

Τραγικώτερος: [t]Ἀξιοπιστότερος, ἢ [u]ἀτυχέστερος. [x]Ἀριστοφάνης· A

> Οὔκουν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
> ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

Αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. Ἢ ἐπεὶ δοκεῖ [y]ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι, καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου τοῦ [z]Πηγάσου, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν. B

Τράγκυλλος, ὁ Σευητόνιος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. Ἔγραψε [a]περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι [aa]παιδιῶν βιβλίον α', Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις [b]θεωρικῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β', Περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον α', Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων α', Περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας α'· [c]ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ· Περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ [d]ἰδέας ἐσθημάτων καὶ ὑποδημάτων καὶ τῶν ἄλλων οἷς τις ἀμφιέννυται, C Περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἑκάστη, [e]Περὶ Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β', [f]Συγγενικὸν [g]Καισάρων· περιέχει δὲ καὶ βίους καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ, βιβλία η'· Στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

Τραγόλας: Ὅπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κόττας οὕτω D βίαιον ἀφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ [h]διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ [i]προσηλῶσαι.

Τράγος: Παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν· τράχος τις ὤν. Ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν [k]φωνὴν ἔχειν. Ἢ ἀπὸ τοῦ τρέχειν. Καὶ τραγᾶν φασι τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν [l]φέρωσιν.

Τράγος: Παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. Ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμὸν, ὡς, ἡνίκα [m]πίοι ὕδωρ τοῦ [n]Νέδα ποταμοῦ τράγος, ἁλώσεται ἡ [o]Ἱρὰ τὸ ὄρος. Καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. Ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμόν· οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζεν κεκυφότα· καὶ τούτου ἐκβάντος, ἑάλω τὸ ὄρος.

B Τραγῳδία: [p]Δεινοπάθεια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.

[q]Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει, ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ ἐριννύες.

> [r]Τὸ δ' ὅπως ἐγένοντο, τραγῳδίαν βουλομένου γράφειν ἐστὶν, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντος.

Καὶ αὖθις·

C

> Παθοῦσα [s]τραγῳδίας ἄξια.

Τραγῳδικόν: Ἐμπαθές. Ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτικὴ, ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

Τραϊανὸς, πατρίκιος. [t]Ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. Οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. Ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος. D

Τραϊανὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων· [u]Δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ, εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι.

E

[t] Ἀξιοπιστότερος] Ne putes hanc esse interpretationem vocis τραγικώτερος; sed sensus est, τὸ τραγικώτερος in subjuncto loco Aristophanis præter expectationem dictum esse pro ἀξιοπιστότερος. Culpandus interim est Grammaticus noster, quod mentem suam non clarius expresserit. KUST.

[u] ἀτυχέστερος] κατηχέστερος E.

[x] Ἀριστοφάνης] Pac. 134.

[y] ὁ Βελλεροφόντης] ὁ om. V.

[z] Πηγάσου] τοῦ Πηγάσου A.B.V.E.

ΤΡΑΓΚΥΛΛΟΣ] Scripsit De Regibus, De Prætoribus, (ex 4 et 7 Prætorum Priscianus VIII. citat testimonia, item e 4. lib. XVIII.) De Viris illustribus, De republica Ciceronis, De signis et notis, De anno Romano, De vestium generibus, De spectaculis, De Græcorum certaminibus s. ludis, De vitiis corporalibus, De ominosis verbis, vid. Torrent. Præf. ad Sueton. REINES.

[a] περὶ τῶν παρ' Ἕλλησι παιδιῶν] Operis hujus meminit Tzetzes Chil. VI. 875. KUST. ἐπὶ τῶν M.

[aa] παιδιῶν] παιδειῶν A.

[b] θεωρικῶν] θεωρ. V.E.

[c] ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ] Didymus nimirum in scriptis suis Ciceronem reprehenderat: ut patet ex loco isto Ammiani Marcellini lib. XXII. p. 235. *Chalcenterus Didymus, multiplicis scientiæ copia memorabilis, qui in illis sex libris, ubi nonnunquam imperfecte Tullium reprehendit, Sillographos imitatus, scriptores maledicos, judicio doctarum aurium incusatur.* Adversus hujus igitur obtrectationes Suetonius Ciceronem defendit. KUST.

[d] ἰδεῶν] ἰδέας A.B.V. ἰδίων E.

[e] περὶ Ῥώμης—ἠθῶν] Ex his, ut puto, sunt quæ de etymo triumphi e Tranquillo citat Isidor. Etymol. XVIII. 2. REINES.

[f] Συγγενικὸν Καισ.] Hoc opus hodie adhuc exstat. KUST.

[g] Καισάρων] καὶ σάρων V. Mox δὲ A. sine καί.

ΤΡΑΓΟΛΑΣ: Ὅπλον, ᾧ χρ.] Vide supra v. Κόττας, ubi eadem leguntur. KUST.

[h] διὰ τῶν] διὰ om. A.

[i] προσηλῶσαι] προσαρμόσαι E. (πλῶσαι)

[k] φωνὴν ἔχειν] ἔχειν φωνὴν A.

[l] φέρωσιν] ὍΤΙ ἡ τῶν τράγων δυσοσμία γράσος λέγεται. καὶ γράσων ἄνθρωπος, ὁ δύσοσμος. Διάλογον τράγου καὶ βοὸς ἐν τῷ F ΒΟΥΣ ἝΒΔΟΜΟΣ, A. in marg. rell. om. Omnia desunt V.

[m] πίῃ] πίοι A.B.V.

[n] Ἔδα] Emendandus hic locus e Pausan. IV. p. 327. τοῦ Νέδα ποτ. et ἡ Εἶρα. Vid. Kuhn. HEMST. Ms. Νέδα. Ex orac. apud Pausan. p. 327. Habet ex Pausania alia etiam nonnulla Suidas. VALCK. Similia Bos et Toup. Νέδα A.B.V. Mox ὁ ante τράγος om. A.B.V.

[o] Ἱρὰ] ἱερὰ A. εἶρα Pausan.

G [p] Δεινοπάθεια] Schol. Platon. p. 153. Τραγῳδία ἐστι ποίησις ἔμμετρος πρὸς ἅμιλλαν ᾠδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικήσαντι τράγος ἆθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε.

[q] Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φαντασμ.] Confer Schol. Aristoph. ad Plut. 423. qui eadem docet. KUST.

[r] Τὸ δὲ ὅπως] Hæc scriptori incerto tribuenda puto, non Aristophanis Scholiastæ.

[s] τραγῳδίας] τραγῳδιῶν Schol.

ΤΡΑΓΩΙΔΙΚΟΝ: Ἐμπαθές. ἐπ.] Aristoph. Plut. 424. H Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν. quem versum compilator hic omittere non debebat. KUST. Horum fundus non in Aristoph. Plut. 424. sed Acharn. 9. unde ad verbum sunt descripta. ABRESCH.

[t] Ἤκμαζε δὲ] δὲ om. V. Mox οὗτος om. V. et infra καὶ ὀρθοδοξότατος. Deest art. A.

[u] Δέξαι] Vid. Dion. Cass. LXVIII. 16.

ᵛΟὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχήν τινα τῆς τιμωρίας παρέσχεν. Οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ [u]Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι, πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρους ἐπῆγον τοῖς Χριστιανοῖς κολάσεις. Ὅθεν καὶ [x]Τιβεριανὸς, ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως [y]ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους.

Τράμις: Ὁ πρωκτός. [z]Ἀριστοφάνης·

> Αἰθὴς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

Τράμπις:

Τρανές: Σαφές.

> [a]Ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

Καὶ αὖθις·

> Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.

ᵛΟτι τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. [Ἐν τῷ Αἰσθήσεις πέντε.]

Τράπεζα: Καὶ, τραπεζεῖτης κύων, ὁ ὑποκάτω τῆς τραπέζης. Τραπεζίτης δὲ, διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. Καὶ [b]τραπεζῆες κύνες, ποιητικῶς.

Τραπεζολοιχός:

[**Τραπέζια**:]

Τραπεζοῦς, Τραπεζοῦντος. Ὄνομα πόλεως.

Τραπεζοφόρος: Ἱερωσύνης ὄνομα ἡ Τραπεζοφόρος· [c]καὶ ὅτι αὐτή τε καὶ ἡ [d]κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα [e]τῇ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερείᾳ· ὡς Λυκοῦργος [f]ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ δεδήλωκε.

Τραπείομεν: Τὸ βαρύτονον τράπω.

A Ποῖ δὴ τράπωμαι, καὶ τίς γένωμαι;

Διὰ τοῦ ω μεγάλου. Καὶ [g]τράπω, αὐθυπότακτον, τράπησι.

Τρασιά: Ὁ τόπος ἐν ᾧ [h]ψύχεται τὰ σῦκα, ἢ οἱ τυροί. Ἀπὸ δὲ [i]τοῦ καθόλου ἐπὶ [k]τὸ μέρος ἦλθε. Καθόλου γὰρ [l]εἰπὼν ἄνω τὴν εὐδαιμονίαν τὴν [m]ἑαυτοῦ,

> [n]Βρύων [o]μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις

καταμερίζει αὐτά. Ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ B ἔρια γίνεται· ἀπὸ δὲ στεμφύλων, ἡ τρύξ· ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς, τὰ σῦκα.

Τραυματίας: Τετρωμένος.

> Τραυματίας [illegible] καὶ καματηροὺς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς, οὔτε βούλησις, [p]φυλάττεσθαι ἐθεράπευε.

Τραυματισθῆναι: Ἀντὶ τοῦ [q]τρωθῆναι. [r]Θουκυδίδης α΄.

Τραύξανα: Τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν C ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. Σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. Οὕτω Φερεκράτης.

Τραφερή: Ἡ ξηρὰ γῆ.

Τραχέως: Ἀνδρείως.

> Οἱ δὲ τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφραγμένῃ τῇ φάλαγγι.

Τραχεινή: Τραχεῖα ὁδός.

D **Τραχηλίζων**:

> Κλεόστρατος Ῥόδιος [s]πάλην νικῶν ἐς τραχηλίζων ἀπελάμβανε.

Καὶ [t]Ἰώσηπος·

> Πολέμῳ καὶ λιχνείᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους, οἰκτρότατα πάσχειν.

Καὶ τράχηλος, τὸ μέρος τοῦ σώματος.

ᵛ Οὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur etiam in Collectaneis Constantini a Valesio editis, p. 818. KUST.

[u] τῶν Ῥωμαίων] τῶν om. A.

[x] Τιβεριανὸς] Vid. Malela p. 356. TOUP.

[y] ἐπεισαγόντων] ἐπεισαγαγόντων V.

[z] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 253.

ΤΡΑΜΠΙΣ] Etymologus v. Ἀσπὶς, τὸ τράμπις interpretatur πλοῖον βαρβαρικόν. Aliter vero Hesychius: quem vide. Confer etiam Scholiastam Nicandri, p. 16. KUST. Ther. 268.

[a] Ἴσμεν γὰρ οὐδ.] Sophocl. Aj. 23.

ᵛΟΤΙ τρανεστέρα] Deest art. A. ἐν τῷ αἰσθ. π. om. V.

[b] ΤΡΑΠΕΖΗΕΣ ΚΥΝΕΣ] Homerus Il. ψ΄. 173. KUST.

ΤΡΑΠΕΖΙΑ om. A.B.V. Gl. seq. om. A. post Τραπείομεν ponit V.

ΤΡΑΠΕΖΟΦΟΡΟΣ: Ἱερωσύνης ὄν.] Ex Harpocratione. Ceterum pro ἱερωσύνης scribendum est ἱερείας, i. e. *sacerdotis*, vel *sacrificulæ*. KUST.

[c] καὶ ὅτι] καὶ om. A.

[d] κοσμὼ συνδιέπουσι] κοσμοσύνη διέπουσι V.

[e] τὰ—ἱερεῖα] τῇ—ἱερείᾳ A. Photius.

[f] ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Scribe ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, i. e. *in eadem oratione:* ut apud Harpocrationem. Intelligitur autem oratio Lycurgi περὶ τῆς Ἱερείας, cujus mentio apud Harpocrationem præcesserat. KUST. Sic A.V. Photius.

[g] ΤΡΑΠΩ] τράπ' A. i. e. τράπης. Post αὐθυπότακτον A. V. addunt τράπ'. B.E.M. τράπεις.

ΤΡΑΣΙΑ: Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηρ.] Hæc sumpta sunt ex veteri aliquo Scholiaste ad locum illum Aristophanis in Nubibus, 50. Ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας. Confer etiam Nostrum supra v. Ταρσοὶ καλάμων. KUST.

[h] ξηραίνεται] ψύχεται A. Schol. Aristoph. ψύχεται B. E V.E. ξηραίνεται habet Zonaras.

[i] τοῦ καθόλου] τὰ καθόλου A.

[k] τὸ μέρος] τὰ κατὰ μέρος Schol.

[l] εἰπὼν ὁ Στρεψιάδης] ὁ Στρεψιάδης om. A.B.V.

[m] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.B.

[n] Βρύων] Aristoph. Nub. 45.

[o] μελίτταις καὶ] μελίττ' A.

[p] φυλάττεσθαι ἐθεράπευε] Cum Porto legendum puto, φυλάττεσθαι καὶ θεραπεύεσθαι ἐκέλευσε. KUST. Leg. ἐφύ- F λαττε καὶ ἐθεράπευε. TOUP.

[q] τρωθῆναι] λυτρωθῆναι V.

[r] Θουκυδίδης α΄] Vid. Wass. et Duker. ad VII. 41. Adde IV. 12. 35. 129. Θουκυδίδης ἐν. . . Ἡρόδοτος πρώτῳ, δευτέρῳ, τρίτῳ Antiatt. Bekkeri 114, 19.

ΤΡΑΥΞΑΝΑ: Τὰ ἀπὸ τ.] Eadem habet Etymologus. [et Photius.] Videtur autem τραύξανα dictum esse pro τρώξανα, a τρώγω. KUST. Post h. gl. addit A. τραχὺ ὄν.

ΤΡΑΦΕΡΗ] Homerus Il. ξ. 308. KUST.

G ΤΡΑΧΕΙΝΗ: Τραχεῖα ὁδός.] Sic A.V. Vulgo, Τραχεῖα καὶ τραχήνη (τραχεινὴ E.) ὁδός. ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα.

ΤΡΑΧΗΛΙΖΩΝ] Ex Pausania, opinor. Vide Casaubon. [illegible] Athen. p. 38. Plutarch. Anton. p. 931. διαλαμβάνων τοὺς νεανίσκους ἐτραχήλιζεν. Plutarch. de Educ. Lib. p. 154. ed. Lips. TOUP. Hæc leguntur in Euseb. Chron. I. p. 42, 51. idque observatum Scaligero in notis ad Gr. Euseb. p. 429. HEMST. Addit Scaliger, "Τραχηλισμὸς hic intelligitur, qui aliter ἀγκυρισμός." H Hunc Suidæ locum infeliciter tractat Cuperus Obs. I. p. 86.

[s] πάλη] πάλην A.V. Euseb.

[t] Ἰώσηπος] Lib. V. de Bello Jud. c. XXI. p. 886. sed ubi pro τραχηλιζομένους legitur τραχηλιαζομένους. KUST. IV. 6. 2. ubi nunc τραχηλιζομένους e mss.

Τραχὶν, Τραχῖνος: Ὄνομα πόλεως. Καὶ [u]Τραχινίαις.

Τράχων, Τράχωνος.

Τραχωνῖτις: Χώρα.

Τρέσας: Ἀντὶ τοῦ φυγὼν, φοβηθεὶς, δειλιάσας.

[x]Τρέσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρον πόδες.

Ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. Καὶ αὖθις·

[y]Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμου τρέσσαντά σε δέξατο μάτηρ.

Τρέφω: Αἰτιατικῇ.

Τρέφεσθαι: Πήγνυσθαι, [z]συνίστασθαι. [a]Περὶ ψυχῆς·

Τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται.

Ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται. [b]Ὅμηρος·

Ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος.

[[c]Πολλὸν δὲ [d]τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς.

Οἷον δρόμον.] Καὶ,

[e]Πολλὸν δὲ τρέφει κῦμα.

Τεθραμμένον, συνιστάμενον. Τρέφω καὶ τὸ ἔχω.

[f]Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω.

Ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τροφή: Ἀριστοτέλης, [g]Ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. Οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ [h]τῷ τρεφομένῳ· τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. Εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ αὔξει αὐτό· αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον (τοῦτο γὰρ καὶ [i]φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου·) οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. Οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. Εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό· οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει, καὶ μεταβάλλει [k]τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ [l]τῷ τρεφομένῳ. [m]Οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι· ἀλλ' οὐκ εἰσί. Ἡ γὰρ τροφὴ δυνάμει μέν ἐστιν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ, ἐνεργείᾳ δὲ, ἐναντία. [n]Ὅ γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πώς ἐστι τῷ τρεφομένῳ· ὁπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. Μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον, οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. Οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν [o]εἰς θερμόν. [p]Κἂν γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, [q]οὐχ ᾗ μετέχει λευκοῦ, ἀλλ' ᾗ μετέχει μέλανος μεταβάλλει. Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Διττῆς οὖν οὔσης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν, ἀπέπτου, τῆς δὲ, πεπεμμένης· ἡ μὲν ἄπεπτος ἐναντία ἐστὶ [r]τῷ πεπεμμένῳ· [s]ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβάλλουσα, ἤδη ὁμοία.

[t]Ὅτι τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική· τὸ δὲ τρεφόμενον, τὸ ἔμψυχον σῶμα, [u]καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. Τὸ δὲ, ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. Ἔστι δὲ καὶ τὸ ᾧ τρέφεται, διττόν· τὸ μὲν κινοῦν, καὶ κινούμενον. Τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον [x]θερμὸν, ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχὴ, ὡς δι' ὀργάνου, καὶ κινεῖ, καὶ κινεῖται. Κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς θρεπτικῆς δυνάμεως· κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια, οἷον ὀδόντας, φλέβας, γαστέρα, καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή· ἅ τινα μόνως κινεῖται, οὐκέτι δὲ καὶ [y]κινεῖ.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην:

---

[u] ΤΡΑΧΙΝΙΟΣ: Ὁ ἀπ' αὐτῆς] τραχινίαις V. Hæc om. B. καὶ Τραχινίαις addit E. Deest articulus A. cum sequente.

ΤΡΕΣΑΣ] Plutarch. in Lycurg. p. 114. Vid. nos ad v. Πείσανδρος. TOUP.

[x] Τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρ.] Locus est corruptus. Portus legit Τρέσσαντ' οὐκέτι ῥίμφα, &c. Sic saltem metro consuletur. At ego propter fragmenti brevitatem nihil certi de hoc loco statui posse censeo. KUST. Festinanter nimis vir doctissimus. Est versus Homeri Iliad. ν'. 515. ubi ita legitur: Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο. Quemadmodum et apud Suidam scribendum est. Ceterum nomine isto insigniebatur Aristodemus apud Ælian. de Anim. IV. 1. Ἀριστόδημος δὲ Ὁ ΤΡΕΣΑΣ, καὶ Κλεώνυμος ὁ ῥίψας τὴν ἀσπίδα, καὶ ὁ δειλὸς Πείσανδρος οὔτε τὰς πατρίδας ᾔδοῦντο, οὔτε τὰς γαμετὰς, οὔτε τὰ παιδία. TOUP. τρέσαι A.B.V.E.

[y] Ἀνίκ' ἀπὸ πτολ.] Anthol. Pal. VII. 230.

ΤΡΕΦΕΣΘΑΙ: Πήγν.] Confer Erotianum v. Τεθραμμένον. KUST.

[z] συνίστασθαι] συναφίστασθαι A.V.

[a] Περὶ ψυχῆς] Additur in prioribus edd. περὶ ψυχῆς, quod a Kustero minime debuit expelli: continet enim indicium ejus libri, unde verba, quæ subjiciuntur, fuerunt depromta: nimirum ex Platonis Phædone, cui titulus est περὶ ψυχῆς p. 72 A. [96 B.] ubi totidem literis extant. HEMST. Περὶ ψυχῆς servant omnes mss. cum Photio. Vid. Fischerum ad Platon. Phæd. p. 404.

[b] Ὅμηρος] Odyss. ι'. 246. KUST.

[c] Πολλὸν δὲ τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς. Οἷον δρόμον] Hæc male huc translata sunt. Pertinent enim ad vocem τρέχειν. KUST. Male collocata esse patet ex Photio, in quo alteram glossam constituunt omissis Πολλὸν δέ. Uncinos apposui. De locutione τρέχειν περὶ ψυχῆς vid. Valckenær. ad Herodot. VII. 57. quosque ille laudavit.

[d] τρέχειν] τὸ τρέχειν A.V. τρέφειν B.E.

[e] Πολλὸν δὲ τρέφει κῦμα] Homer. Il. λ'. 307. KUST.

[f] Τ' ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω] Sophocl. Œdip. Tyr. 356. ut Portus monuit. Idem Sophocles Antig. 897. Κάρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω. Scholiasta ad eum locum: Εὐσυνήθως Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν. KUST.

[g] ὍΤΙ διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τρ.—καὶ μεταβαλοῦσα ἤδη ὁμοία] Hæc omnia leguntur apud Philoponum in lib. II. Aristot. de Anima, I. 1. a. b. KUST.

[h] τῷ τρεφομένῳ] τῶν τρεφομένων Philop. ubi om. τρέφεσθαι—τρεφομένῳ.

[i] φθαρτικὸν] καὶ φθαρτικὸν A.B.E. Philop. οὐκ ἔστιν—τρέφεσθαι Philop. pro οὐκ ἄρα—τρέφεται.

[k] τὸ ἐναντίον] τὸ om. A.V.

[l] τῷ τρεφομένῳ] τῶν τρεφομένων Philop.

[m] Οὗτοι] Hæc aliter Philoponus.

[n] Ὅ τε] τε om. A.V. Mox μὲν om. V.

[o] εἰς θερμὸν om. V.

[p] Κἂν γοῦν—μεταβάλλῃ] καὶ γὰρ—μεταβάλλει Philop.

[q] οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος] Philoponus, οὐχ ᾗ μετέχει λευκοῦ, ἀλλ' ᾗ μετέχει μέλανος, μεταβάλλει, i. e. *Non, quatenus particeps est albi, sed quatenus particeps est nigri, mutatur.* Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. μετέχει λευκοῦ ἀλλ' ᾗ (vel ᾖ) μετέχει μέλανος A.V.

[r] τῇ πεπεμμένῃ] Legendum est, τῷ τρεφομένῳ: ut habet Philoponus. KUST. τῷ πεπεμμένῳ A.V.

[s] ἡ δὲ πεπεμμένη om. E. Tum μεταβάλλουσα A.V.

[t] τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba ejusdem Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, I. 3. a. KUST. Plenius Philoponus.

[u] καθὸ—δύναμιν V. in marg. ubi rell. om.

[x] θερμὸν] καὶ θερμὸν A.

[y] κινεῖ] καὶ κινεῖ A.B.V.E.

[z]Ἐὰν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους [a]καταφεύξονται, καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

Τρέψομαι: Νικήσω.

Ἐγώ σε τῇ [b]βοῇ ταύτῃ τρέψομαι.

[c]Ἀριστοφάνης φησίν. Ἀντὶ τοῦ, [d]νικήσω βοῶν.

Τρεῖ: Φοβεῖται.

Τρὶς ἕξ: [e]Νικητήριος βόλος. Παροιμία·

Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.

Τρήρωνα: Δειλήν. [f]Ὅμηρος·

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' [g]ὁμοῖαι.

Ἀντὶ τοῦ, δειλαῖς περιστεραῖς.

Τρήτη: Τετρημένη, [h]ὀπὰς ἔχουσα.

[i]Καὶ λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ ἐειδομένην.

Τὴν κίσσηριν [j]λέγει.

Τρηχματεῦ:

Τριακάς: [[k]Ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός.] Τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ [l]τριακοστὴ ἡμέρα [m]διὰ θανάτου, καὶ [n]ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερίδης δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριακονταετής: Ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται· οἷον ἐνναετὴς ἄνθρωπος· ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται· οἷον ἐνναέτης. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

Τριακοντόποτυς βόθρος: Εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν [o]Σύρφακα ῥιπτοῦσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, [p]λίθῳ γε μὴν τῷ ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί. Οἱ δὲ, ὅ τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀπορραγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν.

Τριακοντούτης: Παροξυτονεῖται. Κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. Καὶ [q]τὸ πληθυντικὸν, τριακοντούτεις. Καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τριακοντούτεις σπονδαὶ εἴρηνται. Καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριάριοι:

[r]Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν [s]πεζικῶν στρατοπέδων τὰς [t]ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη· τὸ δὲ μέρος ἕκαστον διττὰς εἶχε [u]προσηγορίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος στόλος, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον· τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτον ἐπωνυμίαν ἔτι εὖ προσειλήφει. Τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

Τρία Στησιχόρου: [x]Στροφὴν, ἀντίστροφον, ἐπῳδόν. Ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. Καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ [y]τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι.

Τριαχθῆναι λέγουσιν οἱ [z]παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν, ἢ τὸ τρὶς [a]τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δολιχόν. Οὕτω [b]Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς.

Τριβακά: [c]Κατατετριμμένα.

[d]Ὀθόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβή: Ἡ τρίψις. [e]Ἀριστοφάνης·

Οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν [f]τριβήν.

[g]Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐύφων ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρίψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

Τριβήν: Βραδυτῆτα, χρονίαν ὑπέρθεσιν.

---

[z] Ἐὰν τὸ δὴ] Polybii. Vid. Schweighæuser. ad XVIII. 35, 6.

[a] καταφεύξονται] καταφεύξονται A.B.E. καταφεύξονται V.

[b] βοῇ] βοῇ ταύτῃ A.B.V. Ἀριστοφάνης ante ἐγὼ collocat A.

[c] Ἀριστοφάνης] Equit. 275.

[d] νικήσω βοῶν] βοῶν om. A.

ΤΡΕΙ] Il. λ'. 553.

[e] Νικητήριος] νικητήριον B.E.M.

[f] Ὅμηρος] Hymn. in Apollinem, 114. KUST. Potius Il. ε'. 778. Vid. Boissonad. ad Herodian. p. 134.

[g] ὁμοῖαι] ὁμοῖα V. ὁμοίως E.

[h] ὀπὰς] ὄπα A.V. τόπα E.

[i] Καὶ λίθακα τρ.] Anthol. Pal. VI. 66.

[j] λέγει] λέγ A. i. e. λέγων.

ΤΡΗΧΜΑΤΕΥ] Vox mihi prorsus ignota. KUST. τρημματεῦ V. τρηχματεῦ A. τριχματεῦ E.

ΤΡΙΑΚΑΣ: Ἡ τριακ.] Ex Harpocratione. KUST. Canis a Pane, Pæoniæ satrapa, dono datus Alex. M. ita dictus, Pollux V. c. 5. REINES.

[k] Ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς om. A.B.V. Photius.

[l] Τριακάτη] Imo, τριακοστή. KUST. Sic V. Photius. λ' A. Harpocr. ms. Pal. τριάκτη E. Vid. Bastii Comment. Palæogr. p. 852. Jungerman. Polluc. III. 102.

[m] διὰ θανάτου] διὰ τὴν Ἑκάτην Hemsterhus. ad Lucian. D. M. I. 1. citans Prov. Vat. App. IV. 16. Τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν ᾅδου διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον etc.

[n] ἐλέγετο] ἐγένετο V.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΠΟΤΥΣ ΒΟΘΡΟΣ: Εἰς ὃν μετ.] Hæc esse Æliani discimus ex ipso Suida supra v. Ἀλοῶ. Vide etiam v. Μετέωρος, et v. Ὑποχείριον. KUST.

[o] Σύρφακα] Supra v. Μετέωρος legitur Σύφακα, quod probo. KUST. Tum ῥιπτοῦσι M.

[p] λίθῳ—τῷ] λίθων—τῶν A.V. Tum ἐμποσὶν V. χερσὶν A.

ΤΡΙΑΚΟΝΤΟΥΤΗΣ] Eadem fere atque ea quidem auctiora habet Etymol. nisi quod omittat καὶ Ἀριστ. Lego καὶ Ἀριστοφάνης τριακοντούτιδας. Respexit Equit. 1385. τὰς τριακοντούτιδας Σπονδὰς παραδῶ σοι. Locus autem Thucydidis est p. 73. ed. Duk. TOUP.

[q] τὸ πληθυντικὸν] τὰ πλήθη A.V. Photius. Mox αἱ τριακ. σ. εἴρηται Photius. Vid. Thucyd. I. 23. 115.

[r] Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 26. KUST.

[s] πεζικῶν] Hanc lectionem ex Polybio revocavi. Ante enim corrupte legebatur, Περσικῶν. Simile mendum occurrit supra v. Ἀγωνιῶ. Confer Jacob. Gronovium in notis ad Fragm. Polyb. p. 455. KUST. Περσικῶν B. τῶν πεζ. στρατ. A.V.

[t] ἀρίστας] ἀρίστους V.

[u] τὰς προσηγορίας] τὰς om. A.V.

ΤΡΙΑ ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ] Confer Nostrum supra v. Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου. KUST.

[x] Στροφὴν] τροφὴν A.

[y] τρία τὰ—δολιχὸν om. B.E. Qui addunt tamen Τριαχθῆναι—δικασταῖς post Τρίβακα. τὰ τρία Σ. Photius.

ΤΡΙΑΧΘΗΝΑΙ: Λέγουσιν οἱ παλ.] Vide Casaubonum Lect. Theocr. c. VI. et præcipue Salmasium ad Solinum, p. 206. edit. Ultraj. ubi docte de significatione vocis hujus agit. KUST.

[z] παλαιστρικοὶ] παλαιστρητικοὶ Photii ms. παλαιστριτικοὶ ed.

[a] τροχάσαντα] στοχάσαντα A.V. Photius, Etymol. ms. Dorv. τρὶς τροχάσαντα Antiatticistes Bekkeri p. 114, 23.

[b] Θουγένης] Ms. Paris. A. itemque Photius in Lex. ms. habent, Θουγενίδης. KUST. Sic etiam V.

[c] Κατατετριμμένα] Addendum est, ἱμάτια. KUST.

[d] Ὀθόνια καὶ τριβ.] Fragmentum hoc sumptum est ex Artemidori lib. II. c. 3. sed ubi, pro τριβακὰ, legitur τρίβακα, cum accentu in antepenultima. KUST.

[e] Ἀριστοφάνης] Av. 156.

[f] τριβὴν] τὴν τριβὴν A.B.V. Mox εὐύφων suprasc. in V.

[g] Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐύφ.] Inepte. Sensus enim hujus loci est is, quem in versione expressimus. KUST.

Εὑρὼν τοὺς στρατιώτας [h]μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας.

Ὁ δὲ καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου, καὶ [i]ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν.

Τριβολεκτράπελα: Ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου [k]σύγκειται. Ἀντὶ τοῦ σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ [l]ἀπαίδευτα [καὶ ἀνώμαλα.] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ [m]στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ', οἷά περ οἱ νῦν.

Τρίβοντας: Ἀναλίσκοντας.

Τριβουνάλιον: [n]Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλαντίου στήλη ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ [o]αὐτοῦ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε καὶ Κωνσταντίνου. Ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν [p]ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Τριβοῦνος: Οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν, Παλαιστῖνος [q]γένος, λόγιος, καὶ τὰ ἐς τέχνην τὴν ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων· ἄλλως δὲ σώφρων τε, καὶ θεοφιλὴς, καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. Καί ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου [r]κεκομισμένος. Ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο, [s]Ἰουστινιανὸν βασιλέα Χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ᾔτησε δοῦναι. Τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης, ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι, ὅτου ἂν δέηται. Ὁ δὲ ἄλλο οὐδὲν ᾔτει τῶν πάντων χρημάτων, [t]ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς Χοσρόην ἀφεῖναι. Ὁ δέ οἱ [u]ἄλλους τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξῃτήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. Κλέος τε μέγα ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβοῦνος ἔσχε.

Τρίβων: Ἔμπειρος. [x]Ἀριστοφάνης·

Ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.

Καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τρίβωνα: Στολισμόν. Οἱ γὰρ φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι [y]ἐχείμαζον, μηδὲν ἐσθίοντες. Καὶ [z]Ἀριστοφάνης·

[a]Μήτε ῥιγῶν ἄχθῃ λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῇς,
οἴνου τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

Τριβωνετόμενοι: Ἤτοι [b]ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες· ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. [[c]Ἢ] ἀντὶ τοῦ τρίβωνες εἶναι πραγμάτων.

Τριβωνιανὸς, Μακεδονιανοῦ, [d]ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. [e]Οὗτος· [f]ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην ὑπῆρχε, καὶ ἄθεος, [g]ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· [gg]κόλαξ δὲ, καὶ ἀπατεὼν, καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. Ἦν δὲ κοϊαίστωρ Ἰουστινιανοῦ.

[h]Οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο, καὶ παιδείας εἰς [i]ἄκρον ἀφίκετο τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον· [k]ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακὼς, οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι· [l]τῶν τε νόμων ἡμέρᾳ [οἱ] ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἑκάστῃ τοὺς μὲν ἀνῄρει, τοὺς δὲ ἔγραφεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρείαν [m]ἑκάτερον.—[n]Ἔτη δὲ πολλὰ ἐπι-

[h] μήκετι] οὐκέτι E. qui infra om. πως.

[i] ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν] Deest in hac sententia verbum ἐνθυμούμενος, ut patet ex ipso Suida supra v. Ὅσον οὔπω. KUST.

ΤΡΙΒΟΛΕΚΤΡΑΠΕΛΑ: Ἐκ τοῦ τριβ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 999.

[k] σύγκειται ἀντὶ τοῦ] ἀνάκειται A. om. E.

[l] ἀπαίδευτα καὶ ἀνώμαλα] καὶ ἀνώμαλα om. A.B.V.E.

[m] στωμύλλων] στωμύλων A.V.

[n] Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλ.] Hæc leguntur etiam apud Codin. de Orig. CPol. num. 41. et apud Nostrum supra v. Στήλην. KUST.

[o] αὐτοῦ τοῦ] τοῦ om. A.V.E. qui mox inserunt τε ante καί.

[p] ἐγίνοντο] ἐγένοντο V. Post hunc artic. delevi ΤΡΙΒΟΥΝΙΑΝΟΣ: Οὗτος ἦν κυαίστωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, cum A. Habet V. tantum in marg. Vid. infra in Τριβωνιανός. Monet autem Hemsterhusius legi Τριβουνιανός in v. Ἀγαθίας.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ: Οὗτος ἐπὶ Χοσρ.] Totus hic articulus excerptus est ex Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 10. KUST. Τρίβωνος E.

[q] τὸ γένος] τὸ om. A.V. τὴν ante ἰατρικὴν addunt A.B. V.E.

[r] κεκομισμένος] κεκοσμημένος V.

[s] μετὰ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως] Ἰουστινιανὸν βασιλέα A.B.V. E.

[t] ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι Χοσρόην] ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμάλωτόν τινα Χοσρόην ἀφεῖναι A. et fere V.

[u] ἄλλους τε] τε om. A.V.

[x] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1420.

ΤΡΙΒΩΝΑ] Schol. Gregor. Naz. ms. Paris. apud Bastium: Τρίβωνες: περιβλήματά τινα, τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθραί τε καὶ φοινικαῖ· φαιαὶ δὲ τῶν φιλοσόφων. Πασάσημον δὲ τοῦτ' ἦν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην φορούμενον, ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νῦν σκαραμάγγιον. Eadem Cyrillus Lex. ms. apud Du Cangii Gl. Gr. p. 1382.

[y] ἐχειμάζοντο] ἐχείμαζον A.B.V. Schol. Aristoph.

[z] Ἀριστοφάνης] Nub. 415. ubi legitur, ἄχθει, et ἐπιθυμεῖς, et ἀπέχει. KUST.

[a] Μήτ' οἶο] μήτε A.B.V. Tum ἀπέχθη A.B. Mox ἀριστῶν B.

ΤΡΙΒΩΝΕΤΟΜΕΝΟΙ: Ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione. KUST.

[b] ἀντὶ] ἤτοι ἀντὶ A.V. Photius.

[c] Ἢ ἀντὶ] ἢ om. A.E. Photii ms. Inseruit Kusterus ex Harpocrat. Mox τρίβωνες A.E. Photius, non τρίβωνας.

ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΣ] E Pamphilia oriundus: Lipstorp. p. 2. Monarch. Papal. p. 74. REINES.

[d] ἀπὸ δικηγόρων] ἐκ δικηγόρων V.

[e] Οὗτος ὁ Τριβων.] Hesychius Milesius: Τριβωνιανὸς κολακεύων Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἔπειθεν αὐτὸν ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλὰ μετὰ σαρκὸς εἰς οὐρανὸν ἁρπαγήσεται. Ἦν δὲ ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην καὶ ἄθεος.

[f] ὁ Τριβωνιανὸς] ὢν E.

[g] ἀλλότριος] καὶ ἀλλότριος V.

[gg] κόλαξ καὶ ἀπατέων] Conf. Procop. Hist. Arc. c. 13. p. 40. ed. Paris.

[h] Οὗτος φύσεως μὲν δυν.——κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου] Hæc sunt verba Procopii lib. I. de Bello Pers. c. 24. KUST.

[i] ἄκρον τε] τε om. A.V δὲ E.

[k] ἐς δὲ φιλοχρηματίαν] Sunt verba Michaël. Attaliatæ in procem. νομικοῦ ποιήματος seu πραγματικῆς. Eadem de hoc Triboniano Harmenopul. Promt. I. 1. n. 10. addit Morn. ad L. ult. de sacros. Ecclesia: *Doleo autem tanti viri vexatam a duobus illis famæ scriptoribus* (Harmenop. et Suid.) *memoriam, cum aliud mercatur de publico.* REINES.

[l] τῶν τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τ.] Apud Procopium legitur, τῶν τε νόμων ἡμέρᾳ ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον ἑκάστῃ, &c. KUST. τῶν γε E. Tum ἡμέραν—ἑκάστη A.B.E. οἳν V. pro οἱ.

[m] ἑκατέρου] ἑκάτερον A.B.V.E. Procop.

[n] Ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba ejusdem Procopii, lib. I. de Bello Pers. c. 25. KUST.

βιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ, [o]οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. Ἦν γὰρ αἱμύλος τε, καὶ τἄλλα ἡδὺς, καὶ τῆς φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῇ τῆς παιδείας περιουσίᾳ.

Τριβωνιανὸς, [p]Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς, ἀνὴρ πολυμαθής. Ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα, Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ [q]ἁρμονιακοῦ διαθέματος, Εἰς τὸν [r]πολεύοντα καὶ διέποντα, Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα, Εἰς τοὺς κδ̄ πόδας τοὺς μετρικοὺς, [s]καὶ τοὺς κη̄ τοὺς ῥυθμικοὺς, Μετάφρασιν τοῦ Ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν Καταλόγου, Διάλογον Μακεδόνιον, ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου, ἐν βιβλίοις τρισὶν, [t]Ὑπατικὸν, καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα, Βασιλικὸν, εἰς τὸν αὐτὸν, Περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς, ἐπικῶς.

Τριβώνιον: Φόρημα Κυνικὸν, ἱμάτιον παλαιόν.

Τριβωνοφόρος: Ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς [u]γαμμάτια.

[x]Ὁ δὲ Πρόκλος προσέταξεν Ἰσίδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον, καὶ τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε.

Τριγέρων: Τρεῖς γενεὰς βιούς· τουτέστι, ἐνενηκοντούτης.

> [y]Νέστωρ
> ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Τρίγληνα ὁ μὲν Ἡλιόδωρος, τρίκορα. Γλήνη γὰρ, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. Ὁ δὲ [z]Ἀπίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τριγλὶς: Εἶδος ἰχθύος. [a]Καὶ κλίνεται τριγλίδος. Ὁ κανών. Τὰ γὰρ εἰς ῑς̄ δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ [b]τῆς ῑς̄ ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ̄, ὀξύνονται· οἷον, σμαρὶς, τριγλὶς, [c]μαινίς· εἰ δὲ διὰ τοῦ τ̄, βαρύνονται. [d]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοι λιμενῆτιν,
> Ἄρτεμι, δωρεῦμαι [e]Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Τριγλώχινα τόξα: Τρίγωνα.

Τριγονία: Ἡ τρίτη γενεά.

[f]Διαδεξάμενος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς, ἐς τριγονίαν παρέπεμψε τὸ ἔχθος.

Τρίγωνον [g]δικαστήριον: Ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

Τριγχὸς: Τειχίον, στεφάνη, περίφραγμα. [h]Βάβριος·

> Λύκος παρῄει τριγχὸν, ἔνθεν ἐκκύψας
> ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

Ὅτι [i]Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν, τριγχὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει.

Τριγχὸς: Περιβολὴ, περιτείχισμα.

Τρίαινα: [[k]Ἡ κάμαξ.] Καὶ [l]Τριαινοῦν, τουτέστι, τῇ τριαίνῃ ἠρέμα [m]σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους, [n]ὑπὲρ τοῦ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

Τριέμβολον: Πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. [o]Ἀριστοφάνης·

> Ὥστε [p]θαυμάζειν, ὅπως
> οὕτω γέρων ὢν στύομαι τριέμβολον.

Ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. Καὶ γὰρ [q]Αἰσχύλος εἶπε δεκέμβολον τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. Τριέμβολον οὖν, ἐπίφθεγμα τάχους.

Τριετηρίδες: Ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς

---

[o] οὐδὲν] Procop. ἄλλο οὐδέν.

[p] Σιδήτης] Σιδίτης A.V.

[q] ἁρμονιακοῦ] ἁρμονικοῦ B.E.

[r] πολιτεύοντα] Scr. πολεύοντα καὶ δ. HEMST. πολεύοντα A.V.

[s] καὶ τοὺς] καὶ τοὺς κη̄ τοὺς A.B.V.E.

[t] Ὑπατικὸν] ὑπακτικὸν V.

[u] γραμμάτια] Scribendum est, γαμμάτια, vel γαμμάδια, i. e. notæ trigonæ instar literæ Γ. Idem mendum est apud Etymologum. Hesychius: Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα, ὡς γάμμα. Confer Meursium in Glossario, v. Γάμμα. KUST. γαμμάτια A. Photius. Vid. not. ad Hesych. v. Τρίβων. Schol. Platon. p. 52. tenet γραμμάτια.

[x] Ὁ [illegible] Πρόκλος προσέτ.] Ex Damascio. Vide etiam infra v. Ὑπέμεινε, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[y] Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἠγ.] Anthol. Pal. VII. 144.

ΤΡΙΓΛΗΝΑ] Est vox Homerica Il. ξ'. 183. ubi vide Scholiastam. KUST.

[z] Ἀππίων] Ἀπίων A.E. Photius, Apollonius. Hanc gl. Apollonius exhibet plenius.

[a] καὶ κλίνεται] καὶ om. V. qui mox om. ὁ κανών.

[b] τῆς ις] τ̄ ῑς̄ A.

[c] μαινὶς om. A.B.

[d] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 105. Seqq. om. A.

[e] Θῆρις ὁ δικτυβόλος om. V.E.

ΤΡΙΓΛΩΧΙΝΑ] Hom. Il. ε'. 393. ὀϊστῷ τριγλώχινι. ubi Schol. τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τριγώνῳ.

[f] Διαδεξάμενος ὥσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium Hist. Arc. c. 15. KUST.

ΤΡΙΓΩΝΟΝ: Ὄνομά ἐστι δικ.] Ex Harpocratione. KUST.

[g] ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ accessit ex A.B.V. Photio.

ΤΡΙΓΧΟΣ] Alias τριγκὸς, et θριγγός. KUST.

[h] Βάβριος—ἐκκύψας om. V. Vid. Tyrwhitt. p. 34. Mox ἐκκύψας ἔνθεν A.

[i] Πλάτων τὴν διαιρ.] Alex. Aphrod. in Topica, p. 3. Πλάτων δὲ τὴν διαιρετικὴν μέθοδον ἐξυμνῶν, καὶ θριγκὸν αὐτὴν φιλοσοφίας λέγων, &c. Hinc Suidas sua deprompsit, ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Plato Rep. VII. p. 705 D. HEMST. p. 534 extr. ed. H. Steph. τριγχὸν καὶ θριγγὸν M.

[k] Ἡ κάμαξ om. A.B.V. Mox τριαινοῖς A.

[l] ΤΡΙΑΙΝΟΥΝ, τουτέστι τῇ τρ.] Ex Schol. Aristoph. 569. KUST.

[m] σκάπτειν—ἐπισύρειν] σκάπτει—ἐπισύρει A.

[n] ἐπὶ τῷ] ὑπὲρ τοῦ A.B.V.E. ἐπὶ τὸ E.

[o] Ἀριστοφάνης] Av. 1255. Vide ibi Scholiastam, apud quem pro ἐμβάλλεσθαι legitur ἐμβαλεῖν. KUST.

[p] θαυμάζεις] θαυμάζειν A.B.V.E.M.

[q] Αἰσχύλος εἶπε] Om. A.E.M. Αἰσχύλος om. V. Post h. gl. delevi ΤΡΙΕΣΠΕΡΟΣ: Κατὰ τρεῖς ἑσπέρας, ἤγουν νύκτας. Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον, cum A.V. Caput gl. tantum in B. Kusterus citat Lycophr. 33. Vid. Hemsterhus. ad Luciani Somn. 17.

ΤΡΙΕΤΗΡΙΔΕΣ: Ἡμέραι] Bacchi Trieterides satis notæ. Meminit præter alios Aristodicus in Epigram. apud Reisk. p. 138. Δαμὼ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν ΤΡΙΕΤΗΡΙΣΙΝ ἥρω Εὔφρονα λυσαστὰν ὡς ἐπύθοντο πίειν, Ζωὰν ἀρνήσαντο, τανυπλέκτων δ' ἀπὸ μιτρᾶν Χερσὶ ΔΕΡΑΙΟΥΧΟΥΣ ἐκρεμάσαντο βρόχους. Ita scribendum, non δερειούχους. *Orgia trieterica* vocat Virgilius. Per hoc festum Bithyni vino epulisque vacabant, idque ἀφ' ἡμέρας. Scribendum putat Kusterus, ἐφ' ἡμέρας. Sed fallitur vir doctissimus. Sensus scriptoris est: *Bithynos per totum diem* (*from morning to night*) *poculis indulgere.* Quod ἀφ' ἡμέρας πίνειν vocant Græci. Polybius, lib. VIII. p. 741. Ὁ Γάλος ἀνεπαύετο μεθύων, ὡς εἰκός ἐστι τοὺς ἈΦ' ἩΜΕΡΑΣ πίνοντας. Idem p. 740. Τῶν [illegible] ταχέως ἐξαναστάντων διὰ τὸ γεγονέναι τὸν πότον

[r] ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγίνοντο· καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσήγετο· καὶ καθόλου πολλήν τινα [s] ῥαθυμίαν εἶχε τὸ Πέργαμον.

Τριηκάδας: Παρὰ Ἡροδότῳ, δεῖπνα, ἢ δήμους, ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν.

Τριηκόντορος ναῦς:

Τριηραρχεῖν: Καὶ Τριηραρχία: Λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις δαπανηρά. Ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον [t] εὐτρεπῆ, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. [u] Ἀριστοφάνης·

Ἐγώ σε πείσω τριηραρχεῖν.

Τριηράρχημα: Τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. Ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον [x] μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριηραύλης: [Ὄνομα [y] κύριον.]

Τριήρεις: Πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται Λέβερνοι.

Τρικάρανον: Φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργίας οὕτω καλούμενον.

Τρικάρηνος: Ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

Τρικκαῖοι: Ὄνομα ἔθνους.

Τρικέφαλος: Ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ὑπογραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ

A ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. Ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. Ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, [z] Προκλείδης [a] Ἱππάρχου ἐραστής. Ἰσαῖος [b] ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου·

Μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, [c] παρὰ [d] τὴν Ἑστίαν ὁδόν.

Τὸ πλῆρές ἐστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρικορυσία: Αἰλιανός·

[g] Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, "Τρικορυσία [h] βα-
B "σίλιννα," καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα.

Τρικύλιστος:

[i] Ἐὰν μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε.

Τρίλλη: Τί σημαίνει; γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἀθηναίου Σίμωνος Ἱππειατρικῷ περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

Τρίμμα: Δι' ἀρωμάτων πόμα. Ταῦτα λέγων ὁ
C Σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους παρατρίβων [k] πυρίνους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν [l] τὰ τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς [m] οὐλαῖς οἱ θύοντες. Καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. Κρόταλον δὲ, παρὰ τὸ προσκρούειν τοὺς λί-

D

ἈΦ' ἩΜΕΡΑΣ. Schol. ad Aristoph. Pac. 1094. Καὶ κωθωνίσαι, μεθύσαι. Ὡς τό· Ἐρῶν καὶ κωθωνιζόμενος ἈΦ' ἩΜΕΡΑΣ. Quæ verba sunt Polybii in Excerptis Valesii, p. 117. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἀγωγὴν ἦγε τοῦ βίου, προαιρέμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἘΡΩΝ ΔΕ ΚΑΙ ΚΩΘΩΝΙΖΟΜΕΝΟΣ ἈΦ' ἩΜΕΡΑΣ, καὶ τοῖς ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς. Latini; *De die convivari.* Terent. Adelph. V. 9. *Obsonare cum fide, Scortum adducere, apparare* DE DIE *convivium.* Catullus Carm. XLVIII. 5. *Vos convivia lauta sumptuose* DE DIE *facitis.* Ad quem locum consulendi interpretes. TOUP.

[r] ἀφ' ἡμέρας] Scribe ἐφ' ἡμέρας. KUST. ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν Barthius ad Stat. T. II. p. 595. Sed nihil mutandum esse docuit Toupius.

[s] ῥαθυμίαν εἶχε] εἶχε ῥαθυμίαν A.

ΤΡΙΗΚΑΔΑΣ] Paulo aliter Gloss. Herodoti [I. 65.] q. v. HEMST. Vid. Koën. ad Gregor. de Dial. Ion. XCIII.

ΤΡΙΗΚΟΝΤΟΡΟΣ] Scaliger. ad Euseb. p. 66.

ΤΡΙΗΡΑΡΧΕΙΝ] De Trierarchia et Trierarchis veterum Atheniensium nihil indictum reliquerunt viri docti. Vide præter alios Sam. Petit. de Leg. Att. p. 269, 270. et seqq. KUST.

[t] εὐτρεπῆ] εὐπρεπῆ A.B.E. Schol.

[u] Ἀριστοφάνης] Equit. 908.

ΤΡΙΗΡΑΡΧΗΜΑ: Τὸ εἰς τ.] Ex Harpocratione. KUST.

[x] κατὰ τὸν τ.] Harpocratio rectius, μετὰ τὸν &c. KUST. Sic A.B.V.E. Photius.

[y] κύριον om. A.B. ὄνομα κύριον om. E.

ΤΡΙΗΡΕΙΣ: Πλοῖα πολ.] Vide supra v. Λέβερνοι. KUST.

ΤΡΙΚΑΡΑΝΟΝ] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur τῆς Ἀργείας. KUST.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ: Ὁ Ἑρμ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. Confer Hesych. v. Ἑρμῆς τρικέφαλος, et Tzetzem ad Lycophron. 680. KUST. Vid. Apostol. XIX. 51. REINES.

[z] Προκλείδης] Πατροκλείδης Meurs. in Pisist. c. 19. REINES.

[a] Ἱππάρχου] ὑπάρχου E.

[b] ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου] Harpocratio, ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην: quod sequor. KUST.

[c] παρὰ] περὶ B.E.

[d] τὴν Ἑστίαν ὁδόν] An potius, τὴν Ἑστίας ὁδὸν, ut Portus putabat? Sed ego nihil temere mutandum censeo. Potuit enim via illa nominari Ἑστία. KUST. Statim delevi cum A.V. ΤΡΙΚΕΦΑΛΟΣ: Ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὢν, πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ. ΤΡΙΚΛΙΝΟΣ: Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, ὁ Δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον, τὸν ἐν Βλαχέρναις ὃς μέχρι τῆς δεῦρο Ἀναστασιακὸς λέγεται, quæ habet tamen V. in marg. Prior articulus exstat supra p. 818 D. alter p. 316 D.

[g] Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδ.] Eadem habes supra v. Παίσωμεν.
E KUST. Locus Æliani nonnihil auctior legitur supra, v. Παίσωμεν. Quænam sit autem Τρικορυσία βασίλισσα sive βασίλιννα, parum intellexere interpretes. Est autem Τρικόρυθος pagus Atticus, cœnosus et palustris, ranis, culcibus, atque id genus aliis refertus. Hinc Τρικορυσία ἐμπὶς Aristophani in Lysist. 1031. Ubi recte Schol. Ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος. Quin et Τρικορύσιοι infimæ sortis homines et male audiebant: quod ex Scholiasta notum. Quare per Τρικορυσίαν βασίλισσαν nihil aliud intelligendum quam *Reginam mendi-*
F *cabulorum. The queen of the beggars.* Quod festivum et κωμικώτατον est. TOUP.

[h] βασίλισσα] Sic et omnes editt. præcedentes. At mss. Paris. rectius, βασίλιννα, uti etiam legitur apud ipsum Suidam supra v. Παίσωμεν. KUST. βασίλιννα B. V.E. Statim delevi ΤΡΙΚΟΡΥΣΙΑ ἘΜΠΙΣ: Ὡς ἐν Τρικορυσίᾳ [Τρικορίσῳ B.E.] πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. Ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος, cum A. Habet V. tantum in marg. Vide supra p. 1222 C.

[i] Ἐὰν μὲν ἀφ.] Laertius in Epicuro, sub initium:
G Οἷός τ' εἰμὶ, ἐὰν μὴ ὑμεῖς πρός με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος, ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε, ὠθεῖσθαι. Hinc Suidæ verba deprompta sunt, ut Pearsonius recte observaverat. KUST. Ἐὰν μὴ A.B.V.E.

ΤΡΙΛΛΗ] An est δρίλλη, quod et δρίλη, item δρῖλος? REINES. Deest gl. A. τί· σημαίνει et mox γὰρ om. V.

ΤΡΙΜΜΑ: Δι' ἀρωμάτων π.] Aristoph. Nub. 259. Λέγειν γενήσει τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη. KUST. Athenæus
H I. p. 31 E. ἐχρῶντο δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ πόματί τινι ἐξ ἀρωμάτων κατασκευαζομένῳ, ὃ ἐκάλουν τρίμμα.

[k] πυρίνους] πυρίνοις V. πυρίνους B.

[l] τὰ τούτων θραύσματα] Sic recte ms. Paris. A. itemque Scholiastes Aristophanis. At priores editt. male, τῷ τούτων θραύσματι. KUST.

[m] οὐλαῖς] ὅλαις V. qui mox κρούων pro προσκρούειν.

θους ἑαυτοῖς. Παιπάλην δὲ, διὰ τὴν [n] ἀπὸ τούτων ἐκπίπτουσαν λατύπην. Καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς, [o] καὶ μὴ ἁπλοῦς, περιτρίμματα, καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. Ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές·

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα [p] πολύκροτον.

Τρίμμα: Ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. Καὶ [q] παρ' Ἀριστοφάνει Νεφέλαις·

Λέγειν γενήσῃ τρίμμα.

Τουτέστι, τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. Καὶ [r] Δημοσθένης ἐν τῷ Περὶ στεφάνου, ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, "περίτριμμα ἀγορᾶς" αὐτὸν καλεῖ.

Τριμηθοῦς, Τριμηθοῦντος. [[s] Ὄνομα πόλεως.]

Τριμμούς: Τὰς τετριμμένας ὁδούς. [t] Αἰλιανός·

Καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου, καὶ [u] προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ [x] συνέβαλλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' [y] ἐπίβατον.

Τρίμνων: Τριῶν μνῶν [z] ἀξίων.

Τρινάκρια: Ὄνομα τόπου. Ἡ νῦν νῆσος [a] Σικελία.

Τρίναξ: Γεωργικὸν ἐργαλεῖον. [b] Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τρίνακας ξυλόας, χεῖρας ἀρουροπόνων.

Τριόρχης: Ἱέρακος εἶδος ὁ τριόρχης.

Ὅτι [c] ὁ τύραννος Σικελίας, κοινὸς [d] πόρνος, ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστέροις, κολοιὸς, τριόρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γεγονώς· ὡς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκά φασι κατακλαιομένην αὐτὸν, οὕτω θρηνεῖν· Τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;

Τριόφθαλμος: [e] Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμὸς, ὅτῳ ἂν A συναντήσωσι πρώτῳ τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. Ὄξυλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, [f] συνήντησεν αὐτοῖς. Οἱ δὲ συνέντες τὸ θεοπρόπιον, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τριωβολιμαῖος: Τριῶν ὀβολῶν, εὔωνος.

[Ὅτι τοπαλαιὸν οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν.]

Τριώβολον: Τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. [g] Ἀριστο-
B φάνης Πλούτῳ·

Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου [h] μὲν οὕνεκα
ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν [i] ξ' ἐνιαυτῶν. Ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. Τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς [k] ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοὶ, πείσαντες τὴν
C πόλιν. Ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ [l] τριώβολον. Ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

Τριώροφος:

Τρίπαλαι: Ἐπίρρημα [m] χρόνου δηλωτικόν. [n] Ἀριστοφάνης·

Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' [o] εὐεργετεῖν.
Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι;
[p] Ἢ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, [q] πάλαι, πάλαι.
D Ἐγὼ δὲ τρισμυριόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Τρίποδα: Λέβητα ἐν Δελφοῖς.

Ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν [r] Ἀπόλλωνος.

Τρίπος:

[s] Ἡ τρίπος, ἠὲ γυνή.

Ὁ τρίπους.

Τρίπους: Κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος,
E ἐνεστῶτα, παρεληλυθότα, [t] καὶ μέλλοντα.

[n] ἐκ τούτων] ἀπὸ τούτων A.B.V.

[o] καὶ μὴ] καὶ om. A.

[p] πολύκροτον] πολύτροπον V.

[q] Ἀριστοφάνης] παρ' Ἀριστοφάνει A.V.

[r] Δημοσθένης] P. 269, 19.

[s] Ὄνομα πόλεως om. B.V. Habet A. in marg.

[t] Αἰλιανός] Quo pertineat sequens fragmentum monet Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 325 B.
F

[u] προσβάσεις] προβάσεις A.

[x] συνέβαλλον] συνέβαλον A.B.

[y] ἐπίβατον] Ms. A. rectius, ἐπιβατόν. KUST. et B. V.

[z] ἀξίων] Sic recte ms. A. At priores editt. male, ἄξιον. Τὸ τρίμνων enim hic non est nominativus Doricus, pro τρίμνουν, ut Portus putabat; sed genitivus pluralis: cui proinde ἀξίων recte respondet. KUST. ἄξιον B. Photius. Et recte, ut suspicor. Nam in capite gl. reponen-
G dum videtur Τρίμνουν.

[a] Σικελία] Σικελίας V.M. Τρινακρία: τό^π nec plura A.

[b] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 104.

ΤΡΙΟΡΧΗΣ] Vid. Tzetz. ad Lycophr. 146. REINES.

[c] ὁ τύραννος Σικελίας, κοινὸς π.] Hæc sunt verba Timæi de Agathocle Siciliæ tyranno, quæ Suidas excerpsit ex Polyb. Histor. lib. XII. c. 6. Eadem etiam leguntur supra v. Ἀγαθοκλῆς. KUST.

[d] πόρνος] πόρρος A. Tum κολοιὸς et τὴν om. ante γυναῖκα.

[e] Βοιωτοῖς] Hæc Æliano tribuit Valckenaerius. Histo-
H riam de Doriensibus in Peloponnesum redituris narrat Pausanias V. 3, 5.

[f] συνήντησεν αὐτοῖς. Οἱ δὲ om. A.V. qui συνεὶς pro συνιέντες. Tum ἠκολούθησεν V.

ΤΡΙΩΒΟΛΙΜΑΙΟΣ] Τριωβολιμαῖος A.B.E. Tum εὔωνος A.B.V. Photius pro ἄξιος. Deinde Ὅτι τὸ παλαιὸν etc. A.V. in marg.

[g] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 329. ubi pro οὕνεκα rectius legitur εἵνεκα. KUST.

[h] μὲν οὕνεκα] μὲν om. A.V. Tum ἕνεκα A. Ver. seq. ὠστιζόμεσθ' A.

[i] ξ'] ἐξ A.

[k] ἐποίησαν om. E. qui infra πραγμάτων pro προσόδων.

[l] τριώβολον] Vide Petitum de Leg. Att. p. 205. 323, 324. KUST.

[m] χρονικὸν ἢ δηλωτικὸν χρόνου] χρόνου δηλωτικὸν A.V.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 1150. ubi sic legitur: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι, Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι, πάλαι, πάλαι. KUST.

[o] εὐεργετεῖν] σ' εὐεργετεῖν A.B V.

[p] Ἢ καὶ] καὶ om. A.V.

[q] ἔπαλαι πάλαι] ἔπαλαι om. A.V. qui addunt ἐγὼ δὲ τρισμ.—πάλαι.

ΤΡΙΠΟΔΑ: Λέβητα nec plura Hesychius. Nescio an seqq. componi debeant, ἐν Δελφοῖς ἐπὶ τρίποδα etc.

[r] Ἀπόλλωνι] Ἀπόλλ^ω A.V. μαντικοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος Photius. μαντικὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Lex. Seg.

[s] Ἡ τρίπος ἠὲ γυνή] Hæc sunt verba Homeri, Iliad. χ'. 164. Ἡ τρίπος ἠὲ γυνὴ ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος. TOUP. Statim delevi Καὶ ἈΝΘΡΑΚΙΟΝ, βραχὺ τριποδίσκιον, παρὰ Ἀλέξιδι, quæ habet A. tantum in marg. Leguntur supra p. 374 A. Alexidis locum a Polluce citari X. 100. notat Kusterus.

ΤΡΙΠΟΥΣ: Κατὰ τοὺς τρεῖς χρ.] Locus hic est mutilus, qui sic supplendus est: Τρίπους. Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων, κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους, &c. Vide Scholiastam Aristoph. ad Plutum, p. 2. KUST.

[t] καὶ μέλλοντα] καὶ om. A.

Τριπτῆρα: Ἰσαῖος ἐν τῷ [u]κατὰ Διοκλέους. Τριπτὴρ ἐστι πιθάκνη, [x]ἐκπέταλος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νίκανδρός φησι. Ἐπὶ τούτου δ' ἂν τάττοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. Πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τρὶς ἓξ ἢ τρεῖς κύβοι: Οἱ μὲν τρὶς ἓξ νίκην· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. Καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον·

> Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.

Τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν· ἕνα δὲ, τὸν τέταρτον. [y]Διττὸς οὖν ὁ κύβος, [z]εἴτε ἀναρριπτούμενος, [a]εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός. Ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ [b]Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι·

> Τὰ δεσποτῶν γὰρ [c]εὖ πεσόντα θήσομαι,
> τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

Τριστάται: Οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως· οἷον, ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τρίστομος: Ἐπίθετον αἰχμῆς.

> [d]Σοὶ γὰρ Καστορίδας ἐλαφὰ καὶ τρίστομον αἰχμὰν εὔαδε.

Τριστοιχεί: Κατὰ τρεῖς τάξεις.

Τριταγωνιστής: Αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ [e]Δημοσθένους, ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. Τριταγωνιστὴς, ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

Τριτάλαντον: Βάρος τριῶν ταλάντων.

> [f]Τριτάλαντον βάρος δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἰδών.

Τριτάνυστον: Μακρόν.

> [g]Καὶ δόνακα τριτάνυστον.

Τριταῖος:

Τρίτη κεφαλή: Τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ [h]τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

Τριτημόριον: Τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. Θαυμάζω [i]οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ, τριτημόριον δὲ ἕξ· εἰ [k]μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὲν κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ, τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ϛ' χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημορίς: [l]Ἡρόδοτος·

> Ἑτέρη δὲ ἤϊε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσογαίαν.

Τριτογένεια: Φοβερὰ, καταπληκτική.

> [m]Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε Περὶ τῶν ἐν ᾅδου, Τριτογένεια· τοῦτο δ' ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ [n]πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει.

Καὶ [o]παροιμία δὲ εἴρηται·

> Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

Ἢ ὅτι [p]τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρώδη ἐνόμιζον εἶναι, καὶ παῖδας ἄρρενας παρέχειν.

Τριτογενής: Ἡ Ἀθηνᾶ. Ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς [q]ἐξ-

---

ΤΡΙΠΤΗΡΑ: Ἰσ.] Ex Harpocratione. KUST.

[u] κατὰ Διοκλέους] κατὰ om. A.V.E. Mox ὡς om. A. Post h. gl. delevi ΤΡΙΣ ἝΞ: Νικητήριος βόλος. [Καὶ ἑτέρα παροιμία·] Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς [κύβοι. Οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἴωνες τοὺς] κύβους, cum A.V. Qui habent eorum partem saltim in marg. Uncis inclusa desunt A.

[x] ἐκπέταλος] Scribe ἐκπέταλος, ut habet Harpocratio. KUST. ἐκπέταλος item Photius.

ΤΡΙΣ ἝΞ Ἢ ΤΡ.] Confer Nostrum supra v. Ἢ τρὶς ἕξ. Notet hic autem lector, vocem κύβος apud Græcos non solum significare ipsam tesseram, quæ jacitur, sed etiam puncta, sive uniones qui sunt in tesseris. Eustathius: Διχῶς γὰρ ὁ κύβος· αὐτό τε τὸ ἀναρριπτούμενον, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ μονάς. Pollux lib. IX. c. 7. Ἰστέον δ' ὅτι κύβος αὐτό τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κυλίστης. ὁ τύπος, ἡ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. καὶ μάλιστα ἥ γε μονὰς, ἡ παρ' Ἴωσιν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος· καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μηνύειν ἔοικεν, Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. Locus est insignis: ex quo clare patet, τρὶς ἓξ κύβοι, non significare, *ter sex tesseræ*, ut Portus verterat; sed, *ter sex puncta*, sive, *ter sex uniones*. Plura hac de re vide apud Salmasium ad Flav. Vopiscum, p. 471, 472. edit. Paris. KUST. Usque ad θήσομαι om. A.

[y] Διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρρ.] Legendum est, διττὸς οὖν ὁ κύβος ἀναρριπτούμενος, &c. ut Portus etiam monuit. KUST.

[z] εἴτε ἀναρριπτούμενος] ὅ τε ἀναρριπτούμενος Photii ed. ἀναρρ. V.E.

[a] εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης] Jactus vacuus dicebatur, cum tantum unitas jaciebatur: plenus vero, cum sex. Vide Salmasium loco laudato. KUST.

[b] Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι] Versu 31, 32. KUST.

[c] εὖ πεσὼν καθήσομαι] Scribe, εὖ πεσόντα θήσομαι, ut habet Æschylus loco laudato. [Sic B.V.E.M.] Et in versu secundo, βαλούσης, pro βαλοῦσα. KUST. Statim delevi ΤΡΙΣΜΕΓΙΣΤΟΣ ἙΡΜΗΣ: Ζήτει ἐν τῷ ἙΡΜΗΣ, cum A.V.

ΤΡΙΣΤΑΤΑΙ] Occurrit hæc vox Exod. c. XIV. et 2 Reg. c. VII. Confer Hesychium, qui eadem habet. KUST.

ΤΡΙΣΤΟΜΟΣ] Τρίστομον A.

[d] Σοὶ γὰρ Καστορ.] Σοὶ γὰρ Καστορίδαν Anthol. Pal. VI. 167. Vid. supra p. 1990 B.

ΤΡΙΣΤΟΙΧΕΙ] Sic etiam habet antiquissima edit. Mediolanensis. At ceteræ editt. male, τριστοιχεία. KUST. Pertinet gl. ad Il. κ'. 473.

[e] Δημοσθένους] De Coron. p. 270, 11. et al. Vid. Schol. Demosth. Reisk. p. 65 et 74.

[f] Τριτάλαντον βάρος] Aristoph. Lysist. 335. Ἤκουσα γὰρ τυφογέροντας Ἄνδρας ἔρρειν στελέχη φέροντας, ὥσπερ βαλανεύσοντας Ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος Δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἰδών. Hinc Suidas notam suam deprompsit. TOUP. Deest exemplum V.

[g] Καὶ δόνακα τριτάνυστον] Anthol. Pal. VI. 192.

[h] τὸν ὦμον] τῶν ὤμων E.

ΤΡΙΤΗΜΟΡΙΟΝ] Vid. v. Τιμησαίμην. TOUP. Vid. Pollux. IX. 65. 66. HEMST.

[i] μὲν οὖν] μὲν om. A.V. Photius.

[k] μὴ ἄρα] ἄρα om. A. Mox μερῶν om. V.

[l] Ἡρόδοτος] VII. 121.

[m] Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ.] Ex Laërtio: quem vide in Democrito. KUST. IX. 46.

[n] πάντα τὰ] τὰ om. A.

[o] παροιμία] παροιμία δὲ A.V.

[p] τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρώδη ἐνόμιζον] ἡ Ἀθηνᾶ ἀνδρώδης ἐνομίζετο E. Mox ἄρσενας V. pro ἄρρενας.

ΤΡΙΤΟΓΕΝΗΣ] Conf. Schol. Apoll. Rhod. IV. p. 241 b. et Tzetz. ad Lycophr. 519. ubi dic. τριγένητος. REINES.

[q] ἐξῆλθε] Statim delevi cum A.B.V. et Photio ΤΡΙΤΩ γὰρ, ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον: ad quæ verba apponit Reinesius, “Tzetzes l. l. τριτὼ γὰρ Βοιωτικοῖς ἡ κεφαλή. “Ista Salmas. ad Inscript. vett. p. 140. expungenda “esse dicit, male.”

ἦλθε· ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, [r]φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν· [s]ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη· [t]ἢ ἐπεὶ τρίτωνα τὴν κεφαλὴν [u]Ἀθαμᾶνες λέγουσιν· [x]ἢ ἐπεὶ παρὰ Τρίτωνι ἐγένετο· [y]ἢ τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι [z]αἰτία· ἢ γεννητική· ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι, τῷ [a]Λιβύης ποταμῷ.

Τριτόμηνις: Τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομήνιδα ἐκάλουν. Δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τρίτον ἡμίδραχμον: Τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασιν [b]ὀνομάζειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες: Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δέ, τοὺς Τριτοπάτρεις πάντων γεγονέναι πρώτους. Τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησίν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα τότε [c]καλεῖν, γονεῖς αὐτῶν [d]ἠπίσταντο οἱ τότε ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησίν, ὅτι μόνοι [e]Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, [f]ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. [g]Ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας [h]Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. Ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησὶν αὐτοὺς [i]εἶναι. Ὀνόματα δὲ αὐτῶν, [k]Κόττον, Βριάρεων, καὶ Γύγην.

Τρίτου κρατῆρος: [l]Τοῦ Σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. Τὸν [m]μὲν γὰρ πρῶτον Ὀλυμπίων φασί· τὸν δὲ β′, Ἡρώων· (τὸν δὲ γ′, Σωτῆρος.) Πλάτων [n]Πολιτείᾳ·

Τὸν δὲ γ′ [o]Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει: Ἀντὶ τοῦ, πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. Οὕτως [p]Ἀντιφάνης.

Τριτωνίς: Λίμνη.

Τρίτωνος: Ποσειδῶνος, θαλάσσης.

[q]Καὶ βυθίῳ Τρίτωνος ἀλιπλάγκτοιο χαμεύνῃ
σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.

Τρίτῳ φάει: Τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τριττύς: Φυλῆς μέρος τρίτον. Αὕτη γὰρ [r]διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς, καὶ ἔθνη, καὶ [s]φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τριττύς: Ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συός, κριοῦ, καὶ τράγου, [[t]ἐκ τριῶν· ὥσπερ [u]δωδεκηΐδες, θυσίαι δώδεκα ἱερείων.]

Τριφάλης, Τριφάλητος. Ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος, ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυρίδωνος [x]τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Κυπρίου· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος·

[r] φθίνοντος] Locus videtur esse mutilus, qui sic fortasse supplendus est, ἢ ὅτι τρίτῃ φθίνοντος, &c. Vide etiam vocem sequentem. KUST.

[s] ἢ ὅτι τρίτη—ἐγεννήθη om. V.

[t] ἢ ὅτι] ἢ ἐπεὶ A.B. Photius. ἢ ὅτι ἐπεὶ V.M.

[u] Ἀθηναῖοι] An Θηβαῖοι? Doricam esse vocem Schol. Aristoph. testatur. Vel οἱ Ἀθαμᾶνες? Vid. Hesych. HEMST. Ἀθαμᾶνες Photius, Ἀθᾶνες A.V.

[x] ἢ—ἐγένετο ex A.B.V. Phot.

[y] ἢ ὅτι] ὅτι om. A.B.V. Photius.

[z] αἰτία ἢ] αἰτίαν A.V. ἔτι ἂν Photius. τὸ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι γεννῶσαν Schol. Ven. Il. θ′. 39.

[a] τῆς Λιβύης] τῆς om. A. Photius.

ΤΡΙΤΟΜΗΝΙΣ: Τὴν τρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur τριτομηνίς, cum accentu in ultima. KUST. Et Phot.

[b] λέγειν] ὀνομάζειν A.V. Photius.

ΤΡΙΤΟΠΑΤΟΡΕΣ: Δήμ.] Eadem habet Etymologus, quem confer. KUST. De Tritopatoribus exstant dissertationes duæ Lobeckii in Friedemanni Miscell. Crit. T. I. p. 520 seqq. Mox τριτοπάτορας εἰς πάντων V.

[c] καλεῖ] τότε καλεῖν A.B.V.E. Photius.

[d] ἠπίσταντο] ἐπίσταντο A. Photius. Tum οἱ τότε A.B. V. Photius, non τότε οἱ.

[e] οἱ Ἀθηναῖοι] οἱ om. A.V. Photius.

[f] ὅταν γαμεῖν] Notandum quod Proclus habet lib. V. in Timæum Platonis p. 293. ὅ δὲ καὶ οἱ θεσμοὶ τῶν Ἀθηναίων εἰδότες προσέταττον Οὐρανῷ καὶ Γῇ προτελεῖν τοὺς γάμους. Serv. ad Virgil. Æn. IV. 166. HEMST.

[g] Ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ] Etymologus, ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς. KUST. τῷ—φυσικῷ Etymol. ms. Dorvill.

[h] Ἀμαλκείδην] Ἀμακλείδην et Πρωτοκλῆ καὶ Πρωτοκρέοντα ex Orpheo Tzetzes habet ad Lycophr. 728. HEMST.

[i] εἶναι παῖδας] παῖδας om. A. Photius. Mox αὐτῶν B. V. Photius pro αὐτοῖς.

[k] Κόττον] Sic etiam appellatur ab Hesiodo in Theogonia: Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι οὐκ ὀνομαστοί, Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ′, ὑπερήφανα τέκνα. Alii vero Κοῖον appellant. Apollodorus initio Bibliothecæ: Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου· γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κοῖον. Sic etiam Scholiastes Æschyli ad Prom. Vinct. 351. KUST.

ΤΡΙΤΟΥ ΚΡΑΤ.] Confer Nostrum supra v. Κρατήρ. KUST.

[l] Τοῦ Σωτῆρος] Id est, Τοῦ Διὸς Σωτῆρος, *Jovis Servatoris*. KUST. Schol. Platon. p. 43. Τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι: Ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. Ἐκιρνῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς· καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δεύτερον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Σωτῆρος, ὡς ἐνταῦθά τε καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. Ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ Τέλειον· ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδᾳ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. Conf. p. 92.

[m] μὲν γὰρ] μέν γε A.V.

[n] ἐν Πολιτείᾳ] ἐν om. A. Πλάτων ἐν Πολ. om. Photius. Locus sic est integrandus: τὸν δὲ β′ Ἡρώων, τὸν δὲ γ′, Σωτῆρος. Πλάτων Πολιτείᾳ· Τὸ δὲ τρίτον etc. Voces perperam omissas, lunulis appositis, inserui.

[o] Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλ.] Hæc corrupta sunt, nec sanum sensum habent. Si mei res sit arbitrii, expuncta voce Ὀλυμπικῶς locum hunc sic legendum esse censeam, τὸν δὲ τρίτον, Τοῦ Σωτῆρος, ἢ Διὸς Ὀλυμπίου. KUST. Sunt verba Platonis Rep. p. 583 B. ubi τὸ δὲ τρίτον.

[p] Ἀντιφάνης] Photius ἀντιφᾶ, pr. ἀντιφῶ, a corr. Sæpe confunduntur Ἀντιφῶν et Ἀντιφάνης.

[q] Καὶ βυθίῳ Τρίτωνος ἀλιπλ.] Anthol. Pal. VI. 65.

ΤΡΙΤΤΥΣ: Φυλῆς μ.] Ex Harpocratione. Confer Nostrum supra v. Γεννηταί, et infra v. Φατρία. KUST.

[r] διῄρηται] διῄρητο E. qui mox τριττῦν. Vid. Schol. Platon. p. 167.

[s] φατρίας] φρατρίας Photius, Schol. Platon.

ΤΡΙΤΤΥΣ: Ἡ ἐντελὴς θυσ.] Vide Schol. Aristoph. Plut. 820. KUST. Ubi vid. Hemsterhus.

[t] ἐκ τριῶν—ἱερείων om. A.

[u] δωδεκηΐδες] Dicebatur etiam δωδεκίδες. Vide supra h. v. KUST. δωδεκηΐδες B. δωδεκάδες V.

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΣ] Vid. Baron. ad Martyr. Rom. Jun. 13. HEMST.

[x] τοῦ Κυπρίου καὶ θαυματουργοῦ] τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Κυπρίου A.V.

[y]ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι' ἰάμβων· ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

A Τρίχα: Τριχῶς.

Τρίχακτον: Κτένιον.

Τρίχαπτον: Τὸ [z]βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμητον.

[Τρίχας καρῆναι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην:
Τρίχας πεσεῖν δὲ, κίνδυνον φέρει μέγαν:]

B Τριχῆ: Τριχῶς.

Τριχίδες: Εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι [a]θρίσσαι. [b]Ἀριστοφάνης·

> [c]Ἔθηττε τὴν νύχθ' ὅλην τριχίδων πεπλησμένος.

Τριχθά: Τριχῇ. [d]Ὅμηρος·

> Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται.

Ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκήν· ὡς,

> [e]Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
> [f]Γαῖα [g]δέ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος.

C Συναφὴς τῇ γῇ Ὄλυμπος, ὡς ὄρος. Τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν [h]Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε·

> Ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
> Νήριτον, εἰνοσίφυλλον.

Κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. [i]Εἰ δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἦν κοινὸς, ἀλλὰ ἴδιος.

D Τριχοβρῶτες: Ζῶα κατεσθίοντα τὰς τρίχας, οἱ σῆτες, ὁ θρίψ.

Τριχολογεῖν: Τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τρίψεις: Ἀντὶ τοῦ διατρίψεις, διατελέσεις. Ἀριστοφάνης [k]Πλούτῳ·

> Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Τρίψις: Τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. [l]Δαβίδ·

> Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

Τριψίωνος:

Τροίην: Κατὰ διάλυσιν [m]Τροίαν.

Τρομερόν:

> Ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο.

B [Τρόμητος: [n]Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην, καὶ Γραμματοκύφωνα καλεῖ· ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.]

Τροπᾶσθαι: Τρέπεσθαι.

Τρόπαια: Νικητήρια. [o]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Τρόπαιον ἂν στήσαιτε τῶν ταύτης τρόπων.

C Τὸ τρόπαιον [p]οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. [q]Ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἦρχεν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης· ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι Μένανδρος, καὶ ἄλλοι.

Τροπή: [r]Δίωξις.

Τροπῆς ἀποσκίασμα: Ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

D Τροπίας οἶνος: Ὁ τετραμμένος καὶ [s]ἐξεστηκώς. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

> [t]Ταχύ νυν πέτου, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τρόπις: [u]Τῆς νηός. Καὶ κλίνεται τρόπιος.

Τροπείδιον:

Τρόπον: Ἦθος.

---

[y] ὡς γέγραπται] ἐπιγέγραπται V.

E TPIXAKTON] Τρίχαλκτον E. Deest gl. A. Agnoscit Photius.

TPIXAΠTON] Occurrit hæc vox apud LXX. Interpr. Ezech. c. XVI. 10. KUST. Vide not. ad Hesych. Gl. A. in marg.

[z] βαμβύκινον] Pro βομβύκινον. Sic etiam habent Hesychius et Etymologus. At Photius in Lex. ms. ὕφασμα βαρβαρικόν. KUST. βαμβίκ' A. omissis ἱμάτιον πολυτίμητον.

TPIXAΣ KAP.] Sunt duo versus oneirocritici, qui leguntur etiam apud Astrampsychum. KUST. Om. A.

F Habet V. post Τριχολογεῖν cum lemmate Λύσις ὀνείρων. Νικηφόρου πατριάρχου.

TPIXH] Deest gl. A.

TPIXIΔEΣ: Εἶδος ἰχθ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 659.

[a] θρίσσαι] θίσσαι A.

[b] Ἀριστοφάνης] Eccles. 55. ubi sic legitur: Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλην Ἔβηττε τριχίδων ἑσπέρας ἐμπλησμένος. Sic etiam apud Suidam scribendum est. Vide etiam supra

G v. Ἐμπλησμένος. KUST.

[c] Ἔθη τότε] ἔθηττε A. ἔθιττε V.

[d] Ὅμηρος] Il. ό. 189. KUST. Hinc usque ad ἀνέσταν ex Schol. Ven.

[e] Οἱ δ' ἐννέα] Il. ψ'. 161.

[f] Γαῖα δέ τι ξυν.] Scribe, Γαῖα δ' ἔτι ξυνή, &c. Sic enim legitur apud Homerum Il. ό. 193. KUST. Seqq. ex Schol. Ven. ad eum locum.

[g] δέ τι] δέ τοι B. τι om. A. Tum πάντων om. A. et ὁ pro μακρὸς A.V.

H [h] Ὀδυσσείᾳ] ί. 21.

[i] Εἰ δὲ ἦν] Schol. Ven.: Εἰ γὰρ ὁ αὐτὸς τῷ οὐρανῷ ἢ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἂν κοινὸς ἀλλ' ἴδιος τοῦ Διός.

TPIXOBPΩTEΣ: Ζῶα κατεσθ.] Aristoph. Acharn. 1110. Ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον. Scholiastes: Τριχόβρωτες. σῆτες. θρίψ. σκώληξ, κατεσθίων τὰς τρίχας. καὶ προπερισπωμένως δὲ λέγεται, τριχοβρῶτες. KUST. Vid. v. Λοφοπωλεῖν. TOUP. Hanc gl. A. in marg.

[k] Πλούτῳ] Ver. 526.

[l] Δαβίδ] Psalm. XCII. 3. KUST. Et Theodoret. ad eum l.

TPIΨIΩNOΣ] An Τερψίωνος? Τερψίων est inter collocutores in Theæteto Platonis. Supra Τερψίων. REINES.

[m] Τροίαν] Τρωϊκὴν A. Τροίην—Τροίαν B.

TPOMHTOΣ] Τρόμης Τρόμητος B. A. marg. Deest gl. A. V. Vid. supra p. 841 D.

[n] Δημοσθένης] In orat. pro Ctesiphonte, p. 343. Vide etiam supra v. Γραμματοκύφων. KUST. p. 297, 22.

TPOΠAΣΘAI] Homerus Il. ό. 666. KUST.

[o] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 453. ubi pro ἂν στήσαιτε una voce legitur, ἀναστήσαιτο. KUST. Ἐν Πλούτῳ A.V. ἀναστήσαιτε A.B.V.

[p] δὲ οἱ] δὲ om. A.V. Schol. Aristoph. Thesm. 698. ed. Bekker. τροπαῖον προπερισπωμένως ἀναγνωστέον παρ' Ἀριστοφάνει καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τρόπαιον δὲ προπαροξυτόνως παρὰ τοῖς νεωτέροις ποιηταῖς.

[q] Ἡ δὲ παλαιά] Schol. Thucyd. I. 30.

[r] Ἡ δίωξις] ἡ om. A.V.E.

TPOΠHΣ ἈΠOΣKIAΣMA] Epist. Jac. I. 17. Παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. KUST.

[s] ἐξεστηκώς] Statim delevi καὶ ἐκτροπίας cum A.B.V. et Photio.

[t] Τάχιον πότου] ταχύ νυν πέτου A.B.V. Photius. Sequentem gl. TPOΠHΛIΣ: Ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. Ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι, τροπαλίς, καὶ τροπῇ τοῦ ᾱ εἰς ῆ, τροπηλίς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· (813.) Σκορόδων τροπηλίδος, delevi cum A.B.V. E. Irrepsisse videtur ex Zonara.

[u] Ἡ τῆς] ἡ om. A. καὶ κλ. τρ. om. E.M.

TPOΠEIΔION] Τροπίδιος V. Photius. Τροπίδια: τὰ εἰς τρόπιν νεὼς εἰθετοῦντα ξύλα. ubi plura. Statim delevi TPOΠOΛOΓIA: Ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι· τουτέστι, καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων τριῶν νοημάτων, λέξεως, καὶ μέλους, cum A.B.V.E. Irrepsit e Zonara, ubi plura.

[x]Τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οἱονεὶ, σχῆμα A
τοῦ λόγου. Οἷον ὁ τοιοῦτος· Εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'· ἀλλὰ [y]μὴν τὸ πρῶτον· τὸ ἄρα δεύτερον.—Παρεισήχθη δὲ ὁ [z]λογοτρόπος ὑπὲρ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν, μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, Τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον.

Καὶ [a]Πισίδης·

> Ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ.

Ἀντὶ τοῦ, τῷ ἤθει.

Τρόπον τινά: Ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τροποῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Τροποφορεῖν:

Τροπώσομαι: Νικήσω, ὑποτάξω.

[Τροπωτῆρες: Ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.]

Τροφαλίς: Τυρός.

> [b]Ἁρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ [c]Σικελὴν κατεδήδοκε.

Τροφεῖα: [d]Τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

Τροφή: Ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. Καὶ τραφὲν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθέν. Ἐνίοτε [e]δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων [f]Πολιτείας·

> Ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ [g]τρίτων τινων τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν.

Τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. [h]Ἐν δὲ [i]τρίτῳ Πολιτείας·

> Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος.

Ἀντὶ τοῦ, πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ [k]ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ [l]τεθράφθαι.

Τρόφι κῦμα: [m]Τεθραμμένον κῦμα.

Τρόφιμος:

Τροφώνιος: Καὶ [n]Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. [o]Ἐν [p]Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν. Στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι [q]μόνα τῶν ποδῶν χωρῆσαι. Οἱ οὖν τῷ θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρῶτον [r]ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς
B χερσὶ μελιτούττας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκάθιζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ [s]κατέδυον [t]ἐπὶ τῆς γῆς. Τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων, ἀλλ' [u]ἐκείνας αὐτοῖς παραβάλλειν τροφήν. Πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στομίου κατῆλθον· πολλοὶ [v]δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. Ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος [x]Ἐρσίνου
C παῖς, [y]τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροχάζειν: Διατρέχειν. [z]Πολύβιος·

> Τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν [a]ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τροχαῖον:

> Οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον.
D

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [b]Οὐ τροχιεῖ τις
> τὸν [c]Λαπίθην λῃστήν.

Τροχηλατεῖν: Ἐλαύνειν.

Τροχιάς: Πορείας, τρίβους, ἐργασίας.

ΤΡΟΠΟΣ] τρόπων A.V.E.M. Photius.

[x] Τρόπος δὲ——ἐπενεγκεῖν, Τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. lib. VII. num. 76. 77. KUST.

[y] μὴν] μὴ A.

[z] λογοτρόπος] Sic recte mss. Paris. itemque Laërtius loco laudato. At priores editt. male, λόγος τρόπος. KUST.

[a] Πισίδης] Exped. Heracl. Acr. III. 17. ὁ βάρβαρος δὲ καὶ γένει καὶ τῷ τρόπῳ.

ΤΡΟΠΩΤΗΡΕΣ] Deest A.B.V.E. Sed agnoscit Photius, ubi οἱ ἱμάντες οἱ ἐν τοῖς πλοίοις. Vid. Schol. Aristoph. Acharn. 548.

ΤΡΟΦΑΛΙΣ] Τροφαλὴς V.

[b] Ἁρπάσας ὁ κ.] Aristoph. Vesp. 833. Ὁ κύων παραΐξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας Τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε. KUST. Delevi statim Παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω· ὡς τὸ ἔλπω, ἐλπίς· κρέκω, κρεκίς, καὶ κρεκίς. οὕτω τρέφω, τρεφὶς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ, τροφαλίς, cum A.B.V.E.

[c] Σικελὴν] Σικελικὴν Pierson. Moer. p. 221. vid. et p. 370. ubi Eupolis ita corrigend. τροφαλὶς ἐκείνη νεοπαγής. TOUP.

[d] Τὰ ὀφειλόμενα etc. om. A.

ΤΡΟΦΗ] Ζήτει περὶ τροφῆς ἐν τῷ Δαιτὸς ἐΐσης addit A. marg.

[e] δὲ καὶ] δὲ om. V.

[f] Πολιτείαις] Πολιτείας A. Photius. Πλάτων deest Photio. ἐπὶ τῆς πολιτείας Πλάτων Etymol. Locus est Rep. IV. p. 436 A.

[g] τριῶν τινων] τρίτων τινων A.B.V. τρίτων τινι Photius, τρίτῳ τινι Plato.

[h] ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας] Pag. 434. KUST. 391 C.

[i] τῷ τρίτῳ] τῷ om. A. Photius.

[k] ἐναντιῶνται] Malim, ἐναντιῶται, numero singulari, ut referatur ad Platonem. KUST.

[l] τεθρᾶφθαι] τετράφθαι V.

E ΤΡΟΦΙ ΚΥΜΑ] Homerus Il. λ'. 307. KUST.

[m] ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον] τεθραμμένον κῦμα A.V. Photius. Seqq. Ἤγουν τρόφιμον, κατὰ πάθος γίνεται τρόφι, καὶ ἔστιν ἄκλιτον, ὡς τὸ ἄλφι, καὶ ἔρι, καὶ κρῖ, omisi cum A.B.V.E. et Photio.

[n] ΤΡΟΦΩΝΙΟΥ ΚΑΤΑ ΓΗΣ ΠΑΙΓΝΙΑ] Hæc sunt Gregorii Naz. Or. XXXIX. p. 626 B.

[o] Ἐν Λεβαδείᾳ χρηστ.] Confer Philostrat. lib. VIII. de Vita Apoll. c. 8. KUST. Reinesius addit Pausan.
F Messen. c. 16. et in Bœot. c. 39. et Gyrald. de Jove Trophonio. Vide præterea Schol. Luciani Dial. Mort. III. init.

[p] Λεβαδείᾳ] Λεβαδίᾳ A.

[q] μόνα] μόνα A.B.V.E.

[r] ὡρισμέναις ἡμέραις] ὡρισμένην ἡμέραν V. Mox ἑαυτοὺς om. B.E. Mox dedi μελιτούττας pro μελιττούτας.

[s] κατεδύοντο] κατέδυον A.B.V.

[t] ἐπὶ τῆς γῆς] Imo, ὑπὸ τὴν γῆν. KUST.

[u] ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν] ἐκείνοις αὐτ' παραβάλλειν A.
G B.V.

[v] δὲ καὶ] καὶ om. V.

[x] Ἐρσίνου] Leg. Ἐργίνου π. ἀδελφός τε Ἀγ. HEMST. Ἐρσίνου A.E. Περσίνου V.

[y] τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους] Vide Luc. Holsten. ad Steph. v. Δελφοί. KUST.

[z] Πολύβιος] Lib. X. c. 20. KUST.

[a] ἐκέλευσε] ἐκέλευε A.B.V.

[b] Οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπ.] Exemplum hoc pertinet ad
H vocem τροχίζειν, non τροχαῖον. Ceterum, ubi locus hic exstet, jam non memini. KUST. Exstat Anthol. Pal. V. 81.

[c] Λαπίθην] Λαπίθαν A.B.V.E.M.

ΤΡΟΧΗΛΑΤΕΙΝ] Vid. not. ad Hesych.

ΤΡΟΧΙΑΣ] Vid. Φθοΐς. HEMST.

Τροχιλέας:

[d]Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ [e]ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· Ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλέας ἀκούων [f]συνεχές.

Τροχίλος: Ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου Ἔποπος. Παρὰ τὸ [g]τρέχω· [h]ἔστι δὲ καὶ [i]ὄρνεον τροχίλος, καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. Ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα: Βασανισθεῖσα. Ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν, [k]διατεῖνον τὰ σώματα. Καὶ [l]Ἀριστοφάνης·

> [m]Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. Καὶ αὖθις·

> [n]Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ [o]γάρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
> εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Τροχός: Ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχὸς, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. [p]Ἀριστοφάνης·

> Εἴ τις στρατηγεῖν [q]βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
> ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
> ἐπὶ τοῦ [r]τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός: [s]Δαβίδ·

> Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ.

Περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Φησὶ γὰρ [t]ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος διῃρέθη [u]τὸ πέλαγος· τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου, καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. Αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησὶ, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. Τῷ δὲ κτύπῳ τῆς βροντῆς τοὺς τῶν [v]Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. Ὅτε δὲ λέγει,

> [x]Ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν·

ἀντὶ τοῦ ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι, καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλλε.

Τρωγαλίων: Τῶν τραγημάτων. Οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τρώγλη: Ἡ ὀπή. Καὶ [y]τρωγλίτης. Καὶ Τρωγλοδύται, [z]ἔθνος.

> [a]Ἄλλοι μὲν οὖν συθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

Τρώγω: Ἐσθίω. [aa]Αἰτιατικῇ.

[Τρώγων γλυκερὰ, πικρίας ἕξεις τρόπους:]

Τρωαί: Αἱ Τρωϊκαί.

Τρωϊκός, [b]ἀπὸ Τροίας. Καὶ Τρῶϊος, ὁ Τρωϊκός.

Τρώϊλος, σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει. Λόγους πολιτικοὺς, Ἐπιστολῶν βιβλία ζ.

Τρωκτά: Τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἷον κάρυα, καὶ βάλανοι.

Τρώκτης: Ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων. Οἷον ἀποτρώγων.

Τρώμης: Ὄνομα κύριον.

Τρώματα:

> [c]Ἐν τοῖσι τρώματα μεγάλα [d]διφάσια Μιλησίων ἐγένετο, ἔν τε Λιμενηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

Τρώξονται: Φάγωσιν. [e]Ἀριστοφάνης·

> Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων
> [[f]τοῖς χοιριδίοισιν.] Ἆρα τρώξονται; [βαβαί.]

ΤΡΟΧΙΛΙΑΣ] Τροχιλέας A.V. et mox. τροχηλέας Diogen.

[d] Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβ.] Hæc sunt verba Laërtii in Socrate, num. 36. KUST.

[e] ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη] ἀνεκτὴν Ξανθι V. ἀνεκτὴν A.

[f] συνεχῶς] συνεχὲς A.V.E. Diogen.

[g] τρέχειν] τρέχω A.V. Schol.

[h] ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὀρν.] Ex Schol. Aristoph. Av. 79.

[i] ὄνομα ὀρνέου] ὀρ A. ὄρνεον Schol.

ΤΡΟΧΙΣΘΕΙΣΑ: Βασανισθεῖσα] Antipho Orat. I. [p. 113, 33. ed. Steph.] Τῷ γὰρ δημοκοίνῳ ΤΡΟΧΙΣΘΕΙΣΑ παρεδόθη. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. Vid. infra Ὑποτροχισθῆναι.

[k] καὶ διατεῖνον] καὶ om. A.V. Photius.

[l] Ἀριστοφάνης] In Pac. 451.

[m] Ἐπὶ τοῦ] τοῦ om. A.V.E.

[n] Ἐπὶ τοῦ τροχ.] Aristoph. Plut. 876.

[o] γάρ δεῖ σ' ἐκεῖ] σε δεῖ A.V. Supra τοῦ om. V.

[p] Ἀριστοφάνης] In Pac. 449. ubi pro βουλόμενον recte legitur βουλόμενος. KUST.

[q] βουλόμενον] βουλόμενος B.E.M. Deest v. V.

[r] τρόχου γ'] γ' om. A.V.E.

[s] Δαβίδ] Psalm. LXXVI. 19. Vide ibi Theodoretum, p. 703. ex quo totum hunc locum Suidas descripsit. KUST.

[t] ἡ ἱστορία om. V.

[u] ἡ θάλασσα] τὸ πέλαγος A.V. Theodoret.

[v] Αἰγυπτίων] Theodoretus addit, ἁρμάτων. KUST.

[x] Ὁ θεός μου] Ps. LXXXII. 13. cum interpretatione Theodoreti. ERNEST. Inserui ἀντὶ τοῦ cum A.V. In fine περίβαλε A.

ΤΡΩΓΑΛΙΩΝ] Ex Schol. Aristoph. Pac. 767. ABRESCH.

[y] ΤΡΩΓΛΙΤΗΣ] τρωγλήτης A.

[z] ἐθνικὸν] ἔθνος B.V.

[a] Ἄλλαι] ἀλλ' οἱ A. Babrii est versus ap. Tyrwhitt. p. 39.

[aa] Αἰτιατικῇ om. A.

ΤΡΩΓΩΝ ΓΛΥΚΕΡ.] Metri gratia scribendum est, Τρώγων τὰ γλυκερὰ, &c. Est autem versus oneirocriticus, qui etiam reperitur apud Astrampsychum. Apud eum vero pro γλυκερὰ legitur γλυκεῖα, quod non probo. KUST. A. in marg. ubi γλυκηρά.

[b] ὁ ἀπὸ τῆς] ἀπὸ A. qui mox om. ὁμοίως post Τρώϊος.

ΤΡΩΙΛΟΣ, σοφ.] Ejus meminit Socrates Hist. Eccles. lib. VI. c. 6. et lib. VII. c. 1. et 27. Ex postremo loco discimus, eum Sideten fuisse. An idem est Troilus, cujus meminit Synesius Epist. 128? KUST. Vide Fabric. Bibl. Gr. IV. p. 488. Langb. ad Longin. p. 100. Vales. ad Socrat. p. 347. TOUP. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 202. Niceph. Hist. Eccl. XIII. 6. Eusebium Scholasticum, qui descripsit carmine bellum contra Gainam, Gothorum regem, tradit fuisse sectatorem Troili sophistæ, Constantinopoli docentis. Idem est fortasse ad quem scripsit Synesius aliquot epistolas. Gainas ipse interiit 400. Vinc. et Frav. coss. Chron. Alex. p. 713. a quibus ad obitum Constant. M. sunt anni 64. Non igitur videtur iste Troilus, quem Synesius nominat, tempore encæniorum urbis vixisse. REINES.

ΤΡΩΚΤΑ] Vid. infra v. Φαινόν. Artemidorus I. 67. ὅσα ἢ ἀπεξίεται τρωκτὰ ὄντα. Mox τὰ κατὰ τῶν V.

ΤΡΩΚΤΗΣ: Ὁ ἐκ] Homer. Odyss. ξ. 289. Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς, ΤΡΩΚΤΗΣ. Ad hunc locum respexit Suidas. Consulendus autem Eustathius et veteres Grammatici ad Homerum. TOUP.

ΤΡΟΜΗΣ] Series literarum requirit, ut scribatur, Τρώμης, per ω. KUST. Sic A.V. Deest gl. B.E. ib. Æschinis pater. Vid. v. Τρόμητος. TOUP.

ΤΡΩΜΑΤΑ] Hunc art. V. in marg.

[c] Ἐν τοῖσι τρώματα μεγ.] Hæc sunt verba Herodoti lib. I. c. 18. KUST.

[d] διφάσια] διφάσι V. Mox ἐγένετο V.E. pro ἐγένοντο. Dein ἐνλιμενηΐῳ B. Infra Μαιάνδρου V.

[e] Ἀριστοφάνης] Acharn. 805.

[f] τοῖς χοιριδίοισιν om. A.V.E. βαβαὶ om. A.V.

Τροία: [g]Πόλις.

Τροιζὴν, Τροιζῆνος. Ὄνομα πόλεως. Καὶ Τροιζήνιος ὁ πολίτης.

Τρύβλιον: Ὀξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον, ὀρθομίλιον. Τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. Καὶ ἡ κωμῳδία·

> [h]Τὸ τρύβλιον
> τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι.

Ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρυγαῖος: [i]Ἀριστοφάνης·

> Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,
> οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων· παρ' ὅσον οἱ γεωργοὶ, μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. Καὶ Τρυγαῖος μὲν, παρὰ τὸ τρυγᾶν· ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεὺς δὲ, ἀπὸ δήμου [k]Ἀττικοῦ.

Τρύγητος: Ὁ καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν. Καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ [l]δεῖ ἀμᾶν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. Τρυγητὸς δὲ, ὁ τρυγώμενος [m]βότρυς. Καὶ ἀμητὸς, ὁ θεριζόμενος. Οἷον, ἀμητὸς στάχυς· [n]ὀξυτόνως. Καὶ ἔμετος· [o]καὶ ἐμετὸς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Τρυγίας: [p]Ἐπὶ Θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. [q]Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.

Τρυγοδαίμονες: Ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. Ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχροποιίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγόνος: Εἶδος περιστερᾶς. Καὶ παροιμία· Τρυγόνα φάλακιν. Ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων.
A Ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν.

> [r]Ὡς μή μοι τρύζητε.

Καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρυγόνος λαλίστερος. Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις [s]μέλεσι λαλοῦσι.

Τρυγῶσα: [t]Ἡσύχως κνῶσα. [u]Ἀριστοφάνης·

> Τρυγῶσα τὴν θύραν.

B Τρυγός: Τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης. [x]Ἀριστοφάνης·

> Ὄζων τρυγός.

Καὶ αὖθις·

> [y]Ἔοικας, ὦ πρεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγί.

Ἀριστοφάνης φησί.

Τρυγὸς γλυκείας: Τουτέστι, τοῦ νέου οἴνου. Τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑπο-
C στάθμην.

Τρυγῳδία: Κωμῳδία· ἤτοι διὰ τὸ τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν· τουτέστι, νέον οἶνον· ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

Τρύγοιπος: Ὁ ὑλιστὴρ ὁ [z]σάκκινος. [a]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Ἀλλ' ἔστι [b]κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
> Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

D Προπαροξυτόνως. Καὶ τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Τρύζει: Ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμως λαλεῖ. Παρὸ καὶ ἡ τρυγὼν ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύμη: Ὁ [c]τετριμμένος σφόδρα, καὶ πεπερονη-

---

[g] Πόλις] ὠ̃ ὃ V. ἡ πόλις E. Gl. A. in marg. Post h. gl. Τρυχαϊκὸς A. Τροχαϊκὸς V.

ΤΡΟΙΖΗΝ] Et h. art. A. in marg. τόπου E. pro πόλεως. Dedi καὶ Τροιζήνιος ὁ πολίτης ex V. pro Ὁ ἀπὸ ταύτης, Τροιζήνιος. Καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ, ΕΙΣ ΤΡΟΙΖΗΝΑ ΔΕΙ ΒΑΔΙΖΕΙΝ. In. V. παροιμίαν etc. in marg.

[h] Τὸ τρύβλιον τὸ περυσ.] Aristoph. Ran. 1016.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ: Ἀριστοφάνης] Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς Ἀριστοφ. ἀντὶ τοῦ A.E.

[i] Ἀριστοφάνης] In Pac. 189.

[k] τῆς Ἀττικῆς] Ἀττικοῦ A.V.E.

ΤΡΥΓΗΤΟΣ] Conf. Arcadius de Accent. p. 81. Etymol. M. p. 83, 9.

[l] δεῖ om. V. Mox γράφεται καὶ προπαροξυτόνως E.

[m] βότρυς om. A.

[n] ὀξυτόνως] ὀξὺ V.

[o] καὶ ἜΜΕΤΟΣ om. V. τὴν τρυγὰ συνακτικῶ A. marg.

ΤΡΥΓΙΑΣ] Confer Nostrum supra v. Ὁ τρυγίας. KUST.

[p] Ὑπὸ] ἐπὶ A.B.E.

[q] Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτ.] Psalm. LXXIV. 9. Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Hinc Suidas supplendus est. KUST. ubi Theodoretus, τὴν χαλεπωτέραν τιμωρίαν τρυγίαν ἐκάλεσεν.

ΤΡΥΓΟΔΑΙΜΟΝΕΣ: Ὥσπ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 296. Deest art. A.

[r] Ὡς μή μοι] Il. ε'. 311.

[s] μέρεσι] μέλεσι A.B.V.E. Zenob. VI. 8. Diogen. VIII. 34. Ælian. N. A. XII. 10. Τρυγόνος δὲ λαλίστερον ἔλεγον· ἡ γάρ τοι τρυγὼν καὶ διὰ τοῦ στόματος μὲν ἀπαύστως φθέγγεται, ἤδη δὲ καὶ ἐκ τῶν κατόπιν μερῶν, ὥς φασι, πάμπλειστα.

[t] Ἡσύχως] ἡσύχως V.

[u] Ἀριστοφάνης] Eccles. 34. sed ubi legitur θρυγανῶσα. Confer Hesych. v. Θρυγανᾷ. KUST.

[x] Ἀριστοφάνης] Nub. 50.

[y] Ἔοικας, ὦ πρεσβ.] Aristoph. Vesp. 1300.

E ΤΡΥΓΟΣ ΓΛΥΚΕΙΑΣ] Aristoph. Pac. 575. Ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ἄνδρες, Τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς, τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, Τῆς ΤΡΥΓΟΣ ΤΕ ΤΗΣ ΓΛΥΚΕΙΑΣ. Huc respexit Suidas. Verba autem Scholiastæ, quæ exhibet Suidas, ex libris melioribus atque auctioribus, quam qui nunc exstant, descripta sunt. Quod non semel observavimus. TOUP. Aristophanis locum indicaverat Hemsterhus. ad Plut. p. 408.

ΤΡΥΓΟΚΩΜΩΙΔΙΑ] Scribendum erat, Τρυγῳδία. κωμῳδία. Aristoph. Acharn. 498. Τρυγῳδίαν ποιῶν. Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε
F καὶ τρυγῳδία. Vide ibi Scholiastam, a quo Suidas notum hanc mutuatus est. KUST.

ib. ΤΡΥΓΩΙΔΙΑ: Κωμῳδία A.B.V.E. qui διά τὸ pro διὰ τήν.

[z] σάκκινος] σάκινος E.

[a] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 1088.

[b] κομιδῇ] σοι E. deest v. A.B.V.M.

ΤΡΥΖΕΙ] Vid. Humakeri Lect. Philostrat. p. 26. MULLER.

ΤΡΥΜΗ: Ὁ τετριμμένος σφ.] Aristoph. Nub. 447. Κέρ-
G βις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη. Scholiastes ad eum locum: Τρύμη: ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν ἡμεῖς τρίπανον καλοῦμεν. τρύμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι, θέλει οὖν εἰπεῖν, λεπτολόγος καὶ εὔστομος, ὡς τρύπανον. Hinc Suidas emendandus est. KUST. Observavimus non semel Suidam Scholiis antiquioribus esse usum, atque iis haud paulo elegantioribus, quam quæ nunc habemus. Quod ex hoc loco manifestum est. Eleganter Suidas, ὁ τετριμμένος, sive, τετριμμένος καὶ πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασι. Nam Τρύμη
H est περόνης, sive *fibulæ*, foramen. Τὴν ὀπὴν exponit Scholiastes. Quod non animadvertit Kusterus. Hinc πεπερονημένος ἐν τοῖς πράγμασι. *Qui negotiis affixus et exercitatus est. Button'd to business.* Ista est vis voculæ ἐν, quam minus perspectam habuerunt viri eruditi. Vide nos infra, ad v. Χειρονομεῖον. Verbo προσπερονᾶν utitur Xenophon, Exped. Cyr. lib. VII. c. 3, 10. Καὶ ἄρτοι ζυμί-

μένος ἐν τοῖς πράγμασιν ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμέν. Θέλει δὲ εἰπεῖν [d]εὐτόνως ὡς τρύπανον.

Τρύπανα: Ἐργαλεῖα τεκτονικά.

[e]Τρύπανά τ' εὐδίνητα, καὶ [f]ἀκήεντα τέρετρα.

Τρυσιβίου γαστρός: Καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τρυσμός: Γογγυσμός.

Τρυτάνη: Ὁ ζυγός. Ταύτην οἱ Δωριεῖς σταχάνην καλοῦσιν. Ἔνθεν καὶ παροιμία·

Δικαιότερος σταχάνης.

Τρυτοδόκη: Ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τὴν τρυτοδόκην [h]κιστίδα παμβακίδων.

Τὸν ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυφάλεια: Περικεφαλαία.

Τρύφαινα: Ὄνομα κύριον.

Τρυφή: Ἡ σπατάλη.

Τρυφηλός. Καὶ Τρυφητής: Ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς ἐπῶν. Ἔγραψε Μαραθωνιακὰ, [i]Ἰλίου ἅλωσιν. Τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν, [j]Ὀδύσσειαν λειπογράμματον· ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.

Τρυφιόδωρος: Διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν Ὁμήρου [k]παραβολῶν καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρύφος ἄρτου: Κλάσμα ἄρτου.

Τρυφῶ: Αἰτιατικῇ.

Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς, γεγονὼς κατὰ τοὺς [l]Αὐγούστου χρόνους, [ll]καὶ πρότερον. [m]Περὶ πλεονασμοῦ [n]τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων, βιβλία ζ, Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ Σιμωνίδῃ, [o]καὶ Πινδάρῳ, καὶ Ἀλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, [p]Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου, καὶ Ἀργείων, καὶ Ἱμεραίων, καὶ Ῥηγίνων, καὶ Δωριέων, καὶ Συρακουσίων, Περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας, α', Περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, Περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν, α', Περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, Περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων, α', Περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων, α', Περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ προστακτικῶν, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἁπλῶς πάντων, [q]Περὶ ὀρθογραφίας, καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, Περὶ πνευμάτων, καὶ τρόπων, καὶ ἄλλα.

Τρύχεται: [r]Κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, ταλαιπωρεῖται, ἐκνενεύρισται. Καὶ ἐκτετρυχωμένος.

Ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν.

Τρύχη: Τὰ ῥάκη· τραγικῶς.

[s]Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἠμφιεσμένη [t]τρύχη, καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Τρυχηρά: Ῥακώδη.

Τρύχνον: Τὴν πόαν. Θηλυκῶς λέγουσι τὴν τρύχνον, [u]οὐ τὸν τρύχνον. Σὺν τῷ σ δὲ, στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον. Καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν, τὴν [x]Ἀπαλώτερος τρύχνου· ἣν παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν,

[y]Ἤδη (γὰρ) εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

Τρυχόμενος: Τετρυχωμένος δέ.

των μέγαλαι ΠΡΟΣΠΕΠΕΡΟΝΗΜΕΝΟΙ ἦσαν πρὸς ταῖς κρίαις. TOUP.

[c] τετρυμμένος] τετρημένος A.V. τετρημμένος E.

[d] ὡς τρύπανον εὐτόνως] εὐτόνως ὡς τρύπανον A.

[e] Τρύπανά τ' εὐδ.] Anthol. Pal. VI. 205. Usque ad Τρυτάνη om. B.E.

[f] ἀκόεντα] ἀκήεντα A.V. Anthol.

ΤΡΥΣΙΒΙΟΥ ΓΑΣΤΡΟΣ: Καταπ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 420.

ΤΡΥΤΑΝΗ] Vid. supra v. Σταχάνη.

[h] κιτίδα] κιστίδα A.B.V. Anthol. Pal. VI. 254.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ] Cf. supra Ἄβαξ. REINES.

ΤΡΥΦΗΛΟΣ—ΤΡΥΦΗΤΗΣ] Vid. Σαρδανάπαλος. Συβαρῖτ. Strabo 976. τρυφητῶν καὶ κατωφερτῶν. TOUP.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΣ] Videtur Christianus fuisse: in descriptione enim cædis factæ in capta urbe dicit infantes ab uberibus abreptos, καὶ οὐ νέποντας τοκήων ἀμαλακίας ἀπέκτεινε p. 323. ed. Bas. 8°. REINES.

[i] Ἰλίου] Ἰουλίου V.

[j] Ὀδύσσειαν λειπογράμματον] Deerat enim in illo poemate litera σ: ut testatur Eustathius in procem. Odyss. p. 1379, 54. Confer Nostrum supra v. Νέστωρ Λαρανδεύς. KUST.

[k] παραβολῶν] περιβολῶν V.

ΤΡΥΦΟΣ] Ad Luciani Fugit. c. 31. spectare putat Boissonad. Philostrat. p. 361. Antiquiorem aliquem mihi videtur respexisse grammaticus. Dixerat Hesiodus Opp. 440. ἄρτον τετράτρυφον.

ΤΡΥΦΩΝ] Scripsit etiam περὶ προθέσεων, cujus meminit Apollon. de Syntax. p. 317. TOUP. Tryphonem de eo, quod ex voce δύη, i. e. ταλαιπωρία fiat ὀιζυρὸς abundante κ' citat Schol. Apoll. Rh. I. 907. Ἐν τοῖς φυτικοῖς ἐπιγραφομένοις Athen. III. et ibid. ἐν δευτέρῳ φυτῶν ἱστορίας. Item IV. ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν, et XIV. ἐν τῷ δευτέρῳ ὀνομασιῶν, et al. locis laudatur. REINES.

[l] Αὐγούστου] Leg. Θεοδοσίου Αὐγούστου. REINES.

[ll] καὶ πρότερον] καὶ om. A.

[m] Περὶ πλεονασμοῦ τ.] Præter opera a Suida hic citata scripserat etiam Tryphon περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας, cujus operis meminit Athen. lib. II. c. 13. Ejusdem operis librum secundum laudat Ammonius v. Ἐξανέψιος, v. Θαλάμας, v. Μιαρός, et v. Τροχοί. Librum tertium idem v. Ἀρπαγή. Περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως: cujus operis mentionem facit Eustathius ad Iliad. ε'. p. 556. Περὶ ὀνομασιῶν. Athenæus lib. IV. c. 23. Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν. ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων. Meminit idem operis istius et alibi. Φυτῶν ἱστορία. Laudat itidem Athenæus lib. III. c. 5. et alibi. Παρώνυμα. Citat Stephanus Byzantius, v. Ἀγυιά, v. Ἀπολλωνία, et alibi. Περὶ σχημάτων. Laudat Etymologus, v. Ἀργειφόντης. Περὶ πνευμάτων. Laudat idem Etymologus, v. Ἀρπίς. Meminit præterea Tryphonis (hujusne, an alius, dicere non habeo) Galenus ἐν τῷ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, part. II. p. 218. et p. 228. KUST.

[n] τῶν ἐν] τοῦ ἐν A. Tum διαλέκτῳ B.E.

[o] καὶ Πινδάρῳ om. E.

[p] Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου] Hoc opus intelligi puto ab Ammonio, qui Tryphonem ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ citat v. Δίσκος, et v. Χλαῖναι. KUST.

[q] καὶ Περὶ] καὶ om. A.E. Mox αὐτοῖς E. ἐν αὐτῆς M.

[r] κακοπαθεῖ] κακοπαθεῖται A. Photius, Lex. Seg.

ΤΡΥΧΗ—τραγικῶς] Ex Schol. Aristoph. Ach. 417.

[s] Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarnass. lib. VIII. p. 516. ubi de matre Marcii Coriolani verba fiunt. KUST.

ib. προσῆλθεν A.V.

[t] τρύχη] πένθη E.

ΤΡΥΧΗΡΑ] Euripid. Troad. 496. τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα Πέπλων λακίσματ'.

[u] οὐ τὸ τρύχνον] τὴν τρύχνον, οὐ τὸν τρύχνον E. Photius. τὴν τρύχνον V. τὸν τρύχνον οὐ A.

[x] Ἀπαλώτερος τρύχνου] Vide supra v. Ἀπαλώτερος τρύχνου. KUST. Mox ἣν om. Photius.

[y] Ἤδη] ἤδη γὰρ Photius.

Τρύχουσιν: Ἐλαττοῦσι.

Τρυχωθείς: Πιεσθείς. [a] Ἡ φανερωθείς.

Ὅτι Τρυχῶ τρίτης συζυγίας ἐστὶ τῶν περισπωμένων. [a] καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

Τοιᾶσδε: Τοιαύτης.

Τοία Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα, Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες, Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου [b] διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι, ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα:

Τοιαυτί: Τοιαῦτα.

Τοιγὰρ ἐγώ: Ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγαροῦν: Ἀμέλει, ὅθεν δή, οὐκοῦν, διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι: Τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιαίδε πράξεις:

Τοῖϊν: Ἀντὶ τοῦ σοι, Δωρικῶς.

> [c] Καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων
> τοῖϊν. Ἀλλ' ἐπίνευε.

Τοίνυν: [d] Διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν.

Τοῖο: Τοιούτου. Καὶ τοῖος, τοιοῦτος. Καὶ τοῖον, τοιοῦτον.

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὔ πώποτ' ἐπενόησεν: Ἀριστοφάνης. Ἢ [e] διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν

> [f] Τεῖχος [g] Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

A Ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

Τοιουτῶδες: Τοιοῦτον.

> [h] Οὐδὲν ἐτιοῦν ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες.

Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν: Οὗτοι [i] ὡς ἠλίθιοί τινες καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν [k] εἴησαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι, καὶ ἐν Τριφάλητι.
B Καὶ Εὔπολις Δήμοις·

> Ἱπποκράτους [l] τε παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
> [m] βληχητὰ τέκνα, καὶ [n] οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Τοῖς ὀρθῶς:

C [o] Ὅτι τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλων γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος τῆς [p] ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ [q] ἑαυτοῦ τὰ δέοντα, [r] τὴν Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν·

> Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·

λέγων, [s] ἀντὶ τοῦ, νοήσει πάνθ' ἑαυτῷ.

Τοῖς πολλοῖς τοὐβόλου: Τουτέστι τοῖς εὐώνοις.

Τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν: Τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ
D [t] γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τοῖς φθάνουσι: Τοῖς ἤδη γεγονόσι.

Τοίχαρχος: Ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς. Τοιχάρχου δὲ, πρωρεύς· πρωρέως δὲ, κυβερνήτης· κυβερνήτου δὲ, ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα γαλῆς:

Τοίχου ὀπή:

ΤΡΥΧΟΥΣΙ] Od. α'. 248.

[a] Ἡ φανερωθείς] Sic etiam Photius in Lexico inedito. At interpretatio non parum est suspecta. KUST. φθαρεὶς vel ἐκφθαρεὶς Duker. adnot. ad Schol. Thucyd. p. 643. a. HEMST. Recte Suidas, Τρυχωθείς, ΦΑΝΕΡΩΘΕΙΣ. Idem τρυχοῦν, sive τρύχειν, et τρίβειν. Hesych. Τρίβοντες, λεποῦντες, ἢ ΦΑΝΕΡΑΝ ποιοῦντες. Quare Suidæ interpretatio minime rejicienda est. Sed ἀντὶ τοῦ, φανερωθείς, forsan legendum φθαρείς. Suidas supra: Ἐκτρυχωθείς: Ἐκπιεσθείς. ἘΚΦΘΑΡΕΙΣ. Ita Hesych. Ἐκτρυωθείς, (lege Ἐκτρυχωθείς) ΦΘΑΡΕΙΣ. TOUP.

[a] ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ om. A.V.

ΤΟΙΑ ΣΤΥΓΟΣ ΣΕ ΜΕΛΑΝ.] Aristoph. Ran. 472. His præfigit V. Ἀραὶ κατὰ εἰχρμένων ἐχθρῶν.

[b] ΔΙΑΣΠΑΡΑΞΕΙ] διαταράξει V.E. Mox V. διασπαράσσονται.

ΤΟΙΓΑΡ ἘΓΩ] . . . . ν γὰρ E.

ΤΟΙΑΙΔΕ ΠΡ. om. V. Habet A. in marg. Spectat forte Sophocl. Œd. Tyr. 895.

G ΤΟΙΙΝ: Ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρ.] Imo, Dorienses τεῒν dicunt pro σοὶ, non vero τοῖϊν. Quare nota hæc inutilis est. KUST. ἀντὶ τοῦ om. V. Suspicor Suidam confudisse τεῒν et τοῖϊν. Quōrum prius habes Aristoph. Av. 931. alterum in subjecto versu epigrammatis.

[c] Καὶ πολιὴν] Anthol. Pal. VI. 198. ubi τοῖϊν.

[d] Διὰ τοῦτο] Διὰ γὰρ τοῦτο, ἢ οὖν A.V. Photius.

[e] διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ] Vide Schol. Aristoph. ad Equit. 882. KUST.

[f] Τεῖχος Τριτογ.] Vide Nostrum supra v. Ἀπεῖλε: itemque Scholiastam Aristoph. ad Equit. 997. ubi integrum oraculum refertur. KUST.

[g] Τριτογένει] Τριτογενέης A. Τριτογενεῖ B.V.E.

[h] Οὐδὲν ἐτιοῦν] Æliano tribuit Valckenærius.

ΤΟΙΣ ἹΠΠΟΚΡ.] Aristoph. Nub. 997. Confer Nostrum supra v. Βληχή, et infra v. Τέλης. KUST.

E [i] ὡς ἠλίθιοι] ὡς om. V.

[k] ἦσαν] εἰήσαν A.B.V.E.

[l] δὲ παῖδες] τε παῖδες A.V.

[m] βληχητὰ] βλαχητὰ A.

[n] καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου] Versus stabit, si scribas, κ' οὐδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου. KUST. Scribe τοὐμοῦ τρόπου. Aristoph. Thesm. 581. συγγενεῖς τοὐμοῦ τρόπου. TOUP.

F [o] Ὅτι τὸ τοῖς] Diogen. Laërt. VII. 25. τούς τε Ἡσιόδου στίχους μεταγράφειν οὕτω, Κεῖνος μὲν πανάριστος ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται· ἐσθλὸς δ' αὖ κἀκεῖνος ὃς αὐτὸς πάντα νοήσει. Κρείττονα γὰρ εἶναι τὸν ἀκοῦσαι καλῶς δυνάμενον τὸ λεγόμενον καὶ χρῆσθαι αὐτῷ, τοῦ δι' αὑτοῦ τὸ πᾶν συννοήσαντος. τῷ μὲν γὰρ εἶναι μόνον τὸ συνεῖναι, τῷ δὲ εὖ πεισθέντι προσεῖναι καὶ τὴν πρᾶξιν.

[p] ἀρετῆς] τῆς ἀρετῆς A.V.

[q] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ A.V.

[r] τὴν Ἡσιόδου μεθαρμ.] Hesiodi sententia erat, Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει. Hanc Zeno sic refingebat: Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται. Hic est loci hujus sensus. KUST.

[s] ἀντὶ τοῦ νοήσει] οὗτος κατανοεῖ γὰρ E. οὗτος κ. γ. M.

ΤΟΙΣ ΠΟΛΛΟΙΣ ΤΟΥΒΟΛΟΥ] Aristoph. Eq. 941.

ΤΟΙΣ ΤΕΚΟΥΣΙ Γ.] Sophocl. Œdip. Colon. 508.

[t] γονέων] νέων A.

ΤΟΙΧΑΡΧΟΣ: Ἐπὶ νεώς, ὁ ἀρχ.] Locus hic excerptus est ex Artemidori lib. I. c. 37. sed ubi sic legitur: Ἄρχει δὲ περινέω μὲν ὁ τοίχαρχος· τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς· πρωρέως δὲ, ὁ κυβερνήτης, &c. Hinc Suidas emendandus est.
H Nam priora illa, τοίχαρχος ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς, corrupta sunt: pro quibus scribi debet, τοίχαρχος μὲν περίνεω, &c. Quid sit autem περίνεως, docet Suidas supra suo loco. KUST.

ΤΟΙΧΩΡΥΧΗΜΑ] Photius: Τοιχωρύχημα τοίχου: γαλῆς ὀπή.

Τοιχωρύχος: Κλέπτης. [Τοιχωρύχος,] λῃ- A
στής. [u]Τοιχωρύκτης δέ.

Τύανα: Μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

Τύγα: Παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τύγωνος:

Τυγχανόντων: Ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. Οἱ γὰρ [x]Ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μ̄ κλιτικὸν, τὸ γ′ πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ [y]τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· B οἷον, τύπτετε, τυπτόντων· ἀντὶ τοῦ, τυπτέτωσαν· [z]μέλετε, μελόντων, ἀντὶ τοῦ μελέτωσαν. Καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μ̄ κλιτικὸν, τὸ γ′ πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσιν τῷ γ′ τῶν δυϊκῶν· τύπτεσθε [a]τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τύκος: Ἐργαλεῖόν τι, [b]ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. Ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ C [c]τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν: Χειροποίητον.

Τύλα, καὶ τύλος, ἀρσενικῶς. Τοῦ ὤμου τὸ τετυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκὸς, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

> [d]Ἴστω γ' Ἡρακλῆς, ἔκαμον τὰν τύλαν κακῶς.

Καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλαν εἶπε.

[e]Πολύβιος·

> [f]Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίαν παρεχούσης, διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

Τύλη: [g]Ἡ στρωμνή. Οἷον,

> [h]Ἔδοξέ τις [i]ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν [k]ἀντὶ γναφάλλων, καὶ [l]παιδάριον ἐγέννησεν ἄρρεν.

Τύλις: Ὄνομα πόλεως.

Τύλος: Ἡ νῆσος.

Τύλος: Νενεκρωμένη σὰρξ, [m]ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων.

> [n]Δυσχρηστίαν παρεῖχεν ἡ πέτρα, διὰ τὸ τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις.

Τυλοῦται: Τραυματίζεται, παχύνεται.

> Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς, ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τύλωμα:

Τυμβογέρων: Ὁ [o]πέμπελος. [p]Προκόπιος·

> Ὁ ▪ Ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη.

Ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

Τύμβος: Τάφος. Παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων.

> [q]Τί ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.

Τυμβεία: Καὶ τυμβείτης, ὁ μνηματίτης.

> [r]Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν ....
> λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Τυμβογέροντες: Πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. Παραπλῆγες, καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι. D

Τυμβοχοεῖ: Θάπτει.

Τύμμα: Κροῦμα.

Τυμμαῖς: Πληγαῖς.

> Καὶ εἴ πού τις εὑρεθείη τῷ ὀπωσοῦν δρεπ κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

Τύμπανα:

ΤΟΙΧΩΡΥΧΗΣ] Τοιχωρύχος V. Τοιχωρύχος Photius, Lex. Seg. Tum Τοιχώρυχος om. E.M. Deest gl. A. Τοιχωρύκτης: λῃστὴς Phot. Lex. Seg. E

[u] ΤΟΙΧΩΡΥΚΤΗΣ] τοιχωρύκτης B.V. Vid. Hemsterhus. ad Aristoph. Plut. p. 327.

ΤΥΓΑ] Male pro τόγα. KUST.

[x] Ἀττικοὶ om. V. Mox τῶν ante μὴ om. A.V. His fere eadem habet Etymol. M. p. 6. antep.

[y] τῶν πληθυντικῶν] πληθυντικῇ A. et ni fallor V.

[z] Μέλλετε] μέλετε—μελόντων—μελέτωσαν A.E.

[a] τυπτέσθων] τύπτετε τύπτεσθων A. τύπτεσθε τύπτεσθων V. τύπτεσθαι τυπτέσθων B.E. τύπτεσθε τυπτέσθων Etymol. F

ΤΥΚΟΣ: Ἐργαλεῖόν τ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1138.

[b] ᾧ τι] ᾧ τοὺς A.V.

[c] ἔξεον ἔκοπτον] ἐξέκοπτον A.

ΤΥΛΑ καὶ ΤΥΛΟΣ, ἀρσεν.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 860.

[d] Ἴστω γ' Ἡρακλ.] Apud Aristophanem versus hic Dorica dialecto hodie sic scriptus legitur: Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς. KUST.

[e] Πολύβιος] Fr. gr. 129.

[f] Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας] Locus Polybii alibi non exstat. Scribendum autem, δυσχρηστίαν. Quomodo recte exhibere video editionem Mediolanensem. Οἱ τύλοι sunt *fulcra*, sive *retinacula* syringos. Τοὺς ἘΞΕΧΟΝΤΑΣ ἥλους recte interpretatur Photius. Κρατευτὰς vocat Homer. Il. ι′. 214. Ceterum vox Τύλος proprie usurpatur de *humeris callosis* sive *oneri gestando induratis*. Hesych. Τύλοι, τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν ἀχθοφόρων τυλώματα. Schol. ad Aristoph. Acharn. 860. Τύλον δὲ ἀρσενικῶς ἔλεγον ΤΟΥ ΩΜΟΥ ΤΟ ΤΕΤΥΛΩΜΕΝΟΝ καὶ πεπιλημένον, καὶ τετριμμένον· ὅπερ πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ita legendus iste locus, auctoritate Suidæ. TOUP. δυσχρηστίαν A.V. Sed δυσχρηστίας plane M. H

[g] στρωμνή] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. IX. 53.

[h] Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. V. p. 254. ut Pearsonius ad oram libri sui notaverat. Eadem etiam leguntur supra v. Γνάφαλλον. KUST.

[i] ἐν τῇ] ἐν om. A.V.E.

[k] ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ V. Tum γναφάλλων A. ἀντὶ τοῦ γ ..φάλλων B.E.

[l] παιδίον] παιδάριον A.B.V.

ΤΥΛΟΣ: Νενεκρωμένη σ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 552. KUST.

[m] ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων] τῶν γονάτων ἀποσκίρωμα A.

[n] Δυσχρηστίαν] Hoc exemplum addunt A.B.V.E.M. Vide paullo supra.

[o] Πέμπελος] Hesych. v. Κακοθής. Vide omnino notas Alemanni ad Procop. p. 12. quas compilavit Kuster. Vid. v. Πέμπελος. TOUP. Vid. Toupii emend. Hesych. T. IV. p. 338.

[p] Προκόπιος] Histor. Arc. c. 6. sed ubi de Justino, non vero Justiniano verba fiunt. Ceterum pro Προκόπιος in prioribus editt. male legitur πρὸ κδ′. quod Portus bona fide verterat, *ante* XXIV. existimans nimirum addi debere vocem ἐτῶν, et loci istius sensum hunc esse, Justinianum imperatorem jam ante XXIV. ætatis annum ut senem decrepitum fuisse. Sed hæc conjectura quam longe a vero absit, manifesto patet. KUST. Προκόπιος reposuit Reinesius, qui adjicit, "Aleman. not. ad Procop. Arc. Hist. p. 22. nugas has esse dicit, nam Suidam citare verba Procopii, quæ non de Justiniano, sed de Justino agant." πρὸ κδ etiam A.V. qui tamen Ἰουστῖνος non Ἰουστινιανός. Tum ὁ βασιλεὺς om. E.

[q] Τί ταῦτα ληρ.] Aristoph. Vesp. 1361. τι om. A.E.

[r] Εἰ καὶ μικρὸς ἰδ.] Anthol. Pal. VII. 198.

ΤΥΜΜΑ A. in marg.

ΤΥΜΜΑΙΣ] Τυμβαῖς A.V. et in exemplo. Hunc locum Æliano tribuit Valckenaerius.

A [x]Οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ [t]σάλπιγγος ταῖς μάστιξιν [u]ἀπεκτύπουν εἰς τὸν ἀέρα. Εἶχον [illegible] καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. Ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. Φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμαζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. [x]Τὸ δὲ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρείῳ δέρματι περικυτώσαντες, μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. Ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον, ἢ σημᾶναί τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐτίνασσον. Οἱ [illegible] ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι, ἔν τε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν· ὥσπερ [y]οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου· βρυχήματι γὰρ [z]ἐῴκει.

B **Τύμπανα**: Βάκλα. Παρὰ τὸ τύπτειν. Ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. Ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

Τυμπανίζεται: Ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρέμαται.

Τύμπανον: Ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, [a]καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [b]Ἀραξάχειρα ταῦτά σοι τὰ τύμπανα
> C [c]λεοντόδιφρε σοὶ, Ῥείη,—θῆκε.

Τύμπανος: Ἀρσενικῶς.

> [d]Καί τινος αὔρῃ
> δαίμονος ἐς τὸν ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τυμφαῖς: Πόλις. Καὶ [e]βοῦς Ἀρτέμιδος.

Τυνδαρίδης: [f]Ὁ τοῦ Τυνδάρεω.

Τύνη: Σύ. Δωρικῶς.

Τυννουτονί: Δεικτικῶς. Ἀντὶ τοῦ μικρόν. Ἀριστοφάνης·

> D [g]Παιδάριον ὂν τυννουτοὶ
> ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας.

Καὶ **τυννουτῳὶ** συνάγων τοὺς δακτύλους φησὶν ἀντὶ τοῦ μικρῷ·

> [h]Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳὶ [i]σ' ἀνὴρ γέρων
> ταύτης διάξει.

Περὶ τοῦ [k]Χάροντος λέγων [l]τοῦ περάματος τοῦ πλοίου.

Τυντλάζειν: [n]Αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. [o]Ἀριστοφάνης·

> Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
> οὐδὲ τυντλάζειν· ἐπειδὴ ταρδαινὸν τὸ χωρίον.

B **Τυντλώδους**: [p]Ἰλώδους.

Τυπαῖς: Πληγαῖς.

> Ἔχοντας τύμπανα καὶ [q]τυπάς.

Τουτέστι, πληγάς.

Τυπείς: Πληγεὶς, τρωθείς. Καὶ [r]**τυπεῖσι**, τρωθεῖσι.

Τύπη:

> [s]Ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ
> C τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

Τύπος: Χαρακτήρ.

> [t]Πρόσειπε τούτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ· ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος.

Καὶ [u]Ἀππιανός·

> Ὁ [illegible] Ἀννίβας, Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ [x]σώ-
> D ματι αὐτοῦ ἐπιστὰς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε [illegible] ὡς στρατηγόν. Καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι [y]Μαρκέλλου πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου, καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα, ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, [z]καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι [a]κελεύει.

[x] Οἱ Ἰνδοὶ] Vid. Σάλπιγξ. H. Steph. Thes. T. III. p. 1695 G. HEMST.

[t] σάλπιγγος] τῆς σάλπιγγος V.

[u] ἀπέκτυπον] ἀπεκτύπουν A.B.V.E.

E [x] Τὸ γὰρ] τὸ [illegible] A.B.V. γὰρ om. E.

[y] οὐ ῥᾴδιον] οὐ om. B.E.

[z] ἐῴκει] ἔοικε A.V. E. pr.

ΤΥΜΠΑΝΑ: Βάκλ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 476. ubi v. Hemsterhus. Post Τυντλώδους in A. ubi τῇ μωρίᾳ.

ΤΥΜΠΑΝΙΖΕΤΑΙ] Vide omnino Gatakerum in Miscell. Posth. c. 46. ubi de significatione vocis τυμπανίζεσθαι prolixe et accurate agit. KUST.

F [a] καὶ κροῦον] Imo καὶ κρουόμενον. Intelligitur enim hic ipsum instrumentum, quod pulsatur. KUST.

[b] Ἀραξόχειρα ταῦτά τοι τ.] Anthol. Pal. VI. 94. Ἀραξάχειρα A.B.V.E. et sic Anthol. ms. Mox σοι pro τοι A. V.E. cum Anthol.

[c] λεοντίδιφρε] λεοντόδιφρα A.

[d] Καί τινος αὔρῃ δ.] Anthol. Pal. VI. 220.

[e] βοῦς Ἀρτέμιδος] Vid. Callim. H. Dian. 178.

[f] Ὁ υἱὸς] υἱὸς om. A.V. Tum Τυνδάρεως V.

G ΤΥΝΗ] Hesiod. Opp. 10.

[g] Παιδάριον—μικρῷ accedunt ex A.V. Versus Aristophanis est Nub. 876.

[h] Ἐν πλοιαρίῳ] Ran. 139.

[i] σ' ἀνὴρ] σ' om. A.E. Mox αὐτε V. pro ταύτης.

[k] Χάρωνος] Χάροντος A.V.

[l] καὶ τοῦ περάματος αὐτοῦ καὶ πλοίου] τοῦ περάματος τοῦ πλοίου. A.B.V.E.M.

[n] Αὐτὸ] ταυτὸ V. Cum vulg. consentit Photius. Confudisse videtur grammaticus Ταυτάζειν et Τυντλάζειν.

H [o] Ἀριστοφάνης] In Pac. 1148.

ΤΥΝΤΛΩΔΟΥΣ] Τυντλώδους B. Τυντλώδης E.

[p] Ἰλώδους] Sic etiam Hesychius et Etymologus. At viri docti jam ante recte monuerunt scribendum esse ἰλυώδους, i. e. *limosi*, vel *cœnosi*. Τύντλος enim idem significat quod ἰλὺς, vel πηλὸς, i. e. *lutum*, vel *cœnum*. KUST.

[q] τυπάς] τυπαῖς A. τύπους V.

E [r] ΤΥΠΕΙΣΙ] τυπεῖσι V.

[s] Ὥστε συνέβαινεν ὑπ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 48. KUST.

[t] Πρόσειπε] Deprompsit hunc locum Suidas ex Synesii Epist. CI. p. 240. ed. Petavii, ubi ita legitur: Πρόσειπε παρ' ἐμοῦ πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανὸν, ὃν εἰ προλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. *Salutem meo nomine etiam atque etiam impertias venerabili imprimis Marciano, quem, si ante Aristidem, Mer-*
F *curii eloquentiæ præsidis typum ad homines pervenisse dixissem, non essem ejus merita adsecutus. Est enim plus quam typus.* Respexit autem Synesius, quod nemo vidit, ad Aristidem Sophistam, vol. II. p. 307. Καὶ τολμῶσι καὶ περὶ Δημοσθένους, ὃν ἐγὼ φαίην ἂν ἙΡΜΟΥ ΤΙΝΟΣ ΛΟΓΙΟΥ ΤΥΠΟΝ ΕΙΣ ἈΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΤΕΛΘΕΙΝ, ὅ τι ἂν τύχωσι βλασφημεῖν. *Atque etiam de Demosthene, quem tanquam Mercurium aliquem in terras descendisse arbitror, nihil non audent effutire.* Huc facit Julian. Orat. VII. Βούλει τὸ μετὰ τοῦτο τὴν πάνσοφον ὑπαγορεύσω
G σειρῆνα, ΤΟΝ ΤΟΥ ΛΟΓΙΟΥ ΤΥΠΟΝ ἙΡΜΟΥ. Item Eunapius in Proæresio: Οἱ δὲ θεὸν ἔφασκον, εἰ [illegible] ἙΡΜΟΥ ΛΟΓΙΟΥ ΤΥΠΟΝ. Damascius, in vita Isidori apud Photium p. 1029. Τὸ μὲν πρόσωπον ὀλίγου τετράγωνον ἦν, ἙΡΜΟΥ ΛΟΓΙΟΥ ΤΥΠΟΣ ἹΕΡΟΣ. Ceterum notandum hujus phraseos, quæ a viris doctis tantopere celebrata est, auctorem exstitisse Aristidem. Quod ex Synesio manifestum est. TOUP.

[u] Ἀππιανός] In Annibalicis, p. 589. sed ubi nonnulla
H aliter leguntur. Vide etiam supra v. Δακτύλιος, ubi idem locus occurrit. KUST.

[x] στόματι] σώματι A. στο^{ματ} V.

[y] τοῦ Μαρκέλλου] τοῦ om. A.V. αὐτοῦ post θανάτου om. A.B.V. Infra Ῥωμαῖον A.

[z] καὶ ὁ] ὁ δὲ E.

[a] κελεύει] κελεύοι A. et E. suprasc.

Τυπῆισι: Τρώσεσι.

Τυπᾷ: Αἰτιατικῇ.

Τύπωμα χαλκόπλευρον: Τὸ ἄγγος, τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ δῆθεν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα [b] Ὀρέστου ἀπέκειτο.

Τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένοι χεροῖν.

Τυπτήσεις: Τύψεις. [c] Καὶ τυπτῶ, αἰτιατικῇ.

Τυραννεῖον: Κυρίως, ἡ ἀκρόπολις. Τυραννία δὲ, ἡ τυραννίς. Καὶ τυραννιῶ, ἐπιθυμῶ [d] τυραννῆσαι.

Τυραννίων, Ἐπικρατίδου, καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, [e] Ἀμισηνός. Ἐχρημάτιζε δὲ [f] Κορύμβου, γεγονὼς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ [g] πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, [gg] ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. Εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς ἐν Ῥόδῳ. Ἀντεσοφίστευσε δὲ [h] Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· [i] ἤχθη δὲ εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ [k] Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην, τὸν [l] Πόντου βασιλεύσαντα. Διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος, [m] ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. Ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθεὶς, [n] Ὀλυμπιάδι ρκ', ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος.

Τυραννίων, ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. Αἰχμάλωτος δὲ [o] γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος, ὑπό τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ, τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. Ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε [p] βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ', ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας, Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικὰ δὲ, τὰ προσηγορικὰ, ἀθέματα δὲ, τὰ μετοχικά· Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου ὅτι ἐστὶν [q] ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς, [r] Τοῦ Ἀντιγένους ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος, Ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον, Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ, Διόρθωσιν Ὁμηρικὴν, Ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων, [s] Μεσσήνιος, φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. Καὶ ἄλλα δὲ [t] τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τύραννος: [u] Οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος κατὰ τοὺς [x] Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον. Προσηγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ [y] Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. [z] Οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον Αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. Εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα.

ΤΥΠΗΙΣΙ] Il. ε'. 887.

ΤΥΠΩΜΑ ΧΑΛΚΟΠΛΕΥΡΟΝ: Τὸ ἄγγ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 54. Deest gl. A.

[b] τοῦ Ὀρέστου] τοῦ om. V.

ΤΥΠΤΗΣΕΙΣ] Aristoph. Plut. 21.

[c] Καὶ ΤΥΠΤΩ] Hæc A. marg. om. V.

ΤΥΡΑΝΝΕΙΟΝ] Diodorus [XVI. 70.] T. II. p. 137. Josephus B. J. p. 275. TOUP.

[d] τυραννίσαι] τυραννῆσαι A.B.

[e] Ἀμισηνὸς] Amiso ortum grammaticum, et a se auditum fuisse dicit Strabo XII. p. 548. REINES. Ἀμινσηνὸς B.E. et infra. Τυραννίων ἐπὶ κρατίδου V.

ib. Ἐμισηνὸς Hesychius Illustris, male.

[f] Κορύμβου] Leg. Κόρυμβος. Suid. Θέων—ἐχρημάτισεν Αἴλιος. TOUP.

[g] πρότερον om. A. Mox Ἀμινσηνοῦ V.M.

[gg] ὡς] ὃς E.M.

[h] Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ] Hujus inter reliquos Demetrios mentionem facit Laërtius in Demetrio Phalero, num. 84. KUST. Diog. Laërt. V. in Demetr. c. 5. Ἐρυθραῖος πολιτογραφηθεὶς ἐν Τήμνῳ. REINES. δὲ addunt A.V.

[i] δς ἤχθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμ. ὑπὸ Λουκ.] Vide Plutarchum in Lucullo p. 504. KUST. ἤχθη δὲ A.V.

[k] Λουκούλλου] Λουκίλλου A.

[l] τοῦ Πόντου ἐθνῶν] Πόντου A.V. τῶν ἐθνῶν E.

[m] ἐκτήσατο καὶ βιβλία] Aristotelis libros a Sylla Athenis Romam e bibliotheca Apelliconis translatos Tyrannio utendos accepit, et ab hoc Rhodius Andronicus, qui eos etiam edidit, ut nunc sunt, Plutarch. in Syll. c. 26. et Strab. XIII. p. 609. REINES. βιβλίων A.

[n] Ὀλυμπιάδι ρκ'] Numeri manifesto vitiati sunt. Diu enim post illam Olympiadem Pompeius et Lucullus, sub quo Tyrannio vixit, floruerunt. Quare scribendum est Ὀλυμπιάδι ρπ', i. e. Olymp. CLXXX. Ceterum Tyrannio hic scripserat περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος, teste Scholiasta Aristoph. ad Ranas, 1337. [Supra p. 3340 A.] Meminit etiam Tyrannionis hujus Plutarchus in Sylla, p. 468. et Strabo lib. XIII. p. 609. Sit ne autem hic Tyrannio, an vero alter, cujus mentio exstat apud Scholiastam Nicandri, p. 8. videant eruditi. KUST. ρπη A.B.V.E. ρπ' Patricius Discuss. Peripatet. T. I. 4. p. 36. a Baylio allegatus. Vid. Clintoni Fast. Hell. ad an. 58. quem conferas cum Baylio Dict. Hist. v. *Tyrannion* n. B.

ΤΥΡΑΝΝΙΩΝ, ὁ νεώτ.] Hic est Tyrannio ille, quem Strabo se audivisse testatur lib. XII. p. 548. Nec alius existimandus est, cujus meminerunt Eustathius et Etymologus. KUST.

[o] καὶ αὐτὸς γενόμενος] γενόμενος καὶ αὐτὸς A.

[p] βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ] ββ' πρὸς ῆ καὶ ξ' A.V.

[q] ἐκ τῆς] ἐκ' V.

[r] Τοῦ Ἀντιγένους] ἐκ τοῦ Ἀντιγένους ὅτι Ἀντιγένης (Ἀντιγένους E.) A.B.V.E. Nescio quid corruptelæ sub his verbis latet. An corrigendum, Ὅτι ἀρτιγενὴς ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος?

[s] Μεσσήνιος φιλόσοφος] ἡ Μεσσήνιος φιλ. A.V.E.M.

[t] τῶν βιβλίων αὐτοῦ] ββ' δὲ V.

[u] Οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ποιηταὶ τοὺς βασ.] Inepte. Scribendum enim est, Οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύουσι. Sic enim legitur apud Scholiastam Sophoclis in argumento Œdipi Tyranni, unde totum hunc locum Suidas excerpsit. KUST. Vid. Gataker. Adv. Misc. I. 1. p. 173.

[x] Ἀρχιλόχου] Ἀρχιλόχων V.

[y] τῶν Τυρρηνῶν] τῶν om. A.V.E.

[z] Οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητ.] Rectius et plenius Scholiasta Sophoclis loco laudato: Ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον· οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. KUST. Post hunc art. delevi ὍΤΙ καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν· ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο. ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΣ: Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ΤΡΙΟΡΧΗΣ, quæ om. V. habet A. tantum in marg. Vide supra p. 1017 A.

ΤΥΡΑΝΝΟΣ, σοφιστής. Περὶ στάσεων, [a]Διαιρέσεως λόγου, βιβλία δέκα.

[ΤΥΡΑΝΝΩ : Γενικῇ.

Ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων.]

ΤΥΡΒΑΖΗι : Ἑτοιμάζῃ.

ΤΥΡΒΗ : Ἀπόλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.

Γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες.

Τουτέστιν, οἱ διὰ [b]χειρῶν ἐργαζόμενοι.

ΤΥΡΕΤΘΕΝΤΑ : Κινηθέντα, ταραχθέντα.

ΤΥΡΕΥΩΝ : Κατασκευάζων. Καὶ ΤΥΡΕΥΣΑΝΤΕΣ, ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

ΤΥΡΡΗΝΙΑ : Χώρα. Καὶ ΤΥΡΡΗΝΟΙ οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. [c]Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς [d]ἔμπειρος ἀνὴρ συνεγράψατο. Ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων Θεὸν δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας [e]διατεῖναι τοῖς ιβ' λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α' χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν· [f]τῇ δὲ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας [g]αὐτὸ οὐρανόν· τῇ τρίτῃ, τὴν θάλασσαν, [h]καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα· τῇ δ', τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ τοὺς ἀστέρας· τῇ ε', πᾶσαν ψυχὴν [i]πετεινῶν, καὶ ἑρπετῶν, καὶ [k]τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῖς ὕδασι· τῇ ς', τὸν ἄνθρωπον. Φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι· τὰς δὲ

A λοιπὰς ἓξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Ὡς εἶναι [l]τὸν πάντα χρόνον [m]μέχρι τῆς συντελείας χιλιάδας δώδεκα.

ΤΥΡΜΙΔΑΙ : Δῆμος τῆς Οἰνηΐδος [n]οἱ Τυρμίδαι.

ΤΥΡΟΚΝΗΣΤΙΣ : Ἡ μάχαιρα. Καὶ παροιμία·

[o]Οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκνήστιδος.

Ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. Σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. ΤΥΡΟΚΝΗΣΤΙΣ δὲ, ἡ μάχαιρα. Ἐπὶ δὲ

B ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν [p]ἐλεφάντινοι λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. Λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΤΥΡΟΠΩΛΗΣΩ : Ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. Πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

ΤΥΡΟΣ : Ὄνομα πόλεως. Καὶ ΤΥΡΙΟΙ, οἱ [q]πολῖ-

C ται.

ΤΥΡΟΦΟΡΟΝ : Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[r]Αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
παῖς Ἡγησιδίκου, πίονα, τυροφόρον.

ΤΥΡΣΗΝΙΑ : Χώρα.

ΤΥΡΣΙΣ : Ὁ περίβολος τοῦ τείχους. [s]Ξενοφῶν·

Οὕτω δὴ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν

D ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, ὤρυσσεν [t]ἐνθένδε τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς.

ΤΥΡΣΟΣ : Τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ, [u]Ἀρχιμβρότου, [x]Λάκων, ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς, καὶ αὐλητής· [y]ὃν λόγος τοῖς μέλεσι

ΤΥΡΑΝΝΟΣ] Act. Apost. XIX. 9. et Knatchbull in loc. TOUP.

[a] καὶ διαιρέσεως] καὶ om. A. περὶ δ. B.V.E.

ΤΥΡΑΝΝΩΙ] Gl. om. V. Habet A. in marg. Exemplum Æliano tribuit Valckenær.

ΤΥΡΒΑΖΗΙ : Ἑτοιμάζῃ. Οἱ δὲ, φροντίζεις] Respexit, ut videtur, Suidas ad Lucam X. 41. Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ ΤΥΡΒΑΖΗΙ περὶ πολλά. *Turbaris*, sive *multis negotiis circa res domesticas distineris.* Quomodo Aristophanes in Pac. 1007. Καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους ΟΨΩΝΟΥΝΤΑΣ ΤΥΡΒΑΖΕΣΘΑΙ. Atque hinc intelligendus Alexis Comicus apud Athenæum, lib. VIII. p. 336. ΤΥΡΒΑΖΕ, Μάνη· γαστρὸς οὐδὲν ἥδιον. *Cura, Manes, ut sint omnia ad cœnam parata. Stir about, Manes.* Μάνης est nomen servi. Hic sensus loci est, quem perperam accepit magnus Casaubonus. Verbo utitur Sophocles apud Plutarchum, De Audiend. Poëtis : Τυφλὸς γὰρ, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ὁρῶν Ἄρης ΣΥΟΣ προσώπῳ πάντα ΤΥΡΒΑΖΕΙ κακά. Quibus Æschylum imitatus est apud Athenæum, lib. IX. p. 375. Θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ΥΟΣ, Ἡ πολλά γ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακὰ, Δινοῦσα καὶ τρέπουσα ΤΥΡΒ' ἄνω κάτω. Ubi notanda vox Τύρβα, quam non alibi legisse meminit doctissimus animadversor. Idem τύρβα et σύρβα. Hesychius : Σύρβα, μετὰ θορύβου. Zenobius, Proverb. VI. 1. Συρβήνης χορός. Αὕτη τέτακται κατὰ τῶν ἀτάκτων χορῶν. Ἀπὸ τοῦ τινὰς ΤΟΙΣ ΥΣΙΝ ἐπιφωνεῖν ΣΥΡΒΑ. TOUP. οἱ δὲ φροντίζεις om. A.B.V.

ΤΥΡΒΗ : Ἀπόλαυσις] Vide Casaub. ad Athen. lib. VIII. c. 3. KUST. Vid. Γέργηθες. HEMST.

[b] τῶν χειρῶν] τῶν om. A.V.

[c] Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπ.] Miror unde hæc Suidas hauserit. Procul dubio ex scriptore aliquo, qui

H hodie intercidit. KUST.

[d] ἀνὴρ ἔμπειρος] ἔμπειρος ἀνὴρ A.V. Mox Θεὸν om. V.

[e] διατεῖναι] διαθεῖναι B.V.E.

[f] τῇ] τῇ δὲ A.V.E.

[g] αὐτὸν] Imo αὐτό. Refertur enim ad στερέωμα. KUST. Sic A.B.V.E.

[h] καὶ τὰ] καὶ om. A. καὶ πάντα τὰ E.

[i] πετεινῶν] πετεινῶν A.

E [k] τετράποδα] Rectius τετραπόδων, ut respondeat genitivis præcedentibus, πετεινῶν, ἑρπετῶν. KUST.

[l] τὸν πάντα] πάντα τὸν V. Tum μέχρι τῆς συντελείας A.B.V. pro τῆς συντελείας μέχρι, ut nihil cum Bosio opus sit figura anastrophe. Is recte interpretatur, *ut omne tempus usque ad consummationem sit annorum duodecim millium.*

[m] Μέχρι χιλιάδας] Scribe μέχρι χιλιάδων. KUST.

ΤΥΡΜΙΔΑΙ : Δῆμος τ.] Ex Harpocratione. KUST. ubi Τυρμεῖδαι.

F ΤΥΡΟΚΝΗΣΤΙΣ] Τυρίκνη V.

[n] οἱ Τυρμίδαι om. A.

[o] Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυρ.] Aristoph. Lysistr. 231. ubi Schol. eadem plane habet, quæ hic Suidas. Vide etiam supra v. Λέαινα, ubi eadem leguntur. KUST.

[p] ἐλέφαντες καὶ λέοντες] καὶ om. A.V. ἐλεφάντινοι λέοντες Schol. Post hunc articulum delevi ΤΥΡΟΚΝΗ : Ἡ μάχαιρα, cum A.V.

ΤΥΡΟΠΩΛΗΣΩ : Ἀντὶ τοῦ σταθμ.] Aristoph. Ran. 1416. Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην. Scholiastes : Τυρο-

G πωλῆσαι: Πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Post τυροπωλῆσαι addendum est σταθμῆσαι, auctoritate Suidæ. KUST. ἀντὶ τοῦ om. A.

[q] πολῖται] Delevi Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ΠΑΤΛΟΣ, ὅστε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις, cum V. quæ habet A. in marg.

[r] Αἰχμητὰν] Anthol. Pal. VI. 155.

[s] Ξενοφῶν] Lib. VII. de Institut. Cyri, p. 190. KUST. VII. 5, 10.

[t] ἐνθένδε] Apud Xenophontem, ἔνθεν καὶ ἔνθεν. KUST.

ΤΥΡΤΑΙΟΣ] Deest articulus A.

[u] Ἀρχιμβρότου] Ἀρχεμβρότου B.V.E.

[x] Λάκων ἢ Μεσσήνιος] Ceteri fere omnes Atheniensem vocant. Vid. Platon. Legg. I. et Schol. p. 219. cf. artic. seq.

[y] ὃν λόγος—Λακεδαιμονίους] Elegiam ejus in hanc rem habet Lycurg. c. Leocr. p. 168. vid. et Plutarch. in Lycurg.

χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους [a]πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. Ἔστι δὲ παλαίτατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι Σοφοῖς, ἢ καὶ παλαίτερος. Ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λε΄ Ὀλυμπιάδα. Ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία ε΄. A

Τυρταῖος: Ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν, ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι. Χρήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε τῷ κ΄ ἔτει τὴν Μεσσήνην, [a]καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἵλωσι κατέταξαν. B

Τυτθήν: Ὀλίγην, ἢ μικράν. Καὶ τυτθὸς, μικρός.

Τυφλονία: Χώρα. C

Τυφεδανός:

> [b]Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρόθλιψ,
> ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Τυφεδῶνος: Ὄνομα κύριον, ἢ τῆς καύσεως.

Τύφεται: Καίεται.

Τυφήρεα: Τυφωνικήν.

> [c]Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
> σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Τυφλοπλαστεῖται: Τυφλὸς ἀναπλάττεται. Καὶ [d]τυφλοπτεῖται, ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός:

> [e]Ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις, καὶ ἀτραποῖς σκολιωτέραις.

Τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδίπου.

> Σὺ δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι
> οὐδεὶς ὃς οὐχὶ [f]τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

Οἷον, οὐδεὶς ἐστιν, ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὠνείδισας. Τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. Καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. Πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

[Τυφλὸν φέρεσθαι, πάγκαλον πέλει λίαν:]

Τυφλότερος ἀσπάλακος: Διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. Φησὶ δ' [g]αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. Ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος [h]ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

Τυφλότερος λεβηρίδος, καὶ Κενότερος λεβηρίδος: Ἀμφότερα λέγεται. [i]Λεβηρὶς δὲ, οἷον C λεπηρίς. [k]Καὶ λεποστάται. Καὶ ἐπὶ τεττίγων, καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλῶν ὀνείρων: Ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. Καὶ ἴσως περιέπεσε [l]τοῦτο·

> [m]Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων.

Ἢ [n]ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται.

Τυφογέρων: [o]Ἐσχατόγηρως· ἢ ὑπερήφανος, τε- D τυφωμένος γέρων.

Τυφομένης: Καπνιζομένης, καιομένης.

> Καὶ καπνῷ [p]τύφειν δίκην σφηκῶν.

[Τὸ ῥῆμα, τύφω.]

Τῦφος: Ἀλαζονεία, μανία.

> [q]Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ τετύφωται.

Τυφωεύς: Ὄνομα κύριον.

p. 43. c. 6. Accepisse Lacedæmonios imperatorem Tyrtæum ab Atheniensibus dicit Lycurg. l. l. p. 167. Leonidas interrogatus, ποῖός τις αὐτῷ φαίνεται ποιητὴς γεγονέναι Τυρταῖος, εἶπεν Ἀγαθὸς νέων ψυχὰς αἰκάλλειν: Plut. in Cleom. c. 2. Ejus tria disticha de oraculo dato Spartanis habet Plut. l. l. Versum Tyrtæi, Αἴθωνος δὲ λέοντος ἔχων ἐν στήθεσι θυμὸν citaverat Chrysipp. ἐν τῷ περὶ ψυχῆς. Galen. 3. de dogm. Hipp. et Plat. c. 3. Tyrtæi ποίησις ἡ καλουμένη εὐνομία Aristot. Polit. V. 7. REINES.

[z] καὶ πολεμοῦντας] καὶ ante ταύτῃ ponunt B.V.E.

[a] καὶ ταύτην] ταύτην δὲ E.

ΤΥΤΘΗΝ] Schol. Theocrit. I. 45.

ΤΥΦΛΩΝΙΑ] Τυφωνία A.B.V. Etymol. p. 772, 40. Deest gl. E.

[b] Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιρ.] Aristoph. Vesp. 1355. sed ubi pro χοιρόθλιψ rectius legitur χοιρόθλιψ. Confer Nostrum v. Στυφεδανὸς, et v. χοιρόθλιψ. KUST. χοιρόθλιψ A.B.V.E.

ΤΥΦΕΔΩΝΟΣ] L. τυφεδόνος. Euseb. Præp. p. 234. TOUP. ὁ τυφεδὼν om. V.

[c] Λαμπάδα κηροχ.] Anthol. Pal. VI. 249.

[d] ΤΥΦΛΟΠΤΕΙΤΑΙ] Philo. II. p. 345. Leg. τυφλοπατεῖται. Etymol. TOUP. qui addit, Respexit Philo ad Diodor. p. 288. Scribend. τυφλοποιεῖται. vid. Euseb. Præp. p. 389. τυφοπλ. In cap. gl. Τυφοπλαστεῖν M. G

ΤΥΦΛΗ] Plutarch. Pyrrho p. 392. Χωρία δύσορμα καὶ τυφλά. TOUP.

[e] Ὁ δὲ] ἢ δὲ E. Tum ἐπιτυγχάνῃ V. τυφλοῖς E. ἀτραποῖς Æliano locum assignat Valckenærius.

ΤΥΦΛΟΣ ΤΑ Τ' ὮΤ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 371.

[f] τῶνδ'] τῶν V.

ΤΥΦΛΟΝ ΦΑΙΝ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur: Τυφλὸν φανέσθαι, πάγκαλον λίαν ἔφυ. Nicephorus autem sic habet: Τυφλὸν φέρεσθαι πάγκαλον τοῖσιν E νόσοις. KUST. φέρεσθαι A. ubi vs. in marg. om. V. φέρεσθαι item E.

ΤΥΦΛΟΤΕΡΟΣ ἈΣΠΑΛΑΚΟΣ: Διὰ τ.] Confer Hesychium. KUST.

[g] αὐτὸ] αὐτὸς B.E.M. αὐτοὺς Photius.

[h] ὥσπερ γαλῆς] ὡς μαργάλης Photius.

ΤΥΦΛΟΤΕΡΟΣ ΛΕΒΗΡΙΔΟΣ] Vide supra v. Λεβηρίς. KUST.

[i] ΛΕΒΗΡΙΣ] Λεβηρὶς δὲ A.V. Photius. Delevi mox καὶ F ἐπὶ ἰχθύων cum A.B.V. et Photio. καὶ ἐπὶ τεττίγων om. E.

[k] Καὶ λεποστάται] Hæ duæ voces supervacaneæ esse, nec ad rem quicquam facere videntur. KUST. ἡ καὶ λέπος ἐστι. TOUP. Cum vulg. consentit Photii ms. ubi ed. καὶ λέπος τάττεται καὶ ἐπὶ τετ.

ΤΥΦΛΩΝ 'ΟΝΕΙΡΩΝ: Ἤτοι τ.] Eadem habet Etymologus. KUST.

[l] τούτῳ] τοῦτο A.V. et B. corr. Photius. πέπλασται τοῦτο Etymol. M. p. 772, 24. παρὰ τὸ δύεσθαι ms. Leid.

[m] Δοιαὶ] Od. τ΄. 562. ubi ἀμενηνῶν pro ψευστάων.

[n] ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλ.] Etymologus rectius, ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται, absque copula καί. Et sic Vaticana Proverbiorum Appendix. KUST. καὶ om. A.B.V.E.

[o] Ἐσχατόγηρως] ἐσχατόγηρος E.M.

[p] τύφει] τύφειν A.B.V.E. Hoc exemplum Æliano tribuit Valckenærius. τὸ ῥῆμα τύφω om. A.V.

[q] Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τετύφωται] Polybius, lib. III. p. 322. Ὡς εἴ τις οἴεται κυριώτερόν τι μέρος εἶναι στρατηγίας τοῦ γνῶναι τὴν προαίρεσιν καὶ φύσιν τοῦ τῶν ἐναντίων ἡγεμόνος, H ἈΓΝΟΕΙ ΚΑΙ ΤΕΤΥΦΩΤΑΙ. Ad hunc locum proculdubio respexit Suidas. Haud dissimile illud Pauli ad Timotheum, Epist. I. VI. 3. Εἴ τις ἑτεροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις—ΤΕΤΥΦΩΤΑΙ ΜΗΔΕΝ 'ΕΠΙΣΤΑΜΕΝΟΣ. TOUP. ὡς om. A.V.

ΤΥΦΩΕΥΣ] Τυφωεὺς B.E.

Τυφών: [r]Οὐχ ἡ φλὸξ ἡ [s]ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν [t]Φαίδρῳ.

Τυφών: Κεραυνὸς βίαιος, πολὺς, καὶ πνευματώδης. Ἢ, πνεῦμα καπνῶδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ [u]νέφους. Λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ̄, τυφώς.

[x]Ἄρν', ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. Τούτῳ ἐνόμιζον [y]μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

Τυφῶνος: Πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον: [z]Τυφὼν, ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. Τούτου ποικιλώτερον.

Τυφώς:

[a]Γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐμώλην.

[b]Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχυσεν δὲ τοσοῦτον, ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵ τινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. Ἐριώλη δὲ, πνοὴ σφοδρά. Ὁ δὲ τυφὼς μεῖζόν τι [c]πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

Τυφρηστός: Ὄνομα πόλεως.

Τυχαία: Ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην.

Οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ κατά τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν οὕτως [d]ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησίν.

Ὁ ἅγιος [dd]Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει.

Τυχαῖος: Ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη: Συντυχία, παρὰ [e]Σοφοκλεῖ. [f]Πολύβιος·

[g]Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. Μήποτε [h]γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην· αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, [i]τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, [k]ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

Καὶ [l]Πισίδης·

Οὐκ [m]ηὐλαβήθης . . . .
οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπραττούσας τύχας
εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τύχας.

Τύχη:

[n]Σκέψασθε πρὸς θεῶν τὴν [o]τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ [p]τοῦτ' ἐδωρήθη πάρα,
ζωστῆρι [q]πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
[r]ἐκνάπτετ' αἰὲν, ἕς τ' ἀπέψυξεν βίον·
οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ [s]πεσήματι.

Περὶ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. Καὶ [t]Σοφοκλῆς·

Ἄκουσον. Ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ [u]θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
Ὅσοι δ' [x]ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.

Τύχη: Τύχη, παρ' Ἕλλησιν, ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις, ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον· οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. [y]Καὶ Πολύβιός φησι. Τύχην δὲ λέγει ὁ [z]Θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη:

[a]Οὐκ ἀνθρώπων [aa]βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια, ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες [b]ὅτου δὴ [c]ἕνεκα ταύτῃ πρόεισι τὰ ξυμβαίνοντα, [d]ᾗπερ αὐτοῖς

[r] Οὐχ ἡ φλὸξ] οὐχὶ φλὸξ ἡ V. οὐχ ἡ φλὸξ ἡ A. Photius.
[s] ἐκ] ἡ ἐκ Phot.
[t] Φαίδρῳ] P. 230 A.
ΤΥΦΩΝ: Κερ.——ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. num. 154. ut Pearsonius quoque observaverat. Apud Laërtium vero pro ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους, legitur, ἐρρωγότος νέφους. KUST.
[u] νέφους] τοῦ νέφους V.
[x] Ἄρν', ἄρνα μέλ.] Aristoph. Ran. 871. Vide Paul. Leopard. Emend. lib. XX. c. 23. qui locum hunc illustrat. KUST.
ib. ἀρῆ A. ἄρ' E.
[y] μέλαιναν] μέλαν A. Mox λήξει V. Post h. v. A.V. addunt Τυφωεύς.
ΤΥΦΩΝΟΣ ΠΟΛΥΠΛ.] Ex Timæo p. 260. ubi v. Ruhnkenius. Conf. supra v. Σαραπίων. Photius Bibl. p. 1028. Ὄντων γε οὐ κατὰ τὸν Τυφῶνα μόνον, ἀλλ' ἔτι οἶμαι τούτου πολυπλοκώτερον.
[z] ΤΥΦΩΝ: Ὁ λεγόμενος κερ.] Vide Schol. Apoll. Rh. ad lib. II. 1215. KUST.
[a] Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφ.] Aristoph. Equit. 508. KUST. καὶ om. A.V.E. τὸν om. A.V. Mox εὐμώλην A.
[b] Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχ.] Eadem leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.
[c] πνεῦμα om. V.
ΤΥΦΡΗΣΤΟΣ] Τυφρηστὰ V.
ΤΥΧΑΙΑ] Τυχέα V. Hunc art. om. A.
[d] ἀναφαινόμενα] ἀναφαινόμενον V. qui infra Νύσης.
[dd] Γρηγόριος] Gregor. Nyss. T. I. p. 8. C.
ΤΥΧΑΙΟΣ] Theoph. Simocatta apud Phot. Bibl. p. 100. κατὰ τὸ τυχαῖον καλούμενον, quod omisit interpres. Pausan. 56. σπουδαῖον ut τυχαῖον. Vid. Leich. ad Epigr. Muratorii. TOUP. Lege Τυχαῖον. VALCK.
[e] Σοφοκλεῖ] Œd. Col. 1775. (1506.) καί σοι θεῶν Τύχην—

τῆς ὁδοῦ. Ubi Schol. expl. per ἐπιτυχίαν. ABRESCH.
[f] Πολύβιος] Fr. gr. 130.
[g] Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τ.] Confer Nostrum supra v. Τῷ νῦν λόγῳ. KUST.
[h] γὰρ αὕτη μὲν] μὲν αὕτη V. Tum κακῶς E. pro κενῶς, et χρήζοντες pro χειρίζοντες.
[i] τῷ—αὐταῖς] τὸ—αὐτοῦ A.
[k] μήποτε [illegible] τοὐν.] Supra v. Τῷ νῦν λόγῳ rectius legitur, ποτὲ δὲ τοὐναντίον. KUST. ποτὲ A.B.V.
[l] Πισίδης] Heracliad. Acr. I. 169.
[m] ηὐλαβήθης] εὐλαβήθης A. Mox ἐπιβλαβούσας E.
[n] Σκέψασθε πρὸς Θ.] Sophocl. Aj. 1028.
[o] τύχην] τὴν τύχην A.B.E.
[p] τοῦδ'] τοῦτ' A.
[q] πρισθεὶς] χρισθεὶς A.
[r] ἐγνάπτετ'] ἐκνάπτετ' A.B.V. ἐγνάμπτετ' E. Tum εἰς' A.V. pro ἕς τ'.
[s] πεσήματι] πετρώματι E.
[t] Σοφοκλῆς] In Philoct. 1316.
[u] θεῶν] θεοῦ A.V.E.M. Mox ἔστ' om. A.
[x] ἑκουσίοισιν] ἑκουσίοισιν A.E.M. ἑκούσιοί εισιν V. Tum βλαβαῖσιν A. Infra οὔτε οἰκτείρειν V.
[y] Καὶ Πολύβιός φησι] Hæ tres voces sunt supervaceneæ. KUST. Vid. Schweighæuser. ad fr. gr. 131. φησὶ om. V.
[z] Θουκυδίδης] Schol. ad II. 42.
[a] Οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τ.——ἴσχυσε προχωρεῖν] Hæc sunt verba Procopii Hist. Arc. c. 4. in fine: eademque leguntur lib. IV. de Bello Goth. c. 12. KUST.
[aa] βουλαῖς] βολαῖς A.
[b] ὅτου δὴ etc.] Procop. p. 21. uterque corruptus. Leg. ταύτῃ πρόεισι τὰ ξ. ᾗπερ αὐτοῖς ἔνδηλα γ. Procopius habet ταύτῃ. *Ignorantes causam, quare res isto modo evenit, quo videtur.* TOUP.
[c] ἕνεκά τῳ] ἑνεκάτῃ A. ἑνεκά του B.E. ἕνεκα ταύτῃ Procop.
[d] εἴπερ] ᾗπερ Procop. B.G.

[e]ἔνδηλα γίνεται. Τῷ γὰρ [f]ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα [g]προσχωρεῖν.

[h]Καὶ παροιμία· Τύχη Εὔριπος. Ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα.

Ὡς φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω τοὔνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην, ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.

Τυχηρότερος: Εὐτυχέστερος.

Τυχιάδης: Πατρωνυμικόν.

Τυχικός: Ὄνομα κύριον.

Τυχίος: Ὄνομα κύριον.

Τύχων, Τύχωνος. Ὄνομα κύριον.

Τύψαι: [i]Ὅτι βαλεῖν, τὸ πόρρωθεν πέμψαι· Οὐτάσαι δὲ, καὶ [k]νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

O I.

Οἷ: Τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ὅπου.

Ὦ δύστηνος, οἷ πεπλώκαμεν;

[l]Ἀριστοφάνης.

Ἔφευγον δ' οἷ δύναιτο ἕκαστος.

Καὶ αὖθις·

[m]Ἐμοὶ δὲ βαδιστέα, οἷ σοφία καὶ δαίμων με ἄγει.

[n]Ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ', οἷ μ' ἀτιμίας ἄγεις.

Οἷ: Ἀντὶ τοῦ ὅπου.

[o]Ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας
τὸν πρεσβύτην, οἷ μετέστη
ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ ἐρῶν, οἷ κακοῦ [p]εἴη, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ γεναμένου καταφεύγει.

Οἷ: Περισπωμένως, ἀντὶ τοῦ [q]ἑαυτῷ· ὀξυτόνως δὲ,

E

A τὸ οὗτοι. [r]Συμποσίου·

Οἱ μὲν γὰρ εὐθὺς παῖδά τινα τῶν ἔνδον ἀπαντήσαντα.

Καὶ οἷ, ἀντὶ τοῦ [s]αὐτοῦ.

([t]Ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.)

[u]Πολιτείας·

Πλὴν οἷ.

Ἀππιανός·

[x]Ἐπεὶ δὲ ἦν οἷ τὸ καλὸν τέχνης κρεῖττον, καὶ μέντοι καὶ ἐπι-

B κουρίας τῆς ἐκ θνητῶν συμμάχων δυνατώτερον.

Οἷ: Ἀντὶ τοῦ αὐτῷ [y]δασύνεται.

[z]Τὴν κεφαλὴν Πομπηίου κομισθεῖσάν οἷ.

Οἷα: Μακρὸν τὸ ἄλφα.

[a]Οἷα κατέσχε τὸν τρισάθλιον δόμον.

Καὶ οἷαν, θηλυκῶς, ἀντὶ τοῦ δυνατήν. [b]Ἀριστοφάνης·

[c]Τὴν μὲν ἑτέραν γνάθον στομώσεις, οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

C Τουτέστι, τὰ [d]ἄδικα.

Οἴαγρος:

Οἴακες: Πηδάλια, αὐχένες.

Οἰακίζει: Κυβερνᾷ.

Οἰάκιον: Τῆς νηός.

Οἰακιστής: Κυβερνήτης.

Οἰακληεῖς:

Οἰακοστρόφος: Κυβερνήτης. [e]Οἰακοστροφῶν,

D κυβερνῶν.

Οἴαξ, οἴακος.

Οἴαξις: Χώρα.

Οἴαροι: Γυναῖκες.

Οἰάτειον κρέας: Τὸ [f]προβάτειον.

Οἰβάδης, Οἰβάδου, ὄνομα κύριον.

Οἰβώνειον: Ὄνομα τόπου.

Οἰγνύει: Ἀνοίγει.

[e] οὐκ ἔνδηλα γίνεται] Apud Procopium absque negatione legitur, ἔνδηλα γίνεται. KUST. οὐκ om. A.V.

[f] ἀλόγῳ] παραλόγῳ Procop. B.G.

[g] προσχωρεῖν] προχωρεῖν B.V.E.M.

[h] Καὶ παροιμία] Seqq. A. in marg.

ΤΥΧΙΟΣ] Leg. Τύχιος. Ovid. Fast. III. 823. et 824. ubi de inventis Palladis loquitur: *Nec quisquam invita faciat bene vincula plantæ Pallade: sit Tychio doctior ille licet.* cf. Hesych. ad Τύχιος, et Hom. Il. η'. 220. vid.

F Herod. Vit. Homer. c. 9. et 26. ubi dicitur Tychius coriarius Homerum hospitio excepisse, et Homerus ejus nomen Iliad. l. l. intulisse, ut ei gratiam referret. REINES.

ΤΥΧΩΝ] Vid. not. ad Hesych. v. Τυχέων.

ΤΥΨΑΙ] In A. a manu recenti.

[i] ὍΤΙ ΒΑΛΕΙΝ, τὸ πόρρ.] Eadem leguntur supra v. Οὐτάσας. KUST. καὶ ῥῆξαι A. pro οὐτάσαι δ. κ. ν. Deinde Ἀρχὴ σὺν θεῷ ἁγίῳ τοῦ ῡ στοιχείου. Οἷ τ. ἐ.

[k] ΝΥΞΑΙ] Vid. Νύξαι. TOUP.

[l] Ἀριστοφάνης] Thesm. 885. Mox ἔφυγον M.

[m] Ἐμοὶ δὲ βαδιστέα] Vid. Βαδιστέα. HEMST. με ante ἄγει ex A.V. Desumptum locum esse ex Philostrati V. A. I. 18. monuit Porsonus.

[n] Ἀλλ' οὖν] Soph. El. 1035.

[o] Ζηλῶ τῆς εὐτυχίας τὸν πρ.] Aristoph. Vesp. 1441. ubi ζηλῶ σε—πρέσβυν.

ib. Ζηλῶ γε A.V.

[p] εἴη] ἂν V.

ΟΙ: Περισπωμένως] Vid. Schol. Platon. p. 42.

[q] ἑαυτῷ] ἀντὶ τοῦ ἑαυτῷ A.V. Photius.

[r] ζήτει ἐν τῷ Συμποσίῳ] ζήτει ἐν τῷ om. A.V. Photius. Sequens locus est ex Symposio Platonis p. 174 D. Vid. Porson. ad Eurip. Med. 734. Mox ἀπαντήσαντες M.

[s] αὐτοῦ] τούτου αὐτοῦ A.

[t] Ὁ γὰρ αὖτε β.] Homer. Il. α'. 404. KUST. Deest hic versus A.V. Phot.

[u] Πολιτείας] Πολιτεία Photius. Sc. Platonis p. 617 E.

[x] Ἐπεὶ δὲ] ἐπεὶ δὲ ἦν A.V.

[y] Δασύνεται μόνον] μόνον om. A.V. οἷ bis V.

[z] Τὴν κεφαλὴν] Dio Cassius XLII. 7. μέχρις οὗ τήν τε κεφαλὴν καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ πεμφθέντα οἱ ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου εἶδον.

[a] Οἷα κατέσχε] Ex Sophocl. Œd. Col. 361. (370.) ubi legitur, τὸν σὸν ἄθλιον δόμον. TOUP.

[b] Ἀριστοφάνης] Nub. 1106. ubi locus hic ita legitur et distinguitur; Εὖ μοι στομώσεις αὐτόν. ἐπὶ μὲν θάτερα, Οἷαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον Στόμωσον, οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα. KUST.

[c] Τὴν μὲν] μὲν om. V.

[d] ἄδικα] δίκαια V.

ΟΙΑΚΕΣ] Vid. Hesych.

ΟΙΑΚΙΟΝ] Sic recte habent mss. Paris. At priores

G editt. male, οἰάκιος. KUST.

ΟΙΑΚΟΣΤΡΟΦΟΣ] Eurip. Med. 523.

[e] ΟΙΑΚΟΣΤΡΑΦΩ, κυβερνῶ] Οἰακοστραφῶν, κυβερνῶν A.V. Photius.

ΟΙΑΡΟΙ] Sic mss. Paris. At priores editt. male, οἴαγρος. KUST. Corrupte pro ὄαροι.

[f] προβάτειον] πρόβειον A.V.M.

ΟΙΒΑΔΗΣ] Leg. Οἰβάρης, ἱπποκόμος, ἀνὴρ σοφὸς, cujus machinamento Darius, Hyd. fil. regnum Persicum ad-

H eptus est. Herod. III. 85—88. Œbaræ consilio in bello, quod Cyrus Crœso Sardibus intulit, Περσῶν εἴδωλα ξύλινα ἀνὰ τὸ τεῖχος φανέντα, εἰς δέος μὲν κατέστησε τοὺς ἐνοικοῦντας· ἥλω δὲ διὰ ταῦτα καὶ αὐτὴ ἡ πόλις. Phot. in Exc. Ctesiæ. Cf. Tzetz. Chil. I. 85. seqq. REINES.

ΟΙΒΩΝΕΙΟΝ] Οἰβώνιον A.V.

A Οἴδακες: Οἱ λεγόμενοι [g]φήληκες, καὶ πάντα τὰ μὴ πέπειρα ἀκρόδρυα.

Οἰδαλέον: [h]Τὸ ὑγρόν.

Οἰδάνει: Αὐξάνει.

Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ: Ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

Οἰδαίνει: Οἰδεῖν ποιεῖ.

Οἰδαίνων: [Αἰτιατικῇ.] Φλεγμαίνων, ψύχων.

Οἵδε: Ἡμεῖς.

Οἰδεῖ: Φλεγμαίνει, πεφύσηται.

Οἴδημα: Ὄγκωμα, φλεγμονὴ, ἀπόστημα. Ὡς ἐκ μεταφορᾶς τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται.

[i]Τῆς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρονήματος, καὶ παρὰ τῶν ἐπισκόπων [k]προσκυνουμένης.

[l]Συνέβη ■ τὸν πόδα αὐτοῦ εἰς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι.

C Οἰδήματα: Ἐπάρματα. Ἢ φυσήματα.

[m]Λόγοις ἐχέφροσι [n]κατηύναζεν ὁ στρατηγὸς τὰ τοῦ στρατιωτικοῦ θράσους οἰδήματα.

Οἴδησις: Φλεγμονὴ, φύσημα.

Οἰδίπους: Λάϊος, ὁ Θηβῶν βασιλεὺς, ἔσχε γυναῖκα Ἰοκάστην ἐξ ἧς γέγονεν αὐτῷ παῖς Οἰδίπους. Τούτου γεννηθέντος, [o]χρησμὸν ἔλαβεν ὁ πατὴρ, ὅτι τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ μητρὶ μιγήσεται ὁ παῖς· καὶ κελεύει
D αὐτὸν εἰς ὄρος [p]ῥιφθῆναι, καὶ ξύλῳ [q]περικλεισθῆναι τοὺς πόδας αὐτοῦ· ὃν εὑρηκὼς γεωργὸς, ὀνόματι [r]Μελίβοιος, ἀνεθρέψατο, καὶ Οἰδίποδα ὠνόμασε διὰ τὸ ὠγκωμένους ἔχειν τοὺς πόδας ὑπὸ τοῦ ξύλου, τοῦ καλουμένου κούσπου. Γεγονὼς δὲ ἀνδρεῖος, ἐλῄστευε· καθ' ὃν [s]χρόνον καὶ ἡ λεγομένη Σφὶγξ ἀνεφάνη, γυνὴ δυσειδὴς, καὶ θηριώδης τὴν φύσιν. Ἀποβαλοῦσα γὰρ τὸν ἄνδρα, καὶ συναγαγοῦσα χεῖρα, καὶ τόπον κατα-
E λαβοῦσα δύσβατον, τοὺς παριόντας ἐφόνευε. Ὁ οὖν Οἰδίπους δεινόν τι βουλευσάμενος, δίδωσιν ἑαυτόν μετ' [t]αὐτῆς λῃστεύειν· καὶ ἐπιτηρήσας καιρὸν, ὃν ἠβούλετο, λόγχῃ ἀναιρεῖ αὐτὴν, καὶ τοὺς μετ' αὐτῆς. Οἱ δὲ Θηβαῖοι θαυμάσαντες, ἀναβοῶσιν αὐτὸν βασιλέα. Ὁ γοῦν Λάϊος ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, τούτοις ἐπάγει [u]πόλεμον, καὶ λίθῳ βληθεὶς τὴν κεφαλὴν, τελευτᾷ. Ἡ δὲ Ἰοκάστη, φοβουμένη τῆς βασιλείας
B ἐκπεσεῖν, ἄγει τὸν Οἰδίποδα, καὶ χειροτονεῖ βασιλέα· καὶ γίνεται τούτου γυνὴ, ἀγνοοῦσα ὅτι μήτηρ [x]αὐτοῦ ἐστιν. Ἔσχε δὲ ἀπ' αὐτῆς υἱοὺς δύο, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην. Ὕστερον ■ [y]τοῦτο μαθοῦσα, ὅτι υἱὸς αὐτῆς ἐστιν, εἶπεν αὐτὸ τῷ παιδί. Ὁ δὲ ἀκούσας, ἔλαβεν ἥλους, καὶ πήξας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, ἐτελεύτα, [z]ἐάσας τὴν βασιλείαν τοῖς δύο υἱέσιν, οἳ ἐβασίλευον [a]παρ' ἐνιαυτὸν, καὶ εἰς ἔχθραν ἐλθόντες, ἐπολέμη-
C σαν ἀλλήλοις, καὶ ἐδιώχθη [b]ὑπὸ Ἐτεοκλέους Πολυνείκης, καὶ ἀπελθὼν ἐς τὸ Ἄργος, ἔγημε τοῦ βασιλέως Ἀδράστου τὴν θυγατέρα, καὶ στρατεύσας ἦλθεν ἐπὶ τὰς Θήβας, καὶ μονομαχήσας Ἐτεοκλεῖ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ αὐτὸς ἀνῃρέθη ὑπ' αὐτοῦ· οἱ δὲ σύμμαχοι [c]ἀνεστράφησαν οἴκοι.

Οἶδμα: Κῦμα, ἢ πέλαγος.

Καὶ [d]ἄγριον οἶδμα θαλάσσης.

D Οἴδνα: Οἰδήματα τινὰ τῆς γῆς.

Οἰδοῦσαν: Κομπώδη οὖσαν.

[e]Τὴν τέχνην . . . .
οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν.

Καὶ [f]Εὐνάπιος·

Τοσούτου δὲ οἰδοῦντος καὶ ὑποφυομένου κακοῦ.

[g]Ὁ δὲ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδόκεε πέμπειν τὸν στρατὸν, ἅτε τῶν
E πραγμάτων ἔτι οἰδεόντων.

ΟΙΔΑΚΕΣ] Sic habent mss. Paris. At priores editt. εἴακες: quam lectionem vel series literarum spuriam esse arguit. Apud Pollucem vero est εἰκάδες. Sic enim ille, lib. VI. c. 11. Τὰ δ' οὔπω πέπειρα τῶν σύκων, εἰκάδες καλοῦνται παρὰ Λάκωσι· καὶ φήληκες παρ' Ἀθηναίοις. Sed magis mihi placet τὸ οἴδακες: quam lectionem proinde Polluci restituendam esse puto. KUST.

F [g] φήλικες] φήληκες A. φίληκες V. φήληκες restituit Toupius, citato Aristoph. in Pac. 1165. conf. Kuhn. ad Polluc. VI. 81.

[h] Τὸ ὑγρόν] Hæc interpretatio convenit voci μυδαλέον, non vero, οἰδαλέον. KUST.

Οἰδανεῖ] Potius, οἰδάνει, propter sequens αὐξάνει. Confer Scholiastam Homeri ad Il. ι'. 550. KUST. Οἰδάνει V.

ΟΙΔΑ ΣΙΜΩΝΑ] Vid. Zenob. V. 41.

ΟΙΔΑΙΝΕΙΝ—ποιεῖν] Οἰδαίνει—ποιεῖ A.V. Photius.

G [i] Τῆς εἰς οἴδημα ἀρθείσης φρον.] Hæc sunt verba Philostorgii de Eusebia, Constantii uxore, ut discere licet ex ipso Suida supra v. Λεόντιος, ubi integrum locum vide. KUST.

ib. τῆς ■ A.V.

[k] προσφωνουμένης] Lege προσκυνουμένης, ut supra v. Λεόντιος. KUST. προσκυνουμένης A.V.

[l] Συνέβη δὲ τὸν πόδα αὐτ.] Est fragmentum Æliani, quod paulo auctius legitur v. Σφακελισμός. KUST.

ib. ■ om. A. Mox φλεγμῆναι ἀντὶ τοῦ V.

[m] Λόγοις ἐχέφροσι κατηύναζ.] Hæc sunt verba Theoph. Simocattæ lib. III. c. 7. KUST.

[n] κατηύναζεν] κατηύξανεν A. κατηύναζε V.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ] Confer Schol. Aristoph. Ran. et Cedrenum, p. 25, 26. KUST.

[o] χρησμὸν ἔλαβεν] Oraculum refert Scholiasta Aristoph. loco laudato. KUST.

[p] ῥιφθῆναι] ῥιφῆναι A.V.

[q] περικλεισθῆναι] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, περιειληφθῆναι. KUST.

[r] Μέλιβος] Μελίβοιος A.V.

[s] καιρὸν] χρόνον A.V.

[t] αὐτῆς] αὐτ V.

[u] πόλεμον] πολέμους V.

[x] αὐτοῦ om. V. et mox ἀπ' αὐτῆς. ἀπ' αὐτοῦ A. Tum Πολυνείκη V.

[y] μαθοῦσα] τοῦτο μαθοῦσα A. Mox αὐτοῦ post ὀφθαλμοῖς ex A.

[z] ἐάσας τὴν βασίλειαν τοῖς δύο υἱέσιν] ἐάσας τοῖς υἱέσιν αὐτ τὴν βασιλείαν V.

[a] κατ' ἐνιαυτὸν] παρ' ἐνιαυτὸν A.V. ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν Cedrenus.

[b] ὑπὸ Ἐτεοκλέους Πολυνείκης] Πολυνείκης ὑπὸ Ἐτεοκλέους A.

G [c] ἀνεστράφησαν] ἀντεστράφησαν A.

[d] ἄγριον] Aristoph. Av. 251. habet Πόντιον οἶδμα θαλάσσης, indicante Abreschio. Respicere Suidam Anthol. [VI. 30.], ubi καὶ ἁλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης, putat Toupius.

ΟΙΔΝΑ] Gl. om. A. post οἰδήματα ponit V. ubi τινα ὄντα τῆς γῆς. Nescio an Οἴδνα mendose legatur pro Ὕδνα. Vid. Athenæus II. p. 62.

[e] Τὴν τέχνην οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπ.] Apud Aristoph. Ran.
H 970. Euripides ad Æschylum inquit: Ἀλλ' ὡς παρέλαβον τὴν τέχνην παρὰ σοῦ, πρῶτον μὲν εὐθὺς οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων, καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν. Hinc Suidas sua descripsit. KUST.

[f] Εὐνάπιος] Fr. 48.

[g] Ὁ ■ ἐκ τῆς ἰθείης οὐκ ἐδ.] Ex Herodoto III. 127.

Οἶδ', οἶδα τὸν νοῦν· παῦε, παῦε τοῦ λόγου. A
Κἂν εἴ με [h]τύπτῃς, οὐκ ἀντείποιμί σοι.

Οἵ ἑ: Οἵτινες αὐτόν.

Οἰέας:

Οἴεσθαι: Ὑπονοεῖν.

Οἰετέας: [i]Ὁμήλικας. [k]Ὅμηρος·

Ὄτριχας, οἰετέας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.

Οἴει: [l]Ὑπολαμβάνεις.

Οἶηθεν: Δῆμος [m]Πανδιονίδος ἡ Οἴη. Καὶ τὸ B Οἴηθεν, τοπικὸν ἐπίρρημα. Φιλόχορος δὲ τὴν Οἴην φησὶ Κεφάλου μὲν θυγατέρα εἶναι, [n]Χαρόπου δὲ γυναῖκα.

Οἰηθείς: Ὑπολαβών.

Οἰήϊον: Πηδάλιον.

Οἰηματίας: [o]Ἐπηρμένος.

Οἴησις: Ἔπαρμα, ὑπόνοια. Καὶ οἴημα, ὁμοίως.

Οἴκαδε: Εἰς τὰ οἰκεῖα. C

Οἰκέως: [p]Ἀπ' εὐθείας τῆς οἰκεύς· ἤγουν οἰκέτης.

Οἰκέται: Οὐ μόνον οἱ θεράποντες, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οἱ δ' οἰκέται [q]ῥέγκουσιν.

Οἰκετία:

Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει τὰς [r]τῶν γε ἐπιφανεστάτων οἰκετίας ἠθροῖσθαι ἔφασκεν.

Οἰκεύς: Οἰκέτης, τοῦ αὐτοῦ οἴκου. [s]Σοφοκλῆς· D

Οἰκεύς τις, ὥσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.

Οἰκεῖος καὶ [t]οἰκειακός:

Οἰκείως: Ὁμοίως. [u]Πολύβιος·

Οἰκείως δὲ ταῦτα συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

[Οἰκειοῦμαι: Δοτικῇ, καὶ αἰτιατικῇ.
Οἰκειοῦται τὴν τοῦ βασιλέως ἀπλότητα.]

Οἰκεῖλαι: Ἐκβληθῆναι.

Οἰκῆας: Οἰκέτας.

Οἴκημα: [v]Ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον Δείναρχος· ἀντὶ B [x]δὲ τοῦ πορνείου Αἰσχίνης.

Οἰκήματα: Τὰ χαμαιτυπεῖα.

Καὶ ταῖς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἑστώσαις ἀκωλύτως συνιέναι διακελεύοντες.

Οἰκητής: Ὁ οἰκῶν.

[y]Ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε,
πατρῷον ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν.

Οἰκία: Τὸ [z]ὀσπήτιον. Καὶ οἰκίδιον, τὸ οἴκημα.
C Καὶ οἰκίον, τὸ μικρὸν οἴκημα.

Οἰκίον εὖ τε δέμοιμι.

Ἀντὶ τοῦ, εὖ οἰκοδομοίην.

Οἰκίσκῳ: Ἀντὶ τοῦ, μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ [a]ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Ἐκάλουν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον ὀρνίθων τροφεῖον, οἰκίσκον.

Οἰκογενής: [b]Ὁ κάττης, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς.

[c]Οἰκογενὴς αἴλουρος ἐμὴν πέρδικα φαγοῦσα,
ζώειν ἡμετέροις ἔλπεται ἐν μεγάροις.

ΟΙΔ', ΟΙΔΑ ΤΟΝ Ν.] Aristoph. Ran. 588—593. sed ubi versus ultimus rectius sic legitur: Κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι. KUST.

[h] ΤΥΠΤΗΙΣ] τύπτῃς A. Mox ἀντείποιμι A. γε in fine om. A.V. E

ΟΙ 'Ε] Ex Il. δ'. 534 et Schol.

ΟΙΕΑΣ] Sic A.V.

[i] Ὁμηλικίας] ὁμήλικας A. uti conj. Portus.

[k] Ὅμηρος] Il. β'. 765. KUST.

[l] Ὑπολαμβάνεις] ὑπολάμβανε A. ὑπολαμβάνει V.

ΟΙΗΘΕΝ: Δῆμος Πανδ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] Πανδιονίδος] Πανδιονίδος A.V. Mox ᾤηθεν A.

[n] Χαρίπου] Mss. Paris. Χαρόπου. At Harpocratio, Χάροπος. KUST. Χαρόπου V. Photius, Χαροποῦ Harpocr. F ms. Pal. Vid. Duker. ad Thucyd. II. 80.

ΟΙΗΘΕΙΣ] Phot. Bibl. p. 1063. TOUP.

ΟΙΗΙΟΝ] Od. ι'. 483 et al.

[o] Ἐπηρμένος om. V.

ΟΙΗΣΙΣ] ὕβρεως οἴησις Procop. Arc. hist. p. 45. TOUP.

[p] Ἀπ' εὐθείας] Seqq. om. A.

ΟΙΚΕΤΑΙ: Οὐ μόνον οἱ θεράποντ.] Ex Scholiasta Aristoph. ad initium Nubium. KUST. Similia Schol. Platon. p. 164.

[q] ῥέγκουσι] Mss. Paris. habent ῥέγχουσι, per χ. At G lectio vulgata est magis Attica, quam etiam codices Aristophanis hodie servant. Vide nos infra ad v. Ῥέγχουσι. KUST.

ΟΙΚΕΤΙΑ] Aristeas p. 104. ed. Havere. TOUP.

[r] τῶν γε ἐπιφανεστάτων] τῶν γε τῶν ἐπιφανεστάτας A.V.

[s] Σοφοκλῆς] Œd. Tyr. 756. Pro ὥσπερ ἵκετ' A. habet ὥσπερ ἱκέτ[s].

ΟΙΚΕΙΟΣ] Οἰκειότατοι sanguine maxime conjuncti. Οὐδὲν οἰκειότερον τῆς πατρίδος, nihil est tanta necessitudine H conjunctum nobis quam patria. Charondas in legibus suis ap. Stobæum. Victor. XXVI. c. 21. REINES.

[t] ΟΙΚΙΑΚΟΣ] οἰκειακός A.

[u] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 3. KUST.

ΟΙΚΕΙΟΥΜΑΙ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg. Ubi Οἰκεῖος δ. αἰτιατικῇ δέ.

ΟΙΚΕΙΛΑΙ: Ἐκβλ.] Sic etiam Hesychius. At vox prior suspecta mihi est, pro qua, si series literarum id permitteret, scriberem, ἐξοκεῖλαι. KUST.

ΟΙΚΗΑΣ] Il. ε'. 413.

ΟΙΚΗΜΑ: Ἀντὶ τοῦ δεσμ.] Ex Harpocratione. Ceterum nota hæc in prioribus editt. male collocata est post v. Οἴκαδε, unde eam huc transtuli, ubi suus ei locus est. KUST.

[v] Ἀντὶ τοῦ δεσμωτήριον] Attici nimirum κατ' εὐφημίαν carcerem vocabant οἴκημα. Helladius apud Photium, p. 1593. Ὅτι τὸ μὴ λέγειν δύσφημα πᾶσι τοῖς παλαιοῖς μὲν φροντὶς ἦν, μάλιστα δὲ τοῖς Ἀθηναίοις. διὸ καὶ τὸ δεσμωτήριον οἴκημα ἐκάλουν, &c. KUST. Vid. not. ad Thucyd. II. 4.

[x] τοῦ πορνείου δὲ] δὲ τοῦ πορνείου A. Photius.

[y] Ἐμοῦ δὲ] Soph. Œd. Tyr. 1449.

[z] ὀσπήτιον] Vid. Du Cang. in Ὀσπίτιον. Καὶ οἰκίον etc. om. A. τὸ μικρὸν etc. V. in marg. ubi δέδοιμι. δέμοιμι M. et οἰκοδομήμην.

ΟΙΚΙΣΚΩΙ: Ἀντὶ τοῦ, μικρῷ τινι οἴκῳ. Δημ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. KUST.

[a] ὑπὲρ] περὶ A. Photius. Harpocr. ms. Pal. Locus est p. 258, 21.

[b] Ὁ κάττης] Potius, ὁ κάτος, vel κάττος, i. e. *catus*, vel *felis*. Videndum tamen, annon potius scribendum sit, οἰκέτης. Confer articulum sequentem; itemque v. Οἰκότριψ. KUST. Satis ingeniose vir doctissimus, sed minus tamen vere; respexit enim Suidas ad exemplum allatum, Οἰκογενὴς αἴλουρος. Quare distinctione solummodo locus sublevandus est. Οἰκογενής. Ὁ κάττης, ὁ ἐν οἴκῳ γεννηθείς. Quomodo recte exhibet edit. Mediolanensis. Recte vero scripsimus, ὁ κάττης. Noster supra: ΚΑΤΤΗΣ. κάττου. Ὁ κατοικίδιος ΑΙΛΟΥΡΟΣ. Ceterum vocem αἴλουρος, ut obiter notem, nimium quantum exagitavit vir doctissimus in Miscell. Crit. p. 261. Sed fallitur. Idem ΑΙΟΛΟΥΡΟΣ et ΑΙΛΟΥΡΟΣ. Quam scripturam, ut Callimachum taceam, satis confirmat Oppianus Cyneget. II. 572. Πάνθηρας χαροποὺς, ἠδ' ΑΙΛΟΥΡΟΥΣ κακοεργούς. TOUP. Κάττης A.V.

[c] Οἰκογενὴς αἰλ.] Anthol. Pal. VII. 205.

Οἰκογενής: Δοῦλος.

Κανθάρου τινὸς οἰκογενὴς, ὃς μαστιγῶσαι ἑαυτὸν κελεύσας, ψιτομάλησεν, ὡς ὑβρισμένος ὑπὸ τῶν δεσποτῶν.

[**Οἰκοδομή:** Ὅτι [d]τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρέφειν δοκεῖ δαπανηρὰ εἶναι· ὅπερ καὶ τῇ Λακωνικῇ [e]προσέζευκται κατάρᾳ. Ἔστι δὲ αὕτη·

Οἰκοδομά σε λάβοι, καὶ ἀμβολά, ὁ δ' ἵππος, καὶ ἁ γυνά τοι μοιχὸν ἔχοι.

Ὡς τούτων πάντων δαπανηρῶν ὄντων καὶ ἐπιζημίων.]

Οἴκοθι: Ἐπὶ τῆς οἰκίας. Καὶ [f]παροιμία·

Οἴκοθεν ὁ μάρτυς.

Ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰπεῖν ὁμολογούντων τὴν ἀλήθειαν.

Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς [g]λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. Ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν ἐμπρεπέσιν:

Οἰκοδομία: Οἱ Ἀττικοὶ [h]ὀξυτόνως αὐτὸ ἀναγινώσκουσιν. Οἰκοδομὴ δὲ οὐκ εἴρηται.

Οἰκονομία:

[i][ὍΤΙ ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια, κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

Ὅτι τὸν οἰκονομικὸν τινὲς εἰς ἀνελεύθερον μεταλαμβάνουσιν. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια.]

Οἰκονομῶ: Τὰ ἐν οἴκῳ διοικῶ.

[k]Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος,
οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ,
[l]ἥτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι·
ἧς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται·
ἀλλ' ἅπερ [m]εἴ τις ἔποικος, ἀνάξια
[n]οἰκονομῶ δόμους πατρός.

[o]Ἠλέκτρα φησὶ, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου ἐβίωσα ἐν κακοῖς· καὶ ὁ πλείων με, φησὶ, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐ-

A δὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται· ἧς φίλος οὐδεὶς προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· [p]ἢ ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Οἰκονομῶν, ἀντὶ τοῦ, [q]διαιτώμενος τοὺς πατρῴους οἴκους. Οἷά τις ἔποικος ἀναξίως οἰκονομῶ δόμους πατρός. Καὶ **οἰκονομία,** ὁ διαμερισμὸς τινῶν πραγμάτων. Καὶ οἱ ποιηταὶ χρῶνται οἰκονομίᾳ, τουτέστι, τῷ

B τῶν προσώπων διαμερισμῷ.

Οἰκόπεδον: Ἔρημον κατάπτωμα οἴκου.

Οἰκοπορεῖα: Τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη.

Οἰκοποιός: [r]Σοφοκλῆς·

Οὐδ' ἔνθεν οἰκοποιός ἐστί τις τροφή.

Οἰκόσιτος: Ὁ ἑαυτὸν τρέφων [s]μισθωτός.

Οἰκότριψ: Οἰκέτης, οἰκογενὴς δοῦλος. [t]Ἀγαθίας·

Εἵπετο δὲ καὶ τῶν οἰκοτρίβων ὀπαδῶν ὁ [u]προστάτης, καὶ ὅσοι

C ἄλλοι οἰκετικοὶ, καὶ ὅσοι ταμίαι κατευναστῆρες.

Οἰκοτρόφ: Οἰκονομικὸς, ἢ οἰκοφύλαξ. Οὖρος γὰρ ὁ φύλαξ.

Οἰκωφελία:

Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν: Παροιμία. Εἴ ποτε ταραχώδης θυσία γένηται, Κρητικὴ καλεῖται, παρόσον Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς, ἔθυεν, ἀναβὰς εἰς τὸ [x]Πολύρρηνον. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς

D ἐνέπρησαν. Ὁ δ' ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ μίαν εὑρὼν [y]ναῦν, ἀνήχθη ἐς αὐτὴν, τοῖς ἐγχωρίοις ἐπαρασάμενος.

Οἰκτείρω: Οἰκτίζω δέ.

Οἰκτίρμονος:

Οἴκτιστον: Ἐλεεινόν.

Οἰκτισάμενος: [z]Ἀντὶ τοῦ, ἐλεήσας.

E **Οἶκτος:** Ἔλεος.

[a]Οἶκτος δὲ Νύμφας εἷλεν, αἵ τ' [b]ἐρινόμου
Αἴτνης [c]παρωρείησιν Εὐμέθου πατρὸς
ἔχουσι δινήεντος ὑγρὸν οἶκον.

---

[d] τὸ οἰκοδομεῖν καὶ ἵππους τρ.] Eadem leguntur etiam supra v. Δακνόμενος, et v. Ἵπποι. KUST. Deest hic articlus A.

[e] προσεξεύρηται] Supra v. Δακνόμενος, et v. Ἵπποι rectius F legitur, προσέζευκται. KUST. et sic V.

[f] παροιμία om. A.V. Tum ὁ μάρτυς usque ad fin. om. A.

ΟΙΚΟΔΟΜΗΜΑΤΑ] Ex Juliano Or. II. p. 92 A.

[g] ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΣ] λειτουργίας A.V.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΑ] Ex Schol. Thucyd. I. 93.

[h] ὀξυτόνως] Imo παροξυτόνως. KUST. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 487.

[i] ὍΤΙ ἡ τοῦ] Hæc apud A. et V. in marg. Vid. supra G p. 821 A. et p. 1138 A.

[k] Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολ.] Sophocl. Electr. 190. Ante ἀλλ' ἐμὲ A. ponit Ἠλέκτρα φησίν.

[l] ἅ τις—κατατάκομαι] ἥτις—κατατήκομαι A.V.

[m] εἴ τις] εἰ om. A. Tum ἀνάξια A.V. pro ἀναξίως.

[n] οἰκονομῶ] οἰκοδομῶ A. οἰκοδομῶ V.M. Tum δόμον A.

[o] Ἠλέκτρα φησὶ, τὸ πλεῖστον τοῦ β.] Hæc sunt verba Scholiastæ ad modo indicatum locum Sophoclis. KUST.

[p] κατ' ἐκεῖνο] ἢ ἐκεῖνο A.V. Schol.

[q] διαιτώμενος] ἐνδιαιτώμενος A. qui om. οἱ ante ποιηταί.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ] Diod. Sic. p. 382. TOUP. Post οἴκου delevi ΓΗΠΕΔΟΝ, τὸ χωρίον. ὥσπερ καὶ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ, τὸ γῆ καὶ οἰκήμασιν ἀπαρτιζόμενον, cum A. quæ exstant supra p. 817 D.

[r] Σοφοκλῆς] Philoct. 32.

ΟΙΚΟΣΙΤΟΣ] Vide quæ de hac voce notavit Athenæus lib. VI. p. 247. KUST.

[s] μισθωτὸς] Mallem, καὶ μὴ μισθωτός. Mercenarius enim non suis vivit sumptibus, sed aliena mercede alitur; qui proinde οἰκόσιτος dici non potest. KUST. Huic emendationi adversatur Hesychius, ubi vide notata. Adde Lobeck. ad Phrynich. p. 202. Tum delevi ΟΙΚΟΣΚΟΠΙΚΟΝ: Ἐν τῷ ΟΙΩΝΙΣΤΙΚΗΝ, cum A.V.

[t] Ἀγαθίας] I. p. 31 B.

[u] προστάτης] πρωτοστάτης A.V. qui mox ἄλλο pro ἄλλοι.

ΟΙΚΩΦΕΛΕΙΑ] Οἰκωφελία A.V. Vid. Odyss. ξ. 223.

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΤΗΝ ΘΥΣΙΑΝ: Παροιμία. εἴ ποτε ταρ.] Eadem habet Zenobius V. 50. KUST.

[x] Πολύρρηνον] Πολύρηνον A.V. Mox ἀνέπρησαν V.

[y] τῶν νηῶν] ναῦν A.V. Infra τοὺς ἐγχωρίους A.

ΟΙΚΤΙΣΤΟΝ] Vid. Abresch. ad Cattier. Method. Admirab. p. 114. Mox ἐλεινὸν M.

[z] ἀντὶ τοῦ om. A.

[a] Οἶκτος δὲ] Ex Anthol. Pal. VI. 203.

[b] ἐρινόμου] ἐρεινόμου vel ἐριβρόμου. Placet tamen potius πυριβρόμου. HEMST. πυρινόμου Toupius.

[c] παρωρείησιν Εὐμέθου] παρωρείησι Συμαίθου. vid. Cluver. H Sicil. antiq. I. 10. p. 124. Strab. VI. p. 417 B. Κεντόριπα συνάπτοντα τοῖς Αἰτναίοις ὄρεσι καὶ τῷ Συμαίθῳ ποταμῷ. Hæc videntur sumta ex Sosithei Daphnide. Nisi potius, quod verum puto, ex Ætna vel Ætnæis Æschyli: certe Symæthi mentionem ibi fuisse factam satis videtur constare ex Macrob. Sat. V. 19. Epigramma Philippi Thessal. ἀνέκδοτον profert Salmasius ad Solin. p. 73 C. in quo

Οἰκτρός: Ταπεινὸς, ἐλέους ἄξιος.

Εἰ μὲν [d]ὅτι βασιλεὺς ἀνθρώπους οἰκτροὺς καὶ ἀτιμοτάτους ταῦτα ἐπικαλεῖ, σκοπήσειεν ἄν τις, ἀνάγκη μηδ' ἀντιλέγοντα τοῖς εἰρημένοις ὁμολογεῖν.

Οἰκτρῶς: Ἐλεεινῶς.

> [e]Νήπιος, [f]ὅστις τῶν οἰκτρῶς
> οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται.

Οἴκοι: Ἐν τῷ οἴκῳ. Καὶ παροιμία·

> Οἴκοι τὰ Μιλήσια.

Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ προσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Ἀρισταγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος, ἐλθών ποτε εἰς Λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ [g]Περσῶν. Ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ, καὶ τὴν ἄλλην τρυφὴν τὴν [h]Ἰωνικήν. Εἶπεν οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων·

> Οἴκοι τὰ Μιλήσια.

C **Οἴκοι γενοίμην**: Ἐπὶ τῶν ἐκφυγεῖν τὰ δεινὰ εὐχομένων.

Οἴμαι: Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες κακοί: Ἐπὶ τῶν διὰ σπάνιν ἐπιζητουμένων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδην εἰς ᾅδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βούλεσθαι, [i]λέγοντα, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ· τὸν δὲ φάναι,

D

> Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσίν· οἱ δ' ὄντες, κακοί.

Οἴμη: Ὁδός.

Οἴμησε: Ὥρμησεν. Καὶ [k]οἴματα, ὁρμήματα.

Οἶμος: Ὁδός· ἢ στίχος· ἢ [l]ῥάβδος κύκλου. Ἔνθεν καὶ παροιμία κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα.

> [m]Ἔργων Ἀλεξάνδρου Μακηδόνος, οἷ ποτ' ἄνακτι
> Δαρείῳ πυμάτην οἶμον ἐφεσπόμεθα.

E **Οἰμωγή**: Στεναγμός. Καὶ οἰμώζει, στενάζει.

A Καὶ [n]οἰμώξεται, τιμωρηθῆναι ὀφείλει.

Οἶμοι: [o]Αἱ ῥάβδοι.

Οἴμοι: Σχετλιαστικόν. [p]Σοφοκλῆς·

> Οἴμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον,
> ὃν οὐχ οἷόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
> φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν [q]ἀγένητον ποιεῖν;

Καὶ [r]Ἀριστοφάνης·

> Οἴμοι [s]κακοδαίμων· τί γὰρ ἐγὼ οὐκ ἐναυμάχουν.

B Ἐπὶ τῶν ἐλευθερίας τυχεῖν ἐφιεμένων. [t]Περὶ γὰρ Ἀργινούσας ἐνίκων ναυμαχίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι, συμμαχίᾳ τῶν δούλων, [u]προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις· οὕς τινας ἠλευθέρωσαν. Πρὸς τοῦτο οὖν φησι χαριεντιζόμενος, εἴπερ [v]ἐναυμαχήκειν, κἂν ἀφείμην ἐλεύθερος. Καὶ [x]Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλεροφόντου·

> Οἴμοι. Τί δ' οἴμοι; θνητά τοι πεπόνθαμεν.
> [y]Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν.
> Τὸ δ' αὖ ὁρᾶν φρονοῦντα, τίς ποτ' ἂν [z]φέροι;

Οἴμοι δὲ κύλικος ἴσον ἴσῳ κεκραμένης: Τοῦτό φησιν ὁ Ἑρμῆς. [a]Τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπονδὴν ἔθυον, διότι, ὥς φασι, καὶ ζώντων καὶ τετελευτηκότων ἄρχει, [b]παρ' ἀμφοτέρων τὰς τιμὰς δέχεται.

Οἶν: Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὄϊν.

D **Οἰνάνθη**: Ἡ πρώτη ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου.

Οἴναρα: Τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

> [c]Δήμητρι ταύρων ὄχλων ἀγρότης θύσας,
> ἅλω πλατεῖαν [d]οἰνάροις ὑπεστρώκει.

Οἴνας: [e]Οὕτω καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κύβους, ἔνθεν καὶ ἡ παροιμία·

> [f]Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἴνας.

Οἰνάς: Εἶδος ὄρνιθος.

Οἰναῖοι τὴν χαράδραν: Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ

hi versus reperiuntur. HEMST. Vid. Wesselingii Probab. p. 260.

[d] ὅτε] ὅτι A.V.

[e] Νήπιος, ὅστις τῶν οἰκτρ.] Sophocl. Electr. 145.

[f] ὅστις] ὃς A.M.

[g] τῶν Περσῶν] τῶν om. A.V.

[h] Ἰωνικὴν] τὴν Ἰωνικὴν A.V.

ΟΙ ΜΕΝ ΓΑΡ ΟΥΚ ἘΤ.] Aristoph. Ran. 72.

[i] καὶ λέγοντα] καὶ om. A.V.M.

ΟΙΜΗΣΕ] Il. χ'. 140.

[k] ΟΙΜΑΤΑ] Il. φ'. 252.

[l] ῥάβδος κύκλου] *Radius rotæ* interpres, et sic fere H. Steph. Thesaur. II. p. 1237 C.

[m] Ἔργων Ἀλεξ.] Anthol. VII. 246. Mox Μακεδόνος V. M. ἐφεπόμεσθα V. ἐφεσπόμεθα M.

[n] ΟΙΜΩΞΕΤΑΙ] Ex Schol. Aristoph. Ran. 718.

[o] Αἱ ῥάβδοι] οἱ ῥάβδοι A.V.

[p] Σοφοκλῆς] Trachin. 743.

[q] ἀγένητον ποιεῖν] ἀγένητον ποεῖν A. ἀγένητον ποιῆσαι M.

[r] Ἀριστοφάνης] Ran. 33.

[s] κακοδαίμων—ἐγὼ] κακόδαιμον—ἔγωγ' A.V. qui addunt τῷ προτέρῳ ἔτει post ἐναυμάχουν.

[t] Περὶ γὰρ] Seqq. V. in marg. Mox Ἀργινούσσαν A. Ἀργήνουσαν V.

[u] προκακωθέντες] Sic recte habet ms. A. itemque Enarrator Comici ad Ran. unde Suidas hæc descripsit. At in prioribus editt. minus recte legitur, προσκακωθέντες. KUST.

[v] νεναυμαχήκειν] ἐναυμαχήκειν A. Schol. Tum κἂν A. Schol. pro καί.

[x] Εὐριπίδης ἐκ τοῦ Βελλ.] Scribe Εὐριπίδης ἐν τῷ Βελλεροφόντῃ. KUST.

[y] Οἴμοι, τῷ μὲν νοσοῦντι θυμ.] Sophocl. Trachin. 1232.

[z] φέροι] φέρῃ V.

ΟΙΜΟΙ ΔΕ ΚΥΛΙΚΟΣ ἼΣ.] Aristoph. Plut. 1133. Vide ibi Scholiastam, cujus scrinia Suidas hic compilavit. KUST.

ib. ΔΕ om. A.V. Mox ἴσον ἴσως V.

[a] Τούτῳ γὰρ μόνῳ κεκραμένην σπ.] Eadem leguntur etiam supra v. Κεκραμένη σπονδὴ, et v. Κύλιξ. KUST. μόνον M.

F [b] καὶ παρ' ἀμφοτέρων] παρ' ἀμφοτέρων τὰς A.V. et sic supra v. Κεκραμένη.

ΟΙΝΑΝΘΗ] Eurip. Phœn. 238. ubi Schol. Οἰνάνθη δὲ λέγεται ἡ πρώτη ἔκφυσις τῶν βοτρύων. TOUP.

ΟΙΝΑΡΑ] Ex Timæo.

[c] Δήμητρι ταύρων ὄχλ.] Ex Babrio. KUST. Tyrwhitt. p. 45. qui conjicit Δημητρὶ ταῦρον χωλὸν, dubitans tamen. Δημητρὶ ταῦρον οὐχ λόφ' ἀγρότης Toupius, improbante Tyrwhitt.

[d] οἰνάροις] οἰνάρεις A. edd. ante Kuster. qui Porti em. tacite adoptavit.

G ΟΙΝΑΣ: Οὕτω καλοῦσιν Ἴωνες τοὺς κ.] Salmasius ad Flav. Vopiscum, p. 759. 760. edit. Hack. "Οἴνη antiquæ Græ-"ciæ vox, quæ idem valebat, quod μονάς. Οἰνὸς quoque "idem, quod μόνος. Hinc Latinorum *unus*. Nam ve-"teres *œnus* et *oinus* scribebant et pronuntiabant. "Hinc in veteri Scipionis Inscriptione, Romæ nuper "effossa, *oino* scribitur pro *uno*. Ab illo antiquo οἰνὸς "verbum οἰνίζειν, τὸ μονάζειν. Hesychius: Οἰνίζειν, τὸ μονάζειν, κατὰ γλῶσσαν. Οἴνη igitur apud Iones in talo-"rum lusu idem plane erat, quod apud Latinos *unio*."

H Hæc recte Salmasius: apud quem plura ibidem vide. KUST.

[f] Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρ.] Confer Nostrum supra v. Ἢ τρὶς ἕξ. KUST.

ΟΙΝΑΙΟΙ ΤΗΝ ΧΑΡΑΔΡΑΝ] Vide paulo post v. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. KUST. Vid. Hesych.

παρακαλουμένων, βλαπτόντων δέ. Τῶν γὰρ Οἰναίων παροχετευόντων τὴν χαράδραν, ἐπιρραγὲν ὕδωρ πολὺ κατέκλυσε πάντα.

Οἰνεῶνος:

Οἰνεύς, Οἰνέως. Ὄνομα κύριον.

Οἰνειάδης: Καὶ Οἰνειάδες. Ὄνομα ἔθνους.

Οἰνειάς: Πόλις.

Οἰνείδης: Πατρωνυμικόν. Καὶ Οἰνείδαο.

Οἴνη: Ἡ ἄμπελος.

Οἰνηῒς φυλή: Ἡ τοῦ Οἰνέως.

Οἰνήρυσις: Ἡ τοῦ οἴνου κοτύλη, ᾗ ἀρύονται. [g] Ἀριστοφάνης·

> Φέρε τὴν οἰνήρυσιν,
> ἵν' οἶνον ἐγχέω.

Οἰνίζω: Οἶνον ἀγοράζω. Καὶ οἰνισάμενοι, οἶνον ἀγοράσαντες.

Οἰνίς: Μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις.

Οἰνοβαρές: Μέθυσε.

Οἰνόη τὴν χαράδραν: Ὅταν καθ' ἑαυτοῦ [h] τις τι ποιῇ. Ἡ γὰρ Οἰνόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἵτινες φερομένην ὑπὲρ αὐτῶν χαράδραν [i] παρέτρεψαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. Πολλὴ δὲ ἡ χαράδρα γενομένη ἐλυμήνατο αὐτῶν τὰ [k] γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας [l] καθεῖλεν. Ὅμοιον δὲ τῷ

> Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγωόν.

Φασὶ γὰρ διὰ τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγωοὺς, [m] κομίσασθαί τινα ὡς εἰς ἐπιγέννημα· ἀφ' ὧν τοσούτους γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν.

Οἰνόη καὶ Οἰνέως: Δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος πρὸς [n] Ἐλευθέραις. Ὁ δὲ τῆς Αἰαντίδος, πρὸς Μαραθῶνα. Ἀφ' ἑκατέρου δὲ τῶν δήμων ὁ [o] δημότης [p] Οἰνέως.

Οἰνόμαος Γαδαρεὺς, φιλόσοφος Κυνικὸς, γεγονὼς οὐ πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. [q] Περὶ Κυνισμοῦ, Πολιτείαν, [r] Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας, Περὶ Κράτητος, καὶ Διογένους, καὶ τῶν λοιπῶν.

Οἱ Νομοφύλακες, τίνες; Ἔδοξέ [s] τισι τοὺς αὐτοὺς εἶναι τοῖς [t] θεσμοθέταις· ἀλλ' οὐκ ἔστιν οὕτως. Οἱ μὲν γὰρ θεσμοθέται κατὰ τὰ πάτρια ἐστεφανωμένοι ἐπὶ τὸν Ἄρειον ἀνέβαινον πάγον· οἱ δὲ νομοφύλακες [u] στροφίοις λευκοῖς ἐχρῶντο, καὶ ἐν ταῖς θέαις ἐπὶ θρόνων ἐκάθηντο κατ' ἀντικρὺ τῶν ἐννέα ἀρχόντων· καὶ τῇ Παλλάδι τὴν πομπὴν ἐκόσμουν, ὅτε κομίζοιτο τὸ ξόανον ἐπὶ τὴν θάλασσαν· ἠνάγκαζον [x] δὲ καὶ τὰς ἀρχὰς χρῆσθαι τοῖς νόμοις· καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐκάθηντο μετὰ τῶν προέδρων, κωλύοντες ψηφίζειν, εἴ τι παράνομον αὐτοῖς [y] εἶναι δόξειε καὶ ἀσύμφορον τῇ πόλει.

Οἰνόω, οἰνῶ. Τὸ μεθύσκω.

Οἰνοπέπαντοι:

> [z] Βότρυες οἰνοπέπαντοι, εὔσχιστοί τε ῥοιῆς
> [a] θρύμματα.

Οἰνοπίωνος:

Οἰνοπίπας: Τὰς τοὺς οἴνους περισκοπούσας ὡς Ὅμηρος παρθενοπίπας [b] Ἀριστοφάνης φησί·

> Ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
> [c] οἷς θέα, καὶ τραγῳδία, καὶ χοροί;
> Τὰς μοιχοτρόπους, τὰς [d] ἀνδρεραστρίας καλῶν,
> τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιδας, τὰς λάλους,
> τὰς οὐδὲν ὑγιὲς, τὰς μέγ' ἀνδράσιν κακόν.

Ὁ μὲν οὖν Σύμμαχός φησι παρὰ τὸ πιπίζειν τὸν οἶνον· ἐγὼ δ' οὐχ [e] ὁρῶ τὸ πιπίζειν ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς κείμενον, ἀλλὰ κατὰ μίμησιν φωνῆς λεγόμενον. Ἄμεινον οὖν, ὥσπερ [f] παιδοπίπης λέγεται, οὕτω καὶ οἰνοπίπης. Οἰνοπίπας οὖν,

---

ΟΙΝΕΙΑΣ] Sic mss. Paris. At priores editt. Οἰάς; quam lectionem vel literarum series respuit. KUST.

ΟΙΝΕΙΔΗΣ] Οἰνώδης V.

[g] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1066.

ΟΙΝΙΣ] Οἰνίς scriptum fuerat pro Οἰνηΐς. HEMST. Οἰνίς A. Οἰνίης V. cum Photii ms. in quo editor dedit Οἰνηΐς. et sic M.

ΟΙΝΟΒΑΡΗΣ] Οἰνοβαρὲς A.V. Ex Il. α'. 225.

ΟΙΝΟΗ ΤΗΝ ΧΑΡΑΔΡ.] Confer Nostrum paulo ante v. Οἰναῖοι τὴν χαράδραν. KUST. Zenob. V. 29.

[h] τις ποιῇ] τίς τι ποιῇ A.V.

[i] παρέτρεψαν] παρέγραψαν A. et Zenob. ed. sed ms. παρέτρεψαν.

[k] γεώργια] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. in quibus legitur γεωργικά. KUST. Mox τοὺς οἰκείους A. V.

[l] καθεῖλεν] μετέβαλεν Zenob. ed. κατέστρεψεν ms.

[m] κομίσασθαι] ἐπικομίσασθαι A. ἐπὶ κ. V.

ΟΙΝΟΗ: Δῆμος τῆς Ἱππ.] Ex Harpocratione. KUST.

ib. Οἰνόη καὶ Οἰνέως A.V. Photius. Οἰνόη καὶ Οἰναῖος Harpocr. ed.

[n] Ἐλευθέραις] Ἐλευσῖνας Photius, ἐλευσίναις Harpocr. ms. Pal. sed ἐλευθέραις ed. et mox Μαραθῶνι.

[o] δημότης] δῆμος τῆς A.V. Photii ms.

[p] Οἰνέως] Scribe Οἰναῖος. Vide Stephanum Byzantium v. Οἰνόη, et Meurs. in libello de Pop. Att. KUST. Οἰναῖος Harpocr.

[q] Περὶ Κυνισμοῦ] Præter opera a Suida hic memorata, scripserat etiam Œnomaus de mendaciis Oraculorum; ex quo libro insignia et prolixa fragmenta adducit Euseb. de Præp. Evang. lib. V. c. 19. et seqq. itemque lib. VI. c. 7. Meminit etiam operis illius Julianus Orat. VII. p. 391. et Theodoretus Therapeut. VI. et X. Præterea, et Tragœdias Œnomaus scripserat, ut docet Julianus eadem Orat. p. 393. KUST. Eusebium citat Reinesius, necnon Voss. de Poët. Gr. p. 45.

[r] Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας] Vide Jonsium lib. III. de Script. Hist. Philos. c. 7. KUST.

[s] τισι] τι A.

[t] θεσμοθέταις] νομοθέταις A.V. Sed vulg. habet Photius.

[u] στροφίοις] στροφείοις A.V.

[x] δὲ τὰς] δὲ καὶ τὰς A.V. Photius.

[y] εἶναι δόξειε καὶ] δόξειεν A.V. εἶναι δόξειεν ἢ Photius.

[z] Βότρυες οἰνοπέπ.] Anthol. Pal. VI. 232.

[a] θρύμματα] θρέμματα V.

ΟΙΝΟΠΙΩΝΟΣ] Œnopion e Creta profectus in Chio adpulit Pausan. VII. p. 209. Œnopion, Dionysi filius Chios docuit vitem serere et colere Athen. I. p. 26. e Theopompo. Χῖος ἔναλος πόλις Οἰνοπίωνος. Critias apud Athen. I. p. 28. REINES.

ib. Οἰνοπίωνος V.

ΟΙΝΟΠΙΠΑΣ] Sic βοτανοπίπας, herbarum studiosi, Jungerm. not. ad Longum. REINES. Οἰνοπίπας A. Mox τοὺς om. A.V. Οἰ. φησὶν τὰς τοὺς M. Mox παρθενοπίπα A. omisso Ἀριστοφάνης.

[b] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 418. sed ubi pro οἰνοπίπας legitur οἰνοπότιδας. KUST.

[c] οἷς θέα, καὶ τραγ.] Aristophanes loco laudato: Εἰσὶν θεαταὶ, καὶ τραγῳδοὶ, καὶ χοροί. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. οἷς ἐνθέα καὶ χ. V.

[d] ἀνδρεραστρίας] ἀνδρεραστρίας A.

[e] ὁρῶ] ὁρέων V. Mox ἐπεὶ A.

[f] παιδοπίπας] παιδοπίπ A. παιδοπίπης V. et mox οἰνοπιπ A. οἰνοπίπης V. παιδοπίπης—οἰνοπίπης Schol. Aristoph.

ἀντὶ τοῦ [g]μεθύσους· παρὰ τὸ ΠΙΠΙΣΚΕΙΝ, ὅ ἐστι μύζειν, ἢ [h]μυζᾶν.

Οἰνοποτάζων: Οἰνοποτῶν, [i]εὐωχούμενος [k]ἐν συμποσίῳ. Παρὰ τὸν οἶνον αἱ καυχήσεις γίνονται.

Οἰνοποσία:

Οἰνοπότης: Διὰ τοῦ ο μικροῦ.

[l]Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων,
σπεῖσόν μοι παριών, εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

B Οἰνοπώλια:

Οἶνος: Ἐπὶ Θεοῦ, ἡ τιμωρία. [m]Δαβίδ·

Ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἴνου ἀκράτου πλῆρες κεράσματος.

Οἶνος ἄνευ παίδων: Δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, [n]Οἶνος καὶ ἀλήθεια. Ἡ δὲ, Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. Λαμβάνεται ἐπὶ τῶν ἁπλοϊζομένων, καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

C [Οἶνος κενωθεὶς ἀγγείων, πάρει λύπας:
Οἶνος ῥυπώδης ἐκτρανοῖ πολλὰς λύπας:
Οἴνου μετασχὼν, προσδόκα δεινὰς μάχας:]

Οἶνος: Ὠνομάσθη ἀπὸ Οἰνέως.

Οἰνεὺς δ' ἐν [o]κοίλοισιν ἀποθλίψας δεπάεσσιν,
οἶνον ἔκλησε.

[p]Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτόν φησιν, διὰ τὸ οἰήσεως τὸν [q]νοῦν ἡμῶν ἐμπιπλᾶν· ἢ ἀπὸ τῆς ὀνήσεως· Ὅμηρος·

Ὀνήσεαι, αἴκε πίῃσθα.

Καὶ τὰ βρώματα, ὀνείατα· ἀπὸ τοῦ [r]ὀνίσκειν ἡμᾶς.

A Ὁ δὲ Κύπριος ποιητής φησιν·

Οἶνόν [s]τοι, Μενέλαε, θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας.

Εὐβούλου στίχοι εἰς οἶνον·

Τρεῖς γὰρ μόνους κρατῆρας ἐγκεραννύω
τοῖς εὖ φρονοῦσι· τὸν μὲν [t]ὑγείας ἕνα,
ὃν πρῶτον ἐκπίνουσι· [u]τὸν δὲ δεύτερον,
ἔρωτος ἡδονῆς τε· τὸν τρίτον δ', ὕπνου·
[x]ὃν ἐκπιόντες οἱ σοφοὶ κεκλημένοι
οἴκαδε βαδίζουσ'· ὁ δὲ τέταρτος [y]οὐκέτι
[z]ἡμέτερός ἐστιν, ἀλλ' ὕβρεως· [a]ὁ δὲ πέμπτος, βοῆς·
[b]ἕκτος δὲ, κώμων· ἕβδομος δ', [c]ὑπωπίων·
[d]ὄγδοος κλήτορος· ὁ δ' ἔνατος, χολῆς·
[e]δέκατος δὲ μανίας· [f]ὥς τ' ἐκβάλλειν ποιεῖ.
Πολὺς γὰρ εἰς ἓν [g μικρὸν] ἀγγεῖον χυθεὶς
ὑποσκελίζει [ῥᾷστα] τοὺς πεπωκότας.

Καὶ Ἐπίχαρμος·

C Ἐκ μὲν θυσίας, θοίνη . . . .
ἐκ δὲ θοίνης, πόσις ἐγένετο . . . . . .
ἐκ πόσιος, κῶμος· ἐκ κώμου, [h]θυανία·
ἐκ δὲ θυανίας, δίκη . . . . . .
ἐκ δὲ [i]καταδίκης, πέδαι τε καὶ σφάκελος καὶ ζημία.

Καὶ Πανύασις·

Οἶνος γὰρ πυρὶ ἶσον ἐπιχθονίοισιν ὄνειαρ,
ἐσθλὸν, ἀλεξίκακον, [k]πάσῃ συνοπηδὸν ἀοιδῇ.

D [l]Ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν· ἐνῆσαν δὲ καὶ [m]αὐταὶ αἱ κριθαὶ ἰσοχειλεῖς.

Οἴνου πιεῖν:

Οἱ προεστῶτες τῶν ἰατρῶν ἐκέλευον [n]οἴνου πιεῖν. Τὸ γάρ τοι

g μέθυσος] μεθύσους A.V. τὰ πλεῖστα οἰνοπίπους ἔχει ἀντὶ τοῦ τὰς μεθύσους ἀπὸ τοῦ πιπίζειν, ὅπερ ἐστὶν ἐκμυζᾶν. Schol.

h μυζᾶν] μυζάνω V.

i εὐωχούμενος. ἐν συμποσίῳ] εὐωχούμενος ἐν συμποσίῳ Photius, et Lex. Seg. ubi παρὰ τὸν οἶνον etc. om.

k ἐν συμποσίῳ παρὰ τ.] Exemplum hoc non pertinet ad vocem Οἰνοποτάζων, sed Οἶνος. KUST.

l Ὦ ξένε, τόνδε τάφ.] Anthol. Pal. VII. 28.

ΟΙΝΟΠΩΛΙΑ] Sic A.V. Οἰνοπώλεια M.

ΟΙΝΟΣ: Ἐπὶ] Οἶνος πολὺ ἐπὶ V. qui mox om. Δαβίδ. Sumpta hæc esse ex Theodoreto in Ps. LXXIV. 8. monuit Ernesti.

m Δαβίδ] Psalm. LXXV. KUST.

E ΟΙΝΟΣ ἈΝΕΥ ΠΑΙΔΩΝ] Plato Sympos. p. 217. οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής. ubi vid. Schol. p. 51. Corrupte Photius, Οἶνος ἄνευ παιδευτῶν.

n ΟΙΝΟΣ ΚΑΙ ἈΛΗΘΕΙΑ] Eunapius in Excerpt. Legat. in fine: Συμποσίου δὲ προτεθέντος αὐτοῖς παρὰ τοῦ βασιλέως αἱρετωτέρου καὶ πολυτελεστέρου, τὴν παροιμίαν ἀπεδείξαντες ἀληθῆ, τὴν λέγουσαν, Οἶνος καὶ ἀλήθεια. Vide etiam Athen. lib. II. p. 37. KUST.

ΟΙΝΟΣ ΚΕΝΩΘ.] Hic, et duo sequentes versus oneirocritici sumpti sunt ex Astrampsycho. KUST. Hæc A. in marg. Præfigit V. Λύσις ὀνείρου νικηφόρου πατριάρχου.

ΟΙΝΟΣ: Ὠνομάσθη ἀπὸ Οἰν.] Totus hic articulus, excepto fragmento ultimo, descriptus est ex Athenæi Dipnosophist. lib. II. [p. 35.] ut et Pearsonius ad oram libri notaverat. KUST.

o κοίλοισιν] κοιλῆσιν V. qui mox ἔκησε.

p Πλάτων δὲ οἰόνουν αὐτόν φησιν] Plenius Athenæus: Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον, οἰόνουν αὐτόν φησιν. Verba autem ipsius Platonis in Cratylo, p. 266. hæc sunt: Οἶνος δ', ὅτι οἴεσθαι νοῦν ἔχειν ποιεῖ τῶν πινόντων τοὺς πολλοὺς, οὐκ ἔχοντας, οἰόνους δικαιότατ' ἂν καλούμενος. Id est: *Vinum autem, quia efficit, ut multi bibentium mentem habere se putent, cum ea destituti sint, merito vocari possit* οἰόνους: *ab* οἴεσθαι *et* νοῦς. KUST.

q νοῦν] νοῦν ἡμῶν A.V.

r ὀνίσκειν] οἰνηνίσκειν A. οἰνηίσκειν V.

s τοι] τι V. Mox Εὐβούλου σ. ε. ο. om. M.

t ὑγείας ἕνα] Sic mss. Paris. itemque Athenæus. At metri gratia scribendum est, ὑγιείας. Priores vero editt. habent, ὑγείας ἕνεκα: quod multo magis modulo versus adversatur. KUST.

u τὸν δὲ] δὲ om. M.

x ἐκπιόντες] ἐκπίνοντες M.

y οὐκέτι] οὐκ ἔτι M.

z ἡμέτερος] ὑμέτερος A.

a ὁ δὲ πέμπτος] Metri gratia scribendum est, πέμπτος βοῆς; expunctis duabus illis voculis ὁ δέ. KUST.

b ἕκτος] ἕκτοτε V.

c ὑπωπίων] ὑπωπίου M.

F d ὄγδοος κλήτ.] Metrum versus hujus luxatum est, quod sic restitui potest, Ὁ δ' ὄγδοος κλήτορος. ὁ δ' ἔνατος χολῆς. KUST. Leg. ὁ δ' ὄγδοος κλητῆρος, cum Florente Christiano.

e δέκατος δὲ] δὲ om. M.

f ὥστ' ἐκβάλλειν π.] Athenæus rectius, ὥστε καὶ βάλλειν ποιεῖ. KUST.

g μικρὸν et v. seq. ῥᾷστα om. A.V.M.

h Θυανία] Vox hæc vix usquam alibi, quod sciam, occurrit, et proinde dubiæ et incertæ est significationis. G Apud Hesychium tamen in serie sua hanc notam reperio; Συανία: Λοιδορία, καὶ ἡ διὰ χειρὸς μάχη. Videtur ad hunc ipsum locum Epicharmi respexisse, sed pro θυανία legisse συανία; ut recte monuit Casaubonus ad Athen. lib. II. c. 2. KUST. θυανία A.V. et mox θυανίας.

i δίκης] καταδίκης A.V.

k πάσῃ συνοπηδὸν ἀοιδῇ] Sic etiam Athenæus: at invito sensu. Quare præfero lectionem Stobæi, qui Serm. H XVI. fragmentum hoc Panyasidis auctius adducens, sic habet, πάσης συνοπηδὸν ἀοιδῆς. KUST.

l Ἦν δὲ καὶ οἶνος κρίθ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem lib. IV. de Expedit. Cyri, p. 332. KUST. IV. 5, 26.

m αὐταὶ αἱ] αἱ αὐταὶ V.

n οἴνου] οἶνον A.V. Mox σεσῶσθαι ἢ μὴ A.

πεισθῆναι τὸν ἄνθρωπον, ἢ μή, ἐν τούτῳ ἔφασκεν ἄρα ἐκείνῃ τῇ A τέχνῃ πίσυνοι.

> [o]Οἶνον γὰρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον;

Παρὰ τὸ [p]Ὁμηρικόν

> Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι [q]μένος μέγα οἶνος ἀέξει.

[r]Ἡρόδοτος δὲ λέγει Πέρσας τοῦτον [s]κρατεῖν τὸν τύπον· Εἰ μὲν οὖν εἰσηγήσαιντό τινα νήφοντες, βουλεύεσθαι περὶ τούτου ἐν μέθῃ· εἰ δὲ εἰσηγήσαιντο ἐν B μέθῃ, τοῦτον κυροῦν νήφοντας.

> [t]Οἴνου τοσοῦτον πίνε, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω.

[u]Ὁ Πῶρός φησιν, Ἰνδῶν βασιλεύς.

Οἰνοῦττα: Ἡ ἐν οἴνῳ πεφυρμένη μᾶζα· οἱ δέ, εἶδος πλακοῦντος, μετ' οἴνου καὶ μέλιτος γινόμενον.

Οἰνοχοεῖ: Κιρνᾷ. Καὶ οἰνοχόος, [v]πιγκέρνης. Καὶ [x]οἰνοχοεία.

Οἴνοψ, [y]οἴνοπι: Μέλανι. Ἐν [z]Ἐπιγράμμασι· C

> Ὧν ὑμεῖς σπείσαντες, ὅσον θέμις, οἴνοπι Βάκχῳ
> καὶ Σατύροις.

Οἰνωπὸς δέ, οἰνώδης, διαυγής· ἢ [a]μέλανος.

> [b]Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Οἰνωθήσεσθε μέν, οὐ μεθύσεσθε δέ.

Οἰνωτρία: Ὄνομα τόπου.

Οἴξας: Ἀνοίξας.

Οἰοβώτης: Αὐθαίρετος. Ὡς ἂν εἴποι τις, αὐτὸς D ἑαυτοῦ τὴν διάνοιαν βόσκων, καὶ μηδενὶ πειθόμενος, μονότροπος, μεμονωμένος, τῷ λογισμῷ μονωθείς, ἐκτὸς φρενός.

> Νῦν αὖ φρενὸς [c]οἰοβώτας
> φίλοις μέγα πένθος εὕρηται.

Οἰόθεν οἶος: Ἐκ μόνου μόνος. [d]Θέλει δὲ εἰπεῖν, μόνος πρὸς μόνον.

Οἰόμενος: Νομίζων. E

Οἷον: Τὸ θαυμαστικόν.

> [e]Οὐκ ἔτ' ἄνδρα μὴ
> τόνδ' ἴδητ'· ἔπος
> ἐξερέω μέγ', οἷον.

Ἀριστοφάνης περὶ Κλέωνος·

> [f]Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει.

[g]Διὰ τοῦ σχήματος τὴν ἀδηφαγίαν αὐτοῦ δηλοῖ. Καὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν θρεμμάτων οἱ μάλιστα τοῖς ἐδέσμασιν ἐγκεκυφότες καὶ προσκείμενοι δοκοῦσιν ἀπλήστως καὶ περισπουδάστως ἐσθίειν.

Οἷον: [h]Τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον, καὶ τὸ ἐπὶ παραδειγμάτων [i]παραλαμβανόμενον, καὶ τὸ ἐπὶ θαυμασμοῦ. Ὡς τό,

> [k]Οὐδὲν γὰρ οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου.

Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. Οὐδὲν οὕτω καλόν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Καὶ αὖθις·

> Ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἵου σφοδροτάτου, καὶ ἐξάραντος τὴν ἄμμον.

Καὶ αὖθις·

> Οἱ δὲ δράκοντες [l]τὰ οὐραῖα μέρη εἰς σπείρας ἑλίξαντες, καὶ ἐπανιστάμενοι, καὶ πῦρ ὁρῶντες οἷον ὀξύτατον.

Ἐπὶ δὲ θαυμασμοῦ·

> [m]Ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφιλος, ὁ Πατριάρχης [n]τῆς Κωνσταντίνου πόλεως, οἷος ἐμπεσὼν ὁμοῦ σύμπαντα φύρειν ἀκόσμῳ φορᾷ, [o]καθάπερ ἄτακτος χειμάρρους πολὺν τὸν συρφετὸν ἄγων.

Οἷον: Δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ [p]Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι. Καλεῖσθαι δέ φασιν αὐτοὺς οὕτως, διὰ τὸ μηδαμῶς οἰκητὸν τόπον ἔχειν, ἀλλὰ μεμονῶσθαι· τὸ γὰρ μόνον οἷον ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. Ἔστι δὲ τὸ μὲν [r]Κεραμεικὸν Οἶον τῆς Λεοντίδος φυλῆς· τὸ δὲ Δεκελεικὸν Οἶον, τῆς Ἱπποθοωντίδος. Οἱ δὲ δημόται ἑκατέρωθεν ἐλέγοντο ἐξ Οἴου. Ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ λεγόμενοι [s]Οἰῆθεν, ὡς προείρηται.

[o] Οἶνον γὰρ εὕρ.] Aristoph. Equit. 91. Mox πρακτικῶς V. pro πρακτικώτερον.

[p] Ὁμηρικόν] Il. ζ. 261.

[q] μένος om. V.

[r] Ἡρόδοτος——κυροῦν νήφοντας] Hæc nihil faciunt ad vocem Οἶνος. Confer Nostrum supra v. Εἰσηγήσαιντο, ubi eadem leguntur. KUST. Hæc ex Schol. Aristophanis descripta esse non vidisse Kusterum miratur Wesselingius Dissert. Herodot. p. 40.

[s] κρατεῖν om. V. Leg. τοῦτον βουλεύεσθαι τὸν τρόπον, ut supra p. 1622 B. et pro τινα mox τι. Sed τοῦτον βουλεύεσθαι τ. τρόπον et τινες Schol. Mox τοῦτο M.

[t] Οἴνου] οἴνου ἔφη V.M.

[u] Ὁ Πῶρός φησιν] Apud Philostratum de Vit. Apoll. lib. II. c. 11. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Πῶρος. KUST.

ΟΙΝΟΥΤΤΑ: Ἡ ἐν οἴνῳ πεφ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 1122.

[v] πιγκέρνης] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ἐπικέρνης. KUST. πιγκέρνης Photius qui om. ὁ cum A.

[x] ΟΙΝΟΧΕΙΑ] Οἰνοχοεία A.V.M.

[y] οἴνοπος, μέλας] οἴνοπι, μέλανι A.V.

[z] Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 44. Mox ὑμεῖς om. V.

[a] μέλας] μέλανος A.V.M. Photius, Lex. Seg. nisi quod habent Phot. ms. et Lex. Seg. ms. μελανός. Igitur οἴνοπος intellexerunt, genitivum ab Οἴνοψ.

[b] Οἰνωπὸν] Anthol. Pal. VII. 20. Mox ἐρεπτόμ' A. ἐρεπτόμενος V. ἐρεπτόμενοι edd.

ΟΙΝΩΘΗΣΕΣΘΕ] Gl. habet V. in marg. Corrigendum Οἰνωθήσεσθαι—μεθυσθήσεσθαι monet Schweighæuserus collato Suida v. Ἀτράγγιον.

ΟΙΟΒΟΤΗΣ: Αὐθαίρετος. ὡς ἂν εἴπ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 615.

ib. Οἰοβώτης A.V.

[c] γ' οἰοβώτας] οἰοβώτας A.V.

ΟΙΟΘΕΝ ΟΙΟΣ] Homer. Il. ψ'. 39. KUST.

[d] Θέλει δὲ] θέλει γὰρ V.

ΟΙΟΝ: Τὸ θαυμαστικόν] Schol. Platon. p. 114. Οἷον: F ἀντὶ τοῦ θαυμαστόν.

[e] Οὐκ ἔτ' ἄνδρα Sophocl. Aj. 421.

[f] Οἷον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθ.] Aristoph. Pac. 33.

[g] Διὰ τοῦ] διὰ τοῦτο V. Mox ἀδηφαγίαν A.V. non ἀδδηφαγίαν.

[h] Τὸ ἀνταποδοτικόν, τοιοῦτον] Scribo τὸ ἀνταποδοτικὸν τοῦ τοιοῦτον. KUST. Sic Photius. Et sic edidi.

[i] λαμβανόμενον] παραλαμβανόμενον A.V. Photius.

[k] Οὐδὲν γὰρ οὕτω καλόν] οὐδὲν γὰρ οἷον Photius. Qui post G Μειδίου addit, οὐδὲν οὕτω καλόν, οἷον τὸ ἀκούειν αὐτοῦ τοῦ νόμου. Et sic fere A. in quo οὐδὲν οὕτω καλὸν—νόμου bis leguntur. Δημοσθένης—Μειδίου om. V. Locus est p. 529, 21.

[l] τὰ οὐραῖα μέρη om. V.

[m] Ἄνθρωπος ἦν ὁ Δημόφ.] Eadem leguntur supra v. Δημόφιλος. Sed falsum est τὸ οἷος in hoc exemplo ἐπὶ θαυμασμοῦ sumi. KUST.

[n] τῆς om. A.

[o] ὥσπερ] καθάπερ A.V.

ΟΙΟΝ: Δῆμοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἀττ.] Scribe Οἶον. δῆμοι εἰσὶν ἐν H τῇ Ἀττικῇ διττοί, οὐδετέρως λεγόμενοι. καλοῦνται δὲ Οἶον, &c. Sic enim legitur apud Harpocrationem, ex quo notam hanc descripsit Suidas. KUST.

[p] Ἀττικῇ] διττοὶ addunt A.V. cum Photio.

[r] Κεραμεικὸν] κεραμεικὸν A.V.

[s] Οἰῆθεν] ἠοῖθεν A.V.

Οἱονεί: [t]Ὡσανεί.

Οἷόν τε: Δυνατὸν, ἀρκούντως ἔχον, κατὰ [u]τὸ δυνατόν.

Οἷος: Μόνος, ἢ [x]ὁποῖος.

[y]Ὁ [redacted] ἐπολυπραγμόνησε πάντα. Ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν.

Οἶος: Μόνος. Παρὰ τὸ ἴος· ἐξ οὗ καὶ ἴα, καὶ μια. [z]Ἴος δὲ ἀπὸ τοῦ σύ. Ἴ· ἴος. Ἢ ἀπὸ τοῦ εἷς.

Οἷος: Ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. Καὶ οἷός τε, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος. Καὶ οἷος ἦν, ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος ἦν. Τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ἐσπούδαζε. Λυσίας·

Ἐβιάζετό τε γὰρ, καὶ οἷος ἦν ἐξευρεῖν τὴν θύραν.

Σημαίνει [redacted] καὶ τὸ ἀνταποδοτικόν·

Τοιοῦτος, οἷος ἦν ὁ πατήρ.

Οἷος: Δυνατός. [a]Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ἀντὶ τοῦ ἀντέχειν καὶ περιγίνεσθαι τοῦ πράγματος. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων, [b]ἅπερ κινδυνεύει τῆς ἀντλίας πληρωθέντα. Βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι νικῶμαι ὑπὸ τοῦ πράγματος. Καὶ αὖθις·

Σοφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχεῖ
[c]πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.

Οἷος: Ὁποῖος.

[d]Ὦ δύσμορ' Αἶαν, [e]οἷος ὢν, οἵως ἔχεις·
ὡς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

Οἷος εἶ καὶ οἷός τε εἶ: Τὸ μὲν χωρὶς τοῦ τε σημαίνει τὸ βούλει καὶ [f]προῄρησαι· τὸ δὲ σὺν τῷ τε,

A τὸ [g]δύνασθαι. Ἀμφοτέροις δὲ Λυσίας ἐχρήσατο.

Οἴω: Τὸ φέρω. Αἰτιατικῇ.

Οἰῶ: Ἀντὶ τοῦ οἴομαι.

[h]Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν, οἰῶ, [i]Λαμπιτό.

Ἀντὶ τοῦ, ὡς οἴομαι, ἀρχὴ τῆς μάχης ἡ Λαμπιτώ.

Οἰώθη: Ἐμονώθη.

Οἰωνισάμενος: Μαντευσάμενος, ὀττευσάμενος.

Δαιμονίως πως οἰωνισάμενος τὸ μέλλον.

B Οἰωνίζοντο: Ἀπετρέποντο [k]ὡς κακῷ οἰωνῷ.

[l]Τὸν δὲ ἡ μὲν νεότης ἐμίσουν τε, καὶ οἰωνίζοντο· οἱ δὲ πρεσβύτεροι κατησπάζοντο καὶ ἐτίμων.

Καὶ αὖθις·

Εἰν αἰσιωτέροις τοῖς οἰωνοῖς καὶ παρασκευῇ βεβαιοτέρᾳ αὖθις ἅψασθαι τοῦ πολέμου.

Καὶ αὖθις·

[m]Ὅτε πάντας οἰωνίζεσθαι [n]προσδέξαντας τὸν Αἰμίλιον ἐκπο-
C ρευόμενον δοκεῖν ὁρᾶν εἰσπορευόμενον.

Οἰώνισμα καὶ οἰωνισμοί: Αἱ διὰ τῶν πτηνῶν περιεργίαι. Διαίρεσις οἰωνιστικῆς. [o]Ταύτην εὗρον πρῶτοι Φρύγες. [p]Ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν [q]Ὀρνεοσκοπικόν· οἷον, ὅταν πετομένου [r]τοῦδε τοῦ ὄρνιθος ἔμπροσθεν, ἢ ὄπισθεν, [s]καὶ δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νεύοντος, [t]εἴπῃ τις, ὅτι τόδε σημαίνει. [u]Πρῶτος δὲ ἔγραψε περὶ τούτου [v]Τηλέγονος. Τὸ δὲ Οἰκοσκοπικὸν, ὅταν
D τὰ ἐν τῷ οἴκῳ [w]συμβαίνοντα· οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, ἢ ἔλαιον [x]ἐχέθη, ἢ μέλι, ἢ οἶνος, ἢ ὕδωρ, ἢ τέφρα· ἢ τρισμὸς ἐγένετο ξύλων, ἢ ἄλλο τι, τόδε [y]προμηνύει· ὃ συνέγραψε [z]Ξενοκράτης. Τὸ

---

[t] Ὡσανεὶ om. A.V.

[u] τὸ δυνατὸν] τὸ om. Photius. Supra ἀρκούντως ἔχειν M.

[x] ὁποῖος] Hæc interpretatio pertinet ad vocem οἷος, non οἶος. KUST.

[y] Ὁ [redacted] ἐπολυπραγμόνησε] Dio Cassius LXXV. 13. Καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτε ἀνθρώπινον μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον καταλιπεῖν. Vid. supra v. Σεβῆρος.

[z] Ἴος—εἷς delevit Kusterus. ἴ. ἴος A.V. non Οἶ· ἴος.

[a] Ἀριστοφάνης] Initio Pacis. KUST.

[b] ἅπερ κινδυνεύει] ἃ περικινδυνεύει V.

[c] πολλοὺς οἷός τε συντέμν.] Versus hic claudicat, quem Portus sic in integrum restituit: Πολλοὺς οἷός τε συντέμνειν ᾖ λόγους. KUST.

ib. πολλοὺς καλῶς A.V.M. cum Stobæo XXXV. 3.

[d] Ὦ δύσμορ' Αἶαν] Sophocl. Aj. 923.

[e] οἷος ὢν] ὢν om. A.

[f] προῄρησαι] προῄρηται V.

[g] δύνασθαι] δύνασθαι A.V. τὸ δύνασθαι Photius, Harpocr. ms. Pal.

ΟΙΩ] Gl. om. A.

ΟΙΩ] οἴω edd. ante Kuster.

[h] Ἀλλ' ἀρχὰ μὲν, οἰῶ, Λαμπ.] Aristoph. Lysist. 997.

[i] Λαμπιτὼ] Λαμπιτῷ hic et infra A.V.

ΟΙΩΘΗ] Il. ζ. 1.

[k] ὡς κακῷ οἰωνῷ] Cum Porto repono, ὡς κακὸν οἰωνόν. KUST.

[l] Τὸν [redacted] ἡ μὲν] Æliano tribuit Valckenærius.

[m] Ὅτε πάντας οἰων.] Fragmentum hoc et corruptum est et mutilum. KUST.

[n] προσδέξαντας] προσδοκάζοντας A. προσδοκάζοντας V.

ΟΙΩΝΙΣΜΑ—ΟΙΩΝΙΣΤΙΚΗΣ] Hæc ex A.V.

[o] Οἰωνιστικὴν ταύτην] Οἰωνιστικὴ A. Deest Οἰωνιστικὴν V.

ib. Aristid. Or. 1. pro Rhetorica contra Platonem T. III p. 66. ἐπεὶ τήν γε τῶν ἐμφρόνων ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διά τε ὀρνίθων πτουμένων, καὶ τῶν ἄλλων σημείων, ὅτε ἐκ νοῦ καὶ δια-
E νοίας πεποιημένων ἀνθρωπίνῃ οἰήσει οἰονοϊστικὴν ἐπωνόμασαν, ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τὸ ὦ σεμνύνοντες οἱ νέοι καλοῦσιν. Volatica in Tertull. de Pallio, ad extr. quæ volatum avium spectat, ὀρνεοσκοπική, vid. ibi Salmas. p. 471. Clem. Alex. Strom. I. Πτήσεις δ' ὀρνίθων παρεφυλάξαντο πρῶτοι Φρύγες. Ibid. Ἴσαυροι [redacted] καὶ Ἄραβες ἐξεπόνησαν τὴν οἰωνιστικήν. Tatianus adv. Græcos: πτήσεις ὀρνίθων Φρύγες καὶ Ἰσαύρων οἱ παλαιότατοι ἐξεῦρον. REINES.

[p] Ταύτης δὲ τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκ.] Hæc, et quæ sequuntur, αὐτολεξεὶ pene etiam leguntur apud Nonnum in
F Gregor. Nazianz. Stelit. p. 151. quem proinde confer. Vide etiam Cedrenum p. 36. KUST. Nonnum exscripsit Eudocia p. 41.

[q] ΟΡΝΕΟΣΚΟΠΙΚΟΝ] ὀρνεοσκοπητικὸν Nonnus.

[r] τοῦδε τοῦ ὄρνιθος] τοῦδε ἢ τοῦδε ὄρνιθος—δεξιὸν—νεύοντος om. tum εἴπωμεν ὅτι Nonnus.

[s] καὶ δεξιὰ] καὶ om. A.V.

[t] εἴπῃ] εἴποι A.V.

[u] Πρῶτος] λέγεται δ' ἐξευρηκέναι πρῶτος Τηλέγονος Nonnus.

[v] Τηλέγονος] Vid. infra ad v. Cf. Ælian. de Anim.
G VIII. 5. REINES.

ΟΙΚΟΣΚΟΠΙΚΟΝ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. corrupte, partim οἰκοσπικὸν, ut editt. Mediol. et Ald. partim, οἰκονομικὸν, ut editt. Basil. et Genev. Confer etiam Nostrum supra v. Ξενοκράτης. KUST. Οἰκοσκοπητικὸν Nonnus.

[w] συμβαίνοντα] συμβαίνοντα ἐξηγήσηται καὶ εἴπῃ, ὅτι τόδε συμβαίνει. ἐπειδὴ ἐν τῇ στέγῃ ε. γ. ἢ ὄ. ἢ μῦς Nonnus. qui om. ἢ τρισμὸς ἐ. ξ.

H [x] ἐχέθη] Rectius ἐχύθη, vel ἐξεχύθη. At Nonnus loco laudato habet, ἐκστάθη. KUST.

[y] προμηνύει] σημαίνει, ταῦτα δὲ ξυνεγράψατο Ξεν. Nonnus.

[z] Ξενοκράτης] Est ille Xenocrates Aphrodisiensis, de quo Galen. de Simp. Med. fac. VI. REINES.

A δὲ [a] Ἐνόδιον, ὡς ὅταν ἐξηγήσηταί τις τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἀπαντῶντα· [aa] ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ [b] σοί τις τόδε βαστάζων, τόδε συμβήσεταί σοι· ὃ συνέγραψε Πόλλης· τὸ δὲ [c] Χειροσκοπικὸν, ὡς, ὅταν διὰ τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν διατεινομένων, καὶ τῆς παλάμης, ἀπὸ τῶν [d] ῥυτίδων εἴπωμεν, παιδοποιεῖ, ἢ τι τοιοῦτον· ὃ συνέγραψεν Ἕλενος. [e] Παλμικὸν δὲ, τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον· [f] οἷον, εἰ ἐπάλθη ὁ B δεξιὸς ἢ ἀριστερὸς ὀφθαλμὸς, ἢ ὦμος, ἢ μηρός· ἢ κνησμὸς ἐν τῷ ποδὶ, ἢ [g] πρὸς τὸ οὖς ἦχος ἐγένετο, τόδε [h] συμβαίνει· ὃ συνέγραψε Ποσειδώνιος.

Οἰωνόβρωτος: Ὀρνεόβρωτος.

Οἰωνομαντεία:

Οἰωνός: Τὸ σημεῖον. Καὶ οἰωνοσκόπος, ὁ μάντις.

Οἰωνοί: Σαρκοφάγα ὄρνεα· ἢ σύμβολα. Πάντα δὲ οἰωνοὺς ἐκάλουν, καὶ τὰ μὴ ὄρνεα.

[i] Θεράποντ' ὄρνιν.

Ἀριστοφάνης. Ἐπεὶ πολλάκις εἰώθαμεν λέγειν τινὰς τῶν θεραπόντων καλόποδας, καὶ [k] καλοιωνίστους.

Ὄρνιν νομίζοντες πάνθ' [l] ὅσα περ περὶ μαντείας διακρίνει.

Οἶς, οἰός. Τὸ [m] πρόβατον.

Οἴστη: Εἶδος φυτοῦ.

Οἶσε: Προσήγαγε, συνῆξεν.

[n] Ἑαυτῇ μὲν κλαῦσαι οὐκ εὐκαταφρόνητον οἶσεν· ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι ἀπήλλαξε τῶν τῇδε.

Οἴσεται: Λήψεται.

Οἴσει: Κομίσει. Καὶ οἴσω, κομίσω, ἐνέγκω.

Οἶσθα: Ἀντὶ τοῦ οἶδας. Λέγεται καὶ [o] χωρὶς τοῦ σ̄, μετὰ δὲ τοῦ σ̄ ποτὲ ἢ διὰ μέτρον, ἢ διὰ τὸ μὴ συγκροῦσαι [p] σύμφωνον, οἶσθας. [q] Σοφοκλῆς·

Οἶσθ', ὡς [r] ποίησον.

Ἀντὶ τοῦ ποιήσεις, Ἀττικῶς. Καὶ αὖθις·

[s] Οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως [t] ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου τοῦ [u] τὸν Θεὸν ἐμίσαι καὶ [x] κατεμίσαι Πλατωνικῶς· οὓς [y] φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθεγξαμένη τι τῶν δεόντων.

Λέγεται καὶ ἔποισθα. [z] Σοφοκλῆς·

Καὶ σύ που παρὼν
ἔξοισθ', [a] ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος.

Οἰσόμενος: Κομίσων.

Οἰσοφάγος: Ὁ λαιμός.

Οἴσπη: Ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια. [b] Ἡρόδοτος. Καὶ [c] οἰσπώτη, ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἰστά: Φορητά. [d] Θουκυδίδης·

C Ὅμως δὲ ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου οἰστὰ αὐτοῖς ἐφαίνετο.

Καὶ αὖθις·

Καῦμά τε ἐπιφλέγειν ἔλεγον οὐδαμῇ οἰστόν.

Καὶ αὖθις·

Καὶ εἰ μὲν ἐπὶ μικροῖς εἴη διάφορον κακὸν, οἰστὸν δὲ [e] ὅμως πόσῳ γίνεται.

Οἰστρεῖ: Ἐρεθίζει, ἐκμαίνει. Ἀππιανός·

D [f] Τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδης ἐνέπιπτεν ὁρμὴ καὶ προθυμία κατὰ τῶν βαρβάρων.

Καὶ αὖθις·

Καὶ ταῦτα μὲν [g] ἔδρασεν ὥσπερ οἰστρηθεὶς καὶ κάτοχος γενόμενος.

Καὶ Αἰλιανός·

Καὶ καλῶς [h] Ἡρόδοτος τὰς ὑπὲρ τῶν γυναικῶν οἰστρήσεις τε καὶ μανίας παρ' οὐδὲν ἐτίθετο.

E

[a] 'ΕΝΟΔΙΟΝ] ἐνόδιον δέ ἐστιν, ὅταν ἐξη. τὰ et mox ὅταν ὅτι ἐὰν ὑπαντήσῃ τόδε—σοι συμβήσεται· ἐὰν ὁ δεῖνα τόδε· ὅπερ συνεγράψατο Πόλλης Nonnus.

[aa] ὅτι ἐὰν ἀπαντήσῃ] Vid. de talibus Lucian. Pseudol. (T. III. p. 640.) vid. supra in Ἕλενος, et infra Χειροσκοπικόν. REINES.

[b] σοι τις] σοι om. A.

F [c] ΧΕΙΡΟΣΚΟΠΙΚΟΝ] Χειροσκοπητικὸν δέ ἐστιν, ὅταν—χειρῶν καὶ διὰ τῶν ῥυτίδων εἴπωμεν, ὅτι τόδε ἢ τόδε αὐτὸν μένει· ἢ ὅτι γαμεῖ ἢ παιδοποιεῖ—ὅπερ συνεγράψατο Ἕ.

[d] ῥυτιδίων] ῥυτίδων A.

[e] ΠΑΛΜΙΚΟΝ] ἀλματικὸν Syncellus Chron. ms. ap. Reines. nunc in Bibl. Ciz. teste Mullero. Παλματικὸν Eudoc. Παλμαστικὸν Nonnus, ubi οἷον ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀ. τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος, ἢ ὁ μηρὸς, τόδε· ὃ συνεγράψατο Π. καὶ ἄλλοι πολλοί.

[f] οἷον, εἰ] εἰ om. A. οἷον ἐὰν πάλλῃ Eudoc.

[g] πρὸς] εἰς A.

[h] συμβαίνει] σημαίνει Eudoc.

ΟΙΩΝΟΒΡΩΤΟΣ] οἰωνόβροτος A. Vid. Hesych. in Οἰωνοβρότους.

ΟΙΩΝΟΜΑΝΤΕΙΑ] Οἰωνομαντία A.

[i] Θεράποντ' ὄρνιν] Aristoph. Av. 720. Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας διακρίνει· Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε· Ξύμβολον ὄρνιν, φωνὴν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν, ὄνον ὄρνιν. Consule ibi Scholiastam, ex quo Suidas sua descripsit. KUST.

[k] ΚΑΛΟΙΩΝΙΣΤΟΥΣ] καλλιοιωνίστους A.

[l] ὅσα] ὅσα περ A.V.

[m] πρόβατον] ἄβατον A. Photius Οἶς: αἲξ ἢ πρόβατον.

ΟΙΣΤΗ] οιστα A. sine acc. a p. m. Οἴσσα V.

[n] 'Ἑαυτῇ] Hoc Æliani fragmentum locupletius invenitur in Ὑγρῶς. HEMST.

[o] χωρὶς] καὶ χωρὶς A.V. Photius. Supra οἶδα M.

[p] σύμφωνον] Imo φωνήεντα, i. e. vocalem: ut sensus suadet. KUST. φωνήεντα tacite citat Pierson. ad Mœrin p. 283. Tum οἶσθα M.

ib. σύμφωνα Photius, qui reliquis caret.

[q] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyr. 543.

[r] ποιήσον] ποίησον edd. ante Kuster.

[s] Οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδ.] Hæc, et quæ sequuntur, sunt verba Synesii, Epist. CLIII. p. 291. KUST. Vid. infra v. Φθάσειε.

[t] γε ἀπὸ μιᾶς] ἀπὸ μιᾶς γε του A. pr. τοὺς ex em. ἀπὸ μνιᾶς γε V.

[u] τὸν Θεὸν ἐμίσαι] τοὺς θεοὺς ἀπομίσαι Synes. vid. Φθάσειε.

[x] κατομίσαι] κατομόσαι V. qui deinde Πλατωνικῶς.

[y] φθήσειεν ἂν] φθάσειεν ἂν ἡ A.V.

G [z] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 1587. Inde loci hujus sensum, qui mutilus est, supplebis. KUST.

[a] ὑφ' ἡγητῆρος] ὑφηγητῆρος A.V.

ΟΙΣΟΜΕΝΟΣ] Il. ν'. 168.

ΟΙΣΠΗ] Vide paulo inferius v. Οἰσπώτη. KUST.

[b] 'Ἡρόδοτος] Gloss. IV. 187.

[c] οἰσπάτη] Aristoph. Lys. 575. οἰσπώτη. Etym. M. in v. Αἰσυπηρά. TOUP. Οἰσπώτη A.V.

[d] Θουκυδίδης] VII. 75.

[e] ὅμως] ὅμως πόσῳ A.V. edd. ante Kuster.

H ΟΙΣΤΡΕΙ] Sic mss. Paris. itemque Photius in Lexico ms. At priores editt. οἰστρεῖ: quod minus usitatum est. KUST.

[f] Τῷ ὄντι πᾶσιν οἰστρώδ.] Hoc exemplum pertinet ad vocem οἰστρώδης non vero οἰστρεῖν. KUST.

[g] ἔδρασεν] ἔδραμεν V.

[h] 'Ἡρόδοτος] Respicit Herodot. I. 4. PORSON.

Οἰστρησις: Ἡ θηλυμανία. Καὶ οἰστρηλατούμενοι: Πυρούμενοι, [i]ἐκμαινόμενοι. A

Οἰστροπλῆγα: Τῇ μανίᾳ πεπληγότα. [[k]Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ οἴστρου, ὅς ἐστι μυῖα [l]ὑπόχαλκος, [m]ἐγχρίπτουσα ἐν τῷ καύματι τοῖς βουσὶ, καὶ ποιοῦσα ἐλαύνεσθαι.]

Οἶστρος: Ἐρεθισμὸς, ἔκκαυσις, πύρωσις ἐμμανής. [n]Οἶστρον δὲ καλοῦσι πᾶσαν κίνησιν. Ἔνθεν καὶ [o]οἰστροδόνητος μυχὸς, ὁ ὑπὸ ἀνέμου ἐλαυνόμενος. B [p]Ἀριστοφάνης·

Σύ τε Πόντιε Πόσειδον, τρολπεύ μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰστροδόνητον.

Καὶ [q]Πισίδης·

> Οἶστρος γάρ ἐστι, καὶ μάλιστα βαρβάροις,
> πρὸς τὰς μεταβολὰς εὐμεταπτώτους ἔχειν.

Οἰσύα: Ἡ ἰτέα.

Οἰσύϊναις: [r]Θουκυδίδης·

Ναύτας ἐξώπλισεν ἀσπίσι φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς.

Καὶ [s]Εὐνάπιος·

Οἱ δὲ τῶν Πάρθων οἰσυΐνας ἀσπίδας ἔχοντες, καὶ κράνη οἰσύϊνα, πλοκήν τινα πάτριον πεπλεγμένα.

Καὶ οἰσύϊνον σχοινίον, ἰτέας.

Οἰσύμη: Πόλις τῆς Θρᾴκης.

Οἰσύπη: Ὁ ῥύπος τῶν ἐρίων.

Οἰσυπηρός: Ῥυπαρός. [t]Ἔρια οἰσυπηρὰ, ῥύπου πεπληρωμένα, ῥυπάσματα ἀπὸ τῆς κόπρου. Οἰσύπη δέ ἐστι τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.

Οἴτη: [u]Ὄρος ἐν Λακεδαιμονίᾳ. Καὶ Οἰταῖος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους.

Οἶτος: Ὁ μόρος. [x]Ἐν Μυθικοῖς·

Οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέϊ [y]δάμναμαι οἴτῳ.

Οἷοι: Μόνοι, [z]ἢ δυνατοί.

Οἰφί: Χοῖνιξ.

Οἰχαλιῆες: Ἀπὸ τόπου.

Οἴχεται: Πορεύεται. Καὶ οἰχήσομαι, πορεύσομαι.

Οἰχνῶ: Περιέρχομαι.

[a]Τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ.

Ἠλέκτρα φησί.

Οἰχόμενος: πορευόμενος.

B Οἴχωκ', ὄλωλα, [b]διαπεπόρθημαι φίλοι: Τέκμησσά φησι διὰ τὸν Αἴαντος θάνατον.

Υ Α.

Ὗ ὗ ὗὗ, ὗὗ ὗὗ, ὗὗ ὗὗ: Ἐπίρρημα θαυμαστικόν ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὀσφραινόμενοί τινος C [g]κνίσης.

Ὑάδες: Οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες.

Ὑακινθίδες: Θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

Ὑακίνθινον: Ὑπομελανίζον, πορφυρίζον.

Ὑάκινθος: Ὄνομα κύριον.

Ὕαλη: Ὕαλος. Ὕαλος ἐστὶν, ἀφ' ἧς πῦρ D ἅπτουσι. Καί φησιν [d]Ἀριστοφάνης·

> Ὁπόταν γράφοιτο ἡ δίκη,
> ἀπωτέρω στὰς [e]ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
> τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

Ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου [f]τροχοειδὲς [g]ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τεχνασθέν ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες, καὶ ἡλίῳ θερμήναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ [h]ἅπτουσι [πῦρ.] Τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην [i]διαλεγό-

E

[i] ἐκμαινόμενοι] Addit V. ἔστι δὲ οἶστρος etc. vid. in v. seq.

ΟΙΣΤΡΟΠΛΗΓΑ: Τῇ μανίᾳ πεπλ.] Confer Schol. Sophocl. ad Electr. 5. KUST.

[k] Εἴρηται] Hæc A. in marg. cum lemmate περὶ τοῦ οἴστρου. Ἔστι δὲ μυῖα etc.

[l] ὑπόχαλκος] ἔστι δέ τι ζῶον ὑπόχαλκον τὴν μορφὴν, ὅπερ ἂν εἰσέλθῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν ἐξοιστρεῖν ἀναγκάζει. Eustath. ad Od. χ. REINES.

[m] ἐγχρίμπτουσα] ἐγχρίπτουσα A.V.

[n] ΟΙΣΤΡΟΝ δὲ κ.] Ex Schol. Aristoph. Thesm. 324. Bekker.

[o] ΟΙΣΤΡΟΔΙΝΗΤΟΣ] Ms. A. habet οἰστροδόνητος. Et sic paulo post. KUST. Sic etiam V.

[p] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 331.

[q] Πισίδης] Fr. Foggin. 130. Mox ἀμεταπτώτους V.

ΟΙΣΥΑ] Deest gl. A. Tum ἡ ἰτέα V.

[r] Θουκυδίδης] IV. 9. Mox ναύταις ἐξώπλισεν A. Thucydidis libri ναύτας ἐξ αὐτῶν ὥπλισεν.

[s] Εὐνάπιος] Fr. 11. In fine σχοινίον, ἰτέας om. A.

ΟΙΣΥΜΗ] Οἰσύμβη V.

ΟΙΣΥΠΗ] Vide paulo ante v. Οἰσύη. KUST.

[t] ἜΡΙΑ ΟΙΣΥΠΗΡΑ] Aristoph. Ach. 1176.

[u] ὄνομα ὄρους] ὄρος A. Tum ἐν Λακεδαιμονίᾳ aperte mendosa sunt. Stephanus: Οἴτη ὄρος περὶ Τραχῖνα.

[x] Ἐν τοῖς μυθικοῖς] τοῖς om. A.V. Vid. Tyrwhitt. Babr. p. 39.

[y] δάμναμαι] θάμναμαι A.

[z] ἤ τις] ἢ A.V. Photius.

ΟΙΦΙ] Est nomen mensuræ Hebraicæ, quod varie scribitur apud LXX. Interpretes; nunc Ὑφὶ, nunc Ὑφεὶ, nunc Οἰφὶ, nunc Οἰφεί. KUST. Vid. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. T. I. p. 182.

[a] Τάλαιν' ἀνύμφ. αἰὲν οἰχνῶ] Sophocl. Electr. 166.

ΟΙΧΩΚ', ὈΛΩΛΑ, ΔΙΑΠ.] Sophocl. Aj. 896.

[b] ΔΙΑΠΕΠΟΡΘΗΜΑΙ] διαπεπόρθηται A. Τέκμησσα et seqq. om. V.

[f] Υ Υ: Ἐπίρρ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 896. KUST. Scripsi ὗ duodecies cum A.

[g] τῆς κνίσσης] τινος κνίσεως A.V. τινος κνίσης B. Deest gl. E.

ὙΑΔΕΣ] Vide Grotium in notis ad Arati Phænom. p. 5. KUST.

F ὙΑΚΙΝΘΙΔΕΣ] Vide supra v. Παρθένοι. KUST. Apollod. III. 15. exhibet eorum nomina. Vid. Meurs. Attic. Lectt. IV. 18. Clem. Alex. Strom. IV. poëtas dicit laudasse Ὑακινθίδων εὐψυχίαν. Demosth. Or. Fun. (p. 1397, 18.) Erecthei filias (al. 4. al. 16.) Hyacinthidas adpellatas dicit, quod mactatæ in colle Hyacinthino ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. vid. supra Παρθένοι. Pro patriæ salute sunt immolatæ, ut filii Lei Atheniensis. vid. supra Λεωκόριον. REINES.

ὙΑΚΙΝΘΟΣ] Spartanus, cujus filiæ Hyacinthides, cf. G Apollod. III. 15. Alius est Pieri et Clius filius, Apollod. I. 3. Amyclæ filius Pausan. in Lacon. c. 1. et 19. Soror Polybœa festum in ejus honorem Ὑακίνθια instituit. REINES.

ὙΑΛΗ—ἀφ' ἧς om. V.

[d] Ἀριστοφάνης] Nub. 768. ubi sic legitur: Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς, Ἀπωτέρω στὰς, &c. KUST.

[e] ὧδε] ὡδὶ A.B.E.

[f] τροχοειδὲς] τροειδὲς V. παχὺ Schol. pro ἠλέκτρου. qui H mox χρίοντες καὶ θερμαίνοντες sine ἡλίῳ.

[g] ἠλέκτρου] Scribendum est, ἢ ἠλέκτρου. Confer Salmasium ad Solinum, p. 773. edit. Ultraj. KUST.

[h] ἅπτουσι πῦρ] πῦρ om. A.B.V. Schol.

[i] διαλεγόμενός φησιν] φησιν om. A.V. τοῦτο—διαλεγόμενος om. Schol.

μενός φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τῆς [k]ἠλέκτρου, καὶ A
[l]προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γράμματος, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

Ὑάλιος: [m]Πολέμιος. Καὶ Ἐντάλιος.

Ὑάμπολις: Πόλις.

Ὑβάδαι: Δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός: Ὁ κυρτός. Καὶ ὕβωσις, ἡ κύρτωσις. [n]Καὶ ὑβάζειν, τὸ ἐμεῖν. Οἱ γὰρ ἐμοῦντες [o]ἀπὸ τῆς B βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

Ὑβρίζειν: Ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι.

Ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ βρωτυνεύεσθαι.

[p]Ὁ δὲ εὖ μάττων ἔζη, [q]ὡς γε ἐμὰ κρίνειν, οὐδὲ μὴν, ὡς οἱ πολλοὶ, [r]ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι, καὶ ἐμπίπλασθαι, καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι θεῷ.

Ὑβρίζοντες: Σκιρτῶντες. [s]Ἡρόδοτος.

Ὑβρίζω: Αἰτιατικῇ.

Ὕβρις: [t]Ὑπόβαρός τις οὖσα· ἢ παρὰ τὸ ὑειν C βάρος.

> Ὕβρις φυτεύει τύραννον. Ὕβρις, εἰ
> πολλῶν [u]ὑπερπλησθῇ μάταν,
> ἃ μὴ 'πίκαιρα, μηδὲ συμφέροντα.

Διὰ τῆς ὕβρεως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. Καὶ ὅταν, φησὶ, πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. Τοῦτο D γὰρ σημαίνει τὸ,

> Ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ'
> ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν.

[x]Παίδων μὲν γὰρ [y]οἱ γεγενότων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις [z]ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν.

[a]Εὐνάπιος φησὶ περὶ Καρίνου βασιλέως.

Ὕβρις: Ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας· Αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ Περὶ αἰκίας E πρὸς Ἰσοκράτην·

Καίτοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δόξαντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

A Ὑβρίσασιν: Ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς.

Ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν ἐπέθηκε δίκην· ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Ὕβρισεν οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας: [b]Καὶ σύνταξις·

Ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ πρὸς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευντο [c]τὴν στρατείαν.

B [d]Ἀριστοφάνης·

> Εἶτ' οὐχ [e]ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ, καὶ πολλὴ τρυφὴ,

(ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία)

> ὅτ' ἐγὼ [f]μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
> αὐτὸς βαδίζω, καὶ πονῶ· τοῦτον δ' [g]ὀχῶ,
> ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, [[h]μὴ δ' ἄχθος φέρῃ;]

Ὑβριστάς: Τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

Ὑβριστις: Ἡ ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία.

C Ὑβριστότερος: [i]Ξενοφῶν·

[k]Οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται· οἱ δὲ πονηροὶ, πολὺ ὑβριστότεροι.

Καὶ αὖθις·

Οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν [l]ὁρμήσαντος.

Ὑγεία: Οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν, [m]ὄνομα, ἢ [n]ὑγείαν, ἤ τι τοιοῦτον. Καὶ ὁ D Ἔποψ ἔφη·

Τίνες οἱ ζητοῦντες.

Οἱ δὲ ἔφασαν,

Οἱ δώδεκα θεοὶ, [o]εἴξασιν ἐπιτρίψαι σε.

Ὑγεία: Διττή ἐστιν. Ἡ μὲν ἐν τῷ [p]ἰατρῷ· ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. Καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι· οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. E Τὸ δὲ ὑγιεινὸν [q]τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. Ὑγιεινὸν γὰρ, τὸ ποιητικὸν [r]ὑγείας· ὡς τὸ φάρμακον· τὸ δὲ, φυλακτικόν· ὡς ἡ δίαιτα· τὸ δὲ, σημαντικόν· ὡς χρῶμα, σφυγμὸς, [s]εὔπνοια, οὖρα.

k ἠλέκτρου] δέλου Schol.
l προσαγάγοιμι] προσάγοιμι B.E. Schol.
m Πολεμικὸς] πολέμιος A.B.V.E.
ὙΑΜΠΟΛΙΣ: Ὄνομα πόλεως] Ὑάμπολ': πό A.
ὙΒΑΔΑΙ: Δῆμ.] Ex Harpocratione. KUST.
ὙΒΟΣ] Confer Nostrum supra v. Ἡβός. KUST.
n Καὶ ὙΒΑΖΕΙΝ] Seqq. om. A.
o ὑπὸ] ἀπὸ B.V.E.
p Ὁ δὲ εὖ μάττων] Æliani an Damascii? HEMST. VALCK.
q ὡς] ἐς V.
r ἐπὶ] ἐς B.V. Mox ἐπιμπλᾶσθαι B. ἐμπιπλᾶσθαι V.
s Ἡρόδοτος] Gl. IV. 129.
t Ὑπὸ βάρος] Scribendum potius est, ὑπόβαρυς, una voce. Ceterum etymologia hæc vocis ὕβρις inepta est et ridicula. KUST. ὑπόβαρύς A.B.
v Ὕβρις φυτεύει τύρ.] Sophocl. Œd. Tyr. 873.
u ὑπερπλησθῇ μάταν, ἃ μὴ 'πίκαιρα] ὑπερπλησθῇ μηχαναῖ μὴ ἐπίκαιρα A.V.
x Παίδων μὲν γὰρ οἱ γεγ.] Confer Nostrum supra v. Ἐγκύκλιον, et v. Καρῖνος, ubi eadem leguntur. KUST.
y οἱ] οἷ Toupius.
z ἐνομίσθησαν] ὠνομάσθησαν A.
a Εὐνάπιος] Fr. 4.
ὝΒΡΙΣ] Vid. Herald. adv. Salmas. p. 117. et p. 122.
b Καὶ σύνταξις] καὶ συν^τ A.V.
c τὴν στρατείαν] τῇ στρα^τ V. τῇ στρατείᾳ B.E. edd. vett. Accusativum reposuit Portus.
F d Ἀριστοφάνης] Ran. 21. KUST.
e ὕβρις] ὕβρεις A.V.
f μὲν ὢν] ὢν om. A.B.V.E.
g ὀχῶ] ἠχῶ B.E.
h μὴ δ' ἀ. φ. om. A.B.V.E.
ὙΒΡΙΣΤΑΣ] Sine dubio ex Rom. I. 30. ERNEST.
ὝΒΡΙΣ: Τίς] Ὕβρις· ἡ A.V.E. Ὕβρις: ἡ B. Ὕβρις τίς: ἡ ὕ. M. Ordo verborum poscit Ὑβριστὴς vel Ὕβριστις in capite gl. Et sic H. Stephanus T. L. G. III. p. 1718 D. "Suidæ ὕβριστις est substantivum nomen: exponit enim G "ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἀτιμία." Conf. Etymol. M. p. 774, 21.
ὙΒΡΙΣΤΟΤΕΡΟΣ] Ὑβριστότατος μακρῷ supra in μακρῷ. HEMST.
i Ξενοφῶν] Cyrop. V. 5, 41.
k ἀμελεῖσθαι] ἀμελήσασθαι V.
l ὁρμήσαντος] ὀργήσαντες V.
ὙΓΕΙΑ: Οἰωνιζ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 95.
m ὄνομα] Supple ex Scholiasta, Θεοῦ τινος ὄνομα. KUST.
H n ὑγίειαν] ὑγείαν A.E.
o ἥξουσιν] Apud Aristophanem hodie minus recte legitur, εἴξασιν. KUST. εἴξασιν A.
p ἰατρῷ] ἰατρικῷ A.V.
q τῶν πολλαχῶς] πολλα^χ A.
r ὑγείας] ὑγιείας A.
s εὔπνοια] εὔπνοια, εὐχροια V.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ: Ἐπώνυμόν ἐστι [t]τῆς Ἀθηνᾶς. Καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ [u]Ἱππία, καὶ Ἐργάνη. A

Ὑγιασθείς:

Ὁ δὲ ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω: [[x]Τὸ ὑγιάζω. Μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ.]

Ὑγιές: Λυσιτελές, ὠφέλιμον.

Τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές.

[y]Φιλοκτήτης·

> Ὦ μηδὲν ὑγιές, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν·
> [z]οἷά μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
> πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.
> [a]Ἀνάξιον μέν σου, κατάξιον δ' ἐμοῦ.

Ὑγιέστερος: Ὥσπερ καὶ, Ὑγιέστερος Κρότωνος. [b]Πολλοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. Καὶ, Ὑγιέστερος [c]κολοκύντης. C

Ὑγιέστερος κρότωνος: Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία. Ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. Λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.

Ὑγίεια: Τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον.

Ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἅ ἐστι, θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. Καὶ ὑγιεινός· ὁ ὑγιής. Καὶ [d]ἐπίρρημα, ὑγιεινῶς. D

Ὑγιής: Ὑγριής τις ὤν. Ὁ [e]δίυγρος, καὶ ζῶν. [f]Ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκροί· παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἤγουν ὑγρασίαν.

Ὑγρὰ κέλευθα: Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγραίνω:

Ὑγρός: [g]Ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονὰς, καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

Ὑγρῶς:

[h]Ὑγρῶς γὰρ κραδαινομένη, καὶ τοῖς ποσὶ [i]χαμαιπετὴς, εὐστόλως γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν, καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, [k]οὐδενὸς (τῶν) ἐπ' ᾄσμασι θαυμαζομένων ἐκρίθη δευτέρα. Ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ, καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, [l]ἑαυτῇ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἴσειν, ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τῶν τῇδε. B

Καὶ αὖθις·

[m]Πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής· πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρύς τε καὶ [n]συντεταμένος.

Ὑγρότης: Ἀραιότης, καὶ [o]ἀφέλεια.

Ὑδάσπης: Ὄνομα ποταμοῦ.

Ὑδατηγὸς ἀνήρ: Ὁ ἀντλῶν.

Ὑδατίδες: Σταγόνες.

Ὑδάτιον: Νᾶμα.

Ὑδέουσιν: Ἄιδουσι, λέγουσιν.

Ὑδῶ: [p]Τὸ ᾄδω.

[q]Ὕδειν ἔοικε.

Καὶ ὑδέοιμι, ἀντὶ τοῦ ὑμνοῖμι.

> [r]Αἴθρην τὴν εὔτεκνον [s]ἐπ' ἀγρομένης ὑδέοιμι.

Ὕδερος:

Ὑδερῶν: [t]Ὑδρωπιῶν.

Ὕδειν [u]ἔοικε: Ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν.

Ὕδη: Πόλις.

Ὕδος: Τὸ ὕδωρ. [x]Ἡ δοτικὴ ὕδει.

Ὕδωρ: Ὅτι τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ· ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. Ἔχει [y]μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν· διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, [z]ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ. E

ὙΓΕΙΑ ἈΘΗΝΑ] Ex Harpocratione. KUST. Ὑγίεια A.

[t] τῆς Ἀθηνᾶς] τῆς om. A. Photius.

[u] Ἱππία] ἱππεία A. Ἱππεία Photius.

[x] Τὸ ὑγιάζω etc. om. A.B.V.

[y] Φιλοκράτης] Scribe Φιλοκτήτης. Quæ enim sequuntur, sunt verba Sophoclis in Philoct. 1006. ut Portus monuit. KUST. φιλοκτ A. Mox φρενῶν M. F

[z] οἷς] οἷα A.B.V.E.M. Mox ἐθήρασας V.

[a] Ἀνάξιον μὲν] μὲν om. A.V.E.M.

ὙΓΙΕΣΤΕΡΟΣ] Ὑγιέστερος ὄμφακος. παροιμία. Photius.

[b] Πολλοὶ usque ad Κρότωνος in gl. seq. om. A.

[c] ΚΟΛΟΚΥΝΘΗΣ] κολοκύντης V.E. Photius.

ὙΓΙΕΣΤΕΡΟΣ ΚΡΟΤΩΝΟΣ] Confer omnino Nostrum supra v. Κρότωνος ὑγιέστερος. KUST.

ὙΓΙΕΙΑ τῶν ἀνθρ.] Vide Athen. lib. XV. c. ult. et ibi Casaubonum: itemque Nostrum supra v. Ἀρχίας Συρακούσιος. KUST.

[d] ἐπιρρηματικῶς] ἐπίῤῥ A. i. e. ἐπίρρημα. Desunt καὶ ἐπ. ὑγ. V.

[e] δίυγρος καὶ ζῶν] Schol. Homer. Od. ζ. 201. Διερός: Ζῶν ἐρρωμένως καὶ ἰκμάδος μετέχων. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία. ὅθεν καὶ ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ λιβάδος μὴ μετέχοντες.

[f] ἈΛΙΒΑΝΤΕΣ δὲ, οἱ νεκρ.] Vide Nostrum supra h. v. KUST. δὲ om. A.V.

ὙΓΡΑ ΚΕΛΕΥΘΑ] Il. α'. 312.

[g] Ὁ εὐκατάφορος] Vid. not. ad Hesych.

[h] Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τ.] Fragmentum hoc esse Æliani discimus ex ipso Suida supra v. Ἀκκιζόμενος, et v. Κρίσεως. KUST.

ib. γὰρ addit A.

[i] χαμαιπετὴς] Legendum accentu mutato χαμαιπέτης. HEMST. χαμαιπετὲς B.V.

[k] οὐδενὸς] οὐδενὸς τῶν—θαυμαζομένων in ἀκκιζόμενος. HEMST. θαυμαζομένων A.B.V. θαυμαζομένου E. cum vulg.

[l] αὐτῇ] Vid. Οἴσειν. HEMST. Ibi ἑαυτῇ cum A.B.V. E.

[m] Πρὸς γὰρ τὰς δωρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Αὐτοαπλότης. KUST.

[n] συντεταμένος] συντεταγμένος V.

[o] ἀφέλεια] ὠφέλεια Photius.

ὙΔΑΤΗΓΟΣ ἈΝΗΡ] Vide supra v. Ἱμαῖον ᾆσμα. KUST.

ὙΔΑΤΙΟΝ] Plato Phædr. p. 229 A.

[p] Τὸ ᾄδω] τὸ λέγω καὶ ᾄδω V.

[q] ὕδειν] ὑδδειν et mox ὑδδέοιμι A.B.V.E. ὑμνεῖν post ἔοικε inserit V. Etymolog. Gud. p. 539, 56. Ὕδειν σημαίνει τὸ ὑμνεῖν—καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ὕδειν· Ὕδειν ἔοικε τὴν φερίζωον κόρην. G

[r] Αἴθρην τε] Αἴθρην τὴν A.B.V.E. Quomodo Toupius e conjectura, qui versum Callimacho in Hecale tribuit, usum verbi Ὕδειν ex Hymn. Jov. 76. illustrans.

[s] ἐπ' ἀγρομένοις] ἐπαγρομένης A. ἐπ' ἀγρομένης B.V.E. Tum ὑδδέοιμι V.

ὙΔΕΡΟΣ Pindar. Schol. p. 193. TOUP.

[t] Ὑδρωπιῶν] ὑδρωπιῶν B. ὑδρωπιῶν Photius. Ὑδερῶν caput gl. om. E. H

[u] ἜΟΙΚΕ] addunt B.V.

ὙΔΗ] Deest articulus A. πολ pro ὄνομα πόλεως E.

[x] καὶ τῷ ὕδει ἡ δοτικὴ] ἡ δοτικὴ ὕδει A. Spectat grammaticus Hesiod. Opp. 61.

[y] μέντοι] μέν τι A.

[z] ὃς ἂν] ὃς om. A.B.

[a Ὕδωρ βλύζων κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει.]
Ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τόδε.
Ὕδωρ πίνων b πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.

Ὕδωρ ἀντιλογίας: Ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. Εἰς Μερρὰν γὰρ ἐλθόντες, καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ Μωσέως ἐβόησαν, καὶ τοῦ Θεοῦ κατελάλησαν. Λέγει δὲ,

Ὅτι διήλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην.

Ὕδωρ αὐτοπαγές: Τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς· B ἢ τὸ c αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ βορὸν, καὶ d ἀγρυπνίῃ βορόν: Λέγει οὖν, ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ e τρόφιμον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.

Ὕδωρ δὲ πίνων, f χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις: Τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν, Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ διαπορευόμενον: Ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένου, καὶ παντελῶς ἄχρηστον. g Δαβίδ. C

Ὕδωρ h παραρρέει: Ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει i σπουδάσειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων.

Ὕδρα: Ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὕδραν τέμνειν: Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. Ἱστορεῖται γὰρ ὕδρᾳ τῇ k ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, l κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς m τεμνομένας. D

Ὕδραν τέμνεις: Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν.

Ὑδρεύειν: Ποτίζειν.

A Ὑδρεία: Τὸ ὑδρεύεσθαι. Ὑδρία δὲ, τὸ ἀγγεῖον.

Ὑδρηλόν:

Ὑδροπικός: Καὶ ὑδροπότης, n καὶ ὑδροποτεῖν.

Ὑδρορρόα: Τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται· ἢ ὁ στενὸς τόπος. Ὑδρορρόα, καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. Λέγεται δὲ καὶ ὑδρόρροια.

Οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδρορρόας συνωθοῦντες αὐτοὺς, διὰ τούτων ἐσῴζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

Ὑδροστάσιον: Λίμνη μικρά.

o Παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμισγόμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

Ὕδρου: Ὄφεως. [Ὕδρα γὰρ, ἐννεακέφαλος ὄφις.]

Ὑδροφορία: Ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ p ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὑδροχεῖα: Δεξαμεναί.

q Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε, καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

Ὑδροπιῶντες: Νοσοῦντες. Ὑδροποτοῦντες δέ.

Ὕδρωψ: Ἡ νόσος.

Ὕαινα: Θηρίον.

Ὕε: Ἀπειλὴ βραδυνόντων, καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. Καὶ γὰρ ὗεν, ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Ὑέλιον: qq Καὶ ὕελος. Καὶ ὑέλινον.

Ὑετός: Τὸ υ μακρόν.

r Ἄγων μέγαν ὑετὸν ἔστη.

Αἰλιανός·

Ἐπιπεπτώκει ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἔρρευσε.

Καὶ s ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

E

a Ὕδωρ βλ.] Sunt tres versus ad somniorum interpretationem pertinentes, qui leguntur etiam apud Astrampsychum. Ceterum in versu primo pro βλύζων metri gratia scribendum est βλύον, ut habet Astrampsychus. In versu secundo, ἐκπιεῖν, pro ἐκπίνειν. Syllaba enim penultima in ἐκπίνειν longa est: at in ἐκπιεῖν, brevis. In versu tertio itidem metri gratia legendum est πιὼν, pro πίνων. KUST.

ib. Deest vs. A.V.

b πηλῶδες] ἰλῶδες A.B.E.

ὝΔΩΡ ἈΝΤΙΛΟΓΙΑΣ: ἀπὸ τοῦ πρ.] Ex Theodoreto ad Psalm. LXXX. 8. p. 724. KUST.

c αὐτομάτας] αὐτομάτους A. ex em.

ὝΔΩΡ ΒΟΡΟΝ] Vide supra v. Βορόν. KUST.

d ἀγρυπνίην] Leg. ἀγρυπνίῃ. Hippocratis est Ἐπιδ. VI. §. iv. 18. HEMST. ἀγρυπνίῃ V. ubi art. in marg. Ὕδωρ—λέγει οὖν om. A. qui reliqua habet in marg.

e τρόφιμον] χρήσιμον E. suprasc. τρόφιμον.

f ΚΑΛΟΝ ΟΥ ΤΕΚΟΙΣ ἘΠΟΣ] χρηστὸν οὐδὲν ἂν τέκοις A. B.V.E. Photius. Athenæus II. p. 39 C. Vid. Jacobs ad Anthol. Pal. XIII. 29. p. 793.

ὝΔΩΡ ΔΙΑΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΝ] Respexit Suidas ad Ps. LVIII. 6. Ἐξουδενωθήσονται ὡσεὶ ὕδωρ διαπορευόμενον. *Like water that runneth apace.* TOUP. Ex Ps. LVII. 6. cum explicatione Theodoreti. ERNEST.

g Δαβίδ] Δαδ A. in marg. om. V.

h ΠΑΡΑΡΡΕΕΙ] παραρέη Photius. Mox delevi Καὶ παροιμία· ὝΔΩΡ ΜΕΝΕΙ. Ἔστιν ἐν τῷ ἈΝΑΠΟΛΕΙ. Εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα ποιούντων, quæ habet A. tantum in marg. In V. Ὕδωρ μένει: εἴρηται ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων. Vid. p. 308 C.

i σπουδάζειν] σπουδάσειν A. Photius.

ὝΔΡΑΝ ΤΕΜΝΕΙΝ] Plato Republ. p. 269. TOUP. p. 426. extr. ed. H. Steph. Vid. Schol. p. 159.

k ἐν Λέρνῃ] τῇ ἐν Λέρνῃ A.B.V. Photius.

l κελεῦσαι] κελεύειν B.E. qui mox ἐπιτέμνειν pro ἐπικαίειν.

m κεφαλὰς] τεμνομένας A.V. Photius.

ὝΔΡΑΝ ΤΕΜΝΕΙΣ] Euseb. Præp. 730. TOUP.

ὙΔΡΗΛΟΝ] Arrian. Ind. p. 586. TOUP.

n καὶ ὙΔΡΟΠΟΤΕΙΝ] Hæc verba om. V. Addunt B.E. et A. in marg. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἱματοπότης.

F ὙΔΡΟΡΡΟΑ: Τὸ μέρος τῆς στεφ.] Schol. Aristoph. Acharn. 922. 1181.

ib. Polyb. 448. TOUP. IV. 57.

o Παραμειψάμενοι τὸ μ.] Hæc sunt verba Menandri in Excerpt. Legat. p. 109. KUST.

ὝΔΡΟΣ: ὕδρου, ὄφις] Ὕδρου: ὄφεως A. Phot. Lex. Seg. ὄφεως item V. Uncis inclusa om. A. γὰρ om. V.

p ἀπολομένοις] ἀπολλυμένοις V. ἀπολλυμένοις Photii ms.

q Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii, p. 124. TOUP.

G ὙΔΡΟΠΙΩΝΤΕΣ] Vel literarum series ostendit, scribendum esse ὑδρωπιῶντες, per ω in syllaba secunda. KUST.

ib. Ὑδροποτιῶντες A. ὑδροπιοῦντες E. Mox ὑδροποτοῦντες A.B.V.E.

ὝΕ] Vid. Priceum ad Apul. Miles. IX. p. 523. HEMST. T. II. p. 349. ed. Oudend.

qq Καὶ ὝΕΛΟΣ om. A.

r Ἄγω] Scribendum, Ἄγων. Est autem pars postrema H hexametri: de quo nos supra ad v. Μᾶσσον. TOUP. Ἄγων A.

s ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβ.] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. num. 153. ut Pearsonius etiam observaverat. Ceterum, pro ἐκ νέφους μεταβολὴ, scribendum potius censeo, ἡ νέφους μεταβολή. KUST.

Ὕειον: Χοίρειον. Καὶ [t]ὕειον: Χοιρείων κρεῶν.

Ἐχορτάσθησαν [x]ὑείων.

Ὑεικόν: Ὑὸς ἴδιον, [u]χοίρου ἔργον.

[y]Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ [z]Εὐθυδήμου, εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις.

[a]Ξενοφῶν φησιν.

Ὑήνων θρεμμάτων:

[b]Καὶ ἔδοξέ μοι ταῦτα οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑήνων τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. B

Πλάτων Νόμων ζ.

Ὑηνεῖς:

[c]Ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν.

Πλάτων [d]Θεαιτήτῳ.

Ὑηνεία:

[e]Ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

Ὑηνεία: Μωρία. [f]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑηνία.

[g]Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. Ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. Ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ· ἦν [illegible] καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χοιρώδης. Τινὲς δὲ ὑηνείαν [h]τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον [i]διαλύονται. D [k]Ἦν [illegible] καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὃς A ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο.

[l]Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς [m]ἀκολάστου διεφθαρμένη, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλίᾳ σύνοικος καὶ πάσῃ [n]ὑηνείᾳ, φιλοχρήματος, μικροπρεπὴς, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἀσφαλῶς οὐδέν τι [o]μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, [p]ἀνδραποδώδης, καὶ ἀσθενὴς, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα, οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. Τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἀπεδείκνυε τὴν ζωὴν [q]τῶν νῦν ἐν τῇ B γενέσει πολιτευομένων.

Ὑηνία δὲ, [r]ἡ συγγένεια.

Ὑηνεῖς: Ῥῆμα. [s]Ὑεικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Ὑήνων: Σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. Καὶ ὑηνεὺς, ὁ σκαιός.

Ὕης, Ὕου. Ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλείδημος. Ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. Ὁ [illegible] Φερεκύδης τὴν Σεμέλην
C [t]Ὕην λέγεσθαι· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου [u]τροφοὺς, Ὑάδας. [x]Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς [y]τὸν Ὕην.

Ὑΐειον: Οἴειον δὲ κρέας προβάτειον.

Ὑθλεῖς: Φλυαρεῖς. [z]Ὕθλος γὰρ, ἡ φλυαρία.

Ὑϊδοῦς: Ὁ υἱοῦ υἱός. Ὁ [zz]ἔγγονος.

Ὑλακόμωροι: Ὑλακτικοὶ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὑλακτεῖ: Ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς [a]κύων.

[b]Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὕειον κρέας] κρέας om. A.V.

[t] Ὕεια: πληθυντικῶς χοίρεια] Ὕειον: χοιρείων κρεῶν A. V.

[u] χοίρου] χοίρειον E.

[x] ὑείων] ὑείων καὶ ὑῶν V. ὑῶν καὶ E.

Ὑεικόν] Xenoph. Mem. I. p. 716. ὑικὸν, quod probo. TOUP. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 262.

[y] Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλ.——ὕδια τοῖς λίθοις] Hæc leguntur apud Xenophontem lib. I. Ἀπομνημονευμάτων, p. 716. KUST. I. 2, 30.

[z] Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν] ἐπιθυμῶν Εὐθ. προσκ. A. Photius.

[a] Καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑήνων θρεμμάτων] Scribendum est, Ξενοφῶν φησιν. Καὶ, ὑήνων θρεμμάτων. Quæ enim præcedunt, sunt verba Xenophontis, non vero ea, quæ sequuntur. KUST. Καὶ om. A. F

[b] Καὶ ἔδοξέ μοι ταῦτα οὐκ ἀνθρ.] Hæc sunt verba Platonis Legum lib. VII. p. 640. [p. 819. Steph.] sed ubi legitur ὑηνῶν, cum circumflexo in ultima. KUST. καὶ ἔδοξε—θρεμμάτων om. A.E.

Ὑηνεῖς: Ὗς δὲ δ.] Male hæc cum præcedentibus ante cohærebant, quæ et sensu et serie literarum suadente inde separavi et a capite reposui. KUST.

[c] Ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφ.] Hæc sunt verba Platonis in Theæteto, p. 124. ubi pro πρὸς τὰ συγγράμματα, legitur, εἰς τὰ συγγρ. KUST. P. 166 C. Steph.

[d] ἐν Θεαιτ.] ἐν om. A.E. Photius.

[e] Ἐν πάσῃ] Damascius apud Photium p. 1068. indicante Ruhnkenio ad Tim. p. 262. Vid. artic. seq.

Ὑηνία] ὑηνεία A.B.E.

[f] Ἀριστοφάνης] In Pac. 927.

[g] Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρ.——ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiastam ad modo dictum locum Aristophanis. KUST. H

[h] τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν] τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων A.V.

[i] διαλύονται] Enarrator Comici rectius, κυλίονται. KUST.

[k] Ἦν [illegible] καὶ ἄλλος] Vid. supra p. 1850 D.

[l] Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρ.] Totum hoc fragmentum excerptum esse ex Damascio, discimus ex ipso Suida infra v. E Ψυχή: ubi locus hic auctior legitur. KUST. Hunc locum habet A. in marg.

[m] ἀκολούθου] Infra v. Ψυχὴ legitur ἀκολάστου, uti etiam hic scribendum est. KUST. Leg. ex Photio in Excerptis p. 1068. ἀκολάστου. TOUP. ἀκολάστου A.V.

[n] ὑηνείᾳ] Supple ex Photio, καλινδούμενος. TOUP. Vide paullo supra.

[o] μέγα] μεῖον A.

[p] ἀνδραποδώδης] ἀνδραπόδης A. ἀνδραποδώδεις V.

[q] τῶν νῦν om. V.

[r] ἡ συγγένεια] Non dubito quin scribi debeat, συηνία: ut sensus sit, ὑηνία idem significare quod συηνία. Vide Nostrum supra v. Συηνία. KUST.

Ὑηνεῖς] Plato Theætet. p. 122 D. HEMST. Vid. Schol. Platon. p. 23. Mox delevi Καὶ, Ὑήνων θρεμμάτων. Ζήτει ἄνω, cum A.

[s] ὑεικόν] ὑικὸν E. Photius.

Ὑήνων] Leg. Ὑηνῶν. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 230.

Ὕης, Ὕου. ἐπίθετον Διον.] Eadem habet Etymologus. G Confer etiam Valesium in notas Maussaci ad Harpocrationem, v. Ἄττις. KUST.

[t] Ὕην] ὕειν A. Photii ms. ὕην B.V.E.

[u] τροφοὺς] τροφὰς E.

[x] Ἀριστοφάνης] Vid. Dindorf. fr. Aristoph. Ὡρῶν III. n. 478.

[y] τὸν Ὕην] τὸ Ὕην A.V.

Ὑθλεῖς] Aristoph. Nub. 781.

[z] Ὕθλος] Theodorit. Græc. Affect. p. 83. TOUP.

Ὑΐειον] Ita V. et fere A.B. ubi om. οἴειον δέ. Delevi statim Ὑΐδιον: Καὶ Ὑΐδια. προσγράφω, cum A.V.

[zz] ἔγγονος] ὑΐδιον ξενόφων addit A. ὑ. ξεν. φ. ὅτι ὑεικὸν α. δ.—λίθοις ut supra in Ὑεικὸν V.

Ὑλακόμωροι] Homerus Il. ξ. 29. KUST.

[a] ὁ κύων] ὁ om. A.

[b] Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐπ.] Sophocl. Electr. 299.

ὙΛΑΚΤΟΥΣΗΣ: Μαργώσης. [c]Ἐν Ἐπιγράμμασι· A

Τῷ σὺ δίδου [d]μὴ πολλὰ, δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο,
δαῖμον, ὑλακτεύσης νηδύος ἡσυχίην.

ὝΛΑΝ ΚΡΑΥΓΑΖΕΙΝ: Ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· [e]γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. Τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν B περαίνοντα. Διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. Καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ Ἥρωϊ.

ὝΛΑΣ: Ὄνομα κύριον.

ὙΛΑΙ͂Α: Ἐκ τοῦ ὕλη. Καὶ ὙΛΑΙ͂ΟΣ.

ὙΛΕΙΩΤΗΣ: Ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. [f]Ἐν Ἐπιγράμμασι· C

Τοῦτό σοι, Ὑλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν [Τελέσων.]

ὝΛΗ: Ὁ σύνδενδρος τόπος. Ὕλη [g]καὶ ἡ σκῆψις, ἡ ὑπόθεσις.

Ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, [h]καὶ ξένας.

ὙΛΗΕΣΣΑ: [i]Σύνδενδρος.

ὙΛΗΚΟΙΤΗΣ:

ὙΛΗΩΡΟΙ: Οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι D ἐστί. Λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

ὙΛΗΦΟΡΟΝ: Ξυληφόρον.

ὙΛΛΙΔΗΣ:

ὝΛΛΟΣ: Ὄνομα [k]κύριον.

ὙΜΑ:

ὙΜΕΔΑΠΩ͂Ν: Τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ [l]ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

ὙΜΕΛΗΝ: Στεῖραν, ἄγονον.

ὙΜΕΝΑΙΩΝ: Γαμικῶν ὕμνων.

[m]Ὑμέναιος γὰρ ἐκεῖνον Λυδὸς ᾄδεται.

[n]Τὸν χαρίεντ' [o]Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων,
κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

ὙΜΕΝΩ͂ΔΕΣ: Λεπτότατον, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀερῶδες.

[ὝΜΜΕΣ καὶ ὝΜΜΙΝ: Ψιλοῦνται· ὡς Αἰολικόν.]

ὙΜΕΙ͂Σ ΜῈΝ ἎΡΑ ΖΗ͂ΤΕ ΝΥΜΦΙΩΝ ΒΙΟΝ: Διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισίν. Ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

ὙΜΕΙ͂Σ, Ὦ ΜΕΓΑΡΕΙ͂Σ, ΟΥ̓́ΤΕ ΤΡΙΤΟΙ, ΟΥ̓́ΤΕ ΤΕΤΑΡΤΟΙ: Χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως·

C Ἵππον Θεσσαλικὴν, [p]Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,
ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Ἱστορεῖ [illegible] Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων [q]τίνες εἶεν D κρείττους τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. Καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. Τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται,

Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Ὡς καὶ Καλλίμαχος [r]ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·

[c] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 89.

[d] μὴ πολλὰ δι'] πολλὰ μὴ B. μὴ πολλὰ μὴ E.

ὝΛΑΝ ΚΡ.] Confer Nostrum supra v. Τὸν Ὕλλαν κραυγάζειν. KUST. Cf. Apollod. I. 9. Apoll. Rhod. I. 131. 1177. et 1207. et Eustath. in Dionys. Perieg. Νύμφη γὰρ, φασὶν, ὑδρευόμενον τὸν Ὕλαν καθήρπασεν, ὃν καὶ ἀνακαλούμενον ὁ πελώριος Ἡρακλῆς οὐδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μακρὰ καὶ κενὰ βοήσας ἀπηλλάγη, ὡς καὶ Θεόκριτος (Id. XIII.) ἱστορεῖ· ὡς καὶ παροιμία φησὶν ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τοὺς μὴ ἀκούοντας, Ὕλαν καλεῖν. REINES.

[e] γενομένων] γενόμενον Photius.

[f] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. VI. 106. Τελέσων om. A.B. V.E. Delevi statim ὙΛΛΕΙΣ: Ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, cum A. B.V.E. Quæ sumpta sunt ex Steph. Byz. Scholiastam Apollon. Rhod. IV. 525. 542. notavit Hemsterhusius.

[g] καὶ ἡ] Ὕλη καὶ ἡ A.E. ἡ πρόφασις post σκῆψις om. A. B.V. Post ὑπόθεσις addit E. Ὕλη—εἴδους, quæ vulgo leguntur post ξένας.

[h] καὶ ξένας] ἐξένας B.E. Delevi ὝΛΗ δὲ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. Πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. Οἷον, ὁ Σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός· εἴδους δὲ, τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. Καὶ τουτὶ τὸ τεχνητὸν, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου· εἴδους δὲ, θύρας, ἢ σκαμνίου, ἢ ἄλλου τινὸς, cum A.B.V.

[i] χώρα ἡ σύνδενδρος] χώρα ἡ om. A.B.V. Photius.

ὙΛΗΚΟΙΤΗΣ] Delevi ΘΗΡ. Ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος, cum A.B.V. Vid. Hesiod. Opp. 527.

ὙΛΗΩΡΟΙ] Spectat Apollon. Rhod. I. 1227. judice Arnaldo Lect. Græc. p. 130. Atqui eo in loco Ὑληωροὶ fœmininum est.

ὙΛΗΦΟΡΟΝ] Aristoph. Ach. 271. Pro ξυληφόρον V. ξυλοφόρον. Deest gl. A.

[k] κύριον] Statim delevi Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς, Ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θειοδάμαντος θυ- E σας ἔφαγε, quæ A.V. habent in marg. Leguntur supra p. 760 B. Tum ὙΛΩΡΟΣ: Ὁ τῆς ὕλης φύλαξ, ab omnibus mss. absunt. et in gl. seq. ὑμέτερα.

[l] ἐδάφους ὑμῶν] ὑμῶν om. B.V. Photius.

[m] Ὑμέναιος γὰρ] Ex quo fonte hoc fragmentum deprompserit Suidas, equidem nescio et posteri forsan nescibunt. Quid sit autem ὑμέναιος Λυδὸς, sive Λύδιος, nemo interpretum intellexit. Rem satis manifestam dabit Apuleius de Asino: *Jam feralium nuptiarum miserri-* F *mæ virginis choragium struitur. Jam tædæ lumen atræ fuliginis cinerem arcessunt, et sonus tibiæ Zygiæ mutatur in* QUERULUM LYDIÆ MODUM. Vox autem Ὑμέναιος, quod jam moneo, formæ adjectivæ quodammodo est. Hinc nunc de *deo nuptiarum præside*, nunc de *hymno nuptiali* usurpatur. Ὑμέναιος θεός. Ὑμέναιος ᾠδή. Recte autem Ὑμέναιος ᾄδεται. Schol. ad Aristoph. Av. 1440. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε. Ἤδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις. Charito Aphrodisiensis, lib. I. ὙΜΕΝΑΙΟΣ ἬΙΔΕΤΟ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. TOUP.

G [n] Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμ.] Anthol. Pal. VII. 19.

[o] Ἀλκμᾶνα] Ἀλμᾶνα V. qui mox ὑμνητε.—ὑμνητὴν E.

ὙΜΕΝΩΔΕΣ] Ὑμνῶδες V. post λεπτότατον delevi ἀπὸ τοῦ ὑμένος cum A.B.V.

ὝΜΜΕΣ] Hæc A. et V. in marg. καὶ ὕμμιν om. A.

ὙΜΕΙΣ ΜΕΝ ἎΡΑ Z.] Aristoph. Av. 161.

ὙΜΕΙΣ, Ὦ ΜΕΓΑΡ.] Vide Eustath. ad Homer. p. 292. Tzetzem Chil. IX. c. 291. Scholiastam Theocr. ad Idyll. XIV. 48. Nostrum supra v. Αἰγιεῖς, et v. Μεγαρέων.
H KUST. Anthol. Pal. XIV. 73. Strabo X. p. 449.

[p] Λακεδαιμονίην] Λακεδαιμονίαν A. Photius. Tum ἄνδρες B.E. pr. ἣν πίνουσιν B. τῶν εἰσιν A.E. Photius. ἀμείμονες V. πολέμοιο A.

[q] τίνες εἶεν κρείττους] τινες κρείττονες εἶεν Photius.

[r] ἐν τοῖς] ἐπὶ τοῖς A.B.V.E. Photii ms.

ὝΕΙΟΝ: Χοίρειον. Καὶ [t]ὙΕΙΩΝ: Χοιρείων κρεῶν.

Ἐχοιρωδάσθησαν [x]ὑείων.

ὙΕΙΚΌΝ: Ὑὸς ἴδιον, [u]χοίρου ἔργον.

[y]Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ [z]Εὐθυδήμου, εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις.

[a]Ξενοφῶν φησιν.

ὙΗΝΩΝ ΘΡΕΜΜΆΤΩΝ:

B [b]Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρώπων, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων.

Πλάτων Νόμων ζ'.

ὙΗΝΕΪΣ:

[c]Ὑς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν.

Πλάτων [d]Θεαιτήτῳ.

C ὙΗΝΕΊΑ:

[e]Ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

ὙΗΝΕΊΑ: Μωρία. [f]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

[g]Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. Ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. Ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ· ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χοιρώδης. Τινὲς δὲ ὑηνείαν [h]τὴν δυσωδίαν τὴν D ἐκ τῶν χοίρων φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον [i]διαλύονται. [k]Ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο.

[l]Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς [m]ἀκολάστου διεφθαρμένη, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσα, δειλίᾳ σύνοικος καὶ πάσῃ [n]ὑηνίᾳ, φιλοχρήμων, μικροπρεπὴς, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἀσφαλῶς οὐδέν τι [o]μέγα οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, [p]ἀνδραποδώδης, καὶ ἀσθενὴς, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα, οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. Τοιάνδε εἶναι καὶ B πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπιδείκνυσι τὴν ζωὴν [q]τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων.

ὙΗΝΊΑ δὲ, [r]ἡ συγγένεια.

ὙΗΝΕΪΣ: Ῥῆμα. [s]Ὑεικόν τι καὶ ζῶδες ποιεῖς.

ὙΗΝΩΝ: Σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. Καὶ ὙΗΝΕΎΣ, ὁ σκαιός.

ὝΗΣ, Ὕου. Ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλείδημος. Ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ θεὸς ὕει χρόνον. Ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην C [t]Ὕην λέγεσθαι· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου [u]τροφεὺς, Ὑάδας. [x]Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς [y]τὸν Ὕην.

ὙΊΕΙΟΝ: Οἴεισν δὲ κρέας προβάτειον.

ὙΘΛΕΪΣ: Φλυαρεῖς. [z]Ὕθλος γὰρ, ἡ φλυαρία.

ὙΪΔΟΥ͂Σ: Ὁ υἱοῦ υἱός. Ὁ [zz]ἔγγονος.

ὙΛΑΚΌΜΩΡΟΙ: Ὑλακτικοὶ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

D ὙΛΑΚΤΕΙ͂: Ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς [a]κύων.

[b]Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ· σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

ὝΕΙΟΝ ΚΡΕΑΣ] κρέας om. A.V.

[t] ὝΕΙΑ: πληθυντικῶς χοίρεια] Ὑείων: χοιρείων κρεῶν A. V.

E [u] χοίρου] χοίρειον E.

[x] ὑείων] ὑείων καὶ ὑῶν V. ὑῶν καὶ E.

ὙΕΙΚΟΝ] Xenoph. Mem. I. p. 716. ὑϊκὸν, quod probo. TOUP. Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 262.

[y] Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλ.——ἴδια τοῖς λίθοις] Hæc leguntur apud Xenophontem lib. I. Ἀπομνημονευμάτων, p. 716. KUST. I. 2, 30.

[z] Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν] ἐπιθυμῶν Εὐθ. προσκ. A. Photius.

F [a] Καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑηνῶν θρεμμάτων] Scribendum est, Ξενοφῶν φησιν. Καὶ, ὑηνῶν θρεμμάτων. Quæ enim præcedunt, sunt verba Xenophontis, non vero ea, quæ sequuntur. KUST. Καὶ om. A.

[b] Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρ.] Hæc sunt verba Platonis Legum lib. VII. p. 640. [p. 819. Steph.] sed ubi legitur ὑηνῶν, cum circumflexo in ultima. KUST. καὶ ἔδοξε—θρεμμάτων om. A.E.

ὙΗΝΕΙΣ: Ὑς δὲ δ.] Male hæc cum præcedentibus ante cohærebant, quæ et sensu et serie literarum suadente inde separavi et a capite reposui. KUST.

G [c] Ὑς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφ.] Hæc sunt verba Platonis in Theæteto, p. 124. ubi pro πρὸς τὰ συγγράμματα, legitur, εἰς τὰ συγγρ. KUST. P. 166 C. Steph.

[d] ἐν Θεαιτ.] ἐν om. A.E. Photius.

[e] Ἐν πάσῃ] Damascius apud Photium p. 1068. indicante Ruhnkenio ad Tim. p. 262. Vid. artic. seq.

ὙΗΝΙΑ] ὑηνεία A.B.E.

[f] Ἀριστοφάνης] In Pac. 927.

H [g] Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρ.——ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiastam ad modo dictum locum Aristophanis. KUST.

[h] τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν] τὴν δυσωδίαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων A.V.

[i] διαλύονται] Enarrator Comici rectius, κυλίονται. KUST.

[k] Ἦν δὲ καὶ ἄλλος] Vid. supra p. 1850 D.

[l] Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρ.] Totum hoc fragmentum excerptum esse ex Damascio, discimus ex ipso Suida infra v. Ψυχή: ubi locus hic auctior legitur. KUST. Hunc locum habet A. in marg.

[m] ἀκολούθου] Infra v. Ψυχὴ legitur ἀκολάστου, uti etiam hic scribendum est. KUST. Leg. ex Photio in Excerptis p. 1068. ἀκολάστου. TOUP. ἀκολάστου A.V.

[n] ὑηνείᾳ] Supple ex Photio, καλινδούμενος. TOUP. Vide paullo supra.

[o] μέγα] μεῖον A.

[p] ἀνδραποδώδης] ἀνδραπώδης A. ἀνδραποδώνης V.

[q] τῶν νῦν om. V.

[r] ἡ συγγένεια] Non dubito quin scribi debeat, συηνία: ut sensus sit, ὑηνία idem significare quod συηνία. Vide Nostrum supra v. Συηνία. KUST.

ὙΗΝΕΙΣ] Plato Theætet. p. 122 D. HEMST. Vid. Schol. Platon. p. 23. Mox delevi Καὶ, ὙΗΝΩΝ ΘΡΕΜΜΑΤΩΝ. Ζήτει ἄνω, cum A.

[s] ὑεικόν] ὑϊκὸν E. Photius.

ὙΗΝΩΝ] Leg. Ὑηνῶν. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 230.

ὝΗΣ, Ὕου. ἐπίθετον Διον.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Valesium in notas Maussaci ad Harpocrationem, v. Ἄττις. KUST.

[t] Ὕην] ὕειν A. Photii ms. ὕην B.V.E.

[u] τροφεὺς] τροφοὺς E.

[x] Ἀριστοφάνης] Vid. Dindorf. fr. Aristoph. Ὡρῶν III. n. 478.

[y] τὸν Ὕην] τὸ Ὕην A.V.

ὙΘΛΕΙΣ] Aristoph. Nub. 781.

[z] ὝΘΛΟΣ] Theodorit. Græc. Affect. p. 83. TOUP.

ὙΙΕΙΟΝ] Ita V. et fere A.B. ubi om. οἴειον δέ. Delevi statim ὙΙΔΙΟΝ: Καὶ ὙΙΔΙΑ. προγράφη, cum A.V.

[zz] ἔγγονος] ὕδιον ξενόφων addit A. ὑ. ξεν. φ. ὅτι ὑεικὸν α. δ.—λίθοις ut supra in Ὑεικὸν V.

ὙΛΑΚΟΜΩΡΟΙ] Homerus Il. ξ. 29. KUST.

[a] ὁ κύων] ὁ om. A.

[b] Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐπ.] Sophocl. Electr. 299.

Ὑλακτούσης: Μαργώσης. [c]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Τῷ σὺ δίδου [d]μὴ πολλά, δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο,
> δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ὕλαν κραυγάζειν: Ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις· [e]γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον, ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. Τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνομαστὶ ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα. Διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. Καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ Ἡρωΐ.

Ὕλας: Ὄνομα κύριον.

Ὑλαῖα: Ἐκ τοῦ ὕλη. Καὶ ὑλαῖος.

Ὑλειώτης: Ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. [f]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Τοῦτό σοι, Ὑλειῶτα, κατ' ὀγμάδος πλατάνοιο
> δέρμα λυκορραίστης ἐκρέμασεν [Τελέσων.]

Ὕλη: Ὁ σύνδενδρος τόπος. Ὕλη [g]καὶ ἡ σκῆψις, ἡ ὑπόθεσις.

> Ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, [h]καὶ ξένας.

Ὑλήεσσα: [i]Σύνδενδρος.

Ὑληκοίτης:

Ὑλωροί: Οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. Λέγει [illegible] τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

Ὑληφόρον: Ξυληφόρον.

Ὑλλίδης:

Ὕλλος: Ὄνομα [k]κύριον.

Ὑμά:

Ὑμεδαπῶν: Τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ [l]ἐδάφους· συγγενῶν· ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμέλην: Στεῖραν, ἄγονον.

Ὑμεναίων: Γαμικῶν ὕμνων.

> [m]Ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς ᾄδεται.

> [n]Τὸν χαρίεντ' [o]Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων,
> κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

Ὑμενῶδες: Λεπτότατον, καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀερῶδες.

[**Ὑμμες καὶ ὔμμιν**: Ψιλοῦνται· ὡς Αἰολικόν.]

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον: Διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισύμβροις καὶ φυτοῖς τισίν. Ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι: Χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον οὕτως·

> Ἵππον Θεσσαλικήν, [p]Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
> ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.
> ἀλλ' ἔτι καὶ τῶν εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ
> Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
> Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.
> Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,
> οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλούς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων [q]τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. Καὶ Ἴων [illegible] Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. Τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτόν, καὶ προφέρονται,

> Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Ὡς καὶ Καλλίμαχος [r]ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·

---

[c] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 89.

[d] μὴ πολλὰ δι'] πολλὰ μὴ B. μὴ πολλὰ μὴ E.

ὝΛΑΝ ΚΡ.] Confer Nostrum supra v. Τὸν Ὕλλαν κραυγάζειν. KUST. Cf. Apollod. I. 9. Apoll. Rhod. I. 131. 1177. et 1207. et Eustath. in Dionys. Periog. Νύμφη γάρ, φασίν, ὑδρευόμενον τὸν Ὕλαν καθήρπασεν, ὃν καὶ ἀνακαλούμενον ὁ πελώριος Ἡρακλῆς οὐδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μακρὰ καὶ κενὰ βοήσας ἀπηλλάγη, ὡς καὶ Θεόκριτος (Id. XIII.) ἱστορεῖ· ὡς καὶ παροιμία φησὶν ἐπὶ τῶν ἀνακαλουμένων τοὺς μὴ ἀκούοντας, Ὕλαν καλεῖν. REINES.

[e] γενομένων] γενόμενον Photius.

[f] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. VI. 106. Τελέσων om. A.B.V.E. Delevi statim ὙΛΛΕΙΣ: Ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ, cum A.B.V.E. Quæ sumpta sunt ex Steph. Byz. Scholiastam Apollon. Rhod. IV. 525. 542. notavit Hemsterhusius.

[g] καὶ ἡ] Ὕλη καὶ ἡ A.E. ἡ πρόφασις post σκῆψις om. A.B.V. Post ὑπόθεσις addit E. Ὕλη—εἴδους, quæ vulgo leguntur post ξένας.

[h] καὶ ξένας] ἐξένας B.E. Delevi ὝΛΗ δέ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. Πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. Οἷον, ὁ Σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός· εἴδους δέ, τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. Καὶ ταυτὶ τὰ τεχνητά, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου· εἴδους δέ, θύρας, ἢ σκαμνίου, ἢ ἄλλου τινός, cum A.B.V.

[i] χώρα ἡ σύνδενδρος] χώρα ἡ om. A.B.V. Photius.

ὙΛΗΚΟΙΤΗΣ] Delevi ΘΗΡ. Ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος, cum A.B.V. Vid. Hesiod. Opp. 527.

ὙΛΗΩΡΟΙ] Spectat Apollon. Rhod. I. 1227. judice Arnaldo Lect. Græc. p. 130. Atqui eo in loco Ὑληωροὶ fœmininum est.

ὙΛΗΦΟΡΟΝ] Aristoph. Ach. 271. Pro ξυληφόρον V. ξυλοφόρον. Deest gl. A.

[k] κύριον] Statim delevi Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς, Ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θειοδάμαντος θυσάσας ἔφαγε, quæ A.V. habent in marg. Leguntur supra p. 760 B. Tum ὙΛΩΡΟΣ: Ὁ τῆς ὕλης φύλαξ, ab omnibus mss. absunt. et in gl. seq. ὑμέτερα.

[l] ἐδάφους ὑμῶν] ὑμῶν om. B.V. Photius.

[m] Ὑμέναιος γὰρ] Ex quo fonte hoc fragmentum deprompserit Suidas, equidem nescio et posteri forsan nescibunt. Quid sit autem ὑμέναιος Λυδός, sive Λύδιος, nemo interpretum intellexit. Rem satis manifestam dabit Apuleius de Asino: *Jam feralium nuptiarum miserrimæ virginis choragium struitur. Jam tædæ lumen atræ fuliginis cinerem arcessunt, et sonus tibiæ Zygiæ mutatur in* QUERULUM LYDIÆ MODUM. Vox autem Ὑμέναιος, quod jam moneo, formæ adjectivæ quodammodo est. Hinc nunc de *deo nuptiarum præside*, nunc de *hymno nuptiali* usurpatur. Ὑμέναιος θεός. Ὑμέναιος ᾠδή. Recte autem Ὑμέναιος ᾄδεται. Schol. ad Aristoph. Av. 1440. Ὑμὴν ὦ Ὑμέναιε. Ἤιδετο τοῦτο ἐν τοῖς γάμοις. Charito Aphrodisiensis, lib. I. ὙΜΕΝΑΙΟΣ ἬΙΔΕΤΟ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. TOUP.

[n] Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμ.] Anthol. Pal. VII. 19.

[o] Ἀλκμᾶνα] Ἀλμᾶνα V. qui mox ὑμνητ.—ὑμνητὴν E.

ὙΜΕΝΩΔΕΣ] Ὑμνῶδες V. post λεπτότατον delevi ἀπὸ τοῦ ὑμένος cum A.B.V.

ὝΜΜΕΣ] Hæc A. et V. in marg. καὶ ὔμμιν om. A.

ὙΜΕΙΣ ΜΕΝ ἌΡΑ Ζ.] Aristoph. Av. 161.

ὙΜΕΙΣ, ὮΙ ΜΕΓΑΡ.] Vide Eustath. ad Homer. p. 292. Tzetzem Chil. IX. c. 291. Scholiastam Theocr. ad Idyll. XIV. 48. Nostrum supra v. Αἰγιεῖς, et v. Μεγαρέων. KUST. Anthol. Pal. XIV. 73. Strabo X. p. 449.

[p] Λακεδαιμονίην] Λακεδαιμονίαν A. Photius. Tum ἄνδρες B.E. pr. ὕδωρ πίνουσιν B. τῶν εἰσιν A.E. Photius. ἀμύμονες V. πολέμοιο A.

[q] τίνες εἶεν κρείττους] τινες κρείττονες εἶεν Photius.

[r] ἐν τοῖς] ἐπὶ τοῖς A.B.V.E. Photii ms.

Τῆς ὦ ταλαίνης
νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμὴν, ὑμένος. [^s Τὸ λεπτότατον δέρμα.]

^t Ὑμήττιον μέλι, τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν. Ὑμηττὸς δέ ἐστι τόπος τῆς Ἀττικῆς περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ὑμνεῖν: Ὀδύρεσθαι, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. Κατ' εὐφημισμόν· ὡς ^u ἐν πρώτῳ Πολιτείας ^x Πλάτων.

Ὑμνηπολείτω: Ὑμνείτω. Καὶ ^y ὑμνηπόλος. B

Ὑμνῇ σε:

Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ^z ὑμνῇ σε, Χριστὲ, τὸν δημιουργόν.

^a Τὸ γὰρ ὩΣ ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.

Ὑμνήσεις: Ἡ τραγῳδία φησί·

^b Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.

Ὑμνείτω: Δοξαζέτω.

Ὕμνιδι: Ἀπὸ ὕμνις εὐθείας, [^c ὕμνιδος, ὕμνιδι.] C

Ὑμνοπόλος: Ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος.

^d Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων.

Περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ ^e λυρικοῦ.

Ὑμνῳδία: Καὶ ^f ὑμνῳδός.

Ὕνιν: Γεωργικὸν ἐργαλεῖον καὶ ῥόπαλον. ^g Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἱστοβόην τε
σὺν γυροῖς ἀρότροις, καὶ φιλόγαιον ^h ὕνιν.
D

Τὸ δὲ ^i υ̅ μακρόν.

Ὑόμενος: Βρεχόμενος.

Ὑομουσία: Ἀπαιδευσία, χοιρῳδία. ^k Ἀριστοφάνης·

Θαυμάζω τῆς ὑομουσίας.

Ὑοσκυαμᾶν: Μεμηνέναι, παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ· E

Ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμον: Εἶδος ^l βοτάνης.

Ὑώδεις: ^m Οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς

A καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἴησαν προκέφαλοι. Καὶ Εὔπολις·

^n Ἱπποκράτους παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
βληχητὰ τέκνα.

Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

[Ὕω: Τὸ βρέχω. Αἰτιατικῇ. Καὶ,

Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.]

B Ὕων: ^o Βρέχων.

[Υἱωθής: Υἱοθετηθείς.]

Υἱωνός: Ὁ τοῦ υἱοῦ υἱός.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα: Υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. Καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. Καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ^p ἐποιήσατο. Καὶ τὰς υἱώσεις, τὰς υἱοθεσίας. Ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

[Ὑπαποτρέχειν:

^q Τοῖς μὴ παροῦσιν ^r ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα]
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω τρέχειν, μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. Οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάγγελτος:

Ὁ δὲ ^s κατορρωδήσας, μὴ γενόμενος ὑπάγγελτος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ.

D Ἀντὶ τοῦ καταφανής.

Ὑπάγει: Ἐξαπατᾷ. Ἢ ὑποτάσσει.

Ὑπάγει τὰ ^t προβλήματα τοῖς γενικοῖς.

^u Ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑφηγοῦντος.

Ὑπάγειν ἐς δίκην: Τὸ ἄγειν. Καὶ ^x Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος παῖς:

E ^y Ὁ εἰς δέκα ἔτη γεγονὼς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Ὑπαγόμενος: Ἐξαπατῶν.

Ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας προσωτέρω τῆς πόλεως.

Ὑπαγόμενος: Πειθόμενος, ἀπατώμενος.

^z Γυναίου ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

ὙΜΗΝ] Vid supra in Μήνιγξ. ὑμὴν τὸ ἐγκέφαλον σκέπων. REINES.

^s Τὸ λεπτ. δέρμα om. A.V.

^t ὙΜΗΤΤΙΟΝ] Ὑμήττειον A.V. Ante h. v. delevi ὙΜΗΤΤΟΣ: Τόπος ἐν Ἀθήναις. Ἢ ὄρος, cum A.B.V. et post μέλι cum iisdem ἐξ αὐτοῦ. Ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν. Tum Ὑμηττὸς—Ἀθήνας ex A.B.V. quibuscum concordat Photius. παρὰ A. pro περί. Habet autem A. in marg. Ὑμηττὸς, τοπ^ς, ὄρ^ς.

^u ἐν πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων] Pag. 410 D. KUST.

^x Πλάτων] Deest Phot. Tum delevi καὶ Σοφοκλῆς, καὶ Αἰσχύλος φασὶ, cum A.B.V. Vid. Schol. Platon. p. 144. 235.

^y ὙΜΝΟΠΟΛΟΣ] ὑμνοπόλος A.V.

ὙΜΝΕΙ] Ὑμνῇ A.B.V.E. Hunc art. habet V. in marg.

^z ὑμνεῖ] ὑμνῇ A.E. Tum χ̅ε̅ A.V.E. pro κύριε.

^a Τὸ δὲ] τὸ γὰρ A.V.

^b Χθονὸς τῆσδ' ἐκτ.] Sophocl. Electr. 382.

^c ὕμνιδος, ὕμνιδι om. A.

^d Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων] Anthol. Pal. VII. 18.

^e λυρικοῦ] λιβυρικοῦ B.E.

^f ὙΜΝΩΙΔΟΣ] Concessit ὑμνῳδοὺς Smyrnæis s. Corinthiis Adr. Imper. in Arund. LXVIII. cl. 11. REINES. H

ὝΝΝΙΣ] Ὕνιν A.V.

^g Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 104.

^h ὕνιν] ὕνιν A. ὕννιν E.

^i υ̅ μακρὸν] Hoc falsum est, nam et in exemplo allato, et alibi ῠ corripitur.

^k Ἀριστοφάνης] Equit. 982.

F ^l βοτάνης] Delevi δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα, cum A.B.V.E.

^m Οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 997. Vide Nostrum supra v. Βληχὼ, et v. Τοῖς Ἱπποκράτους. KUST.

^n Τοῖς Ἱπποκράτους] εἰς Ἱπποκράτους παῖδες A.B.V.E. Nescio an in εἰς lateat titulus fabulæ Δῆμοι.

ὝΩ] Deest gl. A.V.

^o Βρέχων] Delevi ὝΩΝ δὲ, χοίρων, cum A.V. Habent tamen A.V. in marg. ὑῶν δὲ χοιρείων κρεῶν. G

ὙΙΩΘΗΣ] Deest gl. A.V. Iidem addunt sequentem.

^p ἐποίησε] ἐποιήσατο A.B.V. Photius. Iidem omittunt υἱοθετήσεις καὶ ante υἱοθεσίας.

ὙΠΑΠΟΤΡΕΧΕΙΝ—Πνύκα om. A.V.

^q Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθ.] Aristoph. Eccles. 283.

^r ὀρθρίοις] ὀρθίοις B.E.

^s κατορρωδήσας] κατορροδήσας E.

^t προβλήματα] ὑπροβλήματα V.

^u Ὑπάγοντος] Æliani, judice Valckenærio.

^x Θουκυδίδης] III. 70. ἐπάγειν Timæus pro τὸ ἄγειν, ubi vid. Ruhnkenius. Cum Suida concordat Photius.

^y Ὁ εἰς δέκ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionys. Halicarn. lib. VII. p. 472. Vide etiam supra v. Μάρκιος, ubi integer locus Dionysii adducitur. KUST.

^z Γυναίου] Fortasse Æliani, judice Valckenærio.

[Ὑπαγορεῦσαι: Δοτικῇ. [a]Ἑρμηνεῦσαι. Καὶ A
ὁ [b]Λογοθέτης περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου·

[c]Τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι.]

Ὑπάγουσιν: Ἀντὶ τοῦ [d]προάγουσι. [e]Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγάς: Τὰς [f]ἀναχωρήσεις.

Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς,

[g]φησὶ Θουκυδίδης. Καὶ αὖθις·

[h]Καὶ πέρα τοῦ μετρίου [i]δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μεταστῆσθαι. B

Ἀντὶ τοῦ, ὑποαναχώρησιν.

Ὑπαγωγαί: Ἀπάται.

Ὑπαγωγεύς: Ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες, σιδηροῦν, οἷον πτυΐδιον, [k]ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. Οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὅ τινες παράξυστον καλοῦσιν. Οἱ δὲ, [l]πηλόν τινα· [m]καθὼς καὶ Ἕρμιππος· C

Ἔνεστι [n]γὰρ δὴ δεσμῷ μὲν οὐδενί· [o]τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοὺς ἑαυτοῦ τρόπους.

Καὶ Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> [p]Καὶ νὴ Δία γε, αἱ νῆτται περιεζωσμέναι
> ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα
> ἐπέτοντ' ἔχουσαι.

Ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

Ὑπαγωγή: Ὑποχώρησις. D

Ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς [q]ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβασεν.

Ὑπακούομαι: Δοτικῇ.

Ὑπαλπία: Ὄνομα πόλεως.

Ὑπαλύξας: Ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις: Ἔκκλισις.

Ὑπανέντος: Ἐνδόντος. E

Ὑπανίσχει: Ὑπανατέλλει.

Ὑπανοῦ ἀεί.

Ὑπαντιάζων: Ὑπαντῶν.

[Ὑπαντῶ: Δοτικῇ. Ὑπαντῶ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· Ἀπαντῶ δὲ, ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.]

Ὑπάξεσθαι: Ὑπαγαγεῖν, ὑποτάξαι.

[r]Ὑπισχνεῖται δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων.

Ὑπαποτρέχειν: [s]Ὀπίσω τρέχειν. Ἀριστοφάνης·

> Τοὺς μὴ παροῦσιν ὀρθρίους εἰς τὴν Πύκνα
> Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Τουτέστι μηδὲ τὸ τυχόν.

Ὕπαρ: Ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. [t]Οἷον, φανερῶς, ἀληθῶς ὑπάρχον.

Ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοὐμὸν ὄναρ· ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι.

Ὕπαρ λέγει, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον, ἀληθές. Κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Ὕπαρ: [u]Ἐγρήγορος. Ὀπτασία ἀληθὴς βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

Ὑπαραττομένης: Κινουμένης, πληττομένης.

Ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Ὑπαρκτά: Μόνιμα, ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος: Κατάρξας.

Χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους.

Ὕπαρχος: Ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος, ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ, ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. [x]Σοφοκλῆς·

> Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
> Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
> ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδέ σε.
> Ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ [y]ὅλων
> στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαί ποτε.

Ὑπάρχων: Προκατάρχων.

[z]Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

Καὶ τὸ [a]ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ [b]προεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος·

ὙΠΑΓΟΡΕΥΣΑΙ] Hanc gl. om. V. Habet A. in marg.

[a] Ἑρμηνεῦσαι] διερμηνεῦσαι A.B.

[b] Λογοθέτης περὶ] μεταφραστὴς εἰς τὸν A.

[c] Τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ] τὸν μοναδικὸν αὐτῷ βίον A.

ὙΠΑΓΟΥΣΙΝ: Ἀντὶ τοῦ πρ.] Ex Harpocrat. KUST.

[d] προάγουσι] προσάγουσι A.

[e] Δημοσθένης] P. 127, 27.

[f] ἀναχωρήσεις] ὑποχωρήσεις E.

[g] φησὶ Θουκυδίδης] Lib. III. c. 97. KUST.

[h] Καὶ πέρα] Hoc fragmentum legitur apud Agathiam, lib. II. p. 55. [58. extr. Par.] quem vide. Nam noster interpres haud parum hallucinatus est. TOUP.

[i] δειμαίνοντας] δειμαίνοντα E.

ὙΠΑΓΩΓΕΥΣ: Ἐργαλεῖόν τι τεκτ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1149. Ὑπαγωγὸς E. Toupius citat Jamblich. in Nicom. p. 157.

[k] ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταὶ om. E.

[l] πηλόν] Sic habet antiquissimus ms. A. itemque Scholiastes Aristophanis loco laudato, et Hesychius. At mss. B. et C. itemque priores editt. minus recte πῖλον. KUST. πλεύτινα E.

[m] καθὼς καὶ Ἕρμιππος] τοιοῦτον γάρ τι καὶ Ἕρμιππος ἐν τοῖς τριμέτροις ἐμφανίζει Schol. qui reliquis caret.

[n] γὰρ] γὰρ δὴ A.B.V.E.

[o] τοῖσι δ'] τοῖς δὲ A.

[p] Καὶ νὴ Δία γε, αἱ ν.] Apud Aristophanem locus hic ita distinguitur et legitur: Καὶ νὴ Δί', αἱ νῆτταί γε περιεζωσμέναι Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα Ἐπέτοντ' ἔχουσαι, &c. KUST. ὑπαγωγὸν

[q] ὑπαγωγὴν] ὑποδοχὴν E. Tum ἀπεβίβασεν A.V.E. pro ἀπεβίβαζεν.

ὙΠΑΝΙΕΝΤΟΣ] Ὑπανέντος A.V. Photius.

ὙΠΑΝΤΙΑΖΩΝ] Menand. p. 143. Epigr. Posidippi Anth. IV. c. 14. TOUP.

ὙΠΑΝΤΩ] Hanc gl. A. in marg. om. V.

[r] Ὑπισχνεῖτο] Ὑπισχνεῖται A.V.

[s] Ὀπίσω—τυχόν] Hæc ex A.V. Vulgo περὶ τούτων προγέγραπται. Vid. supra p. 3680 C. G

[t] Οἷον—ὄναρ om. V.

[u] ἐγρηγορός] ἐγρήγορος Photius, V. ἐγρήγορσις Etymol.

ὙΠΑΡΞΑΜΕΝΟΣ] Petitum ex Platonis Timæo p. 41 C. σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. VALCKENÆR. ad Eurip. Phœn. 1576.

[x] Σοφοκλῆς] In Aj. 1105.

[y] ὅλων στρατηγὸς] ἡμῶν κρατῶν E.M.

[z] Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλ.] Senarium hunc tanquam Aristarchi Tragici citat Athen. lib. XIII. p. 612. ubi vide Casaubonum. Confer etiam Nostrum supra v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων. KUST. Vid. Taylor. ad Demosth. c. Neær. init. H

[a] ὙΠΑΡΧΕΙΝ] Xenoph. Anab. p. 139. εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ, *prius beneficiis nos prosequatur.* TOUP.

[b] προεῖναι] προϋπεῖναι Photius.

[c]Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ [d]ἡμῖν [e]εὐνοεῖν,
[f]ἀλλ' ὑπάρχειν [g]τοῦτο.

Ὑπασπισταί: Δορυφόροι.

Τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον.

Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε:

Ὑπατεία: [h]Ἡγεμονία.

Ὑπάτη: Χορδὴ μουσικὴ, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

[i]Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπάτην ὤλισθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον,
[k]εἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ὁδίην·
[l]πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος.——

Ὑπατία: Ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ [m]αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. Ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. [n]Ἔγραψεν Ὑπόμνημα εἰς [o]Διόφαντον, Τὸν ἀστρονομικὸν Κανόνα, Εἰς τὰ [p]Κωνικὰ [q]Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. [r]Αὕτη [s]διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. Τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μέν τινες ὑπὸ Κυρίλλου· ὡς δέ τινες, διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων [t]θράσος καὶ στασιῶδες. Πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν· τὸν Γεώργιον σκόπει, καὶ τὸν [u]Προτέριον.

Αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη, καὶ ἀνετράφη, καὶ ἐπαιδεύθη. Τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρὶ, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο τῆς [x]ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς, [y]περιβαλλομένη δὲ τρίβωνα ἡ γυνὴ, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ [z]τὸν Πλάτωνα, ἢ τὸν Ἀριστοτέλην, ἢ [a]τὰ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. Πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς [b]πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδὴς, ὥστε καὶ ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. Ὁ δὲ οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. Οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασὶ, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν· ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει, πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς, αὐτὴν δὲ προσενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν [c]αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδεῖξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, Τούτου μέντοι, φάναι, ἐρᾷς, ὦ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός· τὸν δ' ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπῆναί τε τὴν ψυχὴν, καὶ διατεθῆναι σωφρονέστερον. Οὕτω δὲ ἐχούσαν τὴν Ὑπατίαν, [d]ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχῆ καὶ διαλεκτικὴν, ἔν τε τοῖς ἔργοις ἔμφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτὴν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. Εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπολώλει, ἀλλὰ τό γε ὄνομα [e]τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. [f]Ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κύριλλον, παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων· τῶν δὲ, ἀπιόντων· τῶν δὲ, [g]καὶ προσισταμένων. Ἐρωτήσαντα δὲ ὅ τι εἴη τὸ πλῆθος, καὶ περὶ οὗ [h]κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος, ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ

[c] Οὐχὶ παρακλ.] Ita legendum et distinguendum hoc fragmentum. Verte, *Vos enim nobis oportet benefacere non solum rogatos, sed priusquam rogemini.* PORSON. *Nec enim provocatos sed sponte vestra nobis bene facere vos decet.* Meinek. Fr. Menand. CCXXXVI.

[d] ἡμῖν] ὑμῖν Suidas et Photius. Correxerunt Tyrwhittus et Porsonus.

[e] εὐνοεῖν om. V.

[f] ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο] ἀλλὰ καὶ ὑπάρχειν Photius.

[g] τοῦτο] τῶδε E.

ὙΠΑΤΕ] Il. θ. 31.

[h] Ἡγεμονία] ἡγεμονία A.V.

[i] Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπ.] Anthol. Pal. VII. 133.

[k] εἶδεν] εἶδεν A.B.V. Anthol.

[l] πῆξε] ἐπῆξε B.E. Mox ἔγχος A.B.V.E. pro ξίφος.

ὙΠΑΤΙΑ: Ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμ.] Totum hunc articulum ex vita Isidori a Damascio conscripta depromptum esse non dubito. Ceterum Epigramma in Hypatiam hanc exstat Anthol. lib. I. c.76. in fin. Ad eandem epistolæ quædam inter Synesianas hodie adhuc supersunt. KUST. Vid. Philostorg. Hist. Eccl. VIII. 9. et ibi Gothofred. in notis. REINES. Qui et h. l. Damascio tribuit.

ὙΠΑΤΙΑ] Rectissime Fabric. Bibl. Gr. V. 22. p. 221. Ὑπατία θυγατὴρ Ἐρυθρίου memoratur in Πανδήβοις. HEMST.

[m] αὐτὴ φιλόσοφος] Synes. Ep. IV. eam adpellat σεβασμιωτάτην καὶ θεοφιλεστάτην φιλόσοφον. REINES. αὕτη M.

[n] Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφ.] Locum hunc sic scribendum et distinguendum esse censeo: Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντου Ἀστρονομικὸν κανόνα. Εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου. KUST. Distinxi secutus Fabricium B. G. V. 22. p. 221. qui observat "Neque placet Kusteri lectio. Nam "inter astronomos nunquam celebris fuit Diophantus, "ἀλλὰ Arithmeticorum." Et sic Menagius Hist. Mul. Phil. s. 53. Ante utrumque Wolfius.

[o] Διοφάντῳ] Διόφαντον A.B.

[p] Κωνικὰ] Κανονικὰ A.

[q] Ἀπολλωνίου] Περγαίου. Vid. supr. Ἀπολλ. Περγ. REINES.

[r] Αὕτη διεσπάσθη παρὰ τ.] Idem tradit Socrates Histor. Eccles. lib. VII. c. 15. qui omnino hoc loco conferendus est. KUST.

[s] διεσπάρη] διεφθάρη E.

[t] θράσος] θάρσος A. Mox καὶ om. E. Tum τοῦτο om. A.

[u] Προτέριον] Statim inserunt A.V. Περὶ Ὑπατίας τῆς φιλοσόφου. Ἀπόδειξις ὡς στασιώδεις οἱ Ἀλεξανδρεῖς. Lacuna in E. Mox ἐτράφη A.

[x] ἄλλης] τῆς ἄλλης A.V.

[y] περιβαλλομένη γὰρ] π. δὲ A.V.

[z] τὸν Πλάτωνα ἢ τὸν Ἀριστοτέλην] τοῦ Πλάτωνος ἢ τοῦ Ἀριστοτέλους V.

[a] τὰ ἄλλου] ἄλλου A.V. τοῦ ἄλλου E.

[b] πρακτικῆς] ποντικῆς A.

[c] Αὐτοῦ βαλλομένην] Lege καὶ κατ' αὐτοῦ βαλλομένην. KUST. ἐπ' αὐτοῦ Portus. αὐτὴν E. βαλομένην V.

[d] ἔν τε om. V. Tum ἔμφρονα A.B.V. pro σώφρονα. Mox τε om. V.

[e] τῆς φιλοσοφίας] τῆς om. A.

[f] Ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκ.] Vide Valesium ad Socrat. lib. VII. c. 15. KUST.

[g] καὶ προσιστ.] καὶ om. V.

[h] κατὰ τὴν] κατὰ om. A.V.

φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. [i]Μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. Προελθούσῃ γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὔτ' ἀνθρώπων [k]νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος [l]προστριψάμενοι τῇ πατρίδι. Καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος [m]ἐδωροδοκήθη. Καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφείλετο τὴν ποινὴν, ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ [n]αὐτοῦ [o]ταύτην ἐπεσπάσατο, καὶ ἐξέπλησε δίκην [p]ὁ τούτου ἔκγονος. [q]Τούτων δὲ ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν [s]συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῇ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν· ὅτε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου δέους, ὅμως [t]ἔσπευδον ἕκαστοι αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. Ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν, ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. Εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ [u]προσετίθετό τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ [x]σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. [y]Τά τε γὰρ ἄλλα [z]διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. Διὸ καὶ [a]ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ· καιρίως δὲ ὅμως, καὶ κατὰ λόγον. Ὅθεν [b]ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἀμείνων ἢ χείρον λεγόντων. [c]Τῶν δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγονότων [d]κριτικοὺς ἄνδρας [e]ἐπίσταμαι [f]τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ [g]γε μέτρου· τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. Ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν [h]ἡγοῦμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων· μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο, καὶ διὰ προθυμίας τῆς [i]ἴσης. [k]Ἕνα δὲ τούτων οὔ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. Οἱ δὲ κριταὶ, Ἀγάπιος, Σεβηριανὸς, Νόμος. Ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος.

Ὕπατον: Μέγαν, ὑψηλόν.

Ὕπατοι, εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα, καὶ πρέποντες. Ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

Ὕπατοι: Οἱ τὴν [l]Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. Ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχὴν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διαθρυμένη φόβον, τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. Ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος, καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. Εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ, ῥᾳδίως [m]οὗτος ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντες, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. Τούτῳ [n]δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τὴν τῆς τυραννίδος βαρύτητα, καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, [o]Κονσούλους αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, Ὑπάτους [p]προσηγορεύκασι.

[q]Πρῶτος δὲ Ὕπατος [r]εὐνούχων ἀπεδείχθη ἐπὶ [s]Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, [t]Εὐτρόπιος, ὁ

[i] Μαθόντα δὲ] μαθόντα δὴ A.

[k] νέμεσιν] αἵρεσιν E. Deest v. A.

[l] περιαψάμενοι τῇ πατρίδι] Uti et Cyrillo. Vid. Philostorg. VII. Conring. in add. ad Dissert. Acad. p. 192. REINES. προστριψάμενοι V. προστρεψάμενοι A. προστρίβουσι B.E. ἐπὶ τούτῳ om. V.

[m] ἐδωρήθη] ἐδωροδοκήθη A. ἐδωρη' V.

[n] αὐτοῦ] ἀφ' ἑαυτοῦ A.

[o] ταύτην] τοσαύτην E.

[p] ὁ τούτου ἔκγονος] Sc. Valentinianus III. occisus ab Ocylla, Aetii buccellario. Succedit Petronius Maximus an. 455. Placidiæ, Theodosii I. filiæ e Constantio filius. REINES.

[q] Τούτων] τούτων δὲ A.V. Mox ἔτι σωζομένη om. E. qui ἔτι inserit post Ἀλεξανδρεῦσιν.

[s] συνέστελλεν] οὐ συνέστελλεν, vel συνέστελλεν οὐδ' ἐς μ. Portus.

[t] ἔσπευδον ἕκαστοι] ἕκαστοι ἔσπευδον A.

[u] προσετίθετό τε] προσετίθει τι A. τι etiam V. ἔτι B.

[x] σφέτερα] σφέτερα γὰρ A.

[y] Τά τε γὰρ—κατὰ λόγον om. V.

[z] διηκρίβωτο] διηκριβοῦτο A.

[a] ἐν τοῖς] ἐν om. A.E.

[b] ἅπαν] καὶ ἅπαν V.

[c] Τῶν δὲ] τῶν γὰρ V.

[d] κριτικοὺς—τρεῖς] Vid. supra Νόμος καὶ Ἰαννουάριος. REINES.

[e] ἐπίσταται] Malim ἐπίσταμαι. KUST. Sic Reinesius et A.V.

[f] τρεῖς] Addit V. Ἀγάπιον, Σεβηριανὸν, Νόμον. ἕνα δὲ τούτων οὔ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι. Reliquis omissis.

[g] γε] τε A. Nescio an leg. ἔμμετρά τε ἄνευ τε μέτρου.

[h] εἶμαι] ἡγοῦμαι A.B.

[i] ἴσης] εἴσης E. ἴσης conjecerat Portus.

[k] Ἕνα] Sic recte ms. A. At priores editt. male ἕνεκα. KUST.

ὙΠΑΤΟΝ: Μέγαν. Ὑψηλόν. Ὕπατοι καὶ] Antiquum hic obtinet noster Suidas. Duas enim voces pro more confundit. Scribendum, ἩΠΑΤΟΙ καὶ εἶδος ἰχθύος. Athenæus, lib. III. p. 108. Ἔστι δὲ καὶ ἰχθύς τις ἩΠΑΤΟΣ καλούμενος, ὅν φησιν αὐτὸς Εὔβουλος ἐν Λάκωσιν οὐκ ἔχειν χόλην. Ælian. Hist. Anim. lib. IX. c. 38. Φωλεύει δὲ καὶ ἐν τοῖς μυχοῖς τῆς θαλάττης διαιτᾶται ΤΟ ΠΡΟΒΑΤΟΝ, καὶ οἱ καλούμενοι ἩΠΑΤΟΙ, καὶ οὕσπερ οἶδα φιλοῦσιν ἁλιεῖς ὀνομάζειν ΠΡΕΠΟΝΤΑΣ.——Ἀριθμοῖτο δ' ἂν ἐν τούτοις καὶ Ὁ ὌΝΟΣ. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP.

ὙΠΑΤΟΙ καὶ] καὶ om. A. qui hanc gl. a præcedente sejungit.

[l] Ῥωμαίων] τῶν Ῥ. A. qui infra μετρίους τῶν ἐν.

[m] οὗτος] οὗτος A.V.

[n] δὴ οὖν] οὖν δὴ V. Mox τὴν τῆς om. A.B.V.

[o] Κονσούλους] Κονσούλας A. Κονσύλους E. Mox προβόλους A.

[p] προσηγόρευσαν] προσηγορεύκασι A.V.

[q] Πρῶτος] Πρῶτος δὲ A.V.

[r] εὐνοῦχος] εὐνούχων A.

[s] Ὀνωρίου] Rectius scripseris, Ὁνωρίου, per duo ω. KUST. ὀνωρίου V.E. ὀν^ω A.

[t] Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλ.——ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 849. Vide etiam supra v. Εὐτρόπιος, ubi idem locus occurrit. KUST.

πρόκοιτος τοῦ βασιλέως. [u]Ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς A πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων· τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων, καὶ τούς τι δυναμένους συκοφαντῶν, ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. Ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας· ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. Καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προὔθηκεν, [x]ἐπιτρέποντα καὶ B τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. Ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ καταφυγὼν [y]εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη.

[z]Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον, καθεῖλε τῆς τιμῆς, καὶ [a]δημοσιεύσας αὐτὸν ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Ὑπ' αὐγάς: Ὑπὸ τὸν ὄρθρον, ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα. C

Ὕπαυλον: Ἐνδόμυχον, ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Ὑπαχθέντες: Ἀπατηθέντες.

Ὑπαὶ δείους: Ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ὕπαιθα: Εἰς πλάγιον.

Ὑπαίθριον: Ὑπὸ τὸν ἀέρα. Καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως. [b]Εὐνάπιος· D

Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος [c]λόγου μὲν μετειχέτην, τῆς δὲ τῶν κοινῶν καὶ ὑπαίθρων [d]πραγμάτων πείρας ἐλαχίστην.

Καὶ αὖθις·

[e]Ὡς ἂν ὑπαίθρῳ τινὰ καὶ ἐνόπλῳ ἀγωνισάμενος μάχην.

Τουτέστι, προφανῆ. Καὶ ὕπαιθρος.

Ὑπαικάλλων: Κολακεύων, σαίνων.

[f]Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ E ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην.

Ὑπαίμακε: Διέφθειρεν.

Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ', Εὐριπίδη . . . .
ἀλλ' Ἄδης καὶ γῆρας ὑπαίμακεν.

Ὑπαινιττόμενοι: Παραδηλοῦντες.

[g]Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.

Ὑπέβρεχον: Οἴνῳ ἐμεθύσκοντο.

Εἶτα [gg]ὑπέβρεχον, θερμὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Ὑπεδέξαντο: [h]Ἐνεχειρήσαντο, ἀνελάβοντο.

Οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κατ' αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Ὑπεδέξαντο: Καὶ ὑπεδέχοντο.

Πολλοὶ δὲ [i]τῶν τε Γετῶν μεθίσταντο, καὶ τρισχίλιοι κατεμισθώσαν. Ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, εἰσοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο, καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

Ὑπέδυ: Ὑπεισῆλθεν.

Ὑπέδυσαν: [k]Ἐδεδοίκεσαν.

[l]Παραυτίκα ἐπιτίθεσθαι, οἵσπερ πάλαι ὑπέδυσαν, ἐπετίθεντο.

Ὑπεζωσμένος: Περιβεβλημένος, [m]ἐπισυρόμενος.

[Ὑπέθραττεν: Ἔστιν ἐν τῷ Θράττειν.]

Ὑπέκκαυμα: Ἡ ὕλη τῆς φλογός. Ἡ [n]τροφή. Καὶ [o]Τῶν παθῶν [p]ὑπεκκαύματα: Αἱ τροφαὶ τῶν D παθῶν, αἳ [q]τρέφουσι τὰ πάθη.

Ὑπεκίνει: Παρέτρεπε.

Πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας, ἔπειτα ἐς λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.

Ὑπεκόμασε: Παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων.

Ὑπεκρούσω: Ἤνιξω. [r]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

[s]Σὺ μὲν οὐ] τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τὸν τῶν πτωχῶν δ' ὑπεκρούσω. E

---

[u] Ἐδιφροφορεῖτο δὲ] ἐδιφροφόρει τε A.B.V.E. edd. ante Kuster. Mox τῶν δεινῶν om. E.

[x] ἐπιτρέποντα—ἀφέλκεσθαι] ἐπιτρέψαντα τοῦτο V.

[y] εἰς τὸ] τὸ om. A.

[z] Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπ. v. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς, et v. Εὐνοῦχος. KUST. F

[a] δημοσιεύσας αὐτὸν om. V. qui mox διατάξας pro διάταξιν ἐκφωνήσας.

ΥΠ' ΑΥΓΑΣ] Ex Timæo, ubi vid. Ruhnkenius. Mira sunt quæ tradit Schol. Aristoph. Thesm. 500. ed. Bekker.

ΥΠΑΥΛΟΝ: Ἐνδόμυχον. ὑπὸ τ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 796.

ΥΠΑΙ ΔΕΙΟΥΣ] Homerus Il. κ'. 376. KUST.

ΥΠΑΙΘΑ] Sic recte optimus ms. A. At priores editt. male, ὕπαιθρα. Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. II. 737. G Ὕπαιθα, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει. KUST. Hanc lectionem conjectura assecutus est Portus, notato insuper Apollonio cum Scholiaste necnon Eustathio Il. ε'. p. 1030=1036, 16. φ'. 1234=1320, 51.

ΥΠΑΙΘΡΙΟΝ] Quam variis modis vox hæc a scriptoribus accipiatur, erudite docet Casaub. in Comment. ad Polybium, p. 148. KUST.

[b] Εὐνάπιος] Fr. 8.

[c] λόγου μὲν] μὲν om. A.

[d] πείρας πραγμάτων] πραγμάτων πείρας A.B.V. H

[e] Ὡς ἂν ὑπαιθρ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Νεωτερίζειν. KUST. Eunap. fr. 68.

[f] Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελ.] Hæc leguntur etiam v. Ἄλβιος, et v. Φάτνη. KUST. Supra κολακεύων om. M.

ΥΠΑΙΜΑΚΕ] Vox nihili. Anthol. Pal. VII. 51. Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ' Εὐριπίδη—ἀλλ' Ἄδης καὶ γῆρας· ὑπαὶ Μακέτῃ δ' Ἀρεθούσῃ Κεῖσαι, ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

[g] Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Κόμπῳ. KUST.

[gg] ὑπέβρεχον] ὑπέβρεχεν A. Locum Æliano tribuit Valckenaerius. Vid. supra v. Σπῶντες.

[h] Ἐνεχειρήσαντο] Sic recte ms. A. At priores editt. [et B.E.] male, ἐνεχειρίσαντο. KUST.

[i] τῶν τε] τε om. A.V. Mox τρισχιλίων V.

[k] Ἐδεδοίκεσαν. Παραυτίκα—ἐπετίθεντο] Interpretatio Suidæ frigida est, et nihil agit. Rescribendum omnino: Ὑπέδυσαν: ἘΔΕΔΟΙΚΕΣΑΝ. Qui sequitur locus elegans est, atque ita vertendus: *Confestim aggressi sunt eos, quos ante ob timorem aggredi detrectaverant.* Pro ἐπετίθεντο fortasse ἐπείθοντο. TOUP. ἐδεδοίκεσαν V.

[l] Παραυτίκα] Pleniorem hunc locum habes supra p. 2399 A.

[m] ἐπισυρόμενος] ὑποσυρόμενος Photius. Deest gl. V.

ΥΠΕΘΡΑΤΤΕΝ] Respexisse videtur Plutarch. Alcib. p. 210. ὑπέθραττεν ἐνίους ὅμως ὁ τῆς καθόδου καιρός. et in Nicia p. 532. TOUP. Deest gl. V. Habet A. in marg.

[n] τροφή] τρυφὴ V. Καὶ addunt A.V.

[o] ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ ΥΠΕΚΚΑΥΜΑΤΑ] Gregor. Nazianz. Orat. XVIII. p. 279. Ἵν' ὑποσκάσῃ τῆς φλογὸς τὴν ὕλην, καὶ δαπανήσῃ τὸ τῶν παθῶν ὑπέκκαυμα. KUST.

[p] ΥΠΕΚΚΑΥΜΑΤΑ] Synes. p. 73. Plutarch. II. p. 438. Procop. p. 368. ὑπεκκαῦσαι. Liban. II. p. 383. TOUP.

[q] τρέφουσι] τρέφουσαι V.

[r] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 548.

[s] Σὺ μὲν οὐ τ.] Sic etiam apud Aristophanem hodie legitur: at claudicante metro, quod sic facile in integrum

Ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. Ἀπὸ μεταφορᾶς A τῶν κιθαρῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Ὑπεκτρέχω: Γενικῇ.

Ὑπελάβομεν: [t]Προσδεχόμεθα, φησὶ, ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ·

Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν: Ὑποδραμεῖν. Καὶ ὑπελθούσης, ἀντὶ τοῦ, ἀπατησάσης.

B [u]Οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτοῖς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑποπτεύσαντες δόλον, ἀπῆλθον.

[Ὑπελείφθη: Ἀντὶ τοῦ, οἴκαδε κατελείφθη. Ὑπελείπετο.]

Ὑπελύθη: Ἐξητόνησεν, [x]ἐξεχαυνώθη.

Ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.

Ὑπέμβρυον: Τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ὑπέμειναν: Προσεδόκησαν.

C [y]Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

Ὑπέμεινεν: Ἔκρινεν, ἐλογίσατο.

[z]Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε, διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς.

Καὶ αὖθις·

[a]Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν· ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε, καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ Θεῷ σεβόμενος.

D Ὑπένερθεν: Ὑποκάτωθεν.

Ὑπενήνεκται: Ὑπεσύρη.

Ὑπενόθευσεν: Ὑπέφθειρεν.

Ὑπενόμευεν: [b]Ὑπόνομον εἰργάζετο, ὑπώρυττε.

[c]Τῆς δὲ γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

Ὑπενοστήσαμεν: Ὑπεχωρήσαμεν, [d]ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελεύσεις: Τιμωρίας, βασάνους, [e]ἐφευρέσεις. [f]Πισίδης·

Ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας
ἐφίστατ' ἐμπόνους.

Ὑπεξέπεμψεν: Ὑπεξήγαγεν, ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος·

B [g]Ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν.

Ὑπεξέσχεν: Ἀφίκετο.

Ὅτι [h]Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας· καὶ ἑκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν.

Οὕτω Δίων. Καὶ Ἡρόδοτος·

C [i]Ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. Ἐντεῦθεν ἀφικόμενος ἐς τὴν [k]Ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα.

Ὑπεξέσχεν οὖν, ἀντὶ τοῦ, ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.

Ὑπεξαιρείσθωσαν: Ἐκβεβλήσθωσαν, χωρισθήτωσαν.

Ὑπεξίσταμαι: Καὶ ὑπεξιστάμενος. Γενικῇ.

Ὑπεξιοῦσα:

D [l]Νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Ὑπέπισα: Ἐπότισα.

Ὑπέπρισε τοὺς ὀδόντας:

Ὑπέρ: Πλέον. Καὶ ὁ [m]Ἀπόστολος ὑπὲρ ἐγὼ ἀντὶ τοῦ, πλέον ἐγώ.

---

restitues: Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν δὲ στοιχῶν ὑπεκρούσω. KUST. σὺ μὲν οὐ om. A.V. Mox τὸν ante τῶν ex A.B.V.E.M. E

ὙΠΕΛΑΒΟΜΕΝ] Ex Ps. XLVII. 9. cum explicatione Theodoreti ad h. l. ERNEST. Deest gl. V.

[t] Προσδεχόμεθα] Προσεδεχόμεθα A.

[u] Οἱ δὲ τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως ὑπελθούσης] Accusativus desideratur ante verbum ὑπελθεῖν. Quare legendum, tum sensus tum Græcismi gratia, τῆς γυναικὸς ΑΥΤΟΥΣ οὕτως ὑπελθούσης. Herodot. lib. VI. 134. Καὶ πρόκα τε φρίκης ΑΥΤΟΝ ὙΠΕΛΘΟΥΣΗΣ, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἵεσθαι. Heliodor. Æthiop. lib. II. p. 104. Ὁ τότε εἰληχώς δαίμων οἱονεὶ προσωπεῖον ΑΥΤΗΝ ὙΠΗΛΘΕ. Confer Nos infra, ad v. Ὑπέρχεται. TOUP. αὐτοῖς A.B.V. Tum ὑπελθούσης V. Ceterum h. l. desumptum esse ex Joseph. A. J. V. 1, 2. docuit Fischerus ad Platon. Criton. p. 213. ubi recte αὐτούς. F

ὙΠΕΛΕΙΦΘΗ] Habet A. in marg. om. V.

[x] ἐξεχαυνώθη] ἐχαυνώθη A.

ὙΠΕΜΒΡΥΟΝ] Spectari Od. ι'. 245. monuit Albertus ad Hesych.

[y] Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί] Hæc sunt verba Psalmographi CXVIII. 95. TOUP. Glossema est ex versione Symmachi et Theodotionis. ERNEST. Vide Theodoretum. G

[z] Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μ.] Ex Josepho. KUST. ὁ δὴ A. Mox διεδέξαντο V.

[a] Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκ.] Ex Damascio. Vide supra v. Τριβώνιον, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

ὙΠΕΝΕΡΘΕΝ] Il. β'. 150.

ὙΠΕΝΟΜΕΥΕΝ] Dionys. Hal. p. 155. TOUP. H

[b] Ὑπόνομον] Antea male legebatur ὑπὸ νόμον, duabus vocibus. KUST. Correxerat Portus.

[c] Τῆς γῆς] τῆς δὲ γῆς A.E.

[d] ὑπεστρέψαμεν, ἐπανήλθομεν] Delevi ὑπεστρέψαμεν cum A.B.V. et Photio.

ὙΠΕΞΕΛΕΥΣΕΙΣ] Vid. Μαλακόν. TOUP.

[e] ἐφευρέσεις] ἐφευρήσεις V.

[f] Πισίδης] Fr. Foggin. 160. conf. Abresch. Diluc. Thucyd. p. 450.

[g] Ὄντας ὡραίους καὶ καλ.] Inepte Portus locum hunc, qui oratione prosaica constat, in versus iambicos redigere conabatur. KUST. Ex Jamblichi Babylonicis. Vid. v. Διακωδωνίσω. Unde hic locus quodammodo nonnihil ampliari potest. TOUP. Quæcunque habet ex Jamblicho sapiunt ἐρωτικά, et videntur esse ex ejus Babyloniacis. VALCK. Vid. Rochetti Miscell. T. I. p. 87.

[h] Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμ. στρατ.——ὑπεξέσχεν] Hæc sunt verba Dionis, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 581. ubi locum integrum vide. KUST. Fr. 28.

[i] Ὁ δὲ δεῖμα ἔλ.] Scribe τὸν δὲ δεῖμα ἔλαβε. Apud Herodotum enim lib. VI. p. 226. [c. 74.] unde locus hic excerptus est, legitur, Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε, &c. Ceterum priores editt. excepta Genevensi, pro δεῖμα inepte habent δεῖγμα. KUST.

[k] Ἀρκαδίην] τὴν Ἀρκαδ A. τὴν Ἀρκαδίαν V.E. Mox πρήγματα E. πράγματα A.

ὙΠΕΞΑΙΡΕΣΘΩΣΑΝ] Ab h. gl. usque ad Ὑπερβῆς desunt omnia A., in textu scilicet; nam glossæ interjacentes pleræque leguntur in marg. sed in compendium reductæ. Ὑπεξηρήσθωσαν V. omisso mox χωρισθήτωσαν.

[l] Νεᾶνις] Æliano tribuit Valckenærius. In fine E. addit ὑπεξελθοῦσα.

ὙΠΕΠΙΣΑ: Ἐπότισα] Hesychius: Ὑπέπισα: ὑπεπότισα. KUST. Deest gl. V. Cum Hesychio concordat Photius.

ὙΠΕΡΠΛΕΟΝ: Καὶ ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τ.] Locus hic est mutilus, nec ullum sensum habet. KUST. Respexit ad D. Pauli locum in 2 Cor. XI. 23. Apud Suidam leg. Ὑπέρ: πλέον, καὶ ὁ ἀπόστολος, ὑπὲρ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ πλέον ἐγώ. BOS. Ὑπὲρ et πλέον separanda esse satis indicat literarum ordo, et disjungunt A.V.E.

[m] Ἀπόστολος] Ὑπὲρ ἐγὼ addunt A.V.

A Ὑπέρα: Τὸ τοῦ [n] κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνίεταί τε καὶ διατείνεται. Γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ [o] δεῖ ἔχειν ἀφιέντων, ἃ δὲ μὴ δεῖ κρατούντων.

[p] Ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν.

Ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προτιμωμένων.

Ὑπεράγασθαι: Ὑπερθαυμάζειν.

B Ὑπεράγοντα: Ὑπερέχοντα.

Τὸν δὲ ὑψηλὸν [q] ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

Ὑπέρακμος: Ὑπερδραμὼν τὴν ὥραν.

Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς, καὶ τοῖς στρατηγήμασι. [r] Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ·

C
Ἀλλ' ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν,
[s] στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν.

Ἢ ὅτι φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν.

Ὑπερακοντίζω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπεραλγὴ χόλον: Ἄγαν [t] ὀδυνηρὸν, λυπηρόν. Καὶ αὖθις·

[u] Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ.

D Καὶ αὖθις·

[x] Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, μόλις ἐφέρετο.

Ὑπεραλγῶ: Γενικῇ.

Ὑπεραλεῖται: Ὑπερπηδήσει.

Ὑπεράλλομαι: Αἰτιατικῇ.

Ὑπεραναβαίνω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερανάστης: Μετανάστης, μεταβάτης.

Ὑπεραναιδευθήσομαι: Τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. Οἷον ἀναιδέστερός [y] μου φανήσεται.

Ὑπεράνω: Καὶ ὑπεράνωθεν.

Ὑπέραντλον: Πλήρη.

[z] Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεραποθνήσκω: Γενικῇ.

Ὑπεραπολογοῦμαι: Γενικῇ.

Ὑπεράριθμος: [a] Οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν Σχολαρίων καλουμένων τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανὸς, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

Ὑπερασπίζω: Γενικῇ.

Ὑπερασπιστής: Φύλαξ, [b] βοηθός.

Ὑπεραυγάζω: Γενικῇ.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν: Ἀντὶ τοῦ, ἀτάκτως, ἀπρεπῶς [c] διαπραττόμενος.

[d] Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς θεούς.

Ὑπερβαλλόντως: [e] Λίαν.

Ὑπερβάλλω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερβάλοι: Ὑπερδράμοι.

Ὑπερβασίας: Ὅρκων παραβάσεις, ἐπιορκίας.

Ὑπερβερεταῖος: [f] Μὴν, κατὰ Μακεδόνας, ὁ

---

[n] κέρατος] κέρως Photius.

[o] δεῖ μὲν] μὲν om. V.E. Photius.

[p] Ἀφέντες τὴν ὑπ.] Confer Harpocrationem v. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν: itemque alios paroemiographos. KUST. Seqq. V. in marg. om. Photius.

ΥΠΕΡΑΓΟΝΤΑ] Polybius XI. p. 881. Hinc ὑπεράγοντας 2 Maccab. VII. 20. TOUP.

[q] ἡλικίᾳ] ἡλίκα B.E.M.

ΥΠΕΡΑΚΜΟΣ] Ὑπέκδραμος. Ὑπέρακμος V. Mox ὑπερδραμὼν V. Photius. pro ὑπεκδραμών. Vid. not. ad Hesych.

ΥΠΕΡΑΚΟΝΤΙΖΕΙΣ ΣΥ Γ' ἬΔ.] Aristoph. Av. 362. Ὑπερακοντίζεις σύ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς. Vide ibi F Scholiastam: sed qui pauciora habet, quam hic Suidas. KUST.

[r] Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολ.] Suidæ locum corruptum esse vidit Portus. Σύμμαχ' πρ V.

[s] στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν] Rescribendum omnino: ΣΤΡΑΤΗΓΙΩΝ πλήθει τε ΚΑΞΕΥΡΗΜΑΣΙ. TOUP.

ΥΠΕΡΑΚΟΝΤΙΖΩ] Vid. Valcken. ad Chrysost. Or. I. p. XXVI.

[t] ὀδυνηρὸν] λυπηρὸν addunt B.E. Schol. Soph. Gl. spectat Sophocl. El. 176. Hoc vidit Portus.

G [u] Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τ.] Hæc sunt verba Polybii de Annibale, lib. III. c. 79. KUST.

[x] Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἀποσφαλμήσας. KUST.

ΥΠΕΡΑΛΛΟΜΑΙ] Hanc et seq. gl. om. V.

ΥΠΕΡΑΝΑΙΔΕΣΘΗΣΟΜΑΙ: Τῇ ἀναιδ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 1203.

[y] μου φανήσεται] σου φανήσομαι E.M.

ΥΠΕΡΑΝΩ] Deest gl. V.

[z] Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν] Interpres ita reddit: *Illi autem vento pleno navigantes, ad insulam tuto appulerunt.* Hoc *interpretari* non est. Hemsterhusius ad Luciani Timon. c. 4. emendabat, ποιησάμενοι τὸ πλοῖον. Sed vulgatam lectionem agnoscit Suidas: quod ex interpretatione ejus constat. Dici autem videtur vox ὑπέραντλος nunc de *nave*, nunc de *cursu navis*, nunc de *naviculario ipso* denique. Quo postremo sensu E usurpat Diphilus Comicus apud Athenæum, lib. VII. p. 292. ΝΑΥΚΛΗΡΟΣ ἀποθύει τις εὐθὺς ἀποβαλὼν Τὸν ἱστὸν, ἢ ΠΗΔΑΛΙΑ συντρίψας νεώς, Ἢ φορτία γ' ἐκρίψας ΥΠΕΡΑΝΤΛΟΣ γενόμενος. TOUP.

ΥΠΕΡΑΠΟΘΝΗΣΚΩ] Hanc et seq. gl. om. V.

[a] Οὗτος ὁ ἀριθμὸς] Verba hæc cum sequentibus nullam habent connexionem. Quare vel delenda sunt, ut supervacanea: vel scribendum, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Quæ vero sequuntur, Τῶν Σχολαρίων, &c. sumpta sunt ex Procopii Hist. Arc. c. 24. Confer etiam Nostrum supra v. F Σχολάριοι. KUST. Probo hanc conjecturam ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Sequentia Procopii quidem sunt, sed parum integre excerpta.

ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΩ] Gl. om. V.

[b] βοηθὸς om. V. cum gl. seq.

ΥΠΕΡΒΑΘΜΙΟΝ ΠΟΔΑ ῬΙΠΤΩΝ] Alii proverbium hoc sic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν. Agathias lib. II. p. 67. Ἔπειτα ῥᾴδιόν τι ἡγοῦνται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνειν, καὶ θεολογίας ἐφάπτεσθαι. Marinus in Vita Procli, c. 13. Εἰς τὴν Πλάτωνος (αὐτὸν) G ἦγε μυσταγωγίαν, ἐν τάξει, καὶ οὐχ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα. KUST. καὶ μὴ κατὰ τὸν χρησμὸν ὑπερβάθμιον πόδα τέμνειν Ammonius in Categor. p. 12. a. 6. ed. Ven. 1545. PORSON.

[c] διαπραττόμενος] διατατόμενος E.

[d] Οὐδὲ ὑπερβάθμιον π.] Fragmentum hoc sumptum est ex vita Isidori a Damascio conscripta. KUST.

[e] Λίαν om. B.V. Mox Ὑπερβάλλει B.

ΥΠΕΡΒΑΣΙΑΣ] Homerus Odyss. χ'. 168. KUST. H Hesiod. Opp. 826.

ΥΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙΟΣ: Μὴν, κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτ.] Vide Usserium de Anno Solari Macedonum; et Norisium de Anno et Epochis Syromacedonum. KUST. Vid. Clintoni Fast. Hellen. III. p. 363.

[f] Μὴν—Ὀκτώβριος] ὄνομα μηνὸς V.

Ὀκτώβριος. Καὶ [g]παροιμία· ὙΠΕΡΒΕΡΕΤΑΙ͂ΟΣ: Ἐπὶ A τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. [h]Παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

ὙΠΕΡΒΙΉ: Ἡ ἀδικία.

ὙΠΈΡΒΙΟΝ: Ὑπερβίως, οἷον, ἄγαν βιαίως· ἢ [i]ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ· ὑπερήφανον.

ὙΠΕΡΒΑΤΊΖΩ: Γενικῇ.

ὙΠΕΡΒΟΛΉ: Ἡ ἀπόρθωσις.

Πολλοῦ ἀθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ τῶν [k]κλιμάκων ὑπερβολῇ. B

Καὶ αὖθις·

Ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

ὙΠΕΡΒΟΛΙΜΑΙ͂ΟΝ:

ὙΠΈΡΒΟΛΟΝ: [l]Λίθον. Ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινας, [m]βάρος ἀπὸ τῶν τραχήλων ἀπεκρέμαζον. [n]Ἀριστοφάνης·

Ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον. C

[o]Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. Ἦν δὲ φιλόδικος. [p]Ἀριστοφάνης·

Κοὐ [q]ξυντυχών σ' Ὑπέρβολος
δικῶν ἀναπλήσει.

Καὶ ἔστιν ἐν τῷ ἈΝΑΠΕΊΣΕΤΑΙ περὶ τοῦ [r]Ὑπερβόλου.

ὙΠΕΡΒΟΑ͂: Αἰτιατικῇ. D

ὙΠΕΡΒΟΡΈΩΝ: [s]Ἀντὶ τοῦ πόρρω.

[t]Νεῦσον τὴν στυγερὴν αὐθημερὸν ἐκ βασιλῆος
ἐσθλοτάτου [u]πέμψαις ἄχρις Ὑπερβορέων.

Ἀντὶ τοῦ, πόρρωθεν αὐτοῦ.

A ὙΠΕΡΒΌΡΕΙΟΙ: Ἔθνος ἀρκτικώτερον, καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

ὙΠΈΡΒΟΛΟΣ: Δημαγωγὸς ἦν, [x]ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η' [y]ἐξωστρακίσθαι φησίν.

ὙΠΕΡΒΡΙΘΈΣ: Μέγα, καὶ βαρύ.

[z]Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

ὙΠΕΡΓΑΜΊΑ: Ἡ ὀψιγαμία.

ὙΠΈΡΓΗΡΩΣ: Ἀττικῶς.

B ὙΠΕΡΔΈΑ ΔΗ͂ΜΟΝ: Ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, [a]οἷον πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν, [b]τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

ὙΠΕΡΔΈΞΙΟΝ ΧΩΡΊΟΝ:

[c]Εἶχον δ' ὑπερδέξιον (χωρίον) οἷον χαλεπώτατον.

Ξενοφῶν φησιν.

ὙΠΕΡΔΟΞΆΖΩ: Αἰτιατικῇ.

ὙΠΕΡΑΊΡΟΜΑΙ: Ὑψοῦμαι.

Ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

C [d]Ὁ Ἀπόστολος.

ὙΠΕΡΑΊΡΩ: Γενικῇ.

Κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ Θεοῦ.

Αἰτιατικῇ δέ·

Ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον.

ὙΠΕΡΑΊΣΙΟΝ: Τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

ὙΠΕΡΈΒΗ: Αἰτιατικῇ.

ὙΠΕΡΕΔΥΝΆΜΩΣΑΝ: Κατεδυνάστευσαν. Δαβίδ·

D Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν.

ὙΠΕΡΈΘΕΝΤΟ: Ἐβουλεύσαντο.

Τοῦτον καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον.

ὙΠΕΡΕΚΠΊΠΤΩ: Αἰτιατικῇ.

ὙΠΕΡΕΚΤΕΊΝΟΜΑΙ: Γενικῇ.

---

[g] παροιμία] Zenob. VI. 30.

[h] Παρὰ γὰρ Μακεδόσιν] περὶ μακεδ. V. in fine ἀνεγράφη ὁ Ὀκτώβριος.

[i] ὑπερβαλλόντως] ὑπερβαλλούση E. Post βίᾳ V. addit ὑπερήφανον cum Photio. B.E. edd. vett. ὑπερηφάνως. Schol. Il. ρ'. 19. Ὑπέρβιον: ὑπερβίως, ὑπερηφάνως.

[k] κλιμάκων] τῶν κλιμάκων V. qui infra ὀρῶν.

[l] Λίθον] Falli hic Suidam in nota proxima ostendimus. KUST.

ib. Schol. Aristoph. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν λίθον, Ὑπέρβολον εἶπεν.

[m] λίθους] βάρος B.V. Schol. Aristoph.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 1360. KUST.

[o] Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κ.] Imo Ὑπέρβολος semper est nomen proprium, nec aliter accipitur in adducto loco Aristophanis. Suidas autem existimasse videtur, Ὑπέρβολον illic significare saxum, quod collo eorum, qui in mare demergebantur, alligabatur: quod minime probo. Verius enim est, Aristophanem captandi risus gratia præter expectationem dixisse Ὑπέρβολον, cum dicendum esset λίθον. Henricus Stephanus tamen in Thesauro interpretationem Suidæ simpliciter secutus est. KUST.

[p] Ἀριστοφάνης] Acharn. 846.

[q] ξυντυχών σ'] σ' om. V. qui v. seq. ἂν πλήσει.

[r] Ὑπερβόλου] Vid. Schol. Luciani Tim. c. 29.

[s] Ἀντὶ τοῦ πόρρω] Inepte. Rectius paulo post, ἀντὶ τοῦ πόρρωθεν αὐτοῦ: quæ interpretatio refertur ad illud, ἄχρις Ὑπερβορέων. KUST.

[t] Νεῦσον τὴν στυγερ.] Anthol. Pal. VI. 240.

[u] πέμψαι] πέμψαις V. Anthol.

ὙΠΕΡΒΟΛΟΣ] Ὑπέρβορος V.E. Photii ms. ante corr. et hanc scripturam poscit ordo verborum.

[x] ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η'. ἐξωστρ.] Locus Thucydidis, (VIII. 73.) ad quem Suidas respexit, hic est: Καὶ Ὑπέρβολόν τε τινὰ τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν E καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι. KUST. ἐξωστρακίσθαι a Nicia: Himer. in Propempt. in Flavianum. Plut. in Alcib. 13. in Aristid. 7. et in Nicia 11. Cic. Brut. 62. Hyperboli, cujus improbitatem veteres Atticorum comœdiæ notaverunt, ut Aristoph. Equit. 1301. REINES.

[y] ἐξωστρακίσθαι] ἐξοστρακίσθαι E.M.

[z] Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν] Sophocl. Aj. 951.

ὙΠΕΡΓΗΡΩΣ] Dio in Excerpt. Ursini p. 423. Laërtius in Empedocle. TOUP.

ὙΠΕΡΔΙΑ ΔΗΜΟΝ: Ὑπερδ.] Scribe ὑπερδέα. Homerus F Il. ρ'. 330. Καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας. Scholiastes ad illum locum: Ὑπερδέα: ὑπερδέοντα· ὅ ἐστι γενναῖον, καὶ ὑπεράγοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιτεταγμένους, ἔχοντας πλείονας. KUST. Vide Jungerman. ad Polluc. IV. 170. n. 8. HEMST. ὑπερδέα V. Photius, Lex. Seg.

[a] οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύν.] Portus emendabat, τὸν πάνυ ἐλάσσονα: sed frustra. Affert enim hic Suidas diversas interpretationes vocis ὑπερδέα: quippe quam alii Grammatici exponebant ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, alii contra, οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Est et alia vocis hujus in- G terpretatio, quam vide apud Eustathium. KUST. Οἷον πάνυ V. Photius. οἱονεὶ πάνυ Lex. Seg.

[b] τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ om. Photius, et Lex. Seg.

[c] Εἶχον δ' ὑπερδέξιον] Hæc sunt verba Xenophontis in Exped. Cyr. lib. IV. (8, 2.) p. 339. ubi recte legitur, Εἶχον δ' ὑπερδέξιον ΧΩΡΙΟΝ. Quomodo et apud Suidam scribendum est. TOUP. χωρίον inserui cum Photio et Lex. Seg.

[d] Ὁ Ἀπόστολος] Epist. II. ad Corinth. c. 12. sed ubi H legitur, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. KUST. Addidi μὴ cum B. V.E.

ὙΠΕΡΑΙΡΩ] Deest gl. V.

ὙΠΕΡΕΔΥΝΑΜΩΣΑΝ] Ex Ps. LXIV. 3. Glossema est ex versione Symmachi ad h. l. ERNEST. Δαβ—ὑπερεδυνάμωσαν accedunt ex A.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων:

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν: Ἐὰν μὴ λέγω, φησὶ, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. Ἐπίξηνον δὲ, [e] μαγειρικὸς κορμὸς, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

Ὑπερεπυππάζοντό με: Ὑπερεπλήσσοντό με. [f] Κατεπλήσσοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. Διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους, καὶ ταχέως ἀπατωμένους ὀλίγῳ λήμματι. [g] Πύππαξ ἐπεφώνουν, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

Ὑπερεπυρρίασεν: [h] Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' [illegible] δείσας ὑπερεπυρρίασεν.

Ἀντὶ τοῦ, πυρρὸς ἐγένετο.

Ὑπερέσχεθε γαίης: Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου [i] ὑπὲρ γῆς τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

Ὑπερευδοκούμενοι: Ὑπεραρεσκόμενοι.

Οἱ [illegible] Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τοῦ Σκιπίωνος ὁμιλογίᾳ, [k] καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων.

Ὑπερευφραίνομαι: Δοτικῇ.

Ὑπερεύχομαι: Γενικῇ.

Ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας.

Ὑπερέχει: Γενικῇ. Ὑπερμαχεῖ, ὑπερασπίζει. Καὶ, ὑπερέχειν τοῦ πράγματος. Ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι.

[l] Μὴ δύνασθαι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ὑπερέχιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. Ἔγραψε Τέχνην γραμματικὴν, Περὶ ὀνομάτων, Περὶ ῥήματος, καὶ ὀρθογραφίας.

Ὑπερέχων: [m] Αἰτιατικῇ. Ὑπερνικῶν.

A [n] Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὰς, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν.

Γενικῇ δέ·

Πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν.

Ὑπερεία: Ὄνομα κρήνης.

Ὑπερείδουσα: Ὑποστηρίζουσα. Καὶ [o] ὑπερείδουσιν. Ἐκ τοῦ [p] ἐρείδω, τὸ ἀκουμβίζω.

Ὑπερηγάπησεν:

B Ὁ [illegible] πατὴρ τούτου ὑπερηγάπησε, τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.

Ὑπερηγάσθην: [q] Ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερηγορῶν: Ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν.

[r] Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους, βαθύτερον ἢ κατὰ ἀκροατὰς διελέγετο.

Ὑπερημερίας: Ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. [s] Ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

C Ὑπερήμερος: Ὑπερπρόθεσμος, ἢ ἐκπρόθεσμος.

[t] Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς [u] Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλῦσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἵσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Ὑπερήμεροι: Οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἔκτισιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι.

Οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ [x] ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσ-
D μίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. Τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος καὶ ὑπερημερία: Ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν, ἢ τινος ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ δεδειγμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, [y] πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπο-
E λειφθείς.

ΥΠΕΡ ἘΠΙΞΗΝΟΥ ΘΕΛ.] Aristoph. Acharn. 317. Vide etiam supra v. Ἐπίξηνος. KUST.

[e] μαγειρικὸς κορμὸς] μαγειρικὸν ἐκόμισεν V.

ΥΠΕΡΕΠΥΠΠΑΖΟΝΤΟ ΜΕ] Scribe ὑπερεπύππαζόν τε μέ. Aristoph. Equit. 677. Οἱ δ' ὑπερεπῄνουν ὑπερεπύππαζόν τε μέ. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas. KUST.

[f] Κατεπλήσσοντό με om. B.E. γράφεται ὑπερεπλήσσοντό με καὶ τὴν φιλ. ἐθαύμαζον Schol.

[g] ΠΥΠΠΑΞ ἐπεφώνουν] Ante πύππαξ addenda est vox ὑπερεπύππαζον. Ejus enim interpretatio sunt ea, quæ sequuntur. KUST.

ΥΠΕΡΕΠΥΡΡΙΑΣΕΝ] Ὑπερεπυρρίαζεν V.E.

[h] Ἀριστοφάνης] Ran. 310. Statim dedi δὲ ex V. (ubi etiam δεδίσας) pro ὁ.

ΥΠΕΡΕΣΧΕΘΕ ΓΑΙΗΣ] Homerus Il. λ'. 734. KUST. Gl. sumpsit Suidas ex Schol. Ven. ad eum locum.

[i] ὑπὲ] ὑπὲρ B.V.E. Tum γῆς V. pro γῆν. ὑπὲρ γῆς τὴν ἀνατολὴν Schol. Ven.

[k] καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων] Hæc interpres ne vertit quidem: in quo judicium ejus laudandum est. Nam locus corruptus est, sed ita ut facile redintegretur tamen. Rescribendum omnino: καὶ ΤΩΙ ΧΕΙΡΙΣΜΩΙ τῶν πραγμάτων. Est autem χειρισμὸς τῶν πραγμάτων, *rerum administratio.* Suidas infra, v. Χειρισμόν. Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. *Ut administratio illa non solum imprudens, sed etiam insana videretur.* Polybius, lib. III. p. 321. Τὸν δὲ Φλαμίνιον ὀχλοκόπον μὲν καὶ δημαγωγὸν εἶναι τέλειον, πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ οὐκ εὐφυῆ. Idem, p. 1002. ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ἐπιτυχῆ καὶ ζηλωτόν. Idem in Excerptis Valesii, p. 1475. Ὅτε δὲ εἰς ΤΟΝ ΧΕΙΡΙΣΜΟΝ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ τις βλέψειε, τὴν ἀγεννίαν καταπλήττεσθαι καὶ τὴν ἀνανδρίαν. Quare utrumque fragmentum sine dubio Polybio adjudicandum est. TOUP. χειρισμῷ plane V. Similiter codd. Polybii XV. 34. Hunc locum Polybianis fr. histor. 62. inseruit Schweighæuser.

ΥΠΕΡΕΥΦΡΑΙΝΟΜΑΙ] Hac et seq. gl. caret V.

ΥΠΕΡΕΧΕΙ—ὑπερασπίζει] Ex Schol. Aristoph. Eq.
F 1137. docente Hemsterhusio ad Lucian. Tim. c. 10.

[l] Μὴ δύνασθαι ὑπερέχ.] Aristophanes Pace, 17. Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας. Huc Suidas respexit. KUST.

ΥΠΕΡΕΧΙΟΣ] Ejus mentio fit supra v. Λέων, βασιλ. KUST.

[m] Αἰτιατικῇ] γενικῇ V. qui infra om. Γενικῇ δὲ—ὑπέρεσχεν.

[n] Καί τις ἦν π.] Fragmentum hoc ad Polybium referendum esse, discimus ex ipso Suida v. Ἐσπάθαζεν, et v.
G Χέρβευε. KUST.

ΥΠΕΡΕΙΑ] Il. ζ. 457.

[o] ΥΠΕΡΕΙΔΟΥΣΙΝ] ὑπερείσουσιν B.V.E.

[p] ἘΡΕΙΔΩ] Vid. p. 1434 A.

[q] Ὑπερεθαύμασα] ὑπερεθαύμασεν E.

[r] Ὁ [illegible] Ἰσίδωρος] Ex Damascio. TOUP.

[s] Ὅταν μετὰ] Seqq. om. Phot. et Lex. Seg.

[t] Τοῖς [illegible] δὴ ἐπὶ Ἰταλ. στρατιώταις] Hæc sunt verba Procopii lib. IV. de Bello Goth. c. 26. sed ubi rectius sic legi-
H tur: Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλῦσαι, &c. Et deinde, ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς τεταγμένας σφίσι συντάξεις. KUST. Reposui στρατιώταις cum V.

[u] Ἰταλίας] τῆς Ἰταλίας V.

[x] ἀποδιδόντες] διαδιδόντες V.

[y] πλεῖστον] πλείστων V.

Ὑπερηνορεόντων: Ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Ὑπερήνωρ, ὑπερήνορος.

Ὑπερῆραν: Ὑπερέβησαν. [z]Πολύβιος·

Κάμψαντες δὲ τὸν Πάχυνον, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον.

Ὑπερηφανημένος: Ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος [a]παρά τινος.

Ὑπερηφανία:

Ὑπερήφανον: [b]Πολύ.

[c]Πάντων τῶν τειχῶν κεκονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον.

Ὑπερήφανος:

Πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετή· τῇ λαγνείᾳ, ἡ σωφροσύνη· τῇ λαιμαργίᾳ, ἡ ἐγκράτεια· καὶ τῇ πλεονεξίᾳ, ἡ δικαιοσύνη· τῇ ὀργῇ, ἡ πρᾳότης· τῇ λύπῃ, ἡ χαρά· τῇ λήθῃ, ἡ μνήμη· τῇ ἀκηδίᾳ, ἡ ὑπομονή· τῇ ἀφροσύνῃ, ἡ φρόνησις· τῇ δειλίᾳ, ἡ ἀνδρεία· τῇ κενοδοξίᾳ, ἡ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταῖς λοιπαῖς. Τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετὴ, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν. Ἑαυτὸν δ' ἀντέταξεν ὁ Θεός. [d]Χριστὸς γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται.

Καὶ ὁ [e]Προφήτης·

Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν.

[f]Καὶ αὖθις·

[g]Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

Παρὰ δὲ τῷ [h]Ἀποστόλῳ, τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσωμένους, ὑπερηφάνους νοητέον.

[i]Καὶ Αἰλιανός·

Οἱ δ' ἵεντο θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ ὑπερήφανον.

Ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. Ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός. [k]Αἰλιανός·

[l]Καὶ στρωμναῖς ὕφει τοι ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις.

[m]Καὶ ὑπερηφανῶ, αἰτιατικῇ.

Ὑπεριάς: Οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

Ὑπεριδεῖν: Τὸ καταφρονῆσαι, γενικῇ.

Καὶ συνεπείσθησάν τινες τῇ ῥίμῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν.

A Καὶ, ὑπεριδόντα. Γενικῇ.

Ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

Ὑπερίδης, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος, (οἱ δὲ, Πυθοκλέους,) Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς· μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ, καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, [n]Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. Καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναικῶν δὲ ἡττήθη· ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος
B αὐτὸν [o]τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος, δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος [p]Φυγαδοθήρα, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν, [q]ἀπέθανεν. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος, τὰ ὀστᾶ λαβὼν, εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. Εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νς'.

Ὑπερίδης: Δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὢν [r]Δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασιν. Ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

C Ὑπερίονα: Τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης, ὁ αὐτός.

Ὑπέρινον: Τὸ λεπτόν.

Ὑπερίπταμαι: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερισθμίσας: Τὸν ἰσθμὸν περάσας.

Ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς [s]ἡμιονίας ὑπερισθμίσας, ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον.

Ὑπερίσταται: Προΐσταται. [t]Σοφοκλῆς. Ἠλέκτρα φησίν·
D

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
ἀπολέλοιπεν ἤδη
βίοτος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' [u]ἀρκῶ.
ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι·
ἇς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται.
ἀλλ' ἁπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία
οἰκονομῶ [x]δόμους πατρός.

E

Ὑπερηνορεόντων] Homerus Il. γ'. 176. et alibi. KUST.

[z] Πολύβιος] Lib. I. c. 25. ubi pro παχὺν recte legitur Πάχυνον. Portus, vulgatam lectionem Suidæ sequens, locum hunc sic verterat: *Cum autem flexissent crassum, trajecerunt in exlegem.* Quis hæc legens risum teneat? KUST. Reposui Πάχυνον. Ceterum pro hoc exemplo præbet A. δαδ. ὑπερῆραν τ κεφ, μου. i. e. τὴν κεφαλήν μου ex Ps. XXXVII. 4.

[a] κατὰ] παρὰ A.B.E.

[b] Πολύ. πάντων τ.] Sic locum hunc auctoritate mstorum Paris. interpunxi. Ante enim absque distinctione legebatur, Πολὺ πάντων τῶν τ. sed male. Τὸ πολὺ enim hic est interpretatio vocis ὑπερήφανον: ad quam confirmandam affertur exemplum hoc, Πάντων τῶν τειχῶν, &c. Portus hic nihil viderat. KUST.

[c] Πάντων] Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius. Tum ἐς ὕψος ὑπερήφανον κεκονιαμένων. E.

[d] Χριστὸς] κύριος B.V.E.

[e] Προφήτης] Ps. LXXIII. 4.

[f] Καὶ αὖθις—νοητέον om. V.

[g] Ἀπόδος] Ps. XCIII. 2.

[h] Ἀποστόλῳ] Rom. I. 30.

[i] Καὶ Αἰλιανὸς etc. om. A.

[k] Αἰλιανὸς om. V.

[l] Καὶ στρωμναῖς ὕφει τ.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam v. Ἀβραῖς, et v. Ὕφει. KUST.

[m] Καὶ ὙΠΕΡΗΦΑΝΩ etc. V. in marg.

ib. Exemplis confirmat Potter. ad Clement. Alex. p. 48. n. 6. Pearson. ad Ignat. Ep. p. 5, 25. HEMST.

ὙΠΕΡΙΑΣ: Οἶνος, ἀπὸ Ὑπ.] Scribe Ὑπεριὰς ἄμπελος, ἀπὸ Ὑπέρου. Athenæus lib. I. p. 31. Ὠνομάζετο δὲ παρὰ Τροιζηνίοις ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς, καὶ Ὑπεριὰς, ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Huc Suidas respexit. KUST.

ὙΠΕΡΙΔΕΙΝ] Hunc art. V. in marg.

ὙΠΕΡΙΔΗΣ] Hujus vitam descripsit Plutarchus: quem adi. KUST.

[n] Ἰσοκράτει τε] τε om. A. Photius Bibl. c. 266. Πλάτωνος δὲ τοῦ φιλοσόφου ἠκροάσατο καὶ δὴ καὶ Ἰσοκράτους.

[o] τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος] Confer Nostrum supra, v. Ἀνθ' Ἑρμιόνος. KUST.

[p] Φυγαδοθήρας] Φυγαδοθήρα A.V.E.M.

F [q] ἀπέθανεν] Vid. in Ὑπερόριον. HEMST.

[r] Δημοσθένους] Δημοσθένει A.

ὙΠΕΡΙΟΝΑ] Schol. Ven. Il. θ'. 480. Ὑπερίονος: τοῦ ἡλίου, ἤτοι ὅτι Ὑπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ἡσίοδος (Th. 374), ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ (Th. 1011). ἢ ὑπερίων ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον. Eadem habet Etymologus.

ὙΠΕΡΙΝΟΝ] Vid. Orion. Theb. Etymol. p. 157, 11. Galenus Exp. Voc. Hippocr. Ὑπέρινος: ὁ ὑπερκεκαθαρμένος ἄνθρωπος. Οὕτως γοῦν ἐξηγήσαντό τινες καὶ τὸ, ὑπερινοὺς ἰσχναίνει.
G Vid. Phrynichus Bekkeri p. 69, 15.

ὙΠΕΡΙΠΤΑΜΑΙ] Simocatta p. 16. TOUP. Deest A.V.

ὙΠΕΡΙΣΘΜΙΣΑΣ] Sic rescripsi auctoritate optimi ms. A. Ante enim minus recte legebatur ὑπερισθμήσας, per η in syllaba penultima. KUST. Vide Wesseling. Obs. I. 28. p. 122.

[s] ἡμιονίας] Scribe ἡμιολίας, i. e. *hemiolias naves:* ut apud ipsum Suidam supra v. Ἡμιολίαις, ubi idem locus
H occurrit. Portus legendum censebat ἡμιονίας, subintelligens ἁμάξας, i. e. *carros a mulis tractos:* sed quæ conjectura est ἀνερμάτιστος. KUST.

[t] Σοφοκλῆς] In Elect. 184.

[u] ἀρκῶ] ἀρκεῖ B.E. Tum ἥτις—κατατήκομαι—ἧς—οὔτις ἀνήρ—ὥσπερ ἤ τις—τάκομαι οἰκονομῶ A.

[x] δόμους] Sophocles, θαλάμους. KUST.

Οἶεν, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου [y] βιώσασα ἐν κακοῖς. Καὶ A ὁ πλείων με, φησὶ, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ [z] ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. Ἧς φίλος οὐδεὶς [a] προΐσταται, ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι· [b] ἢ ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

Ὑπερίσταμαι: Γενικῇ.

B Ὑπέρισχε: Ὑπερμάχει, προΐστασο.

[c] Σὺ δ' εἰθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου.

Ὑπερθυμάζω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερθεν: Ἐπάνω. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[d] Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Ὑπὲρ θέναρος: Παρ' [e] Ὁμήρῳ ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

Ὑπερθέντι: Ἐξειπόντι, ἀνακοινωσαμένῳ. [f] Ἡρόδοτος·

Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὡς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ [g] Ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας.

Ὑπέρθεον: Ὑπὲρ θεῶν βούλησιν.

Ὑπερθέοντες: [h] Ὑπερτρέχοντες. Καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ.

Ὑπερθήσει: Οἰκοδομήσει.

Ὑπερθιγῶν: Ἀλαζόνων.

[i] Καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθιγῶν, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθορῶν: Ὑπερπηδῶν.

Τῆς [k] Δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας, [l] θορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Ὑπέρθωμαι: Ὑπερκαθέζωμαι. Γενικῇ.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα: Ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

B Ὑπερκαταβαίνω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπέρκειμαι: Γενικῇ.

Ὑπερκέρωσις: Ὑπερκέρωσίς ἐστιν, [m] ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

[n] Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις, [o] καὶ ὑπερκερώσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι.

Ὑπερκολακεύω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερκύπτω: Αἰτιατικῇ. [p] Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ C ὑπερκύπτω, ἡ μὲν ἔσω γραφὴ [q] ἔχει αὐτὸ αἰτιατικῇ, καὶ ὁ [r] Πλούταρχος· ἡ δὲ Χαρίκλεια, γενικῇ.

[s] Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

Ὑπερλαλῶ: Γενικῇ.

Ὑπερμαζᾷ: Ὑπερτρυφᾷ, πλουτεῖ, στρηνιᾷ.

[t] Οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὡς ὑπερμαζόντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο.

D Καὶ αὖθις·

---

y βιώσασα] ἐβιώσατο V.

z ἐκδικίας] εὐδικίας E.

a ἀνὴρ ὑπερίσταται] προΐσταται A.B.V.E. Addit V. ἀλλ' ὥσπερ ἥτις ἔποικος ἀναξία οἰκοδομῶ δόμους πατρός.

b κατ' ἐκεῖνο] ἢ ἐκεῖνο A.B.V.E.M. Schol.

c Σὺ δ' εἰθήρου τοῦδ' ὑπ.] Anthol. Pal. VI. 268. εὐθήρου A. εἰθήσου V.

ΥΠΕΡΘΑΥΜΑΖΩ om. A.V.

d Οἴκου] Anthol. Pal. VI. 155.

e Ὁμήρῳ] Il. έ. 339.

f Ἡρόδοτος] Lib. V. 32. ut Portus observaverat. Ibi autem pro ἑβδομήκοντα τριήρεας, legitur, διηκοσίας τρ. Nimirum τὸ σ' et ό, inter quas literas ingens est affinitas, librarii inter se confuderunt. KUST.

g Ἀρισταγόρεω] Ἀρίσταντες V. Ἀρισταγόρου E. Mox παρεσκευάσαντο A.

ΥΠΕΡΘΕΟΝ] Ὑπὲρ θεὸν Schrevelius ad Hesych. probante Schæfero ind. ad Gnom. Poet. Brunckii ed. 1817. p. 368. Mox βουλήσεως V. sed vulg. habet Photius.

h Ὑπερτρέχοντες] ὑποτρέχοντες V. qui mox om. καὶ ὑπερθέω.

i Καὶ τοῖς φρον.] Æliano tribuit Valckenærius.

k Δήμητρος] Δήμητρας A. Mox δυνάμεθα V.

l θορόντα] Vel scribe θοροῦντα, vel θορόντα. KUST. Nihil hic vidit vir doctissimus. Sunt hæc verba Herodoti, lib. VI. c. 134. de Miltiade, ubi ita legitur: Τὸν δὲ ἀπικόμενον ἐπὶ τὸν κολωνὸν τὸν πρὸ τῆς πόλιος ἐόντα, ἕρκος θεσμοφόρου Δήμητρος ὑπερθορέειν, οὐ δυνάμενον τὰς θύρας ἀνοῖξαι· ὑπερθορόντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον. TOUP. θορόντα A.

ΥΠΕΡΘΩΜΑΙ] Sic etiam habent editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. male, ὑπέρθομαι, pro ω. KUST. Deest gl. V.

ΥΠΕΡΚΑΤΑΒΑΙΝΩ] Hanc et seq. gl. om. A.V.

ΥΠΕΡΚΕΡΩΣΙΣ] Ὑπερκέρασις Polyb. (I. 27.) p. 39. TOUP. et sic Bibl. Coisl. Montfaucon. p. 513.

m ὅτε—ὑπερέχομεν] ὅταν—ὑπερέχωμεν A.V. Bibl. Coisl.

n Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρ.] Hæc sunt verba Agathiæ, lib. V. p. 164. KUST.

o οὔτε ὑπερκ.] καὶ ὑπερκ. E. Agath. οὔτε om. A. Mox ἀπειλημμένοι A.E.

ΥΠΕΡΚΟΛΑΚΕΥΩ om. A.V.

p Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ΥΠΕΡΚΥΠΤΩ] *Sciendum est τὸ ὑπερκύπτω apud nonnullos scriptores, ut et apud Plutarchum, cum accusativo poni: apud Heliodorum vero, cum genitivo.* Nota hæc salebrosa est, in qua vertenda non tam verborum, quam sensus rationem habui. KUST. Nihil hic video, quod quenquam moretur. Kusteri autem E interpretatio futilissima est. Nimirum non intellexit vir doctissimus quid sit ἡ ἔσω γραφή: deinde Græca nonnihil laborant. Scribendum omnino: Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὑπερκύπτω ἡ μὲν ἔσω γραφὴ ἔχει ΑΙΤΙΑΤΙΚΗΙ, καὶ ὁ Πλούταρχος· ἡ δὲ Χαρίκλεια, ΓΕΝΙΚΗΙ. Dicit Suidas verbum ὑπερκύπτειν apud τοὺς ἔσω, et Plutarchum, accusativo gaudere: apud Heliodorum vero, genitivo. Quod verum est. Ἡ ἔσω γραφὴ est *scriptura Christiana, sive scripta Patrum Christianorum.* Opponuntur scilicet οἱ ἔσω et οἱ ἔξω. Paulus 1 Corinth. V. 12. Τί γάρ μοι καὶ F ΤΟΥΣ ἜΞΩ κρίνειν; Οὐχὶ ΤΟΥΣ ἜΣΩ ὑμεῖς κρίνετε; ΤΟΥΣ ΔΕ ἜΞΩ ὁ Θεὸς κρινεῖ. Ad quem locum consulendi interpretes. Consulendus et Kusterus ad Suidam, v. Ἀμφισβήτησις. Atque hinc intelligendus Marcus IV. 11. ΥΜΙΝ δέδοται γνῶναι τὸ μυστήριον τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· ἐκείνοις δὲ ΤΟΙΣ ἜΞΩ ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται. Verbum autem Ὑπερκύπτειν cum accusativo usurpat Basilius Magnus Homil. de Invidia: ΥΠΕΡΚΥΨΑΣ τῷ λογισμῷ τὰ ἀνθρώπινα. Item Eusebius, Demonst. Evang. I. 5. ΥΠΕΡΚΥΨΑΝΤΕΣ τὴν ὁρωμένην ἅπασαν κτίσιν. Addo Plu- G tarchum in Lycurgo: Ταῦρον ἐκτίθει μέγαν, ὃς ΥΠΕΡΚΥΨΑΣ τὸ Ταΰγετον ἀπὸ τοῦ Εὐρώτα πίεται. Locus autem Charicleæ, ad quem respexit Suidas, legitur apud Heliodor. Æthiop. lib. I. sub initium: Ἄνδρες ἐν ὅπλοις λῃστρικοῖς ὌΡΟΥΣ ΥΠΕΡΚΥΨΑΝΤΕΣ. TOUP.

q ἔχει] ἔχει αὐτὸ A. Dedi αἰτιατικῇ pro αἰτιατικὴν suadente Toupio.

r Πλούταρχος] Verbum hoc in Plutarcho legere me non memini. WYTTENBACH. Præf. Plutarch. p. H xxxviii.=lxii. Sed vide T. I. p. 49 D.

s Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρ.] Hæc sunt verba Heliodori initio Æthiopicorum. KUST.

ΥΠΕΡΜΑΖΑΙ] Exempla quædam attulerunt Bergler. et Wagner. ad Alciphr. I. 18. p. 98.

t Οἱ δὲ Γάλαται] Dioni Cassio tribuit Ang. Maius Excerpt. Vatic. p. 529.

Ὁ δὲ ὑπερμαζῶν, [[u]καὶ ζῶν,] καὶ χρυσίῳ βάλλων καὶ [x]τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων. A

Ὑπὲρ μᾶλλον: Ἐκ περισσοῦ.

[y]Ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι τί ποτέ ἐστι τὸ [z]λεπτόμενον.

Ὑπερμαργότερος: Ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμενέα: Ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται: Ὑπερβαίνει.

Ὕπερον: Ἡ τριβαία. B

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς: Λέγουσιν ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ· Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. Μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. Ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. C Εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. Ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· [a]ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς [b]ἀνέχεσθε. Οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. Τάττεται D τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου [c]φιλοτιμουμένων.

Ὑπέρροον: Τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. Ὑπερῷον δὲ, τὸ ἀνώγεον.

Ὑπεροπλίῃσι: Ταῖς ὑπερηφανίαις. Καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία.

Ὑπεροπλίσαι: Ὑπερνικῆσαι.

Ὑπέροπλον: Ὑπερήφανον. E

Ὑπέροπτα:

[cc]Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν
ἢ λόγῳ πορεύεται,
[d]δίκης ἀφόβητος, οὐδὲ
δαιμόνων [e]ἕδη σέβων,
κακά [f]νιν ἕλοιτο μοῖρα,
δυσπότμου χάριν χλιδῆς.

Τουτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ. Ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων, ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων, τουτέστιν, ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

Ὑπερόπτης: Ὁ παρορῶν.

Ὁ δὲ ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου, καὶ ὑβριστής.

Ὑπεροπτικώτερον:

Ὑπέροπτον: Μεγάλην.

B Ὑπερορᾶν: [g]Ὑπερβλέπειν.

Ὑπερορία: Ἡ ἐξορία.

Ὑπερορίζω: Αἰτιατικῇ. Ὑπερορῶ δὲ, γενικῇ.

Ὑπερόριον:

Τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον.

Τουτέστι, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ αὖθις·

Καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίους ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥίψαι.

C Ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῶν ὅρων.

Ὑπερόριον: Τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντη ἀλλότριον, καὶ ὑπέρογκον.

Τὸ τῶν ἀέρων ἄηθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν.

Καὶ αὖθις·

[h]Προσήκειν φήσας νέῳ ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἱρεῖσθαι. D

Ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων [i]ἐκστρατειῶν.

Ὑπέρου [k]περιτροπή: Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ [l]μηδὲν περαινόντων. Καὶ αὗται [m]δὲ αἱ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Διὸς Κόρινθος. Καί, [n]Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός. Καί, Ὁ τὴν δοκὸν φέρων. Καί, Οὐ τυθλὸς, ἀλλ' ἐκόρυξαι. Πλάτων Ἀδώνιδι·

E Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ [o]γενήσεται.

Ὑπέρου [oo]περίτροφον: Παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. [p]Παροιμία ἄλλη· [q]Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεβηρίδος.

[Ὑπερούσιος: Ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν.]

Ὑπερόφρυς: Ὑπερήφανος.

[u] καὶ ζῶν] Hæ duæ voces, ut supervacaneæ, delendæ videntur. KUST. καὶ ζῶν om. V. F

[x] τὰς κορώνας] καὶ τὰς κ. A.B.V.E.

[y] Ἦν μὲν ἀπορία] Æliano tribuit Valckenærius.

[z] λεπτόμενον] Portus legit, λεγόμενον: quod non displicet. KUST.

ὙΠΕΡΜΑΡΓΟΤΕΡΟΣ] Vid. Μάργης. HEMST.

ὙΠΕΡΜΕΝΕΑ] Sic recte ms. A. At mss. B. et C. itemque priores editt. ὑπερμανέα: cui lectioni vel literarum series refragatur. KUST. Si Homerum respicit grammaticus Il. β'. 350. reponendum mox ἰσχυρότερον. G Hoc monuit Albert. ad Hesych. q. v. In ἰσχυρότερα tamen consentiunt Photius et Lex. Seg.

ὝΠΕΡΟΝ] Alias, ὕπερος. KUST.

ὙΠΕ͂Ρ ὌΝΟΥ ΣΚ.] Confer omnino Nostrum supra v. Ὄνου σκιά. KUST.

[a] ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου] ἀνθρώπου δὲ A.B.V.

[b] ἀνέχεσθε. Οὕτω] ἀνέχεσθαι. τοῦτ' A. τούτω V. pro οὕτω. Infra τὸ κατηγορούμενον B.E.

[c] φιλοτιμουμένων] Addit V. ἤγουν τῶν λεγόντων πολλὰ καὶ ἀνωφέλητα. H

ὙΠΕΡΟΠΛΙΗΙΣΙ] Homerus Il. α'. 205. KUST.

ὙΠΕΡΟΠΛΟΝ] Il. ς'. 185.

[cc] Εἰ δέ τις ὑπ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 883.

[d] δίκας] δίκης A.B.E. Mox κακὴ A.B.V.E. et χλιδῆς A.E.

[e] ἴδεισε βίαν] ἕδη σέβων A.B.E. ἔθη σέβων V.

[f] νιν] ἀντὶ τοῦ αὐτὸν V.

ὙΠΕΡΟΠΤΙΚΩΤΕΡΟΝ] Ὑπεροπτικώτερ' A.

[g] Ὑπερβλέπειν] ὑπερβλέπειν A.B.V.E. Photius.

ὙΠΕΡΟΡΙΑ] Hanc et seq. gl. om. V.

[h] Προσήκει νέῳ φήσας] προσήκειν φήσας νέῳ A.V. προσήκειν item E.

[i] ἐκστρατειῶν] ἐκστρατιῶν V.E.

ὙΠΕΡΟΥ ΠΕΡΙΤΡΟΠΗ] Hesychius proverbium hoc sic effert, Ὑπέρου περιστροφή. Aliter Zenobius: quem vide. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 33.

[k] ΠΕΡΙΤΡΟΠΗ] περίτροφον V. γρ. καὶ περίτροφον A. in marg.

[l] μηδὲν] μηδὲ V.

[m] δ' παροιμίαι] δ' αἱ παροιμίαι A.B.E. Photius.

[n] ΑΥΘΙΣ 'Α ΠΥΘ.] Diogenianus, Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός. KUST. Sic A. et Photius.

[o] γένηται] γενήσεται A.B.E.M. Photius. Similem commutationem vide in Διαφέρομαι.

[oo] ΠΕΡΙΤΡΟΦΟΝ] Scribe περίτροπον. KUST.

[p] Παροιμία—λεβηρίδος A.V. in marg.

[q] ΓΥΜΝΟΤΕΡΟΣ 'ΥΠ.] Synes. p. 73. ὑπέρου φαλακρότερον. Respexit Proverb. XXIII. 31. ἔσονται περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέρου. TOUP.

ὙΠΕΡΟΥΣΙΟΣ] Deest gl. A.V. ὑπὲρ etc. om. B.

ὙΠΕΡΟΦΡΥΣ] Sic recte ms. A. At mss. B. et C.

Ὑπερόψη:

Ὑπεροψίαν: Καταφρόνησιν.

[f] Εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν, καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

Ὑπερωδυνία:

[s] Οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

Τουτέστι, τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.

Ὑπερώη [[t] καὶ Ὑπερώα:] Ὁ οὐρανίσκος. [u] Ὅμηρος·

Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.

Καὶ [x] Σιμόκατος·

Εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερώαν [y] χελύνην Μηδικὴν ὀϊστὸς ἐς βάθος ἐσδὺς, ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο.

Ὑπερώησαν: Ὑπεχώρησαν.

Ὑπερῷον: Τὸ ἀνώγεων.

Ὑπερώσιον: Τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπέρωσις:

Ὑπερπαίειν: Ὑπερβαίνειν, πλεονάζειν.

[z] Διὸ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι [a] δυνατὸν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν· οὕτως [b] ὑπερπεπαίκει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

Ὑπερπετεῖς: [c] Ὑπὲρ λίαν σωζομένους.

[d] Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις [e] παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν, εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θεῖν· τὸ μὲν, ἵνα [f] ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζωνται, τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσιν.

Ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα:

Ὑπερπηδῶ: Αἰτιατικῇ.

Ὑπερπίπτω: Γενικῇ.

Ὑπερπλέω: Γενικῇ.

Ὑπερπονιγεῖς:

[g] Ἵπποι ὑπερπονιγεῖς [h] γενόμενοι, οἱ δὲ ὑπέρπονοι ἐκ τῆς ἄγαν ἱππηλασίας.

Ὑπερπταίη: Ὑπερπετασθῇ.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: Ὑπὲρ τὰ μέτρα. Ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. Λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, [i] πρότερος [k] αὐτὸς ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων.

Καὶ Πλάτων ἐν [l] ᾧ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδῶν: Φάϋλλος ἐγένετο [m] πεντάεθλος, [n] ὁ Πόντιος· ὃς ἐδόκει μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἅλλεσθαι. Ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους [o] πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν: [p] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν τι πραττόντων. Διότι ὁ Φάϋλλος, ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους: Φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης [q] τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. Εἴ ποτε οὖν [r] ἐθαύμαζόν τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολικῶς, ἔλεγον, Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς [s] μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. Ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπερτέλλον: Ὑπερανατέλλον.

---

itemque priores editt. [et B.E.] male, ὑπέροφος. KUST. Post ὑπερήφανος addit V. παρὰ ὑπερίδη, ὑπερούσιος, μὴ ὑπέρου.

[f] Εἰδὼς] Josephus T. II. p. 244, 5. HEMST. B. J. III. 7, 33.

[s] Οἱ δὲ συνέπασχον τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἀκληρούντων. KUST. Vid. Παρακστῆναι. HEMST.

[t] καὶ ΥΠΕΡΩΑ A. in marg.

[u] Ὅμηρος] Il. χ'. 495. KUST.

[x] Σιμόκατος] Lib. II. c. 6. ubi pro Μηδικὴν rectius legitur Μηδικός. Refertur enim ad vocem ὀϊστός. Vicissim apud Simocattam pro ἀνὰ τὸ κράνος, ex Suida reponendum est, ἀνὰ τὸ κρανίον. KUST. Leg. Μηδικὸς ut infra v. Χελώνη. TOUP. Et sic Portus.

[y] χελύνην] χελῦνην E.

ΥΠΕΡΩΗΣΑΝ: Ὑπεχ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. θ'. 122. KUST.

ΥΠΕΡΩΙΟΝ] Supra in Ὑπέρῳον. HEMST. Deest gl. A. ἀνώγαιον E.

[z] Διὰ] Διὸ E. Et sic Polybius XIV. 5, 14. unde hoc fragmentum desumptum esse monuit Toupius.

[a] δυνατὸν ἦν] Delevi ἦν cum Polybio.

[b] ὑπερπαίει] ὑπερπεπαίκει A.V. Demosthenes c. Polycl. p. 1217. τοσούτῳ ὑπερπέπαικας πλούτῳ τοὺς ἄλλους.

[c] Ὑπὲρ λίαν σωζομένους] Interpretatio ista a loco hoc aliena est. Ὑπερπετεῖς enim proprie hic significat, *Qui aliquem transvolant*: ut ex loco Diodori, quem in nota sequente integrum damus, patet. KUST.

[d] Κλέαρχος ὁ Λακεδ. τοῖς στρ.] Diodorus Siculus lib. XIV. [c. 23.] p. 253. Οἱ μὲν Ἕλληνες τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προῆγον, ὡς δ' ἐντὸς βέλους ἦσαν, ἔθεον κατὰ πολλὴν σπουδήν· παρηγγελκὼς δ' αὐτοῖς Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν τοῦτο πράττειν. Τὸ μὲν γὰρ ἐκ διαστήματος πολλοῦ μὴ τρέχειν ἤμελλεν ἀκεραίους τοῖς σώμασι τοὺς ἀγωνιζομένους εἰς τὴν μάχην τηρήσειν· τὸ δ' ἐγγὺς ὄντας δρόμῳ προσιέναι, τὰς τῶν τόξων βολὰς καὶ τῶν ἄλλων βελῶν ὑπερπετεῖς ἐδόκει ποιήσειν. Hinc Suidas sua sumpsit: ita tamen, ut sensum et verba Diodori mutilaverit. KUST.

[e] παρήγγειλε] παρήγγελε A. qui mox om. βέλους.

[f] ἀκέραιοι] ἀκέραιοι A.

ΥΠΕΡΠΕΤΟΝΤΑΙ] Deest A.V. Ceterum A. habet in marg. Ὑπερπετῶ: αἰτιατικῇ. Ὑπερπίπτω: γενικῇ. Ὑπερπηδῶ: αἰτιατικῇ. Ὑπερσπουδάζω: γενικῇ. Ὑπέρεχω: γενικῇ, καὶ Ὑπερτερῶ: γενικῇ. Ὑπερφέρω: αἰτιατικῇ.

[g] Ἵπποι ὑπερπονιγ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἐκτραχηλίζω. KUST.

[h] γινόμενοι] γενόμενοι A.B.V. Mox τέρπονοι V.

ΥΠΕΡΠΤΑΙΗ] Sic B.V.E. ὑπερπταίη A.

ΥΠΕΡ ΤΑ ἘΣΚ.] Præter eos, qui Proverbia veterum collegerunt et illustrarunt, vide omnino Leopard. Emend. lib. I. c. 22. KUST. Originem proverbii indicarunt Zenobius VI. 23. et Eustathius Od. θ'. p. 302, 2. Plato, qui dixit ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἅλλεσθαι Cratyl. p. 413 A. multos habuit imitatores: scriptores inprimis ecclesiastici hanc formulam frequentarunt. VALCKEN. ad Joan. Chrysost. Or. 1. p. xx. Vid. supra p. 2109 A.

[i] πρότερος] πρῶτος Photii ed.

[k] αὐτὸν] αὐτὸς A.V. Photius. Tum ὑπερέβαλλε A.

[l] διαλόγῳ ᾧ] ᾧ A.V. Photius. Mox ἡ om. A. Photius ante περί.

[m] πένταθλος] πεντάεθλος A. Mox ἐδόκει A. pro δοκεῖ, et ἅλλεσθαι A.V. pro ἄλεσθαι.

[n] Πόντιος] Ὀπούντιος Portus.

[o] πεντήκοντα—συμβὰν om. V. qui rell. habet in marg.

[p] Ἐπὶ] ὑπὲρ V. Deest hic articulus A.

[q] ἐγένετό τις] τις ἐγένετο A. Photius.

[r] ἐθαυμάζοντο] ἐθαύμαζον A. Photius. Mox ordinem verborum mutavi cum A.B.E. et Photio.

[s] μύθους] Ex Zenobio rescribendum est, μισθούς. KUST. μύθους item Photii ms.

ΥΠΕΡΤΕΛΛΟΝ] Vid. Schweighæuser. ad Herodot. III. 104.

Ὑπερτενές: Ὑψηλὸν, [t]ὑπερανέχον.

Ὑπέρτερον: Κρεῖττον.

[Ὑπερτερῶ: Γενικῇ.]

Ὑπερτεροῦν: Δεσπόζον.

Ὑπερτερία: Τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.

Ὑπερτίθεται: Ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον: Παροιμία, ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπέρτονον:

[u]Βοήσομαι [x]τὰν ὑπέρτονον βοάν.

Τουτέστι, τὴν μεγάλην, καὶ ὑπερέχουσαν.

Ὑπὲρ τοῦ μηθενός: Ἀντὶ τοῦ, ῥᾳδίως, καὶ εὐχερῶς. Δαβίδ·

Ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτούς.

[Ὑπὲρ τούτων δὲ εἰμὶ κρείττων ἐγὼ, καὶ ὑπὲρ σέ:]

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν:

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνιούμενος:

Καὶ στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Ὑπεροιαζομένου: Ὑπερηφανευομένου.

Ὑπεροίσων: [y]Ὑπερβαλὼν, ὑπερενεγκών.

[z]Ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγας, ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσειν, ἐκέκτητο.

Ὑπερφαλαγγίασις: Ὑπερφαλαγγίασίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερφαίνω: Γενικῇ.

Ὑπερφερές: Μέγα, ὑπερέχον.

[a]Οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγαντιαῖον, καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

Ὑπερφέρω: Αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ.

Ὑπερφίαλος: Ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου·

[b]Ὑπερφίαλος καὶ ἀτηρής.

Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔνσπονδος. Ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου·

A [c]Ὑπερφιάλοισι μεθ' [d]ὑμῖν δαίνυσθαι.

Ἀντὶ τοῦ, ἀγαθοῖς.

Ὑπερφρονεῖ:

Ὅτι τὰ [e]ἀνθρώπεια τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει, ἢ πρόνοιαν αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

[Ὑπερφρονῶ: Γενικῇ. [f]Καὶ αἰτιατικῇ δέ.]

Ὑπερφρόνως: Ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.

B [g]Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα μόνον [h]ὀνομάζεσθαι.

Ὑπέρφρων:

[i]Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστὴς, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος, δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου, θεοῖς δὲ ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι.

Λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι, ἐν τοῖς βίοις τῶν Σοφιστῶν [k]τρα-

C νότερον.

Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων: Ἀριστοφάνης τὸν ἀλλαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. Ἀλλαντοπώλης [l]γὰρ, ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Ὑπερφυής: Μεγαλοφυὴς, μείζων.

Ὑπερφυΐα:

Ὑπέρχεται: [m]Αἰτιατικῇ. Ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται

D τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει, καὶ κολακεύει, καὶ καταπραΰνει, [n]ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

[o]Εἶδές σ' ὑπέρχεται
ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Ἀντὶ τοῦ, ληστεύει. Κόβαλοι γὰρ, οἱ μετὰ ξύλου λησταί. Τοὺς [p]αὐτοὺς δὲ καὶ κορυνηφόρους. Οἱ δὲ,

E κόβαλον, τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. Ὥσπερ, φησὶ, γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ, οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾷν. Κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ [q]πανουργήματα.

[t] ὑπερανέχον] ὑπερέχον Photius.

ΥΠΕΡΤΕΡΩ om. A.V.

ΥΠΕΡΤΕΡΙΑ] Ὑπερτηρία A.V. Sed præstat lectio vulgata. Vid. Ruhnkenius Tim. p. 266.

[u] Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον β.] Aristoph. Nub. 1153.

[x] τὰν] τὴν A. τάραν τὰν E. Mox βοὴν A. Delevi καὶ ὑψηλὴν post μεγάλην cum A.B.V.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ.] Ps. LV. 7. cum explicatione Theodoreti ad h. l. Rom. σώσεις. ERNEST.

ΥΠΕΡ ΤΟΥΤΩΝ] Deest h. v. A.V. τούτων B.E. Tum δὲ om. E.

ΥΠΕΡΟΙΑΖΟΜΕΝΟΥ] Malim ὑπεροιησαμένου. Hesychius: Ὑπεροιησάμενοι: ὑπερηφανεύοντες. KUST. Vulg. habet Photius. Vid. H. Steph. T. L. G. II. p. 1261 G.

[y] ὑπερβαλὼν] ὑπερβάλλων V. Mox μέγα om. V.

[z] Ὁ δὲ τὸ] Æliano tribuit Valckenærius.

ΥΠΕΡΦΑΛΑΓΓΙΑΣΙΣ] Mss. Paris. [et V.] ὑπερφαλαγγίωσις, per ω in syllaba penultima. KUST. Ὑπερφαλάγγισις Bibl. Coislin. p. 513.

ΥΠΕΡΦΕΡΕΣ] Ὑπερφυὲς B.E.M.

[a] Οὗ τὸ ὕψος] Æliano tribuit Valckenærius. In fine ὑπερφανεστέρα A.

ΥΠΕΡΦΕΡΩ] Xenoph. Socr. Apol. p. 704. ἀνθρώπων δὲ πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν. TOUP. Deest gl. V. Exempla vide apud Boissonad. et Abresch. ad Aristæn. pp. 343. 543.

[b] Ὑπερφίαλος καὶ ἀτ.] Homerus Il. ε'. 94. KUST.

[c] Ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμ.] Homer. Odyss. β. 310. KUST.

[d] ὑμῖν] ὑμῶν A.

[e] ἀνθρώπινα] ἀνθρώπεια A. Hæc Æliano assignat Valckenærius.

[f] Καὶ αἰτιατικῇ δέ] Hæc om. A. qui priora in marg. ὑπερφρονῶ αἰτιατικῇ V. qui h. gl. in marg.

F [g] Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Οὐχ ἴσον. KUST.

[h] ὀνομάζεσθαι] Supra v. Οὐχ ἴσον rectius legitur, ὀνομάσας. KUST. μόνον addidi cum A.V.

[i] Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολ.] Hæc sumpta sunt ex Philostrati Polemone, p. 534. KUST. Vit. Soph. I. 25, 4.

[k] τρανότερον] τρανέτερον A.V.

ΥΠΕΡΦΥΑ ΤΕΧΝ.] Aristoph. Equit. 141. Ἔτ' ἐστὶν εἷς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Vide ibi Scholiastam. KUST.

G [l] γὰρ] μὲν γὰρ V.

ΥΠΕΡΦΥΗΣ] Jamblich. v. Pythag. I. 23. ἐλλόγιμοι καὶ ὑπερφυεῖς ἄνδρες. REINES.

ΥΠΕΡΧΕΤΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 270.

[m] Αἰτιατικῇ om. A.

[n] ἀπάγων] ὑπάγων B.E.M. Mox αὐτὴν V. αὐτοῖς Schol.

[o] Εἶδέ σοι ὑπ.] Apud Aristophanem loco laudato rectius legitur,——Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται. KUST.

H ib. εἶδέ σ' οἱ B.E.

ib. Lege, εἶδες οἷ' ὑπέρχεται Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς κἀκκοβαλικεύεται. *Vides quomodo nos, tanquam senes, circumvenit et deludit.* Est autem ὑπέρχεσθαι *subrepere, subblandiri, ludificari.* TOUP.

[p] αὐτοὺς] αὐτοὺς δὲ A. Mox κορυνηφορεῖς A.V.

[q] πανουργεύματα] πανουργήματα A.

Ὑπέρχολος γενόμενος: Ἀντὶ τοῦ, ὑπεραγανακτήσας. Οὕτως Ἀντιφάνης. A

Ὑπεσταλκότες:

Ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες, πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις.

Ἀντὶ τοῦ, ὑποδύντες, ὑπεισελθόντες.

Ὑπεστειλάμην: Παρῃτησάμην, [f] ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν: [s] Ὑπεσχόμεθα.

Ὑπεστόρεσται: Ὑπέστρωται. Καὶ ὑπεστορῆσθαι. B

Ὑπέσχεν: Ὑπέκλινεν, ἔδωκεν.

[t] Οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκών γε εἶναι.

Ἀντὶ τοῦ, αὐθαιρέτως.

Ὑπεσχῆσθαι: Ὑποσχέσθαι.

Ὑπετέμνετο: Ὑπεκρύπτετο.

Ἀπὸ συνθήματος [u] ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμνετο.

Ὑπέτεινεν: Ἐπηγγέλλετο, κατεσκεύαζεν. C

Ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἔω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδείκνυσαν.

Ὑπεύθυνον:

Τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων.

Ὑπεύθυνοι: Οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπιστεύθησαν.

Ὑπέχει: Ὑφίσταται. Καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. D

Ὑπέχειν βούλεσθαι τὰς θέσεις.

[x] Ἀριστοφάνης·

Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, (ὑπλὴν) ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

Λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

Ὑπέχοντος: Κρατοῦντος. [z] Ἀριστοφάνης·

Κάπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
Ἔπειθ' ὑπέχοντος [a] ἄρτι μου τὸν θύλακον,
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τολοιπόν, ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

Ὑπεψηνισμένη: Ἀκμαία πρὸς τόκον ἢ ἐγκύμων. Ἀπὸ [b] τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, [c] ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ. B

Ὑπεψιθυρίζετο: Ἠρέμα [d] ὑπεκαλεῖτο.

[e] Καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

Ὑπειδόμενος: Ὑφορώμενος. Καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε.

[f] Τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. Τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας [g] ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ [h] κοινοῦ δεδομένον.

C Ὑπεικάθων: Ὑποχωρῶν. Καὶ [i] ὑπεικάθοιμι.

Ὑπειλημμένον: Ὑπονενοημένον.

Ὑπείξομεν: [k] Ὑποκύψομεν, ὑποχωρήσομεν.

Ὑπείπομεν: Ἀντὶ τοῦ προείπομεν. Καὶ ὑπειπεῖν, [l] ὑπαγορεύειν.

Ὑπειπούσης: Παρ' [m] Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης.

Κατεσπούδασταί σοι, ὦ γενναῖε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν
D ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ συντάξαι.

Ὑπειρέσιον: [n] Ὑπαγκώνιον τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, [o] ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.

Ὑπειρετικοῖς: Τοῖς ἐρέσσουσιν.

ὙΠΕΣΤΕΙΛΑΜΗΝ] Ex Act. XX. 20. ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν etc. Si quid E erat, quod vos docere utiliter possem, nunquam vobis defui. ERNEST.

[f] ἀπεκρυψάμην] *Occultavi, celavi.* Portum qui verterat *detexi* castigavit Suicer. Thes. Eccl. in Ὑποστέλλω n. II. HEMST.

[s] Ὑπεσχέθημεν] Mss. Paris. ὑπεσχόμεθα: quod magis placet. KUST. Sic B.V. Photius, Lex. Seg.

ὙΠΕΣΤΟΡΕΣΤΑΙ] Ὑπεστόρεσαι B. Ὑπεστόρεται E. Tum ὑπέστρωται om. E. Mox ὑπεστορῆσθαι B. ὑπεστορεῖσθαι V.

[t] Οὐδὲ τὴν ἀκοὴν] Hæc sunt verba Procopii in Vandal. F lib. I. p. 94. Leguntur etiam supra apud Nostrum v. Ἰωάννης. TOUP.

ὙΠΕΣΧΗΣΘΑΙ] Hanc gl. A. in marg.

[u] ἀφιεμένων] ἐφιεμένων A.

ὙΠΕΥΘΥΝΟΝ] γενικῇ addit A. qui rell. habet in marg. om. V.

ὙΠΕΥΘΥΝΟΙ: Οἱ μήπω] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Equit. 259. TOUP. Post h. gl. delevi ὙΠΕΡΩΣΙΟΝ: Ἄπειρον, cum A.B.V.E.

ὙΠΕΧΕΙΝ] Aristot. Topic. VIII. p. 406, 10. ubi legi- G tur τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις. Sæpius utitur simili locutione in sequentibus. HEMST.

[x] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 841.

[y] πλὴν om. A.B.V.E.

ὙΠΕΧΟΝΤΟΣ: Κρατοῦντος] Ὑπέχοντες: κρατοῦντες A.

[z] Ἀριστοφάνης] Eccles. 815.

[a] ἄρτι μου] μου ἄρτι A.E.

[b] τοῦ ψηνός, ὃ σημ.] Confer Nostrum supra v. Ἀνερίναστος, et infra v. Ψῆνες. KUST.

[c] ὃν] ὃν E. Mox ἐφάπτουσι A.E. pro ἀφάπτουσι.

[d] ὑπεκαλεῖτο] Scribe ὑπελαλεῖτο. Hesychius: Ὑπολαλεῖ: ψιθυρίζει. KUST.

[e] Καὶ Σκυθικῇ φων.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Φορτία. KUST. Valckenærius Æliano tribuit. Sed vide Toupium ad v. Φορτία.

ὙΠΕΙΔΟΜΕΝΟΣ] Polyb. p. 132. Suid. v. Αὐξέντιος. TOUP.

[f] Τὸ δὲ μειράκιον] Æliano tribuit Valckenærius.

[g] ὑπὸ ξένων καὶ πτ.] Locus hic obscurus est: quem ita verti, ac si legeretur, τοῖς ξένοις καὶ πτωχοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ δεδομένον. KUST. τί δ' ἂν—ὑποδεδομένον M.

[h] κοινοῦ δεδομένον] κοινοῦ λαοῦ ὑποδεδομένον E. Statim delevi ὙΠΙΔΕΣΘΑΙ: Ὑποθεωρῆσαι, cum A.V. Vide infra suo loco.

[i] ὙΠΕΙΚΑΘΟΙΜΙ] Statim delevi Σοφοκλῆς δέ, ὑπεικάθοιμι, cum A.B.V. Vid. Soph. Elect. 36.

ὙΠΕΙΛΗΜΜΕΝΟΥ: Ὑπονενοημένου] Ὑπειλημμένον: ὑπονενοημένον A.V. Photius.

[k] ὑποκύψομεν, ὑποχωρήσομεν] παραχωρήσομεν Photius.

[l] Προαγορεῦσαι] Ms. A. ὑπαγορεῦσαι. KUST. ὑπειπεῖν. Ὑπαγορεύειν A.B. Photius Lex. Seg. ὑπειπεῖν ἀπαγορεύειν V. ἢ. προαγορεῦσαι E.

[m] Ἀριστοφάνει] Plut. 998. Vid. Hemsterhus. p. 348.

ὙΠΕΙΡΕΣΙΟΝ] Infra suo loco rectius legitur, ὑπηρέσιον, per η in syllaba secunda. KUST. Sic Photius.

[n] Ὑπαγκώνιον] Potius ὑποζύγιον: ut ex sequentibus patet. Ceterum, notam hanc Suidas sumpsisse videtur ex Scholiaste Thucydidis ad lib. II. c. 93. cujus verba hæc sunt: Ὑπηρέσιον: Κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. KUST. Delevi in fine gl. Καὶ τὸ πληθυντικόν, ὙΠΕΙΡΕΣΙΑ. Καὶ τὰς ὙΠΕΙΡΕΣΙΑΣ, cum A.V. Ceterum non mutem ὑπαγκώνιον, quod quum proprie significet *cubital*, transfertur deinde ad pulvinum quemcunque. Hesychius Ποτίκρανον vocat. Ποτί- H κρανον, Πρόσκρανον τὸ προσκεφάλαιον, καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες. Cratinum pro ὑπηρέσιον dixisse προσκεφάλαιον testatur Pollux X. 40. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XX. 4.

[o] ἐφ'] ὑφ' E. ὑφ' Photii ms.

ὙΠΕΙΡΕΤΙΚΟΙΣ] Rectius scripseris, ὑπηρετικοῖς. KUST.

Ἔζευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα [p]ποιῶν, [q]ὥστε ὑπειρετικοῖς A ἐκπλεῖν δύνασθαι καὶ διαπλεῖν.

Καὶ αὖθις·

[r]Ὁ δ' ἦν ὑπειρετικὸν σκεῦος εὐφυές, καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Ὑπείρονος:

Ὑπειροχίδης:

Ὑπείροχος: [s]Ὑπερέχων.

Ὑπῆγεν: Ἀντὶ τοῦ, ὑπετίθετο. [t]Ξενοφῶν·

Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

[Ὑπήκουσεν ἡμῖν:]

Ὑπῆκτο:

[u]Ἡ δὲ Λιβανία τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ γενναῖον ἀποσείσασα, αἰχμάλωτον ὑπῆκτο.

Ἀντὶ τοῦ, ὑπηγάγετο.

Ὑπηνέμια: Τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια.

[x]Γίνεται γὰρ [y]αὐτῷ ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ [z]σκιαί. [a]Πράττουσι γοῦν [b]πρὸ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ.

Ὑπηνέμια: [c]Ὑπηνέμια καλεῖται τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. [d]Σύνηθες δὲ λέγειν αὐτοῖς [e]ἀνεμίδιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ·

Γόνιμον ἀνεμίδιον [f]τυγχάνει.

Ὑπηνέμια: Ὡς ἡμεῖς [g]λέγουσιν. [h]Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

[i]Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ [k]πολλάκις.

Πλάτων δὲ ὁ φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ, [l]ἈΝΕΜΙΑΙΑ. Καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ·

Ἀνεμιαῖον ἐγένετο.

B Τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.

Ὑπηνέμιοι: Ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

Ὑπήνη: Μύσταξ, τὸ γένειον, πώγων, ἢ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις· [m]τὸ δὲ κάτω, πάππος.

Ὑπήνη: [n]Παρὰ τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἰέναι. [o]Τὸ δὲ ῡπη διὰ τοῦ η, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἵημι. Ἢ, ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτῃ: Ἀκμαίῳ, ἄρτι γενειῶντι, ἔτι νέῳ.

C [p]Πρῶτον ὑπηνήτῃ ὥτι.

Ὑπήντων ταῖς γυναιξὶν, ἀσπασμοὺς, καὶ παιᾶνας, καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι λέγουσι καὶ πράττουσιν:

Ὑπηρέσιον: Τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς [q]ἀπόπατον.

---

[p] ποιῶν om. E.

[q] ὥστε ὑπειρετικοῖς] Constructionis ratio requirit, ut scribatur, ὥστε τοῖς ὑπειρετικοῖς: ut Portus etiam monuit. KUST.

[r] Ὁ δ' ἦν ὑπειρετικὸν σκ.] Hæc sunt verba Polybii de Damocle, ut patet ex Excerptis Historicis, a Valesio editis, in quibus p. 61. fragmentum hoc occurrit. Ibi autem pro ὑπειρετικὸν rectius scriptum est, ὑπηρετικόν. Confer Nostrum supra v. Εὐφυὲς, et v. Σκεῦος, ubi idem locus legitur. KUST. τὸ δὲ A. Tum ὑπηρετικὸν A.E. ὑπηρετικὸν B.

ΥΠΕΙΡΟΧΙΔΗΣ] Ὑπειροχείδης B.E.

[s] Ὑπερέχων] ὁ ὑπερέχων A.V. Statim delevi ΥΠΗΒΟΛΟΝ: Ὑποκείμενον πρὸς δάνειον, cum A.B.V.E.

[t] Ξενοφῶν] Anab. II. 1, 18. ubi ὑπήγετο—παρὰ βασιλέως πρεσβεύοντα.

ΥΠΗΚΟΥΣΕΝ ἩΜΙΝ om. A.V.

[u] Ἡ δὲ Λιβανία] Æliano tribuit Valckenærius.

[x] Γίνεται] Ex Juliano Or. VII. p. 206 C. docente Wyttenbachio ad Plutarch. II. p. 38 E. qui consulendus est.

[y] αὐτῷ] αὐτῶν B.E.

[z] σκιαί] σκιὰν V.

[a] Πράττουσι] Malim τάττουσι. KUST.

[b] πρὸ] ἀπὸ V.

[c] Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 696.

[d] Σύνηθες δὲ λέγειν αὐτ.] Locus hic et corruptus est et mutilus, qui sic scribendus est: Σύνηθες δὲ λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεμιαῖον ἀντὶ τοῦ ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Ἀλλὰ φέρε δὴ κοινῇ σκεψώμεθα, γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν. Confer Nos supra ad v. Ἄνεμος, ubi rationes emendationis hujus attulimus. KUST.

[e] ὑπηνέμιον] ἀνεμίδιον A.V. Schol.

[f] τυγχάνουσα] τυγχάνει A.V. Schol.

[g] λέγομεν] λέγουσιν B.V.E. Photius. Deest gl. A.

[h] Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ] Hos senarios Platoni ἐν Δαιδάλῳ adsignat Scholiastes ad Aristoph. Nub. 663. Nam uterque Comicus in Dædalo laudatur: de quo Ernestus ad locum. Veram autem lectionem, pace viri eruditi, subministrat Suidas: Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις. *Interdum* MULTÆ *gallinarum* MULTA *ova inania vi excludunt.* Ita interpretandi sunt isti versiculi. Βίᾳ τίκτουσι, *vi et præter naturam pariunt.* Hæc est mens Comici, quam minus D perspectam habuerunt viri doctissimi. Huc facit Varro de Re Rust. lib. II. p. 62. *In fœtura res incredibilis est in Hispania, sed est vera: quod in Lusitania ad Oceanum in ea regione ubi est oppidum Olysippo, monte Tagro, quædam e vento concipiunt certo tempore equæ: Ut hic* GALLINÆ *quoque solent, quarum* OVA ὙΠΗΝΕΜΙΑ *appellant.* TOUP.

[i] Ἐνίοτε πολλαὶ τῶν ἀλεκτρ.] Idem fragmentum Aristophanis citat Athenæus lib. IX. c. 4. p. 374. sed qui τὸ E ἐνίοτε non agnoscit; et pro πολλαὶ rectius habet πολλαί, genere fœminino. Vox ἀλεκτρυόνων enim hic non de gallis gallinaceis, sed gallinis intelligenda est: quo sensu vocabulum istud ab optimis etiam scriptoribus interdum accipi, Athenæus loco laudato docet. KUST. ἐν ἴστε. πολλαὶ Photii ed.

[k] πολλάκις om. E.

[l] ἈΝΕΜΙΑΙΑ] Imo ἀνεμιαῖον. Vide Nos supra ad v. Ἄνεμος. KUST.

ΥΠΗΝΕΜΙΟΙ] Scribe ὑπήνεμοι. Sophocles Antig. 411. F Καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι. Scholiastes: Ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἐστραμμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ πρὸς ἡμᾶς τὴν ὀσμήν. Huc Suidas respexit. KUST.

ΥΠΗΝΗ: Μύστ.] Confer Etymologum. KUST. Schol. Ven. ad Il. ω'. 348. Μύσταξ μὲν αἱ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους τρίχες, τὸ δὲ κάτω πάππος, τὸ δὲ ἐξ ἀμφοῖν ὑπήνη.

[m] τὸ δὲ κάτω] Scribe τοῦ δὲ κάτω. Vide supra v. Πάππος. KUST.

[n] Παρὰ τὸ ὑποκ.] Clarius et melius etymologiam vocis G ὑπήνη tradit Etymologus. KUST.

[o] Τὸ ῡπη] τὸ δὲ ῡπη διὰ τοῦ η A. τὸ ῡπη ἢ διὰ τί B. τὸ δὲ ῡπη ἢ διὰ τί V. τὸ ῡπη ἢ E.

[p] Πρῶτον ὑπηνήτῃ] Homer. Il. ω'. 348. KUST.

ΥΠΗΝΤΩΝ] Dionys. Halic. Ant. Rom. VIII. p. 504, 27. HEMST. p. 524, 41. ed. Sylb.

ΥΠΗΡΕΣΙΟΝ] Sic mss. Paris. At priores editt. ὑπηρετήσιον, quæ vox est spuria, et ex Lexicis delenda. Scholiastes Thucyd. ad lib. II. c. 93. Ὑπηρέσιον. κῶας, ᾧ H ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. Confer etiam Nostrum supra v. Ὑπειρέσιον. KUST.

[q] ἀπόπατον] Statim delevi οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστὶν ἔνθα καθίζονται οἱ ἐρέσσοντες, cum A.V. κυρίως—ἐρέσσοντες om. etiam B.E.

Ὑπηρέτης: Δοῦλος. [r]Καὶ ὑπηρετῶ, δοτικῇ.

Ὑπῆρξαν: Προκατήρξαντο.

[s]Οὗτοι γὰρ πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης.

Ἡρόδοτος. Καὶ Αἰλιανός·

Ὁ δ' ὑπήρξατο σωφρονεῖν.

Ὑπήτρια: Τὰ οὔθατα, οἱ [t]μασθοί.

Ὑπ' ἠοῖ: Ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

Ὑπιγή: Ἡ [u]ἀπόκλεισις. Ὑπιωγὴ δὲ, [x]ἡ σκέψις.

B Ὑπιδέσθαι: Ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπίσχεται: Ὑπισχνεῖται. Καὶ [y]ὑποσχόμενος, συνταςσόμενος.

Ὑπισχνοῦμαι: Δοτικῇ.

Ὑπνηλός: Ῥάθυμος.

Ὑπνομαχῶ: [z]Ἀριστοφάνης.

[a]Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ.

C [Ἀντὶ τοῦ, [b]ἐπαγρυπνῶ.

Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλος [c]ὁ Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν σοφωκός.]

Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν.

Ὕπνος: [d]Τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. Ἡ, στέρησις ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν ἐστὶν [e]ὁ ὕπνος. Παρὰ φύσιν δέ ἐστι στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

D Ὕπνος: Ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μακροθυμία. Δαβίδ·

Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς, Κύριε;

A Καὶ,

Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος.

[f]Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.

[[g]Ὄναρ καθ' ὕπνους νυτρακὲς λαλεῖν τόδε.]

Ὕπνῳ: Τῇ ἀγρυπνίᾳ. [h]Ὅμηρος. [[i]Καὶ [i]ὑπνῶ, ῥῆμα.]

Ὑπό: [k]Ὀλίγον.

B Ὑπόβαθμος: [l]Ὑπόβαθρος.

Ὑποβάθραν: Ὑπόβασιν, θεμέλιον.

[m]Χρόνῳ δ' ὕστερον [n]ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

Ὑποβαλλόμενοι: Πειθόμενοι, ἢ ὑποβλήτους λέγοντες, ἢ ἰδιοποιησάμενοι. [o]Σοφοκλῆς·

Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς.

C Τουτέστιν, [p]Εἰ δ' οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἢ [q]ἄλλου τινός.

[[r]Καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος Αὐξέντιος.

Ἀντὶ τοῦ, ἀποκριθείσης, ἐκφωνάσης τὸν λόγον τοῦ Δουκός.]

Ὑποβασμόν: Ὑποβάθραν.

D Ὑποβήσονται: Ταπεινωθῶσιν, ὑποπέσωσιν.

Ὅτι [s]οὔτε τοῦ σχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσὶν, ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν [t]ἐξουσίαν σοι τοῦ πράττειν ὅ τι ἂν αὐτοῖς [u]ὑπολαμβάνῃς συνοίσειν.

---

[r] Καὶ Ὑπ. δοτικῇ om. A.V.

[s] Οὗτοι] Οὗτοι γὰρ A.V. Tum πρῶτον A. Locus Herodoti est IV. 1.

[t] μασθοὶ] μασθοὶ A.

Ὑπ' ἨΟΙ: Ὑπὸ τὸν ὄρθρον] Homer. Iliad. Θ. 530. Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες. Ubi Schol. Ὑπὸ τὴν ἕω. Ὑπὸ τὸν ὄρθρον. Ad hunc locum respexit Suidas. Sed utrobique legendum una voce, Ὑπηοῖοι. Homer. Odyss. ρ΄. 25. μή με δαμάσσῃ Στίβη ὙΠΗΟΙΗ. Apollon. Rhod. IV. 841. Ὡς κεν ὙΠΗΩΙΟΙ μνησαίατο νόστου ἑλέσθαι. TOUP. Similiter fere viri docti ad Hesych. v. Ὑπ' ἠοίῃ.

[u] ἀπόκλεισις] Sic et omnes editt. præcedentes habent. At mss. Paris. ἀπόκλεισις, per diphthongum ει in syllaba penultima. KUST. Sic etiam V.E.

[x] ἡ σκέψις] Scribe ἡ σκέπη. Vide Hesych. v. Ἰωγὴ, et Nostrum ead. v. KUST.

[y] ὙΠΙΣΧΝΟΥΜΕΝΟΣ] ὑποσχόμενος A.B.V. ὑπισχόμενος E.

ὙΠΙΣΧΝΟΥΜΑΙ A. in marg.

[z] Ἀριστοφάνης] Xenophontem Cyrop. II. 4, 26. citat Thomas Magister p. 871. Xenophontem ex Atticis solum hac voce usum testatur Mœris.

[a] Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργ. τετ.] Locus hic sumptus est ex Synesii Epist. CXXIX. Ceterum verba illa, ἀντὶ τοῦ ἐπαγρυπνῶ. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλος Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν σοφωκός, vel omnino ex textu ejicienda sunt; vel saltem ad finem articuli hujus rejicienda. Sunt enim loco alienissimo posita, et seriem verborum Synesianorum omnino interrumpunt, quæ sic continuanda sunt: Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ. Ἐν δορὶ μέντοι μάζα, &c. Sic enim apud Synesium legitur. KUST.

[b] ἐπαγρυπνῶ] ἐπαγρυπνῶ A.B.V.E. Seqq. ἦν μὲν—σοφωκὸς leguntur supra p. 2403 A.

[c] Μάρκελλος] ὁ Μάρκελλος A.B.V. Mox μεμασμένη V.

[d] Τὸν ὕπνον——περὶ τὸ ἡγεμονικὸν] Hæc erat sententia Stoicorum de somno: ut patet ex Laërtio, apud quem in Zenone Citt. num. 158. hæc ipsa verba leguntur. KUST.

[e] ὁ ὕπνος om. V. Mox τῶν ὀφθαλμῶν V. qui deinde iterat Ὑπήτρια. Statim delevi ὝΠΝΟΣ ἀργία αἰσθήσεων, γινομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν ταῖς κοιλίαις τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἢ, ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. ἔστι δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν, cum A.B.V.E. quæ fortasse interpolata sunt ex Zonara.

ὝΠΝΟΣ: Ἐπὶ Θεοῦ] Ex Ps. XLIII. 23. cum explicatione Theodoreti. Alter locus est Ps. LXXVII. 65. ERNEST. Hæc A. in marg.

[f] Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκ.] Aristoph. Nub. 705.

[g] Ὄναρ καθ' ὕπν.] Est versus oneirocriticus, qui apud Astrampsychum rectius sic legitur: Λαλεῖν καθ' ὕπνους νυτρακὲς τέθνηκε τόδε. KUST. Deest V.

[h] Ὅμηρος] Respexit ad locum illum Poetæ Odyss. μ΄. 281. Ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ. Ibi enim τὸ ὕπνῳ quidam per ἀντίφρασιν pro ἀγρυπνίᾳ positum existimabant, teste Eustathio, p. 1721, 56. KUST.

[i] ὙΠΝΩ] Aristoph. Lys. 143. TOUP. καὶ ὑ. ῥ. A. in marg. om. V.

[k] Ὀλίγον] ὀλίγον A.V.E. Photius, Lex. Seg.

ὙΠΟΒΑΘΜΟΣ om. V.

[l] Ὑπόβαθρος] ὑπόβαθρον Photii ed. quomodo correxit H. Stephanus indice T. L. G. par. 2. p. 144 D.

[m] Χρόνῳ δὲ] Diog. Laërt. I. 94. PORSON.

[n] ὑποβάθρῳ] An potius scribendum est ὑποβάθρῳ, ut respondeat capiti articuli. KUST.

[o] Σοφοκλῆς] Aj. 188.

[p] Εἰ οὐκ] εἰ δ' οὐκ A.B.V.E. Schol. Soph.

[q] ἄλλου τινὸς] Ὀδυσσέως Schol. Soph.

[r] Καὶ ὑποβαλούσης] Seqq. om. A.V.

[s] οὔτε τοῦ σχήματος, ἐφ' οὗ ν.] Hæc sunt verba Dionys. Halicarnass. lib. VIII. p. 519. sed ubi pro οὔτε legitur τοῦτο, quam lectionem in versione secuti sumus. Vide etiam Paul. Leop. Emend. lib. I. c. 16. qui Suidam ex Dionysio hic emendandum esse recte monuit. KUST.

[t] ἐξουσίαν] ἐξουσίαν σοι A.V.

[u] δοκεῖν] ὑπολαμβάνῃς A.V. ὑπολαμβάνειν B.

Ὑποβιβάζοντες: Ἐλαττοῦντες.

Ὑποβιβάζουσιν: Ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος: Ὑπονοῶν, ἐχθραίνων, ἐπιτηρῶν.

Καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν, καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον.

Ὑποβλήδην: Ὑποβαλὼν λόγον, ὑποκρουστικῶς ἔτι [v] λέγοντος.

Ὑπόβλητον: Οὐκ ἀληθὲς, ἀλλὰ πεπλασμένον. Ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς·

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα.

Καὶ αὖθις·

[w] Οὐδεὶς ἐρεῖ ποτ' ὡς ὑπόβλητον λόγον
[x] Αἴας ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.

Ἀντὶ τοῦ, γνήσια τῆς [y] διανοίας σου τὰ εἰρημένα, οὐχ ὑπόβλητα· [z] οἰκεῖα οὖν σαυτῷ εἶπας. Ὅμως γε μὴν [a] παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Ὑπόβλητος: Ὁ νόθος.

[b] Ὑποβλήτους ἂν εἶπεν αὐτοὺς καὶ νόθους ἄντικρυς. Ἀνέπλησαν [c] δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Ὑποβολή: Ὁμοιότης, προσθήκη.

[d] Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι· οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν [e] ἐχόμενον.

Ὑποβολιμαῖοι: [f] Ὑποβαλλόμενοι, καὶ εἰσποίητοι. Ἐπὶ τῶν [g] χαμαιριφῶν παιδίων, [h] ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον: Τὸ δακτυλίδιον.

Ὑποβρύχιοι: Ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέντες.

A Ὑπόγαιοι: Οἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπογενειάζων: Λιτανεύων, ἀπὸ [i] τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπόγεων: Οὐδετέρως. [k] Ὑπόγαιον δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπόγειος: Ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπὸ γῆν [l] οἰκοῦντες: Λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ [m] Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας,
B καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ΄ Καταλόγου [n] Κατουδαίους ὀνομαζομένους.

Ὑποκύδεις γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι: Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ὑποκύδης ἐστὶν, ὁ δίυγρος τόπος. Ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται, ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται: Δείκνυται.

[o] Οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε,
C δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

Ὑπογραφεῖς: Οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαϊστί. Νότα γὰρ, τὰ γράμματα.

Ὑπογραφόμενος:

[p] Ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ πλοκῆς· τό τε σύμπαν, γυναικείῳ ἤθει χρώμενος.

Περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

D Ὑπόγυον: Ἐγγύτερον, πρόσφατον, νεωστὶ γινόμενον, τὸ [q] πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον, τὸ ἐχθές.

ὙΠΟΒΙΒΑΖΟΝΤΕΣ] Ὑποβιάζοντες A.B. Vulg. defendunt Photius et Lex. Seg. Post ἐλαττοῦντες addunt edd. ἢ ὑποβιάζοντες, quæ delevi cum A.B.V.

ib. Nullum adhuc exemplum se obtulit verbi ὑποβιάζειν. In vulg. lex. scribit Steph. exponi *violenter depellere*. Apud Procop. B.V. II. 4. legas, ὑποβιαζόμενοι τῆς τῶν λαφύρων ἐπιθυμίας ἐς ὀλιγωρίαν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐτράποντο. Verum ubi ὑποβιβαζόμενοι forsan restituendum, sensu, ut videtur, optimo pro ἐλαττούμενοι. ABRESCH.

ὙΠΟΒΙΑΖΟΥΣΙΝ] Vel series literarum ostendit, scribendum esse, ὑποβιβάζουσιν. KUST. Et sic dedi cum Photio et Lex. Seg.

ὙΠΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ: Ὑπονοῶν, ἐχθραίνων] Sic quoque totidem verbis Hesychius. Uterque respexit ad 1 Reg. XVIII. 9. Καὶ ἦν Σαοὺλ ὙΠΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΣ τὸν Δαυὶδ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. TOUP.

ὙΠΟΒΛΗΔΗΝ] Est vox Homerica. [Il. α΄. 292.] KUST.

[v] λέγοντος] λέγων Photius, sed cum Suida consentit Lex. Seg.

ὙΠΟΒΛΗΤΟΝ: Οὐκ ἀλ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 794. Ibi autem pro τοὺς παῖδας, legitur, παίδων ἀλλοτρίων. KUST.

[w] Οὐδεὶς ἐρεῖ π.] Sophocl. Aj. 481.

[x] Αἴας] Αἴαν A.B.V. Mox ἐλέγξας V. Tum αὐτοῦ A.V. Delevi statim Παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις, cum A.V.E.

[y] τῆς διανοίας] διανοίας σου A.B.V.

[z] ἀλλ' οἰκεῖα] οἰκεῖα οὖν A.V.

[a] παῦσαι] παύσῃς E.

[b] Ὑποβλήτους] Æliani, judice Valckenærio.

[c] δὲ τὴν] δὲ om. E.

[d] Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβ.] Hæc sunt verba Laërtii in Solone, lib. I. num. 57. KUST.

[e] ἐχόμενον] στίχον addit A. τὸν στίχον V.

[f] Ὑποβαλλόμενοι] εἰσβαλλόμενοι E.

[g] χαμαιριφῶν] χαμαιρεφῶν E.

[h] ἅπερ ἑαυτῶν ἀποβ.] Rescribo ex Hesychio, ἅπερ ἑαυταῖς ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες. KUST. ἑαυτῶν V.

ὙΠΟΒΡΥΧΙΟΝ—ποντισθὲν] Ὑποβρύχιοι—ποντισθέντες A. Photius, Lex. Seg. Ὑποβρύχιαι—ποντισθεῖσαι Schol. Platon. p. 62.

ὙΠΟΓΑΙΟΙ] Ὑπόγαιοι A. Ὑπόγαια V. Tum αἱ ὑπὸ A.B. οἱ ὑπὸ E. om. V.

E ὙΠΟΓΕΝΕΙΑΖΩΝ] Synes. p. 108. et Epist. 121. Hinc corrigend. Hesych. qui male habet ἀπὸ τοῦ γονίου. Respexit Æschin. c. Timarch. p. 179. quod et vidit Pierson. ad Herodian. p. 443. Leg. ap. Æschin. ἐν συνδικῷ p. 34. Sic ἅψεσθαι γενείου Philostr. p. 626. Joseph. p. 398. Dio. Halicarn. II. p. 107. Homer. Il. θ΄. 371. TOUP.

[i] τοῦ γενείου] ὑπὸ τοῦ γ. V. Photii ed. ἀπὸ τοῦ γ. A. Photii ms. Lex. Seg. Etymol. ms. Dorvill.

ὙΠΟΓΕΩΝ] Ὑπόγεως V.

[k] ὙΠΟΓΑΙΩΝ] Lego ὑπόγαιον, per ο in ultima syllaba.
F KUST. Ὑπόγειον V. Seqq. om. A.

ὙΠΟ ΓΗΝ ΟΙΚ.] Ex Harpocratione. KUST.

[l] ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ] οἰκοῦντες A.E. pr. Photius.

[m] Περίπλῳ] περὶ πέπλῳ A.

[n] Κατουδαίους] καττουδαίους A.B.E. Photii ms.

ὙΠΟΚΥΔΕΙΣ ΓΑΡ ΕΙΣ.] Et hæc ex Harpocratione sumpta sunt. Ceterum, nota hæc extra ordinem literarum posita est, quæ infra suo loco collocanda est. KUST. Arcte jungitur hæc gl. præcedenti cum in Photio, tum in Harpocrationis ms. Pal.

G [o] Οἷς πᾶσι] Ex Diodor. Exc. Legat. T. II. p. 621. ut monuit Wesseling. ad XIX. 46. p. 353. Vid. et Polyb. p. 532 bis. TOUP.

ὙΠΟΓΡΑΦΕΙΣ] Vid. Λεξάντας. HEMST. Hanc gl. A. in marg. ubi om. λεγόμενοι. Statim delevi ὙΠΟΓΡΑΦΗ: Λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων, cum A.B. V.E. Exstant ea apud Zonaram. Toupius citat Herodian. IV. p. 158. λέγων σύντεχνος ὑπογραφὰς ἢ παιδιάς.

[p] Ἐγχρίων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τ.] Hæc sunt verba Nico-
H lai Damasceni de Sardanapalo, Assyriorum rege, ut patet ex Excerptis Historicis a Valesio editis, in quibus p. 425. hic ipse locus legitur. Vide etiam Nostrum supra v. Σαρδανάπαλος. KUST. ἐγχρίων V.

ὙΠΟΓΥΟΝ] Pollux p. 989. πόλιν ὑπόγυον. TOUP.

[q] πρὸ ὀλίγου] Sic ms. A. At priores editt. minus recte, πρὸς ὀλίγον. KUST.

Προέθηκεν ὑπέγγυον, ῥαβδίσκοις ʳγενομένοις, τῷ ˢκαιρῷ χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος.

Μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυια πταίσματα τὴν συμφορὰν ἔχει.

Καὶ αὖθις·

ᵗὈλισθηρὸς δ' ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος ᵘπεπηγότος ὑπογύου τε καὶ πολλοῦ· ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

Ὑπὸ δακρύοις: Σὺν δακρύοις.

ˣΚαλεῖτε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

Ὑπὸ δαισὶν ἐνακμαζούσαις τῷ πυρὶ ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν:

Ὑποδεής: Ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρτάσαι: Ὑποδῦναί που, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξη: Ὑποδέχῃ, τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος: Ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια: ʸΠεριτραχήλια.

Ὑποδερίδα: Ὁρμίσκον, πλόκιον.

[Ὑποδέχομαι: Αἰτιατικῇ.

Ὑποδεικνύω: Δοτικῇ. Καὶ ὑποδεικνύντος. Ὑποδεικνύναι δέ.]

Ὑποδεῖσθε: Περιδεσμεῖτε.

ᶻὙποδεῖσθε (δ' ὡς τάχιστα) τὰς λακωνικάς.

Ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

Ὑπόδημα: Τουτέστι, τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. Ὁ Θεός φησι πρὸς Μωϋσῆν·

ᵃΛῦσαι σου τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν· ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

Ὑποδήματα: Οὕτω προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου. Καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ Κύ-

A ριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων·

ᵇἘπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου.

ᶜΔιὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα, καὶ τὸ τέρμα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. Καὶ ὁ προφήτης·

ᵈΠροσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑπόδικοι: Κατάκριτοι.

B Στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν ᵉβουλεύσαντες παρὰ Δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται.

Ὑποδμώς: Δοῦλος.

Ὑποδουμένη: Τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Ὑποδοχῆς: Πλήθους.

Ὑποδοχῆς Διονυσίων.

Ἀντὶ τοῦ πλήθους, καὶ πολλῶν Διονυσίων. ᶠἈριστοφάνης.

C Ὑπόδρα: Δεινῶς.

Ὑποδράξ:

Ἡ δ' ᵍπελιδνωθεῖσα, καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ ἰσσομένη.

Τουτέστιν, ὠχριάσασα, καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

Ὑποδρόμους: Στόμια.

Ὑπόδυθι: ʰΚαλύπτου. ⁱΚαὶ ὑπέρεχε ἄνωθεν:

D ᵏἈριστοφάνης Ὄρνισι·

Λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν.

Ὑποδύς: Ὑπεισελθών.

Ὑποδύτην: Τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ἐπενδύτην δὲ, τὸ ἐπάνω.

Ὑποζώματα: Ξύλα τῆς νεώς. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν

ʳ γενομένοις] γινομένου V.

ˢ καινῷ] καιρῷ A.B.V.E.

ᵗ Ὀλισθηρὸς δὲ ἦν] Hæc sunt verba Appiani in Libycis p. 127. TOUP.

ᵘ πεπηγότος] πεπληγότος A.V. Mox ᾧ τῶν V. ὃ τῶν E.

ˣ Καλεῖτε] Hæc Æliano tribuit Valckenærius. τοῖς ante δακρύοις om. A.

ΥΠΟ ΔΑΙΣΙΝ ἘΝΑΚΜ.] Fragmentum hoc auctius habes v. Δάς, et v. Ὕφει. Ceterum pro ἐνακμαζούσαις malim ἐπακμαζούσαις, ut legitur supra v. Δάς. KUST.

ΥΠΟΔΕΝΔΡΤΑΣΑΙ] Aliter vocem hanc exponit Hesychius, quem vide. KUST.

ΥΠΟΔΕΞΗ] Ὑποδέξη Photius, ubi notat editor; "Ita "primo; sed punctum supra η, et ut videtur ι in ς mu"tatum, ut voluerit Ὑπόδεξις vel Ὑποδέξεις. Pergendum "erat, ὑποδοχή." Hesychius: Ὑποδεξίη: Ὑποδοχὴν, ἢ ἡ χορηγία πρὸς ὑποδοχήν. Vel ex Apollonio reponendum Ὑποδεξίη: ὑποδοχή. Schol. Il. ι'. 73. Ὑποδεξίη: ἡ πρὸς ὑποδοχὴν χορηγία. Et hic et in Hesychio Wassius reposuerit Ὑποδεξίη. Πρὸς om. V.

ΥΠΟΔΕΞΙΟΣ: Ὑποδοχεύς] Λιμένος ὑποδεξίου habet Herodotus VII. 49. "ὑποδοχῆς legendum, adjectivum autem "ὑποδέξιος prorsus obliviscendum videtur" inquit Lobeckius ad Phryn. p. 315.

ʸ Περιτραχήλια] Delevi statim Ὥσπερ καὶ περιδέραια, cum A.B.V.

ΥΠΟΔΕΧΟΜΑΙ] Hanc et seq. gl. om. V. Habet A. in marg.

ᶻ Ὑποδεῖσθε δ' ὡς τ.] Aristoph. Eccles. 269. δ' ὡς τάχιστα om. A.V.E.

ᵃ Λῦσαι τὸ ὑπόδημα τ.] Exod. c. III. 5. KUST.

ib. λῦσαι σου A.V.E. omisso σου post ποδῶν.

ᵇ Ἐπὶ τὴν Ἰδουμ.] Ps. LIX. 9.

ᶜ Διὰ τοῦτο καὶ ὑποπ.] Vide Suicerum in Thesauro Eccles. v. Ὑποπόδιον. KUST.

ᵈ Προσκυνεῖτε] Ps. XCVIII. 5.

E ᵉ βουλεύσαντες] βουλεύοντες A.B.

ΥΠΟΔΜΩΣ] Od. δ'. 386.

ΥΠΟΔΟΥΜΕΝΗ: Τὰ ὑποδ.] Ex Schol. Aristoph. Eccles. 36. ubi βαλοῦσα.

ᶠ Ἀριστοφάνης] Locus Aristophanis, quem respexit Suidas, exstat in Pac. 529. Ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων. Ubi consulendus Scholiastes. Vocem autem ὑποδοχὴν usurpat Polybius in Excerpt. Legat. p. 1259. Ἀποδεξάμενος δὲ τοὺς ἄνδρας φιλανθρώπως, τὴν μὲν πρώτην ΥΠΟΔΟΧΗΝ αὐτῶν ἐποιήσατο μεγαλομερῶς. Necnon Teles apud Sto-

F bæum p. 780. Ὄψον μὴ τὸ τυχὸν, οἶνον ἡδὺν, ΥΠΟΔΟΧΑΣ ΤΑΣ ἘΠΙΒΑΛΛΟΥΣΑΣ. Quæ locutio notanda. Athenæus lib. V. 13. p. 210. Ὁ γὰρ τῷ προειρημένῳ Ἀντιόχῳ ὁμώνυμος βασιλεὺς, Δημητρίου δ' υἱὸς, ὡς ἱστορεῖ Ποσειδώνιος, ΥΠΟΔΟΧΑΣ ποιούμενος καθ' ἡμέραν ὈΧΛΙΚΑΣ, χωρὶς τῶν ἀναλισκομένων σωρεύματα ἑκάστῳ ἀποφέρειν ἐδίδου τῶν ἑστιατόρων ὁλομερῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζώων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληροῦσαι δυνάμενα. TOUP.

ΥΠΟΔΡΑ] Homer. Il. α'. 148. et alibi. KUST.

ᵍ πελιδνωθεῖσα] Vid. Πελιδνόν. Opinor, ex Fabulis.

G TOUP.

ΥΠΟΔΡΟΜΟΥΣ] Philo II. p. 343. *portus*. TOUP. Post στόμια delevi Ἡ τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι, cum A.B.V. Photio, Lex. Seg. et Hesychio.

ʰ Καλύπτου] ἀντὶ τοῦ καλύπτου A.V. Mox σκιάδειον B.V. pro σκιάδιον.

ⁱ καὶ ὑπ. ἄνωθεν] Hæ tres voces, ut supervacaneæ, delendæ sunt. KUST. Mihi secus videtur. Non quidem pertinent ad interpretationem vocis Ὑπόδυθι, sed

H voluit Suidas hic docere, uti ὑποδύναι dici de eo qui *obtegitur umbella*, ita ὑπερέχειν ἄνω de eo qui *aliquem tegit umbella*, eam tenens supra caput ipsius. BOS.

ᵏ Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1511. Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε Ἄνωθεν. KUST.

ΥΠΟΖΩΜΑΤΑ: Ξύλα τῆς ν.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 279.

A ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα, ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον καὶ ζωμευμάτων. Ἀπείρητο ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. Εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις· ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης·

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
[l]ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ὑποζύγια: Οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες.

Οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. Ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσχώρων.

[m]Λέγονται ὑποζύγια καὶ τἆλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων, [οἷον, ἵπποι τε, καὶ ἡμίονοι, καὶ ὄνοι.]

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος: Ὁ μὴ ἐκ τῆς [n]ἑαυτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. Εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης.

C [o]Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

Ὑποθερμανθεῖσα:

Ἡ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, ᾐτιᾶτο αὐτόν.

Ὑπόθεσις: Περιοχὴ, αἰτία. Λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

D **Ὑποθέτης**: Ἀρχηγὸς, σύμβουλος.

Οὐκ ἠδύνατο γνωσθῆναι τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ὑποθεῖν οὐκ ἐῶ: Ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν, [p]ὑποσκελίζειν, ἐμποδὼν ἵστασθαι.

Ὑποθήγων: Ἐρεθίζων, προτρεπόμενος, [q]ἐπαλείφων.

Ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

Ὑποθήκαις: Παραινέσεσι.

E **Ὑποθημοσύνη**: Διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι: Διδάξω. Καὶ ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα.

Δοὺς, φασὶν, ἐπικρατῆσαι, [r]ὑποθέμενον τῷ βασιλεῖ, λ' πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι: Τὸ ἐγκρύπτεσθαι.

Ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἐνέδραν ὑποκαθίζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις.

Καὶ αὖθις·

Ἐν κοίλαις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

Ὑποκαθέσθαι: Συγχωρῆσαι, ἀφεῖναι.

[s]Ὁ βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

B **Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς**: Οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα, καὶ πρᾳότερον γενέσθαι. Τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκαθημένης: Ἐγκρυπτομένης, ἐναποκειμένης.

[t]Διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντες τοῦ Φιλίππου, ταχέως [u]ὑπήκουσε.

Καὶ [x]ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες.

Οἱ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Ὑποκατάβασιν: Παραχώρησιν.

Ὑποκατακλίνεται: Ὑποκάτω κάθηται.

[y]Κληθεὶς δὲ εἰς ἑστίασιν ὑποκατακλίνεται πάντων, καταφρονηθεὶς, ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Ὑποκεκορισμένη: [z]Ὑποκεκριμένη.

Ὁ δὲ ὑποκεκορισμένῃ καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Ὑποκεῖμαι: Δοτικῇ.

Ὑποκείσεται: Ὑποβληθήσεται.

Ὑποκινήσαντα: Κινηθέντα, σαλευθέντα. Ἐπὶ τῶν τυπτομένων. [a]Ἀριστοφάνης·

Σκόπει νῦν, ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Ὑποκληιζομένην: Πεφημισμένην.

Ὑποκνισθέντες: Λυπηθέντες, παροξυνθέντες. Κνίζω γὰρ, τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω.

Ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

Ὑποκορίζεται: Κολακεύει, ὑποκρίνεται.

[b]Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν. Διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουσεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

Ὑποκοριζόμενοι: [c]Διασύροντες. [d]Ξενοφῶν φησιν·

[l] ταῖσι—τριήρεσι] τῇσι—τριήρησι A.

[m] Λέγεται] λέγονται A.V. τἆλλα—οἷον om. E. οἷον—ὄνοι om. A.V. et credo B.

[n] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ A.V. Mox δ' om. V.

[o] Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τ.] Hæc nihil faciunt ad v. Ὑποζυγιώδης. KUST. Hæc om. Photius, Etymol. M.

ΥΠΟΘΕΙΝ] Sunt Aristoph. Eq. 1158. ABRESCH.

[p] ὑποσκελίζειν] Jungenda seqq. cum superioribus patet ex Schol. Aristoph.

ΥΠΟΘΗΓΩΝ] Ælian. in Λαμία. Ὑπάγει. HEMST.

[q] ἐπαλείφων] Polyb. p. 190. Hesych. in v. Supra ad v. Ἐπαλείφων. Evagrius p. 423. πρὸς τὸν ἀγῶνα ἐπαλείφων. TOUP.

ΥΠΟΘΗΚΑΙΣ] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. I. 61.

ΥΠΟΘΗΜΟΣΥΝΗ] Theodoret. 139. TOUP. Il. ο'. 412. ὑποθημοσύνῃσιν, ubi Schol. ὑποβολαῖς, διδασκαλίαις.

ΥΠΟΘΗΣΟΜΑΙ] Aristoph. Av. 1362.

[r] ὑποθέμενος] ὑποθέμενον A. Mox λ' om. V.

[s] Ὁ δὲ βουληθεὶς] Polybii in Excerptis Valesii, p. 118. Quod et recte observavit Ernestus. TOUP. Polyb. XXIV. 8, 8. ubi vid. Schweighæuser.

[t] Διόπερ ὑποκαθημ.] Ex Polybio IV. 29, 7.

[u] ὑπήκουσαν] ὑπήκουσε A.V.

[x] ΥΠΟΚΑΘΗΜΕΝΟΙ] Philostr. vit. Apollon. p. 114. TOUP.

ΥΠΟΚΑΤΑΚΛΙΝΕΤΑΙ] Aristid. II. p. 143. v. Χαρίζεσθαι. Plutarch. Ages. p. 611. Suid. v. Ἄρασθαι. Achilles Tatius p. 495. ὑποκύπτων καὶ ὑποκατακλινόμενος. Dio

F Chrys. p. 158. TOUP.

[y] Κληθεὶς] Κληθεὶς δὲ A. Sumptus locus est ex Josepho A. J. XII. 4, 9. Usque ad ἐπὶ om. V. πάντων sine ἐπὶ A.B.E.

[z] Ὑποκεκρυμμένη] Ms. A. [et B.V.E.] ὑποκεκριμένη, quæ vera lectio est. Vide paulo post v. Ὑποκορίζεται. KUST.

[a] Ἀριστοφάνης] Ran. 657. ubi pro ὑποκινήσαντα legitur παρακινήσαντα. KUST.

G ΥΠΟΚΛΗΙΖΟΜΕΝΗΝ] Sophocl. Aj. 225. quam vocem Scholiastes ibi exponit, φημιζομένην. KUST.

[b] Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτ.] Hæc sunt verba Damascii de Isidoro philosopho, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1031. hic ipse locus αὐτολεξεὶ legitur: ut Pearsonius bene observaverat. KUST.

[c] Διασύροντες] Similia Schol. Platon. p. 156. Conf. Ruhnken. ad Tim. p. 156.

[d] Ξενοφῶν φησιν] Lib. II. [1, 26.] Ἀπομνημ. p. 738. KUST. De eo loco nuperrime egerunt viri doctissimi

H ad Mœrin. Sed omnes fefellit elegantissima locutio. Interpretatio autem Suidæ futilissima est. Ὑποκορίζεσθαι non est διασυρόντων, sed blandientium. Quod ex Damascio in vita Isidori patet. Ita Plato de Repub. lib. III. p. 200. edit. Massey. Οὐχ ἦν ἄνοιαν οἷον ΥΠΟΚΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ καλοῦμεν ὡς εὐήθειαν. Plutarch. in Solon. p. 189. edit. Bryan. Ἃ δ' οὖν οἱ νεώτεροι τοὺς Ἀθηναίους λέ-

A Οἱ δὲ μισοῦντές με ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν.

Ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. Λέγει γὰρ ἐν τῷ [e] Παραπρεσβείας·

Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται [f] δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι.

[g] Πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες, οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους.

B Ὑποκοριστικόν: Ἔλαττον.

Ὑποκορίζω: Κολακεύω.

Ὑπόκωφος: [h] Ὁ ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος.

Ὑπὸ κρασίν: Ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑποκρεκόντων: [i] Κρουόντων, [k] ἐγγιζόντων.

Ὑπόκρηνον: Ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

Θῆκε δὲ λᾶαν
σκληρὸν ὑπόκρηνον.

C Ὑπόκριναι: [l] Ἀποκρίθητι.

[Ὑποκρινάμενοι: Ἐκλεξάμενοι.]

Ὑποκρίνεσθαι: Τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. Καὶ ὁ [m] ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ χορῷ. [n] Θουκυδίδης ζ'·

A Εἰ δ' οὐδὲν [o] ὑπεκρίναντο, διεφθείροντο.

Καὶ οἱ Ἴωνες. Οὕτως [p] Ἡρόδοτος.

Οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων [q] ἀπηλλάττοντο.

[r] Πολύβιος·

Τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ Γάϊον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας [s] ἐπανάγοντας· [t] ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

Ὑποκρίνοντι: Ἀποκρίνοντι.

B Ὑποκροτεῖν: Ἀντιφθέγγεσθαι, ἀντιλέγειν ἁπλῶς καὶ ὡς ἔτυχε· τὸ δὲ ὑποκροτεῖν [u] ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν καὶ κωλύειν.

Ὑποκροτοῦσιν: Ὑποβάλλουσί σε, λαμβάνονταί σου. [x] Ἀριστοφάνης·

Τί δ', ἢν ὑποκρούωσί σε;

Ἡ δὲ φησί·

C Προσκυνήσομαι,
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Ὑποκύδης: Ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. Ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων [y] γέγραπται, ὑπόκοιλοι.

Ὑπόκυκλα: [z] Κύκλους, τροχούς.

D γουσιν τὰς τῶν πραγμάτων δυσχερείας ὀνόμασι χρηστοῖς καὶ φιλανθρώποις ἐπικαλύπτοντας ἀστείως ὙΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ, τὰς μὲν πόρνας, ἑταίρας, τοὺς δὲ φόρους, συντάξεις,——καλοῦντας. Libanius in Orat. XXXI. p. 651. Καλοῦμεν δὲ τῶν μὲν δούλων ἡμᾶς αὐτοὺς δεσπότας· τοὺς δὲ ἡμῶν αὐτῶν δεσπότας ἄρχοντας, ὙΠΟΚΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ τὴν ἀνάγκην εὐφήμῳ ῥήματι. Vide et eundem supra, p. 605. Athenæus lib. X. 6. p. 585. Φιλάργυρος δέ τις ἐραστὴς ὙΠΟΚΟΡΙΖΟΜΕΝΟΣ αὐτὴν (Φρύνην) εἶπεν· Ἀφροδίσιον εἶ Πραξιτέλους· Ἡ δὲ, Σὺ δ' Ἔρως Φειδίου. Ita et Alexis verbum Ὑποκόρισμα usurpat apud Athenæum p. 421. quem vide; et Plutarch. in Galba p. 387. Καὶ παρέσχεν ἑαυτὸν οὐκ ἄχαριν οὐδὲ ἐπαχθῆ τοῖς ὑπηκόοις, εἰδὼς φυγῆς ὙΠΟΚΟΡΙΣΜΑ καὶ παρακάλυμμα τὴν ἀρχὴν αὐτῷ διδομένην. Qui locus notandus. Ita autem scribit Damascius apud Phot. p. 1032. Πρόχειρος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν. Διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουσεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν ΤΗΝ ΚΑΚΙΑΝ ὙΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ. *Ad reprehendendum proclivis erat: quare etiam multos offendit, quod vitia eorum verbis extenuare non posset.* Aristides vol. II. p. 112. Οὔτε ΤΑΣ ΚΑΚΙΑΣ ὙΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ τῷ τῆς ἀρετῆς ὀνόματι, οὔτε τὰς ἀρετὰς φαυλίζειν, τὰ τῆς κακίας ἑκάστῃ παραθέντα. *Nec vitiis virtutis titulo blandiri, nec virtutes, vitii nota affixa, calumniari.* Quare locus Xenophontis, ad quem uterque, tum Damascius, tum Aristides, respexit, sine dubio corruptus est, atque ita, ut mihi quidem videtur, rescribendus: Οἱ μὲν ἐμοὶ φίλοι, ἔφη, καλοῦσί με Εὐδαιμονίαν, οἱ δὲ μισοῦντές με, ΜΗ ὙΠΟΚΟΡΙΖΟΜΕΝΟΙ, ὀνομάζουσι Κακίαν. *Qui me amant, Felicitatem appellant; illi vero qui oderunt, neutiquam blandientes, Infelicitatem me vocant.* Nihil verius hac emendatione. Μὴ ὑποκοριζόμενοι. *Nihil dissimulantes. Neutiquam subblandientes.* Quod faciunt qui amant scilicet: de quo nos supra ad v. Σαβακῶν. Hinc emendandus Alciphron lib. III. p. 346. ΠΑΡΘΕΝΙΟΝ δὲ ἐκτόπως μεθ' ὙΠΟΚΟΡΙΣΜΩΝ ἐκθεραπεύεται, ὅλον σε αὐτοῖς ἀγροῖς ἐκπιοῦσα. *Parthenium autem nobile illud scortum impense colitur, quæ totum te cum tuis agris devoravit.* Ita scribendus et interpretandus iste locus, qui viros doctissimos frustra habuit. Vulgo ineptissime legitur, παρθενίαν. Sed Παρθένιον est nomen ὑποκοριστικὸν, in quo tota vis et venustas hujus loci consistit. *Suavicula illa puella, quæ tota tota virgo est.* Non potuit festivius noster Alciphron. TOUP.

[e] περὶ Παραπρ.] περὶ om. A. Photius. Locus est p. 424, 11.

[f] δουλείαν] τὴν δουλείαν V.

D [g] Πυνθάνεσθαι] Πυνθάνεται V.

ὙΠΟΚΟΡΙΖΩ] Ὑποκουρίζω A.V.

[h] Ὁ ἀκούων, καὶ μὴ πρ.] Hæc potius videtur esse interpretatio vocis ἐθελόκωφος. Vide supra h. v. KUST. Lege καὶ μὴ ἀκούειν προσποιούμενος ex Schol. Aristoph. Eq. 42. ABRESCH. Sic fere Portus.

ὙΠΟ ΚΡΑΣΙΝ] Il. κ'. 152.

[i] Κρουόντων, Ἐγγιζόντων] Vox postrema nonnullis suspecta videtur. Sed perperam. Pindar. Olymp. IX. Τὸ καυχᾶσθαι παρὰ καιρὸν Μανίαισιν ὙΠΟΚΡΕΚΕΙ. Recte Schol. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τῆς κιθάρας κρουμῶν. (Lege κρουμάτων.) Πρότερον γὰρ τῆς κιθάρας ἐφαπτόμενοι ὙΠΟΚΡΕΚΟΥΣΙ. TOUP.

[k] ἐγγιζόντων] τερετιζόντων Hemsterhusius.

[l] Ἀποκρίθητι] Sic recte mss. Paris. At priores editt. male, ὑποκρίθητι. KUST. ἀποκρίθηται A.

ὙΠΟΚΡΙΝΑΜΕΝΟΙ] Om. V. habet A. in marg.

[m] ὑποκριτὴς] ὁ ὑποκρίτης A.V.E. Photius.

[n] Θουκυδίδης ζ'.] Cap. 44. ubi vid. Dukerus.

F [o] ὑπεκρίναντο] ἀπεκρίναντο B. ὑπεκ. E. ὑπεκρίνοντο A.V. εἰ δ' οὐδὲν ὑπεκρίναντο Photius.

[p] Ἡρόδοτος] Vid. Wesseling. ad I. 2. qui citat Eustath. Il. γ'. p. 687=563. Κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ Ἡροδότῳ, Ἰωνικὴ οὖσα.

[q] ἀπηλλάσσοντο] ἀπηλλάττοντο A.V. Photius.

[r] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 22. (29.) Vide etiam supra v. Συνουσία, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[s] ὑπανάγοντας] ἐπανάγοντας A.V. Polyb.

[t] ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης] Locus hic et
G mutilus est, et corruptus, quem ex ipso Polybio lector facile in integrum restituere poterit. KUST.

ὙΠΟΚΡΟΤΕΙΝ: ἈΝΤΙΦΘ.] Schol. Aristoph. Acharn. 38. Vid. Schweighæuser. ad Polyb. XVII. 4. p. 314.

[u] ἐπὶ] ὑπὸ V.

ὙΠΟΚΡΟΤΟΥΣΙΝ] Ὑποκρούουσιν A.V. et in versu E.

[x] Ἀριστοφάνης] Eccles. 256. sed ubi pro προσκυνήσομαι recte legitur προσκινήσομαι. KUST. Sic A.V.

ὙΠΟΚΥΔΗΣ] Vide supra post v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας.
H KUST.

[y] γράφεται] γέγραπται A.V. Tum ὑπόκοιλοι A.B.V. pro ὑπόκοιλος.

[z] Κύκλους, τροχούς] Potius, κύκλους, ἢ τροχοὺς ἔχοντα. Vide Schol. Hom. ad Odyss. δ'. 131. KUST. Recta est interpretatio modo scribas disjunctim ὑπὸ κύκλα cum Homer. Il. σ'. 375.

Ὑποκύπτω: Δοτικῇ.

Ὑποκυσαμένη: Ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών: Ὑπονοήσας, ἢ ἀποκριθεὶς, ἢ ἀντειπὼν, ἀντικρούσας.

Τοὺς δὲ ἀντιστῆναί οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων, ὡς ἑκάστους διέφθειρε.

Καὶ Μάλχος.

[a] Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον.

Ἀντὶ τοῦ, ὑπονοήσας.

Ὑπολαμβάνοντας: Ἀνέχοντας, ἀναβαστάζοντας.

[b] Εἴ τῃ ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

[Ὑπολαμβάνω: Αἰτιατικῇ. Δοξάζω, ἡγοῦμαι, οἶμαι.]

C Ὑπόληψις: Νόησις, [c] ἀντίπραξις.

Τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥᾳθυμίαν, ὡς οὐ πρεπούσαν τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως.

Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς [d] Τόποις·

Εἰ [e] ἡ ὑπόληψίς ἐστι ψευδὴς καὶ ἀληθὴς, εἴη ἂν καὶ δόξα. Εἶδος γὰρ ὑπολήψεως ἡ δόξα.

Ὑπολισθαίνω: Αἰτιατικῇ.

D Ὑπολίσποις: Ἐστενωμένοις.

[f] Ὑπολίσποις πυγιδίοισι.

Τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

Ὑπόλογον: Λυσίας φησίν·

Οὐχ ὑπόλογον ὄντα.

Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ. Καὶ [g] Δείναρχος·

Οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν.

E Ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ μάλης: Ὑπὸ μασχάλης. Κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμ-

A βάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· [h] ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον·

Ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων.

Καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν·

Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, [i] ἐσκευασμένος τῶν χαλκωμάτων, ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων.

Καὶ τὸ μὲν ἑνικὸν οὕτω μετὰ τῆς [k] προθέσεως. Τὸ

B δὲ πληθυντικὸν, μασχάλας, καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ·

Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπομεμαγμένη: [l] Ἀναπεφυρμένη.

Ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

Ὑπομένω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπομεῖναι: Ἀντὶ τοῦ, καταλειφθῆναι.

C Ὑπομιμνήσκω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπομνηματίζω:

Ὑπομνήσω: Αἰτιατικῇ.

Ὑπομονή:

Ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, εὐχερῶς ἂν καὶ τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

Ὑπονομεύοντες: Ἀντὶ τοῦ, [m] ὑπονόμους ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

D Ὑπονομηδόν: [n] Θουκυδίδης·

Τοὺς ὀχετοὺς, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.

Ὑπόνομος: Ὀχετὸς, διώρυξ.

Ὑπονοστῆσαι: Ἐπανελθεῖν, ὑποκαταβῆναι.

Ὑπόνοια: Φιλόλαός φησι·

[o] Τὴν ὑπόνοιαν [p] πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν.
E Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος: Ἐλλείπει, ὕπεστι.

ΥΠΟΚΥΣΑΜΕΝΗ] Homerus Il. ζ. 26. sed ubi metri gratia legitur, ὑποκυσσαμένη per duplex σσ. KUST.

[a] Ὁ δὲ Κῦρος] Hæc non Malchi esse sed Xenophontis Anab. I. 1, 7. monuit Abreschius Diluc. Thucyd. p. 594. Vide supra p. 230 A. Ante Μίλητον E. om. τήν.

[b] Εἴ τῃ] εἴ που V. qui mox ὑπολαμβάνοντες.

ΥΠΟΛΑΜΒΑΝΩ] Om. V. Ὑπολ. αἰτ. habet A. in marg. Cetera desunt A.B.

[c] ἀντίπραξις] Est interpretatio suspecta. KUST. Modo ὑπολαβὼν exposuit ἀντειπὼν, ἀντικρούσας. HEMST.

[d] Τόποις]

[e] ἡ ὑπόληψις] ἡ om. A.V. Mox μέρος E. pro εἶδος.

[f] Ὑπολίσποις πυγιδ.] Aristoph. Equit. 1365. Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω. Vide ibi Scholiastam, qui vocem ὑπολίσποις fusius exponit. Confer etiam Nostrum supra v. Λίσποι, et Meursium in Theseo, c. 27. KUST.

ΥΠΟΛΟΓΟΝ: Λυσίας φησ.] Ex Harpocrat. KUST.

ib. Ab h. v. usque ad Ὑποστάν omnia desunt A. qui pauca tamen exhibet in marg. admodum decurtata.

[g] Δείναρχος] Dinarch. c. Demosth. p. 94. οὐκ ἐποιήσασθε ὑπόλογον. Polyb. p. 396. TOUP.

F ΥΠΟ ΜΑΛΗΣ] Helladius apud Photium, p. 1580. Ὅτι ὑπὸ μάλης λέγουσι, συντιθέντες. αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν μάλην οὐ λέγουσι. KUST. Schol. ad Platonis Gorg. p. 469. in ms. Bodleiano: Ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἑνικῶς, τάττονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ ἀεὶ μετὰ τῆς προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. Ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν, ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. Πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ μασχάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετάνειραν ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μασχάλας δασείας. Τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους ταὐτὸν καὶ αὐτὸ κατὰ τὸ σημαινόμενον ὑπάρχον ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἑνικῶς φημὶ καὶ πληθυντικῶς, καὶ ἀεὶ μετὰ τῆς προθέσεως οἷον ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ κόλπους.

ib. Plutarch. de Adul. p. 64. ταῖς ὑπὸ μάλης πράξεσιν, *fœdis et clandestinis*. TOUP.

[h] ὡς] ὁ V. Demosthenis locus est p. 848, 12.

[i] ἐσκευασμένος] συνεσκευασμένος Hemsterhusius. ἐσκευασμένος V. συνεσκευασμένος vel ἐσκευασμένος conjecerat Portus.

G [k] προθέσεως] θέσεως V.

[l] Ἀναπεφυρμένη] ἀναπεφυραμένη V.

ΥΠΟΜΕΙΝΑΙ om. V. et mox Ὑπομονή.

ΥΠΟΝΟΜΕΥΟΝΤΕΣ] Vid. Ὑπονόμευσιν. HEMST.

[m] ὑπονόμους] ὑπονόμους vel ὑπὸ νόμους V. Harpocr. Photius. ὑπὸ νόμον E.M.

[n] Θουκυδίδης] Lib. VI. c. 100. ubi legitur, ποτοῦ ὕδατος; et διέφθειραν, pro κατέστρεψαν. KUST. ποτοῦ pro τοῦ V. Portus.

H [o] Τὴν ὑπόνοιαν π.] Anthol. Pal. VII. 126.

[p] πᾶσι μάλιστα] μάλιστα πᾶσι V.E. Tum προλέγω B. V.E.

ΥΠΟ ΠΑΝΤΙ ΛΙΘΩΙ ΣΚ.] Vide Nostrum supra v. Ἀλλ' ὅπαν, et Andr. Schott. ad Zenob. Cent. VI. 20. KUST. Vid. Schol. Aristoph. Thesm. 528. ed. Bekker.

Λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. [[q] Παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις·

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.]

Ὑποπάρκον :

Ὑποπέμψαιεν : Μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. [r] Ξενοφῶν·

Ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν, μείνειαν.

Ὑποπεπτηῶτα : Ὑποπτάντα.

Ὑποπεπτηχότες : Ὑποκρυπτόμενοι.

[s] Μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς θωρακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν [t] κρατεῖς :

[u] Ἡ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν,

Λήθουσα δὲ πὰρ πόδα βαίνεις,
γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
[x] ὑπὸ πῆχυν [y] ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

Ὑποπιέζω : Ἐκθλίβω. Ὑπωπιάζω δέ.

Ὑποπίμπλαται : Καὶ ὑποπιμπλάμενος.

Ὑποπίνειν : Ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. Οὕτω Νικοφῶν.

Ὑποπίπτειν : Δοτικῇ.

Ὑπόπλεως : Μεστός.

Ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος [z] νενόμιστο νεώς· νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι. [[a] Ζήτει ἐν τῷ Ὑποδήματα.]

Ὑπόπτερος : Ταχεῖα.

Ὑποπτηῶτα : Ὑποπτάντα.

Ὕποπτος : Καὶ ὑπόπτης.

[aa] Ὁ ἐπικλάστῳ μυρίᾳ διέδρα [b] τοῦ τυράννου τὸν φονικό τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον.

Καὶ αὖθις·

Διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν, ὕποπτος ἐγένετο.

Καὶ αὖθις·

Τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία, Ῥωμαίοις ὕποπτος.

Ἀντὶ τοῦ, ἐχθρά.

Ὑποποιεῖσθαι : Ὑποτάσσειν.

Ὑποπυθμίδιον : Τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν.

[c] Κείνου σταφυλῆς [ἔχ'] ἀπόσταδα πεντάρραγον,
[Ποτνία, καὶ σπονδὴν τήνδ' ὑπεπυθμίδιον.]

Ὑπόρειος : [d] Ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. Καὶ ὑπόρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. Ὑπώριον δὲ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. Ὑπώρεια δὲ, καὶ ἀκρώρεια, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Ὑπόρρηνον : Ὕπαρνον.

Ὑπόρειον : Τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Ὑποσκάλευε : [e] Ἀναφύσα, ζωπύρει. [f] Ἀριστοφάνης·

Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον : Τῆς ὁρμῆς κώλυσον. [g] Δαβίδ·

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ :

Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς.

[h] Σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὑποσμύχουσα : [i] Ἐνδιερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονοῦσα.

Ὑποσπανίζων : Ἐνδεῶς ἔχων.

[k] Χρημάτων τε ὑποσπανίζων, τοὺς ὑπηκόους ἐληΐζετο.

Ὑποσπαιρούσης :

[l] Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν.

[q] παραινεῖ] Hinc usque ad fin. om. V. cum Photio. Σοφοκλῆς—λίθῳ om. E.

ΥΠΟΠΑΡΚΟΝ] Subparcum. Videtur vocabulum esse semilatinum. PORTUS.

[r] Ξενοφῶν] Anab. II. 4, 22. Mox οἱ διελθόντες Xenoph. pro διαβάντες. Ante Ἕλληνες οἱ om. V.

[s] Μέχρι μέν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν] Interpres ita vertit: *Aliquandiu quidem sub laceris pannis præ metu latentes quieverunt.* Fecit quod potuit vir optimus. Sed locus corruptus est, atque ita scribendus: ὑποπεπτηχότες τοῖς ΘΩΡΑΚΙΟΙΣ ἠρέμουν. Quomodo recte legitur apud Josephum Bell. Jud. lib. V. (7, 4.) p. 342. unde hoc fragmentum deprompsit Suidas. Confer etiam Nostrum v. Θωράκιον. TOUP. θρακίοις B.V.E. M.

[t] ΚΡΑΤΕΙΝ] κρατεῖς B.V.E.

[u] Ἡ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς κρ.] Hæc sumpta sunt ex Synesii Epist. XCIV. eademque leguntur supra v. Νέμεσις. KUST.

[x] ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρ.] Nimirum, Dea Nemesis apud veteres pingebatur et fingebatur ulnam manu tenens: quo significabatur, Deam illam esse vindicem illorum, qui in dictis et factis suis modum non servarent. Ulna enim mensuræ signum est. Huc spectat Epigramma illud, quod exstat Anthol. lib. IV. c. 12. p. 474. Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω. Τίνος εἵνεκα; λέξεις. Πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. Hæc breviter dicenda fuerunt, ut locus hic Suidæ intelligeretur. Confer Reines. Var. Lect. lib. III. p. 573, 574. KUST.

[y] ἀεὶ] δ' ἀεὶ V.E.

ΥΠΟΠΙΝΕΙΝ] Alexis Athen. I. ἐχθὲς ὑπέπινες. Cf. Pollux VI. 19. REINES. Conf. Aristoph. Pac. 874. Lys. 396.

ΥΠΟΠΟΔΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ Π.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalm. XCVIII. 5. p. 792. eademque leguntur infra v. Ὑψοῦτε. KUST.

[z] νενόμιστο] ἐνενόμιστο V.

[a] Ζήτει etc. om. V.

[aa] Ὁ δὲ ἐπικλάστῳ] De Bruto dictum videtur. HEMST. Æliano tribuit Valckenærius.

[b] τοῦ τυράννου] τοῦ om. V.

ΥΠΟΠΟΙΕΙΣΘΑΙ] Philostorg. p. 503. et v. Τιμαχίδας. Heliodor. 228. Plutarch. Pericl. 346. TOUP.

[c] Οὐκ εἰσίνου] κείνου E. cum Anthol. Pal. VI. 300.

[d] Ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους] Pessime. Aliud enim significare vocem ὑπόρειος, vel pueris notum est. Quare, ne tantæ inscitiæ ipsum Suidam reum peragam, existimo verba hæc loco mota esse, et rejici debere ad finem articuli hujus, post vocem ἀκρώρεια. KUST.

ΥΠΟΡΡΗΝΟΝ] Il. ι'. 216.

[e] ἀναφύσα] ἀναφῦσσα E. Supra ΥΠΟΡΣΕΙΟΝ M.

[f] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1013.

ΥΠΟΣΚΕΛΙΣΟΝ] Demosth. c. Conon. p. 728. Plutarch. de Adul. p. 65. Hinc ὑποσκέλισμα Solom. Prov. XXIV. 17. TOUP.

[g] Δαβίδ] Psalm. XVI. 14. KUST. Ubi Theodoretus ita explicat; ἐκείνων μὲν κώλυσον τὴν ὁρμὴν, οἷς οἶδας κωλύμασι· τοῦτο γὰρ ὑποσκέλισον εἶπεν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν λαθραίως τοὺς θέοντας καταβαλλόντων. ERNEST.

[h] ΣΚΟΤΙΟΣ] Vid. Schol. Il. δ'. 499. ζ'. 24. π'. 180.

ΥΠΟΣΜΥΧΟΥΣΑ] Vid. Σμύξαι. TOUP.

[i] ἐνδιερεθίζουσα] ἔνδον ἐρεθίζουσα ex Hesychio Hemsterhus. ad Lucian. D. M. VI. 3. p. 352.

[k] Χρημάτων τε ὑποσπ.] Hæc sunt verba Procopii Histor. Arc. c. 19. KUST.

[l] Καὶ τοὺς] Æliani, judice Valckenærio. Deest gl. V.

Ὑπόσπονδος: Ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποπτῶ: Αἰτιατικῇ.

Ὑποστάθμη καὶ ὑποσταθμίς: Τρυγίας.

Ὑποστάς: Καταδεξάμενος, ἀναδεξάμενος.

Ὁ δὲ [m] ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν.

Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομεῖναι.

Περιιομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γινομένων κατά τινα στενωπὸν, [n] προήει μὲν ὁ Οὐλίθ, ὑποστὰς δὲ ὁ Ἀναγάστης, τῷ ξίφει ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε.

B Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα, ἐμάρνον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτῷ ἐς θάλατταν ναῦς.

Ἀντὶ τοῦ, ἀναδεξάμενοι. Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.

C Ὑποστάς: Ὑπομείνας, θαρσήσας. [o] Ξενοφῶν·

Ὅς τις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. Ὑφίστανται δὲ τῶν μὲν ὁπλιτῶν Ἀριστώνυμος.

Ὑπόστασις: Κυρίως τὸ καθ' ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως

A ὑφιστάμενον. Ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστὼς τε καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ [p] πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. Ἐτυμολογεῖται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι, καὶ ὑπάρχειν. Παρὰ δὲ [q] Αἰλιανῷ [r] ὑπόστασις, ἡ ἀντίστασις. Φησὶ γάρ·

Ἀπέστη τὸ ἔθνος [s] τὸ Σύρων, καὶ Φοινίκων τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμήν τε καὶ ὑπόστασιν.

B Ὑποστάς: Ὑπομείνας.

[t] Ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.

Ἐναντιωθῆναι.

Τοὺς ὑποστᾶσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε.

Καὶ [u] Διόδωρος·

Ἐπαγγελλόμενοι [x] καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

C Ὑποστατικῶς: Ὑπομονητικῶς, καρτερικῶς.

Ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις, [y] δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

Ὑπόστεγος: Ὑπὸ τὸν οἶκον. [z] Σοφοκλῆς·

ὙΠΟΠΤΩ] An ὑποπτεύω? REINES. Deest gl. V.

ὙΠΟΣΤΑΣ] Procop. p. 368. TOUP.

[m] ὑποστὰς] ὑποστήσας V.

[n] προήει] προσήει V.

[o] Ξενοφῶν] Anab. IV. 1, 26.

ὙΠΟΣΤΑΣΙΣ: Κυρίως τὸ κ.——καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν] Eadem leguntur apud Theorianum, Legat. Armen. p. 16. ut observavit Suicerus in Thesauro Eccles. p. 1397. KUST.

[p] πράγματι om. E.

[q] Αἰλιανῷ] An Ἀρριανῷ? HEMST.

[r] ὙΠΟΣΤΑΣΙΣ ἡ ἀντίστασις] Ὑπόστασιν λέγεται τὴν ἀντίστασιν V.

[s] τὸ Σύρων] τῶν Σ. V.

ὙΠΟΣΤΑΣΙΣ] Diodor. Excerpt. p. 557. ὑπόστασις τῆς ψυχῆς. Polyb. p. 376. TOUP. Post h. gl. delevi bene longum articulum cum B.V.E. qui sumptus videtur ex Zonara. Ὑπόστασις: Κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ· ὥς φησιν ὁ Ἀπόστολος τὸν Υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. Τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. Πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. Πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. Κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. Ἴδιαι δὲ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσεις. Τουτέστι, οὐσία μία ἡ θεότης· ὑποστάσεις δὲ γ', πατὴρ, υἱὸς, καὶ ἅγιον πνεῦμα. Τρία πρόσωπα, ἤγουν χαρακτῆρες· μία δὲ οὐσία, καὶ γένος. Ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐσήμανας. Εἰ δὲ εἴπῃς, μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας, καὶ ὅλην τὴν θεότητα. Τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητες εἰσὶν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ Πατρός· τὸ γεννητὸν τοῦ Υἱοῦ· καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ Πατὴρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ Υἱὸς, οὐδὲ γεννητὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Πενταχῶς δὲ εἴρηται, ἡ ὑπόστασις, πρόσωπον, χαρακτὴρ, ἄτομον, καὶ ἴδιον. Φύσις δὲ λέγεται, οἷον ἀγγελότης. Ὑποστάσεις δὲ, αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι· ἤγουν Μιχαὴλ, καὶ Γαβριήλ. Ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινὴ, ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δὲ, Πέτρος, καὶ Παῦλος, καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. Ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστὶ, καὶ αἰτία, καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων· καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται, ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. Οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως. Οἷον, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. Αὕτη δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς· οἷον, σελήνην, ἄστρα, καὶ τὰ λοιπά. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου, ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πάντων τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. Εἰ δὲ εἴπῃς, νότος, ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. Ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί· τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, οἷον, λύχνους, κηροὺς, λαμπάδας, καμίνους. Τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημαίνωμεν, ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. Εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες ὅτι ἀνέλαβεν καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. Πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ Θεοῦ Λόγου ἡ σάρξ. Ὑπόστασις γὰρ, τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. Ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν. Τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστίν· ὥσπερ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. Οἷον, τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φαντασιῶδες. Καὶ ὅπερ ὁριστικῶς εἴπομεν, ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι, τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον, ἐν οὐσίᾳ δὲ, ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον. Οἷον, ὁ ᾅδης, ὁ θάνατος, ἡ νόσος. Πάλιν ἐνούσιον λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὂν, ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. Οἷον, ἐνούσιόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν, καὶ τὸ φθαρτόν. Ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται· ἢ τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὑπάρχον, ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. Ὡς ἐν τῷ Θεῷ Πατρὶ τὸ ἀγέννητον· ἐν δὲ τῷ Υἱῷ, τὸ γεννητόν· ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ἐκπορευτόν. Καὶ αὖθις· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα· τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. Ἡ, ὑπόστασίς ἐστι πᾶν, τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. Ἢ καὶ οὕτως· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. Τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. Τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον· οἷον, Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις. Τὸ πλῆθος τῶν ὁμοουσίων· οἷον τὸ, Ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. Τὸ ἐνούσιον· οἷον τὸ, Ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. Ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτόν ἐστιν. Ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον, ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένον. Ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστὸς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον· ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσι τινές. Ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη· ἅπερ ἅμα πάντες θεωροῦμεν ἐνί τινι προσόντα, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἑνὸς, ᾧ πρόσεστιν. Ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσις ἐστὶν, ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις, εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. Ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. Ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου, τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν.

[t] Ὑποστὰς εἰς om. B.V.

[u] Διόδωρος] Fr. 36.

[x] καὶ αὐτοὶ] αὐτοὶ om. V.

[y] δόξαν ἀνδρείας] δοξανδρείαν V.

ὙΠΟΣΤΕΓΟΝ: Τὸ] Ὑπόστεγος V.E.M.

[z] Σοφοκλῆς] Philoct. 34.

Καὶ δὴ ἔσθ' ἱκέστευον·
αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα.

Ὑποστέλλεται: Ἀναδύεται, ὑποκρίνεται, φεύγει, δολιεύεται.

Ὑποστειλάμενος: [a]Ὑποκρυψάμενος, φοβηθείς.

Ὑπόστημα: Πλῆθος.

Τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Ὑποστησάμενος: Ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος.

B [b]Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, εἴτε κατὰ δέος εἴτε καθ' ἡδονὴν τραπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.

Ὑποστήσας: Ἀντὶ τοῦ [c]ὑποβαλόμενος. Ὑπερίδης.

Ὑποστήτω: Ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω.

Ὑποστολῆς: Φυγῆς.

Ὑποσυγχύτως: Συγκεχυμένως.

C Ὑποσφρησάμενος: Ὀσφρανθείς.

Ὑποσχέσθαι: Ἐκτεῖναι.

Ὑποσχεῖν: [d]Ὑπολαβεῖν, [f]ἀπαιτηθῆναι, ὑποθεῖναι.

Τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων.

Καὶ αὖθις·

Ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας [g]ὑποδειξάμενον.

Ὑπόσχωμεν: [h]Ὑποβάλωμεν.

D Ὑποτάσσομαι: Δοτικῇ.

Ὑποτελὶς καὶ τέλος κατὰ φιλοσόφους διαφέρει. Τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. Τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι.

Ὑποτελῶ: Δοτικῇ.

Ὑποτεμέσθαι: Ἀφελέσθαι. [i]Ξενοφῶν·

E Ἢν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι· ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς [k]πάρεστιν.

Ὑποτεμνόμενον: Ἐκκόπτοντα.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν: Ἀντὶ τοῦ, διὰ τῶν συντομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. [l]Ξενοφῶν φησιν.

Ὑποτεμόμενος: Προλαβών.

[m]Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν.

F Ὑποτεμοῦμαι καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας: [n]Ἀριστοφάνης. Οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Ὑποτετμημένον: Ἀφῃρημένον.

Ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν.

Ὑποτείνει:

[o]Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

G Οἷον, μηδενὸς ἄλλου συμπράξαντος καὶ μετασχόντος. Ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει (τινα) [p]παραμυθίαν. [Καὶ, ὑποτείνει, ἐξαπλοῖ, καὶ ὑποδεικνύει.

Ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος.

[q]Φιλόστρατος φησίν.]

Ὑποτείνων: Ὑπισχνούμενος.

[r]Οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων.

H Ὑποτίτθια: Ὑπομάζια παιδία. Καὶ ὑποτίτθιον, ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπήσας: Αἰτιατικῇ. Ὑπονοήσας.

[Ὑποτρέχω: Κολακικῶς μετέρχομαι. Αἰτιατικῇ.]

Ὑπότριμμα: Ἔκ τε φοινίκων, καὶ μέλιτος, καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. [s]Ἀριστοφάνης·

Βλέπων ὑπότριμμα,

(ἀντὶ τοῦ, δριμὺ)

ΥΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ] Vid. Hesych. et Ebr. X. 36. et Grot. ad Habac. II. 4. REINES.

ΥΠΟΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ] Dinarch. c. Demosth. p. 93. sub finem. ita contra Philocl. Procopius Pers. p. 70. et p. 254. Dio Chrys. p. 158. TOUP.

[a] Ὑποκρυψάμενος] ἀποκρυψάμενος Photius.

[b] Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni de Marco Antonino imperatore, quæ leguntur in Excerptis Historicis a Valesio editis, p. 821. ubi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra, v. Μάρκος βασιλεύς. KUST.

ΥΠΟΣΤΗΣΑΣ: Ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Harpocrat. KUST.

[c] ὑποβαλόμενος] ὑποβαλλόμενος Photius.

ΥΠΟΣΤΗΤΩ] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Tim. c. 40.

ΥΠΟΣΤΟΛΗΣ] Ad Ep. Hebr. X. 39. pertinere suspicatur Ernesti. Sic etiam Reinesius.

ΥΠΟΣΦΡΗΣΑΜΕΝΟΣ] Deest gl. V. ὀσφρανθεὶς om. B.

ΥΠΟΣΧΕΣΘΑΙ] Onosander p. 26. Dio Chrys. p. 258. TOUP.

[d] Ὑπολαβεῖν] Sic etiam Hesychius. At utrobique scribendum est, ὑποβαλεῖν. Vide vocem sequentem Ὑπόσχωμεν. KUST.

[f] ἀπαιτηθῆναι] Quomodo interpretatio hæc voci ὑποσχεῖν conveniat, non video. KUST. Sed ea non longe petenda est, si advertas ad phrasin λόγον ὑποσχεῖν, cujus duo exempla hic subjunxit Suidas, ut, τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν, et ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς. Ὑπέχειν autem λόγον dicitur, qui rationes reddere tenetur, a quo rationes exiguntur. Viden', non male huic voci convenire τὸ ἀπαιτηθῆναι? hoc enim dicitur de eo a quo quid exigitur. BOS.

[g] ὑποδειξάμενον] ἀποδειξάμενον B.E. ἀναδειξάμενον V.

[h] Ὑποβάλωμεν] ὑποβάλλωμεν V. Photius. Ὑπόσχωμεν: ὑποβάλλωμεν E.

ΥΠΟΤΑΣΣΟΜΑΙ om. V.

ΥΠΟΤΕΛΙΣ καὶ ΤΕΛ.] Hæc sumpta sunt ex Laërtio in vita Herilli: [VII. 165.] ut Pearsonius etiam observaverat. Ceterum, ad supplendum loci hujus sensum post καὶ τέλος addenda est vox διαφέρει, quæ apud Laërtium reperitur: hic vero negligentia librariorum excidisse videtur. KUST. Addidi διαφέρει post φιλοσόφους ex V.

ΥΠΟΤΕΜΕΣΘΑΙ] Ὑποτελέσθαι E.

[i] Ξενοφῶν] Cyrop. I. 4, 19.

[k] πάρεστι] πάρι V.

[l] Ξενοφῶν φησιν] Hellenic. lib. I. p. 444. KUST. I. 6, 15.

ΥΠΟΤΕΜΟΜΕΝΟΣ] Ὑποτεμνόμενος hic et infra V. Sed cum vulg. supra in Ξυναγκεία.

[m] Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκ.] Est fragmentum Arriani, ut discimus ex ipso Suida supra, v. Ξυνάγκεια. KUST.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 291. ubi sic legitur: Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου. Vide ibi Scholiastam. KUST.

ΥΠΟΤΕΤΜΗΜΕΝΟΝ] Polyb. 620. TOUP.

[o] Τὸ γὰρ ἐσλ.] Sophocl. Aj. 262.

[p] παραμυθίαν] τὴν παραμ. V. τινα v. Schol.

[q] Φιλόστρατος φησίν] Fallitur Suidas. Hæc enim sunt verba Synesii, Epist. CV. TOUP. Desunt hæc B.V.

ΥΠΟΤΕΙΝΩΝ] Confer v. Ὑπέτεινε. KUST.

[r] Οὐ θωπεύων] Aristoph. Ach. 657.

ΥΠΟΤΙΤΘΙΑ] Ex Hos. XIV. 1. citant Albert. ad Hesych. et Schleusner. Lex. V. T.

ΥΠΟΤΡΕΧΩ] Plato Republ. p. 267. TOUP. Deest gl. V. κολακικῶς μετέρχομαι om. B.

[s] Ἀριστοφάνης] Eccles. 291.

στέργων σκορδάλμη.

Τουτέστιν, ἡδόμενος δριμέσιν.

Ὑπότροπος: Ἐξ ὑποστροφῆς.

Ὑποτροχίζεσθαι: Οὐχ ὡς ἡμεῖς, ὑποπεσεῖν τροχῷ καὶ τρωθῆναι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο· ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα κατείπωσιν ἃ συνίσασιν ἄλλοις, ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ [t]συνίσασιν ἠδικηκότες, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

B Ὑποτυπώσεων: Χαρακτήρων, [u]λόγων.

Ὑποτυφούσης: Ὑποκνιζούσης, ὑποκαιούσης.

Ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας.

Καὶ [x]ὑποτυφομένη.

[y]Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

Ὑπό οἱ: Ὑφ' ἑαυτῷ. [z]Ἀρριανός·

C Τὸ ■ ἔβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων, καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὑπουδαῖοι: Καταχθόνιοι.

Ὕπουλα γόνατα, καὶ ὕπουλον πόδα, καὶ ὕπουλον χεῖρα, καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

Ὕπουλα ἕλκη: Τὰ κρυπτά.

Ὕπουλος: Δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός· ὡς [a]ἐπὶ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως,

D ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. Ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπούλως:

Ὁ ■ πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ [b]οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν.

Ὑπουργῷ: Δοτικῇ.

E

A Ὑπ' οὔρει: Ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφαίνεται, χαμόθεν· Ἐπιφαίνεται δὲ, ὑψόθεν.

Ὑποφέρονται: Ὑποβάλλονται. Καὶ Ὑποφέρων: Ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται: Ἱερεῖς, προφῆται, [c]χρησμολόγοι.

Ὑποφθάς: Φθάσας, προλαβών.

Ὑποφόνια: Τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα

B τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, [ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνήρηκεν,] [d]ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, [ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται.] Οὕτω Δείναρχος, καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος: Ὑπεύθυνος, [e]ὑπόκηνσος, ὑποτελής.

Ὑποφύσεις: Παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

C Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον: Ἀντὶ τοῦ, μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα, παραχαράξιμον.

Ὑποχαλῶ: Γενικῇ.

Ὑπὸ χεῖρα:

Ὑποχείριον: Τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα.

[f]Οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ, ῥοπάλοις, οἱ δὲ ὅ τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, [g]ἀλοῶντες αὐτόν.

D Ὑποχειρίους: Αἰχμαλώτους, δούλους.

Ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

Ὑποχόνδρια: Τὰ ἀκροσπάθια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

[Ὑποχωρῶ: Δοτικῇ. Ὑποτάσσομαι.]

Ὑποχυτῆρες: [h]Τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὑπόχυτος οἶνος: Ὁ γλυκύς.

E

ὙΠΟΤΡΟΠΟΣ] Arati Schol. p. 130. TOUP. Ὑπότροπης (sic) V. Mox ἐξ ἀποστροφῆς V. Photius, Lex. Seg. Delevi in fine ἐπαναληθιδὸς cum B.V.E. Phot. Lex. Seg. Hesych. quæ vox forte accessit ex Schol. Il. ζ'. 367.

ὙΠΟΤΡΟΧΙΖΕΣΘΑΙ] Confer Nostrum supra v. Τροχισθεῖσα. KUST.

[t] συνίσασιν] συνίασιν B.V.E. Mox ἠδίκησαν B. pro συνίσασιν ἠδικηκότες.

ὙΠΟΤΥΠΩΣΕΩΝ] Vid. Fabricius ad Sext. Empir. p. 1.

[u] λόγων] λόγοι Photius, Lex. Seg.

[x] ὙΠΟΤΥΦΟΜΕΝΗ] ὑποτυφομένη V. hic et in exemplo. τε post Ῥωμαίων om. V.

[y] Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμ.] Hæc sunt verba Menandri in Excerpt. Legat. p. 101. KUST.

[z] Ἀρριανός] Καὶ Ἀρριανὸς V. Mox πολλοὺς om. B. punctis notat E. utpote delendum.

[a] ἐπὶ] ἐκ V.

[b] οὐχ ὑγιῶς] οὐχ om. V. Hunc locum Æliano tribuit Valckenærius. Seq. gl. om. V.

ὙΠΟΦΗΤΑΙ: Ἱερ.] Confer Scholiastam Homeri ad Il. π'. 235. KUST.

ὙΠΟΦΑΙΝΕΤΑΙ] Deest gl. V.

[c] χρησμολόγοι] Statim delevi ὑπουργοὶ, διάκονοι· ἢ οἱ τὰ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες. ὙΠΟΦΗΤΕΙΑ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ ΔΙΑΦΕΡΕΙ; Ὅτι ἡ μὲν ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὙΠΟΦΗΤΕΙΑ τὰ γινόμενα ἢ τὰ γενόμενα λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα, ἢ καὶ τὰ ὅσα οὕτω ἀπελευσόμενα, cum B.V.E. Photio, et Lex. Seg. quæ interpolata videntur ex Zonara.

ὙΠΟΦΘΑΣ] Malchus p. 61. TOUP. Gl. sumpta est ex Hom. Il. ψ'. 144. et Schol.

ὙΠΟΦΟΝΙΑ: Τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδ.] Ex Harpocratione. Scholiastes Homeri ad Il. σ'. 497. Ποινῆς οὖν λέγει, τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὙΠΟΦΟΝΙΑ· ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. Confer etiam Nostrum supra v. Ἄποινα. KUST.

[d] ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι] Hæc manifesto interpolata sunt. Idem ἐπεξιέναι et ἐπεξέρχεσθαι. Quare alterum alterius glossema est. Quod miror non animadvertisse Kusterum. Ceterum vox ὑποφόνια occurrit

F apud Aristidem, vol. II. p. 436. Ἡδέως ἂν σου πυθοίμην, εἰ τότε αὐτὴν παραλαβὼν Ἀγαμέμνων ἀπέκτεινεν, ἢ καὶ παρὰ σοὶ μένουσαν, τί χρὴ ποιεῖν αὐτὸν νῦν, ἢ πόσα τὰ ὙΠΟΦΟΝΙΑ καταθέντα, εὐμενοῦς τυχεῖν. *Age vero, dic nobis, quæso, si illam, sive adhuc in contubernio tuo commorantem, sive mox ereptam, occidisset Agamemnon; quanam hodie ratione, quantave mulcta cædem expiare, teque placare posset.* TOUP. Uncis inclusa om. Photius et Harpocrat. ms. Pal. Sed omnia agnoscit Harpocrat. ed.

ὙΠΟΦΟΡΟΣ] Josuæ XVI. 10. καὶ ἐγένοντο ὑπόφοροι δοῦ-

G λοι. Pro ὑπότελος forte scribendum ὑποτελής. ERNEST. Ita Sopingius ad Hesych. Arrian. Peripl. Maris Eryth. p. 10. citat Burneius.

[e] ὑπόκηνσος] ὑπὸ κῆνσον Photius, ὑπόκηνσον Lex. Seg. ms. Uterque mox ὑπὸ τέλος.

ὙΠΟΧΑΛΚΟΝ] Plutarch. de Adul. p. 65. Est autem hoc fragmentum ex LXX opinor. For. ex Isaiah. I. 22. ubi aliter legitur. Vid. v. Καπηλικῶς. TOUP.

[f] Οἱ μὲν πυγμ.] Vide supra v. Ἀλοῶ, v. Μετέωρος, et v.

H Τριακοντούτης, ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[g] ἀλοῶντες αὐτὸν] ἀλοῶντες αὐ V. ἀλοῶντες αὐτὰ M.

ὙΠΟΧΩΡΩ] Deest gl. V. ὑποτάσσομαι om. B.

ὙΠΟΧΥΤΗΡΕΣ] Οἱ ὁ Jerem. LII. 16. τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τοὺς λαγγίας. ERNEST.

[h] Τρύβλια] ὡς ἔοικε προσπαρεξυτέρως εἶδος ἀγγείου ἐλαιοδόχου τὸ τρύβλιον E. in marg. τρυβλίδια Lex. Seg.

A [i]Ἦν δὲ [k]Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς, οὐδ' ἱπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Ὑποψαμμότερος:

> [l]Προήρεσε γὰρ τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς: [m]Ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Ὑποψία: Τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν, τὸ [n]ἐνεστηκός. [o]Πισίδης·

B

> Τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν.

Ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. Καὶ [p]ὑπόψια.

Ὑπωμοσία: Τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον [q]ἀποδημίᾳ, ἢ νόσῳ, ἤ τινι [r]τῶν παραπλησίων μεθ' ὅρκου, οὕτως ἐλέγετο. Καὶ τὸ ποιεῖν [s]τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.

C Ὑπώπια: Τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς [t]πελιδνώματα· ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Ὑπώπια: Οἱ τύλοι, οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. Λέγεται δὲ ὑπώπια, καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

Ὑπώπια: [u]Ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑπωπιάζω: Ὑπωπιάζω, τὸ ὑποτηρῶ. Ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. Φησὶν [x]ὁ Ἀπόστολος,

D

> Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ.

[y]Τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων [z]συνέργειαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν [a]προνοοῦμαι. Ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων,

A

> Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον [b]Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς [c]ἐπιθυμίας.

Οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν· ἐπήγαγε γὰρ, εἰς ἐπιθυμίας· δηλαδὴ, βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. Οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς κατασκιρτᾶν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρί-
B στοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. Τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησίν·

> Ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ βιοῦν τε ἐστὶ, καὶ ὀρθῶς βιοῦν.

Ὑποπιέζω δὲ, διὰ τοῦ ο' μικροῦ, τὸ μετρίως πιέζω.

Ὑπωπιασμέναι: [d]Ἀριστοφάνης·

> Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
> [ἀπαξάπασαι,] καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

C

Ἀντὶ τοῦ, σφόδρα πληγεῖσαι περὶ τὰ ὑπώπια. [e]Ὑπώπια δέ [f]εἰσι, τὰ ὀγκώματα, καὶ κρούματα, ἅπερ [g]κονδύλους φασί. Τοῖς κυάθοις δὲ [h]προσφλῶσι τὰ ὑπώπια. [i]Ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀνατρίβοντες, ἢ τοιούτοις τισὶν, ἀφανῆ ποιοῦσιν. [k]Ἀπολλοφάνης·

> Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

D Ὑπώρεια: Ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιὰς, ἢ οἱ πόδες τοῦ ὄρους, μεταφορικῶς. [l]Ἐς τρία γὰρ [m]διῄρητο τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. Καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή· Ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους· Τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ οἱ πόδες.

E [i]Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλοσ. οὐ γλυκ.] Hæc apud Laërtium in Polemone, IV. 20. non de Polemone, sed Sophocle Tragico dicuntur: ut Pearsonius ad oram libri sui recte notaverat. Ceterum, de sensu hujus loci consulendi sunt Laërtii interpretes. KUST.

[k] Πολέμων] ὁ Πολέμων V.E. Mox pro γλυκὺς collatio Diog. Laërtii cum cod. ms. penes me præbet γλύξις.

[l] Ὑπανήρεσε] Προήρεσε γὰρ V. ποιήρεσε E. Locum Æliano tribuit Valckenærius.

ΥΠΟ Ψ. Μ.] Aristoph. Lys. 270. HEMST. TOUP.

F [m] Ἀπὸ] ὑπὸ E.

[n] ἐνεστηκὸς] ἀνεστηκὸς E.

[o] Πισίδης] Bell. Abar. 43.

[p] ΥΠΟΨΙΑ] ὑπόψιαι E.

ΥΠΩΜΟΣΙΑ: Τὸ ὑπερτιθ.] Ex Harpocratione. Confer Nos etiam supra ad v. Ἀνθυπωμοσία. KUST.

[q] ἀποδημίας ἢ] ἀποδημία V. ἀποδημία ἢ Photius ex em. ἀποδημίαν pr.

[r] τῶν πλησίων] Scribe τῶν παραπλησίων, ut habet Harpocratio. KUST. et Phot. τῶν παραπλήσιον V.

G [s] τοῦτο] καὶ τοῦτο B.E. Tum ὑπόμνυσθαι B.

[t] πελιδνώματα] πελιώματα Photius, Hesych. Vid. Koen. et Bast. ad Gregor. de Dial. p. 288.

ΥΠΩΠΙΑ: Οἱ τύλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 550.

[u] Ἀπὸ μέρους] Schol. Hom. Il. μ'. 463. Ὑπώπια: τὴν πρόσοψιν. Ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

ΥΠΩΠΙΑΖΩ] Si verba priora recte se habent, Suidas in mente habuit locum scriptoris qui ὑπωπιάζειν dixit pro *oculis aliquid observare*, ὑποτηρεῖν, addit enim, ὑπώπια σημαίνει
H τοὺς ὀφθαλμούς. Certe apud Homer. Il. μ'. 463. ὑπώπια dicuntur de *ore, facie* hominis, non tamen de *oculis* speciatim. Et Eustathius ibi: ὑπώπια λέγει τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἁπλῶς μέρη, τὴν πρόσοψιν· οἱ δ' ὕστερον φασὶ τὰς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πληγάς. Ergo equidem illa cum Suicero in Thes. non ausim corrupta declarare, quamvis habeo quo locum ex mente quidem Suiceri emendare possim, ut si ita legas: ὑπωπιάζω. τὸ ὑποτιτρῶ. ἀπὸ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τραύματα. Plura de h. v. vid. in Bosii Animadv. ad 1 Cor. IX. 27. quo pertinet omnis hic locus, et quæ dicta sunt ad Hesych. gl. sacr. ὑπωπιάζομεν. Unde hauserit Suidas explicationes loci Paulini, incertum est, quamvis similia habent Chrysostomus et Theophylactus. ERNEST.

[x] ὁ Ἀπόστολος] 1 Cor. IX. 27. KUST. φησὶν addit V.

[y] Τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μ.] Unde hæc Suidas? Certe, non ex Chrysostomo, nec Theodoreto, nec Theophylacto. KUST.

[z] συνέργειαν] συνεργίαν B.V. Seq. locus est Rom. XIII. 14.

[a] ὑπονοοῦμαι]. προνοοῦμαι B.V.E.

[b] Ἰησοῦν] ιῆν V.

[c] ἐπιθυμίας. οὐ τὴν] ἐπιθυμίαν, οὐ τὴν ἀκολασίαν λέγων V. qui om. σύμμετρον—μετρίως πιέζω.

ΥΠΩΠΙΑΣΜΕΝΑΙ] Addidi cum E. Mox ἀπαξάπασαι om. V.E.

[d] Ἀριστοφάνης] Pac. 540.

[e] ΥΠΩΠΙΑ δέ εἰσι τὰ ὀγκ.] Scholiastes Aristophanis sic habet: Ὑπώπια εἰσὶν ἐκκαύματα ὄψεων, καὶ κρούσματα, ἅπερ κορδύλας φασίν. KUST.

[f] εἰσι] ἐστι V.

[g] κονδύλους] κορδύλας Schol. Aristoph. qui et κρούσματα.

[h] προσφλῶσι] προσθλῶσι B.V. τοῖς κυάθοις—ὑπώπια om. Schol. γεμίζουσι κύαθον θερμοῦ καὶ προσαλλῶσι τοῖς οἰδήμασι supra p. 2222 D.

[i] Ἢ ἐν] οἷον E.

[k] Ἀπολλοφάνης] Ἀπολλόδωρος V. Mox κυάθου M.

ΥΠΩΡΕΙΑ: Ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδ.] Vide supra v. Ἀκρώρεια, ubi eadem leguntur. KUST.

[l] Ἐς τρία—usque ad finem articuli om. V.

[m] διῄρητο] διῄρηται A.

Ὑπωρόφιοι: Οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι, συγγενεῖς. A

Ὑπώροφον: [n] Ὑπόστεγον.

Ὕπτια: [o] Ὑψηλά.

Ὑπτιάζει: [p] Ὑποστρέφει.

Ὕπτιος: Ὁ ἐπὶ [q] νώτου κείμενος. Καὶ ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά.

Προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο [r] ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. B

Ἀντὶ τοῦ, ἡπλωμέναις. [s] Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασιν·

[t] Ὦι πολλὸ [u] ὕπτιον ὕπτιον ἐγύμνασε.

Περὶ μύωπος ὁ λόγος.

Ὑποικουροῦν ἀληθῶς τι μῖσος: [x] Ὑποικουροῦν, ἀντὶ τοῦ [y] τρεφόμενον, καὶ ἐνδομυχοῦν.

[z] Ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουροῦν ἦν, καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο. C

Ὑποίσω: Ὑπενέγκω. Καὶ Ὑποίσων: Ὑπομενῶν.

Ὑποιστόν: Φορητόν.

Ὕρρα παῖς: Ὁ Πιττακός. Καὶ Ὑρράδιος, [a] ὄνομα. Καὶ Ὑρραδιανὸς, ὄνομα κύριον.

Ὑρράξ: Ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μίγδην, καὶ ἀναμίξ.

Ὑρρίς: Ἡ σπυρίς. Καὶ [b] ὑρρισσὸς, ἀγγεῖον πλεκτὸν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται. D

Ὑρκάνιος: Ὄνομα.

Ὑρκανός: Ὄνομα κύριον.

[c] Τοῦτον ἠρώτησεν [d] Ἀρίων, πῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν, [e] ὡς πονῶν, ἔφη, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

Ὑρίη: Ὄνομα πόλεως.

Ὑρτάκης: Ὄνομα κύριον, καὶ Ὑρτακίδης, Ὄνομα.

Ὕρτιον:

Ὕρχας: [Κεράμια ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὠτία ἔχοντα.]

Ὗς: Χοῖρος, ἢ σύαγρος.

[f] Ὗς ἐπὶ θηλείας, σῦς δὲ ἐπὶ ἄρρενος. [g] Κέχρηνται δὲ [h] ἀδιαφόρως.

[i] Ὅπως δὲ δέξητ' ἡμὶν ἀγαθὰ σύας.

[Ὗς: Ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. Τὰς ὗς δὲ, καὶ τοὺς ὗς, πληθυντικῶς, περισπῶσι.]

Ὑσσάκων: Τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὕσας: Βρέξας. Αἰλιανός·

Εἶτα ἀθεωρήτως πολλῷ πάνυ σφόδρα ὗσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν ἐκπλῆξαι δειναί.

Ὕσγη: [k] Βοτάνη. Καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτὼν, βεβαμμένος. Καὶ ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.

Ὗς διὰ ῥόδων: Ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης [l] Γείτοσιν.

Ὑσθεῖσαι: Βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

Ὕσθης: [m] Ἐβράχης.

Ὑσίαι: Πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὑσμίνης: Μάχης.

Ὑσσός: Ἀκόντιον.

Ἐξακοντίσας ὑσσὸν, διήλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεὸν, καὶ τὸν θώρακα.

[n] Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ μέν εἰσι παχεῖς, οἱ δὲ, λεπτοί.

Ὕσσωπος: Βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ·

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι.

[o] Οὐδεμίαν γὰρ ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο. Αἱ-

E Ὑπωροφιοι] Scrib. Ὑπωρόφιοι. Epigram. in Carm. Sepulchr. p. 18. ὑπωροφίαισι γυναιξίν. Agathias, p. 141. TOUP. Ὑπωρόφιοι B.E. Photius.

Ὑπώροφον] Ὑπώροφον B.V.E. ὑπ' ὄροφον Photius e corr.

[n] ὑπόστεγον] ὑπὸ στέγην B.V. Lex. Seg. Photii ms.

[o] Ὑψηλὰ] Delevi ἢ ἡπλωμένα cum B. Photio et Lex. Seg.

Ὑπτιάζει] Schol. Pind. p. 458. Procop. p. 369. TOUP.

F [p] Ὑποστρέφει] ἀποστρέφει E.

[q] νώτου] νώτῳ V.

[r] ὑπτίαις χερσὶ] Similia collegit Boissonad. ad Eunap. p. 245.

[s] Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος] Artemidorus Oneirocr. lib. II. c. 73. p. 155. Πέτεσθαι δὲ ὕπτιον——ταῖς λοιπαῖς ἀπραξίαν προαγορεύει. ὑπτίους γὰρ τοὺς ἀπράκτους λέγομεν. Huc Suidas respexit: ut et Pearsonius observaverat. KUST.

[t] Ὦι πολλὸ] Anthol. Pal. V. 203.

G [u] ὕπτιον ὕπτιον] ὕπτιον ὕπτιον V. ὕπτιον ὕπτιον E.

Ὑποικουροῦν] Ita utitur Diodor. Sic. Excerpt. p. 583. Plutarch. II. p. 339. Quintil. de Music. p. 95. Polyb. p. 232. 439. Josephus p. 839. TOUP.

[x] καὶ ὑποικουροῦν] Delevi καὶ cum V.E. Lex. Seg. et Photio.

[y] τρεφόμενον] ὑποτρεφόμενον Photius, et Lex. Seg. στρεφόμενον V.

[z] Ὁμῶς] ὅμως V. qui mox οὐ pro ἦν. Post h. gl. delevi Ὑποινος: Μέθυσος, cum B.V.E.

H [a] ὁ αὐτὸς] ὄνομα A.B.V. Vid. Menag. ad Diog. Laërt. I. 74.

Ὑρράξ] Hanc et seq. gl. om. B.V.E.

[b] Ὑρρισσος] Pierson. ad Mœrin p. 56. Ὑρισχός. TOUP.

[c] Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ π.] Hæc sumpta sunt ex Josephi Antiq. Jud. lib. XII. c. 4. p. 405. sed ubi de Arione, non vero Hyrcanione verba fiunt. KUST. XII. 4, 8. quem locum corrupit Suidas.

[d] Ὑρκανίων] Ἀρίων A.V.

[e] ὁ δὲ] ὡς A. pr. V. cum Josepho.

Ὕρχας: Κεράμια ἀγγ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 674. sed ubi pro κεράμια rectius legitur κεράμινα. KUST. Desunt hæc A.B.V.E. Vid. Casaub. Pers. p. 294.

[f] Ἰστέον δὲ ὅτι ὗς λέγεται] ὗς A. et ni fallor V. cum Schol. Aristoph.

[g] οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται] κέχρηνται δὲ A.V. Schol.

[h] ἀδιαφόρως] δὲ καὶ ἐπὶ ἄρρενος Schol.

[i] Ὅπως δὲ δέξ.] Aristoph. Acharn. 741. Ὅπως δὲ δεξεῖτ' ἦμιν ἐξ ἀγαθᾶς ὗς. KUST.

Ὗς] Hæc A. in marg. om. V. Seqq. Ὕσσακος: Ὁ πάσσαλος. Ὑσηπηρος: Ὁ ῥυπώδης. Ὑσοπη: Ὁ ῥύπος, delevi cum A.B.V.E.

Ὑσσακτων] Scribe ὑσσάκων: ut habet ms. A. Aristoph. Lysistr. 1000. Ἀπήλασε τὰς ἄνδρας ἀπὸ τᾶν ὑσσάκων. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

Ὕσγη] Vide nos ad Pausan. p. 889. ubi hæc vox restituend. TOUP.

[k] Εἶδος βοτάνης] βο' A. Post χιτὼν delevi ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης cum A.B.V. In fine ὑσγινοβαφὴς οὐδεὶς V.

[l] ἐν Γείτοσιν] ἐν om. A. Photius.

[m] Ἐβράχης] βρεχ' A.V. Statim delevi Καὶ Ὕσθησαν. Ἡρόδοτος· Ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν, cum A.V. quæ huc irrepserunt ex p. 764 A.

Ὑσιαι] Vid. not. ad Thucyd. III. 24. Statim delevi Ὕσκα: Ὀψάριον. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ, cum A.B.V. E. Vid. Du Cangii Gl. Gr.

[n] Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ] Hoc fragmentum depromptum est ex Polybio, lib. VI. c. 23. p. 653. TOUP.

[o] Οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημ.] Theodoretus ad Psalm. L. p. 597. Ὅτι τὸ ὕσσωπον οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργά-

νιγμα δέ τι σημαίνει. Ὑσσώπῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς [p]φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας [q]διέφευγον. Τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. Αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ [r]ξύλον, σωτηρία.

Ὑσπελέθας: Ὄνομα κύριον.

Ὑσπλάτιδος:

Ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος.

Ἀντὶ τοῦ, ἀφέσεως, βαλβῖδος, ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας·
B ἤγουν ἀπὸ ἑνὸς κανόνος καὶ καμπτῆρος. [s]Ἀριστοφάνης·

Αἴπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάτιδος
[t]ἀπήλασαν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

Τουτέστι, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὕσπληξ: [u]Φραγέλλιον, ἀφετηρία, βούκεντρον, ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς.

Ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ [x]ὑσπληγγος ἕτοιμος ὤν, ἐξ αὐτῆς ἧκε.

Καὶ αὖθις·

[y]Τίς τὸν ἄχρειον Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγγεσσιν ἔθηκε;

Καὶ [z]Ἰώσηπος·

Οἱ δὲ ἱστᾶσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγος ἐξορμᾶν ἕτοιμοι.

Ὑστάσπης: Ὄνομα κύριον.

Ὕστατος: [a]Τελευταῖος, ἔσχατος.

Ὑστέλλιον: Ὄνομα ὄρους.

Ὑστεραία: Ἡ μετὰ τὴν αὔριον [b]ἡμέρα.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἤγοντο ἄλλος ἄλλῃ.

Καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστερίζειν: Μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι.

Τούτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως.

Καὶ, ὑστερῶ, ὑστερήσω.

Οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

Ὕστερος λόγος:

Ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος.

A Τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς μαχεσόμεθα. Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

[c]Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

Ὕστινος: Βάμματος εἶδος.

[d]Τὰ κόκκοιο βαφέντα, καὶ ὑστίνοιο θέριστρα.

Ὑστριξ: Ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ.

Ὑστριχίδι μαστιγῶν.

B [e]Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Ἡ ὕστριξ, [f]ὁ ἀκανθόχοιρος, ὁ χερσαῖος ἐχῖνος.

Ὑστριχίς: Ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. [g]Ἀριστοφάνης·

Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέ σου
εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησε [h]τὰ νῶτα;

Ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς, θηρίον, τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

C Ὑς [i]ὑπὸ ῥόπαλον: Παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν [k]ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

Υἱοὶ Θεοῦ: Οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες.

[l]Εἴπατε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν.

Υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας, ἅτε
D δὴ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβίδ·

Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν.

Υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. [m]Δαβίδ φησιν·

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως [n]οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ὑφα: Τὸ ὕφασμα.

Ὕφαλος φάτις: Ἡ κρυφία.

[o]Διὰ τῶν εἰλώτων τροφὰς ὑφάλους εἰσέφερον· οἳ μέχρι τινὸς
E ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες, ὕστερον δὲ ἑάλωσαν.

ζετο, ῥᾴδιον ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν συγγραμμάτων καταμαθεῖν. τὸν γὰρ ἀνδροφόνον καὶ τὸν ἀλλοτριόγαμον λῃστὴν οὐ περιρραντηρίοις ὁ νόμος ἐκάθαιρεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐσχάταις ὑπέβαλλεν. ἑτέρων τοίνυν ἐστὶ πραγμάτων τὸ ὕσσωπον αἴνιγμα. ὑσσώπῳ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἦν ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων
F παθημάτων. αἷμα γὰρ κἀνταῦθα, καὶ ξύλον σωτήριον, καὶ σωτηρία τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι χορηγουμένη. Hinc Suidam sua mutuatum esse apparet. KUST.

ib. οὐδεμίαν γὰρ A.V.E.

[p] φλιαῖς] φλοιαῖς E.

[q] διέφευγον] διέφευγον A.V.

[r] ξύλον] ξύλα V. ξύλον E.

ΥΣΠΛΑΤΙΔΟΣ] Dorice, pro ὑσπλήτιδος. KUST.

[s] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 999. sed ubi pro ὑσσάκων rectius legitur ὑσσάκων. KUST. Hic A. et reliqui ὑσσάκων. Vid. supra p. 3734 B. ἤγουν A. pro ἢ ὡς.

[t] ἀπήλασαν] ἀπήλαον A.V.E.

ΥΣΠΛΗΓΞ] Ὕσπληξ A.E.

[u] Φραγέλλιον] Frequentius scribitur φραγέλλιον, per duplex λ. Est autem vox Græco-barbara, ex nomine Latino *flagellum* detorta. Vide Dufresnium in Glossario
G Græco v. Φραγέλλιον. De variis porro significationibus vocis ὕσπληγξ videndus est Eustathius ad Dionys. Perieg. 121. KUST. φραγέλλιον A. φραγέλιον B.

[x] ὑσπληγγος] ὕσπληγος A.

[y] Τίς τὸν ἄχρειον Ἑρμ.] Anthol. Pal. VI. 259.

[z] Ἰώσηπος] Lib. III. de Bello Jud. c. 6. p. 836. KUST. III. 5, 4.

ΥΣΤΑΣΠΗΣ] Ὑστάσπης νεώτερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης· ἐκυρίευσε Μηδίας καὶ τῆς ὑποκάτω χώρας. Athen. XIII. p. 575. Hystaspes, vates, Clem. Alex. VI. e Pauli Apostoli quodam scripto ejus meminit. Vaticinia ejus de ruina Rom. imperii Lactant. VII. 15. REINES. Delevi Ὁ πατὴρ τοῦ Δαρείου, cum A.V.

[a] Ὁ τελευταῖος, ὁ] ὁ bis om. A. Photius.

ΥΣΤΕΛΛΙΟΝ] Ὑστέλλειον A.B.E.

[b] ἡμέρα] ἡμέραν V. Post h. gl. delevi ΥΣΤΕΡΑ: Ἡ μήτρα, cum A.B.V.E.

ΥΣΤΕΡΙΖΕΙΝ—ΥΣΤΕΡΩ—ὑστερήσαντες] Libanius II. p. 654. Vid. v. Ἰάλεμος. Πάροδος. TOUP.

ΥΣΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ: Ἀλλὰ πρὸς] Hæc descripsit Suidas ex Schol. ad Aristoph. Av. 336. Sed ita ut verba pro more et arbitrio suo immutaverit. Quod diligens lector notabit. TOUP.

[c] Ἀλλ' ἤτοι μ.] Homerus Il. α'. 140. KUST.

ΥΣΤΙΝΟΣ] Corrupte, pro ὑσγινος. KUST.

ib. Casaubon. Athen. I. p. 23, 50. HEMST.

[d] Τὰ κόκκοιο βαφέντα] τὰ κόκκοιο βαφθέντα A. τὰν κόκκου βαφθέντα καὶ ὑσγίνοιο Anthol. Pal. VI. 254. Vide supra v. Τὰν κόκκου.

[e] Ἀριστοφάνης] Ran. 632.

[f] ὁ ἀκανθόχοιρος ὁ] ὁ bis om. A.

[g] Ἀριστοφάνης] Pac. 745.

[h] τὰ νῶτα] τὸ νῶτον A.B.V.E.M.

[i] ΥΠΟ ΡΟΠΑΛΟΝ] ὑπὸ ῥόπαλον δραμεῖται Photius, Hesych.

[k] ἑαυτοὺς] ἑαυτοῖς B. Mox ἐμβαλόντων V.

H ΥΙΟΙ ΘΕΟΥ: Οἱ Ἀπ.——Ἐνέγκ. τῷ Κυρ. υἱοὺς κριῶν] Ex Theodoreto ad Psalm. XXVIII. p. 501. KUST.

[l] Εἴπατε—Γαλιλαίαν om. A.

[m] Δαβὶδ φησιν] Psalm. CXXVI. 4. secundum versionem LXX. interpretum. KUST. Ex Theodoreto in eum locum.

[n] οἱ υἱοὶ τῶν] οἱ om. A. τῶν om. V.

[o] Διὰ τῶν εἰλώτων] Vid. infra in Ὑφέδρος.

Ὕφαλοι: [p] Ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. A

[q] Ὕφαλός τις ἦν [r] τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ὅς τις ἀμπωτις ἐξαπιναίως καταρροφοῦσά πως τὸ πολέμιον.

Ὑφάντης καὶ ἀντυφάντης.

Ὑφαντοδόνητον:

[s] Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
[t] Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλᾶται Στράτων,
ὃς ὑφαντοδόνητον [u] ἔσθος οὐ πέπαται·
ἀκλεὴς δ' [x] ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.
Ξύνες, ὅ τι λέγω.
Εἰνόημ' ὅ τι βούλει· τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.

Τοῦτό φησιν, [y] ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι, διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. Ὁ μὴ ἔχων δὲ ἐκεῖσε [z] ἅμαξαν, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κρίνεται.

Ὕφασμα: Σάκκος.

[a] Ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς [b] τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας. C

Ὑφαιμος: Ὁ ᾑμαγμένος μώλωψ.

Ὑφαίνω: Κατασκευάζω.

Ὑφαιρεῖται: Παρεκβάλλει.

Ὑφεδρία: [c] Ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Ὑφελκτέον τῶν [d] δαΐδων: Ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. [e] Ἀριστοφάνης·

Ὑφελκτέον τῶν δᾳδων, καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν. D

Τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

Ὑφέντες: Ἐγκαθίσαντες, ὑποβαλόντες.

Οἱ δὲ ἐνέδρας ὑφέντες, [f] κτείνουσι τοῦτον δόλῳ.

Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ [g] Ἄκαστος λόχον ὑφείσας, ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ. Καὶ ὃς αἰσθόμενος, ἐς πόλεμον κατέστη. E

Ὑφέξειν: [h] Ὑπενεγκεῖν, ὑπομεῖναι.

[i] Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
[k] ἡμᾶς ὑφέξειν, (καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ' ἄν,)
ἀλλ' αὐτός, ὅ γε σόν ἐστιν, οἰκείως φέρε.

Ὑφεωρᾶτο:

Ἀλλ' ὅμως ὑφεωρᾶτο, καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχήν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος.

Ὑφεωρᾶτο γοῦν, ἀντὶ τοῦ, δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

B Ὑφέρποντα: [l] Ἐπερχόμενον, παραγινόμενον.

[m] Ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ Θεός, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

Ὑφέσθαι: Ὑποχωρῆσαι, εἶξαι.

Ὕφεσις: Ἐλάττωσις.

Ὑφέστιος: Ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων.

Καὶ μηδὲ μοῖρα τοῦ Φαβίου γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ἀπελείπετο.

C Ὑφεστώς: [n] Ὁ ἐνυπόστατος.

Ὑφειμένοι: [o] Ὑποχείριοι. Ἡ [p] ὑφειμένη, ἐκλελυμένη.

Ὑφειμένη οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγνῶναί οἱ βασιλέα.

Καὶ [q] αὖθις·

[r] Πλεῖν δ' ἐν κακοῖς ὑφειμένη δοκεῖ.

D Ἀντὶ τοῦ πλέειν. Ὑφειμένως: [s] Ἐνδεδομένως, ἢ ἐκλελυμένως.

Ὑφείς: Ἐνδούς, ὑποχαλάσας.

[t] Ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Ὑφείς: [u] Ὑποβαλών.

[x] Ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον, ἀγύρτην.

E Σοφοκλῆς.

Ὑφεῖσθαι: [y] Ἀμελεῖσθαι, ὑποχωρῆσαι.

[p] Αἱ ὑποθ.] αἱ om. A.V. Photius.

[q] Ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. c. 10. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[r] τοῖς βαρβάροις] τῶν βαρβάρων V. Mox ἥ τις B.V.E. pro ὅς τις. Mox delevi ΥΦΑΝΑΙ: Ὕφασμα ποιῆσαι, cum A. F V. ὑφ. π. om. B.

[s] Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλ.] Aristoph. Av. 941.

[t] Νομάδεσι] Νομάδεσσι A.

[u] ἔσθος] ἔπος B.E.

[x] ἔβα σπολὰς] ἔβας πολλὰς A.V.E.

[y] ἐπειδὴ οἱ Σκ.] Hæc leguntur etiam supra v. Νομάδες. KUST. ἐπεὶ V. φ ἐπειδὴ A.

[z] ἅμαξαν] ἐκεῖσε ἅμαξαν A.V. ἐκεῖθεν ἅμ. B.E.

[a] Ἐμβαλὼν] Hæc Æliano tribuit Valckenaerius. Mox ὑφασμένῳ E. pro εἰργασμένῳ. G

[b] τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ] τοῦ ποταμοῦ τὰς δίνας A. τῶν ποταμῶν τὰς δίνας V.

[c] Ἡ κατωτ. καθέδρα om. A.

[d] ΔΑΔΩΝ] δαΐδων A.

[e] Ἀριστοφάνης] Equit. 916. Ὑφελκτέον Δὲ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον Τὲ τῶν ἀπειλῶν ταυτηί. KUST.

[f] κτείνουσι] ἀπτείνουσι V.

[g] Ἄκαστος] Ἄκαρτος A. Tum ὑφήσας A.B.E.M. ὑφείσας V. pro ὑφήκας. Mox ἐπεβούλευσε V. In fine addit V. ὁ δὲ λόχον ὑφείσας καθίσας ἐπεβούλευε τῷ Πηλεῖ, ἐξ οὗ καὶ εἶσε ἐπὶ θρόνου. Ceterum hunc locum Æliano tribuit Valckenaerius, frustra: est enim Nicolai Damasceni. Vide supra p. 136 B. 630 B. H

[h] Ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι] Potius ὑποῖσειν. ὑπομενεῖν. Nam τὸ ὑφέξειν est futuri temporis. KUST.

[i] Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σ.] Aristoph. Thesmoph. 203. Μὴ τοίνυν A.

[k] ἡμᾶς om. A. Mox ἀλλ' om. V.E.

[l] Ὑπερχόμενον] ἐπερχόμενον A.B.V.

[m] Ἐπεσκότει] Male antea, ἐπεσκόπει. KUST. Hæc sunt verba Josephi de Bell. Jud. lib. V. [8, 2.] p. 344. TOUP. ἐπεσκόπει A. ἀπεσκόπει E.

ΥΦΕΣΘΑΙ: Ὑποχωρῆσαι] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Ran. 1251. TOUP.

[n] Ὁ ἐνυπόστατος] ὁ om. A. Photius, Lex. Seg. Statim delevi ΥΦΕΙ: Τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλίνας βεβλημένα μάλα ἁβραῖς, καὶ στρωμναῖς ὕφει τοὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δασὶν ὑπακμαζούσαις τῷ πυρί, καὶ τὸν ὑμέναιον φθέγξασθαι γυναικῶν, κωμασθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου, cum A.V. Vide supra p. 867 C.

[o] Ὑποχείριοι, ὑποτεταγμένοι] ὑποτεταγμένοι om. A.B.V. Photius.

[p] ΥΦΕΙΜΕΝΟΙ, ἐκλελυμένοι] ὑφειμένη, ἐκλελυμένη A.B.V. E. omissis statim καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. Ὑφειμένη—φωνῇ om. A.

[q] Εὐριπίδης] Imo Σοφοκλῆς. Versus enim, qui sequitur, legitur apud Sophoclem Electr. 335. KUST. Dedi αὖθις cum A.V.

[r] νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν] πλεῖν δ' ἐν κακοῖς A.B.V. ἀντὶ τ. πλ. accedunt ex A.B.

[s] Ἐνδεδομένως] ἐνδιδομένως A.

[t] Ὁ δὲ ὑφεὶς] Depromptum est hoc fragmentum ex Dion. in Excerpt. Legat. ab Ursino editis, p. 403. TOUP. LXVIII. 17.

[u] Ὑποβαλὼν] ὑποβάλλων A.V.

[x] Ὑφεὶς μάγον τ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 387.

[y] Ἀμελεῖσθαι] ἀμελῆσαι A.

Οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι, καὶ κατασχεῖν.

῾Υφεῖται: Συγχωρεῖται.

῾Υφηγήσονται: [z]῾Υποδείξουσιν.

[a]῾Ο δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν ᾿Ανθεμουσίαν γῆν· ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι.

Ἀντὶ τοῦ, συνεβούλευεν, ὑπετίθετο.

῾Υφῆκεν: ῾Υπέβαλεν, [b]ὑπέθηκεν.

῾Ο δὲ ἐνέδραν αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

῾Υφῆνε: [c]Κατεσκεύασεν. ᾿Εκ τοῦ ὑφαίνω.

῾Υφηνίοχος: Ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

῾Υφῆραν: Ἔλαβον.

῾Υφήφασμαι: Ἀττικὸς [d]παρακείμενος. ῾Υφαίνω, ὑφανῶ, [e]ὕφαγκα, ὕφαμμαι. Ἔθος δὲ ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ $\bar{\mu}$ σύμφωνον εἰς $\bar{\sigma}$, γίνεται ὕφασμαι. ᾿Επεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ [f]φωνήεντα ἐν τῇ α' καὶ β' συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ $\bar{\alpha}$ εἰς $\bar{\eta}$, καὶ γίνεται ὑφήφασμαι.

῾Υφιέμενον: ᾿Ενδιδόμενον. Καὶ ὑφιέναι, ὑπενδοῦναι.

῾Υφίει: Συνεχώρει.

῾Υφιζάνει: [g]῾Υποκαθέζεται, ἐλαττοῦται.

῾Υφιζήσεις: ῾Υποχαλάσεις, [h]ἐνδώσεις.

᾿Εξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

῾Υφιστάμενος: Βεβαιῶν, ἐπαγγελλόμενος.

[i]Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος.

῾Υφιστάς: ῾Υποστὰς, ὑποτιθείς.

῾Υφίσταται: ῾Υπισχνεῖται, διαβεβαιοῦται. [k]Ἀππιανός·

῾Ο δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον.

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο [l]῾Ρωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

A ῾Υφόωσιν: ῾Υφαίνουσι.

῾Υφορμοῦν: Ἀπαντῶν, ἐναντιούμενον.

῾Υφορώμενος: ῾Υποστελλόμενος, ἢ ἐννοῶν.

[m]Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα, ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.

῾Υφορώμενοι:

Οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ [n]ἀποδιδράσκοντες.

B Ἀντὶ τοῦ, μισοῦντες, παρατηροῦντες· ἢ ὑπονοοῦντες, προσδοκῶντες.

῾Υφωμαδόν: ῾Ομοθυμαδόν. [o]῾Ο δὲ τοῖς ὤμοις φέρων ἐπωμαδὸν καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

῾Υφυδροι: [p]Θουκυδίδης·

᾿Εσίεσαν δὲ κολυμβηταὶ ὕφυδροι, [q]καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον.

C ῾Υπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

῾Υψαγόρας: [r]῾Υψιλόγος.

᾿Εχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν, καὶ τραχύς. ῾Ο δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

῾Υψαυχεῖν: [s]῾Υψηλοφρονεῖν.

῾Υψηγόρε: Μεγαληγόρε.

D ῾Υψηλολογούμενοι:

Ἀπειλούντων τε καὶ [t]ὑψηλολογουμένων.

῾Υψηλοτέρας: Ἀλαζονικωτέρας, [u]ὑπερφερεστέρας.

῾Υψηλοτέρας ἔγραφε Καπανέως ἐπιστολὰς, ἐπαρθεὶς, ἢ χαυνωθεὶς, ἢ καὶ κουφωθεὶς, ὑπὲρ ὧν [x]τὸν θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκει, καὶ τὸ "Ἰὼ [y]Νέμεσι καὶ βαρίβρομοι βρονταὶ" συνεχῶς βοᾷ.

Καὶ αὖθις·

E [z]῾Υψῆλ' ἐφρόνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις

(τουτέστιν, ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.)

ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ [a]μηδὲν ἀντέστης ὕπερ,

[z] ὑποδείξουσιν] ὑποδείξουσι V. Mox Αὔγαρος V.E. pr.

[a] ῾Ο δὲ Τραϊανὸς ἐξελ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. ᾿Ανθεμοῦς. KUST. Ex Dione Cassio. TOUP.

[b] ὑπέθηκεν—ὑφῆκεν om. A.

[c] Κατεσκεύασεν] κατεσκεύαζε A.

῾ΥΦΗΝΙΟΧΟΣ] Il. ζ. 19. Mox delevi ῾ΥΦΗΣ ΠΕΠΛΟΥ: ᾿Εν τῷ ἈΡΡΗΝΟΦΟΡΕΙΝ, cum A.V.

῾ΥΦΗΦΑΣΜΑΙ] Confer Etymologum, v. ῾Υφήφασμαι. KUST.

[d] παρακείμενος] Statim delevi Ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, καὶ Ἀττικῶς, ὑφήφασμαι, τροπῇ τοῦ υ εἰς η. ἢ ἀπὸ τοῦ cum A.B.V.E.

[e] ὕφαγκα] ὕφακα V. Mox ἔθος δὲ A.V. pro ἐπεὶ δὲ ἔθος. Tum πολλάκις om. V.

[f] φωνήεντα] σύμφωνα V. Post ὑφήφασμαι delevi Καὶ διὰ τί, μὴ ἔχων ἀντίστοιχον, ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς α τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἁλμηρὸς, ἁλμυρὸς, καὶ πηρὸς, πυρὸς, cum A.B. V.E.

[g] ὑποκάθηται] ὑποκαθέζεται A.V.B. Photius, Lex. Seg.

῾ΥΦΙΖΗΣΕΙΣ] Procop. p. 298. TOUP.

[h] ἐνδώσεις] ἐνδόσεις A.

[i] Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελ.] Locum hunc multo auctiorem habes infra v. Φαβρίκιος. KUST.

[k] Ἀππιανὸς] T. I. p. 80. ed. Schweighæuser.

[l] ῾Ρωμαϊκὰ] τὰ ῾Ρωμαϊκὰ A.

῾ΥΦΟΩΣΙΝ] Od. η'. 105. Mox ὑφαίνουσιν A.

῾ΥΦΟΡΜΟΥΝ—ἐναντιούμενον] ῾Υφορμῶν—ἐναντιούμενος A. Vulg. habent Photius et Lex. Seg. qui ἀπατῶν pro ἀπαντῶν.

[m] Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τ.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Τραγήματα. KUST.

[n] ἀποδιδράσκοντες] ἀποδιδάσκοντες E.

[o] ῾Ο δὲ τοῖς] Seqq. om. Photius.

῾ΥΦΥΔΡΟΣ] ῾Υφυδροι A.V.

F [p] Θουκυδίδης] Lib. IV. c. 26. KUST. Vid. Ἔφυδρος. TOUP.

[q] καλωδίῳ] καλώδια A.B.V.E. Tum μεμελιττωμένην V.

῾ΥΨΑΓΟΡΑΣ] Menander p. 97. 138. Agathias p. 39. Menander in Exc. p. 79. et 80. *Boni* ejus meminit. Quare est deprompt. ex Menandro. Vid. v. Στωμύλος. TOUP.

[r] ῾Υψίλογος] ὑψίλογος A. Photii ed.

[s] ὑψηλοφρονεῖν] Statim delevi ῾Ο ῾ΥΨΑΥΧΗΝ, ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ, εἰ καὶ θηλυκῶν, cum A.V. ὑψαύχην Menand. hist.

G p. 101. citat Toupius.

῾ΥΨΗΓΟΡΟΣ καὶ ῾ΥΨΗΓΟΡΟΣ: Μεγαληγόρος] ῾Υψηγόρε: Μεγαληγόρε A.V. Photius, Lex. Seg.

[t] ὑψηλολογουμένων] ὑψηλολογούντων B.E.

῾ΥΨΗΛΟΤΕΡΑΣ] Ex Synesio, opinor. Vid. ᾿Εμοί τ' ἐπιστολαί. Νέμεσις. TOUP.

[u] ὑπερφερεστέρας] Statim delevi ἢ κρείττονος τάξεως οὔσας cum A.B.V.

[x] τὸν θεὸν] Leg. puto τῶν θεῶν. *Ipse deus in memoriam*

H *revocans.* Eadem mendose leguntur in ᾿Εμοί τ' ἐπιστολαί, partim etiam in ᾿Ιὼ et in Νέμεσις. VALCK.

[y] Νέμεσις] Νέμεσι A. Νεμεσ̂ V.

[z] ῾Υψῆλ' ἐφρόν.] Scribe ὑψῆλ' ἐκόμπεις ut apud Sophocl. Aj. 1230. KUST. ὀν φρονεῖς E.

[a] μηδενὸς] μηδὲν A.B.V. Supra ἔφαινες M

[b]κοῦτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε [c]σοῦ, διωμόσω.

Ὑψηλότερος: [d]Εὐδαιμονέστερος, ἀνώτερος.

Ὑψηλῶς: Μεγάλως.

Ὑψηρεφές: Ὑψηλόν.

Ὑψηχής: Ὁ ὑψαύχην. Καί,

[e]Ὑψηχέες ἵπποι.

Ὑψι, [f]εἰς ὕψος, καὶ ὑψοῦ, ἐφ' ὕψους.

Ὑψιβρεμέτης: Ὁ ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζοντος: Ποταμοῦ.

Ὑψίζυγος: Ὁ ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψικάρηναι: Ὑψηλαί.

Ὑψικέρατα πέτραν: [h]Τουτέστιν, ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν.

[i]Κυνθίαν ἔχων
ὑψικέρατα πέτραν.

C [[j]Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλήν.] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὑψίκερως:

Ὑψικρατεῖν: Τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψιμέδοντες: Ἐν ὕψει βασιλεύοντες.

Ὑψιπέτηλον: Ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον.

Ὑψιπέτης: Ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. Ὑψιπετὴς δὲ, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

D Ὑψιστάριος: Αἵρεσίς τις Ὑψιστάριοι, οἱ τὸν Ὕψιστον καλοῦντες.

Ὑψιφοίτης: Ὑψηλοπόρος, ἢ [k]ὑψόφρων.

Ὑψόθι: Ἐν ὕψει.

Ὑψόροφος: Ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.

Ὕψος: Ἔπαρμα. Καὶ, ὕψος ἡμερῶν, [l]εὐημερία. [m]Δαβίδ·

Οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

E Ὑψοῦ διάττει: Ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

Ὑψοῦτε: Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. [n]Δαβίδ·

A Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

[o]Ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος [p]νενόμιστο νεώς· νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

Ὑψώθητι: Ἀντὶ τοῦ, δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ·

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

B Ὑψώθητι: Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸς δείχθητι, καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβίδ φησι πρὸς τὸν Θεόν.

Ὑψῶ σε: Αἰτιατικῇ.

Ὕψωσεν: Ἐπῆρεν. Καὶ ὕψωσις, [q]ἔπαρσις.

Φ Α.

C [Φαβέας, ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. Ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας.]

Φάβιος Πίκτωρ, συγγραφεὺς Ῥωμαίων. Οὗτος λέγει, ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὁτιοῦν.

D Φάβιος: Ὅτι [r]Φάβιος Μάξιμος, ὕπατος Ῥωμαίων, νεώτερος ὢν, καὶ τὸν πρὸς [s]Σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος, ἐσφάλη, τρισχιλίων νεκρῶν, ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. Ἡ δὲ βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. Ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδὶ, πολλαῖς ἐνηθληκὼς ἀνέκαθεν [t]στρατείαις, ἐδεῖτο τῆς βουλῆς ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. Εἴξασα [u]οὖν ἡ βουλὴ αἰδοῖ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπιτρέπει αὖθις
E τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὡς ἂν μή τι δι' ἀπειρίαν [x]σφάλ-

[b] Κοὔτε ναυάρχ.] Versus est mutilus, qui ex Sophocle sic supplendus est: Κοὔτε στρατηγοὺς, κοὔτε ναυάρχους μολεῖν. KUST. Addidi στρατηγοὺς οὔτε cum A.B.V.E.

[c] σοῦ] σύ A.B.V.

[d] Εὐδαιμονέστερος] Statim delevi ἀνώτερος cum A.B.V.

ΥΨΗΡΕΦΕΣ] Ita cod. Harl. a p. m. in Od. δ'. 15.

[e] Ὑψηχέες ἵπποι] Homerus Il. ε'. 772. KUST.

[f] καὶ ΥΨΟΥ: Ἐπιρρηματικῶς. Εἰς ὕψος, καί] εἰς ὕψος καὶ ὑψοῦ A.B.V.

ΥΨΙΒΡΕΜΕΤΗΣ] Il. α'. 354. et al. Aristoph. Lys. 774.

[g] ἐν ὕψει] ὁ ἐν ὕψει A.

ΥΨΙΖΥΓΟΣ] Homerus, Il. δ'. 166. KUST.

[h] Τουτέστιν—ἀντὶ τοῦ om. E.

[i] Κυνθίαν ἔχων ὑψικ.] Aristoph. Nub. 597.

[j] Ἀντὶ τοῦ ὑψηλήν om. A.B.V.

ΥΨΙΚΕΡΩΣ] Agathias p. 10. TOUP.

ΥΨΙΜΕΔΟΝΤΟΣ—βασιλεύοντες] Ὑψιμέδοντες—βασιλεύοντες A. Photius, Lex. Seg.

ΥΨΙΠΕΤΗΛΟΝ] Il. ν'. 437. Delevi in fine gl. Πέταλον N cum A.

ΥΨΙΠΕΤΗΣ] Il. ν'. 822. Aristoph. Av. 1337.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΣ: Αἵρ.] De hac hæresi videndus est Gregor. Nazianz. Orat. XIX. p. 289. et Gregor. Nyss. Orat. II. contra Eunomium, p. 440. quorum verba adducit Suicerus in Thes. Eccles. v. Ὑψιστος. KUST.

[k] ὑψόφρων] ὑψίφρων V. ὑψόφρων E. ὑψηλόφρων Photii ed. ἢ ὑψίφρων om. Hesych.

[l] εὐημερία] ἡ εὐημ. B.V. εὐημερίαν V.

[m] Δαβίδ] Ps. LV. 2. cujus loci confusæ sunt versiones antiquæ. Secundum verba Hebræa versio ita est constituenda: ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Sed falso illi verterunt Hebr. מרום quod notat *superbe*. Deinde quod in v. 3. primum verbum est יום hoc est
F ביום *quando*, id conjunxerunt cum מרום et verterunt ἀπὸ ὕψος ἡμέρας vel ἡμερῶν. Hunc errorem ergo Theodoretus quoque secutus ait, ὕψος ἡμερῶν τὴν παροῦσαν ἐκάλεσεν εὐπραξίαν etc. et mox εὐημερίαν. Hunc locum compilavit Suidas. ERNEST.

[n] Δαβίδ] Psalm. XCVIII. 5. KUST.

[o] ΥΠΟΠΟΔΙΟΝ δὲ τοῦ Θεοῦ π.] Hæc sunt verba Theodoreti ad Psalmum modo laudatum, p. 792. eademque leguntur supra v. Ὑποπόδιον. KUST. N om. A.B.

[p] νενόμιστο] ἐνενόμιστο B.V. Mox θάλατταν V.

G ΥΨΩΘΗΤΙ: Ἀντὶ τοῦ] Ex Ps. LVI. 5. cum explicatione Theodoreti. ERNEST. Deest gl. V.

ΥΨΩΘΗΤΙ: Ἀντὶ τοῦ ὑψ.] Ex Theodoreto ad Ps. CVII. 6. ERNEST.

[q] ἔπαρσις om. B.

ΦΑΒΕΑΣ] Deest hic articulus A. Vid. p. 242 D. Adde Maium ad Excerpt. Vatic. II. p. 290.

ΦΑΒΙΟΣ ΠΙΚΤΩΡ, συγγρ.] Hæc ad Polybium refert Valesius. Ceterum, de Fabio Pictore vide omnino
H Vossium de Histor. Lat. lib. I. c. 3. KUST.

[r] Φάβιος Μάξιμος] Conf. Dion. Cass. T. I. p. 17. ed. Reimari.

[s] Σαυνίτας] Σαμνίτας A.V. Σαμνιτῶν B.E.

[t] στρατείαις] στρατίαις vel στρατιαῖς A.B.V.E.

[u] οὖν om. A.V. Mox τῇ om. A.V. ante τοῦ.

[x] σφάλλοιτο] σφάλοιτο V.

λοιτο. Καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος, [y] Ἀρλεάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος, (ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον,) φιλοσοφίας μεστὸς, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος· γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. Ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς [z] Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων [a] βιβλίων ἄπειρον. Γέγραπται [b] γοῦν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ, ὧν πολὺς ἀριθμός. Ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα· Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας, Περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, Περὶ Πλάτωνος, Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. Οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος: [c] Ὅτι Φαβρίκιος τῆς ἐπὶ τὸν Πύρρον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξενηνοχὼς σύμβολον. [d] Ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρὸς, εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, [e] δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύρρον ὑφιστάμενος, ἥν οἱ τὶς [f] δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια· ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τῆς ἐγχειρήσεως, ἀποπέμπει τῷ Πύρρῳ δέσμιον. [g] Ἀγασθεὶς δὴ οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύρρος, ἀναβοῆσαι λέγεται· "Οὗτός ἐστι καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἄν τις [h] παρατρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον." Ὁ δὲ Πύρρος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναρρίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἐσφάλη.

Φαγανθρώπων: Ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα: Νόσος λοιμική. Καὶ φαγεδαίνη, [i] βοτάνη.

Φαγεῖν ζῶν:

[j] Ἰώνιος ἔσμα, εἰς τὴν ἑπτάδα τελῶν, [k] καὶ φαγεῖν ζῶν, στιβὴς ἦν τοῖς ἐσχάτοις, κοιλοδαίμων τε, καὶ [l] ταγηνοκνισοθήρας.

Φαγήματα: Βρώματα.

[m] Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα. Ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε.

[Φάγω: Αἰτιατικῇ. Καὶ γενικῇ σπανίως. Φάγωμεν, καὶ πίωμεν, τὰ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου. Τὰ δὲ παθητικὰ, φάγονται, καὶ πίονται, διὰ τοῦ ο μικροῦ.]

Φαγτάιον: [n] Μαρσίππιον.

Φαδεσίδαρον παιδὸς ἑοῦ [o] φύρδαν μεστὸν ἔχουσα φόνου:

Φαέθοντα τόκον: Ἐπιφανῆ, καὶ καταπληκτικὸν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων (λάμπων) ἥλιος: [p] Σοφοκλῆς·

Ποῦ [q] ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
ποῦ φαέθων [r] ἅλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
κρύπτουσιν ἕκηλοι;

Οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν παρανομίαν. Καὶ [s] Ὅμηρος·

[t] Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης.

Δείκνυσι δὲ ὁ Ποιητὴς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

ΦΑΒΩΡΙΝΟΣ] De hoc vide eundem Vossium de Hist. Gr. lib. II. c. 10. et Jonsium de Script. Hist. Phil. lib. III. c. 7. Scripserat inter alia Παντοδαπὴν ὕλην, ex qua Sopater librum III. Excerptorum composuerat, teste Photio, Cod. 161. KUST. Dionis Chrysostomi auditor, præceptor Herodis Attici. Phrynichus in Πλάτωνι eum vocat πρῶτον τῶν Ἑλλήνων δόξαντα, et eum citat ἐν συγγράμματι ἐπιγραφομένῳ περὶ τῆς Δημάδους σωφροσύνης. Steph. Byz. in Ῥωμαῖς: Φαβωρῖνος ἐν ἐπιτομῇ τετάρτῃ τῆς Παμφυλίας. REINES. φαβορῖνος V. φαβερῖνος E.

[y] Ἀρελλάτου] Sic Bas. Ἀρλεάτου A.V.M. Ald. Ἀρλεώτου B.E. Ἀρελάτου Philostrat. Vit. Soph. I. 8.

[z] Πλούταρχον] Vid. Wyttenbach. Præf. Plutarch. Sec. II. p. xxiv.=xxxix.

[a] βιβλίων] βιβλίον V.

[b] οὖν] γοῦν A.V.

ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ: οὗτος τῆς ἐπὶ τ.] Hæc sumpta sunt ex versione Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus; sed alia longe vetustiore, quæ hodie intercidit. Vide quæ hac de re notavimus supra v. Ἀμύσσειν. KUST.

[c] Οὗτος] Ὅτι Φαβρίκιος A.V.

[d] Ἀντικαθεζομένων——πορείας τὸν ἥλιον] Hæc omnia leguntur etiam supra, v. Ἀποστυγοῦντες. KUST.

[e] δηλητηρίοις φαρμ.——ὑφιστάμενος] Vide supra v. Ὑφιστάμενος. KUST.

[f] δοθείη] δοθῇ V.

[g] Ἀγασθεὶς] ἀγασθεὶς δὴ A.B.E. δὲ V. pro οὖν.

[h] ἀποτρέψοι] παρατρέψαι A. προτρέψαι E. περιτρέψαιτο V.

ΦΑΓΑΝΘΡΩΠΩΝ] Pro ἀνθρωποφάγων poni existimat Albert. ad Hesych. Et sic fere Portus.

[i] εἶδος βοτάνης] βο[τ] A.

[j] Ἰώνιος ἔσμα, εἰς τ.] Vide supra v. Ἰώνιος. KUST.

[k] καὶ φαγεῖν ζῶν] Legendum est, διὰ τὸ φαγεῖν ζῶν. KUST. Casaubon. Athen. p. 197, 50. καὶ πρὸς τὸ φαγεῖν. HEMST. ζῆν ποιῶν δηλοῖ V. in marg.

[l] ταγηνοκνισοθήρας] ταγηνοκνισοθήρας A. Statim delevi ΦΑΓΕΙΝ: Γενικῇ. Μὴ μήλου τεταράτων φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ. Καὶ Παροιμία· Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, cum V. Quæ habet A. tantum in marg. omissis tamen Μὴ μήλου—βίῳ. Pro φάγετε γενικῇ A.B.E. præbent παροιμία. Exemplum ἔλθετε etc. ex Prov. IX. 5. desumptum esse animadvertit Toupius.

[m] Εἶδε φορτίον] Æliano tribuit Valckenaerius. Post h. gl. delevi ΦΑΓΟΝΑ: Φίλαυτον, ἄπλαστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις, cum A.B.V.E. Irrepsit articulus ni fallor ex Zonara. Ad eum hæc Kusterus: "Nota hæc obscura "mihi est: nec quicquam ex penu meo depromere "possum, quod ad locum hunc illustrandum faciat. "Quare videat lector me eruditior et auctior. Pro "ἄπλαστος tamen forte scribendum est, ἄπληστος, i. e. "*insatiabilis*: quod referetur ad vocem φάγων, φάγωνος, "*edax*, *vorax*."

ΦΑΓΩ] Hunc art. om. A. qui habet in marg. Φάγωμεν καὶ πίωμεν—ω μεγάλου. φάγονται—μικροῦ. V. om. καὶ γενικῇ σπανίως et τὰ δὲ—πίονται. Et mox præbet φάγομαι [illegible] καὶ πίομαι τὰ παθητικά.

[n] Μαρσίππιον] μαρσίππιον A.E. Photius.

ΦΑΔΕΣΙΔΑΡΟΝ. ΠΑΙΔΟΣ ἙΟΥ Φ.] Pessime. Scribe, et distingue: Φῦ δὲ, σίδαρον Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνου. KUST. Anthol. Pal. VII. 531.

[o] ΦΥΡΔΗΝ] φύρδαν V.E. In fine φόνου A.V. pro φόνον.

ΦΑΕΘΟΝΤΑ ΤΟΚΟΝ] Vid. notata ad Hesychium.

[p] Σοφοκλῆς] Electr. 823.

[q] ποτε τοῦ] τοῦ om. A.B.E. Mox καὶ pro ἢ B.

[r] ἅλιος] ἥλιος E. ἀέλιος A.V.

[s] Ὅμηρος] Il. λ'. 734. KUST. ubi vid. Schol. Victorian.

[t] Εὖτε—ὑπερέσχετε] εὖτε—ὑπερέσχεθε A.B.E. ὑπερέσχεσθαι V.

Φαελοτρέα:

Φαεσίμβροτος: Ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους: [u]Φωτοφόρους, φωτὸς παρεκτικὰς, γνώσει φωτιζούσας.

Φαεινόν: Λαμπρόν.

[v]Καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτὰ, κάρυα καὶ βαλάνους.

Φαείνω: Λάμπω.

Φαθί: Ὀξυτόνως.

[[x]Ἐξόπισθεν] αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.

Φακαί: Τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. Θηλυκῶς, ἡ ἑψηθεῖσα· ἀρσενικῶς δὲ, [y]ὁ ἀνέψητος. Καὶ παροιμία·

Ἔπειτα πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται [z]φακῇ·
πρότου δ' ὑπὸ [a]τῆς πενίας ἅπαντά γ' ἤσθιεν.

Ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. [b]Καὶ φακὸς, τὸ ὠμὸν ὄσπριον.

[Φακὸς ὕδατος: Εἶδος [c]ὑδατοδόχου ἀγγείου ἐνοδίου, ὃ ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα λέγεται. Καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοὺλ, ὅτε [d]ἐδίωκε τὸν Δαβίδ.]

Φακᾶς:

Ὅτι [e]Διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς φακᾶς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς.

Παροιμία· Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς. Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Φακὸν κόπτεις: Ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Φακεὲ, βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὃς ἐπολέμησε [f]τῷ

A Ἄχαζ, καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ [g]ἄνδρας δυνατοὺς ρκ', καὶ ᾐχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας σι'.

Φάκελλον: [h]Φορτίον, ἢ εὐάλωτον. [i]Θουκυδίδης·

Φοροῦντες ὕλης φακέλλους, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος.

Καὶ [k]Ἰώσηπος·

Φακέλλους [l]ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε.

Φάκελλον: Φορτίον.

[m]Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι φάκελλον
B [n]βίβλων υ' χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, [o]καὶ βρέξαντα τῷ τῆς [p]Μαρείας λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

Φάκελλος: Τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. [Λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλάμων.]

Φακιόλιον: Ὅτι [q]Κρέων ἐν τῷ α' τῶν Ῥητορικῶν κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ πρὸς [r]κεφαλῆς προσείλημα· ὃ δὴ παρ' Ἀθηναίοις κα-
C λεῖται [s]κρώβυλον, παρὰ δὲ Πέρσαις, κιδάριον.

Φάλα: Κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φαλαγγαρχία: Αἱ δύο μεραρχίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ. Τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ, μέρος. Πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός· νῦν δὲ, φαλαγγάρχης.

Φάλαγγες: Στίχες, τάξεις. Οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειό-
D νων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. Λέγεται καὶ [t]τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ [u]νεὼς ὑπερείσματα. Ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον καὶ σύμμετρον, [x]φαλάγγια· λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν, φάλαγξ. Καὶ ἐπὶ τῆς

ΦΑΕΛΟΤΡΕΑ] Φαελλωρία A.B. Vid. Φελωρία.

ΦΑΕΣΙΜΒΡΟΤΟΣ] Homerus Il. ω'. 785. KUST.

ib. Φαεσίμβροτον Photius. Tum ἡ φέρουσα Phot. Lex. Seg.
E [u] Φωτοφόρους om. A.

[v] Καὶ πλέγμασι] Æliano tribuit Valckenærius.

[x] Ἐξόπισθεν αὐτὸ φ.] Aristoph. Equit. 22. Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Ἐξόπισθέ νυν Αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. KUST. ἐξόπισθεν om. A.V. Tum αὐτοφαθὶ A. qui mox μόλωμεν αὐτόθι.

ΦΑΚΑΙ'] Rectius scripseris φακαῖ, cum circumflexo in ultima. KUST. Scribendum, ΦΑΚΗ. Τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. Etymol. Magn. Φακὸς μὲν, ὁ ὠμός· ΦΑΚΗ δὲ, ἡ ἑψηθεῖσα. Schol. ad Aristoph. Plut. 192. Φακός ἐστιν ὁ ἀνέ-
F ψητος· ΦΑΚΗ δὲ, ἡ ἑψημένη. Qui sequuntur versiculi, leguntur apud Comicum in Pluto, 1005. TOUP. Φακαῖον E.

[y] ἡ ἀνεψ.] ὁ ἀνεψ. A.E.

[z] φακῇ] φακῆ A.

[a] τῆς πενίας] τῆς om. A. Tum ἅπαντα ἤσθιεν A. ἅπαντα γ' ἤσθιεν V. et sic Suidam dedisse colligo e scriptura codd. mss. Aristoph. a Bekkero collatorum. ἅπαντα κατήσθιεν M.

[b] Καὶ ΦΑΚΟΣ etc. om. A.
G ΦΑΚΟΣ ὝΔΑΤΟΣ] LXX interpretes 1 Sam. XXVI. 12. Καὶ ἔλαβε Δαβὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος. Et v. 16. Καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος. Huc Suidas respexit. KUST. Hunc art. om. V. Habet A. in marg.

[c] ὑδατοδόχου] ὑδατόδους A. qui mox ἀσκοδάβλα.

[d] ἐδίωκε τὸν] ἐδιώκετο παρὰ τῷ A.

[e] Φακᾶς Διοσκουρ.] Vide supra v. Διοσκουρίδης, ubi eadem leguntur. KUST. Φακᾶς—φακοὺς om. A. qui cett. in
H marg. Seqq. dedi cum V. vulgo φακᾶς pro ὅτι, omissa ea voce infra.

ΦΑΚΟΝ ΚΟΠΤΕΙΣ] Hæc A. in marg.

ΦΑΚΕΕ, βασιλ. Ἰσ.] Vide 4 Reg. c. 16. KUST.

[f] τῷ Ἄχαβ] Imo τῷ Ἄχαζ. Vide locum in nota præcedente citatum. KUST. Ἄχαζ A.

[g] ἄνδρας om. A.

[h] Φορτίον. ἢ εὐάλωτον] Hesychius rectius, φορτίον εὐάλωτον, i. e. *onus, quod manibus facile capi et comprehendi potest.* Hoc enim sensu τὸ εὐάλωτον hic capiendum est: quamvis fatear, vocem illam apud meliores scriptores ea significatione adhiberi non solere. KUST. Cum Suida concordant Photius et Lex. Seg.

[i] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 77. KUST.

[k] Ἰώσηπος] Ant. Jud. V. 7. 4.

[l] ὕλης ξηρᾶς] Ammon. in v. ὕλης ἀργίας. Lego ὕλης ξηρᾶς, ut Josephus. Dion. Hal. Antiq. Rom. p. 410. σφακέλλους φρυγάνων κομίζοντας, ubi leg. φακέλλους. TOUP.

ΦΑΚΕΛΛΟΝ: Οὖν] οὖν om. A.V.

[m] Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελ.] Fragmentum hoc esse Æliani discimus ex ipso Suida supra, v. Βέβλον. KUST.

[n] βέβλων] βίβλων A.

[o] καὶ βρέξαντα τῷ] βρέξας αὐτ τῷ A. βρέξαντες V.

[p] Μαρίας] Μαρείας B.E.

ΦΑΚΕΛΛΟΣ—λέγεται] Similia Schol. Thucyd. II. 77. ubi φασκιόλιον. Vid. Salmas. ad Vopisc. p. 419=584. λέγεται—καλάμων om. V. Habet A. in marg.

[q] Κρέων ἐν τῷ α' τῶν Ῥητορ.] Hæc leguntur etiam supra v. Κιδάριον. KUST. Deest articulus A.

[r] κεφαλῆς περιείλημα] πρὸ (πρὸς B.E.) κεφαλῆς προσείλημα B.V.E. Vid. p. 1133 A.

[s] ΚΡΩΒΥΛΟΝ] Rectius κρώβυλος, genere masculino. Ceterum, vocem κρώβυλος aliud communiter significare ac Suidas ex Creonte hic docet, vel lexica vulgata doceant. KUST.

ΦΑΛΑΓΓΑΡΧΙΑ] Montfaucon. Bibl. Coisl. p. 507. φαλαγγαρχίαι B.E.M.

ΦΑΛΑΓΓΕΣ] Vid. Eustath. Il. δ'. p. 469=357.

[t] τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα] Paulo post Suidas φάλαγγας significare ait, τὰ τῶν δακτύλων ἄκρα. Confer lexica vulgata. KUST.

[u] νεὼς ὑπερ.] Vid. Eustath. Il. α'. p. 140=105, 45.

[x] φαλάγγιον] φαλάγγια A.V. Photii ms. Etymol. ms. Dorvill. Hesych. In Hesych. autem στρογγύλα ξύλα, καὶ σύμμετρα.

νεὼς ἢ διαβάθρα. Καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν [y]ἔνιοι φαλάγγιον. Καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς, φαλάγγια. A

Φάλαγγες: Αἱ τάξεις, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. **Φάλαγγες** δὲ, [z]αἱ τῶν νεῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς ἅλα.

Φάλαγξ: Θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. [a]Πλάτων Ἑλλάδι·

> Ἐοίκασιν ἡμῖν αἱ νόμαι [b]τούτοισι τοῖσι λεπτοῖς
> ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

B **Φάλαγξ**: Ἀράχνιόν τι. Λέγουσι δὲ φάλαγγας [c]καὶ [d]τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων, ἅπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

> [e]Εἱλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
> [f]ἱστότονα πηνίσματα.

Καὶ στρατιωτικὴ τάξις, [g]ἐκ μ' ἀνδρῶν.

[h]Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος, οὐχ ἑωρακὼς φάλαγγα τεταγμένην, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, [i]πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο C τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος· καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον [k]τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ κεχειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος.

Φαλαγγηδόν: Δίκην τάξεως.

Φαλάγγια: Ζῶόν τι τῶν [l]δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλαγγίτης:

Φαλακρός: Καὶ φαλακρότερος ἐτδίας.

Φαλακρὸν τίλλεις: Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Φαλακρώματα:

Φάλανθοι: Φαλακροί. Ἄνθος γὰρ ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα: Τὰς προμετωπίδας, τοὺς ἀσπιδίσκους, τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. Παρὰ δὲ [m]Ἡροδότῳ, τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Φάλαρις: Ἀκραγαντῖνος, [n]τυραννήσας δὲ Σικελίας ὅλης [o]κατὰ τὴν νβ' ὀλυμπιάδα. [p]Ἔγραψεν ἐπιστολὰς πάνυ θαυμασίας. Αἰλιανός φησι περὶ τούτου,

[q]Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς [r]πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη.

Φαλλαίκιον: Ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ [s]τῷ φαλλῷ ᾀδόμενον. Καὶ **φάλλαικος**.

Φάλεκ: Κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν, τὸ ἥμισυ [t]λέγει τοῦ χρόνου τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας. Ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε, ἔτη βσμβ'· ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τοῦ Φάλεκ, ἔτη ψνη'· ὡς γίνεσθαι ἔτη τρισχίλια. Ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη [v],εφλγ'.

D

[y] ἔνιοι καλοῦσι] καλοῦσι om. V.E. Photius.

ΦΑΛΑΓΓΕΣ] Apollon. Rhod. II. 843. Νηΐου ἐκ κοτίνοιο φάλαγξ. ubi Schol. φάλαγξ τὸ ἐπιμηκὲς καὶ στρογγύλον ξύλον· πολλὰς δὲ τοιαύτας εἶχον φάλαγγας οἱ ἀριστεῖς πρὸς τὰς νεολκίας. Vid. Athen. V. e Callixeno de nave Philopatoris admirabili. Herodot. in Thalia nominat φάλαγγας ἐβένου. Athen. V. κορμούς. REINES.

[z] αἱ τῶν] αἱ om. A.V. Mox σπεῖν A.

[a] Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμ.] Eustathius ad Il. ν'. p. 924, 8. Ἄλλως δὲ Διονύσιος παράγει τοιαύτην (χρῆσιν τοῦ φάλαγξ ὀνόματος) ἐκ τοῦ κωμικοῦ Πλάτωνος· Ἐοίκασιν ἡμῖν αἱ νόμαι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει. De fragmenti autem hujus metro, quod prorsus turbatum est, restituendo despero. KUST. In hoc loco constituendo licenter admodum versatus est Photii editor. Nihil mutandum videtur nisi εἴξασιν in principio, et τοίχοις ex Eustathio. Versus sunt iamb. tetram. E

[b] τούτοις τοῖς] τούτοισι τοῖσι A. τοῦτοι, σιτοῖσι V. Ver. seq. ἡ φάλαγξ om. V.

[c] καὶ τὰ] καὶ om. V.

[d] τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων] Apud Schol. Aristoph. Ran. 1349. qui eadem habet. Paulo tamen ante Suidas τὸ φάλαγγας exponit τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα. KUST.

[e] Εἱλίσσετε δακτύλοις φάλ.] Aristophanes loco laudato: Αἵ θ' ὑπωρόφιοι Εἱειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες Ἱστότονα πηνίσματα. KUST.

ib. λίσσετε δακτύλοις A.V.

[f] ἱστότονα] ἱστόπινα A.

[g] ἐκ μ' ἀνδρῶν] Pessime a librariis hic erratum est. Phalanx enim veterum multo plures continebat milites, ut vel pueris notum est. Vide omnino Ælianum in Tacticis, c. 9. KUST.

[h] Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος οὐχ ἑωρ.] Fragmentum hoc Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. Vide etiam supra v. Ἀνθομολογησόμεθα. KUST. Polyb. XXIX. 6, 11. Deest locus V.

[i] πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας] πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο A.

[k] τεθεαμένος] τεθεασάμενος A.

[l] δακέτων] δακνόντων V. Mox τὰ φαλάγγια A.

ΦΑΛΑΚΡΟΝ] Hæc om. V. Habet A. in marg.

ΦΑΛΑΝΘΟΙ] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. VII. 160.

ΦΑΛΑΡΑ] Synes. p. 59. TOUP. Sophocl. Œd. Col. 1069.

[m] Ἡροδότῳ] Gl. I. 215.

ΦΑΛΑΡΙΣ] Leodamantis filius, ipse in Epist. V. Astypalæensis tyrannus. Vid. de ejus cum Abaride Hyperboreo colloquio Jamblich. de Vit. Pyth. c. 32. p. 215. item ejus legationem ad Delphos et dedicationem tauri ap. Lucian. in Phalar. primo. Eusebius initium ejus tyrannidis refert ad Olymp. 31. exitum ad 38. Eum sequi mavult Cluver. Sic. Antiq. II. 16. p. 431. Ab Agrigentinis, quos Zeno Eleates incitaverat, lapidibus obrutum dicit Val. Max. III. 3. Jamblich. l. c. p. 221. a conjuratis occisum esse dicit. Historiam Phalaridis et Perilli vid. ap. Stob. c. 148. e Dorotheo I. Rer. Sicul. REINES.

[n] τυραννήσας] τ. δὲ A.V.

[o] κατὰ τὴν νβ'. ὀλυμπ.] De Phalaridis ætate fuse et docte disputat Bentleius, in Dissertat. de Phalaridis F Epist. p. 27. et seqq. ad quem lector remittendus est. KUST.

[p] Ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ] Hæ Epistolæ hodie adhuc exstant. Sed eas esse spurias, et Phalaridis nomen mentiri, tam claris argumentis probavit modo laudatus Richardus Bentleius in eruditissima Dissertatione de Phalaridis Epistolis, ut æquum et cordatum lectorem sententiæ ejus facile subscripturum esse putem. KUST. πάνυ θαυμασίας A.V.

G [q] Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς ὁ π.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam supra v. Ἀναβολή. KUST. Deest locus A.

[r] ὁ πατὴρ] ὁ om. V.

ΦΑΛΛΑΙΚΙΟΝ] Alias φαλλικόν. Vide paulo post v. Φαλλικά. KUST. Vid. Λέσχαι. Etymol. M. Mar. Victorin. de Phalæc. metr. p. 162. TOUP. φαλλάκιον A. B.V.E. φάλαικον Photii ms. φαλλικὸν ed.

[s] τῷ φαλλῷ] τῶν φαλλῶν A. Mox φάλαικος A. φάλεκος V.

H ΦΑΛΕΚ] Φάλεκος A.

[t] λέγει] λέγεται V.

[v] ἑξακισχίλια) ,εφλγ A. Nicephorus p. 400. Γίνονται ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἔτη ,ε, φ. Vid. supra p. 82.

A Φαληρεύς: Πολίτης [x]Φαλήρων. Φάληρον δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

Φαληριόωσα: Εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

Φαληρίς: Ὄρνις λιμναία. [y]Ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. Καὶ Φαληρῖται, ἔθνος.

Φάληροι: Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. Ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Φαληρεύς.

Φαλῆς: [z]Ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς, Φαλῆτος. Ὥσπερ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ, καὶ [a]ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, B

Θεσπεσίη ἔχε φύζα, (εἰπών,) φόβου κρυόεντος ἑταίρη·

οὕτω καὶ ὁ Κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, Διονύσῳ Φαλῆν [b]ἑταῖρον εἶναί φησι. Ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακῷ πότῳ τὰ ἀφροδίσια.

[c]Φαλλίονες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ [d]Διονύσου οὕτω καλούμενοι, ἀπὸ τῶν φαλλῶν τοῦ Διονύσου. Πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς [e]παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι. C

Φαλλικά: Τὰ ἐπὶ τῷ φαλλῷ ᾀδόμενα μέλη.

[Φαλίσκοι: Ἐν τῷ Ἁρμοσταί.]

Φαλκίδιος: Νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τεθεὶς Γαΐου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχὰς, πρὸς Φαλκιδίου τοῦ [f]δημάρχου εὑρημένος.

Φάλκων, Φάλκωνος. Ὄνομα. Καὶ εἶδος ἱέρακος. D

Φαλκωνίλλα: Ὄνομα κύριον.

Φάλον: Τὸ προμετωπίδιον.

Φάλος: [g]Βῶλος· ἢ λόφος· [h]ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

A Φαλλοφόροι: Ἰθύφαλλοι, αὐτοκάβδαλοι. [i]Ἰδέαι μουσικῶν. Καὶ οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν· οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθίνας, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. Οἱ δὲ Φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Φαλλοί: Μόρια δερμάτινα· [k]ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

B Φαλλοί: [[l]Φαλλὸς,] αἰδοῖον σύκινον. [m]Ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοίου [n]ἔχων ἀνδρείου. Καὶ [o]τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις, καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

Φαλοί: Τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. Λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Φαμέας: Ὄνομα κύριον.

C [p]Τὰς προφυλακὰς ■ βλέπων ὁ Φαμέας, ἦν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς.

Φαμέν: Λέγομεν.

Φάμωσσα:

[q]Ἀπέσκωπτον ■ εἰς Ἰοβιανὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις.

Φανάς: Τὰς [r]ἐκλάμψεις.

D Φάναι: Ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι: [s]Εἰπεῖν. Φᾶναι δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμψαι.

Φανερῶ: Αἰτιατικῇ. Καὶ Φανερῶς: Ἐναργῶς, ἑτοίμως. [t]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

---

[x] ἐκ Φαλήρων] ἐκ om. A.B.V. Φαλήρων etc. om. A. Notandum ab h. v. usque ad Φενάκη nihil habere A. in ipso contextu. Quæ ad glossas interjacentes apponuntur varr. lectt. eæ petuntur ex marg. E

ΦΑΛΗΡΙΟΩΣΑ] Homerus Il. ν'. 799. κύματα φαληριόωντα dixit. KUST.

[y] Ἐσχημάτισται—ἔθνος om. A.

ΦΑΛΗΡΙΣ: Ὄρνις] Descriptum ex Schol. Aristoph. Av. 566. De διττογραφίᾳ v. φαλὸν et φαλλὸν vid. Eustath. Il. α'. p. 65. med. ABRESCH.

ΦΑΛΗΡΟΙ] Leg. Φάληρον. Sic Steph. Byz. cf. ibi interp. et Meurs. in Pop. Att. et Harpocrat. REINES. Φαληρίας V.

F ΦΑΛΗΣ: Ὡς Ἑρμῆς.——τὰ ἀφροδίσια] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Schol. Aristoph. Acharn. 262. KUST.

[z] Ὡς Ἑρμῆς] Ἑρμοῦ μ̄ A.

[a] ἑταίραν] ἑτέραν V.E.

[b] ἑταῖρον] ἑταίραν V.

[c] Φαλλίονες] Scribendum est, φαλλίωνες, per ω in syllaba penultima. KUST. Sic Portus.

[d] Διονύσου] ἐπὶ γέλωτι στρατευόμενοι addit V.

G [e] παραφθείραντες] παραφθείροντες V.

ΦΑΛΛΙΚΑ] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 260. ABRESCH.

ΦΑΛΙΣΚΟΙ] Deest V.

ΦΑΛΚΙΔΙΟΣ: Νόμος ἐστὶ π.] Vide Lexica Juridica, quæ hac de re accuratius et fusius agunt. KUST. Ob oculos habuit Suidas Dion. Cass. XLVIII. 33.

[f] δημάρχου] δημάρχ V. δημάρχου E.

H [g] Βῶλος] Hesychius, βόλος, per ο in syllaba prima. KUST. Vide negligentiam vel potius imperitiam compilatoris nostri. Etenim confundit Suidas tres voces. Φάλος est λόφος, Πάλος est βόλος, Ὕφαλος ἡ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ. Vide ad Hesych. v. Βόλος, ubi leg. θήρα, πάλος. Vid. Etymol. TOUP. Cum Suida consentit Photius.

[h] ἢ ὑπερέχουσα etc. om. A.

ΦΑΛΛΟΦΟΡΟΙ, Ἰθύφαλλ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. XIV. c. 4. p. 622. ut monuimus etiam supra v. Σημὸς, ubi eadem leguntur. KUST.

[i] Ἰδέαι etc. om. A. Mox βίβλου M.

[k] ἢ ξύλον] Ex Schol. Aristoph. Ach. 242.

[l] [Φάλλος] om. A.B.V.E.

[m] Ὕστερον ■ ἐκ δερμ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. p. 139. KUST. Seqq. om. A.

[n] ἔχων] ἔχον E.M. Tum ἀνδρείου B.V. pro ἀνδρείου.

[o] τοῦτο—περιθέμενοι] τούτου—παραθέμενοι V.

ΦΑΛΛΟΙ] Lege φαλοί, per unum λ. KUST. Il. ε'. 743. et Schol. TOUP.

ΦΑΜΕΑΣ] An Φαβίας, ut supra? Τὸ β enim et μ sæpe a librariis confundi solent. KUST. Φαμαίας Appian. p. 97. Himilco, cui *Phamæas* cognomen. Vid. et Appian. p. 101. Non dubito autem quin hoc fragm. ex Polybio hauserit; neque enim in Appiani Punicis occurrit. Vid. v. Ἄψυχος, ubi auctius legitur hoc fragmentum. TOUP. Polyb. XXXVI. 6. ed. Schweigh.

[p] Τὰς προφυλακὰς ■ βλ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἄψυχος. KUST. ■ om. V. qui mox ἐκλινε.

ΦΑΜΩΣΣΑ] Φάμωσσα V.

[q] Ἀπέσκωπτον ■ εἰς Ἰοβ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 845. ubi locum integrum habes. Vide etiam supra v. Ἰοβιανός. KUST. Rover. ad Gloss. Nom. p. 146. TOUP.

[r] ἐκλάμψεις] Statim delevi ἢ λαμπρὰς cum B.V. et Photio.

ΦΑΝΑΙ] Ex Timæo p. 267. ubi vid. Ruhnkenius.

[s] Εἰπεῖν] τὸ εἰπεῖν A. Mox φᾶναι—λάμψαι om. V. τὸ A. pro ἀντὶ τοῦ.

ΦΑΝΕΡΩ—καὶ om. V.

[t] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Ver. 290. Ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος. KUST.

Φανερῶς ἠπείσατέ μου [u]καλέσαντες.

A Φανή: Λαμπρὰ, καθαρά. [x]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα [y]μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν· φανὴ γὰρ ἦν.

Φάνης: Ἐν τοῖς [z]Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν [a]πυγήν· ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. [b]Καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἕτερον, καταπιόντα πάντας τοὺς θεοὺς, ὡς τὸν Κρόνον.

Φανίας, ἢ Φαινίας, [c]Ἐρέσιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς, Ἀριστοτέλους μαθητής. Ἦν δὲ ἐπὶ τῆς B ριά Ὀλυμπιάδος, καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Καὶ Φανίας, ὄνομα κύριον, [d]ἕτερος, τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

Φάνιον: Τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα [e]ἐξέβαλλον.

Φανόδημος: Ὄνομα κύριον.

Φανός: [f]Φαεινός. Καταγγέλλων, καὶ [g]φανερὰ ποιῶν τὰ πράγματα, καὶ μηνύων. Ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν. C

[h]Ὅπως ἔσομαί σοι φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

[i]Φανὸν δὲ πᾶν τὸ [j]φαῖνον ἐκάλουν. Ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. Διὸ λέγεται φανὸς ἀμπέλου.

A Φανοστράτη: Θηλυκόν. [k]Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φανότερον: Λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν:

[l]Ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

B Φανῶν: Κατηγορήσων. [m]Ἀριστοφάνης·

Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλ' ἅπαν κακόν.

Τὸν Νίκαρχόν φησι.

Φαντάζομαι: Συκοφαντοῦμαι. [n]Ἀριστοφάνης.

[nn]Πλέον τοῦ φαντασθέντος ἦν ὃ διέφυγεν.

Οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνειν ἔλεγον.

Φαντασία: Ὑπόληψις.

C [o]Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντασία [p]περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν [q]ἐνδεχομένως.

Καὶ αὖθις·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης [r]φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἀεὶ τὰς πράξεις.

Φαντασία: Γνωστικαὶ, καὶ ὀρεκτικαὶ, καὶ ζωτικαὶ

---

[u] καλέσαντες addidi cum V. λαλήσαντες B. D

[x] Ἀριστοφάνης] Eccles. 347. ubi rectius sic legitur: Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύρ. KUST. Aristophanis locum om. A.

[y] μή γ' ἐγχέσαιμ'] μὴ 'γχέσαιμ' V. μὴ 'γχέσαιμ' E.

ΦΑΝΗΣ: Ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσην.] Hæc leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. Stelit. p. 154. 155. unde ea Compilator noster sumpsit. Pertinet enim hæc nota ad verba illa Gregorii Nazianz. Orat. III. adversus Julianum, p. 104. Ἐπὶ πᾶσιν ὁ Φάνης τε, καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος, καὶ ὁ πάντας καταπίνων τοὺς ἄλλους, &c. Ceterum, E de Phanete et Ericapæo plura legere licet apud Theodor. Canter. Var. Lect. lib. I. c. 26. Ismaelem Bulliald. ad Theonem Smyrnæum, p. 286. et Rich. Bentleium in Dissertatione ad Joann. Antioch. Malel. p. 3. KUST. Vid. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. T. I. p. 372.

[z] Ὀρφικοῖς] Ὀρφητικοῖς V.

[a] πυγήν] πυγμὴν Theobaldus Obs. misc. II. p. 12. Male. Vid. Nov. Act. Erudit. 1736. p. 41.

[b] Καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἕτ.] Locus hic est prorsus mutilus F et corruptus, qui apud Nonnum loco laudato rectius sic legitur: Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἠρικαπαῖον λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. τὸ δὲ, Ὁ πάντας καταπίνων Θεοὺς, οὐ λέγει περὶ τοῦ Ἠρικαπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου. Hinc Suidas supplendus et emendandus est. KUST. Seqq. om. A.

[c] Ἐρέσιος] αἱρέσιος B.V. om. E.

[d] ἕτερος—ἐκαλεῖτο] Ex Harpocr. De Phania Eresio vid. Voss. de Hist. Gr. p. 41. [et Schweighæuser. Animadv. Athen. I. 6.] Schol. Theocrit. VII. 134. Φανίας δέ φησιν οἰναρίζειν τὸ περιαιρεῖν τῶν οἰναρίων καὶ τρυγᾶν. Δεῖ γὰρ G καὶ οἰναρίζειν τὰς ἀμπέλους, ἵνα πεπαίνωνται οἱ βότρυες. Videtur hoc testimonium esse ex ejus opere περὶ φυτῶν. cf. Voss. l. l. Plinius etiam inter auctores unde τὰ περὶ φυτῶν se mutuatum esse profitetur, Phaniam physicum nominat. Φανίας ὁ Ποσειδωνίου γνώριμος, Stoicus, a Laërt. in Zenone laudatur, et a Voss. de Hist. Gr. p. 428. alius est a Phania Eresio, multo sc. junior. Posidonius vixit cum Zenone, eumque audivit, Laërt. in Zen. p. 329. sed qui scholam non erexit singularem. Etiam H Jons. Hist. philos. I. c. 14. extr. Phaniam Posidonii alium esse dicit a Phania Eresio. REINES.

ΦΑΝΙΟΝ: Τόπος, εἰς ὃν τ.] Eadem legas apud Etymologum. KUST. Schol. ad Epigr. lib. VII. p. 630. REINES.

[e] ἐξέβαλλον] ἐξέβαλον V.

D ΦΑΝΟΔΗΜΟΣ] Scripsit Deliaca. Vid. Voss. de Hist. Gr. p. 315. REINES. Fragmenta ejus edidit Siebelis Lips. 1812. MULLER.

[f] Φαεινός] Statim delevi κατὰ συγκοπὴν cum B.V. Schol. Aristoph.

[g] φανερὰ] φανερὰ ποιῶν V. Schol. Aristoph.

[h] Ὅπως ἔσομαί σ.] Aristoph. Equit. 1253.

[i] ΦΑΝΟΝ δὲ] Hæc nota pertinet ad Aristoph. Lysistr. 308. Τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες. KUST.

[j] φαῖνον] φαινόμενον Schol. Aristoph.

[k] Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τ.] Eadem de Phanostrate refert Athenæus lib. XIII. c. 6. p. 586. a quo Suidas hæc mutuatus est. Vide etiam Harpocrationem, et Etymologum, qui eadem ex Athenæo in Collectanea sua transtulerunt. KUST. Seqq. om. A.

ΦΑΝΟΤΕΡΟΝ] E. addit φαεινότερον.

[l] Ὡμολόγησε τὴν ἄκρ.] Hæc sunt verba Polybii lib. V. c. 96. eademque leguntur supra v. Πρᾶξις: ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[m] Ἀριστοφάνης] Acharn. 908. Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν. Μικκός γα μᾶκος οὗτος. Ἀλλ' ἅπαν κακόν. KUST. F

ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΙ] Φαντάζεσθαι *contemplari, speculari*: Polychr. in Job. c. 2. de angelis: τὸ θεῖον ἐκεῖνο κάλλος φαντάζονται. Maximus capp. de Caritate Cent. 2. n. 68. τοῦ πεινῶντος ὁ νοῦς ἄρτον φαντάζεται. REINES.

[n] Ἀριστοφάνης] Ach. 823.

[nn] πλέον τοῦ] Sequens exemplum non est Aristophanis, nec ad præsentem significationem facit: sed φαντάζεσθαι sumitur hic pro *imaginari*, et passive pro *per imaginationem percipi*, ut, *id quod effugerat, plus erat, majus erat, eo, quod imaginatus fuerat.* Prisci verbum φαντάζομαι dicebant pro φαίνειν, imo pro φαίνεσθαι, deferri, accusari, per calumniam accusari, calumniis premi. PORTUS. πλέον—διέφυγεν tacite delevit Kusterus. G

[o] Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντ.] Fulv. Ursinus fragmentum hoc Polybio tribuit. KUST. Ad Annibalem hæc pertinere puto, qui ad Gortynios in Cretam quum venisset opum suarum cupidos eos astuta fraude in errorem induxit, ut narrat Cornel. Nepot. c. ix. HEMST. Similiter fere Schweighæuser. ad fr. gr. 133. H

[p] περὶ αὐτόν ἐστιν] περίεστιν αὐτῷ V.

[q] ἐνδεχομένως] ἐνδεχομ' V.

[r] φαντασίας] Vid. Menag. ad Diog. Laërt. IV. 53.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ: Γνωστικὴ, καὶ ὀρεκτικὴ καὶ ζωτικὴ δύναμις] Articulus hic sumptus est ex Philopono in lib. I. Aristo-

δυνάμεις τῆς ψυχῆς. Φαντασία, καὶ [s]αἴσθησις. Διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται, ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. Καὶ ἡ μὲν αἴσθησις τὸ παρὸν μόνον, καὶ οὐ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τοῦτο [t]οἶδεν· ἡ δὲ φαντασία παρὰ τῆς αἰσθήσεως [u]λαβοῦσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. [x]Ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ. Νοῦν μὲν, ὡς ἔνδον [y]ἔχουσαν τὸ γνωστὸν, καὶ ἁπλῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσαν· παθητικὸν δὲ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίστως [z]γινώσκει. Ἐκλήθη δὲ ΦΑΝΤΑΣΊΑ, οἱονεὶ [a]φαυστασία τις οὖσα. Φαντασία γάρ ἐστιν, ἡ τῶν [b]φανέντων στάσις· ἵστησι γὰρ ἐν αὑτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. [c]Ἑκάτερα δὲ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται. [d]Τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν· οὐ μὴν πᾶν λευκόν. [e]Διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω, ἡ δὲ τὸ ἐντὸς οἶδε. Καὶ ἡ μὲν φαντασία τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους· ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ [f]ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

ΦΑΝΤΑΣΊΑ ΚΑῚ ΦΆΝΤΑΣΜΑ ΔΙΑΦΈΡΕΙ: ΦΆΝΤΑΣΜΑ μὲν γάρ ἐστι δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους· ΦΑΝΤΑΣΊΑ δὲ, τύπωσις ἐν ψυχῇ· τουτέστιν, ἀλλοίωσις. [g]Οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ [h]περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. Νοεῖται δὲ φαντασία, ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη, καὶ ἐναποτετυπωμένη, καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἵα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. Τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μέν εἰσιν αἰσθητικαί· αἱ δὲ οὔ. Αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δι᾽ αἰσθητηρίου, ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι· οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ, αἱ [i]διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων [k]τῶν λόγῳ λαμβανομένων.

ΦΑΝΤΑΣΙΟΣΚΟΠΕΪΣ:

ΦΑΝΤΑΣΊΩΝΟΣ:

ΦΆΟΣ: Φῶς.

[l]Ὦ φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
ἰσόμοιρος ἀήρ· ὥς μοι
πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
πολλὰς δ᾽ ἀντήρεις [m]ᾔσθου
στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.

Ἡ Ἠλέκτρα φησί. Λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. Καὶ αὖθις·

[n]Ἥδιστον φάος ἡμέρας
ἔσται τοῖσι παροῦσι.

[o]Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΦΌΩΣ.

ΦΆΩΝ: [oo]Φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. [p]Τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφὼ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν· καὶ ἀποτυγχάνουσαν, ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

ΦΆΡΑΓΞ: Τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται, ἀφανίζει αὐτό.

ΦΆΡΑΓΞ: Ἡ κοιλότης τῆς γῆς. Ἀρσενικῶς.

[q]Τοῦ Περσικοῦ τὴν δνοφερὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὴν παραβραβεύοντα φάραγγα.

Τουτέστι, διορίζοντα. [r]ΦΆΡΥΓΞ δὲ, φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

ΦΑΡΑΏ: Οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ [s]τοῦ πρώτου Φαραώ.

ΦΑΡΈΣ: Ὄνομα κύριον.

ΦΑΡΙΣΑΪ́ΟΙ: Οἱ ἑρμηνευόμενοι ἀφωρισμένοι· παρὰ τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων εἴς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου [t]ἐντάλματα. Τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ γραμματεῖς· παρ᾽ οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτὴ, ἐγκράτειά τε, καὶ παρθενία, νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοὶ, ἀποδεκατώσεις τε, καὶ ἀπαρχαὶ, καὶ ἐνδελεχεῖς [u]εὐχαὶ, καὶ τὰ λοιπὰ, ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἐσσαίων, ὡς ὑπερτέρων σφόδρα, καὶ λίαν ὑπερκειμένων. Ἣν [x]δὴ Φαρισαϊκὴν ὡς ἄριστον

telis de An. A. 2. 2. ut Pearsonius observaverat. Ceterum initium hujus loci corruptum est et mutilum, quod apud Philoponum rectius sic legitur: Τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς δυνάμεων, αἱ μέν εἰσι γνωστικαὶ, αἱ δὲ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαί. καὶ γνωστικαὶ μὲν, φαντασία καὶ αἴσθησις. KUST. γνωστικαὶ—ζωτικαὶ—ὀρεκτικαὶ A.B.V.

[s] ἡ αἴσθησις] ἡ om. A.V. Mox διαφέρει V.

[t] οἶδεν] εἶδεν B.E. suprasc.

[u] λαμβάνουσα] λαβοῦσα A. Philop.

[x] Ὅθεν καὶ —γινώσκει om. A.

[y] ἔχουσαν] ἔχουσα B. Mox ἐκεῖνο B.M. Deinde ἐπιβάλλουσα E.

[z] γινώσκει om. B.V.E.M.

[a] φαυστασία] φαεστασία V.M.

[b] φανέντων] φανθέντων A.B.V.E.M. Mox φανέντα A.V.

[c] Ἑκάτερα—οἶδε om. A. ἑκατέρα B. ἑκάτερος γὰρ E. ἑκάτερα γὰρ M.

[d] Τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν] Philoponus rectius, τόδε γὰρ τὸ λευκὸν οἶδεν. KUST.

[e] Διαφέρει] Scribe διαφέρουσι: ut habet Philoponus. KUST.

[f] ἴδιον om. E.

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΔΙΑΦ.] Hæc omnia leguntur apud Laërtium in Zenone Citt. num. 50, 51. unde ea Suidas mutuatus est: ut Pearsonius quoque observaverat. KUST.

[g] Οὐ γὰρ usque ad fin. articuli om. A.

[h] περιγίνεσθαι] Scribendum est, περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι, ut habet Laërtius. KUST. Sic B.V. κατὰ τὸ αὐτὸ περιγ. M.

[i] διὰ τῆς] διὰ om. B.E. Tum καὶ om. V.

[k] τῶν λόγῳ] τῶν om. B.E.M. λόγων V.

[l] Ὦ φάος ἁγν.] Sophocl. Electr. 86.

[m] Ἤσθου] ᾖσθα V.

[n] Ἥδιστον φάος ἡμ.] Aristoph. Equit. 969.

[o] Καὶ ζήτει etc. om. V.

ΦΑΩΝ] Lucian. I. p. 361. [Dial. Mort. IX. 2. ubi vid. Hemsterh.] TOUP. Palæphat. 49. Ælian. V. H. XII. 18. Athen. XIII. p. 596. REINES.

[oo] Φασὶν] φάων V.

[p] Τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθ.] Confer Nostrum supra, v. Σαπφὼ Λεσβία. KUST.

ΦΑΡΑΓΞ: Τὸ τῆς γῆς] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Equit. 248. TOUP.

[q] Τοῦ Περσικοῦ τὴν δνοφ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. c. 8. eademque leguntur supra v. Παραβραβεύοντα. KUST.

[r] ΦΑΡΥΓΞ δὲ] Seqq. om. V.

[s] τοῦ πρώτου Φαραώ] τοῦ πρώτου om. B.V. Vid. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. T. I. p. 374.

ΦΑΡΕΣ] Φαρὲς V.

ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ: Οἱ ἑρμην.——κατὰ νόμον Φαρισαῖος] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Cedrenum, p. 201. KUST. Φαρισαῖος ἑρμηνεύεται ἀφορισμὸς nec plura A.

[t] ἐντάλματα] Delevi Φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται, ἢ διαιρετὴ, cum B.V.E.

[u] εὐχαὶ] εὐχαὶ καὶ τὰ λοιπὰ B.V. Cedren.

[x] δὴ καὶ] καὶ om. B.V.E. Mox ἄριστον B.V. Cedren. non ἀρίστην.

πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας, [y]εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων, "Ἰσραηλίτης εἰμὶ, φυλῆς Βενιαμὶν, Ἑ-" "βραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον [z]Φαρισαῖος."

ΦΑΡΙΣΕΥΣ καὶ ΦΑΡΙΣΑΙ͂ΟΣ:

ΦΑΡΕ΄ΤΡΑ: Βελοθήκη. Οἱονεὶ [a]φάρος τῶν τιτρωσκόντων. [[b]Τουτέστι, περιβόλαιον. Ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι.]

ΦΑΡΜΑΚΑ͂Σ: Μυρεψεῖς.

ΦΑΡΜΑΚΕΥ΄Ω: Αἰτιατικῇ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙ͂Σ:

> [c]Τοὺς οἰνοχόους τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς, καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς [d]ἀπέκτειναν.
>
> Φαρμακεῦσί τε πατρῴοις πολλὰ ὡμιληκυῖα.

ΦΑΡΜΑΚΕΙ΄Α λέγεται, [e]ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου, πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως, δοθῇ τισι διὰ στόματος· ΓΟΗΤΕΙ΄Α δὲ, καὶ ΜΑΓΕΙ΄Α, καὶ ΦΑΡΜΑΚΕΙ΄Α, διαφέρει. Καὶ ζήτει ἐν τῷ ΓΟΗΤΕΙ΄Α.

ΦΑΡΜΑΚΕΙ΄ΑΣ: Γοητείας.

> [f]Πάντα δ' ἦν πλήρη ἀρχομένης φαρμακείας, ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.

ΦΑΡΜΑΚΙ΄ΑΣ: Ὄνομα κύριον.

ΦΑ΄ΡΜΑΚΟΝ: Παραμυθία, ὁμιλία, [g]εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ φέρειν [h]τὴν ἄκεσιν· [i]ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. Λέγεται ΦΑ΄ΡΜΑΚΟΝ [k]καὶ ὅπερ Μῆδοι μὲν νάφθαν καλοῦσι, Ἕλληνες δὲ, Μηδείας ἔλαιον.

> [l]Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι.

Καὶ αὖθις·

> Πίττα τε ἦν, καὶ θεῖον, [m]καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν.

[n]Ἀριστοφάνης·

> Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
> . . . . ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.

Ὡς [o]τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος αὐτοῦ τὰς πολιάς.

ΦΑΡΜΑΚΟ΄Σ: Ὁ ἐπὶ [p]καθαρμῷ πόλεως ἀναιρούμενος· [q]ὃν λέγουσι κάθαρμα. Καὶ ΦΑΡΜΑΚΟΙ͂ΣΙΝ. [r]Ἀριστοφάνης·

> Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπαντα χρώμενος,
> . . . . . . οἷσιν ἡ πόλις πρωτοῦ
> οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἄν.

Τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

ΦΑ΄ΡΜΑΚΟΣ: Ὄνομα κύριον. [s]Λυσίας φησί. [t]Δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ, ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. Ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι ὁ ΦΑ΄ΡΜΑΚΟΣ, [u]δῆλον. Ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα, κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων [x]ἀπομιμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. [y]Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος λέγοντος,

> Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ φαρμακός·

Δίδυμος προπερισπᾶν ἀξιοῖ τοὔνομα. Ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ

---

[y] εὖ μάλα σεμνύνεται] Sic etiam Cedrenus. At sensus supplendi gratia scribendum potius est, ὡς αὐτὸς εὖ μάλα σεμνύνεται. KUST. Nihil muto, nisi ἦν pro ἦν cum M.

[z] Φαρισαῖος] Statim delevi Ἐκάθευδον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων, ἢ ἐπ' ἀκανθῶν, ἢ ἐπὶ χαλίκων· διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικὸν, ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων, καὶ εἰς ξύσιν πεσεῖν σώματος. ἀλλὰ εἱμαρμένη καὶ ἀστρονομία σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐχρημάτιζεν, cum B.V.E.

[a] βάρος] Scribe φάρος. Vide infra h. v. KUST. φάρος V.

[b] τουτέστι—φέρεσθαι om. V.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ: Μυρεψός] Φαρμακάς: μυρεψὰς V. μυρεψᾶς B. Φαρμακᾶς: μυρεψεῖς Photius, Lex. Seg. Delevi statim Καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα, cum B.V.

[c] Τοὺς οἰνοχόους] Vid. supra v. Προσήκων. Atque hinc locus, qui proculdubio Polybii est, nonnihil ampliari potest. TOUP.

[d] ἀπέκτειναν] ἀνέκτεινε V.E.M.

[e] ὅταν—στόματος] σκευασία θανατηφόρος A. Qui tum Φαρμακεία, γοητεία, καὶ μαγεία διαφέρει. Desunt V. Γοητεία—Γοητεία.

[f] Πάντα δ' ἦν πλ.] Hæc sunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valesio editis, p. 185. Ibi locum integrum vide. Confer etiam Nostrum supra v. Περιπέτεια. KUST.

[g] θεραπεία post ὁμιλία om. A.B. Photius, Lex. Seg. Tum δὲ post εἴρηται V. Photius.

[h] ἄμα ἄκος] τὴν ἄκεσιν A.V. Photius, Lex. Seg.

[i] ἢ εἴρηται—φάρμακον καὶ om. A.

[k] καὶ ὅπερ] καὶ om. V. qui inserit μὲν post Μῆδοι. Vid. supra p. 2565 D.

[l] Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφ.] Fragmentum hoc depromptum est ex Procop. de Bello Goth. lib. VI. c. 11. KUST. Seqq. om. A.

[m] καὶ ὅσα] καὶ om. V. mox κινῆσθαι V.

[n] Ἀριστοφάνης] Eccles. 730. Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον Ἔφασκ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. Vide etiam supra v. Λυσικράτης. KUST.

[o] τοῦ Λ. φαρμάκοις V. qui αὐτοῦ τὰς πολιὰς pro τὰς π. α.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ: Ὁ ἐπὶ καθαρμ.] Vide omnino Meursium in Græc. Fer. v. Θαργήλια. KUST.

[p] καθαρμῷ τινι] τινι om. B.V.

[q] ὃν λέγουσι—καθάρμασι om. A.

[r] Ἀριστοφάνης] Ran. 743. Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα, Τοτάτοις ἀφιγμένοισιν· οἷσιν ἡ πόλις πρωτοῦ Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν. Hinc Suidam emendabis et supplebis. KUST. Καὶ πονηροῖς om. V. qui mox χρήσετ'.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ: Ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: sed apud quem legitur Φαρμακὸς, cum accentu in ultima. KUST.

[s] Λυσίας] In oratione κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, teste Harpocratione: cujus orationis fragmentum hodie adhuc exstat inter orationes veterum Oratorum ab Henr. Steph. editas, p. 103. et seqq. Notandum autem est, cum in cod. ms. fragmentum istud esset ἀκέφαλον, et proxime præcederet alterius orationis fragmentum, fine carens, Stephanum existimasse, utrumque fragmentum ad eandem orationem pertinere: quod secus est. Nam prius quidem fragmentum pertinet ad orationem Lysiæ, Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας, ut titulus præfixus docet. Posterius autem, ad orationem κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: ut vel ex Harpocratione patet, qui in nota proposita orationem istam Lysiæ expresse laudat. Locus enim oratoris, ad quem Grammaticus iste respexit, exstat in fine fragmenti modo dicti, p. 108. et sic habet: Νῦν οὖν χρὴ νομίζειν τιμωρουμένους, καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰν ἀπάγεσθαι καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟ΄Ν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. KUST.

[t] Δύο ἄνδρας Ἀθ.] Confer Helladium ad Photium, p. 1589. 1591. KUST.

[u] δῆλον om. Photius cum Harpocrat. iidem ἱερὰς δὲ φ.

[x] ἀποτμήματα] Etymologus recte, ἀπομιμήματα. KUST. Sic et Photius cum Harpocr.

[y] Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογ.] P. 501. sed ubi pro ἐξαιρήσεται, rectius legitur, ἐξαιτήσεται. KUST. p. 794. 5.

εὕρομεν οὕτω που τὴν χρῆσιν. [z]Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης [a]Κατὰ Στεφάνου ἔφη. [b]Ἔστι δὲ φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε´ [c]Νόμων ὑποσημαίνει.

Φαρμακούς: Τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους, [d]οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. [e]Ἀριστοφάνης·

[[f]Εἰ τοιόσδ' ἐπίτηδες] ὥσ-
περ δημοσίους τρέφεις
[ἐν τῇ πυκνί·]
κᾆθ', ὅταν μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς,
θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Φαρμάκοισι: Παρὰ [g]Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

Φαρμάξας: Ποτίσας, γοητεύσας. Καὶ [h]φαρμαχθεὶς, ἡ μετοχή.

Φαρμάττων: Γοητεύων.

Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκδειματῶν καὶ φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

Φαρμουθί: Παρ' Αἰγυπτίοις [i]μὴν, ὁ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος.

Φάρνουττις: Ποταμὸς, ὁ τῇ Νικαίᾳ παραρρέων.

Φάρος: Ἱμάτιον, περιβόλαιον· ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. Λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φάρος: Ποταμὸς Κιλικίας· οὗ τὸ εὖρος [k]πλέθρα τρία. Καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος [l]στάδιον. Καὶ Χάλος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος, [m]πλέθρου· πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων.

Φάρος: Ἀρσενικῶς λεγόμενος, [n]τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου [o]Σώστρατος, Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ, τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ [p]Πύρρος [q]ὁ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι:

[r]Καὶ τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἕκτορα πώλοις
ἑστία Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

Φάρσος: Κλάσμα, τρύφος, ῥάκος, πτερύγιον, ἀκρωτήριον.

[s]Καὶ φιλοδαίτου
φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαϊνέου.

Φάρυγξ, φάρυγγος. Ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. Ἡ δέ ἐστιν ἡ [t]ἀχανία, ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. Ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν [u]λάρυγγα. Ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ, τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται· τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ [v]θυρεοειδοῦς, καὶ τοῦ ἀνωνύμου· οἵτινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν, τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. Ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τούτων [x]ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς, ἢ μᾶλλον, ἢ ἧττον, εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατά τε τὸ ὀξὺ, καὶ τὸ βαρὺ, καὶ εἴ τι ἄλλο [y]εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται.

Φαλαγγίνδην: Ὡς ἀριστίνδην. Σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι.

Φάς: Εἰπών.

Φασάηλος: Ὄνομα κύριον.

Φάσγανον: Ξίφος.

[z]Καὶ ψήκτραν ἄκιτιν ἀπέπτυσε, καὶ [a]λιπεκόπρους
φασγανίδας, καὶ τοὺς [b]συλόνυχας ὄνυχας.

Φάσηλις: Ὄνομα νήσου. Καὶ Φασηλίτης [c]ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ παροιμία· [d]Φασηλιτῶν θῦμα: Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν [e]καὶ ἀναίμων τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον [f]τῷ Καλαβρῷ θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

[z] ΦΑΡΜΑΚΟΝΤΑ] Sic etiam Etymologus. At Harpocratio, φαρμακῶντα. KUST. cum Demosth. p. 1133, 26.

[a] ἐν τῷ περὶ] κατὰ V. Photius.

[b] Ἔστι δὲ] Ἢ om. V.E.

[c] Νόμων] νόμῳ V.E. ἐν λιᾳ

[d] οἳ] εἶεν V. Mox τὴν πο E.

[e] Ἀριστοφάνης] Equit. 1132.

[f] Εἰ τοιόσδ' ἐπ. et mox ἐν τῇ πυκνὶ om. B.V.E.M.

[g] Ἡροδότῳ] Gl. I. 98.

[h] ΦΑΡΜΑΧΘΕΙΣ ἡ μετοχὴ] ἡ μετοχὴ ὁ φαρμαχθεὶς A.

ΦΑΡΜΟΥΘΙ: Παρ' Αἰγ.] Vide Joseph. Antiq. Jud. lib. II. c. 5. sub fin. KUST. II. 14, 6. Vid. Jablonski Voc. Ægypt. Opusc. T. I. p. 376.

[i] μὴν ὁ κατὰ Ῥωμαίους] καὶ ῥωμ. A.

ΦΑΡΜΟΥΤΤΙΣ] Φάρνουτις A.B.E.

ΦΑΡΟΣ] Trium horum fluminum latitudinem docuit nostrum Xenophon Anab. p. 33. et 39. [I. 4, 1. et 9.] Verum pro Φάρος reponendum esse Σάρον monstrat ibi Hutchins. De Χάλῳ rursus infra in v. De Πυράμῳ supra. ABRESCH.

[k] πλέθρων τριῶν] πλέθρ γῆν V. πλέθρα τρία Xen.

[l] στάδιον] στα^δ V. στάδιον Xen.

[m] πλέθρου] πλέθρων unus ms. infra in v. Χάλος.

[n] τὸν ἐν Ἀλεξ.] Seqq. om. A.

[o] Σώστρατος] Vid. Strabon. XVII. p. 791. ed. Paris. Syncell. Chron. p. 271. ed. Paris. Lucian. de Consc. Hist. c. 62.

[p] Πύρρος ὁ Ἀχιλλέως] Non Pyrrhum intelligit s. Neoptolemum germanum Achillis filium, sed Pyrrhum qui se ortum ab Achille gloriari solitus est. Vid. Plutarch. T. I. p. 387 A.

[q] ὁ Ἀχιλλέως] ὁ ὑπὸ Ἀχιλλέως B.M.

[r] Καὶ τὸν Ἀχιλλ.] Anthol. Pal. VII. 2.

ΦΑΡΣΟΣ] Partim ex Gl. Herodot. I. 180. ubi om. ῥάκος, πτερύγιον. In A. desunt ῥάκος—ἐλαϊνέου.

[s] Καὶ φιλοδαίτου φάρσ.] Anthol. Pal. VI. 297.

ΦΑΡΥΓΞ, φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγ.] Totus hic articulus sumptus est ex Joan. Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, M. 1. a. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

ib. φάρυγξ. πολλαὶ δὲ γρ^ω φάρυξ φάρυγος. A. Φάρυγξ φάρυγγος γράφουσιν αἱ πολλαί. Φάρυγξ ὅτε V.

[t] ἀχανία] ἡ ἀχανία V.E. ἡ ἐχανία Philop.

[u] λάρυγγα] Philoponus, φάρυγγα. Et mox, φάρυγξ, pro λάρυγξ. KUST. φάρυγγα V.

[v] Θηρεοειδοῦς] Corrupte, pro θυρεοειδοῦς. Philoponus habet, θυρεοειδοῦς. KUST. Et V. Tum τοῦ om. V.

[x] ἀναστολῆς] συστολῆς Philop.

[y] εἶδος post θεωρεῖται ponit V.

ΦΑΛΑΓΓΙΝΔΗΝ] Scribendum esse Φαρυγγίνδην literarum ordo monstrat. Huc pertinet Hesychii Φαρυγγίδα ἀντὶ τοῦ γαστριμαργίαν. HEMST. Deest hæc gl. B.V. Φαρυγίνδην Photius, ubi om. γὰρ et οὕτω.

[z] Καὶ ψήκτραν ἄκ.] Anthol. Pal. VI. 307. Deest locus A.

[a] λιπεκόπρους] In Anthologia legitur, λιπεκόπτους.

[b] συλόνυχας] Addidi ὄνυχας cum B.V.E.

ΦΑΣΗΛΙΣ] Isocrat. p. 65 B. 156 C.

[c] ὁ ἀπὸ—χελώνας om. A.

[d] ΦΑΣΗΛΙΤΩΝ ΘΥΜΑ: Ἐπὶ τ.] Eadem habet Zenobius. KUST.

[e] καὶ ἀναίμων om. Photius.

[f] τῷ Καλαβρῷ] Quis sit ille Deus Calaber, haud sane mihi constat. Mich. Apostolius habet, Καλάβρῳ. At Ze-

[g] Ἄφευε τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Φασί: Λέγουσι. Φάσις [h] δὲ ποταμὸς Σκυθίας. Καὶ, λέξις, μήνυσις· ἢ δημόσιον ἔγκλημα· φήμη, λόγος.

Μηδαμῇ μηδὲ φάσιν ὑπάρχειν νοτίδος.

Καὶ Φασιανοὶ, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. Καὶ, Φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος, παρὰ [i] Μενάνδρῳ.

Φασιάδης:

Φασιανικός: [k] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

Συκοφάντης· παρὰ τὸ φαίνειν, μετὰ φασιανῶν εὑρισκόμενος. Ἔστι [illegible] καὶ τοῦτο ὄνομα. Ἔπαιξε δὲ, παρὰ τὸ φαίνεσθαι [l] αὐτοῦ τὸ σκῶρ. [m] Φασιανὸς οὖν, ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν φάσιν, ἢ παρὰ τὸ φαίνειν. Ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Φασιανοί: Ἀλεκτρυόνες, καὶ [n] ὄρνιθές τινες. [o] Ἀριστοφάνης·

Εἰ δοίης [p] γέ μοι
τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Ἐπὶ τῶν εἴς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. Οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι φασιανοί· ἀλεκτρυόνες μέντοι. [q] Ἵπποι δέ τινες εἰσὶν, ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. Τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ, ὄνομα κύριον, [r] εἷς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε. Πατὴρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. Ἄδηλον δὲ, εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. Ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς φασιανούς. Καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη [s] τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. Οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τι γένος. Ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις. [t] Πλάτων λέγει·

Ὦ θεῖε Μόρυχε· τίνος γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,
καὶ Γλαυκέτης, [u] ἡ ψῆττα, καὶ Λεωγόρας·
[x] οἳ ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ, ὡς καὶ διὰ [y] Μυρρίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. [z] Φασιανοὶ δὲ, οἱ ἔχοντες [a] ἐν τῷ μηρῷ φασιανὸν ἵπποι. Φάσις δέ ἐστι ποταμὸς Σκυθίας, [b] ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται· φάσις δὲ καὶ μήνυσις, [c] ἀγγελία· καὶ κλίνεται φάσιος.

Φάσις ἐστὶν, ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον, ἢ χωρίον, ἢ οἰκίαν, [d] ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. Ἔτι [illegible] καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν [e] ὀρφανὸν οἶκον, προφαίνειν λέγονται.

Φάσις: Λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πριάμενον, λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. Ὅτε γὰρ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ· ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν [g] μεμίσθωτο. Τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια [h] ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ καὶ Δημοσθένει, τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων φάσεως, παρὰ [i] Λυσίᾳ, Πρὸς τὴν φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

Φασκώλιον: Ἱμάτιον, [k] φορεῖον. Φάσκωλον δέ

nobius simpliciter, τοῖς Θεοῖς. KUST. De hoc loco nonnulla quoque scripsit Petrus Pantinus ad Apostolium. Sed veram lectionem nemo vidit. Legendum, ΤΩΙ ΚΥΛΑΒΡΑΙ. Quod magnum Bentleium ad Callimachum fugisse miror. Est autem *Cylabras* nomen viri, cui quotannis rem sacram faciebant Phaselitæ: de quo Heropythus apud Athenæum, lib. VII. p. 297. Ἡρόπυθος γοῦν ἐν Ὥροις Κολοφωνίων περὶ τῆς κτίσεως ἱστορῶν τῆς Φασηλίδος φησὶν, ὅτι Λάκιος ὁ τὴν ἀποικίαν στείλας, μισθὸν ἔδωκε τοῦ τόπου Κυλάβρᾳ ποιμένι νέμοντι πρόβατα, ταρίχους, ἐκείνου τοῦτο αἰτήσαντος. Προθέντος γὰρ αὐτῷ τοῦ Λακίου λαβεῖν τοῦ χωρίου (lege, ἀντὶ τοῦ χωρίου) ἢ ἄλφιτα, ἢ ταρίχους, εἵλετο ὁ Κυλάβρας τοὺς ταρίχους. Καὶ διὰ τοῦτο ΟΙ ΦΑΣΗΛΙΤΑΙ ἀνὰ πᾶν ἔτος ΤΩΙ ΚΥΛΑΒΡΑΙ ἔτι καὶ νῦν ΤΑΡΙΧΟΝ ΘΥΟΥΣΙ. TOUP. Eandem emendationem fecerat Jablonski Diss. de Locis sacri cod. diffic. T. III. p. 105. Κυλάβρᾳ Photius.

[g] Ἄφελε τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας] Decerptus est hic versiculus ex Aristoph. Pac. 1144. ubi ita legitur: Ἀλλ' ἄφαυε τῶν φασήλων, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας. Quomodo et apud Suidam scribendum est. Ceterum hoc exemplum pertinet ad v. Φάσηλος. TOUP. ἄφευε V.E.

[h] Ὄνομα ποταμοῦ] [illegible] ποταμὸς V.

[i] Μενάνδρῳ] Μενάνδρου V.

[k] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 68.

[l] αὐτοῦ] αὐτὸ V.

[m] ΦΑΣΙΑΝΟΣ οὖν] Postrema sunt e Schol. ad Acharn. 726. HEMST.

[n] ὄρνιθες] ὄρνις V.E.

[o] Ἀριστοφάνης] In Nub. 109.

[p] γέ μοι om. V.

[q] Ἵπποι δέ τινες εἰσὶν] Hanc interpretationem vocis φασιανὸς in adducto loco Aristophanis non probat Athenæus lib. IX. p. 387. Sic enim ait: Καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δ' ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω, καὶ οὐκ ἐπὶ ἵππων, ὡς πολλοί. Τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας. KUST.

[r] εἷς] ἑνὸς V.

[s] τοῦτο τῆς] τοῦτο om. E. τῆς om. V.

[t] Πλάτων] In fabula Περιαλγεῖ, ut docet Enarrator Comici ad Nub. l. c. KUST. Suspicor λέγει corruptum esse ex Περιαλγεῖ.

[u] ἡ ψῆττα] Interpres Comici loco laudato, ἢ ψῆττα. Sed utrobique scribendum est, ἡ ψῆττα, i. e. *anas*. Sic enim Glaucetes a Platone Comico ridiculi gratia appellatus fuisse videtur: quemadmodum Chærephon ad Aristophane dicitur νυκτερὶς, i. e. *vespertilio*. KUST.

[x] οἳ ζῆτε τερπνῶς] Interpres Aristophanis minus recte, Οἱ ζῆτε τερπνὸν οὐδὲν, &c. Casaubonus ad Athen. lib. IX. c. 9. versum hunc sic refingendum esse censet, Οἳ ζῆτ', ἀτερπεῖς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. At ego lectionem Suidæ prætulerim. KUST. ἢ V. pro οἱ.

[y] Μυρρίναν] Μυρρ V.

[z] ΦΑΣΙΑΝΟΙ] Φασιαν V.

[a] ἐν τῷ] ἐν om. V.E. Tum φασιανὸν V. φασιανοὺς E.

[b] ὅπου καλοὶ ἵπποι] Vid. supra p. 2282 A.

[c] ἀγγελία] εἰσαγγελία Sluiterus Lect. Andocid. p. 185.

[d] ἢ ἄλλο τι τ. δ. om. V.

[e] ὀρφανικὸν] ὀρφανῶν V. ὀρφανὸν E.M. Photius.

[f] μὴ ἐκμισθώσαιεν] μὴ ἐκ μὴ ἐκμ. V.

[g] μεμίσθωται] μεμίσθωτο V. Photius.

[h] ἐστιν] ἔνεστιν B.V. Photius, qui παρά τε Δειν. pro παρὰ τῷ Δ.

[i] Λυσίᾳ] Λυσίου V. Photii ms. Etymologi ms. Dorv. ubi Λυκούργου ed.

ΦΑΣΚΩΛΙΟΝ: Ἱμάτ.] Eadem habet Harpocratio. Ceterum, pro ἱμάτιον, φορεῖον, scribendum esse, ἱματίων φορεῖον, recte monuit Valesius ad Harpocrationem. Secundum alios Grammaticos tamen, vasa illa, vel sacculi, in quibus vestes ferebantur vel recondebantur, φάσκωλοι dicebantur, non φασκώλια. Ammonius: Φάσκαλος, (malim, φάσκωλος) φασκωλίου διαφέρει. Φάσκαλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορίς. (Scripserim potius, ἱματιοφορεῖον.) Φασκώλιον δέ ἐστι δερμάτιον. Thomas Magister: Φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια

ἐστι, [l]μαρσίππιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἴρηκεν. A
[m]Ἢ, δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν.

[n]Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ φασκώλιον.

Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ.

[o]Ὁ δὲ τρίποδας β΄ ἐκπωμάτιας, καὶ ἐμβαλὼν εἴς τι φασκώλιον.

Φάσκων: Λέγων.

Φάσμα:

Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμιμήσατο, κακὸν φάσμα [p]Γάρμῳ. Καὶ B ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκεῖνο τὸ φάσμα.

Φατέ: Λέγετε. [q]Πολύβιος·

Φατέον, ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς [r]προθέσεως, μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τις ὢν ἀπαράσκευος.

Φάτις: Φήμη, λόγος. [s]Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' ἀπερύκοι
[[t]καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ] Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.

[u]Ἤγουν, τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. Καὶ αὖθις·

[x]Φθεῖσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. Ἀνικήτου ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Καὶ αὖθις [y]Σοφοκλῆς·

Τὴν δ' ὅταν κλύῃ φάτιν.

Τὴν ῥῆσιν.

Φάτνη: Ἡ τράπεζα.

[z]Τὴν Ἀντωνίου θεραπαίναν καὶ ὑπαικάλλαν ἅμα φάτνην.

[a]Αἰλιανός·

Καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς φάτνης οἱονεὶ [b]ἐδηδοκότας ἐξήλασαν, (τουτέστι, τοὺς Ἐπικουρείους) τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φατνώματα: Σανιδώματα, στέγη διάγλυφα.

Φατνωτόν: Σανιδωτόν.

Φράτορες: [c]Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φράτερες.

B **Φατρία**: Σύνταγμα. [d]Ἡ φυλὴ διῄρηται εἰς δ΄ κατὰ τὰς δ΄ ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. Ἑκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γ΄, ὡς [e]γίνεσθαι ιβ΄ κατὰ τοὺς ιβ΄ μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· καλεῖσθαι δὲ τριττύας, καὶ φατρίας.

[f]Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος, ὁ μετέπειτα [g]βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας, μετά τινων ἐφατρίαζεν. Ὁ δὲ Εὐφήμιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκ-
C κλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους· εἰ δὲ [h]παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμὼν σου τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. [i]Ἔκτοτε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν· ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

Φαύλη κηλίς: [k]Ἀρριανός·

Ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος [l]Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κη-
D λὶς αὕτη τοῖς ἔργοις [m]αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ [n]ἀφανίσει. Ἀλλ' ἐκνικῆσαι γὰρ αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον [o]ἐργάζεσθαι.

φέρομεν. Φασκώλιον δὲ, δερμάτινόν τι πηρίδιον. Hesychius: Φασκώλιον: Βαλλάντιον δερμάτινον. Φάσκωλος δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Pollux lib. VII. c. 19. Φασκώλους ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους. Horum Grammaticorum auctoritas si potius sequenda est, (uti sequenda utique videtur,) locus hic Suidæ sic E refingendus erit: Φάσκωλος. ἱματίων φορεῖον. Φασκώλιον δὲ, ἐστὶ μαρσύππιον. Vide præterea Non. Marcell. in v. *Pasceolus*; et Festum in *Phascola*. KUST. Vid. Cuper. Obs. I. p. 79.

ib. Dio Chrysost. p. 110. εἶχον γὰρ αὐτῶν τινες ἀργύριον ἐν φασκωλίοις. Misc. Lips. Nov. 6. 673. TOUP.

[k] φορεῖον] φορεῖται E. ἱματιοφορεῖον Photii ed.

[l] μαρσύππιον] μαρσίππιον E. Photius.

[m] Ἢ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθ.] Mira interpretatio: quæ quomodo voci φασκώλιον conveniat, haud F sane video. KUST.

[n] Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλ.] Hæc sunt verba Agathiæ, lib. IV. p. 132. quæ Blancardus in editione sua Harpocrationis male ad Lysiam refert. KUST.

[o] Ὁ δὲ τρίποδας] Hic locus pertinet ad narrationem de oraculo Lacedæmoniis Ithomen oppugnantibus reddito Pausan. (IV. 12, 9.) PORSON. *Tracts* p. 287.

ΦΑΣΚΩΝ] δοτικῇ addunt B.E.

[p] Γάρμῳ] Leg. Χάρμῳ. Suspicor verba esse Æliani. G VALCK. Immo sunt Jamblichi in Babylonicis. Vide Rochetti Miscell. T. I. p. 76. Creuzer. Comment. Herodot. p. 235.

[q] Πολύβιος] Lib. III. c. 69. sed ubi sic legitur: Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως, μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· ὅπερ εἶναι φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ, &c. Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc composuerit. KUST.

[r] προσθέσεως] Scribe προθέσεως, ut habet Polybius. H KUST. Sic V.

[s] Σοφοκλῆς] In Aj. 187.

[t] καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ om. V.E.

[u] Ἤγουν τὴν νόσον] ἤγουν om. V. Tum ἐπὶ τῇ νόσῳ E.

[x] Φθεῖσθαι] φθῆσθαι E. cum vulg. consentit Anthol. ms. Pal. VII. 239. ubi ed. Φθίσθαι. Mox ἀνικήτου—ἀΐδης om. V.

[y] Σοφοκλῆς] In Aj. 850.

[z] Τὴν Ἀντων.] Fragmentum hoc auctius legitur supra v. Ἄλβιος, et v. Ὑπαικάλλαν. KUST. Ἀντωνίου V.E. Seqq. om. A.

[a] Αἰλιανὸς] Integrum locum Æliani adducit Suidas supra v. Ἐπίκουρος. KUST.

[b] ἐδηδοκότας] ἐδηδοκότας E. ἐδημοκότας V.

ΦΑΤΝΩΜΑΤΑ] Φατνωματικὸς Plutarch. in Lycurg. p. 102. TOUP. Φατνώματα vox τῶν ό 3 Reg. VI. 9. Cantic. I. 16. ERNEST. Exempla quædam dabit Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 227 C. alia Wesseling. Diodor. Sic. I. 66. Eustathius Il. ε΄. p. 547, 3=414, 52. φατνώματα, σανιδώματα στέγης διάγλυφα.

ΦΑΤΝΩΤΟΝ] Misc. Lips. 8. p. 300. TOUP.

[c] Ἀριστοφάνης] In Av. 766. De sensu autem loci hu-F jus consulendus est omnino vetus interpres Comici. KUST. Deest art. V.

[d] Ἡ φυλὴ διῄρ.] Confer Stephanum Byzantium v. Φατρία, et ibi Luc. Holsten. itemque Nostrum infra v. Φράτορες. KUST.

[e] γίνεσθαι] γίνεσθαι φαμὲν V.

[f] Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος, ὁ μετ.] Baronius ad annum CDXCI. loco hoc Suidæ ad hypothesin suam stabiliendam turpiter abutitur, et quæ Historicus Anonymus de Anastasio adhuc Silentiario refert, ille de Anastasio G jam imperatore, contra aperta illa verba, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας, dicta esse lectori persuadere conatur. Hanc temeritatem Cardinalis merito castigat Casaubonus in præfat. ad Exercit. contra Baron. sub finem, qui consulendus est. KUST. Theodorus p. 567. ed. Vales. TOUP. Vide Villoisoni Anecd. T. II. p. 31.

[g] βασιλεύσας] βασιλεὺς V.

[h] παρὰ] περὶ V.

[i] τότε δὲ] δὲ om. V.

H [k] Ἀρριανὸς] De Rebus Ind. p. 548. KUST.

[l] Ἀλεξάνδρου] Ἀλέξανδρος ni fallor E.

[m] αὐτοῦ] αὐτοῦ ἔσται V. qui mox ἐπιγινομένη.

[n] ἀφανίσῃ] ἀφανίσει B.V. γὰρ post ἐκνικῆσαι addunt B. V.E.

[o] ἐργάσασθαι] ἐργάζεσθαι B.E.

[p]Φαύλη οὖν κηλὶς, οὐχ ἡ τυχοῦσα.

Φαυλία: Ἡ κότινος. Καὶ ἁπλῶς, εἶδος ἐλαίας.

Φαυλίζει: Εὐτελίζει, χλευάζει.

Φαῦλον: [q]Φλύαρον, ἀηδὲς, [r]δύσφημον, εὐτελές.

Φαῦλον: Τὸ ἁπλοῦν, εὐχερές. [s]Καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ [t]Λυκιμνίῳ·

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν.

Ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. Ἔστι δ' ὅτε [u]τίθεται καὶ ἐπὶ [x]κακοῦ καὶ τοῦ τυχόντος. Πλάτων ἐν [y]τῷ
B
Περὶ ψυχῆς·

[z]Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη, Κέβης, ζητεῖς.

Τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. Οἷον, φαῦλον πρᾶγμα ἔσται τὸ τυχὸν [a]πρᾶγμα. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς τεθείη ἂν πρὸς [b]τὰ οὕτω τυχόν. Πλάτων·

Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, [c]οὐδὲ μικρᾶς δαίμονος ἀρετῆς.

Τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν [d]ἀντιδια-
C
στέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. [e]Ὡς Πλάτων·

Δοῦλοι [f]γὰρ [g]δεσπόταις οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι· οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγορευόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι.

Τεθείη δ' ἂν καὶ [h]ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν·

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. [i]Πολιτείας τετάρτῃ·
D
Καὶ [k]φαῦλον, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. Καὶ [l]τούτου δ'
A
ἐγὼ ἔτι φαυλότερον.

Τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. [m]Ὡς [n]Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος·

Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας [o]τιμὰς καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς.

Ὅτι φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων τὸ κακὸν, ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμενον. Ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ [p]Τιμοκράτους·
B
Καὶ βλάπτειν ὑμᾶς καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε;

Καὶ [q]Ἰσοκράτης·

Ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων.

Καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ λέγων·

Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγνώσεις. [r]Εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εἰδὼς οὕτως ἀπρο-
C
φασίστως, ὅτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὃς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν;

Τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου.

Οὐ φαύλας λαβὼν πληγάς.

[s]Δημοσθένης φησί.

Φαῦλος: Εὐτελὴς, χαλεπός.

[t]Ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν· ἐν
D
[u]παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὡς καὶ γράψαι τινα.

---

p ΦΑΥΛΗ οὖν ΚΗΛΙΣ] Scribe οὐ φαύλη οὖν κηλίς. Negatio enim hic perperam omissa est. KUST.

ΦΑΥΛΙΑ: Ἡ κότ.] Eadem habet Etymologus. Eustathius ad Il. ω'. p. 1356, 63. Ὅθεν καὶ φαύλη ἐλαία, ἡ μικρόκαρπος, ἢ καὶ φαυλία, γινομένη, φασὶν, ἐκ κοτίνου κοπέντος, καὶ μεταφυτευθέντος. Vide etiam Hesychium. KUST.
E
Ammon. in v. TOUP. Bergler. et Wagner. ad Alciphr. I. 21. p. 118. Schol. Platon. p. 84. Λέγουσι δὲ τὴν φαυλίαν ἐλαίαν, μικρὸν καρπὸν (μικρόκαρπον) οὖσαν, οὕτως ὀνομάζεσθαι.

q Φλύαρον] Malim φλαῦρον. Hesychius in ordine suo: Φλαῦρα, φαῦλα, κακὰ, πονηρὰ, κοῦφα. Obiter hic emendo Hesychium, apud quem in serie sua legitur, Φαῦρος, κοῦφος. Pro φαῦρος enim scribendum est, φλαῦρος, idque suo loco ponendum. Τὸ Α autem et Λ ob affinitatem
F
sæpissime inter se confundi nemo ignorat. KUST.

r δύσφημον εὐτελὲς om. A. εὐτελὲς om. B.V.

ΦΑΥΛΟΝ: Τὸ ἁπλοῦν. εὐχ.] Eadem de voce φαῦλον tradit Etymologus, qui cum hoc loco Suidæ omnino conferendus est. KUST. Conf. Menag. ad D. Laërt. III. 63. εὐχερὲς om. Photius. Vide Ruhnken. ad Tim. p. 268.

s Καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκιμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομ.] Laërtius in Platone, num. 63. Ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ [Πλάτωνι] καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ. ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτωσί. Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέ-
G
γιστ' ἀγαθόν. Hinc Suidam emendabis. Idem porro fragmentum Euripidis, sed corruptum et mutilum, adducit Eustathius ad Il. ω'. p. 1356, 62. qui itidem ex Laërtio emendandus est. Confer etiam Nostrum supra v. Εἴδεα, ubi pro Λυκιμνίῳ rectius legitur, Λικυμνίῳ. KUST.

t Λυκιμνίῳ] Λικυμνίῳ V.

u τίθεται om. V.

x κακοῦ] καὶ τοῦ τυχόντος addit V. cum Photio.

y Φαίδωνι] τῷ περὶ ψυχῆς V. Photius.

z Φαῦλον πρᾶγμα] Apud ipsum Platonem in Phædone
H
addita negatione legitur, οὐ φαῦλον πρᾶγμα. KUST. P. 95. extr. Steph.

a πρᾶγμα] τὸ τυχὸν πρᾶγμα addunt B.V. ἔσται τὸ τυχὸν πρᾶγμα E. Photius.

b τὰ οὕτω] τῷ ουτο Photii ms. et Etymol. ms. Dorv.

c οὐδὲ] οὐ B.E. οὐδὲ V. Phot. cum Plat. Legg. XI. p. 918 C. om. M.

d ἀντιδιαστέλληται] διαστέλληται V.

e Ὡς Πλάτων] Lib. VI. de Leg. p. 615. ubi pro διαγορευόμενοι minus recte hodie legitur, διαγορευόμενοι. KUST.
E
p. 756. extr. Steph.

f γὰρ] δ' ἂν V.

g δεσπόταις] καὶ δεσπόται Photius, Plato.

h ἐπὶ τοῦ] ἐπὶ om. V. Mox Αἰχμαλώτισιν B.V.E.

i Πολιτείας τετάρτῃ] P. 446. KUST. p. 423. Steph. Πολιτείας α' Photius.

k φαῦλον] φαυλόν γε Photius. et καὶ τούτου δ'. Sic Etymol. ms. Dorv.

l τούτου] καὶ τούτου V.E.

m Ὡς Δημοσθένης] Pergit Photius: καὶ ἐπὶ τοῦ ταπεινοῦ,
F
ὡς Ἰσαῖος ἐν τῷ περὶ τῶν ἀποφάσεων, καὶ ἐπὶ πένητος, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀδόξου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου.

n Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος] P. 729. sed ubi legitur, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς; absque τιμὰς καί: quæ proinde voces, ut supervacaneæ, hic delendæ sunt. KUST. Vocem τιμὰς non agnoscit Demosthenes: quare delendam censet Kusterus. Verum fallitur. Scribendum proculdubio, οὐ μετρίας ΤΙΝΑΣ. Quod elegans in primis est. Damascius apud Photium,
G
p. 1037. Τὴν δὲ τροφὴν ἐκληρώσατο ΜΕΤΡΙΑΝ ΤΙΝΑ καὶ ἄθρυπτον. Dio in Augusto, p. 641. Ἐκεῖνοι συμμίξαντες τῇ Κλεοπάτρᾳ, καὶ ΜΕΤΡΙΑ ΤΙΝΑ διαλεχθέντες. Nihil verius hac emendatione. TOUP. τινὰς edidit Reiskius p. 1261, 5. et h. l. reponendum monuit.

o τιμὰς] πληγὰς E. (τινὰς)

p Τιμοκράτους] P. 764, 3.

q Ἰσοκράτης] Demonic. p. 9 D. ubi κακῶς pro φαύλως.

r Εἰ γὰρ] εἰ τὰ V.

s Δημοσθένης φησὶ] In oratione contra Cononem, p. 729.
H
Vide paulo ante. KUST. ἔφη V. pro φησί.

t Ἦν δὲ Κλαύδιος βασ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Historicis a Valesio editis, p. 805, 806. ubi locum integrum vide. KUST.

u παιδείᾳ] παιδείῳ V.

Ὅτι [x] Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντως [y] σημαινομένων τοῖς A αὐτοῖς ὀνόμασιν· οἷον, ὁ φαῦλος.

Καὶ αὖθις·

Ὁ [illegible] ὀργὴν χαλεπὸς ὤν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει.

Τουτέστι, τοῖς εὐτελέσι.

Φαΐλος: [z] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους.

Ὀνόμαρχός τις ἦν Φωκέων τύραννος· τούτῳ [illegible] ζῶντι συνῆρχεν ὁ B ἀδελφὸς Φαῦλος.

Φάϋλλος: Ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. [a] Ἀριστοφάνης·

Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι
εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

Ἦν δὲ καὶ ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν Ὁδόμετρον. [b] Ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' [c] οὗ καὶ ἐπίγραμμα· C

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·
δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητής· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Οἴμοι τάλας, τῶν ἐτῶν τῶν [d] ἐμῶν·
οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων ἀνθράκων φορτίον,
ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων, ὧδε [e] φαύλως ἂν ὁ
σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος
ἐξέφυγεν, οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίξατο.

Φαύλως: Εὐκόλως, εὐμαρῶς. [f] Ἀριστοφάνης·

Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν.

Ἔνθεσις ὁ ψωμός. [g] Φαύλως δὲ, ἤγουν εὐχερῶς, καὶ ἄνευ καμάτου. [h] Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου.

[i] Ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε.

Τουτέστι, μὴ ἀηδίζου ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. Εἰπόντος γὰρ ὅτι χρησμολόγος εἰμὶ, ἔφη·

Οἴμωζέ νυν.

Φαύλως ἐρείδει: Ἁπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. Ἤ, [k] συντόμως ἐσθίει. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεττόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. Ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὁτιοῦν [l] συντόνως B γινόμενον.

Φαύλως πάνυ: Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης·

[m] Καὶ πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις ἀλλ' ἀπὸ χειρός.

Φαῦνος, υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. Ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς· ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγC χωρίων καλεῖσθαι. Ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χὰμ, τοῦ υἱοῦ [n] τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς, συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολὴν, καὶ προφητεύων· [o] ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος, μεταδιδοὺς αὐτοῖς πλούτου.

Φαῦσις: Φῶς, φέγγος.

Φαιακία: Ἡ χώρα τῶν Φαιάκων· ἡ νῦν λεγομένη D Κέρκυρα.

Φαιάν:

[p] Ὁ [illegible] σχηματισάμενος ἐς τὴν φαιὰν ἐκείνῳ καὶ μέλαιναν στολὴν, τῶν μέχρι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πεντήκοντα συντεινόντων, πάντες συνεστάλμεν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

Φαίαξ, ῥήτωρ. [q] Ἀριστοφάνης φησί·

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, [r] δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.

E

[x] Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφ.] Ex Laërtio in Platone, num. 63. ut Pearsonius etiam observaverat. Vide paulo ante v. Φαῦλον. KUST.

[y] σημαινομένων] σημαινομένου V.

ΦΑΥΛΟΣ: Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Pro Φαῦλος autem scribendum est Φάϋλλος, vel Φάϋλος. Est enim nomen proprium viri. Apud Demosthenem in oratione contra Aristocratem, cujus testimonio Suidas hic utitur, hodie legitur Φάϋλος. KUST. Leg. Φάϋλλος auctoribus Diod. Sic. XVI. 35. Pausan. Phoc. c. 2. Athen. XIII. F p. 605. REINES. Utrique formæ (Φάϋλλος et Φάϋλος) patrocinantur mss. Vid. Bastii Ep. Crit. p. 243.

[z] Δημοσθένης] P. 661, 11. Sequentia videbantur mihi excerpta ex scriptore quodam antiquo: literas adeo minores adhibui, nescio an recte.

ΦΑΫΛΛΟΣ] Vid. Schol. Aristoph. Ach. 213. HEMST. Conf. Herodot. VIII. 47. et Pausan. in Phoc. c. 9. Fuit etiam Phayllus Argivus, de quo Plutarch. in Amator. p. 760 A. Fuit Phaylus etiam inter eos, qui templum Delphicum spoliarunt, Athen. VI. p. 232. Diod. G Sic. XVI. p. 458. REINES.

[a] Ἀριστοφάνης] In Vesp. 1201.

[b] Ἦν [illegible] καὶ Πένταθλ.] De hoc vide supra v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: itemque Eustath. ad Odyss. Θ. p. 1591, 54. et Tzet. Chil. XII. c. 435. KUST. Hæc ex Schol. Aristoph. Ach. 208.

[c] οὗ τὸ] οὗ καὶ V.E.

[d] ἐμῶν] τῶν ἐμῶν B.E. Mox ἐπ' om. B.E.

[e] φαῦλα, ὢν] φαύλως ἂν V.

[f] Ἀριστοφάνης] Equit. 403. ubi rectius legitur ἐκβάλοις, pro ἐκβάλλοις. Lectio enim posterior metro versus repugnat. Vide etiam supra v. Ἔνθεσις. KUST.

[g] ΦΑΥΛΩΣ [illegible] ἤγουν] καὶ φαύλως τὸ V.

[h] Ἀριστοφάνης] Equit. 506. ubi hodie pro ἔτυχες legitur, ἔτυχε. KUST.

[i] Ὦ δαιμόνιε, τὰ θ.] Aristoph. Av. 962.

ΦΑΥΛΩΣ ἘΡΕΙΔΕΙ: Ἁπλῶς καὶ ἀπ.] Aristoph. Pac. 25. KUST.

[k] συντόμως] Sic etiam interpres Comici loco laudato. At scribendum est, συντόνως. Vide etiam supra v. Ἐρείδειν. KUST.

[l] συντόνως] σύντονον V.

ΦΑΥΛΩΣ ΠΑΝΥ] Hæc non leguntur in exemplo, quod dedit ex Vesp. 654. sed huc translata ex Lys. 566. qui habet φαύλως πάνυ, et a Schol. exponitur εὐχερῶς. At ad Vesp. l. l. illustratur ἀφελῶς, ἁπλῶς. ABRESCH.

[m] Καὶ πρῶτα μ.] Est versus anapæsticus, sed claudicans: quippe qui in sede secunda iambum habet pro dactylo, vel anapæsto. KUST. Imo pro spondeo. Aristoph. Vesp. 654. Καὶ ΠΡΩΤΟΝ μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἈΠΟ χειρός. Quomodo [illegible] apud Suidam scribendum est. TOUP. Deest exemplum A.

ΦΑΥΝΟΣ, υἱὸς Πίκου, τοῦ κ.] Confer Cedrenum, p. 17, 18. et auctoris anonymi Excerpta Chronol. Joanni Antioch. Malelæ præfixa, p. 22. itemque Nostrum supra v. Μεταλλεῖς. KUST. Πίκου V.

[n] τοῦ Νῶε] τοῦ om. V.

[o] ὡς καὶ] καὶ ὡς V. Duæ seqq. gl. desunt V.

ΦΑΥΣΙΣ] Psalm. LXXIII. 16. Schol. Arati p. 93. Genes. 1. TOUP

[p] Ὁ [illegible] σχημ.] Æliano tribuit Valckenærius.

[q] Ἀριστοφάνης] Senarius iste exstat apud Aristoph. Equit. 1374. ubi legitur, δεξιῶς. Sed Suidæ lectio verior atque elegantior. *Phæax homo sapiens, et ingeniosus mortem effugit.* De Phæace autem isto, quem δεινὸν ῥήτορα vocat Scholiastes, consulendus Taylorus in Lect. Lysiac. c. 6. TOUP.

[r] δεξιὸς] δεξιῶς B.V. σοφὸς sine γ' V.E.M. Ἀριστοφάνης —λαλητικοῦ om. A.

[s]Δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος· ἐκωμῳδεῖτο δὲ, ὡς παρακρούων τὰ μειράκια.

> [t]Συνεριστικὸς γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
> καὶ γνωμοτυπικὸς, [u]καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
> καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
> οἴκοιν [x]καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

Φαιδιμόεντες: Λαμπροί. [y]Καὶ **φαίδιμος**, λαμπρὸς, ἰσχυρός. Καὶ **φαιδίμων**, [z]ὁμοίως.

Φαίδων, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. Τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ [a]Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, [b]προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς [c]ἑταίρησιν ἐν Ἀθήναις. Ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. Ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. Διάλογοι δὲ αὐτοῦ, [d]Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

Φαῖδρα: Ὄνομα κύριον. **Φαιδρὰ** δὲ, ἀντὶ τοῦ [e]λαμπρά. Ὡς καὶ **φαιδρός**.

[**Φαιδριάς**: [f]Πέτρα οὕτω καλουμένη.

> [g]Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.]

Φαιδρός: Καθαρὸς, λαμπρός. **Φαῖδρος** δὲ, ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπόν: Τὸ τερπνὸν καὶ χάριεν πρόσωπον.

Φαίδρωνος:

Φαιδρύνω σε: Αἰτιατικῇ.

Φαῖεν: Εἴποιεν. Καὶ **φαίημεν**, εἴποιμεν. [h]Καὶ **φαῖμεν**, Ἀττικῶς. Καὶ [i]**φαίης κε**.

Φαικά: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [k]Φαικὰ δ' αὖτ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαικοῖσιν: [l]Ἤγουν φαιδροῖς, λαμπροῖς.

Φαιλόνης: Εἰλητὸν τομάριον [m]μεμβράινον, ἢ γλωσσόκομον, [n]ἢ χιτώνιον. **Φαιλόνης**, [o]φαιλώνους.

Φαίνειν: Δεικνύειν, φανεροποιεῖν. **Φαίνειν** [p]καὶ ἐπὶ λύχνων, [q]καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαίνιδος:

Φαινόλης: [r]Χιτωνίσκος· οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. Καὶ κλίνεται [s]εἰς ου.

Φαίνομαί σοι καλός:

Φαινόμενα: [t]Πλάτων ἐν Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη·

> Φαινόμενα, οὐ μέντοι ὄντα γέ [u]που τῇ ἀληθείᾳ.

---

[s] Δεινὸς ῥήτωρ οὗτος, ὡς κ.] Eadem habet Scholiastes ad modo indicatum locum Comici. KUST.

[t] Συνεριστικὸς] Aristophanes hodie habet, συνερκτικός. At vetus interpres olim legit, συνερτικὸς, a συνείρω, *connecto*: ut ex interpretatione ejus patet. KUST. Συνεριστικὸς B.E. συνεριστικῶς V. Literas κ κ sæpius confundi docet Bastius ad Gregor. de Dial. p. 244. 245. qui Suidæ scripturam librarii negligentiæ deberi existimat.

[u] καὶ σαφὴς] καὶ κε . . . . καὶ σαφὴς B.E.M.

[x] καταδακτυλικὸς] καὶ δακτ. E.

ΦΑΙΔΙΜΟΕΝΤΕΣ] An leg. Φαιδροείμονες, qua voce utitur Agathias p. 154. ἀστικοί τε καὶ φαιδροείμονες. TOUP.

[y] καὶ ΦΑΙΔΙΜΟΣ] Hæc et seqq. om. A.

[z] ὁμοίως] ὁ λαμπρὸς V.

ΦΑΙΔΩΝ, Ἠλεῖος, φιλ.] Quæ hic Suidas de Phædone refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Hesychium Illustrium: unde ea Noster mutuatus esse videtur. Vide etiam de Phædone Laërtium. KUST. Hunc Cebes Socraticus hortante Socrate emisse dicitur, et habuisse in philosophiæ disciplinis: Macrob. I. 11. *Sermones ejus de Socrate admodum elegantes leguntur.* Macrob. l. l. REINES. Omnia inde a Σωκράτους om. A.

[a] Ἰνδῶν] Pro Ἰνδῶν Portus λῃστῶν: forte ὑπό τινων, inquit Menag. ad Diogen. Laërt. II. 105. qui ibidem ἑταίρησιν pro ἑταίρισιν legendum esse monuit. HEMST.

[b] προέστη ὑπ' αὐτοῦ] Laërt. in Phæd. II. 9. habet: ἠναγκάσθη στῆναι ἐπ' οἰκήματος τὸ θύριον προστιθείς: haud dubie locus mendosus. Puto legi posse τῷ θυρίῳ προστιθεὶς, ut intelligamus eum fuisse januæ præpositum, et lupanaris ostiarium. Gell. N. A. II. 18. dic. a lenone domino puer ad merendum coactus. Salmas. Plin. Ex. p. 935. "Inter synonyma forium claudendarum refert "Pollux X. 25. etiam θύραν προσθεῖναι: hinc explicandus "locus Laërtii in Phædone. Qui prostabant in merito"rio, foribus apertis mercem suam venditabant: ad hoc "coactus a lenone, cui venundatus fuerat Phædo, clau"sis et obditis meritorii foribus de die Socratem au"diebat." REINES.

[c] ἑταίρησιν] Vid. Ἡταιρηκώς. TOUP. ἑταίρισιν B.M. ἑταίρησιν V.

[d] Ζώπυρος] Citatur in Antiatticista Bekkeri p. 107, 3.

[e] λαμπρὰ ὡς καὶ φαιδρὸς] φαιδρὸς, καθαρὸς V.

[f] Πέτρα οὕτω καλ. om. E. Deest articulus V.

[g] Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφ.] Eadem leguntur supra v. Αἴσωπος. KUST.

ΦΑΙΔΡΟΣ] Deest articulus V. λαμπρὸς etc. om. B.

ΦΑΙΔΡΩΠΟΝ] Eurip. Orest. 882. Φαιδρωπὸν ὄμμα. Ubi Schol. χαροπὸν, χαρίεν καὶ βλοσυρὸν, ἱλαρόν.

[h] Καὶ ΦΑΙΜΕΝ Ἀττικῶς om. B.V.

[i] ΦΑΙΗΣ ΚΕ] Il. γ'. 220.

[k] Φαικὰ δ' αὖτ' εὐτ.] Metrum versus hujus claudicat, quod ut tenori suo restituatur, scribendum est, vel, φαικὰ δ' αὖ, ut Portus vult: vel, φαικὰ δ' ἂν, vel, φαικὰ δέ γ' εὐτ. vel simile quid. KUST. Scribendum, Φαικάδα δ' εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν. Quemadmodum recte legitur apud Reisk. in Anthol. p. 47. Confer etiam Kusterum supra, ad v. Θέμιστον. Est autem Φαικὰς vox τῶν ἅπαξ λεγομένων. Nam qui eam usurpet præter nostrum Epigrammatistam, equidem novi neminem. Idem autem videtur Φαικὰς et Φαικάσιον, cujus meminit Eratosthenes apud Polluc. VII. 90. Πέλμα ποτιρράπτεσκεν ἐλαφροῦ ΦΑΙΚΑΣΙΟΙΟ. Meminere et Plutarchus in Antonio, Clemens Alexandrinus, Seneca, Petronius Arbiter, alii. Eleganter describit Appian. Bell. Civ. lib. V. Ὑπόδημα ἦν αὐτῷ λευκὸν Ἀττικὸν, ὃ καὶ Ἀθηναίων ἔχουσιν ἱερεῖς καὶ Ἀλεξανδρέων, καὶ καλοῦσι ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ. TOUP. Vid. Anthol. Pal. VI. 254.

[l] Ἤγουν om. V.

ΦΑΙΛΩΝΗΣ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Φαινόλης Photius.

[m] μεμβράινον] βεμβράινον B.V.

[n] ἢ χιτώνιον] Vide paulo post v. Φαινόλης. KUST.

[o] φαιλώνους] Imo φαιλώνου. Est enim primæ declinationis. KUST.

[p] καὶ ἐπὶ] καὶ om. V. Mox delevi καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν, cum A.B.V. Schol. Aristoph. Ach. 936. καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν τὸ φαίνειν κεῖται, καὶ ἐπὶ τὸ ποιεῖν φῶς.

[q] καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν] Confer Nostrum supra v. Φασιανικός. KUST.

ΦΑΙΝΟΛΗΣ] Vide Dufrenium in Gloss. Græco. KUST. Adde Salmas. ad Trebell. Poll. p. 384. ed. 8o.

[r] Χιτωνίσκος] χιτὼν Photius.

[s] εἰς ου] Delevi statim Καὶ χιτὼν ἱερατικός. ἢ, ΦΑΙΝΟΛΗΣ, ὁ ἀκατιάς, cum A.B.V.E. et Photio. Vide Zonaram.

ΦΑΙΝΟΜΑΙ] Hæc om. V.

[t] Πλάτων] P. 596 extr.

[u] που] που B. πω E. του V. πω Photius.

Ἀντὶ τοῦ, φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέντοι γε ὄντα. Καὶ [x] Ἀριστοφάνης·

Εἶναι μὲν, [y] ὥσπερ εἰμί· φαίνεσθαι δὲ μή.

Τουτέστι, μὴ [z] ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαίνοπις:

Φαινόποτς: Λαμπρόπους.

[**Φαίνων:** Αἰτιατικῇ. Δεικνύων. Ὅτι] [a] φαίνω σημαίνει [καὶ] τὸ κατηγορῶ, ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος:

Φαίνωψ:

Φαιόν: Χρῶμα σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. [b] Ἤγουν, μύϊνον.

[c] Ὅτι τῶν χρωμάτων [d] τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι, [e] τὰ ἐναντία, ὡς τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν· τὰ δὲ, σύνθετα, οἷον τὰ [f] μεταξὺ τούτων. Καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. Καὶ ἔστιν [g] αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ· ὡς τὸ ξανθόν· τὰ δὲ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος· ὡς τὸ κυανοῦν. Τὰ δὲ λοιπὰ, μεταξὺ τούτων· [h] οἷον τὸ ἐρυθρὸν, τὸ φαιόν. Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. Ἁπλᾶ μὲν, τὰ ἐναντία· οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν· τὰ δὲ ἄλλα, μικτὰ, καὶ μεταξύ. Ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν· τὸ δὲ ἁλμυρὸν, τοῦ πικροῦ· τὰ δὲ λοιπὰ, τούτων μεταξύ. Οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. Τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ· οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. Οἷον ἐπὶ χρωμάτων· τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὂν, μεταξύ ἐστι· τὸ μέντοι ἐρυθρὸν, ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται· ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται, ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. Οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν. Μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν, ὡς οἱ ἅλες· ἐκ γὰρ πικροῦ τοῦ [i] θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν [k] γεῦσιν ἔχουσι. [l] Τὸ δὲ δριμὺ, καὶ αὐστηρὸν, καὶ ὀξὺ, τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. [m] Εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι· οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον.

Ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει [n] ἄκρους, τὸν γλυκὺν, καὶ πικρόν· καὶ ἓξ μέσους. Ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος, τὸν λιπαρόν· τοῦ δὲ πικροῦ, τὸν ἁλμυρόν· ἐν μέσῳ δὲ, στρυφνὸν, αὐστηρὸν, δριμὺν, ὀξύν. Ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρὸν, ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. Καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. Ὁ μὲν [o] γὰρ ὡς ἰατρὸς πρὸς τὰς ἁπτὰς ἀπιδὼν ποιότητας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. Ἄκρον γάρ ἐστι, κατὰ μὲν θερμότητα, τὸ δριμύ· κατὰ δὲ ψύξιν, τὸ ὀξύ. Ὁ δὲ, οἷα φιλόσοφος, οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφορῶν, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. Ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. Ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τάξει. Ἑπτὰ λέγει χυμούς. Τὸ γὰρ λιπαρὸν ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων, ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ [p] ἡδύτητός ἐστι, ποιεῖ τὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. Γλυκὺ δὲ λέγομεν, [q] οἷον τὸ μέλι· [r] λιπαρὸν δὲ, τὰ ἐλαιώδη· ὀξὺ, τὸ ὄξος· στρυφνὸν, οἷον ἀχράδες· αὐστηρὸν, τὸν οἶνον· ἁλμυρὸν, [s] τοὺς ἅλας· πικρὸν, τὸ ἀψίνθιον· δριμὺ, τὸ πέπερι. [t] Ἄκρα δὲ λέγει, ὀξὺ καὶ δριμύ. Πάρακρα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος, τὸ στρυφνόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος, τὸ πικρόν. Παράμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ, τὸ ἁλμυρόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ, τὸ αὐστηρόν. Μέσον δὲ, τὸ γλυκύ. Ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. Τὸ μὲν ὀξὺ, τῷ Ἑρμῇ· [u] τὸ δριμὺ, τῷ Ἄρει· τὸ πικρὸν, τῇ Σελήνῃ· τὸ γλυκὺ, τῷ Ἡλίῳ· τὸ ἁλμυρὸν, τῇ Ἀφροδίτῃ· τὸ αὐστηρὸν, τῷ Διΐ· τὸ στρυφνὸν, τῷ Κρόνῳ. Τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν, [x] παρίδωμεν.

Φαιός: [y] Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς Ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων, ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου, καὶ πάλιν κατιὼν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. Ἦν δὲ ἡ ἐσθὴς αὕτη, φαιὸς χιτὼν ποδήρης· περὶ [z] αὐτὸν ζώνη [a] φοινικῆ· καὶ πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβʹ στοιχεῖα· ἐμβάται τραγικοί· πώγων ὑπερμεγέθης· ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

Φαιστίωνος: Πόλις.

Φαιστός: Πόλις Κρήτης. [b] Ὅμηρος·

Ἐς Φαιστόν. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

[c] Μάλεος γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε

[x] Ἀριστοφάνης] Acharn. 440.
[y] ὥσπερ] ὅσπερ E.M.
[z] ἀλλάξαι] ἀπαλλάξαι V.
[a] ΦΑΙΝΩ—ὅτι om. A. ὅτι om. V. Tum καὶ om. A.
[b] Ἤγουν usque ad fin. articuli om. A.
[c] ὍΤΙ τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἁπλ.——οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον] Hæc omnia sunt verba Philoponi in lib. II. Aristot. de Anima, M. 7. b. ut Pearsonius observaverat. KUST.
[d] τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ ἐναντία] Philoponus rectius, τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι, τὰ ἐναντία: quam lectionem in versione secutus sum. KUST.
[e] τὰ δὲ] δὲ om. B.V.E.
[f] μεταξὺ τούτων] τούτων om. V.
[g] αὐτῶν] αὐτῷ V.
[h] οἷον om. V.
[i] θαλαττίου] τοῦ θ. B.V.E. Mox γλυκέως V.
[k] γεῦσιν] Philoponus melius, γένεσιν. KUST.
[l] Τὸ δὲ] τὸ γὰρ V. Mox τῶν V.
[m] Εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγ.] Rescribe ex Philopono, εἴ τι γὰρ ἄλλο ἐστὶν, ἐγγύς ἐστι τοῦ ἄχυμον εἶναι. KUST.
[n] Ἄκρους] ἄκρα B.E.
[o] γὰρ ὡς] ὡς om. V.
[p] γλυκύτητος] ἡδύτητος V.
[q] οἷον] οἱ V.
[r] λιπαρὰ] λιπαρὸν V.
[s] τὸ ἅλας] τοὺς ἅλας B.V.
[t] Ἄκρα—δριμὺ om. B.E. καὶ δριμὺ V.
[u] τὸ δὲ] δὲ om. V.
[x] παρείδωμεν] παρίδωμεν V. παρίδομεν E. Mox A. Φαίσιμον: ἔποιμεν. Vid. Φαίημεν.
[y] Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσ.] Hæc Suidas mutuatus est a Laërtio: sed qui ea non de Menippo, sed Menedemo refert. Vide eum lib. VI. num. 102. KUST. et Menag. ad eum locum.
[z] αὐτὸν] αὐτῷ V.
[a] φοινικῆ] Sic mss. Paris. itemque Laërtius. At priores editt. [et E.] male, Περσικῆ. KUST.
[b] Ὅμηρος] Odyss. γʹ. 296. KUST. Seqq. om. A.
[c] Μάλερος γάρ τις τελ.] Locum hunc Suidæ in Collectanea sua transtulit Eustathius ad Odyss. γʹ. p. 1469. Ceterum, pro Μάλερος hic scribendum est, Μάλεος: ut non solum habet Eustathius loco laudato, sed etiam ipse Suidas supra v. Μάλεος; ubi vide quæ notavimus. KUST. Μάλεος B.E.

τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν A
τῇ Φαιστῷ.

Φέβεται: [d]Φεύγει.

Φεβρουάριος: Οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, [e]ἀπό τινος ὑπάτου, [f]γένους ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων. Ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν [g]Τυρρηνῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, [h]ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα, μὴ γεγονέναι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. Συνέπλαττε δὲ B
καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. [i]Ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. Ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρέννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κρίσιν [k]ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων [l]τῶν πεπραγμένων αἴτιον τὸν Φεβρουάριον. Καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ [m]θρυΐνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρε- C
τούντων τῷ δημάρχῳ, τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νεύροις, τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον [n]αὐτῷ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους [o]ἐκολόβωσε.

Φεγώρ: Βεὲλ, ὁ Κρόνος· Φεγὼρ δὲ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. Ἐξ ὧν Βεελφεγώρ.

Φεδεϊκόμισσα: Παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φελλαγωγία: Πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥω- D
μαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον [p]αὐτούς.

Φελλάς: Τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

Φελλέα: Τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία· [q]ὡς Ἰσαῖος. Καὶ Φελλεύς, σκληρὸς [r]ποσῶς καὶ πετρώδης τόπος. [s]Ἀριστοφάνης·

> Ὅταν [t]μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
> ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.

[u]Φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος, τραχύς. Αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. Ἀπὸ τούτου δὲ φελλέας λέγουσι [x]Δωριεῖς τοὺς κισσηρώδεις λίθους. Καὶ ἑορτή τις [y]περὶ τὸν Διόνυσον, Φελλὸς καλουμένη. Καὶ αὖθις·

> [z]Τοῦ Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως
> κλέπτουσαν.

Φελλεῖς: Οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· οἵ τινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. Ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

Φέλλιος: Ὄνομα κύριον.

Φελλός:

> [a]Ἀβάπτιστόν τε καθ' [b]ὕδωρ
> φελλὸν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

Φελοτρέα: Εἶδος δένδρου.

Φενάκη: Ἀπάτη, δόλος.

[c]Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

Φενάκη: Τὸ προκόμιον. Οἷον, τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. Κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη· ἀπὸ τῶν κατερρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατουσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης.

[d]Ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν [e]ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

Φενακίζει: Χλευάζει.

Φέναξ: Χλευαστὴς, ἀπατεών.

Φεναρέτης: Ὄνομα κύριον.

E

[d] φεύγει om. A. deest gl. V.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ: Οὕτω καλ.] Nugæ meræ sunt, quæ Suidas hic de Februario narrat. Existimo autem eum fabulam hanc ex Joanne Antiocheno hausisse: non eo, qui hodie adhuc exstat, et Malelas cognominatur; sed altero ejusdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie supersunt in Collectaneis Constantini Porphyrog. a Valesio editis. Confer Cedrenum, p. 150. et Malelam, p. 237. 238. qui in historia hac narranda non parum a Suida discrepant. KUST. Vid. Maii Excerpta Vati- F
cana T. II. p. 530. 563. Wesseling. Probab. p. 254. supra v. Βρῆνος.

[e] ἀπό τινος ὑπάτου] Pighius Ann. sub a. P. R. C. 352. fabulam esse dicit. REINES.

[f] γένους—Κάμιλλος, et mox μὴ γεγονέναι usque ad finem articuli om. A.

[g] Τυρρηνῶν] Τυράννων B.V.E.M.

[h] ζηλοτυπήσας] ζυλοτυπήσας V.

[i] Ἐντεῦθεν δὲ] ἐντεῦθέν τε B.E. Mox ἀπαναστήσας V. G

[k] ἀγαγὼν] ἀγαγεῖν V.

[l] γεγονέναι αἴτιον τῶν πεπραγμένων] τῶν πεπραγμένων αἴτιον V.

[m] θρυΐνῃ] Vid. Θρυΐνῃ. TOUP.

[n] αὐτῷ] αὐτοῦ V.

[o] ἐκολόβωσε] Vid. Salmas. ad Solin. p. 14 C. HEMST.

ΦΕΓΩΡ] Vid. supra p. 732 B. Φεγὼρ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο Βεὲλ ὁ Κρόνος· ἐξ οὗ Βεελφεγώρ. V. ἐξ ὧν Βεελφ. om. A.

ΦΕΔΕΙΚΟΜΙΣΤΑ] Rectius, φιδεϊκόμισσα, i. e. *Fideicommissa*. KUST. Post h. gl. delevi ΦΗΚΛΗ: Τρὺξ καιομένη. λεπροὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ· καὶ τρίχας ξανθίζει, μετὰ σχινίνου ἐλαίου νύκτα ὅλην συγχρισθεῖσα, cum B.V.E. H
In principio cujus scribendum esse Φέκλη, monuit Kusterus. Et sic plane M.

[p] αὐτοὺς] ἑαυτοὺς V. ἐν ᾗ δ. αὐ. om. A.

ΦΕΛΛΑΣ] Hesychius, φελλός. KUST.

ΦΕΛΛΑ: Τὰ πετρ.] Ex Harpocratione: sed apud quem, uti et Etymologum, legitur φελλέα. KUST. Et V. cum Photio. Plura vide apud Ruhnken. ad Tim. p. 260. seqq.

[q] ὡς Ἰσαῖος] In oratione περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου, p. 73. sub finem: sed ubi legitur φελλέα, quod est a nominativo φελλεύς. KUST.

[r] ποσῶς om. V.

[s] Ἀριστοφάνης] Nub. 71.

[t] μὲν οὖν] οὖν om. V.

[u] Ἦν δὲ ὁ Φελλεὺς τόπ.] Eadem leguntur apud Scholiastam Aristophanis loco laudato. KUST. Ἦν δὲ ὁ om. V. Schol.

[x] οἱ Δωριεῖς] οἱ om. V. Schol.

[y] περὶ—καλουμένη] παρὰ—καλούμενος V.

[z] Τοῦ Στρυμοδώρου Θρ.] Aristoph. Acharn. 272.

ΦΕΛΛΕΙΣ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 272.

[a] Ἀβάπτιστόν τε κ.] Anthol. Pal. VI. 192.

[b] ὕδωρ] ὕδατι V. Mox λαχόντων B.E.

ΦΕΛΟΤΡΕΑ] Alii arborem hanc rectius φιλυρέαν vocant, per ι in syllaba prima, et υ in secunda. KUST.

[c] Ἐς τὸ τρανὲς] Sunt verba Theophyl. Simoc. II. 5. ubi perperam τὴν εὕρεσιν, nisi forte dederat τὴν ἔρευσιν. Hesych. Ἔρευν: ἐρεύνα. Apud Suid. quoque οὐκ ἐνῆν præferendum videtur τῷ οὐκ ἂν ἦν. ABRESCH.

ΦΕΝΑΚΗ: Τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαιν.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 271.

[d] Ἡ γὰρ] Hoc exemplum post gl. seq. ponunt A.B.V. Desumptum id esse ex Theoph. Simocatta VI. 5. ubi τῆς φεν. ἰσχὺς, monuit Abreschius.

[e] ἐγκρατῶς] ἐγκρατῆ V. deest v. E.

ΦΕΝΑΚΙΖΕΙ] Vid. Κατίλη. Φένης. TOUP.

ΦΕΝΑΡΕΤΗ] Φαιναρέτη μαῖα, mater Socratis e Plat. in Theætet. Laërt. II. 18. REINES. Φαιναρέτης V. Φεναρέτης A.E.M.

Φενεός: Ὄνομα πόλεως· ἐν ᾧ ἦν Νώνακρις πέτρα, ἐξ ἧς ἔρρει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. [f]Ἡρόδοτος φησίν. A

Φεννίς: Παιδιὰ διὰ σφαίρας, [g]ὁπηνίκα ἑτέρῳ προδεικνύντες, εἶτα [h]ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενόλης: Ῥωμαϊκὴ στολή.

Φένω: [i]Φονεύω.

Φεράς: Πόλις.

Φέρασπις: Ὁ πολεμικός.

> [k]Πικρὴν ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ φέρασπις
> Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' [l]ἔφερον φιλίης.

Φεραυγής: Καταλαμπρος.

Φέρβει: [m]Βόσκει, τρέφει.

Φέρε: Οἷον ὑπόθου, ἄγε οὖν. Ἀρχαία ἡ σύνταξις. [n]Ἀριστοφάνης·

> Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

Φερέγγυος: Ἀσφαλής, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. [o]Ἡρόδοτος· C

> Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δύναμιν παρασχεῖν τοσαύτην, ὥστε κατάγειν.

Φερέγγυος: Ὁ ἐκδεξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτῖσαι, οἷον, ἀξιόχρεως, δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν.

> Τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

D Τουτέστιν, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι, [p]καὶ βεβαιωτής.

Φερεζαῖος: Ἐθνικόν.

Φέρετρα:

> Πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργύρου καὶ χρυσοῦ πεποιημένα, καὶ δέλται πάμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικός, καὶ φέρετρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ [q]δείκηλα ἄττα. Αὐτός τε Οὐάρρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

Φερεκάκους: Καρτερικούς.

> [r]Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε. B

Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· [s]ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. [t]Ἐδίδαξε δράματα [u]ιζ΄.

[[x]Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει.]

Φέρεκλος: Ὄνομα κύριον.

Φερεκύδης, [y]Βάβυος, Σύριος. Ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων [z]ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. Γέγονε δὲ κατὰ τὸν [a]Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην· ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ΄ σοφοῖς, καὶ [b]τετέχθαι περὶ τὴν με΄ Ὀλυμπιάδα. Διδαχθῆναι [c]δὲ ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. [d]Πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν, ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον [e]εἰσηγήσασθαι. Ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. Καὶ [f]τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. Ἔστι δὲ ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα· [g]Ἑπτάμυχος, [h]ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεογονία. Ἔστι δὲ Θεο-

ΦΕΝΕΟΣ] Φενεὸς V. ἐν ᾧ ἦν—φησιν om. A.B.

[f] Ἡρόδοτός φησιν] Atqui aliud tradit Herodotus, quippe qui Nonacrin urbem, non petram fuisse dicit, lib. VI. c. 74. Ait enim: Καὶ δὴ καὶ εἰς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστῶτας ἀγινέειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Et mox: Ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίης πρὸς Φενεῷ. Hinc ἀβλεψία Suidæ patescit. KUST.

ΦΕΝΝΙΣ: Παιδιὰ διὰ σφ.] Hæc totidem verbis legas etiam apud Eustath. ad Odyss. ζ. p. 1554. qui ea procul dubio ex Suida deprompsit. KUST. Deest gl. A.E.

[g] ὁπηνίκα—τὴν σφαῖραν] ὅτ' ἂν ἑτέρῳ ἀφίωσι τὴν σφ. Photius.

[h] ἄνω] Eustathius loco laudato, ἄλλῳ. KUST.

ΦΕΝΟΛΗΣ] Vide supra v. Φαινόλης. KUST.

[i] Τὸ φονεύω] τὸ om. A.

ΦΕΡΡΑΙ] Φεράς A.V. Pertinet gl. ad Demosth. Olynth. I. p. 12 extr.

[k] Πικρὴν ἀλλ.] Anthol. Pal. VII. 152. Πικραῖς A.

[l] ἔφερον] In Anthologia Epigrammatum recte legitur, ἔνειμαν. KUST.

[m] Βόσκει, τρέφει] τρέφει, βόσκει A. Statim delevi Ὄθεν ΣΥΦΟΡΒΟΣ, καὶ ἹΠΠΟΦΟΡΒΟΣ, cum A.B.V.

[n] Ἀριστοφάνης] Equit. 145. Conf. Schol. ad Nub. 319.

[o] Ἡρόδοτος] Lib. V. 30.

ΦΕΡΕΓΓΥΟΣ: Ὁ ἐκδ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 942. KUST.

[p] καὶ βεβαιωτὴς non exstant apud Schol. Soph. sed apud Gl. Herod. V. 30.

[q] δείκελα] δείκηλα A.B.V.E. Vid. p. 899 D.

[r] Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. c. 71. KUST.

[s] ὃς Ἀλεξάνδρῳ] Vid. Meineke Quæst. Sc. Sp. 2. p. 31.

[t] Ἐδίδαξε δράματα ιζ΄] Fabulas Pherecratis diligenter recenset Meursius in Biblioth. Attica, post quem actum non agemus. Illud tantum hic monemus, omissam esse ab eo fabulam, Ἀγγαίων, vel Ἀγγρία inscriptam, cujus mentionem facit vetus interpres Comici ad Vespas, v. 1500. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγγαίων. KUST. Leg. Ἀγρίων. TOUP. HEMST. Ego Suidam de non controversis loqui dico, quæ sunt 16. quatuor enim Πέρσαι, Χείρων, Μεταλλεῖς, et Ἀγαθοὶ aliis præter Pherecratem tribuuntur. Sunt autem omnino 20, additis novendecim a Meursio nominatis Μυρμήκες, quam Athen. VI. p. 402. nominat, nisi ibi leg. Λήροις, quæ similiter Pherecratis est cum aliis 18. Fabula Ἄγριοι citatur a Suid. in Ἄπνα: Ἴπνος in Ἀνάδρομ: Πετάλη in Αἴρειν. REINES.

[u] ιζ΄] κ΄ V. ζ M.

[x] Φερεκράτης Πετάλῃ γρ.] Hæc nihil ad rem faciunt. Fabula autem Pherecratis, *Petale* inscripta, a pluribus scriptoribus laudatur. Vide Meursium loco laudato. KUST. Hæc om. A.

[y] Βάβυος] Strabo eum filium Βάβυος vocat: at Laërtius, Βάδυος. KUST. Hinc corrigendus Eustath. in Od. ο΄. v. 402. ubi Φερεκύδης ὁ Βαβυλώνιος, leg. Φερεκ. ὁ Βάβυος ὤν. Βάδυος habet cod. Xylandri Strabonis Latinus, Græcus vero Βάβυος. cf. Voss. de Hist. Gr. p. 358. sq. REINES. Βάβυος B.V.E. v. Sturz. Fr. Pherec. p. 3.

[z] ἡ Σύρα] Imo potius, ἡ Σύρος. Vide Geographos. KUST. Laërtius, ἐν νήσῳ Σύρῳ. REINES.

[a] τῶν Λυδῶν] τῶν om. A.V.

[b] τετέχθαι] τετάχθαι E.

[c] δὲ ὑπ' αὐτοῦ] δὲ om. A. qui mox αὐτὸς δὲ οὐκ.

[d] Πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξεν.] Vide Salmasium in Exercitat. Plin. p. 591. ed. Ultraj. et Nos supra ad v. Ἱστορῆσαι. KUST. Laërt. in Anaxagora. TOUP.

[e] εἰσηγήσασθαι] εἰσηγήσατο E.

[f] τελευτᾷ ὑπὸ πλ.] Vide Helladium apud Photium, p. 1588. KUST. Aristot. Hist. Anim. p. 151. TOUP. Qu. Serenus Sammonicus c. de phthiriasi vocat eum Tragœdum. Max. Tyrius Diss. XIII. (p. 238. ed. Reisk.) ὡς Φερεκύδης ὑπερφρόνει (νόσον καὶ κακοῦ) ἐν τῇ Σύρῳ κείμενος, τῶν μὲν σαρκῶν αὐτῷ φθειρομένων. REINES.

[g] Ἑπτάμυχος] Ἑπτάμυγχος V.

[h] ἤτοι Θεοκρασία. ἢ Θεογονία. ἔστι δ.] Locus hic turbu-

λογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα Θεῶν γένεσιν, καὶ [i]διαδόχους. A

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, [k]πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν. Ἔγραψεν Αὐτόχθονας· ἔστι δὲ [l]περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα· Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον, [m]ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

Φερεκύδης Λέριος, ἱστορικὸς, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οε' Ὀλυμπιάδος. [n]Περὶ Λέρου, Περὶ Ἰφιγενείας, Περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν· καὶ ἄλλα. B

Φέρε νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν: Τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. Εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

Φερεσβίους: Ζωοποιούς.

Φερετίμα: Ὄνομα κύριον.

[o]Ἡ Φερετίμα τὸν ὄροφον ὑποστάσασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν. C

Φερέοικος: Ὁ κοχλίας. Ἔνιοι ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον· οἱ δὲ, ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μέγιστον.

Φέρειν: [[p]Ὑπομένειν, βαστάζειν,] λαμβάνειν. [q]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

> [r]Ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
> μισθὸν φέροντας [s]δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας. D

Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ·

> Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας [t]τῆς ἡμέρας
> ὀβολοὺς φέρων.

Καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. Καὶ φέρον, οὐδετέρως.

> [u]Τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
> φέρειν χρή.

Τουτέστι, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν γενναίως φέρειν χρή. Καὶ αὖθις·

> [x]Ἔφερον [y]ἀλλήλους οὐχ ἧττον.

B Ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐλῄστευον, ἔβλαπτον.

Φέριστον: Κράτιστον, ἐξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.

Φερνή: [z]Προίξ.

Φέρνη: Ἀμοιβή.

Φερομένου: Λαμβάνοντος.

Τὴν αἰτίαν [a]πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου.

Καὶ φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι.

C Καὶ φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον συλλαβόντες τῶν δημοτῶν εἰς ψ' δήσαντες ἄγουσι.

Καὶ φερόμενος:

Ἀνὴρ γένος μὲν φερόμενος [b]Θρᾴκιος, ᾧ ὄνομα Διογένης ἦν· τὰ δὲ πολέμια παρ' ὁντινοῦν κράτιστος, [c]τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

Φερωνία: Ὄνομα κύριον.

Φερώνυμος: Ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.

Φερώρας: Ὄνομα κύριον.

D Φερσεφόνη: Ὄνομα θεᾶς [d]καταχθονίου.

Φέρτερον: Κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

Φέρτρῳ: [e]Τῇ τῶν [f]νεκρῶν κλίνῃ.

Φέρτρον: Τὸ φορεῖον. [g]Πολύβιος·

tus mihi videtur, et corruptus, qui sic fortasse scribendus est: Ἤτοι Θεοκρατία, ἢ Θεολογία. ἔτι Θεογονία ἐν βιβλίοις δέκα, &c. Non videtur enim unum idemque opus fuisse, Θεογονία, et Θεολογία; ut censet etiam Salmasius E ad Solinum, p. 591. ed. Ultraj. qui eo amplius existimat, Θεογονίαν Pherecydis junioris, sive Atheniensis opus fuisse. Hoc tamen non tam clare probat, ut omnem dubitandi ansam præcidat. KUST. Conf. Max. Tyr. Diss. X. [p. 174.] et Laërt. Philo Bybl. de rebus Phœnic. e Sanchun. ap. Euseb. Præp. Ev. I. sub fin. Παρὰ Φοινίκων δὲ καὶ Φερεκύδης λαβὼν τὰς ἀφορμὰς ἐθεολόγει περὶ τοῦ παρ' αὐτῶν λεγομένου Ὀφιονέως θεοῦ καὶ τῶν Ὀφιονιδῶν. Strab. XIV. p. 643. Pherecydem allegat de Calchantis et Mopsi vatum concertatione, illiusque præ mœrore F obitu. Conf. Antonin. Liberal. Metamorph. c. 33. REINES. Vid. Sturzii Fragm. Pherecyd. p. 27. 67.

[i] διαδόχους] Statim delevi ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ, ὁ σοφός. ζήτει ἐν τῷ ΧΡΟΙ ΔΗΛΑ, cum A.V.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ Ἀθηναῖος] De eo vide omnino Vossium in egregio opere de Hist. Gr. Salmasium ad Solinum, p. 591. et Meursium in notis ad Hellad. Besant. itemque in Bibliotheca Attica. KUST. Vid. Sturzius p. 55. et seqq.

G [k] πρεσβύτερος] πρεσβύτης V. Mox συναγεῖν V.

[l] περὶ] ἢ περὶ A.V.

[m] ἀλλ' ἐκεῖνον] Vid. Συγγράφω. TOUP.

ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ, Λερ.] Hunc Pherecydem Vossius eundem cum Pherecyde Atheniensi fuisse contendit. Argumenta, quibus opinionem istam doctis persuadere conatur, apud ipsum legenda sunt. KUST. Adde Clinton. Fast. Hell. T. II. p. 372. et ad an. 480.

[n] Ἔγραψε περὶ] ἔγραψε om. A.V. Mox A.V.E. Διονυσίου.

ΦΕΡΕ ΝΥΝ ἈΠΟ Τ.] Aristoph. Acharn. 584. Post h. H art. delevi ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ: Πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν, Φερεντινὸς, καὶ Φερέντιος, cum A.B.V.E.

ΦΕΡΕΣΒΙΟΥΣ] For. melius Φερέσβιος, ζωοποιός. Athenæus p. 396. ἦν φερέσβιος Μήτηρ β. Ita leg. Et sic quoque Hesychius in v. Theodoret. Græc. Affect. p. 40. φερέσβιος—μήτηρ. TOUP.

[o] Ἡ δὲ Φερετίμα τ.] Historia, ad quam fragmentum hoc referendum est, exstat apud Herodotum lib. IV. circa finem, p. 181. Vide etiam supra v. Ἐμπεδορκοῖν, ubi idem locus occurrit. KUST. Aliter rem narrat Herodotus IV. fin. Suspicor hæc esse Æliani. Quid si et Æliani sint quæ alibi enotavi ut Theopompea ex Epit. Herodoti? VALCK. Deest exemplum A.

ΦΕΡΕΟΙΚΟΣ: Ὁ κοχλίας] Athen. lib. II. c. 22. p. 63. Ἡσίοδος τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. Apud Ciceronem lib. de Divinat. *domiporta* appellatur. KUST. Hesiod. Opp. 569. Mox λευκὸν om. M.

[p] Ὑπομένειν, βαστάζειν om. B.V. Photius.

[q] Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Ver. 65. KUST.

[r] ἐπέμψαθ'] ἐπέμψεθ' A.V.E. Photii ms.

[s] δύο] οὐ B.V.E.M. Photii ms.

[t] ὀβόλους τῆς ἡμέρας] τῆς ἡμέρας ὀβόλους A. Photius.

[u] Τὸ φέρον] Soph. Œd. Col. 1694. τουτέστι—χρὴ addunt A.V.

[x] Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττ.] Thucydides lib. I. c. 7. Ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν. Scholiastes ad eum locum: Ἔφερον: ἔβλαπτον, ἐλῄστευον. ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Hinc Suidas sua deprompsit. KUST.

[y] ἀλλήλους] ἀλλήλοις B.

[z] Προίξ] ἡ προίξ V. In gl. seq. post ἀμοιβὴ delevi Παρά τισι δὲ, καὶ ΦΕΡΝΗ, ἡ προίξ, cum A.V.

[a] πᾶσαν om. V.

[b] Θρᾴκιος] φερόμενος Θρᾴκιον A.B.V.E.

[c] τέλους] τέλος A. Mox προτεταγμένον V.

ΦΕΡΩΡΑΣ] Josephus B. J. I. 8, 9. et al.

[d] καταχθονίου] Statim delevi ἥτις καὶ Περσεφόνη καὶ Περσέφασσα λέγεται, cum A.B.V.

[e] Τῇ τῶν νεκροφόρων κλ.] Potius, τῇ νεκροφόρῳ κλίνῃ. Vel, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ. KUST.

[f] νεκροφορῶν] νεκρῶν B.V.

[g] Πολύβιος] Lib. VIII. c. 24. (31.) ex quo pro πεφιλημένον ἔχοντα τὸν υἱὸν, scribendum est, Φιλήμονα ἔχοντα τὸν ἕν: quam lectionem in versione expressi. Deinde, pro φέρτρῳ apud Polybium legitur φερέτρῳ. KUST.

Τότε καὶ τὸν [h]Φιλήμενον ἧκειν ἔχοντα τὸν [i]ὖν ἐν φέρτρῳ, καὶ Λίβυας ὡσεὶ χιλίους. Ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταχέως, ὅτι βαρύνονται, φέρουσι γὰρ [k]ὖν ἄγριον. [l]Ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει, θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν.

Οἱ δὲ [m]ΦΕΡΕΤΡΟΝ λέγεσθαι φασί.

ΦΕΣΚΑΣΙΟΝ: [n]Μάγγανον πλοϊκόν.

ΦΕΥ: Σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. Ἢ, ὀδυνηρὸν οἰμώγημα. Ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. [o]Σοφοκλῆς·

B

Φεῦ, φεῦ. Φρονεῖν ὡς δεινὸν ἔνθα μὴ [p]τέλη
λύει φρονοῦντι· ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς, διώλεσ'· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.

Ὡς δεινὸν, φησὶ, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ.

[q]Φεῦ, ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.

Ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος [r]βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. Ἦν δὲ καὶ τριώβολον, [s]βλακείας χάριν τοῦτο τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. Καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος,

C

Πῶς [t]περαιωθήσομαι;

λέγει·

[u]Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτῳὶ σ' ἀνὴρ γέρων
[x]ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

ΦΕΥΓΟΝΤΑΣ: Τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους.

D

[y]Τοὺς φεύγοντας
ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων,
κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων.

[z]Καὶ ΦΕΥΓΩ, αἰτιατικῇ.

ΦΕΥΓΟΙΕΝ: Κατηγοροῖντο. Καὶ ΦΕΥΓΩΝ, κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης [a]Νεφέλαις·

Ἢ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

ΦΕΥΚΤΕΟΝ: Ἐπίρρημα θετικόν.

E

A

Πλάτων φησί· [b]Φευκτέον ἐνθένδε. Τίς οὖν ἡ φυγή; Θεῷ ὁμοίωσις. Τοῦτο δὲ, [c]εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα· καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους, [d]τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμένους.

ΦΕΨΑΛΟΣ καὶ ΦΕΨΑΛΥΞ: Σπινθὴρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. [e]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

Οἷον, [f]ζωπύρημα, σπινθήρ. Διαβάλλονται δὲ ὡς μοιχοὶ οἱ Μιλήσιοι.

B

ΦΕΨΑΛΩι: [g]Καπηλείῳ. ΦΕΨΑΛΟΙ γὰρ, οἱ σπινθῆρες. [h]Ἀριστοφάνης·

[i]Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

Διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. Λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Καὶ [k]παρὰ Ἀριστοφάνει·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

Καὶ αὖθις·

C

[l]Ἀλλ' ἀποσκοτουμένους [m]ὑπὸ τῆς εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος, καὶ τῶν φεψαλύγων, ἔτι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ [n]πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλλυσθαι.

ΦΕΙΑ: [o]Πόλις τῆς Ἠλείας.

ΦΕΙΔΑΛΟΣ:

ΦΕΙΔΑΛΦΙΤΩΣ: Ἐκ τοῦ [p]ἄλφιτον. Ὅ ἐστι, πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων.

ΦΕΙΔΑΣ: Ὄνομα κύριον.

D

ΦΕΙΔΗΣΕΤΑΙ: Φείσεται.

ΦΕΙΔΙΑΣ, ἀγαλματοποιός· ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. [q]Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς, ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. [r]Καὶ παροιμία· ΦΕΙΔΙΑΣ [s]ΠΡΟΣΗΚΟΙ ΕΙΡΗΝΗι, καθὸ τεχνίτης. Εὔμορφος δὲ ἐκείνη [t]εἰσάγεται. [u]Πολύβιος·

E

Λεύκιος [x]Αἰμίλιος παρὼν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη, καὶ τοσοῦτο εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ

---

[h] πεφιλημένον] φιλημένον A.B.V.E.

[i] υἱὸν] νῦν B.E. ὗν Polyb. M.

[k] ὗν] ὗα E. qui mox om. θαυμάσας.

[l] Ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγ.] Aliter hic Polybius: apud quem sic legitur, Ἀσμένως ἀκούσας ὁ φύλαξ, ἀνέῳξε μετὰ σπουδῆς, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὑτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν τῶν περὶ τὸν Φιλήμενον. Hinc apparet, Suidam minus fideliter mentem Polybii hic expressisse. KUST.

[m] ΦΕΡΕΤΡΟΝ] φέρεθρον B.V.E. Tum φέρεσθαι A. pro λέγεσθαι.

ΦΕΣΚΑΣΙΟΝ] Meurs. in Gl. p. 400. ad Μάγγανον, πολεμικὸν legit pro πλοϊκὸν, et exponit de machina bellica. Id probat Voss. de Vit. Serm. III. 23. REINES.

[n] Μάγγανον] μάγκανον E.M. μαγγάνιον Photius.

[o] Σοφοκλῆς] Œdip. Tyr. 316.

[p] τέλη λύει] λύῃ A.V.

[q] Φεῦ, ὡς μέγα δύν.] Aristoph. Ran. 141. Vide etiam supra v. Ὀβολώ. KUST.

[r] βάλλουσι om. V.

[s] βλακείας χάριν] Scribe κολακείας χάριν: ut habet Scholiastes Aristophanis. KUST.

[t] περαιωθήσομαι] παραμυθήσομαι B.E.

[u] Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτ.] Aristoph. Ran. 138. Vide etiam supra v. Τυννουτοί. KUST.

[x] ναύτης om. A.E.

[y] Τοὺς φεύγοντας] Aristoph. Vesp. 875.

[z] Καὶ ΦΕΥΓΩ, αἰτ. om. A.V.

[a] Νεφέλαις] Ver. 167.

[b] Φευκτέον ἐνθ.] Ex Plotino. KUST. P. 12. Vid. Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 159 C.

[c] εἰ] αἱ V.

[d] τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμ.] Scribendum est, τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένους. KUST. Ita Portus.

[e] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 107.

[f] ζωπύρημα] ζωπύρευμα V. Mox δὲ post διαβάλλονται A.V.

F

[g] Καπηλείῳ] Est interpretatio suspecta. KUST. Καπνείῳ Pierson. ad Mœrin p. 292.

[h] Ἀριστοφάνης accessit ex V.

[i] Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψ.] Aristoph. Acharn. 278. ἀψὶς A. αἰψὶς V.

[k] παρὰ Ἀριστοφάνει] Lysistr. 107. Deest vs. A.

[l] Ἀλλ' ἀποσκοτ.] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 48. KUST.

[m] ὑπὸ] ἀπὸ A.

[n] πολυπληθείας] πολυπληθίας B.V.

[o] Ὄνομα πόλεως] πόλις A. Mox τῆς Ἠλείας om. B.E.

G

[p] ἄλφιτον. Ὅ ἐστι πεφ. τ. ἀ.] ἀλφιτῶν ἐστι A. Phrynichus Bekkeri p. 69. Φειδαλφιτεῖν: τὸ φείδεσθαι τῶν ἀλφίτων, οἷον τροφῆς καὶ σιτίων.

ΦΕΙΔΗΣΕΤΑΙ] Φιδήσεται V.

[q] Περικλῆς δὲ ἐπὶ τ.] Confer interpretem Aristoph. Pac. 604. KUST. Supra omnes ἐλεφαντίνης ubi malis ἐλεφαντίνην.

[r] Καὶ παροιμία· ΦΕΙΔΙΑΣ ΠΡ.] Ex hoc loco Aristophanis Suidas, eumque secutus Junius, proverbium exsculpserunt: sed male, ut cuilibet facile patebit, qui ipsum

H

Comicum in Pac. 615. inspicere voluerit. KUST.

[s] ΠΡΟΣΗΚΕΙ] προσήκοι A.B. Mox τέχνης E. Tum εὐμόρφως V.

[t] εἰσάγεται] προσάγεται V.

[u] Πολύβιος] XXX. 14, 3.

[x] Αἰμύλιος] Lege Αἰμίλιος. KUST. Sic A.V.

δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία [y]μεμιμῆσθαι· δότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν.

Καὶ αὖθις·

[z]Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην [a]ἀντιτατττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

Φειδιππος:

Φείδομαι: Γενικῇ.

Φειδώ: [b]Πρόνοια, φεισμονὴ, εὐσπλαγχνία.

Φειδωλός: Φειδόμενος, σκνιπός. [c]Φειδωλός τις ὢν, ὁ φείγων τὸ [d]δοῦναι, ὁ [e]περίψηφος. Παρὰ τὸ φείδομαι, καὶ τὸ δοῦναι, [f]φειδωδός τις ὢν, [g]τροπῇ τοῦ δ' εἰς λ'.

Φείδων, Φείδωνος. Ὄνομα κύριον.

Φεισόμεσθα:

[h]Φεισόμεσθα γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;
ἢ τίνας [i]τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

[k]Τουτέστι, μᾶλλον λύκων φεισόμεθα, ἤπερ τούτων. Μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο· ἐπεὶ τοπαλαιὸν τοὺς λύκους [l]ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ. Καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. Διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Φεισών: Ποταμός.

Φῆ: [m]Οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς [n]τέταχεν.

[o]Ὁ δὲ φῆ κώδειαν [ἀνασχών.]
[p]Ἴν' ἢ ὡς κώδειαν.

Φηγαιεῦσι: Δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φηγεύς:

Φήγινος: Δρύϊνος. [q]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φηγίνεον κρατῆρα.

Φήγοντος:

Φηγός: [r]Δρῦς· ἢ πεύκη.

Ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγὸς, καὶ ἐλάτη, δρύες τε, καὶ φίλυρα.

Φηγοῦς: Δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Φηγούσιον: Λυσίας ἐν τῷ [s]περὶ Βατράχων φόνου.

Φήληκες: Τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ [t]δείξει πέπειρα.

Φήληξ: Ὁ ἀπατεὼν, καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ.

Φῆλος: Ὁ ἀπατηλός.

Φηλοῦν: Ἀπατᾶν. Μένανδρος [u]Ἁλιεῖ·

Δὸ' εἰκίας
[x]φηλῶν γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων.

Καὶ [y]φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. [z]Ἐν Μύθοις·

Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς.

Ἔνθεν καὶ [a]φήληκες τὰ ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

---

y μεμιμῆσθαι] μεμιμεῖσθαι A.

z Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμ.] Hæc Fulv. Ursinus et Casaubonus Polybio tribuunt. Sed sunt verba Juliani, Orat. III. p. 208. ut recte monuit Henr. Valesius in Præfat. ad Collectanea Constant. Imp. de Virt. et Vit. Vide etiam supra v. Γελοῖος, ubi idem fragmentum occurrit. KUST.

a ἀντιταττόμενον] Apud Julianum melius, ἀντιπαραττόμενον. Et sic apud ipsum Suidam supra, v. Γελοῖος. KUST.

ΦΕΙΔΟΜΑΙ om. A.V.

b Πρόνοια] Addit A. Φεισμονή: εὐσπλαγχνία cum Photio. Φειδώ: φεισμονὴ Lex. Seg.

c Φειδωλός] Scribe φειδωλός. Et sic paulo post. KUST. φειδωλός—φείδομαι om. E.

d δοῦναι—φείδομαι] φείδομαι—δοῦναι A.B. Schol. Arist. ἢ παρὰ A.

e περίψηφος] *In calculis sollicite ponendis occupatus* Hemsterhus. ad Schol. Aristoph. Plut. 237.

f φειδωλὸς] φειδωδὸς A.B.E. Schol.

g τροπῇ τοῦ] τρέπεται δὲ τὸ E. Post gl. seq. delevi ΦΕΙΣΜΟΝΗ: Φειδὼ εὐσπλαγχνία, cum A.V.

ΦΕΙΔΩΝ] Pindar. Schol. p. 112. Strabo p. 549. TOUP. Atheniensis, a XXX tyrannis necatus: ejus filiæ pudicitiam morte redemerunt. Hieronym. c. Jovin. I. Vincent. Belnac. Spec. Hist. III. 63. Φείδων τῶν Ἀργείων τύραννος, vid. Salmas. de Usuris c. 15. p. 420. et c. 11. p. 311. Strabo VIII. p. 358. vid. Leo Allat. in Hexaëm. Eustath. p. 213. Φειδώνιον μέτρον nominat Theophr. Char. XV. ubi cf. interpp. et Polluc. IX. c. 6. 83. REINES.

ΦΕΙΣΟΜΕΣΘΑ caput gl. om. A.E. Mox ἡμεῖς om. B. E.

h Φεισόμεσθα γάρ τι τ.] Aristoph. Av. 368.

i τισαίμεσθ'] στησαίμεθ' A.V. τισαίμεθ' E.

k Τουτέστι, μᾶλλον λύκων φεισ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, totidem verbis leguntur apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

l ἀπέκτεινον] ἀπέκτεινεν A.B.E.

ΦΕΙΣΣΩΝ] Ejus fluvii mentio fit Genes. c. 11. KUST. Φείσων A. qui τὸ pro ὄνομα ποταμοῦ.

m Οὐδετέρως Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τετ.] Locus est corruptus, qui sic scribendus est, οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέθεικε. Vide Eustathium ad Il. ξ'. p. 999, 25. KUST. Et sic fere Portus. Dedi οὐδέποτε. Schol. Ven. ὁ ποιητὴς οὐδέποτε οἶδε τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς.

n τέτευχε] τέταχε A.B.V.E.

o Ὁ δὲ φῆ κώδ.] Hæc sunt verba Homeri Il. ξ'. 499. KUST.

p ἀνασχὼν] ἀνασχὼν om. A.B.E. ἢ addunt A.B.E. post ἵν'.

ΦΗΓΙΝΟΣ] Il. ε'. 838.

q Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 33.

r Δρῦς. ἢ πεύκη] Male hæc interpretationis loco voci φηγὸς subjunguntur. Constat enim, *quercum* et *piceam* diversa esse a *fago* arborum genera. KUST.

ΦΗΓΟΥΣ: Δῆμος τῆς Ἐρ.] Ex Harpocratione. KUST.

s περὶ τοῦ Βατράχων φ.] Scribe περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. Batrachus enim hic est nomen proprium viri, cujus meminit Lysias in oratione adversus Eratosthenem, p. 124. Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ ὑπὸ τῶν Τριάκοντα πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Portus ridicule, *In oratione de ranarum cæde.* KUST.

ib. τοῦ om. A.V.E. Photii ms. περὶ τοῦ Βατράχου Photii ed. cum Harpocrat. Statim delevi Τὸ ἐκ Φηγοῦντος δήμου, cum A.B.V.E.

ΦΗΛΗΚΕΣ ΤΑ: Ἄγρια σ.] Legendum est, φήληκες. τὰ ἄγρια σ. ut Portus etiam monuit. KUST.

t δείξει] Sic recte mss. Paris. At priores editt. [et B. E.] male, δήξει. KUST.

ΦΗΛΗΞ] Schol. Aristoph. Pac. 1165.

u Ἁλιεῖ] Et hanc lectionem ex mss. revocavi. Priores enim editt. minus recte habent, ἁλιεῖς. Ceterum fabula Menandri Ἁλιεὺς laudatur etiam ab Athenæo, Scholiasta Aristophanis, Stobæo, et ipso Suida supra v. Ἀντάλλαγμα. KUST.

x φηλοῦν] φηλῶν V. Photius. Schol. Aristoph. Pac. 1165. Vid. Hemsterhus. ad Polluc. IX. 135.

y ΦΗΛΩΘΕΙΣΑ] φηλῶσα A.V.

z Ἐν μύθοις] Pertinet ad fabulam de Leone ægroto. Vid. vv. Ἄδην, Ἠπεδανὸς, Παλλάν.

a ΦΗΛΗΚΕΣΤΑ] Et hic scribendum est, φήληκες, τά. Male enim articulus τὰ cum voce φήληκες coaluit. KUST.

Φηλώματα: Ἐξαπάτας. Οὕτως Ἀντιφῶν.

Φηλώσεις: Ἀπατήσεις.

Φήμη:

[b]Τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε φήμη.

Παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς [c]γενόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ θεοῦ. Καὶ αὖθις·

[d]Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Εὐριπίδης φησί.

Φημί: Λέγω, ὑπολαμβάνω.

Ὅτι [e]Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς [f]ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ, Φήμ' ἐγώ, [g]καί, Οὐ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα· εἰπὼν τοὔνομα.

[h]Καὶ Δαβίδ·

Φησὶν ὁ παράνομος.

Ἀντὶ τοῦ, ἡγεῖται, [i]ὑπολαμβάνει.

Φημίζω: Αἰτιατικῇ.

Φημισμός: Ἡ φήμη.

Φήνας: Συκοφαντήσας, φενακίσας.

Φῆναι: Δεῖξαι, εἰπεῖν.

Φήνη: Εἶδος [k]ὀρνέου.

Φῆρας: Τοὺς Κενταύρους.

Φηρὴ, [l]πόλις. Καὶ [m]Φηρίτης, ὁ πολίτης.

Φῄς: Λέγεις. Καὶ [n]φησί, λέγει, καὶ φήσεις, λέξεις.

Φῆστος: Οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος· τὴν δὲ [o]βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. Πέμπεται δὲ ὅμως, [p]τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον, καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἐκ [q]Θετταλίας ἢ Σικελίας τοιοῦτος, [r]χρυσὸν ἀποδείξων

A καὶ πανήγυριν. Ἦν δὲ ἡ μανία οὐ [s]θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἐλύσσα καὶ ἐμαίνετο, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων, καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα καταλιπὼν εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅ τι παρανομίας [t]ἀπέλιπε καὶ ἀσελγείας. Ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐρρύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. Καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας

B συνῄρει καὶ κατέφλεγε.

Φητιαλεῖς:

Φήτρη: [u]Συγγένεια.

Φιαλεῖς: [x]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οὐδ' ἔτι·
ἀλλ' ἐξαπατήσεις, [y]κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.

Φιαλοῦμεν δὲ, τουτέστιν, [z]ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. Ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. Φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ, τὸ ἄρχε-

C σθαι πράγματος. [a]Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Φιάλην ἀμφίθετον: [Ἐν τῷ, Ἀμφίθετον φιάλην.]

Φιάλη:

Φίαλος:

Φιαρόν: Λαμπρόν.

D Φίβαλις: Γένος συκῆς ἡ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. Ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται, καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβαλεῖς. Ὁ δὲ τόνος, Φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς [b]κεράμεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

ΦΗΛΩΜΑΤΑ: Ἐξαπ.] Ex Harpocratione. KUST. Schol. Aristoph. Pac. 1165.

ΦΗΜΗ] De v. Φήμη multa Wyttenbach. ad Juliani Or. 1. p. 57=150 seqq.

[b] Τέκνον ἐλπίδος ἀμβρ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 158.

[c] γενόμενοι] γινόμενοι A.B.V.E.

[d] Φήμη τὸν ἐσθλὸν] Legitur iste senarius apud Æschinem, in Orat. contra Timarch. p. 57. ed. Taylor. ubi κἂν μυχῷ γῆς. Quod perinde est. Tangit Hesychius: Μυχοί, αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι, ἔσχατα, καὶ τὰ ταμεῖα. Lege, Καὶ ΤΑ ΚΑΤΩ ΟΙΚΗΜΑΤΑ. *Sedes inferorum.* Quod omnino verum. TOUP.

[e] Ἀρκεσίλαος ὁ φιλ.——εἰπὼν τοὔνομα] Hæc sumpta sunt ex Laërtio in Arcesilao: [IV. 36.] ut Pearsonius etiam onuerat. KUST.

[f] ἐν τῷ] τῷ om. A.V.

[g] καί, Οὐ] καὶ om. A.B.M.

[h] καὶ Δαβίδ] Ex Ps. XXXV. 1. cum interpretatione Theodoreti. ERNEST.

[i] ὑπολαμβάνει] ὑπολαμβάνον V.

ΦΗΝΑΣ] Vide supra v. Φαίνων. KUST. Deest gl. A.

G Sumpta est ex Schol. Aristoph. Ach. 541.

ΦΗΝΑΙ: Δεῖξαι] Schol. Hom. Odyss. γ'. 173. KUST.

[k] ὀρνέου] Delevi ἴσον ἀετῷ cum A.B.V.E. Schol. Od. γ'. 372. εἶδος ὀρνέου ἀετῷ ὅμοιον. Delevi post h. gl. ΦΗΝΕΙΟΝ: Ὄρος, cum A.B.V.E.

ΦΗΡΑΣ: Τοὺς Κεντ.] Homer. Il. β'. 743. KUST.

ΦΗΡΗ] Meminit Homerus Il. ε'. 543. KUST.

[l] ΦΗΡΗ καὶ ΦΗΡΑ] καὶ Φηρά om. A.B.V.E. Tum πόλις A. pro ὄνομα πόλεως.

[m] ΦΗΡΙΤΗΣ] Φηρήτης A.B.V.

[n] ΦΗΣΙ] λέγει addunt A.B.

ΦΗΣΤΟΣ: Οὗτος περὶ τοὺς χρ.] Articulum hunc ex Eunapio depromptum esse existimo. KUST. Recte. Sed jampridem hoc observavit Valesius ad Ammian. Marcell. XXIX. 2. p. 612, 613. HEMST. Vid. Eunap. in Maximo, et Zosim. IV. 15. REINES. Eunapii fr.

17. ed. Boissonad. quem v. p. 330. Wyttenbach. p.

E 231.

ib. Vid. Γλωσσοκόμον. HEMST.

[o] βασιλικὴν γλῶσσαν] Legendum suspicor, τὸ δὲ βασιλικὸν γλωσσοκόμον ἐπεπίστευτο, id est, *Regium vero marsupium ejus fidei commissum erat.* Pro *imperatoris fisco præerat.* Phrynichus p. 16. censet dicendum potius γλωττοκομεῖον. PORTUS. γλῶσσαν om. V.

[p] κατὰ τὸν ποιητικὸν] Sensus requirit, ut scribatur, τὸν ποιητικὸν, absque κατά. Vide supra v. Ἔχετος. KUST. κατὰ om. A.

F [q] Θετταλίας ἢ Σικελίας] Σικελίας ἢ Θετταλίας A.

[r] χρυσὸν ἀποδ.] Vid. Hemsterhus. ad Lucian. p. 466. Eunap. in Exc. Hœschel. p. 13. TOUP.

[s] θύραθεν] θύραν V.

[t] ἀπέλιπε καὶ] ἀπέλειπεν A.V.

ΦΗΤΙΑΛΕΙΣ] *Feciales.* Cic. de Legg. II. 9. *Fœderum, pacis, belli, induciarum oratores, feciales, judices duo sunto.* PORTUS.

[u] Συγγένεια] Addit A. καὶ φράτρη.

[x] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1339. KUST. Memorat hunc Suidæ locum Eustath. Od. α'. p. 1403, 17. HEMST.

[y] κἀγχανεῖ] κἀγχανῇ A.B.E. Tum τοῦτο B.E.

[z] ἔργῳ] τῷ ἔργῳ A.B. τὸ ἔργον E.

[a] Ἀριστοφάνης] Pac. 430.

ΦΙΑΛΗΝ ἈΜΦΙΘΕΤΟΝ] Homerus Il. ψ'. 270. KUST. Deest A. ἐν τῷ etc. om. V.E.

ΦΙΑΡΟΝ] Nicand. Alexiph. p. 70. TOUP. Portus citat Theocrit. XI. Μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος

H ὠμᾶς.

ΦΙΒΑΛΙΣ: Γένος συκῆς ἡ φίβ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 802.

[b] κέρεως] Scholiastes Aristophanis, κεράμεως. Et sic ipse Suidas supra v. Κεράμεως: quem vide. KUST. κεράμεως A.

Τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; καί, καί.
Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

[Φιβλατώριον: Περιβόλαιον Περσικόν.]

Φιγαλεύς: Ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. Καὶ ὁ δῆμος, Φιγάλεια.

Φίγιον: Ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος: Ἀπὸ τόπου.

Φικιδίζειν: Ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

Φικιῶ:

Φίλα: Ἴσα, ὅμοια, προσφιλῆ.

Φιλάγριος, Λύκιος, [c]ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὕρηται παρὰ Εὐγενάτορι. Ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος [d]ἐσκιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἴη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης, ἰατρὸς, μαθητὴς [e]Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία ἰατρικὰ, [f]μονόβιβλα μὲν ο΄, συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα, Ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

Φίλαθλος: Φιλόπονος.

Φιλακροάμονος:

Φιλάμμων, [g]πύκτης, Ἀθηναῖος· ὃς πάντα [h]τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους.

Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς

A πατέρα γενέσθαι.

Φιλαμπελωτάτη: Ἡ εἰρήνη. Εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν· πολέμου δὲ ὄντος, τοὐναντίον. [i]Καὶ φιλία, ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλανθρωπηθείς:

[k]Ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας, καὶ φιλανθρωπηθεὶς, ἀπελθεῖν [l]εἰς τοὺς ἔξω τόπους.

Καὶ [m]φιλανθρωπία: ἡ . . .

B Φιλαπεχθήμων: Φιλομίσητος, φίλεχθρος, [n]φιλομίσης.

Φιλαργυρία: Ὑπόληψις τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαττίας: Ὑπερηφανίας.

Φιλαίας: Ὄνομα τόπου.

Φιλαινὶς, ίδος. Ὄνομα κύριον.

Φιλέταιρος: Ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος, κωμικὸς,
C [o]υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. Δράματα δὲ αὐτοῦ κα΄· ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεὺς, [p]Κορινθιαστὴς, [q]Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεὺς, [r]Οἰνοπίων, Ἄντυλλος, (καὶ [s]αὐτὸ Φιλεταίρου, ὡς δέ τινες, [t]Νικοστράτου,) Ἀταλάντη, [u]Λαμπαδηφόροι.

Φιλαιτίων: Τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλέας:

D

ΦΙΒΛΑΤΩΡΙΟΝ] Vide Dufrenium in Glossario Græco. KUST. Habet A. in marg. om. V. Vid. Salmas. ad Trebell. Poll. p. 302.

ΦΙΓΑΛΕΥΣ] Vide Steph. Byzantium v. Φιγαλία. KUST.

ΦΙΓΙΟΝ] Alii Φίκειον appellant. Vide Steph. Byzant. h. v. KUST.

ΦΙΔΗΝΑΙΟΣ] Ab urbe Φιδήνη. Vide Geographos. KUST.

ΦΙΚΙΔΙΖΕΙΝ] Vide infra v. Χαλκιδίζειν. KUST. Hofman. Var. Lectt. VI. 4. Φοινικίζειν. vid. infra Χαλκιδίζειν. Hesych. in Σκύλαξ· σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς νῦν φοινικίζουσιν. REINES.

[c] ἀπὸ Μάκρης om. B.E.

[d] ἐσκιρρωμένου] ἐσκιρωμένου A. ἐπεσκιρρωμένου V.

[e] Ναυμαχίου] Ναυμάχου V.

[f] μονόβιβλα] μονάβιβλα V. Mox ὑπομνηματικὰ V. Post hunc art. delevi ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ, Φιλαδελφεύς. υἱὸς Ἀνδροκλείδους, cum A. Φιλαδελφεὺς υἱὸς Ἀνδροκλείδης V. Vid. p. 331 C.

[g] πύκτης] Demosth. p. 331, 1.

[h] τὸν χρόνον om. V.

ΦΙΛΑΜΜΩΝ ἕτ.] Ejus meminit Pausanias lib. IV. p. 279. et lib. X. p. 620. KUST. Vid. Τέρπανδρος, Θάμυρις. HEMST.

ΦΙΛΑΜΠΕΛΩΤΑΤΗ: Ἡ εἰρήνη] Sic locum hunc ex mss. Paris. emendavi. Ante enim male legebatur, Φιλαμπελωτά. τῇ εἰρήνῃ. Ceterum, nota hæc referenda est ad locum illum Aristophanis in Pace, 306. Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην. De Pace ibi Comicus loquitur. KUST. Viderat Portus.

[i] Καὶ ΦΙΛΙΑ] Repetuntur hæc infra post Φιλητής.

[k] Ὁ δὲ Ἀσδρ.] Valesius fragmentum hoc Polybii esse vult. KUST. XXXIX. 3, 2.

[l] εἰς τοὺς om. V.

[m] ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΝΙΑ] Est vox suspecta. Forte scribendum est φιλανθρωπία. KUST. Φιλανθρωπία ἡ . . . . A. B.V.E.M.

ΦΙΛΑΠΕΧΘΗΜΩΝ] Julian. p. 362. Hinc φιλαπεχθημοσύνη. Aristid. II. p. 297. Æschin. Ep. 12. TOUP. Isocrat. p. 172 C.

[n] φιλόμισος] φιλομίσης A.V. Photius.

ΦΙΛΑΡΓΥΡΙΑ] Ex Diogen. Laërt. VII. 111.

ΦΙΛΑΤΤΙΑ: Ὑπερηφανία] Φιλαυτίας: ὑπερηφανίας A.V.E. edd. vett. cum Photio et Lex. Seg.

ΦΙΛΑΙΑΣ: Ὄνομα τόπου] In prioribus editt. [et B.E.] sequentia adduntur: Ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ μετὰ [κατὰ M.] τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται, Φιλέας, ὄνομα κύριον, ὁ μετὰ τρεῖς [πέντε ἥμισυ B.E.M.] στίχους, ἤτοι ὀρθίους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίτας [Φιλαίας B.E.M.] ἤγουν ὁ τόπος, τῷ ε ψιλῷ κοινότερον παραλήγεται, καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ Φιλέας. Sed hæc ex textu ejicienda putavi; tum quoniam optimus
E et antiquissimus ms. A. ea non agnoscit; tum quia manifesto apparet, ea a librario quodam initio ad marginem adscripta, et postea textui inserta esse. KUST.

ΦΙΛΑΙΝΙΣ] Leucadia, scortum, Athen. V. p. 220. REINES. ιδος ὄνομα κύριον om. A.

[o] υἱὸς Ἀρ. τοῦ κ. om. A. qui mox om. δὲ et infra ὧν ἐστι καὶ usque ad finem articuli.

[p] Κορινθιατὴς] Imo Κορινθιαστής. Sic enim fabula hæc vocatur ab Athenæo lib. XIII. p. 559. KUST. Κορινθιαστὴς V.

F [q] Κυνηγίας] Apud Athenæum lib. VII. et XIII. Κυνηγὶς scribitur. KUST.

[r] Οἰνοπίων. Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλ. ὡς δέ τινες, Νικοστράτη] Hæc Meursius in Bibliotheca Attica et transposita existimat, et depravata; quæ proinde sic restituit: Ἄντυλλος. Οἰνοπίων. καὶ αὐτὸς Φιλεταίρου. ὡς δέ τινες, Νικοστράτου. i. e. *Antyllus. Œnopion: quæ fabula et ipsa Philetæri est; vel, ut alii volunt, Nicostrati.* Erat enim, inquit, de auctore ejus fabulæ controversia; et non-
G nulli Philetæro, alii Nicostrato adscribebant. Et hoc ipsum admonere Suidas voluit. Certe Οἰνοπίων Philetæro attribuitur ab Athenæo lib. VI. et VII. Nicostrato vero a Suida in v. Ἀμφίας. Hæc Meursius, cujus sententiæ calculum meum addo. KUST. Οἰνοπίων V.

[s] αὐτοφιλεταίρου] αὐτοφιλεταίρου B. Vid. supra p. 2599 A. Obiter moneo in eo loco reponendum Πάνδαρος pro Πάνδαρος δ᾽.

[t] Νικοστράτη] Νικοστράτου V.

[u] Λαμπαδοφόροι] Λαμπαδοφόροι V. λαμπαδηφόροι E.

H ΦΙΛΑΙΑΣ] Ipse Suidas scripserat Φιλέας, ut vel ex serie literarum patet. Quæ vero sequuntur, parenthesi inclusa, ab alio addita sunt. KUST. Delenda ista parenthesis, et locus ita scribendus: Φιλέας. Εἰ καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο. Quemadmodum recte legitur apud Synesium in Encom. Calvit. p. 83. ex quo desumpsit Suidas. Et sic quoque recte exhibet edit.

[illegible] καὶ Φιλέας Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· [x]ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὤν, ὁ τῆς θεοῦ τὸ [y]γοργόνειον ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλέας: Ὄνομα κύριον.

Φιλεργός: Φιλόπονος.

[z]Οἱ [a]μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας καὶ τῆς πρὸς τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπαύσαντο αὐτῷ.

Φιλέρημος: [[b]Φιλήσυχος, ἐν ἐρημίᾳ διάγων.]

Φιλεριστῆσαι: Φιλονεικῆσαι. Μένανδρος·

Τὸ γὰρ [c]φίλερι τῆς [d]φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς δυνάμεις.

Φίλερος [e]καὶ Φιλέταιρος: Ὀνόματα κύρια.

Φιλέψιος: Ἦν δὲ φιλοπαίγμων. [f]Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. [g]Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, [h]ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. Κεκωμῴδηται δὲ καὶ εἰς πανουργίαν.

[Φιλεῖν ἐγείρει ἀτιμενῶν μακρὰς μάχας:]

Φιλεῖ γάρ πως: Τέρπεται γάρ πως· ἢ, [i]ἔθος γάρ πως.

[k]Φιλεῖ γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως [l]τρέπεσθαι.

Τουτέστι, [m]συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν, ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. Εὐμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα [n]ἐρχόμενοι. [o]Ἕως οὗ [p]ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ [q]πᾶς ὁρᾶν:

Φιλλεῖδαι: Γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. Ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ [r]μύουσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.

Φίληβος:

Φιληδίας: Φιληδονίας, ἀνοίας. [s]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὑμεῖς [illegible] γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Φιλήδονος: [[t]Ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.]

Φιληδῶν: Φιλῶν, ἀγαπῶν.

[u]Ἀλλὰ Κόρινθος [x]ἔδεκτο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν
οὕτως [y]ἀρέσκῃ, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Φίλη κεφαλή: [z]Προσφιλέστατε.

Φιληκοΐα: Καὶ Φιλήκοος: Φιλομαθής.

Φιληλιαστής: Ὁ φιλόδικος, [a]παρὰ Ἀριστοφάνει·

Φιληλιαστής [b]ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.

Ἀντὶ τοῦ, φιλόδικος. Ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων, Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, [c]καὶ αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. Ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλε-

---

Mediolanensis. Confer etiam Nostrum supra, v. Ὅμοιον. Ceterum hunc hominem, non ΦΙΛΕΑΝ, sed ΦΙΛΕΡΓΟΝ, vocat Isocrates Orat. contra Callimachum, [p. 382 A.] de quo nuperrime vir doctissimus ad Æschinem, p. 633. TOUP. Vid. infra v. Φιλεργός. Vid. in Ὅμοιον εἰ καὶ Φιλέας etc. HEMST. Φιλέας A.V.E.

[x] ὥσπερ etc.] Pro ὥσπερεὶ οὐκ αὐτοῦ ὄντος τοῦ etc. ὑφελομένου. HEMST.

[y] γοργόνειον] γοργ^ν A. γοργόνειον E. γοργόνιν B. Mox ἀφελόμενος E.

[z] Οἱ μὲν ὑπὸ ῥαθυμίας] Hæc sunt verba Josephi Antiq. Jud. lib. XII. [4, 6.] p. 603. Verbum φιλεργεῖν usurpat Dionysius Halicarn. in Excerptis Ursini p. 310. Usurpat et Plutarchus de Educat. p. 13. Nec non Themistius Orat. 33. p. 364. edit. Hard. cujus verba, quæ elegantissima sunt, hic subjiciam. Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς θηλυνομένην ἤδη τὴν μουσικὴν ἐπειρᾶτο ἀναρρωννύναι, αὐτός τε ἀγαπῶν τὰ ἀνδρικώτερα τῶν κρουμάτων, καὶ τοῖς μαθηταῖς ἐπικελεύων τοῦ μαλθακοῦ ἀφεμένους ΦΙΛΕΡΓΕΙΝ τὸ ἀρρενωπὸν ἐν τοῖς μέλεσι. TOUP.

[a] μὲν ὑπὸ] μὲν δὲ ἀπὸ V.

[b] Φιλήσυχος] Desunt hæc A.B.V.

[c] φίλερι] φίλερον V.

[d] φιλοπρωτίας] φιλοπρωτείας A.B.V. Mox συμπεσεῖν V. ξυμπεσὸν A.

[e] καὶ ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΣ etc. om. A.

[f] Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους] Philepsium τὸν Λαμπρέα laudat Demosthenes, Orat. contra Timocrat. p. 413. Quin et Philepsius homo μυθολόγος, de quo Aristophanes in Pluto, 170. et Schol. ad locum. Est et Φιλέψιος, φιλοπαίγμων. Hinc viri nomen scilicet. Atque hæc vox restituenda Hesychio: Φιλέθιος, φιλοπαίγμων, φιλοπάλαιστρος. Scribendum, ΦΙΛΕΨΙΟΣ, φιλοπαίγμων. Suidas: Ἔψια: Τὰ ἀπὸ λόγων παίγνια. Καὶ ΦΙΛΕΨΙΟΣ, ὁ φιλοπαίγμων. Auctor περὶ πνευμάτων a Valckenaerio editus: Σημείωσαι καὶ τὸ Ἐψία, ὅ ἐστιν ἡ διὰ λόγων παιδιά. Ἐξ οὗ καὶ ΦΙΛΕΨΙΟΣ, ὁ φιλοπαίγμων. TOUP.

[g] Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχ.] Notam hanc Suidas procul dubio excerpsit ex vetere aliquo Scholiasta ad Aristoph. Plut. 177. Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει. KUST.

[h] ἐπὶ τῷ] ἐπὶ τὸ B.V. Mox E post κεκωμῴδηται ex A. et Photio.

ΦΙΛΕΙΝ ἘΓ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Om. A. habet V. in marg.

[i] εἴωθε] ἔθος A.B.V. Photius.

[k] Φιλεῖ γὰρ τὰ π.] Aristoph. Nub. 810. Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι. Vide ibi veterem interpretem, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet. KUST.

[l] τρέπεσθαι] τέρπεσθαι A.

[m] συμβαίνει] συμβὰν V. qui mox ἔχειν.

[n] ἐρχόμενοι] ἐρχόμε^ν A.

[o] Ἕως οὗ ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθὸν] Hæc non video, quid ad locum hunc faciant, nec agnoscit ea interpres Aristophanis. KUST.

[p] ἐπιθυμεῖ] ἐπιθυμῇ A.

ΦΙΛΕΙ ΓΑΡ ΠΡΟΣ] Soph. El. 972.

[q] ΠΑΣ] παῖς V.

[r] μυοῦσα] μύουσα A.

[s] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Ver. 307.

[t] Ὁ χαίρων etc. om. A.B.V.

[u] Ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτος] Locus est corruptus, ex quo sensum qualemcunque elicui. KUST. Scribendum, Ἀλλὰ Κόρινθος ἘΔΕΚΤΟ. Sensum loci optime expressit Kusterus. *Sed Corinthus hospitum amans te suscepit; qua urbe adeo delectaris, ut illic etiam manere decreveris.* Est autem, quod monendum, pars Epigrammatis, quod legitur apud Laërtium in Xenoph. Carmen ipsum subjiciam: Εἰ καί σε, Ξενοφῶν, Κραναοῦ Κέκροπός τε πολῖται Φεύγειν κατέγνων τοῦ φίλου χάριν Κύρου, Ἀλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν, Οὕτως ἀρέσκῃ, κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως. Postrema pars Epigrammatis ita legitur apud Bibliothec. Coislin. v. Ἡι. p. 234. ᾗ σὺ φιληδὼν, Οὕτως γὰρ ἀρέσκει, καὶ μένειν ἔγνως. Verbum autem φιληδεῖν usurpat Aristophanes in Pac. 1130. Οὐ γὰρ ΦΙΛΗΔΩ μάχαις, Ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλκων Μετ' ἀνδρῶν ἑταίρων φίλων. TOUP.

[x] ἔδεκτος] ἔδεκτο V.

[y] ἀρέσκει] ἀρέσκῃ A.B.V. omisso statim ὡς.

[z] Προσφιλέστατε] προσφιλεστάτη V.

ΦΙΛΗΚΟΟΣ] Plutarch. II. p. 394. Φιλοθεάμων τις καὶ φιληκόος. Leg. καὶ φιλήκοος. TOUP.

[a] παρὰ Ἀριστοφάνει] Vesp. 88.

[b] ἐστιν om. V.

[c] Καὶ αὐτὸς Κωμικὸς] Quæ hic Suidas de Philemone refert, excerpta sunt ex Lexico quodam, in quo articulus proxime præcedens de Comico quodam conceptus erat:

ξάνδρου βασιλείας, [d]βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. [e]Ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς [f]ἐννενήκοντα, καὶ ἐβίωσεν ἔτη [g]ἐννενήκοντα ἐννέα· εἰσὶ δὲ οἳ λέγουσιν, α' καὶ ρ'· ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος.

[h]Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀστεῖος εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. Ὁμολογοῦσι δήπου καὶ ταῦτα· [i]πολεμούντων γὰρ Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ· ἐδόκει δὲ [k]ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν, αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν [l]ἰέναι, μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς· καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι· [m]αὐτὸς δὲ διυπνισθείς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅτινα εἶπεν. Εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. Καὶ [n]ἐπειλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο· εἶτα [o]ὑπερέσχε. Καὶ οἵ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. Οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκουρε, παρῆσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπιτεθεῖσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. [p]Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν [q]ὁρᾶν ἔτι νεκρούς, καὶ [r]ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι,

οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς.

[s]Σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε.

Οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

Φιλήμων, ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. Ἐδίδαξε [t]δὲ δράματα νδ'.

Φιλήνεμος: [u]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Αἰλὰν καμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

Φίλης: Ὄνομα κύριον.

Φιλητᾶς, Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, [x]γραμματικὸς κριτικός· [y]ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον Ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανεν. Ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. Ἔγραψεν Ἐπιγράμματα, [z]καὶ Ἐλεγείας, [a]καὶ ἄλλα.

ut colligere licet ex duabus illis vocibus, καὶ αὐτός, quæ ad ea, quæ hic præcedunt, referri minime possunt. Vide Nostrum supra v. Ἰοῦστος Τιβεριεύς, v. Τήλεφος, et v. Τιμόθεος: ubi simili ratione peccatum est. KUST.

[d] βραχὺ] βραχεῖ B.V.

[e] Ἔγραψε δὲ κωμῳδ.] Comœdiarum Philemonis (hujusne, an sequentis, non satis constat) non paucæ a veteribus scriptoribus laudantur; quarum nomina hic recensebimus. ἈΓΡΟΙΚΟΣ. Athenæus lib. III. p. 81. ἈΝΔΡΟΦΟΝΟΣ. Idem, lib. XIV. sub finem. ἈΝΑΝΕΟΥΜΕΝΗ. Idem, lib. VI. p. 262. ἉΡΠΑΖΟΜΕΝΟΣ. Idem, lib. XIV. sub finem. Pollux lib. VII. c. 9. et lib. X. c. 24. ΒΑΒΥΛΩΝΙΟΣ. Athenæus, lib. XIII. p. 595. ΓΑΜΟΣ. Pollux, lib. X. c. 45. ΔΕΛΦΟΙ. Athenæus, lib. XIII. p. 569. ΕΥΡΙΠΟΣ. Pollux, lib. X. c. 45. ἘΦΕΔΡΙΤΑΙ. Photius in Lex. ms. v. Παλαιστή. ἜΦΗΒΟΣ. Stephanus Byzantius, v. Κρομμύων. ἭΡΩΕΣ. Zenobius, Centur. VI. Adag. XXV. ΘΗΣΑΥΡΟΣ. Athen. lib. IX. p. 385. ΘΥΡΩΡΟΣ. Pollux, lib. X. c. 38. ἸΑΤΡΟΣ. Athen. lib. VI. p. 231. ΚΟΡΙΝΘΙΑ. Idem, lib. III. p. 123. ΜΟΙΧΟΣ. Idem, lib. VI. ΜΕΤΙΩΝ, vel ΖΩΜΙΟΝ. Idem, lib. IV. p. 133. ΜΥΡΜΙΔΟΝΕΣ. Erotianus, v. Ἐχῖνον. ΝΕΑΙΡΑ. Athen. lib. XIII. p. 590. ΝΕΜΟΜΕΝΟΙ. Suidas, v. Ἀποστοματίζειν. ΝΥΞ. Suidas, v. Τιράλλεις. ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗΣ. Idem, v. Πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντί. ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ. Erotianus, v. Ἄρδαλον. Pollux lib. IX. c. 5. ΠΑΡΕΙΣΙΩΝ. Athenæus, lib. IV. p. 170. ΠΑΡΙΩΝ. Idem, lib. XII. p. 516. ΠΤΕΡΥΞ. Suidas, v. Ἀθηναίας. ΠΤΕΡΥΓΙΟΝ. Stephanus Byzantius v. Ἀθῆναι. ΠΤΩΧΟΣ, vel ῬΟΔΙΑ. Athenæus, lib. XIV. p. 645. ῬΟΔΙΑΙ. Pollux, lib. X. c. 31. ΣΑΡΔΙΟΣ. Harpocratio, v. Τριτημόριον. Pollux, lib. IX. c. 6. ΣΙΚΕΛΙΚΟΣ. Athen. lib. XIV. p. 658. Pollux, lib. IV. c. 24. ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. Athen. lib. VII. p. 288. ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΟΝΤΕΣ. Idem, lib. VII. p. 307. ΣΥΝΕΦΗΒΟΣ. Clemens Alexandrinus lib. II. Pædagog. p. 154. ὙΠΟΒΟΛΙΜΑΙΟΣ. Idem, Stromat. lib. VI. p. 453. ΦΑΣΜΑ. Athen. lib. XI. p. 481. Macrobius Saturnal. lib. V. c. 21. ΦΙΛΟΣΟΦΟΙ. Laërtius in Zenone Citt. num. 27. ΧΗΡΑ. Athen. lib. XI. p. 497. Præterea Philemonis Comici absque nomine fabulæ mentionem faciunt, Plutarchus, Etymologus, Stobæus, Ælianus, Scholiastes Aristoph. Av. Schol. Sophocl. Œdip. Colon. Gellius, Diomedes Grammaticus, et alii. Exstat porro Philemonis et Menandri Σύγκρισις, sive, Comparatio; edita primum a Nic. Rigaltio, ex cod. ms. Biblioth. Reg. Paris. et deinde a Jano Rutgersio lib. IV. Var. Lect. c. 12. cum notis Dan. Heinsii. Ab hoc autem Philemone diversus est Philemo Tarsensis, cujus meminit Strabo, lib. XV. p. 671. Item, Philemo Atheniensis, Grammaticus haud obscurus, cujus opera diversa laudantur ab Athenæo. Ejus etiam aliquoties mentionem facit Eustathius in Commentario ad Homerum. Meminit præterea Philemonis cujusdam Plinius lib. IV. et lib. XXXVII. qui Geographus fuisse videtur. KUST.

[f] ἐννενήκοντα] ἑπτὰ πρὸς ἐννενήκοντα Meinek. p. XLVI. περὶ γέλωτος θανατηφόρου οὐκ ἄξιον εἰπεῖν σαρδόνιον ὡς μὴ ὤφελε γελάσαι addit V.

[g] ἐννενήκοντα θ'] ϟθ' A.B.V.E.M. et ceteræ edd. ante Kuster. Diodorus Siculus T. II. p. 502. (XXIII. 7.) Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς ἔγραψε δράματα ἑπτὰ καὶ ἐννενήκοντα, βιώσας ἔτη ἐννέα καὶ ἐννενήκοντα.

[h] Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σ.] Hæc, et omnia quæ sequuntur, sumpta sunt ex Æliano, ut docet ipse Suidas in fine hujus articuli. KUST. Addunt B.V.E. Φιλήμων (ἡ κλητικὴ ὦ Φιλῆμον om. V.) Οὗτος βιώσας ἔτη ϙ καὶ ζ' ἄπειρος (ἄπαρος V.)

[i] πολεμούντων] πολεμούντων δὲ V.E.M. δὲ commutandum videtur in γάρ.

[k] ἔρεσθαι] αἴρεσθαι V. Mox αὐτὸν om. B.V.

[l] ἰέναι] ἱέμεναι V.

[m] αὐτὸς δὲ διυπν.] Vide supra, v. Περιηγεῖται. KUST.

[n] ἐπειλυσάμενος] Leg. ἐπηλυγασάμενος. Vid. Suid. in v. TOUP. ἐπιλυσάμενος V.

[o] ὑπερέσχε] ὑπεξέσχε excessit e vita Valcken. ad Eurip. Hippol. 1437. ὑπερέγχε B.V.

[p] Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμ.——ἐκπνοαῖς] Hæc leguntur etiam supra v. Θεμιτόν. KUST.

[q] ὁρᾶν ἔτι] ὁρᾶν V. ὁρᾶν ἐπὶ E.

[r] ἐὰν] ἂν V. qui mox χραίνει.

[s] Σὺ δὲ λέγεις] An ex eodem sunt, quæ leguntur supra in Τιμωροῦντος et in Ἀρχίλοχος? REINES.

ΦΙΛΗΜΩΝ] Φιλήμων V. qui mox Φιλήμονος.

[t] δὲ δράματα νδ] γράμματα δ' V.

[u] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 92. Deest art. A. Post ἐπιγράμμασι V.M. addunt καὶ αὖθις.

ΦΙΛΗΤΑΣ, Κῷος] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. lib. III. et Perizonium in notis ad Ælian. V. H. lib. IX. c. 14. KUST. Deest art. A. Philetæ Coi reliquias collegit Bachius Halis Saxon. 1829. 8º. Conf. Clinton. Fast. Hellen. T. III. p. 480.

[x] γραμματικὸς κριτικός] Scribe γραμματικὸς καὶ κριτικός. Aliud est Grammatice, aliud Critice. In utraque autem excelluisse videtur Philetas. Suidas: Ἑκαταῖος, Ἀβδηρίτης, ὃς ἐπεκλήθη κριτικὸς καὶ γραμματικός. TOUP.

[y] ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητ.] Idem de Phileta refert Athen. lib. IX. p. 401. his verbis: Ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον Ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως αὐτῷ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν. Subjungit deinde Epigramma in mortem ejus scriptum. KUST.

[z] καὶ Ἐλεγείας] Hinc inter poëtas Elegiacos recensetur a Proclo apud Photium, p. 984. KUST.

[a] καὶ ἄλλα] Addit V. ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν καὶ λύκειον ἀπέχητα.

[Φιλητᾶς, ὁ Ἐφέσιος. Ζήτει ἐν τῷ Βάκις.]

Φιληταί: Οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. Καὶ οἱ φιλοῦντες.

[b]Οἱ [illegible] φιληταὶ
οἵ ποτε [c]τριλλίστους [d]ἀντίον ἐρχόμενοι,
νῦν μέγα πεφρίκασι.

Φιλητέων: Λῃστῶν. Ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν, [e]ἢ κατὰ [f]ἀφαίρεσιν τοῦ υ' [g]πάνυ φιλητέων, κλεπτῶν.

Φιλητής: [h]Ἐραστής. Φιλήτης δὲ, ὁ κλέπτης.

Φιλία: Ἡ οἰκεία χώρα, ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Ὁ δὲ ὕπατος, ἅτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὤν, πολὺ διέφερε.

Φιλία: [i]Δαμάσκιός φησί·

[k]Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν [l]πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπουδάκασιν, [m]ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Φιλιάζω: Φίλος γίνομαι.

Ὦ [n]Ἰωσαφάτ, εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ Κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλικήσιμος: Ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ βασιλέως.

Φιλῖνος:

Φίλιος: Ὁ τὰ περὶ [o]τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

Μαρτύρομαι τὸν Φίλιον, ὦ Κράτων, Δία.

Φερεκράτης [p]Κραπατάλοις·

Τοῖς δὲ κριταῖς
τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω
μὴ ἐπιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως
κρίνειν· ἢ, νὴ τὸν Φίλιον,
μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον
Φιλοκράτης λέξει, πολὺ τούτου [q]κακηγοριστότερον.

Φιλαίωνος: Ὄνομα κύριον.

Φιλιππήσιοι:

Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς [r]ρια' Ὀλυμπιάδος. Ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα με'.

Φιλιππίδης, Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. Ὁ δὲ νόμος οὐκ εἴα αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου.

Φιλιππίδης: Τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. Ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι [s]τὸ σῶμα. [t]Διὸ καὶ Ἄλεξις [u]πεφιλιππῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ, [x]λελεπτύνθαι.

Φιλιππικὸς, ὁ καὶ [y]Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν, ἀσέμνως καὶ ῥᾳθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο· τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας [z]ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπτορας εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα, καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην, καὶ ἑτέρους ἱερεῖς, καὶ συγκλητικοὺς πλείστους.

Φιλιππικὸς, στρατηγὸς τῶν ἑῴων στρατιωτῶν.

ΦΙΛΗΤΑΣ, ὁ Ἐφέσιος] Ejus mentionem facit Scholiastes Aristoph. Av. 963. et ipse Suidas supra, v. Βάκις. KUST. Deest v. V.

ΦΙΛΗΤΑΙ] Rectius φιλῆται, cum circumflexo in penultima. Si enim scribatur φιληταὶ, cum acuto in ultima, significabit *amatores*. Vide paulo post v. Φιλητής. KUST.

[b] οἱ [illegible] φιληταὶ] Anthol. Pal. V. 271.

[c] θριλλήστους] Est vox corrupta. KUST. τριλλίστους B.E. τριλαίστους A. τριλέστους V.

[d] ἐναντίον] ἀντίον V.

ΦΙΛΗΤΕΩΝ: Λῃστῶν] Seneca Epist. LI. in fine: *Voluptates præcipue exturba, et invisissimas habe, latronum more, quos* philetas *Ægyptii vocant. In hoc nos amplectuntur, ut strangulent.* KUST. Φιλῃταίων V.

[e] ἢ κατ' ἀφαίρ.] Confer Etymologum. KUST. Supra ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν ἢ om. E.

[f] ἀφαίρεσιν] ὑφαίρεσιν B.V.

[g] πάνυ φιλητέων]

[h] Ἐραστὴς] ὁ ἐραστὴς A. Mox φιλήστης V.

[i] Δαμάσκιος] Δαμασκηνὸς V.

[k] Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτ.] Fragmentum hoc paulo auctius legitur supra v. Πρόμενος. KUST.

[l] πολιτικῶν] πολλῶν A.V.

[m] ὡς περὶ] ὥστε V. ὥσπερ E.

[n] Ἰωσαφάτ] 2 Paralip. XIX. 2. KUST.

ΦΙΛΙΚΗΣΙΜΟΣ] Φιλικίσκος E. Mox τοῦ ante βασιλέως om. A.V.

ΦΙΛΗΝΟΣ] Fors. Φιλῖνος medicus, Athen. XV. p. 682. REINES. Φιλῖνος A. V.

[o] τὰς] ἡ A.

[p] Κραπατάλοις] Κραπατάλλοις A.

[q] κακηγορικώτερον] κακηγοριστότερον A. Photius. κακηγορητέον V. κακηγορίστερος ex Pherecrate citat Pollux II. 127. Supra νὴ om. A.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ] De hujus fabulis vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST. Ælianum V.H. X. 6. citat Reinesius.

[r] ρια'] Hos numeros contra Meinekium præf. Menand. p. XLIV. defendit Clintonus Fast. Hell. Introd. p. XLV.

ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ, Ἀθην.] Vide supra v. Ἱππίας. KUST. Deest art. A. Et fortasse male repetitus est ex p. 1807 A.

[s] τὸ σῶμα] κατὰ τὸ σῶμα V.

[t] Διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ λελ.] Athenæus lib. XII. p. 552. Ὅτι [illegible] καὶ πεφιλιππῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί. Hinc Suidas sua mutuatus est. Ad eundem locum Athenæi respexit Ælianus Var. Histor. lib. X. c. 6. ubi inquit: Τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππῶσθαι, φασὶν, ἔλεγον. μάρτυς Ἄλεξις. Ceterum, analogiæ ratio potius requirit, ut dicatur πεφιλιππιδῶσθαι. Et sic scribendum censent, Casaubonus ad Athenæum, et Meurs. Lect. Att. lib. II. c. 5. Eustathius vero ad Odyss. κ'. p. 1646, 17. τὸ πεφιλιππῶσθαι per syncopen pro πεφιλιππιδῶσθαι dictum esse putat. Verba ejus hæc sunt: Ἄλεξις τὸ Φιλιππίδην συγκόψας, ἤγουν συγκοπὴν ποιήσας τοῦ τοιούτου ὀνόματος, πεφιλιππῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι· οὐ κατά τινα Φίλιππον δηλαδὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκοπέντα Φιλιππίδην. Hujus sententiam probat Perizonius ad Ælian. lib. X. c. 6. quamvis nobis, quod pace viri illius dictum velimus, lectio Meursii et Casauboni magis placeat. Eam enim non solum analogia requirere videtur, sed etiam metrum; quippe quod τὸ πεφιλιππῶσθαι, vel πεφιλίππωσαι in initio versus iambici neutiquam admittit; etiamsi concederetur, syllabam primam in φίλος, et derivatis, interdum longam esse: ut vult vir doctissimus. Sed hæc obiter. KUST.

[u] ΠΕΦΙΛΙΠΠΩΣΘΑΙ] πεφιλιππιδῶσθαι Stephanus ind. T. L. G. et sic tandem in Athenæo editum, et Photio, ubi ms. pr. πεφιππῶσθαι, corr. πεφιλιππῶσθαι.

[x] λελεπτύνθαι] ἐλλεπτύνθαι A. ἐλεπτύνθαι V. Photius.

[y] Βαρδάνης] Βαρδάνης A.V.E. In principio Φιλιππικὸς om. V. Vid. Cedrenus p. 448. ed. Par.

[z] ἀναθέματι] ἀναθέμασι V.

ΦΙΛΙΠΠΙΚΟΣ] Vid. Cedrenus p. 395.

Οὗτος ἔσχεν Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. [a]Δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ, καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. Ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων: Ὄνομα κύριον.

Φίλιππος, Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. [b]Ῥοδιακά, βιβλία ιθ΄· ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν· [c]Κωιακά, βιβλία β΄, [d]Θασιακά, βιβλία β΄· καὶ ἄλλα.

B

Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχεῖον· καὶ περὶ [e]συναλοιφῆς.

Φίλιππος, κωμικός: Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, [f]Κωδωνιασταί· [g]ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος ὁ βασιλεύς, νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν [h]Χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον διὰ τῆς [i]ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. Τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων [j]περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων, τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, [k]οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν καὶ [l]φιλονεικῶν, ἕως τοῦ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος καὶ καλοκαγαθίας. Τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους, [m]καὶ κηδεύσας τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας, ἔτι δὲ καὶ συνθεὶς Ἀντιπάτρῳ τὰ τούτων ὀστᾶ, καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγχίνοιαν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. Τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

C

Φίλιππος ὁ Μακεδὼν [n]πολλοὺς τοῦ ζῆν ἐστέρησε, καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον [o]συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς [p]καταλείπει.

Φιλίππου ἀλεκτρυών: Ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος, κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, [q]Ἄδωνις, Διὸς γοναί, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναί, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναί, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος, Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός, καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου [r]ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγονώς. Καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ [s]Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπείπερ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. Ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵ τινές εἰσιν ζ΄, καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. Αἱ δὲ τραγῳδίαι [t]αὐτοῦ εἰσι μβ΄.

D

Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. Αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένους, κατὰ δὲ Ἕρμιππον, Στίλπωνος. Ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.

[a] Δυστυχήσαντος δὲ ἐν] δυστυχήσαντα δὲ ἐν τῷ V.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἀμφιπ.] Citatur Philippus Amphip. etiam a Theodor. Prisciano II. a. Logico, c. 2. REINES.

[b] Ῥοδιακὰ] Vid. Suid. supra v. Ἀπεσιμώσατο, ubi hunc Philippi librum respexit, opinor. TOUP.

[c] Κωιακὰ] Ms. A. melius, Κωακά. KUST. et V. Κωακὰ item Eudocia.

[d] Θυσιακὰ] Vossius, Wolfius, et Portus vertunt, *de Sacrificiis*. At optimus ms. A. habet, Θασιακά: quæ procul dubio vera est lectio. KUST. Θυσιακά V. Eudoc.

[e] συναλοιφῆς] συναλιφῆς A. περὶ συναλιφῆς om. E. Sequitur in A. Φίλιππος σοφιστὴς ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἕτερος.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ] Ephippus. TOUP.

[f] Κωδωνιασταὶ] Casaub. Κορωνισταὶ vel Κορωνιασταί: quæ conj. verisimillima. Alioqui legendum foret Κωδωνισταὶ a κωδωνίζειν. HEMST.

[g] ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφ.] Atqui apud Athenæum nusquam hodie Codoniastæ Philippi laudantur. Quare, vel dicendum est, Suidam aliud egisse, cum hæc scriberet: vel, nomen istud olim quidem in Athenæi codicibus repertum fuisse; nunc vero excidisse, vel in aliud plane nomen mutatum esse. Vide etiam Casaub. ad Athen. lib. VIII. c. 15. qui nodum hunc aliter solvere conatur. KUST.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ, Ὁ ΒΑΣ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Polyb. lib. V. c. 10. KUST.

ib. De ejus gestis vide supra in Κάρανος. Res gestas Philippi describit Max. Tyr. Diss. XXXV. ἐπιάρκει, ἐψεύδετο, ἐπήρουτο addens. REINES.

[h] Χαιρωνείᾳ] Χαιρωνήσῳ V.

[i] ἐπιεικείας] εἰκείας V. οἰκείας φιλανθρωπίας E.

[j] περιεγένετο] ἐγένετο B.E.M.

[k] οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν] Polybius οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραττ. KUST. καὶ οὐκ V. τῷ θυμῷ A.

[l] νικῶν] φιλονεικῶν A.

[m] καὶ κηδεύσας—ὀστᾶ] Ita A.B.V.E. pro vulg. καὶ τῷ Ἀντιπάτρῳ τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσας, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὁ Μακεδ. πολλοὺς τοῦ ζ.] Polybius in Excerptis a Valesio editis, p. 118. Ἅμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ὅσοι κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ὥς φασι, τὸν στίχον τοῦτον· Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει. Hinc Suidæ locus depromptus est. Vide etiam supra v. Νήπιος. KUST. Stasini est ap. Clem. Alex. Strom. VI. p. 451. De lege tali apud Maced. vid. Curt. VI. 11. et VIII. 6. REINES. Hunc art. habet A. in marg.

[n] πολλοὺς τοῦ ζῆν] τοῦ ζῆν πολλοὺς V. Mox ἐστέρησε A.B. V. pro ἀπεστέρησε.

[o] συνέλαβεν] συμπεριέλαβεν A.B. συμπεριέβαλεν V.

[p] ἀπολείπει] καταλείπει A.B.V.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ] Plures hujus nominis collegit Göllerus De situ et orig. Syracus. p. 113. seqq.

[q] Ἄδωνις, Διὸς] Ἄδωνες V. omisso Διός.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ] Hic Φίλικος appellatur ab Hephæstione in Enchirid. p. 30. ubi ait: Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἷς ὢν τῆς Πλειάδος, ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα. Et p. seq. Τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονεύεται εὑρηκέναι Φίλικος, λέγων· Καινογραφῆς συνθέσεως τῆς Φιλίκου, γραμματικοί, δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς. En, ipse poëta se Philicum hic vocat, secunda brevi: quod merito movit magnum Vossium, ut in libello de Poët. Gr. p. 64. verum tragici hujus nomen Φίλικος fuisse contra Suidam pronuntiaret. Eum adi. KUST.

[r] ἐπὶ] ὑπὸ A.B.V.E.

[s] Φιλίσκιον μέτρον] Vossius loco laudato monet, metrum istud rectius appellari Φιλίκιον, ab auctore ejus Φίλικος. KUST. Τὸ Φιλίσκιον A. Τὸ Φιλίσκειον V. Φιλίσκειον B.

[t] αὐτοῦ om. V.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ Αἰγινήτης] Hujus meminit Laërtius in vita Diog. Cynici, num. 73. Εἴγε αὐτοῦ αἱ τραγῳδίαι, καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου, ἐκείνου γνωρίμου. Julianus Orat. VI. p. 186. edit. Lips. Αἱ γὰρ θρυλλούμεναι Διογένους τραγῳδίαι Φιλίσκου τινὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι. Vide eundem Orat. VII. p. 210. ejusdem edit. KUST.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, [u]Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. A Ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. Διὸ καὶ [x]Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. Γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακὸς, Ἀμφικτυονικὸς, [y]Τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, ἢ Φίλιστος, Συρακούσιος, ἱστορικός. Ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. B Μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. Ἔγραψε Σικελικά· ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως· καὶ Γενεαλογίαν, Περὶ Φοινίκης, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

Φιλίσκος, Αἰγινήτης· [z]ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τῶν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους, ἐφιλοσόφησεν. Ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν, καὶ C ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος· καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν, ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. [a]Ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς [b]καὶ Φωκίων ὁ χρηστός. Τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. Ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων καὶ [c]ἐπιγράμματι·

Γηράσκει καὶ [d]χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
κῦδος ὁ πᾶς αἰὼν, Διόγενες, καθελεῖ.
Μοῦνος ἐπεὶ [e]βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
θνητοῖς, [f]καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Φιλιστίδης: Ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων, Προυσαεὺς, ἢ, ὡς Φίλων, Σαρδιανὸς, κωμικός. Τελευτᾷ δὲ [g]ἐπὶ Σωκράτους. Ὃς ἔγραψε κωμῳδίας [h]βιολογικάς. Τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. Δράματα δὲ αὐτοῦ, [i]Μιμοψηφισταί. Οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἤγουν, τὸ βιβλίον τὸ B φερόμενον [k]εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ᾄδεται, ὡς μαρτυρεῖ [l]τὸ ἐπίγραμμα·

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
[m]γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

Φίλιστος Ναυκρατίτης, ἢ Συρακούσιος, [n]Ἀρχωνίδου υἱός. Μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ· ὃς πρῶτος κατὰ [o]ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. C Συνέταξε δὲ Τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', [p]Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', Πρὸς τὸν [q]Τρικάρανον, λόγον περὶ Ναυκράτεως, [r]Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ϛ', Περὶ τῆς Αἰγυπτίων Θεολογίας βιβλία γ', Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

Φιλίτια: Συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς D ἡδοναῖς τοὺς πόνους. Οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο

ΦΙΛΙΣΚΟΣ] Vid. Νεάνθης: ubi Neanthem illum Cyzicenum Philisci Milesii fuisse discipulum tradit. Idem de Timæo testatur in Τίμαιος. HEMST.

[u] Ἰσοκράτους ἀκουστὴς] Vid. Ruhnken. Hist. Crit. Or. Gr. p. LXXXIII.

[x] Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτ.] Mirum, Philiscum Αὐλοτρύπην dictum fuisse ab Isocrate, qui ipse Αὐλοτρύπης a Comicis olim appellatus est, ut patet ex fragmento E Strattidis, quod exstat apud Harpocrationem, v. Λαγίσκα. KUST. cf. Vales. in notas Maussaci l. c.

[y] τέχνη ῥητορικὴ] τέχνην ῥητορικὴν A. qui δ' pro β'. δύο E.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ, ἢ ΦΙΛΙΣΤΟΣ] De hoc vide Vossium in opere de Hist. Gr. lib. I. c. 6. Confer etiam Nostrum paulo inferius v. Φίλιστος. KUST. Deest art. A.

ΦΙΛΙΣΚΟΣ Αἰγινήτης] Et hoc articulo caret A.

[z] ὃς κατὰ θέαν ἐλθ.] Eandem historiam refert Laërtius in Vita Diog. Cynici, num. 75, 76. KUST. ὃ κατὰ V. F

[a] Ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμ.] Hæc, et quæ sequuntur, pertinent ad Diogenem Cynicum, non vero Philiscum. KUST.

[b] καὶ Φωκίων] καὶ om. V.

[c] ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma hoc legitur etiam apud Laërtium in vita Diogenis Cynici, num. 78. itemque in Antholog. lib. IV. c. 33. KUST. ἐν om. V.

[d] χαλκὸς] χρυσὸς B.V. χρόνῳ V. δόματ' E.

[e] βιοτῆς] βιοτᾶ B.V.

[f] καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην] εἰς ζ. οἶμας ἐλαφροτάτη B.V. G E.

ΦΙΛΙΣΤΙΔΗΣ] Συρακούσιος, θαυματοποιὸς, qui conviviis Alex. M. solebat adesse, Athen. I. p. 20. et XII. p. 538. REINES.

ΦΙΛΙΣΤΙΩΝ] Hujus Philistionis mentionem faciunt, Eusebius in Chronico, Epiphanius in Ptolemæum, Hæresi XXXIII. Marcellinus libro XXX. Hieronymus in Rufinum: Sidonius Epist. II. lib. II. Cassiodorus Epist. LI. lib. IV. et alii. Vide omnino Scaligerum ad H Euseb. num. 2022. KUST. Photii Epist. p. 330. TOUP. Vid. Clinton. Fast. Hell. A. C. 7.

[g] ἐπὶ Σωκράτους] ὑπὸ Ἰσοκράτους A. ὑπὸ Σωκ. V. Vid. Jacobs. ad Anthol. Br. III. 263. T. XII. p. 165.

[h] βιολογικὰς] Priores editt. [et B.V.E.] male, βιωλογικάς. Comœdiæ autem βιολογικαὶ sunt Mimi: ut docent viri summi, Scaliger, loco laudato, et Henr. Valesius ad Amm. Marcellinum, p. 405. quorum scrinia non compilabo. KUST. βιολογικὰς A.

[i] Μισοψηφισταὶ] Μιμοψηφισταὶ A.B.V.E. Μισοψηφισταὶ Eudocia.

[k] εἰς τὸν κουρέα] Portus, *ad tonsorem*. Sed hoc omnino ineptum est. Quare sequamur potius Reinesium E Var. Lect. lib. I. p. 15. qui locum hunc Suidæ sic scribendum et supplendum esse censet, εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουριέα, i. e. *ad Hermiam Curiensem*. Erat enim Hermias Curiensis, (Curium autem, urbs Cypri; cujus ἐθνικὸν, Κουριεὺς, teste Stephano Byzantio) idemque iamborum scriptor, ut docet Athenæus lib. XIII. p. 563. KUST.

[l] τὸ Ἐπίγραμμα] Anthol. Pal. VII. 155.

[m] γέλωτι] γέλωτα V. κεράσας γέλωτι A. Mox post Φιλιστίων addit V. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν Φιλήμονι, ὃς καὶ αὐτος F γελῶν καταστρέφει τὸν βίον.

ΦΙΛΙΣΤΟΣ Ναυκρατ.] Hic Philistus idem est cum Philisco Syracusio, de quo Suidas paulo ante egit. KUST. Wesseling. Diod. Sic. I. p. 615. 625. II. p. 73. TOUP.

[n] Ἀρχωνίδου] Pausan. Eliac. pr. c. 23. Ἀρχομενίδου. Hic est, cujus libros una cum Æschyli, Sophoclis, Euripidis tragœdiis, et Telestæ Philoxenique dithyrambis Alexandro M. misit Harpalus. Plut. in Alex. c. 8. REINES.

[o] ῥητορικὴν] τὴν ῥητορικὴν A. τέχνην—ῥητορικὴν om. V. G

[p] Σικελικὰ] Steph. Byzant. ad Μυτιστράτον. Φίλιστος δεκάτῃ. REINES. Σικελικὰ V.E.

[q] Τρικάρανον] Χάρωνα. Vid. Suid. v. Χάρων, ubi recte περὶ Ναυκράτεως. TOUP.

[r] Περὶ Διονυσίου] Φίλιστος τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολεμεῖ. Marcellin. in Vit. Thucyd. Plut. in Dione c. 11. Plut. de Herodoti Malign. [p. 855 C.] laudat eum ob hoc: Φίλιστος δὲ καὶ Διονυσίου τῶν πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀδικιῶν, ὅσαι μὴ συνεπλάκοντο τοῖς Ἑλληνικοῖς πράγμασιν, ἁπάσας παρέλιπε. H REINES. περὶ Διονύσου V.

ΦΙΛΙΤΙΑ: Συμπόσια, μεμ.] Hæc leguntur etiam supra, v. Λυκοῦργος. Ceterum, quæ Suidas hic φιλίτια vocat; Athenæus, Plutarchus, et alii, φιδίτια appellant: quæ διττογραφία procul dubio orta est ex confusione literarum Δ et Λ, quæ valde sibi sunt similes. KUST. Φιλότια V.

εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λίθος, ἢ ξύλον.

[a] Οἱ δὲ πατέρες φησὶ τῆς τοῦ σώματος φιλίας.
[b] Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους [u] πάντα. Ὅθεν παλαῖστραι [x] ἀνήβησαν, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε.

Φίλιοι: Προσφιλέστατοι.

Φιλογόνιος: Ὄνομα κύριον.

Φιλογύννις, φιλογύννιδος.

Φιλοδεσποτεύομαι: Οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλοδωρία: Ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά.

Ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας.

Φιλόζωος:

Φιλοθεάμονες: Φιλοθεωρηταί.

Φιλοθηρεῖ: Φιλεῖ ἀγρεύειν.

[Φιλόθηρος:

Αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.]

Φιλοκάλως: Καθαρῶς.

Φιλόκενον στόμα: [y] Ματαιολόγον.

Φιλοκλῆς, Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. Ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ, διὰ τὸ πικρόν. Ἔγραψε τραγῳδίας ρʹ, ὧν ἐστι [z] καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, [a] Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον, τὸν τραγικόν· οὗ τινος γίνεται Ἀστυδάμας ὁ τραγικός. Τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, [b] τραγικός.

Φιλοκλῆς, κωμῳδίας ποιητὴς, αἰσχροπρόσωπος. Ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔποψ ἤγουν, ὀξυκέφαλος· [c] Αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. Οἱ δὲ [d] Ἁλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. Ἅλμη γὰρ, ἡ πικρία. Εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Φιλοκομπῶν: [e] Μεγαλορρημονῶν, ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος· ὥσπερ [f] Μήλιος. Ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας.

[g] Ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντα [h] αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα·
ὅτι συνείρων τοὺς [i] σπίνους, πωλεῖ [k] καθ' ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ.
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι [l] πᾶσι, καὶ λυμαίνεται.
Τοῖς τε [m] κοψίχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς περιστεράς θ' ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας [n] ἔχει,
κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Φιλοκτέανος: Φιλοχρήματος, φιλοκτήμων.

Φιλοκτήτης:

Φιλόλαος: Ὄνομα κύριον.

[o] Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
ὅς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

[a] Οἱ δὲ πατέρες] Hæc delevit Kusterus: neque ego intelligo. Restitui tamen, si forte quis aliquando integrum locum scriptoris, unde excerpta sunt, reperiat.

[t] Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθιστ.] Sensus loci hujus est mutilus, qui suppleri potest ex ipso Suida supra v. Ἔφοροι, et v. Πίττα. KUST.

[u] πάντας] πάντα A.B.V.E.

[x] ἐνήβησαν] Scribe ἀνήβησαν, ut recte supra v. Πίττα. TOUP. HEMST. Sic A.B.V.E.

ΦΙΛΙΟΙ: Καὶ ΦΙΛΟΙ] Delevi καὶ φίλοι cum A.B.V. et Photio.

ΦΙΛΟΓΥΝΙΣ] Polyb. p. 826. Φιλογύνῳ ὄντα τὸν Πόπλιον. TOUP. Φιλογύννις, φιλογύννιδος A.B.V.

ΦΙΛΟΘΗΡΟΣ] Vid. Αὐτοφυέστατον. TOUP. Deest hic locus A.V. et irrepsisse videtur ex p. 667 D. Æliano tribuit Valckenærius.

ΦΙΛΟΚΑΛΩΣ] Vid. Τολύπευμα. TOUP.

[y] Ματαιολόγον] ματαιολόγων V.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ, Πολυπ.] Hunc interpres Aristoph. Av. 281. comicum facit. Sed nomina fabularum, quæ hic subjunguntur, tragœdiæ potius, quam comœdiæ conveniunt: ut adeoque apud Scholiastam Aristophanis Τραγῳδίας ποιητὴς pro Κωμῳδίας ποιητὴς rescribendum putem. Pro hac opinione facit ipse Scholiastes, quippe qui ait, Philoclem scripsisse Tetralogiam Pandionida. Atqui notissimum est, tragicos, non vero comicos, tetralogias olim scripsisse, iisque in scena certare solitos fuisse. Meursius in Bibliotheca Attica contra quidem sentit, et Philoclem hunc comicum fuisse asserit; sed qui non perpendisse videtur ea, quæ contra hanc sententiam a nobis dicta sunt. KUST. Vid. Casaubon. de Satyr. poës. I. 5. p. 147. ed. Ramb. Clinton. Fast. Hell. Introd. p. xxxii.

[z] καὶ ταῦτα] καὶ om. V.

[a] Οἰδίπους] Aristid. II. 422=p. 256. Σοφοκλῆς Φιλοκλέους ἡττᾶτο ἐν Ἀθηναίοις τὸν Οἰδίπουν, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ, πρὸς ὃν οὐδ' Αἰσχύλος εἶχε λέξαι τι. REINES. TOUP.

[b] στρατηγὸς] τραγικὸς A.B.V.

ΦΙΛΟΚΛΗΣ, κωμῳδ.] Cave, Philoclem hunc a præcedente diversum esse existimes. Est enim idem. Sola differentia hæc est, quod articulum præcedentem Suidas excerpserit ex lexico aliquo, quod vitas et scripta poëtarum veterum continebat: hunc vero ex Schol. Aristoph. Av. 282. Nec obstat, quod priorem Philoclem Suidas tragicum faciat; posteriorem vero, comicum. Nam sequitur Noster hoc loco Enarratorem Comici; apud quem pro Κωμῳδίας ποιητὴς, rescribendum esse, Τραγῳδίας ποιητὴς, in nota præcedente ostendimus. Confer etiam Suidam supra, v. Προκέφαλος. KUST. Athen. II. p. 66. citat Reinesius. De Philocle vide Schol. Aristoph. Thesm. 168. ed. Bekker.

[c] Αἰσχύλου δὲ] δὲ om. A.E.

[d] Ἁλμίωνα] Ἁλμίωνος Schol.

[e] μεγαλορρημονῶν] μεγαλορημονῶν A. μεγαλορήμων Photius.

[f] μήλιος] Μήλιος dic. supr. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, a parvis: στρούθιος igitur ἀπὸ τῶν στρουθῶν, ab aviculis, s. passeribus Philocrates nominabatur. Cf. Varr. Lectt. p. 473. REINES.

[g] Ἢν ἀποκτ.] Aristoph. Av. 1077.

[h] αὐτὸν] Vox hæc apud Aristophanem deest, eamque metrum respuit. KUST.

[i] σπίνους] Aristophanes, σπίννους, per duplex ν. KUST.

[k] καθ' ἑπτὰ] κζʹ A.

[l] πᾶσι] Vox ista in versu redundat, nec agnoscit eam Aristoph. KUST. πάσας V.

[m] Κοψίχοισιν] Aristophanes, κοψίχοισι, per ι in syllaba secunda. KUST. Sic A.B.V.

[n] ἔχει] ἔχειν V.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ] Alumnus Melibœæ, oppidi Macedoniæ, al. Thessaliæ. Mel. II. 3. vid. Hygin. fab. 36. Victor. Var. Lect. II. 15. REINES. Deest A.

ΦΙΛΟΛΑΟΣ] De hoc vide Laërt. lib. VIII. et Meursium in notis ad Nicomach. Gerasenum, p. 164, 165. KUST. Philolaus Tarentinus, adolescens Pythagoræ senis discipulus, Jamblich. Vit. Pyth. c. 23. 104. ibid. c. 28. de ejus in sepulchro jam mortui cantu, p. 126. et 130. Plut. de Placit. Philos. III. 11. Philolaus Corinthius, e gente Bacchiadarum, legislator Thebanorum, Aristot. Pol. II. Theodor. θερ. Ἑλλην. παθ. IX. Meurs. Arch. I. 5. Vid. Laërt. de Philolao Crotoniata, Pythagorico, æquali Platonis. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 7.

[o] Οὕτω καὶ Φιλ.] Est pars Epigrammatis, quod Noster integrum adducit supra v. Τιμωνα. KUST. Anthol. Pal. VII. 126.

Φιλομαθής: Ὁ ἔμπειρος. [p] Ξενοφῶν

Δεῖ δὲ φιλομαθῆ [q] τούτων ἁπάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων.

Καὶ [r] **Φιλομαθεία**.

Φιλομειδής: Φιλόγελως. [s] **Φιλομμειδὴς** δὲ, ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης:

Φιλόμηλος:

Φιλομιξεῖς:

Φίλον: Οὐδετέρως.

[t] Δεῦρο δὴ, φίλον ἐμόν.

Φιλονεικία: [[u] Καὶ **φιλονεικῶ**, δοτικῇ.]

Φιλονείκιος [καὶ **φιλόνεικος**:]

Φιλόξενος, [v] Εὐλυτίδου, Κυθήριος, λυρικός. [w] Ἔγραψε [w] Διθυράμβους κδ'· τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. Οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ [x] Λακεδαιμονίων [y] ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινὸς, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. Ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον [z] Ἀγεσύλου, [a] Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν, τοῦ λυρικοῦ. [b] Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτὸν [c] γράφει Ποντικῆς. Ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. [cc] Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, [d] Περὶ [e] σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι, Περὶ τῶν εἰς μι λῃγόντων ῥημάτων, Περὶ [f] διπλασιασμοῦ, Περὶ μέτρων, Περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων [g] διαλέκτου, Περὶ ἑλληνισμοῦ ϛ', Περὶ συζυγιῶν, Περὶ γλωσσῶν ε', [h] Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν, Περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου, [i] Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος, [k] Λευκαδίου. Ὄνομα παρασίτου. [l] Τοῦτόν φασιν προλουόμενον ἐν τῇ πατρίδι [m] κἂν ἀλ-

---

[p] Ξενοφῶν] Cyrop. I. 6, 38.

[q] τούτων πάντων] τούτων ἁπάντων A.B.V.E. Mox τοῖς A. V. pro τούτοις.

ΦΙΛΟΜΑΘΙΑ] Φιλομαθεία A.B.V.

ΦΙΛΟΜΕΙΔΗΣ] Φιλομμειδὴς A.B.V. Vid. Hesiodi Theog. 200.

ΦΙΛΟΜΗΛΟΣ] Statim delevi ΦΙΛΟΜΙΛΛΟΝ: Τόπος, cum A.B.V.E.

[t] Δεῦρο δὲ, φίλον ἐμόν] Aristoph. Eccles. 947. Δεῦρο δὴ, δεῦρο δὴ, φίλον ἐμὸν, δεῦρό μοι, Πρόσελθε καὶ ξύνευνός μοι Τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει. Ad hunc locum respexit Suidas. TOUP. δὴ A.E.

[u] Καὶ ΦΙΛΟΝΕΙΚΩ δοτικῇ om. A.V.

ΦΙΛΟΝΟΙΚΙΟΣ V.E. mox καὶ Φιλόνεικος om. A.B.V.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ] De hoc vide Vossium in libello de Poet. Græcis. KUST. De Philoxenis vide Diatriben Wyttenbachii in Philomath. T. II. p. 64—72. Postrema ejus verba excerpam: "Nostra quidem sententia "hi distinguendi sunt Philoxeni. Primus ac princeps, "poëta melicus et dithyrambicus, Cytherius idem et "Leucadius cognominatus. II. Helluo, Eryxidis filius. "III. Parasitus, cognomine *Pternocopis*, cujus facete "dicta ferebantur multa; ut colligitur ex Athen. VI. p. "239 F. 241 E. 242 B.C. 246 A. IV. Grammaticus "satis ille cognitus. V. Scriptor de Ventis, quod suspicari licet ex Theophrasto De Ventis p. 410. nisi "forte poëta Philoxenus significatur. VI. Medicus, a "Celso proditus in præfatione libri septimi. VII. Eretrius, pictor, ætate Cassandri, apud Plinium H. N. "XXXV. 36, 22. VIII. Tibicen, quem nominat Polyænus VI. 10. modo valeat hujus auctoritas, neque "auctor, quem sequitur, deceptus sit opinione de Cytherio Philoxeno. Alios non scriptis aut ingenio et "arte commendatos recensere nil attinet. Carminum "reliquiæ, quæ in veterum monumentis sub Philoxeni "nomine feruntur, uni potius eidemque Cytherio poëtæ, quam diversis, tribuendæ videntur."

[v] Εὐλυτίδου] Εὐλυτίδου A.B.V.E.

[w] Διθυράμβους] Aristot. Polit. VIII. 7. REINES.

[x] Λακεδαιμονίων] An leg. Ἀθηναίων? Athen. enim Ol. 90. duce Nicia ceperunt Cythera. Vid. Diod. Sic. XII. p. 116. et 127. REINES.

[y] ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσ.] Philoxenum servum fuisse, præter Suidam, testatur etiam Hesychius v. Δούλωνα, cujus verba hæc sunt: Δούλωνα, τὸν Μουσικὸν Φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος. KUST.

[z] Ἀγεσύλου] Ἀγεσιλάου A. h. l.

[a] Μελανιππίδου] Vid. supra Μελανιππίδης. Harpalus misit Alexandro M. Τελέστου καὶ Φιλοξένου διθυράμβους. Plut. in Alex. M. c. 8. De Philoxeno Cytherio Dithyrambico Machon comicus hoc scripsit, ap. Athen. VIII. p. 341. Ὑπερβολῇ λέγουσι τὸν Φιλόξενον Τῶν διθυράμβων τὸν ποιητὴν γεγονέναι Ὀψοφάγον etc. et mox ibidem: Φιλόξενός ποθ', ὡς λέγουσ', ὁ Κυθήριος Εὔξατο τριῶν ἔχειν λάρυγγα πήχεων etc. Error est Athenæi, quod Cytherium Philoxenum esse putat, quem Machon dithyramb. poëtam vocat. Sunt enim diversi. Philoxenus, qui dithyrambos 14. scripsit, lyricus fuit, et Cytherius: Callistratus eum Heracleotem facit, auctore Suida. Alter, qui Ephesi ad nuptias non invitatus venit, et hymenæum cecinit, etiam fuit dithyrambopœus: sed cujas hic fuerit, non exprimitur. Tertius, qui etiam Cytherius, fuit poëta tragicus. Quartus, parasitus dictus est, cujus meminit Menander, Athen. VI. p. 241. Philoxenum a Dionysio in latomias conjectum nominat dithyramborum scriptorem Apostol. VII. 70. sed sine dubio fallitur. Cœnæ auctor Philoxenus est dithyrambopœus, Athen. VIII. p. 642. Galateam scripsit Philox. Cytherius, Athen. I. p. 6. et in latomiis Κύκλωπα Athen. I. p. 7. et Ælian. V. H. XII. 9. et 44. Persas et Cyclopem Timothei et Philoxeni laudat Aristot. περὶ ποιητικῆς c. 3. REINES.

[b] Καὶ Καλλίστρατος] καὶ om. A.B.V.

[c] φησι] γράφει A.B.V.E.

[cc] Περὶ μονοσυλλάβων ῥημ.] Opus hoc laudatur ab Etymologo, v. Κναφεύς. KUST. Schol. Ven. Il. β. 269. κ'. 290.

[d] Περὶ σημείων τῶν ἐν τ.] Vide Menagium ad Laërt. in Platone, num. 65. KUST.

[e] σημείων] σημειώσεων V.

[f] διπλασιασμοῦ] διπλασιασμῶν V.

[g] διαλέκτου] διαμέτρου B.E.

[h] Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσ.] Hoc opus in epitomen redegerat Serenus, teste Suida infra, v. Σερῆνος. KUST.

[i] Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου] Citat Etymologus, v. Κορυφή. Ceterum, præter opera a Suida hic memorata, scripserat etiam Philoxenus περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου: qui liber citatur ab Etymologo, v. Κορώνη, et Eustathio ad Odyss. ψ'. p. 1570, 37. KUST.

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ, Λευκ.] Totum hunc articulum deprompsit Suidas ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. c. 5. et 6. Confer etiam Nostrum supra, v. Ὀψοφαγία, et v. Τιμαχίδας. Pro Λευκαδίου autem rectius scripseris Λευκάδιος: ut legitur supra v. Ὀψοφαγία. Philoxenus enim non erat Leucadii filius, sed genere Leucadius. Vide Reines. Var. Lect. p. 362. KUST. Λευκαδίου om. A. Qui in marg. Οὗτος ἦν ὀψοφάγος· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. Et postea, ζῇ περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀπαγέ με εἰς τὰς λατομίας.

[k] Λευκαδίου] Plutarch. de occulte vivendo init. et Sympos. IV. 4. et Athen. I. 6. dic. ὁ Ἐρύξιδος. Aristot. Ethic. Nic. III. 10. dic. Ἐρύξιος et ad Eudem. III. 2. ὁ ἐξ Ὑριδος, male pro ὁ Ἐξύριδος. REINES.

[l] Τοῦτόν φασιν] Athen. I. p. 6. Κλέαρχος φασί. REINES.

[m] καὶ] κἂν A.B.V.E.

λαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων [n]ἔλαιον, [o]γάρον, ὄξος, καὶ [p]ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. Εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ἐμβάλλοντα [q]ὧν ἦν χρεία, κᾆθ' οὕτως [r]εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. [s]Οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὢν, καὶ πλεύσας εἰς Ἔφεσον, εὗρε τὴν [t]ὀψόπωλιν κενήν· καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν· καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους [u]συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος, καὶ ᾄσας ὑμέναιον, μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας [v]ἐψυχαγώγησε. Καὶ ὁ νυμφίος εἶπε, Καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις· ὁ δὲ ἔφη, Ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις.

Ὁ αὐτὸς ηὔξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἥδηται.

Ὁ αὐτὸς [x]Φιλόξενος [y]περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτε παρὰ [z]Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν [a]παρατεθειμένην, αὑτῷ δὲ μικράν· ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς [b]προσήνεγκεν, [bb]ὡς βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι· τὴν δὲ [c]ἐρομένην [d]ἀποκεκρίσθαι, [e]ὅτι [f]νεωτέρα οὖσα ἁλοίη, διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν [illegible] [g]παρὰ Διονυσίῳ κειμένην, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα [h]εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. Τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ [i]τὴν τρίγλαν.

Φιλοξενώτατος καὶ φιλοξεινότατος:

Φιλοξένου [k]γραμμάτιον: Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς [l]παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος, διαφυγὼν [m]τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, [n]εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τοῦ [o]τυράννου τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν [p]ἐν Τάραντι [q]τῆς Σικελίας. Μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος [r]διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος [s]ἀντιγράψαι μὲν οὐκ ἔγνω, λαβὼν δὲ βιβλίον, [t]τὸ ο̄ στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν αὐτῷ, διὰ τούτου δηλώσας, ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. Καὶ, Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

Φιλόπατρις: [u]Φιλόπολις. Καὶ τὸ μὲν φιλόπολις κοινόν· τὸ δὲ φιλόπατρις, Ἀττικόν.

[Φιλοπαίγμων,] φιλοπαίγμονος. [Ὁ συνήθειαν ἔχων τοῦ παίζειν.]

Φιλοπευστεῖ: Φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος: Ἡδέως μανθάνων, περίεργος.

Φιλοπλάτωνος:

Φιλοπονία:

[x]Ὁμολογούμενα στοιχεῖα [y]καὶ πρῶτα τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας, [z]φιλοπονία, ἀγχίνοια.

[n] ἔλαιον, γάρον] Athen. ἔλαιον, οἶνον, γάρον. REINES.
[o] γάρον] γαρ̊ V.E.
[p] ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων] ἄλλα ἡδύσματα Athen. REINES.
[q] ὧν ἦν] Athen. ὧν ἐστι. REINES. Posui ἐμβάλλοντα ante ὧν cum A.B.V.
[r] εἰς ἑαυτὸν κύψαντα] Athenæus, εἶθ' οὕτως ἀνακάψαντα: quod magis placet. Interpres Latinus Athenæi videtur legisse, ἀνακάμψαντα. Vertit enim, *reverti consuevisse*. KUST.
ib. Athen. ἀνακάψαντα. l. ἀνακύψαντα. REINES.
[s] Οὗτος οὖν] τοσοῦτον A. Mox Αἴγυπτον suprasc. Ἔφεσον E.
[t] ὀψόπωλιν] Athenæus rectius, ὀψοπωλίαν. KUST.
ib. Athen. ὀψοπωλίαν. REINES.
[u] συνηγόρασται] συνηγόρασται B.E.
[v] ἐψυχαγώγησεν] Athen. addit, ὢν δὲ διθυραμβοποιός. REINES.
[x] Φιλόξενος—ὄψοις καὶ om. V.
[y] περιπαθὴς ὢν] De Cytherio poëta hoc narrat Phanias ap. Athen. I. 6. cf. Aristot. Probl. III. 28. REINES.
[z] Διονυσίῳ] Διονύσῳ B.V.E
[a] παρατεθειμένην] Athen. παρατεθεῖσαν. REINES.
ib. τεθειμένην A.V.
[b] προσήνεγκεν, ὡς βούλοιτο] Athen. accuratius, προσήνεγκε· πυθομένου [illegible] τοῦ Διονυσίου, τίνος ἕνεκεν τοῦτο ποιεῖ, εἶπεν ὁ Φιλόξενος, ὅτι γράφων τὴν Γαλάτειαν βούλοιτο. REINES.
[bb] ὡς] Om. A. Mox παρ' ἐκείνης post Νηρέα V.
[c] ἐρομένην] Athen. ἠρωτημένην. REINES.
[d] ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι] ἐρωμένην ἀποκρίνασθαι V.
[e] ὅτι νεώτερος οὖσα] Athen. διότι νεωτέρα. REINES.
[f] νεώτερος] νεωτέρα. HEMST.
ib. νεωτέρα A.V.
[g] παρακειμένην] Athen. iterum παρατεθεῖσαν. REINES. παρὰ Διονύσῳ κειμένην A.V. et fere B.
[h] εἰδέναι] Athen. εἰδέναι σαφῶς. REINES.
[i] τὴν τρίγλαν] Athen. τὴν τρίγλαν τὴν παρ' αὐτῷ. REINES.
ΦΙΛΟΞΕΝΟΤΑΤΟΣ] Φιλοξενώτατος E. In marg. gl. A. καὶ Φιλοξ. om. V.
ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ] H. e. *litterula*, non vero, uti Portus vertit, *libellus*. Auson. Ep. 25. ad Paulinum: *Una fuit tantum, qua respondere Lacones Littera, et irato regi placuere negantes.* REINES.
[k] ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ] γραμματεῖον V.
[l] παρακαλοῦνται] παρακαλοῦσιν E. Mox ἀπαγορευόντων A.
[m] τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας] Confer Nostrum supra, v. Ἄπαγε, et v. Εἰς λατομίας. KUST.
[n] εἰς ἃς ἐνέπεσεν] Ælian. V. H. XII. 44. Plutarch. de Fort. Alex. Or. 2. init. Διονύσιος τὸν ποιητὴν Φιλόξενον εἰς τὰς λατομίας ἐμβαλὼν ὅτι τραγῳδίαν αὐτοῦ—περιέγραψεν. Amm. Marcell. XV. 5. REINES.
[o] τυράννου] τοῦ τυράννου A.V.E.
[p] ἐν Τάραντι] Apostol. VII. 70. ἐν Κρότωνι τῆς Ἰταλίας. REINES.
[q] τῆς Σικελίας] Lege τῆς Ἰταλίας. KUST. τῆς Σικ. om. E. Τῆς Ἰταλίας Prov. Vat. IV. 37.
[r] καὶ διὰ] καὶ om. A.B.V.
[s] ἀντιγράφειν] ἀντιγράψαι A.B.V.
[t] τὸ ο̄ στοιχεῖον] Sic recte scriptum est in optimo ms. A. pro τὸ α στοιχεῖον, ut priores editt. habent. Τὸ ο μικρὸν enim apud vetustissimos Græcos pro ου diphthongo scribi solebat, et vim negandi habebat. Clare Athenæus lib. XI. c. 5. p. 466. Πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ ο ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο γράφουσι. Hinc intelligimus, quare Philoxenus, cum Dionysio se invitanti negare vellet, ei rescribens nihil aliud in membrana pinxerit, quam varias literæ ο formas. Plura de hoc argumento legere licet apud Scaligerum in Digressione de Ionicarum literarum origine, ad Euseb. num. MDCXVII. et Salmasium ad Inscript. Herod. Att. p. 39. et seqq. qui consulendi sunt. Vide etiam Reines. Var. Lect. lib. III. p. 472. KUST. τὸ ω̄ στ. B.E. Vid. Prov. Vatic. IV. 37.
[u] Φιλόπολις] ὁ φιλόπολις A.B.V.E. Sequentia sunt ex Schol. Aristoph. Plut. 901. Vid. Fischer. ad Platon. Apol. p. 95.
ΦΙΛΟΠΑΙΓΜΩΝ] Aristot. Hist. Anim. IX. 31. ὁ λέων τε τὰ σύντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαίγμων καὶ στερκτικός. REINES. Vid. Schol. Platon. p. 161. Spectat forte gl. Od. ψ'. 134. Uncis inclusa om. A.V.
ΦΙΛΟΠΛΑΤΩΝΟΣ] Diog. Laërt. III. 47. Φιλοπλάτωνι.
[x] Ὁμολογούμενα στοιχ.] Locus integer Damascii, ex quo fragmentum hoc decerptum est, exstat apud Photium in Excerptis ex Damascio, p. 1033. Confer Nos etiam supra ad v. Ἔρως. KUST.
[y] καὶ πρῶτα—Ἰσιδώρου om. A. Δαμάσκιος—Ἰσιδώρου om. V.
[z] φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκ.] Hæc in prioribus editt.

Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου.

Φιλόπονος: Φιλεργὸς, περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοπονῶ: Αἰτιατικῇ.

Φιλοπόνων: Τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

Φιλοπότης: Ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

Φιλοποίμην, Ἀχαιῶν ἱππάρχης· [a]ὃς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ· ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου τοῦ Μαντινέα, [aa]πατρικὸν μὲν αὐτοῖς ξένον ὑπάρχοντα· παραγενόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους, καὶ συμβιώσαντες [b]Ἀρκεσίλᾳ τῷ φιλοσόφῳ· οἳ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. Ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς, καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ οἷόν τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον· οὔτε μὴν [c]ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅστις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. Παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππεῖς παντὶ τρόπῳ [d]κατεφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν [e]οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς, οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν [f]οὐδένων καθήκειν προστατεῖν· [g]οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεριθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινὰ, συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρτίας, καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. Εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν ἀρχόντων τινὲς τῇ κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοὶ, [gg]πρός τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζοὺς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς.

[h]Φιλοποίμενος Ἀρκάδες [i]ἔχουσι μάλιστα μνήμην, γνώμης τε ἕνεκα, καὶ ἔργων, ὧν ἐτόλμησε. Πατὴρ μὲν οὖν ἦν [k]αὐτῷ [l]Κραῦγις, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν [m]Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ὡμίλησε, καὶ [n]Μεγαλοφάνει τε [o]καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ [p]Πιταναίου μαθηταῖς. Μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενὸς, [q]τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. Καὶ [r]ἐπὶ μὲν τοὺς στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκῆσαι, γῆν δὲ ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος, οὐδὲ τὰ θηρία ἠμέλει τὰ ἄγρια [s]ἐξαιρεῖν. Ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν [t]τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἕλλησι, καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην, καὶ εἴ τι ᾔδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· [u]καταστήσασθαι δὲ τὸν βίον πάντα θέλων γνώμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῶν ἐκείνου μίμησιν, [x]οὐ πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός. Ἐπαμινώνδα γὰρ τά τε ἄλλα ἡ [y]ψυχὴ καὶ μάλιστα πρᾶος ἦν τὰ ἐς ὀργὴν, [z]τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν γε θυμοῦ. Καταλαβόντος δὲ Κλεομένους [a]Μεγάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, [b]καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη, καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην. Ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένους, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι· [c]γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι ταττόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων [d]ἔπειρε τῶν μηρῶν. Ὁ δὲ, καίτοι οὕτω πεπεδημένος, τά τε γόνατα ἐνέκλινε, καὶ εἰς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο,

a praecedentibus divulsa, proprium articulum constituunt: sed male omnino. Connectenda enim hæc cum superioribus esse non solum patet ex sensu; sed etiam ex Photio, loco ante laudato, itemque ex ipso Suida supra v. Ἔρως. KUST. ἡ ἀγχίνοια rell. om. V.

ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ] Deest gl. V.

ΦΙΛΟΠΟΙΜΗΝ Ἀχαιῶν Ἱππ.——τοὺς πεζοὺς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς] Hæc omnia esse Polybii patet ex Collectaneis Constantini Porphyrog. a Valesio editis, p. 41, 42. ubi ea scriptori illi tribuuntur. KUST.

[a] ὃς] Οὗτος ὁ Φιλοποίμην V.

[aa] πατρικὸν αὐτῷ] πατρικὸν μὲν A.V. Tum αὐτοῖς A.B. cum Excerpt. αὐτοῦ V.

[b] Ἀρκεσιλάῳ] Ἀρκεσίλᾳ V.

[c] ἀποσχέσθαι] ἀπεχέσθαι V.

[d] διεφθαρμένους] κατεφθαρμένους A.B.V.E. Exc.

[e] οἰκείαν] οἰκίαν A. ἰδίαν Excerpt.

[f] οὐδένων καθήκειν προστατεῖν] Valesius recte emendat, οὐδὲν ὧν καθήκει προστάττειν. KUST. καθήκει E.

[g] Οἱ δὲ τῆς στρατηγ.——συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον] Hæc leguntur etiam supra, v. Ἐξεριθεύονται. KUST.

[gg] πρός τε] τε om. M. qui mox κακούς.

[h] Φιλοποίμενος] Seqq. Pausaniæ verba sunt VIII. 49. aliquantum mutata.

[i] ἔχουσι μάλιστα] μάλιστα ἔχουσι A.

[k] αὐτῷ om. A.

[l] Κραῦγις] Plutarchus, in Philopœmene, patrem ejus Κραῦσιν vocat. KUST.

[m] Μεγάλῃ πόλει τὰ] μεγαλοπόλει τὰς V.

[n] Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ] Supra iidem præceptores Philopœmenis, auctore Polybio, vocantur Δημοφάνης et Ἔκδημος: quod potius sequendum puto: præsertim cum et a Plutarcho in Philopœmene p. 356. eos sic appellari videam. KUST.

[o] καὶ] τε καὶ A.

[p] Πιταναίου] Πιτανέου A. Tum μαθητοῦ A.B.V.E.

[q] τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακὸς] Lepida hanc in rem historia refertur a Joanne Tzetze, Chil. VI. c. 89. KUST.

[r] τοὺς μὲν] ἐπὶ μὲν τοὺς A.B.V.E.

[s] ἐξαίρειν] Scr. ἐξαιρεῖν. Vid. Valcken. ad Eurip. Hipp. 18.

[t] τε τῶν] τῶν om. V.

[u] καταστήσασθαι] καταστήσας δὲ V. Mox Ἐπαμινώνδου E.

[x] οὐ μὴν πάντα] οὐ πάντα A. οὐ μὴ π. V. οὐ τὰ πάντα Pausan.

[y] ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα] κάλλιστα ἔχουσα om. A. pr. V. Tum V. καὶ μάλιστα πρᾶος ἦν.

[z] τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν] τῶν δὲ Ἀρκάδων μετῆν γε A.V. θυμοῦ om. B.E.

[a] Μεγάλην πόλιν] μεγαλόπολιν V.

[b] καὶ τῶν] καὶ om. A.

[c] Γενομένης δὲ] γενομένης μὲν V.

[d] ἔπειρε] ἔπηρε V. qui mox οὕτως πεπεδημένως.

ὥστε καὶ [e]ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ A ἔκλασε. Μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ ἰατροὶ, τῇ μὲν, τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον· τῇ δὲ, τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δὲ, ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, [f]ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε· περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμὼν, αὖθις ἐπανῆκεν εἰς [g]Μεγάλην πόλιν, καὶ ᾑρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν. B

Φίλος: Ἀντὶ τοῦ ὄφελος. [h]Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ·

> Οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
> ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
> πόνῳ γλυκεῖ [i]παρέσχον. Οὔτε γάρ ποτε
> μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον, ἢ κἀμοῦ φίλος.

Φίλος ἀντὶ τοῦ, χρήσιμος.

> [k]Τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;

C Ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὐτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Φίλος: Ἕτερος αὐτός. [l]Τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μὲν δι' αὑτά ἐστιν αἱρετὰ, ὡς ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὅσα τίμια· τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον, τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. Δι' αὑτὰ δὲ αἱρετὰ, καὶ δι' ἕτερα· οἷον, αἱ ἀρεταί· καὶ γὰρ δι' αὑτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. Καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν D δι' αὑτὴν αἱρούμεθα· [m]τὸ δὲ γυμνάζεσθαι, διὰ τὴν ὑγίειαν· αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγιεία τοῦ γυμνάζεσθαι. Καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὑτοὺς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτὸς, τὰ δὲ χρήματα δι' [n]ἑαυτοὺς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. Αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ, ὥστε καὶ φίλος. Ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν· ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. Οὕτως ἂν E δεικνύοιτο καὶ [o]φιλοσοφία ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

Φιλοσκώμμονος: Τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

A **Φιλοσοφεῖν**: Σπουδάζειν.

Ὅτι εἰ [p]λέγοι τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν ἢ μὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν [q]μετιέναι· ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τιθέμενον.

Φιλοσοφεῖν: Ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι.

B

> Φιλοσοφεῖ δὲ [r]τοῦθ', ὅπως
> καταπράξηται τὸν γάμον.

Ἔφη Μένανδρος. Οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφία ἐστὶν ἠθῶν κατόρθωσις μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. [s]Ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. Διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θεολογικὴν, φυσικήν. Καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν [t]φιλοσοφίαν συμβάλλεται. Καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους· πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ καὶ [u]ὁ νοῦς [x]τῶν νοητῶν ἐστι. Νοῦς τῶν πρός τι ἐστί. Τῶν δὲ πρός τι ὁ τὸ ἓν εἰδὼς, καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. Δῆλον δὲ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται, [y]συμβάλλεται δὲ ἡμῖν καὶ πρὸς τὴν φυσικὴν, εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστιν ἔργον τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι, καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, καὶ δυνάμεων· τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχή.

Φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι [z]τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

Φιλόσοφος: Ὃς [a]τοὺς τοῦ Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβ', τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. Καὶ ἦν Σωκράτους καὶ [b]αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστὴς, σχολάσας τοῖς μετεώροις. Ὧν δὲ κατὰ

[e] ὑπὸ] ἐπὶ V. Mox κατὰ M. pro μετά.
[f] ἔσπευδεν] ἔσπευσεν A.E.
[g] Μεγάλην πόλιν] μεγαλόπολιν A.V.
[h] Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ] Ver. 1146.
[i] παρέσχον] παράσχον B.
[k] Τίς γὰρ] Soph. Œd. Col. 309.
[l] Τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Alex. Aphrodis. in lib. III. Topic. p. 120. KUST.
[m] τὸ δὲ] τὸ γὰρ A.
[n] ἑαυτοὺς] αὐτοὺς A.B.E.
[o] φιλοσοφία ῥητορικῆς] φιλοσοφικῆς A.
ΦΙΛΟΣΚΩΜΜΟΝΟΣ] Φιλοσκόμβωνος A. ubi om. τὸ σκώπτειν φιλ.
[p] λέγοι] λέγοι A.B.V.
[q] εἰ χρὴ μετιέναι] εἰ χρὴ om. A.B.V.
ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ: Ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione. KUST.
[r] τοῦτο ὅπως καταπράξηται] τοῦθ' ὅπως καταπράξεται Bentl. ad Menand. Θρασυλ. p. 33.
[s] Ταύτῃ] ταύτης A.B.V.E.
[t] φιλοσοφίαν] τὴν φιλ. V.
[u] ὁ νοῦς τῶν νοητ.] Confer Joann. Philop. in l. 1. Arist. de An. A. 3. a. KUST.
[x] τῶν νοητῶν] τῶν om. B.E.
[y] συμβάλλεται δὲ ex A.B.V.E.M.
ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ ὄφελ.] Hæc ex Synesio excerpsit Suidas, sed ita, ut et verborum constructionem nonnihil immutaverit, et ipsam sententiam adulteraverit. Apud ipsum enim Synesium Epist. CXXXI. in fine, sic legitur: Δεῆσαν ἢ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν, ἀποχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἄτεγκτος ἔσομαι, τοῦτο δὲ οὐ F σφόδρα διεγγυῶμαι. KUST.
[z] τοῦ θυλακίου] τῶν θυλακίων A. pr.
ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ: Ὃς τοὺς τοῦ Πλ.] Quis sit philosophus iste anonymus, de quo Suidas hic agit, diu investigavi. Tandem inveni, eum esse Philippum Opuntium, discipulum Platonis; idque indicio Laërtii in vita Platonis, num. 37. Ibi enim legas, Philippum Opuntium a nonnullis auctorem perhiberi Epinomidis, qui est liber XIII. Legum Platonis: quod ipsum quoque de philosopho anonymo Suidas hic refert. Præterea Noster G philosophi anonymi scripta recensens, eum inter alia de Locris Opuntiis scripsisse testatur: quod quam bene in Philippum Opuntium conveniat, nemo non videt. KUST. Leg. Φίλιππος ὁ Ὀπούντιος. Ita Gesner. in Bibl. Epit. et probat Vossius De Scient. math. c. 26. et 62. REINES. Ergo Kusterus non fuit primus qui hanc lectionem erueret. Quæ vero lectio, si vera est, uti esse videtur, a Suida e fonte turbido, vel ex Eudocia, quæ φιλόσοφος quoque exhibet, hausta est. Fortasse in H Scholiasta, s. scriptore, unde hæc gl. est ducta, legebatur, Φίλιππος φιλόσοφος. MULLER. Φιλόσοφος pro nomine proprio philosophi cepit Menagius ad Laërt. III. 57. IX. 67. Conf. Solanum ad Lucian. Vit. Auct. c. 27.
[a] τοὺς τοῦ] τοὺς om. V. τοῦ om. A.
[b] αὐτοῦ τοῦ] τοῦ om. A.E.

Φίλιππον τὸν [c]Μακεδόνα, συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης, Περὶ Θεῶν, β', Περὶ χρόνου, ἕν, Περὶ μύθων, ἕν, Περὶ ἐλευθερίας, α', [d]Περὶ ὀργῆς, α', Περὶ ἀνταποδόσεως, α', Περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων, Περὶ ἡδονῆς, α', Περὶ ἔρωτος, ἕν, Περὶ φίλων καὶ φιλίας, α', Περὶ τοῦ γράφειν, Περὶ [e]τοῦ Πλάτωνος, Περὶ [f]ἐκλείψεως σελήνης, Περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς, α', Περὶ ἀστραπῶν, Περὶ πλανητῶν, Ἀριθμητικὰ, Περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν, Ὀπτικῶν, β', Ἐνοπτικῶν β', Κυκλιακὰ, Μεσότητας· καὶ ἄλλα.

Φιλόσοφος:

Ὅτι μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνὴρ, ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

Φιλοσοφῶ: Αἰτιατικῇ.

Φιλόστρατος, Φιλοστράτου, τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου, σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις· εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως Φιλίππου. Ἔγραψε Μελέτας, Ἐπιστολὰς ἐρωτικὰς, Εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις, [g]ἐν βιβλίοις δ', Διαλέξεις, Αἶγας ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου [h]βίον τοῦ Τυανέως, ἐν βιβλίοις η', [i]Ἀγορὰν, [k]Ἡρωϊκὸν, Βίους Σοφιστῶν, [l]ἐν βιβλίοις δ', Ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα τινά. Πλὴν πρῶτος [m]ὀφείλει κεῖσθαι.

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς [n]Βήρου, [o]πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, [p]σοφιστὴς καὶ αὐτὸς, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. Ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους, καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δ', Μελέτας, Ζητούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, Ῥητορικὰς ἀφορμὰς, Περὶ τοῦ ὀνόματος· ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον· Περὶ Τραγῳδίας βιβλία γ', Γυμναστικόν· ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων· Λιθογνωμικὸν, Πρωτέα, Κύνα ἢ Σοφιστὴν, [q]Νέρωνα, Θεατὴν, Τραγῳδίας [r]μγ', καὶ Κωμῳδίας ιδ', καὶ ἕτερα πλεῖστα καὶ λόγου ἄξια.

Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ, [s]ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστὴς, καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ, καὶ ταφεὶς ἐν Λήμνῳ, ἀκουστὴς [t]τε καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. Ἔγραψεν [u]Εἰκόνας, Παναθηναϊκὸν, Τρωϊκὸν, Παράφρασιν τῆς Ὁμήρου Ἀσπίδος, Μελέτας ε', τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν Σοφιστῶν βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

Φιλοτέχνημα: Κατασκευὴ, καύχησις.

Φιλότης:

Φιλοτησία: Φιλία, δεξίωσις. Αἰλιανός·

Δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε.

Φιλοτησία: Ἡ [x]φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς συμποσίοις. Ἐν γὰρ τῷ πότῳ φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερίδης φησὶ, καὶ Ἄλεξις. Καὶ [y]Ὅμηρος·

Δειδέχατ' ἀλλήλους.

Καὶ αὖθις·

Ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν.

Καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. [z]Καὶ

[c] Μακεδόνα] λακεδαιμ V.

[d] Περὶ ὀργῆς—ἡδονῆς α' om. V. h. l. sed add. post πλανητῶν, sed sine περὶ ἀστραπ. α'.

[e] τοῦ Πλάτωνος] τοῦ om. A.

[f] ἐκλείψεως καὶ] ἐκλείψεως σελήνης A.B.V.E.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ] De Philostratis videnda omnino est Dissertatiuncula Joannis Meursii, Epistolis Philostrati Lugd. Batav. an. 1616. ab ipso editis subjuncta; cujus summam et argumentum ipsis Meursii verbis, quæ p. 22. leguntur, lectori hic exhibebimus. "Ut rem recte "teneamus, (inquit vir doctus,) Philostrati Lemnii tres "fuerunt. Unus sub Nerone, quique vitam ad Trajanum etiam produxisse videtur. Alter, hujus ex "filia nepos; qui sub Antonino Philosopho natus, ad "Philippum usque vixit. Tertius, ejus ex Nerviano "fratre majore, ut arbitror, nepos, et gener. Prioris "scripta, Iconum libri II. qui falso a Suida secundo "tribuuntur. Alterius, Vita Apollonii, Heroica, Epi"stolæ, et Iconum liber unicus; quem male tertio tri"buit Suidas. Tertii, Vitæ Sophistarum; quas male "secundo adscribit Suidas." Hæc Meursius: præter quem consule etiam Vossium et Jonsium. KUST. Adde Valesii Emend. III. 13.

[g] ἐν βιβλίοις δ'] Hodie non quatuor, sed duo tantum Iconum libri exstant. Unde Meursius censet apud Suidam hic rescribendum esse, ἐν βιβλίοις β', cui non refragor. Ceterum opus hoc Iconum ad Philostratum primum referendum esse, Meursius in dicta Dissertatione ostendit. KUST.

[h] βίον τοῦ Τυανέως] Vid. Isidor. Ep. I. 300. REINES.

[i] Ἀγορὰν Ἡρωϊκὸν ante Διαλέξεις ponit A.

[k] Ἡρωϊκὸν] Imo Ἡρωϊκά. Opus hoc hodie adhuc exstat. KUST.

[l] ἐν βιβλίοις δ'] Hodie duo tantum de Vitis Sophistarum libri exstant, nec plures de eo argumento se scripsisse ipse Philostratus initio operis illius testatur, his verbis: Τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεύσαντας, καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βιβλίους ἀνέγραψά σοι. Ex his clare patet scribendum hic esse apud Suidam, ἐν βιβλίοις β': ut et Meursius et Jonsius jam ante monuerunt. Ceterum opus istud de Vitis Sophistarum Philostrato tertio potius tribuendum esse, idem Meursius loco laudato contendit. KUST.

[m] ὀφείλει] ὀφείλεις A.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ὁ πρ.] Vid. Φρόντων Ἐμ. HEMST.

[n] Βήρου] Φιλοστράτου βήρου V.

[o] πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλ.] Imo potius avus maternus, ut Meursius censet. Eum vide, p. 15. KUST.

[p] σοφιστὴς καὶ αὐτὸς] καὶ σοφιστὴς καὶ αὐτὸς ἔγραψε V.

[q] Νέρωνα. Θεατὴν] Meursius absque interpunctione legendum censet, Νέρωνα θεατήν: ut sit unum opus, non duo. Existimat enim Philostratum illud opus scripsisse in Neronem, urbis incendium habitu scenico spectantem. KUST.

[r] μγ'] μς' V. Mox καὶ om. A.E.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΝΕΡΒΙΑΝΟΥ] De eo Synesius initio Dionis. REINES.

[s] ἀδελφόπαιδος] Meursius recte emendat, ἀδελφόπαις. KUST.

[t] τε καὶ] δὲ καὶ A.

[u] Εἰκόνας] Hoc opus Philostrato secundo potius tribuendum esse censet Meursius loco laudato. KUST.

ΦΙΛΟΤΕΧΝΗΜΑ] Vid. Bast. ad Aristænet. p. 209.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΑ: Ἡ φ.] Aristoph. Acharn. 982. Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν. Scholiastes: Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην, τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις. KUST.

[x] φιάλη] φιλία V. mox συμποσίοις A.B.V. pro πότοις. Qui τῷ πότῳ pro τοῖς συμποσίοις.

[y] Ὅμηρος] Il. δ'. 4.

[z] Καὶ ΦΙΛΟΤΗΣΙΑΝ ΠΡΟΠ.] Confer omnino Nostrum supra v. Προπίνειν. KUST. Demosth. De Fals. Leg. p. 380, 27. ubi v. Taylorum. Adde El. Cretens. in Gregor. Naz. p. 447 A.B.

Φιλοτησίαν [a]**προπίνειν** ἐστὶν, ἡνίκα τις ἐν ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησίας: Τῆς φιλικῆς δεξιώσεως.

Οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι.

Φιλότητα: Φιλίαν.

Φιλοτιμεῖται: Ἐπιδαψιλεύεται, μεγαλοφρονεῖ, σπουδάζει, ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμία: Καλλιλεξία. [aa]Ἀριστοφάνης·

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ θεὼ,
λέξουσ' ἀνέστην, ὦ γυναῖκες.

Φιλοτιμίας: Δωρεᾶς, ἢ πλεονεξίας, ἢ κενοδοξίας. Καὶ **φιλοτιμούμενος**, τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών: Ἀντὶ τοῦ, ἀπαιδευσία. Σκώπτει δὲ αὐτὸν ὡς Θρᾶκα, υἱὸν Θράσσης· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. Ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, [b]στρατηγὸς Ἀθηναίων. Εἰς ὃν δημαγωγὸν δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. Διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος, καὶ ἀμαθὴς, καὶ φλύαρος.

Φιλοτιμοῦμαι: Δοτικῇ.

Φιλοτίμως: Μεγαλοδώρως, ὑπερμέτρως, ἐπιμελῶς. Ὁ δὲ [bb]Θεολόγος ὅτε λέγει,

Τὸ φιλότιμον καταλύσασι,

τινές φασι τὴν [c]φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· [d]μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.

Φιλουργός: Οὗτος ἄσωτος ὢν, ἐφωράθη ἐν Ἀθήναις τὰ ἱερὰ συλήσας, [e]καὶ τὸ [f]Γοργόνειον ὑφελόμενος· [g]ὡς Ἰσοκράτης λέγει. Μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Φιλοφρονέστατα: [h]Φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα: Παραμυθούμενα.

Φιλοφρονῶ: Αἰτιατικῇ.

Φιλοφρόνως: Προθύμως, σπουδαίως.

Φιλοφροσύνη: Δεξίωσις· ἢ προσήνεια.

Φιλόχορος, Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις, καὶ ἱεροσκόπος· γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα [i]Ἐρατοσθένει. Ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ [k]Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. [l]Ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ'· περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ βασιλεῖς, καὶ ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου, τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα· Περὶ μαντικῆς, δ', [ll]Περὶ θυσιῶν, α', Περὶ τῆς Τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσις, [m]Ἐπιγράμματα Ἀττικὰ, Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ', Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιάδας, ἐν βιβλίοις β', Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα, Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου [n]πραγματείας περὶ ἱερῶν, Περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων, βιβλία ε', Περὶ Εὐριπίδου, Περὶ Ἀλκμᾶνος, Περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, Συναγωγὴν ἡρωΐδων, ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλιακὰ, βιβλία β', Περὶ εὑρημάτων, Περὶ καθαρμῶν, Περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία:

Φιλοψυχήσαντα:

[o]Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδας [p]ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται.

[a] ΠΡΟΠΙΝΕΙΝ] προτείνειν V. qui τῷ ἀρίστῳ pro ἀρίστῳ ἀπὸ τῆς.

[aa] Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 390. KUST.

ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ] Schol. Gregor. Naz. Stelit. I. p. 72. Φιλοτιμία: Ἀντὶ τοῦ ἀφθονία, δαψίλεια, πολυτέλεια. Ὡς δὲ πολλάκις εἴπον, τρία ἐστὶ τὰ σημαινόμενα τοῦ ὀνόματος· φιλονεικία, κενοδοξία ἤτοι ὑπερηφανία, καὶ τρίτον τὸ δαψιλὲς καὶ φιλόδωρον.

ΦΙΛΟΤΙΜΟΤΕΡΑΙ ΚΛΕΟΦ.] Aristoph. Ran. 690. Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρηκία χελιδών. Vide ibi veterem interpretem, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas. KUST. Φιλοτ' Κλεοφῶν V.

[b] στρατηγὸς] στρατηγῶν E. δημαγωγὸς reposuerit Meierus Hist. Jur. Att. p. 220. sed receptam tuetur Schol. Aristoph.

[bb] Θεολόγος] Greg. Naz. Epit. in Bas. T. I. p. 316 D.

[c] φιλοσοφίαν] Sic ms. A. At priores editt. [et B.] minus recte, φιλοτιμίαν. KUST.

[d] μὴ ὅτι—ἀφεῖσι] μὴ οὖν ὅτι—ἀφρόσασι A.V.

[e] καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφ.] Confer Nostrum supra, v. Φιλίας. KUST.

[f] Γοργόνειον] Γοργόνιον Photius.

[g] ὡς Ἰσοκράτης] In Except. adversus Callimachum [p. 382 A.]: sed ubi Φιλεργὸς scribitur. KUST.

[h] Φιλικώτατα] φιλικώτερα A. Photii ms. Lex. Seg. ms.

ΦΙΛΟΧΟΡΟΣ] Vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST.

[i] Ἐρατοσθένει] Ἐρατοσθένης Siebelis p. 3.

[k] Ἀντιγόνου] L. Ἀντιόχου sc. magni l. Epiphanis. REINES. Ἀντιόχου Vossius Hist. Gr. I. 18. Corsin. F. A. IV. p. 103.

ib. In promptu est, hæc ad Antigoni Gonatæ dominatum Athenis Ol. 129, 3. (a. C. 262.) referri, quo tempore, cum Antigonus Atheniensibus a Demetrio patre suo deficientibus vindictæ causa bellum inferret, Ptolemæus Philadelphus vero, Ægypti rex, Athenis suppetias ferret, Antigono tandem se dedere Athenienses coacti erant. Fieri igitur tum facile potuit, ut Philochorus, beneficiorum Ptolemæi haud immemor, regi Ægyptiorum clam faveret, et hoc nomine delatus apud Antigonum, capite, ut videtur, plecteretur. LENZ.

[l] Ἔγραψεν Ἀτθ.] De scriptis Philochori vide omnino Meursium in Bibliotheca Attica, qui ea diligenter recenset. KUST. Vid. Fragmenta Philochori a Lenzio et Siebelisio collecta Lips. 1811. 8°.

[ll] Περὶ θυσιῶν] Schol. Apoll. Rhod. I. 517. laudatur. Philochorum de Homero citat Tatianus λόγῳ πρὸς Ἕλληνας. Philochorus scripsit de interpretatione somniorum, censeturque cum Antiphonte, Artemone et Serapione Ascalonite a Fulgent. Mythol. l. I. c. 13. de lauro. Est is Philochorus. REINES. In Schol. Paris. Apoll. Rhod. a Schæfero editis citatur Philochorus I. 644. κατὰ τὸν Φιλοχόρου λόγον. Schol. vett. habent κατὰ τὸν φιλοσόφων λόγον, quæ lectio, quum sit sermo de Pythagora, præferenda esse videtur. MULLER.

[m] Ἐπιγράμματα Ἀττικὰ] In ms. A. cum interpunctione legitur, Ἐπιγράμματα. Ἀττικά. KUST.

[n] πραγματείας περὶ ἱερῶν] Sic scribendum censeo absque distinctione. In prioribus vero editt. cum interpunctione legitur, τῆς Διονυσίου πραγματείας. Περὶ ἱερῶν. KUST.

ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΙΑ] Deest V.

[o] Ἀντίγονον] Ms. A. Ἀντίοχον. KUST. et B.E.V.M.

[p] ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται] Scribendum ἄξιος ΤΗΣ ἈΓΕΝΝΕΙΑΣ πέλεκυς ἐκδέχεται. Quemadmodum recte

Φιλωιδὸν γένος: Οἱ βάτραχοι, παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν.

Φιλωθέντες: Φίλοι γενόμενοι, [q]ὥσπερ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. [r]Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ·

Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες· εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ οὖν δεσμός ἐστι φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν.

[s]Καὶ φιλωθῆναι, φίλος γενέσθαι.

Ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν, [t]καὶ φιλωθῆναί οἱ.

Καὶ αὖθις·

Φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

Φίλων [u]Βίβλιος, γραμματικός. Οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων τῶν [x]ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν· ὕπατον γοῦν [y]Σεβῆρον, τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, [z]Ὀλυμπιάδι δὲ κ΄, καὶ διακοσιοστῇ. Γέγραπται δὲ αὐτῷ Περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς [a]βιβλίων, βιβλία ιβ΄, [b]Περὶ πόλεων, καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία λ΄, Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα.

Ὅτι ὕπατος γέγονεν [c]ὁ Φίλων, Ἐρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων, φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παίδευσιν, τήν τε τῶν ἐγκυκλίων καλουμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. Ἐπλούτησέ τε λόγον, παρόμοιον Πλάτωνι· ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι, Ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης [d]τῆς γε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. Καὶ τοίνυν [e]γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, [f]ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· [g]Περὶ συγχύσεως γλωσσῶν, βιβλίον α΄, [h]Περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος, α΄, Περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται, α΄, Περὶ παιδεύσεως, ἓν, Περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων, α΄, Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων, α΄, Περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, Περὶ ἐναλλαγεισῶν γραφῶν παρά τινων, Περὶ συνθηκῶν, λόγους β΄, Περὶ βίου φιλοσόφου, Περὶ Γιγάντων, α΄, Περὶ ὀνείρων, ε΄, Περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου, ε΄, Περὶ τῆς Σκηνῆς καὶ Δεκαλόγου, δ΄, Περὶ θυσιῶν, Περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι καταρῶν, [i]Περὶ προνοίας, [k]Περὶ Ἰουδαίων, α΄, Περὶ ἀγωγῆς βίου, Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν

legitur apud Joseph. Bell. Jud. lib. I. 18. p. 99. unde hoc fragmentum deprompsit Suidas. Scriptor ἀνώνυμος apud Nostrum supra v. Ἱμείρω. Τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἈΓΕΝΝΕΙΑΣ ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας. Quem quidem locum Polybio adjudicandum esse censeo, qui ita loquitur in Excerptis Valesii, p. 1447. Οὐ γὰρ ἐλαττόν ἐστιν ἈΓΕΝΝΕΙΑΣ ΣΗΜΕΙΟΝ, τὸ μηδὲν αὐτῷ συνειδότα μοχθηρὸν προεξάγειν ἐκ τοῦ ζῆν αὐτὸν, τοῦ παρὰ τὸ καθῆκον ΦΙΛΟΖΩΕΙΝ. *Neque enim pusilli animi levius argumentum est, sibi ipsi mortem consciscere nullius conscium culpæ, quam vitæ desiderio plus quam par sit teneri.* TOUP.

ΦΙΛΩΙΔΟΝ ΓΕΝΟΣ] Aristoph. Ran. 241.

ΦΙΛΩΘΕΝΤΕΣ] Sic recte mss. Paris. At priores editt. φιλιωθέντες, cui lectioni non solum literarum series, sed etiam ea, quæ apud Suidam hic sequuntur, manifeste adversantur. KUST. Statim delevi Οἱ δὲ νεώτεροι, ΦΙΛΙΩΘΕΝΤΕΣ, cum A.B.V.

[q] Ὥσπερ—γενόμενοι om. A.

[r] Αἰλιανὸς] Ælian. recte ad fragmenta retulerunt. Sed secundum fr. esse opinor Æliani. VALCK.

[s] Καὶ ΦΙΛΩΘΗΝΑΙ] καὶ om. A. Tum καὶ φίλος V.

[t] καὶ φιλωθῆναι] καὶ om. B.V.E.M. Mox αὖθις om. V. Tum καὶ φιλ. B.E.

ΦΙΛΩΝ ΒΥΒΛ.] De eo vide Vossium in libro de Hist. Gr. et Meursium ad Hesych. Illustr. p. 217. KUST. Meursius cum Vossio errat, ratus hunc Philonem scripsisse Æthiopica, nam Αἰθιοπικῶν auctor Eratosthene est antiquior. REINES. Βίβλιος A.V.

ib. Vid. Παῦλος Τύριος. HEMST.

[x] ἐγγὺς] τῶν ἐγγὺς V.

[y] τὸν Σεβῆρον τὸν Ἐρ.] Hujus Erennii Severi mentio etiam fit supra, v. Ἕρμιππος Βηρύτιος. KUST. τὸν prius om. A.V.E.

[z] Ὀλυμπιάδι] Ὀλυμπιάδα V. Mox legendum esse δ΄ καὶ κ΄ καὶ διακοσιοστῇ me docuit Clintonus. Consul enim fuit Severus A.D. 120=Ol. 224 ¼.

[a] βιβλίων om. V.

[b] Περὶ πόλεων] Hoc opus in epitomen redegerat Ælius Serenus, teste Suida, v. Σερῆνος; et Etymologo, v. Βουκέρας. KUST. A Sereno hoc opus in epitomen est redactum. Vid. supra Σερῆνος. Perperam a Voss. de Hist. Gr. p. 171. nominatur Ælius Severus. cf. Meurs. ad Hesych. not. p. 118. Severus quoque dic. in edit. Suidæ Lat. Basiliensi. E Sereni memorabilibus de Thalete aliquid citat Stobæus p. 465. REINES.

[c] ὁ Φίλων, Ἐρέν.] Philonem hunc cognominatum fuisse Erennium, testatur etiam Suidas supra v. Ἐρέννιος: idemque confirmatur auctoritate Etymologi, qui v. Γέρανος scriptorem hunc Erennium Philonem vocat. At eundem fuisse Consulem, vix mihi persuadeo: existimoque potius, duas istas voces, ὕπατος γέγονεν, delendas esse, utpote a librario quodam, vel etiam ipso Suida per incogitantiam hic repetitas ex superioribus, ubi Erennii Severi Consulis fit mentio. Conjectura hæc non parum confirmatur ex eo, quod ipse Suidas supra, v. Ἐρέννιος, duas istas voces non agnoscat. KUST Steph. Byz. in Δυρράχιον. Ὡς Ἐρέννιος Φίλων ἐν τῷ περὶ ἰατρικῶν. Philo Byblius initio libri Phœniciarum rerum a Sanchuniathone descriptarum primi fatetur, tres se composuisse libros incredibilis historiæ, ἐπιγραφὴν ἔχοντας παραδόξου ἱστορίας. Euseb. Præp. Evang. I. 10. qui vero libri non sunt iidem cum τοῖς περὶ θαυμασίας Philonis Heracleotæ a Porphyrio περὶ Στυγὸς laudati. REINES.

ib. Ἐρέννιος ὁ Φίλων V.

ΦΙΛΩΝ] Ex libris Philonis περὶ Ἱεροσολύμων citat nonnulla Euseb. Præp. Evang. IX. 36. Anastasius Sinaita lib. VII. Anagog. Contempl. in Hexaëm. Pyrrhonem hist. et chronographum citat, qui non alius est, quam hic ipse Philo, qui chronographiam scripsit. Fortasse leg. *Philonem* pro *Pyrrhonem*. Breviarium de Temporibus libris tribus Philonis habetur inter auctores Hist. antiq. a Gothofredo editos. Hi forsitan sunt, quos Trithemius *De generationis successu* adpellat; et propter quos ab Anastasio chronographus nominatur Philo. REINES.

[d] τῆς γε] τῆς τε A.V.

[e] γέγραπται αὐτῷ βιβλ.] De scriptis Philonis præter Suidam consulendus etiam est Eusebius lib. II. Hist. Eccles. c. 18. KUST.

[f] ἐξ ὧν om. V. erasa sunt A.

[g] Περὶ συγχύσεως γλωσσ.] Catalogum hunc operum Philonis Suidas ex Sophronio Hieronymi interprete hausit. KUST.

[h] Περὶ φύσεως καὶ εὑρ.] Eusebius loco laudato, Περὶ φυγῆς καὶ εὑρέσεως: ubi vide Valesium. KUST.

[i] Περὶ Προνοίας] Insigne hujus operis fragmentum exstat apud Eusebium lib. VIII. Præp. Evang. c. 14. KUST.

[k] Περὶ Ἰουδαίων] An potius, Ὑπὲρ Ἰουδαίων? Vide eundem Euseb. lib. VIII. Præp. Evang. c. 10. ubi Philonem citat ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογίᾳ. KUST.

τὰ ἄλογα, Περὶ τοῦ, Πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι, [l]Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν, Περὶ βίου θεωρητικοῦ, Περὶ ἱκετῶν, Περὶ γεωργίας, λόγους β', Περὶ μέθης, β', Περὶ τοῦ Μωσέως βίου, Εἰς τὰ Χερουβὶμ, τουτέστι τὴν φλογίνην ῥομφαίαν, Εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως, καὶ εἰς [m]αὐτὸν Μωϋσῆν, λόγους ε'. Λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει [n]διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, [o]καὶ τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι κεκοσμηκέναι. Εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ [p]ἀναρίθμητα αὐτοῦ συντάγματα, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν [q]ἔχοντα.

Φίλων Καρπάθιος. Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος· [r]πρότερον δὲ ἦν γναφεύς. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, [s]Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. [Καὶ ζήτει [t]ἐν τῷ Ἀπαίδευτοι.]

Φιλῶ σε καὶ κήδομαι: Ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε [t]κατὰ ἀντωνυμίας, τῷ ἑνὶ τῷ πρώτῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν, τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν

A βλάπτει κἂν ἀπολύτως [u]ἐκφέρηται· οἷον, φιλῶ σε καὶ κήδομαι· τὸ φιλῶ [x]συντάσσεται αἰτιατικῇ· τὸ δὲ κήδομαι οὐδενὶ, ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. Καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας:

Φιλτάτιον:

[y]Ὦ Εὐριπίδιον γλυκύτατον, ὦ φιλτάτιον.

Φιλοίκτιστον: Ὀδυρτικὸν, θρηνητικόν. [z]Σοφο-
B κλῆς·

Κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

Φιλοίτης: Ὄνομα κύριον. Καὶ Φιλοίτιος.

Φίλτρα: Φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλύλλιος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, [a]Αἰγεὺς, Αὔγη, Ἄντεια, (ἑταίρας ὄνομα,) Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, [b]Πλύντρια ἢ Ναυσικάα, [c]Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη,
C Ἑλένη.

Φίλυρα: [d]Ὄνομα δένδρου.

Φιλύρινος Κινησίας: Οὗτος διθυραμβοποιὸς γέγονε. [e]Φιλύρινος δὲ, ἀντὶ τοῦ χλωρός· ἡ γὰρ φιλύρα, [f]χλωρόν· ἢ κοῦφος, ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελῆ καὶ κοῦφα ποιῶν· καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. Ἦν δὲ καὶ χωλὸς, καὶ κυλλός.

D Φιμινάλια: Ἀναξυρίδας, βρακία.

Φίμιος:

[l] Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρ.] Aliter Sophronius: cujus nec verba, nec mentem satis fideliter hic expressit Suidas. Sic enim ille: Περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τουτέστι, τῶν Ἀποστόλων, (potius, τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν) λόγος εἷς, ὃν ἐπέγραψε, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν· τουτέστιν, ὅτι τὰ ἐπουράνια ἀτενίζουσι, καὶ ἀεὶ εὔχονται τῷ
E Θεῷ. Latina Hieronymi sic habent: *De vita nostrorum liber, id est, de Apostolicis viris, quem et inscripsit*, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν, *quod videlicet cœlestia contemplentur, et semper Deum orent.* Hinc apparet, Suidam per insignem ἀβλεψίαν ex uno opere Philonis tria fecisse. KUST. Mox περὶ οἰκετῶν M.

[m] αὐτὸν] αὐτὸν τὸν B.E. Tum λόγοι A.

[n] διαλεχθῆναι] διελέχθη A. qui mox om. ἁγίῳ. Tum πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον πέτρον E. in textu.

[o] καὶ τούτους ἐσχηκ.] Sophronius, καὶ τούτῳ ἐσχηκέναι φιλ.
F quod magis convenit verbis Hieronymi, qui sic habet: *Et hujus habuisse amicitias.* KUST.

[p] ἀναρίθμητα] καὶ ἀνήριθμα A. καὶ addit E. αὐτοῦ om. M.

[q] ἔχοντα] γέμοντα A.

ΦΙΛΩΝ Καρπάθιος] Vid. Cave Script. Eccl. Hist. Lit. T. I. p. 374. 375.

ΦΙΛΩΝΙΔΗΣ] Laudatur a Steph. Byz. in Μηκύβερνα, et ab Harpocr. in Ἠλιαία, et Plin. V. 31. de eo, quod Cyprus prius dicta fuerit Cerastis. Videtur vero ap.
G Plin. pro Philonide reponendus Philostephanus, qui scripsit περὶ Κύπρου, Tzetz. ad Lycophr. 445. Sed hic Philonides videtur esse diversus ab eo quem Suidas comicum nominat, et cujus fab. Κόθορνοι Athen. VI. p. 228. citat. REINES.

[r] πρότερον] ἦν addit A. Mox γραφεὺς V. ἦν γναφεὺς om. E. γραμμάτων V. pro δραμάτων. καὶ ζητ. etc. om. A.V. Vid. Meineke Quæst. Sc. Sp. 2. p. 39.

[s] Κόθορνοι] Laudatur hæc fabula a Polluce et Athenæo.
H KUST.

[t] ἐν τῷ Ἀπαιδεύτοις] Sed ibi de alio Philonide agitur. KUST.

ΦΙΛΩ ΣΕ ΚΑΙ ΚΗΔΟΜΑΙ] Aristoph. Eq. 1338. Φιλῶ τέ σε, καὶ κήδομαί σου.

[t] μετὰ] κατὰ A.V.

[u] ἐκφέρηται] ἐκφέρωνται A.V.

[x] σύνταξον] συντάσσεται A.V.

ΦΙΛΩΤΑΣ] Parmenionis filius, occisus ab Alex. M. Vid. Curt. et Plut. in vit. Alex. REINES. Post Φιλώτας addit V. Περσῶν β'.

[y] Ὦ Εὐριπίδιον γλ.] Aristoph. Acharn. 474. Mox ὦ om. A.

[z] Σοφοκλῆς] Aj. 580.

ΦΙΛΤΡΑ] Φίλυδραν E.

ΦΙΛΥΛΛΙΟΣ] Scribe Φιλύλλιος. De hujus autem fabulis vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST. Φιλύλλιος A.

[a] Αἰγεὺς Αὔγη] Αἰγεὺς e v. l. in textum irrepsisse auctor est Ruhnkenius ad Tim. p. 167. Utrumque titulum retinet Meineke Quæst. Sc. 2. p. 61.

[b] Πλύντρια] Πλάτρια A. Πλύντριαι Jungerman. ad Polluc. VII. 192.

[c] Πόλις] Apud Pollucem et Athenæum fabula hæc plurali numero vocatur, Πόλεις. KUST. Et in Suida Πόλεις mavult Kuhn. Polluc. X. 58.

[d] Εἶδος] ὄνομα A.B.V.E. Cum iisdem statim delevi ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον. Photius et Lex. Seg. Φιλύρα: φυτὸν ἔχον φλοιὸν βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον· ἐξ οὗ τοὺς στεφάνους πλέκουσιν.

ΦΙΛΥΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΣΙΑΣ: Οὗτος διθυρ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 1378.

[e] Φιλύρινος δὲ, ἀντὶ τοῦ χλ.] Interpretatio hæc inepta est, quam ex Scholiasta Comici, ut diximus, Noster hausit. Melius Athenæus lib. XII. p. 551. qui Cinesiam ab Aristophane et aliis φιλύρινον dictum ait, quod tabellas tiliaceas pectori applicaret ne corpus ejus ob proceritatem et gracilitatem flecteretur. Verba ejus hæc sunt: Ἄλλοι δ' αὐτὸν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. Huc facit, quod Jul. Capitolinus de Antonino Pio refert; eum, cum senuisset, tiliaceis tabulis in pectore positis fasciatum fuisse, ut rectus incederet. Vide Reines. Var. Lect. lib. II. p. 293, 294. KUST.

[f] χλωρὰ] χλωρὸν A.V. Schol.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ] Vid. Du Cang. in Φιμινάλια.

Φιμᾶ: Αἰτιατικῇ.

Φίμωτρον:

Φιμοῖ: Ἄγχει, ἐπιστομίζει.

[g]Τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήτινα τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν.

Ὁ ἐνεστὼς, φιμῶ.

Φιμοί: Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου·

Καὶ φιμοὺς, καὶ κυβευτικὰ [h]ἕτερα ὄργανα.

Φιμὸς δέ ἐστιν ὁ [i]καλούμενος κημὸς, [k]εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο. Δίφιλος δέ φησιν·

Ἔλκ' εἰς μέσον τὸν φιμὸν, ὡς ἂν [l]ἐμβάλῃ.

Φινεές: Ἀνὴρ τά τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως [m]υἱὸς ἦν, Μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός· ὃς περιαλγήσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ [n]Ζαμβρῇ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην C αὐτῶν εἰσπράξασθαι διαγνοὺς, καὶ κωλῦσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων, τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος [o]ἀνδρείᾳ τοσοῦτον προέχων, ὡς μὴ πρότερον, [p]εἴ τινι συσταίη τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι, πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν, [q]ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρῇ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ, D καὶ [r]τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. Οἱ δὲ νέοι πάντες, [s]οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ [t]γενόμενοι τῆς Φινεὲς τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρῇ τὴν αἰτίαν εἰληφότας. Ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων· ἐφθάρησαν δὲ πάντες

A καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ Θεοῦ τὴν νόσον. Ὅσοι τε ξυγγενεῖς ὄντες [u]κωλύειν δέον ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ Θεῷ δοκοῦντες, ἀπέθνησκον. [x]Ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους τετρακισμυρίων καὶ [y]ἑξακοσίων. Ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωϋσῆς ἐπὶ τὸν [z]Μαδιηνιτῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε.

Φινεύς: Ὄνομα κύριον. Καὶ **Φινείδης**, ὁ ἀπὸ B τοῦ Φινέως.

Φίνειον: Ὄνομα τόπου [a]ἢ ὄρους.

Φινίδας: Ὄνομα κύριον.

Φίσκος: Δημόσιον ταμιεῖον.

Φιτρῶν: Κορμῶν, ξύλων.

Φίττ: [b]Ἀριστοφάνης·

Τὸ γὰρ φίττ' [c]πρῶον φύσει.

Φιτῦσαι: Γεννῆσαι. Ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν, C ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. Καὶ **φιτύοντος**, ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. Λέγεται δὲ καὶ [d]τὸ γέννημα, **φίτυμα**. Εὔπολις Αὐτολύκῳ·

[e]Ἀτὰρ ἤγαγες [f]καινὸν φίτυμα τῶν βοῶν.

Φθάνει: Αἰτιατικῇ. Προλαμβάνει.

Φθάνοντος ἔργον γίνεται:

Φθάς: Ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. Καὶ D παροιμία·

[g]Ὁ φθάς σοι λελάληκεν.

Οἱ δὲ [h]Ἀφθάς φασιν· ὡς σταφὶς, ἀσταφίς· καὶ στάχυς, ἄσταχυς.

Φθάσειε: Προλάβοι.

[i]Οἶσθά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀπολύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν,

---

[g] Τὸ στόμα] Æliano tribuit Valckenærius. Post h. gl. omisi ΦΙΜΟΣ: Ὁ χαλινὸς, cum A.B.V.E.

ΦΙΜΟΙ: Αἰσχίνης κατὰ Τιμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valesium. KUST. Æschin. p. 9, 9. ed. Steph.

[h] ἕτερα om. V.

[i] καλούμενος] λεγόμενος A.

[k] εἰς ὃν ἐνεβάλλοντο] Adde ex Etymologo, ἀστράγαλοι. *Phimus* enim est instrumentum illud aleatorium, quod Græci alias πύργον, et Latini *turriculam* vocant: per quod nimirum tali in alveolum mittebantur. Hinc apparet, quam procul a scopo aberraverit Portus, qui locum hunc sic interpretatus est: *Φιμὸς vero est ille, qui vocatur κημὸς, unde Latinum camus; in quem injiciebantur vel hominum vel ferarum cervices, ut constringerentur et premerentur.* Hæc omnia nauci sunt. KUST. ἐνεβάλοντο A.

[l] ἐμβάλῃ] ἐμπάλη V.

ΦΙΝΕΕΣ: Ἀνὴρ τ.] Totum hunc articulum excerpsit Suidas ex Joseph. Antiq. Jud. lib. IV. c. 6. KUST. Sect. 12.

[m] υἱὸς] υἱὸς ἦν A.

[n] Ζαμβρῇ] Ζαμβρὶ A. et infra.

[o] ἀνδρείᾳ] ἀνδρίαι A. suprasc.

[p] εἴ τι] εἴ τινι A.V.

[q] ἐπὶ τὴν] τὴν om. V. Tum Ζαμβρὶ A.V.

[r] τὴν Χοσβίαν] τὸν Χοσβίαν B.E.

[s] οἷς ἀρετῆς] ἀρετῆς om. E.

[t] γινόμενοι] γενόμενοι A.B.V.

[u] κωλύειν δέον] Hæc A. in marg. δέον om. B.V.E.

[x] Ἀπόλλυνται] ἀπώλλυντο E.

[y] ἑξακοσίων] χι̅ A. τετρακισχιλίων καὶ μυρίων Joseph.

[z] Μαδιηνιτῶν] Μαδιηνιτῶν A.V.E.M.

[a] ἐν Πόντῳ ἢ ὄρος] ἢ ὄρους A.B.V. ἐν Πόντῳ om. item E. Post gl. seq. delevi ΦΙΡΜΙΛΙΑΝΟΣ: Ζήτει. Ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφεσεν στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ E Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα, cum A.V. Quæ leguntur supra vv. Γρατιανὸς, et Στήλη σταυροῦ. Pro Γρατιανοῦ B.E. præbent Τραιανοῦ.

ΦΙΤΡΩΝ] Il. μ'. 29.

ΦΙΤΤ] φίττοι B. φιττεὶ E. et in ex. φίττ... E.

[b] Ἀριστοφάνης] Pac. 1164.

[c] πρῶτον] πατρῷον A.B. π̄ρῶον V.

ΦΙΤΥΣΑΙ] His similia Schol. Platon. p. 211.

[d] τὸ γέννημα, φίτ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST. F γέννημα φῖτυ Photius, Schol. Plat. et in exemplo.

[e] Αὐτὰρ ἤγαγες κενὸν] ἀτὰρ ἤγαγε καινὸν A. οὐ γὰρ E. pro αὐτάρ. καινὸν B.V.

[f] κενὸν] Scholiastes Comici, καινόν. KUST. Corrigo, ἀτὰρ ἤγαγες φίτυμα καινὸν τῶν βοῶν. VALCK. καινὸν τὸ φῖτυ Phot. ed.

ΦΘΑΝΤΟΣ] Φθάνοντος V. Photius.

ΦΘΑΣ: Ὁ Ἥφ.] Vide Menag. ad Laërt. lib. VII. num. 147. et Thom. Galeum in notis ad Jamblichum de Myster. Ægypt. p. 302. KUST. Ignis Ægyptius G Φθᾶ. Grot. ad Sap. Salom. c. 13. v. 2. ἐξ οὗ γεννᾶσθαι θεὸν, ὃν αὐτοὶ προσαγορεύουσι Φθᾶ, οἱ [illegible] Ἕλληνες Ἥφαιστον. Porphyr. in Ep. ad Anebonem Ægypt. ap. Euseb. Præp. III. 11. Nomen regis Thebæi Σιφθᾶ, quod Eratosthenes interpretatus est υἱὸς Ἡφαίστου. Nam Φθᾶ Ægyptiis Vulcanus. Salmas. De Ann. Climact. p. 567. REINES. Plura vide in Jablonski Panth. Ægypt. I. 2. Opusc. T. I. p. 381 seqq.

[g] Ὁ φθάς] ἡ φθάς E.M.

H [h] ἈΦΘΑΣ φασιν] Ἀφθὰ φα̅ A. Mox καὶ ante στάχυς ex A.

ΦΘΑΣΕΙΕ: Προλάβοι] Utramque v. conjungit Alciphro p. 216. Μῆλα τὰ μελιχρότατα προλαμβ.—φθάσῃ. Ita leg. *dulcia poma*, Hor. 2. Sat. 5. TOUP.

[i] Οἶσθά τινας ἐν λογιστ.] Fragmentum hoc excerptum est ex Synesii Epist. CLIII. KUST.

ἀπὸ μόνου τοῦ τὸν Θεὸν ἀτιμάσαι καὶ κατομόσαι [k]Πλατωνικῶς· A
οἷς φθάσειεν ἂν ἡ σκιὰ φθέγξασθαί τι τῶν δεόντων.

[l]Οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. Ἔνθεν καὶ τὸ φαγεῖν εἴρηται.

[Φθασάμενον: [m]Ἐπιφθασάμενον. [n]Λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν, κατηστερίσθαι· καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνειν [o]ὅσα ἂν εὔξηται.]

B

Φθαίης σε: [p]Προλάβοι σε τις εἰς ἐκκλησίαν. Καὶ φθαίησι.

Φθέγμα: Ῥῆμα.

Φθέγγομαι: Αἰτιατικῇ.

Φθείρ: Ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φθείρω: Αἰτιατικῇ.

Ὅτι πᾶν τὸ φθειρόμενον κατὰ δύο τρόπους φθείρεται· ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει· ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένου τοῦ εἴδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου. C

Φθεῖσθαι: Διαφθείρεσθαι.

Φθήμενος: Προλαβὼν, καταλαβών.

Φθίμενος:

Φθῆναι: Προλαβεῖν. [q]Ἰώσηπος·

Δυσφορεῖντες δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν [r]ἐκδεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις, παρῄνει ποιεῖν ὁ προφήτης ὅ τι τῷ Θεῷ δοκεῖ. D

Φθήσεται: Καταλήψεται.

Φθία: Πόλις, πατρὶς Ἀχιλλέως. Καὶ Φθιάδος, Θετταλικῆς.

Φθιμένης νυκτός: [s]Ἤγουν παρελθούσης.

[t]Ὡς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός.

[[u]Καὶ φθίμενος, φθαρείς.]

Φθινάς: Ἡ νόσος.

Φθῖναι: Φθαρῆναι.

Φθίνει: Φθείρεται, λήγει. Καὶ [x]φθινόμενοι.

Φθινόπωρον: Παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς [y]τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. Τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη.

Φθινύθων: Φθειρόμενος.

Φθῖος: Ὄνομα κύριον. Καὶ φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. Θηλυκῶς δὲ, Φθιῶτις γυνὴ, διὰ τοῦ ἰ.

Φθιρώ: Ὄρος Μαιάνδρου.

Φθισίμβροτος: Διαφθείρουσα τὸν ἄνδρα. [z]Φθισήνορος: Τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

Φθίσθαι: Φθαρῆναι.

Φθίσις: Νόσος.

Φθίσονται: Διαφθαρήσονται.

Φθιτὸν γένος:

Φθογγαῖς: [a]Βουλαῖς.

Φθόη: Φθίσις. Ἡ ὄνομα πάθους [b]ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισίδης·

[k] Πλατωνικῶς] Πλατωνικοῖς A.V. Mox ἂν om. V.

[l] Οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τ.] Hæc nihil ad rem faciunt. KUST.

[m] Ἐπιφθασάμενον] καὶ ἐπιφθ. B. Deest hic art. A.

[n] Λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Αἲξ οὐρανία, et v. Ἐπιφθασάμενον. Ceterum Portus pro ἐπιφθασάμενον legendum suspicatur ἐπιθεασάμενον: quod non displicet. KUST. E

[o] ὅσα] ἂν addunt B.V.

[p] προλάβοι] προλάβῃ A.B.

ΦΘΑΙΗ ΣΕ] Si Suidas respexit Aristoph. Eq. 931. correctionis eget.

ΦΘΕΙΡ] Omnino vide Schol. ad Homer. Il. β'. 868. TOUP.

ΦΘΕΙΣΘΑΙ] Vid. Barnes. ad Od. ε'. 353.

ΦΘΗΜΕΝΟΣ] Gl. om. A.

[q] Ἰώσηπος Δυσφορεῖντες] Hæc verba leguntur apud Josephum Antiq. Jud. lib. IX. 9. p. 495. Recte autem Suidas, Φθῆναι, προλαβεῖν. Utramque vocem conjungit Heliodorus lib. I. p. 28. Ἡ δὲ βαρυμηνιῶσαν ἐρῶσα, ἔγνω ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ ΚΑΙ ΦΘΗΝΑΙ. Item Plutarchus in Agesilao p. 414. Καὶ κελεύοντος αὐτοῦ διαμάχεσθαι τὴν ταχίστην, καὶ μὴ χρόνῳ πολεμεῖν πρὸς ἀνθρώπους ἀπείρους ἀγῶνος, πολυχειρίᾳ δὲ περιελθεῖν καὶ περιταφρεῦσαι, καὶ ΦΘΑΣΑΙ πολλὰ καὶ ΠΡΟΛΑΒΕΙΝ δυναμένους. Dionys. Halicarnass. lib. VIII. 55. p. 504. ἘΦΘΑΣΕ γὰρ τῶν γυναικῶν τὴν παρουσίαν ΠΡΟΛΑΒΟΥΣΑ ἡ φήμη. Eleganter Alciphron lib. II. p. 216. Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου πάντα μοι τἀγαθὰ πέμπων οὐ διαλέλοιπεν· ἐσθῆτα, χρυσεῖα, θεραπαίνας, θεράποντας, Ἰνδοὺς, Ἰνδάς. Τἄλλα σιωπῶ. ΜΗΛΑ ΤΑ ΜΕΛΙΧΡΟΤΑΤΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΙ τὰς ὥρας, ἵνα μηδεὶς ΦΘΑΣΗΙ με γευσάμενος. Ita legendus et distinguendus iste locus, qui vulgo inquinatissimus est. Intelligendus autem Alciphron de pomis dulcissimis et ὡραιοτάτοις. *The best and earliest of fruit.* Τὰ πρωτεφορήματα vocat Longus. Interpres non intellexit. Respexit autem Scriptor ad illud Horatii II. Sat. V. 12. DULCIA POMA, *Et quoscunque feret cultus tibi fundus honores, Ante Larem* gustet *venerabilior Lare dives.* TOUP.

[r] δεδωκέναι] ἐκδεδωκέναι A.B.V.E.

[s] Ἤγουν] τουτέστι A.

[t] Ὡς καὶ τῆς νῦν φθ.] Sophocl. Aj. 141.

[u] Καὶ ΦΘ. φθ. om. A. Ante h. gl. ponit V.

ΦΘΙΝΑΣ] Diodor. II. p. 111. περιπεσὼν νόσῳ φθινάδι. TOUP. φθινάσι νόσοις Soph. Ant. 819.

[x] ΦΘΙΝΟΜΕΝΟΙ] Φθινόμενος E.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΝ: Παλινδρομ.] Locus hic corruptus est, qui apud Laërtium in Zenone Citt. num. 152. unde eum deprompsit Suidas, sic legitur: Μετόπωρον δὲ τῇ παλινδρομίᾳ τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν, &c. Sed Casaubonus recte vidit locum istum esse mutilum, eumque hoc vel simili modo supplendum: Μετόπ. δὲ τῇ παλ. τοῦ ἡλ. ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι. Πνεύματα δὲ ἀέρος εἶναι ῥύσιν. τὰς δὲ ἐπωνυμίας ἀλλάττειν παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι, &c. Ipsum consule F in notis ad locum hunc Laërtii. Obiter autem nota, pro φθινόπωρον, cujus vocis gratia locum hunc Suidas adduxit, apud Laërtium hodie legi μετόπωρον: quæ vox idem plane significat. KUST. Delevi mox Καὶ Φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ νήχεσθαι. ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΔΑ, τὴν κολυμβάδα λέγει, cum A.V. Vide supra p. 811 C.

[y] τόπους] πόνους V.

ΦΘΙΡΩ] Confer Steph. Byz. v. Φθίρα. KUST.

ΦΘΙΣΙΜΒΡΟΤΟΣ] Homerus Il. ν'. 339. KUST.

ib. Φθισίμβροτος A.V. qui τὸν ἄνδρα pro τοὺς ἄνδρας cum G Photio et Lex. Seg.

[z] Καὶ ΦΘΙΣΗΝΟΡΟΣ ὁμοίως] καὶ et ὁμοίως om. A.V. Mox φθίνοντες V. pro φθείροντος.

ΦΘΙΣΘΑΙ] Il. ι'. 246.

ΦΘΙΣΟΣ: Νῆσος] Φθίσις: νόσος A.V.

ΦΘΙΣΟΝΤΑΙ] Il. λ'. 820.

ΦΘΙΤΟΝ] Φυτὸν V.

[a] Βοαῖς ἢ φωναῖς] βουλαῖς A.B. cum Photio et Lex. Seg. Βουλαῖς ἢ φωναῖς E. βοαῖς V.

ΦΘΟΗ: Φθίσις] Vide Harpocrationem. KUST. H

ΦΘΟΗ: Φθίσις. Ἡ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς] Idem φθόη et φθίσις. Hæc recentior, illa vox antiquior. Harpocratio in v. Τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην, φθόην ἔλεγον. Diodorus Siculus φθινάδα νόσον vocat. Ceterum hæc glossa legitur etiam apud Timæum in Lex. Platonico. Respexit autem, ut videtur, uterque ad Polybium lib.

[c]Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην.

Καὶ Αἰλιανός·

[d]Φθόῃ γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον [e]μυόμενόν τε καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός.

Φθοῖς, φθοΐδος. Ὄνομα πλακοῦντος. [f]Πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[g]Καὶ τροχιὰν ἐν κανέῳ [h]φθοΐδα-
σιν ταύτας ἐφ' ἅλως,
ὦ Δάματερ, φέρω.

Τοὺς φθοῖς μονοσυλλάβως ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς.

Τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰσχάδας.

[i]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Φθόνος: Ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φθόνος: Πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τῶν πέλας εὐπραC γίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινός. Ἐκ τούτου δῆλον, ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τῶν ἐπιεικῶν εὐπραγίαις. Οὗ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, ([k]οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί,) οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός.

Φθόνος, νόσημα ψυχῆς [l]ἀνθρωπικόν, καὶ ἐσθίει ψυχὴν, ἣν ἂν [m]καταλάβῃ, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. [n]Καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. D Οὓς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, [o]περιτρέπων τὸ συμφυὲς ἀφρόσυνημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά.

[p]Καὶ ἴαμβοι·

Τὸ δευτερεῖον τοῦ φθόνου [q]γράμμα ξέσας
εὕροις [r]ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

A Καὶ [s]Σοφοκλῆς·

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Καὶ αὖθις·

[t]Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι τὰ [u]κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον.

Καὶ [x]Πίνδαρος·

Ὄψον δὲ [y]λόγοι φθονεροῖς.

Καὶ αὖθις·

[z]Σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐσκοτίσθη B καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου· δίκην γὰρ [a]θανάτου ὦφλε.

[**Φθονῶ σοι**: Δοτικῇ.
Φθονῶ σοι τοῦδε.]

[b]Ζωὸν ἀτιμάσαντες, ἀποφθίμενον ποθέουσι.
Καὶ πόθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο
ἄστεα νεῖκος ἐπῆλθεν, ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

Φθόρος: [c]Ἀρσενικῶς.

C [d]Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος.

Καὶ αὖθις·

Πολὺς δὲ φθόρος [e]ἐγίνετο τῶν σωμάτων. Εἰ γάρ τι δεῖ ποιεῖν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

Φλάβιος: Ὄνομα [f]χρηματισμοῦ.

Φλάϊς: Ὄνομα κύριον.

[**Φλάκκος**: Ὄνομα κύριον.

D Ἀλλ' ἐνεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.]

Φλαμίνιος: Ὄνομα [g]κύριον. Καὶ **Φλαμινίους**.

Φλᾶν: Θλᾶν, τύπτειν.

Φλᾶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.

[h]Ἀριστοφάνης·

II. p. 215. Τῇ δὲ παρακλήσει καὶ κραυγῇ τῇ κατ' αὐτὸν κίνδυνον ἐκθύμως χρησάμενος, ΕΙΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ἈΝΑΓΩΓΗΝ καί τινα E τοιαύτην διάθεσιν ἐμπεσὼν, μετ' οὐ πολὺ νόσῳ τὸν βίον μετήλλαξε. Dioscorides lib. I. 102. p. 55. Τὰ δὲ σφαιρία (κυπαρίσσου) κοπέντα καὶ σὺν οἴνῳ πινόμενα, ἁρμόζει ΠΡΟΣ ΑΙΜΑΤΟΣ ἈΝΑΓΩΓΗΝ. Koen. in Gregor. Corinth. de Dialect. p. 261. ex Aretæo: Ἢν δὲ νέρθεν ἀνίῃ (τὸ αἷμα) ἀπὸ θώρηκος καὶ τῶν τῇδε σπλάγχνων,—ἡ ἀπὸ τουτέων φορὴ, οὐ πτύσις, ἀλλ' ἈΝΑΓΩΓΗ καλέεται, τῆς ἄνω ἴξιος τοὔνομα ἔχουσα. Ad hunc locum vide doctissimum editorem. TOUP.

[b] ἐξ αἵματος] ὅτι ἐξ αἵματος V.

[c] Τὴν ἱππικὴν φθόην] Ms. A. plenius: Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην. Sic iambus numeris suis absolutus est. KUST. Fr. Foggin. v. 163.

[d] Φθόῃ γοῦν Θεόπομπ.] Vide supra v. Θεόπομπος, ubi locum hunc Æliani multo auctiorem habes. KUST. φθόην E.

[e] μυόμενον] μυόμενόν τε V. μυόμενόν τι A.B. μυούμενον vel μυόμενον Portus. μυόμενον M. καὶ om. E. Tum λαβόμενος B. E.

ΦΘΟΙΣ, φθοΐδος. τὸ πλ.] Sic rectius mss. Paris. quam priores editt. quæ habent, Φθοῖς. τὸ πληθυντικὸν, &c. KUST. Delevi τὸ πληθυντικὸν, φθοῖς. ἔστι δὲ, cum A.B. V.

[f] Πέμματα, ἃ τοῖς Θ.] Vide supra v. Ἀνάστατοι. KUST.

[g] Καὶ τροχιὰν] Anthol. Pal. VI. 258.

[h] φθοΐδας] φθοΐδα A. cum Anthol. φθοΐδους V. Mox ταῦτα A.

[i] Ἀριστοφάνης] Plut. 677. Supra ἐφαρπάζοντα V.

ΦΘΟΝΟΣ: Πάθος λύπης ἐπὶ τ.] Hæc sumpta sunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. Topic. p. 76. sed ubi prima sic leguntur, Φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένῃ εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος, &c. KUST.

[k] οἱ γὰρ] εἰ γὰρ οἱ E. Mox ἐπιεικὴς ὁ φθονερὸς B.E.

[l] ἀνθρωπικὸν] ἀνθρωπίνης Meinek. ad Menand. p. 198.

[m] καταλάβοι] καταλάβῃ A.B.V.

[n] Καὶ ὁ ἔρως ταυτ.——ἐκφύσαντας αὐτά] Hæc et obscura E sunt et a loco hoc aliena: quorum proinde versionem consulto prætermisimus. KUST.

[o] περιτρέπων] περιτρέπει B.V. καλῶς V. et A. m. rec.

[p] εἰσὶ δὲ καὶ] εἰσὶ δὲ om. A.V.

[q] ξέσας γράμμα] Metri gratia scribendum est, γράμμα ξέσας: inverso scilicet ordine. KUST. Sic A.V.

[r] ἐν] ἂν B.

[s] Σοφοκλῆς] Aj. 154. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ φθόνος ἕρπει πρὸς τὸν εὖ ἔχοντα A.B.V.

[t] Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τ.] Hæc sunt verba Scholi-F astæ Sophocl. ad Aj. Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς Οὐκ ἂν ἁμάρτοι. KUST.

[u] κατὰ] τὰ κατὰ A.V. Schol.

[x] Πίνδαρος] Nem. Od. VIII. 36. KUST.

[y] λόγοι] λόγους V.

[z] Σφόδρα δὲ] Ex Diogen. Laërt. V. 76. HEMST.

[a] θανάτου] ἀθανάτου V.

ΦΘΟΝΩ] Om. V. φθονῶ σ. τ. δ. A. marg.

[b] Ζωὸν ἀτιμάσ.] In ms. A. [et V.] ante hos versus G additur, Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονεροὺς. KUST. Versus Demetrii poëtæ epici apud Diogen. Laërt. V. 85. HEMST.

[c] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν E.

[d] Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. Hist. Arc. c. 13. KUST.

[e] ἐγένετο] ἐγίνετο A.B.V. Mox τι A.B.V. pro τοι.

[f] χρηματισμοῦ] Portus legit χρηματιστοῦ: quod probo. KUST. Lex. Coisl. χρηματιστοῦ, a 2. m. χρηματισμοῦ. BAST.

ΦΛΑΚΚΟΣ] Deest art. A. et forte debet deleri, utpote H huc illatus ex p. 1149 A. Habet A. in marg. Φθορά etc. v. p. 968 A.

[g] κύριον] Statim delevi Ὁ Φλαμίνιος ὀχλικὸς καὶ δημαγωγὸς τέλειος· πρὸς ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής, cum A.V. quæ leguntur supra p. 912 B.

[h] Ἀριστοφάνης] Plut. 782. ὡς χαλεπὸν—τις εὖ addidi ex A.B.V.

> Ὡς χαλεποὶ εἰσιν οἱ φίλοι,
> οἱ φαινόμενοι παραχρῆμ' ἐὰν πράττῃ τις εὖ·
> νύττουσι [i]γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,
> ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὐνοιάν τινα.

Καὶ,

> [k]Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Φλαῦρον: Φαῦλον ἢ [l]κοῦφον κακόν. Διαφέρει [m]γὰρ φλαῦρον καὶ φαῦλον. Φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακόν· φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φλαῦρον: Φλύαρον, ἀηδὲς, δύσφημον, λυπηρόν. Παρὰ Ἀριστοφάνει·

> [n]Γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος [o]πέσῃ.

Τουτέστι, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

> [p]Εὐστόμει,
> καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς,
> καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας
> ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,
> οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Φλαυρότατον:

Πεύσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιῆς τὸ φλαυρότατον.

Παρὰ [q]Ἡροδότῳ. Τουτέστι, τὸ κακόν. Καὶ αὖθις·

> [r]Τὴν ἀλώπεχ', ὡς
> φλαύρως ἐκοινώνησεν [s]αἰετῷ ποτε.

Καὶ φλαυρουργὸς, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. [t]Σοφοκλῆς·

> Φλαυρουργοῦ τινος
> [[u]περὶ] τεχνήματ' ἀνδρός.

Φλεβάζοντες: Βρύοντες.

Φλέγμα: Οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς, (πρῶ- A τον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα,) τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. [x]Ἔστι γὰρ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. Ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὀξὺς [y]χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον· ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν: Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἑλκῶν τῶν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκρήσσειν.

Φλέγει: Ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. [z]Σοφοκλῆς·

> B Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει
> τε καὶ φλέγει.

Φλέγων: Ζωπυρῶν, ἀνεγείρων.

> [a]Ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

Φλέγων, Τραλλιανὸς, [b]ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν,) ἱστορικός. Ἔγραψεν [c]Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιϛ'· ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ· C τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η'· [d]Ἔκφρασιν Σικελίας, [e]Περὶ μακροβίων, [f]καὶ θαυμασίων, Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β', καὶ ἄλλα.

[g]Τούτου τοῦ [h]Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγοντος καὶ Δίωνος βρα- D χέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ [i]οἰκείου λόγου ποιησαμένων. Ἐπεὶ τῶν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἑλκόντων οὐδ' ὁτιοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικὼς, ὅνπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. Τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδοικότι ἔοικε, καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι.

---

[i] γὰρ καὶ φλῶσι] καὶ φιλῶσι A. γὰρ om. V.

[k] Οὐκ ἐς κόρακας] Aristoph. Pac. 499. Mox ἐρρήσετε A. ἀβρήσεται V. ἐρρύσετε E. Ceterum hic locus nihil ad Φλᾶν. Pertinet ad Βάλλ' ἐς κόρακας, quæ verba ante ὡς χαλεποὶ leguntur apud Plutum.

ΦΛΑΥΡΟΝ Ἀττικῶς, φαῦλον δὲ κοινῶς. κοῦφον] Φλαῦρον. Φαῦλον ἢ κοῦφον κακὸν A.B. Et sic fere Photius. Schol. Platon. p. 213. Φλαῦρον: κακὸν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ, Φλαῦρον μὲν τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. Ab Ἀττικῶς ad φλαῦρον καὶ om. V.

[l] κοῦφον, κακὸν] In ms. A. absque interpunctione legitur, κοῦφον κακόν: quod magis placet. Nam et paulo post dicitur τὸ φλαῦρον significare μικρὸν κακόν: quod idem plane est, ac κοῦφον κακόν. Huc accedit auctoritas Etymologi, qui v. φαῦλον ait, τὸ φλαῦρον notare μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν. KUST.

[m] δὲ ἴσμεν] γὰρ A. Photius.

ΦΛΑΥΡΟΝ: Φλύαρον, ἀηδ.] Ex Schol. Aristoph. Pac. 95. sed ubi pro ἀηδὲς legitur ἀναιδές. KUST. ἢ φλαῦρον A.V.

[n] Γέροντα δ' ὀρθ.] Sophocl. Œdip. Colon. 395.

[o] πέσοι] πέσῃ A.B.V.

[p] Εὐστόμει; καὶ μηδ.] Aristoph. Nub. 831.

[q] Ἡροδότῳ] I. 207.

[r] Τὴν ἀλώπεχ', ὡς φλ.] Ex Babrio. KUST. Immo ex Aristoph. Av. 653.

[s] αἰετῷ] αἰετὸς A.V. Tum πώποτε E.

[t] Σοφοκλῆς] In Philoct. 35. Post gl. seq. delevi ΦΛΕΒΟΤΟΜΕΙΝ: Ζήτει ἐν τῷ ΓΕΝΕΑ, cum A.V.

[u] περὶ τεχνήματ'] περι absque accentu A. παρατεχνήματ' V.

[x] Ἔστι δὲ] ἔστι γὰρ A.V.

[y] χυμὸς] χυμὸν A. Mox οὖν om. V.

ΦΛΕΓΜΑΙΝΟΥΣΑΝ ΠΟΛΙΝ] Locus est apud Platonem lib. II. de Republ. KUST. p. 372 E. Steph. 427 G. ed. Læm. Vid. Schol. p. 151.

E ΦΛΕΓΜΑΙΝΟΥΣΑΝ] τὴν γνώμην φλεγμ. in Ὑποθερμανθεῖσα. HEMST.

[z] Σοφοκλῆς] In Aj. 714.

ΦΛΕΓΩΝ] Paulus Apost. ad Rom. XVI. 14. meminit cujusdam Phlegontis. Eum in animo h. l. habuit Suidas. REINES. Alium esse Phlegontem cujus meminit S. Paulus recte statuit Fabricius B. G. IV. 15. T. III. p. 399. n. V. p. 255, ed. Harles.

[a] Ἄταν οὐραν.] Sophocl. Aj. 196.

[b] ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ K.] Hoc falsum esse ostendit F Vossius in opere de Hist. Gr. lib. II. c. 11. KUST. Vid. Casaubon. et Salmas. ad Æl. Spartian. c. 16.

[c] Ὀλυμπιάδας] De hoc opere vide Photium in Biblioth. Cod. 97. et (præter Vossium modo laudatum) Scaligerum ad Euseb. num. 2044. KUST.

[d] ἔκφρασιν] ἔκφρασις V.

[e] Περὶ μακροβίων] Libellus Phlegontis de Longævis hodie adhuc exstat, editus primum a Xylandro, et deinde a Meursio. KUST.

[f] καὶ θαυμασίων] Et hujus operis fragmentum ad æta- G tem nostram pervenit, editum a Meursio Lugd. Batav. A. 1620. KUST.

[g] Τούτου τοῦ Φλέγοντος, ὥς φησι Φιλοστ.] Locus hic Suidæ mutilus est et corruptus; in quo deest nomen scriptoris tertii, qui Phlegonti et Dioni opponatur. Is autem forte est Justus Tiberiensis, quem res Judaicas literis mandasse Suidas supra testatur. Hanc conjecturam si admiserimus, locus hic Suidæ sic restitui poterit: Περὶ τούτου τοῦ Φλέγοντος Φιλοστόργιος φησὶν, Ἰοῦστον τὰ κατὰ τοὺς H Ἰουδαίους συμπεσόντα, &c. Confer Jacobum Gothofredum in Dissertationibus ad Philostorg. p. 8. et 9. KUST. Ἰοῦστον pro ὅσον Valesius ad Philostorg. p. 552. qui mallet tamen Ἰώσηπον.

[h] Φλέγοντος] Φλέγοντος A.V. Φλέγοντος E. et sic mox.

[i] ἰδίου] οἰκείου A.B.V.E.

Φλεγραίας πεδίον: Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· A

Ἵνα τὸ πῦρ τοὺς Γηγενεῖς
ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

Φλεγύας: Ὁ ἀετός.

Φλεγυρά: Λαμπρὰ, φλέγουσα, λάμπουσα· ἢ θερμὴ, διὰ τοὺς ἄνθρακας. [k] Ἀριστοφάνης·

Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ [l] πυρὸς ἔχουσα μένος.

Φλεδονεία: Πόλις. [m] Καὶ φλεδόνος.

Φλέδων: B

[n] Τὸν [o] Ἀντισθένη τὸν φιλόσοφον ἐπιτιμῶν ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ [p] φλέδονα καλεῖ.

Φλέω: Φλέως λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνημονεύει καὶ [q] Θεόφραστος, παραδηλῶν, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη, ὡς τὸ βούτομον. Καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Πόθεν ἂν λάβοιμι [r] βύσμα τῷ πρωκτῷ φλέω;

Ἀριστοφάνης Βατράχοις· C

Ἠλάμεθα διὰ κυπείρου
καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
πολυκολύμβοισι μέλεσι.

Φλέσιον: Τόπος.

Φληναφᾷ: Φλυαρεῖ.

Φλήναφος: Μωρολόγος. Καὶ φληναφία, θηλυκόν.

Φλιά: Ὁ [s] παραστάτης τῆς θύρας.

Φλίει: Μιμητικῶς φωνεῖ.

Φλόγεα: Λαμπρά.

Φλογιστόν:

[t] Φλογιστὸν ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.

Περὶ τοῦ Ὀρέστου σώματος. Καὶ [u] φλόγειος.

Φλογμός: Καῦμα, [x] ἐκπυράκτωσις.

Φλόμος: [Βοτάνη.]

Φλόρος: Τὸ ὄρνεον, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Φλῶρος δὲ, ὄνομα [y] κύριον.

Φλωβός:

Φλωράστιον:

Φλωρέντεια: Πόλις. Φλωρέντιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φλοιός: Τὸ λέπος τοῦ δένδρου.

[z] Εἶχε δὲ ὁ [a] Κράντωρ ἀπολέκητον φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδῶν.

Φλοίσβου: Ταράχου.

Φλοῖσβος: Ἀπὸ τοῦ [b] φλείω, τὸ [c] ἀναβράζω, φλόβος, φλοῖβος, καὶ φλοῖσβος.

Φλύακες: [d] Σωτάδης ἔγραψε [e] Φλύακας, ἤτοι κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. Ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει [f] τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος: Φλήναφος, καὶ λῆρος, καὶ [g] μάταιος λόγος. Ἀριστοφάνης [h] Νεφέλαις·

Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶ φλύαρος.

D Καὶ αὖθις·

Μὴ γὰρ εἴσης ἀνάγκης, τί [i] δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ἀντιπαῖδα.

ΦΛΕΓΡΑΙΑΣ ΠΕΔΙΟΝ] Scribe Φλέγρας πεδίον. Et deinde, Ἀριστοφάνης· Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ Θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς Ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν. Locus autem Aristophanis exstat in Av. 825. KUST.

ΦΛΕΓΥΑΣ] Vid. Hesiod. S. Herc. 134. Statim delevi E ΦΛΕΓΥΑ: Πόλις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, Φλεγύας, Φλεγύου, cum A.B.V.E.

[k] Ἀριστοφάνης] Acharn. 665. ubi sic legitur: Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μένος. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[l] προσέχουσα] πυρὸς ἔχουσα B.

[m] Καὶ ΦΛΕΔΟΝΟΣ] Sic A.B.V.E. qui statim om. ΦΛΕΔΟΝΕΙΑ, καὶ ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλεδονεύω, φλεδονεία. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται. καὶ ΦΛΕΔΩΝ, ἡ φλυαρία.

[n] Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλ.] Hæc leguntur apud Laërtium F in Antisthene, sub finem. KUST. VI. 18.

[o] Ἀντισθένη] Ἀντισθένην A.

[p] φλέδονα] φλέδονα A.B.V.E.

ΦΛΕΩΝ: Φλέω. λοχμ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 246. sed ubi pro φλέων rectius legitur, φλέως. KUST. Φλέω: φλέως A.B.E.

[q] Θεόφραστος] Lib. IV. Histor. Plant. c. 11. ubi herba hæc vocatur φλεώς, cum acuto in ultima. KUST.

[r] τῷ πρωκτῷ βύσμα] βύσμα τῷ πρωκτῷ V.

ΦΛΗΝΑΦΕΙ] Mss. Paris. (et V.E.) φληναφᾷ. Et sic Hesychius. KUST. cum Photio. Vid. Aristoph. Nub. 1477.

[s] παραστάτης] Lege ὁ παραστὰς τῆς θύρας ex Hesychio, quem conferas. Exod. XII. 13. 3 Reg. VI. 30. et alibi sæpe. ERNEST.

ΦΛΙΕΙ] Φλιεῖ E. Vid. Dindorf. Fr. Aristoph. inc. CCXVI. p. 702.

ΦΛΟΓΙΣΤΟΝ caput gl. om. A.

[t] Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθ.] Sophocl. Electr. 58.

[u] ΦΛΟΓΕΙΟΣ] φλόγεος B.V.

[x] ἐκπυράκτωσις] Sic Lex. Seg. cum Suidæ libris. ἐκ πυρακτώσεως Photius.

ΦΛΟΜΟΣ] Vide paulo post v. Φλόμος. KUST.

ib. Φλόμος A.B.E.M. Etymol. M. p. 796, 28. Tum βοτάνη om. A.B. Photius: Φλόμος: λοχμῶδες φυτὸν, ᾧ ἀντ' ἐλλυχνίου ἐχρῶντο.

[y] κύριον] Delevi διὰ τοῦ ω μεγάλου cum A.V.

ΦΛΩΒΟΣ] An corrupte pro φλῶμος? Sic puto. KUST. E Statim delevi ΦΛΩΜΟΣ: Βοτάνη, ᾗ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. Αἰλιανός· Ἐμβαλὼν [illegible] εἰς τὴν λίμνην φλόμου φύλλα, ὁ κόμψα, ἀπώλεσε τοὺς γερίνους, cum A.B.V.E. Æliani locus est De Anim. I. 58. Notat Kusterus: "Glossæ Græco Latinæ: Θρυαλλὶς flumus."

ΦΛΩΡΕΝΤΕΙΑ] Φλωρέντια Boissonad. Herodian. p. 146. Statim delevi ΦΛΟΙΔΟΥΜΕΝΟΣ: Καιόμενος, βρασσόμενος, cum A.B.V.E.

[z] Εἶχε δὲ ὁ Κρ.] Laërtius in Crantore, num. 27. Τραγῳδὸν γοῦν ἀπολέκητον εἶπεν ἔχειν φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστήν. Hinc apparet, aliud egisse Suidam, cum locum hunc excerF peret. Non enim Laërtius ait, Crantorem impolitam vocem habuisse, sed Crantorem de tragœdis dixisse, vocem illorum impolitam esse. KUST. Laërtii locum apposuerat Reinesius, Suidam notans de ipso Crantore perperam dixisse, quod Laërtius de tragœdo quodam dixerat. Addit idem Plutarch. de Garrul. p. 510 F. Ὁ Λακωνικὸς λόγος οὐκ ἔχει φλοιὸν, ἀλλ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἀφαιρέσει τοῦ περιττοῦ διανέμενος στομοῦται. cf. Etymol.

ib. S. εἶπε δὲ vel ἔλεγε δὲ, vel f. εἶπε δ' ἔχειν ὁ Κ. TOUP. G εἶπε legit Kuhn. ad Diogen. Laërt. IV. 27. quæ emendatio Suidam erroris absolvit. HEMST. εἶπε item Menag.

[a] Κράντωρ] Κράντ' V.

[b] φλείω] φλέω V.

[c] ἀναβράζω γίνεται] ἀναπράζω sine γίνεται A.V. Adjeci φλοῖβος cum A.B. λοῖβος V. Tum βλοῖσβος V.

[d] Σωτάδης ἔγραψε Φλ.] Vide Nos supra ad v. Σωτάδης. KUST.

H [e] Φλύακας] De hac voce vide quæ notavimus supra ad v. Ῥίνθων. KUST. Φλύακας V. Vid. Salmas. ad Solin. p. 76.

[f] τούτῳ om. B.E. Statim καὶ addunt A.V.

[g] μάταιος] καὶ μάταιος A.B.V. omisso καὶ ante Ἀριστοφ.

[h] Νεφέλαις] Ver. 364.

[i] δεῖ] δεῖν A.V.

Φατδοτμενος:

Προφήτης ἐγκάτοις φλυδούμενος.

[Ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος, καταπονούμενος. Καὶ [k] Λυκόφρων.]

Φατεία: Δῆμος τῆς Κεκροπίδος. Ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φατεῖν: Τὸ [l] ἀναζεῖν.

Φατκταιναι: Τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, τὰ γινόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

> Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας [m] ἔχω.

Φατκτίδες: Τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα· ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φόβας: Τὰς τρίχας.

> [n] Τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά: Ἡ περίφοβος.

> [o] Ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πάλλων.

Ἀντὶ τοῦ, ἐκπέπληγμαι.

Φοβερός: Ὁ φοβούμενος, παρὰ [p] Θουκυδίδῃ καὶ Φερεκράτει. Καὶ παρὰ Ἀρριανῷ·

> Οἱ δὲ φοβεροὶ [q] γινόμενοι, [r] ἔφευγον, [s] ἀπολιπόντες τὰς πύλας.

Καὶ αὖθις Ἀρριανός·

> Οἱ δὲ [t] ἐμβεβλημένων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι, ἄνευ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν ὠφελίμου, ἀπώλλυντο.

Φοβερὸς καὶ ὁ καταπληκτικός.

> Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ [u] φοβερὸς ὤν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυρρηνίαν.

Φοβεσιστράτη: Ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φόβη: Κόμη, θρίξ.

> [x] Ὅς τε φόβῃσι
> ξανθοτάταις ἐκόμα.

A **Φόβος:** Φυγὴ, καὶ [y] ἡ δειλία.

[z] Φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. Εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος [a] ἐμποιῶν· ὄκνος δὲ, [b] φόβος μελλούσης ἐνεργείας· αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας· ἔκπληξις δὲ, φόβος ἐκ φαντασίας [c] ἀσυνήθους πράγματος· θόρυβος δὲ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς· ἀγωνία δὲ, φόβος
B ἀδήλου πράγματος.

[d] Ἔστι δὲ [e] γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως, ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. Γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης, ἡ δὲ ὑπερβολὴ, διαφορά. Τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς [f] οἱ ἐκπεπληγμένοι· οἱ δὲ, μετρίως. Τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν, [g] ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι.

Φόβος: Παρ' Ὁμήρῳ, ἡ φυγή. [h] Ὅτε δὲ λέγει,
C „Ἀρχὴ σοφίας [i] φόβος Κυρίου·" διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. Εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς [k] ἡγεμονίας παραληφθῇ, φόβος Κυρίου, οὐχ ὁ παθητικὸς, ὁ δέει κολάσεων [m] προσγενόμενος, ([n] ἡ γὰρ [o] τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον,) ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν [p] εὐλάβεια. [q] Οὗτος γὰρ ὁ φόβος Κυρίου πάντα [r] ὑπερέβαλε.

D [**Φοβῶ:** Καὶ **φοβοῦμαι:** Αἰτιατικῇ.]

Φολεύς: Ὄνομα κύριον.

Φολίδες: Αἱ [s] λεπίδες. Καταχρηστικῶς δὲ, τὰ μικρὰ πτερά· τούτοις γὰρ [t] ἐοίκεσαν.

Φολιδωτόν: Λεπιδωτόν. Καὶ [u] **φολιδωτοὶ ἰχθύες** [Καὶ] [x] σαῦρος, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ χελώνη, καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. Ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι· ὁ

E

ΦΑΤΔΟΤΜΕΝΟΣ: Ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος, καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων] Φλυδούμενος: προφη' ἐγκα' φλυδούμενος A. προφήτης ἐγκάτοισι (ἐγκάτοις E.) φ. B.V.E. Sed E. tenet ἀντὶ τοῦ etc.

[k] Λυκόφρων] Ver. 35. Verum ibi leg. φλοιδούμενος, quemadmodum apud Suidam paulo ante. HEMST.

ΦΑΤΙΑ: Δῆμος τῆς Κεκρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur, Φλυεία. Sed verum populi hujus nomen
F fuisse Φλυά, monet Meursius in libello de Pop. Att. KUST. Φλύεια A.B.V.E. quibuscum mox omisi ὁ δημότης Φλυεύς.

[l] ἀναζεῖν] Delevi ἤγουν βράζειν cum A.B.V.

ΦΑΤΚΤΑΙΝΑΙ: Τὰ τῶν χ.] Ex Schol. Aristoph. Ran. 238. Φλύκταινα A.

[m] γ' ἔχω] γ' om. A.V.

ΦΑΤΚΤΙΣ] Ita Exodi IX. 9. 10. φλυκτίδες ἀναζέουσαι ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ubi videatur contextus. ERNEST. Φλυκ-
G τίδες A.V.E. non Φλυκτὶς φλυκτίδος. Tum τὰ V.

[n] Τεμοῦσα κρ.] Sophocl. Electr. 449.

[o] Ἐκτέταμαι φοβ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 153.

ΦΟΒΕΡΟΣ: Ὁ φοβ.] Confer Nostrum supra v. Πιθανός. KUST.

[p] Θουκυδίδῃ] Vid. II. 3.

[q] γινόμενοι] γενόμενοι A.B.V.E.

[r] ἔφυγον] ἔφευγον A.V.

[s] ἀπολιπόντες] ἀπολελοιπότες V.

[t] ἐμβεβλημένων] ἐμβλημένων V.

[u] φοβερὸς] καταπληκτικὸς A.V.E.

ΦΟΒΕΣΙΣΤΡΑΤΗ: Ἡ φοβ.] Ex Schol. Aristoph. Equit.
H 1174. Statim delevi ΦΟΒΕΣΤΡΑ: Ἡ ἄθλησις, cum A.B.V.E. Quæ leguntur apud Zonaram.

[x] Ὅς τις] ὅς τε A.V. Mox ἐκόμει B.E.

[y] ἡ δειλία] ἡ om. V. Sed agnoscit Schol. Ven. B. ad Il. ι'. 272. ubi hic et sequens articulus legitur.

[z] Φόβος δέ ἐστι προσδ.——φόβος ἀδήλου πράγματος] Hæc leguntur apud Laërtium in Zenone Citt. lib. VII. num. 112. KUST.

[a] ἐμποιῶν] ἐμποιοῦν A. Schol. Ven.

[b] φόβος om. A.

[c] ἀσυνήθους] καὶ ἀσυνήθους Schol. Ven.

[d] Ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασ.] Hæc sunt verba Alexandri Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 177. KUST. Paulisper in principio mutata.

[e] γένος] ὑπερβολὴ A. et ni fallor V. Schol. Ven.

[f] οἱ ἐκπεπληγμένοι] οἱ om. A.B.V.E.M. Schol. Ven.

[g] ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι] ἐστὶν om. A.V.

[h] Ὅτε δὲ λέγει] Explicatur locus Proverb. Salom. I. 7. cf. Suicerus in Thes. Eccles. ERNEST. λέγεται Schol. Ven. δὲ om. V. qui mox om. εἰ δὲ—παραληφθῇ.

[i] φόβος] φόβος δὲ V.

[k] ἡγεμονίας] ἡγεμονίας Schol. Ven. M.

[m] προσγενόμενος] προσγινόμενος Schol. Ven. A.B.V.

[n] ἡ γὰρ τελεία] 1 Joann. IV. 18.

[o] τελεία] τελε' V.

[p] εὐλάβεια] εὐλαβεια Schol. Ven.

[q] Οὗτος γὰρ ὁ] ὁ γὰρ V.

[r] ὑπερέβαλε] ὑπερέβαλλε A.

ΦΟΒΩ] Hæc om. V. habet A. in marg. Eunapium ap. Suid. v. Ἀνεῖχε citat Reinesius.

[s] λεπίδες] λεπίδες τοῦ ὄφεως Photius, Lex. Seg. Hesych. cf. Schol. Greg. Naz. Stelit. I. p. 35.

[t] ἐοίκεσι] ἐοίκεσαν A. Photius, Lex. Seg.

[u] ΦΟΛΙΔΩΤΟΙ ἸΧ.] Conf. Ælian. N. A. XI. 37. Mox καὶ om. A.

[x] σαῦρα] σαῦρος B.V. et E. suprasc. tum καὶ bis om.

δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς [y]χειμερίους ἡμέρας μ΄ A κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος· τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται, ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

Φολίς: [z]Τὸ τοῦ θώρακος. [a]**Φόλλις** δὲ, φόλλεως, ὁ ὀβολός.

Φολκός: [b]Στραβός.

Φόλος: Ὄνομα τόπου.

Φολοτία, Ἀντωνίου γυνή. Αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι B λαβοῦσα, πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσαι καὶ ἐμπτύσαι, τέλος δὲ τὸ [c]ἑαυτῆς διανοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν [d]ἐξελκύσαι, καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν κατακεντῆσαι· πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν, ἵν᾽, ὅθεν κατ᾽ αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο.

Φονᾶν: Ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. C

Ὁ δὲ πατὴρ πυνθάνεται ὅσα [e]ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν, καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

Φονή: Ὁ φόνος.

Φονῇσι: Τοῖς φόνοις.

Φονία ὁρμή: Καὶ **φόνιον αἷμα.** Καὶ **φόνιος,** ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φόνος: Ἡ [f]μέχρις ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ [g]τῷ D Ἀποστόλῳ.

Φόνος ἔρρευσεν: Αἷμα ἔρρευσε.

Φονῶντες:

[h]Οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο, φονῶντες.

Φονεῦσαι προῃρημένοι.

Φόνου πτερόν: Τὸν διὰ τῶν οἰστῶν, πτερόεντα, ἢ ταχύν. Βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φόξινος: Εἶδος ἰχθύος.

Φοξός: Ὀξυκέφαλος.

Φόωντα: Ψηλαφῶντα.

Φόως: [i]Ὅμηρος·

Ἤγαγε πρὸ φόωσδε.

Πρὸ τῆς τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. Περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει·

[j]Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος.

Ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. Ὡς τὸ,

[k]Φόως δ᾽ ἑτάροισιν ἔθηκεν,

ἄνδρα [l]βαλών.

Φορά: Ἡ [m]καθόλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ᾽ ἑαυτῆς στῆναι ὅταν [n]ἐθέλῃ.

Ὅτι [o]ὁ τῆς κατὰ [p]τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φορὰν, τὸ γένος [pp]ὑπὸ τῷ εἴδει [q]τίθησιν. Ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. Ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν αὐτὴν εἶπεν. Ἀλλὰ φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων τε [r]καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. [s]Τὸ δὲ ἀκουσίως, ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως. Εἰ οὖν τινά ἐστιν [t]ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. [u]Οὐ πᾶσα δὲ κατὰ τόπον κίνησις, φορά.

Καὶ αὖθις·

[x]Δυσχέρεια μὲν πολλὴ τοῖδε τοῦ φορήματος·
ὅμως δὲ τλῆθι. Τοῖσι γενναίοισί [y]τοι

---

[y] χειμερίους] χειμερίοις V. Mox κεκρυμμένος B.

[z] Τὸ τοῦ δέρατος] Henr. Stephanus in Thesauro Gr. E Ling. Tom. IV. p. 187. recte monuit scribendum hic esse, τὸ τοῦ θώρακος. Loricæ enim *squamas* etiam tribui vulgo constat. Portus legendum conjiciebat, τὸ τοῦ δέρματος: sed infeliciter. KUST. δέρατος TOUP. qui citat Procop. Arc. hist. p. 138. ὀβολοὺς εἰς φόλεις καλοῦσι. Dedi θώρακος cum A.V. Cum iisdem mox delevi ἀρσενικῶς, et πληθυντικῶς τοὺς φόλλεις.

ΦΟΛΛΙΣ] i. e. quatuor asses. Intellige vero asses non semuncia, ut ævo Plinii fuerunt, et post, sed duabus octavis unciæ æris constantes, unde Hes. Κοδράντης· τὸ F πᾶν ἢ τέταρτον τῆς φόλλεως. Cf. Gronov. de Pec. Vet. IV. p. 760. et c. 5. p. 795. REINES.

[b] Ὁ στραβός] ὁ om. A.V. Photius, Lex. Seg. Pertinet gl. ad Il. β΄. 217.

ΦΟΛΟΣ] Puto esse nomen Centauri. Apollod. II. 5. Steph. Byz. in Φολόη· πόλις Ἀρκαδίας, ἀπὸ Φόλου τοῦ Κενταύρου. REINES.

ΦΟΛΟΤΙΑ, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικ.] Hæc sunt verba Joannis Antiocheni, ut patet ex Excerptis a Valesio G editis, p. 798. ubi hæc ipsa αὐτολεξεὶ leguntur. KUST.

[c] ἑαυτῆς] αὐτῆς A. Mox ἀνοίξασα E.

[d] ἐξελκύσαι] ἐξεκκύσαι A.

ΦΟΝΑΝ] Vid. Κισθερίστα. Πεφυρμένος. TOUP. Adde Schol. Sophocl. Phil. 1209. Vide Valckenær. Adnot. Crit. Nov. Test. p. 348. qui hoc exemplum et alterum v. Φονῶντες Æliano tribuit.

[e] ἡ παῖς] ὁ παῖς V.

[f] μέχρι] μέχρις A.V.

[g] τῷ Ἀποστόλῳ] Pertinent hæc ad Rom. I. 29. sive Ga- H lat. V. 21. ERNEST.

ΦΟΝΩΝΤΕΣ] Vid. Κισθερίστα. TOUP. Φονῶντας A. V.E.

[h] Οἱ δὲ λεόντειον] Videtur esse Æliani. Legendum λεοντηδόν. VALCK. Hæc collocant A.V. post Φολκός: στραβός.

ΦΟΝΟΥ ΠΤΕΡΟΝ] Ex Zenob. VI. 31.

ΦΟΞΟΣ] Homerus Il. β΄. 219. KUST. Athen. XI. p. 480. Φοξαὶ ἦσαν αἱ Ἀργεῖαι κύλικες τὸ χεῖλος, ὡς Σιμωνίδης φησὶν ὁ Ἀμόργιος· Αὐτὴ [illegible] φοξίχειλος· ἡ εἰς ὀξὺ ἀνηγμένη.—τὸ γὰρ φοξὸν ἐπὶ τούτου τάττουσι. REINES. Delevi ὁ cum A.V. et Photio ante ὀξυκέφαλος.

ΦΟΩΝΤΑ] Pro ἀφόωντα, ut Portus etiam monuit. Homerus Il. ζ΄. 322. Καὶ ἀγκύλα τόξ᾽ ἀφόωντα. Scholiastes: Ἀφόωντα: ψηλαφῶντα, ἢ λαμπρύνοντα. KUST.

[i] Ὅμηρος] Il. ε΄. 188. ubi recte legitur, πρὸ φόωσδε. KUST. πρὸ V. pro πρός.

[j] Αἱ δὲ πετ.] Homerus Il. φ΄. 538. KUST. Hæc intelliges lecto Schol. Ven. ad eum locum.

[k] Φόως δ᾽] Il. ζ΄. 6.

[l] λαβών] Scribe βαλών. KUST. Sic A.V.

[m] καθόλου] κατὰ ὅλου A.B.M. Photii ms. Lex. Seg. ms. Etymol. Mag.

[n] θέλῃ] ἐθέλῃ A.B.V. Photius Lex. Seg.

[o] ὁ τῆς κατὰ τόπου——οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις φορά] Hæc sunt verba Alexandri Aphrodis. ad lib. IV. Topic. p. 162. KUST. τῷ τῆς M.

[p] τόπον] τοῦ τόπου V.

[pp] ὑπὸ] ἐν Alex.

[q] τίθεται] τίθησι A.B.V.E.

[r] καὶ] τε καὶ A.B.V.

[s] Τὸ δὲ ἀκουσίως—ἐκ τόπου om. A.V. Alexander: εἶτα [illegible] τὸ ἀκουσίως ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως μὲν κεῖται· οὐ μὴν καὶ ἀκουσίως. εἰ γὰρ τινά ἐστιν οὐχ ἑκουσίως κατὰ τόπον μεταβάλλοντα, ἔστι δέ τινα καὶ ἀκουσίως ταῦτα ποιοῦντα κατὰ τόπον μεταβάλλοντα ὡς τὰ βαδίζοντα etc.

[t] ἑκουσίως] οὐχ ἑκουσίως B.E.

[u] Οὐ πᾶσα δὲ ἡ] ἡ πᾶσα δὲ A. φορὰ οὐ πᾶσα δὲ V. omisso φορὰ infra. ἡ om. M.

[x] Δυσχέρεια μὲν π.] Sophocl. Philoct. 473. Δυσχέρεια μὲν, Ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος, &c. KUST.

[y] τοι] τε V.

τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν· καὶ τὸ χρηστὸν, εὐκλεές.
Σοὶ δ' ἐκλελοίπει τοῦτ' ἴσοιδος εἶ καλόν·
[z]δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλεῖστον εὐκλείας γέρας,
ἐὰν μόλω 'γὼ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.

Φιλοκτήτης φησί.

Φοράδην: [a]Ὁρμητικῶς φερόμενος.

[b]Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος, πρὸς τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα, καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους [c]κατέπληττε.

Φοράς: Ὁρμὰς, ἢ τύχας. Καὶ [d]φοράς, φοράδος, ἡ ἵππος, θηλυκῶς. B

Φορβάδων: Νεμάδων, βοσκομένων. Καὶ φορβάς, ἡ [e]πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. Παρὰ τὸ φέρβω.

Φορβαντεῖον: Ὑπερίδης ἐν τῷ [f]κατὰ Πατροκλέους.

Ὅτι τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ [g]Φόρβαντος, βασιλεύσαντος Κουρητῶν, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως C ἀναιρεθέντος. Ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας.

Φορβασία: Καπίστριον.

Φορβειάν: [i]Περιστόμιον, καπίστριον. Παρὰ τὸ φέρειν βίᾳ. Καὶ φορβειά, ἡ τροφή. Καὶ [k]φορβή, ὁμοίως. Φορβειὰ [l]δὲ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

Φόρβιον: Τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα [m]μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. Ἀριστοφάνης· D

Πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

Φορέουσι: Φέρουσι.

Φορεῖον:

A Πλέγμα πηξάμενοι ἐκ λύγων, φορεῖον τύπῳ γυναικείου, [n]δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.

Φορεῖται: Περιφέρεται.

Φορῆες: Οἱ φέροντες.

Φορήσω τὸ ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί: Ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν. Τουτέστιν, ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. Οὗτοι γὰρ ἀπὸ τῶν [o]μυρσίνων B κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορητή: Βαστακτή.

[p]Τοὺς δὲ περισυλῶν καὶ δημεύων, φορητὸς [q]οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἦν.

Φορητόν: Καρτερικόν.

[r]Ἡ τις δεινὸν ἡγησαμένη καὶ φορητὸν ἥκιστα, [s]ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.

Φορητῶς: Μεγάλως.

Φορίαια:

Φορίνη: Ἀντιφῶν φησιν. C

Ὅτι ἐπ' ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

Φόρκης:

Φόρκυν: Ὄνομα. [t]Λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

Φορμάρια: Παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

Φορμηδόν: Ψιαθηδόν. [u]Φορμὸς γὰρ ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα.

Φορμηδόν: [x]Θουκυδίδης· D

Ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν [y]ἑκατέρωθεν φορμηδὸν, [z]ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα.

Καὶ αὖθις·

[a]Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας [b]ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

---

[z] Δράσαντι—φησι.] Hæc addunt A.V.

[a] ἐφ' ἑτέρων βασταζόμενος] ὁρμητικῶς φερόμενος A.V. Photius, Lex. Seg. Φοράδην—βασταζόμενος om. E.M.

[b] Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφ.] Hæc sunt verba Agathiæ lib. II. p. 60. ubi de Mermeroe duce Persarum verba fiunt. Qui autem ipsum Agathiam inspicere voluerit, videbit locum hunc a Suida nonnihil interpolatum esse. Confer etiam supra v. Γηραιός: ubi idem fragmentum legitur. KUST.

[c] κατέπληττε] Hic inserunt edd. vett. καὶ φοράδην, ἐφ' ἑτέρων βασταζόμενος.

[d] ΦΟΡΑΣ] Imo φορβάς. Vide vocem sequentem. KUST.

ib. Hanc vocem corruptam esse putat Kusterus, et legendum, φορβάς. Sed fallitur vir doctissimus. Utraque vox proba est. Hesych. Φοράδες, αἱ θήλειαι ἵπποι. Artemidor. lib. IV. p. 233. Καὶ ἵπποι ΦΟΡΒΑΔΕΣ ΚΑΙ ΦΟΡΑΔΕΣ. TOUP.

[e] πολλοῖς] πολλῆς V.

ΦΟΡΒΑΝΤΕΙΟΝ: Ὑπερ.] Ex Harpocratione. KUST.

[f] κατὰ Πατροκλέους] κατὰ om. A.V.

[g] Φόρβαντος] τοῦ Φόρβαντος V. Φορβάντου E.

[h] Φόρβας] Delevi statim ὁ καὶ Φόρβαντος cum A.B. Harpocr. Phot.

ΦΟΡΒΑΣΙΑ] Φορβαία V. Φορβαία A. sine exp.

ΦΟΡΒΕΙΑΝ] Sic optimus ms. A. At mss. B. et C. itemque priores editt. φορβιάν, per ι in syllaba penultima. KUST.

[i] Περιστόμιον] περὶ τὸ στόμιον A.

[k] ΦΟΡΒΗ] Φορβῇ V.

[l] δὲ καὶ] καὶ om. A.V.E.

ΦΟΡΒΙΟΝ: Τὸ περικείμενον τῷ στόμ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 862. Confer omnino Salmasium ad Solinum, p. 585. edit. Ultraj. KUST. Φόρβιον—περικείμενον V.

[m] μὴ σχισθῇ] μὴ om. V. Mox αὖ V. Post hunc art. delevi ΦΟΡΒΙΟΝ: Εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε καὶ ῥυπτικῆς E καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λειούμενα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ σπέρμα, καὶ σκώληκας ἐξάγει, cum A.B.V.E. Quæ Pauli Æginetæ sunt VII. p. 257.

ΦΟΡΕΟΥΣΙ] Vid. Il. α'. 238. et al.

[n] δέρμασι βοείοις] Quint. Curt. V. 12. de Dario. φορεῖον ἀργυρόπουν Athen. V. p. 212. B.C. TOUP.

ΦΟΡΗΕΣ] Il. σ'. 566.

ΦΟΡΗΣΩ ΤΟ ΞΙΦΟΣ Τ.] Aristoph. Lysistr. 633. Confer Nostrum supra v. Ἀγοράσω, et v. Ἐν μύρτου κλαδί. KUST.

F [o] μυρσίνων] τῶν μ. A.

ΦΟΡΗΤΟΣ: Βαστακτός] Φορητή: βαστακτὴ A.B.V. Photius.

[p] Τοὺς δὲ περισυλῶν] Hic locus auctior legitur supra v. Πυθαγόρας Ἐφέσιος. Est autem Æliani, cujus fragmenta passim laudat noster lexicographus. Quod ex stilo manifestum est. TOUP. Et Æliano tribuit Valckenaerius.

[q] οὐδαμῶς] οὐδαμὰ A.V.

[r] Ἡ τις δεινὸν] Et hoc Æliani.

G [s] ξιφιδίῳ] ξιφειδίῳ A.V.E.

ΦΟΡΙΝΗ, Ἀντ.] Ex Harpocratione. KUST.

ΦΟΡΚΗΣ] Φόρκυς A.

[t] Λιμὴν] Od. α'. 96.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ] Vide Valesium ad Amm. Marc. p. 5. et Dufrenium in Gloss. Græco. KUST.

[u] ΦΟΡΜΟΣ] φορμὸς γὰρ A.V. Tum ἐναλλὰξ—Θουκυδίδης om. A.

[x] Θουκυδίδης] Lib. II. c. 75. KUST.

H [y] ἑκατέρωθεν] ἑκατέρωθεν δὲ V.

[z] ἀντὶ] ἀντὶ τοῦ B.E. ἀντιτοίχων V. Mox τυχόντες E. pro τιθέντες.

[a] Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκ.] Hæc sunt verba ejusdem Thucydidis, lib. IV. c. 48. KUST.

ib. Huc respexit Aristides vol. II. p. 312. Οὓς οὐδὲν δεῖ κατ' ὄνομα ἐξετάζειν, ἀλλὰ ΦΟΡΜΗΔΟΝ ἘΦ' ἉΜΑΞΩΝ

Φόρμιγξ: Κιθάρα. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[c]Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ.

Φορμίων: Περὶ τούτου καὶ [d]Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς. [e]Ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. Δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν, τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν [f]πρῶτος A καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. Ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν Σπάρτην, [g]καταβάντα ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος· [h]δειπνήσαντα δὲ ἤρετο, ἐφ' ὅ τι [i]ἥκει. Ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. Ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. Ἀλλὰ

B

ἘΚΦΕΡΕΙΝ, ὭΣΠΕΡ ΤΟΥΣ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ ΝΕΚΡΟΥΣ. De verbis φορμὸς et φορμηδὸν consulendi Græci magistri ad Thucydidem II. 75. et IV. 48. qui rem pro modulo suo explicabunt. Sed omnes fallunt et falluntur. Nimirum quidquid ex tegete fit, φορμὸν vocant Græci. Hinc nunc pro *corbe*, nunc pro *funiculo* vox usurpatur. Pro *corbe* usurpat vocem Polyænus in Strat. lib. III. 10. p. 286. edit. Maasvicii: Τιμόθεος ἐπολιόρκει Τορώνην· οἱ μὲν Τορωναῖοι μεγάλα ὕψη ἀντανέστησαν, ΦΟΡΜΩΝ ψάμμου πληρουμένων· ὁ δὲ Τιμόθεος μηχανήμασι μακροτέροις ἐξ ἱστῶν δοκίδας περιθείς, καὶ δρέπανα ἐπὶ τὰ ἄκρα τοῦ ἱστοῦ ἐμβαλών, ταῖς C ἀκίσιν τὰς διφθέρας διερρήγνυεν· τοῖς δὲ δρεπάνοις ἀπέτεμνε τοὺς ΦΟΡΜΟΥΣ, ὥστε ῥεῖν τὴν ἄμμον. Pro *funiculo* apud Aristoph. Thesmoph. 1016. Περ' ἐγὼ ξενίσγει ΠΟΡΜΟΣ, ἵνα συλλάξῃ σε. *Age afferam restem, ut cinciam te.* Ita interpretandus est iste versiculus, qui barbarus et Scythicus: quod ex sensu loci patet. Ut Andromeda ad rupem, sic Mnesilochus ad columnam alligatus. Sed hæc non intellexerunt viri docti. Atque hinc explicandus Laërtius in Speusippo: D Καὶ πρῶτος εὗρεν ᾧ ΤΑ ΦΟΡΜΙΑ τῶν φρυγάνων εὔογκα ποιοῦσι. Quem locum parum perspectum habuerunt viri eruditissimi. Τὰ φορμία τῶν φρυγάνων sunt, *fasciculi lignorum in usum foci. Faggots.* Hinc Protagoras φορμοφόρος sive ξυλοφόρος dictus. Laërtius in Protagora: Καὶ πρῶτος τὴν καλουμένην τύλην, ἐφ' ἧς τὰ φορτία βαστάζουσιν, εὗρεν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ παιδείας. ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΣ γὰρ ἦν, ὡς καὶ Ἐπίκουρός που φησί. Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρθη πρὸς Δημόκριτον, ξύλα δεδεκὼς ὀφθείς. Quæ nemo interpretum intellexit. Græca non uno E loco corrupta sunt, atque ita refingenda: Καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἤρθη πρὸς Δημόκριτον, ξύλα ΣΥΝΔΕΔΕΚΩΣ ὀφθείς. *Atque ita a Democrito evectus est, ob perspectam in lignis componendis et colligandis solertiam.* Suidas: Ἤρθη, ὑψώθη. Nimirum Protagoras ex bajulo philosophus factus est. Hæc mens Laërtii est. Rem omnem narrat Gellius V. 3. et deinde Athenæus lib. VIII. p. 354. cujus verba adponam: Ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ ὁ Ἐπίκουρος καὶ Πρωταγόραν φησὶ τὸν σοφιστὴν ἐκ ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΥ καὶ ξυλοφόρου πρῶτον μὲν γενέσθαι γραφέα Δημοκρίτου, θαυμασθέντα δὲ F ὑπ' ἐκείνου ἐπὶ ξύλων τινῶν ἰδίᾳ συνθέσει, ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἀναληφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. *In eadem epistola Epicurus scribit, Protagoram sophistam ex bajulo amanuensem primum fuisse Democriti, cum ejus solertiam in positura juncturaque lignorum admiratus est philosophus, hisque initiis in ejus familiaritatem admissum.* Quem locum minus recte accepit magnus Casaubonus. Hesychius: Περισχαδόν: Τὸν ἐπικρινόμενον τὸν Περσέα, ὡς στοιχὸν καὶ ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΝ. Ita legendus iste locus. Atque hinc vi- G dens quænam sint εὔογκα φορμία apud Laërtium in Speusippo: de quibus supra. Interpretes de *canculis majusculis* intelligunt: in quo falsi et futiles sunt. Εὔογκα φορμία sunt *fasciculi ita constructi et constricti, ut haud incommode portari queant.* Recte Suidas: Εὔογκον, εὐβάστακτον. Nos Angli; *Well bound. Well put together.* Quod ΦΟΡΜΗΔΟΝ vocant Græci. Quæ vox usurpatur de iis, quæ vel *colligantur* vel *concervantur.* Quo sensu accipiendus Thucydides, et qui Thucydidem imitatur Procopius in Gotthicis lib. IV. p. 357. Οἱ δὲ H συχνοὶ ἐς ταὐτὸ συνιόντες πρὸς ἀλλήλους ξυνεποδίζοντο. Εἴκασεν ἄν τις ΦΟΡΜΗΔΟΝ αὐτοῖς τὰ τῶν πλοίων ἴκρια ξυγκεῖσθαι. Eleganter Philo Judæus in Flacco p. 530. Παντευχίαι ΣΩΡΗΔΟΝ προσεκομίζοντο——συνδεδεμένων δοράτων ΦΟΡΜΗΔΟΝ—ἀμφιμάσχαλοι μεστὰς πανοπλιῶν ΣΤΟΙΧΗΔΟΝ. Quo referendus videtur Apuleius Met. IV. p. 146. *Estur ac potatur incondite; pulmentis* ACERVATIM, *panibus* AGGERATIM, *poculis* AGMINATIM *ingestis.* Quæ plane gemella sunt. Notandum autem illud Philonis, συνδεδεμένων δοράτων φορμηδόν. *Bound in bundles.* Atque hinc quodammodo intelligendus Demosthenes apud Æschinem contra Ctesiph. p. 429. edit. Taylor. quem interpretes susque deque habuerunt: Ὑποτέτμηται τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων, ΦΟΡΜΟΡΡΑΦΟΥΜΕΘΑ ἐπὶ τὰ στενά, τινὲς πρῶτον ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι. Est locus insignis, C quem laudavit, sed corruptum itidem laudavit Dionysius Halicar. in libello Περὶ Δημοσθένους δεινότητος p. 320. ubi non male legitur, τὰ νεῦρα τοῦ δήμου. Sed recte illud et solenniter, τὰ νεῦρα τῶν πραγμάτων. *The sinews of war.* Laërtius in Bion. Τὸν πλοῦτον ἔλεγεν εἶναι ΝΕΥΡΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ. Plutarch. in Cleomene: Ἀλλ' ὁ πρῶτος τὰ χρήματα ΝΕΥΡΑ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ προσειπών, εἰς τὰ τοῦ πολέμου τὰ μάλιστα βλέψας τοῦτο εἰπεῖν ἔοικε. Legendum tamen apud Dionys. Halicar. Τὰ νεῦρα τοῦ ΠΟΛΕΜΟΥ. D Libanius vol. II. Orat. XIV. p. 428. Δεῖ δέ, ὦ βασιλεῦ, μὴ λίαν τῶν λίαν πεινώντων ἐπιμελεῖσθαι, πλέον τῶν ΝΕΥΡΩΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ποιούμενον πρόνοιαν. Schol. ad Pindar. Olymp. I. 4. p. 2. ΝΕΥΡΑ ΓΑΡ ΠΟΛΕΜΟΥ Ὁ ΧΡΥΣΟΣ. Quo respexit Suidas ad v. Μεγάνωρος. Hac occasione corrigendus Laërtius in Socrat. p. 38. Ἐστρατεύσατο δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν διὰ θαλάττης· πεζῇ γὰρ οὐκ ἐνῆν, ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΩΛΥΟΝΤΟΣ. Ubi Menagius legendum censet vel τοῦ πολεμίου, vel τοῦ Καλλίου, qui dux Atheniensium fuit eo in bello. Bryan. in Plutarch. Alcibiad. p. 12. E corrigit, πολεμάρχου. Sed utrumque fefellit vera lectio. Scribendum, ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΚΕΛΕΥΟΝΤΟΣ. Est autem Φορμορραφεῖν, φορμοῖς sive φορμηδὸν *constringere*; ut Νευρορραφεῖν, νεύροις *constringere.* Quo verbo utitur Dionysius Alexandrinus apud Euseb. Præp. lib. XIV. p. 779. Συνεδέθη νευρορραφουμένη. *Nervis colligata est.* Atque hoc omnino verum. Hesychius paulo aliter accepit. Sed nobis nostra unice placent. Quæ sequuntur apud Æschinem conclamata sunt. Nos veram lectionem extra omnem controversiam restituimus: Τινὲς ΤΗΝ ΓΛΩΤ- F ΤΑΝ ὥσπερ τὰς βελόνας διείρουσι. Quibus indicat rhetor omnia sibi impedita esse et in angustias coacta, poplites succisos, manus constrictas, linguæ denique usum et potestatem præreptam. Ad hunc morem respexit Fulvia apud Dion. Cass. lib. XLVII. p. 496. Ἡ δὲ δὴ Φουλουία ἔς τε τὰς χεῖρας αὐτήν, πρὶν ἀποκομισθῆναι, ἐδέξατο, καὶ ἐμπικραινομένη οἱ καὶ ἐμπτύσασα, ἐπί τε τὰ γόνατα ἐπέθηκε, καὶ τὸ στόμα αὐτῆς διοίξασα, ΤΗΝ ΤΕ ΓΛΩΣΣΑΝ ἐξείλκυσε, καὶ ΤΑΙΣ ΒΕΛΟΝΑΙΣ, αἷς ἐς τὴν κεφαλὴν ἐχρῆτο, ΚΑΤΕΚΕΝΤΗΣΕ. Hieronymus adversus Rufinum: G *Fecerunt hoc et Fulvia in Ciceronem, et Herodias in Joannem, quia veritatem non poterant audire, et* LINGUAM *veriloquam* ACU *discriminali confodiebant.* TOUP.

[b] ἐπιβαλόντες] ἐπιβάλλοντες V. Mox ἀνάγαγον E.

[c] Ἁ φόρμιγξ] Anthol. Pal. VI. 118. δίκτυα om. A. Mox Φοίβου E.

[d] ὁ Θεόπομπος] ὁ om. A.V. Post Φιλιππικοῖς A.B.V. om. φησιν.

[e] Ἦν δὲ Κροτωνιάτης] Hæc Æliano tribuit Valckena- H rius.

[f] πρῶτος] πρῶτον A.B.V.E.

[g] καταβάντα αὐτὸν] αὐτὸν om. A.B. καταβ. αὐτὸν ἀπὸ τ. καλέσειεν, ἐκάλεσεν V.

[h] δειπνήσαντα] δειπνήσαντος A. δειπνήσαντες B.V.

[i] ἥκει] ἥκοι A.B.V.

καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ [k]Διόσκουροι πρὸς Βάττον ἐς Κυρήνην· καὶ ἀνίστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν.

Καὶ παροιμία· [l]Φορμίωνος [m]στιβάς. Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. [n]Καὶ ἐν τοῖς ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος. Φιλοπόλεμος γὰρ, καὶ αὐστηρός. Στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται [o]χαμαικοιτοῦσιν. Ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. B Λιτὸς δὲ ἦν, καὶ [p]στρατιωτικός. Οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. Καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις·

Ὡς οὐκ ἔτ' ἂν φάγοιμι, στιβάδας [q]ἐξ ὅτου φύγω.

Φορμίσιος:

[r]Ἀναβαλλομένη [s]δείξεις τὸν Φορμίσιον.

Καὶ οὗτος δασὺς ἦν. Αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. C

Φορμίσιος καὶ Μεγαίνετος: Ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς [t]στρατηγιῶν. [u]Ἀριστοφάνης·

Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης.

Ὀνόματα δούλων.

Φορμίσκοι: Καλαθίσκοι.

Φορμός: Προκάλυμμα· ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεσαν αἱ [x]ἰσχάδες κομίζεσθαι. D Καὶ φορμοκοιτῶ, [y]ἐν ψιαθίῳ κοιμῶμαι. Φορμὸς οὖν, A πλέγμα, ὡς κόφινος. Φησὶν [z]Ἡρόδοτος.

Φόρμος, Συρακούσιος, κωμικὸς, [za]σύγχρονος [a]Ἐπιχάρμῳ, [b]οἰκεῖος δὲ Γέλωνι, τῷ [c]τυράννῳ Σικελίας, καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. Ἔγραψε δράματα ζ, ἅ ἐστι [d]ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνους, [e]Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, [f]Περσεύς. Ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει, καὶ σκηνῇ δερμάτων [g]φοινικῶν. Μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου B δράματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, [h]Ἀταλάντης.

Φορμοφόρος:

[i]Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

Φορολόγος: Ἀπαιτητὴς [k]δημοσίων. Φόρος γὰρ, ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

Φορολόγος: Ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων· οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

C Φόρος: [l]Παρ' Ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος: [m]Ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον.

Ὅτι [n]κάτωθεν τοῦ φόρου [o]κεχωσμένοι ὑπάρχουσι δύο [p]σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν, καὶ [q]βικίον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστὸς, καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικὰ, [r]τεθέντα μὲν παρὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, [s]ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου.

D Φορὸς δὲ, ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος.

[t]Τοῖς ἐναντίοις ἐρῶν [u]φορὸν ἄνεμον καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα,

[k] Διόσκουροι] Διόσκοροι V.E.

[l] ΦΟΡΜΙΩΝΟΣ ΣΤΙΒΑΣ] Aristoph. Pac. 347. Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων. KUST.

[m] ΣΤΙΒΑΣ] στειβὰς B. Infra στειβάδας B.E.

[n] Καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φ.] Portus male: *Et inter Tribunos militares laboriosus fuisse videtur.* Verte: *Et in Taxiarchis fabula inducitur* etc. *Taxiarchæ* autem erat fabula Dionysii Comici; itemque Eupolidis. Sed hic intelligitur fabula Dionysii: ut ex sequentibus patet. KUST. Aliter scripsisset Kusterus, si Scholiasten Aristophanis integriorem, qualem e ms. edidit Bekkerus, manibus versare ei contigisset.

[o] χαμαικοιτοῦσιν] χαμαικοιτῶσιν A.V.

[p] στρατιωτικός] Schol. Aristoph. Pac. apud Bekkerum: στρατιωτικός· διὸ καὶ στιβάδας εἶπε Φορμίωνος· οἱ γὰρ τὰ πολεμικὰ ἐξασκησάμενοι ὑπὸ γυμνασίου καὶ πόνου εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις παρ' Εὐπόλιδι "μανθάνω "παρὰ τῷ Φορμίωνι τοὺς τῶν στρατηγῶν καὶ πολέμου νόμους" φησίν, "ὡς οὐκέτ' ἂν φύγοιμι στιβάδος ἐξ ὅτου φάγω." Neque hæc satis videntur integra.

[q] ἐξ ὅτου] ἐξ ὅσου A.

ΦΟΡΜΙΣΙΟΣ] De Phormisio et Epicrate vid. Athen. VI. p. 229. et supra in Ἐπικράτης. REINES.

[r] Ἀναβαλλομ.] Aristoph. Eccles. 97.

[s] δείξεις] δείξοι A.V. δείξειν B.E.M.

[t] στρατηγὸς] στρατηγιῶν A.B.V.

[u] Ἀριστοφάνης] Ran. 996. Vide etiam supra v. Μεγαίνετος. KUST.

ΦΟΡΜΙΣΚΟΙ] Ex Timæo p. 272. ubi vid. Ruhnkenius.

[x] ἰσχάδες] αἱ ἰσχάδες A.

[y] τὸ ἐν ψιάθῳ] ἐν ψιαθίῳ A.V. τὸ om. A.

[z] Ἡρόδοτος] Gl. III. 98.

[za] σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ] Vid. supra p. 1415 A.

[a] Ἐπιχάρμῳ] Ἐπιχάρμου E.

[b] οἰκεῖος] οἰκεῖος δὲ A.V.

[c] Σικελίας τυράννῳ] τυράννῳ Σικελίας A.E.

[d] ταῦτα] ἅ ἐστι ταῦτα A.B.V. ζ om. E.

[e] Ἀλκυόνες] Athen. XIV. p. 619. allegat Epicharmum ἐν Ἀλκυόνι. REINES.

[f] Περσεύς] ἢ Περσεύς A.

[g] φοινίκων] Potius φοινικῶν. A φοινικοῖς. KUST. Sic A.V.

[h] Ἀταλάντης] Athen. XIV. p. 652. Etiam Atalanta scripserunt Philetærus Athen. X. p. 416. et Epicharmus XIV. p. 618. et Etymol. ad Ὀρίγανον. Hesych. sine nomine citat, ὁ τὰς Ἀταλάντας ποιήσας. Aristoteli in Poët. c. 5. dic. Φόρμις. Leo Allat. de patria Homeri c. 15. p. 246. citat locum e Themist. Or. XIX. περὶ τοῦ μηδὲν τοῖς τόποις, ἀλλὰ τοῖς ἀνδράσι προσέχειν. ubi occurrit Ἐπίχαρμος καὶ Ἄμορφος, sed leg. ὁ Φόρμος. Hujus nomen corrupit etiam Fax. dec. pr. c. 6. et nominat Photinum. REINES.

ΦΟΡΜΟΦΟΡΟΣ cap. gl. om. A.E.M.

[i] Φορμοφόρος ἦν Πρωτ.] Vide Nos supra ad v. Κοτύλη. KUST.

[k] δημόσιος] Ms. A. [et V.] melius, δημοσίων. KUST. Et sic Lex. Seg.

[l] Παρ' Ἀθηναίοις] ὑπὸ Ἀθηναίων A.B.

ΦΟΡΟΛΟΓΟΣ: Ὁ τὰς] Polychronius in c. 3. Job. REINES.

[m] τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια] ὁ τόπος, τὸ πωλητήριον A.V.

[n] κάτωθεν τοῦ φόρου —— ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου] Hæc leguntur etiam apud Codinum de Orig. CPolit. p. 17. KUST.

[o] κεχωσμένοι] κατεχωσμένοι V. Tum ὑπάρχουσι A.V. pro ὑπῆρχον.

[p] σταυροὶ] Editt. Basil. et Genev. male, στρατηγοί. At editt. Mediol. et Aldina, itemque mss. στροί: quæ est abbreviatio vocis σταυροί. KUST.

[q] βίκιον] βήκιον A. βίκιον E.

[r] τεθέντα] κατέθετο V.

[s] ἀσφαλισθέντα] Sic habent 3 mss. Paris. itemque Codinus loco laudato: quæ procul dubio vera lectio est. Priores vero editt. [et E.] corrupte habent, ἀφανισθέντα: qua lectione deceptus Casaubonus, monumenta sacra supra memorata a Theodosio e medio sublata et deleta esse contra Baronium contendit, Exercit. XIV. c. 16. KUST.

[t] Τοῖς ἐναντίοις ἐρ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. I. c. 60. KUST.

[u] ἄνεμον φορὸν] φορὸν ἄνεμον A.E. φορὸν om. M.

σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἀνέμων κοίλης καὶ τραχείας [x]οὔσης A τῆς θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

Φορᾶ: Αἰτιατικῇ.

Φορωνεύς: Ὄνομα. Καὶ **Φόρωνος**, ὄνομα κύριον.

Φορτία: Τὰ ἀγώγιμα.

[y]Καὶ τούτων ἅπαντα ὅσα ἐπεφέροντο φορτία ἀράμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. Εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες, τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον. B

Φορτίς: Ἡ ἀγώγιμος, ἡ [z]πεφορτισμένη.

Φορτικῶς: Ἐπαχθῶς, ἐπιπλάστως.

Φόρτος: Ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης [a]Πλούτῳ·

Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.

Τουτέστι, τὴν χλεύην.

Φορύνω: Μολύνω.

Φορύξαντες: [b]Πλύναντες.

Φορυτός: [c]Ἀριστοφάνης· C

Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν [d]ἐνδήσας φέρω.

Τουτέστι, φρύγανον, σχοινίον, δέσμην χόρτου συρφετώδους. Καὶ **φορυτῷ**, φρυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ, συρφετώδει, χορτώδει.

[e]Σὺν δ' ἀμυδὶς φορυτόν τε, καὶ ἴπνια [f]λύματ' ἀείρας.

Διὰ τοῦ ὀ μικροῦ. Ἡ, ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν· ἢ ἡ [g]ἐκ φρυγάνων στρωμνή. D [h]Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτὸν, [i]ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω
ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.

Οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.

Φοσσάτον: Τὸ στρατόπεδον.

Φόσιρις: Ὄνομα κύριον.

Φουάλικλον: Εἶδος παιδιᾶς.

Φούριος Κάμιλλος, δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει [k]φθόνῳ. Αἰτίαν γὰρ δὴ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἵστορας, ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει, ποιούμενος.

Φοῦρκα: Παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον ξύλον.

B [**Φοῦρνος**: Πνιγεὺς, ὁ [l]κλίβανος, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.]

Φῶ: [m]Εἴπω.

Φωγνύω: Τὸ φρύγω.

Φῷδον: [n]Τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα. Καὶ **φῳδῶν**, φλυκταινῶν. Ἐκ **βαλανείου** δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψύχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

C **Φώζω**: Τὸ καίω.

Φῴδες: Αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

Φωκαέων ἀρά: [o]Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ [p]ὑπὸ Ἄργου πολιορκίᾳ, ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν [q]βαλόντες, καὶ ἐπαρασάμενοι, μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

D **Φωκᾶς**: Ὄνομα κύριον.

Φωκαία: Ἡ ἐκ τῆς [r]Φώκης. [s]**Φωκεὺς** δὲ, ὄνομα τόπου.

Φωκέως: Φανοτέως. Ὁλοσχερέστερον [u]Φωκεῖς· ἐπὶ μέρος δὲ, Φανοτεῖς.

Φώκεια: Ὄνομα πόλεως.

Φώκη: Δύσοδμον ζῶον θαλάττιον. [x]Ἀριστοφάνης·

Φώκης δ' ὀσμὴν εἶχε.

E

[x] οὔσης] ὑπαρχούσης A.

ΦΟΡΩΝΕΥΣ] Vid. Schol. Platon. p. 203.

[y] Καὶ τούτων ἅπαντα] Hoc fragmentum depromptum est ex Menandro, non Comico quidem eo, sed Historico: id quod constat ex Excerptis Hœschelii p. 127. ubi ita legitur: Καὶ τούτων ἅπαντα ὅσα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθύριζον. Egregie vero locum supplet et complanat Suidas, absque cujus ope et subsidio perpetuo caligaremus. Quod futuris editoribus notandum. Ceterum nonnulla hujus fragmenti laudantur etiam supra v. Ὑπεψιθύριζεν. TOUP. F

[z] πεφορτισμένη] πεφορτωμένη A.B. Lex. Seg.

ΦΟΡΤΙΚΩΣ] Vid. Lambin. Ep. ad Muret. (Mureti Opp. T. I. p. 402. ed. Ruhnken.) et Wesseling. Diod. Sic. XIX. 86.

[a] Πλούτῳ] Ver. 796.

[b] Πλύναντες] πλύσαντες Lex. Seg. Πλύναντες eo videtur sensu accipiendum, quem illustravit Suidas supra v. Πλύνεται.

[c] Ἀριστοφάνης] Acharn. 927. G

[d] ἐνδήσας] ἐνδύσας B.V.E.

[e] Σὺν δ' ἀμυδὶς φορ.] Est versus Callimachi, ut docet vetus interpres Comici ad Vesp. 832. et ex eo Noster supra v. Ἴπνια. KUST.

[f] λήμματα] Scribe λύματα: ut recte habet Scholiastes Aristoph. loco laudato, et Noster v. Ἴπνια. KUST. λύματ' A.B.V.E.

[g] ἐκ] ἡ ἐκ A. Mox στρωμνὴ A.V.E. non στρωμνήν.

[h] Ἀριστοφάνης] Acharn. 927.

[i] ἵν' αὐτὸν om. V. qui ἐνδύσας φέρω. τουτέστι φρύγανον σχοινίον δέσμην χόρτου συρφετώδους. ἵν' αὐτὸν (vel αὐτὸς) δήσας B.E.

ΦΟΣΑΤΟΝ] Rectius φοσσάτον, per duplex σ. Vide Dufresnium in Gloss. Græco. KUST. Sic A.B.V. Statim delevi ὁ στρατὸς cum iisdem.

ΦΟΣΙΡΙΣ] Infra Φύσιρις. KUST. Vexores, Justin. I. I. rex Ægyptiorum. REINES.

ΦΟΥΑΛΙΚΛΟΝ] Athenæus I. p. 14. F. ubi φόλλικλον *folliculum* corrigit Schweighæuserus; φόλλικλον Porsonus.

ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ] Vid. supra Φαβρικιάριος.

[k] φθόνῳ] φόνῳ A.V.E.

ΦΟΥΡΚΑ] Hanc gl. habet A. in marg.

ΦΟΥΡΝΟΣ] Hanc gl. A. in marg. om. V.

[l] κλίβανος] κρίβανος A.B.E. Vid. p. 2202 B.

[m] Εἴπω] ἀντὶ τοῦ εἴπω A.

ΦΩΓΝΥΩ] Leg. Φωγνύω. VALCK. Apud Suidam Φωγνύω pro φωγνύω suspectum est. SYLBURG. Ind. Etym. M.

ΦΩΔΟΝ] N. sing. male. Alii φῷδες in pl. a φῷς. ALBERT. qui mox ad καῦμα scripsit, "Lat. *urere* de frigore." Vide eum ad Hesych. v. Φῷγες.

[n] Τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα] Est interpretatio obscura et suspecta. Melius autem et clarius vocem hanc alii Grammatici exponunt; quos vide. KUST.

[n] ΦΩΔΩΝ, φλυκταινῶν. ἘΚ ΒΑΛ.] Ex Schol. Aristoph. Plut. 535.

[o] Φωκαεῖς γὰρ καταλιπ.] Historiam narrat Herodotus I. 165. unde Noster hæc descripsit. KUST. φωκεῖς M.

[p] ὑπὸ Ἄργου] Scribendum est, ὑπὸ Ἁρπάγου, auctore Herodoto: ut Portus etiam monuerat. KUST.

[q] βάλλοντες] βαλόντες A. Mox post ἑαυτῶν V. addit πόλιν.

[r] Φώκης] Statim delevi Καὶ ΦΩΚΕΑ ΧΩΡΑ, cum A. B.V. H

[s] ΦΩΚΕΟΣ] Φωκεὺς A.V. In fine Φώκαια ὄν' π' V.A. marg.

ΦΩΚΕΩΣ: Φανοτέως] Φωκεύς: Φανοτέως V.

[u] Φωκεῖς] Φωκεῖς—ἐπὶ μέρους ☐ Φανοτεῖς. HEMST. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς Sophocl. El. 670.

ΦΩΚΕΙΑ] Hanc gl. A. in marg.

[x] Ἀριστοφάνης] Vesp. 1030.

Φωκίωνος: Ὄνομα κύριον. [y]Ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύνων.

Φῶκος: [z]Ὄνομα κύριον. Καὶ παροιμία· Φώκου ἔρανος. Κατὰ τῶν εὐωχίας [a]συναγαγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων [b]ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν [c]αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, [d]ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. Ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. [e]Φωκὸς δὲ, ὀξυτόνως, ἀγγεῖόν τι.

Φωκυλίδης, Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. Ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ΄ ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ΄. Ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας, Παραινέσεις, ἤτοι Γνώμας· [f]ἅς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. Εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Φωλάδι: Ἐμφωλευούσῃ. Καὶ φωλάδος, σπηλαίου κρυπτοῦ. [g]Βάβριος·

[h]Φρίξας δὲ χαίτην, ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

Φωλάς: Εἶδος νόσου. Σημαίνει [i]δὲ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσαν, καὶ [k]κλωσσοῦσαν.

Φωλεὰ καὶ **φωλεία**: Ἐκ τοῦ φωλεύω.

Φωλεόν: Τὸ παιδευτήριον [l]Ἴωνες. Ὅθεν ἀποφώλιοι, οἱ [m]ἀπαίδευτοι. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν κατάδυσιν [n]τῶν ὄφεων.

Φωλεύουσι: Κρύπτουσι.

Φωλήτοροι: Οἶκοι συμποσιακοί.

[**Φωλίς**: Καὶ **φωλιδωτός**.]

Φῶμεν: [o]Εἴπωμεν, ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν: Εὐφωνίαν ἀσκεῖν. Καὶ [p]**φωνασκικὸν βοτκινον**.

Ἐπὶ Θεοδοσίου [q]τοῦ βασιλέως τὸ τῶν φωνασκικῶν γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

Φωνεῖν: Λέγειν.

Φωνήν: Ὅτι [r]εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψόφου. Ἔστι δὲ φωνὴ πλῆξις ἀέρος, ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. Οὐ γὰρ A πᾶς ψόφος φωνή· [s]ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων, οἷον κυμάτων, ἢ ἀνέμων γινόμενος· ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ φωνή. Οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου φωνή· οὐδὲ ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι, οὐδὲ τὸ βῆξαι. Φωνὴ γάρ ἐστιν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων· οἷον πνεύμονός τε, καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων, καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ [t]τῆς φάρυγγος. Καὶ οὐδὲ διὰ τούτων B ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου· (διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν·) ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας [u]σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. Τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν· ῥυθμὸς, ἁρμονία, λέξις. Ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως [x]τὸν μακρὸν καὶ τὸν βραχύν. Διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα, μακρὰ C ὠνόμασαν· τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. Ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως [y]τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. [z]Ἡ γὰρ ἁρμονία περὶ τὴν τοῦ [a]ὀξέος καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει· ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. Ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή· μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ D μουσικὰ ὄργανα· διὰ τοῦτο [b]κατ' ἀναλογίαν λέγονται καὶ αὐτὰ φωνεῖν.

Ὅτι διακρίνουσι [c]τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς· ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως [d]καὶ ἐκ τοῦ τέλους. Ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ [e]εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου [f]τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ [g]ψυχικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρ- E τηρίᾳ, καὶ τῷ ἐναπειλημμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ [h]ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. Ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης τῆς γλώτ-

[y] Ζήτει] Seqq. om. V.

[z] Ὄνομα κύριον καὶ om. V.

[a] συναγαγόντων] συναγόντων B. E. Mox τῶν ἑ. κακῶν V. F

[b] ἐπὶ γάμῳ] ἐπίγαμον Hemsterhusius. Et sic Diogenianus VIII. 66. ἐπὶ γάμον Zenobius VI. 37.

[c] αὐτὴν] αὐτῆς V.

[d] ἀνεβάλλετο] ἀνεβάλετο A.

[e] ΦΩΚΟΣ δὲ etc. om. A.

ΦΩΚΥΛΙΔΗΣ] Fazelli errorem in hoc loco castigat Cluverius Sicil. Antiq. II. p. 301, 30. HEMST.

[f] ἅς τινας] ἃ τινες A. ἅς τινες B.

[g] Βάβριος] Apud Tyrwhitt. p. 38.

[h] Φρίξας δὲ χαίτ.] Vide infra v. Φριξότριχα, ubi fragmentum hoc Babrii auctius legitur. KUST.

[i] δὲ τὴν] δὲ καὶ τὴν B.E.

[k] κλωσσοῦσαν] Rectius, κλώζουσαν. KUST. Malim καὶ κακλάζουσαν. HEMST. qui tacite citavit κλώσσουσαν ad Thom. Mag. p. 362. probante Schæfero ad Gregor. de Dial. p. 874.

ΦΩΛΕΟΝ] Est accusativus, a recto, φωλεός. Confer Nostrum supra, v. Ἀποφώλιοι. KUST.

[l] Ἴωνες om. V. Lex. Seg.

[m] ἀπαίδευτοι] οἱ ἀπαίδευτοι A.V. Lex. Seg.

[n] τῶν ὄφεων] Schol. Gregor. Naz. ms. Paris. κυρίως φωλεοὶ αἱ καταδύσεις τῶν ὄφεων καὶ λοιπῶν ἑρπετῶν καὶ θηρίων, ἀφ' οὗ καὶ φωλάδες ἄρκτοι λέγονται.

ΦΩΛΕΥΟΥΣΙ] Φωλεύουσι V. Deest gl. A.

ΦΩΛΗΤΟΡΟΙ] Hesychius et Pollux, φωλητήρια. KUST.

ΦΩΛΙΣ: Καὶ ΦΩΛ.] Supra suo loco recte, φολὶς et φολιδωτός, per ο in syllaba prima. KUST. Habet A. tantum in marg.

[o] Εἴπωμεν] εἴπομεν V. Lex. Seg. Mox λέξωμεν om. A. V. Lex. Seg.

[p] ΦΩΝΑΣΚΙΚΟΝ] Plutarch. in Gracch. p. 825. vid. et Dion. Excerpt. Vales. p. 626. TOUP.

[q] τοῦ βασιλέως] τοῦ om. A. Mox ἦν om. A.V.

[r] εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψ.] Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Joanne Philopono in lib. II. Aristot. de An. L. 7. b. et L. 8. a.b. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. G

[s] ὥσπερ οὐδὲ—ἡ φωνὴ om. A. Mox ψόφου M.

[t] τῆς φάρυγγος] τοῦ φ. B.E.

[u] σωματικῆς] Scribe, σημαντικῆς: ut habet Philoponus. KUST.

[x] τὸ μακρὸν κ. τὸ βραχὺ] τὸν μ. κ. τὸν βραχὺν A.B.V.

[y] τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν] οὕτως τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς V.

[z] Ἡ γὰρ] ἡ δὲ A.

[a] ὀξέος] ὀξέως V. H

[b] λέγεται κατ' ἀναλογίαν] κατ' ἀναλογίαν λέγονται A.V.

[c] δὲ τὴν] δὲ om. A.V.

[d] καὶ ἐκ τοῦ—γενέσεως ex A.V.

[e] εἰσπνευσθέντος] ἐκπνευσθέντος A. πνευσθέντος Philip.

[f] τῇ] καὶ τῇ B.E.

[g] ψυχικὴν] Philoponus rectius, φωνητικήν. KUST.

[h] ἀέρα] ἀέρων V.

της, φάρυγξ. Ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται· τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται [i]τραχεῖα ἀρτηρία· τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι [k]ἐπὶ τὴν γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. Γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας [l]ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἥ τε κατὰ τὴν [m]εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τῷ εἰρημένῳ [n]τρόπῳ [o]ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή, ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας [p]γίνηται. Ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν [q]ἄλλων ψόφων· ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα [r]τοῦ ζώου γίνεται, [s]καὶ προσσημαίνει τι. Διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. Διὸ καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. Καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. Καὶ ἐπὶ τῶν [t]ἄλλων ζώων ὡσαύτως σημαντικαὶ [u]φωναί εἰσι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων [x]καὶ διαθέσεων. Καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, ἢ ἄλλου τινός, κέχρηται [y]τῇ φωνῇ.

Φωνὴ καὶ κραυγή, παρὰ τῇ [z]θείᾳ γραφῇ, ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα.

Καὶ φωνήεις, ὁ φωνητικός.

Φώνημα: Τὸ φθέγμα.

Φωνήσας: Αἰτιατικῇ.

Φῶνος: Ὁ μεγαλόφωνος.

[Φωνῶ: Αἰτιατικῇ.]

Φώρ: Ὁ κλέπτης. Ἡ δοτική, [a]τῷ φωρί.

Φωραθείς: Εὑρεθείς, γνωσθείς.

Πάμφιλος δανειστὴς [b]παρὰ Ἀριστοφάνει· ὃς φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ [c]κατελύθη.

Φωρᾶν: Ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν.

Φῶρας: Λῃστάς. [d]Ἀπὸ τοῦ τὴν φώραν ἐρευνῆσαι.

Φωράσας: Διερευνήσας, καταλαβών. Καὶ φωράσω, εὕρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω. [[e]Καὶ φωράσαι.]

Φώρια: Λαθραῖα, λῃστήρια· ἢ κλοπιμαῖα πράγματα.

Ἐκχέεται ὄφρ' ἀλάλυκτο φώριον.

Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[f]Φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

B Καὶ [g]φωρεία, ἐπὶ τῆς λῃστείας ταῦτα εἴληπται. Καὶ φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός: [h]Κιβωτός.

Φῶρος: Κατάσκοπος.

Φωρυτός: Κόπρος, ἢ χῶμα.

Φώς: Ὀξυτόνως, ὁ ἄνθρωπος· [i]Φῶς δέ, περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. Τὸ δὲ φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται, ἢ
C τῇ ὄψει. Φῶς οὖν, ἡ [k]τοῦ διαφανοῦς [l]ἐνέργεια, καθό ἐστι διαφανές· τουτέστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. Δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ φῶς, καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελειῶσαν αὐτό, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. Τὸ δὲ οὔτε σῶμά ἐστιν, οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. Πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι; Πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶν ἀχρόνως [m]σώ-
D ματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν; Δέδεικται γὰρ δύο ζῳδίων [n]διάστημα εἶναι· καὶ [o]τριπλασιεφέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. Ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. Δῆλον οὖν, ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζῴδια, καὶ πρός, (ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα [p]ἔχει,) τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο ἂν ἔχοι ζῴδια, [q]καὶ πρός. [r]Πῶς
E οὖν οἷόν τε σῶμα [s]ἀχρόνως τοσοῦτον κινηθῆναι διά-

[i] τραχεῖα om. A.B.V.E.

[k] ἐπὶ τὴν γαστέρα] Hæ 3 voces in prioribus editt. desunt, quas ex Philopono sensus supplendi gratia loco huic addidi. KUST. Desunt item A.B.V.E.

[l] ἡ πάροδος] καὶ ἡ π. V.

[m] εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν] Philoponus, εἰσπνοὴν καὶ τὴν ἐκπνοήν. KUST. καὶ τὴν ἐκπομπὴν om. A.

[n] τρόπῳ] ψόφῳ τρόπῳ E.

[o] ἐκπνεόμενον] Sic Philoponus. At priores editt. minus recte, partim ἐμπνεόμενον; partim, ἐμπνεόμενα. KUST.

[p] γίνεται] γίνηται A.B.V.E.

[q] ἄλλων ψόφων] ἄλλων om. A.B.V.E.

[r] τοῦ ζώου om. E.

[s] καὶ πρὸς σημαίνει τι] Rescribe ex Philopono, πρὸς τὸ σημᾶναί τι. KUST. προσημαίνει A.B.E.

[t] ἄλλων] ἀλόγων E. sine ζώων.

[u] φωναὶ] εἰσιν αἱ φωναὶ A.V.

[x] καὶ διαθέσεων] μὲν ὑποθέσεις E.

[y] τῇ φωνῇ] τῇ om. A.V.E. Mox delevi ΦΩΝΗ: Ζήτει ἐν τῷ ἈΟΡΑΤΟΝ. ΦΩΝΗ: Περὶ πρώτης φωνῆς ζήτει ἐν τῷ ΒΕΚΚΕΣΕΛΗΝΕ. ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΒΡΟΝΤΗΣ ΣΟΥ ἘΝ ΤΩΙ ΤΡΟΧΩΙ: Ζήτει ἐν τῷ ΤΡΟΧΟΣ, cum A.V.

ΦΩΝΗ] Ex Ps. III. 4. ubi Theodoretus, οὐ φωνὴν ἐνταῦθα καὶ βοὴν τὴν κραυγὴν νοητέον, ἀλλὰ τὴν τῆς ψυχῆς προθυμίαν. ERNEST.

[z] θείᾳ γραφῇ] θείᾳ om. A.V. Mox φωνῇ om. A.V.

[a] τῷ φωρί] τῷ om. A.

ΦΩΡΑΘΕΙΣ] Aristoph. Thesm. 497. TOUP.

[b] παρὰ Ἀριστοφάνει] Locus Aristophanis, ad quem Suidas respexit, exstat Plut. 174. Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται; Vide ibi Scholiastam. KUST.

[c] κατελύθη] κατελεύσθη A. ex em.

ΦΩΡΑΝ] Eadem Schol. Platon. p. 244.

[d] Ἀπὸ τοῦ τὴν φώραν ἐρευνῆσαι] Scribendum, ἀπὸ τοῦ φωρᾶν, τὸ ἐρευνῆσαι: ut Portus etiam monuit. KUST.

[e] Καὶ ΦΩΡΑΣΑΙ om. A.V.

[f] φώρια δ'] Anthol. Pal. V. 219.

[g] ΦΩΡΕΙΑ] Φώρεια præmia ob deprehensum furem, Theodoret. Græc. Aff. p. 140. ut ζωγρεία. TOUP.

[h] Κιβωτός] Statim delevi Παρὰ τὸ φωρίον δεκτικὸν εἶναι.
F Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ φάρη· ἐπειδὴ πρὸς φυλακὴν τούτων παρεσκεύασται. Φαραμός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, φωραμός, (ὡς θᾶκος, θῶκος,) καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, φωριαμός, cum A.B.V.E. Vid. Etymol. M. et Zonaras. Spectare videtur gl. Il. ω'. 228.

ΦΩΡΟΣ] Leg. Φῶρ—ος Valck. i.e. Φῶρ, in genitivo φωρός.

ΦΩΡΥΤΟΣ] Hanc gl. addunt A.V.

[i] Φῶς δέ, περισπωμένως, ὅπερ ἐστ.——ἐξικνεῖσθαι] Hæc omnia sunt verba Joannis Philoponi in
G lib. II. Aristot. de An. K. 3. b. KUST. Ubi multa aliter leguntur.

[k] τοῦ διαφανοῦς] τοῦ om. V.

[l] ἐνεργείᾳ] ἐνέργειαν V. Mox οὔτω A. pro οὔτε.

[m] Σώματος] Scribendum est, σῶμά τι: ut Portus etiam monuit. KUST. σώματι Philop.

[n] διάστημα εἶναι· καὶ τριπλ.] Locum hunc mutilum ex Philopono sic supplebis: Διάστημα εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. Ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἴση ἐστὶ τῇ τοῦ ἑξαγώνου πλευρᾷ τῶν δύο ζῳδίων τὸ διάστημα εἶναι, καὶ τριπλασιε-
H φέβδομος, &c. KUST.

[o] τριπλασιεφέβδομος] τριπλάσιον ἔτι ἕβδομος V. τριπλασιεπέβδομος A.

[p] ἔχει] ἔχῃ V.

[q] καὶ πρὸς om. Philop.

[r] Πῶς οὖν] πῇ V. οὖν om. A.E.

[s] τοσοῦτον ἀχρόνως] ἀχρόνως τοσοῦτον A.

A στημα; αὕτη [t]γοῦν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων, [u]λέγω δὲ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἑκτημόριον τοῦ παντὸς, λέγω δὴ τὰ δύο ζώδια, κινεῖται. Πῶς οὖν [v]οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα, τὰ ἐκ τῶν ὄψεων, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι;— καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄττα περὶ φωτὸς, ὅτι μή ἐστι σῶμα, [w]λογίζεται, ἃ παρήκαμεν δι' ἀπειρίαν· ἅ τις ζητησάτω.

B Φῶς καὶ ἡ θεία κηδεμονία. [x]Δαβίδ·

Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Ὅτι πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς δεχόμενον [xx]ἐνάργειαν, εἰ προσπέσοι [y]λεῖόν τι καὶ στιλπνὸν σῶμα, [z]δρᾶν αὐτὸ οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνάργειαν ἀντιπέμπειν· ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ, καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ ἐν ὕδατι, [a]καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. Διὰ [b]τοῦτο γοῦν καὶ ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τὰ τῆδε. C Καὶ τοῦτο φαμὲν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

Φωσθονία: [c]Ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. [Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.]

Φωσφόρος: Ὁ τὸ φῶς [d]ἀνατέλλων.

Φωσώνιον: Λινοῦν τι, ἤτοι σινδόνιον· ἢ καὶ [e]τὸ D ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον· ἢ [f]προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον. Λέγεται δὲ οὕτως καὶ ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [g]ὀράριον.

Φώσωνος: Τοῦ ἀρμένου.

Φώσωρις:

Φῶτα: Ἄνδρα.

[h]Οὐ γὰρ [i]μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὥς λέγει Πίνδαρος, ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μακρὸν ἀγῶνα προσίεται· ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' [k]ἀνανδρίαν ἀποδιδράσκου- E σιν, [l]ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἵνθ' ἀρετὴ δοκιμάζεται ἀνδρῶν, κατὰ τὸν Ποιητήν.

Φωταγωγία: Ἡ λαμπρότης. [[m]Καὶ φωταγωγός.]

Φωτεινός: Ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν: Αἰτιατικῇ. Εἰς φῶς ἄγειν, ἐξαγγέλλειν.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον.

Φράβιθος: Οὗτος [n]στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς, ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετὴν, ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. Καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνεγόμφου καὶ [o]διέπλεκεν εἰς πῆξίν τινα καὶ ἁρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειεν τῷ καλῷ. Ὃς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως [q]συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς [r]μνείας τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. Ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν.

Φράγκοι: Γερμανικοί.

Φράγματα: Ἀσφαλίσματα. [s]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τὰ δ' ἀντάρρυχα μετώπων
φράγμαθ' ὑπὲρ κρανιῶν [t]ἄλλος ἔπαξε πίτυν.

Τὰ κέρατα λέγει τῆς [u]ἐλάφου.

Φραγνύντες: Καθοπλίζοντες.

Τῶν νέων τοὺς ἀπειροτάτους [x]ὅπλοις φραγνύντες.

Φραδέος: Φρονίμου.

Φράδμων: Συνετὸς, φρόνιμος, ἢ ἔμπειρος.

Φραζόμενος: [y]Σκεπτόμενος, διανοούμενος.

Φράζουσι: Σημαίνουσι, δηλοῦσι.

Φραώτης: Ὄνομα κύριον.

Φράσας: Φρασάμενος, ἐπινοήσας.

[z]Δόλος ἦν ὁ φράσας.

Τουτέστι, τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ Ἀγαμέμνων.

---

[t] οὖν] γοῦν A.V.
[u] λέγω δὲ] λέγω δὴ A.E.
[v] οὐκ ἄλογον om. E. Mox τὰ om. V.
[w] λογίζεται] συλλογίζεται A. λογίζεσθαι E. Usque ad ζητησάτω om. V.
[x] Δαβίδ] Ps. XXXVII. 11. et Theodoret.
[xx] ἐνέργειαν] ἐνάργειαν A.V. et infra.
[y] λεῖόν τι] τι λεῖον V.
[z] δρᾶν αὐτό] Scribe δρᾷ αὐτό. KUST.
[a] καὶ ἐν ἄλ. πλείστοις om. V.
[b] τοῦτο] τοῦτο γοῦν καὶ A. τοῦτο καὶ B.V.E.
ΦΩΣΘΟΝΙΑ] Apostol. II. 51. REINES. Deest gl. A.
[c] Ὄνομα μιᾶς] ὄνομα. μία E. μία V. qui om. καὶ ζήτει, etc.
[d] ἀνατέλλων] Statim delevi ὁ ἥλιος cum A.B.V.
ΦΩΣΩΝΙΟΝ] Alii scribunt φωσσώνιον, per duplex σσ. Vide Reines. Var. Lect. p. 432. et Dufresnium in Glossario Græco. KUST. Φωτσώνιον B.E. Φωσσώνιον V. Tum λινοῦν A.
[e] τὸ ἱστίον] τὸ om. V.
[f] προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον] Portus interpretatur, *Vultus effigies*: potius, *sudarium, sive linteum quo facies tergitur*. KUST. τι ἐκμ. A. Vid. Suiceri Thes. v. Ἐκμαγεῖον.
[g] ὀράριον] Sic MS. A. At priores editt. male ὠράριος: quod Portus verterat *Horarium*: certo indicio, eum et loci et vocis hujus verum sensum minime perspexisse. De voce Ὀράριον autem vide Glossographos, et Nostrum supra suo loco. KUST. ὠράριον B.E. Vid. Suicer. Thes. Eccl. v. Ὀράριον.
[h] Οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγ.] Elegans hic locus legitur etiam supra v. Ἄναλκις: ubi ostendimus eum ex Vita Isidori a Damascio conscripta a Suida excerptum esse. KUST.
[i] μόνον—καὶ ὁ μέγας om. E.
[k] ἀνανδρίαν] ἀναιδρείαν V.
[l] ἐνταῦθα κ.] Vid. v. Κατέβα. TOUP. ἐνταῦθοι V.
[m] Καὶ ΦΩΤΑΓΩΓΟΣ om. V. Habet A. in marg.
ΦΩΤΕΙΝΟΣ] Vid. Pearson. Symbol. Apostol. art. 2. Lardner. t. IV. p. 361.
F ΦΩΤΙΖΕΙΝ] Polyb. 1448. TOUP.
ΦΡΑΒΙΘΟΣ] De hoc Eunapius in Exc. p. 13. TOUP. Ex historia Eunapii Sardiani hæc desumta notat Valesius ad Sozomen. H. E. VIII. p. 331. n. 3. HEMST. Eunap. fr. 43.
[n] στρατηγός] *Comes*. REINES.
[o] συνέπλεκεν] διέπλεκεν A.B.V. Mox τῷ καλῷ om. E.
[q] συνεῖλεν] Scribe ἀνεῖλεν. KUST.
[r] μνήμης] μνείας A.
ΦΡΑΓΚΟΙ] Deest gl. A.
G [s] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 110.
[t] ἄλλος] ἀλλ' A. ἀλλὰς V.E.
[u] ἐλάφου] τῆς ἐλ. A.B.V.E.
[x] τοῖς ὅπλοις] τοῖς om. A.
ΦΡΑΔΕΩΣ] Scribendum est, φραδέος, per simplex ε: a φραδής. KUST. Sic A.B.V.E.
[y] Σκεπτόμενος] σκεπτόμενος V.
ΦΡΑΩΤΗΣ] Rex Indorum: de quo multa apud Philostratum lib. II. de Vit. Ap. KUST.
H [z] Δόλος ἦν, ὁ φρ.] Sophocl. Electr. 197. Δόλος ἦν ὁ φράσας ἔρος ὁ κτείνας. Scholiastes ad illum locum: Δόλος ἦν ὁ φράσας. Ἀντὶ τοῦ, ὁ φρασάμενος, ἐπινοησάμενος. Ὁ δὲ ἀνελὼν, ἔρως. Δι' ἔρωτα γὰρ ἑαυτῶν ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. Δόλος, ὁ φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη. KUST. δόλιος A.

Ἔρως ὁ κτείνας.

Ὁ Αἴγισθος δι' ἔρωτος.

ΦΡΑΣΤῆΡΑΣ: Εἰδήμονας, ἐπιστήμονας. [a] Ξενοφῶν·

Εἶχε δὲ τούτους ὁ Κῦρος ὁδῶν φραστῆρας, καὶ ὑδάτων, καὶ χιλοῦ.

ΦΡΑΣΤῆΡΕΣ: Οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. Ἀριστοφάνης·

[b] Ἑπτέτης ὢν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε φράτορας.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὀδόντας φραστῆρας, φράτορας εἶπε, τουτέστι, συγγενεῖς. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. Λέγει οὖν, ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας.

[c] Καὶ νῦν δημαγωγεῖ
ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς,
κἀστὶ τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πολιτείας, ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ [d] κακὰ αὐτῶν. Οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω τοὺς [e] ζῶντας ἄνω νεκροὺς φασι.

ΦΡΆΤΕΡΕΣ: Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ΦΡΆΤΕΡΕΣ δὲ, οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας [f] μετέχοντες. Καὶ ΦΡΑΤΡΊΖΕΙΝ, τὸ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχειν.

ΦΡΆΤΟΡΕΣ, καὶ ΦΡΑΤΡΊΑΙ, καὶ ΦΡΑΤΡΊΑΡΧΟΣ. ΦΡΑΤΡΊΑ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. Ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος ΦΡΑΤΡΊΑΡΧΟΣ ἐκαλεῖτο. [g] Ἐγ-

A γράφεται δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ. Φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ [h] ἔθνος εἶναι τριττὺν, ἤτοι τὴν φρατρίαν, ἢ φρατορίαν. [i] ΦΡΆΤΟΡΑΣ δὲ τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. Εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς φρατρίας μετέχοντες, [k] οἷον πατριᾶς τινος. Ὁ γοῦν [l] Ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ ΠΆΤΡΗΝ λέγει.

Ἢ μὰν ἀμφοτέροισιν ἓν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη.

Μεταφορᾷ, φράτρη, καὶ [m] φάτρη. Μεταπέπτωκε δὲ
B τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος [n] Ζεὺς, καὶ [o] Φάτριος. Τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς φράτορας σύμβολον εἶχον τῆς συγγενείας.

ΦΡΑΧΘΈΝΤΕΣ: Ἀσφαλισάμενοι.

ΦΡΕΆΝΤΛΗΣ: Οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος. Μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ, μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

C ΦΡΈΑΡ ΔΙΑΦΘΟΡΆΣ: Ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Δαβίδ.

ΦΡΕΆΡΙΟΣ: Δῆμος τῆς Λεοντίδος. [p] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

ΦΡΕΆΤΙΑ: Τὰ βαθέα ὀρύγματα.

Πᾶσαν ἐδῄωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν [q] φρεατίων [r] ναμάτων φεισάμενος.

D Καὶ αὖθις·

[s] Φρεατίας δ' εἶχεν ὁ τόπος ὠρυγμένας.

Καὶ ΦΡΕΑΤΊΑ, ὄρυξις.

ΦΡΕΝΉΡΗΣ: Φρόνιμος, [t] ἢ παράφρων. [u] Ἀγαθίας·

[a] Ξενοφῶν] Lib. V. de Institut. Cyri, p. 159. sed ubi numero singulari legitur, φραστῆρα. De solo enim Gadata ibi verba fiunt. KUST. V. 4, 40.

[b] Ἑπτέτης ὢν Ἀρχ.] Aristoph. Ran. 420. Σκέψωμεν Ἀρχέδημον, Ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε φράτερας. Vide ibi Scholiastam. KUST.

[c] Καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τ.] Hæc leguntur apud Aristophanem eodem loco. KUST.

[d] κακὰ] καλὰ V.

[e] ζῶντας] τοὺς ζῶντας A.B.E.

ΦΡΑΤΟΡΕΣ] Confer Nostrum supra v. Φατρία. KUST. Φράτερες A. Harpocr. ms. Pal. hic et mox. Vid. Schol. Platon. p. 202.

[f] μετέχοντες—φρατρίας om. V.

[g] Ἐγγράφεται δὲ πατρ.] Vide Meursium in Græc. Fer. v. Ἀπατούρια. KUST. ἐγγράφεται A.V.

[h] ἔθνος] ἔθος A. τὸ ἔθνος V. Tum εἶναι om. B.E.

[i] ΦΡΑΤΟΡΑΣ δὲ τοὺς συγγ. καλ.] Schol. Aristoph. Equit. 255.

[k] ἤγουν] οἷον A.V. Schol.

[l] Ὅμηρος] Il. ν'. 354.

[m] φάτρη] Scribe πάτρη. KUST. φράτρη—φάτρη B. φάτρη—φράτρη A.V. καὶ κατὰ διαφορὰν πάτρη καλεῖται μετοχή. Schol.

[n] Ζεὺς, καὶ om. A. pro his ξένος V.

[o] Φάτριος] Sic recte MS. A. At priores editt. male, πάτριος. KUST. De Jove φρατρίῳ vid. Wesseling. Obs. I. 7. p. 21.

ΦΡΑΧΘΕΝΤΕΣ] Il. ε'. 268.

ΦΡΕΑΝΤΛΗΣ] Φερεάντης cum γρ. Φρεάντλης A. marg. Vid. Menag. ad Diog. Laërt. VII. 168. Noster supra p. 2111 A.

ΦΡΕΑΡ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ] Ex Theodoreto ad Ps. LIV. 23. ERNEST.

ΦΡΕΑΡΙΟΣ] Imo, Φρέαρροι, ut patet ex Stephano Byzantio. Φρεάριος autem, vel potius Φρεάρριος, est ἐθνικὸν a Φρέαρροι deductum. KUST. φρεάρριος Harpocr.

[p] Δημοσθένης] Pag. 253, 14.

ΦΡΕΑΤΙΑ] Φρεάτεια Hesych. Cum illa certe scriptura quam apud Suidam habemus non convenit hic locus quem subjungit, πᾶσαν ἐδῄωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν φρεατίων ναμάτων φεισάμενος. Sed nec expositio illa posse conve-
E nire videtur, quum ante ναμάτων genitivo nominis alicujus adjectivi sit opus, qualis fuerit φρεατιαίων. Itaque quum locum illum sequatur hic, φρεατίας δ' εἶχεν ὁ τόπος ὠρυγμένας (a nom. Φρεατία, ας, ἡ, cujus accusativum φρεατίαν habet Xenophon) non immerito fortasse suspicaretur quispiam Suidam scripsisse Φρεατίαι: τὰ βαθέα ὀρύγματα, nisi in loco qui huic expositioni subjungitur haberemus φρεατίων ναμάτων. Ut enim convenire exemplum posset, legi deberet φρεατιῶν a φρεατιαί, qui genitivus substantivi nominis cum altero nominis iti-
F dem substantivi non bene cohæreret. Videat tamen lector malitne illam scripturam admittere, (ut sit τῶν φρεατιῶν ναμάτων, pro τῶν ἐν φρεατίαις ναμάτων,) quam hæc ipsa verba reponenda esse dicere. H. STEPH. T. L. G. IV. p. 193 F.G.

[q] φρεατίων] Videtur hic φρεατίων esse adjectivum: quod tamen vix crediderim. Quare ut exemplum hoc voci a Suida propositæ respondeat, scripserim potius φρεατίων καὶ ναμάτων. KUST. Suspicor si quando quis
G invenerit locum scriptoris unde hæc decerpta sunt, ibi repertum iri φρεατιαίων. Et sic nunc video Porsonum correxisse.

[r] ναμάτων] ὑδάτων B.E.

[s] Φρεατίας δὲ εἶχ.] Hæc sunt verba Polybii lib. X. 25. KUST. 28. ed. Schweigh. Nescio an hoc exemplum potius post ὄρυξις ponendum fuerit.

[t] ἢ παράφρων] Hanc interpretationem merito suspectam habet Henr. Stephanus in Thesauro Gr. Ling. Certe, exempla subjuncta eam nihil adjuvant. KUST. Sed
H diversa significatione adhiberi vocem docet etiam Phavorinus. Φρενήρη, inquit, ἀντὶ τοῦ σώφρονα λέγουσιν Ἴωνες· λαμβάνουσι δὲ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἐναντίου. Si quis tamen suspectum habeat cum viris doctis vocem παράφρων apud Suidam, quia exempla subjecta eam interpretationem nihil juvant, levi mutatione legat περίφρων, quod idem est cum φρόνιμος: nam præpositiones παρὰ et περὶ sæpe a

Ἦν [redacted] τις Ἁρμόνιος φρενήρης, καὶ ἐν δέοντι φιλαιτίδιος.

Καὶ αὖθις·

Ὁ [x]δὲ Κόμοδος ἦν φύσει τε [y]οὐ φρενήρης, καὶ οὐ [z]μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

Φρενῖτις: Νόσος.

Φρενοβλάβεια:

Φρενοβλαβής: Ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος, ὁ παράφρων.

Ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις, καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε.

Φρενόθεν: [a]Σοφοκλῆς·

Οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν [b]γ' ἐπ' ἀριστερά,
παῖ Τελαμῶνος, ἔβας,
τόσσον ἐν ποίμναισι πιτνῶν.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί· δεξιὰ δὲ, τὰ συνετά.

Φρενόληπτος: Ὁ ἀναίσθητος.

Φρενωθῆναι: Ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. Ἀπὸ τοῦ Φρενῶ, γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης: Φρεωρύχος δέ. Καὶ Φρεατορύκτης. Καὶ [c]φρεορυκτῶ, ῥῆμα. Φρεορυχῶ δέ.

Φρείατα: Φρέατα.

Φρὴν, [d]φρενός. Ἡ διάνοια. Καὶ Φρένα: Διάνοιαν.

[**Φρήμας**: Πίνδαρος·

Φρήμας δι' αἰθέρος.

Διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ, οὐ τρέφει. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰθήρ.]

Φρήτρα: Ἡ συγγένεια.

Οἱ σφᾶς ἐκόσμουν, καὶ [e]διεῖλον ἐς φρήτρας,
λόχους τε, καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.

Φρίκα: Τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φρίκη: Τρόμος, [f]ἁλμός.

Καὶ τολμηθὲν αὐτῷ τὸ μέγα τόλμημα, φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

Φριμάξασθαι: [g]Παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ φρυάξασθαι, ἢ πεφυσῆσθαι.

Φριμασσομένη: Χρεμετίζουσα, ἀγριουμένη· ἢ, ἀτάκτως πηδῶσα.

[h]Ἡ δὲ ἵππος ὀπισθόρμητα φριμασσομένη ἐχώρει, καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι.

Καὶ αὖθις·

[i]Κτύπου τῶν ὅπλων καὶ φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο.

Φρὶξ: Ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. [k]Ἡ ὁ ἐπιπολάζων τῷ κύματι ἀφρὸς, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

Φρὶξ: Τῶν ὑδάτων μελανία.

Φριξότριχα: Ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. [l]Βάβριος·

Κομμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης

librariis ex scribendi compendio corruptæ sunt, et altera pro altera scripta. BOS. Neque multo aliter Gesnerus ad Luciun. T. III. p. 128. Vid. Wesseling. ad Gl. Herodot. III. 25. Koen. ad Gregor. Dial. Ion. §. 236.

[u] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 41. KUST.

[x] μὲν Κόμμοδος] δὲ Κόμοδος A.V. Mox φύσιν B.E.

[y] οὐ] Negatio hæc, quam editt. Mediol. et Ald. agnoscunt, male deest in editt. Basil. et Genev. KUST.

[z] μάλα τοι] μάλα τι A.B.V.

ΦΡΕΝΙΤΙΣ] Hinc φρενιτίζοντας Julian. in Ep. 3. ad Jamblichum p. 424. ed. Spanh. Procop. p. 215. TOUP.

ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΕΙΑ] Statim delevi ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΗΣ: Μωρὸς, βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. Καὶ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΕΙΑ. Καί, cum A.B.V.

[a] Σοφοκλῆς] In Aj. 183.

[b] γ' ἐπ'] γ' om. V. Mox ἔβας τόσσ' ἐν πόιμναισι A. τόσον V.E.

ΦΡΕΝΗΛΗΠΤΟΣ] Scribendum esse, φρενόληπτος, vel ex serie literarum patet. KUST. Sic A.

ΦΡΕΟΡΥΚΤΗΣ] Φρεωρύκτης E.

[c] ΦΡΕΟΡΥΚΤΩ—ΦΡΕΟΡΥΧΩ] Φρεωρύκτω—φρεωρυχῶ A. B.E. Vid. Lobeck. ad Phrynich. p. 232.

ΦΡΕΙΑΤΑ] Il. φ'. 197.

[d] Φρενὸς—καὶ om. V. διάνοιαν addunt A.V.

ΦΡΗΜΑΣ] Corrupte, pro ἐρήμας. Vide supra v. Αἰθήρ. Locus autem Pindari exstat Olymp. I. 10. KUST. Deest gl. A.

[e] διεῖλον] διεῖλεν B.V.E. Mox ἀνθρώπους B.E.M. Fragmentum est Babrii.

ΦΡΙΚΑ] Diodor. Sic. [XVII. 10.] T. II. p. 168. TOUP.

[f] ἁλμός] Scribendum, ΠΑΛΜΟΣ. Suidas supra, Παλμός: Τρόμος. Quod sequitur fragmentum Æliani est. De quo nos supra ad v. Τρικυμίαι. TOUP.

[g] Παρὰ Ἡροδότῳ] Gl. ad III. 87. ubi φυσῆσαι. Φρυάξασθαι, πεφ. A. ἢ om. V.

[h] Ἡ δὲ ἵππος] Interpres ita vertit: *Equa vero hinniens retrocedebat, et loca arboribus vacua ingredi non poterat.* Sic vara vibiam, quod aiunt. Græca corrupta sunt, atque ita scribenda: Καὶ ἀδύνατα εἶχεν ΕΣ ΤΑ ΚΑΤΑΔΕΝΔΡΑ ἐπιβῆναι. *Equi vero ægre ferentes retrocedebant, et loca sylvosa ingredi non poterant.* Quæ verissima lectio. Erit fortasse qui emendet, nam emendaturientium omnia plena, ἐς τὰ εὔδενδρα. Sed aliud est εὔδενδρος, aliud κατάδενδρος. Quæ vox huic loco apprime convenit. Diodorus Siculus lib. XVI. 31. Τὴν ὁδοιπορίαν ποιουμένου διὰ ΤΟΠΩΝ ΚΑΤΑΔΕΝΔΡΩΝ καὶ τραχέων. *Cum iter per silvas et aspreta facerent.* Atque hinc corrigendus videtur Longus Pastor. lib. I. p. 3. Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη κάτω βάτων, καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος, καὶ πόα μαλθακὴ, καθ' ἧς ἔκειτο τὸ παιδίον. Ubi neminem non offendit illud κάτω. Scribendum proculdubio: Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη ΚΑΤΑΒΑΤΟΣ. Quæ vox nova et elegantissima. Est autem λόχμη κατάβατος, *locus dumis et spinis obsitus.* Ejusdem formæ κατάβατος et κατάδενδρος, κατάκισσος, et si quæ alia. Verbum autem φριμάσσεσθαι, ut ad Suidam revertar, usurpat Longus Pastor. lib. I. p. 14. Καὶ ἀλγήσας ὁ τράγος, ΦΡΙΜΑΞΑΜΕΝΟΣ ἐς φυγὴν ἐτράπετο. Qui locus notandus. Præclare Hesychius: Φριμάσσεται: σκιρτᾷ, ἐπεγείρεται, φρυάττεται, βριμαίνεται. Ita scribendus iste locus, qui vulgo corruptissimus est. TOUP.

[i] Κτύπου] ἐκτύπου V. Mox φρυγμαμοῦ E.

ΦΡΙΞ: Ἡ ἄνωθεν] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Hom. Il. η'. 63. Οἵη [redacted] ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς. Ubi notandum illud μελάνει. Quo referendus Suidas infra: Φρίξ: Τῶν ὑδάτων ΜΕΛΑΝΙΑ. Ceterum ad hunc locum Homeri manifesto respexit Leonides in Epigram. Anthol. lib. III. p. 365. Καὶ μαλακὴν ΦΡΙΚΑ φέρει ΖΕΦΥΡΟΣ. TOUP.

[k] Ἡ ὁ ἐπιπολάζων] ἣν ἐπιπολλάζων E.

ΦΡΙΞΟΤΡΙΧΑ] Clem. Alex. Admon. ad Gentes: Ἱερώνυμος ὁ φιλόσοφος καὶ τὴν σχέσιν αὐτοῦ (Ἡρακλέους) ἐφηγεῖται τοῦ σώματος, μικρὸν, φριξότριχα, ῥωστικόν. Lat. *crispo capillo.* Videtur esse, quem Apuleius 6. Miles. vocat *horricomem.* REINES.

[l] Βάβριος· Κομμωμένου λ.] Locum hunc Babrii respexit Tzetzes Chil. XIII. c. 90. Τοῖς μύθοις τοῖς Αἰσώπου τε καὶ στίχοις τοῦ Βαβρίου Λέων καθεύδων πλάττεται, οὗ μῦς δραμὼν αὐχένι, Ἐξ ὕπνου τοῦτον ἤγειρεν ἐντεθορυβημένον, &c. KUST. Tyrwhitt. p. 38.

> διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λίαν ἐθερμάνθη,
> φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φυλάδος κοίλης.

Καὶ φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Φρόνημα: Ἡ ἔπαρσις.

[m] Ὁ δὲ ὑπὸ [n] φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας, ὡς διαρρήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς θνήσκει.

Φρόνημα καὶ ἡ ἀλαζονεία.

[o] Οἱ δὲ Ῥόδιοι, [p] φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ [q] αὐτοί τόν τε Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον [r] δέους ἀφίκοντο, ὥστε τῶν τἀναντία τοῖς Ῥωμαίοις [s] φρονησάντων ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Φρόνημα: Ἑνικῶς, διὰ τοῦ η· πληθυντικῶς δὲ, [t] τὰ φρόνιμα, διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίας:

Φρονηματίζομαι: Ὅτι δοκῶ φρονεῖν.

Φρονηματισθῆναι: Οὕτως Ὑπερίδης. Ἀντὶ τοῦ, φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι.

[u] Οἱ δὲ φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν.

Φρονηματισμόν: [v] Ἔπαρσιν, τῦφον.

[x] Θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν, ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν.

Καὶ τὸ [y] ῥῆμα, φρονηματίζω.

Φρόνησις:

Φρόνησίς ἐστιν ἐπιστήμη κακῶν, καὶ ἀγαθῶν, καὶ οὐδετέρων.

Φρόνιν: Τὴν φρόνησιν.

> Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

[z] Ὅμηρος.

[Φρονούντων: Ἀντὶ τοῦ φρονείτωσαν. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.]

A Φρονῶ: Τὸ καυχῶμαι.

Φρονῶ:

> [a] Πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα [b] τάδε.
> Οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

Φροντιζόντων: [c] Συνεστώτων. Καὶ φροντιζόντων, ἀντὶ τοῦ στυγναζόντων· [d] ἢ σύνεδός τις καὶ θᾶκος σοφῶν. [e] Φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην, διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων, καὶ διὰ

B τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. [f] Μεριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ, οἱ Σωκρατικοί. Καὶ φρόντισμα, τὸ σόφισμα.

Φροντίς: Ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος.

> [g] Ὅσην ἀπαὶ παρέσχες ἡμῖν [h] φροντίδα;

Φροντιστήριον: Διατριβὴ, ἢ μοναστήριον· ὅπερ [i] Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φρόντων Ἐμισηνὸς, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου

C τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. Ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε [k] Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ, καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. [l] Ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ' ἔτη γεγονώς· καὶ [m] τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα [n] Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. Ἔγραψε δὲ συχνοὺς [o] λόγους.

Φροῦδα: Ἀφανῆ, ἄφαντα.

Φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων.

D [p] Σοφοκλῆς·

> [q] Ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
> Φροῦδος γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

Καὶ φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. Παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομα ἐστί.

Φροῦδος: Πρὸ ὁδοῦ· οἱονεὶ [r] ἀπεληλυθὼς, ἐκδημ-

---

[m] Ὁ δὲ ὑπὸ φρονήμ.] Hæc sunt verba Pausaniæ de Milone Crotoniata, lib. VI. p. 370. Vide supra v. Μίλων, ubi locum integrum habes. KUST.

[n] Φρονήματος] φρονήσεως E.

[o] Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι] Ex Dion. Cass. apud Fulv. Ursin. p. 382. T. I. p. 67. ed. Reim. unde Suidas supplendus et emendandus.

[p] Φρόνημα πολὺ] φρόνημα om. A.

[q] αὐτόν τε τὸν] αὐτοί τόν τε A.V.E.

[r] δέους] δέος A.V. Mox ὡς V.

[s] φρονησάντων] χρονισάντων E.

[t] τὰ ΦΡΟΝΙΜΑ A. in marg.

ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΖΟΜΑΙ] Deest gl. V.

[u] Οἱ δὲ φρονηματισθέντες] Deest ex. A.

ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΣΜΟΝ—τῦφον om. V.

[x] Θεασάμενοι δὲ τὸν φρ.] Fragmentum hoc Valesius ad Polybium refert. KUST. Fr. gr. 136. Dubitat tamen Schweighæuserus an sit Polybii.

[y] ῥῆμα] τὸ ῥῆμα A.E.

ΦΡΟΝΗΣΙΣ] Ex Diogen. Laërt. VII. 92.

[z] Ὅμηρος] Odyss. δ'. 288. KUST. Ὅμηρος om. A.V.

ΦΡΟΝΟΥΝΤΩΝ] Deest art. A.V. Vid. supra p. 1064 B.

ΦΡΟΝΩ om. V.

[a] Πῶς οὖν οὗτος ὁ σοφ.] Sophocles Œdip. Tyran. 569. Πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε; Sic etiam metri gratia apud Suidam scribendum est. KUST.

[b] τάδε] τόδε A.V. ver. seq. φιλῶν V.

[c] Συνεστώτων] Interpretatio mira, ne dicam, inepta. KUST. Quum Kustero συνεστώτων mira ac pæne inepta videretur interpretatio, non meminerat forte locutionum συστῆσαι τὸ πρόσωπον, et προσώπου σύστασις. Quid vero si excidisse ex Suida suspicemur τὸ πρόσωπον, vel potius τὰ πρόσωπα? aut etiam brevitatis ergo omimo, vix differet expositio a subjecta στυγναζόντων. Eadem ratio est τοῦ συνάγειν et συντείνειν τὸ πρόσωπον. Jo. Chrys. T. V. Opp. in N.T. p. 1000 C. 2. σκυθρωπὰ καὶ συνηγμένα πρόσ-

E ωπα. Plut. II. p. 412 E. ταῦτα—καὶ τὰ τοιαῦτα συντείνει καὶ συνίστησι τὰ πρόσωπα, τὰ δ' ἄλλα ἔξεστι τὰς ὀφρῦς κατὰ χώραν ἔχοντας φιλοσοφεῖν. Lat. contrahere, conducere vultum frontemve, item componere in terrorem. Vid. de loquendi genere συστῆσαι τὸ πρόσωπον ad locum Thucyd. VII. 71. Herodot. VII. 170. et H. Steph. Thes. T. IV. p. 220 B. ABRESCH.

[d] ἢ σύνεδός τις κ.] Aristoph. Nub. 94. Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἔστι φροντιστήριον. Scholiastes: Φροντιστήριον: Οἱονεὶ βουλευτήριον. Ἡ σύνοδος, &c. Hinc Suidas supplendus est.

F KUST. Recte Kusterus. Hinc Sozomen. Eccl. Hist. p. 103. vocat Romam ἀποστόλων φροντιστήριον. Elegans locus. TOUP.

[e] ΦΡΟΝΤΙΣΤΑΙ] Vid. Aristoph. Nub. 455, 1035.

[f] ΜΕΡΙΜΝΟΦΡΟΝΤΙΣΤΑΙ] Aristoph. Nub. 101.

[g] Ὅσην ἀπαὶ π.] Aristoph. Equit. 609.

[h] φροντίδα] τὴν φρ. B.E.

[i] οἱ Ἀττικοὶ] οἱ om. A.V.E.

[k] Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ] Illi Philostrato quem supra p. 610. πρῶτον dixit Neronis ætate florentem hæc non

G conveniunt, sed τῷ δευτέρῳ, qui ut hicce Fronto sub imperatore Severo vixit. HEMST.

[l] Ἐτελεύτησε] Hic deficit vetusta manus in A. Quæ sequuntur ff. 13, ab eodem scriba suppleta sunt, qui ff. 22. in principio codicis exaravit.

[m] ἀδελφῆς] τῆς ἀδελφῆς A.B.V.E.M.

[n] Λογγῖνον] Vid. Rualdi Vit. Plutarch. c. V. p. 12. HEMST. Vid. Ruhnkenii Dissert. de Vit. et scriptis Longini c. 3.

H [o] λόγους] Addunt A.V. Φρογεῖν (Φροντεῖν V.) φράττειν Ἀττικῶς.

ΦΡΟΥΔΑ] Julian. Ep. 59. τὸ γὰρ φροῦδον οὐδεὶς εἶπε τῶν ἀρχαίων ἐπὶ τοῦ προφανοῦς. TOUP.

[p] Σοφοκλῆς] Aj. 264.

[q] Ἀλλ' εἰ] ἀλλ' ἐπεὶ A.B.V.

[r] ἀπεληλυθὼς] ἐληλυθὼς A.V.

μος. Ἀπολλόδωρος, [a] φρουδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν· [t] φρουρος δὲ, ὁ προορῶν, ἢ ἤδη ἔξω ὤν. [u] Καὶ ἑτέρα παροιμία· [x] Φρουρὰς Ἅιδου ὀλίγου φροῦδος γεγένημαι. Ἀντὶ τοῦ διαγρυπνῶν περὶ τὴν φρουράν. Διχῶς δὲ λέγεται ἡ γραφή· φρουρὰς ᾍδων καὶ φρουρὰς ἰδών. Καὶ τὸ μὲν, Φρουρὰς ᾍδων, ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουράς· τὸ δὲ, Φρουρὰς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ φυλάττων· ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν. Φρουρὰς δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ B ἀγρυπνῶν. Οἱ γὰρ φρουροῦντες πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [y] παραμυθεῖσθαι ᾖδον.

Φρουρά: Φυλακή.

> Περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε [z] τοὺς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοῖς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι.

Φρουρεῖ: Φυλάσσει.

Φρουρεῖν ἢ πλουτεῖν: [a] Ἐπὶ τῶν κερδαίνειν C ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουραῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. Δι' ἀτέλειαν οὖν, καὶ τὸ [b] ἀταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν, εἰρῆσθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα ἢ φρουρεῖν.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ: Τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων D πολλλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. Ἔνιοι δὲ, ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. Ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Φρούριον: Κάστρον. Καὶ

> [bb] φρούριον Χλομάρων.

Φρουροί: [c] Τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων· καὶ δεινὸς ἐπ' [d] αὐτὴν E Ῥωμαίων νόμος, τὸν ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. Οἱ δὲ τοῦ μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵστανται.

Φρωγεῖν: Φράττειν. Ἀττικῶς.

Φροίμιον: Προοίμιον.

Φρύαγμα: Ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχὴ, [[e] σὺν] ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς γελάσεως.

Φρυαγμοσεμνάκους: [f] Ἀριστοφάνης·

> Ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Φρυάττεσθαι: Τὸ καταπλήττειν. Οὕτω Μένανδρος. Καὶ [g] φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος.

Φρύγανον τίθεσθαι: Τοῦτο φησὶν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. Καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. Διὰ τοῦτο φησὶν,

> Εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι.

Φρύγα: Τὸν τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν [Ζήτει ἐν τῷ Βάραθρον.]

Φρυγίλος:

> [h] Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους.

Φρυγίλος, ὄνομα ὀρνέου. Ὁ δὲ Φιλήμων κωμῳδεῖται ὡς Φρὺξ, καὶ ξένος, καὶ Κάρ. Ἀριστοφάνης φησί.

Φρύγιον: Δαλὸς ξηρός.

Φρύγιος αὔλησις: Ὥσπερ καὶ Δώριος, καὶ Λύδιος. Ζήτει ἐν τῷ Δώριος.

Φρυγίων ἐρίων: Ἐκεῖσε γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. [i] Ἀριστοφάνης·

> Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων διὰ [k] τοῦτον.

Φρυκτός: Ἡ διὰ τῶν δᾳδῶν γινομένη [l] ἐν πολέμοις λαμπάς.

[Φρυκτός: Ὁ κύαμος ἐλέγετο. [m] Ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμους ἐφόρουν οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. Ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.]

---

[s] ΦΡΟΥΔΟΣ μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. Ἡ ΦΡΟΥΡΟΣ, ὁ προορῶν. Ἡ ἤδη ἔξω ὤν] Locus hic mire turbatus est et confusus, qui sic scribendus et distinguendus est: Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν· ἢ ἤδη ἔξω ὤν. Φρουρός. Ὁ προορῶν. Ἔστι δὲ καὶ παροιμία, &c. Duo nimirum articuli hic in unum confusi sunt: quod et multis aliis in locis apud Suidam per ἀβλεψίαν librariorum factum est. KUST.

[t] ἡ ΦΡΟΥΡΟΣ] Φροῦδος ■ A.V. Φροῦρος δὲ Etymol. Gud. F p. 558, 18.

[u] Ἔστι δὲ καὶ] καὶ ἑτέρα A.V.

[x] ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΙΔΩΝ] Aristoph. Nub. 719. φρουρᾶς A. Mox ἐλέγοντο—φρουρὰς ᾄδων accedunt ex A.B.V.E.

[y] παραμυθεῖσθαι] Hæc vox in prioribus editt. [et A.B.V.E.] deest, quam sensus supplendi gratia ex Scholiasta Aristophanis revocavi. KUST.

[z] τοὺς Λακεδαιμονίους] τοὺς om. A.E. Mox ὡς om. A.

[a] Ἐπὶ τῶν κερδαίνειν] Zenobius VI. 32. ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἡ παροιμία εἴρηται. G

[b] ταλαιπώρως] Sensus gratia omnino scribendum est, ἀταλαιπώρως; quod mirum non vidisse priores interpretes, qui pro ἀτέλειαν legendum censebant εὐτέλειαν: sed frustra. KUST. ἀταλαιπώρως A.B.V.E.

[bb] φρούριον] Vid. p. 442 C.

ΦΡΟΥΡΟΙ] Φρουρὰς V.

[c] Τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱστ.] Locum hunc ex Polybio excerptum esse quidam viri docti existimarunt: sed falluntur. Sumptus enim est ex Josephi lib. VI. de H Bello Jud. c. 30. p. 935. KUST. V. 11, 5.

[d] αὐτὴν] αὐτὸ Joseph.

ΦΡΩΓΕΙΝ: Φράττειν. Ἀττικῶς] Legendum, Φύγειν, φρύττειν. Ἀττικῶς. Nisi quis malit: Φρύγειν, φρύττειν. Ἀττικῶς. RUHNKEN. Posterius placet: nam Φρύγειν Atticorum, Φύγειν vero Bithynorum est. Etymologus: Φώζειν σημαίνει τὸ καίειν. Στράττις· Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φώζειν ὥσπερ μύστακα σαυτόν. Βιθυνοὶ ■ φύγειν λέγουσι. Ita scribendus iste locus. Confer Etymologum v. Φωγός. Est et φώγειν vox Dorum. Epicharmus apud Athenæum lib. II. p. 56. Καὶ φασήλους φῶγε θᾶσσον, αἴχ' ὁ Διόνυσος φιλῇ. Et phaselos ocyus torre, si Baccho grati sint. TOUP. Pro Φρωγεῖν: φράττειν scribi debuerat Φώγειν: φρύγειν sive φρύττειν. Deinde Ἀττικῶς ponendum post Φροίμιον: προοίμιον. PIERSON. ad Mœr. p. 382. Hanc gl. post Φρόντιν collocant A.V.

[e] σὺν ἀγρίῳ] σὺν om. A.B.V.E. edd. ante Kuster. cum Etym. M.

[f] Ἀριστοφάνης] Vesp. 135. minus recte hodie legitur, ὀφρυαγμοσεμνακουστίνους. KUST.

ΦΡΥΑΤΤΕΣΘΑΙ] Vid. Ἀλη. Περιβὰς. Καταφρυάττομαι. Dion. Hal. p. 418. TOUP.

[g] ΦΡΥΑΤΤΟΜΕΝΟΣ] Exempla quædam habet Wesseling. ad Diodor. Sic. IV. 74.

ΦΡΥΓΑΝΟΝ ΤΙΘΕΣΘΑΙ: Τοῦτο φ.] Aristoph. Pac. 1026. Οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. KUST.

ΦΡΥΓΑ] Gl. om. A. Ζήτει etc. om. V.

ΦΡΥΓΙΛΟΣ caput gl. om. A.

[h] Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλ.] Aristoph. Av. 764.

ΦΡΥΓΙΟΣ ΑΥΛ.] Hesych. v. Φύτιγξ. TOUP. Deest gl. V.

[i] Ἀριστοφάνης] Av. 493.

[k] τοῦτον] τοῦτο A.

[l] ἐν πολέμοις om. A.

ΦΡΥΚΤΟΣ] Deest gl. V.

[m] Ἀντὶ ■ ψήφων κυάμ.] Confer Nostrum supra v. Διαφρυκτοῦν, et v. Κυαμοτρώξ. KUST.

Φρυκτός: Καὶ **παραφρυκτωρευόμενος**. [n]Οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες [o]ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, [p]παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται, ὥς φησι [q]Λυσίας·

Ταύτην εἷς ὁ [r]πρεσβύτερος ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

Φρυκτωρεῖν: Κυρίως τὸ διὰ [s]πυρσῶν ἀνατείνειν σημαίνει.

Φρυκτωρία: Ἡ διὰ τῶν [t]πυρσῶν παραφυλακὴ νυκτερινή. Ἡ λαμπάς. Ἡ καῦσις. Παρὰ [u]τὸ [x]πυρσὸν, καὶ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. **Φρυκτωρὸς** δὲ, ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. [y]Καὶ **φρυκτωρῷ**, δοτική.

Φρυκτοί: Λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων [z]γινόμεναι, [a]ἅς τινες βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις, ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. Οὐ μόνον δὲ ἐπὶ [b]τῶν πολεμίων τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. Καὶ ὅτε μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς [c]ἠρεμοῦντες· [d]ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Φρύνη ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις: **Φρύνη**, παλαιὰ ἑταίρα. **Λήκυθος** δὲ, τουτέστι, διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις, κιθαρῳδὸς, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδόκει πρῶτος [e]κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθήναια

A ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος. Ἦν δὲ [f]Ἀριστοκλείδου μαθητής. Ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικὰ, εὐδόκιμος κιθαριστής. Παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. [g]Ἴστρος ▪ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς τὸν Φρῦνιν Λέσβιον φησὶ, [h]Κάνωπος υἱόν· τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον [i]ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ.
B Ταῦτα δὲ [k]σχεδίοις ἔοικεν. Εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, [l]κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Φρύνιχος, Πολυφράδμονος, ἢ Μινύρου· οἱ δὲ, Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικὸς, μαθητὴς Θέσπιδος, τοῦ πρώτου τὴν [m]τραγικὴν εἰσενέγκαντος. Ἐνίκα τοίνυν [n]ἐπὶ τῆς ξζ' Ὀλυμπιάδος. Οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύ-
C νιχος γυναικεῖον πρόσωπον [o]εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. Καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. [p]Τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται· [q]Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίκαιοι ἢ [r]Πέρσαι ἢ [s]Σύνθωκοι, Δαναΐδες.

Φρύνιχος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
D ἀρχαίας κωμῳδίας. Ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ [t]πς' Ὀλυμπιάδος. Δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταὶ, Σάτυροι, Τραγῳδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, [u]Μύστης, Ποάστριαι, [x]Σάτυροι.

[n] Οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλ.] Hæc leguntur etiam supra v. Παραφρυκτωρία. KUST.

[o] ἐναντίους] ἐναντίον V.

[p] ταῦτο παραφρυκ.] ταῦτα om. A.E. καὶ παραφ. V. Mox λέγονται A. pro λέγεται.

[q] Λυσίας] In oratione contra Agoratum, p. 136. KUST.

[r] πρεσβύτης] πρεσβύτερος A.

[s] πυρσῶν] πυρσοὺς A.E. πυρσῶν ἀνατεινόμενον σημεῖον V.

ΦΡΥΚΤΩΡΙΑ: Ἡ διὰ τῶν πυρσ.] Confer Nostrum supra v. Πυρσεύει. KUST. Lycophr. 1096. et ibi Schol. Tzetz.

[t] πυρσῶν] πύργων A.B.E.M. Schol. Aristoph. Av. 1161. Φρυκτωρίαι: αἱ τῶν πύργων φυλακαί. Παρὰ τὸν πυρσὸν καὶ τὸ ὁρᾶσθαι.

[u] τὸ] τὸν A.

[x] πυρσόν] Imo, φρυκτόν. KUST.

[y] Καὶ ΦΡΥΚΤΩΡΩ, δοτική om. V.

ΦΡΥΚΤΟΙ: Λαμπάδες τ.] Totus hic articulus sumptus est ex Scholiasta Thucydidis ad lib. II. c. 94. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[z] γινόμεναι] γινόμεναι A.B.V.E.

[a] ἅς τινας] αἵ τινες V. ἅς τινες A. Schol.

[b] τῶν πολεμίων] τῶν om. V.

[c] ἠρεμοῦντας] ἠρεμοῦντες A. Schol.

[d] ὅταν] ὅτε E.

ΦΡΥΝΗ ἜΧΟΥΣΑ ΛΗΚ.] Est versus Aristophanis Eccles. 1093. KUST.

ΦΡΥΝΙΣ, κιθαρῳδὸς, Μιτυλ.] Quæ hic Suidas de Phrynide refert, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Schol. Aristoph. Nub. 967. KUST.

[e] κιθαρίσαι] κιθαρ̄ V.

[f] Ἀριστοκλείδου] Scholiastes Aristoph. Ἀριστοκλείτου. Et mox, Ἀριστόκλειτος et Ἀριστοκλείτῳ. KUST.

[g] Ἴστρος δὲ] ▪ om. V. qui infra Λέσβιος.

[h] Κάνωπος] Plutarch. II. p. 539. τὸν Κάββωνος vocat. TOUP.

[i] ὄντα] ὄντ' V.

[k] σχεδίοις] Enarrator Comici, σχεδιάσαι, quod magis placet. Σχεδιάζεται autem apud Grammaticos interdum
E significat, comminisci, fingere, mentiri. Sic idem Scholiastes ad Aves, 873. ubi vocem κολαινίς explicat: Τοῦτο δὲ μήποτε ἐσχεδίασται. Item Suidas supra v. Διακαθίσω: Τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασται. Id est, falsa sunt. KUST. Nihil esse mutandum disci potuerat ex v. Σχέδιον. HEMST.

[l] κατακλάσας τὴν ᾠδήν] Confer omnino Nostrum supra v. Βωμολοχεύσαιτο. KUST.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ, Πολυφρ.] De hoc Phrynicho vide Perizonium ad Ælian. Var. Hist. lib. III. c. 8. KUST.

F [m] τραγικήν] στρατηγικὴν E.

[n] ἐπὶ τῆς ξζ' Ὀλυμπ.] Meursius in opere de Archont. Athen. lib. II. c. 9. emendat, ἐπὶ τῆς οζ' Ὀλυμπιάδος: sed cui non assentior. Fuit enim Phrynichus Thespidis discipulus, teste Suida hoc loco. Atqui Thespis floruit circa Olymp. LX. ut ex Marmore Arundelliano, et Suida supra v. Θέσπις, discimus. Vix igitur credibile videtur, Phrynichum LX. annis, vel circiter, post magistrum suum in scena demum vicisse. KUST.

G [o] εἰσήγαγεν] εἰσήνεγκεν V.

[p] Τραγῳδίαι δὲ αὐτ.] Vide Meursium in Bibliotheca Attica, v. Phrynichus. KUST.

[q] Πλευρωνία] Πλευρωνίαι Blomfield. Gl. Æschyl. Prom. 376.

[r] Πέρσαι, Σύνθωκοι] ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωκοι A.B.V.E.M.

[s] Σύνθωκοι] Lego, Σύνθωκοι, i. e. Consessores: a σὺν, et θᾶκος, sedes. KUST. Inutilem hanc esse emendationem docet Bos.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ] De hoc Phrynicho, ejusque fabulis, vide
H itidem Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

[t] πς'] Forte πζ. Clintonus Fast. Hell. ad ann. 435. 429. Meineke Quæst. Sc. Sp. 2. p. 6. Mox ὀλυμπιάδι M.

[u] Μύστης] Μύσται v. Τευτάζειν. TOUP.

[x] Σάτυροι] Cum fabulæ hujus Suidas jam ante mentionem fecerit, repetitio ista supervacanea esse videtur. KUST. Sic etiam Meinekius Qu. Sc. Sp. 2. p. 8.

Φρύνιχος, Βιθυνὸς, σοφιστής. [y]Ἀττικιστὴν, [z]Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β΄, [a]Τιθεμένων συναγωγὴν, [b]Σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ΄, οἱ δὲ, οδ΄.

Φρύνιχος, Μελανθᾶ, Ἀθηναῖος, τραγικός. Ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ [c]τάδε· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. Ἐποίησε καὶ Πυρρίχας.

Ὅτι [d]Φρύνιχον [e]Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν [f]Μιλησίων τραγῳδήσαντα.

Φρυνίχου πάλαισμα: Αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. Ἱστορεῖ δὲ [g]Θουκυδίδης, ὅτι Φρύνιχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν [h]τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ [i]Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. [k]Λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονὸς, αἰτιώμενος, καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. Σημήνας δὲ, οὕτως προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πολεμίων ἔφοδον [l]ἐπομένων φυλάξασθαι. Συμβάντων δὲ οὕτως τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται [m]πάντα, καὶ τὰ νῦν καὶ τὰ πρότερον, κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὖθις [n]Ἀριστοφάνης· **Φρυνίχου παλαίσμασιν**: Ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. Στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς [o]προδόντι τὸν πόλεμον. [p]Κωμικὸς ποιητὴς, ὃς κινουμένους τοὺς χορεὺς [q]εἰσῆγε, καὶ παλαίοντας. Ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων· ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν [r]τραγικῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. Γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος, καὶ Λύκις, καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχροι. Καὶ [s]Ἀριστοφάνης·

Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων [t]ἀπενεμέτο καρπὸν
ἀεὶ φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.

Φρῦνος: Ὁ [u]ἀδιάπλαστος βάτραχος. Καὶ [x]Ἐπίγραμμα·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ [y]Λαδικέας περίφευγε,
καὶ κύνα λυσσητῆρα, καὶ πάλι Λαδικέας.

Φρύνων καὶ Φιλοκράτης: Ἀμφότεροι προδόται. Καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε, καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο· ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς [z]προαγωγίᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ.

Φωκίων δὲ ὁ Φώκου πολλοῖς χρήματα ἔδωκε, καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. Χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. Δικάζων δὲ, ἀεὶ τὴν σώζουσαν ἔφερεν. [a]Ὁ δὲ [b]περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφά-

---

[y] Ἀττικιστήν] Ἀττικιστής E. qui mox συναγωγή.

[z] Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων] Exstat hodie adhuc Phrynichi Ἐκλογὴ Ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων: quod nescio an idem opus sit. KUST. Est unus idemque liber περὶ Ἀττ. ὀνομ. in Suida perperam ab editoribus interpunctione distinctus. Scribendum videtur, Ἀττικ. ἤτοι περὶ Ἀττ. ὀνομάτων. MULLER. ὑπὲρ Ἀττικῶν V. ὑπ' Ἀττ. A.B.E.M.

[a] Τιθεμένων] Intelligit ea, quæ Rhetores alias θέματα, et Cicero *proposita* vocat: de quibus vide Quintilian. IV. c. 2. et lib. VII. c. 2. KUST. An *Positivorum*? Phrynichus ex Herodiani, Alex. grammatici, operibus quædam excerpsit. Eorum fragmenta penes se esse ait Lindenbrog. not. ad Ammian. Marcell. XXII. p. 252. Vid. Phot. c. 158. Phrynichus vetus sermonis Attici Aristarchus, cf. Casp. Barth. ad Paneg. Claudiani in IV. Consul. Honorii v. 207. qui eum nasutum censorem appellat. Citatur a Steph. Byz. in Ἀθῆναι. REINES.

[b] Σοφιστικῆς παρασκευῆς] Hujus operis epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. 158. sed qui tantum lib. 36. ei tribuit. KUST.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ, Μελανθᾶ, Ἀθην.] Eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Vesp. 1. KUST.

[c] ταῦτα] τάδε A. καὶ τάδε V.

[d] Φρύνιχον οἱ Ἀθην.] Historiæ hujus meminerunt, Herodotus, Strabo, Plutarchus, Ælianus, Tzetzes, et alii. Vide Schefferum ad Ælian. Var. Hist. lib. XIII. c. 17. KUST.

[e] Ἀθηναῖοι] Sic recte ms. A. At priores editt. [et B. V.E.] male, Πέρσαι. Non enim Persæ, sed Athenienses Phrynichum mille drachmis mulctarunt: ut ex scriptoribus modo laudatis constat. KUST.

[f] τραγῳδήσαντα Μιλησίων] Μιλησίων τραγῳδήσαντα A.

[g] Θουκυδίδης] Lib. VIII. 50 et 51. KUST.

[h] τὸν Ἀλκιβιάδην] τὸν om. A.V.E.

[i] Φρύνιχος] ὁ Φρ. A.V. Φρύνιχος om. E.

[k] Λαβόντος] λαβόντα V.

[l] ἐπομένων] ἐσομένων V.

[m] πάντα] πάντες V.

[n] Ἀριστοφάνης] Ran. 700. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Confer etiam Nostrum supra v. Παλαίσμασι. KUST.

[o] προδόντι] προδόντος A.V.

[p] Κωμικὸς ποιητής] Hæc abrupte dicta sunt. Melius Scholiastes Comici, τινὲς δὲ τοῦτον Κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους, &c. KUST.

[q] εἰσῆγε] εἰσήγαγε A.

[r] Στρατηγῶν] Scholiastes Aristophanis rectius, τραγικῶν. Et sic ipse Suidas supra v. Παλαίσμασι. KUST. τραγικῶν A.

ΦΡΥΝΙΧΟΣ, καὶ Λύκις, καὶ Ἀμ.] Aristophanes Ran. 13. Εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥσπερ Φρύνιχος Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κ' Ἀμειψίας. Ad hunc locum Suidas respexit. KUST.

[s] Ἀριστοφάνης] Av. 749. ubi pro ἀπενεμέτο rectius legitur ἀπεβόσκετο. KUST.

[t] ἀπενεμέτο] ἀπεγεύετο A. ἀπενεμέτο B.E.M. ἀπελέγετο V.

ΦΡΥΝΟΣ] Schol. Nicand. p. 99. Arati Schol. p. 121, 122. TOUP. Supra v. Παιάν.

[u] ἀδιάπλαστος] Est vox suspecta. Quid enim ea hic significare potest? KUST. *Imperfecta*. ἀδιατύπωτα, v. χρῆμα. TOUP. Schol. Nicand. p. 29. Γερύνες. Οἱ μικροὶ καὶ ἀδιάπλαστοι βάτραχοι. ALBERT.

[x] Ἐπίγραμμα] Epigramma hoc legitur apud Synesium, Epist. CXXVII. unde id Suidas procul dubio deprompsit. Ceterum, Portus vocem ἀσπίδα supino errore verterat *clypeum*; cum hic significet *aspidem*: quod est notissimum serpentis genus. KUST.

[y] Λαδικέας] Sic etiam habet Synesius. At Suidas supra suo loco, Λαοδίκας: ubi Nos vide. Confer etiam v. Λυσσάων, ubi idem locus legitur. KUST. Λαοδίκας A.V. et in ver. seq. A.

[z] προαγωγίᾳ] προαγωγείᾳ A.

ΦΩΚΙΩΝ] Phocionis hujus vitam pluribus describit Plutarchus: quem vide. Meminit præterea ejus Dio Prusæus Orat. LXXIII. et Diog. Laërtius in Vita Diogenis Cynici, num. 76. KUST. Φωκίων δὲ A.V. ubi cohæret hic art. cum præced.

[a] Ὁ δὲ περὶ Σατ.] Vide Nostrum supra v. Ὅτι ξένους. KUST.

[b] περὶ] ἐπὶ A.B.V.E.

νους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνά τινες ἀναφέρουσι, A καί φασιν ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε.

Φρυνώνδας: Τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. Ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ·

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

Ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι.

Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισ- B θοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος.

Καὶ αὖθις·

[c]Ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος [d]πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

Φρύνωνος: Ὄνομα κύριον. Οὗτος τῶν [e]δέκα πρέσβεων εἷς ἦν, τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Φρὺξ ἀνὴρ [f]πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος: C Ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπινθάρου: Οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

Φοιβάδαιον:

Φοιβάμμωνος:

Φοιβάς: Ἡ θεά. [g]Καὶ ἡ μαντική.

Φοιβᾶσθαι: [h]Καθαίρεσθαι. Καὶ φοῖβον, τὸ καθαρόν. Καὶ φοῖβαι, αἱ καθαραί.

Φοίβη: [i]Ἡ ἄμπελος. [k]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τρισσὸν ἐπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

Φοῖβος: Ὁ Ἀπόλλων.

Φοῖβος: Καθαρὸς, ἁγνὸς, ἢ [l]μάντις· καὶ ἀμίαντος· καὶ ὁ Ἀπόλλων.

B **Φοιδεράτοι**: Οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

Φοινήεις:

Φοινικᾶ: Τὸ ἁπλᾶ, καὶ [m]διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν· καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Φοινικελίτης: Ὁ ἀπατηλός.

C **Φοινίκειον αἷμα**: Καὶ Φοινίκειος οἶνος.

Φοινίκη: Πόλις.

Φοινικήια γράμματα: Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος τοῦ [n]εὑρόντος· τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς [o]εὑρέθη ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν φοινίκων πετάλοις. [p]Σκάμμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος

ΦΡΥΝΩΝΔΑΣ] Confer Harpocrationem h. v. itemque D Tom. I. Thes. Crit. a Grutero ed. p. 472. KUST. Meursii Cecrop. p. 35. TOUP. Isocrat. in Orat. c. Callimachum [p. 382 A.]: ὥσπερ ἂν εἴ τῳ Φρυνώνδας πονηρίαν ὀνειδίσειεν, ἢ Φίλεργος ὁ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος τοὺς ἄλλους ἱεροσύλους ἔφασκεν εἶναι. Apuleius de Magia (ed. Altenberg. p. 321.) *Quis Palamedes, quis Sisyphus, quis denique Eurybates aut Phrynondas talem versutiam excogitasset?* Aristid. Or. 2. Plat. 3. p. 516. *Veluti si Phrynondas Æacum se faceret, ita ut mox gemellus et* E *extra omnem culpam esse videretur.* REINES. Adde Aristoph. Thesm. 868.

[c] Ἀλλ' οἶμαι, οὔτε Φρυν.] Hæc sunt verba Æschinis in Orat. contra Ctesiphontem, p. 293. KUST. 73, 12.

[d] πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν] πότε τῶν πονηρῶν τῶν πάλαι A.

ΦΡΥΝΩΝΟΣ: Ὄνομα κ. οὗτ.] Ex Harpocrat. KUST. Φρύνων Harp.

[e] δώδεκα] δέκα A. ? V.

ΦΡΥΞ ἀνὴρ] Φρὺξ ἀνὴρ nunc pro *homine barbaro* et nullius pretii, nunc pro *lictore* sive *ministro publico* usur- F patur. Quo sensu accipiendus Sophro apud Schol. ad Aristoph. Av. 1283. Ἡ ΠΑΙΣΕΙ βάκτρῳ καλλὸν σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. *Vel caput tibi lictor fuste commitigabit.* Ita scribendus et interpretandus est iste locus, quem minus intellexerunt viri eruditissimi. Ceterum trochaicus iste, quem laudat Suidas, Epicharmi est, vel hominis alicujus qui δωρίζειν noverat. Nam πλαγεὶς Dorum est. TOUP.

ib. Epicharmi versum esse trochaicum mihi persua- G deo: eidemque lubens adscripserim, nisi quia de Sophrone potius cogitet, quod apud Schol. Aristoph. legitur ad Av. 1283. ἢ πλαγεὶς (vel παισθεὶς, nam vulg. παίσει nullius est pretii) βάκτρῳ καλλὸν σκύταλα Φρὺξ ἀνήρ. Σκύταλα certe pro cervice vox Sicula, teste Hesychio, quem una litera corruptum emendabis, Σκύταλον, τράχηλον, Σικελοί. HEMSTERHUS. Lucian. D. M. IX. 4.

[f] ΠΛΑΓΕΙΣ] πληγεὶς A.E.

ΦΡΥΞ ΜΗΔΕΝ ἭΤΤΟΝ ΣΠ.] Aristoph. Av. 763.

ΦΟΙΒΑΔΑΙΟΝ] Φοιβάδειον V.

ΦΟΙΒΑΜΜΩΝΟΣ] Φοιβάμμωνος A.

[g] Καὶ ἡ μαντικὴ om. B.V.

[h] Τὸ καθαίρεσθαι] τὸ om. A.V.E. Post καθαραὶ delevi Ὅθεν καὶ ΦΟΙΒΟΣ, ὁ Ἀπόλλων, cum A.B.V.

ΦΟΙΒΗ] Male, pro φίβη. Vide notam sequentem. KUST.

[i] Ὁ ἄμπελος] ἡ ἄμπελος A.B.V.E.

[k] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. (Pal. VI. 158.) sed ubi pro φοίβαις, quam vocem metrum respuit, rectius legitur, φίβαις. KUST.

ΦΟΙΒΟΣ: Ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος] Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων A.B.V.

[l] μαντικός] μάντις B.V. Photius. In fine καὶ ὁ Ἀπόλλων addunt A.B.V. Photius.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ] Vid. Du Cang. in v.

ΦΟΙΝΗΕΙΣ] Post Φοινικᾶ A.V.

ΦΟΙΝΙΚΑ] Ita V: Φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν. ἁπλᾶ διπλᾶ πολλαπλᾶ ἀργυρᾶ κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν περισπῶσιν Ἀττικοί.

[m] διπλᾶ] καὶ διπλᾶ καὶ A.

ΦΟΙΝΙΚΕΛΙΤΗΣ] Vel scribe φοινικελίκτης, vel φοινικέλικτος. Id est, qui Phœnicis instar in consiliis et dictis tortuosus est et obliquus. A Φοῖνιξ, et ἑλίσσω. Vide Hesychium v. Φοινικελίκτης, et v. Φοινικέλικτον. KUST.

ΦΟΙΝΙΚΕΛΙΤΗΣ: Ὁ ἀπατηλὸς] Idem φοινικελίτης, φοινικελίστης, et φοινικελίκτης. Quæ vox e scena petita est. Hesychius: Φοινικελίκτης, ἀπατηλός. Φοινικελίκτης καὶ λόγων F ἀλαζὼν Κάπηλον. Ita scribendus iste locus. Λόγων κάπηλος est *Caupo verborum. Qui verba mercede locat.* Quod causidicorum est. Hinc Horatius, *Perfidus hic caupo.* Quod minus intellexerunt viri eruditi. Recte autem Suidas, ὁ ἀπατηλός. Homer. Odyss. ξ'. 288. Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἈΠΑΤΗΛΙΑ εἰδώς. Quo respicere videntur grammatici. Atque hac occasione corrigendus Hesychii locus, qui viros doctissimos penitus elusit. Φοινικόχλοις, ξανθόχλοις. Emendabat Hemsterhusius, Φοινικοχλόοις: ξανθοχλόοις. Ruhnkenius noster, Φοινικοχλόοις: ξαν- G θοχλόοις. Sed uterque lapsus est. Scribendum sine dubio, Φοινικοχαλίνοις: ξανθοχαλίνοις. Homer. Iliad. δ'. 141. Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων. Ubi Schol. Παρήϊον: παραγναθίδιον, τὸ νῦν ΧΑΛΙΝΑΡΙΟΝ καλούμενον. Qui locus notandus. TOUP.

ΦΟΙΝΙΚΕΙΟΝ] Paulo inferius scribitur Φοινίκιον, per ι in syllaba penultima. Sed quis nescit ἑτερογραφίᾳ illa nihil esse frequentius? KUST.

H ΦΟΙΝΙΚΗ] Vide Etymologum. KUST.

ΦΟΙΝΙΚΗΙΑ] Vid. Havercamp. Syllog. de Pron. L.G. I. p. 206.

[n] εὑρόντος ἔλαβεν] τοῦ εὑρόντος A.B.V. Photius.

[o] εὑρέθησαν] εὑρέθη A. Photius. εὑρέθησαν V.

[p] Σκάμμων] Σκαμμῶν Photii ms.

ὀνομασθῆναι. Μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων [q]ἄπαις· γενέσθαι δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἄγλαυρον, Ἕρσην, [r]Πάνδροσον· τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν τελευτῆσαι. Διὸ καὶ Φοινικήια [s]τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα:

> [t]Τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, [u]ὦ δημόται,
> μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα;
> Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν [x]θυμάλωψ ἐπέζεσεν.

[y]Ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; [z]τῷ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο· διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. [a]Ἀριστοτέλης δέ φησι, χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους [b]φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους· τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν· τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥεύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν. Τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ, ἐν τάξει πολεμίων, [c]ἀπὸ τοῦ φορήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. [d]Ἐπεὶ τὸ **φοινιχθῆναι**, αἱμαχθῆναι. Καὶ,

> [e]Ξαίνει κατὰ νώτου πολλάς.

[f]Δημοσθένης. [g]**Θυμάλωψ** δὲ, ὁ διακεκαυμένος. **Ἀνθρακεῖς** δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. Καὶ [h]Ἰώσηπος·

> Κτεσῶν τε τὴν σὴν, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένην ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀνατείνασαν [i]φοινικίδας.

Φοινικίδης, κωμικός. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, [k]Μισουμένη· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικικόν: Τὸ ψεῦδος. Ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν

[q] ἄπαις· γενέσθαι δὲ] ἄπαιδα γενέσθαι Photius.

[r] Πάνδροσον, Φοινίκην] Φοινίκην om. A.V. Photius.

[s] τὸν Ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα] τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα A. γράμματα τὸν Ἀκταίωνα Photius. καλέσαι om. V. Mox τινος om. V. Photius.

[t] Τί φειδόμεσθα τ.] Aristoph. Acharn. 318.

[u] ὦ δημόται] οἱ δημόται A.E.

[x] θυμάλωψ] Scribe θυμάλωψ: ut recte legitur apud Aristophanem. KUST.

[y] Ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φ.] Hæc, et quæ sequuntur, leguntur etiam apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis; itemque supra v. Καταξαίνειν. KUST.

[z] τῷ δὲ] τὸ δὲ V.E.M.

[a] Ἀριστοτέλης] Ἀριστοφάνης V.

[b] φοινικίδι] φοινικίδα V.

[c] ἀπὸ τοῦ φορήματος] Scholiastes Aristophanis recte, ἀπὸ τοῦ φορήματος. KUST. Sic B.V.E.

[d] Ἐπεὶ τὸ ΦΟΙΝΙΧΘΗΝΑΙ, αἱμ. καὶ Ξαίνει κατὰ ν.] Locus hic apud interpretem Comici plenius et melius sic legitur: ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, τὸ αἱμαχθῆναι δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνω, ῥῆμα, καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας· Εἰσιόντος τε καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, περιρρήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης, ξαίνει κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. Hinc Suidas suppleri potest. KUST. ἐπὶ τοῦ V.

[e] Ξαίνειν] Ξαίνει A.

[f] Δημοσθένης] De F. L. p. 403. 4.

[g] Θυμάλωψ] Θαιμάλωψ A.B.E. Θαιμάλωπες V.

[h] Ἰώσηπος] Lib. V. Antiq. Jud. c. 1. ubi de Rachabe et exploratoribus a Josua Hierichuntem missis verba fiunt. KUST. Seqq. post Φοινίσσα collocant A.V.

[i] φοινικίδας] φοινικίδα Toupius.

[k] Μισουμένη] Μισουμένη A. Μισουμένης B.E. Μισουμένη Athen. XIV. p. 652 D.

ΦΟΙΝΙΚΙΚΟΝ] Plato Rep. III. p. 443. ponit pro vetere: μηδὲν καινὸν ἀλλὰ φοινικικόν τι, πρότερον μὲν ἤδη πολλα-

δράκοντα καὶ τοὺς [l]Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικικῶν:

> [m]Τάξεων ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν Φοινικικῶν.

Ἢ ὅτι **φοινικὶς** χλαμὺς ἦν πολεμική· ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν· Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις· ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. Καὶ [n]Ὅμηρος·

> Φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Φοινίκιον ἔρνος, καὶ χρῶμα. Καὶ **Φοινίκιος ἄνθρωπος.**

Φοινικιοῦς: Ἀντὶ τοῦ, πυρρός. Περισπᾶται δὲ [o]τῶν εἰς οῦς ἁπλῶν τῷ λόγῳ. Καὶ ἔστι παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν, φοινικιόεις, [p]φοινικίοες ἐν ὑπερθέσει, φοινικιοῦς ἐν συναιρέσει.

Φοινικολόφον: Ξανθολόφον.

Φοινικοῦν: Ἐρυθρὸν, πυρρόν.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι: Πῶρος φησὶν, Ἰνδῶν βασιλεύς·

> [q]Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρποὺς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ποταμὸς κηπεύει.

Φοινίκων συνθῆκαι: Οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα [r]καὶ ἡμέραν· ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συντιθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. Διὸ λέγεσθαι [s]τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. Τὰ δ' ὅμοια Δήμων ἐπὶ [t]Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοινικῶνος:

Φοῖνιξ: [u]Τὸ δένδρον. Καὶ τὸ ὄρνεον. Ἐπὶ

χοῦ γεγονὸς, ὥς φασιν οἱ ποιηταί. REINES. Suidas descripsit Schol. Platon. p. 157.

[l] Σπαρτοὺς] Proprie, *Satos*. Sic autem dicebantur Thebani, quod ex satis a Cadmo draconis dentibus nati crederentur. Res nota est ex poetis et mythographis. KUST.

[m] Τάξεων ἀπαλλ.] Aristoph. Pac. 302.

[n] Ὅμηρος] Il. ε'. 484. ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα. Ubi Schol. ἐρυθρὰ ἐγίγνετο, ἐφοινίσσετο.

ΦΟΙΝΙΚΙΟΝ] Vide paulo ante v. Φοινίκιον. KUST.

ΦΟΙΝΙΚΙΟΥΣ] Aristoph. Av. 273. Βαβαί. καλός γε καὶ φοινικιοῦς. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet quæ hoc loco Suidas. KUST.

[o] τῶν εἰς οῦς ἁπλῶν τῷ λόγῳ] τῷ λόγῳ τῶν εἰς οῦς ἁπλῶν Schol.

[p] φοινικίοες] Vetus interpres Aristophanis, φοινίκεος. Sed scribendum est φοινικίοεις. Inde enim per contractionem fit φοινικιοῦς: ut a φοινίκεος, φοινικοῦς. KUST. φοινικόεις φοινικίοες A. φοινικόεις φοινικίες V.

ΦΟΙΝΙΚΟΛΟΦΟΝ] Theocritus Idyll. XXII. 72. Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοίδε κυδοιμοί. Huc si Suidas respexit, ut respexisse videtur, scribendum potius erit, φοινικολόφων, ξανθολόφων: ut Portus etiam monuerat. KUST. Φοινικολόφου: ξανθολόφου V. Photius.

[q] Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχ.] Hæc sunt verba Philostrati lib. II. de Vit. Apoll. c. 11. eademque leguntur supra v. Πῶρος. KUST.

ΦΟΙΝΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΑΙ: Οἱ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice. KUST.

[r] καὶ] τε καὶ A. Prov. Vat.

[s] τοῦτον] τοῦτο A.B.V.E. Photius.

[t] περὶ Μεταποντίνων] ἐπὶ A.B.V.E. Photius. Tum Μεταποντίνων A.

[u] Τὸ δένδρον καὶ τὸ ὄρνεον] Vid. Gataker. Adv. Misc. I. 2. p. 179. 180.

Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασι τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις διὰ τεττάρων καὶ ν' καὶ χ' ἐτῶν. Καὶ φοῖνιξ, ἀντὶ τοῦ φοινικεῦς. [x]Ὅμηρος·

Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν.

Ἐπὶ ἵππου.

Περὶ οὖν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται, ὅτι, [y]ὅταν [z]αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι· καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης [a]πυρὰν, ἀποθνήσκει. Καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὃν τινα [b]μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν φοίνικα, καὶ ἀφίπτασθαι [c]εἰς Αἴγυπτον [d]ἐκεῖθεν ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ φοῖνιξ.

Φοινίσσω: Αἱμάξω, βάψω, [e]πυρώσω. Ἀπὸ τοῦ φόνου. Ἢ τοῦ φοίνικος· ὅτι πυρρός.

Φοίνιος: Φόνου καὶ φθορᾶς [f]παραιτία.

[g]Ἀμφὶ δ' [h]Ἐριννὺς
φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὕπα.

Φοίνισσα ναῦς: Καὶ φοινίσσω, τὸ [i]βάπτω. Καὶ φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινός: Πυρρὸς, φόνιος.

Φοιτᾷ: Παραγίνεται. Καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν. [k]Φιλόστρατος·

Φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας: Τετριμμένας.

Τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει, καὶ φρεάρια, καὶ φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα.

Φοιτάλμιος: [l]Ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος.

Φοιτητάς: Μαθητὰς, παραγενομένους. [m]Ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.

Φοιτία: Ἡ πορεία.

Φοῖτος: Ἡ μανία.

Φοιτῶντα: Μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα, μαινόμενον, φοῖτος γὰρ, ἡ μανία. Ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμναις, διὰ τὴν μανίαν· ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

Φυγαδεία: Φυγὴ, ἐξορία.

Δισσῶν προδήλων ὀλέθρων ἐπαρχόντων, ἠλλάξαντο φυγαδείαν ἀντὶ τούτων ἀδῆλον. Οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, [n]ὅτι παῖσας τοῦ κακοῦ μείζω κακόν.

Καὶ,

Φυγάς τοῦ ἰδίου ἔθνους.
Οὐ φυγὰς ὀλίγα πόρρωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξεν [o]βασίλισσα.

Ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

Φυγγάνει: [p]Σοφοκλῆς·

Ξυνίημι τάδ', οὔτι με φυγγάνει.

Ἀντὶ τοῦ λανθάνει. Καὶ αὖθις·

Ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

[**Φυγή**: Ὀστρακισμὸς φυγῆς διαφέρει. [q]Ζήτει ἐν τῷ Ὀστρακισμός.]

Φυγοδέμνιος: Παρθένος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[r]Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα.

Φύζα: Δειλία, φυγή. Καὶ φυζαλέος, ὁ δειλός.

[s]Ὠμηστὰν δ' ἔτρεπε φυζαλέον.

Φυζακινός: Ὁ δειλός.

Φυήν: Βλάστησιν, αὔξησιν ἡλικίας.

Κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τὸν [t]ὄρθιον
εἶναι δοκοῦντα ἡ φυὴ τῶν δακτύλων.

Φυκία: [u]Θαλάσσια ζῶα· ἢ ὁ ἀφρός· ἢ βρύα.

Φυκίδα: [x]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν,
Ἄρτεμι, δωροῦμαι, [Θῆρις ὁ δικτυβόλος.]

Φῦκος: Ὧι τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. Λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. Καὶ φυκίς. [y]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
φυκί' ἀπ' εὐόρμων [z]εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

---

[x] Ὅμηρος] Il. ψ'. 454. KUST.

[y] ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ. ἔρχ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sumpta sunt ex Artemidori lib. IV. c. 47. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

[z] αὐτὸ] αὐτῷ A.

[a] πῦρ] πυρὰν A.V. πυρὴν B.E.

[b] μεταβάλλειν] μεταβαλεῖν A.V.

[c] εἰς Αἴγυπτον] Αἰγύπτου Artemidorus.

[d] ἐκεῖθεν] Artemidorus recte, ἐκεῖσε. KUST.

[e] πυρώσω] Etymologus habet πυρρώσω: quod dictum videtur pro πυῤῥὸν ποιήσω, i. e. *rufum vel rutilum reddam*. Nam φοῖνιξ a grammaticis etiam exponitur πυῤῥός. At πυρώσω aliud significat, nec interpretatio ista voci φοινίξω convenire potest. KUST.

[f] παραίτιος] παραιτία B.V.E.

[g] Ἀμφὶ δ' Ἐριν.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐριννύς, et v. Μόρσιμον. KUST. Anthol. Pal. VII. 188.

[h] Ἐριννὺς] Ἐρινὺς A. Delevi mox Καὶ ΦΟΙΝΙΟΣ ἌΡΗΣ. καὶ ΦΟΙΝΙΟΝ, ὁμοίως, cum A.B.V.

[i] κοκκίνῳ βάπτω] κοκκίνῳ om. A.B.V.

[k] Φιλόστρατος] Lib. I. de Vit. Apoll. c. 18. in fin. KUST.

ΦΟΙΤΑΛΜΙΟΣ] Hesychius et Etymologus, Φυτάλμιος, per υ in syllaba prima. KUST. Vid. Casaub. ad Athen. I. 6. REINES. Deest gl. A.

[l] Ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος om. A.B.V. sed agnoscit E. Vid. Creuzeri Meletem. I. p. 31 et 33.

ΦΟΙΤΗΤΑΣ] Vid. Pearson. de Success. pr. Rom. Episc. p. 36. φοιτᾶν Aristoph. Nub. 913.

[m] Ἐξ οὗ—σχολάζειν om. A.

ΦΟΙΤΙΑ] Rectius φοιτεία, per ει in syllaba penultima. KUST.

ΦΟΙΤΟΣ: Ἡ μανία] Vide Schol. Apoll. Rhod. ad lib. IV. 55. KUST.

ΦΟΙΤΟΣ] Tryphiodor. 365. ubi male interpres. TOUP.

ΦΟΙΤΩΝΤΑ: Μεθ' ὁρμῆς μεμ.] Ex Schol. Sophocl. Aj. 59.

ΦΥΓΑΔΕΙΑ] Vid. Euphorion. ap. Steph. Byz. v. Ἀσβωτις. TOUP.

[n] ὅτι παῖσας] Vid. Παῖσας. TOUP. ζήτει. παύσας M.

[o] βασίλισσα] F. βασιλέα. *Regem* eum creavit, ubi paulo ante exul fuerat. Vel βασίλισσαν *reginam*. Illud autem ἐξόριστος est interpret. τοῦ φυγάς. TOUP.

[p] Σοφοκλῆς] Electr. 132.

[q] Ζήτει] Seqq. om. V. Deest gl. A.

[r] Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα] Anthol. Pal. VI. 10.

[s] Ὠμηστὰν δ' ἔτρ.] Anthol. Pal. VI. 237.

ΦΥΖΑΚΙΝΟΣ] Vid. Il. ν'. 102.

[t] ὄρθιον] ὀρθίαν A.V.

[u] Θαλάσσια ζῶα] Sic etiam Etymologum. At legendum forte est, θαλάσσια φυτά. KUST.

ΦΥΚΙΔΑ] Deest art. V. Ver. sec. Θῆρις ὁ δ. om. A.E.

[x] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 105.

ΦΥΚΟΣ] Φῦκος A.

[y] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 24.

[z] εἵλκυσεν] εἵλκυσαν A.

ΦΎΚΟΣ: Τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

ΦΥ͂ΛΑ: Ἔθνη. Διὰ δὲ δύο λλ, σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα, [a]καὶ παροξύνεται.

ΦΥΛΑΚΉ: Τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός· τετραχῇ γὰρ [b]διῄρηται. Καὶ ΦΥΛΑΚΑῚ, τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς [c]ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

ΦΥΛΆΚΙΑ: Παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Καὶ [d]Πολύβιός φησιν·

Ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, [e]πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

ΦΎΛΑΚΟΣ: [f]Παρὰ Ἡροδότῳ·

Κατὰ τοῦτο τῆς [g]ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

ΦΥΛΑΚΤΉΡΙΟΝ: Τόπος, ἔνθα οἱ [h]φύλακες.

ΦΥΛΆΞΑΝΤΕΣ: Ἐπιτηρήσαντες. [i]Ἡρόδοτος. Καὶ ΦΥΛΆΞΑΣΑ, καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα. Ἀρριανός·

[k]Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

ΦΥΛΆΡΧΗΣ: Ὁ δυνάστης.

Συμβάλλει τῷ Τραϊανῷ [l]περὶ Αὐγάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· [m]ὥσπερ [n]φυλάρχας ὀνομάζουσιν οἱ [o]ἐκείνῃ, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται.

Καὶ [p]Ἀριστοφάνης·

Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

[q]Φυλὴ ὄνομα τόπου. Καὶ ΦΥΛΆΣΙΟΙ, οἱ ἐνοικοῦντες.

ΦΎΛΑΡΧΟΣ, Ἀθηναῖος, ἢ Ναυκρατίτης· (οἱ δὲ, Σικυώνιον, [r]ἄλλοι δὲ, Αἰγύπτιον ἔγραψαν) ἱστορικός. Τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἠπειρώτου [s]στρατείαν ἐν βιβλίοις κη'· [t]κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολε-

A μαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος, καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς, καὶ ἕως τοῦ θανάτου [u]Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου· Τὰ κατὰ [x]τὸν Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη, Ἐπιτομὴν μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, Περὶ εὑρημάτων, Παρεμβάσεων, βιβλία ϛ'.

ΦΎΛΑΡΧΟΣ: Ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων, ὑποτεταγμένος δὲ τῷ ἱππάρχῳ. Δημοσθένης

B Φιλιππικοῖς.

ΦΥΛΆΣΙΜΟΣ: Ὁ ἐκ τοῦ δήμου. Καὶ ΦΥΛΑΣΣΌΜΕΝΟΣ, [y]προορώμενος, προσκοπούμενος.

Οὐ μέντοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν.

Οὕτω [z]Ξενοφῶν. Καὶ [a]Θουκυδίδης·

[b]Φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς, ἔφυγον.

[[c]Καὶ ΦΥΛΆΣΣΩ, αἰτιατικῇ.]

ΦΥΛΑΙ͂ΟΣ: Ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

C ΦΥΛΈΤΗΣ: Συγγενὴς, ὁμόφυλος. [d]Ἰώσηπος·

Ὁ δὲ Σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τίθεικεν ἐξουσίᾳ.

ΦΥΛΛΕΙ͂Α: Τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. [e]Ἀριστοφάνης·

Εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

Οἷον, μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ· τοιαῦτα γὰρ [f]οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. [g]ΦΥΛΛΕΙ͂Α δὲ, τὰ τῆς θριδακίνης

D φύλλα.

ΦΥΛΕΊΔΗΣ: Ὁ τοῦ Φυλέως.

ΦΥΛΉ: Ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.

ΦΥΛΉ: [h]Ἡ φυλὴ καθ' [i]αὑτήν ἐστι μύριοι στρατιῶται.

ΦΥΛΉ: [k]Ἰσοκράτης ἐν τῷ Περὶ τῆς εἰρήνης. Δῆ-

ΦΥΚΟΣ] Gl. om. A.

[a] καὶ παροξύνεται om. V. ὀξύνεται A.

[b] διῄρηται] διῄρηται A.

[c] ἀλλήλοις] ἀλλήλους V.

ΦΥΛΑΚΙΑ: Παρὰ Ἀλεξανδρ. τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυν.] Ex Damascio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore p. 1037. sic legitur: Ὅτι φυλακεῖα οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάλουν τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Confer Nostrum supra v. Κηρίκαινα, et Reines. Var. Lect. p. 432. KUST. Grot. ad Deuteron. XXII. 17. φυλακεῖα exponit de indicio virginitatis in primo congressu, quod in linteo conspicitur. REINES. Prorsus aberrat Steph. Thes. T. IV. p. 238 C. HEMST.

[d] Πολύβιος] Fr. gr. 137.

[e] πεντήκοντα] ν̄ V.

[f] Παρὰ Ἡροδότῳ] Lib. I. c. 84.

[g] ἀκροπόλιος] ἀκροπόλιος A.V.E.M.

ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΟΝ] Thucyd. IV. 31. Conf. Wesseling. Diod. Sic. XVII. 50.

[h] φύλακες] Etymol. addit οἰκοῦσι. REINES.

[i] Ἡρόδοτος] Gl. V. 12.

[k] Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλ.] Fragmentum hoc pertinet ad historiam de virgine Tarpeia, quæ tempore Romuli Capitolium, cui pater ejus tunc præfectus erat, Tatio Sabinorum regi prodere decreverat. Historiam hanc narrant, Livius, Dionys. Halicarnass. et alii historiæ Romanæ scriptores. Inde autem colligo, pro Ἀρριανὸς hic apud Suidam scribendum esse Ἀππιανός. Appianus enim est historiæ Romanæ scriptor; non vero Arrianus. Et observavi præterea, duo ista nomina propter affinitatem a librariis nonnunquam inter se commutari solere. KUST. Vid. supra p. 2317 C.

[l] περὶ Αὐγάρου] Forte legendum est, ὁ Ἄβγαρος. KUST. Αὐγάρου A. Vide supra p. 647 B. Αὐτάρου V. ὁ Ἄκβαρος tacite citat Valesius ad Ammian. XXIV. 2.

E [m] ὥσπερ φυλάρχας ὀνομ.] Locum hunc egregie illustrat Henr. Valesius ad Amm. Marcell. lib. XXIV. p. 283. KUST.

[n] φυλάρχας] φυλάρχους A.V.

[o] ἐκεῖνοι] οἱ ἐκείνῃ A. οἱ ἐκεῖνοι V.

[p] Ἀριστοφάνης] In Plut. 1147.

[q] ἣν δὲ ἡ Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς καὶ] Φυλὴ A.V.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ] De hoc, ejusque scriptis vide Vossium in opere de Hist. Gr. I. 17. et Meursium in Biblioth.

F Attica. KUST. Clinton. Fast. Hellen. T. III. p. 519.

[r] ἄλλοι δὲ] δὲ om. A.V.E.

[s] στρατείαν] στρατιὰν B.V.E.

[t] κατάγει] κατάγειν V.

[u] Κλεωνύμου] Κλεομένους Schweighæuser. Clinton. Fast. Hell. ad an. 219. Ante utrumque Vossius.

[x] τὸν Ἀντίοχον] τὸν om. A.B.

ΦΥΛΑΡΧΟΣ: Ὁ κατὰ φυλ.] Ex Harpocrat. KUST.

ΦΥΛΑΣΙΜΟΣ] Scribe Φυλάσιος: quod est nomen gentile, a Φυλὴ deductum. Vide paulo ante v. Φυλάρχης.

G KUST.

[y] προορώμενος—ἀπέκλινε om. V.

[z] Ξενοφῶν] Anab. II. 2, 16.

[a] Θουκυδίδης] II. 3. Φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον.

[b] Φυλάξαντες] φυλάξαντα V. mox τὸν συχνὸν B.E.

[c] Καὶ ΦΥΛΑΣΣΩ αἰτιατικῇ om. A.V.

[d] Ἰώσηπος] Antiq. Jud. lib. V. c. 10. KUST.

[e] Ἀριστοφάνης] Acharn. 468.

H [f] οἱ πτωχοὶ] καὶ οἱ πτ. A.

[g] ΦΥΛΛΙΑ] Φυλλεῖα A.B.V.

[h] Ἡ φυλὴ] Vid. Duker. ad Thucyd. VI. 98. HEMST.

[i] αὑτὴν] ἑαυτὴν A. Mox om. Ζήτει ἐν τῷ ΓΕΝΝΗΤΑΙ, cum A.V.

ΦΥΛΗ: Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. KUST.

[k] Ἰσοκράτης] P. 181 C.

μός ἐστι [l]Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος. Ὁ δὲ [m]Μένανδρος A
[n]τόπον νομίζει εἶναι [o]Φυλήν. Ὁ δὲ Φιλόχορος φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

Φυλλίς: Ἡ τοῦ δένδρου. [[p]Καὶ **Φύλλης**, ὁ μουσικός.]

Φυλιστιείμ: Οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

Φυλοκρινεῖ: Διακρίνει, καταδοκιμάζει περιέργως.

[**Φυλόμαχος**: Ἀγαλματοποιός.]

Φύλοπις: Μάχη.

Φύματα: Ψυδράκια.

Φύντα: Γεννηθέντα. [[q]Καὶ **Φῦναι**.]

Φυξηλίς: Ὁ φυγάς.

Φύξιν: [r]Φυγήν.

Φυόμενος: Γεννώμενος.

Φύω: Βλαστάνω.

Φύραμα: [rr]Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. Τὸ γὰρ φύραμα οὐ [s]διαφορὰ C
τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος.

Φύραμα: [t]Στέαρ.

Φύρδην: [u]Συγκεχυμένως.

> [x]Φεῦ [illegible] σίδαρον
> παιδὸς ἐοῦ [y]φύρδαν μαστὸν ἔχουσα φόνου.

Φύρεται: Μολύνει, ἢ [z]ἐκβρέχει, ἢ πλύνει.

Φύσασα: Ἡ γεννήσασα. Καὶ **Φύσαντι**: Γεννήσαντι. D

Φῦσα: Χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. [a]Ὅμηρος·

> Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.

Καὶ ἡ αἰτιατική, τὴν φῦσαν.

Φυσαλλίδες: Οἱ αὐλοί.

Φύσαλος: Εἶδος κήτους θαλασσίου.

Φύσει: Βλαστήσει. [b]Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲν ἔστ' ἄμεινον οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.

Φύσει: Ὅτι οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, μηδὲν τῶν φύσει μάτην εἶναι. Τὰ σχήματα δὲ [c]τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. Οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα· τὸ [illegible] χρησίμου τινὸς χάριν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνειν αὐτὰ γινόμενα. Οἱ [illegible] συλλογισμοὶ, οὐχ [d]ὡς σιτία καὶ ποτὰ, κατὰ φύσιν ἡμῖν. Ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη, νόμοι, καὶ ἐπιτηδεύματα [e]δημόσια, καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἰδίᾳ. Μετα-
B θέσθαι [f]οὖν ἔξεστιν αὐτὰ, καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβαλεῖν, ὡς ἄν τις ἐθέλοι, [g]δίαιταν. Ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φθαρτικὰ σιτία καὶ δηλητήρια [h]φάρμακα προσενεγκαμένοις ἐφάνη λυπηρά. Φασὶ γοῦν τὴν [i]Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου, καθάπερ λαχάνων, ἐσθίειν· καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅς τις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν [k]κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου μὴ διαφθαρῆναι, τῷ [l]κατισχύσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρὸς, ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, [m]ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

Φύσιν: Τὴν φῦσαν.

Φύσιγγες: Τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. Ἡ τὸ ἐκτὸς [n]λέπισμα τῶν σκορόδων. Ἡ φυσίγγη. Ἡ εὐθεῖα, **φύσιγξ**.

Φυσίζωος: Ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν [o]φύουσα.

Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλοσόφοις. Μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται [p]περὶ τοῦ φυσικοῦ· τουτέστι, περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων, καὶ περὶ τοῦ κόσμου, καὶ τόπου, [q]καὶ κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ· πῶς ὁρῶμεν· τίς ἡ [r]αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας· περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἴριδος. E

---

[l] Φύλη τῆς Οἰνηΐδος] τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς A. φυλῆς τῆς οἰνηΐδος φυλῆς Harpocr. ms. Pal.

[m] Μένανδρος] Vid. Fragm. ed. Meineck. p. 52.

[n] τόπον] Adde ex Harpocratione, τῆς Ἀττικῆς. KUST.

[o] Φυλήν] Φυλὴ V.

ΦΥΛΛΙΣ: Ἡ τοῦ δ.] Bodæus ad Theophr. lib. III. de Plant. p. 202. locum hunc Suidæ de amygdala arbore (quam etiam phyllida dictam fuisse vult) intelligit, eumque sic legendum esse censet: Φυλλίς, ἡ, τὸ δένδρον. Sed amygdalam dictam etiam fuisse phyllida non probat: quamvis verum sit, Phyllidem, secundum poetas, in amygdalam mutatam esse. KUST. F

[p] Καὶ ΦΥΛΛΗΣ ὁ μ. om. A.V.

ΦΥΛΟΚΡΙΝΕΙ] Male, pro φυλοκρινεῖ. KUST. Abresch. ad Thucyd. p. 581. TOUP. Phrynichus Bekkeri p. 71, 8. Φυλοκρινεῖν: κυρίως μὲν τὸ τὰς φυλὰς τὰς ἐν ταῖς πόλεσι διακρίνειν, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἄλλο τι διατάττειν καὶ διακρίνειν. Adde quæ collegi ad Hephæstion. p. 159. G

ΦΥΛΟΜΑΧΟΣ] Deest art. A.V. Vid. Polyb. XXXII. 25. Wesseling. ad Diod. Sic. T. II. p. 589. Brunck. ad Analect. II. p. 134.

ΦΥΜΑΤΑ] Polyb. p. 114. TOUP.

[q] Καὶ ΦΥΝΑΙ om. A.V.

[r] Φυγήν] φυγ' V. Statim delevi ΦΥΞΙΟΣ: Ἀπόλλων. Εὐχόμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ cum A.B.V.E.

ΦΥΟΜΕΝΟΣ et ΦΥΩ om. V.

[rr] Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. IV. Topic. p. 163. KUST. H

[s] διαφορὰ] διαφορὰν V.

[t] Στέαρ] στέας A.V. Statim delevi ἢ τὰ ζυμούμενα ἄλφιτα, cum A.B.V.

[u] Συγκεχυμένως] συγκεχυσμένως A.

[x] Φεῦ [illegible] σίδαρον π.] Anthol. Pal. VII. 531.

[y] φύρδαν—φόνου] φύρδαν A.M. φόνου A.V

[z] ἐκβρέχει] ἐκβρέχεται V.

ΦΥΣΑΣΑ] Φῦσα A.V.

[a] Ὅμηρος] Il. σ'. 470.

ΦΥΣΑΛΛΙΔΕΣ] Aristoph. Lysistrata sub finem: Λάβε δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν. Hesychius scribit φυσαλλίδες, per duplex λλ. KUST. Φυσαλλίδες V.

ΦΥΣΑΜΟΣ] Imo φύσαλος. Vide Eustathium. KUST.

[b] Ἀριστοφάνης] Av. 786.

ΦΥΣΕΙ revera. Vid. Fabric. Sext. Emp. p. 9. TOUP.

[c] τὰ τῶν] τὰ om. V.

[d] ὡς] οὕτως V.

[e] δημόσια] Potius δημοσίᾳ: ut sit adverbium. KUST. δημοσι' A.

[f] οὖν] γοῦν A.V.

[g] δίαιταν] δίαιτα V. Mox οὐδὲν post ὅθεν A.E.

[h] φάρμακα] φαρμάκων A.E.M.

[i] Ἀττικὴν γ.] Sextus Emp. p. 22. TOUP.

[k] κύλικα] κυλικίδα V.

[l] κατισχύσθαι] κατισχῆσθαι B.

[m] ὡς ἐπιβουλεύοντας] ὡς om. V. Mox καλὴν om. A. et gl. seq.

ΦΥΣΙΓΓΕΣ: Τὰ ἐν κ.] Vide Bodæum ad Theophrastum de Hist. Plant. p. 790. et Nostrum supra v. Πεφυσιγγωμένοι. KUST.

[n] λέπισμα] λέπυσμα B.E.M.

[o] φύουσα] φύουσα γῆ Etymol.

ΦΥΣΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ παρὰ φιλ.——ἴριδος] Hæc sumpta sunt ex Laërtio in Zenone Citt. num. 132, 133. KUST. Longe aliter Laërtius.

[p] περὶ] περάτων A.B.V.E. Mox περὶ τῶν τοῦ κόσμου M.

[q] καὶ κενοῦ] καὶ om. A.B.E.M.

[r] αἰτία] ἡ αἰτία A.B.V.

Ὅτι [s]τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν· εἶδος, ὕλη, καὶ ἡ αἰτία, καθ' ἣν ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. Καὶ καταγίνονται, φησὶ, περὶ ταῦτα μέθοδοι ε'· ἡ φυσικὴ, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτικὴ, ἡ [t]μαθηματικὴ, ἡ πρώτη φιλοσοφία. Ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων [u]τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι, καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. Οἷον, ὅτι [x]τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ' στοιχεῖα, ἀλλὰ [y]ἑτερόν τι σῶμα. Πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. [z]Καὶ [a]διὰ τί σφαιρικά; ὅτι [b]πολυχωρητότατον ἐν [c]ἐπιπέδοις μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος· ἐν στερεοῖς δὲ, ἡ σφαῖρα. Ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν [d]ἀποδέδωκε. Καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. [e]Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. Ἀποδίδωσι δὲ καὶ [f]ὁ [g]Πλάτων αἰτίαν ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ [h]αὐτοῦ. Προσεχῶς δέ [i]εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. Δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα [k]ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. Διὰ τοῦτο οὖν, φησὶ, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανὸς, ὅτι νοῦν μιμεῖται· ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. Αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν, αὐτὸς ὁ ὁρώμενος· ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ· καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν, τὰ εἴδη τεθέαται. Πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. Ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν· ταύτην δὲ, [l]διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν· [m]καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα· καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται. Τῷ οὖν πανταχῆ γίνεσθαι τὸ [n]πανταχῆ ὂν μιμεῖται. Τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή [o]τε καὶ ἐξομοίωσις. Οὕτω μὲν ὁ φυσικὸς τῶν φυσικῶν ἀποδώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἴτιον· ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ [p]αὐτῶν διαλαμβάνει, διαφέρει δὲ τοῦ φυσικοῦ, ὅτι περὶ [q]μερικόν τι γίνεται πρᾶγμα. Οἷον, ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα· ὁ τέκτων, περὶ λίθους καὶ ξύλα. Ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὴν αἰτίαν. Διαφέρει δὲ καὶ κατὰ ἄλλους τρόπους.

Φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις· πεντάτροπος δὲ αὕτη· [r]νοερὰ, ὡς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν [s]νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων· λογικὴ, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα· αἰσθητικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη· πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ, καὶ αὐξητικῇ, [t]καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται· φυσικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς φυτοῖς· κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν, καὶ αὐξητικὴν, καὶ γεννητικὴν δύναμιν· ἄψυχος δὲ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων, καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιὸν, καὶ [u]κατὰ τὸ ποῦ· καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι, κατὰ τὸ ποῦ δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον [x]μετάθεσιν.

Φύσις ἐστὶν, ἥ τε συνέχουσα τὸν κόσμον, καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἢ οὕτως· Ἕξις ἐξ αὑτῆς κινουμένη [y]κατὰ σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. Ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι· ὡς δῆλον ἐκ τῆς [z]οὐρανοῦ δημιουργίας.

Ἢ, [a]Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, [b]τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. Οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν, καὶ ζωογονεῖν, καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὖσα παντελῶς, καὶ ἀπόρευτος. Τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς, ἤγουν φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, φύσιν καλοῦσιν. Οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν, καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων, φύσιν εἰρήκασιν, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι, τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. Ὅταν δὲ λέγῃ [c]ὁ Ἀπόστολος, "Καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς, ὡς "καὶ οἱ λοιποί," οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν, καὶ χρονίαν [d]καὶ πονηρὰν συνήθειαν.

[s] τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πρ.——διαφέρει δὲ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους] Hæc omnia sunt verba Philoponi in lib. I. Aristot. de An. B. 5. a. KUST.

[t] μαθηματική] μαθητικὴ V.

[u] τῆς ψυχῆς] περὶ ψυχῆς V.

[x] τῶν οὐρανίων] ἐπουρανίων A. Mox τὰ om. A.

[y] ἕτερον] ἑτερόν τι A.B.V.E.

[z] Καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχ.] Plura hic habet Philoponus, quem vide. KUST.

[a] διὰ τί] διὰ τοῦτο A.

[b] πολυχωρότατα] πολυχωρητότατον A. πολυχωρότατον V.

[c] ἐπιπέδοις] ἐπιπέδῳ A.B.V.E.

[d] ἀπέδωκε] ἀποδέδωκε A.V.

[e] Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ] Sententia est mutila, quæ ex Philopono sic supplenda est: Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ τὸ σφαιρικὸν πρεπῶδες εἶναι σχῆμα. KUST.

[f] ὁ Πλάτων] Philoponus, ὁ Πλωτῖνος. KUST.

[g] Πλάτων] αἰτίαν addunt A.V.

[h] αὐτοῦ] ἑαυτοῦ V.

[i] εἰσιν] ἐστιν V.

[k] ὁμοιοῦσθαι] ὁμοιοῦσθαι A.

[l] διὰ τὸ] τὸ om. A.B.V.E.

[m] Καὶ ἄλλως—ἄλλους τρόπους om. A.

[n] πανταχῆ] πανταχοῦ B.V. Tum καὶ V. post ὄν.

[o] τε καὶ] τε om. V.

[p] αὐτῶν] τῶν αὐτῶν B.V.E.M.

[q] μερικά τινα καταγίνεται] μερικόν τι γίνεται B.V. Philop. Tum τὸ πρᾶγμα Philop. πρᾶγμα V. non πράγματα.

[r] Νοερὰ] ἡ νοερὰ V.

[s] νοημάτων] ὀνομάτων E.

[t] καὶ γεννητικῇ] γεννηματικῇ V.

[u] κατὰ τὸ ποῦ] κατὰ om. A.

[x] μετάβασιν] μετάθεσιν A.V.

ΦΥΣΙΣ ἐστὶν, ἥ τε συνέχ.——οὐρανοῦ δημιουργίας] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. num. 148. KUST.

[y] κατὰ τοὺς] τοὺς om. A.V.

[z] οὐρανοῦ] Laërtius, ἀνθρώπου. KUST.

[a] Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλ.] Aristoteles Physic. lib. II. c. 1. Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία κινήσεως καὶ ἠρεμίας, ἐν ᾧ ὑπάρχει πρώτως, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. Huc Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas hæc sumpsit, respexit. KUST.

[b] τῆς ἑκάστου] Supple, καὶ αἰτία τῆς ἑκάστου, &c. Vide notam præcedentem. KUST.

[c] ὁ Ἀπόστολος] Ad Ephes. II. vers. 3. KUST.

[d] καὶ πονηρὰν] καὶ om. A.B.V.

Φύσκη: Τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται [d]ἄλευρα, καὶ κρέα, καὶ μάττουσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς.

Φυσκητόεντα:

Φυσόβαθρον: Τὸ τοῦ χαλκέως.

Φυστὴ μάζα:

[e]Καὶ τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεῦσαν, φυστὴν μᾶζαν [f]προσενέγκῃ.
[g]Φύστη ἐπὶ γραίῃ μασσομένη καλάμαις.

Φυσῶ: Τὸ πνέω, τὸ ἐκ προχείρου [h]πλάττω. [i]Ἀριστοφάνης·

[k]Φυσάτω πάντως κατ' ὑμῶν, καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φυτά: Τὰ δένδρα.

Φυταλιῆς: Ἀμπελοφύτου γῆς.

Φυταλίζει: Φυτεύει, πλησιάζει.

Φυτάλιμος: Ὄνομα κύριον.

Φυτάλμιος: Ἀπὸ φύτλης, ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς.

Ἀλαῶν ὀμμάτων. Ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος.

Οὕτω [l]Σοφοκλῆς.

Φυτεία τῶν δένδρων:

Φύτειον: Ὄνομα πόλεως.

Φυτηκόμος: Ὁ φυτουργός. Καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. Διὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾶν.

Φυτικαί: Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτική, αὐξητική, γεννητική. Φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. Ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, [m]καὶ ἔμψυχα. Καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις· ὡς δὲ ζῶα, τὰς ἀλόγους· ὡς δὲ ἔμψυχα, τὰς φυτικάς. Ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά· ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι, καὶ αὔξεσθαι, καὶ γεννᾶν ὅμοια ἑαυτοῖς. Λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. Ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος παρουσίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ γίνεται [n]τῆς ψυχῆς. Ὅσα μὲν οὖν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωάς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν· οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. Οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. Ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μετασχόντα τῆς χείρονος. Ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, [o]ταῦτα καὶ ἀκοῆς, καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς. Οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἁφῆς, [p]πάντα καὶ ὄψεως· ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ· οὐδ' ὅσα ἁφῆς, ταῦτα καὶ τῶν [q]ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι ἁφῆς μετέχουσιν, οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. Ὥστε οὐκ ἔστι μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μετασχόντα. Τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι [r]δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μετασχεῖν [s]κρειττόνων, μὴ πρότερον [t]μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων.

Φύτλη: Γενεά, φυλή.

Χ Α.

Χαβρίας: Ὄνομα κύριον. [u]Ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Χαγάνος: [x]Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν.

[y]Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐάσας, ἀθρόον τε τῷ πολέμῳ φίλῳ ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε.

ΦΥΣΚΗ] Ex Schol. Aristoph. Eq. 363. ABRESCH.

[d] ἄλευρα] ἄλευρον V.

ΦΥΣΤΗΜΑΖΑ] Distincte scribendum est, φύστη μάζα: [sic A.B.] ut in subjuncto loco Aristophanis. Quid autem φύστη fuerit, grammatici varie exponunt: quorum testimonia cum obvia sint, et vel ex lexicis vulgatis peti possint, hic adducere supersedeo. KUST.

[e] Καὶ τὸ γύν.] Aristoph. Vesp. 608. ubi pro ἐπιθωπεῦσαν rectius legitur, ὑποθωπεῦσαν. KUST.

[f] προσενέγκῃ] προσενέγκῃς A.V.

[g] Φύστη ἐπὶ γρ.] Locum hunc ex ms. A. emendavi, qui in prioribus editt. sic legitur: Φύστη ἐν ὑγράνῃ μασσομένη καλάμαις. Ceterum versum hunc ex ingenio jam ante etiam recte emendaverant Henr. Stephanus, et Æmil. Portus. KUST. φ. ἐπὶ πέτρα γραίῃ V. Sumptus est versus ex Anthol. Pal. VII. 736.

[h] πλάττω] πράττω V.

[i] Ἀριστοφάνης] Av. 766.

[k] Φυσάτω πάντως κ.] Exemplum hoc male subjicitur voci φυσῶ. Τὸ φυσάτω enim hic non est a φυσάω, ῶ: sed a φύω, unde aorist. imper. act. φῦσον, φυσάτω. KUST.

ΦΥΤΑΛΙΗΣ] Il. ζ. 195.

ΦΥΤΑΛΙΖΕΙ: Φυτεύει, πλησιάζει] Est interpretatio suspecta: quamvis sic etiam habeat Etymologus. KUST. Sed non solum Etymologus, verum etiam Hesychius, Φυταλίζειν, φυτεύειν, πλησιάζειν. Nec crediderim vitiosum esse illud πλησιάζειν. Non male φυταλίζει ita videtur interpretari Suidas, dummodo recte intelligatur. Nimirum non accipiendum in genere pro *appropinquare*, sed in specie pro *concumbere cum uxore, et liberis operam dare*. Hoc significat et φυτεύειν improprie, et πλησιάζειν. BOS. Verbum φυταλίζειν sive φυτεύειν tum de *plantis*, tum de *animalibus* dicitur. Quod πλησιάζειν interpretantur grammatici. Honestiori vocabulo uti non potuit Suidas. Dicitur autem πλησιάζειν et πλησιασμὸς nunc de *viro*, nunc de *muliere*. Plutarch. de Educat. Ὥσπερ οἱ μνηστῆρες τῇ Πηνελόπῃ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙΝ μὴ δυνάμενοι, ταῖς ταύτης ἐμίγνυντο θεραπαίναις. Festive Hesychius v. Θηλυτεράων. Μόναι αἱ γυναῖκες ἔγκυοι οὖσαι ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΣΙΝ ἀνδράσιν, τῶν δὲ ἄλλων ζώων οὐδέν. Quæ petita sunt ex Schol. ad Homer. Iliad. ν. 520. Demosthenes in Orat. contra Neæram p. 569. edit. Taylor. Ὡς δὲ Νέαιρα αὕτη Νικαρέτης ἦν, καὶ εἰργάζετο τῷ σώματι, μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙΝ, ταῦθ' ὑμῖν βούλομαι πάλιν ἘΠΕΞΕΛΘΕΙΝ. TOUP.

ΦΥΤΑΛΜΙΟΣ: Ἀπὸ φ.] Ex Schol. Sophocl. Œdip. Colon. 151. φυτάλμιος bis A.

[l] Σοφοκλῆς] Loco laudato. KUST.

ΦΥΤΕΙΟΝ] Φύτειον Steph. Byz.

ΦΥΤΗΚΟΜΟΣ] ὁ φυτοκόμος addunt A.B.V.

ΦΥΤΙΚΑΙ: Δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Joannis Philoponi in lib. I. Aristot. de Anima, ut Pearsonius observaverat. KUST.

[m] καὶ ἔμψυχα] καὶ om. V.

[n] τῆς ψυχῆς] τῆς om. A.B.V. οὖν mox accessit ex A.V.

[o] ταῦτα καὶ] ταῦτα μετέχει καὶ V. qui mox ταῦτα tantum pro καὶ ὅσα—ἁφῆς πάντα.

[p] πάντα] πάντως A.B.

[q] ἄλλων] ἄλλων αἰσθήσεων omissis οἷον οἱ—ἄλλης V.

[r] δέονται] δεῖται A.

[s] κρειττόνων] τῶν κρειττόνων A.V.E.

[t] μεταλαβὸν] καταλαβὸν A. μεταλαβεῖν V.

ΦΥΤΛΗ om. E.

[u] Ὃς ἦν—Ἀθηναίων om. A.B.

[x] Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν om. A.B.

[y] Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους τ.] Verba hæc leguntur apud Theophyl. Simoc. lib. I. c. 3. in fin. et c. 4. init. itemque apud Menandrum in Excerptis Legat. p. 117. ut Pearsonius etiam observaverat. Ab alterutro ergo Suidas hæc mutuatus est. Vide etiam supra v. Αὔραι, ubi idem fragmentum occurrit. KUST.

A **Χαΐα**: Ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. [a]Παρὰ τὸ κεχηνέναι. [a]Ἀριστοφάνης·

Χαΐα μέν ἐστι, Κορινθία δέ.

Τουτέστι, πόρνη. Ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο [b]πόρναις.

Χάλαζα: Νέφος πεπηγὸς, καὶ ὑπὸ πνεύματος διαρριφθὲν καὶ κατενεχθέν. Χιὼν δὲ, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν.

B **Χάλαζαι** τέσσαρες [c]εἰσί· πῆξις τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν μὲν [d]ἄνω ἐπ' ἔλαττον [e]μὲν χιὼν, ἐπὶ πλέον δὲ, χάλαζα· ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν [f]πάχνη· ἐπὶ πλέον δὲ, κρύσταλλος. Ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. [g]Ἀριστοφάνης·

Ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

C **Χαλαζᾷ**: Ἤτοι χαλαρός ἐστι.

Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει, ἀποθανόντων δὲ καὶ τεμνομένων φανερὸν γίνεται. Ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. Εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν, καὶ κατανοεῖν, εἰ χαλαζῶσι. Χάλαζα δέ ἐστι πάθος [h]τῶν χοίρων. D

Χαλαρά: Χαῦνα.

[i]Χαλαρὰ γοῦν [k]χαίρεις φορῶν ὑποδήματα.

Καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ ὕδλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους, ὥσπερ τοὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.

Χαλάσαι: [l]Ἐκλυθῆναι, χαυνωθῆναι.

Ὕδωρ δὲ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευρὰς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν: Ἄγκυρα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. Ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ, [m]καὶ Εὐριπίδης ἐν [n]Ἑκάβῃ. [o]Ἱερὰ δὲ, ἡ μεγάλη, ἢ [p]ἡ ἀγαθή. [q]Διόδωρος·

Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπει αὐτῷ πράττειν, ὃ βούλεται.

Χαλαστραῖον: Νίτρον. Ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν [r]Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαλβάνη: [s]Ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι:

[t]Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῶν Ἰσιδώρου [u]μιμήσεων τῶν ὀρνέων καὶ τῶν φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων [v]ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως ἄλλων τε [x]καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως, οἷα ψοφοῦσιν ταῖς πτέρυξιν [y]ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι.

Χαλδαῖοι: [z]Ἔθνος περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠκριβωμένον.

Χαλδίνη: Ὄνομα πόλεως.

Χαλέστρα: Πόλις.

D **Χαλεπὰ τὰ καλά**: [a]Πιττακὸν ἀποτεθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς [b]θαυμάζοντας εἰπεῖν,

Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι,

Χαλεπὰ τὰ καλά.

Διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι.

Χαλεπὰ τὰ καλά: [c]Φασὶ Περίανδρον τὸν Κορίνθιον καταρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὴν

---

[a] Παρὰ τὸ κεχηνέναι] Hæc ideo addit Suidas, quod Aristophanes in loco subjuncto vocem χαΐα, quam meretrici tribuit, comica petulantia in sensum obscœnum detorqueat, et ad χαίνω, i. e. *hiare* alludat: quasi nempe significet eam, quæ ore morigeretur. KUST.

[a] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 90. Τίς δ' ἡτέρα παῖς; Χαΐα μὲν ναὶ τὼ Σιώ, Κορινθία δέ. Ab hoc χαΐα comparativus χαϊωτέρα legitur apud Aristophanem in eadem fabula, v. 1159. Οὔπω γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν. Vide etiam Casaub. Lect. Theocr. c. 9. KUST.

[b] πόρναις] Statim delevi Καὶ ΧΑΑ, παρὰ Λακεδαιμονίοις, τὰ ἀγαθά, cum A.B.V.E. F

ΧΑΛΑΖΑ: Νέφ.——πεπηγὸς ὑγρὸν] Hæc sumpta sunt ex Laërtii Zenone Citt. num. 153. sed ubi pro διαρριφθὲν, legitur, διαθρυφθέν; et, ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγότος, pro, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. KUST. ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγὸς A.

[c] δὲ εἰσὶ] τέσσαρες εἰσιν· Πῆξις A.V.

[d] ἄνω πῆξις] μὲν ἄνω A.V.

[e] μὲν χιὼν, ἐπὶ πλέω] δὲ χιών, ἐπ' ἔλαττον δὲ χάλαζα A.V.

[f] πάγος] πάχνη A.B.V.

G [g] Ἀριστοφάνης] In Ran. 876. Sed delendum est οὐκ, quod apud Aristophanem non reperitur, et metrum turbat. KUST. οὐκ om. A.

ΧΑΛΑΖΑΙ: Ἤτοι χαλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 380.

[h] τῶν χοίρων] πῶν χοίρων A.V.M.

[i] Χαλαρὰ γοῦν χ.] Aristoph. Thesmoph. 269. Ὑποδημάτων δεῖ. Τάμὰ ταυτὶ λάμβανε Ἀγ' ἁρμόσει μοι: χαλαρά γ' οὐ χαίρεις φορῶν. Hinc Suidas sua sumpsit. KUST.

H [k] χαίρεις] χαίρεις A.B.

[l] Ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι] Imo ἐκλῦσαι, χαυνῶσαι. Τὸ χαλάσαι enim activam habet significationem, non passivam. KUST.

[m] καὶ Εὐριπίδης] ἢ Εὐριπίδης A.V.

[n] Ἑκάβῃ] Ver. 79. ubi vid. Porsonus. Lex. Seg. Bekkeri p. 338, 15.

E [o] ἹΕΡΑ] Pollux I. 93. Ἄγκυρα ἱερά, ᾗ χωρὶς ἀνάγκης οὐ χρῶνται.

[p] ἡ ἀγαθή] ἡ om. A.V.

[q] Διόδωρος] Fr. 37.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΟΝ] Voce hac utitur Plato lib. IV. de Republ. p. 449. ubi ait: Ἡ τε ψήνη παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν, καὶ κονίας. KUST. Gl. Timæi est, ubi vid. Ruhnken. p. 272.

[r] Μακεδονίᾳ λίμνης] Μακεδόσι V.

[s] Ἀλοιφὴ] ἀλοιφὴ A. Hanc gl. post seq. ponit V. qui F desinit cum v. ἐνεργητική.

[t] Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρ.] Ex Damascio. Ceterum locus hic salebrosus est, et procul dubio corruptus: quem illustrare et emendare facile foret, si ipsa vita Isidori a Damascio conscripta hodie adhuc exstaret. KUST.

[u] μιμήσεων] μισήσεων B.E.

[v] ἐνίας ἐν τοῖς] Hic locus ex Damascio in Vita Isidori depromptus est; ut recte notavit Kusterus. Voculæ autem ἐν τοῖς sunt non nisi correctio vocis præcedentis ἐνίας, quæ vox igitur delenda est. Idem mendum apud G Julian. Epist. 35. quod recte Petavio animadversum. TOUP.

[x] καὶ στρουθῶν] τῶν στρ. V.C. Mox τούτων om. C.

[y] ἐγειρόμενα] ἐγειρομένων C. Mox πετᾶσθαι B.C.E. πέτασθαι M.

[z] Ὄνομα ἔθνους] ἔθνος A. qui mox ἠκριβωμένων pro ἠκριβωμένον, ubi ἐκτεταμένοι E. suprascripto ἠκριβωμένοι.

ΧΑΛΕΣΤΡΑ] Χαλαίστρα A.B.E. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. T. II. p. 578.

H [a] Πιττακὸν ἀποτ.] Vide Menag. ad Laërt. lib. 1. num. 76. KUST.

[b] ἀκμάζοντας] θαυμάζοντας. Ita melius legitur in Mich. Apostol. XX. 47. ut ibi monuit Pantinus. v. Davis. Maxim. Tyr. Diss. I. 1. HEMST. θαυμάζοντας A.B.C. E. Vid. Schol. Platon. p. 14.

[c] Φασὶ Περίανδρον] Vid. Schol. Platon. p. 135.

Digitized by Google

προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. Ὅθεν A ἡ παροιμία. Οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς [d]μηδὲ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

Χαλεπαίνει: [e]Δοτικῇ. Ἀγανακτεῖ, ὀργίζεται.

Ἔπεσον πλεῖστοι τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεπραγμένοις.

Καὶ αὖθις·

[f]Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον, οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. B

Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Καὶ αὖθις·

Ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντες τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν.

Καὶ αὖθις·

Ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ δεσμίου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος.

Οἱ Τύριοι. C

Χαλεπὸν [g]χορίου κύνα γεύειν: Τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. Οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι [h]τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι, διὰ τὸ λίχνον.

Χαλεπώτατον: Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν [i]β΄ Τοπικῶν·

Χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. D

Χαλεπώτατον λέγοι ἄν, ὅτι μὴ ἁπλοῦν, μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Χαλεπωτάτους λόγους: [j]Κλέψαι [k]δυναμένους.

[l]Κάνδιδος ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια πέμψας, ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν [m]ἐπεῖκειν.

Χαλίκρητος [n]ποτός: Ὁ χαλῶν τὰς φρένας. Ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χ΄ ἵν᾽ ᾖ, ἅλις ἄκρατον ἔχων· τουτέστιν, οἶνον. Καὶ Χαλικρήτῳ: Μὴ κεκραμένῳ. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[o]Κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βριθομένη.

Χαλίμα: Ἡ πόρνη. Ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἢ μανίας.

Χαλινός: Τὸ ἡνίον.

Χαλινῷ: Αἰτιατικῇ.

Χάλιξ: Μικρὸν λιθίδιον.

Χάλις: [p]Εἶδος οἴνου. Καὶ ἡ δοτική, τῷ χάλει.

Χαλίσια:

Χαλίφρονος: Τοῦ [q]ἀνοήτου.

Χάλκεος: Ἰσχυρός, στερεός. Καὶ, [r]Χαλκέῳ κεράμῳ: Ὅμηρος·

[s]Χαλκέῳ δ᾽ ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

Ἤγουν, δεσμῷ ἰσχυρῷ καὶ δυσλύτῳ. Ἡ πόλις καλεῖται [t]Χαλκοῦς κέραμος.

Χαλκέντερος: Ὅτι [u]Δίδυμος ὁ γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. Φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ [v]τρισχίλια πεντακόσια βιβλία.

Χαλκεῶνα: Τὸ χαλκεῖον.

Χαλκέω: Αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς: Πᾶς ὁ χαλκεύων τι, καὶ ὁ χρυσοχόος.

---

d μὴ] μηδὲ A.C. Mox τηρεῖν C.

e Δοτικῇ om. A. qui om. καὶ αὖθις—οἱ Τύριοι.

f Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν] Hæc sunt verba Polybii. Sed locus non succurrit. Ceterum hoc fragmentum locum tenet non suum: pertinet enim ad Χαλεπῶς, non Χαλεπαίνει. Restituendus autem, dum hæc agimus, Pausanias in Eliacis Poster. c. 24. Καὶ εἰσὶν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ τῆς ἀγορᾶς βωμοὶ πλῆθος οὐ πολλοί. Καταλύονται γὰρ οὐχ ἁπλῶς, ἅτε αὐτοσχεδίως οἰκοδομούμενοι. Scribendum sine dubio: Καταλύονται γὰρ οὐ ΧΑΛΕΠΩΣ. *Facile enim dissolvuntur.* TOUP.

ΧΑΛΕΠΟΝ ΧΟΡΙΩΝ ΚΥΝΑ ΓΕΥΕΙΝ] Est hemistichium Theocriteum, quod exstat Idyll. X. 11. ut Portus etiam monuit. KUST.

g ΧΟΡΙΩΝ] χορίου A. χορίον C. χορίων B.E. χόριον M.

h τούτου] τούτοις E.M.

ΧΑΛΕΠΩΤΑΤΟΝ] Χαλεπὸν A. Mox τῶν ante Τοπικῶν om. A.

i β. Τοπικῶν] C. 1. p. 291, 3. Χαλεπώτατον—ἄλλων sunt verba Alexandri Aphrodis. p. 70.

j Κλέψαι] Lego βλάψαι. KUST. Sed hoc hariolari est scilicet. Rescribendum omnino, ΧΑΛΕΨΑΙ δυναμένους. Respexit autem Suidas ad Aristoph. Av. 539. Πολλὰ δή, πολλὰ δὴ χαλεπωτάτους λόγους Ἤνεγκας. Ubi Schol. Λυπηρούς, ΧΑΛΕΨΑΙ δυναμένους. TOUP.

k δυναμένους] καθοσιῶν E.

l Κανδίδης] Κάνδιδος A. καν^δδ E. Locus, ni fallor, Dionis est, et subjungi fortasse debet iis quæ præbent Excerpt. Vales. p. 733. Βεσπρώνιος Κάνδιδος—ἐκινδύνευσεν ἀποθανεῖν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.

m ἐπεῖκειν] ὑπείκειν A.

n ΤΟΠΟΣ] Portus recte legit, πότος: quod hic dictum fuerit pro ποτὸν i. e. *potus.* Πότος enim communiter significat *potationem*, vel *compotationem*. KUST. ποτὸς A. C. Conf. Gataker. A.M. P. c. 5. p. 454.

o Κεῖτο] Anthol. Pal. V. 294.

ΧΑΛΙΜΑ] Χαλιμὰς Toupius. Philemon §. 276. τὰς Βάκχας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν. Hemsterhusius item Χαλιμὰς, Hesychium citans v. Χαλιμάδες. Adde Nækium de Chœrilo p. 217. Statim delevi ΧΑΛΙΜΑΖΕΙΝ: Τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος, cum A.B.C.E. Quæ leguntur apud Zonaram.

ΧΑΛΙΞ] Alii χάληξ: per η in syllaba ultima. KUST.

p Εἶδος ὄνου] Portus, *Genus asini.* Ridicule. Scribendum enim est, εἶδος οἴνου, i. e. *species vini.* Χάλις enim, vel χάλιξ, dicebatur vinum merum, nec aqua temperatum. Scholiastes Apoll. Rhod. ad lib. I. 473. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Etymologus: Χαλίφρων: ἀνοίας ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. Χάλις γάρ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Hesychius: Χάλις, ὁ ἄκρατος οἶνος. Idem v. Ἀκροχάλιξ: Χάλιξ, ὁ ἀκρότατος (lege ἄκρατος) οἶνος. Χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας. Vide etiam Eustathium. KUST. Recte Kusterus οἴνου. Schol. Homer. Od. τ. 530. χάλις γὰρ ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. Nicand. p. 66. χαλικραίῃ δεδαμασμένος οἴνῃ. Philemon in nota ad Apollon. p. 848. TOUP. εἶδος ὀρνίου C. οἴνου etiam Cuperus Obs. I. 11. p. 78. Gataker. A.M.P. p. 454.

q ἀνοήτου] Statim delevi ΧΑΛΚΑΝΘΟΣ: Ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς κατὰ Κύπρον μετάλλοις, ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν, μετὰ θερμότητος οὐκ ἀγεννοῦς, ἐπάγεσθαι μᾶλλον τὰς ὑγρὰς σάρκας τυρεχεῦσαί τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον, A.B.C.E. Quæ verba sunt Pauli Æginetæ VII. 3. p. 256. Conf. Salmas. ad Solin. p. 816.

r ΧΑΛΚΕΩΙ ΚΕΡΑΜΩΙ: Ὅμηρος ex A.B.C.E.M.

s Χαλκέῳ δ᾽ ἐν κερ.] Homerus Il. ε. 387. KUST.

t ΧΑΛΚΟΥΣ] Χαλκὸς A.B.E.

u Δίδυμος ὁ γραμμ.] Hæc leguntur etiam supra v. Δίδυμος. KUST. Posui h. l. cum A. Vulgo post Χαλίφρονος legitur hic articulus.

v τρισχίλια] πεντακόσια addit A.

ΧΑΛΚΕΥΣ] Clemens Alex. Pæd. II. 189, 29. μανιάλην δ᾽ οὐκ ἄν τις ἀργυροῦν, οὐδὲ ἀμὴν χρυσοῦν χαλκεύοι. HEMST. Vid. Wesseling. ad Herodot. I. 68.

Χαλκεττής:

[w] Πιερικὰν σάλπιγγα, τὰν εὐαγέων [x] βαρὺν ὕμνων χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.

Χαλκεῖα: Ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν· οἱ δὲ, Πάνδημον· διὰ τὸ ἀπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα: Ἑορτὴ [y] ἀρχαία καὶ δημώδης [z] πάλαι, ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, [a] ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. Ἔστι δὲ ἔνῃ καὶ νέᾳ τοῦ Πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

Χαλκεῖα: Ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυανεψιῶνος ἔνῃ καὶ νέᾳ, χειρώναξι κοινὴ, μάλιστα [b] δὲ χαλκεῦσιν, ὥς φησιν [c] Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δέ φησιν, οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ.

Χαλκεῖον: Ἐν ᾧ χαλκεύουσι. Χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον, διφορεῖται.

Χαλκηδόνιοι: Ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.

Χαλκήβατος:

Χαλκήρεα:

Χαλκίς: [Ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. Καὶ] εἶδος ὀρνέου.

Χαλκιδεῖς: Οἱ ἀπὸ τῆς Χαλκίδος. Ἡ εὐθεῖα, ὁ Χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν καὶ Χαλκιδικτέσθαι: Ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. Καὶ Φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ [d] παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρένων ἔρωτες ἤσκηντο. Ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῷ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ [e] Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ' [f] κατακορεστέρως χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ σ' τιθέντες.

Χαλκιδικὸν δίωγμα: Τοῖς Θεσμοφόροις Ἀθήνησί τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων διωχθῆναι τοὺς πολεμίους, καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα· ὡς καὶ Σημός.

Χαλκιαῖτις: Παρὰ Ἰωσήπῳ, ἡ πόρνη. Ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

Χαλκίς: Εἶδος ὀρνέου· [g] ἡ γλαῦξ.

Χαλκίοικος: Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. Ἢ ὅτι [h] χαλκοῦν εἶχεν οἶκον· ἢ διὰ τὸ στερεὸν εἶναι· ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὸν κτίσαι.

Χαλκίοισι τοῖς πονηροῖς χρώμεθα, χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ [k] κακίστῳ κόμματι: Χαλκία ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι, [l] χαλκοσκευῆ. Λέγεται [m] δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα, τὸ χρυσοῦν. [n] Λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν· ἐπὶ γὰρ Καλλίου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. [o] Λέγει δὲ, ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. Ὥσπερ γὰρ τῷ παλαιῷ νομίσματι οὐ χρώμεθα, καλῷ ὄντι, ἀλλὰ τῷ καινῷ, κακῷ ὄντι· οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι· τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι [p] συγχρώμεθα.

Χαλκοβάρεια: [q] Τῷ χαλκῷ βαρουμένη. Ἀντὶ τοῦ στερεά.

Χαλκοβατές: Στερεόν.

Χαλκοκορυστής: Χαλκῷ καθωπλισμένος.

Χαλκοκρότων: Χαλκοπέδων. Τουτέστι, τὰς ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἐχόντων. Συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν, ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

[Χαλκολίβανον: Εἶδος ἠλέκτρου, τιμιώτερον χρυσοῦ. [r] Ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.]

Χαλκόπους Ἐρινύς: [s] Ἡ στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

---

[w] Πιερικὰν σάλπ.] Anthol. Pal. VII. 34.

[x] βαρυύμνων] βαρὺν ὕμνων C. Ver. seq. ὧδε A.C.

ΧΑΛΚΕΙΑ] Vide Meurs. in Græc. Fer. v. Χαλκεῖα. KUST.

[y] Ἀθήνησι δημώδης καὶ ἀρχαία] ἀρχαία καὶ δημώδης A.B. C.E. quibuscum statim delevi ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ πάνδημον· διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι, quæ in superiore articulo leguntur.

[z] πάλαι] Malim πάνυ. KUST.

[a] ἐπεὶ] ὅτι A.C.

ΧΑΛΚΕΙΑ: Ἑορτὴ παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione. KUST.

[b] δὲ] δὲ καὶ C.

[c] Ἀπολλώνιος] ὥς φησιν Ἀπολλ. A.B.C.E. Errore typothetæ ante v. Χάλκις ponuntur ὥς φησιν in M. Ald.

ΧΑΛΚΙΣ] Hunc et seq. art. om. A. ὄνομα—καὶ om. B. Habent A.B.C. (Χαλκηδεῖς A.) Χαλκιδεύς: ὄνομα κύριον.

ΧΑΛΚΙΔΙΖΕΙΝ] Eustath. Il. β'. p. 279, 8. HEMST. Vid. notata ad Hesych.

[d] παρ' αὐτοῖς οἱ ἀρρ.] A Cleomacho Pharsalio institutum hoc sumserunt. Vid. Plutarch. in Amatoriis p. 761 A. REINES.

[e] Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ κατακ.] Vide Diogenianum Centur. IV. Adag. 57. et Hesych. v. Ἐρετριέων. KUST.

[f] κατακόρως] κατακορεστέρως A.C.

ΧΑΛΚΙΔΙΚΟΝ ΔΙΩΓΜΑ] Vide Hesych. v. Δίωγμα, et Meurs. in Græc. Fer. p. 163. KUST.

ΧΑΛΚΙΔΙΤΙΣ] Eadem habet Eustathius ad Il. ψ'. p. 1329. qui ea ex Suida, quamvis nomen ejus taceat, hausit. KUST.

ib. Χαλκῖτις Hemsterhusius.

[g] ἢ] ἡ A.

ΧΑΛΚΙΟΙΚΟΣ: Ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπ.] Ex Scholiasta Thucydidis ad lib. I. c. 128. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST. Vid. Plutarch. de fluviis sub Eurota p. 1160 C. ἐν ναῷ τῆς χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς, et Scalig. ad Euseb. p. 186. REINES.

[h] χαλκοῦν οἶκον εἶχεν] χαλκὸν εἶχεν οἶκον A.C. ἢ διὰ—εἶναι addunt A.B.C.E.

ΧΑΛΚΙΟΙΣΙ ΤΟΙΣ ΠΟΝ.] Aristoph. Ran. 737. sed ubi legitur, κακίστῳ κόμματι: uti etiam hic metri gratia scribendum est. KUST. Delevi Χαλκίοι, quod pro capite gl. exhibent edd., cum A.B.C.E.

[k] ΚΑΚΩΙ] κακίστῳ A.

[l] χαλκοσκευῆ] Scribe χαλκᾶ σκεύη, ut habet Scholiastes ad modo indicatum locum Aristophanis. KUST.

[m] δὲ οὕτω] δὲ om. C.

[n] Λέγεται om. A. Mox Καλλίου A.B.C.E.

[o] Λέγει] λέγεται C.E.M.

[p] χρώμεθα] συγχρώμεθα A.C. Schol.

ΧΑΛΚΟΒΑΡΕΙΑ] Est epithetum galeæ apud Homerum Il. λ'. 96. KUST.

[q] Τῷ χαλκῷ etc. om. A.

ΧΑΛΚΟΒΑΤΕΣ] Homerus I. α'. 426. KUST.

ΧΑΛΚΟΚΟΡΥΣΤΗΣ] Est itidem vox Homerica, Il. ξ'. 699. et alibi. KUST.

ΧΑΛΚΟΚΡΟΤΩΝ] Aristoph. Equit. 549. Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas. KUST.

ΧΑΛΚΟΛΙΒΑΝΟΝ] Deest hic articulus A.C. Vid. Salmas. ad Solin. p. 810.

[r] Ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλ.] Eadem leguntur supra v. Ἤλεκτρον: ubi Nos vide. KUST.

ΧΑΛΚΟΠΟΥΣ ΈΡΙΝΝ.] Ex Schol. Sophocl. Electr.

Digitized by Google

A Χαλκοτύποτς: Τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας.

Χαλκοτυπίαις ἕδραις σου τὸ σῶμα.

Χαλκῷ: Σιδήρῳ.

[Χαλκῆ: Αὐτὴ ἡ ὕλη. Χαλκοῦς δὲ ἀνδριὰς, τὸ μετουσιαστικόν ὡς χρυσοῦς. Καὶ τὸ θηλυκὸν, ἡ χαλκῆ.]

Χαλκώδων:

B Χαλμήδη:

Χάλος: Ποταμὸς, [t]οὗ τὸ εὖρος πλέθρου, πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾳέων.

Χάλυβες: Ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. Καὶ [u]Λυκόφρων·

Χαλυβικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη.

Καὶ χάλυψ, ὁ σίδηρος. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[y]Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

C Χαλυβώνιος οἶνος:

Χὰμ σκηνώματα: Ἡ Αἴγυπτος. Ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεσρέμ· Μεσρὲμ δὲ, ἡ Αἴγυπτος· [ἥπερ λέγεται σήμερον Μέσερ.]

Χαμάδις: Χαμαὶ, εἰς [z]γῆν. Καὶ χαμᾶζε, χαμαί.

Χαμαί: Ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ παροιμία· Χαμαὶ ἀντλεῖν: Ἐν ἴσῳ τῷ, οὐδὲν ἐργάζεσθαι. Οἷον καὶ

D τὸ πλίνθον πλύνειν ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

Χαμαιευνάδες: Χαμαὶ κοιμώμεναι. Καὶ χαμαιεύνης, ὁμοίως.

Χαμαιζήλοι... Χαμαιέρπετος:

Χαμαιέρπετόν [a]με εἶρε καὶ ἀνεθρέψατο.

Χαμαίζηλοι: Ταπεινοί· ἢ [b]δίφροι [c]κοιλώδεις.

Τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ἐπιστρεφομένων [d]χαμαιζήλων.

Χαμαιστρώτης ἄρτος:

Χαμαιλέων: Ζῷον, εἰς πάντα τὴν χροιὰν [e]μετατρέπον, [f]πλὴν λευκοῦ.

Χαμαίλεον: Εἶδος βοτάνης. Καὶ χαμαίπηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαιπέτεια: Καὶ χαμαιπετὴς, ὁ [g]χαμαὶ ἐρριμμένος.

Χαμαιρεπές: Χαμαὶ ῥέπον.

Χαμαιτυπεῖον: Πορνεῖον. Καὶ [h]χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. Ἀπὸ τοῦ χαμαὶ [i]κειμένη ὀχεύεσθαι.

Χαμευταιρίς:

Χαμεύνης: Ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. Καὶ [k]θηλυκῶς, χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη. [l]Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν [m]χαμεύνη πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Χαμῖτις: Ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμόθεν: Ἀπὸ τῆς γῆς.

C Χαμώς: Θεὸς ἦν Τυρίων [n]καὶ Ἀμανιτῶν, ὥσπερ [o]ἡ Ἀστάρτη θεὸς Σιδωνίων, οἷς ἐλάτρευσε Σολομῶν.

Χαναάν: Ὄνομα κύριον. [p]Καὶ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι.

Ὅτι Μωϋσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅστις κατῴκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν [q]τῇ γῇ, ἣ

D ἐπηγγείλατο Κύριος τῷ Ἀβραάμ· (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου [r]κυκλουμένη διὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς·) ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν· οἵτινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἄφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτοὺς, διὰ τὴν [s]μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτοὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ· καὶ

E

491. ubi pro ἀκονίατος rectius legitur ἀκονίαστος: ut Portus etiam monuit. KUST.

[s] Ἥγουν] ἢ A.C. Schol. Mox τῶν om. C.

ΧΑΛΚΟΤΥΠΟΥΣ] Homerus Il. Τ. 25. ὠτειλὰς, i. e. *vulnera*, χαλκοτύπους vocat: ad quem locum Suidas respexit. KUST. Mox delevi ΧΑΛΚΟΥΣ: Λεπτῶν ζ. καὶ ζήτει ἐν τῷ ΤΑΛΑΝΤΟΝ, cum A.C.

ΧΑΛΚΗ] Scribendum est, χαλκῆ. KUST. Sic E. pr. Deest gl. A.C.

F ΧΑΛΟΣ: Ποτ.] Vide supra v. Φάρος: ubi eadem leguntur. KUST.

[t] οὗ τὸ] οὗτος A. Mox πλέθρων E.

ΧΑΛΥΒΕΣ] Χαλύβες A. Lex. Seg.

[u] Λυκόφρων] In Alexandra, 1109. ubi legitur, Χαλυβδικῷ κνώδοντι συντεθραυσμένη. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST. χαλυδικῷ B. et συντεθρασμένη C.

[y] Καὶ χάλυβα] Anthol. Pal. VI. 65.

ΧΑΛΥΔΩΝΙΟΣ ΟΙΝΟΣ] Potius χαλυβώνιος οἶνος: ut habet Hesychius. Vide Athen. lib. I. c. 22. p. 28. KUST.

G Strabo p. 1068. TOUP. Eundem Strabonis locum citat Hemsterhusius, monens insuper, ibi Scherpezelium mendosam Suidæ lectionem non præteriisse. Adde Wyttenbach. ad Plutarch. p. 342 A. Bergler. Alciphron. I. 20. p. 108. Χαλυβώνιος diserte A.

ΧΑΜ ΣΚΗΝΩΜΑΤΑ] Ex Theodoret. ad Ps. LXXVII. 51. ἥπερ—Μέσερ om. A.C. neque agnoscit Theodoretus.

[z] τὴν γῆν] τὴν om. A.C. Lex. Seg. Seq. gl. om. A.

H ΧΑΜΑΙΕΥΝΑΔΕΣ] Χαμευνάδες A. Vid. Od. κ'. 243. ξ'. 15. Χαμαιεύνης Il. π'. 235.

[a] με εἶρε] μ' ἐφεῦρε Toupius.

[b] δίφροι] δίφροις A.C. Lex. Seg. ms. Etymol. ms. Dorvill.

[c] κοιλώδεις] F. ἰκλώδεις. Hesychio δίφρος ταπεινός. TOUP.

[d] Χαμαιζήλων] Timæus: Χαμαίζηλος: διφρίον μικρὸν, ἢ ταπεινὸν σκιμπόδιον, ubi vid. Ruhnkenius.

[e] μετατρέπον] μετατρέπων A.E.

[f] πλὴν λευκοῦ] Plutarch. Alcib. p. 203 C. Phalaris p. 64. TOUP.

ΧΑΜΕΛΑΙΟΝ] Series literarum suadet scribendum esse χαμαιλέων. KUST. Χαμαίλεων A.

[g] χαμαὶ] ὁ χαμαὶ A.

ΧΑΜΑΙΡΕΠΕΣ] Χαμερπὲς Euagrius p. 333. Sed leg. χαμαιρεπές. TOUP. Χαμαιρρεπὲς A.

[h] ΧΑΜΑΙΤΥΠΗ] Exempla quædam dedit Wyttenbach. ad Plutarch. II. p. 5 B.

[i] κειμένη] ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένην ὀχεύεσθαι, χαμευταιρίς. Pierson. Mœr. p. 416.

ΧΑΜΑΙΤΗΡΙΣ] Etymologus et Hesychius recte, χαμευταιρίς. KUST. χαμευταιρὶς A. χαμαιτερὶς C.

[k] θηλυκῶς] θηλυκὸν A.

[l] Ἀριστοφάνης] Av. 817. Sed de hoc loco Comici vide Nos supra ad v. Κειρία. KUST.

[m] χαμεύνῃ] χαμεύνη A.C.E.M.

ΧΑΜΑΙΤΙΣ] Χαμῖτις A.C. Eustathius p. 1163. citante H. Stephano Ἄμπελος χαμῖτις ἐλέγετο ἡ χαμαὶ κειμένη. Mox ἀμπελῶνος C.

[n] καὶ] ἢ B. Tum Ἀμμανιτῶν A. Χαμὼς—Ἀμανιτῶν om. C. qui post Σολομῶν addit Χαμὼς θ. ἦν Τ.

[o] ἡ Ἀστάρτη Σιδωνίων] ὁ ἀστάρτης Σιδωνίων A. Tum οἷς ἐλατρ. A.B.C. pro ᾗ ἐλ. De Solomone Theodoretus in 3 Regg. c. 11. Ὠκοδόμησε γὰρ ὑψηλὸν τῷ Χαμὼς εἰδώλῳ Μωὰβ, καὶ τῷ Μελχὸλ εἰδώλῳ υἱῶν Ἀμμών, καὶ τῇ Ἀστάρτῃ βδελύγματι Σιδωνίων. Vid. supra p. 617 B.

[p] Οἱ τῶν ἐξ αὐτοῦ] Lege καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ. KUST. καὶ A. C.E. pro οἱ τῶν.

[q] τῇ γῇ] τῇ om. A.C.E.

[r] κυκλουμένη] καλουμένη E.

[s] μνήμην] μῆνιν (an μῆνιν?) omissis ἣν ἔπαθον—θαλάσσῃ C.

προσφυγόντες τοῖς Ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν A
χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα, καὶ τὰ [t]ἤθη, καὶ ἐν
πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ
τῆς Χαναναίων γῆς [u]ᾤκησαν τὴν Ἀφρικήν. [x]Καὶ εἰσὶ
[y]μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, [z]περιέχουσαι οὕτως· "Ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής." Καὶ θηλυκὸν, [a]ἡ Χαναναία. Καὶ Χαναννῖτις γῆ.

Χανδόν: Ἀθρόως, [b]ἀπίστως, ἀπλήστως, χωρητικῶς. B

Πίνειν χανδόν.

[c]Ὁ ■ Εὐτρόπιος καιροῦ [d]καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν, ἢ ἀνὴρ γυναῖκα, ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην.

Χάνοι: Διασταίη.

Χάονες: Ἔθνος Ἠπειρωτικόν. [e]Ἀριστοφάνης·

Ὁ πρωκτὸς ἔστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν.

Ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο [f]ὁ Γέρης. C
[g]Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

[h]Τὸν Παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς [i]πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ ■ ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Ἐν Χάοσι δὲ, παρὰ τὸ κεχηνέναι. [k]Θρᾴκης δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

Χάος: Καὶ ὁ ἀὴρ, [l]παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι· D

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
τῶν μηρίων τὴν κνῖσσαν οὐ διαφρήσετε.

Καὶ, Χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρονίων: Ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. Καὶ Ἴβυκος·

[m]Ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει.

Καὶ αὖθις·

Ὁ ■ φλυαρεῖ, καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον, καὶ Κρονίων ἀπόζοντα. E

Χάος: [n]Ἀριστοφάνης·

Χάος ἦν, καὶ Νὺξ, Ἔρεβός τε [o]μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν [p]ἀπείροσι κόλποις
τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠόν·
ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινὸς,
στίλβων νῶτον [q]πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος ■ Χάει πτερόεντι [r]μιγεὶς νυχίῳ κατὰ Τάρταρον εὐρὺν,
ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ [s]πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα·
ξυμμιγνυμένων [t]δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' Οὐρανὸς, Ὠκεανός τε,
καὶ Γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

Χαρά: Ἡδονὴ, εὐφροσύνη, τέρψις. Τινές φασι [u]κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς, χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν, ἡδονὴν δὲ, ἔπαρσιν ἄλογον, τέρψιν δὲ, [x]τὴν διὰ θεωρίας ἡδονὴν, εὐφροσύνην δὲ, τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. Νομοθετούντων δέ ἐστι τοῦτο. C Τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαρὰν, οὐχ ἁμάρτημα· ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. Οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν, ἢ τὴν [y]μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν, ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

Χαράδρα: Διῶρυξ πηλοῦ μεστὴ, [z]ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. [a]Ἀριστοφάνης·

Φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

D Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[b]Ὁππότε μιν κνημοῖς τε κατὰ λασίοις τε χαράδραις
ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσσατ' ἐπ' ᾐόνων.

Χαράδραι: Αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ σχίσματα, καὶ [c]χείμαρροι γῆς.

Χαραδραῖος λέων: Ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. Εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν [d]λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. E Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Χαραδρεῶνος:

[t] ἔθη] ἤθη A.B.E.C.M.

[u] ᾤκισαν] ᾤκησαν A.C.E.

[x] Καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τ.] Idem refert Procopius Vandalic. lib. II. c. 10. qui cum hoc loco Suidæ conferendus est. Vide etiam Sam. Bochartum lib. I. de Coloniis Phœn. c. 24. KUST.

[y] μέχρι νῦν] μέχρι τοῦ νῦν C. Mox Νουμηδίᾳ C.E.

[z] περιέχουσαι] περιέχεται E.

[a] ἡ ΧΑΝΑΝΑΙΑ] ἡ om. A.C.

[b] ἀπίστως] Est vox corrupta: cujus emendatio est sequens ἀπλήστως. KUST. Leg. ἀπαύστως vel ἀμυστί. TOUP. ἀπίστως tenet Lex. Seg.

[c] Ὁ ■ Εὐτρόπιος] Eunapii. HEMST. Vid. Boissonad. ad eum scriptorem p. 293.

[d] καὶ τύχης] καὶ om. A.E.

ΧΑΝΟΙ] Il. δ. 182.

[e] Ἀριστοφάνης] Equit. 78. sed ubi legitur, ἐν χαόσι, cum accentu in penultima. KUST.

[f] ὁ γέρης] Imo ὁ Κλέων. De eo enim apud Aristophanem loco citato verba fiunt. KUST. ὁ γέρης A. vid. p. 812 C.

[g] Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Male. Est enim idem locus. KUST.

[h] Τὸν Παφλαγόνα λαθ.] Apud Aristophanem recte sic legitur: Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν. KUST.

[i] πάντ'] πάντας A.

[k] Θρᾳκικὸν] Θρᾴκης A.C.

[l] παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι] Ver. 192.

[m] Ποτᾶται δ'] πωτᾶται A. Seq. exempl. spectat Aristoph. Nub. 397.

[n] Ἀριστοφάνης] Av. 694.

[o] μέλαν] μέλαινα C. Mox ὁ αὐτὸς A. pro οὐρανός. Deinde ἐρέβου C.

[p] ἀπείροσι] Metri gratia scribendum est, ἀπείροσι: ut legitur apud Aristophanem. KUST. ἀπείρησι A.

[q] πτερύγοιν] πτερύγων A.B.C.E.M.

[r] μιγεὶς] μιχθεὶς A.B.C.E.M. Tum μυχίῳ C.

[s] πρῶτον] πρῶτος C.

[t] δ' ἑτέρων] δ' om. A.C.E.M. iidem mox ἐγένετ'. Ver. seq. τε et θεῶν om. C. Statim delevi ΧΑΟΝ: Τὸ εὐγενὲς, ἢ τὸ ἀρχαῖον, cum A.B.C.E.

ΧΑΡΑ: Ἡδον. εὐφρ.] Totum hunc articulum Suidas sumpsit ex Alexandro Aphrodis. in lib. II. Topic. p. 96. KUST.

[u] κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτ.] Ex Alexandro Aphrodisiensi rescribendum est, κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταὐτὰ εἶναι, καὶ τὸ σημαινόμενον. KUST.

[x] τὴν διὰ θεωρίας ἡδονὴν] Alex. Aphrodis. τὴν δι' ὤτων ἡδονήν. KUST. Mox λόγου C.

[y] μονάδα semel C.E.

[z] ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα] Hæc grammaticus noster addidit, non respiciens ad absolutam significationem vocis χαράδρα, sed ad subjunctum locum Aristophanis. KUST. ὄλεθρον B.E.

[a] Ἀριστοφάνης] In Vesp. 1029.

[b] Ὁππότε μιν κν.] Anthol. Pal. VI. 255.

[c] χείμαρροι γῆς] χείμαρος γῆς Lex. Seg. γῆς post σχίσματα ponit Boissonad. ad Herodian. p. 20. Vulg. habet Etymol. M. p. 806, 48. χείμαροι γῆς M.

ΧΑΡΑΔΡΑΙΟΣ ΛΕΩΝ: Ὁ π.] Ex Zenobio. KUST.

[d] λέγει] λέγοι A.B.

Χαραδριός: Ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, [e]ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάττονται. Ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

> [f]Καὶ μὴν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνᾷς;

Οὕτως Ἱππῶναξ. Καὶ παροιμία ἐντεῦθεν

> [g]Χαραδριὸν μιμούμενος.

Ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. Οὕτως Εὐφρόνιος. Ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθεὶς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαί τις ἰαθῇ [h]περιέργως. Ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, [i]μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. Καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας, βαρύνεται. Ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίαν ποιοῦσι. Χαραδριὸν οὖν [k]μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ, ἀποκρυπτόμενος. Οἱ δὲ φασὶν, οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριὸν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

Χαραδριοῦται: Ὀρύσσεται, κοιλαίνεται.

Χάρακα: Χαράκωμα, περίφραγμα, [l]χαράκωμα, ὃ περιεβάλλοντό τινες ἐν στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. Ὡς Δημοσθένης. Καὶ [m]Μένανδρος·

> Πολλοὶ γὰρ ἐπιλαλοῦντες
> τὸν χάρακα, τὰς κώμας ἐπόρθουν.

Χαρακτῆρες λόγων φραστικῶν, ὑψηλὸς, ἰσχνὸς, μέσος. Ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

Χάραξ, Περγαμηνὸς, ἱερεὺς, καὶ φιλόσοφος· ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

> Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,
> ἔνθα ποτὲ [n]πτολέμιξεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ
> Τήλεφος, [o]Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Ἔστι δὲ τῶν [p]μετὰ Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. Μέμνηται [q]γοῦν ἐν τῷ [r]β΄ τῶν βιβλίων Αὐγούστου, ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος, καὶ ἐν τῷ ζ΄ Νέρωνος, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. Ἔγραψεν [s]Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ΄.

Χάραξ: Ἀρσενικῶς, τὸ στρατόπεδον.

> ὍΤΙ [t]οἱ Ἕλληνες ταύτην ἡγοῦνται χάρακα ἀρίστην, ἣ ἂν [u]ἔχῃ πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. Παρὰ δὲ Ῥωμαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες.

Δημόστρατος [x]Δημοποιήτῳ·

> Οἱ μὲν προσέφερον τὸν χάρακα πρὸς τὴν ἄκραν.

Θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου.

> [y]Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

Χάραξ τὴν ἄμπελον: Ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον [z]πάθῃ.

Χάραξιν: Ὀξέσι ξύλοις, ἢ καλάμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξος: Ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός.

Χάρεια:

Χάρητος ὑποσχέσεις: [a]Χάρης στρατηγὸς Ἀθηναίων εὐχερής τε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις λέγεται γεγονέναι. Ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

Χαρίδημος: Ὄνομα κύριον.

Χάριεν: Οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶς, κοινόν. Ἀριστοφάνης [b]Πλούτῳ·

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ: Ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 267. KUST. Usque ad Ἱππῶναξ sunt ex Schol. Platon. p. 121. Vid. Timæus et Ruhnken. p. 373.

[e] ὡς λόγος addit A.

[f] Καὶ μὴν καλύπτει] καὶ μὴν καλύπτεις Ruhnkenius. καλύπτῃ A.

[g] Χαραδριὸν μιμούμενος] Aristophanes loco laudato: Ἐπύξε, χαραδριὸν μιμούμενος. KUST.

[h] περιέργως] Scholiastes Aristophanis rectius, παρέργως. KUST.

[i] μεταβαλλόμενον] μεταβαλλομένου E.

[k] μιμούμενος] μιμούμενοι et mox ἀποκρυπτόμενοι A.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΥΤΑΙ] Χαραδροῦται A.

[l] χαράκωμα, ὃ περιεβ.] Ex Harpocratione. KUST.

[m] Μένανδρος] Vid. Meinek. Fr. p. 29.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ] Ex Marcellin. vit. Thucydid. p. 6. notante Dukero. TOUP.

ΧΑΡΑΞ Περγ.] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST. Citatur ab Etymologo in Εἶτα et Καλάκεια: a Steph. Byz. in Ἀθῆναι, de Athenis a Theseo e XI. civitatibus conditis, et in Σάλλοι. Ἔθνος δυτικὸν, πολεμῆσαν Ῥωμαίοις, ὡς Χάραξ ἐν δεκάτῳ Χρονικῶν. Salman. leg. λιγυστικὸν pro δυτικόν. Charac. l. 3. rerum Græcarum citat Constantinus Imp. de Administ. imperii c. 24. ap. Voss. notis in Scylacem p. 2. Eustath. in Dionys. ubi agit de Heniochis, e Charace memorat, vellus aureum fabulis decantatum fuisse librum in pellibus scriptum. Tzetz. ad Lycophr. 111. citat Characem de eo quod Minerva apud Ægyptios dicatur Σάϊς. Laudatur Charax quoque a Steph. Byz. in Ἀλλάβροιγες, sed dubitari potest, utrum Stephanus designet historicum an grammaticum, ut in εἶτα, ubi dic. γραμματικός. REINES.

[n] πτολέμιξεν] πτολέμιξεν A.C.

[o] Ἡρακλῆος] Ἡρακλῆς B. Ἡρακλῆς υἱὸς E. sed υἱὸς postea erasum.

[p] κατ' Αὔγουστον] μετὰ Αὔγουστον A.B.E. edd. ante Kuster. τὸν μετ' Αὐγ. C.

[q] γοῦν] οὖν A.

[r] β΄ τῶν βιβλίων] δευτέρῳ βιβλίῳ C.

[s] Ἑλληνικῶν] Ἑλληνικῶν τε καὶ A.B.C.

[t] οἱ Ἕλληνες ταύτην ἡγοῦνται χάρ.] Hæc sunt verba Polybii lib. XVII. c. 14. [XVIII. 1.] eademque leguntur supra v. Πρέμνον. KUST.

[u] ἔχῃ] ἔχῃ A. ἔχει C.

[x] Δημοποιήτῳ] Scribendum puto, Δημοποιήτῳ: ut sit nomen fabulæ. Demostrati autem hujus vix alibi mentionem factam reperias. KUST. Νικόστρατος Δημοποιήτῳ Toupius. Δημοστρα· δημοποιητὰ A.

[y] Ἐξηπάτησεν ἡ χ.] Aristoph. Vesp. 1282. Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον. KUST.

[z] πάθῃ] Lege ἀπατηθῇ: ut apud Scholiastam ad modo indicatum locum Aristophanis, itemque Eustathium ad Il. σ΄. p. 1163, 32. KUST.

ΧΑΡΑΞΟΣ] Vide supra v. Αἴσωπος, et v. Ἰάδμων. KUST.

ΧΑΡΗΤΟΣ] Vid. Valckenær. Orat. de Phil. Maced. p. 279 n.

[a] Χάρης δὲ ἦν] δὲ ἦν om. A.C. qui mox λέγεται γεγονέναι pro γενόμενος.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Ἐὰν πρόσχῃ τῷ Χαριδήμῳ, στρατηγὸν αὐτὸν ποιήσει Clem. Alex. Strom. VII. Charidemus Orita Eubœensis Trojam tertium cepit, Plut. in Sertor. c. 1. Charidemus ab Athen. civitate donatus sub Philipp. et Alex. vid. Aristot. 1. Œcon. Plut. in Phocion. c. 16. et 17. Demosth. Or. περὶ στεφ. Charidemus in bello sociali, quod Athenienses contra Chios, Rhodios et Byzantios, subditos antea suos, gerebant, eorum dux fuit. Liban. in vit. Demosth. REINES. De Charidemo Orita Prolusionem Academicam edidit Rumpf. Gieseæ 1816. MULLER.

[b] Πλούτῳ] Ver. 145.

[c Καὶ, νὴ Δί',] εἴ τί γ' ἔνεστι λαμπρὸν καὶ καλὸν,
ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

Χάριεν: Προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως. Χαρίεν δὲ, παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς. [d Καὶ Χαριέντως.]

Χαριεντίζεις, καὶ καταπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύῃ: e Δαμάσκιος·

Κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

Χαριεντιζόμενοι: Εὐτραπελευόμενοι, σκώπτοντες. Ὡς Ἀριστοφάνης.

Χαριεργός: f Ἡ κεχαριτωμένα ἐργαζομένη.

g Ἃ δὴ h χαριεργῷ Ἀθάνᾳ
.... ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

Χαριεστέρους: Ἐνδοξοτέρους, hh εὐπρεπεστέρους. i Εὐνάπιος·

C Ὁ δὲ Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν, ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ Φρυγίας συνέστειλε.

Χαριέττων: Ὄνομα κύριον.

Χαρίζεσθαι: Κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί· j ἰδίως δὲ, k ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ l ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.

Εἴτε σοι δεῖ χαρίζεσθαι.

Καὶ πάλιν·

Ἵνα σοι χαρίσωμαι.

Καὶ χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι.

n Οἱ ■ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

A Χαρίκλεια: Ὄνομα κύριον. Καὶ Χαρικλῆς, εἷς τῶν λ'.

Χάριν: Τέρψιν· [o καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν.]

Χαρινάδης: Ὄνομα κύριον. Οὗτος νωθὴς ἦν. Καὶ παροιμία·

p Κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.

Ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαριξένη: Εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταίρα.

B q Ἀριστοφάνης·

Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδε γ' ἐστί.

Χαρίωνος: Ὄνομα κύριον.

Χάρις:

r Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.

Τουτέστιν, ἡ φύουσα τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

Χαρίσασθαι: Ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι.

C Ὀλίγοις χαρίσασθαι.

Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσι.

Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ σύντροφος ἡ διαλλαγή: Τουτέστιν, ἡ εἰρήνη. Διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

Χαρίσιον: Χαριστήριον.

s Ταῦτα ἀναγεγράφθω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν t ἀποδιδόντι.

D Καὶ χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

u Πέμψω παλλακαῖς x ἑσπέρας χαρισίους.

Χαριστίωνος: Ὄνομα κύριον.

c Καὶ νὴ Δί' om. A.B.C. Tum ἔνεστι A.B. pro ἐστι. Deinde καλὸν καὶ λαμπρὸν A.E.

d Καὶ ΧΑΡΙΕΝΤΩΣ om. A.C. Schol. Platon. p. 159. E Χαριέντως: εὐτραπελῶς, σκωπτικῶς.

ΧΑΡΙΕΝΤΙΖΕΙΣ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΠ.] Est fragmentum Aristophanis, ex fabula ejus Gerytade sumptum, ut discimus ex Harpocratione v. Βωμολοχεύεσθαι. KUST. Vid. Schol. Platon. p. 160.

e Δαμάσκιος—σκώμματα] Hæc pertinent ad τὸ χάριεν: vel legendum, τῶν χαριεντιζομένων. REINES. Δαμασκηνὸς C.

ΧΑΡΙΕΝΤΙΖΟΜΕΝΟΙ] Dion. Hal. in Lysia: οἱ χαριεντιζόμενοι ἐν μὴ χαρίεντι καιρῷ. REINES. Sicut Reinesius putat verba Δαμάσκιος—σκώμματα referenda esse ad χάριεν, ita glossa χαριεντίζεις referenda est ad F χαριεντιζόμενος. Vid. Lex. Zonaræ. MULLER. Schol. Platon. p. 5. Χαριεντίζεται: εὐτραπελεύεται, σκώπτει.

f Ὁ—ἐργαζόμενος] ἡ—ἐργαζομένη A.B.C.E.

g Ἃ δὴ χαριεργὰ Παλλ.] Anthol. Pal. VI. 205.

h χαριεργὰ Παλλάδι] χαριεργῷ (vel χαριεργᾷ) Ἀθάνᾳ A.B.C.E. χαριέργῳ Ἀθάνᾳ Ὤνὴρ ἐκ τέχνας Anthol.

hh εὐπρεπεστέρους addunt A.B.C.E. Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. XI. 86. Herald. Anim. in Salmas. p. 387.

G i Εὐνάπιος] Fr. 14.

ΧΑΡΙΕΤΤΩΝ] De eo Zosimus III. 7. e Saliis, Germanorum gente, fuisse dicit. Ammian. Marcell. XVII. 10. ibi Vales. et XXVII. 1. Vid. supr. Ἀνεῖχε. REINES. Deest art. A. Χαριέττων B.E.

ΧΑΡΙΖΕΣΘΑΙ—χαρίσωμαι] Ex Timæo p. 274.

j Ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων] Vide Harpocrationem v. Ἀναίνεσθαι, et ibi Maussacum: itemque Gatakerum in Dissertat. de Stilo Nov. Test. c. 11. KUST.

H k ἐπὶ—ἐπὶ] Etymol. ὑπὸ male; qui et sic corrigendus: Ἰδίως δὲ καὶ ὡς ὑπὸ Ἀττικῶν ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ἥττω. Vid. Pierson. in præf. ad Mœrin p. 27. Bibl. Coislin. p. 481. Fragmentum auctius legitur supra v. Ἀχαρ. TOUP.

l ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ] ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι A.C.E.

n Οἱ ■ τὴν] Æliano tribuit Valckenærius.

o καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν om. A.B.C.

p Κρείττων ἐστί σου Χαρ.] Aristoph. Vesp. 232. Νῦν δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν. Huc Suidas respexit. KUST. κρεῖττον B.

q Ἀριστοφάνης] Ecclesiaz. 938. Confer Hesych. v. Ἐπὶ Χαριξένης. KUST. Mox εἶδε C.

r Χάρις χάρ.] Sophocl. Aj. 522.

ΧΑΡΙΣΑΣΘΑΙ: Ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι] Ineptissime. Quis enim sibi persuadeat, τὸ χαρίσασθαι unquam poni pro κατορθῶσαι? Quare, ut oscitantia compilatoris patescat, et simul locus hic recte intelligatur, consulendus est Schol. Aristoph. Equit. 514. unde hæc sumpta sunt. KUST.

ΧΑΡΙΣΙ ΚΑΙ ἈΦΡΟΔΙΤΗΙ ΣΥΝΤΡ.] Hæc sunt verba Aristophanis in Pace. Confer Nostrum supra v. Διαλλαγή. KUST. Acharn. 987.

ΧΑΡΙΣΙΟΝ] βοτάνη, quam mulieres ineunte vere collo appendunt, et vehementius ita a viris amantur, ut testatur Cleanthes in l. de Montibus, Plutarch. De fluviis p. 58. REINES.

s Ταῦτα ἀναγεγρ.] Confer Nostrum supra v. Ἀσκληπιάδης; ubi locum integrum habes. KUST.

t ἀποδιδόντι] ἀποδόντι B.E.

u Πέμψω παλλακαῖς ἑσπ.] Ut metro consulatur, scribendum est, Πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαρισίους [vid. supra p. 319 A.]: ut recte monuit Bentleius ad Fragm. Callim. 193. Ceterum fragmentum hoc Aristophanis exstat etiam apud Athenæum lib. XIV. p. 646. ubi sic legitur: Ἐγὼ ■ νῦν Πέμψω πλακοῦνθ' ἑσπέρας χαρίσιον. Metrum et illic claudicat, quod modo laudatus vir mihi amicissimus sic restituit: Πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον. KUST. Locus Aristophanis, vel auctoritate Athenæi, ita proculdubio constituendus est: Πέμψω πλακοῦντ' ΕΣ ἑσπέραν χαρίσιον. Alter versiculus est non nisi alterius corruptio. Hesychius: Χαρίσιον, εἶδος πλακοῦντος· οἱ δὲ ἄρτον ἀπὸ τῶν λημμάτων. Quæ aperte mendosa sunt. Corrigit Bentleius, ἀπὸ τῶν σημμάτων. Quod

A Χάριτας: Τιμὰς, εὐεργεσίας.

Ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον, ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα.

Καὶ παροιμία·

Αἱ Χάριτες γυμναί.

[y] Ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι· ἢ, ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται.

B Τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθὼ, Ἀγλαΐα, καὶ Εὐφροσύνη.

Τὰς Χάριτας [a] γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

Χαριταίνης: Ὄνομα κύριον.

Χαριτία: Ἡ χαρμονή.

Χαρίτων θρύμμα: Καλλώπισμα.

C [Χαρίτων καὶ Μελάνιππος: Ἐν τῷ Ἀντέρως.]

Χαρίτων, Χαρίτωνος. Ὄνομα κύριον.

Χάρμα: [b] Χαρὰ, ἡδονή. Πολύβιος.

[c] Τὸν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

Χάρμη: Μάχη.

Χάρμος: Ὅτι Χάρμος ὁ [d] Συρακούσιος εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. [e] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ [f] ποίημα· ἄλλοι, Ὀψολογίαν· Χρύσιππος, Γαστρονομίαν· ἄλλοι, Ἡδυπάθειαν. D

Χαροπός: [g] Περιχαρὴς, εὐόφθαλμος.

Χάροψ: Καὶ Χάροπος κλίνεται.

Χάρων: Ὁ θάνατος. [h] Καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ [i] Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

A [k] Τίς εἰς ἀναπαύλας ἐκ [l] κακῶν καὶ πραγμάτων;
τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Χαρίων διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον.

Τίς εἰς ὄνου [m] πόκας;

Οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον· οὐδὲ γὰρ [n] αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. Λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ [o] φαμὲν, χύτραν ποικίλλεις. Ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. Διὰ τοῦτο οὖν [p] ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς. B

Χάρων Λαμψακηνὸς, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, [q] οθ' Ὀλυμπιάδι· μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οε' Ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. Ἔγραψεν Αἰθιοπικὰ, Περσικὰ ἐν βιβλίοις β', [r] Ἑλληνικὰ ἐν βιβλίοις δ', Περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκὰ, Ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις δ', Πρυτάνεις ἢ Ἄρχοντας [s] τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων· ἔστι δὲ χρονικά· [t] Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικὰ ἐν βιβλίοις γ'· [u] λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους· Περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. C

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. Ἔγραψε Τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι, Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν βιβλίοις δ', Βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. Ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, [x] καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα, Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν [y] ἑκάστῳ ἔθνει, καὶ περὶ Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

Χαρώνδας: Ὄνομα κύριον.

E nihili est. Rescribendum omnino: ἀπὸ τῶν ΛΕΙΜΜΑΤΩΝ. *A panum reliquiis, e quibus constabant charisiæ.* Suidas supra: Ἀνάστατοι: Πλακούντων εἶδος. Ἐλέγοντο δέ τινες πλακοῦντες καὶ χαρίσιοι. Οὗτοι ✱ ἈΠΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ συμμιγνύμενοι ἐγίνοντο. TOUP.

[x] ἑσπέρας] ταῖς ἑσπερίοις C.

[y] Ἤτοι—ἀφῄρηνται] Ex Zenobio I. 36. Supra ὁμολογήσοντα M.

[z] Εὐφροσύνη] Εὐφρόνη A.B.E. Tum τὰς om. A.C.

F [a] γυμνὰς ἱστοροῦσι] Hoc recentiorum figmentum esse, antiquitus enim vestitas depingi Gratias, auctor est Pausanias IX. 35.

ΧΑΡΙΤΑΙΝΗΣ] Χαριτένης A.B.C. Χαριτίνης E.

ΧΑΡΙΤΙΑ: Ἡ χαρμονὴ] Χαριτεία: ἡ χαρμοσύνη C.

ΧΑΡΙΤΩΝ ΘΡΥΜΜΑ] Respexit Suidas ad Aristoph. Eccles. 966. ubi hodie legitur, Χαρίτων θρέμμα. Sed θρέμμα agnoscit etiam Suidas supra v. Θρέψις. Utraque lectio satis commoda est. Nam θρέμμα est *alumna*: at θρύμμα *deliciæ*: a θρύπτομαι, *delicias facio.* KUST.

G ΧΑΡΙΤΩΝ] Deest A.

[b] Χαρὰ om. A.

[c] Τὸν δὲ ἅμα χ.] Merito Casaubonus dubitat an hæc ex Polybio sumpta sint. Sunt enim ποιητικώτερα. KUST. Diu est quod emendaveram: Τὸν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ΈΛΕ φρένας. Et non male id quidem. Schol. ad Pindar. Nem. I. 85. p. 339. Ὅμηρος· Δακρυόεν γελάσασα. Καὶ ἐν ἄλλοις· Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα. Uterque respexit ad Homer. Odyss. τ'. 471. Τὴν ✱ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ΈΛΕ φρένα. TOUP.

H ΧΑΡΜΟΣ, Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τ.] Hæc sumpta sunt ex Athenæi Dipnosoph. lib. I. p. 4. KUST.

[d] Συρακούσιος] Ὅτι Χάρμος ὁ Συρακ. A. Mox στειχίδια M.

[e] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολ.] Hæc male superioribus attexuit compilator. Pertinent enim ad Archestratum, non vero ad Charmum: ut ex loco laudato Athenæi patet. KUST.

[f] ποίημα] πόνημα E.M.

[g] Περιφερὸς] Optimus ms. A. recte περιχαρής. Et sic Hesychius. KUST. περιχαρὴς C. περιχαρὴς Lex. Seg.

ΧΑΡΟΨ—χάροπος] Χάρωψ—χάρωπος A.B.C.E.

ΧΑΡΩΝ] Hunc et tres seqq. art. om. A.

[h] Καὶ πορθμευτικαὶ παρὰ Χ.] Confer Nostrum supra, v. Ἀνάπαυλαν, et v. Τίς εἰς ἀνάπαυλαν. KUST.

[i] Χάρωνος] Χάροντος C.

[k] Τίς εἰς ἀναπ.] Aristoph. Ran. 187. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. KUST.

[l] κακῶν] κακῶν πόνων C.

[m] πόκας] πόδας ✱ πόδας E. et sic infra.

[n] αἱ—χρησιμεύουσι] χρησιμεύουσαι C.

[o] φασὶ] φαμὲν E.C.

[p] ὄνου] ὄνομα C.

ΧΑΡΩΝ ΛΑΜΨ.] De eo vide Vossium in opere de Hist. Gr. KUST. Adde Creuzer. Hist. Gr. Fragm. p. 87. seqq. Museum Critic. Cantab. T. I. p. 221. Clinton. Fast. Hellen. Append. XXI.

[q] οθ'] ξθ'. Creuzer. Clinton. Fast. Hellen. ad an. 504. conf. ad an. 464.

[r] Ἑλληνικὰ ἐν βιβ. δ'. om. C.

[s] τοὺς τῶν om. C.

[t] κτίσεις πόλεων] κτήσεις πόλεις C.

[u] Λέγει ✱ καὶ τοὺς—νόμους idem est cum Cretensibus, sicut seq. περίπλουν—στηλῶν cum Libycis. REINES.

[x] καὶ ἐν] καὶ τοὺς ἐν C.

[y] ἑκάστῳ ἔθνει] Ægypti nimirum. HEMST.

ΧΑΡΩΝΔΑΣ] Χαρώνδας ὁ Καταναῖος, εἷς εἶναι δοκῶν τῶν ἀρίστων νομοθετῶν, Πυθαγόρειος ἦν. Jamblich. de Pythag. Vit. c. 27. Νομοθέται ἐγένοντο Ζάλευκος—καὶ Χαρώνδας ὁ Καταναῖος τοῖς αὐτοῦ πολίταις καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς Χαλκιδικαῖς πόλεσι ταῖς περὶ Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. Aristot. Polit. II. 9. Val. Max. VI. 5. vocat eum Thurium. cf. Ælian. V. H. III. 17.

Χαρώνειος θύρα: Μία τοῦ νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ καταδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. Καὶ Ἀριστοφάνης ἐν [z]Πλούτῳ·

Ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν.

Ἀντὶ τοῦ, μέλλεις ἀποθανεῖν.

Χαρτά: Χαρᾶς ἄξια.

Σύμβολον φρονήσεως, τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

Χαρτόν: [a]Σοφοκλῆς·

Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, χρόνῳ
πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

[[b]Ὁ αὐτός·

Χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.]

Χαρτοφυλάκιον: [c]Τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου.

Χάρυβδις: Ἡ ἀναπινομένη θάλασσα [d]περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν [e]ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα. Εἴρηται δὲ [f]παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγειν. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως·

Παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς [g]Ἰταλίας, ἐν ᾧπερ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν.

[h]Ὅτι Χάρυβδις [i]καὶ Σκύλλα, ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα, καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. [k]Ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλών, αὐτὸς μόνος [l]περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. [m]Τοῦτον ἑωρακότες [n]Φοίνικές τινες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομένεα γυμνόν. Τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν· οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις.

Χασσάμενος: Ἀναχωρήσας. [o]Ὅμηρος·

Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

Τὰ ἐμπησσόμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωρεῦντες διετίνασσον, ἵνα [p]σκεδασθῇ.

Χασμᾷ: Μετεωροφρονεῖς, περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. Καὶ, Χασκάζεις: [q]Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην.

Καὶ,

χασμήσῃ σύ.

Χάσμασιν:

[r]Οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρίων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι.

Χαυλιόδων: [s]Κεχαλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξέχοντας. Καὶ [t]ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας· οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, σῦς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

Χαῦνον: Ὑψηλὸν ἢ πλατὺ, καὶ μέγα. Τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται. [u]Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ.

[[x]Λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές.]

Χαυνοπολίτας: Κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.

Χαύνωσιν: Τουτέστι, λύσιν τῶν δικῶν.

[y]Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀποφεύξιν δίκης,
[z]ἢ κλῆσιν ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;

Κλῆσιν, τουτέστιν μαρτυρίαν. Χαύνωσιν λύσιν τῶν δικῶν. Ἀναπειστηρίαν οἷον ἀπάτην, καὶ διακένῳ ῥή-

Theodor. Θεραπ. Ἑλλ. παθ. Serm. IX. de LL. τὸν Χαρώνδαν πρῶτον Ἰταλίας καὶ Σικελίας νομοθέτην γενέσθαι φασίν. REINES. Χαρώνδας A. Vid. Schol. Platon. p. 193.

ΧΑΡΩΝΕΙΟΣ ΘΥΡΑ: Μία τ.] Eadem legas apud Zenobium, Pollucem, et Hesychium. KUST. Deest gl. A.

[z] Πλούτῳ] Ver. 278. Mox ὁ Χάρων σοι C. σοι item B.

ΧΑΡΤΟΝ] Hinc usque ad Χαιρήμων om. A.

[a] Σοφοκλῆς] Trachin. 227. Mox φέρεις M.

[b] Ὁ αὐτὸς] Electr. 1457. Deest hic locus B.C.

[c] Τὰ παρὰ] τὰ om. C. qui mox τὸ χαρτοφυλάκιον omisso θησαυροφυλάκιον. Deinde τούτοις om. E. infra σιτοφυλακίου E. τοῦ σιτοφυλακείου καὶ νομοφυλακείου C.

ΧΑΡΥΒΔΙΣ] Incolis hodie dic. *Rema* i. e. ῥεῦμα h. e. fluxus et refluxus maris. REINES.

[d] Περὶ τὰ Γάδειρα] Explicat erroris originem Cluver. I. p. 67. REINES.

[e] ῥαγδαίως] ῥαγδαιοτέρως B.C. Lex. Seg. Sed vulg. habet Schol. Platon. p. 247.

[f] παρὰ] τῷ B.C. Lex. Seg. Mox κατάγειν E. καταγόμενον Lex. Seg.

[g] Ἰταλίας] ιταλίας E. (σικε superscr.)

[h] ὍΤΙ Χάρυβδις] Eadem fere habet Cedrenus p. 132 seq. ed. Paris.

[i] καὶ Σκύλλα] Hoc glossema esse dicit Cluver. I. 1. p. 73. REINES.

[k] Ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς] Ad Phæaciam nudum a Calypsus insula ejectum fuisse Ulyssem dicit Homerus. Cf. Dict. Cretens. VI. et Bochart. Geog. Sacr. P. 2. L. I. c. 33. p. 649. REINES.

[l] περικαθίσας] παρακαθίσας C.

[m] Τοῦτον] τοῦτον γὰρ C. Mox τινες φοίνικες C.E.

[n] Φοίνικες] Sc. Melitæ incolæ. REINES.

[o] Ὅμηρος] Il. γ'. 535. KUST.

[p] σκεδασθῇ] ἀπωσθῇ Schol. Ven.

ΧΑΣΜΑΙ: Μετεωροφρονεῖς] Hæc sunt verba Scholiastæ ad Aristoph. Equit. 821. TOUP.

[q] Ἀριστοφάνης] In Vesp. 693.

[r] Οἱ δὲ Πάρθοι] Hic locus luxatus esse videtur, quem ita rescripserim: Οἱ δὲ Πάρθοι ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρίων χάσμασι, τὰς κεφαλὰς ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσι. *Parthi vero ferarum rictibus utebantur, capita earum galeis adaptantes.* Euripides in Rheso 209. Καὶ ΧΑΣΜΑ ΘΗΡΟΣ ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ. *Et faciem feræ meo capiti adponam.* Ita scribendus iste locus. Vulgo legitur, σχῆμα θηρός. Sed nostra lectio verissima est. Eurip. Herc. Fur. 363. Δαφοινῷ ΧΑΣΜΑΤΙ ΘΗΡΟΣ. Hesych. Χάσμα θηρὸς, ὄψις θηρός. Huc facit Longus Pastor. lib. I. p. 19. Καὶ τοῦ στόματος ΤΟ ΧΑΣΜΑ σκέπειν ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ, ὥσπερ ἀνδρὸς ὁπλίτου ΚΡΑΝΟΣ. Egregie, ut solet, Virgilius Æn. XI. 680. *Caput ingens* ORIS HIATUS *Et malæ texere lupi cum dentibus albis.* TOUP.

[s] Κεκλασμένους] Scribendum est κεχαλασμένους, ut et Portus monuit. Confer Hesychium, et Eustathium ad Homerum. KUST. κεχαλασμένους C.

[t] ΖΩΑ ΧΑΥΛΙΟΔΟΝΤΑ] Vid. Ælian. Nat. Anim. XI. 37.

[u] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 820. Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων Χαῦνόν τι πάνυ βούλει. Νεφελοκοκκυγίαν. KUST.

[x] Λέγεται—ἀσθενὲς om. B.C.

ΧΑΥΝΟΠΟΛΙΤΑΣ: Κεχαυν.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 635. KUST.

[y] Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗ.] Aristoph. Nub. 872. Confer Nostrum supra v. Ἀναπειστηρίαν, ubi eadem leguntur. KUST.

[z] ἢ κλῆσιν addit C. et mox κλῆσιν—ἀναπειστηρίαν.

Digitized by Google

ματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας, παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

Χατῶνας: Ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους· ἢ λάχανα ὀπτά.

Χαιός: Ἡ ῥάβδος.

Χαιρέας: Ὄνομα κύριον.

Χαιρέκακος: [a]Ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς.

Χαιρέτω ληρῶν: Ἐρυθριάτω φλυαρῶν. Καὶ χαίρειν, οἰμώζειν, [b]στενάζειν.

Χαῖρε φίλον φῶς: Γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν [c]τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. Οἱ δὲ, αἰσχράν· ἄλλοι, [d]γραῦν.

Χαιρεφῶν: Ἀθηναῖος, [e]τῶν δήμων Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.

Χαιρεφῶν: Τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. [f]Οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. Δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς, καὶ σφόδρα [g]ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. Καί φησι [h]Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν. [i]Δήμου δὲ ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

Χαιρεφῶν: Ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. Καὶ παροιμία·

[k]Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος [l]τὴν φύσιν.

Ἦν γὰρ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν, ἅτε σοφίᾳ συντετηκώς. Ὅθεν καὶ Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαίρειν: [m]Οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν: Τοῦτό ἐστι προσαγόρευσις ἀπαλλασσομένων, [n]ἢ προσερχομένων· ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς [o]τῶν ἐπιστολῶν.

Χαίρειν: Πρόσρημα. Ὀψὲ ταῖς ἐπιστολαῖς [p]τοῦτο προστεθῆναι τινὲς νομίζουσιν· ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις [q]πρότερον ἐπιστέλλειν, οἷον, [r]Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. [s]Πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς [t]οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι· ἀγνοῶν, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ προσηγόρευον οὕτως [u]ἀλλήλους, οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ ἐρρῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις.

[x]Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Τὸ γὰρ χαῖρε, καὶ τὸ εὖ πράττε, καὶ τὸ, Ζεὺς ἵλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὅ τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐρρυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν.

Χαίρειν: [y]Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέναι τὸ χαίρειν. Οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον Κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν: Προσρήματα. [z]Οἱ δὲ, χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν: Οὕτως [a]ἐπέγραφε Κλέων· ὁ δὲ Πλάτων, Εὖ πράττειν· ὁ δὲ Ἐπίκουρος, Εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών: Ἀντὶ τοῦ καταλιπών.

Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μεσσηνῇ χαίρειν εἰπών.

Χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή: Ἀντὶ τοῦ, παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης [b]Πλούτῳ·

Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.

Καὶ ἔτι ὁ αὐτός·

[c]Χαίρειν μὲν ὑμᾶς ἐστὶν, ὦνδρες δημόται,
ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.

Χαίρειν φράσαντες: Ἀποταξάμενοι, καταγνόντες.

ΧΑΤΩΝΑΣ] Videtur grammaticus respexisse ad Jerem. XLIV. 19. Ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς. Etymologus habet χάνωνας: at Hesychius, χαυῶνας; quæ vera lectio videtur. KUST. Vid. Schleusner. Lex. V. T. Mox λάγανα Lex. Cyrill. in nota ad Hesych.

ΧΑΙΟΣ] Sic B.C.E. Vulgo ΧΑΙΟΝ: Χαῖον ἐστὶν ἡ καμπύλη βακτηρία, ᾗ ποιμένες χρῶνται.

ΧΑΙΡΕΑΣ] De Chærea quodam Alexandrino, viro erudito, Philo libr. Quod omnis probus liber, qui Ptolemæo irato et minitante dixerit, Αἰγυπτίοισιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω. Scriptor vanus, Athen. I. 32. et III. 20. REINES. Caligula occiditur a Chærea, Sueton. c. 58. Dio 59, 29. MULLER.

[a] Ὁ χαίρων τ. κ. om. C. cf. Jungerm. ad Poll. V. 128.

[b] στενάζειν add. B.C.E.

ΧΑΙΡΕ] Post Χερνίβας in A.

[c] τὸν λύχνον] τὴν λ. C.

[d] γραῦν] Zenob. VI. 42.

[e] τῶν δήμων] Vulgo τὸν δῆμον.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ: Τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκρ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 144. KUST.

[f] Οὐδὲν δὲ αὐτοῦ] οὐ δὲ [illegible] C. qui mox σώζεσθαι αὐτοῦ.

[g] ἐχθρεῦσαι] ἐγχωρεῦσαι C.

[h] Ξενοφῶν] Lib. II. Ἀπομνημονευμάτων. KUST. c. 3, 18. 19.

[i] Δήμου—Σφήττιος ex C. cum Schol. Aristoph.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ: Ἐπὶ τῶν ὠχρῶν] Schol. Aristoph. Vesp. Χαιρεφῶντα [illegible] τὴν πύξινον, τὸν Σωκράτους ἑταῖρον. Ibid. αὐτὸν διὰ ὠχρότητα διαβάλλων. Philostr. de Vit. Soph. lib. I. procem. Ἦν τις Χαιρεφῶν Ἀθήνησιν, ὃν ἡ κωμῳδία πύξινον ἐκάλει, ἐκεῖνος μὲν γὰρ ὑπὸ φροντισμάτων ἐνόσει τὸ αἷμα. Eustath. Il. ν'. 282. ὡς δέ τις τῶν παλαιῶν ὠχρὰς τὴν ὄψιν πύξινος ἐσκώπτετο διὰ τὸ τῆς χροίας ἐμφερές. REINES.

[k] Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντ.] Aristoph. Nub. 503. Vide etiam supra v. Διοίσειν, ubi eadem leguntur. KUST.

[l] τὴν φύσιν—ἰδέαν om. B.C. τὴν φύσιν om. E.M. qui et om. ἰσχνὸς καὶ et τὴν ἰδέαν.

[m] Οἰμώζειν] Scil. κατ' εὐφημισμόν. Vid. notata ad Thomam Mag. p. 908.

[n] ἢ προσερχ.] ἢ καὶ προσερχ. C.

[o] τῶν ἐπιστολῶν] Vid. notata ad Thomam Mag. p. 908.

[p] τοῦτο om. C.E.M.

[q] πρότερον om. B.C.

[r] ἌΜΑΣΙΣ] Herodot. III. 40. HEMST.

[s] Πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβ.] Confer Schol. Aristoph. Plut. 322. KUST. Vide Pierson. ad Mœrin p. 418. Arist. Nub. 609. TOUP.

[t] οὕτως] οὔτε C.

[u] ἀλλήλους] ἄλλους C. qui infra om. διεκελεύοντο ἀλλήλοις.

[x] Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Philostrati lib. I. de Vit. Apoll. c. XV. p. 8. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[y] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολ.] Schol. Aristoph. Nub. 609. Ἀρχαῖον ἦν ἔθος προτάσσειν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. οὐ γὰρ, ὥς τινες, Κλέων οὕτω πρῶτος ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας. KUST.

[z] Οἱ δὲ, ΧΑΙΡΕΙΝ, οἰμώζειν] Nimis præcise hæc grammaticus. Sensus autem est, μακρὰν χαίρειν φράσαι, i. e. *aliquem longum valere jubere*, idem esse ac οἰμώζειν τινὶ λέγειν, *aliquem plorare jubere*. KUST.

ΧΑΙΡΕΙΝ: Οὕτως ἐπέγραφε Κλ.] Eadem leguntur apud Laërtium in Platone, num. 61. unde ea Suidas mutuatus est. Vide etiam supra v. Εὖ διάγειν. KUST.

[a] ἐπέγραφε] ἐπέγραψε C.

ΧΑΙΡΕΙΝ ΕΙΠΩΝ] Vid. Μεσσηνή. HEMST.

[b] Πλούτῳ] Ver. 638. Πάρεστι—σαπρὸν post gl. seq. in C.

[c] Χαίρειν μὲν ὑμ.] Aristoph. Plut. 322.

Χαιρηδόνος: Χαρᾶς. Τῷ τόνῳ δὲ, ὡς ἀλγηδόνος. Ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ [ἀλγῶ,] ἀλγήσω μέλλοντος, ἀλγηδὼν, ἀλγηδόνος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ [d]χαίρω χαιρήσω, χαιρηδὼν, χαιρηδόνος.

Χαιρήμων, [e]*κωμικός.* Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· [f]Τραυματίας, ὥς Ἀθήναιός φησιν, καὶ [g]Οἰνεὺς, καὶ Ἀλφεσίβοια, καὶ [h]Κένταυρος, καὶ Διόνυσος, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Θυέστης, καὶ Μινύαι. Καὶ [i]ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς: [k]Ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι. Ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ, αὐλητὴς [l]Θηβαῖος ἄμουσος. Οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ [m]Χαίριδος, Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς. Οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. [n]Ἦν δὲ κιθαρῳδός. [o]Ἀριστοφάνης·

> Ὡς, ἣν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
> πρόσεισιν, αὐλήσων ἄκλητος.

Καὶ παροιμία· [p]**Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον.** Ὄρθιος δὲ, αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος, οἷον εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων. Καὶ [q]Ὅμηρος·

> Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
> ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις: Κιθαρῳδός. Μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης [r]ἐν Ἀγροῖς·

> Φέρ' [s]ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
> [t]Πεισιμελὴς μετὰ [u]Μέλητος ἦν. Ἔχ' ἀτρέμας.
> Ἐγ' ᾠδα. Χαῖρίς ἐστι.

Καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

[**Χαίρομαι:** Ὅτι Δάτις ὁ Πέρσης, ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. Καὶ ἔστι Δατισμός.]

Χαίρω: [x]Δοτικῇ. Τὸ εὐφραίνομαι. Καὶ,

> Χαίρω σε ἐληλυθότα.

[y]Ὀρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ·

> Χαίρω [z]γέ σ', ὦ βέλτιστον Ἀλκμήνης τέκος,
> . . . . . τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

Καὶ **χαιρούμενος.**

Χαίρων, Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, [a]ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικὸς, νέος δὲ, καὶ ταπεινὸς, καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. Οὗτος ὀχλαγωγῶν, καὶ [b]κινήσας, ὃ μηθεὶς ἕτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν [c]τυράννων ἀδελφαῖς, καὶ γυναιξὶ, καὶ μητράσι, καὶ τέκνοις, ταύτην [d]διέδωκε τοῖς λεπτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος, ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρχοντος. [e]Ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεστάθησαν δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. Ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ [f]γεγονόμενον, καὶ συνειδὼς [g]αὐτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. Τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος [h]ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς [i]Λακεδαίμονα, τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν

ΧΑΙΡΗΔΟΝΟΣ] Ex Schol. Aristoph. Ach. 4.

[d] χαίρω] χαιρήσω B. χαιρήσω addunt E.M. deest v. C.

[e] κωμικὸς] Imo τραγικός. Tragicum enim expresse eum nominat Athenæus lib. XIII. p. 562. Et nomina fabularum, quæ subjunguntur, tragœdiæ potius quam comœdiæ conveniunt. KUST. Vid. Cuper. Obs. I. p. 35. Gataker. Adv. Misc. I. 9. p. 230 D.

[f] Τραυματίας] Fabulæ hujus, et sequentium, meminit Athenæus in Dipnosophistis. KUST. An leg. Ὀδυσσεῖ Τραυματίᾳ, nam vulneratus ille fuerat in Parnasso. Aristot. de A. P. c. 9. REINES.

[g] Οἰνεὺς] Athenæus, Οἰνεύς. KUST. Καὶ Οἰνεὺς A.B.C.E. in seq. καὶ addunt mss.

[h] Κένταυρος] Aristot. A. P. c. 2. Χαιρήμων ἐποίησε Κένταυρον, μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων. REINES.

[i] ἕτερος Χαιρήμων] Ægyptius. Cf. Voss. de Hist. Gr. p. 230. Theodoret. Serm. VI. e Chæremonis, quem ἱερογραμματέα vocat, sententia Ægyptiorum de Diis contrarios sensus annotat: verum ista allegatio non est Theodoreti, sed Porphyrii ap. Euseb. Præp. V. c. 10. qui etiam id de Chæremone habet. Cf. et Euseb. Præp. III. 4. Chæremon Ægyptius, philosophus Stoicus, Origeni memoratur c. Cels. lib. I. REINES.

[k] Ὑπὸ τοῦ Χαίριδος κτλ.] Schol. Aristoph. Ach. 866. ib. ἀπὸ τοῦ A.C. τὰ τοῦ Schol. Mox πεπαιδευμένοι A.

[l] Θηβαῖος] καὶ Θηβαῖος A.

[m] Χαίριδος] Χαῖρις Χαίριδος C.

[n] Ἦν δὲ κιθαρῳδὸς] Scribe ἦν δὲ καὶ ἕτερος, κιθαρῳδός. KUST.

[o] Ἀριστοφάνης] Pac. 951. Mox ὡς om. A.C.E.M. ἡμᾶς M.

[p] ΧΑΙΡΙΣ ΑΙΔΩΝ ΟΡΘΙΟΝ] Aristoph. Acharnens. sub initium: Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον. Huc Suidas respexit. KUST.

[q] Ὅμηρος] Il. λ'. 10. et 11. KUST.

ΧΑΙΡΙΣ: Κιθαρῳδός. μνημ.] Ex Schol. Aristoph. Av. 859. KUST.

[r] ἐν Ἀγροῖς] Scribe ἐν Ἀγρίοις. Vide Meursium in Bibliotheca Attica, ubi Pherecratis fabulas recenset. KUST.

[s] ἴδω] ἴδωμεν C.

[t] Πεισιμελὴς μετὰ Μέλ.] Hæc corrupta sunt. Apud enarratorem comici loco laudato sic legitur: Πεισίου Μέλης. μετὰ Μέλητα ἦν, &c. Quod si sequamur, Meles fuerit Pisiæ filius. KUST. Musgravius, Ὁ Πεισίου Μέλης. Recte. Cetera ita reformanda sunt; Ὁ Πεισίου Μέλης· μετὰ δὲ Μέλητα τίς; Ἔχ' ἀτρεμ'· ἐγᾦδα. Χαῖρις.—Ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητής. Quomodo distinguitur apud Scholiasten. PORSON.

[u] Μέλητος] Μέλητος A.

ΧΑΙΡΟΜΑΙ] Deest articulus A.C. Vid. Schol. Aristoph. Pac. 288. supra p. 869 C.

[x] Δοτικῇ om. A.C.

[y] Ὀρωπικοὶ] Ὠρωπικοὶ vel Ὠρώπιοι Hemsterhusius. Ὀρωπικοὶ A.C.

[z] γέ γ'] γέ σ' A.B.C.E. βέλτιστον Valckenaerius pro βέλτιστε. qui ἐληλυθότα in principio ver. seq. Vid. Matthiæ fr. Eurip. p. 328.

ΧΑΙΡΩΝ, Λακεδαιμόνιος, ὃς ἐπρέσβ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Constantini Porphyr. a Valesio editis, p. 121, 122. KUST.

[a] ἀνὴρ] ἄνθρωπος C.

[b] κινήσας] νικήσας C. μηδεὶς A.C. pro μηθείς.

[c] τυράννων] φυγάδων Exc.

[d] διέδωκε] δέδωκε C. Exc. Mox μετὰ M. pro κατά.

[e] Ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεστ.] In modo laudatis Collectaneis Constantini rectius sic legitur, ἐφ' οἷς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπούδαζον κατασταθῆναι δοκιμαστῆρες. KUST.

[f] γεγονόμενον] γεγονόμενον A. γινόμενον B.C.E.

[g] ἑαυτῷ] αὐτῷ A.C.

[h] ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν om. C.

[i] Λακεδαίμονα] Λακεδαιμονίαν C. qui om. δεῦρο τοῦ—Ἀπολλωνίδην.

εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου, τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνί- A
δην, καὶ κατακρίνας, [k]ἐποίησε δέσμιον· τούς τε λοιποὺς δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινὴν, [l]φροντίσαι δὲ καὶ [m]περὶ τοῦ κομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς [n]ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Χαιρώνεια: Πόλις, καὶ Χαιρωνειάτης ὁ πολίτης.
B Καὶ Χαιρωνεὺς, Χαιρωνέως.

Χαιρωνικόν:

Χαίρωνος: Ὄνομα κύριον.

Χαῖται: Αἱ τρίχες, αἱ κόμαι.

Χαιτήεις ἵππος: Ὁ χαίτην τρέφων.

Χέδροπας: Ὄσπρια. Καὶ ἑνικῶς, χέδροψ, τὸ ὄσπριον. Οὕτως [o]Θουκυδίδης.

Χεζητιῶν: Βουλόμενος χέσαι. [p]Ἀριστοφάνης·

Εἶτε [q]Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
C οἷα ἂν ἐξίδισεν εἰς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
κἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, [s]αὖθις αὖ κατέπτατο.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπεπάτησε. Δοκεῖ ὁ [t]Πατροκλείδης πολιτικὸς εἶναι, καὶ λόγιος· ἄλλως δὲ κατασχημονῶν τῶν στρωμάτων. Διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. [u]Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

[x]Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

D Οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν [y]θηλυδρίας.

Χέζομεν: Ζημιούμεθα. [z]Ἀριστοφάνης·

Ἡμεῖς [illegible] ἔδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
ὑπὸ τοῦ γέροντος [a]ἑκταπλάσιον χέζομεν.

Ἀντὶ τοῦ, πολλαπλάσιον. Τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Χεθέντος: Πλατυνθέντος.

Χελιδόνας: Ἰχθύς ποιός. Λέγεται χελιδὼν καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον· καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὁπλῆς· ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος· καὶ νόμισμα [illegible] ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν. Καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. Λέγεται δὲ χελιδὼν καὶ ἡ ναῦς ἡ τοὺς εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. Καὶ [b]χρησμολόγος [illegible] τις τῶν πάλαι. [c]Καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος.

Χελιδόνιον μέλος: [d]Τῆς χελιδόνος. Ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνὴ οὐ θρῆνος, ἀλλ' ᾆσμα ἐνδοτικὸν καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. Διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται.

Χελιδόνων μουσεῖα: Ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. Καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. Ἐπιφέρει γὰρ, Θρῃκίη χελιδών. Καὶ ἐν [e]τοῖς ἑξῆς·

Οἷ [f]περιβρέμεται Θρῃκία χελιδών.

Καὶ Εὐριπίδης·

Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος,
χελιδόνων μουσεῖον.

Χελιδόνων φάρμακον: Παρὰ Ἱππώνακτι τὸ [h]φίλτρον [i]τὸ διαγινόμενον ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις [k]ἴδῃ.

Χελώνας:

[l]Τὰς χελώνας μακαρίζω σε τοῦ δέρματος.

Διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

Χελώνη: Τὸ χερσαῖον ζῶον, ἡ ὀστρακόνωτος· καὶ τὸ θαλάσσιον· καὶ παρατάξεως ὄνομα· καὶ εἶδος πολεμιστήριον, [m]ἐξ οὗ [n]καὶ χελῶναι χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχάνημα, καὶ κριοί.

E [o]Ζηλοτυποῦσαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν [p]ἑταιρίδα ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύπτουσαι

[k] ἐποίησε δέσμιον] ἐδέσμησε C.

[l] φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι] Scribe φροντίσαι δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι; ut legitur in modo laudatis Collectaneis Constantini. KUST. φροντίσαι A.B.C.E.M.

[m] περικομίσασθαι] περὶ τοῦ κομίσασθαι A. Excerpt.

[n] ὁ Χαίρων αὐτῶν] αὐτῶν ὁ Χαίρων C. qui om. βραχεῖ χρ. πρ. et v. seq. add. καὶ Χ. ὁ πολ. F

ΧΑΙΤΗΕΙΣ] Simonid. CCXXX. 57. ἵππους ἁβρὴ χαιτήεσσ'.

[o] Θουκυδίδης] H. v. frustra in Thucydide quæri monet Dukerus in Præfat. Θεόφραστος conj. Wassius.

[p] Ἀριστοφάνης] Av. 791.

[q] Προκλείδης] Apud Aristophanem recte, Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis. KUST. Πατροκλείδης A.C. προκλείδης E.

G ΧΕΖΗΤΙΑΩΝ] χεζητιῶν A.B.C.E.

[s] αὖθις αὖ] αὖ om. A.B.E.

[t] Προκλείδης] Et hic Πατροκλείδης scribendum. KUST. Sic A.

[u] Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Eccles. 366.

[x] Ἀντισθένην C.

[y] θηλυδρίας] Omisi statim ὑπερλόγγῳ μὲν πολυχέστω νοσήματος, cum A.C. Vide supra p. 457 C. et in nota ad eum locum dele "Infra v. Χεζητιῶν."

[z] Ἀριστοφάνης] Equit. 69.

[a] ἑκταπλάσιον] ἑκταπλασίονα A.B.C.M.

ΧΕΛΙΔΟΝΑΣ] Scribe χελιδονίας. KUST.

[b] χρησμολόγος] Vid. supr. Πύθου χελιδόνος. REINES.

[c] Καὶ ὁ Κλεοπάτρας] Supra p. 2100 B.

ΧΕΛΙΔΟΝΕΙΟΝ] Χελιδόνιον A.C. et E. suprasc.

[d] Τὸ τῆς] τὸ om. A.C.

ΧΕΛΙΔΟΝΩΝ ΜΟΥΣΕΙΑ: Ἐπὶ τ.] Schol. Aristoph. Ran. 93. Χελιδόνων μουσεῖα. παρὰ τὰ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου· Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσὸς, εὐφυὴς κλάδος, Χελιδόνων μουσεῖα. ἀντὶ τοῦ, βάρβαρα καὶ ἀσύνετα. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολολόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστὶ τεττομένη. τοιοῦτον γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλὴν διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιᾷ τοὺς ἀκούοντας, ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραίνει. Hinc Suidas suppleri potest. KUST.

[e] τοῖς ἑξῆς] Ran. 692.

[f] περὶ χείλεσι βρέμεται] περιβρέμεται A.C.

ΧΕΛΙΔΟΝΩΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ] Χελιδόνιον. φάρμακον Hesych.

[h] φίλτρον, τὸ] φίληγτρον A.

[i] τὸ διαγινόμενον, ἐπ.] Ut sensus aliquis hinc eliciatur, lego, τὸ γινόμενον. Sed et sic locus hic obscurus est: de quo proinde amplius cogitandum censeo. KUST. Sensus satis in proclivi est. Monet scilicet Chelidonium florere sub adventum hirundinis. Theophrastus H. Pl. VII. 14. ἔτι δὲ τὸ χελιδόνιον, καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ. Adde Schol. Theocriti XIII. 41.

[k] ἴδοι] ἴδῃ A.B.C.

[l] Τὰς χελώνας μακ.] Aristoph. Vesp. 427.

[m] ἐξ οὗ αἱ χελ.] Scribendum potius est, ὡς αἱ χελῶναι χωστρίδες, &c. KUST. Vide Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 140. Polyb. p. 838. ἐν ταῖς χωστρίσι χελώναις. Dionys. Hal. p. 596. χελώνας χωστρίδας. TOUP.

H [n] αἱ χελῶναι καὶ] καὶ χελῶναι A.B.C.E.

[o] Ζηλοτυποῦσαι αἱ γυν.] Vide Brodæum ad Antholog. Epigr. p. 328. ad Epigramma, Ἔρωτα εἰς Ἐφύρην, &c. KUST. Ex Schol. Aristoph. Plut. 179. HEMST.

[p] ἑταίραν] ἑταιρίδα A.B.C.E.

ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὔσης. Ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν Ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον τετολμήκασι φόνον. A

Χελώνη μυιῶν: Ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων [q]τινός.

[r]Τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον. Οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παρρησίας [s]ἔλαττον ἔμελεν ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας. B

Ὅτι [t]χελώνης [u]ἐπιρριφείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φέροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νή γενόμενος.

Χελωνίδος: [x]Τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χελύνη: Τὸ ἄνω χεῖλος.

[y]Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην ὀϊστὸς Μηδικὸς [z]ἐνερρίζωτο.

Καὶ αὖθις·

[a]Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων. C

Χέλυς: Ἡ κιθάρα. Καὶ ἡ Χελώνη, ἡ ὀστρακόνωτος.

Χέμετλα: Ὡς χέρνιβα.

Χέω: Αἰτιατικῇ.

Χεράδος: Ἡ μετὰ ὀστράκων [b]καὶ λίθων ὕλη.

Χερεκράτης καὶ Χερώνδας διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Χέρρεως: Φρούριόν τι. D

[c]Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύματος Χέρρεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ [d]Ἴνδακος.

Χερείων: [e]Χείριστος.

Χέρρη: Ὄνομα πόλεως.

Χέρηες: [f]Χείρονες.

Χέρης, Χέρητος. Ὄνομα κύριον.

Χεριοτρέα: Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[g]Φοῖβε,
δέξαι πλαστήρων μάζης χερμφυρέα δαῖτα. E

Χερμαδίοις: Χειροπληθεῖ λίθῳ.

[h]Οὐδέ σε χερμαδίῳ ἆσε κτύπος, οὐ νέφος [i]ἰῶν.

Καὶ χερμάδος, λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα.

Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων [k]κατέχεαν.

Χερμαστήρ: Ἡ σφενδόνη.

[l]Ῥοιοῦ χερμαστῆρας ἐΰστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις: Χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα, χειρόβιος.

[m]Ὁ δὲ ὑπὸ τῇ [n]κνέφει σὺν ταῖς χερνήταις, ταῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε.

Καὶ χερνήτης, ὁ πένης, ἀρσενικῶς. [o]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οἷς ἔσχεν χερνῆτα βίον δηναιόν, Ἀθάνα
[[p]πότνια, ταῦθ' αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.]

[q]Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χέρνιβα: Τὸ ὕδωρ. Φησὶν [r]Ἀριστοφάνης·

Τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χέρνιβα.

[s]Χέρνιβα προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν· παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, παροξυτόνως. Καὶ αὖθις·

[t]Χερνιπτομένους τε καὶ πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χέρνιβος:

[u]Λοιδορεῖσθαι βούλομαι
κοινῇ δικαίως· οἳ μιᾶς γε χέρνιβος
βωμοὺς [x]περιρραίνοντες, ὥσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσους
εἴποιμ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

Χερνίβων: Δημοσθένης φησί·

Καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψάμενον.

Εἴη δ' ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. Τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοί, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς [y]θυσίας.

Χερνιπτομένους: Τὰς χεῖρας νιπτομένους.

---

[q] τινος] καὶ χελώνη addunt A.C.

[r] Τὴν παρρησ.——τὸ λεγόμενον] Hæc sunt verba Juliani imperatoris, Epist. LIX. eademque leguntur supra, v. Τεττάρων ὀβολῶν. KUST.

[s] ἧττον] ἔλαττον A.C.

[t] χελώνης ἐπιρρ.] Vide supra v. Αἰσχύλος. KUST. Seqq. om. A. Statim delevi ΧΕΛΩΝΗΣ ΚΡΕΑ ΦΑΓΕΙΝ: Ζήτει ἐν τῷ, Ἢ ΔΕΙ ΧΕΛΩΝΗΣ ΚΡΕΑ ΦΑΓΕΙΝ, cum A.C. F

[u] ἐπιρριφείσης] ἐπιρριφθείσης C.

[x] Τοῦ ὀδοῦ] Scribe τοῦ οὐδοῦ. Vide Hesychium. KUST. Sext. Empir. p. 267. TOUP. οὐδοῦ C. Vid. Schleusner. Lex. V. T. in Χελωνίς. τοῦ ὀ.—Χελώνη om. A.

[y] Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελ.] Fragmentum hoc sumptum est ex Theophylacti Simoc. lib. II. c. 6. ut Pearsonius observaverat. Idem auctius legitur supra v. Ὑπερῴα. KUST.

[z] ἐνερρίζωτο] ἐνερρείδετο E. pr.

[a] Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδ.] Aristoph. Vesp. 1078. Apud ipsum Aristophanem vero pro στὰς hodie minus recte legitur πᾶς. KUST.

ΧΕΜΕΤΛΑ] Alii, χείμεθλα, χίμετλα, vel χίμετλα. Vide lexica vulgata: et Nostrum infra, v. Χείμεθλα. KUST.

ΧΕΡΑΔΟΣ] Homerus Il. φ'. 319. Ἅλις χεράδος περιχεύας. Ubi est genitivus a recto χεράς: assentiente etiam breve Scholiaste. Suidas autem vocem hanc sic interpretatur, ac si esset nominativus: quod ita se habere vix concesserim. Nam et accentus et constructio refragantur. Etymologus tamen nominativum esse statuit: sed scribit χέραδος, cum accentu in prima; ut κύαδος. Eum vide. KUST. χέραδος nominativum esse tradit Schol. Ven. et libenter hic reposuerim χέραδος. H

[b] καὶ λίθων] καὶ om. A.C.E.M.

[c] Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐρύμ.] Vide supra v. Ἴνδακος: ubi eadem leguntur. KUST.

[d] Ἰνδακὸς] Supra suo loco rectius, Ἴνδακος. KUST. Sic A.B.E.

[e] Χέριστος] Rectius χείριστος, per ει in syllaba prima. KUST. Sic A.

[f] Χείρονες om. A.B. Pertinet gl. ad Od. ό'. 323.

[g] Φοῖβε, δέξαι πλαστ.] Anthol. Pal. VI. 251.

[h] Οὐδέ σε χερμαδ.] Anthol. Pal. VII. 147.

[i] ἰῶν] ἴων A.B.C. et E. sec. m.

[k] κατέχεαν] κατέχευσαν C.

[l] Ῥοιοῦ χερμαστῆρας ἐΰστρ.] Anthol. Pal. VII. 172.

ΧΕΡΝΗΤΙΣ] Vid. poetæ antiqui locum in Γραῦς. HEMST.

[m] Ὁ δὲ] Ad Codrum refero. Vid. v. Ἀδηλέσας. TOUP. Videtur Æliani, quem hujus formæ citat auctorem in Κνέφας. HEMST. G

[n] κνέφει] κνέφα C. Mox σὺν ταῖς B.E.

[o] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 39.

[p] πότνια] Deest vs. A.C.E.M.

[q] Ὁ δὲ] Vid. Ταλασιουργία. Theodoret. Græc. Aff. p. 81. χερν. καὶ ἀκεστρίδας. TOUP.

ΧΕΡΝΙΒΑ] Χερνίβια E.

[r] Ἀριστοφάνης] Av. 851.

[s] ΧΕΡΝΙΒΑ addidi cum C.E.

[t] Χερνιπτομένους] Χερνιπτομένους τε καὶ A.C.E.

[u] Λοιδορεῖσθαι βούλ.] Aristoph. Lysistr. 1130. sed ubi pro περιρρέοντες rectius legitur περιρραίνοντες. KUST.

[x] περιρρέοντες] περιρραίνοντες A.B.C.E.

ΧΕΡΝΙΒΩΝ] Ex Harpocrat. Demosthenis locus est c. Androt. in fine p. 618, 7.

[y] θυσίας] οὐσίας A.

A *Χειρονιπτομένους πρὸς αὐταῖς ταῖς βωμοῖς ἀπέκτεινεν.*

Χερνιφθέντα:

[a]Σὺν βοΐ χερνιφθέντα.

Ἀντὶ τοῦ, τυθέντα. Καὶ [a]Χερνίψαντο: Ἀντὶ τοῦ, τὰς χεῖρας ἔνιψαν.

Χερρόνησος: Θρᾴκης χώρα. Καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις, εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιταγώγουν οἱ Ἀθηναῖοι. Οὓς Κλέων διέσειε.

B Χερουβείμ: Ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, διὰ διφθόγγου· ἐπὶ δὲ τῶν [b]πληθυντικῶν διὰ τοῦ ι· ἑρμηνεύεται δὲ, [c]γνῶσις πεπληθυσμένη.

Χερσαῖος: [[d]Ὁ ἀπὸ χέρσου.]

Χερσία: Ἐρημία.

Χεσείω: Ἐπείγομαι χέσαι, ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω.

C *[e]Ὥσπερ πίνων ἀνὴρ πέπονθ', ὅταν χεσείῃ,*
[f]τοῖσι τρόποις τοῖς σοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρῶμαι.

Ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ [g]ἐπείγοιντο πρὸς λάσανον.

Χετταῖοι: Ὄνομα ἔθνους. Οἱ Χαναναῖοι.

Χεῦμα: Ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι: [h]Προχοὴ, ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα [i]θάλασσαν.

D Χειαί: Τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει, ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι.

[k]Οὐδὸς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται.

Τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον.

Χεῖλος: Τὸ μέρος τοῦ σώματος.

[*[l]Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν.*

Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγει.]

E

A Χεῖμα: Ὁ χειμών.

[Χειμεία: Ἡ χείμευσις. Ζήτει ἐν τῷ Χιμεία.]

Χειμάδιοι τόποι: Ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος [m]ἐγκαθορμίσασθαι.

Χείμαρρος καὶ χειμάρρους: Ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων [[n]ποταμός.] Καὶ ὄνομα κύριον. [Χίμαρος δὲ, ὁ τράγος.]

B Χειμασκήσαντα:

[o]Διάληψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε [p]γενήσεσθαι.

Χείμεθλον: Τὸ ἐν τῷ [q]χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς [r]ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χειμερία [s]ὥρα καὶ χειμερίζω: Τὸ ἐν χειμῶνι διάγω.

C *[t]Ὁ δ' ἐν Βερενίκῃ ἐχειμέριζεν.*

Ἀντὶ τοῦ, ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός:

Χειμὼν, χειμῶνος. [u]Χειμὼν δέ ἐστιν, ὁ ὑπὲρ [x]γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. [y]Ὅμηρος·

(Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν) χειμῶνα φύγον.

D Περὶ γεράνων. [z]Λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον [a]τῆς Θρᾴκης. Οὐ γὰρ ἐνστάντος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης.

Χειμὼν ὀρνιθίας: Ὁ [b]ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα [c]στορεννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς· τουτέστιν, ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. Λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. Ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται, ὡς Ἄρατος φησί.

E

[z] Σὺν βοΐ χερνιφθέντα] Anthol. Pal. VI. 156.

[a] ΧΕΡΝΙΨΑΝΤΟ] Il. α'. 449. Ἀντὶ τοῦ τ. χ. ἔ. om. A.C.

ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΣ: Θρ.] Schol. Aristoph. Equit. 262. Χερόνησος C.

[b] πληθυντικῶν δὲ, διὰ τοῦ ι. ἑρμηνεύεται δὲ, γνῶσις πεπλ.] Sic rescripsi ex optimo ms. A. Ante enim legebatur, [et B.E. et fere C. qui πλήρη pro σοφίας.] πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. γνώσεως, ἢ σοφίας. KUST. ἐπὶ δὲ τῶν πληθυντικῶν A.

F [c] γνῶσις πεπλ.] Theodoret. in Ezechiel. I. 21. τοῦτο δὲ καὶ ἡ τῶν Χερουβὶμ ἑρμηνεία δηλοῖ· εἰς γὰρ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μεταφερόμενον πλῆθος γνώσεως ἑρμηνεύει τὸ ὄνομα. Plura vide apud Albert. Gl. Gr. p. 47.

[d] Ὁ ἀπὸ χέρσου om. A.B.C. Post gl. seq. delevi ΧΕΣΑΣ: Ὁ Πρακλείδης, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ ΧΕΖΗΤΙΩΝ, cum A.C.

[e] Ὥσπερ πίνων ἀν.] Aristoph. Equit. 884.

[f] τοῖσι τρόποις σοῖσιν] τρόποισι τοῖς σοῖς A.C.E. Mox βλαυτίοις A. βαλαντίοις C.

G [g] ἐπείγοιντο] ἐπείγοιτο A.B.C.E. Tum λάγανον B.E.M.

[h] Προχοὴ, ἡ ἐκ δ'.] Hæc vel corrupta sunt, vel mutila. KUST. Quid vero si intelligatur vox ποταμοῦ, et θάλασσα transire jubeatur in θάλασσαν. Sic Νείλου προχοαὶ in Æsch. Suppl. 1032. et Aristoph. Nub. 271. Vid. supra v. Προχοαὶ, itemque Hesych. in Προχοαὶ et Προχοὴ, apud quem etiam, prorsus ut in Suida, Χεύμασι: προχοή. ABRESCH.

H [i] θάλασσα] θάλασσαν A. ut divinaverat Abreschius. Sed θάλασσα Lex. Seg.

ΧΕΙΑΙ] Ex Schol. Ven. ad Il. χ'. 93.

[k] Οὐδὸς δ' ἀμφοτ.] Sunt verba Homeri Odyss. σ'. 17. Confer Etymologum, v. Γῆ. KUST.

[l] Ἐγένετο πᾶσα ἡ γ.] Genes. XI. 1. KUST. Desunt hæc A.C.

ΧΕΙΜΕΙΑ] Deest gl. A. ζήτει etc. om. C.

[m] ἐγκαθορμίσασθαι] ἐγκαθορμήσασθαι C.

[n] ποταμὸς om. A.C. Iidem mox om. Χίμαρος etc.

ΧΕΙΜΑΣΚΗΣΑΝΤΑ] Arrian. Diss. Epict. IV. 9. χειμάσκησον ἄνθρωπε. REINES.

[o] Διάληψιν εἶχε, τὰ στρατ.] Hæc mendosa sunt et mutila, quæ ex Polybii lib. III. c. 70, unde ea sumpsit Suidas, sic emendanda et supplenda sunt: Ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνεστώτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι. KUST. Διάληψιν A.

[p] γενήσεσθαι] γενέσθαι C.

[q] χειμῶσι γινόμενον] τῷ χειμῶνι γινόμενον A.C. Lex. Seg.

[r] ῥήξεσι] ῥίζαισι C. ῥαξὶ Lex. Seg.

[s] ὯΡΑ] Delevi καὶ χειμέριος Ἀττικῶς. ὁ τοῦ χειμῶνος καιρὸς, et καὶ χειμάζω, et μὲν ἤγουν, et τὸ δὲ χειμῶνος τοῦ διάγω cum A.B.C.

[t] Ὁ δὲ] Idem locus in Βερενίκῃ. HEMST.

[u] ΧΕΙΜΩΝ δὲ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς——ἄφοδον] Hæc sunt verba Laërtii in Zenone Citt. num. 151. KUST.

[x] γῆς] γῆν C.

[y] Ὅμηρος] Il. γ'. 4. KUST. Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν om. A.C.

[z] Λέγει] λέγεται A.

[a] τῆς Θρᾴκης] τὴν Θρᾴκην A.C.E. Sed vulg. habet Schol. Ven. Post hunc art. delevi ΧΕΙΜΩΝ: Ζήτει περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ ὙΦΑΝΤΟΔΟΝΗΤΟΝ, cum A.

ΧΕΙΜΩΝ ὈΡΝΙΘΙΑΣ: Ἐπὶ τ. γ.] Aristoph. Acharn. 876. Ὠσπερεὶ χειμὼν ἄρα Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας. Vide ibi veterem interpretem; et Nostrum supra v. Ὀρνιθίας. KUST.

[b] ἐπὶ] ὁ ἐπὶ C. ὁ ὑπὸ E. ὑπὸ B.M. ὡς ὑπὲρ Schol.

[c] στορεννὺς] στορεννὺς A.B.C.

Χεὶρ, χειρός.

Χεῖρα: Τὸ χειρόγραφον. Ὑπερίδης.

Χεῖρας Θεοῦ ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειαν φησίν.

[d]Εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου.

[[e]Χεῖρας καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.]

Χειραγωγία: [[f]Βοήθεια.]

Χειραγωγῶ: Αἰτιατικῇ.

Χειραλειπτήσας:

Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ [g]ἀθλητὴς ἀγαθὸς, πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα.

Ἀντὶ τοῦ, ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

Χειραψίαι: Αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις.

Ἄπαυστοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο καταπειρασμοὶ, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.

[Χείρ: Ἡ βοήθεια, καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ [h]δύναμις.]

[Χεῖρες χαλκαῖ: [i]Ἐν τοῖς Ἀμαστριᾷ. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.]

Χειρίαν: [k]Σοφοκλῆς·

[l]Μή με—τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν [m]ἀφῆς τινί.

Τουτέστιν, ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ [n]καταλείψῃς.

Χειριδωτός: Ὁ [o]χειρωτός.

Χειρίσω: [p]Αἰτιατικῇ. Καὶ Κεχειρικότες.

[q]Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν, ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ [r]Βανδίλων ἄπειρα χρήματα [s]δεδαπάνηκε. Ἦσαν γὰρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων, χρυσίου λίτραι [t]τετρακισμύριαι πρὸς [u]ἑπτακισχιλίαις· [x]διὰ [illegible] τοῦ Κόμη-

A τος τῶν θησαυρῶν, ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις· καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες· [y]ἄτερ τῶν ἀναλωμένων [z]ἐκ τῶν δημοσίων [a]ἀρχόντων, καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου.

[b]Οὕνεχ' ἡ πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν [c]εἰσεχείρισε,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὑξ ἀρχῆς φίλος,
λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.

Χειρισμόν: Ἐπιχείρησιν. [d]Πολύβιος·

Ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἰσοταχῆ.

B Καὶ αὖθις·

Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν [e]χειρισμὸν τῶν πραγμάτων.

Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

Χείριστα: Κάκιστα. Καὶ, Χειριστήν: Αὐτουργὸν, ὑπηρέτην.

Ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβολῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως.

C Ἀντὶ τοῦ, ἐπιτελεστὴν, πληρωτήν.

Χειρόβιοι: Οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. Λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

Χειροβρῶτι: Ὁ δεσμὸς, ὁ ἀποβιβρώσκων τὼ χεῖρε.

Χειροδάϊκτα θύματα: Τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα.

Χειροδίκαιος:

Χειροήθες: Ἥμερον, πρᾶον. Καὶ χειροήθης, D χειροήθους, [[f]ὁ ἥμερος.]

Χειρόκμητα: Ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμακτρον: Ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [g]μανδήλιον. [h]Παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

ΧΕΙΡ] Addit A. Χεῖρες χαλκαὶ ἐν τοῖς Ἀμαστριανοῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ ΜΑΜΑΪΜ.

ΧΕΙΡΑ: Τὸ χειρόγραφον] Artemidorus lib. I. c. 44. Χειρόγραφα δὲ, ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται. Sic apud Latinos *manus* interdum ponitur pro scriptura. KUST.

ΧΕΙΡΑΣ ΘΕΟΥ] Ex Ps. XXX. 5. cum explicatione Theodoreti. ERNEST.

d Εἰς χεῖρα] Psalm. XXX. 6. ubi leg. παραθήσομαι. TOUP.

e Χεῖρας καθαίρειν, φροντ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Deest C.

f Βοήθεια om. A.B.C. Seq. gl. om. C.

g ἀγαθὸς ἀθλητής] ἀθλητὴς ἀγαθὸς A.C. et sic Diodorus Siculus XXVI. 2. Vid. Wesseling. Addend. ad T. II. p. 513, 83.

ΧΕΙΡ: Ἡ βοήθεια] Ex usu τῶν ό passim obvio. Theodoretus ad Ps. XX. 9. χεῖρα τὴν ἐνέργειαν εἶπε, et ad Ps. XLIII. 4. τὴν δεξιὰν καλεῖ τὴν βοήθειαν. Greg. Nyss. ad Exod. XXXIII. 22. χεὶρ τοῦ θεοῦ ἡ δημιουργικὴ τῶν ὄντων δύναμις. ERNEST. Deest A.B.C.

h δύναμις] Philostrat. p. 806. τῇ χειρὶ πάσῃ. Dionys. Hal. p. 174. 244. TOUP.

i Ἐν τοῖς Ἀμαστριᾷ] Hæc et corrupta sunt, nec ad rem quicquam faciunt: quæ proinde rectius deleveris. KUST. Vid. p. 2388 A. Hanc gl. habet A. ante Χεῖρα. om. C.

k Σοφοκλῆς] Aj. 495. Μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀφείς τινι. Hinc Suidam emendabis. KUST.

l Μή με] μετὰ τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν τῷ παιδὶ σὺν τοῖς ἐχθροῖς καταλείψεις C.

m ἀφῆς] ἀφῆς A. ἀφῇς E.

n καταλείψῃς] καταλείψεις A.

o χειρωτός] Statim omisi Καὶ ΧΕΙΡΙΔΩΤΟΣ ΧΙΤΩΝ. ὁ χειρῖδας ἔχων, cum A.B.C.

p Αἰτιατικῇ] δοτ. B.E.C.M.

q Κάδδος] Scribendum hic esse Κάνδιδος, recte monuerunt Reinesius Var. Lect. lib. III. p. 366. et Valesius E ad Euagrii Hist. Eccles. lib. II. c. 16. De Candido autem Historico vide Photium in Biblioth. Cod. LXXIX. KUST. Κάνδιδος A.C. Καν^{δδος} E.

r Βανδίλων] Βανδήλων A.C. ^{β}σανδήλων E.

s δεδαπάνηκε] δεδαπάνησεν C.

t τετρακισμύριαι] τέσσαρες C. qui om. χρυσίου.

u ἑπτακισχιλίαις] ἑπτακισχιλίας A.

x διὰ δὲ] καὶ διὰ C. qui mox om. πρὸς μυρίαις.

F y ἄτε] ἄτερ A.

z ἀρχόντων ἐκ δημοσίων] ἐκ τῶν δημοσίων ἀρχόντων A. C.

a ἀρχόντων] Valesius loco laudato recte emendat, ἀρκείων. KUST.

b Οὕνεχ' ἡ πόλις δωρ.] Sophocl. Œdip. Tyr. 383.

c εἰσεχείρισε] ἧς ἐχείρισε A.C.

d Πολύβιος] Lib. X. c. 41. sed ubi pro ἰσοτυχῆ rectius legitur, ἰσοταχῆ. KUST. ἰσοταχῆ B.E.

e χειρισμὸν] Vid. Ὑπερσυνδιακείμενοι. TOUP.

G ΧΕΙΡΟΒΙΟΙ] Vid. supra v. Χερνῆτες.

ΧΕΙΡΟΒΡΩΣ] Confer Zenob. Centur. VI. 44. itemque Hesych. v. Χειροβρῶτι. KUST. Χειροβρῶτι A.C. pro χειροβρῶς χειροβρῶτος.

ΧΕΙΡΟΔΑΙΚΤΑ ΘΥΜΑΤΑ] Ex Schol. Sophocl. Aj. 219.

ΧΕΙΡΟΔΙΚΑΙΟΣ] Potius, χειροδίκης. KUST. χειροδίκαι Hesiod. Opp. 187.

f ὁ ἥμερος om. A.B.C.

H ΧΕΙΡΟΚΜΗΤΑ] Vid. Λουτρά. HEMST. Vid. Salmas. ad Solin. p. 775 a. C. Menag. Diog. Laërt. IX. 49.

g μανδήλιον] Id est, *mantile*. Vide Dufresnium in Gloss. Gr. KUST. F. μαντίλιον. TOUP. Μανδήλιον A. Μανδίλιον Etymol. M.

h Παρὰ τὸ μάττ.] Est etymologia inepta: ut facile cuilibet patet. KUST.

Χειρομάστης:

Χειρονομεῖν: Πυκτεύειν.

[i] Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα, ὅτι Γλαῦκος ἦν ἐπιτηδειότατος χειρονομεῖν.

[Χειροπληθεῖ λίθοι:]

Χειροσκοπικόν: [k] Ὅτι Ἕλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα· ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν [l] ἀπὸ τῶν ῥυτίδων τῆς παλάμης εἴπωμεν, παιδοποιήσει, ἢ τι τοιοῦτον.

Χειροσκόποι: Οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον: Τουτέστιν, αἰσχρῶς ἀνακινεῖν, καὶ ἀποσπερματίζειν.

Χειροτονήσαντες: Ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονητέον: Τὴν χεῖρα ἐκτατέον. [m] Ἀριστοφάνης·

> Χαλεπὸν [n] τὸ πρᾶγμ'· ὅμως χειροτονητέον
> ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.

Τουτέστιν, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

Χειροτονία: Ἐκλογὴ, πάντων κύρωσις.

Τῆς δὲ χειροτονίας [o] αὐτοῖς ἀνεπικύρου, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

Χειροτονῶ: Αἰτιατικῇ.

Χειροῦμαι: Αἰτιατικῇ.

Χειρουργίας: Τόλμης. [p] Ἀριστοφάνης·

> Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας.

Ἀντὶ τοῦ [q] προσεχῶς· παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Χειρουργοί:

Χειρουργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς, Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος.

[Τουτέστιν,] ἀγαλματοποιοί.

Χείρων, Κένταυρος· ὃς [r] πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν· Ὑποθήκας δι' ἐπῶν, ἃς [s] ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα· καὶ Ἱππιατρικόν· διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

A Χειρῶναξ: Τεχνίτης, χειρῶν μόνων δεσπόζων· ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. Ἢ χειρώνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι.

Πλῆθος ὄντων θητικὸν, καὶ ἐν χειρωναξίαις, καὶ [t] ἄλλως ἐγκατῃκισμένον τῇ πόλει, συναγαγών.

Χειρώνειον ἕλκος: Τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ [u] γενόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκκρῖνον. Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων

B ἑλκῶν.

Χειρῶν νόμοι:

Ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται τὴν [x] ἐπιστολήν.

Χείρων, Χείρονος. Ὄνομα κύριον. Χείρονος δὲ, [y] τὸ συγκριτικόν.

Χειρώσασθαι: Ὑποτάξαι. Αἰλιανός·

Καὶ ἐκ τούτου χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν, ὡς εἰπεῖν, ὑποχείριον.

C Χειρῶσαι: [z] Ἐρημῶσαι.

Χηλαργοῖς: Τοῖς λευκόποσι, ἢ ταῖς [a] ταχείαις ταῖς χηλαῖς. [b] Χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν ὁπλῶν εἶπε.

Χηλαί: [c] Οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. Παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός.

D Χηλή: Ὁπλή· ὄνυξ βοὸς, καὶ προβάτου, καὶ αἰγός. [d] Λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων, [e] καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

Χηλὴ ὄρους:

Οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους φυλάζοντα, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι.

Τουτέστι, τῆς ἐξοχῆς.

Χηλός: Κιβωτός. Ἀπὸ τῆς [f] γινομένης διαστά-

E σεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν· ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτὴν, οἷον ἐντίθεσθαι· ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. Καὶ χηλῷ, κιβωτῷ.

ΧΕΙΡΟΜΑΣΤΗΣ] Quid hoc? An corrupte pro συρμάστης, vel χειρομάντις? Certe, quid χειρομάστης sibi velit, prorsus ignoro: nec vocem illam apud alios grammaticos reperio. KUST. χειρομάστις A.C. Corrupte, ni fallor, pro χειρόμακτις.

[i] Σκιαμαχοῦντος δὲ ὁ ἀνδρ.] Ex Pausaniæ Eliacis posterioribus. Vide supra v. Γλαῦκος, ubi locum integrum habes. Ceterum exemplum hoc nihil facit ad vocem χειρονομεῖν. KUST. Nempe addi debebant ὅτι—χειρονομεῖν, quæ ego adjeci ex A.C. et fere B.E. pro ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος.

ΧΕΙΡΟΠΛΗΘΕΙ ΛΙΘΟΙ] Vide supra v. Χερμαδίῳ. KUST. Om. A.C.

[k] ὍΤΙ Ἕλενος συνέγρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Ἕλενος. KUST. Om. A.

[l] ἀπὸ τῶν ῥυτίδων τῆς παλάμης] τῆς παλάμης ἀπὸ τῶν ῥυτίδων C.E.M. Tum παιδοποιεῖ C. voc. om. B.E. edd. vett. adjiciendum παιδοποιήσει monuit Portus.

ΧΕΙΡΟΣΚΟΠΟΙ] Ex Timæo p. 275.

[m] Ἀριστοφάνης] Eccles. 266. ubi versus prior rectius sic legitur: Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ'· ὅμως δὲ χειροτονητέον. KUST.

[n] τι πρᾶγμ'] τὸ πρᾶγμ' A.B.C.

[o] αὐτοῖς] αὐτοὺς Portus.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΑΣ] Laërt. in Diogen. v. Συνέβη. TOUP.

[p] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 674.

[q] προσεχῶς. παρὰ τὸ om. A. προσεχοῦς, et λιπαροῦς in loco Comici corrigit Porsonus.

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΙ caput gl. om. A. Mox τουτέστιν om. A. C.E. Vid. p. 37 B.

[r] πρῶτος] πρῶτον A.C.

[s] ποιεῖται] Leg. ποιήσεται. TOUP. ποιεῖται A.B.E. Mox ἱππιατρικὴν E. ἱππιατρικῶν Eudocia.

ΧΕΙΡΩΝΑΞ] Vid. supra Τέρθη.

[t] ἄλλως ἐγ.] ἄλλων ἐγκατῳκισμένων. TOUP.

ΧΕΙΡΩΝΕΙΟΝ ἝΛΚΟΣ] Ex Zenobio VI. 46. ubi

F plura.

[u] γενόμενον] γενόμενον A.C.

ΧΕΙΡΩΝ ΝΟΜΩΙ] Polyb. p. 162. TOUP.

[x] ἐπιστολήν] τὴν ἐπιστολὴν A.

[y] δὲ] συγκριτικοῦ] τὸ συγκριτικὸν A.C.

[z] Ἐρημῶσαι] Hæc interpretatio convenit voci χηρῶσαι, per η in syllaba prima. Vide infra, v. Χηρώσειν. KUST. χηρῶσαι B.E.

ΧΗΛΑΡΓΟΙΣ: Ταῖς λ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 861.

G KUST.

[a] ταχείαις] τραχείαις B.E. ταῖς χηλαῖς addunt A.B. τὰς χηλὰς E. ταῖς χηλαῖς C. ἐν ταῖς χηλαῖς Schol.

[b] τὰς χηλὰς δὲ ἀντὶ] χηλὰς δὲ ἀντὶ τῶν A. Schol.

[c] Οἱ ἔμπροσθεν] Sumpta hæc ex Schol. Thucyd. I. 63. Conf. Wesseling. Diodor. Sic. III. 44. XIII. 78. Dorvill. Char. p. 116.

[d] Λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα] Hæc vel corrupta sunt vel mutila; nec, quem sensum habere possint, video. KUST.

H [e] καὶ τῶν λ. αἱ ἐξοχαὶ om. Lex. Seg. ubi cetera leguntur ut in Suida.

ΧΗΛΗ] Vid. v. Νέμος. Anth. p. 82. Bibl. Coisl. p. 288. TOUP.

ΧΗΛΟΣ—ἄνοιξιν] Eadem fere Apollon. Lex. v. Χηλός. Sumpta sunt forte ex Schol. ad Il. π'. 221.

[f] γενομένης] γινομένης C.

A Χημάς: Ὁ ἰχθύς.

Χημεία: Ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή, ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς, ἔκαυσεν.

[g] Ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις [h] Διοκλητιανῷ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. Ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς [i] παλαιοῖς αὐτῶν γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος,
B ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης [k] προσγίνεσθαι τέχνης, [l] μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. [m] Ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χήμη: Εἶδος [n] ὀστρέου.

Χὴν, χηνός. Τὸ χηνάριον.

Χηναλώπηξ: Εἶδος ὀρνέου. [o] Οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης
C καὶ αὐτὸς, καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ, δῆμος τῆς [p] Ἀττικῆς.

Χῆνα ὀμνύναι: Ὑπὲρ [q] τοῦ μὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν Ῥαδάμανθυς [r] ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι· οὐχ, ὥς τινες, Σωκράτης.

ΧΗΜΕΙΑ] Vid. J. Scaliger ad Manil. IV. p. 293. Salmas. Plin. Ex. p. 772. a. G. HEMST. Vid. supra Διοκλητιανός. REINES. Χημαία E. χῆμαία B.

[g] ὍΤΙ διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγ.] Hæc leguntur inter Excerpta ex Joanne Antiocheno, a Valesio edita, p. 834. eademque occurrunt supra, v. Διοκλητιανός. Ceterum, locum hunc auctoritate msti A. supplevi et distinxi, qui in prioribus editt. minus recte sic legitur: ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσε διὰ τὰ νεωτερισθέντα, &c. KUST.

[h] Διοκλητιανῷ] Scribe Διοκλητιανός. KUST.

[i] παλαιοῖς] παλαιοῖς αὐτῶν A.B.C. Excerpt.

[k] προσγίνεσθαι] περιγίνεσθαι Excerpt.

[l] μηδὲ] μήτε Excerpt.

[m] Ζήτει etc. om. C.

[n] ὀστρέου] Addit A. τὸ κοινῶς χηβάδιον. et sic Moschopulus apud Du Cangium in v. Χηβάδιον.

[o] Οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ ὁ Λυσ.] Schol. Aristoph. Acharn. 855.

[p] Ἀττικῆς] τῆς Ἀττικῆς A.C.E.

ΧΗΝΑ ὈΜΝ.] Vide Philostr. lib. VI. de Vit. Apoll. c. 9. in fin. itemque Nostrum supra v. Λάμπων, et v. Ῥαδάμανθυς. KUST.

[q] τοῦ μὴ] τὸ C.

[r] ἐκέλευε] ἐκέλευσε C.

ΧΗΝΙΣΚΟΣ] Lucian. in Jov. Tragœd. [c. 47.] TOUP. Ubi v. Schol. Eadem Etymol. M. p. 811, 20. Deest gl. A.

ΧΗΡΑΜΒΑΣ] Hesychius, Χηραμβῆς, χηρᾶς ὄνομα. Sed malim χηράμβη: a quo deducitur accusativus pluralis, χηράμβας. KUST.

[s] τῶν θηρίων etc. om. C. Conf. Il. φ'. 495.

G [t] πρώτης] γυναικὸς addit C. Deest gl. A.

ΧΗΡΩΣΤΑΙ] Schol. Soph. Aj. 512. TOUP. Adde Il. ε'. 158. et Schol. Delevi Ἡ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρεύοντας διαδόχων. ἢ καὶ ἂν αἱ γυναῖκες ἔμενον χῆραι, καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων δεόμεναι, cum A.B.V.E.

[u] Ἐνδείᾳ, σπάνει, στερήσει] ἔνδεια, σπάνις, στέρησις C. Eadem fere Timæus p. 275. Conf. Il. ζ'. 463. et Schol.

[x] Ἀγαθίας] Lib. II. p. 39. KUST.

ΧΙΑΖΕΙΝ] Ista Suidæ quomodo exponat Hofmannus, lego apud eum ad Galen. de Usu part. c. 18. REINES.

[y] Δημόκριτον τὸν Χῖον] Laërt. IX. 7. fuisse μουσικὸν dicit, et Aristot. Rhet. III. 9. Melanippidem ab eo irrisum narrat. REINES.

[z] τὸν Χῖον] καὶ Χῖον C.

[a] ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδ.] Locus est obscurus et corruptus, quem sic emendandum censeo, ἐπὶ χρώματι συν-

A Χηνέας: Ὄνομα κύριον.

Χηνίσκος: Μέρος τι τοῦ πλοίου.

Χήρα: Καὶ χηρεία. Ἐκ τοῦ χηρεύω.

Χηράμβας:

Χηραμοί: Οἱ φωλεοὶ, [s] τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

Χηρεύω: Γενικῇ.

Χῆρος: Ὁ μετὰ τὴν [t] πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

B Χηρώσειεν: Ἐρημώσειε.

Χηρωσταί: Οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι.

Χήτει: Στερήσει.

Μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ὑπείγουσι, χήτει ξείνου τε καὶ ἐθνείου ξυνεργοῦ.

Χήτει: [u] Ἐνδείᾳ, σπάνει, στερήσει. [x] Ἀγαθίας·

C Οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας, καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους. Ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο, καὶ διέρρει.

Χιάζειν: Πραξιδάμας [y] Δημόκριτον [z] τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους [a] ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· [b] ὡς Ἰσοκράτης ἐν τοῖς

τάξαι τὴν ἰδίαν, &c. KUST. Locus insignis, sed quem minus intellexit Kusterus. Ἐπὶ χρώματος τάξαι τὴν ἰδίαν
D ποίησιν, est, *veterem musicam innovare, et verba sua numeris molliusculis exornare.* Id quod fecit Phrynis: de quo Aristophanes, et Hesychius v. Λέσβιος ᾠδός. Fecit et Timotheus, de quo exstat Decretum Lacedæmoniorum apud Boëthium libro primo de Musica: quod et repræsentat Scaliger ad Manilium, sed corrupto, quod aiunt, corruptius: ubi dicitur Timotheus ἘΠΙ ΧΡΩΜΑΤΟΣ musicam veterem dehonestasse. Quid sit autem χρῶμα satis norunt Μουσικῶν παῖδες. Suidas v. Χρῶμα.
E Λέγεται γάρ τι καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. Τρία γὰρ μέρη τῆς μελῳδίας εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσιν· τὴν ἁρμονικὴν, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος. Ita scribendus iste locus, qui vulgo inquinatissimus est. Aristides Quintil. de Mus. lib. I. p. 18. Γένη δὲ μελῳδίας τρία· ἁρμονία, χρῶμα, διάτονον. Quæ sequuntur apud Suidam corrupta admodum sunt, atque ita certo certius instauranda: ὡς τὸ παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον ὑποσείων· Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ' Αὐτὸς δείξας, ἔν θ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων. *Ut illud Aristophanis ostendit: Quod*
F *si quis eorum scurriliter luserit, ipse nova introducens, et in cantilenis Chium aut Siphnium imitatus.* Ita legendus et vertendus iste locus, cujus mentem nemo interpretum hactenus perspexit. Ita autem locutus est Aristoph. Nub. 966. Εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσαιτ', ἢ κάμψειέν τινα καμπήν. Quod plane egregium et gemellum est. Quod vero dixit Comicus, χιάζων ἢ σιφνιάζων, manifesto respexit ad Democritum *Chium* et Theoxenidem *Siphnium*, qui sua poëmata numeris, atque iis quidem novis et mollioribus exornabant: id quod docet Pol-
G lux IV. 65. Τὸ μέντοι Σιφνιάζειν καὶ Χιάζειν, τὸ περιέργοις μέλεσι χρῆσθαι, ἀπὸ Δημοκρίτου τοῦ Χίου, καὶ Θεοξενίδου τοῦ Σιφνίου, ὃς καὶ Ὑπερτονίδης ἐκαλεῖτο. Atque hinc intelligendus Hesychius: Χιάζειν: σιφνιάζειν. Ceterum de Musicis istis antiquissimis Democrito Chio et Theoxenide Siphnio, et qui de utroque scripserat Praxidamante nostro, consulendus omnino vir eruditissimus, et de nostris literis præclare meritus, Joannes Jonsius de Scriptor. Histor. Philos. p. 76. cujus scrinia com-
H pilare nolo. TOUP.

[b] ὡς Ἰσοκράτης] Videntur Suidæ verba hoc modo emendanda esse: ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἵλωσιν παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον ὑποφαίνει, εἰ δέ τις etc. Socrates ἐν τῷ πρὸς Εἵλωσιν citatur in Schol. Apoll. Rhod. I. 1207. HERMAN. ad Aristoph. Nub. 969. Σωκράτης etiam Meineke, teste Dindorfio ad Fragm. Aristoph. n. 558.

πρὸς Εἰδοθέαν. Ὡς παρ' [c]Ἀριστοφάνει τεταγμένον· A

> [d]Ὑποτείνει δέ τις [e]αὐτὸν βωμολοχεῦσαι,
> αὐτὸς [f]δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

[Χιανεύει καὶ λαικάζει: Ἀριστοφάνης. Ἀγάθων ἄρχεται

> Δρυόχους τιθέναι δράματος ἀρχάς·
> κάμπτει δὲ νέας ἁψῖδας ἐπῶν·
> τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κολλομελεῖ,
> καὶ γνωμοτυπεῖ, κἀντονομάζει,
> καὶ κηροχυτεῖ, καὶ γογγυλίζει,
> καὶ χιανεύει, καὶ λαικάζει.]

Χίδρα: Στάχυες νεογενεῖς· ἢ κρίμνα· ἢ τὰ ἐξ ὀσπρίων ἄλευρα· ἢ τὰ ὄσπρια. Ἰδίως δὲ τὰ [g]ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. Χίδρα δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χίδρα: Τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς.

C Χίδρα: Χίδρον, τὸ ἀπὸ [h]ἐλύμου γεγονόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν· ἤτοι, τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. Οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. Ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

Χίδρα ἐρεικτά: Ἐκ κριθῆς νέας κρινόμενα, ὡς σεμίδαλις.

Χιβουτάδιος: Οὗτος ἦν ἐκ τῆς [i]Ἰουστινιανοῦ βασιλέως οἰκίας, [k]ἐσάγαν μὲν δραστήριος τὰ [l]πολέμια, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. Ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾴκης, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, [m]συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι, καὶ [n]τὰ Ῥωμαίων πράγματα (εὐέφοδα) γέγονε, καὶ ξύμπασά τε [o]ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ [p]τούτῳ οὐδαμῆ ἴσχυσεν.

Χιλή: Τροφή. Καὶ χιλὸς, ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. [q]Ξενοφῶν

> Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον [r]ἐτρέφετο.
> Διὰ τῆς [s]ἑτέρης χώρης, τῇ χιλός τε ἐνῆν καὶ ὕδατα ἦν.

B [t]Ἡρόδοτος.

> Ὅσος τε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρῃ, εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι.

[u]Ἀρσενικῶς δὲ, ὁ χιλός. Καὶ Ἀχιλλεὺς, ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλοῦ· [x]μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο.

[y]Ὅτι ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται· τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. Ὅθεν τὸ [z]ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ, ἐψευσμένην, ἢ κεχερσωμένην, οἷον [a]ἐξηλειμμένην.

Χίλια: Ὁ ἀριθμός.

Χιλίαρχος: [b]Πεντεκαίδεκα πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου [c]συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, Χιλίαρχοι τὴν [d]ἀρχὴν Ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλιοστύς: Χίλιοι ἄνδρες.

D [e]Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς [f]Ἰνδοῖς καθεκάστοις, καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια. Τῶν δὲ ἱστείων, καθ' ἑκάστην χιλιοστὺν, δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. Ἀργύρου μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίητο, σεσηρότων ὀδόντων, καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. [g]Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα [h]συγκεκυφὸς ἦν ἔς τε μῆκος, καὶ βάθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας [i]ὡς ἀληθινὸν δράκοντα. [k]Τοῦτον φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας [l]τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα, ῥύμῃ ἐλαύνει τὸν ἵππον· καὶ ἐμπίπτει μὲν, ὥσπερ εἰκὸς, ἐλαυνόμενον [m]βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν

qui Suidam citat hoc modo: ὡς Σωκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδόθεαν, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον. "Ὑποτείνει δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι· " Αὐτὸς δείξας ἔνθ' ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων." Ὡς ante Ἰσοκράτης om. C. et post ἐν τοῖς.

E

[c] Ἀριστοφάνει τεταγμένον] Ἀριστοφάνους τεταγμένον A. Ἀ. κατατεταγμένον B. Ἀ. κατατεταγμένου C.

ib. Recte τεταγμένον. Dionys. Hal. de Struct. Or. p. 156. TOUP.

[d] Ὑποτείνει δέ τις αὐτ.] Fragmentum hoc propter brevitatem obscurum est, quod ex aliqua fabularum Aristophanis hodie deperditarum depromptum est. KUST.

F

[e] αὐτὸν] αὐτῷ A. αὐτῶν C.

[f] δείξας ἐν ἁρμονίαις] ἐνδείξας ἐναρμονίοις C.

ΧΙΑΝΕΥΕΙ] Sic Suidam olim in codice suo Aristophanis legisse, series literarum ostendit. At hodie apud Aristoph. Thesm. 62. rectius legitur χοανεύει. KUST. Deest art. A.C.

ΧΙΔΡΑ] De hac voce vide omnino Casaubonum ad Athenaeum lib. XIV. c. 16. Grammaticorum enim Graecorum in explicanda hac voce tanta est inconstantia, ut lector ab illis incertior quam antea discedat. KUST. Vid. Schol. Aristoph. Pac. 595. Eq. 803. HEMST. Χίδρα—νεογενεῖς B.E. Tum κρίμνα A.

G

[g] ἐπὶ] ἀπὸ A.B.C.E.

ΧΙΔΡΑ: Τὰ εἰς] Deest art. A. cum sequenti.

[h] ἐλύμων] Lege ἐλύμου. Vide Lexica. KUST. ἐλύμου B.C.E. cum Schol. Aristoph. Pac. 595. unde haec sumpta.

ΧΙΔΡΑ 'ΕΡΕΙΚΤΑ] Levit. II. 14. Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτὰ τῷ Κυρίῳ. Ad hunc locum Suidas respexit. Vide etiam supra v. Πεφρυγμένα. KUST. Vid. Schol. Aristoph. ll. cc.

H

ΧΙΒΟΥΤΑΔΙΟΣ: Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστ.] Haec excerpta sunt ex Procopii lib. III. de Bello Goth. c. 14. KUST.

[i] Ἰουστινιανοῦ] βασιλέως addit A.

[k] ἐσάγαν] εἰς ἄγαν A.

[l] πολεμικὰ] πολέμια A.B.C.E.

[m] συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβ.] Apud Procopium sic legitur, καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τε ποταμὸς ἐσβατὸς ἀεὶ τοῖς βαρβάροις κατ' ἐξουσίαν, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα εὐέφοδα γέγονε· ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ, &c. KUST.

[n] τὰ Ῥωμαίων πράγματα] καὶ τὰ Ῥ. πρ. γέγονε A.B.C.E.

[o] ἡ Ῥωμαίων] ἡ Ῥώμη C. ἡρώων B.E.

[p] τῷδε] τούτῳ A.B.C.

[q] Ξενοφῶν] Anab. IV. 5, 25.

[r] ἐτρέφετο] ἐτρέφεντο A. ἐτρέφοντο C.

[s] ἑτέρης] ἑτέρων C. qui mox ἵππου.

[t] Ἡρόδοτος] IV. 140.

[u] Ἀρσενικῶς] ἀρσενικὸν A. Tum δὲ om. C.

[x] μυελοῖς γὰρ] γὰρ om. A.C. Similem etymologiam habet Schol. Il. α'. 1.

[y] Ὅτι ὁ χ.] Seqq. om. C.

[z] ἘΚΚΕΧΙΛΩΜΕΝΗΝ, ἀντὶ τοῦ ἐψ.] Eadem leguntur etiam supra, v. Ἐκκεχιλωμένην. KUST. ἐκκεχιλωμένον M.

[a] ἐξηλειμμένην] Scribo ἐξημελημένην: ut supra v. Ἐκκεχιλωμένην. KUST.

[b] Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τρ.] Confer Dionys. Halicarn. lib. XI. sub finem. KUST. Vid. Scaliger ad Euseb. p. 122.

ib. πεντεκαίδεκα A.

[c] συνοικισμοῦ] συνοικισμῷ B.C.E.

[d] ἀρχὴν Ῥωμαίων] Ῥωμαίων ἀρχὴν A. Ῥώμης ἀρχὴν C. Tum παρειλήφασι A. παρειλήφεσαν C.

[e] Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδ.] Cum toto hoc loco confer Suidam supra v. Ἰνδοὶ, ubi eadem leguntur. KUST.

[f] Ἰνδοῖς] Ἰνδικοῖς A.

[g] Τὸ δὲ ἄλλο] Seqq. om. C.

[h] συγκεκυφὸς] Supra v. Ἰνδοὶ, rectius, συμπεφυκός. KUST.

[i] ὡς] ὡς ἐς A.

[k] Τοῦτο] τοῦτον A.B.E.M.

[l] τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα] ἐς τὸν ἀέρα τὸν κ. A.

[m] βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλπ.] Supra v. Ἰνδοὶ rectius sic legitur, βίᾳ τὸ πνεῦμα. εἰλούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ πίλου ἔφεκ, &c. KUST.

τοὺς αὐλῶνας τοῦ ἔλεω ὄφεως, καὶ ἐλίξαντες εἶρξεν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενος, κυμαίνει τε ὁ, τὸν ἀέρα, καὶ [n]μετεωρίζων τὸ ποικίλον ἦτριον πάσας ἑλίσσει τροπάς, ὥσπερ ὁλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Χιλιωθέντα: Ἀντὶ τοῦ [o]χιλίας ὄφλοντα· ὡς Λυκοῦργος. Ὁ δ' αὐτὸς καὶ [p]χιλιῶσαι ἔφη.

Χιλιῶν δραχμῶν: [q]Περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί.

Χίλιοι διακόσιοι: Ἰσαῖος φησίν·

[r]Οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων.

Οἱ πλουσιώτατοι [s]Ἀθηναίων [t]χίλιοι καὶ διακόσιοι ἦσαν, οἳ καὶ ἐλειτούργουν. Μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

Χίλων, Χίλωνος, [u]Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ζ' Σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. [v]Ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. Καὶ Χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυλογία. Ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

Χίμαρος: Ὁ [x]τράγος. Καὶ χίμαιρα, ἡ αἴξ. χείμαρρος δὲ, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χίμετλα: Τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται [y]χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί.

Χῖον κεράμιον: Ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος.

Χιόνος: Καὶ Χιονωθήσονται: Ψυχρανθήσονται, ἢ λαμπρυνθήσονται.

[z]Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Χίος: Ἡ νῆσος. Λέγεται καὶ Αἴθλη.

[Χιὼν φανεῖσα ἀτμενῶν ἔχθρας φέρει:]

Χιών: Ὅτι ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. Συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλη καὶ πήξει, [a]ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετὰ ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ἢ ἐξ ἀνάγκης ἡ λευκότης ἕπεται. Ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε, καὶ [b]πλῆξις, καὶ τρίψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη [c]τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. Τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. Διὰ [d]τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. Τρίψις δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, [e]καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. Καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. Τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθοῦν ἐκείνοις· καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκὸς, τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. Εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκὸν, μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν [f]ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. Τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγιγνόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος [g]μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς.

[h]Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. Ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς [i]ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις [k]μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο· τῶν δὲ [l]ποδῶν, εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα [ll]ὑπολύοιτο. Ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο.

[m]Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει.

Χιωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· [n]ὃν καὶ λέγουσι [o]πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ [p]ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. Τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα· [q]Ἥρως, [r]Πτωχοὶ, Πέρσαι, ἢ Ἀσσύριοι.

Χιράς: Εἶδος πάθους.

n μετεωρίζων] καὶ μετεωρίζει A.E. Supra κυμαίνειν M.

ΧΙΛΙΩΘΕΝΤΑ] Confer Hesych. v. Κεχιλιῶσθαι. KUST.

o χίλια σοφὰ ὄντα] Sic etiam Harpocratio. At pessime. Scribendum enim est, χιλίας ὄφλοντα: ut viri docti jamdudum ante monuerunt. Vide Paul. Leop. Emend. lib. XVI. c. 20. KUST. χιλίας ὄφλοντα Harpocr. ms. Pal. Conf. Stanleius ad Æschyl. Suppl. 691.

p ΧΙΛΙΩΣΑΙ] κεχιλιῶσαι Harpocr. ms. Pal.

q οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν] περισπῶσιν οἱ Ἀττικοὶ A.C.

ΧΙΛΙΟΙ ΔΙΑΚΟΣΙΟΙ] Confer Nostrum supra, v. Συμμορία. KUST. Ex Harpocratione.

r Οὐδεὶς] Forte, οὐδέ. KUST. Οὐδεὶς λυσαῖς C.

s τῶν Ἀθηναίων] τῶν om. A.C. Harpocr. ms. Pal.

t χίλιοι] χίλιοι καὶ A.C. Harpocr. ms. Pal. Mox delevi ΧΙΛΟΣ: Ζήτει ἐπίσω ἐν τῷ ΧΙΛΗ, cum A.C.

ΧΙΛΩΝ] Ejus vitam habes apud Laërtium. KUST. Vid. Menag. ad I. 68.

u Δαμαγήτου] Δημαγήτου E. Tum Λακεδαίμονος B.

x τράγος] Addit C. χίμαρος ποταμός, omissis mox χείμαρρος—ποταμός.

ΧΙΜΕΤΛΑ] Alii scribunt χείμετλα, per ει in syllaba prima. Ceterum de voce hac vide Schol. Aristoph. Vesp. 1162. et alios grammaticos: qui rem melius et clarius exponunt. KUST.

y ἀπὸ χειμῶνος] ἀπὸ om. A. quem secutus sum. Erunt tamen, opinor, qui eam vocem retinendam malint. Conf. Hemsterhus. ad Lucian. T. I. p. 317.

z Χιονωθήσονται ἐν Σελμών] Psalm. LXVII. 15. KUST.

ΧΙΩΝ ΦΑΝΕΙΣΑ ΑΤΣΜ.] Est versus ad somniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. Habet A. in marg.

a ἥτις om. A.B.C. Mox ἐναπολήψεως C.

b πλῆξις] πῆξις A.C. Mox πλήξει C.

c τοῦ τοιούτου] τοῦ om. A. qui mox om. ἡ.

d τοῦτο γὰρ] γὰρ om. C.

e καὶ—ἀποκλειομένου om. C.

f ἐν τῇ οὐσίᾳ] ἐν τῇ om. C.

g μεταβολῇ] μεταβάλλει, καὶ ἔστιν ἀχώριστον αὐτῇ συμβεβηκὸς C.

h Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθ.] Hæc sunt verba Xenophontis lib. IV. Ἀναβ. p. 330. ut Portus etiam monuerat. KUST. IV. 5, 12.

ib. Ὅρα ὅτι ὑπὸ τῆς χιόνος πολλοὶ καὶ τοὺς ὀφ. C.

i ἐπικούφημα] Xenophon rectius, ἐπικούρημα. KUST. Sic A.B.C.E.M.

k μέλαν τι] τι om. C.

l ποδῶν] ποδῶν ἡ ἐνδελεχὴς κίνησις C. nec plura.

ll ὑπολύοιτο] Sic recte Xenophon loco laudato: itemque optimus ms. A. At priores editt. male, ἀπολύοιτο. KUST. ἀπολύοιτο B.E. pr. M.

m Ξενοφῶν etc. om. A.

ΧΙΩΝΙΔΗΣ] Sic ms. A. At priores editt. [et B.E.] Χιονίδης, per ο in syllaba secunda: quam lectionem series literarum refellit. Alii tamen scriptores eum appellant Χιωνίδην, per ι: ut Aristoteles de Poet. c. 3. Athenæus, lib. III. et XIV. et Pollux. Præterea ejus mentionem facit Vitruvius in Præfat. lib. VI. Vide Meursium in Bibliotheca Attica. KUST.

n ὃν καὶ] καὶ om. C. qui mox διδάσκει, et Περσῶν, et καὶ om. ante ταῦτα.

o πρωταγωνιστὴν τ. ἀ. κ.] Fortasse significat, *primum fuisse, cujus fabulæ scriptæ extiterint.* Bibl. Crit. Nov. T. IV. p. 6. Nescio an melius interpreteris, *primum fuisse qui Athenis fabulas docuerit.*

p ἔτεσιν ὀκτὼ] Vid. Clintoni Fast. Hell. ad an. 487.

q Ἥρως] Laudatur hæc fabula ab ipso Suida supra, v. Ἄγρας: et Polluce lib. X. c. 8. KUST.

r Πτωχοὶ] Laudatur ab Athenæo, lib. III. et XIV. KUST.

ΧΙΡΑΣ] L. Χειράς. Vid. Hesych. v. Χειράδας. Sed Etymol. χιράδες. TOUP.

Digitized by Google

Χιτών: [s]Ἱμάτιον ἀνδρικόν. Καὶ, χιτωνίσκος χειριδωτὸς, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. Χιτὼν οὖν ἐστι, [t]λεπτὸν ἱμάτιον, ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

> [u]Χιτῶνά γ' ἴσχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε,
> κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ [x]παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε.

Τουτέστιν, ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. [y]Τουτέστι, γλίσχρων εὑρίσκεται.

[Χιτὼν ῥαγεὶς, ἔρρηξε φροντίδων βάρος:]

Χιτωνίσκους: [z]Ξενοφῶν·

> Χιτωνίσκους δὲ ἐνδεδύκεισαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς [a]λινοῦ στρωματοδέσμου.

Χθαμαλά: Ταπεινὰ, ὁμαλὰ, ἴσα.

> Δοκιμάζων, ᾗ ἅμα μὲν [b]στερεὸν, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ ποταμοῦ.

Καὶ χθαμαλώτατον, ταπεινότατον.

Χθές: Τὸ κατ' ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ [c]Πλάτων. Τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὅ ἐστι παρελθεῖν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ κατέβην· τὸ δὲ χθὲς, πάρεργον. [d]Οἷον,

> Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ.

[e]Ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν· τὸ δὲ, τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. Ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔτρεψε.

Χθεσιφωνῶν: Κακολογῶν.

Χθιζοί: Χθεσινοὶ, ἀργοὶ, ἄχρηστοι. Καὶ, [f]χθιζινὸς, ὁ χθεσινός.

Χθονία: Ἀντὶ τοῦ σκοτεινή. Πολιτείας [g]δεκάτῳ·

> Μὴ [h]χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν.

Ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ, λείαν· τῇ δὲ χθονίᾳ, τὴν οὐρανίαν. Ἀντὶ τοῦ λαμπράν. Καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ, ὅτε φησὶ χθόνιον τέρας ἐπὶ τῆς ἐρίδος, τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο, ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

Χθόνια λουτρά: Τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. Ἐκόμιζον γὰρ εἰς τοὺς τάφους λουτρά.

Χθονίας βροντάς:

> [i]Κλῄσατε χθονίας βροντάς.

Ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. Χθονίας δὲ, φοβεράς. Πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν. Οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας· ἢ τὰς [k]ἀπὸ τῆς γῆς γινομένας· ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς· ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας, ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. [l]Καὶ χθόνιος βροντή. Καὶ χθόνιος Ζεὺς, ὁ καταχθόνιος.

Χθονίων: Ἐπιγείων.

Χθονοπλάστου: Ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

Χθονοστιβῆ: Τὰ ἐν τῇ γῇ, τὰ ἐπίγεια.

> [m]Ἄρρητά [n]τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ.

Χθών: Γῆ.

Χλαμύς: [o]Νουμᾶς [p]ὁ πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς πρεσβείαν Ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐφεῦρε [q]τῆς χλαμύδος στολὴν, ἑνώσας τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἑκατέρου τούτων ἓν ἀποτελεσθῆναι σῶμα, καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν [r]κάππα.

Καὶ παροιμία· Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς. Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. [s]Οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ [t]ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.

Χλανίς: Ἱμάτιον στρατιωτικόν.

Χλαῖνα: Τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. Παρὰ

ΧΙΤΩΝΙΣΚΟΣ ΧΕΙΡΙΔ.] Procopius Hist. Arc. c. 9. Θεοδώρα δὲ, ἡ μετ' ἐκείνην χιτωνίσκον χειριδωτὸν ἀμπεχομένη, δούλῳ παιδὶ πρέποντα, &c. KUST. Huc Suidas respexit. KUST.

[t] λεπτὸν] λευκὸν C. qui mox ὑποκάμισον.

[u] Χιτῶνά γ' ἴσχ.] Fragmentum hoc valde lacerum est, sensusque ejus obscurus; cui absque ope meliorum codicum lucem afferre non possumus. KUST. Sumptus locus ex Aristoph. Ran. 1099. docente Piersono ad Mœrin p. 416.

[x] παρὰ] περὶ A.B.C.E.

[y] Τουτέστι om. B.E.M. cum lacuna. Pro γλίσχρων redde τραφεὶς e Schol. Aristoph.

ΧΙΤΩΝ ῬΑΓ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. KUST. A. in marg.

[z] Ξενοφῶν] Lib. V. de Exp. Cyr. p. 352. KUST. V. 4, 13.

[a] λινοῦ] λίνου A.B.C. λίνου M.

[b] στερεὰ] στερεὸν A.C. et sic supra p. 1631 A.

ΧΘΕΣ] ἐχθὲς A. Mox ἐκεῖθεν C. pro ἐκθεῖν.

[c] Πλάτων] Rep. I. init.

[d] Οἷον—Πειραιᾶ om. A.B.C.

[e] Ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκ.] Hæc sumpta sunt ex Scholio aliquo ad locum illum Gregorii Nazianz. initio orationis XL. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, &c. ut Pearsonius recte observaverat. KUST.

ΧΘΙΖΟΙ] Caput gl. restitui cum A.B.C.E. Lex. Seg.

[f] ΧΘΙΖΟΣ] Χθιζινὸς A.B.C. Phrynichus Bekkeri p. 73, 4. Χθιζινὸν καὶ χθεσινόν· τὸ δὲ χθιζὸν Ὅμηρος.

[g] δεκάτῳ] δεκάτῃ A. δεκα E. Scil. Platon. Rep. p. 619. Tum Μὴ om. A.

[h] χθονίαν] ψευχθονίαν C.

ΧΘΟΝΙΑ ΛΟΥΤΡΑ] Ex Zenobio VI. 45. ubi ἐκομίζετο ἐπὶ τοὺς τ. Addidi τοῖς cum A.B.C.E.

[i] Κλῄσατε χθονίας βροντάς] Aristoph. Av. 1743. Καὶ τὰς χθονίας κλῄσατε βροντάς. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas. KUST.

[k] ὑπὸ τῆς] ἀπὸ A. ἀπὸ τῆς B.C.E.

[l] Καὶ ΧΘΟΝΙΟΣ ΒΡΟΝΤΗ ex A.C.E. Χθόνιος Ζεὺς Soph. Œd. Col. 1606.

[m] Ἄρρητά τε καὶ χθ.] Sophocl. Œdip. Tyran. 301.

[n] τ' οὐράνια addidi cum A.B.C.E.M.

[o] Νουμᾶς ὁ πρ.] Nugæ meræ sunt, quæ Suidas hic de Numa refert. Quibus gemina sunt, quæ de eadem re tradit Joannes Malelas in Chronographia, p. 38. qui cum hoc loco conferendus est. KUST.

[p] ὁ πρῶτος] Imo ὁ δεύτερος: ut historiæ Romanæ scriptores docent. KUST.

[q] τὴν χλαμύδος] τῆς χλαμύδος A.C.

[r] κάππα] Immo C. i. e. lunula, quod significabat initio Centum fuisse senatores. Vid. Voss. de Arte Gramm. c. 17. REINES. Vid. Scaliger ad Euseb. p. 114.

[s] Οὗτος γὰρ εἶχε] Valer. Max. V. 2. frater Polycratis. REINES.

[t] ἰδιωτεύοντι] Et in Ægypto in exercitu Cambysæ militante, vid. Herodot. III. 139. 140. Strab. XIV. p. 439. REINES.

ΧΛΑΝΙΣ] Sic etiam Lex. Seg. Attamen interpretationi melius conveniret Χλαμύς. Vid. Hemsterhus. ad Luciani Timon. c. 38.

τὸ χλιαίνω. Χιτὼν [u]δὲ, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον· παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

Χλαῖναι: Περιβολαί. [x]Διαστέλλει [y]Ὅμηρος τὸν πέπλον ἀπὸ τῶν χλαινῶν· ὅς ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. Τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν.

Χλευάζω: Αἰτιατικῇ.

Χλευασία: Ὕβρις τις, εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. Καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. Τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ [z]καταγέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται· ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. [a]Καὶ αὖθις Αἰλιανός·

[b]Περιϊὼν δὲ ἐς τὸν νεὼ, χλευάζων γε μὴν τοὺς [c]τοῦ θεοῦ θεραπευτῆρας, καὶ ἐπετώθαζε.

Χλιδανόν: Τρυφερόν.

Χλιδή: Τρυφὴ, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. [cc]Ξενοφῶν·

Οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ [d]χωριτικῶς.

Καὶ αὖθις·

Συγχωρούντων [e]ἐπαίρεσθαι τῆς χλιδῆς.

Καὶ αὖθις·

Οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ [f]Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς.

Καὶ, [g]Χλιδαῖς καρατόμοις: Τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. Λέγοι δ' ἂν χλιδὰς, ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς· ἢ παρόσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. [h]Σοφοκλῆς·

Ἡμεῖς δὲ [i]πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
[k]λοιβαῖς τε πρῶτον, καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἥξομεν πάλιν.

Χλιδῶνας: Κόσμους περὶ τοὺς βραχίονας. Καλοῦνται δὲ, βραχιόλια.

Χλῆδος: [l]Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα, περὶ χωρίου βλάβης·

Ἔπειτα δὲ τὸ χλῆδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ [m]στενοτέραν τὴν αὐτὴν [n]ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε.

Πᾶν πλῆθος χλῆδος λέγεται. Καὶ [o]ἔστιν οἷον σωρός τις, μάλιστα δὲ τὸ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. Καὶ ἡ τῶν ποταμῶν [p]πρόσχωσις, καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. Νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς [q]ὑποσημαίνει.

Χλίδωνος:

Χλιδῶσαι: Τρυφῶσαι.

Χλοάω, χλοῶ.

Χλοερός: Ὁ χλωρός.

Χλόη: [r]Βοτάνη.

Χλομάρων:

[s]Ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν, ἐρεβοδιφῶντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ φρούριον τὸ Χλομάρων.

Χλούναι: Λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. Καὶ χλούνης, μανιὸς, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός· καὶ ὁ ἀπόκοπος.

[t]Χλούνης [u]τε καὶ γύννιδρος ἀνὴρ, (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι,) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθεὶς, καὶ θῆλυς γενόμενος.

[v]Ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δῃδουχήσας, ὁ χλούνης τε καὶ γύννις, καταγοητευθεὶς, καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς.

Χλούνειον: Ὄνομα τόπου.

Χλωθάριος: Ὄνομα κύριον.

---

[u] δὲ] γάρ C.

[x] Διαστέλλει] Schol. Il. ε'. 734. TOUP.

[y] ὁ Ὅμηρος τοὺς πέπλους] Ὅμηρος τὸν πέπλον A.C. et E. suprasc. τῶν πέπλων B. Tum ἃς A.E. pro ὅ.

ΧΛΕΤΑΣΙΑ καὶ ΧΛΕΤΗ] καὶ χλεύη om. A.B.C.

ib. ΧΛΕΤΑΣΙΑ: Ὕβρις τις] Aristoph. Topic. VI. 3. p. 372, 26.

[z] γέλωτος] καταγέλωτος A.C.

[a] Καὶ αὖθις ex A.C.E.

[b] Περιϊὼν] Lego παριών. KUST.

[c] τοῦ θεοῦ] τοῦ om. A.C.

ΧΛΙΔΗ—ἐχλιάνθαι] Eadem Lex. Seg. qui addit ἐκλελύσθαι. Timæus om. τρυφὴ, additque καὶ ἐκλελύσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

[cc] Ξενοφῶν] De Instit. Cyri, lib. IV. p. 110. KUST. IV. 5, 54.

[d] χωριτικῶς] χωρητικῶς C.E.

[e] ἐπαίρεσθαι] ἐπαίρεσθαι A.

[f] Τούρκων] Τούρκῳ B. τῶν Τούρκων C. Mox χλιδαῖς C.

[g] ΧΛΙΔΑΙΣ ΚΑΡΑΤΟΜ.——ἐν τῷ τάφῳ] Ex Schol. Sophocl. Electr.

[h] Σοφοκλῆς] Electr. 52.

[i] πατρὸς] τὸν πατρὸς A.B.C.E. τάφον C.E. pro τύμβον. Tum ὡς ἐφίετο om. A.B.C.E.

[k] λοιβαῖς τε πρ.] λοιβαῖς τὸ πρ. A.B.C. λοιβαῖσι πρ. E.

ΧΛΙΔΟΝΑΙ: Κόσμοι] Alias, χλιδῶνες. Vide Hesych. et alios grammaticos. KUST. Esaias III. 19. χλιδῶνας. TOUP. Vid. Βραχιόλια. HEMST. Alias καρπία, calpea, galbea, ἐγκάρπιοι ὄφεις ap. Philostrat. in Ep. ad uxorem. REINES. Vid. Wesseling. ad Diod. Sic. XVIII. 27. Χλιδῶνας: κόσμους A.C. Lex. Seg.

ΧΛΙΔΟΣ: Δημοσθένης ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione. KUST. Lex. Seg. Bachmanni p. 419. Χληδός: ὁ σωρὸς τῶν ἀποκαθαρμάτων, ὁ ἔχων ἰλὺν τινα καὶ ὅσα βοτανώδη καὶ φρυγανώδη.—Χληδός: ὃν οἱ πολλοὶ χλὰς λέγουσιν. καὶ παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. Κρήτης ταμίας ἥξει δὲ ταχέως ἀργυρίου χληδὸν λαβών. Οἷον πλῆθος καὶ σωρόν. Ubi ἥξει δὲ—λαβὼν versus veteris alicujus est comici. Κρήτης ταμίας in præsenti non extrico.

ib. ΧΛΙΔΟΣ] Etymol. Κλῆδος. TOUP. Χλῆδος Harpocr. ms. Pal. et τὸ χλῆδος in exempl.

[l] Δημοσθένης] P. 1278, 4. ubi τὸν χλῆδον. Harpocrat. τὸν χλῆδον.

[m] στενοτέραν] στενωτέραν Harpocr. ed.

[n] ὁδὸν πεποιῆσθαι] πεποιῆσθαι ὁδὸν A.

[o] ἔστι σωρὸς] ἔστιν οἷον σωρὸς A. οἷον habent B.E. Harpocr. οἷος C.

[p] πρόσχωσις] πρόχωσις B.C.E.M.

[q] ὑποσημαίνεται] ὑποσημαίνει A.C. Harpocr. ὑποσημαί E.

[r] Βοτάνη] Statim delevi Παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη. ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη, καὶ αὐξάνουσα cum A.B.E. Totum art. om. C.

[s] Ἀλλ' ὅτε Ῥωμ.] Hæc sunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. c. 7. sed ubi pro ἀπεστένουν, quod corruptum est, legitur ἀπεκίνουν; uti etiam apud ipsum Suidam supra v. Ἀπεστένουν, et v. Ἐρεβοδιφῶντες, ubi idem fragmentum habes. Deinde, pro ἐρεβοδιφῶντες, Theophylactus habet ἐρεβοδιφῶντες: uti etiam ipse Suidas supra, v. Ἀπεστένουν, et v. Ἐρεβοδιφῶντες. KUST.

[t] Χλούνης τε καὶ γ.] Hæc ex libro Æliani de Providentia sumpta esse, discimus ex Eustathio ad Il. ι'. p. 772. ubi inter alia ait: Ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ Προνοίας, χλούνην λέγων τὸν ἀπόκοπον. Respexit enim ad ipsum illum locum Æliani, quem Suidas hic adducit. Confer etiam Nostrum supra v. Εὐνοῦχος. KUST. ὁ χλούνης τε καὶ γύννις supra in Γύννις, quæ sine dubio ab eodem Æliano sumta. HEMST.

[u] τε καὶ] τε om. C.E.

[v] Ὁ πρὸς Στρατοκλέα] Supra v. Δᾳδουχεῖ, legitur, ὁ πρὸ Στρατοκλέους. KUST.

ΧΛΟΥΝΙΟΝ] Χλούνειον A.B.C. Delevi cum omnibus mss. ΧΛΟΥΝΕΙΟΝ δὲ, τὸ χαίρειν, δίφθογγον.

Digitized by Google

Χλωθαῖος: Ὄνομα κύριον.

Χλωθόντρος: Ὄνομα κύριον.

Χλωρανθείς: Ἀντὶ τοῦ χλωρὸς [y]γεννηθείς. Οὕτω Σοφοκλῆς.

Χλωρεῖον: Εἶδος ζώου.

Χλωρίς: Ὄνομα κύριον.

Χλωρόν: Τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος.

Χλωρός: Ἀπὸ τοῦ χλόη, χλοερὸς, καὶ χλωρός· ἀπὸ [z]δὲ τούτου ὠχρός. Καὶ **χλωρότης**.

Χνόας: Τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. [a]**Σύριγξ** δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. Εἴρηται δὲ βαρέως. Τὰ γὰρ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα, τῷ ο [b]παραληγόμενα, ([c]ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα,) ὧν προηγεῖται δασὺ, [d]βαρύνεται· χνόη, φθόη, χλόη. Τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

Χνοωδεστέρα: Λεπτοτέρα.

[e]Ἥ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα.

Χνοῦς:

Χοᾶ: Χοῦς, μέτρον Ἀττικὸν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. [f]Ἀριστοφάνης·

> Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
> βάδιζε, τὴν κίστην λαβὼν, [g]καὶ τὸν χοᾶ.

Οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν, οἱ δὲ καλούμενοι ἔφερον ἑψήματα, καὶ κίστιν, καὶ [h]χοᾶ. [i]Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι·

> Μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
> ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

A [k]Χοᾶ δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν ἐπὶ [l]τῷ Ὀρέστῃ γενομένην αἰτίαν.

[m]Καὶ παροιμία·

> Ἐξ [n]χοὸς χωρήσεται.

Ἐπὶ τῶν [o]παραληρούντων. Τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. Ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὃς ἐὰν [p]σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν [q]ἐμπεφρακότων
B ἀποβεβλημένων. Καὶ αὖθις·

> [r]Τὴν ὑστάτην ἔπιον εἴσω τρεῖς [s]χοᾶς
> [t]ἡμῶν ἀποτίσειν, κἀρεβίνθων χοίνικα.

Ὑποπίνοντες ἕκαστον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

Χοάνης: [u]**Χωνεῖον**. Καὶ **χόανα**, τὰ μέταλλα.

Χοάς: Ἐκχύσεις, ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς, ἢ σπονδάς.

[x]Ἐκπίπτει χρησμὸς, δεῖν [y]χοὰς τοῖς τεθνεῶσι τῶν Αἰτωλῶν
C ἐνάγιον ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [z]Χοὰς ἄγειν.

Λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. [a]Σοφοκλῆς·

> Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ [b]ἀειρρύτου χοὰς
> κρήνης [c]ἐνέγκου, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
> Ὅταν δὲ [d]χεῦμα τοῦτ' ἀκήρατον λάβω;
> Κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
> [e]ὧν κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

D **Χοᾶς**: Ὅτε ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπειον ὕδωρ, καὶ **Χοάσπης**: Ποταμός. Καὶ κύριον ὄνομα.

Χοβάρ: Ὄνομα ποταμοῦ.

Χόες: Ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. Τὴν δὲ ἑορτήν φασιν οὕτως γεγονέναι, ὅτε Ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας,

E

ΧΛΩΘΑΙΟΣ] Χλωθαῖος A.C.

[y] γεννηθεὶς] γεννηθεὶς C.M.

[z] τούτου δὲ] δὲ τούτου A. Tum τὸ ὠχρὸς A.C. pro καὶ ὠ. Minimum inter χλωρὸς et ὠχρὸς intercedere docet Hemsterhus. ad Luciani Contempl. c. 11.

ΧΝΟΑΣ: Τὰς σύριγγας τ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 717.

[a] ΣΥΡΙΓΞ—ἄξονος om. A.

[b] παραληγόμενα, ὧν πρ.] Locum hunc mutilum ex Scholiasta Sophoclis sic supplebis, παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγεῖται, &c. KUST.

[c] (ἀπὸ—ἀρχόμενα) Addidi ex Schol. postulante sensu.

[d] βαρύνεται] βαρύνονται A.

[e] Ἥ τε ὑποκειμένη] Æliano tribuit Valckenærius. Mox Χλοωδεστέρα διαλεπτοτάτη C.

[f] Ἀριστοφάνης] Acharn. 1085. Suidas descripsit Schol. ad eum locum. cf. ad v. 960.

[g] καὶ τὸν χοᾶ om. A.C.M.

[h] χοᾶν] Scribe χοᾶ: a recto, χοεύς. KUST. Χοᾶ A.B.C.

[i] Ὅμηρος] Odyss. ζ. 76, 77. sed ubi hodie sic legitur: Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ. KUST. Duos locos confudit Suidas, vel potius Scholiastes Aristophanis, Od. γ. 480. scil. ubi ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτ. βασ. et ζ. 76. ubi μήτηρ—ἐδωδήν.

F [k] Χοᾶν] Et hic scribendum est χοᾶ. KUST. Sic A.B.C.E.

[l] τῷ] ἐπὶ τῷ A.B.C.E. τοῦ Ὀρέστου C. Tum γενομένην B.E.

[m] Καὶ παροιμία] Solet Suidas multa loca Aristophanis inter proverbia passim referre, quæ revera talia non sunt; veluti hic locus, qui nihil nisi jocum comicum continet, ut lectori patebit qui ipsum Aristoph. Nub. 1240. inspicere voluerit. KUST.

[n] χοὸς] Scribendum est χοᾶς, cum circumflexo in ultima. KUST. Sic B.C.

[o] παραληρούντων] παρακληρούντων C.

[p] σμηχθῇ] σμηχῇ C.

[q] ἐμπεφράκτων ἀποβεβλημένων] Apud Scholiastam Aristophanis legitur, ἐμπεφρακότων, ἀποβεβυσμένων. Sed scribendum est, ἐμφράκτων, ἤγουν ἀποβεβυσμένων. KUST. ἐμπεφρακότων A.C.

[r] Τὴν ὑστάτην ἔπ.] Aristoph. Eccles. 44.

[s] χοὰς] Et hic scribendum est χοᾶς, cum circumflexo in ultima. KUST.

[t] ἡμῶν] Apud Aristophanem recte, ἡμῖν. KUST.

[u] ΧΟΝΕΙΟΝ] Scribe χωνεῖον, per ω in syllaba prima. Vide Lexica. KUST.

G ib. χοάνου. ΧΟΝΕΙΟΝ] χωνίον A. χωνίον B. χωνίας C. Deest v. E.

ΧΟΑΣ] Schol. Aristoph. Ach. 960. HEMST.

[x] Ἐκπίπτει χρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam supra v. Ἄγος, et v. Ἐκβάνος, et infra v. Χρησμὸς, ubi pro ὄργας rectius legitur χοάς. KUST.

[y] ὄργας] χοὰς A.C.

[z] Χοὰς] Scribe Χόας, cum accentu in penultima: a recto plurali Χόες. KUST.

[a] Σοφοκλῆς] Œdip. Colon. 469.

[b] ἀειρρύτου] ἀειρύτου C.

[c] ἐνέγκου] ἐνέγκοι A. Mox θιγων om. M.

H [d] τοῦτο χεῦμ'] χεῦμα τοῦτ' A.C.E.M. Mox λάβῃς A.

[e] ὧν κρᾶτ' ἔρ.] Sic locum hunc ex Sophocle emendavimus. Antea enim mendose legebatur, Ὧν κατέρεψον, καὶ λαβὲ ἀμφὶ στόμα. KUST. κατέρεψον A.B.C.E.

ΧΟΑΣ] Χοᾶς B.

ΧΟΑΣΠΕΙΟΝ] Ita A.C. Vulgo Χοάσπης ποταμός. καὶ Χοάσπειον ὕδωρ, τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα ὁ Χοάσπης.

καὶ ἐδέξαντο αὐτὸν [f]Ἀθηναῖοι, καὶ [g]εἱστίασαν· οὐ μὴν ἐκοινώνησαν αὐτῷ τοῦ [h]οἴνου· ἀλλὰ χωρὶς [i]χοᾶ παραθεὶς αὐτῷ ὁ δῆμος, οὕτως εἱστιᾶτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι [k]χώρας τῷ Ὀρέστῃ.

Καὶ ἄλλως. [l]Ἑορτὴ Ἀθήνησι, Χόες· ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας [m]παρὰ Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε [n]βασιλεύων τῶν Ἀθηναίων. Κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. Ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ καθαρθέντος [o]αὐτοῦ τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίνοι, [p]ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε [q]χοᾶ.

Χόες: Ἑορτή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν, [r]Διονύσῳ ἀγομένην, κατὰ μέρος δὲ, [s]Πιθοιγίαν, [t]Χόας, Χύτρους.

Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου,) ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. [u]Χοᾶ οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν [x]ἐκέλευσεν [[y]ὁ Πανδίων,] μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος [z]πίοι Ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. Καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ [a]ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Χοσίας: Ὄνομα κύριον.

Χοβίον: Παχὺ ἔντερον.

Χοῦ καὶ χοαί: Ἡ [b]ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης: Ποταμός.

Χοΐδια:

Σταμνία κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

Χοϊκός: Ὁ [c]πήλινος.

Χολάδες: Τὰ ἔντερα. [d]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἀντιβίων τε
πολλάκις ἐγχελύων γευσαμένην χολάδων.

Χολαργέων: [e]Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Ἡ εὐθεῖα, [f]Χολαργεύς.

Χολαῖον: Ἧπαρ.

Χολέρα: Καὶ Χολεριῶ, [g]ῥῆμα.

Χολλεῖδαι: Δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Χοληδόχον ἀγγεῖον:

Χόλικες: Τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. Ταῦτα οὐχ ἱεροῦντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. [h]Τινὲς δὲ χόλικα φασὶν εἶδος ἰχθύος. Θηλυκῶς δὲ, ἡ [i]Χόλιξ.

Χολοδογαμόρ: Ἐθνικόν.

Χόλον: Ὀργήν· ἀλλὰ πρόσκαιρον. Παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χολῷ: Δοτική.

Χολωσέμεν: Εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

Χολᾷς:

[k]Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
ὥστ' ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι.

Χόνας: Ὄνομα ἔθνους.

Χονδρῖτις: Σεμίδαλις.

[f] οἱ Ἀθηναῖοι] αὐτὸν οἱ Ἀθ. E. αὐτὸν Ἀθ. A.B.

[g] εἱστίασαν] ἑστίασαν A. εἱστιάσαντο C.

[h] οἴνου] τοῦ οἴνου A.B.C.E.

[i] χοᾶ] χοᾶς B.E.

[k] χώρας] χωρὶς A.C.

[l] Ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες, ἀπὸ τ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 95.

[m] παρὰ Πανδίονα] Atqui Pandion Oreste antiquior. Quare alii pro Πανδίονα rectius substituunt Δημοφῶντα, qui erat Pandionis pronepos. Vide Meurs. de Regn. Athen. lib. III. c. 8. KUST.

ib. παρὰ] περὶ B.E.

[n] βασιλεύων] τῶν Ἀθηναίων add. A.C.E. et sine τῶν B.

[o] αὐτοῦ τοῦ φόνου] τὸν φόνον αὐτοῦ A. αὐτοῦ τὸν φόνον B.C. αὐτοῦ τῶν φόνων Schol. Mox αὐτοῦ ante κρατῆρος A.B.C.E. Schol.

[p] ἕνα] ἓν E.

[q] χοᾶν] Scribe χοᾶ: a recto χοεύς. Vel, ut enarrator comici habet, χοῦν: a recto, χοῦς. KUST. χοᾶ A.B.C.

ΧΟΕΣ: Ἑορτή τις παρ' Ἀθ.——Χύτρους] Ex Harpocratione. KUST.

[r] τὴν Διονύσῳ] τὴν om. A.C.

[s] Πιθοιγίαν] Πιθοιγία C.

[t] Χοᾶς] Harpocratio recte, Χόας: a recto plurali Χόες, quod est nomen festi. At χοᾶς est a recto χοεύς, i. e. congius. KUST. χοὰς A.

[u] Χοᾶν] Scribe χοᾶ. KUST. Sic A.E. pr.

[x] ἐκέλευσεν] ἐκέλευε C.

[y] ὁ Πανδίων] Alii hoc rectius ad Demophontem, Pandionis pronepotem referunt, ut et paulo ante diximus. KUST. ὁ Πανδίων om. A.B.C. Mox ὡς μήποτε M.

[z] πίῃ] πίοι A. Tum ὁ om. A.C. ante Ὀρέστης.

[a] ἐνομίσθη] ὠνομάσθη E.

[b] ἐπιχεομένη] ἐπιλεγομένη C.

ΧΟΙΔΙΑ: Σταμνία, κατεσκεύασαν] Hic locus male interpunctus est: quod miror non animadvertisse interpretes. Scribendum omnino: Χοΐδια. Σταμνία κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος. *Amphoras confecerunt congiales, arte admodum subtili fabricatas.* Σταμνία χοΐδια sunt *amphoræ, sive vasa vinaria, quæ* χοᾶ *sive cotylas octo* continerent. Hinc σταμνία *Thasia Chia*, et *Mendæa.* Photius in Lexico inedito: Σταμνία, τὰ Θάσια κεράμια. Οἱ δὲ τὰ Χῖα, καὶ τὰ Μενδαῖα. de quibus viri docti ad Mœridem et Pollucem. TOUP. Recte interpungit A.

[c] γήϊνος] πήλινος A.B.C. Utrumque jungit Hesychius. Pertinet gl. ad 1 Cor. XV. 48.

[d] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 81. Post χολάδων delevi Παρὰ τὴν χύσιν. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολάδες τοῦ ἥπατος· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀνάδοσιν τῶν περιττῶν, cum A.B.V.E. sumpta ex Zonara.

[e] Χολαργεῖς. δῆμος τῆς Ἀττ.] Vide Harpocrationem. KUST.

[f] ὁ Χολαργεύς] ὁ om. A.C. Pertinet gl. ad Aristoph. Ach. 855.

ΧΟΛΕΡΑ] Χολέτρα C. et mox χολερῶ.

[g] ῥῆμα] Statim delevi Ἔστι δὲ πάθος, ἢ εἶδος νόσου, οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον, cum A.B.C.

ΧΟΛΛΕΙΔΑΙ] Ex Harpocratione. Mox omnes mss. om. ΧΟΛΕΡΑ: Νόσος. διὰ χολῆς πάθος.

ΧΟΛΙΚΕΣ] Schol. Aristoph. Pac. 716. HEMST.

[h] Τινὲς] τινὲς δὲ A.

[i] ΧΟΛΙΞ ἔθνικον] Vid. Schol. Hom. Il. δ'. sub finem. REINES. ἔθνικον delevi cum A.B.C.E. Ἀττικὸν rescribit Pierson. Mœr. p. 405.

ΧΟΛΟΔΟΓΑΜΟΡ] Χολοδαγαμὸρ A. Χολῶδαμογὸρ C.

ΧΟΛΩΣΕΜΕΝ: Εἰς ὀργ.] Ex Scholiasta Homeri ad Il. α'. 78. KUST. Χολωσέμεναι C. Χολωσέμεναι A.B.

[k] Σὺ δ' εἰς τοσοῦτον τῶν μαν.] Aristoph. Nub. 830. σὺ δ' et τῶν om. A.C.

ΧΟΝΑΣ] An potius χῶνας, per ω in syllaba prima. Vide Stephanum Byzantium v. Χώνη. KUST.

ΧΟΝΔΡΙΤΙΣ] Χονδρίτης C.E. Lex. Seg. Vid. Hesych.

Χόνδρος: Τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. Καὶ [l]χόνδροι ἁλῶν· θρόμβοι, παχὺς ἅλς.

Χονσά: Παρὰ Βουλγάροις οἱ κλέπται.

Χοός:

> Ἀνατετραμμένου χοός.

[m]Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ [n]ἀνακαλυφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ [o]μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. [p]Καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

Χοός: Διξέστου. Χοῦς γὰρ δύο ξέσται, Χοεὺς δὲ, ἕξ. [q]Ἀριστοφάνης·

> Εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
> ἢ τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

Χόρδευε: [r]Τέμνε, τουτέστι, σύμπλεκε ἀλλήλοις, καὶ συγκύκα· τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων χορδὰς καλοῦσιν. Ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. Ὥσπερ γὰρ, [s]φησὶ, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος, οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικὰ, καὶ συντάραττε καὶ [t]συμφύρα τὰ πράγματα,

> ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς,

[u]ἡδύσμασι χρώμενος, καὶ ἀρτύων [x]κακίαις.

Χορδή: Νευρά· καὶ [y]τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Χορευτύς: [z]Ἐπιστήμων.

Χορείαν: Οἱ παλαιοὶ τὴν μετὰ ᾠδῆς ὄρχησιν. [a]Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος· τὴν τῶν [b]κυβιστητήρων, καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. [c]Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ [d]Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. Καὶ χορεῖον, ἡ χόρευσις.

Χορηγία: Δόσις. [e]Καὶ Πολύβιος·

> Μὴ οἷον κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς [f]πήραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.

Καὶ αὖθις Πολύβιος·

> [g]Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς, [h]ὑπερέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν.

Τουτέστι, παροχήν.

Χορηγός: Ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος, καὶ δοτήρ.

Χορηγῷ: Δοτικῇ.

Χορίαμβος: [i]Μέτρον στίχων. Βαβρίας, ἢ Βάβριος, μύθους, ἤτοι μυθικά. Εἰσὶ γὰρ [k]διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. Οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἔμμετρα. Ἤγουν, τοὺς [l]χοριάμβους.

Χορικός: Ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων. [m]Τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο· διὸ καὶ χορικὰ [n]λέγεται.

Χορίλη: Ἡ Ἑκάβη.

Χόριον: Τὸ [o]κάλυμμα, τὸ [p]συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

Χοροβατῶ: Τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

Χοροδέκτης: Ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων.

> [q]Ὥσπερ οὖν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

---

[l] ΧΟΝΔΡΟΙ] Χόνδρων C. Vid. Elmsleius ad Aristoph. Ach. 520. (495). Post h. gl. delevi ΧΟΝΔΡΟΣ: Πορῷ παραπλήσιος· γλίσχρος δὲ πλέον ἐκείνου, cum A.B.C.

ΧΟΝΣΑ] Ex A.B.C.E. nisi quod Βουλγάρων C.

[m] Ἀριστοφάνης] Pac. 536. sed ubi legitur χοῦς, a recto χοεύς. KUST.

[n] ἀνακαλυφθέντος] ἀνακαμφθέντος Schol. ed. Bekker.

[o] τῆς μέθης] τῆς om. A.C.

[p] Καὶ παίζοντες] καὶ om. A. καὶ παίζοντα C. ἢ παίζειν εἰώθασι οὕτω Schol. ed. Bekker.

ΧΟΟΣ] A recto χοῦς; quod idem significat ac χοεύς. Quare ἀνερμαίου puto, et falsum, quod Suidas hic ait, χοῦς esse mensuram duorum sextariorum, χοεὺς autem sex sextariorum. Non enim duo ista vocabula sensu discrepant, sed, ut diximus, idem prorsus significant. Est autem χοῦς, sive χοεύς, mensura sex sextariorum, ut alii auctores docent. KUST.

[q] Ἀριστοφάνης] Thesm. 354. Suidas exscripsit Scholiasten in eum locum. Χορδεύων: τέμνων Gl. Herodot. VI. 75.

ΧΟΡΔΕΥΕ: Τουτέστι, τ.] Aristoph. Equit. 214. Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα. Vide ibi veterem interpretem, qui eadem pene habet, quæ hoc loco Suidas. KUST.

[r] τουτέστι τέμνε] τέμνε τουτέστι A.B.C.

[s] φησὶ om. A.C.E.M. Mox φύρεις C. pro πληροῖς, et οὕτω pro παντός.

[t] συμφύρα] συμφύρει C.

[u] ἡδύσματι] ἡδύσμασι A.B.C.E.

[x] κακίαις] H. l. addunt A.B.E.M. locum Polybii, infra legendum v. Χορηγία.

[y] τὸ παχὺ] Schol. Aristoph. Ach. 1118.

[z] Ἐπιστήμων om. E.

[a] Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμ.——διὰ τῆς σφαίρας] Hæc sumpta sunt ex Athenæi Dipnos. lib. I. c. 11. p. 14. eademque leguntur supra v. Ὄρχησις. KUST.

[b] κυβιστήρων] Sic etiam hodie exhibent codices Athenæi. At scribendum potius est κυβιστητήρων, ut habet Suidas supra v. Ὄρχησις. KUST. κυβιστητήρων B.

[c] Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπ.] Athen. lib. I. c. 15. p. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστὴν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην. Hinc Suidas sua sumpsit. Vide etiam supra v. Σφαῖρα. KUST.

[d] Ἀλεξάνδρου] Ἀλεξανδρεὺς B.E.

ΧΟΡΗΓΙΑ] Vid. Κατεξανιστάμενος. HEMST.

[e] Καὶ Πολύβιος] καὶ Χορήγιον Πολύβιος Schweighæuser. ad Fr. gr. 138.

[f] πήραις] ταῖς πήραις A.B.C.E.

[g] Καί τις ἦν περὶ τοὺς κλ.] Exemplum hoc antea male sub voce Χόρδευε collocatum erat, quod nunc loco suo restituimus. KUST.

[h] ὑπέχων] Lege ὑπερέχων, ut in v. Ἐσπούδαζεν, et v. Ὑπερέχων, ubi idem fragmentum occurrit. KUST. ὑπερέχων A.B.E.

[i] Μέτρον στίχων] μετρῶν στιχῶν E. Seqq. om. C. Eadem leguntur supra paullo emendatius p. 699 C.

[k] διὰ χοριάμβων] Imo χωλιάμβων. Babrius enim fabulas Æsopi in versus choliambicos, non choriambicos, redegerat: ut patet ex fragmentis quæ Suidas passim ex scriptore illo adducit. Vide Nos etiam supra ad v. Βαβρίας. KUST.

[l] χοριάμβους] Et hic scribendum est χωλιάμβους. KUST.

ΧΟΡΙΚΟΣ] Χορηγὸς E.

[m] Τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκρ.] Hæc leguntur etiam supra v. Μύρμηξ. KUST. Sumpta ex Schol. Aristoph. Thesm. 101. ed. Bekker.

[n] λέγεται] λέγονται A.

ΧΟΡΙΛΗ] Eadem infra v. Χοιρίλη. Herodianus Epimerism. p. 153. ed. Boissonad. Χοιρίλλη, ἡ Ἑκάβη.

ΧΟΡΙΟΝ] Vid. Schol. Theocriti IX. 19. Reiff. ad Artemidor. V. 12.

[o] κάλυμμα] κατακάλυμμα E.

[p] συγγεννώμενον] συγγενόμενον C. Lex. Seg.

ΧΟΡΟΔΕΚΤΗΣ] Χοροδέκτης Ælianus N. A. XI. 1. XV. 5.

[q] Ὥσπερ οὖν] Integrum locum vide supra p. 611 C.

Χορὸν δίδωμι: Ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν. [r]Παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταί, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες, καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

Χορός: Τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ᾀδόντων. Διῃρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Φλαβιανοῦ, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς ψαλμοὺς τοὺς [s]Δαβιδικοὺς ᾄδοντες. Ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός: Καὶ οἱ χορευταί, καὶ ὁ τόπος. Ὅμηρος·

Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν.

[t]Ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν.

[u]Χορὸς τραγικὸς ἐξ ιε΄ προσώπων· Χορὸς κωμικὸς ἐξ κδ΄.

Χοροστατῶν: Χοροῦ κατάρχων.

Χορτάζω: Γενικῇ.

Χορταῖος: Ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών.

Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἤχθεται: Ἐπὶ τῶν πεινώντων· ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα πεινῶν τοῖς [v]χοροῖσι τῶν [x]τραγῳδιῶν [y]ἤχθετο,
ἐκπτάμενος ἂν οὗτος [z]ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

Χοροίτυπος: Ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορμαῖοι: Ἔθνος.

Χοσβίας: Ὄνομα κύριον. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως Φινεὲς συνδιαφθαρεὶς τῷ Ζαμβρῇ.

Χοσρόης: Ὁ [a]τῶν Περσῶν βασιλεύς. Ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται [b]πέρα τῆς ἀξίας μὴ [c]ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστήν, καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του ἐς τὴν Περσίδα φωνὴν τῶν Ἑλληνικῶν συγγραμμάτων. Καὶ τοίνυν φασίν, ὅτι δὴ [d]ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου, τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων, καὶ οὔτε ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γραμμικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις, οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας, οὐμενοῦν οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ [e]ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. Ἐγὼ δέ, φησὶν Ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἄριστα ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς [f]ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε οἰηθείην. [g]Πῶς μὲν γὰρ οἷόν τε ἦν, τὸ [h]ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, [i]καὶ ἐλευθέριον, καὶ πρός γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει πρόσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρίᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ [k]ἀμουσοτάτῃ ἀποσωθῆναι; πῶς [l]δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ [m]πολλῇ [n]γεγανωμένος, δίαιτάν τε λαχὼν ἐς ὅτι [o]βαρυτάτην, καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν, πῶς δὴ οὖν ὧδε [p]βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε [q]ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι, καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτόν, ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὤν, καὶ Πέρσης, [r]ἐθνῶν τε τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ· ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἀμηγέπη ἀπογεύεσθαι [s]λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάννυσθαι δόξῃ· ξυνεπαινέσαιμι [t]ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα, καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. Ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν [u]σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας [x]ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς [y]ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν, [z]ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ.

ΧΟΡΟΝ ΔΙΔΩΜΙ] Similia Schol. Platon. p. 152. conf. notata ad Hesych. τὸ εὐδοκιμεῖν M.

[r] Ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχ.] Nullum hinc sensum elicias. Quare scribendum est, παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χορῶν ἐτύγχανον, &c. KUST. παρὰ γ. τ. Ἀθηναίοις χοροῦ A.C. et fere B.E. παρὰ γ. τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς M.

ΧΟΡΟΣ] Vide Suicerum Thesaur. Eccl. vv. Ἀντίφωνον. Χορός. Rittershusium Sacr. Lect. III. 21. citat Alberti.

[s] Δαβιδικοὺς ψαλμούς] ψαλμοὺς τοὺς δαυιτικοὺς A.

[t] ἐν ᾧ τὸ συστ.] Hic posui cum A.C.E.M. Vulgo post τόπος. Schol. Ven. ad Il. σ΄. 590. τὸν τόπον χορὸν εἴρηκεν, οὐ τὸ σύστημα τῶν χορευόντων. Addunt A.C. καὶ παροιμία.

[u] Χορὸς τραγικὸς ἐξ ιε΄. πρ.] Vide omnino Schol. Aristoph. Equit. 586. KUST.

ΧΟΡΤΑΙΟΣ: Ὁ δασὺς καὶ μαλλ.] Dionys. Halicarnass. lib. VII. p. 477. Σκευαὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν, τοῖς μὲν εἰς Σιληνοὺς εἰκασθεῖσι, μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὓς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι. Huc Suidas respexit. Confer etiam Pollucem et Hesychium. KUST.

ΧΟΡΟΙΣΙ ΤΩΝ ΤΡΑΓΩΙΔΙΩΝ ἌΧΘ.] Male Suidas, eumque secuti Erasmus et Schottus, locum hunc Comici inter proverbia retulerunt. Non enim proverbiis eum accenseri posse lector facile videbit, qui ipsum Aristophanem inspicere voluerit. Exstat autem locus Av. 788. KUST.

[v] χοροῖσιν—ἄχθοιτο] χοροῖς—ἤχθετο C. χοροῖς—ἄχθοιτο E. ἤχθετο B. χοροῖς τῆς τραγῳδίας ἤχθετο A.

[x] τραγῳδιῶν] τραγικῶν C.

[y] ἄχθοιτο] Aristophanes, ἤχθετο. Et sic metri gratia hic scribendum est. KUST.

[z] ἠρίστησεν] ἠρέστησεν B.E. ἠρίστευσεν A.

ΧΟΡΟΙΤΥΠΟΣ] Eustath. Il. ψ΄. p. 1328,=1452, 50. Χοροίτυπος, ὁ ἐν τῷ χορεύειν τύπτων τὴν γῆν.

ΧΟΣΒΙΑΣ] Ex A.B.E.M. Vide Numer. XXV. 14.

ΧΟΣΡΟΗΣ: Ὁ τῶν Περσῶν βασιλ.] Totum hunc articulum Suidas excerpsit ex Agath. lib. II. [p. 66.] ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[a] τῶν Περσῶν] τῶν om. A.C. Mox ὑμνοῦσι δ' C.

[b] πέρα τῆς ἀξίας] περὶ τῆς ἀξίας E. πέραν C.

[c] ὅτι] ὅτι γε C. qui om. ὡς ante λόγων.

[d] ὅλον] ὅτι ὅλον C. omisso mox εἴη. Tum ὁ Παιανιεὺς B. et Ὀλόρου A.C.

[e] ἀγκυλωτέρων] ἀγκυλωτέρων A.E. Agath.

[f] ἀκροτάτης] ἀκμῆς C.

[g] Πῶς γὰρ] πῶς μὲν γὰρ A.B.C.

[h] ἀκραιφνὲς] ἀκοῦσαι φησιν C.

[i] καὶ ἐλευθ.] καὶ om. A.B.C.E.

[k] ἀμουσότατῃ] ἀμουσοτάτῃ A.C.

[l] δὲ ἀνὴρ] ὁ ἀνὴρ C. qui om. ἐκ παίδων.

[m] πολλῇ] τινι B.E. κολακείᾳ γανούμενος C.

[n] γεγανωμένος] Agathias, γεγανωμένος. Vide etiam supra v. Γεγανωμένος, ubi hic ipse locus legitur. KUST.

[o] βαρυτάτην] Agathias rectius, βαρβαρικωτάτην. KUST.

[p] βιοὺς] βαρὺς C.

[q] ἀπόνασθαι τοῖς διδάγμασι] ἀπόνασθαι τι δόγμασι C. qui mox om. οὖν.

[r] καὶ ἐθνῶν] ἐθνῶν τε A.C.E.

[s] λόγων] λόγου C.

[t] ἂν καὶ] ἂν om. C. qui mox μείονα.

[u] σοφὸν om. E. qui mox ὅπῃ. ὅπῃ item M.

[x] ὑπερβαλλόμενον] ὑπερβαλλόμενος C.

[y] ἀρχὰς καὶ αἰτίας] ἀρχαίας καὶ αἰτὰς C.

[z] ἐκεῖνοι] ἐκεῖνος C.

Digitized by Google

Χοῦς θανάτου: Ὁ τάφος, ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ·

Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Χουσί: Ὄνομα κύριον.

Χωβάλ: Πόλις.

Χώβαρος: Ὄνομα κύριον.

Χωλή: Ἀντὶ τοῦ ἀτελής. Περὶ ψυχῆς [a]Πλάτων·

Ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις.

Χωλίαμβος: Εἶδος στίχου.

Χωλός: Καὶ ἐπὶ ποδὸς, καὶ ἐπὶ χειρός. Εὔπολις·

[b]Ὅτι χωλὸς τὴν χεῖρα οὐ σφόδρα.

Καὶ [c]κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ [d]ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. Καὶ χωλοποιός. [e]Ἀριστοφάνης·

Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
τὸν χωλοποιόν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Χῶλος: Ὄνομα κύριον.

Χῶμα: Ὕψωμα γῆς, [f]ὥσπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι [g]προσχοῦν τὰ τείχη.

Τραϊανὸς δὲ εἰς Βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. Ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε' καὶ ς', τὸ δὲ [h]εὖρος ἐς ν', κατὰ μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ', κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

Χώματα χοῦν: Ἡρόδοτος [i]ἱστοριῶν β', ἀντὶ τοῦ γῆν ὑψοῦν.

Χωμισαλίτης: Ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι: Ὄνομα [k]τόπου.

Χωνεύω: Τὸ εἰς [l]χῶνον ἐμβάλλω. Καὶ χωνεία, ἐκ τοῦ χωνεύω. Καὶ [m]χωννύω, ὁμοίως.

Χωνεῖον: Τὸ χωνευτήριον· Χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ι.

Χῶνος: Τὸ [n]χωνεῖον. Καὶ χῶνες, οἱ χωνευταί.

Χωπύγγιος:

Χῳισυμπότης:

Χωόμενος: Ὀργιζόμενος.

Χώρα: Ὁ τόπος. Παρὰ δὲ [o]Θουκυδίδῃ, χώρα, ἡ [p]τάξις.

Χοραζίν: Ὄνομα τόπου. [q]Καὶ ὁ προφήτης·

Οὐαί σοι Χοραζίν.

Χωράσμιος: Ὄνομα κύριον.

Χώρατλος: Ὁ ἐπὶ [r]χώρας διατρίβων.

Χωρεῖν: Πορεύεσθαι, ὁρμᾶν.

[s]Ἀλλὰ χωρεῖν καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων.

Οὐ [t]χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, (ἀντὶ τοῦ γινομένων,) διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι.

Καὶ χωρῶ, αἰτιατικῇ.

Χωρήβ: Ὄνομα ὄρους.

Χωρήσατε: Προσδέξασθε.

Χωρίζω: Τὸ διαχωρίζω. Καὶ χωρίζομαι, γενικῇ.

Χωρισμός: Ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππεῖς: Δάτιδος [u]ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς Ἴωνας φασὶν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας ἐπὶ τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτως, καὶ νικῆσαι. Ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν [x]τὴν τάξιν διαλυόντων.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα:

[y]Φιλοσοφοῦντες οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. Χωρὶς γὰρ [z]τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια. Ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις: Τουτέστιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν.

[a]Οὐ δῆθ', ὅτῳ γε νοῦς ἴσως καὶ σοὶ πάρα.

ΧΟΥΣ ΘΑΝΑΤΟΥ] Ex Theodoreto ad Ps. XXI. 16. conf. Hesych. gl. extr. χοῦς. ERNEST.

ΧΩΛΟΣ] Χωλὴ A.B.C.E.

[a] Πλάτων] Phædon. p. 71 E. ubi ἀλλὰ non ἀλλ' εἰ.

ΧΩΛΟΣ: Καὶ ἐπὶ π.] Vide supra v. Κυλλὸς, ubi eadem leguntur. KUST.

[b] Ὅτι χωλὸς τὴν χ.] Pollux lib. IV. c. 25. fragmentum hoc Eupolidis auctius sic citat: Ὅτι χωλός ἐστι τὴν ἑτέραν χεῖρ' εὖ σφόδρα. KUST. Vide Jungermann. ad Polluc. IV. 188. Schol. Aristoph. Av. 1379. χεῖρα εὖ λέγεις. Quare leg. χεῖρ' εὖ λέγεις. TOUP.

[c] ΚΥΛΛΟΣ] κυλλοὺς A.C. κυλλὸς E.

[d] ἐπὶ] καὶ ἐπὶ A.

[e] Ἀριστοφάνης] Ran. 869.

ΧΩΛΟΣ] Χῶλος δὲ A.C.E.

[f] ὅπερ] Constructionis ratio requirit ut scribatur ὥσπερ. KUST. Sic A.

[g] προχεῖν] προσχοῦν A.B.C.E. Addidi δὲ post Τραϊανὸς cum A.

[h] εὖρος ἐς ν'] εὖρος ἀπὸ C. Mox κατὰ ante μῆκος om. E.M.

[i] ἱστορεῖ] ἱστορεῖ β'. C. ἱστοριῶν β' Lex. Seg. Vid. Herodot. II. 137.

[k] τόπου] E. addit in marg. manu rec. Ὕστερον Κολοσσαί. ὅθεν Κολοσσαεῖς πρὸς οὓς γράφει Παῦλος ὁ ἀπόστολος.

[l] χῶνον] χώνην C.

[m] ΧΩΝΕΤΩ] Χωννύω A.B.

ΧΩΝΕΙΟΝ] Deest gl. B.C.E.

[n] χωνεῖον] χώνιον A.

ΧΩΙ ΞΥΜΠΟΤΗΣ] Vid. Etymol. M. p. 816, 33.

ΧΩΟΜΕΝΟΣ] Il. α'. 244. et al. Post h. v. lacuna in C. usque ad Οἷος ὢν Ἀμοῦς in v. Χοίνικες.

[o] Θουκυδίδῃ] Lib. IV. 76. μενεῖν κατὰ χώραν τὰ πράγματα, ubi Schol. κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν. Hunc locum a Suida respici putat Dukerus.

[p] τάξις] Vid. Hesych. v. Ἄχωρος. TOUP.

[q] Καὶ προφήτου] Lege καὶ προφήτης. KUST. καὶ ὁ προφήτης A.B. Desunt hæc verba E. Spectant vel Matth. XI. 21. vel Luc. X. 13.

[r] χώρας] χώραν E.M.

[s] Ἀλλὰ] Nescio quis malit Ἅμα.

[t] χωρούντων—κατὰ νοῦν] Vid. Wesseling. ad Diodor. Sic. T. I. p. 132. (II. 18.) TOUP.

ΧΩΡΗΒ] An pro καὶ Ὠρήβ. i. e. *Et Horeb*? Sic cum Porto putamus. KUST.

ΧΩΡΗΣΑΤΕ] Ex 2 Cor. VII. 2. χωρήσατε ἡμᾶς. Theophylactus explicat, δέξασθε ἡμᾶς. ERNEST.

[u] ἐμβαλόντος] ἐκβαλόντος A.B.

[x] τὴν τάξιν] τὴν om. A.B.E. Tum τάξει B.

[y] Φιλοσοφοῦντες οὐκ ἔστι μαντ.] Locum hunc ex Damascio excerpsit Suidas, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo scriptore, p. 1053. præter alia et hæc leguntur: Χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. Vide etiam supra v. Οὐδὲν ἧττον, ubi idem fragmentum legitur. KUST. Hæc post artic. seq. ponunt A.B.E.

[z] τὰ τῶν] τὰ om. E. τῶν om. A.

ΧΩΡΙΣ ΤΟ Τ' ΕΙΠ.] Sophocl. Œdip. Colon. 808.

[a] Οὐ δῆθ'—ἀντὶ τοῦ delevit Kusterus.

Ἀντὶ τοῦ τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

Χωρίτης: Ἀπὸ τῆς χώρας.

Χωριτικός: Ὁ χωρίτης, ὁ ἰδιώτης.

Χῶρος: [b]Ὁ τόπος.

Χωρῶ, χωρήσω. Αἰτιατικῇ. Χωρίζω δὲ, τὸ διαχωρίζω.

Χώσασθαι: Λυπηθῆναι.

Χωστρίς:

Χραίνειν: Αἰτιατικῇ. Μιαίνειν, μολύνειν, ῥυποῦν.

Χραίσμωσιν: [c]Ὠφελήσωσι, [βοηθήσωσι.]

Χρεμέτης: Ὄνομα ποταμοῦ.

Χρεμετίζει: Ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖ.

[d]Πτάρνυται καὶ χρέμπτεται, ὁμοίως.

[e]Τὴν ἀρχὴν, ὅπόθεν εὑρέθη ὁ μῦθος, καὶ ὅστις πρῶτος ἐφεῦρεν, οὐ μᾶλλον εὕροι τις ἄν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πρῶτον πταρέντα ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.

Χρεμψιθέατρον: Ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται, ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

Χρεωκοπεῖται: [f]Ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται.

[g]Τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς [h]χρεωκοπίας κατὰ τὴν Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπιπτούσης.

Χρέος: Παρὰ τὸ χρειῶδες λέγεται. Χρέος καὶ

A ἡ χρεὼν [i]παρὰ Ἀριστοφάνει·

Τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' [k]ἔχει τοῦ πλέκους χρέος;

Λέγει δὲ, σπυρίδος.

Χρέος: Τὸ δάνειον. Καὶ χρεῖος.

Χρεολυτῶ:

Χρεών: Εἱμαρμένον, τέλος ζωῆς. Αἰλιανός·

Ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε, καὶ τῆς προσηκούσης κηδείας ἔτυχε.

B Τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν, ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω, γινόμενον οὐδέτερον, χρέον. Παρατροπὴ δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατὰ Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ό εἰς ώ, καὶ ἔστιν [l]ἄκλιτον. Τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ό μικροῦ [m]γράφεται· πλὴν τοῦ χρεὼν, καὶ ἐμποδών.

Χρεῶν ἀποκοπαί: Ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων [n]ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

C Χρεώστης: Ὁ δανειστής.

Χρεωφειλέτης: Ὁ χρεωστῶν.

Χρεία: Ὑπόθεσις, [o]πρόνοια.

[p]Ὁ ■ ὑπελάμβανεν ἐγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι.

Καὶ παροιμία·

[q]Χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφὸν [r]Καρχηδόνιον.

D

ΧΩΡΙΤΗΣ] Plutarch. Sylla p. 456. τοὺς δὲ χωρίτας ἀγροίκους. Damasc. apud Phot. p. 1054. ἐγὼ χωρίτης εἰμι καὶ ἄγροικος. TOUP.

[b] Ὁ τόπος] ὁ om. A.

ΧΩΣΤΡΙΣ] Vide supra v. Χελώνη. KUST.

ΧΡΑΙΣΜΩΣΙΝ] Homer. Il. α'. 566. KUST.

[c] Ὠφελήσωσι] ὠφελήσουσι A. Mox βοηθήσωσι om. A.B. E.

ΧΡΕΜΕΤΙΖΕΙΝ—ἀποτελεῖν] Χρεμετίζει—ἀποτελεῖ A. Mox πτάρνυσθαι—χρέμπτεσθαι E.

[d] ΠΤΑΡΝΥΤΑΙ, καὶ χρ.] Hæc male subjiciuntur voci Χρεμετίζειν. Pertinent enim ad v. Χρέμπτεσθαι, vel χρέμψασθαι. KUST.

[e] Τὴν ἀρχὴν ὅπόθεν] Hæc sunt verba Juliani Orat. VII. p. 205. ubi male legitur, σπαρέντα ἢ χρεμψάμενον. Sed veram lectionem conservavit Suidas: quod et recte observavit Wyttenbachius. (Ep. Crit. p. 17.) Quin et vicissim Suidas ex Juliano corrigendus est: τὸν ΠΡΩΤΟΝ πτάρεντα ἢ χρεμψάμενον. *Qui primus sternutarit aut screarit.* Quod et sensus loci requirit. TOUP. Addidi πρῶτον cum A.B.E. Tum πταρέντα A. Statim delevi ΧΡΕΜΗΣ, χρέμητος. εἶδος ἰχθύος, cum A.B.E. Vid. Hesych. in Χρέμυς.

[f] Ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται] Alias vocis χρεωκοπεῖται significationes vide in Lexicis vulgatis. KUST. Ordo literarum poscit Χρεοκοπεῖται.

[g] τῆς παρὰ] Ex Diodor. Exc. Legat. T. II. p. 623. ubi legitur χρεωκοπίας. Sextus Emp. p. 357. Phalaris p. 65. TOUP.

[h] χρεωκοπίας] χρεοκοπίας A.

ΧΡΕΟΣ—λέγεται habet Lex. Seg. Non mutarim cum Nækio Chœril. p. 217.

[i] παρὰ Ἀριστοφάνει] Acharn. 453. Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος. KUST.

[k] ἔχει] ἔχῃ A. ἔχω B.

ΧΡΕΟΛΥΤΩ] Χρεωλυτεῖν Plutarch. Alcib. p. 194. TOUP. Χρεωλυτῶ B.

ΧΡΕΩΝ] Eustath. Il. α'. p. 166=125, 41. Σημείωσαι δὲ ὅτι καθ' Ἡρόδοτον καὶ τὸν Ξέρξην ὄνειρον ἔπεισε στρατεύσασθαι, ἵνα τὸ χρεὼν φησι γένηται. ἔνθα καὶ ὅρα τὸ ὄνειρον οὐδετέρως λεχθὲν, καὶ τὸ χρεὼν ἤτοι πεπρωμένον, ὅπερ τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία ἀλληγορεῖ, τὸν εἰς εἱμαρμένην λαμβανόμενον. Ἄλλος δὲ ῥήτωρ εἰπὼν ὡς ἀπῆλθεν ὁ δεῖνα εἰς τὸ χρεὼν, τὸν φυσικὸν οὕτω θάνατον ἔφρασεν. Nescio an rhetor iste sit Æschines Socr. qui in Axiocho c. 3. εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι. Hunc Suidæ articulum copiose illustrat Leopardus Em. VI. 10. Adde Wyttenbach. Plutarch. II. p. 103 B. 113 C.

[l] ἄκλιτον] Eurip. Herc. Fur. 21. TOUP. Hippol. 1256.

[m] γράφεται] γράφονται A.

E ΧΡΕΩΝ ἈΠΟΚΟΠΑΙ] Vid. Astium ad Platon. Legg. III. 6. p. 160. Alia exempla dabit Wyttenbachii index ad Plutarchum v. Ἀποκοπή.

[n] ἀφαιρεθέντα] Corrupte pro ὀφληθέντα. KUST. ὀφειλόμενα Hesych.

[o] πρόνοια] Scribe, meo periculo, πενία, i. e. *paupertas*, vel *egestas*. Hesychius: Χρείην, τὴν ἔνδειαν. Et, Χρεῖαι, ἔνδειαι. Atqui, ἔνδεια et πενία idem significant. Pauper enim omnibus rebus indiget. KUST. Legebam aliquando χρεία, ἈΠΟΡΙΑ. Sed Kusterus, ΠΕΝΙΑ. Quod

F verum videtur. Euripides in Elect. 375. Ἀλλ' ἔχει νόσον ΠΕΝΙΑ· διδάσκει δ' ἄνδρα χ' ἡ ΧΡΕΙΑ κακόν. *Vitiosa est paupertas, et necessitas virum improbum facit.* Ita scribendus et vertendus iste locus, quem non intellexit Barnesius. Græci μουσικὸν, σοφὸν, κακὸν διδάσκειν, de quo Bentleius in Epistola ad Millium [p. 21.] Atque ad hunc Euripidis locum respexit, ut solet, Menander. Deinde lego, ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ἘΠΙΝΟΙΑΝ. *Dicitur hoc proverbium de Carthaginiensi, quem usus et necessitas scilicet ingeniosum fecerat.* Hæc est mens Suidæ.

G Ita locutus est Polybius lib. I. p. 28. Οὐδ' ἘΠΙΝΟΙΑΝ οὐδέποτε ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΙ τῆς θαλάσσης. Eleganter Heliodorus Æthiop. lib. VII. p. 352. Ἀλλὰ τί δραστήριον ἘΠΙΝΕΝΟΗΚΕΝΑΙ μοι δοκῶ. Εὕρετις ἄρα ἐστὶ λογισμῶν ἡ ἀνάγκη. Est autem deprompta, ut videtur, ista παροιμία ex Menandri Καρχηδονίῳ. Ceterum παροιμία ista Menandri, quam laudat Suidas, est elegantissima parodia versiculi Euripidis in Telepho, cujus meminit Stobæus Florileg. p. 131. edit. Grot. Οὐ γάρ τ' Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος.

H ΧΡΕΙΑ ΔΙΔΑΣΚΕΙ, κἂν βραδύς τις ᾖ, ΣΟΦΟΝ. TOUP. Vid. Meinekii fr. Menand. p. 93.

[p] Ὁ δὲ ὑπελάμβ.] Sunt verba Polybii lib. III. c. 70. KUST.

[q] Χρεία διδάσκ.] Vide Gatakerum in Miscell. Posthum. c. 10. p. 528. KUST. Arsen. in Apophth. sub Archyta, Χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε. Euripid. in Fr. Sthenob. VIII.

Τουτέστιν, ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

Χρείειν: Τύπτειν.

Χρείῃ: Δέοι.

Χρείω: Ἡ χρεία.

Χρείω: Τὸ χρησμῳδοτῶ. Ἐπὶ ἐνεστῶτος [s]μόνου καὶ παρατατικοῦ· ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ η'.

Χρείω: Τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου· ὁ δὲ μέλλων, διὰ τοῦ η', χρήσω. Χρίω δὲ, τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι'.

Χρή: Ὀξυτόνως. [t]Ἤγουν δεῖ. Χρῇ δὲ, περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν. Σημαίνει δὲ, τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν·

> Ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν, ἤν τιν' ἂν [u]χρῇ.

[[x]Καὶ χρῇ, ἐπὶ β' προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. Ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράῃ, χρᾷ, καὶ τροπῇ τοῦ α' εἰς η', χρῇ.] Χρῆν δὲ [y]σὺν τῷ ν', καὶ περισπωμένως, τὸ παρεληλυθὸς, τὸ ἔδει. Λέγουσι δέ ποτε καὶ [z]χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις·

> Τί δ' ἄρα μοι κάτειπε, τί σε χρῆσθαι καλεῖν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

> [a]Ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Χρῇς δὲ, τὸ χρῄζεις, καὶ δέῃ. Κρατῖνος Νόμοις·

> [b]Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ
> τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' [c]ἄλλ' ὅ τι χρῇς.

Χρείη δὲ, τὸ [d]δέοι. Πλάτων [e]Εὐθύφρονι·

> [f]Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ [g]τί χρείη ποιεῖν.

Χρηΐζω: Γενικῇ. [h]Θέλω.

Χρῆμα: Πρᾶγμα, ἢ κτῆμα, πλοῦτος, οὐσία, λῆμμα.

> [i]Τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν, καὶ ἀδιατύπωτον, καὶ ὥρᾳ θέρους ἐς τὰ μάλιστα [k]ἀνάρμοστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἱρκτήν.

Καὶ αὖθις·

> [l]Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα, καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν.

[m]Ἰουλιανός·

> Πρὸς τὴν Ἑρκυνίαν ὕλην ἐθεώρησα, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. Ἰδοὺ γοῦν σοι θαρρῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι, [n]μή ποτε ὦφθαι τοιοῦτον, μηδὲ ὅσα γε ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῇ Ῥωμαίων. Ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικὰ Τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰ ἐν Θερμοπύλαις, εἴ τε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον Ταῦρον, ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς [o]τὸ Ἑρκύνιον τοὔνομα.

Καὶ [p]Εὐνάπιός φησιν·

> Ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ὕβρισε, [q]τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπιστέρχων ἤδη, καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων.

Χρῶμα: Πρᾶγμα.

> Μέγα [r]τὸ χρῆμα καὶ θαυμάσιον, ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅ τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων.

Καὶ αὖθις·

> Εἰκάζετο ἐν βαθεῖ ἀγέλῃ μεγίστῃ τὸ χρῆμα.

Μουσικὴν ἔρως διδάσκει, κἂν τις ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. Et in fr. Teleph. XIX. χρεία διδάσκει, κἂν βραδύς τις ᾖ, σοφόν. Aristoph. Vesp. ῥᾳδίως ἐγὼ διδάξω, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν. REINES.

[r] Καρχηδόνιοι] Leg. Καρχηδόνιοι, et junge cum sqq. τουτέστιν etc. Exciderunt hic quædam, quæ essent de Carthaginiensibus. Sic H. Steph. præf. lib. de Parodiis. REINES.

ΧΡΕΙΕΙΝ] Leg. Χρίειν. VALCK. Similiter Ruhnkenius ad Timæum p. 104.

ΧΡΕΙΗΙ: Δέῃ] Χρείη: δέοι A. cum Schol. Platon. p. 223. Vide Dawes. Misc. Crit. p. 332.

[s] μόνου] καὶ μόνου A.

[t] Ἤγουν om. A. qui δὲ om. post σημαίνει.

[u] χρῇ] Metri gratia scribendum est χρέῃ. KUST. μοι χρῇ Valckenær.

[x] Καὶ ΧΡΗΙ—χρῇ om. A.B.

[y] μετὰ τοῦ] σὺν τῷ A.

[z] ΧΡΗΣΘΑΙ] Hermannus ad Soph. Œd. Col. p. 113. hic et in exemplis reponit χρῆσται.

[a] Ἡ καρδία τε τίς;] Desunt hæc verba A. cum lacuna tamen.

[b] Νῦν γὰρ δή σ.] Lego et distinguo, Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλων, Ὧν χρῇς. KUST.

[c] ἀλλ' ὅ τι χρῇς] ἄλλοτε χρῇς E. ἀλλά τι χρῆσθαι A.B.

[d] δέοι] δέῃ A.

[e] Εὐθύφρονι] P. 4.

[f] Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγ.] Apud ipsum Platonem in Euthyphrone sic legitur, Πευσόμενον τοῦ ἐξηγητοῦ, ὅ τι χρὴ ποιεῖν. KUST.

[g] τί χρείη] L. ὅ τι χ. Vid. de χρείη, vel potius χρεῖ' ᾖ ad Hesych. et Dawes. (p. 332.) notata. VALCK.

[h] Θέλω addunt A.B.

[i] Τὸ δὲ δωμάτιον] Hæc sunt verba Menandri in Excerptis Hœschelii p. 145. [170 Par.] ubi legitur: τό τε δωμάτιον αὐτὸ ζοφῶδές τε ἦν καὶ ἰκάπνευτον. Vox postrema corrupta est. Sed conjecturis nihil opus. Nam Menander proculdubio ex Suida corrigendus est. Δωμάτιον ζοφῶδες καὶ ΑΔΙΑΤΥΠΩΤΟΝ. *Domus tenebricosa et incommoda.* *A dark dismal hole.* Quod unice et elegantissime dictum. Vox occurrit apud Ocell. Lucan. de Univers. c. 2. Καὶ ὁ ἀὴρ ΑΔΙΑΤΥΠΩΤΟΣ πρὸς ψόφον καὶ πρὸς λέξιν καὶ μέλος. Theophyl. Simocatta in Hist. lib. VI. 1. p. 144. Ἀλλότριόν τε καὶ ΑΔΙΑΤΥΠΩΤΟΝ. Hesych. Ἀμόρφωτον· ΑΔΙΑΤΥΠΩΤΟΝ. Occurrit etiam eadem vox apud Philonem vol. II. p. 269. edit. Mangey. Atque hæc scripseram. Sed cum noster Suidas, ut est homo suavissimus et fidei parum Græcæ, nos non raro ludificetur, vide an Menander Menandro leviori manu restitui possit. Itaque lego, Τό τε δωμάτιον αὐτὸ ζοφῶδές τε ἦν καὶ ΑΔΙΑΠΝΕΥΣΤΟΝ. Nimirum quicquid tectorum amplum et εὐρύχωρον est, Græcis διαπνεῖσθαι dicitur. Jamblichus de Vita Pythagoræ cap. 16. p. 56. edit. Kuster. Κατέδειξεν τοῖς ἑταίροις ἐχεμυθίαν τε καὶ παντελῆ σιωπὴν πρὸς τὸ γλώσσης κρατεῖν συνασκοῦσαν ἐπὶ ἔτη πολλὰ, σύντονόν τε καὶ ΑΔΙΑΠΝΕΥΣΤΟΝ περὶ τὰ δυσληπτότατα τῶν θεωρημάτων ἐξέτασίν τε καὶ ἀνάληψιν. Hesychius; Ῥιπιστά, ΔΙΑΠΝΕΟΜΕΝΑ. Quod respexit ad Jerem. XXII. 14. Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῷα ῬΙΠΙΣΤΑ. Theophylact. Epist. p. 69. Καὶ τὰ ἐν Σούσοις καὶ Ἐκβατάνοις βασίλεια καλύβας ἀτεχνῶς πρὸς τὰ ἐμὰ πελέθρα καὶ ΤΟΥΣ ῬΙΠΙΣΤΟΥΣ ΟΙΚΟΥΣ, οἷς ἐνθερίζων ἀναψύχω τὸν τῶν ἐκφαινομένων μοι σαρκῶν κάματον. *Domum perflatilem* vocat Apuleius. Hinc recte Menander. Δωμάτιον ζοφῶδες καὶ ΑΔΙΑΠΝΕΥΣΤΟΝ. *Domus tenebricosa et imperflatilis.* Quod æstate præsertim perquam incommodum. Et hoc verum. TOUP.

[k] ἀνάρμοστον] ἀναρμόδιον B.

[l] Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπ.] Hæc sunt verba scriptoris incerti de Eutropio eunucho, ut patet ex ipso Suida supra v. Εὐτρόπιος. KUST. Eunapii Fr. 32.

[m] Ἰουλιανός] Non in iis, quæ hodie exstant operibus. KUST.

[n] μή σε] μή ποτε A.B. μήτε E. Post ὅσα omnes om. ποτέ.

[o] τὸν Ἑρκύνιον] τὸ Ἑρκύνιον A.B.E.

[p] Εὐνάπιος] Fr. 67.

[q] καὶ τὸ] καὶ om. A.B. Mox βιαζόμενος B.E. qui infra om. ψυχῆς cum M.

[r] τι χρῆμα] τὸ χρῆμα A. Mox δὲ οὕτως E. pro δεόντως.

Περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. [s]Ἡρόδοτος· A

Ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον.

Καὶ [t]Ἀριστοφάνης·

Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
[u]ἀπέραντον.

Δηλαδὴ, τὸ ἔκταμα, τὸ μέγεθος. Ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον, ἵππος, σπάνιόν τι [x]χρῆμα· γυνὴ, [y]κακόν τι χρῆμα. Καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλωνται. B

Ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὔπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν [z]ἑτέρῳ πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγήν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Χρῆμα: [a]Χρῆσις. [b]Ἰώσηπος·

[c]Ἦν δὲ σάββατον [d]ἁγία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη.

Καὶ αὖθις·

Κινδυνεύει [e]ἀποσβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα.

Καὶ χρήματα, παρὰ [f]Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα. C

Χρήμασιν ἐδωρήσατο.

Χρήματα χρήματ᾽ ἀνὴρ, πενιχρὸς δ᾽ οὐδέποτ᾽ ἐσθλός: Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημός φησι. Μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος.

Ὡς γὰρ δή ποτέ φασιν [g]Ἀριστόδημον
ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν,
Χρήματα·

Καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ αὖθις, [h]Ἀριστοφάνης·

Οὐκ οἶδ᾽, ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.
Σκέψαι [i]τοίνυν, ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ [k]μηλιζόντων.

Καὶ [l]Σοφοκλῆς·

Τί χρῆμα δρᾷς,
[m]Αἴαν; τί τήνδ᾽ ἄκλητος, οὔθ᾽ ὑπ᾽ ἀγγέλων
κληθεὶς, ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
Ὁ δ᾽ εἶπε πρός με [n]βαιὰ, ἀεὶ δ᾽ ὑμνούμενα,
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ᾽ ἔληξ᾽· ὁ δ᾽ ἐσσύθη μόνος.

Χρήματα, χρήματ᾽ ἀνήρ: Αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ΄ σοφῶν. Μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος, καὶ Ἀλκαῖος. Ὁμοία τῇ, ὡς καὶ Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. Καὶ τῇ, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἕλα. [o]Καὶ τῇ, Γνῶθι σαυτόν. Λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρ- B τιάτου φησὶ, Πίνδαρος δὲ ὑπό τινος Ἀργείου τὸ ὄνομα, [p]οὕτω λέγων. Ὁ δ᾽ Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ΄ σοφοῖς ὑπό τινων.

Χρηματίζεσθαι: Χρήματα πράττεσθαι. Ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι· οἷον φαμὲν, "χρηματίζει ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος" οἷον, πράγμασι σχολάζει. Ἀφ᾽ οὗ χρήματα, τὰ πρά- C γματα.

Χρηματίζεσθαι: Πλουτεῖν.

[q]Οὐδὲ χρηματίζομαι· πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος.

Χρηματίζει: Δοτικῇ. Ἀποκρίνεται, πρᾶγμα διοικεῖ. Οὕτως [r]Ἀππιανὸς ὁ ἱστορικός·

Τοῖς πρέσβεσιν [s]ἐχρημάτισε.

D Χρηματίζειν ἐστὶ, [t]τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. [Τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἐξέλαβον.] [u]Ἀριστοφάνης δέ·

Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
ὅ τι χρὴ παθεῖν.

Χρηματισαμένων: Χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός·

Χρηματισαμένου δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

E Χρηματισάμενοι: Πραγματευσάμενοι. Καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι τὸ πρᾶξαι, Χρηματίσασθαι δὲ, [x]κερδᾶναι, παρὰ Θουκυδίδῃ.

---

s Ἡρόδοτος] Lib. VII. 188.

t Ἀριστοφάνης] Initio Nubium. KUST.

u ἀπέραντον om. E. ἀπέραντον—μέγεθος om. A.

x χρῆμα om. A.

y κακόν] σπάνιον Schol.

z ἑτέρῳ] ἑτέρῳ A.

a Χρῆσις] Θουκυδίδης addunt A.E.

b Ἰώσηπος] Ant. Jud. XVIII. 9, 2.

c Ἦν δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρ.] Constructio turbata videtur. Scribendum enim potius est, ἦν δὲ σάββατον ἁγία ἡμέρα, παντὸς χρήματος τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. KUST.

d ἁγία] ἀργία B.E. ἀργίας Joseph. τιμιωτάτη om. Joseph.

e ἀποσβῆναι] ἀποσβῆναι A.B.M.

f Ἡροδότῳ] Vid. Gl. ad I. 33.

ΧΡΗΜΑΤ' ΑΝΗΡ, ΠΕΝΙΧΡ.] Pindarus Isthm. II. 17. Χρήματα, χρήματ᾽ ἀνήρ. Scholiastes ad illum locum: Τοῦτο ἀναγράφεται καὶ εἰς τὰς παροιμίας ὑπ᾽ ἐνίων. ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δῆλον ὄντος, ὡς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών· μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἄργος, ἀλλὰ Σπάρτην. Ὡς γὰρ δήποτέ φασιν Ἀριστόδημον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, Χρήματ᾽ ἀνήρ· πενιχρὸς δὲ οὐδεὶς πέλετ᾽ ἐσθλὸς, οὐδὲ τίμιος. Hæc Suidam egregie illustrant. KUST. Χρήματα bis A. Vid. Menag. ad Diog. Laërt. I. 31.

g Ἀριστόδημον φασιν] Verborum ordinem leviter mutavi, et sic in v. seq. ut metrum servarem. Vulgo ibi οὐκ ἀπάλαμνον λόγον.

h Ἀριστοφάνης] Vesp. 695.

i τοίνυν γ᾽] γ᾽ om. A.

k μηλιζόντων] Apud Aristophanem rectius legitur, δημιζόντων. Est autem δημίζειν, auram popularem captare, vel populo studere: eaque vox comica licentia conficta est, et eodem modo formata quo Μηδίζειν, Φιλιππίζειν, et similia. KUST. δημιζόντων A.

l Σοφοκλῆς] Aj. 288.

m Αἴαν] Αἴας E. Tum τί τῷδ᾽ A.

n βαιὰ] βαιὰ μὲν A.

ΧΡΗΜΑΤΑ, ΧΡ.] Vide articulum præcedentem, et quæ ibi notavimus. KUST.

o καὶ τῇ] καὶ τὸ A.E.

p οὕτω] αὐτοῦ οὕτως E.

ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΣΘΑΙ] Schol. Platon. p. 244. Χρηματίζεται: τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν, τὸ χρήματα πράττεσθαι· τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν, τὸ πράγμασι χρῆσθαι, οἷον χρηματίζει ἡ βουλή· ἀφ᾽ οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα.

q Οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλ.] Ex Marco Antonino, ut puto. KUST.

ΧΡΗΜΑΤΙΖΕΙ] Vid. Σαραπίων. TOUP.

r Ἀππιανὸς] Lexicon περὶ Συντάξεως Anecdot. Bekkeri p. 179, 21. Χρηματίζων: ὁ αὐτὸς (Appianus sc.) δευτέρῳ Αἰγυπτιακῶν· Πρεσβείαις ὁ Καῖσαρ ἐχρημάτισεν.

s ἐχρημάτιζε] ἐχρημάτισε A.

t καὶ τὸ] καὶ om. A.B. Mox τινὲς—ἐξέλαβον om. A. Et forte delenda sunt, non enim exstant in Schol. Aristoph. Thesm. 377. ed. Bekker. ubi cetera reperiuntur.

u Ἀριστοφάνης] Thesmoph. 384.

x κερδᾶναι] τὸ κερδᾶναι E. Lex. Seg. Tum παρὰ Θουκυδίδῃ om. Lex. Seg. Sumpta hæc sunt ex Schol. Thucyd. I. 87. Conf. Duker. ad V. 61. VI. 62.

Digitized by Google

Χρηματίσασθαι: Χρήματα λαβεῖν.

y Ἡροφίλα, ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, ἔγραψε βιβλία γ' μαντικὰ καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρηματίσασθαι. Καταφρονηθεῖσα δὲ, ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.

Χρημάτισις: Χρημάτων συναγωγή. Αἰλιανός·

Ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ z πικροδέστατον.

Χρηματισμός:

Πᾶσι δὲ συνετάττετο συνέρχεσθαι τοὺς χρηματισμούς,

τουτέστι, τὰς διοικήσεις. Καὶ αὖθις·

Ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις.

Ἀντὶ τοῦ, ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδου. Καὶ αὖθις·

Ἐν χρηματισμῷ a δικαίῳ κατασταίς.

Ὅτι φησὶ Δαμάσκιος,

Τὸν χρηματισμὸν, (τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν,) b μηδὲ φαίνεσθαι τοῖς ἐν βίῳ πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφὴν, οὐδὲ τὰς c πολυαράτους ταύτας τιμὰς, ἃν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ, καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

Χρηματιστής: Χρημάτων ποριστὴς, ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. Κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ.

Χρημάτων: Συνήθως μὲν οἵ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυρίου καὶ χρυσίου, καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας τὴν d λέξιν ταύτην ἔταξαν·

Τὸν ἀποκτείναντα ἄτιμον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι.

Κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος, ἢ προσώπου, ἢ A λόγου, ὡς Ἀντιφῶν· τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. Ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

Χρημάτων: Χρυσοῦ νομίσματος.

Οἱ δὲ ἧγοντο, χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

Χρῆμα οἰκτρόν: Ταπεινοὶ, ἐλέους ἄξιοι.

Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα e οἰκτρὸν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἧκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

B **Χρήμη**: Χρεία, καὶ σπάνις. f Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου·

Τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ.

Ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο.

Τουτέστι, μετρίῳ πλούτῳ, καὶ περιουσίᾳ.

Χρῇ μοι: g Μαντεύεται. h Σοφοκλῆς·

Χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρῆν: Ἔδει. Καὶ **ἐχρῆν**, ἔπρεπε.

C i Χρῆν δὲ μὴ, τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' k ἡμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει φήμη πυνθάνεσθαι, ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας, εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ἡμετέροις ἐντυγχάνειν.

Χρῆναι: Πρέπειν.

Χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν.

Χρῇς: Χρῄζεις. Ζήτει ἐν τῷ Χρῄ.

Χρήσασθαι: Δανείσασθαι.

Ὅτι l τὸ χρῆσαι τοῦ δανεῖσαι αἱρετώτερον. Τὸ D μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων· τὸ δὲ m δανεῖσαι, πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσιμον: Τὸ ἀγαθὸν, ὅ τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται.

Χρήσιμον: n Ὠφέλιμον.

---

y Ἡροφίλα] Hæc leguntur supra p. 1698 A. paullo ampliora.

z πικροδέστατον] Est vox Græcis scriptoribus ignota. Ne dicam ταυτολογίαν fore manifestam, si vox ista admittatur. Præcessit enim πικρότατον. Quare cum Kuhnio lego φρικωδέστατον. KUST.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΜΟΣ] Usus est eadem voce Damascius apud Phot. p. 547, 36. HEMST.

a δικαίῳ] δικαίῳ δὲ A.

b μηδὲ] μηδὲν B.E.M.

c πολυαράτους] Sic recte optimus ms. A. At mss. B. et C. itemque priores editt. male, Πολυκράτους, i. e. *Polycratis*. Wolfius tamen jam ante etiam ex ingenio recte emendaverat, πολυαράτους. KUST. Damascius ap. Phot. p. 1032. πολυάρατον κολακείαν. TOUP.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΣ: Χ. π.] Schol. Platon. p. 144.

d λέξιν] ἔξιν B. τάξιν E.

e οἰκτρὸν] οἰκτροὶ hic et infra A.B. Exemplum Æliano tribuit Valckenærius.

ΧΡΗΜΗ] Vid. Valcken. ad Theocrit. p. 247. TOUP.

f Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου] P. 335. (751. Wessel.) Διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. Quæ autem sequuntur, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο, nec apud Herodotum exstant, nec ad rem præsentem facere videntur. PORT. Quædam videntur excidisse. Equidem a præcedentibus sejunxi.

g ἔχρησεν, ἐμαντεύσατο] μαντεύεται A.B. Schol. Soph.

h Σοφοκλῆς] Electr. 35.

ΧΡΗΝ: Ἔδει] Vid. Schol. Platon. 220.

i Χρῆν δὲ μὴ, τὸ λεγόμενον] Depromptus est hic locus ex Synesio Epist. 7. (monente Hemsterhusio ad Aristoph. Plut. p. 469.) ubi recte legitur, τὰ καθ' ΥΜΑΣ σημαίνεσθαι. Dicitur autem hoc proverbium de iis qui longius peregrinantur, et in loca solitaria se conferunt, de quo Hesychius v. Ἄστροις σημαίνεσθαι. Triclinius ad Sophocl. Œdip. Tyr. 805. Schol. ad Æschyl. Suppl. 398. Theophylact. Epist. I. Ἐγὼ τι καινὸν ἔχω πρὸς τὸν δῆμον δέχομαι. Ὅσγε οὕτως αὐτὸν πέφρικα τὸν βρυάρεων, ὥστε καὶ ΑΣΤΡΑ ΣΗ-E ΜΑΙΝΕΣΘΑΙ. Lege ἄστροις σημαίνεσθαι. quod proverbio signatum. Sensus est: *Ego vero scilicet rem habere cum populo cupio, qui istud monstrum ita horrui, ut quam longissime effugerim.* Eleganter Libanius vol. I. p. 347. Τὴν δὲ ἐσχατιὰν καταλαβὼν, καὶ τὴν ἐρημίαν ἀσπασάμενος, ἥμην ἐπ' ἐμαυτοῦ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ βῆμα, καὶ τοὺς ἐνταυθοῖ θορύβους ΑΣΤΡΟΙΣ, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, τὸ λοιπὸν ΤΕΚΜΑΙΡΟΜΕΝΟΣ. Quod geminum est. Arrian. de Exped. Alex. lib. III. p. 185. 8vo. Σημεῖα οὐκ ἔστι κατὰ τὴν ὁδὸν, οὔτε που ὄρος, οὔτε δένδρον, οὔτε γήλοφοι βέβαιοι ἀνεστηκότες, F οἷστισιν οἱ ὁδῖται ΤΕΚΜΑΙΡΟΙΝΤΟ ἂν τὴν πορείαν, καθάπερ οἱ ναῦται ΤΟΙΣ ΑΣΤΡΟΙΣ. Ælian. Hist. Anim. VII. 48. Ἧκε δὲ οὗν ἐς τὴν Λιβύην καὶ τὰς μὲν πόλεις ἀπελίμπανε, καὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ΑΣΤΡΟΙΣ ΑΥΤΑΣ ΕΣΗΜΑΙΝΕΤΟ, προῄει δὲ ἐς τὴν ἐρημίαν. *In Africam venit, urbesque quam longissime reliquit; in desertissimum autem locum contendit.* Atque hinc elucidandus insignis locus Æliani, qui viros doctissimos frustra exercuit. Est autem Hist. Animal. II. 7. Τὸν δὲ ἐλθόντα κατὰ πολλὴν τὴν εἰρήνην δαινῦν, G εἶτα αὖθις ἐπισυρίζειν καὶ ἀπαλλάττεσθαι, τοὺς δὲ ἡμιόνους καὶ τὸ δεῖπνον τὸ ἐξ αὐτῶν ΣΗΜΑΙΝΕΣΘΑΙ τὸ ἐντεῦθεν τὸ τοῦ λόγου τοῦτο ΑΣΤΡΟΙΣ. *Basiliscum vero eo profectum, nullo obstante, mulorum corporibus vesci, deinde sibilo repetito, in deserta quam longissime discedere.* Ita scribendus et interpretandus est iste locus. Sensum Æliani optime expressit Phædrus II. 1. ubi de leone sermo est: *tunc diviso tergore Silvas petivit, homini ut accessum daret.* Vid. supra v. Ἀστρονομία. TOUP.

k ἡμᾶς] ὑμᾶς B. Synes. Mox ὑμετέροις A. Synes. pro H ἡμετέροις.

l τὸ χρῆσαι] Ex Alexand. Aphrod. in Top. p. 134.

m δανείσασθαι] Potius, δανεῖσαι: active. KUST. δανεῖσαι A.B.E. suprasc.

n Ὠφέλιμον] χρήσιμον, ὠφέλιμον A.E. edd. ante Kuster. Χρήσιμον non expungendum videtur, sed alterius glossæ caput constituendum. Idque feci.

[o]Οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς [p]μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.

Χρήσιμον πρᾶγμα: Ὅ τι χρείαν ὠφελείας παρέχεται· Εὔχρηστον δὲ, ὅ τι χρείαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

Χρῆσις: Χρῆσις λέγεται τῶν χρησίμων τινὸς χρεία. Χρήσιμα δὲ [q]λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά.

B [r]Ὧν οὖν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα. Εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως [s]τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα, καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι: Διοικεῖσθαι, δαπανᾶν, καταναλίσκειν.

Τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι.

C Χρήσθων: Ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Χρησμοδοτῶ καὶ χρησμοδότημα· Χρησμῳδιαῶ δέ.

Χρησμός: Προφητεία.

[t]Ὁ δὲ Σκηπίων, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, κατὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων ὡς [u]ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη· Νῦν μέντοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμὸς, [x]ὁ λόγος· κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε ὑφ' ὧν φοβηθῶμεν.

D Καὶ αὖθις·

[y]Τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμὸς, λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς [z]ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [a]Χοὰς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου [b]εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς.

[c]Ζήτει χρησμὸν ἐν τῷ Δόρυ κηρύκειον.

E Χρησμός: Ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ἐν τῷ Ἀνεῖδε, καὶ ἐν τῷ Θοῦλις, καὶ ἐν τῷ Αὔγουστος Καῖσαρ. Καὶ τὸ τέλος τοῦ τοιούτου χρησμοῦ ἐν τῷ

A Σκηπίων. Ζήτει χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. Χρησμὸν περὶ ἔρωτος, ἐν τῷ Διογένης. Ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγιέων, ἐν τῷ Αἰγιεῖς. Ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν: Θεολογεῖν.

Χρησμῴδημα: Μάντευμα.

Χρηστά: Χρήσιμα, καλά.

Χρῆσται: Δανεισταί.

B Χρήστης, καὶ ὁ δανείζων, καὶ ὁ δανειζόμενος. [d]Ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. Ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. [e]Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέγουσι, τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων·

C [f]Χρήστης κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν

[g]Μή σ' ἀνιήσειε δίδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Χρῆσται: Δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία· καὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ. [h]Ἀριστοφάνης·

Ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων

ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου [i]Δημοσθένης φησί·

Οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι, ὁρῶντες [k]ἑαυτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

D Χρήστην: Καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανεισάμενον.

Χρηστήρια: Τολμήματα, πράξεις. [l]Σοφοκλῆς·

Κείνου χρηστήρια τἀνδρός.

Ἢ τὰ διεφθαρμένα [m]ποίμνια· παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. Χριστήρια δὲ, τὰ μετ' ἐλαίου κεχρισμένα· [n]μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς. Διὰ τοῦ ι.

E Χρηστήριον: Τὸ μάντευμα, ἤτοι [o]τὸν χρησμὸν, τὸ χωρίον, [p]τὸ ἱερεῖον. Τὸ [q]μαντεῖον δὲ διχῶς.

---

[o] Οἱ δὲ οὕτω διεφθ.] Ex Polybii lib. I. c. 54. sed ubi sic legitur: Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι οὕτω διεφθάρησαν, ὥστε μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γενέσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθῆναι. Hinc Suidas supplendus est. KUST.

[p] μήτε] μὴ δὲ A.B.

[q] λέγεται] λέγονται A.

[r] Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετ.] Ex Alexandro Aphrodis. in lib. III. Topic. Aristot. KUST. ὧν οὖν A.B.E. Alex. p. 137.

[s] τῆς ἰσχύος] τῆς om. A.

ΧΡΗΣΘΩΝ] Aristoph. Nub. 438.

[t] Ὁ δὲ Σκιπίων, ὁ στρατ.] Hæc leguntur etiam supra v. Σκιπίων. KUST.

[u] ἐν εἰρήνῃ] τῇ εἰρήνῃ A.B.E.M.

[x] ὁ λόγος] οὐ λόγος A.E.

[y] Τοῖς Ἀθην.] Fragmentum hoc legitur etiam supra v. Ἐκδίκως, et v. Χοάς. KUST.

[z] ἐκδίκως] ἀδίκως A.

[a] Χοάς] Scribendum est Χόας: a recto Χόες, quod est nomen festi. KUST.

[b] εὐθηνεῖτο] εὐθηνοῦντο ἂν E.M.

[c] Ζήτει addidi ex A. Mox καὶ τὸ—Σκηπίων ex A.B.E.

ΧΡΗΣΤΗΣ] Vid. v. Συμβαλόντα. TOUP.

[d] Ὁ δὲ Ἀριστοφ. χρήστας τοὺς δαν. λ.] Schol. Aristoph. Nub. 239.

[e] Ἀθηναῖοι δὲ—καλεῖ om. B.E.

[f] Χρήστης κακοῦ ἔμμ.] Metrum turbatum est, quod sic in ordinem redigi potest: Χρήστης φεύγειν κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς, Μή σε γ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτῶν. KUST. Vid. supra p. 435 C. κακοὺς A.

[g] μή σ'] μή γε A.

[h] Ἀριστοφάνης] Nub. 239. Aristophanis locum hic inserui cum A.E. et Harpocrat. Post ἀπαιτέων tacite posuit Kusterus.

ΧΡΗΣΤΑΙ: Δύο σημ.] Ex Harpocratione. KUST.

[i] Δημοσθένης] In orat. adversus Zenothem. p. 576. ubi sic legitur: Οἱ δὲ δανεισταὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξηπατημένοι, ὁρῶντες F ἑαυτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἀλλ' οὐκ ἐλαιδ' ἔχοντες, &c. KUST. p. 885, 20.

[k] αὐτοὺς] ἑαυτοὺς A.B. ἑαυτῶν E. ἑαυτοῖς Harpocr. ms. Pal.

[l] Σοφοκλῆς] In Aj. 220.

[m] ποίμνια λέγει] λέγει om. A.B.

[n] μεθ' οὗ] δι' οὗ E.

[o] ὁ χρησμὸς] τὸν χρησμὸν A.

[p] τὸ ἱερεῖον] An potius τὸ ἱερόν? Sic putamus. KUST. Ego vero retinere maluerim τὸ ἱερεῖον, quia sic Sophoclis G Schol. ad Aj. 220. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ μαντεῖον καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸ ἱερεῖον. Ammonius de Diff. Ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει· ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν· χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρηστηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος· καθάπερ ἔτι καὶ νῦν, ὅταν χρηστήρια θύωσιν ἐν τῷ ἱερῷ. BOS. Quid impulerit Kusterum ut corrigeret ἱερόν, nescio. Triplicem docet Suidas verbi usum, quod aperte ostendunt illa, τὸ μαντεῖον δὲ διχῶς. Hoc vult lexicographus, duplici tantum sensu usurpari μαντεῖον, pro H oraculo puta, et loco ubi editur oraculum, non item ut illud pro victima. ABRESCH. ad Æschyl. II. 17. p. 358.

ib. Nic. Damasc. a Valesio edit. p. 510. τὰ δὲ κεράμια τῶν χ. ubi χ. sunt ea, quæ ad sacros usus pertinent. TOUP. τὸ ἱερεῖον om. B.E.

[q] μαντεῖον δὲ] μάντιον δὲ A.

Google

Χρηστόν: Χρήσιμον.

[r] Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Χρηστός: Ὁ ἀγαθός.

Καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης.

Χριστὸς δὲ, ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. Καὶ Χριστὸς, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν.

Χρηστουργία: Ἀγαθοεργία.

[s] Ἡ δὲ φεύγει, ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαι. ὥστε ἐπὶ χρηστουργίᾳ τὸν ἄνθρωπον.

Χρηστῶς: Ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. [t] Ἀριστοφάνης·

Ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.

Ἀντὶ τοῦ, [u] ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς [x] ἔφερε πολιτείας.

Χριμπτεται: Προσκνᾶται, πελάζει, ἐγγίζει.

[y] Εἰ δή τις [z] φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα.

Χρίομαι: Αἰτιατικῇ. Ἀλείφομαι. Χρείω δὲ, τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου· ἐπὶ δὲ μέλλοντος, διὰ τοῦ η.

Χρίσασθαι: Ἀλείψασθαι.

Καὶ [a] ἀπολουσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

Χρίσις: Τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. [b] Καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. Καὶ αὖθις·

[c] Νέκταρι δ' εἰναλίαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι.

Ἀντὶ τοῦ, ἔχρισαν.

Χρίσμα: Τὸ τῆς βασιλείας.

Ὅτι ὁ Δαβὶδ [d] εἰς βασιλείαν τρίτον ἐχρίσθη.

Καὶ σημαίνει καὶ [e] τὸν ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένον, καὶ τὸν προφήτην. Χριστήρια δὲ, μεθ' ὧν οἱ ἱερεῖς ἔχριοντο τοπαλαιόν.

A Χριστιανοί: [f] Ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζαραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί.

Χριστίνα: Ὄνομα κύριον. Καὶ Χριστίων, Χριστίωνος.

Χριστόδωρος, Πανίσκου, ἀπὸ [g] Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. Ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀνα-
B στασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. Ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ, ἐν βιβλίοις ς'· ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν, τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην· Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλία ιβ', Πάτρια Θεσσαλονίκης [h] ἐπικῶς, βιβλία κε', Πάτρια Νάκλης· ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα [i] Ἄφακα· Πάτρια Μιλήτου, τῆς Ἰωνίας, Πάτρια Τράλλεων, Πάτρια Ἀφροδισιάδος, [k] Ἔκφρασιν τῶν
C [l] ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων· καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. Ἔγραψεν Ἰξευτικὰ, δι' ἐπῶν· καὶ θαύματα τῶν ἁγίων [m] Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Χριστός: Ὁ Κύριος [n] ἡμῶν καὶ Θεός.

Χρόα: Ἡ χροιά. Βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χροῒ δῆλα: Ὅτι [o] Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ
D φθειριάσαντα τελευτῆσαι· ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου, καὶ πυνθανομένου, πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα [p] τῆς θύρας τὸν δάκτυλον, εἰπεῖν· Χροῒ δῆλα. Καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς [q] φιλολόγοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. Οἱ δ' ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι.

Χρόμαδος: [[r] Ὅμηρος·

Δεινὸς δὲ χρόμαδος.

E Τὸν ἐν ταῖς γένυσι ὑπὸ τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον, χρόμαδον ὠνόμασεν.]

Χρόμιος: Ὄνομα κύριον.

Χρόμωνος:

---

[r] Ἐμπολήσαντές τι] Aristoph. Pac. 562. TOUP.

[s] Ἡ δὲ φεύγει] Æliano tribuit Vulckenærius.

[t] Ἀριστοφάνης] Eccl. 218.

[u] ἐφυλάττετο] εἰ ἐφ. B. ἐφύλαττε A.

[x] ἔφερε] Lego ἐφεῦρε. KUST. εἰσέφερε Brunck.

[y] Εἰ δή τις φθιμ.] Anthol. Pal. VII. 23.

[z] φθιμένοις—εὐφροσύνα] φθιμένοις—εὐφροσύνας B.E. posterius M.

[a] ἀπολουσάμενον] ἀπολυσάμενον E.

[b] Καὶ ὁ Δαβὶδ] Theodoret. Quæst. in 2 Regg. Ἐρωτ. 15. Τῆς μὲν βασιλικῆς χρίσεως διὰ τοῦ Σαμουὴλ ἠξιώθη· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ χειροτονίας χρίσεις ἡ ἱστορία καλεῖ.

[c] Νέκταρι δ'] Anthol. Pal. VII. 1.

[d] τὸ τρίτον εἰς βασιλείαν] εἰς βασιλείαν τρίτον A.B. ὁ δαβὶδ εἰς βασιλείαν τοῦτον ἐχρ. E. Lemma Theodoreti Quæst. 15. in 2 Regg. Τίνος χάριν ὁ Δαβὶδ τρίτον ἐχρίσθη;

[e] τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον] Quod dicit Suidas voce significari etiam τὸν κεχρισμένον, id sine dubio pertinet ad illa loca ubi משיח unctus vertitur τὸ χρίσμα, ut Dan. IX. 26. Amos IV. 13. ubi alii χριστός. ERNEST. καὶ τὸν ἐν ἐλαίῳ A.

[f] Ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Hæc leguntur etiam supra v. Γαλιλαῖοι, et v. Ναζαραῖος. KUST. Vid. Euseb. Chron. n. MMLIX. Mox Ναζιραῖοι A. Ναζωραῖοι M.

ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΣ] Vide Jacobsii Catalogum Poetarum Epigrammat. Animadv. Anthol. Vet. III. par. 3. (T. XIII.) p. 871.

[g] Κοπτοῦ] Coptites, Leo Allat. de Homeri patria p. 75. REINES.

[h] ἐπικῶς addidi cum A.B.E.

[i] Ἄφακα] Sic recte ms. A. [et E.] At priores editt.
F male, Ἄλφακα. De Aphacis autem vide quæ notavit Bochartus lib. II. de Colon. Phœnic. c. 14. KUST. Adde Vales. ad Euseb. de Vit. Constant. III. 55.

[k] Ἔκφρασιν τῶν ἐν τ.] Hæc Ecphrasis hodie adhuc exstat, et librum quintum Anthologiæ Epigrammatum constituit. Confer Nos supra ad v. Ζεύξιππος. KUST.

[l] ἐν τῷ Ζευξίππῳ] Potius, ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίππου. KUST. Statuas et imagines Zeuxippi (balnearum Constantinop. de quibus vid. Panciroll. Not. imp. Or.
G p. 259.) carmine celebravit. REINES.

[m] Ἀναργύρων] Portus vertit, *Anargyrorum*. Sed mendum in hac voce latens non animadvertit. Scribendum enim est, Μαρτύρων. KUST. Rectissime vulgo Ἀναργύρων. Vid. Fabric. Bibl. Gr. V. 32. T. IX. p. 68.

[n] καὶ θεὸς ἡμῶν] ἡμῶν καὶ θεὸς A. Delevi statim ΧΡΙΣΤΟΣ, καὶ ὁ κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. ΧΡΗΣΤΟΣ δὲ, ὁ ἀγαθὸς, διὰ τοῦ η. ζήτει ὄπισω ΧΡΗΣΤΟΣ, cum A.E.

ΧΡΟΑ] Vid. infra v. Χροιά.

[o] Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειρ.] Hæc sunt verba Laër-
H tii in Pherecyde: [I. 118.] sed apud quem pro χροῒ legitur χρωτί. Confer etiam Nostrum supra v. Ἐπηλυγάζονται. KUST. χροῒ Laërtii ms.

[p] τὸν δάκτυλον διὰ τῆς θύρας] τῆς θύρας τὸν δάκτυλον A.B.

[q] φιλοσόφοις] φιλολόγοις A. et sic ms. Laërtii.

[r] Ὅμηρος] Il. ψ'. 688. KUST. Seqq. om. A.B.E.

Χρόνος: Οἱ φιλόσοφοι [s]αὐτὸν ἀσώματον εἶναί φασι, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. Τούτου δὲ τὸν μὲν παρῳχηκότα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀπείρους· τὸν δὲ ἐνεστῶτα, πεπερασμένον. Ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. Οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. Τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. Καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι· καὶ ὁ κόσμος· ἐξαυχμοῦται γοῦν, καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός: Τουτέστιν, ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. Ἢ οὕτως· Εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνου πόδα: Ἀπὸ [t]Εὐριπίδου. [u]Ἀριστοφάνης·

Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

Ἀντὶ Εὐριπίδου, τοῦ ταῦτα λέγοντος. Καὶ αὖθις·

[x]Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν [y]ἐξείργοι λόγος.

Σοφοκλῆς. Ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν [z]λόγων ἀδολεσχία.

Χροός: Σώματος. Καὶ [a]Ὅμηρος·

Ἀλλ' εἴσω χροὸς εἴσατο.

[[b]Ἀντὶ τοῦ, σώματος.] Διῄρηται ὁ [c]χρόος, ἀντὶ τοῦ ὁ [d]χρώς. Διὸ καὶ βαρύνεται. Τὸ δὲ εἴσατο, [ἤγουν] ἐφάνη.

[e]Λοῦσαι δ' [f]Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα, βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

Χρόσο καὶ καταχρόσο:

Τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωσε.

Χρῶμα: [g]Τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ [h]λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ· σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι· λέγεται γάρ τι [i]καὶ κατὰ μουσικὴν χρῶμα. [k]Τρία γὰρ [l]μέρη τῆς [m]μελῳδίας οἱ ἁρμονικοὶ εἶναί [n]φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν [o]διατονικοῦ χρώματος. Καὶ εἰσὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος· ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως· ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον, καὶ διεσιαῖον, καὶ τὸ μαλακὸν, [p]ὁμώνυμα.

[q]Διόδωρος·

Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

Χρῶμα: Ὅτι ὁπηνίκα τὸ [r]κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι.

Χρῶμα δὲ φησὶν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ [s]ὑπάρχον ὁρατοῦ. [t]Καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν φησὶ, τὴν ἐπιφάνειαν. Καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως, ὡς τῷ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. Διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὑτό. Ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται· ὡς τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικὸν, ἐν τῷ [u]τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ· (ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ) ἢ οὗ ἐν τῷ [x]ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται· [y]ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ [z]τοῦ ἀρτίου ἢ τοῦ περιττοῦ, ὁ ἀριθμός· καὶ ἐν τῷ [a]ὁρισμῷ τῆς σιμότητος, ἡ ῥίς. Ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. Οὐχ οὕτως οὖν φησὶ καθ' αὑτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν, ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ [b]ὁρατὴν εἶναι. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. Τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατὸν, καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται, [c]οὐ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. Τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων [d]εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾶν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. Τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις, ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. Διὰ τοῦ χρώματος [e]δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ

ΧΡΟΝΟΣ: Οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώμ.] Totum hunc articulum descripsit Suidas ex Laërtio in Zen. Citt. num. 141. ut Pearsonius etiam observaverat. KUST.

[s] αὐτὸν ἀσώματον] ἀσώματον αὐτὸν A.

ΧΡΟΝΟΣ ΓΑΡ ΕΥΜΑΡ.] Ex Schol. Sophocl. Electr. 179.

[t] Εὐριπίδου] τοῦ Εὐριπίδου A.

[u] Ἀριστοφάνης] Ran. 100.

[x] Χρόνου γὰρ ἄν σοι κ.] Est versus Sophoclis in Electr. 1292. ut Portus monuit. Ibi autem pro ἐξαίροι legitur ἐξείργοι. Sed Suidæ lectio magis placet; dummodo mutato accentu scribas ἐξαιροῖ, ab ἐξαιρέω. Sic Latini dicunt, *tempus alicui eximere*. KUST.

[y] ἐξαίροι] ἐξείργει A. ἐξαίρῃ B.

[z] λόγων] ἀλόγων B.E.

[a] Ὅμηρος] Il. ν'. 191. KUST. Verba sunt Schol. Ven. in eum locum.

[b] Ἀντὶ τοῦ σώματος om. A. εἴσατο—σώματος om. E.

[c] ΧΡΟΟΣ] ὁ χρόος A.E.

[d] χρώς] χρὼς A.B.E. Mox ἤγουν om. A.

[e] Λοῦσαι δ' Ἰνωπ.] Anthol. Pal. VI. 273.

[f] Ἰνωπῷ] Οἰνωπῷ A.

[g] Τοῦτο σημαίνει] Sumptus locus ex Alexand. Aphrod. in Topic. p. 60.

[h] λευκὸν χρῶμα] χρῶμα om. A.

[i] καὶ κατὰ] καὶ om. A.

[k] Τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας ἁρμονικὸν εἶναι φ.] Locus hic salebrosus est, et procul dubio corruptus, in quo vertendo non tam verba, quam sensum secuti sumus. KUST. Vide nos supra ad v. Χιάζων, ubi hunc locum restituimus. TOUP.

[l] μέλη] Dedi μέρη ex Alexand.

[m] μελῳδιάς ἁρμονικὸν] μελῳδίας (οἱ E.) ἁρμονικοὶ A.B.E. οἱ ἁρμονικοὶ Alex.

[n] φασιν] Addit Alexand. ἁρμονίαν, χρῶμα, διάτονον· ἃς τοῦ χρώματος διαφοράς φασιν, ἃς ἰδίως etc. Reddo Suidæ quæ ad sensum necessaria sunt.

[o] διατονικοῦ] διὰ τοῦ τονικοῦ B.E. καὶ τὴν τοῦ ἡμιολίου, καὶ τὴν τοῦ τονιαίου χρώματος. ἐπεὶ οὖν εἰσιν ἄλλαι μὲν διαφοραὶ Alex. καὶ διεσιαῖον om. M.

[p] ὁμώνυμα] ὁμώνυμον τὸ λευκὸν Alex.

[q] Διόδωρος] Fr. 38.

ΧΡΩΜΑ] Totus hic locus sumptus est ex Joanne Philop. in lib. II. Aristot. de Anima, K. 2. b. KUST.

[r] κρυσταλλοειδὲς τοῦ] κρυσταλλοειδὲς τὸ A.

[s] ὑπάρχοντος] ὑπαρχ' A. ὑπάρχον Philop.

[t] Καθ' αὑτὸ δὲ] Πῶς δὲ καθ' αὑτὸ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια αὐτὸς ἐξηγήσατο. οὐ γὰρ οὕτω φησὶ καθ' αὑτὸ εἴρηται, ὡς τῷ λόγῳ καθ' αὑτὸ, τοῦτό ἐστι τῷ ὁρισμῷ. ἐν γὰρ τῇ ἀποδεικτικῇ φησὶ καθ' αὑτὸ εἶναι ἢ ὅπερ Philoponus.

[u] τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ] τῷ ὅρῳ τοῦ ἀνθρώπου Philop.

[x] ὁρισμῷ] ὅρῳ Philop. qui mox καὶ τοῦ.

[y] ὡς ἐν] ὡς ὁ ἐν E. qui om. ὁ ante ἀριθμός.

[z] τοῦ ἀρτίου] τῆς σιμότητος ἡ ῥίς· καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου καὶ πε. ὁ ἀρ. Philoponus.

[a] ὁρισμῷ] ἀριθμῷ Philop. qui plura.

[b] ὁρατὴν] ὁρατὸν A.B.E.

[c] οὐ τοῦ] οὐ om. A.B.E.M. οὐ γὰρ ἀντιλαμβάνονται τοῦ τε ἐν τῷ βάθει χρώματι Philop.

[d] εἰ καὶ] οὐ Philop.

[e] δὲ τοῦ] δὲ μόνου τοῦ Philop.

τοῦτο δοκοῦμεν καὶ [f]τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. A

Καὶ [g]Πισίδης·

> Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα·
> ἁπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.

Ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ Φαιόν.

Χρῶμαι: Δοτικῇ.

Χρωμένῳ: [h]Χρησμὸν αἰτοῦντι, χρησμὸν ἐπερωτῶντι, ἢ μαντευομένῳ. B

Χρῶμις: Ὄνομα κύριον.

Χρωννύω:

Χρωννύσα:

Χρῶνται:

Χρώς: Σῶμα, ἰδέα.

Χρῶσαν: Τὴν χρησμῳδοῦσαν.

> Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις.

[i]Θουκυδίδης. C

Χρωσθῆναι: [k]Χρωματισθῆναι.

Χρωστήρ: Ὁ χρωματίζων. [l]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ἐπάζων.

Χρωτί: Σώματι.

Χρωτίζεται: Πλησιάζει. [m]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Τῆς ἀνδρείας
> ἕνεκα ταύτης.
> Εὐτυχία γένοιτ' ἀν-
> θρώπῳ ἔτι προήκων D
> εἰς βαθὺ τῆς ἡλικίας,
> νεωτέροις τὴν φύσιν αὑτοῦ
> πράγμασι χρωτίζεται,

(Ἤγουν, πλησιάζει,)

> καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.

[n]Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν [o]Χρωματικόν, καὶ E
διατονικόν, μουσικῆς εἴδη.

Χροιά: Χροία δὲ, παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί. A

> [p]Ὡς ἥδομαι πρῶτά σου τὴν χροίαν ἰδών.

[q]Ἡ δὲ κοινὴ, ὀξυτόνως. Χροιά δὲ, βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρυσᾶ: [r]Τὰ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, [s]καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί, ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ [t]κεραμεᾶ ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Χρυσάμπυκας: Χρυσοχαλίνους. B

Χρυσάνθιος: Οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. Ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμενε, τοῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. Ὅς γε οὐ [u]πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ καινὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

Χρυσαόριος: Ὄνομα κύριον. C

Χρυσάορον: Χρυσοφάσγανον, ἢ χρυσοκίθαρον.

Χρυσαυγοῦντα: Ἀστράπτοντα, στίλβοντα.

Χρύσεος: Ὁ χρυσοῦς.

Χρύσειος χείρ: Καὶ χρύσειον ἔργον.

Χρυσῆ εἰκών: Ὤμνυον οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, [x]ἂν μὴ παρέλθωσιν ἐφ' οἷς [y]ἄρχουσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηΐς: Ὄνομα κύριον. D

Χρυσηλάκατος: Ἡ καλλίτοξος, ἡ χρυσότοξος.

Χρυσήνιος: Κυρίως. [z]Ἡ ἀπὸ μέρους, καλή. Δίφρος εὐάρμοστος.

Χρυσῆν σειρήν: Οὕτως ὑπὸ Ὁμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον ἐν Θεαιτήτῳ [a]Πλάτων φησί.

Χρυσίδιον: Τὸ μικρὸν χρυσίον, ὑποκοριστικῶς.

Χρυσίζω: Τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταί: Οἱ τοῦ Χρυσίππου. E

Χρύσιππος, Ἀπολλωνίδου, [b]Σολεὺς, ἢ Ταρσεὺς,

---

[f] τὸ ἐν] ἐν τῷ Philop.

[g] Πισίδης] Heracl. Exped. Acr. III. 37.

[h] Χρησμὸν αἰτοῦντι addunt A.B.E.

[i] Θουκυδίδης] Vid. Duker. ad V. 16.

[k] Χρωματισθῆναι] Phot. p. 704. TOUP. Χρωσθῆναι caput gl. addidi ex A.B.E. F

[l] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 68.

[m] Ἀριστοφάνης Νεφ.] Ver. 516. τῆς ἀνδρείας—ἡλικίας addunt A.B.

[n] Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν] Confundit hic grammaticus χρωματίζεται cum χρωτίζεται. Illud enim de musicis dicitur; non vero hoc. KUST.

[o] ΧΡΩΜΑΤΙΚΟΝ] Præcedentibus conjunxi cum A.

[p] Ὡς ἥδομαι πρ.] Aristoph. Nub. 1173. Facile autem quivis videat, metri gratia legendum esse, Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα, &c. ut legitur apud ipsum Aristophanem. KUST. σου om. A. G

[q] οἱ—κοινὴ] ἡ—κοινὴ A.

[r] Τὰ ἁπλᾶ] Leguntur hæc supra p. 466 D.

[s] καὶ ὅσα] πάντα τὰ A.

[t] κεραμεᾶ φοινικᾶ] καὶ κεραμεᾶ A. qui mox inserit φοινικᾶ ἀπὸ τοῦ ante φοινικοῦν.

ΧΡΥΣΑΜΠΥΚΑΣ] Est vox Homerica. KUST.

ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΣ] Hujus vitam habes apud Eunapium. KUST. H

[u] πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ καινὴν δ.] Lege πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν. KUST. Christianam, ni fallor, religionem intelligit. HEMST. κενὴν A.E.

ΧΡΥΣΑΟΡΙΟΣ] Χρυσαόριος E.M. Deest gl. A.B.

ΧΡΥΣΑΟΡΟΝ] Il. ε'. 256.

[x] ἂν μὴ παρέλθωσιν] Scribendum puto, ἂν μὲν παρέλθωσιν. KUST. Forte, ἂν μὴ ἄρχωσ' ἐφ' οἷς ἂν παρέλθωσιν. HEMST. Hunc locum non intellexit Kusterus. Παρελθεῖν εἰς τὴν ἀρχὴν est *ad magistratum accedere*, sive, *inire magistratum*. Παρελθεῖν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσι est, *capessere quæ ad officium suum pertinerent, defungi officio suo*. *To discharge their trust.* Quare locus ita vertendus est: *Archontes Athenis jurabant se*, si officio suo defuissent, *statuam suam auream dedicaturos esse*. Quod usquequaque verum est. Et notanda locutio, quæ elliptica est, et Hellenismi exquisitioris. Ceterum hujus moris meminit Plato in Phædro, et Plutarchus in Solone, ut alios taceam, de quibus consulendus Corsinus Fast. Attic. I. p. 23. TOUP.

[y] ἂν ἄρχωσιν] ἄρχωσιν A.E.

ΧΡΥΣΗΛΑΚΑΤΟΣ] Homerus, Il. υ'. 70. KUST.

ΧΡΥΣΗΝΙΟΣ: Κυρίως] Est locus mutilus, qui facile sic suppleri potest: Χρυσήνιος. κυρίως, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. ἢ ἀπὸ μέρους, &c. Ceterum voce χρυσήνιος usus est Homerus Il. ζ'. 205. et alibi. KUST. Hinc emend. Theophylact. Ep. p. 105. ed. Meurs. χρυσήλιος leg. χρυσήνιος. Est locus elegantissimus. Pausan. p. 755. Ἀφροδίτα χρυσήνιος Soph. Œd. Col. 693. TOUP.

[z] Ἡ ἀπὸ] ἢ ἀπὸ B.E. ἢ ἀπὸ μέρους καλλίδιφρος, εὐάρμοστος Lex. Seg.

[a] Πλάτων] Theæt. p. 153 C. Conf. Damascius ap. Phot. p. 1057.

ΧΡΥΣΙΠΠΟΣ] De hoc plura Laërtius, qui eum Ἀπολλωνίου filium fuisse dicit. KUST.

[b] Σολεὺς ἢ Ταρσεὺς] Max. Tyr. Serm. XXIX. Κίλιξ. Cic. Orat. I. 12. Solensis Cilix. Ipse Solensis fuit, pater Tarsensis, Strab. XIV. p. 671. REINES.

φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος [c]τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας [d]ό καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον, καὶ ἰλιγγιάσαι· κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου· ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος. [e]Συντέταχε δὲ βιβλία [f]πλείω ἢ ψ' φιλόσοφά τε, καὶ ἱστορικὰ, καὶ γραμματικά.

Ὅτι [g]Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους· Ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ· [h]ὁ δέ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει· ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. [i]Καὶ αὖθις· [k]Ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ· οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει· οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἔστι τις κεφαλὴ· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις· ἔστι δέ γε τις κεφαλὴ, [l]ἣν οὐκ ἔχεις· οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. Εἴ τις ἐστὶν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις· ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν Μεγάροις· οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. Εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται· ἅμαξαν δὲ λαλεῖς· ἅμαξα ἄρα διὰ στόματός σου διέρχεται. Εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις· κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες· κέρατα ἄρα ἔχεις.

Χρυσίς: Ἡ χρυσῆ φιάλη.

[m]Οἵ μ' ὡς ἐλείψαμεν εἶμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.

[n]Ἀντὶ τοῦ ἧττον.

Χρυσίτης: Εἶδος λίθου· [o]χρυσῖτις δὲ γῆ. Πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης, καὶ ἀχάτης, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ τοῦ ί.

Χρυσόγεων: Τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. Χρυσόγειον δέ.

Χρυσόγονος: Ὄνομα κύριον.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.

[p]Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου [q]Φλαυΐα, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὖσα, ἐξότου [r]μὲν ἐγέννησε, Χριστιανήν με ἐποίησε. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, οὗ τινος, χάριτι Θεοῦ, τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νυκτός τε καὶ ἡμέρας ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ A μιαροῦ [s]εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅς τις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἐξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας, ἐμὲ δὲ, ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ [t]φυλακῇ παραδέδωκεν, ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν· καὶ οὐδέν μοι παρὲξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. Πλὴν εὔχομαι μετὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. Ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν B ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ Θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. Καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, δοῦλε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσῃς, ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ Θεὸς, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν· C εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν [u]οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις, ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. Κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι, [x]αὐτὸς ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ. [y]Ὅταν δὲ ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. Ἔρρωσο, δοῦλε D τοῦ Θεοῦ, καὶ μέμνησό μου.

[z]Ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος, ἔγραψεν οὕτως.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. Μεγαλοφρόνως τοίνυν, E καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα, ἀναβόησον μετὰ τοῦ Προφήτου, εἰπόντος· Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. Διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. Καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιττεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. Ὁ δὲ Θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. F Οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. Βλέπε, μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγωνιζομένῃ σοι

[c] τῆς Στωϊκῆς σχολῆς] Cic. Acad. II. 23. *Cum habeam Chrysippum, qui fulcire putatur porticum Stoicorum.* Cf. Lactant. VII. 23. et Origen. c. Cels. IV. p. 196. REINES.

[d] ό καὶ γ'] 79 Valerio Maximo apud Clinton. Fast. Hell. an. 207. Sed vide Clintonum ad an. 280.

[e] συντέταχε] συντέταχε δὲ A.

[f] πλείω] πλεῖον B.E. πλείων M.

[g] Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτ. τιν. ἠρ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, sunt verba Laërtii in Chrysippo, num. 186. KUST.

[h] ὁ δέ γε] ἄρα ὁ A.

[i] Καὶ αὖθις om. A. ἄλλο Laërt.

[k] Ὅ ἐστιν] ὃ οὐκ ἔστιν et mox οὐδὲ τοῦτο Laërt.

[l] ἣν οὐκ ἔχεις om. Laërt.

[m] Οἵ μ', ὡς ἐλ.] Est versus Aristoph. Pac. 424. KUST.

[n] Ἀντὶ τοῦ ἧττον] De hoc loco consulendus Scholiastes ad Aristoph. Pac. 424. Notanda autem ἀμφιβολία comici, ἐλείψαμεν τῶν χρυσίδων. Nam *Chrysis* nomen meretricis. Terentius in Andria: *Dic, sodes, Quis heri Chrysidem habuit?* Est et χρυσὶς *patera, sive phiala aurea.* Athenæus lib. XI. p. 502. Ἀθηναῖοι δὲ τὰς μὲν ἀργυρᾶς φιάλας ἀργυρίδας λέγουσι, ΧΡΥΣΙΔΑΣ δὲ τὰς χρυσᾶς. G Hermippus comicus apud Athenæum: Χρυσίδ' οἴνου πανσέληνον ἐκπιὼν ὑφείλετο. Ubi inepte interpres: *Plenilunio vini Chrysidem ebibit, et surripuit.* Χρυσὶς πανσέληνος est *plenum poculum.* Virgil. *Pleno se proluit auro.* TOUP.

ΧΡΥΣΙΤΙΣ] Vid. p. 1565 C.

ΧΡΥΣΟΓΕΩΝ] Χρυσόγαιον E. Χρυσόγαιον M.

[p] Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ] Niceph. Callistus fin. l. XIV. ista habet. REINES. Nicephoro e Suida addidit interpres Latinus, notante Tillemontio H. E. T. V. p. 717.

[q] Φλαυΐα] φάνεια A.

H [r] μὲν] με B.E.

[s] εἰδωλολατρῶν] ἀνδρῶν addit A. Mox ἐξήντλησεν A.B.

[t] φυλακῇ] κεφαλῇ B.E.

[u] οἰκείαις] ταῖς οἰκείαις A.

[x] αὐτὸς] αὐτὸς δὲ A.B.E.

[y] Ὅταν δὲ] δὲ om. A.B.E.

[z] Ὁ ΔΕ] τοῦ ἁγίου Χρυσογόνου πρὸς αὐτὴν E.

πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τἀναντία. Οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σὲ ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δοκιμάζει σέ. Οὔτε ἀσφαλής ἐστιν [a]ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις, τῆς γραφῆς λεγούσης· Ἐπικατάρατος [b]ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον· καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεόν. Βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρύπνως καὶ τρανῶς διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. Ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗ τινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. Ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας
B καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ. Καὶ καθάπερ [c]μετὰ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ Θεοῦ ἐπιλάμψει σοὶ, [d]καὶ καθάπερ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρὸς, καὶ, ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν Θεὸν θλιβομένοις, [e]παρασχήσει σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονὴν, δι' ἣν τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

[f]Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχὴν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

[g]Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτως.

Τῇ τοῦ Θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. Δη-
D λόν ἐστιν, ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ' ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. Τὸ [h]αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος [i]ἥ τε εὐτυχία ἥ τε δυστυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ στυγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες [k]καυχῶνται. Μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος [l]διατρέχει, καὶ ὑφ' ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. Ὧν τινων
E τοίνυν αἱ [m]νῆες ἰσχύονται ταῖς τροπίσιν ὀχυρωμέναι,
A ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν· αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων ἐπ' αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. Ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. Σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ [n]διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

B Χρυσοδαίδαλτον: Τίμιον.

Χρυσοθοντεῖον: Ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλώ: Ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταίρας. Ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

Χρυσομανῶ: Δοτική.

Χρυσόπολις: Ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες, οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν
C ἡμέρας ζ' λαφυροπωλοῦντες, [o]ὥς φησι Ξενοφῶν.

Χρυσόρραπις: Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσορρόας: Ὄνομα ποταμοῦ.

Χρυσόροφος:

Χρυσὸς [p]Κολοφώνιος: Οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο· καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. Καὶ
D τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες [q]τῆς οἰκείας Λυδῶν τὰ [r]περὶ Θρᾴκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέσχον μέταλλα σύν τισιν Ἰώνων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

[Χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος, ὂν θέλεις, ἔσῃ:]

Χρυσοτόρευτα: Χρυσόγλυφα.

Χρυσοῦν δέρας: Ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χρυσοχάλινον: Τὸ λαμπρὸν, τὸ τερπνόν.

[s]Οὐκέτι χρυσοχάλινον ἐρῷ φάος ἠελίοιο.

E Χρυσοχοεῖον: Δείναρχός φησι·

[t]Πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυ-

[a] ἡ παρὰ] ἡ om. A.
[b] ὁ ἄνθρωπος] ὁ om. A.E. qui addunt ὁ ante ἄνθρωπος paullo infra.
[c] ὑπὸ] μετὰ A.B.
[d] καὶ μετὰ] καὶ καθάπερ μετὰ A.B.E.
[e] παρασχήσει] παράσχῃ A.B. παράσχοι E. παρασχήσει M.
[f] ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ] αὖθις τῆς ἁγίας πρὸς αὐτὸν E.
[g] ΠΡΟΣ ΤΑΥΤΑ] Αὖθις τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν αὐτὴν E.
[h] αὐτὸ γὰρ] γὰρ αὐτὸ A.
[i] ἡ εὐτυχία] ἥ τε εὐτυχία ἤτε δυστυχία A.B.E.
[k] καυχῶνται] καυχήσωνται A.B.
[l] διατρέχει] διατρέχουσι A. qui om. καὶ ὑφ' ἑνὸς—διατρέχουσιν.
[m] νῆες] ναῦς E.M. Tum ἰσχύροντες B.E. ἰσχύοντες M.
[n] διατήρησον] διακράτησον A. qui in fine om. ἔρρωσο.

ΧΡΥΣΟΔΑΙΔΑΛΟΝ] Χρυσοδαίδαλτον A. Et sic Aristoph. Eccl. 965.

ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΩ: Ὄνομα ὀρχ.] Procopius Hist. Arc. c. 17. Χρυσομαλλὼ δὲ αὕτη, πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει, καὶ αὖθις ἑταίρα. Huc Suidas respexit. KUST. Χρυσομαλλὼ A.

ΧΡΥΣΟΠΟΛΙΣ] Vide Socrat. Hist. Eccles. lib. VII. c. 25. KUST.

[o] ὥς φησι Ξενοφῶν] Lib. VI. Ἀναβ. in fine: ubi legitur, τὰ λάφυρα πωλοῦντες. KUST. Ibi mss. λαφυροπωλοῦντες.

ΧΡΥΣΟΡΡΑΠΙΣ] Est vox Homerica Odyss. κ'. 277. et alibi. KUST.

ΧΡΥΣΟΡΡΟΑΣ] Vide Pausan. lib. II. c. 31. KUST. Deest art. A.B.E.

[p] ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΣ] ὁ Κολοφώνιος E. cum Zenobio VI. 47.

[q] τῆς οἰκίας] Lego τῆς οἰκείας, subintelligendo γῆς. KUST. οἰκίας A.B. Mox τὰ om. A.

[r] περὶ] παρὰ B.E.

ΧΡΥΣΟΝ ΚΡΑΤ.] Est versus oneirocriticus, qui legitur etiam apud Astrampsychum. Ceterum, Portus pro ἄπρακτος hic legendum censet ἔμπρακτος, i. e. *efficax*, vel *efficiendi facultatem habens*: quod aurum ob excellentiam suam, qua reliqua metalla longe superat, felicem potius quam infelicem rerum successum significare vi-
F deatur. Sed vir bonus judicio suo hic prorsus abutitur. Quis enim nescit oneirocritica omnia esse tantum somnia mera hominum otiosorum, nec ulla certa ratione niti; quæ proinde ad rationis normam exigere velle, quid aliud sit, quam cum ratione insanire? KUST. Deest vs. A.

ΧΡΥΣΟΤΟΡΕΥΤΑ] Pertinere ad Exod. XXV. 18. monent viri docti ad Hesych.

ΧΡΥΣΟΧΑΛΙΝΟΝ] Herodot. p. 516. Aristoph. Pac.
G 154. Plutarch. Crass. p. 292. Simocatta p. 145. TOUP.

[s] Οὐκέτι χρυσοχ.] Anthol. Pal. VII. 219. ubi δρόμον pro φάος.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ: Δείναρχ.] Ex Harpocratione. KUST.

[t] Πάλιν παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας] De hoc loco non ita pridem Valckenaerius ad Mœrin [p. 400.] Sed vis verbi ἀποφοιτᾷν virum doctissimum fefellit. Ἀποφοιτᾷν est *abire, scholam derelinquere*. Eustath. ad Homer. Iliad. ε'. p. 1227. Ἀποφοιτᾷν παρὰ Λυσίαν, τὸ παύσασθαι φοιτῶντα, ὃ
H ἐστι μανθάνοντα. Ita legendum, non Λυσίᾳ. Ἀποφοιτᾷν παρά τινα, est, *alio relicto ad alium transire*. Quod fecit Æschinis discipulus. Sed hæc viris eruditis parum perspecta sunt. Quare recte Dinarchus, Παρ' Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας. *Priore magistro derelicto, ad Æschinem se contulit*. Quod omnino verum, et Græcissimum est. Deinde scribe σὺ τὸ ὑπεσχήμενον ΑΥΤΩΙ. Nimirum ad

συχεῖν ἐμάνθανεν, ἀλλ' εἰ τὸ προκείμενον [u]αὐτῷ πράττειν ἢ πάσχειν.

Κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ [x]Πλάτων·

[y]Τί δαί, ἦδ' ὃς ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ.

Ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. Ἔπεσέ τις [z]φήμη ποτὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν [a]Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. Οἱ [illegible] ἀναλαβόντες τὰ [b]ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες,

Σὺ [illegible] ᾤου χρυσοχοήσειν.

Ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, καὶ χρυσοχοήσας, πλουτήσειν. Ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν φησιν·

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν
λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

Χρυσοχοεῖον:

Χρυσῷ καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις: Ἐπὶ τῶν εἰκῇ διαλοιδορουμένων. Ἐπιφέρει γάρ·

Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί [c]μοι.

Τουτέστι τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

Χοινίκαιον: Ὄρος.

Χοίνικες: Οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. Αἱ χοίνικες, πέδαι τινές εἰσι. Χοῖνιξ δὲ, πᾶν περιφερές. Διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αἱ κνῆμαι [illegible] σου βοῶσιν,

ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικες: Οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι.

Σπανιώτερον δὲ τὸ γένος τῶν [d]θεωρητικωτάτων ψυχῶν, ἢ [e]τὸ τοῦ χοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· [f]οἷος ἦν [g]Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος.

Χοιράδες: Πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ· ἢ ἐξοχαί· ἢ [h]ὄχθοι πετρῶν.

Χοιρίλη: Ἡ Ἑκάβη.

Χοιρίλλος, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, ξδ' Ὀλυμπιάδι [i]καθεὶς εἰς ἀγῶνας· καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα [k]πεντήκοντα καὶ ρ', ἐνίκησε δὲ ιγ'. Οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ [l]τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

Χοιρίλος, Σάμιος, [m]τινὲς δὲ Ἰασέα, ἄλλοι δὲ [n]Ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. Γενέσθαι [illegible] κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις· [o]ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, Ὀλυμπιάδι οε', νεανίσκον [p]ἤδη εἶναι. Δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, ἐπειδὴ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ [q]παρεδρεύσαντα, λόγων ἐρασθῆναι· οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. Ἐπιθέσθαι δὲ [r]ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ παρὰ Ἀρχελάῳ, [s]τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. Ἔγραψε δὲ ταῦτα· [t]Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα [u]χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς Ὁμήρου [x]ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη· Λαμιακά, καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

Χοιρῖναι: Κόγχαι [y]θαλάσσιαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς

Æschinem se contulit ad literas discendas, sed frustra et consilio irrito. Quod non raro evenire solet. TOUP.

[u] αὐτῶν] Harpocratio melius, αὐτό. KUST. αὐτῷ A. B.E. Harpocr. ms. Pal.

[x] Πλάτων] Lib. V. de Republ. p. 456. [450 B.] ubi sic legitur: Τί δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Θρασύμαχος· χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ' οὐ λόγων ἀκουσομένους; Hinc Suidas emendandus et supplendus est. KUST. χρυσοχοήσ—ἀκουσομένους addit Harpocratio.

[y] Τί δαὶ] τί δὲ Harpocr. ms. Pal.

[z] ποτε φήμη] φήμη ποτε A. Harpocr.

[a] Ἀθηναίων] τῶν Ἀθ. E. Harpocr.

[b] ὅπλα] τὰ ὅπλα A. Harpocr.

ΧΡΥΣΩΙ ΚΑΤΑΠ.] Aristoph. Nub. 909. Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις. Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδῳ. Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστιν ἐμοί. KUST.

[c] μοι. Τουτέστι addunt A.B.E. (ἐμοὶ E.)

ΧΟΙΝΙΚΑΙΟΝ] An potius Φοινίκαιον. Vide Stephanum Byzant. v. Φοινίκαιον. KUST. probante Albertio in Obs. Misc. IX. p. 155.

ΧΟΙΝΙΚΕΣ: Οὐ μόνον τὸ μ.] Schol. Aristoph. Plut. 275.

ib. ΧΟΙΝΙΚΕΣ] Hesych. Χοίνικες αἱ βαθεῖαι πέδαι. Lege αἱ παχεῖαι πέδαι. Achill. Tat. p. 319. σχοίνοις παχείαις δεδεμένος. ubi v. Salmas. TOUP.

[d] θεωρητικωτάτων] τῶν θεωρητικωτάτων A.B.E.

[e] τὸ τοῦ χοίνικος] Ego multum vereor ne scripturæ vitium Suidam deceperit, legendumque sit ἢ τὸ τοῦ φοίνικος nimirum γένος: quo quidem pacto plane loci hujus obscuritatem dispelli fatendum est. Res certa est ex Synesii Dion. p. 49. A. unde hæc verba sunt depromta. HEMST. qui, ni fallor, hunc locum Albertio monstravit. Adde Wesseling. Diss. Herodot. p. 37.

[f] οἷος] οἷος A.B.E.

[g] Ἀμοῦς καὶ Ἀντώνιος] An Ἀμοῦς ὁ Αἰγύπτιος? Ita Synesius in fine p. 48. Sed Amus et Antonius aliunde etiam noti. Vid. Socrat. Hist. Eccl. IV. 23. ALBERT.

ΧΟΙΡΑΔΕΣ—θαλάσσῃ] Gl. Herodot. II. 29.

[h] ὄχθη] ὄχθαι A.B. Zonaras. ὄχθαι Cyrill. in not. ad Hesych. Conf. Blomfield. Gl. Æschyl. Pers. 427.

ΧΟΙΡΙΛΗ] Supra v. Χειρίλη.

ΧΟΙΡΙΛΛΟΣ] Alii Χοιρίλος, per unum λ. KUST. Sic A.C. De hoc Chœrilo agit Nækius, libro statim memorando, c. 1.

[i] καθεὶς εἰς ἀγῶνας] Sic locum hunc ex msto A. emendavi. Ante enim male legebatur, καὶ εἰς ἀγῶνας. Significat autem καθεῖναι εἰς ἀγῶνας, in certamen descendere; vel proprie, se demittere in certamen: ut subintelligatur ἑαυτόν. KUST.

[k] πεντήκοντα καὶ ρ'] Omnes mss. ἑξήκοντα καὶ ρ'. Ceterum, ex fabulis Chœrili hujus citatur tantum *Alope* a Pausania in Atticis. KUST. πεντήκοντα E. ξ' B.

[l] τῇ σκηνῇ] Lego τῇ σκευῇ. KUST.

ΧΟΙΡΙΛΟΣ Σάμιος] Chœrili Samii reliquias collegit et docte illustravit Nækius, Lips. 1817. 8°.

[m] Τινὲς [illegible] Ἰασέα] Inter hos est Stephanus Byzantius, v. Ἰασσός: quem vide. KUST.

[n] Ἁλικαρνασσέα] Ἁλικαρνασέα E.C.

[o] ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν] Vid. Clintoni Fast. Hell. ad an. 479.

[p] ἤδη om. C. qui mox om. πάνυ.

[q] παρεδρεύσαντα] παρεδρεύσαντι E.M.

[r] ποιητικῇ] ποιητικὴν C.

[s] τῷ τοτε] τῷ om. E. mox αὐτοῦ C.

[t] Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξ.] Eadem totidem verbis legas apud Hesychium Milesium. Ex opere autem hoc Chœrili versus aliquot citat Josephus lib. I. contra Appionem: ut monuit etiam Vossius in opere de Hist. Gr. apud quem plura de hoc Chœrilo legere licet. KUST.

[u] χρυσοῦν] χρυσοῦ C.

[x] ἀναγινώσκεσθαι] καταγινώσκεσθαι B. Mox τινα om. C.

ΧΟΙΡΙΝΑΙ: Κόγχαι θαλ.] Aristoph. Vesp. 332. Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι. Scholiastes ad eum locum: Χοιρίναις ἐχρῶντο πρὸ τῶν ψήφων οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχαι τινὲς, ὥς φησιν

δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθήνῃσι. Καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοί- A
ρου.

[z]Οὕτω κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Χοιρίων μυστηρικῶν: Ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο. Ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεῷ.

Χοιρογρύλλιος: Ὕστριξ, ἀκανθόχοιρος. Τουτέστιν, ἐχῖνος χερσαῖος.

Χοιρόθλιψ:

[a]Ὦ αὐτὸς τυφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον: [b]Πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. Ἢ, [c]ὁ πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. [d]Ἀριστοφάνης·

Ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδε πρέσβεις [e]ἕλκοντες ὑπήνας
χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

[f]Ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες. C

Χοῖρος: Τὸ ζῶον. Παρὰ Κορινθίοις δὲ, [g]τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. Ἔνθεν καὶ παροιμία·

[gg]Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν.

Ἀντὶ τοῦ, ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ. Πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χυδαῖος: Εὐτελής, παμπληθής.

Χύδην: Κεχυμένως.

Χυλῷ: Τῷ ῥοφήματι. [h]Ἀριστοφάνης·

Μίξω [i]δ' ὑμᾶς φιλίας χυλῷ.

Καὶ χυλὸς [k]πτισάνης, [l]ὁ ἀπὸ τῆς ζείας.

Χῦμα:

Χυμός: Ζήτει ἐν τῷ Ὕδωρ, καὶ ἐν τῷ Φαιὸν, καὶ ἐν τῷ Γλῶττα.

B Χυτή: Ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα: Ὑδρέλαιον. Καὶ [m]χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι, καὶ διαχεῖν. Χύτλα [n]δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγροῦ ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείψασθαι.

[o]Φράσον δέ μοι, εἰς ὅ τι τεῦχος
χεύωμαι ποτὶ χύτλα, καὶ Ῥόδοθεν.

[p]Ὑγρὸν χύτλασαι σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι
γυμναστικῶς.

C Ἀριστοφάνης. Χύτλον γὰρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτλώσαιντο: Ἀλείψαιντο.

Χυτόν: [q]Χῶμα. Καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. [r]Ἡρόδοτος.

Χύτραν ποικίλλειν: Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων [s]καὶ ἀνηνύτων.

Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. Idem in Equit. 1329. Οὐ χοιρινῶν ὄζων. Scholiastes: Ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον πρὸ τῶν ψήφων. εἰσὶ δέ τινες κόγχαι θαλάσσιαι. KUST. D

[y] θαλάσσιαι] θαλάσσιοι A.

[z] Οὕτω κιττ.] Aristoph. Vesp. 348. sed ubi pro κιττῶμαι legitur κιττῶ: uti etiam hic metri gratia scribendum est. KUST.

ΧΟΙΡΙΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΑΚΩΝ] Aristoph. Acharn. 747. Χήσειτε φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. KUST. χοιρείων A. μυστηριακῶν C. E

ΧΟΙΡΟΓΡΥΛΛΙΟΣ] Vid. Schleusner. Lex. V. T. in v.

[a] Ὦ αὐτὸς στυφεδ.] Scribendum est τυφεδανὲ, ut legitur apud Aristoph. Vesp. 1355. unde locus hic sumptus est. Confer etiam Nostrum supra v. Στυφεδανός, et v. Τυφεδανός: ubi idem locus legitur. KUST. τυφεδανὲ A.

ΧΟΙΡΟΚΟΜΕΙΟΝ: Πλ.] Aristoph. Vesp. 840. Χοιροκομεῖον Ἑστίας. Scholiastes: Χοιροκομεῖον. ἀγγεῖόν τι κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον, ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τούτου ὁμοίως λεγομένου, ὅπου ὁ χοῖρος δέεται. Et paulo post: Ἔστι δὲ τὸ καλούμενον ζωγρεῖον κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. KUST. F

[b] Πλεκτὸν—περιδήσαντες Scholiastæ Aristophanis sunt ad Lys. 1058. ex ms. supplendi. Vid. ed. Dindorf. T. XI. p. 513.

[c] ὁ πάτταλος] Scribendum puto, τάλαρος, i. e. qualus. Quomodo enim in paxillo porcellos nutrias? Vel dicendum est, πάτταλος hic accipi pro vase aliquo ex viminibus texto: cujus significationis tamen exemplum requiro. KUST. Quæ ad hunc locum adnotavit vir doctissimus longe ineptissima sunt, et a mente scriptoris alienissima. Ἐν πασσάλῳ δεσμεύεσθαι est palo alligari. Προσπατταλεύειν vocant Græci. Quod aut vidit, aut vidisse se putabat, Lambertus Bosius. Schol. ad Aristoph. Ran. 631. Ἐν κλίμακι δήσας: Τὸ ἐν πρὸς τὸ δήσας. ἘΝΔΗΣΑΣ κλίμακι. Ἀντὶ τοῦ, ΕΙΣ ΚΛΙΜΑΚΑ ΔΗΣΑΣ. Quod in primis notandum. Confer etiam Aristoph. Thesmoph. 937. Recte autem Suidas, Χοιροκομεῖον, ὁ πάτταλος. Schol. ad Aristoph. Vesp. 840. Χοιροκομεῖον. Ἐν τῇ Λυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον ἢ ΠΑΣΣΑΛΟΝ ἐμφαίνει. Respexit autem uterque, tum Suidas tum Scholiastes, ad Aristoph. Lysist. 1075. ubi dicit comicus legatos Spartanorum Athenas advenisse, χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντας. Ubi recte Scholiastes: Λέγει ΠΑΤΤΑΛΟΝ, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους τρέφουσι. Ἐπεὶ οὖν ἘΝΤΕΤΑΜΕΝΟΙ ἧκον, εἴκασεν αὐτοὺς ΠΑΤΤΑΛΟΙΣ. Ubi signanda vox ἐντεταμένοι. Adde quod χοῖρος et πάτταλος verba prætextata sunt. Hinc joci fundus. TOUP. G H

[d] Ἀριστοφάνης] In Lysistr. 1075.

[e] ἕλκοντες ὑπήνας χωροῦσιν] χωροῦσιν ἕλκοντες ὑπήνας A.C.E.

[f] Ἐπεὶ ἦλθον—ἑταῖραι] Pro his habet C. Χοιροπωλήσειν: Ἀντὶ τοῦ ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ, πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι. Χοῖρος γὰρ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθα καὶ παροιμία, Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν.

[g] τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον] Aristoph. Acharn. 781. Νῦν γε χοῖρος φαίνεται. Scholiastes: Νῦν σαφῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται. KUST.

[gg] Grotius præf. ad Paul. Ep. I. ad Corinth. v. Ἀκροκορινθία. HEMST.

ΧΥΔΑΙΟΣ] Exod. I. 7. χυδαῖοι ἐγένοντο καὶ κατίσχυσαν. ERNEST.

[h] Ἀριστοφάνης] In Pac. 997.

[i] δ' ὑμᾶς] δ' om. A.E.M.

[k] ΠΤΙΣΣΑΝΗΣ] πτισάνης A.C.E. Vid. supra v. Πτισάνη.

[l] ὁ ἀπὸ] ἡ ἀπὸ A. ἢ ἀπὸ C. Delevi statim ΧΥΛΑΡΙΟΝ, τὸ θλαρίδιες, ὁ λεπτυνόμενος σῖτος, cum A.B.C.E.

ΧΥΜΟΣ] Deest art. C.

ΧΥΤΗ] Il. ζ. 464.

ΧΥΤΛΑ] Vid. Schol. Apollon. Rhod. I. 1075. Od. ζ. 80. Χύτλον τὸ ὑδρέλαιον Schol. Aristoph.

[m] ΧΥΤΛΑΖΕΙΝ, τὸ μιγνύναι καὶ διαχ.] Ex Schol. Aristoph. Vesp. 1208.

[n] δὲ λέγεται] δὲ om. A.C.

[o] Φράσον δέ μοι] Hæc tanquam ex epigrammate citat H. Steph. Thesaur. L. G. T. IV. p. 505. D. qui χεύωμαι pro χεύομαι.

[p] ὄπιθεν ὑγρὸν χύτλ.] Aristoph. Vesp. l. c. Τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι. Hinc patet, τὸ ὄπιθεν hic apud Suidam supervacaneum esse. KUST.

ib. ὄπιθεν] καὶ ὄπιθεν A.C. καὶ ὄπισθεν B.E. Non dubitavi hæc superioribus adnectere.

ΧΥΤΛΩΣΑΙΝΤΟ] Od. ζ. 80.

[q] Χῶμα] Sic recte optimus ms. A. At priores edit. [et B.E.] male, χρῶμα. KUST.

[r] Ἡρόδοτος] Gl. ad VII. 37.

[s] καὶ ἀνηνύτων om. C.

A Χύτραν τρέφειν: Ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐτίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

Χύτραζον: Ὕγραινον.

Χύτραις ἱδρυτέον: [t]Ἀριστοφάνης·

> Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;

Τουτέστι, τὴν εἰρήνην. Ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς [u]καθιδρύειν ἢ ἀγάλματα θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης [x]Δαναΐσι·

B

> Μαρτύρομαι δὲ [y]Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας,
> μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος [z]ἱδρύσθη ποτέ.

[a]Ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. Ἑρμᾶς δὲ ἱδρύοντες πρὸ τῶν θυρῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, [b]χύτραις [c]ἀθάρας [d]ἱδρύεσθαι. Μεμφόμενοι δὲ ὡς [e]πολυτίμητον οὖσαν, ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο.

C

> [f]Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,
> εἰρήνην εἵλαντο, καὶ ἱδρύσανθ' ἱερείῳ.

Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ [g]χύτραισιν ἱδρυμένου.

Χύτραις λημᾶν, καὶ [h]κολοκύνταις: Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Χυτρέα: Τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. Καὶ [i]Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ· Χυτρεύς: Κεραμεύς. Ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

D

Χυτρεοῦν: Ὀστράκινον, [k]εὐτελῆ, χύτρας ἄξιον. [l]Ἀριστοφάνης·

> [m]Οἴ μοι δείλαιος,
> [n]ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.

Χυτρεῖον: Ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα: Παιδιά. Καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες [o]παίζουσιν αὐτὸν, ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' [p]αὐτοῦ κάθηται. Χυτρίνδα οὖν, ὡς βασιλίνδα, καὶ ἄλλα εἴδη. Πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον: [q]Χῶμα. Καὶ [r]φιλήματος εἶδος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [s]Χύτρον τι, ταύτην τε κρεαγρίδα.

Χυτρόποτς:

> [t]Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς [v]τοὺς ἑταίρους, ἑώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχρήστους ἀεὶ καὶ ἀκαύστους, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὤνην [u]ἐγκειμένους· ἐπεποίητο δὲ μέγιστον ἀπείρῳ διαίτῃ [x]κεχρῆσθαι πολλὸν χρόνον.

Χύτροι: Ἑορτὴ Ἀθήνησιν· ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες· [y]ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. [z]Θεόπομπος φησὶ, τοὺς διασωθέντας ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψεῖν [a]χύτραν πανσπερμίας, (ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτὴν,) καὶ θύειν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας [b]οὐδένα γεύσασθαι. Τοῦτο δὲ [c]ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι: Πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ, οὕτω καλουμένη. Ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἑορτὴ Χύτροι. Ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα· ὡς [d]Φιλόχορος.

ΧΥΤΡΑΝ ΤΡΕΦΕΙΝ] Conformatum ex his Aristoph. Av. 356. Ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτρῶν. Τί δὲ χύτρα νώ γ' ὠφελήσει; Γλαῦξ μὲν οὐ πρόσεισιν νῷν. *Ollam* ergo *alere* est deterrere quempiam. SCHOTT.

E

ΧΥΤΡΑΖΟΝ] Corrupte pro χύτλαζον. KUST.

[t] Ἀριστοφάνης] Pac. 922. Vide ibi Scholiastam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Huc spectat Aristoph. Plut. 1198. Τὰς χύτρας, αἷς τὸν θεὸν Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε. Scholiastes: Ἔθος γὰρ ἦν ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων ὀσπρίων ἑψημένων χύτρας περιφέρεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν. καὶ τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς θεοῖς ἀπονέμοντες. Confer etiam Nostrum supra v. Καινῶν. KUST.

F

[u] ἐγκαθιδρύειν] καθιδρύειν A.B.C.E.

[x] Δαναΐσι] Scribe Δαναΐσι. KUST. Sic A.B.C.

[y] Ζηνὸς] Δαὸς C.

[z] ἱδρύσθη] Lege ἱδρύνθη. KUST. ἱδρύθη Schol. Aristoph.

[a] Ἔστι δ' ὅτε] ποτε δ' ἔστιν C. ποτε δὲ καὶ Schol.

[b] χύτραις] χύτρας B.E.

[c] ἀθάρας ἱδρύεσθαι] ἀθαρὰς ἱδρύεσθαι C.

G

[d] ἱδρύεσθαι] Scribe ἱδρύεσθαι, ut legitur apud enarratorem comici, loco laudato. KUST.

[e] πολυτίμητον] πολύτιμον C.

[f] Ὡς οἱ μὲν νεφ.] Duos hos versus hexametros citat etiam vetus interpres Aristophanis, loco ante laudato. KUST.

[g] χύτραις] χύτραισιν A.C.E.

[h] ΚΟΛΟΚΥΝΤΑΙΣ] Aristoph. Nub. 326. Schol. ad eum locum alterum proverbium χύτραις λημᾶν ex Luciano illustrat.

H

[i] Πλάτων] Lib. IV. de Republ. p. 445. KUST.

ib. Καὶ Πλάτων A.C. qui omittunt καὶ ante κεραμεύς. Seqq. verba sunt Scholiastæ Platonis p. 158.

[k] εὐτελὲς] εὐτελῆ A.E.

[l] Ἀριστοφάνης] Nub. 1476.

[m] Ὤ μοι] οἴ μοι A.C.

[n] ὅτε] χρυσὸς ὅτε C. Mox ἐνόμιζον suprasc. ἡγησάμην C.

ΧΥΤΡΙΝΔΑ] De hoc lusu vide etiam Pollucem, Hesychium, et alios grammaticos. Ceterum, loci hujus sententia est abrupta; quæ, ut rectius procedat, sic scribendum est: Χυτρίνδα. παιδιὰ τοιαύτη. καθέζεταί τις ἐν μέσῳ· οἱ δὲ ἄλλοι κύκλῳ, &c. KUST.

[o] παίζουσιν] παίζουσιν A.C.E.M. Mox ἂν om. A.C.

[p] αὐτοῦ] αὐτῶν C. Mox οὖν om. A.C. et εἴδη infra om. C.

[q] Χῶμα] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem χύτρον, sed χυτόν: de qua vide paulo ante. KUST.

[r] φιλήματος εἶδος] Χύτρος, vel potius χύτρα, apud Græcos dicebatur illud osculi genus, quo quis alterum apprehensis auribus osculabatur: ut docet Pollux. Vide omnino Guliel. Cant. Nov. Lect. lib. VI. c. 25. qui hac de re plura notavit. KUST.

[s] Χύτρον τι, ταύτην τὴν] Anthol. Pal. VI. 306. Χύτρον τοι, ταύτην τε. C. habet τοιαύτην, et A. τε pro τήν.

ΧΥΤΡΟΠΟΥΣ] Statim delevi ὁ πλατύπους cum A.B.C.E.

[t] Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλ.] Ex vita Isidori a Damascio conscripta. KUST.

[v] τοὺς ἑταίρους] τοὺς om. C.

[u] ἐγκειμένους] Lege ἐκκειμένους, *ollas ut venum expositas*. VALCK.

[x] χρῆσθαι] κεχρῆσθαι A.B.C.

ΧΥΤΡΟΙ: Ἑορτὴ Ἀθ.] Vide Meursium in Græc. Fer. v. Ἀνθεστήρια, et Petitum de Leg. Att. p. 43. KUST.

ib. ΧΥΤΡΟΙ] Schol. Aristoph. Acharn. 1075. HEMST.

[y] ἐν ᾗ] ἐν ᾧ A.C.

[z] Θεόπομπος δὲ] δὲ om. A.C.

[a] χύτραν] χύτρα A.C.E. ἑψῆσαι χύτρας Schol.

[b] οὐδένα γεύσασθαι] οὐδένα γεύσασθαι A.C. Schol.

[c] ποιῆσαι] ποιῆσαι A. Schol. ποιῆσαι C.

ΧΥΤΡΟΙ] Ex Harpocratione.

[d] Φιλόχορος] Vide ejus fragmenta ed. Lenzii et Siebelis p. 86.

Ψ Α.

[Ψάγδας: Εἶδός τι μύρου.]

Ψαθάλλειν: Τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαθαρόν: Ἁπαλόν. Οὕτως Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης [e]Περὶ ζώων.

B Ψαθυριανοί: Αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη· διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως [f]τῷ λόγῳ τῷδε συνίστατο. Καὶ ζήτει ἐν τῷ [g]Ἀρειανοί.

Ψαθυρόν: Ξηρόν.

[h]Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καύσεις ἐψαθυρώθη.

Ψακάζει: Ῥαίνει. [i]Ἀριστοφάνης·

Ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν.

Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ σμικρότατον ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται.

C Ἢ, μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

Ψάκελον: Μέγα.

Ψακροπόδης: Ὄνομα ἐπίθετον.

Ψαλάσσετε: Ψηλαφᾶτε. [k]Ἀριστοφάνης·

Ἥνπερ ἱερεῖον τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

Τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων, εἰ λιπαρὰ [l]εἴη. Καὶ Ἀψάλακτος: [m]Ἀριστοφάνης·

D
Πρῶτος
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Λακωνικὸν πνέων.

Ψάλλειν:

Ψαλίδα: Ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα φαμέν. [n]Νόμων ιβ'·

A Θήκην δὲ ὑπὸ [o]γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων [p]πωλοτίμων.

Ψαλίοις: Χαλινοῖς. [q]Ἀριστοφάνης·

[r]Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.

Ψαλλομένης: Τιλλομένης. Κυρίως δέ ἐστι [s]ψάλλειν, τὸ [t]τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι· καὶ [u]ἐν Ἐπιγράμμασι·

B
[x]Μιλτοφυῆ τε
σχοῖνον ἐπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Ψαλλόμενος: Ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. Καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας [y]ἀκροώμενος.

[z]Ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

[a]Ἀντὶ τοῦ, προσεγγίζων.

Ψάλλω: Δοτικῇ. Αἰτιατικῇ δέ·

Τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

C Ψαλτήριον: Ὄργανον μουσικόν, ὅπερ καὶ [b]παῦλα καλεῖται.

Ψάλτης [c]καὶ ψαλτής: [d]Τὰ εἰς της λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα [e]τοῦ σ' κατὰ τὴν γενικήν, βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη μετοχικά· οἷον, ὑφάντης, ἀγύρτης, [f]Εὐφράτης· τὸ δὲ ἑκοντὴς, καὶ ἐθελοντὴς, μετοχικά.

D Παρὰ δὲ Ἀττικοῖς [g]ὀξύνονται καθαρτὴς, ἀμυντὴς, [h]ἐπὶ τοῦ βυθοῦ, φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς, πραϋντής.

Ψάλτιγξ: Κιθάρα.

Ψάμαθος: Παραθαλάσσιος ἄμμος. Ἄμαθος γὰρ, ἡ μεσόγειος.

ΨΑΓΔΑΣ] Deest gl. A.B.V.E. Vid. notata ad Hesych.

ΨΑΘΑΛΛΕΙΝ] Phrynichus Bekkeri p. 9, 6. Ἀναψαθάλλειν τὸ πέος: ἀνατρίβειν καὶ ἀνακινεῖν καὶ ψηλαφᾶν οἷον πρὸς τὸ σληκιάζειν. Ἕρμιππος ἄνευ προθέσεως λέγει ψαθάλλειν ἀντὶ τοῦ κνᾶν. Σὺ δὲ τὴν κεφαλήν ψάθαλλέ μου. ἀντὶ τοῦ ψηλάφα. Καὶ Πλάτων ἐν Κλειτοφῶντι· ἐψάθαλλε λαῖος ὤν.

[e] ἐν τῷ περὶ] ἐν τῷ om. A.C.

ΨΑΘΥΡΙΑΝΟΙ: Αἵρεσις] Hic locus totidem fere verbis legitur apud Socratem Histor. Eccles. lib. V. c. 23. unde desumpsit Suidas. TOUP.

[f] τῷδε λόγῳ] τῷ λόγῳ τῷδε A.C. τῷδε τῷ λ. E.

[g] ἈΡΕΙΑΝΟΙ] Ἀρειανὸς A.C.

[h] Καὶ τὰ ὀστᾶ μου] Hæc sunt verba Psalmographi CII. 3. TOUP. ὡς καύσις A.C.

ΨΑΚΑΖΕΙ] Sic ms. A. At priores editt. ψαικάζει, per αι in syllaba prima: cui lectioni vel literarum series refragatur. KUST.

[i] Ἀριστοφάνης] Pac. 120. Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ᾖ πάνυ πάμπαν. KUST.

ΨΑΚΡΟΠΙΔΗΣ] Male pro ψαικροπόδης. Etymologus: Ψαικροπόδης. ἐπίθετον τοῦ Ἀρίονος ἵππου. εἴρηται δὲ διὰ τὴν ταχύτητα. παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. Vide etiam Hesychium v. Ψαικρόποδα. KUST. Ψαικροπόδης A. C.

[k] Ἀριστοφάνης] Lysistr. 84.

[l] εἴη] ἐστι A. Verbo caret Schol. Aristoph.

[m] Ἀριστοφάνης] In eadem fabula, 275. Sed hoc exemplum pertinet ad vocem Ἀψάλακτος. KUST. Inserui ἀψάλακτος cum A.C.

H [n] Νόμων ιβ'.] Fragmentum hoc Platonis citat etiam Pollux lib. X. c. 5. sub finem. Notandum autem est, apud Platonem pro ψαλίδα, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie legi ἀψῖδα. Sed cum et Pollux loco laudato ψαλίδα agnoscat; non dubito quin vox illa Platoni restituenda sit. KUST. Ψαλίδα nunc in Platone legitur, plurium mstorum consensu.

ib. Plato Legg. p. 947. Schol. ad eum locum p. 243. Ψαλίδα: Ἀψῖδα, ἤτοι καμάραν ὡς νῦν, ἢ ταχείαν κίνησιν, ἢ ὑδρορρόην, ἢ ἄμμωνα. Conf. Wesseling. ad Diodor. Sic. II. 9.

E Schneider. ad Vitruv. VI. 8, 4. Mox φαμὲν om. C.

[o] γῆς] γῆν A.C.E.

[p] πωλοτίμων] Vide ad Pollue. IX. 49. ubi ex Platone προτίμων legimus. Nam προτ. est ἐκλεκτῶν. TOUP.

ΨΑΛΑΙΟΙΣ] Alii rectius ψαλίοις, per unum λ. KUST. Sic A.C.

[q] Ἀριστοφάνης] Pac. 154.

[r] Χρυσοχάλινον πάταγον] πάταγον χρυσοχάλινον A.C.E.M.

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ] Ψαλλομένης: τιλλομένης A.C. qui ἐστι addunt post κυρίως δέ.

F [s] ΨΑΛΛΕΙΝ τῷ ἄκρῳ] Utitur hoc loco Th. Marcilius ad Suetonii Titum c. 3. p. 47.

[t] τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων] τὸ ἄκρον τοῖς δακτύλοις C. τ. ἄ. τοῖς δακτύλοις A.B.

[u] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 103. καὶ addidi ex A.

[x] Μιλτοφυῆ] μιλτοφορῆ A.B. μιλτοφερεῖ E. Ver. seq. σφαλλομένην A.

[y] ἀκροώμενος om. A.C.

G [z] Ὁ δὲ Φραάτης] Ex Dione Cass. [XLIX. 27.] p. 589. notante Reimaro. Sueton. in Tito *cantare* est *psallere*, ubi male Ernestus. TOUP.

[a] Ἀντὶ τοῦ usque ad finem gl. seq. om. E.

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ] Deest gl. C.

[b] παῦλα] Lege πάβλα. KUST.

[c] καὶ ΨΑΛΤΗΣ om. C.

[d] Τὰ εἰς της] Eadem fere habet Etymol. M. p. 435. ult.

[e] τοῦ σ' om. C. qui mox βαρύνονται, et infra μετοχικόν.

[f] Εὐφράτης] Εὐφράτης Etymol.

[g] ὀξύνονται] ὀξύνεται A.

[h] ἐπὶ τοῦ βυθοῦ] Portus, *in profundo*. At scribendum esse, ἐπὶ τοῦ βυθοῦ, manifestum est. KUST. Sic Etymol. M.

ΨΑΜΜΑΘΟΣ] Alii rectius, ψάμαθος, per unum μ. KUST. Sic A.B.E. Mox μεσόγεια M.

Ὅτι [i]ἌΜΑΘΟΣ, ἡ τῆς πεδιάδος κόνις· ΨΆΜΑΘΟΣ A δὲ, ἡ τῆς θαλάσσης.

ΨΑΜΜΉΤΙΧΟΣ: Ὅτι Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων, Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. Αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπιπλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν.

ΨΑΜΊΣ: Τὸ ἄρμενον, καὶ καμάρα, καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται, καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

ΨΑΜΊΤΗ: Νησύδριον. Καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτης. B ΨΆΜΙΤΟΝ δὲ ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα. Καὶ ζήτει ὁμοίως.

ΨΑΜΜΑΚΟΣΙΟΓΆΡΓΑΡΑ: Ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. Σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. Ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι·

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης.

Καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν, εἰπών·

Ἀριθμοῦ θεατὰς [ii]ψαμμακοσίους. C

Δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ ΚΌΣΙΑ· ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν [k]μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν μέχρι τῶν χιλίων ὃς πλήθους ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. Οἷον, διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ δὲ ΓΆΡΓΑΡΑ, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλήθους λαμβάνεται, διὰ τὴν συγγένειαν [l]τοῦ γ' τὴν πρὸς τὸ κ'· εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. Τὸ δὲ [m]ΚΆΡΚΑΙΡΕ παρὰ τῷ ποιητῇ, D

Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι·

[[n]τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει· οἷον, γάργαιρε.] Μέμνηται καὶ Κρατῖνος·

[p]Ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα [o]γαργαίρει πόλις.

Οἷον, πλήθει.

ἌΛΛΩΣ. Οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. Τὸ γὰρ [q]ΨΑΜΜΑΚΌΣΙΑ καθ' ἑαυτὸ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. Παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν [r]Χρυσῷ γένει οὕτως·

Ἀριθμοῦ θεατὰς ψαμμακοσίους.

Ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. [s]Καὶ τὰ ΓΆΡΓΑΡΑ δὲ ἐπὶ πλήθους ἐτίθετο. Ὡς [t]ἐν Λήμναις·

Ἀνδρῶν ἑκαστῶν πᾶσα γάργαιρ' ἑστία.

Καὶ παρὰ [u]Ἀριστομένει [x]ἐν Βοηθοῖς·

[y]Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα.

Καὶ παρὰ Σώφρονι·

Ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε.

Καὶ ἐν [z]τῇ τραγῳδίᾳ·

Χρημάτων τε γάργαρα.

[a]Θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ [b]παρὰ τῷ ποιητῇ,

Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι·

τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν. Οἷον γάργαιρε. Καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως [c]ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν.

ΨΑΜΜΊΑΙΧΟΣ: Ὄνομα κύριον.

ΨΆΜΜΟΣ: Ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

ΨΆΝ: [[d]Ὁμαλίζειν. Λεπτύνειν.]

[e]Περιοίσειν, τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ'.

ΨΑΝΘΟΜΦΆΝΙΧΟΣ: Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσὴφ ὑπὸ Φαραώ. Τουτέστι, κρυπτῶν εὑρετής.

---

[i] ΨΑΜΜΑΘΟΣ, ἡ τῆς π.] Scribe ὅτι ἡ ἄμαθος, ἡ τῆς πεδιάδος, &c. ut legitur supra, v. Ἄμαθος. KUST. ἄμαθος A.B.E. Seqq. om. C.

ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ, ὁ βασιλ.] Ex Herodoti lib. II. c. 157.

ΨΑΜΙΣ] Male, pro ψαλίς. Vide Hesych. v. Ψαλίς: et Nostrum supra, v. Ψαλίδα. KUST. Post Ψαλίδα legitur in C. Vid. Schol. Plat. citatum ad eum locum.

ΨΑΜΙΤΗ] Rectius Ψαμμίτη, per duplex μ: ut legitur supra v. Ἑκάτης νησίδιον. KUST. Deest C.

ΨΑΜΜΑΚΟΣΙΟΓΑΡΓΑΡΑ: Ἀπὸ λέξ.] Hæc, et quæ sequuntur usque ad finem articuli, leguntur etiam apud veterem interpretem comici ad Acharn. 3. Ceterum, huc egregie faciunt ea, quæ habet Macrobius Saturnal. F lib. V. c. 20. *Aristophanes autem comicus composito nomine ex arena et Gargaris, innumerabilem, ut ejus lepos est, numerum conatur exprimere. In fabula enim Acharnensium ait:* Ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάργαρα. *Ψαμμακόσια autem seorsum pro multis Varro sæpe in Menippeis suis posuit. Sed Aristophanes adjecit gargara, ad significationem numerositatis innumeræ.* KUST. ἀπὸ δύο λέξεων Schol.

ib. ΨΑΜΜΑΚΟΣΙΟΓΑΡΓΑΡΑ] Ψαμμακοσιογάργαρα C.E.M. G Mox γὰρ et τοῦ et ὁ γὰρ—εἰδέναι om. C.

[ii] ψαμμακοσίους] ψαμμακοσίους A.

[k] μετὰ τὸν δέκα ἀρ.] Imo μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμόν. KUST. τοῦ μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμοῦ Schol.

[l] τοῦ γ' om. Schol.

[m] ΚΑΡΚΑΙΡΕ—ποιητῇ addunt A.C.E.

[n] τὴν πολλὴν—γάργαιρε om. A.C. Schol. Vide infra p. 3948 C. μέμνηται—οἷον γάργαιρε om. B.E.

[o] γαργαίρει] καρκαίρει C.

[p] Ἀρίστων ἀνδρῶν π.] Metri gratia scribendum, Ἀνδρῶν H ἀρίστων πᾶσα, &c. KUST.

[q] ΨΑΜΜΟΚΟΣΙΑ] ψαμμακόσια A. et infra ψαμμακοσίους.

[r] Χρυσῷ γένει] Χρυσογένει A.

[s] Καὶ τὰ ΓΑΡΓΑΡΑ δὲ ἐπὶ πλ.] Macrobius loco laudato: *Gargara tanta frugum copia erant, ut, qui magnum cujusque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immensa Gargara nominaret. Testis Alcæus, qui in Cœlo tragœdia sic ait:* Ὁρῶ δ' ἄνωθεν γάργαρ' ἀνθρώπων κύκλῳ. *Gargara, ut videtis, manifeste posuit pro multitu-* E *dine. Nec aliter Aristomenes* ἐν Μύθοις· Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα. KUST.

[t] ἐν Λήμναις] Scholiastes Aristophanis, ἐν Λίμναις. Sed neutra lectio sana est. Scribendum enim, ἐν Λημνίαις: quæ erat fabula Aristophanis, cujus et Athenæus aliquoties mentionem facit. KUST. Recte vir doctissimus. Sed et scribendum, πᾶσ' ἐγάργαιρ' ἑστία. Neque enim aliter loqui solet Aristophanes. TOUP. Λήμναις A.

[u] Ἀριστομένει] Ἀριστογένει C.

[x] ἐν Βοηθοῖς] Macrobius loco citato, ἐν Μύθοις. Sed lectio Suidæ recte se habet; utpote quæ confirmatur non solum auctoritate Scholiastæ Aristophanis, loco indicato: sed etiam Prisciani, qui lib. XVIII. p. 1202. Aristomenem ἐν Βοηθοῖς citat. KUST.

[y] Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργ.] Versus hic ex Macrobio sic supplendus et scribendus est: Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἀνδρῶν γάργαρα. KUST.

[z] τῇ τραγῳδίᾳ] τῇ τραγῳδ C.

[a] Θέλουσι] τὸ γὰρ κάρκαιρε γαῖα πόδεσσιν τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει C.

[b] παρὰ τῷ ποιητῇ] Il. υ'. 157. KUST.

[c] ὀνομάζεσθαι] ὀνομάζουσι C.

ΨΑΜΜΟΣ] Vide paulo ante, v. Ψάμαθος. KUST.

[d] Ὁμαλίζειν, λεπτύνειν om. A.B.C.E.

[e] Περιοίσειν, τὸ π.] Hæc nihil faciunt ad vocem ψᾶν, et male in locum hunc infulta sunt. KUST. Vid. supra v. Περιοίσειν.

ΨΑΝΘΟΜΦΑΝΙΧΟΣ] Ψονθομφανὴχ legitur apud τοὺς LXX. KUST. Ex Genes. XLI. 45. ubi οἱ ό scripsere Ψονθομφανήχ. Theodoretus aliter Ψομθομφάνηχ, qui et explicat τῶν ἀπορρήτων ἑρμηνευτήν. Explicatio quam Suidas exhibet est Josephi Ant. Jud. II. 6. Alii aliter interpretati sunt. Vid. Catena Theotoc. in Octat. ad locum Geneseos p. 462. ERNEST. Vid. Hodius de LXX int. p. 114. Ψανθομφάνηχος A. Ψανθομφάνηχος E.

ΨΑ͂ΡΕΣ ΚΑῚ ΚΟΛΟΙΟΊ: Εἴδη [f]ὀρνέων.

ΨΑΡΌΝ: Εἶδος χρωμάτων. [g]ΨΑΡῸΣ γὰρ ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. Ἢ ὁ ταχύς· ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. Ἔνθεν καὶ ΑἸΘΗΡΌΣ.

ΨΑΤΆΛΛΕΙΝ ΚΑῚ [gg]ΨΑΘΆΛΛΕΙΝ: Τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

ΨΑΎΕΙ: [h]Γενικῇ. Ἅπτεται.

[i]Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ ψαυέτω μηδαμῶς.

Αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ κυνί.

ΨΑΦΑΡΗ͂Ι:

[k]Καὶ νάρδῳ [l]ψαφαρῇ, [m]κεγχρίτισιν ἰσχάσιν ἀμφί.

Καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

Ἔστασαν, [n]οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ.

ΨΑΦΑΡΌΝ: Ἀσθενὲς, ἐλαφρὸν, κακὸν, εὔθραυστον. [o]Ἀππιανός·

ὍΤΙ Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων, διαβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη, [p]διέβη καὶ εἰς τὴν Κελτικὴν, τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ ἐνόδευε
C
τὴν χώραν. Ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ [q]Ἄλπεια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς, ἐπέβαινε κἀκείνοις ὑπὸ τόλμης, κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων [r]τε καὶ κατακαίων, [s]τὴν δὲ τέφραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν [t]πέτραν ἐκ τοῦδε [u]ψαφαρὰν γινομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων, καὶ ὁδοποιῶν.

ΨΑΙ͂ΚΑΛΟΝ: Τὸ ἀρνίον.

ΨΑΊΡΕΙΝ: Τὸ ταχύνειν. Ἔνθεν καὶ ΑἸΘΗΡΌΣ.

ΨΑΙΣΤΆ: Ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ
D
ἐπεθυμίων τοῖς θεοῖς. ΨΑΙΣΤᾺ δὲ καλεῖται, ἀπὸ τῆς τοῦ [x]μύλωνος περιψήσεως. Ἢ πέμμα. Ἢ εἶδος πλακοῦντος. Καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

[y]Σοὶ τάδε πέμπω
ψαιστία, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης.

A Καὶ αὖθις [z]ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ ψαιστῶν [a]ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

Καὶ ΨΑΙΣΤΩ͂Ν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα ὑπὸ μύλης [b]κατεψηπτισμένα. Καὶ αὖθις·

[c]Ψαιστά τε πίονα, καὶ εὐθήσαυρον ἐλαίαν.

Τὸ δὲ ΠΙΉΕΝΤΑ, λιπαρά.

ΨΑΊΣΤΟΡΑ:

[d]Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψαίστορ' ἀπὸ Κνιδίων.

B ΨΈΓΩ: Αἰτιατικῇ.

ΨΕΔΝΉ: Ἀραιά. Καὶ ΨΕΔΝΌΣ, ἀραιόθριξ, μαδαρός.

ΨΕΚΆΣ: Δρόσος. [e]Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς. Ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. Οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. Οὕτω δὲ ἐκλήθη, [f]διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. Ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς οὕτω καλούμενος. Ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος
C
ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι [g]μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν [h]χορὸν, καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. Περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν [i]Ἀριστοφάνης·

[k]Ὃν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
δεόμενον· ἡ δ' [l]ὠπτημένη
σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη
[m]ὀκέλλοι· κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
ἁρπάσας [n]φύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

ΨΕΚΤΈΟΣ:

---

[f] ὀρνέων] ὀρνίθων C.

ΨΑΡΟΝ: Εἶδος χρωμάτων] Ælian. N. A. XII. 28. Ἡ γε μὴν κίχλη χειμῶνός ἐστι ψαροτέρα ἰδεῖν.

[g] ΨΑΡΟΣ] Zacharias I. 8. ἵπποι ψαροί. TOUP. Vid. Schleusner. Lex. V. T.

ΨΑΤΤΑΛΛΕΙΝ] Supra suo loco, ψαθάλλειν. KUST. ψατάλλειν C.

[gg] ΨΑΤΑΛΛΕΙΝ] ψαθάλλειν A.B.C.E.M.

[h] Γενικῇ] γενικῇ supra scripto δοτικῇ E.

[i] Ὡς ἐμψύχῳ] Insolens prorsus est, ut verbum ψαύω jungatur dativo, quod genitivum adsciscere solet, ut
F
ipse Suidas hoc loco monet. Quare constructio hæc mihi suspecta est. KUST. Exempla om. C.

ΨΑΦΑΡΗΙ] Portus hoc Ionice dictum putat pro ψαφαρᾷ. Sed antiquissimus ms. A. habet, ψαφαρεῖ, a ψαφαρός: quod magis placet. KUST.

[k] Καὶ νάρδῳ] Anthol. Pal. VI. 231. καὶ νάρδος ψαφαρή.

[l] ψαφαρῇ] Et hic ms. A. habet ψαφαρεῖ. KUST.

[m] Κεγχρήτισι] Ms. A. rectius, κεγχρίτισι, per ι in syllaba secunda. Et sic ipse Suidas supra, v. Κεγχρίτισι.
G
KUST.

[n] οὐδὲ κέρας—ἐμίαντο] Leg. οὐδὲ κομαὶ ψαφαρῇ μεμίαντο κονίῃ. VALCK. μίαντο M.C.

[o] Ἀππιανός] De bellis Annibal. p. 546. KUST.

[p] διέβη καὶ om. C. καὶ om. A. Mox ὁδεύσας C.

[q] Ἄλπεια] Ἄλπεια A.B.E. Mox κἀκείνης C.

[r] τε καὶ] τε om. A. Deinde τέφραν C. pro φλόγα.

[s] τὴν δὲ φλόγα σβεν.] Appianus sic: τὴν δὲ τέφραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν ἐκ τοῦδε ψαφαρὰν γιγνομένην, &c. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.
H

[t] τοῦ δὲ] τὴν δὲ E. Recepi πέτραν ἐκ τοῦδε ex Appiano pro τέφραν τοῦδε.

[u] Ψαθαρὰν] Scripsisse Suidam, ψαφαρὰν, vel ex capite articuli apparet. Alioqui enim exemplum hoc nihil faciet ad vocem ψαφαρόν. Huc accedit, quod et Appianus habeat ψαφαράν. KUST. Sic A.

E
ΨΑΙΚΑΛΟΝ] Vel Ψάκαλον. Vid. H. Steph. T. L. G. IV. p. 701 B.C. Adde Heins. ad Hesych.

ΨΑΙΡΕΙΝ] Vid. Valckenær. ad Eurip. Phœn. 1399. p. 471.

ΨΑΙΣΤΑ] Vid. Ruhnken. ad Tim. p. 277.

[x] μύλου] μύλωνος A.C.

[y] Σοὶ τάδε] Anthol. Pal. V. 17.

[z] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VI. 190.

[a] ὀλίγων] ὀλίγω A.B.C.E. ψαιστὸν ὀλίγον M.

[b] κατεψηπτισμένα] Henr. Steph. in Thes. Gr. Ling. T.
F
IV. p. 690. legit, κατεψηγμένα; quod probo. KUST. κατεψηπτισμένα vox corrupta est. Noster supra v. Οὐλοθυτεῖν. Ἄλφιτα ὑπὸ μύλης κατεψηπτισμένα. Nec hoc recte. Henricus Stephanus legebat κατεψηγμένα. Quod et probat Kusterus. Sed vera lectio sine controversia est: ὑπὸ μύλης ΚΑΤΕΨΗΜΕΝΑ. Suidas: Ψῶ: Ὁμαλίζω, λεπτύνω. Hinc Ψῆσις et Περίψησις. Noster modo supra: Ψαιστὰ δὲ καλεῖται ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου ΠΕΡΙΨΗΣΕΩΣ. Quæ vox rarissima, et lexicographis notanda.
G
TOUP.

[c] Ψαιστά τε π.] Anthol. Pal. VI. 300.

[d] Σπόγγον ἔχειν καλ.] Anthol. Pal. VI. 295.

ΨΕΔΝΗ] Il. β'. 219. Tum ψεδνὸς A. pro ψαδνὸς cum Schol. Luciani Dial. Mort. XXV. 1.

[e] Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλ.] Ex Schol. Aristoph. Acharn. 1149. Confer etiam Nostrum supra v. Ἀντίμαχος, ubi eadem leguntur. KUST.

[f] διότι προσέρραινε] διόπερ ἔρραινε C.

[g] μὴ δεῖν] ὅτι μὴ δεῖ A.B.C.
H

[h] χορὸν] χρόνον C.

[i] Ἀριστοφάνης] ὁ Ἀριστοφάνης A. Caret verbo C.

[k] Ὃν ἔτ' ἐπίδ. τευθ.] Supra v. Τευθίς. KUST.

[l] ὠπτημένη] ὀπτωμένη C.

[m] ὀκέλλοι] ὀκέλλει E. ὀκέλλει C.

[n] φύγοι] Aristophanes, φεύγοι. KUST.

[o]Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, [p]χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. Ψευστὴς γὰρ ὁ ἄρχων, ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι.

Ψελίῳ: Περιοχῇ. Ὁ [q]Κύριος [qq]ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι, τοῦ διαβόλου·

[r]Ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ.

Τὸ [s]ψέλιον, κόσμος τῆς χειρός. Καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ Περὶ προνοίας·

Παρ' οὐδὲν [t]τιθέμενος [u]τὴν [x]τοῦ ἱεροῦ γράμματος [y]συμβουλὴν, ὅπερ οὖν οἷα δήπου [z]ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσήρτητο, ἀναστέλλον τῶν ἀδικημάτων.

Ψελλός: Ἀσήμως, [a]ἀνάρθρως λαλῶν, τραυλός.

Ψενδυνοί: Σπόνδυλοι.

Ψευδάμαξυς: Ὁ ψευδόπλουτος.

Ψευδατραφάξυος [b]πλέα: Ἀντὶ τοῦ, πλήρη ψευσμάτων. Ἀτράφαξυς δὲ, εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. Ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, [c]ψευδατραφάξυος [d]πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν γεγονέναι, διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα, τῆς δὲ βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι [e]πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως, [f]ὥσπερ καὶ τὸ λάχανον αὔξεται.

Ψευδεγγραφή: Ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς [g]καταψευσα-A μένου [h]αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι τῇ παρὰ τῇ θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψευδέγγραφος δίκη: Τῶν [i]δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. [k]Ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα [l]μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος, οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

B Ψευδενέδρα: [m]Ξενοφῶν·

Ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, (τραχεῖα γὰρ ἦν,) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.

Ψευδῆ: [n]Ψευδῶς.

Ψευδηγόρος: Ψευδολόγος.

Ψευδὴς ἐγγραφή: [o]Τοῦτο μὲν ὄνομα δίκης. [p]Ζητήσειε δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ [q]βουλεύσεως· καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. C Τάχα οὖν ψευδεγγραφῆς μὲν ἐλάγχανον οἱ [r]μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς· βουλεύσεως δὲ, οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες, ἀποδόντες δὲ, καὶ αὖθις κατ' ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Ψευδοκλητεία: Ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ [s]γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ' D ἑαυτῶν ὡς τὴν δίκην ἀφ' ἧς ὦφλον ὡς Ἰσαῖός φησι.

---

[o] Οἰκοδομήματα Ἀσσ.] Fragmentum hoc legitur etiam supra, v. Οἰκοδομήματα. KUST.

[p] χρηστοὺς ἄρχοντας ἄρχειν] Scribe χρὴ τοὺς ἄρχοντας ἄρχειν. Quomodo recte legitur supra v. Οἰκοδομήματα. Hæc sunt verba Juliani Orat. II. p. 92. TOUP. Deest art. C.

E ΨΕΛΙΩΙ] Alii rectius, ψελλίῳ, per duplex λ. KUST.

[q] Κύριος] Sic mss. Paris. quamvis abbreviate, κς. At priores editt. Χριστός: quæ lectio ex male intellecta vocis κύριος abbreviatione nata est. KUST.

[qq] ἐν Ἰὼβ] Locus Jobi quem hic respexit Suidas est XL. 21. ibi cod. Alex. habet etiam ψελίῳ, ut Suidas. Ceterum quod τοῦ δράκοντος hic explicetur per τοῦ διαβόλου, de eo vide quod adnotavimus ad v. Λευιαθάν. Porro in loco Æliani de Providentia, quem allegat Suidas, ubi ψέλιον vel ψέλλιον sumitur pro *armilla*, nullam video rationem, quare pro τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβουλὴν legendum sit τὸ τοῦ ἱεροῦ γράμματος σύμβολον, cum sensus vulgatæ lectionis satis constet, sc. *pro nihilo habens consilium sacri scripti*. ὅπερ autem quod sequitur, referri debet ad ἱεροῦ γράμματος. BOS.

[r] Ψελίῳ] Ψελλίῳ. KUST. Ex Jobi XL. 21. ubi est Ψελλίῳ. In aliis locis τῶν ὁ semper sunt ψέλλια τῆς χειρός. ERNEST.

[s] ΨΕΛΙΟΝ] Ψέλιον A.B.C.E.

[t] θέμενος] τιθέμενος A.B.C.E.

[u] τὴν τοῦ ἱεροῦ γρ. συμβ.] Malim τὸ τοῦ ἱερ. γρ. σύμβολον. Sed propter fragmenti brevitatem nihil certi affirmari potest. KUST.

[x] τοῦ ἱεροῦ γράμματος] ἱερογράμματος C.

[y] συμβουλὴν] Συμβολὴν legit Gros de Boze Expl. inscr. Taurob. p. 33. itaque locum interpretatur: *Mais sans se mettre en peine du secours et de l'avantage des caractères sacrés* etc. Nihil omnino mutandum censeo: retineri debere συμβουλὴν satis probat ἀναστέλλον τῶν ἀδικη-H μάτων, quod referendum ad ὅπερ, nimirum ἱερὸν γράμμα: quod cum Kusterus non animadvertisset, σύμβολον restitui maluit, cui respondeat ἀναστέλλον. Compara περὶ τὸν τράχηλον (ἀρχιδικάστου) ἐκ χρυσῆς ἁλύσεως ἠρτημένον ζῴδιον πολυτελῶν λίθων, ὃ προσηγόρευον ἀλήθειαν, apud Diodor. Sic. p. 48. B. [I. 75.] Ælian. V. H. XIV. 34. HEMST.

[z] ψέλιον] Rectius et hic ψέλλιον scribes, per duplex λ. KUST. Dubito annon ψέλιον *frenum* intelligat. Male Kusterus legi vult τὸ—σύμβολον, quia sequitur, opinor, ὅπερ οὖν. Sed hoc referri potest ad seq. ψέλιον. Suspicor autem legendum, ὅπερ οὖν οἷα δή τι ψέλιον. VALCK.

[a] καὶ ἀνάρθρως] καὶ om. A.E. Lex. Seg.

ΨΕΝΔΥΝΟΙ] Hesychius, ψελύνοι. Utrum rectius? KUST. Ψενδυλοί. Ex dialecto Æolica idem quod σπονδυλοί. HEMST. Ψελλδυνοί C.

ΨΕΥΔΑΜΑΞΥΣ] Scribe ψευδαμάμαξυς: ut legitur apud Aristoph. in Vesp. 325. ad quem locum Suidas respexit. Confer etiam Nostrum supra, v. Ἀμάμαξυς. KUST.

ΨΕΥΔΑΤΡΑΦΑΞΥΟΣ ΠΛΕΑ: Ἀντὶ τοῦ, πλ.] Ex Schol. Aristoph. Eq. 627.

[b] ΠΛΕΑ] πλέαν εἶπε τὴν βουλὴν εἶναι C.

F [c] ψευδατραφάξυος] ψ. ταῦτα λέγει διαβάλλων ὡς C.

[d] πλέαν] πλεῖστον A.B.E.

[e] πειθομένης] πειθομένην E. πειθομένοις C. ambigua lectio A. Mox καὶ ῥᾳδίως om. C.

[f] ὥσπερ] ὥσπερ καὶ A.B.C.

ΨΕΥΔΕΓΓΡΑΦΗ: Ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Vide etiam Petit. de Leg. Att. p. 375. KUST.

[g] καταψευσαμένου] καταψευσμένου C. Hinc usque ad finem gl. om. B.E.

[h] αὐτῶν] αὐτὸν A.C. τῇ post σανίδι ex A.C.

G [i] δημόσια] δημοσίῳ Salvinius Obs. Misc. T. V. p. 189.

[k] Ἐὰν οὖν] οὖν om. A.

[l] μὲν ἐγγράψῃ] μὲν ἐγγράψῃ τις A. Mox ψευδεγγραφῆς B.

ΨΕΥΔΕΝΕΔΡΑΝ] Ψευδενέδρα A.C.E.

[m] Ξενοφῶν] Lib. V. de Expedit. Cyri, p. 348. KUST. V. 2, 28.

[n] Ψευδῶς] Statim delevi Καὶ ἐπὶ ὀνόματος, cum A.B.C.

[o] Τοῦτο] τοῦτο μὲν A.B.C.E.

[p] Ζητήσειε] ζητήσει E.

[q] βουλεύσεως] Vide supra, v. Βουλεύσεως. KUST.

[r] μὴ om. C. qui mox ἐγγραφθέντες, et infra αὐτοὶ pro αὖθις.

ΨΕΥΔΟΚΛΗΣΙΑ: Ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Exemplum autem actionis hujus habes apud Demosthenem in oratione adversus Nicostratum; quem consule. KUST.

[s] γεγραμμένοι] ἐγγεγραμμένοι Harpocrat. et mox πρὸς τὴν δ.

ΨΕΥΔΟΜΑΝΤΙΣ:

ΨΕΥΔΟΜΑΙ: Αἰτιατικῇ.

ΨΕΥΔΟΜΥΘΙΑ: Ψευδολογία.

ΨΕΥΔΟΠΤΩΜΑ: [t]Ἀριστοφάνης·

> Εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινί,
> τοῦτ' ἀπεψήσαντ' ἄν.

Διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. Τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. Ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι [u]οἱ πρόγονοι, εἰ καὶ ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο· καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας [v]νίκης οὐδὲν ἦν.

ΨΕΥΔΟΠΥΡΑ: Στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

ΨΕΥΔΟΣΕΛΗΝΟΝ: Ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

ΨΕΥΔΟΣ: Ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. Καὶ ὁ Δαβίδ·

> Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

ΨΕΥΔΩΝΥΜΟΙ: Διεψευσμένοι [x]τῷ ὀνόματι, ψευδολόγοι.

ΨΕΥΣΘΕΝΤΑ: Ἀπατηθέντα.

> Ψευσθέντα δὲ [y]αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν ἀτιμαχεῖν. Ἐπεὶ γὰρ [z]βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο.

Καὶ ΨΕΥΣΘΗΝΑΙ, γενικῇ.

ΨΕΥΣΟΝ: Σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος·

> Οἶσθ' ὃ ποίησον.

[a]Καὶ ὁ [b]Σοφοκλῆς.

> Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

A ΨΕΙΣΑΙ: Σιτίσαι, ψωμίσαι.

ΨΗΓΜΑΤΑ: Μικρὰ κομμάτια.

ΨΗΚΑΔΩΝ: Κονιορτός.

ΨΗΚΤΡΑ: Ἐργαλεῖον, δι' οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. Ἐν Ἐπιγράμμασι·

> [c]Καὶ πριστὸν ψήκτρης [d]κνῆσμα [e]σιδηρόδετον.

Καὶ αὖθις·

> B [f]Καὶ ψήκτρην ἵππων ἀρυστότριχα, τήν τ' ἐπὶ νώτων μάστιγα, ῥοῖζον μητέρα θαρσαλέην.

Καί,

> [g]Ψήκτραν ἄκιτον ἀνέστησεν.

Ὅτι [h]ὁ ΨΗΚΤΗΡ καὶ ΔΕΙΝΟΣ λέγεται.

ΨΗΛΑΦΙΖΕΙ: Ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. Οὕτως Ἀναξίλας. Καὶ ΨΗΛΑΦΩ, αἰτιατικῇ.

ΨΗΛΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ψᾶλαι, κατὰ τροπήν.

ΨΗΛΗΚΕΣ: Τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ [i]νοθαγένναι.

C ΨΗΝΑΣ: Τοὺς ἰχθύας.

ΨΗΝΕΣ: Κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περιιπτάμενοι ταῖς συκαῖς πεπαίνουσι τὰ σῦκα. Καὶ [k]ΤΠΕΨΗΝΙΣΜΕΝΗ ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύμων.

ΨΗΝΙΖΩ: Καὶ παροιμία·

> Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψηνίζεται.

D [l]Ὅστις οὐ. Τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον. Οὐ γὰρ [m]ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

ΨΗΝΟΣ: Ὁ φαλακρός.

ΨΗΝΙΞΑΙ: Ξύσαι, σοβῆσαι.

[t] Ἀριστοφάνης] Equit. 568.

[u] οἱ καὶ οἱ πρόγονοι] οἱ πρόγονοι εἰ καὶ A.C.

[v] νίκης] δόξης A.B.V.E.

ΨΕΥΔΟΣ] Ex Theodoreto ad Ps. CXV. 2. ubi conferatur contextus orationis. ERNEST.

[x] τῷ ὀνόματι om. A.

[y] αὐτὸν ὑπ' ἀνδρὸς] ὑπ' ἀνδρὸς αὐτὸν C. qui mox ἐκεῖνον.

[z] βουλαί] βούλεται A.E. qui infra ὅπως τοῦ πολέμου pro ὅ. τῶν π.

[a] Καὶ ὁ Σοφοκλῆς· Μὴ ψεῦσον] Anapæstus in quarto loco. Quod tragici aversantur. Sed nihil mutandum tamen. Sunt enim verba Aristophanis in Thesmoph. 877. Decerpsit autem hanc notam Suidas ex Schol. ad Euripid. Hecub. 225. sed ita ut tragicum pro comico clanculum supposuerit: quod grammatico nostro solenne est. Ceterum hunc versiculum inter Sophoclis fragmenta auctoritate Suidæ nuperrime recensuit Heathius. Cujusmodi quid supra animadvertimus ad v. Λογισμός. TOUP.

[b] Σοφοκλῆς] Mutilum esse Suidam patet ex Schol. Aristoph. Thesm. 870. ed. Bekker. qui sic: σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος. "Οἶσθ' ὃ ποίησον." Σοφοκλῆς Πηλεῖ. "Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ· μή μ' ἕλῃς ἄνευ δορός." "Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον" Εὐριπίδης Πολυΐδῳ. Post h. gl. delevi ΨΕΦΗΝΟΣ: Σκοτεινός, οὐκ ἐπιφανής. ΨΕΦΟΣ γάρ, τὸ σκότος. Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀὴρ ψεφηνός, cum A.B.E. quæ interpolata sunt ex Zonara. Ad ea Toupius: "Ita quoque habet Etymologus. Interpres autem legebat, Ἦν δὲ καὶ ὁ ΑΗΡ ψεφηνός. Ita enim reddit: *Erat autem et aer obscurus*. Sed fallitur vir bonus. Pindar. Nem. 3. p. 350. Ὃς δὲ διδάκτ' ἔχει ΨΕΦΗΝΟΣ ἈΝΗΡ."

ΨΕΙΣΑΙ] Sic omnes editt. At rectius scripseris ψίσαι, per ι. Vide infra v. Ψίω. Mss. Paris. [B.E.] ψῆσαι, per η: sed male. KUST.

[c] Καὶ πριστὸν ψήκτρ.] Anthol. Pal. VI. 233.

[d] κνῆσμα] A κνῶ, *rado, abstergo, polio*. Figurate autem κνῆσμα hic dicitur pro dentibus strigilis, quibus equus raditur et politur. KUST. Κνίσμα B. κνίσμα E.

E [f] Καὶ ψήκτρην ἵπ.] Anthol. Pal. VI. 246. ψήκτραν A.C. M. Mox νώτῳ B.E. νώτου C. Tum ῥοῖζον—θαρσαλέης A.

[g] Ψήκτραν ἄκ.] Anthol. Pal. VI. 307.

[h] ὁ ΨΗΚΤΗΡ, καὶ δεῖνος λέγεται] Conjectore aliquo et Melampode opus est, qui loci hujus sensum divinet. Adeo ne ulla quidem sani sensus vestigia in hisce apparent. KUST. Suidas supra: Δεῖνος: Ὁ ψηκτήρ, ὁ παρ' ἡμῖν ψηκτρίον λέγεται. Perperam omnino. Confundit grammaticus, ut solet, ψηκτὴρ et ψυκτήρ. Rescribendum sine dubio: Δεῖνος: Ὁ ΨΥΚΤΗΡ, Ὁ παρ' ἡμῖν ΨΥΚΤΗΡΙΟΝ λέ-
F γεται. Hesych. Ψυκτήριον, ὃν ἡμεῖς ΨΥΚΤΗΡΑ φαμέν. Idem autem Δεῖνος sive Δῖνος et ψυκτήρ. Pollux VI. 99. Ὁ δὲ ΨΥΚΤΗΡ πολυθρύλλητος, ὃν καὶ ΔΙΝΟΝ ἐκάλουν, ἐν ᾧ ἦν ὁ ἄκρατος. De utroque accuratissime disseruit Athenæus. Erat autem ψυκτὴρ sive δεῖνος vas vino temperando adcommodatum. Suidas infra: Ψυκτῆρα: Ποτήριον μέγα. Ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρᾶσιν. *Quod vinum in eo cito refrigeretur*. Dicebatur etiam ΨΥΓΕΥΣ. Hesych. Ψυκτήρ, ὃν ἡμεῖς ΨΥΓΕΑ. Athenæus lib. XI. p. 503. Διονύσιος δὲ ὁ Τρύφωνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων, ΤΟΝ ΨΥ-
G ΓΕΑ, φησίν, ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι ΔΙΝΟΝ. TOUP.

ΨΗΛΑΙ] Plato Lys. p. 209 B. ubi Schol. γράφεται καὶ τίλλαι. Hinc Hesychius Ψῆλαι: τίλλαι.

ΨΗΛΗΚΕΣ] Hesychius, ψίληκες, per ι in syllaba penultima. KUST.

[i] νοθογένναι] νοθαγένναι A.B.C.E.M.

ΨΗΝΕΣ] Confer Nostrum supra v. Ἀνερίναστος, et v. Ὑπεψηνισμένη. KUST. Usque ad γινόμενα habet gl. Herodot. I. 193.

H [k] ΤΠΕΨΗΝΙΣΜΕΝΗ] ὑπεψηνισμένη A. ὑπεψηνωμένη C.

[l] Ὅς τις οὐ] Supple, Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ, &c. Sic enim legitur apud Synesium in Encom. Calvit. p. 85. unde fragmentum hoc depromptum est. Vide etiam supra, v. Κομῆται. KUST.

[m] ἔγω] ἔγωγε C.M. Mox καὶ ante πρᾶγμα A.

ΨΗΝΙΞΑΙ] Ψηνίξαι A.B.C.

Ψῆραι: Ψάρους, ὄρνεα. [n]Ὅμηρος·

Κολοιούς τε, ψῆράς τε.

Καὶ αὖθις·

[o]Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἀρπάκτειραν ἐρύκων σπέρματος ἐψιπετῆ Βιστωνίαν γέρανον.

Ψηρόν: Ξηρόν.

Ψηχία: Εἶδος ἰχθύων.

Ψῆττα: Τῶν πλατέων τις ἰχθύων. Ἔνιοι βούγλωσσον. Δοκεῖ δέ [p]τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν διῄρηται [illegible] κατὰ τὸ μέσον, ὡς [illegible] σφῆκες.

[q]Ἢ ὀρνεόν ἐστι [r]τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. Ἀριστοφάνης·

[s]Ἐγὼ δὲ, κἂν ὡσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι [ἂν] ἐμαυτῆς παρταμοῦσα θ' ἥμισυ.

Ἀντὶ τοῦ, κἂν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφῖδες: Ψῆφοι.

Ψηφίσματα: Γνῶμαι ἀρέσκουσαι.

[t]Εισήρεσε [illegible] τὰ τοιάδε, εἰ [u]ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο.

Ἀντὶ τοῦ, ἀρεσθῇ.

Ψηφολόγοι: [x]Ψηφολόγοι εἰσὶν, οἱ [y]ψηφοπαῖκται. Ψηφολογικοὶ γοῦν, οἱ πλανῶντες καὶ ἀπατῶντες, ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

Ψηφολόγοι: Οἱ λόγον καὶ [z]φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

Ψῆφος: Κρίσις, ἀπόφασις, [a]διαλαλιὰ, [b]λόγος. Καὶ ἀψήφιστον.

[c]Ὁ κατέχων τὸ ἀψήφιστον ἐν γνώσει, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν.

Καὶ αὖθις·

[d]Οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ.

Οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο, [e]τί πρακτέον, καὶ τί μή.

Ψῆφος:

[f]Ψῆφον καλοῦμεν λίθον τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ, καὶ [h]τῶν χρημάτων τὸν ἀριθμόν.

Ψῆφος μέλαινα: Ἡ καταδικάζουσα· λευκὴ δὲ, ἡ δικαιοῦσα. [i]Πισίδης·

Ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

Ψηφοφορία: Ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή.

[k]Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν
τοῦ σκέλους λαβών ὑμᾶς τις [l]ἐκτραχηλίσῃ θέλων.

Ψήχειν: Καταμάσσειν, τρίβειν, ξύειν.

Οἱ [illegible] Μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους [m]ἔψηχον· οἱ [illegible] λόγχας, οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων.

Καὶ ἐν [n]Ἐπιγράμμασι·

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ' ὀλέκει δρεπάνῃ.

Ψηχόμαν τὸν δικαστήν.

Ψηχράν: Τὴν λεπτήν.

Ψιά: Χαρά.

---

[n] Ὅμηρος] Il. ν'. 583. KUST.

[o] Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψ.] Anthol. Pal. VII. 172.

ΨΗΡΟΝ] Hinc Hesych. ψηραιωρίτας ἄρτους vocavit, quos Athen. III. p. 114. ξηροπυρίτας, nec fuit propterea a Casaubono reprehendendus. REINES.

ΨΗΤΤΑ] Schol. Platon. p. 47. Ἰχθυδιόν τι τῶν πλατέων ἡ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ [illegible] βούγλωσσον. Κακῶς δέ· ἄλλα γάρ ἐστι ταῦτα.

[p] τισιν] τισι C.

[q] Ἢ ὀρνεον] Seqq. ex Schol. Aristoph. Lysist. 115. Ἀριστοφάνης addidi cum A.C. Ver. sec. ἂν om. A.C.E.M.

[r] τετμημένον] τετρημένον A.

[s] Ἐγὼ δὲ, κἂν ὡσπ.] Metri gratia scribendum est, Ἐγὼ δέ γ' ἂν, κἂν ὡσπερεὶ, &c. Sic enim legitur apud Aristoph. Lysistr. 115. unde fragmentum hoc depromptum est. KUST.

ΨΗΦΙΔΕΣ] Il. φ'. 260.

[t] Εισήρεσε δὲ τ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Ἐπιψηφίζεσθαι. KUST.

[u] ὁ Ῥωμαίων] ὁ om. A.

ΨΗΦΟΛΟΓΟΙ] De hac voce vide omnino Casaubonum Animadvers. in Athen. lib. I. c. 15. KUST. Schol. Gregor. Naz. Stelit. II. p. 111. Ψηφολόγοι: οἱ ψηφοκλέπται. Ψηφολογικοὶ τούτων λόγοι οἱ πλανῶντες ὥσπερ οἱ ψηφοκλέπται τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων.

[x] Ψηφολόγοι εἰσιν om. C.

[y] Ψηφοπαῖκται.] Stobæus p. 715. Dorvill. Char. p. 684. Fabric. Sext. Emp. p. 124. TOUP.

[z] φροντίδα] λόγον καὶ φροντίδα A.B.E. λόγων καὶ φροντίδων C.

[a] διαλαλιὰ] Est locus egregius, sed corruptus. Nam vox διαλαλιὰ nihil ad Ψῆφον pertinet. Hesych. Ψῆφος, ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς. Quod nihilo melius, sed ad verum lectionem ducit. Scribendum sine dubio, Ψῆφος, ἀπόφασις ΔΙΧΑ λαλιᾶς. Quod de eo dicitur, qui sententiam suam non viva voce, sed ψήφῳ, sive *calculo*, aperit. Quod apud omnes homines usitatum. Huc referendus Plutarchus in Lycurgo. Ἔβαλε ΣΙΩΠΗΙ καθάπερ ΨΗΦΟΝ. Quod in primis notandum. Quæ sequuntur non intellexit Kusterus. Τὸ ἀψήφιστον est *lex naturæ*, quæ non hominum suffragiis nititur, sed constans et sempiterna est. Verbum legitur apud Secundum in Sententiis, et Aristoph. Vesp. 750. Ἄγραπτα νόμιμα vocat Sophocles in Antig. 179. Quare vult auctor, quisquis fuerit, sacras scripturas esse non nisi republicationem legis naturæ; quam qui servat, omnem scripturam servat. Hæc mens scriptoris est. Sed de hoc viderint nostri theologi. TOUP. διὰ λαλιᾶς Hesych. διαλαλιὰ postea monuit Toupius non esse solicitandum.

[b] λόγος om. Lex. Seg.

[c] Ὁ κατέχων—γραφήν] Vid. Ἀψήφιστον—ὁ κατέχων τὸ ἀ. ἐν γνώσει. HEMST. ὁ κατέχων—ἐν γνώσει A.B.E.

[d] Οὐ γὰρ ἔσται δύν.] Aristoph. Lysistr. 699.

[e] τί πρακτέον] καλέσαντες τί πρ. Schol. Aristoph.

[f] Ψῆφον καλοῦμεν λίθ.] Hæc sunt verba Artemidori lib. II. c. 5. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[g] λίθον] τὸν λίθον E. τὴν λίθον C.

[h] τῶν χρημάτων] τῶν χρημάτων τὸν A.C. τὸν τῶν χρ. Artemidorus.

[i] Πισίδης] Heraclid. Acr. I. 35.

ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ] Ψηφηφορία B.E. Vid. supra ad p. 2223 A.

[k] Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφ.] Aristoph. Lysistr. 705. Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν Τοῦ σκέλους λαβών ἡμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων. Sed utriusque versus metrum claudicat, quod ex codice ms. Lysistratæ, quem penes me habeo, sic restituendum est: Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν Τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων. KUST. κοὐχὶ A.C.

[l] ἐκτραχηλίσῃ] ἐκτραχηλίσαι B.C.E.

[m] ἔψηχον] ἔψυχον A.E.

[n] ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. VII. 225. Mox πάντ' om. C.

ΨΗΧΟΜΑΝ] Sic A.C. Ψήχομεν B.E. Ψήχομαι: δικαστὴς Hesych.

ΨΗΧΡΑΝ] Mendose pro ψαχράν. Vid. notata ad Hesych.

ΨΙΑ] Vid. Ruhnkenii Ep. Crit. II. p. 214.

Ψιάδες: Ῥανίδες, σταγόνες, ψεκάδες.

Ψιαθίον: Καὶ ἐπίρρημα, [o]ψιαθηδόν.

Ψιάθου: Θηλυκόν. Λέγεται δὲ παρ' [p]Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες: Διάβολοι, ψίθυροι.

Ψίεντα: Μακάριον.

Ψιζομένη: Κλαίουσα.

Ψιῆναι: Ψέξαι.

Ψιθυρίζει: Αἰτιατικῇ. Ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται, [q]διαβάλλει. Καὶ [r]Ἀφροδίτης ψιθύρου ἱερόν.

[s]Πνέοντος ἀνέμου [t]μαλακοῦ, καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. Καὶ Θεόκριτος·

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

Καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. [u]Σοφοκλῆς·

Τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.

Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ, καὶ Ἔρωτος, καὶ Ἀφροδίτης: Ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεύς, [x]ἐπειδὴ Φαίδρα, ὥς φασιν, ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. Οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερόν φασιν Ἑρμῆν [y]Ψιθυριστὴν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι, καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν [z]βούλονται. Ψιθυρισμὸς δὲ, [a]ἡ τῶν παρόντων κακολογία [b]παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς: Ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. Ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη, καὶ [c]Ἑρμῆς Ψίθυρος.

Ψιλεύς: Ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. Ὅθεν καὶ φιλόψιλος, παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλοδάπιδας: Τὰς ψιλάς, καὶ μὴ [d]μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

Ψιλοκόρης: Φαλακρός.

Ψιλόν: Γυμνόν. Καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον.

[e]Τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἑάλω ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Ψιλός: [ee]Τάξις ἐστὶν [f]ἀγεννεστάτη, ἥ τις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, [g]γυμνῶν ἀόπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται.

[h]Οἴμοι κακοδαίμων· ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

Τοῦτο δὲ [i]εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο.

Εὐνάπιος δὲ [k]λέγει, ψιλὸν [l]δὲ οἷον κοῦφον. Ἀτιλία δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ [m]τέλη ταῦτα προσαγορεύουσι, [n]τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ [o]καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον οὕτω προσαγορεύοντες.

Καὶ ἡ τραγῳδία·

[p]Αὖθις αὖ πάλιν
εἶσειμι πρὸς σὲ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν.

Λέγεται καὶ ψιλή, ἡ ἀσθενής.

Ψιλοί: Οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι· ἢ τοξόται. Παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι.

Ψίμαρον: Εὐδιαῖον.

ΨΙΑΔΕΣ] Il. π'. 459.

ΨΙΑΘΙΟΝ] Alii rectius, ψιάθιον, cum acuto in antepenultima. KUST.

o ΨΙΑΘΗΔΟΝ] Vide supra v. Φορμηδόν. KUST.

p Ἀριστοφάνει] Ran. 575. et Schol. HEMST. τὰς ψιάθους A.

ΨΙΔΩΝΕΣ] Confer Hesych. v. Ψίδωνες, et v. Ψιθῶνες. KUST.

q διαβάλλει om. C.

r ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ ΨΙΘΥΡΟΥ ἹΕΡΟΝ] Vide paulo post, v. Ψιθυριστοῦ, et v. Ψιθυριστής. KUST.

s Πνέοντος ἀνέμου μαλ.] Ex Schol. Aristoph. Nub. 1003.

t μαλακοῦ] μαλακοῦ B.E.

u Σοφοκλῆς] Aj. 148.

ΨΙΘΥΡΙΣΤΟΥ] Vid. Lex. Seg. Bekkeri p. 317, 11.

x ἐπειδὴ] ἐπεὶ A.E.

y ΨΙΘΥΡΙΣΤΗΝ] Ἑρμῆν ψιθυριστὴν A.B.C. Mox τὸ τοὺς C. pro παρὰ τό.

z βούλονται] βούλεται E.M.

a ἡ τῶν παρόντων] Malim ἡ τῶν ἀπόντων, i. e. *absentium*. Absentes enim calumnia petere solet. KUST. Male vir doctissimus. Nihil enim opus *susurro* sive *submissa voce* in absentes. Atque hinc explicandus Paulus in Epistola Secunda ad Corinth. XII. 20. Καταλαλιαί, ψιθυρισμοί. Hæc *tacita* sive *tecta*, illa *aperta* calumnia. Quod sedulo notandum. Atque ad hunc locum Apostoli respexit Suidas. Confer etiam Paulum ad Romanos I. 30. Cæterum huc facit Psalmographus XL. 8. Κατ' ἐμοῦ ἘΨΙΘΥΡΙΖΟΝ πάντες οἱ ἐχθροί μου. *All mine enemies* WHISPER *together against me*. TOUP.

b παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ] 2 Corinth. XII. 10. KUST.

ΨΙΘΥΡΙΣΤΗΣ ἙΡΜ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Maussacum. KUST.

c ἙΡΜΗΣ] Lego Ἔρως: ut recte apud Harpocrationem. Ἑρμοῦ enim mentio jam ante præcessit. Vide Meurs. Lect. Att. lib. IV. c. 12. KUST. Ἔρ.... Ψιθυρος (sine acc.) Harpocr. ms. Pal.

ΨΙΛΕΥΣ] Hesychius: Ψιλεῖς: οἱ ἔσχατοι χορεύοντες. KUST. Ψιλᾶς C.

d μαλλωτὰς] μαλωτὰς C.M.

ΨΙΛΟΚΟΡΗΣ] Scribendum est, ψιλοκόρρης, per duplex ρ, ut apud Hesychium: vel ψιλοκόρσης. KUST.

e Τὰ δὲ θηρία ὕστ.] Hæc sunt verba Polybii, lib. XI. c. 1. KUST.

ΨΙΛΟΣ] Isidor. Ep. III. 351. introducit verba eorum, qui suam, quum conjugati essent, conditionem præferebant, eorum qui virginitati inhærebant conservandæ: ἡμεῖς δὲ τῆς μεταβολῆς παραλόγως ῥᾳθυμίαις παραδόντες ἑαυτούς, καὶ τὴν ψιλῶν τάξιν πρὸς αὐτὴν ταχθέντες, ἔξω τῆς φάλαγγος ἕστημεν, ἀλλὰ τοῖς βέλεσιν αὐτοῖς ὑποθέντες. REINES.

ee Τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις προβάλλ.] Locus hic turbatus mihi videtur, quem sic rescribo, τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων, ἥτις προβάλλεται, &c. KUST.

f ἀγεννεστάτη] ἀγεννεστάτη A. Schol. Aristoph. Thesm. 232. ed. Bekker. qui e Suida restituendus est.

g τῶν γυμνῶν καὶ] τῶν om. A.B.C. καὶ om. A.B. Repone γυμνὴ οὖσα ὅπλων ex Schol. Aristoph.

h Οἴμοι κακοδ.] Aristoph. Thesmoph. 239.

i εἴρηκε] εἴρηται C.

j Εὐνάπιος] Fr. 58.

k λέγει om. C.

l καὶ οἷον] δὲ οἷον A.C.

m τοιαῦτα τέλη] τέλη ταῦτα A.B. ταῦτα C. pro τὰ τοιαῦτα τέλη.

n τὸ τῆς βοηθ.] Leg. διὰ τὸ τῆς βοηθ. REINES.

o καὶ περὶ τὰς] Leg. καὶ πρὸς τάς. REINES. καὶ παρὰ A. περὶ τῆς C.

p Αὖ πάλιν εἶσειμι πρ.] Sophocl. Philoct. 953. αὖθις addunt A.C.

ΨΙΛΟΙ: Οἱ μὴ καθωπλ.] Ex Scholiaste Thucyd. lib. I. c. 60. KUST. Post h. gl. delevi ΨΙΛΩΘΡΟΝ: Φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον, cum A.B.E.

ΨΙΜΑΡΟΝ: Εὐδιαῖον] Sic totidem verbis Hesychius. Sed ψίμαρον vox nulla est. Nec succurrunt nuperi edi-

Ψιμύθιον: Χρῶμα ἑταιρικόν.

Ψινάδες: Παρὰ Θεοφράστῳ, αἱ [q]ῥοιάδες, αἱ [r]ἄμπελοι. Ἔνιοι [s]τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάζει: [t]Ἀπορρεῖ τὰ ἀσθενῆ τοῦ καρποῦ, φυλλορροεῖ.

Ψιμμίθιον: Φαῦλον.

Ψίξ, ψιχὸς κλίνεται.

Ψίω: Τὸ ἐμβρωματίζω. Καὶ **ψίσαι**, ψωμίσαι, καὶ **ψισθείην**, ψωμισθείην, τραφείην διὰ ψιχῶν. Καὶ **ψιόχω**.

Ψιττακίαν: Ὑποδήματος γυναικείου [u]γένος.

Ψιττακός: Ὄνομα ὀρνέου.

Ὅτι τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν [x]ταῖς τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον [y]κίτται, καὶ ψιττακοί, καὶ τὰ ὅμοια.

Ψίτται: Ἰχθύων γένος.

Ψίχες: Ἀρσενικῶς, οἱ ψίχες, καὶ τοὺς ψίχας. Ὁ δὲ [z]Θεολόγος θηλυκῶς λέγει·

> Ψὶξ παραδραμοῦσα τὸ φαυλότατον.

Καὶ **ψιχίον**.

Ψόα: Τὸ [a]μέρος τοῦ σώματος. Ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. Καὶ ὁ Δαβίδ·

> Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος: [b]Ἡ κακολογία.

Ψόθος: Ἀκαθαρσία. Οὕτως Φρύνιχος.

Ψολόεν: Φλογόεν πῦρ.

A **Ψολόεντα κεραυνόν**: Τὸν ὀξέως φθείροντα. Ὁ **ψολόεις** ἡ εὐθεῖα.

Ψολοκομπία: Ἀλαζονεία. [c]Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

> Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.

Μεγαλοδοξίαις, καὶ [d]μεγαλοπορίαις. Ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, [e]τοῦ βροντᾶν, καὶ ταράττειν τὴν γῆν, καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι.
B Τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν [f]καταιβάται, οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὴν ψαῦσιν ὀλλύντες, οἱ [illegible] [g]ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψούδια: Ψευδῆ. Κρῆτες.

Ψοφοδεής: Δειλός, τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος: Ὅτι [h]ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυνάμει, ὁ δὲ, ἐνεργείᾳ· καὶ τὰ [i]μὲν δύναται ψοφεῖν· τὰ δὲ, οὔ. Τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν
C οἷς ἐστὶν ὁ δυνάμει ψόφος, ὅταν [k]ἐνεργῇ, καθό ἐστι [l]ψοφητικά. Ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. Ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. Ἔστι δὲ ψόφος, πληγὴ ἀέρος τοιῶσδε γινομένη. [m]Δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων [n]συμπτώσεως, καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι.
D Ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος [o]ποιεῖ τὸν ψόφον. Οὔτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ οἷον σπόγγος, [p]ἔρια· οὔτε τὰ [q]σκληρὰ μὲν, ἠρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα. Φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον

---

tores. Tu vero, si sapis, ita scribas, et in suam sedem restituas: ΧΙΜΑΡΟΝ. Εἰδιαῖον. Hesych. Εὐδιαῖον, τὸ γυναικεῖον μόριον· ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς πλοίοις γινομένων τρημάτων διὰ
E τοὺς ὄμβρους· οἱ δὲ τὸν πρωκτὸν ἢ τὸν ΧΕΙΜΑΡΡΟΝ εὐφημιζόμενοι. Idem: Εὐδιαῖον. (lege ΕΥΔΙΑΙΟΝ) Οὕτως εὐφημιζόμενοι λέγουσι τὸν καλούμενον ΧΙΜΑΡΟΝ, τὸ τῆς νεὼς τρῆμα. Idem χίμαρος et χείμαρρος, ut χίμετλον et χείμετλον. Utrumque ἀπὸ τοῦ χείματος scilicet. Atque hinc notandus lusus Theocriti Idyll. α'. 5. Λῆνα δ' αἶγα λάβῃ τῆνος γέρας, ἐς τὲ ΚΑΤΑΡΡΕΙ Α ΧΙΜΑΡΟΣ. Nam verbum καταρρεῖ de *lapsu aquarum* sive χειμάρρου dicitur. Sed Theocritus semper festivus est. Vox autem Εὐδιαῖος legitur apud Plutarch.
F Sympos. VII. p. 699. Οὐδὲν ἴδιον πόρον δεῖται τὸ περίττωμα τῆς ὑγρᾶς τροφῆς, ἀλλὰ εἷς ἀρκεῖ καὶ κοινὸς ὥσπερ ΕΥΔΙΑΙΟΣ ἀμφοτέροις. Quæ vox restituenda Basilio Patricio in Naumach. apud Fabric. Bibl. Græc. VIII. p. 140. Καὶ θυρὶς ἔστιν εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος, ἥτις εὐδίας καλεῖται. Repone, ἥτις ΕΥΔΙΑΙΟΣ καλεῖται. Pollux I. 92. Ἡ δ' ἀνεῳγμένη θυρὶς εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος ΕΥΔΙΑΙΟΣ καλεῖται. Quæ ex eodem fonte petita sunt. TOUP.

ΨΙΜΜΙΘΙΟΝ] Scribe ψιμμύθιον, per υ in syllaba antepenultima. Vide Lexica. KUST. Ψιμύθιον A.B.C. Vid.
G Wagner. ad Alciphr. III. 11. p. 47.

[q] ῥοιάδες] Hesychius, et Photius in Lex. ms. rectius ῥοάδες. Et sic ipse Suidas supra, v. Ῥοάδες. KUST. ubi mss. ῥοιάδες.

[r] ἄμπελοι] αἱ ἄμπελοι A.C. Photius, καὶ ἄμπ. B.E.

[s] τὰς δρυπέπεις] Sic, præter mstos, habent etiam editt. Mediol. et Ald. At editt. Basil. et Genev. δρυπέτεις. Vide Nostrum supra v. Δρυπέπης. KUST. δρυπέτεις C. scriptura cod. A. paullo intricatior est, qui mox ἐλαίας. Photius δρυπέπεις ἐλαίας.

[t] Ἀπορρεῖ] ἀσθενεῖ B.E.

ΨΙΤΤΑΚΙΑ] Ψιττακίαν A.C. Hesych. Photius.

[u] εἶδος] γένος A. Photius, Hesych. et suprasc. εἶδος E.

[x] τὴν] ταῖς A.B.E.

[y] ψιττακοί, κίτται] κίτται καὶ ψιττακοί A. Vid. p. 2107 A.

ΨΙΤΤΑΙ] Ex Timæo p. 278. Delevi statim ΨΙΤΤΑΛΕΙΑ: Νησύδριόν τι περὶ τὰς Ἀθήνας, cum A.B.C.

[z] Θεολόγος] Gregor. Naz. Εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα p. 646 B.

ΨΟΑ] Ex Ps. XXXVII. 8. ad quem locum Theodoretus: διὰ τῶν ψοῶν τὴν ἐπιθυμίαν ᾐνίξατο. ταύταις γὰρ ἔγκεινται οἱ νεφροί, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι etc. ERNEST.

[a] Μέρος] τὸ μέρος A.C.

[b] Ἡ κακολογία om. C.

ΨΟΛΟΕΝΤΑ ΚΕΡΑΥΝΟΝ] Od. ω'. 538. ubi v. Schol. Toupius notavit Schol. Nicand. Ther. 288. φλογόεντα addit C.

ΨΟΛΟΚΟΜΠΕΙΑ] Ψολοκομπία A. Phot. et in ex. ψολοκομπ. utrobique C.

[c] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Ver. 693.

[d] μεγαλοπορίαις] Scholiastes Aristoph. recte, μεγαληγορίαις. KUST.

[e] τοῦ βροντᾶν] τῆς βροντῆς C.

[f] καταιβάται] καταβάται B.E.

[g] ἀργῆτες] Addit C. ὡς ταχεῖς ἢ ὡς λευκοί.

ΨΟΥΔΙΑ] Sic recte ms. A. itemque Photius in Lexico inedito. At priores editt. ψύδια: quam lectionem literarum series respuit. KUST. Ψοδία C.

[h] ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυν.——ἐν τοῖς κυλίσμασι πλεῖστον εἶναι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἐξιέναι] Hæc omnia sumpta sunt ex Joanne Philopono in lib. II. Aristot. de Anima, L. 111. a. ut Pearsonius observaverat. KUST.

[i] μὲν δύναται ψοφεῖν] μὲν οἷα δυνάμει ψοφοῦντα C.

[k] ἐνεργῇ] μὴ ἐνεργῇ C.

[l] ψοφητικά] ψοφητικὸν C.

[m] Δεῖ γὰρ εἰς τὸ γεν.——πρὸς ἄλληλα γενέσθαι] Rectius
H Philoponus: Δεῖ γὰρ πρὸς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν συνέμπτωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. KUST.

[n] συμπτώσεως] συνεμπτώσεως B.C.

[o] ποιεῖ τὸν ψόφον] βιαίως ποιεῖ τὸν ἦχον Philop.

[p] καὶ ἔρια] καὶ om. A.B.C. Tum ἔριον C.

[q] σκληρὰ μὲν] μὲν om. C. Mox καὶ post [illegible] om. A.E.

θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. Διὸ [r] δεῖ τῆς σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων [rr] συνεμπτώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ [s] ἐναποληφθῇ μεταξύ· ὃς ἐναπολαμβανόμενος, καὶ [t] ἀθρόως ἐξωθούμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. Φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει, καὶ ἀθρόον [u] ἐκπυρηνίζει. Τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷά τε ἐστιν [x] ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα τὸν ἐναποκλειόμενον. Διὰ γὰρ [y] τῶν πόρων (μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακὰ) [z] κατακερματισθεὶς ἔξεισι. Δεῖ [illegible] [a] καὶ λειότητας τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γενέσθαι τὸν ψόφον· διότι [b] πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. Ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ [c] οὐκ [d] ἀθρόος ἔξεισι.—Λέγει [e] καὶ ἕτερα περὶ ἠχῆς, ἃ παραλελοίπαμεν. [f] ΨΟΦΗΤΙΚΟΝ δέ ἐστι, τὸ δυνάμενον ἕνα καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. Συμφυὴς δέ ἐστι, καὶ ἐγκατῳκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν [g] ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

ΨΌΦΟΥ ΠΛΈΩΣ: Ἀντὶ τοῦ, ταραχώδης. Περὶ Αἰσχύλου φησί· τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. [h] Ταῦτα οὖν λέγει, ἈΣΎΣΤΑΤΟΝ· οἷον ἀδιάθετον, [i] ἀπιθάνως [k] συντιθέντα, κομπώδη. ΚΡΗΜΝΟΠΟΙῸΝ δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. Καὶ,

> [l] Ψοφεῖ
> λάλον τι καὶ πυρορραγές.

ΠΥΡΟΡΡΑΓῊ [m] κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

ΨΩ̃ΖΑ: Νόσος τις. [n] Εὔπολις Μαρικᾷ·

> Ὃς θυμέσας τοῖς στρατιώταις λιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν.

Οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ [o] δυσωδίας ἐστι.

ΨΏΘΙΑ: [p] Τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

ΨΩΛῸΝ ΓΕΝΈΣΘΑΙ ΔΕΙ͂ ΣΕ ΜΈΧΡΙ ΤΟΥ͂ ΜΥΡΡΊΝΟΥ: Ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. Ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι [q] πολλοῦ [r] διεσκυλμένων. Παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

ΨΩΛΌΣ: Ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. Καὶ ἈΚΡΌΨΩΛΟΣ, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος· ἢ ὁ ἀσχήμων, κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. [s] Ἀριστοφάνης·

> Κόκκυ· ψωλοὶ πεδίονδε.

Ἀντὶ τοῦ, κόκκυγος [t] κρώζοντος, τὰ πεδία θερίζομεν. Οἱ [illegible] Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται [u] εἶναι· τουτέστι, περιτετμημένοι. Φησὶν οὖν, ὅτι ὅταν ὁ κόκκυξ [x] κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον· τουτέστιν, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· Κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.

Καὶ αὖθις·

> [y] Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆς κεφαλῆς. Ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο· ἢ [z] ἀπεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον.

---

[r] δεῖ] δὴ τῆς A. δεῖ τῆς B.E. Tum σφοδρᾶς om. C.

[rr] συνεμπτώσεως] συμπτώσεως Philop.

[s] ἐναποληφθῇ] ἐναπολειφθῇ B.C.

[t] ἀθρόως] ἀθρόος A. ἀθρόον B.E.

[u] ἐκπυρηνίζει] Scribe ἐκπυρηνίζει, per unum ρ: ut habet Philoponus. KUST. Sic A.

[x] ἐξωθῆσαι] ἐξωθῆναι C. ἄθροον ἐξωθῆσαι Phil.

[y] τῶν πόρων] τὸν πόρον A.

[z] κατακερματισθεὶς] κατακερματισθὲν Phil.

[a] καὶ λειότητας] λειότης C.

[b] πλέον] πλεῖον E. πᾶς ὁ ἐν. ἀὴρ Philop. Mox ἐναπολαμβάνει B. ἐναπολαμβάνεται E. Tum ἀὴρ ὃς pro ὁ ἀὴρ E.

[c] ἀθρόως οὐκ] οὐκ ἄθροος A. Philop. οὐκ ἀθρόως C.

[d] ἀθρόος] ἄθροος A.E.

[e] περὶ ἠχῆς καὶ ἕτερα] καὶ ἕτερα περὶ ἠχῆς A. Mox παραλείπομεν E. λέγει—παραλ. om. C.

[f] ΨΟΦΗΤΙΚΟΝ δὲ] Ψοφητικὸν γὰρ C.

[g] ὤτων] τοιούτων C.

ΨΟΦΟΥ ΠΛΕΩΣ: Ἀντὶ τοῦ, ταρ.] Aristoph. Nub. 1370. Ψόφου πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν. KUST.

[h] διὰ ταῦτα] διὰ om. A.B.C.

[i] ἀπιθάνως συντιθέντα] Supple ex Scholiasta Aristophanis, ἀπιθάνως συντιθέντα τοὺς μύθους. KUST.

[k] συντιθέντα] συντεθέντα B.C. Tum κομπώδους B.

[l] Ψοφεῖ λάλον τι καὶ π.] Aristoph. Acharn. 931. Ἐπεί τοι καὶ ψοφεῖ Λάλον τι καὶ πυρορραγές. Vide ibi veterem interpretem. KUST.

[m] κεράμια] κεράμεια B.E. Seq. gl. ΨΩΑ: Ἡ δυσωδία. Ἄπληστον ἐπὶ ψῶαν ποιήσειεν, delevi cum A.B.C.E. Vid. Etymolog. M. p. 819, 41.

ΨΩΖΑ] Idem ψῶζα et ψώρα. Est autem ψῶζα morbus cuticularis. Angl. The scurvy. Versus autem Eupolidis nonnihil corruptus est. Rescribo, ΛΙΜΟΝ καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν. ΛΙΜΟΨΩΡΟΝ vocat Polybius lib. III. p. 330. cujus locum, quia insignis est, hic adscribam. Ὡς ἂν γὰρ ὑπαίθρου τῆς παραχειμασίας γεγενημένης ἐν τοῖς κατὰ Γαλατίαν τόποις, ὑπό τε τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀνηλειψίας, ἔτι [illegible] τῆς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα διὰ τῶν ἑλῶν πορείας καὶ ταλαιπωρίας ἐπεγεγόνει σχεδὸν ἅπασι τοῖς ἵπποις, ὁμοίως [illegible] καὶ τοῖς ἀνδράσιν, ὁ λεγόμενος ΛΙΜΟΨΩΡΟΣ καὶ τοιαύτη καχεξία. TOUP. Nonnulli ψῶρα legisse videntur. PIERSON. Moer. p. 420.

[n] Εὔπολις Μαρικᾷ] Sic recte ms. A. itemque Photius in Lex. ms. At in prioribus editt. locus hic male ita distinguitur et legitur: Εὔπολις· Μαρικᾷ ὃς θυμήσας, &c. Fabula autem Eupolidis, Μαρικᾶς dicta, sæpius a veteribus laudatur. KUST.

[o] δυσωδίας ἐστι] ἐστι om. A. Photius.

[p] Τὸ ὑποκάτω] τὰ ὑποκάτω A.C. Hesych. ubi v. n.

ΨΩΛΟΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΔΕΙ Σ.] Aristoph. Equit. 960. Male autem Suidas locum hunc inter proverbia refert: ut cuilibet patebit, qui ipsum comicum inspicere voluerit. KUST. Forsan non animadvertit vir doctus quibus in verbis situm sit proverbium. Haud dubie est in illis μέχρι τοῦ μυρρίνου, quod dicitur proverbialiter pro μέχρι τῆς κεφαλῆς, usque ad caput, i. e. plane, prorsus: quia magistratus apud Athenienses caput coronabant μυρρίνῃ, i. e. myrto. Vid. Schol. Aristoph. Eq. p. 345. et ex eo Suidam sub fin. pag. qui habent μέχρι τοῦ μυρρίνου, ἀντὶ τοῦ μέχρι τῆς κεφαλῆς· ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. BOS.

[q] πολλοῦ—ἄχρι om. C.

[r] διεσκυλμένων] Est vox prorsus insolens: cujus loco scribere malim, ἀπεσκολυμμένων, ab ἀποσκολύπτω. Vide Hesychium v. Ἀποσκόλυπτε, et Nostrum supra, v. Ἀπεσκολλυμμένος. KUST. Phot. διελκυσμένων, monente Alberti Miscell. Crit. in Suid. p. 294. Si proba foret scriptura, quod minime credo, addere literam oportebat διελκυσμένων. Vid. quæ notavi ad Schol. Aristoph. Equit. 960. HEMST. διελκυσμένων Prov. Vat. Append. IV. 49.

[s] Ἀριστοφάνης] Av. 507.

[t] κρώζοντος] Scholiastes Aristophanis habet κράζοντος. KUST.

[u] εἶναι om. C.

[x] κοκκύσῃ] κοκκύζῃ C. qui mox τὰ πεδία.

[y] Ψωλὸν γεν.] Versus hic, a Suida et paulo ante citatus, legitur apud Aristoph. Equit. 960. KUST.

[z] ἀπεκαλύφθαι] Lego ἀπεσκολύφθαι. Vide Lexica, v. Ἀποσκολύπτω. KUST.

Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

Τουτέστι, κλέπτην τῶν δημοσίων, ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

Ψωμίζεται: Ἀπατᾶται, χαίρει. Τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. Ἀριστοφάνης·

Ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.

Οἷς ἀπατᾶται, [a]οἷς χαίρει. Καὶ,

[b]Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμίζω καὶ ψωμιῶ αἰτιατικῇ.

Ψωμοκόλακες: [c]Οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλιππίδης.

Ψωμόλεθρος: Ὁ πολυφάγος.

Ψωμός: Ὁ ἄρτος.

Ψώρα: Κνησμονή. Ψωρὶς, ὄνομα πόλεως.

Ψῶσαν: Θάλπουσαν. [d]Ἡρόδοτος.

Ψώχοντες: Θρύπτοντες, λεπτύνοντες.

Ψῶχος: Γῆ ψαμμώδης.

Ψοιά: Ψύα δέ. Καὶ πληθυντικῶς, τὰ [e]ψύη.

Ψοίθης: [f]Ὁ ἀλαζών.

Ψοῖθος: Σποδός.

Ψύα: Τὸ μέρος τοῦ σώματος. Καὶ τὰ ψύη πληθυντικόν.

Ψυγείσῃ: Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ, ἀποθανούσῃ.

Ψύγω: Αἰτιατικῇ.

Ψύδραξ: Τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος [g]ἐξάνθημα.

Ψύθος: Ψευδὲς, ψεῦδος.

Καὶ σὺ ψύθος οὔνομ᾽ ἔχουσα.

Ἀντὶ τοῦ ψευδὲς, παρὰ [h]Καλλιμάχῳ.

Ψυκτήρ: Σκεῦος, ἔνθα διαψύχουσι τὰ ποτήρια.

A Ψυκτῆρα: Κώθων, ἢ ποτήριον μέγα. Ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν [i]κρᾶσιν.

Ψύλλα καὶ ψύλλαι: Θηλυκῶς. Παρὰ δὲ [k]Ἡροδότῳ, Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. Καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. Ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε, καὶ ἕτεροι.

[l]Ἀριστοφάνης·

Ἀνήρετ᾽ ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,

B ψύλλαν ὁπόσους [m]ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ὅτι [n]ἱστόρηται, ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον: [o]Βοτάνη. Καὶ ψυλλίζω, αἰτιατικῇ.

Ψύξας: Φυσήσας· ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες: Ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. Τὰ δὲ [p]Ψύρα, [q]εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. Λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνα-

C κειμένων, καὶ μὴ [r]πινόντων. Λέλεκται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν εὐτέλειαν σημαινόντων.

Ψυχαγωγεῖ: Αἰτιατικῇ. Παραμυθεῖται, τέρπει· ἢ ψυχὰς ἀνάγει. [s]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστὶν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.

Περὶ ψυχαγωγίας. [t]Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς

D νεκρούς. Ἐπὰν γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται ὅθεν ἄγειν ἐστὶ τὰς ψυχὰς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. Πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν

ΨΩΜΙΖΕΤΑΙ: Ἀπατᾶται. χαίρ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 712. KUST.

[a] οἷς χαίρει om. C.

[b] Ψωμιεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων] Hæc sunt verba Psalmographi LXXX. 5. TOUP.

ΨΩΜΟΚΟΛΑΚΕΣ] Vide Casaubonum ad Athen. lib. VI. c. 18. KUST.

[c] Οἱ παράσιτοι ὡς om. Photius.

ΨΩΜΟΣ] Ita οἱ ό Hebr. לחם verterunt Jobi XXII. 7. Deinde sæpe occurrit ψωμὸς ἄρτου 1 Reg. XXVIII. 22. 3 Reg. XVII. 11. Prov. XXVIII. 21. ERNEST.

ΨΩΡΑ] Scabies Levit. XXVI. 16. ERNEST.

[d] Ἡρόδοτος] Gl. VI. 61. Statim delevi ΨΩΦΙΔΙΑ: Χώρα. καὶ ΨΩΦΙΔΙΟΙ, ἔθνος. ΨΩΦΙΣ: Πόλις, cum A.B.E. Uterque articulus additus videtur ex Zonara. Ad priorem sic Valckenærius: "Ut puto Ψωφίδιοι ἔθνος invenerat alicubi Suidas mendose scriptum: hinc accessit "Ψωφιδία."

ΨΩΧΟΝΤΕΣ] Ev. Luc. VI. 1.

[e] ΨΥΗ] Statim delevi αἱ λαγόνες cum A.B.E.

ΨΟΙΘΗΣ] Forma prava, legitima ψόθης. Vid. Ruhnken. Ep. Crit. II. p. 215.

[f] Ὁ ἀλαζών] ὁ om. A.

ΨΥΑ] Hunc art. addunt A.B.C. Vid. supra Ψόα.

ΨΥΓΕΙΣΗΙ: Ἀριστοφ.] Aristoph. Nub. 151. Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσαν Περσικαί. Scholiastes ad eum locum: Ψυγείσῃ, ἀντὶ τοῦ θανούσῃ. Sed interpretatio illa a dicto loco Aristophanis aliena est. Nam ψυγείσῃ ibi proprie significat *refrigeratæ*: ut ex sensu loci illius patet. KUST.

ΨΥΔΡΑΞ] Supra Φύρματα: Ψυδράκια.

[g] ἐξάνθημα] ἐξανθήσεις C. ἐξάνθαι B.E.

ΨΥΔΟΣ] Sic habent omnes editt. At scribendum esse ψύθος, per θ, non solum ex exemplo subjuncto, sed etiam ex serie literarum patet. Confer Etymologum v. Ψίθυρ: ubi subjunctum fragmentum Callimachi auc-

E tius legitur. KUST. ψύθος A. In exemplo καὶ σὺ A.B.E. non καὶ σύ.

[h] Καλλιμάχῳ] Fr. 184.

ΨΥΚΤΗΡ] Vid. Ruhnkenius ad Tim. p. 278. Suidæ gl. descripta est ex Schol. Platon. p. 50.

[i] κρᾶσιν] Hæc vox apud Græcos hodiernos *vinum* significat: qua significatione vocabulum istud Suidas hic accipere videtur. KUST.

[k] Ἡροδότῳ] IV. 173.

F [l] Ἀριστοφάνης] Nub. 144.

[m] ἅλλοιτο] ἅλοιτο A.E.

[n] ἱστόρηται δὲ] Ὅτι ἱστόρηται A.C. Vid. Schol. Aristoph. Nub. 150.

[o] Βοτάνης εἶδος] βοτάνη A.C.E. Delevi ΨΥΛΛΕΙΣ, ἐθνικὸν, cum A.B.C.E.

ΨΥΡΑ ΤΟΝ ΔΙΟΝ.] Alcman apud Eustathium ad Odyss. γ΄. Παρὰ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Vide Parœmiographos. KUST.

[p] ΨΥΡΑ] Ψύψαρα Photius.

G ib. Rectius forte Ψύραδε. Est apud Steph. de Urbibus, qui et ipse Cratinum laudat, et apud Strabonem lib. XIV. item Apostolium. Alcman vero apud Eustathium Od. γ΄. Παρά τε ἱερὸν σκόπελον, παρά τε Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Addit Eustathius: ἤγουν ὡς οἷον ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὸν Διόνυσον. καὶ ἔστι παροιμία, Ψύρα τὸν Διόνυσον, διὰ τὴν τῆς νήσου λυπρότητα. SCHOTT.

[q] εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ] νησίδιον ἔρημον Photius, qui om. μὴ δυναμένη—πινόντων.

H [r] πινόντων] λέγεται addit C. δὲ post λέλεκται ex A. et Photio.

[s] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Ver. 1552. Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λίμνη τις ἔστ᾽ ἄλουτος, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. KUST.

[t] Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τ.] Miror unde hæc Suidas. KUST.

τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες, περιάγουσι· τὸ δὲ ἕπεται τῇ ἕλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. Ὅταν δὲ ἀφίκηται [w]ἔνθα ἐκεῖνος ἢ ἐκείνη κατηνέχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν· καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες, καὶ κατακρύψαντες, σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπῳδαῖς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτὰ, καὶ ἀκούουσι λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς μηνίουσι, πυνθάνονται. [x]Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ [y]Κομόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Φησὶ [z]Πολύβιος,

Οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις.

Ἀντὶ τοῦ, παραμυθούμενοι.

ΨΥΧΆΖΕΙΝ: Ἀναψύχειν.

[a]Οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων ἐνεχείρουν ψυχάζειν, τοῖς τε [b]ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

ΨΥΧΆΖΟΥΣΙ: Πρὸς τὸ ψύχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. Ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν.

Οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεσμίοις.

ΨΎΧΕΤΑΙ: Ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται, μαραίνεται. [c]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

[d]Καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
[e]φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

ΨΎΧΕΙΝ καὶ ἈΠΟΨΎΧΕΙΝ τὰ ὑγραινόμενα.

ΨΥΧΕΙΝῸΣ ΤΌΠΟΣ: Ὁ ψυχρός.

ΨΥΧΉ: Πνεῦμα νοερόν.

Ὅτι [f]μέρη τῆς ψυχῆς ἢ εἴδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. [g]Ἀναγκαίως οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα [h]ἑκάστη τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐπὶ τὸ πᾶν [i]μορφουμένη. Καὶ τὴν μὲν προϊέναι κατὰ λόγον, [k]ἣν ἄν τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωήν [l]τε καὶ πολιτείαν· τὴν δὲ κατὰ θυμὸν, διανισταμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης, [m]οἷα τὰ ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλούμενα· τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, πανταχῇ διαρρέουσαν, [n]καὶ ὑπὸ [o]τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν, [p]δειλίᾳ σύνοικον, καὶ ἐν πάσῃ ἀνίᾳ καλινδουμένην, [q]φιλοχρήματα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον [r]οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένην, ἀνδραποδώδη, καὶ ἀσθενῆ, γαστρὶ καὶ [s]αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν, οὔτε θυμῷ γενναίῳ χρωμένην· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον· καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων.

Ὅτι Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγηκε.

Ὅτι [t]τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστὶ, καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς· [u]ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις.

Ὅτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ [x]πεζότατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. Τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. Οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται. Διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα, ζῇ· [y]λέγω δὴ τὰ φυτά. Μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν [z]καὶ ἡνωμένην.

ΨΥΧΊΔΙΟΝ: Ἡ ψυχή. Καὶ ΨΥΧΆΡΙΟΝ, παρὰ Ἰουλιανῷ.

---

[w] ἔνθα] ἕνα C. Mox ἀπηνέχθη E.

[x] Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντ.] Imo, inverso potius ordine scribendum, ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Κόμμοδος, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς, περὶ Ἀντωνίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Commodum enim filium fuisse M. Antonini philosophi, ex historia satis notum est. KUST.

[y] Κομμόδου] Κομόδου A.C.E.

[z] Πολύβιος] Fr. gr. 139.

ΨΥΧΑΖΕΙΝ] Ψυχεῖν C.

[a] Οἱ δὲ ἀποβάντες] Ex Theophyl. Simocatt. VII. 4. ABRESCH.

[b] ἵπποις] ἱππεῖς B. ἱππεῦσι E. Tum ἀναψυχῆς καὶ ἀνακωχῆς C.

[c] Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. Pal. V. 239.

[d] Καὶ φλὸξ] ἡ φλὸξ A.C.E.

[e] φορβῆς ἡ μανίη] Ms. A. habet φθινεῇ μανίῃ. [et sic B. C.E.] At ad marginem codicis illius scriptum erat, [a p. m.] γρ. τοξομελεῖ μανίῃ: sed quæ emendatio, ut ut sensum tolerabilem habeat, nimis longe a vulgata lectione recedit. Brodæus legendum censet, φορβῆς ἐρφανίῃ, i. e. *ob defectum* vel *inopiam pabuli*: in quo assentientem habet Scholiastam anonymum, qui ad dictum locum Epigrammatis hæc notat: Ἴσως ἀντὶ τοῦ, ἡ μανίη, ὀρφανίῃ γραπτέον. Sed nego vocem ὀρφανίῃ hoc sensu accipi posse. Quare arridet emendatio Bentleii, qui de hoc loco a me consultus, unius literæ mutatione rescribendum censebat, φορβῆς ἠχανίῃ, *pabuli inopia*. Ἠχανία enim est ab ἠχάνω, quod Suidas in serie sua interpretatur, πτωχεύω, i. e. *pauper vel inops sum*. Inde et ἠχῆνες dicuntur πτωχοὶ, i. e. *pauperes*; teste Hesychio. Proprie, *qui nihil habent*: ab α privativo, et ἔχω, *habeo*; quasi dicas, ἀεχής. Idem Hesychius: Ἀεχῆνες, πένητες. Vide etiam Suidam v. Ἀχηνία. Cum igitur ἠχανία esset vox raro occurrens, librarii eam pro solita sua περιεργίᾳ corruperunt: quod fatum et multæ aliæ ejus generis voces in veterum libris expertæ sunt. KUST. ἡ μανίη Anthol. ms. ἡ πανίη e conj. Toupii recepit Jacobs.

ΨΥΧΕΙΝ etc. om. C.

ΨΥΧΕΙΝΟΣ] Ψυχεινὸς C.

[f] μέρη τῆς ψυχῆς. ἢ εἴδη τρ.] Locum hunc de triplici hominum et vitæ genere ex Damascio excerptum esse patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damascio p. 1032. et hæc leguntur: Τριῶν δὲ ὄντων μερῶν ἢ εἰδῶν ψυχῆς, ἢ ὅπως ἄν τις ἐθέλοι καλεῖν, τριττὴν ἔφασκε γίνεσθαι πολιτείαν, ἔχουσαν μὲν ἑκάστην τὰς τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἐπὶ τὸ πᾶν μορφουμένην. Καὶ τὴν προϊέναι μάλιστα κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις οἶμαι τὸν ἐπὶ Κρόνου βίον ἐπονομάσειεν. Eadem plane et Suidas hic refert, ex auctore, quem non nominat quidem, sed quem Damascium esse ex citato loco Photii satis patet. KUST.

[g] Ἀναγκαίως] ἀναγκαῖον A.C.

[h] ἑκάστη] ἑκάστην A.B.C.E.

[i] μορφουμένη] μορφουμένη A. καὶ τὴν—λόγον om. B.E.

[k] ἣν] ἢ E.

[l] τε καὶ] τε om. A.C.

[m] οἷα] οἷα τὰ A.E.

[n] καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθ.——πολιτευομένων ἀνθρώπων] Hæc leguntur etiam supra, v. Ὑπεία. KUST.

[o] τρυφῆς] τροφῆς B.C.E.M.

[p] δειλίᾳ] δειλίᾳ δὲ C.

[q] φιλοχρήματα] φιλοχρήματον C.

[r] οὐδὲ ἐλεύθερον] οὐδὲν ἐλευθέριον C.

[s] αἰδοίοις] ἀϊδίοις A.

[t] τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα] τῆς ψυχῆς ἅπαντα τὰ C.

[u] ὡσαύτως—τῆς ψυχῆς om. C.E.

[x] πεζότατον] πεζότατον A.

[y] λέγω δὴ τὰ φυτὰ om. E. Mox τῆς ψυχῆς βούλεται C.

[z] καὶ ἡνωμένην] ἡνωμένων A. καὶ om. C.

Ψυχικός: Σαρκικός. Σημαίνει δὲ καὶ τὸν [a]ἀνδρειόθυμον. Οὕτως Ἄλεξις. A

Ψυχικὸς ἄνθρωπος: Ἐκ ψυχῆς καὶ [b]σώματος. Ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν τῷ Θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ οὐκ ἀπὸ [c]τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. Οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. Ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ τῇ B
σαρκὶ δουλεύων· οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος τὸν τοῖς [d]ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ μὴ δεχόμενον τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν. Καὶ πάλιν· Ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα· ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν, καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον, ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. Καὶ ὁ Προφήτης, "Πατάξει," φησὶ, "τὴν C
"γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ." Οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν [e]ἁμαρτιῶν. Καὶ πάλιν· "Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν." Περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. Καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων λέγει· "Ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός." Καὶ πάλιν· "Ἐν "τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ." Τὴν γαστέρα λέγων.

[g]Αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων οὐ κατὰ τὴν τῶν D
πολλῶν δόξαν γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῆς οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. Τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· "[h]Ὑμεῖς "τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ διαβόλου ἐστέ."

Ψυχόλεθρος:

Ψυχομαχοῦντες: [i]Πολύβιος·

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἤδη κ' ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες.

[k]Ἦν δὲ καὶ τῆς ὑστέρας ἐκβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία.

Περὶ [l]τῆς ψυχῆς μάχη.

Ψυχόμενος δρόσῳ ἐν καμίνῳ:

Ψυχορροφεῖν: Τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψύχος: Καὶ **Ψύχη**: Τὰ ψυχρά.

Ψυχουλκούμενος: Τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχωφελές: Καὶ **ψυχωφέλεια**.

Ψυχρολογία: [m]Ψευδολογία, ἀκαιρολογία. Καὶ **ψυχρολόγος ἄνθρωπος**, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρός: Ἀσθενής. [n]Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱὸς, [o]τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. Ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος: Ἀντὶ τοῦ, δυσκάνητος. [p]Ἰώσηπος·

Ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκόλου ζῆσιν [q]ἀπαλλαγέντας: [r]Ἀντὶ τοῦ, ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. Ἡ ἐπιμεμφόμενός [s]φησι, διὰ τὸ γῆρας. Καὶ αὖθις·

[t]Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.

Οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. Κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα [u]τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

---

[a] ἀνδρειόθυμον] ἀνδρόθυμον Photius.

ΨΥΧΙΚΟΣ] Hic locus unde descriptus sit, nondum E
reperire potui, quamvis vidi similes esse veterum theologorum ad 1 Cor. II. 14. et XV. 44. explicationes. Ad priorem locum Theodoretus: Ψυχικὸν καλεῖ τὸν μόνοις τοῖς οἰκείοις ἀρκούμενον λογισμοῖς, καὶ τὴν τοῦ πνεύματος διδασκαλίαν μὴ προσιέμενον. Similia habent Chrysostomus et Theophylactus, quorum verba descripsit Suicerus in Thes. Eccles. sub v. Ψυχικός. Loca Vet. Test. allata sunt hæc: Genes. XI. 4. πατάξει etc. Genes. XI. 1. ἐγένετο πᾶσα γῆ etc. Genes. XVIII. 27. ἐγώ εἰμι γῆ καὶ σποδός. Siracid. X. 9. ἐν τῇ ζωῇ ἔρριψε etc. pro quo Suidas legit ἐξουδένωται, incertum ex quo F
fonte. Nemo igitur hanc varietatem lectionis adnotavit. ERNEST.

[b] σώματος ὁ ἄνθρωπος] ὁ ἄνθρωπος om. A.C.

[c] τῆς ψυχῆς om. C. qui infra om. ἀρκεῖ.

[d] ἀνθρωπικοῖς] ἀνθρωπίνοις A.B.E.

[e] ἁμαρτιῶν] ἁμαρτωλῶν λέγων. καὶ ὁ προφήτης ἑαυτὸν εὐτελίζων, ἐγώ εἰμι γῆ C.

[f] λέγει om. A.

[g] Αἱ ψυχαὶ] Αἱ om. A.C. Mox βιοθανούντων E.

[h] Ὑμεῖς] Ev. Joan. VIII. 44.

[i] Πολύβιος] Lib. I. c. 59. ubi rectius sic legitur; Ὁμοίως δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, καίπερ ἔτη σχεδὸν ἤδη πέντε τῶν κατὰ θάλ. πρ. ἀφεστ. KUST.

[k] Ἦν δὲ καὶ τῆς ὑστέρας] Hæc sunt verba Polybii lib. I. c. 59. ubi recte legitur, τὸ πλεῖστον. Quomodo et apud Suidam scribendum est. TOUP.

[l] τῆς ψυχῆς] τὸ ψύχος A.B.C.E.M.

ΨΥΧΟΜΕΝΟΝ] Ψυχόμενος A. Delevi mox δροσιζόμενον H
cum A.B.

ΨΥΧΟΡΡΟΦΕΙΝ] Dicitur de illis, qui sanguinem alicujus exsugunt, vel exsorbent. In sanguine enim anima vel vita hominis consistit. Sic Aristoph. Nub. 709. de cimicibus, (quos Corinthios, cum κόρεις vellet, per jocum nuncupat,) inquit: Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι, Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι. Ad hunc locum comici Suidas forte respexit. KUST.

[m] Ψευδολογία, ἀκαιρολογία addunt A.B.C.E. cum Photio. Ψυχρολογία et ψευδολογία confusa sunt in Luciani Dial. Mort. XVI. ult. ubi vid. Hemsterhus.

[n] Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλ.] Ex Schol. Aristoph. Equit. 400. Confer etiam Nostrum supra, v. Ἡ Μορσίμου, et v. Μόρσιμος. KUST.

[o] τραγῳδίας ποιητὴς] τραγῳδοποιητὴς C. et sic infra.

[p] Ἰώσηπος] Lib. VII. de Bello Jud. p. 943. [VI. 1, 3.] Ceterum, in prioribus editt. pro ψυχρότεροι (ut non solum habet Josephus, sed etiam mss. Paris.) male legitur, πρότεροι. KUST.

ΨΥΧΡΟΥ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΔΥΣΚ.] Aristoph. Plut. 263.

[q] ἈΠΑΛΛΑΓΕΝΤΑΣ] ἀπαλλαγῆναι A. καὶ δυσκόλου ζῆσιν om. B.C. G

[r] ἀντὶ τοῦ ταλαιπ.] Ms. apud Reines. ἀντὶ τοῦ οἰκτροῦ καὶ ταλαιπ.

[s] φησι om. A.C.

[t] Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζ.] Aristoph. Acharn. 138. Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην, Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον, Ὅτ' ἐνθάδε Θέογνις ἠγωνίζετο. Scholiastes ad illum locum: Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτὸν, παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα. Sic etiam apud Suidam scribendum est. KUST.

[u] τῆς] καὶ τῆς C.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΩΝ

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

A ΚΑΤΑΛΟΧΙΣΑΙ ἐστὶ, τὸ εἰς λόχους [a]καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος. Ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η΄. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ΄. οἱ δὲ, τὸ [b]ἀπὸ ις΄ ἀνδρῶν πλῆθος· ὃ καὶ τέλειόν φασι, καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης, καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. Ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός. Ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

B Στίχος, καὶ δεκανία, καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. Οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. Οἱ δὲ [c]τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. Οἱ δὲ, τὸ τέταρτον.

Ἐνωμοτάρχης. Ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν, τὸ αὐτὸ φασί.

Διμοιρίτης, καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας.

C Ἐπιστάτης. Ὁ τοῦ [d]λόχου ὀπίσω τεταγμένος. Ὁ δὲ μετ᾽ αὐτὸν πρωτοστάτης. Ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν, ἐπιστάτης. Ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. Ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν, τὸν ἐπιστάτην. Τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ᾽ ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι [e]δεύτερον· τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ D πρωτοστάτου, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται. Οἱ [f]ὁμόλοχοι, ἀνδρῶν ξδ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τάξις. Αἱ δύο Τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος· νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. Τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ [g]Ξεναγίαν καλοῦσι. Καὶ Ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία. Τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ΄. καὶ ὁ ἡγούμενος, Πεντακοσιάρχης.

Ἔκτακτοι, ἢ Ἔκτατοι. Τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· διότι [h]τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. Εἰσὶ δὲ ε΄. Στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. Νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. Ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν, ἢ [i]τὸ σύνταγμα· τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ προσταττόμενον· τὴν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ [j]τὸν θόρυβον. Τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ [k]σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. Καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. Τόνγε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν [l]τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία. Αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ΄. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. Καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Μεραρχία. Αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη΄. οἱ δὲ

E ΚΑΤΑΛΟΧΙΣΑΙ] Catalogus hic vocabulorum tacticorum, non solum in omnibus editt. sed etiam in quibusdam mss. Suidæ subjunctus est: quem proinde et in hac editione retinendum censuimus. Versionem autem ejus prætermisimus, quod omnia pene, quæ in eo continentur, apud Suidam suis locis legantur: ubi interpretationem eorum lector videre poterit. KUST. Vid. Montfauconi Bibl. Coislin. p. 505. qui seqq. edidit secundum ms. Coisl. 347.

[a] καταμερίσαι] Sic recte ms. Paris. At priores editt. male καταμετρῆσαι. KUST.

[b] ἐκ Coisl.

[c] τὸ om. Coisl.

[d] λόχου] Scribe λοχαγοῦ. Vide Ælian. in Tactic. c. 5. KUST.

[e] τὸν δεύτερον Coisl.

[f] ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται καὶ ἐπιστάται, διὰ τὸ παρ᾽ ἀλλήλους ἵστασθαι. Διλοχία, δύο λόχοι, καὶ ὁ ἡγούμενος αὐτῶν διλοχίτης. Τετραρχία, οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ἑξήκοντα τέσσαρες, καὶ ὁ ἡγ. τ. Coisl.

[g] ξεναγίας Coisl. qui supra et infra ἀνδρῶν.

[h] τῆς τάξεως ἐξ ἀ. Coisl.

[i] καὶ τὸ Coisl. ubi mox τὸν μὲν—τὴν δέ.

F [j] τὸν om. Coisl.

[k] σημείων Coisl.

[l] τὸ πρῶτον ἀπολειπόμενον Coisl.

καὶ τέλος ὀνομάζουσι. Καὶ τὸν ἡγούμενον, Μεράρχην· οἱ δὲ, Τελετάρχην.

[m]Φαλαγγαρχία. Αἱ δύο Μεραρχίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐνενήκοντα ἕξ. Τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν· οἱ δὲ, μέρος. Πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο· καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. Νῦν δὲ, Φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία. Αἱ δύο φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. Τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται, ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγούμενος, Κεράρχης.

Φάλαγξ. Ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ [n]δύο διφαλαγγίαι, ἄνδρες [o]ϛτπδ'. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν [p]λόχων σύνταγμα· ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. Καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ [q]πρωτοστάται. Ὁ δὲ κατόπιν [r]τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται· καὶ ὁ τρίτος, τρίτον· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος, τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. Τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως [s]λέγεσθαι στίχον.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. Ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας λέγεται καὶ οὐρά· τὸ δὲ λοιπὸν, δεξιὸν, [t]καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

[u]Ὄραρος, καὶ ὀμφαλὸς, καὶ συνοχή. Πρᾶγμα, ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως. Ἔχουσι [x]δὲ διαφοράν. Ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι [y]τε περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις· ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτῃ. [z]Ἐκέχρηντο γὰρ τόξοις, καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. Οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως ἐκέχρηντο σκευῇ. Ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα

A πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. [a]Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. Ἡ μὲν γάρ ἐστιν [b]ἱππική· ἡ δὲ δι' ἁρμάτων· ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. Τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς, καὶ ἱππικόν· τὸ δὲ, ἄμφιπποι. Ἄμφιπποι μὲν, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι· οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. Τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον, ὃ
B καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. [d]Τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται· οἱ δὲ, ἁπλῶς δορατοφόροι. Οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἷον οἱ πόρρωθεν βάλλοντες. Οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἱ καλοῦνται Ταραντῖνοι, [g]αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται· καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ, καὶ Ταραντῖνοι. Οἱ δὲ, τόξοις· οἳ λέ-
C γονται ἱπποτοξόται. [[f]Ἔτι οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἳ καλοῦνται Ταραντῖνοι. Οἱ δὲ, τόξοις, οἳ λέγονται ἱπποτοξόται.] Ἔτι δὲ, οἱ μὲν δορατοφόροι, ἢ ξυστοφόροι, ἢ κοντοφόροι. Καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. Οὗτοι δὲ εἰσὶν, οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρατι μαχόμενοι. Οἱ δὲ, ἀκροβολισταί· οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. Ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνά-
D μεως [h]κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἱ καὶ Ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. [i]Τουτέστι, κατὰ μῆκος καὶ βάθος. Κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ'.

Συνασπισμός. Ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συν-
E ασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν. Ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται· Ὑπόταξις δὲ, ὅτε ὑποτάττονται. Προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. Λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας· ἢ ψιλῶν παρὰ [k]ψιλούς. Παρένταξις
F δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλούς· ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας.

Ὁ λόχος, [l]ἐξ ἀνδρῶν ή. Σύστασις, δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'.

[m] Φαλαγγαρχίαι Coisl. qui mox ἀνδρῶν etc.

[n] δύο φάλαγγες] Scribe δύο διφαλαγγίαι. Vide nos ad Suidam, v. Τετραφαλαγγαρχία. KUST. δύο διφαλαγγίαι Coisl.

[o] ϛτπδ'] Sic recte codex ms. Antea vero male legebatur ϛτπδ, i. e. 6384. KUST.

[p] λοχαγῶν Coisl.

[q] πρῶτον ζύγον καὶ παρυφὴ, καὶ ἡγεμόνες καὶ προστάται Coisl.

[r] τούτων Coisl. qui mox addit κείμενος.

[s] λέγεται sine στίχον Coisl.

[t] κέρας Coisl.

[u] Ὄραρος] Aliter Suidas v. Διχοτομία: ubi vide quæ notavimus. KUST. Deest art. Coisl.

[x] δὲ καὶ Coisl.

[y] τε om. Coisl.

[z] κέχρηνται Coisl. et mox τόξῳ.

[a] Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχημ.] Vide Suidam v. Ἱππική: qui eadem habet. KUST.

[b] δύναμις ἱππικὴ Coisl.

[c] καὶ om. Coisl.

G [d] Οἱ μὲν δορατοφόροι ἢ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι· καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων, καὶ πλησίον τοῖς πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. τούτων δὲ οἱ μὲν καὶ θυρεοὺς Coisl.

[f] Ἔτι οἱ μὲν δορατ.——ἱπποτοξόται] Quorsum hæc repetuntur? Eadem enim proxime ante jam dicta fuerunt. KUST. Desunt Coisl.

[g] οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ καὶ ἰδίως Ταραντῖνοι· οἱ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐλαφροῖς ἀκοντίοις ἀκοντίζουσι πόρρωθεν, ἔπειτα δὲ καὶ πλησιάζοντες συμπλέκονται τοῖς πολεμίοις ἢ σπάθαις ἢ πελέ-
H κεσιν ἀπομαχόμενοι, οὓς φασιν ἐλαφρούς. Coisl.

[h] Καταφρακτοὶ, θυρεοφόροι, δορατοφόροι, ἱππακοντισταὶ οἱ καὶ Ταραντῖνοι· ἐλαφροὶ, ἱπποτοξόται. Coisl.

[i] τούτων πύκνωσις Coisl.

[k] ψιλοῖς Coisl.

[l] ἐξ om. Coisl.

Πεντηκονταρχία, β' Συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. Ἑκατονταρχία, β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. ἑκάστη δὲ Ἑκατονταρχία [m] Ἐκτάκτους ἔχει ε'. σημειοφόρον, A οὐραγὸν, σαλπιγκτὴν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα.

Ψιλαγία. Δύο Ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'.

Ξεναγία. β' Ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'.

Σύστρεμμα. β' Ξεναγίαι, ἀνδρῶν ͵ακδ'.

Ἐπιξεναγία. Δύο Συστρέμματα, ἀνδρῶν ͵βμη'.

Στῖφος. β' Ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ.

Ἐπίταγμα. Δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων B ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. Τούτου [n] Ἔκτακτοι ἄνδρες η'. Ἐπιξέναγοι μὲν δ', Συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον. Παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. Ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου [o] τοιοῦδε ὄντος. Ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές.

Ῥομβοειδὴς παράταξις.

Ἴλη. Ἱππέων ἐστὶν ξδ'.

Ἐπιλαρχία. Δύο ἶλαι, ἱππέων ρκη'. C

Ταραντιναρχία. Δύο Ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνς'.

Ἱππαρχία. Δύο Ταραντιναρχίαι, ἱππέων φιβ'.

Ἐφιππαρχία. Δύο ἱππαρχίαι, ἱππέων ͵ακδ'.

Τέλος. Δύο Ἐφιππαρχίαι, ἱππέων ͵βμη'.

Ἐπίταγμα. Δύο τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ.

[p] Κλίσις. Ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. D [q] Ἐπανάκλισις δὲ, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' [r] ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατεθεῖσα· ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν [s] ὀνομάζουσιν· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐ- E ρᾶς καλουμένη. Ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν· ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. Καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ F ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν· καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστων, τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν.

Περισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ δυοῖν [t] ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω A τόπον.

Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν [u] κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε, εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ' αὖθις εἰς B ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. Καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι· ἡ μὲν, κατὰ λόχους· ἡ δὲ, κατὰ ζυγά. Εἴδη δὲ [x] ἑκατέρου αὐτῶν τρία. Καλεῖται γὰρ, ὁ μὲν, Μακεδών· ὁ δὲ, Λάκων· ὁ δὲ, Χορεῖος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. [y] Τούτων δὲ Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστι, ὁ κατὰ λόχους, C ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. [z] Λάκων δὲ ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ὀπίσω τόπον· ὁμοίως δὲ ἀντὶ τῆς ἔμπροσθεν ἐπιφανείας τὸν ὄπισθεν. Χορεῖος δὲ, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν κατὰ μέρος ὁπλιτῶν, ἀνθ' ὧν προκατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τοῦ μὲν D λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ· τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ· ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. Οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν [a] ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι· τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα [b] ἰσχυροποιεῖν. Καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις· καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐν τοῖς δεξιοῖς.

E Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται. Ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν· ἢ ἀριθμὸν [c] αὐτῶν. Γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς· ἢ κατὰ λόχον, ἢ [d] ζυγά. Ταυτὸν δ' εἰπεῖν, κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. Κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν [e] προϋπαρχόντων λόχων [f] παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς [g] ἀριθμοὺς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς F φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. Κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα· ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. Κατὰ μῆκος δὲ τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μετατάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι [h] κατὰ μῆκος. Κατὰ βάθος δὲ γίνεται τό-

G

[m] ἐκτάτους Coisl.

[n] Ἔκτατοι Coisl.

[o] ὀνομάζεται δὲ καὶ σφηνοειδές. Ῥομβοειδὴς παράταξις. Coisl. in quo statim sequitur diagramma. Vulgo ὀνομάζεται etc. post παράταξις.

[p] Om. Coisl.

[q] Ἐφηνία Coisl.

[r] ἀσπίδος Coisl.

[s] ἀποονομάζουσιν Coisl.

[t] ἐπιστροφαῖν Coisl.

[u] τοῦ τάγματος κίνησις Coisl. qui mox om. ἐπιφάνειαν.

[x] ἀνὰ ἑκατέρου Coisl. qui mox Χῖρος.

[y] Τούτων δὲ om. Coisl.

[z] Hæc ex Coisl.

[a] ἀεὶ Coisl. et mox καθιστάνειν.

[b] ἰσχυροποιεῖσθαι Coisl.

[c] αὐτὸν Coisl.

[d] κατὰ ζυγὰ Coisl.

[e] ὑπαρχόντων Coisl.

[f] παραβάλλωμεν] Scribe παρεμβάλλωμεν. KUST. Sic Coisl.

H [g] ἀριθμούς] Legendum est, ἰσαρίθμους: ut Portus etiam monuit. KUST.

[h] κατὰ μῆκος. κατ. β.——παρεντ. ἐξελίξωσι] Hæc omnia oscitantia librarii in prioribus editt. omissa sunt: quæ ex codice ms. nunc primum revocavi. KUST.

που διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι· ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. Ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους δι- A πλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες, τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ [i] κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα [k] τὸ βάθος B τοῦ μήκους. [l] Καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος [m] ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους. Ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Λοξὴ [n] λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προῄρηται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον [o] ἐν ἀποστάσει δι' ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη· λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν. C

Παρεμβολὴ λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας. Πρόσταξις δὲ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ [p] ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Ἔνταξις δὲ, ἐπειδάν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα D τῆς φάλαγγος [q] ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ' ἄνδρα. Ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσι.

[r] Ἐπαγωγὴ δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται· οἷον, τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσωνται· ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. Καὶ καθόλου, [s] ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς E τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. Κἂν μὲν ἐκ τῶν [t] εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. Εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. Μονο- F πλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ· διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντιπρόσωπους εἶναι. Διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν [u] ἐπαγωγαῖς τεταγμένους· οὓς μὲν A ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ· οὓς δὲ, ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἴσω τεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα [x] ἐν εὐωνύμῳ πα- B ραγωγῇ· τουτέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον, ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. Ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ. C

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις [y] ἐν ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ, ἡ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο [z] πράξῃς, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ D Γρύλλου, [a] πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· [b] καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη, καὶ πολυειδὲς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ, ἐὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὀρθὰ ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

[c] Ἐσπαρμένη δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται E τῶν ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ, καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, εἰς τοὐπίσω, [d] καὶ πρόσω, ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές. Καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς [e] γίνεσθαι ἕξ, ἑκάστης τῶν τριῶν [f] εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν F τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

[g] Ὑπερκέρωσις δὲ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Λεπτυσμός ἐστιν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ιϛ' τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γίνωνται.

G

[i] κέρως Coisl.

[k] τοῦ βάθους τὸ μῆκος] Scribendum est, τὸ βάθος τοῦ μήκους: ut ex sensu manifestum est. KUST. Sic Coisl.

[l] καθ' ὅλου Coisl. mox om. πᾶν τάγμα.

[m] ἔχῃ Coisl. ἔχει vulg.

[n] δὲ γίνεται Coisl.

[o] ἐν ἀντιστάσει] Suidas in Λοξὴ habet, ἐν ἀποστάσει: quod rectius est. KUST. Sic Coisl. Mox προτεταγμένων Coisl. H

[p] ἑκατέρου κ.] ἐκ θατέρου κατὰ κ. Coisl.

[q] ἐνσταθεῖν Coisl.

[r] Ἐπαγωγὴ] Ms. Ὑπαγωγή. KUST.

[s] ὅταν σύντ. συντ. ἐν π.] Sic ms. Antea vero male, ὅταν συντάγματα ἐν πορ. KUST.

[t] εὐωνύμων μερῶν Coisl.

[u] παραγωγαῖς Coisl.

[x] ἐπ' Coisl.

[y] ἐν ἑτερομ. Coisl.

[z] πράξῃ Coisl.

[a] διπλάσιον Coisl.

[b] ξιφοειδὴς γὰρ Coisl.

[c] ἐσπαρμένη Coisl. qui mox om. τῶν.

[d] τε καὶ Coisl.

[e] γίνεσθαι, καὶ] γίνεται ἐξ Coisl.

[f] ἢ εἰς Coisl.

[g] Ὑπερκέρασις Coisl.

OBSERVATIONES CRITICÆ IN SUIDAM.

SCRIBEBAT

LAURENTIUS NOKK,

SEMINARII PHILOL. HEIDELBERG. SODALIS.

"Αβδηρα, θάλασσα καὶ ὄνομα πόλεως] Quid? mare ipsum "Αβδηρα vocatum. An fortasse, ut Kusterus vult, mare quod urbem Abdera alluebat? Non credo, dicendum enim fuisset θαλάσσης καὶ πόλεως ὄνομα. Lego igitur "Αβδηρα. Θεσσαλικῆς ὄνομα πόλεως. Etenim e θαλα natum est θαλασ.

'Αλκμάν. Λάκων, ἀπὸ Μεσσόας, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίσντα Λυδός, ἐκ Σάρδεων] Scaliger, Pears. Kuster. legunt κατὰ δὲ τὸν Κράτητα τῷ ὄντι Λυδός. Male mea quidem sententia. Primo enim his verbis non ea inest significatio, quam viri doctissimi inesse dixerunt, nempe: "secundum Cratetem vero Lydus est, et recte quidem, fuit enim re vera Lydus." Deinde locus non tam medicina quam explicatione indigere videtur, præcipue cum in ms. Vatic. legatur πταίοντα. Constat igitur, Thaletem, dum sidera cœlumque observaret, in foveam decidisse, eam ob causam a muliercula derisum, quod qui terram non cognosset, in cœlum penetrare conaretur. Dictum egregium, viro sapiente, non fœmina dignum! quo antiquissima philosophandi ratio penitus declaratur. Socratis demum ætate disciplinæ in terram sunt revocatæ. Idem dictum sit de grammatica doctrina, cujus prima ratio ita fuerat comparata, ut sublimia tantum et altissima quæque sectaretur. Quam rationem recepit Crates. Is, Romæ in cloacam prolapsus est, (Sueton. de clar. Gramat.) Unde festivos exstitisse suspicor qui eum lapsum deriderent, simulque nimis altam interpretandi rationem significarent, eum nominantes τὸν Κράτητα πταίοντα.

"Αμμον μετρεῖν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων] Vid. Archim. ψαμμίτ. init.

'Αμφήριστον, ἄνισον, ἀμφίβολον, ἐπιφιλόνεικον] Scr. 'Αμφήριστον, ἴσον, ἀμφίβολον, ἔτι φιλονεικότερον (φιλονεικεῖν) i. e. 'Αμφήριστον, sic satis æquale (cf. Casaub. ad Ath. I. 47. p. 26. a). Ambiguum. Contentiosius etiam. (ἀμφὶ enim in compos. auget significationem.)

'Αμφιδρομία—pro μαιώσεως leg. μαιώσεως.

'Αμφίθετος φιάλη. κατὰ πᾶν μέρος αὐτῆς τιθεμένη. ἀπύθμενος. οὐ τὸ παρ' ἡμῖν ποτήριον, ἀλλὰ γένος λέβητος, ἐκ παντὸς μέρους δυνάμενον ἕδραν ἔχειν] Quæ ex Athen. XI. 14. p. 501. a. b. negligentius descripta sunt. Unde fortasse corrigendum sit, καθ' ἑκάτερον μέρος ... ἐξ ἑκατέρου μέρους. Fieri enim potuit, ut vocum ἑκάτερον et ἑκατέρου posteriores syllabæ ob insequentes μέρος et μέρους evanescerent. Suidæ locus ita certe reddendus est: "Phialam quæ ex utraque parte statui potest." Vel (secundum alios) "quæ basi caret." Non nostrum est ποτήριον, sed genus lebetis quod utrinque statui potest. Athenæus enim l. l. dicit: Φιάλη· Ὅμηρος μὲν, ὅταν λέγῃ, ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε, καὶ χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημόν, οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκεῖόν τι ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δὲ ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, etc. Quæ ex Asclepiadis libro περὶ Νεστορίδος ducta censeo, animo repetens Athen. XI. p. 488. d. locum simillimum, quem ipsum Asclepiadi esse restituendum nemo dubitabit, qui at-

A tente perlegerit Athen. XI. p. 488. a. b. Ceterum noster ille Athenæi locus ita corrigendus est: οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χαλκεῖόν τι καὶ περιπέταλον λεβητῶδες, i. e. non vas potorium dicit, sed aheneum quoddam atque lamina aurea inductum lebetis genus. Neque enim χρυσῆ φιάλη dici potest χάλκεον λεβητῶδες. Locum similem Suidas exhibet s. v. Παραπέταλον.

'Αναγκαῖον. οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον] Amphis ap. Athen. II. p. 69. c. τὴν ἀναγκαίαν τύχην eodem sensu dicens Sophoclem in Ajace v. 485. carpere studuit. Similis au-

B tem significatio obscurata inesse videtur Philemonis loco ap. Athen. XIII. 569. e. ab interpretibus male intellecto, ubi est: ἔχοντας τὴν ἀναγκαίαν φύσιν.

'Ανασχοῦσα, ἀναδῦσα, καὶ 'Ανασχών, ἀνατείνας, φανείς, ἐξελθών, ἀναδύς] Lege 'Ανασχοῦσα, ἀναδύουσα, καὶ 'Ανασχών, ἀνατείλας ('ΑΝΑΤΕΙΝΑΣ, et 'ΑΝΑΤΕΙΛΑΣ facillime confundi poterant.) Ita apud eundem Suidam s. v. 'Ανίσχων. ἀνατέλλων. καὶ 'Ανίσχουσα, ἀναδύουσα.

'Ανδρείκελον. ὅμοιον ἀνδρί. σημαίνει [illegible] καὶ τὸ μίγμα τῶν ζω-

C γράφων, ὃ καλεῖται χρωμάτων κρίσις] Num fort. κρᾶσις?

'Ανδείματο. ἀνῆλθεν, ἀνῳκοδόμησε, κατεσκεύασεν] Pro 'ΑΝΗΛΘΕΝ leges 'ΑΝΗΛΑCΕΝ, i. e. ἀνήλασεν. cfr. Hom. Od. VII. 113. Il. XVIII. 564.

'Ανέσχετο, ἀνέτεινεν] Lege ἀνέτειλεν, ut statim sequitur 'Ανεσχήκει, ἀνέτειλε.

'Ανθήλιος ... ἐνίστε [illegible] καὶ τὸ μίμημα, ἢ ἀντάλλαγμα, ὡς Θεόπομπος] Nomen ἀντάλλαγμα recte habet, et significat, vocem ἀνθήλιος nonnunquam translata significatione usurpari.

D 'Ανώγεων (leg. 'Ανώγεων) οἴκημα. 'Ανώγεων δέ. ὅτι Καλλισθένης τὸ δεσμωτήριον ἀνώγεων εἶπεν. 'Ανώγαιον καὶ κατάγαιον (legend. ἀνώγειον καὶ κατάγειον) διὰ διφθόγγου καὶ ο' μικροῦ ..... ἀλλ' εἰ ὁ τῶν λέξεων θηρατὴς καὶ τῶν τούτων (leg. τοιούτων) ἀντιστοίχων ἀκριβὴς ὀρθογράφος .... τὸ δὲ μεσόγαιον (leg. μεσόγειον) μόνον διὰ διφθόγγου εἴασεν· ἐπειδὴ εὕρηται μεσογεία γῆ, καὶ μεσόγειος γῆ.

'Αολλεῖ, ποιεῖ, συνάγει] Pro ΠΟΙΕΙ repone [ΑΘ]ΡΟΙΖΕΙ. Statim sequitur καὶ ἀολλήσασα, ἀθροίσασα.

'Αποδοκιμάζειν, etc.] Locus videtur esse Theopompi de

E Philippo: cfr. Ath. IV. 19. p. 187.

'Αριθμοῦ ... Ὅτι οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμῷ προσηγόρευον. ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται ταῖς δέκα· ὁ δὲ δέκα σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον] Ex iis, quæ deinde ad voc. τετράγωνος monebimus, dubium non est, quin sit corrigendum ... καὶ διὰ τοῦτο πάντα τετρακτὺν ἔλεγον.

"Αρτια .... καὶ 'Αρτιάκις. "Αρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ'. ἀρτιοπέριττος δὲ, ὁ διχοτομούμενος εὐθέως εἰς περισσὸν ἀριθμόν. οἷον ὁ τῶν ιδ'.]

F Lege καὶ 'Αρτιάκις. ἀρτιάκις ἄρτιος ἀριθμὸς ὁ λβ'. ἀρτιοπέριττος [illegible] etc.

"Αρτιος. Suidæ locum supra emendavimus. Similis

autem medicina adhibenda est Etym. Gudian. ubi Ἄρτιος ἀριθμός. ὁ δίχα ἤτοι εἰς τεμνόμενον δύο ἴσως. leg. Ἄρτιος ἀριθμός: ὁ δίχα, ἤτοι εἰς δύο ἴσα τεμνόμενος.

Ἄρκτος. τὸ ζῶον. καὶ τὸ ἀκίνητον ἀστροθέτημα] Quid? alia sidera non moventur? Imo majores etiam emetiuntur orbes quam Ursa. Procul dubio legendum ἈΕΙΦΑΙΝΟΝ pro ἈΕΙΚΙΝΟΝ i. e. ἀεὶ φαινόμενον pro ἀκίνητον. Neminem fugere potest, jam Homerum de Ursa cecinisse Od. V. 275. οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο. Apud Suidam s. v. Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε' dicitur Ἀρκτικὸς ὁ ἀεὶ φαινόμενος.

Ἀρχιμήδης, Τραλλιανὸς, φιλόσοφος. Ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ μηχανικά] Archimedem philosophum atque mechanicum celeberrimum confundere videtur.

Γάδειρα. Τόπος κατὰ τὴν ἑσπερίαν μοῖραν, ἀποτελεύτησις τῆς θαλάσσης, καὶ οἷον ἄκρα ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Ἀτλαντίδα θάλασσαν, τὸν ὠκεανὸν, ἣν διεκπλεῦσαι οὐκ ἔνι· βραχώδη καὶ σκοτοειδῆ τυγχάνουσαν. Γάδειρα δὲ παρὰ τὴν γῆν καὶ τὴν δειρὴν, ὅ ἐστι τράχηλος] Mihi quidem nunc non in animo est Græcorum grammaticorum nugas arguere in vocis origine quærenda. Majoris momenti est ostendere unde illa explicatio fluxerit. Ex Hesiodi nempe Theogonia ducta est, ubi vss. 726. sqq. de Tartaro canit:

ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
τριστοιχὶ κέχυται περὶ δειρήν. αὐτὰρ ὕπερθεν
γῆς ῥίζαι πεφύκασι καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης,
ἔνθα θεοὶ Τιτῆνες ὑπὸ ζόφῳ ἠερόεντι
κεκρύφαται.

Loquutio illa περὶ δειρὴν, quam Wolfius fatetur alias sibi nondum obviam fuisse, optime explicatur nostra Suidæ glossa. Nam de ultimis occidentis finibus, ubi Gades, Hesiodum loquutum esse, inde apparet, quod easdem terræ regiones densis tenebris obsitas esse dicit vss. 744. sq. (Suidas ὠκεανὸν σκοτοειδῆ vocat,) quod Atlas ibidem sustinet cœlum vss. 746. sqq. præcipue vero, quod Titanum sedes in iisdem orbis finibus prope Beatorum insulas fuisse dicitur ab Hesiod. Opp. 168. sq.: Heroes

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης,
τῆλου ἀπ' ἀθανάτων τοῖσιν Κρόνος ἐμβασίλευε.

Quem locum a Grævio Lectt. Hesiod. c. 5. J. Henrico Vossio epist. mythol. T. II. p. 143. male intellectum ita restitues:

Ζεὺς Κρονίδης κατένασσε πατὴρ ἐς πείρατα γαίης—
τῆλου ἀπ' ἀθανάτων—τοῖσι Κρόνος ἐμβασιλεύει.

ut τοῖσι ad πείρατα γαίης referatur, neque vero ad Heroes. Ἐμβασιλεύειν enim Hesiodo non est imperium in homines vel Deos exercere, sed in loco aliquo imperii sedem collocare, v. Opp. 111. Theog. 71.

Γραμμή. Γραμμή ἐστιν ἐπιφανείας πέρας ἢ μῆκος ἀπλατὲς, τὸ μῆκος μόνον ἔχον] Leg. ἢ τὸ μῆκος μόνον ἔχον.

Γυρόν. Κυρτὸν, στρογγύλον. Ἐν ἐπιγράμματι. "Γυρὸν κυανέης μόλιβον σημάντορα γραμμῆς"] Leg. Γυρὸν κυανέης etc.

Διαβήτης. Ἐργαλεῖον ὁ διαβήτης, εὔχρηστος τέχναις πολλαῖς, τῷ λάμβδα παρεικώς. Τούτου τὸ ἓν τιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι] Ita ed. pr. Kusterus paullo melius τὸ ἓν μέρος ἐντιθέντες. Legend. τούτου τὸ μὲν ἕτερον σκέλος ἐντιθέντες, τὸ δὲ ἕτερον περιάγοντες κύκλους ποιοῦσι. Ad lectionem ἕτερον manu quasi ducimur Kusteri lectione τὸ ἓν μέρος. Quod μέρος h. l. male nos habet, et facile fieri potuit, ut ex ἕτερον enatum sit. Vide supra ad v. Ἀμφίθετον φιάλην. Oculi librarii a voce μὲν ad ἐντιθ. aberrasse videntur.

Δίκτυς, ἱστορικός. Ἔγραψεν, Ἐφημερίδα, ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἰταλικὰ, Τρωϊκοῦ διακόσμου. Οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἁρπαγῆς, καὶ περὶ Μενελάου, καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως] Nemo non videt Ἐφημερίδος nomen explicari his verbis, ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογ. ἐν βιβλ. θ'. Eodem modo Τρωϊκοῦ διακόσμου argumentum exponitur, ubi dicitur οὗτος (sc. Τρωϊκὸς διάκοσμος) ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἁρπαγῆς, καὶ περὶ Μενελ. κ. πασ. Ἰλ. ὑποθέσεως. Quæ mecum reputans in eam inducor sententiam, ut non quinque, sed duo tantum opera illis Suidæ verbis indicari credam, quorum alterum complecteretur omne argumentum Iliacum, alterum vero ea, quæ postea accidissent. Lego igitur: Δίκτυς, ἱστορικός. ἔγραψεν Μεθομηρικά (ΜΕΘΟΜΗΡΙΚΑ pro ἘΦΗΜΕΡΙΔΑ.) ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὅμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'. Ἰλιακὰ ἢ περὶ Τρωϊκοῦ διακόσμου, οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἁρπαγῆς, καὶ περὶ Μενελάου, καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως.

Διφασία. Ἡ δικαιολογία, καὶ δικαιοσύνη] Kusterus ex Hesychio legit ἡ διλογία, omisso καὶ δικαιοσύνη. Nos quidem ita legimus: Διφασία: ἡ διχολογία καὶ διχοσύνη, vel διχοφροσύνη, oratio anceps atque cogitatio anceps. Similis locus est Ciceronis de Oratore III. 16. Homer. Od. VIII. 506. τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή. Pindar. ap. Ciceron. Ep. ad Attic. XIII. 38. δίχα μοι νόος, ἀτρέκειαν εἰπεῖν.

Αἶρα. Ἡ τοῦ σίτου διαφθορὰ, διὰ διφθόγγου. Ἔρα δὲ ἡ γῆ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν σφαῖραν] Kusterus corr. σφύραν, ut ap. Hesych. est Αἶρα. σφύρα, ἀξίνη. Equidem in omnia alia discedo. Quamnam enim rationem nunc subesse dicamus, ut illa fuerint interposita: Ἔρα δὲ ἡ γῆ. Suidæ loco hic sensus inesse videtur: Ἔρα, i. e. terra, nomen accepit e rotunda figura, vel ex voce αἶρα quæ eadem est atque σφαῖρα: ut ἀλεῖν et σφάλλειν, ἕως et σφέτερος, etc. Eam autem reapse veterum grammaticorum fuisse sententiam, inde apparet, quod ἐρίων significationem ad rotundam figuram retulerant. Ita Schol. ad Aristoph. Lysistrat. a Suida s. v. Διαξῆναι descriptum: τῶν γὰρ ἐρίων οἱ μαλλοὶ ἔχουσι τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κορυφὰς συνειλημμένας· καὶ ἐὰν τιλθῶσι, διαλύεται ὁ μαλλός. Quæ ita reddenda sunt: Vellera enim habent lanarum radices et vertices orbis in modum conjuncta: et si lana evulsa est, vellus dissolvitur. i. e. orbes lanæ conglobatæ dissolvuntur. Et diserte Suidas s. v. Καταστέψαν dicit, στέμματα δὲ ἔλεγον καὶ τὰ ἔρια. Eodem modo igitur quo antea ἔρα, nunc ἔριον quoque ad rotundam figuram refertur. His argumentis inductus sanum esse contendo illud σφαῖραν, minimeque mutandum in σφύραν. Imo Hesychii σφύραν in σφαῖραν mutandum esse videtur. In ejusdem certe glossa, quæ statim sequitur, Αἶ ῥά. αἱρασταὶ, αἵ τινες δὴ ἄρχοντες, latere puto Αἶρα: σφαῖρα. Similes enim sunt litterarum ductus in ΣΦΑΙΡΑ et ΣΤΑΙ Α.

Ἐγγαιον. Χέρσον, ξηρόν] L. χερσαῖον. ξηρόν; ut deinde Ἐπίγειος, γήϊνος.

Ἔπηλυς. Εὕρηται παρὰ Ποσειδίππῳ. Καὶ ἀντήλιος, καὶ ἀπηλιώτης, ἐν τῷ η' καὶ ψιλῶς] Demiror interpretes, qui vitium manifestum non observassent. Lege igitur: Ἔπηλυς. εὕρηται παρὰ Ποσειδίππῳ, i. e. ἔπηλυς pro ἔφηλυς occurrit apud Posidippum. Eadem sententia totidem fere verbis jam antea ap. Suid. legitur s. v. Ἀπηλιώτης.

Ἐπιφάνεια. Ἐπιφάνειά ἐστι σώματος πέρας, ὃ τὸ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει, βάθος δὲ οὔ] Diog. Laërt. VII. 135. unde hæc ducta sunt, ut Suidas, corrigendus est, ἐπιφάνειά ἐστι σώματος πέρας, ὃ μῆκος καὶ πλ. μ. ἔχει.

Ἐρατοσθένης . . . διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἴδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι τὰ βήματα ἀπεκλήθη] L. τοῖς ἄκροις ἐγγίσας βῆτα ἀπεκλήθη.

Ἐργαλεῖον. Ἔργον τι] Leg. ἐργαλεῖον. ὄργανόν τι i. e. ὄργανόν τι.

Ἔστω. Ὑπαρχέτω] Ejus glossæ sententiam exponit Eustrat. in Aristot. Anal. post. l. II. fol. 21. a—b. ὁ δ' ὑποθετικῶς περὶ τοῦ ὅρου συλλογιζόμενος οὕτω ποιεῖ. διὰ τοῦτό φησιν, ἔστω δὲ καὶ δεδόσθω τὸ λαμβάνειν εἰς τὸ δεῖξαι τὸν ὁρισμὸν, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἀποδείξεσι γίνεται. πλὴν οὐ τοιαῦτα δεῖ μανθάνειν, οἷον ὁ ὑποθετικῶς ἐνταῦθα συλλογιζόμενος εἴληφεν.

Εὐδείελον. Εὐπεριόριστον] Hesych. εὐπόριστον. Utroque in loco repone εὐπεριόριστον.

Εὔειλος. Ὁ καθαρὸς] Fort. ὁ θερμὸς, ut antea Εὔειλος τόπος, ὁ θερμός.

Εὕρημα. Ἐπίτευγμα, βούλευμα] L. ἐπιτήδευμα, βούλευμα. Sic statim sequitur καὶ εὑρήματα. ἐπιτηδεύματα, βουλεύματα.

Εὐρυόδεια. Ἡ πλατεῖα ὁδὸς] Minime: εὐρυόδεια est nomen adjectivum. Corr. Εὐρυόδεια. ἡ πλατυάμφοδος, ut supra Εὐρυάγυια, πλατυάμφοδος. Manifestissimum etiam argumentum est, quod post v. Εὖρος interpositum est, Εὐρυόδεια. ἡ πλατυάμφοδος.

Εὐτραπελία. μωρολογία, κουφότης, ἀπαιδευσία. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτούς] "Facetiæ, joci mimici (μιμολογία), nugæ le-

Digitized by Google

"ves et indoctæ. Ptolemæus vero omnes applaudere "jussit, facetias eorum probans." Ptolemæus dicitur doctos risu excepisse ob nugas eorum indoctas. Similiter Ptolemæus Philadelphus Sosibii grammatici ἀπροσ- A διονύσους λύσεις festive deridet apud Athen. XI. p. 493. 494. (ubi, p. 494. a. quod negare nemo potest, qui paullo attentius locum perlegerit, scribendum est, ἦν ὀνόματα ἐγγεγραμμένα ταῦτα, Σωτῆρος, Σωσιγένους, Βίωνος, Ἀπόλλωνος, omisso nomine ΔΙΩΝΟΣ, quod e præcedente ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ natum esse nemo non videt.) Apparet igitur, εὐτραπελίαν esse rationem sibi non constantem, quæ aliorum opiniones, nec suam ipsius sequatur cogitationem, unde necessario fiat inepta atque indocta. Ea senten- B tia inest Suidæ vocibus κουφότης, ἀπαιδευσία, μωρολογία. Quare sanum Suidæ locum ita Latine reddendum censeo: Εὐτραπελία, ineptiæ, levitas, nugæ indoctæ. Ptolemæus vero omnes applaudere jussit, probans scilicet eorum doctrinam.

Εὐτραπελία] Etymol. Gudian. cum Suida consentit, unde nostra sententia supra exposita magis etiam confirmatur.

Εὐχολώτερος. Ὁ ταχέως πεττόμενος] "qui celeriter con- "coquitur." Falso. Significat: "qui celeriter con- C coquit."

Ἐφεξῆς. Ἐπίσης, κατὰ τάξιν] Lege Ἐφεξῆς· ἐπισχερώ. κατὰ τάξιν. Ita Suid. Ἐπισχερώ. ἐφεξῆς.

Ζείδωρον . . . καλεῖται [illegible] αὕτη βώλωρα καὶ φερέσβιος] Lego καλεῖται δὲ αὕτη καὶ βώλωρα καὶ φερέσβιος.

Ζόφον. Τὴν δύσιν. Οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ δύσις ζόφος] Vox ultima ζόφος omittenda esse videtur. Imo altius residet vulnus, quod levi tamen brachio ita sanari queat: οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ δύσις, καὶ ζεῖφος, vel ζόφος, ut doctus [illegible] Ζεφύρου originem respexerit. D Etym. Gud. p. 229. ὅτι ἀπὸ ζεῖφου ποιοῦ ζεῖφον δὲ τὴν δύσιν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, cfr. ibid. p. 229. 43. p. 230. bis. Achill. Tat. Isagoge p. 91. ed. Petav. ζόφος γὰρ ἡ δύσις κατὰ τοὺς ποιητάς.

Εἴδωλον. Σκιώδες ὁμοίωμα . . . Αὐτὸς δὲ, ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής] Fateor, illud αὐτὸς e philosophiæ molimine protractum male me habere. Lego igitur: Εἶδος δὲ, ἡ ὑπόστασις ἡ ἀληθής. Sequitur enim Εἴδωλον, ὁμοίωμα εἴδους.

Εἰλικοειδές. Τὸ κυκλοειδὲς. καὶ ὁμαλόν] Lego Εἰλικοειδές. τὸ κυκλοειδὲς καὶ ἀνώμαλον. Solis ἑλισσομένου cursus dicitur E ἀνώμαλος in Schol. ad Arati Phænom. 339.

Εἰμί. Τὸ ὑπάρχω. Τοῦτο μέλλοντα οὐκ ἔχει. Τοῦ [illegible] Εἶμι, τοῦ σημαίνοντος τὸ πορεύσομαι, τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ί, καὶ τὰ δυϊκὰ, ἴμεν, ἴτε] Quid? verbum εἰμὶ futuro caret. Minime. Lego igitur: Εἰμί, τὸ ὑπάρχω. τοῦτο μέλλοντα οὐκ ἔχει. τοῦ δὲ Εἶμι, τοῦ σημαίνοντος τὸ πορεύσομαι, τὰ πληθυντικὰ διὰ τοῦ ί, καὶ τὰ δυϊκὰ, ἴμεν, ἴτε. Etenim futuri significatione apud Atticos occurrit præsens εἶμι. Hinc Suidas alio loco, Ἔξειμι, οὐκ ἐξελεύσομαι, λέγουσιν Ἀττικοί. Ad Eurip. Hippol. 1065. οὐκ εἶ etc. in Cod. Paris. adscr. πο- F ρεύσῃ, et Schol. D'Orvill. ad Aristoph. Plut. 605. εἶμι [illegible] τοῦ γῆς explicat τοῦ πορεύσομαι. Illa autem verba καὶ τὰ δυϊκὰ ab aliena manu assuta esse videntur, nam totus orationis tenor ea respuit, neque Etymol. M. agnoscit, qui s. v. Εἶμι ἀπὸ τοῦ εἶω eandem rem totidem fere verbis exponit.

Εἷς ὁ ἀριθμὸς] Imo vero εἷς οὐκ ἀριθμός. Neminem fugit, ex uno demum numeros enasci. Diogen. Laërt. VIII. 35. Pythagoræ præceptum exponit ἐκ τῆς μονά- G δος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμοὺς gigni. Simile est proverbium ap. Suid. Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ.

Ἥλιος. Ἀπὸ τῆς ἁλὸς] Num quod e mari exoritur? imo ex oceano. Legendum est: ἀπὸ τῆς ἄλης. Arat. Phænom. 339. βαρέα καὶ ἀλήμονος ἠελίοιο Μεσογγύς. ad quem l. Schol. ἄλην [illegible] αὐτὴν (sc. ἡλίου κέλευθον) εἶπεν, οὐκ ἀπεικῶς, ἀνώμαλος γάρ ἐστι καὶ βραδεῖα. In Theonis Schol. ad l. ἄλλην mutandum est in ἄλην. v. Suidas s. v. Ἀλέα.

Ἠλύσιον. Ἱερὸν περὶ τὸν ᾅδην. Οἱ [illegible] περὶ Αἴγυπτον· οἱ [illegible] περὶ Λέσβον· οἱ [illegible] τὸ κεκεραμωμένον χωρίον, ἢ πεδίον· τὰ δὲ τοιαῦτα H ἐστὶν ἄβατα] Kusterus pro ἱερὸν περὶ τὸν ᾅδην, scribendum censet, ἱερὸν πεδίον περὶ Ῥόδον. Qua in re virum doctissimum falsum esse puto. Quis enim nescit, non procul ab Hade fuisse Elysium? v. Hesiod. Opp. 171. et quæ ad eum loc. notata sunt. Equidem igitur, qui videam quam facile nomina ᾅδην et Ῥόδον permutentur, eos locos in vitio esse puto, in quibus περὶ Ῥόδον invenimus. Etymol. Gudian. Ἠλύσιον (ita lege pro Ἠλυσίων,) ἡ μακάρων νῆσος . . . λέγεται δὲ Ἠλύσιον καὶ ἱερὸν πεδίον Ῥόδον, οἱ δὲ περὶ Αἴγυπτον ἢ Λέσβον, ad veram atque germanam lectionem nos ducit. Nomen Ῥόδον, quod locum habere non potest, natum esse videtur ex περὶ ᾅδην. Quid autem illud velit, οἱ [illegible] περὶ Λέσβον, nunc quidem perspicere non valeo. Elysium, Beatorum sedem (ἱερὸν πεδίον), Lesbi memoriæ proditum esse, vix credo. Vide an non sit legendum: ΣΕΛ[ΗΝΑΙΟΝ ΚΥΚ]ΛΟΝ? unde, librarii oculis a ΣΕΛ ad simile ΚΥΚ aberrantibus natum sit ΛΕΣΒΟΝ. Servius certe ad Virgil. Æn. V. 735. docet: "Secun- "dum philosophos Elysium est insulæ fortunatæ, quas "ait Salustius inclytas esse Homeri carminibus, qua- "rum descriptionem Pius commentator dicit esse subla- "tam: secundum theologos *circa lunarem circulum*, "ubi jam aër purior est." Hæc Stoicorum præcipue fuit opinio: v. Wyttenbach. de animor. vita et statu post mortem sect. VIII. Similiter Platonici nonnulli in octava sphæra Elysium posuere. v. Macrob. in Somn. Scip. I. ii.

Simili modo Plutarchus de Socratis dæmone p. 579. Wytt. III. 1. p. 335. sanandus est, ubi: ἔλαθεν τῇ αὐξήσει τόνον στερεὸν ὀκταπλάσιον ἀπεργασάμενος, δι' ἀπειρίαν ἀναλογίας, ἡ τῷ μήκει διπλάσιον παρέχεται, pro insano ἡ τῷ μήκει repones ΗΤΩ[ΣΧΗ]ΜΑΚΥΒ[ΟΥ], unde nimirum natum est ΗΤΩ ΜΗΚΕΙ, ita Plutarchus mox dicit ᾗ μόνῃ (sc. ἀναλογίᾳ) διπλασιάζεται σχῆμα κυβικοῦ σώματος.

In Suidæ l. l., eo enim revertor, pro κεκεραμωμένον ex Hesychio et Photio Kusterus emend. κεκεραυνωμένον. Unum equidem addam. Suidas nimirum de Elysio omnia undecunque comportans, eodem retulisse videtur regionem, cui similis esset denominatio, nempe Ἀλήιον πεδίον, Hom. Il. VI. 200. Quod si probatur, legendum erit, οἱ δὲ τὸ κατακεκαυμένον χωρίον ἢ πεδίον, v. Strabo, XI. p. 673.

Ἴθματα. Ἴχνη, βήματα, δικαιώματα, ὁρμάς] L. Ἴθματα. ἴχνη, βήματα, οἴματα, ὁρμάς. Ita Suid. Οἴμησε, ὥρμησε, καὶ οἴματα, ὁρμήματα. Vocem οἴματα sciolus non intelligens, produxit in δικαιώματα. Nisi forte utroque in loco legend. οἰμῶτα, i. e. οἰμήματα.

Ἵππαρχος. Νικαεύς . . . . Ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου Φαινομένων, Περὶ τῆς τῶν Ἀπλανῶν Συντάξεως, καὶ τοῦ Καταστηρισμοῦ, Περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως, καὶ Εἰς τοὺς ἀρίστους] Kusterus corrupta h. l. intacta reliquit, et sana mutavit. Etenim nomen Καταστηρισμοῦ, quod et hic et alibi (s. v. Ἐρατοσθένης) studio male sedulo in Καταστερισμοῦ mutavit, hac de re usitatum est, v. Arati Phænom. 10. 250. 294. etc. Mendum autem latet in hisce verbis περὶ τῆς τῶν Ἀπλανῶν συντάξεως, καὶ τοῦ Καταστηρισμοῦ. Lege περὶ τῆς τῶν Ἀπλανῶν συντάξεως, ἢ τοῦ Καταστηρισμοῦ. Nam unum idemque fuit opus, ut s. v. Ἐρατοσθένης . . . Ἀστρονομίαν, ἢ Καταστηρισμούς. Extrema autem ea καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους, quæ apud Eudociam quoque leguntur, ita accipio, Hipparchum commentarios scripsisse in optimos quosque scriptores.

Θελξίνοια. Θυγάτηρ Ὠγύγου] Lex. Θελξίνοια.

Καὶ δή. Λοιπὸν ἤδη] Leg. ΚΟΙΝΟΝ ἤδη pro ΛΟΙΠΟΝ ἤδη.

Καναχηδόν. Κατὰ κτύπον] Scr. μετὰ κτύπου.

Κατάγαιον οἴκημα, καὶ κατάγειον. Ὑπὸ γῆν] Leg. Κατώγεων οἴκημα καὶ κατάγαιον, cfr. supra ad voc. Ἀνώγεων.

Κατὰ δάκτυλον. εἶδος ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικὸν, ἢ ῥυθμοῦ καὶ κρούματος] Sententia flagitat: κατὰ δάκτυλον. εἶδος μέτρου ἀριθμητικὸν ἢ γεωμετρικὸν, etc.

Κατὰ κάθετον. Τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος διαστήματα] Ut vox κάθετος reapse explicetur, leg. τὰ ἀπὸ ὕψους εἰς βάθος ὀρθὰ διαστήματα. Nomen ὀρθὰ a præcedente βάθος absorptum est. Non absimilis est locus in Etymol. Gud. Διάμετρον, τὸ ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας κατὰ πλάτος διάστημα.

Κατὰ ῥοῦν. Κατὰ τρόπον, κατ' εὐθεῖαν] Num fort. κατὰ τρόπον κατ' εὐθεῖαν?

Κενοτάφια. Τινὰ ἦσαν εἰλισσόμενα, ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν] Bochart. et Kuster. *πλασσόμενα*. Utinam explicuissent quid esset *ὡς τύπος νεκροῦ*. Utraque difficultas tollitur legendo, *Κενοτάφια. ἐν οἷς τινὰ ἦσαν εἰλισσόμενα* (vel *πλασσόμενα*, qua tamen mutatione non opus est,) *ὡς τύπος νεκροῦ, μὴ ἔχοντα νεκρόν*. i. e. Cenotaphia, in quibus res erant convolutæ ad mortui speciem.—Quæ mortuo carent.

Κῆλα, βέλη. Ὅτε δὲ σημεῖα] Etym. Gud. *κῆλον . . . κατὰ δὲ γλωσσογράφους βέλη θεῖα, τοῦτ' ἐστὶν ἀστραπὰς καὶ βροντάς*. Hinc ap. Suid. lego: *Κῆλα, βέλη. ἔτι δὲ διοσημεῖα* i. e. fulgura. cfr. Suid. s. v. *Διοσημία*. Etymol. Gud. s. v. *Κῆλον*.

Κοιλάς. Τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος] Etym. Gudian. *κοιλὰς τὸ βαθὺ τῆς γῆς*. Hesych. *Κοιλάδες, πεδία, λιβάδες*. Suid. s. v. *Πλέθρα . . . τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις*. Leg. igitur: *Κοιλάς. τὸ πλέθρον, ἢ τὸ βάθος*, (vel *τὸ βαθὺ τῆς γῆς*).

Κύβος. Πᾶν τετράγωνον] Falsum est. Lege, *Κύβος· πάντη τετράγωνον*. In Hesych. *Κύβον, τετράγωνον. Κύβος, πᾶν τετράγωνον· ἢ σχῆμα γεωμετρικόν*, etc. nemo non videt, "*κύβον.* "*τετράγωνον*" male repetitum esse e sequenti *Κύβος· πᾶν τετράγωνον*. Locum igitur hunc in modum refinge: *Κύβος· πάντη τετράγωνον*. Eadem medicina adhibenda est Photio, Etymol. M. et Zonaræ. Nam Aulus Gell. Noctt. Att. I. 20: "Qualia sunt *quadrata undique*, "quæ *κύβους* illi, nos quadrantalia dicimus . . *κύβος* enim "est figura *ex omni latere quadrata*." cfr. Herod. I. 81. II. 124. Platon. Tim. p. 55. Euclid. XI. 25. Timæus Loc. de anima mundi, p. 98. Asclepiad. Myrl. ap. Ath. XI. 475. a. *θωράκιον τετράγωνον πάντη, πλὴν τῆς βάσεως καὶ τῆς κορυφῆς, αὗται δὲ προέχουσιν μικρὸν ἐπ' εὐθείας ἐξωτέρω*. Qui locus perperam a Schweighausero acceptus ita reddendus est: "Loricula erat cubus perfectus, sed basis "et vertex (ut ita dicam) ita erant instructæ, ut quasi "coronæ extrorsum prominerent." Conferas modo ejusdem Asclepiadis verba ap. Athen. XI. 488. c—d.

Vitium autem istud, nam ad Suidam revertor, jam antiquis temporibus obtinuisse hinc apparet, quod Eustathius ad Od. I. p. 28. ed. Bas. et Etymol. M. scripserunt: *Κύβος· πᾶσα ψῆφος τετράγωνος*. Quod mirum est, neque ferendum.

Κυκλήσομεν. Ἀναζεύξομεν] Leg. *ἀνάξομεν*. Unde (*ἀνάξομεν*) natum *ἀναζεύξομεν*.

Κύκλοι ἐν τῷ οὐρανῷ ε΄. Ἀρκτικός, ὁ ἀεὶ φαινόμενος· Χειμερινός· Τροπικὸς θερινός· Ἰσημερινός· Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. Λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους· γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον. Ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, ὡς αἴτιος τοῖς παραλλήλοις] E Diogene, unde ista desumta sunt (VII. 155.), Kusterus corrigit, *Τροπικὸς χειμερινός*, et *ὡς ἐπιὼν τοὺς παραλλήλους*. Sed nunc quoque maximum residet vitium. Neque enim circulorum omnium sed parallelorum tantum numerus quinque est. Deinde quid illud est: *γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον*? Num circuli paralleli eodem gaudent centro. Minime. Repugnat enim veterum mathematicæ rationi. Locum igitur corruptissimum tam Diogenis quam Suidæ ita sanabis: *Κύκλοι παράλληλοι* (ΠΑΡΛΟΙ a præcedente ΚΥΚΛΟΙ absorptum est. Suidas autem glossam exponens ait: *λέγονται δὲ παράλληλοι*) *ἐν τῷ οὐρανῷ ε΄. Ἀρκτικὸς ὁ ἀεὶ φαινόμενος· Τροπικὸς θερινός· Ἰσημερινός· Χειμερινὸς* (idem ordo ubique observatus hic quoque tenendus est. *Χειμερινὸς* in priorem lineam migraverat.) *Ἀνταρκτικὸς ἀφανής. Λέγονται δὲ παράλληλοι, καθότι οὐ συννεύουσιν εἰς ἀλλήλους. γράφονται μέντοι περὶ τὸ αὐτὸ κέντρον ὁ Ζωδιακὸς καὶ ὁ Ἰσημερινός. ὁ δὲ Ζωδιακὸς λοξός ἐστιν, ὡς ἀντέμνων τῶν παραλλήλων*. Postquam de circulis parallelis dixit, ab Æquatore transit ad Zodiacum, i. e. a circulo parallelo maximo ad maximum obliquum, simili modo atque Aratus Phænom. 531. sq. Librarii tamen oculis aberrantibus, e textu exciderunt ea, *ὁ Ζωδιακὸς καὶ ὁ Ἰσημερινός*.

Ad extremam hanc mutationem vocis *αἴτιος* in *ἀντέμνων* Diog. Laërt. l. l. nos ducit, ubi nunc quidem legitur *ἐπιὼν*, mutandum tamen et ipsum in *ἀντέμνων*. Leontius de Aratea sphæra ad calc. Arati, Paris. 1559. p. 128. *τὸν ζωδιακὸν τὸν καὶ ἐφαπτόμενον τῶν τροπικῶν*. Et reapse similes ductus sunt vocum ΑΙΤΙΟΣ et ΑΙΤΙΟΣ.

Κύκλωπες. Ἄγριοι ἄνθρωποι. Καὶ Κυκλώπειον κλέμμα. Σημαίνει δὲ καὶ ὄρος] Lege *Κυκλώπειον βλέμμα*, ut ap. eund. Suid. *Παθήκειον βλέμμα. Ἀγρίου ὄμματα. Κρόνιον ὄμμα*. Ad illa *σημαίνει δὲ καὶ ὄρος* juvat contulisse Virgil. Æn. I. 205. *vos et Cyclopea saxa Experti*.

Κυλίνδει. Κυλίει, ἐπιφέρει] Lege *περιφέρει*.

Κυνὸς σῆμα. Ὀδυσσεὺς κατὰ τὸν ἀπόπλουν παραπλεύσας εἰς Μαρώνειαν, καὶ μὴ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἐπιβῆναι, διακρίνεται τούτους πολέμῳ] Mirum illud accidit, si Ulyssis comites, licet e navibus non egressi, cum Maroneis prœlio certarint. Imo vero legendum est, *καὶ μὴ συγχωρούμενος αὐτοὺς τῶν νεῶν ἐπιβῆναι*.

Κῶνοι. Στρόβιλοι. καὶ τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς] Equidem corrigendum censeo: *Κῶνοι. στρόβιλοι, κωνοειδὲς τὸ ἀποσκίασμα τῆς γῆς*. Diog. Laërt. vita Zenon. Sect. 143. *καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν, τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει*.

Μέδιμνος. Μέτρον ἐστὶ ξηρῶν] Eratosth. in epist. ad Ptolem. reg. ap. Eutoc. Comment. in Archim. de sphæra et cyl. II. 2. *διοισόμεθα δὲ καὶ τὰ τῶν ὑγρῶν μέτρα, καὶ ξηρῶν, λέγω δὲ οἷον μετρητὴν καὶ μέδιμνον εἰς κύβον καθιστάναι*. Hunc enim in modum locus est refingendus, cum illud ΚΑΙ excidisset propter antecedens ΗΝ. v. Strabo II. p. 73. XI. 508.

Μεσογαίων. Αἰτιατικῇ. Μεσόγεως δὲ, ἀντὶ τοῦ, μέσος κατὰ τὴν γῆν] Leg. *Μεσόγεων. αἰτιατικῇ* etc. Apud eund. Suid. *Ὑπόγεων. οὐδετέρως. ὑπογαίων δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν*. Leg. *ὑπόγεων δὲ, ὑπὸ τὴν γῆν*. Atque s. v. *Εὔγεως. τόπος καλὴν ἔχων γῆν, καὶ οὐδετέρως τὸ εὔγειον*, leg. *καὶ οὐδετέρως τὸ εὔγεων*. Denique, si litterarum ordini fidendum, s. v. *Ἐπίγεως, ὁ γήϊνος*, leg. *ἐπίγειος*.

Μέσον. Τὸ μετέχον τοῦ ἴσου. Ἐπὶ γὰρ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν αἱ μὲν ὑπερβολαὶ, etc.] Ea est Pythagoreorum ratio, quibus etiam debentur, quæ mox sequuntur: *ὅτι μεσότης καὶ μέτρον οὐ δέχονται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι. ἡ δὲ ὑπερβολὴ καὶ ἡ ἔλλειψις, ἐπειδὴ ἐπ' ἄπειρον προχωρεῖ, διὰ τοῦτο ἄμετρον αὐτὴν ἔλεγον δυάδα*. Locus exstat in Anonymi vita Pythag. ap. Phot. recus. ad calc. Jamblichi vit. Pythag. ed. Kiessling. T. II. p. 104. ubi ita legitur: *ὅτι ἡ μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται, ἡ δὲ δυὰς καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἔλλειψιν. μεσότης μὲν οὖν καὶ μέτρον οὐ δέχονται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι* etc. Quo in loco nullum interpretum hæsisse miror. Utrumque ita emendemus oportet: *ἰσότης . . . καὶ μέτρον οὐ δέχονται μᾶλλον καὶ ἧττον γενέσθαι*. Hæc enim referuntur ad ea, quæ antecesserant: *ἡ μονὰς κατὰ τὴν ἰσότητα καὶ τὸ μέτρον λαμβάνεται*. Sic Porphyr. vita Pythag. p. 82. *ἰσότητος λόγος ὤν*. Ut alia taceam.

Μεσότης. Ἀληθές. Ὅτι μεσότητές εἰσιν, οὐκ ἀκρότητες, αἱ τῶν ἠθῶν ἀρεταί] Lege *Μεσότης. ἀρετή. Ὅτι*, etc. Ita s. v. *Μέσον . . . ὅτι συμβέβηκε ταύταις* (sc. *ταῖς ἀρεταῖς*) *οὐ μόνον μέσαις εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐναντίας ἑκατέρων τῶν ἄκρων*.

Μετά . . . Πρός· Σφαῖραν τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια] Qui versus ex Homeri Od. VI. 115. ductus est, ubi ita legitur, *σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια*. Unde Suidam emendabis.

Μετά . . . Ὁ δὲ ἐκλεισε τὴν ῥάβδον πυθμένι καὶ πώματι, καὶ μετὰ χεῖρας εἶχεν ἀεὶ, οὔτε μεθ' ἡμέραν κατατιθέμενος, καὶ νύκτωρ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν ὑποτιθέμενος] Equidem lego *ὁ δὲ* (sc. Alexander) *ἔκλεισε τὴν ῥαψῳδίαν* (aut *τὰς ῥαψῳδίας*) *πυθμένι καὶ πώματι*, etc. Suspicor nimirum ad voc. *ῥαψῳδίας* explicandam in margine adscriptum fuisse *τὴν ἐπὶ ῥάβδῳ ᾠδήν* (v. Schol. in Dionys. Thrac. ad Villois. in Anecd. Gr. T. II. p. 178.) unde mox *ῥάβδον* nomen in textum receptum sit.

Μικροῦ, σχεδόν, φανερῶς] Pro ΦΑΝΕΡΩΣ fort. legend. ΠΛΗΣΙΩΣ.

Μυρὼ, Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν, καὶ ἐλεγείων, καὶ μελῶν, Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ θυγάτηρ, γυνὴ Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου] Leo Allatius corr. *Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ μήτηρ*. Recte. Sed altera remanet difficultas in Andromachi cognomine *φιλολόγου*. Constat enim inter omnes, Eratosthenem primum eo nomine insignitum esse, quo tamen multo antiquior fuerat Andromachus Homeri pa-

tor. Aut igitur φιλολόγου nomen corruptum est, aut Suidas duos confudit Andromachos.

Χυλόν. Εἶδος ἰατρικόν] Lege εἶδος ὕλης ἰατρικοῦ.

Ὀδμὴ, ἀπαφορὰ, ὀσμὴ] Leg. Ὀδμὴ, ἀπόρροια, ὀσμή. Plu- A tarch. quæst. natur. T. II. p. 917. E. αἱ κύνες . . τὰς ἀπορροίας ἀναλαμβάνουσιν ἃς ἀπολείπει τὰ θηρία τῇ ὕλῃ.

Οἴδημα, ὄγκωμα, φλεγμονὴ, ἀπόστημα] Lege οἴδημα, ὄγκωμα, φλεγμονὴ, φύσημα. Id. Suidas: Οἴδησις, φλεγμονὴ, φύσημα.

Ὅμηρος, Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς, καὶ τραγῳδιῶν ποιητής. Διὸ συνηριθμήθη τοῖς ἑπτὰ, οἳ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι, καὶ ἐκλήθησαν τῆς πλειάδος] Num fortasse legendum καὶ ἀγαθὸς τραγῳδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη B τοῖς ἑπτά? Minime. Locus sanus est, atque confirmat tragicorum tantum fuisse Pleiada, cum Homerus tragicus jam hac sola ex causa inter Pleiadis poëtas relatus sit, quod esset tragœdiarum scriptor. Falsa igitur Fabricii, Beckii, aliorumque videtur esse sententia, qua statuunt comicorum quoque fuisse Pleiadem. Athenæus autem l. XIV. p. 664. a. ubi Machon comicus dicitur fuisse ἀγαθὸς ποιητὴς, εἴ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοὺς ἑπτά, ita est accipiendus: "bonus autem fuit poëta si "quis alius eorum, qui post septem illos provene- C "runt."

Πᾶν . . . μείζω δὲ τῆς γῆς, (εἶναι τὸν ἥλιον,) τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν, τῷ μείζονα εἶναι] His ultimis ut sensus insit, scribendum est, καὶ τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν μείζονα εἶναι.

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείαις λεγομέναις πύλαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς καὶ ὀκτὼ γωνίας] Aliter Eustath. ad Il. ψ'. p. 1398, 21. ἐλέγετο δέ D τις ἐν αὐταῖς καὶ Στησίχορος (L. Στησιχόρειος. Neque enim dubium esse potest, quin hoc nomen fuerit tam Stesichori monumenti, quam ejus portæ, v. Suid. s. v. Στησιχόρειος) ὁ τὴν ὀκτάδα δηλαδὴ σημαίνων, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἡμέρᾳ (L. Ἱμέρᾳ, unde Stesichorus oriundus fuerat,) τῇ Σικελικῇ τάφος τοῦδε τοῦ μελοποιοῦ ἐξ ὀκτὼ γωνιῶν συνέκειτο.

Suidæ locum mendum obtinet eo gravius, quo minus apparet. Primum neminem fore arbitror, qui neget, μνημεῖον ἔχον ὀκτὼ γωνίας esse monumentum, cui figura sit E cubica. Ita Timæus Locr. de anim. M. p. 98. ἐκ δὲ τῶ τετραγώνω γεννᾶσθαι τὸν κύβον, ἑδραιότατον καὶ σταδαιότατον παντᾷ σῶμα, ἓξ μὲν πλευρὰς, ὀκτὼ δὲ γωνίας ἔχον. Accedit Euripidis locus ab illo Suidæ non admodum diversus in Eratosthenis epistola ad Ptolemæum Regem, ap. Eutoc. Comment. in Archimed. de sphæra et cyl. II. 2. ubi Glauci monumentum splendidissimum exstruitur cubicum.

Quibus præmissis, Suidæ loco, ut nunc quidem habet, hæc inesse debeat sententia: "cum totum monumen- F "tum contineret octo statuas et octo bases (quibus "statuæ insisterent) præterea (molem ea lege exstruc- "tam, ut) angulis octo constaret." Quam tamen sententiam alio modo e Suidæ verbis nemo elicere potest, nisi qui statuat, nomini μνημεῖον duas uno in loco inesse significationes, ita nimirum ut in priori parte significet omne monumentum tam molem cubicam quam statuas et bases, cum tamen in altera parte intelligendum sit de mole tantum cubica dictum esse. Quod h. l. fieri posse nemo affirmabit, qui sententiarum nexus cogitaverit, G (ὀκτὼ κίονας, καὶ . . . καὶ ὀκτὼ γωνίας) unde extra omnem dubitationem ponitur, de una eademque re sermonem fieri. E Timæi Locri l. l. emendes igitur καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ἓξ ἴσας πάντῃ βάσεις καὶ ὀκτὼ γωνίας.

Πάντα ὀκτὼ] Ex iis quæ supra diximus, Photium quoque emendabis.

Πέλεθρα. Πλέθρα. Ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, σταδίου ἕκτον] Lege σταδίου ἕκτον μέρος. cfr. Suid. v. πλέθρα.

Πλέθρα. Μέτρα γῆς, ἤγουν αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι. Ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις φασὶν] Leg. ἤγουν αἱ τοῦ πεδίου H ἄρουραι, ἢ τοὺς διύγρους τόπους.

Περιφερές. Κύκλῳ στρογγύλον] Legend. fort. περιφερὲς, κυκλότερες, στρογγύλον. Apud Phot. proculdubio, Περιφερές. κύκλος, στρογγύλος, scribend. Περιφερὲς, κύκλος, στρογγύλον.

Ea medicina Suidæ adhibita licet speciosa non tamen est vera. Nam duæ illæ glossæ Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον, et Περιφορά. κίνησις. quarum utraque medicina eget, ita ad sanum restitui possunt, ut κύκλῳ ex altera linea in priorem sublatum in locum suum restituatur: Leges igitur: Περιφερές, στρογγύλον. Περιφορά, ἡ κύκλῳ κίνησις.

Πεττεύει. Μεταφέρει. Ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι, τῶν κύβων. Καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρὰς τῆς δουλείας. Ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὅ ἐστι φεύγων] Corr. tam in Suida quam in Etymol. Gud. Πεττεύει. μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεττῶν τοῦτ' ἐστὶ τῶν κύβων (Etym. Gud. male κύκλων) etc. i. e. πεττεύει, rem difficilem et periculosam subit. Metaphora a calculorum ludo ducta, ut in simili locutione ἀνέρριπται ὁ κύβος, οἷον ἀποκεκινδύνευται (v. Suid. s. v. ἀνέρριπτον). Hinc, quæ sequuntur, perperam adhuc intellecta, sic reddenda sunt: "et "δραπέτης, fugiens servitutem, qui fugæ (δρᾶν ut paullo "ante ἀποδρὰς) periculum subit, i. e. qui fugit."

Πεττεύει] Eadem medicina, quam Suidæ adhibuimus, sanandus est Phot. qui cum Suida consentit, et Etymol. Gud. ubi πεττεύειν, μεταφέρειν ἀπὸ τῶν πέττων, τοῦτ' ἐστὶ τῶν κύκλων. Leg. πεττεύειν, μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πέττων, τοῦτ' ἐστὶ τῶν κύβων.

Πλαίσια σύμμετρα. Τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ καὶ σοφά] Leg. πλαίσια σύμμικτα. τὰ ἐκ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι (similis loc. infra s. v. Πεσσοὺς, πεσσοὶ, ψῆφοι παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον) σύμμικτα πρὸς οὐδὲν ἀλλ' ἢ μόνον περιττὰ καὶ ἄρτια, ut ἄρτια transierit in illud non absimile σοφά. Suid. s. v. Ἄρτια, ... Ἀρτιάζειν, τὸ παίζειν ἄρτια ἢ περιττά.

Πλαίσιον. Τετράγωνος τάξις στρατεύματος, καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι] Leg. Πλαίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος.—Καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετράγωνον πῆγμα, ὃ τινες πλινθίον καλοῦσιν.—Ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι. Prima illa falsa sunt, neque enim πλαίσιον omne est τετράγωνον. Quod scholii auctorem non fugisse videtur, cum subjiceret ἐν ἑτερομήκει σχήματι. Aut Suidæ igitur lectio, aut Suidas ipse sic corrigendus est: Πλαίσιον ἰσόπλευρον. τετράγωνος τάξις, etc. Ut recte apud eundem Suidam paullo post: Πλινθευτὸν, ἡ πλινθεία λέγεται ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὶ ταῦτα πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Leg. πράξῃς. Sin illa conjectura doctis non probetur, τετράγωνον nomen ita accipi debet, ut figuram significet in universum quatuor lateribus et quatuor angulis rectis contentam. Qua significatione illud apud Eustathium (locum reperire nunc quidem nequeo) legere me memini.

Lex. reg. ms. ad Hesych. s. v. Πλαίσιον laudatum, Πλαίσιον εἶδος μέτρου, ἢ ἡ ἐκ τετραγώνου τῶν στρατιωτῶν τάξις, κατὰ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ διὰ ξύλων τετράγωνα σχήματα Πλαίσια ἔλεγον. Leg. Πλαίσιον, εἶδος γεωμετρικόν (ita Suid. s. v. Διάμετρος, γεωμετρικόν τι εἶδος, qui loc. perperam adhuc intellectus dicit, diametrum esse figuram—h. l. lineam—geometricam) ἢ ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις, κατὰ τὸν Πλάτωνα καὶ τὰ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα πλαίσια ἔλεγον.

Πλειάς. Τὸ ἑξάστερον] Lege τὸ ἑξάστρον, ut mox pro Πληϊάς. τὸ ἄστρον legendum est τὸ ἑξάστρον.

Πελλάδας, πελλαὶς, et Πελλεῖς, πελλοὺς] Fort. corrig. Πελλάς, πελλοὺς, et Πελλεῖς, πελλάς.

Πολυάνδριον. Μνῆμα, τάφος, τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς ξενοτάφιον] Lege: Πολυάνδριον . . θρυλλ. παρὰ πολλοῖς κενοτάφιον. Hinc illud ex Æliano additur exemplum: Θάψαντες δὲ τοὺς νεκροὺς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον. Cum nempe plures sepelirentur, quam quos commune sepulcrum caperet, vacuum ejusmodi πολυάνδριον, i. e. κενοτάφιον erigi solebat.

Πυθαγόρου τὰ σύμβολα . . . . p. 3173 B. Ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὕρηται. Ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα, ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι, ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς. ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα, ἐκ δὲ τούτων

τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα, ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα. Ita quoque ap. Diogen. Laërt. VIII. 35. nonnulli codices habent, alii autem omittunt verba ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα. Quæ res valde adjuvat nostram conjecturam, qua scribimus . . ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα, ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων τὰ στερεὰ σχήματα καὶ σώματα. Nam Pythagoræ tetractys quatuor tantum gradus admittit, ut e Diogene Laërt., Porphyrio, Jamblicho, Sexto Empir. aliisque notissimum est; et Sextus Empir. adv. Math. IV. init. p. 105. nominatim dicit: ὥστε ἐν τῷ τετάρτῳ ἀριθμῷ τὸν τοῦ σώματος περιέχεσθαι λόγον. Quod autem dicitur (in nostro Suidæ loco) τὰ στερεὰ σχήματα καὶ σώματα, ita intelligendum est, σῶμα esse στερεὸν σχῆμα expletum atque respondere ἐπιπέδῳ χώρᾳ.

Hac data occasione committere non possum, quin similem Aristotelis locum emendem, qui l. II. Phys. c. 2. dicit: Θεωρητέον, τίνι διαφέρει ὁ μαθηματικὸς τοῦ φυσικοῦ. καὶ γὰρ ἐπίπεδα καὶ στερεὰ ἔχει τὰ φυσικὰ σώματα καὶ μήκη καὶ στίγμας, περὶ ὧν σκοπεῖ ὁ μαθηματικός. Repone καὶ γὰρ ἐπίπεδα καὶ στερεὰ σχήματα ἔχει τὰ φυσικὰ σώματα. Quod jam e sequentibus illis confirmatur, περὶ τούτων μὲν οὖν πραγματεύεται καὶ ὁ μαθηματικός, ἀλλ' οὐχ ᾗ φυσικοῦ σώματος πέρας ἕκαστον. De φυσικοῖς πέρασι igitur eum antea loquutum esse apparet, i. e. de ἐπιπέδοις καὶ στερεοῖς σχήμασι.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, φιλόσοφος . . . ὃς παρηγγύα τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι] Malim εἰσιοῦσι.

Σαμβῦκαι. Ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα . . . Οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑπερελθόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας] Locus valde obscurus hunc in modum videtur esse restituendus: οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπάνω ὑπερείδοντας ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας. Cujus emendationis confirmandæ causa locum laudabo Homeri, qui nescio an fragmenti ejus auctori ante oculos fuerit: Od. XI. 595. sq. de Sisypho dicitur:

ἤτοι ὁ μὲν σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον.

Σηστός. Πόλις ἐν Ἀβύδῳ] Scr. Σηστός. πόλις, ἐναντία Ἀβύδου, ut Homer. Il. II. 616. Ἤλιδος ἄντα.

Σειρῆνας. Γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγονέσθαι μῦθος πρὸν ἑλληνικός] Scr. μῦθος ποιεῖ ἑλληνικός.

Σκιάθηρα. Εἶδος πλοίου] Lege εἶδος ὅπλου, ut infra, Πάρεγμα, εἶδος ὅπλου.

Σολήν, Σολῆνος. Ὄνομα ποταμοῦ] Alii Codd. et Edd. Σωλήν, σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. Σωλῆνος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ. Quæ deinde s. v. Σωλὴν ad verbum denuo adscripta manifesto sunt indicio, priori illo loco glossam esse delendam.

Στιγμή. Στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. Κέντρον δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμμῆς] Pro ΚΕΝΤΡΟΝ scr. ΣΗΜΕΙΟΝ. Quam emendationem veram esse nemo dubitabit, qui perlegerit quæ statim sequuntur, Μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ, ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. Jam vero neminem fore arbitror, quin sciat, Μονάδα eodem modo esse ἀρχὴν ἀριθμοῦ, quo σημεῖον est ἀρχὴ γραμμῆς.

Σφαῖρα. Τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα . . . Καὶ, σφαιρηδὸν, διὰ τῆς σφαίρας] Lege: καὶ σφαιρηδὸν, δίκην τῆς σφαίρας.

Τάφος. Καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον, καὶ τὸ περίδειπνον. Ὅμηρος· Τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο. Οὐ τὸν τύμβον] Quem locum perperam acceperunt docti vertentes: "Non (enim "poëta per τάφον eo loco intelligit) sepulcrum." Sensus altius est repetendus. Schol. nimirum Victor. ad Il. XXIV. 804. Ἀττικοὶ, dicit, τὸ περίδειπνον τάφον λέγουσι. Πολλάκις δὲ τὸ μνημεῖον. Eadem sententia inest Suidæ verbis οὐ τὸν τύμβον, i. e. τάφος, (Atticis) non significat monumentum. Ceterum Polyidi locus, quem respexit Scholii ejus auctor, est in Eratosthenis epistola ad Ptolemæum regem, quæ ab Eutocio in Comment. ad Archim. de sphæra et cyl. II. 2. servata ita incipit: τῶν ἀρχαίων τινὰ τραγῳδοποιῶν, φασίν, εἰσαγαγεῖν τὸν Μίνω τῷ Γλαύκῳ κατασκευάζοντα τάφον· πυθόμενον δὲ, ὅτι πανταχοῦ ἑκατόμπεδος εἴη, εἰπεῖν, Μικρόν γ' ἔλεξας βασιλικοῦ σηκὸν τάφου. Διπλάσιος ἔστω· τοῦ κύβου δὲ μὴ σφαλῇς. Quod fragmentum ex Euripidis Polyido esse desumtum, primus vidit Valckenaer. in Diatr. Eurip. p. 203. Ejus argumentis ex ipsa re petitis disertum nunc Scholiastæ testimonium adjicimus.

Τεταμένον φῶς εὐθὺ, οἷον κίονα. Τὸν οὐράνιον λέγει. Τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. Κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. Εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. Τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. Οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα] Quæ eadem fere exstant ap. Phot. Utrumque ita corrigendum puto: τεταμένον φῶς, κατ' ἄκρα δ' εὐθὺ διήκων (Nam hæc verba deinde Suidas expositurus ait: κατ' ἄκρα δ' εὐθὺ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων), τὸ (ita recte Phot.) οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. Κατ' ἄκρα δ' εὐθὺ (ita leg. e præcedentibus) διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων, i. e. "Lux ad extrema recta transiens. Lucem cœlestem intelligit. Quæ autem continua serie deorsum (versus mundi centrum i. e. terram) vehitur, cingulum est mundi. His vero verbis "κατ' ἄκρα δ' εὐθὺ διήκων intelligitur axis (nam e centro, i. e. terra, ad mundi extremam superficiem tendit). Vox εὐθὺ vero pro ὀρθὸν i. e. *arrectum* usurpata est."

Duæ igitur sunt φωτὸς viæ, altera ab illo ὑποζώσματι τοῦ κόσμου (Lux enim atque ignis ultimum obtineat orbem necesse est. Ita Parmenides "Commentitium quiddam "coronæ simile efficit (stephanen appellat), continentem ardore lucis orbem, qui cingit cœlum." Cicero, N. D. I. ii.) ad terram ducit, altera ab hoc centro ad extremum usque orbem recta tendit. Quam Empedoclis sententiam fuisse, ex Aristot. de sensu et sensili c. 2. apparet. Stobæus quoque huc facit Eclog. phys. 26. p. 530. Empedoclis præceptum exponens: ἀνταύγειαν εἶναι τοῦ περὶ τὴν γῆν (respondet ὑποζώσματι) πυρὸς τὸν ἥλιον. Unde Plutarch. de Pythiæ oraculis c. 12. T. II. p. 400. B. ὑμεῖς τοῦ Ἐμπεδοκλέους καταγελᾶτε, φάσκοντος τὸν ἥλιον περὶ γῆν ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανίου γενόμενον, ita restituendus est sanitati: φάσκοντος τὸν ἥλιον ἀνακλάσει φωτὸς οὐρανίου τοῦ περὶ γῆν γενόμενον.

Τετράγωνος. Εὐσταθὴς, ἑδραῖος] Præter Etymologica præcipue videndus est Timæ. Locr. de an. Mundi p. 98. ἐκ δὲ τῶ τετραγώνω γεννᾶσθαι τὸν κύβον, ἑδραιότατον καὶ σταδαιότατον πάντῃ σῶμα. Unde Eustath. ad Odyss. XXIV. p. 833. ed. Basil. ἐκ περίγραφῆς τετράγωνος, ἤγουν ἴσος πάντῃ καὶ στερεὸς, corrigend. ἤγουν ἴσος πάντῃ καὶ ἑδραῖος.

Τετράγωνος. Iis, quæ supra monuimus, hæc adjicienda sunt: Etym. Gudian. τετρὰς, παρὰ τὸ ἑδρὰς, διότι περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τρία. Leg. τετρὰς, παρὰ τὸ ἑδράς. ἢ διότι περιέχει ἐν ἑαυτῇ τὰ τέσσαρα. Sic Theologum. Arithmet. p. 20. ἡ σφαιρικὴ τῇ τετράδι ἐφαρμόζεται. σωμάτων γὰρ πάντων τελειότατόν τε καὶ μυρίοις ὑπερφέρον τί ἐστιν ἡ σφαῖρα, τεσσάρων περιοχή τις οὖσα. cfr. Sext. Emp. adv. Math. IV. init. p. 105. Idem Etym. Gud. τετρὰς, οἱονεὶ ἑδράς τις οὖσα, τὰ γὰρ τετράγωνα σχήματα ἕδραια εἰσίν, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ σώματα ἐκ τετρακτύος τῶν στοιχείων συνίστανται καὶ ἵδρυνται. Leg. ἐκ τεττάρων τῶν στοιχείων. Joann. Philopon. ad Aristot. Phys. auscultt. I. A. 10. Ὁ Ἐμπεδοκλῆς δύο τοὺς κόσμους εἶναι ὑπέθετο, τόν τε ἐκ τεσσάρων στοιχείων, τὸν αἰσθητὸν, καὶ τὸν σφαῖρον, τοῦτ' ἐστὶ, τὸν νοητόν. ubi leg. ὁ Ἐμπεδοκλῆς δύο τοὺς κόσμους εἶναι ὑπέθετο, ἑκάτερόν τε ἐκ τεσσάρων στοιχείων. Ita enim Simplicius ad Aristot. Phys. 8. p. 258. a. ὑπέθετο Ἐμπεδοκλῆς τόν τε νοητὸν καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον ἐκ τῶν αὐτῶν στοιχείων τῶν τεσσάρων συνεστῶτας.

Τετρακτύς. Οἱ τέσσαρες ἤγουν, ἡ τετράς. Οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευσαν, ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα, ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων, καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον] Huic loco argumentationem inesse per plures gradus progredientem, nemo facile negabit. Hinc enim ille singularum dictionum nexus, οἱ Πυθαγόρειοι . . . ὁ δὲ . . . ὁ δὲ . . . . καὶ διὰ τοῦτο . . Leges igitur, οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν προσηγόρευσαν, ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα, ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων, καὶ διὰ τοῦτο πάντα τετρακτὺν ἔλεγον· i. e. omnia numeris constare Pythagorei dixerunt, unde omnia vocarunt numerorum. Numerus autem omnis

continetur denario. Qui denarius est compositio e primis quatuor numeris. Ideoque omnia appellarunt τετρακτύν. Ita Sextus Empir. adv. Mathem. IV. 2. Πυθαγορικοὶ μεγάλην ἀπονέμουσι δύναμιν τοῖς ἀριθμοῖς· ὅθεν καὶ ἀεὶ ἐπεφώνουν, "τῷ ἀριθμῷ δὲ τὰ πάντ᾽ ἐπέοικεν," ὀμνύοντες οὐ μόνον τὸν ἀριθμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑποδείξαντα αὐτοῖς τοῦτον Πυθαγόραν, ὡς θεὸν, διὰ τὴν ἐν ἀριθμητικῇ δύναμιν, λέγοντες·

Οὐ μὰ τὸν ἁμετέρᾳ ψυχᾷ παραδόντα τετρακτὺν,
παγὰν ἀενάου φύσεως ῥιζώματ᾽ ἔχουσαν.

Et Theo Smyrnæus Math. Platon. ed. Bullild. c. 38. p. 147. καὶ δοκεῖ (ἡ τετρακτὺς) τὴν τῶν ὅλων φύσιν συνέχειν.

Pro ὁ δὲ δέκα σύνθεσις τῶν τεσσάρων supplendum atque corrigendum esse, ὁ δὲ δέκα σύνθεσις τῶν τεσσάρων πρώτων ἀριθμῶν, cum e Sexti l. l. apparet, tum ex altero ejusdem viri VII. 94. ubi τετρακτὺν ἀριθμόν τινα, dicit, ὃς ἐκ τεσσάρων ἀριθμῶν τινων (quæ vox τινων e sequente τῶν male natam rursus ejicienda esse videtur) τῶν πρώτων συγκείμενος, τὸν τελειότατον ἀπήρτιζεν, ὥσπερ τὸν δέκα. ἓν γὰρ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέσσαρα, δέκα γίνεται. E Suida igitur voces πρώτων ἀρῶν, i. e. πρώτων ἀριθμῶν, quibus maxima similitudo cum antecedente τεσσάρων intercederet, aliquando evanuerunt.

Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν] Ab Istro Callimachio eum ita vocatum esse, Athenæus Deipnos. VI. p. 272 a. tradidit. Num igitur in Suidæ loco legendum: ὃν Ἀθηναῖος Ἐπιτίμαιον ὀνόμασεν? An alterum hoc magis placet, in Istri libris Ἀττικῶν (Ath. III. 74. e.) de Atheniensibus eandem rem memoriæ proditam fuisse?

Τόνος . . . . . Τόνος καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις] Leg. τόνος καὶ τὸ ἔπος, etc. ita ut ἑξάμετρον studio male sedulo e sequentibus adjectum esse videatur. cfr. Suid. s. v. Ἑξαμέτροις τόνοις.

Ὑπατία . . . . ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντην τὸν ἀστρονομικὸν, κανόνα εἰς τὰ κωνικὰ, Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα] Leg. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντην. τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα. εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα.

Ὑπερέσχεθε γαίης. Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡμετέρου προσώπου, ὑπὲρ γῆν τὰς ἀνατολὰς εἶναι, ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου, ἐξ ὠκεανοῦ] Ita enim interpunctionis signa ponenda sunt. Cfr. Schol. Ven. ad Il. VII. 24. VIII. 485. XI. 734. Suidæ loco ea vis inest, Homerum mundi speciem rotundam animo formasse. Hinc ap. Suid. s. v. Φαέθων . . . . . εὖτε γὰρ Ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε (l. ὑπερέσχεθε) γαίης. (Hom. Il. XI. 734.), δείκνυσι δὲ ὁ ποιητὴς σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον. Quæ eo magis monenda esse duxi, quod Heyn. ad Il. VIII. 485. falsus est.

Ὑπερίονα. Τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα] Fateor hanc dictionem male me habere. Deinde apparet vel e vocibus ὑπὲρ ἡμᾶς, glossæ auctori ante oculos fuisse vocis ὑπερίονος originem; unde legendum videatur τὸν ἥλιον ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα. v. Schol. ad Hom. Od. I. 8. Etymol. Gud. Propius tamen ad veram lectionem atque germanam accedemus scribentes τὸν ἥλιον ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντα [καὶ τὸν κόσμον περι]πολοῦντα. Ita Etymol. Magn. ὑπερίων . . . ἢ ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον, et Phurnutus de Nat. Deor. c. 17. Ὑπερίων, καθὸ ὑπεράνω τινὰ ἀτέρων περιπορεύεται, ubi leg. ὑπερίων, καθὸ ὑπεράνω ἰὼν τὸν οὐρανὸν (τ᾽ οὐρον transiit in ἀτέρων) περιπορεύεται.

Ὑπέρχεται. Αἰτιατικῇ. Ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει, καὶ κολακεύει, καὶ καταπραΰνει, ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτὸν] Leg. fort. ὑπέρχεται. αἰτιατικῇ ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται. "τὸν δῆμον καὶ ὑπέρχεται καὶ κολακεύει, καὶ "καταπραΰνει ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν."

Ὑπέσχεν. Ὑπέλαβεν, ἔδακε] Vide an non sit legendum ὙΠΕΜΕΙΝΕΝ pro ὙΠΕΚΑΙΝΕΝ.

Φιλόσοφος (fort. Φίλιππος ὁ φιλόσοφος v. Kuster. ad l.) . . . περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ γῆς α᾽. περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανήτων, ἀριθμητικὰ, περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β᾽. etc. Quid ἀστραπῶν libro faciamus, qui in medio mathematicorum, præcipue astronomicorum operum recensu nos offendit? Pro illo ἀστραπῶν scribamus: ἀστρων ἀπλῶν, i. e. ἄστρων ἀπλανῶν. Locus igitur ita habet: περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς α᾽. περὶ ἄστρων ἀπλανῶν. περὶ πλανήτων, ἀριθμητικά. περὶ πολυγώνων (ita enim leg.) ἀριθμῶν.

Φυσικὸς λόγος . . . Ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν· ταύτην δὲ, διὰ τὸ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν] Rejice illud τό.

Φωσφόρος, ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων, ὁ ἥλιος] Scr. φωσφόρος, ὁ τὸ φῶς ἀναγγέλλων (ἈΝΑΓΓΕΛΛΩΝ pro ἈΝΑΤΕΛΛΩΝ)—ὁ ἥλιος. Homer. Od. XIII. 93. sq. Εὖτ᾽ ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος, ὅστε μάλιστα Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης.

Χάρμος, Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα· ἄλλοι, Ὀψολογίαν· Χρύσιππος, Γαστρονομίαν· ἄλλοι, Ἡδυπάθειαν] Quæ ex Athen. I. c. 4. p. 4. a. et d. e. ad verbum fere descripta sunt. Et jam Kusterus vidit, non de uno eodemque utroque in loco agi, atque carmen illud non Charmi sed Archestrati esse. Equidem tamen vix fieri potuisse credo, ut glossæ auctor Charmo illud tribueret, cum in ipso Athenæi loco unde hæc descripta sunt, Archestrati nomen sit appositum. Suspicor igitur, ante vocem Κλέαρχος plura e Suida excidisse.

Χάρυβδις. Ἡ ἀνατετραμμένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα] Fuit, cum locum corruptum esse censerem, præcipue quod in verbis περὶ τὰ Γάδειρα vocis ῥαγδαιοτέρας vestigia agnosci possent. Eudocia tamen in Violario cum Suida consentit. Quare rem explicandam esse puto, neque mutandum locum. Antiquissimis nimirum temporibus Italia, et quæ ultra eam occidentem versus jacerent, Græcis minime innotuerunt, qui statuerent inter Siciliam atque Oceani fretum parvum admodum intercedere spatium. Sufficiat meminisse in eodem errore Aristotelem adhuc versatum esse. Hinc grammaticus aliquis ap. Suid. secundum antiquam illam opinionem Oceanum, i. e. mare exterius, prope Siciliam statuit, dicens, Ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα. Ita igitur, occidentali plaga magis magisque paullatim detecta, ad Gades usque Scylla et Charybdis recesserunt.

Suidas ubi refert: Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως. παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ περ ἡ Χάρυβδις πνευμάτων ἐπιλαβέντων διεκαῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν, leg. παραπλέουσι δ. τ. Σ. πρ. τ. Μ. κ. τ. π. τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧ περ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβέντων ἐκκαιδεκα, νῆες αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν.

Χρόνου πόδα. Ἀπὸ Εὐριπίδου Ἀριστοφάνης, αἰθέρα Διὸς δωμάτιον ἢ χρόνου πόδα] Χρόνος dicuntur sublimes ætheteæ [a] regiones, quas stellæ omnes inprimisque Sol peragrantes temporis spatia constituunt. Hinc in Solis equis Χρόνος nominatur, Schol. Eurip. Phœn. 3. atque Ætherie. Hygin. fab. 183. de Solis equis, "item quos Homerus (equidem puto in h. in Sol. e quo post v. 14. plura exciderunt) tradit, Abrax, Asso, [a]Therbeeo. Leg. ΦΛΕΓΩΝ, ΑΙΘΩΝ ΑΙΘΕΡΙΗ ΗΩΟΣ, quæ literis inductis transierunt in ΑΒΡΑΞ ΑΣΣΩ ΘΗΡΒΗ ΗΩ i. e. Abrax, Asso, Therbeeo. cfr. Ovid. Met. II. 153. Similis corruptio Schol. Germ. Arat. 324. obtinet, ubi Ætherie transiit in Chœrie. Eodem loco pro Ægiale Petre scriptum malim Lampetie. Verbo tantum moneo, pro Merope, tam in Hygini fab. 154. quam in Schol. Germ. Arat. l. l. legendum videri Sterope. cfr. Hygin. fab. 183.

Χρώς, σῶμα, ἰδέα] Fort. leg. χρώς, σώματος ἰδέα. Etenim χρὼς vel χροιὰ jam Homero est corporis summa superficies, deinde corporis color. Aristot. de sens. et sensili c. 3. τὸ χρῶμα ἢ ἐν τῷ πέρατί ἐστιν, ἢ πέρας, διὸ καὶ οἱ Πυθαγόρειοι τὴν ἐπιφάνειαν χροιὰν ἐκάλουν. Cfr. Arist. Quintil. de Musica III. p. 133. ed. Menag. Qua causa inductus Plato in Menone p. 76. a. postquam dixit στερεοῦ πέρας σχῆμα εἶναι, mox addit σχῆμα esse χρῶμα.

[a] v. Hesiod. Theog. 769. Apollon. Rh. Argon. II. 300. 587. IV. 952.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google